

BIBLIOTEKA UNIW. W POZNANIU
Inc. 114 cg
INKUNABUŁY

BIBLIOTEKA UAM W POZNANIU
Inc. 1145

Anno Dñi 1545

Sermones discipuli de tempore ⁊ d' sãctis. vnacũ promptuario exemplorꝝ.

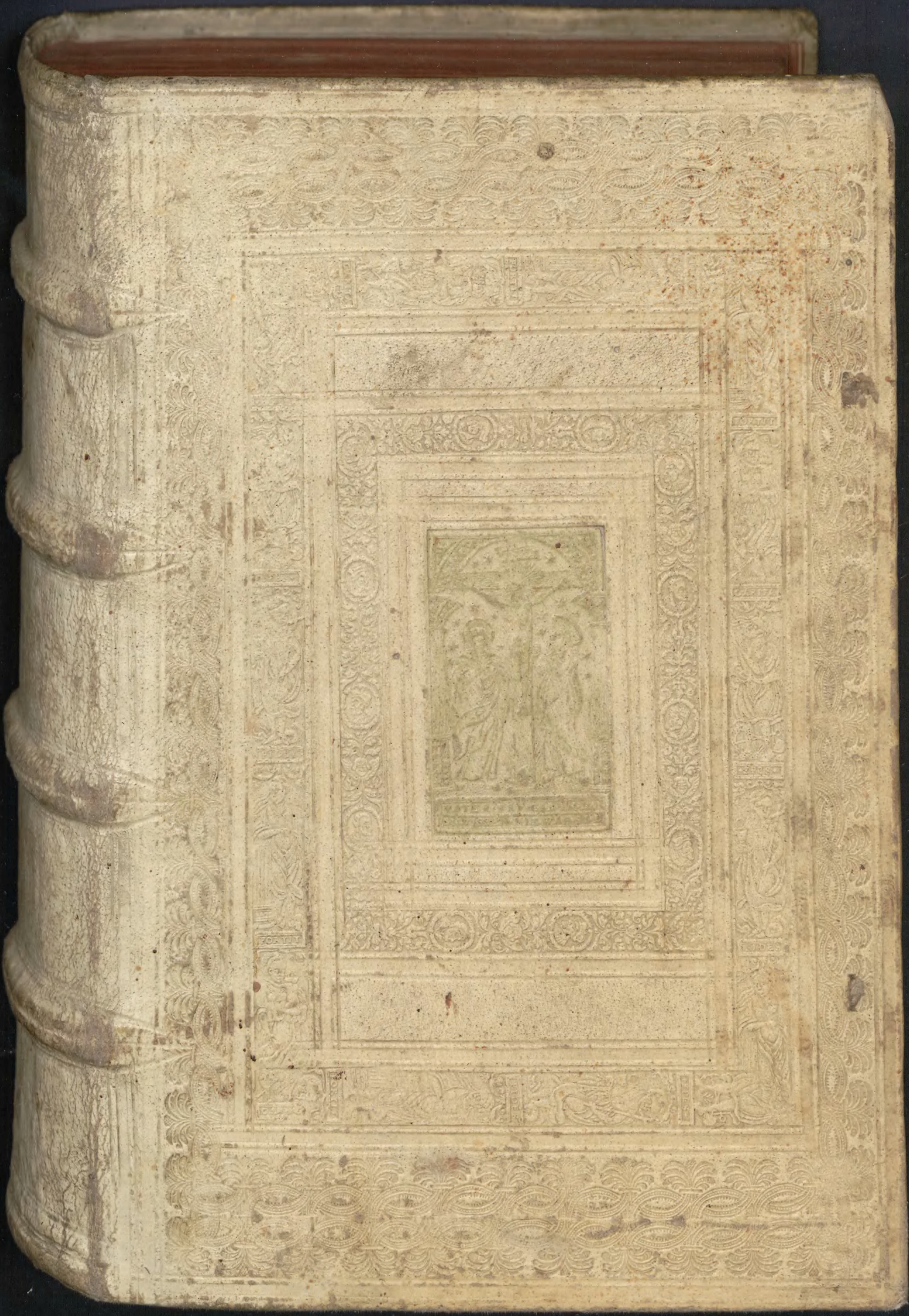

BIBLIOTEKA HR. MIELŻYŃSKICH W PAWŁOWICACH
Nr. 1447

BIBLIOTEKA GŁÓWNA
UNIWERSYTETU im. A. MICKIEWICZA
W POZNANIU

II * 8496

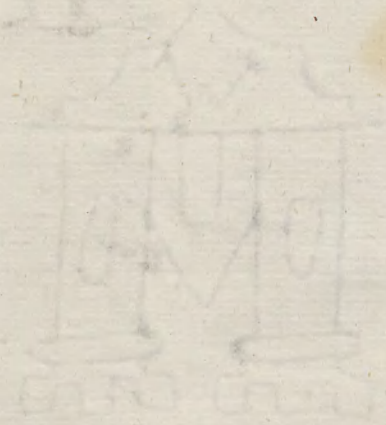

Anno Dñi 1545

Sermones discipuli de tempore & de sanctis. vnacū promptuario exemplorū.

BIBLIOTEKA GŁÓWNA
w Poznaniu
UAM im. A. Mickiewicza

Księgozbiór
Pawłowice

Tabula ꝑsentis operis incipit.

Abstinentiã ser

Auare ī diuitꝫs ⁊ delicꝫs ē spi/
rituale martiriũ. ꝓmo. xiij. S
Abstinẽtiã xps habuit: ⁊ ī duricia carnis
ab ingressu suo vsq; ad exitũ vite sue vi/
xit. sermone. xv. O. R.
Abstinẽtia plongat vitã ꝑsentẽ. ꝓmõe. lx.
P. ⁊. xcviij. K
Abstinẽdo ⁊ seipm in durꝫ opib exercẽdo
ꝑt ꝙs delere oẽm penã. ser. xiij. K.
Aborsũ puocãtes q̃s guik peccãt. ꝓ. xvi. A
Accidia ⁊ tediũ qñ est mortale pctm̃ ⁊ qñ
nõ. ser. cxl. B. ⁊. cxli. P.
Accidiosi sũt aliq̃ ad bona opa qꝛ ñ ꝑside
rãt qũo deꝰ plenissime remunerat oĩa
opa nr̃a. nõ solũ magna sz etiã pua. ꝓmo
ne. cli. B. Exemplũ huiꝰ. clij. U.
Accidiosus q̃ cauere tibi a pctis ⁊ ñ opa
ret bona opa nõ saluaret. ser. iiij. B
Accidiosis q̃lis lectꝰ ꝓparatꝰ sit ī inferno
patet ī illo exẽplo. ser. ci. D.
Adam in duob peccauit. Eua in q̃ttuoꝛ
sermone. xxxiij. P.
Adulteriũ est grãde pctm̃. qđ oñdit in q̃t
tuoꝛ pbatõib. sermone. lxxxv. O.
Adulatoꝛes qũo imponũt vicijs nomina
virtutũ. sermone. cxliij. K.
Aduentꝰ xpi q̃druplex inuenit in scriptu
ra. sermone. i. A
Aduentꝰ dñi tps qđ celebrat ante natiui
tatẽ xpi q̃re institutũ sit. ser. i. B.
Aduentꝰ xpi spũalis in mentẽ hois ꝑcel/
lit alios duos aduentꝰ. sermone. vij. O.
Aduentũ xpi spũalẽ debemꝰ desideraꝛe: ⁊
ad h̃ icitãt nos ser nões. sermone. vij. R.
Ad aduentũ xpi spirituale. h̃ est ad suisce/
ptionẽ spũssancti ꝑparant nos septem.
sermone. lxvij. F.
Amoꝛ ꝓpꝛij coꝛpis impedit pfectũ hoĩs.
Et trib đ causis est caro nostra odiẽda.
sermone. xvij. U.
Amoꝛ mũdi qñ est pctm̃ mortle. ꝓ. clij. R.
Angeli seruiunt nobis in vita: in morte: ⁊
post mortẽ. sermone. clvij. L.
Angelus an q̃q; peccatoꝛẽ in ꝑsenti vita
derelinquat. sermone. clvij. M.
Angeli sunt nobis similes ī quattuoꝛ. ser
mone. clvij. O.
Angeli ꝑcellũt nos ī q̃ttuoꝛ. ser. clvij. P.
Angelos ꝑcellim̃ nos hoies ī quattuoꝛ.
sermone. clvij. R.
Angeli gaudẽt de conuersione peccatoꝛ.
ser. lxxxvij. F.
Angeloꝛ choꝛi sũt nouẽ. ⁊ q̃ hoies ad quẽ
libꝫ choꝛ recipiãt. ꝓ. lxxxviij. L. M. H
Angeli sũt deputati ad custodiã animaꝛ
sermone. cxxxij. L.
Angeli pꝛes mittunt ad mortẽ bonoꝛ ho
minũ. ⁊ q̃re h̃. ser. lxxxi. X. ⁊. clvij. H.
Alia habet nouẽ dignitates ⁊ ꝑcellit oẽm
coꝛpoꝛeã creaturã. ser. cxxij. A. B.
Animas suas aliq̃ vendũt. aliq̃ impigno
rant: aliq̃ perdũt: aliq̃ gratis dant. ꝓmo.
cxxij. E. Exemplũ.
Anime potentie sunt tres. s. memoꝛia in/
tellectus ⁊ volũtas. quib debemꝰ mere
ri. sermone. cli. M.
Anime potentias aggrauant peccata ve
nialia. sermone. cx. O.
Anima est spõsa xpi ⁊ debꝫ quinq̃s habe/
re vt suo spõso placeat. ser. cxxiij. L.
Animaꝛ receptacula añ xpi aduentũ fue
rũt q̃ttuoꝛ. sermone. cxlvi. J.
Anime q̃druplices sũt valde turbate. ser/
mone. clx. A.
Alie triplices ītrabũt purgatoꝛiũ. ꝓ. clx. d
Anime ī purgatoꝛio ꝙrunt de q̃ttuoꝛ ge
neribꝫ hoĩm. sermone. clx. O
Animabꝫ nostris debemus exhibere sex
opa mis̃icoꝛdie. sermone. lxxij. B.
Animã ꝑciosam q̃re deus vniuit coꝛpoꝛi.
sermone. xxxiij. S.
Alia a coꝛpe habꝫ plura emolimẽta. ⁊ ecõ
uerso plura incõmoda. ser. xxxiij. T.
Animas illas req̃ret deꝰ ab hijs ī iudicio
extremo q̃ eas ad peccãdũ traxerũt ma/
lo exemplo. sermone. iij. U.
Antixps vbi nasceꝛ ⁊ a q̃ matre. ⁊ qũo vi/
uet: ⁊ q̃diu regnabit. sermone. x. O. R
Antiqui patres octo de causis tãdiu vi/
xerunt. sermone. lx. O
Aplm̃ bñdictã h̃re circa ifirmos ⁊ eos fre/
q̃nter aspgere ẽ bonũ. ꝓ. cx. S. Exẽplũ.
Articuli fidei ꝓclusi in duob sermonib.
sermone. clvi. ⁊ sequenti.
Ascensio xpi est iocũdiꝰ festũ. ser. lxvi. T.
Asceꝛsio xpi qũo facta sit: ⁊ coꝛã quib: ⁊ q̃
secũ ascenderũt. ser. cxlvij. K.
Auarus ꝓcupiscẽdo tpalia peccat decem
modis. sermone. cxvij. J.
Auarus peccat q̃ttuoꝛ modis. ser. cxli. K
Auaricie remedia sũt quinq̃s. ꝓ. cxvij. K

Inc. 114

1388931 (N)

Baptismus habet nouē effect⁹. ſ̄mōe. lxxvi X. Itē. cxlviij. S.
Baptisati si sic moriunt statim euolāt in celū. sermone. xiij. P
Qui occidūt pueros ī vtero matris vel ꝓcurāt aborsū. sermone. xvi. A.
Baptism⁹ an ꝯferat eq̄lē gr̄az ī baptisatis tā in adultis q̄z ī paruulis. ser. lxvi. U.
Baptismi q̄ttuor signa q̄ fiūt añ ⁊ tria p⁹ q̄d illa significēt. sermone. lxxvij. B.
Baptismū circa q̄rit̄ q̄s sit effectus cathecismi. ⁊ an puer ī vtero mr̄is possit baptisari. ⁊ q̄d faciēdū sit qñ apparz aliqd̄ mēbꝝ pueri ⁊ timet̄ d̄ aborsu. ser. lxxvi. U.
Balneū infernale p̄paratū est voluptuosis ⁊ luxuriosis. ser. lxij. y. Itē. ci. G.
Bñficia maxima exhibuit nobis de⁹ ī tribus. sermone. cij. O. Itē. cxij. M.
Bñficijs dei q̄ abutit̄ merito eisdē debet priuari. sermone. lxxxi. A.
Beneficia tp̄alia multiplicat deus malis hoīb⁹ etiā h̄ ꝓpter q̄nq̄z rōes. cviij. O.
Bñficia sua de⁹ mal̄ largit̄ vt ꝯuertant̄. ⁊ si ñ tūc duri⁹ iudiciū habebūt. ſ. xciij. R
Blasphemi sūt peiores iudeis: canib⁹: et oīb⁹ creatur⁹. ser. cxxiij. G. cliiij. O
Blasphēia q̄uo punita ē ī veteri ⁊ ī nouo testam̄to ptz ꝑ illa duo exēpla. cxxiiij. h.
Blasphemia trib⁹ modis cōmittit̄. et de hijs q̄ iurāt per vulnera ⁊ sanguinez xp̄i sermone. cxxiij. A.
Blasphemare ꝑmittētes ī domib⁹ suis ꝓpter lucꝝ tp̄ale q̄z g̃uit̄ peccēt. ſ. cxxiij. J
Boni timētes deū nō faciliter peccāt mortaliter. ser. ix. H. Itē. xxix. P.
Boni hoīes q̄ habēt nimis strictas ꝯsciētias tenent̄ seq̄ ꝯfessores suos discretos. sermone. ix. M.
Boni habēt gaudiū ī p̄senti: infra se: sup̄ se: añ: retro: a dextris: a sinistr⁹. ser. ix. K.
Boni qñq̄z q̄z to tp̄s est sancti⁹ tāto min⁹ habēt deuotōez. ⁊ q̄re h̄. ser. xxix. U.
Boni ⁊ mali ab initio siml̄ vixerūt. ⁊ q̄re sermone. xxx. B.
Boni debēt quinq̄z ſ̄uare ne a mal̄ hoīb⁹ peruertant̄. sermone. xxx. D.
Boni hoīes q̄re a dyabolo qñq̄z possidētur. sermone. xlij. S.
Bonitas ⁊ sctītas ꝓp̄a nō ē ad memoriaz reuocāda. ser. cxxxvij. R. Exēplū. X.

Calicez in eleuatione misse aliq̄ simplices adorāt vt sepulcꝝ xp̄i. ser. lxxx. T
Carminatrices q̄ homīes ⁊ pecora carminant g̃uiter peccāt. sermone. xli. O
Charitas ꝓpter q̄ttuor noīatur mandatū maximū. sermone. cxix. S.
Charitas vie an possit esse ꝑfecta. cxix. q.
Charitas vt sufficiēs sit tria dz hr̄e. li. L
Castitatē ſ̄uare ī iuuētute est sp̄ūale martiriū. sermone. xiij. A.
Cathecismi q̄s sit effect⁹. ser. lxxvi. U.
Celū aptum est nouē generib⁹ hominum q̄ statim euolāt post mortē. ser. xiij. P
Choreā ducētes q̄nq̄z debent ſ̄uare si bñ volūt chorisare. ſ̄mo. xxxvij. P
Chorisare ī festiuis dieb⁹ ē pctm̄ mortl̄e. ⁊ q̄uo ibi ꝯmittūt̄ pl̄a pc̄ta. ſ. xxxvij. S
Chorisantes faciunt q̄si ꝯtra om̄ia sacramenta. sermone ibidē.
Chorisātes ⁊ se inebriātes ī dieb⁹ festiuis g̃uiter peccāt. ser. cliiij. G. Exemplū.
Choreā audiētes boni hoīes q̄d cogitare debeāt. sermone. xxxviij. B. A
Circūcisiōis festū solēnit̄ ē celebrādū. xix.
Cogitāda sunt homini quattuor volenti ꝓficere. ser. cxxxvij. O
Cogitāda sūt hoī sex ne r̄cidiuet. ſ. liij. N
Cogitatōes male quib⁹ nō ꝯsentit̄ ñ maculant animā. sermone. lxxxvi. S.
Cogitare ⁊ ꝑscrutari ꝓfūda dei est valde ꝑiculosū. ser. liiij. R. Itē. cxxxvij. U.
Cogitatōes male primit⁹ ortū habuerūt a demone. sermone. cxxxviij. A.
Cogitare malū q̄re sum⁹ ꝓniores q̄z bonū sermone. cxxxviij. B.
Cogitatōes male cōferunt hoīb⁹ quinq̄z mala. sermone. cxxxviij. C.
Cogitātib⁹ mala associat se dyabol⁹. sermone. cxxxviij. J. Exemplū.
Comedēdo ⁊ bibēdo debz q̄s q̄nq̄z ſ̄uare ne deū offendat. sermone. xcviij. F.
Conceptio ⁊ incarnatio xp̄i q̄uo facta sit sermone. cxlvi. E.
Confessio in q̄ttuor casib⁹ est reiteranda. sermone. xliij. N.
Cōfessio est d̄ nc̄citate salut⁹. ⁊ q̄lis debeat esse. sermone. xliij. L.
Cōfessionē nō integrā faciēs q̄uo puniat̄ ī futuro. ser. cxxv. C. Exemplū.
Confidentiā q̄druplicē debemus habere

ad deū.ser.cxxij.R.
Cōfiteri an q̄s teneat statim post peccatū perpetratū.sermone.lxvij.y.
Cōfiteri p̄t q̄s totiēs q̄ absoluit a pena ⁊ a culpa vt statim euolet.ser.xiiij.B.
Cōfitent̄ solūmodo ex tīore ⁊ ex ꝯsuetudīe ⁊ ñ ex charitate sūt duo sig̃.xliiij.D.
Cōfitēs duo dz facere.⁊ sic firmit sperare a deo sibi ī illa ꝯfessiōe oīa pc̄ta dimitti. sermone.xliiij.S.T.exemplū.
Cōfessor tenet ꝯfitentē redarguere.⁊ nullū debet absoluere quē non credit a deo absolutū.sermone.cxlv.Q.
Cōfitēs q̄ nō vult resignare illas res cū q̄bus peccauit:in h̄ oñdit se ñ habere firmū ꝓpositū abstinēdi a pctīs.ser.cxlv.q
Cōfirmatio an sit sacr̄m necessitat̄:⁊ an ꝯferat gr̄az.⁊ q̄bꝫ ꝯferri d̄beat.cxlviij.T
Cōfirmatio hz octo effect⁹.ꝭ.cxlviij.U.
Cōpassionē habere cū ꝓximis est spūale martiriū.sermone.xiij.S.
Cōpati ꝓximis in defectibꝫ ⁊ miserijs est signū p̄destinatōis.ser.cxlix.B.
Cōscīa erronea fit septē modis.ser.ix.L.
Cōtra erroneā ꝯsciētiā peccare quādo est mortale.sermone.ix.B.
Cōscīa mala ē q̄druplex.ꝭmone.ix.F.
Cōscīe ꝑplexitas q̄ꝫ ꝑiculosa est.ꝭ.ix.O
Cōsiliū malū dās re⁹ erit oīm illoꝝ pc̄torū q̄ sequunt ex suo ꝯsilio.ser.cxliiij.J
Consiliū bonū querēduz est a ꝓxīo.a deo ⁊ etiā a seip̄o.ser.lxxiij.B.
Cōsuetudo mala nō excusat pctm̄ sz aggrauat peccatū.ꝭmone.xxx.E.
Cōsuetudo mala tria mala ꝯfert.ꝭmone cxxxi.B.
Cōsuetudo mala non subito sz successiue emēdat.q̄d ptz ꝑ illd̄ exēplū.ꝭ.cxxxi.H
Cōtritio dz eē maxim⁹ dolor.ser.xliij.J.
Cōtritōis v̄e q̄ttuor sūt sig̃.xliij.J.⁊.K
Cōtritio p̄t delere penā ⁊ culpam.ꝭmone xiiij.F.exemplū
Contritōis effectū ponderās nō desp̄at. sermone.xxix.Q.⁊.R.
Contritōez debet hō habere de peccatis q̄ꝫdiu vixerit in p̄senti.ꝭmone.li.B.
Cōtumelia qñ ē pctm̄ mortl̄e.xcv.K.L.
Cōtumeliā nob̄ illatā repellere debem⁹ ⁊ h̄ ꝓpter tria.ser.lxiij.F.Itē.xcv.K
Cor hoīs petit de⁹.⁊ q̄re h̄.ser.viij.A.
Cor mūdū cog̃scit tribꝫ signis.ꝭ.viij.D
Cor inquināt male cogitatōes. sermone cxxxviij.D.
Cordis mūdiciā causāt tria.ser.viij.C.
Corp⁹ ꝓpriū ē odiēdū ꝓpt̄ tria ⁊ qñ amor ꝓprij corpis ē pctm̄ mortl̄e.xviij.U.X
Corpis delicie sūt momētanee.xxxvi.E
Corpis delicias rep̄hendit duricia ⁊ abstinētia xp̄i.ser.xv.O.R
Correctō fraterna est ī p̄cepto.ser.lxiij.E
Correctio fraterna qūo debeat fieri.ꝭmone.lxiij.D.
Correctionē libēter debem⁹ sufferre:q̄r ꝑ hāc purgatoriū nobis minuit.lxiij.H
Creator oīm rex ē de⁹.ꝭ.cxlvi.B.⁊ C.
Creauit de⁹ aliq̄s pulcros hoīes:aliq̄s d̄ formes.⁊ h̄ duplici rōe.ser.cix.E.
Creature create sūt ad seruiendū homini sermone.xxxij.T.
Creature docēt nos laudare ⁊ regratiari deo.sermone.cxij.K.
Crux spūalis quā debemus portare post ih̄m debz q̄ttuor ꝑtes habere.ser.clij.P vsq̄z ad finē sermonis.

Damnati maledicūt sibijp̄is.ser.xxxvij.Q.

Damnant multi hoīes.q̄d sic ꝓbat.sermone.cxxvi.D.
Dānati qūo nūq̄ꝫ liberant.ser.ci.B.Itē cxxv.O.Exemplū
Dānatoꝝ fercl̄a ⁊ pot⁹ ⁊ musicalia balneū ⁊ locutōes.ꝭ.ci.E.exēplū.cxxv.P.Q.
Dānati habebūt corpa deformia.ser.l.E
Dānati an videāt gl̄iaz beatoꝝ.⁊ de tenebris īferni.ser.lxxxvij.J.Itē.cxxv.T.
Dānati vellēt oēs hoīes dānari:⁊ gaudēt d̄ casu bonoꝝ hoīm.ser.lxxxvij.K.
Damnatō pctōꝝ ꝯfert demonibꝫ gaudiū sermone.lxxxvij.H.
Damnat q̄s q̄ttuor modis cū bonis operibꝫ.sermone.cxl.A.
Defect⁹ decē q̄s xp̄s assūpsit.ꝭ.xxvij.A.
Delicie corpis sūt momētanee.xxxvi.E.
Delicate viuētes nō p̄nt sic intrare regnū celoꝝ.ser.cxlix.B.Exemplū.
Delectari in p̄teritis peccat̄ est nociuum sermone.cxxxvij.T.
Derisio qñ est pctm̄ mortale.ser.xcvi.Q. Itē.cxiij.S.Itē.cxliij.F.
Desperās d̄ dei miscd̄ia est īfelix.cxxij.T
Desperās de dei miscd̄ia grauissime peccat.ser.cxxxi.P.Exemplū
Desperāt aliq̄ q̄r ñ pōderāt q̄d sit ꝯtritio.

ꝛ q̃lis sit miſicordia dei. ser. xxix. P
Deſpatõez inducit turbata ꝯſcia. ſ. ix. J.
Deſperãtes nõ ꝯſequunt̃ pctõꝝ indulgẽ/
tiã. sermone. xliiij. L.
Deſperare nõ debem⁹ in extremis. sermo
ne. cxxxiiij. T. exemplũ.
Deſpicere nõ debem⁹ defectuoſos hoĩes.
sermone. cl. N.
Detractor inq̃ꝫtũ in ſe eſt occidit tres ho/
mines. sermone. xci. E.
Detractor peior ẽ fure ꝛ ec̃ ĩferno. ſ. xci. F
Detractio fit ſeptẽ modis. ꝛ q̃uo q̃s tenet̃
reſtituere famã. ser. xci. G.
Detractores cõmunit̃ moriũt̃ mala mor/
te. ser. xci. J. exemplũ.
Detractionẽ audire qñ ẽ mortale ꝛ qñ ve
niale. ser. xci. J. exemplũ.
Detractoꝝ ꝟba nõ libẽter audire ẽ ſignũ
p̃deſtinatõis. ser. cxlix. F.
De⁹ cog̃ſcend⁹ ẽ tãq̃ꝫ creator dñs ꝛ redẽ/
ptor pr̃ ꝛ iudex nr̃. ser. lxxiij. D.
Dilectõez maxĩaz de⁹ oñdit nob ĩ trib⁹. ſ. ĩ
creatõe. ĩ incarnatõe. ꝛ ĩ paſſiõe. cij. O.
Diligere debem⁹ deũ pl⁹ q̃ꝫ parẽtes pue/
ros ꝛ ꝓpinquos. ꝛ q̃re h̃. ſ. cxix. P.
Diligẽda ſunt quinq̃ꝫ ſm ordinẽ charita
tis. sermone. cxix. T.
Dilectõ dei caret ſeptẽplici ſollicitudĩe ꝛ
d̃fectu quẽ hꝫ dilectio carnal̃. ser. cxix. X
Diligend⁹ eſt ꝓxim⁹ ſiue ſit bon⁹ ſiue ſit
mal⁹. ser. cxx. A.
Diligere debem⁹ ꝓximũ ſicut mẽbra vni⁹
corꝑis. ser. cxx. C.
Dilectõis ꝓximi tria ſũt ſig̃. ser. cxx. G
Diligẽtes vxores pueros diuitias hono
reſ vltra deũ pl̃es d̃oſ ſibi ꝯſtituũt. xli. q
Diſcretõez nõ ſeruãtes nõ ꝓficiũt ĩ ſpũali
bus boniſ vſq̃ꝫ ad ꝑfectõez. ſermo. xviij.
P. exemplũ.
Diſcordiã ſemināte ſunt peſſimi hoĩes.
ser. xcvi. R. exemplũ.
Diuites ſi honorãdi ſũt. ser. xxviij. J.
Diuites q̃ dãnant̃ ꝛ q̃ ſaluãt̃. ſ. lxxxij. C.
Diuitib⁹ qñq̃ꝫ de⁹ non dat pueros ꝓpter
tres cauſas. ser. cviij. y.
Dñica dies hꝫ. xij. p̃uilegia. ser. cxvij. B
Dyabol⁹ quinq̃ꝫ de cauſis poſſidet hoĩes
sermone. xlij. R.
Dyaboli gaudẽt de damnatõe peccatorũ
sermone. lxxxvij. H.

Ebrietas qñ eſt

mortale. ſ. xcix. O. exemplũ. P.
Ebrietas q̃uo punit̃ poſt hãc vitã. ſermo
ne. lxij. y. exemplũ.
Ebrioſus qui vendidit aĩam ꝓ q̃rta vini
ser. cxxxij. H. exemplũ.
Eccl̃ia catholica q̃d ſit. ſil̃r ſanctoꝝ com
munio q̃d ſit. ser. cxlvij. N.
Electõis hoĩs ad ſalutẽ ſunt nouẽ ſigna.
ser. cxlix. A.
Elemoſinã volẽs dare tria debet attende
re. ſ. q̃s petat: q̃d petat: ꝛ ꝓpter q̃d petat.
ser. ciij. R. ꝛ. cl. M.
Elemoſina q̃b⁹ dãda ſit. ꝛ q̃uo remunera
bit̃ tꝑaliter: eternal̃r: ꝛ ſpũal̃r. cl. Q. R
Elemoſina remunerabit̃ ſm affectũ ipſi⁹
dant⁹. etiã q̃ꝫtũcũq̃ꝫ ꝑua ſit. ser. ciij. S.
Elemoſina multiplicat homĩ tꝑalia. ſer/
mone. ciij. A. Itẽ ſer. cl. T. exemplũ.
Elemoſinaꝫ in trib⁹ caſib⁹ p̃t facere vxor.
sermone. ciij. D.
Elemoſinã nõ poſſũt dare ſerui ꝛ ancille
ſine licẽtia dñoꝝ. ser. ciij. E.
Elemoſina eſt triplex. bona. melior. opti
ma. sermone. ciij. U.
Elemoſina dãda ẽ in vita ꝛ nõ ĩ morte vl̃
poſt mortẽ. ser. ciij. T. exemplũ.
Elemoſina in duob⁹ caſib⁹ nõ eſt danda
malis hoĩb⁹. ser. ciij. y.
Elẽoſinã ñ faciẽtes ꝛ auare bõa ſua r̃tinẽ
tes g̃uit̃ peccãt. ſ. lxxxij. E. lxxxix. P
Elemoſinã largiter dare ĩ pauꝑtate ẽ ſpi/
rituale martiriũ. ser. xiij. S.
Elẽoſinaꝝ datio p̃t hoĩ delere penã ꝛ cul
pã q̃ ſtatĩ p⁹ mortẽ euolꝫ ad celũ. xiiij. J
Elemoſinã xp̃s nũq̃ꝫ mẽdicauit oſtiatim
sermone. xxiij. G.
Emẽs ſciẽter rẽ raptã vl̃ furatã q̃nq̃ꝫ dã/
na incurrit. ser. cxxvi. G.
Euchariſtiã q̃lib⁹ cũ deuotõe ꝛ timore d̃
bet recipe. exẽplo illoꝝ ꝛc̃. ser. xlvi. Q
Euchariſtiã indigne cõmunicãs incurrit
ſeptẽ dãna. ser. xlvi. P. exemplũ.
Euchariſtia an danda ſit pueris ꝛ ĩ quali
etate. sermone. xlvij. S.
Euchariſtia a ieiunis eſt ſumẽda ſolũmo
do triplici rõe. ser. xlvij. U.
Euchariſtie poſt ſumptionẽ nõ debet q̃s
ĩmediate comedere nec ĩmediate expue/
re. sermone. xlvij. X.
Euchariſtie digna ſumptio confert iſtos
fruct⁹. sermone. xlvij. C.
Euchariſtiã volẽs digne cõicare debet ſe

in hȳs q̄nq̄z ꝓbare.ser.xlvij. E. F.
Eucharistie circa eleuationē adoratio valet ad deletionē pene ꝛ culpe ꝛ tpaľ mortis.ser.xiij. B. D.exemplū.
Eucharistiā si q̄s digne cōicauerit huius septē sūt signa.ser.li. B.
Eucharistie sacr̄m q̄ttuor genera hoīz sumūt spūaľr.ser.lxxx. O.exemplū.
Eucharistie sacramētū septē de causis institutū est.ser.lxxix. J.
Eucharistie sacramētū trib⁹ ꝺ causis dat homini ī agone mortꝭ.ser.lxxviij. F
Eucharistie sacr̄m est a nob sūme venerādum.vt patz ꝓ duo exēpla.ser.lxxix. P. Itē fmone.lxxx. U.
Eucharistia opať pene oīa miracľa ī hoīe q̄ xps opať⁹ ē psonaľr ī mūdo.f.lxxx. R
Exactōes ꝛ rapine ꝛ alia infortunia qūo erūt bonis meritoria.ser.cl. U.
Exactōes indebitas faciētes ī subditos tenenť ad restitutōez.lix. J.
Excusant se hoīes tripliciter ī pctīs suis. ser.cxxxi. K.exemplū.
Excōicatō ē duplex.maior ꝛ mior.ꝛ qūo q̄s absoluiť ab vtraq̄z excōicatōe.lxix.b
Excōmunicatio maior ꝓpter q̄nq̄z timēda est cuilibet homī.ibidē exēplū.
Excōicatōez maiorē īcurrit q̄s ipo facto in hȳs casib⁹.ser.lxix. K.
Excōicat⁹ est q̄ pcutit clericū.ꝛ etiā q̄ recipit pedagiū a clericis.ser.cxi. U.
Excōicatis ꝓticipās in loq̄ndo:comedēdo:oādo vēdēdo ḡuiter peccat.ser.lxix. D.exēpla duo.
Exēplū bonū facē hoīes ꝙuerti a pctīs.ꝛ ī sup allicit ad bōa opa.lxxiij. J.exēplū.
Exēplū bonū ꝛ honestas moꝛ cōfert illa bona opa.ser.cij. A.
Exēplū bonū ē vtile eccl̄ie ꝛ deo acceptū ꝛ homī meritoriū.ser.li. D. Exemplū
Propter bonū exemplū ꝑt q̄s seipm laudare.ser.cvij. D.
Exēplū malū m̄tū nocꝫ hoīb⁹.lxxviij. E
Exēplū malū est spēalis laque⁹ dyaboli. ser.xciij. O. est etiā occasio q̄ sūt tot mali hoīes.xciij. y.
Exēplū malū debet hō cauere oīm conatu.fmone.cxxiij. A.
Exēplū malū dātes rōez r̄ddituri sūt ī extremo iudicio ꝺ aīab⁹ illis q̄s ad peccandū traxerūt.ser.iij. U.
Exēplū būilitatis:abstinētie ꝛ patiētie:ꝛ sic ꝺ alīs xps reliq̄t.ser.xv. A. D.

f Famaz proximi tenet ꝺ tractoꝛ r̄stituer.xliij. y Famā ppriā tenet q̄libet defēdere.fmone.cvij. K.
Famuli ꝛ ancille tria tenenť dñis suis.ser mone.xxxiij. El.
Fatū tenētes ḡuiter peccāt.ser.xxi. S.
Festoꝛ celebratio trāsgredit octo modis ser.cxvij. L.cliij. B.exemplū.
Festiuis diebꝫ vēdere vl̄ emere q̄ē pctm moꝛtle ꝛ q̄ nō.ser.cxvij. D. Itē.cvi. F
Festiuis diebꝫ peccātes q̄nq̄z etiā h̄ ī pñti puniť a deo.f.cxvij. B.exēplū.cxlij. U
Festū q̄ est incipiēdū ꝛ q̄ terminandū. sermone.cxvij. F.
Festa celebrātib⁹ deus dat ꝓsperitatē coꝛporis ꝛ aīe.ser.cxvij. D.exemplū.
Fides ē sūme nēcaria.qꝛ null⁹ sine fide saluať nec vnq̄z q̄s saluat⁹ est.ser.xli. F.
Fidē falsificāt vigintiq̄ttuoꝛ genera hoīz ser.xli. B.ꝛ ꝓsequnter ꝑ totū fmonē.
Fides est fundamētū oīs boni.ꝛ falsificatur a pl̄ib⁹ hoīb⁹.ser.cxlij. R.
Fidei duodecim articuli inclusi ī duob⁹ sermonib⁹.cxlvi.ꝛ.cxlvij.
Filij vtq̄ pl⁹ diligāt parētes vl̄ ecōuerso. sermone.xxiij. T.
Filij tenenť ser pentib⁹ suis.ser.xxiij. S
Filij qūo sit īformādi ꝛ corrigēdi.xxij. m
Filij q̄ inhonoꝛant pentes punienť q̄ntuplici plaga.ser.xxiij. X. Exēplū.
Filij q̄ nimis excessiue diligunť a parētibus citi⁹ moꝛiunť.ser.xvi. B.
Filia q̄ dehonestauit matrē.ꝛ iō dānata ē sermone.lxij. B.exemplū.
Fleuit xps sup ciuitatem ibr̄l̄m.ꝛ qūo iudei deleti ꝛ dispersi sūt.ser.cv. A.
Fortitudine triplici ꝓfortat nos de⁹.sermone.lxxij. F.

g Gaudia celi sūt magna.qꝛ ibi habebim⁹ fercula magna: multa: dulcia. liij. P. Exemplū
Gaudiū electoꝛ oñdit in q̄ttuoꝛ dotibus coꝛpis fm q̄ttuoꝛ ꝓpetates sol̄.ser.l. D.
Gaudia celi sūt tā magna q̄ q̄libet libēter debet pati ꝑ ipis ꝛ sibi abstrahere delicias coꝛpis.sermone.vij. T.
Gaudioꝛ celestiū ꝓsideratio facit oēs la-

bores p̄sentes dulces ⁊ leues. s. cliij. D
Gaudijs celi remunerabūtur plenissime oīa opa etiā pua. ser. cli. G. H. exēplū
Gaudiū celeste hereditam⁹ ip̄o iure. sic cū q̄s possidet h̄ hereditatē tpalē. ser. clix. X
Gaudiū celi ⁊ r̄gnū eternū aliq̄ emūt p dimidia pte rer̄ tpaliū. aliq̄ cū supfluis. aliq̄ p duob⁹ mīutꝫ. aliq̄ p haustu aq̄. cxv. lr
Gaudia mltiplicia dabunt iuuenib⁹ qui s̄uiūt deo a iuuētute sua. ser. xx. P.
Gaudia celi augmētat nobis persecutio malor̄ hoīm ī p̄senti. ser. cxxx. X.
Gaudia celi sperare debem⁹ a deo. s. cxxij X. Exemplū ibidē y.
Gaudia celi sūt p̄ncipal'r nouē s̄m nouez choros angelor̄. ser. lxxxiiij. p totū.
Gaudiū qd̄ habebim⁹ d̄ dei visiōe ē inexplicabile. ser. lxxxiiij. A. Exemplū.
Gaudia q̄ habebim⁹ d̄ societate ⁊ meritis sanctor̄. ser. lxxxiiij. M.
Gaudiū spūale habēt boni in p̄senti cōtinue. ser. ix. K. Itē ser. xx. K.
Gaudere debēt oēs hoīes d̄ ꝯuersiōe peccatoris. ser. lxxxvij. G
Gaudio ⁊ ꝯsolatōe tā corpali q̄ꝫ spūali carent q̄ttuor genera hoīm. ser. lxx. P
Gaudere p̄t q̄s ppter recreatōez sine peccato. ser. xxxvi. A.
Gaudere ī mal' qñ ē pctm̄ mortl'e. cxxxi. m
Gaudia mūdi priuāt hoīez gaudijs celi. sermone. xxxvi. G
Gaudiū mūdi ppter quinq̄ est fugiendū sermone. xxxvi. D.
Gaudiū mūdi qñ est pctm̄ mortale ⁊ quādo veniale. ser. xxxvi. J.
Gaudere qūo audēt mali in peccatis suis sermone. xxxvi. K.
Gaudere nō p̄t in h̄ mūdo q̄ ista sex pōderat. ser. liij. p totū. Exemplū.
Gaudēdū nō est ī h̄ mūdo q̄ est plen⁹ laq̄is ⁊ plen⁹ miserijs. ser. cxxxvi. G. H. exemplū. ibidē G.
Gaudēt demones d̄ damnatōne pctōris ppter nouē causas. ser. lxxxvij. H.
Gratiā dei cognoscere p̄t q̄s in se p septez signa. s̄mone. li. G.
Gr̄a spūsscti ꝯsolat̄ nos tripl'r. lxviij. E.
Gr̄az suā sb̄trahit de⁹ bōis hoīb⁹. lxxij. v
Gr̄am spūssancti ad suscipiēdū p̄parant nos septē. ser. lxviij. F.
Gr̄a spūsscti ad q̄sdā nūq̄ꝫ veniet. ⁊ ad q̄sdā venit sꝫ ñ māsionē facit. ser. lxx. A
Gratia spūssancti venit ad septez genera hoīm. ser. lxx. O.
Gr̄a spūssancti tria opat̄ ī incipiētib⁹. tria ī pficiētib⁹. ⁊ tria ī pfectꝫ. ser. lxxi. T.
Gratie aduentū debem⁹ desiderare ppter septē bona. ser. vij. R.
Gratia dei priuat̄ hō p malas cogitatōes ser. cxxxviij. E.
Gratiar̄ actōes deo offerre debem⁹. s̄mone. cxij. J. Exēplū. Ibidē O.
Gr̄ar̄ actio augmētat dona. sꝫ ingratitudo p̄uat donis iā habitꝫ. ser. cxij. M.
Gratiar̄ actōnes tenet̄ q̄libet deo si vult iust⁹ īueniri. ser. cliiij. M.
Cū gr̄ar̄ actōe sumere debem⁹ cibuꝫ. ser. xcviij. L. Exemplū.
Gratitudo bñficior̄ est signū nobilitatis ser. cxxvij. G. Exemplū ibidē H.
Gulosi q̄nq̄ cōmittūt ī comedēdo ⁊ bibēdo q̄ sūt rep̄hensibilia. xcviij. F.
Gulosi q̄nq̄ modis peccāt mortal'r. s̄mo. xcix. M. Itē. cxli. L.
Gulosi attēdere deberēt fercl'a īferni ⁊ potū īfernalē. ser. lxij. y. Exēplū. ci. E.
Gulosor̄ erit fames ⁊ sitis maxima. s̄mo. lxij. y. Itē. xcix. P. exemplū.
Gulosis nocet mltiplicitas ferculor̄ tā ī corpe q̄ꝫ ī aīa. qd̄ p quīq̄ pbat̄. ser. lx. P. ser. xcviij. J.
Gulosis dat xp̄s exemplū abstinētie cibi ⁊ pot⁹. s̄mone. xv. R.

Heretici cognoscunt̄ p q̄nq̄ signa. ser. c. Q.

Heredib⁹ qūo bōa nr̄a dimiserim⁹ rōez reddem⁹ ī nouissimo. iij. S
Hereditatē celestē q̄ iure homo possideat ser. clix. X.
Homo habet nouē dignitates s̄m nouez choros angelor̄. ser. xxxij. S.
Hō qūo a deo creat⁹ sit. ⁊ q̄re Eua de costa viri formata sit. ser. xxxiiij. K.
Homo ante lapsuꝫ habuit dominiū sup oēs creaturas. ser. xxxiiij. A.
Homo quare sic creat⁹ est a deo q̄ possit peccare. sermone. xxxiiij. R.
Hoīes sūt sil'es ī q̄ttuor. ⁊ g̊ null⁹ dꝫ spnere pxīm suū q̄ est paup ⁊ d̄fectuosus. ser. lix. L. Exemplū. Itē. lxxiij. E.
Homicidiū ē triplex. s. qd̄dā corpis. qd̄dā aīe. ⁊ qd̄dā vtriusq̄ siml'. ser. cxlij. y.
Honorādi sūt hoīes septē d̄ caus̄. xxviij. e

Circa honores peccat qs quinqz modis. sermone.xxviij.K.
Honestatē qlibet ꝓuare debet ī oibꝫ ꝓbis ꝛ factis ppter tria.ser.cij.A.
Honor exhibendꝰ est virtuosis hoibus. sermone.cxxxvij.O.
Honores ñ debemꝰ appetere sz honores nob exhibitos deo offerre.ser.xxviij.L.
Hospitio recipe pegrinos ē deo acceptū ꝛ homī meritoriū.ser.lxxxix.O.
Hospitio recipe malefactores ꝛ eos tueri est gue pctm.ser.cxliij.M.
Hospites q nimiū cōputāt hospitibꝫ.ꝛ q dāt cibū phibitū rei sunt.ser.ciij.L.
Hospites ꝛ pincerne q ꝓmittūt ī domibꝫ suis ludere:inebriari:blasphemare.ser. cxliij.A.exemplū.
Humilitas in hoīe est signū ꝑdestinatōis sermone.cxlix.E.
Humilitas necessaria est ad salutē sine q nemo saluaꝝ.ser.xxxi.K.
Hūilitaꝫ nouē sūt gdꝰ ī qbꝫ qlibz cogsce/ re poterit qs hūilis sit.ser.xxxi.L.
Ex humilitate qlibet debet se viliorē esti mare.ꝓmone.xxxi.M.
Hūillimꝰ fuit xps quē seq debemꝰ.xv.P
Hūliatōez ppriā ꝛ ꝓcēptū suūpiꝰ indu/ cunt ista.ser.cxxxvij.P.

Iactātia detestā
da est ppter tria.ser.cvij.J.
Jactātia octo modis fit:ꝛ qñ ē mortale:ꝛ qñ veniale.ser.cvij.K.
Jactare se ꝛ exaltare in malis est gue pec catū.sermone.cxxxi.L.
Jeiuniū eccl'ie soluētes qñ peccēt mortal'r ꝓ.xxxix.K.Itē ꝓ.cxix.M.Itē.cliij.J.
Jeiuniū eccl'ie ꝑcellit ieiuniū simplicis se xte ferie.sermone.cliij.K.
Jeiuniū q̄dragesime gre inchoaꝝ in q̄rta feria.sermone.xxxviij.F ix.H.
Jeiunādo q̄dragesimā decimā damꝰ.xxx
Jeiunātes a qbꝫ cibis abstinere debeant. ser.xxxix.M.Itē.xcix.A.
In q̄ etate teneaꝝ qs ad ieiuniū.ꝛ ꝺ ꝓgnāti bꝰ mlieribꝫ ꝛ ꝺ laboratoribꝫ.xxxix.n o p
Jeiuniū qñ fit ī pcto valz ad tria.xxxix.r.
Jeiuniū vt deo acceptū sit ad ß quinqz re/ quirunt.ser.xxxix.O.R
Incarnatio xpi qliter facta sit ꝛ qño qli/ bet hō formeꝝ in vtero mris.ser.i.D.
Incarnatō xpi qliter attribuiꝝ spūisctō:ꝛ qño solꝰ filiꝰ incarnatꝰ est.ser.i.F.
Indulgētie nō ꝓficiūt quattuor generibꝫ hoīm.sermone.xiij.B.
Infirmitates patiēter sūt sustinēde ppt̄ se ptē bōa.cxxviij.J.exēplū ibidē L.ꝛ O
Infirmitas corpis retrahit a malo ꝛ inci tat ad bonū.ser.cxxviij.L.Exemplū
Infirmitas corpis liberat a purgatorio futuro.ser.cxxviij.M.exemplū.
Infirmis fidel'r seruiētes exercēt oīa opa mīsericordie.ser.cxxviij.O.exemplū.
Infirmꝰ cogscit ꝑ pla signa an supuiuere an morī debeat.ser.cxxix.O.
Infirmꝰ ī agōe angustiaꝝ ppt̄ dīstrictā ra tionē quā rddituꝰ ē.ꝓ.cxxix.R.exēplū.
Infirmitas ꝛ tribulatio est signuz future ꝑdestinatōis.ser.cxlix.A.
Ingratꝰ de bñficijs acceptꝫ merito priuā dus est eisdē bñficijs.ser.lxxxi.A
Igrātia ē triplex ꝛ an gueꝰ peccet q̄ faē qō scit phibitū ee.vl' q ñ vult scire.ꝓ.xciij.t.
Jhs ß nomē ꝓfert ml'tiplicē hoī graz:ꝛ q̄/ re nolamur xpiani a xpo.xix.b c.exē.g h
Inimicos diligere ꝛ iniuriātibꝫ ī dulgere ex corde est martiriū spūale.ser.xiij.R.
Inimicꝫ nris ex corde ī dulgere ñ erit nob gue si ꝓsideramꝰ illa q̄nqz.ser.cxxx.S
Inimicos nros ꝺ necitate salutꝫ tenemur q̄nqz mōis diligere ꝛ ipis ī dulgeꝝ.cxxx.v
Inimicꝫ nō ignoscēs pdit oīa opa sua.ꝛ ē ī statu dānatōis.ser.cxxx.E.Exēplū
Inimicis ꝛ offēsis qño tenemur satisface re ꝛ ipis recōciliari.ser.xcvi.O.
Iniurias faciliter remittere est signū ꝑde stinatōis.ser.cxlix.H.
Iniurias nob factas libēter dēmꝰ ī dulge re vt deꝰ ig̃scat nob pēta nra.ꝓ.cxxx.S.
Iniurias optz penitētē ex corde ꝛmittere si vult ꝓseq ī dulgētiā pctōz.xliij.A.ex.
Iniurias nras ñ ōbemꝰ vindicare ī pris sic nc vnū mēbz vīdicat se ī alio.cxx.F
Iniurias dei vindicare est signū filiorum dei.ꝓmone.xcv.B.
Innocētiā baptismalē ꝑ q̄libet ꝓseruare ꝛ sine omni pēto mortali viuere vsq ad mortē.ꝓmone.lxxvij.L
Inobediētia an sit pctm mortl'e.cxxi.O.
Jocus vt virtuose fiat ad ß tria req̄runt. sermone.xxij.A.
Joc̄ qs q̄nqz modis peccat mortal'r.ser. xxij.B.Exēplū ibidē.L D E.
Ira octo modis cōmittit ꝛ qñ ē mortl'e:ꝛ

qñ vẽiale.f.xcv.B.exẽplũ.Itẽ.cxli.A
Ira animi oñdit ꝑ illa signa.ser.xcv.I
Irã animi excitãs ĩ primo reꝰ erit omniũ
pctoꝝ q̃ ille cõmittit ĩ illa ira.ser.xcv.m.
Inuidia trib⁹ modis cõmittit.ꝛ qñ ẽ mor
tale ꝛ qñ veniale.ser.cxli.O
Judei q̃ttuor vicib⁹ xp̃m temptauerũt in
terficere.sermone.xlv.B. O
Judeos pmittit eccia viuere ppt̃ q̃ncꝫ.cv
Judei ꝛ xp̃iani debẽt decẽ hr̃e int̃ se.cv.p
Judeoꝝ pueri fũt silꝫ pueris xp̃ianoꝝ si/
ne baptismo decedẽtib⁹.ser.lxxvij.O
Judei adhuc pseq̃rent xp̃m ꝛ fidẽ catholi
cã si posset.qõ patꝫ ꝑ tale exẽplũ.cv.U.
Judiciũ dei ẽ dupler.s.pticulare ĩ morte
hoĩs ꝛ vniuersale ĩ fine mũdi.ser.iij.O.
In iudicio extremo districtã reddituri su
mus rationẽ.ser.iij.P.
In iudicio extremo accidũt hoĩ septẽ ca/
lamitates q̃ ꝺsignt̃ ꝑ septẽ tonitrua.v.o
In iudicio erũt q̃ttuor ordines.ꝛ qũo se/
parabunt̃ a binuicẽ.ser.v.E.
In iudicio oñdet xp̃s sig̃ passiõis sue.v.f
In iudicio erũt quindecim signa ĩ terro/
rẽ maloꝝ.sermone.vi.L.
In iudicio an pẽta hoĩm erũt nota oĩbus
sermone.vi.A.
In iudicio qũo ꝑ ignẽ renouabit mũdꝰ ꝛ
oĩa elemẽta.ser.vi.O.exemplũ.
Judiciũ temerariũ fit septẽ modis.ꝛ qñ
est mortale ꝛ qñ veniale.ser.xc.U.
Judicare de occultꝫ cordiũ ꝛ ꝺ futurꝫ cõ/
tingentib⁹ est periculosũ.Ibidẽ.
Judicãdo dubia oĩa ĩ meliorẽ ptẽ interp̃
tari debemꝰ.ser.xc.B.exemplũ.
Judiciũ temerariũ ex leuib⁹ signis hz tri
plicẽ gradũ.ser.liij.T.exemplũ.
Judicare manifesta mala licitũ est tñ cuz
spe emendatõis.ser.xc.L.exemplũ.
Judiciũ temerariũ ꝛ suspitio orit̃ ex trib⁹
sermone.xc.O.exemplũ.
Judicare debemꝰ alios meliores nob⁹ tri
bus de causis.Ibidẽ.
Jurare ꝑ deũ qñ est veniale ꝛ qñ mortale.
ser.cxxiij.F.Itẽ.cxlij.S.
Jurare ꝑ creaturas nõ licet.ser.cxxiij.F.
Jurare ꝑ mortẽ ꝛ vulnera xp̃i est peccatũ
mortale.ser.cxxiij.B.exemplũ.
Jurare ꝛ seipm obligare ad penã certã est
piculosũ.ser.xlij.B.exemplũ.
Juramẽtũ recipiẽs sciẽter ab illo quẽ scit
falsũ iurare peccat mortal'r.xlij.O.exẽ.
Jurare ꝛ iuramẽtũ recipe ꝑt q̃s licite ĩ sex
casib⁹.sermone.xlij.E.
Justicia ẽ pulcerrima ẏtutũ.ser.cliij.E
Justꝰ tenet̃ deo tria.primo tria.ꝛ sib ꝯpi
etiã tria.Ibidẽ.
Justꝫ oñdit deꝰ suã miaz ĩ trib⁹.xcvij.E.
Juuenes debẽt ĩ iuuẽtute deo incipe ꝓui
re.ppt̃ sex bona q̃ inde pueniũt.f.xx.I.
Juuenes q̃re deꝰ q̃ñq̃ pmittit mori in iu
uẽtute ꝛ senes diu viuere.ser.cix.A
Juuenes possunt vsq̃ ad mortẽ innocen
tiã baptismalẽ ꝓuare ꝛ sine pẽcto mortali
viuere.ser.lxxvij.L.
Juuenes q̃ etate possint peccare mortal'r
sermone.xvij.I

Laborare licet ĩ
ꝺieb⁹ festiuis q̃ttuor de causis
sermone.cxvij.L
Laboratores debẽt septẽ hr̃e ĩ suis labo/
rib⁹ vt saluent̃.ser.lv.U.
Laboratores debẽt habere bonã ꝛ rectaz
intentionẽ.ser.lv.y
Laborare die noctuq̃ ĩ fuitio dei erit no
bis leue si ꝺsideramꝰ illa q̃ttuor.cliij.A
Largitas ẽ signũ nobilitatꝫ.cxxvij.E.F
Laudãs seipm ĩ pctis suis q̃ñ ẽ mortale
peccatũ ꝛ qñ veniale.ser.cvij.A.
Loq̃ndo q̃ttuor fũt seruãda ne peccemꝰ.
ser.cxxxix.K.
Loq̃ndo debemꝰ seq̃ xp̃m q̃ habuit ĩ ver/
bis suis veritatẽ ꝛ vtilitatẽ ꝛ moderãti/
am.ser.cxxxix.O. Itẽ.xv.T
In locutõe ꝺbemꝰ attẽdere districtã rõez
quã reddituri sumꝰ deo ꝺ ẏbis.f.iij.P.
Locutõne offendũt primos octo genera
hoĩm.ser.xcvi.P.ꝛ deinceps.
Loq̃ dẽmꝰ ꝺ deo ĩ mẽsa ꝛ vbicũq̃ sumus
ꝯgregati cũ hoĩb⁹.ser.xcvij.O.exẽplũ.
Loqui pauca verba debẽt mulieres ꝛ vir
gines.ser.cxvi.R.
Multiloquiũ impedit pfectuz spũalem.
sermone.xvij.S.
Loq̃ hũilia de seipo ꝛ nolle ꝫ ab alĩs sibi
dici ẽ signũ hypocrit̃.ser.c.T.exẽplũ.
Loq̃ luxuriosa verba qñ est mortale ꝛ qñ
veniale.ser.lxxxvi.A.
Loq̃ ipudica ẽ ppriũ maloꝝ ꝛ ipudicoꝝ
cordiũ.f.xcvi.T.exẽ.Itẽ.cxxxix.K.
Loq̃ ẏba maledicta qñ est mortale et qñ
veniale.ꝛ an q̃s sustinere debeat.f.lxvij.
A.Itẽ.xcv.L.exemplũ.

Loqndo ꝟba iocosa ꝑt ąs peccare morta
liter q̃ttuor modis. ser. cxxxix. O.
Locutio oñdit hoiez an sit ō puincia ce/
lesti terrestri vl̃ ifernali. ser. cxxxix. L
Lud⁹ alee qñ ē pctm̃ mortale. ser. xij. H
Lud⁹ vt fiat licite ad ħ q̃ttuor ąrū. xij. n
Lusores qñq; cōmittūt sedeciz pcta mor
talia in ludo. ser. xij. D.
Lusores qūo ąb tenent restituere pecu
niā cū ludo acąsitā. ser. xij. L.
Lusores ꝛ vsurarij qūo ꝺfundent ī extre
mo iudicio. sermone. v. H.
Luxuria ꝛ fornicatō simplex ē pctm̃ mor
tale. ser. lxxxv. O. Itē. cxliij. A.
Luxuria extra mr̃imoniū est ſp peccatuz
mortale. ser. lxxxv. O. Itē. cxliij. A.
Luxuria sodomitica est ꝯuissimū ꝛ pessi
mū pctm̃ int oēs ſpēs luxurie. lxxxv. R.
Luxuria sine actu cōmittit decē modis:
ꝛ qñ est mortale. ꝛ qñ veniale. ser. lxxxvi.
S. Itē. cxli. D.
Luxurie actū ąlibz ꝑt ꝓcauere ꝛ caste vi/
uere. qō sic ꝓbat. ſ. lxxxvi. D. exemplū

Maledicere pro
ximis qñ ē pctm̃ mortle ꝛ qñ
vēiale. ſ. xcv. L. Itē. lxvij. A
Maledicta ꝟba an ąs patiēter sufferre ō
beat. sermone. lxvij. A.
Maledicēdo ꝓximo qñq; possidet idē hō a
dyabolo. ser. xlij. T. Exemplū.
Maledicūt dānati sibīpis. ser. cxxv. U.
Mali q̃re cū bonis hic in mūdo viuunt.
sermone. xxx. B.
Mali q̃re nō possūt veritatē audire. ſmo
ne. xxxv. A. Exemplū ibidē B.
Mali faciliter peccant mortaliter: qz deū
nō timēt. sermone. ix. H.
Mali si videt sup̄ vl̃ infra: retro vel ante:
tūc ſp tristiciā inueniūt. ser. clvi. y.
Mali sūt diligēdi ꝛ ipis est cōpatiēdū ꝓ/
pter tria. ser. cxx. B.
Malos q̃re deꝰ ꝑmittit diu viuere. cir. L
Malis ī agone tria ꝓturbantia ꝓtingūt.
sermone. lxxviij. B.
Malū ĩest nob a corruptōne nate. ꝛ q̃re p
niores sum⁹ ad malū q̃ ad bonū. sermo
ne. cxxxviij. B.
Mām̃a ĩiątat q̃re dicat. ciij. ī ꝓncipio.
Maria pariēdo ꝟpm̃ ser hr̃e nō potuit q̃
mlieres pariētes reąrunt. ser. xi. D.
Maria. ix. bñficia exhibuit ꝟpō puero q̃
ꝛ nos sibi exhibere debem⁹. ser. xvij. H.
Marie miscōia ꝑcellit mīsericordias oīm
sctōz. nā ipa iuuat ī oībꝫ cōitatibꝫ. clxi. ꝛ
Maria triplici rōe habz maximā ptātem
ꝑ oībꝫ sanctis ī celo. ser. clxi. U.
Maria iuuat homiez in vita: in morte: ꝛ
post mortē. sermone. clxi. A.
Maria tenet ꝛ cogit nob subuenire tripli
ci ratōe. ser. clxi. B. exemplū.
Maria hz nouē ꝓuilegia ꝑ cunctꝫ hoībꝫ ꝛ
angelis. ser. clxij. D. ꝛ deinceps.
Maria hz supmū locū ī celo. clxij. H. J.
Maria formā ꝛ exēplū viuēdi tribuit di/
uitibꝫ paupibꝫ ꝛ tristibꝫ. ser. clxij. K.
Mariā tria fecer̃t matrē ꝟpi. tria mr̃ez no
strā. ꝛ tria dñaz angelorz. ſ. clxiij. A
Maria aduocat ꝓ nob triplicit. ꝛ ꝙ ad nl̃
lū aliorz sanctorz talē cōfidentiā habere
debem⁹. ser. clxij. T. U.
Marie sabbatia dies attribuit. clxiij. A.
Maria q̃s humilis fuit. ꝛ q̃re tā humilis
esse debuit. ser. clxiij. P.
Maria habuit triplicē ꝟtutē ꝛ ꝟginitatē
ꝑ cunctis virginibꝫ. ser. clxij. A. O.
Maria septies locuta est ꝓut ex dictꝫ euā
gelioz colligit. ser. cxvi. R.
Martires statim euolāt ad celū. ſ. xij. O
Martires fieri possum⁹ sine effusiōe san/
guinis sex modis. ser. xij. R.
Martiriū spūale ē in abundātia rez susti
nere, ꝓpter deū penuriā. ser. lxxxij. F.
Matrimoniū deꝰ multipliciter honora/
uit. sermone. xxv. A.
In mr̃imōio ꝓstituti dñt hr̃e septē vt ī sta
tu mr̃imonij saluēt. ꝛ oīs labor quē hñt
cū puerserit eis meritoriꝰ. xxv. b. ꝛ ꝺicep ſ
In mr̃imonio ꝓstituti ąnq; tpis ꝺbēt se
abstinere ab actu mr̃imoniali. ſ. xxv. D
Mr̃imonialis actꝰ fit sex modis. ꝛ qñ est
mortale: ꝛ qñ veniale. ꝛ qñ nullū pctm̃.
sermone. xxv. H.
Qñ vir pcutiēdo vxorē peccet mortal̃r: et
qñ nō. ser. xxv. E.
Maritū suū vxor ñ dz puocare ad iracū/
diā: ſz obedire ei. ser. xcv. A. exemplū
In mr̃imonio aliąbꝫ ñ ꝓpe succedit. ꝛ ħ
ꝓtingit septē de causis. ser. xxvi. A.
Matrimoniū ꝓtrahere ꝓhibitū est tribꝰ
tpibꝫ. ser. xxvi. Q.
Mr̃imoniū ꝟbētes ī pcto mortl̃i peccāt
mortal̃r. ꝛ habebūt ifortunia. ſ. xxvi. T
Mechanici ñ debēt esse nouitatū inuen/

Tabula

tores.sermone.lv.X.
Mechanici ꝛ officiales q̄ hñt tl'ia officia q̄ sine pēto mortl'i ñ pñt exeq̄ semp sunt in statu damnatōis.ser.xliij.K.
Mechānici ꝛ officiales q̄ sb iuramēto officia sua ꝛcipiūt ē eis valde piculosū.xlij.f
Mechanici ꝛ laboratores qūo reddituri sūt rōez ī iudicio extremo.ser.iiij.X
Mendaciū detestandū est ꝓpter quinq̄. sermone.cxxxiij.J.
Mēdaciū est triplex:pnicioſū:officioſū:ꝛ iocoſū.ꝛ qñ est mortale.ser.cxxxiij.L.
Mēdaciū qūo differt a falso.f.cxxxiij.O
Mercatoꝝ duodecī genera dānāt.cvi.A
Mereri dēm⁹ cū reb⁹ corpe ꝛ aīa.f.cl.A.
Misericors est de⁹ peccātib⁹ ꝛ penitētib⁹ ꝛ iustis.sermone.xcvij.L.
Misereri est ꝓpriū dei.punire hoīez est ei alienū.ibidem.
Miscōie dei magnitudinē si q̄s attēderet diligēter nunq̄ in pctis suis desperaret sermone.cxxij.T.
Misericordia dei patz ī hūs exēplis.ser. cij.N.exēplū.Jtē.cxxij.y.exēplū.Jtez cli.O.Exemplū.
Miscōie opa sūt ser.ꝛ qūo.ꝛ q̄re q̄libz debet ea ī p̄senti exercere.ser.lxxix.O
Miscōie opa exercentes habebūt in celo mēsurā bonā:ꝓfertā:ꝛ coagitatā.f.cl.R
Misericordie opa debent p̄cipue exhibere vidue.sermone.cxvi.T.
Miscōiaz ꝛ cōpassionē debem⁹ hre ad p̄ximos sic vnū mēbz ad alīd.ser.cxx.E.
Misereri ꝛ cōpati ꝓximis est signū p̄destinatōis.sermone.cxlix.B.
Misericordiā ꝛ pietatē triplicē debemus habere ad ꝓximos.ser.lxxiij.L.
Misericordie opa debem⁹ exhibere aīabus nostrz.sermone.lxxij.B.
Moꝛs corpalis ortū habuit ex pēto ade. sermone.xxxij.D.
Moriētes temptat dyabol⁹ p quicq̄.sermone.cxxxiij.S.
Moriēs an saluari vl' dānari ꝺbeat p ser interrogatōes cogſci poterit.f.cxxxv.L.
Moriēs debz q̄nq̄ hre q̄ xps in cruce habuit.sermone.cxxxv.D.
Moriētib⁹ ꝓtigūt septē q̄ sūt memoranda q̄tidie.ser.xv.F.Exēplū.ibidē.B
Mortz hora tria accidūt bōis q̄ eos valde ꝓsolant.ser.lxxviij.D.Exemplū.
Mortz hora tria accidūt malis q̄ eos valde ꝓturbant.ser.lxxviij.B
Ad mortē nos p̄pare debem⁹.ser.clvi.X.
Mori discere dz q̄libz q̄ vult bene mori.ꝛ q̄d sit bene mori.ser.cxv.D.exemplū
Morientib⁹ in agone q̄nq̄ apparet xps sancti ꝛ angeli bonis hoīb⁹.ser.cxv.B exemplum.
Moriētib⁹ assūt ml'ti demōes.ser.cxv.J Exēplū.Jtē.cxxxv.E.exemplū.
Moriētes q̄ ꝓdūt rōez ī agone q̄d sentiēdū sit ꝺ ipis an dānēt vl' saluēt.f.lxxix.o
Mortz pena an diminuat aliq̄d ꝺ pena p pctis debita.f.lxxxix.S.exē.ibidē T.
Mors ꝛ plaga dei q̄nq̄ differt mal' boīb⁹ ꝓpter bona opa q̄ faciūt in pēto mortali sermone.xcij.D.Exemplū.
Mori q̄nq̄ ꝓmittit de⁹ iuuenes q̄ttuor ꝺ causis.sermone.cix.B.
Mortz memoria est remediū ꝯ septē pēta mortalia.f.lij.A.Jtē.cxv.D.exēplū.
Morit q̄s securior in societate bonoꝝ q̄z sol⁹.ser.lvi.B.exemplū.
Moriēs ī agone videt xp̄m.ꝛ redditur⁹ ē rōem ꝺ decē.sermone.iij.P.ꝛ deinceps Jtē.cxxix.R.Exemplū.
Mortz corpal' sūt decē signa.cxxix.O.
Mors aīe ī septē assimilat morti corpali. sermone.cxxix.P.
Moriēti trib⁹ de causis dat sacrm eucharistie in agone mortis.ser.lxxviij.F.
Moriēs qūo ī agone debet seipm vxorez ꝛ pueros cognatos ꝛ oīa tpalia deo offerre.ser.cxxxiij.B.
Mori iuite q̄ ē pctm ꝛ q̄ ñ.f.cxxxiij.a.
Moriētes ī pēto mortali excidūt ī ignē mittunt quintupliciter.ser.ci.A. J
Mortz nūci⁹ ē infirmitas corpis.f.cxxviij.
Mortalia pēta q̄ ꝛ q̄t sunt.ser.cxli.J.
Mund⁹ ꝓpter infidelitatē suā ꝓtemnēd⁹ est.ser.clij.P.
Mundū si ꝓtemperim⁹ hoc cognoscit p tria.ser.clij.Q.
Mundū diligere q̄ñ est mortale ꝛ q̄ñ veniale.sermone.clij.R.
Mūd⁹ iste ab initio vsq̄ ad finē habebit bonos ꝛ malos simil.ꝛ q̄re B.ser.xxx.A
Mundū ñ diligim⁹ si diligēter ista septē ꝓsideram⁹.ser.cxxxvi.F.exemplū.
Mund⁹ est plen⁹ laqueis ꝛ miserijs.sermone.cxxxvi.B.D. K.L
Mūdi amatores sūt fui diaboli.cxxxvi.
Mūdi opa sunt peccatū peccato addere.

sermone.cxiij. T. Exemplũ.
Mundat̃ aliq̃ res tripl'r corpaliter. sic ⁊ nos mũdari debem⁹ spũal'r. ser.cij. L.
Mundicia cordis ex trib⁹ causat̃ ⁊ ꝑ tria cog̃scit̃. ⁊ ꝑ tria custodit̃. ꝟ.viij. B. C.
Mulieres imitant̃ Euã ĩ supbia ⁊ in credulitate. sermone.xxxiiij. P. Q.
Mulieres pregnãtes diuersas exercẽt superstitiones. ser.xli. A.
Mulier̃ parturiẽtiũ dolor ẽ vehemẽs. et q̃re dat⁹ est ml'ierib⁹ dolor ille. lxi. S.
Ml'ieres q̃ moriunt̃ ĩ ꝑtu. ⁊ de hijs q̃ ꝓcurãt aborsũ. ser.lxi. T. Exemplũ
Mulieres sunt molles: fragiles: incaute: sermone.cxvi. O.
Murmurare ñ debem⁹ ꝯ deũ: qꝛ iudicia dei abyssus multa. ser.cix. K. Exẽplũ

Natus ẽ christus de virgine triplici de causa. ꝟmone.cxlvi. F.
Nat⁹ est xp̃s tpe descriptõis ⁊ tpe pacis. ⁊ q̃re h̃. sermone.xi. A.
Nat⁹ ẽ xp̃s ⁊ puer fact⁹ triplici rõe. ⁊ q̃uo nos. ix. facere dẽm⁹ puero ih̃u. ꝟ.xvij. G
Nato xp̃o ih̃u venerunt tres magi: pastores: ⁊ angeli eũ honorãtes. ser.xxi. R
Natĩtas xp̃i ꝑcellit natĩtatẽ alior̃. clxij. f
In natiuitate sua xp̃s fuit paup̃ ĩ strato: ĩ hospitio: in vestimẽto: in cibo. ser.xi. D.
Natiuitas xp̃i ꝯfert magnũ gaudiũ ꝓpter sex. sermone.xi. B
Nato xp̃o maria fuit paup̃ ĩ sex. ser.xi. D
Nobilitas vnde habet ortũ. ⁊ q̃ sũt signa nobilitatis. sermone.cxxvij. E.
Nouitatũ inuẽtores g̃uiter peccãt ⁊ grauius punient̃. ser.cxxxi. A.
Nox hꝫ tria ĩ se q̃ somnũ ꝓuocãt. ser.ij. J.
Nuptie spũales sunt inter xp̃m ⁊ animã. sermone.cxxiiij. K.

Obedientia precellit alia bõa opa. lvij. C. exẽ.
Obediẽtia religiosor̃ q̃lis debet esse. sermone.cxxi. O.
Obediendũ est sacerdotib⁹ q̃dq̃d loco dei ꝑcipiunt. sermone.cxi. X.
Obedire tenẽt̃ ꝟui ⁊ ãcille dñis. xxxiij. C.
Occidẽtes pueros ĩ vtero mr̃is ⁊ aborsũ ꝓcurantes. sermone.xvi. A.
Ociositas ẽ occasio peccãdi. ⁊ facit hoĩez indignũ pane q̃ vescit̃. ser.cxvi. P.
Ociosi ⁊ pigri ⁊ luxuriosi perdũt animas suas. ꝟmone.cxxxij. F.
Oculos ⁊ visũ custodire debemus ꝓpter tria. ser.lxxxvi. X. Itẽ.cxxxviij. G.
Opa nr̃a erũt nob̃ leuia si diligẽter ꝯsideram⁹ illa q̃ttuor. ser.cliij. A.
Opa nostra q̃uo remunerabunt̃ ĩ celo. sermone.lxxxiiij. L. ⁊ deinceps.
Opa nr̃a d̃ mane offerre debem⁹ deo. ⁊ de sero ꝯteri d̃ cõmissis. sermone.cxij. L
Oper̃ corpis r̃ddituri sum⁹ rõez. ꝟ.iij. O
Ad opa bona se ꝓmptũ inuenire ẽ signuz gr̃e. sermone.xlvij. F.
Opa nr̃a debẽt q̃ttuor habere: alias cum bonis opib⁹ damnamur. ser.cxl. A.
Opa bõa q̃ ñ fiũt ĩ charitate ñ sũt meritoria ad vitã eternã. cxl. F. Itẽ.xcij. K.
Opa q̃ in peccato mortali fiũt ꝯferũt homini sex bona. ser.xcij. L.
Opa bona facere ꝓpter laudẽ humanam q̃ñ est pctm̃ mortale: ⁊ q̃ñ nõ. cxl. D.
Opa bõa ñ sũt ꝑncipal'r ⁊ solũmodo facienda ꝓpt̃ regnũ celor̃. nec mala solũmodo vitãda ꝓpt̃ penã ĩferni. ser.cxl. E
Opa mala q̃ñq̃z duriora sũt cũ q̃b⁹ ĩfernũ meremur q̃z bona cũ q̃b⁹ celũ. ser.xx. K
Opa mala ꝑpetrãs generat monstra. ser.xvij. K. exemplũ.
Opari ⁊ mereri debem⁹ cũ ore: ocul': manib⁹ ⁊ pedib⁹: ⁊ cũ toto corpe. ser.xli. F
Opa mũdi sunt peccata peccatis addere. ꝟmone.cxiij. T. exemplũ.
Orat xp̃s ꝑ nobis quadrupliciter patrez celestẽ. sermone.lvij. E.
Orãdo q̃uo debem⁹ petere tꝑalia: spũalia ⁊ eterna. sermone.lxiiij. O.
Orandũ est principaliter trib⁹ tẽporibus diei ⁊ noctis. sermone.lxiiij. K.
Oratõnis temp⁹ mag̃ aptũ est de mane ⁊ de sero ꝓpter illa bona. ꝟmone.ij. L
Oratio ĩ q̃ loco fieri debeat. ser.lxiiij. L
Oratio ꝑcellit ieiuniũ ⁊ elemosinã in quĩq̃z. sermone.lxiiij. J. M
Orõ vt exaudiat̃ ad h̃ req̃rũt̃ q̃nq̃z. lxiiij.
Orões pctõr̃ q̃uo de⁹ exaudit: ⁊ q̃uo nõ sermone.lxiiij. M. O
Orõ dñical' ꝑcellit alias orões ĩ q̃nq̃z. lxv.
Orões sctõr̃ q̃ petit vl' ec̃ bonor̃ hoĩz ille dꝫ q̃ttuor hr̃e ĩ se. ser.lxv. S. Exẽplũ.
Oratio fratr̃ lib̃auit fratrẽ ĩ agone a dracone. ser.cxxi. O. Exemplũ.
Orões illi⁹ de⁹ ñ exaudit q̃ inimicis suis

ex corde nõ ignoscit.cxxx.T.Exẽplum
Ornatꝰ corpis sex modis p̃t esse peccatũ mortale.sermone.l.xxiij.J.
Ornatã ⁊ pulcrã ꝑsonã videſ dz duo cogitare ne peccet.ꝟ.lxxxvi.y.Itẽ.cix.F.
Ornata ⁊ pulcra ꝑsona ĩclusit se ne essz occasio alijs peccãdi.ser.cxxiiij.N.exẽplũ
Pacez debẽt habere in mr̃imonio existentes.sermone.xxv.D.
Patientiã ĩ aduersitatib⁹ ꝟuare est spũale martiriũ ⁊ verꝫ signũ sctitatis.ser.xiij.R
Patiẽtie exemplũ xp̃s nobis dedit in sua passione.sermone.xv.S.
Patiẽtia in infirmitate ⁊ tribulatione ꝑtria acquirit̃.sermone.cli.K.
Patiẽtia ẽ nob̃ valde nccãria.ser.clij.S.
Per impatientiã possumꝰ ꝑdere aĩas nostras.sermone.clij.T.Exemplũ
Patiẽtiã habere ĩ ꝑsecutõib⁹ ⁊ ĩ iniurijs ẽ multũ meritoriũ.ser.lxvij.C.Exẽpluz.
Patiẽs vincit totũ mundũ ⁊ om̃es hoĩes sermone.lxxxviij.N.
Impatiẽtia ĩ aduersis est signũ hypocrisis.sermone.c.S.
Impatiẽtia est specialis temptatio ĩ agone.sermone.cxxxiiij.U.
Parẽtes tenent̃ sex pueris suis.sermone xxiij.H.Exemplũ
Parẽtes qũo debẽt pueros suos corrigere.sermone.xxiij.L.Exemplũ.
Parẽtes merent̃ educãdo pueros suos ad honorẽ dei.⁊ mlieres debẽt pueros suos ꝑ se lactare.ꝟ.lxi.U.exẽplũ.Itẽ.cviij.X
Parẽtes p̃nt sex modis demereri ꝙ pueri ip̃oꝝ moriũt̃ in puericia.ser.lxxvij.A
Parẽtes q̃ iniustas res ꝓpter pueros lucrant̃ damnant̃.sermone.xciiij.E.
Parẽtes isti occidũt spũaliter pueros suos.sermone.xvi.A.
Parẽtes debẽt pueros suos ĩformare ne etiã paruas res furent̃.sermone.ciiij.H Exempla.Itẽ.cxliij.C.Exemplũ.
Passio xp̃i fuit amarissima ꝓpter nouem causas.sermone.xlix.S
Passus est xp̃s in oĩb⁹ mẽbris suis.ꝟmone.xlix.T.Itẽ.xlv.J.
Passio xp̃i docet septẽ bona.ser.xlix.U
Passionis tꝑe xp̃s fuit largissimꝰ.qꝛ oĩa dedit.ser.xlix.X.Itẽ.clxij.E.
Xp̃s septies sanguinẽ suũ fudit ad delẽdũ septẽ pc̃ta mortalia.sermone.xix.D
Passionis tꝑe derisus est xp̃s quater a iudeis.sermone.xxvij.C.
Passio xp̃i qũo temperat gaudiũ mundi sermone.xxxvi.C.
Passionis tꝑe pauꝑrimꝰ fuit xp̃s ⁊ tristissimꝰ.sermone.xlv.J.
Xp̃o q̃ttuor mortes volebãt iudei inferre sermone.xlv.G
Patiẽs xp̃s q̃t vulnera ꝓ nobis sustinuit sermone.xlviij.N.Itẽ.cliiij.N
Passionis xp̃i duodecim fructꝰ meditationis.sermone.xlviij.J.
Passio xp̃i est remediũ ꝯtra septẽ peccata mortalia.sermone.liij.N.
In passione sua xp̃s ostendit homĩ septẽ suauitates.sermone.lxxiiij.R.
Passionis sue memoriã reliquit nob̃ xp̃s in trib⁹.sermone.lxxix.K.
Passionis tꝑe xp̃s accensus fuit valde in amorẽ nostꝝ.qd̃ oñdit̃ q̃ttuor signis.sermone.xlix.Q.Itẽ.lxxix.L.
Pariendo nos in cruce xp̃s habuit quĩqꝫ gestus quos habẽt mlieres pariẽdo pueros.lxi.R.
Xp̃s factꝰ est despectꝰ ⁊ nouissimꝰ vir doloꝝ ⁊c̃.sermone.cij.J.
In passione xp̃i cogita q̃s:q̃d:⁊ q̃liter passus sit.sermone.cxlvi.G.
Passionẽ xp̃i libẽter cogitare ⁊ audire est signũ p̃destinatõis.sermone.cxlix.K
Passiõis xp̃i septẽ documẽta.ꝟ.xlix.U
Passio xp̃i facit labores:tribulatões:⁊ infirmitates dulces.sermone.cliij.B
Xp̃s q̃re habuit caput inclinatũ.manꝰ extensas:⁊ pedes affixos:⁊ latꝰ aꝑtum.sermone.xlix.O.P.⁊ deinceps.
Passionẽ ⁊ mortẽ ⁊ sanguinẽ xp̃i non licz noĩare nisi cũ magna reuerẽtia ⁊ deuotione.cxxiij.D.
Pauꝑes q̃re reuerentiꝰ habeãt se ad deuz q̃ꝫ ip̃i diuites.sermone.xxi.X.
Pauꝑtatis exemplũ xp̃s nob̃ reliquit.sermone.xv.Q.Itẽ.xlv.L
Pauꝑes qñ sustinẽt famẽ sitiz frigꝰ ꝯsolari dñt.qꝛ xp̃s talia ꝓ ip̃is sustĩuit.xxvij.b
Pauꝑes fecit deꝰ ꝓpter diuites:vt mereant̃ ab eis vitã eternã.sermone.cl.O.
Pauꝑes q̃ saluant̃ ⁊ q̃ dãnant̃.ꝟ.lxxxi.y.exemplũ q̃si in fine post septimũ genꝰ
Pauꝑib⁹ subtrahit deꝰ tꝑalia in p̃senti in signũ electõis ⁊ dilectõis.ser.cviij.P.

Paupib⁹ dat de⁹ multos pueros cōmuni
ter.⁊ ħ q̄druplici rōe.ser.cvij. U.
Paupeꝛ eleōsinas acceptat de⁹ ꝑm affe/
ctuꝫ ipsoꝝ⁊ nō ꝑm q̄ꝫtitatē dati.ser.ciij.
S. Itē.cl. S.
Paupes debēt diuitib⁹ fauere oīa bona q̄
habēt a deo.sermo.cxx. B.
Pēta q̄ttuoꝝ clamātia ī celū.ser.ciij. B.
Pctm cōmittit suggestiōe:delectatōne:⁊
ꝯsensu.ser.lxxxvi. T. Itē.cxxxvij. A.
Peccata cōmuniter cōmittunt ex ōfectu
fidei qđ sic ꝓbat.sermone.lxij. X.
Pēta mortlia ꝑt q̄s ꝑcauere.ꝑ.lxxvij. C
Peccata magna ꝓpter ꝯsuetudinē estimā
tur iā parua.ser.cxxxi. J.
Peccatū cōmittit aut ex ignorātia:aut ex
infirmitate:aut ex malicia.cxxxi. O
Peccādo ꝓmo icipit a minimis.⁊ postmo
dū pctōꝝ dilabit ad maiora.ser.cx. L
Peccādo peccatoꝛes peccata peccatis ad/
dunt.ser.cxij. T. Exemplū.
Peccāt nouē genera hoīm q̄ꝝ semp vnuꝫ
gen⁹ grauio⁹ puniet alio.ser.cxxxi. F.
Peccata mortalia breuiter in vno ꝑmone
ꝯclusa.sermone.cxli. J.
Peccata nouē aliena ꝯclusa ī duob⁹ ꝑmo
nib⁹.ser.cxlvij. M.
Pctm mortle ꝯfert illa dāna.ꝑ.cxxxvij. o
Peccati ꝑpetratio stat in ħ q̄ hō delibera
to animo auertit se a deo.ser.xxix. P.
Peccāt mali hoīes q̄ deū ñ timēt faciliter
mortal⁹ꝛ ñ boni.ser.ix. M. Itē.xxix. P
Peccātes generāt monstra spūaliter ī aīa
sermone.xvij. K.
Peccatoꝛes cōparant dormientib⁹ ꝑpter
quinq̄.sermone.ij. M.
Pctōꝛes q̄ cōia pēta mortalia nō habent
p peccatis ꝑpter nimis amplā ꝯsciētiaz
q̄ periculose stent.ix. F.
Pctōꝛes q̄ obmittūt peccare solūmodo
vel ꝑpter hoīs timoꝛē vl verecundiā hu
manā damnant.sermone.lxxxvi. L.
Pctōꝛ q̄ est ꝑe ꝯtrit⁹ de pctis nō est āplⁱ⁹
in pēto mortali.ser.ccl. B.
Pctōꝛ q̄ttūcūq̄ magn⁹ si habet in se illa
tria de⁹ indulget sibi pēta.ser.cliij. L.
Peccatoꝛib⁹ oīdit de⁹ miſicordiā specia
liter in trib⁹.ser.xcvij. L.
Peccatū veniale q̄ttuoꝛ modis cōmittit
sermone.cx. M.
Pēta venialia inferūt septē dāna.ꝑ.cx. A
Pēta vēialia impediūt ꝑfectū hoīs.xvij.t.
Peccata venialia sūt occasio pctōꝝ mor/
taliū q̄ttuoꝛ modis.ser.cx. O.
Penitentiā verā agunt ist⁹.xliij. E.
Penitentiā falsā agūt nouē genera hoīm.
sermone.xliij. R.
Per penitētiā⁊ p opa penalia ꝑt q̄s dele/
re omnē penā pctōꝝ q̄ statim euolet ad
celū.sermone.xiij. K.
Penitēs debz hre spē bonā de indulgētia
pctōꝝ si vult remissionē ꝯsequ.ꝑ.cxij. T
Penitētiā ñ debem⁹ differre vsq̄ ad mor
tē⁊ ħ ꝓpter quinq̄.ser.clvi. X.
Pena damnatoꝝ q̄ ad dispositōez corpo
ris.sermone.l. E.
Pena maxia est dānat⁹ separi a clara visi/
one dei.ser.ci. L. Itē.cxxv. O. Exēplū.
Pēa ignis inferni differt q̄ntuplici differē
tia ab igne nr̄o.ꝑ.ci. O. Itē.cxxv. B. exē
plū. Quō puniant ebriosi.ꝑ.lxij. y.⁊ ser.
xcix. P. Exēplū. Itē sermōe.cxxv. O.
Pene future ꝯsideratio facit penas ꝑsen/
tes leues⁊ exercitia leuia.ꝑmōe.cliij. C
Penas inferni mereť gaudiū mūdi.ꝑmo/
ne.xxxvi. D.
Damnati quō clamabūt⁊ maledicēt sibi/
ipsis⁊ mēbris ꝓpr̄ijs.sermone.v. J.
Dānati habebūt tria fercula amarissima
⁊ potū amarissimū.⁊ tria genera musica
lia⁊ balneū⁊ lectū.ser.lxij. y. exemplū.⁊
sermone.ci. E. exemplū.
Pene inferni magnitudinē expr̄imūt. Ber
nard⁹. Aug⁹. Amb. Gregoꝛi⁹. ser.cxxv.
B. exemplū. Itē.cxxxv. E. exemplū.
Pene inferni sunt nouē. ser.cxxv. O.
Pena magna est dānatis videre demōes
in inferno.ser.cxxv. R. Exemplū.
Pena magna est damnatis videre gloriā
beatoꝝ.⁊ quō recordant bonoꝝ que hic
habuerūt.sermone.cxxv. T. U
Pena magna est dānatis moꝛi eternaliter
⁊ tñ nō ꝯsumi.ꝑmone.cxxv. X.
Pena inferni quō minuit ꝓpter bōa opa
q̄ facit q̄s in pēto mortali.xcij. A
Penas inferre est deo alienū.⁊ quō cōpel
lit puniꝛe hoīes.ꝑmone.xcvij. B
Penas inferni sustinebūt nouem genera
hoīm⁊ ꝑ vnū grauio⁹ alio.ser.cxxxi. F.
Perseuerātia acq̄rit ꝑmiū eternū.ꝑmone
lxxiij. M. exemplū.
Precepta decē ꝯclusa in duob⁹ ꝑmonib⁹.
sermone.cxlij. O.
Prelati sunt honorādi etiā si mali sūt.ser

mone.cxviij.F
Prelaturā appetere an sit pctm̄.ser.iiij.Y
Prelati z dñi tenenť tria suis famul' z subditis.sermone.cxxiij.E.Itē.lix.H.
Prelati i iudicio extremo districtā ratōez reddituri sūt.sermone.iiij.Y.
Prelati ñ debēt exactōnare sbditos.lix.I
Prelati debēt corrigere subditos.lxiij.B
Prelati tenenť tueri terrā suā a raptoribꝫ sermone.cxlv.R.
Prelati ipignorāt aīas suas.f.cxxxij.B.
Prelati z supiores nō debēt spnere iferiores sic nť vnū mēbꝝ spnit aliō.f.cxx.L.
Presumptio.sermone.xciij.S.
Presumptuose peccātes grauiꝰ alijs punienť.sermone.cxxxi.O.
Predestinatōis sūt nouē signa.f.cxlix.A
Predestinatio ñ cogit libeꝝ arbitriū.z q̄liter circa pdestinatōnez hoīes errāt.ser.lxxiiij.A.Exēplū.Itē.xciij.U.
Prosperitas q̄re dať malis hoibꝫ.f.xcij.L.
Prosperitas tpalis est signū reprobatōis z eterne damnatōis.ser.cviij.O.exēplū ibidē R.Itē.cxlix.B.exēplū.Itē.xxxvi.O.exemplū.
Profectū spūalē ipediūt illaseptē.xviij.n
Proficere debemꝰ in bono si volūtatē dei volumꝰ pficere.sermone.cij.M
Proficere volēs i bono debet illa q̄ttuor semp cogitare.sermone.cxxxvij.O.
Proficiēs q̄ i corde mouet ad bñ opandū est signū pdestinatōis.fmo.cxlix.I.
Proximis tenemur tria.ser.cliij.P.
Pulcritudo corpis q̄ncꝫ est causa q̄ aliq̄ nolunt deo fuire.Et q̄ se hic vt sint pulcriores ornāt deformiores erūt i iferno.sermone.cxiij.O.exemplū.
Pueros occidentes i vtero matrꝭ z aborsum pcurātes.fmone.xvi.A.
Puer i vtero mris an baptisari possit.et q̄ñ apparet aliq̄d mēbꝝ pueri z timeť de aborsu q̄d faciēdū sit.ser.lxxvi.U.
Purgatoriū ē locꝰ vbi purganť venialia. q̄ cū vno pēto vēiali ñ pt q̄s deū videre fmo.cx.O.exēplū.ibidē.P.
Punienť hoies grauiter post hāc vitā etiam p paruis rebꝫ iniustꝭ.ser.ciij.I.
Purgatorij pena ē valde acerba.g̃ potiꝰ h satisfacere debemꝰ p pctis.z q̄diu q̄s p vno pēto mortli puniet.clvi.D.exēplū.
Purgatorij acerbitas z differētia inť penā pntē z futurā.f.cxxviij.M.exēplū.
Itē.cxxxiiij.X.Itē.cli.L.Exēplū.Itē cliij.U.Exēplū.
Anime in purgatorio habent triplicē cōsolationē.sermone.clx.F.Exemplū.
Purgatorij penā minuit correctio q̄ fit i pnti p delictis.ser.lxiij.M.Exēplū

Quietē mētꝭ ipediūť tpalia.ser.xciij.D

Raptor i tribus

est peior dyabolo.z ꝺ penis raptoꝝ.fmone.ciij.F.Exēplū
Rationē reddituri sumꝰ de decē i die iudicij.sermone.iij.P.
Rōis vsū aliq̄ amittūt i agōe.f.lxxix.O.
Recidiuās incurrit septē magna damna.fmone.lij.M.Exemplū.
Recidiuātes immediate in pēta nō veraꝫ agūt penitētiā.fmone.xliij.B.
Recidiuāt cōiter octo genera hoīz.lviij.f.
Recidiuatōez volēs pcauere illa ser debꝫ q̄tidie pmeditari.ser.lij.A.
Religio i septē ꝺpať vite celesti.f.cxxi.D
Religionis ingressus delz penā z culpā z restituit primā innocētiā sicut baptismꝰ sermone.cxij.O.Itē.cxxi.P.
Religiosoꝝ platꝰ nō pt dispēsare cū subditis ad habendū ppria.ser.cxxi.I.
Religiosus q̄ nō habet animū resignandi oīa q̄ñ platꝰ suꝰ reqrit ab eo est i statu dānationis.sermone.cxxi.K.
Reph̄ēdūt deū septē genera hoīz.cviij.P
Resurrectō mortuoꝝ erit tā bonis q̄ malis in voce tube.fmone.v.D.
Resurrectio mortuoꝝ q̄ imediate morituri sūt ante indiciū.an etiā eorūdez corpa rediganť in pulueres.ser.vi.M.
In resurrectōe corpa electoꝝ habebūt q̄ttuor ꝓprietates solis.ser.l.D.
In resurrectōe corpa reprobꝝ erunt deformia z passibilia.ser.l.E.
Resurrectio hoīm in nouissimo die q̄liter fiat q̄ ad etatē z q̄titatē.ser.l.L.
Resurrectio xpi ꝺtulit gaudiū angelꝭ in celo z sanctis patribꝫ i limbo.ser.l.A.
Resurrectionē suā q̄re primitꝰ xps oñdit mulieribꝫ.fmo.l.F.Exemplū.
Res iustas dñt pentes rlinq̄re herediby z puerꝭ f.xxiij.q.exē.Itē.xxv.L.M.exē.
Res iiustas sciēter possidētes dānāt cū herediby.f.ciij.M.exē.Itē.cxiij.E.exē.
Res iiustas possidēti si q̄s tradit filiā suā

ī vrozē ī eternā dānatōez tradit.xxvi.S
Res iniustas possidet quis quicz modis ser.lxxxij.D.
Res iiustas lucrāt.xiij.genera hoīz.ciiij.f
Res iniustas lucrātes vendūt aīas ppri/as totiēs q̄tiēs.ser.cxxxij.E.
Reby iiust pticipās q̄s ī comedēdo bibē/do l' emēdo tenet ad restitutōez.cxlv.O
Rē raptā vl furatā sciēter emēs quicz dā/na incurrit.ser.cvi.B.
Res r ppine q̄ a iudeis recipiunt quibus sint restituēde.ser.cv.O.
Res paruas furari qñ ē ꝺ̄ ꝓceptū dei r qñ nō.ser.ciij.H. Exemplū.
Restitutō ꝺ reby occult r ꝺ debit.r etiā ꝺ quis reby qūo ꝺz fieri.ser.xliij.X. Item ciij.F H J.tria exēpla. Itē.cxliij.L. Exēplū. Itē.cl.B L. Exemplū.
Res iiustas auari r vsurarij r raptozes r lusozes raro restituūt.ser.cvij.y Z.
Res iniustas nolēs ꝺtra deū lucrari illas offert deo.ser.cl.M.
Res iuēte qūo r q̄by sūt r̄stituēde.ciij.K.

Sacerdotes qua re honozādi sūt.ser.xxviij.D
Sacerdotes sūt sil̄es angelis r beate marie ꝟgini ī triby.r habēt nouem ꝓuilegia.ser.cxi.y.A.
Sacerdotes infamātes r eos exosos ha/bentes ḡuiter peccāt.ser.cxi.L.
Sacerdos fornicari⁹ q̄tiēscūq̄ fac aliquē actū alicui⁹ ordis peccat mortal'r.cxi.B
Sacerdos expēdēs pr̄imoniū crucifixi cū meretriciby tenet ad r̄stitutōez.cxi.F H
Sacerdos fornicari⁹ ē suspēs⁹ a diuīs.r si celebrat efficit irregularis.ser.cxi.D
Sacramēta septē ꝯclusa in vno sermone cxlviij.P.r deinceps.
Sacra q̄ possint reiterari r q̄ ñ.cxlviij.R
Sacramēta administrās ī pēto mortali ipo facto peccat mortal'r.ser.cxi.D.
Saluāt pauci r̄spectu dānatoz r ꝓ ꝺz no bis ī cutere tiozē.cxxvi.d Itē.cxlix.l.ex.
Sāguinē suū xp̄s septies fudit ad delen dū septē pēta mortalia.ser.xix.D.
Sācti ī celo oāt p nob.ser.clx.V.
Sanctoz cōmunio in symbolo q̄d signi/ficet.fmone.cxlvij.O.
Sape pl⁹ q̄z optet ꝓtingit q̄ttuor modis sermone.liij.R.
Satisfactio p pctis sp ꝺz iniūgi p ꝓriū il loz pctōz.r ꝓ in remediū.xliij.O.
Satisfactōez expletā in pēto mortali an necesse sit reiterare.ser.xliij.P.
Senes honozādi sūt ppt senīū.xxviij.G
Seq̄ debem⁹ xp̄m triplici rōe.ser.xv.A.
Seq̄ debem⁹ xp̄m ī septē.ser.xv.O
Seruitiū iuuenū est deo valde acceptuz ser.xx.L. Exemplū.
Seruiūt deo oēs creature.ser.clv.O.
Seruire deo tenemur ppt sex causas.r il la sex fuitia req̄rit de⁹ a nob.f.clv.R
Seruiendū ē deo ꝓncipal'r ex charitate.r ñ solūmodo ppt regnū celoz n⁹ ppt̄ iser nū euadēdū.ser.clv.U.exemplū.
Seruitozes suos deus exaltat r honozat ml'tipliciter.ser.clv.S.
Seruire alīq̄ nolūt ꝺo sex ꝺ cauf.cxiij.p.
Sig q̄nq̄z p q̄ cogscunt ꝟi xp̄iani.lxvij.X
Sig digne cōionis.r q̄z diu xp̄s manet ī hoīe post cōmunionē.ser.li.G.
Silentiū seruare r pauca ꝟba loq̄ docēt nos illa septē.ser.cxxxix.S.
Societas bona cōfert decē emolimenta. fmone.lvi.A.
Sodomiticū pctm̄ ē pessimū viciū inter spēs luxurie.r hz q̄nq̄z gd⁹.f.lxxxv.R.
Sōnia obseruātes peccāt.ser.xli.D.
Sortilegi diuersimode falsificāt fidē xp̄i anā.f.xli.O.exēplū. Itē ser.cxlij.R
Spem r ꝓfidentiā q̄druplicē debem⁹ hr̄e ad deū.ser.cxxij.R.
Spūsctūs triby vicib⁹ dat⁹ ē apl'is.lxxi.f
Spūsctūs opaf tria in hoīe spūal'r q̄ aīa opaf in corpe corpaliter.ser.lxxi.R.
Spūsctūs tria opaf ī icipiētiby.tria ī pfi ciētiby.r tria ī pfectz.ser.lxxi.T.exēplū
Spūsancti sūt septē dona p q̄ expellunt septē pēta mortalia.ser.lxxiij.A.
Stephan⁹ habz septē dignitates p ceterz sanctz.ser.xiij.L. Exemplū.
Stultissimi hoīes h⁹ mōi sūt ist.liij.O
Stupz ē gnde pctm̄ r q̄lē penā sustiebūt i futuro.f.lxxxv.P. Itē.xcvi.U.exē.
Subditi tria tenent suis supioriby.fmo. lix.M. Itē.xxxij.L.
Suffragia q̄ndecim cū q̄by subueniendū est aīab⁹ ī purgatorio.ser.clx.H.
Suffragia debem⁹ exhibere aīab⁹ ad ꝟ incitāt nos q̄ttuoz.ser.clx.B.
Utz vna missa ꝺ sanctz tantū valeat q̄z tū requiē. Et an p pueris debeat missa ce/lebrari.sermone.clx.M A.

Aīe in purgatorio ꝯq̄runt̄ de q̄ttuor generib⁹ hominū.ser.clx.O.
Suffragia ñ ꝓsunt aīab⁹ dānat⁹ ī īferno etiā si oēs sācti ꝓ eis orarēt.ser.ci.B.
Suffragiū orōis qđ fit ī pc̄to mortl'i ñ ꝓdest aīab⁹.ser.xcij.O.exēplū.
Supbia exterior sex modis fit pctm̄ mortale.ꝟ.cxli.J.Itē.lxxxiij.J.Exemplū.
Supbia ī bonis opib⁹ qñ ē mortale ⁊ qñ veniale.ꝟ.cvij.O.exēplū.Itē.cxl.D.
Supbia spūal'ē multū nociua.vt patz ꝑ tl'ia exēpla.ꝟ.lxxij.X.Itē.cxxxvij.X
Supbi q̄ honores q̄rūt ī pñti oñdunt se ñ credere deo nec ꝟbis xp̄i.ser.lxij.A.
Supbi q̄zuis qñq̄z ꝯfiteāt̄:tñ freq̄nter recidiuāt.ser.lviij.G.Exemplū
Supiores ⁊ dñi tria tenent̄ suis famulis ⁊ ancillis.ser.xxxiij.E.
Supiores nō debēt despicere ꝟuos ⁊ ancillas.ser.xxxiij.G.Exemplū.
Surgendū est libēter de mane ꝓpter illa bona.ꝟmone.ij.K.

Actus mulieris

sermone.lxxxvi.A
Tpalia ⁊ oīa necessaria debem⁹ sperare a deo.ser.cxxij.R.
Tpalia ⁊ oīa necessaria vite ꝓuidz de⁹ suis ꝟuitorib⁹.ꝟ.cxiij.R.Itē.cxviij.M.
Tpalia qūo sūt a deo petēda.ser.lxiiij.O Itē.lxv.R.
Tpalia ꝓpter deū deserēs dz ex trib⁹ hijs vnū sperare a deo.ser.cxviij.M N.
Tpalium sollicitudo ⁊ cū q̄s nimiū tristatur đ amissione tpaliū an sit peccatū.sermone.cxxij.S.Itē.cl.X.
Tpaliū amorē a corde hoīs retrahūt ille septē ꝯsideratōes.ser.xciiij.A.
Tpalia ñ diligere ē signū gr̄e.ꝟ.xlvij.G.
Tpalia nimis auare tenētes ⁊ paupib⁹ ñ subueniētes damnant̄.ser.lxxxij.E.Exemplū.Itē.lxxxix.P.
Tpalia ꝯcupiscēdo peccat q̄s decē modis ꝟmone.cxviij.J.
Tpalia lucrant̄ īiuste isti hoīes.ser.ciiij.f.
Tpalia ñ pñt satiare affectū hoīs.⁊ ꝟ triplici rōe.ꝟ.xciiij.B.Itē.cxxxij.D.
Tpalia q̄re dant̄ malis hoīb⁹.ser.cviij.Q R.Exemplū.
Tpalis ꝓspitas ī p̄senti est signū reprobationis.ꝟ.cviij.R.exēplū.Itē.cxlix.B
Tpalia qñq̄z sunt occasio ꝙ q̄s efficit̄ malus.ser.xciiij.F.Exemplū.
Cū temporalib⁹ peccat q̄s q̄ttuor modis sermone.cxli.K.
Cū temporalib⁹ meret̄ quis q̄nq̄z modis ser.cl.M.Exemplū
Tpaliū rez ablatio qūo erit bonis meritoria.ꝟmone.cl.U.
Tpalia sūt ꝓxīs ꝓpt̄ deū mutuāda ⁊ nō ī terra fodiēda.ser.cl.A.Exēplū.
De tpalib⁹ r̄ddem⁹ rōez ī iudicio.ꝟ.iij.R
Tpalia ñ sūt ꝓp̄a homīs sz accōmodata.ꝟ.xciiij.C.Exēplū.Itē.cl.P.exēplū
Tempestatem aeris q̄re de⁹ ꝑmittit fieri.ser.cviij.S.Exemplū.
Tēpestate aer⁹ īminēte fit pulsus cāpanarū duab⁹ đ cauꝟ.ser.cviij.T.Exemplū.
Temp⁹ nostz debem⁹ vtiliter expendere ⁊ quare ꝟ.ser.iiij.T.
Temp⁹ ꝟuare ī actib⁹ humanis qñ est superstitiosum.ser.xli.H
Tps septuagesime q̄re institutū sit.ꝟmo.xxxij.R.
Tpa quinq̄z legunt̄ de xp̄o in euangelijs.sermone.xxiij.F
Tēptatōes acerbissime sūt iste.ꝟ.xxix.O
Tēptatōes ⁊ tribulatōes acerbissimas q̄re de⁹ ꝑmittit sup bonos.xxix.X.exēplū.
Tēptatōes septē ꝑ q̄s etiā boni ⁊ deuoti hoīes sepi⁹ decipiunt̄.ser.xl.A.
Tēptatōez nullā hr̄e ē ꝑiculosū.ser.xl.C
Tēptatōes siue octo retia hz dyabol⁹ cū q̄b⁹ capit mūdanos hoīes.ser.xciij.P
Tēptamur q̄tidie a carne:a mūdo:a dyabolo.ser.lxxxviij.M.
Temptat̄ hō in agone ꝑ quinq̄z.sermone cxxxiiij.S.Exemplū.
Temptatōib⁹ resistēdo meremur totiens coronā vite eterne.ser.cli.D.Exemplū.
Testis iniqu⁹ tripliciter peccat ⁊ tenetur ad restitutionē damni.xcvi.P.Itē.cxxxiij.L.Itē.cxliij.D.
Testis an possit aliq̄d recipe ꝓ testimōio ferēdo.ser.cxxxiij.M.
Timor dei ꝯfert septē bona.ser.lxxiij.A.
Timere debem⁹ q̄tidie.qz incerti sumus an odio vl' amore digni sim⁹.ꝟ.xxix.T.
Tribulant̄ aliq̄ ab intra.aliq̄ ab extra:et ꝟ multipliciter.ser.xxix.N.
Tribulatōes ⁊ īfirmitates patiēt̄ sufferre est signū gr̄e.ser.li.K.Itē.lxvij.B
Tribulatio ⁊ aduersitas ī pñti est bonuz signū future p̄destinatōis.ser.cxlix.A.

Tribulatões ꝛ ifirmitates ꝛ labores i ser uitio dei erũt nob leues si illa ꝗttuor diligẽter pensem⁹. ser. cliij. A.
Tribulari ꝓmittit de⁹ hoiez ꝓpter quiꝗz. sermone. cix. H.
Tribulatões ꝛ psecutões malorꝫ debem⁹ patiẽter sufferre ppt̃ ista. f. cxlvi. D.
Tribulatões ꝛ ifirmitates impatiẽter sustinẽtes oñdunt se nõ credere ꝟbis xpi. ser. lxij. L. Exemplũ
Tristis fuit xps supꝫ oẽs hoies. f. xlv. D.
Tristicie exẽplũ dat nob xps. ꝛ nos volumus letari i hoc mũdo. ser. xv. U.
Trinitas opata est icarnatõez xpi. f. i. E.
Trinitas psonarꝫ oñdit̃ i scripturꝭ ꝛ etiã i creaturis. ser. lxxv. O.
Trinitas deuote noiata ꝓfert triplicẽ fructũ. ser. lxxv. O. exẽplũ.
Nũo ꝛ ꝙ q̃ vincit̃ potẽtia pris. sapiẽtia filij. ꝛ bonitas spũssancti. ser. lxxv. R.
Trinitas psonarꝫ i diuis nõ est curiose inuestigãda. ser. lxxv. S. Exemplũ.
Trinitas i diuis gaudet ꝺ ꝓuersione peccatoris. ser. lxxxvij. E.

Enditor qñ te

net dicere viciũ rei. f. cvi. D.
Uẽdũt isti aias suas. cxxxij. e
Uerbũ dei ꝗnꝫ ꝓfert fructus. ser. xxxv. y Jtẽ. lxx. O. Exemplũ.
Uerbũ dei disponit hoiez ad gr̃az dei. ser mone. lxviij. B. exemplũ.
Uerbũ dei q̃re mali nõ pñt audire. f. mõe xxxv. A B. Exemplũ.
Uerbũ dei libẽter ꝛ dulciter audire est signũ ꝑdestinatõis. ser. cxlix. E.
Uestꝫ aspa ꝓfert ꝗnꝫ bõa. f. vij. S. exẽ.
Uestes hũiles debẽt gerere virgines ꝛ vidue. ser. cxvi. S.
Uestes supbas ꝛ oẽm occasionẽ peccãdi debẽt abiicere veri penitẽtes. f. xliij. U
Uestes sũt r̃phẽsibiles. ppt̃ ꝑciositatẽ mol liciẽ: extraneitatẽ ꝛ superfluitatẽ. lxxxiij. g
Uestiũ superfluitas attẽdit̃ in trib. f mone lxxxiij. D. exemplũ.
Uestiũ ornat⁹ sex modis ꝓt esse peccatuꝫ mortale. ser. lxxxij. J. Exemplũ.
Uestib ornãs se ad alliciẽdũ alios peccat gũiter. ser. lxxxvi. B.
Uestib nudos tegere est deo valde acceptũ. ser. lxxxix. R.
Uidẽs pulcrã ꝛ ornatã psonã ille ꝗd debeat cogitare. f. lxxxvi. y. Jtẽ. cix. F.
Uidendo debem⁹ sollicite custodire visũ nostrũ: ꝛ ꝓpter tria. ser. lxxxvi. X. Jtem cxxxviij. H
Uiduarꝫ regl'a hz septẽ capitl'a. cxvi. O.
Uiduis q̃re meli⁹ ẽ manere i viduitate ꝙ secũdario ꝟbere. ser. cxvi. X. Exemplũ
Uirgies nouẽ habẽt ꝓuilegia. f. clvij. H.
Uirgines debẽt habere sex si volunt xpo placere. ser. clvij. D.
Uirginũ defloratio est gue peccatũ. f mone. lxxxv. P. Jtẽ. xcvi. U. Exemplũ.
Uirtutes oñdũt hoiez eẽ nobilẽ. cxxxij. e
Uirtutib inherere debem⁹ ppter tria. ser mone. cxxxvij. Q.
Uirtutib dotat̃ ꝗ passionem xpi deuote meditat̃. sermone. xlviij. K.
Uirtuosi qũo iã deridẽt a malis. f. cxliij. l.
Uirtuosos honorare: diligere: ꝛ fouere ẽ signũ ꝑdestinatõis. ser. cxlix. D.
Uita hoĩs ẽ brevis. f. lx. A. Jtẽ. cliij. A.
Uita ãtiq̃ patrꝫ q̃re fuit tã lõga. f. lx. O.
Uita ꝓsens cũ brevis sit q̃re sic ab hoib⁹ diligit̃. ser. lx. O. Exemplũ.
Uiuũt simul boni ꝛ mali. ser. xxx. A
Uiuere ꝓmittit de⁹ q̃nꝫ paupes debiles ꝛ cecos diu in ꝓsenti. ser. cix. D.
Unctio extrema ꝗb ꝓferẽda est. ꝛ an possit reiterari. ser. cxlvij. X.
Unctio extrema habet ꝗdruplicẽ effectũ in hoĩe. ser. cxlvij. X.
Uocat nos de⁹ ꝗtidie mltipl'r. f. lxxiij. b
Uocationẽ dei aliq̃ nõ audiũt nec respõdent nec aperiũt. ser. lxxiij. L.
Uolũtate bona ꝯcipit̃ xps spũal'r i hoĩe ꝛ ope parturit̃. ser. xvij. K.
Uolũtas dei ẽ vt oẽs hoies salui fiãt. qđ oñdit̃ in septẽ. sermone. cij. P.
Uolũtariũ ẽ oñe pctm̃. ḡfatũ nihil est et semꝑ libex arbitriũ manet in hoĩe. f mone. xxi. S. ser. xli. L.
Uolũtas mala qñ erit pctm̃ mortale. ser. lxxxvi. U. Jtẽ ser. cxxxi. F.
Uolũtatẽ bonã remunerat de⁹. qđ patꝫ ꝑ tale exẽplũ. ser. cli. O. Exemplũ
Uolũtatẽ nostrã qũo debem⁹ cõformare diuine volũtati. ser. cli. A
Uolũtas dei ꝓsistit in septẽ q̃ de⁹ requirit a ql̃ibet hoĩe. f mone. cij. K.
Uoluntatẽ dei facere debem⁹ ad hoc incitant nos tria. f mone. cij. J.
Uoluptas cozpis est brevis. ser. xxxvi. E

Voluptatē corpis rep̄hēdit duricia ⁊ abstinētia xp̄i. ser. xv. O.
Usura est vēdere chari⁹ ꝓpter dilationez ser. cvi. L. Itē ser. cxiiij. L.
Usurari⁹ peior est inferno: iudeo: fure: iuda ⁊ om̄i pctōre. ser. cxiiij. A.
Usura multꝫ modis cōmittit̄. ꝟ. cxiiij. L
Usurarij manifesti plectunt̄ a iure q̄druplici pena. ⁊ d̄ sepultura eoꝝ. ꝟmo. cxiiij B. Exemplū.
Usurarios ꝑsequit̄ eccl'ia. sic ꝙ null⁹ cōpellend⁹ est ad soluendū vsuras. ⁊ solutas p̄t repetere. ⁊ ille tenet̄ restituere. ser. cxiiij. D E. exemplū.
Vota suꝑstitiosa q̄ sūt. ser. xli. M.
Vouētes v̄ginitatē ⁊ postmodū ꝯhentes mr̄imoniū q̄ꝫtū peccēt. ser. xxvi. P.
Vouētes sextis ferijs abstinere a lacticinijs ñ p̄nt comedere carnes ī die natiuitatis xp̄i cū ī sexta feria euenerit. ꝟ. xi. F
Uxor tenet̄ honorare maritū suū exēplo marie. ꝟmone. xxv. L.
Uxor q̄ furat̄ viro suo qñ peccet sic furādo mortal'r ⁊ qñ nō. ser. xxv. K.

Christus assumpsit decē defect⁹ hūani generꝫ sermone. xxvij. A.
Xp̄s nunq̄ꝫ mendicauit. ser. xxiij. G.
Xp̄s ostēsur⁹ est insignia passionis sue ī iudicio peccatoribꝫ. ser. v. F.
Xp̄s ꝟuauit cicatrices vulneꝝ suoꝝ nouē de causis. ser. lvij. D.
Xp̄s q̄drupliciter orat ꝑ nob̄. ser. lvij. E
Xp̄s qūo sit ī sacramēto sub vtraqꝫ specie sermone. lxxx. S.
Xp̄s ad quē infernum descēdit ⁊ q̄ꝫdiu ibi māsit ⁊ quos liberauit. ser. cxlvi. J.
Xp̄m portare debem⁹ ī vlnis suꝑ pect⁹ nostrū. ꝟmone. xvij. L.
Xp̄m eligere debem⁹ in dñm nostꝝ. ⁊ h̄ ꝓpter quinqꝫ. ser. cxlvi. D.

Ypocrite cognoscunt̄ ꝑ q̄nqꝫ. ser. c. R.
Ypocrisis est detestāda ꝓpter q̄nqꝫ. ꝟmone. c. U. exēplū.
Ypocrisis octo modis cōmittit̄. ⁊ qñ est mortale: ⁊ qñ nō. ser. c. X.

Explicit tabula sermonū discipuli de tp̄e ꝑ circulū anni ꝟm ordinē alphabeti.

Tabula de decē p̄ceptis incipit.

Non adorabis deos alienos. Cōtra h̄ primū p̄ceptū vigintiq̄ttuor genera hoīm peccāt. h̄ q̄re ser. xli. G. Itē. cxlij. R.
Nō assumes nomē dei tui īuanū. Cōtra h̄ p̄ceptū decē genera hoīm peccant. h̄ q̄re ꝟ. xlij. U. Itē. cxxiij. F. Itē. cxlij. S T
Memēto vt diē sabbati sctīfices Circa h̄ p̄ceptū q̄ttuor sūt dicēda. Prīo q̄re sabbatū transsatū ē ī diē dñicū. Scd̄o qūo festoꝝ celebratio octo modis trāsgreditur. Tercio qñ festū ē īcipiēdū ⁊ qñ t̄minandū Quarto qūo puniant̄ a deo q̄ ñ celebrāt festa. Hoc q̄re ser. xvij. A. Itē. cxlij. U.
Honora patrē ⁊ matrē. Circa illud p̄ceptū tria sūt dicēda. Prīo qūo filij tenent̄ sex suis parētibꝫ. ⁊ sic h̄ p̄ceptū filij sex modis trāsgrediunt̄. Scd̄o qūo mali filij puniant̄ a deo. Tercio exēplū. Hoc q̄re sermone. xxiiij. S. ⁊. cxlij. X
Nō occidas. De h̄ p̄cepto q̄re ꝟ. cxlij. Y.
Nō mechaberꝫ. Circa h̄ p̄ceptū est dicēdū qūo act⁹ luxurie extra matrimoniū est pctm̄ mortl'e. Et talis act⁹ luxurie cōmittit̄ sex modis. ⁊ sꝑ vn⁹ act⁹ est grauior alio ꝟmone. lxxxv. O. Itē. cxliij. A
Nō furtū facies. Cōtra h̄ p̄ceptū faciunt tredecim genera hoīm Hoc q̄re ꝟmo. ciiij. F. ⁊. cxliij. B
Nō falsū testimoniū dices. Cōtra h̄ p̄ceptū faciūt octo genera hoīm. hoc q̄re sermone. xcvi. P. ⁊. cxliij. D.
Nō ꝯcupisces rē ꝓximi tui. Circa h̄ p̄ceptū ē dicēdū qūo auari ꝯcupiscēdo tꝑalia peccēt decē modis: ⁊ qñ ē vēiale: ⁊ qñ mortale. Hoc q̄re ser. cxviij. J. ⁊. cxliij. G.
Nō ꝯcupisces vxorē ⁊c. Circa h̄ p̄ceptū ē dicēdū qūo luxuria sine actu cōmittit̄ d̄cē modis. ⁊ qñ ē mortl'e: ⁊ qñ vēiale. Hoc q̄re ꝟmone. lxxxvi. S. Itē. cxliij. G.

De nouē pctīs alienis. ꝟ. cxliiij. ⁊ seq̄nti.

Tabula de septē peccatis mortalibꝫ

Superbia. Hic d̄ suꝑbia exteriori dicenda sūt tria. Prīo ꝙ q̄ttuor modis est rep̄hēsio circa vestes. Scd̄o qūo quis sex modis p̄t peccare mortal'r ꝑ ornatū corpis Tercio exēplū. Ista q̄re ser. lxxxiij. G.

Auaricia. Hic dicēdū ē qūo p auariciā peccat ꝙs qttuor modis. Prīo ꝓcupiscēdo Hoc q̄re.cxviij. J. Scōo acq̄rēdo res iniustas. De ℔ q̄re ser.ciij. K. Tercio male expēdendo. De ℔ q̄re ser.cxli. K. Quarto nimis auare possidēdo. ser.lxxxij. L D Exemplū. Itē.lxxxix. P.

Gula. Hic ō gula tria sūt dicēda. Prīo qꝫ ꝙnqꝫ sūt reph̄ēsibilia comedēdo ꝛ bibēdo.k.xcviij. F. Scōo qꝫ ꝙnqꝫ modis pec cat q̄s mortal'r ī comedēdo ꝛ bibēdo.xcix. M. Itē.cxli. L. Tercio exēplū.xcix. P

Luxuria Hic tria sūt dicēda. Prīo qūo act⁹ luxurie cōmittit sex modis.ꝛ qūo sp vn⁹ act⁹ ē gui⁹ alio.k.lxxxv. O Secūdo qūo luxuria sine actu cōmittit ōcē modis ꝛ qñ est mortale:ꝛ qñ vēiale.k.lxxxvi. S. Tercio qꝫ q̄libꝫ p̄t actū luxurie p̄cauere et caste viuere.k mone.lxxxvi. D. exēplū

Ira. Hic est dicendū qꝫ ira octo modis cōmittit:ꝛ qñ est mortale:ꝛ qñ vēiale.ser. xcv. B. Itē.cxli. A.

Inuidia. Hic tria sūt dicēda. Prīo qꝫ inuidia tribꝫ modis cōmittit.ꝛ qñ est mortale:ꝛ qñ veniale.cxli. O. Scōo q̄ debeāt nos īducere ad postponēdū inuidiā ꝛ rācorē ꝓtra p̄ximū.k.cxxx. S. Tercio qꝫ q̄libꝫ tenet quinqꝫ modis indulgere suis īimicꝫ si vult saluari.ser.cxxx. y

Accidia Hic tria sūt dicēda. Prīo qñ tediū bōi ē mortle vl veniale.k.cxli. P. Secūdo qꝫ qttuor sūt q̄ si diligēter ꝓsiderant: tūc erim⁹ proni ad bona opa.ser.cliij. A. Tercio q̄lis lect⁹ p̄parat⁹ sit accidiosis ī inferno.ser.ci. H. Exemplū.

Tabula de septē sacramentis.

Baptismus Circa ℔ sacr̄m tria sūt dicēda Prīmo aliq̄ q̄stiōes mouēt circa sacr̄m baptismi.k.lxxvi. U. Scōo nouē effect⁹ baptismi.k.eod. X. Itē.cxlviij. S Tercio signa q̄ fiūt ante baptismū ꝛ post q̄d significēt.ser.lxxvij. B.

Cōfirmatio est secundū sacr̄m. De hoc q̄re k mone.cxlviij. T.

Pñia. Hic est dicēdū ō hūjs q̄ ptinēt ad sacr̄m pñie.s.ō ꝓtritōe ꝛ ꝙfessione ꝛ satisfactione.ꝛ de pñia fa ꝛ falsa. Jsta q̄re k mo. xliij. H. Itē.xliij. R.

Eucharistia Circa ℔ sacr̄m tria sūt dicēda. Prīo qꝫ idē tp̄s ih̄s q̄ nat⁹ ē de ꝟ gine maria ꝓtinet ī ℔ sacr̄o.ꝛ q̄s bonū sit digne cōicare.k.xlvij. L. Scōo q̄re ℔ sacr̄m dat homi ī agone mort̄.ꝛ q̄re ℔ sacr̄m īstitutū sit.ser.lxxviij. F. Tercio qūo q̄ttuor genera hoiz māducāt ℔ sacr̄m spūal'r.k.lxxx.q

Extrema vnctio.ō ℔ q̄re k.cxlviij. X.

Ordo. De ℔ sacr̄o q̄re ser.cxi. T.

Mr̄imoniū. De ℔ sacr̄o tria sūt dicēda Prīo qꝫ ī mr̄imonio ꝓstituti debent septē h̄re vt in statu mr̄imonij saluent.ser.xxv. B. Scōo qꝫ septē de causis ī mr̄imonio aliq̄bꝫ nō p̄spere succedit.k.xxvi. A. Tercio exemplū de pbo rustico.xxvi. U

Septē sūt dona spūssancti p q̄ septem vicia capitalia expellunt. Jstū k monē q̄re sermone.lxxij. A.

Sex sunt opa mir̄icordie. de hūjs quere k mone.lxxxix. O P.

Expositōez sup Pr̄ nr̄. q̄re ser.lxv. Q.

De duodecī fidei articul'. q̄re k.cxlvi. B

Tabula sup sermones de sanctis.

De sancto Andrea.

Quauit eos di cēs. venite post me Mat.iiij. Circa illud thema tria sūt dicenda. Prīmo qūo de⁹ vocat hoiez multipliciter. Scōo qūo aliq̄ nō audiūt eū. aliq̄ audiūt sz nō aperiunt. aliq̄ q̄ apiunt tē. Tercio q̄d sentiendū sit de p̄destinatione Jstū k monē q̄re ser.lxxxiij. H.

Uēite p⁹ me. Mat.iiij. Circa illud thema tria sūt dicēda. Prīo q̄re q̄libet libenter debet seq̄ x̄pm. Scōo ī q̄bꝫ debem⁹ sequi x̄pm. Tercio legēda de sctō Andrea Jstū sermonē q̄re k mone.xv. A.

Relictis oibꝫ secuti sunt eū. Math.iiij. Hic dicēdū est qūo septē sūt q̄ debēt homīnē retrahere ab amore tpaliū. Jstū sermonē q̄re k mone.xciij. A.

Bonū ē viro cū portauerit iugū dñi ab adolescētia sua. Treñ.iij. Hic ē dicēdū qꝫ iuuenes ab ītio debēt īcipe deo seruire Et ℔ ꝓpter sex bona. Jstū k monē q̄re k.xx. J

De sancto Nicolao

Fecit illū dñs crescere ī plebē suā. Eccī. xliij. Si volum⁹ p̄ficere ꝛ crescere cū btō Nicolao ī donis ꝛ ꝟtutibꝫ tūc debemus

memento creato[r] tui in diebꝫ iu[ue]ntutis tue ante[q]uā[m] veniat tempꝫ tribulationis tue[m] cū

abūcere ſeptē ipedimēta q̄ ipediūt pfectū hoīs. Iſtū ſermonē q̄re ſer. xviij. A.

De ꝯceptōe btē Marie virginis

Sāctificauit tabnaculū ſuū altiſſimus ps. xlv. Hic dicēdū ē qūo btā maria ꝟgo ē ſctificata ꝛ ꝑuilegiata nouē ꝑuilegijs p̄ oīb⁹ ſctis ꝛ angel. ℞ q̄re ſer. clxij. D. Ultio exēplū ꝺ tyrāno quē beata ꝟgo iuuit. ꝛ ſic ſaluat⁹ eſt. ℞ q̄re ſer. clxiij. E

De ſancto Thoma ap̄lo.

Thomas aūt ñ fuit cū eis qñ ihs venit. Joh. xx. Hic ē dicēdū q̄ bona ſocietas cō fert decē bona. Iſtū ſer. q̄re ſer. lvi. A.

Infer digitū tuū huc ꝛ vide man⁹ meas Joh. xx. Hic ē dicēdū q̄re x̄ps ſuauit cicatrices vulnez. Iſtū ſmo. q̄re ſer. lvij. D

Bti q̄ nō viderūt ꝛ crediderūt. Joh. xx. Hic ē dicēdū qūo fides ē ſūme neceſſaria ad ſalutē. ꝛ qūo. xxiij. genera hoīm falſifi cāt fidē. Iſtū ſmonē q̄re ſer. xli. F. B.

In feſto natiuitatis x̄pi.

Ecce euāgeliſo vob gaudiū magnū qꝺ erit oñi pplo Luc. ij. Circa illud thema tria ſūt dicēda. Primo hyſtoria ꝺ feſto hodierno. Scꝺo ꝺ gaudio ip̄i⁹ feſti. Tercio ꝺ pauptate x̄pi ꝛ marie. Iſtuz ſmonē q̄re ſermone. xi. A

Paruul⁹ nat⁹ ē nob ꝛ fili⁹ dat⁹ ē nobis. Iſa. ix. Hic ē dicēdū qūo btā ꝟgo. ix. bñfi cia exhibuit puulo puero x̄pō q̄ nos etiaz ſibi exhibere debem⁹. Iſtū ſ. q̄re ſ. xvij. b

Annūcio vob gaudiū magnū. Luce. ij. Sermonē de lu ſoriby q̄re ſer. xij. B.

De ſancto Stephano

Stephan⁹ vidit celos aptos. Act. vij. Hic ē dicēdū ꝺ nouē generib⁹ hoīm q̄bus celū aptū eſt ꝛ ſtatim poſt mortē euolant. Iſtos duos ſmones q̄re ſer. xiij. P.

De ſancto Johāne euāgeliſta.

Seq̄re me. Joh. xxi. Hic tria ſūt dicenda. Prio q̄re q̄libet libēter debet ſeq̄ x̄pm Scꝺo qūo i ſeptē debem⁹ eū ſeq̄. Tercio aliq̄ q̄ſtiones ꝺ ſancto Johāne. Iſtū ſmonē q̄re ſmone. xv. A.

De Innocentib⁹.

Mittēs herodes occidit oēs pueros q̄ erāt i bethleē ꝛ i oīb⁹ finib⁹ ei⁹. Math. ij. Hic tria ſūt dicēda. Prio q̄ ſūt iſti parentes q̄ occidūt pueros ſuos ſpūal'r. Secūdo de ſolēnitate p̄ſentis feſti. Tercio exēplū. Iſtū ſmonē q̄re ſer. xvi. A.

De circūciſione dñi.

Poſtq̄ ꝓſūmati ſūt dies octo vt circūcideret puer vocatū ē nomē ei⁹ ihs. Luc. ij. Hic tria ſūt dicēda. Prīmo q̄re hodierna dies ē multū celebris. Scꝺo q̄tiēs x̄ps ſanguinē ſuū fudit. Tercio ꝺ ſpūali circūciſione. Iſtū ſmonē q̄re ſer. xix. A.

De eodē.

Poſtq̄ ꝓſūmati ſunt dies octo. Hic eſt dicēdū q̄ x̄ps i puericia ſua ſanguinē ſuū fudit: vt daret exēplū pueris q̄ a puericia debēt deo ſuire. Iſtū ſer. q̄re ſer. xx. L.

In Epiphania dñi.

Ecce magi venerūt ab oriēte ihr'l̄mam Mat. ij. Circa illud thema tria ſūt dicenda. Prīo ꝺ prudētia illoz triū regū. Secūdo ꝺ eoz inq̄ſitōe ꝛ oblatōe. Tercio q̄re pauper reuerēti⁹ ſe habēt ad deū q̄z diuites. Iſtū ſmonē q̄re ſer. xxi. R.

De eodē.

Uidētes ſtellā magi gauiſi ſūt gaudio magno. Mat. ij. Hic tria ſūt dicēda. Prīmo q̄ reḡruuit ad iocū vt ꝟtuoſe fiat. Secūdo q̄t modis p̄t q̄s peccare mortal'r i iocis. Tercio exēplū. Iſtū ſer. q̄re ſ. xxij. A.

De ꝯuerſione ſancti Pauli.

Dñe q̄d me vis facere. Act. ix. Hic tria ſūt dicēda. Prīmo q̄re merito debem⁹ facere volūtatē dei. Scꝺo i q̄b⁹ ꝓſiſtit volūtas dei. Tercio exemplū. Iſtū ſmonē q̄re ſer. cij. J.

In feſto purificatōis Marie.

Poſtq̄ ipleti ſūt dies purgatōis marie Luc. xij. Maria purgari voluit q̄ tñ ñ indiguit ſz vt nos hūilitatez doceret. Uñ h tria ſūt dicēda. Prīo ꝺ hūilitate Marie. ſer. clxij. P. Scꝺo qūo maria eſt i exemplū paupib⁹. triſtib⁹. ꝛ diuitib⁹. ſer. clxij. K Tercio exēplū ꝺ ancilla ad quā venit beata ꝟgo i obitū. ſmone. xxxij. J.

In cathedra beati Petri ap̄li.

Exaltaui electū meū ꝺ plebe mea. ps. lxxxviij. Hic tria ſūt dicēda. Prīo ꝺ dignitate ſacerdotū. Scꝺo q̄z ḡuiter illi peccāt q̄ ſacerdotib⁹ detrahūt. Tercio q̄z piculoſe ſtāt mali ſacerdotes. ſ. ꝓcubinarij ꝛ fornicarij. Iſtū ſmonē q̄re ſer. cxi. T.

De ſancto Mathia ap̄lo.

Diſcite a me q̄z mit⁹ ſū ꝛ humilis corde Mat. xi. Circa ℞ thema tria ſūt dicenda Prīo ꝺ q̄ttuoz generib⁹ hoīm ſe hūliantium. Scꝺo ꝺ nouē ḡdib⁹ hūilitatiz. Tercō exēplū. Iſtū ſmonē q̄re ſer. xxxi. J

De eodē.

Uenite ad me oēs q̄ laboratis r onerati estis. Mat.xi. Hic est dicēdū q̄liter bona opa fieri debēt vt p ea saluemur. Et qūo hoīes damnant etiā cū bonis opib⁹. Istū ꝑmonē q̄re sermone.cxl.A.

De sancta Kunegunde.

Despōdi eī vos vni viro virginē castā exhibere xp̄o.ij. Cor.xi. Hic tria sūt dicēda. Prīo qūo aīa sīl̄r r ꝙgo casta dicit spōsa xp̄i. Scōo q̄ debet ī se hr̄e vt spōso suo placeat. Tercio legēda ō sancta Kunegū de. Istū ser.q̄re ser.cxxiiij. K.r.clvij. D.

In festo annūciatōis btē marie ꝙginis. Aue gr̄a plena dñs tecū. Luc.i. Circa illud thema tria sūt dicēda. Prīmo exq̄ maria hodie mr̄ xp̄i effecta est. tūc querit̄ que sūt iste ꝙtutes q̄ fecerūt eā dignā matrem xp̄i fieri. Hoc q̄re ꝑmone.clxiij. A. Secūdo quotiēs maria locuta sit̄ put ex dictis euāgelioꝝ colligi potest. Hoc q̄re ser.cxvi K. Tercio exēplū de virgine q̄ clamauit Aue maria. Hoc quere ꝑmone.clxij. D. Aliud exemplū ibidē.

De sancto Georgio Marco Ambrosio r sic ō alīs sctis ifra pascha r penthecosten

Laboza sīē bon⁹ miles xp̄i ibu.ij. Thi.ij. Hic ē dicēdū ō septē tēptatōib⁹ bonoꝝ hoīm. Istū ꝑ.q̄re ꝑ.xl.A E.cliij. El.r.lv.v

Ego sū vitis ꝙa r vos palmites. q̄ manet ī me r ego ī eo ħ fert fructū mltū Joh. xv. Sīc palmites gerūt fructū annuatiz. sic r nos q̄tidie debem⁹ ferre fructū r mereri cū reb⁹ corpe r cū aīa. Hic tria sūt dicēda. Prīo q̄ cuz reb⁹ tpalib⁹ q̄nq̄z modis possum⁹ mereri vitā eternā. Scōo q̄ cuz corpe trib⁹ modis possum⁹ mereri vitam eternā. Tercio q̄ cuz aīa etiā trib⁹ modis possum⁹ mereri. Istos duos ꝑmones bonos r vtiles p ppl̄o cōi q̄re ꝑ.cl.M.r El

Sine me nihil potestis facere Joh.xv. Ex hūs ꝙbis iā dict̄ patet q̄ sine gr̄a dei nullū op⁹ meritoziū vite eterne possum⁹ facere. sz q̄ ꝑm Aug. Nullū bonū irremuneratū r nullū malū impunitū manebit. Tūc hic est dicendū de septē bonis q̄ puniunt ex hūs opib⁹ q̄ fiūt in pēto mortali. Istū ꝑmonē q̄re ser.xcij. L.

Si q̄s in me nō mānserit mittet̄ foras sīē palmes q̄ aresc̄it. r colligēt eū r ī ignē mittent r ardebit. Joh.xv. Ubi sciēdū q̄ excōmunicati sūt sīē palmites excīsi. Unō excōicatōe ħ tria sūt dicēda. Prīo qūo excōmunicatio est duplex. s. maioz r minoz. Scōo q̄ excōicatio ꝓpter q̄nq̄z est valde timēda. Tercio qñ q̄s incurrit excōicatōez Istū ꝑmonē q̄re ser.lxix. D.

De eodē euāgelio. Ego sū vit̄ vera.

Manete ī dilectōe mea. Joh.xv. Hic ō dilectōe dei q̄ttuoꝝ sunt dicēda. Prīo q̄re merito debem⁹ deū diligere. ħ q̄re ꝑ.cij. O Itē.cxix. P. Scōo qūo ꝑm ordinē charitat̄ q̄nq̄z sūt diligēda Tercio q̄ sūt p q̄ q̄s cogīscere p̄t an deum diligat. Quarto q̄ sit differentia inter amorē diuinū r carnalē. Istū ꝑmonē q̄re ser.cxix. T.

Adhuc de eodē euāgelio.

Si p̄cepta mea ꝙuauerit̄ manebit̄ ī dilectōe mea. Joh.xv. Hic ē dicēdū de p̄ceptis dei. Istos sermones bonos r vtiles pp̄lo cōmuni q̄re ser.cxlij. O.

Hec locut⁹ sū vob vt gaudiū meū ī vob sit r gaudiū vr̄m plenū sit. Johā.xv. In ꝙbis p̄missis xp̄s loq̄t̄ de duplici gaudio bonoꝝ hoīm. Prīmū ē gaudiū spūale q̄d boni p̄cipiūt ī p̄nti. q̄ dic̄. vt gaudiū meū ī vob sit. r ō ħ gaudio q̄re ꝑmōe.ix. K. Itē xx. K. Scōm gaudiū ē eternū q̄d p̄cepturi sūt ī celo. ō ħ q̄re ꝑ.liij. P. Exemplū.

De sanct̄ Philippo r Jacobo ap̄lis.

In domo p̄ris mei mānsiones mlte sunt Joh.xiiij. Oēs hoīes ō numero saluādorū p̄ueniūt ad nouē chozos angeloꝝ. Uñ ħ est dicendū q̄ ad p̄mū chozz. r q̄ ad secundū. r q̄ ad terciū p̄ueniūt. Istū ꝑmonē q̄re ꝑmone.lxxxviij. L.

De eodē festo.

Uado parare vob locū. Joh.xiiij. Hic est dicēdū de nouē gaudiis celi q̄ xp̄s nob ꝓparauit. Istū ꝑmonē q̄re ꝑmone.lxxxiiij K. Exemplū.

De inuentione sancte crucis.

Mihi aūt absit gl̄iari nisi ī cruce dñi nostri ihu xp̄i. ad Gal.vi. Hic dicēdū est de cruce spūali que q̄ttuoꝝ p̄tes debz habere Istū ꝑmonē q̄re ser.cliij. P

De sancto Uito

Memēto creatoris tui ī diebꝫ iuuēt̄utis tue. Eccl̄s.xij. Juuenes exēplo beati viti ī iuuēt̄ute incipe debēt deo ꝙuire. r ħ ꝓpt̄ ser bona q̄ inde ꝓueniūt ipis. Istū sermonē q̄re ꝑmone.xx. J.

De sancto Johāne baptista.

Elisabeth ipletū est tps pariēdi r pepit

filiũ. Luc. i. Hic ꝺ ptu mlieꝛ tria sũt dicẽ da. Primo ꝺ gestibꝫ ꝗs habẽt mlieres tpe part⁹. Scꝺo ꝺ dolore pturiẽtiũ. Tercio ꝺ labore quẽ habẽt pentes cũ pueris nu/ triẽdis. Istũ fmonẽ ꝯre ser. lxi. R.

Johes habebat vestimẽtũ ꝺ pilis came loꝛ. Mat. iij. Hic tria sũt dicẽda Prio q̃ reꝑhẽsibilia sunt circa vestes. Scꝺo quo sex modis ꝑt ꝗs peccare cũ oꝛnatu vestiũ ꝟ ꝯre f. lxxxiij. B. Tercio ꝺ vtilitate aspe vestꝫ. ꝟ ꝯre ser. vij. S. exempla.

Da mihi in disco caput Johis bapti/ ste. Mar. vi. Ista ꝟba ptulit filia herodi/ adis q̃ fuit saltatrix. Uñ de chorea ꝟ tria sũt dicẽda. Primo quo ꝛps i chorea irri/ det ⁊ ptemnit. Scꝺo qñ choꝛisare sit pec catũ moꝛtale Tercio de circũstantibꝫ cho reã. Istũ fmonẽ ꝯre ser. xxxvij. P.

In festo Petri ⁊ Pauli.

Tibi dabo claues ꝛgni celoꝛ. Mat. xvi Hic ẽ dicẽdũ q̃ sũt nouẽ genera hoiꝫ ꝗbꝫ celũ reseratũ ẽ. Istos fmões ꝯre ser. xij. p

Ꝺ cũq̃ ligaueꝛ sup terrã erit ligatũ ⁊ i ceꝫ. Mat. xvi. Ista ptãs intelligit ꝺ excõ/ municatõe. Uñ ꝟ de excõicatõe tria sunt dicẽda. Prio ꝯre excõicatio est timenda. Scꝺo qñ ꝗs incidit in excõicatõez. Ter cio aliq̃ ꝗstiones ꝺ excõmunicatõe. Istũ fmonẽ ꝯre fmone. lxix. H.

In festo visitationis.

Beatã me dicẽt oẽs generatões Lu. i. Sciẽdũ q̃ beata ꝟgo est laudãda a nobis ꝓpter adiutoꝛiũ qꝺ ab ea habemus. Uñ q̃nq̃ sũt ꝟ dicẽda. Prio q̃s efficaciter btã ꝟgo nos adiuuat Scꝺo vñ habet q̃ tam potẽs ẽ. Tercio q̃liꝫ nos adiuuat. Quar/ to ꝓpter q̃d nos adiuuat. Quinto exẽplũ Hũc fmonẽ bonũ ⁊ vtilẽ de beata ꝟgine ꝯre sermone. clxi. T.

De sancto Kiliano ⁊ socijs eiꝰ

Stabũt iusti i magna ꝓstãtia. Sap. v. Hic ẽ dicẽdũ q̃ q̃ttuoꝛ sũt q̃ debẽt nos in ducere ad sustinẽdũ ⁊ laboꝛãdũ libẽter cũ beato Kiliano ꝓpt deũ ⁊ ꝓpter salutẽ no/ strã. Istũ fmonẽ ꝯre ser. clij. A.

De sancto Henrico impatoꝛe

Beat⁹ est diues q̃ inuent⁹ ẽ sine macula Ecẽi. xxxi. Hic ẽ dicẽdũ ꝺ septẽ generibꝫ diuitũ q̃ꝛ q̃ttuoꝛ genera dãnanꝫ ⁊ tria ge/ nera saluanꝫ. Istũ ser. ꝯre ser. lxxxij. L.

Hõ q̃dã nobilis abijt in regionẽ longin quã accipe sibi ꝛgnũ. Lu. xix. Exq̃ hodie est festũ sancti Henrici impatoꝛis q̃ nobi lis fuit: tũc i ꝑsenti fmone tria sũt notãda Primo vñ nobilitas habuit oꝛtũ. Hoc q̃ re fmone. cxxvij. F. Scꝺo q̃ sũt signa no bilitatis. Hoc ꝯre fmone. cxxvij. E. Ter cio legenda.

De sancta Margaretha

Sile est regnũ celoꝛ thesauro absc̃ꝺi to in agro. Mat. xiij. Thesaur⁹ est ꝟginitas. Uñ ꝟ tria sũt dicẽda Primo ꝺ digni tate ꝟginitatis. Scꝺo q̃ ꝛps req̃rit i suis ꝟginibꝫ. Tercio legẽda de sancta marga/ retha. Istũ fmonẽ ꝯre ser. clvij. B.

In diuisione apl̃oꝝ.

Euntes i mundũ vniuersũ ꝑdicate euã geliũ oĩi creature. Mar. xvi. Hodie ẽ di uisio apl̃oꝝ. ꝯ hic ẽ dicẽdũ ꝺ duodeciz ar/ ticulis fidei ꝗs ipi duodecim apl̃i cõposu erunt. Et quẽ articulũ vnusquisq̃ ponat Istos duos sermones quere sermone. cxl vi. B.

De beata Maria magdalena.

Dimissa sũt ei pẽta mlta supple p veraz penitẽtiã quã egit. Luc. vij. Hic est dicen dũ ꝺ decẽ generibꝫ hoĩm q̃ agũt penitẽtiã q̃ꝛ solũ vnũ gen⁹ agit verã penitẽtiã cum Maria magdalena ꝛz alij falsã. Istũ fmo nẽ ꝯre ser. xliij. R.

De sancto Jacobo apl̃o.

Dic vt sedeãt hĩ duo filij mei vnus ad dexterã ⁊ ali⁹ ad sinistrã. Math. xx. Ma ter illoꝝ. s. apl̃oꝝ sancti Johãnis ⁊ Jaco bi habuit sollicitudinẽ de pueris suis. sic ⁊ parẽtes debẽt esse solliciti ꝺ pueꝛꝫ vt sic educanꝫ vt magni efficianꝫ in regno celo rũ Uñ hic est dicendũ quo parẽtes tenen tur ꝛex filijs suis. Istũ fmonẽ quere fmo ne. xxij. H.

Potestis bibere calicẽ quẽ ego bibitu/ rus sũ. Math. xx. Hic est dicendũ q̃ tri/ bulatões erũt nobis leues ⁊ dulces si illa q̃ttuoꝛ diligẽter pensam⁹. Istũ fmonẽ q̃/ re fmone. cliij. A.

De sancto Dominico.

Qui custos ẽ dñi sui gl̃iabiꝫ. puer. xxvij Sanctus dominic⁹ pr̃ noster custodiuit dñm i seq̃ nunq̃ peccauit moꝛtal̃r. ꝛz in/ nocentiã suã fuauit vsq̃ ad moꝛtẽ. Uñ ꝟ dicendũ est q̃ sex sunt q̃ hõ q̃tidie debz eo gitare ne peccet. Istũ fmonẽ ꝯre sermone liij. A.

Adducã eum in solitudinẽ ⁊ ibi loq̃r ad

cor ei⁹. Osee.ij. Solitudo est sancta religio. s. ordo ꝓdicatoꝝ. quē ipe sanct⁹ pr̄ dominic⁹ instituit. Uñ hic est dicēdum quō vita religiosa compar̄ vite celesti. ⁊ hoc in septē ppr̄ietatib⁹ quas habet. Jstū sermonē quere sermone. cxxi. H.

De sancto Laurentio.

Qui vult venire post me abneget semet ipm ⁊ tollat crucē suā ⁊ sequar̄ me. Mat. xvi. Hic est dicendū de cruce spūali quā debem⁹ portare in p̄senti. Jstū ꝼmonē q̄re sermone. clij. P.

Nisi granū frumēti cadēs ī terrā mortuum fuerit ipm solū manet. si aūt mortuū fuerit fructū mltū afferet. Joh. xij. Sciēdū q⁹ granū frumēti est xp̄s q̄ est mort⁹ ⁊ multū fructū ꝓtulit. qz totū mundū redemit. Uñ h dicendū est ꝺ duodecim fructibus q̄s ꝓfert deuota meditatio passionis xp̄i. Jstū ꝼmonē q̄re. ser. xlviij. J.

Dispsit dedit paup̄ib⁹ iusticia ei⁹ manet in seculū seculi. p̄s. cxi. Hic de elemosina tria sunt dicēda. Primo q̄ incitant homines ad dandū elemosinā. Scō qualiter sit danda ⁊ quib⁹. Tercio fruct⁹ elemosine. Jstū ꝼmonē q̄re ser. cij. R.

In assumptōne beate Marie v̄ginis.

Maria optimā ptem elegit q̄ nō auferet ab ea. Luce. x. Circa illud thema tria sunt dicēda. Primo qūo maria habet nouem priuilegia p̄ cunct⁹ sctis ⁊ angel⁹. Ergo dicit in v̄bis p̄missis. Optimā partez elegit. Hec q̄re ꝼmōe. clxij. D. Scō qūo maria aduocat ꝓ nobis tripliciter. ⁊ q⁹ ad nullū sctoꝝ tantā ꝓfidentiā debem⁹ habere. ꝼmone. clxij. T. U. Tercio exemplū de muliere q̄ ꝓcepit a ꝓp̄rio filio. Hoc q̄re ser. clxij. X.

De sancto Bartholomeo.

Hoc ē p̄ceptū meū vt diligatis inuicem Joh. xv. In festis apl̄oꝝ freq̄nter legunt euāgelia in q̄b⁹ agit ꝺ dilectōe. ideo qz ip̄i apl̄i p̄cipue xp̄m dilexerūt. ⁊ etiā int̄ seipsos p̄cipue charitatē ⁊ amorē habuerunt. Uñ h de dilectōe primi tria sunt dicēda. Primo q̄ sunt illa q̄ incitāt ad diligendū primū. Scō qūo tenemur diligere primū. Tercio signa dilectōis primi. Jstū sermonē q̄re ꝼmone. cxx. A.

Ego vos elegi. Joh. xv. Hic est dicēdū de noue signis electōnis p q̄ cognoscit an sit quis p̄destinat⁹ ad vitā eternā. Jstum sermonē q̄re ser. cxlix. A.

De sancto Egidio.

Justū deduxit dñs p vias rectas. Sap. x. Hic ē dicēdū de iusticia. Illū ꝼmonem bonū ⁊ vtilē q̄re ser. cliij. E.

In natiuitate beate Marie virginis

Noua lux oriri visa ē gaudiū: honor: tripudiū apud oēs hoies. Hester. viij. Hodie gaudiū est angel⁹ī celo ⁊ etiā hoib⁹ ī terra. Nec īmerito: qz hodie nata est dña angeloꝝ ⁊ mater oīm hoīm. Nā in p̄senti sermone tria sūt dicēda. Primo q̄ v̄tutes fecerūt mariā matrē oīm hoīm. Hoc quere ꝼmone. clxij. S. Scō q̄ virtutes fecer̄t eā dominā angeloꝝ. ꝼmōe. clxij. Q. Tercio exemplū ꝺ iuuene nobili qui negauit xp̄m ⁊ noluit negare beatā v̄ginē qualit⁹ postmodū ditat⁹ est. Hoc quere sermone clxiij. B.

De sancta Kunegunde.

Sil̄e est regnū celoꝝ thesauro abscōdito in agro. Math. xiij. Sermonē de v̄ginitate q̄re ꝼmone. clvij. B.

In exaltatione sancte crucis.

Xp̄s fact⁹ est p nob obediēs vsq⁹ ad mortem. mortē aūt crucis. ad Phil. ij. Hodie veneramur exaltationē sancte cruc⁹. Uñ canim⁹. Tuā crucē adoramus xp̄e. tuam glorioſam recolimus passionē. Uñ hic est dicendū ꝺ duodecim fructib⁹ meditationis passionis xp̄i. Jstos fruct⁹ quere sermone. xlviij. J.

Mihi aūt absit gloriari nisi ī cruce dñi nr̄i ih̄u xp̄i. ad Gal. vi. Hic est dicendū ꝺ cruce spūali q̄ debet q̄ttuor ptes habere. Jstū ꝼmonē q̄re ꝼmone. clij. P.

De sancto Matheo.

Seq̄re me. ⁊ surgēs secut⁹ est eū. Mat. ix. Hic tria sunt dicēda. Primo q̄re q̄libet libēter debz seq̄ xp̄m. Scō in q̄b⁹ eū seq̄ debem⁹. Jstū ꝼmonē q̄re ser. xv. H. Tercio legēda de sancto Matheo.

Quare cū publicanis ⁊ pctoꝝib⁹ mādūcat mgr̄ vester. Mat. ix. Jsta verba dixerunt pharisei reprehendētes xp̄m. Uñ hic est dicendū qūo septē genera hoīm reprehendūt deū in factis suis. Jstū ꝼmonē q̄re sermone. cxvij. P

Non veni vocare iustos sed peccatoꝝ. Mathei. ix. Hic est dicendus quomodo de⁹ quotidie vocat peccatores ad se. Jstū sermonē q̄re ꝼmone. lxxij. H.

Tabula

In festo michaelis archangeli

Angeli eoꝝ semp vident faciē pris mei. Mat. xviij. Sermonē bonū ꝛ vtilē de angelis quere ser. clviij. J.

Angeli eoꝝ semp vident faciē pris mei. Mat. xviij. Hic ē dicēdū de nouē chorꝭ angeloꝝ. ꝛ q̄ hoies collocent cū ifimis ꝛ q̄ cū medijs ꝛ q̄ cū supmis. Jstū ꝯmonē q̄re ꝯmone. lxxxviij. L

In festo Symonis ꝛ Jude.

Si mūd⁹ vos odit scitote q̄ me priorē vob odio habuit. Joh. xv. Hic tria sūt dicēda. Prīo q mūd⁹ ppt̄ septē nō ē diligend⁹. Hoc q̄re ꝯmone. cxxxvi. F. Scdo q̄ñ amor mūdi ē pctm̄ mortale. Hoc q̄re ser. clij. R. Tercio qūo p tria cognoscit̄ si q̄s mundū ꝓtēpserit. ser. clij. O.

Ego vos elegi de mūdo. Joh. xv. Hic ē dicendū de nouē signis electōis. Hoc q̄re ꝯmone. cxlix. A.

In festo oīm sanctoꝝ.

Gaudete ꝛ exultate q̄m̄ merces vr̄a copiosa ē ī celo. Mat. v. Sermonē bonum ꝺ oīb sanctis q̄re ꝯmone. clix. S.

Bt̄i paupes spū q̄m̄ ipoꝝ est regnū celorū. Mat. v. Hic est dicēdū ꝺ septē generibus paupeꝝ q̄ꝝ q̄ttuor dānant̄ ꝛ tria salvant̄. Jstū ꝯmonē q̄re ser. lxxxi. Y

Beati mūdo corde q̄m̄ ipi deū videbūt. Mat. v. Hic tria sūt dicēda. Prīo q̄ cauſant mūdiciā cordis. h̄ q̄re ꝯmone. viij. L Scdo qūo cor mūdū cogſcit̄ p tria signa Hoc q̄re ser. viij. D. Tercio qūo custodit̄ Hoc q̄re ꝯmone. viij. E.

Bt̄i mit̄icordes q̄m̄ ipi mit̄icordiā ꝓsequent̄. Mat. v. Hic est dicēdū de sex opibus mit̄icordie. Jstuz ꝯmonē q̄re ꝯmone lxxxix. O.

In die animaꝝ.

Aīa mea turbata ē valde. ps. vi. Sermonē bonū ꝛ vtilē ꝺ aīab q̄re ser. clx. A.

De sancto Martino

Justū ꝺduxit dñs p vias rectas. Sap. x. Sermonē bonū ꝛ vtilē de iusticia quere sermone. cliij. E.

Serue bone ꝛ fidelis ītra ī gaudiū dñi tui. Lu. xix. Hic ē dicēdū ꝺ fuitio dei. s. q̄ re merito debem⁹ deo fuire ꝛ ī q̄b fuitio ſ est sibi seruiēdū. Jstū sermonē quere ꝯmone. clv. R

Estote pati q̄ q̄ hora ñ putat⁊ filius hoīs veniet Luc. xij. Hic dicēdū ē q̄ ppt̄ q̄nq̄ differt̄ pñia. Jstū ꝯmonē q̄re ser. clvi. X

Aud⁹ fui ꝛ coopuistis me. Math. xxv. Sermonē bonū ꝛ vtilē de sex opibꝫ mit̄i cordie q̄re ser. lxxxix. O.

De sancta Elisabeth

Uiduas honora. q̄. s. vere vidue sunt. i. ad Thimo. v. Sermonē bonū de viduis quere ser. cxvi. O.

De sancta Katherina.

Simile est regnū celoꝝ thesauro abscōdito ī agro. Mat. xiij. Sermonē ꝺ ỽginibꝫ bonū ꝛ vtilē q̄re ser. clvij. B

Dis gl̄ia ei⁹ filie regis ab int⁹. ps. xliij. Sermonē de ꝓsciētia q̄re ser. ix. F.

Explicit de sanctis.

Tabula ꝯmonū de dedicatōne incipit

Ecce vir nomine Zache⁹. ꝛ h̄ erat p̄nceps publicanoꝝ Luc. xix. Beda ī omel. hodierna dicit q̄ Zache⁹ interp̄tat̄ iustificat⁹. ꝛ sic optet quēlibet pctōrē iustificari si debet saluari. Uñ h̄ est dicēdū de iusticia. Illū ꝯmonē bonū ꝛ vtilē cōmuni pplo q̄re ser. cliij. E.

Uenit em̄ fili⁹ hoīs q̄rere ꝛ saluū facere supple humanū gen⁹. qđ ꝑierat supple p peccatū ade. Luc. xix. Sciēdū q̄ de⁹ cupit oēs hoies saluos fieri. Et ī signū illi⁹ ꝓtulit nob de⁹ illa tria. s. res tpales corp⁹ ꝛ aīaz. ꝛ qūo cū hijs tribꝫ mereri debeam⁹ vitā eternā. Jstos duos ꝯmones bonos ꝛ vtiles cōmuni pplo q̄re ser. cl. D.

Ecce vir noie Zache⁹ ꝛ hic erat p̄nceps publicanoꝝ ꝛ ipe diues ꝛc. Luc. xix. Hic est dicendū ꝺ septē generibꝫ diuitū quoꝝ aliqui damnant̄ ꝛ alīq̄ saluant̄. Jstū sermonē q̄re ser. lxxxij. L.

Ecce dimidiū bonoꝝ meoꝝ dñe do pauperibꝫ. Lu. xix. Hic de elemosina tria sūt dicēda. Prīmo q̄ incitāt ad dandū elemosinā. Scdo q̄liter sit danda ꝛ q̄b. Tercio fruct⁹ quos ꝓfert elemosina. Jstū ꝯmonē quere ser. ciij. R.

Si q̄d aliquē ꝺfraudaui r̄ddo q̄druplū Lu. xix. Hic tria sūt dicēda. Prīmo qūo duodecī genera hoīm decipiunt prios in emēdo ꝛ vēdēdo. hoc q̄re ſ. cvi. A. Scdo qūo restitutio debet fieri. xliij. X. Tercio exēplū. Hoc q̄re ser. cl. B. L.

Templũ dei sanctũ est qđ estꝫ vos.i.ad Coꝝ.iij. Tẽplũ dei spũale ẽ coꝛ munduꝫ. Uñ ħ tria sũt dicẽda. Prĩo q̃ causãt mũdiciã coꝛdis. Scđo qũo coꝛ mũdũ cogꝰscit. ⁊ qũo custodit. Hoc q̃re ser.viij.C. Tercio ꝙ q̃ttuoꝛ req̃runt ad ꝯseq̃ndas indulgentias. ħ q̃re ꝑmone.xiij.B

Tabula sup ꝑmones ꝑ q̃dragesimã.

Sermo cõmunis ꝑ q̃dragesimã.

Penitẽtiã agite appropinq̃bit em̃ regnũ celorũ Mat.iij. Circa illud thema est dicẽdũ ꝙ decẽ genera hoĩm agũt penitẽtiã. q̃ꝝ solũ vnũ genꝰ hoĩm agit veraꝫ pñiaꝫ: sꝫ alij falsã. Jstũ ꝑmonẽ bonũ ⁊ vtilẽ ꝑ cõmuni ppl'o q̃re ser.xliiij.R.

In die Cineꝝ

Cõuertimini ad me ĩ toto coꝛde vr̃o. ĩ ieiunio ⁊ fletu. ⁊ scĩdite corda vr̃a ⁊ nõ vestimẽta vr̃a. Johel'.ij. Hic ẽ dicẽdũ qũo sex fiũt illo die q̃ alijs diebꝫ nõ fiũt Jstũ ꝑmonẽ q̃re ꝑmone.xxxviij.C.

Thesaurisate vob thesauros in celo ⁊c. Mat.vi. Jstũ thesauꝝ debemꝰ nob thesaurisare cũ bonis opibꝫ. Jstũ ser.q̃re ser.cxl.A.

Feria quinta.

Dispõe domui tue qꝛ moriers. Jsa.xxxviij. Hic ẽ dicẽdũ ꝙ ꝓpt' q̃nq̃ ꝺbemꝰ nos q̃tidie dispõere ad mortẽ Jstũ ꝑmonẽ q̃re ꝑmone.clvi.X.

Filiꝰ meꝰ iacet in domo ꝑaliticꝰ ⁊ male torquet'. Mat.viij. Infirmitates sũt patiẽter sustinẽde ꝓpt' septẽ bona q̃ inde ꝓueniũt. Jstũ ꝑmonẽ q̃re ser.cxxviij.J.

Feria sexta post cineꝝ.

Clama ne cesses q̃i tuba exalta vocẽ tuã ⁊ annũcia ppl'o meo scelera eoꝝ. Jsa.lviij Hic est dicendũ de septẽ pctis mortalibꝫ. Jstũ ꝑmonẽ q̃re ser.cxli.J

Diligite ĩimicos vr̃os ⁊ bñfacite hijs q̃ oderũt vos. Mat.v. Sciẽdũ ꝙ inimicos nr̃os tenemur q̃nq̃ modis diligere ⁊ eis ĩdulgere. Jstũ ꝑmonẽ q̃re ser.cxxx.U.

Sabbato post cineꝝ.

Cõfidite ego sũ nolite timere. Mar.vi. Hic tria sũt dicẽda. Prĩo q̃re sabbatũ est marie dedicatũ. Hoc q̃re ꝑ.clxiiij.A. Secũdo ꝺ q̃druplici ꝯfidẽtia quã debemꝰ habere ad deũ. Hoc q̃re ser.cxxij.R. Tercio exẽplũ ꝺ latrone q̃ ieiunauit sabbatũ marie virgini. Hoc q̃re ser.clxiiij.C.

Dñica prima Jnuocauit.

Cũ ieiunasset.xl.diebꝫ ⁊ q̃draginta noctibꝫ ⁊c. Mat.iiij. Sermonẽ bonũ ⁊ vtilẽ de ieiunio q̃re ser.xxxix.H.

Et accedẽs tẽptatoꝛ dixit Si filiꝰ dei es Mat.iiij. Hic ẽ dicẽđ de septẽ tẽptatõibꝫ bonoꝝ hoĩm. Jstũ ꝑmonẽ q̃re.ser.xl.A.

Feria secũda post Jnuocauit.

Cũ venerit filius hoĩs ĩ maiestate sua ⁊ oẽs angeli cũ eo: tũc sedebit sup sedẽ maiestatis sue. Mat.xxv. Sermonẽ bonũ de iudicio quere ser.iij.O.

Esuriui ⁊ nõ dedistꝫ mihi mãducare. sitiui ⁊c. Math.xxv. Sermonẽ de sex opibꝫ miscđie bonũ ⁊ vtilem ꝑ cõi ppl'o q̃re.ser.lxxxix.O.

Tercia feria post Jnuocauit.

Nõ em̃ cogitatões mee cogitatões vr̃e. Jsa.lv. Hic ẽ dicẽdũ ꝺ cogitatõibꝫ. Aliũ ꝑmonẽ q̃re ser.cxxxviij.A.

Eijciebat vẽdẽtes ⁊ emẽtes de templo. Mat.xxi. Hic est dicẽdũ ꝙ duodecim genera mercatoꝝ dãnant' Jllũ ꝑ.q̃re ꝑ.cvi.a

Quarta feria post Jnuocauit.

Ecce ad caput suũ subcinericiꝰ panis ⁊ vas aq̃. comedit ergo ⁊ bibit.iij. Reg.xix. Hic ẽ dicẽdũ qũo hõ peccat ĩ comedẽdo. Hoc q̃re ser.xcviij.F.

Quicũq̃ fecerit volũtatẽ pr̃is mei q̃ in celis est ip̃e meus frater ⁊ soroꝛ ⁊ mater est Math.xij. Sermonẽ de voluntate dei q̃re ꝑmone.cij.J.

Quinta feria post Jnuocauit.

Aĩa q̃ peccauerit ipsa moriet'. Ezechiel' xviij. Hic est dicendũ ꝙ moꝛs aĩe ĩ septeꝫ assimilat' morti coꝛpis. Jstũ ꝑmonẽ quere ꝑmone.cxxix.P.

Mẽdax ẽ ⁊ pr̃ eiꝰ. Joh.viij. Hic ẽ dicẽdũ q̃re mẽdaciũ est detestãdũ ⁊ qñ est mortale. Jstũ ꝑmonẽ q̃re ser.cxxxiij.J.

Sexta feria post Jnuocauit.

Filiꝰ nõ poꝛtabit iniq̃tatẽ patrꝫ. Ezechiel'.xviij. Hic est dicẽdũ qũo filij debẽt se habere ad parẽtes. ⁊ ecõuerso qũo parẽtes ad filios. Jstos duos ꝑmones bonos ⁊ vtiles q̃re ꝑmone.xxiij.H. exẽpla. Jteꝫ xxiiij.S. Exemplũ.

Erat dies festꝰ iudeoꝝ. Joh.v. Ul' illđ thema. Sabbatũ ẽ. nõ licet tibi tollere g̃batũ tuũ. Hic dicẽdũ ẽ ꝺ celebratõe festorũ ⁊ qũo octo modis trãsgredit' celebratõ festoꝝ. Jstũ sermonẽ q̃re ser.cxvij.C.

Tabula

Sabbato post Jnuocauit.

Jn oĩb⁹ gr̃as agite. i. ad Thes. v. Hic est dicẽdũ de gr̃aꝝ actõe. Jstũ ꝯmonẽ q̃re ꝯmone. cxvij. J. Exemplũ.

Trãsfiguratꝰ ẽ añ eos ⁊ resplẽduit facies eiꝰ sic sol. Mat. xvij. Hic est dicẽdũ qũo electi resurgẽt cũ corpib⁹ glorificatꝭ. Jstũ ꝯmonẽ q̃re ꝯmone. l. L D.

Dñica secũda Reminiscere.

Hec ẽ volũtas dei vt abstineatꝭ vos a fornicatõe. i. ad Thes. iiij. Sciẽdũ q⁹ nõ solũ abstinẽdũ est a fornicatõe q̃ cõmittit actu. sz etiã q̃ cõmittit sine actu. ⁊ hꝯ fit de cẽ modis. ⁊ qñ est mortle ⁊ quãdo veniale Jstũ ꝯmonẽ q̃re ser. lxxxvi. S.

O mlier magẽ fides tua. Mat. xv. Hic ẽ dicẽdũ qũo vigintiq̃ttuor genera hoĩm falsificãt fidẽ. Jstũ ser. q̃re ser. xli. B.

Feria secũda post Reminiscere

Exaudi deꝰ orõem ꝟui tui. Daniel. ix. Hic est dicendũ de oratõe. Jstũ ꝯmonem q̃re ꝯmone. lxiij. J.

Si nõ crediderit⁊ qz ego sũ moriemini i pctis vestr⁊. Joh. viij. Hic est dicẽdũ qũo tria accidũt malis in agone. ⁊ etiã tria bonis. De ꝟ q̃re ser. lxxviij. B. D.

Feria tercia post Reminiscere.

Precepi eĩ mlieri vidue vt pascat te. iij Reg. xvij. Hic ẽ dicẽdũ de viduis. Jstuz ꝯmonẽ q̃re ser. cxvi. O.

Amãt eĩ ꝓmos recubitꝰ in cenis: ⁊ pri mas cathedras i synagog⁊ rẽ. Mat. xxiij. Hic ẽ dicẽdũ ꝺ honore. s. q̃re hoĩes hono randi sũt. ⁊ qũo q̃s q̃nq̃ modis peccat cir ca honores. Jstũ ꝯmonẽ q̃re ser. xxviij. E

Feria quarta post Reminiscere

Dñe rex regũ deus abraã miserere pplo tuo. Hester. xiij. Hic ẽ dicẽdũ qũo deꝰ mi sereꝯ peccatorib⁹ penitẽtib⁹ ⁊ iustis. Jstũ ꝯmonẽ q̃re ser. xcvij. L.

Quicũq̃ voluerit maior inꝯ vos fieri sit vr̃ mlster. Mat. xx. Hic ꝺ platis duo sũt dicẽda. Prio plaꝯ appetere an sit pec catũ. Hoc q̃re ser. iij. Y. Scõ qũo plati debẽt se hr̃e ad subditos. Hoc q̃re ꝯmõe xxiij. E. Jtẽ. lix. D. Jtẽ. cxx. L.

Feria quinta post Reminiscere.

Bñdictꝰ q̃ ꝓfidit in dño ⁊ erit dñs fidu cia eiꝰ Hier. xvij. Hic ẽ dicẽdũ ꝺ q̃drupli ci ꝓfidẽtia. Jstũ ꝯmo. q̃re ser. cxxij. R.

Hõ q̃dã erat dives ⁊ iduebaꝯ purpura ⁊ bisso. Lu. xvi. Hic dicẽdũ est de sup bia vestiũ. Jstũ ꝯmonẽ q̃re ser. lxxxiij. B.

Feria sexta post Reminiscere.

Hõ erat pr̃familias q̃ plantauit vineã Mat. xxi. Per vineã intelligit aĩa. Unꝺ h est dicendũ de anima. Jllũ sermonẽ quere sermone. cxxxij. A.

Hic est heres. Mat. xxi. Hic ẽ dicẽduz q̃ iure vnusq̃sq⁹ saluandoꝝ hereditatẽ ce leste possidebit. Hoc q̃re ser. clx. X.

Sabbato post Reminiscere

Accede huc vt tangã te fili mi. Genes. xxvij. Hic est dicendũ de acerbissimis tẽ ptatõib⁹ bonoꝝ hoĩm. Jllũ ꝯmonẽ quere ser. xxix. O.

Dissipauit substantiã suã viuẽdo luxu riose. Luẽ. xv. Hic est dicendũ ꝺ luxuria q̃ actu cõmittit sex modis. Jstũ sermonẽ q̃re ꝯmone. lxxxv. O.

Dñica tercia in q̃dragesima. s. Oculi

Ambulate i dilectõe sicut ⁊ xp̃s dilexit vos. Eph. v. Hic de dilectõne primi tria sũt dicẽda. Primo q̃ sũt illa q̃ incitant ad diligẽdũ primũ. Scõo qũo tenemur pri mũ diligere. Tercio signa dilectõnis pri mi. Jstũ ꝯmonẽ q̃re ꝯmone. cxx. A

Erat ihs eĩciẽs demoniũ ⁊ illꝺ erat mu tũ. Lu. xi. Hic ẽ dicẽdũ q̃re dyabolꝰ possi det hoĩez. Et de iuramẽtis. Jstũ ꝯmonez q̃re ꝯmone. xlij. R. S. T.

Secũda feria post Oculi.

Lauare ⁊ mũdaberis. iij. Regũ. v. Hic est dicẽdũ ꝺ ꝓparatõe cordis. s. qũo mũda tur. Jstũ ꝯmonẽ q̃re ser. viij. L.

Repleti sunt oĩes i synagoga ira. Lu. iiij. Hic est dicenduz qũo ira octo modis fit. ⁊ qñ est mortale Jstũ ꝟ. q̃re ser. xcv. B.

Tercia feria post Oculi.

Si peccauerit i te frater tuꝰ vade ⁊ cor rige eũ inꝯ te ⁊ ipm. Mat. xviij. Hic est di cendũ ꝺ fraterna correctõe. Jstũ ꝯmonez quere ꝯmone. lxiij. D.

Dñe q̃tiens peccabit i me frater meꝰ ⁊ di mittã ei Math. xviij. Hic est dicẽdũ qũo tenemur indulgere inimicis Jstũ ꝯmonẽ q̃re ser. cxxx. Y.

Quarta feria post oculi.

Honora pr̃ez ⁊ mr̃ez vt sis longeuꝰ sup terrã. Exo. xx. Hic ẽ dicẽdũ qũo filij tenẽ tur ser pentib⁹ suis. Jstũ ꝟ. q̃re ser. xxiij. I

Sine causa colũt me. Mat. xv. Hic est dicẽdũ q⁹ opa q̃ fiũt i pẽto mortali nõ sũt meritoria. Jstũ ꝯmonẽ q̃re ser. xcij. K.

Quinta feria post Oculi

Nolite ꝓfidere in ꝟbis mēdacij. Hiere. xvij. Hic est dicēdū ꝺ locutōe. Jstū ꝼmonē bonū ꝛ vtilē q̄re ser. cxxxix. K.

Socr⁹ aūt symonis tenebaꝯ magnis febrib⁹. Lu. iiij. Hic ē dicēdū q̄ infirmitas corꝓis ē patiēter sustinēda ꝓpter septem. Jstū ꝼmonē q̄re ser. cxxvij. J.

Sexta feria post Oculi.

Nō em̄ contunꝯ iudei samaritanis ꝛc̄. Joh. iiij. Sic quondā iudei habuerūt se ad samaritanos. sic xp̄iani iā illis tpib⁹ debent se etiā hr̄e ad iudeos. Uñ i p̄senti sermone tria sūt dicēda. Primo q̄re eccl̄ia p̄mittit iudeos viuere. Scō quō iudei et xp̄iani debēt habere inter se decē. Tercio exemplū de iudeis Jstū ꝼmonē q̄re ꝼmōe cv. O. P.

Si scires donū dei. Joh. iiij. Hic dicēdū est ꝺ septē donis sp̄ussancti. Jstū ꝼmonē quere ꝼmone. lxxiij. A.

Sabbato post Oculi.

Deꝰ q̄ nosc̄ oīa añcꝑ fiāt tu scis q̄m falsū ꝺ me tulerūt testimoniū Dañ. xiij. Hic est dicēdū de falso testimonio. ꝛ quō q̄s ledit primū suū ꝟbis octo modis. Jstū sermonē quere ser. xcvi. P

Dḡf mō hec mˢlier deꝑhēsa ē in adultero. Joh. viij. Hic est dicēdū q̄ adulterium ē grāde pctm̄ qđ i q̄ttuor oñdit. Hoc q̄re ꝼmone. lxxxv. N.

Dñica q̄rta Letare

Jlla q̄ surꝛsū ē ihr̄m libera ē q̄ est mr̄ nr̄a Gal. iiij. Hic est dicēdū de nouē gaudijs celi. Jstū ꝼmonē q̄re ser. lxxxiij. K. L.

Est puer h̄ q̄ habꝫ q̄nq̄ panes ordeaceos. Joh. vi. Hic est dicēdū ꝺ ꝓtritōe: confessione ꝛ satisfactōe. Hoc q̄re ser. xliij. J.

Feria secūda post Letare.

Audiuit oīs isr̄l iudiciū qđ iudicasset rex ꝛ timuerūt regē. iij. Reg. iij. Si ppls isr̄l timuit regē salomonē i iudicādo. multo plꝰ timēdꝰ ē xp̄s q̄ ē iudex viuoꝝ ꝛ mortuoꝝ. ꝛ ꝟ ppter districtā rōez quā redditurī sumꝰ i iudicio extremo. Jstū ꝼmonē q̄re ꝼmone. iij. P.

Feria tercia post Letare

Nolite iudicare ꝼm faciē. sꝫ iustū iudiciū iudicate Joh. vij. Judiciū temerariū ꝓtigit septē modis. Jstū ꝼmo. q̄re. ser. xc. U.

Feria q̄rta post Letare.

Auferte malū cogitationū vr̄aꝝ ab oculis meis. Jsa. i. Hic est dicēdū de malꝯ cogitatōibꝫ. Hoc q̄re ser. cxxxvij. A.

Nō est ꝟ hō a deo q̄ sabbatū ñ custodit. Joh. ix. Hic ē dicēdū quō celebꝛatō festorū octo modis trāsgrediꝯ. ser. cxvij. L.

Feria quinta post Letare

Ecce defunctꝰ efferebaꝯ filiꝰ vnicus matris sue. Luē. vij. Hic ē dicēdū q̄ homini moriēti ꝓtingūt septē. ser. cxv. F.

Feria sexta post Letare.

Lazarꝰ mortuꝰ ē. Joh. xi. Hic ē dicēdū q̄ moriētes tēptat dyabolꝰ p q̄nq̄. Hoc q̄re ser. cxxxiij. S. Et sex interrogatōes q̄ debēt fieri homi i agone mort̄. Jstū ꝼmonē q̄re sermone. cxxxv. L

Sabbato post Letare.

Qui sequit̄ me nō ambulat i tenebꝛis sꝫ habebit lumē. Joh. viij. Hic est dicendū quō in septē debemꝰ seq̄ xp̄m. Jstū ꝼmonē quere ser. xv. A.

Dñica quinta scilicet Judica.

Sāguis xp̄i emūdabit ꝓsciaz nr̄am ab opib⁹ mortuis ad seruiendū deo viuenti. Heb. ix. Hic est dicendū ꝺ q̄druplici ꝓscientia: ꝛ vñ causaꝯ erronea ꝓsciētia Jstum ꝼmonē q̄re sermone. ix. F. B.

Tuleꝛt lapides vt iacerēt i eū. Joh. viij Hic ē dicēdū q̄t modis iudei q̄sierūt ihm interficere. Jstū ser. q̄re ser. xlv. B.

Secunda feria post Judica.

Modicū tps vobiscū sū. Joh. vij. Hic dicēdū ē q̄ꝑ modicū ē ꝛ breue tps vite nr̄e. Jstū ꝼmonē q̄re ꝼmone. lx. A.

Si q̄s sitit vēiat ad me. Joh. vij. Hic ē dicēdū ꝺ gr̄a sp̄ussancti q̄ opaꝯ in pctōꝛibꝫ penitentibꝫ ꝛ iustis Jstū ꝼmonē quere sermone. lxxi. T.

Feria tercia post Judica.

Surgēs Daniel comedit. Danieꝯ. xiiij. Hic ē dicēdū quō q̄s peccat i comedēdo ꝛ bibēdo q̄re ꝼmone. xcix. M.

Nō p̄t mūdꝰ odisse vos. me aūt odit. qꝛ testimoniū ꝑhibeo ꝺ illo. qꝛ opa eiꝰ mala sūt. Joh. vij. Hic ē dicēdū q̄ mōs ppt̄ septē ñ ē diligēdꝰ. ꝟ q̄re ꝼ. cxxxvi. F. Et q̄ñ amoꝛ mūdi ē pctm̄ mortale. ser. cli. R.

Feria quarta post Judica.

Nō facieꝯ furtū. nō mētiemini. nec deci piet vnusq̄sq̄ p̄imū suū. Leui. xix. Hic est dicēdū de tredecim generibꝫ hoīm q̄ lucrant̄ res iniustas ꝛ decipiūt p̄ximos. Jstū ꝼmonē q̄re ser. ciij. F.

Nõ maledices surdo. detrahẽdo. s. ꝓxĩo tuo ĩ occulto. Hic ẽ dicẽdũ ꝺ detractõe q̃ septẽ modis cõmittit̃. Istũ ser. q̃re. ꝟ. xci. g

De ope bono tuo ñ lapidam⁹ te sz ꝺ blasphemia. Joh. x. Hic ẽ dicẽdũ ꝺ blasphemia. Istũ ꝟmonẽ q̃re ser. cxxiij. A.

Feria quinta post Judica.

In aĩo ꝯtrito ⁊ spũ humilitat̃ suscipiamur. Dañ. iij. Hic ẽ dicẽdũ ꝺ nouẽ g̃dib⁹ hũilitat̃. Istũ ꝟmonẽ q̃re ser. xxxi. L.

Dimissa sũt ei pc̃ta mlta qm̃ dilexit mltũ. Lu. vij. Hic est dicẽdũ de hijs q̃ agũt verã pñiaz ⁊ q̃ falsã. Istũ ser. q̃re. ꝟ. xliiij. r

Feria sexta post Judica.

Induc sup eos diẽ afflictõis ⁊ duplici cõtritõe ꝯtere eos dñe deus nr̃. Hiere. xvij. Hic dicẽdũ ẽ de ferculis ⁊ potu ⁊ balneo dãnatoꝝ qũo eternal'r punient̃ in corpe ⁊ aĩa. ꝟmone. ci. E F G

Expedit vob vt vn⁹ moriat̃ hõ ꝓ ppl'o. Joh. xi. Hic est dicendũ de malo ꝯsilio ⁊ ꝯseq̃nter de nouẽ peccatis alienis. Istum sermonẽ q̃re ser. cxliiij. H.

Sabbato post Judica

Venite ꝑcutiam⁹ eũ lingua. Hie. xviij. Hic ẽ dicẽdũ ꝺ octo generib⁹ hoĩm q̃ verbis offendũt ꝓximos. Istũ sermonẽ quere ꝟmone. xcvi. R.

Hec ẽ aũt vita eterna vt cog̃scãt te soluz veꝝ deũ ⁊ quẽ misisti ih̃m xp̃m. Joh. xvij Hic est dicẽdũ qũo in celo habebim⁹ fercula magna: mlta: ⁊ dulcia ⁊ p̃ciosa. Hoc q̃re sermone. liij. P.

In dñica palmaꝝ.

Exinaniuit semetip̃m formã serui accipiens ĩ similitudinẽ hoĩm fact⁹. Phil. ij. Hic est dicẽdũ ꝺ decẽ defectib⁹ hũani generis q̃s xp̃us in humanitate assumpsit. Istũ ꝟmonẽ q̃re ser. xxvij. A.

Bñdict⁹ q̃ venit ĩ noĩe dñi. Math. xxi. Hic est dicẽdũ ꝺ festo palmaꝝ ⁊ ꝺ ĩdigne cõicantib⁹. Istũ ꝟmonẽ q̃re ser. xlvi. O P

Si q̃s mihi mĩstrauerit honorificabit eũ pr̃ me⁹. Joh. xij. Hic ẽ dicẽdũ q̃re tenemur deo ꝟuire. ⁊ ĩ q̃b⁹ ei ꝟuire debeamus. Istũ ꝟmonẽ q̃re ser. clv. R.

Feria secũda post dñicaz palmaꝝ

Nũc aĩa mea turbata ẽ Joh. xij. Hic est dicẽdũ qũo xp̃s maximã tristiciã habuit tp̃e sue passiõis. Hoc q̃re ser. xlv. J.

Feria tercia post palmaꝝ.

Ego q̃si agn⁹ mãsuet⁹ q̃ portat̃ ad victimã. Hiere. xi. Hic est dicẽdũ qũo xp̃s docet nos septẽ ĩ sua passione. Istũ ꝟmonẽ q̃re ꝟmone. xlix. U.

Feria quarta post palmaꝝ.

Ip̃e aũt vulnerat⁹ ẽ ꝓpt̃ iniq̃tates nr̃as ⁊ attrit⁹ ẽ ꝓpter scelera nr̃a. Isa. liij. Hic est dicẽdum q̃ passio xp̃i fuit amarissima. Istũ ꝟmonẽ quere. xlix. S.

In cena dñi.

Probet autẽ seip̃m hõ ⁊ sic de pane illo edat ⁊ ꝺ calice bibat. i. Coꝝ. xi. Hic dicẽde sũt aliq̃ q̃stiones ꝺ sacramẽto eucharistie. ⁊ etiã de vtilitate digne cõmunicantium. Hoc q̃re ꝟmone. xlvij. S.

Dñs ih̃s in q̃ nocte tradebat̃ accepit panẽ gr̃as agẽs fregit ⁊ dixit. Accipite ⁊ mãducate h̃ est corp⁹ meũ. i. ad Coꝝ. xi. Hic est dicẽdũ ꝺ institutõe hui⁹ sacramẽti ⁊ ꝺ hijs q̃ ĩ agone digne cõicant. ⁊ de hijs qui perdũt vsũ rõis in agone. Istũ sermonez q̃re ꝟmone. lxxix. J.

Qui mãducat hunc panẽ viuet ineternum. Joh. vi. Hic est dicendũ de q̃ttuor generib⁹ hoĩm q̃ spũaliter cõicant. Istuz ꝟmonẽ q̃re ser. lxxx. Q.

In die Parasceues

O vos oẽs q̃ trãsit̃ ꝑ viã attẽdite ⁊ videte si est dolor sic̃ dolor me⁹. Treñ. i. Hic ẽ dicẽdũ de duodecim fructib⁹ q̃ ꝓueniunt homĩ ex deuota meditatõe passionis xp̃i Istũ ꝟmonẽ q̃re ser. xlviij. J.

Inclinato capite emisit spũm. Joh. xix Hic ẽ dicẽdũ q̃re xp̃s habuit caput ĩclinatũ. man⁹ extẽsas: pedes ꝯfixos: ⁊ lat⁹ apertũ. Istũ ꝟmonẽ q̃re ser. xlix. O. P.

In vigilia Pasce.

Descẽdit ad ĩferiores ꝑtes terre. Glo. id est ad ĩferos. Eph. iiij. Sic̃ em̃ xp̃s descẽdit ad ĩferna vt suos liberaret. sic ⁊ nos debem⁹ eis subuenire q̃ sunt ĩ purgatorio. Hic ẽ dicẽdũ de suffragijs aĩaꝝ ⁊ q̃re libẽter debemus aĩab⁹ defunctoꝝ subuenire. Istũ ꝟmonẽ q̃re ser. clx. H

Tabula de exemplis que habentur in hijs sermonib⁹ incipit.

Abstineutia.

Abstinẽs mulier quedã portauit loricaz ad carnez. Itẽ virgo q̃. xxxviij. annis in spelunca fuit ⁊ comedit ꝺ herba radicib⁹ ⁊ fructib⁹ arboꝝ. ser. vij. U. X.

Adulteriũ.
Quidã adulteriũ cõmisit occulte ⁊ intrans eccl'iaꝫ sctõꝝ Geruasij ⁊ Prothasij obsessus est a dyabolo ⁊ punit⁹. ⁊ sic expirauit. ſmone. lxxxv. Q.
Quidã vidit vicinũ ⁊ vxorẽ vicini puniri ĩ cuppa ignea ꝓpter adulteriũ. ibidẽ.
Amici.
Amici duo quoꝝ vnus ꝓ alio mori voluit. sermone. cxx. G.
Aqua benedicta
Quidã cũ aspsisset aq̃ bñdicta infirmuꝫ qũo dyaboli fugati sunt. ser. cx. S.
Blasphemia.
Blasphemus q̃dã tpe moysi ex iussu dei lapidat⁹ est. ser. cxxiij. H
Puer q̃nq̃ annoꝝ quez dyaboli ꝓpter blasphemiã dilacerauerũt. ser. cxxiij. H
Sãct⁹ ludouic⁹ q̃ fecit cauteriũ ciui parisiẽsi ꝓpt ꝟba blasphemie. ser. cxxiij. B.
Comedere.
Quidã volebat carnes comedere tercia feria post mediã noctẽ ĩ carnispriuio. ⁊ inuenerũt in pullo bufonez ꝓ intestinis. ser. xxxvi. M.
Cinis.
Carnifices q̃ deriserũt susceptõez cinerũ ĩ die cineꝝ. ser. xxxviij. G.
Chorea.
Choreã quidaꝫ iuuenis dixit eẽ portã ꝯsolationis. quẽ postmodũ q̃dã lapis ãgularꝫ cadẽs sup eũ occidit. ſ. cliiij. g
Virgo quedã ĩ chorea cecidit: ⁊ subitanea morte obijt. ser. lx. Q.
Virgo q̃ in chorea rapta est a turbine ĩ aera ⁊ a demonibꝫ flagellata. postmodum cecidit mortua. ser. cliiij. G.
Quidã chorisauerũt vsq̃ ad genua. postmodũ vsq̃ ad femora ĩ terrã. ſ. xxxvij. A.
Qui erexerũt arietẽ ĩ chorea qũo tempestas vastauit segetes circũquaq̃ ĩ oĩbꝫ ill' villis circũiacẽtibꝫ. ser. xxxvij. X.
Cogitatio.
Juuenis q̃ meruit septẽ coronas vna nocte resistẽdo temptatõibꝫ. ser. cli. E
Quidã habuit malas cogitatões. ⁊ dyabol⁹ associauit se ei. ser. cxxxviij. J.
Confessio.
Filia reg' q̃ a scriptore suo ꝯcepit. ⁊ puerũ necauit. ⁊ h̃ nephas sp ĩ ꝯfessione obticuit. ⁊ sic dãnata est. ser. xliiij. T.
Mlier q̃ nõ plene ꝯfessa fuit qũo post mortẽ visa ẽ eq̃tare draconẽ. ⁊ serpẽtes habuit in collo suo. ⁊ canes mordebant brachia ei⁹. ſmone. cxxv. C.
Mlier q̃ ferꝝ vendidit ⁊ in confessione dixit sua bona opa tantũmodo: de malis nihil fassa. ser. cvi. C.
Cõsuetudo.
Cõsuetudo deponit̃ successiue. Exemplũ d̃ illo qui abstinuit p̃mo a peccatis ꝑ tres dies. ⁊ postmodũ ꝑ q̃ttuor dies et sic deinceps. ser. cxxxi. H
Correctio.
Duo frẽs erãt ĩ mõasterio. vn⁹ fuit g̃tiosus ⁊ acceptus. ali⁹ sp accusabat̃ ⁊ corrigebat̃ ĩ capitulo. Et post obitũ iuit ad celũ: ⁊ alter ad purgatoriũ. ser. lxiij. H.
Quidã rapt⁹ est ⁊ vidit duos p̃latos accusari. ⁊ vn⁹ ex correctõe emẽdauit se: ⁊ alter spreuit admonitõez ⁊ subitanee defunctus est. sermone. lxiij. E.
Damnatio.
Decanus qui vigintiq̃nq̃ ãnos ĩ heremo mãsit ⁊ p⁹ mortẽ appuit epo ⁊ dixit q̃ xxx. milia hoĩm obierũt illo die. ⁊ duo ad celũ ⁊ tres ad purgatoriũ. alij aũt oẽs ad ĩfernũ descẽderũt. ser. cxlix. L.
Desperatio
Quidã dixit ĩ agõe. impossibile est q̃ deus ignoscat mihi pc̃ta mea. ser. cxxxi. P
Quidã r̃putabat̃ q̃i sctũs. ⁊ tñ ĩ agõe desperauit. ⁊ sic ẽ dãnat⁹. ser. cxxxiiij. T
Quidã voluit absq̃ oĩ pc̃to viuere ⁊ cũ nõ potuit desperauit. sꝫ tandẽ tñ ecõuerso resipuit. ser. ix. A
Heremita q̃ reduxit desperatũ. ⁊ sic meruit duplicẽ coronã. ser. xxx. H
Derisio.
Carnifices q̃ deriser̃t ⁊ nihilifecer̃t susceptionẽ cineꝝ ĩ die cineꝝ. ser. xxxviij. G
Detractio
Duo socij ⁊ vn⁹ erat detractor pessim⁹ q̃modo ĩ extremis vidit albatos siue cãdidos man⁹ extẽdẽtes ⁊ ꝯq̃rentes de eo. ⁊ sic desperauit. ser. xci. H.
Episcop⁹ punit⁹ est in purgatorio ꝑ fetorem famuli sui q̃ ardebat ĩ inferno. qui

audiuit detractões hui⁹ famuli ⁊ eũ non correxit. sermone. xci. J.

Quidã ỏtractor diffamauit sacerdotes ⁊ religiosos ⁊ ei⁹ lingua nõ potuit putrescere. ibidem.

Dyabol⁹ pmisit antiq̃ vetule duos calceos vt faceꝛ discordiã int̃ viꝝ ⁊ vxorẽ q̃ triginta ãnis simł pacifice viꝛeꝛ. f. xcvi. R.

Ebrietas.

Ebriosus noie vdo q̃ freqnt̃ iuit ad tabnas cũ ad eccl̃iaz ire ỏberꝫ q̃lẽ potũ ⁊ q̃lem lectũ ⁊ q̃le balneũ iã habet in inferno. sermone. lxij. Y.

Miles q̃ apparuit post mortẽ filie sue cũ crusibulo i q̃ erat sulphur. f. xcix. P

Bibul⁹ q̃ tenuit ciphũ i manu ⁊ dixit. tres solnat: ⁊ sic subitanee obijt. f. lx. O.

Qui i tabna vẽdidit aiaz suã quo diabol⁹ eũ rapuit cũ corpe ⁊ aia. ser. cxxxij. D

Hospitẽ quẽ dyabol⁹ cũ corpe ⁊ aia rapuit. sermone. cxliij. A

Elemosina.

Petrus thelonari⁹ q̃ ꝓmo pare⁹ fuit ⁊ postmodũ seipm vẽdi fecit ⁊ pciuz dari in elemosinas paupeꝝ. ser. lxxxi. B.

Senex cũ iuuene habuit cõmunẽ vitã ⁊ senex semp pl⁹ habuit q̃ tũcũq̃ paupib⁹ dedit. sermone. cl. T.

Mechanic⁹ q̃ tm̃ vnũ denariuz habuit volẽs aliq̃d emere p prãdio. quẽ tandẽ dedit cuidã paupi ꝓpter deũ ⁊ angel⁹ portauit sibi viginti solidos. ser. ciij. A.

Mlier q̃ dedit paupi denariũ dicens. pl⁹ tibi dedi q̃ de⁹ mihi dedit. ser. cl. P.

Eucharistia.

Quidã vidit aliq̃s nigros. aliq̃s sãguinolẽtos. aliq̃s ignitos. aliq̃s claros ⁊ splẽdidos ad sacr̃m eucharistie accedere. xlvi. r.

Quidã coguit sabbato pasce vxorẽ p̃ pria. ⁊ i die pasce qñ cõicare voluit corp⁹ xp̃i exiliuit ex ore ip̃i⁹. ser. xlvij. D.

Qui post cõionẽ ad tabernã iuerũt quo suffocati sũt i sanguĩe ꝓprio. f. lij. M

Quidã habuit magnã deuotõez ad sacramẽtũ: ⁊ i agõe ñ audebat sumere ꝓptez vomitũ. ⁊ petiuit eucharistiã sibi poni sup pect⁹ suũ. fmone. lxxx. Q

Meretrix q̃ cucurrit p lutũ ⁊ adoꝛauit eucharistiã. ⁊ xp̃s de pixide dixit ei. Ego ignosco tibi pẽta tua. ser. lxxix. P.

Miles q̃ adoꝛauit sacr̃m cũ quinq̃ pater noster qũo per triduũ vixit i patibulo sermone. lxxx. U

Excõmunicatio

Comes q̃ ꝓtẽpsit excõicatõez qũo abbas panẽ albũ excõicauit i aspectu illi⁹ comitis q̃ fact⁹ ẽ niger ⁊ muscid⁹. f. lxix. J

Papa Bꝛegoꝛi⁹ excõicauit q̃ndã ⁊ ciconie nidos suos ỏ domo illi⁹ trãstuleꝛt ad aliã domũ. ⁊ p⁹ absolutõez redieꝛt. lxix. m

Quidã eps excõicauit passeres q̃ macularuerũt eccl̃iaz sct̃i Uincentij. ⁊ q̃cito alis q̃s passer imꝑtat ad eccl̃iaz statim moꝛitur. ibidem.

Sacerdos ꝓcubinari⁹ q̃ ꝓtẽpsit suspẽsionẽ ⁊ excõicatõez. ⁊ q̃cito accessit ad celebrãdũ tũc dyabol⁹ suffocauit eũ. f. cxi. D

Excusatio.

Uirgo q̃ iuit ad castꝝ. ⁊ dyabolus dissuasit ei. fmone. cxxxi. K.

Exemplũ bonũ.

Latro cui iuuẽis monach⁹ fuiuit i claustro. ⁊ comedit panẽ ⁊ aquã i pñtia isti⁹ latronis. qũo ꝓpt exẽplũ illi⁹ iuuenis bon⁹ hõ fact⁹ est. fmone. li. J.

Quidã audiuit ỏ nocte in lecto suo frẽs oꝛdis p̃dicatoꝛ alacrit̃ cãtare i choꝛo. ⁊ sic cõpũct⁹ oꝛdinẽ itrauit. ser. lxxiij. J

Festa.

Festa sũt celebrãda. Exẽplũ ỏ illo q̃ tꝛe moysi collegit ligna. ⁊ ex iussu dei lapidatus est. ser. cxvij. B. Itẽ. cliij. F.

Duo sutoꝛes quoꝝ vn⁹ celebꝛauit festa alter nõ. ser. cxvij. D

Filij.

Fili⁹ q̃ dixit. pater me⁹ si est i iferno tũc suffragia nõ valẽt sibi. si aũt i celo: tũc nõ indiget. si aũt i purgatoꝛio: tũc ardeat vsq̃ quo purgabit̃. ser. ciij. T.

Filio infideli cui bnfo pfuit in facie ꝓpt dehonestatõez parentũ. ser. xxiij. Y.

Filia q̃ ꝓpter dehonestatõez matris dã nata est. sermone. lxij. B.

Gaudia celi.

Gaudia celi sũt magna. qđ oñdit in dyabolo q̃ dixit. q̃ si esset statua a terra vsq̃ ad celũ clauis ⁊ nouaculis circũsepta ⁊c. ser. lxxxiij. L.

Monachus q̃dã audiuit auiculã.cccxl. ãnis q̃ videbãt sibi q̃si due hore.lxxxiiij.n

Mulieres q̃ p̃ desiderio regni celestꝭ infirmabant.ꝑmone.lxxi.T.

Gaudia mũdi

Rex q̃ nunq̃ꝫ risit qũo fratrẽ ĩ angustijs circũdedit gladijs:ante:retro:sup̃.infra:a dextris ⁊ a sinistris.ser.liij.P.

Quidã cogitauit d̃ sero ĩtra se.heu q̃ ꝑuenit gaudiũ qd̃ hodie habuim⁹.⁊ sic cõpunct⁹ religionẽ ĩtrauit.ser.xxxvi.F.

Filius comitis q̃ vidit cadauer patris sui:⁊ sic cõpunct⁹ gaudia mũdi deseruit. sermone.cxxxvi.A.

Gratiaꝝ actio.

Quidã reg̃tiabat deo q̃ nõ fecit eũ bufonẽ vl' aliud aĩal irrõnale.ser.xvij.M.

Religiosus ex cui⁹ tactu vestiũ sanabãt ĩfirmi.q̃ oĩa ĩ bono accepit ⁊ deũ tã in aduersis q̃ꝫ ĩ ꝓsperꝭ laudauit.ser.cxij.O.

Senex qui vidit aliq̃s comedere lac.aliquos panẽ.aliq̃s sterc⁹.ser.xcviij.L.

Leena pelles portauit btõ Machario: qꝛ illumĩauit cecos pueros ei⁹.Et etiã lupi reportauerũt quendã pueꝝ q̃ extraxit os ex ore lupi.ser.cxxvij.H

Hospitiũ

h Hospitẽ quẽ diaboli acceperũt cũ corpe ⁊ aĩa.sermone.cxliiij.A.

Rustic⁹ q̃ habitauit in vna curia solitaria.⁊ xp̃m ĩ forma pauꝑis ĩ domũ suã introduxit.⁊ qũo ille pauꝑ pedes trãsfixos habuit.ser.lxxxix.T.

Humilitas.

Quidã rapt⁹ est in agone ⁊ reuersus dixit q̃ null⁹ sine humilitate saluat.sermone.xxxi.Q.

Jhesus.

i Jhesum noĩare est vtile. Vñ legitur exẽplũ q̃ marit⁹ quidã ⁊ vxor sua volebãt seip̃os suspẽdere p̃ tristicia.⁊ biberũt ĩ noĩe ih̃u.⁊ statim fugati sũt demones.et cessauit tẽptatio illa.ꝑmone.xix.G.

Quidã q̃ñcũq̃ꝫ tẽptabat dixit.O dulcis ih̃u miserere mei ⁊ iuua me.ser.xix.H.

Infirmitas.

Infirm⁹ q̃ dixit deo.Tu ꝑuasti me corpore ⁊ ego do aĩaꝫ meã demonibꝫ oĩbꝫ qui sũt ĩ ĩferno.⁊ sic expirauit.ꝑ.cxxxiiij.U.

Quidã elegit duos dies ĩ purgatorio et dixit q̃ ibi cẽtũ ãnos arsisset.ꝑ.xxxiiij.X.

Quidã singulis annis infirmabat p̃ter vnũ.tũc dixit.O de⁹ oblit⁹ es mei.sermone.cxxviij.L.

Infirm⁹ q̃ rogauit sanctũ hoĩeꝫ vt intercederet ꝓ eo vt sanaret.⁊ postmodũ dixit. O ꝑue dei ora ꝓ me vt det mihi q̃dq̃d vtili⁹ sit.⁊ sic ecõuerso ĩfirmat⁹ ẽ.ser.lxij.C.

Quidã bon⁹ hõ orauit ꝓ ĩfirmo vt sanitati restitueret.q̃ postmodũ ĩuenit se ꝓniorẽ ad malũ.Et iterato ille bon⁹ hõ orauit ꝓ eodẽ vt reddita ĩfirmitate in timore dei ꝑseueraret.⁊ sic eadẽ ĩfirmitas q̃ prius redijt.ser.cxxviij.L.⁊.lxij.C.

Miles q̃ nihil voluit dare ꝓpt deũ ĩ sanitate.sꝫ ĩfirmat⁹ iussit aliq̃d dari clerico vt ꝓ eo ĩtercederet.Et ille petijt vt de⁹ eũ ĩ illo statu ꝯꝑuaret.ser.cxxviij.L.

Duo frẽs vnus erat multũ religiosus:⁊ alter ꝑuiebat fideliter ĩfirmis.⁊ ille fuit acceptior deo.ser.cxxviij.O.

Indulgere.

Miles q̃dã ĩdulsit alteri militi d̃ occisione p̃ris sui ꝓpt passionẽ xp̃i.ꝑ.cxxx.T

Fili⁹ comitis damnat⁹ est.qꝛ nõ indulsit offensoribꝫ suis.ser.cxxx.E.

Ira.

Mlier iracũda qũo ĩ agone vertit faciẽ ad parietẽ qñ eucharistiã recipe deberet:⁊ dixit:dãnata sũ ꝓpter iracundiã meã.sermone.xcv.A.

Innocentia.

Puer q̃ liberauit aĩaꝫ matris.⁊ ep̃s ĩ raptu vidit eũ piscari.ser.xx.M.

Puer q̃ ꝑuauit ordineꝫ minoꝝ:⁊ noluit tangere pecuniã q̃ꝫ feliciter vixit:⁊ q̃ꝫ salubriter obijt.ꝑmone.xx.Q.

Jocus ⁊ ludus

Miles q̃ visus ẽ ĩ purgatorio:⁊ habuit auẽ ĩ manu q̃ eũ mordebat ⁊ lacerabat qꝛ venatõi dedit⁹ erat.ser.xxij.C.

Nobilis qui venatõibꝫ semꝑ in diebus festiuis insistebat.⁊ vxor ei⁹ pepit ei monstrum.sermone.xxij.D.

Nobilis qui in venatõe secut⁹ est ferã ⁊ nunq̃ꝫ ampli⁹ est visus.ser.xxij.E

Judei.

Judei imaginẽ crucifixi dehonestauerũt ⁊ clauis affixerũt ⁊ lãcea ꝑforauerũt.⁊ btã

virgo ꝙ questa est de hijs. ser. cv. U.
Quidã impgnauit filiã iudei. ꝛ dixit ꝙ messiã ꝓcepisset. ser. cv. O.

Judiciũ ꝛ suspitio.

Qui rapuit monialẽ ꝛ frẽs iudicauerũt eũ. quib⁹ beat⁹ Johannes dixit. frẽs duo peccata iã cõmittit⁹. ser. liij. T. Itẽ. xc. L
Senex ꝙ duxit meretricẽ secũ ad heremũ ꝛ inuenerũt puer in capella. qũo post modũ portauit carbones ī sinu suo illesis vestib⁹. ꝼmone. xc. D.

Judicium dei.

Quidã fuit citat⁹ vt cõpareret coꝛã summo iudice infra q̃draginta dies. qũo in q̃ dragesimo die subitanee obijt. ser. vi. P
Qui ī agone ad iudiciũ dei rapt⁹ qũo districtã rationẽ exegit xp̃s ab eo. ꝼmone. ix P. Itẽ. cxxix. R.

Jurare.

Qui iurãdo obligauerũt se vn⁹ ad penã lepꝛe. alter ad ignẽ beati Anthonij nisi sic facerẽt vt pmiserũt. ꝛ ambob⁹ sic accidit. ꝼmone. xlij. B.
Quidã iurauit sup sepulcro beati Pancracij. ꝛ man⁹ adhesit sepulcro. ser. xlij. L
Quidã recepit iuramẽtũ falsũ ꝛ raptus ad iudiciũ dei qũo plagat⁹ est. ser. xlij. B.
Quidã voluit peierare: ꝛ bina vice genua flectẽs obmutuit. ser. xlij. X

Loqui.

Loquẽtibus bona ꝛ deifica assunt angeli sꝛ loquentib⁹ mala assunt dyaboli sermone. xcviij. D.
Sanct⁹ Ignati⁹ semp nomiauit Jhesum. ꝛ ꝫ nomẽ habuit scriptũ in coꝛde. sermone. xcvi. T.

Lusoꝛes.

Lusoꝛ ꝙ iurauit p oculos dei excecat⁹ ẽ sermone. xij. J.
Rufus discipul⁹ beati Cirilli epi dãnatus est ꝓpter ludũ. ser. xij. M.
Miles erat lusoꝛ magn⁹: quẽ dyabolus ꝺ ludo abstulit ꝛ cũ coꝛpe ꝛ aĩa abduxit. ꝙ ampli⁹ nõ est visus. ser. xij. O.
Xp̃ian⁹ lusit cũ iudeo: ꝛ iudeus blasphemauit xp̃m ꝛ mariã mr̃em ei⁹. ꝛ subitanee obijt. xp̃ian⁹ aũt amens effect⁹ est ꝛ postmodũ vitã dira morte miserabiliter finiuit. ꝼmone. xij. K.

Luxuria.

Miles ꝙ violauit virginẽ qũo ī crucib⁹ punitus est. ꝛ busonẽ igneũ pendentẽ vsq⁹ ad genua sustinuit. ser. xcvi. U.
Quidã vidit vicinũ ꝛ vxoꝛẽ alteri⁹ viri puniri ī inferno ꝓpt adulteriũ. ꝼ. lxxxv. q
Beat⁹ Bñdictus piecit se inter spinas ꝛ beat⁹ Bernard⁹ in aquã gelidã se ĩmersit. vt sic domarẽt carnẽ. ser. lxxxvi. D.

Maledicere.

Maledixerũt parentes ꝓpꝛio puerꝛo. ꝛ dyabolus rapuit eundẽ puerũ. ꝼmone. xxiij. A.
Mlier nobil⁹ q̃ maledixit pueris suis ꝓ pꝛijs. qũo tremuerũt toto coꝛpe ꝛ oĩbus mẽbꝛis. ser. xiij. M.
Marit⁹ ꝙ dixit ad vxoꝛẽ ꝓpꝛiã. vade in noĩe dyaboli. q̃ obsessa est. ser. xcv. L.
Quidã dixit ad famulũ suũ. veni dyabole extrahe mihi calceos. ser. xxxij. B.

Maria.

Virgo erat in quadã villa ad quã venit beata ꝟgo qñ moꝛi debuit cũ exercitu angelorꝫ sanctorꝫ. ser. xxxij. J.
Pctõr ꝙ iuit ad peccandũ: ꝛ flectẽdo genua ante qõdã altare vidit puerꝫ ih̃m cruentare. qũo beata ꝟgo multũ fideliꝫ intercessit ꝓ eo. ser. clxi. L.
Vir paup ꝙ elemosinã recepit ꝛ supfluũ ꝺ diuisit paupib⁹: qũo beata ꝟgo apparuit sibi in agone. ser. xx. O.
Mlier q̃ habuit filiã dissolutã. quã dyabolus voluit rape in pomerio. ꝛ ipa cepit clamare Aue maria gratia plena dominꝰ tẽ. ser. clxij. M.
Mlier q̃ ꝓcepit a ꝓpꝛio filio. ꝛ dyabol⁹ accusabat eã apud impatoꝛẽ. ser. clxiij. X.
Juuenis ꝙ negauit xp̃m ꝛ noluit abnegare beatã virginẽ q̃liter ditatus est. ꝼmone. clxiij. B.
Latro ꝙ ieiunauit sabbatũ qũo post decollationẽ suã beata maria ꝟgo iussit euꝫ sepeliri in eccl̃ia tanq̃ suũ singularẽ capellanũ. ꝼmone. clxiij. L.
Nobilis iuuenis ꝙ ꝓpter tria dãnari debuit. ꝛ btã ꝟgo sibi subuenit. ser. clxiij. D
Nobilis tyrann⁹ ꝓ q̃ oꝛauit eps. ꝛ postmodũ peioꝛ fact⁹ est. ser. clxiij. L.
Rustic⁹ ꝙ fraudẽ ī agris primoꝛ cõmisit. ꝙ tñ ꝓsueuit singulis diebꝫ salutare beatam virginẽ mariã q̃liter ipa iuuit eum.

sermone.clxiiij. F.

Matrimoniũ.

Rustic⁹ ꝓbꝫ q̃ portauit decimas beato Johãni. ⁊ demon exiuit ab obsesso. ſmone.xxvi. U.

Uxor q̃ sabbato de nocte cognita fuit a ꝓprio marito. dñica die cũ appropinq̃ret ꝓcessioni vexata ẽ a dyabolo. ser. xxv. J

Mores pueroꝝ.

Pr̃ q̃ malũ exẽplũ filio dedit. nec correxit eũ ꝓ excessibꝫ suis q̃liter postmodũ mo morderũt se ĩ inferno. ser. xxiij. P.

Pater q̃ dixit ad filiũ vt digitũ ad ignez poneret donec vnũ aue maria diceret. sermone. xxvi. O.

Mores pueroꝝ erga parẽtes.

Filia q̃ nutriuit matrẽ cũ lacte ꝓprio in turri. sermone. xxiiij. U.

Filio infideli cui pull⁹ assus versus est in bufonẽ. ſmone. xxiiij. Y.

Fili⁹ q̃ infra patibulũ amputauit patri nasum. ſmone. xvi. F.

Pr̃ q̃ habuit duos filios. ⁊ vn⁹ heremita fact⁹ est: ⁊ alter cũ patre dãnat⁹ est ꝓpt̃ iniustas res. ser. xxiij. R.

Quidã venit ad scalam in inferno ꝓpter iniustas res. fuit decim⁹ in ordĩe de ista ꝓgenie. ser. xxv. M.

Mulier nobilis q̃ duos filios simul peperit. ⁊ vnũ nutriuit ꝑ se. sꝫ aliũ dedit nutrici q̃ posuit illũ ad sugẽdũ porcũ. qꝛ nõ habuit sufficiẽs lac. ⁊ valde rusticosus factus est. ſmone. lxi. U

Mendacium.

Duo mercatores q̃ dixerũt q̃ sine mẽdacio nõ possent vendere. ser. cxxxiij. Q.

Misericordie opa.

Beata Elisabeth ſuiuit q̃ttuor diebꝫ leproso horribili. ⁊ xp̃s q̃nto die apparuit ei dicẽs. qꝛ mihi ſuiuisti habebis gaudia celi. sermone. lxvij. D.

Rustic⁹ in curia solitaria suscepit xp̃m ĩ specie ꝑegrini. ser. lxxxix. T.

Duo frẽs vn⁹ religiosus mlt̃ũ: ⁊ alt̃ ſuiebat ĩfirmis ⁊ p̃cellebat aliũ. ſ. cxxviij. O

Misericordia dei.

Monach⁹ q̃ negauit xp̃m ꝓpt̃ filiã sacerdotꝫ idoloꝝ q̃uo de⁹ sibi ĩdulsit. ser. ij. A

Quidã vir diues ⁊ potens q̃ q̃draginta annis ſuiuit dyabolo. ⁊ postmodũ ꝑ tres ãnos deo. ⁊ sic saluat⁹ est. ser. cxxij. Y.

Miles q̃ peccauit cum ꝓpria filia ⁊ ep̃s iniũxit ei septennẽ pñiaꝫ. ⁊ postmodũ nisi vnũ pater noster. ser. xiiij. F.

Mlier q̃ ꝯcepit a ꝓprio filio. ⁊ postmodũ ex p̃cepto oñdit se in camisia pape Innocentio. ſmone. xliij. Q.

Uirgo lapsa in pc̃ta fleuit ante altare. ⁊ xp̃s indulsit sibi. dicẽs ei. adhuc semel parat⁹ essem mori ꝓ salute tua. ser. cij. Q.

Miles capt⁹ ab inimicꝫ q̃ñ decollari debuit dixit. Animã meã filio v̄ginis cõmẽdo: ⁊ sic saluat⁹ est. ser. lxxxix. T.

Quidã dixit in agone. De⁹ tu scis volũtatẽ meã. ſmone. cxxxiiij. T

Missa.

Mulier q̃ voluit seip̃aꝫ suspẽdere. ⁊ q̃ñ audiuit pulsare ad eleuatõnez corpis xp̃i tũc flexis genibꝫ orauit ĩ domo sua: ⁊ sic liberata est. ser. xiiij. H.

Mors.

Quidã dixit ĩ agone. Ecce iã veniũt ꝓphete. iã apl̃i. iã xp̃s. ⁊ sic expirauit. ſmone. lxxviij. H. Itẽ. cxv. B.

Quidã petiuit angelos vt tardarẽt vt h̃ puniret̃ ꝓ purgatorio. ser. lxxix. O.

Quidã ĩ agone ad iudiciũ rapt⁹. ⁊ q̃ꝫ districtã rõez exegit xp̃s ab eo vt ⁊ q̃ñqꝫ diceret. nõ ẽ sic. ⁊ q̃ñqꝫ diceret. cõdona mihi bone ih̃u. ser. ix. P. Itẽ. cxxix. R.

Heremita senex qui didicit mori ĩ heremo. ⁊ q̃d est scire mori. ser. cxv. M.

Quidã dixit ĩ agone. nõ sunt tot calami ĩ horreo q̃t dyaboli circa me sũt. ſ. cxv. J.

In agone abbatisse dixit dyabol⁹ q̃ nõ sũt tot folia ĩ silua q̃t demones ĩ obitu illius abbatisse fuerũt. ser. cxxxv. E.

Fili⁹ comitis q̃ dixit in agone. O quid est mũdus. Jã em̃ possem mlt̃os hospitare ⁊ nescio vbi prima nocte ꝑnoctabo. ser. cxv. J.

Rex francie q̃ cũ oĩbꝫ diuitijs suis nc̃ inducias vni⁹ hore in agone obtinere potuit. ſmone. cxviij. K.

Fili⁹ comitis q̃ studuit parisi⁹ in agone nimiũ occupauit se cũ paternis bonis. et sic dãnat⁹ est. ser. cxxxiiij. A.

Quidã desꝑabat ĩ agone ⁊ reputabatur ab hoĩbꝫ q̃si sanct⁹. ser. cxxxiiij. T.

Quidã valde fleuit ⁊ pñiaꝫ egit ĩ agone. sꝫ solũmodo ex timore pene. q̃re ⁊ huic talis pñia nõ ꝓfuit. ser. clvi. B.

Fossor quidã cadauer ꝑcussit plenũ vermibꝫ q̃ capita retraxerũt. ser. cxv. H.

Mundus.
Filiꝰ comitis q̄ vidit cadauer patris. ⁊ sic mundū deseruit. ser. cxxxvi. N.
Murmurare.
Heremita q̄ rep̄hēdit deū ⁊ murmurauit ꝯtra opa dei. ser. cix. K.
Natiuitas christi
n est salubris. Exēplū de moniali q̄ facta fuit publica meretrix: q̄ postmodū inuocādo infantiā saluatoris veniā obtinuit. ser. xli. E
Obedientia.
Obedientia pre
o cellit alias v̄tutes. Exēplū d̄ illo q̄ vidit q̄ttuor ordīes ī celo. ⁊ ī obediētia viuētiū supior fuit. ꝑ. lvi. c
Moniales q̄ iuerūt ad papā. q̄bꝫ dedit pixidē cuꝫ auicula inclusa. ⁊ p̄cepit eis ne aperirēt pixidē. ꝑmone. l. F.
Opa que fiunt in peccato.
Paganꝰ mercator q̄ sepeliuit mortuū ꝓpe mare iacentē q̄uo bina vice liberatꝰ est a morte. sermone. xcij. M.
Quidam trigintaduobꝫ annis orauit ꝓ aīa p̄ris. ⁊ semꝑ ī pc̄to mortali fuit: q̄re nihil ꝓfecit. sermone. xcij. O.
Oratio.
Quidā delectabat̄ in peccatꝭ. ergo sibi ñ ꝓfecit oratio quā ꝓ eo fecit heremita. ꝑmone. lxv. S.
Monachꝰ q̄ in extremis datus fuit draconi. ⁊ fratres orauerūt ꝓ eo. ⁊ sic fugatus est draco. ⁊ ille postmodū religiose vixit. ꝑmone. cxxi. Q.
Patientia.
Patiētie effectus
p Mulier quedā q̄ habuit ancillā bonā. ⁊ postmodū petiuit ab episcopo aliā q̄ fuit litigiosa. ⁊ ista plꝰ placuit sibi ꝓpt̄ meritū patiētie. ser. lxvij. C.
Impatientia.
Virgo casta mlta bona opa fecit. ⁊ āgelus dixit ei. ꝓpt̄ impatiētiā tuā dānaberꝭ. q̄ postmodū verbis ip̄iꝰ angeli admonita valde patiēs facta est. ser. clij. T.
Mulier q̄ retrorsū saltauit d̄ pelui dicēs ex impatiētia. mō salto de ptāte dei in potestatē dyaboli. ser. cxxxvi. G.
Vir quidā dixit ī infirmitate. deꝰ tu priuasti me corpe. ⁊ ego priuabo te aīa mea. ꝑmone. cxxiiij. U.
Archidiaconꝰ q̄ ex impatiētia cōmēdauit se dyabolo. ⁊ eadē die obijt. ser. xxx. F.
Mulier q̄ ꝓpter iracūdiā suā dānata est sermone. xcv. N.
Quidā ex impatiētia dixit ad famulum suum. veni dyabole extrahe mihi calceos ꝑmone. xxxiij. G.
Passio xp̄i.
Heremite cuidā apparuit xp̄s habens crucē sup scapulas suas. ser. xlviij. M.
Quidā ī agone adaptauit pc̄ta mēbroꝝ suoꝝ ad passionē membroꝝ xp̄i. sermone xlviij. L.
Latro q̄ vnū pr̄ noster dixit ad crucifixum. ⁊ sic occisus euolauit. ser. xlix. R.
Monachꝰ q̄ ꝑtranseūdo crucifixū dixit Dñe ih̄u xp̄e ꝓpt̄ amarā passionē tuā quā habuisti qñ aīa tua egressa est d̄ corpe tuo ⁊c̄. ꝑmone. xlix. y.
Iuuenis q̄ nō habuit priꝰ dulcedinē in passione xp̄i. ⁊ semel amplexatꝰ est eū xp̄s tūc postmodū sensit mirā dnlcedinē ī memoria passionis xp̄i. ser. xlix. Z.
Quidā surrexit semꝑ in media nocte dicens. O domine ih̄u nullꝰ iā tibi cōpatit. ꝑmone. xlv. M.
Mulier q̄ passionē xp̄i dilexit q̄uo obijt ī partu ī die parasceues. ⁊ statim euolauit ad celū post egressionē anime a corpe. ser. lxi. T.
Nouiciꝰ q̄ voluit exire de ordine minorū ⁊ redire ad seculū. ⁊ xp̄s apparuit ei. et oñdit sibi vulnera. ⁊ q̄uo illi vulnerāt xp̄ꝫ q̄ habēt malā volūtatē peccādi. ꝑmone. i. H. Itē. clxi. C.
Peccare.
Quidā vidit duos cū lancea ꝑ longū et ex trāsuerso volētes ītrare ecclesiā. Itē q̄ hausit aquā ī vas ꝑtusū. ⁊ q̄ secauit ligna sup sarcinā apponēdo. ser. cxiij. T.
Pene inferni.
Sacerdos q̄ vidit matrē suā ī sporta ignea q̄uo serpētes ignei circūdederūt collū ip̄iꝰ. ⁊ cathenas habuit ī manibꝫ ⁊ pedibꝫ ꝑmone. lxxxiij. J
Dyabolꝰ dixit q̄ aīa comitis Guilhelmi esset ī tali pena. q̄ si maximus mons illuc mitteret̄ liq̄sceret ī ictu oculi. ꝑ. cxxxv. E.
Miles q̄ rapuit vidue vaccā dicens. si

ego nō facerē tūc aliꝰ faceret: quō fuit puꝛnitꝰ in iferno incessanter ꝛc. ser. ciij. F.

Udo q̄ freq̄nter inebꝛiabat qualē lectū qualē potū: qle balneū sibi inuenit ī inferno ꝓparatum. sermone. lxij. Y.

Miles q̄ apparuit filie sue cū crusibulo in quo erat sulphur. f̄mone. xcix. P

Qui vidit vicinū suū ꝛ vxoꝛem alteriꝰ viri puniri in inferno ꝓpter adulteria sua f̄mone. lxxxv. Q

Mulier q̄ nō plene ꝓfessa est quō visa est habere serpētes in capite ꝛ in collo. et bufones sup māmillas. ꝛ canes roserūt manus eiꝰ. f̄mone. cxxv. L.

Quidā vidit diabolū ꝛ dixit q̄ potiꝰ vellet clibanū incēsum intrare q̄ ite᷒ dyabolum videre. f̄mone. cxxv. R

Quidam cōbussit digitos ꝓpter ꝓcupiscentiā mlieris. ꝛ sic cessauit tēptatio carnis. f̄mone. cxxv. O.

Pater quidam ordis p̄dicatoꝝ dixit ad magistꝝ parisiēsem q̄ ō sero cogitaret ō lecto inferni ō quo Ysaias dixit. Subtꝰ te sternet tinea ꝛc. f̄mone. ci. H.

Pene purgatoꝛij.

Q᷒ aīa potiꝰ vellet h̄ habere centū ānis cū coꝛpe durā penitētiā q̄ ī purgatoꝛio ꝑ vnā diē ardere. ser. clx. B.

Religiosus quidā apparuit aduocato: ꝛ dixit se esse ī maximis penis. nā si oīa ligna arderēt nihil essꝫ respectu ignis purgatoꝛij. ꝛ dixit aduocatū esse ī malo statu. f̄mone. cxxvij. M.

Puer nouem annoꝝ q̄ accōmodauit denarios a familia qūo in purgatoꝛio punitus est. ser. ciij. I.

Nobilis q̄ mālsit fabꝛo debitoꝛ. ꝛ apparuit habēs babata ignita. ser. clx. I.

Quidā elegit duos dies esse in purgatoꝛio potius q̄ hic infirmari ꝑ bienniū. sermone. cxxxiij. X.

Itē de duobꝫ fratribꝫ quoꝝ vnꝰ celebꝛauit īmediate missā vnā post obitū alteriꝰ. ꝛ ipe apparuit sibi dicēs se q̄si viginti annis arsisse. f̄mone. clx. L.

Aīa q̄ apparuit ꝛ dixit se esse deputataꝫ ad purgatoꝛiū vsq̄ ad diē iudicij. nisi iuuaret suffragijs viuoꝝ. f̄mone. clx. R.

Sacerdos q̄ dixit. Si lacꝰ esset plenꝰ igne tūc vellet ī eo esse vsq̄ ad finē mundi vt esset certꝰ q̄ nō intraret purgatoꝛiū neq̄ ī fernū. f̄mone. cli. L.

Quidā vidit penas purgatoꝛij: ꝛ postmodū nunq̄ risit. ser. cliij. U.

Mulier reuocata a purgatoꝛio qūo hic pñiaz egit ī nīue: ī glacie: ī igne: ꝛ dixit nihil esse respectu pene purgatoꝛij. f. cliij. U

Due aīe quaꝝ vna fuit leta ꝛ altera trist᷒ sermone. clx. F.

Suffragia.

Quidā oꝛauit trigintaduobꝫ annis pro aīa patris. ꝛ semp ī peccato mortali fuit. ꝛ nihil pfecit. f̄mone. xcij. O.

Nobilis q̄ fuit liberatꝰ de purgatoꝛio ꝑ tres missas. f̄mone. clvi. F.

Quidā puincialis liberauit fratrē carnalē ꝑ vnā missā. f̄mone. clvi. F.

Nobilis q̄ misit filiū suū ad papā: et triginta annis debuit esse ī purgatoꝛio. Et papa ꝑ vnā missā liberauit eū de purgatoꝛio. f̄mone. clx. L.

Quidā frater celebꝛādo ꝑ fratre defuncto dixit. si soldano tā diu fuissem ꝛc. ꝛ sic liberauit eū ꝑ vnā missā. q̄ q̄ndecim annis debuit esse ī purgatoꝛio. ser. clx. K.

Qui equū auūculi nō vēdidit p̄ciū erogans pauꝑibꝫ vt ille ꝓstituerat qūo diabolī rapiebāt eū. ser. clx. P.

Quidā recepit vestē a pegrino ꝛ nō oꝛauit ꝑ aīa eiꝰ q̄liter punitꝰ est. ser. clx. Q

Puniunt etiā anime in purgatoꝛio ꝓ paruis rebꝫ.

Frater q̄ vinū ñ lymphauit ꝓpterea punitꝰ est in purgatoꝛio. ser. clx. D.

Soꝛoꝛ sācti Damiani q̄ audiuit choꝛizantes cātare cū q̄dā dulcedine. ꝛ ꝓpterea ꝑ q̄ndecim dies debuit esse ī purgatoꝛio. f̄mone. xxxvij. U. Itē. cx. P.

Miles q̄ visus ē in purgatoꝛio ꝛ habuit auē ī manu eū coꝛrodentē q᷒ venatōi inimiū dedit. erat. f̄mone. xxij. L.

Frater q̄ cōpassꝰ ē ꝓsanguineis ī agone ꝛ ꝓpterea punitꝰ ē ī purgatoꝛio. f. clx. E.

Perseuerātia.

Quadꝛaginta ꝓpter fidē fuerūt positi ī dolio aque frigide. ꝛ vnꝰ abnegauit fidez. ꝛ paganꝰ vidit angelū cū coꝛona ecōuerso ad celū volare. f̄mone. lxxiij. M.

Juuenis ī heremo ad quē venit dyabolus dicēs patrē suū mortuum. ꝛ sic eriuit heremū ꝛ redijt ad seculuz. ꝛ malo fine vitam suā finiuit. ser. cxl. H.

Predestinatio.

Frater q̄ oꝛauit ꝑ alio fratre. ꝛ vidit euz

d̄ numero dānādoꝝ Et iste frater mlt̄ipli cauit bōa opa ⁊ emēdauit vitā. ⁊ postmo dū vis⁹ ē d̄ nūero saluādoꝝ. ꝟ. lxxiiij. A

Lantgraui⁹ q̄ mlt̄a mala cōmisit dicēs si sū p̄destinat⁹ ⁊c̄. qūo medic⁹ su⁹ reduxit illū ⁊ r̄sipiscere fec̄ ab illo errore. ꝟ. xciij. X.

Prelatus.

Prelat⁹ q̄ male vixit: ⁊ dixit militib⁹ su is q̄ ñ violarēt eccl̄ias ⁊ cemiteria nisi tol lerēt ossa mortuoꝝ. ꝟmone. xxviij. M.

Premiū.

Qui fontē lōge a cella habuit. ⁊ āgel⁹ eū subseq̄ns numerauit passus ei⁹. ꝟ. cli. H.

Iuuenis q̄ septē coronas meruit vna no cte fortit̄ resistēdo cogitatōib⁹. ser. cli. E

Prosperitas.

Filia q̄ habuit patrē p̄bū ⁊ infortunatū ⁊ matrē reprobā sꝫ sanā ⁊ fortunatā ī om̄i bus q̄ p̄tinēt ad p̄sentē vitā. ꝟ. xxxvi. O.

Hospes diues circa quē hospitat⁹ fuit sctūs ambrosi⁹. qūo oīa ip̄i⁹ subuersa sūt ⁊ cōbusta. ꝟmone. cviij. R.

Heremita bone vite quē bestie dilacera uerūt. ⁊ diues male vite qui honorifice se pultus fuit. ser. cxlix. B.

Pulcritudo.

Pulcer iuuenis q̄ lesit se ī facie. qꝛ mlt̄ier ꝯcupiuit eū. ser. cxiij. Q.

Uirgo q̄ fecit se īcludere. qꝛ quidā iuue nis ꝯcupiuit eā p̄pter suā pulcritudinem ꝟmone. cxxiiij. A.

Rep̄hendere deum.

Eprehēdit deū in suis op̄ib⁹ quidaꝫ heremita. ꝟmone. cix. K.

Res iniustas.

Puer nouē annoꝝ qui a familia matris accōmodauit denarios qūo punitus est. ꝟmone. ciiij. J.

Puer q̄ furat⁹ est germano suo obolum qūo in puteū p̄iect⁹ est. ser. cxliij. C.

Monach⁹ q̄ denariū p̄ naulo nō soluit. ꝟmone. cl. C.

Famul⁹ q̄ furat⁹ est dño suo fic⁹ ⁊ non potuit eucharistiam recip̄e d̄ manu beati Thome apl̄i. ꝟmone. xxxiij. D.

Rustic⁹ q̄ furat⁹ ē palū qūo ī agone infe stauit eū dyabol⁹ cū ignito palo. ciiij. H.

Qui nutriebat mlt̄as colūbas ⁊ dixit. si ꝯtra deū esset q̄ recederēt. ⁊ sic om̄es reces serūt. ꝟmone. lxxxij. C.

Miles q̄ rapuit vaccā vidue dicēs. Si ego ñ facerē tūc vn⁹ ali⁹ faceret. ꝟ. ciiij. F.

Diues sepult⁹ est ī inferno. ⁊ arbor p̄ces sit ab eo. ⁊ ī ramis pependerūt heredes ip sius. ꝟmone. cxiiij. E.

Pater q̄ habuit duos filios ⁊ vn⁹ fact⁹ est heremita. ⁊ alter dānat⁹ est cū patre: et maledixerūt sibi inuicē in inferno. ꝟmone xxiij. R.

Miles q̄ visus est ī scala ī inferno p̄pter īiustas res. ⁊ fuit decim⁹ in ordīe d̄ ista p̄ genie. ser. xxv. M. Itē. ciiij. M.

Pater q̄ dixit ad filiū vt digitū suū tene ret ad ignē donec vnū aue maria diceret. ꝟmone. xxvi. O

Rufus discipul⁹ beati Cyrilli ep̄i dāua t⁹ est p̄pt̄ res cū ludo acq̄sitas. ꝟ. xij. M

Seruire deo.

Eruiēdū ē deo ex charitate Uñ legit̄ exemplū q̄ dyabol⁹ venit ad q̄ndā senez ⁊ iuuenē suū esse d̄ numero damnādoꝝ di xit. ip̄e tñ iuuenis eq̄ bñ ꝟuire voluit deo p̄pter suā infinitā bonitatē. ser. clv. U.

Sortilegiū.

Comes q̄ iuit ad phitonissam. ⁊ interro gauit eā de duob⁹ equis. qūo ip̄a mentita est. ꝟmone. xli. J.

Heremita q̄ vidit dyabolū pascere por cos. ꝟmone. xli. O.

Spernere p̄ximum.

Sacerdos q̄dā abhorrebat leprosos in tm̄ q̄ ꝯfessiōes eoꝝ audiuit p̄ muꝝ. Silr ⁊ q̄dā famul⁹ abominabat̄ leprosos intm̄ q̄ noluit eis porrigere elemosinā. ⁊ ambo isti facti sūt leprosi. ꝟmone. cl. A.

Aduocat⁹ q̄ spreuit paup̄es. ⁊ in agone dixit se esse cattum. ⁊ sic obijt sine ratione ⁊ sine sacramētis. ꝟmone. lix. L.

Sup̄bia vestiū.

Comitissa q̄ solū p̄pter ornatū vestium damnata est. ꝟmone. cxli. J.

Mulier q̄ dixit. Dñe ad q̄d valet mihi ꝯfessio cū retineo sup̄bie habitū ⁊ nolo di mittere. ꝟmone. lviij. G.

Sacerdos q̄ vidit matrē ī sporta ignea ⁊ serpētes q̄ circūcingebāt caput ⁊ colluꝫ ei⁹. q̄ ⁊ habuit cathenas in brachijs ⁊ pe dib⁹. ꝟmone. lxxxiij. J.

Quidam vidit diabolū eq̄tare in cauda mulieris. q̄ cū traheret ad se caudam ceci

dit ille in lutũ. ſmone. lxxxiij. H.

Qui primit⁹ vtebat̃ purpura a fulmine est ꝑcussus: ⁊ sic obijt. ser. lxxxiij. G.

Uirginẽ dissolutã dyabol⁹ rape voluit ĩ chorea ꝓpt̃ ornatũ vestiũ. ser. clxij. M

Uirgo q̃ habuit remorsũ ꝯsciẽtie ꝙ debuit aliũ colorẽ portare q̃ꝫ ouis habuit a q̃ vestẽ recepit. ser. lxxxiij. G.

Supbia spũalis.

Uirgo q̃ artã duxit vitã: ⁊ solũmodo ꝓpter spũalem supbiã dãnata est. qꝛ spreuit ⁊ ꝯtẽnebat alios. ser. cxxxvij. X.

Latro ex hũilitate dixit ad heremitam. vtinã essez tal̃ q̃lis tu es. ⁊ heremita ex elatione mẽtis rñdit. ħ libẽter deberes velle. ⁊ sic damnat⁹ est. ser. lxxij. X.

Inclusa q̃ dixit se esse pessimã: ſz ab alijs hoĩbꝫ noluit ħ audire. ser. c. T.

Cõuersus q̃ sensit mirã dulcedinẽ in sacramẽto eucharistie. ⁊ voluit aliũ fratrem osculari vt etiã sentiret istã dulcedinem: ⁊ sic totũ ꝑdidit. ser. lxxij. X.

Monach⁹ ĩ heremo ꝓpt̃ elatõez mẽtis a dyabolo decept⁹ est. ser. cvij. O.

Hypocrita est sicut simea. Exẽplũ de sutore ⁊ simea q̃ sibijp̃i colluz abscidit. sermone. c. U.

Tempestas.

Tempestas occidit duos iuuenes in lecto ⁊ iuuenis q̃ ĩ medio illoꝝ duorũ iacuit mãsit illesus. ser. cviij. S.

In anglia erãt quodã tꝑe segetes pulcerrime. ⁊ qd̃dã gen⁹ muscaꝝ deuastauit omnes segetes. ⁊ ĩ alis erat scriptũ ira dei. sermone. cviij. T.

Duo fratres erãt. ⁊ vn⁹ orauit ꝓ pluuia sepi⁹ ⁊ pluebat. ſz ali⁹ totũ cõmisit deo. et caules ⁊ segetes fructuosiores habuit. sermone. cviij. T.

Temporalia.

Diues q̃dã parcus trãstulit se vltra aq̃s tꝑe famis ne audiret clamorẽ paupeꝝ q̃liter ad iudiciũ dei citat⁹ est ⁊ sic subitanee obijt. ſmone. lxxxij. E.

Lapicida q̃ dũ fuit paup bon⁹ fuit. sed postq̃ꝫ fuit ditat⁹ tũc tyrann⁹ fact⁹ est ⁊ op p̃ssor paupeꝝ. ſmone. xciiij. F.

Quidã abscõdit thesauꝝ ĩ muro ⁊ ñ potuit cõfiteri donec sacerdos portauit sibi corp⁹ xp̃i. tũc dyabol⁹ aufugit. ser. cl. A.

Tempus.

Qũo aĩe dãnate d̃flẽt amare tꝑs gr̃e male ꝯsumptũ in p̃senti vita. ser. iij. T.

Temptatio.

Quidã temptabat̃ pc̃to blasphemie cõtra deũ ⁊ sanctos. ser. xxix. y.

Dyabol⁹ q̃ q̃draginta annis temptauit quendã monachũ de lapsu carnis. ⁊ postmodũ finaliter induxit eũ ĩ pctm̃ luxurie. ser. xl. E. Itẽ. lxxxvij. K.

Juuenis q̃ erat in heremo ad quẽ venit dyabol⁹ dicẽs patrẽ suũ esse defunctum ⁊ vt cito rediret ⁊ bona patris distribueret paupibꝫ. cxl. H.

Juuenis q̃dã meruit septẽ coronas resistendo temptatõibꝫ. ſmone. cli. E.

Quidã ꝓiecit se ĩ ꝓfundã foueã ex iussu dyaboli quẽ credebat angelum dei. sermone. xviij. Q.

Maritũ ⁊ vxorẽ suã induxit dyabol⁹ ꝙ volebãt se suspẽdere. ſmone. xix. G.

Mulier q̃dã p̃parauit sibijp̃i laqueũ ad suspendendũ se qualiter liberata fuit. sermone. xiiij. H

Uerbũ dei

Uerbũ dei audiuit quidã miles flagiciosus. ⁊ sic cõpunctus est ⁊ pñiam egit sermone. lxx. Q.

Comes lubric⁹ q̃ audiuit p̃dicare illud Ezech̃. In q̃cũq̃ꝫ hora ingemuerit pctõr ⁊c. ⁊ sic cõpunct⁹ ẽ. ⁊ post suã mortẽ super sepulcꝝ ipsi⁹ scriptũ est Misit verbũ suũ ⁊ sanauit eũ. sermone. lxviij. G.

Uidua

Uidua que dixit. Uir me⁹ adhuc viuit q̃ꝫdiu vixero. sermone. cxvi. U.

Juuenis vidua cui apparuit beat⁹ Petrus apostolus ĩ agone. sermone. cxvi. X.

Uoluntas.

Latro qui in bona volũtate ad heremitam venit ⁊ ip̃e spreuit eũ. ⁊ qũo arbor occidit eũ ⁊ statim euolauit. ſmone. cli. O

Latro q̃ orauit vnũ pater noster coram crucifixo. ⁊ sic saluatus est. ser. xlix. R.

Uoluptas carnis.

Quidam voluptuose vixit ⁊ nihil sibi propter deuz subtraxit. ⁊ tamẽ bona opa fecit. ieiunãdo. elemosinas dando ⁊c. quomodo postmodum a xp̃o iudicatus fuit. sermone. iiij. C.

Usurarius.

Usurari⁹ q̄dā tria facere debuit. s. ꝯteri ꝯfiteri: ⁊ restituere vt sic saluaret̄. ꝟ. cviij. ʒ

Usurari⁹ quē asin⁹ portauit infra pati bulū ⁊ ibi sepult⁹ est. ser. cxiiij. B.

Usurari⁹ q̄ ī agone sibi apportari fecit vasa aurea. sʒ cū aīa recreari hijs n̄ potuit sʒ dolor augmētabat̄. tūc recōmēdauit eā demonib⁹. ꝟmone. cxviij. L.

Ypocrita est sicut simea. exemplū de sutore ⁊ simea q̄ sibijp̄i collū absci/dit. ꝟmone. c. U.

Isti sunt casus papales.

Manus violētas in clericū vl' etiā in accolitū: vel in religiosū seu ꝯuersū inijciēs excōmunicat⁹ est ⁊ mittēdus ad papā.

Qui hoc mandat vel post factū ei⁹ noīe ratū habet excōmunicat⁹ est ⁊ mittendus ad papam.

Incēdiarij vl' fractores eccl'iaꝝ seu loco rū religiosoꝝ aut cemiterioꝝ excōicati sūt ipo facto. ⁊ añ denūciatōez ab ep̄o absol/uunt̄. post denūciatōez nō nisi a papa.

Incēdiarij aliaꝝ domoꝝ nō religiosaꝝ excōmunicādi sūt. Si excōmunicati sūt ⁊ denūciati mittant̄ ad papā ꝑ absolutōe

Qui occasione sentētie excōicatōnis su spēsionis ⁊ interdicti late in eos seu suos subditos aut eoꝝ rusticos dederūt licētiā grauādi eos. iudices q̄ tulerūt sententias vl' iudicū ꝟuos q̄ portāt lr̄as. vl' etiā acto res occasiōe q̄ꝝ late sūt sentētie ī bonis vl' in ꝑsonis leserint nisi re integra licentiam hmōi reuocauerint. Ul' si aliq̄ casu rapue rint de p̄dictis. ⁊ si infra octo dies nō red/diderint ad dn̄m apl'icum mittēdi sūt.

Oēs illi q̄ ꝑ se vl' ꝑ aliū seu alios q̄scūqꝫ ꝑsonas eccl'iasticas seu secl'ares ad roma/nā curiā sup eoꝝ causis ⁊ negocijs recur/rētes. ī eaqꝫ curia eas cās ꝓseq̄ntes. aut ꝓ curatores seu iudices sup dictꝫ causis ⁊ ne gocijs ꝺputatos. occasiōe causaꝝ vl' nego cioꝝ hmōi ꝟberāt mutilāt vl' occidūt. cu/iuscūqꝫ ꝯditōis l' digtatis fuerīt excōicati sūt. ⁊ dūtaxat ꝑ sedē apl'icam absoluēdi.

Qui cogūt ⁊ coegerūt celebrare ī loco ī/terdicto. vl' ad audiēdū diuina ꝯuocāt ex cōmunicatos seu īterdictos ad papā mit tendi sunt.

Qui ꝓhibēt excōicatꝫ ⁊ interdictꝫ ne mo niti exeāt eccl'iaꝫ ad papā mittēdi sunt.

Suspēsi vl' īterdicti si moniti a celebrā/te missā nō exeūt eccl'iaꝫ excōicati sūt. ⁊ ꝑ absolutōe ad papā mittēdi sūt. Sec⁹ ē ꝺ ꝑturbāte alias horas canonicas ī eccl'ia

Clerici ⁊ sacerdotes seculares ⁊ etiā reli giosi q̄ inducūt ad vouendū: iurādū: vl' ꝓ mittendū de eligēdo apud eos sepulturā. vel vt iā electā vlteri⁹ nō immutēt ad pa/pam mittēdi sunt.

Abbates ꝑores p̄positi decani mgr̄i ab batisse ꝑorisse alijqꝫ p̄lati regulares q̄cun qꝫ noīe cēseant̄: ⁊ eoꝝ officiales q̄rūcunqꝫ eccl'iaꝝ monasterioꝝ ordinū ⁊ religionuꝫ a volētib⁹ ingredi eoꝝ religiōes eccl'ias vl' monasteria ī eaꝝ ꝑsonaꝝ receptōe. aut añ vl' p⁹ q̄cūqꝫ pacto prādia siue cenas: pecu niā: iocalia aut res alias ec̄ ad eccl'iasticuꝫ vl' quēuis aliū piū vsū ꝺputata seu depu tāda directe vl' īdirecte petētes l' exigētes. singl'e ꝑsone tā dātes q̄ꝫ recipiētes excōica tionis sn̄iaꝫ īcurrūt. Capitula ꝟo ⁊ ꝯuen t⁹ suspēsionis sn̄iaꝫ īcurrūt ipo facto. a q̄/b⁹ p̄terq̄ꝫ ī articulo mortꝫ absolui nō pn̄t absqꝫ sedis apl'ice licētia speciali.

Religiosi q̄ sine licētia spēali ꝓprij sacer dotis solēnizauerūt mr̄imonia aut mini/strauerūt eucharistie aut sacre vnctionis sacramēta mittant̄ ad papā.

Religiosi q̄ excōicatos a canone ī casib⁹ a iure n̄ ꝯcessis. aut a sn̄ijs ꝑ statuta ꝓuin cialia aut sinodalia ꝓmulgatꝫ aliq̄s absol uerūt a papa tantū absoluēdi sunt.

Religiosi q̄ aliquē vl' aliquos a pena ⁊ a culpa absoluerūt ad papā mittēdi sunt.

Cleric⁹ ꝑticipās sciēter ⁊ spōte excōmu nicato a papa ī diuinis excōmunicat⁹ est ⁊ dūtaxat a papa absoluend⁹.

Qui falsificauit bullā vl' lr̄as apl'icas ad papā mittendus est.

Heretici gazarij: arnoldiste: defensores: receptores: ⁊ fautores eoꝝ ad papā mittē di sunt.

Qui ī terra sua noua pedagia īposuerūt absqꝫ licētia p̄ncipis ad papā mittēdi sūt

Qui ferruꝫ arma vel alia necessaria ad pugnandū ꝯtra xp̄ianos deferūt hereticis vl' paganis. vel q̄ dant eis ꝯsiliū vl' auxili um. ad papā mittendi sunt.

Isti sunt casus episcopales.

Blasphemato
res dei ⁊ sanctoꝝ q̄ iurādo blasphemāt deū ⁊ sanctos. Similit̄ q̄ maledicūt deo ⁊ sanctis.

Fractores votorum.

Periurꝰ in iudico. ⁊ q̄ recepit iuramentū ab illo quē sciuit falsum iurare

Carminatrices hominū ⁊ pecorum.

Qui demões inuitāt p futuꝝ reuelādis Sil'r q̄ vadūt ad phitonissas ⁊ p talibus eas interrogant.

Sacrilegi q̄ furant̄ i sacris locis. Sil'r ⁊ ille cuiꝰ negligentia cōmissum est sacrilegium in ecclesia.

Qui abusus est sacro crismate seu eucharistia seu aq̄ baptismi. vl' alia re sacra.

Qui luxuriant̄ i eccl'ia vl' alio loco sacro

Incēdiariꝰ domoꝝ añ denūciatōez.

Adulteri. sil'r ml'ier deputās filiū in heredē quē de adulterio ꝓcepit.

Qui machinatus est in mortē legitime sue: ⁊ ecōuerso.

Mulier cognita a viro religioso siue a sacerdote.

Defloratoꝝ virginum.

Que ꝓfit mr̄imoniū post votū castitat̄

Qui ꝓtraxit matrimoniū post spōsalia facta cū alia psona.

Qui clādestine ꝓtraxerūt. vel contra interdictū ecclesie. Pro quo sciendū q̄ē differentia inter matrimoniū legitimum et clamdestinum.

Legitimū fit qñ ab hīs q̄ sup feminam sūt ⁊ ptātem habere videnᵗ vxoꝝ petit̄ et a parentib⁹ desponsat: ⁊ a sacerdote vt mos est benedicit̄ ac solēniter accipit̄. vt dicit̄ i decre. xxx. q. v. Aliter nō fit. ⁊ c. sequenti. Nullus fidelis.

Clādestinū matrimoniū duob⁹ modis fit. Uno modo cū occulte ⁊ sine p̄sentia testium ꝓtrahit̄. ita vt exinde legitima pbatio nō appareat.

Alio modo cū cōtrahit̄ sine solēnitatib⁹ Iuetis in facie ecclesie.

Itē sciendum q̄ neq̄ vir neq̄ mulier ad secundas nuptias transeuntes vl' conuolantes sunt benedicendi ne benedictio reiteret̄. Nam quicunq̄ sacerdos benedixerit secundas nuptias ab officio ⁊ beneficio est suspensus. vt patet extra de secun. nup. c. Si vir.

Qui coeunt cum iudea vel cum sarracena: ⁊ econuerso.

Qui peccauit peccato sodomitico cū seipso vel cū ppria vxore: vel cū alia psona: vel etiam cum bruto animali.

Parentes q̄ ex negligentia pueros pmittunt cadere in ignē vel aquā. vel etiaz qui oppzimunt pueros in lecto.

Parentes qui ex negligētia sua nimis differunt baptismum circa pueros. ita q̄ moriant̄ sine baptismo. Similiter q̄ pueros extinctos nondum baptisatos clam i cemiterijs sepeliunt.

Que procurant abortum vel sterilitatem in se vel in alijs.

Qui cōmisit incestum cum consanguineis vel affinib⁹. Unde sciendū q̄ si quis peccaret cū muliere vna vel virgine vna. ⁊ postmodum duceret consanguineā eius vel ecōuerso quādo ipsa peccaret cū vno et postmodum contraheret cum consanguineo istius tunc cōmittitur incestus: qz ibi est affinitas. Unde dicitur i decre. Affinitas tam per fornicariam copulam q̄z per legitimam cōtrahitur. xxxv. q. ij. Hō omnis.

Malefici qui faciunt ne coniuges possint simul coire.

Similiter qui conant̄ facere odium vel amorem inordinatum inter homines.

Qui tenent fatum. sicut cum quis suspenditur vel submergitur vel comburit̄ tunc dicunt. deus sic voluit: sic oportuit fieri. quia ad hoc natus est.

Qui somnia aduertunt ⁊ seruāt ⁊ alijs hominibus somnia exponunt

Qui auguriuz obseruant. qō auguriū attendit̄ in gestu ⁊ i cantu et volatu auiū

Percussoꝝ parentum.

Falsarij monetarum: lr̄arum: ⁊ sigilloꝝ

Qui cecidit in hereticam prauitatē absoluendus est quo ad peccatū. sed non ab excōmunicatione nisi a papa vel ab alio. eius tamen licentia ꝓhabita.

Qui crimen cōmisit qō totaz cōmouit vrbem. p quo etiam non nisi ab episcopo est solennis penitentia iniungenda.

Membroꝝ mutilatores.

Uageq̄ restitutiones vbi nō supsunt veri heredes.

Qui pedagiũ recipiũt a clericis vl' a personis religiosis. tales sũt excõmunicati ⁊ tenent' ad restitutõez.

Qui faciũt statuta ꝯ libertatẽ clerici. sic q̃ interdicũt alijs: seu alios ĩformãt ne oblatões ad altaria offerãt. Et ne decedẽtiũ ãniuersaria ꝑagãt. Et ne d̃ sepultur' fiat cõmemoratio defunctoꝝ. Sil'r q̃ ꝓhibẽt subdit' suis ne p̃sbiteris molãt: vendãt: ⁊ panes pinsant. tales sũt excõmunicati.

Qui sententiãt sup̃ vsurã soluendã iudeis siue xp̃ianis vsurarijs.

Usurari⁹ cui⁹ pctm̃ nõ dimittit' nisi restituat ablatũ.

Qui vendũt venenũ aut ꝯficiũt ad interficiendũ hoĩes.

Qui ꝓpriũ suũ dñm traderet.

Quilibꝫ hõicida volũtari⁹ siue casualis

Casus episcopales expliciũt.

Iste sũt inhibitões a sacra cõmuniõe.

Infra scripti q̃s noĩabo ꝓhibent' a cõione eucharistie nisi ꝯtriti et ꝯfessi fuerint ⁊ absoluti et satisfecerint vel adhuc satisfacere velint iuxta ꝯsiliũ suoꝝ ꝯfessoꝝ.

Pueri ⁊ carẽtes vsu rõis. sꝫ ĩ q̃ etate pueri accedere debeãt. h̃ q̃re ser. xlvij. S.

Qui annos discretõis habẽt ⁊ nolũt addiscere pr̃ noster ⁊ simbolũ. Uñ legit' ĩ decre. Paruuli facti adulti tenent' ad fidez quã ꝓ eis spoponderũt offerẽtes. ⁊ illi debẽt eos docere simbolũ ⁊ dñicam oratõez d̃ ꝯse. dist. iiij. Uos ante om̃ia.

Oẽs nõ habẽtes fidẽ. sic iudei: saraceni: ⁊ etiã infideles xp̃iani. q̃ nõ credũt ibi esse veꝝ corp⁹ xp̃i. Qũo aũt xp̃s sit in h̃ sacramento. h̃ q̃re s̃mone. lxxx. S.

Sortilegi ⁊ carminatrices hoĩm ⁊ etiã pecoꝝ. q̃ carminãt capita: oculos: ⁊ dẽtes hoĩm ⁊c. ⁊ etiã q̃ tenẽt somnia ⁊ fatũ ⁊ dies egiptiacos. Et sil'r q̃ vadunt ad phitonissas ⁊ interrogãt eas de reb⁹ occulte furat' Et illi q̃ portãt lr̃as ad collũ ꝯtra dolorez dentiũ: vl' etiã oculoꝝ. ⁊ sic de alijs.

Blasphemi q̃ iurãt ꝑ mẽbra xp̃i ⁊ vulnera ⁊ sanguinẽ xp̃i. ⁊ nõ sũt ꝯfessi. nec intendũt dimittere.

Qui iurãt falsum testimoniũ in iudicio Et etiã ille qui sciẽter recepit iuramentuꝫ ab illo quẽ sciuit falsum iurare. Sil'r illi q̃ quotidie iurãt in ꝟbis suis mendaciter ꝑ deũ ⁊ sup̃ om̃es sanctos. Et quando talia q̃tidiana iuramẽta sint peccatũ mortale. Hoc q̃re s̃mone. cxlij. T.

Maledici q̃ maledicũt suis vxorib⁹: pueris ⁊ famulis. ⁊ etiaꝫ alijs hoĩb⁹: nisi sint ꝯtriti ⁊ ꝯfessi ⁊ velint se emẽdare.

Qui ĩ illicito amore stant ad viros vel ad mulieres.

Sil'r ⁊ q̃ nitunt' facere amorẽ illicitum. vel etiã odium inter homines. ⁊ etiã mediatrices q̃ portant litteras vel dona talium ꝑsonaꝝ ⁊ iuuãt eas verbis vel factis. vt simul ꝯueniãt in illicito ope.

Qui ex ꝯtẽptu festa nõ celebrant sꝫ laborant seu vecturã exercẽt ꝓ pecunia.

Similiter qui vadunt ad nundinas ⁊ emũt causa lucri in dieb⁹ festiuis. ⁊ ꝓpt' h̃ subtrahũt se a diuĩs. ⁊ d̃ h̃ q̃re ser. cxvij. C

Qui ex ꝯtemptu soluũt ieiunia ab ecclesia instituta. ⁊ q̃ sine causa comedũt in q̃dragesima lacticinia. Et qñ tales peccẽt mortal'r h̃ q̃re s̃mone. xxxix. K. L. M

Qui ꝯtemnũt dñicis dieb⁹ audire vnaꝫ integrã missam sine causa ⁊ necessitate. sic illi qui stant in cemiterio vel circũeunt ecclesiã: vl' stant in foro ⁊ sic negligũt missaꝫ vl' sermonẽ. Uñ dicit' in decre. Dñica die missa debet audiri de om̃ib⁹. de ꝯse. dist. i. Missas. Itẽ dicit' in decre. Die dñico populus de missa egredi nõ debet añ bñdictionẽ. de ꝯse. dist. i. Missas.

Bibuli q̃ se scienter inebriãt. ⁊ in ebrietate sua deũ blasphemãt. nisi sint cõfessi ⁊ velint desistere.

Fistulatorib⁹ ⁊ figellatorib⁹ q̃ ad choreas publicas fistulãt. Et illi q̃ ĩ dieb⁹ festiuis chorisant. Et qñ tales peccẽt mortaliter. h̃ q̃re s̃mone. xxxvij. S.

Oẽs fornicatores q̃ vadũt ad publicas meretrices. Sil'r ⁊ illi q̃ tenẽt ꝯcubinas secũ in domib⁹ suis nisi sint cõfessi ⁊ velint desistere.

Defloratores virginum.

Om̃es adulteri ⁊ adultere.

Qui sciẽter res ĩiustas possidẽt ⁊ retinẽt Et h̃ etiã ĩtelligit' de ꝑuis reb⁹. sic q̃ intulerũt dãna ꝓximis in pratis: in g̃minibus in segetib⁹ agroꝝ: in vineis: ĩ fructib⁹. sic ĩ pomis: in piris. ⁊ sic de alijs. Qũo autem

restitutō debeat fieri ꝺ reb⁹ occult⁹ ꝛ ꝺ ꝺbi tis⁹. ꝛ etiā ꝺ ꝙuis reb⁹. ℔ q̄re ꝯmone. xliij. ℵ

Qui res inuentas habent.

Qñ̄o ꝛ quib⁹ res inuēte sunt restituēde Hoc q̄re ꝯmone. ciij. ℟.

Qui nō dant plene decimas ꝛ reddit⁹ et offertoria ꝛ alia iura p̄rochialia.

Usurarij q̄ ꝺ decē florenis ānuatim reci piūt vnū ꝙ vsura. Sil⁹ q̄ ꝓcedūt pecuniā sup̄ ciuitates vl̄ castra vl̄ sup̄ villas ꝛ reci piūt fruct⁹ vsq; ꝺū ali⁹ restituat ipis pecu niā. Et etiā illi q̄ chari⁹ vēdūt ꝑ̄ꝓ dilatō nē. vl̄ etiā q̄ ꝙ pmpta pecūia emūt ꝛ ime/ diate ml̄to chari⁹ vendūt ꝑ̄ꝓ dilatōez. et sic ꝺ alijs. De ℔ q̄re ser. cxiij. ℒ.

Lusores q̄ ex auaricia ludūt ꝛ pecuniaz lucratā i ludo retinēt. ꝛ q̄ i sacr⁹ dieb⁹ ꝛ no ctib⁹ lusērūt. Et q̄ pmittūt i ciuitatib⁹ ta/ lib⁹ lusorib⁹ officia. dict⁹ ꝓp̄rie in vulgari scholderer vl̄ platzmeister. Uñ ꝺr i decre. Pari pena puniēdi sūt agētes ꝛ ꝓsētiētes xvij. q. iij. Oēs. Sil⁹ q̄ hospitio recipi/ unt lusores. ꝛ pmittūt eos i domib⁹ suis ludere. ꝛ ℔ faciūt ꝑ̄ꝓ lucꝝ tpale.

Mechanici q̄ falsificāt sua artificia sciē ter ꝛ dolose. ꝛ q̄ nō laborāt sua artificia si/ cut ꝓmiserūt vel iurauerūt ꝓsilio ciuitat⁹. tales coraī deo sunt periuri.

Raptores fures: ꝛ q̄ sciēter emerūt rē ra ptā. vl̄ etiā sciēter comederūt ꝺ rapina vel furto. qꝛ tales tenent ad restitutionē.

Qui damnū intulit p̄rio sciēter ꝛ ex iui dia. ſ. cū suo malo ꝓsilio. vl̄ etiā cū suo fal/ so testimonio. Sil⁹ q̄ impediūt ex iuidia aliq̄ ꝺ mun⁹ p̄rimi q̄ ꝺ sibi licite fuisset da tū ꝛ hmōi. Uñ dicit in decre. Inferēs dā nū nō est absoluend⁹ nisi damno ꝯm arbi trium lesi restituto. xxij. q. viij. Pessimā. xiij. q. vi. Si res.

Qui dilatāt agros suos ꝛ agros vicino rū diminuūt cū aratro. vl̄ etiā q̄ lapides ia ctāt ꝺ agr⁹ suis ꝛ pjciūt eos sup̄ agros vi cinoꝝ. Sil⁹ ꝛ illi q̄ cū aratro suo diminu unt planicie alicui⁹ cōitatis vl̄ ciuitat⁹.

Mercatores q̄ iurādo ꝛ mentiēdo sciē ter decipiūt p̄rios: vendendo malū ꝙ bo/ no sive sint rustici sive ciues. sive ista dece ptio fiat in re parua: sive i re magna. De ℔ q̄re ꝯmone. cvi. ℰ.

Pincerne q̄ nō dāt iustā mēsurā nec ple nā mēsurā. Et etiā q̄ vinū ꝑparāt cū noci uis ꝑparamētis. vl̄ etiā q̄ aquā fundūt ad vinū: ꝛ sic vendūt aquā ꝙ vino. Sil⁹ pin cerne q̄ in domib⁹ suis pmittūt hoīes deū blasphemare: ludere: chorizare: fornicari: ꝛ sic ꝺ alijs. Qui in hospitio retinēt illos sciēter q̄ nō sunt ꝓfessi in q̄dragesima. nec tempore pasce cōmunicauerūt. Sil⁹ qui in domib⁹ suis retinent suspectas ꝑsonas ad q̄s alij accedūt ꝛ cū ipis fornicant⁹. vel etiam qui hospitō recipiunt histriones q̄ secū ducunt ꝓcubinas ꝛ sic permittūt eos simul peccare.

Carnifices q̄ sciēter vendūt carnes ver miculosas ꝙ bonis carnib⁹.

Uiri ꝛ ml̄ieres q̄ i actu mr̄imonij puer/ tunt ordinē. qꝛ ℔ est pessimū peccatū. Uñ dicit⁹ in decre. Hoc viciū mai⁹ est q̄ si ma trē suā q̄s cognosceret. xxxij. q. vij. Adul/ teri. Et de hoc pessimo vicio quere sermo ne. lxxxv. ℟.

Uxor que furat⁹ marito ꝑ̄ꝓ io ꝛ male ex pendit. ſ. ludendo: sponsando: vl̄ etiā sup/ bas vestes emendo: vel crapulose viuen/ do: ꝛ se inebriando. ꝛ sic de alijs. Et quan do vxor sic furādo peccet mortaliter. hoc quere ꝯmone. xxv. ℟

Mariti ꝛ vxores q̄ se mutuo odiūt ꝛ si/ mul discordāt. sic isti mali ꝛ iracūdi viri q̄ ex rancore ꝛ sine causa ꝑcutiūt vxores su/ as. Et etiā iracūde ml̄ieres q̄ ꝓtemnūt vi ros suos ꝛ maledicūt ipis. nisi sint ꝓfessi. ꝛ āmodo simul pacifice velint viuere. De ℔ q̄re ꝯmone. xxv. ℰ.

Qui nocte natiuitat⁹ xp̄i ꝙ offertorio lu serūt. Et etiā q̄ feria tercia i carnisp̄riuio vltra mediā noctē carnes comederūt

Uiri ꝛ mulieres ꝛ etiā virgines q̄ per or natū vestiū ꝛ ꝙ pulcritudinē corꝑis. ſ. faci ei vel criniū alios sciēter induxerūt in ma las ꝓcupiscentias.

Sil⁹ q̄ ꝙ visū vl̄ ꝙ tact⁹ ꝛ amplex⁹ vel ꝙ ẏba illicita irritauerūt seipos vel alias ꝑsonas ad ꝓcupiscētias malas nisi sint cō fessi ꝛ velint desistere.

Ml̄ieres q̄ destruunt partū cū herbis ꝛ ꝑcurāt sterilitatē ne ml̄ier possit ꝓcipe.

Parētes quoꝝ negligētia pueri ante ba ptismū decedūt. sicut quādo in vtero ma tris suffocant.

Sil⁹ parētes q̄ ex negligētia ꝑmittunt pueros cadere in ignē vel in aquā vel etiā q̄ locant pueros suos secū in lecto q̄s doz miendo opp̄imunt.

Parētes q̄ ꝑmittūt pueros suos blasphemare deū: ⁊ etiā maledicere hoībꝫ: ⁊ etiā q̄ ꝑmittunt eos ludere cū taxillis: fornicari chorisare: ⁊ etiā hoībꝫ dāna īferre ī graminibꝫ ⁊ segetibꝫ: ī piris: ī pomis: ī botris: et sic ꝺ alijs ⁊ eos ñ corrigūt. qꝛ talia pc̄ta cadunt ī parētes nisi sint ꝯfessi.

Percussores parentū ⁊ etiā filij ꝓterui ⁊ rebelles q̄ maledicūt parētibꝫ ⁊ ip̄is ꝑtinaciter inobediētes sunt nisi sint ꝯfessi ⁊ velint se emēdare.

Que ꝯ̄xit mr̄imoniū post votū castitatꝭ

Sil'r q̄ ꝯtraxit mr̄imoniū post spōsalia facta cū alia ꝑsona. ⁊ etiā q̄ clādestine ꝯtraxit vl' ꝯtra interdictū ecclesie.

Mlieres q̄ vestes viroꝝ induerūt ī carnispriuio vl' ecōuerso. Sil'r ⁊ q̄ vestes monachoꝝ induerūt ⁊ ī ip̄is chorisauerūt

Qui mēdaciter abstulerūt famā ꝓximi nisi sint ꝯfessi ⁊ velint reuocare. Uñ Hiero. Nō facil' venia p̄ua dixisse de rectis.

Serui ⁊ ancille q̄ bona dñoꝝ suoꝝ furtiue subtrahūt ⁊ nō ꝓuāt eis fidelitatē quā eis ꝓmiserūt Sil'r ⁊ officiales ⁊ ꝓuitores nobiliū q̄ infideles sūt ī recipiēdo ⁊ expēdendo bona dñoꝝ suoꝝ.

Dñi ⁊ dñe q̄ famulis ⁊ famulabꝫ ⁊ alijs mercēnarijs suis ñ plene ꝑsoluūt mercedē sꝫ ꝓtrahūt ⁊ defraudāt eos in p̄cio suo qꝺ meruerūt fideliť ꝓuiēdo ip̄is.

Qui rācorē ⁊ inimicicias retinēt ī cordibus suis. ⁊ nolūt īdulgere offensoribꝫ suis

Qūo aūt q̄libet teneť īdulgere inimicis ꝟ q̄re sermone. cxxx. Y.

Prelati ⁊ supiores q̄ aggrauāt ꝯtra deū ⁊ ꝯtra iusticiā census ⁊ reddit⁹.

Sil'r ⁊ illi q̄ faciūt exactōes indebitas ī suos subditos. Nā tales dñi ⁊ p̄lati tenētur ad restitutionē oīm p̄dictoꝝ. Et de ꝟ q̄re ꝓmone. lix. J.

Sacrilegi q̄ furanť in ecclesijs vl' ī alijs locis sacris. Sil'r ⁊ illi q̄ furanť bona sacerdotū ⁊ religiosaꝝ ꝑsonaꝝ.

Incendiarij ecclesiaꝝ ⁊ monasterioꝝ et etiā aliaꝝ domoꝝ.

Uiolatores ecclesiaꝝ cū effusione sanguinis vl' etiā seminis.

Qui pedagiū recipiūt a clericis ⁊ ꝑsonis religiosis.

Qui faciūt statuta ꝯtra libertatē clericoꝝ sic q̄ interdicūt subditis ne oblatōes ad altaria offerāt. ⁊ ne āniuersaria ꝑagāt. ⁊ ne presbiteris molant vendant ⁊ panes pinsant.

Qui iudicē spūalē īpediūt ī suo iudicio ⁊ nūcios ip̄i⁹ q̄ portāt litteras captiuant spoliāt ⁊ eis aures abscindūt

Qui falsificāt monetas: lr̄as: sigilla: ⁊ q̄ falsū instrumentū ꝯficiūt.

Falsi iudices ⁊ falsi causidici: ⁊ falsi testes.

Qui sentētiāt sup vsurā soluendā iudeis siue xp̄ianis vsurarijs.

Qui recipiunt dona ⁊ ꝓpinas a iudeis. qꝛ tales tenenť ill' a q̄bꝫ ip̄i iudei ꝑ vsuraꝫ extorserūt vl' heredibꝫ ip̄oꝝ. sꝫ si nō sciunt heredes tūc debēt dare paupibꝫ.

Famuli ⁊ ancille ⁊ nutrices pueroꝝ q̄ iudeis ꝓuiūt ⁊ morant cū ip̄is in domibꝫ. Sil'r ⁊ xp̄iani q̄ locāt domos suas iudeis ad inhabitandū.

Qui filios vl' filias suas cum pacto tradūt ad monasteria. qꝛ tales cōmittunt simoniā.

Qui ꝑticipāt cū publicꝭ excōicatis in loq̄ndo: comedēdo: ⁊ hospitādo ꝯtra ꝓhibitionē ecclesie. Nā tales nō debēt ad eucharistiā accedere nisi sint pri⁹ absoluti a minori excōmunicatōe quā incurrūt in participādo cū excōmunicatis.

Qui vota deo ⁊ sctīs ꝓmissa nō seruāt

Qui nō sunt integraliter ⁊ plene om̄ia peccata sua ꝯfessi q̄ habēt ī memoria sꝫ scienter ꝓpter verecundiā aliqꝺ peccatū obticuerūt. vel etiā qui stant in ꝓposito iteꝝ peccandi mortaliter.

Qui p̄niaꝫ eis ī ꝯfessione iniunctā nō ꝑfecerūt nec intendūt ꝑficere. sꝫ obliti sunt penitētiā eis pri⁹ ī ꝯfessiōe iniunctā. qꝛ tales oꝑtet ꝯfessionē pri⁹ factā reiterare. De ꝟ q̄re ꝓmone. xliij. A.

Sciendū ꝙ quilibet pleban⁹ p̄t ꝓ quolibet peccato mortali suo subdito inhibere cōmunicationē Uñ quilibet plebanus potest addere vl' diminuere istis articulis ꝓm ꝙ sibi videbiť ꝑplo suo expedire. Et vtile est istos articulos ꝑplo ꝓnūciare. s. ī p̄ncipio q̄dragesime: in medio ⁊ ī fine quadragesime. vt ip̄i simplices homīes addiscant sua pc̄ta cognoscere ⁊ ea ꝯfiteri.

Expliciūt inhibitōes a cōmunione tꝑe pasce.

BIBLIOTEKA GŁÓWNA w Poznaniu Uniw. im. A. Mickiewicza

Sermones discipuli de tẽpore p circulũ anni incipiunt.

Dominica prima aduentus domini. Sermo primus de aduẽtu xpi in carnez.

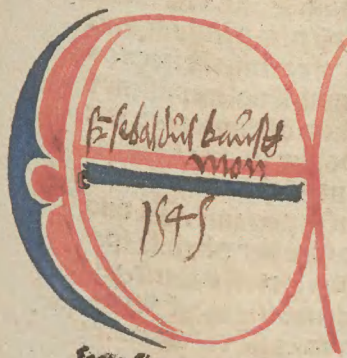

Ecce rex tu⁹ venit tibi mã suet⁹ ꝛc. Zach. ix Mat. xxi. Marci. xi. Lu. xix. Johãnis. xij. Egregi⁹ doctor noster sanct⁹ Thomas de aq̃no dicit: q nulla actio sit p/fecta siue meritoria nisi fuerit p gr̃az dei illumiata. Qm̃ sicut sol est causa oĩm generabiliũ ⁊ corruptibiliũ sicut dicit Arist. i ij. li. phisicor: vbi dic̃. Homo generat homine ⁊ sol. sic. s. q hõ generat a pr̃e ⁊ mr̃e ⁊ sol coopat. Sic ver⁹ sol iusticie xps ihs ẽ causa oĩm gr̃uitarz actionũ. Jõ dic̃ Jsi. O hõ i oĩ ope tuo auxiliũ dei posce. qm̃ sine ipo nlla bona opa possum⁹ pficere: ip sa vitate attestãte q̃ dic̃ Joh. xv. Sine me nihil potestis facere. Pro gr̃a igit impetrãda mr̃ez gr̃e salutem⁹ ꝛc. Ecce rex tu⁹: ut supꝫ. Hodie mr̃ eccl̃ia incipit tpus aduẽt⁹ xpi sicut incarnat⁹ est: ⁊ descẽdit de celis p pter nr̃am salutẽ. Unꝫ Bern̄. Uenit medicus ad egrotos: redẽptor ad vẽditos: ad errãtes via: ad mortuos vita: veit ꝙ saluat oẽs aĩas ⁊ sanat oẽs ifirmitates. Ergo dz Ecce rex tu⁹ veit. Quia de aduẽtu dñi dies festiuat hodierna: Jdeo est sciendũ q ẽ q̃druplex aduẽtus dñi A Prim⁹ est i mundũ p carnis assumptõez. Unꝫ Joh. i. Uerbũ caro factũ est. Et de illo agit i prima dñica. Scõs est ad iudiciũ p meritoz discussiõez. De q̃ Isa. xij. Dñs ad iudiciũ veniet cũ senioribꝫ ppli sui ⁊ pricipibꝫ ei⁹ Tũc vt habet Lu. xxi. videbũt filiũ hois veniẽtem cũ ptate magna ⁊ maiestate. qm̃ fm̃ ps. xcvij. Judicabit orbẽ terrarz i iustitia ⁊ pplos in eq̃tate. De q̃ agit i scda dñica. Terci⁹ ẽ in aiaz p gr̃e infusionẽ. Sap. vij. In aĩas sanctas se trãsfert. Joh. xiiij. Si q̃s diligit me: vsqz: ad eũ veiem⁹ ⁊ mãsionẽ apud eũ faciem⁹. De q̃ agit in tercia dñica. Quartus est aduentus xpi ad mortẽ hois. Unꝫ Lu. xxj. Estote pati qz q̃ hora nõ putatis filius hois veniet. De q̃ agit i q̃rta dñica. Ad primũ aduẽtũ dñi redeo de ipo nõ subtilia sz simplicia vt discipulus ꝓscribẽdo. Jdcirco smões hui⁹ libri smões discipuli sunt noãndi. Unꝫ in pñti smõe tria sunt dicẽda. Prio de illo tpe aduẽt⁹: ⁊ q̃re istitutũ sit ab eccl̃ia: Scdo quõ icarnatio xpi facta sit: ⁊ q̃re nat̃a nostra mũdior sit ꝙ ãñ incarnatõem. Tercio exẽplum. ℞ Quãtũ ad primũ sciẽdũ q pñs tps medio mõ se tenet ad tps toti⁹ anni. qz ptim leticiã ptinz ⁊ ptim tristiciã. Deponit em̃ scta mr̃ eccl̃ia cãtica leticie. s. Te deũ laudam⁹ in matutinis. Gl̃ia in excelsis in missa. Sz alleluia nõ deponit. sz i q̃dragesima oĩa ista deponit eccl̃ia. Itẽ in aduẽtu ieiunat cũ lacticiniꝫs. sz in q̃dragesima cũ oleo: ⁊ ℞ ex pcepto: vt habet in decret⁹. In q̃dragesima ẽ ieiunãdũ a lacticiniꝫs. di. iij. Deniqz Sz q̃re ℞ tps aduẽt⁹ dñi institutũ sit ab eccl̃ia. Rñdet pri⁹ ad memorãdũ bñficiũ qõ dñs ꝓtulit hũano generi i incarnatõe sua. nã i ℞ honorauit nos sup angelos. noluit ei xps parẽtelã ꝓbere cũ ãgelica natura sz cũ hũana. ad Heb. ij. Nusq̃ angelos apphẽdit sz semẽ abrae Ex q̃ habet q̃ iter deũ ⁊ hoiem est maior fraternitas q̃s inter deũ ⁊ angelũ. fraternitas ãdẽ q̃ tm̃ causat ex altero pentũ firma ẽ. sz q̃ causat ex vtroq̃s firmissima est. Angel⁹ est frater xpi tm̃ ex pte pr̃is eterni: q̃ etiã est pr̃ xpi p eternã generatõez: ⁊ angeloz p creatõem. Hõ ꝙ ẽ frater xpi ex pte pr̃is eterni. q̃ est pr̃ xpi p eternã generatõz: ⁊ hois p creatõem. Ex p te mr̃is. qz btã ꝙgo ẽ mr̃ xpi ⁊ nr̃a Unꝫ xps nũq̃ vocat angelos suos frẽs sic hoies: dicẽs illud ps. Narrabo nomẽ tuũ fratribꝫ meis. Ergo de misericordia saluatoris mi tũ ꝓfidam⁹ attẽdẽte q caro ⁊ frater nr̃ est Bern̄. Puto me iã spnere nõ poterit xps os de ossibꝫ meis ⁊ caro de carne mea. Et erq̃ xps ihs ẽ frater nr̃ tũc vult nobiscuz pie ⁊ misericorditer agere ac amicabil̃: ⁊ ut fr̃ cũ fratre nobiscũ ꝙuersari. Qui em̃ oliz erat leo seuer⁹ mõ fact⁹ ẽ hõ mãsuet⁹. Legit ei q vnicornis nulla violẽtia capi pt. sed i sinu ꝙginis reqescit ⁊ mãsuescit. Sic ⁊ de⁹ fortissimus in sinu ꝙginis reqescẽs fact⁹ est agn⁹ mãsuet⁹ Itẽ legit Bene. xliij q ioseph in suo ꝙuinio maiorẽ dedit ptez beniamin q̃ frater su⁹ erat ex vtroq̃s parẽ

re ꝫ ceteris q̃ tm̃ fratres ei⁹ erãt ex altero parẽte. Sic xp̃s duplicẽ refectõem dabit homi. s. i sua diuĩtate: r i sua humanitate Angelos aũt i sua diuĩtate solũ reficiet. Scõo ꝫ tpus iõ institutũ ẽ vt de tãto bñficio gaudẽtes vana mõi gaudia respuamus. Uñ iã illo tpe sacro nõ debem⁹ vane gaudere: Jn signũ h⁹ canonici cappas sicut i q̃dragesima induũt. Aug. D⁹ gaudia velut venenũ dyaboli r̃pudiare dẽm⁹ qz nõ solũ corp⁹ sz etiã aĩaz necare festinãt Oz gaudia ista necãt hoiez r gaudẽs celi p̃uãt oñdit Bre. i q̃dã ome. dicẽs. Nemo p̃t ꝫ gaudere cũ ꝫ sec'o r illic regne cũ deo Jdẽ. P̃ntia gaudia sequũt ꝑpetua lamẽta. Ergo gaudere dẽm⁹ i deo r nõ i ꝫ sc'o Uñ apl's Phil. iiij. Gaudete i dño sp ite rũ dico gaudete. Uñ Zach. ix. añ illõ. Ecce rex tu⁹ venit tibi mansuet⁹: &c. Exulta captiua filia syõ: iubila filia ihr'lm. Nõne gaudere dẽm⁹ cũ ille venit nob p̃ntiaĺ: illo tpe quẽ antiq̃ expectabãt r õsiderabãt lõgo tpe. Uñ Jsa. lxiiij. dixit. Utinã dirũpes celos r õscẽderes. Agge⁹. ij. dixit. Ueniat desiderat⁹ cũctis gẽtibꝫ. Moyses exo. iij. dixit. Mitte dñe quẽ missur⁹ es. Dauid p̃s. cxliij. dixit. Jnclina dñe celos tuos r descẽde. Jn signũ h⁹ xp̃s dixit discipul' suis Lu. x. Dico vob q̃ multi ꝑphete r reges voluerũt videre q̃ vos videtis r nõ viderũt: r audire q̃ vos auditis r nõ audierũt D Tercio istitutũ ẽ vt p̃parem⁹ nos: ip̃m digne i die natiuitatis suscipiẽdo Uñ ꝟm Guil'. lugõ. Tpus ꝫ deputatũ p̃paratõi solẽnitatis natal'. s. aduẽt⁹ breui⁹ ẽ qz vix est medietas tpis deputati ꝑpatiõi solẽnitatis pasce. Jõ nec dilatõi nec negligẽtie loc⁹ debet. Uñ in epl'a hodierna legit'. Dies appropinq̃bit. i. i primo erit dies natal'. s. quẽ fecit ver⁹ sol nascẽs i mõdo isto. Abiũciamus g̃ opa tenebraz r induamur arma lucis. Uñ q̃libz pctõr iã illo sacro tpe dza pcto cessare r p̃terita pcta deplãgere r pure ꝓfiteri. Uñ Amb. i li. ꝺ paradiso. Nõ em̃ q̃sq̃ a pcto iustificari poterit nisi pẽtm añ ꝓfessus fuerit. Uñ si sup̃bꝫ fuisti p integz annũ tunc abiũcere debes mõ opa tenebraz. i. sup̃biã: r induere arma lucis. i. hũilitatẽ. Si luxuriosus fuisti tunc castꝫ esse debes. Si auar⁹ fuisti r res iniuste aq̃sisti: tũc iã res iniustas debes restituere: r de iustis eleosinas dare. Si gulosus fuisti r ebriosus: tũc iã abstinere r ieiunare debes isto sacro tpe. Si iracũd⁹ r maledic⁹ iã pi⁹ r benign⁹. Si piger r accidiosus: iã ad q̃q̃ opa bona pmpt⁹ r patus sis. Uñ ꝟm Guil'. lugõ. Illi q̃ i ꝫ sacro tpe a pctõ nõ cauẽt saluatorẽ aduenientẽ q̃si manib⁹ a se repellũt: dũ immũdicia opez suoz ad uẽtũ illi⁹ ad se ipediũt. Huz etiã faciũt inter se r saluatorẽ dũ pcta pctis addunt. Jsa. lix. Iniq̃tates vre diuiserũt iter vos r deũ vestz. Tales multũ dolere possent r ꝺberẽt. Hã ille q̃ alioz ẽ saluator eoz erit dãnator. Alij etiã possunt dicere. Saluatorẽ expectam⁹ rẽ. ut hz Phil. iij. Ipi ꝓ dicere hñt. dãnatorẽ expectam⁹. Si duo sunt in carcere vno q̃z alter ꝑbabiĺ: sperat se liberãdũ cũ dñs carcer⁹ venerit. reliqu⁹ ꝓ dicat q̃ ꝺdenabit: r dicat vtriqz. Cras dñs carcer⁹ veniet. sic vn⁹ hz materiã gaudij sic alter doloris. Jn vitas patrũ dixit abbas Amon cuidã fri i terrogãti ꝟmonẽ aliquẽ. Uade r fac talẽ cogitatõez tuã q̃lẽ faciũt isti q̃ sunt i carcere. Isti enim interrogãt hoies: vbi ẽ iudex r qñ veniet: r in expectatõe penaz suaz plorãt. Sic ꝑcipue facere debẽt q̃ i pcto mortali sũt cuz aduẽtũ dei audiũt. Itẽ alia materia doloris ẽ q̃ cũ boni facturi sunt festũ natiuitatis in leticia magn: tũc ipi pueri si facturi sũt festũ natiuitatis horribile i amaritudie cõscie. sic isti cum q̃bꝫ dyabol⁹ erit. Job. xx. Uadet r veniet sup eos horribiles. Item alia materia doloris ẽ cũ ꝑsiderãt q̃d facturi sunt in scõo aduẽtu qñ xp̃s iudicare venturus ẽ viuos r mortuos vbi vindicta cõtumelias suas sibi ab iniq̃s illatas. Jsa. x. Quid facietis i die visitatõis vie: r calamitat⁹ desup veniẽt⁹. Et ꝫ q̃ztũ ad primã ptẽ hui⁹ ꝟmõis. D Quãtũ ad scõam ptẽ isti⁹ ꝟmõis q̃rit quõ incarnatio xp̃i facta sit. Rñdet q̃ postq̃z gabel archãgelus fuit missus ad mariã ꝟginẽ: ut hz Luce. i. r Maria credidit r ꝓsensit: tũc sp̃ũsctus supuenit in eã r eã scrificauit r fecũdauit: formauitq̃z in ipsãti de purissimo sanguine ꝟginis marie: vl' vt alij dicũt de purissimis ei⁹ humoribꝫ corp⁹ xp̃i. r i eodẽ instãti in q̃ formatũ ẽ corp⁹ creata est aĩa ꝺ nihilo. r hec aĩa in eodẽ instãti ꝓiũcta est corpi organizato. r illa duo corp⁹ r aĩa sil' mor erãt deitati vnita i ꝺi filij psona. Uñ duo notãt ꝫ ꝟm Volgot sup li. Sap. Primũ q̃ nũq̃z fuit aliq̃s ita puus puer sic̃ xp̃s fuit. qz embrio i matrice pri⁹ viuit vita aĩali

BIBLIOTEKA GŁÓWNA w Poznaniu Uniw. im. A. Mickiewicza

q̄z vita hoīs: fm Aristo. ix. de aīalib'. August. aūt dic. Formatio corpis xp̄i fuit p/fecta in p̄cipio sue ꝯceptōis q̄tū ad oīa lineamēta mēbroz. sz q̄tū ad debitā cor/pis quantitatē pficiebat successiue sic cor/pa pueroz augmētant a tēpe figuratōnis vsq; ad pfectā maturitatē. Scdo q nūq; fuit aliqs puer ita diu in vtero mris sicut xp̄s fuit: nisi essz mōstruose natus: vel violēter impedit'. Igit corp' xp̄i in q̄dragintaser dieb' attigit q̄titatez talē in q̄ aliqs embrionib' fit figuratio ℰ Itē sciendū fm Henricū de vrimaria. q tota trinitas illā incarnatōz opata ē. qz opa trinitatis ad extra sunt indiuisa. Hā ibi fuit potētia p̄ris q̄ statim corp' formauit z aīaz creauit: z illa duo diuinitati vniuit ī illo momēto cū btā vgo dixit. Ecce ācilla dñi Nec nō p̄t facere potētia alicui' creature. qz oīs creatura ī sua opatōe req̄rit tps. sic firmamētū req̄rit diē vt moueat ab oriēte in occidēs. Luna ad pplemētū sui cursus req̄rit mēsem: sol integz annū. hō in determiato tpe formak in vtero mris. In ꝯceptōe aūt xp̄i opata ē potētia p̄ris. qz ī instāti ꝯceptōis pplet' fuit. Itē opata ē ibi sapiētia filij. qz corp' optīe disposuit: z oīa mēbra decēter ordinauit. ps. Speciosus forma p̄ filios hoīm. Itē opata ē ibi gratia spūssancti: q ꝯceptōem illā mūdā ab omni pcto reddidit: qō nunq; est factū ī aliq̄ puro hoīe. Licet em aliq̄ sint nati sine pcto: z sctificati in vtero mris sic btā vgo Maria, Johes bap. Hieremias. tñ in pcto originali sunt ꝯcepti: z fm rōem seminales descēderūt ab Adā. xp̄s aūt nō solū nat' sz etiā fuit sine pcto ꝯcept'. Aug. Solius redēptoris ē esse sine pcto. hec Hen. ō vrimaria sup simbolū. F Querit q̄z cō ceptio xp̄i poti' attribuitur spūisctō. Respōdeo fm Hen. de vrimaria q intētio de noīat opatōem. xp̄s aūt hac intētōe z opatōe carnē assumpsit vt miseris z afflictis subueniret. Et qz bonitas z mīficordia attribuit spūisctō: iō de spūsctō ꝯcept' est ut p̄ excludant carnales ꝯmixtiones. Unde canit. Hō ex virili semine sz mistico spiramine vbū cē. Itē sciēdū q q̄uis tota trinitas opata sit in incarnatōe. sol' tñ filius est incarnat': vt dic Aug. i li. de fide ad petrū. Et ipe Aug. poit tale exēplū. Si tres puelle tenerēt vnā tunicā: z vna ex eis indueret illa: tūc illa indutio fieret a tribꝰ pulelis z vna illaz sola indueret. Itē ali' doctor ponit tale exēplū. Si tres. s. Petrus Andreas z Johes sil' agerēt rubricando andreā. rubricatio andree fieret ab his tribus. attn̄ solus andreas rubricaret. B Itē sciendū fm Guil. lugd'. q magis debemus esse solliciti naturā hūanā mūdam a pcto fuare post incarnatōez filij dei q̄z añ: qz añ incarnatōez erat causa vna q̄re natura hūana mūda erat seruanda. s. dignitas ipius. qz imago dei est inq̄tū deus ipsam creauit. Unde Ben. i. Faciam' hominem ad imaginē z sil'itudinē nr̄am. Uñ si imago btē vginis mūde seruak quā pictor siue artifex fecit. valde mūde fuāda est imago dei quā ipemet imp̄sit z fecit. Ista causa inuitur Eccl. x. Fili ī māsuetudine serua aīaz tuā: z da ei honorē fm meritū suū. i. fm dignitatē suā. Dō vo sunt due alie causē. Una qz ꝓiūcta est hūanitas in vna p̄sona diuīnitati: z q̄si inseparabiliter. Si igit' cruci xp̄i in q̄ pependit deferk honor. s. q mūde z honorifice seruak: qz ei quo tpe ꝓiūcta fuit diuīnitas: multū deferendū est hūane nature. Alia causa est. qz mūdicia hūane nature sanguīe xp̄i ꝯpata est. Ap̄oc. i. Qui dilexit nos z lauit nos a pctis nr̄is in sanguine suo. multū seruāda est mūdicia illa quā xp̄s ita chare emit. Et h̄ q̄tū ad scdam p/tē istius fmōis. D Quantuz vo ad terciā ptē est sciendū: q illi fm ap'm rursū xp̄m crucifigūt q̄ ad pcta redeūt. Uñ legitur q tpe beati Frācisci cum diuīa pietas prima ordinis mīnoz iaceret fundamēta: q̄dam de fratribꝰ redire ad seculū tēptabatur. tandem accedēs ad btm̄ Frācisc̄ū rogare cepit vt a religiōis vinculo absolueret: eo q nulla rōe poterat in ordīe pmanere. Cui cū btus frācisc̄us nec posse nec velle se facere rnderet: ad dñm Hostiēsem accessit: z ab eo sil'e respōsum accepit. videns q sup h̄ dispensatōez obtinere neq̄ret spū tēptatōis impulsus dedit ī ꝯmotōem pedes suos. Cūq; paululū discessiss̄z q̄dā sibi obuiauit: z ab eo q̄ tēderz req̄siuit. Cui cuz furiosa voce diceret. q̄d ad te de facto meo. ille statim latus exhibuit. manꝰ extēdit z pedes. ī q̄bꝰ q̄nq; vulnera recētia cruoris nō modicū effundebant. Et adiecit. tu vulnera mea renouas. tu itez me crucifigis. Quo viso pterritus ad pedes ei' se

cū lachrimis ꝓiecit. sibiq; vt ignosceret rogauit. Statimq; xp̄us q̄ visus fuerat ab oculis ei⁹ est elapsus. Tūc ille ad btm̄ frāciscū rediēs visa p ordinē retulit. ꝛ vsq; ad finē vite deuotus in religione pmāsit.

De eadē dñica Sermo ij

Oz mane est surgēdū ꝛ diuinis vacādū.

Hora est iā nos de somno surgere. Ro. xiij. Boeti⁹ in de ꝓsolatōne pḧie dicit. Unicuiq; viro bono iserta ē natural' cupiditas boni. Uez aūt bonū in q̄ solū q̄ tal' animi appetit⁹ ē de⁹. iuxta dictū Augu. in li. ꝓfes. Fecisti nos dñe ad te ꝛ inq̄etū est cor nostr̄ donec q̄escat ī te. Et illud bonū acq̄rit cū bonis exercitijs ꝛ opibus ꝓtuoꝝ: ꝛ nō cū somnolētia ꝛ pigricia. Unde Leo papa in q̄dā ꝓmōe. Nō dormiētib⁹ puenit regnū celoz nec ocio nᶜ desidia toz pētib⁹ btitudo eternitat̄ repromittit. Unde in ꝓbis ꝓmissis hortat nos ap̄ls surgere a pigricia ꝛ īchoare bona opa dicēs. Hora ē iā nos de somno surgere. i. a pigricia ꝛ inchoare bona opa ꝛc. Unde in p̄ncipi ꝓmōe tria sunt dicēda. Prīo quō antiq̄ olim in pētis dormierūt. Scōo quō surgere debemus a somno corpali ꝛ spūali. Tercio exē plū. ¶ Quātū ad primū sciēdū q̄ oli fere oēs in pētis dormierūt: ꝛ a bono opere torpebāt. nec mirū qz in nocte erāt. In nocte q̄dē tria sunt q̄ dormire faciūt ꝛ somnū inducūt. s. obscuritas ꝛ frigiditas ꝛ hūiditas. Nox q̄dē natural'r ē obscura frigida ꝛ hūida. Obscuritas q̄dē somnū inducit Unde boies q̄dā dormire volētes loca obscura q̄rūt. Frigiditas etiā īducit somnū Unde ī hyeme ꝛ ī frigida ꝓpleriōe somn⁹ p fūdus laudabil'r ē. ī ꝓria ꝙo suspect⁹. Hūiditas etiā inducit somnū. Hinc ꝓm pḧm. Uapor hūid⁹ a cibis resolut⁹ dū ī cerebꝝ ascēdit somnū īducit. Hinc est q̄ pueri magis dormiūt q̄s senes. qz pl⁹ abūdāt ī hūiditate. Nō fuit igit̄ mirū si antiq̄ sic dormierūt: qz erāt ī obscuritate ign̄ātie. ī frigiditate dilectōis diuīe. ꝛ ī hūiditate carnalis ꝓcupiscētie. Sz illa nox iā recessit. dies aūt ē appropinq̄uit. ꝛ iō iam nō est dormiendū sz vigilādū. Ad duenit eñ ꝙa lux q̄ obscuritatē ign̄ātie expulit: ꝛ splendorē sapie adduxit. Isa. ix. Ppl's q̄ ambulabat ī tenebris vidit lucē magnā. Ad duenit diuin⁹ ignis q̄ frigiditatē fugauit ꝛ totū mōm ōi amore accēdit. Lu. xij. Ignē veni mittere in terrā: ꝛ q̄d volo nisi vt ardeat. Ad duenit ver⁹ sol q̄ oēm nebulā carnal' ꝓcupiscētie exiccauit. Ecc̄i. xliij. Apti sūt thesauri. i. solares radij ꝛ auolauerūt nebule sic̄ aues ꝛc. ¶ Quantū ad scōam ptē h⁹ ꝓmonis sciendū ꝓm mgr̄m Hūbtū sup regulā August. De mane libēter debem⁹ surgere a corpali sōno ꝛ deū laudare. In signū h⁹ aues incipiūt valde mane cātare: qđ ē ꝙ inuerecūdiā hoīs pigritāt̄ ī lecto. Amb. ō offi. Quis xp̄ianus nō erubescat sine psalmoz modulatōe die trāsire cū minutissime aues solēni decātatōe ortū diei p̄ueniunt. Aug. Indecēs ē q̄ sol inueiat xp̄ianū iacētē in lecto. Bern. dicit q̄ hō somno dedit⁹ ē q̄si imago mort̄. Unde nimia somnolētia nocet corpi ꝛ anie. Sz mane surgere nō solū ē p salute aīe: sz etiā p sanitate mētis ꝛ corp̄is. Unde p̄bs Surgere ō nocte ad sanitatē ꝛ bonā dispositōez ē vtile. Itē qz vigilie matutinales faciūt orōes leui⁹ ꝛ citi⁹ exaudiri. Unde p̄s. Dñe mane exaudies vocē meā. Insup dulcedines diuīe ꝓsolatōis freq̄nti⁹ de mane surgētes recipiūt. Unde māna q̄d xp̄m sig̃t de mane colligebat: ut hr̄ Exo. xvi. O q̄t dulcedines negligūt q̄s p'les accidiosi q̄s illi ō māne surgētes accipiūt. Unde Basilius. O dulcedo melliflua: dulcedo mirāda: q̄s dulc⁹ es ī meditatōe: sz dulcior in orōe. dulcissima ī cōtēplatōe. sz supdulcissima ī btitudie. Itē qz de mane de⁹ citi⁹ inuenit. Nā sic̄ q̄s de mane citi⁹ inuenit ī domo sua. sic ꝛ de⁹ in corde hoīs. nā tūc aīa hz maiorē limpiditatē ꝛ ꝓseq̄nter aptior ē ad ptēplādū. Etiam illa hora aptior est ad erigēdum cor ad deū añq̄s aīa distrahat ad diuersa p occupatōes vel impediat a fātasmatib⁹ collectis. Propter qđ dicit ō iusto Ecc̄i. xxxix. Tradidit cor suū ad vigilādū diluculo ad deū q̄ fecit illum. Notādū q̄ ꝓm eūdem Hūbtū libēter est orādū de mane ꝛ ō sero. ¶ Prīo qz p̄dicta tpa apta sunt orōib⁹ qz matutinū p̄cedit occupatōes diurnas vesp̄tinū ꝙo seq̄tur. ꝛ ita vtrūq; libex ē ab occupatōe. Et ꝓm Ber̄. sup cāti. apti⁹ est ad orādū. ꝛ iō nō sūt p̄termittēda illa tpa q̄n sp in illis orem⁹. Sic etiā faciebat xp̄s nos suo exēplo puocās. orabat māe Darci. i. Diluculo valde surgēs egressus abūt ī

deſtũ locũ. ibiq; orabat. Jtẽ ſero. Math. xiiij. Aſcẽdit i montẽ ſol⁹ orare. veſpe aũt facto ſol⁹ erat ibi. Sic exẽplo xpi orãdũ eſt nob de mane ꝓpter futura: ⁊ de ſero ꝓ pter ꝓterita. Hiero. ꝙ iouinianũ. li. i. Pre/cepta ſũt hec duoꝝ. ſ. tpm maxie hñdo cu/rã. ſ. mane ⁊ veſpe. ſ. eoꝝ q̃ acturi ſum⁹ ⁊ q̃ geſſim⁹. Et iõ orãdũ ẽ de mane vt futura bñ fiãt. ⁊ orãdũ eſt de ſero. vt ꝓterita male facta remittãt. Jtẽ orãdũ ẽ ſpẽaliter mãe ⁊ ſero vt primordia ⁊ vltia actionũ nr̃arũ offerẽtes illi q̃ ẽ alpha ⁊ o: principiũ ⁊ finis debitas primitias inchoatõis ⁊ decimas ꝓſummatõis ꝓſoluam⁹ eidẽ. Uñ Hũbert⁹. Quotidie mane ſurgẽtes cũcta deo q̃ facti eſtis offeratis. ⁊ finito die ꝙuocatis cogita/tõibꝫ: locutõibꝫ ⁊ opatõibꝫ illa die ꝓmiſſis ipi capitulũ teneatis. Uñ etiã Chriſ. i ſmo ne. Oñ accubauerit ſup ſtratũ tuũ: ⁊ nemi/nẽ infeſtũ patieris: añq; veiat tibi ſomn⁹ p/ſer i mediũ codicem ꝓſciaꝝ tuã: remiſcere pcta tua ſi q̃d i ꝟbo: i facto ſiue cogitatiõe peccaſti. Uñ etiã Bre. i li. mora. Juſti vi/ri cũ diſtrictõez vẽturi iudicij ꝓtẽplãt pcta ſua ad memoriã reducũt. deflẽtq; q̃ ꝓmi ſerũt. diſtricte ſe iudicãt ne iudicẽt. M Jtẽ ſciendũ q⁹ nõ ſolũ ſurgẽdũ ẽ a ſomno coꝛpali ſz etiã ſpũali. i. a pcto. nã p ſomnũ intelligit pctm. ſm Buil. lugd. Primo q⁹ ſic ſe ad dormiẽdũ q̃s volũtarie depo/nit: ſic hõ ad pctm̃. Uñ aug⁹. Oẽ pctm̃ eſt volũtariũ: ⁊ adeo volũtariũ q⁹ ſi nõ ẽ volũ tariũ nõ ẽ pctm̃. Uñ etiã hz in decre. Neo efficit ſerui⁹ dyaboli niſi ꝓpria voluntate. xv. q. i. Nõ ẽ. Scõo q⁹ hõ dormiẽs eſt ſemimortu⁹: ſic pctõr mortu⁹ eſt vita ſpũ ali ſz viuit adhuc vita coꝛpali. imo niſi eſ ſet ſpes reſuſcitatõis ſpũalis: meli⁹ eſſz ſi/bi ſi mortu⁹ eſſet. imo bonũ eſſz ei q⁹ nũq̃ nat⁹ fuiſſz. Berñ. Uita ſine fructu gũioꝝ eſt morte. Deniq; duo parant arbori ifru ctuoſe. ſ. ſecuris ⁊ ignis. Uñ Amb. ſup lu cã. Deli⁹ eſt pctoribꝫ male agentibꝫ mori q̃s q⁹ in pctis diu ꝟſent. Tercio q⁹ ſi q̃s tenet gladiũ euaginatũ ſup dormiẽtẽ ñ ti/mẽt. ſz ſi sõniat aliq̃ terribilia timebit co/rã illis. Sic etiã pctõres nõ timẽt iuſtici am dei nec ꝑdicatoꝛes ſcripturaꝝ fuꝑa ma la annũciãtes. ſz pñtẽ tribulatõez timent. tẽ eternã nõ timẽt q̃ ẽ trãſitoria. ſz moꝛ mors quã boies nõ timẽt eſt ſeparatio aĩe a deo: q̃ eſt vita aĩaꝝ. Uñ Greg. i li. moral. Mortẽ carnis oĩs hõ timz: mortẽ aĩe pau ci. Jtẽ pauptatẽ tpalẽ timẽt: ⁊ pauptatem inferni nõ timẽt. vbi vna gutta aq̃ hñi nõ ꝑt. Jbi eñ ꝑ defectu bonoꝝ moꝛs deſide/rabil: ſz mors fugiet ab eis. Uñ Aug. i q̃/dã ſmone. Quare moꝛs q̃rit⁹ ⁊ nõ inuenit⁹ q̃m q̃bꝫ in hõ ſecl'o vita offert⁹ ⁊ nõ volũt re cipe in inferno tũc q̃rẽt mortẽ ⁊ nõ ꝑñt in uenire Quarto ſiẽ ſomnia ſomniantibꝫ ꝑ oppoſitũ debẽt exponi. ſic q̃ habẽt hõ bo noꝛes mũdanos: diuitias tpales ⁊ delici/as coꝛpis ⁊ gaudia mõi. iſta oĩa ſunt qua/ſi q̃dã ſomnia. ⁊ ꝟtunt ꝑ oppoſitũ i tribu latõnem et pauptatẽ ⁊ amaritudinẽ maxi maz. Uñ grego. Unde caro ad tempus ſuauiter viuit inde ſpũs ineternũ toꝛq̃bi tur ⁊ ingemiſcet. Uñ Hieroñ. i q̃dã epla. Difficile imo ipoſſibile eſt vt pñtibꝫ q̃s et futur⁹ fruat bonis. ut hõ vẽtrẽ ibi mẽtẽ im/pleat. ⁊ de delicijs trãſeat ad delicias. et in vtroq; ſecl'o prim⁹ ſit vt i terra ⁊ i celo ap pareat gl'iosus. Quito ſiẽ ſõniãs habz ſenſ⁹ ligatos. ſic ⁊ ipi nõ meritorie opant exñtes i pctõ mortali. Uñ ꝺr i decre. Opa bona extra charitatẽ facta nõ valẽt ad ſa/lutẽ. xiiij. q. i. Odi. Uñ q̃libet hõ hõ ſacro tpe debz a ſomno pẽti ſurgere ad reuerẽti am dei ⁊ ꝓpter gaudiũ angeloꝝ ⁊ oĩm ele/ctoꝝ i celo exiſtẽtiũ. Uñ Lu. xv. Gaudiũ eſt angel' dei ſup vno pctõre pñiaz agente. A Quãtũ ad terciã ptẽ iſti⁹ ſmõis tũc q̃libet hõ ꝺz de deo ꝓſidere: ⁊ ſe in hõ ſacro tpe ad deũ ꝙuertere. q⁹ ipe eſt patus vnicu iq; penitẽti oĩa pctã etiã q̃ſtũcũq̃ gũia in/dulgere. Uñ exẽplũ in vita ſpatz. li. iij. Ff q̃dã impugbat a fornicatõe: ⁊ vidẽs ſacer dotis paganoꝝ i egipto filiã adamauit eã ⁊ dixit pri ei⁹. Da mihi filiã tuã i vxorem. Ille ꝟo dixit ei. Nõ poſſum tibi dare eaz niſi pri⁹ interrogauero deũ meũ. ⁊ ꝓſurgẽs abiit ad dmonẽ: ⁊ dixit ei. Monach⁹ q̃dã vult accipe filiã meã i vxorẽ: dabo illi eam vel ñ. Rñdit ei demõ dicẽs. Si negat deũ ſuũ. baptiſma ⁊ ꝓpoſitũ monachi da eam illi. Ueniẽs aũt ſacerdos locut⁹ eſt eadez ꝟba ad monachũ. q̃ ſtatim ꝓſenſit: ⁊ mox q̃ſi colũba exiit de oꝛe ei⁹ ſpũs ⁊ volauit i celũ. Pergẽs aũt ſacerdos ad demonẽ di/xit. Ecce pmiſit ſe monach⁹ illa tria q̃ ꝑce cepas factuꝝ. Et rñdens dyabol⁹ dixit. ñ des illi filiã tuã: q⁹ deus ei⁹ nõ diſceſſit ab

eo: sed adhuc adiuuat eū. Dō cū audisset monach⁹ ille ingemiscēs dixit ī semetipo Si tātā bonitatē oñdit ī me de⁹ me⁹ cum ego infelix negauerim eū: r baptismū r p/ positū monachi: r adhuc adiuuat me: cur recedā ab eo. r receptꝫ monitꝫ cū celeritate venit ad heremū ad q̄ndā magnū senē: et narrauit ei omia. Cui senex dixit. Jeiuna tres hebdomadas cōtinuas: r ego depca/ bor deū p te. Et cū cōpleta essꝫ hebdoma/ da prima ī terrogauit frēm illū senex dicēs vidisti aliq̄d. r ñdit. vidi colūbā in altitu/ dine celi sup caput meū stātē: r dixit ei se/ nex Attēde tibimetipi r depcare deū. Se cūda ꝥo hebdomada īpleta iterꝫ venit se/ nex: r dixit ei. vidisti aliq̄d. r ñdens frater dixit illi. vidi colūbā venientē iuxta caput meū. Jtē cōpleta tercia hebdomada veīt ad eū pr̄ r interrogauit eū si aliq̄d pl⁹ vi/ disset. r ñdit ille. vidi colūbaz qz venit et stetit supra caput meū: r dū vellē tenere eā intrauit ī os meū. Tūc senex gr̄as dō egit r dixit fri. Ecce de⁹ iā suscepit pñiaz tuaz de cetero attēde temetipm r esto sollicitus Et ñdens fr̄ dixit. Exh te iā nō derelin/ quā sed tecū ero donec moriar.

Adhuc de eodem

a Byciamus opa tenebraꝝ .i. pctā mortalia. Uñ h ē dicēdū de pctis mortalib⁹. Jstū kmōem q̄re ifra ser. cxli.

Dñica scda in aduētu Sermo iij.

De reddenda rōne in iudicio

Rūt signa ī so

e le r luna r stellis rc̄. Luce. xxi. Mar. xiij. Math. xxiiij. Aris. iij. topicoꝝ. Jnest dō iusticiā facere. Si g corpa q̄ hic castigank diuerꝫ plagꝫ vt exer ceank in bonis opib⁹ nisi r bona q̄ hic pfe cerūt ī corpe manēte: remunerarēt ī futu ro: r multi q̄ iniq̄ agūt nisi punirenk ī futu ro nō essꝫ de⁹ iust⁹. Cōtra qđ dic̄ ps. Ju/ stus dñs ī oīb⁹ vīs suis. Ergo resurrectio mortuoꝝ erit tā bonoꝝ q̄z malorꝝ. tūc eniz manifestabūk oīa abscōdita: qz km dictuz xpi. nihil optū qđ nō reuelet Tūc redditu ri sumus rōem vnusq̄sq̄ put gessit ī corpe suo siue bonū siue malū. r tpe illo erūt sig in sole r luna. In pcedēti dñica actū est ō aduētu xpi in carnē. q̄ est aduēt⁹ amoris. In hac aūt dñica agik ō aduētu xpi ad iu diciuz q̄ est aduēt⁹ timoris. vt amor nos ad bonū inuitet: r timor nos a malo reuo cet. Uñ ī pñti kmōe tria sunt dicēda. Pri mo de loco r tpe generali iudicij. Scdo ō q̄b⁹ nos optet r̄ddere rōez. Tercio exēplū

O Quātū ad primū sciēdū q̄ iudiciū ē duplex. s. pticulare r generale. Particula re ꝥtingit ī morte hoīs. Eccī. xli. Hoc iu diciū a deo oī carni. Uñ Jnno. de vilita/ te hūane cōditōis. li. iij. dic̄. q̄ tā bonus q̄m malus añq̄ ania egrediat de corpe videt xpm q̄si in cruce positū. mal⁹ ad cōfusionē vt erubescat se nō esse redēptū sua cl'pa sā/ guine xpi. i. fructū redēptōis nō hr̄e. Un/ de de mal' ōr. Uidebūt in quē pupugerūt. qō intelligik de xpi aduētu ad iudiciū: r ō aduētu ad diē mortis. hec ille. Uñ Luc. xij Estote pati q̄z q̄ hora nō putatꝫ fili⁹ hoīs veniet. Generale iudiciū est in q̄ oēs hoīes sūt iudicabunk. ij. Thoī. v. Oēs nos ma/ nifestari oportet añ tribunal xpi: vt referat vnusq̄sq̄ ppria put gessit in corpe suo si/ ue bonū siue malū. Locꝰ aūt extremi iu/ dicij erit vallis Josaphat in aere. sup lo/ cū in q̄ xps ascēdit in celū. Uñ Johelis. ij Cōgregabo oēs gētes r adducā eas ī val lē Josaphat r ibi sedebo vt iudicē oēs gē tes. Tpus extremi iudicij erit ī fine secli. De die aūt r hora incertū est: Math. xx/ iij. De die aūt illa nemo scit. Uñ sciendū q̄ certā r determiatā horā nemo scire pt ni si cui sol⁹ de⁹ vult reuelare. Quidā em di/ cūt extremū iudicium ī media nocte fieri. km illō Mat. xxv. Media nocte clamor factus est ecce spōsus venit. exite obuiā ei Quidā dicūt extremū iudiciū fieri ō mā/ scz in auroza. allegātes illō dictū ps. Jn matutino interficiebā oēs pēctores terre. Sz btūs Aug. dic̄. q̄ tūc veniet q̄n nō spe rabik. Uñ xps dicit Math. xxiiij. Vigila te g̃ q̄z nescitis diē neq̄ horā P Sed q̄tuz ad scdam ptē ist⁹ kmōis sciendū q̄ extremū iudiciū valde est timēdum ppter rationē districtā quā in eo reddituri sum⁹ Nam pro rōem reddituri sum⁹ de cogi/ tōib⁹. Uñ Sap. i. Jn cogitatōib⁹ ipi⁹ iter rogatio erit. vñ Bre. Sic deus vias nr̄as cōsiderat r cūctos gressus dinūerat: vt nec minutissime cogitatōes q̄ apō nos ex vsu viluerūt ei⁹ iudicio indiscusse remaneant O q̄ tot vindicatōes et luxuriosas r alias prauas cogitatōes in corde cū deliberatō ne r ppositō tenuert quō ñdebūt. Ergo

qlibet debz custodire coz suũ a ꝑuis cogitatõibꝫ: sꝫ cogitãs deo se esse de eis reddituꝝ rõem. Hiero. in epla. Quidqd pudet dicere pudeat z cogitare. nã sicut qs ꝓecũ dat in factis coꝝã hoibꝫ. sic in cogitatiõibꝫ ꝓecũdari dz coꝝã deo. Uñ. i. Reg. xvi. Hõ videt ea q̃ parẽt: deꝰ aũt intuet coz. Uñ dicit etiã Salomõ puer. iiij. Coz tuũ oĩ custodia fua: qz ex ipo vita pcedit. Scõo reddituri sumus rõem de ꝓbis. Mat. xij De omni ꝓbo ociosꝺ qd locuti fuerĩt homines sup terrã reddẽt rõem ĩ die iudicij. Sed si diceres. qd est ꝓbum ociosum. Respõdeo ꝑm Hiero. Uerbũ ociosum ẽ qd sine vtilitate loqntis vl audiẽtis ꝓfertur. Uñ etiã Bre. in moza. Ociosum qppe ꝓbum est qd aut rõe iuste necessitatꝫ: aut intẽtõe pie vtilitatꝫ caz. O qd tũc dicti sũt hoies iracũdi q ex ira z vidicta maledixerũt primis. De qbꝫ apls. Neqꝫ maledici neqꝫ raptoꝛes regnũ dei possidebũt. Silꝫ ꝺtractoꝛes q famã ꝓximi denigrauerũt. De qbus ꝺz puer. xxiij. Cũ detractoꝛibꝫ ne cõmiscearꝫ: qz repẽte ꝓsurget pditio eoꝝum. Itẽ qd dicturi sunt hoies mẽdaces q ꝓximos suos deceperũt. ps. Perdes oẽs qui loquũtur mendaciũ. Itẽ blasphemi q per vulnera z sanguinẽ xpi iurauerũt. Silꝫ z illi q ꝑ nomẽ dei vane z qñqꝫ mẽdaciter iurauerũt. Cõtra qs ꝺz Eccl. xxiij. Juratõi nõ assuescat os tuũ. multi em casus in illa Ergo dicit xps Mat. v. Sit ꝛmo vr est ẽ nõ nõ. Uñ memoria extremi iudicij debz esse custos lingue. nã qlibet dz cogitare q ꝓpoꝛtet eũ de ꝓbis suis deo rõem reddere

O Tercio reddituri sumus rõem ꝺ opibus ipius coꝛpis. Uñ Eccls vlti. Cũcta que fiũt adducet dñs ad iudiciũ ꝑ oĩa errato sive bonũ sive malũ sit. Uñ de cũctꝫ gressibꝰ pedũ z saltibꝫ reddituri erimꝰ rationẽ. Job. xxxi. Nõne vias meas ipe ꝓsiderat z cũctos gressus dinumerat. Docñ attẽdũt choꝛizãtes z supbe incedẽtes. Similiter ꝺ tactibꝫ illicitꝫ manuũ z illicito visu oculoꝝ z auditu auriũ. Hoc illi nõ attendũt q illicite se z alios tãgũt osculãdo z amplexãdo. Silꝫ reddituri sumus rõem de donis coꝛpis. s. de foꝛtitudine: iuuẽtute z sanitate z pulcritudine. Silꝫ de actibus ipius coꝛpis. s. qtiẽs inebriatꝰ fuisti. qtiens actũ luxurie extra mrimoniũ ꝓpetrasti. qt choreas choꝛizasti. quotiẽs vxoꝛem ꝓpriã vel alios hoies ex ira vl vndicta ꝓcussisti vel lesisti ꝛc. ℟ Quarto reddituri sumus rõem de rebꝫ tpalibꝫ triꝑliciter. Prio quõ qlibet lucratꝰ sit oĩa tẽpalia q̃ in hac vita possedit vsqꝫ ad vnum denariũ vtꝫ iuste vl iniuste. O sic iã cursꝰ mũdi est ad tpalia lucrãdũ tũc iã vix sine pẽto mortali lucrantꝰ. Uñ apls. Qui volunt diuites fieri incidũt in laqueũ dyabli. Scõo redditurꝰ est rõeꝝ vnuſqſqꝫ ꝺ tpalibꝫ quõ ista expẽdit vsqꝫ ad mĩmũ denarium. Hoc illi gulosi z ebrioſi attẽdere deberẽt q tot denarios ĩmo grossos z florẽos supflue expendũt. q qñqꝫ a mane ad vespeꝛã: ĩmo qñqꝫ ꝑ itegrã noctẽ ĩ tabnis sedẽt. z se cũ vino supflue replẽt z inebriãt. de qbus oĩbꝫ denariꝭ ꝺstricte reddituri sunt rõem. Ergo qlibet xpianus timẽs deum nunqꝫ sine causa z nccitate z vtilitate ꝺbeꝛet bibere vnũ haustũ. sꝫ sp in ꝑmedẽdo et bibẽdo deberet q̃ere sustentatõeꝝ z ꝓfortatõem nature. Uñ Aug. de ꝓbis dñi. Si qd mãducas z bibis ad refectõem z recupatõeꝝ mẽbꝛoꝝ z deo gras agꝫ: tũc tuꝰ cibus z potus laudãt deũ. Silꝫ supbi q in supbia et supfluitate vestiũ expẽdunt bõa sua scissuras z caudas faciẽdo z mlta paria vestiũ. pcurãdo. Silꝫ z lusoꝛes q pludũt bona sua cuꝝ pẽto z ꝺ deũ. de qbꝫ oĩbꝫ redditurl sunt rõem. Nã qlibet xpianꝰ sic male expẽdens bona sua ꝓpterea ꝑ damnari: etiã si nulla tẽpalia iniuste acqsierit. Exẽplũ de epulõe. vt hꝫ Lu. xvi. vbi ꝺz. q erat qdam diues q epulabat qtidie splẽdide: z induebat purpura z byſſo ꝛc. Ibi nõ fit mentio q fuit vsurarꝰ vel raptoꝛ: sed q bona sua male expẽdit: z q pauperi Lazaro nõ subuenit. iõ sepultꝰ est ĩ inferno. Chrik. sup Math. Diuitias accepisti nõ vt lasciue ꝓsumas: sꝫ vt in elemosinis expẽdas. que em habes pauperꝭ sunt sꝫ tibi credita sunt. etiam si ex laboꝛibꝫ iustis z hereditate pria possesſoꝛ eoꝝ factus es. Uñ hꝫ in decre. Nõ est minꝰ pctm auferre hñti qꝫ ꝺnegare indigẽti. dist. xlvij. Sicut bi. Uñ etiã Amb. in qda ꝑmõe: Non minoꝛis ẽ crimis hñti tollere qꝫ cũ posses indigẽtibꝫ denegare. Uñ etiã Basili. Nõ ne inqt spoliatoꝛ es q̃ dispẽsanda suscepisti ꝓpria reputãdo. Est enim ciby famelici quẽ tu tenes: nudi tunica quã in ꝓclaui cõ fixas. discalceati calcei q̃ penes te marce-

scunt. indigēt argētū qō possides hūatus

S Tercio redditur⁹ es rōez quō heredib⁹ dimisisti bona tua. qz ex eis puenire pñt lites que pñt oriri post mortē tuā īter heredes ppter bōa tua. qz meli⁹ essz nullū denariū post mortem relinqre qs causam litis heredib⁹ mīstrare. qz ille q nō facit posse suū ordinādo bona sua. qcūqz mala et pcta siue lites siue piuria siue inimicicie ex talib⁹ bonis inter heredes fiūt: q mala puenire potuit z noluit ī aīa sua nocebūt. qz priuabit suffragūs ꝓsanguineoꝝ suoꝝ z etiā ideo punietꝫ q ex pcitate z auaricia sua noluit ea añ disponere Ergo qlibz hō tpalia sua bona possidēs dz aduertere dictū Isaie pphe q dixit ad regē Ezechiam Dispone domui tue: qz morieris tu z nō vives. T Quīto redditurī sum⁹ rōez ō tpe q vixim⁹ in pñti mōdo. Ber. Dē tpus nob impēsū a nobis exigeꝫ qliter sit expēsū. Uñ qlibz redditur⁹ est rōez de oīmbus mēsib⁹. ānis: septimanis. dieb⁹. horis z minutis qb⁹ vixit. Sz fortasse trigīta annis vixisti z nūqz deo p tres ānos fideꝫ fuisti. qd faciēdū sit. Rñdeo. q debes de pterito tpe dolere z pfiteri q tps tuū sic vane expēdisti. Et sic ē dicēdū ad singula pūcta vbi qs se reū inuenerit. Itē sciēdū q qlibz: teneꝫ tps suū vtiliꝫ expēdere. Ber. Nil pcios⁹ tpe. z heu nil hodie eo vili⁹ inuenitur trāseūt dies salutz z nemo recogitat. Unde legit exēplū q qdam deuotus hō qñ audiuit horalogiū sonare sp cogitauit et dixit ad deū. O de⁹ iā itez vnā horā tēpis vite mee ꝓsumpsi de q tibi redditur⁹ sū ratōez quō eādē expēdi. Sic qlibz hō deberet se ipm attendere z sp de sero cogitare quō diē trāsactū expēderit. nā dānati ī inferno de ꝟ signāter ꝓqrunt q tps gre tā inutiliꝫ expēderūt. Uñ Hūb. ī tractatu de septuplici timore dic. q qdam deuotus hō existēs in deuotōib⁹ z orōibus suis audiuit quādam vocem lugubrē. Et q̄siuit quid esset Rñdit: Ego sum vna aīa damnata. Et ille. Cur tā amare fles. Rñdit illa. Ego et omnes anime dānate de nulla re intantū dolemus sicut de tēpore gratie quod inutiliter expendim⁹ z peccādo ꝓsumpsimus vbi in vna hora potuissem⁹ de peccatz nostris penituisse: z eternā penā quā nūc patimur euasisse.

Cōtinuatio pcedētis Ser. iiij

Unc videbūt

filiū hoīs venientē ī nube cū pta te magz z maiestate. Luce. xxi. Johes de sctō geminiano dic q sic equus duob⁹ calcarib⁹ tāgit latere vt meli⁹ z fortiꝫ currat viā Ita aīa hois duabz affectōibus sollicitat. vicz amore z timore. Sicdem amore pmij ad bonū puocat: z timore supplicij a malo reuocat. Uñ Ber. Nulla res ita nos ꝓfuat ab oīni pcto īmunes sic terror supplicij siue iudicij: z amor dei Uñ euāgelū hodiernū legit ō aduētu xpi ad iudiciū: vt nob incutiat timor ppter districtā rōnem quā reddituri sum⁹ ī districto iudicio extremo. Uñ ī pñti ꝟmōe pse qz illa q̄nqz de qb⁹ ē reddēda rō q ī pcedēti ꝟmōe dimisi ppter plixitatē. U Pro q sciēdū ē q sexto mō reddituri sum⁹ rōez de aīab⁹ qs traxim⁹ ad peccādū ꝟbo vl exemplo. vl pulcritudie vl ornatu corporis Ergo si qs sciret vl intelligeret aliquē homīnē esse captū ī mala ꝓcupiscētia ppter ornatū vel pulcritudinē vel gest⁹ suos ō ꝟ ex corde deberet dolere z penitere. Hā sic maximū sacrificiū ē zel⁹ aīaz q qs promuet primi salutē. Sic ecōuerso marie offendit de⁹ cū qs primū ꝟbo vel exēplo ad peccādū trahit. nā talꝫ ē homicida primi. z psecutor xpi. Uñ Ber. i ꝟmōe. Hōne videt tibi ḡuiorē ab eo xps sustinere psecutiōnē: q suggestiōe maligⁿ exēplo pnicios⁹ scādali occasiōe ab eo puertit aīas qs rdemit: qz a iudeo q sanguinē istū fudit. Hec mīx: qz intīm diligit xps vnā aīaz vt p ea sinccē essz pat⁹ esset itez mori: ne traderetur fauc⁹ dyaboli. īmo celestz curia tristat cū qs ad pctm trahit. Uñ amb. Īn nō āgelos īgemiscere credim⁹ cū hō penitēs ad pctm trahit et reuertit. Et tales fūt rei in aīab⁹ illis qs sic ad pctm trahūt. qsi eas p pnis manib⁹ occidissent. Uñ hz ī decretz. Dātes occasiōez scādali rei sunt peuntiuz i. q. i. hi qs. Uñ de ꝟ marie essz dolēdū. qz si aīaz vnā cū ppōsito a ꝺo traxisti aīa tua erit p aīa illi⁹. O qd dicturi sunt ī iudicio q qñqz ī vna chorea cū ornatu z pulcritudie corpis decē vel vigīti aīas trahūt a ꝺo Ber. Tot⁹ mūd⁹ ille pciū vni⁹ aīe estīare nō pt. Si enī qs decē florēos pdidissz ō ꝟ doleret. mlto pl⁹ est dolēdū de aīab⁹. Uñ ōr ī ōcre. Flere dēm⁹ qz primuz malo exē

plo corrupim⁹. de pe. di. i. ✠ Septiõ reddituri sum⁹ rõez de officijs z artificijs q̃si xp̃s i iudicio dicerz. Intellectũ tibi cõ cessi q̃ illõ artificiũ didicisti. redde ratõez quõ illõ laborasti. ꝟbi gr̃a. Sic sutor õ su tornia. O q̃d tũc dicturi sũt q̃ coriũ cremãt z sic suũ artificiũ sciẽter falsificãt cerdões. s. Et sartores q̃ supbas vestes p̃pant: z no uas adiuentões vestiũ adinueniũt. Pisto res z fabri q̃ silr sua artificia falsificãt. In stitores q̃ male põderãt z malũ p bono sci ẽter vẽdũt. Picerne q̃ mẽsuras nõ replẽt. Panicide q̃ loca obscura q̃rũt vt sic p̃ios decipiãt. Panifices q̃ pãnos vltra mẽsurã trahũt z dilaniãt. Carnifices q̃ malas car nes vẽdũt. Rustici q̃ lac z butiz falsificãt z agricole q̃ infidelr agros colũt. Carpẽ tarij z alij q̃ p p̃cio diurno fuiũt. z ad tres dies laborant qõ i duob⁹ pficere possent. Silr serui z ancille q̃ infidelr dñis z dñab⁹ fuiũt. nã q̃libz sic deberet p̃rio laborare si cut sibi vellz fieri. Uñ Mat. vij. Oia q̃cũ qz vultz vt faciãt vob hoies z vos eadẽ fa cite illr. Uñ Thob. iiij. Nõ ab alijs nolue rz tibi fieri nec tu alijs facias ¶ Octa uo redditurj sum⁹ rõez de subditz nob cõ missis. Uñ õ platz q̃rit Prio quõ itraue rũt p̃laturã an p se vel vocati a deo. Heb. v. Nemo assumat sibi honorẽ: sz q̃ vocat a deo tãqz aarõ. Scõo quõ rexerũt suos subditos. Viere. xij. Ubi ẽ grex q̃ dat⁹ ẽ tibi. Uñ p̃latura nõ est desiderãda p̃pter districtã rõem. Sap. vi. Judiciũ durissi mũ fiet his q̃ p̃sũt. Braue est em̃ rñdere p oĩbus subditis z piculosũ. Ezech. xxxiij. Sanguinẽ impij de manu speculatoris requirã. Hã q̃libz plat⁹ p q̃libz aĩa sibi p̃mis sa ponit aĩam p̃priã p pignore. Uñ dicit dñs cuilibet p̃lato illud dictũ Ezech. Cu stodi virũ istũ: q̃ si lapsus fuerit erit aĩa tua p aĩa illi⁹. Itẽ illud Ben. xliij. Nõ vi debitis faciẽ meã nisi adduxeritis frez ve strũ minimũ. Hã oĩa pẽta q̃ subditi p̃mit tũt redũdant in p̃latos. Ro. i. Digni sunt morte nõ solũ q̃ faciũt: sz qui p̃sentiũt faci entib⁹. Uñ õr in decre. Faciẽtẽ z p̃sentiẽ tẽ par pena p̃hendit. xxi. q. iij. Omnes. Et hec notanr nõ solũ de magnis plat̃: sz etiã de puis. Sicut ciuis z ciuissa reddi turi sunt rõem de familia: pentes de pue ris. maritus de vxore. Silr hospites q̃ p mittũt in domib⁹ suis lydere: chorizare: blasphemare. hoies inebriari: z i hospitio recipiũt histriões cũ meretricib⁹. z ꝟ ppr lucz tpale: tales faciũt se pticipes oĩm pec catorz q̃ in ptãte ipoz p̃mittũt Sz q̃rit vtrũ pctm̃ sit appetere vel laborare p̃ pla tura. Rñdeo q̃ sic. vñ Chrisr. sup Math. z ponit i decre. Quicũqz desiderauerit pri matũ i terra inueiet p̃fusiõez i celo. di. xl. c. finali. ✠ Bono q̃libz hõ redditur⁹ est rõem de statu suo in q̃ stat. ꝟbi gr̃a. Si cut illi q̃ i mrimonio sunt. Prio reddẽt rõ nẽ quõ mrimoniũ inchoauerr an causa p lis an libidis. Scõo an se mutuo dilexe rũt z pacifice vixerũt. Tercio an tpus de bitũ i actu mrimonij p̃fuauerũt. Quarto quõ pueros educauerũt i formãdo eos p̃ nr̃ z simbolum fidei z p̃cepta dei. Silr vi dua reddet rõez õ viduitate: z ꝟgo õ statu virginitatis. Silr religiosus quõ fuauit ordinẽ z regulã suã. s. pauptatẽ castitatẽ z obediẽtiã. ✠ Decimo reddituri su mus rõem de omissiõe bonorz q̃ facere de buim⁹ z nõ fecim⁹. ꝟbi gr̃a. Unusq̃sqz co gnoscit q̃t dies ieiuniorz nõ soluit cuz bñ ieiunare potuit. Similiter q̃tiẽs dies fe stiuos nõ celebrauit: z q̃t missas sine cã et ex pigricia neglexit. Item q̃t opa miricor die nõ exhibuit paupib⁹. Hã xp̃s in iudi cio requiret sex opa miscdie a q̃libet hoie dicẽs illõ Mat. xxv. Esurini z nõ dedistz mihi mãducare. sitiui z nõ dedistz mihi bi bere. hospes erã z nõ collegistis me. Jte ma ledicti i ignẽ eternũ. Querit si q̃s a ma lo se abstineret n⁹ bonũ faceret an saluare tur. Rñdeo q̃ nõ. Uñ õr in decre. ✠ malo abstinere nõ sufficit nisi faciat quis qõ bo nũ ẽ. de pe. c. cupiẽtes. in cle. Uñ etiã ps. Declina a malo z fac bonũ Uñ etiã Job. xx. Optz opari dũ dies ẽ. veiet ei nox in q̃ nemo opari p̃t. Nec etiã volũtas sufficit nisi seq̃t op⁹. Plres em̃ in inferno sũt q̃ etiã bonã volũtatẽ habuerũt: sz nõ opẽ pfecerr Uñ õr in decre. Hõ ẽ satis bñ velle sz etiã bñ facere. lxxxvi. di. Hõ satz. Ergo dẽm⁹ ñ solũ mala vitare. sz etiã sollicite bõa opa opari. et corp⁹ nr̃m ieiunijs z abstinẽtijs castigare. Uñ Bern. sup Canti. Xp̃s q̃ nõ fallit elegit qõ carni molesti⁹ ẽ. illud g̃ vti lius. illõ etiã magz eligendũ est. Et q̃squis aliud docet vel suadet: ab eo tãqz a p̃secu tore cauendũ est ℒ Uñ legit exẽplũ q̃ q̃dã hõ miricorz p̃pter suã misericordiã

raptus est. ⁊ oñsa sunt ei dei iudicia. Naz ples vidit pñtari ipi iudici. ⁊ vn⁹ ptulit e/ lemosinas q̄s ppter deū dedit. ali⁹ orōnes q̄s deo obtulit. ali⁹ vestes q̄bz paupes ve/ stiuit. ali⁹ opa miscōie q̄bz paupes hospi/ tio recepit. Et ille hec vidēs cogitabat in tra se: tu pla ⁊ maiora opa mifico: die exer cuisti. g̃ bñ habebis cū iudice illo. ⁊ cū euz ordo tāgeret tūc iudex non dixit ad eū. q̄t opa miscōie tu fecisti. sz dixit. q̄s delicias. ⁊ q̄s voluptates ppter me vnq̄z subtraxi/ sti tibi. ⁊ ille obmutuit qz sp in delicijs vi/ xit. Et iudex dixit ei. Nūq̄d audisti me in euāge. dixisse. q⁹ arta ē via q̄ ducit ad vitaz .i. ad regnū celoz. Et ille īmediate ꝙuertit se ad btāz ꝟginē mariā: ⁊ ad illos sctōs q̄s in spēali veneratōe ⁊ reuerētia habuit ut p eo ītercederēt. qz āmodo vitā ei⁹ emēdare ⁊ in abstinētia ⁊ maceratōe carnis āmodo deo fuire pposuit. Nō ⁊ factū ē. Nā inter cessiōe btē ꝟginis marie ⁊ sctōz ad seipm reuersus ē. ⁊ postmodū oīb⁹ diebz vite sue corp⁹ suū macerauit ⁊ ī magna abstinētia vixit. ⁊ sup modū plus q̄z pri⁹ pauplbz mi ficors fuit: ⁊ vitā suā ī bono finiuit. Un/ de ꝟificatū est ei dictū btī Hiero. q̄ dic in q̄dam epla ad nepocianū. Nō memī me le gisse mala morte mortuū q̄ libēter opa pi etatis exercuit. Habet eñ mltos ītercesso res. ⁊ impossibile ē ꝓces mltoz ñ exaudiri

De septē tonitruis Sermo v.

Vnc videbūt

filiū hoīs ⁊c. Sciēdū fratres charissimi ex simbolo sacre fi/ dei q⁹ dñs nr ihs xp̄s vētur⁹ ē ad iudiciuz iudicare vivos ⁊ mortuos: bonos ⁊ malos ⁊ seculū p ignē In q̄ iudicio vnicuiq̄z datu r⁹ ē iuxta meritū ⁊ demeritū sive bonū sive malū. Et h̄ erit cū venerit filiꝰ hoīs cū ptāte mag̃. ut loq̄t pñs euāge. Sciēdū q⁹ iohes vidit vt in Apoca. x. h̄ angelū dei fortem descēdentē de celo. q̄ pedē suū dextz posu it sup mare. sinistz sup terrā collocauit: ⁊ iurauit p viuētē in secla sclorz q⁹ nō erit vl tra tps. Hlo. tps misōie sz tps iudicij et iusticie. Et locuta sunt ei septez tonitrua. Quid g̃ ista septē tonitrua sunt nisi septē calamitates q̄ sup pctōres ī fine secli ꝓsū/ mabūt. D Per primū tonitruū possu m⁹ recipe mortuoz resuscitatōez. Un ad Thes. Canet eñ tuba ⁊ mortui resurgēt incorrupti. q̄z horribil ⁊ eni hec tuba sona bit Hiero. dic. Sive dormio sive vigilo: sive aliq̄d alid facio sp illa vox nouissime tube sonat ī auribz meis. Surgite mortui veite ad iudiciū. Un Volgot sup li. sapie Vox tube erit son⁹ q̄dā sensibil ⁊ imperiū vocale xp̄i q̄ p̄cipiet mortuis resurgere. iu xta illō Joh. v. Mortui audiēt vocē filij dī: ⁊ q̄ audierit viuēt. De q⁹ voce dic Chri so. Uere vox mag̃. vox tube horribil: cui oīa obediūt elemēta. q̄ petras scidit. iferos apit. portas ereas frāgit. vincula mortuoz dirūpit. ⁊ de pfundo abyssi aīas libatas cor pib⁹ suis assigt. Itē hec vox ut dic Chrisō. audiet ī celo. Et tūc videbūt filiū hoīs ve niētē ī nubib⁹ celi. Tūc illuc veiet Adā cū oīb⁹ suis ī deū credētib⁹ ⁊ eū colētib⁹. Abra am cū oīb⁹ bonis pīarchis. Isaias cū oi bus verz ꝓphetz. Dauid cū oīb⁹ bonis re/ gib⁹. Janitor celi petr⁹ cū oīb⁹ apl'is ⁊ euā gelistz. Stephan⁹ ⁊ laurēti⁹ cū oīb⁹ q̄ suū īnocētē effudert sanguinē. Nicola⁹ ⁊ mar tin⁹ cū oīb⁹ ꝓfessoribz. Katherina cū oībus ꝟginib⁹. Elizabeth cū oīb⁹ viduis. Anna cū oīb⁹ ꝓiugatz. Regina celi cū oīb⁹ sacerdo/ tib⁹ ⁊ religios q̄ vsqz ad mortē ī ei⁹ obsequo pmāserūt. Itē vox hui⁹ tube audiet ī iferno vt ait Chris. Et tunc lucifer sathanas asmode⁹ beelzebub veniēt cu oī exercitu ī fernoz. Itez audiet vox h⁹ tube p totum mūdū ab oriēte vsqz ad occidētē: ⁊ rīsurgēt oēs hoīes piter q̄z corpa ī terra q̄euerunt Veniet illuc Cayn q̄ frēm suū occidit cuz oīb⁹ homicidis. Judas cū traditoribus. Pilat⁹ cū oīb⁹ iniustz iudicib⁹. Herodes pueroz necatoz cū oīb⁹ iniq̄s regib⁹ ⁊ pri cipib⁹. Barrabas latro cū oīb⁹ latrōibus Lamech cū oīb⁹ adulteris. Nemroth cū oīb⁹ vsurarijs. ⁊ Giezi cū oīb⁹ iniustz ⁊ fal sis mercatoribz. Symō cū oīb⁹ simonia/ cis. Athalia cū oīb⁹ pueroz necatoribus Jhezabel cū oīb⁹ meretricib⁹. ⁊ sic d̄ alijs Joh. v. Procedēt q̄ bona fecerūt ī resurre ctōez vite. q̄ vo mala egerūt in resurrectōz iudicij. E Per scōm tonitruū accipe possumus sepatōem oīm ibi ꝓgregatorū. ⁊ sepabūt oēs in q̄ttuor ordines. qz vnus ordo sedebit sup sedes iudicū cuz dño ad iudicādū. nō vt sniam dent. sz vt sentētiaz a dño datā ꝓfirmēt. Aug. Tūc cū dño iu/ dices veniēt q̄ nunc p deo iniuste iudicāt. Similiter illi q̄ omnia q̄ habere poterāt ī

ß seculo p dño relinq̃unt: ⁊ paupem xp̃m paupes secuti sunt. sic̃ Petr⁹ ⁊ paul⁹ ⁊ alij discipuli xp̃i ⁊ viri boni ⁊ religiosi. De q̃bꝫ dr̃ Math. xix. Vos q̃ reliq̃stis oĩa et secuti estis me sedebitis sup sedes iudicã/tes duodecim tribꝫ isr̃l. Scõs ordo iudicabit̃ et saluabit̃. ut sunt fideles xp̃i qui p̃cepta dei ꝟuauerũt ⁊ ser opa mi̇ericordie exercuerũt. Quibꝫ dicet̃ illõ Math. xxv. Esuriui et dedistis mihi mãducare. sitiui ⁊ dedistis mihi bibere. hospes erã ⁊ colle/gistꝭ me. nud⁹ erã ⁊ cooperuistis me. infirm⁹ erã ⁊ visitastꝭ me ⁊c. Terci⁹ ordo iudica tur ⁊ cũ sñia cõdemnab̃. ut sunt fideles q̃ fidẽ habuerũt: nec tñ p̃cepta dei ꝟuauerunt nec opa mi̇ericordie ad paupes exercuerũt Quibꝫ dicet̃ illõ Mat. xxv. Esuriui ⁊ nõ dedistis mihi mãducare. sitiui ⁊ nõ dedistꝭ mihi bibere. hospes erã ⁊ nõ collegistꝭ me Tũc dicẽt. O dñe qñ vidim⁹ te sitiẽtem ⁊ esuriẽtẽ ⁊ pegrinũ ⁊ nudũ ⁊ ñ mĩstrauim⁹ tibi. Rñdet. Qõ vni ex mĩmis meis nõ fecistis nec mihi fecistis. Jte maledicti i ignẽ eternũ Quart⁹ ordo statim sine mi̇ericordia dyabolo tradet̃. sic̃ iudei: heretici ⁊ pagani q̃ fidẽ nõ receperũt. Joh. iij. Qui nõ credit iã iudicat⁹ est. Qual⁹ autẽ sepe/mur ab inuicẽ oñdit̃ Math. xiij. vbi dicit̃ Exibũt angeli et sepabũt malos ꝺ medio iustoꝝ. ⁊ mittẽt eos i caminũ ignis ardẽ/tis ibi erit fletꝰ ⁊ stridor dentiũ. tũc sepabi tur frater a fratre. filiꝰ a pr̃e. filia a mr̃e. vx ora viro: vir ab vxore. frater a sorore: vnꝰ q̃sq̃ ꝑm opa sua. Et q̃ hic trigĩta annis ⁊ amplꝰ simul fuerũt sepabunt̃ ⁊ se ãplius nũq̃ lete videbũt. s. q̃stũ ad malos. Mat. xxiij. Tũc erit tribulatio talꝭ q̃lis nunq̃ fuit ab initio. Nã duo erũt i lecto vno: vnus erit de dãnandis ⁊ alter de saluandis Et est sciẽdũ q̃ nullꝰ tũc tp̃is intercedet p alio. Ergo illi errãt q̃ depingũt btãm ỽgi nem ⁊ sctm̃ Johem baptistã ad dextraz et ad sinistrã. Unꝺ Job. xi. Deꝰ cuiꝰ ire nẽo resistere poterit. Et ip̃e iudex dicit p. pphe tã dauid. Cũ accepo tp̃us ego iusticias iudicabo. Unꝺ Chrisꝰ. Nec pderũt ibi diuitie diuitibꝫ nec ꝑentes filijs. nec ãgeli ibi pderũt. Et ego dico nec oẽs scti. Nã si oẽs scti p aĩa dãnata intercederẽt. nec xp̃us ei mi̇ericordiã suã exhiberet. Unꝺ greg. li. xij. moral. Fleq̃ꝫ vltra mi̇ericordia pcẽtis liberat q̃s semel i locis penalibꝫ iusticia iudicantis dãnat. Unde etiã Aug⁹. Ille iudex nec gr̃a p̃uenit: nec mi̇ericordia iã flecti tur. nec pecunia corrũpit̃. nec satisfactõne vl̃ pena mitigabit̃. Ergo hic dũ tp̃s habe tur agat q̃libet p se q̃diu est locꝰ mi̇ericordie q̃ ibi erit locꝰ iusticie. F Per terciũ tonitruũ demõstratio signorũ passiõis xp̃i designab̃ q̃ fiet i publico tremẽdo iudicio. cũ celestꝭ rex ⁊ iudex oĩm hoĩm i vallẽ Josaphat potẽter descẽdẽs passiõis sue i signia radijs solis lucidiora oñdet. Unꝺ Chrisꝰ. sup Math. Crux xp̃i ⁊ cicatrices xp̃i radijs solis erũt lucidiores. Et hec iõ oñdet vt videãt reprobi q̃ iuste dãnent̃ q̃ tantũ p̃ciũ sui sanguis p̃ciosissimi ꝓtẽpserũt. Tunc em̃ vt ait Chrisꝰ. exprobrabit eis dicẽs. Ego ppter vos factus sum hõ ppter vos alligatus sum: ppter vos illusꝰ sum: ppter vos in patibulo crucis mortuus sum. Ecce p̃ciũ sanguis mei qõ dedi p vobis. Ubi est ꝟuitus vr̃a quã mihi p p̃/cio sanguinis mei reddidistis. Et tũc plãgent. s. sup se oĩes tribꝰ terre. Chrisꝰ. Plãgẽt seipos ⁊ sup oẽs iudei et pagani q̃ eũz vnq̃ꝫ suis manibꝫ tã turpiter tractauerũt ⁊ ip̃m fide puersa tã hostiliter impugnauerũt. Plãgẽt se xp̃iani pct̃ores sup eo q̃ p/pter bona eis facta sibi mala reddiderunt Aug. Et fortasse dñs in corpe suo cicatrices ꝟuauit vt vulnera cordiũ suorũ discipuloꝝ sanaret: ⁊ ut i iudicio hostibꝫ exprobraret. ut quincẽs eos dicat. Ecce homi/nem quẽ crucifixistis. ecce deũ ⁊ hominẽ quẽ credere noluistꝭ. Uidete vulnera q̃ fecistis. agnoscite latus qõ pupugistis. qm̃ ppter vos aptũ est: nec tñ intrare voluistꝭ Discedite ⁊ maledicti ⁊c. Festinet ⁊ vnusquisq̃ vt peniteat dũ ꝺ viuit. vt p̃cio sã/guis redimet̃: ne dũ inuẽt⁹ nõ fuerit i nũero redẽptoꝝ fiat de numero ꝑditoruꝫ.

Querit̃ qualiter ⁊ q̃bꝫ xp̃s signa passiõis sue in iudicio ostensurꝰ sit. Rñdeo q̃ bonis ad gaudiũ et honorẽ. malis aũt ad tristiciã et terrorẽ. Nã p̃io vulnera suoꝝ cicatrices oñdet ingẽtis. Unꝺ q̃libet ꝺr̃ oĩ die regẽtiari ⁊ memorari passiõem xp̃i. Unde Amb. Plꝰ em̃ dñe ibu debeo tuis iniurijs quibꝫ redemptus suꝫ q̃ tuis ꝟtutibꝫ quibus creatꝰ sum. Nõ em̃ ß ꝑdesꝭ nisi redimi ꝑfuissꝭ. Nã meditatio passiõis xp̃i est deo valde accepta ⁊ hoĩ fructuosa. Ber̃. Quid ẽ magꝭ efficax ad curandũ ꝓsciẽtie

vulnera: q̄ vulnez xp̄i sedula meditatio.

Scō oñdet coronā spineā supbis: q̄ cū coronis: peplis: caputq̄s z criniby xp̄m offendert. Doc tales supbi cogitare debe rēt cū caput suū supbe ornāt. Et sic dicendū ē de alijs pūctis ifra positis Tercio lā/ceā oñdet iracūdis z iuidiosis: q̄ se z alios turbauerūt z p̄xios odio habuert. gaudē tes de aduersitate z dolētes de pspitate p/ximoz. Uñ Sene. Utinā inaidi oculos hrent in oiby locis vt de oiby felicitatiby toz q̄rent. Hā q̄s ta feliciū sunt gaudia tāti in uidoz sūt gemit⁹. Quarto clauos manuū oñdet auaris q̄ nūq̄s satiāt nec ptētant Cōtra q̄s dic apl's. Uñtes alīnta z q̄bus tegamur his ptēti sim⁹. Quito clauos pedū oñdet chorisantiby. q̄d em̄ tūc dō respōdere pūt quē chorisādo z saltādo sepi⁹ offenderūt. Aug. Dis mot⁹ petulātie salt⁹ est in pfundū cloace Sexto crucē oñdz pigris q̄ nihil arduū aggredi: nec q̄q̄s aduersitat⁹ pati volūt Cōtra q̄s dic Bre. Si illic dulcia appetim⁹ necesse ē vt h̄ amara tolerem⁹. Cōtra qđ plures faciūt q̄ volūt regnare cū xp̄o sz nō pati cū eo. Uñ Ysus. Dēs nos cupim⁹ adire regna celoz. Dura pati fugim⁹: nec op⁹ sufferre laboz.

Septimo flagellū oñdet luxuriosq̄ volu ptatiby corpis satisfecerūt: z corp⁹ z aiam coinq̄nauerūt. i. Eho. vi. Qñe pctm̄ qđ/cūq̄s facit hō extra corp⁹ est. q̄ aūt fornicat in corp⁹ suū peccat. Uñ dr̄ ī decre. Pollutio carnal' lasciuie pl⁹ inq̄nat hoiem inter septē pcta mortalia. xxxij. q. vij. Nō soluz Uñ etiā Arist. de regi. p̄rici. Coit⁹ ē dstructio corpis z abbreuiatio vite. Octauo vestē purpureā q̄ eū pilat⁹ induit. z vestez albā in q̄ derisus fuit ab herode oñdet supbis. q̄ cū scissur⁹ z lōgis caudis z manic⁹ z superfluitate vestiū xp̄m offenderūt ornantes se ad allicīedū aspiciētes ad malas cō cupiscētias. Uñ Chrisō. Si mlier decorauerit se: et ad se visus hoīs puocauerit: extremā vindictā sustinebit. Nono pā/nū grossum cū q̄ oc'li xp̄i erāt ligati oñdet falsū z mēdaciby hoiby z mercatoriby. Haz tales oc'los dñi oīa aspiciētis conant vela re qñ malū p bono nitunt vēdere dare vel mutuare. Decimo funes cū q̄by xp̄s ligatus fuit maniby z brachijs oñdet illis q̄ amplexādo osculando se z alios ad malas libidies puocauerūt. Undecimo fel et acetū cū quo xp̄s potat⁹ fuit oñdet gulos z ebosis q̄ h̄ ī satietate z ebetate vixerūt. ō q̄by dic xp̄s Lu. vi. Ue vob q̄ nūc saturati estis. Uñ Hiero. in ep'la. Impossibile est hic implere vētrē z ibi mētē. Uñ Ber. Qui carnalib⁹ q̄dez voluptatib⁹ pascit⁹ eternaz epulaz delicijs idign⁹ habet⁹. Uñ Amb. in li. de pñia. Ebosus pfūdit naturā. amittit gr̄am. pdit gl'iaz. incurrit dāna tōem eternā. Duodecimo sputū cū q̄ facies xp̄i defedata ē oñdet illis q̄ facies suas decorāt aliter q̄s creati sunt. Uñ Amb. Deles picturā dei si vultū tuū naturali cādore obnubilas z erq̄sito rubore pfundis Et de illo dicit ppha. Dēs vult⁹ rediget in ollā. Hā tales vult⁹ sic h̄ in pñti decorati denigrabūt z punient in infernali igne. Ber. Jn q̄ aūt mēbro creator mag⁹ offendit in eodē pctōr mag⁹ torq̄bit⁹. Deci motercio crines q̄ xp̄o extracti sunt tēpe passiōis oñdet illis viris z ml'ieribq̄ cuz criniby ip̄m offenderūt: faciētes sibi glaucos z crispos z coloratos crines. Sil'r et ml'ieres q̄ discoopt⁹ capitiby incesserūt. et cū ornatu criniū alios hoīes ad peccāduz puocauerunt. Ꝺ Decioq̄to taxillos oñdet lusoriby q̄ ex auaricia z cā lucri luserūt. Hā talis lud⁹ est q̄dā expoliatio. iō nō pt q̄s licite p ip̄m aliq̄d acq̄rere nec etiam retinere. Sz q̄rit vtz lud⁹ sit pctm̄ mortale. Rñdet fm Guilh. q sic. etiā si hō ñ ducit in p̄suetudinē mortal' peccat. Et intellige qñ ex auaricia ludit. q auaricia ē de se pctm̄ mortale. Ex iā dicto ptz q ī piculoso statu sunt lusores q̄ bona p ludū ac q̄sita possidēt z nō restituūt fm p̄silū sui p̄fessoris Decimoq̄nto denarios p q̄by xp̄s vēdit⁹ fuit oñdet vsurarijs. z oīby qui sciēter res iniustas possederūt z ñ restituert Quid eī tales dicturi sūt ī extrēo iudicio cū Judas istos trigīta denarios restituit iudeis p q̄by xp̄m vēdidit. z ipi res iniustas z furatas z vsuras restituere noluert. Uñ dr̄ ī dcre. Usurari⁹ nō p̄t penitz nisi p̄ius vsuras restituat. xiij. q. iij. Quid dicā. Et rō h⁹ ē. q fm Aug. Pctm̄ nō dimittit⁹ nisi restituat ablatū. Ꝺ Per q̄tū tonitruum intelligūt testes q̄s pctor p se hēbit ī iudicō. Pro q̄ sciēdū q p̄im⁹ accusator sue test⁹ sunt pcta nr̄a ppria. Hiere. ij. Arguet te malicia tua. opa em̄ malor eos psequnt. ps. Jn opib⁹ manuū suaz p̄phet⁹ ē pctor

VI

Ber. Tūc loq̄ntia vniuersa pc̄tor̄ opa sic dicēt. Tu nos egisti opa tua sum⁹. vel no lis ꝑ die nos abscōdere ñ poter̄ qz te nō ō ferem⁹: ſz tecū ad iudiciū ꝓgem⁹. accusabi m⁹ te reū multiplicib⁹ crimib⁹. imo ꝓpria ꝓscia hoīs erit test̄ sue dānatōis. Rom. ij. Testi moniū reddēte illis ꝓscia ipoz. Se cūd⁹ accusator erit dyabol⁹ r̄citās oīa ma la q̄ fecim⁹ r de q̄b⁹ pñiaz nō egim⁹. Aug⁹. Presto erit dyabol⁹ r̄citās q̄d̄q̄d fecerim⁹ q̄ die q̄ hora r q̄ loco. tunc obīciet pc̄tori cogitatōes malignas luxuriosas r rācoro sas. Sil⁹ q̄d̄q̄d peccauit loq̄ndo blasphe mādo: detrahēdo: maledicēdo: mentiēdo: peierādo: deridēdo primū: r ipm ad irā p uocādo. Sil⁹ oīa opa corpis. gressus. sal t⁹: visus: tact⁹ r oēs act⁹ luxuriosos. Sil⁹ accusabit de omissiōe. s. q̄t missas: q̄t ſmo nes sine cā neglexisti. q̄t dies ieiunij solui sti: r q̄t dies festiuos nō celebrasti. r q̄t opa miscōie exercere potuisti r ñ fecisti. r sic de alīs. Tūc dictur⁹ ē ille malign⁹ aduersa/ ri⁹. O eq̄ssime iudex iudica istū esse meū p culpā q̄ tu⁹ eē noluit p gr̄az. tibi fuit īobe/ diēs: mihi obediēs. tuā vestē amisit: eum mea veste huc veit. Terci⁹ accusator erit tot⁹ mōs r oēs create. Bre. Si q̄ris q̄ te accusabūt. dico tot⁹ mūd⁹. qz dicz terra O pc̄tor maledicte pedib⁹ tuis sup me ābula sti. fruct⁹ meos māducasti: r deū q̄ te crea/ uit dereliq̄sti. Redde g̃ rōez de oīb⁹. Tunc aq̄ dicet. ego te potaui. sordes laui. pisces tibi mīstraui. redde g̃ rōez. Sol ego te leti ficaui. luce illustraui: redde rōez. Cris. In die illa nihil ē q̄d rñdebim⁹. vbi celū: sol: luna: terra: dies r noctes r tot⁹ mūd⁹ sta/ būt aduersus pc̄tōrē i testimoniū. imo nu mer⁹ pisciū. numer⁹ auiū r nūer⁹ oīm cre aturaz r bñficioz dei q̄ tibi exhibita sunt q̄z vsū habuisti apparēt q̄si pñtes sint: et de his redditur⁹ es rōez. Hoc q̄libz hō co gitare deberet cū in pñti vsū creaturaz et bñficioz dei hz J Per q̄ntū tonitruū accipe possum⁹ vociferatōez iniq̄z. nā ipi iniq̄ maledicēt sibīpis clamādo illō apoc. Ue ve ve. q̄si dicerēt. Ue vob pedes mei maledicti. q̄d mihi misero īputast̄ q̄ p ma lū gressuz r salt⁹ illicitos celi ianuā mihi seraſt̄. ingredimī mō portas iferni q̄ nun q̄ vob ampli⁹ apient. Ue vob man⁹ cur p malū tactū corona gl̄ie me priuast̄. iam ꝓpter vos inducar ad ignē de q̄ amplius nūq̄ egrediar. Ue tibi coz maledictū: q̄d mihi īputasti q̄ tuis cogitatōib⁹ mal' r de lectatōib⁹ me gaudīs celi priuasti. iā inci pit tua tristicia quā nūq̄ seq̄t aliq̄ letic̄ia. O maledicta līgua q̄ta mala mihi feciſti. q̄ tot turpia ꝟba ptuliſti. iō os meū mille ānis r ampli⁹ clamabit nec vnū inueiet q̄ adiuuabit. O maledicti ocli q̄ nūq̄ ꝓ pec catis meis vnā lachrimā fudiſt̄ coz̄ sacer dotib⁹. iā incipit flet⁹ vī intolerabil' cozaz demōib⁹. r cū mille milia ānoz merozē ha bueriſt̄: nūq̄ inde ꝓsolatozē hēbit̄. Quid pl'a. tūc dicēt mōtib⁹. cadite sup nos. r col libz coopite nos a facie sedēt̄ i throno K Per sertū tonitruū itelligere possu/ m⁹ sniaz dānatoz r vocatōez electoz. tūc em̄ dicet rex his q̄ a sinistris ei⁹ erūt. Di/ scedite a me. ab oī leticia mea. r a meis an gel' q̄z ꝓsilia sprexisti. q̄b⁹ pñtib⁹ nullā re/ uerētiā exhibuisti. Discedite vt vos ap̄li⁹ nō custodiāt. sz i manib⁹ inimicoz vīoz⁹ vos desolatos relinq̄nt. Discedite a sctis meis q̄z ꝓuersatōez imitari noluisti. r q̄z festa nō coluistis. Discedite a mea dilecta mīe de cui⁹ familia esse noluisti. cui nunc̄ honorē ipēdisti. de cui⁹ pñtia gaudz oīs celi curia. Discedite a me vt aures vīe nū/ q̄ dulcē vocē meā audiāt. nec manus vīe vnq̄ coronā gl̄ie recipiāt a me. nec ocli ve stri ampli⁹ faciē meā videāt. Discedite g̃ maledicti a celo. qz nūq̄ ampli⁹ aliq̄ō bo nū aiab⁹ vīis de celo descēdet. Discedite maledicti a terra. qz de ipa corpib⁹ vīis nū q̄ aliq̄ō bonū ꝓueiet. Discedite maledicti ad infernū. qz vtrūq̄ tā corp⁹ q̄ aīa ibi si/ ne fine cruciabit K Per septimū tonitruū accipe possum⁹ mltiplicitatem supplicij malor̄ p⁹ hāc vitā r magnitudinē gaudij bonor̄. Hec patēt infra ſmōe. liij. O P.

De eadem dñica Sermo vi.

De q̄ndecim signis ante iudicium

E Rūt signa i so
le r luna r stellis ꝛc̄. Scire de/
bet⁹ filij charissimi. qz sic mira r stupēda pl'a xp̄i aduētū i carnez q̄ venit nos saluatur⁹ ab initio mūdi pcesser̄t sig̃ sic vltimū aduētū ip̄i⁹ q̄ veniet nos iudica tur⁹ pcedēt r mira r mirabilia sig̃. Ergo dic̄. Erūt sig̃ in sole r luna. Uñ in pñti ſmone tria sunt dicēda. Prio q̄ sunt sig̃ q̄ erūt in sole r luna. Scdo ponēde s⁻t aliq̄

Sermo

q̃stiões. Tercio exp̃pluz. Prio g̃ q̃rit q̃ sunt signa illa q̃ erunt i sole luna z stellis. Rñdet vt hz Joel'.ij. Sol ꝓuertet i tene bras z luna i sanguinẽ añq̃ veniat dies domini magn⁹ z horribil'. Uñ etiã Apoc.vi. 6z. Sol fact⁹ est niger q̃si sacc⁹ cilicinus. z luna facta ẽ sic sanguis: z stelle cadẽt sup terrã. i. fulgura ignea dabunt i terrore hominũ ad iudiciũ citatoz. Aug. Tã seua erũt iudicia dei q̃ etiã sol ipm inspicere nõ audebit. Uñ etiã Math.xxiij. Erit tunc tribulatio q̃lis nũq̃ fuit ab initio mũdi vsq̃ mõ nec postea fiet. Uñ etiam Dañ. xij. Ueniet tale tpus q̃le nõ fuit ab eo exq̃ gentes ceperũt esse vsq̃ ad tps illõ. Itẽ sciẽdũ q̃ btus Iero. i annalibz iudeoz inuenit signa q̃ndecim p̃cedẽtia extremũ iudiciũ. sz vtz ꝓtinue futura sint an iterpolatim nõ exp̃ssit Z Primũ signũ est q̃ mare se eriget. xl. cubitz sup altitudiẽ sm̃õtiũ aq̃s stãtibz z in nullã ptẽ declinãtibz tã q̃z mur⁹: vt ꝓficeẽt illõ ps. Mirabiles elatões maris. z h̃ ꝓtinget in penã z terroꝛẽ supboz. Loz supbi est quasi mare feruẽs qõ nõ q̃escit. discordia nãq̃ ex supbia oritur puer. xiij. Inter supbos sp iurgia sunt. q̃ supbz vult altioz esse. q̃ modicũ q̃d factuz sibi reputat magnũ: z reputat se iuuste pati. z reputat se dignũ mlto honoze. igit sp feruet z nũq̃ satiat honoze. Uñ 6z i decretis. Elat⁹ i supbiã i iudiciũ cadet dyaboli lxxiij. di. Qm. Sz inter hũiles sp ẽ pax. q̃ hũilis reputat se vilẽ z subiicit se alijs. Uñ 6z i 6cre. Seru⁹ dei nõ q̃rit quõ alijs appareat maioz sz quõ oibz inferioz videatur. di. xl. Quicũq̃ Scõm signũ ẽ q̃ se cũda die tm̃ in abyssuz demergeẽt ipm mare vt vix videri possit. Uñ Nau. i. Increpãs mare z exiccãs illõ. In signũ q̃ supbi z voluptuosi q̃ se exaltauerũt z p dignitatibz z honoze mõano z ptãtibz labozauerũt z subditos suos z paupes supplãtauerũt tũc hũiliant z deprimũt. Lu. xiij. Oĩs q̃ se exaltat hũiliabit. Uñ puer. xxix. Supbũ seq̃tur hũilitas Terciũ signũ ẽ q̃ oẽs bestie z belue marine ꝓgregabũt sup pelag⁹ z dabũt mugit⁹ vsq̃ ad celũ: z eoz mugitus sol⁹ de⁹ intelligit. Uñ Job. xij. Loq̃re terre z annũciabit tibi: z enarrabũt pisces maris. z h̃ i terroꝛẽ illoz q̃ i chozeis: in citharis z fistul' z alijs musicalibz instrumẽtis nimis delectati sunt: z plus q̃z i deo qz tũc clamoz z risus illoz in fletũ ꝓuertet Lu. vi. Ue vobis q̃ nũc ridetis qz lugebitis O q̃z securi tũc erũt q̃ nũq̃z illicite h̃ gauisi sunt. sz in p̃nti sec'o cũ xp̃o tristes fuerũt z sic xp̃s fleuit sic z ipi salubriter fleuerũt. Lu. vi. Beati q̃ nũc fletis. Uñ etiã Greg. Pñtia gaudia sequũt̃ ꝑpetua lamẽta. Quartũ signũ q̃ mare z oẽs aq̃ ardebunt z h̃ in opp̃obriũ luxuriosoz z adulteroz q̃ hic in delectatõibz carnalibz natauerũt: et libidini sue ꝯ deũ satisfecerũt. qm̃ tales in futuro ardebũt i igne z sulphure. Apoca. xxi. Erit ps eoz i igne z sulphure. Hã. p q̃ libet vice sic hic i luxuria delectati sunt. in futuro spealẽ penã eternã habebũt. Apoc. xxiij. Quãtũ i delicijs fuit tm̃ date illi toz mentũ z luctũ. Quintũ signũ ẽ q̃ ligna siluaz z olera herbaz z oẽs arboreſ dabũt sudoꝛẽ sanguineuz. sic Sibilla p̃dixit vt hz Joel'.ij. In diebz illis dabo p̃digia in celo z i terra sanguinẽ et vapoꝛẽ fumi. Et hoc ꝓtinget in terroꝛẽ homicidaz q̃ ex vindicta occiderũt z vulnerauerũt primum. Hã h̃ est vnũ de q̃ttuoz pctis clamãtibz in celũ. s. fundere sanguinẽ innocẽtẽ. Uñ Gene. iiij. Uox sanguis frĩs tui Abel clamat ad me de terra Sextũ signũ ẽ q̃ oĩa volatilia celi ꝓgregabũt̃ in locũ vnũ adinuicẽ flẽtes z vlulãtes: nõ gustãtes cibũ neq̃ bibẽtes. Et h̃ ꝓtinget i terroꝛẽ gulosoz et ebrioſoz q̃ hic sp in satietate z ebetate vixerũt. qz tales in futuro cibẽt fame z mozte. p̃s. Moꝛs depascet eos. De potu dicit p̃s. Ignis sulphur spũs procellaz ps calicis eoz. Ibi em̃ dãnati guttã aq̃ petiuit: nec tm̃ obtinuit. Septimũ signũ ẽ q̃ tũc ruẽt oĩa edificia. Mat. xxiij. Nõ relinq̃t lapis sup lapidẽ q̃ nõ destruat. Et h̃ ꝓtinget i terroꝛẽ illoz q̃ h̃ pl⁹ solliciti fuerũt i edificijs terrenis. z pl⁹ dilexerũt pulcra edificia q̃z vt i celo p̃parent sibi mãsiões delectabiles Job. xxiij. In domo p̃ris mei mãsiões mlte sunt. O q̃z pl'es sũt tales q̃ pl⁹ oznãt domos i q̃bz corp⁹ morari dz q̃z aiaz in q̃ deo habitare debz. Uñ Isa. ppha. Ue q̃ ꝓximgitis domũ ad domũ z agrũ agro copulatis. vsq̃ zc̃. Diues hõ cũ videret pulcram domũ suã cogitare deberet. O si ita pulcrã habitatõez ꝑparassem aie mee i celo: z cũ tãta sollicitudie z laboze z expẽsis sicut corpi meo i h̃ sec'o ꝓpaui. quam fortassis

corp⁹ meũ breue tpus inhabitabit. Octauũ signũ ẽ qꝫ ignea fulmia surgẽt ab occasu sol⁹ facie firmamẽti vsqꝫ ad ortuz sol⁹ occurrẽtia. Jn signũ qꝫ iracũdũ de⁹ se ondet iracũdis hoibꝫ q̃ ꝑ primos tribula uerũt maledicẽdo z ꝓberãdo. Nã fulgura z tonitrua sunt terribilia: g̃ p ea significat ira dei ꝛ malos z iracũdos. Mat. v. Qis q̃ irascit frī suo re⁹ erit iudicio. Quo z tũc nõ re⁹ erit q̃ alios turbauit z sciẽter ad ira cũdiã puocauit. Sz mãsuetꝫ ondz se ꝓs mite z benignũ. Math. v. Bti mites rc. Et ps. Mãsueti hereditabũt terrã rc. Nonũ signũ qꝫ petre adiuice se collidẽt et in q̃ttuor ptes scindent: z vnaq̃qꝫ ps vt ꝛ collidet alterã. nescietꝫ hõ sonũ illũ: sz tm de⁹: sic factũ ẽ in passiõe xpi ut hr Math. xxvij. Petre scisse sũt. Et ꝟ ꝓtinget in terro rẽ obstinatoz q̃ sunt duriores lapidibus q̃s nec infern⁹ nec iudiciũ extremũ: n⁹ gau dia celi nec passio xpi ꝓt emollire: cũ tm pe tre in passiõe xpi scisse sint. sz ipi nõ pñt sci di ad pñiaz. Decimũ signũ ẽ generalis mot⁹ terre: q̃ adeo erit magn⁹ vt ꝛ qꝫ nul/ lus hõ nullũq̃ aial stare poterit: sz ad ter rã pstern. Apoc. xvi. Et fact⁹ ẽ terre mo tus magn⁹ q̃lis nõ fuit exq̃ hoies esse cepe rũt. Et ꝟ i signũ qꝫ terra ãmodo ñ vlt por tare pctores nec abscõdere: sz optz ut ap/ pareãt corã sũmo iudice. Unde gre. O q̃s an guste erũt tũc vie reprobor cũ supi⁹ vide rint iudicẽ tremebũdũ: inferi⁹ chaos hor/ rẽdũ. a dextrꝫ pctã accusantia. a sinistrꝫ ifi/ nita demonia eos ad iferna trahẽtia. int⁹ ꝓscia accusans: foris mũd⁹ ardens. miser pẽtor sic deꝑhẽsus q̃ fugiet. latere erit ipos sibile: apparere itolerabile. tũc dicẽt illud Apoc. vi. Mõtes cadite sup nos: z abscõ dite nos a facie sedẽtis sup thronũ z ab ira agni rc. Undecimũ signũ est qꝫ oẽs mõ tes z colles in puluerẽ redigent: z oĩs ter/ ra eqbit. Unde Jsa. xl. Qis vallis implebit z oĩs mõs z collis hũiliabit. Et ꝟ ꝓtinget i terrore nobiliũ q̃ seipos in pñti extulerũt z alios hoies spreuerũt: qz tũc ognoscent qꝫ oẽs erim⁹ siles. et de⁹ vnũquẽqꝫ indiffe rẽter ꝓm merita sua iudicabit. Mat. xvi. Filiꝰ hoĩs reddz vnicuiq̃ ꝓm opa sua. Et ꝟ sine acceptõne psonaz. Nã dñs iudica bit sic ꝑ fuũ. dñaz sic ancillã. regẽ sic rusticũ. Unde ps. Cũ accepo tps ego iusticias iudi cabo. Jtẽ in eodẽ ps. Deꝰ iudex hũc hũili at z hũc exaltat. Duodecimũ signũ est qꝫ etiã hoies ꝑ tũc viuẽtes exibũt de cauer nis in q̃bꝫ latitabãt. z ibũt velut amẽtes. nec mutuo sibi loq̃ poterũt. Et ꝟ ꝓtiget i signũ qꝫ null⁹ se excusare poterit i extrẽo iudicio: nec aliqs sctoz ꝑ quocũq̃ pctore intercedet. Decimũterciũ signũ ẽ: qꝫ oĩa sepulcra ab ortu sol⁹ vsqꝫ ad occasũ apien tur: z ossa mortuoz stabũt sug sepl'cra sua Unde Ezech. xxxvij. Ecce ego apiam tumu los vros. Et ꝟ ꝓtinget in signũ: qz oĩa oc/ culta z pctores occulte peccãtes manife/ stabunt z ꝓfundent. Unde xps dicit in euã/ gelio. Nihil optũ q̃ nõ reuelet: nec abscõ ditũ q̃ nõ sciat. Decimũq̃rtũ signũ est qꝫ stelle cadẽt de celo. Math. xxiiij. Stel/ le cadẽt de celo: z ꝟtutes celoz mouebunt Nã oĩa sidera errãtia et stationaria spar/ gẽt ex se igneas comas. Jn eodẽ die ut ꝛ oĩa aĩalia veniẽt ad cãpũ mugiẽtia. z non gustãtia cibũ nec bibẽtia. Sciẽdũ qꝫ stel/ le cadẽt. ꝟ ꝓtinget in terrore illoz q̃ a fide ceciderũt: vel q̃s pspitas vl' aduersitas a deo retraxit. Decimũq̃ntũ signũ ẽ qꝫ ho mines viuẽtes ptũc oẽs morient: z cũ mor tuis rsurgẽt q̃ lõge añ fuerũt mortui. Nota qꝫ celũ et terra nõ renouabunt nec puri ficabunt ꝑ ignẽ. nisi post ablatõem malo/ rũ hoĩm post iudiciũ Querit ꝟ vtz oĩa corpa redigent in cineres. z videt qꝫ nõ: qz aliq̃ morituꝛ: q̃ immediate añ iudiciũ z añ resurrectõem mortuoz vixerũt. sz corpus hois nõ incinerat nisi ꝑ magnũ tps post mortẽ hois. g̃ saltẽ talia corpa nõ incine/ rant post mortẽ ipoz. Rñdet Volgot sup li. Sap. z dicit qꝫ tales resoluẽt ꝑ ignẽ qui ꝓcremabit mũdũ añ diẽ iudicij. et sic resol uent cito z cito repabunt. Ad ꝟ idẽ rñdet Haymo: qꝫ oẽs hoies q̃ sunt nati in pẽto originali tenet hec sñia Bene. iij. Puluis es et in puluerẽ reuerteris. Jtẽ sciẽduz v/ trũ illi dies ꝓtinui sint vl' interpolati: hie ronimus nõ exprimit. Et etiã qꝫ talia sig fiẽt apocriphũ est. q̃dam tm ex eis vel etiaz q̃si oĩa vt patuit ex scripturis sacris ꝓban tur. Et ꝟ q̃tũ ad primã ptẽ huiꝰ ꝑmonis

Sz q̃tũ ad scdam ptẽ tũc ponẽde sũt aliq̃ q̃stiones. Et primo q̃rit vtrũ xps in iu dicio in forma hũanitatis gl'iosa appare/ bit. Rñdet Tho. de aq̃no sup. iiij. li. sñiaz di. xlvij. qꝫ sic. Nam xpus in forma hũani tatis videri ꝓt: z videbit ab oĩbꝫ rã bonis q̃s malis. Tm sciẽdũ qꝫ nõ eq̃liter videbit a bonis z malis. Unde Greg. sup Ezechielez.

Redemptor humani generis eū iudex apparuerit ꝛ speciosus iustis :ꝛ terribil erit iniustis. Quē em̄ mansuetū aspiciēt electi hūc eundē pauēdū atq; terribilē respiciēt reprobi. ¶ Itē scdo queriť vtr culpe oim hoim manifestabunť in iudicio oibus hominib⁹. Dicēduz q̄ de ista materia pulcre scripsit btūs Tho. sup. iiij. sen. et Rich. de sctō vic. dicētes. Oportet q̄ in vltimo ꝛ ꝓmuni iudicio diuīa iusticia oībus euidēter appareat. sentētia aūt ꝓdēnans vel p̄mians iusta esse nō p̄t nisi ſm merita vel demerita pferať. Et ideo sic oportet q̄ iudex ꝛ assessores iudicij merita vel demerita ꝓgnoscāt ad hoc q̄ sentētiā pferāt :ita oportet ad hoc q̄ iusta extremi iudicij snīa appareat vt omnib⁹ snīaz ꝓgnoscētib⁹ merita vl de merita innotescant. vt sicut cuilibet nota erit sua p̄miatio ꝛ sua dānatio. ita omnib⁹ alijs innotescet. Et iō opz q̄ sicut de⁹ cuilibet sua merita vel demerita reducet ad memoriā. ita etiā aliene cognitōi subiacebunt. ꝛ hec ē ꝓbabilior ꝛ opinio ꝓmunior. cuius mgr snīaz cōtrariū dicat. s. q̄ pcta p pñiam deleta in iudicio alijs non patebūt. qz ſm btm̄ tho. intelligendū est q̄ peccata iustoz nō veniēt ad noticiā alioz vt pcta sed vt dimissa sint. Sic em̄ ꝓsideranti oni cuiuslibet occurrēt. ꝛ ex his nō seq̄tur iustis pena sz gl'ia. Dicunť em̄ pcta ꝓmissa tegi inq̄tū de⁹ ea nō videt ad puniēdū Sicut dicit glo. sup illud qđ dr in p̄s. Beati q̄z remisse sunt iniq̄tates: ꝛ q̄z tecta sunt peccata. Ex p̄dictis ꝓcludi p̄t q̄ cor̄a iusto iudice ꝛ oīb⁹ angelis ꝛ hoīb⁹ manifesta erūt cuiuslibet hois merita ꝛ demerita ex quib⁹ iusta sentētia ab ipō iudice pferri p̄t. qz vt ait p̄s. Unicuiq; reddet ſm opa sua. Et h̄ fit qñ dñs deus iustus iudex dicet his q̄ a dextris ei⁹ erūt. Uenite bñdicti possidete regnū vobis paratū ab origine mūdi. Esuriui ꝛ dedistis mihi māducare ꝛc. Qđ vni ex mīnis meis fecistis mihi fecistis. Et his q̄ a sinistris ei⁹ erūt cū suis pctis omnib⁹ hominib⁹ manifestis ī valle ioſaphat dicēs pferēs ꝺ eos iustā snīaz que q̄si gladius bis acut⁹ exibit de ore ei⁹ vt habeť ¶ poca. i. Et ferebis acut⁹ qz itermit corp⁹ ꝛ aīam diuidēs totū hoīem a vita eterna. sentētiās eū ad gehēnaz ignis dicēs Math. xxv. Ite maledicti in ignez eternū q̄ patus est dyabolo ꝛ angelis. id ē hominib⁹ eū ad malū ꝛ in malo imitātib⁹. Esuriui ꝛ nō dedistis mihi māducare ꝛc. Uñ Aug. de ꝥbis dñi. Si in ignē eternū mittiť q̄ nō dedit rē ppriā. vbi putas mittend⁹ erit q̄ invasit alienā. Si cū dyabolo ardere debz q̄ nudū nō vestiuit. vbi putas arsurus erit q̄ vestituz spoliauit. ¶ Tercio q̄riť vtr ignis p̄cedet aduētū iudicis. Rñdet btūs Tho. in. iiij. dist. xlvi. sic. Et sic ascēdet iste ignis sic ascenderūt aque diluuij q̄dragīta cubitos sup omnē terrā. p̄s. Ignis ante ipm̄ p̄cedet. Et idē ignis ſm san. Tho. cremabit corpa eoz añ iudicij q̄ tunc viui repient sive sint boni sive sint mali. Sed malis infliget penā sensuſ bonis aūt in q̄b⁹ nil inueniet purganduz nō infliget aliquē dolorez. sicut nec ignis camini inflixit aliquē de trib⁹ pueris. Daniel. iij. Bonis aūt in q̄b⁹ purgādū aliq̄d inueniet infliget dolorē ſm magis ꝛ min⁹ sicut pl⁹ vel minus purgādū habebūt agēte sic diuīa iusticia. cito aūt poterit purgari q̄d q̄d purgandū erit: qz recupabit intēsiōe qđ amittit in duratōe. Et idē beatus Tho. dicit q̄ ignis ille post iudiciuz inuoluet reprobos: ꝛ q̄tū ad calidū vsti uū ꝛ q̄tum ad illud qđ erat grossum in eo ad infernū descēdet ad penā dānatoz. qđ ꝥo in eo est subtile ꝛ lucidū remanebit suꝑius ad gl'iam electoz. Et idē dicit. Non em̄ ꝓplebiť mundi renouatio nisi expulso pctōre extra mūdū. i. in infernū. Sic igiť patet q̄ ignis ille aduētū iudicis p̄cedet ꝓcomitabiť et seq̄tur. Itē q̄ro q̄riť vtr elemēta renouabunť p receptōez alicuius claritatis. Rñdet tho. iiij. di. xlvij. sic. Terra em̄ vt dr erit in supficie exteriori puia. i. pspicua sic vitr. aq̄ sicut cristallū. aer sicut celū. ignis ut luminaria celi. Itē q̄riť vtr aīalia bruta plāte ꝛ corpa mixta ſmanebūt in illa innouatōe. Rñdet ſm Tho. q̄ nō. Nam bruta aīalia ꝛ plante ꝛ corpa mixta corrumpunť ſm totū. i. ex pte materie q̄ formā amittit. et ex pte forme q̄ actu nō manet. Nā hoīes vlteri⁹ nō indigēt aīalib⁹ et plātis sic iā vescunť ꝛ inuanť p illa. Et h̄ q̄tū ad scdam ptem ist̄ius sermōis.

Quantū ad terciā ptem ist̄ius ſmonis est notādū q̄ q̄libet dz formidare vīdictā iudicij diuini. Legiť in li. de apib⁹. Erat monasteriū scti Jacobi apd Leodiū. vñ ibidem q̄dā adolescēs ꝓsobrinus ꝑpositi maioris eccl'ie cā deuotōis religionē intrauit. qđ vt audiuit ꝑpositus indigne tulit

mādauit p clericos cōsobrinū exire. rēnuit ille. Tūc ꝓpositꝰ fortī manu collecta mlt̄itudine satellitū ītrauit violēter cenobiū rapuit iuuenē: ⁊ nudatū sctō habitu induit eū habitu seculari. Abbas ḡ monasteriꝝ collectꝫ maioribꝫ ciuitatꝫ epo ꝓqrit. et totū clerꝝ p tātis iniurijs interpellauit. hūc cū indignāter vix audire vellz eps. ⁊ abbatē portꝰ impeteret duris ꝟbis: flexis genubus abbas cū moderamīe ꝟborum dixit. Judicē ꝫ te o ꝓpposite in terra hīe non possum: sed ꝫ te deū summū iudicē interpello vt infra. xl. dies vterqꝫ nostrū ꝓpareat corā illo sniam iudicꝫ p meritꝫ accepturus. Ad hꝰ ꝓpositus cachinnans cū suis irrisit hoiem atqꝫ spreuit ⁊ repulit exprobratuz. Quid pl'a. Quadragesima autez die circa nonā mortuꝰ est ꝓpictꝰ abbas. Et cū p illo soleniter pulsarēt: sedens ī balneo ꝓpositus q̄siuit a circūstātibꝫ q̄d hꝰ esset. mortq̄dam ingrediēs ⁊ req̄situs de sonitu cāpanaz. Rndit abbatē sctī Jacobi iā defunctū ⁊ p eo pulsatōem fieri tā solenē. Jlico fcor datus ꝓpositꝰ q̄dragesimā die esse q̄ se citatū corā sūmo iudice audierat ab abbate ꝓtristatꝰ aīo dixit suis. Cito videte quid ego faciā. morit̄ꝰ sum. ꝓparere me optet hodie aspectibꝫ iudicꝫ sine mora. cū pꝰ hec balneū egredi festinaret in astātiū manus cū diro eiulatu ⁊ vocibꝫ expirauit. Jbi p/culdubio ꝓpulsus rndere vbi causaz strepitus cessant. iurispitoz aduocatio cōticescit. vbi nec pces nec pciū liberabūt. vbi nec īterlocutoria iudicꝫ sniam ptelabūt

Dñica tercia Sermo vij

De aduentu spirituali

Tes qui venturus es an aliū expectamus. Math. xi. Phus dicī li. phisi. q̄ forma ñ introducit nisi materia prius dispositꝰ sit. sicut patz de puero: cui ī vtero mris ania nō infundit: nisi añ materia ad modū corpis sit dispositꝰ. Sic gra nō datur homi nisi disponat se ad gram recipiē dā. Dō q̄ p ꝟbū dei disponit hō ad spū alē aduētū gre pcipiendū: tūc rogem⁹ matrē gre ⁊c. Tu es q̄ venturꝰ es ⁊c. ℙ Notandū q̄ de⁹ venit in ꝓterito: venit in pnti: veniet in futuro. Scōm ꝓteritū tps venit p carnis assumptōez. fm pns tēpus venit in nos p gre infusiōem. fz fm futurū tps veniet in die iudicij iudicare viuos et mortuos. De primo aduētu actū est ī pria dñica aduētus. De scōo aduētu. s. ad iudiciū actū ē in scōa dñica. Sz ī hodierna dominica agit̄ de aduētu xpi in nos p gre infusiōem. Un in hodierna collecta ī missa petimꝰ vt mētis nre tenebras gra sue visitatōis illustret. Et euāgeliū hodiernū dic̄ de sctō Johe baptista: q̄ interptat̄ gratia. siue in q̄ est gra. Unde in pnti fmone tria sunt dicēda. Prio quō ille aduētus spūal̄ pcellit duos alios aduētus. Scōo q̄re ille spūalis aduētus ē desiderādus. Tercio de duricia vestiū ꝓcludēdo cū vno exēplo

Q Quantū ad primū sciēdū q̄ ille aduētus xpi in mētē pcellit alios duos aduētꝰ. scz in carnē ⁊ ad iudiciū. Prio q̄ cū aduētus in carnē sit soliꝰ filij ī carne mortli apparētis: ⁊ aduētus ad iudiciū sit etiā tm filij in carne gl'iosa apparētis. Al aduētus autē in mētē hoīs est totiꝰ trinitatꝫ. Joh. xiiij Al eū veniemꝰ ⁊ māsiōez apd eū faciemꝰ Scōo q̄ aduētus ī carnē ⁊ aduētꝰ ad iudiciū ꝓmūes sunt bonis ⁊ malis. nā boni viderūt eū in mūdo existētē: sil'z ⁊ mali: sic pharisei: pilatꝰ ⁊ herodes viderūt xpm in carne. Sil'z in iudicio extremo tā boni q̄z mali videbūt xpm venientē in nube. Sed aduētus spūalis in mentē est tm bonoz q̄ ꝓpant se. nō em habitabit ī corpe subdito pctis. Un Haymo sup Joh. Dñm deuz tuū susceptur⁹ in habitaculum cordis tui emūda ꝓsciam tuā ab opibꝫ mortuis ⁊ sup fluis ⁊ immūdis cogitatōibꝫ. q̄ mūdus inhabitatoꝝ mundā q̄rit domū. Un etiaz Ber. sup Lanti. Gratia balsamū purissimū est: ⁊ iō puꝝ ⁊ solidū vas req̄rit. Tercio q̄ illi duo aduētus. s. ī carnē ⁊ ad iudiciū sunt ad nos. sed ille spūalis aduētꝰ est in nos. Jn primo aduētu saluatoꝝ ad nos venit ad celū redituꝰ. Jn mētē ꝟo venit in nob mās̄urꝰ nisi cū immūdicia opeꝝ nostroꝝ q̄si ꝓprijs manibꝫ eum expellamus Un vocat̄ emanuel: qđ interptat̄ nobiscū deus. Un Joh. xiiij. Vos cognoscetꝫ euz q̄ apud vos manebit: ⁊ ī vob erit. Sene. Prope ē de⁹. tecū est. in te est. Un mag̃ securitas est homi deū hīe i se. nā magnum thesauꝝ habet q̄ deū habz. ⁊ q̄ deū habz in se verisīle est q̄ nō sit sine ꝟsolatōe. Al poc. iij. Si q̄s audierit vocē meā ⁊ apuerit mihi ianuā intrabo ad eū ⁊ cenabo cum illo.

e

ꝛ ipe mecū. Bern. Liby aie est gra dei. dulcissimus sane ꝛ omnē habēs i se suauitatē ꝛ delectamētū saporis. Un etiā Basilius O dulcedo melliflua. dulcedo mirāda: ꝙ dulcis es in meditatōe. sz dulcior in orōe. dulcissima in ptēplatiōe. sz supdulcissima in btitudine. Et hoc quantū ad primā p/tē illi⁹ ꝓmōis R Sed ꝙtū ad scōam sciēdū est ꝙ sunt ser ꝓm Guil. lugd. q̄ si cogitāt valēt ad hoc vt ille q̄ p pctm̄ morta/le deseruit deū: ei⁹ spūalē aduētū desiderz

Primū ē ꝙ recogitet. s. quē reliqt. s. pa/trē suū celestē. Deute. xxxij. Deū q̄ te genuit dereliqsti. Naturalis est amor filij ad patrē. naturalis dolor de ei⁹ offensa. sed maior debet esse de offensa patris celestis. Aug⁹ Amādus est genitor sz ꝑponēdus ē creator. Insup dnm suū negauit. qđ ē magnū opprobriū corā deo ꝛ etiā corā hoīb⁹ negare ꝓpriū dnm. Insup vel postremo dereliqt liberatorē suū: de q̄ multū dolere debz q̄ recessisse se videt ab eo q̄ morte ꝓpria eū a morte eterna liberauit. Ecc. xxix. Ingtus sensu dereliqt liberātē se. Refert enim leonē quē q̄dā miles a ꝓpente libauit adhesisse inseparabiliꝛ vsq; ad mortē liberatori suo. Ecōtrario multi relicto dño suo adherēt serpēti infernali. q̄ nihil hz dare nisi qđ ipe possidet. s. eternā damnatōem. Judith. ij. Erui vos de manu eoꝝ. ꝛ tñ vos dereliqstis me. Hiere. xvij. Dñe oēs q̄ te dereliquūt cōfundent. Scdo cogitare debet causam q̄re dereliqt deū. Hieremie. ij. Quid inuenerūt in me pres vri iniqtatis qꝛ elōgauerūt a me ꝛ ambulauerūt p⁹ vanitatē. Unde Volgot sup li. Sap. dic Si bnficia xpi cogitem⁹ ꝛ nram malignitatē pōderem⁹ nō est dubiū si vsum rōnis habem⁹ q̄n occasiōem pnie sentiem⁹. Un poete scribūt ꝙ arpia auis est hns faciem hoīs. sz est auis multū crudelis. intm̄ q̄ interdū fame stimulāte hoiem inuadit ꝛ occidit. Sitiēs aūt extunc cū ad aquā volat vt bibat vbi faciē suā intuēs ꝛ se sibi silem nup occidisse recolēs tm̄ dolorē patit ꝙ ide qnq; morit. Quid g̃ nos rōne vigētes faciemus: qñ deū nostrū ꝛ frem nostr ꝙtū nra interfuit nos occidisse ꝯgscim⁹. ℞ aūt videm⁹ erpsse cū ꝓbū dei audim⁹: vel scripta sctōꝝ legim⁹ deuote. Et q̄cūq; nō penitet de pētis ꝛ desiderat aduentū gre ista recogitās nō est pfectus xpian⁹. nec euangelio dei credit. Et ideo signāter dr Marci. i. Penitemi ꝛ credite euāgelio Tercium est ꝙ cogitet q̄d cū eo reliqrit: qꝛ omne bonū. Aug. Tale bonū de⁹ est vt nemi eū dereliqt bn sit. Quid em̄ erit bonū peccāti erq̄ ipe sibi mal⁹ est seipz occidēdo. Sap. xvi. Nō p maliciā aiam suā occidit. Seneca. Nihil est homi bonum sine se bono. Un Volgor. Merito dolere deberem⁹ p gra quā amisim⁹. efficimur em̄ p culpā de filꝫs dei filij dyaboli. ō familiaribꝫ dei hostes ꝛ pditores ꝛ emuli xpi. ꝛ de regni celestis heredibꝫ erūm⁹ exules et pscripti. Un legit in li. de natu. rer. ꝙ q̄dā auis ē q̄ vocat auis padisi: q̄ ppter insignē pulcritudinē sic vocat. Est em̄ tāte pulcritudis ꝙ null⁹ color sibi desse credit. vox em̄ ei⁹ est ita dulcis et pia ꝙ pt deuotōez ꝛ gaudiuz excitare. Hec auis si capta fuerit ꝛ illaqta irremediabiliꝛ gemit ꝛ plangit. nec vnq; plāgere desinit: donec reddita fuerit libertati. Moraliꝛ ista auis est aia fidel. hec q̄n est in gra est auis pulcerrima. qꝛ i ea relucet imago sctē trinitatis naturaliꝛ ei impsa. hns oēs colores. i. ꝓtutes. Un Hiero. in epla. Oēs ꝓtutes sibi coherēt. ut q̄ vna caruerit oīb⁹ careat. ꝛ q̄ vnā habz oēs hz. Ista capit laqo demōis qñ peccat. qđ ergo restat ei facere nisi plāgere: ꝛ icessanter penitere donec p gram recōciliatōis i istatū pristinū reducat. ꝛ de corno dyaboli fiat denuo auis padisi. Sic plāxit ꝛ gemuit sctus latro iuxta xpm suspēsus donec a fonte gre obtinuit ꝛ audiuit illō Lu. xxiij Amē dico tibi. hodie mecū eris in padiso Et iō oīb⁹ pctōrib⁹ dr a xpo vt hz Math. iij. Penitētiā agite appropinqbit enim regnū celoꝝ. Quartū vt cogitet cui adhesserit. Joh. vi. dixit pet⁹ dño. Dñe ad quē ibim⁹. Bre. Stultū est fuire dyabolo offenso q̄ nullo placat obsequio. Bern. i pso/na dni. Quid cause est ꝙ inimico meo vestroq; pot⁹ fuire vultis ꝙ mihi. Stulticia em̄ maxima ē ab illo recedere q̄ dat regnū celoꝝ ꝛ eterna gaudia ꝛ immēsas diuitias p fuitio trāsitorio: ꝛ seruire illi qui nihil habet dare nisi eternā mortē: eternū ignē ꝛ eternā penā. Sed heu pl'es fuitores hz dyabolus i mōdo isto ꝙ xps. Hā oēs superbi: luxuriosi: iracūdi: auari: mēdaces ꝛ piuri sunt in fuitio dyaboli. Sz humiles casti abstinētes ꝛ pacifici: ꝓaces mites et

obediẽtes sunt ĩ fuitio dei. sz heu plures sũt mali q̃z boni. Uñ.i. Joh.v. Tot⁹ m ũ dus ĩ maligꝝ posit⁹ est. Uñ etiã Aris.v. to picoz. Hoies vt ĩ plimũ sunt mali. ĩ pau cioribꝫ vo sũt boni Quitũ ẽ ut cogitet q̃ nisi adueniat de⁹ nõ recedet dyabol⁹. ps. Ad nihilũ deduct⁹ est ĩ ꝓspectu ei⁹ mali/ gn⁹. Nõ sil' hitãt de⁹ ꝛ dyabol⁹. sic n⁹ lux ꝛ tenebre.nã q̃z cito lux sol' ĩtrat tã cito te/ nebre fugant. Sic est de deo ꝛ dyabolo.ij. Cho.vi. Que ꝓuẽtio xpi ad belial. Se xtũ ẽ vt cogitet hõ q̃ nõ ꝑt venire ad gl'iaz dei:nec ad ipm deũ ĩ futuro:nisi de⁹ ad ho minẽ in ꝑnti veniat ꝑ gr̃az. Aug. Nullus possidet deũ ĩ futuro nisi q̃ h̃ possidetur a deo. Idẽ aug. Desiderate auxiliũ gr̃e q̃ so la hoies liberant a malo.sine q̃ nullũ ꝑs⁹ siue cogitãdo siue volẽdo siue agẽdo faci/ unt bonũ.qz null⁹ sine gr̃a saluat. Hoc ĩ/ citare nos dz ut desiderem⁹ aduẽtũ xpi in nos.qz ꝑ nos ꝛ ꝑ natalia nõ possum⁹ asce dere: g̃ merito gr̃az dei toto coꝛde dẽmus desiderare. Uñ aug.ĩ li.de nat̃a ꝛ gr̃a h̃a xpi ẽ sine q̃ n⁹ infãtes nec etate gndes salui fieri ꝑñt Sz q̃stũ ad terciũ sciẽdũ circa h̃ q̃ xps ĩ hodierno euãge.ꝓmẽdat Johã/ nẽ baptistã de aspitate vestiũ dicẽs. Quid exist⁹ in desertũ videre hoiem molliby vesti/ tũ.q.d. vestis iohis ẽ de pilis camelozum Ubi notãdũ q̃ vest⁹ aspa ꝓfert homi ãnq̃z bona. S Prio vicia carnis domat. ps. Ego aũt cũ mihi molesti essent.s. demo nes ꝑ infestatõnez carnis ĩduebar cilicio. Exẽplũ de Judith vidua q̃ portauit die noctuq̃z ciliciũ ad domãdũ coꝛp⁹ suũ. Sz mollis vest⁹ admũstrat fomitẽ carnis. Ber. Mollia indumẽta molliciẽ aie inducunt Uñ etiã Cipzian⁹. Serico ꝛ purpura in duti xpm induere nõ ꝑñt. Uñ etiã gre.ĩ q̃/ dã ome. Quid est hõ p̃cipue oꝛnat⁹ nisi se/ pulcꝛ foꝛis dealbatũ:int⁹ aũt plenũ spur cicia. Scõo vestis aspa hoiez ab ĩminẽ te tribulatõe liberat. Hoc ptz ĩ ninuitꝫ q̃ bus dñs minat⁹ ẽ ꝑ Jonã ppham dicens Post q̃dꝛaginta dies ninive subuertet. Et u dit⁹ his ꝙbis rex ꝛ ois ppl's inducrt se sac cis:ꝛ sparserũt cineres sup capita eoꝝ. ꝛ ie iunauerũt ꝛ deũ inuocauert. ꝛ auersus est furoꝛ dei ab eis:ꝛ mis⁹ est eoꝛũ. Sic ecõ/ uerso vest⁹ mollis ꝛ p̃cipua irã dei ꝛ plagaz puocat. Uñ legit ĩ gestis romanoꝝ q̃ ille q̃ primitus iter eos vestẽ purpureã iduit: a fulgure pcussus est:ꝛ sic iterijt. Tercio vestis aspa facit oꝛõez exaudiri. Uñ olim antiq̃ induebãt se sacc⁹ cũ a deo aliq̃d ipe/ trare voluert. ps. Respexit ĩ oꝛõez hũiliuz ꝛc. Ecci. xxxv. Oꝛõ hũiliãt⁹ se nubes pene trat.ꝛ donec appꝛopinq̃t ad dñm nõ ꝓso/ labit.ꝛ nõ discedet don⁹ altissim⁹ aspiciat Et ecõuerso vest⁹ moll'ꝛ p̃cipua ipedit oꝛõ nẽ. Hã supbꝫ habit⁹ non ipetrat a deo qđ petit. Uñ Jaco. Supbis de⁹ resistit. vñ Hiero.ĩ epl'a. Qua fiducia erig⁹ ad celum vultũ quẽ ꝓgnitoꝛ non agscit. Quarto vest⁹ aspa liberat hoiez a veste calamitat⁹. q̃ dãnati vestiũt. ps. Induãt sic diploide ꝓfusiõe sua. Hã dãnati ꝓfundunt ĩ coꝛpe ꝛ aĩa. Uñ dic dñs p ꝓphetã. Gloriã eoꝝ ĩ ignominiã ꝓmutabo. Sic ecõuerso pom positas ꝛ varietas vestiũ varietatẽ pẽaz ĩ ducit.qz q̃t tunicas:q̃t pallia. q̃t coloꝛes. q̃t scissuras supbꝫ et supbia iduit: tot pe/ nas p his ĩ fuco hẽbit T Quito aspe ra vestis ipetrat homi stolã gl'ie claritatis eterne. Apocal'. vi. Date sunt illis singule stole albe. Hã vest⁹ gl'ie p̃cellit claritatem solis. Mat. xiij. Fulgebũt iusti tanq̃z sol. De hac claritate loq̃tur Anf. In illa vita pulcritudo iustoꝝ solis pulcritudi q̃ sep/ tẽpliciter q̃z est mõ fit splẽdidioꝛ adeq̃bit. nã si celũ apiret⁹ tot⁹ mũd⁹ ille vni⁹ coꝛpis claritatẽ gl'iosi sustinere nõ possz. Coꝛpus eñ illud qđ cilicio induit ꝛ sacco tegit sep tẽpliciter clarioꝛ erit q̃z sol iã est. sic iã patu it ꝑ autoꝛitatẽ Anf. Et sup h̃ aĩa hois im plebit ineffabili claritate. vñ Ber. Putas q̃lis tũc erit splẽdoꝛ aĩaz qñ solis habebit splẽdoꝛẽ lux coꝛpoꝝ. Ex h̃ elicit q̃ q̃libet dz coꝛp⁹ suũ castigare cũ abstinẽtia esce et pot⁹:inq̃tuz valitudo pmittit: ꝛ domare carnẽ suã cũ cilicio vl' alio aspo indumẽto vt ad talẽ claritatẽ puenire valeat. Unde Hiero.ĩ epl'a. Null⁹ labor dur⁹:nullũ tẽ/ pus lõgũ videri dz q̃ gl'ia eterne claritatis acq̃rit. Uñ etiã Chrisost. de repatõne lapsi. Si q̃tidie opteret nos toꝛmẽta ꝓferre:et ipam gehẽnã puo tpe tolerare ꝑ eo q̃ xpm videre possemus ĩ gl'ia veniẽtẽ. rsctoꝝ ei⁹ nũero sociari.nõ erit dignũ pati oẽ qđ tri/ ste ẽ mõ vt tãti boni:tãteq̃z gl'ie ꝓticipes ha beremur. Insup libẽter q̃libz debz carere delectabilibꝫ carnis ꝛ gaudijs mũdi ut sic possit puenire ad gaudia celi. Uñ aug. de libero arbitrio. Tãta ẽ pulcritudo iusticie

tanta est iocūditas eterne luc⁹: vt etiā si ñ liceret ī ea ampli⁹ manere q̄z vni⁹ diei ho/ra: ppter h̄ solū innūerabiles ānī hui⁹ vite pleni diuitijs ⁊ etiā cū oñi affluētia tpali um bonoꝝ recte meritoꝝ ꝓtēnerent. Idē Aug⁹. li. ij. de ciui. dei. De⁹ erit finis desi/derioꝝ nr̄oꝝ: q̄ sine fine videbit: sine fasti/dio amabit. sine fatigatiōe laudabit. hoc mun⁹ h̄ affect⁹. hec actio ꝓfecto erit oīb⁹ cōis. sic ip̄a vita eterna ꝓmūis ē. ¶ Ultimo nota vnū exēplū ō aspitate vesti um ⁊ abstinētia: ⁊ legit ī li. de apib⁹. q̄ erat q̄dā mlier ī ptib⁹ brabrātie recluſa in quo tugurio q̄ lozicā ferreā portabat ad carnē ⁊ sup lozicā ferreā ex setis piloꝝ ciliciuz q̄ p medīū lozice caro pūgebat. sup nudam terrā ⁊ sup durissimos lapides recūbebat ter tiñ in hebdomada panē dimidia pte mixto cineribꝫ ī mēsura ⁊ pōdere vescebat. ✠ Itē aliud exēplū legit q̄ q̄dā ỹgo ani cula fuit in heremo q̄ trigīta octo annis in vna spelūca māsit: ⁊ deo ibidē deuote fui/uit. ⁊ nisi de radicib⁹ ⁊ herbis ⁊ fructibus arboꝝ cibū sumpsit. ⁊ nūq̄z ī illo lōgo tpe hoīez vidit. ⁊ postmodū duo heremite eā ī prouiso ad ei⁹ spelūcā venerūt ⁊ ipaz defū/ctā inuenerūt. ⁊ sic eā sepulture tradiderūt.

De eadē dñica Sermo viij

De ꝓpatōe cordis

Fili prebe mi bi cor tuū ⁊c. puer. xxiij. Exq̄ ī pñti dñica agit de spūali aduē tu xp̄i ī cor hoīs. In signū h⁹ tūc ip̄a veri/tas petit sibi ꝓpari ⁊ pberi cor. nā ip̄e pat⁹ est illō iplere cū suo spūali aduētu. Unde Aug. li. iij. de pñia. Presto sp ē gr̄a q̄ nūq̄z dficit nisi pr̄i⁹ expulsa. ꝓtinue nc̄ario qō suū ē ispirat si est q̄ recipiat. g ip̄e petit cor cuiuslibz hoīs dicēs. Fili pbe mihi cor tu um. Sciēdū q̄ ī pñti fm̄ōe tria sunt dicē/da. Pr̄io q̄re xp̄s petit cor hoīs: ⁊ q̄liter si/bi dādū est. Scdo q̄ causent mūdicia cor dis. Tercio quō cor mundū ꝓgscit et quō custodit. ¶ Quātū ad primū sciēdū q̄ de⁹ petit cor ⁊ nō aliō mēbꝝ triplici rōe Pr̄io iō q̄ ē spēale hospitiū dei in q̄ q̄esce re cupit. Jō cor interptat q̄si camera oīpo tēt⁹ reg⁹. nā rex celest⁹ delectat inhitare cor Unū puer. Delicie mee esse cū filijs hoīm. Scdo petit iō: q̄ cor ē pr̄icipiū oīum mem brorꝝ. Unū arist. xiij. li. mora. Cor ē pr̄icipi um vite. Et oēs mot⁹ corpis ⁊ sens⁹ ⁊ ōse q̄nter totū hoīez petit de⁹ in h̄ q̄ petit cor Et merito totū hoīez exigit q̄ totū corp⁹ suū ⁊ oīa mēbra sua ī passiōe sua p ipō ho mie exposuit. Tercio q̄ cor ē plenū sāgui ne. iō p̄ petit cor vt filiū suū sanguineū il luc ponat. Hā fm̄ Arist. viij. eth. Sil'e di ligit sil'e. Unū q̄libz dz in corde suo ihm cū suis vulneribꝫ sanguineis locare meditā/do passiōem ei⁹. Unū Ber. ī pson dñi ī q̄/dā fm̄ōe. O hō vide q̄ p te patior. nō ē do lor sil'is q̄ p te crucior. ad te clamo q̄ pro te morior. vide pēas q̄bꝫ afficior. vide clauos q̄bꝫ pfodior. cū sit dolor tāt⁹ exterior: inte rior est plāct⁹ guior cū te tā ingtū expior. Unū etiā hiero. ī epl'a. Cōspui voluit ut ve lamē culpe ⁊ ignātie a cordibꝫ nr̄is auferr. Jn capite pcuti vt caput nostr. i. adā sani tati restitueret. Colaphis cedi ⁊ ỹbis deri deri vt nos ei labỹs ⁊ manibꝫ. i. ỹbis ⁊ opi bus applaudam⁹. ¶ Itē sciēdū q̄ de us vult cor sibi dari nō mutuari nec vēdi Unū Holgot sup li. sap. Illi deo mutuant sua corda q̄ p tpali pspitate ō fuiūt. Hā cū ip̄a pspitas eis subtrahit tūc ⁊ ip̄i sub trahūt deo corda sua q̄ ātea sibi in pspita te mutuauerūt Unū ps. Cōfitebit tibi cū bñ fecer⁹ ei. Sz nō est deo fuiēdū principal⁹ p tpali remūeratōe. Unū dr ī decre. Remu neratōez tpalē nō dz q̄s q̄rere p bono q̄ agit. vt ptz de pe. di. iij. q̄z q̄z. Sz illi vēdūt q̄ deo fuiūt p mercede eterna. Hā spez re/tributōis hz q̄ est mercēnari⁹. Sz illi dāt corda sua deo q̄ ex mera bonitate deo fui/unt. Et h̄ desiderat de⁹. Unū dic ī ỹbis p/missis. Fili pbe mihi cor tuū. q. d. fm̄ hol got. Fili mi p creatōez. fili mi p redēptōez pbe mihi cor tuū p dilectōez ⁊ deuotōem. Unū Christ. Merces maior tibi augetur q̄n nō spe mercedis oper⁹ sz studio placēdi Itē sciēdū q̄ ip̄e de⁹ nō petit ptē cordis sz totū cor vult integliter hr̄e. vñ Mat. xxij. Diliges dñm deū tuū ex toto ⁊c. Hā falco est auis generosa cū diu volauerit p p̄da cor⁹ mercede reḡit. Falco xp̄s ē q̄ p te vo lauit de celo in vter ỹginis. de vtero ỹginis in mūdū. de mōdo ad crucē. et ō cruce ad li bū. ⁊ ecōuersō de mōdo ad celū. g sibi cor tu um recte vēdicat. ¶ Quātū ad scōm sciēdū q̄ tria causant mūdiciā cordis. Pri mū ē vt q̄tidie videam⁹ opa nr̄a ⁊ totā cō uersatōez nr̄az bñ ꝓsiderem⁹. si aliq̄d sit ī

eis reph̄ēsibile vel deo ꝓxiū. Hā hō q̄ vult mūdū cor acq̄rere dz diligēter ꝙba: facta ꝛ ꝓuersatōes suas ꝓsiderare. i. ꝓgscere. qz in ītiū salutz ē ꝓgnitio sui. Scōm qđ causat mūdiciā cordis ē q̄ qđqđ hō inuenit in q̄ deū offendit: vt ꝺ h̄ ꝙam pnīaz agat. Et il la ꝙa pnīa ꝓsistit ī trib ꝯ Prīo in ꝓtritōne ꝙa. Unde dr in decre. Sine ꝓtritōe nullum pctm dimittit. de pe. di. i. p ꝓtritōez. Et il la ꝓtritio dz ex ꝙo ꝛ amaro corde ꝓcedere. vñ Hiere. vi. Luctū vnigeniti fac tibi plā ctū amaz. Unde etiā Bre. Illū quē ꝓspicis delicta fletu dolere. ī ꝓspectu deitatz ñ du bites mīsicordiā ꝓseq̄. Unde ꝑm Petz de tharā. Cōtritio posset eē tāta q̄ totū reatū deleret. i. culpā ꝛ penā Scōo ꝙa pnīa cō sistit in ꝓfessiōe. Unde Amb. Hō em̄ q̄sq̄z a pēto iustificari poterit nisi ipum pctm̄ an te ꝓfessus fuerit. Hā pudor quē q̄s hz in cōfessiōe ē magna ps satisfactōis. vñ Ber. Ideo cōfiteri iubemur pēta vt erubescēti am habeam⁹ ꝑ pena. Hā cōfessio ē pēto rī multū vtil: ut hz in decre. Cōfessio a mor te aīam lībat. apit padisū. spem saluādi trī buit. de pe. di. i. ex his. Tercio pnīa cōsi stit in satisfactiōe q̄ cōiter attēdenda est in pctis. ut ꝓfessor pēset q̄lia pcta cōfitēs cō fiteat vtrū venialia vl̄ mortalia. an pecca uit ex ig̃rātia vl̄ ex īfirmitate: aut sciēter et ex certa malicia. Itē pēsare dz numez pec catoz mortaliū: vtz decē vigīti vl̄ cētū cō fiteat: vel vtrū vnū tm̄ vel duo vl̄ tria pec cata cōmiserit. Itē pēsare dz q̄ diu talis ī pctis iacuit. an a iuuētute. an trigīta ānis vel ꝑ tres annos ī his pctis vixit. ꝛ ꝑm has ꝓsideratōes cōmēsurāde sūt satisfactōnes Unī dr ī decre. Pnīa dz imponi ꝑm q̄ntita tē delicti. xxiij. q. v. excōmunicatoz. Unde dr Deute. xxv. Scōz mēsurā pēti erit mo dus plagaz. si nō h̄ tūc in purgatorio dīn̄ exiget satisfactōez. qz nullū pctm dimittit sine pena. Unī dr ī decre: Plībz modis pēta remittunt̄ sz nō absq̄z pena. de pe. di. i. me dicina. Terciū qđ causat mūdiciā cor dis ē q̄ hō cū sūmo studio ꝛ deuotz orōibz a deo postulet ut eū custodiat ab ill' q̄ sibi displicēt. ps. Nisi dīns custodierit ciui. ꝛc. Hā difficultas pstendi ī bono patz ex h̄ q̄ lucifer cecidit de celo: adā de padiso. iu das de nūero apl'oz. qđ tūc nos q̄ sumus de h̄ mōdo ꝛ sum⁹ infirmi ꝛ debilēs ad resi stēdū. sic q̄ q̄nq̄z ꝑ vnū solū ꝙbum ꝓuoca mur ad iracūdiā vel impatiētiā. g̃ nccē est nos sp in timore dei stare: ꝛ ꝓtectorē nostz deū deuote īuocare. vñ Eccī. xxvij. Si ñ in tīore dñi tenuerz te īstāter: subuertetur dom⁹ tua cito. Unī etiā Ber. ī tractatu de septē donis. Cōtra sunt qđē timor ꝛ re ligio. nec manere ꝓt alterz sine altero ❡ Quantū ad terciū sciēdū q̄ cor mūdū tri bus signis ꝓgscit q̄ silitudinal' inueniūt in vino claro existēte ī mūdo vitro Prī mo q̄ vinū claz in mūdo vitro ē ꝓspicuuz ita q̄ bñ modicū qđ immūdicie cernit ī eo Sic est ꝛ de mūdo corde qđ ī se cito cog scit modicā culpā. Sic ꝛ ī albo pāno par ua macula cito cognoscit q̄ ī immūdo ꝛ ni gro nō cogscit. g̃ clara cognitio ꝓprioz de fectuū ē puri cordis signū. vñ Bre. xxxv. moza. Quāto q̄s maioris gr̃e lumē pcipit tāto āpli⁹ reph̄ēsibilē se cogscit. nam boni clari⁹ in se cogscūt pua pēta q̄z mali hoies bñtes etiā ī se mag̃ pcta. ꝛ pl⁹ flēt boni ꝛ pu niūt se ꝑ quis cl'pis q̄z ec̄ q̄nz mali hoies ꝑ magnis delictz. Unī gre. sup Ezech. Quā to pl⁹ pficim⁹ in cognitōe: tāto nob indig mur ampli⁹ de puerso ope. Scōo claz vinū ī puro vitro nō turbat neq̄z macīat q̄n tāgit siue mouet. Sic ē de puro corde ꝛ pura ꝓscia. puer. xj. Nō cōtristabit iu stū qđqđ ei acciderit. g̃ si patiēs inueniatz in aduersitatibz ꝛ infirmitatibz corpis ꝛ in infortunijs rez: puri cordis est signū. Unī gre. in moza. Nemo nisi iter aduersa ꝓgsci tur q̄ntuz pficit. boni em̄ iō patiētes inter aduersa sūt qz oīa a deo ī bono recipiunt. sciētes q̄ de⁹ nihil ꝓmittit sup eos sine cā. Job. v. Nihil fit ī terra sine causa. g̃ q̄n de us punit aliquē h̄ facit ꝓpter aliquā causā Unī aug. in li. de ciui. dei. De⁹ cū aduersis rebz exagitat aut merita examīat: aut pēta castigat. aut mercedē eternā ꝑ toleratz ma lis ꝛpalibz fuat. Unī etiā dr in decre. Hun q̄z punit q̄s sine cā. di. li. Qui in aliq̄. Sz sciēdū q̄ hoies impatiētes ꝛ ꝺ deū murmu rātes: ꝛ ipm in factis suis reph̄ēdētes non sunt boni. Unī Hugo de sctō vic. Dis em̄ q̄ murmurat venenū in lingua sua portat Hā ꝓꝓriū maloz ē in aduersitatibz mur murare ꝛ deū blasphemare. sz ꝓꝓriū bono rū est deum ī aduersitatibz laudare. Unde Aug. in li. de ci. dei. Afflictōe mali deū de testant atq̄z blasphemāt. g̃ q̄ vnū ꝙbū sibi ꝓxiū sustinere nō possunt veri boni ñ sunt

Sermo

Bre. sup Ezech. Bonꝰ nō fuit q̄ malos to lerare recusauit Tercio vinū pux cū in fundit ad vitx clax tūc saltat sup. Sic bo ni ⁊ mūdi cū tāgunt tribulatōibꝫ ⁊ psecu/ tōibꝰ: siue ī rebꝫ siue in psona. siue verbis siue factꝫ tūc erigūt coꝛ suū ad deū. ⁊ ei oīa ista q̄ patiūt offeꝛt. ⁊ hoc erit eis valde me ritoꝛiū. Insup oēs cogitatōes ꝟba ⁊ opa ⁊ etiā coꝛpales labores ad dei pficiūt lau/ dem ⁊ salutē ppriā in his q̄ūt. Unꝰ Greg. Oīne bonū qđ agimꝰ sp p intētōez ad cele stia eleuemꝰ Ultio sciēdū q̄ nō sufficit se ꝯscere hx̄e coꝛ mundū nisi illꝫ custodi at. ℣ Pro q̄ sciendū q̄ tria valēt ad custodiā coꝛdis. Primū est timoꝛ dei: vt hō deū sibi sp pñtē habeat: ⁊ ipm coꝯscere secreta coꝛdis ppēdat: nā multa pēta ope/ rū cauent ꝓpter timoꝛē hoīm. Quis enim turpitudinē ꝓmittere vellꝫ in pñtia hoīm Multo magꝫ timere dꝫ hō pñtiā dei q̄ pre sens est ⁊ ꝯscit oēs cogitatōes coꝛdis: lo/ cutōes oꝛis: ⁊ opa coꝛpis. Unꝰ gre. in lib. moꝛa. Si deū pñtē ⁊ oīa videtē ⁊ iudicā/ tē crederemꝰ credo q̄ nūq̄ vl̄ raro peccare mꝰ. Unꝰ Boe. de cōsol. phie. Mag̃ vobis fi dissimulare nō vultꝫ insita ē nc̄itas p/ bitatꝫ cū oīa añ oculos agitꝫ iudicꝫ cūcta cernētis Scōm ē custodia sensuum vt hō sollicite custodiat suos oculos ⁊ alios q̄ttuoꝛ sensus. Unꝰ gre. Nō eīm eua lignū ꝓtigisset nisi pꝛiꝰ incaute respexisꝫ: g̃ dili/ gēter custodiēdi sunt oculi: ⁊ sil̄ alīꝫ sensꝰ

Terciū ē fuga ocīꝫ: vt sp aliq̄d boni faci atis siue laboꝛādo siue oꝛādo siue meditā do. Unꝰ hiero. ī epl̄a. Sp aliq̄d boni opꝰ facito vt te dyabolꝰ sp inueniat occupatū vñ Hiero. Nō eīm facile capit a dyabolo q̄ bono vacat exercitio. Unꝰ Lassio. Mēs ociosi nihil aliꝫ cogitare ꝑt q̄ꝫ de vētre ⁊ li bidine. Cuiꝰ ratō est. coꝛ ei cū sit ī cōtinuo motu sp vult circa aliq̄d occupari. ⁊ quia coꝛ ꝓmꝰ ē ad malū q̄ꝫ ad bonū. Bene. vi. Ideo nisi occupet circa bonū sp ꝟsat cir/ ca malū. Unꝰ legit in vitas patx q̄ hō ocio sus mille habz demones eū impugnātes: ſz hō occupatꝰ aliq̄ bono exercitio vix hz vnū demonē eū impugnātē. Et h̄ q̄ꝫtū ad tercia ptē ūstiꝰ ꝑmōis Itē aliū ꝑmonem quō septē sunt q̄ ꝓpant hoīez ad spūalem aduētū gr̃e. Reqre ifra ser. lxvij. ℣

Dñica quarta Sermo ix.
De conscientia

Adueny Iuxta Ysaie

Quis es. Jo

hānis. i. In hac dñica agitur ō q̄zto aduētu q̄ erit ad moꝛtem cuiuslibꝫ hoīs. Ad quē aduētū singul' die bus ꝓpati esse debemꝰ. vñ Lu. xij. Estote pati qz q̄ hoza ñ putatꝫ filiꝰ hoīs veiet. vñ eē Ber. ī medit. Certū ē q̄ moꝛiersꝫ: ī certū q̄ñ: quō aut vbi. q̄ñ vbiq̄ te moꝛs expe/ ctat. tu q̄z si sapiēs fuerꝫ vbiq̄ eā expectaꝛ Isiō. in ꝑmōibꝫ. Quid ī rebꝫ hūanis certi moꝛte: q̄d hoza moꝛtꝫ ī certiꝰ inueniē. Un de q̄libet dꝫ sic viuere singul' diebꝫ q̄ ad pēta vitāda ⁊ ad bona opa faciēda q̄si craſ deberet moꝛi. Unꝰ Sene. ī epl̄a. Oēs diesꝫ velut vltimꝰ ordināti sūt. qz de felicitate hoīs vltima dies dꝫudicat. Unꝰ q̄libꝫ sin gulis diebꝰ dꝫ seipm interrogare in ꝓscia sua dicēdo. Tu q̄s es. Unꝰ in pñti ꝑmone tria sunt dicēda. Pꝛio de q̄ntuplici cōscia ⁊ de effectibꝫ ipi cōscie. Scōo vñ causaꝫ erroꝛ ꝓscie. Tercio exēplū. Quantū ad pꝛimū sciēdū q̄ q̄ntuplex est ꝓscia. q̄z q̄t/ tuoꝛ male sunt: ⁊ q̄nta bona. ℣ Pꝛia est cōscia dilatata: quā hñt isti hoīes q̄ nō pōderāt nisi grossioꝛa pēta moꝛtalia: et de cōibꝫ pētis nō curāt. Unꝰ gn̄dia ⁊uramēta ꝓmūia nō curāt nisi sit puriū solēnizatuꝫ manꝰ ponēdo sup reliq̄as sctōz vel super sctm̄ euāgeliū. Queriꝫ h̄ vtꝛ ⁊urare p deū sit moꝛtale pctm̄. Rn̄deꝫ ꝑm san. Tho. ij. ij. q. xcviij. Quicūq̄ ⁊urat sciēter mēdaci/ ter nō excusaꝫ a pēto moꝛtli. De h̄ etiā q̄ze infra ser. xij. Etiā talis nō hñt luxuriā pro pctō moꝛtali. nisi q̄s ꝓmittat adulterium cū tñ ꝑm scripturā sacrā omis actꝰ luxurie extra mr̄imoniū est moꝛtale pēt̄m. Etiam ūsti ebetatē nō reputāt moꝛtale pētum nisi vomitus seq̄tur. cū tñ ꝑm sacrā scripturā oīs ebrietas q̄ ex ꝓposito ē: est moꝛtle pētz Itē offensam fr̄nā nō pōderāt nisi q̄s vul neraſſet aut occidisſz ipm. cū tñ Math. v. dicaꝫ. Oīs q̄ ⁊ascit fratri suo reꝰ erit iudi cio. ⁊ q̄ dixerit fratri suo fatue. ſ. eū ꝓfūden do reꝰ erit gehēne ignis. Cuiꝰ tūc reꝰ erit q̄ ex vindicta et ira ledit pꝛimū ꝟbis dicē do. Tu fur. tu neq̄. tu latro. tu adulter. vl̄ etiā factis pꝛimū trudēdo. pcutiēdo. vl̄ p crines trahēdo. Itē soluere festa. ſ. laboꝛā do. tabernas visitādo. choꝛizādo ⁊c. Si/ militer ⁊ieiunia ab ecclesia instituta. sicut sūt vigilie apostoloꝝ ⁊ bt̄e virgīs ⁊ q̄ttuoꝛ

tpa.angarias.ſ.ꝛ q̃dꝛageſimaz nõ curant. Itẽ tales etiã nõ hñt cõſciam ſupbe ſe oꝛnãdo in veſtibꝫ p̃cioſ.ad allicieñdũ alioſ homines ad malas ꝓcupiſcẽtias. Itẽ aliq̃ nõ hñt ꝓſciẽtiaz vſuras ꝓmittere ꝛ cũ fraude vel dolo emere l̃ vẽdere:ꝛ ſic de alijs. Oẽs illi habẽt ꝓſciaz nimis dilatatã:ꝛ ſtãt ĩ piculoſo ſtatu.nã p q̃libet pẽto mortali etiã p mimo dãnaꝯ q̃s tã bñ ſicut p maximo. Uñ habeꝯ in decre. Uno pẽto mortali demeꝛeꝯ vita eterna.de pe.di.v.frẽs.cuiſ pena maiꝛ debeꝯ maiori pẽto. Uñ hꝛ in decreꝫ. Pena ſeq̃ꝯ cõtitatẽ pcti. xxiij. q.i. ñ afferam? ℔ Scda ꝓſcia q̃ etiã mala ẽ eſt cõſciẽtia infirma ꝛ nimis ſtricta.quam hñt illi q̃ faciũt ſibi pẽta vbi nulla ſũt pecata.ꝛ ℔ accidit ex inſtigatõe dyaboli. Nã cũ dyabol? tales nõ p̃t inducere ad manifeſta pẽta mortalia: ſic̃ ad blaſphemiã: luxuriã gulã ꝛ ebetatẽ:tũc nitit eos inducere p ꝓſciam erroneã in ꝓplexitatẽ. Queꝛit ℔ vtꝝ ꝓſcientia erronea liget. Rñdetuꝛ q̃ ſic. Uñ Aug. Quidq̃d fit ꝫ ꝓſciẽtiã edificat ad gehennã. Licet ꝑm eundẽ oñe peccatũ eſt dictũ vel factũ ꝫ legẽ dei .tñ cꝫuis aliq̃ ĩ ſe nõ ſunt ꝫ legẽ dei.vt leuare feſtucã de terra, vl̃ calcare ſup calamũ p̃ modum crucis in terra poſitũ. vel verbũ ocioſũ vl̃ riſus.tñ ſi tale q̃d appꝓhẽdit a ꝓſcientia vt ꝫ legem dei exiſtẽs.ꝛ ſic volũtarie in ipſũ fertur. manifeſtũ eſt q̃ volũtarie ferꝯ p ſe loq̃ndo:ꝛ formaliꝛ in illo qđ eſt ꝫ legem dei. Et ſic cõſciẽtia erronea facit pẽtm cũ diffinitiue iudicat aliq̃d eſſe pẽtm.ꝛ ꝫ ℔ facẽ qđ in ſe nullũ eſt pctm̃ vel vix veniale. Unde ſciendũ q̃ ſic̃ valde piculoſũ ẽ hr̃e nimis ſtrictã cõſciẽtiã:ſic̃ iq̃etũ eſt hr̃e nimis ſtrictã Nã tales dyabol? iq̃etat ꝛ ĩpedit in bonis opibꝫ:ſic̃ q̃ nec orare nec ꝓtẽplari :nec ſtudere:nec q̃cꝫ boni libeat eos facere. qꝛ pua pẽta faciũt ſibi magꝶ.ꝛ timẽt vbi nõ ẽ timendũ. Uñ ps .Trepidauerunt timoꝛe vbi nõ erat timoꝛ. Uñ mediũ tenere ẽ opꝫ veſtꝝ ſpm̃ meũ. Uñ Ariſt.ij.eth̃ .Mediũ ĩ oĩbꝫ ẽ laudabile. Uñ Salomõ. Qui ambulat ſimpliciter ambulat ꝓfidẽter. licꝫ timere debeam? vt nõ ꝓtigat nos facilꝫ cadere in pctm̃. ℔ Uñ q̃ꝛit vtꝝ hõ facilꝫ poſſit cadere ĩ pctm̃ mortale. Rñdeo q̃ hõ q̃ habꝫ bonũ ꝓpoſitũ cauẽdi oñia pẽta mortalia ꝛ deo ꝶuiẽdi.talis nõ facilꝫ peccat mortaliꝫ.nã deus ex ſua bonitate ñ pmittit talẽ faciliter cadere in pẽtm mortale. Uñ Rich. Mortle q̃ꝫtũ mihi videt nõ ꝑt ꝓmitti ſine grãdi coꝛruptõe ſui. ſine ſine graui leſiõe ꝓximi.ꝛ ſine magno ꝓtemptu dei. Sed illi q̃ ſine timoꝛe dei viuunt faciliter peccãt mortaliter.nã ſi bibũt non curarẽt bibere ad ebꝛietatẽ ſi vinum habẽrẽt. Si tẽptanꝯ p ĩrã oĩno ſe vindicarẽt ſi poſſent. Si habẽt vẽdere vel emere nõ curarẽt nec hr̃ent ꝓſciaz ſz decipent ſi poſſẽt Tales q̃ ſic ſine timoꝛe dei ꝛ ſine cõſciẽtia viuũt plura pẽta mortalia ẏbis ꝛ factꝫ loq̃ndo ꝛ laboꝛãdo:ꝓmedẽdo ꝛ bibẽdo :emẽdo ꝛ vẽdendo cõmittũt. Ergo nõ habere debem? dilatatã ꝓſciaz:nec etiã nimiſ ſtrictã foꝛmãdo nobis pctm̃ mortale qđ vix ẽ veniale. Sz talis q̃ hz nimis ſtrictã cõſcientiã teneꝯ ſibi eligere diſcretũ confeſſoꝛẽ ꝛ eũ ſeq̃ in q̃bus eũ inforꝫmat.nã de? ℔ req̃ꝛit

Tercia cõſciẽtia ẽ cõſciẽtia ꝑturbata.ꝛ illã habẽt illi q̃ volũt de pctis ſuis deſpaꝛe ꝛ de miſericoꝛdia dei. Et talis deſpatio ẽ peſſimũ pctm̃. Uñ Iſiõ.de ſũ.bo. Deſpatio eſt peioꝛ oñi pctõ . Uñ hiero . Judas pl? offẽdit deũ deſpando cꝫ ꝶm tradẽdo. Uñ null? deſpare debz de pẽtis ſuis etiaz cꝫtũcũq̃ magna ſint . Uñ Beꝛ. Maioꝛ ẽ dei pietas cꝫ q̃uis iniq̃tas . Nam miſericoꝛdia dei eſt infinita. Uñ ꝺꝛ in decre. Miſericoꝛdie dei nec mẽſuras poſſum? ponere: nec tpa diffinire.xxvi.q.vi .his q̃.Qualez conſciaz etiã habẽt illi q̃ crebꝛo in pẽta eadem relabunꝯ.ꝛ cꝫcꝫ peniteãt tñ ꝓpter relapſus freq̃ntiã ꝓprie q̃ndã deſpatõis impulſuz incurrũt ꝛ turbanꝯ.q̃s ꝶs aĩe medic? cõſolaꝯ:cũ petro q̃ꝛẽti: q̃tiẽs ĩ me pecabit frater ſupple de die:ꝛ dimittã ei .rñdit. Nõ dico tibi ſepties ſz ſeptuagies ſepties. Et ꝑm oẽs catholicos doctoꝛes totiẽs q̃tiẽs penitebit .etiã ſi q̃s mille milia pẽta haberet ſi cõteriꝯ de? ignoſcit ei. Uñ Ezech.xviij. Quacũcꝫ hoꝛa pctoꝛ ĩgemuerit oĩm pctoꝝ eius ampli? nõ ꝛcoꝛdabor Sed q̃ nõ hz cõfidẽtiã ĩ deo cꝫuis q̃ñcꝫ cõteriꝯ et cõfiteꝯ: ſi nõ cõfidit miſericoꝛdie dei pẽta ſibi nõ dimittũꝯ. Uñ Amb. Nõ põt agere pniam q̃ nõ ſperat indulgentiam. Aug. Penitẽtia q̃ ex fiducia nõ pcedit inutilis ꝛ ſterilis manet ꝛ ſine fructu ℑ Quarta cõſcia q̃ etiã mala ẽ:eſt cõſcia perueꝛſa.quã hñt illi q̃ pẽta pua põderant :et

magna nō pōderant neq; curāt. Talē cō/
sciētiā habuerūt pharisei q̄b; xps maledi
xit: vt hī Mat. xxiij. Ue vobis pharisei q̄
decimat' mentā anetū ꝛ rutā ꝛ oīe olꝰ oꝛ
ti: ꝛ gūioꝛa legis ptermittit'. Similē cōsciē
tiā hñt ille psone q̄ nō ꝓuenit primis detra/
here. lites ꝛ discordias semīare. ꝛ se sup a/
lios in supbia mētis extollere: ꝛ sic de alīs
Sz de quis sic de ꝓbis ociosꝰ risib; ꝛ iocis
ꝛ de lotōe manuū cū nimiū de aq̄ supfun/
dūt de his cōfitēt ꝛ de magnis obliuiscūt.
℟ Quīta est cōsciētia laudabilis. ꝛ illā
habēt boni hoīes: q̄ hñt bonā rectā ꝛ tran
q̄llā securā: purā: q̄etā ꝛ mūdā cōsciētiam.
ꝛ tles hñt cōtinuū gaudiū. puer. xv. Mēs
secura q̄si iuge cōuiuiū. Hoc sic ptz. naz si
vidēt sup se vidēt deū cū oculis mētis quez
nunq̄ offenderūt. ꝛ si offenderūt tñ peni/
tuerūt: ꝛ spez de remissiōe pctōꝝ suoꝝ ha
bēt. ꝛ hoc cōfert eis gaudiū. Si vidēt infra
se tūc cogīscūt infernū: ad quē nullꝰ ꝓtuosꝰ
siue verꝰ penitēs ꝓueniet. ꝛ ipi sperāt se nū
q̄ illuc vēturos. Si retro se vident cogno
scūt tps ꝓteritū qđ ī fuitio dei expēderūt
Si añ se vidēt cogīscūt futuꝝ tps qđ in fu/
itio dei expēdere intēdūt q̄ diu viuunt.
Si ad sinistrā tūc ꝓgīscūt demōes q̄ nūq̄
ptātē sup eos habebūt: nisi velit se ipīs cū
libera ptāte et volūtate peccādo subīcere
Si ad dextrā tūc cognoscūt angelos q̄ eis
fuīūt in oīi loco ꝛ tpe vsq̄ ad mortē ꝛ ab
insidijs dyaboli ptegūt. ꝛ post hāc vitā ani
mas eoꝝ ad celuz ꝓducūt: vbi cū xpo ꝛ be
ata maria ꝛ cū oīb; sctis eternal' regnabunt.
Jsta oīa iā enumerata ꝓferūt gaudiū bo/
nis ī pñti vita. Uñ Jsi. de sū. bo. Uis nū
q̄ esse trist' bñ viue. bona ꝓscia sp gaudiū
habz. Mat. v. Btī mōdo corde qm ipi deū
videbūt. Et nō solū erūt beati ī fuīo sz eti
am sunt beati ī psenti. qz nulli hoīm ī hac
vita est meli⁹ q̄ homī ꝓtuoso q̄ cū pura cō
scia deo fuit. Uñ gre. in moza. Albsit q̄ tā
ta sit delectatio ī vicijs q̄ta ī virtutibus.
Ber. Magne diuitie sunt bona ꝓscia. ꝛ re
uera q̄d in reb; meli⁹. q̄d in terra q̄ti⁹ at/
q̄ securi⁹ bona cōscia. Sz mali q̄ habent
lesas ꝓscias nūq̄ sunt leti. Hā synderef sp
remordz eos qñ ꝓuertūt ad coꝛ ꝛ inueniūt
se in tali statu in q̄ nō pñt saluari. vñ Jsi.
de sū. bo. Nulla pena gūioꝛ q̄ mala ꝓscia.
Uñ etiā Aug. Jussisti dñe ꝛ ita factū ē q̄
pena sit sibi oīs animꝰ inordinatꝰ. Unde
etiam Boe. de cōsola. philophie. Sicut
probis probitas ipa est premium. ita im/
probis nequicia ipa est supplicīū. Et hoc
quantū ad primum membrum. L
Quātū ad scōm sciēdū q̄ erroꝛ ꝓscie cotin
git septē modis. Prīo ppter ignātiā qñ ne
scit q̄d eligēdū sit vel ad quā ptē declinan
dū. In tali casu hō dz hre recursū ad deū
ꝛ ad passionē xpi. ꝛ dicere cū pe. Doce me
facere volūtatē tuā. Uñ. ij. Paral'. xx. Cū
ignoꝛam⁹ q̄d agere debeam⁹ ħ solū hēm⁹
residui. vt oculos nr̄os dirigamus ad te.
Scdo ꝓtingit erroꝛ ꝓscie ex negligētia
s. cū q̄s negligit cōsciam discutere: vl cū ne
scit se expedire. negligit tñ ab alīs q̄rere ꝛ
īterrogare. Uñ q̄ se nescit in sua cōscia ex
pedire tenet alios sciētificos ꝛ cōsciētiosos
interrogare: ꝛ ipis suā cōscīam denudare.
sicut Nicodemus fecit veniēs in nocte ad
ihm volēs ī sua cōscīa informari. vt habeꝛ
Job. iij. D Tercio causat erroꝛ con
sciētie ex supbia. vt qñ q̄s nō hūiliat ītelle
ctū suū. s. vt melioribꝫ ꝛ frātis velit credē/
re. Cōtra q̄s dic apl's. Captiuātes aūt in
tellectū vrm in obsequm. ħ est q̄ q̄libet in
credēdis articul' pl⁹ dz ꝓsentire fidei q̄ si/
bi. nā ut dz in decre. Fides ꝓphēdit q̄ sunt
sup rōem. xxiij. q. i. Nō turbaꝛ. Et ī agen
dis ꝛ dimittēdis hō dz pl⁹ credere alīs di
scretis ꝛ frātis q̄ sibi. sic Aug. fecit prout
de se dicit in li. cōfeꝛ. Quātuis oēs septē ar
tes liberales p se vltra oēs suos coetaneos
didicisse: ꝛ ppter suas rōes q̄s allegauit ī
suis erroribꝫ seipm defendēdo diu credere
ꝛ baptisari distulisset. tñ in pdicatōe beati
Ambroſij se hūiliauit ꝛ captiuari etiā suū
intellectū pmisit salubrime. Hā btūs am/
broſius ꝓuertit btm Aug. ab erroribꝫ suis
ꝛ eū baptisauit. q̄s uis ipe btūs Aug. erat
tāte sciētie ī artibꝫ q̄ nec ei silis visus ē: tñ
pl⁹ credidit ambroſio q̄ sibi. ꝛ sic ꝓuersus
est. qz nisi ħ fecisset ī erroribꝫ suis pmansisse
nec vnq̄ ad fidē ꝛ ad salutē ꝓuenisse. Un/
de q̄ nō vult errare nihil debz ex se ꝛ ex p/
prio motu facere. sz cū informatōibꝫ ꝛ psi/
lijs alioꝝ illa facere ī q̄b; possz errare. Hā
tales ꝓponere debēt suis discretis ꝓfessoꝛi/
bus ea q̄ facere intēdunt. Uñ Ecci. xxxij.
Fili mi sine ꝓsilio nihil facies: ꝛ post factū
nō penitebis. Quarto cōtīgit erroꝛ con
sciētie ex singularitate: q̄ hō seqns ꝓpriuz
sensum nō cōformat se alīs. nec seq̄t vias

cões alioꝝ bonoꝝ hoim. ps. Singularꝫ ser
rus depastꝰ est eã. Qualꝫ fuit ille elatꝰ pha
riseꝰ q̃ dixit. Nõ sũ sic ceteri hoies. ieiuno
bis i sabbato. Sz q̃libz bonꝰ hõ oz fuge
re singularitatẽ ꝛ elatõz suũpi: in ꝓbis. in
factꝫ. i moribꝫ. in vigilijs. in ieiunijs i oro
nibꝫ ꝛ oz se cõformare alijs bonis hoibus
ꝛ cõmunẽ viã tenere exẽplo bonoꝝ hoim.
Hũbtus dicit q̃ vnꝰ gdus hũilitatꝫ ẽ cum
q̃s nõ declinat ad oĩe qõ est ꝺ cõmunem
sensũ vel cursum oꝛdis: qõ eũ ꝑt reddere
notabilẽ. Sic ecõuerso est gdꝰ supbie qñ
q̃s singularẽ vitã vult ducere. ps. Neq̃ ã
bulaui in magnis neq̃ in mirabilibꝫ sup
me. puer. x. Qui ambulat simpliciter ãbu
lat cõfidẽter. ¶ Exẽplũ legit q̃ q̃daz
voluit singularẽ vitã ducere. ꝛ immunẽ se
esse etiã ab oĩbꝫ pctis venialibꝫ. ꝛ qñ vidit
q̃ nõ potuit viuere sine pctis venialibꝫ: in
cidit i indiscretã tristiciã ꝛ cõseq̃nter i de
spationẽ. sz postmodũ adiutꝰ oꝛõibꝫ ꝛ in
formatõibꝫ discretoꝝ. surrexit de illa ꝺspe
ratiõe ꝛ hũiliter recoḡuit se sine venialiꝫ
nõ posse viuere. Unꝫ Salomõ. Non ẽ hõ
iustꝰ in terra q̃ faciat bonũ ꝛ ñ peccꝫ. Idẽ
puer. xxiij. Septies em̃ i die cadꝫ iustus
ꝛ resurget. Idẽ. Noli esse iustꝰ nimis apꝺ
teipm. Quito cõtigit erroꝛ conscie ex af
fectu inordinato. q̃ affectꝰ inclinat cõsciaz
ad illꝺ qꝺ hõ appetit inordiate ꝛ facit er
rare eũ ꝛ deuiare a rectitudine. Sen̄. Pe
rit oĩe iudiciũ: cũ res trãsit i affectũ. Exẽ
plũ de eua q̃ errauit in cõscia sua: qz cõcu
piuit sciẽtiã dei dicẽte ꝯpẽte. Eritis sicut
dij scientes bonũ ꝛ malũ. Unꝫ Chrisꝰ. Nimi
us amoꝛ ꝛ nimiũ odiũ oẽ puertũt iudiciũ
Unꝫ etiã Aristꝫ. iij. de aĩa. Appetibile sem
p mouet intellectũ sub rõe boni. siue ꝛ bo
nũ sit apparẽs siue existẽs. Unꝫ diligenter
cauendum est cuilibet ne inordinatum af
fectũ habeat ad coꝛpales res. ꝛ sic erret ꝛ
incidat in pctm̃. Unꝫ puer. xxiij. Errant q̃
opant malũ. Sexto ꝓtigit erroꝛ cõsciẽ
tie ex pusillanimitate: qñ. s. q̃s timet nõ ti
mẽda. vel plꝰ timet q̃ oz. ps. Trepidauerũt
timoꝛe vbi ñ erat timoꝛ. Hã timoꝛ idiscre
tus facit hoiez pusillanimẽ. Cõtra qõ oꝛ
Eccl. vij: Pusillanimis esse noli i aĩo tuo.
qz dicẽ Isa. Dicite pusillanimis nolite ti
re. Talis pusillanimitas qñ supat hoiem
tũc ducit eũ in despatõem. Ergo q̃ nõ vlt
errare nec despare debet deo cõfidere ꝛ se
ipum ꝓfortare. ps. Uiriliter agite ꝛ con
fortet coꝛ vestꝝ. Idẽ ps. Misericoꝛdia dñi
plena est terra. Et i illã misericoꝛdiã dei de
bet hõ spare. Unde ps. Speratẽ aũt i do
mino misericoꝛdia circũdabit. O Se
ptimo cõtingit erroꝛ ꝓsciẽtie ex ꝓplexitate
q̃ hõ credit se inter duo pcta ꝓpositũ. q̃rum
altez impossibile sit eũ posse vitare. Unꝺ
q̃rit an ꝓplexitas sit aliq̃d de ncc̃itate. Re
spondeo q̃ ꝓplexitas ꝑt esse q̃d. s. fm erro
neã ꝓsciam. q̃ depositꝫ liberatꝰ erit. Et sci
endũ q̃ ꝓplexitas est multũ nociua. nã ho
minẽ sepꝰ ad infernum demergit. ps. Nisi
dñs adiuuissz me paulomin̄ habitassz i infer
no aĩa mea. Idẽ. Abyssus abyssum inuo
cat. vñ Isiõ. de sum. bo. Abyssus male cõ
sciẽtie ꝛ erronee abyssũ inuocat dãnatõnis
eterne. Ergo q̃libz deponere oz ꝓplexã et
erroneã cõsciam fm cõsiliũ discreti ꝓfesso
ris. Et talꝫ errone ꝰ in ꝓscia sua teneꝫ sequi
informatõem discretoꝝ ꝓfessoꝝ. Hã deus
ꝫ reꝙrit. Unꝫ legit q̃ Innoc. papa cuidam
religioso cõ suluit vt deponeret suã idiscre
tã ꝛ erroneã ꝓsciam. qõ ꝛ fecit. Sic ꝛ cũ ti
bi cõsulit tũc deponere debes et deũ inuoca
re. vt te adiuuet ad eã deponẽdã. nã talis
ꝓsciẽtia impedit hoiez a ꝓfectu ꝓtutũ. ꝛ fa
cit eũ distractũ ꝛ inhabilẽ ad q̃cũq̃ bona
opa. Et ꝫ q̃stũ ad scõm. ¶ Quãtuz
ad terciũ nota exẽplum de aduẽtu xp̃i ad
mortẽ hois. qõ legit in vita fratꝝ ordinis
p̃dicatoꝝ. Fuit in puicia anglie in cõuen
tu derbie frater q̃dã iuuenis valde deuotꝰ
q̃ in villa q̃dã ad quã exierat i domo fratꝝ
minoꝝ infirmatꝰ ad mortẽ pñtibꝰ tribus
fribꝫ nr̄is ꝛ duobꝫ minoribꝫ manu sua ocu
los clausit. ꝛ pleno oꝛe subrisit. cui subꝓi
oꝛ astãs dixit. cur risisz. ait ille. qz mõ ve
nit scr̄us Haymũdꝰ rex nr̄ ꝛ martyꝛ quem
plũmũ dilexi. ꝛ ecce tota domꝰ repleꝫ ãgel'.
Et itez intẽsi ꝰ risit dicẽs. Dña nr̄a aduenit
salutemꝰ eã. Cũq̃ dixissent oẽs Salue re
gina ꝛc. ait infirmꝰ. O q̃s ḡtãter accepit be
ata ꝙgo hãc salutatõez. ꝛ ipa gaudẽs sub
risit. Post ꝫ frater infirmꝰ oculos ad ostiũ
dirigẽs. vultu mutato in pallorẽ ait. Mõ
dñs nr̄ ihs xps veit ad iudicãdũ me. ꝛ fa
ctꝰ i agonia tãq̃ ductꝰ ad iudiciũ i oĩbus
mẽbrꝫ pri ꝰ emortuꝰ: tm̃ ꝓtremuit ꝛ itm̃ su
dauit ut sic̃ testatꝰ fuit ꝓdictꝰ subꝓioꝛ vir
ad tergẽdũ sudorẽ vltꝰ illiꝰ sufficerz: et q̃si
coram iudice ꝓstitutꝰ cũ oĩ tꝛoꝛe disceptabat

dicēs aliqñ vex est. aliqñ nō est ita. Aliqñ
btām ꝺginē interpellās ne discederz ab eo
aliqñ accusantes cōstāter redarguēs. O i-
ąt inter cetera bone ihu cōdona mihi hoc
modicū. Cui subpꝛior ait. Quid ē fr̄ cha-
rissime cōputāt ne pēta modica iter mag.
Heu inąt ita: ꝛ guissime gemēs. Cū autē
moneret a subpꝛiore ꝙ nullo mō diffiderz
etiā si angel⁹ de celo aliō suaderet. qz salua
tor nr̄ mirificors est. Rñdit infirmus vultu
hilarato. reuera mirificors ē. Et gr̄as agēs
btē marie virgini ꝛ sctis qui sibi astiterūt
ꝛ p eo apud xp̄m interceſſerūt fideliter, et
post modicū expirauit ꝛ in pace ąeuit

Sermo x De antichꝛisto

Euelabitur ini
quus. s. antixp̄s. cui⁹ aduentus
erit ſm opatiōem sathane. ij. ad
Thes. ij. In pcedētibꝫ ſmōibꝫ dictū est de
ꝙdꝛuplici aduētu xp̄i. nūc aūt restat dicere
de aduētu antixp̄i. Et pꝛio dicēduz est qñ
veniet: ꝛ de ortu ei⁹. Scō quō i mō cō-
uersabit. Tercio de ei⁹ psecutiōe. Quarto
de ei⁹ duratōe. Quito de ei⁹ occisiōe. Se
xto de ei⁹ pena. Q Quātū ad pꝛimū
sciendū ꝙ ſm Volgot sup li. sap. Hoc ge-
neral̄ credim⁹ ꝛ tenem⁹ ꝙ nō erit aduētus
xp̄i i iudiciū añꝫ antixp̄s aduenerit: cui⁹
aduētus nob oīno incert⁹ ē. Act. i. Nō est
vestꝝ nosse tpa vel mometa ꝙ p̄ posuit in
sua ptāte. Uñ etiā apl̄s ait. Rogam⁹ vos
p aduētū dñi nr̄i ihu xp̄i vt nō cito mouea
mi neꝫ terreami q̄sī instet dies dñi. s. iudi
cij: ne ąs vos seducat vllo mō. qm̄ nisi ve
nerit discessio pꝛimū ꝛ reuelat⁹ fuerit fili⁹
pditōis. glo. supple dñs nō veniet ad iudi
ciū. Ubi Hozra sup paulū sup illo verbo
discessio ponit tria ꝙ fiēt añ aduētū ātixp̄i
Pꝛio discessio gētiū a romano impio. qz
añ illō tps diuidet romanū iperiū in decē
regna sic hī Dañ. vij. in figura bestie hñtz
decē cornua. Scō discessio eccl̄iaꝝ pti
culariū ab obediētia romane eccl̄ie ꝙ etiaz
diē dñi p̄cedet. Tercio discessio q̄ūdam
xp̄ianoꝝ a fide catholica: ꝙ sil̄z illo tpe erit
.i. Thim. iij. In nouissimis tpibꝫ discę-
dēt ądā a fide. Et q̄tū signū supaddit ą-
dā ali⁹ doctor dicēs ꝙ ipse antixp̄s veniet
in tpe abūdātie pctoꝝ. De ꝙ Dañ. Cū ve
nerint iniątates cōsurget rex ipudic⁹. glo.
oīm iniątatū plen⁹. Et dignum ē vt ini-
qu⁹ pꝛinceps veniēs pꝛio in mūduz ibi in-
ueniat iniątatē: ꝛ nō vnā sz pl̄es. vñ Osee
iij. or. ꝙ tpe antixp̄i pl⁹q̄ pꝛi⁹ homicidiū
mēdaciū: adulteriū: furtū inundabūt i ter
ra. sanguis sanguinē tāget. i. vnū pctm ali
ud ipellet. ꝛ vnū aliud explebit. ꝛ tūc veiet
antixp̄us iniqu⁹ rex sup malos subditos.
qz ſm Bre. ſm merita subditoꝝ tribuunt
a deo pſone regētes. Uñ etiā de h̄ or in de
cre. Pꝛelat⁹ mal⁹ qñq̄z dat ꝓpter pcta po
puli. vi. q. i. ex merito. Jō ō tpe illo habeb
Math. xxiij. Abūdabit iniątas ꝛ refrige
scet mlt⁹ charitas. Quis dubitat iā pꝛi
mū fore tps cū iā ex mala cōsuetudine q̄si
ifinita mala fiūt: ꝙ pentū nr̄oꝝ tpibꝫ ñ mo
dici fuissent dedecoris: ꝙ nūc iter facta cō-
putāt honoris. sic hz amasias ꝛ hophisa
trices. cū mēdacio mercari. ꝛ sine timore dei
friuole supbire: ꝛ sic de alīs. Sz q̄ritur
vbi antixp̄s nascet. Rñdeo ſm Remigiuz
sup Apoc. ꝙ antixp̄us nascet i babylōe ex
iudeis de tribu dan. iuxta illam ꝓphetiaz
Ben. xlix. Fiat dan coluber i via. Sicut
xp̄s de tribu iuda nat⁹ ē. sic antixp̄s de tri
bu dan nascet. Et sic xp̄s in bethlee parua
ciuitate est nat⁹. sic ꝓpheta p̄dixit. Et tu
bethleem i terra iuda neq̄q̄z mīma es i pꝛi
cipibꝫ iuda. ex te ei exiet dux q̄ regat popu
lū meū isr̄l. Sic ātixp̄s nascet i babylone
Uñ Apoca. xiij. Ascēdet ō mari. i. ō baby
lōe q̄ iacz sec⁹ mare R Sz q̄rit a qua
mr̄e nascet. Rñdet ſm Damas. ꝙ nascetur
ex dānato coitu q̄ ē bastardoꝝ. Hic anti-
xp̄s in vtero mr̄is meretricis adhuc posit⁹
replebit spū dyaboli. Juxta illō apostoli.
Cuius. s. ātixp̄i aduētus est ſm opatōem
sathane. Unde etiā de hoc loątur mgr̄ in
ꝓpendio theo. veri. Post cōceptū descen-
det spūs malignus in vteꝝ matris ei⁹. cu-
ius virtute ꝛ opatōe deinceps puer nasce
tur ꝛ alet. ꝛ ꝓpter h̄ fili⁹ pditōnis dicet ſm
Hozrā actiue. qz de alioꝝ pditōe erit solli
citus. Ex quibꝫ dictis seątur ꝙ illi errant
qui dicūt antixp̄m nascituꝝ de ꝺgine: qō
est falsissimū. Nunq̄z em̄ alicui ꝺgini col-
latū sive datū est in pterito sive in pñti. nec
cōferetur sive dabit in futuro ꝙ aliq̄ ꝺgo
sit mater ꝛ virgo simul sine cōceptōe semi
nis virilis. sola maria ꝺgine excepta: ꝙ de
spūsancto cōcepit ꝛ virgo pmānsit. Uñ ca
nit de ea. Quia nec pꝛimā simile visa ē nec
habere sequentē. Ideo nominat ipa in sa-
cra scriptura virgo singularis Quātuz
ad scām sciendū. s. quō in mōdo cōuersabit

ꝛ vbi nutriet. Sciendū ꝙ antixp̄s nutrie
tur ī ciuitatib⁹ corozaim ꝛ bethzaida: q̄ q̄i
p̄scite ad h̄ malū in p̄dicatōe xp̄i ꝙuerti no
luerūt. De q̄bus dn̄s Math. xi. dixit. Ue
tibi corozayn ꝛ ve tibi bethsaida. qz si ī ty
ro ꝛ sydone q̄ ciuitates gentiliū erāt. facte
essent ꝟtutes q̄ facte sunt in vob olim ī ci
licio ꝛ cinere p̄niam egissent. Post h̄ anti
xp̄s ſm gozrā veniet in ihrl'm in tēplū tūc
tpis a iudeis reedificatū: ꝛ circūcidet se di
cēs iudeis. Ego sum xp̄s vobis ī lege p̄zo
missus. Tūc iudei suscipiēt eū tāq̄ messiā
suū ꝛ credēt in eū. Et tūc sedebit in tēplo
dicēs mēdaciter se esse deū: qz deceptus a
dyabolo credet se esse deū. Et h̄ ē qđ xp̄us
iudeis p̄dicauit: vt hz Joh. v. Ego veni ī
noīe p̄ris mei ꝛ nō accepist̄ me. Ali⁹ aut̄
veniet in noīe suo ꝛ illi credetis. Un̄ Da
ymo sup Apocal'. dic̄ ꝙ plebs iudaica spe
cialiter adherebit ipi antixp̄o. Et ē sciēdū
ꝙ ipe antixp̄s in vita sua replebit̄ vic̄ys.
Un̄ oz antixp̄s q̄si ꝺrius xp̄o. qz sic xp̄us
est vas oīm virtutū. sic antixp̄us erit vas
oīm vicioꝝū. Hā xp̄s venit hūilis: ipe aūt
supbus. Xp̄s venit hūiles exaltare ꝛ pctō
res iustificare. et antixp̄us hūiles deic̄iet
ꝛ p̄ctores magnificabit. ꝛ bonos ꝛ iustos p
seq̄tur: ꝛ gl'iam ppriā q̄ret. Hā antixp̄s e
rit supbissimus. Un̄ apl's. Extollet̄ super
omne qđ oz xp̄s: aut qđ colit̄: ita ꝙ in tēplo
dei sedebit in ihrl'm. ondens se tāq̄ ipe sit
deus. Hā antixp̄us erit pessim⁹. nā caput
oīm malozū. Dan. xi. Eleuabit̄ ꝛ magnifi
cabit̄ aduersus omnē deū. Ubi dic̄ Hozra
Ecce maioz supbia antixp̄i q̄z luciferi. qz
lucifer nisi ꝺ voluit assil'ari: isz iste sup deū
extolli. Ad maiozē igit̄ contumeliā faciet
hoīes imaginē suā adozare ꝛ oēs eos sig̃i
suo charactere. ꝓpterea destruet sig̃ cruci
fixi ꝛ imaginē suam statuet adozare. sic le
git̄ Dan. iij. de Nabuchodonosoz. q̄ p̄ce
pit extermīare oēs deos terre: vt ipe solus
deus diceret̄. ꝛ sic faciet antixp̄us. vt dicit̄
Apoca. iij. Itē antixp̄s erit supza moduꝝ
luxuriosus. Un̄ oz Dan. xi. ꝙ erit in ꝓcu
piscētijs femināꝝ. tūc eīm erit piculossimū
tpus. Un̄ apostol⁹. In nouissimis dieb⁹
instabūt tpa piculosissima. Glo. ī aduētu
antixp̄i ita manifeste peccabūt hoīes ꝙ nō
erubescent adulterari. sicut iā loq̄ vel ꝓme
dere. Hā aliqui in p̄senti gloriant̄ in suis
malic̄ys. ꝛ isti sunt p̄cursoꝝes antixp̄i. Hā
sicut xp̄s fuit cast⁹ ꝛ speculū castitat̄. sic et
ipse antichrist⁹ ꝓ oppositū erit luxuriosis
simus. Et sicut xp̄s habuit Joh̄ez bap. q̄
fuit p̄cursoꝝ suus in oīmi hūilitate: castita
te ꝛ sctītate. sic luxuriosi ꝛ adulteri erūt p̄
cursoꝝes antixp̄i. Itē sic christ⁹ fuit paup
ī natiuitate sua. sic ꝛ ī vita. vñ Mat. viij.
Ulpes foueas hūt: fili⁹ aūt hoīs nō ha
bet vbi caput suū reclinet. Sic ꝓ opposi
tū antichrist⁹ erit multū diues. dñabit̄ eī
thesauris auri ꝛ argēti ꝛ ī oīb⁹ p̄cioꝝ egip
ti. Itē deū ꝛ sctōs blasphemabit. Un̄ Da
niel'. xi. Ꝉduersus deū deoꝝ loq̄t̄ blasphe
miā. ꝛ oēs blasphematoꝝes sūt p̄cursoꝝes
antichristi. ¶ Quātū ad terciū sciē
dū. s. de ꝑsecutōe. Notādū ꝙ ipse antixp̄s
excitabit ꝑsecutōez sub oīmi celo sup xp̄ia
nos. Ne aūt subito ꝛ ip̄rouise antixp̄s ve
niēs totū genus hūanū ꝓderet ꝛ erroꝝe de
cipet. duo magni ꝓphete in mūdū mittēt̄
q̄s mirificoꝝ deus ad succurrēdū mundo
cōfuauit. s. Enoch et Helias q̄ iā sunt in
paradiso. q̄ tūc veniēt de paradiso ꝛ p̄dicabūt
ꝛ ꝙuertēt iudeos q̄ tūc erūt ad fidem xp̄i.
Un̄ ꝛ iudei ꝛ xp̄iani q̄ nūc iter se discrepāt
pari tūc religiōe ī xp̄o cōsentiēt. Et h̄ ē qđ
oz ꝓ ꝓphām. In diebꝫ illis saluabit̄ iuda.
ꝛ israel hītabit confidēter. supple simul in
xp̄m credētes. ꝛ tūc erit vnū ouile ꝛ vnus
pastoꝝ. ut hz Joh. x. Isti duo enoch ꝛ he
lias p̄dicabūt oīmi pp̄'o. Apoca. xi. Dabo
duob⁹ testib⁹ meis. s. enoch ꝛ helie spm̄ ve
ritatis. ꝛ ꝓphetabūt mille diebꝫ ducētis et
sexagitasex. glo. i. trib⁹ ānis cū dimidio. sic
xp̄s p̄dicauit. amicti saccis. glo. i. p̄dicātes
p̄niam ꝛ eandē oīndentes. Tūc antixp̄s fa
ciet ꝺ eos bellū. s. ī disputatōib⁹: ī q̄b⁹ eos
nō vincz. qm̄ ipi veri testes erūt. Jō post
modū ꝓ tyrānia suā eos occidz corpaliṫ: ꝛ
corpa eoꝝ insepulta iacebūt ī plateis ciui
tatis ihrl'm ꝓ dies tres ꝛ dimidiū. nec sinē
tur poni ī monum̄tz. ppt̄ tiorē antixp̄i ꝛ p
pter odiū pp̄'i xp̄iani. vt q̄cūq̄ eos vide
rit tīeat eis ꝓformari. Tādē p⁹ tres dies ꝛ
dimidiū vt hr̄ Apoc. xi. spūs vite. i. eoruz
aie ītrabūt ī eos ꝛ stabūt sup̄ pedes suos vi
uētes iā ꝛ ipassibiles. ꝛ tioꝝ magn⁹ cadz su
ꝓ eos q̄ videbūt illos ita gl'ificatos. ꝛ audiēt
vocē ꝺ celo dicētē ill'. Ascēdite huc. i. ad cō
sortiū angeloꝝ ꝛ sctōꝝ. ꝛ ascēdēt ad celū in
nube. sic xp̄s ascendit. ut hz Act. i. Et iu
stū est vt q̄ xp̄m imitati sunt in tribulatōe

ꝑdicatõe ⁊ passiõe ꝓformenꝫ illi ĩ ascẽsiõe iurta illõ Lu. xiiij. Qui se hũiliat exaltabiꝫ. ⁊ tũc seq̃tur gũissima ꝓsecutio xp̃iano rũ. Sciẽdũ q̃ antixp̃s q̃ttuor modis ꝓseq̃tur electos ⁊ bonos. ꝓmo ꝑ callidã eĩ⁹ ꝓsuasiõz ⁊ ꝑdicatõz. qz ꝑdicabit legẽ nouã ⁊ ꝑuã. ⁊ ad peccãdũ mlt̃os licẽciabit. qz sicut lex vitaꝫ ⁊ salutis pctm̃ phibz. sic sua lex iniq̃tatis ⁊ falsitaꝫ ꝓsuadebit peccare In cũctꝫ ciuitatibꝫ hãc legẽ male ꝑdicabit ꝑtẽpta lege xp̃i. Unũ ps. Cõstitue dñe legislatorẽ sup eos. i. antixp̃m p̃ue legꝫ latorez. Dicit eñ mgr̃ in sũma theo. vi. q̃ antixp̃s ꝑdicabit ⁊ cõfirmabit falꝫ pbatiõibꝫ añ se nullũ fuisse xp̃m. sz oẽs antixp̃os fuisse. ꝓpter qõ ꝑdicatores sui discurrẽt ꝑ vniuersas mũdi ptes eandẽ suã falsam doctrinã ꝑdicãtes. Impediet nihilomin⁹ antixp̃us ne sacra scripta �fm vitatem exponaꝫ a catholicꝭ doctoribꝫ. Tũc ut hz̃ ĩ ps. diminute sunt. i. diminuent vitates a filijs hoim. Tũc vt hz̃ Isa. lix. corruet vitas ĩ plateis vñ Dañ. viij. ꝓsternet vitas ĩ terra. Itẽ ꝑdicatores ⁊ apl̃i antixp̃i ea q̃ hoies libenter audiũt ꝑdicabũt: voluptuosa: leta: consolatoria. ad q̃ hoies pni sunt. Unde sic̃ xp̃s dicit Math. vij. Arta est via q̃ ducit ad vitã. ita xp̃s alibi dicit. Cõtẽdite intrare ꝑ angustã portã. Sic ipe antixp̃s oppositũ ꝑdicabit. s. mollia et leuia. iõ multos audientes hẽbit. Unde apl̃s. Erit tps cũ sanam doctrinã nõ sustinebũt: sz ad sua desideria coaceruabũt sibi mgr̃os pruriẽtes auribꝫ ⁊ a vitate q̃dẽ auditũ auertẽt: ad fabulas aũt cõuertenꝫ. Scõo antixp̃s decipiet mlt̃os ꝑ ostensionẽ miraculoz. Unde apl̃s. Cui⁹ aduẽtus est �fm opatõez sathane ĩ oĩ vtute ⁊ signis et ꝓdigijs mẽdacibꝫ. Unde sig̃ q̃ faciet antixp̃us fallacia erũt. qz faciet ea arte magica. Et etiã dicunt mẽdacia qz ꝑ illa mẽdacia decipiet hoies. Unde Apoc. xiij. Seducet habitãtes ĩ terra ꝓpter sig̃ q̃ data sunt illi. Hã antixp̃us faciet sig̃ magꝫ ad cõsummatõez puersitaꝫ ⁊ falsi dogmatis. et faciet arbores flozere subito et arescere. Itẽ faciet imagines loq̃ ⁊ futura ꝑdicere. Itẽ faciet mare turbari ⁊ subito tranq̃llari. Itẽ aq̃z ordinẽ ⁊ cursus aq̃z cõuerti faciet retrosum. Itẽ aera ventoz cõmotõibꝫ agitari faciet: ⁊ tonitrua ⁊ fulgura cozuscari. Itẽ mortuos fallaciter faciet resurgere. qz maligni spũs corpa mortuorũ intrabũt. vl̃ assumẽt sibi corpa ĩ specie hominũ ut aliq̃ vixerũt. in q̃bꝫ q̃ a mortuis resurrexissent apparebũt. ꝑ q̃ corpa ⁊ in q̃bus corpibꝫ dicẽt se a xp̃o r̃suscitatos. Itẽ ignẽ faciet descẽdere ꝺ celo. glo. i. maligñũ spm̃ faciet sup eos descẽdere: ut loq̃nt̃ varijs linguis. q̃d̃q̃ eñ antixp̃s ⁊ sui nuncij ꝑdicabũt male ĩterptãdo scripturã ꝑ miracula cõfirmabũt: sicut de apl̃is ꝺr̃ Math. vlti. Illi aũt ꝓfecti ꝑdicauerũt vbiq̃ dño coopante ⁊ fmonẽ cõfirmante seq̃ntibꝫ signis. nã tãta miracula antixp̃s ⁊ sui discipuli facturi sũt: ita ut etiã si fieri possz̃ duceret̃ ĩ errorẽ electi T Querit̃ q̃re demões ⁊ fuitores demonũ de⁹ pmittit tl̃ia miracl̃a facere. Rñdet fm Aug. li. iij. ꝺ ci. dei. c. iij. q̃ ꝓpter tria. ꝓmo ut fallãt falla/ces Scõo ut exerceãt boni. Tercio ut boni ad talia nõ aspirẽt. Et sciẽdũ q̃ tpe antixp̃i nõ faciẽt miracl̃a. ⁊ in ꝑ apparebit eoz cõstãtia. Unde gre. in li. moza. Pensem⁹ tũc q̃nta hũane mẽtis illa tẽptatio erit q̃n pi⁹ martir corp⁹ tormẽtꝫ subijcit. ⁊ tñ tortoz añ oc̃los ei⁹ miracula facit Tercio antixp̃s decipiet hoies ꝑ mũera. nã dyabolus oñdet antixp̃o thesauros multos iã ĩ terra absc̃ditos: ꝑ q̃s ad seq̃ndũ se pl̃imos ĩclinabit. Hã ꝓmo attrahet sibi magꝫtos et potẽtes ꝑ mũera. ⁊ postmodũ ꝓñt̃ alios hoies Hoc oñdit̃ Dañ. xi. vbi ꝺr̃. Diuidet terrã gratuito. Unde etiã ps. Sedet cũ diuitibꝫ in occultꝭ vt ĩterficiat ĩnocẽtẽ. glo. cũ diuitibꝫ h⁹ seculi q̃s ditabit. ⁊ cũ muneribꝫ sibi adunabit. Timeo si aliq̃s hodie vellz ꝑdicare hereſim bñ admitteret̃ a dñis terraz. si daret̃ eis auz ⁊ argẽtũ. Sic antixp̃s ⁊ sui nũcij dabũt dñis terraz mũera. iõ ꝺ facili admittẽt̃. nã q̃ hz dare hz regẽre. pecunie ei obediũt oĩa. Et mũera etiã excecãt oc̃los sapiẽtũ. Quid eĩ facerẽt vsurarij q̃ sup vsurã cõcedũt. vel etiã ꝓpter dilatõez charius vẽdũt. Similit̃ raptores lusores mercatores q̃ cũ fraude malũ ꝑ bono vẽdũt. Mechanici q̃ ifideliter sua artificia laborãt. Fures q̃ bõa ꝓriozꝫ furãt̃ ⁊ sic ꝺ alijs. qz timẽdũ ẽ q̃ q̃si tot⁹ mũd⁹ seq̃ret̃ eũ. qz q̃si oẽs hoies honozes appetũt ⁊ ditari q̃rũt. Hiere. vi. Ab minoze vsq̃z ad maiorẽ oẽs studẽt auaricie. Hã malicia ipi⁹ ãtixp̃i ꝑualebit ꝓpt ipa mũera tã ĩ maioribꝫ q̃z ĩ mioribꝫ. tã ĩ fratis q̃z illr̃atꝫ. tã nobilibꝫ q̃z ign̄bilibꝫ. tã in diuitibꝫ q̃z pauꝑibus. Unũ ps. Regnũ ipius

oĩbꝫ dñabit Quarto ꝓpellet homies p tormẽtoꝝ fatigatões .qz ꝗs ꝑdictꝫ tribus modis puertere nõ poterit illos diuersis supplicijs puniet. Hã antixps mlta genera tormẽtoꝝ excogitabit ꝫ bonos ut eos a fide recta auertat. Dañ.xij. Erit tps ꝗle nõ fuit ab eo tpe exꝯ gẽtes ceperũt eẽ vsqꝫ ad tps illũ. Maxime eñ tũc impugnabit religiosos ꝛ sacerdotes sic dic glo. sup illũ ps. Oc'li ei⁹ in paupem respiciũt .glo .sanctos ꝛ paupes spũ impugbit ꝛ psequt.g̃ pse cutores iã clericoꝝ et religiosoꝝ sunt p̃re/ cursores antixpi. Itẽ sciẽdũ q tpe antixpi erit psecutio guioꝝ ꝗꝫ vnqꝫ fuit tpe martirũ .ꝗuis eñ martires mltas psecutões passi sunt: tñ tpe antixpi boni maiores p/ secutões patiẽt. Unũ mgr in ꝓpẽdio theo. veri. dicit. q tũc tpis nec emet a bonis. nec vendet eis nisi habeãt characterẽ antixpi .i. signũ q adhereãt antixpo. nã sic antixps crudelioꝝ erit omĩbꝫ psecutoribꝫ. ita sancti tũc tpis fortioꝝ erũt oĩbꝫ retro martiribus. Tũc etiã de⁹ magnã gram ꝓferet suis fidelibꝫ p quã poterũt illas tribulationes sufferre. Habac. iij. Cũ irat⁹ fueris miseri/ cordie recordaberis .Marci. xiij. Erunt tũc tribulatões ꝗles ñ fuerũt ab initio vsqꝫ nũc neqꝫ fiẽt. O ꝗꝫ stulti sunt q̃ optant q possent viuere vsqꝫ ad illũ tps. ꝛ dicũt. si tũc viuerẽ q vellẽt magna sustinere ꝓpter xpm. q forte ad minimã psecutoꝝ xpm deserẽt. Sane fateoꝝ ꝗriẽs de illo tpe cogito corde ꝓtremisco. Cõsidera q̃d euenerit petro in psecutõe ꝛ sp timebis. Petr⁹ ei xpo se ꝓmoriturũ ꝓmisit. sz veniẽte psecutõne xpm ter negauit. Quis g̃ poterit secur⁹ eẽ qñ erit tãta tribulatio ꝗꝫta vnqꝫ fuit ĩ mũdo. ¶ Quãtũ ad q̃ntũ. s. de ei⁹ durationc sciẽdũ q antixps regbit tres ãnos cuz dimidio. ut hz Dañ. xij. vbi dr q durabit p tpus duo tpa ꝛ dimidiũ tpis. Et illũ tẽpus breue ordinatũ ẽ a deo. qz dr Math. xxiiij. Nisi abbreuiati fuissent dies illi nõ fieret salua oĩs caro. i. oĩs hõ. Et ẽ sensus ꝫm Hico. de lyra. Oĩs caro nõ fieret salua .i. null⁹ hõ q̃ tũc viueret fieret salu⁹. si essz longũ ꝑdicte tribulatõis tps. Illos g̃ dies mĩsericorditer de⁹ abbreuiabit. ꝛ iõ quãto hec ꝑsecutio ceterꝫ ẽ guioꝝ tãto breuitate tẽpis ẽ moderatioꝝ. Quãtũ ad q̃ntũ. s. de morte antixpi sciẽdũ q antichrist⁹ fingz se mortuũ: ut hz Apoc. xiij. vbi dr. Vidi vnũ de capitibꝫ suis. s. antixpm q̃si occisum ꝛ fingentẽ se tanqꝫ mortuũ. et latẽs p triduum. postea apparebit dicẽs se suscitatũ. et tũc discipuli siue apli ei⁹ resurrectõez suã ꝑdicabũt iniqs. sup qs missur⁹ ẽ spiritus malignos in spẽ ignis. Et applicabũt eis plimi. qz voce dyaboli loqnt̃ varijs liguis sicut apli ex spũsctõ loqbant. tũc vt habet Dañ. xi. veniet antixps in multitudie magna: ꝛ figet tabernaculũ suũ. i. thronũ solij sui sup montẽ oliueti. qz antixpus de talimõte vt dic glo. sup Apoca. arte magica ꝛ ꝫtute dyabolica ascẽdet ĩ aera: vt Symõ magus: ferẽtibꝫ eũ demõibꝫ. Tũc ꝫm apostolũ reuelabit̃ ille iniqu⁹. glo. i. iniqtas ei⁹ ꝛ falsitas detegeꝫ. quẽ dñs ihus iterficiet spũ oris sui. i. ꝫtute spũssctí. Et ꝑ ĩ loco ibi circa quẽ dñs ascẽdit. Notãdũ est q antixpus morietꝫ mala morte. Prio qz morietꝫ plaga subitanee mortꝫ. Sc̃do qz morietꝫ ĩ pctis mortalibꝫ. ps. In opibꝫ manuũ suarũ ꝓphẽsus ẽ pctoꝝ. Quo iterfecto nõ statim veniet xps ad iudiciũ. sz ꝫm glo. Dañ. xi. ꝓcedent̃ q̃dragita dies ad refrigeriũ sctoꝝ ꝛ ad pñiaz puersoꝝ q̃ tũc cogscẽt se esse deceptos p antixpm. Sz tñ p⁹ hos dies vsqꝫ ad finẽ mũdi spaciũ nẽo scit. sz in ei⁹ dispositõe ẽ q̃ ea hora ꝛ tpe seculũ iudicabit q̃ añ secla iudicãdũ esse ꝓuidit ¶ Quã tũ ad sextũ q̃liter post mortẽ puniet. Nota q pena sua erit intolerabil' ꝛ sensibil' ꝑpter tria. Prĩa cã qz visiõe dei ꝓuabit Isa. Iniq gessit nõ videbit gl'iaz dei. Et hec ẽ maxima pena dãnatis sic Chrisost. dic. Sc̃da causa qz eternaliter cruciabit. Job. xx. Luet oĩa q̃ fec: nec tñ ꝓsumabit. Et ꝗꝫis in eternitate pena sua sit silis pene alioꝝ damnatoꝝ. acerbitate tñ pena ei⁹ excellet multũ penã alioꝝ. Apoc. xviij. Quantũ se gl'ificauit ꝛ in delicijs fuit: tm̃ date ei tormẽtũ ꝛ luctũ. Tercia qz cũ demõibꝫ morabit: ꝗꝫ vult⁹ horribiles sũt. Mat. xxv. Ite maledicti ĩ ignẽ eternũ q̃ pat⁹ ẽ dyabolo ꝛ angel' eius

In die natiuitat⁹ ihu xpi. Ser. xi

Lectio euãgelij sc̃i

Ecce enim euangelizo vobis gaudiũ magnũ qd erit oi pp'lo: qz natus ẽ vob saluator mũdi. Lu. ij. Inter oĩa festa letabũda totius ãni ꝑ festũ natiuitat⁹ ẽ tãto leti⁹ ꝗ to ꝑ festũ puericie ihu xpi est suauis⁹. Unũ diee

Sermo

hodierna ex saluatoꝛ nr̃i natiuitate reddi
tur gaudiosa. Un̄ Leo papa. Nec phas ē
ibi locū esse tristicie vbi natalis ē vite. Jō
angel⁹ dixit pastoꝛib⁹. Ecce euāgeliso vo/
bis gaudiū magnū ꝛc̄. Un̄ ī pn̄ti ꝓmone
tria sūt dicēda. Prio de hīstoꝛia lr̄ali istius
euāgeliī. Scōo de gaudio isti⁹ festi. Ter/
cio de pauptate xp̄i ꝛ marie mr̄is eius.

A Quātū ad prīmū sciēdū ꝙ loq̄ndo ō
euāgelio q̄tū ad illud vbi ōꝛ. Exiit edictū
a cesare augusto. Prio volo ponere fun
damētū lr̄ale. Hā de isto edicto scribit in
hīstoꝛia scolastica. ꝙ Octauian⁹ regnauit
q̄dragītaduob⁹ ānis. ꝛ ī duodecimo anno
añ mortē suā fecit tātā pacē ī oīb⁹ regiōīb⁹
romano īpio subiect⁹ ꝙ ad lr̄az vīdꝛ im
pletū illō qō ōꝛ Jsa. ij. Cōflabūt gladios
suos ī vomeres: ꝛ lāceas suas ī falces. Et
ibidē. Nō leuabit gēs ꝺ gentē gladiū. Et
ustud fuit tps q̄ saluatoꝛ oīm nasci debuit
ī mūdū: vt dauid p̄uidit in p̄s. lxxi. dicēs.
Oriet ī dieb⁹ ei⁹ iustīcia ꝛ abūdātia pac⁹.
Quare aūt hoc tpe pac⁹ nasci voluit Be/
da oñdit dicēs. Nascitur⁹ ī carne dei fili⁹
sic de ỽgine nat⁹ ỽgītatis dec⁹ sibi oñdit
esse gtissimū. sic pacatissimo tēpe seculi p/
creat q̄ pacē q̄rere docuit: ꝛ pac⁹ sectatoꝛes
p gr̄am suā iuisere dignat. Un̄ cū tal' ꝛ tā/
ta esset pax p vniuersū mūdū: tūc Octauia
nus impatoꝛ roman⁹ voluit scire nūeruꝫ
regionū ꝛ numeꝝ opidoꝝ ciuitatū castro
rū ꝛ villaꝝ. Jtē voluit scire numeꝝ omni
um hoīm sibi subiectoꝝ. Jō dicit euāgeli
sta. Exiit edictū a cesare Augusto vt ōscri
bereť. i. ī scripto redigereť. vniuersus oꝛb
id ē oēs hoīes tā nobiles q̄ ign̄biles. tā di/
uites q̄ paupes. tā ciues q̄ rustici q̄ sube/
rāt sue dñatiōi: ꝛ iuit vnusq̄sq⁹ ad ciuitatē
suā. Dicit notāter vnusq̄sq⁹ nullo penit⁹
excepto. Prio capite suo: ħ ē ne capite pri/
uarenť solueret vnū nūmū argēteū valētē
decē nūmos vsuales. vt sic pfiteret nō tm̄
oꝛe sed oblatōe se esse subditū romano im
pio. ꝛ accepta pecunia nomē cuiuslibꝫ de/
scribebať. vt scripta noīa Romā delata ce
sari legerenť: vt posset scire merīta ꝛ digni
tatē psonaꝝ. ꝛ p ꝓseq̄ns suā potētiā. Un/
de Symō de cassia scribit sup Lucam ꝙ
Octauian⁹ ī supbiā elat⁹ ex elato coꝛde p
cepit vniuersū oꝛbē describere. ꝛ mag⁹ pec
cauit ī illa descriptōe q̄ dauid q̄ fec̄ popu
lū israel describere: ut hꝫ. ij. Reg. ꝛ xxiiij. Et
iō ipe dauid ꝛ populus israel fuit g̃uiter a
deo plagat⁹. Un̄ q̄rit Symō de cassia: q̄/
re etiā nō ille impatoꝛ punit⁹ a deo fuit sic
dauid punit⁹ fuit: cū tm̄ g̃ui⁹ peccauit. Rn̄
det q⁹ gētilis ꝛ indign⁹ pn̄ti coꝛrectōne e/
rat. Sꝫ dauid dñs de⁹ sic filiū punire vo/
luit vt nō eternaliter ab eo punireť. Sūt
eī teste btō Aug. aliq̄ indigni pn̄ti puniti
one q̄ꝝ dānatio erit eterna. Et iō certū si/
gnū est eterne dānatōis succes̄us ꝓtinuus
ꝛ foꝛtūat⁹ tpalis sīgnter pētoꝛib⁹: sic aug. i
li. de ci. dei ꝓbat de Assuero: cui sp bñ suc/
cedebat ī reb⁹ tpalib⁹. Et ī Hester cui ma
le succedebat ī tpalib⁹ reb⁹. et q̄si sp ī luctu
ꝛ gemitu p se ꝛ p populo suo fuit.

B Quātū ad scōm sciēdū ꝙ illō gaudiū qō
angel⁹ gabel de xp̄i natiuitate nūciauit fu
it maximū gaudiū toti⁹ mūdi. Hec miruꝫ
q⁹ nat⁹ ē nob⁹ saluatoꝛ q̄ ē xp̄s ih̄s. Hā nō
solū terrigene sꝫ etiā celestes spūs sūt ō ħ
gaudio letificati. sic cecinim⁹ ī hac nocte.
Hodie lux ỽa de celo descēdit. hodie p to
tū mūdum melliflui facti sūt celi. Chrisost.
Gaudere dꝫ q̄libꝫ iust⁹: q⁹ nat⁹ ē sue iusti/
cie remūeratoꝛ. gaudeat q̄libꝫ pctoꝛ q̄ ō su
is ꝓtrit⁹ ē pctis. q⁹ hac nocte xp̄s nat⁹ est
q̄ venit ad saluādū ꝓtritos coꝛde. Si enim
marie ỽgis natiuitas gaudiū annūciauit
vniuerso mōdo. multo veri⁹ ihu xp̄i dei et
hoīs natiuitas. Ergo angel⁹ dixit. Euā/
geliso vob gaudiū magnū. Hā istō gaudi
um fuit tā magnū ꝙ vsq⁹ ad celos ascēdit
ꝛ deū ꝛ āgelos letificauit. Un̄ hodie āgeli
tāto gaudio sūt repleti ꝙ de celo descēderūt
ꝛ suū gaudiū mōdo retulerūt. sic hō plenus
gaudio nō p̄t se ꝓtinere q̄n alīs nūciet et
reuelet. Jtē fuit tā magnū gaudiū ꝙ illud
hodie īfernū penetrauit: ꝛ sctōs q̄ ī limbo
erāt īenarrabili gaudio ꝛpleuit. Jtē tā ma
gnū erat gaudiū ꝙ extēdebať vsq⁹ ad oꝛiē/
tē Un̄ magi q̄ erāt ī oꝛiēte tāto gaudio sūt
repleti ꝙ sua reg̃ reliq̄rūt ꝛ ad puerꝫ natuꝫ
accurrerūt. Extēdebať etiā ad occidētem
Un̄ rome vīsa est imago ỽginis circa solē
ꝛ tāto gaudio Augustꝰ est pfusus ꝙ ei thu
ra obtulit: ꝛ vltra deus vocari recusauit.
Sap. viij Attīgit a fine vsq⁹ ad finē foꝛtit
ꝛc̄. Jtē gaudiū hodiernū factū ē tā magnū
ꝙ replet totū mōm. ħ oñdit ī eo ꝙ dies nō
suffic. sꝫ tota noꝛ ī gaudio occupať. Hūc
em̄ ī āno tres missē celebrāť nc̄ sic in nocte
aliq̄ missa celebrať nisi hodie Un̄ guil. vi.

XI

li.rō.diui.dic̄ q̄ thelesphor⁹ papa instituit illa die tres missas cātari ad oñdēdū q̄ xp̄i natiuitas saluauit p̄cēs añ legē ⁊ p̄ces sub lege.⁊ p̄ces post legē ℒ Sciēduz vt estimo nō fuit hodie aliq̄s fidelīū de numero p̄destinator̄ ī toto mōdo q̄ nō h⁹ diei aliq̄liter ab ītra saltē cordiał̄ sensit sibi oriri nouā letīciā Sic ecōuerso merito q̄dā sunt q̄ dñt esse ꝑtristati q̄ ista nocte ī ludo ꝓsumpserūt.nec aliq̄d deuotōis fuitiū nato puero impēderūt.Sił̄ illi q̄ ī crapula ⁊ ebetate vixerūt:aut q̄ mutāt se ī demones aut ī bruta aīalia laruas induēdo:⁊ q̄q̄ ꝑ sum discurrēdo offēdētes hoīes deo fuire cupiētes. Jtē q̄ infidelib⁹ suis sortilegijs ⁊ in ceter⁹ incredulitatib⁹ suis tps illō sacratissimū ꝓsumūt:Et q̄ ī his duodecī nocte subsequentib⁹ mł̄tas vanitates exercēt. Et q̄ dēa quā q̄dā dianā noīant ī vulgari:die frauwe vnhold:dicūt cū suo exercitu ambulare. Jtē q̄ cumulos sal' ponūt:⁊ p̄ h̄ futura p̄nosticāt. Jtem q̄ calceos p caput iactāt.sił̄ q̄ arbores cingūt:⁊ sic de alijs. Et signter q̄ cū micis ⁊ fragmētis q̄ tollūt de mensa ī vigilia natal' xp̄i sua sortilegia exercēt Oēs tales merito sic noctue excecati ⁊ maledicti īcedūt hodie ī tā clara h⁹ diei luce. Quare ꝓsulo q̄ oēs p̄dicta exercētes studeant ad ꝓfessores suos accedere:⁊ se de his accusare ⁊ ꝓfiteri ⁊ penitere. Jtē legit deū hac nocte oēs sodomitas occidisse:⁊ eos subitanea morte interijsse.f̄m illō p̄s . In matutino īterficiebā omēs pēctores terre. Btūs Aug. Deo veniēte ī carne .oēs homines nasc̄e.sodomitas itellige morte reprobos ⁊ subito pierūt. Jtē hiero .dic̄. Propt̄ h malū victū fili⁹ dei ml'to tpe distulit incarnari. De h vicio q̄re ifra f̄mō. lxxxv. R. Jtē sciēdū q̄ q̄libet hō spūal' gaudere debz. Prīo q⁹ de⁹ fact⁹ ē hō vt hō fieret de⁹. Scēdo q⁹ fact⁹ ē fu⁹ vt seru⁹ fieret dñs et rex cēl. Tercio q⁹ de⁹ de celo descendit vt hō de terra ad celos ascēderet. Quarto q⁹ de⁹ fact⁹ est fili⁹ hoīs vt hō fieret fili⁹ dei. Quīto q⁹ mortal' de⁹ fact⁹ est mortal' vt hō mortal' fieret īmortal'. Sexto deus diues fact⁹ est paup vt hō paup fieret diues Unde apl's. Cū essz diues fact⁹ ē egen⁹ vt illi⁹ inopia ditates essem⁹. D Quātuz ad tercīū.s. e natuitate ⁊ paupertate xp̄i. Sciēdū q̄ ps ī sua natiuitate pauptatē suā oñdit ī q̄ttuor. Prīo em̄ fuit paup in hospitio. Unde canit. Stabulo imponit q̄ ptinet mūdum. Unde Bernar. Uide qualiter p te factus ē. Si rex vbi regia aula. vbi throni sublimitas. Aula regia ⁊ throni sb limitas p̄sepe ē. Unde sciendū q̄ ille loc⁹ ut dic̄ hist̄oria vbi xp̄s nat⁹ ē coopt⁹ fuit inter duas dom⁹ ī publica via ad receptōez trāseūtiū tpe calido vl' pluuiali .⁊ fuit ī ea q̄dā patū p̄sepe p aīalib⁹. Et hec domus habuit ab vtraq̄ pte ītroitū⁊ exitū clausura carētē. Uel dici p̄t q̄ ꝑ ytati ꝓsonū est q̄ ioseph h p̄sepe ꝓpauit p boue ⁊ azino q̄s secū duxerat.azinū ī adiutoriū pegrinationis btē ꝑgis q̄ p̄gnans erat.bouē ꝑo pro tributo et expenſ p ꝑgis puerpio. ī q̄ō p̄sepe ꝑgo ⁊ mr̄ bñdicta filiū suū reclīauit cora boue ⁊ azino. Q̄d fieri voluit supna p/uidētia vt īpleret pphetia Abac. iij. f̄m alia trāslatōz. Jn medio duū aīaliū ꝓgscer⁹ Et dicūt aliq̄ q̄ bos ⁊ azin⁹ xp̄o genuflexerūt.fuitiū ei sic suo creatori exhibētes. vt īpleret illō Jsa. Cognuit bos possessorē suum ⁊ azin⁹ p̄sepe dñi sui. isrł aūt me ñ ꝓgnuit.i.cogscere noluit. Sz d .q̄re eū reclinauit ī p̄sepio. Ad h rñdet q̄ nō erat ei loc⁹ ī diuersorio. Et ī hoc loco nasci voluit f̄m glo.ut ín h mōdo se nō diu pmāsuz oñderz ⁊ nos ei⁹ exēplo estimem⁹ nos esse pegrinos ín h mōdo. Unde apl's. Nō hēm⁹ h manētē ciuitatē. Unde ps. Alduēa ego sū apud te ⁊ pegrin⁹ sic oēs p̄res mei. Jtē in h repēdit fatuitas illoz q̄ eis ꝑpant magās et latas dom⁹ in q̄b⁹ breue tps pmāsuri sūt: De domo aūt celesti modicū l' nihil curāt Si em̄ tātā sollicitudinē hr̄ent ꝺ celestib⁹ māsiōib⁹:magni ciues celest⁹ patrie fierēt. Jnsup aliq̄ magās ⁊ latas dom⁹ possidēt nc̄ tñ vnū pauper ꝑpt̄ xp̄z hospitarēt Jstietiā ml'tū tīere deberēt illā sniaz extremi iudicij.vbi xp̄s dictur⁹ ē Hospes erā ⁊ ñ collegistis me. Jte maledicti ī ignē eternum. Scēdo xp̄s paup erat ī strato.q⁹ locat⁹ fuit sup fenū:nc̄ habuit puluinar vbi caput suū reclīarz. Unde q̄dā doctor dic̄ .O inestimabil' pauptas.fili⁹ pastor⁹ nascit:⁊ cussin⁹ de plumis ei substernit.fili⁹ dei nascit:⁊ ad duz p̄sepe rēclīat. vñ ps. Paup sū ego ⁊ ī laboribꝰ a iuuētute mea. Jn h doc⁊ nos xp̄s supfluitatē vitare lectisterniorz.nā ꝑcipsitatē rep̄hēdūt pāniculi viles xp̄i.molliciē rep̄hēdit fenū aspez ī q̄ xp̄s iacuit.magnificēz⁊ latitudiez rep̄hēdit artū p̄sepe xp̄i

Hoc illi nō attēdūt qui tres lectos sub se sternūt. ⁊ tres cussinos sub capite ponunt ⁊ ī hīs satisfaciūt suis voluptatibꝫ ⁊ delicijs corpis. Isti ñ vadūt p artā viā q̄ ducit ad vitā. Tercio xps paup fuit ī cibo. Uñ canit de eo. Paruoq; lacte pastꝰ est. Ubi beata ygo docet mlieres suos puulos per se lactare. Uñ dr in decre. Mlieres pprios filios lactare debēt nec alijs tradere ad lactandū. di. v. Ad eiꝰ. Quarto xps paup fuit in vestimēto. nā vilib⁹ pānis fuit inuolutus. Pro q̄ sciēdū q̄ btā virgo ꝓcepit xpm viij. Kal. aprilis ⁊ natꝰ est. viij. Kal. ianuarij. ⁊ sic ī vtero mris fuit. cclxxvi. diebus. Quia igit tāto tpe xps in marie vtero habitauit. nimirū q̄ factꝰ est eiꝰ vterꝰ fōs pietatis. speculū puritatꝭ. vas castitatꝭ. Itez notandū q̄ cetere mlieres añ ptū hñt timorē. q; multe piclitant in partu. Et hñt etiā in ptu magnū dolorē. et habēt post partū lāguorē. sz btā virgo expers fuit illaꝝ penalitatū. Nō em timere debuit q; filiū dei ī vtero portauit. Sil; in ptu dolorē ñ habuit. tū q; xps illū dolorē sibi refuauit vsq; in suā passiōem. tū q; sine pēto ꝓcepit. q; ppter pēctum mulier illi doloꝛi subiecta fuit. Uñ Bene. iij. In dolore paries filios tuos. Post partū lāguorē ñ habuit: q; medicinā generauit. i. filiū deiꝰ q̄ sanat omnē lāguorē ⁊ omnē infirmitatē. Itē sciēdū q̄ beata ygo pepit media nocte: die dñica filiū suū vnigenitū: ⁊ vidēs puerꝝ natū añ se statim cognouit eū esse deū. ⁊ suū filiū quē desp̄ctō cōcepat. vñ statim ipm quē genuit adorauit. Post hꝫ ygo ⁊ mr accipiēs puerꝝ pānis eū inuoluit. s. vilib⁹ et inueteratis. Et dicit pluraliter pānis vt oñderet ygis pauptatē. Non em habuit vnū pānum ad puerꝝ suū inuoluendū sufficiētē. iō ipm pānis inuoluit. s. p seipam: q; nulla mlier digna fuit ipm tāgere: ꝓcipe. portare: ⁊ nobis ipm parere ad salutē. Et ppter hꝫ iprobat ⁊ reprobat falsitas dicētiū obstetrices mariam ygine habuisse. que partui ygis necesse nō fuerūt. q; ygo vt pdixi in pariēdo oīno nō sensit dolorē. Uñ Hiero. Nulla oīno obstetrix. nulla mulierꝝ sedulitas ī terc̄ssit. ipa sola mr ⁊ obstetrix fuit. Bed. Qui totū mundū vario vestit ornatu. ob mris pauptatē pānis inuoluit: vt p eā primā quā peccādo pdidimus innocētie stolā recipe possem⁹. Itē sciendū q̄ mulieres ī suo ptu req;runt fuientiū peritiā. pānoꝝ copiā. ignis psentiā. ciboꝝ abūdantiā. camere pulcritudinē: ⁊ lecti mollicie. Requirūt em seruiētiū peritiā: ut habeāt pedisseqs ⁊ domicellas q̄ sibi assistāt ⁊ puerꝝ suscipiāt. Umōi aūt seruitia ipa nō habuit: sz ipamet pānis eū inuoluit: ⁊ in psepe reclinauit. Nulla etiā si forsitā indiguisset assistere voluisset paupcule pegrine ī diuersorio posite in media nocte. loco aūt domicellaꝝ habuit bouē ⁊ azinū. Scdo req;rūt pānoꝝ copiā q̄by se ptegāt et puerꝝ inuoluāt. Hec aūt pānos habuit paucos ⁊ viles ⁊ vetustos. Bed. Cū tāta esset necc̄itas nullā audio de pellib⁹ fieri mentōez. Tercio requirūt ignis psentiā ⁊ maxīe i hyeme ⁊ in nocte: ⁊ hꝫ ppter illuminatōez ⁊ calefactōz mēbroꝝq; ꝓsolidatōez. In ptu aūt ygo ignis licz nor esset ⁊ frigꝰ: nulla tñ fit mentio de igne. Quarto req;rūt cibariorꝝ abundantiā. nā late volūt puideri cibis ⁊ puero subueniri de cura nutricij. Hec aūt cuz esset paupcula ⁊ parce viuebat puerꝝ suū p prijs vberib⁹ nutriebat. Uñ canit. Ipsuz regē angelorꝝ sola ygo lactabat vbere ō celo pleno. Quīto req;rūt camere pulcritudinē. Hec aūt habuit stabulū qō nō est habitaculū hoīm sz iumētorꝝ. Sexto req;rūt lecti mollicie. hec aūt puerꝝ in psepio et supfenū posuit. Nos aūt defectꝰ pati volui: vt supbiā hoīm ꝓfunderet ⁊ vt exēplū būilitatꝭ nobis daret: ne vnq̄ supbirem⁹ ī vestib⁹ nr̄is ⁊ deū offenderem⁹. Quō aūt q̄s peccet in vestib⁹ q̄re ifra ḟmōe. lxxxiij. J.

E Ultimo nota exēplū de infantia xpi. Legit q̄ q̄dā monial exiēs ordinē facta ē publica meretrix. post mltos annos rediens ad monasteriū dedit se ad pñiaz. Cuz aūt de dei iudicio ⁊ iusticia cogitaret. ⁊ de penis inferni: desp̄abat se veniā posse ꝓsequi ppter magnitudinē ⁊ multitudinē suoꝝ pctōꝝ. Cū etiaz cogitaret de gaudijs celi diffidebat sciēs q̄ nullꝰ immūdꝰ ⁊ inq̄natus celū intraret. Cū aūt cogitaret de passiōe xpi cogitabat q̄ta xps p q̄ passus fuisset: flēs clamabat ⁊ dicebat. Quid retribuā dño p oīb⁹ q̄ retribuit mihi. In q̄daz aūt solēnitate natalis dñi cogitare cepit q̄ puer natꝰ essz nobis. ⁊ q; p modico puer placat cū offendit: tūc corā imagie ygis marie habētis puerū ih̄m in sinu cepit cogitare de infantia saluatoris. tota pfusa

est lachrimis ex vera ꝓtritõe cordis. quam xp̃s puerul⁹ ei ꝓcessit. tũc ipa obnixe r exi timis cordis sui viscerib⁹ supplicauit q̃ ꝓ pter suã benignã infantiã q̃ venit in hunc mũdũ pctores saluos facere sui misereret Tũc audiuit vocẽ dicẽtẽ sibi. q̃ ꝓpter be nignitatẽ infantie illi⁹ quaz ipa allegabat sciret oĩa pcta sibi esse dimissa. q̃ postea vi tã suã realiter emẽdauit: r eã i bono finiuit

F Itẽ postremo sciendũ q̃ q̃ vouerũt i sexta feria se abstinere a lacticinijs. vel q̃tz ferijs se abstinere a carnib⁹. vel vouerũt ie/ iunare in eisdẽ ferijs. obligant etiã i die na tiuitatz eadẽ vota ꝓsoluere: nisi excepissẽt diẽ natiuitatis xp̃i illa hora q̃ illo⁹ votũ vo uerũt. ut patet in iure can̄. vbi habet q̃ his q̃ voto vel regulari obseruãtia sunt astricti nõ licet comedere carnes in die natiuitatz xp̃i. extra de obser. ieiu. c. vltimo.

De eodem Sermo xij

De lusoribus

Annũcio vobis

gaudiũ magnũ qđ erit oi ꝓplo Lu. ij. Scire debetis i xp̃o di/ lectissimi q̃ dies hodierna ex saluatorz no stri natiuitate reddit gaudiosa. q̃ iõ nat⁹ ẽ vt hoiem pditũ ad regna celestia reuocarz vñ peccãdo ceciderat. r ut ꝓ hoiez ruinam angelorz reparet. Unde exercit⁹ angelorz i ce lo gaudebãt. r vn⁹ eorz p̃ de celo asserebat dicẽs. Annũcio vobis gaudiũ magnũ qđ erit oĩ pplo. Sed p̃ gaudiũ isti lusores q̃ istã sacratissimã noctẽ i ludo ꝓsumpserit r puez natũ plimis iuramẽtis r blasphe mijs offenderũt nõ ꝓcipiũt. Sz heu exq̃ tã ex mala ꝓsuetudine inoleuit q̃ plres hac sa cratissima nocte assueti sunt ludere. iõ i p/ senti ſmone de ludo q̃nq̃ sũt dicẽda. Pri mo tarilli q̃d significẽt. Scõo quõ i his sedeciz pcta mortalia ꝓmittũt. Tercio q̃d lusorez opteat facere vt saluent. Quarto q̃ reqrunt ad p̃ vt lud⁹ possit fieri licite et sine pctõ. Quinto exẽplũ P Quãtuz ad primũ tũc q̃rit vtz ludus sit pctm̃ mor tale. Rñdet ſm Buil. q̃ sic. etiã si hõ ñ du rerit in ꝓsuetudinẽ adhuc mortalz peccat. Et intellige qñ ex auaricia ludit. qz auari cia est de se pctm̃ mortale. Sz q̃ magnuz pctm̃ sit r q̃ detestabilis sit lud⁹ r q̃ picu lose viuãt: r q̃d cogitare debeãt cũ tarillũ ad manũ recipiũt vt sic ſtrahãt a ludo ꝓz ex ꝺscriptõe tarilli. Nã tarillũ recipiẽs ad manũ ad ludẽdũ ex auaricia r cupiditate: si iactat vnũ oculũ: q̃ p̃ intelligere debz q̃ priuat regno celesti: qđ de⁹ oĩpotẽs datu/ rus ẽ oĩb⁹ suis electis. cũ i iudicio dicet il/ lud Mat. xxv. Uenite bñdicti possidete regnũ patũ vob ab origine mũdi. vbi loq̃t dicẽdo regnũ i singulari r nõ in plurali. qz oẽs sancti r electi vnũ regnũ possidebunt qđ ꝓdiuidẽt sib⁹ inuicẽ ex charitate. Nam in celo noscim⁹ r diligim⁹ nos inuicẽ. Itẽ Buil. Unusq̃sq̃ tm̃ gaudet de alteri⁹ gau dio q̃tũ de suo ꝓprio. r p̃ ideo fit. qz ibi v/ nusquisq̃ pfecte diligit suũ primũ sicut se ipm̃. Si aũt duos oc̃los iactat: q̃ p̃ intel/ ligere dz q̃ corpe r aĩa eternal⁹ dãnabitur qz hõ est ꝓposit⁹ ex corpe r aĩa. sed i morte cũ aĩa sepat a corpe: tũc aĩa pctorz sola pu niet vsq̃ ad nouissimũ diẽ. Et i resurrecti one tũc aĩa r corp⁹ ecõuerso sil⁹ ꝓiũguntur tũc pctorz cũ eodẽ corpe r aĩa r cũ eisdẽ mẽ bris cũ q̃b⁹ peccauit eternal⁹ dãnat. Und Bed. In q̃ aũt mẽbro creatoz magz offen/ dit i eo pctorz gen⁹ torquet. Si aũt tres o/ culos iactat. q̃ p̃ intelligere dz q̃ eternal⁹ sepabit a visiõe sctẽ trinitatz. s. p̃ris et filij r spũssancti. q̃ visio ẽ mercez r p̃miũ electo rũ. Un̄ Joh. xvij. Hec ẽ vita eterna ut co gnoscãt te solũ vez deũ r quẽ misisti ihm xp̃um. Et q̃z iocũda sit ista visio oñdit p/ pheta in p̃s. Mille anni añ oc̃los tuos tã q̃z dies hesterna q̃ pterijt. Si autẽ q̃ttuor oc̃los iactauerit q̃ p̃ intelligere dz q̃ sepa bit a q̃ttuor ordinib⁹ sctorz noui testamti. in q̃ testamẽto tã sum⁹. s. ab ap̃lis. martiri bus. ꝓfessorib⁹ r ỽginib⁹. Isti sunt q̃ttuor ordines noui testamẽti generaliz loquẽdo. Si aũt q̃nq̃ oculos iactauerit q̃ p̃ intelli gere debet. q̃ oĩs sal⁹ q̃ fluxit ex q̃nq̃ vul neribus ih̃u xp̃i in eo frustrabit. g̃ de talibus cõq̃ret in ꝓsona ꝓpria xp̃s dicẽs Hõne sa tis q̃ te vulneratus sum. nũq̃d q̃ iniq̃tate tua afflict⁹ sum. addis afflictõem afflicto. mag⁹ me aggrauãt vulnera tui pcti q̃z vul nera corpis mei. Si aũt sex oc̃los iacta/ uerit q̃ hoc intelligi debz q̃ de⁹ in iudicio reqret ab eo quõ sex opa misericordie ex/ ercuit dicẽs illo Math. xxv. Esurijui r ñ dedist⁹ mihi mãducare. Sitiui rc. Et tũc subiũget talib⁹ sniam illã horribilẽ dicẽs. Ite maledicti in ignẽ eternũ: q̃ patus ẽ dy abolo r angel⁹ eius. Ista horribil⁹ sentẽtia

intelligi dz p sex oculos. ¶ Quātuz ad scōm sciēdū q sedecim pēta mortl'ia cō tingūt in ludo. Primū pētm est ydolatria qđ est ꝫ primū p̄ceptū vbi dr. Hō adorab deos alienos. Sz lusor tarillor tarillum p̄ponit deor: z facit eū deū suū. Unde Aug⁹. Hoc ab hoīe colit qđ p̄ ceteꝛ diligit. Hoc patet qz ipe ad p̄ceptū tarilli largit qđ nō largiret ad p̄ceptū dei. qz si paup ppter deum peterz denariū forte vix daret sibi vnū obolū. sz ppter p̄ceptū tarilli largior ē q̄z fuerat btūs martin⁹ ad p̄ceptū dñi. Ipse em̄ nō solū dat medietatē pallij. imo totū palliū: z interdū tunicā z camisiā. z nudus seq̄tur dñm suū. s. dyabolū. Et ī ħ apparz magꝭ stulticia ip̄i⁹ lusoris q se vilissime seruituti subijcit. dū tarillū dñm suū p̄stituit z ad ħ se astringit vt faciat qđ ipe iusserit. Unde merito deridēd⁹ ē talis lusor. Unde Señ. Si videas murē dñari alij muri: nū q̄d risū teneas. q̄to magꝭ ridiculū est q os pauxillū qđ ē minoris valoris q̄z mus homini dñet. Sciēdū aūt qz sic de⁹ ōdit. xxi lras codicib⁹ suis q̄b⁹ tota scriptura scribit. p quā volūtas dei fidelib⁹ insinuatur sic tarill⁹ habz. xxi. pūcta. q̄b⁹ lusor cognoscit volūtatē dei sui. Scōm pctm̄ ē execrabil' iuratio z blasphemia q̄ in talib⁹ ludis freq̄nter in deū z sctōs refundit. Nox em̄ iuram̄tox z blasphemationū p̄cipes sūt q̄ talib⁹ hospitiū p̄cedūt. vel q̄ vestimenta vel pecuniā delusā diuidūt. vel cū ip̄is familiariter bibūt. Hā si lusor p̄pinarz de lucro vni. talis nō deberet bibere nec p̄pinā recipe ab eo. Itē q̄ ab ip̄is sortē lumīs recipiūt. qđ dupl'z intelligit. Prio q̄ vidēt de lumīe illo aliq̄liter eq̄liter peccāt Scdo q̄ denarios illos recipiūt q̄ dant ad lumen. siē cū q̄tiēs q̄s lucrat totiēs dat vnū denariū ad lumē. g̃ q̄ tales denarios recipiunt z eis ad ludū lumināt tenent ad restitutōz z sic blasphemare ē ꝫ p̄ceptū scōm. vbi dr Hō assumes nomē dei tui rē. ¶ Unde q̄q̄z etiā dñs in p̃ti de lusoribꝫ vindictā accipit. Unde legit de q̄dam milite: q dū occasiōe ludi p oculos dei iuraret p̄p̄ij oculi ei⁹ a capite exilierūt z ī aleā cecidert. Itez q̄dā sagittari⁹ cū iratus essz valde ex ħ q ī ludo p̄didisset. sagittā direxit ihūs celuz q̄si vellet se vindicare de deo. z mox reuersa sagitta añ faciē iaciētis sanguīe recēti tota liter infecta repta est. Qui ex ħ p̄trit⁹ z cōfessus vitā suā cū mira penitētia z correctione emēdauit. Item cauere dz q̄libz hō ne tarillos vel alia necaria ad ludū locet. nec q̄s dz q̄rere tarillos cū eos lusores ex motōe ire abijciūt. nec q̄s dz tenere ad ludēdū lumen. nā oēs tales ad hmōi p̄sentiētes ad paria iudicant. Terciū pctm̄ est fractio solēnitatū. vt ī sacris diebz z noctib⁹ ludēdo qđ est ꝫ terciū p̄ceptū: vbi dr. Sabbata sanctifices. qz ſm Buil. lugd. In p̄cipuis solēnitatib⁹ p̄sueuerūt lusores ludere. nō attēdētes illō qđ legit Nu. xv. de eo q̄ colligit ligna ī die sabbato. q̄n ait dñs ad moy sen. morte morial hō ille z lapidib⁹ obruat eū ois ppl's. Cōstat aūt pei⁹ eē cū blasphemijs z p̄iurijs in diebz festiuis ludere q̄z in his diebz ligna colligere. Quartū pctm̄ ē inobediētia pentū. qz q̄libz tenet obedire pentib⁹ ī licitis z bonis z ī salutaribz p̄ceptis. Et ħ est ꝫ q̄rtū p̄ceptū. Honora p̄ez et matrē Quītū ē homicidiū. qz q̄q̄z p̄tigit q vn⁹ lusor p vno ōnario īterficit aliū z ħ ē ꝫ q̄ntū p̄ceptū. Hō occides Sextū pctm̄ est furtū. qz tales lusores q̄q̄z postmodū efficiūt fures. z sic q̄q̄z suspēdūt. z ħ est ꝫ sextū p̄ceptū. Hō furtū facies Septimū ē falsū testimoniū. qz sep⁹ p̄tigit ī ludo q vnus falsū testimoniū phibz dicens aliū lucratū esse cū tñ p̄diderit. z hoc est ꝫ septimū p̄ceptū. Hō falsum testimonium dices. Ubi notādū q sctūs Tho. ij. ij. q. lxx. dicit. q falsus testis peccat mortal'z et tenet ad restitutōez dāni qđ ali⁹ incurrit.

Octauū pctm̄ est cupiditas lucrādi. q̄ est radix oīm malox. vt dr. i. Thimo. vi. qđ ē ꝫ nonū p̄ceptū. Hō p̄cupiscet rē p̄rimi tui vñ lusor nūq̄z luderet si rē p̄rimi nō p̄cupisceret. Nonū pctm̄ ē īmificordia. nā vn⁹ lusor aliū spoliare vellet vsq̄z ad camisiam si p̄mode fieri possz. z si in tāto ip̄ospat⁹ p ludēdo. s. q nō habz eū soluere: tūc suffocat eū. z ponit in carcerem q̄usq̄z satagēdo reddet. z g̃ sic ſm dictū xp̄i mificordes sūt beati. sic ecōuerso īmificordes sūt infelices vñ Jaco. ij. Judiciū em̄ fiet ei sine miseri cordia q̄ hic nō facit miscdiam. Decimū pctm est vsura maxima. q̄ ſm Hen. de vri maria non attendit solum in anno vel in mense: sed etiā in eadē hora. extra de excess. p̄la. Inc dilectos. Undecimū ſm Hē. de vsumaria ē p̄tēpt⁹ p̄hibitōis sctē matris ecclesie. Nam glo. dicit q hmōi ludi sunt p/

XII

hibiti ⁊ nō tm̄ dissuasi. Et ħ idē allegat ī sū. Johā. li. ij. ti. viij. q. xxi. Duodecimū est scādalū primoꝝ. Corrūpunt eīm multi q̄ ad ludū ꝓspiciēdū de mala ꝓsuetudīe cō ueniūt. Un̄ Math. xviij. Ue homi illi p quē scādalū venit. Decimūterciū pctm̄ ē mendaciū ⁊ piuriū. Sepe ei mētit lusor se lucratū esse dicēs. cum ī ꝟitate tm̄ pdiderit Decimūq̄rtū ē odiū. Hā ille q̄ pdidit accē dit odio ꝯ illū q̄ lucrat⁹ ē. ⁊ etiā ad illos q̄ alīs pl⁹ fauēt q̄ sibi. Decimūq̄ntū ē infi delitas ⁊ deceptio. q̄ ꝯmittit male nume/ rādo. male ꝓpurādo. false iactando. Deci/ mūsextū est ira ⁊ ꝯminatio. qꝝ lusor qñq̄ puocat ad ira. ⁊ sic ml̄toties maledicit ꝺo ⁊ btē marie ⁊ sctis: ⁊ qñq̄ sibīpi. ⁊ ml̄toti ens etiā lusor minat ⁊ maledicit ꝓximis. Et qꝺ ḡui⁹ est qñq̄ ꝟberāt ⁊ vulnerant se ⁊ trahūt se ꝑ crines. ⁊ postq̄ lusor ad ꝓpri am domū venerit tūc ꝯturbat vxorē pue/ ros ⁊ familiā. Nō attēdētes illꝺ Mat. v. Dis q̄ irascit fratri suo re⁹ erit iudicio

K Exemplū legit in li. de apibꝫ q̄ ī q̄dā villa ī cāpanie ptibꝫ q̄dā iude⁹ cū xp̄iano lusit. Cuq̄ iude⁹ multas pecūias pderet ⁊ ex ipatiētia turbaret. tādē in xp̄m retor/ qns iniuriā blasphemauit. ⁊ mox cū ad ia ctādū tasseres collegissz. man⁹ ei⁹ cū tasse/ ribꝫ fuit cōtracta. q̄ reprobo furore succen/ sus cū ipa ꝓtracta manu mēsā lusoriā pcu tere niteret. iterato in xp̄m ⁊ mr̄em ei⁹ bla sphemiā turpissimā euomēs statim euer⁊ mirabil⁊ ocul⁹ cecidit ⁊ expirauit. Xp̄ian⁹ ꝺo collusor ei⁹ ī amētiā pauore nimio ver sus elāguit: ⁊ vitā miserā dira morte fini/ uit.

L Quātū ad terciū sciēdū q̄ op/ tet lusores res lucratas restituere si volūt saluari. Hā q̄cūq̄ ludit ex auaricia. s. cau/ sa lucrādi. q̄d̄q̄d lucrat̄ tali itētōe siue par uū siue magnū tenet̄ restituere. ꝟbi gratia Si q̄s luderet ex cupiditate. etiā cū intēti one lucrādi multū. ⁊ si talis solū q̄ttuor de narios lucraret̄ tenet̄ restituere. Rō est: qꝝ ꝼm Hen. de ymaria. Lud⁹ cū sit q̄dā ex spoliatio nō p̄t q̄s licite p ipm aliq̄d acqui rere. ⁊ sic nec p̄t sibi licite aliq̄d retinere. Sz q̄rit̄ q̄bus lusor restituere ꝺz. vtꝝ ipis a q̄bꝫ lucrat⁹ ē vel alīs. Ad ħ rn̄detur ꝼm doctores. Prio ꝼm Ray. Si cū filio lusi/ sti alicui⁹ p̄ris q̄ nō ḥz peculiū castrēse. ⁊ q̄ adhuc ē sub obediētia p̄ris: tūc restituere tenet̄ p̄ri e⁹. Scōo si cū vxore alic⁹ mariti lusisti ⁊ lucrat⁹ es: q̄ nō habz res paterna/ les: tūc tenet̄ restituere marito ei⁹. Tercō si lusisti cū religioso: tunc tenet̄ restituere ꝓlato e⁹ vl̄ monasterio. Quarto si cū sacer dote: tunc ꝼm cōsiliū sacerdotꝭ ꝓfessorꝭ tui dādū est paupib⁹. Et rō. qꝝ bona sacerdo/ tū sunt bona paupeꝝ. Quīto si lusisti cuꝫ illis q̄ sunt mēte capti. surdi. muti ceci. ⁊ q̄ morbo ꝑpetuo laborāt. qꝝ tales reb⁹ suis ꝑesse nō p̄nt. ḡ q̄ a talib⁹ euicit tenet̄ restitue re. nō dico illi q̄ amisit: sz tutori ⁊ ꝓcurato ri suo. Sz si tales añdicti lucrarēt̄ tūc ñ te/ nent̄ restituere tibi. qꝝ nō dign⁹ es rehabe re. qꝝ q̄ztū ī te fuit eos spoliare voluisti. nec etiā p̄nt sibi licite retinere. sz ꝼm cōsiliū cō fessoris tenet̄ paupib⁹ talia erogare. Se/ xto q̄cūq̄ traxerit aliquē ad ludū tenet̄ si/ bi restituere q̄d̄q̄d euicerit. ꝼm Tho. ij. ij. q. xxxij. Et nota qꝝ ista attractio large itel/ ligit̄. s. q̄cūq̄ mō ꝟbo vl̄ factꝭ induxit eum cū ille alias nō erat lusur⁹. Itē siue addu/ xerit ī principio siue ī medio ludi cū ipe vel let desistere. Si añt lucrat̄ ab eo q̄ ipm in/ uitū attraxit ad luduz ħ nō tenet̄ sibi resti tuere: sz ꝺz ꝼm ꝓsiliū ꝓfessoris paupib⁹ ero gare. hꝰ Ray. Inno. ⁊ tho. Septio q̄ frau dulēter ludit ꝼm btm̄ Tho. vbi s. tenetur fraudato restituere. Et itellige siue ꝓmisit fraudē añ ludū. puta qꝝ fingebat se q̄si ne/ sciū ludi: ⁊ q̄si hoiez q̄ possz decipi cū tm̄ de cipe itēderet. Siue ꝓmisit fraudē ī ipo lu do. ut submittēdo tarillos falsos. seu etiā veros male ⁊ fraudulose iactādo. seu men daciter dicēdo se obtinuisse. seu malā pecu niā imiscēdo. seu male numerādo. vl̄ alio q̄uis mō ꝓximū decipiēdo. Octauo qñ vo lūtarī⁹ cū volūtario ludit. ⁊ q̄ hz ꝓpria bo na q̄ p̄t alienare: tūc nō tenet̄ sibi illa resti/ tuere. nec etiā illa sibi retinere debz. Rō. qꝝ cū lud⁹ sit q̄dā expoliatio nō p̄t q̄s licite p ipm aliq̄d acq̄rere: ⁊ sic nō p̄t retinere. sz nec illi dz reddere. qꝝ ille nō ē dign⁹ rehabere. qꝝ q̄ztū ī eo fuit primū expoliare conabat Jsta supdicta collegi ex sūma pisani ⁊ ex sūma Johis.

D Qz aūt null⁹ cum deo p̄t possidere res ī ludo acq̄sitas. sz de beat eas restituere sic iā dictū ē si vult sal/ uari. patz ꝑ tale exēplū. Hā tpe btī Cyrilli epi fuit q̄dā adolescēs ꝓsanguine⁹ btī Cy rilli epi Rufus noīe q̄ fuit ī ei⁹ fuitio. ⁊ cū eps diuīa celebraret adolescēs ille iuit ad tabnas ⁊ ad suos ꝓsodales. ⁊ ibi cū eis lu/

dñ exercuit. Post aliq̄ tps ꝺo infirmat⁹ est vsq; ad morte: ꝛ sic ī tali ifirmitate defũctus est. Tũc eps petiuit suffragia ꝑ eo fieri ꝺmuniter a ppło sibi subiecto. qđ ppłs gt̄ater acceptauit. qz adolescẽs ille satꝭ laudabiłr vixit q̄ ad ppłm. ꝛ iõ diligebat cõiter ab oĩi ppło. Quodã aũt die cũ eps salutare sacrificiũ obtulisꝭ ꝑ aĩa defũcti: et essꝭ post missam ī orõe ꝛ deuotõe apparuit ei defunct⁹ ille tot⁹ ignit⁹. Cũ q̄reret ꝙs esset: rñdit. Ego sum aĩa ꝺsanguinei tui ꝑ q̄ ĩaniter oras: qz eternałr dãnatus sum. Tũc eps pterrit⁹ dixit. Quõ hec meruisti cũ tñ satꝭ laudabiłr viuisti. ꝛ ego sperabaꝭ te adhuc hẽre ꝺginalẽ innocẽtiam. q̄ rñdit. Sic ẽ: qz adhuc ꝺgo sũ. sꝫ ꝓpter ℔ solũ dãnat⁹ sum qz habui ī ꝺsuetudĩe de mane infra diuĩa vr̃a ire ꝛ visitare tabnas ad ꝺsodales meos: ꝛ sic ibi cũ eis lusi. ꝛ q̄dq̄d lucrat⁹ fui mihi fuaui. Et fui eis q̄ñq; occasio ire ꝛ blasphemie dei. Et ꝺ ℔ nõ feci mihi ꝺsciam: nec egi de ℔ pñiam. q̄ uis q̄ñq; monit⁹ fui in fmõibꝫ ꝛ ab alĩs bonis hoĩbus. Sꝫ heu ℔ nõ curaui. ꝛ in ℔ me nõ emẽdaui. ꝑ eternałr dãnat⁹ sũ. Et hãc visiõẽ scripsit btũs Cyrill⁹ btõ Augustino.

¶ Quãtũ ad q̄rtũ sciẽdũ. ſ. ad ℔ q lud⁹ possit fieri licite sine pẽto q̄ttuoꝝ req̄runt. Prio req̄rit ꝺgruitas psone. clerici em̃ in alea ludere nõ licet. Unũ hꝫ ī decre. q ludere ī alea nõ ꝺz eps: pbiter: ꝺyacon⁹. distĩ. xxxv. Epus. Scdo req̄rit ꝺgruitas materie. Unũ ꝑ esculẽto ꝛ poculẽto aliq̄ ꝙs ludere pt. Tercio req̄rit tps ꝺgruũ. ſ. q nõ ludaꝭ tpe luct⁹ ꝛ pñie vł ꝺmuniõis. Quarto req̄rit q nõ faciat ꝺ legẽ ludi. vt q male nõ ꝺputet. nec ludẽtẽ ꝓuocet. nec ex cupiditate ludet sꝫ solũ ꝑ recreatõe viriũ. Itẽ sciendũ q q̃ñ ꝓpter deductõz tpis vł recreatõz ludiꝭ. id qđ sic lucraꝭ fm Ber̃. et fm tho. dandũ ẽ paupibꝫ. Et Ray. dic. saltẽ ī iudicio aĩe. Ultimo sciẽdũ q q̄cũq; locoꝝ lusoꝝ ꝓterit oculos videre pt q̄ dissuadent sibi ludũ q̄ ex auaricia fit. Si em̃ lucrat⁹ sit tũc cogitare ꝺz q cũ illa pecunia sibi eterna dãnatõz acq̄siuit. Si aũt ꝓdidit tũc cogitare ꝺz q cũ illa pecunia ꝓdidit deuz ꝛ celeste regnũ: ꝛ insup societatẽ Marie et oĩm p̃riarchaꝝ. ꝓphetaꝝ: apłoꝝ: martirũ ꝺfessoꝝ. virginũ ꝛ oĩm electoꝝ. Et insup lusor est ī medio demonũ. qz vbi nõ ẽ de⁹ ibi ẽ dyabol⁹. sed de⁹ nõ ẽ cũ talibꝫ lusoribus. igit̄ ⁊c. Et ꝑ ludũ alee intelligit̄ oĩis ludus q̄ fit ex cupiditate ꝛ causa lucri. ꝙbi gr̃a. vt q̄ in vulgari hec sortiunt nomina. bretspiel: cartẽspiel: schachzabel spiel kegłen ⁊c. Hã ut hꝫ in iure can̄. Lud⁹ alee ꝛ oĩs lud⁹ q̄ innitit̄ fortune phibit⁹ ẽ: etiam fm leges ne fiat. vt ptz ī sum. pisani ꝛ ī sũ. Johã. li. ñ. ti. viij. q. xxi. O Exẽplum quõ lusores sũt ī ptãte dyaboli. ꝛ quõ ipe ptãtẽ suã ī ipis exercebit cuz de⁹ pmiserit. Legit̄ in dyal. Cesarij q ī ciuitate Zuzati dyocesi Coloñ. miles q̄dã habitauit: q̄ sic tot⁹ dedit⁹ erat ludo tasserũ: vt nec die nec nocte q̄esceret. sacculũ cũ nũmis sp secũ ferebat vt secũ volẽtibꝫ ludere obuiaret. In ludis aũt ita expedit⁹ ꝛ fortunat⁹ erat vt vix aliq̄s ab illo sine damno recederꝫ. Ut aũt posteris ꝛ pñtibꝫ oñderet ex̄tũ displicẽt deo tales ludi in q̄bꝫ ire. inuidie. rixe et dãna suscitãt pctiq; ꝙba opꝓbriosa que rotant ꝓria fozẽt. pmissum ẽ dyabolo cum eo ludere q̄ multos illuserat ꝛ euiscerauerat. ꝛ qui multoꝝ marsupia euacuauerat. Nocte igit̄ q̄dã dyabol⁹ domũ ei⁹ ī specie cuiusdã ludere volẽtis intrãs. sacculumq; nũmis refertũ sub ascella portãs ad tabulã ꝺsedit. denarios libaliter apposuit. tasseres iactauit. ꝛ multũ ī breui de pecunijs militis illi⁹ acquisiuit. Cui cũ tã ꝑspe succederet: ꝛ multa iã pecunia quã miles apposuerat defuisꝭ: irat⁹ ait. Hunq̄d nõ dyabol⁹ es tu. ꝛ ille rñdit. nũc satis est. appro pinq̄t em̃ matutinale tpus optz nos ire. Tollẽsq; illũ ꝑ tectũ traxit. cui⁹ viscera tegulis retrahẽtibꝫ mirabiłr excussit. ꝛ q̄d ꝺ corpe factũ sit: vel ī quẽ locũ illud ꝓcecerit vsq; hodie a cũct̄is qui ipm nouerãt ignoratur. Mane ꝺo viscer. ei⁹ reliq̄e tegulis in herẽtes repte sunt ꝛ in cimiterio sepulte. Ecce ℔ vno exẽplo oñdit̄ q dyabol⁹ suos mĩstros sinit ad tps bñ ꝑspari. ꝛ q̄liter eos ī fine remunerat. corpa. ſ. occidẽdo. aĩas ꝺo ī pẽas ꝑpetue secũ cruciãdas ꝺtrudẽdo

De sct̄o Stephano Ser. xiij.

Q̃ nouẽ generibꝫ hoĩm celũ est aptũ.

Stephanus vidit celos aptos. Actuum. vij. Arist. i. ethi. Finis ꝑ quẽ oĩa desiderant ꝛ sperãt optimus est. Et hic finis est beatitudo celestis q̄ ostensa ẽ beato stephano in tpe sue mortis. ꝑ dixit. Ecce

videō celos aptos ⁊ ihm stātē a dextrꝭ virtutis dei. Uñ in pñti fmõe tria sunt dicēda. Prīo q̄b hoibꝫ celū apīt. Scõo dignitates btī stephani. Tercio exēplum. ℙ Quātū ad primū sciēdū q nouē generibus hoim celū apīt. vt q̄cito moriunt statim euolare pñt ad celū sine purgatorio. Primo apīt puulis p baptismū. in q̄ ipi puuli directe passiōi xpi ꝓfigurant. Circa qõ q̄rit vtꝫ baptismꝰ digne suscipiētibꝫ deleat oēm culpā ⁊ penā. Rñdeo fm Bonauē. su. p. iij. di. iij. q. sic. qz q̄tū est ex se tūc baptismus delet oēm culpā originalē mortalē ⁊ venialē: ⁊ restituit primariā innocētiā q̄ ad aīam. Et ℔ ꝑbat. qz si baptisatꝰ sic moreret statim euolaret ad celū. sz ℔ nō fierꝫ nisi oīm culpa ⁊ pena deleta. q̄ celū sp ē aptū tali hoī q̄ adhuc fuat innocētiā baptisma vt hꝫ Mat. iij. Uñ aūt puer morīt in innocētia de ℔ pentes nō debēt dolere. Et hoc q̄re infra fmõe. cxlviij. S. Q Scõo celū apīt p martiriū. Et in signū huiꝰ tūc sctūs stephanꝰ vidit celos aptos ⁊ ihm stātē. Hā ℔ est priuilegiū martiꝝ q̄ q̄ sustinz mortē ꝓpter xpm in terris inueniet vitā in celis. Uñ Aug. Qui orat p martire iniuriā facit martiri. R Sz q̄rīt exq̄ iam nīris tpibꝫ nō martirisant hoies q̄ nob facienda sunt vt martires xpi efficiamur. Rñ deo fm Bre. Triplex est spūale martiriuꝫ Primū est fuare patiētiā ꝙm in aduerſ. Uñ gre. Sine effusiōe sanguis martires esse possum⁹ si patiētiā in aīo ꝙaciter custodimus. Et q̄to maior est aduersitas in q̄ patiētiā fuamus. tāto maī ꝑmiū ab ipso deo recipim⁹. Hā plꝰ ē ꝓtinue in tribulationibꝫ ⁊ aduersitatibꝫ patiētiā fuare: q̄ sz mel caput amputare. Possent eīm dicere illi q̄ sunt in ꝓtinuis tribulatiōibꝫ ⁊ psecutiōnibꝫ illis ꝑs. Oīm ꝓpter te mortificamur tota die. Itē sciendū q patiētiā hīe in tribulatiōibꝫ ⁊ aduersitatibꝫ ē maius signū gre q̄z mortuos suscitare: vel cecos illumīare vel lepꝛosos mūdare. Bre. Patiētiā maiorem reputo signis ⁊ miraculis. nā natura ñ dat patiētiā in aduersitatibꝫ sz gra. Uñ Aris. viij. ethi. Triste fugit natura. Sz impatiētes oñdunt se vacuos esse a gra q murmuratiōem suā. Bre. Qualis vnusq̄sq apō se lateat illata ꝓtumelia ꝑbat. Scõm est cō passiō afflictoꝝ. Bre. Qui dolorē exhibz i aliena necessitate crucē portat i mēte. Sic maria iuxta crucē martir effecta ē q̄ oīa vulnera q̄ filiꝰ ei⁹ sustinuit in corpe. ipa in aīa ⁊ mēte suscepit. sic silꝫ si ꝓpassiōes habes cū paupibꝫ q̄ sustinēt corpis infirmitatē vel hoim psecutōz: l̄ sitī l̄ famez ⁊ nuditatē. ⁊ cū tribulatꝭ q̄ spoliāt ī rebꝫ ⁊ affligūt ī corpe. vel qñ vides aliquē manifeste peccare. s. chorizare: blasphemare. adulterari. inebriari. supbire. vel qñ audis mala ꝺ primis ⁊ eis ꝓpaterꝭ signū ē bonitatꝭ ⁊ q̄ sis mēbrū xpi. Bre. Nō aliter redēptoris nr̄i mēbra efficimur nisi adherēdo ⁊ ꝓpatiēdo primis. Et q̄to q̄s plꝰ dolores primoꝝ sētit: tāto melioꝛ cozā deo erit. Bre. Quāto q̄s pfectioꝛ erit: tāto pfectꝰ alienos dolores sentit. Uñ apl̄us. Quis infirmat et ego nō infirmor. Terciū est dilectio inimicoꝝ. Bre. Ferre ꝓtumeliā ⁊ odiētē diligere martiriū est in occulta cogitatōe. Hā magnuꝫ bonitatis signū est fauere ⁊ optare illi bonū q̄ tibi optat malū. et silꝫ facē si ꝑt. Silꝫ diligere illū q̄ te odit. ⁊ orare p illo q̄ te pſeq̄t. Uñ Mat. v. Diligite inimicos vr̄os ⁊ bñfacite illis q̄ vos oderūt. ⁊ orate p ꝑsequentibꝫ ⁊ calūniātibꝫ vos vt sitis filij patrꝭ vr̄i q̄ in celis est. Hā inimicos diligere et iniuriātibꝫ ex corde indulgere est valde acceptū deo et homi fructuosū. Bre. Qui in se peccantibꝫ clemēter indulsit. nullū pēti vestigiū in eiꝰ aīa remanebit. Uñ Aug. i fmone de btō stephano. Per amorē hoīs inimici efficieris amicꝰ dei S Item sciēdū q fm btm Ber. etiā triplex ē martiriū sine effusiōe sanguis. Primū est pcitas in vbtate. Uñ Ber. Qõ martiriū gui⁹ q̄z inter epulas esurire. inter vestes algere. inter diuitias pauptatē sustinere. Hā videre delectabilia ⁊ nō gustare cū possis est satis gue. nam ibi vincit natura q̄ sp appetit delectabilia. ꝙbi gra. Sicut duꝫ est ī stramibus iacere cū possis bñ tres lectos hīe. aquā bibere cū bñ posses bonū vinū habere. pulmētū ꝙ carnibꝫ comedere. ℔ sine speciali gra vir ꝑt haberi Silꝫ cū q̄s sibi subtrahit q̄ cū pēto possꝫ hīe si deū vellꝫ offēdere. sic supbe chorizādo. actū luxurie exercēdo. vestes supbas portādo. Cū in his ⁊ ceteris delectatōibꝫ habz oportunitatē: et tñ ꝓpter deū ab hmōi ꝺlectatōibꝰ abstinz Uñ Eccl. xxxi. Qui ꝑt trāsgredi ⁊ non est trāsgressus. ⁊ facere mala ⁊ nō fecit quis ē

hic ꝛ laudabim⁹ eũ. Sil'ꝛ etiã q̃ sibi sub/
trahũt pua delectabilia. vt poma pira :et
ceteros fruct⁹ in ℔ merenť. Et q̃to maioꝛ
est appetit⁹ tãto mai⁹ ẽ pmiũ. Uñ Hugo
de sctõ vic. Baudeat q̃ pt pce viuere. par/
ca em̃ vita occidit vicia. libidinẽ extinguit:
virtutẽ nutrit. animũ roboꝛat. mẽtẽ ad cele
stia eleuat. Scõm ẽ largitas in pauptate
hãc habuit illa vidua q̃ duo era obtulit. õ
q̃ xps dicit in euãgelio. Hec vidua ceteriſ
pl⁹ obtulit. qꝛ oĩa q̃ habuit dedit. Uñ erẽ
plo illi⁹ vidue paupes dñt addiſcere pau/
pibꝫ erogare cũ mag̃ affectu pl⁹ faciendi ſi
facultas adeſſꝫ. Et ſic paup pt dare vnuꝫ
denariũ. ita q̃ mai⁹ pmiuꝫ hẽbit inde q̃ ſi
diues daret integꝫ floꝛenũ. Uñ ĩ decre. ꝺ
Effect⁹ offerẽtꝫ pl⁹ placꝫ deo q̃ mun⁹ offe
rẽtis. iĳ. q. vĳ. In grauioꝛibꝫ. Et ſigñť illa
elẽoſina deo placꝫ quã q̃ tribuit de ſuo iu
ſto laboꝛe. vñ Aug. ĩ li. de vita xpiana. Il/
lã elẽoſinã de⁹ appꝛobat q̃ de iuſtꝫ laboꝛi/
bus mĩſtrať. Uñ etiã in decre. ꝺ. De⁹ pl⁹
reſpicit ad pſonã q̃ dat elẽoſinã q̃ datum
xiĳ. q. v. ſcriptũ ẽ ℟ Terciũ ẽ caſtitaſ
ĩ iuuẽtute. Hã hec caſtitas ẽ deo tã accep/
ta q̃ p martirio ſpũali reputať. ꝛ ℔ ppter
guẽ impugtõez carnis quã iuuenes pſone
ſuſtinẽt. Uñ pmẽtatoꝛ dicit q̃ pplerio iu/
uenũ ẽ calida ꝛ hũida. ſenum aũt frigida ꝛ
ſicca. Uñ iuuenes q̃ caſte viuere volũt op
tet eos carnẽ ſuã cũ abſtinẽtꝫ domare. vñ
Arĩſt. iĳ. topi. Tpantia magꝫ ẽ eligẽda ĩ iu
uenibꝫ q̃ in ſenibꝫ. qꝛ iuuenes pl⁹ ꝺcupi/
ſcẽtijs moleſtanť. Oꝛ aũt caſtitas ẏginuꝫ
pcellat caſtitatẽ angeloꝝ oñdit Amb. in li.
de offi. dicẽs. Maioꝛ ẽ victoꝛia ẏginuꝫ q̃
angeloꝝ. angeli em̃ ſine carne viuũt. ẏgies
ẏo ĩ carne triũphãt. Uñ etiã Aug. in q̃dã
ſm̃õe. Inter oĩa certamĩa xpianoꝝ durio
ra ſunt pl̃ia caſtitatꝫ. nã ꝺtinua pugna rari
oꝛ victoꝛia. Uñ etiã Beť. in epla. Sola ẽ
caſtitas q̃ ĩ ℔ mortali loco ꝛ tpe ſtatũ q̃ndã
imortal' gl'ie repñtat. ℬ Tercio celũ
apiť his q̃ plenariã indulgẽtiã ꝺſequũtur
Circa qõ q̃riť q̃bꝫ ĩdulgẽtie pſunt. Rñdeo
q̃ illis q̃ diſpoſiti ſunt ꝛ faciũt ea ppter q̃
indulgẽtie date ſunt. Uñ ſciẽdũ q̃ q̃ttuoꝛ
ſunt impedimẽta indulgẽtiaꝝ. Primũ eſt
defect⁹ credẽdi. vñ q̃ nõ hꝫ fidẽ q̃ talia ſi/
bi pficiãt nõ ꝺſeq̃ť indulgẽtias. Uñ Aug.
de doctrina xpiana. Xps dedit claues ec/
cleſie vt q̃ nõ crederet ĩ eiſ pctã ei nõ dimit
terenť. ꝛ q̃ crederet indulgẽtiã pcipet. Se
cũdũ impedimẽtũ eſt qñ q̃s nõ ẽ in gr̃a ſꝫ
in mortali pcto. vel etiã qñ eſt excõicatus.
talis nõ ꝺſeq̃ť indulgẽtias. Rõ hui⁹ ẽ qꝛ
eſt ſic mẽbrũ abſciſuꝫ a coꝛpe. ꝛ ſic palmes
abſciſus a vite. Terciũ impedimẽtũ eſt qñ
q̃s nõ eſt ꝺfeſſus. nã cõiter oẽs indulgẽtie
dañ ꝺtritis ꝛ ꝺfeſſis ꝛ ve penitẽtiby. L
Pro q̃ ſciẽdũ q̃ qñ q̃s eſt ve ꝺtrit⁹ ꝛ habet
ppoſitũ ꝺfitẽdi ꝛ ſatiſfaciẽdi. tũc de⁹ ĩ illa
va ꝺtritiõe dimittit ſibi oĩa pcta ſua. Uñ
ꝺꝛ Ezech. xviĳ. Quacũq̃ hoꝛa pctoꝛ ĩge/
muerit oĩm pctoꝝ ei⁹ ampli⁹ nõ recoꝛda/
boꝛ. Et q̃cũq̃ bona opa taľ ſic ꝺtrit⁹ facit
ĩ illo bono ppoſito. etiã añq̃ ad ꝺfeſſiõem
veniat talia opa oĩa ſunt deo accepta ꝛ ſi/
bi meritoꝛia ad vitã eternã. Sꝫ indulgẽti
as nõ pt ꝺſeq̃ q̃s niſi ſit ꝺfeſſus. Ergo q̃/
cũq̃ vult pegrinari antea ꝺꝛ ꝺfiteri. ꝛ tũc
cũ licẽtia ſui pſbiteri iter arripe. Quartuꝫ
impedimẽtũ ẽ qñ q̃s nõ facit ea ppter q̃ i/
dulgẽtie date ſunt. q̃uis em̃ q̃s eſſꝫ ꝺfeſſus
ꝛ p oĩa ad indulgẽtias diſpoſit⁹. ꝛ ſi nõ fa
ceret ea ppter q̃ indulgẽtie date ſunt: tunc
nullo mõ ſm̃ btm̃ tho. indulgẽtias ꝺſeq̃ꝛe
tur. Uñ q̃riť ſi q̃s plenariã indulgẽtiã cõ/
ſeq̃reť ꝛ ſic moꝛereť: q̃d de eo ſentiẽdũ eſſet.
Rñdeo ſm̃ Hoſti. q̃ talis ſtatim euolaret
ad celũ. qꝛ nullũ impedimẽtũ aſcẽdendi ĩ
celũ habꝫ q̃s exq̃ moriť in gr̃a niſi ſolutoꝝ
pene. Et eſt ſciẽdũ ſm̃ ſan. Tho. ſup. iĳ.
di. xx. vbi dicit. q̃ q̃ indulgẽtias ſuſcipit ñ
abſoluiť ſimpliciter loq̃ndo a debito pene
ſꝫ dať ſibi de theſauro eccl'ie vñ debitũ ſol
uat. Ergo cũ remiſſa eſt pena illa tota p i/
dulgẽtiã: eſt ac ſi eſſꝫ ſoluta. ꝛ ſic iuſticie dei
ſatiſfactuꝫ ẽ cũ ex theſauro eccl'ie illa pena
ſoluta ẽ. D Quarto celũ apiť p igreſ
ſum religiõis appꝛobate vbi regularit⁹ vi
uũt. Circa qõ q̃riť vtꝝ q̃s p ingreſſum re/
ligiõis ꝺſeq̃ť plenariã remiſſiõem oĩm pec
catoꝝ. Rñdeo ſm̃ btm̃ Tho. ij. ij. q. vl. Ra
tionabiľ pt dici q̃ ſic: ſic̃ p aſſumptõz cru
cis. nã ℔ eſt holocauſtũ maximũ q̃ q̃s ſe to
taliter diuĩs officijs mãcipat p religionis
ſcz ingreſſuꝫ: qõ excedit oñe gen⁹ ſatiſfa/
ctõnis. vt hꝫ in decre. xvi. q. i. Admonere.
Hã religioſus offert deo oñs res tpales.
imo totũ mundũ ppter deũ relinq̃t. ꝛ hoc
p votũ pauptatis: ãmodo nũq̃ ꝓpriũ de/
nariũ poſſidẽdo. Uñ ꝺꝛ in decre. In reli/
giõe exiſtẽs nõ debet habere denarios ſi ñ

vult pire cū anania .xij. .q.i. .dilectissimis. Uñ gre. Obolū hñs monach⁹ nō valz o/bolū. Itē offert deo corp⁹ p votū castitat⁊ z abstinētie ad q̄s se obligat p ingressū re/ligionis. sic abstinere a carnib⁹ .ieiunare. ī stramib⁹ iacere. media nocte surgere. z cor/pus cū vestib⁹ laneis macerare. Itē religi osus offert deo ppriā volūtatē. z h̄ p votū obediētie. z h̄ ē maximū sacrificiū cū ppr deū resigt suā ppriā volūtatē. z subijcit vo lūtatē suā volūtati plati sui. Uñ Bern. lo q̄ns de religiōe dic. Religio pauptate fun/dat. erigit obediētia. dedicat castitate. cu/stodit humilitate. pficit charitate ℰ Itē sciēdū q⁹ in vita patr⁹ legit q⁹ eādez g/tiā p̄sequunt ingrediētes religiōez z pfitē/tes quā p̄sequunt baptizati. Itē sciēdum ſm btm Tho. q⁹ si p ingressum religiōis ñ absolueret ab oīi reatu pene: nihilomin⁹ ingressus religiōis vtilior esset q̄z pegrīa/tio sancte terre ad pmotōez ad bonū qđ p̄/derat absolutōi a pena. Et Ben. ō gan/da. dic q⁹ qñ q̄s pfitet tūc prīo indulgētiaz p̄sequt. Et intelligit si intēdit obſuare ea q̄ ī pfessiōe pmittit. s. regulā z ordinē suum. nā si nō intēderet ſuare ea q̄ pmittit in p/fessiōe ipo facto sic pmittēdo peccarz mor taliter. z nō essz filj⁹ regni celestⁱ sz filius ig nis gehēne. z tales q̄nq⁹ postmodū pessimi erūt. Uñ aug. z ponit ī decre. Difficile suz exptus meliores q̄s q̄ in monasteriȳs pfece rūt. nec sū peiores exp⁹ q̄s q̄ in monasteri is defecerūt. di. xlvij. Quātūlibz. Uñ etiā Bef. Qui in loco ordis sine ordine viuūt ad illū deueniēt ordinē vbi null⁹ ordo sed sempiternus horror inhabitat.

Cōtinuatio z pfecutio p̄cedētis ſmōis

Sermo xiiij.

Ecce video celos aptos zc. Prosequndo ſmonē iā inceptū est sciendū q⁹ ānto celuz corpis sui visceribⁱ dolet de pctis cōmissis re totū reatū pene. Rñdeo ſm Petr⁹ super iij. sniaz. dis. xvi. Cōtritōis intēsio p̄t at/tēdi dupl⁹. vel ex pte charitat⁊ q̄ causat di/spliciā pctī. vel ex pte doloris q̄ ex intēsi ua excitat charitate. Et vtroq⁹ mō p̄t tm̄ ī tēdi contritio q⁹ tota pena remittat. sic p̄z ō latrōe q̄ cū xpo pepēdit ī cruce. Cui dictū est. hodie mecū eris ī padiso. Uñ etiā exē/plū legit in li. de apib⁹. q⁹ q̄dā in Gallie pti bus venit ad illū venerabilē viz magistrū Petr⁹ de corboel senonēsez archiepm: z cō fessus est q⁹ ppriā filiā violēter oppressit. z cū maxima z mirabili contritōe z lacrimis q̄si/uit si vnq̄z posset vllo dolore vl̄ pena a do mino veniā ipetrare. cui p̄sul. ita inqt īdu bitāter si p̄niam subire voluer⁊ tanti mali Et ille vehemēter exclamās. volo inqt z si mille mortes me sustinere volueris. colla/crimās g̃ infelici. imo tā felicissimo pctōri eps dic ei. Septēnē tm̄ pniam pene impo no tibi. Tūc ille q̄d est ait q⁹ tm̄ septēnē pe nitētiā mihi flagiciosissimo iniūgitis. q̄ si viuerē ad finē mūdi tātū facin⁹ penis inu merabilib⁹ diluere ñ valerē. Cui p̄sul. Ua de inqt z tres dies ī pane z aq̄ tm̄ ieiuna. Tūc ampli⁹ ille plorās z ptūdens se roga bat ut p̄niaz sibi iniūgeret salutarē. Sup modū g̃ admirat⁹ z exhortatus z exhilara tus eps tādem diffinitiue p̄cepit hoī ut ab iret z vnū tm̄ p̄ nr̄ diceret. sciretq⁹ pro cer to pctm̄ sibi iā esse dimissuz. Hec mora. in illa hora ille diz eiulatū emisit z ī terrā pci dēs expirauit. Hec dubia fides ē sicut deo dign⁹ idē eps p̄dicauit: q̄n idē penitēs qui sic sine vlla alia purgatorij pena vitā vali dissima contritōe finiuit purgat⁹ ad gl̃iaz e/uolauit Ⓑ Sexto apic celū p freq̄ntē confessiōem q̄ q̄s cū magna verecūdia pēta cō fitet. nā verecūdia ē magna ps satisfactōnis Uñ btus Ber. Jō iubemur cōfiteri pctā vt erubescētia p pena habeam⁹. Circa qđ q̄ric vtz vnū pctm̄ debeat q̄s sepi⁹ confiteri Rñdeo q⁹ de necitate nō optz vt q̄s vnum pctm̄ sepi⁹ confiteat a q̄ est absolut⁹. Sed tm̄ btus tho. dic sup. iij. di. xvij. q⁹ q̄sto quis p̄lib⁹ sacerdotib⁹ vnū pctm̄ confitet tāto pl⁹ ei de pena dimittit. tū ppter erubescentiā. tuz ex vi clauiū. Uñ toties possz q̄s confite/ri q⁹ ab oīi pctō libaret. Itē sciēdū q⁹ confi/tētes nō debēt hre nimiā familiaritatē ad suos confessores. q⁹ ex tali familiaritate ve/cūdia q̄ est in cōfessiōe hñda diminuit. qđ est nociuū confitēti. Uñ Ber. Sūt q̄dā qui cōfitendo sic fabulā pctōr⁹ suor⁹ narrāt hi storiā. z egritudines aie sue sine cōfusione dinumerāt. Itē qđ pei⁹ ē aliq̄ id qđ verecū/dant cōfiteri vni trāsferētes se ad aliū cur/rūt. z sic confessiōem diuidūt. Uñ aug. Cau tus sit penitēs ne verecundia duct⁹ diuidat

apud se ꝓfessionem vt diuersa diuerſ velit manifestare sacerdotibꝫ. q̃dā em̃ vni celāt q̃ alij manifestāda ꝓfuāt. qđ est se laudare: ⁊ ad hypocrisim tẽdere. Septimo celũ apiſ ꝑ attẽtā orõem coꝛā sacꝛo eucharistie ℞ā qñqꝫ citi⁹ q̃s impetrat ibi q̃ꝫ ī alio loco. sic cũ stat circa missam vel alias in ꝑsentia sacramẽti. Uñ etiã Hen. de hassia Sicut em̃ ꝓfessio ⁊ attritio dispositiue suffecꝫ ad salutẽ latroni associato xp̃o: qñ p̃tialr ꝓmoriebaſ in cruce q̃ ei nõ suffecisſz aut ñ intm̃ valuisset in carcere Jta videſ q ñ minus nũc pctoꝛ hũiliter spe venie assistẽs sacramẽtali oblatõi veniã ꝓsequtur aut abũdanti⁹ gr̃e collatõez recipiat q̃ꝫ si sil̃r ī alio loco se hꝫet. Jtẽ cũ xp̃s ī terra degẽs nulli sanitatẽ denegauerat ex fide petẽti. nũq̃d eq̃le vel maius est nũc inuisibilẽ fide credere ꝑsentẽ in eucharistia. Et ħ idẽ vult illõ dictũ euãgelij. Btĩ q̃ nõ viderũt ⁊ crediderũt. Quid g̃ refert ad veniã ꝓsequndã iã coꝛde ꝓtrito ⁊ hũili eucharistie itereſſe imolatõi. aut visibil̃r ad eius ꝑsentiã associari ⁊ ipam honorificare. aut olim oblatõi ei⁹ in cruce iterfuisse sic latro. vl̃ honorẽ xp̃o coꝛpaliter viso exhibuisse: vt magdalena: q̃ lacrimis lauit pedes ihu. ⁊ terſit capillis: et vnguẽto vngebat ⁊ osculabaſ. videſ q ni/hil refert q̃ ad effectũ gr̃e ⁊ venie ꝓsequnde. hec ille. Jtẽ sciẽdũ q multũ salubꝛe ẽ ꝺuote ínfra missam genua flectere. ⁊ sig̃nter ab hoꝛa ꝓsecratõis vsqꝫ ad ꝓmunionẽ. Item sciendũ q illi q̃ nõ ꝑñt misse interesse q̃ñ tales audiũt nolã vel cãpanã q̃ pulsaſ infra eleuatõz coꝛpis xp̃i debẽt genua sua deuote flectere. ⁊ ihm̃ xp̃um q̃ ibi ī missa eleuaſ hũiliter ⁊ cũ ꝓtrito coꝛde inuocare: siue sit in cãpo siue ī domo siue in q̃cũqꝫ loco vel laboꝛe D Exẽplũ hẽmus de ħ q fuit q̃dã mlier tristata valde ⁊ a dyabolo mltũ tẽptata. q̃ sibi laq̃m ad suspẽdẽdũ seipaz ꝑparauit. q̃ dũ cepta conareſ ꝑficere. ecce p eleuatõe coꝛpis xp̃i iuxta moꝛẽ cãpanulã audiuit. tũc flexis genubꝫ sic a iuuẽtute in ꝓsuetudine habuit oꝛauit et dixit. Dñe ihu xp̃e fili dei viui miserere mei · Et ecce mox trabs ⁊ funis suspẽdij ꝓfracte sũt demonibꝫ fugiẽtibꝫ ⁊ dicẽtibꝫ. qz ẏtus p̃ntie coꝛpis ihu xp̃i te libauit a tẽpali et eterna morte J Octauo celũ apiſ aliqbꝫ per certe elemosine datõem. Uñ Dañ. iiij. dr. Pctã tua eleẽosinis redime. Beſ. Tm̃ posſet hõ dare de tpalibꝫ ꝑ elemosina q omnia pẽta sua redimeret a pena. Uñ etiaz mgr Johes de Kunsin in tractatu de audiẽtia ꝓfessionũ. Dũ infirm⁹ esset potẽs ī amicis ⁊ rebꝫ. ⁊ ꝓfessoꝛ iuxta q̃ꝫ titatẽ pctoꝛ taxaret penã ꝑ quã si solueret ipe estimaret totã penã expletã esse seu p̃uẽtã seu solutam puta tres dies ieiunãdo. tot missas ⁊ oraõnes ⁊ suffragia ordinãdo. tot elemosinas erogãdo. ⁊ q tũc ipo ifirmo ī sua adhuc vita existẽte pene ille p mltos exoluereſ. naz illis sic exolutis si pene fuissent sufficiẽter taxate taliter sic decedẽs nũq̃ ītraret purgatoꝛiũ supposita cõtritõe. Uel si decederet añ penaz illaz exolutõnez ipis solutis moꝛa purgatoꝛio libareſ. hec ille. Uñ diẽ btũs Tho. de aq̃no q vn⁹ ꝑt ꝑ alio satisfacere dũmodo ille p se nõ ꝑt p̃niam ꝑficere. Jtẽ sciẽdũ q pctã sig̃nter dimittunſ q̃ ad penã ꝑ dimissiõem iniuriaz q̃ ẽ maria elemosina. Uñ Aug. in ser. Multa sũt genera elemosinaz. q̃s cũ facim⁹ adiuuãt ut dimittaſ pctã nr̃a. sed ea nihil ẽ mai⁹ q̃ꝫ cũ ex coꝛde dimittim⁹ qđ in nos q̃sqꝫ peccauit. ℞ā tãta posset esse offensio ⁊ tã liberaliter ⁊ ex coꝛde posset indulgeri q ex ħ doreſ oim̃ pctoꝛ remissio. Uñ Aug. Unusq̃sqꝫ talẽ indulgẽtiã acceptur⁹ est a deo q̃lẽ ⁊ ipe dederit ꝓtimo. Uñ greg. Qui in se peccãti clemẽter indulsit pẽti vestigiũ ī ei⁹ aĩa nõ remanebit K Nono celũ apiſ illis q̃ ꝑ opa penalia satisfactõez pctoꝛ suoꝛ implẽt. Uñ Beſ. Quãtũcũqꝫ magnus sit pctoꝛ in pnia tñ ꝑt tãtã penã in modo sustiere q dimittaſ ei tota pena ad quã ẽ obligatus. Sciẽdũ q pñia satisfactoꝛia semꝑ ꝺz fieri ꝑ ꝯriũ. Uñ Arist. v. eth. Medicine fiũt ꝑ ꝯriũ. sz pñia est medicina spũalis g̃ ꝺz fieri ꝑ ꝯriũ. Uñ gre. ī ome. Quot hũit ī se maria magõ. oblectamenta. tot de se ī/uenit holocausta. ꝙuertit ad numeꝝ ẏtutũ numeꝝ criminũ. ita q totũ ꝯuiret deo ī pñia q̃dq̃d deũ ī se ꝓtẽpserat ꝑ culpã. Sciendũ q inq̃ntũ op⁹ bonũ ẽ penale intm̃ est satisfactoꝛiũ. g̃ cuilibet pctoꝛi iniũgẽda est penitẽtia. i. satisfactio ꝑ ꝯriũ. ẏbi gr̃a. Ut si pctoꝛ ī delicijs vixit: ⁊ deũ ī gula offẽdit optet q satisfaciat ieiunãdo ⁊ coꝛp⁹ castigãdo. Si inebaſ⁹ fuerit q ꝑ satisfactõe bibat aquã. Si luxurioſus q coꝛp⁹ suũ virgis flagellet. Si cũ vestibꝫ molliꝫ ⁊ ꝑcioſis deũ offendit ꝑ satisfactõe ciliciũ vl̃ aliã

vestē aſperā induat. Si ī mollib⁹ lectiſter/
nijs pigriciā exercuit. p ſatiſſactōe eſt ei i/
iūgendū vt in ſtramib⁹ iaceat ⁊ mane ſur/
gat. Si in ſupbia ꝺ deū ⁊ primū ſe exalta
uit. p ſatiſſactiōe ꝺz ſe hūiliare coꝝ deo et
primo ſe ſubijcere. Si fuit auar⁹ ⁊ deū cū
iniuſt⁹ reb⁹ acq̄rēdis offēdit. p ſatiſactōne
ꝺz res iiuſtas reſtituere: ⁊ de iuſt⁹ reb⁹ pau
pib⁹ ſubuenire. Si accidioſus p ſatiſſacti
one ꝺz mane ſurgere ⁊ eccl̄ias freq̄ntare.
genua flectere ⁊ deuote oꝝare. Deute. xxv.
Pro mēſura pctoꝝ erit ⁊ plagarū modus
qꝺ intelligit hic aut ī futuro. Pro q̄ ſcien/
dū q⁹ pn̄ia ⁊ ſatiſſactio q̄ iniūgit aut eſt ma
ior aut minor aut eq̄lis. Si maior ē pn̄ia
q̄ pcta req̄rūt. tūc ſupfluū illō cedit hoī in
p̄miū. Si minor tūc reſiduū implebit in
purgatorio. Si eq̄lis tūc ſtatim euolat

Quantū ad ſcōm ſciēdū q⁹ ſctūs ſte/
phanus hꝫ pl̄es dignitates. Pria eſt q⁹ ꝺz
pthomartir. i. prim⁹ martir. qz poſt aſcēſi
onē xp̄i prim⁹ p fide lapidat⁹ eſt ⁊ occiſus
Scōa qz ꝺz plenus gr̄a. ⁊ h̄ ſibi accidit p/
pter ſuā pfundā hūilitatē. Ha ſupbis reſi
ſtit de⁹. hūilib⁹ aūt dat gr̄am. Ergo ſi vo/
lumus gr̄am dei ipetrare debem⁹ nos cū
ſctō ſtephāo hūiliare. Tercia q⁹ vidit celoſ
aptos tpe ſue mortis. g̃ dixit. Ecce video
celos aptos ⁊ filiū hoīs ſtantē a dextr⁊ ꝟ/
tut⁊ dei. Quarta q⁹ p inimic⁊ ſuis rogauit
exēplo xp̄i. Unꝫ Beda. Btūs ſtephan⁹ ſtā
do p ſe oꝝauit. ſꝫ p inimicis ſuis flexis ge/
nuby inᵗpellauit dicēs. Dñe ne ſtatuas il/
lis h̄ pctm̄ xc̄. Quīta q⁹ ei⁹ paſſio eſt ꝓfor/
mis paſſiōi xp̄i. nā ſic falſi teſtes ꝺ xp̄m in/
ſurrexerūt. ſic ⁊ ꝺ btm̄ ſtephanū. Itē ſicut
xp̄s extra ciuitatē ē crucifixus. ſic ⁊ beatuſ
ſtephan⁹ extra ciuitatē ē lapidat⁹. Itē ſic
xp̄s dixit. In man⁹ tuas ꝰmēdo ſpm̄ meū
ſic ⁊ btūs ſtephan⁹ dixit. Domine ihu ſu/
ſcipe ſpm̄ meū. Sexta q⁹ hꝫ tres coronas.
Pro habet coronā martiꝝ. Scōo ꝟginū
Tercio p̄dicatoꝝ. Septima ē miracl̄oꝝ
opatio. Unꝫ btūs Aug. dicit btm̄ ſtepha/
nū innumer⁊ claruiſſe miracul̄. Mortuoſ
ſeptē ſuis merit⁊ ſuſcitaſſe. ml̄toſq⁊ a vari/
is lāguoribꝫ curaſſe. p̄ter h⁹ ⁊ alia refert di
ſup altare btī ſtephani ponebāt. ⁊ inde ab
biliter curabant. Pāni etiā de ei⁹ altari ſū
pti ⁊ ſup egros poſiti multis extiterūt ifir
mātib⁹ ad medelā. Ha ſicut idē aug. ait in
li. xxij. de ciui. dei. Flores de altari ſcī ſte/
phani ſumpti cuiuſdā ml̄ieris cece oculiſ
impoſiti ſunt. ⁊ illa cōtinuo lumē recepit.
Refert etiā in eo dē libꝛo q⁹ cū q̄dā vir pri/
mari⁹ ciuitatis noīe marcialis infideˢ eſſꝫ
⁊ neq̄q̄ cōuerti vellet cū tñ pl̄imū egrota/
ret. gener ſuus valde fidelis ad eccl̄iaꝫ ſā/
cti ſtephani venit: ⁊ de ipis floꝛib⁹ q̄ ſup al
tare erāt accipiēs ⁊ ſup caput ſoceri ſui ip
ſos flores latēter poſuit. ſup q̄s dū ille doꝛ
miuiſſet. ptinus añ diluculū clamauit vt
ad ep̄m mitteret. Cū aūt eps abeſſet ſacer
dos ad eū venit. q̄ cū ſe credere diceret ba/
ptiſauit eū. Vic q̄ diu vixit h⁹ ꝟbū ſp ī oꝛe
ſuo habuit. Xp̄e accipe ſpm̄ meū. cū tñ h⁹
beati ſtephani ꝟba vltima fuiſſe neſciret

Quantū ad terciū nota exēplū aliꝺ
Apud ceſareā capadocie q̄dā nobilis ma
trona erat viri q̄dē deſtituta ſolacio ſꝫ no
bili vallata multitudine pueroꝝ. Ha pue
ros decē habuiſſe dicit. q̄z ſeptē maſculi ⁊
tres femīe fuiſſe phibent. Quadā aūt vice
qz mr̄ ab eis offendit. maledictōez ſuis fi/
lijs imp̄cat. ſubito maledictōez mr̄is vin
dicta diuīa ſubſequtur. ⁊ oēs pēa ſil̄i ⁊ hoꝛ
ribili feriuntur. nam omēs tremoꝛe mem/
broꝝ oīm ſunt horribil̄ pcuſſi. q̄ppter ni/
miū dolētes et ſuoꝝ ciuiū oculos nō ferē/
tes p totū oꝛbē vagari cepert. ⁊ q̄cūq̄ ibāt
oīm in ſe ꝟtebāt aſpectū. Ex his autē duo
frater ⁊ ſoꝛoꝛ paulus ⁊ palladia ꝟponiā ve
nerūt. ⁊ ip̄i Auguſtino ibidē ep̄o q̄ ſibi cō
tigerant narrauerūt. Cū g̃. xv. dieb⁹ añ pa
ſca eccl̄iam ſancti ſtephani freq̄ntantes: ſa
nitatē ab ip̄o martire multis p̄cib⁹ poſtu/
laſſent. in ipſo die paſce cū freq̄ns ppl̄s p̄/
ſens eſſet. vnus ex eis. ſ. paulus repēte cā/
cellū introiuit ⁊ añ altare cū multa fide et
reuerētia ſe in oꝛōe pſtrauit. Et cū aſtātes
rei exitū expectarēt. ſubito ſurrexit ſan⁹ a
tremoꝛe coꝛpis deinceps alienus. Cū aūt
ad auguſtinū ductus fuiſſꝫ. ipſe eū ad po/
pulū ptulit: ⁊ deo ⁊ ſctō ſtephano gr̄as e/
git. Cū aūt ſic ad pp̄l̄m loq̄ret. ⁊ ſoꝛoꝛ illi⁹
ibidē oīb⁹ mēbris tremēs aſſiſteret. ſurgēſ
de medio ſancti ſtephani cācellos intrauit
⁊ ſtatim velut obdoꝛmiēs ſubito ſana ſur
rexit. Ipſa ſimiliter in mediū pducit. ⁊ de
vtriuſq⁊ ſanitate deo ⁊ beato ſtephano im
mēſe gratie referuntur

De ſctō Johāne euāgeliſta Ser. xv.

Sermo

Equere me Jo
hannis.xxi. Uerba ꝓpoſita ſunt
a xp̃o btō Petro dicta. Et iā dicū
tur cuilibz homī voleti ſaluari q̄ xp̃m de/
bet imitari. Nā null⁹ ē ver⁹ xp̃ian⁹ niſi qui
xp̃m imitat. Unde Iſid. Ille ē xp̃ian⁹ q̄ fa/
ctis ſe xp̃ianū oñdit. ambulās ſic ꝛ xp̃s ā/
bulauit. a q̄ nomē ꝫxit. Ex q̄ pz q̄ q̄ xp̃um
nō ſeq̄t nō eſt ver⁹ xp̃ianus q̄uis nomē ha
beat. Unde Aug. in li. de vita xp̃iana. Xp̃ia/
ni nomē ille fruſtra ſortit q̄ xp̃m mīme imi
tat. Unde etiā Cyprian⁹ de duodecim abu/
ſiōib⁹. Xp̃ianus nemo recte dr niſi q̄ xp̃o ī
moribz coeq̄t. Et in ſignū hui⁹ xp̃s dic cu
ilibet xp̃iano. Seq̄re me. Unde in p̃nti ꝓmo
ne tria ſunt dicēda. Prio q̄re q̄libz xp̃ian⁹
merito debeat ſeq̄ xp̃m. Scdo in q̄b⁹ eum
ſeq̄ debeam⁹. Tercio aliq̄ q̄ſtiones de beato
Johe. Quātū ad primū ſciēdū q̄ meri/
to ſeq̄ debem⁹ dñm noſtz ihm xp̃m. ꝛ hoc
triplici rōe. ℞ Prio rōe honoris. q̄ ē
valde honorificū ſeq̄ dñm. Eccl. xxiij. Glo
ria magna ē ſeq̄ dñm. lōgitudo eīm dierz aſ
ſumet ab eo. Contra ℔ aliq̄ faciūt q̄ in bo
nis opib⁹ imitari xp̃m erubeſcūt. De q̄b⁹
dicit xp̃s ī euāgelio. Qui me erubuerit co
rā hōib⁹ hūc fili⁹ hois erubeſcz corā patre
celeſti ꝛ angel⁹ ei⁹. Itē gre. ſup Ezech. dicit
Qui erubeſcit bona facere a ſtatu rectitu/
dis cadit atq̄ ad dānatōez tēdit. Hoc illi
nō attēdūt q̄ hūiliter in veſtib⁹ ſuis ince/
dere erubeſcūt. q̄uis eīm a p̄dicatorib⁹ ſe
male agere intelligūt. tñ ꝓpter ꝑecundiaz
hūanā veſtes ſupbas. ſ. caudatas. longas
ꝛ ſciſſuras iutileſ deponere nolūt. q̄ fuire
mōdo ꝛ dyabolo in ſupbia videt eis honoꝛ
ſz de⁹ illoꝛ gl'iam in ignominiā cōmuta/
bit. Ergo q̄libz nō debet ꝑecūdari xp̃m ſe
q̄. q̄ eſt ſalubꝛe ꝛ honorificū. Joh. xij. Si
q̄s mihi mīſtrauerit honorificabit euz p̄
me⁹ q̄ in cel'ē. Scdo libēter ſeq̄ debemus
xp̃m rōne vtilitatis. Joh. viij. Qui ſequit
me nō ābulat ī tenebr⁹ ſz hēbit lumē vite.
Tercio ſequi debem⁹ xp̃m. nā ad ℔ obliga
mur rōe exēplaritatis. q̄ xp̃s ꝓpter hoc ī
mūdū venit vt exēplū viuēdi nob demon/
ſtraret. Unde Aug⁹. de ꝥa religiōe. Tota vi
ta xp̃i in terris q̄ p hoīem geſſit diſciplina
moꝛ fuit. Unde etiā gre. Dis xp̃i actio nr̄a ē
inſtructio. ℣ Quātū ad ſcdm. ſ. in q̄/
bus debemus imitari xp̃m. ſciēdū q̄ ſign/
ter in ſeptē nobis exēplū relict in quib⁹ eū
ſeq̄ debem⁹. Prio i abſtinētia carniſ. nā
in ingreſſu mūdi vſq̄ ad finē vite ſue ſp in
duricia vixit. nā in natiuitate duriciā ſu/
ſtinuit. q̄ ī hyeme ꝛ ī media nocte nat⁹ eſt
ꝛ in p̄ſepio poſit⁹ ꝛ inuolut⁹ pānicul' ſup ſe
nū iacere ꝓtulit. Unde Bed. Qui nō fallitur
elegit q̄d carni moleſti⁹ eſt. id ē vtili⁹. id eē
magꝭ eligēdū. ꝛ q̄ſquis aliō docet vl' ſuadz
ab eo tāq̄z a ſeductore cauendū ē. Hoc illi
xp̃iani attēdāt q̄ vix ꝓpter deū vna nocte
dure iacere volūt. cū tñ xp̃us dicit cuilibet
hoī. ſeq̄re me. Ꝑ Scdo debem⁹ eū ſe
qui in hūilitate. Unde dr Math. xi. Diſcite
a me q̄ mitis ſū ꝛ hūilis corde. Unde aug. ō
ꝑbis dñi ſer. xij. Diſcite iquit a me ait dñs
nō mundū creare. nō viſibilia ꝛ iuiſibilia
cūcta creare. nō in iſto mōdo miracl'a facere
vel mortuos ſuſcitare. ſz q̄ mitꝭ ſū ꝛ hūilis
corde. Ergo exēplo xp̃i debem⁹ hūilitatez
in veſtib⁹ ꝓuare. nā xp̃s portauit veſtē ſim
plicē. ſ. tunicā incō ſutilē. et inceſſit chriſt⁹
ihs dñs ꝛ redēptor nr̄ diſcoopto capite. et
nudis pedib⁹. Itē ī die palmaꝝ equitauit
azinū. ꝛ in die paſcaes baiulās ſibi crucē
exiuit in caluarie locū. Inſup ex ſua ꝑſun
diſſima hūilitate aſſil'auit ſe ꝟmi dicēs il/
lud p̄s. Ego ſum ꝟmiſ ꝛ nō hō oppꝛobriū
rē. mō xp̃s dicit cuilibet homī. Seq̄re me
Ergo boni xp̃iani imitanꝺ xp̃i hūilitatē ī
terris vt ab eo exaltenꝺ ī cel'. Unde aug. ō ꝟ/
bis dñi ſer. xxix. Uis cape celſitudinē dei
cape pri⁹ hūilitatē dei. dignare hūilis eſſe
ꝓpter deū. q̄ deus dignat⁹ ē hūilis eſſe ꝓ/
pter te. Unde etiā Amb. ſup p̄s. Beati īma
culati rē. Quāto eīm q̄s eſt abiectior ī ℔ ſe/
culo tāto magꝭ exaltabit̄ in futuro. Sz op
poſitū exemplo xp̃i plures tenēt xp̃iani q̄
ſe in hac vita ſupbe extollūt. ꝟbi gra. xp̃s
inclinato capite pepēdit ī cruce. ſz tu ſup/
be erigꝭ te ꝺ xp̃m erecto collo. Chriſt⁹ corꝺ
nā ſpineā ſuſtinuit ī capite. ꝛ tu ſupbe offē
dis eū cū peplis ꝛ crinalib⁹. cū caputq̄s et
mitris exaltādo te ꝺ xp̃m. Itē xp̃s portꝛa/
uit veſtem purpureā quā ſibi induit pila/
tus. ꝛ veſtē albaz quā ſibi herodes induit
in ſignū deriſiōis ꝛ fatuitatis. ꝛ tu ſupbe
xp̃iane ornas te cum p̄cioſis ꝛ mollibuſ
veſtib⁹ tuis. que habēt ſciſſuras multas ꝛ
caudas lōgas. ꝛ varios colorꝺ. ꝛ hoc fa/
cis in ꝓtēptū chriſti ꝛ in diſpendiū ſalutiſ
tue. Itē xp̃us in hūilitate capt⁹ ꝛ ligat⁹ ē

funiby.ꝛ ꝫ in hūilitate ꝛ charitate.ꝛ tu vis
hꝛe cingulū argēteū vel deauratū ī supbia
ꝛ elatōne. Itē xps ī dorso suo crucē portā
uit ꝛ oēm fortitudinē suā ꝙsūpsit ī passiōe
vt te redimeret:ꝛ tu ꝙsumis fortitudinē tu
am chorizādo.torneamēta exercēdo.ꝛ ꝫ ī
ipi⁹ ꝙtēptū q̄ p te mortu⁹ ē in humilitate
ꝛ charitate. Ex his ptz q̄ multi sunt q̄ xpi
ani solo noīe sunt. Unde Cyprian⁹. Nemo
xpian⁹ recte dr nisi q̄ xpo ī moribꝫ coeq̄tur
D Tercio debem⁹ euz seq̄ in pauptate.
Hā ipe paup fuit in natiuitate.ī vita:ꝛ in
morte. Unde Ber. Paup nat⁹.paup vixit.
paup obijt. Hoc ptz q̄ ī stabulo ꝛ nō ī pa
lacio nat⁹ fuit. Silr ꝛ in vita nūq̄z ꝓpriaz
domū habuit.sz tanq̄z pegrin⁹ in ꝫ mūdo
vixit. Hoc illi sp cogitare debēt q̄ ꝓprias
domos nō hnt sz cū alijs hospitāt.q̄ xps
nūq̄z ꝓpriā domū habuit sz cū alijs hospi
tatus fuit. Silr ī morte pauprimus fuit
q̄ nud⁹ ī cruce pepēdit.ꝛ vbi caput suū re
clinaret nō habuit. Et q̄re sic paup fuit.
Rñdeo vt pauptatz sue exēplū nob ꝙmda
ret. Sz oppositū exēplo xpi faciūt q̄ nūq̄z
ꝙtētanť nec dō regtianť.sz totū cor suū ap
ponūt ad diuitias.ꝛ quō sei hac vita extol
lāt. Hā tales nō pōderāt nec aduertūt exē
plū xpi.ꝫbi gra. Xps nat⁹ ē ī stabulo.et hō
auarus nō ꝙtentať in vna domo. Christ⁹
posit⁹ ē in artū ꝑsepe ꝛ sup fenū.inuolutus
pānicul⁹.ꝛ hō delicios⁹ vult hꝛe lectos
molles ꝛ pcios⁹. Xps ī pauptate vixit et
hō xpian⁹ nitit hꝛe magnas diuitias.non
attēdens illō dictū euāgelij. q̄ difficile est
diuitē intrare regnum dei R Quarto
debem⁹ eū seq̄ in abstinētia cibi ꝛ potus.
Hā ipe in terra ieiunauit q̄dragīta dieb ꝛ
noctibus sine oīi cibo. Silr ꝛ ī cruce fel
ꝛ acetū bibit. Unde ps. Dederūt ī escā meā
fel.ꝛ ī siti mea potauerūt me aceto. In his
eīm doz nos abstinētiā:dicēs vnicuiq̄z no
str̄. Seq̄re me. Hugo de san. vic. Baude
at qui pōt parce viuere.parca eīm vita libi
dinē extīguit:virtutē nutrit.animū robo
rat.mētē ad celestia eleuat.imo abstinētia
valz ꝑ sanitate corꝑis ꝛ ꝑ lōgitudine vite.
Eccl. xxxvij. Qui abstinēs est adūciet vitā
Unde etiā Aris. de regi. pri. Abstiere a ꝓme
stiōibꝫ nimijs ꝛ superfluitate nimia ē sūma
medicīa. Unde carnē nr̄az exēplo xpi dēm⁹
domare cū abstinētijs. Apls. Si spū facta
carnis mortificaueritz viuetz. Sz oppo
sitū exēplo xpi ples faciūt.nā xps ieiuna
uit.xl.dieb.ꝛ aliq̄ volūt vix vna die ieiu
nare ꝑ deo. Xps ter esurijt.ut ptz ī euange.
ꝛ gulosi sp volūt esse pleni. Xpus sitiuit in
cruce.sz bibuli viuūt ī ebetate. Xpus bibit
fel ꝛ acetū ī cruce.sz delicios⁹ volūt hꝛe q̄n
q̄z fercula et triplicia pocula ad satisfaciē
dū suis ꝙcupiscētijs. Et ō ist̄z scribit apls
dicēs. Quoz de⁹ vēter ē. Et tles ñ imitāť
xpm paupez sz diuitē epulonē:q̄ epulabať
q̄tidie splēdide:ꝛ sepult⁹ ē ī iferno. Sic et
ill' ꝙtiget. Unde apls. Si ꝑm carnē viveritz
moriemī. Unde etiā Hiero. ī epla. Difficile
imo ipossibile ē vt pñtibꝫ q̄s ꝛ futurz fruať
bonis.ut ꝫ vētrē ꝛ ibi mentē ipleat:ꝛ ō de
licijs trāseat ad ōlicias. Hā tales sunt ma
ledicti:ut hī Lu.vi. Ue vob q̄ nūc satura
ti estz. Hā tales ī futuro sustinebūt famē et
sitim:vbi nec vnā guttā aq̄ hꝛe poterť. De
q̄bꝫ dicit iohes Apoc.xvi. Māducabūt li
guas suas p̄ dolore. Sz de bonis q̄ xpum
sequunť ī abstinētijs dr Lu.i. Esurientes ī
pleuit bonis.ps. Satiabor cū apparuerit
gl'ia tua. Hā tales sūt btī ꝫ ī futuro. Unde
Luc.vi. Beati q̄ nūc esuritis ꝛc. S Quito debem⁹ xpm imitari ī pacīa. Haz
christ⁹ patiēter sustinuit ꝫba ꝛ ꝫbera. Hā
iudei dicebāt.ecce vorator ꝛ potator vini
ꝛ amic⁹ publicanoz. Itē dicebāt vt habe
tur Joh.viij. Tu testionū ꝓhibes ō teipo
testimoniū tuū nō ē verz. Itē dicebāt. De
monium hz ꝛ īsanit. Itē dicebāt eū seducto
rē ppl'i. Et ī his ꝫbis ꝙtūeliok sp habuit
pacīaz.i. Pe.ij. Cū malediceret nō maledi
cebat.cū pateret nō ꝙminabať. Silr in ꝫ
beribꝫ ꝛ plagz pacīam habuit.nā captꝰ ꝛ li
gatus ē.alapis ꝛ colaphis cesus ē.ꝙsputꝰ
ꝛ velatꝰ ē.flagellatꝰ ꝛ coronatꝰ ē.ad pilatū
ꝛ herodē ꝛ ad locū caluarie ductꝰ est.ꝛ de
mū clauis cruci affixꝰ ē.ꝛ ī oibꝫ ist̄z iurijs
tāq̄z ouis māsuetꝰ fuit. Ergo dic ad quēli
bet nr̄m. Seq̄re me. Sz oppositū exēplo
xpi oñdūt q̄ nec vnū ꝫbū nec vnā iniuriā
sustinere volūt.cū tñ sit valde meritoriuz
iurias patiēter sustinere ppter deū. Unde
Lu.xxi. In pacīa vr̄a possidebitz aīas ve
stras. Unde xps dicit ī euāge. Si q̄s te pcus
serit ad vnā maxillā ꝑbe ei ꝛ alterā Et q̄ v
nū ꝫbū patiēter ñ sustinz quō ꝫbera susti
nebit. Unde gre. ī li.xvi.mo. Qui a statu pa
tiētie ꝑ linguaz vulnera corruit ipe sibi te
stis ē q̄ ꝫ manifeste ꝑsecutōis gladios nō

subsisteret. Unde vt patiētiā acq̄ram⁹ necesse ē ut passiōez xp̄i ad memoriā reducam⁹ Unde gre. Si passio xp̄i ad memoriā reducereť. nil tā durū ē qđ nō eq̄ animo tolereret. Unde ec̄ ber. Quid ē qđ tibi nō suaue videť si collegerȝ r memorauerȝ oēs amaritudines saluatoris. ybi gra. Si paup es r cōtēneris vl' irrideris a diuitib⁹: cogita quō xp̄s derisus fuit qñ velabāt sibi facie: r percutiēdo eū dixerūt. ppheticā nob xp̄e q̄s ē q̄ te pcussit. Silr qñ coronat⁹ fuit. tūc ip̄i flectēdo genua cū arūdine pcutiebant caput e⁹. r exp̄uētes in eū dicebāt. Aue rex iudeoꝝ. Silr qñ in cruce pepēdit tūc ab astātib⁹ derisus fuit. Hā aliq̄ de nūero iudeorū mouētes capita sua dicebāt. Vach qui destruis tēplū dei. alios saluos fecit seipz saluare ñ pt. si rex isr'l es descēde nūc ō cruce. Itē si xp̄ian⁹ spoliať in reb⁹ tpalib⁹ tūc cogitare dz quō xp̄s spoliat⁹ ē vestimētis suis. r nud⁹ pepēdit in cruce corā oī ppl'o. Itē si xp̄ian⁹ yberať r ledit in corpe. tunc reducere dz ad memoriā xp̄m flagellatū cōsputū r coronatū. Unde Hiero. in epl'a. Cōspui voluit. vt nos lauaret. velari voluit vt velamē culpe r ignorātie a cordib⁹ nr̄is auferret. in capite pcuti vt caput nr̄m id ē adā sanitati restitueret. colaphis cedi r ybis deridi vt nos ei labijs r manib⁹: verbis r opib⁹ applauderem⁹ ¶ Sexto xp̄m seq̄ debem⁹ in platōe yboꝝ. nā sic ei⁹ opa sunt nob in exēplū sic r ei⁹ yba. Unde Aug. Tota vita xp̄i r q̄ in terrȝ p hoīe gessit disciplina moꝝ fuit. Pro q̄ sciēdū q⁹ xp̄s tria in ybis suis habuit. Prio yitatē Joh. xiij. Ego sum yitas. Sic q̄libz xp̄ianus dz esse verax in ybis. tūc em̄ diliget a deo r ab homib⁹. ps. Ecce em̄ yitatē dilexisti rc̄. Sz oppositū facit hō mendax. q̄ r odiť a deo r homib⁹. Unde puer. xij. Mēdacia labia abominatio dño. Hā tal' mēdax ñ imitať xp̄m sz dyabolū. De q̄ dr Joh. viij. Ip se mēdax ē r p̄r ei⁹. Scdo xp̄s habuit in ybis suis vtilitatē. nūcȝ em̄ aliqđ ybū ocioſū aut supfluū locut⁹ ē. Unde q̄libet xp̄ian⁹ exēplo xp̄i dz yba vtilia r nccaria pferre. sp cogitās illđ dictū Mat. xij. De oī ybo ocioso qđ locuti fuerint hoies reddēt rōez in die iudicij. Hoc illi nō attēdūt q̄ prios cū malis ybis offendūt. s. detrahēdo. maledicēdo. irridēdo. iudiciādo. subsannādo p̄imos suos. silr iurādo r blasphemādo ꝺ deū. Tercio xp̄s habuit moderātiā in ybis. Tacuit em̄ corā pylato r corā herode r cū accusareť i multȝ nihil rndit. sz tanꝯ ouis r agn⁹ inocēs obmutuit. Sic exemplo xp̄i q̄libz xp̄ianus dz pauca yba bre r tacere vsq̄ dū interrogat⁹ fuerit. Unde Eccli. xxij. Ad doleſcēs loq̄re i causa tua vix cum ncc̄e fuerit. Si bis interrogat⁹ fueris caput tuū habeat rndm tū. Unde Amb. i li. ō offi. Quāp'es vidi incidisse pctm loq̄ndo. vix aūt q̄nꝯ tacēdo. Hoc aūt exēplum xp̄i illi multiloq̄ nō attēdūt q̄ p'a yba r q̄si innumerabilia in vētū pferūt. r sepi⁹ rndēt aliꝯ interroganť. puer. xvij. Qui pri⁹ rndz q̄ audiat stultū se esse demōstrat r ofusiōe dignū. Et tales q̄ nō refrenāt liguā nūcȝ ad statū pfectōis pueniūt. vñ Jaco. i. Si q̄s putat se religiosū esse r nō refrenat linguā suā hui⁹ vana ē religio. Unde Bre. in moral. Multiloq̄o q̄sq̄ ꝺ uiens rectitudinē iusticie tenere nō pt. ¶ Septio xp̄s tristȝ fuit r honores fugit. in q̄ imitād⁹ ē a q̄libz xp̄iano. Prio ei tristiciā habuit. vñ Mat. xxvi. Tristis ē aīa mea vsq̄ ad mortē rc̄. Unde Ber. Legi xp̄m fleuisse nunq̄ risisse. Sic r boni flere dñt h̄ cū xp̄o i p̄nti. r tūc cū btis reputabūť. Unde Mat. v. Bti q̄ lugēt. Apl's. Est tps flēdi: supple i p̄nti. r tēpus ridēdi supple i futuro. Silr quilibet xp̄ian⁹ dz honores p̄ntes fugere: r futuros honores i celo appetere. Unde Aug. i lib. de ciui. dei. Discę xp̄iane a xp̄o fugere glorias mūdi. q̄ vocat⁹ ad regnū fugit. vocat⁹ ꝺ ad patibulū humilr r benigne se obtulit. Oppositū exēplo xp̄i oñdūt illi q̄ volūt in p̄nti letari. Unde Greg. in ome. P̄ntia gaudia sequūť ppetua lamēta. Unde xp̄s i euangelio dic̄. Ue vob q̄ nūc ridetis. O xp̄iane attēde quō imitaris exēplū xp̄i. ipe ei flevit r tu rides. r in tristicia trigintatrib⁹ annis vixit. r tu letaris i illicitȝ r vanitatib⁹ hui⁹ mūdi. Unde Bre. in ome. Nemo p̄t hic gaudere in h̄ seculo r illic regnare cū deo. Itē xp̄s fugit qñ popul⁹ volebat eū facere regē: vt h̄z Joh. vi. In h̄ eū seq̄ debet q̄libet xp̄ianus q⁹ nō dz appetere vl' laborare vel desiderare p̄laturā in p̄nti vita. Et ō h̄ q̄re añ ser. iiij. A ¶ Quātū ad tercium nūc q̄rit q̄re xp̄s spēaliter dilexit Johānē. Rndeť q⁹ ppter tria. Primo ppter puritatem eius. q̄ tales xp̄us multum diligit. puer. xvij. Qui diligit corꝺis mūdiciā ha

bebit regē amicū. Scdo ꝓpter eiꝰ festinaz ꝙuersiōez. qz ī sua iuuētute ad xp̄m cōuersus fuit. ⁊ tales xp̄s multū diligit. qđ innuitur Dath. xix. vbi dr. q xp̄s puulos amplexat⁹ fuit. manꝰ eis ip̄osuit: ⁊ bñdixit ip̄sis. nūqȝ ei alicui seni talē charitatē oñdit Tercio ꝓpter ip̄i⁹ Jobis feruētē dilectōz Deꝰ em̄ diligit diligētes se. puer. viij. Ego diligētes me diligo. Quarto ꝓpter ip̄ius dignitatē. qz ip̄e oim̄ sctōz ꝓfectōes habuit. de qbꝫ singulariter ꝑm stat⁹ sui ēminē tiā oēs magnā gr̄am reputauer̄t sibi factā vt Jsaias Dauid ⁊ Hieremias: q deꝰ fec eos pphetas suos. Jacobꝫ qñ fecit eū apostolū. Lucas ⁊ marc⁹ qñ eos fecit euāgelistas. Laurēti⁹ ⁊ stephan⁹ qñ fecit eos martires. Nicola⁹ ⁊ dñicus qñ fecit eos ꝓfessores. Katherina ⁊ barbara qñ fecit eas virgines ⁊ spōsas suas. Jn iobe aūt hec oīa repiunt. qz ppha ī Apocalipsi. apl's ī epistolis. euāgelista ī euāgelio. Martir aūt ī ꝗtū fuit ī oleo adust⁹ ⁊ mīme lesus. Nam in actibꝫ apl'oz legit q omēs apl'i erāt flagellati. Cōfessoz qz doctoz ⁊ spōsus xp̄i.

¶ Ultimo q̄rit q sit drīa dilectōis xp̄i ad petz ⁊ iohem. ⁊ videt q pl⁹ dilexit Johānē qȝ Petz. ⁊ tñ petr⁹ videt pl⁹ dilexis se xp̄m qȝ iohānes. Circa qđ sciēdū q triplex ē dilectio. Una q ꝓsistit ī familiaritatis oñsiōe. ⁊ ī ista magis dilexit iohez qȝ petrū. qz maioza sig familiaritis sibi oñdit. ex eo q supza pect⁹ suū recubuit. ⁊ mīez suam sibi ꝓmēdauit. Scda dilectio ē q ꝓsistit ī donoz exhibitiōe. ⁊ ī ista magis dilexit petz. qz maioza dona sibi cōcessit. qz p̄ncipē apl'oz ip̄m fecit. suū vicariū eū reliquit claues regni celoz̄ sibi dedit. Tercia dilectio ē q ꝓsistit in ꝑcordiali amoze. ⁊ in ista vtrūqȝ eqliter dilexit. ambos em̄ eqūter dilexit affectōe. qz ābo apđ deum sunt equalis meriti.

De Jnnocētibꝫ Sermo xvi

In Jttēs herodes occidit omēs pueros q erāt in bethleē ⁊ ī oibꝫ finibꝫ eiꝰ. Mat. ij. Exq hodie pagit festū illoz pueroz īnocentū q ab iniq herode interfecti sunt. tūc ī pñti ꝼmōe tria sūt dicenda. Prio quō aliq ꝑentes suos pueros spūal'r occidūt. sic herodes coꝛpaliter occidit. Scdo de solēnitate pñtis festi. Tercio exēplum.

Quātū ad primū sciēdū q sunt sex genera ꝑentū q occidūt pueros suos. ⁊ sic dānant ꝓpter eos. Primi q sciēter rei sunt q pueri ī vtero mr̄is sine baptismo ꝺcedūt. Et ꝺ est valde gue homicidiū. qz ibi coꝛpus ⁊ aīa occidit. Aug⁹. Mat⁹ ē dānū ī amissiōe vni⁹ aīe qȝ mille coꝛpoz. Bē. Tot⁹ mūd⁹ ille p̄ciū vni⁹ aīe estimare nō pt. g mr̄ q est p̄gnās sollicitudinē debz hr̄e de thesauro quē poꝛtat ī vtero: ne fiat occasio dānationis illi puero. Sil'r viri dñt parcere mulieribꝫ nec eas terrere nec turbare nec ꝛbera re: īmo sibꝫ ꝗbus subtrahere ī ꝓmedēdo atz bibēdo. ⁊ ipartiri suis mlieribꝫ p̄gnantibꝫ ⁊ ꝺ ꝓpter fetū. īmo qlibz hō dz fuire mulieri imp̄gnate. exēplo marie q tribꝫ mēsibꝫ fuiuit elizabeth. Cōtra ꝺ faciūt illi q vxores suas p̄gnātes pcutiūt. trahūt: calcant trudūt ⁊ ip̄is maledicūt. ⁊ sic rei erūt nec ꝙ in pueris. Sil'r peccāt ille mulieres q se sup ꝺ remittūt q p̄gnātes sunt. ⁊ sciēter offēdūt maritos suos. sil'r peccāt guiter ille ātique vetule q abozsum vel sterilitatē ꝑcurāt in aliq muliere vel ꝛgine. Sil'r ille ācille q cū pēto ⁊ scādalo ꝺcipiūt: ⁊ postmodū ꝓpter ꝛecūdiā hūanā eosdē pueros sciēnter occidūt. qđ aīal irrōnale nō faceret.

¶ Scdi pentes sunt illi q pueros suos nimis diligūt. Sz d. nō debeo diligere puez meū. Rñdeo. īmo debes diligere puez qz ē naturale. sz ordiate ⁊ infra deuz debes diligere. Nā aliq pueros suos vltra deū diligūt. ⁊ hñt maiorē ꝓplacētiā ī pueris qȝ in deo oīpotēti. ⁊ poti⁹ ⁊ libētius vidēt pueros qȝ deuz Et q sic pueros supra deū diligūt eosdē pueros deū suū faciunt Aug. Hoc ab hoie colit qđ p̄ ceteris diligit. Et deꝰ qñqȝ ex sua bonitate subtrahit eis illos pueros vt ip̄i pentes coꝛ suū ecōuersō ad deū erigāt ⁊ eū diligāt. Hec ē ergo vna rō qre illi pueri q sunt multū affabiles ⁊ prudētes ⁊ pulcri cito moziunt. qz ꝑntes eosdē cū nimio affectu diligūt: ⁊ cū nimia sollicitudie eos ꝼm cursum mundi nutriūt ⁊ educāt. ꝛbi gr̄a. Qñ ex ip̄is volūt facere magnos dños. rectoꝛes ciuitatū ⁊ magnas diuitias sup eos hereditare: et diuitibꝫ eos despōsare. ñ curāt̄ an ista bona spōsalia sint iuste vl' iniuste acq̄sita. Et ꝓpt illā etiā curiositatē ⁊ sollicitudinē quā hñt ad pueros oznādo eos ī vestibꝫ obliui scunt qñqȝ deū. ⁊ seip̄os negligūt in his q

Sermo

ſpectãt ad ſalutẽ aĩaꝝ. Et ſic ꝓpter nimiã dilectõem pueroꝝ qñqꝫ offendũt deũ ⁊ ſe/ ipos dãnãt. Mat. x. Qui amat filiũ vl filiam ſuper me nõ ẽ me dignꝰ Tercũ pen/tes ſũt q̃ informãt pueros ſuos in malꝫ. ſic chorizare: ſupbe in veſtibꝫ ĩcedere. facie deꝑgere. crines criſpos facere. ⁊ ipi pentes reierũt oĩm pctoꝝ q̃ ex mala informatõe vel malo exẽplo filiꝫ ſic addiſcũt ⁊ poſtmodũ faciũt. Ybi gra. Qui te primit ſupbiã docuit ꝓticeps erit oĩm pctõꝝ q̃ cũ ſupbia ꝑpetrab vſqꝫ ĩ finẽ vite: ⁊ ſic de alĩs pctis Quarti pentes ſunt q̃ pueros nõ corrigũt cũ delinquũt. nã pentes tenẽt pueros corrigere. Unñ dr in decre. Pr dz filios caſtigare ñ ſp oſculari. v. q. v. Nõ oſculat. ⁊. xx iij. q. v. nõ putes. ⁊ extra d reſcrip. Si qñ. ⁊. c. di. j. morẽ. ℒ Querit quõ pentes dñt corrigere pueros. Rñdeo ſi ſunt boni ⁊ qñqꝫ fragilitate excedũt: tũc cuz benignitate ſũt corrigẽdi. exẽplo marie q̃ dixit adfiliũ ſuuz poſtq̃ inuenit eũ ĩ tẽplo poſt triduũ. fili q̃d feciſti nob. pr tuꝰ ⁊ ego dolẽtes q̃rebamꝰ te. Si autẽ filiꝫ ſunt ꝓterui ⁊ rebelles tũc corrigẽdi ſunt cũ ẏgꝫ ⁊ diſciplis Unñ puerb. xxiij. Noli a puero ſubtrabere diſciplinã. ſi eĩ ꝑcuſſerꝫ eũ ẏga nõ moriet ⁊ aĩam eiꝰ de inferno libabis. Et tal correctio erit meritoria ipis pentibꝫ. Nã q̃t plagas ipis pueris ſic dabũt: tot merebuntur coronas. Itẽ ſciẽdũ q̃ pntes nõ debẽt pueriſ maledicere. De h q̃re in ſer. xiij. M Quinti pentes ſunt q̃ malũ exẽplũ pbent filiꝫs. ⁊ ꝓpter h ſpirituali eos occidũt. Auguſt. Qui ĩ ꝓſpectu ppli male viuit: q̃ſtuz ĩ illo ẽ eũ a q̃ attẽdit occidit. Pueri ei illa q̃ vident a pentibꝫ ꝓmuniter imitant ſiue bonũ ſiue maluz. Si videt eos ieiunare. libẽter orare. eccliaz freq̃ntare. miſicordes eſſe. ẏitatẽ loq̃. deũ bñdicere. pacẽ cum familia hre eos imitãt Si autẽ eos videt ieiunia ab eccliа iſtituta ſoluere. feſta nõ celebrare. raro eccliaz viſitare. ad tabnas ire ſupbe icedere. chorizare. blaſphemare. maledicere. etiã imitant eos. Et p his malꝫ exẽplis pentes punient ꝗuiter. Unñ Greg. in mora. Tot mortibꝫ q̃s dignꝰ ẽ q̃t exẽpla ꝑuitatꝫ ĩ poſteros relinq̃t. Sexti ſunt q̃ ſciẽter res iuſtas lucrãt ad ditãdũ pueroſ ſuos Nã q̃t denarios puerꝫ ſuis reliquũt tot gladijs eos trãſfigũt. Aliq̃ bñ ꝓgſcunt ſe hre res iuſtas ⁊ ne filiꝫ exhereditẽt poti us volunt cũ ipis dãnari D Quãtuz ad ſcõm nota q̃ feſtũ inocẽtuz ⁊ eoꝝ martiriũ ſolẽniter ẽ pagẽduz. ⁊ h ppt tria. Primo ppter tps. nã ipi primi martires ſũt q̃ ꝓ xpo pꝰ ei natiuitatẽ martirizati ſunt. Pro q̃ ſciẽdũ q̃ triplex ẽ martiriũ: Primũ voluntatꝫ ⁊ opis. ſic bti ſtephani ⁊ laurẽtij Scõm voluntatꝫ ⁊ ñ opis. ſic bti iobis euãgeliſte ⁊ bti martini ⁊ Dñici. q̃ habuerũt voluntatẽ ⁊ affectũ ſuſtinẽdi martiriũ q̃uis paſſi ñ ſint. Tercium martiriuz opis ⁊ ñ volũtatꝫ. ſic inocẽtes vſuz rõis ñ hntes. q̃ deum nõ loquendo iꝫ moriendo et cum ſanguĩe ſuo ꝓfeſſi ſunt. ⁊ ſic ĩ ſanguĩe ſuo baptizati ſunt. Et ꝓpter illõ triplex martiriũ illa tria feſta ſunt imediate pꝰ feſtum natiuitatꝫ iſtituta. Prio feſtuz bti ſtephani q̃ ẽ martir voluntate ⁊ ope. Scdo feſtũ bti Jobis q̃ ẽ martir voluntate ⁊ nõ ope. Tercio feſtũ hodiernũ inocẽtuz q̃ ſũt martires ope ⁊ ñ voluntate Scdo martiriuz ⁊ feſtuz innocẽtuz ẽ ꝓmdabile ꝓpter nũeꝝ qz tot ſunt q̃ numerꝰ eoꝝ icertꝰ ẽ. Sz eccleſia pagit numeꝝ eoꝝ ſm viſiõez quã iohãnes vidit. ut hr Apoc. xiij. Vidi agnũ ſtãtẽ ſup mõtẽ ſyõ. ⁊ cũ eo cẽtũ q̃draginta q̃ttuor milia hntes nomẽ eiꝰ ⁊ nomẽ ꝑris eiꝰ ſcriptũ ĩ frõtibꝫ ſuis. Mõ ſi laus vniꝰ ſcti vl ãgeli vel hoĩs vniꝰ ẽ laudabil ⁊ accepta corã deo. q̃ tunc erit laus tot ſctõꝝ ĩ nocẽtũ. Itẽ ſi deꝰ exaudit ꝑces vniꝰ ſancti vel marie duoꝝ vl triũ ꝓgregatoꝝ in noie ipi. q̃d tũc vbi tot ſcti ſil ſunt congregati Itẽ ſi vnꝰ ſanctꝰ ẽ veneradꝰ: nõne tũc tot milia ſctõꝝ ſunt veneradi. Nũq̃ ei in ãno tot ſctõꝝ feſtuz pagit ꝑter feſtũ oĩm ſctõꝝ ſic hodierna die pagit ℒ Tercio ppt locum. qz ĩ bethleẽ occiſi ſunt vbi xps natus ẽ. Ergo ĩ ẏbis ꝑmiſſis dictum ẽ. Mit tes herodes occidit oĩs puero rc. Ubi ſciẽdũ ſm glo. q̃ occiſio pueroꝝ facta ẽ pꝰ ãnũ ⁊ tres dies pꝰ natiuitatẽ xpi. Diſtulit em ꝓpter morã rome ꝛctã. Fuit em romã a ceſare citatus: ⁊ ſic fere p annum impeditus fuit. Tũc ꝓphetia impleta eſt. Rachel plorãs filios ſuos. Hiere. xxxi. Quare rachel ⁊ nõ Jacob plorat. Rñde q̃ matres ſunt magis paſſibiles ⁊ maioris pietatis ſm Ariſ. ergo plus ꝓpatiunt pueris Itẽ qz plꝰ diligũt pueros. q̃ plus dolẽt de aduerſitatibꝫ pueroꝝ. Qz autẽ mater plꝰ diligit filiũ q̃ pater oñditur triplici rõne.

Prima est qm̃ mr̃ pl⁹ dat de suba filio q̃z pr̃. z ideo maiorẽ ptem videt hr̃e i puero Scda qz mater pl⁹ laborat circa filiũ q̃z pater. z circa qđ pl⁹ laboramus pl⁹ diligim⁹. Tercia qz mr̃ pl⁹ est certa de puero q̃z pr̃. z ideo magis diligit filiũ tãq̃z rez certã. Pater ꝓ mín⁹ diligit tãq̃z rẽ dubiã Ulñ Arist. iiij. etħ. Mres em̃ pl⁹ diligũt filios q̃z patres. qz certiores sunt de eis et labores maiores hñt circa eos. Queriť qre hodie etiã subticet eccl'ia cãtica laudis z letlcie. s. Te deũ laudam⁹. Bl'ia i excelsis deo z all'a tẽ. Rñdet qđ hoc fit ꝓpter tria. Prio in signuz flet⁹ quẽ mrẽs habuerũt ꝺ occisiõe pueroꝝ suoꝝ. Scđo in signũ status qz ipi pueri post occisionẽ in limbũ descẽderũt. Tercio qz ꝙgo maria et puer ihs z ioseph fugiẽdo in egiptũ in exiliũ iuerť. Magna igiť cõpassio est eis exhibẽda. tuz ꝓpter pueri tenerã etatẽ. tũ ꝓpter pueri nutatẽ. tũ ꝓpter Joseph senectutẽ F Quantũ ad terciũ nota exẽplũ de his q̃ filios suos nõ corrigũt cũ delinquũt. Legitur de q̃dam pr̃e visitãte tabnas z ludos: q̃ cũ duceret puulũ filiũ suũ secũ. ille filiꝰ factus gndis postmodũ ita assuet⁹ fuit ludis z tabnis qđ nõ poterat inde retrahi. et postq̃z pecunia ꝺfecit cepit furari. Primo patri. deinde vicinis. nec pr̃ su⁹ corrigebat eũ acriter. sz qñq̃z eũ leniter admonuit. sz ista admonitio i eo nihil ꝓfecit. Et cũ factꝰ esset magn⁹ vir. semel z bis deꝓhẽs⁹ est in furto. sz pr̃ data pecunia bina vice liberauit eũ a suspẽdio. z tercia vice deꝓhẽsus in furto z iudicat⁹ z duct⁹ ad suspẽdiũ rogauit ꝓpter deũ vt adduceret ei pr̃ su⁹. q̃ cuz flẽs aduenissz rogauit eũ filiꝰ su⁹ vt oscularet eũ z remitteret ei iniurias. qꝺ cũ faceret pr̃ eiꝰ. filiꝰ eũ ita momordit vt ãputaret ei nasũ. Et cuz deꝓhẽs filiꝰ argueret eo qđ pr̃ bina vice liberasset eũ a suspẽdio data pecunia ꝓ eo. z iã tercia vice iterꝝ libẽter liberasset si potuissz. Rñdit filiꝰ. ego bñ egi z iuste feci. qz ipe est cã suspẽdij mei. eo qđ a iuuẽtute pmisit me ꝼm ꝓpriã volũtatẽ vivere. nec me aliqñ correxit ꝓpter excessus meos q̃s ꝛmisi. Et in signũ huiꝰ puerbi. xxix. dicit. Puer qui dimittit volũtati sue cõfundit mr̃z suã. imo pr̃em z oẽs cognatos suos. Ergo Salomõ dicit. Qui pcit virgis odit filiũ suum.

Dñica infra octauã natiuitatis xp̃i.

Sermo xvij

Quare xp̃s factus sit paruulus

Ver autẽ cre

Oscebat z ꝓfortabať plen⁹ sapia Lu. ij. Exq̃ in pñti euãgelio fit mẽtio de puero nobis recẽter nato. Tunc ꝓ pñti ꝼmõe tria sunt dicẽda. Prio quare xp̃s puul⁹ factꝰ ẽ. Scđo quõ debem⁹ nos hr̃e ad ist̃ũ puulũ puerꝝ ihm̃ xp̃m. Tercio exẽplũ H Quãtũ ad primũ sciẽdũ qđ xp̃s puul⁹ factꝰ est puer triplici rõe. Primo i signũ qđ facil'ꝛ p̃t placari ab his q̃ offẽderũt eũ. Hã sic olim cum pomo inobedientie offensus fuit. sic iã puer factꝰ facil'ꝛ q̃ si cũ pomo placari p̃t Scđo iõ puer factus est vt facil'ꝛ a nob decipi possit. Olim chare vẽdidit regnũ suũ. sic qđ nullus sibi illꝺ acq̃rere potuit: etiã q̃z tũc cũq̃z sanctꝰ et ꝓfectꝰ fuerat. Qꝺ patz in Johe baptista: cui⁹ cibꝰ erãt locuste z mel siluestre. q̃ z habuit vestẽ de pilis camelorꝝ. nec vinũ nec sicerã bibit: sz sola aq̃ ꝓtẽtus fuit. z vltimo ꝓ ꝟitate decapitat⁹ ẽ. nec tñ sic celũ ĩtrare potuit. Itẽ in ꝓphetis. sicut in Jsaia quẽ secaueŕt cũ serra lignea ex p̃cepto manasse regꝭ Juda. Itẽ ptz i Zacharia quẽ rex Joas lapidare iussit inter tẽplũ z altare. Itez ptz i Hieremia q̃ a ppl'o iudeorꝝ lapidat⁹ est. Itẽ patz i Almos quẽ Ozias rex ꝓ tpa trãsfixit. Hi oẽs cũ oĩbꝰ martirꝫs q̃ sustinuerũt celũ ĩtrare nõ potuerť: vsq̃ꝺũ xp̃s ꝓ mortẽ suã ianuã celi aperuit. Sz xp̃s puer nobis nat⁹ mõ tã mirificors factus ẽ qđ aliq̃bꝰ dat regnũ celorꝝ ꝓ oĩbꝰ suis rebꝰ: sic apl'is q̃ oĩa ꝓ xp̃o reliq̃erũt. Aliq̃bꝰ ꝓ meditate rex suarꝝ: sicut Zacheo q̃ dixit: ut hꝛ Luc. xix. Ecce dimidiũ bonorꝝ meorũ do pauꝑibꝰ. Aliq̃bꝰ ꝓ his rebꝰ q̃ supersunt. vt hꝛ Lu. xi. Qꝺ superest date elẽosinã z oñia mũda erũt vob. Aliq̃bꝰ etiã ꝓ duobꝰ obolis sic vidue q̃ obtulit duo era. Aliq̃bꝰ prohausto aq̃. Dat. x. Quicũq̃z potũ dederit vni ex mĩmis ist̃ calicẽ aq̃ frigide nõ ꝓdz mercedẽ suã. Aliq̃bꝰ dat ꝓ bona sua volũtate: qꝺ ẽ q̃si ꝓ nihilo dare. ꝓs: Prio nihilo saluos facies illos. Itẽ. ꝓ nihilo habuerũt terrã desiderabilẽ. Uñ etiã Au. Coronat deꝰ intꝰ volũtatẽ vbi ñ inuenit facultatẽ.

Tercio xp̃s puer factꝰ ẽ i signũ qđ debem⁹ eũ spũal'ꝛ ꝓcipe ꝙ bonũ ꝓposituz. parere ꝙ bona opa. ꝙ ꝓseuerãtiã nutrire. ꝙ patiẽtiã

portare ℣ Quãtũ ad scõm sciendũ q maria mr xpi nouẽ bñficia exhibuit puero suo ihu xpo. que etiã nos isto sacro tpe ei spualiter exhibere debem⁹ Prio cõcepit puerũ ihm qñ angel⁹ dixit ei. Aue gtia plena. sic z nos p bonã voluntatẽ ipm cõcipe debem⁹. Uñ Chrisost. sup Mat. Uolũtates bone sic suaues sunt apd deũ: qm/admodũ odoriferi flores. Sed aliq̃ sunt sicut steriles mlieres q̃ obstinati sunt ī pctis nec habẽt volũtatẽ se emẽdandi. Silr z illi q̃ stant ī malis ppositis malefaciẽdi. tales sunt q̃ xpm nõ ꝓcipiũt sz dyabolũ. z tales sunt in piculoso statu. Uñ dr ī decretis In malicijs volũtas p ope reputat. ꝺ pe. di. i. Dis. Si q̃s hr̃et voluntatẽ vltra decẽ annos vl viginti ãnos aliqd pẽtm mortale ꝓmittere: z si ifra illd tpus sic moreret ꝓpter malã volũtatẽ eternaliter dãnaret. g̃ tales ꝓuerti debẽt ad xpm p bonã volũtatẽ. Uñ Ber. Cũ p bonã volũtatẽ incipimus esse dei desinim⁹ esse dyaboli Secũdo maria pepit ihm. Uñ Lu. ij. Impleti sunt dies ei⁹ ut pareret: z pepit filiũ suũ primogenitũ. sic z nos cũ bonã volũtatez ope impleuerim⁹: tũc xpm spualiter generamus J Ubi sciẽdũ q q̃dã suffocãt fetũ spualẽ: vt sunt illi q̃ suffocãt bonã voluntatẽ ī semetipis: z nũq̃ vl raro opẽ pficiũt. sz ꝓtinue bonis volũtatibꝰ z ispiratonibꝰ resistũt. Itẽ q̃dam portãt fetũ spualẽ decem vel vigĩti annis: cum tñ mlier portat puerũ suũ vix nouẽ mẽses quẽ a marito suo cõcepit. sz isti portãt bonaz volũtatẽ p decez vel viginti annos añq̃ eã opẽ iplẽt Itẽ q̃dam pariũt mõstra K Ñã legit q tpe augustini bõ q̃dã natus ẽ q̃ habuit duo capita: duo pectora. q̃ttuor man⁹: vnũ ventrẽ z duos pedes. Sic pctõr qñ p/petrat pẽtm mortale. tũc spualiter generat mõstrũ. Uñ Albt⁹ magn⁹. Alia parit mõstrũ q̃ peccata gignit. Nunq̃d mõstr̃ foret q̃ faciẽ retro tergũ ante haberet. Talis est pctõr q̃ faciẽ retro hz. mũdum p amorẽ respiciẽdo: z tergũ añ. s. deum obliuiscendo. Hiere. ij. Uerterũt ad me terga z nõ faciẽ Itẽ mõstr̃ foret q̃ oculos z os in pedibus haberet. Tal⁹ est auar⁹ quẽ nisi delectat in terrã videre. ps. Oculos suos statuerũt ꝺ clinare in terrã. z nisi delectat loq̃ de terzenis. Joh. iij. Qui ꝺ terra ẽ de terra loq̃tur Itẽ mõstr̃ foret q̃ caput deorsum hr̃et terrã amãdo. z pedes surs̃ũ in superbia ꝛ deum recalcitrãdo. Sz sũt q̃dã q̃ pariũt. s. q̃ bonã voluntatẽ opẽ pficiũt. Et illi sũt fratres sorores z mr̃ xpi. Mat. xij. Qui fecerit voluntatẽ pris mei q̃ in celis ẽ ipe me⁹ frater sor̃ z mr̃ est. Tercio maria cibauit filiũ suũ. Uñ canit. Paruoq̃ lacte past⁹ est Sic debem⁹ pascere ihm. Et h̃ facim⁹ cũ opa miricordie pauplbꝰ exhibem⁹ Uñ dr in euãgelio. Qd vni ex mimis meis fecistis mihi fecistis. Itẽ in iudicio dictur⁹ ẽ. Esurini z nõ dedistis mihi mãducare. Sitini zc. Quotiẽs g̃ op⁹ miricordie exerces. sz elemosinã dãdo. sitiẽtẽ potãdo. totiẽs puerũ ihm pascis. Quarto maria balneata ẽ ihm puerũ ei⁹. Sic z nos debemus sibi balneũ ꝓpare L Sz d. vbi aquã recipiã. Rñdeo q in figura h⁹ balnei legitur Ben. ij. q in medio padisi ẽ fons q̃ diuidit in q̃ttuor ptes. z irrigat oẽz terrã. Sic aq̃ in q̃ xps balneãdus ẽ hauriri dr ex q̃ttuor

Prio ex memoria pprioꝝ pctoꝝ cũ cõtrito corde. Sic maria magd. hausit aqm lachrimaꝝ cũ q̃ xpo pedes lauit. Sic beatus petr⁹ p⁹ trinã negatõez exiuit z fleuit amare. Sic dauid q̃ dixit. Lauabo p singulas noctes lectũ meũ. Scdo hauriẽda ẽ ex cõpassiõe de mal' primoꝝ. Sic xps fleuit sup ciuitatẽ ihl'm dicẽs. Si ꝯguisses z tu. Tercio ex feruẽti desiderio videndi deũ ī celo. ps. Fuerũt mihi lachrime mee panes die ac nocte: dũ dicit mihi vbi est de⁹ tu⁹. Uñ etiã paul⁹. Cupio dissolui z esse cũ xpo. Quarto hauriẽda ẽ ex deuota memoria passiõis xpi. Uñ Albt⁹ magnus. Simplex recordatio seu meditatõ passiõis xpi pl⁹ valet q̃z si integr̃ annũ ieiunaret q̃s in pane z aq̃. vel si q̃tidie flagellis cederet vsq̃z ad effusiõez sanguinis. vel si q̃tidie legeret vnũ psalteriũz. Quãto maria ũuoluit ihm. vñ Lu. ij. Pannis inuoluit eũ z reclinauit eum in presepio Maria inuoluit eum pannis. z h̃ significat hũilitatẽ. z Joseph de arimathia qñ mortu⁹ ẽ ihs tũc inuoluit eũ ī syndone mũda. Et hoc significat castitatẽ siue mũdiciam In signũ q̃ q̃ volũt accedere ad sacrm eucharistie dñt ihm cũ mundo z hũili corde suscipe. Itẽ sciendũ q qñ illi q̃ sunt in matrimonio ꝓstituti faciter se hũiliãt: tunc ihm cũ maria inuoluũt paniculis. z fugines z vidue q̃ in pura castitate viuũt z do

seruiũt ihm cũ ioseph in syndõe mũda in/ uoluũt Sexto debemus ihm cũ maria calefacere.nã optet recẽtẽ puex calefieri.ꝛ iste ignis ẽ charitas dei ꝛ primi.ꝛ quõ ille ignis debeat incẽdi in coꝛde hoĩs q̃re ifra sermone.cxx. Septimo maria locauit puex ad doꝛmiendum. Sic ꝛ nos facere debem⁹.ꝛ ꝫ fit qñ pacẽ diligimus.ps. In pace factus est loc⁹ eius. Quidã em̃ sũt q̃ nullã q̃tẽ xp̃o puero tribuũt: vt auari qui die noctuq̃ se occupãt ꝛ p diuitijs ꝓtinue laboꝛãt. Silr ꝛ superbi q̃ totis conatibꝫ in/ sistũt quõ exaltent. Silr etiã luxurioſi q̃ q̃tidie laboꝛãt quõ suã libidinẽ expleant. Uñ Isa.lvij. Loꝛ impij q̃si mare feruens qõ q̃escere nõ pt. Itẽ alij pturbãt ihm ĩ lecto sibi p̃parato ab alijs.ut iracũdi.litigi/ osi.luxurioſi.ꝛ sic de alijs. q̃ ad irã alios p uocãt.ꝛ sic ihm in illis inq̃etãt.ꝛ qñq̃ ex/ pellũt.ſ.qñ aliq̃s hõ bonus nimis ipatiẽs efficit:ꝛ nitit se vindicare ꝓbis ꝛ factꝫ. Itẽ alij p̃pant sibi lectũ ꝛ eũ recipiũt. sed non diu eũ apud se q̃escere pmittũt.sicut reci/ diuãtes q̃ iã isto sacratissimo tpe se p̃pauе rũt ꝛ eucharistiã sumpserũt .sz finito festo ꝛ añ carnisꝓriuiũ ecõuerso dãt se ad vani/ tates huj⁹ mũdi.ſ.supbiẽdo .chorizando. gulose viuẽdo ꝛ ꝓmedẽdo.luxuriãdo.seip sos inebriãdo.ꝛ sic ihm expellũt .ꝛ tũc ta/ les peius faciũt q̃ añ fecerũt ihm sic expel lẽdo. Sic̃ qui paupes hospitio reciperet ꝛ eos postmodum ꝓfusibiliter expelleret. Itẽ alij p̃pant sibi lectũ ꝛ eũ recipiũt sil̃ et q̃escere pmittũt .sicut illi q̃ pñiam egerũt: ꝛ eucharistiã sumpserũt.ꝛ ĩ pñia vsq̃ ad fi nẽ pseuerabũt. De illis dicit ps. Hec req̃/ es mea in seculũ seculi:hic habitabo qm̃ elegi eã Octauo maria portauit ihm in brachijs suis.sic ꝛ nos. Hõ em̃ ihs sp doꝛ mit,sz optet eũ aliq̃n tolli de lecto ꝛ porta ri. Hoc fit qñ hõ aduersitates ꝛ infirmita tes q̃ deus mittit sup eũ patiẽter sustinet. Itẽ qñ hõ p seipm coꝛpus suum castigat. Silr qñ quis exercet coꝛp⁹ ꝛ mẽbra ĩ bo/ nis opibus. Hã cũ q̃ mẽbꝛo deo seruis vl̃ patiẽter doloꝛes sustines.vel teipm afflig̃ cũ eodẽ xp̃m portas. Apls. Blificate ꝛ poꝛ tate deũ ĩ coꝛde vꝛo. Sed sciẽdũ q̃ aliqui portãt xp̃m solũ in dextra manu. sicut illi q̃ regtiant deo ꝛ laudãt deũ qñ ip sis pspe succedit.ps. Cõfitebit tibi cũ bñfeceris ei Alia in sinistra manu q̃ patiẽtes sũt ĩ par uis aduersitatibꝫ. Sz boni debẽt poꝛtare pueꝛ vtraq̃ manu:ꝛ ad pect⁹ suũ eũ appli care.ꝫ fit qñ q̃s eq̃ aĩo suffert bonũ ꝛ malũ siue sit infirm⁹ siue sanus.diues siue paup tristis siue let⁹ Uñ Boe.de ꝓso.phie. Be atus est hõ ille q̃ eq̃ aĩo patit bonũ ꝛ malũ

D Nono dẽm⁹ puero ihu cãtare sicut matres huj⁹ seculi faciũt. Et ꝫ fit qñ deuo te oras:vel aliq̃d boni legꝫ. Uñ Aug⁹.sup ps.lxxxv. Oꝛo tua locutio est ad deũ.qñ le gis de⁹ tibi loq̃tur.qñ oras cũ deo loq̃ris. silr qñ deũ laudas ꝛ ei regtiaris .ꝛ ꝫ ẽ op⁹ angelorꝫ ꝛ sanctorꝫ ĩ celo existẽtiũ. ps. Qui habitãt in domo tua dñe in secula seculoꝝ laudabũt te. Bern̄. Discam⁹ ĩ terris quas facturi sum⁹ laudes ĩ celis. Nihil ita ꝓprie ĩ terris celestis habitatõis statũ repñtat si cut alacritas laudãtiũ deũ .Aug.in li.con fes. Uere felix esset q̃ posset diuine laudi sp insistere Quãtũ ad terciũ sciẽdũ ẽ vnuꝫ exẽplũ q̃ gr̃e agende sunt deo de oĩb⁹ q̃ vi/ dent. Cũ q̃dam fr̃ dixisset nihil se ꝓspice/ re q̃ nõ edificaret. Alij ait .Quid tibi nũc ꝓfert edificatõnis visio bufonis .Ait ille. Certe multũ.qꝛ nihil merui q̃re me de⁹ fe/ cit hoĩem ꝛ nõ bufonẽ.ꝛ q̃tiẽs bufonẽ vi/ deo:totiẽs ꝫ bñficiũ ad mẽtẽ reuoco. ꝛ g̃ti as ago ei q̃ me nõ meo merito ad tã exectа bilẽ formã nõ effigiauit.sed speciẽ pulcerri mã ꝛ imaginẽ regiã mihi tribuit

De eadem dñica. Ser. xviij

Q⁹ impedimẽta pfectus sunt septẽ

Uer autẽ cre

P scebat ꝛc. Sicut puer ihs cre uit coꝛpaliter.sic ꝛ nos cresce/ re debem⁹ spũaliter. Uñ Aug.ō ꝓbis apli Sp ambula.sp pfice.noli in via deficere. noli retro ire.noli deuiare.remanet q̃ nõ p ficit .retrocedit qui ad ea reuoluit vñ iam recesserat.deuiat q̃ apostatat. Uñ etiã beꝛ Nunq̃ iustus arbitrat se ꝓpẽdisse .nũq̃ dicit:satis est.qꝛ sp esurit ꝛ sitit iusticiam. ita ut si sp viueret sp inq̃tũ in se est iustior esse ꝓtẽderet. ꝛ sp de bono in meli⁹ pficere totis viribꝫ conaret.q̃ sicut puer ihs cresce bat coꝛpaliter:sic ꝛ nos spũaliter. A Uñ ĩ psenti fmõe dicẽda sunt septẽ impe dimẽta q̃ impediũt hoĩem a pfectu spũali sic q̃ nunq̃ pficit spũaliter faciter.nec vn q̃ pfectus erit. Primũ impedimẽtũ est defectus desiderij pficiẽdi.vulgariter.Da

der mensch nit hat eynen rechten furſatz · oder ernſt ſich zu beſſern vnd zu zunemen Nam q̄ habz vez deſideriū pficiēdi vtiqz in aliq̄ de die ī die ſe emēdaret. ſed qz non habz vez deſideriū pficiēdi iō nō pficit. q̄z uis etiā ꝓfitear tñ ex q̄ nō habz feruēs deſi/ deriū pficiēdi iō in nullo ſe emēdat. hodie em̄ facit ſicut heri. cras ſicut hodie. Sz di ceret aliq̄s vñ puenit ꝫ q̄ hō nō habet fer/ uēs deſideriū pficiēdi. Rñdeo q ꝫ cauſat ex p̄ſumptōe pfectōis z pbitatis. vt cū hō reputat ſe aliq̄d eſſe cū nihil ſit. Unde Se/ ne. Jō meliozes fieri nolum⁹ qz optimos nos eſſe putam⁹. Aug. Optet tibi diſpli/ cere qđ es ſi vis puenire ad illđ qđ nos eſ Ergo q̄ vult pficere dz feruēs deſiderium pficiēdi hīe z eſtimare q̄ſi vix adhuc ince/ perit deo ſuire. ps. Dixi nūc cē. Beſ. Dī me p certo bon⁹ eſt q̄ melioz eſſe nō vult. z vbi incipis nolle fieri melioz deſinis eē bo nus. Ergo ut hī Mat. v. Btī q̄ eſu. z ſiti. iuſticiā. Unde aug⁹. Tota vita xp̄iana deſi/ deriū eſt aīe ❡ Scōm impedimētuz ē nimia diuiſio animi circa exteriora z mū dana. Beñ. xlix. Effuſus es vt aqua ne cre ſcas. Dō ſicut aq̄ fluit hicinde z diſpgit: ſic z anim⁹ nimis diſpſus nō pficit. optet em̄ hīe q̄etū coz ſecū z cū aliꝭs. vt caueat ſi bi a vanis pturbatōib⁹. a ſupfluis z nō ne ceſſarijs occupatōib⁹. Prio a vanis ptur/ batōib⁹. qz ſunt nōnulli q̄b⁹ cura eſt de om nib⁹: q̄ oīa volūt arguere q̄ videt ſi ꝫm affe ctū ſuū nō ſunt. etiā ſi bona ſunt ad ſingl'a mouenē. garriūt. ꝓtendūt. nil pati eq̄nimi ter volūt. Scōo a ſupfluis occupatiōib⁹. qz ſunt nōnulli q̄b⁹ nō ſufficit de p̄ntib⁹ eē ſollicitos. ſed etiā ſibi z ſuis volūt ꝑ lōgiſ tp̄ib⁹ futuris puidere q̄ſi de⁹ de cetero ho/ minū cura ſe eximere vellet. z terra ceſſarz fructus nēcarios gignere. Jſti em̄ homies deū a ſe elōgant ꝓpter coꝛdis inq̄etudinē. qz de⁹ q̄etū coz deſiderat vbi q̄eſcat. Sic de⁹ p̄ q̄rit dicēs. Sup quē q̄eſcet ſpirit⁹ meus niſi ſup hūilē z q̄etū. Beſ. Colūba cū nō inueniret vbi q̄eſceret pes ei⁹ reuer ſa eſt in archā ad noe. Sic ſpūſſctūs vbi ñ inuenit coz q̄etū reuertit ad ꝓgregatōez ſā ctoz in celū vbi eſt paz ꝓtinua. Unde Aug. Hō ꝑt aīa niſi ī eo q̄ diligit q̄eſcere. Eter/ na aūt reḡes nō dat ei niſi in dilectōe z de lectatōe dei q̄ ſolus eternus eſt. Unde etiam Damaſ. li. iij. Quid em̄ p̄cioſius q̄ ī ma/ nu dei eſſe. Uita em̄ eſt de⁹ z lux. q̄ in ma/ nu dei ſunt ī vita z luce exiſtūt ❡ Ter cio impedimētū ē defect⁹ ſapie z diſcretio nis. Diſcretio ei eſt mr̄ ꝫtutū. Indiſcretū feruoꝛē hñtib⁹ dyabol⁹ q̄ñq̄z ſuggerit arti oꝛē vitā vt cito deficiāt. Tales q̄ñq̄z ī inſa/ niā incidūt: z iutiles fiūt ſibi deo z ꝓximo Et poſtmodū q̄ñ debilitāt tūc q̄rūt r̄crea/ tōes: z exinde diſſolutiones erūt. vñ Caſſi anus in colla. pa. ſcribit q̄ antiq̄ p̄es an/ thoniū adeūtes q̄rebāt q̄nā virt⁹ hoiez ad pfectōem recto tramite veheret dyaboli i/ ſidijs euitaꝛ. Quiſq̄z rñdit. Prim⁹ inq̄t ħ in vigilijaz z ieiunioz attenuatōe ꝓſiſtere. qz his coꝛp⁹ attenuatū faciliꝰ ſpūi obedi/ ret. Alij⁹ in pauptate eo q̄ familiari⁹ tales deo iherere poſſent. Alij in opib⁹ miſcōie: qz ſola talia xp̄s in iudicio dixit remūera/ ri. Demū btūs anthoni⁹ dixit. Hec oīa bona z neccaria ſunt. ſz his ſpēalē pfectōez attribuere caſus ml'toz nō ſinūt. Sola ḡ diſcretio ꝫtus p̄cipal' eſt. q̄ oīm ꝫtutū ge neratrix: cuſtoditrix z ꝓſūmatio exiſtit.

❡ Et narrauit eis exēplū de q̄dā antiq̄ p̄e hero noīe. q̄ q̄nq̄gīta annis in heremo ꝓmoꝛatus magne abſtinētie fuit: q̄ tandez angelū ſathane ꝑ angelo luc⁹ ſuſcipiēs: et ſuis ſuaſiōib⁹ acq̄eſcēs ſe ī puteū pfundū piecit ex iuſſu ſathane quē angelū dei cre/ debat. z ipe antiqu⁹ p̄ credebat ſe illeſum exire de puteo put dyabolus ei pmiſerat. Extract⁹ itaq̄z a frib⁹ licet ſemiuiu⁹: crede re tñ noluit ſe eſſe deceptū. ſiccq̄z mortu⁹ ē: z a pfuntio ſepulturā difficillime ex roga tu fratꝛ obtinuit. Unde Beſ. Diſcretio oi/ bus ꝫtutib⁹ oꝛdinē ponit. tolle hāc z ꝫtus vicīū erit. Querit quō diſcretio acq̄rit. Re ſpōdit Caſſia. q̄ ſola hūilitate cui⁹ p̄mū indiciū eſt oēs cogitatōes ſpūali p̄i reue/ lare a q̄ poſſit inf̄mari R Jtē ſciēdū q̄ q̄libet deuotus oīa cū ꝓſilio diſcretoꝝ virozū dz facere in q̄b⁹ eſt dubi⁹. z aliꝭs di ſcretis virꝫ pl⁹ credere dz q̄uis q̄ſ ſibūpi. z dz ea ſeq̄ q̄ iubēt z vitare q̄ phibent fieri. vñ Ecc̄i. xxxij. Fili mi ſine ꝓſilio nihil faci as z p⁹ factū nō peniteb. null⁹ em̄ ſibūpſi ſufficit. vult em̄ de⁹ iḡrātes doceri ab aliꝭ Unde dñs miſit paulū ad ananiā vt eū inſtru eret. Jtē ſciēdū q̄ ſctitas vite nō ꝓſiſtit in ieiunijs z vigilijs z exercitijs. ſz ꝓſiſtit in ꝫtutib⁹. ſ. in hūilitate. pacīa. caſtitate. mi/ ſericoꝛdia z obediētia. ſ. q̄ hō frāgat ꝑpriā

voluntatē. et ꝫ patet in dyabolo q̄ sp ieiu/
nat ⁊ durā vitā habet. ⁊ tñ nō est sanctus.
qz caret virtutibꝫ. s. hūilitate. charitate. et
sic de alīs. Uñ ista exteriora exercitia in/
tm̄ sunt laudabilia inq̄ntū homiem dispo
nūt ad ꝟtutes. S Quartū impedim̄
tū est ꝟbositas q̄ impedit pfectū spūalem
ipius hois. Job. Nūq̄d ꝟbosus iustifica/
bit. Uñ gre. Multiloq̄o q̄sq̄z fuiēt rectitu
dinē iusticie tenere nō pt. ps. Uir linguo/
sus nō dirigēt ī terra. Uñ sciēdū q̄ q̄libet
religiosus ⁊ hō deuot⁹ q̄ vult ī bono pfi/
cere dz studere ad refrenandū linguā a sup
fluis ⁊ inutilibꝫ ꝟbis. Rō hui⁹. qz p viciū
loq̄citatis nimie pdit hō deuotōez ⁊ religi
ositatē. Uñ Jaco. i. Si q̄s putat se religi
osum esse ⁊ nō refrenās linguā suā hui⁹ va
na est religio. g ꝟbosus hō nunq̄z ꝟacit p/
ficit ī sctitate ⁊ ꝟtutibꝫ. Uñ arsenio dictū
est. fuge. tace. q̄esce. vñ Jaco. i. Sit ois hō
velox ad audiēdū. tard⁹ ad loq̄ndū. Do/
dicū loq̄ est signū sctitatis ⁊ pbitat⁊. Unō
Isa. In silētio ⁊ spe erit fortitudo vestra.
Jac. iij. Si q̄s in ꝟbo nō offēdit ꝫ pfect⁹
est vir. Uñ religiosi q̄ tenenť tēdere ad p/
fectōem hñt ex ꝓstitutōibꝫ suis in q̄bꝫ locꝫ
⁊ tpibꝫ debeant ꝟuare silentiū. vt sic liguā
suā refrenēt. vt eo meli⁹ ⁊ forti⁹ ī deuotiōe
interiori pficiāt. T Uñ legit in vitas
patꝝ. q̄ q̄dā heremita tribꝫ annis lapidez
gestabat in ore: ut sic addisceret silētiū ꝟua
re Quītū impedimētū ē mutabilitas q̄
hō iā vult vnū postmodū aliꝺ. iā incipit il/
lud bonū agere. ⁊ post duos dies incipit ali
ud agere. ⁊ sic nō ꝓtinuat bonū inceptū. s⁊
de die in diē mutať de vno ī aliud. ⁊ ꝓpter
istā mutabilitatē nō pficit. Ber. Qui ali/
cubi tēdit si vnā ⁊ rectā tenuerit viā cito p
uenit q̄ tēdit ⁊ itineris ⁊ laboris aliq̄n fac̄
finē. Si ꝟo multas aggredit vias errat.
nec laborꝫ aliq̄n facit finē. qz error nō habz
finē S Sertū impedimētū est cū q̄s nō cu
rat venialia pcta dimittere. Uñ Prouer.
Qui mīma negligit paulatim defluit. Uñ
etiā Bre. i pasto. Qui mīma pcta flere ac
deuitare neglexerit. a statu iusticie nō q̄dē
repēte ſz ptim cadit. S⁊ d. quō venialia ī/
pediūt pfectū hois. Rñdeo q̄ pfectus
hois ꝓsistit ī feruore charitat⁊. ſz venialia
feruorē charitatis diminuūt: sic aq̄ feruo/
rē ignis. S⁊ mortale pctm̄ extīguit totaz
charitatē. Uñ aliq̄ pdūt deuotōnez ⁊ tepe
scūt notabiliter. Et rō hui⁹ est qz nō curāt
dimittere venialia. Ergo q̄ vult ꝟaciter p
ficere curā diligēter dz apponere ut nō so/
lū vitet pctā mortalia. ſz etiā pua pctā ⁊ ve
nialia inq̄ntū pt. q̄uis ex toto nō possit q̄s
oīa pctā venialia vitare. qz ſm Salomōz
puer. xxiiij. Septies in die cadit iustus ⁊
resurgit. tñ hō dz se moderare ⁊ venialia q̄z/
tū pt cauere ⁊ curare. vñ Hieron. in epla.
Mēs xpo dedicata sic cauere dz minora
quō etiā maiora. qz venialia multiplicata
ḡuāt. vñ Aug. sup Joh. Minuta sūt pcta
ad modū arene ḡuia. ſz si multa arēa pona
tur ꝑmit ⁊ opprimit. Uñ etiā gre. Uitasti
ḡndia vide ne obruaris arena U Se
ptimū impedimētū ē amor inordiatus ad
ppriū corp⁹. ⁊ inde fit hō pusillanimis. et
pusillanimitas assiliť hyemi nō ꝑmitten/
ti exire ḡmina vel flores ab arboribꝫ. Sic
multi nō audēt facere bona opa. qz tm̄ ti/
mēt sustinere aliq̄d aduersitať ⁊ aspitatis
puer. xviij. Pigꝛ dexit timor Pro quo
sciendū q̄ caro ppria nō ē inordinate dili/
gēda. ſz poti⁹ odiēda tripl⁊. Pro qz est
inimica aīe. et q̄ corpus suū amat inimicū
aīe sue diligit. vñ Hala. v. Caro ꝓcupiscit
aduersus spm̄. Scdo qz caro ē corruptō
aīe. Sap. ix. Corp⁹ qđ corrūpit aggra/
vat aīam. Surgeret em̄ sepi⁹ aīa ad orādū
⁊ vigilādū. sed corp⁹ ḡuat ⁊ ipedit eam.
Tercio qz amor sui est radix oīm malorū.
Uñ apl⁹. Erūt homines seipos amātes. Hā
de inordiato amore quē hō hz ad ppriū
corp⁹ orit gula. accidia. luxuria tc. Haz q̄
talis nō ieiunat ieiunia ꝓcepta ab ecclesia
cū bñ posset: ꝫ venit ex inordiato amore.
qz timet corp⁹ nimiū ḡuari. Sil⁊ q̄ ō ma
ne nō surgit ſz diu dormit. et q̄ q̄nq̄z ñ vl⁊
asperā vestē iduere: nec dure iacere: nec ora
re. nec genuflectere. nec corp⁹ disciplinare
nec sibi ī ꝓmedēdo vl⁊ bibēdo aliq̄ delecta/
bilia sbtrahere. totū causať ex nimio amo/
re quē hō habz ad ppriū corp⁹. Sil⁊ q̄ hō
satisfacit suis carnalibꝫ ꝓcupiscētijs. s. cra
pulose viuēdo. luxuriādo. seipm iebriādo
causať ex inordinato amore corpis. ⁊ talia
oīa impediūt pfectū hois ⁊ influxū diuie
gre. qz tales nō sentiūt dulcedinē diuie cō
solatōis. Uñ Aug. li. v. cfes. Baudiū diui
ne ꝓsolatōis nō degustas si carnali delecta
tōe coz maculas. X Ultimo q̄rit vtz
amor sui sit pctm̄ mortale. Respondeo ſm

Dermānū de schilditz q nō .etiā si pl⁹ ąs se amet q̄ expedit. sz tñ si amor sui crescit ī ꝓtēptū dei tūc erit pēctm mortale. ꝙbi g̃tia. Ut si ąs nollet ieiunare vt teneť ex p̄cepto eccl'ie et bñ posset: sz nō vult corp⁹ suū agg̃ uare. Sil'z nec vult surgere dñica die ad missam audiēdā put ąlibz hō teneť ex p̄ce pto eccl'ie. ut hz in decre. Dñica eñ die de/ bet missa audiri ab oīby: de ꝙse. di .i. missas Et breuiter qñcūq̄z ąs pat⁹ ē trāsgredi p̄/ ceptū dei z eccl'ie ppter illicitū sui amoꝛez tūc erit pctm mortale. Idip̄m dicēdū etiā si amor inordinat⁹ suuꝑi⁹ ꝙgat ī iniuriam ꝓxī sui q tūc ē mortale ꝑm mēsurā iiurie: nisi iiuria essz mīma: tūc ei essz veniale zc.

In circūcisione dñi.

Sermo xix.

Ostquā cōsum

p mati sunt dies octo vt circūcide reť puer vocatū est nomē ei⁹ ihs zc. Lu. ij. Infans octo diez circūcidetur. Ben. xvij. Solēt hoīes in nouo āno mu/ nuscula sibꝫ nuicē dare. Sene. in li. ō cle/ mētia ad nero nē. Bñficiū accepit ą digne dedit. Macrobi⁹. Indign⁹ ē oīno dādis ą de bñficio dato est ingtus. Uarro in sen tētijs. Bñficiū ą dare nescit iniuste petit. Tulli⁹ ꝯ Salustiū. Bñficiū nihil aliō est q̄z benīuola actio. Sic saluatoꝛ nr̄ in car/ ne nat⁹ hodie fidelibꝫ suis tribuit accepta bile z gtuitū donū. s. sanguinē suū p̄cioſuz quē hodie fudit in circūcisiōe: vt euāgeliū testať: vbi dꝛ Postq̄z ꝙsūmati sūt dies octo Uñ ex hodierno euāge. colligiť q ille ą est intermīabil' z eter⁹ hodie ī euāgelio octo diez describiť. Et ille ą ē impassibil' z in/ diuisibil' qz est p̄si ꝙsubstātialis hodie pa/ tiť z diminuiť z circūcidiť. Sil'z z ille ą est ineffabil'. z a cui⁹ narratōe deficiūt lingue hodie noīať z nomē ei imponiť. Hec tria tanguntť in euāgel'. hodierno. Uñ ī p̃ti ꝑ/ mone tria sunt dicēda. Prīo q̄re hodierna dies ē multū celebris. Scōo q̄tiēs xp̄s sā guinē suū fudit. Tercio de spūali circūsio ne. Ad Quātū ad primū sciēdū q ho/ dierna dies ē multū celebris Prīo ex eo q ē octaua dies natūtaz xp̄i. Si ei alioꝛuz sctōꝛ octaue solēnes sunt. q̄to magz octa ua dies sctīsctōꝛ a ą oēs hñt q sctī sūt dz solēniter celebrari. Scōo ppter ī̄positōz nois noui. qz vocatū est nomē ei⁹ ihs. De ą noīe dicit ap'ls. q tota sal⁹ nr̄a ꝙsistit ī ꝫ noīe ihs. Jhs eñ interptať saluatoꝛ. xp̄s interptať vnct⁹ latine. Circa qō q riť cū ihūs ē ppriū nomē ei⁹ q̄re nos ñ no/ mīamur a ihesu saluati siē a xp̄o noīamur xp̄iani. Rñdeť illa duo noīa ihūs xp̄s sibi ꝙueniūt: Primū. s. ihs rōe ꝙsone ꝑm deita tē. Scōm. s. xp̄s ē nomē dignitaz ꝑm hu/ manitatē. Jō aūt a noīe xp̄i qō ē nomē di gnitatis ꝑm hūanitatē nos noīamur xp̄i/ ani ī p̃nti. qz debem⁹ esse reges regētes⁹ noſ ip̄os z sacerdotes hostias spūales offeren tes. Apoc. i. Fecit eñ nos deo nr̄o regnuz z sacerdotes. Sz ve illis ą solū nomē hñt q xp̄iani sunt z opa nō habēt. qz ex ꝫ gui⁹ dānanť. Uñ Aug. ī li. de vita xp̄iana. Hō in ꝫ nob tm̄ q xp̄iani dicimur blādiamur sz ꝑpter ꝫ etiā nos iudicādos esse credam⁹ si nomē frustra vēdicem⁹ alienū. Uñ etiaz Isi. in li. ethimo. Hō se gl'ieť xp̄ianū ą no mē habz z facta nō habz. Certissime ille ē xp̄ianus ą factz se xp̄ianū oñdit: z ābulat si cut ille ābulauit a ą nomē ꝙcit. Sz ī futu ro noīamur a noīe ihu saluati: qō ap'li⁹ nū q̄z possum⁹ amittere. vñ Isa. li. Sal⁹ mea in sempiternū erit. Item sciēdū q ꝫ nomē ihs multiplicē ꝙfert hoī gr̄az. Pri mo ądąd hō petierit ī noīe ihu ꝫ obtiebit Joh. xv. Quidąd petieritz p̄ez in nomie meo dabit vob. Uñ oēs misse z orōes z ho re canonice ꝙcludunť ꝫ noīe ihu. Uidem⁹ eñ q paupes petūt in noīe scti Nicolai vl' alicui⁹ sancti. z qñz obtinēt qō petūt. Uñ hodie in nouo āno petere debem⁹ ī ꝫ noīe ihu remissionem oīm pctōꝛ nr̄oꝛ. Unde Act. x. Huic oēs pphete testimoniū phi/ bēt remissiōem pctōꝛ accipe p nomen ei⁹ Ergo pphetis crede. nec desp̄era ī oīby tu/ is pctis: etiā si tot essent ąt sunt capilli ca pitis tui. ps. Multiplicati sūt sup capil. capitz mei. vel si tot esset q nūez arene ma ris excederēt. ij. Paral. vl. dixit Manasses Peccaui sup nūez arene marz. Si g ml'tū z guiter peccasti nō desp̄era. sz dic cum ps. Propter nomē tuū dñe ꝓpiciaberz pecca/ to meo. multū ē eñ. vñ Ber. Oīa pcta ve/ nialia: oꝛiginalia. crimīalia. ab oꝛigie mōi vsq̄z ad finē ꝙmissa: diuīe mīsericoꝛdie ꝙpa/ ta sūt q̄si sola gutta ꝯ pelag⁹ toti⁹ maris. nā oīa pcta sunt finita. sz misc̄oia dei est in finita. Uñ Arist. viij. eth. Finiti ad infini tū nulla est ꝓꝛtio. Scōo in ꝫ nomie

XIX

ihu vincim⁹ dyabolū. Luce.x. Demonia etiā dñe subꝯcunt nobis in noīe tuo. Uñ xps dixit Mar.xvi. In noīe meo eīciēt demoīa. Hoc figuratū est ī Dauid ꝛ Holia. vt hz.i. Reg.xvij. vbi dixit dauid. Tu venis ad me cū gladio. ego aūt venio ad te in noīe dñi exercituū. Dauid em audaciaz suā in noīe dei ist⁹ posuit. Uñ Valeri⁹ i li. viij. Mos erat romanoꝝ vt null⁹ ad impiale solīū extolleret nisi animositate ꝛ audacia ꝛ ceteꝛ inueniret ꝑtutib⁹ precellere. Holias aūt in ꝑtutis ꝛ fortitudis sue pfū ptōe. Uñ Orige. lib. de decalogi ꝓceptis. Heu q̄ dānata psumptio tā audaci aīo deū offendere. Sz pzsus nil eo detestabili us q̄ si in pctis suis q̄s ausus fuerit pmanere. Holyas dyabolū significat. cui⁹ gladius ē carnal' tēptatio. Clipe⁹ q̄ se abscondit est simulatio boni. Hā sub specie boni occ'tat malū. ꝛ sic decipit illos q̄s cū manifestis pctis nō pt decipe. Dauid significat fidelē xpianū qui in inuocatōe nomis dñi in oꝛōe ꝛ baculo cruc'. ꝛ cū q̄nq̄ lapidibus id est cū recoꝛdatōe q̄nq̄ vulneꝝ xpi vicit goliā. i. dyabolū. ps. In noīe tuo spnemus insurgētes in nob. Tercio in noīe ihu ꝓseq̄mur vitā eternā. nō em est aliō nomē sub celo in q̄ saluemur. ps. In noīe dei nr̄i magnificabimur. Ergo ob reuerētiā eius/ dē nois omē genu flectat celestiū terrestriū ꝛ infernoꝝ. Ergo q̄ncunq̄ alīq̄s xpianoꝝ audit in missa ꝟ nomē ihs noīare debz de uote genua sua flectere ꝛ dicere. O dñe saluū me fac ꝓpter nomē sctm tuū Tercio dies ista celebrat ꝓpter effusiōem sanguis ihu xpi. Hodie em incepit ꝓ nobis effundere sanguinē suū: quē tm postea crescente etate ꝓ nob largi⁹ effundebat O Mō q̄tū ad scōm sciendū q̄ xps sāguinē suum septies fudit. vt nos a septē pctis morta/ lib⁹ mūdaret Prīo in circūcisiōe ꝫ pctm luxurie. q̄ in prīo hoīe in illo mēbro prius pullulauit. Ergo si offendisti deū cū pctō luxurie noli desperare. sz cū ꝓtrito coꝛde i/ uoca miscōiam dei. vt ꝓpter suā amaram moꝛtē ꝛ passiōem ꝛ sanguinē quē ī circūcisiōe fudit tibi ignoscat. Et sic de alīs punctis ifra positis dicēdū est. Scōo in suo coꝛde fudit sanguinē suū qñ in mōte oliueti oꝛauit. ꝛ ꝟ ꝫ pctm gule. Hā ex gula nascunt mali humoꝛes q̄ exiccant ꝓ xpi amorem. Tercio in flagellatōe ꝫ pctm inuidie. Inuidi em sunt canes moꝛdētes. Si em leo timet qñ canis flagellat' coꝛā eo. mlto fortiꝰ isti canes timere debēt qñ vidēt leonē. i. xpm flagellatū esse Quarto in manuū pfoꝛatōe ꝫ pctm auaricie. oñdit enim se libalem esse in manuū extēsiōe: aptōe et pfoꝛatōe. Hā manus habuit ī cruce extensas vt daret vniuersa. habuit aptas ut daret liberaliter. habuit pfoꝛatas ut daret taliter. Nota de auaricia sicut spina ī sua pūctura sanguinē nō elicit nec effūdit. ꝛ iō validi⁹ ipm vulnus intumescere fac. Sili mō auaricia dū mētē pūgit. sanguinē scelꝛis ꝛ pēti nō effundi sinit ꝓ pniam satisfactoriā. sz vulnus magis intumescere facit. q̄ auar⁹ q̄to plus habz tāto pl⁹ cupit.

Quinto in peduz affixiōe ꝫ pctm accidie. Pedes em aie sunt intelligētie ꝛ affect⁹ :q̄ sepe sunt pigri ad bonū. sed qñ in xpi sanguine intingunt tūc velociter currunt ad deū ꝛ ad oīme bonū. ps. Intinguat pes tuus in sanguīe. Sexto in capite ꝫ pctm supbie. Hā sicut dicit Aug. Sub spinoso capite nō decet mēbꝝ fieri delicatū. Hā nō debet caput esse humile ꝛ mēbꝝ supbū Uñ itez Aug⁹. in ℞mōe. Erubesce hō esse superbꝰ vbi hūilis fact⁹ est de⁹. Septimo in coꝛde cōtra pctm ire. Hā ℞m Arist. .i. de aīa. Ira est accēsio sanguis circa coꝛ. Quātū ad tertiū sciendū q̄ circūcisio olim fiebat cōtra oꝛiginale pctm sic iā fit baptismus. In pctō em originali q̄ttuoꝛ sunt. s. culpa. fomes. pzuatio gre. ꝛ carētia visionis dei. In circūcisiōe aūt auferebat' culpa: debilitabat' ꝓcupiscētia. ꝛ ꝓferebat' gratia tollebaturq̄ diuine visionis carētia. Sed qz ianua nōdū erat apta. ꝛ sic nō poterant frui diuia visiōe. Xps aūt nō indigebat circūcisiōe. qz in ipo nlla fuit oꝛiginal' culpa. nec in carne sua alīq̄s fomes aut ꝓcupiscētia. nec habuit pzuatōem gre sz plenitudinē gre. ꝛ ī terra degēs fruebat diuia visiōe.

Ꝉ Uoluit tm circūcidi triplici rōe. Primo rōe sui. ut verā carnē hūanā se assūpsisse demōstraret. Scōo rōe iudeoꝝ: vt ineꝛcusabiles essent. Si em circūcisus ñ fuisset potuissent se iudei excusare ꝛ dicere. iō eu nō recepim⁹ qz legē nō ℞uauit. Uñ ipe xps dic Mat.v. Nō ei veni soluere legē aut pphetas. sz ipleꝛe. Tercio rōe nr̄i vt nos saluaret. quēadmodū em fit cauteriū in vno mēbꝛo ut totū coꝛp⁹ sanet'. Papias dicit:

cauteriū esse ferrū q̄ infirmi vtunt siue ma lefici. sic xp̄us voluit portare cauteriū cir cūcisiōis vt sic totū corp⁹ .i. gen⁹ hūanum saluaret. Et iā iō circūcidi voluit vt nos spi ritualiter circūcidi debere mōstraret. ¶ Quō aūt spūal̄r circūcidi debeam⁹ Sciē dū q̄ sex modis nos spūal̄r circūcidere de bem⁹ Prio circūcidere debem⁹ cor a ma liciok: inuidiok. vīdicatiuis cogitatōibus Hiere. iiij. Laua a malicia cor tuū vt sal/ uꝰ fias. vsq̄q̄ morabunt ī te cogitatōes no/ xie. Itē a cogitatōib⁹ luxuriok ⁊ īmūdis. q̄ nullꝰ req̄escet ī mōte sctō dei nisi q̄ sine macula cordis īgredit. Unde ps. xxiij. Quis ascēdet ī mōtē dñi: aut q̄s stabit ī loco sctō ei⁹. Innocēs manib⁹ ⁊ mūdo corde. Unde ce sari⁹. Incipiam⁹ cogitatōes bonas dilige re: ⁊ statī ab ill̄ q̄ male sunt nos dignet dñs liberare Scōo dem⁹ oc̄los circūcidere ab illicito visu. Hiere. ix. Ascēdit mors p fenestras nr̄as. Corp⁹ nr̄m est dom⁹. fene/ stre oculi sūt. inhitator aīa ē. qñ nō custo/ dim⁹ oc̄los tūc mors ītrat ⁊ aīaz occidit. Unde Mat. vi. Si oculꝰ tuꝰ fuerit neq̄s to tū corp⁹ tuū tenebrosū erit. Aug. Impu/ dic⁹ oculꝰ impudici cordis ē nūci⁹. Ter cio aures a detractōne. puer. xxiij. Cū de tractorib⁹ ne p̄miscear⁊. qm̄ repēte p̄surget pditio eor. Unde ber. Detrahere aut detra/ hētē audire q̄d hor dānabili⁹ sit nō facile dixerim. Itē aures auertere debes ab au/ ditu turpiū ꝙ hor ⁊ cātuū lasciuor. Eccl. xxviij. Sepi aures tuas spinis: ⁊ noli au dire linguā neq̄s Quarto līguā circūcide/ re dem⁹ a turpi locutōe. Eph. v. Dis īmū dicia nec noiet ī vob sic decz sctōs. aut tur pitudo aut stultiloq̄uz aut scurrilitas. Itē a mēdacio. Eph. iiij. Deponētes oē mēda cium loq̄mī ꝙitatē vnusq̄sq̄ cum p̄rio suo. Itē ab irrisiōib⁹ bonor hoīm. unde ps. Qui hītat ī ce. irri. e. ⁊ do. sbā. e. īmo boni hono rādi sūt sic filij dei. Hā q̄ filiū honorat: ho norat ⁊ p̄ez e⁹. sic ⁊ q̄ honorat bonū hoiez honorat ⁊ deū. Itē a ꝙbis maledict⁊. Apl's Ro. xij. Bñdicite ⁊ nolite maledicere. q̄ ei maledicūt, primis incurrūt ustā meledicti/ onē dei: quā dicturus ē in iudicio. de q̄ hr Mat. xxv. Ite maledicti ī ignē etnū. Itē a ꝙbis iuratorijs. Eccl. xxiij. Uir mltū iu rās iplebit iniq̄tate. Unde xp̄us dic ī euāge. Mat. v. Sit ſmo vr ē est: nō nō. Qñ autē iurare p deū sit mortale vl̄ veiale pētm q̄re infra ser. cxliij. T. Quīto manꝰ circūci/ dere dem⁹ ab illicito tactu. Hā tactꝰ ⁊ am plexꝰ q̄ fūt ad irritādū se ⁊ alios sunt pēta mortalia. Sic manꝰ circūcidēde sūt a ra/ pinis. furt⊼. a cedib⁹ ⁊ turpi ludo. ⁊ ad sola opa dei pagēda aptāde. Sexto circūci/ dere dem⁹ pedes ab illicit⊼ gressib⁹: q̄ fūt ī chorizādo. supbe incedēdo: ⁊ ad loca illici/ ta eūdo. unde Job. xxxi. Cūctos gressus me os ipe dinūerat ℞ Ultio nota exēplū de illo noie ihu. Legit q̄ diu morat⁹ fuit q̄dā hō cū vxore sua ī mag̃ pace ⁊ sctitate. ⁊ illa sil̄r cū eo. īmisit aūt dyabol⁹ tēptatō nes ī eos ut suspēderēt se vt sic euaderēt p/ sentes mīias. Cū g̃ vtriq̄ ex hac ip̄roba ⁊ ip̄portuna tēptatōe tristes efficerēt vt nec somnū capent nec ꝓmederēt. q̄ssuit alter ō altero causas tāte tristicie. Rñdit vir q̄ sup oīa hz̄et volūtatē magnā suspēdēdi se. mlr̄ rñdit illō ꝓsil̄e esse desiderīū suū. ꝓsentien/ tes aūt ambo ī idip̄m. laq̄os parāt vt se su spēderēt. Tūc mlier dixit viro suo. O dñe ꝓsulerē q̄ pri⁹ biberem⁹ amorē Jhū ī mu tuo ō illo optio vino nr̄o q̄ō p̄ciosū fuaui mus de illa vinea nr̄a: de q̄ nōdū gustaui/ m⁹. nec scim⁹ q̄le adhuc sit. vt potati leui⁹ moriamur. Placuit viro: vinuz affert. q̄ō cū vellz bibere sic̄ ꝓsueuerat sig̃uit vinū cū signo crucis dicēs. ī noie ihu xp̄i bibam⁹: ⁊ bibit. deditq̄ mlieri. Cū aūt bibissent vi nū cruce sig̃tū ita fugit dyabol⁹ q̄ ois tem ptatio ō tota mēte eor tolleret. vt ℞ q̄ō fa cere cogitauer̄t noluer̄t postea adiplere. ſz ꝓtriti ad ꝓfessiōem ꝓfugerūt: ⁊ vitā ī bono finierūt. ¶ Itē exēplū alīd de nomie ihu. Fuit q̄dā hō pi⁹ q̄ hāc ꝓsuetudinē ha buit q̄ q̄tiēscūq̄ sibi dyabol⁹ īgerebat ali quā tēptatiōez iuit ad locū orōis ⁊ iuoca/ uit deū dicēs. O ihu dulc⁊ miſere mei ⁊ ad iuua me. ⁊ ꝓtinue dyabolus recessit ab eo. Et sc̄ audiuit vn⁹ sctūs p̄ q̄ demon dice bat q̄ ipi dyaboli maxime repellerent ab hoc nomine ihus.

In eodem festo Sermo. xx.

Q⁊ iuuenes debēt a iuuētute deo seruire

Qstquā cōsum

p mati sunt dies octo ꝛc. lu. ij ¶ Sciēdū q̄ xp̄s die octaua circū cis⁹ ē ⁊ sāguinē suū fudit. ⁊ ℞ ad nr̄az ist̄ru ctōem. ut in puericia ei fuire inchoemus. Qō facere dem⁹ p̄cipal̄r sex de caus siue

ꝑpter ſex fructꝰ q̄ inde pueniũt illis q̄ a iuuẽtute deo ſuire incipiunt. Primꝰ ẽ qz bonitas pfundi⁹ infigit ipi iuueni. eo qꝫ ueit ſubiectũ magꝫ tenez. vñ Ariſ. iij. d aia Aia pueri ẽ ſic tabula raſa in q̄ nihil ẽ ꝺpictũ. z ꝟ in pricipio ſue infuſiõis. Itẽ ania pueri ẽ ſic ꝓgamenũ bñ ꝑpatũ. z q̄dq̄ i eo ſcribit vix delet. z ſi delet adhuc manẽt ibi aliq̄ veſtigia. Sic ẽ d iuuene q̄dq̄ ſibi primit⁹ ip̄imit ad ꝟ ſp incliat ſiue ſit bonuz ſiue malũ. Itẽ puer eſt ſic ꝟgula q̄ facilr flecti ꝑt ad dexterã ſiue ad ſiniſtrã. z q̄cunq̄ flectit illuc z creſcit. Sz trabs iã deſiccata ſi curua ẽ ip̄oſſibile ẽ eã ad rectitudinẽ duci. vñ Holgot ſup li. ſap. Oẽ pctm icurabi li⁹ ẽ i ſene q̄ in iuuene. vñ Eccl. vij. Filij ſi tibi ſint erudi illos a puericia ſua Scõs fructꝰ eſt qz iocũdũ ẽ viuere hoi tali q̄ i pricipio deo ſuire ſtuduit. Sap. Optia foꝛma viuẽdi eligẽda ẽ quã iocũda reddz conſuetudo. ℟ Querit hic q̄bꝫ i hac vita meli⁹ ſit. Rñdeo q̄ illis q̄ puro coꝛde z pura ꝺſcia deo ſuiũt. puerb. xv. Dẽs ſecura q̄ſi iuge ꝺuiuiũ. ℟ ſic ptz. Hã ſi ſup vidz zc q̄e ſ. ſer. ix. ℟. ibi. Quita ẽ ꝺſcia. Itẽ ſcien dũ q̄ aliq̄ mali iſernũ maioꝛi laboꝛe ſibi acq̄ũt q̄ aliq̄ boni regnũ celeſte. qd duobus modis itelligit. Pricipiũ q̄tũ ad interioꝛẽ reꝛmoꝛſũ ꝺſcie. vñ Amb. i li. de offi. Que pẽa ꝑtioꝛ eſt q̄ interioꝛis vuln⁹ ꝺſcie. nõne ꝟ magꝫ fugiẽdũ eſt q̄ moꝛſ. q̄ diſpẽdiũ. q̄ exiliũ. q̄ debilitatꝫ doloꝛ. vñ Iſi. de ſũ. bono Oia fugere ꝑt hõ ꝑter coꝛ ſuũ. Hõ em̃ põt a ſe q̄ſq̄ recedere. vbicũq̄ em̃ abierit reat⁹ ſui ꝺſcia illũ nõ derelinq̄t. Scdo mõ itelligit q̄ ad exterioꝛa exercicia. Vñ Holgot Oia pctoꝛ ẽ mto magis laborioſa q̄ via ſctoꝛ. Famul⁹ em̃ q̄to plib⁹ dñis hz ſuire tãto cũ maioꝛi laboꝛe. Sz pctoꝛ vult ſuire mũdo ꝺyabolo z carni ſue. z iõ ncce ẽ eũ multipl'r laboꝛare Hiere. ix. Ut inique agerẽt laboꝛauerũt. Hã durioꝛa ſuitia q̄nz hñt ſui ꝺyaboli q̄ ſui dei. ſic ptz i haſtiludꝰ z choꝛeis z actib⁹ luxurioſ. i diuitꝫs ꝺgregãdis. ſupbis veſtib⁹ portãdis. z in platuris acq̄rẽdis. vñ Holgot. Multo foꝛria q̄ circa eterna: z magꝫ circa voluptateſ q̄ circa ꝟtutes. ℒ Terci⁹ fructus eſt q̄ ꝑtius eſt ſuitiũ eoꝝ ꝺo q̄ cito ad deũ cõuertũt. Illi em̃ de puro z optio vite ſue q̄ſi de floꝛe z vigoꝛe deo offerũt. Qui autẽ tarde volũt ꝺuerti q̄ſi feces deo rekuãt reſpcũt iuuenũ q̄ in iuuẽtute deo ſuire incipiunt. Illi em̃ ãtiq̄ de vita ſua pricio id qꝺ pulcri⁹ z meli⁹ eſt offerũt mꝺo z ꝺyabolo. relicq̄as ꝟo volũt offerre ꝺo. illꝺ. ſ. de q̄ mũd⁹ ñ curat. i. ſeniũ. cũ tñ fm ſcripturã bona z optima deo offerẽda ſũt. Hu. v. Oia q̄ offertꝫ deo optia z electa erũt. Itẽ illi q̄ exꝑctãt vſq̄ ad ſeniũ tales ꝺſumũt iuuẽtutẽ z foꝛtitudinẽ coꝛpis i ſuitio mꝺi z ꝺyaboli Et cũ iã ſeneſcũt tũc ceſſant ab aliq̄bꝫ pctis. cũ eadẽ pctã iã ampli⁹ ꝓpetrare nõ poſſũt. vñ Aug. Si vis agere pñiam cũ iã peccare ñ potes. pcta te dimiſerũt. nõ tu illa. Sz cũ hõ apt⁹ ẽ ad peccãdũ z poſſet z hz occaſionẽ. ſ. pulcritudinẽ. diuitias z iuuẽtutem. z dimittit ꝓpter deũ. ꝟ ẽ deo valde acceptuz Hã ſubtrahere ſibi delectabilia carnis cũ oportunitatẽ habet pficiẽdi. q̄ſi ſpiritua/le martiriũ ẽ coꝛã deo. Vñ ſcriptũ ẽ. Qui potuit trãſgredi z nõ eſt trãſgreſſus. facere mala z nõ fecit. q̄s ẽ hic z laudabim⁹ eũ Vñ aug. Dico tibi qz ſecurus es ſi pniam egiſti eo tpe q̄ peccare potuiſti. Itẽ ſciẽdũ q̄ ſũme placet deo ſuitiũ iuuenũ innocẽtiũ Hũq̄ꝫ pz de filio tãtũ gaudiũ habuit. ſiue rex. ſiue ep̃s. ſiue papa electꝰ fuerit. ſic de⁹ gaudiũ habz de bono ope qꝺ q̄ſ deo offert in ſua innocẽtia. In ſignũ hui⁹ dicit xp̃s i euãgelio vt hĩ Mat. xix. Sinite puulos venire ad me z nolite phibere eos. talium em̃ eſt regnũ celoꝝ. Itẽ cũ pueri clamarẽt in tẽplo. z ꝓpterea phariſei indigñẽt dixit eis xp̃s vt hĩ Mat. xxi. Hũq̄d legiſtiſ. Ex oꝛe infantiũ z lactãtiũ pfeciſti laudẽ D Oz multũ valeat oꝛõ innocẽtũ pueroꝝ ſiue p viuis ſiue p moꝛtuis patz p tale exemplũ qꝺ legit. Quidã epus deuot⁹ vidit in ſõniſ puez piſcãtẽ ꝺ puteo cũ hamo aureo z linea argẽtea. z inde extrahebat vnã pulcrã mlierẽ. euigilãſ vidit eũdẽ puez i cimiterio ſup vnã tũbã oꝛãtẽ. z q̄ſiuit ab eo q̄d ꝟ facerz. Rñdit. p aia mris dico pr̃ nr̃ z mi/ſere. z itellexit vir ſctus q̄ aia illi⁹ mlieris libata eſſz a purgatorio pcib⁹ illius pueri. Et pr̃ nr̃ ẽ ham⁹ aure⁹. z miſere ẽ linea argẽtea. ℣ Quart⁹ fructꝰ qz hõ certi⁹ moꝛit i certitudĩe ſpei ſue ſaluꝫ. vñ Aug. ꝺ diſciplina xp̃iana. Hõ ꝑt male moꝛi qui bñ vixit. ſic eꝫ q̄ male viuũt z tardãt ꝺuerti vſq̄ ad finẽ vite vir bñ moꝛiũ. vñ Au. Vix bñ moꝛit q̄ male vixit. Vñ Ariſt. iij.

topic. Qualis vnusq̃sq; est talis vidr sibi finis. Vñ etiã Aug. Si q̃s posit ī vltima nccitate sue egritudis voluerit accipe penitẽtiã ꝛ accipit. ꝛ mox recõciliabit ꝛ hinc vadit. fateor vob nõ illi negam⁹ qđ petit: sz nõ psumim⁹ q hinc bñ exeat. si securus hinc exit ego nescio. pñiaz dare possum⁹ securitatẽ aũt nõ. nũq̃d dico dãnabit: sz nec dico libabit. Uis g a dubio liberari tene certũ ꝛ dimitte incertũ. Age pñiaz dũ san⁹ es. si sic agis dico tibi q ꝛ secur⁹ es. Qui eĩ nõ volũt in sanitate q̃rere deũ. sz sciẽter ꝛ ptinaciter ꝺ deũ facere ḡuiter peccãt. Sepius ꝓtigit q in ifirmitate ꝓstituti nõ pñt se ꝺaciter ad deũ ꝓuertere ꝛ penitere. Vñ ꝺr in decre. Qui cũ potuerũt ꝓuerti ꝛ nolue/rũt. in fine nõ facile acq̃rũt qđ volũt. de pe. di. vl. c. Null⁹ expectet. Ergo illi boni q a iuuẽtute deo ꝺuierũt mag⁹ feliciter morĩũt ꝑs. Preciosa ī ꝓspectu dñi mors sctõꝝ ei⁹

Q Vñ exẽplũ legit q q̃dam paup vir ꝺgebat in q̃dã villa. q cũ egeret stipẽdia q̃tidiana p laborẽ ꝛ mẽdicitatẽ sibi acq̃rebat. ꝛ tñ sctãm dei genitricẽ mariã ꝓput poterat honorabat. ꝛ qñqz de eleõsinis q ei dabant ꝑ amore genitricis dei alĩs paupib⁹ ꝓdiui debat. Hic cũ moreret cepit sctãz dei genitricẽ rogare ut ei⁹ misereri dignaret. ꝛ pcibus suis ei amenitatẽ paradisi largiret. Tũc ipa sctã mr mirificor die ei assistẽs dixit. Veni ꝛ sic petisti pfruaz reqe paradisi. Hanc ꝺo vocẽ audierũt ples q in illa domo erãt qđ ꝛ mox effect⁹ oñdit. Cũqz ei⁹ aĩa essz a corpe egressa statim ꝓducta ẽ ab angel ī paradisum. ꝛ sic ꝑmiserat btã ꝺgo letan cũ iustis sine fine. Quint⁹ fruct⁹ q sequit ex ꝺ qñ q̃s a iuuẽtute ꝺuit deo ẽ q purgatoriũ ei⁹ minuet. nã si tales intrabũt purgatoriũ tunc ibi quo tpe ꝑmanebũt rĩspectu illoꝝ q hic mlta pẽta ꝑmisert ꝛ tarde penituert: nec cõ dignã pniam egerũt. Vñ scribit be. Bre. ī dyal. q q̃dã aĩa ī vmbra vna punita fuit p pter modicitatẽ pene quã habuit exoluere Nã si q̃s hꝫet solũ vnũ pctm veiale cũ illo nõ posset deũ videre nisi p eo satisfacerz. l ꝺ in mõo vel ī purgatorio. vñ Hũb. Nunqz eñ a q̃qz dei facies videbit donec ꝑ penã venialiũ pctoꝝ q̃drãs mũmus ꝓsoluatur. De pena purgatorij q̃re ifra f. clvi. D. Exemplũ ibidẽ ꝑ Sext⁹ fruct⁹ q ꝑmiũ mai⁹ ī celo habebũt q a iuuẽtute ꝺuiũt ꝺo. Habz eñ de⁹ vñ remunerat illos q tarde ad ipm ꝓuertunt. ꝛ illos q a iuuẽtute sibi ꝺuiũt. vñ Joh. xiij. In domo ꝑris mei mãsiões multe sũt. nã valde dissimiles sũt ī rmuneratõe ille q vno anno añ mortẽ suã solũ ꝺuiuit deo. ꝛ ille q a iuuentute seruiuit ei. Alꝑs. Reddz vnicuiqz iuxta opa sua. Nã si q̃s cogscerz distãtiã glie q ẽ iter primũ ꝛ scõz choros ãgeloꝝ ille libẽt deberet centũ ãnis durã vitã ducere. imo qđ pl⁹ ẽ centuz martiria ꝛ cẽtũ mortes pati vt de prio choro angeloꝝ ad scõm posset puenire. ꝛ itez tm pati ut de scõo in terciũ. ꝛ sic de alĩs. Din⁹ eñ adhuc dixi. Vñ apl⁹. Nõ sunt ꝓdigne passiões hui⁹ tpis ad futurã gloriã q reuelabit in nob. Vñ hic reph̃dit de sidia nra. qz vno anno possum⁹ mereri vt vsqz ad q̃rtũ vel ad q̃ntũ vel ad sertũ choꝝ angeloꝝ possem⁹ puenire. Sz ꝺ negligimus ꝓpter nram pigriciã ꝛ cecitatẽ. Vñ hiero. Null⁹ labor dur⁹. nullũ tps lõgum videri ꝺz q glia eternitatis acq̃rit. Silr et libẽter dẽm⁹ carere oĩb⁹ delectatõĩb⁹ ꝛ gaudĩs ꝛ honorib⁹ hui⁹ mũdi vt ad tale gaudiũ puenire possem⁹. Vñ aug. Tãta ẽ pulcritudo solis iustície. tãta ẽ iocũditas lucis eterne vt etiã si nõ liceret ī ea ampli⁹ manere q̃z vni⁹ diei hora ꝓpter ꝺ solũ innũerabiles anni hui⁹ vite pleni delicijs ꝛ oñi affluẽtia tpaliũ bonoꝝ recte meritoqz ꝓtẽnerẽt. Q Ultimo notãdũ ẽ exẽplũ de q̃dã puero innocẽti q innocẽtiã baptisma lẽ ꝺuauit. ꝛ legit in li. de apis. q q̃dã puer annoꝝ q̃nqz de honestis valde pentib⁹ fuit ortus. q primo visis fratrib⁹ ordis minorũ a pntib⁹ suis petiuit vt ipoꝝ habitu vestiret. Sz cũ illi q̃i puerile dictũ estimarẽt postmodũ aduertert cũ diligentia q puer cepit cõsuetudines ordis minoꝝ seruare. incedere nudis pedib⁹. ꝛ dura corda pẽitẽtiã argentũ et auꝝ sumoꝝe vitabat attingere. Et in ꝺ articulo casus accidit rar⁹ ꝛ mir⁹ valde. Vñ negociatores q̃dã ad hospitiũ pris ei⁹ venerũt. q videtes ī tali puero habitũ talẽ mirati sunt. Et cũ intellexissẽt puer omnẽ vitare pecuniã. vnũ nũmũ ī pfundũ vasis q bibebat latẽtez iniecerũt. ꝛ cum modico vino puero poculũ porrexerũt. q vt exbausto vino nũmũ vidit exclamans horrifice vas ꝓiecit. tẽtisqz ī celũ oculi ꝛ manib⁹ dixit. Tu nosti de⁹ oĩpotẽs q iusci⁹ meum ordinẽ violaui. Hic tremebũd⁹ expalluit. ꝛ q̃si ad mortẽ tẽdẽs nigredo faciẽ eius

occupauit. Qđ vidēs pr̄ ei⁹ expauit: r cur rēs p sacerdote adduxit eū. Qui puero ab soluto manū imponēs eū a dolore r pena mitigauit. In platea puer sedēs pueros vi cinos die⁹ solēnib⁹ ꝓuocabat. vt eos si di storti essent in moribus. si superbi. si ornat⁹ ve stib⁹ incederēt argueret. bonis ꝙ puer⁹ ce los gl̄iam ꝓmittebat. interdū eos docebat orōem dn̄icā. s. Pr̄ nr̄. r q̄ bonū essz matri xp̄i in angelica salutatōe r genuflexiōibus fuire. Ad has pueri ꝓuocatōes r exhorta tōes senes ip̄i cū iunioribus ꝓcurrebāt. r mi ro mō delectabant in prudētia r rn̄sis ei⁹. Prem ꝓpriū iurātē vel leuē in gestib⁹ vl̄ eb osum si qn̄ videbat ei ꝓpatiēdo r q̄si cū la crimis arguebat dicēs. Pater charissime nunq̄d pf̄biter nr̄ in eccl̄ia dic. q ꝙ talia a gūt regnū dei nō possidebūt. Mrez q̄z cū in solēnitate q̄dā optimis scarlatis r rubi cūdis vestib⁹ vteret cū gui meroꝛe corripu it in eccl̄ia coꝛā ꝓsedentib⁹ dicēs. digitoq⁹ demōstrās imaginē crucifixi. Intuere ma ter intuere. r vide dn̄m nr̄m ih̄m xp̄m nu dū in cruce pendētē. sanguīe rubcatū: et tu te in ꝓtumeliā ip̄ius vestib⁹ scarlatis adoꝛ nasti: caue mr̄ caue charissima ne p ruboꝛe vestiū penas eternales incurras. Hec mo ra. mater ꝙba filū nō modicū abhoꝛrescēs vestes tales deposuit. r talib⁹ amplius vti penit⁹ denegauit. Moꝛes ꝙo r gest⁹ ip̄ius pueri pfectōem ꝙtutū r gr̄am dei in eo oñ debāt. nōdū puer etatē septēnez impleue rat r moꝛtu⁹ est. Apꝛopinq̄ns g̃ moꝛti cō fessus est sacerdoti r sacr̄m coꝛpis xp̄i po stulauit. sz sacerdos ꝓpter puerilē etatem sibi denegauit. Puer aūt cū mira oꝛatiōis gr̄a extēsis in celū manib⁹ dixit. Tu nosti dn̄e ihu q ꝓ summū desiderīū meū est te hāc petiui te. feciq̄ qđ debui. r spero ꝓfidētius q tui p̄ntia nō frustraboꝛ. His dict⁹ parē tes circūsedētes r flētes ꝓsolat⁹ ē eos pu er ille: r ad meliora ꝓuocās inter ꝙba ex hoꝛtatōis: oꝛōis r laudis spm̄ deo reddi dit ip̄ollutū. r statī habit⁹ oꝛdis fratꝝ mīo rū tunica cū assuto capucio q̄ sup eū extē dū visa fuit. Igit̄ post moꝛtē eius cū ad se pulcrū illi⁹ vbi sepeliēdus erat stātes q̄dā ex frib⁹ minoꝛib⁹ psalmū. s. De pfundis di cere voluissent. nullo conatu r nulla reite ratōe hūc psalmū dicere potuer̄t. vñ p hoc dabat intelligi illā sctāz aiaz nullis oꝛōib⁹ indigere. Parētes ꝙo post moꝛtē pueri i tantū exēplo filū ꝓfecerūt. vt oīa oblectam ta seculi deserētes: pater oꝛdinē ꝓdicatoꝛū mr̄ aūt cisterciēsiū oꝛdinē eisdē tp̄ib⁹ intra uerunt. r deo feliciter seruierunt

In epiphania domini.
Sermo xxi.

Ecce magi ve

nerunt ab oꝛiēte ih̄rl̄im̄ā di. Ubi ē q̄ nat⁹ ē rex iudeoꝛuz. Mat. ij. Hodierne diei festiuitas magna est. Un̄ merito ōr apparitio. vl̄ etiā i vul gari. der oberst tag. Un̄ canit. Dies sctifi cat⁹ illuxit nob venite gētes r adorate deū Et in signuz h⁹ ōr in ꝙbis p̄missis. Ecce magi ab oꝛiēte venerūt rc. Cōsuetudo est q qn̄ alīq̄s rex vadit sibi accipe regnū. tūc veniūt milites curie sue vt de sua sublimi tate ip̄i regi ꝓgaudeāt r gr̄as deo referant. Ueniūt etiā populares vt eoꝝ dn̄m recog̃ scāt. Ueniūt tādē p̄rincipes r barōes ut ei munera deferāt r fidelitatē faciāt. Xp̄s ha bet duo reg̃. s. celeste r terrestre. Regnū ce leste pacifice obtinebat. Regnū aūt terre stre dyabol⁹ vsurpauerat. Et iō xp̄s veit i mundū ut dyabolū de regno suo eiꝯcerz r ip̄e regnū suū recuparet. Un̄ Joh. xij. ōr. Nūc iudiciū est mōi rc. Uenerī igit̄ p̄rio ip̄m visitātes milites sue curie celestis. de sua sublimatōe i regnū gr̄as deo referētes r dicētes. Glia in altissimis deo. Uenerūt ppl̄ares. i. pastoꝛes: r ip̄m dn̄m recog̃scen tes visitauerī. r sil̄r ō sua sublimitate gr̄as ꝺo egerūt. Un̄ ōr. Reuersi sūt pastoꝛes gl̄i ficātes deū. Hodie venerī p̄rincipes r baro nes ut fidelitatē sibi facerēt. r iō p̄cidētes adoꝛauerūt eum. r apt⁹ thesaur⁹ suis obtu lerūt ei mūera. Un̄ i p̄nti ꝓmōe tria sūt di cēda. P̄rio de sapīa illoꝝ triū regū. Scdo de eoꝝ inq̄sitōe r oblatōe. Tercio q̄re pau pes reuerētius cōiter se habēt ad deum q̄z diuites. R Quātū ad p̄rimū notādū q ist̄i tres reges ꝓmēdant i sapīe magnitu dine. g̃ dicunt magi. i. sapientes. qr i sidere xp̄m ꝓguerūt quē iudei a lege r ꝓpheꝛ edo cti agnoscere ꝓtēpserī. Hā ex h⁹ ꝓfunditur pigricia r infidelitas r malicia iudeoꝝ. Hā magi vni ꝓphete crediderī. iudei ꝙo pl̄ib⁹ credere noluerī. Illi q̄sierūt regē alienum ist̄i ꝙo nō q̄sierī ꝓpriū. Illi venerī ex lōgin q. ist̄i ꝙo nō venerūt ex ꝓpinq̄. hec Remig.

Sermo

Uñ fm Bre. in ome. hodierna. Dia elemẽ
ta auctorẽ suũ venisse testata sũt. ut de his
qdãmodo vsu hũano loqr. Celi hũc pgue
rũt. qr ptin⁹ stellã miserũt. Mare coguit:
qr se calcabile sub plãtis ei⁹ pbuit. Terra
pgnouit. qr eo moriẽte ptremuit. Sol pg
uit. qr luc⁹ sue radiũ i morte ipi⁹ abscõdit.
Sapa pguerũt. qr tpe mort⁹ sue scissa sunt
Infernus cognouit. qr ãs captiuos tene/
bat reddidit. Judeor⁹ vo corda saxis du/
riora eũ pfiteri nolũt quẽ elemẽta testant.
Sciẽdũ q nos xpiani exẽplo illor⁹ triũ re
gũ debem⁹ deũ in va fide vaciter cogscere
vñ Piero. Absq⁹ noticia creatoris sui oĩs
hõ pec⁹ est S Pro q sciẽdũ q illi xpi
ani nõ in va fide cognoscũt deũ q fatuz te/
nent. q fũdant se sup pstellatões planetar⁹
ãs btũs Bre. in omel. hodierna reprobat.
r pbat hereticos esse r pusillanimes. qui di
cũt fatũ seu pstellatões sub qb⁹ nascuntur
hoĩes regere r dirigere quẽlibet ad officia
pagẽda q eis influũt: vtpote q sub libra cã
psores efficiant. sub aqrio piscatores r sic
de alĩs. Et ibi btũs Bre. ponit reprobati
onis hui⁹ euidẽs exẽplũ q multe sũt terre
q cãpsores nõ hñt. aq que piscatores nesci
unt vt getulia. r tñ ibi sunt r oriunt pstel/
latões recte sic in alĩs loc⁹. Et subdit btũs
Bre. Absit inqt a fidelib⁹ vt esse fatũ aliqd
dicãt. vitã em hoĩm sol⁹ hãc pditor q crea
uit admĩstrat. non em ppter stellas hõ: sed
stelle ppter hoĩes facte sunt. hec ille. Fatũ
in vulgari dr. das ist mir beschert. Ego au
tẽ addo. das bescherẽ vnd vdienen lauffet
mit ein ander. Si em ãs nõ furaret nõ su
spẽderet. Et sic ẽ etiã de alĩs. Eõtra t'les
q dicũt sua vicia aut vtutes se hr̃e a pstella
tõib⁹ Chris. sup Mat. arguit r ĩprobat h
modo. Prio si aliqs adulter vl homicida
fieret p stellã magna essz iniqtas stellar⁹. nã
cũ psci⁹ futurorũ sit de⁹. erq tãta iniqtas p
stellas fit si noluerit emẽdare nõ essz bon⁹.
Si aũt voluerit r nõ poterit: nõ essz oĩpo
tẽs sed impotẽs. q ambo manifeste sunt õ
fidẽ xpianã. Prio ex eo qr de⁹ est sũme bo/
nus. ps. Cõfitemi dño qm bon⁹. Uñ etiã
Aris. xi. metha. De⁹ ẽ optimũ r sempiter
nũ bonũ. Itẽ scõ ex fide r sacra scriptura
habem⁹ q de⁹ ẽ oĩpotẽs. ps. Oia qcũqz vo
luit de⁹ fecit i celo r in terra. Uñ dicim⁹ in
symbolo fidei catholice. Credo i deũ pr̃z
oĩpotẽtẽ. Scõo sic ĩprobat. Si stelle hoc
faciũt q sum⁹ boni aut mali. nec bonũ no/
strũ laudãdũ ẽ. qr i nobis nõ ẽ volũtarius
act⁹. Uñ Hugo de scto vic. Nemo inuit⁹
bñ agit etiã si bonũ est qõ agit. Uñ dr i de
cre. Nullũ bonũ nisi volũtariũ. xx. q. iij. p
sens. et. xxiij. q. v. ad fidẽ. r. q. vi. c. i. Uñ eẽ
Aris. v. ethi. Sine volũtate nõ pt aq bonũ
opari. Itẽ nec malũ nostr⁹ vitupanduz est
qr in nob nõ est volũtari⁹ act⁹. vt qd eniz
mali mei penã suscipem qõ nõ volũtate sz
nccitate pmisi. Uñ Ber. õ h loquit i qdã
fmõe dicẽs. Quid odit aut qd punit de⁹
pter ppriã volũtatẽ. Cesset em̃ ppria volũ
tas r infern⁹ nõ erit. In qd em̃ ille ignis o
seuiet nisi in ppriã voluntatẽ. Tercio hãc
insipiẽtiã r errorẽ destruũt mãdata dei: q
data sunt hoĩb⁹ ne peccẽt. Itẽ sil'r ps. r sa/
cre scripture q exhortant hoĩes ut faciant
bonũ: hãc insipiẽtiã r hũc errorẽ destruũt
Quis em̃ phiberet aliquẽ ne faceret malũ
qõ nõ posset declĩare. aut q faceret bonuz
ad qõ nõ posset puenire. mõ in pceptis pci/
pit. Nõ mechaberis. nõ furtũ facies. Nõ
assumes nomẽ dei inuanũ. nec iurãdo nec
blasphemãdo. r sic de alĩs pceptis. mõ si
dicis q de⁹ pcepit tibi qõ nõ potes ĩplere
tũc tu mẽtiris r incurris maledictõem dei
Ber. Maledict⁹ q dicit deũ pcepisse ipos
sibile. Itẽ xps dic Mat. xi. Jugũ meũ su
aue est r on⁹ meũ leue. Quarto ĩprobat. qr
p hoc tolleret libez arbitriũ. qõ tñ nccari/
um est i nob. cũ q nos de⁹ priuilegiauit. qr
añ hoĩem sunt ignis r aq̃. r ad qõcũqz vo/
luerit porriget manũ. Sciẽdũ q Aug. di
cit. q bñ nr̃a animalis sensualitas incliat
plus ad vnũ viciũ i vna pstellatõe q̃ i alia
r sic etiã intelligit de vtutib⁹. vtpote nat⁹
sub venere ad luxuriã. sub marte ad belluz
sub vgine ad castitatẽ. Uñ Aris. iij. ethi.
In õsideriis naturalib⁹ pauci peccãt. Itẽ
teste Ptolomeo Sapiẽs dñabit astris. et
Aug. in regula sua ad frẽs in heremo dicit
Qñ dyabol⁹ scrutat nos pnos ad vicia. q
tales nr̃as naturales inclinatões p ea vi
cia nos solet sepi⁹ tẽptare ad que nos sen
tit magis inclinatos fore. Uñ Ben. iij. di/
xit deus ad chayn iratũ volentẽ fratrẽ suũ
occidere. Subtus te erit appetitus tu⁹: r
tu dñaberis eius. Non enim pstellatões
regere possunt nostras volũtates. q peccãt
q tenent fatũ. r dicũt q de necessitate optu
it eos hoc malũ facere. quia deus voluit r

ordinauit sic fieri. ꝛ sic retorq̃nt culpas suas in deuꝫ q̃ est innocẽs. Vñ amb. Malũ est peccare. pei⁹ in pẽtiſ pſeuerare. peſſimũ ꝛ pnicioſum ẽ ſe defendẽdo in deũ culpam ſuã refundere. ℣ Quãtũ ad ſcõm ſcz quõ iſti tres reges ꝓmẽdant ex feruore in q̃ſitõis ꝛ oblatõis. nã ſtatiꝫ viſa ſtella iter arripuerũt. ꝛ ihm puerꝫ diligẽter inq̃ſierũt. cũ dixerũt. Vbi eſt q̃ natus eſt rex iudeorꝫ vidim⁹ enim ſtellã ei⁹ in oriẽte ꝛ venim⁹ adorare eũ. Vñ ſciendũ q̃ ſicut habeꝫ in lõga legẽda colonie. Iſti tres reges fuerũt ſectatores ꝓphete Balaam q̃ ꝓphetauit vt hꝫ Nu. xxiij. Orieꝫ ſtella ex iacob ꝛ ẏgo parī et ſaluatorẽ. De q̃ etiã dicit Chriſo. ſuper Mat. q̃ q̃dã ppli elegerunt duodecim ex eis ita vt vno decedẽte ali⁹ in locũ ei⁹ ſurrogareꝫ. Qui aſcẽdẽtes ſup mõtẽ excelſuꝫ illo tẽpe orauerũt ad deuꝫ vt oſtẽderet eis ſtellã quã Balaam ꝓdixerat. Aduenientẽ aũt tpe natiuitatis xpi in ipa hora noctis medie apparuit ſup ipoſ in aere ſtella pfulgida ꝛ pulcerrima. In cui⁹ ſũmitate erat imago pueri paruuli ſecũ ferẽtis imaginẽ crucis. Ex cui⁹ aſpectu valde fuerũt gauiſi eo q̃ ſuis tẽpib⁹ meruerũt illũ videre. Et vocẽ audita ẽ. Ite in iudeã ꝛ regẽ quẽ q̃ritis natũ inuenietis. Tunc ſtatim iſti treſ reges Caſpar Balthaſar ꝛ Melchior cuꝫ ſuis iter arripuerũt ꝛ ihrl̃imã venerũt. ℣ Querit q̃re ihrl̃imã venerũt. cũ tñ ibi nat⁹ nõ fuit rex quẽ q̃ſierũt. Rñdeꝫ ſm Remigiũ q̃ magi tps natiuitatis xpi i ſtella ꝓgnerũt. ſz natiuitatis locũ ignorauerũt. Cuꝫ aũt ihrl̃m erat ciuitas regalis ꝛ ciuitas ob latõis ꝛ ſacrificij. opinati ſunt q̃ tã egregius puer q̃ erat rex iudeorꝫ cui ꝛ ipi mũera offerre volebãt ſolũ in ciuitate regali ꝛ oblatõi ꝓgrua naſci deberet. Sz d. quõ i tredecim diebꝫ ihrl̃imã ab oriẽte venire potuerũt. cũ tñ ihrl̃m eſt in medio terre. Rñdeo ſm Remigiũ q̃ puer q̃ tũc nat⁹ eſt in tam breui ſpacio de vltimis finibus terre ad ſe magos ꝓducere potuit. Vñ ſm Hieroñ. iſti tres reges venerũt i dromedarijs: qui ſunt aialia velociſſimi curſus. q̃ tm vno die currũt q̃tũ equ⁹ valid⁹ in tribꝫ diebus poſſet currere. Sz in ꝓdicta legẽda habeꝫ q̃ lux ibi ꝓtinue lucebat vbi eq̃tabant. nec ipi nec iumẽta eſuriebãt nec ꝓmedebãt. ſz die noctuq̃ eq̃tabãt. Et nota q̃ magꝫ ihe/roſolimã intrãtib⁹ ipa ſtella diſparuit. qõ diuĩa diſpoſitõe factũ eſt. vt ſic de loco nãtiuitatis interrogare cogerent. ꝛ ſic certiſi carent nõ ſolũ p ſtellã ſed etiã p ꝓphetie dictũ. Vnde cũ veniſſent ihrl̃imã ſtatim acceſſerũt ad herodẽ dicentes. Vbi eſt. i. in q̃ ciuitate vel in q̃ loco eſt qui nat⁹ eſt rex iudeorꝫ. i. qui dz eſſe rex iudeorꝫ. Nota xpus natus ſpẽaliter dictus eſt rex iudeorꝫ q̃q̃ ſit rex celi ꝛ terre ꝛ dñs angelorꝫ ꝛ hominũ triplici rõe. Prio ideo: q̃ fuit ſpẽaliter iudeis pmiſſus. ſm illud Malach. vlti. Vobis timẽtib⁹ nomẽ meum oriet̃ ſol iuſticie Scõo q̃ ipe pricipal⁹ miſſus eſt eis. ſicut ipe ſaluator p ſeipm teſtatur in euangelio Mat. xv. Nõ ſum miſſus niſi ad oues q̃ pierũt domus iſrl̃. Tercio q̃ cũ eis nutritus ꝛ ꝓuerſatus eſt. ſ. i nazareth. ut habeꝫ Lu. iij. Si aliãs ipis magꝫ dixiſſet. vnde ſcitis regẽ iudeorꝫ natũ: dixiſſent. nos exiſtẽtes in oriẽte vidim⁹ ſtellã ei⁹. Vñ Fulgẽti⁹. Puer natus nouam ſtellã fabricauit. Vñ btũs Aug. in ſmõe hui⁹ feſti. Ipe nouã ſtellã creauit natus q̃ antiquũ ſolẽ obſcurauit occiſus. Sciẽdũ q̃ ſtella q̃ apparuit in tribꝫ diſtabat ab alijs ſtellis. Prio in ſitu. q̃ nõ in celo ſita erat ſz i aere propꝫe terrã. Scõo in lumie. q̃ tãte claritatis fuit q̃ de die ꝛ nocte ſplẽduit. ſic q̃ ſol non potuit ꝓoccupare ſplẽdorẽ ei⁹. Tercio in creatõne. q̃ alie ſtelle in ꝓncipio vniuerſi ſunt create. iſta aũt naſcẽte xpo apparuit. ꝛ cõpleto curſu ſuo redijt in materiã pristentẽ. Vñ q̃dã dicũt illã ſtellã angelũ fuiſſe q̃ paſtoribꝫ nũciauit natiuitatem xpi. Sz ſciẽdũ q̃ Chriſ. h̃ q̃rit. nunq̃d ſciebãt magi q̃ i ihrl̃m regbat herodes. nũq̃d nõ itel ligebãt magi legis iuſticiã ꝛ ꝓſcriptõꝫ. vt q̃cũq̃ viuẽte rege aliũ regẽ ꝓnũciaret aut adorareꝫ q̃ q̃ſi tyrãnus puniret i ſanguine Et vñdet Chriſ. xps firmauerat q̃s attrahebat. ꝛ iõ nõ timebãt. q̃ dum ꝓſiderabãt regẽ futuꝫ nõ timebãt ꝓſẽtẽ. nã ſi de morte timuiſſent nunq̃ ad herodẽ auſi venire fuiſſent. Et cũ adhuc cñ viderãt xpm: patiẽ erãt mori ꝓ xpo. Herodes aũt rex audiens h̃ turbat⁹ ẽ valde. ex eo q̃ fuit alienigena: timẽs ne regno ad iudeos reuoluto ipe cũ oñi ſemie ſuo expelleret a regno. Et iõ ſm Chriſ. Herodes libros i q̃b⁹ genealogia regũ iude texebaꝫ ꝓcremauerat. ut ob liuiõi tradi deberꝫ regũ ordo. Exẽtes aũt magi ihrl̃imã ecce ſtellã quam viderãt in

oriente antecedebat eos vsqꝫdũ veniẽs sta
ret supra domũ ⁊ locũ vbi erat puer. Legi
tur em̃ in legẽda p̃dicta ꝙ reges postq̃ exi
erũt de ihrl'm vidẽtes stellã gauisi sũt gau
dio magno valde. ⁊ ad pastores venerunt:
Qui pastores claritatem stelle vidẽtes oc
currerũt ⁊ interrogauerũt q̃dnã hoc esset.
Audiẽtes ꝙ pueꝝ natũ q̃rerẽt dixerunt eis
pastores q̃liter angel⁹ apparuit eis ĩ nocte
natiuitatis xp̃i cũ mag̃ claritate dicẽs. An
nũcio vobis gaudiũ magnũ qđ erit omni
ppl'o. qꝛ nat⁹ ẽ hodie saluator q̃ đr xp̃s ĩ ci
uitate dauid. ⁊ quõ in ciuitatẽ ingressi ĩue
nerũt pueꝝ iacentẽ in p̃sepio ⁊ pãnis inuo
lutũ. His auditis tres reges gauisi sũt val
de. Et ecce stella añcedebat eos vsqꝫdũ ve
niẽs staret sup̃ domũ vbi erat puer. Et in/
trãtes domũ. i. diuersoriũ vbi puer natus
erat inuenerũt pueꝝ aspectu pulcrũ pan/
nis vilib⁹ inuolutũ. Si g̃ magi regẽ terre/
nũ q̃rere venissent magis fuissent ꝯfusi q̃ꝫ
gauisi. qꝛ tãti itineris laborẽ sine causa su/
scepissent. Nunc aũt celestẽ regẽ q̃rebãt: ⁊
si nihil regale videbant ĩ eo. soli⁹ tñ stelle te
stificatõe cõtẽti gaudebãt oculis eoꝝ ꝯtẽ/
ptibilẽ pueꝝ. s. in bonis tp̃alib⁹ cõspicere.
qꝛ spũsctũs in cordib⁹ eoꝝ terribilẽ eũ mõ
strabat. quẽ pueꝝ inuenerũt cũ maria ma/
tre eius. Uñ Chris. Nõ dyademate coro
natã. aut ĩ lecto aureo recũbẽtẽ. sꝫ vix vnã
tunicã habẽtẽ. nõ ad ornamentũ corp̃is sꝫ
ad tegumẽtũ nuditatis. q̃lẽ poterat habe/
re vxor carpẽtarij p̃egre ꝯstituta. Disposi
one aũt diuina factũ est vt dic̃ Raban⁹ ꝙ
tũc Joseph aberat. ne aliq̃ male suspitõis
eo p̃sente gẽtib⁹ daret̃ occasio. Itẽ inuene/
rũt pueꝝ cũ maria mr̃e eius. qꝛ dũ v̄go be
ata videret magnũ añ diuersoriũ comita/
tũ recepit pueꝝ suũ de p̃sepio in gremiũ su
um ⁊ ĩ v̄ginea brachia sua. vt sic ip̃a se pu
eri mr̃em oñderet esse. Uñ Chris. Magi
viso puero lumĩe v̄e fidei illuminati credi
derũt eũ mũdi esse saluatorẽ. ac eũdẽ quez
tãta sollicitudine q̃sierũt ⁊ quẽ stella annũ
ciauerat. Nec ab hac fide mr̃is paup̃tas nc
pueri ĩbecillitas retraxerat. Jõ dicit euan
geliũ. ꝓcidẽtes. s. sup̃ terrã ⁊ sup̃ facies suas
adorauerũt eũ adoratõe latrie vt veꝝ deũ
Ubi dicit glo. Hoĩem viderũt ⁊ deuz esse
crediderunt. ⁊ cognouerunt ⁊ iõ adoraue
runt. sic vt q̃libet eoꝝ deposita corona sua
flexis genub⁹ et capite in terra demisso cũ
magna cordis deuotõe ⁊ oris ꝓlata orõne
ip̃m vnanimiter laudauerũt. ⁊ mũdi salua
torẽ eũ esse dixerũt. ⁊ de bñficio ꝙ stella eos
ad ip̃m p̃duxerat gr̃as egerũt. hec glo. Ac
demũ ap̃tis thesaurꝫ suis obtulerũt ei mu
nera auꝝ thus ⁊ mirrã Remigi⁹. Unusq̃s
qꝫ tñ hec tria munera obtulit vt vnusquis
qꝫ eũ cũ suis mũerib⁹ veꝝ deũ ⁊ hoĩez mor
talẽ p̃dicaret. Uñ Bern̄. Q, magi obtule
runt auꝝ h̄ fuit ad paup̃is pueri cũ matre
sustentatõez. Thus ꝓpter stabuli fetorem
Mirrã ꝓpter mẽbroꝝ debiliũ pueri ꝯfor/
tatõem. Legit̃ enim in legẽda p̃dicta ꝙ p⁹
oblatõem puero factã isti tres reges cepe/
rũt esurire. et etiã familia ⁊ iumẽta eorum.
tũc ꝯmederũt ⁊ dormierũt. Et tũc respon
so accepto in somnis ne redirẽt ad herodẽ
p̃ aliã viã reuersi sunt in regionẽ suã. Post
q̃ꝫ aũt reuersi fuerũt in regiõez suã ⁊ ꝓpria
attigerũt mãserũt in fide magis deũ q̃ꝫ ãte
colẽtes. ⁊ qđ viderũt alijs p̃dicauerunt: et
multos erudierũt ⁊ ad fidẽ q̃ꝫtũ in eis fuit
disposuerũt. Deinde cum btũs Thomas
apl's venisset ad illã ꝓuinciã ab eo baptisa
ti sunt. ⁊ cũ eo facti sunt adiutores ⁊ p̃dica
tores xp̃i. Itẽ h̄ in legenda ꝙ post recessũ
regũ tumultus ppl'i factus est ad mariã et
pueꝝ eius ꝓpter miraculum. Et maria ti
mẽs occisionẽ pueri latẽter ad domũ cu/
iusdã paup̃is cõfugit. q̃ eam cũ puero oc/
culte in cellario recepit. vbi maria sup̃ la/
pidẽ sedit et pueꝝ lactauit. ⁊ cecidit lac su
p̃ lapidẽ. qđ vsqꝫ hodie inq̃ꝫtum pl⁹ tãgit̃
intantũ clarius ⁊ cãdidi⁹ efficit̃: ⁊ vsqꝫ ho
die qñqꝫ oñdit̃ ꝓ reliquijs. Maria etiã ca
misiam ⁊ pãnos aliq̃s simul inuoluit q̃rũ
⁊ oblita est in diuersorio: ⁊ tãdiu ibi p̃mã
serunt vsqꝫ ad tp̃s helene sine veneratõne.
qꝛ loc⁹ vbi xp̃us natus est abomĩabil'a iu
deis habitus est. ut nullũ hoĩem neqꝫ bru
ta aĩalia intrare p̃mitterẽt. sꝫ obstruxerũt
locũ cũ lapidib⁹. Sed helena postmoduz
illuc veniẽs locũ ap̃uit ⁊ illa inuenit. Si
militer et fenũ in p̃sepio in q̃ xp̃s iacuit se/
cũ detulit. qđ fenũ adhuc in roma habet̃
Et h̄ q̃ꝫtũ ad scđam partẽ illius s̄monis.
X Quantũ ad terciũ sciendũ ꝙ isti tres
reges docẽt nos hũiliari corã xp̃o. nã ipsi
ꝓcidẽtes in facies suas adorauerũt eũ hu
militer ⁊ deuote. Uñ Henr̄. de hassia sup̃
Gen̄. q̃rit. Quare paup̃es ⁊ p̃ui stat⁹ hoĩes
reuerẽtius se h̄re solent ad deum: vtpote

orare flexis genubꝫ.pstratis corpibꝫ .eleuatis manibꝫ.pcussis pectoribꝫ. Ellꝫ aũt magni ⁊ diuites nõ sic. sz stãtes orãt ⁊ erectis ceruicibꝫ. Ad ħ rñdet Hen.de hassia dicẽs q; ppter ãnqz causas. Prĩa causa est superbia.qz psperitas ⁊ felicitas tpaliũ ceruicẽ erigit.supbire faciẽs ⁊ hũiliari erubescẽs. Aug.Difficile est q; nõ sit supbus q̃ diues est.tolle supbiã ⁊ diuitie nõ nocebũt Sed paupes vt in plimũ sunt humiles.Grego. Pauptas mẽtibꝫ bonis esse solz custos humilitatꝭ.Scda causa ne genubꝫ terrã tangẽtes vestimẽta pciosa maculẽt q̃bꝫ induũtur.⁊ sic pponũt dilectõez vestiũ ne maculent honori quẽ exhibere deberẽt creatori suo.q̃ nõ pepcit filio suo vnigenito:sed p nobis oĩbꝫ tradidit illũ.Tercia causa ẽ ne nimis fatigẽt corpa delicata q̃ gerũt .nam delicate nutrierũt ꝯũ suũ. i.corpꝰ ab infantia.⁊ nõ sunt assueti exercere se in aliq̃bꝫ laboribꝫ duris.⁊ ideo postmodũ inuenient corpꝰ suũ ꝓtumax ⁊ rebellãs exercitijs aspersis.Sz paupes assueti sunt dura ⁊ laboriosa sustinere.iõ mĩꝰ curãt se hũiliare do ⁊ flectere genua. qñqz etiã p totã missam. qñ aliq̃ diuites abhorrẽt facere vsq; dũ eleuatur corpꝰ xpi in missa.Quarta causa est qz genu flectere nõ pñt ĩpediti rostrũ calci oz lõgissimis. Itẽ q̃dã nõ audẽt se curuare nec psternere in terrã.sz nec qñqz paululũ inclinare.qz timẽt ne appareat erubescibile q̃d in vestibꝫ sic turpissime accurtatis Silr mlieres ppter pepla breuissima nõ audẽt caput deo oĩpotẽti inclinare ne ĩdecẽs aliq̃d in criminꝫ videaꝭ.cũ tñ xps ĩ cruce p eis inclinato capite emisit spm̃. Item q̃dã nõ pñt se inclinare deo impediti ligaturis caligaz rigidissimis q̃bꝫ manꝰ ligãꝭ manicis strictꝭ.corpꝰ cingulis latis ⁊ dear gẽtatis.pedes calceis strictis .crura et genua ligaturꝭ caligaz. Istis põpositis timẽdũ est illd dictũ Mat.xxij . Ligatis manibus ⁊ pedibꝫ mittite eũ ĩ tenebras exteriores.qz tales sic se ex supbia ligãtes tradent se demonibꝫ sic ligatos.vñ Aug.Qui peccatũ pẽto addit funẽ nectit cũ q̃ ligeꝭ. Hec meditãda sunt supbis.Quĩta causa.qz credũt se nõ multũ indigere deo exq̃ abũdãt ĩ bonis tpalibꝫ. in bonoribꝫ ⁊ in delicijs. sz miseria ⁊ pauptas ⁊ necessitas ad deũ ĩcurrere faciũt paupes.vñ Isa. xxvi. Dñe ĩ angustia q̃sierũt te. Uñ etiã Bre. Mala que nos hic pmũt ad deũ ire compellũt

De eodem festo Sermo xxij.

Gaudẽtes stellaz magi gauisi sunt gaudio magno valde. Glo. Nõ satis fuit dicere euãgeliste gauisi sũt sz addidit.gaudio magno valde. Uñ dicit Chrisꝭ. Gauisi sũt propter male societatis.s.herodis euasionem Sz gaudio.qz spes eoz nõ fuit frustrata. sz pfirmata.sz gaudio magno.qz ad laborẽ tãti itineris quẽ susceperũt stellã añcedentẽ recupauerũt .Sed valde mãg gaudio.qz natũ regẽ quẽ q̃rebãt inuenerũt. Sz exq̃ hoies in pñti festo ⁊ in pcedẽtibꝫ diebꝫ diuersos iocos ⁊ ludos ⁊ diuersa gaudia ĩ diuerꝭ locꝭ ⁊ ptibus mũdi exercẽt. Ideo p pñti ꝯmõe tria sunt dicẽda. Prio vtz ĩ iocis ⁊ ludis possit esse ꝓfectus.⁊ q̃ req̃rũꝭ ad ħ q; iocꝰ ꝓfuose fiat. Scdo q̃t modis ĩ iocis ⁊ ludis aliq̃s possit peccare mortal'. Tercio exẽplũ. Ad Quãtũ ad primũ scien dũ q; hic q̃rit vtrũ in iocꝭ ⁊ ludis possit esse virtus.⁊ q̃ req̃runꝭ ad ħ q; ioci ꝓfuosi fiãt Rñdeo ꝯm btm Tho .ij.ij .q.clxviij. Sic hõ indiget corpali refocillatõe.qz nõ pt cõtinuo laborare.ita etiã ex pte aĩe indiget q̃ete ⁊ solacio.q̃ fit p ludicra vl' iocosa ꝓba Uñ sciendũ q; triplices hoies inueniũtur circa ħ. Quidã em̃ sunt sic cibꝫ nihil habẽs de ꝓdimẽto.nũqz exercẽtes iocũ vel luduz sed sp duri ⁊ aspi.nã ꝺ humanã rõez est vt aliq̃s se onerosum exhibeat.puta cũ nihil delectabile exhibet.⁊ delectatões alioz ĩpedit. Sene. Sic te regas sapiẽter.ut nullus te habeat tanqz aspez.nec q̃s ptẽnet te q̃si vilẽ. Quidã ꝯo q̃madmodũ cibi nimis ꝓditi ⁊ nimis salsi .sicut illi q̃ excedũt in ludo. Quidã sunt sic cibꝫ tempate sic vt decz cõditus.scz q̃ vtuntur ioco ⁊ ludo ad ꝓfutem. Prio q̃ sciẽdũ ꝯm Volgot sup li. sap. tria req̃rũꝭ ad hoc q; iocꝰ fiat ꝓfuose. Primũ est q; iocꝰ sit simplex ⁊ innocẽs ⁊ ĩnoxius ne aliq̃s inde ledaꝭ. Sunt em̃ aliq̃ q̃ nihil curãt q̃d dicãt.siue offensionẽ siue placitũ.siue bonestũ siue inbonestũ. dũmodo tñ puocẽt risum. Et tales diligẽter explorãt defectus primoz q̃s pñt recitare ad risum causandũ in alijs ⁊ in ipis erubescẽti am.talis iocus nõ est virtuosus. qz ad ludum ꝓfuosum req̃rit q; loq̃nt placita ⁊ honesta ⁊ nõ nociua ⁊ illicita.Scdum quod

req̃ritur est honestatis ꝺdecẽtia vt lud⁹ talis deceat ꝑsonã ludentẽ siue iocãtẽ ꝛ etiaz ꝑsonas assistẽtes. Unde ali⁹ ioc⁹ ꝺueñt clerico vel ꝓlato vl̃ religioso. ali⁹ seculari. alius seni. ali⁹ iuueni. ali⁹ viro. ali⁹ mulieri. ali⁹ famulo. ali⁹ ꝑgini. Cõsideret ꝙ ludens ꝓpõ ꝑsonẽ sue ꝺditõnem ꝛ honestatẽ. ꝛ nihil attẽptet qꝺ eũ vel statũ suũ ꝺedecoꝛet. ꝛ sup oĩa turpia deuitet q̃ aliq̃ mõ hoiem ad pctã inclinẽt. Unde Sene. de q̃ttuor ꝙutib⁹ cardinalib⁹. Omia credibilia ꝓter turpitudinẽ crede. Scꝺo cõsideret tẽpus qz vno tpe licet iocare ꝛ alio non. sicut tpe lamẽtatõis ꝛ tpe deuotõis ꝛ oꝛõis leuitates hmõi nõ decẽt. Itẽ ꝓsideret circũstãtias. qz ali⁹ ioc⁹ licet coꝛã ꝑsonis secularib⁹ ali⁹ coꝛã religios. ali⁹ coꝛã seniꝫ. ali⁹ coꝛã iuueniꝫ. alius coꝛã ꝓlatis. ali⁹ coꝛã eq̃libus vel subditis. Terciũ qꝺ req̃rit ẽ carẽtia supfluitatis. ne vel nimis freq̃nter vel nimis ꝓtinue. Tulli⁹ eñ dicit. Ludo q̃ꝺã ꝛ ioco vti licet sicut somno ꝛ q̃ete. Est eñ lud⁹ ncc̃arius ad vitã sic q̃ꝺã req̃es mentis. Sicut eñ fatigatio coꝛpis ꝭta oꝑtet ꝙ fatigatio aĩalis soluat ꝑ q̃etẽ aĩe. qz si mẽs hũana sp extẽderet cir ca seria hebetaret ꝛ fatigaret nimis. Et iõ ꝺueniẽs est ꝙ ꝑ loco ꝛ tpe habeat req̃em q̃ fit ꝑ ludũ ꝛ iocũ q̃ est animi delectatio. Lauẽda tñ maxime est abũdantia. Unñ arist. ix. ethi. Oꝝ paꝝ delectatõis sufficit ad vitã q̃si ꝑ ꝺimẽto. sic̃ paꝝ de sale sufficit ꝑ cibo. modicũ eñ de sale sufficit ad q̃titatez cibi magnã. Unñ si scꝺa vel q̃rta ꝑs foꝛet ꝺ sale nihil valeret. eodem mõ modicũ de ioco sufficit ad q̃etẽ ꝛ recreatõez mẽtis. Exẽplũ de btõ Anthonio. Unñ repbẽdunt illi q̃ maioꝛẽ ꝓtem tpis expẽdũt in ludis ꝛ iocis ꝛ risib⁹ ꝛ in alĩs vanitatib⁹ mõi. sic̃ ludendo in alea. ꝛ scacoꝝ ludo. ꝛ ĩ cartiludio ꝛ sic de alĩs ludis. de q̃bꝫ ꝙificat illꝺ Sapiẽtie. iij. Estimauerũt vitã nr̃az esse ludũ.

℟ Quantũ ad scꝺm sciẽdũ ꝙ q̃nc̃ꝫ mo/dis q̃s peccat mortal̃ ĩ iocis ꝛ ludis. Pꝛimo ꝙm Hermãnũ de schilditz. si ex leuitate animi ludo vel ioco ita g̃uis ꝓtũelia fieret ꝙ hoĩs honoꝛẽ totaliter auferret peccaret mortal̃. Sil̃ si q̃s ex leuitate animi hoiem g̃uiter vulneraret vl̃ lederet ĩ coꝛpe mortal̃ peccaret. Ita nõ est dubiũ q̃n graiter animũ hoĩm ꝓturbãs honoꝛẽ ei⁹ vel famã ex leuitate animi auferẽdo mortaliꝫ peccaret. Sũt tñ alia ꝓuicia ꝙm Arist. iñ. ethi. de leuib⁹ q̃ apud ꝙtuosos ludos ꝓueniẽter ꝺici pñt vel ꝓpter delectatõez vel emẽdatõez. ꝛ de talib⁹ hic nõ loq̃tur. sed de istis ℔ intelligiꝫ. q̃. ſ. nõ nisi g̃uiter hoĩs animũ ꝓturbãdo fiũt. ſ. auferẽdo famã ei⁹. vel ꝓtristãdo ei⁹ ꝑsonã. Scꝺo cuz q̃s in ioco mendaciũ loq̃tur. ꝛ illꝺ sciẽter cũ iuramẽto ꝙfirmat. Unñ ſctus Tho. ij. ij. q. xcviij. ꝺicit. Nõ excusaꝫ a mortali pcto q̃ iocose peierat. qz ñ euitat ꝺiuinã irreuerẽtiã. imo q̃tũ ad aliq̃ꝺ adauget. hec ꝛ alia ꝙba ꝺicẽꝺo mẽdaciter. ꝛ in ioco trufãꝺo aliã ꝑsonã vicz. ꝑ ꝺeũ ille foris stat expectãs te. vel ip se vult tibi ℔ dare. vel ibi inuenies eũ. vl̃ ille dixit mihi sic. et sic de alĩs. Sed si loq̃rek in ioco mẽdaciũ sine iuramẽto tũc solũ esset veniale. Tercio cũ q̃s ĩ ioco primum suũ sciẽter ꝛ ex ꝓposito ad iracũdiã ꝓuocat. nã oĩm pctõꝝ q̃ ille sic ꝓuocatus ĩ tali ira ꝓmittit siue in ꝙbis siue in factis. ille ꝑ uocãs erit reꝰ. Hoc illi ñ attẽdũt q̃ ãnoso⁹ hoĩes deridentꝫ ꝛ ꝓuocãt. vel alios homines passionatos q̃ subito ꝓuocanꝫ ad iraz ꝛ in hoc volũt recreari. qꝺ tñ vergit in periculũ animaꝝ suaꝝ. ꝛ g̃uiter in futuro ꝑ talib⁹ solacĩs ꝛ risib⁹ punienꝫ. qz oẽs maledictões ꝛ blasphemias ꝓminatões ꝛ iuramenta que ꝓuocatus ꝓfert ipi lugebũt. qz est regula iuris. Qui occasiõem ꝺamnidat ꝺamnuz ꝺedisse videꝫ. Quarto ꝓpter malũ finẽ quẽ q̃s in illo ioco intẽdit. ut iocando cũ mlĩere vel virg̃ine tãgẽdo vl̃ amplexando eã. loq̃ndo ꝛ arridẽdo ea intẽtõe vt eã ad malũ actũ alliciat. Uel ꝙm beatũ Tho. de aq̃no. cũ quis ad iocũ sumit turpia ꝙba vel facta que ꝺe se sunt pctã mortalia peccat mortal̃. Quãto ꝓpter ꝓplacẽtiam vel vehemẽtiã affectus ad iocũ. ita ꝙ q̃s ꝓtra ꝓceptũ ꝺei et ecclesie in locis ꝛ tpibus sacris vti nõ recuset. ꝛ tali mõ ꝑt quis bñ peccare mortaliter. Sz cũ q̃s nõ tñ afficitur ad ludũ ꝙ ꝓpter ℔ vellet aliq̃ꝺ ꝓtra ꝺeum ꝓmittere sic solũ esset veniale. Item ꝓpter nimiã ꝓplacentiã quã quis habet in iocis. Unñ Aug. Nullũ peccatũ adeo veniale q̃n fiat mortale ꝺũ placz. Et q̃nto maiorẽ delectatõem ꝛ ꝓplacentiã q̃s habz in aliquo pctõ tãto maioꝛẽ penã sustinebit ꝑ illo ĩ futuro. Eccl̃. xviij. Quãtũ ĩ delicijs fuit tñ ꝺate illi tormentũ ꝛ luctũ. Ex his patz ꝙ arguẽꝺi sunt qui q̃nc̃ꝫ in ioco ridẽt

XXIII

vsq; ad effusiõez lachrimaꝝ. Et si qñq; aliquis nimiã cõplacẽtiã habz in aliq; peccato qđ de se est veniale. adhuc tñ ppter securitatẽ debz cõfiteri. Quantũ ad terciuz est sciendũ q; illi ḡuiter ĩ futuro punient q̃ excedũt in vanitatibꝫ iocis z ludis z venatõibꝫ auiũ z feraꝝ. ℒ Deinde nota exẽplũ ꝑm Hũbtũ in de abũdantia exẽplorũ. Legit q; q̃dam vir deuot⁹ in raptu vidit q̃ndam militẽ ĩ purgatorio: q̃ fuit cast⁹ bonus: hospitalis z bone vite: sz ludo auiũ nimiũ dedit⁹. Qui propter hm̃oi ludũ habebat q̃si auẽ ĩ manu eũ ĩ facie z ĩ humeris z brachijs corrodentẽ frustatim z mirabiliter affligẽtẽ. z req̃situs ab illo deuoto cur hec pateret cũ tñ bone vite fuisset. Rñdit. ꝑcepta dei seruaui. nec vnq; vnũ denariũ ꝺ deũ recepi. sz qz nimiũ dedit⁹ sui ludo auium. z cũ canibꝫ venãdo. iõ hãc penã ĩ purgatorio sustinebo donec purgat⁹ ero. sz tãtũ oza deũ ꝓ me z annũcia filijs meis z cognatis meis vt mihi cũ suffragijs subueniant. qz valde crucior ĩ hac pena. q̃ postmodum in breui ꝓ suffragia z orões bonoꝝ liberatus est a purgatorio. D Itẽ aliꝺ exẽplũ in li. apũ. q; fuit in theutonie ptib⁹ q̃dã nobilis venatõibꝫ tm̃ dedit⁹ vt nullo sabbato vel dñica die missam audiret: sed sp venatõibꝫ intẽt⁹ erat. corripiebat autez eũ freq̃ntet vxor sua ꝺuota deo Et ille mulieris sue monita nõ curauit. Accidit aũt vt ipa vxor post mltos part⁹ editos ꝓgnas pepissет abortiuũ hñtẽ caput venatici canis pẽdentibꝫ auribꝫ. Cõfusa g corã mre z multis nobilibꝫ matronis q̃ astabãt. q̃uz ꝓsiliũ oim fuit. ut terra citi⁹ pt⁹ obrut⁹ tegeret. Veniẽte ãt a venatõe marito q̃ siuit q̃l puer esset quẽ editũ habuisset. dissilian tibꝫ omibꝫ cũ pudore instat miles extracto gladio vt ei ꝓtus ostẽdat. z mox timore cõpulsa eijci de terra iubet triste spectaculuz z mõstruosum dicẽs. Ecce tꝫ manifesto p digio insipientiã tuã vindicauit oipotens qz nullũ bonoꝛẽ sacris diebꝫ z nullã reuerẽtiã sacramẽtis corpis xpi tribuisti. sz magis vanis ludis venationũ in his sacrꝫ diebus institisti. hec vt vidit nobil⁹ digne se correxit: z pñiam egit de ꝓmissis. ℒ Itẽ legit in li. apũ. q; q̃dã potẽtissim⁹ dñs cũ multos ex subditis suis cogeret secum vacare q̃tidie z venatõibꝫ insudare. z post ꝑ plericꝫ culturas agroꝝ z alia negocia dimittẽtes ad pauptatẽ z inopiã cũ vxoribꝫ z filijs deuenerũt. accidit aũt vt vna dierũ cũ ꝑfata familia domus sue miles ingressus nemoza ferã impeteret. z agitatibꝫ canibus eq̃ residẽs inseq̃ret. at cũ nihil proficerz tota die. sed sp videret ferã ante se profugã. in amẽtiã ꝺ̃i sus ferã de nocte secutus est. et ex illa die nullus hoim vidit aut sciuit q̃d de eo factũ sit aut euenerit. dixerũt nõnulli et bñ credimus q; sicut dathan z abyrõ a terra viui absorpti sunt z ad inferos trãsmissi. sic z illi accidisse

Dñica infra octauas epiphanie
Sermo xxiij
Q̃z pentes ad sex tenent filijs

Cum factus es

sz ihs annoꝝ duodecĩ. ascẽdẽtibus pentibꝫ ei⁹ ihr̃lumã xc. Lu. ij. In pñti euãgelio instruit maria pentes q̃liter se debeãt hre ad filios ĩ hoc q; duxit ihm secũ in templũ cũ annoꝝ duodecĩ. essz Ult̃ in pñti ꝑmõe tria sunt dicẽda. Primo sunt aliq; declarãda de euãgelio pñti. Secũdo de instructõe pueroꝝ. Tercio exẽplũ

Quãtũ ad primũ sciendũ sup illo ꝺbo. Cũ ihus factus esset annoꝝ duodecim

F Sciendũ q; q̃ncꝫ differẽtie tẽpoꝝ leguntur de xpo. Prima eñ differẽtia q; legit fuisse vni⁹ diei. q̃. s. de ꝺ̃gine maria natus fuit. Ult̃ Lu. ij. Hat⁹ est nobis hodie saluator. Scõo legit fuisse octo dieꝝ. q̃. s. fuit circũcisus. Lu. ij. Postq̃ ꝓsumati sũt dies octo vt circũcideret puer vocatũ est nomen eius ihs. Tercio legit fuisse q̃dragĩta dieꝝ. q̃ a matre in tẽplo fuit ꝑsentat⁹. De q̃ habet Lu. ij. Postq̃ ipleti sunt dies purgatõis marie ꝑm legẽ moysi tulerũt ihm in ihrlm. ut sisterent eũ dño. Quarto legit fuisse duodecim annoꝝ. sic ĩ euangelio hodierno habet. Quinto legit fuisse trigĩta annoꝝ. s. cũ a Johe in iordane baptisaret. de q̃ hr̃ Lu. iij. Ipe ihs erat incipiẽs q̃si ãnorũ triginta. H Sciendũ q; de tota vita xpi ꝑm Christ. nullũ miraculũ legit⁹ dominũ in puericia fecisse ꝑter h vnũ qđ prodit Lucas. q; cũ esset annoꝝ duodecim suam sapientiã manifestauit. Ult̃ dr̃ in hodierno euãgelio. Stupebãt aũt oẽs q̃ eũ audiebãt sup prudentia z rñsis eius. Itẽ sciẽdum q; de tota vita xpi nihil habet in euãgelio ab anno duodecimo etatꝫ sue vsq; ad

triceſimũ. niſi ꝟ q̃ deſcẽdit cũ eis nazareth
ꝛ erat ſubdit⁹ illis. Jn ꝟ em̃ medio tpe la/
borauit ipe manib⁹ ſuis ꝓ ncẽitate pentuꝫ
Uñ Baſili⁹. Ab ipa primeua etate penti
bus obediẽs quẽlibet laborẽ corporeum
habuit ꝛ reuerẽter ſuſtinuit. Cũ em̃ hoies
eſſent honeſti. iuſti. egeni et penuriã patiẽ/
tes. teſte ꝑſepio. manifeſtũ ẽ q̃ ſudoreſ cor/
peos laborãdo ꝓtinue freq̃ntabãt. nccaria
vite ſibi q̃rentes. Jhus aũt obediẽs illis
vt ſcriptura teſtat. in ſuſtinẽdo laborẽ ple
nariã ſubiectõem oñdebat. Et ꝟ dicto col
ligit ꝛpum nunq̃ mẽdicaſſe poſt duodeci
mũ annũ ſue etatis. ſz ꝓꝛ⁹ manib⁹ labo
raſſe. Amb. Nõ vtiq̃ infirmitatis ſz pieta
tis ẽ illa ſubiectio qua ꝛps etiã pentib⁹ obe
diens fuit vſq̃ ad corporeũ laborẽ. Unde
Mat. xiij. a ſuis emulis faber vocabatur
Nec etiã añ vel in puericia vel in infantia
q̃ ſi ſic. maxime hoc videret feciſſe ꝑ tridu
um remanſiõis ſue in ihr̃l̃m. De q̃ dicit q̃
btũs Berñ. optat veſci ỏ buccellis q̃s dul
cis puer ꝑ triduũ ꝟ mẽdicauit. ſz ꝟ nõ ẽ ve
rum. nõ eſt em̃ veriſil̃e q̃ talis puer ita ſa/
pienter interrogãs ꝛ rñdens in medio do/
ctoꝝ. ita vt mirarent ꝛ ſtuperẽt ſup prudẽ
tia ꝛ rñſis eius ab ipis ꝓmitteret mẽdica/
re. cũ adhuc nullã inuidiã cõtra eũ ꝓcepiſ/
ſent. ipiſq̃ a deo in lege ſcriptũ eſſet. Nino
indigẽs ꝛ mendic⁹ nõ erit iter vos ꝛc̃. ſic̃ le
git Deute. xv. Ad dictũ aũt bti Ber̃. dicẽ/
dũ. q̃ ꝟ dixit pl⁹ motus deuotõe q̃ hyſto/
rie vel ꝟitatis narratõe. Nec etiã ꝛps men
dicauit tpe ꝑdicatõnis ſue. Nõ ꝓbatur ex
eo q̃ nunq̃ legit mẽdicaſſe. ꝛ valet ꝓſequẽ/
tia. qz in ſacra ſcriptura tenet loc⁹ ab auto
ritate negatiue. ſm illõ dictũ hiero. Quid
q̃d ỏr ꝛ ſacre ſcripture autoritate nõ ꝓbat
ea leuitate ꝓtẽnit q̃ ꝓbatur. ℣ Quã/
tũ ad ſcõm ſciẽdũ q̃ pentes ĩ ſex tenent ſu
is filiꝭ: ꝓꝛio debẽt pueros ſuos ĩformare
quõ ſe debeãt hr̃e ad deũ. Et ꝟ ĩ trib⁹. Pri
mo debẽt eos ad ꝟ inducere vt offerãt deo
innocẽtiã ꝛ puritatẽ ſuã cũ pueris innocẽ
tib⁹ q̃ ſanguinẽ ſuũ ꝓpter ꝛpm fuderũt. et
ꝟ fit q̃n̄ pueri ĩ puericia incipiũt deo ꝑuire
Treñ. iij. Bonũ erit viro cũ portauerit iu
gũ dñi ab adoleſcẽtia. Hugo. ĩ didaſco. li.
iiij. Nullus tã prudens tãq̃ ſapiẽs habet
q̃ ad plenũ adoleſcẽtis animũ pſcrutatur.
ꝛ ꝟ ideo. qz bonitas infigit in coꝛ pueri. iõ
q̃ habz tenex ſubiectũ. Uñ Ariſt. dicit q̃
aĩa pueri eſt tanq̃ tabula raſa in q̃ nihil ẽ
depictũ apta tñ depĩgi. ꝛ g̃ q̃dq̃d ĩ ſe primi
tus recipit puer. ad ꝟ ſp poſtmodũ inclĩa
tur ſiue ſit bonũ ſiue malũ. Exẽplũ reale
de teſta vel cipho. in quẽ ſi primit⁹ infun/
dit liq̃ꝛ ꝓcioſus. ſ. balſam⁹ ſapoꝛẽ illũ ſp te
net. ſi aũt primit⁹ fetoꝛ infundit tũc eundẽ
ſp retinebit. Jtẽ aĩa pueri eſt tanq̃ cera
mollis. in q̃ ſpecies ſigilli facilit̃ ĩprimit̃
Jtẽ eſt ſic ꝟgula recẽs q̃ facilit̃ flectit̃ ad
quãcũq̃ ptẽ. Scõo ĩformare eos debẽt
in bonis ſalutarib⁹. ſic̃ ſunt ℣Pater noſter:
ꝛ ſymbolũ ꝛ ꝑcepta dei. quõ ea ꝟuare opte
at vnũquẽq̃ q̃ ſaluari vult. Uñ Mat. xix.
Si vis ad vitã ingredi ꝟua mandata dei.
Et in ſignũ hui⁹ tũc ꝑcepta ſunt ſcripta ĩ
manib⁹ ꝛ pedib⁹ nr̃is .ſ. ꝑ decẽ digitos ꝛ ꝑ
decẽ pedicas ne obliuiſcamur eoꝝ. Tercõ
ĩformãdi ſunt vt eccl̃ias libẽter viſitẽt. ex
emplo pueri ꝛpi q̃ cũ eſſet annoꝝ. xij. aſcẽ
dit cũ pentib⁹ ſuis in ihr̃l̃m. ꝛ ibi debẽt au
dire miſſam ꝛ ꝟmõem. Tulli⁹ ĩ tuſcu. q̃ſti.
Statim in adoleſcẽtia cernim⁹ cui⁹ mo/
ris. cui⁹ nature vel ꝓſuetudis in poſtex q̃s
q̃ ſit futurus. Uñ gre. Liby mẽtis ẽ ꝟbũ
dei. qz ſine fructu nõ cedet. Uñ ppha Jſa.
lv. Uerbũ meũ nõ reuertet ad me vacuum.
Ex iſto ſeq̃tur q̃ vir vel nunq̃ ita puerſi
ſunt q̃ a iuuẽtute audiũt ꝟbũ dei: ſic̃ illi q̃
ſic educant ut nec de deo audiãt. nec etiaꝫ
q̃cq̃ ſalutis eoꝝ addiſcant. qz tales nihil
vt cõmuniter opantur niſi que ab aliꝭ fi/
eri vident. Sed heu multo pl̃a mala exẽ/
pla vidẽt q̃ bona. g̃ in pei⁹ ꝓficiũt. Et ſciẽ
dũ q̃ puer q̃ libẽter audit verbũ dei ſignũ
eſt q̃ de⁹ eſt ĩ eo ꝛ ad deũ ptinet. Joh̃. viij.
Qui ex deo eſt ꝟba dei audit. Sic ecõuer
ſo q̃n̄ q̃s nõ ꝑt de deo audire loq̃ ſignũ ẽ q̃
expulit deũ a ſe. Jtẽ ſciẽdũ q̃ fuit iũ taliũ
inuenũ innocẽtũ q̃ nõdũ mortaliter pecca
uerũt eſt deo multũ acceptũ. qz illi q̃ deo i/
nocẽtiã offerũt vinũ puꝝ bonũ ꝛ optimũ
deo offerũt. ſz inueterati diex feces deo of
ferũt reſpectu inuenũ. ſed tñ dñs eaſdem fe
ces nõ ſpnit ex ſua miſericordia ꝛ bonitate.
Saluſti⁹ in iugur. Cũ de ꝟtutib⁹ agitur
nulla excellẽtioꝝ cernit̃ q̃ illa q̃ in caſtigado
leſcẽtib⁹ inuenit̃. ℣ Querit̃ hic q̃n̄ pu
er ꝑt peccare mortal̃r. Rñdet q̃ q̃n̄ vſũ ra
tionis habz ſic q̃ diſcernit bonũ ꝛ malum
ꝛ ꝑt ſcire ꝛ intelligere q̃d ſit ꝓhibitũ in pce
ptis: tũc ꝑt peccare mortal̃r. Unde Aug.

Oñ incipit hō p̄cepti esse capax ex illo et posse peccare incipit. sz q̄diu vsum rōnis nō habz secure viuit. qz nullo mō p̄t peccare mortaliter. nec pdere vitā eternā. Unde Bernñ. Nihil est qđ timeam⁹ donec faculatē z volūtatē deliberādi renat⁹ q̄sq̄z recipiat. antea em̄ a charitate xp̄i oīno nō poterit separi. sed secur⁹ interim deget sub protectōe z aduocatōe dñi dei sui. Sil'z est intelligendū de natural'z stultis q̄ nunq̄z vsum rōis habuerūt. tales oēs habebūt vitā eternā ex merito xp̄i z pticipatōe bonorū eccl'ie. Sed di. exq̄ nullū malū manz impunitū. q̄s tūc illa mala lugebit q̄ isti puri z naturaliter stulti p̄mittūt. Rñdet q̄ ille q̄ sciēter eis occasiōem dat ad talia mala opa. vbi gra. Qui sciēter stultū puocat ad ira. sil'z q̄ ip̄m stultū inebat ex ppōsito. vel q̄ iubet eū qōcunq̄z malū facere re⁹ erit Sed qñ puer incipit vsum rōis hre z discernere bonū a malo tūc p̄t peccare. Sz qz vnus citi⁹ vsum rōis acq̄rit q̄z ali⁹. g̃ ñ p̄m etatē sed discretōez h̄ ppendit. Et qñ incipit peccare tūc peccat venialiter p̄ro. Unñ Isi. de sum. bo. Quēadmodū ad vtu tū culmen tēdentes nō a sūmis inchoāt sz a modicis vt sursum ad altiora ptingant. ita etiā q̄ dilabunt ad vicia nō statī a magnis crimib⁹ incipiunt sz a modicis. et sic assuescūt q̄z tādē in maxima corruūt. vñ Hre. in mora. In vnoq̄z lapsu a minimis sp incipit. z sic succrescētib⁹ defectib⁹ ad gravia puenit. Scđo pentes debēt eos informare quō debeāt se hre q̄ ad primos q̄b⁹ tria tenēt. Primo q̄ eos diligāt: z fraternā fidelitatē eis exhibeāt. z si tales sunt paupes vt eis sint mīficordes z eis ppati ant. Dat. v. Beati mīficordes qm̄ ip̄i misericordiā p̄seq̄ntur. Unñ Hiero. Nō memini me legisse mala morte mortuū q̄ libēter opa pietatis exercuit. Scđo tenent primis vt eis dāna nō inferāt. neq̄z ī reb⁹ neq̄z in fabus siue in fama tenēt ad restitutōem. et h̄ nō solū intelligit de reb⁹ magnis in q̄b⁹ titaz etiā in quis reb⁹. vbi gra. Si iuisses ad ptū primi tui et recepisses ei⁹ volūtatē suā vnū pannū plenū cū gmin⁹. tūc si pe peniteas teneris satisfacere cū tui p̄fessoris p̄silio. Ergo pentes debēt informare filios ne dāna inferāt primis suis siue ī pt⁹ siue in segetib⁹. cū pecorib⁹ vel sine. siue etiā in fructib⁹. sicut pomis. piris. escul'. cerusis. rapis. z sic de alīs. Unñ Aug. z ponitur in decre. Nō dimittit pctm̄ nisi restituatur ablatū. di. liij. General'. Itē informādi sunt ne detrahāt primis denigrādo famā eor. qz tales tenent ad restitutionē. sic isti q̄ habēt res iniustas. g̃ ista duo pctā. s. rex iniustar ablatio z fame detractio magis difficulter dimittūt. qz nō sufficit p̄tritio nec p̄fessio sicut in alīs pctis: nisi fiat restitutio f̄m possibilitatē. vñ Hiero. Nō facil' venia p̄tua dixisse de rectis. Tercio tenent primis indulgere offēsas. z oīa dubia in meliorē ptē interptari. Et breuiter informādi sunt ut primis faciāt sicut sibi velint fieri. vñ Dat. vij. Oīa q̄cūq̄z vultis vt faciāt vobis hoīes z vos facite illis. Et illud Thob. iij. Nō ab alīs oderis tibi fieri ne tu alīs facias. Tercio tenent pentes filios informare quō se habere debeāt q̄ ad seipos. s. ut corpus suū mūde teneant z caste viuant. ut dixit Thobias filio suo. Attēde fili mi ab oīi fornicatōe. Et ratio hui⁹ est. qz oīs fornicatio p̄terq̄z in mrīmonio sp est pctm̄ mortale. Unñ apl's. Oīnis fornicator aut immūdus nō hz ptē ī regno dei. Ergo pueri debēt seruare virginitatē suā vsq̄z ad mrīmoniū vt in virginitate sil' p̄maneāt. In signū hui⁹ adā z eua qñ mrīmonium inchoabāt virgines fuerūt. Et tales pueri sic caste viuētes ducūt angelicā vitam. Lactātius li. iij. ō falsa iusticia. Tūc adolescētis vaciter ppendis dignitatē si in facie venustatē z in mēte p̄tulerit puritatem Unñ Amb. Qui nō nubēt z vxores nō ducunt sicut angeli in terra sūt ℟ Quarto pentes tenent filīs dare bonū exemplū z h̄ est valde vtile. Unñ gre. Hunq̄z pctōres ad lamētū pñie redirēt si nulla essent bonorū exēpla q̄ eor mentē traherēt. Ergo cōmuniter loq̄ndo qñ pentes bonū exēplū p̄bent filīs suis. tūc filij tales magis efficiūtur virtuosi. z p h̄ tales pentes multū merentur. Unde Cesari⁹. Quātis exēplū ve humilitatis z pfecte charitatis oñderis cū tātis z p tātis eterna p̄mia possidebis. Sed heu alīq̄ pntes informāt filios suos ad malū vbo z exēplo in q̄ deū gviter offendunt. vbi gra. Sicut chorizare. supbe incedere. z deū blasphemare. z sic de alīs. z tales reierunt omniū pctōr illor q̄ ex mala informatōe seu exēplo filij sic addiscūt. g̃ qui te

supbiã chorizãdo ꝛ põposse incedẽdo pri/
mitus docuit ꝓticeps erit oĩm pctõꝝ illo/
rũ q̃ chorizãdo: siue alias supbe incedẽdo
ꝓpetrabis:ꝛ sic de alijs pctis. Damas. lib.
iij. Vbi vnũ adolescẽtulũ videꝛ ꝯtutibꝫ
effulsisse. ibi mille repies pjsse. Itẽ de illis
pentibꝫ q̃ vestes põposas filijs suis emunt
dicit Guil. lugd. Qui filias suas ornãt vt
eas ad choreas mittãt: q̃si vestucã vngunt
vt eo meliꝰ ardeat. Itẽ aliq̃ pentes faciũt
pueros ebrioſos potãdo eos cũ vino. Cõ
tra qd̃ Aris. vij. poli. dicit. Juuenes mari
me ab ebrietate custodiri optet. Idẽ. Ju/
uenes esse sine vino bonũ est. qꝛ tales post
modũ efficiunt bibuli ꝛ lusores ꝛ mali ho
mines. q̃bꝫ pentes sunt occasio ꝓ suã malã
informatõem ꝛ mala exẽpla. Vñ Greg. in
moza. Tot moztibꝫ q̃s digꝰ est q̃t exẽpla
prauitatis in posteros relinq̃t. O q̃t moz/
tes meruerunt tales q̃ tot mala exẽpla re/
liq̃zunt in posteros. ¶ Quito pntes
tenent filios corrigere. qꝛ nõ sufficit q̃ ifoꝛ
mãt eos ĩ bono. sz optet eos etiã corrigere
q̃n excedũt: qꝛ oĩa pctã q̃ filij ꝓpetrant sub
obediẽtia pentũ de bis pentes rñdebũt in
die nouissimo. Ergo aduertite pntes q̃ eẽ
si sctẽ vite estis. tñ ppter filios vꝛos dãna/
ri potestis. Hã ut dꝛ Ro. i. Nõ solũ digni
sunt morte q̃ faciũt sed etiã q̃ ꝯsentiũt faciẽ
tibꝫ. ꝟbi gr̃a. Si pr̃ ꝛ mr̃ nunq̃ peccassent
moztaliter: ꝛ tñ pueros suos nõ corrigunt
sz tacẽdo ꝯsentiũt. ꝛ si sic sine penitẽtia de
negligẽtia hmõi moziunt eternaliꝛ cũ pue/
ris talibꝫ dãnabunt. sic Innoc. Greg. Cy
rillus. Isidoꝰ. Augꝰ. illi oẽs ꝯcordit di
cunt de Hely sacerdote: vt hz. i. Reguz. ij.
q̃ audiuit q̃ filij sui inhoneste se habebãt ĩ
tẽplo. qꝛ ibi dormiebãt cũ vxoribꝫ suis. Le
git em̃ q̃ tepide arguebat eos. g̃ si dãnatus
est nõ est alia causa nisi q̃ nõ acriter ꝛ serio
se correxit filios suos. Vñ dꝛ in decre. Pa
ri pena puniẽdi sunt agẽtes ꝛ ꝯsentiẽtes.
xvij. q. iij. Oẽs. Itẽ ꝛ hz in decre. Resi/
stere posse puersis ꝛ nõ facere est eis ꝯsenti
re. xxiij. q. iij. Qui pt. ¶ Sz di. quõ
pueri corrigẽdi sunt. Rñdeo si sunt filij bo
ni ꝛ ex fragilitate q̃nq̃ delinquũt. put Sa
lomõ dicit. Nõ est hõ iustꝰ ĩ terra q̃ faciat
bonũ ꝛ nõ peccet. s. venialiter. tũc tles pu
eri cũ benignitate sunt corrigẽdi. exemplo
marie q̃ dixit ad filiũ suũ. ut hz in euãgelio
Luc. ij. Fili q̃d fecisti nob sic. pr̃ tuꝰ ꝛ ego
dolẽtes q̃rebamꝰ te. Si aũt sunt pterui ꝛ
correctio dulcꝫ nõ pficit. tũc corrigẽdi sũt
cũ aspa virga. puer. xxiij. Noli subtrahere
a puero disciplinã. Si em̃ pcusseris eũ ꝟ/
ga nõ moriet: ꝛ aiam eiꝰ de inferno libabis
Ergo q̃n audis puez tuũ iurare ꝛ deũ bla
sphemare: tũc accipe debes ꝟgã ꝛ eũdẽ pu
ez bñ disciplinare. in ℞ letificabis deum ꝛ
btãm ꝟginẽ mariã ꝛ oẽs sctõs. ꝛ mereꝫ ti/
bj̃pi coronã vite. cũ puerũ ea intẽtõe pcus
seris vt se emẽdet. ꝛ creatorẽ suũ amplius
non offẽdat. taliter. s. blasphemãdo. iuran
do. vel alio mõ peccãdo. Itẽ sciẽdũ q̃ optz
q̃ pueri corrigank. qꝛ natura hũana ifecta
est ꝓ originale pctm: ꝛ pna ad malũ ab ado
lescẽtia sua. Et q̃n puer agit ꝟm inclinati/
onẽ nature tũc assuescit et ꝓsuetudie ĩ ma
lis. ꝛ postmodũ vix ꝑt illõ deponere. ꝟbi g̃
tia. Sicut cũ semel irascit ꝛ postmodũ ire
rũ. sic tũc assuescit. ita q̃ efficit hõ iracũdꝰ.
Sic etiã si puer ꝟm ꝓpriã volũtatẽ viuit
ꝛ discurrit ꝛ pcutit se cũ aljs pueris: tunc
erit vagꝰ ꝛ indomitꝰ. Sic silr̃ si mẽdax in
puericia. si supbus. si blasphemꝰ. vel etiaz
si furax in puericia ꝛ nõ corrigit. tũc post/
modũ prauus efficit: g̃ ab illo malo icepto
optet puez talẽ retrahi ꝓ ꝟbera ꝛ flagella/
tões. Amb. li. de offi. Vic leõe fortioꝛ com
pbat q̃ suis in adolescẽtia motibꝫ dñatur.
ad Col. iij. Filij obedite pntibꝫ ꝓ oĩa. hoc
em̃ placitũ est dño. Sidoniꝰ ĩ epla. Jn
piculosis sp ipa adolescẽtia casibꝫ versat.
Hũc em̃ fluctuando diuersimode piclitat
nũc tumultuãdo ad vanitates inumerabi
les incitat. Sed sunt aliq̃ pentes q̃ ex in/
ordinato amoze pueros suos nolũt corri/
gere. nec volũt q̃ aliq̃s alter eos corrigat
ꝛ sic puersos pueros educãt. Et tales pu
eros suos plꝰ odiũt q̃z diligũt. Vñ puer.
xij. Qui parcit ꝟge odit puerũ suũ. Item
sunt aliq̃ q̃ pueros suos calcãt cũ pedibu
ꝛ trabũt ꝓ crines. vel cũ manibꝫ ad caput
pcutiũt. ꝛ sic eos infatuãt. Itẽ sunt aliqui
qui pueris suis maledicũt. ꝛ in hoc deũ g̃/
uiter offendunt. ꝛ pueri ex hoc nihil pfici/
unt. sed plꝰ eis obest q̃z pdest. ¶ Erẽ
pluz habeꝫ in cesario in puero quẽ dyabo
lus cũ corpe ꝛ aĩa abstulit ppter maledicti
onẽ pentũ. sic q̃ amplius pentes illũ puez
non viderũt. Et hoc deus pmisit in terro
rem alioꝝ parẽtũ ne filijs suis sic maledi/
cant. sz potius cũ aspa ꝟga corripiãt. imo

maledicere nō licet alicui irrōnabili creatu re inq̄ tū dei creatura est. qz omis creatura dei bona ē. ut patet Ben̄. i. Vidit de⁹ cun cta q̄ fecerat ⁊ erāt valde bona. Ex isto pa tet q̄ si nō licet eq̄ vel asino vel cani vl̄ bo ui maledicere: multo min⁹ licz hoīb⁹ male dicere. Lōtra qō faciunt aliq̄ pentes q̄ ma ledicūt ppr̄ios filios. ⁊ etiā puersi viri q̄ vt sepius ex ira vl̄ vindicta maledicūt ppr̄ij s vxoribꝫ. De illis maledictōibꝫ dicit apl's. q̄ neq̄ maledici neq̄ rapaces regnū dī pos sidebūt. Sciendū q̄ pentes q̄ filios suos educāt tali intentōe vt efficiant boni xp̄ia ni ⁊ famuli dei. q̄d̄q̄d erga filios suos faci unt totū eis erit meritoriū: cū in gr̄a sunt ⁊ sine peccato mortali. Ergo mr̄ q̄tiēs in q̄etatur a puero: ⁊ q̄tiens portat lactat vel balneat: vel q̄cūq̄ puero mīstrat meretur. Vñ apl's. Scimus qm̄ diligētibꝫ deū oīa cooperant in bonū. ℣ Ex q̄bus ptz q̄ pentes pñt mereri in pueris suis eternam gl'iam vel eternā damnatiōez. Ergo pueri a pentibꝫ informādi sunt ⁊ corrigēdi sūt vt iā dictū est. qō si sic fieret, pculdubio nō es sent tot mali homīes ⁊ peccatores in mōdo Hoc q̄libet pōt cognoscere in seipō. qz si a puericia fuisses debite informat⁹: ⁊ ī timo re dei educat⁹. vtiq̄ melior esses. Sz heu q̄ a puericia nutritus es in supbia. in gu la. in luxuria. ⁊ in alijs vicijs. g̃ tā puersus es iam in vita tua. Sene. In hercule furē te. Tūc adolescēs omī substernit vanitati cū sue vane admittit libertati et graui adh̄ cit voluptati. ℣ Exemplū de parēti bus q̄ filios suos nō instruūt in bono: nec corrigūt cū delinquūt. Legit q̄dam pa ter ex inordinato amore nō correxit filiuz suū. sed duxit eū secū in tabernas. q̄ exem plo p̄ris postmodū factus est potator: lu trē ⁊ filiū postmodū morī mala morte. ⁊ q̄ dam homo bonus in raptu vidit filium ⁊ patrē suū in inferno se inuicē mordentes. ⁊ filiꝰ maledixit patri. qz eū nō correxit n⁹ ad bonū instruxit. ⁊ q̄ sibi malū exēplū p̄ fu abscidit naſuz. quere ante f̄mōe. xvi. ℣ Sexto tenent pentes filijs suis hereditare res iustas. qz meli⁹ est modicuz iusto sup diuitias peccatoz multas. Con tra hoc faciūt aliq̄ qui tā inordinatū amo rem habēt ad filios q̄ q̄uis bñ cognoscāt q̄ non habent neq̄ possidēt res iustas. tñ nolūt eas restituere ne filij depaupent. et sic seipos ⁊ filios ꝺdemnāt. Jtē aliq̄ vꝰ parentū manet in viduitate: nō ppter deū nec amore castitatis. sz ne filios exheredi tet. ⁊ tñ nō intēdit caste viuere. Et talis pa rens plus diligit filios q̄ deū ⁊ ppriā salu tē. ⁊ potiꝰ vult dānari q̄ filios suos exhe reditare. Jtē sciendū q̄ filij ꝺquerunt de ta libꝫ pentibꝫ tanq̄ de suis occisoribꝫ. Nam q̄t denarios eis sciēter relinquūt de rebus iniuste acq̄sitis. tot gladijs pueros suos trāsfigūt. Nam si ipi heredes sic illas res ī iuste acq̄sitas sciēter possidēt tūc damnāt cū pentibꝫ. Ecc̄i. xli. De patre impio cōq̄ runt filij. qm̄ ppter ipm sunt in opprobri um. ℟ Vñ exemplū Legit q̄ quidaz vsurarius habuit duos filios. q̄z vnꝰ cō pūctus in f̄mōe quodā dixit patri suo. pa ter si moriemur in hac vita tūc moriemur in corpe et anīa. ergo reuertere ⁊ redde vni cuiq̄ qō debes. Cui p̄ ⁊ alius frater indi gnanter rñderūt. Debes tu esse nr̄ ꝓfessor. vade si mori volueris ⁊ nos pmanebimus in bonis nr̄is. Qui tacuit ⁊ iuit in heremū ⁊ paupem vitā ibidē duxit fuiendo ꝺo. tā dem p̄ moriebatur simul ⁊ frater. Cū iste bonus heremita intellexisset patrē ⁊ frem mortuos mirificordia motus desiderabat statū eoz sibi notificari. Tandē deū petijt vt mereret eos videre. Una aūt dieq̄ cum esset in oꝛōe sua venit angelus dñi ⁊ dixit ei. fiat tibi qō petisti. ⁊ arripuit euz cū ma nu dicens. Veni ⁊ ostendā tibi eos. ⁊ du xit eū q̄ ipe nesciebat. Tandez veiebat ad montē vnū. ⁊ dixit ei angelus. vis videre ⁊ audire p̄em tuū ⁊ frēm. Qui respōdit. vo lo. Et vidit vallē vnā diuersis tormentoz generibꝫ repletā. ⁊ audiuit miserabilē vo cē. viditq̄ primo patrē bulliētez in igne si cut vnum pisum in vna magna olla. q̄ di xit ve ve ve. maledicta sit hora in q̄ conce ptus sum. maledictus sit venter q̄ me por tauit. Quē cū audisset heremita tremuit ⁊ dixit. O pater es tu hic. q̄ dixit. suz dilecte fili. Bñdictus sis qz timuisti deū. ⁊ cauisti speluncā ⁊ penā istā horribilē. sed caue ti bi ut seruias deo. Et interim cū sic loq̄bat venit ⁊ frater sicut pater in bullienti igne natādo infra ⁊ supra sicut pisum ī olla. et cepit filius maledicere patri in penis dicēs Maledict⁹ sis tu pater in eternū. qz iniuste

acquisita sup me hereditasti: ⁊ sic me dānasti. Et ecōuerso pr̄ ad filiū dixit. Maledictus sis tu fili q̄ ppter te talia iniuste acq̄siui ⁊ sic retinui. ⁊ sic meip̄m om̄i bono pr̄i uaui. ⁊ ppterea in hāc penā descēdi. Quib⁹ dixit fili⁹ viuēs. possunt ne vob aliq̄ suffragia iuuare vel pdesse. Qui dixerūt: nō q̄ ī inferno nulla est redēptio. Et cū videz q̄ in eis nō esset aliq̄ spes recessit ⁊ deo fideli us seruiuit q̄s antea vnq̄s fecit. ⁊ sic saluatus est

In eadē dn̄ica Sermo xxiiij.

Quō et filij in sex tenent parentib⁹

Escēdit cuz eis

et venit nazareth ⁊c. Lu. ij. August. Nō solū xp̄i ꝓba sunt nob in documētū sed etiā xp̄i facta sunt nob in exēplū. Unde xp̄us ad pentes suos carnales habuit se humiliter ⁊ obediēter. g̃ ōz. Erat subdit⁹ illis. Bed. Quis q̄b⁹. de⁹ hom̄ib⁹. Unde etiā Aug. Erubescat hō esse superbus q̄ hūilis factus est de⁹. Unde etiā refert Jobes de villa in hystoriis fuisse q̄ndā puteū fontē siue puteū. ad quē sep̄⁹ saluator venit haurire aquā deferēs eā bñdicte mr̄i sue. Unde Amb. Nō vtiq̄s infirmitatis sz pietat⁹ est illa subiectio q̄ xp̄us obediēs pentib⁹ suis fuit: vsq̄ ad corporeū laborē. ⁊ h̄ fecit vt pueros ⁊ iuuenes suo exēplo instrueret. vt se hūiliter ⁊ obediēter habeāt ad suos pntes Unde in pn̄ti ꝓmōe tria sunt dicēda. Prīo q̄ filij pentib⁹ suis tenent facere. Scōo quō filij pterui puniunt a deo h̄ ⁊ ī futuro ppt inhonoratōem pentū. Tercio exemplum.

S Quātū ad prīmū sciendū q̄ filij ī sex tenent pentib⁹ suis siue adhuc sint viui siue mortui. Primo tenent eis fuire corpaliter. s. cū pprio suo corpe. qō vnusquisq̄ a pentib⁹ habz. s. ducēdo eos si ceci sunt ⁊ portādo eos si infirmi sunt ⁊ claudi. vel alia fuitia eis exhibēdo. lauādo. s. ⁊ lectuz eor̄ p̄pando. eos tegendo: vl̄ vestib⁹ suis iduēdo. ⁊ sic de alijs. Eccī. vij. Honora patrē tuū: ⁊ gemit⁹ mr̄is tue ne obliuiscaris. memēto q̄m nisi p ipos nō fuisses. Unde sciēdū q̄ tria nobilissima recepim⁹ a pentibus nr̄is. s. esse: nutrimētū ⁊ doctrinā. q̄rū nullū sufficiēter eis recōpēsare possumus. Unde Arist. ix. ethi. Mgris dīs ⁊ pentib⁹ nō p̄t reddi eq̄alēs. g̃ deo q̄ nos creauit. mgr̄is q̄ nos docuerūt. ⁊ pentib⁹ q̄ nos genuerūt nō possum⁹ facere dignā recōpēsatōem. Ergo q̄libet nostr̄ ppēdere debz cū q̄nto labore educat⁹ est. ⁊ q̄nta sollicitudie ⁊ inq̄etudine ⁊ dolore genit⁹ ⁊ nutrit⁹ sit. Unde Thob. iij. Honore habeb mr̄em tuā oīb⁹ diebus vite tue. Memēto q̄s ta ppesa est in vtero suo ppter te. Sic q̄libet pr̄ dz puer suū ad h̄ tenere ⁊ eū informare vt mr̄em honoret sicut ille bon⁹ Thobias docuit filiū suū. ⁊ sili modo q̄libet mr̄ dz puerū suū ad h̄ tenere vt pr̄em in reuerētia habeat. Eccī. iij. Qui honorificat pr̄em suuz vita viuet lōgiori. Scōo tenent filij parētes eor̄ diligere ex corde. Cōtra h̄ faciūt q̄ pentes odiūt ⁊ optāt eis mortē ut eorum hereditatē pcipiāt. aut sine rephēsione fm motū ppriē volūtatis viuāt. qō est valde rephēsibile et gue pctm̄. qō pbat sic. Ham btūs Jobes dicit. Qui nō diligit frēz suū manet ī morte. h̄ intelligit de primo. quid tūc dicēdū est de illis q̄ pentes suos odiūt q̄s multo pl⁹ diligere tenent. T Unde q̄rit. vtr̄ pentes filios aut filij pl⁹ pentes diligere debeāt. Rñdet q̄ pentes naturaliz pl⁹ diligūt filios. Unde Arist. viij. eth. Parētes pl⁹ diligūt filios q̄s ecōuerso. eo q̄ magis sciūt pentes q̄s filij q̄ ab eis sūt geniti. hoc tm̄ intelligēdū est naturaliz ⁊ ꝯmūiter. licet q̄nq̄s fallat. g̃ merito pentes diligendi sunt viceuersa a filijs q̄s ipi tā tenerrime diligūt. Unde Basili⁹. Parētes nr̄os ut p̄pria viscera diligam⁹. Tercio tenent parētib⁹ dulciter ⁊ reuerēter rñdere cū ab ipis corripiunt. Cōtra h̄ faciūt q̄ dure ⁊ inhoneste: iracūde ⁊ ptinaciter rñdent suis parētib⁹. q̄ in h̄ gūiter delinquūt. ut habetur Math. v. Qui dixerit fratri suo fatue reus erit gehēne ignis. Hoc intelligit ꝯfunden do. dehonestādo. deridēdo ⁊ puipēdendo frēm suū. O cui⁹ tūc reus erit q̄ pr̄em suum noiat antiquū fatuū: vel ei maledicta ꝓba imꝓperat. vñ Eccī. iij. q̄s male fame est q̄ relinq̄t pr̄ez. ⁊ est maledict⁹ a deo q̄ exasperat mr̄ez suā. Quarto tenet filij pentib⁹ in tpalib⁹ ⁊ corpalib⁹ necītatib⁹ subuenire. ⁊ ad h̄ q̄libet tenet ppter donū qō ab ipis pentibus recepit. s. corpale nutrimētū. q̄r pentes nutriūt filios de sua carne. filij aūt nutriūt pntes de suba aliena. Et iō filij q̄ pentib⁹ in necītate nō subueniūt peccant mortaliz. qō patet p glo. Exo. xx. que dicit

q̄ hic p̄cipit q̄ filij honorēt pentes officio pietatis.ip̄is.s.in eor necessitatib⁹ subueniēdo. Unde Eccī.iij. Elemosina p̄is nō erit in obliuiōe. Et possumus in ℔ vti exē plis inter q̄ p̄cipuū est exēplū xp̄i:q̄ cū esset in angustia passiōis tñ nō est oblit⁹ matris sue.imo curā eius habuit r Joh̄i eam ꝯmendauit.ut hz Joh.xix. Itē etiā ipa aīa lia irrōnabilia de ℔ nobis dāt exēplū. Dicit em̄ de gruib⁹ q̄ cū p̄ r mater eor depilati sunt.filij eis querūt necessaria donec̄ rescāt eis pili vel vsq̄ morianť. Itē ad oñdendū q̄ debem⁹ pentib⁹ subuenire qñ sūt in senectute ꝯstituti oñdit in exēplo ciconiax. De q̄b⁹ legit q̄ cū ciconie senescunt filij pentes suos in nido ponūt:r velut infātes iuxta pect⁹ suū collocāt:fouēt r nutriunt. Soli vultures pentes suos fame mori p̄mittūt. Uñ sciēdum q̄ valde inḡtus videtur q̄ parentib⁹ suis nō puidet qñ ipi non pñt sibīp̄is puidere cū tñ ipi sibi puidēt in puericia eius.qñ nec ipe sibimet puidere poterat. Jō dicit apl's Eph̄.vj. Filij reddite vicē pentib⁹ vr̄is.q̄ ℔ est acceptū corā deo U Exēplū scribit Ualeri⁹ vbi oñdit q̄ debem⁹ pentib⁹ subuenire q̄ sūt in necessitate positi. Recitat em̄ q̄ cū q̄dā mil'ier nobil' ob q̄dam flagiciū fuiss̄ morti adiudicata.noluit eā iudex alīq̄ morte publica punire,ꝑter honorē pentele.s̄z inclusa est in carcere vt ibi fame p̄iret. Filia ꝙo eius q̄ erat nupta de licētia iudicis mr̄em suaz q̄tidie in carcere visitabat.p̄i⁹ tñ diligēter pscrutabat ne q̄d ꝯmestibile illi afferr̄. Jl la ꝙo extracto vbe singul' dieb⁹ lacte,ꝑpio mr̄ez alebat. Cū ꝙo iudex mirarēt q̄ tāto tpe supuiueret reptū est q̄d ei fiebat a filia. tūc pietate motus mr̄em filie donauit. Quīto filij tenent obedire pentib⁹ ī his q̄ ad bonū r ad salutē ip̄oz ptinēt. Ad ℔ xp̄s ꝑpio suo exēplo nos īducit.q̄ suis pentibus subdit⁹ fuit.ut hz Lu.ij. Et erat subditus illis. Uñ sciēdū q̄ q̄libet obedire dz pentib⁹ in licit̄s.s.qñ aliq̄d iubēt q̄ bonuz est r p salute aīe sue.vt ad missaz r ad eccl'iam ire r ꝙbū dei audire:vel tacere.vl' sedere:vl' dormire vel surgere vl' laborare:r sic de alīs. Uel qñ,phibēt pueris aliq̄ malū.sic nō chorizare.nō ludere.vel de domo nō exire circa noctē.vel ad aliquē locū ihonestū nō accedere:r sic de alīs. Et qñcūq̄ q̄s sciēter et ptinaciter r ex ptēptu ꝺ̄ p̄cepti aliq̄ ꝺ̄dictor facit peccat r deū offendit ḡuiter. Sexto tenent filij pentibus defūctis subuenire.r aīas pentū suor cuz missis.elemosinis r orōib⁹ de purgatorio libare. Et de filijs ꝺ̄ciū faciētib⁹ ꝙq̄runtur pentes. Uñ Job. Quare p̄sequmī me sic deus:r ī carnib⁹ meis saturam̄i. Nōne q̄ mł ta bona a p̄re suo accepiss̄.s.cc.vł.cccc.florenos.et videret eū ī angustia r pauptate: esuriētē:sitiētē.nudū r sibi ī nullo subueniret cū bñ possz.merito infidel' filio⁹ essz censend⁹. Sił r in ꝓposito. Uñ sciēdū q̄ q̄libet tenet subuenire illis aīab⁹ q̄r bona ip̄e hic possidet.nā ip̄e aīe defūcte sp̄ealiter cōq̄rūt de filijs et heredib⁹ q̄ eis nō subueniunt de illis bonis q̄ ip̄is ī mōdo relīq̄rūt. et ip̄i filij r heredes reddituri sunt rōez de eo q̄ ip̄is nō subueniūt. ✠ Quātū ad secūdū sciēdū q̄ cor filior ꝓzat q̄ntuplici basta diuīe vltōis q̄ suos pentes ꝑturbāt vel eor indigētias nō subleuāt. aut eorum mādatis ptinaciter recalcitrāt. P̄ro punient in rez tpalīū subtractōe. Nā diuīo iudicio digne talib⁹ infortunia rez eueniunt.q̄ suis pentib⁹ ꝺ̄ p̄ceptū diuinū ī suis indigētijs nō succurrūt. Ergo tales mali filij sepe r freq̄nter depaupant r diuitijs suis p̄uant.r hoc demeruer̄t ī pntib⁹.q̄r tales filij q̄nq̄ captiuant.vel q̄nq̄ etiā spoliantur a raptorib⁹.vel etiā q̄nq̄ bona ip sor igne cōburūtur.vel etiā equi vel vacce moriunt illis. Scdo punient in filijs pro prijs.et hoc dupliciter. P̄rio q̄r ip̄i filij sepe eis moriunt ꝑpter inhonoratōem pentū. Exemplū legit in dyal'. Cesarij de vno q̄ inhonorauit matrē suā.cui r oēs pueri eius in breui defuncti sunt. Scdo si filij supuiuerint tūc ꝙtigit qñq̄ q̄ talis in senecture sua pueros suos sibi duros inueniat.r hoc multotiēs iusto iudicio dei permittit. Tercio punient in corpe ꝑpio. et qñq̄ tales filij incurrūt cecitatē. Uñ Bre. Meretur cecitatis sue subire supplicium qui parentū vultus toruo visu respexit.et elatis oculis leserit pietatē. Item quādoq̄ incurrunt claudicatōnem:ariditatē:et infirmitates diuersas.quia nō seruierunt parentib⁹ cum corpe quod ab ip̄is recepe runt. Quarto quādoq̄ punient ꝑ abbreuiatōem vite temporalis. Nam sicut p̄remiū parētes honorātium ē vite lōgeuitas. vt hz Eccī.iij. Qui honorat patrē suū vi-

ta viuet lõgiori. Uñ etiã dr Exo.xx. Honora pẽm ⁊ matrẽ vt lõgeuus sis sup terrã. Sic a sensu ꝓtrario ipos dehonorãtiũ est vite breuitas .qz plimũ tales filij ꝓter/ui improuisa ⁊ subitanea morte moriunt. Uñ ps. Subito defecerũt ⁊ pierũt ꝓpter iniq̃tatem suã. Quito punient eterna morte. ꝟ est malũ sup omne malũ. vñ Exo.xx. Qui maledixerit patri vel mri morte moriat supple eterna. Nec miz si tales reputant indigni vita pñti q̃ eis diuino iudicõ repẽtine subtrahit. cũ tñ alijs pctõrib vita ad pñiam ꝓcedit. Ex ꝟ ꝑt ratõnabiliter colligi q̃ntus sit reatus trãsgressiõis illius q̃rti ꝓcepti. vbi deus ꝓcepit ꝓentes honorare. Nã tales ꝓentes suos dehonorantes ⁊ infidelitatẽ ipis oñdentes qñq̃ puniunt a deo ꝟ i pñti vita ℣ Uñ legit in dyal. Lesarij. qz q̃dam diues cũ vxore sua cessit oĩb bonis vnico ei⁹ filio: vt ille sponsã duceret ditiorẽ. ⁊ filiꝰ ꝓmisit patri ⁊ matri qz ipis abũdanter q̃diu viuerẽt puidere vellet. Et tñ post aliq̃ tpus postq̃ despõsasset aliquã iuuẽculã. ipa cepit hẽ displicentiã de antiq̃ patre ⁊ mre mariti ipi⁹. ⁊ induxit maritũ suum vt locaret ꝓentes suos extra domũ sepatim. Sic itaq̃ pẽ ⁊ mre sepatim habitãtib⁹ ꝓuio satis abũdãter puidit ipis filiꝰ. tandẽ clausit viscera pietatis nimisq̃ tenaciter eis ꝓcurauit. Quodã igitur die dñico vidit mr carnes ferri i domũ filij. ⁊ marito dixit. diu est qz paz ꝓmedisti de carnib⁹ trãsi hodie in domũ filij tui. ⁊ i uenies ibi bonã assaturã ⁊ bonũ prãdium Tpe igit prãdij pr venit pulsans ad ostiũ statimq̃ filius impij̃ssim⁹ assaturã quã iã ad ꝓmedendũ in ptes diuiserat infra mensam abscõdit. Intrãte aũt pẽ interrogauit filiꝰ q̃d vellet. q̃ ait. volebã hic prãdere putãs hic aliq̃d boni patũ esse. Ait filius. vides q̃d hic habem⁹. accipe duos denarios ⁊ eme tibi et mri mee vt ꝓmedatis. Ex eũte aũt patre ostiũ clausum est: ⁊ assatura posita est ad mẽsam. cui⁹ frustũ cũ ad mãducandũ ori applicaret ℣suz est in bufõez insiliẽtẽ in faciẽ eius. ⁊ sic ei adhesit ut pedes supiores cũ duab⁹ maxillis vna caro fierent. ⁊ reliquũ corp⁹ bufonis corã ore ipsius depẽderet. Statimq̃ vocato ps̃bitero indicauit sibi plagã dei. q̃ ps̃biter pñtauit eũ archiepo. cui pctm̃ suũ ꝓfitẽs ⁊ rẽ gestã p ordinẽ narrãs. Archieps iniũxit ei. p pñia vt pgeret ad oẽs maiores villas ⁊ ciuitates frãcie: ⁊ ꝓuocatꝫ iuuenib⁹ ⁊ pueris factũ narraret: ne q̃sq̃ de cetero auderz parẽtes ꝓtẽnere. sz sic ꝑcepit dñs in q̃rto ꝑcepto eos honorarẽt. nec ĩde buso recessit. s. a facie sua ⁊ collo suo. sz cũ ꝓmedẽte ꝓmedebat. ⁊ q̃tiẽs ei cibaria subtrahebant vel adhibebant instrumẽta q̃b⁹ deponi posset collũ ei⁹ strigebat vt intumescente iã facie oculi ei⁹ de sedib⁹ suis mouebãt. Tredeciz aũt ãnis sic vixit nec libari potuit. Eo q̃z tpe fr̃ Johes de magno põte ordis ꝑdicatoz vidit illũ parisi⁹ cũ alijs multis pueris ⁊ hominibus.

Dñica prima post octauas epiphanie.

Sermo xxv

Uptie facte sũt

In chana galilee. ⁊ erat mr ihu xẽ. Joh. ij. Quãuis heretici miseri mẽtiant dicẽtes carnale mrimoniũ esse illicitũ. eoz tñ falsitas manifeste apparz. Si ei illicitũ esset nec de⁹ ipm i padiso instituissz nec de ỽgine mre despõsata nasci voluissz nec ipm sua ⁊ mris sue ⁊ discipuloz suoz pñtia et miraculo decorasset. Uñ Beda. Dñs inesse voluit nuptijs vt statũ mrimonialẽ sua pñtia ꝓbarz. Et ꝓbauit autẽ statũ ipm ỽginalẽ i eo q̃ de itemerata ỽgie nasci voluit. Et ꝓbauit ⁊ statũ viduale i eo q̃ ab anna vidua bñdici dign⁹ fuit. Nec restabat aliꝺ nisi ut statũ ꝓiugalẽ silz ꝓbaret. vt ꝑ ꝟ daret intelligi q̃ i q̃libz istoz statuũ ꝑt saluari hõ. Et tñ gduſi istz tribꝰ statibꝰ ſm Bedã inueniũt. Bona est inq̃t castitas ꝓiugalis. melioz ꝓtinẽtia vidualis: optima ꝓfectio ỽginal. Sz pñs euãgeliũ dicit de statu mrimoniali. Uñ i p senti ſmõe tria sunt dicẽda. Prio quõ deus mrimoniũ honorauit. Scõo quõ illi viuere dñt q̃ sũt i mrimonio ꝓstituti. Tercio exẽplũ. Ad Quãtũ ad primũ sciẽdũ qz de⁹ mrimoniũ honorauit Prio i ꝟ qz ipe p se illũ instituit. Et q̃tũ ad ꝟ tũc ordo mri monial' ꝑcellit alios ordines. Nã sic sctus bñdictus instituit ordinẽ nigz. ⁊ sctus fraciscꝰ ordinẽ minoz. ⁊ sctus Dominic⁹ ordinẽ ꝑdicatoz. sic de⁹ instituit mrimoniũ Et nota ſm iuristas duo eẽ genera monachoz. s. albũ ⁊ nigz. Scõo istituit mrimoniũ i loco dignioꝛi. q̃ sub celo ẽ. ꝟ ẽ in paradiso q̃ est loc⁹ amenissim⁹. Tercio istituit

matrimoniū in statu solēniori.s.in statu innocētie. Quarto honorauit matrimoniū in ℞ q̄ nasci voluit de btā virgine que fuit in mr̄imonio ꝓstituta. Quīto in ℞ q̄ p̄sens esse voluit in nuptijs cū matre ⁊ discipulis suis. Hic introduc istū tertū euāgelij. Et ibi oñdit potentiā sue diuitatis mutando aquā in vinū in ꝓspectu suoꝝ discipuloꝝ. Sexto honorauit mr̄imoniū in ℞ q̄ est vnū sacramentū de septē sacramētis ecclie ⁊ qz deus matrimoniū tā solēniter honorauit.expedit oīno q̄ hoīes q̄ in statu mr̄imonij ad regnū celoꝝ desiderāt venire deū in mr̄imonio rehonorēt ℟ Pro quo sciendū q̄ tū ad scōam partē istius ℔mōis q̄ septē debēt habere viuētes in mr̄imonio vt saluent in statu matrimonij. Pro de/ bent habere dilectōem ad seinuicē. Ephe. v. Viri diligite vxores vras sicut ⁊ xp̄us dilexit ecclesiā.⁊ seip̄m tradidit p ea vt illā sctificaret. Sed q̄rit q̄lis debet esse dilectō inter virū ⁊ vxorē suā. Rñdet q̄ dilectō vi ri ad mlierē ⁊ ecōuerso debet excedere om nē dilectōnem hui⁹ mūdi.⁊ ℞ significat in anuli subarratōe. Ille em̄ anulus signifi/ cat ꝓiūctōem viri ⁊ mlieris ⁊ amorē eorū dem. Debet em̄ anulus ille esse aure⁹ ⁊ ro/ tūdus ⁊ in q̄rto digito posit⁹. Aure⁹ ió de bet esse .qz sicut auꝝ excedit oīe metallū sic amor ille ceteros amores hui⁹ mūdi de bet excedere. Vñ Beñ.ij.ōr.q̄ adā post cre atōem eue dixit. Hoc nūc os ex ossibꝫ me/ is.q̄ obrem relinq̄t hō p̄rem et mr̄em ⁊ ad herebit vxori sue. Querit vtrū vir tenetur pl⁹ diligere vxorē q̄ ꝑentes. Rñdeo q̄ sic. sed pl⁹ debz honorare ꝑentes. Scōo anu lus debet esse rotūd⁹ ad oñendū q̄ amor ille debet habere ꝑpetuitatē. sic q̄ nunq̄ fi niat nisi p mortē. imo etiā post mortem de bēt se diligere. sic q̄ vnus subueniat alteri p suffragia. Tercio in q̄rto digito debz es se positus vt ostendat q̄ amor ille oz habe re p̄ cordialitatē. Dicūt em̄ phisici q̄ q̄daz vena ꝓcedit a corde in q̄rtū digitū. ergo a/ nulus ille ponit in q̄rtū digitū vt amor cō iugū sit fidelis ⁊ cordialis ℒ Sz di. in quo vir debz ostēdere dilectōem vxori. Rñdeo primo in ℞ q̄ neuter ꝓiugū debz al teri iniuste turbare nec ꝟbo nec facto.i. Pe tri.iij. Viri similiter cohabitātes ℔m scien tiā quasi infirmiori vasculo mliebri ip̄ar/ tientes honorē tanq̄ et coheredibꝫ gr̄e vi/ te vt nō impediant orationes vr̄e. Vñ apl's ad Col'.iij. Viri diligite vxores vras ⁊ no lite amari esse ad illas. Cōtra hoc faciunt q̄ raro vel nunq̄ aliq̄d ꝟbū amicabile lo/ quunt suis vxoribꝫ. Itē scōo in ℞ q̄ ipa vx or in oīb⁹ debet ita bñ habere ptātem q̄ ad necessaria vite sicut ipe vir .qz ℔m dictum xp̄i. ia nō sunt duo sed caro vna. Et sicut mēbrū vnū cōdiuidit cū alio. sic vir cū vx ore ⁊ ecōuerso. imo cū ipa mulier ꝑgnans est vel in puerpio iacēs. tūc vir debeꝫ sibi ipi subtrahere ⁊ vxori subuenire. ⁊ ℞ ꝓpter puerū quē lactare debz. Sed di. quō vxor debet oñdere charitatē viro suo. Respon/ deo primo in ℞ q̄ ipa debet honorare vidz p exēplū marie: ut hz Lu.ij. vbi dixit ma/ ria ad puez ihm̄ q̄n inuenit eū in templo Ecce p̄r tuus et ego dolētes q̄rebamus te vbi primo noīauit Joseph ipꝫ honorādo vt in hoc exemplū daret vxoribꝫ honoran di viros suos. Cōtra ℞ faciūt ille vxores q̄ ꝓtemnūt viros suos vel ꝓpter antiq̄tatez vel ꝓpter infirmitatē: vel ꝓpter pauptatē: ⁊ sic de alijs. Sed ipa btā virgo q̄ꝫ iuuenis ⁊ pulcra ⁊ nobilis. tñ ipa honora uit ioseph q̄ erat paup. Scōo in ℞ q̄ de/ bent obedire suis maritis in oīb⁹.i. Pe.iij Mulieres subdite sint viris. Item dixit dñs ad Euā Beñ.iij. Sub ptāte viri eris Ergo mulier exist̄es inobediens viro suo ptinaciter ⁊ ex ꝓtēptu ḡuiter peccat. Unō ōr in decre. Uxor sit subdita viro. xxxiij. q. v. Nec imago. D Scōm q̄ debent habere in mr̄imonio cōstituti est q̄ pacifi/ ce debent sil' viuere sicut angeli in celo Et ℞ ē valde acceptū coram ōo ⁊ hoīb⁹ ⁊ ipis vtile nam de⁹ habitat in eis. p̄s. In pace factus est loc⁹ eius. Mat. xviij. Ubi duo vl tres congregati fuerint in noīe meo ibi in medio eoꝝ sum ego. Et ꝓsperabunt in omnib⁹ in q̄ꝫ tū est p salute anime. Si aūt litigant in simul tūc dyabolus habitat cū eis et regit eos. ⁊ infortunia accedunt. Nam vbi non est deus ibi nulla salus. Si alter ꝓiugū est malus ⁊ iracūdus. impatiēs. venenosus vt serpens. discors vt dyabolus in inferno tūc alter debet esse patiens. ⁊ deo offerre pa tientiam suam pro peccatis suis. ⁊ sic ille malus purgabit eū a peccatis suis. ⁊ erit hic dyabolus illius. vt in inferno alij dy/ aboli nullam potestatem in eo exerceant. quia scriptum est. Non punit deus bis in

idipm. Unñ etiã dñs dicit p ppheta. Afflixi te. s. in pñti. nõ affligã te vltra. s. i futuro Unñ sciẽdũ q mlieres habẽt voces lenes ⁊ ligãt collũ cũ peplis mollib⁹ in signum q dulciter rñdere debent suis iracũdis viris et tempare cũ mollib⁹ suis rñsis maliciã et iracundiã suo⁹ malo⁹ viro⁹. qz q̃dquid pba ⁊ honesta mlier sustinet a prauo marito suo patiẽter erit ei meritoriũ apud deũ. Mat. v. Gaudete in illa die qñ merces vestra copiosa est in celis. Nã q̃t plagas vel etiã mala ꝑba patiẽter sustinet tot coronas habebit. Si aũt est puersa ⁊ rebellis ⁊ iracũda ⁊ vir bonus ⁊ pi⁹: tũc ipa cũ demõib⁹ torq̃bitur in iferno. ⁊ vir bonus ⁊ pi⁹ regnãturus est cũ sanctis in celo. Nã est gue põdus sustinere mlierẽ litigiosam. Eccĩ. xxv Nõ est ira sup̃ irã mulieris. Si aũt ambo sunt in culpa: ⁊ ambo litigiosi ⁊ iracũdi ãbo dãnabunt. ⁊ dyabol⁹ hic habitat cũ eis ⁊ ipi in futuro habitabũt cũ eo in inferno: q̃ hic sil viuũt in mrimonio sic canis ⁊ cattus. gallus cum gallo. q̃ tñ qñq̃ mãsuescũt ex ꝓtinua cohabitatõe. ira q ⁊ postmoduz qñq̃ pacifice stãt. Sed illi q̃ suis rõe fruãtur. ⁊ q̃ suis sociale aĩal sit hõ. tñ p longum tps aliqñ. s. p tres vel q̃ttuor annos nõ possunt mãsuefieri nec addiscere pacifice viuere. Et sic qñ illi in mrimonio sil ꝓstituti litigãt de h̃ letant demones. qz nihil sil⁹ actib⁹ demonũ q̃ litigare. Et tales duraz vitã ducũt ⁊ infelices sunt h̃ ⁊ ĩ futuro. vñ puer. xvij. Melior est buccella sicca panis cũ gaudio q̃ dom⁹ plena victimis cũ iurgio. E Ultimo q̃ritur vtz vir pcutiens vel maledicẽs vxori sue peccet mortaliter. Rñdeo si causa correctõnis ẽ bona et iusta ⁊ tũc moderate eã pcusserit nõ peccat mortal. qz supior habet corrigere inferiorẽ. sed vir est caput mulieris. ⁊ nõ ecõuerso Unñ Bene. iij. dixit dñs ad euã. Sub ptã te viri eris ⁊ ipe dñabitur tibi. Unñ etiaz in decre. Marit⁹ debet vxori correctõem sue disciplinã ⁊ dilectõem. xxxv. q. vi. c. vlt. Si aũt marit⁹ ex vindicta ⁊ ira ⁊ sine causa iusta eã pcutit gũiter peccat. sicut illi q̃ cũ offensi sunt ab alĩs: sine in tabnis sine alias ⁊ nõ possunt se vindicare ĩ eis tũc vindictã talem inferũt suis vxoribus sine causa ⁊ gũiter in hoc deũ offendũt. Sil qñ maritus maledicit vxori sue ex ira ⁊ vindicta ⁊ etiã qñ mulier maledicit viro suo in occlto vel manifesto postq̃ eã pcusserit: ambo gũiter peccãt. Unñ apl's. i. Thoz. vi. Neq̃ maledici neq̃ rapa. reg. dei possi. vñ Ben. xxvij. Qui maledixerit tibi sit ille maledictus. Unñ exẽplũ q viri nõ debẽt maledicere pp̃ris vxoribus. nec ecõuerso vxor marito. Refert em Cesari⁹ in dyal. q q̃dam vir ex vindicta ⁊ ira dixerit vxori sue. vade in noĩe dyaboli. ⁊ dyabol⁹ statim eã intrauit ⁊ eã gũiter vexauit. de quo vir multũ cõtristatus fuit. ⁊ ampli⁹ se nũq̃ vxori vl alicui homi nec alicui creature maledicere pmisit. Terciũ qõ debẽt hãe in mrimonio ẽ q vnus nõ desinat ab alio. nec frangat fidelitatẽ ⁊ pmissum cõmittẽdo adulteriũ. q̃ autẽ magnũ pẽtm sit adulteriũ: ⁊ quõ puniẽt adulteri q̃e infra ꝓmone. lxxxv. D Quartũ qõ debẽt hãe ĩ mrimonio est q debent esse patiẽtes in laboribus. ut. s. vn⁹ iuuet aliũ vt iusta bona cũ suis laboribus acq̃rant ⁊ possid eãt. Jõ sil in iuuẽtute puenĩunt ut fortiter laborẽt p victualib⁹ ⁊ necessarĩis. ⁊ sic laborando bñdicti sunt a dño. Unñ ps. Labores manuũ tuaz qz mãducabis ⁊c. Jtẽ in educatõne filioz dñt esse patiẽtes ⁊ se mutuo iuuare. F Unñ q̃ rit vtz labor meritor⁹ sit quẽ pentes hñt cũ pueris. Rñdeo q sic dũmodo talis intẽtio sit in pentib⁹ q intẽdunt pueros nutrire ad honorẽ dei: ut boni fiũ xpi fiãt. ⁊ cuz ipi pentes sunt in gra: tũc oẽs labores q̃s habẽt cũ pueris cedunt eis ad meritũ. s. la ctãdo. balneãdo. portãdo ⁊ inuoluẽdo. leuãdo. cibãdo. vigilãdo. informãdo ⁊ corrigendo qñ delinquũt. ne deũ ampli⁹ offendãt. ista oĩa erũt eis meritoria. Sil ⁊ pr̃ q̃ sollicitudinẽ ⁊ laborẽ sustinz p vxore ⁊ pueris nutriẽdis. Oĩa talia fiũt sibi meritoria ad vitã eternã. Unñ apl's. Scim⁹ qñ diligẽtib⁹ deũ oĩa ⁊c. H Quitũ qõ debent hãe in matrimonio est tpantia ⁊ honestas in actu ꝓugali. Pro q̃ sciẽdũ q actus ꝓugalis sive matrimonialis fit p ser modos. Pmo fit causa plis ꝓcreãde ad cultũ dei. ⁊ h̃ est opus pietat ⁊ nullũ pẽtm. sz proti⁹ meritoriũ. Unñ gen. iij. dixit dñs ad adã ⁊ euã. Ꝛescite ⁊ multiplicami. Secõo fit cã reddẽdi ỏbitũ. ⁊ h̃ ẽ act⁹ iusticie. vñ apl's Uxori vir debitũ reddat. qz q̃libz ĩ mrimonio ꝓstitut⁹ tenet reddere debitũ cũ ab eo exigit p loco ⁊ tpe Et si h̃ ex ꝓcẽptu dimitteret gũiter peccaret. Et tali modo actus

XXV

matrimonialis. ſ. ad reddendū debitū p lo
co ⁊ tpe nullū eſt pctm: ſz poti⁹ meritoriū.
Tercio fit cauſa fornicatōis vitāde: nō i ſe
ſz in ipa ꝓiuge. ⁊ hic act⁹ etiā ē licit⁹ ⁊ nul/
lū pctm, nō tñ videt hꝫ rationē meriti. et
iſto mō pꝛes antiq vſi ſunt actu cōiugali
cū magno timoꝛe dei ⁊ cū magna mēt⁹ pu/
ritate ſolū intēdentes in eo diuini cult⁹ p
pagatōem. Quarto fit cauſa delectatōnis
⁊ tūc diſtinguit. qꝛ vel illā delectatōnez ex
ercēt affectu mꝛimoniali aut fornicario. ſi
mꝛimoniali. vtputa ſi delectatio ſtat infra
termīos mꝛimonij: ita q eā nō cognoſcerz
ſi vꝛoꝛ ei⁹ nō eſſet. ſic ſolū peccat venialr.
Si aūt fornicario. vtputa q affect⁹ dele/
ctatōis ⁊ ꝓcupiſcētie ferr extra termīoſ ma
trimonij. ita q eā cognoſcere vellet etiam
ſi vꝛoꝛ ei⁹ nō eſſet. tūc peccat moꝛtaliter. qꝛ
amoꝛ iſti⁹ delectatōis pponit ipi deo. Qui
to ꝓmittit actus mꝛimonial⁹ q ꝺꝛ impetu/
oſus. ⁊ eſt ille actus q ex ſola libidine pue
nīes metas honeſtatis ⁊ rōnis trāſcendit.
qꝺ fit pꝛimo faciēdo libidinē p meretricias
blādicias. aut cauſa explēde libidinis. ut
cum ꝺs vtit calidis ⁊ incētiuis vt potēti/
oꝛ fiat in actu: vl cū conat facere vt multū
appetat. tūc credo eū moꝛtaliꝛ peccare. xxx
ij. q. iij. Dꝛigo. Sexto cū ꝺ naturā vl vſū
naturalē cognoſcit vꝛoꝛē ſuā. ⁊ tūc moꝛta
liſſime peccat. qꝛ omne aīal naturā ſuā ſer/
uat. ſic etiā debet hō. Non em̄ debz hō eſſe
ſicut equ⁹ ⁊ mulus vel aliud aīal bꝛutum
Unū ps. Nolite fieri ſic equus ⁊ mul⁹ ꝛc.
Iſtud eſt maximū pctm̄ ita q pdicatoꝛ p/
pter ſui turpitudinē nō audet tale noīare.
imo inter oīes ſpecies luxurie ē peſſima.
Nam ꝺnq ſunt ſpecies luxurie. ſ. ſimplex
fornicatio. ſtupꝛū. adulteriū. inceſt⁹ ⁊ pec/
catū ꝺ naturā. qꝺ ē peſſimū pctz. vñ Hꝛe.
Grauiſſime peccāt adulteri. ſz ḡuius ince
ſtuoſi. et oēs trāſcendūt ꝺ naturā delinq̄n
tes. Aug⁹. Valde deteſtabile eſſet q mlier
eſſet armata gladio ⁊ vir fuſo. Iſtud pctm
clamat i celū. ppter ſui enoꝛmitatē. ⁊ ē ma/
ius q̄s ſi ꝺs cū. ppꝛia matre peccaret. vnde
caute ē de iſto pcto loq̄ndū ne ꝺs in ß ſcan
dalizetur. Et de illo vicio q̄re infra fm̄oe
lxxxv. R ℔ Itē ſciendū q ꝺnq ſunt
tpa in qb⁹ ab actu mꝛimoniali abſtinēduz
eſt Primū. eſt tpus q̄ꝺrageſimale añ pa
ſca. qꝛ tūc legit in capite ieiunij. Egrediat
ſpōſus de cubili ſuo. ⁊ ſpōſa de thalamo
ſuo. Unū etiā ꝺꝛ in decre. Cōiuges ꝺtineāt
tpe penitētie. xxxiij. q. iiij. Si aūt. Et me
rito qꝛ ſicut ꝺs ieiunat a cibo coꝛpali. ſic
etiā debz ſe abſtinere a delectatiōe carnali.
vñ vt ipi pctōꝛi a deo dimittat qꝺ illicite
ꝺ deū p totū annū viuēdo ꝓmiſit. p illꝺ ſa
crū tps ſibi etiā abſtrahere debz licita Unū
etiā Beꝛ. i fm̄oe de ſctificatōe ieiunij. Hā
in eo q ab ipis licitis abſtinem⁹: ea nob il
licita ꝺdonanꝺ q pꝛi⁹ ꝓmiſimuſ. vñ Amb⁹.
Null⁹ oīno in q̄ꝺrageſima vꝛoꝛi ſue ante
octauas paſce iūgat Scōm tps ē q̄ttu/
oꝛ tpm ⁊ dies rogationū. qꝛ tūc rogat ſcta
eccl̄ia p magnis ⁊ arduis cauſis. Primo
rogat deū ut bella ſedet q̄ in vere freq̄nter
incipiūt. Scōo vt teneres fructꝰ deꝰ nob
ꝓſuet ⁊ multiplicet. Tercio ut ad receptio
nē ſpūſſancti habilitemur. Aug. Tpe pꝛo
ceſſiōiſ ⁊ ieiunioꝛ nō licz ꝓiugib⁹ ꝓuenire
qꝛ tūc a licitis abſtinēdū eſt vt facili⁹ ipe/
tret qꝺ poſtulat J Terciū ē tps ſacro
rū diez⁹ ⁊ noctiū. Unū gre. in li. dyal. dicit.
q q̄ꝺā legitima a viro ſuo in ſabbato ꝺ no
cte cognita. cū die dñico pceſſiōi ſe ꝓiuge/
ret a dyabolo arripiebat coꝛā oīni ppl⁹o. ⁊
multū toꝛq̄bat ⁊ verabat ab eo. Quar/
tū eſt tps infirmitat⁹ femiaꝝ. i. tpe mēſtrui.
qꝛ vt dicit Hiero. ſepe tūc ꝓcip iunt pueri
mēbris ꝓdēnati vel lepꝛoſi. ⁊ i illis tūc pa
tebūt pctā pentiū. Unū etiā ꝺꝛ i decre. Uxꝛ
oꝛ nō ꝺz cognoſci tpe mēſtrui. vel añ puri/
ficatōez puerpij. di. v. ad ei⁹ Quītū ē tē
pus p̄gnatōiſ. ſ. q̄n mulier ē vicina partui
⁊ infra dies purificatōis. Unū q̄it vtꝝ li/
ceat debitū reddere vl exigere tpe p̄gnatō
nis. Rñdeo fm Petꝝ. Si eſſe pt ſine picu
lo aboꝛſus reddi pt. etiā ſine pctō moꝛtali
exigi poteſt. qꝛ vſus matrimonij nō tm̄ in
officiū eſt ſed etiā in remediū. Si ꝺo eſſet
piculum puero in vtero exiſtēti. nō debet
exigi nec reddi. qꝛ in matrimonio pꝛincipa
liter inſtitutio eſt pl⁹ in officiū q̄ꝺ in reme/
diū. Similiter poſt partū. i. ante purifica
tōem nō licet eos cōuenire Unū Aug. Si
quis mulieri cōmiſcetur in puerpio pecca
tū valde magnū ꝓpetrat. qꝛ mulieres q̄nq̄
et hoc nō pariunt amplius. qꝛ ſemen viri
cū ſemine mulieris ſanguine mixto moꝛti
ficat. ⁊ hoc maxime cōtingit ſi infra decem
dies cōueniunt. O quot pueri ſic negligū
tur. de quibus parētes tales reddituri ſūt
ratōem. Et valde abſurdum eſt q homies

ratōnales ꝫ tpus nō ꝺuāt .cū bestie irrationales illud ꝺuāt. Unꝰ arist.li.ij. de aialibꝫ dic. Femina elephātis impgnata a mascu lo oīno nō tāgit ⁊ post partū q̄escit p trien niū. Idē. Nullū anīal post ꝯceptū fetū admittit coitū p̄ter mlierē ⁊ equā. Unꝰ etiam dicit Aug. q̄ q̄ tpa p̄dicta nō ꝺuāt q̄ tūc tales pueri q̄ tūc ꝯcipiunt efficient epilētici. ceci. claudi. surdi ⁊ stulti. ⁊ tūc patebūt peccata pentū istoꝝ in pueꝝ. Queritꝫ vtꝝ peccēt ꝯiuges exigēdo vel reddēdo debitū i solēnitatibꝫ et ieiunijs. Rñdeo ꝺm Ray. Exactus ꝺz reddere nisi caute ⁊ sine pclo possit differre. Exigere tñ nō ꝺz in p̄dictꝭ tpibꝫ .i. Choꝛ. vij. Nolite fraudare inuicez nisi forte ad tps de ꝯsensu vt vacetis oratōni. Nam p ꝺies pcessiōis ⁊ ieiunioꝝ ꝯuenire nō debēt. q̄ etiā a licitis abstinēdū est vt facilꝰ impetrari possit qꝺ postulat. xxxiij. q. iij. Xp̄iano. Itē ꝺr de ꝺiebꝫ festiuis. xxxiij q. iij. Quotiēscūq̄. Itaq̄ q̄ reddit illis tpibus nō peccat: ꝛ q̄ exigit aliq̄ infirmitate. vtputa ꝯcupiscētia ducꝰ. sine ꝯtēptu tpis sacri seu ecclīastice exhortatōis vl ordinatōis venialiter tm̄ peccat. Cōcoꝛdat cum his sctūs Tho. Sed ex istis elici p̄t q̄ q̄ ptinaciter vel ex ꝯtēptu tpis sacri vel ordinatōis ecclie exigit debitū peccat mortaliꝛ Sz nō ille q̄ reddit debitū: cū tñ potiꝰ ⁊ libentiꝰ ob reuerētiā dei ⁊ sctōꝝ abstineret. Ergo acriter arguēdi sunt illi ptinaces et obstinati qui temere exigūt debitū illis ꝺiebus sine oīmi timoꝛe dei. Sextū est q̄ debēt sibīnuicē esse fideles in tpalibꝫ. Ambo eñ debēt esse dñi suaꝝ rerū exēplo apl̄oꝝ xp̄i. de q̄bꝫ legit Act. ij. Et erāt illi oīa ꝯmunia. Itē sic angeli in celo hñt oīa communia. sic ⁊ illi in mr̄imonio ꝯstituti dñt hꝫe oīa ꝯmunia. q̄ sicut xp̄s dic i euāgelio Mat. xix. Jā nō sunt duo ꝛz vna caro. scz vir ⁊ vxor. Nō g̃ tpalia inter ipos dñt esse diuisa. Cōtra ꝫ faciūt ille mlieres q̄ furāt viris suis. ⁊ illa sic furata expēdunt. s. in superbia vt in peplis ⁊ in cingul. et in alijs ornatibꝫ. Et q̄ñ ipe vir est in remotꝭ p̄tibus: scz in mercātijs vel in alijs suis negocijs: tūc ipa vxoꝛ in domo interest ꝯuiuijs K Circa qꝺ q̄rit vtꝝ mortaliꝛ peccet vxoꝛ furādo aliq̄ꝺ marito suo. Rñdeo si mlier expēdit illud ad aliqꝺ opus peccādi. sic si daret vni ꝫ causa alliciēdi eū ad turpē actuꝫ sic peccaret mortaliter. Et ille q̄ sic recipit talia munuscula ꝓpter talē turpē actū a tali muliere teneꝫ in foꝛo cōsciētie restituere marito ipius mulieris. Et ꝺ hoc faciūt illi mariti q̄ pludunt bona sua vel in tabnis se inebriāt: ⁊ sic male expendūt bona sua ꝺ q̄bus vxoꝛ cū pueris suis viuere deberet. Sed nō sic faciēdū est pbo ⁊ honesto ⁊ discreto viro. sed ꝺz secū ferre vinū vel aliqꝺ simile ad domū ⁊ bibere cū vxoꝛe sua pꝛopria. et post ꝫ regtiari deo oīpotēti q̄ eū sic potauit ⁊ cibauit. Itē reph̄endi sunt illi parci viri q̄ recludūt oīa bona sua ab vxoꝛibꝫ suis. nullā eis ptātē pmittētes tanq̄ sint ancille vel famule domꝰ. Hoc illi solūmodo facere deberēt qui hñt vxores tales q̃les. ne hꝫent occasiōes malefaciendi. Sed q̄ ꝓbas ⁊ honestas ⁊ deū oīpotentez timētes ⁊ ꝓbatas vxoꝛes habēt. illis ñ est faciēda talis reclusio ℒ Unde q̄ritur si talis ꝓba ⁊ cōsciētiosa mlier aliq̄ꝺ furat tali parco viro suo. an etiam ḡuiter peccet. Rñdeo si ipa vxoꝛ illa bona furata vtiliter expēdit. s. ad vtilitatē domꝰ sue vel alias ad dei oīpotētis honoꝛē. nō optz eā cōsciam hꝫe in hoc si aliq̄ꝺ furat. qꝺ tñ nō est notabile nec infert dānū notabile ipi marito. Septimū qꝺ dñt hꝫe illi q̄ sunt i matrimonio est debita ⁊ honesta educatio filioꝝ. ut eos ad bonū ⁊ ad ꝟtutes instruāt. ⁊ si q̃ñq̄ excedūt q̄ eos coꝛrigāt. De ꝫ q̃re ante ꝺmōe. xxiij. ℒ. Et videāt sigñter q̄ substas res ipis filijs relinq̃nt. Hā q̄ iniustas res ipis filijs relinquūt. nō solū damnant seipos: sed etiā heredes cū filijs ⁊ filiabꝫ q̄ sciēter illas res iniustas possidēt M Unꝰ Arnoldꝰ in narratoꝛio suo dic. q̄ fuit miles q̄ꝺam satis bone ⁊ honeste vite. q̄ infirmatꝰ obijt. Et q̄ꝺam hō raptꝰ in extasi vidit eūdē militē stātē in q̄ꝺā scala i inferno locata. ⁊ q̄siuit ab eo cur i talibꝫ penis staret. cū tñ libēter ieiunaꝛet: oꝛaꝛet ⁊ laudabile testamētū post se reliq̄ꝛet. Rñdit q̄ solū ꝓpter aliq̄ bōa q̄ ab antiq̄s pentibꝫ et sent ab eccl̄ia ꝓchiali alienata p̄ suos añ cessoꝛes. ⁊ q̄ illa bona eccl̄esie nō restituit ꝛz ea sciēter possedit: idcirco dānatꝰ esset: et decimus in oꝛdine in hāc scalā locatꝰ. Et addidit. q̄tquot de pentela mea illa bona sciēter possidēt ad hāc scalam pueniēt: vbi nulla est redēptio sed eterna dānatio

De eadem dñica Ser. xxvi

Quare aliqbꝫ pspe ñ succedit i mr̄imonio

XXVI

Nptie facte sūt in chana galilee: ⁊ erat mr̄ ihu ibi Uocatus est aūt ihus ⁊ discipuli ei⁹ ad nuptias. Joh. ij. Exq̄ euāgeliū hodiernū mētiōem facit de mr̄imonio ⁊ nuptijs in q̄b⁹ de⁹ ⁊ hō xp̄s ihs saluator nr̄ cū btā ⁊ginе maria mr̄e sua p̄ntialiter existēs cū vinū deficeret aquā in ser hydrijs xp̄s ihs in vinū puertit. Unde Beda. Discūbente ad nuptias dño vinū defecit ut vino meliori p ipm facto ob mr̄is honorē ⁊ sponsi ꝯsolatiōem manifestaret gl'ia latētis dei in hoīe. Unde sic iā in p̄cedēti sermōe dictū est quō se hr̄e debeant q̄ sunt in mr̄imonio cōstituti vt eternā beatitudinē ꝓmereri valeant. sic in p̄senti ꝼmōe dicēdū ē q̄re aliq̄bus nō bñ succedit i mr̄imonio cōstituto. ℍ Pro q̄ sciendū q⁹ huiꝰ octo sunt cause. Prima causa ē qñ q̄s ꝯbit mr̄imoniū ñ habēs rectā intētiōem. Sz di. q̄ est recta intentio vel causa mr̄imonij. Rndeo q⁹ mr̄imoniū q̄druplici de causa vel intētiōe hoies ꝯbūt quaꝝ tres sunt cause licite ⁊ bone. sz q̄rta est mala ⁊ dyabolica. Primi cōtrahūt causa plis. ⁊ illa intētio est bona. ⁊ dz esse principalioꝝ. Unde Beñ. i. Crescite ⁊ multiplicamini. Et etiā dr̄ in decre. Mr̄imonij p̄ma causa debet esse intētio plis. xx xij. q. ij. pudor. Scdi ꝯbūt ꝓpter solaciū ⁊ adiutoriū tm̄ sine ꝯmixtione corporꝫ. sic maria et Joseph cōtraxerūt mr̄imoniū. ⁊ ista intentio etiā bona ē. Tercij cōtrahūt ꝓpter remedium. vt q̄ naturaliꝫ incliati sunt ad luxuriā: ⁊ nolūt caste viuere. illi p̄nt cōtrahere mr̄imoniū ꝓpter pctm̄ luxurie vitādū. Hā q̄tiēs extra mr̄imoniū actū luxurie ꝓpetrāt totiēs mortaliter peccāt. Unde ap'lus. Propter fornicatiōem supple vitādā vnusq̄sq⁹ habeat suā vxorē. Itē dicit. Deli⁹ est nubere q̄s vri. Hic notaꝫ infidelitas puerorꝫ ⁊ heredū. q̄ qñq⁹ dissuadent pentib⁹ ne cōtrahāt. ne ipi tpalibus reb⁹ p̄uenīt. cū tm̄ sciūt q⁹ pentes nolūt caste viuere. nec intēdunt ꝙuare statū viduitatis sue. tales puerī peccāt mortaliꝫ. qz plus diligūt illa tēpalia q̄s aīas pentū suoꝝ. ⁊ pot⁹ volūt q⁹ patrēs multa pcta mortalia faciāt. q̄s priua illis bonis tpalibus. Et stult⁹ est p̄ ille q̄ scit se nō posse caste viuere. ⁊ tm̄ nō vult ꝓpter pueros cōtrahere mr̄imoniū. q̄d ei tibi. pficit q⁹ in inferno eternaliꝫ cruciat⁹ ꝓpter pueros tuos ℗ Uñ legit exēplū de q̄dā diuite qui multas res iniuste⁊ possedit. ⁊ volēs expiri fidelitatē filij sui petiuit ab eo vt amore ip̄i⁹ digitū suū ad ignē poneret donec vnū solū Aue maria gr̄a ꝛc̄ diceret. ut sic ꝯgnoscere posset vtrū eū p̄ne diligeret. ⁊ filiꝰ cepit ꝑ attēptare. ⁊ q̄ cito ardorē ignis sensit digitū retrahebat dicens ad p̄ez. q̄d te ꝑ iuuaret q⁹ totū corpꝰ meū cremaret. ⁊ p̄ ad filiū. q̄d tūc te iuuaret q⁹ ꝓpter te eternaliter dānaret. ⁊ sic oīa iniusta restituit: ⁊ vitam in bono finiuit. Quarti ꝓtrahūt causa satiāde libidīs. nec deū p̄tendūt nec salutē ꝓpriā. nec ples. sed solū ut sue libidini satisfaciāt. ⁊ cū illis est dyabol⁹. Unde dixit angel⁹ Raphael vt hr̄ Thob. vi. Qui ita ꝯiugia suscipiūt vt deū a sua mēte excludāt ⁊ sue libidī vacēt sicut equ⁹ ⁊ mulus sup hos demones hñt ptātem. Et talib⁹ q̄ sic causa libidīs ꝓtrahūt vir bñ succedit i mr̄imonio. vt hr̄ i decre. Uir bono pagunt exitu q̄ malo inchoata sunt p̄cipio. di. lxi. miramur. Ergo q̄ cunq⁹ in mr̄imonio ꝓstitutus tali intētiōe cōtraxisset: cōfiteri deberz vt sic deū placaret. ut de⁹ plagā iracūdie sue ab eo auerteret. Et sic ē dicēdū de alijs pūctis infra positis vbi q̄s se reū iuenerit Scda cā ē qñ q̄s nō assumit sibi parē i mr̄imoniū. sic qñ nobil' ducit ignobilē. iuuenis antiquā. diues paupez i mr̄imoniū. ⁊ illi qñq⁹ raro cōcordāt ꝓpt̄ ineq̄litatē. g̃ q̄libz dz sibi assūere similē. Uñ aris. i. ō ge. ⁊ cor. Sibia se bñ cōpatiūt. Uñ sciēdū i illo casu qñ iuuenis dz ꝯbere cū sene. tūc meli⁹ ē q⁹ senex vir ꝯbat cū mliere iuueni q̄s econuerso. ⁊ ꝑ ꝓpt̄ plem Et tal' mlz honorare dz maritū ꝓpt̄ senīū. exēplo btē ⁊gīs q̄ ioseph ātiquū ⁊ paupez lignisabz hōrauit. nc eū ꝓpt̄ senīū ōsperit ℗ Tercia cā ē qñ q̄s cū illa ꝯbit q̄ ⁊gīta tē deo vouit. qz tūc ipa spōsa xp̄i effecta ē quē p̄elegit p oīb⁹ marit⁹. ⁊ mō spnit ip̄z. s. ihm marie filiū. quē tm̄ añ p̄elegit. q̄ ec ea i nllo offēdit. sz ei oīa bona fec. Insup ipse ē pulcerrim⁹: ditissim⁹. potētissim⁹. māsuetissim⁹ ꝛc̄. Et sic xp̄s qñz pmittit q⁹ tal' ⁊go q̄ sibi ifringit votū. pmissū hēbit vix iracūdū. difformē. litigiosū. ebosū. luxoriosū ⁊ blasphemū. ⁊ ꝑ ei i penā cōtigit. qz spnit ihm xp̄z p̄ssimū. mitissimū. pulcrimū. iocūdissimū ⁊ mirificordissimū ꝛc̄. Itē sciēdū q⁹ q̄ sciēt ꝯbit cū tali ⁊gie q̄ ⁊gitatē xp̄o vouit

peccat mortaliter. ꝛ oēs q̄ dant ꝓsiliū auxi
liū vel fauorē ad ꝫ sciēter ptícipes erūt illi
us criminis. Quarta causa est qñ q̄s cō
trahit tpe interdicti. vt habet. xxxiij. q. iij.
Nō optet. ℣ Pro q̄ sciēdū q̄ tria sūt
tpa in anno in q̄bꝫ phibitū ē nuptias cele
brare: Primū est a dñica prima aduēt⁹ dñi
vsq; ad octauas epiphanie. Scōm ē a se/
ptuagesima vsq; ad octauas pasce. Terci
um est a tribꝫ diebꝫ añ ascēsionem dñi vsq;
ad octauas pēthecostes. Qui aūt ꝫ̄ fac
peccat mortaliter si ꝫ facit ex ꝓtēptu ꝛ sine
dispensatōe. Et q̄ nō ꝑt decanus in ꝫ di/
spēsare ꝑm ius canonicū. ꝯ m'to min⁹ ple/
banus Quīta causa est qñ q̄s ꝫ̄bit cum
vna q̄ vez mr̄imoniū p ꝙba de pñti cōtra
xit cū alio. ꝛ sibi negauit. ꝛ p iuramētū fal/
sum ꝫ confirmauit. ꝛ hoc est valde magnum
pctm̄. ꝛ tales in piculosissimo statu existūt
Qō tribꝫ modis ꝓbat. Prīo q̄ q̄tiēs actuz
mr̄imoniū faciūt totiēs adulteriū ꝓmittūt
saltē q̄ sciēter sic cōtraxerūt. Scō q̄ oēs
pueri de ipis nati sunt spuriꝫ ꝛ illegitimi.
Tercio q̄ talis ꝑsona nunq̄ ꝑt absolui a
pctis suis nisi in articulo mortis. q̄ occulte
cū aliq̄ vez matrimoniū ꝓtraxit. ꝛ postmo
dū negauit ꝛ aliū duxit. īmo Buil. dicit q̄
talis ꝓpellēd⁹ est ad primā redire. Et in si
gnū hui⁹ clādestina mr̄imonia sunt ab ec
clesia phibita. ℟ Pro q̄ sciēdū ꝑm do
ctores q̄ clādestina mr̄imonia duobꝫ mo/
dis fiūt. Uno mō cū q̄s occulte ꝛ sine pñ/
tia testiū ꝫ̄bit. ita vt exinde legitima ꝓba/
tio nō appareat. Ergo spōsalia nō debent
ꝫ̄bi in stabulo vel ī horreo vl' ī alio loco oc
culto. īmo qui sic mr̄imoniū ꝓmiserūt oc/
culte ꝛ sine testibꝫ ꝓfiteri debēt ꝛ penitere.
Alio mō dicunt clādestina cū sine solēnita
tibus cōsuetis in facie eccl'ie cōtrahūt. Jō
aūt clādestina cōiugia phibent. q̄ si clā ꝫ
bentes discordes fierēt ꝛ cohabitare sibīn
uicē nollent: eccl'ia eos cōpellere ad cohabi
tādū neq̄ret. Ex his ptz q̄ piculosum ē cō
trahere cū illa ꝑsona q̄ illi peierauerit cū q̄
añ mr̄imoniū ꝫ̄rit. Sexta causa qñ vx
ores ducūt cum rebꝫ iniustis vel ecōuerso
ipa maritū vsuraziū vel alias possidentes
sciēter res iniustas. S Pro q̄ sciēdū
q̄ q̄ndam ꝓsuetudo fuit qñ q̄s filiā suā de
spōsare voluit. tūc pricipaliter tria inter/
rogauit. Prīo vtr̄ de bonis ꝛ honestꝫ pen
tibꝫ natus essꝫ spōsus ille. Scō vtrū ille
spōsus esset virtuosus vel vicios⁹. s. hūil'
vel superbꝫ. irat⁹ vl' māsuet⁹. vtr̄ luso⁹ vl' po
tato⁹. blasphem⁹. mēdax vl' verax. an timo
rē dñi p oculis hꝫet ieiunādo diebꝫ ieiuni/
oz ꝛ festa celebrādo. Tercio quō bona do
talia lucrata essent iuste aut iniuste. Sic si
mili mō cū q̄s filiā alicui⁹ ī mr̄imoniū du
cere debuit. ille etiā tria diligēter ī terroga/
uit. ꝛ signter interrogauit q̄les ꝓditōes mr̄
illius filie haberꝫ. an esset ꝛacūda: benīuo
la vel cōsciētiosa. ꝛ sic de alīs. Nā filie cōi
ter imitant⁹ mores mr̄is sue siue in bono si
ue in malo. Sꝫ heu iā mal⁹ modus ī mōdo
ꝛoleuit. sic q̄ aliq̄ hoies vēdūt pueros suos
tāq̄ magōes vēdūt eq̄s nihil q̄rētes nisi di
uitias. ut dicēdo. Jnq̄ tū dabis filio tuo.
ego intm̄ dabo filie mee. nō em̄ q̄rūt quō il
la bona lucrata sunt. sꝫ solūmodo q̄rūt in
q̄ tū habeat dare. Sed sciēdū q̄ q̄cūq; fili
am suā ds̄pōsat vni vsurario sciēter. tradit
illā filiā cū oīb⁹ suis heredib⁹ ad eternā dā
natōem. dum saltē ist̄as iniust̄as res scien
ter postmodū possederit. Un̄ diues port⁹
deberet tradere filiā suā paupi mechanico
q̄ de iustis laboribꝫ suis nutrimēta habe/
ret q̄ꝫ tali diuiti q̄ sic iniust̄as res male ac
q̄sitas possideret. ꝑs. Deli⁹ ē modicuz iu
sto sup diuitias pēto⁹ multas. Nā cuz q̄l
pricipaliter q̄rit deū ꝛ iust̄as res: tūc deus
erit cū eo ꝛ ꝑspabit. ꝑs. Nunq̄ vidi iustū
derelictū ꝛc. Sed qñ q̄s pricipal⁹ q̄rit di
uitias q̄liter cūq; lucratas. tūc ex pmissōe
diuīa talis habebit pl'a infortūia. sic q̄ qñ
q̄ de magnis diuitꝫs ī breui ad pauptatē
deueniet T Septima causa ē qñ q̄s
ꝫ̄bit mr̄imoniū cū illa cui⁹ ꝓsanguineā añ
ꝓgnouit. Et ꝫ est valde piculosū. Un̄ ōz ī
li. iiij. decretaliū. ti. xxij. In ꝓiugē nō pōt
hre illā cuius cōsanguineā añ ꝓgnit. extra
de ꝑsum. Et rō est illa. q̄ affinitas tā p for
nicaziā q̄ꝫ p legitimā copulā ꝫ̄bit. vt habet
xxxv. q. iij. Nec etiā. Si aūt in mr̄imonio
exist̄ens peccat cū cōsanguinea vxoris sue
tūc pdit ius petēdi debitū. Sil' intelligē
dū est de vxore q̄ peccauit cū ꝓsanguineo
mariti sui añ mr̄imoniū vel ī mr̄imonio.
Et tales indigēt sano ꝓsilio alicui⁹ lr̄ati ꝛ
ꝓsciētiosi viri quō se regere debeāt: dūmō
occultū est factū. Et illa ꝑsona siue sit vir
siue ml're q̄ ignorat nō nocet. sꝫ videat sibi
illa ꝑsona q̄ culpabilis est Octaua cā est
dū q̄s ꝫ̄bit mr̄imoniū in pēto mortali. nā

XXVII

ante inchoatõem nuptiaꝝ ſpõſus ⁊ ſpõſa diu deberẽt ſe ꝓpare p ꝓtritõem ⁊ ꝓfeſſiõez vt digne ꝑ ſacrm inchoarẽt ⁊ ſuſciperent. Nã mrimoniũ eſt tã bñ ſacrm ſic euchariſtia. g̃ ſicut hoies ſe ꝓparãt tpe paſce ad ꝓceptõem eucharistie. ſic ⁊ inchoatiõez mri monij dz ꝓcedere digna ꝓparatio. Et ratõ hui⁹ eſt. qz q̃cunqz vnũ de ſeptẽ ſacramẽtis recipit in pctõ mortali peccat mortaliter. vt patet di. xl. Multi. ⁊. xi. q. iij. Audi. Similiter ſacerdos q̃ ꝓrigit aliqꝺ ſacrm in pctõ mortali peccat mortaliter. Itẽ nota q̃ mrimoniũ eſt deuote inchoadũ ⁊ cũ timore dñi. Unde Thob. vi. dixit angel⁹ Raphael ad Thobiã iuniorẽ. Accipias virginẽ tuã cũ timore dñi amore filioꝝ magis q̃ libidine duct⁹. Et cũ matrimoniũ inchoatur tũc ꝑ tres dies ⁊ noctes dñt ſe ꝓtinere ab actu mrimoniali. Et ꝺ docuit angelus Raphael thobiã iuniorẽ qñ debuit ꝺhere mrimoniũ cũ Sara ꝙgine dicẽs. Cũqz ingreſſus fueris ad ꝙginẽ tuã ꝑ tres dies cõtinẽs eſto ab ea. Sic parẽtes dñt informare filios ſuos ⁊ filias qñ dñt ꝺhere mrimoniũ. ſicut angel⁹ Raphael docuit Thobiã iuniorẽ ⁊ Sarã. ⁊ ꝺ erit valde bonum matrimoniũ ⁊ deo valde acceptũ. cũqz. ſ. deuz in ꝺ honorant ſubtrahẽdo ſibi illã delectatiõem ob reuerẽtiã dei ꝑ triduũ. Et ſi non volũt ſe abſtinere ꝑ triduũ. tũc tñ ad min⁹ ꝑ vnã noctẽ ſe abſtineãt. Unde dr in decretis Cõiuges debẽt ſe prima nocte ꝓtinere ꝓpter reuerẽtiã ſacri. di. xciij. ſpõſus. Item nuptie celebrãde ſunt cũ bonis ⁊ honeſtis ꝑſonis ⁊ deuotis. Et ad quiuiũ nuptiarũ inuitãdi ſunt etiã paupes ceci ⁊ claudi vt intercedãt ꝓ ſpõſo ⁊ ſpõſa. Tũc xps mutabit aquã in vinũ. id ẽ vitã bãc inſipidã in leticiã celeſtẽ. Unde dicit in euãgel. Nuptie facte ſunt in chana galilee. ⁊ erat mr ihu. et ꝺ fit in paupibꝫ. Unde dicit xps de paupibꝫ Qui vos recipit me recipit. q̃ vos ſpnit me ſpernit. Doc iſti nõ attẽdũt q̃ paupes de domo expellũt ⁊ foris ianuã ſtare ꝓmittũt ⁊ ꝑſonas inhoneſtas. ſ. fiſtulatores. phidicines ⁊ tubicines introducũt. xps em̃ dicit in euãg. Lu. xiiij. Cũ facis quiuiũ tuũ voca paupes ihu. Et ſi pauperes ꝙſecundãtur intrare: tũc dicit xpus. Cõpelle intrare. Sed heu iã oppoſitũ fit a ꝑlibꝫ q̃ ꝓpellũt paupes ad manendũ foris. Ultimo ſciendũ q̃ iſti q̃ in pctõ mortali mrimonium ꝺhũt: ⁊ nuptias ſine timore dei inchoãt cũ fiſtulis tubis ⁊ hiſtriõibꝫ. ⁊ qõ pei⁹ eſt qui ad ꝓtriũ vadũt ⁊ chorizãt. colla ⁊ capita ſua denudãt. ⁊ coꝛp⁹ ſuũ cũ veſtibꝫ ſuꝑbis ⁊ cingulis deauratis. cũ manicis ⁊ caudis lõgis ornãt. ⁊ aĩas aſpicientiũ inflãmant ⁊ ſauciãt p malas ꝓcupiſcẽtias ſ guiter peccãt ⁊ in talibꝫ nuptiꝫs nõ eſt xps ꝑſens. ſic fuit ꝑſens in nuptiꝫs i chana galilee. Et ſic qñ qz tales ꝓtrahẽtes habebũt infortunia i penam ſuoꝝ pctõꝝ. qz ſe ante nõ ꝑpauerunt ad nuptias ſalubriter inchoãdas U

Nota exẽplũ bonũ ꝺ q̃dã ruſtico i mrimonio ꝓſtituto. Legit in collatõibꝫ patꝝ. lib. xij. q cũ q̃dam adduxiſſz ad abbatẽ Johãnẽ viz magne ſctitatis ⁊ etiã miracul' illuſtratũ: hoiem habẽtẽ demonẽ ferociſſimuz adiuratus ab eo noluit exire ſz ei⁹ ꝙba ꝓtẽpſit. Adueniẽte ꝙ q̃dam ruſtico in habitu ſeculari agricola exiſtente: q̃ primicias fructuũ ſuoꝝ monachis deportabat. territus demon ad ei⁹ aduẽtũ fugit. nec auſus fuit ei⁹ ꝑſentiã ſuſtinere. Hic adiuratus a btõ Johe vt ei vitã ſuã diceret. hic licz iuitus dixit q esſet hõ agricola: q̃ nũqz ꝓponere conſueuerat fruct⁹ laboris ſui q̃n prius plene dediſſet decimas ⁊ primicias. ⁊ q nũqz deduxiſſet boues ꝑ ꝓſiniũ aliene culture. niſi pri⁹ ligaſſet ora eoꝝ. ne alijs nocumẽtũ inferrẽt. ⁊ q nunqz iret ad agriculturaz niſi pri⁹ iret ad eccliaz gras referẽs omniũ bonoꝝ largitori. ⁊ idẽ ſp faciebat dũ de ſero redibat. Et adiũxit q cũ eſſet puer ⁊ volebat monach⁹ fieri fuit ꝑuẽtus a pentib⁹. q̃ vroꝛe ſibi dederũt. qua ſuſcepta in ꝙginitate ꝑmanẽs eã ꝙginẽ cuſtodiuit deo vſqz ad mortẽ. Quod audiẽs Johes admiranſ gras deo egit

Dñica ſcda poſt octauas epiphanie.

Sermo xxvij

Cum deſcẽdiſſz

Ihs de mõte ſecute ſunt euz ⁊c. Mat. viij. Sciẽdũ q̃ Haymo dicit. Mõs in q̃ deus ſedet celũ intelligit. Hic eſt mons de q̃ ps. dicit. Mons dei. i. celũ mõs pinguis. i. omni felicitate plenus. Hic eſt mons in quo bñplacitũ ẽ deo ihabitare. Sed q̃n dñs in celo ſedit nõdũ humanatus. habitauit lucẽ inacceſſibilem. ⁊ tũc nullus hoim euz ſeq̃ potuit. At ꝙ dũ de mõte ſue diuitatis deſcẽdiſſet ⁊ hũani-

tatis nře defectus assumpsisz magna turba secuta ē eū. Ergo dic Math. Cū descē disset ihs de mōte ⁊c. Uñ in pñti ꝓmōe dicendū ē de hūane nature defectib⁹ q̄s xp̄s assumpsit cū ꝓpter nos i hūc mūdū venit. ¶ Pro q̄ sciendū q⁹ duodecim sūt defectus ꝓmūes oīb⁹ hoīb⁹. q̄z xp̄s decē assumpsit. Prim⁹ defect⁹ est pati frig⁹. ⁊ iste defectus ē cōis oīb⁹ hoīb⁹. Jstū defectū habuit xp̄s i primordio sue natiuitat⁹. Nā nat⁹ fuit in media nocte. i medio hyeme. ⁊ i frigido stabulo. ⁊ vilib⁹ pānis inuolut⁹. ⁊ i p⁹sepio reclinat⁹. ⁊ añ bouē ⁊ azinū collocatus. Nō i calida stuba vl̄ in calido balneo posit⁹. sz frig⁹ sustinuit. Jn q̄ oñdit magna pauptas xp̄i. vñ. ij. Chor. viij. Scitis gr̄i am dñi nr̄i ihu xp̄i q̄m ꝓpter nos egen⁹ factus ē cū essz dines: vt illi⁹ inopia diuites essem⁹ supplei spūalib⁹ ⁊ eternis. Adeo ei paup fuit xp̄s vt vbi caput suū reclinaret nō habuit. Mat. viij. Vulpes foueas hñt ⁊c. Ber. Magna pauptas. fili⁹ pastor⁹ na scit ⁊ ei cussin⁹ de plumis substernit. filius aūt dei nascit ⁊ ad duz p⁹sepiū reclinat. Ergo q̄tiens cūq̄z sustinet aliq̄d frig⁹ illud xp̄o offeras ⁊ remēorare nuditatē illā quā ipse habuit i natiuitate sua. Scōs defectus est sustinere calorē. Dic defect⁹ ꝓmūis est oīb⁹ hoīb⁹. nā sicut in hyeme patimur frigus. sic ⁊ i estate patimur calores. ⁊ ecce illū defectū xp̄s habuit i vltima die vite sue q̄n ad calorē solis tpe meridiano i crucē patibulo suspēsus fuit. ps. Arūit tāq̄z testa ⁊c. ¶ Terci⁹ defect⁹ est fames. ℔ defect⁹ ec ꝓmunis est oīb⁹ hoīb⁹. tā diuitib⁹ q̄z paupib⁹. q⁹ postq̄z satiati sunt postmodū i bre ui itez esuriūt. Hūc defectū xp̄us habuit q̄n q̄dragīta dieb⁹ ieiunauit: ⁊ post esuriit. q̄n dyabol⁹ ei dixit. Si fili⁹ dei es dic ut lapides isti panes fiāt. Jtē prima die post diē palmaz q̄n ad arborē fici veīt q̄rēs fructū i ea nihil repit nisi folia ⁊c. Uñ q̄n esurimus tūc cogitare debem⁹ q⁹ ille q̄ pascit aues in aere. pisces i mari. ꝑmes et oīa alia in terris famē sustinuit vt nos ad satietatē illā adduceret de q̄ dic p̄s. Satiabor cū apparuerit gl'ia tua. ¶ Quart⁹ defect⁹ est sitis. quē omēs sustinem⁹ tā sani q̄z infirmi. tā senes q̄z iuuenes. Et hūc defectum xp̄us habuit i cruce q̄n dixit. Sitio. Uñ notandū q⁹ xp̄s ihs cupiebat potari ⁊ refrigerari i ligua q̄n circūdatus fuit doloribz mortis. ⁊ dixit Sitio. nec vinū: nec cernisea: nec medonē. nec alios q̄scūq̄z liq̄res peciosos petebat: sz indifferēter dicebat Sitō ne iudei excusatōnez hzent nō dādi sibi: et eo q⁹ pciosa peteret. Uñ amator passiōis xp̄i cogitare debz q⁹ de oīb⁹ liq̄rib⁹ mōi q̄ i eius ptāte erāt nec potū aq̄ hze potuit. nec sua sctissima mr̄ ei haustū aq̄ dare potuit. n⁹ q̄sq̄z ali⁹ sui miseri voluit. Et q̄s tā infirmus ⁊ tā desolat⁹ ē q̄ haustū aq̄ hze nō poterit. Jtē sciēdū etiā q⁹ nō tm̄ natural⁹ sitiuit: sed etiā pl⁹ spūaliter. Ambr. Quarūma causa sitis fuit ꝓpter inflāmatā dilectōnez sui. ipe em̄ sitiuit nr̄am salutē spūal⁹. Uñ Ber. O bone ihu cur de cruce taces ⁊ō sicti clamas. vt sitz te pl⁹ cruciat q̄z crucz suppliciū. Et q̄d o bone ihu sitis. an ignoras q⁹ cruciaturi ⁊ potaturi erāt te aceto ⁊ felle Et rñdit Ber. in psona xp̄i dicēs. Sitio q̄dem vr̄am salutē. vr̄am fidē. vr̄m gaudiū pl⁹ aīaz vīaz q̄z corpis mei cruciat⁹ me tenet. ⁊ nos in recōpēsam illi⁹ debem⁹ nob⁹ cibo ⁊ potu ꝓpter ihm xp̄m sbtrahere. Et sīgnter in sextis ferīs abstinēdū ⁊ ieunādū est ꝓpter ieiunīū xp̄i qō ipe i cruce habuit. de q̄ ipe dicit p ps. Dederūt i escā meā fel ⁊ in si. mea po. me ace. Et ℔ debz esse ꝓsolatio pauperū. q̄ famē ⁊ sitim sustinēt. q⁹ in ℔ imitant xp̄m. q̄ p eis nō solū famē ⁊ sitiz sz etiā amarā mortē sustinuit. Et ipi habebūt illō regnū vbi ampli⁹ nō esurīēt neq⁹ sitiēt. ¶ Quitus defect⁹ ē lassitudo corpis vt ptz cōiter in oīb⁹ q̄ mōtē excelsū vl̄ gradū altū ascēdūt. q⁹ tūc fatigabūt. Hūc defectū xp̄s habuit q̄n sup fontē sedit. ut habetur Joh. iij. Jhus fatigat⁹ ex itinere sedebat sup fontē ⁊ erat ⁊c. Jtē q̄n crucē portauit. q⁹ tunc fatigat⁹ crucē ad locū caluarie portare nō potuit. ḡ angariauerūt q̄ndam symonē veniētē de villa vt tolleret crucem ihu. Et ℔ dz esse ꝓsolatio his q̄ fatigantur ex bonis opib⁹ vl̄ ex laborib⁹ corpalib⁹ q̄s faciūt p necitate corpis. vel etiaz antiq̄s q̄ facil⁹ fatigant eūdo ad eccl'iam: vel ascēdendo ḡdū. Et tales offerre debēt xp̄o suas fatigatōes q̄b⁹ fatigatus est p ipis. Et sicut xp̄s ꝓsupsit vires corpis sui in nr̄o fuitio sic etiā nos vires nr̄as dem⁹ expēdere i suo fuitio ¶ Sext⁹ defect⁹ ē tristicia. q⁹ oi die aliq̄d triste accidit vnicuiq̄z nostrū. tm̄ vni pl⁹ q̄z alij. Hūc defectū xp̄s habuit vt i agonia cum dixit. Tristis est aīa mea vsq̄ ad

XXVII

mortē. imo sup oēs hoīes xp̄s ī sua morte maiorē trīsticiā habuit. qz ꝯguit ⁊ doluit passiōem suā in plīb frustrari hoīb. sicut ꝯqrīt p pphetā. Inuacuū laborauī ⁊ vires ꝯsumpsi. ꝫ ptz ex eo q̄ tā multi hoīes sunt ingti xp̄o nō regtiādo sibi suā amarā mortē ⁊ passiōem quā p eis sustinuit Septimus defect⁹ est timor ⁊ terror. nā in p̄senti vita optet nos sp timere ī ꝓbis ⁊ factis. qz igrā⁹ an in gr̄a dei sum⁹ an nō. Insup ñ scim⁹ finē nostr̄. & sp in timore dei stare debem⁹. Uñ Eccī. xxvij. Si nō ī timore dei tenuer̄ te instāter subuertet dom⁹ tua cito Hūc defectū xp̄s habuit qñ in mōte oliue ti icepit pauere ⁊ tedere ⁊ sanguinē sudare. ℒ Ubi sciēdū q̄ tria sunt genera hoīm q̄ hñt timorē. Primi timēt tm̄ p ctā mortalia. sz venialia nō timēt admittere. hi glutiūt culicē sz camelū colāt. sz ꝫ est imꝑfecto rū ⁊ incipiētiū. Scōi sunt q̄ nō solū timēt mortalia. sz etiā venialia inq̄ntū p̄nt. ⁊ hoc est pficiētiuz. Tercij sunt q̄ nō solū timent mortalia ⁊ venialia. sz etiā timēt bona opa sua. q̄lis fuit Job q̄ dixit. Uerebar oīa operа mea sciēs q̄ nō parc̄ delinq̄nti. ⁊ ꝫ ē ꝑfector. elector ⁊ bonor. q̄s de⁹ ex sua bonitate sic ꝑmittit in timore stare ne eleuēt in elatōe mētis. Uñ Ber. Lōnera sūt q̄dē timor ⁊ religio. nec manere ꝑt altex sine alcato originali originē habz. ut in adam et eua q̄ post trāsgressiōem p̄cepti ꝓtecūdabāt ⁊ fecerūt sibi pizomata. Et hūc ꝺfectū xp̄s habuit qñ nud⁹ añ crucē stetit. ⁊ ī cruce nudus exaltat⁹ fuit. Uñ illud Job dicere potuit. Nud⁹ egressus sum ex vtero mr̄is mee nud⁹ rē. Q̄z xp̄s ꝓtecūdiā habuit nō mirū fuit. qz iudei illa ei intulerūt de q̄bz hō ꝓtecūdāt. s. irrisiōes ⁊ ꝓtumelias. Hā derisus fuit primo a iudeis qñ faciē ei⁹ velabāt: et eū colaphizātes dixerūt. pphetisa nobis xp̄e. q̄s est q̄ te pcussit. Scō derisus fuit ab herode ⁊ suo exercitu. qñ veste alba iductus fuit: ⁊ ecōuerso ad pylatū irrisorie ductus. Tercio derisus fuit qñ imposuer̄t ei coronā spineā ⁊ cū arūdie ī capite pcussus fuit. nā flectebāt genua ⁊ exp̄uētes ī faciem ei⁹ dixerūt. Aue rex iudeor̄. Quarto derisus fuit cū xp̄s in cruce pepēdit. qñ iudi ei ꝓtumelioſe dixerūt. Uah q̄ destruis templū dei. Alios saluos fecit rē. Ex ꝫ dēmus sumere documentū q̄ ille felix est q̄ hic cū xp̄o deridet dū hoc patiēter sustinet. Uñ Paul⁹. Exeam⁹ cū eo ī p̄roperiū ei⁹ portātes. Uñ etiā Sene. ī li. de moribz. Nondū felix es si te turba nō irrīserit. Et q̄cūq̄ ꝫ p xp̄o sustinuerit ꝓtecūdiā tāto maiorē ī celo habebit gl'iam. Sz heu pl'es sunt q̄ verecūdant bona opa opari ⁊ se corā deo hūiliare. ⁊ de his xp̄s dic̄ in euāgelio. Qui me ⁊ ꝟmones meos erubuerit hūc fili⁹ homīs erubescet corā deo ⁊ angel'is ei⁹. Uñ ec̄ gre. sup Ezech. Qui erubescit bona facere a statu rectitudis cadit ⁊ ad dānatōez tēdit.

Nonus defect⁹ est infirmitas ⁊ dolor quē sustinem⁹ in p̄nti vita. Hūc defectū xp̄us habuit qñ multos dolores p nob sustinuit. Uñ Isa. liij. Uere lāguores nr̄os ipe tulit ⁊ dolores rē. Pro q̄ sciēdū q̄ oīa nob ꝟria deo offerre debem⁹. ut qñ hic ī p̄nti dolorē corpis sustinem⁹. s. dolorē oculor̄. capitis vel pedū. qz xp̄s multo pl'a p nob sustinuit ī corpe ⁊ ī mēbris suis oīb. Hā dolorē capitis ipe sensit in coronatōe. dolorē manuū ⁊ pedū ī clauor̄ trāsfixiōe. amaritudinē oris in fellis ⁊ aceti potatōe. dolorē corpis in flagellatōe. vñ Isa. Ipe vulneratus ē ꝓpter iniq̄tates nr̄as. Decimus defect⁹ est mors. Et iste defect⁹ cōis ē oīb homīb tā nobilib q̄z ignobilib. tā regib q̄z p̄cipib. tā rustic̄ q̄z ciuib. Uñ aplus Lōstitutū est oīb hoīb⁹ semel mori. Unō etiā Ber. Certū est q̄ morier̄. incertū ē qñ ⁊ quō aut vbi. qñ vbiq̄ mors te expectat. tu q̄z si sapiēs fueris vbiq̄ eā expectabis. Idē. Quid ī reb hūanis certi⁹ morte. q̄d hora mortis incerti⁹ inuenit. D Sz q̄rit. vñ mors ortū habz. Rñdet q̄ a pctō originali. nā q̄ ad creatōez hō fuit īmortal' creatus. s. q̄ ad corpus ⁊ aiaz. Uñ gre. Ad ꝫ in padiso hō posit⁹ erat. vt si se ad ꝺdit⁹ris sui obediētiā vinculis charitat̄ ꝓstrīgeret. ad celestē patriā āgelor̄ q̄ñq̄ sine morte carnis trāsiret. sic nāq̄ īmortalis cōdit⁹ est vt si nō peccasset etiā mori nō potuisset. Uñ cū cogitare vis mortē xp̄i remēorare debes magnā charitatē suā. vt ipe īmortal' p nobis mortalis fieri ⁊ mori voluit. Uñ Joh. xv. Maiorē charitatez nemo hz vt aiam suā ponat q̄s rē. Et in illa meditatione orare debes dñm p bono fine vite tue qz certus es q̄ te mori optet. sz an bñ vl' male dubiū est. Undecim⁹ defect⁹ quē nos habem⁹ ⁊ quē xp̄s nō assumpsit ē īgrātia.

Sermo

Hã adã in sua creatõe sapiẽtissimus fuit. qz naturas oĩm creaturaz ꝯguit. & singul' rebꝫ noĩa imposuit ꝺm ꝓprietatẽ ipaz rez. Insup deũ clariꝰ ꝯguit q̃s nos iã. sz nõ ita clare sicut sctĩ in vita btã. Ergo sã. Tho. diĉ q adã mediũ tenuit inter nos ⁊ btõs. Et hũc defectũ xps ñ assumpsit. qz i instãti sue ꝯceptõis oĩa nouit. Sz q̃re nõ assũpsit. Rñdeo. qz eũ nõ decuisset nec nob ꝓfuisset. Duodecimꝰ defectꝰ est pctum. et hũc defectuz oẽs patimur. Unñ ps. Ecce eĩ in iniq̃tatib ꝯceptꝰ sũ. Unñ etiã Eccls. vij Nõ est hõ iustꝰ i terra q̃ faciat bonũ ⁊ non peccet. s. venialr. Unñ puer. xxiiij. Septies ĩ die cadit iustꝰ ⁊ resurgit. Unñ etiã ꝺr in decre. Dis hõ habz pcta venialia. de pe. di. ij Opponit. Sz sine pcto mortali q̃libz viuere ꝓt. Unñ ꝺr ibidẽ. Dme pctm adeo volũtariũ ẽ q nullo mõ esset pctm nisi esz voluntariũ. xv. q. i. c. i. qz nemo ꝓ pctm efficit ꝺu ꝰ dyaboli. s. ꝓ mortle. nisi ꝓpria volũtas vt ꝺr in decre. xv. q. i. nõ est rc. Isi. de sum. bo. Neq̃z sibi caro ad libitũ dimittatur. mors eĩ ꝑ fenestras ingredit nisi rõis freno caro ab illicitꝫ restringat. Sene. i li. de clemẽtia ad Neronẽ. Sic caro rite assumitur ⁊ tenet si vze sp vincul' rõis mãcipetur Boetiꝰ in epla ad reginã ygynẽ. Adhuc vnũ tibi supest. tene carnẽ ad nutũ rõis ⁊ ye beata eris.

In eadẽ dñica. Sermo xxviij.

De honore

Go veniã et cu

rabo eũ. Mat. viij. In his ybis notat magꝫ hũilitas xpi. q̃ ꝺnũ cẽturiõis dignat ꝰ est visitare ⁊ ad filiũ regu/li noluit venire. ne diuitias honorare videret. Unñ in pñti ꝺmõe tria sũt dicẽda. Primo q̃re aliq̃s honorãd ꝰ sit. Scõo q̃t modis peccat q̃s circa honores. Tercio ponitur exẽplũ. E Quãtũ ad primũ scien dũ q causę q̃re q̃s sit honorãd ꝰ sũt multiplices ꝺm btm Tho. de aq̃no ⁊ ꝺm Joh. de sctõ geminiano. ⁊ ꝺm Holgot sup lib. Sap. Pria cã q̃re q̃s sit honorãd ꝰ sũt ytutes. Unñ Aris. iij. eth. Honor est pmiũ ytutꝫ. Unñ qñcũq̃z ꝯgscit aliq̃s ytuos ꝰ tũc bz causam q̃re merito sit honorãd ꝰ. verbi gra. Si q̃s est hũilis vel castꝰ vel mificus vel obediẽs vl' pacificꝰ vel yificꝰ. Unñ aris. iij. eth. Uirtuti pfecte nõ sit ꝯdignꝰ honor supple ĩ pñti. Nõ ꝺm Holgot sup li. sap. Hos honore dignificari dẽmꝰ. Et ꝺm eũdẽ. Uera via ad honores ẽ sola ytus. nã solus ytuosus dignꝰ ẽ honore. ⁊ nullꝰ puus inq̃tũ puꝰ. Unñ ꝺm Aris. iij. eth. ꝺm vita tẽ solꝰ ytuosus ẽ honorãdꝰ. Unñ Aug. diĉ q antiq̃tus romani colebãt ytutẽ ⁊ honorẽ ꝓ dijs. Unñ duo tẽpla ꝓstruerũt sic fita q nullꝰ itrare poterat tẽpluz honoris nisi ꝓꝰ ptrãsisset tẽplũ ytutis. ad significãdũ q nullꝰ honorarek nisi meruisset honorem aliũ ytute. Pro q̃ sciẽdũ q valde laudabile ẽ ⁊ salubre hoiem esse ytuosũ. Unñ Aris. i. eth. Felicitas ẽ pmiũ ytutꝫ. Idẽ. Uirtuosi btissima ẽ vita. Unñ Señ. Nulla possessio. nulla visauri ⁊ argẽti plꝰ q̃s ytꝰ estimãda ẽ. Unñ sciẽdũ ẽ q q̃ ytuosos hoies dilĩgit: fouet ⁊ honorat signũ ẽ q ipe ꝓ se est ytuosus. Sene. Scias eũ multꝫ ytutibus abundare q̃ alienas ytutes amat. F

Scõa causa q̃re q̃s est honorãdꝰ est ꝓpter dignitatẽ ⁊ ptãtẽ: sic ꝓncipes ⁊ ꝑlati honorant a subditis. Unñ ꝺr in decre. Reuerẽtia exhibek alicui rõe dignitatꝫ ei ꝰ. xvi. q. ij. vis. Unñ etiã Johes de sctõ geminiano diĉ q ꝑlati honorãdi sunt etiã si sunt mali. nõ q̃dẽ rõe malicie: sz inq̃tũ gerũt vicẽ dei et ꝯmũitatis cui ꝓferunt. vñ. i. Pe. ij. Deũ timete: regẽ honorate. Unñ etiã Aug. Honorare ꝑlatos difficile nõ sit vobis. Pro quo sciẽdũ q q̃to maiores sunt ꝑlati tãto magis honorãdi sunt. sic papa in toto mũdo epꝰ in ꝺyocesi sua. plebanꝰ ĩ parrochia sua Rex in regno. ꝓnceps in dominio. mgr̃ci/uis in sua ciuitate: ⁊ sic de alijs. Silr vroz tenek honorare maritũ. qz caput ei ꝰ est vir ⁊ ei obedire ĩ licitis. vñ Heñ. iij. Sub ptã te viri eris. Silr ꝺu ꝰ tenek honorare dñm ⁊ ancilla dñam. ⁊ religiosus abbatẽ vl' prioẽ. ⁊ sic q̃libet subditꝰ suũ supioẽ loco ꝺi honorare ꝺz ⁊ ei obedire. Unñ apls. Rom. xiij. Nõ est ptãs nisi a deo. ⁊ q̃ resistit ptãti dei ordinatõi resistit. Tercia cã q̃re quis sit honorãdꝰ ꝺm Tho. de aq̃no est ꝓpter participatõem diuine dignitatis. sic honorandi sunt pentes q̃ repsentãt dei honorẽ ⁊ dignitatẽ ei ꝰ q̃ est pr̃ oĩm ⁊ a q̃ sunt oĩa. Unñ sciẽdũ q q̃libet ex ꝓcepto dei tenek honorare pentes. vñ Exo. xx. Honora pr̃em ⁊ mr̃em vt sis lõgeuus sup terrã. Unñ ꝺr Eccli. iij. Honora pr̃em tuũ vt supueniat tibi bñdictio. vñ etiã Aristo. ix. eth. Dgr̃is dijs ⁊

pentib⁹ nō ꝑt reddi eq̄ualē. Sz filij qui nō honorāt suos pentes sz eos vitupant ma ledictōez dei ī currūt. vñ Deut. xxvij. Ma ledict⁹ hō q̄ nō honorat ꝑem ⁊ mr̄em. vñ Eccl. iij. Maledict⁹ est a dō q̄ exaspat ma trē. ℔ Quarta causa ꝓpter antiq̄tatē sic seniores ⁊ antiq̄ hoies ꝓpter senīū ho norādi sunt. Leui. xix. Coꝝ cano capite ꝓsurge. ⁊ honora ꝑsonā senis. Rō ē. q̄z se nectus est signū bonitat⁹ ⁊ ꝓtutis. licz hoc q̄nq̄z fallat. Unde dr̄ in decre. De senib⁹ ꝑsu mēdū est bonū. xx. dis. De q̄b⁹. Ergo iuue nes honorare debēt senes ⁊ seniores. Unde apls. i. Thim. v. Seniorē ne increpaueris sed obsecra vt ꝑem. vñ Sap. iiij. Sene ctus em̄ venerabil⁹ est. Hā seniores debēt studere ꝓtutes. s. patiētiā. hūilitatē. castita tē. ⁊ sic de alīs. Unde dr̄ in decre. Quāto se nes sunt mꝛti viciniores: tanto debēt esse puriores. dis. lxxxvi. Tāta. Unde etiā Eccl. xxv. Coꝝona senū ī multa pitia: ⁊ gl̄ia illo rū timoꝛ dñi. ℔ Quīta causa ꝓpter mīsteriū. sic sacerdotes ⁊ religiosi honorā di sunt. q̄z mīstri xpi ⁊ deo sc̄tificati sunt. Pro q̄ sciēdū q̄ sacerdotes ⁊ p̄ sbiteri meri to sunt ab oīb⁹ honorādi pp ter dignitatez quā a deo hn̄t. Hā de⁹ dedit eis ptātē ligā di ⁊ soluēdi. vñ Mat. xviij. Quecūq̄z ligā ueritis sup terrā ⁊c. ⁊ q̄cūq̄z soluerit⁹ super terrā ⁊c. Hā sacerdos aliq̄ mō est sil⁹ ma rie ꝓgin⁹. ⁊ ℔ oñdit ex trib⁹. Prīo sic beata ꝓgo p q̄nq̄z ꝓba ꝓcepit ih̄m xpm vt hz Lu ce. i. Fiat mihi ſm ꝓbū tuū. Sic sacerdos ꝓficit p q̄nq̄z ꝓba vez coꝛp⁹ xpi. Et sic im mediate post ꝓsensum marie fuit xps tot⁹ in vtero ei⁹. sic īmediate post platōez ꝓbo rū ꝓsecratōis trāssubstātiaī panis ī veruz coꝛp⁹ xpi. Scōo sic btā ꝓgo post partum xpm poꝛtauit ī manib⁹ suis ⁊ in p̄sepe col locauit. sic sacerdos post ꝓsecratōez leuat coꝛp⁹ xpi ⁊ locat ⁊ poꝛtat ⁊ tractat eū ī ma nib⁹ suis. Tercio sic btā ꝓgo fuit sc̄tificata in vtero añq̄z cōcepit xpm. sic sacerdos oꝛ dinaī ⁊ inunḡit añq̄z ꝓsecrat. q̄z sine ordie nihil ꝓsecraret. g̃ laic⁹ q̄ztumcūq̄z sc̄tūs ni hil ageret etiā si ꝓba cōsecratōnis ꝑferret. Unde sciēdū q̄ dignitas sacerdotū aliq̄ mō ꝑcellit dignitatē āgeloꝝ. q̄z nulli angeloꝝ data est ptās ꝓficiēdi coꝛpus xpi. Unde mi nimus sacerdos ī terra ꝑt ℔ q̄ nō ꝑt ma ximus ⁊ sup̄mus angel⁹ in celo. vñ Bern. O veneranda dignitas sacerdotū. in quoꝝū manib⁹ dei fili⁹ tanq̄z in vtero ꝓginis ī carnaī. Unde aug. dic̄ q̄ in ꝓsecratiōe hostie sacre tota celestis curia sibi fuit. ⁊ dñs celi ad eū descēdit. vñ Amb. sup Lu. Nō dubites assistere āgelos q̄n assistit xps ī altari. Unde sacerdotes honorādi sunt ꝑ oīb⁹ regib⁹. prīcipib⁹: militib⁹ ⁊ nobilib⁹. Hā sacerdos est altioꝛ regib⁹. felicioꝛ angelis. creatoꝛ sui cre atoris. q̄re merito ē honorād⁹. Unde dr̄ ī de cre. Sacerdos in ꝑsona dei honoraī. Et etiā in casu q̄ sacerdos essz mal⁹ adhuc es set honorād⁹ ꝓpter dignitatē sacerdotij Unde dr̄ in decre. Sacerdotes licz mali sint tñ eos honorare debem⁹ ꝓpter sacra. i. q. i. Sacramenta. J Sexta cā q̄re q̄s sit honorād⁹ est ꝓptereā q̄ maioꝛē locū hz ī ꝓmūitate. ⁊ pl⁹ ꝑt cōmunitati ꝑdesse q̄z alius. Unde btūs Tho. ij. ij. q. lxij. dic̄. q̄ diui tes sunt honorādi ꝓpter ℔ q̄z maioꝛē locū ī ꝓmūitate obtinēt. Si aliq̄s solū intuitu diuitiaꝝ honorareī iā esset acceptio ꝑsonarū. Si em̄ diuitē ꝑponeres ⁊ melioꝛē est ia res ideo q̄z diues ē: paupi q̄z paup est: acce ptio ꝑsonaꝝ esset. Unde Jobes ō sc̄tō gemi niano. Hui⁹ q̄z legī q̄ ꝓpter diuitias diues sit honorād⁹. et paup ꝓpter pauptatē sit cōtenend⁹. Unde etiā Horra sup epl̄az Ja cobi. ij. c. dic̄. Preferre diuitē paupi ī exhi bitōe alicui⁹ reuerētie tm̄. ut. s. aliq̄s assur gat diuiti ⁊ nō paupi. inclinet se diuiti ⁊ ñ paupi. vel auferat caputiū coꝛā diuite ⁊ ñ sic coꝛā paupe. nō ē ꝑsonā ꝑsone ꝑferre ex causa īdebita. Unde nō est pc̄m nisi rōe oꝛi ginis. vt cū iudico ī coꝛde meo q̄ melioꝛ ē diues q̄z diues est. q̄z paup q̄z paup ē. Unde breuiter dicēdo diuites sunt honorādi: ñ ꝓpter vestes p̄ciosas ⁊ lōgas. vel ꝓpter in sciſſuras multas. sz ꝓpter ℔ sunt honoran di. q̄z maioꝛē locū obtinēt in ꝓmūitatib⁹. ⁊ cōitatē pñt ꝓmouere: ⁊ ipi cōitati pl⁹ ꝓde ſſe. Unde Aris. i. reth. Juste honoraī q̄ bñ ficia p̄stiterūt Septima cā q̄re q̄s honoꝛ rād⁹ sit. est ꝓpter imaginē dei ſm quā crea tus ē. ⁊ sic oēs hoies honorādi sūt. Unde etiā. i. Pe. ij. Oēs honorate. vñ Horra. Oꝛ in oīb⁹ est imago dei q̄ ē rō honorādi. vnd Dūb. dic̄. q̄ credēdū ē q̄ q̄lib⁹ habz aliq̄d bonū licz lateat q̄ nos ꝑcellit ꝓpter q̄d ho norād⁹ est. vñ Phil. ij. In hūilitate supio res sibīnuicē arbitrātes K Quantū ad īcōm sciendū q̄ q̄nq̄z modis q̄s peccat circa honoꝛes Prīo q̄n q̄s intētōez suaz

ꝛ opa virtutꝫ refert ad gl̃iaz tanꝯz ad vltimũ finẽ. ꝛ p q̃ ꝺ ꝺseq̃nda nõ cauet facere ea q̃ sunt ꝺ deũ. vel cũ maiꝛ ĩ coꝛde eiꝰ ẽ cupiditas gl̃ie q̃z timoꝛ dñi vel amoꝛ dei. vel p ꝓria salꝰ. vt cũ ieiunat. oꝛat vel elemosinã dat. vel mane surgit ꝛ eccl̃ias visitat vt honoꝛet. vl̃ etiã cũ appetit ꝑlaturã ꝛ bõa opa ꝫtutũ ꝓpterea facit ut eligat ĩ ꝑlatũ. in his ꝺ deũ facit: ꝛ cũ h̃ piculũ ĩcurrit aïe. Unde Chriſt. ꝛ ponit etiã ĩ decre. Quicũq; desiderat ꝓmatũ ĩ terꝛ iueniet ꝓfusiõz ĩ celo. di. xl. c. fi. Scꝺo rõe materie de q̃ gl̃iat. puta cũ in malis q̃rit honoꝛẽ. ybi gꝛa. sic ĩ supbia vestiũ. in torneamẽtꝫ. in choreis. in cãtilenis illicitꝫ. Unꝺ beꝛ. Quid ẽ magꝫ ꝑuersum q̃z letari cũ malefecerꝫ ꝛ in reb⁹ pessimis exultare. vñ Eccl̃i. xix. Qui gaudz in iniq̃tate denotabit. i. de libꝛo vite delebit.

Tercio peccat q̃s circa honoꝛes cũ q̃s bonũ tpale ĩ q̃ gloꝛiã q̃rit ꝑfert deo. sic̃ si q̃s gloꝛiaret in vestib⁹ ꝓciosis. tunicꝫ lõgꝫ. cũgulis deauratis. ꝛ in peplis: ꝛ diuitijs. ꝛ ĩ pulcritudie coꝛpis. ꝛ sic de alijs. vñ Hieꝛem. Nõ gloꝛiet sapiẽs in sapia sua. nec foꝛnicatoꝛ in foꝛnicatõe. nec diues in diuitijs.

Quarto peccat q̃s circa honoꝛes. cũ q̃s ꝓpter honoꝛẽ quẽ q̃rit ꝛ appetit odit aliũ q̃ pl⁹ eo honoꝛat. qꝛ nõ fauet illi honoꝛẽ. qꝺ ẽ ꝺ charitatẽ ꝓximi. vel etiã cũ ab aliq̃bus hoib⁹ appetit honoꝛari. ꝛ cũ eũ ñ honoꝛat tũc indignat ꝺ eos ꝛ odit ꝛ spernit eos.

Quinto peccat q̃s circa honoꝛes ꝓpt̃ nimiã ꝛ magnã ꝓlacẽtiã quã hz in honoꝛe sibi exhibito. ut cũ inclinat sibi. vel caputium coꝛã eo deponit. vl̃ euz dñm noiando vel domicellũ vel mgr̃m ciuiũ. vel etiã pulcrã dñam vel generosam ꝛ gratiosaz dñaz nomiando. et sic de alijs. Et q̃n ĩ hmõi honoꝛib⁹ q̃s maiꝛẽ ꝓlacẽtiã hz q̃z ĩ deo tũc deũ gũiter offendit. vñ Aug. Nullũ pẽtm adeo veniale qꝺ nõ fiat moꝛtale dũ placet Ultimo q̃rit quõ vnusq̃sq; se hz̃e debeat ĩ honoꝛe sibi exhibito Rñdeo fm hol got. Nõ nõ ꝺz desideꝛare honoꝛes sz fugeꝛe. Unꝺ ꝺr in decre. Fugiẽdi sunt honoꝛes ꝛ fugiẽtib⁹ offerẽdi. viij. q. i. ĩ scripturꝫ. Et insup honoꝛ homi exhibitus cũ metu ẽ suscipiẽdꝰ. Unꝺ ꝺr in decre. Honoꝛ suscipiẽdus est cũ metu. i. q. i. Nõ est. Et talꝫ honoꝛ sic hoi exhibit⁹ est cũ hũili coꝛde deo offerẽdus. dicẽdo cũ ps. Nõ nob⁹ dñe nõ nob⁹: sed noi tuo da gl̃iam. Unꝺ apl's. Soli ꝺo honoꝛ ꝛ gloꝛia. Et h̃ est deo valde acceptũ qꝛ est ꝺ naturalẽ inclinatiõez q⁹ hõ honoꝛẽ sibi exhibitũ hũili coꝛde spernat. vñ Aꝛiſ. Oẽs hoies naturaliter appetũt honoꝛes. Unꝺ sciẽdũ q⁹ honoꝛẽ ĩ pñti vita q̃z̃e pertinet ad paganos ꝛ ĩcredulos q̃ nõ hñt spez de futura gloꝛia. ꝛ de futuro honoꝛe. qꝛ nõ sciũt aliã vitã nisi pñtẽ vitã momẽtaneã ꝛ trãsitoꝛiã. Sz xpiani debẽt h̃ spernere honoꝛes ꝛ appetere futurã gloꝛiã vbi ẽ sempiternũ gaudiũ. De q̃ dicit Beꝛ. sup Cant. Reuera vez ẽ gaudiũ ꝛ solũ qꝺ nõ de creatura sz de creatoꝛe ꝓcipit. Qꝺ cũ possederis nemo tollet a te. cui ꝓpata oĩs aliũde iocũditas meroꝛ est. oĩs suauitas doloꝛ est. oñe dulce amaz. oñe decoꝛ fedũ. oñe qꝺ delectari possz molestũ. Hã illi xpiani q̃ h̃ honoꝛes sibi exhibitos deo hũlr offerunt ꝓpter honoꝛes hos in celo honoꝛabunt a xpo ꝛ btã ꝫgine. ꝛ ab oĩb⁹ scti⁹ ꝛ electꝫ dei eternalr sine fine Quãtũ ad tertiũ notãdũ est exẽplũ de his q̃ sunt in ptãte cõstituti. ꝛ seipos male regũt ꝛ subditis suis malũ exẽplũ relinquunt. Legit ĩ ꝺyalogo Cesarij q⁹ ĩ ꝛoꝛmatia fuit q̃daz epꝰ noie Leupoldꝰ. solo q̃dẽ noie epꝰ. ope aũt tyrãnus. Dic cũ esset vanissimꝰ: nihil habẽs ĩ se pietatꝫ vel religiõis. Dicebat aũt q̃dam tpe germanus suꝰ vir nobil. Dñe epe multũ scãdalisatꝫ vos laicos vꝛo exẽplo. Ne q̃z essetis epi deũ aliq̃ mõ timebatꝫ: mõ nihil de deo curatꝫ. Cui ille dixit. Frat duo erãt vicini: ex q̃b⁹ vnꝰ exẽplo alteriꝰ peccauit. moꝛtui aũt sunt ambo ꝛ deducti ĩ infernũ. Cũ igit̃ essent ĩ toꝛmẽtꝫ vnꝰ alteri dicebat. Ue tibi. qꝛ tuo exẽplo ꝓuocat⁹ ad peccandũ merui hũc locũ Cui alter. Bone vicine si tibi placz sedes mea trade mihi tuã ꝛ tibi dabo meã. Sic dico vobis q̃n veneritꝫ ad inferos si videbit vob⁹ mea sedes honoꝛabilioꝛ q̃z vꝛa ascẽdite eã ꝛ ego recipiã vꝛaz. at ille dixit. Mala ꝓsolatio hec ẽ Iste Leupoldꝰ ita dyabolicꝰ fuit vt tẽpoꝛe scismatis qꝺ erat inter duos reges. s. Ottonẽ ꝛ Philippũ cũ sibi vsurpasset epatum mogũtinẽsem. eiusdẽ philippi autoꝛitate ꝛ multꝫ interesset bellis. ita vt nõ parceret ecclesijs nec cemiterijs. dixeꝛt ei milites sui Dñe nõ licet nob⁹ spoliare cemiteria. Ait illis. Si ossa moꝛtuoꝛ tollitꝫ tũc ꝓio cemiterijs spoliatis. Uir iste valde ꝛ sepe ceciꝺit vt dictũ est. ꝛ nescio vtrũ ꝑ ꝓtritõz pec-

XXIX

catoꝝ suoꝝ surrexit. sed ℔ scio q̄ in illa die q̄ hoiem deposuit multe dissensiōis semi/ narīū fuit. Silr legīt de abbate Morba/ cesi: q̄ similiter cemiteria vt p̄dict⁹ epūs vio lauit. Cūq̄ ad extrema venissz capellanus ei⁹ ipm rogauit q̄ eū de statu suo certifica ret. qđ r fec̄. dicēs se eē de nūero r ordie dā natoꝝ. ppter irruptionē cemiterioꝝ.

e Sermo tercius de eodem

Lce leprosus veniēs adorabat eū Per leprosū intelligīt pctōr. Ūñ hē dicēdū quō q̄s ꝓmittit septē pēta mor tal ia. Jstū ꝼmonē q̄re infra sermōe. cxli. J

f Jlij hui⁹ regni eijciēt ī tenebras ex teriores. Hic est dicēdū de nouez penis inferni. Et q̄re istū ꝼmonem infra ser. cxxv. O.

Dñica tercia post octauas epiphanie. Sermo cxix. De tēptatōibus.

n Otus magnus fact⁹ ē in mari. ita ut nauicl'a o/ piret fluctib⁹ Math. viij. Mar. iiij. Lu. viij. Ubi sciēdū q̄ p mare itelli gīt p̄sens mūd⁹. r p motū magnū q̄ factus ē in mari ḡndis tēptatio. quā sustinēt qñ/ q̄ boni hoies. Ūñ in p̄nti ꝼmōe tria sunt dicēda. Prīo quō aliq̄ ab intra: aliq̄ ab ex/ tra tribulant: r q̄ sunt acerbissime tribula/ tōnes. Scō q̄ tales hoies habēt sex defe ctus. Tercio q̄re de⁹ ꝓmittit sup bonos ta les acerbissimas tēptatōes ℍ Quan tū ad primū sciēdū q̄ aliq̄ tribulant ab ex tra in corpe r in reb⁹. sic martyres passi sūt r adhuc pl'es hoies tribulatōes patiūtur. ſ. pauptatē: īfirmitatē r p̄secutōz. vñ ap'ls ij. Thim. iij. Oēs q̄ volūt pie viuere ī xpo ihu p̄secutōz patient. Aliq̄ tribulant ab ī/ tra. r ℔ diuersimode. p̄s. Multe tribulati/ ones iustorū. Cōtingit em̄ qñq̄ q̄ hō inci dit in idiscretā trīsticiā. sic q̄ nihil boni li/ bet eū facere. r tñ nescit q̄d sibi est r q̄d sibi deficit. etiā si interrogaret. Et hāc trīsticiā Dauid exptus ē qñ ad seip̄m dicit. Quare trīstis es aīa mea r q̄re ꝓturbas me. Et ista trīsticia īdiscreta ē valde nociua qñ hoiez supat. nā mł'tos retraxit sept⁹ ab ope bono inchoato. fastidit em̄ tal' hō īmoderate tri/ stis ad om̄e bonū. Uerbi gr̄a. Tedet eū de mane surgere r diuis itere esse. legere: cātare r bona opari. Tedet eū etiā qñq̄ bona au dire vel bona loq̄. vel meditari bona. qđ eē sine ḡui labore pficere possz. Ūñ ꝼuus xp̄i dz amouere talē indiscretā trīsticiā a se in/ q̄z tū p̄t. Nā q̄ viril'r ptrāsire vult duros la q̄os ꝓprioꝝ ōfectuū necesse ē hīe bonā r le tā mētē. p̄s. Uirilit agite r ꝓforteť cor vīm oēs q̄ sperat̄ in dño. Quid em̄ ē hoī ḡue ī ℔ mūdo q̄ letā mentē hz ab intra. īmo mł leta valde hoiem ꝓfortat. qz ꝼm p̄bm. De/ lectatio ꝓfuat opantē in ope. vñ Ap'ls dic̄ Dia possuz ī eo q̄ me ꝓfortat. Et q̄d p̄t ab extra hoiez letificare q̄ ab intra sp̄ē trīstis īmo talis indiscreta trīsticia nocet tā corpi q̄z aīe. Ūñ puer. xvij. Spūs trīst̄ exiccat ossa. Ūñ diligēter aduertendū est qđ legīt de q̄dā p̄dicatore q̄ sic trīstis effect⁹ fuit q̄ nihil libuit euz opari nec legere nec orare. Et cū sic trīstis sederet xp̄s apparuit ei di cēs. Cur sic tabesc̄. surge r memorare pas sionē meā r liberaber̄. Qđ r factū ē. ℣ Itē sciēdū q̄ acerbissime tēptatōes r tribu latōes ab intra videť esse ille. ſ. hesitatio in fide catholica. despatio de dei mīsericordia r spūs blasphemie ꝯ deū r sc̄tos ei⁹. et tē/ ptatio sibimet iijciēdi man⁹ r seipz pimēdi r q̄dā pplexitas q̄rulose ꝓsciētie. Queriť vñ orīť q̄ q̄s īcipit dubitare de misc̄ia ōi q̄ nūq̄z possit saluari. Rñdeo q̄ ex tribus. Prīo ex eo q̄ nō p̄t pōderare q̄d de⁹ ī seipo est. Scō q̄d p̄tm. Tercio q̄d ꝓtritio. Quātū ad primū sciēdū q̄ de⁹ summū bo nū est r infinitū. r tā mīsicors r pat⁹ pctō/ rem ad gr̄am recipe r ei pēta indulgere q̄ fidelis mr̄ nūq̄z vnico filio suo quē ī vtero suo portauit ita pmpta essz porrigere ma/ nū si videret filiū in ignē cecidisse. sicut xp̄s patus ē ꝓtritū hoiez ad gr̄az recipe r ei pec cata indulgere. Et si possibile essz q̄ vnus oīm hoīm pctōr pctā hīet. r oī die nilles es illa ꝓpetrasset. adhuc mīsicordia dei et bonitas maior essz. vñ Bern̄. Sic ei scin/ tilla ī medio marī. sic ois malicia hoīm ad mīsicordiā dei ꝓpata. Sz di. vñ venit q̄ de⁹ multis pctōrib⁹ etiā pessimis tā pi⁹ et mīsicors ē. an ppter merita eoꝝ ℔ fac̄. Rñ deo q̄ non: sz ex mera sua bonitate ℔ facit. Ūñ p̄s. Cōfitemī dño qm̄ bon⁹ qm̄ in r̄. Cū em̄ pctōr cogitat boitatē dei q̄ ad nul la nr̄i indiget. r sic ex sua infinita bonitate nr̄i miserek. tūc cor pctōris liq̄fit. qz ꝓgno scit q̄ deo nūq̄z ad plenū regtiari poterit. r tūc pctōr qñq̄z magz accept⁹ erit q̄z si fortas sis nūq̄z mortal'r peccasz: sz semp segniter

virisset. Et tales pctores postmodū erunt feruētiores ceteris Uñ gre. Fit plimū gtior deo amore ardēs vita post culpā: qz securitate torpēs i innocētia. Qui em diceret q solūmō tps totiēs pcta dimitteret qt sunt stelle celi. priuare eū vellet magno honore qz pcta traxerūt eū de celo i vtez ygis. de vtero yginis i hūc mdm. z de mdo ad crucē. Uñ gre. Btā pcta q talē charitatiuū redeptorē portauerūt. q nos taz charitatiue oīm hora vult recipe. Uñ amb. sup Lucā Uide inqt qs bonꝰ ē deꝰ z qs facilis ē ad indulgēdū. nouit sententiā mutare z bñdictionē dare si tu nouerīs delictū emēdare. nec solū ablata restituit: sz etiā isperata pcedit Uñ Beꝛ. in fmōe q icipit Misericordias dñi in eternū cātabo. Misatio em tua dñe sup me magna ē. nō em poterit explicari. qs benigna. qs liberal. qs gruita fuerit. Ego peccabā z tu dissilabas. nō ptinebā a scelerib z tu a yberib abstinebas. plōgabam multo tpe iniqtatē meā. z tu dñe pietatem tuā. Qm tāta ē bonitas dei q ex bonitate sua q infinita ē totū reatū hoī dimittit. vñ Beꝛ. Sic idulsit mihi deꝰ ex toto. z tā liberal z oēm remisit iniuriā vt nec dānaret vlciscēdo nec pfūderet ip̄roperādo. nꝝ etiā mīꝰ diligat iputādo. Qui sic cogitat bonitatē dei z misericordiā suā nullo mō despe rat d venia z saluatōe ppria. P Scdo qz nesciūt pōderare qd sit pctm. Pro q sciendū q pctz stat i h q hō cū pmeditata rōe sciēter z volūtarie z libēter absqz dictōne rōis auertit se a deo sup res defectuosas z cū delibato ppōsito. qz si hō tot accurrētes cogitatōes hzet qt sūt arene marīs. z tā male essēt z enormes fm q cor cogitare z imaginari possz. etiā vndecūqz essēt siue d deo siue de scīs. siue de boīb siue de alijs creaturīs. z q hō etiā ista p lōgū tps hzet. per annū. s. vel p maī tps. si nisi rō reluctaret z sp displicētiā hzet. sic q nō caderet super ista volūtarie cū deliberato aīo: tūc nō esset pctm mortale. z h vtiqz vez ē fm sacrā scripturā quā spūsctūs locutꝰ ē. Uñ gre. Hō ē cogitatio tā imūda q mētē polluat si rō nō psētit. Mō h inclusus ē vnꝰ stimulꝰ q ē satīs acutꝰ. s. qñ illa sagitta pestifera cogitatōis fit. z hō cū aliqli delectatōe super hāc cadit z suūpiꝰ obliuiscit. z ñ statiz imediate se auertit a tali delectatiōe. tūc timet q cū volūtate z ratōe sup illā ceciderit. z sic suūpiꝰ oblitꝰ pctum mortale p̄miserit. Et tñ h nō sic ē. qz fm sacrā scripturā rō sepiꝰ puenit. tā cū talib sagittīs cogitatōnū qs ee cū delectatōe añqz rō seipaz recte aduertit z qñ bñ z recte aduertit cū bona rōe z deliberatōe tūc pt recipe vl respuere. z sic peccare z nō peccare. Uñ Beꝛ. i qdā ser. Potest inimicꝰ excitare cogitatōis motū. sz i te est si voluerīs dare vl negare p̄sensū. Et g boni hoīes nō dñt nimiū terreri i talib cogitatōib incidētib. saltē de pcto mortli. qz fm Aug. Nullū ē pctm nisi sit volūtariū. Uñ etiā Rich. Mortale pctm inqtū mihi videt nō pt p̄mitti sine gndi corruptōe sui. sine gui lesiōe p̄mi. z sine magīs p̄ptu dei. Nā si ea sola peccassz nihil nob nocuissz. Et sic qdqd hz inspiratōis sensualitas sine pleno p̄sensu rōis nō attīgit pctm mortale. Q Tercio q ñ pt pōderare qd sit p̄tritio z pnia. Nā p̄tritio ē vtꝰ q delz hoī pcta qñ est va z discreta. ps. Cor p̄tritū et hūi. deꝰ nō dspi. Uñ etiā sctūs Beꝛ. dic q i ordinata z indiscreta cōtritio deo displicz Nā ille malꝰ Cayn etiā habuit p̄tritōz: tñ sine mō. qz dixit. Maior ē iniqtas mea qs vt veniā merear. Judas etiā penituit. sed nimis idiscrete. qz despauit z laqo suspendit se. Sic hō aliqñ venit i inordinatū dolorē q dic ad seipz. O deꝰ ad qd viuo. ad qd natꝰ sū. qre ñ mortuꝰ sū. z sic d cōsilijs mlts. Et plus aliqñ hō offendit deū cū ist qs cū alijs pctis. etiā si nō esset ibi pctm. R Ergo q vult ve cōteri dz hūe hūilitatē i se ipo. z displicētiā pctoz. z totā fiduciā i dops. Spantē aūt i dño misericordia circūdabit. Uñ dz in decre. Despandū nō ē in pñti vita. xxxij. q. ij. Alncillā. vñ Chrisꝰ. Pcta pterita nō p̄dēnāt: sz nec iudicāt: h breui z leui addito si nō placēt. Uñ etiā Augꝰ. Nō nocēt mala pterita si nō placēt. Uñ Isi. d sū. bo. Nō desperes de salute si p̄uerteris ad meliora. Qui ei veniā de pctis despat plꝰ se de despatiōe qs sceleris p̄missiōe damnat. Desperatio enim auget peccatum. Desperatio nāqz peior est oi pctō. Uñ etiā dz i decre. Judas magis peccauit despando qs xp̄m tradēdo. iō dānatꝰ est seipz occidēdo xxxij. q. v. Si nō licet. z c. Tu dixisti. d. pe. di. iij. Int hec hircū. z. §. Judas. z §. Inter oia sceleratior. S Sz qstū ad secūdū sciēdū q tales hoīes hñt ser defectꝰ q sic stāt aridi. tribulati. pleni passiōib iā

XXIX

dictis Psalm⁹ defect⁹ q tales hoies val/de difficulter pñt dirigi. qz vix credũt aliq̃ bus q̃b⁹ credere tenent. s. illis q̃ pñt eos cõ solari. Et ħ ꝓtigit ex nimio cordiali ve si/ue dolore. in q̃ sp sine intermissiõe sũt. libẽ ter tñ ꝓgerent z ꝓsolarent i defectib⁹ z tri bulatõib⁹ suis. sz quãto pl⁹ de his loquũt tãto pl⁹ defect⁹ illi cresc̃ũt. Illi iã dicti de berẽt eligere vnũ discretũ z doctũ ꝓfessorẽ q̃ ħ hꝫet ex rõe z sacra scriptura q̃liter debe ret eos iformare. z huic tenent etiã sine oĩ dubio credere z ei⁹ informationẽ seq̃. quia de⁹ ħ req̃ret ab eis in extremo iudicio si sa nã doctrinã seq̃ nolũt z iformari rẽnuunt. si sz innituntꝫ suis cõceptib⁹. qđ est signuz elate mẽtis. Scõus defectus ẽ q tales hñt timorẽ indiscretũ z nõ rectũ. Timẽt ei z apparet eis q nũq̃ recte ꝓfiteant: q̃ dili gẽter etiã z studiose. et etiã q̃tũcũq̃ pitus ꝓfessor est. z q̃tũcũq̃ posse suũ faciũt. et sic nũq̃ hñt q̃etũ cor. Et ħ iõ venit qz nesciũt q̃d teneanꝫ ꝓfiteri. Quia fm sacrã scriptu/rã hõ teneꝫ ex p̃cepto in spẽali pctã morta lia ꝓfiteri. venialia aũt in generali. Unde oĩ no cõsulẽdũ ẽ talib⁹ resistere hmõi curiosi/tati. z postponere hũc mẽtis timorẽ z indꝫe tudinẽ. Nã fm Aug. Oñ pctor illa duo fa cit. s. q prio bñ pmeditaꝫ cũ diligẽtia pẽta sua. et reducit ea ad memoriã. meditando. studẽdo vl fmões audiẽdo. Scõo q oret deũ ut sibi det ꝓgscere sua pctã. qz libenter velit ea ꝓfiteri. tũc aut de⁹ dat sibi cogscere sua pctã pterita. aut indulget oia q̃ scit z q̃ nescit. Et qñ sic pctor suã diligẽtiã fec̃ ac/cedẽs sic ad cõfessionẽ oĩno dz sperare om niũ pctor suor remissionẽ si vult mificor diã cõseq̃. vñ Amb. Nõ pt agere pniaz q̃ ñ sperat indulgẽtiã. imo si q̃s cẽties cõfitere tur si nõ hz spem q de⁹ ex sua mificordia velit sibi oia pẽta sua indulgere nullã idul gẽtiã cõseq̃reꝫ. Unde Aug. Pñia q̃ ex fiducia nõ pcedit inutilis est z sterilꝫ manet et sine mificordia. T Terci⁹ defect⁹ ẽ q ta/les volũt inuestigare vtr sint sine peccato mortali. qđ tñ nullꝰ pt certitudinalr scire nisi ex spẽali diuĩa reuelatõe. vñ Eccls. ix. Nescit hõ vtr amore vel odio dignus sit. Ergo sufficere dz talib⁹ q seipos pbẽt z ex aminẽt vtr in aliq̃ pctõ mortali sint. Haz de⁹ vult vnũquẽq̃z nr̃m incertũ esse vt hu miliem⁹ nos: et stem⁹ q̃tidie i timore dei. vñ Eccl. xxvij. Si nõ i timore dñi tenue/ris te istanꝫ subuertꝫ dom⁹ tua cito. Unde Ber. Cõnexa sunt q̃dẽ timor z religio: nec manere pt alterꝫ sine altero. Nã si hõ esset certꝰ de gra tũc ex elatõe mẽtis possz gui⁹ et piculosi⁹ cadere. q̃ vult de⁹ nos sic i dubio stare. Quartꝰ ẽ q tales aliq̃n indiscrete murmurãt ꝫ deũ. z ħ veit ex magna tribu latõe in q̃ sp stant. ipi em̃ nõ sunt ml'tũ exer citati i alijs tribulatõib⁹. Ergo eis cõtigit sic q̃ iuuenẽ equũ vellet ligare ad curꝫ tra hendũ. ille recalcitrãdo prio adeo laborat q marcescit. q̃n aũt videt q aliter esse ñ pt. tũc q̃ete iugũ subit. Sic fit z illis q̃ q̃diu sunt in pugna ꝫ hec tũc fit eis talis tribula tio valde amara. z tñ oportz eos pati z suffer re vsq̃ dũ mificors de⁹ respicit ipoꝝ labo rẽ z patiẽtiã. qz scit q̃n eis expediat q eos ab ħ alleuiet onere. Ergo nihil melꝰ ad ħ pficere pt nisi q patiẽter z hũiliter q̃q̃ fla gellũ dñi sustineat. z se dignũ iudicet affli/ctõe z labore et pugna z patiẽter tolerz. cõ fidens q ei pueniet i bonũ. qz sic citiꝰ pla/cabil'erit dñs. Nã cũ deo nõ possum⁹ con tẽdere. nec p iusticiã secũ agere. qz pctores sum⁹. nec p potẽtiã: qz ifirmi z fui ei⁹ sum⁹ nec aufugere ab eo p astutiã: qz nusq̃ coram eo latere poterim⁹. nec dominũ terminos ei⁹ exire. Unde ps. Quo ibo a spũ tuo z q̃ a facie tua fugiã. Si ascẽdero i celũ tu illic es: si descẽdero ad infernũ ades. Ergo ni/hil restat amplꝰ nisi ut hũiliemus nos co ram ipo. et recursum habeam⁹ ad btãm ỹ ginẽ mariã. z ad suffragia sctorꝫ. z etiaz ad oratiões bonoꝝ hoim q̃usq̃ de⁹ misereaꝫ nr̃i. Quintus defectus ẽ q nihil intm̃ no cet istꝫ hoib⁹ q̃ sic tẽptantꝫ z tribulantꝫ. sic q illis oib⁹ iportũis z malis sibilatõib⁹ sug gestiõib⁹ z puersis inspiratõib⁹ volũt au/res inclinare. volũtq̃z eis rñdere. z cum ra tione semp disputãdo eis resistere. Ab illo em̃ dz se vnusq̃sq̃ cauere sic a morte. qz sic rõcinãdo et in ꝫriũ i seipo cũ rõe disputã/do. vel tẽptatio ipa inualescit z augeꝫ. vel ipe disputãs minꝰ. puidꝰ in ꝓpleritatẽ de/ducitꝫ. Ergo q̃cito q̃s ꝓcipit talẽ sibilatoꝝ vel suggestioꝝ tã cito dz se ab illa totalr a/uertere. z interim aliq̃d boni cogitare suie de passiõe xpi. siue ꝺ gaudijs celi. siue ꝺ pe nis iferni. Ale si dicerz ad ħ. sit tibi tua sibi latio p̃uissime hostꝫ nihil ad me. tu es ad ħ nimis malꝰ q ego veli tibi ad hãc sibilatoꝝ rñdere. Et tũc fit q̃ q̃to minus curat. tãto

citi⁹ ab ℔ liberaꝛ. Et itez ꝗuſqꝫ ex toto habeat auerſiõez ab illo. Et iſta ꝥba nõ ꝑñt intelligere niſi iſti hoïes ꝙ tales ꝓdictaſ tẽptatões patiũꝛ. ℣ Sext⁹ defect⁹ ẽ q ꝫto tps eſt ſancti⁹. ꝛ hõ libẽti⁹ deuotõnez hꝛet. vt ſic ſe ad deũ deuote ꝓuerteret. tunc tãto min⁹ hz deuotiõez. Et illa tribulatio maioꝛ eſt vno tpe ꝫ alio. Uñ accidit q ꝙñ ꝫ vnuz pꝛ nr̃ nõ ꝑñt deuote oꝛare ſine tali mala ſibilatõne ꝛ inſpiratiõe. Et tũc tales veniũt aliq̃ in impaciaz ꝛ erroꝛẽ ſic q oꝛõnẽ poſtponũt. ꝛ dicũt ad ſeipos qñ ſic ſunt aridi et ꝺſolati nec aliquã deuotõz ſentiũt Quid credis q iuuet te oꝛo illa q̃ ſic ex aridо corde ꝓcedit. ꝛ ſic oꝛõez dimittũt. Et in ℔ ſatz iuſte ꝛ iſipiẽter faciũt. Tũc eĩ ſatiſfaciũt ꝺyabolo. ꝙ nihil aliꝺ q̃it niſi quõ poſſit hoïez in ſpũali ope impedire. Sciẽduz q hõ ꝓpter illã ariditatẽ ꝛ ſue mẽtz deiectionẽ nõ ꝺz dimittere oꝛões ꝛ alia bona opa ꝛ bõas meditatões. Hã ſapidũ ꝛ acceptuz erit deo ℔ op⁹ bonũ. qz qꝺ deficit hoï in deuotõe ℔ illa ariditas ſupplet coꝛã deo. Hã illa aduerſitas ꝛ ariditas clamat ad deũ. ꝛ ꝓuocat eũ citi⁹ ad miſcꝺiaz. Exẽplũ. ſic infirm⁹ iacẽs in agõe mortz ꝙ vix ꝓt loq̃. c⁹ locutõi hoïes attẽti⁹ attẽdũt. ꝛ citi⁹ exaudiꝛ in his q̃ poſtulat qñꝫ ꝫ ſi ſan⁹ eſſz. Sic ẽ ꝛ ꝺe ꝺo. Ergo nulla bona opa ſũt ꝓpterea dimittẽda ſiue oꝛões ſiue ieiunia ſiue genuflexiões ſiue vigilie. ſiue alia bona exercitia. ℟ Quãtũ ad tertiũ q̃riꝛ. exꝙ ſic ẽ ꝟm ſacrã ſcripturã q illꝫ ꝙ hñt bonã volũtatẽ deo ꝓuiẽdi. nᶜ ſciũt ſe reos in aliq̃ actuali mortali pctõ. vl̃ ſaltẽ nitũꝛ ſe cuſtodire ꝟm poſſe ipoꝝ ut deũ ñ offẽdãt. ꝛ qñꝫ eẽ iuuenib⁹ hoïb⁹ ꝙ nõ ꝗiter peccauerunt accidit talis tẽptatio ꝛ tribulatio. ꝗre mirꝛicoꝛꝺe us talẽ tribulatõez ſup tales bonos hoïes ꝓmittit. qz cõiter loq̃ndo tunc nulla paſſio coꝛpal̃ poſſit eis accidere q̃n poti⁹ ſuſtinerẽt ꝫ illã tribulatõz. Rñdeo q de⁹ ꝓmittit ℔ ex ſua bonitate ꝛ p eoꝝ vtilitate. Hã de⁹ ꝙſcit qꝺ eſt in hoïe. ꝛ qꝺ ꝑꝺeſt vel obeſt homini. Uñ aliq̃ ſunt ex natura elate mẽtis. ꝛ illi p aliqꝺ occultũ donũ ꝺi vix citi⁹ ꝑñt induci ad hũilitatẽ: ꝙ ẽ initiũ ꝛ fũꝺamentum oĩm ꝥtutũ ꝫ p talia incõſueta incidẽtia. qz timẽt tũc ꝙſeq̃nter poſt talia incõſueta in cidẽtia ſibi ieſſe incõſueta ꝛ inaudita pctã Sz ℔ nõ ẽ. qz hõ in vna cõplacẽtia ſuũꝑi⁹ poſſz deũ pl⁹ offẽdere. ꝛ pl⁹ deformis coꝛã deo fieri. ꝫ ſi cẽtũ milia peſſima incidẽtia vna ꝺie ſibi incideꝛẽt ꝫ ſuã volũtatẽ. Et ℔ manifeſtũ ẽ in ſupmo ãgelo. ſ. lucifero ꝙ ꝓpt elatõnez a celo eiect⁹ ẽ. Sic ꝙtigit q̃ñꝫ q hõ ñ vult ſeipm ꝙſcere ꝓpter elatõz mẽtz ꝙ tñ poſtmodũ ſic deducik in ꝙgnitõz ſuũꝑius. ꝛ ꝙ añ alios ꝓtẽpſit poſtmoduz ꝙſcit ſe eſſe dignũ ꝓtẽni. Hõ ꝙd ꝑt hoï magꝫ ꝑparare viã ad ſalutẽ ꝫ illꝺ. qz impoſſibile eſt q vnꝫ ver⁹ hũil̃ dãnet. Itẽ ſciẽdũ q homines ſimplices ꝙ nõ hñt ex ſcia nec ex vite expientia opinanꝛ q tal̃ ariditas ꝛ tribulatio ſp ꝓueniat ex demerito pcti. ꝛ ℔ nõ ẽ verũ. qz put ꝓtinue cernim⁹ ꝛ ĩ ſcripturꝭ repim⁹. tũc multotiẽs ſancti ꝛ deuoti homies his tribulatõib⁹ tribulãꝛ. ꝛ ſepe luxuriozi: auari ſuperbi: guloſi ꝛ vſurariꝭ ꝛ alĩ mali hoïes his ſuppoꝛtati ſũt. Et iã qñꝫ aliꝫb⁹ accidit tribulatio taliſ ĩ uuẽtute cũ adhuc modicũ ꝛ nõ ꝗiter peccaueꝛt. Si aũt hec tribulatio ꝛ ariditas ꝟm tuã eſtimatõz vel ꝟm ꝥitatẽ tibi veniſſet ꝑ culpa tua: in hoc de⁹ laudãꝺ⁹ eſſet. qz inter oĩa ꝟm ſcripturã maxĩmã oñdit hoï charitatẽ qñ eũꝑ culpa ſua tali ꝗui punitõe punit. Scꝺo be tribulatões ꝛ ariditates ꝛ paſſiões ꝑfuant a ruĩna pctõꝝ. qz ipi intĩm occupanꝛ cũ iſtis q obliuiſcunꝛ ſupbie. luxurie: gule. ꝛ ꝺeo etiã q nec diuitias nec honoꝛes appetãt. Uñ ꝺiẽ ꝺñs ꝑ ꝓphaz. Sepiã viã tuã ſpinis Tercio ꝓmouẽt ad ꝥtutes ꝛ ad pfectũ ſpũalẽ. qz cũ intĩm ꝓmũꝛ anxietate q̃ñ ꝑñt hꝛe reḋem tũc ſp q̃ũt auxilium ꝛ ſubleuatõem a deo ꝑ exercitia ꝥtutũ. ꝛ tũc de⁹ ex ſua bonitate ꝓmittit eos ſic ſtare aliq̃diu vt cumulẽt ꝥtutes ꝛ efficiãꝛ vas plenũ gr̃aꝝ ꝛ ꝥtutũ Quarto minuũt purgatoriũ. Haz ſi peccaſti tũc de⁹ ex ſua bonitate vl̃t te purgare ꝑ illas tribulatõeſ ĩ ꝑñti vt ĩ fuco ñ puniaꝛ. Uñ ꝺz ĩ ꝺcre. De⁹ ñ ꝺimittit pcta ĩpunita. ꝺ pe. ꝺi. i. Quẽ penitz. multo facili⁹ ẽ ℔ pati ꝛ ſatiſfacere ꝫ ĩ fuco. Uñ ꝺz ĩ ꝺcre. Ignĩ ĩ purgatoꝛio nulla tpalis pena ẽ ꝺpabil̃. ꝺi. xxv. ꝙ ĩ aliꝺ Quito tales tribulatões ꝓmũ ĩ celo augmẽtant ſi patiẽter ſufferũꝛ. Hã tl̃es eſtimãt ſe pctõres malos ꝛ magnos. ꝛ ſũt q̃ñꝫ martires coꝛã deo. qz pl⁹ ledit ſic ꝓtinue puniri ꝫ ſemel decapitari. Hõ ꝙſideraꝺũ ẽ ꝫ bñ de⁹ oĩa diſponit: ꝛ vñ hoïes timeãt ſe demereri magnũ ſuppliciũ ĩde habeãt. aliq̃ magnũ ꝓmũ Uñ ꝟm ſacrã ſcripꝥaz ẽ ſignũ magne

gre in pñti ⁊ glorie ī futuro q̄ eueniēt talib⁹ vt sperādū est. Ergo nō solū patiēter sz et letāter sustinēde sūt tales tribulatiões. qz xps illā amaritudinē vult ꝑtere ī eťnā dulcedinē. sic ꝓtigit cuidā ꝑgini moniali. q̄ ex pmissiõe diuia p lõguz tps ī ariditate ⁊ amaritudie sue mēt⁹ stetit. ⁊ postmodū xps eā lib⁹auit. ⁊ ei magnā dulcedinē tribuit

℣ Ultio notādū ē qōdā exēplū qō legit ī vitasparz li. ij. c. lij. q̄ q̄dā impugnabat a spū blasphemie. ⁊ erubescebat ꝟ dicere. Et q̄scūq̄z audissz magnos hoies ⁊ senes p gebat ad illos vt illis declararet. Et mox cū venissz ad eos itez ꝓcūdabat. Cum g̃ freq̄nter ad abbatē q̄ndā veniret. vidit eu⁹ senex hñtē cogitatões ⁊ dixit ei. Ecce frē q̄nter venis ad me habēs cogitatões. ⁊ sic itez remeas tristz tecū illas reportās. Dic g̃ fili q̄d habes. Et ille dixit. Blasphemia ī pugnat me dyabol⁹ ⁊ erubescebam dicere Et mox cū apuisset ei causam: leuior ipugnatio ei apparuit. Et dixit ei senex. Ne ꝓtrister⁹ fili. q̄ñ hec cogitatio veīt ad te dic Ego causā nō habeo blasphemie. sup te sathanas sit illa. hāc em̄ cāz aīa mea nō vult quācūq̄z em̄ causam aīa nō voluerit ñ diu pmanebit. Et ita san⁹ fact⁹ fr̄ ille discessit.

Dñica q̄rta post Epiphanie

Sermo xxx

Inite vtraq̄z

crescere vsq̄z ad messem. et tpe messis dicā messoribꝫ. colligite primū zizaniā ⁊c. Mat. xiij. Sciēdū q̄ in celo sūt solūmodo boni. ī inferno solūmō mali. ⁊ in mūdo mixti sunt boni ⁊ mali. et hi ab initio mūdi vsq̄z ad finē nūq̄z ex toto sepabūt. Ergo dicit. Sinite vtraq̄z crescere. Uñ in pñti ꝼmōe tria sunt dicēda. Pzimo quō ab initio boni ⁊ mali sp sil vixerūt. Scdo q̄re ita simul viuūt boni ⁊ mali. Tercio quō se hāe debeāt boni ne cohabitatio malox eos a salute ipediat ℣ Quātū ad primū sciendū q̄ ab initio mūdi boni et mali sp sil vixerūt. Hoc sic pbat. Haz adā duos filios hūit. s. cayn ⁊ abel. q̄z alter malus fuit. s. Cayn. q̄ frēm suū Abel bonū et iustū occidit. Itē Noe tres filios secū habuit in arca q̄ñ diluuiuz venit. scz. Sem Cham ⁊ Japhet. q̄z duo ī hūilitate vixerūt. sz tercꝰ postmodū irrisor pzis fact⁹ ē. Abzaā duos filios habuit. q̄z vn⁹. s. Ysmael pſecutus ē pbū Isaac ⁊ fidelē. Item Isaac duos filios habuit. q̄z vn⁹. s. Esau reprobat⁹ est a deo: ⁊ Jacob a deo electus Itē Jacob duodecim filios habuit. ex illis decē vēdiderūt Joseph iustū frem eoz ⁊ deo chaz. xps duodecim apl̄os habuit. q̄z vnus traditor fuit. Uñ dr in euāgelio. Nōne elegi vos duodecim: ⁊ vn⁹ ex vobis dyabolus est. Sic adhuc modernis tpib⁹ vsq̄z ad finē mūdi boni ⁊ mali sil viuunt. Et ꝟ in oñi statu. Nā inter pzincipes sunt aliq̄ boni ⁊ aliq̄ mali. Sil⁹ inter milites ⁊ ciues ⁊ rusticos. ⁊ etiam iter mechanicos. Sil⁹ iter sacerdotes ⁊ religiosos. Sil⁹ iter ꝟuos ⁊ ancillas ⁊ sic de alīs. Hoc naturaliter possum⁹ itelligere q̄ boni et mali hic simul viuūt ⁊ crescūt. Nā flores crescūt cū spinis. auz cū cupro. stānū cū argento. fex cū vino. palea cū gno. sic q̄ vnū nō crescit sine alio. Sic etiā iter hoies est in isto mōo. ℣ Quātū ad scdm tūc q̄rit. q̄re de⁹ malos pmittit viuere cū bonis ī pñti vita vsq̄z ad finē seculi. Rñdet q̄ pzio ido: vt boni p malos purgēt ⁊ pbent. ps. Mlt te tribulatões iustoz. glo. Qui nō patit ñ est iust⁹. Uñ etiā apl̄s. Oēs q̄ pie volūt vivere in xpo ihu pſecutōz patiunt. s. a malis Uñ xps dicit ī euāge. Si me pſecuti sunt ⁊ vos pſequēt. Et hec pſecutio vno mō fit ꝟbis ut ꝓuiciādo. obloq̄ndo. irridēdo. maledicēdo. Alio mō illa pſecutio fit in rebus ⁊ in pſonis bonoz hoīm. s. spoliādo eos ī reb⁹. vl̄ pcutiēdo vel vulnerādo ī corpe Et sic tūc boni sūt dicti btī. Uñ xps dic ī euāge. Btī est⁹ cū maledixerīt vob hoies ⁊c. q̄ mali hoies sūt vtiles: ec si ñ saluāt. q̄z purgāt bonos a rubigine vicioz. ⁊ ꝓpant eos ad pcipiēdū coronas martiz. Quō ei esset tot martires si ñ fuisset bonoz hoīm pſecutores. Quō ei sctūs stephan⁹ hz̄et coronā martiz si ñ fuisz a ꝓuis iudeis lapidatus Sil⁹ be. petr⁹ apl̄s si nō fuisz ab iniq̄ nerōe crucifix⁹. Sil⁹ iniqu⁹ ꝓfect⁹ valerian⁹ be. Laurētiū martirē fec̄. Sil⁹ dacian⁹ in iqu⁹ sctm̄ Lozheliū ad palmā martirū p̄duxit. ⁊ sic d alīs Scdo boni ⁊ mali ꝟ sil viuūt. vt boni ex ꝟ gl'iosiores ī fuko appareāt. Uñ iob ꝓmēdat ex eo q̄ iter malos ꝼuauit inocētiā suā ⁊ iusticiā. Sic sil⁹ ꝓmēdād⁹ erit q̄ int malos bñ viuit Nā sic vitupabile ē iter bonos hoies male viuere. sic ecuerso laudabile ē int malos hoies bñ viuē

Sermo

Uñ mag̃ gl'ia erit tibi cū iter supbos es hu mil'. ⁊ inter iracūdos es mit̃. ⁊ iter luxuri/ osos es cast⁹. ⁊ sic de alīs. ⁊ sīgnter cuz bñ potuisses malefecisse ⁊ ppter deū te absti/ nuisti. vñ Eccl̄. xxxi. Qui potuit trās gredi ⁊ nō est trāsgressus. ⁊ facere mala ⁊ nō fecit ās ẽ hic ⁊ laudabim⁹ eū Tercio mali cū bonis viuūt ī pñti. vt ipi mali p exēpla bo noz ⁊ correctōes ⁊ admonitōes emēdēt et etiā boni fiāt Hā ẽ signū bonitat̃ dei q̄ vl't oēs hoies saluos fieri q malos cū bonis h̄ pmittit viuere. Hā pl'es sūt puersi ⁊ boni effecti ⁊ saluati ās de⁹ h̄ diu tolerauit cuz bonis. q̄ alias fuissent dānati. ⁊ sic passio xp̄i ⁊ oīa bñficia ei⁹ essent ī illis frustrata. Isa. Propterea expectat nos ut miſeatur nr̄i. ps. Lōganimis ⁊ multū miſicors. Quarto mali cū bonis viuūt. vt si ipi ma/ li nō puertāt q ī futuro inexcusabiles fiāt. Uñ mali hñt informatōz p auditū q̄ ad ꝓ bū dei. ⁊ q̄ ad visū p exēpla bonoz. ℒ Et ista ẽ pricipal' cā q̄re mali odiūt bonos ī vita pñti. Hā etiā iust̃ tacētib⁹ ex ꝓpatōe tñ iustoz vita maloz arguit̃ q ī excusabiles sunt ī suis pēcis etiā in pñti. qđ ẽ magnū g uamē. Sap̄. ij. Grauis ẽ nob ad videduz: qm̄ dissilis ẽ alīs vita illi⁹. Boni eī p opa sua bona testant̃ q opa maloz sunt mala. Sic fidel' mechanic⁹ cū ope suo reprehendit mechanicū infidelē ex eo q opa sua cū opi bus illi⁹ nō ꝓcordāt. Sic sil'z intelligit̃ de bonis ⁊ mal' hoīb⁹ q̄ ad opa ip̄oz. vñ Jo hā. vij. Hō p̄t mūd⁹ odisse vos. me aūt o/ dit qz testimoniū phibeo de eo. qz opa eius mala sūt. Uñ mali ī futuro sunt ī excusabi les. Hā hō supbus videbit hūilē q̄ fortassis fuit ditior: pulcrior. nobilloz eo: ⁊ tñ ī hūi litate pmāsit. Sil'z luxuriosus arguet̃ ab hoīe casto. ebosus ab hoīe abstinēte. iracū dus a mite. ⁊ sic d̄ alīs. Et tūc tales obmu tescēt: qz nihil habēt qđ pñt rñdere nisi q ppria malicia coz eos dānat Quinto ma li cū bonis viuūt. ⁊ h̄ ppter assiatōz bo noz. Hā si dñs p epcisz sodomit̃ ppter de cē iustos si in eis dē ās ciuitatib⁹ ⁊ ī oī re giōe circūiacēte inuēti fuissent. ml'to mag̃ iā dñs pcet malis ppter societatē bonorū Uñ q̄libet mal⁹ regtiari dz deo ⁊ alīs bo/ nis hoīb⁹ ppter q̄z pticipatōz ⁊ societatez de⁹ sibi pñtē vitā tā diu plōgauit. D Quātū ad terciū. s. quō boni se hz̄e debeāt q̄ ad cohabitatōez maloz ne eos a salute e/ oz ipediāt. Dicēdū ſm Guil. lugd̄. q boni ās debēt hz̄e. Prīo vt neminē suo ma lo exēplo corrūpāt. in q̄ multi peccāt q̄ pri mū scādalisant. nō attēdētes illd̄ Matthei xviij. Ue hoī p quē fit scādalū. Uñ sciēdū q sūt q̄dā dyabolici hoīes q̄ postz̄ vident aliquē hoīem impatiētē puocāt eū ad iraz etiā q̄nz̄ ad blasphemādū deū ⁊ maledicē dū primo. nō ꝑentes spūal'z prīm mortifi care in aīa. neq̄z ꝓtūelia dei curāt. Sz tles si incēdissent vnā domū de palea se valde peccasse putarēt. q̄n ꝑo incēderūt domuz spūalē frīs sui se inocētes putāt. Sz tñ ta les rei erūt oīm pctōz q̄ ist̃ sic puocati cō mittūt. siue iurādo siue blasphemādo siue etiā ī corpe ledēdo. Scdo nccariū ẽ ut ca ueāt se ne ab alio corrūpant: qz ⁊ corrūpe ⁊ corrūpi viciū ẽ. Jn h̄ q̄dē mlti errāt q̄ si vi dēt aliqđ malū ab aliq̄ fieri illd̄ volūt imi/ tari. ꝺ illd̄ ps. Noli emulari ī malignātib⁹ Ergo q̄libz sp dz attēdere vitā bonoz ⁊ ñ maloz. Et h̄ merito: qz si vis ī fuko cū bo/ nis pmiari. tūc rō dictat q ī pñti vitā eoz debeas imitari. vñ Jsi. de sū. bo. Ad quer siōez mortaliū ml'tū pūt exēpla sctoz. Re probi aūt nō attēdūt documēta bonoz q̄ imitēt ad meli⁹. sz ꝓponūt sibi exēpla ma/ loz q̄b⁹ ad suoz moz puersitatē vtūt ī pe/ ius. Tales excusant se dicētes. Multi faci unt h̄. ⁊ iā ꝓsuetudo ẽ. ⁊ sic volūt se excusa re. ꝺ ās dic̄ Hiero. ad rusticū. Neq̄z ꝓsidē res qđ alī mali faciāt. sz q̄d tu boni facere debeas. neq̄z peccātiū ducar̃ multitudine ne te peuntiū turba sollicitet. Itē tales at tēdere ꝺberēt qđ dic̄ xp̄s ī euāge. Mat. vij Lata ⁊ spaciosa ẽ via q̄ ducit ad pditōz. ⁊ multi sunt q̄ intrāt p eā. Et ecōuerso dicit Angusta ẽ porta ⁊ arta via q̄ duc̄ ad vitā ⁊ pauci sūt q̄ iueniūt eā E Sz di. aūt cē tū ānos h̄ factū ẽ vel h̄. s. q hoīes choriza/ uerūt. supbas vestes induert. ⁊ tabnas in/ trauerūt ⁊ se inebriauerūt. Rñdeo q aūt cē tū ānos hoīes etiā in ifernū intrauert. Hā illicitū factū qđ ẽ ꝺ deū p h̄ non excusat q ex mala ꝓsuetudine ppetratū sit. vñ Jsid. Cōsuetudo auctoritati cedat. prauū vsum lex et rō vincat. Uñ q̄libz attēdere dz exē/ pla bonoz vt ide pficiat. vñ Amb. Sctō rū vita ẽ ceterȝ norma viuēdi. Uñ ec̄ Bre. Hūc̄z pctōres ad lamētum pñie rediret si nulla bonoz essent exēpla q̄ eoz mētē tra/ herēt. Tercio vt nemī malū vl' iniuriā in

ferāt. vñ Mat. vij. Oīa q̄cūq; vultis ut faciant vob hoīes & vos facite illis. vñ eē Thob. iiij. Nē ab alīs oder; tibi fieri ne tu alīs facias. Hoc ei attēdēdū ē in oī actōe q̄ iiuriā alīj nō facias neq; ī ẏbo neq; ī facto. sz sic tibi ab alio vis fieri sic debes ꝓuio face re. Nē si q̄libz q̄tidie aduerteret multa nō fierēt q̄ alias fiūt. q; null⁹ timeret fraudez vl' deceptōz a ꝓuio sibi fieri. sz oppositū iā inuenit. vñ ps. Diminute sunt ẏitates a filīs hoīm. Hoc patz q; vnusq̄sq; heu iā nitit decipe ꝓximū. & iā fr̄i fr̄i nō fuat fidem. Et rō est: q; fm apl'm. Oēs q̄nt q̄ sua sūt.

Quarto vt malū illatū ab alio patiēter ferāt. vñ Bre. ī ome. Patiētia ē aliena mala eq̄nimiter tolerare. ꝺ eū q̄z q̄ mala irrogat nullo dolore moueri. Sz sūt alīq̄ q̄ se credūt esse bonos. nec tñ vnū ẏbū ꝓpter deū sustinere volūt. vñ Bre. Qui a statu patiētie p liguaz vulnera corruit ipe sibi testis ē q̄ ꝺ manifeste pſecutōis gladios nō subsisteret. Nā sic illi q̄ sūt patiētes fuāt alias suas. sic isti q̄ sunt impatiētes ꝓdunt q̄nq; seipos. i. corp⁹ & aiaz. Unī refert q̄ valē pi culosū ē ex impatiētia dyabolū noīare: et seipm ex ira eidē ꝓmdare. F Unī legit q̄ q̄dā archidyacon⁹ aurelian. iturus romā rogauit q̄ndā canonicū vt ei accōmodaret suū dispēsatorē quē ī ista via sibi necessariuz estimabat. Cū igit dict⁹ dispēsator licz inuit⁹ cū archidyacono ꝓgerz. ille archidyacon⁹ q̄ erat auar⁹ cepit a dicto dispēsatore rōem exp̄essaz ita districte exigere q̄ vellet etiā vsq; ad singulos obolos ꝓputū pscrutari. Nē cū moleste iste ferret. & q̄dā die perturbat⁹ & ex ẏbis archidyaconi exasperat⁹ seipm demōib⁹ ex ira & ipatiētia ꝓmendauit. Eodē aūt die ī transitu cuiusdā fluuij cū eq̄ submersus ē. Jnierat aūt p̄dict⁹ dispēsator pactū cū dño suo canonico q̄ ꝺs ex ipis duobz p̄i⁹ moreret. ifra trigita dies si posset ad alterz rediret. & de statu suo euz certificaret. Seq̄nte igit nocte cū dict⁹ canonic⁹ ī suo lecto ardēte corā ipo lāpade vigilaret. ecce dispēsator su⁹ corā ipo astitit. Et canonic⁹. Bñ veneritis iaḡt dispēsator mi charissime. Nūq̄d etiā redīt archidyacon⁹. Nō iaḡt dñe. sz ego sol⁹ redij iuxta ꝓstitutū & pactū vob ꝓmissum. Et ille Quō tibi est. Rñdit. mortu⁹ eī suz & ī maximis tormētis sū. Et canonic⁹ ait. Qua morte defūctus es. Rñdit. Ille archidyaconus parc⁹ & auar⁹ me hodie sup moduz ꝓmouit ꝓpter suā p̄citatē & districtā rōem quā a me exegit. & ego ex ira ꝓmēdaui me hodie demōib⁹. & sic submersus sū ab eis ī fluuio. & tali crudeli morte defūctus sum. Et ait. rogo vos ut q̄scūq; poteritis monetis ne ẏ vnq; faciāt q̄ se demōib⁹ ex ira & īpacia ꝓmēdēt. q; q̄ se sic demōib⁹ ꝓmēdat. dat eis ptātē sup se sicē ego hodie feci. et p⁹ pauca disparuit. B Quīto ut vehemēter esuriāt iusticiā tā ī se q̄ ī alīs. & ut vehemēter desiderēt salutē ꝓpriā & alioz. vñ Mat. v. Btī q̄ esu. & si. ius. Et ad ẏ dñt laborare vt salutē ꝓpriā & alioz p̄curēt. Nā maior sacrificiū ē deo q̄ ꝓpriā aiaz cū bonis opib⁹ ad ipm pducas q̄z si aureū mōtē offerres. & cētū mōasteria & cētū claustra & cētū hospitalia edificares. & tuā aiaz dyabolo traderes. Sil'r si aiaz primi ad deū redire ceres ei maxim sacrificiū imolares. vnde Bre. ī ome. xij. sup Ezech. Nullū oīpotēti deo tale sacrificiū q̄le ē zel⁹ vel sal⁹ aiarum. D Unī exēplū ō bono viro q̄ reduxit de spatū hoīez ad deū. Nā legit q̄ q̄dā pctōr enormis intim eē excessit ī oī flagicio q̄ sibi vir audiebat. vñ moriēs ō spabat. Cui vir dei heremita q̄dā ꝓsuluit vt ꝓfiteretur Cui ille ō spat⁹ cū cayn dicēdo ait. Maior ē iniq̄tas mea q̄z ut veniā merear. Cui heremita. Fili mi q̄s abyssū exhauriet misc̄die & bonitatis dei. nūq̄d ẏt⁹ ꝓtritiōis & ꝺuote ꝓfessiōis oīa vicit pctā. Cui pētor. Magē sūt q̄ asserūt. Cui heremita. Deip̄m vestio pētis tuis. Et ut secure possis agere pniam optz etiā ea oīa te mihi publicare. q̄ facto sbdit hereita. Nūq̄d doles fili q̄ deū offendisti. & ẏ tuā ꝓfessiōez sacramētalē eē asseris. Cui ipo ānuēte suscepit absolutōz & ꝺuote exp̄irauit. Tādē ille viro dei apparuit. asserēs se ī statu salutis. heremite ẏo duplicia p̄mia a ꝺo p̄posita. ꝓp̄ charitatē suā & ī formatōz q̄ eū p̄duxit ō desp̄atōe ad viā salutis.

Sermo de eodem

Titicū ꝓgregate ī horreū meū. glosa. i. bonos post hāc vitā in eterna gaudia. Unī ẏ ē dicēdū de nouem gaudijs celi. Istū fmonem q̄re infra fmōe lxxviij. K. et eius exēplū.

Dñica q̄nta. Ser. xxxi. De hūilitate.

Jscite a me q̄ mitis sū & c̄. Mathei. xi. Aristo.

Sermo

Nullū violentū ppetuū. Qui g̃ in celis alte vult remunerari. nō debz nec p̄t cū violētia ꝓcedere sz cū ꝟtute. Sed inter oēs ꝟtutes hūilitas maxime exaltat ⁊ alte remunerari facit. Jō xp̄s in ꝟbis p̄missis ām̄onet nos ad imitādū suā hūilitatē dicēs. Discite a me. Uñ i p̄senti ꝓmōe tria sunt dicēda. Primo de hūilitate: ⁊ q̄ttuor generib⁹ hoīm se hūliantiū. Scdo de nouē g̃dibus humilitat⁹. Tercio exēplū J Quātuz ad primū sciēdū q̄ sicut supbia i oīb⁹ opibus est timēda ⁊ vitāda. sic hūilitas ē necessaria. Bre. Quidq̄d agit̄ pdit̄ si p hūilitatē nō custodit̄. q̄ ipa ē clauso⁹iū ⁊ refuto⁹iū oīm ꝟtutū ⁊ merito⁹. Jdē. Qui ceteras ꝟtutes sine hūilitate ꝯgregat. q̄si pulueꝛē in vētū po⁹tat. Aug. Hūilitas est regina ꝟtutū. mo⁹s vicio⁹. speculū ꝟginuz. hospitiū sctē trinitatis Jtē sciēdū q̄ sunt q̄ttuor genera hoīm q̄ hūlianť. Quidā em̄ hic ⁊ i futuro exaltāť. p̄s. Exaltaui electū de plebe mea. ꝟbi gr̄a. Sic Dauid. moyses Abraam. sctūs Henric⁹ impato⁹. sā. Oswald⁹ impato⁹. Ludouic⁹ rex frācoꝛū. sil⁹ sctūs Gregoꝛi⁹ papa. sctūs Aug⁹. san. Ambrosi⁹. sctūs Hieronim⁹. ⁊ sic de alijs Jsti hic in p̄nti ⁊ i futo exaltati sunt. Sic adhuc boni p̄lati q̄s de⁹ vocat: q̄ subditos suos bñ regūt. sic ꝫ in p̄nti sup alios hoīes exaltati sunt. sic ⁊ i futo exaltabūť. vñ Bre. i ome. Jlli deū p̄ ceteꝛ⁹ videre sublime merenť q̄ fidelib⁹ gregib⁹ p̄esse sollicite sciunt Uñ etiā ap̄l⁹. Qui bñ p̄sūt p̄sbiteri duplici honoꝛe digni habēť. Uñ etiā i ōcre. Prelati deo fuiūt bñ viuēdo ⁊ subditos bñ regēdo. xxiij. q. iij. Si eccl̄ia Jtē q̄dam ꝫ ⁊ in futuro hūlianť. ut mali paupes q̄ sūt elate mētis. vñ Bed. Ue paupib⁹ supbis. ve po⁹tātib⁹ crucē dñi ⁊ nō seq̄ntib⁹ eum. Hā est vulgare dictū. Paupis ⁊ supbi est duplex dānū. Et rei ꝟitas ē. nā paupes supbi sunt hic despecti ⁊ hūliati. ⁊ in futuro adhuc ampli⁹ hūliabūť: ⁊ magꝭ despecti erūt. ⁊ sic habebūt duplicē infernū. s. ꝫ ⁊ in futuro. vñ Piere. Duplici ꝯtritōe ꝯtere eos. Jtē q̄dā ꝫ i p̄nti se exaltāt: sz i futuro hūliabunť. sic diuites q̄ in supbia se extollūt. ⁊ in diuitijs ⁊ in potētia sua gl̄ianť. ⁊ i pulcritudine coꝛpis quā ab extra oñdunt in vestib⁹ p̄cios. i peplis. i cingulis. in capitijs gl̄iam hūanā q̄rūt. Et tales diffoꝛmiozes erūt q̄ ꝫ se vltra alios hoīes supbe o⁹nauerūt. ut patz i lucifero q̄ pulcerrim⁹ fuit. ⁊ ꝓpt̄ suā supbiā diffo⁹mio⁹ fact⁹ ē ceteris demōib⁹. Uñ dic̄ dñs p ꝓphetā Gloriā eoꝛ i ignominiā ꝯmutabo. K Jtē q̄dā ꝫ se laudabil⁹ hūiliāť ut i futuro exaltenť: ut boni paupes. ⁊ etiā aliq̄ diuites q̄ ꝫ xp̄i hūilitatē imitāť. ⁊ tales i fuko exaltabunť. vñ Job. xxij. Qui hūliat⁹ fuerit erit in gl̄ia. Et talis hūliatio ē necc̄ria ad salutē. vñ Bed. Laudabil⁹ ꝟginitas sz hūilitas ē magꝭ necc̄aria. p̄t ei q̄s sine ꝟginitate saluari. sine hūilitate neq̄q̄. Uñ ipa hūilitas saluat ⁊ exaltat ⁊ ad celū pducit. vñ bed. Sola hūilitas ē q̄ exaltat. ⁊ sola ipa duc̄ ad vitā. q̄ hec ē via ⁊ ñ alia. Hā sic̄ supbia ē via ad infernū ⁊ supp⁹imit vsq̄ ad iferni nouissima. sic hūilitas ē via ad celū. nā ipa pduc̄ ⁊ exaltat. vt p̄z i btā ꝟgine. q̄ ꝓpter suā hūilitatē exaltata est sup̄ nouē choros ag̃eloꝛ ⁊ collocata ad dexteraz filij sui dñi nr̄i ihu xp̄i. Et q̄ ꝫ hūlioꝛ est in ꝫ mōo erit ei vicinioꝛ i celo. Uñ amb. sup̄ p̄s. Btī imaculati Quāto ei q̄s ē abiectioꝛ i ꝫ seculo tāto magꝭ exaltabit̄ i fuko. Hā p q̄t g̃d⁹ hūilitat⁹ ꝫ q̄s descēdit p tot g̃d⁹ exaltabit̄ i celo. vñ Jsi. Descēde ut ascēdas. hūilia te vt exalteris. L Quātū ad scdm̄ sciēdū q̄ sūt nouē g̃d⁹ hūilitat⁹ p q̄s q̄s ꝓgscere p̄t q̄z hūlis coram deo sit Prim⁹ g̃d⁹ est cū q̄s reputat se tā misez q̄ sp̄ ofic̄iat i bonis. ⁊ ific̄iat p malic̄ia bona q̄ hz a deo. ⁊ pl⁹ timet ex hūilitate ōmereri i bonis opib⁹ q̄z mereri: ⁊ deū offēdere q̄z placare. ppt̄ negligētiā quā hz i bonis opib⁹. q̄ ex hūilitate ꝟa se reputat fuū inutilē. Scds g̃d⁹ ē se viliozē alijs reputare D Circa qđ q̄rit vtz q̄s debeat se reputare ex hūilitate oīb⁹ alijs viliozē. Rñdeo ꝼm btm̄ Tho. ō aq̄no. q̄ q̄libz ex hūilitate dz se i aliq̄ subdere alteri. ⁊ istū sibi p̄ponere. ⁊ ꝫ ꝓtigit tripl⁹. Prio cuz videt aliq̄d bonuz in ꝓximo qđ scis te nō hz. vtiq̄z ex hūilitate debes te illi alteri subijcere q̄ ad ꝫ. ⁊ estimare cū toto coꝛde eū te illo excedere. Scdo cū ꝓgscis aliquē defectuz in te quē i alio nō ꝓgscis. debes te ei q̄ ad ꝫ ex humilitate subijcere. ⁊ reuera diligēter inuestigādo sp̄ quēlibz i bono aliq̄ videbim⁹ p̄ ceteꝛ⁹ clarere. Tercio cū etiā nihil talē boni scias i alio. ex hūilitate tñ sp̄ debes estiare aliq̄d occ̄lti i eo qđ tu ñ p̄cipis. imo ver⁹ hūlis nō solū dz se ex humilitate vilioꝛē estiare ceteris hoīb⁹. verū etiā creaturꝭ

XXXI

irrōnabilibꝫ q̄ ad aliq̄d. qz tales creare nū q̄z deū offenderūt. nec p̄ceptū dei trāsgresse sunt. sz tu sepi⁹ offendisti deū creatorē tuū trāsgrediēdo illi⁹ p̄ceptū. Sz aliq̄ sunt p/sone q̄ se viles eē dicūt. sz ħ ab alīs audire nolūt. qđ ē ꝑa hypocrisī Et de ħ q̄re infra ī. c. T Terci⁹ gd⁹ ē cū q̄s gaudz de ꝓtēptu z tristat qñ laudat. Ber. Uer⁹ hūilis vult ab alīs videri vilis. vñ Actu. v. Ibāt apli gaudētes a ꝓspectu ꝓcilij qm̄ digni habiti sunt p nois ihu ꝓtūeliā pati. Ratō q̄re veri hūiles tristāt cū laudant ē ista. qz reputāt se indignos alicui⁹ laudis. Et dicūt cum ap̄lo. Soli deo honor z gl'a ī secla scl'oz. Et cū ps. Nō nob dñe nō nobis sz noī tuo da gl'iam. Unī gre. Laus ꝑpria iustos cru ciat z iniq̄s exaltat. Unī etiā Christ. super Mat. Sapiēs cū laudat ī facie ī mēte cru ciat. Itē sciēdū q̄ qñ alicui ē dulce ab ali/is laudari talis nō est ꝑe hūilis. Unī Au. Esse humilē ē nolle laudari ī se. Qui g̃ lau dari in se appetit supbꝫ esse ꝓuincit. T Quartus gd⁹ hūilitatis est cū q̄s se repu tat dignū oñi pena tā inferni q̄z etiā pur/gatorij ꝑpter p̄cta sua q̄ cognoscit se ꝺ deū cōmisisse. z affectat libēter tpalē penam ut eternā penā euadere possit. dicēdo cū bto Aug. Hic vre hic seca vt in eternū parcas Unī sciendū q̄ illi q̄ murmurāt ī flagellis dei nō sunt veri hūiles. qz si essent veri hūi les tūc ꝯgnoscerēt se reos illi⁹ pene z mlto maioris. z sic nullo mō murmurarēt. sz ꝺo pot⁹ regr̄iarent de sua mīficordia quā eis oñdit qñ hic p̄ctōres punit. Q Quin tus est cū q̄s reputat se indignū oñi bono nature gr̄e z gl'e. z q̄d̄q̄d de⁹ sibi dat ītmo et q̄cūq̄z bñficia tribuit ħ totū gr̄anter faciat ex sua lib̄alitate sine oīb⁹ suis meritis. qz co gnoscit q̄ nec minimū bonū a deo ꝑmeru it. Ex q̄ patz q̄ illi nō sunt veri hūiles q̄ ꝺ deū loquunt z eū reph̄ēdūt dicēdo. Qua/re ħ das illi z illi. et mihi nō das cū tñ hoc hūilis tūc deberet aliū estimare digniorē z meliorē se. cui ideo de⁹ tribuit qz ꝑmeru it. sed qz tu nō ꝑmeruisti. g̃ ħ donū a deo ñ recepisti qđ alius recepit. Sext⁹ grad⁹ hūilitatis est qñ q̄s nō abhorret ꝑpt̄ deuz correctōes z ꝓtumelias pati z mānsuete su/stinet. Unī Bre. Qui gl'iam nō q̄rit ꝓtūeli am nō sentit. Ex q̄ patz q̄ ísti nō sunt veri hūiles q̄ impatiētes sunt. qñ corripiuntur

Unī sciendū q̄ ē valde vtile cū q̄s hic ꝑ de/lictis suis corripit z punit a suis superioribꝫ De ħ q̄re infra ꝑmō e. lxiij. H Septim⁹ gd⁹ ē cū q̄s ex hūilitate cogīscit se reū z be ne meritū q̄ oēs creature essent ꝺ eū z pu/nirēt eū. qz creatorē suū sepi⁹ offendit. Unī ver⁹ hūilis qñ canis eū mordet vel pulex vel musca vexat: vel alia q̄cūq̄z creatura eū molestat. talia hūiliter et patiēter suffert: cogitās ex hūili corde q̄ tales creature vo/lūt creatorē suū vīdicare quē ipe sepi⁹ offē dit peccādo. Ex q̄ patet q̄ ísti nō sunt veri hūiles q̄ qñq̄z ex impatiētia maledicūt cre aturis cū offendunt ab eis. P Octa/uus gd⁹ est cū q̄s pot⁹ vellet ꝺuire deo ī vilissimis z abiectis ꝺuitīs q̄z ī honorabi libꝫ ꝺuitīꝫ licet eq̄lis meriti essent. z ħ ꝑꝑ suā indignitatē. qz ex ꝑa hūilitate reputat se indignū esse ad ꝺuiēdū deo in honorabi li ꝺuitio. Et ad istū gdū pauci ꝓueniūt. qz pl'es sunt q̄ potius vellēt esse dñi q̄z famu/li. z plures ml'iores q̄ pot⁹ vellēt eē dñe q̄z ancille si ambo eq̄lis meriti essent Non⁹ gd⁹ ē qñ q̄s credit z timet ꝓios ledere ꝑ/pter sua mala opa. z qñcūq̄z aliq̄d malū ꝑ ximis accidit ħ ipe suis ꝑꝓꝫ pctis ascri bit z bonū qđ ipe ꝓcipit q̄ ħ habeat a lar/gitate z bñficētia gr̄uita dei z merit⁹ ꝓioꝝ. Ex ħ patet q̄ ísti adhuc nō ꝓuenēt ad no nū gdū hūilitatis q̄ qñ audiūt aliq̄d malū accidisse ꝓximo dicunt. bñ demeruit a deo illō malū. qz talis ē z talia pctā ꝑmisit. Hā si q̄s esset ver⁹ hūilis tūc q̄z cito audirz ali qđ malū accidisse ꝓximo tūc īmediate tīe/ret ne ꝓxim⁹ ꝑpter ipm sic tpaliter punit⁹ essz. Q Quātū ad terciū nota exēplū. Legīt em̄ q̄ cū q̄dā hō diu laborāret in ex tremis. tandē rapt⁹ putabat esse mortu⁹. Qui post magnū spaciū tpis reuersus ē et multū flebat. Uoīes aūt circūstātes roga/uerūt eū ut diceret eis q̄re fleret z q̄d vidis/sz. Rñdit. vidi q̄ de⁹ spēal⁹ diligit hoīes hu miles. z magnā habz ꝓplacentiā ī opibus eoꝝ. et ꝑꝑ ħ fleui ꝑ magno gaudio. qz q̄d/q̄d ꝺuūi deo hoc ꝺ gr̄a dei totū feci cū hūi litate. q̄re de⁹ gr̄ater acceptauit opera mea Et sic̄ supbia ē initiū z fundamentū oīs mali. sic hūilitas ē initiū z fundamētū oīs boni. Unī missus sum vob z ceteris dicere q̄ q̄cūq̄z vult salu⁹ fieri dz se corā deo hūili are z vitā xpi imitari. qz dicit. Discite a me qz mitis sum z humilis corde

Sermo

Dñica in septuagesima Ser. xxxij.
De dignitate hois

Simile ẽ regnũ celoz homi pfamilias q̃ exijt primo mane ꝓducere oparios i vineã suã. Mat. xx. Scire debetz i xpo dilectissimi q sctã mr ecclia catholica hodierno die duo nob tpa repñtat. s. tps hũane creatõis: z tps hũane pditõis. Hoc primũ tps hodie repñtat sctã mr ecclia catholica i ℔ q̃ matutis icipit legere libz Ben. i q̃ ap te ptinet quõ de⁹ fecit hoiem de limo terre z quõ in faciẽ ei⁹ inspirauit spiraculũ vite id ẽ aiam. vt hõ fieret in aiaz viuẽtẽ. Item hodie in septuagesima repsentat spẽal' ecclesia catholica tpus ꝓuaricatõis z transgressiõis z hũane pditõis. Ideo hodie ecclesia catholica ob causam hui⁹ miserabil' z lamẽtabilis trãsgressiõis figellas suas. i. oĩa cãtica leticie deponit. Prio. s. cãticum nature: qõ est Te deũ laudam⁹. qz in ps. ꝛ. Dis spũs laudet dñm. Itẽ deposuit etiaz canticũ gre. s. Elie i excelsis deo. p quod ꝛi pax de celo p angelũ hoibz est annũciata. vt hz Lu. ij. Itẽ deponit canticũ glie. s. alleluia. qõ sicut ꝛr Apoca. xix. ab angel' primitus i celo est cantatũ. Nec mirz si ecclia illa cãtica omittit illo sacro tpe. in q̃ pagit trãsgressio ade z eue. Nam p pctm viciata est natura. subtracta gra. z ipedita est glia. Ergo ecclia q̃i i anniuersario tot⁹ hũane nature cantũ q̃ de mortuis p annũ cantari solet p officio misse incipit dicẽs. Circũ dederũt me gemit⁹ mortis ẽ. Uñ in pñti ℟mone tria sunt dicẽda. Prio de illo sacro tpe septuagesime. Scõo de creatõe hois. Tercio exẽplũ. ℟ Quãtũ ad primuz sciẽdũ q tps septuagesime institutũ est ab ecclia. Prio ad repsentãdũ tpus ꝓuaricatõis Ade z eue. Ipe em adã sibi z nobis mortẽ intulit. Nã si adã i innocẽtia pstitisset ĩmortalis pmãsisset. sic q ipe nec famez nec sitim nec frig⁹ nec calorẽ ignis sensisset nec oculos nec caput doluissz. nec mor. n⁹ aliq̃ tristicia sibi accidisset. Uñ greg. Ad ℔ hõ in padiso positus erat vt si se ad ꝓditoris sui obedientiã vinculi charitatis astrigeret: ad celestẽ patriã z angelorz societatẽ q̃n q̃z sine morte carnis trãsiret. Nã homo fuit creat⁹ ĩmortal' q̃ztũ ad corp⁹ z animam. Uñ gre. Sic nãq̃ ĩmortalis ꝓdit⁹ est hõ vt si nõ peccasset etiã mori nõ potuissz. vñ oẽs viui celũ intrassem⁹. Scõo tps septuagesime repñtat nob exiliũ tot⁹ generis hũani. qõ incepit ab Adã: z durat vsq̃ ad finẽ mũdi. Amb. Oẽs sum⁹ in hac lacrimarũ valle q̃ deberem⁹ esse in padiso vl' i celo Uñ Job loq̃ns de miserijs hui⁹ mũdi dicit sic. Hõ nat⁹ de mlĩere breui viuẽs tpe mltis repletur miserijs. Hoc patz qz patimur famẽ sitim z varias ĩfirmitates. z certitudinaliter oñi die mortẽ expectam⁹. n⁹ scimus vbi post hãc vitã prima nocte manebim⁹. Et in signũ hui⁹ miserie z exilij tunc puer cũ nascit in hũc mũdũ primit⁹ flet: z lacrime ei⁹ testimoniũ phibẽt hui⁹ miserie q. s. iste puer sit nat⁹ in hũc mõm q̃ ẽ vallis miserie z lacrimarz. Uñ Holgot. Oẽs clamant e vel a q̃tquot nascũt ab eua. Si sunt masculi ꝓq̃runt de primo pze adã. iõ dãt vocẽ vt a. Si sunt femie ꝓq̃rũt ꝺ primam matre eua. z iõ sonãt e. qz ppt eoz peccata sunt cũ pena z dolore in mõdo victuri. Uñ Aug. Puer est ꝓpheta p fletũ Tercio tps septuagesime repñtat nob tpus penitẽtie. Et in signũ hui⁹ tũc heri in vesp̃is cantabat. Dies absoluti ptereũt dies obuabiles redeũt tps adest sobriũ q̃ram⁹ puro corde dñm. Uñ ad istã pñiam assumendã ecclia hodie in officio misse inducit nos exẽplis. Hã adducũt nobis i exẽpluz tres magni pctõres q̃ totũ officiũ misse ꝓposuerũt. s. Dauid q̃ ꝓposuit introitũ misse: ne q̃s desperet ppter pctm luxurie. Paul⁹ q̃ ꝓposuit epl'am. ne q̃s desperet ppter pcm superbie. et Mathe⁹ q̃ ꝓposuit euãgeliũ ne q̃s despet ppter pctm auaricie. vñ mõ letricia hũana est postponẽda: z salubrijs tristicia assumẽda. Sz heu plures puerũt ordinẽ q̃ iã incipiũt dissolutiores esse z vanitates mũdi pl⁹ exercere q̃si nõ sit tps pñie sed tẽpus vane leticie. Cõtra q̃s dicat pl's Est tẽpus flẽdi est tps ridẽdi. Et i signum q xpiani nõ debẽt ãmodo vane letari tunc hodierna die incipit tẽp⁹ interdicti: in q̃ xpiani nõ debẽt nuptias celebrare. qz illo tpus est tẽp⁹ tristicie. Et de ℔ q̃ze aĩ ℟mõe xxvi. ℣ S Quãtũ ad scõm sciendũ q hõ est magne dignitatis apd deũ quo ad creatõez. Nã prima dignitas hois ẽ q̃ creatus ẽ ad imaginẽ dei. Uñ Ben. i. Faciamus hoiez ad imaginẽ z sili̇tudinẽ nr̃am nõ angeli. nõ archangeli. sz soli⁹ dei. Hoc

XXXII

deus nō dixit de celo vel de stellis vel auro vel argēto. sz de hoīe q̄ ad aīam. Unde Eccī. xvij. Deꝰ de terra creauit hoīem. ad imaginē suā fecit illū. Uñ etiā Beꝛ. ī ꝑmo ne q̄dragesimali. Cogita q̄ꝫ te fecit deꝰ. nē pe ꝑm corpꝰ egregiā creaturā. sz ꝑm aīam magꝫ. vtpote imaginē insignez creatoꝛis. rōis pticipem. beatitudīs eterne capacem Itē sciendū q̄ p̄ oīb mūdi creaturis deus impssit hoī sue imaginis spēm. Nobiles eīm sunt bestie terre inq̄tū creature dei sūt sed nobiliozes sunt aues aeris. sz nobilissima sunt firmamētū celi stelle sol z luna et planete. nec tam̄ ita nobiles sic hō. Unde Aris. Nobilissimū aīaliū ē hō. Jō caue effundere sanguinē hūanum. Jdē. vij. polit. Inter oīa aīalia solꝰ hō habz rōem. Unō Aug. sup gen. Oīm aīaliū corpa siue q̄ ī aquis siue q̄ in terris viuūt inclinata sūt ad terrā: z nō sunt erecta sicut hoīs corpꝰ. q̄ figurata est aīa nostra ī eterna sua. i. in eterna z spūalia erecta esse debere. ℣ Secūda dignitas hoīs est q̄ eū dñm oīm creaturaꝝ ꝓstituit ꝑter angelos. Uñ Beñ. i. Dñamini piscib maris z volatilib celi. et Uñ ec ps. Oīa subiecisti sb pedib z̄c. Uñ oēs creature sunt ad ℞ create ut seruiāt homini. Uñ Hugo de arra aīe. O hō respice mōm ist̄ū. oīs naturaꝫ creatura ad hunc finē cursum suū dirigit vt tuis vtilitatibus deseruiat. Celū tibi deseruit p suū motum. lumīaria celi p suū influxū. sol causat tibi diē. luna illuminat tibi noctē. ignis tpat tibi aeris frigiditatē. aer tibi mitigat ignis caliditatē. aq̄ mūdat tibi fetoꝛē z mitigat tibi sitis ardoꝛē. z fecūdat terre rigoꝛē. terra ℣o te sustētat sua soliditate. recreat sua fecūditate. delectat sua amenitate. Ecce q̄modo oīs creatura suū cursum dirigit vt tuis vtilitatib deseruiat Tercia dignitas hoīs est q̄ angelꝰ ad sui custodiā deputat. ps. Angelis suis mādauit de te z̄c. Et ipi angeli q̄ñ videt nos bona opa opari de ℞ gaudēt. vñ Aug. Quotiēs bñ agim⁹ gaudet angeli z tristant demones. q̄tiēs ℣o a bono deuiam⁹ dyabolū letificam⁹ z angelos suo gaudio defraudam⁹. Uñ q̄libz hō debz angelū suū honozare in q̄cūq̄z loco fuerit. vñ Beꝛ. In q̄uis diuersoꝛio. in q̄uis angulo reuerētiā exhibe angelo tuo. ne audeas illo ꝑte q̄ꝫ me ꝑte nō auderes facere. ℣ Quarta dignitas est q̄ deꝰ vult laudari ab hoīb ℞ in mōdo z etiā in futuro sic iā ab angel laudat ī celo. Et ī signuz hꝰ tūc totiēs admonemur a deo p scripturaz sacrā ad laudādū eū. Uñ ps. Laudate dominū oēs gētes. vnde Aug. Uere felix essz q̄ posset diuīe laudi sp insistere. Hā ℞ faciunt btī in celo. vñ ps. Beati q̄ habitāt ī domo tua dñe in secula seculoꝝ laudabunt te vñ Beꝛ. Discamus nūc ī terrꝫ q̄s facturi sumus laudes ī cel. Nihil ita ꝓprie in terris celestis habitatōis statū repñtat sic alacritas laudātiū deū. Quīta dignitas est q̄ hoīs naturā deꝰ assumpsit z nō angelicam vñ Heb. ij. Nusq̄ angelos apphēdit sz semē abrae. Et ī ℞ xps factꝰ ē frater nr̄. Uñ dixit ad ꝑem suū oīpotentē vt hz in ps. Narrabo nomē tuū frib meis. vñ Beñ. Puto q̄ me iā spnere nō poterit. q̄z os ex ossib meis z caro ō carne mea Sexta dignitas est q̄ nos hoīes tā chare z p̄cioseemit. Uñ apl's. Empti eīm estꝫ p̄cio magno vñ Aug. Postq̄z itelleꝛi me p̄cioso xp̄i sanguīe redēptū nolui me venalē exhibere. Uñ sciēdū q̄ si infiniti mundi essent ꝓpter istos nec vnā guttā xp̄s p̄cios sui sanguis effudisset. z ꝓpter nos hoīes z ꝓpter nr̄am salutē totū sanguinē effudit. ps. Aruit tanq̄ testa ꝟtus mea. Septima dignitas ē q̄ nos hoīes cibat suo sctissimo sanguine. vñ Joh. vi. Caro mea ꝟe est cibꝰ z sanguis meꝰ z̄c. Quid eīm magꝫ dare potuit nisi semetipm hic in terris in cibū: vt ꝓfortemur ne deficiamus ī via. Octaua dignitas ē q̄ hō creatꝰ est ad eternā btitudinē cū ageꝫ eternaꝫ possidendā. nō solū cū aīa sz etiaz cū corpe glioso post resurrectōez. vñ Mathei. xxv. xp̄s dicturꝰ est suis dilectꝫ. Uenite bñdicti p̄ris mei posꝫ. patū vob regnū z̄c

Nona dignitas ē q̄ nihil satiare ꝑt desideriū hoīs nisi ipe deꝰ q̄ infinitꝰ z immēsꝰ est. Uñ ōz in ps. Satiabor cū apparuerit gl'ia tua. Uñ etiā Aug. Tāte dignitatꝫ est hūana ꝓditio. ut nullū bonū ꝑter summū ei sufficere possit. Et hāc satietatē e'ne beatitudinis ex intimo corde desiderare debemus vt illud desideriū celestꝫ patrie lacrimas corpales excitet in nobis ✠ Uñ exēplū scribit Jacobꝰ de vitriaco dicens. Uidi q̄sdā m'leres tā speciali z mirabili amoris in deū affectiōe resolutas. ut p̄ desiderio lāguerēt. nec a lecto p̄ m'tos annos

nisi raro surgere possent. nullã aliã infirmitatẽ hñtes nisi illã. cui⁹ desiderio eaꝝ aníe liq̃facte cũ dño suauiter q̃escẽtes. q̃nto spũ ꝓfortabant: tãto corpe infirmabant.

Sermo xxxiij.

Similẽ ẽ regnũ celoꝝ homi pzifamilias q̃ exijt primo mane ꝓducere oparios zc. Mat. xx. Exq̃ in pñti euãgelio fit mentio de pfamilias q̃ ꝓduxit oparios. i. seruos ad laborãdũ. tũc in pñti ꝝmõe tria sũt dicẽda. Pzio de famulis z famulabꝫ. Secũdo de dñis z dñabꝫ. Tercio exẽplũ. ¶ Quantũ ad primũ sciendũ q̃ fui z famule vt fuitiũ eoꝝ sit deo acceptũ z meritoziuz tria tenenť dñis z dñabꝫ suis. Primũ ẽ q̃ debẽt esse fideles dñis suis in rebꝫ tpalibus: vt pueniãt dãna suoꝝ dñoꝝ vbi pñt. z bona eoꝝ augmẽtent put ipis pmiserũt qñ fuitia eoꝝ intraueñt. qz qñcũq̃ sciẽter pmissum frãgũt deũ gniter offendunt. Et vt fideľz laborẽt in absentia dñoꝝ sic in psentia. Uñ Eph. vlti. Nõ ad oculũ seruientes q̃si hoibꝫ placẽtes. sz ut serui xpi faciẽtes volũtatẽ dei ex anio. Et qñ sic fideľz laborãt z in gra sunt. tũc ipemet xps erit pmiũ eoꝝ. Et ꝫ h faciũt q̃ bñ z fideľz laborãt i psentia dñoꝝ. sed qñ dorsum ꝟtũt tũc ipi fideliter laborare desistunt z colloquunť sil z oculis vagis hinc z illinc circũspiciũt. et sic laborẽ negligũt. Cõtra q̃s dicit xps vt hz Mat. vij. Quecũq̃ vultis ut faciãt vobis hoies z eadẽ vos facite illis. Itẽ ꝫ h faciũt q̃ bona dñoꝝ ex negligẽtia pdũt vl frãgunt. Itẽ q̃ furanť bona dñoꝝ z ꝓmedunt secrete z bibũt z ꝓuiuia faciũt. q̃ oia ꝓfitenda sunt z restituẽda. Hã cũ hñt sufficientiã ad ꝓmedendũ z furanť dñis suis oua vel carnes vel vinũ vl ceruisea: z occľte ꝓuiuia faciũt. z sic supflue bona dñoꝝ suoꝝ expẽdunt. i hoc gniter deũ offendunt. Hec etiã isti famuli bona dñoꝝ dñt alijs dare. siue amicꝫ siue paupibꝫ sine ꝓsensu z licẽtia dñoꝝ. ¶ Uñ q̃rit an famuli z ancille possint dare elemosinã de rebꝫ dño rũ. Rñdeo ꝑm btm Tho. i. iij. di. xv. Serui z ancille z famuli ñ possunt elemosinas dare de rebꝫ dñoꝝ sine eoꝝ ꝓsensu. nisi panẽ vel brodiũ z hmõi. que nõ inferũt sensibile nocumẽtũ. Sed sciẽdũ q̃ h repbẽdende sunt q̃dã ancille q̃ pmittũt qñcq̃ ꝓmesti bilia pire. sic brodiũ: pulmẽtũ z hmõi. que nolũt laborẽ hre vt paupibꝫ talia fuarent z ipis postmodũ darent. q̃uis qñcq̃ dñs z dña h libẽter viderẽt z eis bñ placeret. Et iste ancille ꝓpter pigriciã suã nolũt ista frigmẽta colligere z paupibꝫ erogare. sz potius canibꝫ z porcꝫ tribuũt. z sic paupes egere pmittũt. Et de his districtã rõem redditure sũt deo. q̃ paupibꝫ vtilia fuissent si eis distributa fuissent. Hã tales ancille cogitare deberẽt q̃ q̃d̃q̃d paupibꝫ facerẽt xpo factũ esset. Mat. xxv. Qđ vni ex mĩmis meis fecistis mihi fe. Et g̃ sic si xps p se clamaret añ ianuã famelicꝰ. sitibũdꝰ. nudꝰ. cecusꝰ z claudꝰ z pegrinꝰ. sic recipiẽdꝰ z ꝓsolãdus est paup. Et tũc melius ꝓspabit illis famulis z ancillis in oibꝫ qñ sunt misericordes pauperibꝫ. vñ Lu. vi. Eadez mẽsura q̃ mẽsi fueritis remetiet vob. Qz paupes z defectuosi nõ sunt despiciẽdi q̃re infra ser. cl. H.

¶ Scõm qđ serui z ancille tenenť dñis z dñabꝫ est q̃ ipis dñt in licitꝫ obedire. nec eos ad iracũdiã puocare. z q̃d̃q̃d cogĩcunt dñis esse placitũ vt h libẽter faciãt. Nõ ei sufficit nõ furari z fidelẽ esse dñis. sz etiam obedire in licitis. Eph. vlti. Serui obedite dñis carnalibꝫ cũ omi timore z tremore ĩ simplicitate cordis vri sic xpo. Sil z ancille dñt in bonis dñabꝫ suis obedire. Hã btus tho. dicit q̃ seculari ptãti obediẽdũ ẽ in licitis. qz ois ptãs a deo est. z q̃ ptãti resistit dei ordinatõni resistit. Itẽ btus Tho. dicit. q̃ inobediẽtia pt esse mortale pctũm qz subtrahit superiori qđ ei teneť ex ordiatõne dei. Ergo ꝓfitendũ est qñ fui z ancille pertinaciter sunt inobediẽtes dñis z dñabꝫ suis. Sil z uxor q̃ inobediens est viro suo. z pueri q̃ inobediẽtes sunt pentibꝫ suis. z ceteri subditi q̃ inobediẽtes sũt suis superioribus. Sil z penitere dñt fui z ancille q̃ sciẽter ad iracundiã suos dños vl dñas ꝓuocauerť. vel etiã q̃ dñis z dñabꝫ obloquũtur dicẽdo. dñs ille est parcꝰ vel infidelis. z domina illa ẽ iracũda vl austera. Terciũ ẽ q̃ fui z ancille dñt habere rectã intẽtõnem ad deũ ĩ laboribꝫ z fuitijs suis. qz nõ sufficit fideľz laborare z dñis obedire nisi habeant deũ p̃ oculis: z intẽtõez ad deũ referãt. Unde gre. Ome bonũ qđ agimꝰ sp p intẽtõem ad celestia leuemꝰ. Unde fui z ãcille p̃ oibꝫ ꝺ mane debẽt orare. z ĩ dieb⁹ festiuis ad minꝰ missam z ꝟbũ dei audire. z libẽter

XXXIII

ieiunare: ꝛ festa celebrare. Et qñcꝫ p tẽpo/
re suo cõfiteri ꝛ sacramẽtũ eucharistie pci/
pe. Et si nõ pñt sp ad eccl'iam venire tũc i
domo vel i campo pñt orare. Et sign' qñ
audiũt pulsũ i eleuatõe corpis xpi tũc hu
militer dñt se deo recõmẽdare. Sed ꝫ ꝑ fa
ciũt isti famuli ꝛ ancille q̃ deũ nõ timẽt of/
fendere detrahẽdo ꝛ maledicẽdo pris ꝛ qñ
qꝫ creaturis cũ ira sunt. ꝛ qõ pe i⁹ ẽ in ira
sua deũ blasphemãtes. Et similiter deum
offendũt luxuriãdo cũ meretricib⁹. similit
ch orisando ꝛ supbe se ornãdo i dieb⁹ festi
uis. ꝛ vorãdo occulte. ꝛ subtrahẽdo res p
rimor⁹ ꝛ dñor⁹ suor⁹. ꝛ etiã i maximis ꝛ p/
uis deũ offendũt. Ũñ legit' vnũ exẽplũ i le
gẽda bti Thome apl'i. q̃ pẽiarcha in festo
bti thome cor⁹ ipi⁹ apl'i honorifice locat
iuxta altare. ꝛ ad man⁹ apl'i ponit ꝓsecra/
tas hostias. ꝛ sic oẽs accedẽtes cõicat cum
manu mortua ꝑtute diuia. Et legit' q̃ ñ ni
si ꝓtriti ꝛ ꝓfessi valeãt de manu ei⁹ hostias
ꝓsecratas accipe. Indigni autẽ neq̃cꝫ nisi
denuo meli⁹ scrutãtes cõscias suas ꝛ inue
niẽtes idõ se posit as ad cõfessiõez ꝛ ad cordis
ꝓtritõz se cõferãt. tũc redeũtes accipiũt sa/
cramẽta de manu apl'i. ❡ Ũñ recita
tur de q̃dã famulo exẽplũ quõ solũ furtum
ficuũ dño suo nesciẽte ꝓmiserat. qs ꝛ ꝓme
derat. sz oblit⁹ cõfiteri accedẽs ad cõionez
nõ poterat sacr̃m eucharistie ꝺ manu apl'i
accipe. Qui i se reuersus iuit seorsũ añ qꝺ/
dã altare ꝛ flexis genub⁹ rogauit deũ ut si/
bi daret ꝓgscere illõ pctm̃ ꝓpter qꝺ repul/
sus fuit a sacra cõione. Et postmodũ inue
nit q̃ de furtu ficuũ nõ essz cõfessus. Et sic
denuo rediẽs ad cõfessiõz ꝓfessus est quõ
furat⁹ erat dño suo fic⁹: ꝛ restitutõz ꝓmisit
Et tũc post absolutiõez sacr̃m eucharistie
de manu apl'i recepit. Sz q̃lis debeat esse
intẽtio suor⁹ ꝛ ancillar⁹ ꝛ alior⁹ laborãtiũ
q̃e in ꝑmone. lv. ꝝ ❡ Quãtũ ad scõm
scied̃ũ q̃ dñi ꝛ domĩe tenent' tria famul' et
famulab⁹ suis. Prio tenent' ipis fidelit'
puidere nccaria p victu. s. ꝓmedere ꝛ bibe
re. qr eandẽ fidelitatẽ ipi⁹ tenent' quã famu
li ipis dñis tenẽt. Ũñ apl'us Eph̃. vl. Et
vos dñi eadẽ facite illis. Si ei vis q̃ tibi fi
delis sit ꝑu⁹ tu⁹ ꝛ laboret tibi: tũc tu econ
uerso sibi esto fidelis. Nã famulor⁹ ẽ cẽ sol
licitos quõ bñ ꝛ fideliter ꝑuiãt. Dñor⁹ aũt
ẽ puidere q̃ ipi famuli nccaria habeãt. Cõ
tra qꝺ faciũt illi q̃ famulis suis ꝛ famulab⁹
nõ ꝓcurãt nccaria. sz fatigãt eos q̃si brutuz
aial. qꝺ est ꝺ charitatẽ fraternã. qr alijs etiã
fortasse nccẽ hñt i futuro ꝑuire ꝛ se de labo
rib⁹ suis nutrire. Insup dñi tenẽt famulis
soluere ꝓciũ labor⁹ suor⁹ añ occasũ sol'. Nã
ꝫ ẽ vnũ pctm̃ de q̃ttuor clamãtib⁹ in celuz
nõ soluere ꝓciũ mercẽnarior⁹. Et ꝺ ꝫ aliq̃
faciũt q̃ ꝓtrahũt ad lõgũ tpus. Insup aliq̃
sũt q̃ defraudãt suos famulos in suo ꝓcio.
Nã si olla frãgũt nõ in simplo tm̃ sz in du/
plo solutõz ab his exigũt. Et i talib⁹ deus
ꝺuiter offẽdit. ❡ Scꝺo dñi debẽt ee
hũiles ꝛ charitatiui ꝛ benigni ad suos fa/
mulos. Nã q̃lib⁹ ꝺz esse pi⁹ suis famulis
sic deũ vult sibi ee piũ ꝛ clemẽtẽ. vñ Señ.
Sic cũ iferiori⁹ viuas q̃madmodũ supio/
rẽ tecũ viuere velis. Cõtra ꝫ faciũt q̃ ira cũ
dos ꝓtinue se suis subdit' oñdũt. raro ver
ba amicabilia sz sp dura ꝟba ꝛ cõtẽptibi/
lia loquũt' ꝛ extollũt se ꝛ spnũt suos subdi
tos. Tales nõ attẽdũt q̃ oẽs sum⁹ frẽs ꝛ si
miles. Nã de⁹ q̃ creauit dñm creauit ꝛ ꝑuũ
ꝛ cũ eodẽ sanguĩe q̃ redẽpt⁹ est dines dñs:
redẽpt⁹ est ꝛ paup ꝑu⁹. ꝛ eandẽ hereditatẽ
quã possessur⁹ ẽ dñs i celo eãdẽ possidebit
ꝛ famul⁹. Ergo dñs nõ ꝺz spnere famulz
nec dña famulã. qr fortassis famul⁹ melior
ẽ coram deo q̃ ipe dñs. qr hũilis ẽ. ꝛ ipe dñs
supb⁹. cast⁹ ẽ ꝛ dñs luxuriosus. abstinẽs est
ꝛ dñs ebosus ꝛ gulosus. pi⁹ ꝛ larg⁹ et dñs
auar⁹ ꝛ vsurari⁹. Insup sciẽdũ q̃ nunq̃cꝫ
dñs vel dña debẽt noiare ꝺyabolũ. nec in
noie ipi⁹ aliqꝺ op⁹ fieri iubere. ❡ Ũñ
exẽplũ scribit Bre. i ꝺyalogo. q̃ q̃dã noie
stephan⁹ de itinere veniẽs domũ vocauit
ex ira famulũ dicẽs. Veni ꝺyabole discal/
cia me. Ad cui⁹ vocẽ mox inceperũt se cal/
ciamẽtor⁹ corrigie i sũma velocitate dissol
uere. vt apte cõstaret q̃ ei ipe q̃ vocat⁹ fue/
rat ad extrahẽdos calcios ꝺyabol⁹ adesset
ꝛ obedisz. Qꝺ mox ut dñs vidit vehemẽ/
ter expauit. magnisq̃cꝫ vocib⁹ clamare cepit
dicẽs. Recede miser recede. nõ eĩ tibi sz fa
mulo meo locut⁹ sum. Ad c⁹ vocẽ ptin⁹ re
cessit. Et ide recolligi ꝑt q̃ nũq̃cꝫ ex ira ꝺya
abol⁹ sit noiand⁹. ❡ Tercio dñi dñt
corrigere famulos si delinquũt. Nã sp co/
gitare debẽt q̃ reddituri sunt rõez p ipsis.
Ũñ tenent' dñi famulos ꝛ famulas iduce/
re ad bonũ faciẽdũ. s. ut ieiunẽt ꝛ orẽt ꝛ fe/
stiuẽt ꝓfiteañ'. ꝛ eucharistiã sumãt. ꝛ mis
sam ꝛ ꝟbũ dei audiãt. Et si nõ imitant' isor

matões tũc dñt eos corrigere cũ deliquũt. Nã ql̃bet supior dz corrigere suũ subditũ alias oĩa pcta q̃ subdit⁹ ꝓmittit ĩ pſidentẽ redũdabũt ſi nõ corrigit ſz ea fieri ꝓmittit Unñ dr ĩ decre. Reſiſtere poſſe puerꝰ r ñ facere ẽ eis ꝓſentire. xxiij. q. iij. Qui pt. J Quãtũ ad vltimũ ſciẽdũ q dñi r dñe et ꝥa hũilitate dñt famulos r famulas meliores ſe ꝓ̃ tũ ad deũ eſſiare. r ſic eis hũil̃r r paciſice loq̃. Unñ exẽplũ legit q duo frẽs seniores r iuniores fuerũt ĩ itinere ꝓſtituti r ad seminãdũ ꝥbũ dei miſſi. Et accidit q ĩ itinere q̃dã seniori dormiẽti iuniores vidit ad se venire turmã celeſtẽ. q̃ ptrãſiẽs nihil ei locuta ẽ. ſz vn⁹ de turma dixit ad iuniorẽ frẽm. q q̃reret q̃dq̃d vellz. Et ille q̃ſiuit q̃ eſſz illa ſpecioſiſſima dña q̃ innitebat duobꝰ iuuenibꝰ pulcerrimis r q̃ ſitura eſſz. Et rñſuz ẽ ei q regina angelorꝫ eſſz volẽs venire ad primã villã cũ illa celeſti turma ad ãcillaz cuiuſdã ruſtici morituraz. Et ille mirabat tãtã hũilitatẽ ꝥgis marie q ad talẽ paupculã ancillã ꝓſonal̃r digbat venire. Et ex citato ſocio veneꝛt ad villã: r q̃ſierũt ĩ q̃ domo aliq̃ ãcilla ĩfirmareꝛ. Et tandẽ ea ꝓpta venerũt illuc. Et senior frater audiuit confeſſiõem eiꝰ ſz noluit eã abſoluere niſi diceret ſibi p q̃d talẽ gr̃am meruiſſz. Et retulit ſibi q̃ ille frater hõ purꝰ r innocẽs ĩ via vidiſſz. Et illa ãcilla ex hũili corde r ex obediẽtia dixit ꝓfeſſori q ꝥgitatẽ ſuã fuauerat ſic̃ de vtero egreſſa ẽ. r q oĩ die dixit horas ſuas r q̃nq̃ginta Aue maria btẽ ꝥgini q ĩ morte dignareꝛ eã viſitare. Et nec ppt aliquẽ laborẽ illas horas r orões omiſit. r ꝺ ꝑcio ſuo ſe veſtiuit. r reſiduũ dedit pauperibus. Et ꝓfeſſor eam abſoluit r ꝓmũicauit Et maria cũ angelis aniam illiꝰ ancille ad celũ deduxit.

Dñica in ſeragesima. Ser. xxxiij

De creatõe hominis.

QUit qui ſemi nat ſemĩare ſemẽ ſuũ. Lu. viij Ubi ſciẽdũ q ſemiatoꝛ ẽ oĩpotẽs deꝰ q̃ exỹt ſemĩare ſemẽ ſuũ. i. genꝰ hũanũ creãdo. Unñ mgr̃ ĩ ꝓpẽdio theol. ꝑ. dic̃ q ſũma bonitas volẽs cõicare bonũ ſuuz etiã alỹs. fecit creaturã rõnalẽ q̃ ſũmũ bonũ ĩtelligeret: r intelligẽdo amaret: amando poſſideret: poſſidẽdo btã eſſz. Unñ in p̃ſenti fmõe tria ſunt dicẽda: Prio quõ deus creauit hoĩem. Scõo quõ dyabolꝰ ĩuidit homi. et an adã vl̃ eua plꝰ peccauit. Tercõ q̃liter iã naſcimur in hũc mũdum. K Quãtũ ad primũ ſciẽdũ q dignitas primi hoĩs ẽ in h̃ q deꝰ fecit hoĩez rõe ſapiẽtem. vita innocẽtẽ. dñio potẽtẽ. Prio feẽ deꝰ hoĩem rõe ſapiẽtẽ. qz adã noticiã dei habuit cuiꝰ pñtiã q̃dã ĩteriori aſpiratiõe ꝓtẽplabat. Hõ tñ ita excellẽter vt illi ĩ patria: nec ita ĩ enigmate ut nos mõ iã ĩ via. Ergo beatus Tho. dicit. q adã mediũ tenuit ĩ cognitõe dei q̃ ad nos q̃ ſumꝰ ĩ h̃ mõdo: r q̃ ad illos q̃ ſunt iã in patria. Jtẽ adã ꝓcuit res factas r creatas qz eis noĩa ĩpoſuit: vt ꝺr Beñ. ij. Et ſm be. Tho. noĩa dñt naturis rez̃ conuenire. Ergo adã ſciuit naturas oĩm aialiũ: herbaz̃ r arborꝫ: r lapidũ ꝑcioſoꝝ r oĩm rez̃ viſibiliũ r palpabiliũ. Et inſup dic̃ btũs Tho. q adã ĩ ſtatu innocẽtie qꝺmodo habuit oẽs ꝥtutes. Scõo fecit eũ vita innocẽtẽ. nã factꝰ eſt ſine culpa. vñ ſm Volgot. Deꝰ dedit adã originalẽ ĩnocẽtiã q̃ ſp ſe r ſuoſ cuſtodiſſe potuit. Habuit eñ aĩa adã ita pfecte dominiũ ſup corpꝰ q nũq̃ ſenſiſſet infirmitatẽ ab intrinſeco: nec leſiõez ab extrinſeco. nec deceptõez ab aliq̃ ſi in ſtatu innocẽtie pſtitiſſz. Fuitq̃ adam ſine pẽalitatibꝫ. qz neq̃ eſurỹt neq̃ ſitiuit: neq̃ frigꝰ neq̃ ignis nec aliq̃d aliꝺ leſit eũ nec mortẽ expectauit. qz viuẽs erat ad gloriã trãſferẽdꝰ. veſtibꝫ nõ indiguiſſz r ꝥcũdiã nudꝰ nõ ſenſiſſz. qz ſtola innocẽtie veſtit⁹ fuit. vñ Bre. Sic nãq̃ ĩmortal̃ eſt conditꝰ. vt ſi nõ peccaſſz mori etiã nõ potuiſſz Unñ etiã Aug. in li. ꝺ q̃ſ. noui r ve. teſtamẽti dic̃. Sic deꝰ hoĩez fecit q ꝙ̃diu nõ peccaret ĩ imortalitate vigeret L Unñ ſcien dũ q adã factus ẽ extra padiſũ ĩ agro damaſceno ꝺ limo terre. r poſt creatõez poſiti eſt ĩ padiſũ voluptat̃. Fuit aũt locꝰ ille vt dicit Damaſcenꝰ. exultatõis vniuerſe ꝓmptuariũ q̃ terra celſioꝝ poſitꝰ eſt. r tẽpato ac puriſſimo aere circũfulſus. plãtis ſp floridis comatꝰ eſt. bono odore plenus nullũq̃ irrõnaliũ ihabitat ibi. Jnſup nulle ſunt ibi tẽpeſtates. r bis fructificant ibi arbores. Et ĩ hiſtoria ſcol̃. ꝺr. q padiſus ẽ locus delicatiſſimus vbi mõ eſt Enoch et Helias. ꝓtinẽtes vitã ſuã p eſũ ligni vite. r alioꝝ q̃ ſunt ibi. Et cũ Adam ſic eſſz ĩ padiſo dixit deꝰ vt hz Beñ. ij. Hõ eſt bonũ hoĩez eſſe ſolũ. faciam⁹ ei adiutoriũ ſimile

sibi. Ergo immisit dñs de⁹ sopozē in adaz Cūqz obdormisset tulit vnā de costis ei⁹ et ꝛpleuit carne p ea. Et edificauit dñs de⁹ costā quā tulerat de adā in mlierē .ꝛ adduxit eā ad adā. Dixitqz adā. Hoc nūc os ex ossibꝫ meis ꝛ caro de carne mea. qz̄ obrē relinq̄t hō pzem suū ꝛ mrem suā ꝛ adherebit vxozi sue. ꝛ erūt duo in carne vna. Circa qō q̄rit q̄re eua facta sit de costa ade ꝛ nō ō capite vel de pede. Rñdet ſm mgrm theolo. Et cōtra ꝫ faciūt ille mlieres q̄ volūt dñari sup viros suos. Etiā ꝫ ꝫ est qō dic dñs Ben. iij. Sub ptāte viri eris ꝛ ipe dñabit tui. Itē nec de pede ade facta ē eua ne ꝓtēneret a viro. et ꝫ ꝫ faciūt illi seueri ꝛ puersi viri q̄ ꝓtēnūt vxores pp̄rias. ꝛ tenēt eas tāq̄ famulas. raro ꝙba amicabilia sz sp du/ra ꝛ ꝓtuelioſa ꝙba eis loq̄ntes. Sz ipa mulier facta ē de latere viri vt amoris vīculuz ꝓbaret in eis. Jn q̄ aūt vir debeat oñdere dilectōem vxori ꝛ ecōuerso vxor viro. quere añ ſmōe. xxvij. ℟ Itē sciendū q̄ dñs de⁹ dixit ad adā ꝛ euā. Creſcite ꝛ multiplicami ℣ Circa ꝫ q̄rit. vtz in statu innocētie cōuenissent hoīes carnal⁹ absqz officio generādi. Dicēdū q̄ nō ſm be. Tho. in. ij. di. ij. Tūc em̄ vires iferiozes subiecte erāt supioribꝫ. tā ſm rectū ordinē hoīs i se ipō q̄ hoīs ad deū. Rō recta aūt sp ordīat actū ad finē debitū. Un nūq̄ ꝓuenissēt vires in statu innocētie i actū mrīmonialē nisi ꝓpter officiū generatōis. Hā appetit⁹ generatiue neq̄qz poterat surgere sine ipe/rio rōis. nec vnq̄qz sine aliq̄ fine intēto. i. vt ꝓple carerz. qz nulla ꝑsona sterilis fuissz. Et ſm btm̄ tho. ꝓbabil⁹ p̄t dici q̄ masculi ꝛ femelle fuissent in eq̄li numero geniti. Hā generatio erat i p̄cepto ꝓpter electoz multiplicatōz. vñ Ben. i. Creſcite ꝛ multiplicamini rē. Et iō optebat ut oēs vacarēt generatōi. Cū g̃ ibi null⁹ morereť ꝛ vn⁹ nō posset esse nisi vn⁹ viri vxoris vir. ꝛ vna nō posset esse nisi vn⁹ viri vxoris optebat q̄ tot essent viri q̄t mlieres. Et pueri fuissent geniti in padiso in q̄ ꝓntes iā erāt positi. Itē q̄rit vtz pueri nati i statu innocētie statim habuissent vsū mēbroz. Rñdet ſm btm̄ tho. q̄ nō. Hoīes em̄ i statu innocētie habuissent ꝓmūe initiū viuēdi nobiscū sz nō terminū. Jō defect⁹ naturales q̄ sequūť initi um exiſtēdi habuissent nobiscū. sz nō illos q̄ sequunť terminū. sic est senect⁹ mors et hmōi. Nec ꝫ fuissz eis in penā. qz ex ꝫ q̄ pueri fuissent in q̄ſtitate parui ꝛ molles. ex ꝫ nullū incōmodū sensissent diuīa puidētia eos gubnante. Sil⁹ est dicēdū de ꝓgnitōe ꝛ vsu rōis. quē nō imediate habuissent sed p successiōem tēpis didicissent. ꝛ lucidius ꝛ clarioꝛi mō q̄ꝫ nos modo. Multo em̄ sapiētiozes q̄ꝫ nos facti fuissent. nā nakas rerū coguissent. ¶ Tercio fecit adā dominio potētē. Circa qō q̄ritur vtz hō i statu innocētie aialibꝫ ꝛ creaturis dñabať. Rñdet ſm btm̄ tho. q̄ sic. ꝛ ꝫ ꝓbať. Prio ex ordine diuine puidētie q̄ sp inferiora p supiora gubnat. Un cū hō sit supꝫ cetera anialia ꝓueniēter e⁹ gubnatōi oīa aialia subdunť Scdo ꝫ ꝓbať ex libro Ben. i. vbi dr de homine vt p̄sit piscibꝫ maris ꝛ volatilibꝫ celi ꝛ bestijs terre. Un aues i aere ad nutū hois obedissent ꝛ pisces maris vocati venissent. sil⁹ ꝛ bestie terre rē. Jn signū h⁹ tūc creauit de⁹ añ hoīem oēs creaturas ꝛ vltio hoīem tāq̄ dñm oim creaturaz. nā oēs creature ꝓpter hoīem sūt create ꝛ sibi subdite. Un ps. Oīa subiecisti sub pedibꝫ ei⁹ oues ꝛ boues rē. Sz q̄re creature inobediētes sūt facte. Rñdet ſm btm̄ Tho. q̄ inobediētia ad hoīem eoz q̄ ei subiecta esse deberēt subscuta ē in penā ei⁹. eo q̄ ipe hō fuit inobediens deo. ¶ Quātū ad scdm sciēdū q̄ dyabol⁹ ꝓgscēs felicitatē hois quā in statu innocētie habuit. ꝛ q̄ peccare potuit inuidēs hoī de salute quā acceptur⁹ erat. in specie ſpētz mlierē aggrediebať. Sz q̄re prio mulierē aggrediens ē. Rñdet ſm Chrisost. Mlieres sūt incaute molles ꝛ fragiles. Et qz sūt incaute. iō de facili decipiūť. Et quia sunt molles iō ad bonū ꝛ ad malū cito flectiť. Et qz fragiles iō de facili supanť. Jō dyabol⁹ non est aggressus vir. sz mlierem sciēs q̄ femīa facili⁹ decipetur cū sit sexus incautioꝛ. citi⁹ flecteret cū sit sex⁹ mollioꝛ. ꝛ facili⁹ vincereť cū sit sex⁹ fragilioꝛ. Quō aūt primi pentes trāsgressi sunt ꝓceptū domini hz Ben. iij. vbi dr. q̄ serpēs erat callidioꝛ cūctis aiantibꝫ terre q̄ fecerat dñs de⁹ Qui dixit ad mlierē. Cur ꝓcepit dñs de⁹ vobis ut nō ꝓmederet⁹ de oīi ligno padisi. Cui rñdit mlier. De fructu lignoz q̄ sūt in padiso vescimur. de fructu ꝙo ligni qō ē in medio padisi ꝓcepit nobis ne ꝓmederem⁹ ꝛ ne tāgerem⁹ illō ne forte moriamur

Dixit aũt ꝯpens ad mlierẽ. Neq; mozie/
mĩ. Scit em̃ deꝰ q in q̃cunq; die ꝓmederi
tis ex eo apienꝫ oculi vr̃i ꝛ eritꝫ sic dij scien
tes bonũ ꝛ malũ. Vidit g̃ mlier q bonuz
essz lignũ ad vescẽdũ ꝛ pulcꝝ oculꝫ aspectu
q; delectabile. ꝛ tulit de fructu illi⁹ ꝛ ꝓme/
dit. deditq; viro suo q̃ silr ꝓmedit. ꝛ statim
apti sunt oculi amboꝝ. Cũq; ꝓgnerunt se
eẽ nudos ꝓsuerũt folia ficꝰ ꝛ fecerũt sibi pi
zomata. ℙ Vñ q̃rit q̃s illoꝝ vel virꝫ
mlier gui⁹ peccauit. Rñdeꝫ q mlier q̃ã/
modo gũiusꝫ peccauit. Hã adã ĩ duob⁹ pec
cauit. s. ꝓmedẽdo de fructu vetito. ꝛ excusã
do se ꝺ suo pẽto. Vñ pena a deo accepit.
vt hr̃ Ben. iij. cũ dixit ei deꝰ. In sudoꝛe vul
tus tui vescerꝫ pane tuo donec reuertaris
ĩ terrã de q̃ sumptꝰ es. q; puluis es ꝛ ĩ pul
uerẽ reuertꝛ. Sz in q̃ttuoꝛ eua peccauit
Prio in supbia ꝛ ĩcredulitate. nã ex sup
bia diuĩtatẽ rape voluit. ꝛ dyabolo plꝰ q̃
deo credidit. Vñ ꝟm be. Tho. Mlr ex so
la elatõe mẽtꝫ peccauit. q; appetijt eẽ sic de
us. Excecauit enĩ eã appetitꝰ excellẽtie vt
crederet esse veꝝ ꝛ possibile qꝺ ꝯpens dice
bat. ꝛ iõ seducta ꝺr. Vir aũt nõ credidit eẽ
veꝝ qꝺ dicebat ꝯpens. ꝛ iõ nõ appetijt ab
solute sz cũ ꝓditõe si possibile foꝛet. Sz tñ
appetit⁹ illi⁹ excellẽtie ipm adã ad expien
dũ incitauit. Ergo adã ex q̃dã elatiõe et q̃/
dã amicabili beniuolentia quã habuit ad
vxoꝛẽ nolẽs eam turbare peccauit. Et ad
huc hodierna die mlieres vt cõiter imitãt
euã in supbia ꝛ ĩ incredulitate. Qꝺ patet.
Hã puella nouẽ ãnoꝝ q̃q; curiosi⁹ ĩcedit
ĩ veste sua q̃s masculꝰ decẽocto annoꝝ. Et
cũ vetula amplꝰ se oꝛnare nõ audz tñ ad
supbiã ꝛ laudẽ hoĩm nõ desinit oꝛnare fili
am aut neptez. Silr solẽt se plꝰ occupare
ĩ incredulitatib⁹ ꝛ incãtatõnib⁹ q̃s viri. q;
q̃q; vna mlier plꝰ vl magꝫ scit de talibus
supstitõib⁹ ꝛ carmĩb⁹ q̃s cẽtũ viri. Et taleꝫ
carmĩatrices nõ solũ dãnantꝫ sz etiã multa
mala faciũt alĩs ĩ aĩab⁹ suis. Q Se/
cũdo eua peccauit. q; pomũ phibitũ ꝓme/
dit. Et adhuc hodierna die mlieres imitã
tur euã in ℔. q; qꝺ ẽ eis phibitũ ℔ citi⁹ fa/
ciũt. Tercio in ℔ peccauit q viꝫ ad pec
cãdũ incitauit. Vñ ꝺr Ben. iij. q ipa ꝓme/
dit ꝛ dedit viro suo. Et tũc q̃n vir ꝓmedit
ex ℔ nob dãnũ venit. Hã si mlier sola pec
cassꝫ nob nõ nocuisset. Quarto mulier
peccauit se excusãdo ꝛ culpã suã defẽdẽdo
dicẽs. Serpẽs ꝺcepit me. Sic adhuc mu
lieres hodierna die optime se sciũt excusa/
re ꝛ culpas suas defendere. Sz q; eua ma
gis peccauit q̃s adã. iõ deꝰ penã ꝛ plagã g̃/
uiozẽ ei intulit dicẽs illꝺ Ben. iij. Multi/
plicabo erũnas tuas ꝛ ꝓceptꝰ tuos. In do
loꝛe paries filios tuos ꝛ sub ptãte viri eriꝫ
ꝛ ipe dñabit tui. Pro q̃ sciẽdũ q si adam ꝛ
eua nõ peccassent. tũc mlieres sine pudoꝛe
cõcepissent ꝛ sine gũamine poꝛtassent. ꝛ si
ne doloꝛe pepissent. Circa qꝺ q̃rit vtrũ
si adã pstetisset meruisset ꝓfirmatoz omib⁹
posteris suis. Rñdeꝫ ꝟm Tho. in ꝓia pte
sũme. q. c. Alliq; dicũt q sic. aliq; dicũt q nõ
qꝺ magis ꝟisile est. Vñ q̃libz filioꝝ pecca
re potuissz vsq; ad ꝓfirmatõez R Itẽ
q̃rit q̃re fecit deꝰ hoĩem vt peccare potuit.
Rñdeo ꝟm mgr̃m ĩ ꝓpẽdio theol. ꝟi. Pri/
mo ut declarareꝫ dei sapĩa q̃ ex malo scit e/
licere bonũ. Hõ em̃ deꝰ ꝑmitteret malũ fi/
eri nisi ex malo elicerz bonũ. Scõo vt ma
nifestareꝫ dei clemẽtia q̃ xp̃s p moꝛtẽ suam
pditũ hoĩez libauit. Insup dei iustitia q̃ñ
solũ bonis ꝑmia reddit sz etiã malꝫ suppli
cia. S Quãtũ ad terciũ q̃rit q̃re deus
aĩam p̃cioſaz vniuit coꝛpi defectuoso. Rñ/
deꝫ q ℔ fecit ꝓpter tres causas Prĩa ẽ ut
deus opa sua pficeret. fecerat em̃ deꝰ crea/
turã pure coꝛpalẽ sicut celũ ꝛ terrã. Alliã pu
re spũalẽ sic angelũ. Et iõ ne in dei ope ali
qd incõpletuz remaneret optuit vt faceret
terciã creaturã. s. coꝛpalẽ ꝛ spũalẽ: vicz ho/
minẽ q ꝓstat ex coꝛpe ꝛ aĩa. Scõa cau/
sa q̃re deꝰ cõiũxit aĩam coꝛpi ẽ. ut aĩa ĩ coꝛ/
pe et ꝑ corpꝰ multa merita acq̃reret. Que
dã em̃ sunt q̃bus aĩa sine coꝛpe p̃t mereri.
sic in diligẽdo deũ. agnoscẽdo deũ. ꝛ ĩ mẽo
rando deũ. ĩmo sepe ĩ talib⁹ aĩa a coꝛpe im
pedit. Sap. ix. Coꝛpꝰ qꝺ coꝛrũpit aggũat
aĩam. Allia ꝟo sunt q̃b⁹ aĩa nõ p̃t mereri si/
ne coꝛpe. vt ieiunãdo. pegrinãdo. martiri
um sustinẽdo. flagellatões ꝛ abstinẽtias et
hmõi Tercia ut aĩa maioꝛẽ gl̃iam pcipi
at in futuro. Si eĩ aĩa fuissz sepata a coꝛpe
tũc tm̃ fuisset in visiõe dei gl̃ificata. Sed
mõ hõ q̃ est ꝓpositus ex coꝛpe ꝛ aĩa. gl̃ifica
bit tã in coꝛpe q̃s in aĩa. ꝛ in visiõe hũanita
tis ꝛ deitatis T Ultimo sciendũ q si
cut aĩa ex ꝓiũctõe ad coꝛpus plꝛa bona ꝓse/
q̃tur. sic ꝛ multa incõmoda habz ex ꝓiũcti
one ipi⁹ coꝛpis. Prio hz pẽti oꝛiginaliꝫ
inq̃natõem. Vñ Job. Quis p̃t facere mũ

dum de immūdo ꝯceptū semine. Unī etiā ps. Ecce eī in iniq̄tatib⁹ cōceptus sū. Hā in peccatis cōcipimur ⁊ in pēctis nascimur

Scō peccati ꝓnitatem. Unī Beñ. viij ꝓni sunt sensus hoīs ad malū ab adolescentia sua. Tercio boni opis difficultatē. Nam oēs angēli ab initio mūdi vsq̄ hodie nō habuer̄t tātā difficultatē ⁊ tm̄ laborē in ꝟuendo deo sicut vn⁹ hō q̄ ꝟuit ō vno solo die. Et ꝑ est ex respectu corꝛis q̄ corp⁹ est ineptus ⁊ graue ⁊ pigꝛ ad oīme bonū Quarto habꝫ intellectus hebetudinē. q̄ aīa sepata a corpe clarioꝛē ⁊ lucidioꝛē intellectū habet. Quīto ꝓtinuā īpugnatōem. Unī apl⁹ Gal. v. Caro ꝯcupiscit aduersus spm̄. Hā aīa anhelat ad celestia. sꝫ corp⁹ trahit ꝓtinue infra. Sexto passionū multiplicitatem. Unī Job. xiij. Hō natus de mlīere breui viuēs tpe repletur multis miseriīs. Septimo glīe retardatōem. glīam em̄ futurā nō ꝓcipiem⁹ q̄diu hīc in corpe detinemur. Propterea dixit apl⁹ Phil. i. Cupio dissolui ⁊ esse cū chꝛisto

In eadē dñica Sermo xxxv
De verbo dei

Semen ē ꝟbuꝫ dei. Lu. viij. Est em̄ semē verbū dei quod xp̄s de celo attulit ⁊ in terrā semiauit. Nisi em̄ ꝑ semē xp̄s attulisset: tot⁹ mūdus in sceleribꝫ pmānsisset. Unī Isa. i. Nisi dñs exercituū reliq̄ssꝫ nobis semē q̄si sodoma fuissem⁹. Unī in p̄sentī fmone tria sunt dicēda. Prīo q̄liter ꝟbū dei sit audiendū. Scō de fructibꝫ ꝟbi dei Tercio q̄re mali hoīes nō p̄nt audire ꝟbū dei est audiēdū. Prīo reuerēter ⁊ deuote q̄si ex oꝛe xp̄i ꝓcederet. vñ Luce. x. Qui vos audit me audit ⁊c. Itē Mat. x. Non em̄ vos estis q̄ loq̄mī sed spūs p̄ris vr̄i q̄ loq̄tur in vobis. Unde ꝺꝛ deꝑ etiā i decreto. Hō minus reus erit q̄ ꝟbū dei negligēter audit q̄ q̄ corp⁹ xp̄i ex sua negligētia i terrā cadere ꝑmittit. Unī Aug. in q̄dā fmōe. Benigne audiēdū est. deuote suscipiēduꝫ ⁊ sollicite ꝓfuandū q̄dq̄d ad aīaꝝ salutem ꝓtinet. ⁊ nō sicut ꝟbū hoīs sed sic verbū ꝺi siue illud sit ꝓsolatoꝛiū. siue ꝓminatoꝛiuꝫ q̄ō audiat. Scō ver bū dei audiēdū est memoꝛiter. vt sic aīal mūdum q̄ō rumīat. Sꝫ sunt q̄dā q̄si cribꝛū. q̄ō cū in aq̄ immergit ipleat. sꝫ q̄ñ extra hit tūc vacuū est sic antea fuit. Unī ꝟbū ꝺi custodire optet. Lu. xi. Beati q̄ audiūt ꝟbū dei et custodiūt illud. Glo. Beati q̄ audiūt verbū dei ⁊ mēte recondūt et ope ꝛmplēt ut possideant vitā eternā. Unde apl⁹ Ro. ij. Nō auditoꝛes legis iusti sunt apud deū. sꝫ factoꝛes legis iustificabunt. ✠ Pro quo sciendū q̄ tria dāna incurrunt q̄ audiūt ꝟbū dei ⁊ nō faciūt. Primū ē q̄ guius punient. Unī Joh. xv. Si nō venissem ⁊ locut⁹ eis fuissem pctm̄ nō haberēt. nūc aūt excusatōnez nō habēt de pctō suo Unī Luc. xij. Seruus sciēs volūtatē dñi ⁊ nō faciēs plagis vapulabit multꝫ. Si eī rex terren⁹ nūciū intermādādū tibi aliq̄d mitteret. ⁊ tu ꝑ facere nolles cū bñ posses. regē guiter offēderes. Sic rex glīe ihs xp̄s toties tibi nūciū mittit q̄ties ꝟbū dei audis. et si nō facis regē vtiq̄ xp̄m offendis. Sꝫ d. ex ꝑ seq̄tur q̄ pagani ⁊ iudei q̄ fmonē nō audiūt sunt excusati. Rñdeī q̄ ñ. q̄ fides in oīb⁹ ptib⁹ mūdi est p̄dicata. Unde ꝺ p̄s. In omnē terrā exiuit son⁹ eoꝝ ⁊ ī fines orbis terre ꝟba eoꝝ. Scō ille q̄ ꝟbuꝫ dei audit ⁊ nō facit obserat sibūp̄i ianuaꝫ celestis regni. p̄s. Hodie si vocē eī⁹ audieritis ⁊c. Et seq̄t. Jurauī ī ira mea si. i. non introibūt in req̄em meā. Tercio cū ip̄i in futuro clamabūt tūc xp̄s ip̄oꝝ clamoꝛē nō exaudiet. p̄s. Tūc inuocabūt me ⁊ ego nō exaudiā eos ꝟ Tercio ꝟbū dei libēter est audiedū ꝓpter multiplices fructus q̄s cōfert illis q̄ deuote ⁊ libēter audiūt ꝟbū dei Prō q̄ sciēdū q̄ tū ad scōaz ptē illius fmōis q̄ ꝟbū dei multa bona opaī in hoīb⁹ audiētib⁹ illō deuote. Prīo em̄ mūdificat hoīem. Unī Joh. xv. Jā vos mundi est ꝓpter fmonē quē locut⁹ sū vob. Et ꝑ ꝺtingit dupl⁹. Prīo q̄ ꝟbū dei ē speculū in q̄ q̄s ꝯsp̄icit pēta sua. Et fm Sen̄. Initium salutis est ꝯgnitio pcī. Scō q̄ ꝟbū dei dat gr̄am audiēti illud p quā hō mūdatur. Unde puer. xiij. Doctrina bona dat g̃tiā. Unī reprehēsibiles sunt illi qui lauāt faciē vel vestimēta ⁊ calcios mūdāt. ⁊ aīam maculatā nō curāt mūdare. Itē pentes illi q̄ puerōs ad balneū coꝛpale poꝛtāt ut ibi lauēī in coꝛpe. sed nō ad fmōes vbi lauāde sunt aīe. Hā multū vtile essꝫ puerꝝ a iuuentute audire ꝟbū dei. quia post in senio

plus essent inclinati ad audiẽdũ ꝓmones Sicut ptz ī ramusculo q̃ ad quãcũqz ptez primo flectit. postea sp inclinat. Scõo ꝟbũ dei opat ꝑsentiã dei ī illis q̃ illõ deuote audiũt. Uñ Math. xviij. Ubi duo vel tres ꝛgregati fuerit in noie meo. ibi in medio eoꝝ ego sũ. Hoc idẽ hꝫ Lu. xxiiij. õ illi duob⁹ discipul⁹ q̃ in die pasce iuerũt õ ihrusalẽ in emaus. ꝛ loq̃bant inuicẽ de xp̃o. Et dũ sic fabularent inuicẽ ihs appꝛopinq̃ns iuit cũ illis. Tercio ꝟbũ dei cibat aiam. Mat. iiij. Nõ ī solo pane viuit hõ sz in oĩ ꝟbo qõ pcedit de oze dei. Uñ gre. Cibꝰ mẽtis est ꝟbũ dei. Nã sic corp⁹ cibat cibo corpali. sic aia ꝟbo dei. Uñ q̃ nõ põt ꝑmedere corpal'. et cui nõ sapit cibꝰ: vel q̃ nõ retinet cibũ: signũ ẽ magne ifirmitatis ꝛ ppinq̃ mortis. Uñ gre. Quisqs eñ alimẽta nõ retinet hꝰ pfecto de vita desperatur. Sed heu sunt plẽs q̃ q̃tidie corp⁹ curant ꝛ cibãt cibo corpali. sz aiam p̃ciosam pmittũt fame pire ꝛ mori. nec cibãt eã cibo spũali. s. ꝟbo dei. sicut sunt illi q̃ qñqz ī q̃ttuoꝛ septimanis nõ audiũt ꝟbũ dei. Et si p q̃ttuoꝛ dies deberẽt abstinere a cibo corpali. esset eis valde gue. sz de aia spũal' cibanda nih il curãt vl' sentiũt. Quarto ꝟbuz dei oñdit hoiem discipulũ dei. Joh. viij. Qui ex deo est ꝟbũ dei audit. Nã naturale ẽ q̃libet audit libẽter de pẽ ꝛ mr̃e ꝛ fratrib⁹ ꝛ cognatis suis ꝛ de patria sua cũ ẽ ī exilio ꝓstitut⁹ ad quã redire intẽdit. Sic si deꝰ est pr̃. et btã ꝟgo est mater: ꝛ scti angeli frẽs ꝛ regnũ celeste patria tua. ꝛ si ad illõ anhelas toto corde tuo. tũc vtiqz audis libẽter loq̃ de his ꝛ quõ illuc puenias Quinto ꝟbũ dei a morte libat: ꝛ eternã btitudinem acq̃rit. vñ Joh. viij. Si q̃s ꝛmonẽ meũ ꝛuauerit nõ gustabit mortẽ in eternũ. A Quãtũ ad tercium pr̃cipale q̃rit q̃ze mali hoĩes ꝟitatẽ audire nõ pñt. Rñdet q̃ ꝫ fit ꝑpter tria Pr̃o qz videt eis dura. Joh. vi. Durꝰ est ꝫ ꝛmo ꝛ q̃s pt eũ audire. Ber. Uiõz vob duz cũ dicit. Agite pñiaz. erratis. sz aliq̃n audituri estis ꝟbũ aspez ꝛ sermonẽ duz. ꝛ auditõnem malã. s. Ite male dicti ī ignẽ eternũ ꝛc. De q̃ iusti ñ timebũt dicẽte ps. Ab auditõe mala nõ timebũt Scõo qz factꝰ eoꝝ ꝟitas est ꝓꝛia. Sap. ij. Cõtrariꝰ ẽ opib⁹ nr̃is: ꝛ ĩproperat nobis pctã legis. Uñ etiã Joh. iij. Qui male agit odit lucẽ ꝛ nõ venit ad lucẽ vt ñ arguãt opa eius. Tercio qz coꝛda eoꝝ sunt ad aliõ inclinata ad modũ vasis qõ hz os ꝑsꝰ terrã. vñ Eccl. xxi. Audiuit luxuriosus ꝛ displicebit ei. ꝛ pñciet illõ post doꝛsũ suũ. vñ etiã Prouer. xviij. Nõ recipit stultꝰ verba prudẽtie nisi ea dixerit q̃ ꝟsank ī coꝛde eius Uñ tales quersi hoĩes dicũt illõ Isa. xxx. Loq̃mĩ nobis placẽtia. B Ultõ nota exẽplũ de his q̃ recusant ꝟbũ dei audire Scribit Jacob⁹ de vitriaco q̃ fuit q̃dã rusticus q̃ nunq̃z voluit audire ꝟbũ dei. sz sp exiuit de eccl'ia q̃zcito sacerdos ĩcepit ꝛmonẽ. ꝛ stetit in cemiterio ꝓfabulãdo cũ alijs rusticis. Qui sepi⁹ a plebano suo ꝑpter hoc coꝛrept⁹ fuit ex eo q̃ se ꝛ alios ꝑpediꝛz. Sz ipe se nõ emẽdauit sed ī ptinacia sua pmansit. Qui postea gr̃iter ifirmat⁹ vocauit plebanũ: ꝛ cõfessus est ex timoꝛe mortis ꝛ ñ ex charitate dei ꝛ sue salutis. Et in eadẽ infirmitate postmodũ ī breui ẽ defunct⁹. Cũ autẽ ad eccl'iam esset delat⁹ ꝛ sacerdos et alij clerici officiũ defunctoꝝ circa feretꝝ facerẽt legẽdo ꝛ cãtãdo. imago crucifixi coꝛã oĩ ppl'o cepit obturare cũ digitis aures suas: manib⁹ a cruce sepatis. Nõ cũ oẽs circũstãtes aspicerẽt valde mirabãt. Tũc sacerdos ait ad ppl'm. Scitis q̃le signũ est ꝫ. Rñdit ppl's q̃ nõ intelligerẽt q̃d r̃ps p illõ signũ ꝑtẽderet. Dixit sacerdos. Scire debetis q̃ ille rustic⁹ cui⁹ corp⁹ iacet ī ꝫ feretro mõ ẽ in manib⁹ dyaboloꝝ. Idcirco sic obstruxit aures suas ne audiret ꝟbũ dei. ita deus claudit aures suas ne audiat pces nr̃as q̃s p eo fundim⁹. Et phibuit oĩb⁹ ibidẽ exist̃ntib⁹ ne p ipa aia ampli⁹ oꝛarẽt. Et tũc cessauerũt oẽs p eo oꝛare. Et corp⁹ ei⁹ est delatũ de loco sacro ꝛ sepultũ est ī cãpo. qz pro aia dãnati ampli⁹ nõ ẽ orãdũ. qz in iferno nulla ẽ redẽptio. Uñ gre. xi. li. moza. Quis q̃s ad iferni mala toleranda sel' descẽderit neq̃z vltri⁹ ad lucẽ redibit. qz neq̃z vltri⁹ miꝛicoꝛdia pcẽtis libat q̃s semel in locis penalib⁹ iusticia iudicãtis damnat.

Dñica in q̃ngesima Sermo xxxvi

De gaudio mũdano

ECce ascẽdimus ihrl'imã ꝛ ꝓsumabunt oĩa q̃ scripta sunt p pphetas de filio hoĩs Luce. xviij. Mar. x. Jn isto euãgelio duo notant. s. passio xp̃i ꝛ illumiatio cuiusdaz ceci. L Sz di. q̃ze illo tempe ecclesia

XXXVI

reducit nobis ad memoriã passionem xpi. Rñdeꝛ ut gaudiũ mũdi qđ illo tpe exerceri solet illis diebꝫ in nobis tpetur. Neqꝫ enim filiꝰ est neqꝫ filia q̃ vel q̃ si pꝛez suũ tã viliter tractari videret q̃ vel q̃ nõ se ab oĩ gaudio tpaꝛet. Ut g̃ ꝓpatiamur xpo ꝛ respuamus gaudia mũdi tũc nobis hodie pponiꝛ passio xpi magis manifeste q̃z ĩ aliq̃ alio euangelio dñicali p totũ ãnũ pter dñicã palmarũ in q̃ passio legiꝛ. Unde xps dicit. Ecce ascẽdimꝰ ꝛc. Uñ in isto ꝓmõe tria sunt dicẽda. Pꝛio q̃ gaudiũ mũdi ẽ spnendum a nobis. Scõdo q̃t modis gaudiũ mũdanũ est pẽtm mortale. Tercio exẽplum. D Quãtũ ad pꝛimũ est sciẽdũ q̃ gaudiũ mũdi est spernẽdũ ppter q̃nqꝫ. Pꝛio qꝛ oꝛe tibꝫ q̃ hic habetis ꝓsolatõem vã̃m. Quis eñ hõ audet gustare cibũ ab aliq̃ sctõ maledictũ. Quãtũ g̃ timendũ est ꝛ cauendum gaudiũ mũdi qđ est maledictũ a sctõsanctoꝝũ. Uñ ps. Renuit ꝓsolari aĩa mea. Sz potiꝰ debemꝰ diligere tristiciã a xpo bñdictã. Mat. v. Bti q̃ lugẽt ꝛc. Itẽ sciendũ q̃ gaudiũ mũdanũ ex fatuitate pueꝛit ꝛ ex ig̃ rãtia. s. q̃ ĩpi homies mũdani gaudẽt ꝛ ridẽt. pueꝛb. xv. Stulticia ẽ gaudiũ stulto. Uñ ꝑm Aug. videꝛ insania esse. qꝛ ẽ gaudium freneticoꝝ q̃ infirmitatẽ nõ ꝓg̃scũt ꝛ rident. ꝛ amici coꝝ plorãt ꝛ tristanꝛ. qꝛ cog̃scunt infirmitatẽ eoꝝ magis q̃z ipi p se. Et sic tales mũdani gaudẽt cũ xpus p eis flet Uñ Beꝛ. Compatiꝛ dei filiꝰ ꝛ ploꝛat. hõdio ꝑsenti tristiciã: dicẽtes illõ Eccles. ij. Risum reputaui erroꝛẽ. Uñ Beꝛ. loquẽs de fletu xpi dicit Xpm sup Lazaꝝ ꝛ ciuitatẽ fleuisse legimꝰ. risisse ꝯo ꝛ iocasse eũ nunq̃ legimus. E Scõdo gaudiũ mũdi et huiꝰ secli est spernẽdũ ꝛ fugiendũ iõ. qꝛ nõ huiꝰ mũdi nõ pñt hãe veꝝ et purũ gaudiũ in rebꝫ huiꝰ seculi. sic boni huiꝰ secli ꝓtemptoꝛes habẽt in deo. Et rõ hꝰ est. aut eñ letãbunꝺ in ꝓscia: aut ĩ coꝛpe: aut ĩ vtroq̃z simꝳ. xbi gr̃a. Si q̃s q̃ꝛit delectatõz in cibo ꝛ nimiũ sumit de cibo ꝛ potu peccat ꝛ ledit in ꝓscia ppter synderesim remoꝛdẽtẽ. Insup q̃uaꝳ in coꝛpe intm̃ q̃ postea nõ delectat eũ aliq̃d boni opari. Item si choꝛtasat tũc erit fessus ĩ coꝛpe ꝛ cũ ꝫ ledit in aĩa. Itẽ si luxuriã exercet ꝛ excedit in nimietate: tũc habebit nauseã ꝛ ledit in ꝓscia. ꝛ cũ ꝫ debilitaꝳ ĩ coꝛpe. Uñ Aꝛisto. de regi. pꝛin. Coitus est destructio coꝛpis ꝛ abbꝛeuiatio vite. Itez si ĩ diuitijs tũc habz laboꝛẽ in acq̃rẽdo. timoꝛẽ in custodiẽdo. doloꝛẽ in amittendo. Itẽ si in ptãtibꝫ ꝛ dignitatibꝫ tũc optz eꝛ hãe curã ꝛ sollicitudinẽ subditoꝝ. Uñ grego. sup Ezech. Quãto q̃s hic altioꝛ erigiꝳ tãto curꝭ gꝛauioꝛibꝫ onꝛaꝳ. eiscꝫ ppꝛis ꝛ mẽte ꝛ cogitatõe supponiꝳ q̃bꝰ dignitate ꝓponiꝳ. Uñ Boetiꝰ. O q̃z multꝭ amaritudinibꝫ dulcedo hũane felicitatꝭ respsa ẽ. Tercio gaudiũ huiꝰ seculi est fugiẽdũ. etiã si nõ esset maledictũ a xpo. et si esset puꝝ gaudiuz tñ. adhuc spernẽdũ esset. qꝛ breue ꝛ momẽtaneũ est. Uñ Job. xx. Gaudiũ hypocrite s. mũdi ad ĩstar pũcti. Habituri eñ sũt boni ꝛ mali tristic iã aut gaudiũ ꝛ ħ aut in futuro. Sed boni sciẽtes q̃ gaudiũ pñtis vite ẽ bꝛeue. ꝛ gaudiũ future vite ẽ lõgũ. g̃ tristiciã pẽligũt ĩ pñti ꝛ gaudiũ ĩ futuro. August. Sapia sctõꝝ est ħ tpaliter cruciari ꝛ alibi ĩ eternũ delectari. Mali ꝯo ecõtrario faciũt. Uñ si q̃s aduerteret q̃z bꝛeue ꝛ momentaneũ ẽ gaudiũ huiꝰ secli oĩno fugeꝛz ꝛ spneret illud ꝛ deo ꝯuiret p eternis ꝛ sempiternis gaudijs F Uñ in vita spatꝝ oꝛdis ꝑdicatoꝝ legiꝳ exẽplũ tale. q̃ mgr̃ rulãdus in q̃dam festo habuit de scarleto nouas ꝛ ꝑciosas vestes. Et cũ solẽnibꝫ epulis interfuisset cũ socijs. ꝛ totũ illũ diẽ ĩ vanitatibꝫ ꝛ ludis ꝛ ĩ vana gl̃ia trãsegisset. ĩ sero ad se reuersus et tactꝰ a spũsctõ intrisecꝰ ait Ubi ẽ festũ qđ fecimꝰ. ꝛ illa letitia q̃ abijt. Uidẽs g̃ q̃ oĩs mũdi letitia cito trãsit ꝛ in doloꝛẽ ꝯuertiꝳ: seq̃nti die oꝛdinẽ ꝑdicatoꝝ est ĩgressus. in quo multꝭ annis ꝑdicauit et dño ꝯuiuit in oĩi sctitate: fama: doctrina ꝛ scia ꝑclaꝛ. B Quarto gaudiũ secli ẽ fugiẽdũ. qꝛ priuat hoĩez eternis gaudijs Uñ gre. ĩ ome. Nemo ꝑt ħ gaudere cũ ħ seculo ꝛ illic regꝛe cũ deo. Uoc ẽ duꝝ verbũ amatoꝛibꝫ mũdi cũ ħ seculo se letificãtibꝰ. scz choꝛisando ꝛ cãtãdo de nocte in plateis ꝛ ridẽdo cũ cachinnis: ꝛ turpibꝫ ꝛbis ꝛ factis se deoꝛdinãdo. O q̃z miseri ꝛ ceci sunt tales. qꝛ estimant melioꝛa esse gaudia huiꝰ seculi q̃z meritũ xpi ꝛ gaudia celi. Et insu p spernũt ꝛ puipẽdũt xpm: mariã ꝛ oĩes sctõs dei ꝛ ãgelos. Nã q̃ illicite gaudẽt illi ꝑponũt illa gaudia gaudijs celi ꝛ societati marie ꝛ oĩm sctõꝝ ꝛ gaudijs q̃ habituri

sunt boni ī celo a ꝓticipatōe marie: ꝓphe
tar. apl'or. martir. ꝯfessor: ꝟginū et oīm
elector. qr vnusq̄sq; hēbit spēale gaudiū a
q̄libz sctō r a q̄libz āgelo. vñ Eusebi⁹. U/
nusq̄sq; intm̄ gaudz de alteri⁹ merito sic ꝺ
suo ꝓprio. Si tales mōi amatores corde
r rōe vellēt gaudia celi pōderare. tūc meri/
to gaudia isti⁹ scl'i deberēt spnere r volup/
tates corpis abdicare. vñ Aug. de li. arbi.
Tāta ē iocūditas luc⁹ eterne vt si etiā nō li
ceret āpli⁹ i ea manere q̄z vni⁹ diei hora p/
pter ħ solū inūerabiles āni h⁹ vite pleni de
licijs r ec̄ cū affluentia bonor tpaliū recte
meritoq; ꝓtēnerent. Unī ps. Qm̄ mille āni
añ ocu. tuos tāq̄z dies hesterna q̄ ꝓterijt
℣ Quito gaudiū seculi ē fugiēdū. qr in
eternū ve mutabit. Hā sic tristib⁹ salubter
tristicia eor mutabit ī gaudiū ut hz Job.
xvi. sic ꝓ oppositū gaudiū mōanor ꝟtet ī
eternā tristiciā. vñ Bre. ī ome. Pñtia gau/
dia sequūt ꝓpetua lamēta. ꝟbi gra. Risus
illicit⁹ ꝟtet ī fletū sēpit'nū. vñ Lu. vi. Ue
vob q̄ nūc ridet⁹ qr lugebi. r fle. Itē gula
r satietas ꝟtet ī esurie. Lu. vi. Ue vob qui
saturati est⁹ qr esuriet⁹. Et ps. Famē pati
ent ut canes r circūibūt ciuitatez. Apoca.
xvi. Māducabūt linguas suas p dolore.
Itē ebetas eor ꝟtet ī sitim. ps. Ignis sul/
phur r spūs ꝓcellar ps calic⁹ eor. Itē di/
uitie ꝟtent in pauptatē. vñ Lu. vi. Ue vo
bis diuitib⁹ q̄ ħ habet⁹ cōsolatōez vestrā.
Hoc ꝓtz ī diuite epulōe: q̄ ī inferno vltra
mille ānos p vna gutta aq̄ petijt: nec vnq̄z
obtinuit. O q̄z stulti sūt q̄ hic letāt r ī delu/
cijs viuūt. cū tm̄ ꝟba xpi nō ꝓteribūt. Lu.
xxi. Celū r terra trāsibūt. ꝟba aūt mea nō
trāsibūt. Et nota ħ vnū exēplū ꝺ his q̄ ħ le
tant r ī delicijs viuūt quō ī fuko punient.
q̄re in f. ltū. ℣ J Quātū ad scōm scien
dū q̄ gaudiū mōi r inepta leticia r gestus
corpis inordiat⁹: mēt⁹ leuitatē oñdēt ꝓt eē
pēt'm mortale ꝓprio cū q̄s inepte letar r
iactat se ī his q̄ fm̄ se sunt mala. sic hz ꝓpo/
uer. ij. Letār cū malefecerit r exultāt ī reb⁹
pessimis. Et sic ex obiecto sortit reatū pēti
mortalis. qr tales gaudēt de q̄b⁹ valde do
lēdū est. s. de pctis. Itē ꝓtz ħ etiā Eccl. xix
Qui gaudet de iniq̄tate denotabit. i. de li/
bro vite delebit. r ħ nō fit nisi ꝓ pēt'm mor
tale. ꝟbi gra. Si q̄s letar r iactat se de ppe
tratōe pctōr. s. de actu luxurie. vt q̄ illā an
cillā vel illā ꝟginē vel filiā illi⁹ vel vxorem
isti⁹ violauerit. Sil'r qñ de chorea illicita
vel de torneamēt⁹ iactat se. r sic q̄rit lauda
ri. Sil'r qñ iactat se de vindicta q̄ illū pcus/
serit vel q̄ de⁹ vindicauit eū de illo. qr ifor
tuniū accidit sibi. Similiter q̄ de supbia
vestiū r ꝺ honore sibi exhibito nimiū gau
det. Sil'r q̄ iactat se de fraude q̄ ꝓtimū de/
cepit. vñ Bre. Dupliciter peccat q̄ se de cri
mine iactat. ℞ Querit vñ venit q̄ hō
in malo letar. Rñdet exigrantia r cecitate
mētis. vñ Sap. ij. Excecauit eos malicia
eor. ħ patz. Hā si attēderēt pcti ḡuitatem
offensam dei: r penā eternā: magis flerēt q̄z
gauderēt. Unī xps dixit ī euāgelio Lu. xix
Si ꝓgnouisses r tu supple fleres. Et si di
ceret. O tu supbe si cognosceres hūiliatōz
q̄ humilier⁹ ī igne ifernali nō gauderes sed
fleres. Similiter. O chorizans si cogsce/
res quō ois motus petulātie ē saltus in p
fundū cloace. supple fleres pot⁹ q̄z gaude
res siue rideres. Sil'r. O gulose r ebose si
cogsceres eternā famē r sitim q̄b⁹ post hac
crucier⁹ nō gauderes. Similiter. O diues
q̄ sciēter res iniustas possides. si cogsceres
futurā pauptatē tē. Similiter. O luxurio
se q̄ in delicijs corpis viuis si ꝓgscerel quō
ps illor luxuriātiū erit ī stagno ardēti ig/
ne r sulphure. ut hz Apoca. xxi. supple fle/
res. Similiter. O accidiose si attēder⁹ el di
ctū xpi ut hz Math. xx. Ligat⁹ manib⁹ et
pedib⁹ pijcite eū ī tenebr. exte. Unī q̄lib⁹ xpi
anus dz flere de malis ꝓmissis r nō letari.
exēplo marie magd. r btī petri apli. q̄ fleue
rūt amare p pēt⁹ suis. vñ Mat. v. Btī q̄ lu
gēt qm̄ ipi cōso. Hā est mag⁹ puersitas leta
ri r iactare se ī malis. vñ Ber. Quid ē ma/
gis puersū q̄z letari cū malefecer⁹ r ī rebus
pessimis exultare L Secdo cū aliq̄ as
sumūt ad scurrilitatē r ad ieptā leticiā q̄ ꝺ
gūt ī nocumētū ꝓximi. vel cōtēptū ꝺi. ꝟbi
gra. Sic deridere r spnere vel puipēdere p
ximū. r eum ad ira puocare p talem letici/
am vel scurrilitatē. runc talis re⁹ erit oīm
pctōr que ille sic puocatus cōmittit. Hā
est regula iuris. Qui occasiōez dāni dat dā
nū dedisse videt. Unde etiā ꝺr ī decre. Dā
tes occasiōem scandali rei sunt peuntū. i.
q. i. Hi q̄. Similiter fm Aug. Qui añ car
nis ꝓuiū assumūt formas mōstruosas. ī q̄
b⁹ idicāt se hze animū beluinū. Unī ꝺr ī de
cre. Best⁹ corpis q̄litatē idicat mēt⁹. di. xli.
Clericus. Sil'r illi q̄ circūeunt in ciuitate

XXXVI

in carnis priuio: pñciẽdo cineres sup hoies vel q̃ maculãt hoies q̃cũq; mõ. vel etiaz q̃ discurrũt z trudũt hoies i formis bestiarũ z in formis demonũ. Sil'z mlieres q̃ induũt habitũ virilẽ: z ecõuerso viri q̃ iduũt habitũ mliebrẽ. qõ ẽ absurdũ z abomiabile. qz ex ꝑ multa mala eueniũt. Ñã qñq; aliqñ pson q̃ alias nũq; pñt ꝓuenire tũc ꝓuenũt i tali habitu. Et sic vna pson ꝓcitat aliã ad malã ꝓcupiscẽtiã. Uñ nulla hoẽsta pson et pba mulier ꝺberz se sic trãsforma re. Unde s pũsſctũs loq̃t p ꝓphãm ut habetur Deute. xxij. Nõ induet mler veste viri li. nec vir vtet veste femínea. abomiabil' ei est apd deũ q̃ facit hec. Itẽ aliq̃ pson sũt q̃ in carnis priuio assumũt sibi habitũ religionis z trãsformãt se i monachos. z sic i sancto habitu chorizsant. in q̃ tales gũiter deũ offendũt. Insup gũiter peccãt q̃ ad tl'ia iuuãt. q̃ vestes ꝓcedũt virz z mlieribꝫ ad trãsformãdũ se. vel etiã q̃ in domibꝫ eoz ꝑmittũt talia fieri. Sil'z rectores ciuitatuz et villaz q̃ in locz sibi ꝓmissis z subiectz sclẽter ꝑmittũt talia fieri rei erũt oĩm pctõrum eoz. Uñ ꝺr in decre. Faciẽtẽ z ꝓsentiẽtem par pena ꝓstrigit. xxij. q. iij. Oẽs. Sil'z il li gũiter peccãt q̃ carnes vltra mediã noctẽ feriq tercia i carnis priuio ꝓmedũt. qz tũc incipit ieiunũ. Ꝺ Et nota ide exẽplũ de his q̃ tũc ꝓmedũt carnẽ post mediã noctẽ. Legit in dyal. Cesarij q̃ q̃dã quinãtes diuersas carnes cũ vino exq̃sito vsq; ad media noctẽ ꝓmederũt. z cũ saturati essent nimis. postmodũ in ipo gallicãtu hospes vocem carnes. Uade z affer nob gallinaz demus in partica iuxta gallũ sedentẽ. qz ceterz pinguior esse ꝓsueuit. z ꝑpara nob. Quã cum strãgulasset: et vẽtre apto: manuq; iposita cũ oia intestina ei⁹ simul ejcere se putaret maximũ bufonẽ extraxit. cui⁹ motũ cũ manu sensisz z piecisset: vidisset q; q̃d essz. retes illi intestina galline i bufonẽ ꝟsa ꝓfusi sunt: z a loco ꝓuinq; recesserũt. intelligẽtes op⁹ esse dyaboli. Tercio peccat q̃s p inꝺa nimis vehemẽter afficit ꝓpẽ nimiã cõplacẽtiã quã hz i talib⁹ gaudijs seculi z vanitatibꝫ. vñ Aug. Nullũ pctm̃ ẽ adeo veniale qõ nõ fiat mortale dũ placz Ergo q̃ñ i aliq̃ pctõ qõ ꝑm gen⁹ suũ essz veniale habuisset q̃s nimiã ꝓplacẽtiã: tũc ꝓfiteri ꝺz illõ ꝑpter securitatẽ. Et ecẽ q̃to maior ẽ delectatio in q̃cũq; pctõ. tãto maior pẽa debet huic pctõ Apoc. xviij. Quãtũ glificauit se z i delicijs fuit tm̃ date illi tor. z luc. Et q̃ patz q; reprehẽsibile ẽ nimiã ꝓplacẽtiã hz i iocz. i risibꝫ. z i gaudijs hꝰ sclí. Quarto cũ q̃s inepte letat z scurrilitatẽ z vanitatez exercet. nec tñ ꝫ charitatez dei z pri facere attẽptat. z sic est solũ veiale Quãto cũ q̃z iocat z letat vel facẽ aliquã leticiã vt seipuz vl' aliquẽ aliũ tristẽ vel tẽptatũ releuz. Et sic ẽ bonũ z licitũ. vñ Arist. vij. ethi. Nõ sp indigz q̃dã delectatõe q̃i q̃dã recreatõe. ppt mltos labores q̃ sibi occurrũt. Ñã i nimia tristicia extinguit deuotio z opatio ꝟtutum suffocat. sic q; nõ libeat hoi aliq̃d boni facere q̃ nimis ẽ tristz in semetipo. Itẽ si mens hũana sp extenderet circa seria fatigaret z hebetaret. Et iõ ꝓueniẽs ẽ p loco z tpe ut habeat reqem z recreatõz. Cauẽda tñ ẽ superfluitas z excessus. vñ Arist. ix. ethi. Parũ de delectatõe sufficit ad vitã q̃i. p ꝓdimto. sicut paz sufficit de sale. p cibo. Et q̃ seqt q; isti sunt reprehẽsibiles q̃ nimiũ insistũt gaudijs seculi z recreatõibꝫ corpis O Quã tũ ad terciũ nota exẽplũ de vno q̃ sp tristabat i ꝑ scl'o. z de alia pson q̃ sp letabat in gaudijs hꝰ seculi. Uñ legit i vitas pa. Fuerũt duo. s. vir z mulier i mrimonio sil' ꝓstituti. z vir erat sctẽ vite sz fortũatiss⁹ i ꝑ mõo intm̃ ut etiã i morte dñi deberz sepeliri tãta fuit pluuie inundatio: q; vir potuit multis diebꝫ sepeliri. Uxoꝛ vxor ꝟo exrio mulier pessime vite sz fortũatissima. qz nũq; corpi ei⁹ morbꝰ accidebat. nec dolorẽ aliquẽ sentit i q̃cũq; mẽbro corpis. sz a iuuẽtute vsq; ad vltimũ diẽ itegz sanũq; corpꝰ suum possedit. Factũ ẽ q; pꝰ morte vtriusq; filia quã insil' habebãt cogitare cepit cui⁹ vitã imitari vellet. Cũ q̃ inclinaret aliq̃tulum carne suggerẽte ad imitãdũ vitã mris: fcã ẽ i extasi. z oñs⁹ ẽ ei locꝰ amenissim⁹. i q̃ cuz vidisz pez iter alios bonos occurrẽtẽ ruit i amplexꝰ pris rogãs vt eã secũ retineret. Et ille. Nõ potes mõ �herere sz si duxerz vitã ut ego duxi tãdẽ ad hũc locũ pueniet. z ers sp mecũ. Ꝺor aũt auulsa est ab eo z ducta ẽ ad locũ q̃ndã vbi ꝺorsũ rspiciẽs vidit mez i horribili tormẽto. Que respiciẽs sursũ z vidẽs filiã cepit clamare dicẽs. Uide filia q̃ patior ꝓpter immũdaz vitã meã

Heu mihi filia mea. ꝙsi deliramēta videbā mihi vniuersa q̄ de sobrietate erant. Opa eñ fornicatōnis ⁊ adulteriꝝ ꝓ nihilo habui. ⁊ ebetatē ⁊ crapulā sectata sum. Et ecce ꝓpter quā libidinē q̄tā recipio cremātōem. Et ecce ꝓpter delicias exiguas q̄tas sustineo penas. Et ecce ꝓpter momētaneum gaudiū qđ habui in sec'lo. iā eterna tormēta ⁊ lamēta exoluo. Ad hec aūt ꝟba illa ꝛmota ad se redūt. ⁊ recogitās sup his q̄ viderat in p̄ze ⁊ mr̄e. delibauit seq̄ vitā patrs illuc duci timēs vbi viderat mr̄em. Et facta est postmodū mulier sctā. Chrisō. sup Mat. Tantā inesse huic vite agnoscimus breuitatē. ut vix in tota vita hac ad mortē se q̄s possit disponere tā celeriter aduolātē Theophil⁹ in breuiloq̄o diuersaꝝ artiuz. Uitꝛ a puo igne frāgit. ab igne aūt valido ⁊ forti poti⁹ solidat. Sic mēs hūana igne carnal' delectatōis mūdaneq̄ ꝛcupiscētie dissipat ⁊ frāgit. igne aūt amoris diui consolidatur.

In eadem dñica Sermo xxxvij. De chorea.

Radetur enim t gētibꝫ. ⁊ illudet ⁊ flagellabit et ꝛspuet. Lu. xviij. Ubi sciēduz q̄ passio xp̄i q̄ in hodierno euāgelio nobis hodie ꝓponit nos debz ab illicitis gaudijs hui⁹ seculi ⁊ a chozeis ⁊ vanitatibꝫ aliis abstrahere. Sed exq̄ iā isto tpe homies vt ꝛmūiter chorizare solēt. tūc in p̄nti ꝼmone tria sunt dicēda. ꝓmo quō xp̄s i chorea illudit ⁊ contēnit. Scōo vtꝛ chorizare sit pctm̄ mortale. Tercio ꝺ circūstātibꝫ ⁊ astātibꝫ choree. ꝓ Quātū ad primū scien dū q̄ chorizantes q̄tū in seipis ē rursū crucifigūt filiū hois. Oꝛ aūt ħ pleni⁹ possitis intelligere chorea volo vob declarare ⁊ exponere. ⁊ ex isto potestꝭ intelligere q̄tū malū sit chorizare. Notate ḡ diligēter q̄ q̄nq̄ fiūt in chorea q̄ req̄rūt ad artē bñ chorizandi. ꝓmo q̄ vult bñ chorizare ⁊ dyabolo in ħ multū ꝛplacere et piculū aīe incurrere tūc ꝺz primo alte saltare. Hoc ido vob ꝼm glosam dico ut eo pfūdi⁹ ad ifernū saltare ⁊ cadere possitis. qz ꝼm Aug. q̄libz salt⁹ q̄ fit in chorea ē salt⁹ ad pfundū iferni. Unde ipe Aug. dic̄. Ois mot⁹ petulātie ē salt⁹ in pfundū cloace. Et eadē autoꝛitas allegat in sū. vicioꝝ. c. de chorea. Jō. q̄to alti⁹ in chorea saltauerit⁹: tāto pfundi⁹ ad infernū cadet⁹. Est eī magna stulticia sic saltare sicut hirc⁹. imo si videres aīal brutū. s. equū vel vaccā sic saltare. tu diceres q̄ essꝭ aīal fatuū ⁊ tu es aīal rōnale ⁊ assilias te sic hirco vel alij aīali irrōnali. ꝺ dictū p̄s. Nolite fieri sicut equ⁹ ⁊ mul⁹ in q̄bꝫ nō est intellect⁹. Ergo si nō vultis ad pfundū iferni cadere ꝭz ad celū surꝛsum ascēdere. tūc fugite chorea⁊ ⁊ caueatis vob ab illa. ⁊ ħ est meū ꝺ filium qz multo meli⁹ est cū deo ⁊ cū oibꝫ sctis in celo regnare. q̄ ī inferno cū demōib⁹ ⁊ dānat⁹ eternā penā sustinere. Scōm qđ requirit ad chorea ⁊ qđ etiā cōiter fit in chorea ē q ꝓ brachia late expandūt. ut chorea magnā faciāt. Et ħ iō ꝼm glo. ut ihū xp̄o magnā irreuerētiā ⁊ irrisiōez seu etiā ꝓteptuz possint facere. qz talis expānsio brachioꝝ xp̄i ꝛgnat expānsiōem brachioꝝ xp̄i ī cruce. q̄ sic fuit tract⁹ ⁊ expānsus q ꝛia ossa sua dinūmerari poterāt. Unde p̄s. Dinumerauerūt ꝛia ossa mea. Item oēs vene ei⁹ ī sctissimo suo corꝛe pl⁹ nimio fuerūt extēse. Unde legit q̄ expānsis brachijs ⁊ extēsis venis pepēdit i cruce. Et isti extēsiōi ⁊ expānsiōi magnā cōtumeliā ⁊ irrisiōez tales chorizantes faciūt in ħ q ꝛsic in vana leticia se expādūt. cū xp̄s in magna tristicia ⁊ magno doloꝛe fuit expānsus ⁊ extēsus. Itē p ħ q ꝛsic se i modum crucꝭ expādūt misericordiā dei deridēt ⁊ a se repellūt. qz in signū misericordie xp̄s i cruce man⁹ ⁊ brachia expādit. ut patus esset ad amplexādū nos pctōres misericorditer suscipiēdo. Unde ḡ sic chorizātes ei⁹ miscōiam deridēt. iusticiā suā ꝺ se excitāt. ut eos tāto iusti⁹ dānet. Igit si nō vultis ex iusticia dānari ei⁹ misericordiā nolite sic ampli⁹ deridere. Igit cauete a chorea. Et est hec expositio scōi mēbri. Itē q̄tiēscūq̄ ꝺuoti homines oꝛāt ⁊ man⁹ suas in oꝛōe eleuāt. totiēs deo sacrificiū manuū suaꝝ offert. vñ p̄s. Elevatio manuū meaꝝ sacrificiū vesp tinū. Sic ecōuerso chorizantes q̄tiēscūq̄ man⁹ suas expādūt in chorea dyabolo eas offerūt. ⁊ seipos ꝛsumūt. Unde bern. ī ꝓsona xp̄i. Ego te acq̄siui manibꝫ crucifixis. ⁊ tu te ꝛsumis manibꝫ dyabolo dedicatis. Tercio qđ requirit ad chorea: ⁊ qđ ꝛmūiter fit in chorea ē caput erigere ⁊ alta voce clamare. ⁊ p ħ fit magna irreuerētia xp̄o. q̄ inclinato capite pepēdit in cruce. ⁊ clamoꝛe valido emisit spm̄. De q̄ inclinatōne dicit

Joh. xix. Inclinato capite emisit spiritū. Et clamor etiā ille bestialis irreuereꝫ clamo rē xpi i cruce pēdētis. de q̄ dr Mat. xxvij. Clamās voce magna emisit spm̄. Pre cius clamore tria facta sunt. s. terra mota ē. petre scisse sunt. z sol obscuratus ē. Et tali clamori xpi fit magna irreuerētia p talē cā tū z p talē sonitū fistulaꝝ q̄ fit i chorcis. Et tales q̄ sic delectant i cantu z i fistulis mi serabili⁹ z terribili⁹ clamabūt z lugebūt in inferno: dicētes illd Apoc. viij. Ue ve ve. Ue p primo seorsū quis clamabit dicens Ue q vnq̄ nat⁹ sum. qz meli⁹ illi essz si natus nō fuisset. Dicēdo etiā. Maledict⁹ sit ille vēter q̄ me pctōrē portauit. Itē scdum ve clamabit sup se z sua mēbra ppij corpis dicēs. Ue vobis maledicti pedes q̄d mi hi miserimo iputastis q p malū gressum z saltus illicitos mihi celi ianuā obseraſt. Ue vobis manib⁹ cur p malū tactū z illici tā extēsiōem me glie corona priuast. iā p pter vos ducor ad ignē de q̄ nūq̄ egrediar Ue tibi maledicta lingua q̄ta mala mihi i duristi q̄ tot turpia ỹba ptulisti. z tā fre quēter illicitos cātus cātasti. O maledicti oculi q̄ me p visum illicitū dei visiōe pri uastis. z nūq̄ vnā guttā lacrimaꝝ p pctis fudistis. Jā incipit flet⁹ vī intolerabiliꝫ co rā oib⁹ demonib⁹ z dānatis. Ue tibi cor q̄d mihi iputasti q tuis cogitatōib⁹ z gaudijs illicitis me eternis gaudijs priuasti. z sic de alijs. Terciū ve clamabūt dicētes. Ue pre amaritudine: z ve p multitudie z ve p eter nitate penaꝝ. R Quartū qđ req̄rit ad choreā z qđ cōiter fit i chorea ē q manib⁹ z brachijs seinuicē ꝓplectūt ut firmi⁹ ꝓca tenent. ne chorea ꝺ facili rūpat. Et h̄ signi ficat q h̄ iō fieri dz vt dyabol⁹ eos firmius teneat i manu z ptāte sua. Hā oēs i chorea exītes sunt i ptāte dyaboli. qz sunt i ei⁹ f/ uitio. Et iste dyabol⁹ vocat vulgariter schi chentantz. Et iste dyabol⁹ recipit te i ptā tē suā cū accedis ad choreā. Sz si q̄s dice nō exercet i eo statim ptātē Rñdet q hoc li benter faceret si oīpotēs de⁹ ꝑmitterz. Et deh̄ q̄re vnū exēplū ifra ser. cliij. R Qui tū qđ req̄rit ad choreā: et qđ cōiter fit i cho rea est q chorizantes pulcre se ornāt. s. ca put cū sertis z caputijs z peplis. z reliquū corpus cū varijs indumētis. z h̄ signat q h̄ iō fieri debeat a chorizantib⁹ vt eo differ miores: nigriores z dyabolis siliores i in ferno fieri p̄nt. Hā q̄to pl⁹ se mō ornāt va rijs ornamētis z diuers vestib⁹ z colorib⁹. tāto optz eos hīe in inferno magꝭ diuersas z varias penas. qz q̄libet tunica superflua et q̄libet color vari⁹ spēalem penā hēbit i in ferno. qz aliū colorē seq̄tur alia pena. qz co lor rube⁹ aliā penā hēbit q̄ color flaue⁹. et sic de alijs. Itē chorizantes pulcre z supbe se ornāt vt xpo maiorē ꝓtūeliā inferāt. Hā sicut xpus coronat⁹ fuit corona spinea. sic isti ornāt capita cū sertis z mitris et peplis Ergo isti dolorē xpi quē i capite habuit p coronā spineā meditari deberēt cū capita sua sic ornāt. Itē vestes nimis lōgas cau das hītes z post se trahētes i terra designt albā vestē z fatuā quā herodes xpo induit qñ ad pilatū eū remisit. q̄ vestis lōgior fu it q̄ xpus. Et ꝓpterea qñ ꝓcedere debebat sup eādē calcabat z sic ad terrā cadebat. qz manus ei⁹ fuerunt sibi post tergū ligate. et iō ñ poterat illā añ se leuare. Talia memo rari deberēt q̄ lōgas vestes portāt. Itē hīe cingulos deauratos z argēteos desigt fu nē cū q̄ xps erat ligat⁹ z ad patibulū cruc deduct⁹. Talia memorāda essent chorizan tib⁹ cū se ad choreā ꝑpant. S Quātū ad scōm q̄rit an chorizare sit pctm̄ mortale Rñdet q sic qñ ex supbia z mala ꝓcupiscē tia fit. Unde Aug. Meli⁹ est i die dñico ara re q̄ chorizare. Et meli⁹ essz mulierē lanaꝝ suā in diebꝫ festiuis texere q̄ ipudice chori zare. Unde dr i decre. In festiuitatib⁹ debēt layci a choreis abstinere. de ꝓse. di. iij. Irre ligiosa. Quare aūt min⁹ malū sit arare i se stiuo die q̄ chorizare. Rñdet q iō qz iste q laborat simpl⁹ peccat frāgēdo sabbatum. sz chorizans chorizando q̄si ꝓmittit oīa pctā mortalia. Qđ ꝓbat sic. qz ibi est sup bia q̄ est initiū oīs pctī. ꝓpter quā lucifer ce lū pdidit. qz ñ ex hūilitate h oies solēt cho rizare sz pl⁹ ex elatōe. Aug. i epla. Quē su pbū videris filiū dyaboli esse nō dubites. Ex his ỹbis ptz cui⁹ filij sunt q̄ ex supbia choreas ducūt. Itē ibi ꝓmittit luxuria. nā tales chorizantes z pulcre se ornātes pluri moꝝ corda vidētiū ad luxuriā z malas cō cupiscētias accēdūt. vñ Mat. v. Qui vide rit mlierē ad ꝓcupiscēdū eā iā mechat⁹ ē eā in corde suo. Itē qñ vn⁹ accedit ad vnā tā gēdo eā. vel anteducit eā causa alliciēdi ad malū ꝗuiter peccat. Sec⁹ si vellet cum ea

l

ꝓtrahere mr̃imoniū. Itē ibi ꝯmittit̄ inui
dia. qz si vna ꝑsona pl⁹ honorat̄ q̄z alia. vl̄
meliora vestimēta hz: tūc multotiēs cetere
ꝑsone iuidēt ei. Itē ibi ꝯmittit̄ auaricia.
qz talia vestimēta nō hñtes sepe ꝺ deū affe
ctāt tl̄es vestes z talē pulcritudinē. z qō pe
ius est ad malū fin̄. s. ad peccādū. Itē sciē
dū ſm Guil. lugd̄. q ducētes choreas qōā
modo faciūt ꝺ septē sacr̄a eccl̄ie. Prīo cō
tra baptismū. qz frāgūt pactū qđ inierunt
cum xp̄o i baptismo qñ patrin⁹ eoz dixit.
Abrenūcio dyabolo z oīb⁹ pōpis ei⁹. Pō
pā em̄ siue ꝓcessiōez dyaboli intrāt chori
santes. Vñ patrini eoz pñt timere de illa
ꝓcessiōe ne rei inueniāt apd deū si ñ admo
nuerint patrinos suos diligēter ne intrent
choreas. ꝓcessio em̄ dyaboli ē chorea. Si
gnū aūt hui⁹ ē h̄ q ꝓcedit̄ ad sinistrā ma
nū. Vñ puerb. iiij. Vias ei⁹ q̄ a dextr̄ sunt
nouit de⁹. puer se aūt sunt q̄ sunt a sinistris
Vñ Guilh. lugd̄. Chorea ē circul⁹ cui⁹ cē
trū est dyabol⁹. a q̄ dyabolo oēs ꝯgies seu
ml̄ieres erūt ducte i sinistra manu i signuz
malicie. Itē faciūt ꝺ sacr̄m ꝓfirmatōis i q̄
in frōte signū crucis acceperunt tāq̄ empti
passiōe xp̄i. In choreis ꝯo signo crucis ab
iecto. signū diaboli i capite suo ponūt. qđ
est supbia. qđ nō ꝑt fieri absq̄ magn̄ ꝓtūelia
xp̄i. Itē faciūt ꝺ sacr̄m pñie. p qđ recōcilia
ti erāt in q̄dragesima dñ pacē illā frangūt.
z ad exercitū dyaboli vadūt. Itē faciūt cō
tra sacramentū mr̃imonij. qz ml̄totiens in
choreis aliq̄s ꝯcupiscit vxorē alteri⁹. z ecō
uerso mulieres ꝯcupiscūt aliaz feminarū
viros. qđ est ꝺ nonū p̄ceptū. vbi dr̄. Nō eō
cupisces vxorē p̄rimi tui. ℣ Quātū
ad terciū sciēdū q̄ astātes circa choreā q̄n
q̄z intm̄ peccāt sic ipi choriſantes. Rō est.
qz ipi dāt occasiōez chorizandi. qz circūstā
tes si nō aspicerēt tūc ipi nō chorizarēt. vel
nō tātā diligētiā z aduertētiā ad gestus et
ad mores suos q̄b⁹ se deordināt adhiberēt
Insup circūstātes peccāt in h̄ q̄ ꝓsiderant
dispositōes: ꝟba z mores chorizantiū. Et
tūc ex his ꝓsideratz iudicāt chorizantes. qđ
est ꝺ euāgeliū. vt hz Lu. vi. Nolite iudica
re z nō iudicabimi. Itē sciēdū q̄ q̄ magis de
lectabil̄ vident choreas vel cū maiori de
lectatōe audiūt cātus vl̄ alia musicalia: ta
les magis horribiliores demōes videbūt. z
audiēt lacrimabiliores clamores demonū
z dānatoz. Vñ Salomō. Per q̄ hō pec
cat p hec etiā punie. Vñ bern̄. In q̄ mem
bro creator pl⁹ offendit̄ in eodē pctō q̄n⁹
punie. Et h̄ etiā intelligit̄ ꝺ q̄nq̄ sensib⁹
sc̄z visu auditu ꝛc. Vñ ptz q̄ antiq̄ vetule
q̄ circūsedēt choreas poti⁹ deberēt intrare
eccl̄iaz vel camerā suā: z ꝓsiderare pēta sua
ꝑterita i iuuētute ꝓmissa q̄ ibi circa chore
am sedere z pēta sua augere vl̄ augmētare
℣ Vñ legit̄ q̄ sozor sc̄ti Damiani ap
paruit post obitū sibi z dixit se esse i mai
mis penis. Et ipe sc̄us Damian⁹ q̄siuit
ob quā causam essz in tātis penis cū tñ san
cte vite fuissz. Rñdit hāc esse causam q̄ set
stetissz i camera sua z audisset i platea can
tus chorizantiū cū aliq̄li dulcedie. z deb⁹ in
pñti vita nō egissz pñiām. g̃ ob hāc causaz
p q̄ndecim dies deberet puniri i purgato
rio. Sz volūt aliq̄ se excusare i pētis suis
dicētes. q̄ añ centū annos hoies chorizaue
rūt. g̃ z hodierna die chorizare possūt. Re
spondet sup h̄ q̄ añ cētum annos homies
tā bñ intrauerūt ifernū ꝓpter malefacta si
cut hodierna die faciūt. qz mala ꝓsuetudo
nō excusat pctm̄. imo q̄to diuturnior tāto
piculosior. vt hz i ōcre. xxiij. q. i. Scisma
℣ Aliud exēplū de plaga choree. Legit
q̄ in q̄dā villa Colonien̄. dyoce. q̄dā erexe
rūt arietē vestitū seric⁹. ut q̄ meli⁹ chorizaz
hz̄et illū. Qđ audiēs sacerdos illi⁹ loci. pbi
buit publice i ambone. z minat⁹ ē eis pla
gā dei si nō desisterēt. Sz obstinati ꝓp h̄
nō omiserūt. Ideo cū chorizarēt i die festo
ecce subito fulgur tonitruū z grādo de ce
lo venerūt z ꝺminuerūt oēs segetes z fru
ctus arboz z vineaz illi⁹ ville. cū tñ priuſ
essz aeris serenitas. Et tota puicia ex qua
ppl̄s ad illā choreā ꝓuenerat plagata fuit
eadē plaga i segetib⁹ z fructib⁹ terre. Itē
guitas illi⁹ pēti patz ex vidicta z plaga q̄
chorea est punita tā in veteri q̄ i nouo te
stamēto. Vñ hz Exo. xxxij. Cū descēdissz
moyses de mōte sinay z appropinq̄sset ca
stris filioz isr̄l vidit vitulū z choreas. Ira
tusq̄ valde piecit tabulas lapideas digito
dei scriptas: z cōfregit eas ad radicē mōtis
Deinde sūpsit secū filios leui accīctos gla
dijs: q̄ occiderūt et ydolatrātib⁹. xxiij. mi
lia hoim. Ex h̄ igit̄ q̄ moyses q̄ erat man
suetissim⁹ hoim i terra adeo fuit iratus et
turbat⁹ q̄ tantā sumpsit vindictā de popu
lo isr̄l ob hoc q̄ dei honorē vitulo ꝓpende
rūt et choreas duxer̄t satz ꝑt esse manifestū

ꝯ magnū pctm̄ sit chorizare. ppter qđ pec
catū de⁹ pmisit tātā plagā in ppl'o isrl'. Itē
i nouo testamēto legit ut hz Math. xiiij.
q̄ saltatrix filia herodiadis fec̄ amputari
caput Johis bap. qz petit illđ. q̄ tāte scti/
tatis fuit q̄ xps p se eū recōmēdauit. dicēs
illđ Mat. xi. Inter natos mlierū nō surre
xit maior iohe baptista. In ꝟ em̄ figuratū
est ꝯtā ptātē habeāt saltatrices. vt. s. pos/
sint separe cos in q̄bz est gra dei q̄ p Johez
designtur. Nā iohes interptat in q̄ est gra.
a capite suo. s. xpo. qz xps ē caput. nos aūt
membra. ¶ Nota etiā hic de plaga cho
risantiū circa eccl'iam z cemiteriū alios im
pediētes volētes fuire deo. Legit exēpluz
illđ q̄ in saxonia q̄dam pbiter i eccl'ia scti
magni celebrās diuinū officiū audiuit pu
ellas z masculos chorizantes: ipum z cete
ros impediētes in orōibz suis. Et eis male/
dicēs impcat⁹ ē vt sic chorizantes z cātan/
tes pmanerēt. Et factū est q̄ sic p integz ā/
nū pmanserūt. nō māducātes nec bibētes.
sz q̄tidie chorizantes z cātātes. primū vsq̄
ad genua. deinde vsq̄ ad femora dimersi
sunt i terrā. Et oēs illuc veniētes viderūt
mirabilē plagā dei. nec q̄sqū poterat eis ꝟ
uenire nec libare ab illa plaga donec sctūs
Bilbtus ptūc Colonien. epūs illuc venit.
Qui videns plagā dei ppassus ē eis. indixit
z sic absoluit z liberauit eos. Et q̄dā ex eis
cito obierūt. q̄dam aūt diu supuiuētes pe/
nā suā membroz tremore oīderūt vsq̄ ad
mortē suā ¶ Ultimo q̄rit quō se hz
debeant boni hoīes cū vident vl' audiunt
mđanos hoīes cātare z chorizare vl' fistu/
lū q̄ diliḡtibz deū oīa coopank i bonū. ꝟ/
bi gra. Cū audiūt cātare vl' fistulare debēt
cogitare illū clamorē xpi quē i cruce habu
it. z insup quō ia xps laudat a sctis z ab ā/
gelis in celo. sic z laudand⁹ ē a bonis i hoc
mūdo. Itē cū vidēt psonas pulcre ornatas
tūc cogitare debēt quō sancti i celo orna/
bunt cū stola claritat⁹ eterne. z insup dole/
re q̄ nunq̄s se taliter ornauerūt xpo spūal'
corpal'. Itē q̄n vidēt vel audiūt mūdanos
hoīes hastiludere vel torneamēta exercere
tūc boni cogitare debēt quō Lōgin⁹ cuz
lancea lat⁹ xpi pforauit. z sic de alīs. Et sic
boni debēt hz carnis priuiū cū xpo. z se ab
strahere ab ꝟ mđo. qz nemo ꝑt duobz dñis
fuire. Et fm apl'm Bal'. i. Si adhuc huic
mūdo placerē fuus dei nō essem. Et btūs
Jacobz dicit. Quicūq̄ voluerit esse amic⁹
hui⁹ mūdi inimic⁹ dei pstituit. Rōnes q̄re
mūd⁹ nō sit diligēd⁹ q̄re infra ser. cxxxvi. F

In die cinez Ser. cxxxviij
De his q̄ signter z spēal'r isto die fiūt.

Conuertimini

ad me i toto corde vro. in ieiu
nio z fletu z plāctu. Joheli. ij
Unde Johānes de sctō geminiano. Uide
mus em̄ q̄ cū aīal brutū sentit se vulnera/
tū sollicite q̄rit z pcurat sanatōis remediū
Hinc est q̄ vrsus ut dic̄ Amb. i exame. cū
se guatū sentit formicas q̄rit z comedit z sic
sanat. Itē videm⁹ q̄n corpaliter hoīes sūt
infirmi vel vulnerati sollicite q̄rūt medi/
cos a q̄bz curari possint. Cuz igit vulnera
mēti s. s. vicia sint magz piculosa q̄z vulne/
ra corpis. tū qz occultioza. tū qz ad maio/
rē pnicie final'r pducūt qz ad mortē aīe: nō
mometaneā sz eternā Manifestū ē q̄ q̄libz
pctōr z vicios⁹ dz sollicite q̄rere pñie rme
diū quo oēs morbi aīe sanant. Uñ nūc in
principio q̄dragesime q̄ est tps penitētie le/
git pphetia Joheli. in q̄ nos dñs instruit de
mō penitēdi dicēs. Cōuertimi ad me rē.
In q̄bz ꝟbis oñdit q̄ pñia nra dz esse recta
Ideo dicit Cōuertimi ad me rē. Est enim
pctōr sil'is curuo baculo quē optet in ꝟtiū
ꝟti z flecti ad ꝟ vt dirigat. Scōo peniten/
tia dz esse integra. iō dicit. in toto corde ve
stro. Nā de oībz dz pteri z pfiteri z satisface
re. Tercio debz esse aspa. iō dr. in ieiunio q̄
caro exteri⁹ affligit z mēs interi⁹ reficitur.
Quarto dz esse dolorosa. iō dicit. i fletu et
plāctu. s. ut pctōr doleat de pēto cōmisso.
z de bonis omissis. Ergo dic̄ in ꝟbis pmis
sis. Cōuertimi ad me rē. Charissimi licet
oīm tpe ꝺbeam⁹ ꝓuertere corda z corpora
nra ad fuiēdū deo: sic̄ bonos xpianos decz
spēaliter tū mr eccl'ia hodie icipit nos hor
tari ad ꝓuersiōem. qz heu pctōres his die/
bus sunt valde in iniq̄tatibz suis indurati
g̃ vt possint emolliri corda dura ad pñiam
z deuotōem tūc dñs nō solū monet nos sz
etiā petit nos dicēs. Cōuertimi ad me rē.
Unde in pñti fmōe tria sunt dicēda. Pri
mo de his q̄ fiunt illo die ab eccl'ia z nō in
ceteris tpibz anni. Scōo quare ieiunium

l 2

q̃dragesimale q̃rta feria inchoat. Tercio exemplū. ℒ Quātū ad primū sciēdū q̄ sex sunt q̄ fiūt illo die & illo sacro tpe q̃ i alijs ptibꝫ anni nō fiūt. Primū ē q̄ añ missam fit ꝓsecratio cineꝝ. Et q̃libꝫ accedens ad sacerdotē audiat tps future mortis sibi p̄nūciare qñ dicē. Memēto hō q̄ cinis es & in cinerē reuertēris. Ubi sciēdū q̄ hodie monemur ad memoriā mortis. & i signū huius hodie i capitibꝫ nr̄is cinere aspgimur. ob id ista dies q̃rta feria cineꝝ appellat. Uñ si ab aliq̃ hoīe q̃reret. vñ veis. q̃d portas: et q̄ vadis. posset rn̄dere. de cinere. cinerē. i cinerē. h̄ est. de cinere venio. cinerē porto. in cinerē redigar. Pro q̄ sciendū q̄ vtile et bonū est hāc memoriā huius cineris & mortis. Prīo sicut cinis terrā fecūdat. sic memoria mortis ad bñ opandū nos sollicitat. Uñ Bre. Ualde em̄ se sollicitat in bono ope q̄ sp cogitat de extremo fine. Scō sic cinis fuat ignē. sic memoria mortis ꝓfuat i hoīe gr̄am ad bñ & salubriter opandū. Tercō sicut cinis lauat macl̄as. sic & memoria mortis expellit pēta p̄terita & resistit pētis futuris. Hā memoria mortis expellit supbiam Eccli. x. Quid supbis terra & cinis. Jtē expellit auariciā. Job. i. Nud⁹ egressus sum ab vtero mr̄is mee nud⁹ reuertar illuc. Jtē expellit gulā & luxuriā. Uñ gre. Nihil sic ad domādū desideria carnis valz q̃s vt vnusquisq̄ qō diligit q̃le sit mortuū pensēt. Uñ Ecci. vij. Memorare nouissima tua & in eternū nō peccab. Uñ sciēdū q̄ hoīes cū deuotōe dñt hodie cineres accipe. q̄ nesciunt an vsq̄ ad illō sacratissimū tps de cetero viuēt amplius. Pl̄es em̄ defūcti sūt illo āno q̄ añ annū nō crediderūt se morituros sed adhuc p lōgū tps victuros. ℒ Scōm est q̄ oīb⁹ imaginibꝫ facies cū pannis velam⁹. Et signat q̄ pctōres nō sūt digni ip̄os sctōs in celo videre nisi peniteāt i h̄ p̄nti tpe. Et h̄ q̃libet cogitare dz qñ in h̄ sacro tpe aliquā eccl̄iam intrat. & sic dz penitere & se coram deo hūiliare. Cū em̄ q̃s ē in gr̄a tūc dignus est videre deū. btām ỽginē mariā. pphetas: apl̄os: martires: ꝓfessores ỽgines & oēs sanctos & angelos dei. imo ec̄ est heres regni celestis. Sz qñ est in peccato mortali: tūc nulli⁹ boni ē dign⁹. nec pane nec aq̃. imo inferior brutis aialibꝫ q̃ nū q̃z deū offenderūt. Uñ Hiere. ij. q̃z vl̄ sancta es nimis iterās vias tuas. Terciuz est q̄ hodie i officio missē mutam⁹ casulas vt h̄ visibili exēplo ip̄i pctōres inducant ab intra mutare habitū suoꝝ pctōꝝ. & ab extra debem⁹ deponere supbū habitū corpis. Uñ ꝓpiani q̃ sunt ỽe penitētes debēt iā deponere lōgas caudas i tunicis. & iscissuras & lōgas manicas. nec debēt portare vridē nec rubeū colorē i vestib⁹. sed debēt se induere habitu hūilitatis & p̄nie. Uñ cātat hodie. Jmmutemur habitu i cinere & cilicio. Uñ sciēdū q̄ casula q̃dragesimal̄ē alba & bz rubeā crucē. Et i h̄ q̄ē alba signat castitatē quā penitēs debet ỽuare in q̃dragesima. & etiā illi q̄ sunt in mr̄imonio cōstituti. Uñ hodie i missa legit. Egrediet spōsus de cubili suo: & spōsa de thalamo suo. Uñ dr̄ i decre. Cōiuges ꝓtineāt tpe pnie. xxxiij. q. v. c. aūt. Uñ sicut ꝓiugati a cibo ieiunāt. sic etiā debēt ieiunare a delectatōibus carnis q̃s solēt hāc in actu mr̄imonij. Quia in q̃dragesima nō solū ē abstinēduz ab illicitis sz etiā a licitis. Uñ gre. i omel. Quilibꝫ p h̄ cōditori suo satisfaciat. ut q̄p hibita cōmisit sese abstineat & a ꝓcessis. Et rubea crux q̄ est in casula signat macerato nem carnis. Hā in q̃dragesima q̃libꝫ debz corp⁹ suū castigare in cibo & potu & asperis vestib⁹. & in alijs bonis exercitijs. ut sic satisfaciat deo. quē p totū annū offēdit in cogitatis carnis satisfaciēdo. Uñ Hugo de sctō vic. Gaudeat q̃ p̄ pce viuere: Parca ei vita occidit vicia. libidinē extinguit. virtutē nutrit. roborat mentē. & ad celestia eleuat.

ℒ Quartū est q̄ hodie & illo sacratissimo tpe scōis q̃rtis & sextis feriis fit. pcessio p cemiteriū: oēs sctōs inuocādo. vt ex h̄ istruant pctōres isto tpe sctōꝝ adiutoriū inuocare. & vitā eoꝝ imitari hic cū q̃bꝫ volūt in celo remūerari. Jtē ex h̄ interpellamus sctōs vt p nobis intercedāt. q̄ nos idigni sumus apparere i ꝓspectu dei. sz ip̄i sunt digni. q̄ sunt amici & filij dei. Et sic primo & p̄cipaliter inuocam⁹ btām ỽginē mariā. q̄ est sup oēs sctōs. et post h̄ sctōs apostolos. martires: ꝓfessores & ỽgines. Q̄ scriptū est q̄ impossibile ē multoꝝ pces nō exaudiri. Uñ etiā dr̄ Mat. xviij. Ubi duo vel tres cōsenserint de q̃cunq̄ re quā petierit fiet illis a p̄re meo q̄ in cel̄ est. Uñ bonā cōfidentiā debem⁹ hāre ad sctōs dei. nā ip̄i diligūt nos & optāt nobis bonū & salutē nr̄az

XXXVIII

ergo libēter ꝛ fideliter orāt ꝓ nob cum eos deuote imploram⁹. Quītū est q ꝗtidie in missis qñ de tpe celebrat in prima collecta admonz nos sacerdos genua flectere ꝛ petere ut de⁹ ipleat in nob qđ sacerdos petit ī collecta misse. Sil'r ꝛ ī fine misse docet nos capita nra inclinare ꝛ orat ꝓ oibus pctoribꝫ. ut possint coram deo hūiliter cerui cē suā ī cōfessiōe incliare. Nā sicut se in superbia exercuerūt ꝑ integr annū peccando. ita hūiliter in ꝟ qdragesimali tpe debēt se exhibere deuote pctā sua cōfitēdo. Sexti est q oēs sacerdotes priusq̄ ꝯmedunt vespas orāt. Quasi diceret ecclia sancta. Licet nō valeam⁹ sic dñs nr ihs xps qdragīta noctes ꝛ tot dies ieiunare sine cibo ꝛ potu. tñ nram volūtatē sibi exhibere volumus q̄ hocipm libēter facerem⁹. ꝛ deus ex misc̄ia ꝛ boitate acceptat volūtatē ꝓ opere. Unde aug. sup ps. Coronat de⁹ int⁹ volūtatē vbi nō iuenit facultatē. Qđ sil'r intelligit de ql̄ibet bono opere qđ q̄s libēter facerz si possz. Unde opa nra cū magno affectu debem⁹ pficere. sic q libenter pl⁹ faceremus. tūc de⁹ remuneraret opa nra ꝓ affectū cordis nri. Unde dr in decre. In opibꝫ accipit de⁹ pl⁹ animū q̄ actū. xv. q. vi. si a sacerdotibꝫ

F Quātū ad scdm q̄rit q̄re ieiunium incipit in q̄rta feria: et nō in scda vl tercia feria. Dicit q ꝟ fit triplici rōe. Prīa rō est ut numer⁹ qdragīta dieꝝ impleat quē xps suo ieiunio cōsecrauit. Cuius solēnitas qdragesimal' in seqnti dñica inchoet. tñ eccl'ia hos q̄ttuor dies p cedētes addit vt sic numer⁹ qdragenarius impleat. Nā a prima dñica vsq̄ ad pascha q dragīta duo dies ꝓputant. a qbꝫ cū sex diebꝫ dñicalibꝫ subtrahūt. tūc solūmodo trigīta sex dies ieiunabiles remanēt. Et iō addūt illi q̄ttuor dies p̄cedētes vt nūer⁹ quadragīta dieꝝ impleat. Scda rō est qz penitentiā ꝛ abstinētiā quadragīta dieꝝ facim⁹ vt xpo patiēti ꝓpatiamur. Et qz mors et passio e⁹ q̄rta feria icepit q̄tū ad ꝟ qz feria quarta vēditus fuit. Nā quarta feria post dñicā palmaꝝ p̄cipes sacerdotū cū seniorib⁹ p pl'i ꝯgregati sunt ī atriū Cayphe pōtificis. Ad q̄s accessit iudas. ꝛ xp̄m tradere ꝓmisit. ꝛ illi pecuniā sibi dare pollicit sunt. Et ꝓpterea aliq̄ boni xp̄iani ī memoriā illi⁹ venditōis xp̄i abstinēt ferīs quartis ab esu carniū. Et est laudabil' ꝯsuetudo

Nihil ei intātū placz deo sicut honor passiōis eius. nec etiā q̄cq̄ bonū ē tā vtile sic deuota memoria passiōis xp̄i. Unde Chrisost sup Math. Dis sal⁹ hoīm est ī xp̄i morte posita Tercia ratō qz sol luna stelle ꝛ oīa lumīaria creata sunt quarta feria. In principio em de⁹ q̄ndā nubeculā lucidā fec qñ dixit. Fiat lux. ut hī Ben. i. Sz q̄rta feria fecit de⁹ solē lunam ꝛ stellas. ꝛ iō dies illa plena claritatz fuit. Dō totū tps nostz ꝑ integr ānū tenebrosuz fuit. sz hodie icipim⁹ tps q̄dragesimale qđ est tps luc ꝛ pñie. Igit cōueniēs est vt tps tā lucidū ꝛ luciferū in die in qua sol ꝛ luna ꝛ stelle create sūt inchoatōem accipiat. Unde Ephe. v. Eratz aliq̄n tenebre nūc aūt lux ī dño. Itē sciēdū q totū illd tps quadragesimale debemus in fruitio dei ꝛ salute aīe expēdere. nā si per totū annū nos vixim⁹ in pctis iā in q̄dragesima debem⁹ deo fruire. Unde Leo papa ī ser. Paz em religiosus alio tpe mōstrat q̄ his diebꝫ ñ religiosior iuenit B Quā tū ad tercīū est sciēdū q ql̄ibz hō dz hodie cineres cū hūilitate mētis et corpis sup caput suū recipe ꝛ nō irrisorie. Unde legit exēplū ī dyalogo Lesarij. Fuit in Cōstātia carnifex q̄dā. q cū tcia feria añ cineres totā pene noctē. vt ꝛ pchdolor ml'ti vsq̄ hodie faciūt ī ꝯmessatōibꝫ expēdisset. de mane ad abluēdas maccellas cū q̄dā suo collega intrauit tabnā. Cūq̄ ad officiū misse pulsaret ꝛ fideles ad eccl'iam ꝯfluerēt. nec ipsi exeadē taberna ꝝcederēt. sz iā quasi soli ibidē ꝝmanerēt ꝛ potarēt. ait alter carnifici. Exerte mō nimis diu expectam⁹. eam⁹ q̄ad eccl'iam ꝓpter sacros cineres. Cui ille misterriū cinez irridēdo dixit. Sedeas. ego tibi cineres ꝛ tu mihi dabis. Tollēsq̄ cineres de lare iactauit sup caput ei⁹. Et ecce mor pena irrisiōis subsecuta est. Nā statim circa caput ꝛ faciē tātū sensit puluerē ac si follibꝫ ei insufflaret. Cūq̄ territ⁹ clamaret tm in ore hausit puluerem q̄ pene suffocat⁹ fuit. Accurrūt itaq̄ multi plagā tā mirabilē in ipo intuētes. Ductusq̄ ē ad insulā xp̄ima in q̄ nulli puluer⁹ erāt sz ḡmina. Sed nil illi ꝑ fuit iusto dei iudicio. nec in aqua nec ī pomerio. nec ī aliq̄ alio loco a turbie cinez se defendere potuit. Et qbꝫ tādē suffocatus expirauit. ꝛ penā irrisiōis luit.

In dñica prima quadragesime
Sermo xxxix. De ieiunio

Sermo

CUm ieiunasz quadragīta dieb⁹ ⁊ q̄dragīta noctib⁹ postea esurijt. Math. iiij. Mar. i. Lu. iiij. Xp̄s ieiunauit nob⁹ in exēplū ⁊ doctrinā. qz ꝯm gre. Dis xp̄i actō nr̄a ē īstructio. Jō sic̄ ipe ieiunauit ita et nos ieiunare dēm⁹. Uñ ī pñti ꝯmōe d̄ ieiunio ē dicēdū. ℣ Pro q̄ sciēdū q⁹ arti⁹ ieiuniū p annū ē ieiuniū q̄dragesimale. nā ist̄ ieiuniū ē decima ps tpis. Hā sic̄ decias dam⁹ de reb⁹ sic etiā de tpe dare debemus. Jstā rōez assigt btūs gre. ī hodierna omel. dicēs. Ā prima dñica q̄dragesime vsq; ad pasca sex hebdomade veniūt: quaz dies q̄ dragintaduo sunt. Ex q̄b⁹ dū sex dies dñi cales ī abstinētia subtrahūt. tūc trigītasex ī abstinētia remanēt. Cū aūt p. ccc. ⁊. lxvi. dies ān⁹ ducāt. q̄si āni nr̄i decimas nostras dam⁹. Uñ si hō p totū ānum sibūpi vixit mō ī ist̄o sacratissimo tpe d⁹ deo viuere: decimā tpis soluēdo. Uñ d⁹ ī decre. Decimā āni dam⁹ quadragesimā ieiunādo. de ꝓse. di. v. q̄dragesima. Hā de⁹ nouē tpa āni nobis reliq̄t: sz decimā sibi retinuit. Pro q̄ sciendū q⁹ totū illd tps in fruitio dei ⁊ salute aīe ē expēdēdū. Hā corp⁹ ⁊ oīa mēbra cū q̄ bus peccauim⁹ iā ī quadragesima ī fruitio dei exercere debem⁹. Uñ ap̄l's dic̄. Sic̄ exhibuistis mēbra vr̄a fruire iustic̄ie ad inq̄tatē ⁊c. ℟bi gr̄a. Caput tuū qđ ātea ornasti in superbia. s. peplis: crinib⁹: caputijs. mō inclinare debes hūiliter deponēdo omnez ornatū capitiz. ⁊ hūiliādo te ī pñia corā deo Jtē facies ornata ⁊ colorata iā cū lacrimis ex ꝓtritōe cordis d⁹ irrigari. Uñ ps. Lauabo p singulas noctes lectū m. lacrī. m. stratū meū rigabo. Uñ ber̄. Facies quā lacrimis abluis īmarcessibilē decorē acquirit. Jtē brachia cū lōgis manicis: ⁊ man⁹ cū anulis ornate iā extendēde sunt ad modū crucis ī secreto tui cubic̄l. ⁊ h̄ ī memoriā passionis xp̄i. ⁊ insup erigēde sūt ī deuotōe orōnis. Uñ ps. Eleuatio manuū meaz sacrificiū vesptinū. Jtē pedes q̄ ad chorea iuerūt mō iā ad eccl'ias ⁊ ꝯmonē p idulgētijs ire dñt. Et sign̄t iā ī q̄dragesima cū hoīes sunt ꝓfessi. tūc ei magz sunt dispositi ad indulgētias ꝓcipiēdas. Jtē totū corp⁹ qđ añ in voluptate vixit. iā ī abstinētia viuere d⁹ vt q̄ añ ebri⁹ fuit iā aquā bibat. ⁊ q̄ duos vel tres lectos sub se habuit. iā ī q̄dragesima in stramib⁹ dormiat. ⁊ q̄ molles camisias habuit iā īduat cilicijū. Uñ Bern̄. ī ser. d⁹ q̄dragesima. Porro si sola gula peccauit sola gula ieiunet ⁊ sufficit. Si peccauerit cetera mēbra cur nō ieiunēt ⁊ ipa. ℣ Uñ sciendū q⁹ q̄libz hō q̄ volūtarie peccauit. iā ī ist̄o sacro tpe p oppositū d⁹ corpus suum castigare. i. Ecc̄l. xx. Castigo corp⁹ meū ⁊ ī serui. redigo. Qz exq̄ nullū malū impunitū meli⁹ ē h̄ modicā penā sustinere q̄ ī futuro magnā. Uñ d⁹ in d⁹e. Pl'ibus modis pctā dimittūt sz nō sine pena. d⁹ pe. di. i. tūc aūt. ⁊. c. medicina Uñ q̄libz illo sacro tpe p illa singl'aria exercia q̄ iā fac̄ oñdit se esse vez penitētē ⁊ vez xp̄ianū. vñ Leo papa. Paz religiosus alio tēpe mōstrat q̄ in his dieb⁹ ñ religiosioz iuenit. Uñ veri xp̄iani ⁊ boni hoīes ꝓsueuerūt h̄ sacro tpe sibi aliq̄d delectabile subtrahere. Uñ Ber̄. de sctificatōe ieiunij. Hā ī eo q⁹ ab ipis licitis abstinem⁹ ea nob⁹ illicita ꝓdonāt q̄ pz⁹ cōmissim⁹ ℟ Secdo q̄rit̄ an peccz mortaliter q̄ trāsgredit̄ ieiuniū q̄dragesimale vl' aliq̄d aliud ieiuniū q̄d cadit sub p̄cepto ecclesie. Rñdet̄. si q̄s sciēter ⁊ sine cā ⁊ ex ꝓtēptu trāsgredit̄ aliq̄d ieiuniuz eccl'ie peccat mortal'r. Secd⁹ est si nō ex ꝓtēptu sz ex causa rōnabili soluerz. ℟bi gr̄a. Si q̄s intātū corp⁹ ppriū diligeret q⁹ ꝝ p̄ceptū eccl'ie patus sit ꝓmedere ī dieb⁹ ieiunioz: cū tñ bñ possz ieiunare. sz ñ vult corp⁹ suū infirmāri seu castigare. ⁊ sic sine cā soluit ieiunium ab eccl'ia p̄ceptū. tal' deū ḡuiter offēdit. quipēdēdo ⁊ ꝓtēnēdo p̄ceptū eccl'ie. Unde doctor d⁹ schilditz ī tractatu de. vij. vicijs capitalib⁹ d. Qñ aliq̄s iordiate gule l'ocu piscētie inheret. ⁊ ei tāq̄z vltio fini fuit: sic de q̄busdā d⁹ Phil'. iij. Quoz de⁹ vēter ē. q̄z finis iterit⁹. ita q⁹ tal' q̄si deū ꝓtēnēs patit⁹ sit p̄cepta dei ⁊ eccl'ie trāsgredi vt dele ctatōes gule assēq̄t. tal' ḡuiter peccat. Uñ q̄libet d⁹ obedire p̄ceptis eccl'ie ⁊ platoz suoz. s. ieiunare ieiunia ab eccl'ia īstituta. ⁊ festa celebrare q̄ ipemet xp̄s p̄cipet fieri Uñ Lu. x. Qui vos audit ⁊c. Ber. Obedia q̄ maioribus p̄beat xp̄o exhibeat. nā ipi plati sūt vicarij xp̄i. g̃ñ sūt spnēdi. Uñ d⁹ ī decretis. Qui cōtēnit vicariū ꝓtēnit ⁊ illū q̄ posuit ipm. di. xxi. Jn nouo. Uñ ber̄. d⁹ pla. ⁊ dispē. Quidq̄d hō vice d⁹ p̄cipit qđ nō sit cert̄ displicere d⁹ h̄ oīno ē accipiēdū q̄si p̄cipiet de⁹. Ex iā dict⁹ ptz q⁹ illi pic'ose stāt q̄

XXXIX

nō ieiunāt angarias ꝛ vigilias apl'oꝝ. nec eē q̄dragesimā. sz ō facili ꝛ q̄si ex nlla causa soluūt ieiunia eccl'ie. ꝯ q̄s ōr ī decre. Null⁹ soluat ieiūia eccl'ie sine neēcitate. de cōse. dis. iij. Jeiunia. ℣ Itē q̄rit q̄ ieiuniū cadit ī sabbatū vl' q̄ntā feriā an q̄s debeat sextā feriā soluere vl' ieiuniū eccl'ie. Rñdeť si ābos dies ñ pt ieiunare tūc meli⁹ ē q̄ ꝓmedat ī simplici sexta feria ꝛ ieiunz q̄ntā feriā vel eē sabbatū q̄n cadit p̄ceptū ī vnā illorū dieꝝ. vñ Hiero. Jngtū ē spūisctō q̄d̄d ei obtulerz neglecto eo ad q̄ tenerz Tercō q̄rit a q̄b cibis ieiunātes debent abstinere. Rñdeť ꝑm sā. tho. ij. ij. q. clxlvij. In ieiūio q̄dragesimali interdicūť vniuersal'r oua et oīa lacticinia. Uñ eē ōr ī ōcre. Jn q̄dragesima ē ieiunādū a lacticinijs. di. iij. deniqz. In alijs aūt ieiunijs sūt diuerse ꝓsuetudines q̄s q̄sq̄z obſuare dz ꝑm mores eoꝝ inť ijs ꝓuersať. di. lxxvi. vtinā. ꝛ di. viij. q̄. ꝯ. et xij. di. illa. Et. xlij. di. c. i. ij. et. iij. Esus aūt carniū generaliꝝ ē ꝓhibit⁹. qz generaliꝝ magis delectabil' ē. ꝛ ad hūoꝛē luxurie magis coopať. Uñ sciēdū q̄ alibz hō teneť totaz q̄dragesimā ieiunare cū cibo q̄dragesimali ꝛ ß q̄ sani ꝛ fortes sūt ꝛ vti bñ ꝑñt tali cibo Sec⁹ ē de illis q̄ sūt infirmi ꝛ ōbiles. vt mli eres p̄gnātes. vl' in puerpio exñtes. qz si ne cessitas debilitať coꝛpal' ipedit eas tūc nō teneť. Et his iā dictz seq̄t q̄ illi valde piculose stāt q̄ ī q̄dragesima ꝓmedūt oua vl' lacticinia ex mala ꝓsuetudīe sine oī cā ꝛ rōe: q̄tūsp̄ ḡuare. nec curāt p̄ceptū eccl'ie obseruare. Tles nolūt seq̄ xp̄um p̄ aspera viā ad celū. sz diuitē epulātē q̄tidie splēdide. Tal' ei nō est mod⁹ pnie sic ōlicate viuere. nᶜ alique aspeꝛ. p pctis suis sustinere. Uñ beť. ī epl'a. Si vis agere pniaz ꝛ penitere oportet te mēbꝛa ꝛ coꝛp⁹ affligere. iudicare teipm vt nō icidas ī man⁹ dei viuēt. Uñ eē Jsi. Habūl aliō agūt q̄ facit penitētē nisi ut illō qō male fecerť ipunitū esse nō sināt. Et miꝛ quō tles ꝓfiteť ꝛ quō absoluūť a pctis cū nolūt abstinere a lacticinijs cū bñ ꝑñt. et teneť ad ß sub p̄cepto eccl'ie. Ergo discreti⁹ ꝓfessoꝛ dz districte agere circa tles: ꝛ eis ꝺciaz facere vt obediāt p̄ceptz eccl'ie ut oleum ꝓmedāt ꝛ ieiunēt. Nā illo sacratissimo tpe dēm⁹ cū xp̄o crucifigi vt lete possimus cū eo resurgere. Nā si volum⁹ cū xp̄o regere oꝑtet nos eē cū eo pati. Beť. sup Cant.

xp̄s q̄ nō fallit elegit qō carni molesti⁹ est. Et illō qō ē vtili⁹ magz eligēdū ē. Et q̄sq̄s aliō docet vl' suadz :ab eo tāq̄z a seductoꝛe cauēdū ē. ℣ Uñ circa iā dicta q̄rit. vtz p̄sona q̄ nō possz oleū ꝛ pisces comedere debeat oua vl' lacticinia ꝓmedere. Rñ. si talis p̄sona nō ē p̄gnās vl' lactās. sz sana ꝛ foꝛtis ꝛ p̄t sibi puidere de alijs fercul'r bonis pulmētis. ꝛ de vino ꝛ de albo pane. nᶜ hz magis laboꝛes ꝛ p̄t sufferre sic q̄ nō nimiuz debiliteť abstinēdo a lacticinijs tūc abstinere teneť. Sec⁹ ē si p̄gnās vl' lactās vl' aliaz debil'. vl' ipediret ī melioꝛib⁹ exercitijs. ꝛ nimium debilitareť si a lacticinijs abstinerz tūc tal' p̄sona dz dispēsatōez petere ab epo vl' ab eo q̄ ei⁹ autoꝛitatē hz. ꝛ sibi indicare causas suas. ꝛ tūc sine pctō p̄t oua vl' lacticinia comedere ℣ Quarto dicēdū est de his q̄ teneť ad ieiuniū. ꝛ q̄ ñ. Et circa ß sūt aliq̄ q̄stiōes mouēde. Et p̄mo q̄rit si puer teneāť ieiunare ieiunia eccl'ie. Rñ. q̄ nō Et rō ē. qz ī eis ē magn⁹ caloꝛ q̄ ml'tū ꝓsumit. ꝛ qz nutrimētū eoꝝ ptinet ad opatōez duplicz ꝟtuť. s. augmētatiue ꝛ nutritiue. ꝛ etiā qz ī eis nō ē ita neēcaria oppōsitio viciozsic in pfectis. ad quā maxime ē institutū ieiuniū. Uñ q̄rit ō etate. s. ī qua etate teneāť q̄s ad ieiuniū. Rñ. ꝑm bea. Tho. ij. ij. q. clxlvij. q̄ diu aliq̄s stat ī statu augmēti ñ teneť ad oīa ieiunia. s. vsq̄z ad finē tercij septēnij. i. vicesimiprimi āni. Cōueniēs tñ est ꝑm b. Tho. vt etiā ī ß tpe se ad ieiunādū exerceat pl⁹ vl' min⁹ ꝑm modū etatis sue ꝛ possibilitatis. Uñ sciēdū q̄ ille q̄ ē. xiij. ānoꝝz pl⁹ dz ieiunare q̄ iste q̄ ē. xij. ānoꝝ. Sil'r q̄ est. xvi. ānoꝝ et robust⁹ coꝛpe itez pl⁹ tenetur. et sic de alijs Itē q̄rit q̄d de ml'ieribꝫ p̄gnātibꝫ ꝛ lactātibꝫ. Rñ. si neēcitas debilitatis eas ipedit nō teneāť ad ieiuniū. imo si timeť pbabil'r de pic'lo eaꝝ vl' aboꝛsu. ñ solū p̄ñt sz teneť soluere ieiuniū. sic d. Buil. Et rō quare ml'ier p̄gnās nō teneť ieiunare. qz debet sumere cibū nō tm̄ p se sz etiaz p nutrimēto fet⁹. Itē alia cā est. qz p̄gnātes ꝓsueuerūt hz̄e varia ꝛ inoꝛdiata desideria cibarioꝝ diuersoꝝ. et q̄nq̄z ita intēsa q̄ nō possunt aliq̄ modo appetitui satisfacere. ꝛ sic possz eē piculū fet⁹. ℣ Circa hoc itez queriť. vtz ml'ieres q̄ sunt fortes ꝛ bñ ieiunare p̄ñt ꝑpť phibitōz maritoꝝ ꝺbeāt ieiunia dimittere. Rñdeo ꝑm Jnno. Licz dimittere debeāt vota volūtarie suscepta

ꝑpter ꝓhibitõez viroꝝ. nõ tñ ieiunia ab ecclesia ꝑcepta. Itẽ q̃rit̃ q̃d de infirmis et ɔbilibꝫ ⁊ senibꝫ Rñdet̃ ꝑm Guil. q̃ excusãt̃ sz pro q̃sta debilitate arbitrio boni viri stã dũ est. Rõ hꝰ est. qz ĩ egrotãtibꝰ natura debilest. ⁊ ideo si daret̃ eis vna vice totũ insil̃ qɔ est necessariũ ꝓueniẽti sustẽtatõi sue nature ꝑuaret̃ forte sua natura. sz si dat̃ plibꝫ viciꝫ ꝓfortat̃ ⁊ vigorat̃. Sil̃z ĩ senibꝫ ẽ virtus debil̃. vñ si totꝰ cibꝫ quẽ eoꝝ naꝑa reqrit ꝑ die naturali ab eis vna vice sumeret: nimiũ ꝑuaret̃ in eis calor natural̃. ut ñ posset cibũ digerere ꝓueniẽter. ℙ Itẽ q̃rit̃ de pegrinãtibꝫ aut ml̃tũ laborãtibꝫ an teneãt̃ ad ieiunia. Rñdet̃ ꝑm sã. Tho. Si pegrinatio ⁊ laboꝝ ꝓgrue pñt differri aut diminui absq; ɔtrimẽto. tũc eccl̃ie ieiunia nõ sunt pl̃mittẽda. si aũt imineꝫ necitaꝰ statim pegrinãdi ⁊ magnas dietas faciẽdi. vl̃ etiã multũ laborãdi. et sil̃ cũ hꝫ nõ pñt ieiunia ꝑuare. tũc nõ obligant̃ ad ieiunãdum. Videt̃ tñ in talibꝫ recurrẽduz esse ad superiorũ dispẽsatõez. nisi forte vbi nõ ẽ ꝓsuetuz qz plati dissil̃antes videnꝫ ãnuere. Ex his iã dictis elici ꝑt q̃ hoc ꝯmune puerbiũ secularĩũ vbi ɔz q̃ nulli laboratori ĩdictũ ẽ ieiuniũ nõ ẽ vniuersaliter verꝫ. Uñ si q̃s est diues sic q̃ hz bonũ nutrimẽtũ sufficiẽsq; emolimẽtuz. ita q̃ ꝑt se sine magno laboꝛe nutrire. tũc illo die q̃ ieiunãdũ ẽ ɔz eo minus laborare ut ⁊ cũ hoc laboꝛe possit ieiunare ⁊ ꝑcepto eccl̃ie satisfacere. Sz si ẽ pauꝑ ⁊ necessitas cogit eũ ad ꝙuiter laborãdũ qz alias nõ posset hꝛe cũ vxoꝛe ⁊ puerꝫ necessaria. ⁊ si tũc qñq; ex ĩsto magno ⁊ ꝙui laboꝛe exhaustꝰ ⁊ eneruatꝰ nõ ꝑt ieiunare et sic ꝓmedit ĩ diebꝫ ieiunioꝝ. ꝓpterea nõ peccat mortaliz. sigñter cũ hoc stat ĩ aĩo suo q̃ libẽter vellz obedire ꝑcepto eccl̃ie ⁊ ieiunare si possz. Itẽ sciẽdũ q̃ aliq̃ sunt q̃ q̃sq; in quadrageſima hebdomadatim vix vnum diẽ volũt ieiunare allegãtes laboꝛes suos ⁊ q̃ eis est duꝝ ⁊ ꝙue ieiunare. Rñderi ꝑt illis q̃ meritũ ipoꝝ ꝑ hoc augmẽtat̃ q̃ñ ieiunant ⁊ laborãt. qz deꝰ ꝑm laborẽ ⁊ charitatẽ vult remũerare ieiunia ⁊ opa nr̃a. Itẽ q̃ libet ꝑm posse suũ ieiunare ɔz. ⁊ q̃ñ non ꝑt ex cauſ iã dictꝫ tũc ɔz illõ ieiuniũ recõpensare ꝑ alia bona opa. s. q̃ det paupibꝫ ꝑndium. vl̃ alias aliq̃d ꝓpter deũ. vl̃ aliq̃t pr̃ nr̃oꝛet. vl̃ aliqua alia bona opa faciat ĩ signũ bone volũtatis q̃ libẽter vellet ieiunare si possz. Uñ Aug. Si ieiunare ñ potes magis paſce eũ cuiꝰ saturitate tibi venia ɔcedat Ultio q̃rit̃ de paupibꝫ et mẽdicatibus vtꝝ etiã teneãt̃ ad ieiunia. Rñdet̃ ꝑm sã. tho. ij. ij. q. cxlvij. Si pñt hꝛe intm̃ sil̃ elemosinis recollectꝫ vl̃ alias repositꝫ q̃ sufficeret eis ad vnũ ꝑndiũ ñ excusant̃ a ieiunio. Si aũt ñ pñt hꝛe intm̃ q̃ sufficiat eis ꝑ ɔmestiõe totiꝰ diei nõ tenent̃. vl̃ quando ex ꝑcedenti iedia debilitati ieiunio satisfacere nõ pñt excusant̃. Quinto dicẽdũ ẽ q̃ reqrunt̃ ad hꝫ q̃ ieiuniũ fiat deo acceptũ ⁊ nob fructuosũ. Rñdet̃ q̃ q̃nq; ꝑtio q̃ añ ꝑndiũ hõ nec ɔz ꝓmedere nec bibere. Cõtra hoc faciũt illi q̃ ɔ mane vadũt ad medonẽ. ⁊ tabnas intrãt. ⁊ replẽt se cuz vino ꝑciosso. Itẽ aliq̃ diu dormiũt ne corpus int̃ vigilãdũ gueꝛa ieiunio. ⁊ tales iã dicti minuũt sibi ꝑciũ ieiunij. Ergo nullꝰ ɔz q̃cq; ꝓmedere vl̃ bibere de mãe nisi ꝓpt debilitatẽ capitꝫ q̃s vnũ haustũ biberet vl̃ zinziber vl̃ muscatũ siue gariophilũ ad ſuũ recipet ꝓpt̃ ꝓfortatõez cerebri. Secũdũ q̃ reqrit̃ ad ieiuniũ ẽ q̃ ieiunãs ñ ɔz ꝓuenire tps vel hoꝛa ꝑndij debitã. qz q̃ añ vesꝑas ĩ q̃dragesima ꝓmederet gũit̃ peccaret. Uñ ɔz ĩ ɔcre. In ieiunio hoꝛa meridiana ẽ ꝯuãda. ɔ ꝑse. di. v. Rõ dico. ⁊ lxxxij. di. ꝑlbiter. Sz q̃re illo tpe ɔ mane dicũtur vesꝑe. Rñdet̃ q̃ antiq̃tꝰ ieiunauerũt vsq; ad vesꝑas. sz iã eccl̃ia ꝓdescẽdit ĩfirmitati bus hoĩm ãticipãdo vesꝑas. Itẽ alia rõ ẽ qz ĩ hoc q̃ dicũt̃ vesꝑe añ ꝑndiũ oñdimus nr̃am volũtatẽ ꝛpõ q̃ ec libẽter vellemꝰ ieiunare. xl. diebꝫ ⁊ xl. noctibꝫ sine cibo ⁊ potu sic ꝛps ieiunauit si possemꝰ ꝑ debilitatẽ naſe. ⁊ tũc acceptat volũtatẽ ꝑ factꝫ. Unde Aug. Coꝛonat deꝰ intꝰ volũtatẽ vbi nõ iuenit facultatẽ. Itẽ ieiunãs in ꝑndio ñ ɔz q̃rere nimis delicata cibaria. nã hoc displicet deo ⁊ minuit ꝑmiũ. nec nimiũ ɔz sumere de cibo. sz ad bonã sufficiẽtiã. ita q̃ ñ nimis modicũ nec nimis ml̃tũ. Uñ Ambꝛis. ij. eth. Mediũ ĩ oĩbꝫ laudabile ẽ. Cõtra hꝫ faciũt illi q̃ nimiũ replẽt se sic q̃ sepe vẽtrẽ dolẽt. Cõtra qɔ ɔz ĩ decre. Deliꝰ ieiunat q̃ sepiꝰ paxꝝ ꝓmedit q̃z rariꝰ ml̃tũ. de cõse. di. v. Rõ dico ℟ Terciũ qɔ reqrit̃ est q̃ ieiunãs pꝰ ꝑndiũ nõ ɔz ꝓmedere. Circa qɔ q̃rit̃ q̃d ɔ ꝓfectõibꝫ ⁊ electuarijs vtꝝ ꝑ hꝰ soluat̃ ieiuniũ. Rñ. ꝑm b. tho. q̃ ꝑ ꝓfectiones ⁊ elẽuaria ñ soluit̃ ieiuniũ sic nec ꝑ ali

as medicinas. nisi ꝙ̄ eas in fraudē ieiunij sumeret ⁊ in magꝝ ꝓtitate ꝑ modū cibi. Et in ꝑ cōcordat Jnno. Pro ꝙ̄ sciendū ꝙ ō sero in collatōe ieiunās nō dz sumere aliqđ ꝓmestibile qđ cōiter in prādio ꝓsuetus est sumere sicut panē vel fic⁹ et siliqua. sz tm̄ de ꝓfectōibꝫ et electuarijs est licitū aliqđ sumere. et ꝑ in pua ꝙ̄ꝫ ad modū nucis. ⁊ ꝑ ideo ut pot⁹ eo meli⁹ ꝓueniat nature. nō tm̄ iō ꝙ̄s talia sumere debet ut fortiꝰ bibat. sz sumere tanꝙ̄ medicinā dz. ne potus quē natura exigit ꝑ refocillatōe noceat ⁊ le dat. Cōtra ꝑ aliq̄ faciūt ꝙ̄ qnꝙ̄ mediā simila ꝑ collatōe ꝓmedūt. vel intm̄ replēt se de ꝓfectōibꝫ ⁊ speciebꝫ ꝙ nimiū est. ⁊ in ꝑ offēdūt deū. Jtē sciendū ꝙ si ꝙ̄s solueret ieiunij ecclie ꝯuius peccat qñ ter vel ꝗter ꝓmedit ꝙ̄ꝫ si tm̄ bis ꝓmederet S Quartū qđ reꝙ̄rit ad ieiuniū est. ꝙ ieiunās illđ qđ subtrahit sibi ī cibo ⁊ potu dz dare pauperibus. vñ Hiero. Qđ māducatur⁹ eras si ñ ieiunares da pauperib⁹. vt ieiuniū tuum sit saturitas anie nō marsupij lucꝝ. Vñ ieiunās debz esse multū mīficoꝝ paupib⁹ Et iō sīgnter legit in ꝗdragesima illud Jsaie lviij. Frāge esurienti panē tuū. vñ ec Aug. in ꝑmōe. De tuo ieiunio fames pauperis satiet. Quintū sine ꝙ̄ añdicta nō placent deo ē ꝙ ieiunās dz penitere de suis pctis. ⁊ sic ieiuniū suū offerre deo. Vñ Jsi. ō sū. bo. Jeunia cū opib⁹ bonis deo acceptabilia sunt. ꝙ̄ em̄ a cibis abstinēt ⁊ p̄ua agunt demōes imitant. ꝙ̄b⁹ esca nō est ⁊ neꝙ̄cia sp adest. Ergo nō sufficit nec placz deo n⁹ meritoriū est homi a cibo ieiunare nisi etiā ab ire ⁊ se dare ad māsuetudinē. Hā iracū ꝙ̄ stineat a pctis. Vñ ieiunās dz postponere suā supbiā ⁊ dare se ad būilitatē. ut suum ieiuniū fiat deo acceptū. Et ī signū hui⁹ ꝙ̄ libet nr̄m recipit cineres sup caput suū seria q̄rta in capite ieiunij. Vñ ps. Būilia bā in ieiunio aīam meā. Jtē cauere se debz ab ira ⁊ se dare ad māsuetudinē. Hā iracū di ⁊ crudeles imitant demōes ꝙ̄ sp ieiunāt sz tm̄ crudelitatē suā ñ postponūt. Jtē a luxuria ad castitatē. Vñ dz in decre. In ieiunio ꝙanda est mūdicia carnis. dist. xvij. habeat. ⁊ sic de alijs T Sz circa ꝑ ꝙ̄ rit vtrū aliqđ valeat ieiuniū qđ fit in pcto mortali. Rñdeo ꝑm Alphorabiū ꝙ ieiunium ī pcto mortali factū valet ad tria. Primo vt obediēs sit p̄ceptis ecclie vl̄ voto si vouit ieiuniū. Nam si pctōr in tali casu nō ieiunaret tūc denuo mortaliꝫ peccaret. Scōo valet ad castitatē. nā ignis extīguit qñ ligna subtrahunt. sic etiā ē ⁊ de ieiunio in hoīe. Vñ Hugo de sā. vic. Parca ei vita occidit vicia. et libidinē extinguit. Tercio valet ad ꝑ ut pctōr eo citius disponat ad ꝓritōem ⁊ gr̄am recipiendā. Sz ꝗtuz ad meritū vite eterne tūc ieiunās sciēter in pctō mortali nihil merek. Ergo ꝓsulēduz ē cuilibz vt in p̄cipio ꝗdragesime ꝓsiteat pēta sua. qz vna dies quā ꝙ̄s in gr̄a ieiunat vtilioꝝ ⁊ salubrioꝝ est ꝙ̄ꝫ si ꝙ̄s totā ꝗdragesimā ī pāe ⁊ aq̄ cū vno pctō mortli ieiunarz

De tēptatōibꝫ bonoꝝ hominū

Sermo xl.

ET accedēs tem

ptator dixit ei. Si filius dei es dic ut lapides isti panes fiant. Mat. iiij. Sciēdū ꝙ xp̄us voluit tēptari vt oñderet ꝙ nos spūalr pugnare opteat ⁊ tēptari ut coronemur. Alr̄s. Nemo coronabit nisi ꝙ legitime certauerit. Vñ amb. Nō ē victoria ybi nō fuit difficil pugna. Et ꝙ̄ si dyabol⁹ nos tēptauerit tūc exēplo xp̄i dēm⁹ eū vincere nec ei ꝓsentire. Vñ ī ꝓsenti ꝑmōe tria sūt dicēda. Pro ꝙ̄ sunt ille tēptatōes bonoꝝ hoīm ꝑ ꝙ̄s dyabol⁹ etiā valde sapiētes subuertit. Scōo ꝙ̄ꝫ malus sit homi esse sine tēptatōe. Tercio exēplū.

A Quantū ad primū sciendū ꝑm Guil. pisien. de fide et legibꝫ ꝙ dyabol⁹ habz septē astutias siue insidias occultissimas ꝑ ꝙ̄s etiā sapiētissimos ⁊ fortissimos sepe sb uertit. Pria ē lōga fatigatio ⁊ crebra tēptatio. ꝑ quā ñ tm̄ nitit illū quē tēptat superare. sz etiā ducere ad desperatōez. vicz ꝙ se credat ad deū ñ ptinere. vl̄ a dō ñ curari. Cū em̄ instāter petit a tali tēptatōe libari ⁊ nō obtinz tūc de facili desperat de dei misericordia ⁊ adiutorio. ⁊ credit deū ñ curare piculū ipi⁹. Utrūqz aūt istoꝝ certaminuz pniciosissimū est qñ ī vtroqz se totaliꝫ dat dyabolo. ybi gr̄a. Recte sicut in duello cuz vnus dicit victo⁹ sū ⁊ vltra non pugt tūc se dat ī ptātē alterius victoris. sic ille qui sic credit se a deo derelictū ⁊ desperat dat se ī potestatē dyaboli cuz vltra nō vult resistere. ⁊ sic desperat de dei adiutorio ⁊ e⁹ mia. Sz ꝑ ē valde piculosū sic de deo desperare. Vñ Jsi. de sum. bo. Desperatio ē peioꝝ oī pcto. Chrīs. Nihil em̄ deū intm̄ offendit sicut

desperatio. Sz taľ ppendere deberz q; de⁹ ex sua bonitate pmittit fieri sup ipm hmõi tẽptatõz. r ppter suũpi⁹ ppriã vtilitatẽ et salutẽ. qz tales vt cõiter crebras tẽptatões sustinẽt ne p elatõez mẽtis r pprie ꝓplacẽtie pdãt gr̃az. Uñ gre. Dũ se q̃s remiscẽdo qđ gessit apđ se erigit apđ hũilitaťz aucto/rẽ cadit. Et enĩ elatio iterioꝛ piculosioꝛ est q̃z exterioꝛ supbia. Quõ añt taľ possz meli us hũiliari r ĩ cognitiõez suũpi⁹ deuenire cog̃scẽdo q; nihil a seipõ hz q̃cq̃z q̃z p talez crebrã tẽptatõez. Talibꝫ sic ꝓtinue tẽptatz sp ad memoriã reducẽda ẽ supbia apľi quã ipe narrat. ij. Chor̃. xi. inq̃s. Ne magnitudo reuelationũ extollat me dat⁹ ẽ mihi sti mulus carnis mee angel⁹ sathane q̃ me colaphiset. Si enĩ tãta sctitate r tãtis donis gr̃az r ꝟtutũ viro pdito ĩminebat piculũ tẽptatõis supbie. r ꝫ illã diuĩa miseratiõe alia tẽptatio carnis sup eũ pmissa est. quid tũc de nob fieret nisi de⁹ illã tẽptatõez pueniret r nos custodirz. Uñ etiã aliq̃ dicunt q; apľs Paul⁹ saluat⁹ nõ fuisset si illa temptatiõe caruisset. p q̃ ter rogauit dñm sz nõ fuit exaudit⁹. Sic forte r tu dãnareťz si illa crebra tẽptatõe careres. sz illa crebra tẽptatio erit tibi occasio salutz. Ergo tales debent se deo ꝓmittere: r tẽptatõem illam patiẽter sufferre. spq̃z resistere: r deũ q̃tidie p auxilio petere. B Scđa astutia est extraneitas. i. cũ dyabol⁹ hoiem cũ inaudi tis r iusitatz tẽptat tẽptatõibꝫ. sic q; taľ timet se nõ esse vez̃ xp̃ianũ. Cogitat eĩ quõ in corde veri xp̃iani tã pessime r iusitate cogitatões incidere pñt. Sed dyabol⁹ facit sic̃ q̃ volũt expugnare vnũ castz̃ q̃ diuersa iacula ĩmittũt. iã ignẽ. iã lapides. iã fodiũt Sic dyabol⁹ facit q̃ nitiť expugr̃e animã. q̃ est in castro corꝑis nr̃i. Siľ dyabol⁹ facit sic̃ inimic⁹ capitaľ cũ occidit inimicuz suũ. Talis enĩ nõ curat an cũ gladio antiq̃ vel nouo vľ cũ fuste vel cũ baculo eũ pternat. Sic dyabol⁹ nr̃ inimic⁹ capitaľ q̃ q̃rit nos occidere nõ curat vtz̃ cũ vsitata vľ inusitata vľ inaudita tẽptatõe nos supet. Pro q̃ sciendũ q; tales q̃ sic crebrã r inauditã tẽptatõem sustinẽt de trib⁹ dñt ꝓsolari. Primũ est q; dyabol⁹ nõ p̃t nocere n; tẽptare nisi inq̃ntũ de⁹ pmittit. Uñ Aug⁹. Dyabol⁹ plerunq̃z vult nocere sz non p̃t. qz ptãs eius sub ptãte dei. ĩmo qđ pl⁹ est dyabol⁹ nõ p̃t nocere tibi nisi inq̃ntũ tu vis ei ꝓsentire. Uñ gre. Debilis est hostis q̃ nõ vincit nisi volẽtẽ. Uñ etiã Aug. diĉ. Dyabol⁹ q̃dẽ suggerit ꝓsiliũ. sz deo auxiliante nostz̃ ẽ vel eligere vel refutare qđ suggerit Est enĩ dyabol⁹ sic̃ canis latrãs q̃ ligat⁹ ẽ cui si appꝛopinq̃s p̃t te ledere. si añt effugeris r nõ appꝛopinq̃s ei nõ p̃t te ledere sz bñ ꝫ te latrare p̃t. Scđm est q; tẽptatões ppeti est ppriũ bonoz̃ boĩm deo fuire volentiũ. Ergo q̃nq̃z vnus bon⁹ hõ ꝑles temptatões r peiꝛes incidẽtes cogitatões sustinet q̃z mille impij. sz de ꝫ nõ debẽt trista ri. qz ꝫm Bre. Hõ est cogitatio tã immunda q̃ mẽtẽ polluat si rõ nõ cõsentit. Terciũ est q; temptatio erit ei meritoꝛia si sustinuerit ut debz: r restiterit put p̃t. Uñ bẽ. Quotiẽs restiteris totiẽs cozonabeťz. Ergo illi q̃nq̃z cũ se sic credũt esse inimicos ꝺi sunt amici xp̃i. r q̃nq̃z sunt martires ĩ ꝓspectu dei. vñ Bre. Temptatio cui nõ ꝓsentit nõ est pctm̃ sed materia exercẽde ꝟtutis ¶ Tercia astutia dyaboli ẽ q; suadz hoi mutare statũ suũ. ut cũ q̃s audit talẽ vitaz in tali statu vel ĩ tali monasterio tũc suadz illi ut illuc se trãsferat. Et sepe cõtingit cũ hõ est in boño statu r secur⁹ ita q; dyabol⁹ suadet sibi mutare statũ suũ: r incutit sibi timoꝛẽ q; nullo mõ possit saluari nisi trãsferat se ad talẽ aliũ statũ. Et dyabol⁹ facit sicut auceps auibꝫ que sunt in spelũcis et cauernis securis. r sic piscatoꝛ piscibꝫ q̃ cũ cõta sua laqua turbãs r circũq̃q̃z litꝰ pulsãt timoꝛẽ piscibꝫ incutit. ut cauernulas r latibula sua exeãt ad loca insecura. vbi et tũc ille rethe extẽdit suũ vt capiat eos. Sed si pmãsissent tales aues vľ pisces in loc⁹ suũ eos capere nõ potuisset. Sic r dyabol⁹ facit illis q̃ sunt ĩ bono statu. Ergo q̃n hõ ẽ in bono statu in q̃ saluari p̃t nõ faciľz debz mutare illũ statũ Uñ apľs. In ea vocatõne q̃ quis vocat⁹ ẽ pmaneat Quarta astutia est q̃n ad maioꝛa opa bona r sup̃ vires ipius aliq̃ẽ inuitat. Et in ꝫ exẽpla sctoꝝ ꝑcedentiũ eidem pponẽs. vel etiã sctos hoies in mũdo adhuc exĩtes q̃ in magnis abstinẽtijs viuũt. Tũc talis pmittit q̃nq̃z ex instinctu dyaboli talẽ rigorẽ. s. q; etiã sic velit viuere. et post votũ tãdem q̃nq̃z retrocedit qz videť sibi nimis graue. r sic̃ sig̃nter q̃n feruoꝛ charitatis tepescit. r sic tũc erit deteri oꝛ. Hec eĩ est astutia p quã simee capiunť.

Accipiũt em venatores calcios magnos ⁊ põderosos et calciãt se vbiß simee videre pñt. alligãt aũt ⁊ astrigũt sibi fortiter calcios hmõi vt hoc videtes simee silꝫ faciãt. ꝓpter qõ soluẽtes hmõi calcios de pedib ibi dimittũt. indeq recedẽtes pstolanꝫ q̃ usq simee se illis calciauerint: ⁊ eosdez sibi forti alligatõe astriterint. irruũt i eas: ipaſ q sic capiũt. qz nõ solũ nõ effugere sz nc ãbulare q̃unt p magnitudine ⁊ põderositate calcioz. Tu aũt audisti q calciamẽta in sacra scriptura exẽpla sctoz vocanꝫ. q̃ cuz ꝓpposito ⁊ volũtate ab ifirmis homib sepe assumũtꝫ. ad q̃ etiã voto⁹ vincul'se sepe aligãt. sz ꝓpter ibecillitatẽ i eis ambulare ñ valẽtes aut eadẽ portare a venatoribꝰ iferi nalib capiũtꝫ ab assumpto voto ⁊ ꝓpposito apostatãtes. Et sic postea aliq̃ deteriorez fiũt q̃ añ fuerũt. Quĩta astutia dyaboli est q̃ sub ptextu boni suadz piculũ. Species hui⁹ astutie inumerabiles sũt. ut cum sub ptextu pietat⁹ erogãdaz elemosinaruz suadet acq̃ri diuitias. sciẽs illo dictũ apli. Qui volũt diuites fieri incidũt in laqueũ dyaboli. Silꝫ illi q̃ inclinat⁹ ẽ ad luxuriã suadet bñ ꝓmedere ut deo diuti⁹ ꝑuire possit. qz scit q̃ in delicijs piclitat castitas. vñ Hiero. In vino luxuria ẽ. ⁊ vbicũq satuitas ⁊ ebetas ẽ ibi libido dñat. Aliqb suadet ieiunia ⁊ abstinẽtias sciẽs eos ad iracũdiã ⁊ impatiẽtiã labi. sic q̃ q̃q maledicãt cũ esurũt. Silꝫ illis qui bñt debilia capita suadet ieiunia ⁊ dura exercitia ut sic nimiũ debilitenꝫ ⁊ i bonis opib ipediantur vt vl' sic etiã ꝑsanire incipiãt. Vel etiã post q̃ exhausti sunt p indiscreta exercitia tunc recreatões q̃rũt ⁊ demũ dissolutiones oib suadz sub ptextu ꝑtutũ. ⁊ sub nomĩe boni occultat viciũ. ꝓbi gra. Sicut cũ illi q̃ i postitut⁹ suadet q̃ nõ debeat vicia corrigere sz dissimulare. qz ẽ mirificordia q̃ ad primũ. Et ß ideo facit. qz scit ꝑm dictũ Jacobi q̃ iudiciũ durissimũ fiet his q̃ ꝑsunt. qz nõ solũ p suis pctis sz etiã p pctis subditoz reddituri sunt rõem q̃ hic dissimulaverũt et nõ correxerũt. Itẽ auaricia sic occultat sub noie puidẽtie. Itẽ supbia vestium moz honestas ⁊ garrulitas affabilitas vocat. Itẽ astutia mercatoz prudẽtia noiat.

Septima astutia ⁊ oĩm piculosissima ẽ ipa pax. i. cessatio tẽptationũ. quã multi imperiti vehemẽtissime ꝓcupiscũt ⁊ instanter poscũt. Nec aũt est adeo pniciosa ut de ea dicat oĩs eccl'ia sctoz. Ecce i pace amaritudo mea amarissima. Et ꝯ ß dr Jaco. i. Oẽ gaudiũ existimate frẽs mei cũ in varias tẽptatões inciderit⁹. Et Job. vij. Tẽptatio est vita hois sup terrã. Jgit priuatio ⁊ carẽtia tẽptatois moz ẽ. Hõ em viuit q̃ nõ tẽptat. D Quãtũ ad scdum principale h⁹ ꝑmõis est sciẽdũ q̃ q̃q mala ex illa pace pueniũt cũ hõ caret oĩ tẽptatõe. Quorũ primũ est securitas q̃ timoz dei expellit q̃ est custos ⁊tutũ ⁊ oĩm meritoz. Vñ dr Eccl. xxvij. Nisi instãter tenuer⁹ te in timore dñi cito subuertet dom⁹ tua. Et eꝯ dic Aug. li. x. ꝓfes. Nemo secur⁹ dz esse in hac vita q̃ tota tẽptatio noiat. ut q̃ fieri potuit ex deteriori melior nõ fiat ecõuersio ꝺ meliori deterior. Vñ gre. li. ij. Sepe quẽ tẽptatõnis certamẽ supare nõ valuit sua securitas deteri⁹ strauit. Et rõ hui⁹ ẽ. qz tal' securitas expellit timorẽ. ⁊ expulso timore hõ est q̃si ciuitas sine muro ⁊ dom⁹ sine ostio ⁊ iõ facillime capit' a dyabolo. Vñ Bern. Cõnexa sunt q̃dẽ religio ⁊ timoz: nec manere ꝑt alterꝫ sine altero. Vñ Eccl. xxviij. Timẽti deũ nõ occurrẽt mala. sz in tẽptatõe de⁹ illũ ꝓtuabit ⁊ libabit a mal'. Secũdũ malũ ẽ desidia siue pigricia q̃ etiã nõ solũ ad fugaz sz ad pugnam tardi sumus qz p iactã tẽptatõnũ boni excitãt ad bonũ opus. ⁊ in tẽptatõib ꝓstituti q̃rũt adiutoriũ dei ⁊ suffragia sctoz: orãt: ieiunant. genua flectũt. ⁊ sic de alijs. Sz q̃ i pace ⁊ sine tẽptatõe sunt desides efficiũt. Et g̃ illa pax recte ꝓpt' rubigĩ. qz nihil itm̃ ꝓsumit ferꝫ sic rubigo. sic ociũ mẽtẽ hois. Sz q̃n cũ ferro opat' tũc mũdat' ⁊ splẽdidi⁹ reddit' sic boni p tẽptatões a rubigie pcti mdant ⁊ ad debitũ cãdorẽ parit' ⁊ splẽdorẽ pducũtur Terciũ malũ ẽ elatio. qz tles q̃ nõ tẽptãt q̃q̃z putãt se tã sctos ee q̃ dyabol⁹ nõ audeat eis appropinq̃re: cũ tm̃ ꝓfectũ pot⁹ ꝺberẽt cogitare ⁊ credere se debiles ⁊ adeo i firmos. q̃ oĩ tẽptatõi succũberẽt Et ꝓpt' ß oĩp otẽs ⁊ mirificor⁹ de⁹ eos tẽptari nõ sinit Quartũ ẽ ꝓtẽpt⁹ fratz ⁊ prior. Cũ ei tal' q̃ ẽ i pace ⁊ sine tẽptatõe audit alios tã icõsuetas et inauditas temptatões pati contemnendo primos dicit q̃ tales temptationes nõ deberent in xpianũ cadere. nec em christianus deberet talia cogitare: et q̃ ille

vilissimus est q talia cogitat. ꝛ sic spnit alios tẽptatos credẽs eos esse malos. ꝛ se ob id qꝛ nõ tẽptaꝝ estimãs bonuz cũ ecõuerso ipi tẽptati sint filij dei. ꝛ ipi q nõ tẽptãꝝ foꝛtassis inimici dei ꝛ filij dyaboli Quintũ malũ est duricia coꝛdis ꝛ inimicicoꝛdia ad pximos q sic tẽptantꝝ. Hã adeo illi q nõ temptantꝝ in eos obdurãꝝ ut etiã eis nec ꝯdolẽdũ nec cõmiserãdũ putẽt. Dicũt ei qꝫ decoriãdus vl cõburẽdꝰ essz q talia cogitat. ꝙs vnꝫ audiuit tales incõsuetas ꝛ iauditas tẽptatões. Et qñ quis sic obduraꝝ ꝫ prios ꝛ nõ ꝯpatiꝝ eis est signũ qꝫ ille nõ ẽ bonꝰ neqꝫ pfectus. Sed qñ ꝙs ex coꝛde ꝯpatiꝝ ẽ signũ bonitatꝫ. Unde gre. Ingꝫtũ ꝙs pfectꝰ ẽ intãtũ sentit dolores alienos E Quã tũ ad terciã ptẽ hui⁹ ꝼmõis nota exẽplum de ꝯtinua tẽptatõe dyaboli. Fuit q̃dã monachꝰ filiꝰ sacerdotꝫ ydoloꝝ. q cũ puulꝰ esset ꝛ tpe q̃dam pẽ eius intraret tẽplũ ydoloꝝ ut sacrificaret ydolis intrauit ꝛ ipe pꝰ eũ occulte: ꝛ vidit sathanã in solio sedẽtẽ ꝛ ꝛ oẽm militiã eiꝰ astãtẽ. Et ecce repẽte vnꝰ ex pncipib⁹ eius veniẽs adoꝛauit eũ. Cui dixit dyabolꝰ. Unde venis. At ille. Fui i illa puincia ꝛ suscitaui bella ꝛ effusiões sanguinũ. Et dixit ad eũ dyabolꝰ. Ingꝫto tẽ poꝛeꝫ feciſti. Et ñdit. In trigĩta diebus Et iussit eũ flagellari dicẽs. Solũ tãto tẽ poꝛeꝫ feciſti. Et ecce aliꝰ venit ꝛ adoꝛauit eũ. ꝛ ab eo iterrogatus vñ veniret: respõdit Fui i mari ꝛ suscitaui vẽtos ꝛ ꝯmotões. ꝛ submersi naues cũ hoĩb⁹. Et dixit ei dyabolus. Ingꝫto tpeꝫ feciſti. Rñdit ille. In vigĩti diebꝫ. ꝛ hũc silr flagellauit. Et tercius venit ꝛ silr nũciauit dicẽs. In nuptijs feci dissensiões ꝛ ipm spõsum occiderũt. Et hũc ꝙsilr iussit flagellari. Et aliꝰ veit dicẽs Ecce q̃draginta ãnis q̃ndã monachũ ipugnaui. ꝛ vix ista nocte pualui ꝛ feci eũ fornicari. Qꝺ dyabolꝰ audiẽs moꝛ surrexit et osculatꝰ est eũ. ꝛ tollẽs coꝛonã quã habuit posuit i caput eiꝰ ꝛ fecit eũ sibi ꝙsedere. Et ille cũ ꝫ vidisset ĩtra se dixit. Uere magnꝰ valde est oꝛdo monachoꝝ. Et statim factꝰ fuit monachus.

Dñica scꝺa. De vigintiq̃ttuoꝝ generib⁹ hoĩm q falsificant fidem Sermo xli.

Mulier magna

O ẽ fides tua fiat tibi sic vis. Mathei. xv. Marci. vij. Xrist. viij. phisico. Illud est pri⁹ qꝫ nõ existẽte nõ sunt alia. sz sine fide alie ꝟtutes nihil sunt ꝫtuz ad vtilitatẽ aliquã. g̃ fides est pria ꝟtutum ꝛ prima via ad celũ ducẽs. vñ Deꝺ. xi. Impossibile ẽ sine fide placere deo. Ergo si saluari volumꝰ ꝓ oĩb⁹ optz nos hẽ fidẽ. exẽplo isti⁹ mlieris chananee quã xps laudauit in ꝟbis ꝓmissis dicẽs. O mlier magꝫ est fides tua. F Uñ sciẽdũ qꝫ fides ẽ frequnter ꝓdicãda xpifidelib⁹. Uñ ꝺr i decre. Fidei simbolũ ẽ publice ꝓdicãdũ laicis. ꝺ ꝙse. di. iij. Simbolũ. Insup fides a xpifidelib⁹ diligẽter ẽ ꝟuãda ꝛ custodiẽda. Tuz qꝫ necaria ẽ ad salutẽ ut bona opa sint meritoria. tũ qꝫ dyabolꝰ ei magꝫ insidiaꝝ ꝫ bonis opib⁹. qꝫ bona opa nõ saluãt sine fide. Uñ aug. Sic rami ex aridit̃ate radicis arescũt. ita ꝛ q̃libz opa licz videant bona nulla tñ sunt si a soliditate fidei disiũgãt. Uñ minimũ opꝰ in fide ꝛ i gra factũ plꝰ placz deo q̃z oĩa opa vnꝫ facta ab oĩb⁹ infidelib⁹ Et ꝫ ptz qꝺ fides ẽ homi valde vtil. ipa eñ facit hoiem filium dei i baptismo. Bal. iij. Oẽs filij dei estis ꝑ fidẽ. Ipa ei ipetrata ꝺo q̃ꝺq̃d vult. vñ Mat. viij. Sic credidisti fiat tibi. Ipa est eñ fundamẽtũ ois meriti. de q apls dic. i. Chor. iij. Fũdamẽtũ aliꝺ nemo ꝑt ponere ꝑter illꝺ qꝺ positũ ẽ qꝺ est xps ihs. i. fides xpi. Uñ aug. Fides ẽ bonoꝝ oĩm fundamẽtũ. fides ẽ hũane salutis initiũ. Hã extra fidẽ nõ est salꝰ. Uñ oẽs iudei heretici ꝛ pagani sũt i statu dãnatoꝝ. Uñ Marci. xvi. Qui crediderit ꝛ baptisatꝰ fuerit saluꝰ erit. q ꝙ nõ crediderit ꝺẽnabit. Uñ ec Aug. Heo libaꝝ a dãnatõe q̃ facta ẽ ꝑ adã nisi ꝑ fidẽ dñi nri ihu xpi. Uñ oẽs q saluati sũt ab initio mũi i fide saluati sunt. qꝫ illi q añ tpa xpi vixerũt crediderũt xpm vẽturꝫ ꝛ redẽpturꝫ gen⁹ hũanũ. sic nos q post xpm venim⁹ credim⁹ ꝫ esse factum. Uñ Ber. Multi añ saluatoris aduẽtum deũ oĩpotẽtẽ timẽtes ꝛ diligẽtes sue saluti gtissimũ ꝓmissoꝛe credẽtes i ꝓmissiõem fidelẽ spantes certissimũ redẽptoꝛe i hac fide ꝛ expectatõe saluati sũt. H Uñi pñti ꝼmõe ẽ dicẽdũ quõ xpiani multipliꝛ falsifiçãt fidẽ i maximũ piculũ aiaꝝ suaꝝ. Hanc q̃cũqꝫ vult saluari optet eũ verã integrã et certã fidẽ cũ bonis opib⁹ approbatã hẽ. Primi igit sunt q ꝺubitãt de fide. Et ꝛles solẽt dicere. Si sic ẽ sicut scriptura diẽ ꝛ fides catholica tenz magnũ qꝺ est. Non eñ

simpliciter ꝓtradicũt scripture ⁊ fidei. sed ẽñ nõ firmiter tenẽt ⁊ credũt. Et tales si sic decedũt dãnabunt. qz fides xpiana dz esse fortis ī hoie. vt si etiã angel⁹ de celo descẽderet ⁊ aliã fidẽ ꝓdicaret sibi credẽdũ ñ esset. ut patz ꝑ ap'm Gal'. i. Sed ħ nõ ẽ itelligẽdũ de his q̃ temptant cũ amaritudine cordis de fide. Tales em̃ resistere debẽt. qz fm Gre. in pastorali. Hũanũ est ī corde tẽptatõez ppeti. demoniacũ ꝙ est ī certamine tẽptatõis superari. Uñ q̃rit. si ꝙs tpe anxpi vel alias ī psecutõe fidei fidẽ seruaret ī corde. sed ꝓpter timorẽ mortz vel amissionẽ rex tpaliũ ore ꝓsentiret antixpo vel alij hereticis. vl' ī terrogatus obticeret fidẽ ꝑ ꝓpter istũ timorẽ iã dictũ an tal' q̃ stat in tali ꝓposito sit ī via salutis. Rñdeť q nõ. quia xpian⁹ q̃ est in via salutz nõ solũ dz hꝫe fidẽ in corde sz etiã pfiteri ore. Uñ apl's Ro. x. Corde creditur ad iusticiã ore aũt ꝓfessio fit ad salutẽ. Ergo q̃ fidẽ seruare volũt ī corde ⁊ ore nolũt pfiteri. tales sine dubio stãt in statu dãnatõis. Et in signũ hui⁹ ꝓfirmati onis sacramẽtũ dant ī frõtib⁹. vt q̃libz xpianus libere audeat nomẽ xpi noiare ⁊ cõfiteri. etiã si ꝓpterea deberz oĩb⁹ reb⁹ tpalib⁹ spoliari. ⁊ qđ magis ẽ etiã si deberet morti. Et maxime illa q̃ sunt de necitate fidei et ꝓcernũt bonorẽ dei ⁊ salutẽ ꝓximi. Unde dr in decre. Cõstãtia dz esse tãta ut pr⁹ auferat vita q̃m fides. xxiij. q. viij. Cõuenior. Scdi sũt q̃ articulos fidei addiscere negligũt cum ꝑñ eos discere ⁊ dñt eos scire. Quilibet em̃ xpian⁹ cũ ad ãnos discretõis puenerit tenet addiscere ⁊ scire symbolum apl'oz nisi essz impossibilitas ĩgenij. sic q̃ nullo modo addiscere posset. Ergo q̃cũq̃z articulos fidei friuole ⁊ ex ꝓtẽptu addiscere nollz cũ addiscere possz peccarz mortal'r. Unde dr ī decre. Paruuli facti adulti tenẽtur ad fidẽ quã ꝑ eis spopõderũt offerẽtes eos ad baptismũ. Et illi debẽt eos docere symbolũ ⁊ orõem dñicã. de ꝓse. di. iij. Uos ante oĩa. Tercij sunt q̃ ꝑsumptuose fidẽ pscrutari volũt. ⁊ nil credere nisi qđ eis posit rõe liq̃da demõstrari. q̃ plerũq̃z in errorẽ labunt. Et tales mortal'r peccãt ⁊ meritũ fidei pdũt. qz fm Gre. Fides nõ hz meritũ vbi bũana rõ ꝑbet exꝑimẽtũ. Impossibile est em̃ fidẽ ꝑ rõem pscrutari Uñ gre. in ome. Fides est eaz rez q̃ apparere ñ potest. q em̃ apparẽt fidẽ nõ habẽt sz agnitõz.

Quarti sunt q̃ tps ⁊ dies egiptiacos obseruãt. Uñ q̃rit. vtz liceat aliq̃ tps obseruare. Rñdeť si tps obseruet ī his actib⁹ q̃ dependent a cã naturali. puta ab influẽtia planetaz ⁊ cursu sideꝝ. sic potõis sũptio ī medicinalib⁹. agroz semĩatio. arboz plantatio: ⁊ sic de alijs. ħ nõ ẽ ydolatrie sz sagacitatis ⁊ prudẽtie. ⁊ nullũ pctm̃ est. Si vero obseruent tpa et dies in alijs actib⁹ q̃ solũ dependent a libero arbitrio hoĩs. puta mercatio: vxoris ductio. herbaz collectio ⁊ sic de alijs silib⁹. ī talib⁹ obseruare tps ⁊ dies egiptiacos est pctm̃ mortale. Uñ dr ī decre. xxvi. q. v. Nõ licet xpiano elemẽta colere. nec lune nec stellaz cursũ obseruare ī ꝓiugiis sociãdis. in herbis colligẽdis. nec incantatões licz attẽdere. Ergo reꝑhẽsibil'r peccãt q̃ in nocte natiuitatis xpi ⁊ Johis bap. suas incãtatões faciũt. Pro q̃ sciendũ q̃ q̃ tiẽscũq̃z ꝓtigit aliquẽ xpianũ aliq̃ ire vl' aliqđ op⁹ inchoare. prio signo crucis õbz se ꝑmunire. ⁊ dñicã orõem. aue maria: ⁊ symbolũ dicere. Et sic de adiutorio dei ꝓfidere q̃ sibi pspabit in his q̃ ad salutẽ suã ptinent. Unde Aug. Dies dies bona ẽ. qz sic deus primã diẽ fecit. sic scdam ⁊ terciã ⁊ ceteros fecit. q̃ null⁹ obseruet q̃ die de domo exeat l' aliqđ op⁹ inchoet. Jn ꝓriũ faciũt illi q̃ obseruant diẽ innouatiõis ⁊ innocẽtũ et alios pl'es dies esse egiptiacos. vñ Aug. Nõ obseruetz dies egiptiacos. Quĩti sunt q̃ obseruant somnia ⁊ q̃ seruãt auguria. Cõtra q̃s dr Leui. xix. Nõ auguriabimi neq̃z obseruetis somnia. Nã somnia q̃ñq̃z accidũt natural'r. q̃ñq̃z ex ꝑcedẽtib⁹ cogitatõib⁹ ⁊ occupatõib⁹. Uñ Salo. Multas curas sequunt somnia. Et q̃si frequenter accidunt ex illusiõe dyabolica. Uñ dr ī decre. Sõniũ deceptoriũ q̃ñq̃z dñ̃os immittũt. xxvi. q iij. sciẽdũ. Item q̃ volunt exponere sõnia illi dupl'r peccãt. Primo in ħ q̃ putãt somnia esse ꝙa. Scdo q̃ alios informãt. Unde xpianus nõ dz somnia curare: sed oĩa deo ꝓmittere. Unde catho. Sõnia ne cures. nã fallũt somnia pl'es. Sexti sunt q̃ ꝑ ferꝝ candẽs vel aquã bulliẽtẽ vel duellũ tẽptãt deũ. qđ ẽ ĝuiter phibitũ J Septimi sunt q̃ ad phitonissas accedũt. ⁊ q̃dã occulta ab eis req̃rũt. s. furta ⁊ hmõi. qđ stricte phibitũ ẽ. vt patet. xxvi. q. v. Nõ liceat. vbi dr. q q̃ talib⁹ credũt aut ad interrogandũz eas dom⁹ eaz ītroeũt. aut ad suas ꝓpriaſ

domos introducũt sciãt se fidẽ ꝛ baptismũ ꝓuaricasse. ac paganũ ꝛ apostatã ꝛ dei inimicũ esse. ꝛ irã ꝺi impetuũ ꝯuiter meruisse. Et nota ꝙ oĩes q̃ ad tales phitonissas accedũt mortal' peccãt. qz nõ licet cõsiliuz a dyabolo q̃rere. qz est nr̃ mortal' inimicus ꝛ sp̃ habz malã volũtatẽ ꝫ nos quõ ipediat nos a salute nr̃a. Et insup nõ eis credẽdũ est. qz dyabol⁹ q̃ ꝙ eas loq̃tur ꝼm dictũ xpi in euãgelio Joh. viij. mendax ẽ et p̃ ei⁹. s. mẽdacij. Et ꝙ ß nitiꝫ multotiẽs innocẽtes diffamare. qz sunt sibi magꝭ ꝛrij. Uñ exemplũ. Quidã comes in vna ciuitate sui dominij habuit talẽ phitonissam: q̃ occ'ta et secreta mãifestabat. ad quã accessit tẽptãs eã. et q̃siuit ab ea de duobz eq̃s dicẽs eos sibi esse furatos. Et ipa indicauit ei vbi ꝛ q̃ venissent. Et comes. O q̃z gnde mẽtita es ꝛ illos de q̃bz dicis innocẽter inculpas. qz eq̃s adhuc ĩ stabulo meo habeo Octaui sunt q̃ fatũ tenẽt. ꝛ tales ꝯuiter peccãt. Dicũt em̃ qñ hõ male morik siue suspendak siue ꝺburak. sic optuit fieri. qz de⁹ sic voluit ꝛ sic ordiauit. ꝛ in tali hora nat⁹ est ꝙ talia facere ꝛ sic pati debuit. Hoc est ꝫ honorez dei loq̃. qz de⁹ est summe bon⁹ ꝛ nõ v'l nisi bonũ. Uñ apl's. Nec ẽ volũtas dei sctificatio vr̃a. Ergo ascribi ꝺbz ꝓprie malicie hoĩs ꝛ nõ ordinatiõi diuie. Uñ tales qui ß credũt ꝛ dicũt ꝯuiter deũ offendũt. De ß q̃rei ꝼmõe. xxi. S Noni sũt q̃ auguriũ obſuant. qđ auguriũ attẽdik ĩ gestu ꝛ cãtu ac volatu auiũ. ꝫbi gr̃a. Uñ gallina cãtat ꝛ canis latrat: ꝛ corui sup domũ se locant. ꝛ lep⁹ v'l lup⁹ p viã currit. ꝛ cucul⁹ clamat. ꝛ sic de alijs. q̃ oĩa sunt vana ꝛ supstitiosa. K Decimi sunt q̃ falsificãt fidẽ q̃ necromãtiã exercẽt. q̃ fit p mortuos suscitatos. Sz ista necromãtia non est apd vulgares hoĩes vsitata. g̃ de ea in p̃nti non loq̃mur. Sciẽdũ tñ ꝙ circa mortuos pl'es homies pl'es vanitates attẽdũt. Prio em̃ dicũt ꝙ qñ agonisans sudorẽ emittit ꝙ sit baptismus. qz sic in ingressu ẽ baptisat⁹. sic in egressu exudat eũdẽ baptismũ qđ ẽ erroneũ Itẽ aliq̃ dicũt ꝙ aĩa recedẽs a corpe nõ hz req̃em donec ei pulsatũ fuerit. Itẽ aliq̃ dicũt interim ꝙ fit pulsus cũ cãpanis aĩa cõfiteak. Itẽ aliq̃ dicũt ꝙ qñ aĩa est egressa a corpe tũc prima nocte pnoctabit cũ btã ꝫgine. alias cũ btã gertrude. scda cũ archangelo michaele. tercia nocte vadit ꝼm ꝙ diffinitũ ẽ de ea. qđ est erroneũ. Uñ ꝺ pctꝺribus ꝺz Job. xxi. Ducũt in bonis dies suos ꝛ in p̃cto ad infernũ descẽdũt. Silr dicendũ est de bonis et pfectis ꝛ inocẽtiby ꝙ ĩmediate volãt ad celũ. Sz q̃ sunt mediocriter boni ĩmediate ducũt ad purgatoriũ Itẽ aliq̃ dicũt ꝙ sabbato de sero aĩe exeant de purgatorio. ꝛ req̃em habeãt vsq̃z ad sẽcũdã feriam. ꝛ tũc reintrabũt cũ aliqs prio cepit laborare. Et ex ß volunt inferre ꝙ sit pctm feria scda mane surgere ꝛ laborare. sz q̃ sabbato diu laborãt de nocte ß ꝙ nullo reputãt. cui⁹ oppositũ vez ẽ. Nq̃ aũt aĩeñ exibũt de purgatorio añ plenariã purgati onẽ oñdik Math. v. Nõ exibis ide donec reddas nouissimũ q̃drantẽ. Uñ ec Bñbr⁹ Aeq̃z facies dei videbik ab aliq̃ donec ꝙ penã venialiũ pctoꝝ q̃drãs minim⁹ psolua tur. Itẽ aliq̃ exercẽt supstitiõez cũ acu q̃ cadauer mortuũ ẽ ꝫsutũ. 2 Undecimi sunt q̃ volũt frãgere libez arbitriũ. vt illi q̃ volũt facere illicitũ amorẽ v'l odiuz iter hoĩes. Uñ aliq̃ dicũt. Ille ẽ deceptus. illa fecit sibi ꝙ nõ p̃t ab ea separi. Sz rñdeo ꝙ est mala ꝫsuetudo ꝛ ꝓpria volũtas ipi⁹ homis. Nã null⁹ hoim nec oẽs demões pñt frãgere libez arbitriũ hoĩs ut de nẽcitate eũ opteat aliqđ malũ facere. Un aug. ꝛ pnik etiã in decre. Pctm̃ adeo volũtariũ est ꝙ nullo mõ essz pctm nisi esset volũtariuz. xv. q. i. c. i. Uñ q̃libz cũ ꝺi adiutorio p̃t bene tẽptatõi resistere. Apl's. Nia possuz i eo q̃ me cõfortat. Duodecimi sunt q̃ circa sortes ꝛ circa varias inspectões psalmorũ euãgelioꝝ ꝛ aliaꝝ scripturarũ furꝭa preno sticare volũt. Itẽ q̃ ponũt cumulũ salis et cedulas scriptas v'l nõ scriptas ĩ occulto repositas dũ ꝫsiderak quã q̃s accipiat. vel ex festucis ineq̃lib⁹ ꝓpositis q̃s maiorẽ vel minorẽ accipiat. vel ex tarillorꝝ piectõe in libro q̃ vocak liber sortiũ. vel etiã ꝫsideran do q̃d apto libro sibi prio occurrat. et sic ꝺ alijs. Uñ ꝺz in decre. Futura nõ sunt inq̃ rẽda ex inspectõe q̃rũcũq̃z scripturaꝝ. xxvi. q. v. aliq̃ti. D Tredecimi sunt q̃ lunã adorãt. sic hodie pl'es hoĩes inueniunt q̃ cũ nouiluniũ viderint adorãt flexis genubz. ꝛ depositio caputio vel pileo aut capite iclinato honorãt suspiciẽdo ꝛ alloq̃ndo ĩmo etiã pl'es illo die ieiunãt ĩ honore nouiluniũ. siue sit dies dñica in q̃ ꝼm ordinatiõẽ eccl'ie nõ ẽ ieiunãdũ ꝓpter resurrectõis

XLI

xpi leticiã. siue etiã quacũqz alia die cũ vi/
derint nouiluniũ exortũ. Que oĩa habent
spẽm ydolatrie ab ydolatrꝛ relicte. de qb⁹
dr Iere. vij. q fecerũt placẽtas regie celi.
s. lune offerẽdo eas ei. Itẽ aliq venerãt so/
le. Exemplũ de vna vetula q credidit solẽ
esse deã vocãs eã dñam sctãm. r aliqñ solẽ
bñdixit cũ certis ỹbis r cũ qdã obsuantia
supstitiosa. q dixit se pl⁹ qz qdragita ãnis
ꝟ credidisse. r mltas p ꝟ infirmitates curas/
se. Sz postea ꝓpũcta ĩ qdã fmõe ꝓgscens
errorẽ suũ resipuit. r sic ãpli⁹ fuuit crea/
tori suo r penituit. Itẽ repẽdunt hoies q
stulta vota ꝓmittũt r eis fidẽ adhibẽt. ỹbi
gra. vt illi qui cãcros nõ ꝓmedũt ppt ocu/
los. r credũt q ocli remaneãt ĩ eadẽ sanita
te sic tũc fuerãt illa hora qñ vouerũt illud
votũ. Itẽ abstinẽtes a capitibꝫ ãialiũ r vo
ta feria qttuor tpm nolũt ꝓmedere carnes
r credũt q pestilẽtiã ppt ꝟ possint euadere
Itẽ q tercia feria nõ intrãt balneũ r dicunt
q ꝟ valeat ꝫ febres. Itẽ incẽdẽtes lumina
scti blasij ꝓsecrata. r cũ his mẽsurãtes. vel
etiã cũ stola ꝓsecrata. vl cruces faciũt cum
palmis ꝓsecratꝫ tpe q legit passio r nõ alio
die. vel etiã q palmã ꝓsecratã glutiũt. Itez
q sabbato nõ pscindũt crines nec caput la/
uãt nec balneũ intrãt. Itẽ aliq mlieres q il
lo die nõ filãt. nc fimũ de stabulo exportãt
r sic de alijs. Cũ fm Hosti. sabbatꝫ dieb⁹
dẽm⁹ pl⁹ laborare ne nos xpiani videamur
iudeisare. Itẽ q in natiuitate vl ĩ die pasce
vl pẽthecostes abstinẽt a carnibꝫ. Et qz ta
lia vota ut freqnter sunt supstitiosa. g tles
hoies ꝓponere dñt ꝓfessoribꝫ suis vl alijs
sacerdotibꝫ discretꝫ r lrãtis intẽtoez: fidez
r causas qre talia vouerũt eoz iudicio reli
qndo vtr debeãt ea fuare vl in alia melio
ra opa ꝓmutare ¶ Quartidecimi sũt
q cũ mlieribꝫ pgnãtibꝫ r pariẽtibꝫ supstitio
nes exercẽt. ỹbi gra. Sic q mlierẽ cũ diffi/
cultate pariẽtẽ circũcingũt cingulo viri ut
co leui⁹ pariat. Itẽ q dicũt mlieres moziẽ
tes ĩ partu vl puerpio nõ posse clare faciez
dei videre sz p velamẽ. Et dicũt q mlieri/
bus nocet q ĩ partu pclitent qđ ẽ falsũ. ni
si essent culpabiles q aborsũ parerẽt. Pue
ro ỹo sic moziẽti in vtero nocz. qz nũqz vi/
debit faciẽ dei. Itẽ aliq simplices dicũt q
puer q mozit sine baptismo ille mozit sine
ãia. qđ est falsũ. qz puer q viuit ĩ vtero ma
tris habet aiam. aia em dat vitã corpi. Et
si mozit añ baptismũ tũc aia illi⁹ pueri de/
scẽdit ad limbũ pueroz: r ibi nõ hẽbit pe/
nã sensus. qz nõ esurit neqz sitit neqz frigus
patit. r sic de alijs passiõibꝫ r penis. Sed
habebit penã dãni. i. q eternal⁹ carebit dei
visiõe. Ergo dicẽduz ẽ. ille puer obijt sine
sacro baptismi. r nõ sic. ille puer mozit si/
ne aia. qz si mozit vtiqz habuit aiaz. Itez q
mlieres faciũt steriles. illi tot homicidioz
rei esse vident qt cõcept⁹ conati sunt ipedi
re. Itẽ q occidũt pueros ĩ vtero mris scien
ter. sic ille meretrices q gerũt se p ỹgib⁹. ta
les cũ impgnate fuerint fet⁹ in vtero occi/
dũt. Ue eis r eẽ ill antiqs vetul q dãt tali
b⁹ auxiliũ r cõsiliũ ad occidẽdũ tles pue/
ros ĩ vtero mris. qđ ẽ matimũ pctm. qz ali
q mõ erupat homicidiũ cuiuscũqz xpiani
baptisati. Et rõ est. qz in puero isto occidit
aia cũ corpe. sz ĩ hoie baptisato solũ corp⁹
occidit. Ũñ aug. Dai⁹ piculũ ac dãnum
est in amissiõe vni⁹ aie qz mille corpoꝛum.
Itẽ q cũ gladio euaginato bñdicũt mlie/
res ĩ puerpio: r exufflãt cãdelã incẽsam ĩ fa
cie ei⁹. qđ oĩno est supstitiosũ. Itẽ aliq po/
nũt scobã ifra stramia vbi mlier iacz ĩ pu/
erpio. Itẽ aliq ponũt puerosq añ baptismũ
infra scãnũ: q oĩa sunt vana r supstitiosa et
religiõi xpiane ꝟria. Sz si ibi thus adolet
r lumẽ ꝓsecratũ accẽdit. vl aq bñdicta asp
git. vl signũ crucis ibi habet tlia essent lici/
ta r deifica. Quĩtidecimi sunt qui lras
circa se ponũt l portãt. r talẽ fidẽ adhibẽt
illis lris vel orõib⁹ vel characteribꝫ ĩ eisdẽ
scriptis q qñ inspiciũt vel orãt vel circa se
portãt credũt q nõ pñt cõburi vel submer
gi vel vulnerari. Itẽ q scribũt lras ꝫ dolo
rẽ dentiũ vl oculoz. vel aliaz ifirmitatuz.
oẽs tales gnit peccãt. r sil⁹ q portãt et qui
docẽt. Itẽ lra q ỏr lõgitudo xpi reprobat.
qz in ea scribunt noĩa incognita. r eẽ omes
lre q tenẽt q qcũqz circa se portauerit eas/
dẽ nõ possit cõburi nc submergi. r mlieres
q eas circa se portãt nõ pñt pclitari ĩ par/
tu q oĩa sunt supstitiosa. ¶ Sedeci/
mi sunt qui carniant hoies l pecora: senes
vl iuuenes. Et ꝟ fit multipl⁹. prio caput ĩ
firmi hois cingũt r mẽsurãt cũ cingulo p/
prio. r tũc ponũt cingulũ sub pedibꝫ eius
r infirm⁹ dicit. meli⁹ te calco qz porto. Itẽ
oculos bñdicũt. r cũ manu terrã tangũt. r
cũ tali manu oculos ifirmi ꝓtingũt aliqua

ꝑba. ſ. ſupſticioſa addẽtes. Itẽ aliq̃ lauant oculos ex lotõe pedũ. qđ ẽ ocul' magꝫ nociuũ q̃ꝫ ꝓficuũ. Itẽ aliq̃s infirmos ponũt ad terrã ad modũ crucꝫ & cũ filo eos mẽſurãt. & tle filũ ꝓburũt. & cinerẽ dãt infirmo ad potandũ cũ aq̃ q̃ ẽ tacẽdo allata. Itẽ q̃dã ſupſticioſe q̃ſdã p aquã fluidã ducũt. Itẽ aliq̃ q̃nq̃ ꝟtũt ſe ꝫ ortũ ſol'. Itẽ q̃dã ducũt q̃ſdã infirmos ad arboꝛes & faciũt eos q̃ſſare arboꝛẽ. Itẽ q̃dã carminãt eq̃s vl' alia anialia cũ de mane ad paſcua vadũt ne a lupis ledant qđ ẽ dyabolicũ. Uñ legit exẽplũ q̃ q̃daꝫ deuot⁹ hõ ꝓgẽs ad ſiluã vidit dyabolũ in ſpecie hũana cuſtodire poꝛcos. & fuit in autũno cũ poꝛci pellũt ad ſiluã & comedũt glãdes. Quẽ iſte deuot⁹ heremita iterrogauit q̃d ibi faceret. Et ipe ñdit. Cuſtodio iſtos poꝛcos ne a lupis & ferís deuorent. qꝛ carmĩatrices carminauerunt eos. Ut g̃ illis carmĩbꝫ fides adhibeat. & hoĩes iſti in iſto erroꝛe ꝓmaneãt. iõ illos cũ diligẽtia cuſtodio. Itẽ q̃dã ſũt incãtatoꝛes ꝟpentũ & eos carmĩantes. Itẽ q̃ gladioſ ne eos ledere poſſint carminizãt. Itẽ q̃ ſãguinẽ & vulnerã carminizãt cũ hõ cruentat et vulneratus eſt vl' leſus. Itẽ q̃ canes et lupos cũ vulneribꝫ xpi carminizãt. Itẽ q̃ inimicos & alios q̃ dãna intulerũt ne poſſint limites terre ſue vl' ſepta locoꝛ exire carminizãt. Itẽ q̃ amicos et ꝓſanguineos vl' alios dilectos bellũ ineũtes vl' iter pegrinatõnis arripiẽtes carminizãt. Itẽ q̃dã dicunt q̃ btã ꝟgo maria iohem euãgeliſtã carmĩauit cũ ſeꝫ caput ſuũ doluit. qđ falſiſſimũ ẽ. & ſic volũt inferre q̃ licitũ ſit carminare. et ſic conant ſe excuſare & defẽdere cũ falſitate vt poſſint in pẽtis ſuis manere. Sciendum q̃ oẽs iſti q̃ ſic carminãt alios vl' ſe p mittũt carmĩare: vl' ſuos pueros poꝛtant ad carmĩatrices ġuiter peccãt. maxime q̃ñ antea ſunt moniti: nec tñ deſiſtere volunt. Nota etiã q̃ talia carmĩa nõ habẽt efficaciam ſanãdi. qꝛ ſanare hoĩem ſine medicĩa ẽ miraculũ. qđ ꝓuenit ſoli deo & ſctis. q̃ ex diuina inuocatõe ꝫ impetrãt homĩbꝫ q̃ ſine medicamĩbꝫ curant vl' ſanant. Querit q̃re videt talia q̃nq̃ iuuare. Rñdet q̃ ꝫ fit pricipaliter ꝓpter firmã fidẽ quã hoĩes habẽt ad talia carmĩa & ad tales carmĩatrices. qꝛ tũc deꝰ ꝓmittit aliq̃n q̃ homĩ videant q̃ñq̃ iuuare cũ tñ de ſe nullã efficaciã habeãt Uñ ꝺr in decre. Carmina vel ſoꝛtilegia nihil pſtant infirmãtibꝫ. xxvi. q. vj. admonẽant. Si eñ nõ adhiberẽt fidẽ & fiduciã ad talia tũc nil iuuarẽt. Et q̃cũq̃ talibꝫ carmĩnibꝫ credũt & ꝓfidũt & a deo recedũt cũ fiducia coꝛdis ſui incidũt ĩ maledictõez dei Diere. xvij. Maledict⁹ hõ q̃ ꝓfidit in hoĩe & ponit carnẽ brachiũ ſuũ. Blo. i. irrefragabiliter. et a dño recedit coꝛ ei⁹. Decimiſe ptimi ſunt q̃ ſoꝛtilegia cũ ſacramẽt⁹ exercẽt vt q̃nq̃ cũ baptiſmo. & q̃nq̃ cum ſacꝛo euchariſtie. Itẽ aliq̃ ſimplices ex q̃dã ſimplicitate adorãt calicẽ in eleuatõe miſſe tanq̃ ibi ſit ſepulchꝫ xpi & nõ ſacrm. De hꝫ q̃re in fra ꝫmõe. lxxx. ℣ ℗ Decimioctaui ſũt q̃ dicũt q̃ aliq̃ hoĩes eis ĩ nocte appareant & q̃ſi iteroppꝛimẽdũ ponãt ſe ſup eos. ſed falſum ẽ. qꝛ eſt ꝓpꝛi⁹ ſanguis ĩ homĩe. Et hꝫ ex eo apparet: qꝛ ut freq̃nter ꝓtigit q̃ñ hõ dure iacet & ĩ dorſo. & q̃cito ſe ꝟtit tunc nihil ampli⁹ ſentit Itẽ aliq̃ dicũt q̃ q̃ñ ſoniũ audiũt in ſiniſtra aure ſit ſignũ q̃ aliqui detrahãt illis. ſz ſi ſẽtiũt ĩ dextra aure tũc credũt q̃ aliq̃ loq̃ntur bona de eis. Itẽ alii q̃ q̃nq̃ ſentiũt puſtulas ĩ lĩgua. & dicũt alĩ q̃s mẽtiẽdo detraxiſſe eis. Deciminoni ſunt q̃ credũt q̃ diana q̃ vulgariter dicitur frauꝛv berthe: vl' frauꝛv helt. vel die ſelige frauꝛve. cũ exercitu ſuo de nocte ãbulet p multa ſpacia. Itẽ aliq̃ de nocte ꝑparãt mẽſã & vaſa diſcoopiũt ut manes debeant illa ꝑplere. & ipiſ hoĩbꝫ foꝛtũiũ ꝑbere. & ſic ſacrificãt mãmone ut diuites fiãt. Itẽ aliq̃ dicũt q̃ manes vl' penates de nocte eq̃tẽt eq̃s ſuos & poꝛtãt pueros ſuos ſup tectuꝫ. Uiceſimi ſunt qui ſciũt chiromãtiã. & ſũt illi qui manũ hoĩs ab intra ĩſpiciũt & ibi p q̃ndam crucẽ in manu exñtẽ ꝓgſcere volũt q̃ſcito tal' hõ moꝛi debeat. Itẽ aliq̃ ĩſpiciũt vngues hoĩſ. & ſic cogſcere volũt vtrũ aliq̃d nouitatis illi homi ꝓtigat. Uiceſimiprimi ſunt q̃ cũ ſiĺ in mrimonio cõueniũt. et q̃ prim⁹ obdoꝛmiat q̃ & illũ citiuſ moꝛi cõtingat Uiceſimiſcdi ſunt q̃ credũt q̃ ipis de mane vna vetula veiat obuiã q̃ illa die nõ habebũt foꝛtuniũ. Et tales cũ ꝓpoſito faciũt ſibi puez obuiã veniꝛe q̃ aliq̃d arduũ op⁹ volũt ĩchoare. Itẽ aliqui credũt q̃ ſi emãt eq̃s a p̃ſbiteris vel religioſ q̃ tũc nõ habebũt foꝛtuniũ cũ illis Itẽ aliqui credũt q̃ ſi de mane ſurgãt a ſiniſtro latere. vel etiã ſiniſtꝫ calciũ ꝓmit⁹ arripiãt. vel etiã tunicã vl' camiſiã idirecte

induāt q illa sint signa infortunij. Uicesimitercij sunt q spem suā totaliter ñ ponūt in ipm deū sed in aliqd creatū. Pro q scie/dū q spes est duplex. s. spes salutis et spes auxilij. Spes salutis solūmō ponēda ē in deū sz spes auxilij ponēda est ī btām ꝟginē mariā: et in scōs. et in bonos hoīes q pñt nos iuuare intercedēdo p nob ad deū. Et sign ter scti in celo exñtes sunt a nob venerādi tanqz nri fidelissimi intercessores et mediatores apud deū. Q Uicesimiqrti sunt q aliqd eqliter deo et aliqd supra deū diligūt et h idē erit eoz de⁹. Aug. Hoc ab hoīe pl⁹ colit qd p ceteris pl⁹ diligit. Circa qd scie dū q sicut pagani diuersos colebāt deos. sic iā xpiani diuersos colūt deos. Nā super/bus colit p deo vanā gl'iam. Quicūqz em pl⁹ diligit et maiorē ꝓplacētiā habz ī ornatu et pulchritudine corpis sui qz ī deo. et omnē sollicitudinē suā ordinat ī hūc finez quō exaltari et honorari ī pñti vita possit. et quō possit placere huic mōdo in ꝟbis: moribꝫ et gestis pl⁹ qz deo tal' vanā gl'iam colit. Itē cupid⁹ pecuniā p deo colit. nā auarus poti⁹ delectat audire ō tpalibꝫ qz ō spiritualibꝫ. et poti⁹ videret florenū qz sacrmtias. et pl'a ardua sustinet p tēpali lucro qz vllo mō sustineret p deo. Hoc manifeste patet in illis q in diebꝫ ferialibꝫ p tpali lucro acqrēdo mane surgūt. sz in diebꝫ festiuis ī qbꝫ lucra aīe qrēdū est diu dormiūt. et sic f uitiū dei et salutē aīe negligūt. Itē gulosus vētrē ingluuiē p deo colit. Uñ ap'ls Phil. iij. Quoz de⁹ vēter est. Itē luxuriosus extra mrimoniū peccās voluptates carnis ponit deo: marie et oīb scīs. Itē aliq ppos. nūt deo et colūt p deo vxores ppias: pueros. dom⁹ pulchras. agros. pecunias: vestes. et sic de alīs. Uñ hiero. Qōcūqz vnus q̄sqz supra deū vel eqliter deo diligit h sibi p deo constituit

In dñica tercia quadragesime

Sermo xlij. De iuramētis

Erat ihūs eiici

Gens demoniū et illō erat mutū Luc. xi. Mat. xij. Jobel ō scto geminiano. Uidemus naturaliter q lux hz expellere tenebras. xps aūt est lux. vt habetur Joh. viij. Ego sum lux mūdi. et demōes sūt tenebre. igit sicut lux expellit tenebras a corpibꝫ. sic xps demōes expellit ab hoībꝫ Uñ ōr. Erat ihs eiciēs demoniū et illō erat mutū. Uñ ī pñti ꝼmōe tria sūt dicēda. Prīo qre permittat de⁹ dmōes intrare ī corpa hūana. Scōo de iuramētis q fiūt ꝫ secundū pceptū. Tercio in qbꝫ casibꝫ est licitū iurare. R Quātū ad primū ē sciendū q de⁹ ppter q̄nqz causas permittit demones intrare corpa hūana et ea vexare. Prīo ꝓt h accidere rōe supbie et enormitatis cuiuscūqz pcti. ut pz de saul ō q h̄. i. Reg. xv. ad quē dñs dixit. Cū esses parul⁹ ī oculis tuis ꝓstitui te regē sup ppl'm meū isrl'. sz postqz supbiuit et inobediēs fuit voci dñi nō soluz abiect⁹ fuit a regno. sed etiā spūi maligno traditus q eū exagitauit ppter pcta sua. Itez legit de q̄dā begehardo qui begehardū alium petiuit vt sufflaret in eū spūmsanctū: vt etiā sciret dulciter et affabiliter loq corā hoībꝫ vt sic ab hoībꝫ honorareť. et sic insufflando accepit dmoniū p spūsctō. Ergo qñ nimis supbe se ornat q̄s causa allicīēdi q̄nqz vel supbiēdi ex pmissiōe diuīa talis supbꝫ qñqz possidet a dyabolo. qr oēs supbi sūt sb dñio dyaboli. Job. xli. Ipe est rex sup oēs filios supbie. S Scōo h accidit ex misericordia et bonitate diuīa. ut ī bonis hominibꝫ. q qñqz ppter pua pcta q de⁹ ex sua misericordia hic statiz punit a dyabolo possidenť. vt patet in collatiōibꝫ patrū de abbate moyse q ꝫ btm̄ macharīū in modico ꝟbo ex sua opiniōe q̄dam dura ꝟba ꝓtulit. Quē demon statim arripiēs vexauit. et p⁹ modū p orōem bti macharij liberatus fuit. Itē scribit btūs Greg. in dyal'. q q̄dā ꝟgo lactucā sine signo crucis ꝓmedit. et sic dyabol⁹ eā intrauit. Itē etiā legit q q̄dā quersus bibit vinū sine licētia superioris. et signo crucis nō adhibito. et sic dyabolū cum vino bibit. et ista tm̄ non sunt nisi venialia pcta. Sic de⁹ ex sua bonitate punit talia h in p̄senti ppter bonū illoz deuotoz hominuz Ad plus. Scim⁹ qm̄ diligētibꝫ deū oīa cooperant in bonū. Ergo sctus Tho. et bonauē. dicūt q qñqz homo possidet a dyabolo ad pcti punitōez T Tercio qñqz accidit ppter maledictōem quā qñqz optat vl' imprecat q̄s alteri. vel etiā qñqz sibiipi. Uñ legit q filia cuiusdaz mulieris ex ira noluit ꝓmedere. et mr̄ coegit eā. Que dixit ad matrē. ꝓmedā in noīe dyaboli. et immediate obsessa fuit. Itē legit in dyal'. Cesarij q q̄daz

marit⁹ dixit vxori sue ex ira. Vade ī noīe dyaboli. et sic dyabol⁹ intrauit eā. Quarto ſm Bonauen. de⁹ pmittit ħ fieri ad nostrā eruditōez. ut terreamur deū sciēter offendere. ℊ qñ supbꝰ hō videt vel audit aliquē ꝓpter suā supbiā obsessuz terreri ⁊ humiliari debz coz̄ deo ne forte assis sibi cras ħ eueniat qđ hodie huic accidit. Siłz qñ ebriosus luxuriosus vł vsurari⁹ audit alī quē obsessum timere dz ⁊ se hūiliare ⁊ penitere. Quinto accidit ad gl̄iam dei et sctōz oñsionē. qñ ipi sancti inuocanť ⁊ liberatōem a deo impetrāt. Uñ sciendū q ſm Nico. de lyra. exq̄ ista⁹ rex rōes ⁊ cause nos latent ꝓpter ħ q occulta sunt dī iudicia. ideo nos nō debem⁹ iudicare nec cōdēnare obsessos. qz filios ⁊ filias regni celestis de⁹ misericorditer qñq̄z hic in pñti punit ⁊ ꝓpat eos ad vitā eternā ¶ Quā tū ad scām sciendū q ꝙlibz dz se cauere ne assuescat iurare. Uñ Eccl̄. xxiij. Vir multū iurās replebiť iniq̄tate. Et ℊ dr. Exo. xx. Nō assumes nomē dei tui inuanū. Et est scām ꝑceptū. Cōtra qđ faciūt decē genera hoīm. Primi sunt q̄ iurāt p deuz ⁊ sctōs. ⁊ qñ tales q̄ sic iurāt peccāt mortaliter vel venialiter q̄ze infra ſmōe. cxlij. ¶

Scdi sunt q̄ iurāt sub dubio. vt cū q̄s iurat de q̄ dubitat. Et si ex ꝓposito ⁊ deliberato aīo sic iurat mortale pētm est. quia discrimini se exponit. etiā si postmodū cognouerit q̄ verꝝ fuit qđ sic sub dubio tunc iurauit tñ ḡuiter peccauit. Ergo si vnq̄z sic sub dubio iurasti vł aliq̄d sub fide tua asseruisti de q̄ tñ certitudinē nō habuisti. de ħ cōfiteri ⁊ penitere debes Tercij sūt q̄ execrabiłr iurāt blasphemādo. ⁊ ꝺ his iuramēt is q̄ze infra ſmōe. cxxiij. q̄si p totuz. ✠ Quarti sunt q̄ plena volūtate dispōnūt solēniter ⁊ manifeste peierare. ⁊ añq̄z iurāt videnť pīuri cēsendi. qz de⁹ nō iudicat ex opibꝰ sed ex cogitatōibꝰ. vt patz. xxij. q. v. Qui peierare. Ergo si vnq̄z ad iudiciuz accessisti in illa intētōne q̄ peierare velles. penitere ⁊ ꝓfiteri debes. qz coz̄ deo pīur⁹ es. Exēplū de duobꝰ ciuibꝰ. q̄z vnus ꝓcessit alteri summā pecunie. ſz qñ termin⁹ solutōis aduenit. tūc ipe debitoz simpłr negauit pecuniā. Qui citat⁹ ⁊ ꝓduct⁹ ad iudiciū iterꝝ ꝓstāter negauit. ⁊ iurare ꝑ pecunia vtiq̄z voluit. Et cuz flecteret genua obmutuit ⁊ nil loq̄ potuit. ſz erectus ecō/uerso loq̄lā reaccepit. Qui iterꝝ scdario genua flexit ⁊ peierare voluit. ⁊ tūc iterꝝ obmutuit. Et sic manifeste oīb⁹ innotuit q̄ peierare voluit. ⁊ iā pīurus coz̄ deo fuit. Uñ dr in decre. Parat⁹ iurare falsum iaz pīurus est. xxij. q. v. Qui peierare Quidam sunt q̄ iurāt se aliq̄d facturos qđ ē illicitū. sicut primū ꝧberare vel se vīdicare de isto q̄cūq̄z modo possint. vel etiā q̄ bonuz qđ faciēdū ełłz ꝑ deo ⁊ ppria salute nō velint facere. ut elemosinā dare vel aliquem hospitare. et sic de alīs. q̄ ex certa malicia sic iurat peccat mortaliter sic iurādo. ſz ñ peccat ꝺ ueniēdo. Unde Isid. de sum. bo. In malis pmissis rescinde fidē. ⁊ in turpi voto muta ꝺcretū. Si aūt ex obrupto sic iurauerit peccat venialr. Et in vtroq̄z frā gendū ē iuramentū tale. Sexti sūt q̄ iurant creditoribꝰ soluere ad certū terminū. ⁊ ħ eis infringūt. tales pīuri sunt ⁊ ḡuiter peccāt. ¶ Circa qđ q̄rit. vtz q̄ sic iurat creditoribꝰ sit pīurus. Rñdeť ſm host. Si qñ iurabat credebat se nō posse solvere peierabat. si ꝙ credebat se posse solvere nō peierabat. ⁊ si postea fecit posse suuz nō est pīur⁹. sed si postea elapso termio poſset et nō solueret pīurus ełłz. O q̄z ḡuiter ⁊ multotiēs illi mēdaces delinquūt q̄ prīs suis soluere sup certū terminū pmittunt qđ tñ nō intēdūt. vł si itēdūt tñ postea poſse suū nō faciūt. ⁊ sic pmissum infrigunt ⁊ solutōem de die in diē ꝺ volūtatē creditoris pducunt. Sz tñ sciēdū q̄ si aliq̄s pauꝑ alicui creditori pmitteret se solutuz sup certū terminū ⁊ posse suū faceret. si tūc ipe dimētū aliqđ iteruenireť q̄ sup illo tmino soluere nō posset. tūc tali paupi plōgatio ꝓpter deū ē ꝓcedēda. ⁊ creditoz cū tali charitate ⁊ ꝓpassiōe posset sibi terminū plōgare q̄ deus in extremis sibi tps vite sue plōgaret. ut sic possz penitere ⁊ gl̄iaz dei pmereri. Ergo multū rep̄hēsibiles sunt illi q̄ suos debitores angustiāt termio aduenīte. ⁊ cū dāno ipoꝝ solutōz ab eis extoq̄nt cū tñ alias libēter eis soluerēt si possent. Et talibꝰ imisericordibꝰ sine dubio remeteť eaď mēsura. Ere. Dei misericordiā ñ pmereri q̄ misericors primo nō fuerit. Beō. sup epl̄az Jacobi. Sine misericordia iudicabiť ille q̄ cū facere posset nō fecit miseri/cordiā. Quo maiorē misericordiā q̄s a dño ꝓsecutus est eo iniust⁹ indigēti proximo

misericordiã negat Septimi sunt q̃ ꝓba maledicta pferũt. qñ tales peccẽt mortalit̃ ß q̃re infra p̃mõe. xcv. ℒ ß Octaui sũt q̃ iurãt p deũ z sctõs. z cũ ß se obligãt ad aliquã penã vt dicẽdo. p deũ z sctõs si ß ñ fecero vl̃ si ß nõ est sic̃ ego dico tũc illõ accidat mihi vl̃ filijs meis. vl̃ sic dicẽdo. Nunq̃ ab oculis tuis viu⁹ discedã si mentior. vl̃ de⁹ nũq̃ misereat aĩe mee si ñ fecero. et sic de alijs. Et p̃m Aug. Ille q̃ sic iurat obligat se deo vt hoc sibi vl̃ alijs q̃s ĩ iuramẽto assumpsit eueniat si sec⁹ est q̃s dic̃. Et satis horribile est se vl̃ suos mẽdaciter sic obligare. Nec etiã hõ dz facil̃ se obligare. eẽ in causa ꝙ. nisi essz ibi magꝝ necessitas vl̃ nobilis vtilitas. q̃z stultũ est se sic obligare sine causa z magꝝ necessitate. Uñ exẽplũ legit̃ q̃ q̃dam vsurari⁹ ĩ morte ꝓpũctus rogauit duos suos amicos vt pecuniã quã eis tradidit restitueret. Et primus obligauit se ß factuꝝ sub impẽcatõe ignis sctĩ ãthonij Secũs obligauit se sub impẽcatõe lepre. q̃ post obitũ suũ negligẽtes in ß negocio fuerũt. volẽtes pri⁹ cũ ista pecunia aliq̃d lucrari: z tũc demũ restituere. Et mortĩ istis infirmitatibꝫ in q̃bꝫ se obligauerũt ꝓsumpti sunt. ℒ Noni sunt q̃ cũ solẽnitate piurijꝫ ꝓmittũt: z ẽ pẽtm mortalissimuꝝ Uñ p tres digitos q̃s ponũt sup sctos de signat q̃ corp⁹ z aĩam z res ponũt ĩ ptãtẽ dyaboli. Uñ p̃m Guil. lugd. in sũ. vicioꝝ Qui sciẽter false iurat dyabolo illã manũ dat cũ q̃ tangit euãgeliũ vel relicq̃as sctõꝝ z donec ipe peniteat de piurio: manꝰ illa dyabolo ptinet. Et qñ se cũ illa manu signat tũc cũ manu dyaboli se signat. Et nõ pt penitere vl̃ absolui a pctis nisi restituat dãnũ illi cui peierauit. Et tales piuri qñq̃ confundũt in pñti. Uñ legit̃ q̃ q̃dã sup sepl̃ chrũ sancti Pãcracij martirꝭ peierauit. et mor manũ retrahere ñ potuit. z sic oĩbus ꝓfusus fuit. D Decimi sunt q̃ sciẽter recipiũt falsũ iuramẽtũ. vñ qñcũq̃ q̃s scit facite aliũ falsum iurare z sic recipit frivole falsum iuramẽtũ peccat mortaliter. Uñ dz ĩ decre. ℒogens hoiez ad piurium z q̃ peierat vtercꝫ reꝰ ẽ. xxij. q. v. q̃ ꝓpulsus Et si q̃s diceret. Et his seqꝛet̃ q̃ nullꝰ posset aliquẽ cogere ad sibi soluẽdũ si nullus deberet recipe iuramẽtũ. Rñdet̃ q̃ ad iudicẽ dz eũ citare z iusticiã ab eo exigere. z si tibi negauerit quõ pt ipe scire vtrũ recepturus es iuramẽtũ ab eo vl̃ nõ. quia p̃m Aristo. De futuris ꝓtingẽtibꝫ nõ est determinata vitas. Qñ aũt ꝓsideras q̃ alit̃ nõ potest esse z nil amplius pt tibi fieri nisi iuramẽtũ. q̃d tũc tibi pdest illud iuramentũ qõ sic friuole recipis ab eo. nõne vna mẽsura vini plꝰ valeret tibi. Et g̃ qñ oñmodo vult iurare tũc iã est piurus coram deo. z si moriꝛ eternaliter dãnab̃. Unde dz ĩ decre. Paratus iurare qõ falsum est iã piurꝰ est. xxij. q. v. Qui peierare. Et si ptinaciter recipis ab eo iuramentũ quẽ scis falsũ iurare. tunc animã tuã cũ anima ipi⁹ damnas. z sic duas aĩas pdis. s. animã ppriaz. z aĩam ꝓximi. vt patz. xxij. q. v. Ille. z. c. q̃ exigit. Ergo si querit̃ a te an supporta/re eũ velis a iuramẽto: tũc deo offerre debes ista bona pro q̃bꝫ ille tibi iurare intendit. z deus remunerabit tibi. Et tũ adhuc ille tenet̃ tibi soluere illa debita si vult salvari. Sed diceres. ex ß seqꝛetur confusio mea. q̃z hoies crederẽt me iniustã causam habere cum nollẽ iuramentũ ab eo recipe. Rñdetur q̃ propter malos hoies q̃ ut frequenter malũ iudicant nõ debes deũ offẽdere nec aĩam tuã p dere recipiẽdo sic falsum iuramentũ ab eo. Et si vnus malus ideo malũ de te iudicat. tũc sex vel octo boni econtrario de te iudicãt bonũ z te propterea ꝓmẽdãt q̃ deũ z aĩam tuã honorasti z eum falso iuramẽto supportasti. q̃z sic̃ mali ex omnibꝫ malũ iudicãt. sic̃ boni bonũ. Unde Chris. sup Math. Sicut difficile aliquẽ suspicat̃ malũ qui bonus ẽ. sic difficile aliquẽ suspicat̃ bonũ ipe q̃ malꝰ est E Quantũ ad tertiũ sciẽdum est q̃ in sex casibꝫ licitũ est iurare z iuramẽtũ ab alijs recipe. Primo cũ alicui suadet̃ aliq̃d bonuꝝ qõ est ei vtile z nõ credit ꝑbo simplici tũc concedit̃ iurare. quod patet. xxij. q. i. non est ꝛ. i. Uñ etiã Isido. Plerũq̃ sine iuramẽto loq̃ disponimus sz incredulitate eorũ q̃ nõ credũt qõ dicimus iurare cõpellimur Secõo q̃s pt innocẽtiaz suã purgare cũ iuramẽto qñ iniuste z mẽdacit̃ a malis famat⁹ est. Et ĩ hoc casu dz sibi credi nisi ꝛriũ p testes possz ꝓduci. Uñ dz ĩ decre. Licite iuramẽtũ fit p̃ fame expurgatiõe. ij. q. iij. p̃sbiter. imo q̃libꝫ tenet̃ famã suã defendere. Uñ dz ĩ decre. Famã suam negligẽs crudelis est. xxij. q. i. nolo. Et tales qui sic

infamāt innocēter ꝓximos ꝯuiter peccāt. ⁊ tenent reuocare si volūt indulgentiā ꝓse q̄ pctōꝝ. Tercio ad ꝓfirmatōem debito rū. vt cum q̄s nō hz fideiussores ponere. et alias sibi nolūt credere. tūc ꝑt iurare se vel le in illo termio soluere. et si intēdit ⁊ suū posse facit nō peccat iurās nec etiā recipi/ens iuramētū. Unū aug. de ẏbis ap̄li ſmōe xxiij. Qui exigit iuramētū si nescit aliū fal sum iuratuꝝ. ⁊ ideo dicit. iura mihi ut ei fi des fiat. ñ audeo dicere ibi esse pētm. tamē hūana tēptatio ē ⁊c. Quarto ad dubita tōis remotōem. ut qñ ꝑ re litigiosa iurat. ẏbi gra. Si duo ꝑ aliq̄ re litigarēt. et vni eoꝝ ꝑ certo ꝓstaret quō se totū factū hz̄et tūc talis sine oñi pctō posset iurare ⁊ certi tudinē illi⁹ dubij enarrare. ut sic altercatio cessaret. Quito ꝓmittēdo suis supioribꝫ obediētiā. vl̄ etiā ꝑlatis fidelitatē. vl̄ etiam alicui ꝓmunitati. vl̄ ex ꝑte officij. vel alijs de cauſ licitis ℣ Uñ sciēdū q̄ q̄ ꝑpt officiū qđ sibi a ꝑlatis vel a cōsilio ciuita/tis ꝓmittit iurat. si intēdit sic facere ut iu/rat tūc nō est ꝑiur⁹. Sed valde sollicit⁹ dz esse q̄ illud qđ iurauit ⁊ ꝓmisit q̄ hꝫ ſm ex igentiā iuramēti ad effectū ꝓducat. Alias si fraudē faceret in exequendo hꝫ qđ iuran/do ꝓmisit: totiēs ꝑiur⁹ efficeret q̄tiēs scien ter hꝫ trāsgrederet. Ergo valde magnum ⁊ terribile ē sic aliq̄d recipe sup iuramētuꝫ. qz taľ aīam suā ꝑciosam ꝑ pignore ponit. Si aūt ꝓ aliq̄ officio vl̄ artificio iurat. ⁊ hꝫ iuramētū nō intēdit a ꝓncipio seruare sz ꝑpter lucꝝ vel officiū acq̄rendū iurat. ip so facto est ꝑiur⁹. Et q̄tiēscunq̄ postea il/lud iuramētū trāsgredit. totiēs mortaliter peccat. O q̄t iuramēta fiūt q̄ iurātes adim plere nō intēdunt. Jtē q̄ sciēter dāt occasi/onē talibꝫ sua iuramēta trāsgrediēdi. rogā do vl̄ etiā solūmō ꝓsentiēdo eis ꝑpt lucrū ꝓpriū. tales ꝯuiter deū offendūt. qz pl⁹ de bēt diligere salutē ꝓximoꝝ q̄s propriū lu/cꝝ vl̄ ꝓmodū. Jtē sciēdū q̄ cauti⁹ ⁊ salub⁹ esset talia officia ꝓmittere ipis officialibꝫ ⁊ mechanicis sub pena pecuniaria q̄nq̄ vel sex talētoꝝ argēti vl̄ auri. ⁊ meli⁹ ſuaretur qz heu plēs magis solliciti essent cauere dā nū tpale q̄s dānū spūale. qđ tñ tāgit ꝑciosā aīam hois. de q̄ dicit Ber. Totus mūdus ille ꝑciū vni⁹ aie estimare nō ꝑt. Silr q̄ iu rāt fidelitatē ꝑpio dño diligētiā facere de bent vt iuramēto satisfaciāt Sexto ꝓ/pter necessitatē. ut cum q̄s te vellet cape vl̄ spoliare vel occidere tanq̄ inimicū de illa ciuitate: vel de dominio illi⁹ dñi. ⁊ tu non esses inimic⁹ nec de dominio illi⁹ dñi. tūc cū iuramēto posses asserere te alterius esse dominij sine oñi pēto. Unde q̄ritur q̄ coa ctus iurat aliq̄d vtrū ad hꝫ obligetur. Rñ detur ſm btm̄ Tho. ij. q. xcviij. Non ex cusat a pctō mortali nō implēs qđ coacte iurauit. ⁊ Ray. dicit q̄ talis q̄tuscūq̄ fue/rit metus nihilomin⁹ obligat dūmodo sit de re licita. secus est de re illicita. Dz talis solues qđ coacte ꝓmisit ꝑt illud repetere. ⁊ ali⁹ coꝛā deo tenet sp restituere q̄dq̄d ex/torsit ꝺ deū si saltē remissiōem pctōꝝ ꝓsequ voluerit. hꝫ Ultimo nota exemplū i quo cognoscere potes quō deo displiceat ⁊ homi noceat sciēter falsum iuramētū re cipe. ⁊ hꝫ illi attēdere debēt q̄ audēt dicere si q̄s tres denarios teneret ipis soluere q̄ vellēt ꝑpter istos tres denarios iuramētū ab eo recipe. Uñ legit q̄ q̄dā hō citauerat q̄ndam ad iudiciū ꝑpter q̄ndā summā pe cunie. ⁊ ille instāter negauit. ⁊ se ad iuramē tū exhibuit. qđ alius ab eo recepit. licz sci/ret eū sciēter falsum iurare. Dox sequēti nocte rapt⁹ ad iudiciū vidit xp̄m sedentez in sede maiestatis sue exigentē ab eo ratōz de aīa illius q̄ iurauit ei. ⁊ de aīa sua ꝓpria q̄ cognouit ambas esse dānādas. Tunc iu dex q̄siuit cur iuramētū ab eo recepisset. et ait illi. qz ipe mihi meū negauit. Et iudex. Nōne poti⁹ debuisti ꝑdere talē subam q̄s ipi⁹ ⁊ tuā aīam. nōne aīa melioꝝ ē q̄s omis tpalis suba. Tūc iudex fecit eū flagellari. Qui euigilās oia q̄ sibi acciderant enarra/uit. Et in signū hui⁹ plagas i corpe zi dor so suo oñdit. q̄ nullo mō potuerūt curari donec penituit. ⁊ deus sibi illō indulsit

In dñica quarta quadrageſime

Sermo xliij. De ꝓtitōe ⁊ ꝓfessiōe

Et puer vnus

hic q̄ hz q̄nq̄ panes hordeaceos ⁊ duos pisces. Joh. vi. ⁊ Mat. xiiij. Johes de sctō geminiano dic̄ q̄ totū officiū pñtis dñice ꝓtinet q̄si q̄dam noua ⁊ leta. Nam matutinale officiū agit de liba tōe israhelitici ꝑpli ab egiptiaca seruitute. Introit⁹ misse hortat ecclīaz ad exultatō nē hetricie cū dic. Letare ihrl̄z. Et epl̄a loq̄t de celesti mr̄e illa q̄ sursū ē ihrl̄m. Euāge. de

refectõe ꝛ satietate turbe. Ergo illa dñica dupliciter noiaꝫ. ſ. dñica de panib⁹ ꝛ dñica de roſa. Et rõ ē. qꝛ hodie ꝓſueuit dari romano ꝓfecto a papa qñ rome ē roſa aurea plena muſto ꝛ balſamo. ℣ Sic mo/ raꝫ pñia quã iſto ſacro tpe facim⁹ oĩa iſta opaꝫ i nob. vicz libatiõem a pcto. leticiã ḡ/ tie. aptõez celeſtis ianue ꝛ refectõez glorie. Et ipa pñia etiã ꝙuertit ſpinas viciorũ in roſas ꝟtutũ. Uñ hodie letari dñt pctõres qꝛ deus patus ē eos recipe ad gr̃am. Nam ipe dicit ꝑ. ppha. Nolo mortẽ pctõris ſz vt magꝭ ꝙuertaꝫ ꝛ viuat. Itẽ letari debent penitentes q̃ ſunt ꝓfeſſi. qꝛ de⁹ indulſit eis oĩa pcta eoꝝ ex ſua miſicordia. Itẽ iuſti le tari dñt. qꝛ deus illo ſacro tpe vult eiſ gr̃az augmẽtare. Itẽ tribulati dñt letari. qꝛ de⁹ vult cũ eis eſſe ĩ tribulatõib⁹ ipoꝝ. Uñ ps. Uñ Joh. xvi. Triſticia vra ꝟtet ĩ gaudiũ Sz ergo pñs tps eſt tps pnie in q̃ debem⁹ ſatiſſacere ꝑ oĩb⁹ nr̃is pctis q̃ ꝑ totũ ãnuz ꝏmiſimus. Ergo in pñti ꝟmõe tria sũt di/ cẽda. Primo de ꝯtritõe. Scõo de ꝓfeſſiõe Tercio de ſatiſſactõe ℣ Quãtũ ad pri mũ q̃rit q̃d ſit ꝯtritio. Rñdet ꝟm Tho. eſt dolor volũtarie aſſumpt⁹ ꝑ pctis cũ ꝓpo/ ſito ꝓfitẽdi ꝛ ſatiſſaciẽdi. Ubi q̃rit vtꝝ cõ tritio debeat eſſe maxim⁹ dolor. Rñdetur q̃tũ ad dolorẽ interiorẽ ꝛ diſplicẽtiã debz eſſe maxim⁹ dolor. qõ ꝑbaꝫ ꝑ tria. Prio in nulla re debem⁹ hr̃e tãtã cõplacẽtiã ſicut ĩ deo. mõ ꝫ totũ pdit cũ vno pctõ mortali. Et qꝛ ꝛõia ꝛõis curãt. ḡ de pctõ commiſſo maximũ dolorẽ ꝛ diſplicẽtiã hr̃e debemus Scõo ꝑbaꝫ qñ ꝙs offendit aliquẽ dilectũ tãto pl⁹ de ꝫ dolet q̃to magꝭ eũ dilexit. ſz deũ ſup oĩa diligere debem⁹ quẽ peccãdo offẽdim⁹. ḡ ꝛc. Tercõ ꝑbaꝫ. qñ ei q̃ſ aliquã rẽ pdit tãto pl⁹ dolz q̃to melior res ipa fu it. qꝛ hõ pl⁹ dolet de florẽi pditõe q̃ꝫ dena rij. ſz de⁹ ē ſummũ ꝛ infinitũ bonũ quẽ pec cãdo offendim⁹ ꝛ pdidim⁹. igit ꝛc. Ex q̃b ſplicẽtiã dz eſſe maior oĩ dolore q̃ ꝑt homi tpaliꝫ occidere. etiã ſi oĩa bona tpalia pde/ eſt intelligendũ q̃tũ ad interiorẽ dolorẽ et diſplicẽtiã Sz ergo ſine ꝟa ꝯtritõe nullũ pẽtm dimittit. ꝛ qꝛ multi ꝛterunt ꝛ nõ ꝟe tũc q̃rit q̃ ſunt ſig̃ ꝟe ꝯtritõis. ſic. ſ. q ſpes hñ poſſet q de⁹ indulgeat ipi cõtrito pctã ſua ꝑ cõtritõez. Dico q hmõi cõtritõis ꝟe q̃ttuoꝝ ſunt ſigna. Primũ ſignũ ē ſi de pct̃ ꝑteritis dolet ꝛ in futuꝝ cauere ſe firmiter ꝓponit. ſic q poti⁹ vellet ſubire oẽm penã in generali loq̃ndo q̃ꝫ ãpli⁹ ſciẽter peccare mortaliꝫ. vñ apl's. Quis nos ſepabit a cha ritate xpi an ꝓſecutio an fames ꝛc. Se/ cundũ ſignũ ē ſi ipe penitẽs parat⁹ ē ſatiſ/ facere leſis. ſiue ĩ reb⁹. ſ. reſtituẽdo oĩa iniu ſta. ſiue in fama. ſ. reuocãdo q falſe ꝛ mẽda citer ſuũ ꝓximũ infamauerit. ſiue in coꝛpe vulnerãdo. ſiue ꝟginitatẽ virgis coꝛrũpẽ do. ꝛ ſic de alĩs offẽſis. ꝛ in q̃b nõ ꝑt ſatiſ/ facere doleat et ꝓpoſitũ habeat ſatiſſacien di cũ aliq̃n poſt ꝫ pſpiori arridẽte fortuna poterit. Ber̃. Qui ꝟacit penitet q̃d q̃d ſibi ꝑ culpa quã odit iniũgit tacita ꝓſcia ãple/ ctit. Terciũ ſignũ ē q parcat offẽſoꝝib⁹ q̃/ modocũq̃ꝫ. a q̃buſcũq̃ꝫ. q̃tũcũq̃ꝫ ꝛ q̃ꝫ guit ſit offenſus ſiue ĩ reb⁹ ſiue in ꝑſona vl' in fa ma. vel etiã ſi guioꝝ offenſa accidiſſet. vl' in futuro acciderit pat⁹ ſit in aĩo ſuo ꝓpt deũ indulgere. ut deus ſibi ſua pctã indulgeat. Sed q̃ nõ vult indulgere ſuis ĩimicꝭ ñ hz verã cõtritionẽ nec ē ver⁹ penitẽs. Un au guſ. Unuſq̃ſq̃ talẽ indulgẽtiã ē acceptur⁹ a deo q̃lẽ ꝛ ipe dederit ꝓrio. Ergo illi q̃ ad huc ſtant in rãcore ꝛ nolũt indulgere ñ ſũt abſoluẽdi nec cũ ſacramẽto euchariſtie cõ municãdi. K Quartũ ſignũ eſt ſi offi/ ciũ vel negociũ q̃d ſine pctõ mortali nõ ꝑt exercere parat⁹ eſt reſignare. Ergo illi q̃ ha bẽt talia officia q̃ nullo mõ ſine pctõ mor tali pñt ꝓficere: ſic traditoꝛes vl' lenones ꝛ hmõi. ꝛ ꝓ q̃b⁹ eis inhibeꝫ cõmũio ſp sũt in pcto mortali ꝛ in ptãte dyaboli die noctu q̃ꝫ. Et inſup ſunt priuati oĩ bono totius eccl'ie. ꝛ nihil poſſunt ĩ iſto ſtatu facere q̃d ſit eis meritoriũ vite eterne. Et licet q̃ꝫ cõfiteanꝫ tñ nil valet eis tal' ꝓfeſſio erq̃ de/ ſiſtere nolũt a tali officio. Sz ꝫ nõ ĩtelligi tur de illis qui habẽt artificia ꝛ officia ho/ neſta ꝛ vtilia q̃ licite pñt fieri. ſicut ſutoꝛes ſartoꝛes. calciatoꝛes. piſcatoꝛes. ꝛ ſic ꝺ ali is. Et tales qñ fideliter laboꝛãt ꝛ ſunt ſine peccato mortali: tũc oĩs eoꝝ laboꝛ erit eis meritoriꝰ. ps. Laboꝛes manuũ tuaꝝ qꝛ mãducabis btũs es ꝛc. Item querit vtꝝ contritio poſſit tollere totum reatum pe/ ne. Rñdet ꝟm Petꝝ de tharãtaſia. Cõtri tõis intẽtio ꝑt attẽdi dupl'. vel ex pte cha/ ritatis que cauſat diſplicẽtiã pẽti. l' ex pte

doloris q̄ in sēsitiua excitat. Et ī vtroq; p̄t tm̄ intēdi ꝓtritio q̄ tota pena dimittit. sic ptz de latrōe q̄ cū xp̄o pepēdit ī cruce ¶ Quātū ad scōm q̄rit de ꝓfessiōe q̄d sit ꝓfessio. Rn̄. fm Ray. Cōfessio est legitia corꝝ sacerdote pctōꝝ declaratio. Uñ q̄rit vtruꝝ ꝓfessio sit de nccitate salutꝭ. Rn̄. q̄ sic Dis ei fidel' saltē sel' in āno teneť ex p̄cepto eccie postq̄ ad ānos discretōis puenerit ꝓfiteri oīa pcta sua. ꝛ cōicare saltē ī pasca. ut patz extra de pe. Dis. Nō em̄ sufficit cōtritō nisi seq̄t cōfessio Uñ Amb. ī li. d̄ padiso. Nō ei q̄sq̄ a pctō iustificari poterit nisi pētz añ ꝓfessus fuerit Sz q̄rit q̄lis dz esse cōfessio Rn̄deť q̄ prio dz esse p̄meditata. ¶ Sz d. q̄ tā diligētiā dz hz̄e hō ad remēoratiā dū sua pcta. Rn̄. q̄ maiorē q̄sq̄ vnq̄ in aliq̄ re trāsitoria habuit. Et h̄ p bať. qz si q̄s ratōez regi terreno deberz dare de mlt̄ꝭ ꝛ arduis causis sub pena priuatōis oc'or vel alior mēbror si ī ipa rōe deficeret tūc magnā diligētiā adhiberet vt debite rōez redderet. Sz maiorē rōem reddituri sum⁹ in cōfessiōe ꝛ sub maiori pena. qz de tota vita nr̄a ꝛ sub pena dānatōis eťne. Jtē q̄libz penitēs dz ad mēoriā reducere ī q̄by locꝭ fuit. et q̄d in q̄libz loco deliq̄t. ꝛ q̄tiēs q̄libz peccatū ꝓmisit. Uñ aug. in li. de penitē. Uere penitēs ꝓsideret q̄litatē crimis. ī loco. ī tpe in pseuerātia. in varietate psone. ꝛ q̄ tēpta tōe h̄ fecerit. ꝛ in ipi⁹ vicij multiplici exercitōe. Uñ sciēdū q̄ñ sufficit ī ꝓfessiōe dicere. h̄ pctm̄ sepi⁹ cōmisi: qz cōfessor nescit intelligere vtz decies vl' vigesies vl' cētiesꝭ cōmiserꝭ. Et q̄libz cōfitēs si certū numer scit dicat. Si aūt nō: dicat sub indeťmīato numero put ī estimatōne sibi viđr. ut dicendo. h̄ pctm̄ ꝓmisi decies vl' vigesies vl' cēties. vel pl⁹ vl' min⁹. qz certū nūeruz ignoro. Tūc cōfessor p̄t eū fm h̄ expedire ꝛ pñiaz iniūgere. qz maior pnia iniūgēda ē illi qui aliq̄d pctm decies cōmisit: q̄sq̄ q̄ sel' vel ter cōmisit Scđo cōfessio dz eē nuda ꝛ iteḡ qz de⁹ dimidiā ꝓfessiōez ñ acceptat. nec vnū pctm mortale sine alio remittit. vñ Deute. xxxij. Dei pfecta sunt opa. Tercio ꝓfessio dz eē ppria ꝛ accusatoria. s. q̄ sua ppria pcta ꝓfiteať ꝛ nō alior. Nec aliquē dz noīare ī cōfessiōe nisi in tali casu in q̄ sine noīatiōe psone ñ possz ipm̄ pctm exprimere. vt si peccauit cū sorore vl' cū mre. Jtē ꝓfitens nō debet se excusare sic aliq̄ dicūt ī cōfessione dicēdo. De⁹ ordinauit mihi h̄ q̄ h̄ malū cōmisi. qđ oīno ē falsum. ꝛ cū h̄ magnuz pctm̄ ē credere vl' dicere q̄ de⁹ malū fecerit sed ē ipius hois volūtas mala ꝛ malicia ppria. Uñ apl's. Nec ē volūtas dei sctificatio vr̄a. Jtē aliq̄ dicūt. dyabol⁹ cepit me Jtē aliq̄ dicūt. coact⁹ sum ab hoiby. Sēd Dimitte excusatōez: qz null⁹ inuit⁹ peccat Et tales sic se excusantes nō sūt absolūdi. qz cōfessio dz esse ppria ꝛ accusans.

Quarto debet esse lacriosa. qz cū dolore et amaritudine corđis pcta sunt cōfitenda. vt miscđia cōseq̄t. Uñ gre. Illū quē ꝓspicis delicta cū fletu dolere ī ꝓspectu deitaťis nō dubites cōseq̄ miscordiā. Cōtra h̄ faciunt q̄ pcta sua q̄ fabulā sacerdoti ꝓponūt nullā ꝑecundiam de pctis habēdo. Bern. Sūt quidā q̄ cōfitēdo sic fabulā pctōꝝ suoꝝ narrāt hystoriā: ꝛ egritudies aie sue sine cōfusiōe dinumerāt. Sed ꝑe cōfitētes cū ꝑecūdia debēt ꝓfiteri p ctā sua. Uñ ber. Jō iubemur cōfiteri pcta ut erubescētiaz habeam⁹ p pena. Aug. ī li. de pñia. Erubescētia nāq̄ magꝝ est pena. iō q̄ erubescit proꝓo dign⁹ fit miscordia Quīto cōfessio debet fieri cū bona spe ꝛ cū magꝝ hūilitate. Ber. Hūiliter cōfitēti pctm remittit deus ꝛ dyabol⁹ eū quē ī corde hois inuaserat amittit pncipatū. Jtē penitēs dz hz̄e bonā fiduciā firmiter spando se posse indulgētiā cōsequi. Uñ aug. Pnia q̄ ex fiducia nō procedit est inutil' ꝛ steril': ꝛ manet sine miseri cordia. Uñ etiā Amb. Nō p̄t bñ agere penitētiā q̄ nō sperat idulgētiā. ¶ Querit vtrū cōfessio ī aliq̄ casu sit iterāda. Rn̄deť q̄ sunt q̄ttuor casus cōes ꝛ vsitati ī q̄by doctorꝭ dicūt cōfessiōem esse iterandam. Prim⁹ ē ppter pcti enormitatē. ob quam optet pctōrē ad supiorē remitti. q̄ cōfessiōz remissi audiat ꝛ eū absoluat. tūc talꝭ pctor teneť illa pctā iterare p q̄by missus ē ad superiorē p absolutiōe. Sz prim⁹ cōfessor debet eū absoluere ab alīs pctis a q̄by eū absoluere habet. nisi penitēs sīue confitēs sit excōmunicatus maiori excōmūicatōe. qz tūc talis cōfitens a nullo p̄t pcto absolui nisi añ sit absolut⁹ ab illa excōicatōe. Uñ dr in decre. Excōmunicatio absolutōem ipedit. xxij. q. i. audiuim⁹. ꝛ. c. q̄cūq;. Secund⁹ casus ē ppter igrātiā sacerdotꝭ vrpote q̄ñ sacerdos ē igrās. tūc dz q̄si sacerdos q̄ sciat ligare ꝛ soluere. ꝛ cum h̄ discernere

differẽtiã pctõz. ⁊ ei itez cõfitẽdũ est de li/
cẽtia ꝑpꝛ̃ sacerdotꝭ vel autozitate supioꝛꝭ
Et ꝫ ptz q illi sepꝰ decipiũt q ignaros et
ullfatos q̃ũt ꝓfessozes Terciꝰ casus si cõ
fessio nõ fuit integra. ut qz sciẽter obticuit
aliqꝺ pctm̃ mozrale. aut etiã si accessit cuz
volũtate vlteriꝰ peccãdi Quartꝰ si ꝓtem/
ꝑsit aut neglexit satisfacere ⁊ oblitꝰ ẽ satis/
factõem sibi iniũctã. nã si sciret ⁊ eã ĩplere
vellet ⁊ cũ ꝺa ꝓtritõe ⁊ bono ꝓpposito ꝓfes/
sus essz nõ opteret reiterare ꝓfessiõez. Et ĩ/
telligunt duo vltimi casus qñ mutat sacer
dotẽ. Si aũt ad eũdẽ sacerdotẽ reuertitur
tũc distinguẽdũ ẽ. qz aut recẽter aut nouit
cõfessus est. aut de memoꝛia sũt elapsa ipsi
sacerdoti ꝓpter diuturnitatẽ tꝑis. In pri/
mo casu. ſ. qñ pcta ꝓfessa adhuc sunt ĩ meo
sz solũ illꝺ pẽtm qꝺ sciẽter obticuit. vl illã
fictõez q cũ volũtate amplꝰ peccãdi ad cõ
fessiõem accessit. Sz ĩ scꝺo casu. qñ. ſ. pcta
elapsa sunt a memoꝛia sacerdotꝭ: tũc tenet
oia reiterare. etiã si decies ꝓfessus essz ⁊ sp
ꝓfessiões sunt iterãde. qz ꝓfitẽti vnũ pẽtm
mozrale nõ dimittit sine alio. Itẽ q̃ritur ꝺ
pẽtis sciẽter ꝓmissis ⁊ postea oblitis vtrũ
req̃at pnia ⁊ cõfessio de his. Rñdet si hõ
ita ẽ oblitus q nullo mõ recoꝛdat tũc non
tenet ad pñiam nisi ĩ generali. sz tñ tenet la
bozare ⁊ diligẽtiã facere recoꝛdãdo. ſ. ⁊ oza
do deũ vt reuelet ei pẽtm oblitũ ⁊ audiẽdo
ꝑmões cũ maioꝛi diligẽtia. ut sic posset ad
memoꝛiã reducere pctm̃ hmoi oblitũ. Si
aũt ꝑt recoꝛdari tũc tenet in spẽali cõfiteri
Si aũt oino nõ recoꝛdat tũc tenet ĩ gene/
nerali cõfiteri dicẽdo se deũ ĩ multis offen
disse pctis de q̃bꝫ nõ recoꝛdat ⁊ libẽter vel
let scire. Et ꝫ est cõteri ĩ generali. Et etiam
penitere ꝺz de negligẽtia ꝓ quam venit in
hanc obliuiõez O Sz q̃tũ ad terciũ
scz de satisfactõne sciendũ q satisfactio sp
ꝺz fieri ꝑ ꝑiũ. ut supꝛa ꝺo iniũgẽda ẽ hũilia/
tio ⁊ ꝑstratio: ⁊ vestiũ oznat ꝺpositio. Itẽ
auaro iniustaz rez restitutio. ⁊ de iustꝭ re/
bus elemosinaz distributio. Itẽ gulos et
ebosis abstinẽtia ⁊ ieiuniuz. qz ꝑm Salo.
Per q̃ qs peccat ꝓ hec etiã puniet. Itẽ lu/
xurios ⁊ adulterꝭ iniũgende sũt afflictões
coꝛpis. ut. ſ. dure iaceãt. vestes aspas ĩduãt
⁊ disciplinas cũ ẏgis recipiãt. ⁊ sic ꝺ aliꝭs
Uñ greg. Neq̃z satisfacimꝰ si ab iniq̃tate
nõ cessamꝰ. ⁊ nisi voluptatez q̃z q̃s dilexe
rimus eꝝrio oppositis lamẽtis inseq̃mur.
Itẽ accidios ⁊ pigꝛ iniũgẽde sũt vigilie. ſ.
vt mane surgãt ⁊ eccl'ias freq̃ntẽt. ⁊ eẽ q̃z
pegrinatões faciãt. Itẽ iracũdis ⁊ rãcoꝛo/
sis vt cuz suis inimicꝭ se recõciliẽt ⁊ oẽz vi
dictã ⁊ iracũdiã penitꝰ ex coꝛde dimittãt.
⁊ cũ inimicꝭ amicabiliꝫ loq̃nt. ⁊ erga eos se
charitatiue teneãt. ⁊ sic ꝺ aliꝭ ꝑ Que
rit vtz satisfactõz iniũctã ⁊ ꝓpletã ĩ pecca/
to mozrali ncce sit iterare. Rñ. ſm sã. tho. ĩ
iiij. di. xv. Alliq̃ satisfactões sũt ex q̃bꝫ ma/
net aliq̃s effectꝰ ĩ satisfaciẽte postq̃z etiam
actꝰ satisfactõis trãsit. sic ĩ satisfactiõibꝫ ex
ieiunio seq̃t debilitatio coꝛpis. ⁊ ex elẽosi/
nis largitꝭ sube diminutio. ⁊ sic ꝺ aliꝭs. Et
tales satisfactiões facte ĩ pctis nõ optet q
reiterent. qz q̃tũ ad istꝺ qꝺ de eis manet p
pniaz seq̃ntẽ accepte fiũt Satisfactões aũt
q̃ nõ relinquũt aliquẽ effectũ ĩ satisfaciẽte
postq̃z actꝰ trãsit optz q ꝛ iterẽt. sic ẽ ꝺ ozõe
⁊ sil'ibꝫ actibꝫ. Actꝰ ei ĩterioꝛ q̃ totaliꝫ trãsit
nll'o mõ viuificat sz optz q ꝛ iterẽt. Idẽ Alb⁹
magnꝰ addit ⁊ Buil. q taliꝫ tenet ad suscipiẽdũ postea pñiaz siue satisfactõz. nõ tñ ẽ
ei ĩponẽda tãta pñia q̃ta si nulla ꝑiꝰ fuisset ĩposita. qz ꝑsumẽdũ ẽ q ꝓpter illã ꝑiuſ
iniũctã quã fecit licz extra charitatem dñs
maioꝛẽ ꝓtritõz ei dederit. Et nota q ñ ẽ in
pẽto mozrali q ẽ ꝓtritꝰ. hec ille. Ergo lau/
dabil' ꝓsuetudo ẽ qñ hõ vult ꝑficere pñiaz
iniũctã sibi ut ꝑiꝰ cõterat de pctis suis. ⁊ ĩ
ꝓtritõem pniam ꝑficiat. Q Ultio no
tãdũ ẽ exẽplũ ĩ q̃ dei magna mĩsericoꝛdia co
gnoscit supꝛ penitẽtes. Legit ĩ dyal'. Cesa/
riꝰ q ꝛpe Innoc. pape erat mlier q̃dã igne
libidis icẽsa. q. ꝓpriũ illecebꝛ adamauit
filiũ. ꝺ q ꝺcepit ⁊ pepit aliũ filiũ. ⁊ oze igit ꝑ
culsa timẽs se sathane tradi: l' morte subita
nea iterire: deo miserãte de satisfactõe anxi
ari cepit. Prehabito igit ꝓsilio sacerdotis
sui ĩfantulũ secũ tollẽs romã veit. ⁊ cũ ma
gna ĩpoꝛtũitate ⁊ magꝝ ꝓtritõe dñi Inno/
cẽtꝰ pape ocul' se ĩgessit cũ tãꝭ lacrĩs ⁊ cla
moꝛibꝫ cũctꝭ audiẽtibꝫ faciẽs ꝓfessiõez: vt
oẽs ꝧterẽt ĩ stupoꝛẽ. Bestauit eñ brachiꝭ
infatẽ cõmissi facinoꝛꝭ testẽ. Uidẽs dñs pa
pa in mlˈiere tantã ꝓtritõz ⁊ qz ꝧ penitẽs
essz miscoꝺia motus supꝛ eã sic ꝑudẽs medi
cus volẽs ifirmitatẽ plene ⁊ cito curare et
medicinã ꝧ cõtritõnis ꝓbare: precepit vt
in tali veste ibi coꝛã eis appareret in quali

BIBLIOTEKA GŁÓWNA w Poznaniu Uniw. im. A. Mickiewicza

venerat ad filiū cū peccaret. Et illa ꝓfusiōz eternā tpali añponēs mox exiuit. vestes exuit. ⁊ in camisia redijt. ⁊ q̄z patissima foret ad omnē satisfactōez ī tali obediētia satisfecit. Cōsiderās vir btissimus tali obedientie: tali ꝓcūdie: tali penitētie nulli⁹ pēti penā posse resistere: coꝝā oīb⁹ dixit ad mlierē. Dimissum est tibi pēctm tuū vade ī pace ⁊ nihil ampli⁹ iniūxit ei. Audiuit ꝟ q̄dam ꝺ cardinalib⁹ murmurādo papā reꝓhēdit ⁊ dixit ad tātā culpā tā breuē pniaz nō sufficere. Qui rñdit. Si ego iniuste egi cū ista mlier. ⁊ si insufficiēs ē ei ista pñia coꝝā ꝺo tūc dyabol⁹ habeat ptātē ingrediēdi coꝛp⁹ meū ⁊ coꝝā oīb⁹ me vexet. Si ꝙ iniuste me reꝓhēdis sīle tibi fiat. Statiz dyabol⁹ eundē cardinalē vexare cepit. Per cui⁹ vexatōem ꝓfectā penitētiā mlieris de⁹ palā oñdit. Tandē ꝓmuni oꝛōe libat⁹ cardinal' diuīe mīsericordie decetero ꝓdicere nō ꝓesumpsit.

In eadem dñica Sermo xliij.
De penitētia ꝟa et falsa

Enitētiā agite

Appꝛopinq̄bit eī reg. ce. Mat. iij. Arist. v. phiſ. Dis mor⁹ tēdit ad aliquē terminū ꝑ ꝺbita media. Termin⁹ motuū nr̄oꝝ ē regnū celoꝝ. ad qꝺ p/ueniem⁹ ꝑ verā pñiaz. ꝙ ꝺr in ꝟbis ꝓmissis Pñiam agite ⁊c. Exq̄ est iā tps pnie. in pñ ti ꝼmōe dicēdū est de illis q̄ agūt verā penitētiā: ⁊ q̄ falsam. R Pꝛo q̄ sciēdū q̄ decē genera hoīm agūt pñiam q̄z solū vnum gen⁹ hoīm verā pniam agit. ⁊ alia nouem genera hoīm falsaz ⁊ ifructuosā agūt penitentiā Primi q̄ falsam pniam agūt sunt q̄ ꝓfitent̄ ⁊ tm̄ nō itegre oīa pctā sz aliq̄ sciēter occultāt. Illā ꝓfessiōez de⁹ nō acceptat qz optet hoiem penitentē oīa pctā cōfiteri q̄ cognoscit se ꝓmisisse si vult remissiōz peccatoꝝ ꝓseq̄ a deo. qz deus vnū pctm̄ sine alio nō dimittit. Unde Deut. xxvij. Dei ꝑfecta sunt opa. De⁹ em̄ nō ꝑt dimidiare gētiā suā. ita q̄ ptē dimittat ⁊ ptē refuet Uñ ꝟsus. Larga dei pietas veniā nō dimidiabit. Aut nihil aut totū te lacrimāte dabit. S Circa qꝺ sciēdū q̄ cōfitēs ꝺz duo facere: Pꝛio ꝺz rememorari oīa pcta sua ⁊ oē posse suū facere audiēdo ꝼmones ⁊ ad mēoriam reuocādo q̄b⁹ locis ⁊ q̄bus tpib⁹ ⁊ q̄tiēs ꝑ totū ānū ꝓ deū fecerit. Scꝺo ꝺz deū rogare vt sibi reuelet et coꝛ suū illumīet ad ꝓgscendū pcta sua. ⁊ sic accedere ad ꝓfessionē ⁊ oīa pcta nude ⁊ apte ꝓfiteri. sic q̄ ꝓfesꝛ intelligat. nullū ex hūana ꝟecūdia paliādo vl' obticēdo. et sic hz̄e summā spez de īdulgētia oīm pctoꝝ. qz si q̄s centū peccata mortalia ꝓmisisset ⁊ suā diligētiā faceret. audiēdo ꝼmones ⁊ scrutādo suā ꝓscientiaz ad recogscendū sua pctā. ⁊ nō posset plura pctā q̄z decē recognoscere ⁊ illa itegliter cōfiteret: ⁊ libēter vellet oīa alia cōfiteri si ea cognosceret: tūc de⁹ omia pcta tā ꝓfessa q̄z oblita sibi indulgeret. Sic etiā ecōtrario si q̄s decē pcta mortalia ꝓmisisz ⁊ solū nouē cōfiteret: ⁊ vnū de his sciēter obticeret. nullā veniā ꝓseq̄ret. Uñ Amb. Nō em̄ q̄s q̄z a pcto iustificari poterit nisi pēctm añ cōfessus fuerit. T Unde nota exēplum Erat q̄dā rex q̄ habuit filiā deuotā ⁊ castā q̄ sp habuit vnū numeꝝ pauperꝝ viduaruz ⁊ pupilloꝝ q̄s ꝓpter deū nutrierat. q̄ppo fuit intrare religiōem ⁊ papā ꝓsultū habuit. Qui audiēs q̄ tot bona fierēt ab ea ī mūdo pauperib⁹ dissuasit ingressuz. Que postmodū oculos suos in q̄ndā scriptorē inicit q̄ ei mīstrabat ad mēsam. ⁊ ex tali visione ⁊ cōcupiscētia cecidit in lapsum carnis ⁊ cōcepit puerꝝ. Que territa ꝓpter ꝟ factuz timēs dehonestare totū regnū ⁊ totā pentelā cōsuluit q̄ndā vetulā antiquā: q̄ fecit ei abꝛsū. Et ex hac re filia regis cōtristata est ⁊ pturbata. sic q̄ ampli⁹ nunq̄z vel raro visa ē ridere vel gaudere. Ad quā pr̄ ait. Tu sp es pturbata nec delectaris ī his q̄ sūt mūdi. ecce mihi placz ut ītres aliquā religiōz Que ingressa religiōem ita seriose vixit q̄ raro visa est cū ceteris puellis cōuersari vl letari. sic q̄ ipa fuit exēplū oīb⁹ ꝙginibus. Que tandē infirmata ḡuiter defuncta est. Et infra. xxx. dies apparuit abbatisse dicēs se dānatā esse. Et abbatissa ait. Quō ꝟ est factū cū tu tā religiose vixisti q̄ fuisti spe culū oīm nostrū. Rñdit se qꝺā pctm̄ commisisse in seculo qꝺ ꝓpter ꝟecundiā hūanā nunq̄z cōfessa fuit. q̄uis sp ꝓpter ꝟ voluisset et sp tristis fuisset. Et est illud. Perdidi meā ꝟgitatē ⁊ insup puerꝝ quē cōcepi occidi. Et si ꝟ pctm̄ cōfessa fuissem de⁹ mihi ī/dulsisset. etiā si millesies hoc cōmisisse. Et qz obticui iō eternaliter damnata sū U Scōi sunt q̄ oīa pcta q̄ in memoria habēt cōfitent̄. sz retinēt vnū vl' plura ī volūtate

ite⁊ faciẽdi. Jstis nõ ꝓficit talis cõfessio. q⁊ si nullũ pctm̃ reseruãduz est in actu. sic etiã nec ĩ volũtate. quilibet penitẽs debet habere volũtatẽ ampli⁹ ñ peccãdi si vult ꝓseq̃ remissionẽ peccatoꝝ. Signũ aũt q⁹ ꝗs nõ habeat ampli⁹ volũtatẽ peccãdi est qñ nõ solũ postponit pẽta sz etiã occasiones pctõꝝ. Hoc in illis apparet q̃ veraciter ꝓuertũt ⁊ firmũ ꝓpositũ habẽt se emẽdandi. q⁊ tales ꝑciũt supbũ habitũ. s. cacucia magna. crinilia ⁊ pepla cũ q̃bꝰ peccauerũt. Quia vere penitẽtes debẽt abñcere ⁊ postponere illa quibꝰ ad peccandũ vtebant. Ergo si ꝓfessor q̃rit an ipe ꝓfitẽs talia cõmittere velit. Et si rñdit ꝑe penitens. Nunq̃ ad mortẽ. Tũc debet dicere ꝓfessor. Habes adhuc illa ornamẽta cuz quibꝰ peccasti. ad q̃d valẽt tũc si ampli⁹ ñ vis vti illis ad peccãdũ. Nec talia debes dare filiꝭ vl̃ filiabꝰ tuis ne des eis occasionẽ peccãdi. alias re⁹ eris oĩm pctõꝝ q̃ ip si cõmittũt. Ergo ver⁹ penitẽs debet abñcere nõ solũ actũ sz etiã volũtatẽ ⁊ occasionẽ peccãdi. Unde si ꝗs illicite chorisasset ⁊ actũ luxurie extra matrimoniũ cõmisisset vl̃ inebriat⁹ fuisset. vl̃ etiã suã ꝓpriã vxoꝝ sine causa ⁊ rõne pcussisset. q̃uis illa oĩa ꝓfiteret. tñ si nõ haberet firmũ ꝓpositũ ampli⁹ talia dimittẽdi ꝓfessio sua sibi nil ꝓficerz. Ergo oꝑtet cũ tali ꝓposito ad ꝓfessionẽ accedere q⁹ ampli⁹ nõ velis illicite chorisare. nec supbire. nec ad tabnas ire ⁊ inebriari. nec vxorẽ tuã legitimã nec alios hoĩes ꝟbo vel facto molestare. Tercij sunt q̃ dolẽt ꝺ pẽtis ⁊ ꝓfitent pẽta sua sz ablata nõ restituũt. Illis ꝓfessio nichil ꝓficit. q⁊ ꝝ Aug. Peccatũ nõ dimittit nisi ablatũ restituat. Et in ꝟ ille nõ ꝑt si nõ habet ⁊ nõ ꝑt sufficit volũtas Sciẽdũ aũt q⁹ q̃libet statim restituere ⁊ primo suo satisfacere tenet añq̃ ad cõmunionez accedat si cõmode ꝑt. Sz si diceres. qũo debet fieri restitutõ. Rñdet si furtũ cõmissuz ꝑ te est occultũ restitutio debet fieri ꝑ sacerdotẽ vel ꝑ ꝓfessorẽ sine exꝑssione tui nomis ne teiꝑm infamet. vl̃ alia notificatione q̃ vl̃ directe vl̃ idirecte duceret ĩ tui cognitõez. vl̃ si iã comode nõ ꝑt fieri restitutio. tũc ꝑ eundẽ sacerdotẽ debes petere dilationẽ ab alio. vl̃ si iã manifestũ est tũc ꝑ teiꝑm debes restituere. vl̃ ꝑ teiꝑm dilationẽ petere. ⁊ si nolit tibi dare tũc teneris recedere ab oĩbꝰ bonis vsq̃ ad extremã necessitatẽ vt ei indilata restitutio fiat Sciendũ autẽ q⁹ q̃ debita tenent soluere ꝓ⁹ si termin⁹ solutõis aduenerit ⁊ ꝑñt soluere ⁊ nolũt. tales nõ debẽt absolui a pẽtis nec ad cõmunionẽ accedere nisi oĩa soluant. Itẽ sciẽdũ q⁹ nõ solũ magna ablata sunt restituẽda sz etiã parua. ꝟbi gr̃a. Si ad ꝓatũ ꝓximi tui iuisses ⁊ ei ꝺ volũtatẽ suã vnũ pannũ plenũ graminibꝰ abstulisses vl̃ ei alias i fructibꝰ vl̃ segetibꝰ sciẽter damnũ cũ pecoribꝰ tuis ĩtulisses. vel boꝝ. pira. poma accepisses. tũc teneris ꝑm ꝓsiliũ ꝓfessoris ꝑ hꝫs oĩbꝰ satisfacere. Unde sciẽdũ q⁹ q̃ sic diuersis hoĩbꝰ pua dãna intulit: sz ignorat q̃bꝰ hoĩbꝰ dãnũ ĩtulit. tũc talis debet facere vnã summã de oĩbꝰ illis quis reb⁹ ⁊ tũc cũ ꝓsilio sui sacerdotis vel ꝓfessoris debet illã sũmã dare ad structurã alicui⁹ eccl̃ie. Et signãter ad illã eccl̃esiam ĩ cui⁹ ꝓchia illa dãna fecit. Aut ꝑt illã dare pauꝑibꝰ. cũ ꝓsilio tñ sui sacerdotis Itẽ notãdũ q⁹ vsurari⁹ q̃ vsurã accepit ⁊ lusoreſ q̃ ex auaricia ⁊ ꝑpter lucꝝ luserũt ⁊ mercatores q̃ emẽdo vl̃ vendẽdo ꝓ⁹ios deceperũt. ⁊ mechanici vl̃ laboratores q̃ ĩ laboribꝰ suis sciẽter fraudẽ cõmiserunt. ⁊ fui ⁊ ancille q̃ bona dñoꝝ suoꝝ abstulerũt oẽs illi nõ ꝑñt absolui nisi restituãt. Unde ꝺ in decret⁹. Falsa ꝑnia est cũ aliena ñ restituunt. lũ. di. Beneralis. xũ. q. vi. Si res ⁊c. Unde Aug. ⁊ ponit in decretis. Nõ dimittit⁹ pctm̃ ⁊c. ℣ Itẽ sciẽdũ q⁹ ista restitutio nõ solũ ꝺ rebꝰ iniust⁹ debet fieri sz etiã de fama ⁊ honore hoĩs. Graui⁹ em̃ peccam⁹ auferẽdo ꝓximo famã bonã q̃s si auferam⁹ ei q̃scũq̃ res tpales. q⁊ fama est melioꝝ q̃s res tpales ꝑñt esse. Salomõ ꝓuerb. xxũ. Meli⁹ est nomẽ bonũ q̃s multe diuitie. Ex q̃ patet q⁹ detractores bone fame peioreſ sũt q̃s fures ⁊ raptores rez tpalũ. Amb. Tolerabiliores sũt fures q̃ bona tpalia diripiũt q̃s detractores q̃ bonã famã nr̃ãm dilacerãt. Ergo q̃ false ꝓximũ ĩfamat tenet erga illos ad q̃s dixit reuocare si vult ꝓseq̃ veniã pctõꝝ suoꝝ Ergo detractores illi difficulter satisfaciunt. Unde Hiero. Nõ facil̃ venia ꝑ̃a dixisse ꝺ rectz Sil̃r illi ꝑuiter peccãt q̃ detractores libẽter audiũt. Unde Berñ. Detrahere aut detrahentẽ audire q̃d boꝝ dãnabili⁹ sit nõ

facile dixerim. Uñ iter oĩa pĉta difficili⁹ dimittũt illa duo pĉta. ſ. detractio ⁊ iniuſtaꝝ reꝝ ablatio. Et rõ eſt: qꝛ ibi nõ ſufficit ꝓtritio nᶜ ꝓfeſſio niſi fiat ſame bone ⁊ reꝝ ablataꝝ reſtitutio A Quarti ſũt q̃ cõfitenť pĉta ſua nec tñ offẽſoꝛib⁹ ſuis ĩdulgere volũt. Et taľ cõfeſſio nõ ẽ cõfeſſio. qꝛ neq̃ deꝰ dimittit ſuã offenſã niſi ⁊ nos nr̃is offenſoꝛib⁹ dimittam⁹ Unde aug. Unuſq̃ſq̃ talẽ ĩdulgẽtiã acceptur⁹ ẽ a deo q̃lẽ ipe dederit ꝓio. Sz di. q̃liter optet me ĩdulgere inimicꝫ meis. Rndeť q̃ ſic optet te ĩdulgere vt videlicet nõ velis te ex vidicta vl̃ rãcoꝛe vindicare nec ꝥbonᶜ facto. Jtẽ vt nec vindictã petas a deo ſup ipm euenire ĩ futuꝝ. Jtẽ vt ei oĩa ſĩg cõmunia charitaꝫ exhibeaſ q̃ alĩꝭ hoĩb⁹ ꝑbere ꝓſueueras. ſ. loq̃ndo vl̃ ſalutãdo. ⁊ ſic ꝺ alĩꝭ. Sz ꝫ ħ faciũt q̃ nolũt aliquib⁹ loq̃ nᶜ ad domos eoꝝ ire. nec eos ĩ via ſalutare. nec ſalutãtib⁹ rñdere. q̃ oĩa ſũt ſĩg rãcoꝛis ĩ coꝛde. cui⁹ dicãt oꝛe ſe eis ĩdulſiſſe. Uñ Haymo ſup Math. Nil pdeſt oꝛe dimittere ſi ſeruãt irã in coꝛde. Ergo ꝥe penitẽs nõ ſolũ oꝛe ſz etiã coꝛde debet ĩdulgere. Uñ ⁊ tãta poſſz eſſe iniuria ⁊ ofeſa: ⁊ ex tãto feruoꝛe poſſz q̃s ĩdulgere et ignoſcere eã ĩ ſe delinq̃nti q̃ p ħ cõſeq̃reť remiſſionẽ oĩm pctoꝝ. Uñ. Greg. Qui ĩ ſe peccãti clemẽter ĩdulſerit nullũ pẽti veſtigiũ ĩ ei⁹ aĩa remanebit. Exẽplũ. Erat q̃dã miles q̃ occidit patrẽ alteri⁹ militꝫ ⁊c. q̃re infra ꝼmõe. cxxx. S. Sciẽduz tñ q̃ qñ q̃s alteri iniuriã facit tũc ille teneť offenſã dimittere. ſz iuſticiã p̃t ab eo exigere vt ei ſatiſfaciat ⁊ dãnũ recõpẽſet ꝼm q̃ iuſticia dictauerit. Quĩti ſũt q̃ ⁊ ſi ꝥe peniteãt ⁊ ꝓfiteanť pĉta ſua oĩa. tñ imediate recidiuãt. Talis pñia erit eis inutil̃. Uñ Aug. Jnanis eſt pñia quã ſeq̃ns inq̃nat culpa. Jdẽ. Nil valet a malis veniã poſcere ⁊ mala denuo iterare. B Sciẽdũ q̃ recidiuãs poſtq̃ eſt ꝓſecut⁹ remiſſionẽ oĩm pctoꝝ ⁊ denuo peccat peioꝛ efficiť q̃ antea fuit. Luc. xi. Erũt nouiſſima hoĩs illi⁹ peioꝛa prioꝛib⁹. Jtẽ tales g̃uiter deũ offendũt ꝓpter ingratitudinẽ. Uñ Jſi. ꝺ ſum. bo. Deriſoꝛ ⁊ nõ penitẽs eſt q̃ adhuc agit ꝓpter qꝺ penitet. ꝥbi gr̃a. Ebrioſ⁹ ꝺ ebrietate ſua cõfiteť. ⁊ tñ. ecõuerſo ſtatim poſt paſca inebriať. Siľr blaſphem⁹ ira cund⁹ ſupbꝫ luxurioſus. ⁊ ſic de alĩꝭ. Ex go pñia ꝥa debet eſſe pſeuerãs. ħ eſt vt ſp doleat ſe peccaſſe. ⁊ intm̃ pctm̃ ei diſplicet vt nũq̃ ei libeat reiterare. Hugo ꝺ ſancto vic. Uñ deꝰ p ꝓtritõez abſoluit hoĩez a pĉtis. ligat eũ vinclo ꝓpetue deteſtatõis vt pctm̃ ꝺ cetero ſp deteſteť. Mat. x. Qui pſeuerauerit vſq̃ ĩ finẽ ħ ſalu⁹ erit. L Sexti ſũt q̃ ꝓfitenť tñ ꝓpter mlt̃itudinẽ pctoꝝ vl̃ ꝓpter malã ꝓſuetudinẽ peccãdi diffidũt ſe facere poſſe pñiaz. nec p ꝓſeq̃ns veniã cõſequenť. Aug. Pñia q̃ ex fiducia nõ p cedit inutil̃ ẽ ⁊ ſterił manet ⁊ ſine miſericoꝛdia. Uñ Amb. Nõ p̃t bñ agere penitẽtiã q̃ nõ ſperat indulgẽtiã. Sic cayn egit pñiaz dicẽs. Maioꝛ eſt iniq̃tas mea q̃ vt veniaz merear. Sic etiã iudas egit pñiaz dicẽs. Peu qꝛ tradidi ſanguinẽ iuſtũ. ⁊ ſic deſperãs ſeipm ſuſpẽdit. Uñ leo papa ĩ quodã ſermone. Sceleratioꝛ oĩb⁹ o iuda ⁊ infelicioꝛ extitiſti. quẽ ñ pñia duxit ad dñm ſz deſpatio tradit ad laqueũ. Uñ ver⁹ penitẽs debet cũ fiducia bõa ꝓfiteri ⁊ pñiaz agere. etiã ſi mille milia pĉta moꝛ talia cõmiſiſſet. Uñ Bern. Maioꝛ ẽ dei pietas q̃ q̃uis iniq̃tas. xxvi. q. vi. Hũs q̃ Sic em̃ ſcintilla ĩ medio maꝛ. ita oĩs iniq̃tas hoĩs ad dei miſcoꝛdiaz. imo nulla ẽ cõpatio q̃ ad pĉta hoĩm q̃ ſunt finita. ⁊ q̃ ad miſcoꝛdiam dei q̃ eſt infinita. Uñ Ariſt. viij. phiſi. Finiti ad infinitũ nll̃a eſt ꝓpoꝛtio. Uñ dñs dicit p Ezechielẽ. Jn q̃cũq̃z hoꝛa pctoꝝ ĩgemuerit ⁊c. Jdẽ. Nolo mortes pctoꝝis ⁊c. Septimi ſũt q̃ ꝓfiteneť ex ꝓſua. ⁊ tñ nõ reſignãt officia. phibita q̃ ſine mortali pẽto pficere ñ p̃t. De ħ q̃re ante ſer. xliij. K Octaui ſũt q̃ ꝓfitenť ex ꝓſuetudine ⁊ timoꝛe hũano. nõ ex gr̃a vl̃ charitate. Et taľ ꝓfeſſio ñ eſt deo accepta nec homi ſalutifera. qꝛ nõ ex charitate. pcedit ſz ſolũ ex timoꝛe hũano ⁊ ex ꝑcũdia. vt ſe alĩꝭ xp̃ianis ꝓfoꝛmẽt ⁊ ne ab alĩꝭ hoĩb⁹ deſpiciant. D Et illoꝛ q̃ ſolũ ex timoꝛe ⁊ verecũdia humana ꝓfitenť ſũt duo ſigna p q̃ cognoſcunť. Primũ eſt q̃ taleſ differũt ſuã ꝓfeſſionẽ vſq̃ ad vltimã ſeptimanaz q̃drageſime. ⁊ tũc qꝛ vltra differre nõ p̃nt ꝓfitenť ex q̃dã verecũdia ne videãtur eſſe heretici vel pagani. ⁊ ne poſt moꝛtẽ priuenť eccl̃iaſtica ſepl̃tura. Quia ꝥ ius canonicũ. q̃ nõ ꝓfitenť in q̃drageſima nec cõmunicãt ĩ paſca nõ debẽt ſepeliri ĩ cimiterio vl̃ in alĩq̃ loco ſacrato ſz ĩ cãpo.

Sz si liceret ꝛ nō essz verecūdia tūc tales q̄ sic distulerūt ꝓfessionē suā vsqz ad vltimā ebdomadā cū tñ bñ habuissent tps ꝛ oportunitatē ꝓfitēdi vlteri⁹ differrēt. ꝛ raro vl nunqz ꝓfiterent si hoies nō timerēt ꝛ ꝑ est signū q̄ nō habēt gr̄az ꝛ charitatē. q̄ ꝑm Bre. Bratia dei nō est ociosa. opaꝫ eī magna si est. Uñ Ber. O bone ihu ñ est amor tu⁹ ociosus. q̄ te diligūt ñ torpescūt. nō est amor tu⁹ trāsitor⁹ sz eternus Ex hūs sequit̄ q̄ si tales haberēt gr̄am ꝛ charitatē tēpestiue fuissent moti ad ꝓfessionē ꝛ ad pñiaz agēdā vt digne possent cōmunicare ꝛ sacrm accipe. ꝛ vt opera eoz essent deo accepta. q̄ vnū p̄ nr̄ vl vna dies ieiunij post ꝓfessionē ꝛ tritōez pl⁹ valet ꝗ mille p̄ nr̄ vl totā q̄dragesimā ieiunasse ī vno pcto mortali Scōm signū est q̄ tales tā cito post pasca recidiuāt. ꝛ ī nullo vitā suā emēdāt. q̄ ī mediate post pasca viuūt sic añ viverūt. ꝛ eadē pcta itera/to cōmittūt q̄ antea ꝓfessi fuerūt. Et ꝑ est signū q̄ nō sūt ꝑe penitētes sz ficte. ꝛ q̄ nō ex charitate sz ex ꝓsuetudie pñiaz egerūt nec firmū ꝓpositū emēdādi se habuerūt. Et de ꝑ q̄re exēplū de illo q̄ trigintaduos annos ozauit ꝑ p̄re suo defūcto. vt infra ser. xcij. O. Noni sūt q̄ ꝓfitent ꝛ pñiam suscipiūt. sz eandē pñiaz nō pficiūt Et talis cōfessio nō pficit ad salutē. ꝑ patet ex eo. q̄ est vn⁹ cas⁹ de q̄ttuor casibꝫ ī q̄bꝫ cōfessio est iterāda. ꝑ q̄re ꝑm̄oe. xliij. E De cimi sūt q̄ ꝑe penitēt. ꝛ q̄z pñia ē salubris ꝛ pficua. vt sūt illi q̄ dolēt de oībꝫ peccatis suis. ꝛ cōfitent oīa sua peccata integre ī quibꝫ cognoscūt se ꝺliq̄sse. ꝛ habēt firmū ꝓpositū amplⁱ nunqz velle peccare. ꝛ parati sūt satisfacere ꝑm ꝓsiliū sui cōfessoris ꝛ ꝑm suā possibilitatē. Et q̄ ista habēt illi remissionē pctōz suoz cōsequent. etiaz si tot peccata cōmisissent q̄t sunt gutte in mari. q̄z mīsericordia dei sup oīa opa eī. Et de ista materia q̄re sup̄ ser. xx. A. Itē xliij. F. Itē sermone. xliij. O.

Dñica in passione. Sermo. xlv.

Tulerunt ergo lapides vt iacerēt in eū. Joh. viij. Arist. viij. ethi. Uera amicicia habet reamat ōez. Et q̄z xp̄s ꝑe nos dilexit. ꝑm illud Joh. xv. Maiorē charitatē nemo hz q̄ꝫ vt aīaz ꝛc. Ideo ꝺ iure debem⁹ eū reamare ꝛ spēaliter in ꝑ vt passionē ei⁹ semp ī mēte habeam⁹ ꝛ gr̄as ei referam⁹. Jgit̄ ī ꝑbis p̄missis passio xp̄i nobis ad memoriā reducit̄ vbi ꝺr. Tulerūt lapides ꝛc. Notandū q̄ hec dñica vocatur dñica ī passione. q̄z occasiōe resuscitationis lasari iudei celebrauerūt cōsiliū in sabbato sic heri. ꝛ diffinierūt oēs cōsentientes ī necē dñi firmiter cōspirādo. Jgit̄ ecclesia dño suo xp̄o cōpatiēs incepit sicut heri ī nocte cātare de passiōe xp̄i. ꝛ singul⁹ diebꝫ cōtinuat vsqz ad pasceuen. Uñ in p̄senti ꝑmōe de passiōe dñi tria sūt dicēda. P̄rio q̄re eccl⁹ia cū luctu p̄uenit passionez xp̄i. Scōo q̄t modis iudei q̄sierūt ihesuz īterficere. Tercio ī q̄bꝫ xp̄s passus ē p nob

F Quantū ad p̄imū sciendū q̄ eccl⁹ia hodie īcepit legere ꝛ cātare de passiōe xp̄i volēs in ꝑ ꝑuare modū antiq̄tq̄ lōgo tpe flebāt ī veteri testamēto mortē alicui⁹ reuerēde p̄sone. ꝛ p̄cipue si fuit sanctus hō. Uñ ioseph cuz egiptijs septē diebꝫ fleuit patrē suū Jacob. Ben. vlti. Et filij israel ī cāpestribꝫ moab. xxx. diebꝫ fleuerūt moysen defunctū Deut. xxxiij. Sz eccl⁹ia q̄z nō vult flere xp̄m iā resuscitatū. ideo p̄uenit eū deflere añ diē mortis. vt sic multis diebus flere possit. Et merito. q̄z ipe ē sanct⁹ sctōz Et ꝓpter ꝑ legit̄ etiā ī epl⁹a hodie ꝺ effusiōe sanguis xp̄i ꝛ de redemptōe hūani gener⁹ p ipm facta. Scōo vt q̄ p circulū anni nō cōpatiunt xp̄o saltē modo illo sacratissimo tpe incitent̄ ad cōpatiēdum xp̄o. Tercio vt si aliq̄ adhuc ñ susceperūt crucē p̄nie saltez modo puocati a passiōe xp̄i accipiāt crucē p̄nie. Qui em̄ a peccatis alio tpe nō cauebāt saltē ꝑ tpe debēt cauere. Et q̄ añ nō erubescebat ꝺ suis peccatis. saltē illo tpe debz erubescere. q̄m sol irrationalis creatura cōpatiēdo creatori suo sacco tenebraz se opuit q̄si erubescerēt q̄ p pctō creature sue creator morerēt. Et q̄ p̄r⁹ nō timebat nec dolebat ꝺ pctis suis modo debet dolere ꝛ timere cū passionez creatoris ꝛ saluator⁹ sui audit. ad quā terra tremuit. alioqn terre pōderosior esse videt ꝛ durior saxis q̄ scissa sūt tpe passiōis xp̄i. Uñ Bre. Cū sata ī passiōe xp̄i scissa sūt duriora corda illa vidēt q̄ audita passione dñi nō scinduntur. Itē q̄ p̄r⁹ nō cōfitebat peccata sua mō saltē debet ea cōfiteri cū ad mētē ei reducit̄ passio dñi. ad q̄m

monumēta apta sūt. Alioqn labia ei⁹ te/
naci⁹ ꝯglutinata videnť ꝯ lapides ī mo/
numētis cemēto adinuicē cōpacti. Jtē q̄
pri⁹ nolebāt deo seruire saltē debēt ei ꝯui
re illo sacratissimo tpe. in quo dñs nr̄ ihs
xp̄s ꝯuiuit nob̄ sustinēdo amarā mortē p
salute aiaꝝ nr̄aꝝ. Jsa. xliij. Seruire me
fecisti ī pēcīs tuis. p̄buisti mihi laborē in
iniq̄tatib⁹ tuis. Un̄ etiā Bern̄. Uniuersi
siquidē xp̄iani sacra hac septimana aut p
solito aut p̄ter solitū pietatē colūt. mode/
stiā exhibēt. hūilitatē sectanť. induūt gui
tatē vt xp̄o patiēti q̄dāmodo cōpati vide
anť. Quis em̄ tā irreligiosus vt nō cōpū/
gať. q̄s tā insolēs vt n̄ hūiliet. q̄s tā iracū/
dus vt nō ī dulgeat. q̄s tā delicios⁹ vt nō
abstineat ꝛ ieiunet. q̄s tā flagicios⁹ ꝛ lu/
xurios⁹ vt nō ꝓtineat. q̄s tā malicios⁹
vt nō peniteat hūs dieb⁹. Mirabilis pas
sio tua dñe ihu xp̄e q̄ passiones oīm ppul
sauit. ppiciata ē oīb⁹ iniq̄tatib⁹. ꝛ nlli vn/
q̄ pesti nr̄e inuenik inefficax. q̄s em̄ tā vul
nerat⁹ est ad mortē q̄ nō tua morte saluek
H Quātū ad scōm sciēdū q̄ iudei xp̄o
q̄ttuor mortes inferre volebāt. Primo
volebāt eū occidere cū esset puul⁹ cū gla/
dio. vt herodes q̄ occidit innocētes pue/
ros ī bethleē ꝛ in oīb⁹ ei⁹ finib⁹. Math. ij.
Sic eū occidim⁹ cū istos occidim⁹ q̄ sunt
nouiter ad xp̄m reuersi. Sil'r cū dam⁹ ill'
pueris q̄ vsq̄ adhuc innocētiā ꝯuauerūt
malū exēplū ꝛ occasionē peccādi. Sil'r de
risores bonoꝝ hoīm in bonis opib⁹. q̄ qñ
q̄ bona opa extinguūt ꝛ bonas volunta/
tes ī talib⁹ bonis hoīb⁹ q̄s sic deridēt ꝛ ꝺ
sannāt. Un̄ ps. Qui habitat in celis deri
debit eos. Luc. vi. Eadē mēsura q̄ mensi
fueritis remetiet vob. Hij oēs tā dicti si/
miles sūt herodi. Secūdo cōpatriote
xp̄i de nazareth temptauerūt eū occidere
p̄cipitio Luc. iiij. Duxerūt illū vsq̄ ad su
pciliū mōtis vt p̄cipitarēt eu⁹. Nazareth
interp̄tať flos. ꝛ significat cor hoīs. in q̄
xp̄s delectať habitare tanq̄ in sua ciuita/
te. qr delicie ei⁹ sūt esse cū filijs hoīs. Sic
educūt eū indigne accedētes ad sacramē/
tu⁹ eucharistie de nazareth. i. de flore. s. de
manib⁹ mūdis ipsi⁹ sacerdotis. ꝛ p̄cipitāt
eū ī fetidissimū stabulū cordis sui. q̄ ple/
nū est spurcicijs pēti. Hoc figuratū est in
Hieremia missō in lacū lutosū. Sz audi
q̄d hic dicat celest⁹ hieremias. s. xp̄s. Ecce
ego ī manib⁹ vr̄is sū. facite mihi q̄ iust̄ū
vob⁹ videť. Et indigne cōmunicātib⁹ dic̄
apl's. i. Cor. xi. Quicūq̄ manducauerit
pa. ꝛ bi. cali. dñi. indigne re⁹ erit corpis ꝛ
sanguis dñi. Tercio iudei temptauer̄t
eū occidere lapidib⁹ vt ī hodierno euāge/
lio dicit. Tulerūt lapides. Jsti sunt q̄ cū
malis cogitatōnib⁹ ꝛ puersis volūtatib⁹
eū lapidāt. Sil'r ꝛ isti lapides tollūt ꝓtra
eū. q̄. s. ingrati sūt de ei⁹ bñficijs. ꝛ tales n̄
solū sunt ingti sz etiā insensati. Un̄ etiaz
Aug⁹. de ciui. dei. Quisq̄s dei bñficia nō
videt cec⁹ est. nec laudat ingrat⁹ est. ꝛ q̄/
q̄s in laudādo reluctať insan⁹ est. Quar
to occiderūt eū crucifigēdo ipm. Et tales
sūt q̄ iā xp̄m blasphemāt iurādo p vulne/
ra ꝛ sanguinē ꝛ mortē ipsi⁹. De q̄b⁹ dicit
apl's Heb. vi. Rursū crucifigētes filiū dei
Et de p̄cto blasphemie q̄re infer⁹ ꝓmone
clij. Q. D Quantū ad terciū sciēdū
q̄ xp̄s pati voluit ī oīb⁹ in q̄b⁹ nos pecca
mus. Peccam⁹ em̄ ī trib⁹. s. corde: corpe:
ꝛ ī reb⁹. Jn hūs oīa p̄cta q̄ cōmittim⁹ in/
cludunť. Qr aūt vt Jsaias dicit. Dñs po
suit ī eo iniq̄tates oīm nostrū. Jō ꝛ ī hūs
oīb⁹ pati voluit Primo passus ē in cor
de. qr plenū erat oīm tristicia Un̄ ipe xp̄s
dixit ī mōte oliueti ad discipulos. Triste
est aīa mea vsq̄ ad mortē. Pro q̄ sciēdū q̄
tristicia xp̄i añ passionē ei⁹ p̄incipal'r ex
tristicia xp̄i añ passionē ei⁹ p̄incipal'r ex
trib⁹ causabať. Primo qr oīa q̄ pati vo
luit p redēptōe hūani gener⁹ sibi p̄sentia
fuerūt. Cognouit em̄ suā amarā passionē
ꝛ sua debilia mēbra. ergo q̄n rogabat pa/
trē in mōte oliueti dicēs. P̄r mi si fieri p̄
trāsser a me calicē istum. tūc cepit tristari.
pauere. tedere. ꝛ sanguinē sudare vt gutte
p vestē ipsi⁹ vsq̄ ad terrā decurrerent. q̄d
alias nūq̄s auditū fuit. Et ex ꝺ pfecte co/
gnoscit anxietas ꝛ tristicia cordis xp̄i.
Scōo ex ꝺ q̄ cū mors sua p̄ciosa esset suf
ficiēs redimere infinitos mūdos. ꝛ tū in tā
mult⁹ pctōrib⁹ frustrata esset ꝛ adhuc fu
turo frustrabiť. Hā xp̄s cognouit in illa
hora mortis sue oēs hoies q̄ saluādi et
damnādi essent. Jō q̄rit de dānandis p
Jsa. dicens. Jnuanū laborauī sine causa
fortitudinē meā q̄sūpsi Tercio sup oīa
tristabať sup blasphemiā q̄ deitas patris
sui spreta ꝛ blasphemata est. Un̄ licet ml'
tū doleret ī flagellatōe ꝛ coronatōe ꝛ cru/
cis affixiōe. ꝛ sic de alijs. tamē ille luct⁹ ꝛ

XLV.

dolor intrinsec⁹ quē habuit de ℔ q̄ inho/
norabat deitas excessit oēs alios dolo/
res. Sic exēplo xp̄i in nob esse deberet q̄
in nulla re intm̄ tristaremur sic̄ de iniuria
dei. Secūdo xp̄s passus est i suo sāctis
simo corpe. Sed q̄s ℔ ad plenū enarrare
sufficit quāta t q̄lia p nobis in suo sanctis
simo corpe sustinuit. Fuit em̄ penosū ihu
xp̄o martirū ex ℔ q̄ oēs art⁹ sui vulne/
rati sūt. ita q̄ a plāta pedis vsq; ad vticez
i eo nō fuit sanitas vbi punct⁹ ac⁹ posset
ifigi. ¶ Sz q̄re xp̄s fuit sic vndiq; af
flict⁹ in toto corpe t i oīb⁹ mēbris Rñdet
p̄o ideo. q̄. p oīb⁹ pass⁹ est. t hoīes i oīm
bus sensib⁹ t mēbris peccauerūt. ideo ad
satisfaciēdū i oīb⁹ pass⁹ est artub⁹. Et ℔ es
set cogitandū cuilibet homini i memoria
passiōis xp̄i ne ampli⁹ peccaret i illis mē
bris in quib⁹ xp̄s p eo pass⁹ est. Scdo
ppter vniuersalē mancipatōez. Uñ apl's
Pro oīb⁹ mortu⁹ est xp̄s. vt q̄ viuūt iā nō
sibi viuāt sz ei q̄. p ip̄is mortu⁹ est. Totus
igit̄ mortu⁹ est vt tot⁹ hō esset suus. t sibi
suiret cū toto corpe t oīb⁹ mēbris. Et ad
℔ quilibet etiā teneb̄. Uñ apl's. Empti ei
est ꝑcio magno gl'ificate t portate deū in
corde t corpe vr̄o. Tercio rōne integre di
lectōis quā nob oñdit: cū totū corp⁹ suuz
t oīa mēbra morti exposuit. Uñ ber̄. Si
dñs noster ihs xp̄s habuisset tot mēbra i
corpe suo q̄t sūt stelle i firmamēto. t vnū/
qōq; mēbz̄ vitā habuisset. oīa singillatiz
morti exposuisset anteq; vnā aīaz i fauci
bus dyaboli dimisisset. Tercio passus
est in reb⁹ p pauptatē. Nā fuit paup: pau
perior: paup̄rim⁹. Paup qz vestib⁹ denu/
dat⁹ corā notis suis t oīm pplo nudus i
cruce extēsus est. Paupior qz haustū vnū
habere nō potuit. qñ dixit i cruce. Sitio
vbi nec vinū nec medonē nec ceruisēa no
minauit. sz dixit simp'r sitio. Et ptūc ipe
creator mūdi de oīb⁹ liq̄ib⁹ i extrema ho
ra vite sue vnū haustū habere nō potuit.
℟ Pro q̄ sciēdū q̄ xp̄s triplicē sitim ha
buit. Primo habuit sitiz naturalē ppter
penas q̄s sustinuit. Nec mirz si sitiuit. qz
minuti natural'r sitiūt. Ipe em̄ xp̄s ex oī
b⁹ mēbris t oīb⁹ venis sui sanctissimi cor
poris sanguinē emisit. ppter q̄ corp⁹ su
um sanctissimū iā total'r a sanguīe exicca
tū fuit i cruce. t iō natural'r sitiuit. Se/
cūdo habebat sitim salutis nr̄e. t ℔ ppter
maximā charitatē suā q̄ nos dilexit. Uñ
Amb. Xp̄s ppter inflāmatā dilectōez sui
cordis sitiuit nostrā salutē sp̄ualiter. Uñ
etiā Bern̄. O bone ihu cur de cruce tacel
t de siti clamas. an sitis pl⁹ te cruciat q̄m
crucis suppliciū. Et q̄d tu bone ihu sitis
Et rñdet Bern̄. in p̄sona xp̄i. Sitio pla
ne. sz pl⁹ sitio vestrā salutē fidē p̄niaz t cō
passionē. Tercio sitiuit ideo vt penā su/
stineret i lingua sic̄ in ceteris mēbris suis.
Uñ p̄s. Dederūt i escā meā fel: t i siti mea
potauerūt me aceto. ¶ Tercio xp̄s
pass⁹ est in reb⁹ q̄ paup̄rim⁹ fuit. ℔ patet
quia nō habuit vbi caput suū reclinaret.
Quis vnq̄; tā paup̄rime t exul mortu⁹ ē
sic̄ xp̄s. Nā oēs q̄ moriunt i terra vl' sal
tē habent stramia aut stropodia seu lecti/
sternia. Jhs aūt marie fili⁹ creator: redē/
ptor: t saluator nr̄ hūs oīb⁹ caruit i cruce
Itē si pauper ñ habēt vti lectisternijs su
p quib⁹ leniter quiescere possūt. tñ ad ca/
put eor p̄ñt ligneū vl' lapideū facere cer/
uical aut stropodiū Sic̄ legit̄ ō beato do
minico q̄ pnoctādo i eccl'ijs reclinauit ca
put suū añ altare t sup vnū lapidē. Sil'r
de sctō frācisco. Sz xp̄s ihs nō habuit in
cruce vbi caput suū reclinaret Mat. viij.
Vulpes foueas habēt ⁊c. Sed t ℔ te cō/
pungat sup oīa ad lacrimas fundēdas
amarissimas q̄ si etiā habuisset oīa mol/
lia mūdi strameta nō alleuiassent ei⁹ do/
lorē capitis nec toti⁹ corpis: ex eo q̄ caput
suū dire infixū t cōpunctū t cruentatum
portauit coronā spineā. Et si cuz corona
voluisset t potuisz alicubi molliter recli
nasse pl⁹ ip̄m lesisset t cruētare fecisz. Qñ
q̄ aliquē dolorē capitis sensimus ad me/
moriā debem⁹ reuocare hāc coronatōem
ihu xp̄i. Et etiā qñ suauiter dormim⁹ i le
ctis mollib⁹. tūc duz lectū xp̄i i cruce pē/
dentis extēsis mēbris t venis recordemur
¶ Sic̄ quidā deuot⁹ amator passio/
nis xp̄i solebat nocturnis tp̄ib⁹ singulis
medijs noctib⁹ surgere ad memorandaz
dñicaz passionē. t genub⁹ flexis ptensisq;
manib⁹ i celū ita orare ꝓsueuerat multis
annis. O mi dñe ihu xp̄e tu p me t oībus
pctōrib⁹ iā passus es t null⁹ iā tecū vigi/
lat aut tibi dignat⁹ est cōpati. Hec t sil'ia
orabat t demū i bono fine salubriter mo
riebatur. Sic t nos facere deberem⁹ qñ
dormitū irem⁹. vt mēoriā dñice passiōis

ad lectū quietꝫ nobiscū portarem⁹. Ultimo nota exēplū Legit q̄ q̄dā erat assuet⁹ q̄ q̄tiēs lectū intrabat 7 q̄tiēs de eo surgebat depcabat vt ille q̄ est rex iudeoꝝ. i. pfitētiū daret ei ō h̄ seculo migrare cū ꝥa pfessiōe suoꝝ pctoꝝ. 7 dicebat illū titulū. Jhu nazarene rex iudeoꝝ miserere mei. imprimēdo crucē cū pollice sup caput suū 7 sup faciez 7 sup pect⁹. Et q̄tiēs illa ꝥba dicebat sp oclusit i fine. In noīe patrꝫ 7 filij 7 spūssancti amē. Cū aūt deo pmittēte subitanea morte puent⁹ esset: 7 demones vellent eū rapere. vir lucid⁹ eos ab eo fugauit. Et cū duceret eū p medias tenebras subito disparuit. 7 vbi signū crucꝫ ipse me pfuerat inde nimi⁹ splēdor egredie/bat q̄ eū i medijs tenebris illumīauit Dū aūt demones ascēderēt de abysso eū rapere volētes: splēdor crucꝫ ita eos terrebat q̄ nō audebāt ei man⁹ iponere. Tūc pdict⁹ vir lucid⁹ 7 splēdid⁹ subito a lōge appa/ruit: 7 accedēs dixit ei q̄ summ⁹ iudex licet esset odemnād⁹ fm pctoꝝ suoꝝ exigētiā tñ ppter deuotōez quā habuerat circa ei⁹ passionē 7 noīs ei⁹ triūphalis tituli inuocatōez 7 crucꝫ impssiōez ei parcebat. volens vt rediret ad pristinā vitā 7 cōfiteret pcta sua. 7 si vellet vitā in meli⁹ emēdarz. Ō 7 factū est. Et laudabiliter postea vixit 7 in dño quieuit.

De eadē dñica in passione.

Qui ex deo est

ꝥba dei audit 7c. Istū fmonē q̄re añ fmone. xxxv. U.

In dñica palmarꝫ Sermo. xlvi.

De indigne cōmunicantibꝫ.

Benedictus qui

venit i nomīe dñi. Math. xxi. Marci. xi. Luc. xix. Joh. xij. Hodie sctā mr̄ eccl'ia duas pcessiōes rcolit. Pria fuit q̄n iudei se xp̄o a mōte oliueti vsq̄ in iherusalē cū ramis oliuarꝫ 7 palmarꝫ 7 magnis canticis associauerunt. de q̄ agit in euāgelio hodierno. Scda pcessio fuit q̄ a iherl'm vsq̄ ad locū caluarie ignominiose fuit duct⁹. de q̄ h̄ in passiōe. q̄ hodie legit soleniter i eccl'ia. Un̄ i psenti sermone tria sūt dicēda. Prio quo differunt ille due pcessiones. Scdo ō ista sctissima septimana i q̄ singul' diebꝫ xp̄s opa nr̄e salutꝫ exercuit. Tercio de idigne cōicantibꝫ

¶ Quantū ad primū sciēdū q̄ ille due pcessiōes differūt. Prio q̄ sic hodie cū honore iudei xp̄o obuiauerūt 7 eū i iherl'm introduxerūt. Sic ecōuerso q̄nta feria post cenā mīstri principū 7 sacerdotū obuiauerūt sibi cū gladijs 7 fustibꝫ vt apphēderēt eū. Itē sic hodie cū honore a discipul' suis sup asellū est posit⁹. ita i sexta feria a iudeis ignominiose est eleuat⁹ i crucē. Itē sic hodie vestīmēta sua strauerūt i via. ita sexta feria spoliauerūt eū vestibꝫ p̄prijs. Itē sic hodie cū palmarꝫ ramis eū honorauerunt. ita sexta feria cū ꝥgis eū flagellauerūt 7 cū spinis coronauerūt. Itē sic hodie regē 7 saluatorē eū appellauerūt dicētes. Osanna filio dauid. sic ecōtra sexta feria eū regē 7 saluatorē negauerūt dicētes. Nō habem⁹ regē nisi cesarē. Itē alios saluos fecit seipz sal. fa. nō pt. Itē hodie bñdictū eū noīauerūt dicētes. Bñdict⁹ q̄ vēit i noīe dñi. sicꝫ sexta feria noīauerūt eū malefactorē 7 seductorē 7 dignū morte clamātes Crucifige crucifige eū. Itē si ñ esset h̄ malefactor 7c. O Quātū ad scōm scien/dū q̄ i illa sctissima septimana singul' die⁹ xp̄s opa nr̄e salutꝫ exercuit. Un̄ ppter exercitia 7 officia q̄ fecit singul' diebꝫ vnū spēale nomē est sibi sortit⁹. Hā beri. i. i sabbato palmarū fuit hospes amicabil'. Un̄ hesterna die venit bethaniā ad marthā suā hospitā 7 dilectā suā mariā magdalenā q̄ fecerūt ei cenā. in q̄ lazar⁹ resuscitat⁹ cū xp̄o comedebat i signū ꝙ resuscitaturꝰ vt h̄ Joh. xij. Tūc mlti iudei q̄ de diuersis mūdi ptibꝫ ihrl'm venerāt ad festū pasce vt se sanctificarēt iuxta dñi pceptū. hū cū audissent q̄ ihs h̄ miraculū famosū in resuscitatōe lazari fecerat. vt h̄ Joh. xij. tūc venerūt in bethaniā eo q̄ xp̄s esset ibi vt eum viderēt 7 etiā lazarꝫ quē suscitauerat a morte. sic legit i crastino euāge. Itē xp̄s hodie noīat rex būilis 7 māsuet⁹. sic i pcessiōe hodierna audistis cantare. 7 insup eū sup asinā hodie sic regē vidistis eqtare. Itē cras. s. in scda feria post palmarꝫ xp̄s noīat iudex mīficoꝝ. q̄ feria secūda diluculo itez venit de bethania i. iherusalē. et intrauit templū Tūc scribe 7 pharisei adduxerūt adulterā volētes ihm capere in sermone vt accusarēt eū dicentes. Mgr̄ hec mlier deph̄ēsa est in adulterio. in lege aūt

moyses mãdauit nob hmõi lapidare. tu q̃d dicꝭ. Tũc dixit eis. Qui sine pẽto est vꝝ prim⁹ i illã lapidẽ mittat. Hoc autẽ audiẽtes vn⁹ post vnũ exibãt de tẽplo ici piẽtes a senioꝛib⁹. ꝛ remãsit ihs sol⁹ ꝛ mulier i medio stãs. Et sic ihs dissipauit insidias phariseoꝝ ꝛ scribaꝝ. ꝛ mlierẽ peccatricẽ nõ solũ ꝺ manib⁹ eoꝝ libauit. vexꝝ eẽ a pẽto absoluit dicẽs. Vade ꝛ amplꝰ noli peccare. Itẽ tercia feria xps noiaꝫ ppha sapiẽs. qꝛ tũc destructionẽ ihrlm ꝑdixit qñ discipuli oñderũt ei edificiũ tẽpli dicẽtes. Ecce mgr q̃les lapides ꝛ q̃les structure. rñdit. Nõ relinq̃t lapis sup lapidẽ q̃ nõ destruaꝫ Itẽ ꝑdixit die iudicij di. Cũ venerit filꝰ hois statu et oues a dextris: hedos aũt a sinistrꝭ. Itẽ ꝑdixit mortẽ suã dicẽs. Adhuc modicuz xps vobiscũ sũ. Itẽ q̃rta feria mãsit xps i bethania. nec illo die iuit i ihrlm. ꝛ tũc iuꝺas iuit ad pꝛincipes sacerdotũ ꝛ ad seniores ppli di. Quid vultis mihi dare ꝛ ego vob eũ tradã. Et sic illo die xps vẽdit⁹ fuit p. xxx. denarijs. Vñ eadẽ die legit in pphetia misse. Ecce merces eiꝰ cũ eo. Itez ꝙnta feria xps noiaꝫ panis viuus. qꝛ postea agni xps sacrm eucharistie istituit. vñ ipe dixit vt hr̃ Joh. vi. Ego sũ panis viuus q̃ ꝺ ce. des. Itẽ sexta feria noiaꝫ agnꝰ occisꝰ i cruce imolatꝰ. vñ ꝺr Isa. liij. Sicouis ad occisionẽ ducet: ꝛ q̃si agnꝰ coram tõdẽte se obmutescet: ꝛ nõ apiet os suũ. Itẽ sabbato xps noiaꝫ granũ frumẽti i terra mortuũ. i. sepultũ. Vñ Joh. xij. Si gnũ frumẽti cadẽs i terrã mortuũ fuerit fructũ mltũ affert. Itẽ i die pasce xps noiaꝫ leo. Vñ apoc. v. Ecce vicit leo ꝺ tribu iuda. Hã xps illo die mortẽ vicit. ꝺyabolũ superauit. ꝛ claustra iferni destruxit. ꝛ sanctos pres ide libauit. ꝑ Quãtũ ad terciũ scidendũ. qꝛ sic q̃libet hõ illo sacratissimo tpe pasce ꝺz cõicare. tũc iã dicẽdũ ẽ de piculis idigne cõicantiũ. Quoꝝ primũ ẽ qꝛ tales idigne cõicãtes homicide sũt xpi. Vñ. i. Coꝝ. vi. Quicũq; mãducauerit pa. ꝛ bi. ca. dñi idi. reꝰ erit cor. ꝛ san. do. Vñ amb. Qui idigne xpm sumit idẽ ẽ ac si xpm interficeret. vñ dic Buil. lugd. Si q̃s scirz q̃ fidẽ hꝛet se semel xpm crucifixisse ipe vellet nudis pediꝫ toto tpe vite sue pñiaz agere. q̃d ꝙ deberẽt illi facere q̃ tã mltoties indigne cõicauerũt ꝛ pctm sile illi pẽto tor-

ens cõmisert. Vñ Greg. Magꝰ peccat q̃ spnit regntez i celo q̃z q̃ crucifixit degẽtẽ i terra Scõo tles qũq; puniũt i corpe. qꝛ iterꝺũ ifirmãt pꝰ idignã cõionẽ Vñ apls Jõ int vos mlti ifirmi ꝛ ibecilles. Et i signũ huiꝰ post pasca tles idigne cõicãtes cũ ifirmitatib⁹ a deo plagãt. imo qꝺ maiꝰ ẽ qñq; pꝰ idignã cõicatõez morte sbitanea moriũt. Vñ legit q ꝙdã sacerdos phibuit q̃ndã pẽtorẽ a cõione. q ꝙfusiõe hũana ducꝰ accessit ad cõionẽ cũ ceteꝭ bomib⁹. Et q̃z cito corpꝰ xpi ad inq̃natũ os suũ accepit. tã cito ifelicẽ aiaz suã tradidit ꝛ expirauit morte subitanea coraz oñũ pplo.

Tercio peiores sũt tles iudeis ꝓpio in h q iudei ignorant xpm crucifixerũt Vñ apls. Si cognouissẽt nũq; dñm glie crucifixissent. Sz isti xpiani idigne cõicãtes pec cãt sciẽter. qꝛ ibi credũt esse creatorẽ suuz .s. ihm xpm marie filiũ Et q̃to guiꝰ ẽ pec care sciẽter q̃z ignanter: tãto peiores sũt indigne cõicãtes ipis iudeis. Et i signũ illiꝰ xps ñ pt orare. p talib⁹ pꝛez sic orauit. p iudeis di. Pr̃ ignsce illis qꝛ nesciũt q̃d faciũt Scõo qꝛ ꝙtuelia crucifixiõis xpo tm sel a iudeis ẽ illata. sz ab idigne cõicãtib⁹ toties q̃ties idigne ad sacrm accesserit. Vñ apls. Rursũ crucifigẽtes filiũ dei Quarto qꝛ tles iudiciũ sibi mãducãt ꝛ bibunt. Vñ apls. Qui mãducat ꝛ bi. idig. iu. sibi mã. ꝛ bi. Et sic ꝙsequnter icidũt i illã sniaz quã dñs dicturꝰ ẽ i extrẽo iudicio ad illos q̃ a sinistrꝭ eiꝰ erũt. Jte male. in ig. eternũ

Quinto tales idigne cõicãtes silꝭ sũt iude. ꝛ eis ꝙtiget sic iude. de q̃ legit q satha nas i eũ itroiuit ꝛ xpm tradidit ꝛ ꝺspauit ꝛ postmodũ seipm suspẽdit. Sic indigne cõicãs icidit in maiorẽ ptatez ꝺyaboli q̃z antea fuit. Sexto iudas xpz tradidit ꝛ iudeis vẽdidit. sz idigne cõicãs peiꝰ facꝭ. Vñ Remigi⁹. Ue tradẽtib⁹ xpm ad crucifigẽdũ. sz ve cũ maligꝰ ꝙscia sb sacro sumẽtib⁹ illũ. Et iõ si ñ tradãt iudeis ad crucifigẽdũ: tradũt tñ ipm mẽbris iimici ad sumẽdũ Vñ ec aug. Magꝰ peccãt q̃ tradũt xpz pctoꝛib⁹ q̃z q tradidit eũ iudeis crucifixoribus. Ergo xps ꝑt dicere fm Bre. ꝺ q̃libet sumẽte corpꝰ suũ idigne sic dixit de iuda. Uerũtñ ecce manꝰ tradẽtꝭ me mecũ ẽ i mẽsa. Sic iudas tradidit xpm psecutoribus. sic sumẽs corpꝰ suũ idigne tradit illũ inq̃z tñ i se ẽ demõib⁹ dũ ponit eũ in locuz q̃ est

monū. Septo qz ē mag ingtitudo q ibi cōmittit. Hā i sacro illo moꝛs xpi figurat quā p hoibꝫ sustinuit. Unde apls. Quotiēs cūqꝫ māducabitꝭ pa. hūc ca. bi. moꝛ. dñi annū. donec ve. Unde ec xps qñ ꝫ sacm instituit dixit. Hoc facite i meā cōmemoratione. Ualde em mag ingtitudo ē ei ꝓtumeliā iferre: ei⁹ vulnera renouare: quē recoꝛdat moꝛtuū p suo amoꝛe ꝛ salute. Unde dñs pt dicere idigne cōicāti illō ps. Sup dolorē vulneꝝ meoꝝ addiderūt. Itē mag ingtitudo ē: qz ibi vēit diuina maiestas visitare hoiez i sacro altarꝭ. ꝛ ꝫ cū plenitudine carismatū ꝛ grāꝝ. Unde illō sacm vocat eucharistia. i. bōa gra. Et miser hō ñ timz ei ꝓtumeliā iferre quē p posse tenet honorare. Satꝭ admirari possum⁹ i ꝫ diuinā bonitatē ꝛ hūanā puersitatē. Unde bñ pt dici ō dño nro ibu xpo illō Ecci. xxix. Pascet .s. cū ppo coꝛpe. ꝛ potabit. s. cū sāguie suo pcioso ingratos. ꝛ adhuc amara audiet.

Septio qz tales idigne cōicātes ifelicioꝛes videt ē ceteꝭ pctoꝛibꝫ. ipm em sūmū bonū ē eis noxiū. ꝛ ex ipa medicia ifirmāt ꝛ ex ipa vita moꝛiūt. qz sic ex illo sacro digne cōicantes acqrūt sibi vitā eternā. Unde illō Joh. vi. Qui māducat hūc pa. vi. ineternū. Sic ex eodē sacro idigne cōicātes icurrūt eternā dānatōez. Unde Chrisost. sup Joh. Sic coꝛpal cibꝫ cū ventre inuenerit aduerꝭ hūoꝛibꝫ occupatū āpli⁹ ledit. magis nocet ꝛ nullū pstat auxiliū. ita spūalis cibꝫ si aliquē repit maligtate pollutū magis eū pdit. ñ sua natā ꝫ accipientꝭ vicio.

Unde sciēdū q qlibz cū deuotōe ꝛ reuerētia ꝛ timoꝛe ad ꝫ sacm dz accedere. Et ad ꝫ incitāt nos diuersa exēpla sacre scripture. Hābe. Joh. bap. i vtero mris sctificat⁹. a puericia i heremo ꝓuersat⁹ inuitat⁹ a dño vt eū baptisaꝛ timuit tāgere ꝓtice dñi. Unde cāt ecclia Baptista ꝓtremuit ꝛ ñ audz tāgere sctm dei ꝓtice ꝫ clamat cum tremoꝛe. sctifica me saluatoꝛ. Quāto magꝭ nos timere dēm⁹ cū totū coꝛp⁹ sumim⁹ ex q Johā. intm timuit ꝓtice dñi tāgere: q tāte sctitatꝭ fuit q xps ō co i euāg. testimoniū phibz dicēs. Int natos mu. nō sur. ma. iohā. bap. Itē beat⁹ marc⁹ abscidit sibi pollice vt iept⁹ essz sacerdotio. tm em verebat coꝛpis dñi ꝓfanatōez. Itē q/dā senioꝛ int heremitas cū ab ill eligeret i sacerdotē. ꝛ ab epo essz ordinat⁹ ait. Licz ego sacerdos sim ordiat⁹. tñ i vita mea nū ꝫ ꝓficiā. reputās se idignū ꝓficere coꝛp⁹ xpi. Unde Math. viij. legit q cēturio dixit xpo dicēti ei. Ego veniā ꝛ curabo puerū tuū. Dñe ñ sū dig. vt tres sub te. m. Sic qlibz cū fa hūilitate ꝛ fuerētia ad ꝫ sacz dz accedere: cogitādo sic. O de⁹ ad illō ve nerabile sacm ñ sufficerēt mille āni ad pparatōez ꝓdignā. ꝫto magꝭ ego miser idignꝰ sū: qz qtidie pecco. ꝛ heu imppat⁹ accedo. ꝫuis em ñ sim dign⁹ tñ bñ sū ncārim⁹ hac salubꝛi medicia Unde amb. Qui vuln⁹ hz qrit medicinā. vuln⁹ est qz sub pcto sum⁹. medicina ē celeste ꝛ venerabile sacm.

R Ultio nota exēplū ō digne ꝛ idigne cōicātibꝫ. Legit i li. ō donis. q qdā sctus epꝰ i festo pasce dñm rogauit vt sibi reuelarz merita tūc cōicantiū. ꝛ dñs oñdit ei. ꝛ vidit aliqs qsi picē nigros. aliqs qsi ferrū ignitos. aliqs ꝓ sanguinolētos. ceteros ꝓ vt solē fulgidos. Et dixit ei angel⁹ dñi. Nigri sunt luxurioꝛi et superbi. ignituari. sanguinolēti iracūdi ꝛ blasphemi. q oēs sūt idigni ꝛ idigne accesserūt. ꝫuis em sint ꝓtriti ꝛ ꝓfessi tñ nō bñt firmū ppositū i futuꝝ abstinēdi. Ceteri ꝓ q sūt lucidi sūt isti q digne accesserūt cū firmo ppposito abstinēdi ꝛ emēdandi vitā suā.

In bona qnta feria. Sermo. clvij.

Robet aūt seip

p sū hō. ꝛ sic ō pāe illo edat ꝛ ō calice bibat. i. Loꝝ. xi. Xrist. ij. de aīa. Sile a sil nutrit. sic patz i cibo digesto a q coꝛp⁹ nutrit. Cū aūt cibꝭ iste. s. coꝛp⁹ xpi sit mūdissim⁹ cibꝭ exigit q aīa q nutriri dz ab isto cibo sit mūda alioqn ñ nutriret sz poti⁹ coꝛrūpet. Ergo i ꝓbis ꝓmisis admonet qlibz nrm vt seipm pbet ꝛc. Erq ē tps cōicādi tūc in psenti ꝛmoētia sūt dicēda. Prio ponēde sūt alique qstiōes ō accessu ad sacm eucharistie. scdo qꝫ bonū sit cōicare digne. tercō quo ꝛ p q dz hō seipm pbare. Quātū ad pmū tūc q/rit vtꝝ oīs hō teneat illo sacratissimo tpe cōicare. Rndetur q sic. nā ecclia statuit qꝫ ad ānos discretōis puenerit ofiteri oia pcta sua ꝛ cōicare saltē tpe pasce. ꝛ q ñ cōicat i pasca viuēs ab igressu ecclie phibet. ac. ꝛ moꝛtu⁹ careat ecclīastica sepultūa. vt patz extra ō pe. ꝛ re. c. Dis vtriusqꝫ. Lirca qō itexꝝ qrit. vtꝝ puerꝭ ꝛ i q etate sit dū sacm eucharistie. Rndet ſm b. Tho.

l.iiij.di.ix. Pueri carētibꝫ vsu rōis q̄ ñ pñt discernere int̄ cibū spūalē ⁊ corpalē nō dz corpꝰ xpi dari. qz ad ipm exigit actual' devotio qm tles pueri hr̄e ñ pñt. Sz pueri icipientibꝫ hr̄e discretōez etiā añ pfectā etatē. puta cū sūt. x. vl'. xi. ānoꝝ pt dari. si i eis discretōis sig̃ ⁊ devotōis appareāt. hec ille. Et rō huius ē. qz ad pcipiendū sacr̄m eucharistie req̄rit devotio actual'. Et tales pueri q̄ndq̄ maiorē discretōez devotōez ⁊ affectū hñt ad sacr̄m q̄m alii q̄ est q̄ndq̄. xx. ānoꝝ. ⁊ Ūñ exēplū legit̄ i dyal'. cesarij q̄ cū quidā puer ifirmaret̄ vsq̄ ad mortē spūsctō afflatus corpꝰ xpi sibi dari petijt. Cuiꝰq̄ pentes eū cōpescerēt ille fortit̄ clamauit. Date mihi corpꝰ dñi: date mihi. ℞ tercio repetēs. Delatū est igit̄ ℞ ꝓbū ad sacerdotē. q̄ dū dicerz ñ esse secuꝝ tali puero q̄ ñ intelligit q̄d sacr̄m sit dare corpꝰ dñi. Et cū puer nollz q̄escere sz sp ⁊ instant̄ peteret corpꝰ dñi. tunc sacerdos detulit sibi hostiā ñ bñdictā. Quā cū ei porrigere vellet ⁊ dicerz ei. Ecce ℞ ē corpꝰ dñi. Ut dñs ex ore infantiū pficerz laudē ⁊ destruerz pfidiā mlt̄oꝝ q̄ d eodē sacr̄o male sentiūt inspirauit puero vt rñderz Quare vultꝫ me decipe. nō ē corpꝰ dñi qd̄ mihi offertꝫ. Ad diuinū ī spiratū arbitrās ei sacrā cōionez attulit. quā puer devote suscepit. ⁊ sic vitā suā i bono finiuit Ergo pentes dñt puteros iformare q̄uo cōfiteri debēt d. x. pce ⁊ q̄uo debēt hr̄e firmū ppositū āpli? absticatōe Itē q̄rit vtꝝ corpꝰ xpi debeat dari mētibꝫ Rñdet ꝑm be. Tho. i. iiij. di. ix. q. tes. qz debilē habēt mentē. tñ sūt aliq̄ mō dociles eoꝝ q̄ ad fidē ⁊ devotōez sacr̄i pti dā ꝙ sūt oīno carētes iudicio rōis. ⁊ ūsti si fuerit tles a natiuitate ñ dz eis dari. qz ñ pñt ad devotōez iduci q̄ req̄rit ad sacr̄m Si ꝙ icider̄t i amētiā p? fidē ⁊ devotō nē sacr̄i. tūc dz eis dari. nisi timeat̄ piculū d vomitu: vl' d exputiōe vl' de aliq̄ hmōi. U Itē q̄rit vtꝝ corpꝰ xpi tm̄ a ieunis pcipi debeat. Rñdet q̄ sic. qz p? sūptōem aq̄ vl' alteri? pot? aut cibi vl' etiā medicie ⁊ tractuq̄ pua q̄titate ñ lz ℞ sacr̄m recipe Et iō si post mediā noctē aliq̄s sumpserit aliq̄d p modū cibi aut pot?: ñ dz ea die ℞ sacr̄m sumere. Et Joh. d sctō geminiano dic̄ q̄ ad ℞ sacr̄m debēt hoies accedere sobrij. Prio q̄dē vt aug. dicit i honorē hui? sacr̄i. vt. s. null? cib? ali? ītret i os añ istuz Sic̄ etiā i vtero ꝙgis marie null? ali? fuit pcōcept?. nec i sepulcro xpi aliq̄s fuit ante posit?. Scdo ppt̄ figuratōez. vt. s. dek intelligi q̄ xps q̄ ē res hui? sacr̄i ⁊ charitas ei? debeat añ oīa ꝑmo fūdari i cordibꝫ nr̄is Ūñ Mat. vi. Primū q̄rite reg. dei ⁊ iusticiā ei?. Tercio ppt̄ piculū vomit? q̄ q̄ndq̄ puenit ex inordiato cibo ⁊ potu. Et etiā qz ieiun? magꝫ est dispositꝰ ad devotōez. Sz ab hac regl'a excludunt̄ ifirmi q̄ stati cōicādi sūt. etiā post cibū si de eoꝝ piculo dubitat̄. ne sine cōione ꝺcedāt. qz nc̄itas ñ hz legē. vt hr̄ d ꝓse. di. ij. ꝑbiter ✠ Itē q̄rit vtꝝ p? factā cōionē liceat statiz comedere. Rñdeo ꝑm tho. d aq̄no q ñ ī mediate licz comedere sz aliq̄ mora dz esse int̄ sūptionē ei? ⁊ reliq̄s cibos. Ūñ ec̄ dr ī ocr. Null? stati p? cōionē sumat cibū materialē. d ꝓse. di. ij. Tribꝫ ḡdibꝫ. Et i signū h? tūc i missa oro grāz actōis dr p? cōionez Sic ⁊ illi q̄ cōicāt suas ꝑuatas orōes dicere debēt. ⁊ reḡtiari deo d sua maria charitate. ⁊ mēorari devote passiōez xpi. qz ℞ sacr̄m ūstitutū ē ad memoriā passiōis xpi. Ūñ ipe xps ad discipl'os suos dixit q̄n ℞ sacr̄m ūstituit Hoc facite i meā cōme. Ūñ etiā apl's in epl'a hodierna. Quotiēscūq̄ māducabit̄ panē hūc ⁊ calicē bibet̄ mortē dñi annūciabit̄ donec veniat. Itē aliqui in die cene nō ieiunāt ppter cōionem cū tñ bñ possent ieiunare. ⁊ i ℞ peccāt. qz singul' diebꝫ p totā q̄dragesimā tenet̄ q̄libet ieiunare q̄ ꝑt ꝑter dies dñicales. Itez aliq̄ i die cene cū cōicant vtūt lacticiniꝫs. cū tñ p totā. xl. alias ab hīs abstinuer̄t. ⁊ i ℞ guit deū offēdūt. qz tenet̄ illo die abstinere sic̄ i ceteꝛ diebꝫ. Itē sciēdū q̄ p? cōionē imediate ñ dz q̄s expuere: sz p? comestionē alioꝝ ciboꝝ ꝑt expuere Sz si necessitas cogit tē ad locū honestū seoꝛsū dz expuere Itē sciēdū q̄ aliq̄ simplices ꝑputāt ℞ esse pctm̄ si q̄s i illo die q̄ cōicauit cruētauerit. vl' nudis pedibꝫ trā tetigerit. Itē sciēdū q̄ pueri ifōmādi sūt q̄ credere ꝺbeant q̄ xps q̄ ē d ꝙgie nat? ⁊ p nob passus i ℞ sacro ꝓtineat̄. ⁊ q̄ ñ ē ibi pāis sz solūmō spēs pāis. qz i ꝓsecratōe tūc pāis trāssbat̄ i vez corpꝰ xpi. ⁊ i q̄libz pte hostie est verꝰ xps. etiā i mīma q̄diu manet spēs panis

Jtē sciēdū q laicꝰ solū sub vna specie dat sacrm eucharistie. s. sb specie panis. Et hꝰ pīo ppter piculū. qz dānū possz ide oriri qz possz effūdi ꝺ calice. qz sb mīma gutta ē totꝰ xpꝰ. Et si tūc aliqd effūderet ꝺ calice sup terrā tota terra possz pīreqñ deꝰ vellet exercere suā iusticiā. Scōo ad oñendū q sacerdotes spēaliꝝ debēt esse mūdiores alijs hoibꝫ. q ipi i missa sumūt hꝰ sacrm sub vtraqz specie. Tercio ne simplices crederēt sub specie vini eē solū sāguinē. ⁊ sub specie panis eē solū corpꝰ xpi. Nā qlibet xpianꝰ credere ꝺz q totꝰ ihs xpꝰ fm corpꝰ ⁊ aiaz ⁊ deitatē ē sub vtraqz specie ꝓsecrata. ⁊ q ipi laici sumūt totū ihm xpm fz corpꝰ ⁊ aiaz ⁊ deitatē sb specie panis. Unde bea. Tho. sup. iiij. dist. x. Licz ex vtute sacramēti sub specie pānis sit tm corpꝰ. ⁊ sub specie vini tm sanguis. tn ppter naturalē ꝓcomitātiā sb vtraqz specie est totꝰ xpꝰ. s. fm corpꝰ ⁊ aiaz ⁊ duitatē. qz hec tria sepata nō sūt. Jtē qrit qre xpm sumimꝰ velatū i hꝰ sacro. Rndet pīo ppter fidei meritū. nā p hꝰ meremur q sb specie pānis credimꝰ totū xpm ꝓtineri. qz hꝰ p rōnez nō possumꝰ cōphēdere. Unde ꝺz i decre. Fides cōphēdit q sūt sup rōnez. xxiij. q. i. nō turbat Unde ec gre. i ome. Fides ē eaz rez q̄ apparere nō pnt. q eīm appent fidē nō hnt fz agnitionē. Nec fides hz meritū vbi hūana rō pbz experimentū. Scōo ppter crudelitatē qz si viuū hoiez ⁊ carnē crudā sumere ꝺberemꝰ nata hois abhorrerz. Tercio ppter ībecillitatē. qz si dēremꝰ xpm videre i sua claritate sensꝰ visꝰ sustinere nō possz. qz millesies ⁊ millesies ē sole clarior B Ultimo qrit qñdiu manet xpꝰ sub specie pānis Rndet qñdiu spēs pānis nō digeste sūt tādiu manet i stomacho sub dictꝫ spēb. ⁊ i qlibz pte visibili. Et si ipe q cōicauit ē bonꝰ et bñ disposit tūc pꝰ digestionē manet effectꝰ. i. gra sacri. si aūt malꝰ tūc pꝰ digestionē fcedit xpꝰ ab eo. Nā i os iude xpꝰ i sacramēto itrauit. ⁊ si mōm cor habuisszꝫ. tē xpꝰ cū gra sua cū eo māsisszꝫ. sz qz īmūdz ⁊ pollutū cor habuit. iō xpꝰ cū gra sua ab eo fcessit. Sile ē si i ignē vl i aliquā imūdiciā caderz tūc adhuc maneret sacrm qñdiu spēs manerz. qz i os ipiꝰ pētoris pollutū itrat. ⁊ tn nullū fructū ꝓseqꝫ fz incurrit maxim piculū. Unde canit i seqntia de corpe xpi. Sumūt bōi sumūt mali sorte tn ieqli. Unde ꝺ sacro dic Damas. Dū spēs sentit sacrm ē. dū aūt ꝺsinit sentiri sacrm nō ē L Quātū ad scōz pncipale. s. qz bonū sit se digne ppare ad pcipiendū sacrm eucharistie possumꝰ elicere ex hijs ptic' q ibi sumūt i hꝰ sacro. Pīo q sciēdū q quicz sumūt i hꝰ sacro. Primū ē ipm corpꝰ qđ sūpsit ꝺ vgine. qđ spūssan. ꝺ purissimo sanguine marie formauit. Scōz ē sāguis ipiꝰ quē fudit i cruce. Terciū ē ipa aia xpi qm pī misit i corde suo i vtez vginis. Quartū ē vita cū corpe. Quintū ē ipa ineffabilis deitas. Jn pīo cū digne accipis corpꝰ xpi efficier pticeps oīm bonoz q̄ xps opatꝰ ē i vita sua ieiunādo: pdicādo: discurrēdo: orādo: vigilādo: ⁊ sic ꝺ alijs. Jnsup totꝰ meriti passiōis. Nā san. Tho. ꝺ aqno dic q i qlibz missa iuenit oīs fructꝰ ⁊ vtilitas quē vl quā xps i die pasceuef opatꝰ ē i cruce ⁊ cū morte sua. Et eādē grāz ⁊ fructū q libet deotꝰ q̄ digne cōicat pcipit. Jtē accipis ibi in hꝰ sacro pticipatōez oīm meritoz totiꝰ eccl'ie ⁊ sctōz i celo. Hinc ē q in simbolo catholice fidei dicimꝰ. Credo sanctoz cōmunionē. Unde Alb. magnus. Per vez corpꝰ xpi oēs nos oībꝫ xpi gratijs et oīm fideliū cōicamꝰ. ppt qđ etiā cōmūio ꝺz Jō aūt oīm bonoz xpi ⁊ oīm sctōz meritꝫ facit nos cōicare. vt si qđ deficit i singul' ex oīm sctōz abūdātia suppleat. Jbi i hꝰ sacro habemꝰ ꝓtutes pīarchaz. reuelatōes ⁊ illūinatōnes ppharz. dignitates apl'oz. victorias martiz. scitatē ꝓfessoz. mūdicias vginū. charitatē angeloz. ⁊ cōseqnter bona opa ⁊ merita oīm electoz. q oīa a xpo i corpꝰ ei misticū fluxerūt. ⁊ ꝺ qlibet i quēlibet p charitatē spūssancti redundāt. Un ihs xpꝰ pt dicere ad quēlibz digne cōicantē illud qđ Jacob ad laban dixit. vt hꝫ Ben. xxx. Modicuz habuisti anteqz venirē ad te. ⁊ nūc dines effectꝰ es bñdixitqz tibi dñs ad introitū meū. D Scōo cū accipis sanguinē mūdaberis a peccato. Unde Heb. ix. Sāguis xpi emundauit ꝓscientiā nostrā ab opibꝫ mortuis ad seruiendū deo viuenti. Qm si sanguis hircoz ⁊ thauroz i veteri lege iudeos mūdauit. quāto magꝫ sanguis xpi q̄ effusus est p pētis nostris emūdabit aias nostras tqto ē maioz ⁊ pciosioz ⁊ charioz. Queritur vtz p hoc sacrm deleant peccata venialia Rndet fm Tho. in. iiij. di. xij. q sic. nō tñ

oꝑtet q̄ sp oīa venialia deleaṅ sz ſm mē/ surā deuotōis Posset tñ tant⁹ feruoꝛ esse q̄ oīa venialia deleret Itē q̄rit vtꝝ pꝛ̄ sacr̄m deleaṅ mortalia Rñdet ſm beatū Tho. vbi sup. q̄ nō delet mortalia nisi ob lita. Uñ q̄ dꝛ ablutio sceleꝝ dupl'r pt̄ itel ligi. s. vl' q̄ dꝛ sic crīmia abluere inḡtū ea ipedit. vl' dō hȳs q̄ nō sūt in hoīs ꝓscia vel memoꝛia. Oꝛ aūt pꝛ̄ sacramētū. s. sumen do coꝛp⁹ ⁊ sanguinē xp̄i pēta deleaṅ ostē dit Chriſ. dicēs. Honorabil' sanguis xp̄i q̄ñ cū bona volūtate sumit oēm egritudi nē aīe extinguere poterit. Amb. Debeo il lud sp accipe vt mihi sp pēta dimittaṅ. Uñ etiā Bernñ. Eucharistie sacr̄m potēs est pēta ꝓsumere. debellare obuias ptātes ⁊ iferre ceł aīas reuertētes de terra Ter cio q̄ñ accipis aīaz xp̄i tūc recipis pignus eterne vite si sic in tali statu decedis. Uñ caniṫ dō pꝛ̄ sacr̄o. Et future gl'ie nob pign⁹ dat. q̄ pꝛ̄ sacr̄m dat vitā gr̄e i p̄senti. Joh. vi. Qui mādducat me ipe viuet ꝓpter me. In futuro dat vitā gl'ie Uñ etiā Joh. vi. Qui mādducat meā car. ⁊ bi. me. san. habz vitā eternā. Uñ Bed. in omel'. ꝓxo obti/ nēda salute eterne btitudis btissima illa caro ⁊ sanguis sumit saluatoꝛis. Quarto accipis ibi spūm xp̄i. i. vitā eternā. Et ac/ cipiēdo sic vitā cū coꝛpe mutaberꝛ in deū sic cib⁹ ⁊ pot⁹ mutat i te. Uñ vox diuina ad Aug. dixit. Nō tu me mutab i te: sz tu mutaberꝛ in me. Sic xp̄s dicit cuilibz di gne cōicanti. Nō tu me mutab i te ⁊c. Oꝛ q̄dq̄d de⁹ est ex natura pꝛ̄ hō fit p gr̄az q̄ di gne cōicat. Cū aūt de⁹ habeat potētiā in finitā ⁊ sapiētiā eternā ⁊ ūmensā bonitatē ex ei⁹ potētia homi in pꝛ̄ sacr̄o cōicata erit hō potētioꝛ tā ad opandū q̄ꝫ ad ipetrādū ex ei⁹ sapiētia efficit sapiētioꝛ ad electōes boni ⁊ refutatōes mali. ex ei⁹ bonitate hō fit magꝛ pt⁹ ⁊ charitatiu⁹ ⁊ pacifi⁹ Qui to recipiēdo ei⁹ deitatē aīa hoīs implebit gr̄a ⁊ dulcedie. q̄ null⁹ pt aīaz hoīs satia r̄e nisi sol⁹ de⁹. Uñ bernñ. Ald imaginē dei q̄ppe facta est aīa rōalis. ceteꝛ oīb occu/ pari pt. ipleri oīno ñ pt. Capax em̄ dei ē. ⁊ q̄dq̄d deo min⁹ est ñ eā ipleb it. Uñ p̄s. Satiaboꝛ cū ap. gl'ia tua E Quātū ad terciū sciēdū q̄ licz nemo sciat certitu/ dinal'r vtꝝ dign⁹ sit accedere ad euchari/ stiā. tñ dō pꝛ̄ sūt q̄dā sig in q̄bꝫ ꝓiectural'r pt bō seip̄m pbare. ⁊ sic ꝓfides dō mīsc̄dia dei secure accedere Primū signū ē si q̄s de pterit⁹ pctis dolet ⁊ de futuris cauere intē dit. ⁊ pat⁹ ē satisfacere. ⁊ bonā volūtatē hz deo āmodo ſuiēdi Scōm signū eū q̄s se pmptū ūuenerit ad bona opa. Uñ gre. sup Ezech. Nre charitatē dei ⁊ sciaz dei testꝛ ē bona opatio. q̄ si fortassis ꝺfuerit p fecto certū ē n⁹ coḡuisse te deū n⁹ diligere ip̄m. Ergo pigri ⁊ diu dormiētes nō hñt signū pmptitudis ad bōa opa. Uñ Bre. Almoꝛ dei nūq̄ ē ociosꝰ. opaṫ em̄ magꝛ si ē si ꝙ opari rēnuit: amoꝛ ñ est. Ergo si sen tis te ab ītra moueri ad bōa etercitia ⁊ ad emēdatōez vite q̄ āmodo vel' sic viuere ⁊ sic vitā oꝛdiare. ⁊ sic deo ſuire. pꝛ̄ ē bonū si gnū q̄ de⁹ cū gr̄a sua illud opaṫ i hoīe F Terciū signū si q̄s ȳbū dei lib̄ter ⁊ dele/ ctabil'r audit q̄ ē ciby aīe. Uñ Joh. viij. Qui ex deo ē ȳbū dei audit. Uñ gre. In/ terroget se vnusq̄sq̄ꝫ si ȳba dei aure coꝛdis pcipiat: ⁊ itelliget vñ sit. Uñ q̄libz cū ma gna reuerētia ⁊ deuotōe ⁊ attētōe dz ȳbū dei audire. Uñ aug. ⁊ ponit etiā in decre. Nō min⁹ re⁹ erit q̄ ȳbū dei negligēter au dit q̄ꝫ ille q̄ coꝛp⁹ xp̄i sua negligētia i terrā cadere ꝑmiserit. i. q. i. iterrogo H Quar tū signū si q̄s ūuenerit i se sitiz tpaliū rer⁹ diminutā. Ut si q̄s ūuenerit i se q̄ añ car/ nisp̄iuiū ꝺsiderabat ser⁹ vl' septē tunicas ⁊ mltas diuitias ⁊ domos pulcras. agros pl'imos ⁊c. ⁊ iā ūuenerit i se q̄ ptētaṫ i hȳs q̄ de⁹ sibi admīstrat. ⁊ nihil ꝺ deū hre desi derat. sz ꝓfidit deo q̄ nūq̄ꝫ eū derelinq̄t sz nccāria sibi ꝓuideat si ei fidel'r ſuiat. Uñ Mat. vi. Primū q̄rite r̄gnū dei ⁊ iusti. ei⁹ ⁊ h⁹ oīa adꝺcient vob. Uñ etiā p̄s. Jacta cogitatū tuū i dño ⁊ ipe te enutriet. Oꝛ eī gr̄a extinguit sitiz rer⁹ tpaliū oñdit Johā. iiij. Si q̄s biberit ex aq̄ q̄m ego dabo ei ñ sitiet ieternū. Uñ etiā Chriſ. Nō est sup terrā qō amat q̄ donū dei in veritate gu/ stauerit. Quintū signū si ex coꝛde par/ cit lesoꝛib. sic q̄ nullā amarit: udinē ꝺ ali/ quē habeat cui malū vellet fieri Et insup i tali ꝓpositō stat q̄ si eū grauī offendisz etiā sibi indulgere vellet vt sibi de⁹ ꝓpria pēta sua ig̃sceret Ul' etiā si aliq̄ aduersita tes sibi occurrerēt q̄ illas patiēter vellet ferre. q̄ talia sine gr̄a hre nō pt. Uñ Elri/ sto. viij. ethi. Triste fugit natura. Insup si habet animū paratū satisfacere ꝓmis q̄s lesit siue i reb⁹ siue in fama siue i coꝛpe

Jsta sūt q̄nq̄ signa i q̄b⁹ vnusq̄sq̄ cōicatur⁹ pbare se p̄t. Jtē sciēdū q⁹ q̄libet dz caste viuere añ cōmunionē z post cōmunionē. ꝺ ꝑse. di. ij. Dis hō añ sacrā cōionē a ꝓpria vxore abstinere dz triby dieby q̄ttuor aut q̄nq̄ ser septē ℣ Uñ legit⁹ q⁹ q̄dā i sabbato sctē pasce ꝓpriā cognouit vxorē. a cui⁹ ore qñ i die pasce cōicare voluit. corp⁹ xp̄i relūqt. vñ ꝓfusus z ꝑtrit⁹ postea ꝓfessionē fec̄ z p̄niaz egit: z digne cōicauit

Item pro secū

i do ꝟmone i hac die tria sūt dicenda. Prio qūo q̄ttuor genera hoim spūalr sumūt ℔ sacrm hodierna die istitutū. ℔ q̄re infra ꝟmōe. lxxx. Q. Secūdo q̄re ℔ sacrm hodierna die institutus sit. Et ℔ q̄re infra ꝟmone. lxxix. J. Tercio exēplū de milite q̄ singul⁹ dieby orauit quilz p̄ nr̄. ℔ q̄re ꝟmone. lxxx. U.

In die parasceues Sermo. xlviij.
De memoria passionis xp̄i.

Vos oēs qui

o trāsit⁹ p viā attēdite z videte si ē dolor sil⁹ sic dolor me⁹. Treñ. i. Uñ Johā. ꝺ sancto geminiano. Conueniēs est vt sentiat mēbr̄ qꝺ sentit caput vt nō sit distinctio i corpore. Sicdē patit⁹ vnū mēbr̄ cōpatiunt⁹ oia mēbra. Hoc aūt ꝓtingit si nō sūt politica. nā mēbr̄ palisi occupatū alteri⁹ mēbri dolorē nō sentit. In ꝟbis igit⁹ ꝓpositis inuitamur sentire i nob qꝺ xp̄s sensit i sua passiōe. q⁹ ipe est caput nostr̄ z nos sum⁹ mēbra ei⁹. Uñ dic̄ ad nos. O vos oēs rc̄.

J Uñ i p̄nti ꝟmone dicēdū est ꝺ fructib⁹ q̄s q̄s ꝓsequit⁹ ex ꝺuota meditatōe passionis xp̄i. Prim⁹ fruct⁹ ē q̄uersio ad deū z auersio a p̄ctis. q⁹ hō p meditatōez passionis xp̄i disponit⁹ ad ꝓtritōez: ꝓfessiōez z satisfactōez. Prio ad ꝓtritionē. z i signū hui⁹ petre scisse sūt: z terremot⁹ factus est Sic z pctōr mouer debet ad ꝓtritōez ne videat⁹ durior esse lapidibr̄ z imobilior terra. Jtē ad ꝓfessionē. Et i signū hui⁹ sepulcra tpe passiōis xp̄i apta sūt Jtē disponit ad satisfactōez q̄ ꝓsistit i ieiunio. in elemosina z oratōe. Hā xp̄s p nobis ieiunauit vt nos exēplo ipi⁹ p pctis nr̄is ieiunemus. Sil⁹ elemosinā largā dedit. Uñ Amb. i ꝟmōe. Auctor pietat⁹ i cruce pendēs testamentū ꝺdidit. singul⁹ opa pietat⁹ distribuens. aplis psecutōez. iudeis corp⁹. p̄r̄ispiritū. ꝛginī paranimphū. latrōni paradisū. pctori ifernū. xp̄ianis penitētib⁹ ecclē. Sil⁹ orauit i cruce pendēs. vt nob orādi daret exēplū. Uñ Aug. Tota vita xp̄i interr⁹ q̄ p hoiez gessit disciplina mor⁹ fuit. Uñ etiā Bre. Dis xp̄i actio nr̄a est instructio. Ergo quicūq̄ cupit ad statū veri pectio. Ergo quicūq̄ cupit ad statū veri penitentis puenire ad passionē xp̄i dz recurrere. z sic i illa ꝺuota meditatōe miscdiaz dei iplorare. Uñ pctōres obstinati z idurati si volūt miscdiaz ꝓseq̄ tūc debēt se dare ad meditādū passionē xp̄i. k Secund⁹ fruct⁹ ē q⁹ xp̄s de hoie vicioso vult facere hoiez ꝟtuosū q̄ libēter meditat⁹ passionē suā Et hāc ꝟtuosā vitā vnusq̄sq̄ appetere debz. q⁹ ꝼm Arist. ix. ethi. Uirtuositas btissima vita ē. Uñ si es supbus z appetis fieri hūilis. tūc cogita passionē xp̄i z hūilitatē ipi⁹. tūc de⁹ dabit tibi hūilitatē z auferet a te supbiā. Sil⁹ si auar⁹ tūc cogita pauptatē xp̄i. Si iracūd⁹ tūc cogita māsuetudinē xp̄i. z sic ꝺ aliis. Hā passio xp̄i est remediū ꝙ oia vicia. qꝺ ꝓbat⁹ sic nā prio ꝓtra inobediētiā mādator⁹ r̄spice coronā spineā cerebr̄ pforatē. Jtē ꝙ superbiā z ingratitudinē vide caput inclinatū Cōtra maliciā z liuorē attēde lacrimas z gemit⁹ xp̄i. Cōtra detractōes z insidias attēde maxillas alapizatas: z linguā prō inimicis orātē. Cōtra gulā fel z acetū. Cōtra auariciā xp̄i nuditatē z pauptatē. Cōtra inuidiā brachior⁹ extēsionē z pcipuaz charitatē. Cōtra luxuriā flagella z vulnera. Cōtra irā lateris aptionē. Cōtra accidiā clauos pedū. Que remedia z alia infinita ꝙ bella vicior⁹ repiunt⁹ efficacissima i speculo passiōis xp̄i p nob crucifixi. Uñ q̄cūq̄ vult vicia deponere z ꝟtutes acqre passionē xp̄i dz meditari Tercius est q⁹ xp̄s vult facere firmā pacez inter hominē illū z patrē suū oīpotentē. q⁹ mortē xp̄i par inter deū z humanū genus est facta Et illa renouabit⁹ p deuotā meditationē passiōis xp̄i. sanctificatōez in alia illi⁹ hois faciētē. Uñ Bonauē. Nihil ita i hoie opat⁹ vniuersalē sanctificatōnez sic meditatio passiōis xp̄i. Quart⁹ fruct⁹ ē q⁹ ois tribulatio erit homi leuis ad portādū. Et q̄tiēs hō trist⁹ rememorabit⁹ passionē xp̄i toties a xp̄o ꝓsolabit⁹ i quacūq̄

tribulatõe vl̃ necessitate fuerit Unñ ipe dicit p̃s. Cũ ipo sũ in tribulatõe eripiã eũ ꝛ glificabo eũ. Ergo spẽale refugiũ tribulatꝯ debet esse memoria passiõis xp̃i. Hã si ꝗs dolz caput cogitare debz dolorẽ xp̃i quẽ habuit qñ cũ spinis coronatus fuit. Si oculos vl̃ faciẽ vl̃ manꝰ vl̃ pedes dolet cogitare debz dolorẽ xp̃i quẽ habuit ī ꝓsil̃ib. Sil̃r si ꝗs patiť sitiz frigꝰ vl̃ aliaſ tristať cogitare debz ꝙ xp̃s eãdẽ sustinuit Unñ Jsi. de sum. bo. Si passio xp̃i ad me moziã reducit. nihil tã duꝛ qõ nõ eſ aio tolereť. Unñ Ber̃. Quid est qõ tibi suaue nõ videť si collegerſ ꝛ memoratꝰ fuerſ oēs passiões ꝛ amaritudies saluatoriſ Qui tus fructꝰ ẽ ꝙ tali homī volũtas dei notificabiť ad cognoscẽdũ ꝗd deꝰ velit. ꝛ cũ ß dať homī posse ad pficiẽdũ agnitã dei voluntatẽ. Joh. xv. Sine me nihil potestiſ facere. Ergo ꝗ in dubijs est implicatꝰ recurſũ debet habere ad bonos ꝛ discretos viros. ꝛ pr̃cipal̃r ad passionẽ xp̃i. ꝛ debz dicere cũ ppheta Dauid. Doce me facere volũtatẽ tuã qꝛ deꝰ meꝰ es tu. Sextuſ fructꝰ est ꝙ xp̃s vult dare tali homī deuotionẽ. ꝛ cũ ß vult exaudire ipi⁹ oꝛoez. Unñ qñ ꝗs ẽ aridꝰ ab oñi deuotõe. tũc debz habere recurſũ ad passionẽ dñi. ibi eī p̃t hauire deuotõis dulcedinẽ Unñ Aug̃. in li. ð mozietis. pciũ redimẽtis. cicatrices resurgentſ. caput habet iclinatũ ad osculandũ coꝛ aptum ad diligẽdũ. brachia extẽsa ad amplexãdũ. totũ coꝛp⁹ expositũ ad redimendũ. Hec cẽta sint cogitate. hec ī state coꝛdis vr̃i appẽdite. vt totꝰ vob figať ī coꝛde ꝗ totꝰ p nob fixꝰ fuit ī cruce. Sil̃r sciẽdũ ꝙ qñ ꝗs aliꝗd serioſe petere vult a deo siue sit p seipo. siue p alijs. siue etiã p defunctſ. tũc prīꝰ debet se dare ad meditãdũ passionẽ xp̃i. ꝛ sic ī illa deuota meditatione debz xp̃o supplicare. ꝛ tũc oñino exaudieť. si aliꝗd salubꝛe ꝛ vtile petit. Septimꝰ fructꝰ est ꝙ xp̃s talẽ scribit ī tripliciẽ qte sui coꝛpis. s. in manib⁹ ad auxiliandũ ei ī oīb⁹ ãgustijs ꝛ necessitatib⁹. In pedib⁹ ad secũ manẽdũ. In coꝛde vt nunq̃ obliuiſcať sui sz sp ei bonũ optet. vñ Jsa. xlix. Si obliuiſci p̃t mr̃ filij vteri sui. et si illa oblita fuerit. ego tñ nõ obliuiſcar tui

Octauꝰ frnctꝰ ẽ ꝙ hõ p deuotã ꝛ ꝓtinuã meditatõez passiõis xp̃i maiorẽ p̃t a deo ipetrare gr̃az q̃ si tota eccl̃ia ꝛ oẽs hoies ī ß mũdo exñtes p eo oraret. Unñ Chriſ. sup Mat. Nulla eñ res ẽ q̃ magſ ad salutẽ hoīm ptineat q̃ mors xp̃i. Nonꝰ fructꝰ ẽ ꝙ pcellit illa meditatio alia bõa opa ꝛ exercitia coꝛpalia. qꝛ nil est deo tã acceptũ ꝛ homī tã meritoriũ postq̃ egit pñiaz de suis pctis sic passiõis xp̃i memoratio. Unñ Albꝰ magnꝰ. Simplex recordatio passiõis xp̃i. sic qñ hõ cogitat lignũ vl̃ lapidẽ tm̃ plꝰ valet q̃ si integrũ annũ ieiunaret ꝗs ī pane ꝛ aq̃. vl̃ si q̃tid ie ẽgis ꝛ flagell̃ cederet vsq̃ ad effusionẽ sanguis vl̃ si q̃tidie legeret integꝝ psalteriũ. Decimꝰ fructꝰ ẽ ꝙ ꝓtinua ꝛ deuota meditatio passiõis xp̃i est homī magſ salutifera q̃ si bt̃ maria cũ oīb⁹ sctis p eo intercederꝫ. ꝛ ß ẽ respectu passiõis xp̃i q̃ infinite ẽ efficacie. Unñ ī oꝛoīb⁹ sctõꝝ nõ ꝓsistit pr̃cipaliter salꝰ hoīm sz ī passiõe xp̃i. Unñ Chriſ. sup Mat. Dis salꝰ hoīm ī morte xp̃i posita est. Undecimꝰ fructꝰ ẽ ꝙ si hõ aliꝗs negligẽter viriſſet. ꝛ tãdẽ passionẽ xp̃i deuote recoleret ꝛ ptractaret. p ß tm̃ pmium adipiſciť sic aliꝰ q̃ nõ habuit tantã deuotionẽ ad passionẽ xp̃i. sz ī alijs fuitijs ꝛ exercitijs deo a iuuẽtute fuuit. Ergo q̃ negligẽter vixit recupare debet neglectũ ex vulneribꝫ ih̃u xp̃i. Unñ berñ. Scio ꝙ merita mea mihi nõ sufficiũt. g̃ ꝓfidenter qõ ex merito mihi deest vsurpo mihi ex vulneribꝫ dñi. Duodecimꝰ fructꝰ est ꝙ xp̃s illũ q̃ ꝓtinue ꝛ deuote meditatꝰ est passionẽ suã ī hora exitꝰ sui vult ip̃m letificare ī eterna ꝓsolatõe. ꝛ post mortẽ eterna regna ꝛ gl̃iam sempiternã sibi dare. et ß ẽ vnicuiq̃ homī sũme necessariũ ꝙ xp̃s sibi astet ī tpe sue mortſ. qꝛ tũc ĩstat mr̃ia tẽptatio homī. Unñ q̃libet hõ dz mori in meditatõe passiõis xp̃i. ꝛ debz illa quiq̃ hr̃e q̃ xp̃s ī cruce moriẽdo habuit. De ß q̃ re ifra ꝑmone. cxxv. D. L Unñ nota exẽplũ ꝙ q̃libet debet mori ī meditatõne passiõis xp̃i Unñ legiť ꝙ q̃dã magnꝰ pctoꝛ ī agone ꝓstitutꝰ fuit pcussus ī recordatõe pctoꝝ suoꝝ. ꝛ in tali angustia dedit se ad meditãdũ passionẽ xp̃i ꝛ singul̃ mẽbroꝝ xp̃i passiõib⁹ suoꝝ mẽbroꝝ iniq̃tatẽ adiũxit. vtputa qñ cogitauit suoꝝ criniũ ozna tũ ad genas euulsas dñi ih̃u cõpatõez fecẽ Et vultꝰ sui cõpositõez ad dñi ih̃u ꝓsputã faciẽ equipauit. Et ocl̃oꝝ suoꝝ vagã ꝛ

dissolutã visionẽ ad xp̃i ihu oculoz velationẽ compauit. Et luxuriã z ỹlicias corporis flagellatõibꝫ xp̃i assilauit. Et gulã z ebrietatẽ suã felli z aceto adiũxit. z sic õ alĩs reddẽdo singla singul'. Et nõ est ambigendũ q̃n salutẽ cũ latrone obtinẽs ab hac luce emigrauit. Postremo q̃rit. vtꝫ hõ plꝰ teneat regtiari deo de bñficio creationis cꝫ de bñficio redẽptõis. Rñdet q hõ plꝰ tenet regtiari deo de redẽptõe cꝫ õ creatõe. Uñ Amb. in li. de virgi. Plꝰ em dñe ihu debeo tuis iniurĩs q̃b redẽptus sũ cꝫ tuis vtutibꝫ q̃b creatꝰ sũ. nõ em hoc pdesset nisi z redimi pfuisset. Uñ Chrisp. sup Matth. Nec est aliq̃d aliud ppter qõ magꝭ deo gras agere debeamus cꝫ ppter mortẽ ip̃i. O O, aũt deo nihil sit tã acceptũ z homi tã salutiferũ sicut deuota meditatõ passiõis xp̃i. oñdit i illo exẽplo Legit em q quidã heremita extitit sãctissime vite. q instãtissime dñm exorauit vt sibi oñderet qõ fuitiũ iter oĩa fuitia sibi placeret. Sz qz multũ valet depcatio iusti assidua: cõtigit q̃dã vice cũ idẽ heremita esset i cella sua: z orãdo deũ honoraret: audiuit cuiusdã paupis vocẽ. De q̃ multuz admiratꝰ surrexit temptãs q̃d ꝟ esset. Et cũ exisset vidit hoiez nudũ z pauperẽ frigore trepidãtẽ z crucẽ magnã sup se baiulantẽ. Quẽ cũ vidisset dixit. Quisnã es tu z vñ venisti. Ait ille rñdit De celo veni Et ille. Quis es tu. rñdit. Jhũs xp̃s marie filiꝰ ego suz. Cui ille ait. Quid o bone ihesu hic facis coram me misero pctore. Respõdit. Tu me huc tuis orõibꝫ cõpulisti. Hã diu me rogasti vt oñderẽ tibi qõ fuitiũ inter oĩa fuitia maxĩe acceptarẽ z nũc veni tibi ꝟ ĩdicare. Hã vides magnã crucẽ quã porto i hũeris meis. Et ꝟ ẽ mihi acceptissimũ fuitiũ qõ tu z q̃libet hõ mihi exhibere poteris vt tollas crucẽ meã sup te memorãdo q̃tidie passionẽ meã deuote. Hoc seruitiũ ẽ mihi acceptabilissimũ A Sz diceret aliq̃s. quẽ honorẽ debeo exhibere passioni xp̃i. Pro q̃ sciendũ fm Jordanũ. Quicũcꝫ dixerit q̃tidie q̃ndeci pr̃ nr̃ p vnũ annũ cõtinuũ. hic cõpleto anno cuilibet vulneri dixit vnũ pr̃ nr̃. ita q̃ q̃ndecies tot sũt vulnera xp̃i q̃t dies i anno. accipiẽdo quãlibet plagã flagellatõis p vno vulnere. z punctura cuiuslibet spine p vulnere vno. Uñ ysus. Septuaginta quiq̃. q̃ter centũ milia quiq̃. Tot ferẽ xp̃s p nob vulnera passus. Que q̃dẽ oĩo multũ efficax esse phibet. Uñ Bern. nos ad deuotõez incitãs inq̃t. Uolue z reuolue huc z illuc dñicum corpꝰ. vbiq̃ inuenies dolorẽ vbiq̃ cruorẽ. Uñ etiã Aug. Jhs dũs q̃ celũ diuersis vestiuit sideribꝰ nudꝰ vẽtis z ardoribꝰ. z ad maioris pudoris cumulũ p iudicẽ mistros est cruci dirꝭ z magnis clauis affixus. Uñ Bern. xp̃s oñdit nob manꝰ vt faciamꝰ q̃ fecit. latꝰ vt sentiamꝰ q̃ sensit. pedes vt ambulemus q̃ pertit. Uñ idẽ Bern. in psona xp̃i i q̃dam fmõe. O hõ vide q̃ p te patior. nõ est dolor sicut dolor q̃ crucior. ad te clamo q̃ p te morior. vide penas quibꝰ afficior. vide clauos quibꝰ cõfodior. cũ dolor est tantꝰ exterior. interiꝰ est planctus grauior. cũ te tã ingratũ experior.

In die parasceues Sermo. xlix.

De passione.

Inclinato capite emisit spũm. Joh. xix. Johãnes de sancto geminiano. Moꝛs saluatoꝛis charissimi quã hodie recolimꝰ fuit vltima cõclusio dñice passionis. z fuit cõsummatio nr̃e redemptõis z fuit oñsio ĩmense dilectõis. Sicq̃dẽ cõpleto certamĩe dñice passiõis: cõsũmato q̃ ope nr̃e redemptõis iclinauit caput et emisit spũm. Ergo ꝺz i ꝟbis p̃missis. Inclinato capite ꝛc. Exq̃ in p̃cedẽti fmõe dictũ est q̃ salubre z vtile est hr̃e memoriaz passiõis xp̃i. Tũc iã i fmõe p̃senti dicẽdũ est q̃ hõ cogitare debet cũ videt crucifixi imaginẽ. vt sic ex passione xp̃i deuotõez hauriat O Pro q̃ notãdũ q̃ xp̃s pẽdens i cruce q̃ttuoꝛ habuit. Pꝛio habuit caput inclinatũ. Scõo habuit manꝰ pforatas z extẽsas. Tercio pedes cõfixos et affixos. Quarto latꝰ aptũ. Caput habuit iclinatũ pꝛio i signũ recõciliatõis tã q̃ osculaturꝰ hoiez ad gras eũ recipiẽdo Multi em annis deꝰ pr̃ homini fuit inimicꝰ. sz xp̃s p passionẽ recõciliauit hoiez deo patri. Ro. v. Cũ inimici essemꝰ recõciliati sumꝰ deo p mortẽ filij ei⁹. Ergo in signũ reconciliatõis xp̃s caput suũ inclinauit i cruce pbẽdo nob osculũ. imo etiã petit a nobis osculari. dicẽs ad quẽlibet peccatoꝛez illud Ben. xxvij. Accede z da

mihi oſculū fili mi. ⁊ ꝑ fit p pñiam ⁊ emē
dationē vite Ergo o pctōr quondā fuiſti
dei inimic⁹ nūc p ꝓtritōez poteſt dei fili⁹
fieri. Jndā a deo p pctīm receſſiſti. nūc aūt
accede p ꝓtritionē ⁊ pñiaz. qz ipe eſt pat⁹
te ad gr̄az recipe. ⁊ tibi oīa pcēta tua īdul
gere. Et ꝑ figuratū eſt nob Luc. xv. de fi
lio pdigo redire volente ad patrē. Cū ad
huc lōge eſſz vidit eū p̄ su⁹ ⁊ miſcōia mo
ta⁹ ē. ⁊ accurrēs cecidit sup collū ei⁹ ⁊ oſcu
lat⁹ eſt eū. ℣ Scō xp̄s habuit ca/
put inclinatū tāq̄ nos salutatur⁹ bonuz
nob optādo Solēt aūt hoīes salutādo q̄
drupl̄r bonū sib ūnuicē optare. ſ. bonā di
em. bonā noctē. bonū mane. bonū veſper
Sic xp̄s ō cruce optat homini bonā diē
eternitatſ. quā diē dedit latroni cū dixit
ei vt hō Luce. xxiij. Āmē dico tibi hodie
mecū eris in padiſo Jtē bonā noctē optat
homi tpe p̄ſentis aduerſitatſ cuz sibi dat
gr̄am ⁊ ꝓtutē patiēcie. Unde Mat. v. Bti
eritſ cū maledixerint vob hoīes ⁊ pſecuti
vos fuerint ⁊ dixerint oīne malū aduersū
te ī illa die qm̄ merces vr̄a copioſa eſt ī ce
lis. Ergo o hō noli timere aduersitates
huiꝰ ſeculi. qz ⁊ xp̄s ꝓpter te aduersitates
ſustinuit. Jtē optat homi bonū mane. ſ.
opatōis. Unde Lañ. vij. Mane surgam⁹
ad vineā. O hō cogita q̄d xp̄us sustinuit
tota nocte ⁊ mane hora prima p te. ⁊ sur/
ge ⁊ regtiare ei. Jtē optat homi bonū ve/
sper. ⁊ ꝑ ꝓtingit ī agone mortſ Jstō figu/
ratū eſt Joh. xx. vbi xp̄s cū sero factū eſſz
vēit ad discipulos suos ⁊ dixit eis. Pax
vob. Sic si deuote fuis xp̄o passionē ei⁹
portāſ ī corde tuo. veniet ad te p gr̄az suā
ī vltīa hora mortſ tue. ⁊ faciet tibi pacē. ⁊
defēdet te q⁹ demōes tibi nocere nō pote
rūt. Unde Greg. Āliq̄n ī cōsolatōez egredi
ent⁹ aīe ipe apparere solz auctor ⁊ r̄tribu
tor vite Tercio habuit caput iclinatū
tanq̄ p⁹ dn̄s volēs exaudire p̄ces hoīs.
Solēt em̄ p̄cipes seculi q̄n aliquē pau
perē petētē volūt exaudire caput iclinare
⁊ attēte aduertere. sic xp̄s rex gl̄ie volens
hoīez exaudire caput iclinauit in cruce.
Unde ps. Jnclinauit dn̄s aurē suā mihi. ⁊
ī diebꝫ meis īuocabo eū. q. d. Ex q̄ video
caput ī cruce iclinatū certꝰ sū q⁹ exaudiet
me. ⁊ ī cōfidēter īuoco Quarto habu
it caput iclinatū tanq̄ gr̄as agēdo ⁊ deū
patrē bn̄dicēdo p̄s. Jn pp̄lo gui laudabo
te. Popul⁹ gui⁹ fuit pp̄s iudeoꝝ. q̄ gui⁹
fuit xp̄o ad puniēdū eū. Jnter istū pp̄m
xp̄s laudauit deū patrē. Sed di. O xp̄e
q̄o poteras gr̄as dicere deo p̄ri q̄ tot pe
nis te exposuit. n⁹ ab ill⁹ te eripuit. Rn̄de
tur q⁹ xp̄s gr̄as egit ī tpe mortſ sue p̄inci
pal̄r ꝓpter duo. Prio qz hūanū gen⁹ r̄de
mit p suā amarā mortē ab eterna morte ⁊
dānatōe. Scōo vt exēplū nob daret vt ⁊
nos deo p̄ri gr̄as agerem⁹ ī tribulatōibꝫ
nr̄is. Unde gre. Recte mētis ē deū n̄ solū in
pſpis bn̄dicere. ſz etiā ī aduersitatibꝫ col/
laudare. Unde Lassio. sup illō p̄s. Volūta
rie sacrificabo tibi. Volūtarie deo sacrifi
cant q̄ iter āgustias passionū iugiter deo
gr̄as agūt. Scōo etiā xp̄s habuit man⁹
pfoꝛatas ⁊ extēsas. ⁊ ꝑ ad dādū ⁊ ptegēdū
⁊ ad vocādū. ⁊ ad pcutiēdū. Prio ad dan
dū. Unde puer. vlti. Manū suā aperuit ĩopi
Unde em̄ diues extēdit man⁹ ad paupez si
gnū ē q⁹ sibi aliq̄d vult dare. Sic ⁊ xp̄s ī
cui⁹ domo sūt diuitie ⁊ gl̄ie extēdit man⁹
aptas ⁊ pfoꝛatas ad nos. in signū q⁹ vult
nob oīa necessaria largiri mīstrare. si boni
fuimꝰ ipi⁹ fuerim⁹. Unde ps. Nūq̄ vidi iustū
derelictū. n⁹ semē ei⁹ q̄rēs panē. Unde etiā
ipe dic̄ Mat. vi. Nolite solliciti esse dicē
tes q̄d māducabim⁹ aut q̄d bibem⁹ aut q̄
opiemur. scit em̄ p̄r̄ vr̄ q⁹ hūs oīb ĩdigetſ
Ergo p̄fidere debem⁹ xp̄o q⁹ velit nos nu
trire ō iustſ bonis. ⁊ cauere nob ō reb⁹ iu
stis cū q̄b⁹ saluari nō poterim⁹ Scōo
bz man⁹ extēsas ad ptegēdū nos ab insi/
dīs dyaboli ⁊ ab oīni malo Unde ps. Et ī
velamēto alaꝝ tuaꝝ exultabo Nā sic gal
lina pullos suos ptegit sb alis. sic xp̄s sb
laceratſ brachīs nos ptegit a cūctis picu
lis. Tercio extēdit man⁹ ad vocādum
hoīez pctōrez ad se. Prio q̄ sciendū q⁹ xp̄s
vocat ō cruce pctōrez ad se sic aucepſ ni
sū suū q̄n auolauit ab eo Tūc em̄ extēdit
manū ⁊ clamat. ⁊ si n̄ redit tūc accipit car
nē sāguinolētā ⁊ eā oñdit niso. vt visa car
ne redeat. Sic xp̄s vocās pctōrem crucē
ascēdit. man⁹ extēdit. valide clamauit. et
tādē sāguinolētas man⁹ expādit. vt sic sal
tē pctōr viso sanguīe xp̄i quē p eo fudit ci
ti⁹ reuertat. Sz heu ab surdū ē q⁹ auis in
domita ī q̄ttuoꝛ septimāis domat⁹ ⁊ īstru
itur q⁹ ad manū dn̄i sui volat. sz pctōr in/
domit⁹ q̄nq̄ in .xx. vel .xxx. annis non pt

domari cū oīb⁹ bñficijs vt ad xp̄m realit̄ ꝛ ꝓaciter redeat. Uñ ipe ꝓquerit̄ ō multꝫ pctōrib⁹ q̄s diu vocauit. ꝛ q̄b⁹ mltiplicia bñficia exhibuit dicēs illud ꝓuer. i. Uocaui ꝛ rēnuistꝫ. expādi man⁹ meas ꝛ ñ fuit q̄ aspiceret Quarto man⁹ extēdit ad pcutiēdū pctōres induratos ꝛ obstinatos q̄ nolunt ad ip̄m redire iā tpe gr̄e: nec p̄nt emolliri p bñficia dei nec p passionez xp̄i. nec p penā inferni nec p gaudiū celi. Uñ ps. Hō est ill'. s. pctōrib⁹ obstinatꝫ cōmutatio. Blo. q̄ nō cōmutant̄ i meli⁹ ꝛ non timēt deū. Extēdit manū suā i retribuēdo Sed q̄lis erit illa retributio. Rñdet. ſnia eterne dānatōis. cū q̄ pcutient̄ a xp̄o i extremo iudicio: cū dicatur⁹ est malis ꝛ obstinatis illud Math. xxv. Ite maledicti in ignē eternū. Tercio xp̄s habuit pedes ꝓfixos. ps. Foderūt man⁹ meas ꝛ pedes meos Pro q̄ sciēdū q̄ primo habuit pedes cruci affixos in signū q̄ vult manere nobiscū. Uñ Math. vlti. Ecce ego vobiscū sū vsq̄ ad ꝓsummatōez seculi. Jō vocatū est nomē ei⁹ emanuel. i. nobiscū deus

Scōo vt pedes nr̄os interiores. i. affectōes cordis nr̄i cruci xp̄i affigerem⁹. Ac si de cruce ad hoīez diceret. Uide pedes meos corpal'r cruci affixos vt exēplo meo īteriores pedes tui cruci ꝓfigant̄. vt crux xp̄i nunq̄ a tuo affectu sepet̄. vt possis dicere illud ad Gal'. ij. Xp̄o ꝓfix⁹ sum cruci. Tercio vt nos pseuerātiā i bono doceret. Propter q̄d cū iudei clamauerūt. Si filius dei es descēde de cruce noluit descēdere. sz vsq̄ i finē vite i ea pmānsit. vt nob exēplū daret q̄ pseuerare debeam⁹ i bono vsq̄ ad finē. Uñ Bre. in li. i. moza. Incassū bonū agit̄ si añ vite terminū deserat̄ Uñ Isi. de sum. bo. Tūc deo placet nr̄a ꝓuersatio q̄n bonū q̄d inchoam⁹ pseuerāti fine cōplem⁹ Quarto vt nobis viā ad celū ostēderet. Si em̄ aliq̄s vulneratꝫ pedibus p̄cedit. ex sanguīe de pedib⁹ ei⁹ fluēte via signat̄ adeo q̄ seq̄ns errare nō p̄t si saltim vult inspicere vestigia. Sic xp̄s pedes suos trāsfigi fecit vt oīderet nob⁹ viā ad celū. q̄ nō est alia nisi tribulatio Unde Act'. xiiij. Per mltas tribulatōnes oportet nos ingredi rḡnū celoꝝ Uñ mat. vij. Arta ē via q̄ duc̄ ad vitā Quarto dico q̄ xp̄s habuit lat⁹ aptuz. Primo vt dilectionez suā nobis exprimeret. Uñ Joh. xv. Maiorē hac dilectōez nemo habz q̄s vt aiam suā ponat q̄s p amicis suis. Ideo em̄ xp̄s cor sibi apiri voluit i cruce vt nob oīderz suā intimā dilectionez. Ac si diceret. Ecce corde hoīez diligo. ꝛ h̄ in aptione cordis oīndo Q Circa q̄d notādū est q̄ xp̄s valde accēsus fuit i passione sua i amorē nostꝝ. q̄d p q̄ttuor oīdit. Primo q̄ valde sudauit. Luc. xxij. Fact⁹ est sudor ei⁹ sic gutte sanguis decurrētis i terrā. Q̄n enim aliq̄s stat circa paruū ignē tūc sudat in facie. sz q̄n stat circa magnū ignē tūc sudat i toto corpe. Jgit̄ magn⁹ ignis in xp̄i pectore erat. q̄ toto corpe sudauit Scōm signū est. q̄ valde sitiuit. Jō dixit vt habet Joh. xix. Sitio. Hō em̄ valde infirmat⁹ ꝓsueuit esse sitibund⁹ multū. Bē. Sitio ait: nō doleo. O dñe q̄d sitis. Et respōdet i psona xp̄i. Fidē vestrā. salutē vestrā ꝛ gaudiū vestꝝ. pl⁹ sal⁹ aiaꝝ vestrarū q̄s cruciat⁹ corpis mei me tenet. Et si nō mei saltē vr̄i miseremini. Terciū signū est q̄ tot⁹ in corpe rubuit ex eo q̄ tot⁹ sanguine rube⁹ erat. Hō em̄ stans ad paruū ignē rubet i facie. sz stās ad fornacē rubet i toto corpe. Sz q̄ magn⁹ feruor i corde xp̄i arsit. ideo i toto corpe rubuit. ꝛ insup vestes i cruce ferre nō potuit sz nud⁹ crucē ascēdit. ac si ipo facto diceret Tāto igne charitatis ardeo q̄ vestes ferre nō valeo.

Quartū signū est q̄ lat⁹ aptuz habuit ad oīndendū vt nos ex corde ꝛ feruēter diligeret. Scōo lat⁹ aptū habuit. vt nobis sufficiētiā satisfactōis p oīb⁹ pctis oīderet. Uñ ps. Apud dñm mia cordia ꝛ copiosa apud eū redēptio. Attēde q̄ sufficienter xp̄s satisfecit. Hā q̄dā pcta sunt manifesta q̄ apparēt exteri⁹. q̄dā occulta q̄ latent in corde interi⁹. Ut g̃ xp̄s oīderet se sufficiēter satisfacere tā p manifestꝫ q̄s pro occultꝫ pctis. ideo exterius de corpe fudit sanguinez. ꝛ interi⁹ etiā de corde. Tercio vt nos ad apiendū sibi cor nostꝝ allicerz Uñ Cant. v. Uox dilecti mei pulsantis aperi mihi soror mea. colūba mea. amica mea. imaculata mea. q. d. Apperi mihi cor tuū i duotōe q̄ tibi cor meū apui i passiōe

Nota q̄ xp̄s aiaz fidelē appellat sororē suā ꝓpter nature sue ꝓformitatē. amicā ꝓpter sincerā charitatez. columbā ꝓpter opez fecūditatē. imaculatā ꝓpter peccati imunitatē. Quarto xp̄s lat⁹ aptū habuit

vt homī refugiū ꝓparet. Can. ij. Ueni co
lūba mea ī foraminibꝫ petre. Foramia pe
tre sūt vulnera xpi. Colūba ꝯm Bre. solet
nidificare ī cauernis petre. ⁊ cū vidit mil
uum refugit ad niduꝫ ne rapiat a miluo.
Sic aīa debꝫ nidificare in vulneribꝫ xpi
vt ad illa refugiat cū dyabol⁹ vult eaꝫ ad
petrā trahere R Oꝫ aūt valde bonū
sit homī venerari passionē xpi ꝑtereūdo
imaginē crucifixi oñdit in illo seqnti exē/
plo Legit de q̄dā heremita q̄ lōgo tpe du
rit aspera vitā. Et cū quidā latro ad eum
veniss̄et q̄ p mlt̄os ānos hoīes spoliaue/
rat. ⁊ latrocinia ꝑpetrauerat facta ꝓfessio
ne nullā ab heremita voluit recipe pñiaꝫ
nisi valde breuē. Tandē heremita iniūxit
ei vt q̄tiēs ī via aliquā crucē viderꝫ flexis
genubꝫ dñicaꝫ orōeꝫ diceret. Et ille latro
dixit. Hāc pñiaꝫ libēter accipiā. Et cum
hāc pñiaꝫ suscepiss̄et ⁊ paululū a cella he
remite discess̄isset. tunc vidit hostes suos
eū insequntes q̄ꝫ ꝓsanguineos iugulaue/
rat. ⁊ videns eos cepit immediate fugere.
Quo fugiēte statiꝫ vidit crucē in via ere/
ctā. ⁊ sic flexis genubꝫ cepit orōeꝫ dñicam
dicere. Et cū effugere potuiss̄et mori ma/
luit q̄ pñiaꝫ sibi iniūctā ꝑterire Et sic ob
tulit vitā suā ꝺo. ⁊ recōmēdauit sibi aīaꝫ
suā vt illā pñiaꝫ ꝑ oībꝫ pctis suis accepta
ret. Et cū sic ī eodē loco ab inimicis suis
occiss⁹ fuiss̄et. tūc heremita vidit q̄ angeli
dei aīaꝫ latronis susceperūt: ⁊ cū magno
gaudio imediate ad celū deduxerūt S
Quātū ad scdaꝫ ptē ist⁹ ꝯmonis sciendū
q̄ xpi passio fuit valde amara: imo ama/
rissima. ⁊ ꝓpter nouē causas ⁊ ratōnes.

Prima rō fuit ex pte corpis. q̄ delica/
tioris nature fuit q̄ ceteri hoīes ex eo q̄ ꝺ
purissimo sanguīe marie corp⁹ ipi⁹ a spi
rituscto formatū est. Et hec ē vna rō q̄re
xps fuit pulcerrim⁹ hoīm sine oñi diffor
mitate. q̄ ꝯm ꝓphetā. Dei ꝑfecta sūt opa
Sz spūssanct⁹ opar⁹ est corp⁹ ibu ī vtero
ꝑginis. igit ꝛc. Immo xps delicatioꝛ fuit
⁊ tenerioꝛ ī oībꝫ mēbris. imo etiā ī pedibꝫ
tñ ꝑ plātis suis. q̄ꝫ ali⁹ hō sit in facie sua in q̄
tñ est tenerioꝛ caro ī hoīe. Et ꝑ sua passio
fuit amariss̄ima ꝓ ceterꝫ passionibꝫ hoīm
Hoc etiā ꝓbat naturalr. q̄ si est aliqs hō
grosse nature sic rustic⁹ q̄ qñq tāgit vrti/
cas vl̄ vepres min⁹ inde ledit q̄ꝫ alius hō
delicatioris nature. Itē etiā patet ex ꝑ. q̄
aliq̄ q̄ sunt tenere nature valde ⁊ sup̄ mo
dū dolēt qñ cū ꝛga verberant. q̄ꝺ tñ aliq̄
q̄ sunt grossioris nature modicū curant.

Scda rō ꝓpter aīe limpiditatē. q̄ xps
oīa sua vulnera sensit singularit. ī nob āt
ñ est sic. q̄ qñ vn⁹ nostꝝ habꝫ q̄ttuoꝛ vul/
nera. tūc vuln⁹ in q̄ est maioꝛ doloꝛ magis
sentit ⁊ ꝺ eo pl⁹ ꝙquerit. ⁊ ꝺ alīs q̄si nihil
curat. q̄ꝫ ꝑ vuln⁹ attrahit sensatōeꝫ ad se.
ergo ꝺ ceterꝫ min⁹ sentit. Dō vulnera in
corpe xpi fuerūt q̄nq̄ milia q̄ꝺringēta et
septuagintaq̄nq̄. accipiēdo quālibꝫ pla
gā flagellatōis ꝓ vno vulnere. ⁊ pūcturaꝫ
cuiuslibet spine ꝓ vulnere vno. ⁊ q̄libet
vuln⁹ intulit xpo singularē doloꝛē. g̃ pas
sio xpi fuit amariss̄ima Tercia ratō. q̄
xps fuit oīm ꝙsolatōe ꝓuat⁹. nā pr̄ dere
liq̄t eū. Ergo clamauit ī cruce Heloy he/
loy ꝛc. ꝑ est De⁹ me⁹ vt q̄d dereliq̄sti me.
Uñ dic̄ ꝓ ꝓpham Osee. Cōsolatio est ab
scōdita ab oculꝫ meis. Notandū q̄ passio
xpi excedit passionē alioꝝ sanctoꝝ q̄ntum
ad doloꝛē ⁊ amaritudinē. ⁊ signāter ī ꝑ q̄
gaudiū aīe nō redūdabat ī corp⁹ ꝓpt̄ ni/
mietatē passiōis. Sz oppositū est factū ī
alīs martiribꝫ. in q̄bꝫ interioꝛ ꝙsolatō re
dundabat ī corp⁹ exteri⁹. ⁊ ꝓ ꝑ passio eoꝝ
dulcoꝛata fuit. Itē a nullo hoīm habuit
xps aliquā ꝙsolatōeꝫ exterioꝛē. Uñ dicit
ꝓ ꝑs. Quesiui q̄ ꝙsolaret ⁊ nō inueni. Im
mo sup ꝑ improperia ⁊ opprobria susti/
nuit. ps. Improperiū expectauit coꝛ meū
⁊ miseriā. Hoc etiā patet ī hoīe tribulato
q̄ q̄ñ ꝙsolat ab alīs tūc est sibi q̄dā suble/
uatio siue tribulatōis. sz q̄ñ sup ꝑ deridet
tūc multo plus aggrauat sua tribulatio.

Quarta rō est sua innocētia. i. Pet. ij.
Qui pctm̄ nō fecit nec ē inuent⁹ dolus in
ore ei⁹. Hoc patet q̄ cū hō iniuste ledit ⁊
innocēter patit tūc pl⁹ dolet Quīta rō
est ex pte illoꝝ q̄ sibi martiriū intulerunt
q̄ xps mlta bñficia ꝓtulit eis ī veteri ⁊ no
uo testamētis. q̄ liberauit pres eoꝝ ꝺ egi
pto. ⁊ eduxit eos ꝑ mare rubꝝ. ⁊ pauit eos
māna in dekto. xl. annis. ⁊ postremo du/
xit eos ī terrā ꝓmissiōis. Itē ī nouo testa
mēto. s. in hūanitate sua mortuos eoꝝ su
scitauit. cecos illoꝝ illumiauit. leprosos
mūdauit. ⁊ saluberrima documēta ipsis
dedit. Uñ ps. Retribuebāt mihi mala ꝓ
bonis. Sexta causa est vilitas mortis.
Uñ scriptū est. Morte turpissima ꝓdēne

mus eū. qz nullū genꝰ mortꝭ turpiꝰ tūc fuit q̄z mors crucꝭ. Et iā circūstātie agḡuantes dolorē xp̄i fuerūt societas. qz ī medio duoꝝ latronū fuit suspēsus. Isa. liij. Cū sceleratꝭ reputatꝰ est. Itē ī ꝓspectu matrꝭ z alioꝝ p̄sentiū nudꝰ ī cruce pepēdit. Itē in tpe paschali cū alīj hoīes habuerūt gaudiū ipe occisꝰ est ¶ Septima est mlt̄itudo passionū. Nā in locꝭ neruosis z in oīb⁹ sensib⁹ z ī oīb⁹ mēbris passus est Unde Isa. i. Ā plāta pedis vsq; ad v̄ticē nō est ī eo sanitaſ. Unde etiā bern. in ꝑmōe. Caput qđ spiritib⁹ angelicꝭ tremebūdū est densitate spinaꝝ pungit. facies pulcra p̄ filīs hoīm sputis iudeoꝝ deturpat. oculi lucidiores sole caligant ī morte. aures q̄ audiūt angelicos cantꝰ audiūt pctōꝝ insultus. os qđ docet angelos felle z aceto potat. pedes q̄z scabellū adorat cruci clauis affigunt. manꝰ q̄ formauerūt celos sunt ī cruce extēse z clauis affixe. Corpꝰ ꝟberatur. latꝰ lācea ꝑforat. Et q̄d pl̄a. nō remāsit ī eo nisi lingua vt p pctōrib⁹ exoraret: z matrē discipulo cōmēdaret. Octaua causa ꝓpter laboris sui vacuitatē. qz tpe passiōis coḡuit q̄ ī pl̄ib⁹ hoīb⁹ frustraret amara mors eiꝰ cū tñ oēs redemit z oīs cupit saluari. p̄s. Que vtilitas ī sanguine meo. Unde etiā Isa. Inuanū laborauī rē. Hoc heu iā patz in multꝭ hoīb⁹ q̄ raro cogitāt ꝺ passiōe xp̄i z ingti sūt ipi xp̄o. imo qđ peiꝰ est plures pctōres ipm xp̄m iterato crucifigūt cū suis pctis z blasphemijs de q̄b⁹ dicit apl̄s Rursū crucifigētes filiū dei. Nona causa q̄ ē sup oēs causas iā dictas ē q̄ iudei se ītromiserūt de honore z ptāte dei p̄ris. Itē q̄ sapiētiā filij reputabāt iudei īsipiētiā z stulticiā. Itē q̄ dulcedinē spūssancti cōmutabāt in amaritudinē. qz ipi iudei spreuerūt opa spūssācti. ¶ Quātū ad terciā ptē ist⁹ ꝑmōis tūc q̄rit q̄t sūt documēta q̄ xp̄s docet nos in sua passiōe. Rñdet q̄ septē. P̄rio docet nos sibi gr̄as agere ꝓpter bona q̄ ꝓsecuti sumꝰ ex passiōe ipi⁹. Unde aug. Nihil acceptius z laudabili⁹ xp̄o offerre possumꝰ q̄z q̄ ei gr̄az actōes referam⁹. Et merito: qz p nob pati voluit q̄ sine pcto ꝓcept⁹ z natus fuit. vt nos a nr̄is voluptatib⁹ p suaz passionē retraheret Itē ī oīb⁹ mēbris passus est vt nr̄a mēbra sibi q̄āmodo ꝟuire deberēt. Itē totū sanguinē p nob obtulit in p̄ciū z lauacꝝ. vt nos sanguinē nostꝝ z vires corpis nr̄i in eiꝰ ꝟuitio ꝓsumere deberem⁹ ¶ Scō docet nos ipm diligere qz ipe sup oīa dilexit nos. Et b oñdit ī tribꝰ. s. in dignitate creatōis. in assumptōe carnis. z ī tolerātia passiōis. De h q̄re infra ser. cij. O. ¶ Tercio q̄z tū odiat pctm̄. ad qđ delendū tā amarā passionē sustinuit. Unde bern. Grauis aīe casus q̄ non nisi morte xp̄i poterat expiari. Unde amb. Tm̄ fuit pctm̄ nostꝝ vt saluari nō possem⁹ nisi vnigenitus dei p nob moreret. Immo adhuc intm̄ odit pctm̄ mortale q̄ hoiem peccatorē quē tā chare redemit ieternū cōdemnat. O q̄z gue onꝰ z gnis offēsa ē peccatū. qđ q̄dā hoīes tā leue reputāt z tā parū formidāt. ¶ Quarto docet nos cogscere q̄z gl̄iosuz est regnū celoꝝ. qz pua res nō emit chare. sz vna gutta sanguis xp̄i pciosior est toto mūdo Quito docz nos notificari ad sustinēdū aliqđ duꝝ ī corpe nostro ad honorē dei. z ppt̄ salutē aiaꝝ nr̄arū. Unde Isido. de sum. bo. Si passio xp̄i ad memoriā reducit nil tā duꝝ qđ non eq̄ aīo tolerēt Parua ei tolerarem⁹ si rcordaremur q̄d ille sustinuit q̄ nos vocat ad celū. Ille opprobria: derisiōes: ꝓtūelias: alapas: sputa: flagella: spineā coronā: crucē q̄z sustinuit. Et nos miseri ad nostrā ꝓfusionē vno modico ꝑmone fatigamur z vno solo ꝟbo deiꝯcimur Unde si volum⁹ cū xp̄o regnare debem⁹ hic cū eo pati. Unde apl̄s. Si socij passionū sum⁹ erum⁹ z ꝓsolationū. Sexto docz nos p quā viā itur ad celū. qz p tribulationē z passionē. vñ Luc. xxiij. Nōne oportuit xp̄m pati z sic intrare ī gloriā suā. Et vbi caput intrauit p eandem viā z portā optet mēbra seq̄. Unde Act. xiiij. Per mlt̄as tribulatōes z passiones optet nos ītrare ī regnū celoꝝ. Unde aug. ī ꝑmōe. Nō putz q̄ sic q̄z vt sibi pl̄it xp̄i passio nisi ill̄ q̄ sequunt vestigia ei⁹. Unde Bre. sup Ezech. Si dulcia q̄rum⁹ nēcē ē vt amara tolerem⁹ ¶ Septio docz nos xp̄s ī passiōe sua largos esse. qz xp̄s q̄uis ī vita sua largꝰ fuit z mlt̄a bñficia dedit. tñ ī morte q̄āmodo ꝓdigꝰ fuit. qz nil sibi retinuit. sed oīa dedit etiā vsq; ad vestes. Nā petro ꝺdit eccl̄iaz q̄n eū ī vicariū suū instituit. z regimē eccl̄ie sibi cōmisit. Johanni euāgeliste dedit matrē suā q̄n dixit ī cruce. Ecce mr̄ tua. Latroni p̄adisuz cū

dixit. Hodie mecū eris ī paradiso. Pri celesti dedit aiaz suā dicēs. Pater ī manꝰ tuas cōmēdo spūm meū. Nicodemo ꝛ ioseph ab arimathia corpꝰ suū ad sepeliendum. Nobis sanguinē suū ꝛ oīa merita sua dedit. Et crucifixoribꝫ dedit vestimēta. ps. Diuiserūt sibi vesti. mea cē. Nō em̄ hō debet esse ad elemosinas auarꝰ qū ꝓsiderat qꝫ xps ī passiōe sua sic largꝰ fuit. ¶ Ultimo sciēdū qꝫ libet libēter debz venerari passionē xpi. ꝛ sp ei aliqd orare. ꝛ hūliter inclinare qñcūqꝫ ptrāsit aliquā imaginē crucifixi. Uñ de ꝫ legit vnū exēplū in dyal. Cesarij. qꝫ qdā prior de ordie regulariū tpe qdā tāto sopore cepit affici vt nisi cito dormiret moreret. Qui cū ī lecto sē reclinasset mox qdā ꝙuersus affuit dicēs. Dñe cū licētia vra vado. Et ille. Quo vadis. Rndit ꝙuersꝰ. Vado ad deū. qz mortuꝰ sū hac hora. Et prior. Cū mlti pfecti trāseūt ad purgatoriū. qd est qꝫ tu tā absolute dicis te statiz ituꝝ esse ad deū. Et ille. Habebā ꝙsuetudinē vt qtiēs irē corā crucifixo hāc dicerē orōez. Dñe p illā amaritudinē passiōis quā sustinuisti ī cruce: et mortie qñ aīa tua egressa est de corpe tuo: miserere aīe mee ī egressu suo. Et exaudiuit orōnez meā dñs meiqꝫ miserꝰ est. Et ait prior. Quo fuit tibi morienti. Rndit. videbaꝫ mihi ī agonia qꝫ totꝰ mūdꝰ esset lapis vnꝰ ꝛ pmeret pectꝰ meū. ¶ Itē si qs in meditatōe passiōis xpi primitꝰ ñ sentiret dulcedinē. tñ ppter ꝫ nō debz desistere sz pseuerātez ꝛ tinuare. Uñ de ꝫ legit aliud exēplū ī dyalogo Cesarij. qꝫ in qdā claustro fuit iuuenis bone indolis huic iuueni erat studiū ī die ad minus semel pcurrere passionē xpi. In q studio tā tatē p mediū circiter annū passus ē difficultatē vt qsi sibi nō valere hmōi meditatiōnē passiōis xpi arbitraret. Uñ cū postmodū quodā tpe ī angulo chori ꝙuersoꝝ diu imploras auxiliū. ꝛ cū ab oratōe cessasset surrexit ꝛ trāsiuit añ altare. Et ecce dñs ihs ibi stetit añ altare qsi pendēs in cruce q pissima brachia sua abstrahēs a cruce seruū suū amplexatꝰ est. ꝛ tanqꝫ pcordialē sibi ī signū mutue familiaritatis eū ad pectus suū attrahēdo strinxit. Qui ī illa hora tantā accepit a dño grām lacrimaꝝ vt infra matutinas vix aliq̄ hora oculi eius siccarent. Ita quoqꝫ ī xpi postmodū ferebat passiōis meditatōe. ꝛ tantā sensit ī ea dulcedinē. vt ꝛ ipe palmā martirij plurimū affectaret. Itē nota aliud exēpluz de dulcedine passionis xpi. Erat qdā bonꝰ hō q multū dilexit deū. ꝛ ob reuerētiaz qnqꝫ vulneꝝ xpi qtidie dixit qnqꝫ pr nr. Et huic apparuit dñs ihus ꝛ dedit ei de singul suis vulneribꝫ mirā dulcedinē. ita qꝫ oīa gaudia mūdi despexit. ꝛ solūmodo deo fuire studuit. ꝛ ī bonis opibꝫ ꝛ ꝯtutibꝰ valde pfecit. ꝛ sic vitā suā tandē ī bono finiuit. ꝛ post mortē celū intrauit.

¶ Item terciū ꝑmonē ō passiōe dñi i quō xps assūpsit decē defectꝰ humane nature. qre supꝛ ꝑmōe. xxvij

¶ Itē exemplū de passiōe dñi ō milite illo q quotidie quinqꝫ pater noster orauit quere infra ꝑmone. lxxx. U.

In die sancto pasce. Sermo. l.

Hec est dies quā

fecit dñs exultem⁹ ꝛ letemur ī ea ps. cxvij. ¶ Sciēdū qꝫ pñs festiuitas pcellit alias festiuitates ī solemnitate ꝛ iocūditate. Uñ canit p integrā hebdomadā singul dieb. Hec est dies ꝙm fecit dñs exultem⁹ ꝛ letemur ī ea cē. Licet oēs dies dñs fecit. tñ singulariter illā dignificauit ꝛ letificauit p suā resurrectōez. Uñ Aug. in sermone de resurrectōe dñi. Quo gliosa ꝥgo mr xpi inꝛ oēs mulieres principatū tenet. ita inꝛ oēs ceteros dies hꝭ dies resurrectōis oīm dieꝝ mr est. Uñ etiā Amb. sup Mat. Resurrectio xpi defunctꝰ est vita. penitētib⁹ est venia. sanctis est glia. Uñ merito ōz. Hec dies quā fecit dñs cē. Letari debem⁹ hodie. qz supiores .i. angeli hodie letati sunt de redemptōne hūani generis. ꝛ ō repatōe sue ruine ꝛ ō gli ficatōe xpi. Hā oēs angeli supiores. inferiores. ꝛ mediocres multū gaudēt et magnū gaudiū habēt ō nra redemptōe. maius de sua repatōe. sz maximū de xpi glorificatōe. Uñ Bre. in ome. pasce. Redemptoris nri resurrectio nra festiuitas exist. qz nos ad imortalitatē ꝺduxit. Et angelox festiuitas exīstit qz nos reuocando ad celestia numeꝝ eox adipleuit. Itē inferiores. i. pres ī limbo exīstētes gauisi sunt qz erāt ī magna desolatōe ꝛ erāt ī infimo loco q esse debebāt in supmo. s. ī celo. Itē

qz erãt ĩ caligine ꝙ esse debebãt ĩ apta dei visiõe. Uñ letificati sũt ꝓ descẽsum xpi et resurrectõez ei⁹. Isa. xxxv. Gaudiũ ⁊ leticiã obtiebũt. ⁊ fugiet dolor ⁊ gemit⁹. Uñ cant. Aduenisti desiderabil' quẽ expectabam⁹ ĩ tenebris. Uñ Aug. in ser. Ad imperiũ dñi ac saluatoris oës ferrei ꝓfracti sũt vectes. ⁊ subito ĩnumerabiles sancto rũ ppli ꝙ tenebant ĩ morte captiui. saluatoris sui genubꝫ obuoluti lacrimabili obsecratõe deposcũt dicẽtes. Aduenisti redẽptor mũdi. aduenisti quẽ desiderãtes ãtidie expectabam⁹. Aduenisti quẽ nob vẽtur lex annũciauerat ⁊ ꝓphe. Aduenisti donãs ĩ carne viuis indulgẽtiã peccatoꝝ solues defũctos ⁊ captiuos ĩferni. Et hũ oës hodie ĩ die resurrectõis valde exultauerũt. qz xps eos de loco ĩfimo extraxit ⁊ ĩ sua ascẽsione eos ĩ celũ deduxit. ⁊ suã beatã visionẽ eis eternal'r oñdit ℟ Et ꝓseq̃nter medie creature. i. homies ĩ terra exist̃ẽtes hodie letari debẽt Primo qz frater nr̃. id est xps ꝙ mortu⁹ fuerat reuixit: Uñ Lu. xv. Fili gaudere oportet. qz frater tu⁹ mortu⁹ fuerat ⁊ reuixit. Sic pr̃ celestꝭ dicit ad quẽlibet xpianũ. Qz em̃ frẽs xpi sum⁹ oñdit ĩ euãgelio Joh. xx. vbi xps post resurrectõez suã dixit ad mariã mag dalenã. Uade ad frẽs meos ⁊ dic eis. Ascẽdo ad patrẽ meũ ⁊ patrẽ vestꝝ. Scõo qz pẽta nr̃a nob indulsit ꝓ illud sacꝝ xps q̃dragesimale. ⁊ ℔ ꝓ penitẽtiã quã egim⁹.

Tercio letari debem⁹ qz suo ꝓcioso corpore ⁊ sanguĩe nos hodie cibauit ⁊ potauit ĩ ꝙ vniti sum⁹ deo. Uñ merito gaudere debem⁹. qz dicit apl's. Gaudete in dño sp̃ item dico gaudete. Hã ad gaudẽdũ incitãt nos hodie creature Jn xpi em̃ resurrectõe oĩa florẽt ⁊ gaudẽt. Jurta qd̃ canitur. Uenit dies tua in q̃ florẽt oĩa. Hã sol maiori luce resplẽduit Uñ Maxim⁹ Jn xpi resurrectõe oĩa elemẽta gloriant. Hã ⁊ solẽ ipm arbitror clariorez solito in hac die. necesse est em̃ vt ĩ ei⁹ resurrectõe gaudeat. in cui⁹ passiõe ꝓdoluit. Itẽ iã illo tẽpore celũ serenat. terra arbores ⁊ florez incipiũt florere. Sil'r ⁊ aues incipiũt cãtare. ꝙ oĩa debẽt nob esse incitamẽtũ exultationis ⁊ leticie. Sciẽdũ ꝙ resurrectõ xpi est exẽplar nr̃e future resurrectõis. qz sic̃ xps resurrexit ita ⁊ nos resurgem⁹. Apl's i. Lor. xv. Oñes quidẽ resurgem⁹. L Sz q̃rit. in q̃ etate resurgemus. Rñdet ꝙ oës resurgem⁹ ĩ etate xpi sic̃ ipe tpe passionis fuit. s. trigintatriũ annoꝝ. Hõ hui⁹ est. qz tũc hõ est ĩ meliori ⁊ ꝓfectiori statu. Sz oës resurgem⁹ ĩ ꝓfectiori statu. Jtẽ q rit de q̃ttate resurgẽtiũ. Rñdet ꝙ q̃libet resurget ĩ ea q̃ttate corpis sic̃ creuisset si ad ꝓfectã etatẽ puenisset. ⁊ nullũ impedimentũ sui augmẽti habuisz. Et g̃ nõ oës resurgem⁹ in eẽdẽ q̃ttate. qz ĩ ꝓsenti vn⁹ natural'r maior est alio ꝑm cursũ nature. Et oĩa superflua. sic̃ homies quãdoq̃ nascũtur mõstruosi cũ duobꝫ capitibꝫ ⁊ vndecim digitꝭ. hec oĩa ꝙ diuinã potẽtiã resecabũt ⁊ hũ defect⁹ ꝙ eandẽ diuinã potẽtiã supplebunt ĩ hijs homibꝫ ꝙ ꝺfectuosa corpora habuerũt. s. ꝙ carnerũt aliq̃bꝫ mẽbris Uñ Amb. In illa resurrectõe nlla alicui⁹ remanebũt indicia lesure. nlla penit⁹ apparebũt vestigia vlcerꝝ aut debilitatũ in carne. Aug. Resurgent corpa sctoꝝ sine vllo vicio. sine vlla deformitate. sine vlla corruptõe. Sz ĩ claritate etiã differũt. qz sic̃ stella differt a stella ĩ claritate. sic vniũ corp⁹ glorioſũ differt ab alio corpe in claritate. ꝑm qd̃ hõ in ꝓsenti fuit ꝓfectioris vite. qz claritas aie redũdabit ĩ corp⁹. Et sic̃ñ oñes sũt eẽdẽ meriti. sic nec erũt eẽdẽ claritate. Sciendũ ꝙ oñes resurgem⁹ tã boni q̃ mali cũ eisdẽ corpibꝫ ⁊ aiabꝫ sicut viuim⁹. Sz erit magna distãtia int̃ bonos ⁊ reprobos q̃ ad claritatẽ corpoꝝ. qz electi fulgebũt vt sol. reprobi aũt ꝺnigrabũtur sup carbones. D Sz q̃ ad claritatẽ corpoꝝ electoꝝ tũc q̃ttuor pñt ꝓsiderari ĩ sole q̃ ẽdẽbꝫ iust⁹ ĩ corpe debz hr̃e post diem iudicij postq̃ resurrexit a mortuis.

Primũ qd̃ ꝓsiderat ĩ sole est pulcritudo siue claritas. Inter oës creaturas qs de⁹ creauit ĩ mũdo nihil est cõiter ita claz et pulcz vt sol. qz ipe est fons ⁊ origo oĩm luminũ. Hãc aũt claritatẽ debent hr̃e iusti post diẽ iudicij ĩ corpibꝫ suis. Corp⁹ em̃ illud qd̃ mõ est pallidũ ⁊ ꝺforme erit post modũ septies pulcri⁹ q̃ sol iã est. qz sol septies clarior fuit q̃ iã est anteq̃ prim⁹ hõ peccauit. Sz postq̃ adã ⁊ eua ꝓpetrauerũt pctm̃. tũc ꝑdidit sol sue claritat̃ septẽptes ⁊ nisi octaua ps remãsit sibi. Sz p⁹ diẽ iudicij erit vt pri⁹ fuit. Et luna erit tã lucida sicut sol iaz est. Uñ Isa. xxx. Erit lux lune sicut lux solis. Uñ dico. sicut sol

fuit olim añqz prim⁹ hō peccaret. ita pul
cer debet esse ꝗlibet iust⁹ hō in suo corpe.
vt dicit dñs in euāgelio Mat. xiij. Tunc
fulgebūt iusti sic̄ sol. Scōm qō ꝓside/
rat in sole est agilitas siue celeritas. qz ita
agilis ē sol ꝙ ꝙcito de mane oriť remittit
splendorē suū ꝙsi p totā terrā. z ī vno bre/
ui tpe pcurrit spacios⁹ū z latū mūdū. Hāc
agilitatē habebit ꝗlibz iust⁹. Nota ꝙ cor
p⁹ nostz qō modo gue est z pigrū ad fu/
endū deo z ad bona opa z ad laborē tunc
erit ita agile vt modo cogitatões sūt. vbi
gra. Ego cogito iā ad finē mūdi: z ꝙcito
ego iā illuc cogitaui tā cito cū corpe z aīa
possū tūc esse ī fine mōdi si voluero vl' vbi/
cūqz locoz. Unī Aug. Ubi vult spūs ibi
ptin⁹ erit z corp⁹. Quia sicut iā pt videre
hō celū: z īmediate visū declinare ad ter/
rā. ita velox erit corp⁹ glorificatū. qz sil'es
erim⁹ angel' q̄ in ictu oculi possūt a terra
ad celū volare z ecōuerso ꝛdire Unī Anť.
In illa vita pulcritudo iustoz solis pul/
critudini q̄ septēpliciter ꝙz mō est fit splē/
didior adeqbiť. Velocitas siue agilitas
tanta nos ꝓcomitabiť vt angel' dei eque
celeres sim⁹ q̄ a celo ad terrā citi⁹ ꝙz ī ictu
oculi dilabunť z ecōuerso. Terciū qō
ꝓsiderať ī sole est subtilitas. Sol em̄ tam
subtilis ē ꝙ nullū vitrū tā spissuz est quin
splendor ei⁹ penetret. Et tā subtilis est ꝙ
nulla cristall⁹ tā dura z tā magna est q̄n p
ipaz splēdeat. Et eandē subtilitatē habe
bit tūc ꝗlibet iust⁹. Corpus em̄ qō mō est
ineptū z grossū. tā subtile tūc erit ꝙ nulla
res tā dura est vl' firma q̄n possit eā ptran
sire sine vllo impedimēto. Unī si possibi/
le esset ꝙ mur⁹ ferre⁹ de celo ad terrā ptin
geret p hūc possz hō iust⁹ trāsire cū corpe
z aīa ita facile ac si nihil ibi esset. Qz ꝟ ve
rū sit testimoniū habem⁹ ī euāgelio Joh.
ꝓt. ꝙ ihs ianuis clausis hodie ad discipu
los introiuit. z stās in medio eoz dixit eis
Pax vobis. Per ꝟ oñdiť ꝙ nulla res tam
dura z firma est quin hō iust⁹ possit ptrā
sire cū corpe z aīa post iudiciū. qz eandez
gloriā quā ꝝps habuit ī suo corpe post re/
surrectōez ꝗlibet iust⁹ habebit post diē iu
dicij. Unī apl's. Saluatorē expectam⁹ q̄
reformabit corp⁹ hūilitatis nr̄e ꝓfiguratū
corpi claritatis sue Quartū qō ꝓsiderať
in sole est impassibilitas. Splendorē em̄
q̄a sole pcedit null⁹ pt ledere. siue ꝟberet
in ipm vel secet vl' lapidibz iaciat ꝟ nihil
pt ei nocere. Eandē impassibilitatē habe
bit p tūc z ꝗlibet iust⁹. Nā illud corp⁹ qō
iā ita fragile est ꝙ ipm fames: sitis: est⁹: fri
gus ledere pt qō z mortale est. imo qō et
mori optz tūc erit ita subtile z secuz z im
passibile ꝙ ei nihil nocere pt. Nā si oēs
gladij accipenť q̄ a principio mūdi fabri/
cati sunt z pcuterenť in vnū corp⁹ glorifi
catū nihil ꝟ ledere possent. Nā oēs hoies
cū oibz armis nō possent ei nocere. qz cor
pus glorificatū erit īmortale z īpassibile.
sic ꝙ nec esuries nec fames nec sitis n⁹ fri
gus nec aliqō incōmodū poterit ei noce/
re. Unī Apoc. vij. Nō esuriēt neqz sitient
neqz cadet sup eos sol neqz vll⁹ estus. Itē
Apoc. xxi. Neqz luct⁹ neqz clamor erit vl
tra. Itē corp⁹ qō iā est mortale erit tūc im
mortale. Et apl's dicit de xpo. Mors illi
vltra nō dñabiť. Sic sil'r intelligiť de ꝗli
bet iusto. ꝙ nec mortē n⁹ quicqz mali time
bunt ampli⁹. Isa. xxv. Precipitabit dñs
mortē in sempiternū. Quis tā stult⁹ inter
oēs q̄ hāc gloriā z beatitudinē nō q̄rat.
vbi inueniť oēm bonū z nullū malū. Unī
Bern. Nō surget ibi malicia. non carnis
miseria. nulla ibi egritudo. nulla necessi/
tas. nō ibi fames nec sitis nec frig⁹ n⁹ est⁹
nec lassitudo ieiunij. nec vlla tēptatio ini
mici. nec peccādi volūtas. nec delinq̄ndi
facultas. sz totū leticia totū exultatio. ho
mines angel' sociati sine vlla carnis infir/
mitate venerabunť. Doctam dictū est de
corpibz saluandoz. ¶ Nunc aūt re/
stat enucleare ꝓditões corpoz ꝓdemnan
doz. Pro q̄ sciēdū ꝙ corpa damnatoz in
resurrectōe ꝑncipaliter habebūt q̄ntz cō/
ditões. Primo erūt valde difformia. qz si
cut corpa electoz sūt valde clara z lucida
sic corpa damnatoz erūt valde nigra z ob
scura. Unī Aug. in li. de natura dei sic dic̄
Si ignis iste oia lucida z decora dēturpat
z denigrat. ꝙto magz infernalis ignis est
deturpās obscurās z denigrās. vt exēpla
riter patet in igne sancti Anthonij. q̄ in p
senti valde deturpat z denigrat mēbz ī q̄
est. Et idē patet etiā in sole: q̄ sic denigrat
facies z corpa ethiopū. ꝙto magz ignis in
fernalis denigrat facies z corpa supborū
z reproboz. Jobel'. ij. Omēs vult⁹ redigē
tur ī ollā Secdo erūt debilia. Job. Cō
sumet moz fortitudinē ei⁹. Exemplum

possum⁹ videre in debilitate ꝑsentis vite q̄ sic debilitat fortissimos ī agone mortis q̄ nec stare nec ambulare possūt. q̄to magis illa mors amara q̄ est eterna reddet illa corpa debilia ad resistēdū ⁊ ad se mouēdū Tercio erunt valde ḡuia. qz eis dat locꝰ infimꝰ. Exo. xv. Descēderūt ī ꝓfundū q̄si lapis. Un̄ etiā Job loquit de pctoribꝫ ī delicijs viuētibꝫ dicēs sic. Ducūt in bonis dies suos in puncto aūt ad īferna descēdēt Quarto erūt nuda ad ꝓfusionē eoꝝ. Un̄ Hau. iij. Oñdaz gentibꝫ nuditatē tuā. Et signāter illi pctōres q̄ h̄ superbiā cū vestibꝫ exercuerūt ⁊ se ad cōplacendū hoibꝫ ornauerūt. Un̄ Salo. Per q̄ hō peccat p hec ⁊ torquet. Quīto erūt valde passiua ⁊ plena oīi miseria: ⁊ tñ incorruptibilia. Judith. xvi. Dabit dñs ignē ⁊ vermes ī carnē eoꝝ vt vrant ⁊ viuāt ⁊ sentiāt penas vsq; in sempiternū Habebūt em̄ fletū in ocul'. stridorē in dentibꝫ. fetorē in naribꝫ. vincula ī manibꝫ ⁊ pedibꝫ. ignē in toto corpe. ps. Repleta est malis aīa mea Et signāter ī illo mēbro peccatoꝝ marie torq̄bit cū q̄ creatorē suū plꝰ offendit. Un̄ Bern. In q̄ aūt membro creatoꝝ plꝰ offendit ī eodē pctōr grauiꝰ torq̄bitur Et hec dicta sūt de resurrectōe reproboꝝ ℣ Ultimo q̄rit. q̄re xps primo resurrectionē suā oñdit mulieribꝫ. Rñdet primo ꝓpter dignitatē. vt in h̄ nobis exēplū daret vt ob reuerētiā gl'iose virginis marie oēs m'lieres honorem⁹ siue sint maritate siue vidue siue ℣gines. qz mortē quā fecit eua intulit femīa beata ℣go fugauit. Un̄ canit. Paradisi porta p euā cūctis clausa est. ⁊ p mariā virginē iterꝫ patefacta Secundo qz voluit vt resurrectio eiꝰ manifestaret alijs. sz qz m'lieres vir aliq̄d celare possūt. sz quidq̄d audiūt h̄ statiz alijs manifestāt. igit ꝛc. Exēplū legit de q̄busdaz monialibꝫ in quodā monasterio ꝓstitutis q̄ inter se deliberauerūt vt due ex ipis deberēt accedere dñm papā ⁊ eis impetrare q̄ sibi mutuo possent ꝓfiteri. estimātes indignū q̄ sua secreta ⁊ suas īfirmitates vni viro. i. sacerdoti publicare deberēt. Cum aūt ad papā venissent ⁊ summꝰ aplic⁹ intelligēs eaꝝ simplicitatē ⁊ dyaboli fraudē dedit eis vnā pitidē clausā dicēs vt illā secū ad hospitiū portarēt. ⁊ de mane eā sibi sic clausā reportarēt: ⁊ sic obtinerent qđ peterēt. q̄ venientes ad hospitiū pitidē diligēter inspexerūt ⁊ eā libenter aperuissent. Et tandē vna dixit. Aperiam⁹ eaz ⁊ videam⁹ q̄d ī ea sit. Alia dixit. Hō audemus qz summꝰ pontifex ⁊ aplic⁹ nobis inhibuit. Tandē p temptatōes victe aperuerūt eā volētes eā sil'i modo recludere. et sic auis ī ea reclusa aufugit. q̄ pterrite sūt Et cū de mane redirēt ad papā. ⁊ ipse cognouisset factū dixit eis. In h̄ cognoscit vra instabilitas ⁊ infirmitas. sic faceretis vobis mutuo si deberet⁊ alteruꝝ audire ꝓfessiones vestras. Cū em̄ vna offenderz alia illa nullo modo culpā alteri⁹ sibi cōfessam obticeret. ⁊ sic vacue redierunt ad suas sorores.

In secūda feria pasce Sermo. li.

De signis digne cōmunionis.

Mane nobiscuz

Mane dñe. Luc. xxiiij. Hec verba canit ecclia p illud sacz tps pascale vsq; ad ascēsionē. In q̄b⁹ ℣bis q̄libet hō deuote xpm petere debet quē hodie ī sacrām̄to sumpsit vt secū maneat. qz nō sufficit q⁹ q̄s xpz ī sacramēto sumpsit nisi eū secū retineat. Un̄ devote dicere debem⁹. Mane nobiscū dñe.

Sciēdū q⁹ si q̄s xpm petere vult vt secū maneat necesse est p̄cognoscere vtz eū secū habeat. vt tūc dicere possit. Mane nobiscū dñe B Pro q̄ sciēdū q⁹ sūt septē signa p q̄ cognoscit vtz quis digne cōicauit: ⁊ q̄diu xpm apud se retineat. qz sic vita corpalis cogn̄scit ira ⁊ spūalis quā xps p̄bet in hoc sacramēto. Un̄ Joh. vi. Qui mād̄ucat me ipe viuet ꝓpter me Primū signū est gemit⁹ cōpunctōis. Quia recte sic fit de īfirmo in agone ꝓstituto cū ñ scit vtz aīa adhuc sit in corpe. tūc pennaz ponūt ante os infirmi. ⁊ si anhelitū trahit ⁊ emittit signū est q⁹ aīa adhuc sit ī corpe ⁊ q⁹ adhuc viuit. Sic si gemis ō pctis tuis cū dolore cordis signū est q⁹ digne cōmunicasti. ⁊ xps adhuc ī te viuit. Immo nō solū hō debet gemere p peccatis suis īq̄dragesima. sed etiā debet dolere ⁊ penitere quādo recordat de peccatz suis sm̄ Augu. vsq; ad mortē. Un̄ etiā Hugo de sancto victore. Quādo de⁹ in ꝓtritione absoluit hoīem a peccatis ligat eū vinculo perpetue detestatōis vt pctm̄ semp de cetero

LI.

detestet.q̃ videlicet detestatio nō est aliō nisi pnia. Qñ aūt hō desinit gemere ⁊ delectationē de pctis p̃teritis habere incipit signū est mortis. Hō ꝓsidera ꝙ qñcūq; gemis: ⁊ q̃diu displicētiā habes qñ occurrūt tibi pcta tua p̃terita. signū est vite spiritualis q̃ est a xp̃o. Uñ bern. Quāto magis hō pcta sua itelligit: tāto amplius suspirat ⁊ gemit. Qualr aūt gemēdū sit ꝓ peccatis suis Basilius oñdit dicēs. Grādia peccata grādia lamēta desiderāt. Scōm signū est color bone ꝙuersatōis. qz q̃diu videmus hoīes bñ coloratū dicim⁹ ꝙ nō sit dispositus ad mortē. Sic q̃diu hō bñ ꝙuersat timēs alios scādalizare ⁊ deū offendere signū ē ꝙ xp̃s adhuc est ī aīa ei⁹. Mat. v. Sic luceat lux vestra coꝝ hoīb⁹ vt videāt opa vra bona: ⁊ glorificēt patrē vrm q̃ in celis est. Ex q̃ sequit ꝙ q̃diu conaris ꝺba ⁊ facta ⁊ mores tuos tēperare. ⁊ aptetis ꝓdesse ꝓximis ad gloriā dei. xp̃s ad huc ī te viuit. Et ꝟ homini multū fructuosuz ⁊ deo valde acceptū est. Uñ Gre. super Ezech. omel. xxi. Nullū oīpotenti deo tale sacrificiū q̃le est aīaꝝ zel⁹ ❡ Sciēdū ꝙ bonū exēplū in eccl̃ia dei est valde vtile. qz multi mali hoīes q̃ deū nō multū diligūt in q̃dragesima ieunāt. qz vidēt alios ieunare q̃ aliaſ nunq̃ ieunarēt. qz inimici dei sūt. nec de deo multum curāt. Itē ad opa miscōie aliqñ ꝓuocant scilicz qñ vidēt alios elemosinas dare vl opa miscōie exercere Itē ad audiēdū missas ⁊ verbū dei. ⁊ sic de alijs bonis opib⁹ Uñ ꝓpter exemplū bonoꝝ multi a pctis ꝙuertunt ⁊ sic saluant q̃ alias damnarent si exēpla bona in alijs non vidissent. Uñ Gre. Plunq̃ pctōres ad lamētū pñie redirent si nulla essent bonoꝝ exēpla q̃ mentē eoꝝ retraherent. Insup mali ꝓuocant ad frutes ꝙ bona exēpla. s. ad humilitatē et miscōiaz. ⁊ sic ō alijs. Ergo diues existēs humilis mlta meret ꝓpter exēplū. qz pauper ex ꝟ verecundat in seipo dū diues humiliter incedit q̃ est potēs: pulcer: bñ natus. ⁊ bñ posset supbiā exercere ⁊ ñ vult sz humiliat se ꝓpter deū. ⁊ talis hūilitas est valde laudabilis. Sic econuerso supbia pauperis q̃ nec habet diuitias nec potētias nec pulcritudinē est multū reprehensibilis Uñ Ambro. sup Beati imaculati. Hon oīs pauptas est sancta. neq; oēs diuitie criminose sunt. Uñ Cassiod. sup ps. vij. Si paup supbiat non est dei paup. Et si locuples humilitatē diligat nō est seculi diues. Uolūtates taliū sunt inspiciēde ñ noia. Itē sciēdū ꝙ de⁹ multū diligit illos q̃ dant bona exēpla alijs. vt beata virgo maria. q̃ dedit exemplū humilitatis mulieribus. ⁊ virginib⁹ exēplū castitatis. qz ipsa est speculū mulierū. Itē Job dedit exemplū patiētie. Abraā obediētie Joseph ⁊ Susanna resistētie. beat⁹ Nicolaus et dominic⁹ dederūt iuuenib⁹ exemplū abstinētie ⁊ deuotōnis. ⁊ sic de alijs. Unde Chrisost. in epla. Benedicta anima illi⁹ cuius hūilitas cōfundit alteri⁹ supbiā. cui⁹ patiētia ꝓximi extinguit inuidiā. Amb. Sanctoꝝ vita ceteris est norma viuēdi. Itē sciēdū ꝙ homini valde est meritoriū alijs hoīb⁹ dare bonū exemplū. qz ex ꝟ meritū ⁊ gaudiū eoꝝ augmentabit cōtinue in celo. Uñ Cesari⁹ dicit. Quātis exemplū vere hūilitatis ⁊ pfecte charitatis ostēderis cū tantis ⁊ p tantis eterna p̃mia possidebis. īmo q̃tū hic p̃ ceteris tales p bonū exemplū lucēt. tantū p̃ ceteris in futura gloria lucebūt. iuxta illō Mat. xiij. Fulgebūt iusti sicut sol. Quantū em̃ hic sol lucet p̃ stellis. tm̃ tales lucebūt p̃ ceteris in celo. Ideo sollicite dic ap̃l⁹. i. ad Thimo. iiij. Exemplū esto fidelium in verbo et ꝙuersatōe. Nō em̃ solū dicit in verbo sed etiā in ꝙuersatōe. Uñ Leo papa in ſmone. Ualidiora sunt exēpla q̃ verba. ⁊ plenius docemur ope q̃ voce. Uñ etiā Aris. v. ethicoꝝ. Optim⁹ est ille q̃ nō vult bonitate ad se solū sz etiā ad alios ❡ Itez sciendū ꝙ tria bona sequunt ex bona cōuersatōe nostra. Primo angelos letificamus. Uñ apl⁹ dicit. ꝙ mulier debet habere velamē sup caput ei⁹. ⁊ ꝟ ꝓpter angelos. qz pudicicia ⁊ honestas multū placz angelis. sz impudicicia ⁊ inhonestas multū displicet eis. Uñ Bern. In quouis angulo ⁊ quouis diuersorio angelo tuo reuerētiā exhibe. nec audeas illo p̃sente qđ me vidente nō auderes Secūdo ex ꝟ gratia cōseruat in hoīe. Tercio qz ꝓxim⁹ ex hoc emendat ⁊ meliorat. Exemplū est de hoc vt narrat Jacob⁹ de vitriaco. ꝙ q̃dā princeps latronū regionē in qua habitabat totā depdabat hos spolians: illos iugulās. Audiēs hoc quidā abbas ⁊ ad euz

accedēs: statim ab eo ⁊ socijs suis captus est. Et abbas q̄siuit quid vellēt. Illis respondētibꝫ equū vestꝫ ⁊ vestes vras. Abbas dixit. Bona dei sūt cōmunia. ego iā hūjs plurimis annis vsus sū. iustū est vt ⁊ vos eis nūc vtamini. Tūc dixit p̄nceps latronū. Hodie totū vendem⁹ ⁊ ememus necessaria ad victū. Tūc abbas. Fili q̄ retātū laboras ⁊ exponis te piculo p victu tuo: veni mecū ad monasteriū ego bñ procurabo tibi. Cui ille. Ego nō possū comedere fabas vestras ⁊ olera ⁊ bibere ceruisiaz vestrā. Rñdit abbas. Ego dabo tibi bonos pisces: carnes: ⁊ bonū vinū. Tandē acq̄enit ire ad pbandū q̄d abbas ei faceret. Qui fecit ei p̄parare pulcrā camerā ⁊ pulcꝫ lectū assignās ei monachū qui ei seruiret ⁊ oia q̄ desiderarz p̄pararet ei. Et oīmi die postq̄ latro comederat monach⁹ ex p̄cepto abbatis cozā eo tm̄ panē ⁊ aq̄m comedebat. Cū ergo ille monach⁹ pluries illud fecisset latro q̄siuit ab eo. Frater q̄d fecisti q oīmi die sic te affligis. interfecisti ne hoīes. Cui monachus. Absit dñe q vnq̄ p̄tristaueriz hoīez. Rursū latro. Si fornicationē: adulteriū vel sacrilegiū cōmisisti. Tūc monach⁹ p̄ admiratōne se signās ait. Dñe q̄d dicitis. a puericia h̄ monasteriū introiui ⁊ feminā nō tetigi. Cui latro. Quare ergo te affligis. ait. Ut habeā deū mihi ppiciū. Tunc latro intra se cōpunctus dixit. Quā miser ⁊ infelix ego sum q̄ tot mala furta: homicidia: adulteria: sacrilegia feci. ⁊ nūq̄ ieiunaui. Et vocato abbate cecidit ad pedes eius ⁊ petijt vt recipeꝛ ab eo. Qui postea ī monasterio adeo se afflixit q in abstinētia ⁊ religione alios oīes superet. ℟ Terciū signū est p tactū. i. p patientiā in aduersis. Dedicus p tactū sentit an infirm⁹ disposit⁹ sit ad mortē. ita si hō tangit ad venas tribulatōis sentit p patientiā an viuat. Unde Bre. Qualis vnusq̄sq apud se lateat illata p̄tumelia pbat. De⁹ em̄ oīpotēs tangit hoīez p tribulatōez ⁊ infirmitatē vt p bet an sit vas plenū gratie ⁊ virtutuz vel vacuū. q̄z vas plenū nō remurmurat: sed vacuū cū tangitur reclamat. Sic simile est de hoibꝫ gratiā habentibꝫ ⁊ ea carētibꝫ Unde Aug. lib. x. de ciui. dei. Afflictōe mali deū detestant atq̄ blasphemāt. boni vero deū p̄cant ⁊ laudāt. Itē de⁹ tangit hominē cū tribulatōibꝫ vt pbet vtꝫ sit filius eius an nō Unde Genes. xxvij. dixit Isaac ad Jacob filiū suū. Accede vt tangā te et probē vtꝫ sis fili⁹ meus an nō. Sic deus p̄t dicere ad quēlibet hominē tribulatuz.

Sciendū q̄ meli⁹ est infirmitates ferre q̄z bona opa opari. Itē sciendū q̄ sūt aliqui q̄ se existimāt bonos ⁊ vir vnū verbū p̄trariū sibi patiēter sustinere volunt. sed imediate cōmouent ⁊ se ⁊ alios perturbāt ⁊ hūj veraciter boni nō sunt. Unde Grego. lib. xvi. moral. Qui a statu patiētie p linguarū vulnera corruit. ipse sibi testis est q̄ cōtra manifeste persecutōis gladiū nō subsisteret. Quartū signū sit p gustū dulcedinis. Quādiu em̄ homo potest comedere ⁊ bibere ⁊ habet sapoꝛē est bonū signū vite ⁊ sanitatis corpalis. Sic est de gustu spirituali q̄ est p̄gustatio eterne vite. ⁊ earū rerū que perducūt ad celestem patriā. Ergo signū digne cōmunionis est si dulce tibi est cogitare de gaudijs eternis ⁊ de visiōe diuina. ps. Quoniā melle anni añ oculos tuos tanq̄ dies hesterna tē. Itē cogitare ō beata virgine ⁊ apostolis ⁊ ceteris sanctis qūo ibi a quolibet habebim⁹ speciale gaudiū. Itē de passione xp̄i qua x̄ps nos redemit. cui⁹ ⁊ memoriam nobis in sacramēto eucharistie reliquit Itē si dulce est tibi audire verbū dei ⁊ ea q̄ sunt salutis. Grego. Libꝫ mētis est verbū dei. Jsta oīa ostendūt sanitatem anime. Sed si nō sapiunt tibi eterna nec verbū dei nec passio xp̄i nec alia spūalia. signū est q te repleuisti mūdanis ⁊ corpalibꝫ voluptatibꝫ. Apostol⁹ Animalis homo nō percipit ea q̄ dei sunt. Ergo q̄ndo mo nō percipit ea q̄ dei sunt. Ergo q̄ndo das te ad illicita mūdi gaudia ⁊ ad voluptates corpis tūc christū expellis. Bern. Quomodo ignis ⁊ aqua simul esse nō possunt. sic spūales ⁊ corpales delicie in eodē se nō cōpatiunt. Aug⁹. q̄. ꝓfessionū. Haudiū diuine dulcedinis nō degustas si carnali delectatōne cor maculas. Sz aliqui vellent libēter ambas habere. s. carnis delicias: ⁊ spiritualē dulcedinē. Hō em̄ libē ter carent delicijs corpis. sed corp⁹ mollibus ⁊ p̄ciosis ⁊ superbis vestib⁹ vestire volunt. ⁊ bene comedere ⁊ diu dormire appetunt. ⁊ cū hoc christū quē in sacramento sumpserūt in se retinere volunt. Sed non sic. quia nemo potest duobꝫ dominis

seruire. Apostol⁹. Si ꝟm carnē vixeritis moriemini. Ambro. Impossibile est hic implere ventrē ⁊ ibi mentē. Itē per gustū illū etiā intelligit̄ si visa vel audita ꝓximi sunt sibi dulcia. id est ꝙ om̄ia interp̄tatur in bonū q̄ audit vel videt a ꝓximis. Hoc est signū bonū. qꝛ ihesus christ⁹ q̄ adhuc in illo homīe viuit cōuertit sibi om̄ia verba ⁊ opera in mel dulce. Sꝫ quādo quis dicta vel facta ꝓximi interp̄tatur in pei⁹ maluꝫ signū est ꝓprie iniquitatis. Unde Chriſ. sup̄ Matheū. Om̄is homo ꝟm se estimat alteꝝ. Itē Chriſ. Sicut difficile aliquē suspicat̄ malū qui bon⁹ est. sic difficile suspicat̄ aliquē bonū ipse qui mal⁹ est Quintū signū fit ꝑ verbū recte locutionis ⁊ per auditū. nā cū infirm⁹ adhuc perfecte ⁊ plene loquit̄ spes est de vita ipsius. Sed cū vix ⁊ imꝑfecte loquit̄ timet̄ de eius morte. Sic spiritualiter intelligēdū est de homīe. Unde locutio recta est libenter orare ⁊ deo gratias agere. Uñ Augustin⁹. Oratio tua est locutio ad deū. qñ legis deus tibi loquit̄. quādo oras cū deo loqueris. Itē recta locutio est libēter loqui de diuinis ⁊ spiritualib⁹ ⁊ honest⁹ rebus. Math. xij. Ex abundantia cordis os loquit̄. Et hoc patet in bonis hominibus qui freq̄nter nomināt ihesū ⁊ mariā ⁊ alia spiritualia ⁊ honesta verba. qꝛ habent bona ⁊ pudica corda. Uñ Chriso. Quale coꝛ habet vnusquisq̄ talia verba loquit̄ ⁊ opera facit. Sed quādo infirm⁹ impedite loquit̄ signū est mortis Sic cū quis loquit̄ verba d̄tractoria verba scurrilia ⁊ impudica signū est mortis spiritualis in anima. qꝛ sicut homo habet se ab intra in corde sic se ostēdit ab extra ī verbis ⁊ opere. Uñ Arist. iiij. ethicoꝝ. Qualiscunq̄ vnusq̄sq̄ est taliter dicit ⁊ taliter opatur ⁊ taliter viuit. Similiter intelligendum est de auditu. quia cū homo appropinquat morti tunc nō habet claꝝ auditum ⁊ perfectū. Sic spūaliter si libent̄ audis verbū dei ⁊ cetera bona q̄ sūt salutis signū est digne cōmunionis ⁊ vite spiritualis. Uñ Johā. Qui ex deo est verba dei audit. Sꝫ quādo homo libēter audit verba detractoria. verba scurrilia ⁊ luxuriosa signū malū est. Sextū signuꝫ est mot⁹ bone opationis. Exemplū de muliere imp̄gnata: que sentit se grauidā ꝑ motum pueri. Sic si agilis es in bona opatione. Apl's ad Gal. vi. Si spiritu viuimus spiritu ambulem⁹. qꝛ sicut agilitas in mēbris est signū sanitat⁹. sic si agilis es ī bona opatōe signū est digne cōmunionis. Sꝫ cū incipit hō tepescere: ⁊ de mane diu dormire. ⁊ breue est sibi tp̄s sedere in tabernis ⁊ potare. sꝫ in hijs q̄ dei sunt tediū habet malū signū est. Uñ Leo papa in ꝟmone. Nō ꝓuenit dormientib⁹ regnū celoꝝ nec ocio ⁊ desidia torpentibus beatitudo eternitat⁹ ꝓmittit̄. Scienduꝫ ꝙ ih̄s xp̄s ab ītra mouet illos q̄ digne cōmunicauerūt q̄liter āpli⁹ se debeāt regere ⁊ a pctīs cauere. Ergo si tu sentis h̄ ī te ꝙ moueris ad bona opa signū est digne cōmunionis. Chriſ. Qui habēt spūm dei ñ sunt ɔtenti sedere ociosi. sꝫ ip̄e spūs q̄ est in eis vrget eos aliqd̄ bonū app̄hendere. Gre. Charitas dei nō est ociosa. opat̄ em̄ magna si est ⁊c. Septimū signū ē calor naturalis. qꝛ q̄ꝫdiu hō habet calorē naturalē signū est vite. Sic spūaliter si homo habet calorē spūalez. i. amorē dei ⁊ ꝓximi signū est vite spūalis. Uñ Aug. Uita aīe amor est. q̄ nō amat mortu⁹ est. Grego. in omel'. Probatio sanctitatis ñ est signa facere sꝫ vnūquēq̄ vt se diligere. Aug. Dilectio sola discernit inter filios dei ⁊ filios dyaboli. Uñ sciēdū ꝙ ex charitate debem⁹ cōpati fratrib⁹ nr̄is ⁊ ꝓximis. ⁊ eos ñ despicere ī defectib⁹ suis. Uñ Greg. Oēs fratres sum⁹ dei potestate ɔditi ⁊ ei⁹ sanguine redēpti. ⁊ idcirco frēs nr̄os q̄ꝫtūlibet paupes ⁊ abiectos in nullo despicere debem⁹. Et talis cōpassio ꝓximi ē signū sanctitat⁹ ī ip̄o hoīe Uñ Gre. xxiij. mora. Tāto q̄s ꝑfectior est q̄ꝫto ꝑfecti⁹ alienos dolores sentit. īmo naturale est ꝙ vnū mēbrū cōpatit̄ alij mēbro. Apl'us. Si patit̄ vnū membꝝ cōpatiunt̄ ⁊ ei om̄ia mēbra. Ergo qui nō cōpatit̄ ꝓximo est tanq̄ꝫ mēbrum abscisuꝫ a mistico corpe xp̄i. qꝛ xp̄s est caput. ⁊ xp̄iani in gr̄a existētes sūt mēbra ei⁹. Uñ Gre. Nō aliter redemptoris nostri mēbra efficimur nisi adherendo ⁊ cōpatiendo ꝓximo. Et illā charitatē ⁊ cōpassionem ꝓximis debem⁹ ostēdere factis Grego. Nunq̄ꝫ vere cōpatitur qui qd̄ necesse est ꝓximo negat Uñ. i. Joh. iij. Qui habuerit substātiā hui⁹ mūdi ⁊ viderit ꝓximum suum necesse habere et clauserit

viscera sua ab eo qũo charitas dei manet in illo. ¶ Sz vltimo sciẽdũ est. exq̃ charitas dei z primi ẽ signũ digne cõmunionis z vite spũalis. tũc ozik q̃stio que sit charitas sufficiẽs q̃ ad deũ z q̃ ad primũ Rñdeo q̃ ad charitatẽ q̃ sit sufficiẽs quo ad deũ z q̃ ad primũ tria requirunt. Primo vt dimittat homo oĩe mortale peccatũ ad min⁹ p̃o dilectõe dei. si ꝑ noluerit saluari nõ poterit. Uñ ps. Qui diligitis dñm odite malũ. Qui eñ nõ odit malum nõ habet verã dilectionẽ ad deũ sz simulatã. Si eñ nõ dimittis oĩe peccatũ mortale quidq̃d p dilectõe dei facis nõ tibi sufficit. Si ergo dicis. hoc vl illud dimittere nõ valeo. Respõdeo adhuc ꝑe nõ diligis deũ. Si eñ vnã guttaz vere dilectionis haberes ad deũ totũ mundũ si deus p̃ciperet dimitteres ꝓpter eũ. qz vt dicit Aug. Una gutta charitatis maior est oceano. Secũdo necessariũ est vt p ei⁹ dilectione ob ꝓtemptũ sibi illatũ p peccatũ aliquẽ honorẽ sibi exhibeas p aliq̃ bona opa z penitentiã. aliter dilectio tua tibi nõ sufficit nec ẽ vera. ps. Declina a malo z fac bonũ. Qz nõ sufficit mala dimittere sz z oportet bona facere. Bze. Probatõ dilectõis est exhibitio opis. Uñ cũ q̃libz terren⁹ dñs q̃ est ꝓtempt⁹ z offensus velit vt sibi aliq̃s honor exhibeat. ipe xps qui est dñs dñoz vult ꝑ idẽ. Sz sunt quidaz q̃ p oĩ cõtemptu z p oĩibz peccat⁹ suis nõ solũ nõ magnã satisfactionẽ vl gloriã sibi exhibere volũt. ĩmo nec vnã verã cõtritionẽ sibi dare dignant. Nam illã acceptaret vbi aliud habere nõ posset. sm illõ ps. Lozꝓtritũ z humiliatũ deꝰ nõ despicies. Date ergo illi hanc si nõ vult⁹ vt illi magni sancti p dilectõe ei⁹ mortem pati. mundũ relinq̃re oĩa p deo dare. saltẽ hoc minimũ tribuite. z p hoc sanet oĩa vulnera aĩe vestre. Iere. xvij. A vulneribz tuis sanabo te. ps. Qui sanat contritos corde. Mat. v. Beati q̃ lugẽt. Sz q̃ nũc nõ tm dare volũt p ei⁹ dilectõne vos iudicate si illũ ꝑe diligãt. Uere ñ credo q̃ vlla ĩ hijs scintilla charitatis flagret. Tercio q̃ p ei⁹ dilectõe ad primũ habeas fraternam charitatẽ vt ei bonũ appetas. z q̃dq̃d vis ab eo supportari ꝑ illi nõ facias. Et si eũ lesisti in fama vl in rebz vt sibi satisfacias Et si ĩ aliq̃ te lesit vl offendit ꝑ ei ex corde indulgeas aliter ꝑe nõ diligis. Apls. Si distribuero oẽs facultates meas in cibos paupez. charitatẽ aũt ad primũ. s. nõ habeã: nihil mihi pdest. i. Joh. iij. Qui non diligit fratrẽ manet in morte. Et hec illa charitas sic regulata ꝓm h⁹ tria iã dicta ẽ charitas sufficiẽs ad salutẽ. z duc ad gliaz

In eadẽ secũda feria Sermo. lij.

De recidiuatione.

Mane nobiscuz

dñe Lu. xxiiij. In q̃bz ꝑbis monemur ne ab ope bono iã incepto desistam⁹ sz i bono pseuerem⁹. Uñ Chrik. Non incepisse sz pfecisse virtutis est. Uñ Jsido. ō summo. Tunc deo placet nostra ꝙuersatio qñ bonũ qđ inchoam⁹ pseuerãti fine cõplemus. Et ꝑ fieri nõ ꝑt nisi xps nobiscũ maneat z nos adiuuet. Ergo deuote dicere debem⁹. Mane nobiscũ dñe zc.

Sciendũ q̃ hõ septẽ magna picula icurrit q̃ post festũ pasce recidiuat. q̃ picula q̃libet diligẽter attẽdere debet ne recidiuet z xpm a se expellat. Primũ damnũ est q̃ recidiuatio aufert homi fructũ ꝑterite ꝓtritõis: ꝙ fessionis: z satisfactõis. ĩmo si tot bona opa q̃s haberet q̃t beat⁹ Petrus apls. Jnsup si tot merita z bona opa q̃s haberet q̃t sunt stelle ĩ celo. z q̃t arene in litore maris. totũ annihilat z oĩa perdit. sic q̃ sibi oĩa ista nihil ad salutẽ pficiũt si sic decedit. Ezech. xviij. Si iustus auerterit se a iustícia sua z fecerit iniquitatẽ oẽs iusticie eius quas operat⁹ est nõ erũt in memoria. Et hoc intelligit si homo sic moritur. Sz si post recidiuationẽ ecõuersõ resurgit per penitentiã: tũc oĩa illa meritа z bona opa q̃ añ pctm̃ fecit reuiuiscũt z erũt sibi meritoria. Sz illa bona opa q̃ hõ fecit interim qñ sciẽter fuit in peccatis mortalibz nõ reuiuiscũt sed mortua sunt. Uñ ꝑsus. Uiuere nõ poterũt q̃ nunq̃z viua fuerũt. Scõo recidiuatio vilificat homiez ad modũ canis. Prouerb. xxvi. Quasi canis q̃ reuertit ad vomitũ: sic hõ ĩprudẽs q̃ iterat stultitiã suã. Sic pẽtor si mala q̃ p ꝓfessionẽ euomuit iterato cõmittit facit sic canis: z ei silis erit. Scien dũ q̃ recidiuãs tam miser z indign⁹ est q̃ nulli⁹ boni nec spũalis nec tpalis dignus est. nec est dignus cuz pediby suis terram

calcare. nec lumē celi videre. ⁊ sic de alijs. qz indignioz est oibz creaturis corpalibz. Arist. vij. ethi. Prau⁹ hō deterioz est bestia. Ergo cū in gr̄a es tūc es dign⁹ omni bono. regno celesti ⁊ vsu creaturaz. qz de us creaturas ppter hoiem creauit: vt eis vtaℓ ⁊ inde deū laudet. Sz post recidiua tionē nō est dign⁹ vsu alicui⁹ creature. qz ois creatura dei bona est. ⁊ cū tu mal⁹ sis ergo ⁊c. Arist. vij. politicoz. Sic optimū aializ est hō fruēs lege ⁊ iusticia: sic pessimū oim aialiū est hō a lege ⁊ iusticia separatez vt habeℓ Hiere. ij. Quā vilis facta es nimis iterās vias tuas. Un etiā Augu. Quid vis rursū ingerere qō noxiū fuerit tibi. canis reuertēs ad vomitū suū ⁊ sus ī volutabro luti. Bruta aialia: vage aues ī easdē pedicas ⁊ eadē rethia nō incidunt.

Tercio qz recidiuās in maiorē ptātem dyaboli incidit. ⁊ postmodū fort⁹ a dyabolo possideℓ. Sic miles q̄ amisit castrū ⁊ recupat illud postmodū meli⁹ custodit ⁊ fort⁹ possidet ne itez amittat. Sic diabol⁹ facit q̄ hoiez p pñiaz pdidit ⁊ postea p recidiuatōez recupat. Itē recidiuās facit sic ille q̄ euasisset captiuitatē sui maximi inimici. ⁊ postmodū traderet se ei spōte in eandē captiuitatē. Sic recidiuās q̄ euasit ptātez dyaboli ⁊ etiā infernū p misericordiā dei ⁊ p pñiam quā egit ecōuerso dat se spōte p recidiuatōez in ptātez et captiuitatē dyaboli. ⁊ submergit seipm ī pfundū inferni. Job. xxi. In pūcto ad infernā descēdūt. Aug. ō ꝓbis dñi. Qui peccatū pēto addit funē nectit cuz q̄ ligetur.

Quarto recidiuās fit impotēs ad rēsurgendū. sicut infirmitas iterata. vel vuln⁹ curatū q̄n renouaℓ postmodū difficili⁹ sanaℓ. Sic silr est de hoīe recidiuāte Mat. ix. ⁊ Luc. xi. Erunt nouissima illi⁹ hois peiora prioribz. In signū cuius dixit ihs cuidā sanato. vt habeℓ Joh. v. Ecce san⁹ factus es caue ne pecces ne deteri⁹ tibi aliq̄d ꝓtingat. Itē est magna crudelitas q̄m gr̄a. Si q̄s vulnera fratris sui carnal' iā sanata renouaret magna crudelitas esset q̄to maior est q̄n ℔ facit aie sue quā plus diligere ꝺbet q̄ patrē vl' matrē. ⁊ ℔ ppter dignitatē ipi⁹ aie. Un Aug. loq̄ns de dignitate ipi⁹ aie dicit. Sic de⁹ oēm creaturā. sic aīa oēz corporeā creaturā natura ⁊ dignitate p̄cellit. Un etiā Bern̄. Totus mūd⁹ ille p̄ciū vni⁹ aie estimare ñ pt. Hō em̄ de⁹ p toto ℔ mūdo aiaz suā. i. vitā suā daret quā tm̄ p aīa hūana dedit Quīto q̄ recidiuās est irrisor diuīe miscōie q̄ sibi fecit pacē cū diuīa iusticia Cū em̄ iusticia voluit eū eterna morte occidere. tūc miscordia se opposuit ⁊ pacē fecit. Nūo g̃ talis audet ampli⁹ oculos ad dei miscōiaz eleuare ⁊ bonitatē dei īuocare. cū sit ꝓtumax irrisor diuine miscōie ⁊ bonitat⁹. Insup ppter illā magnā ingratitudinē deuz graui⁹ offendit. Exēplū hui⁹ de Fuo q̄ procuteret dñm suū ad maxillā ⁊ veniā peteret. ⁊ postmodū iteraret pcussionē q̄n illā primā sibi idulsisset. Si tūc itez rogaret idulgeri sibi dñs posset dicere. tu subsannas me. Sic sile' pt itelligi de xpo. Itē scienduz fm Guil'. lugd̄. q̄ illa ingratitudo multū aggrauat pctm̄. s. ingr̄atitudo venie ⁊ gr̄e iā date in p̄senti ⁊ gl'ie in futuro promisse. Cū em̄ p pēto mortali pctōr sit debitor eterne mort⁹, p dimissiōe vni⁹ peccati mortalis hō deberet libenter fuire deo mille annis si tā diu viueret. qz sibi mai⁹ bonū fecit indulgendo sibi pctm̄ mortale q̄s si sibi vnū regnū vl' etiā totū mūdū dedisset. Qō manifestū pt fieri et ℔ q̄ pro dimissione mort⁹ tpalis q̄ ē momētanea seruiret aliq̄s libēter alicui oīm̄ diebz vite sue. ml'to mag⁹ p dimissiōe eterne mortis

Sexto qz recidiuās ꝓtristat oēs sctōs ⁊ oēs angelos dei q̄tū in se est Et ratō est qz sic tota trinitas ⁊ oīes sancti ⁊ angeli gaudiū habuerūt in ꝓuersiōe ipi⁹ peccatoris. sic ecōuerso recidiuās ꝓtristat deū ⁊ beatā virginē mariā ⁊ oēs sanctos ⁊ angelos dei quantū in ipo est. Bern̄. Putas placatos habebis ī iudicio q̄s tanto ⁊ tā sperato vis priuare gaudio. Et ꝓseqūnter sequiℓ q̄ talis nō est dign⁹ q̄ sancti quos hic cōtristauit ampli⁹ intercedaut pro eo imo talis recidiuās paruipēdit deum et oīes sanctos ⁊ angelos dei. Qō ostenditur in hoc. qz p̄elegit hoc tpale. s. honorez mundanū: luxuriā vel gulā p merito christi ⁊ omniū sanctoz̄. Item p gaudio visionis sancte trinitatis ⁊ societate marie ⁊ omniū sanctoz̄ ⁊ angeloz̄ in celo existentium quoz̄ nō est nnmerus. Apocal. vij.

Vidi turbā magnā quā dinumerare nēo poterat. Cū tñ de qlibet sancto magnum gaudiū habituri sum⁹ ī celo. ꝛ sup hec oīa maximuz a deo oīpotēti. ps. Oīm mille anni añ oculos tuos tāq̄ dies hesterna q̄ pterīt. Septimo talis recidiuās a resc̄it qz sepaꝛat a merito xpi ꝛ a pticipatōne oīm bonoꝝ ī celo ꝛ ī terra exīstētiū. ꝛ priuatur oīi gra dei ꝛ erit sic palmes abscisus a vite. vl mēbꝝ abscisuz a corpe. g̃ hic aresc̄it vt eo meli⁹ ardeat ī futuro qñ excidet ꝛ in ignē mittet. Sciēdū q̄ tñ damnū incurrit recidiuās q̄ si oēs hoīes flerēt sanguineas lacrimas. insup ꝛ si oīa aīalia ī terra exīstētia ꝛ oīes volucres celi ꝛ pisces maris. ꝛ oīa ligna ꝛ oēs lapides. imo ꝛ oīis creatura. nō tñ sufficiēter deflerēt damnū qđ incurrit recidiuās p vnū peccatū mortale. imo nō esset sibi tā dānabile si centū mille demonia ī se hꝝet. si rotari: suspendi cōburi vel submergi deberet. qz dāna ista oīa sunt finita ꝛ trāsitoria. sz damnū illud qđ hō incurrit p peccatū mortale īfinitū est ꝛ eternū. Vñ Arist. iij. phisicoꝝ Finiti ad infinitū nulla est ppoꝛtio. Vñ habem⁹ exēplū qūo de⁹ qñq̄ in p̄senti punit recidiuātes. Legit in li. summoꝝ pontifi cū q̄ q̄dā post festū pasce ꝛ sacrā cōionem ebrietatibꝫ ꝛ lasciuijs sūt lapsi. sz nō īpune. Nā ex ore eoꝝ fluꝝ⁹ sanguis fetidissimi emanauit q̄ ꝛ interiora eoꝝ retroꝛsuz refluēs illos eosdē suffocabat. Sbito etiā aq̄ cū pluuia inundabat. ꝛ eoꝝ possessiones cū oībꝫ fructibꝫ ꝛ segetibꝫ penit⁹ extinxit ꝛ euertit. vñ exorti dracones pestiferi nec īgredi nec egredi sinebāt homīes nisi ad mortē. Pro qbꝫ q̄dā vir dei deū deuoti⁹ exoꝛauit. Cui angel⁹ dñi rñdit dicens Queso te. si q̄s pditoꝛie filiū impatoris ī fetidissimo ꝛ obscuro carcere cōcluderet. q̄d de tali fieri deberet. Rñdit vir dei q̄ talis multū deberet dilaniari. Cui angel⁹. Sz q̄d de illo q̄ pꝛidē coꝛpis xpi coram oīb⁹ ī luto fetidissimo inolueret. Cui vir dei. Talis vt heretic⁹ ꝛ sacrileg⁹ cremari deberet. Rñdit angel⁹ Hūq̄d talia cōmiserūt p qbꝫ oꝛas. In die sācto pasce sacrā cōmunionē receperūt. ꝛ postmodū cōtra seipos ꝛ sacramentū altaris vtiq̄ in choreis ꝛ ebrietatibꝫ ꝛ similibꝫ deliquerunt. Quibꝫ cōpuncti ceteri penitentiā egerūt ad salutem.

In eadē scđa feria. Sermo. liij.
Qꝛ ser sūt q̄ hoīez retrahūt ne recidiuet

Ane nobiscuz

Dñe Luc. xxiij. A Licca qđ sciendū q̄ ser sūt q̄ debent hoīez retrahere ab oīi pcto mortali ne ꝛcidiuet ꝛ ne ihm xpm expellat. Primū est meditatio mortis. Eccli. vij. Memorare nouissima tua ꝛ inetnū nō peccabis. Aug. Nihil sic reuocat a pctis q̄s freq̄ns mortis meditatio. ℞ pbat. Quia meditatio mortis reuocat hoīez ab oīi auaricia. qz sic nud⁹ ingressus est ī hūc mundū: sic nud⁹ egredie. Job. i. Nudus egressus sū ex vtero matris mee. nud⁹ reuertar illuc. ps. Relinquēt alienis diuitias suas. Quia si q̄s haberet centuz mille florenos. ꝛ oīa horrea sua plena frumētis ꝛ cellaria plena vino ꝛ postmoduz moꝛit nihil secū portat. In ℞ oñdit q̄ ipa tpalia nō sunt ppria ipis⁹ hoīs. sz solū sibi ad modicuz tpis. s. ad tps vite sue accōmodata. qz nō p̄t secū portare minimū quadrantē Vñ Amb. Bona hoīs nō sunt q̄ secū feren nō p̄t Sz q̄reret aliq̄s q̄ sunt ppria bona ipius hoīs Rñdet ea q̄ p salute aie sue ꝛ ppter deū paupibꝫ ꝺdit. Amb. Hoc tñ tuū reputa qđ paupibꝫ erogasti. Cōtra ℞ faciūt illi auari q̄ totis viribꝫ anbelāt ad ꝺgregādū tpalia ꝛ nihil cogitāt de futura vita. Illis ꝓtingit qñq̄ sic accidit illi diuiti de q̄ dicit Luce. xij. Alia mea habes mlta bona ī annos plimos reposita. Et rñsum ē ei. Stulte hac nocte repetēt aiaz tuā a te. ꝛ q̄ ꝺgregasti cui⁹ erūt. Itē retrahit a supbia. Vñ Eccli. x. Quid supbis terra ꝛ cinis. Meditatio mortis humiliat hoīez ab elatōe mētis. Cū hō hodie intēdit se extollere sup alios forte cras erit ſb pedibꝫ eoꝝ. cū. s. in terra sepelie. Vñ ps. Sepulcra eoꝝ domus illoꝝ. Item valet cōtra voluptatē carnis. Unde Greg. Nihil sic ad domandū desideria carnis valet q̄s q̄ vnusquisq̄ hoc vnum qđ diligit mortuū pensat. Quid em̄ est homo voluptuosus qui carnē suā delicate nutrit nisi coquus vermiū. Ratio quia tandē erit ta vermibꝫ. Itez memoria mortis aufert homī oīa illicita mūdi gaudia Eccli. xli. O mors q̄s amara ē memoria tua. Quid

si habuisses oia gaudia mūdi ⁊ oēs hono
res seculi. cū hodie vl' cras mori deberes.
tūc eīm oia trāsirēt tanq̄ vmbra. Aliq̄ ab
horrēt memorari morte. vl' etiā audire de
morte ⁊ est malū signū: qz tales vitā p̄sen
tē nimis diligūt Sic̄ heu ⁊ aliq̄ sūt si pos
sibile essz q̄ vellēt hāc vitā cū diuitijs suis
⁊ sanitate eterna l'r hr̄e. vitā eternā cū gl'ia
sempiterna ⁊ alijs innumerabilib⁹ bōis r̄spu
entes. In signū hui⁹ tūc illi stulti ⁊ hoies
mūdani depingūt i suis domib⁹ imagies
mūdanor⁹ hoim. s. chorizantiū. eq̄tantiū
⁊ sic d̄ alijs. qz oīe sil'e applaudit suo sil'i
Sciēdū q̄ est signū stulticie q̄n hō n̄ vult
de morte ꝑpria nec cogitare nec audire.
Et ecōuerso est signū prudētie cū hō libē
ter cogitat d̄ extremo fine. Hre. Tota vi
ta sapientis debet esse meditatio mortis.

Secundū qd̄ trahit hoiez a peccatis et
fuat eū i bonis est deuota meditatio dn̄i
ce passiōis. Nā passio xp̄i est remediū cō
tra oia peccata. Primo ꝓtra superbiā quia
xp̄i hūilitas reprobat nostrā superbiā. Au
gu. Erubescat hō fieri superbus ꝑpter quem
xp̄s factus est humilis. O superbe q̄ cū capi
te tuo superbiā oīdis cū peplis ⁊ mitris et
crinalib⁹. inspice coronatū caput xp̄i cuz
spinea corona quā ꝑpter te sustinuit. vt te
cū corona glorie i celo coronare possz. O
tu superbe q̄ faciē tuā depingis respice cruē
tatā ⁊ ꝑsputā faciē xp̄i. O superbe q̄ cū vesti
bus superbis deū offendis. respice ⁊ ꝓside
ra albā vestē quā herodes xp̄o induit i de
risionē ⁊ ꝓfusionē. Itē respice antiquam
purpureā vestē quā pylat⁹ xp̄o iduit. Itē
respice ⁊ ꝓsidera xp̄m in cruce nudū pen
dentē. Et hec oīa ꝑpter te sustinuit. vt
te stola glorie in celo vestire posset. O sup
be q̄ deū cū cingul' argēteis ⁊ deauratis of
fendis ꝓsidera funē cū q̄ xp̄s ligat⁹ fuit et
ctus. O superbe q̄ deū offendis cū scissuris
vestimētor⁹ tuor⁹: ꝓsidera laceratū: vulne
ratū: cruentatū corp⁹ xp̄i. in q̄ a vertice vs
q̄s ad plantā pedis nō remānsit sanitas. et
Aug. de xbis dn̄i. Imone. xxxix. Uis ca
pere celsitudinē dei cape prī⁹ hūilitatē dei
Dignare hūilis esse ꝑpter deū. qz de⁹ di
gnat⁹ est hūilis esse ꝑpter te. Itē Aug. de
cōflictu vicior⁹. xp̄s hūiliauit seip̄m vsq̄
ad mortē. mortē aūt crucis. Si aūt tanta
hūilitate se deprimit diuina maiestas. sup
bire in q̄ audet ⁊ p̄sumit hūana infirmitas

Scō xp̄i passio est remediū ꝺ auari
cia. Nā pauptas xp̄i redarguit nr̄az auari
ciā. qz in sua passione fuit paup. pauper
or. pauperim⁹. Paup qz vestib⁹ denudat⁹.
nud⁹ eīm pepēdit i cruce cor̄a oīi populo
Pauperor qz haustū aq̄ n̄ habuit cū dixit
i cruce. Sitio. Nec vinū nec medonē nec
ceruiseā petijt: sz simpliciter dixit Sitio
Creator eīm oīm rer⁹ de oib⁹ liq̄rib⁹ hui⁹
mūdi vnū haustū habere nō potuit Pau
perrim⁹ qz nō habuit vbi caput suū recli
naret. Mat. viij. Uulpes foueas habent
⁊ volucres celi nidos. filij aūt hoīs n̄ ha
bet vbi caput suū reclinet. Quis vnq̄ tā
paup in h̄ seculo mortu⁹ est. Nā oēs q̄ mo
riunt in terra aut gmina aut stramia aut
aliq̄ lectisternia in q̄b⁹ moriant hñt. Xp̄s
aūt nullū illor⁹ habuit cū i cruce pauperi
me p hūano genere obijt. Et hāc paupta
tē xp̄s ꝑpter nos sustinuit vt nos ditaret
Apl's. Propter nos egen⁹ fact⁹ est cū essz
diues vt nos illi⁹ inopia diuites essemus

Tercio xp̄i passio est remediū ꝺ gulā. qz
xp̄s felle ⁊ aceto potat⁹ est i cruce. ps. De
derūt in escā meā fel. ⁊ i siti mea po. mē. Et
h̄ gulosi nō ꝓsiderāt q̄ i cibis ⁊ potib⁹ cra
pulose viuunt. Quarto xp̄i vulnera ⁊ li
uores ⁊ flagellatōes debēt esse nobis i re
mediū ꝺ omnē luxuriā. Quito charitas
xp̄i ⁊ māsuetudo ⁊ patiētia ip̄i⁹ debēt no
bis esse remediū ꝺ oēm irā ⁊ inuidiā. Se
xto xp̄i labor ⁊ inq̄etudo quā trigintatri
bus ānis ⁊ vltra p nob⁹ i terra habuit im
pugnāt nostrā accidiā O tu piger q̄ d̄ ma
ne diu dormis ꝓsidera q̄liter xp̄s p te vi
gilauit ⁊ sep⁹ in orōne pnoctauit. Ergo
surge mane ⁊ lauda creatorē ⁊ redēptorez
tuū vt labor⁹ ⁊ bñficior⁹ ei⁹ grat⁹ videarꝭ.

O Terciū remediū est memoria p̄teri
torum peccator⁹. Nā quādocūq̄ tempta
ris de aliquo peccato perpetrādo. tūc co
gita vtr⁹ antea re⁹ fuisti in illo peccato an
nō. si nō tunc de⁹ p̄seruauit te ex sua gr̄a
⁊ bonitate vsq̄ ad hanc horam. ⁊ cuz per
pendis hoc in teipso. tunc lauda ⁊ regra
tiare deo. et pete ab eo vt p̄seruet te am
plius ab illo ⁊ ab oīib⁹ peccatis vsq̄ ad
obitū tuū. quia iam nō intendis cōmit
tere illud peccatuz a quo de⁹ a iuuentute
te p̄seruauit. Si aūt re⁹ fuisti in illo pēto. ⁊

de⁹ ex sua miscdia tibi idulsit illd ꝑ ꝓtriti
onē ⁊ ꝓfessionē ⁊ pñiam. tūc de⁹ mai⁹ bo/
nū tibi fecit q̄s si totū mūdū tibi dedisset.
Qz ꝯm Aug. Magꝭ est pctōrem ꝙuertere
q̄z celū ⁊ terrā creare Quia q̄cito peccasti
mortal'r. tūc ex iusticia dei imediate infer
nū intrasses nisi miscdia ip⁹ ad pñiaz te
sustētasset. Itē si peccas iterato forte tibi
de⁹ nūq̄z dabit gr̄az ꝙ ꝓtritōis ⁊ pñie. qz
ꝑ te potes peccare: sz ꝑ te nō potes resur/
gere. sic pisces pñt ꝑ se intrare rethe. sz nō
ꝑ se exire. Itē si peccas amittis oīa ꝓpria
merita. prīnas te suffragio totius eccl'ie. ⁊
sepas te a ꝙsortio oīm sanctoꝝ ⁊ angeloꝝ
dei. ⁊ insup subīcis te dyabolo q̄ nihil hz
tibi dare nisi ifernū ꝑ salario. ⁊ insup aīaz
ppriaz interficis quā x̄ps ppio suo san/
guine redemit. Itē deles nomē tuū de li/
bro vite. clōgas te a celo ⁊ appropinq̄s ad
infernū. ꝑs. Appropinquerūt vsq̄ ad por
tas mort⁹ Quartū remediū est ꝙsidera
tio extremi iudicij De q̄ dicit Hiero. Si
ue dormio siue vigilo siue aliq̄d aliud fa/
cio. semp illa vox nouissime tube sonat i
auribꝫ meis. Surgite mortui venite ad
iudiciū dei. Hoc iudiciū timere debem⁹
ꝓpter distrīctā rōnez quā ibi reddituri su
m⁹. Primo reddituri erim⁹ rōez de cogi/
tatōibꝫ. Sap̄. i. De cogitatōibꝫ impij int
rogatio erit. Uñ Bre. Sic de⁹ cogitatio
nes vniuscuiusq̄ ꝙsiderat. ⁊ cūctos gres/
sus dinumerat vt nec minutissime cogi/
tatōes q̄ apud nos vsu viluerūt ei⁹ iudi/
cio indiscusse remaneāt. Itē reddituri su
mus rationē de oībꝫ verbis. Mat. xij. De
oīm verbo ocioso qđ locuti fuerint hoīes
sup terrā reddituri sūt rationē i die nouis
simo. Et talis timor iudicij debet esse cu/
stos lingue nostre ne loq̄mur ꝙba ociosa.
detractoria. adulatoria. mēdacia. iurato/
ria. scurrilia. ⁊ sic de alīs. Itez reddituri
sum⁹ rationē de oībꝫ opibꝫ. qua. s. intenti
one facta sūt. Eccl's. xj. Cūcta q̄ fiūt ad/
ducet dōs ad iudiciū Luc. xvi. Redde ra
tionē villicatōis tue. q̄si dicerz. Redde ra
tionē ꝺ oīm gressu q̄ vnq̄z pedibꝫ tuis am
bulasti. de cogitatu q̄ vnq̄z male cogitasti
de tactu quez tuis manibꝫ ꝑpetrasti. ⁊ de
oībꝫ opibꝫ q̄ cuz corꝑe tuo ꝑfecisti. ⁊ sic de
alīs. Itē quilibet reddit⁹ est ratōez de
tꝑalibꝫ. s. qūo ea lucrat⁹ sit. qūo expendit.
qūo post se reliq̄t. Itē de tꝛe. Uñ Bern.
Oīm tꝑs nobis impēsū. a nob exigēt q̄lis
sit exp̄ēsū. Uñ gre. Sic ñ pibit capill⁹ de
capite. sic ñ pibit momētū de tꝑe de q̄ nō
opteat nos reddere rōez. Itē ꝺ statu ⁊ of/
ficio nr̄o reddituri sum⁹ rōez. Sic vxora
ti ꝺ statu mr̄imonij. sil'r ⁊ ꝙgines ⁊ vidue
Sil'r ⁊ mechanici ꝺ suis artificijs. vt su/
tor de sua sutoria. sartor ꝺ sua sartoria. et
faber ⁊ pistor. oīesq̄ alij de suis officijs ⁊
artificijs Quintū remediū ē ꝙsideratio
pene iferni. de q̄ dicit ps. Pluet sup pcto/
res laq̄os. ignis. sulphur. spūs pcellarus
ps calic⁹ eoꝝ ⁊c. Dic em̄ pluet. qz sic gut/
tas pluuie ñ pt dinumerare aliq̄s. sic nec
dānatoꝝ penas. Dicit em̄ ber. q̄ scintilla
vna gehēne ignis plus ledit pctōres q̄s si
vna dña i laboze ⁊ ptu. plis pseuerādo mil
le ānos ꝓduraret. Uñ amb. dicit. q̄ si oēs
hoīes nati ab adā vsq̄ in hodiernū diē ⁊
oēs boni p̄dicatores essent. ⁊ oēs ꝺ minu
tissima pena iferni p̄dicarēt. illi oīes illā
minutissimā penā ꝓpalare ñ possent. Ita
gu. dic. Si oēs hoīes nati ab adā vsq̄ in
hodiernū diē ⁊ āpli⁹ nasciturī viuerēt vs/
q̄ ad nouissimuz diē. ⁊ oīa gmina q̄ exor/
ta vnq̄z fuerūt essent hoīes. ⁊ si vnā penaz
quā patiat aīa ꝑ vno pcto mortali i infer
no. ⁊ ex eq̄ ptirēt. ita q̄ daret vnicuiq̄z ho/
mini ꝑs illi⁹ pene eq̄. tūc pticula quis illi⁹
pene hoīs vni⁹ maior esset q̄s oīa tormen
ta q̄ oēs sancti martires ⁊ oēs raptores et
oēs malefici vnq̄z passi sūt. Bre. Hoc su/
spicari ñ poterit qđ ibi cruciatibꝫ dedituꝝ
ñ fuerit. Ergo pēa dānatoꝝ ē infinita ⁊ in/
explicabil'. Uñ arist. ij. de generatōe. Im
possibile ē infinita ptrāsire ꝑ Sertū re
mediū ē ꝙsideratō celestis gaudij. Pro q̄
sciēdū q̄ i celesti patria habebim⁹ fercula
m'lta mag̃ dulcia ⁊ pciosa. Pr̄io habebi/
m⁹ ibi fercula magna. qz ibi corꝑa ⁊ aīa
plene pascunt. Dic em̄ tm̄ guttur homis
pascit. sz ibi hō plene i oībꝫ sensibꝫ corꝑis
⁊ aīe repleb⁹ gaudijs. Si em̄ vn⁹ totū mū
dū daret vni ꝑ laboze suo satꝫ essz qđ de⁹
solo ꝙbo creauit. qz dixit ⁊ facta sunt. qđ
tūc cū tibi celū dabit cum suis gaudijs. ⁊
vbi apponet diligētiā suā vt magnū gau
diū tibi faciat. Uñ dixit discipulis suis.
Uado parare vobis locū Secūdo ibi
habebim⁹ multa fercula. quia tot q̄t sunt
sancti ⁊ angeli in celo. quoꝝ numerus est
nobis ignotus. quia sicut nec stellas celi

nec guttas mar⁹.sic nec numer⁹ sc̄ō⁹ ali/
q̄s nost⁹ numerare poterit. Ūñ apoc.vij
Vidi turbā magnā quā nemo dinumera
re poterat. Et ō q̄libz sc̄ō q̄libz nr̄m ma/
gnū gaudiū habebit.qz ibi optime nosci
m⁹ ⁊ diligim⁹ nos alterut⁹.sic ꝙ nūq̄z mr̄
ī p̄senti dilexit taliter vnigenitū suuz. Et
iō ex nimia charitate r̄m Ānk.vnusq̄sq⁹
nost⁹ intim gaudet ō alteri⁹ gaudio inq̄z/
tū de suo ꝓp̄rio.⁊ ecōuerso. Et ergo q̄d q̄d
vn⁹ nō habz ī seipo ꝑ habebit ī alio. Ūñ
Aze. Et illi⁹ sancte ⁊ pfecte charitat⁹ me
rito fiet vt vnusq̄sq⁹ habitur⁹ sit ī alio qō
nō habet ī ꝓp̄rio merito. Ergo q̄d q̄d alij
habēt ꝑ tuū erit ex sincera charitate. Si
cut q̄d q̄d ꝑ vnū mēbz habet ꝙdiuidit cū
alīs. Jtē tm gaudiuz habebit q̄s de vno
sc̄ō ꝙ si mille annis deo r̄uisset ꝙ tm spa
cio si tot⁹ mūd⁹ esset illi⁹ hois:tūc potius
vellet illo carere q̄ gaudio illo ꝓuari qō
bebim⁹ fercula dulcia.sic ꝙ talis dulcedo
est ꝑ ignota. Ūñ ps. Quā magna mlt̄itu
do dulcedis tue dñe quā abscōdisti timē/
tibz te. Ap̄oc.xix. Beati qui ad cenā agni
vocati sūt. Hoc patet etiā in sanctis q̄ tā
paul⁹ rapt⁹ in visione vidit gaudia celi.
⁊ postmodū dixit. Nō sunt ꝙdigne passi/
ones hui⁹ tp̄is ad futurā gloriaz. Si em
oēs tribulatōes ⁊ omnē pauptatē q̄s su/
stineret.insup ⁊ omi die milles̄ies morere
tur adhuc ꝙdignū nō fecisset Ūñ Chrisk.
Si q̄tidie opteret nos tormēta sufferre ⁊
ipam gehennā paruo tpe tolerare ꝓ eo vt
ip̄m r̄p̄m possem⁹ videre ī gloria.⁊ sc̄ō⁹
ei⁹ numero sociari.nō erit dignū oīe pa
ti qō triste est modo.vt tanti boni tāteq̄
glie ꝓticipes haberemur. Quarto ha/
bebim⁹ ibi fercula p̄ciosa.qz de⁹ semet da
bit nobis ī pmiū. Et si creatura a deo cre
ata p̄t letificare hoīez.ꝑbi gr̄a.sic aurum
perbū.cibꝫ p̄ciosus ⁊ bonū vinū guloſuz.
⁊ sic de alīs.q̄d tūc creator p̄t. Tāta nan
q̄ sunt gaudia celi ꝙ si celū aperet ⁊ mini
mū gaudiū alicui⁹ qui sancti videret.q̄q̄/
uis remote sint a nobis.tm tot⁹ mundus
sufferre nō posset ꝑ gaudiū. Si aūt possi
bile esset ꝙ sufferre posset.tūc nullū cor ē
adeo triste quin ex ꝑ letificaret.imo si in/
terim ī igne arderet vel in glacie ⁊ matio
frigore staret.vel etiā ipam mortē corpis
sustineret.ō hīs oīb⁹ interim nihil sen
tiret. Quid tūc erit cū nos illuc venerim⁹
⁊ cū deo ⁊ oīb⁹ sanct⁹ gaudebim⁹. Jteꝫ
deū videre est ita delectabile ꝙ Aug.dicit
ꝙ poti⁹ vellet esse in inferno ⁊ deū videre
q̄q̄ in celo ⁊ ei⁹ visione carere. Ūñ angeli
q̄si iā ꝑ septē milia annoꝝ deū viderūt.et
si ad ictū oculi deberēt p̄uari visiōe dei
nimis graue esset eis. Quānis em̄ angeli
hic mira opank ⁊ nobis freq̄nter fuiūt tm̄
semp deū cōtemplank. Ūñ Dath.xviij.
Angeli eoꝝ semp vidēt faciē patris mei q̄
in celis est. Jtē de hac visiōe dei ⁊ ō dul/
cedine ei⁹ dicit p̄s. Oīm mille anni añ ocu
los tuos q̄si dies r̄ē. Ubi dicit glo.ꝙ nū/
q̄q̄ aliq̄ dies tā gaudiose ꝙsumpta est in p̄/
senti q̄n mille anni breuiores estimank in
celo. Jtē in hac visiōe implebik desideriū
hois.ps. Satiabor cū apparuerit gloria
tua Quia ī celo q̄libet satiabik.sive sit ma
gni meriti sive parui.sic ꝙ q̄libet ꝙtentak
intantū ꝙ nō p̄t pl⁹ desiderare. Exemplū
de vase magno qō p̄t ꝙtinere vigīti vnas
vini ⁊ cū habet easdē plenū est ⁊ nō p̄t pl⁹
recipe. Silr est de vase vl̄ vasculo paruo
qō p̄t ꝙtinere vnā solā mensurā.cūq̄z ha/
bet illā.⁊ ip̄m pfecte plenū est ⁊ ꝙtentak ita
bñ in vna mēsura sicut vas magnū in vi/
ginti vnis. Sic est de magnis sanct⁹:sic
de sc̄ō petro vel paulo.vl̄ de sancto dñi/
co p̄fe nostro.q̄ habēt magna vasa.i.mag̃
merita.⁊ de nobis q̄ sum⁹ q̄si parua vasa
cū paruis merit⁹ nostr⁹. Ūñ aug⁹.li.xvij.
de ciui.dei. Jp̄e de⁹ erit finis desideriorꝝ
nostroꝝ.q̄ sine fine videbik.sine fastidio
amabik.sine fatigatōe laudabik Jtē dicit
in eodē libro. Qō de⁹ p̄pauit diligētibz eū
⁊ fide nō capik.spe ñ attingik.charitate ñ
cōp̄hendik.desideria ⁊ vota trāsgredik.ac
q̄ri p̄t:estimari nō p̄t Ūñ bern̄.sup Can.
Reuera vex est gaudiū ⁊ solū:qō nō ō cre
atura sz de creatore ꝙcipik.qō cū possede
ris nemo tollet a te.cui compata oīs alia
iocūditas meror ē. oīs suauitas dolor est
oīe dulce amar. oīe decor fedū.omne
aliō qō delectari possz molestū. Ūñ aug.
ō libero arbitrio. Tāta ē pulcritudo iu/
sticie.tāta est iocūditas lucis eterne.vt eē
si ñ licerz ī ea āpli⁹ manere q̄q̄ vnius diei
hora.ꝓpter solū ꝑ inumerabiles ān̄ hui⁹

vite pleni delicijs. ⁊ etiã cũ affluẽtia tpalium bonoꝝ recte meritoꝗ ꝓtẽnerẽt. Qui cũ ꝗ ista sẽr iã dicta ꝓaciter cordi suo imprimit. ⁊ ea freq̃nter cogitat est q̃si ipossibile q̃ sciẽter vnq̃ aliq̃ ꝑ pctm̃ mortale cõmittat Exẽplũ legit̃ de q̃dã rege q̃ raro vl̃ nũq̃ risit. Et principes illi⁹ accesserũt ad fratrẽ regẽ: instigãtes eũ vt regẽ interrogaret de causa sue tristicie q̃ nũq̃ vl̃ raro rideret sz semp tristz esset. Et rex mãdit fratri suo q̃ sibi sup̃ illo die rñdere vellz Et rex fecit foueã fieri ꝓfundã quã ꝓ medietate repleuit cũ ignitz carbonib⁹. ⁊ sup illã foueã locauit sedẽ ãtiquã ⁊ corruptaz vetustate. ⁊ sup sedẽ illã pepẽdit gladium extractũ cũ filo. ⁊ locauit mẽsaz ꝓpe foueaz plenã cibarijs ꝑciosis cũ vino ꝑciosissimo. Et locauit fratrẽ suuz sup sedẽ illã. ⁊ fecit q̃ttuor viros cũ gladijs extractz frẽm suũ circũstare. Quoꝝ vnus gladiũ extractũ posuit sibi a retro. ali⁹ ab ante. terciꝰ a dextrz. quart⁹ a sinistrz. Et rex fecit accedere viros q̃ cantauerũt añ eũ i tympanis ⁊ choris ⁊ organis ⁊ alijs musicalib⁹ istrumẽtis. Et rex ait fratri suo. Gaude ⁊ leta re: comede ⁊ bibe: ⁊ sis letus. Et frater ait ad regẽ. Qũo possem letari ⁊ ridere cũ mihi sint angustie vndiq̃. Si video ifra me video carbones ignitos. ⁊ si volo me vltra mẽsurã mouere: sedes vetusta frangit ⁊ sic ad ignẽ cadã Si video sup̃ me video gladiũ euaginatũ pendẽtem i tenero filo. Si respicio añ vl̃ retro me: vl̃ a dextrz vl̃ a sinistrz vndiq̃ circũdat⁹ sũ gladijs euaginatis. Cũ me sic sentio i angustijs positũ neq̃ delectoꝝ comedere nec bibere. Et rex ait fratri suo. Sic̃ tibi iã est sic mihi sp̃ est Qz si video sup̃ me cognosco iudicẽ meũ q̃ iudicaturus est me. ⁊ cui optet me reddere rõez ꝺ oib⁹ cogitatõib⁹ verbis ⁊ opib⁹. Si video ifra me ꝓsidero infernalẽ ignẽ ⁊ penã dãnatoꝝ cũ q̃b⁹ eternaliter dãnaboꝝ si in vno pẽto mortali moriar. Si video retro me cognosco pẽta mea q̃ ꝓtra deũ cõmisi ⁊ sic tps meũ inutiliter expendi Si respicio añ me cogsco mortẽ meã ad quã singul' dieb⁹ vnã dietaz facio ⁊ nescio tps nec locũ mortz mee. Si video a sinistris ꝓsidero demões q̃ die noctuq̃ q̃rũt aiaz meã ⁊ ꝑedire salutẽ meã. Si a dextris tũc cogsco ãgelos dei q̃ mihi sp̃ bona inspirauerũt ⁊ a malis retraxerũt. quib⁹ heu nõ satisfeci. nec eoꝝ bonas ispiratõel secut⁹ sũ. Et cũ ista semp̃ i me ⁊ circa me ꝓpendo ⁊ ꝓsidero qũo gaudere possem i ꝑ seculo. Et sic frater regis ⁊ ceteri attendẽtes emendati sunt.

De eadẽ festiuitate. Sermo. liiij.

Stulti ⁊ tardi

O corde ad credendũ Lu. xxiiij. Sciẽdũ q̃ fm dictũ salo. Eccl's. i. Stultoꝝ infinit⁹ est numer⁹. Uñ ꝓ pñti duo declarabo. Prio q̃ sũt stultiozes hui⁹ mũdi. Scõo q̃ sũt nimis sapiẽtes q̃ pl⁹ volũt sape q̃ optet sape. qđ est ꝺ dictũ apl'i Ro. xij. vbi dic̃. Dico em̃ vob⁹ ꝓ gr̃az q̃ data ẽ mihi oib⁹ q̃ sũt int̃ vos nõ pl⁹ sapere q̃ optet sape sz sape ad sobrietatem.

Quãtũ ad primũ sciẽdũ q̃ sunt q̃ttuoꝝ genera hoim̃ q̃ sũt stultiozes hui⁹ mundi

Q Primi sũt q̃ i tali statu viuũt in quo mori nõ auderẽt. Doc ꝓbat. qz nunq̃ habuerũt neq̃ habẽt certitudinẽ vni⁹ hore ꝑsentz vite. nec sciũt tps vtr̃ mane vel vespere vl̃ ꝺ die vl̃ de nocte morituri sũt. nec locũ an i mẽsa vl̃ in lecto. aut i foro aut in agro morituri sũt. nec modũ: vtr̃ in igne vl̃ i aq̃ vl̃ in terra. qz q̃s p̃t cadere i planã terra ⁊ sic mori. Uñ berñ. i meditatõib⁹ Certũ ẽ q̃ moriẽrz. incertũ est q̃n aut q̃o aut vbi. q̃n vbiq̃ te mors expectat. tu q̃q̃ si fuerz sapiẽs vbiq̃ eã expectabis Jsi. in syno. Quid i reb⁹ hũanis certi⁹ morte. q̃d incerti⁹ mortz hora inuenit. Et in tali statu aliq̃ viginti vl̃ q̃draginta annis vixerũt in q̃ mori nollẽt. Et tl'es sp̃ se ꝓcurauerũt ꝺ talib⁹ steterũt. qz sp̃ fuerũt i ꝑtate dyaboli si de⁹ eis suã miscõiaz sꝺtraxisset. ⁊ sic eos i tali statu mori ꝑmisisset statim infernus intrassent. Uñ ꝺr ꝺ pctoꝝib⁹ i ps. Ꝑꝓpinquerũt pctores vsq̃ ad portas mortz Ergo magnã audaciã oñdit q̃ sciẽter per noctẽ in vno pẽto mortali dormit nisi sit ad min⁹ ꝓtrit⁹. Aug. ꝺ ẏbis dñi. Audaci ꝺr est q̃ cuz vno pẽto mortali dormit q̃s q̃ cũ septẽ hostib⁹ de morte sua inuicẽ obligatz ꝓfligit. Deu ꝑ ñ aduertũt adulteri et alij luxurios⁹. ⁊ nec ipi supbi nec vsurarij ⁊ lusores. nec ipi gulosi q̃ i ebrietatib⁹ vigilãt. ñ ex ignorãtia aut ex ifirmitate. sz sciẽter ⁊ ex certa malicia. Et tales q̃q̃ timẽt

dãna rep̃ z dãna corpis. sz nõ timẽt deuz nec salutẽ ppriã Cõtra qs dicit dñs i euã gelio. vt hr̃ Mat. x. Nolite timere eos q̃ corp̃ occidũt. Glo. ml'to min9 q̃ tpalia re cipiũt. sz timete eũ q̃ postq̃ occiderit ha/ bet ptãtez corp̃ z aiaz mittere in gehẽnã Ergo q̃libet pl9 debet timere pdere aiam q̃ corp̃. ppriũ vl' res tpales. z h̃ ppr̃ pcio siratẽ aiẽ Vñ dicit aug. Mai9 ẽ damnũ i amissiõe vni9 aiẽ q̃ mille corpoz. Vñ to tus mũd9 ille pciũ vni9 aiẽ estimare nõ pt Sciẽdũ q̃ q̃libet prudẽs hõ nõ vnũ diez nec aliquã horã i tali statu viuere deberet i quo mori nollz. z h̃ ppter incertitudinẽ mort̃. Lu. xij. Estote pati q̃ nescitis diẽ neq̃ horã. Ergo q̃libet sic viuere deberet q̃si cras mori opteret. s. a pctis se cauere z bona opa facere. Sene. in epl'a. Oẽs dies velut vltim9 ordinãdi sũt. q̃ de felicitate hoĩs vltima dies iudicat Scõi sunt q̃ q̃rũt illud qõ inuenire nõ pñt. s. diu viuere z negligũt q̃rere qõ faciliter pñt inuenire scilicet bñ viuere tã in p̃senti q̃ in futuro. Sen̄. in epl'a. Nemo q̃ bñ viuat sz q̃ diu curat. cũ oĩby possit ptingere vt bñ viuãt: diu nulli. Oz null9 vitã longã i p̃senti ha/ bere p̃t ostẽdit Job dicens. Breues dies hoĩs sũt. Idẽ. Hõ nat9 de muliere breui viuẽs tpe. Hoc iã nr̃is tpiby verũ est q̃ su/ m9 breuis vite. Hoc eñ patz respectu an tiquoz patz. Adã vixit nongẽtos trigin ta annos. Noe tpe diluuij fuit septingẽto rũ annoz. z post diluuiũ trecẽtoz q̃nqua ginta. Sz iã nr̃is tpiby pauci pueniũt vs q̃ ad septuagesimũ vel octuagesimũ an/ nũ. imo forte pl'es moriunt infra triginta annos q̃ vltra illũ numez attingũt. Itẽ vita nr̃a respectu eternitat̃ nihil est. Re/ migi9. Tps nr̃m in cõpatõe eternitat̃ ni hil est aut hora breuissima. Sic patet q̃ vita nr̃a breuis est z null9 vitã longã acq̃/ rere p̃t. sed bonã vitã q̃libet acq̃rere p̃t. qz de9 sp pat9 est idulgere z dare gr̃az. qz nul luz spernit q̃ venerat pctoz̃es redimere. z ideo expectat vt misereat nr̃i. Christ. sup matheũ. Hõ eñ cũ peccauerint hoĩes sta tim punit eos sz expectat p ml'tas genera tiones. Et de9 vult miseri cuilibz pctoz̃i etiã q̃ tũcũq̃ magnis pctis sit inuolut9 si ve ꝺterit z gr̃az q̃rit. Bern̄. Maioz ẽ dei pietas q̃ queuis iniq̃tas. Ezech. In q̃cũ q̃ hora pctoz̃ ingemuerit rc̃. O q̃ stulti sũt illi q̃ ml'ta faciũt z q̃rũt p̃itos medicos z magnã pecuniã libẽter expendũt. p plõ/ gatõe vite corpalis q̃ vix vnũ denarũ au dent ppter deũ erogare. Itẽ aliq̃ parati es sent vltra q̃draginta vl' quinq̃ginta milia ria ire vbi possent longã vitã adipisci. sed ppter bñ viuere nolũt ad p̃rimã eccl'iam vl' monẽ accedere Tercij sũt q̃ habent malã vitã z volũt h̃re bonã mortẽ. qz tles nõ intelligũt q̃ vita mala z mors mala cõ cordãt z ꝺcomitant sim̄l. Sũt heu pl'es q̃ ducũt malã vitã sz cõiter oẽs volũt h̃re mortẽ bonã. Hoc patet qz si quersi z pes/ simi interrogarent vtz saluari vl' bñ mo/ ri vellẽt. Rñderẽt oẽs q̃ sic. qz h̃ ẽ natura/ le. Vñ Arist. i. ethi. Oĩa bonũ appetũt. Vñ etiã Boeti9 de ꝺsol. philo. Mentiby hoĩm natural'r inserta est cupiditas veri boni. Sz raro ꝺtingit q̃ illi q̃ quersaz vi/ tã ducũt bñ morianť. Aug. de disciplina p̃iana. Nõ p̃t male mori q̃ bñ vixerit. et vix bñ morit̃ q̃ male vixit. Arist. iij. ethic. Qual' vnusq̃sq̃ est tal' videť sibi finis. Ex quiby sequit̃ q̃ illi stulti sũt q̃ ducũt malã vitã z volũt h̃re bonã mortem Quarti sũt q̃ intẽdũt bñ facere. z tñ ñ ad effectũ il/ lã bonã intentõez pducũt. Siẽ ml'ti sunt q̃ dicũt se habere bonã volũtatẽ bñ faciẽ/ di z emendãdi se adhuc añ mortẽ. sz diffe/ rũt q̃nq̃z viginti vl' triginta ãnis añq̃z in/ cipiant h̃ bonũ ꝓpositũ pficere. z q̃nq̃z sic moriunť q̃ nunq̃z incipiũt. Sz tales stul ti sũt. qz tps q̃ dedit eis bonũ ꝓpositũ i h̃ exhibuit eis celeste regnũ. z pat9 est eis da re execut̃onez boni ꝓpositi: z ꝓseqũnter re/ gnũ celi. z resistunt ei z suffocãt h̃ bonũ ꝓ positũ. Nõne stult9 esset paup ille cui rex exhiberet regnũ vnũ: z ex negligẽtia z pi/ gricia nollet accipe. sic tales sunt. R

Quantũ ad scõm sciẽdũ q̃ q̃ttuoz sũt ge/ nera hoĩm nimis sapiẽtes: Primi sũt q̃ h̃ qõ ẽ iscrutabile volũt pscrutari. videlicet ipaz sanctaz trinitatẽ. s. qũo h̃ sit q̃ de9 est trin9 i psonis z vn9 in essentia. z qũo sit̃ es sũt tres psone z vna nõ est maioz alia. nec vna minoz oĩby tribz sim̄l sumptis. z qũo pr̃ ẽ etern9 sil'r z fili9 z spũsanctus. z qũo de9 pr̃ z de9 fili9 z de9 spũsanct9 nõ sunt tres dij sz vn9 de9 z vn9 dñs. Talia pscrutari piculosuz est. Prouer. xxv. Qui pscruta/ toz est maiestat̃ opprimet a gl'ia Eccl'i. iij. Altioza te ne q̃sieris. sz q̃ pcepit tibi de9 il

la cogita semp. Sz tñ sciēdū q̄ sepi⁹ cogi tare ō sancta trinitate bonū est. s. qūo beati iā exultēt ī ꝓspectu trinitat'. z qūo hoc erit gaudiū nostr̄ essentiale cog'scere deū patrē z filiū z spūmsctm. z qūo oīa cognoscem⁹ in deo. Bern. Quid nō videt q̄ oīa videtē videt. Un etiā mgr̄ sñiar̄. Qui claritatē dei vidēt nil ī creatura agit qđ videre nō possūt. Itē q̄s delectabile est deū videre q̄ dānati poti⁹ vellēt esse ī inferno et deū videre q̄s ī celo z ei⁹ visiōe carere. Fulgenti⁹. Dei faciē si oēs in carcere iferni inclusi viderēt: nullā penā: nullū dolorē: nl'lāq̄ tristiciā sentirent. ps. Qm̄ mille anni añ oculos tuos tāq̄s dies hesterna rē. Dc z silia cogitādo ō deo allicit affectū hoīs ad desideria eternor̄ z celestiū. Sz pscrutari diuinitatē sepi⁹ in errorē ducit. Ber̄. Scrutari temeritas ē credere pietas. nosse vita eterna ē. S Secūdi sunt q̄ ꝫ p̄cepta eccl'ie occulta p demōes inuestigare volūt q̄ alias scire ñ p̄nt. vt furta vl' futura ꝓtingētia. qđ stricte ab eccl'ia phibitū est. vt patet. xxvi. q. vij. Nō obseruetis vbi ōr. Qui talib⁹ credūt aut ad interrogandu⁹ eas ear̄ domos introeūt aut eas ad ꝓpr̄as domos ducūt. scient se fidē catholicā z baptismū p̄uaricasse. z paganu⁹ z apostatā z dei inimicū esse. z irā dei in p petuū grauiter meruisse. Sciendū etiā q̄ oēs q̄ ad tales phitonissas accedūt mortaliter peccāt. qz nō licet ꝓsiliū a dyabolo requirere. qz inimic⁹ mortal' nr̄ est. z sp habz malā volūtatē ꝫ nos qūo nos impediat ī nr̄a salute. Insup nec est eis credendū. qz dyabol⁹ q̄ p eas loquit' fm dictū xp̄i. vt hr̄ Joh. viij. mēdax ē z pr̄ ei⁹. s. mēdacij. Et p ß qñq̄ nitit' innocētes diffamare q̄ sibi sunt magꝭ ꝓtrarij. Un exēplū. Quidā comes ī vna ciuitate sui dñij habuit vnam phitonissā q̄ occulta z secreta manifestabat. Ild quā accessit temptans eā z q̄siuit ab ea ō duob⁹ eq̄s dicēs sibi eos esse furatos. z ip̄a indicauit ei vbi essent. z q̄ eos furati fuissent Et ille. O q̄s grāde mētita es z illos de q̄b⁹ dicis innocēter inculpas. qz eq̄s adhuc ī stabulo meo habeo Tercij sunt q̄ volūt cū rōne inuestigare fidei veritatē seu articulos fidei. s. qūo virgo a spiritu sctō ꝓcepit. z qūo ꝫgo pepit. z qūo resurgem⁹ cū corp⁹ nostr̄ ī cineres est redactū. z qūo xp̄s p̄t corꝑaliter esse sub tā parua specie panis. z sic de alijs. Et talia inuestigare est ꝫ fidē pugnare. Bre. in ome. Fides est ear̄ rer̄ q̄ apparere ñ p̄nt. Que em̄ apparēt fidē nō habēt Sz agnitōez. vere bi gr̄a. q̄ lapis sit dur⁹ ß palpat'. q̄ ß sit albū vl' nigr̄ ß videt'. z g̃ nō est ibi fides sed agnitio. Un Arist. z alij phi dicūt mūdū ab eterno fuisse. qđ ē ꝫ fidē z sacrā scripturā. Ben̄. i. In principio creauit de⁹ celū z terrā. Rō hui⁹ est. qz nihil crediderūt nisi qđ cū rōne cōprehēdere potuerūt. Dō ñ potuerūt cū rōe cōprehēdere q̄ de⁹ ex nihilo creasset mūdū. qz dicit Ari. i. de generatōe. Ex nihilo nihil fit. Sz fides xp̄iana est sup omnē humanā rōnez. Un ōr in decre. Fides cōprehēdit q̄ sūt sup ratōez. xxiij. q. i. Nō turbat'. Un etiā gre. Fides nō habz meritū vbi hūana rō p̄bet experimentū Quarti sūt q̄ occulta cordiū iudicare volūt. qđ est soli⁹ dei. q̄ est sol⁹ scrutator cordiū. Ergo tales peccāt ꝫ hoc p̄ceptū dei vbi ōr Luc. vi. Nolite iudicare z nō iudicabimini Pro q̄ sciēdū q̄ aliq̄s p̄t iudicare de primo mltipliciter. Uno mō ex euidētia facti. vt cum aliq̄s iudicat aliquē homicidā qz vidit eū iterficere hoīez z ß nullū est pctm̄. Alio mō ex signis euidentib⁹. vt si aliq̄s iudicet fornicatorē. qz vidit aliquē nudū cū nuda. solū cū sola. z ß sil'r nō est pctm̄ Tercio ex signis leuib⁹. Et ī ß iudicio triplex ē grad⁹. Primus est qñ aliq̄s ex leuib⁹ signis icipit dubitare ō bonitate fratr̄. z ß est pctm̄ veniale z nō vocat' iudiciū ꝓprie sed suspicio.

Scōs grad⁹ est. qñ ex talib⁹ signis firmiter tenet ī aīo q̄ frater sit mal⁹. z ß ꝑpe ōr iudiciū: qz iudiciū ip̄ortat firmā sñiaz z ß est pctm̄ mortale si malū qđ iudicat ō fratre ex leuib⁹ signis sit ō genere peccati mortal'. Peccatū em̄ mortale est qñ ẓriat charitati Q̄ aūt aliq̄s ꝑdicto mō iudicat fratrē p̄t esse ꝫ fraternā charitatē Tercius grad⁹ est qñ ex leuib⁹ signis ñ solū ꝑdicto mō iudicat. sz etiā ꝓcedit ad punitōez fratris sic de facto. z ß est graui⁹. qz nō solū ē ꝫ charitatē. sz etiā ꝫ iusticie equitatē. Et multū piculosus est sic iudicare. primū de incert̄ z occult̄. qz q̄libet tenet oīa dubia ī meliorē p̄tē interp̄tari. Alp's. Quo iudicio aliū iudicas teip̄m ꝓdēnas. Exemplū q̄ nō debem⁹ facil'r iudicare. primus Legit' in legēda Johis elemosinarij q̄ cū

q̄dā iuuenis q̄ndā sanctimonialē rapuis/
set.ꝛ clerici ei coꝛā beato Johe exprobra/
rent.ꝛ eū excōicandū foꝛe dicerēt.vtputa
qꝛ duas aīas pdiderat.s.suā ꝛ illi⁹ monia
lis. Cōpescuit eos beat⁹ Johānes dicēs
Nō sic fratres nō sic. Q̄ndo vobis q̄ vos
duo pēta cōmittitis: Primo ꝓtra p̄ceptū
dei facitis.q̄ ait in euāgelio. Nolite iudi/
care ꝛc. Secūdo qꝛ nescitis p certo si vs/
q̄ hodie peccēt aut peniteāt.

Quarta feria pasce De laboratoꝛib⁹

Sermo.lv.

V Ado piscari Jo hā.xxi. Exq̄ hodie est vltima dies celebris p̄sentis festiuitatis pasce.ꝛ mō boies redire solēt ad p̄stinos labꝛes suos.tūc hodie legit euāgeliū de septē di/ scipulis q̄ ad piscationē iuerūt.ꝛ tota no cte nihil p̄hendiderūt sed de mane q̄n xp̄s apparuit eis:ꝛ dixit. Mittite in dexterā nauigiū rethe ꝛ inuenietis:tūc mltitudinez pisciū cōp̄hēderūt. Ex illa piscatōe de/ bemus sumere exemplū laborādi. Job.v. Hō ad laborādū nascit sicut auis ad volan dū. Unde Bern. de ꝓtēptu mūdi dicit. Hō ad laborē nat⁹ est.si laborē refugit nō facit ad q̄d nat⁹ est:ꝛ ad q̄d ī mūdū vēit. Quid ḡrīndendū est illi q̄ misit illū Q̄, aūt labo rare sit p̄prium nō solū ip̄i⁹ boīs:sz etiā oīz aialiū. ostēdit Arist.xi.de aīalib⁹ dicens. Nullū ens naturaliter est ociosū. Unde q̄ tur q̄ hō ociosꝰ nō est dign⁹ pane q̄ vescit Apl's. Si q̄s nō vult opari nō māducet Ergo laborare debem⁹ exēplo beati Pe/ tri apli.q̄ dixit ad ꝑdiscipulos suos. Va/ do piscari U Sciēdū q̄ laboratoꝛes ꝛ mechanici famuli ꝛ famule septez debēt hr̄e ī suis laboꝛib⁹ vt saluent. Ex hijs p̄t q̄s cogscere q̄ laboratoꝛes damnent ꝛ qui saluent. Primū est vt fideliꝫ laborēt suos labꝛes siue suū artificiū.ꝛ vendāt ꝑm in stitutōnez ciuitat⁹ sue sine fraude. Et hij merent cū suis laboꝛib⁹ celū. Sz ꝫ ꝑ faci/ unt q̄ infideliter laborāt sua artificia.ꝛ tñ solēt vēdere q̄si bñ laborassent ꝛ nō ꝙāt iuramēta sua q̄ singul' annis faciūt vel in p̄ncipio fecerūt. vbi gr̄a. Pistoꝛes q̄ ve/ lint panē cū tāta q̄titate p̄parare:ꝓincer ne q̄ velint vinū cū tali puritate ꝓpinare ꝛ nō miscere.q̄ aūt aliter vinū p̄pararet ex illa ip̄e intulisset:ꝛ coꝛā deo re⁹ esset. Mlti nāq̄ bibūt q̄nq̄ de talib⁹ vinis.ita q̄ no cet eis ī vita:ꝛ sign̄ater mlieres imp̄gnate q̄ si ip̄m vinū māsisset sic de⁹ creauit nlli obfuisset. Itē q̄ mēsurā nō rectā vl' nō ple nā p̄mis dant ḡuiter peccāt ꝛ tenent ad restitutōez. Itē sutoꝛes qui ꝑmittūt se fa cturos calcios siue ocreas de bono coꝛio ꝛ oppositū faciūt. Itē sartoꝛes q̄ nouita/ tes inueniūt in scissuris vestimentoꝝ. Qꝛ ꝑm Henri.de hassia sup Ben̄. nō licet ta/ les nouitates ꝛ vānitates excogitare.ꝛ mlto min⁹ licet eas facere ꝛ p̄pare nisi cā ex/ postulet. Nō hui⁹ est.qꝛ null⁹ puocare de bet p̄mū ad peccatū vl' iuuare ad vani/ tatē. Ergo q̄ excogitāt ꝛ faciūt tales noui tates q̄b⁹ boies omino non vtunt nisi ad peccādū p̄ticipes erūt illoꝝ pctōꝝ.qꝛ qui occasionē dāni dat damnū dedisse videt. Itē faber q̄ ferꝝ coꝛruptuꝫ ꝛ fragile vēdit p bono. Itē p̄nifices q̄ p annū laniāt ni/ mis extēdēdo.vl' nō satis latū vl' longū p/ parāt.vl' vlnā nimis bꝛeuē habēt.vl' cū vl na vera male mēsurāt.ꝛ sic de alijs Itē in stitoꝛes q̄ ꝫ qō bonū est supponūt.ꝛ illud qō deteri⁹ est infra imiscēt.ꝛ sic simℓ totū p bono vendūt.vl' etiā male mēsurāt cum pōdere vl' cū libꝛa. Itē mercatoꝛes falla/ ces q̄ p̄timos cū mēdacijs decipiūt. Itez carnifices q̄ carnes fetētes vendūt.ꝛ sic ō alijs. Quicūq̄ sciēter ꝓtra talia p̄dicta fa ciūt suū p̄miū eternū amittūt.ꝛ ꝫ iuramē ta sua friuole ꝛ sciēter faciūt ꝛ piuriū īcur runt:ꝛ coꝛā deo piuri sūt. Ergo tales dili gentiā magnā apponere debēt vt suo iu/ rameto satisfaciāt. Sciendū tñ q̄ p̄di/ cta iuramēta vt freq̄nter eis iniūcta sunt cū pecuniaria pena.ꝛ q̄n talē pecuniā per soluūt absoluti sūt a piurio. Sciendū q̄ oīb⁹ p̄dict⁹ q̄ sic p̄timos decipiūt pēta nō dimittunt nisi restituāt ꝛ damnū p̄timis recōpensent. Ergo illi sūt p̄timi q̄ sic cuꝫ suis laboꝛib⁹ damnant:q̄ sic infideliter la boꝛāt ꝛ p̄timos decipiunt. Ergo si vis q̄ labor tu⁹ sit tibi meritoꝛi⁹:tūc fideliter la boꝛa X Secūdū est q̄ laboratoꝛes ꝛ mechanici ī solēnitatib⁹ ꝛ festiuis dieb⁹ ab stinere debēt a laboꝛib⁹ suis.qꝛ festū insti/ tutū est vt q̄libet deo deuoti⁹ ꝛ quieti⁹ ser uire debeat.s.visitādo eccl'ias.audiendo missas ꝛ ꝑmones.ꝛ sic de alijs.qꝛ in die fe stiuo hō recuꝑare dꝫ bona neglecta ꝓpter

laboꝛes ꝑ ebdomadã. Sꝫ oppoſitũ faciunt q̃ in dieb⁹ feſtiuis plus peccãt q̃ alijs dieb⁹. ſic q̃ i dieb⁹ feſtiuis choꝛiſant. vl' ad tabꝛnas vadũt ⁊ inebꝛiant. vl' luxuriã exercẽt. vl' luſoꝛes q̃ ex cupiditate ludũt ⁊ deũ blaſphemãt. Cõtra q̃s ꝺꝛ Exoꝺ. xx. Memẽto vt diẽ ſabbati ſanctifices. i. ſummo ſtudio p̃cipue pẽta moꝛtalia caueaſ. nihil i eo cõmittẽdo q̃ ſit ꝺ̃ p̃ceptũ diuinũ. q̃ m'to maiꝰ pctm̃ eſt peccare in die feſtiuo q̃ꝫ i alio. Itẽ ſciẽdũ q̃ mechanici ⁊ laboꝛatoꝛes q̃ in dieb⁹ feſtiuis laboꝛãt a deo q̃ñq̃ tꝛipliciꝫ puniunt. Primo i tꝛalib⁹. q̃ tales ex ℔ nõ ditant. q̃ q̃ꝺq̃ lucꝛant i tꝛalib⁹ ℔ perdũt i ſpũalib⁹ q̃ ſũt bona aïe. In ſup q̃ñq̃ ex pmiſſiõe diuia infoꝛtunia habebũt i tꝛalib⁹. ſ. q̃ captiuant vl' a raptoꝛibus ſpoliant. vl' eq̃ coꝛ leꝺunt vl' moꝛiũt vl' domꝰ eoꝝ igne cõburunt. vl' alia infoꝛtunia talib⁹ accidunt q̃ ſic depauꝑant. Scꝺo in coꝛpe puniunt. vt. ſ. q̃ñq̃ tales infirmant ꝑ mẽſem vl' ꝑ duos. vl' cadunt q̃ñq̃ ⁊ frãgũt crura vl' bꝛachia ⁊ ſic ꝺ̃ alijs. Et ſic optet eos tũc feſtiuare cũ merito ꝺeberẽt laboꝛare. q̃ antea laboꝛauerũt cũ feſtiuare ꝺebuerũt. q̃ ꝝ Salo. Per q̃ q̃s peccat ꝑ hec ⁊ toꝛqueꝫ. Tercio puniunt in aïa q̃ꝺ eſt maximũ. q̃ q̃tiẽs feſtũ aliq̃ꝺ ſoluũt totiẽs moꝛtal'r peccãt ⁊ aïaꝫ ꝓpꝛiã occidũt. Exo. xx. Qui polluerit ſabbatũ moꝛte moꝛiat. Sꝫ illis q̃ feſtiuãt ꝺeꝰ ꝺat pſperitatẽ coꝛpis ⁊ aïe. Ergo mechanici ⁊ laboꝛatoꝛes i dieb⁹ feſtiuis ꝺebẽt abſtinere a laboꝛib⁹. Sꝫ q̃ꝛiꝝ q̃ñ ꝺebemꝰ feſtũ incipe. Rñꝺeo q̃ſtũ ad feꝛiatõez a veſpa i veſperã. ⁊ intellige veſperã id eſt ſero. Tñ feſtoꝝ initiũ ⁊ finis iuxta eoꝝ q̃litatẽ ⁊ regionũ ꝺ̃ſuetuꝺies ſuari ꝺebꝫ. ⁊ ſic magnitudo ipoꝝ exigit pꝛiꝰ incipe ⁊ tarꝺiꝰ terminari. extra ꝺ̃ feꝛijs. c. q̃m. Ergo hic reꝑhenꝺiꝝ ſtulticia quoꝝũꝺã hoïm ſimpliciũ q̃ nõ reputãt pctm̃ eſſe ſabbatꝫ ꝺieb⁹ ꝺ̃ nocte ꝺiu laboꝛare. ⁊ ſcꝺa feꝛia ꝺe mane ſurgere ⁊ laboꝛare pctm̃ reputãt. cuiꝰ oppoſitũ eſt veꝝ. Terciũ q̃ laboꝛatoꝛes ⁊ mechanici ꝺebẽt laboꝛare cũ patiẽtia ⁊ tranquillitate coꝛꝺis. q̃ ſunt in penitẽtia ꝺe ⁊ totiꝰ generꝫ hũani ꝑſtituti. Geñ. iij. In ſuꝺoꝛe vultꝰ tui veſceris pane tuo. Ergo penitẽtia illa patienter eſt ſufferenꝺa. Et quo ꝺeus vult te ſic habere tunc libenter ⁊ fiꝺeliter ⁊ patiẽter ꝺebes laboꝛare ⁊ hic cũ laboꝛe tuo neceſſaria q̃rere. ⁊ in futuro vitã eternã poſſiꝺere. Et hꝰ laboꝛatoꝛes cũ laboꝛib⁹ ſuis celũ acq̃rũt. Sꝫ illi laboꝛatoꝛes cũ laboꝛib⁹ ſuis infernũ acq̃rũt q̃ cũ impatiẽtia vl' ex nimia auaꝛicia vl' iuꝺia: vl' cũ coꝛrupta intentõe viꝛes ſuas cũ laboꝛe ꝓſumũt. vl' q̃ blaſphemãt ꝺeũ. vel maleꝺicũt ꝓmiſis i laboꝛib⁹ ex ira vl' impatiẽtia ⁊ vinꝺicta q̃ñ nõ ꝑm volũtatẽ eoꝝ rũ ꝓceꝺit eiſ. Ꝫbi gꝛa. Sicut ruſtic⁹ i agricultura. vectoꝛes i vectura. paſtoꝛes cum pecoꝛib⁹. vl' quicũq̃ mechanic⁹. Sil'r ſerui ⁊ ancille q̃ñ aliq̃ꝺ accꝺit eis q̃ꝺ ẽ ipis ꝓtrariũ. Et q̃ñq̃ ex ira bꝛutis aïalib⁹ maleꝺicũt q̃ꝺ eſt illicitũ. q̃ oĩs creatura ꝺei ẽ bona. Et ſi nõ licꝫ maleꝺicere aïalib⁹ bꝛutis m'to mín⁹ licet maleꝺicere hoïb⁹. Ergo cũ ex ira ⁊ vinꝺicta q̃s maleꝺicit ꝓximo peccat moꝛtaliꝛ. Unꝺe apl's. Neq̃ maleꝺici neq̃ raptoꝛes regnũ ꝺei poſſiꝺebũt. Licet laboꝛ i ſe ſit bonꝰ ⁊ licitꝰ. tñ ita laboꝛãtes vt iã ꝺictũ eſt. ſ. cũ impatiẽtia ⁊ fꝛaude maleꝺictũ ⁊ infeliciꝫ finẽ ſibi inꝺucũt. Et ꝺicunt martiꝛes ꝺyaboli. Et tales habẽt ꝺuplicẽ infernũ. q̃ hic habẽt laboꝛẽ iſtum ⁊ i futuro eternũ ſuppliciũ. Sꝫ boni laboꝛatoꝛes q̃ volũt eſſe martiꝛes x̃pi ꝺebẽt fiꝺeliter ⁊ cũ patiẽtia laboꝛare. nec talia turpia ⁊ fꝛiꝝa ex ira pferre. nec etiã familiã ſuam pmittere blaſphemare: iurare: ꝺetrahere. maleꝺicere. ⁊ ſic ꝺe alijs. q̃ ibi nõ eſt foꝛtuniũ vbi ñ eſt ꝺeꝰ. Sꝫ vbi talia turpia verba ꝓferunt ibi ꝺeꝰ nõ eſt ſꝫ ꝺyaboluꝰ. Et q̃ñq̃ ꝺñs habebit infoꝛtuniũ ꝓpter tales familiã. ſic ruſtici in equis ⁊ i fꝛugib⁹ terre ⁊ ſic ꝺe alijs. Ergo cũ patiẽtia pietate ⁊ bonitate laboꝛare ꝺebemꝰ. hoc ẽ bñplacitum ꝺeo ⁊ hoïb⁹ ⁊ nobiliꝑis meritoꝛiũ.

Quartũ vt mechanici nõ ſint nouitatũ inuẽtoꝛes i veſtib⁹ in edificijs. ⁊ ſic ꝺ̃ alijs vt magꝫ lucꝛenꝰ ⁊ citiꝰ ꝺitenꝰ. Sꝫ q̃ꝛitur q̃ꝺ ſi artifices requiꝛunt ⁊ petunt vt faciant talẽ vane ꝺiſpoſitõnis veſtẽ. Rñꝺeo ꝑm Henꝛi. ꝺe haſſia. q̃ ſi ñ ꝺebẽt artifices taliũ eſſe excogitatoꝛes. m'to magis ñ ꝺebent taliũ eſſe factoꝛes. niſi foꝛte cã ſpecialis q̃ñq̃ aliuꝺ expoſcat. Et rõ huiꝰ eſt. q̃ nullꝰ aliũ ad vanitates ꝺebet ꝓuocare. nec quiſq̃ iuuare ꝺebꝫ vt vani hoïes aꝺinuẽtiones ſuas fꝛiuolas ⁊ nouas necnõ illicitas ⁊ cogitatꝰ ſuos noxios expleãt. Item aliꝰ doctoꝝ ꝺicit. ſi ille petit vt nouas ad-

inuentões sibi facias. ⁊ tu ad ꝑ ꝯsiliũ das ⁊ facis ei. ⁊ ille hãc noxiã adiuuentõez alios docet tũc tu eris ꝓticeps oĩm pctõz. ⁊ te cũ ill' dãnabis. qz ꝑ est vnũ genꝰ hoĩm qz pena auget vsqꝫ ad nouissimũ diẽ. s. q̃ sũt inuẽtores malaꝝ nouitatũ. Quintũ est vt faciãt ea q̃ sũt ad vsũ licita ⁊ vtilia. ⁊ eadẽ illis vendãt q̃ eis licite vti volunt. Cõtra ꝑ faciũt illi q̃ ea ꝓparãt q̃ ñ nisi ad peccãdũ sũt apta. s. gladios toxicatos: et tela toxicata. ⁊ taxillos falsos. ⁊ sic ꝺ alijs Et oĩa pẽta q̃ cũ talibꝫ artificiatꝫ rebꝫ ppe tranꝭ sup ipos deuoluunꝭ. Itẽ ꝯ ꝑ faciũt illi q̃ illis vendũt vl' ꝓcedũt res q̃uis licitas q̃s sciũt velle abuti. ꝟbi gra. Bladiũ facere est licitũ: sz q̃ vẽderet vl' ꝓcederet illi quẽ sciret velle abuti re? esset illiꝰ homicidij. Itẽ bursas facere vl' anulos est licitũ. sz si vẽderet alicui q̃ vellet abuti. s. qui vellet dare alicui ꝓsone ad alliciẽdũ eã ad peccãdũ reꝰ efficeret illiꝰ pẽti. Silr meditatrices siue copulatrices q̃ talia dona ꝓtãt q̃ mittũt ad alliciẽdũ ad pẽta siue sint lr̃e siue munuscula ree erũt oĩm pctõz illoz. Sertũ est q̃ mechanici ⁊ alij laboratores debẽt recipe cõpetẽs solariũ ꝓ suis laboribꝫ. Cõtra ꝑ faciũt illi artifices q̃ nimiũ ꝓ solario accipiũt. s. plꝰ q̃z meruerũt laboratores q̃ statutũ ⁊ ꝯsuetũ ꝓciũ accipiũt: sz infideliꝫ laborãt ⁊ desidiose. qz aliqñ tres dies laborant qꝺ in duobꝫ ꝓficere possent. Sz ꝑ est ꝯ deũ. qz q̃libet sic debz laborare ꝓ rimis sic sibi vellet fieri si ipse laborãtes ꝺuceret. Mat. vij. Que vultz vt faciãt vob hoĩes hec facite ill'. Ergo sp laborator cogitare deberet vtz sibi placeret si alꝰ sibi sic laborarz sic ipe laborat ꝓ rimo suo. qz lex natural' reqrit ꝑ. Qꝺ tibi vis fieri alq̃ facias. Ergo q̃ nimiũ ꝓ solario reciꝑet vl' infidel'r laboraret ꝯ deũ ⁊ ꝓ rimũ faceret. ⁊ ꝺ ꝑ penitere ⁊ ꝯfiteri debe/dicꝫ de suo artificio ⁊ de suo labore y Septimũ sine q̃ oĩa ꝓcedẽtia nõ valẽt est q̃ hõ i suo labore habeat rectã ⁊ bonã intentõez. Intẽtio est minimũ in ope ⁊ maximũ in remuneratõe. g̃ laborãs intẽtõez debet dirigere ad deũ vt i oĩbꝫ suis gloriã dei querat. ⁊ nõ solũ corꝓis: sz etiã aĩe sue salutẽ a deo expostulet ꝓ suis laboribꝫ. et sic ĩ cẽtuplo plꝰ mereꝭ. Sz sunt q̃dã q̃ in suis laboribꝫ nec bonũ nec malũ intẽdũt: sz q̃si bos laborãt. illicitũ nõ opanꝭ. nc in debito mõ. sz nullã intentõez bonã habẽt sz sic̃ brutũ aĩal sp nisi ꝓ terrenis laborãt. Eccl's. Nihil habet hõ amplius iumento. Et talis hõ brutalis nihil vl' paꝝ gl'ie celestis mereꝭ ꝓ suis laboribꝫ. qz est q̃si pecꝰ

Sz di. erq̃ necessaria est intẽtio tũc q̃rit q̃lis debeat esse. Rñdeꝭ qꝺ intẽtio laboratoꝝ debet esse triplex. ⁊ sic semꝑ merenꝭ Sap. iij. Bonoꝝ laboꝝ gl'iosus ẽ fructꝰ. Prima intẽtio debet esse vt q̃libet ideo laboret vt de iust' habeat vñ viuat. ⁊ ne necesse habeat furari vl' alias iniuste acq̃rere. s. ꝓ rapinã vl' vsurã l' fraudẽ. ⁊ sic ꝺ alijs Sciendũ qꝺ bonũ est qꝺ q̃s discat aliq̃d et aliqꝺ artificiũ. qz scire laus ẽ. Unꝰ Octauianꝰ imperator noluit filias suas sine arte laborãdi ꝓmittere vacare. Qz inq̃t. Ego possem depauperi tũc filie mee cũ labore possent se nutrire. Sz aliq̃ diuites nostr' tpibꝫ verecũdanꝭ laborare. cũ tñ laborare est ꝓpriũ hoĩs Unꝰ Job. v. Ꝺõ ad laborẽ nascit' sic auis ad volãdũ. Unꝰ apl's. Qui nõ laborat nõ mãducet Scꝺa vt ĩ penitẽtia ade sit. ⁊ ne caro habeat occasiõez peccãdi. Ergo q̃libet debz laborare ne incidat ĩ pctm̃ ⁊ ne scãdalisẽt ꝓximũ. Exẽplũ ĩ vitasparꝝ legit'. qꝺ laborãs habz vnũ dyabolũ temptãtẽ eũ. sz ociosꝰ habz mille demões q̃ eũ temptãt ⁊ ad peccãdũ iducere intẽdũt. Unꝰ ociosus dat locũ dyabolo Unꝰ sic in olla tepida residẽt muſce. ⁊ ĩ aq̃ stãte crescũt vermes. sic in aĩa ociosa oriũtur male cogitatões. Unꝰ Hiero. Semꝑ aliq̃d boni facito: vt dyabolꝰ inueniat te occupatũ. Tercia intẽtio est vt habeat vñ tribuat ⁊ subueniat necessitatẽ patiẽti Cũ eiñ oẽs laborare nõ ꝑnt aliq̃ ꝓpter celitatẽ qz ceci sũt. aliq̃ qz claudi sũt. vel qz alias infirmi sũt. ⁊ si deus ꝓtulit sibi fortitudinẽ vt laborare possit tũc ea intentõe laborare debet vt paupibꝫ laborare ñ potentibꝫ ĩ oĩbꝫ subueiat. Et illa elemosina ꝑ oĩbꝫ multũ placet deo. Unꝰ hiero. Quãuis omnẽ censũ tuũ ĩ paupes distribuas. nihil tñ apud xꝑm erit ꝑciosi' q̃z qꝺ manibꝰ tuis ipe ꝓfecer'. Sciẽdũ etiã qꝺ qñq̃z ipsum artificiũ ꝓpter deũ ad paupes exercẽdũ est si tale est qꝺ paupibꝫ valeat. sic sartor ĩ reficiẽdo tunicã. sutor ĩ reficiẽdo calcios. ⁊ sic de alijs. Quia sic seruimus deo

de reb⁹ nr̄is ⁊ de p̄sona ⁊ de tp̄e. sic etiā de artificio. q̄ rōez redditurī sum⁹ de artificio sic̄ de tp̄e ⁊ de reb⁹. Sz si aliq̄ dines p̄sona dicerz. Laborare ñ indigeo. q̄ alias satz habeo Rñdeo Si tu ñ indiges tm̄ ad huc laborare debes ꝓpter pauꝑes q̄ p̄ se laborare ñ p̄ñt. exēplo btē Elisabeth q̄ cū ancillis suis filabat ⁊ inde vestes pauꝑib⁹ faciebat Z Itē legit exēplū de rusticis ⁊ laboratorib⁹ in collatōib⁹ patꝝ. q̄ cū q̄dā adduxisset ad Johem viz magne sanctitatz ⁊ etiā viz miraculī illustratū hoiez habētē demonē ferocissimuz adūrat⁹ ab eo noluit exire sz ei⁹ ꝝba ꝓtēpsit. Eldueniente ꝝo quodā rustico ī habitu secī ⁊c. Quere hoc ante ſmone. xxvi. U.

In octaua pasce Sermo. lvi.

Q, decē bona ꝓfert hoīb⁹ bona societas.

Thomas aūt nō erat cū eis q̄n venit ih̄s. Joh̄ā. xx. Notādū q̄ beatus thomas x̄p̄m discipuī apparētē nō vidit. q̄ ñ fuit cū eis. Sz post octo dies eū vidit. q̄ tūc cū alīs discipuī ꝓgregat⁹ fuit. Un̄ dicit ī ꝝbis ꝓpositz. Thomas aūt nō erat cū eis Circa q̄ sciēdū q̄ vtile ⁊ salubre ē hoiez esse ī bona societate. q̄ ex h̄ ꝓsequit q̄s de cē emolimēta. i. decē fruct⁹ q̄s ꝓfert bona societas A Primū bonū q̄ ꝓsequit q̄s ex societate bonoꝝ est acq̄sitio sanctitatis. Si em̄ tāta est virt⁹ societatz cū muliere fideli q̄ sanctificat vir infidel⁹ p mlīe rē fidelē. sic̄ dicit. i. Lor. vij. q̄to magz sanctificat q̄s ex societate multoꝝ bonoꝝ p̄s. Cū sācto sanct⁹ eris. Scōm bonū est sancta in bonis calefactio. Sic̄ em̄ carbo frigid⁹ accēdit ex adiunctōe cū alīs ardētib⁹. ita ⁊ tepidi ex adiunctōe feruētiū calefiūt. Eccs. iiij. Un⁹ qūo calefiet. ⁊ si dormierint duo fouebunt mutuo. Sic̄ enim lux siue ignis nō meli⁹ accēdit q̄ ignē ignī applicādo. sic ſui dei nō meli⁹ inflāmātur q̄ sūml habitādo. Terciū est cozroboratō. puerb. xviij. Frater q̄ iuuat a frē q̄si ciuitas firma. Sic̄ em̄ ī ciuitate vnus mur⁹ aliū cozroborat ⁊ turris turrim. et sic ō alīs. sic ī corpe vni⁹ ꝓgregatōis vn⁹ ex alio cozroborat ī bono. Igit ex sancta societate tria p̄dicta sequunt. Primuz est virtutū acq̄sitio. Et h̄ quo ad incipiētes. Scōm ē virtutū feruoz. ⁊ h̄ q̄ ad ꝓficiētes Terciū ē virtutū firmitas. ⁊ h̄ q̄ ad perfectos. Quartū est cadētis subleuatio. q̄ multz est necessaria. Eccs. iiij. Si vn⁹ ceciderit ab altero fulcie. ve soli q̄ si ceciderit nō habz subleuātē se. Quia p exēplū alioꝝ corrigit vita sua. ⁊ etiā ꝓpter oꝛez illoꝝ cū q̄b⁹ morat de⁹ illumiat eū et dat sibi gr̄am resurgēdi Quintū q̄ vinci ñ p̄ñt facilit a temptatōe dyabolica. Lant. vi. Terribilis vt castroꝝ acies ordinata. Exēplū patet. q̄ lup⁹ inuadit vagantem ouē ⁊ rapit. sz si esset ī medio gregis nō tā cito eā dē ouē iuaderet Sextū ē vltōis diuīe indulgētia. Heñ. xviij. Si iuenero ī sodomis quinq̄ginta iustos in medio ciuitatz dimittā oīi loco ꝓpter eos. Si āt rōe societatis bone tā modice parat⁹ fuit parcere tāte mlītudini ⁊ ī tantz sceleribus nūq̄d nō pcet paucz ⁊ ī culpis modicis ꝓpter societatē bonoꝝ Septimū est p̄sentia x̄pi. Mat. xviij. Ubi duo vl tres ꝓgregati fuerint ī noīe meo: ibi ī medio eoꝝ sū. X̄ps in medio eoꝝ est p aliquē effectū gr̄e. Sic em̄ ōz in hoīb⁹ ⁊ inē hoies habitare. In signū hui⁹ q̄n ap̄lis dat⁹ est spūsctūs tūc fuerūt simī ꝓgregati Et ī signū huius beat⁹ thomas nō meruit videre x̄p̄m. q̄ nō fuit ī ꝓgregatōe discipuloꝝ. Octauum ē p̄cū exauditio. Obtinet em̄ multitudo q̄ nō obtinet aliq̄s sol⁹ ſm illud Piero. Impossibile ē p̄ces mltoꝝ nō exaudiri. Mat. xviij. Si duo ex vobis cōsenserint sup terrā de oīi re quācūq̄ petierint fiet illis a p̄re meo. Quāto magz vbi nō duo vl tres sz maria ꝓuenit mltitudo ad rogādū aliq̄d obtinebit. Ergo ille oēs ozōes q̄ fiūt a cōitate sic̄ in eccl̄ys ꝓsuetū est fieri post ſmonē siue ille fiat p viuis si ue p defunctz: siue p quacūq̄ causa valde efficaces sūt. Et ē talis ozatio elemosina spūalis quā q̄s p necessitate ꝓximi facit. Talis ozatio est valde accepta deo cū q̄s ex charitate fraterna p alīs rogat deum. Un̄ Chrīs. sup Math. Pro se em̄ ozare necessitas cogit: p alīs aūt charitas fraternitatz hortat. Dulcioz est aūt ante deū ozatio. nō quā necessitas trāsmittit. sz q̄m charitas fraternitatz cōmēdat. Grego. in moral. Quisq̄s p alīs intercedere nitit si bi potī⁹ ex charitate suffragat. ⁊ p semetipo tāto citī⁹ exaudiri meret q̄to deuotī⁹ p alīs intercedit B Nonū ē securitas

in agone mortis. qz magis secure vadit qz si sol⁹ essz. Exēplū de q̄dā heremita sctō vi/ro. cui cū reuelata fuisset hora mortis sue ppinq̄: accessit ad cenobiuz ppinquū pe/tēs recipi ibidē. Cū aūt abbas difficulta/tē ei in hoc exhiberet timēs ne eis esset gua/mē ppter senectutē z debilitatē suā. ipe re/spōdit. ne hoc timerēt qz cito moritur⁹ esset sic sibi fuerat reuelatū. Et abbas. Quare q̄ vis mutare statū tuuz p tā modico tpe cū mlti possint ex hoc scādalisari z turbari. Rndit. q̄ securi⁹ esset trāsitū piculosū trā/sire i societate q̄s solū. Et io cū trāsit⁹ mor/tis essz piculosissim⁹ affectabat se illū ma/gis trāsire i societate q̄s sol⁹: expauescēs il/los inimicos q̄ ibi p̄sentes erūt. Et rece/pt⁹ post paucos dies mortu⁹ ē int frēs: i/coz societate securi⁹ q̄ trāsieūs trāsitū mor/tis

L Decimū q̄ mai⁹ pmiū post hāc vitā habebūt sz hoc spēaliter ptinet ad reli/gioſos. Cū em maiori ſtuti maiuſ pmiū dar. viuētibꝫ sub obediētia dar mai⁹ pmi/um. Io dic Sen. Hoc solū ſtuti adꝫci/es qđ ppie volūtati detraterſ. qz maxim/ est frāgere volūtatē ppriā. Unde Eusebius in epla. Illū dic te tm bn vixisse puta i q̄/ tisti. Io or de xpo Phil. ij. Fact⁹ obediēs vsq̄ ad mortē: mortē aūt crucis. ppter qđ z de⁹ exaltauit illū z dedit illi nomē qđ est sup oīe nomē. Exēplū legit de hoc i vitas/ patrū. q̄ cū essent q̄ttuor ordies cuidā vi/ro sancto oīsi. s. infirmātiū z deo ō hoc grās/agentiū: fuientiū ifirmis i hospitalibꝫ. so/litariozꝫ. z viuētiū in congregatōe sub obe/dientia. z q̄rt⁹ appareret sublimioz. q̄rēti cur hoc esset. dictū ē ei. qz oēs alij faciūt ſm ppriā volūtatē. hoc aūt q̄ sub obediētia pa/trū viuūt n̄ fz ppriā volūtatē faciūt. sz ſz alteri⁹ volūtatē. z io maioris ſtutis sūt.

De eadē dñica Sermo. lvij.

De cicatricibꝫ vulnez xpi.

i

Nfer digitum

tuū huc Joh. xx. Sciendū q̄ xps ſuauit cicatrices vulnez i suo corpe glificato ppter nouē. D Prio vt p hoc oñderet verā resurrectōez q̄ i eodē corpe i q̄ passus fuit resurrexit. Sic nos cū eodē corpe nro resurgemus sic z xps. Et q̄ hic pl⁹ patit ifirmitates z tribu/latōes patiēter ille i resurrectōe magis leta bit. Sz tm sic stella differt a stella i clarita/te: ita z corpa sctōz. qz q̄ hic i maiori absti/nētia z duricia sue carnis vixit z etiā casti/or fuit ille clari⁹ corp⁹ i resurrectōe habe/bit Scdo i signū victorie ſuauit cica/trices Isa. lxiij. Ego q̄ loq̄r iusticiā z pro/pugnator ad saluādū. xps nō ex impo/tentia curādi cicatrices ſuauit. sz vt ppe/tue glie circūferat triumphū. Sic em ho/nor est militi de plio reuertēti deferre scu/tum fractū. sic honor ē xpo secū deferre vi/ctorie sue glioſuz triūphū. Unde Aug. dic. q̄ i corpibꝫ martiꝫ manēt cicatrices in si/gnū victorie z reuerētie. Tercio vt di/scipulos i fide confirmaret. z vt nob fidē re/surrectōis astrueret. Sic patz i btō tho/ma q̄ noluit credere: z dixit. Nisi videro i manibꝫ ei⁹ fixurā clauoz z mittā digituz meū i locū clauoz. z mittā manū meā i la/tus ei⁹ nō credā. Et post dies octo iteruz apparuit discipul⁹: z dixit Thome Infer digitū tuū huc z vide man⁹ meas. z affer manū tuā z mitte i lat⁹ meū z noli esse in/credul⁹ sz fidel. Et q̄ ad dubitātiū corda sanāda cicatrices vulnez sunt ſuate. Itē Greg. in ome. Egit nāq̄ miro mō diuina clemētia vt discipul⁹ dubitās dū i mgro palparet vulnera carnis: in nobis sana/ret vulnera infidelitatis. Pl⁹ em infidelitas thome ad fidē q̄s oīm discipuloz fidelitas pfuit. qz dū ille ad fidē palpando reducit mēs nra oīm dubitatōe postposita i fide solidat. Quarto vt ad amorē suū nos alliceret oñsis cicatricibꝫ. Si q̄s ppter di/lectū amicū pmitteret sibi manū vel pedē abscindere vl oculū eruere. z hoc faceret illi amico i subleuatōez. qñcūq̄ talis amicus cerneret i suo amico talē charitatē allice/ret vtiq̄ ad reamandū z ad regratianduz sibi de hoc q̄ passus esset p eo Sic xp̄s mō cicatrices xpi z ei⁹ glioſa passio debēt nos allicere ad amandū eū. qz nō solū manuz vnā: vl pedē vl oculū. sz totū corp⁹ suū cū oīb⁹ mēbris exposuit. Quinto ſuauit cicatrices vt interpellet p nob ad patrem E Unde sciēdū q̄ xps q̄druplicit orat p nobis ad patrē Primo vbo. Joh. xvi. Ego p eis rogo rc. Dicit etiā Luce. vi. q̄ sepi⁹ pnoctabat in orōne. Itē Mat. xiiij. dicit. q̄ ascēdit in montē sol⁹ orare. Mo/do xps p se nō indiguit orare: sz p nobis peccatoribꝫ orauit: z exēplū orādi nobis

tribuit Scdo orauit p nobis cū lacrimis i cruce pendēs. Heb. v. Cū clamore valido z cū lacrimis exaudit⁹ est p sua reuerētia. Sic z nos orare debemus cū clamore z desiderio magno z lacrimaꝝ effusione p nobis z p̄timis. Tūc dñs cuilibz nostꝝ sic deuote orāti dicet illud Isa. xxx viij. Audiui vocē tuā z vidi lacrimas tuas. ps. Clamauit ad me z ego exau. eū rē.

Tercio orauit p nobis cū effusiōe sanguinis sui. Heb. xij. Accessistis ad sāguinē meli⁹ loquētē q̄z sanguis Abel. Sanguis em̄ abel petebat vindictā sup Cayn z sanguis x̄pi petit misc̄diaz. Ergo q̄tiēs x̄ps sanguinē suū fudit totiēs p nob orauit cū vulneribꝫ z sanguīe suo Quarto orat p peccatoribꝫ cicatricū ostēsione. qz eas patri rep̄sentat vt nobis eū recōciliet Cicatricū em̄ rep̄sentatio est q̄dam apud patrē p nob aduocatio. sic em̄ miles tacēs ab imperatore impetrat qñ vulnera q̄ p eo ptulit demōstrat. Legit in hysto. scola. q antipater idume⁹ magni herodis p̄ in q̄ dā plio i Fuitio imperatoris multꝫ vulneribus p fossus ē. q tandē ab emulis accusat⁹ reiectꝫ vestibꝫ dixit. Ego nolo me ꝓbis excusare apud te: z ista vulnera q̄ suscepi p te loquant̄ p me si ego diligo te. Tūc cesar ip̄m in gr̄am suscepit. Sic x̄ps vulnera p̄ri oñdit vt insinuet q̄z tū nos dilexit. Bern̄. O hō secuꝝ accessū habes ad deū. vbi habes matrē añ filiū, z filiū añ patrē. mater ostēdit filio pect⁹ z vbera. fili⁹ ostēdit patri lat⁹ z vulnera. qūo poterit ibi esse repulsa vbi tot ocurrūt charitatis insignia. Un etiā ap̄ls Ro. viij. Qui ē ad dexterā dei q̄ etiā p nobis interpellat. Jtē. i. Joh. ij. Si q̄s peccauerit aduocatū habem⁹ apud patrē ih̄m x̄pm iustū. z ipe est ppiciatio p pctis nr̄is. Un̄ ps. Respice i faciē x̄pi tui rē. De⁹ pater respiciēs q̄z chare ecclesia filio suo ꝓstitit: parcit eccl̄ie sue

Sexto cicatrices obseruauit vt nō obliuiscat nostri. Scripsit em̄ nos in tripli ci parte corpis. In manibꝫ vt nos velit i oñibꝫ necessitatibꝫ adiuuare. In pedibꝫ vt nunq̄z velit a nobis separi: sz semp nobiscū manere. In corde vt semp velit memor nostri esse z bonū nobis optare. Et si mater obliuiscit̄ filij sui quādo dormit vl aliqđ aliud op⁹ facit. tñ x̄ps nūq̄z obliuiscit̄ nr̄i. Et i signū recōpensatōis tūc se pi⁹ z freq̄nti⁹ debem⁹ etiā cogitare d̄ x̄po z memorari suā amarā passionē z sibi cōpati. qz h̄ ē sibi valde acceptū z nob valde meritoriū. Un̄ albert⁹ magn⁹. Simplex recordatio seu meditatio passiōis x̄pi pl⁹ valz q̄z si integꝫ annū ieiunaret q̄s i pane z aq̄. vl si q̄tidie virgꝫ vl flagell' cederet vl q̄ ad effusionē sanguīs. vl si q̄tidie legerꝫ vnū psalteriū Septimo fuauit cicatrices vt eas i iudicio mal' oñdat: vt mali videāt q̄z iuste sint dānati. Un̄ dic̄ eis i hec ꝓba vt dic̄ Christ⁹ sup math. Ego ꝓpter vos hō fact⁹ sū. ꝓpt̄ vos alligat⁹ sū: delusus: cesꝰ: crucifix⁹: vbi ē tanta iniuriarū mearꝫ fruct⁹. Ecce p̄ciū sanguis mei quē dedi i redemptōez aiaꝝ vr̄aꝝ. Ubi ē fuit⁹ mihi impēsa quā p p̄cio sāguis mei mihi debuist̄. Ego sup gl'iaz meā vos habui cū essem de⁹ apparēs hō. z vilioꝛē me oīb⁹ reb⁹ vr̄is fecist̄. nā oēm rē vilissimaz terre ap̄li⁹ dilexist̄ q̄z iusticiā meā z fidē. Sciē dū q ꝑ demōstratio signoꝝ fiet i publico in extremo iudicō: cū celest̄ rex z iudex i vallē iosaphat patēter descēdet: passiōis insignia radiꝫ sol' lucidiora ferēs. vt videāt oēs rep̄bi q̄z iuste dānent̄. qz tm̄ p̄ciū sui p cios sanguis ꝓtempserūt. Aug. Forte sse dñs i corpe suo cicatrices fuauit vt vulnera cordiū discipuloꝝ suoꝝ sanarz. z vt i iudicio hostibꝫ exprobraret Ocraue ec. fuabit cicatrices in iudicio ppt̄ bonos z iustos q z ip̄i videant q̄z misc̄diter sint repti p passionē x̄pi. z ꝓpterea d̄ h̄ gaudeant z deū imppetuū laudēt Hono p⁹ in diciū i celo cicatrices fuabit ad maiorē gl'iam bonoꝝ. Si nullā gl'iaz habituri esse⁹ i celo p̄ter illā quā habebim⁹ de quibꝫ cicatricibꝫ vulneꝝ x̄pi nūq̄z sufficiēter pol sem⁹ deo h̄ regr̄iari z defuire. etiā si mille ānos h̄ viuerem⁹ z deo fideli⁹ z laudabil⁹ fuirem⁹. qz cicatrices sūt i x̄po ñ in defor mitatē sz ad magnā pulcritudinē z decorē. Un̄ dic̄ Christ⁹ q sup radios solis erūt lucidiores Sciēdū q i celo hēbim⁹ accidētale gaudiū de cicatricibꝫ vulneꝝ oīm martiꝝ. Un̄ aug. i li. d ci. dei Nescio q̄o sic afficimur amore martiꝝ btoꝝ vt velim⁹ i illo r̄gno videre vulneꝝ cicatrices q̄ p x̄pi noie ptulerūt z fortasse videbim⁹. ñ ei d̄formitas i eis sz digtas z pulcritudo erit.

De eadē dñica. Sermo. lviij.

De ūltis qui sepi⁹ recidiuāt.

RESpondit thomas dñs me⁹ ⁊ de⁹ me⁹ Job. xx. Verba p̄dicta q̄libet p̄t discere q̄ digne ī ꝟ sacro tpe cōicauit ⁊ adhuc ñ recidiuauit. Sciēdū q⁹ illi q̄ post pñiaz ⁊ sacrā cōionē redeūt ad p̄cta sūt sic serpētes euacuātes venena ⁊ iterꝫ resumentes. Et sūt sicut canis reuertēs ad vomitū suū vt dicit̄ puer. xxvi. Et licet oēs hoies neq̄ter faciāt q̄ recidiuāt tñ spēaliter octo genera hoīm sūt q̄ p̄ alijs citi⁹ ⁊ pei⁹ recidiuare ꝯsueuerūt. ¶ Primi sūt tyrānī seu opp̄ssores pauperꝫ. vt magnates. qui postq̄ ꝯsueuerūt ſbditos ⁊ pauperes eractionare ⁊ ab eis fuitia extorq̄re difficile est eis ꝟ dimittere. ⁊ tales raro verā pñiaz facūt. licz q̄nq̄ cū de⁹ pmiserit sup eos ſſirmitates vl̄ aliquā aliā plagā pñiam agāt ⁊ pmittāt pauperes ampli⁹ ñ ḡuare ⁊ eis restituere. tñ statiz vt de⁹ cessat a plaga ⁊ gladiū vltōis suspēdit̄ q̄ eos p̄cusserat statiz obliuiscūt̄ ⁊ redeūt ad p̄cta ꝯsueta. Q⁹ ꝟ verū sit p̄z ī pharaōe quē de⁹ plagauit p pter opp̄ssionē ⁊ flagellatōez ppl̄i ſrl̄ q̄b⁹ eos angariauit edificādo illas ciuitates Phiton ⁊ Ramases. Et sepi⁹ ill̄ plag⁹ mouit pñiaz egit: sz ficta. q⁹ cessante plaga recidiuauit. Cū aūt moyses ⁊ aarō sibi ⁊ terre sue vltimā plagā inferrēt dixit pharao. Ite ⁊ orate p me. Finaliter eis recedēti b⁹ p̄secut⁹ est eos. ⁊ sic ī reciduo p̄ti sub merſus ē. Sic timēdū est ō ill̄ q̄ sepe recidiuāt ne ⁊ illi submergant̄ ⁊ moriāt ī peccatz. Et tales q̄ sic ſbditos suos opp̄imūt ⁊ indebitas exactōes ī eos faciūt tenent̄ cōra deo ad restitutōez ip̄is ſubditz si volūt saluari. Scōi sūt vsurarij lusores ⁊ falsi mercatores: fures: ⁊ deceptores. ⁊ sic de alijs. Illi vir agūt verā pñiaz ⁊ sepi⁹ ⁊ frequēter redeūt ad p̄cm̄. Tales em̄ q̄ ī q̄dragesima pmiserūt restituere q̄ sūt alioꝝ ⁊ iterū post pascha vsurā ⁊ iniusta lucra recipiunt. Qui etiā sic diuitias amāt ſiles sunt iude q̄ vt dicit̄ occidit pp̄ter ꝟ patrē. ⁊ accipiēs matrē in ꝯiugē peccauerat. ⁊ p⁹ egit pñiam relictis diuitijs q̄s male acq̄sierat seruiēdo pylato. Postea recidiuauit furā do decimā partē de pecunijs xp̄i ⁊ discipulorꝫ eius. ⁊ sic p̄pter auariciā vendidit xp̄m ih̄m. ⁊ recidiuans desp̄auit ⁊ laqueo se suspēdit. Laueant em̄ sibi oēs auari ne sic sine penitētia decedāt. ⁊ sic damnēt̄ cū iuda. q⁹ si saluari volūt optet de necessitate vt oīa iniusta bona restituant. Vñ Aug. Peccatū ñ dimittit̄ nisi res ablata restituat̄ Tercij sunt sortilegi. incātatores ⁊ inuocatores demonū. necromātici. supsticiosi. carmiatrices ⁊ phitonisse. qui vt ī plurimū reuertunt̄ ad p̄cm̄. vt patet ī illa phitonissa ad quā accessit rex Saul rogās vt suscitaret sibi samuelē. pphetā q̄ mortu⁹ fuerat. sic scribit̄. i. Reg. xxviij. Illa em̄ mlier simul cū alijs mlieribꝫ phitonissis. phibita fuit ab incātatōibꝫ. Et tūc ad rogatū reg⁹ saul ip̄a recidiuauit. Cuz em̄ saul desideraret ꝟ ab ip̄a fieri. ⁊ mutata veste veniēs rogaret eā vt suscitaret samuelē. Tūc respōdit mlier. Ecce tu nosti quāta fecerat saul ⁊ quō eraserit magos ⁊ ariolos ō terra. q̄re ergo insidiaris aīe mee vt occidar. Et iurauit ei saul dicens. Viuit dñs. q⁹ nō eueniet tibi quicq̄ mali p pter hāc rē. Et p̄z⁹ saul deleuit phitones ⁊ diuinos. ⁊ cū dñs recessisset ab eo dereliquit deū ⁊ veritatē a mortuis q̄siuit p phitonissam ⁊ incātatricē. Et sic ip̄e saul tūc cū filijs suis interfect⁹ est a philisteis ī bello. Sic ist̄ sūt digni morte q̄ accedūt ad phitonissas cōtra p̄cepta dei ⁊ eccl̄ie. Et etiā ip̄e incātatrices q̄ sic recidiuāt postmodū de facili sine penitētia decedunt.

Sciēdū q⁹ mlti sūt q̄ post pñiaz q̄n infirmant̄ ī corpe accedūt ad incātatrices ⁊ carminatrices ⁊ faciūt se carmiari. q⁹ est grāde p̄cm̄ mortale. Itē aliq̄ pentes sūt q̄ pueros suos infirmos ad tales incātatrices portāt. ⁊ hij sil̄r ḡuiter peccāt. Itē alij q̄ cū infirmant̄ accedūt ad iudeos p medicinis. q⁹ phibitū ē ab eccl̄ia. Ergo qui infirmant̄ debēt accedere ad xp̄ianos medicos ⁊ vti medicinis eoꝝ. q⁹ q̄d̄q̄ naturalē effectū habz ꝟ licitū ē. sic ō herbis fit medicina. Quia altissim⁹ de terra creauit medicinā. Quarti sūt detractores q̄ cōsueuerūt infamare primos ꝓbis suis. Tales vix ꝙ penitēt ⁊ mltoties recidiuant. Sic em̄ ꝓpēs q̄n ḡuat veneno tūc sumit herbā amarā p quā euomit venenū. sz postea iterꝫ comedit res venenosas q̄b⁹ occidit hoiez quē mordet. Sic ⁊ ist̄ detractores venenū emittūt dū penitēt. sz iterꝫ venenosas cogitatōes ī cor assumūt q̄n mala ō p̄is iudicāt. ⁊ tūc iterꝫ liguis venenos⁹

mordēt prios qñ eis occulte obloquunt Ergo q̄libet debz se cauere a detractōe p̄ximi. Uñ hiero. Noli diligere detrahere ne eradicer̄. Pauci em̄ sunt q̄ huic vicio plene renūciēt Itē qz tale pctm̄ vix dimittit. Hiero. Nō facil venia p̄ua dixisse dere. Quīti sūt luxuriosi z adulteri z sodomite q̄ de facili recidiuāt. Sicut vxor loth q̄ delectabat manere ī sodomis. Et iō p̄sumit q̄ ñ ob aliā cām retrospexit nisi forte qz libēter viuisset vltra cū eis. z dolu it ō pditōe z subuersiōe illoz. Nō em̄ rōnabile ē q̄ de⁹ mutasset eā ī statuā salis p̄pter solā ītrospectōz. nisi z aīo voluisset redire. Sm illud dictū euāgelij. Nemo mittēs manū ad aratz z respiciēs retro apt⁹ ē regno dei. Nō em̄ itelligit ibi corpal retrospectio. qz hō arādo z retrospiciēdo p̄t regnū dei obtīere. etiā si oculo corpali ad diuitias respexerit q̄s dimisit. Sz intelligit de retrospectōe mētis z p̄sens. q̄ q̄s affectat redire ad ea q̄ dimisit. Iniuite voluptuosi z luxuriosi licz p̄pter p̄dicatōez Jone pñiaz egerint tñ postea recidiuauerūt. Sz aliq̄ dicūt se nō posse diu ꝓtinere ab actu luxurie. qđ simplr est falsū. qz ex ꝫ seq̄ret q̄ de⁹ p̄cepisset nob aliq̄d qđ essz impossibile nob adiplere. Uñ bern̄. Male/dict⁹ hō q̄ dic deū p̄cepisse ī possibile. Uñ si tal hr̄et tantā volūtatē ꝓtinēdi q̄ tū hz vinū suū ī vase custodiēdi. z cū tāta diligētia obstrueret sens⁹ corpis cū sentit se p occasionē sensuū tēptari carnal cū q̄ta diligētia obstruit foramē vasis repleti cū vino cū sentit vinū exire vl stillare de illo de facili ꝓtineret. Patet etiā ex ꝫ q̄ si cū vno actu luxurie deberet pdere oīa bona tpalia sua. vl si sciret se amissuz pedē vel manū vl ambos oculos. vl si sciret sibi p̄patū igneū lectū in q̄ deberet cremari sic beat⁹ Laurēti⁹ ī craticula oīno abstineret et nunq̄ vsq̄ ad mortē aliquē actū luxurie sciēter z volūtarie ppetraret Sexti sūt gulosi ī delicijs assueti z nutriti a iuuētute tales etiā vt freq̄nter recidiuāt. Hoc patet ī filijs isrl q̄s dñs pauit ī dekto māna z diterūt. Alia nr̄a nauseat sup cibo isto: da nob carnes. Et etiā murmurātes dixer̄t Num. xi. Recordamur piscū q̄s comedebam⁹ ī egipto: z peponū z cepaz: allei et porri ꝛc. Et cupierūt ea q̄ religrāt ex eundo ō egipto. z iō occisi sūt ī dekto. p̄s. Ad/huc esce eoz erāt ī ore ipoz: z ira dei ascēdit sup eos. Et vocauit moyses locū illū sepulturā ꝓcupiscētie. ibi ei sepelierūt moyses pplm q̄ ō̄siderauit carnes. Sic timēdū ē de gulosis q̄ mō redeūt ad crapulā z ad ebrietatē suā. sic illi q̄ ī q̄dragesima penituerūt: z ī pasca cōicauerūt. z iā ecōuerso ad tabnas vadūt z se inebriāt. z sic deū expellūt. Uñ amb. ī li. ō pñia. Ebriosus ꝓfundit naturā: amittit grāz: pdit gloriā: incurrit dānatōez eternā Septimi sunt q̄ assueti sūt iurare z blasphemare. Tales si q̄nq̄z peniteāt tñ cito recidiuant. Uñ Alrūst. vij. ethi. Difficile ē resistere ꝓsuetudini q̄ assimilat nature. Uñ idē. ij. ethi. Et actu freq̄nter iterato fit habit⁹ Et tales sic iurātes z blasphemātes replebūt oēs ini q̄tate. Uñ Eccī. xxiij. Uir multū iurās replebit iniq̄tate. z ñ recedet a domo ei⁹ plaga H Octaui sūt superbi q̄ etiā vix vl nūq̄z superbiā deponūt. Et si q̄nq̄z ad tps deponūt tñ sibi reassumūt. vt ptz ī ill q̄ in q̄dragesima ō̄ponūt superbū habitū. s. lōgas manicas z scissuras. sz p⁹ festū pasce ime diate reassumūt. Uñ dixit q̄dā mulier ad q̄ndā bonū vir. Dñe ad q̄d valet cōfessio mea. ego ꝓfiteor ō superbo habitu z tñ eas dē vestes adhuc ī camera z ī cista retineo z desistere ñ intēdo. Et tal ꝓfessio nihil p̄t dest q̄ ñ fit cū firmo ppositō emēdādi. Et ista octo genera hoiz vix l raro se emēdāt

Dñica prima post octauas pasce.

Sermo. lix. De p̄latis z subditis.

Ego suz pastor

Bon⁹ Joh. x. Sciēdū q̄ p̄pastor̄ ī p̄senti euāgelio itelligit p̄lat⁹. z p oues itelligūt sbditi. Uñ h tria sūt dicēda D Prio q̄d tenent p̄lati subditi. Scdo qūo oēs hoies sūt siles. Tercio quid subditi tenent p̄latis. Quantuz ad primuz est sciendū q̄ p̄lati tenent tria subditi. Primū est vt terrā suā z subditos suos defendāt. qz gladi⁹ dat⁹ est eis ad ꝫ vt videlicet pplos z subditos z terminos a deo sibi cōmissos sollicite z p posse defendant z hoies pacifice viuere cōpellāt. defendēdo eccliaz exteri⁹ a paganis z ab infidelibz ac hereticis. interi⁹ a pdonibz malefactis z hmōi. Itē ptegēdo viduas z orphanos z sacerdotes z religiosos qui seipsos tueri nō possunt. Unde. ij. Macha. vlti.

vidit machabe⁹ extẽdisse manũ Hieremi am ⁊ dedisse gladiũ aureũ iude dicentẽ si/ bi. Accipe gladiũ sanctũ:mun⁹a deo quo deijcies aduersarios ppli mei isrl. Dic ei gladiũ sanctũ:nõ q̃ gladi⁹ sit sanct⁹ sz sa/ ctũ facit bñ vtentẽ.vt Karolũ. Henricũ. Ludouicũ.⁊ sic ō alijs. Sciẽdũ q̃ recto res ad ß statuti sunt vt vnusq̃sq̃ terraz si bi subiectã i pace teneat.q⁹ si essz terra ali cui⁹ p̃incipis ita ampla q̃ ⁊ vltra mare se extẽderet.tũc de oĩb⁹ pctis q̃ fiũt in ea p raptores ⁊ alios malefactores q̃b⁹ resiste re posset redditur⁹ esset rõez deo. Uñ si p sidẽtes põt phibere mala ⁊ nõ faciũt dã/ nabunt. Hoc merito aduertere deberent isti plati ⁊ p̃sidẽtes q̃ de sua potẽtia ⁊ di/ gnitate nesciũt nisi gliari.tota die occu/ pãtes sei tozneamẽtis.venatoĩb⁹ ⁊ pota/ tionib⁹.⁊ sic ō alijs mũdi vanitatib⁹.nun q̃ vl raro se occupãtes circa paupez.vi/ duaz.clericoz.religioso⁹.orphanozũ.et hmõi ptectoez.cũ tñ nlla alia ō causa de⁹ ⁊ paupez. Uñ Flu.ttv.dixit dñs ad mo ysen. Tolle cũctos p̃ncipes ppli ⁊ suspẽ/ de eos ꝫ solez in patibulis. Et ß dico fm glo.q⁹ vel erãt auctoz⁹ pẽti illi⁹ ppli. vel q⁹ nõ phibuerũt Scõm est in q̃ tenent dñi subditis si saluari volũt vt sint ipsis clemẽtes sic deũ volũt sibi habere clemen tẽ.q⁹ si q̃s cupit deũ sibi esse ppiciũ ñ cru delẽ.ita ipe suo subdito esse debet. Unde Sene. Sic cũ inferiozi viuas quẽadmo dũ supioze tecũ viuere velis. Uñ beatus Johes bap.req̃sit⁹ a militib⁹ q̃d facere de berẽt.rñdit. Heminẽ ꝺcutiat⁹.nemini ca lumniã faciat⁹.⁊ estote ꝺtẽti stipẽdijs vr̃is ¶ Querit vtruz dñs possit aliq̃d vltra censũ debitũ a subdit⁹ exigere vel accipe. Rñdeo q̃ ex causis rõnabilib⁹ p̃t vltra cẽ sum debitũ petere moderatũ auxiliũ ⁊ sb sidiũ a subditis dũmodo ß petat sine coa ctione. Pria cã ẽ p defensiõe patrie.vt cũ patria iuste ab hostib⁹ inuadit. Tũc em subditi nõ solũ tenent res suas imptirisz etiã tenent ad ß corpal⁹ laborare. Scõa si sit capt⁹ ī iusto bello. Tercia si ex iussu ꝑncipis vl pape debeat ire ꝫ hereticos vl paganos. Quarta cã est si debeat vl velit filiũ militare vl filiã despõsare. Jn oĩbus b̃ijs ⁊ silib⁹ p̃t licite a subdit⁹ petere subsi/ diũ moderatũ. Sz si dñs vult ludere in aleis vl se exercere ī alijs vanitatib⁹.ppt tales casus ñ licz quicq̃ exigere.⁊ si exigit tenet restituere fm Guil.extra de ꝺsue.in fine. Sciẽdũ q̃ q̃ vltra debitũ censũ acci/ piũt a subdit⁹ nisi ī casib⁹ ꝺcessis ⁊ iã enu/ merat⁹ pditoz⁹ dicũt.⁊ rõ est.q⁹ eãdez si dẽ dñs debet subdito quã subditus dño. Sz si subdit⁹ capi faceret dñm vel aliud malũ ei iferret diceret pditoz. Sic ẽ ⁊ de dño q̃ ad deũ. Sz di.si ñ essz me⁹ subdit⁹ nõ facerẽ. Rñsio. Jõ nõ ẽ tibi cõmissus a dño vt eũ spolies ⁊ exactões.sz vt eũ pte gas. Et tal est dñatio dyabolica q̃ affligit subditos suos sibi fuietes. Jtẽ tales iudi ciũ dei sine miscõia merent.q⁹ talẽ se exhi bet eis dñs ihs q̃les ipi exhibuerũt se suis subdit⁹. Uñ Luc.vi. Eadẽ mẽsura q̃ mẽ si fueri⁹ remetiet vob. ℟ Exẽplũ le/ gi q̃ q̃dã miles habuit patrẽ ⁊ matrez q̃ multũ fuerũt mirificozdes ⁊ timẽtes deuz Sz defunct⁹ pentib⁹ fili⁹ effect⁹ ẽ oppssoz sbditoz ⁊ paupez. Et cũ argueret ab ami cis ⁊ religiosis q̃re intñ spoliarz suos sbdi tos.rñdit. Ques nre sũt.iõ debem⁹ eas tõ dere ⁊ vti eis. Tandẽ de⁹ volẽs eũ ab ß er roze ꝛuocare ppt fuitiũ q̃ ī iuuẽtute deo exhibuit.misit ad eũ angelu⁹.q̃ rapto eo oñdit ei pulcz palatiũ ī q̃ erãt hoies vesti ti aureis vestib⁹.⁊ cantabãt dulcissime.et oĩa genera organoz audiebãt ī illo pala/ tio. Qui audiẽs tñ gaudiũ palatiũ vole/ bat ītrare.⁊ repuls⁹ ẽ a custode porte dicẽ te Qñ vis ītrare illõ mũdissimũ palatiũ ⁊ pulcerrimũ cũ habes vestẽ sanguinolẽ/ tã. Qui cũ rspexisset vidit se respersũ san/ guie. Cui ãgel⁹. Jste ẽ sãguis ⁊ labor pau pez quẽ violẽter ⁊ sine iure exactõnãdo a sbdit⁹ accepisti. Si igit vis ītrare illõ pa latiũ reijcias a te istã vestẽ. Qui ad se redi ens vitã ī meli⁹ cõmutauit.⁊ oĩa iuste re cepta restituit.⁊ postea ml'tũ eis mirificoz fuit.⁊ tãdẽ vitã ī bono finiuit Terciũ est q̃ debẽt esse timẽtes deũ ⁊ hũiles ad p̃rim Dico q̃ multũ debẽt timere deũ ipi plati q⁹ qñ sbditi peccãt tẽ puniũt ī pñti p suis excessib⁹.sz null⁹ ẽ q̃ dñis ⁊ plat⁹ audet vi tatẽ dicere.vl eoz excess⁹ pũre.sz oĩa du/ rissimo dei iudicio rekuant. Sap.vi. Ju diciũ durissimũ fiet hijs q̃ p̃sunt Rõ q⁹ tũc de⁹ nihil curat de dignitate aut nobilitate aut ptãte sic n⁹ ō ifimo lepso.q⁹ de⁹ ñ ẽ ac ceptoz p̃sonaz.sed vnũquẽq̃ iudicat fm

opa sua ꝛ merita. Sz ꝯtū ad primos et subditos plati debēt esse hūiles. sic ꝙ nō debēt spnere subditos ppt̄ pauptatē Uñ greg. Oēs frēs sum⁹ vni⁹ imperatoris ptā/te ꝺditi ꝛ sanguīe redēpti. Et idcirco frēs nr̄os ꝯtūlibꝫ paupes ꝛ abiectos in nullo despicere debem⁹ L Sz ꝯtū ad se/cundū sciēdū ꝙ hoīes tā nobiles ꝯ igno/biles: tā iuuenes ꝯ senes sūt sil̄es in ꝗttu or. Et ista sil̄itudo debz esse cā dilectōnis adinuicē Primo qz de⁹ nos oīes crea uit. ps. Ipe fecit nos ꝛ nō ipi nos. g̃ deus est pr̄ oīm nr̄m. sm dictū xpi in euangelio vbi dic̄. Un⁹ em̄ ē pr̄ vr̄ ꝛc. Itē i euāgelio Johis dicit. Oēs em̄ vos frēs estis. Itez oēs ab ādā nati sum⁹ ꝛ de eodē limo oīs formati sum⁹ Scdo qz nudi nati sum⁹ Job. i. Nud⁹ egressus sū de vtero matr̄is mee ꝛc. Ditissim⁹ rex mūdi paupior nat⁹ est ꝯ paupr̄im⁹ hoīm mūdi mortuus sit. Hoc pbat. qz ꝯtūcūqꝫ paup moriat aliq̄d post se relinq̄t. imo ad min⁹ pāniculos ali q̄s q̄b⁹ tegebat nuditatē suā. vl̄ stramina aliq̄ sup quib⁹ dormiebat. Sz ditissimus rex mūdi nullū hoꝝ secuz portauit. sz nu/dus ꝺ vtero matr̄z hunc mūdū intrauit. Ergo oēs q̄ ad natiuitatē sum⁹ sil̄es ꝛ cō seq̄nter frēs. Terciū est ꝙ oēs sum⁹ bre uis vite. Job. xiiij. Breues dies hois sūt Hoc intelligit̄ tā de diuitib⁹ ꝯ de paupi/bus. qz ꝯtūcūqꝫ q̄s sit diues siue nobilis siue potēs sup alios: tñ nō habet securita tē vite: ꝯ uis q̄qꝫ existimet se hr̄e. Luce xij. Stulte hac nocte repetēt aiaz tuā a te ꝛc. Et insup oēs eundē fīnē habebunt. qz oēs tā diuites ꝯ paupes erūt cib⁹ vermiū ꝛ vertent̄ i cadauer fetidū. Si ꝫ vis pba/re vade ad ossa mortuoꝝ ꝛ ostēde mihi q̄ sint nobiliū vl̄ rusticoꝝ: sz nulla est diffe/rētia: qz oēs habebim⁹ eūdē fīnē Quar tū ꝙ oēs hoīes tā diuites ꝯ paupes. taz dñi ꝯ subditi. tā dñe ꝯ ancille. ꝛ tā dñi ꝯ frui stabūt añ tribunal xpi. Apl's. Oīnes nos manifestari optet añ tribunal xpi. vt referat vnusq̄sqꝫ put gessit in corpe suo si ue bonū siue malū. Et hūs patet ꝙ oīs sum⁹ frēs. Ergo fraterna dilectio ꝛ fideli/tas debz esse int̄ nos erq̄ oīnes frēs sum⁹ Sz ꝫ ꝫ faciūt q̄ paupes ppter pauptatē despiciūt. vl̄ defectuosos subsannāt. qz in ꝫ deū offendūt ml̄tū. Mat. xxv. Qꝺ vni ex minimis meis feciſtꝫ mihi feciſtꝫ Et emplū de q̄dā diuite q̄ spernebat paupes Legit̄ ꝙ q̄dā diues aduocat⁹ q̄ ꝺ paupra te deuēit ad magnas diuitias tāte supbie fuit ꝙ ppt̄ suā sublimitatē ꝛ supbiā loq̄ ꝺ paupib⁹ dedignabat. Qui diuio iudicio ad tātā cecidit miseriā q̄ ifirmat⁹ se visitā tib⁹ rñsum dabat se esse cattū. Uñ etiā se/ipm sub lecto ꝛ sub scāno absc̄debat sic catt⁹. Et q̄ñ interrogat⁹ fuit cur ꝫ faceret rñdit. Ego sū catt⁹. Et sic sine oīm ꝛtriti one ꝛ ꝺfessiōe obīt W Sz ꝯtuz ad terciū sciendū ꝙ subditi tria tenent̄ dñis. Primo vt sint eis fideles ī corpe ne eos tra dāt. nā ꝫ esset pctm̄ iude: q̄ xpm dñm suū tradidit. Itē debēt eis esse fideles i rebus tpalib⁹ vt p̄ueniant dāna dñoꝝ suoꝝ vbi pñt. ꝛ bona coꝝ eis augmētēt. Itē in aīa debēt ipis esse fideles ne aliq̄ malū ipsis ꝺsulāt. Cōtra qꝺ faciūt illi q̄ ꝺsulūt dñis vñ ledunt̄ alīs ī reb⁹: ꝛ tl'es tenent̄ ad resti/tutionē si alias ñ fuisset factū illud malū sine eoꝝ ꝺsilio. etiā si nullū ex ꝫ emolumē tū cōsecuti sint. Job. xvij. Precipitabit impiū ꝺsiliū suū. Boni ꝺsiliarij sūt vt an geli q̄ semp bona ꝺsulūt. Et tl'es boni ꝺsi liarij habebūt magnā gl'iaz cū angel's celo q̄ se eisdē angel's sil'es fecerūt dādo bonuz ꝺsiliū. Mali ꝺo ꝺsiliarij sūt vt angeli ma li. q̄ sp ꝺsulūt mala ꝛ nociua Et tl'es mali ꝺsiliarij ppt̄ talia mala ꝺsilia ardebūt cū demonib⁹ ī iferno Scōm qꝺ subditi te nent̄ suis dñis ē vt sint eis obedientes i li/cit⁹ ꝛ ī q̄b⁹ tenent̄ eis obedire. Qz sm bm Tho. in scl'ari ptāte obediēdū ē in licitis qz oīs ptās a deo est. ꝛ q̄ ptāti resistit ordi natōi dei resistit. Ex ꝫ sumit̄ ꝙ vxor tene tur obedire marito suo ī oīb⁹ licit⁹ ꝛ hone stis. Uñ Beñ. iij. dixit de⁹ ad Euā. Sub ptāte viri eris ꝛ ipe dñabit̄ tui. Silr pue ri debēt obedire suis pentib⁹ in licit⁹ ꝛ ho nestis. Sic etiā fui ꝛ ancille tenent̄ obe/dire dñis suis. Et ꝺseq̄nter oēs subditi si ue sint ciues siue rustici tenent̄ obedire suis supioribꝫ in oīnib⁹ licitis ꝛ honestis. Uñ Bern̄. Quidquid vice dei p̄cipit hō q̄ nō sit certū dīsplicere deo hoc oīno ē accipiēdū q̄i p̄cipiat de⁹. Itē Bern̄. Obe dientia q̄ maioribꝫ p̄betur deo exhibetur

Terciū qꝺ subditi tenent̄ dñis suis vl̄ supioribꝫ ē ꝙ ꝺ debit⁹ redditib⁹ siue ꝺ reb⁹ dñoꝝ. nihil auferre. nihilq̄ ꝺtinere debēt sz plene ꝛ itegre ꝓsoluere oīa. Contra hoc

faciũt illi subditi q̃ sciẽter subtrahũt ꝛ nõ plene psoluũt decimas ꝛ reddit⁹ suis su/ perioribꝫ. Et tℓes mortaℓr peccãt. ꝛ tenẽt satisfacere suis supioribꝫ si volũt ꝓsequi re missionẽ oĩz pctõꝝ ꝛ eucharistiã digne re cipe. Itẽ ꝫ ꝑ faciũt officiales dñoꝝ q̃ qñ/ qꝫ ex vna pte extorq̃nt a subditis. ꝛ ex alia pte nõ dãt dñis sz sp ptẽ vℓ totũ sibi reser uãt. Et tℓes etiã tenent ad restitutõez.

De eadẽ dominica.

Go suz pastor

bon⁹. Hic xps seipm cõmen/ dat. Unde ꝑ est dicẽdũ qñ q̃s pt se licite cõmendare. ꝛ qñ est veniale: ꝛ qñ mortale. vℓ etiã nullũ pctm̃. Hoc q̃re infra ser. cvij. K.

De eadẽ dominica.

Nimã meã po

no p ouibꝫ meis. Hic est dicẽ dũ de charitate dei quã habz ad nos. ꝛ etiã de charitate quã nos ad ip/ sum habere debem⁹. Istũ sermonẽ quere infra sermone. cxix. P.

Dñica scda post octauas pasce. Ser. lx.

Quare antiq̃ pres tamdiu olim viverũt

Odicũ ꝛ iã nõ

videbitz me Joh. xvi. Hec ver ba locut⁹ est dñs ihs añ passi onẽ suã post cenã i illo ꝓmone quẽ fecit di scipul⁹ q̃ icipit. Nõ turbet cor vrm ꝛc. Le git aũt ꝫ euãgeliũ hodie. Jn q̃ dñs pauc ꝑbis annũciat suis aplis tria. s. mortẽ: re surrectõez: ꝛ ascẽsionẽ ad patrẽ. De ꝓmo ait. Modicũ ꝛ iã ñ videbitz me. s. p⁹ mor/ tẽ vna die ꝛ duabꝫ noctibꝫ dũ fuero in se/ pulcro. De scdo subdit. Itez modicuz ꝛ videbitz me. s. post resurrectõez. xl. diebꝫ q̃ ꝫ apparebo vob. De tercio addit. qz va/ do ad ꝓrem. Sciẽdũ q̃ ī euãgelio septi es repit modicũ. qz i hac vita ꝛ iã ñris tpi bꝫ. vij. etates hoĩs sunt breues ꝛ modice.

Nota eñ vita nra iã i ꝑsenti sit modi/ ca ꝛ breuis oñdit multiplicit. Prio p sacrã scripturã. Job. xiij. Hõ nat⁹ ꝺ mℓiere bre ui viuẽs tpe replet mℓtis miseriꝫs. Idem Breues dies hoĩs sũt Jac. iiij. Que ẽ eñ vita nra vapor ẽ ad modicũ parẽs Sap. v. Nos nati ꝙtinuo desinim⁹ esse. Scdo oñdit q̃ vita nra sit breuis i ꝫ q̃ vita nra compar reb⁹ q̃ sunt breuissime pmanẽtie. Prio cõpar feno. ps. Ois caro fenũ ẽ. nã sic fenũ hodie viret ꝛ cras i clibanũ mitti tur. sic hõ hodie viuit cras morit ꝛ sepelit ꝛ sic flos hodie floret ꝛ cras decidet ꝛ are/ scet. sic hõ i iuuẽtute floret ꝛ i senio arescit sz i morte decidet ꝛ i puluerẽ reuertet. Itẽ vita nra est tãq̃ fluui⁹ ptrãsiẽs ꝛ tãq̃ na/ uis pcurrẽs. Bre. in regis. Nra vita naui gãti sil'is ẽ. Js nãq̃ q̃ nauigat stet sedeat iaceat sp vadit. qz i pulsu nauis ducit. Jta ꝫ ꝛ nos sum⁹ q̃ siue dormiẽtes siue vigilã tes: siue iacẽtes siue ambulãtes: siue volẽ tes siue nolẽtes p momẽta tpm sp ad finẽ ducimur. Aug. Uita nra nihil ẽ nisi cur/ sus ad mortẽ. in q̃ nemo nc diues nc paup nec nobil' nec ignobil' stare pmittit. sz sp dietã vnã q̃libz die q̃sq̃ nrm facit. Itẽ vi/ ta nra compar vmbre. ꝫ patz si habeat re spect⁹ ad penẽ iferni eternitatẽ. Unde dicũt dãnati i iferno illõ Sap. v. Trãsierũt oĩa illa tanq̃ vmbra. ꝛ post subdit. Nos nati ꝙtinuo desinim⁹ esse. Itẽ vita nra est tãq̃ vent⁹. Unde Job. vij. Memẽto mei dñe qz vẽt⁹ ẽ vita mea. Tercio oñdit cõpando vitã nraz ad vitã antiq̃z patrẽ q̃ i ꝓncipio mũdi vixerũt. Unde iã ẽ dicẽdũ q̃z diu pres antiq̃ vixerũt: ꝛ q̃re ꝛ quo postmodũ dilu uiũ exortũ sit. Prio q̃ sciẽdũ q̃ adã post q̃z ipe expuls⁹ fuit ꝺ paradiso coguit vxorẽ suã euã. ꝛ pepit ei Cayn. Rursũ p⁹ pepit abel Cayn agricola fuit. ꝛ Abel pastor ouiuz. Factũ ẽ p⁹ mℓtos dies vt offerret cayn ꝺ frugibꝫ tre mũera dño Abel ꝙo obtulit ꝺ melioribꝫ gregz sui. ꝛ respexit dñs ad abel ꝛ ad munera ei⁹. ad cayn ꝙo et ad munera ei⁹ ñ respexit. Jratusq̃ ẽ cayn vehemẽter et dixit ad abel frẽm suũ. Egrediamur fo ras. Cũq̃ essent i agro ꝑsurrexit cayn ad uersus abel frẽm suũ et occidit eũ. Et ait dñs ad cayn. vbi ẽ abel fr̃ tu⁹. Qui ñndit. Nescio. nũq̃d custos fris mei ego sũ. Di/ ritq̃ de⁹. Quid fecisti. vox sanguis fratrz tui abel clamat ad me ꝺ tra. nũc aũt male dicta eris tra i ope tuo. q̃ aperuit os suũ ꝛ su scepit sanguinẽ fris tui ꝺ mãu tua. Dixit ãt cayn ad dñm. Maior ẽ iniq̃tas mea q̃z vt veniã merear. Et p⁹ ꝫ adã vixit centũ xxx. ãnis. et gẽuit filiũ ꝛ vocauit nomẽ ei⁹ seth Legit i hysto. scol'. q̃ post mortẽ abel adã ñ voluit ãmodo vxorẽ cognoscere. sz deo inbẽte ꝑ angelũ fregit votũ ꝛ cogno/

uit eā ⁊ genuit Seth. ⁊ dixit. Posuit mihi deꝰ semē aliud ꝓ abel quē occidit Cayn. Uixit aūt adam postq̄ genuit Seth octingētis ānis ⁊ genuit filios ⁊ filias. Dicit aūt i scolastica hysto. Adā habuisse triginta filios ⁊ tot filias ꝓter Cayn ⁊ abel. Et factū est oīe tps qđ uixit adā nongēti ⁊ triginta āni ⁊ mortuꝰ ē. Uixit quoq̄ seth centū q̄nq̄ ānis ⁊ duxit uxorē cum q̄ genuit ꝓmogenitū suū Enos. Uixit q̄z seth postq̄ genuit enos octingētis septez ānis. genuitq̄ filios ⁊ filias. Et facti sūt oēs dies seth nongētoꝝ duodeciz annoꝝ ⁊ mortuꝰ est. Uixit ꝯo enos nonagīta annis ⁊ genuit caynā. Post cuiꝰ ortum uixit octingētis q̄ndeciz ānis ⁊ genuit filios et filias. Factiq̄ sūt oēs dies Enos nongētiq̄nq̄ āni ⁊ mortuꝰ est. Uixit q̄z Caynā septuaginta ānis ⁊ genuit Malalehel. et uixit caynā postq̄ genuit malalehel octingētis q̄draginta ānis ⁊ genuit filios ⁊ filias. Et facti sūt oēs dies Caynā nongēti decē āni ⁊ mortuꝰ ē. Uixit aūt malalehel seragintaq̄nq̄ ānis ⁊ genuit Jared. ⁊ uixit malalehel postq̄ genuit Jared octingētis triginta ānis. ⁊ genuit filios ⁊ filias Et facti sūt oēs dies malalehel octingēti nonagintaq̄nq̄ anni ⁊ mortuꝰ est. Uixit q̄z Jared centū seragintaduobꝫ annis. et genuit Enoch. Et uixit iared postq̄ genuit enoch octingētis annis ⁊ genuit filios ⁊ filias. Et facti sunt oīes dies iared nongēti seragintaduo āni ⁊ mortuus est. Porro enoch uixit seragintaq̄nq̄ ānis ⁊ genuit mathusalē. ⁊ ambulauit enoch cū deo. Uixit autē enoch postq̄ genuit mathusalē trecētis ānis: ⁊ genuit filios ⁊ filias. Et facti sūt oēs dies enoch trecēti seragintaq̄nq̄ āni. ⁊ ambulauit cū deo. ⁊ nō apparuit. qz tulit eū deꝰ. Uixit q̄z Mathusalē centū octuagintaseptē ānis: ⁊ genuit Lamech. ⁊ uixit mathusalez postq̄ genuit Lamech septingētis octogītaduobꝫ ānis. ⁊ genuit filios ⁊ filias. Et facti sūt oēs dies mathusalē nongēti seraginta nouē āni. ⁊ mortuꝰ ē. Uixit aūt lamech centū octuagītaduobꝫ ānis ⁊ genuit noe. Uixit aūt lamech postq̄ genuit noe q̄nq̄genťs ⁊ nonagintaq̄nq̄ ānis: ⁊ genuit filios ⁊ filias. Et facti sunt oīes dies Lamech septingēti septuagintaseptē anni ⁊ mortuꝰ est. Noe vero cū quingētoꝝ esset annoꝝ genuit Cham Sem ⁊ Japhet. et cū multiplicati sūt hoīes ⁊ malicia hoīm sup terrā. tūc dñs iussit Noe fabricare archā. Et cū Noe esset quingētoꝝ annoꝝ iussus est fabricare archā. ⁊ cū esset sexingentoꝝ annoꝝ tūc intrauit cuz tribꝫ filijs suis. ⁊ cū tribꝫ uxoribꝫ filioꝝ suoꝝ ⁊ cū uxore sua. Tunc apte sūt cataracte celi ⁊ fa/ctū est diluuiū. xl. diebꝫ et noctibꝫ et eleuauerūt archā aque. Operuerūtq̄ aque diluuij terras centūquinq̄ginta diebꝫ. post centū quinq̄ginta dies decrescebāt. Post q̄draginta dies aperiēs noe fenestrā arche emisit coruū q̄ nō est reuersus ꝛz māsit cū cadauere uno. Post emisit colūbā q̄ est reuersa. qz nō inuenit ubi pes eius q̄escceret. Post septē dies iteꝝ emisit colūbā q̄ de/ro reuersa est portās ramū oliue i ore suo. Iteꝝ post septē dies emisit colūbā q̄ ñ est reuersa. Tūc intellexit noe q̄ exiccata est terra. Tūc dixit dñs ad noe. Egredere ō/archa tu ⁊ uxor tua ⁊ filij tui ⁊ uxores eorū. ⁊ post dixit eis. Crescite ⁊ multiplicamini ⁊ replete terrā. Et edificauit noe altare dño ⁊ obtulit ei sacrificiū. Tūc Noe plātauit uineā. ⁊ cū creuisset uinū bibit ō illo: ⁊ inebriatꝰ est. qz nō nouit fortitudinē uini. Uixitq̄ noe post diluuiū trecētis quinq̄ginta ānis. Et totū tps noe fuerūt nongēti quinq̄ginta anni. Et ab adā usq̄ ad diluuiū fuerūt mille ducēti q̄draginta duo āni. Sz post diluuiū hoīes tamdiu nō uixerūt sicut añ diluuiū. qz tūc debilitate sunt uires herbaꝝ ⁊ fructuū. Querit q̄re antiq̄ pres tādiu uixerūt ⁊ tā homies nr̄is tpibꝫ decrescūt. ita q̄ raro inuenit aliquis q̄ perueniat usq̄ ad septuagesimū ul octuagesimū annū. ꝛz q̄si oīes moriunt in iuuētute. Rñdet q̄ sunt octo cause. Prima ē ſm Henri. de hassia super Gen. qz ipsoꝝ cōplexio erat ꝓpinq̄oꝛ Adē nobilissimo uiro a deo solo creato. ꝛz nos sumꝰ ꝛcepti de fragili ⁊ corrupta materia. igit ⁊c. et cū hoc sumꝰ elōgati a principio nostro. i. ab adā ꝓ multū tps. Et/plū de fonte ⁊ riuulo eius. Nā q̄to riuulus est ꝓpinquioꝛ fonti: tanto magꝫ est q̄ recētioꝛ et melioꝛ. ꝛz i fonte est optima Et q̄to remotiꝰ fluit a fonte tāto magꝫ tepida erit. Itē qz deꝰ est creatoꝛ ade ⁊ deꝰ est ꝓfectioꝛ in opibꝫ q̄z creatura possit esse in suis opibꝫ. Deute. xxxij. Dei ꝓfecta sunt

oga. Adã em fuit pulcer fortꝫ ꝛ sapiẽs. qꝛ
filꝰ naturaliꝫ assiliaꝫ parẽtibꝫ. Et si natu/
raꝫ ꝑtꝫ q̃d tũc deꝰ a q̃ adã imediate fuit cre
arꝰ. imo adã habuit cognitõez ꝛ noticiaz
deiꝫ cuiꝰ ꝓsentiã q̃dã iteriori aspiratõe cõ/
templabat. nõ tñ ita excellẽter vt sancti iã
i patria. nec ita ꝛ enigmate vt nos modo ĩ
via. Itẽ adaz nouit res factas qꝛ eis noia
iposuit. Et ꝑm sanctũ Tho. de aq̃no Ho
mina naturꝫ regꝛ ꝯgruere debẽt Ergo adã
sciuit naturas oĩm aialiũ ꝛ herbaꝝ Se
cũda cã ꝯsilis. qꝛ plãte ꝛ aialia erãt fortio
ris nature ꝛ maioris q̃titatis. Uñ Beñ.
vi. ðz. Erãt aũt gigãtes sup terrã ill' dieb
Et Au. xiij. mẽtio fit de ingẽti botro ap/
portato ð terra ꝑmissiõis ad oñendum
moysi ꝛ filijs iſrl̃ q̃ erãt in deſto Et si ĩ bo
tro cur nõ in alijs segetibꝫ ꝛ alijs fructibꝫ
sil'e fuit. Manifeste em apparet iã semp ð
die ĩ die fructꝰ decrescere. qꝛ añ cẽtũ ãnos
fructꝰ maiores ꝛ meliores fuerunt. Qð ꝑ
baꝫ testimonio antiq̃ꝫ ꝛ añcessoꝝ nr̃oꝝ. g̃
mꝰ ĩ q̃s fines seculoꝝ deuenerũt. Uñ etiã
Arist. viij. phisic. Hõ ðz minor mũdꝰ ꝛc.
Sic g̃ hõ q̃n icipit senescere tũc deficit. sic
ꝛ mũdꝰ q̃to magꝫ fini appꝛopinq̃t. tanto
plꝰ icipit ðficere ĩ fructibꝫ ꝛ segetibꝫ Ter
cia cã qꝛ nutrimẽtũ antiq̃ꝫ erat simplici
q̃le natura optimũ fecit. ꝛ nõ tã artificia/
le sic mõ fit. qð nõ tã salubꝛe q̃ꝫ delectabi/
le fit ex ingenio alicuiꝰ artꝫ coq̃narie. Qð
cũ appetitũ effrenẽ ad excessuꝫ puocat vi/
res eneruat. morboſq̃ multiplicat. ꝛ cõse/
q̃nter vitã minuit. Beñ. in epl'a. Multos
morbos multa fercula fecerũt. ꝓ Uñ
Macrobiꝰ. pbat p q̃nq̃ꝫ q̃ multiplicitas
ferculoꝝ nocet nõ solũ qꝛ etiã corpori.
ꝓño. pbat p ꝑ. qꝛ aialia vt freq̃nter sũt
sana. qꝛ vtunt simplici cibo ꝛ assueto sue
nature q̃uenienti. Nullo mõ libẽter vtunt
illis q̃ sũt ꝛria sue nature. Cuiꝰ oppositũ
hõ rõnalis sepe facit comedẽdo ꝛ bibẽdo
ea q̃ ñ cõpetũt sue nature. sꝫ solũ vt satis/
faciat ðlectatõi ꝛ appetitui Scõo. pbat
ꝑ p artẽ medicinalẽ. qꝛ medici suadẽt ĩfir
mis comedere ꝛ bibere simplicẽ cibũ ꝛ po
tũ ꝛ ñ diuersa fercula. s. assata vl' frixa. Et
rõ hui' est. qꝛ simplex cibus ꝛ potꝰ magꝫ est
digestiuꝰ. Et etiã qꝛ añ nimis repleuerũt
se diuersis cibarijs. Et ꝑm Arist. ij. ethi.
Medicine fiũt ꝓꝛia. g̃ oꝑtet eos postmo
dũ abstinere ꝛ simplicẽ cibũ sumere Ter
cio pbat p ꝑ. ꝟbi gra. Si duo boies eiusꝫ
dẽ cõpletiõis biberẽt eãdẽ mẽsurã. ꝛ vnꝰ
biberꝫ diuersa vina siml' ꝛ semel. tũc citiꝰ
infirmaret ꝛ minꝰ cõpeteret sue nature il/
le ml'tiplex potꝰ q̃ꝫ iſte q̃ biberet simplicẽ
potũ cũ tñ eandẽ mẽsurã biberũt q̃ꝫtũ ad
q̃ꝫtitatẽ. sic sil'e ẽ ð cibo itelligẽdũ Quar
to pbat p ꝑ. Si q̃s infirmat tunc medici
ñt eo faciliꝰ cogꝫscere vñ habeat illã infir
mitatẽ q̃ꝫ si diuersa cibaria comedisset: vl'
diuersa pocula bibisset Quito pbat p ꝑ
qꝛ natura ẽ vniformis in opatõe sua. Cũ
aũt diuersa ꝛ ml'tiplicia fercula hõ come/
dat. tũc natura digerit illũ cibũ q̃ magꝫ est
digestiuꝰ. remanẽte illo cibo q̃ est minꝰ di
gestiuꝰ ĩ stomacho. Et cũ hõ gulosus sup
addit iteꝝ aliũ cibũ sup cibũ comedẽdo ꝛ
replẽdo se añ digestionẽ. tũc ille cibus q̃ ma
net ĩ stomacho ĩdigestꝰ fit putridꝰ. sic sto
machꝰ corrũpit: ꝛ hõ ꝓseqũnter ifirmat: et
q̃nq̃ morit. Uñ Beñ. Multa fercla mor
bos ml'tos fecerũt. Uñ etiã Sapiẽs dic
qꝛ gula plꝰ interficit q̃ꝫ gladius. Et hijs
oĩbus patet qꝛ vtilꝰ ꝛ salubꝛiꝰ ẽ etiã q̃ꝫtũ ad
corpꝰ comedere simplicẽ cibũ ꝛ bibere sim
plicẽ potũ ꝛ assuetũ q̃ꝫ incõsuetũ. Sꝫ ab/
stinẽtia ĩ cibo ꝛ potu ẽ sanitas corpis ꝛ ꝓ/
lõgatio vite. Eccl. xxxij. Qui abstinẽs est
adꝺiciet vitã. Uñ etiã Arist. de regimine
ꝓncipũ. Abstinere a cõmestionibꝫ nimijs
ꝛ supfluitate est sũma medicina. Hoc ptꝫ
ñ solũ ĩ antiq̃s pribꝫ q̃ añ xp̃m fuerũt. sed
etiã in ill' q̃ post xp̃m vixerũt. Uñ Johes
euãgelista vixit nonagintanouẽ annis. et
vixit a passiõe xp̃i. lxxxvi. ãnis. Itẽ beatꝰ
Hieronimꝰ vixit nonagintaocto annis.
Itẽ btũs Anthoniꝰ fuit vigiti annoꝝ q̃ñ
heremũ itrauit. ꝛ ĩ heremo vixit octuagi/
taq̃nq̃ ãnis. ꝛ sic totũ tps vite sue fuerũt
cẽtũ q̃nq̃ ãni. Itẽ btũs paulꝰ ꝓmus here
mita fuit. xvi. ãnoꝝ q̃ñ heremũ itrauit. ꝛ ĩ
heremo vixit nonagĩta septẽ ãnis. ꝛ sic to
tũ tps vite sue fuerũt centũ tredeciz anni.
Itẽ patꝛ ꝑ ĩ religiosis. sic in Carthusien/
sibꝫ ꝛ alijs: q̃ ꝓpter abstinẽtiã diutiꝰ viuũt
q̃ꝫ isti diuites seculares q̃ semp sũt in deli
cijs ꝛ voluptatibꝫ. Haz tales gulosi occi/
dũt seipos. Hã pl'es diutiꝰ viuerẽt si ĩ ab
stinẽtia viuerẽt. Itẽ pl'es incurrũt diuer/
sas ifirmitates. s. q̃ aliq̃ efficiunt ꝓtracti.
aliqui ydropici. aliqui paralitici. ꝛ sic de

alijs. ꝛ ꝑ ppt voluptatē carnis. Unū Hiero. in epla. Mater sanitatis abstinētia. mr egritudis voluptas Quarta cā ſm henricū de hassia est. qz antiq morari solebāt in aere puro. Hō em̄ tot ciuitates ꝛ castella cōpacta fuerūt. Hoc iā patet etiā in q/busdā ciuitatibꝫ vbi ī plateis est magnus fetoꝛ de q fetoꝛe plēs infirmant ꝛ eo citi⁹ moziunt. Et g ciuitates mūde fuāde sūt. qō valz p sanitate ꝛ plōgatōe vite. Quīta cā est. qz antiq magis casti fuerūt. ꝑ patz qz cū fuerūt octuaginta vl nonaginta annoꝛ tūc p̄mo mrīmoniū ꝓtraxerūt. Sed nūc nris tpibꝫ pauci caste viuūt. iō citius moziunt. Unū Arist. de regimīe principū Cois⁹ est destructio coꝛpis ꝛ abbreuiatō vite. Jtē cōmētatoꝛ ō breuitate ꝛ lōgitudine vite dicit. Qui multū coiunt paꝛ viuunt. Unū etiā Bre. in moza. Per luxuriā natura coꝛrūpit. senect⁹ inducit. vita minuit. morti appꝛopinquat Sexta cā ē infectio ꝛ coꝛruptio elemētoꝛ ex pēto iaz augmētato ꝛ ī futuro augmētādo. qz ini/q̄tas q̄tidie supabūdat ī mūdo. vñ hō cō/posit⁹ est ex q̄ttuoꝛ elemētis. nā elementū aq manifestat ī ipis humoribꝫ. elemētū ig nis ī caloꝛe naturali ꝛ ī luce visiua. elemētū aeris ī respiratōe flat⁹. elemētū ꝯo terre ī carne ꝛ ossibꝫ. Et qñ pugna fit ī hoīe inter q̄ttuoꝛ elemēta ex q̄bꝫ hō est ꝯiunct⁹ tūc hō distpat ꝛ infirmat ꝛ morit. Septima cā est forte ex infecūdaꝝ influentia planetaꝝ. Et ex eadē causa oliz pestilētie nō tā crebꝛes fuerūt vt modo sūt. Nā ſm Henricū de hassia. Astra diuersimode inferi⁹ influūt ſm q hoīes bñ vl male se habēt ad deū. Octaua cā p̄t esse. qz vnus puer generat aliū. qz iā adolescētes ī mrīmonio ꝓueniūt. sic cū masculus est decez et octo annoꝝ ꝛ puella q̄ndecim tūc p̄nt cōtrahere ſm scripturā mrīmoniū etiā sine pēto. Sz olim diu expectauerūt. sic Seth q fuit centū ꝛ quīq annoꝝ qñ genuit suū p̄mogenitū. s. Enos. Silr Enoch q adhuc viuit ꝛ rapt⁹ est ī padisū fuit sexaginta ꝛ quīq annoꝝ qñ genuit suū p̄mogenitū. s. Mathusalē. Sz qz iā nris tpibꝫ pauci rētes q̄i ī adolescētia ꝓueniūt ꝛ adhuc debiles ꝛ defectuosi sunt sic ꝛ pueri erūt. Ergo p̄mogeniti taliū raro supuiuūt nec antiq efficiunt Quarto oñdit breuitas vite nre compando eā ad eternitatē. minus em̄ est vita nra respectu eternitatis q̄ gutta rispectu maris vl etiā momētū oculi Unū Remigi⁹ sup epla ad Philip. Tps nrm in compatōe eternitatis aut nihil ē aut hora breuissima Q. Querit q̄re tūc diligit p̄sens vita tā momētanea. Rndetur q carnales hoīes breuitatē ipi⁹ nō ppēdūt. Unū Bre. in moza. Carnales mētes idcirco p̄sentia diligūt qz vita carnis q̄ fugitiua sit minime attēdūt. Nā si velocitatem trāsit⁹ ei⁹ aspicerēt hāc etiā psperitatē minime amarent. Et hec est etiā cā q̄re mali hoīes sine oñi timoꝛe ppetrāt mlta mala Bre. li. xiij. moza. Reꝓbi idcirco multa neq̄ter agūt qz se diuti⁹ viuere arbitrant. Sz diceret q̄s Juuenis sū. lōgo tpe viuere valeo ꝛ in senectute vitā emēdabo. Rñdet ſm Isiō. q in reb⁹ hūanis nihil certi⁹ morte ē. ꝛ hoza mort⁹ nihil incerti⁹ inuenit. Qō si scire desideras vade ad socium o iuuenis ī extremis iā laborātē ꝛ q̄ras an ꝓposuit mori ī tali statu. Rñdebit. nō p/posui sz ī senioꝛ sic decipiunt plēs. Etē plū habem⁹ in iuuēcula qñ in chorea cecidit ꝛ mortua est. q nō ꝓposuit mori qñ ad choreā accessit sz chorizare ꝓposuit. Aliō exēplū de bibulo. q cyphū in manu tenēs ꝛ globū rotās dixit. tres soluat. Et post ludi iterdictōez subitanea morte mortu⁹ est. ꝛ ali⁹ dixit. Certe tibi ludū dimitto.

De eadē dñica Sermo. lxi.

De partu mulier.

Mlier cū parit n tristiciā habz. Joh. xvi. Ex q̄ in ꝓbis p̄missis fit mētio ō partu mulier tūc in p̄senti ſmone tria sūt dicenda. Primo de gestibꝫ q̄s mlieres habēt in partu. Scō de doloꝛe parturiētū ꝛ de hijs q̄ moziunt ī ptu. Tercō ō laboꝛe quē habēt pentes cū pueꝛ. R Quātū ad primū sciēdū q inuenio q̄nq gest⁹ q̄s mulieres habēt tpe part⁹. q̄s xp̄s etiā habuit ī cruce parturiēs ꝛ redimēs nos p passionē suā. Prio vestes denudāt ꝑ doloꝛe part⁹. Sic xp̄s expoliat⁹ ꝛ denudat⁹ est ī cruce vt nobis stolā glie mereret. Et talia cogitare debēt mlieres. s. qūo xp̄s extēsis venis ꝛ expānsis brachijs plen⁹ vulneribꝫ et sanguinolēt⁹ ꝛ denudat⁹ pepēdit ī cruce. ꝛ sic offerre doloꝛes suos ipi xpo. Scō mlieres extēdūt man⁹ sup capita ꝑ doloꝛe

part⁹ sic ī cruce brachia xpi tracta sūt sup caput ei⁹ qz expānis brachijs pependit in cruce. Et ꝫ est scdm qđ mlier parturiens debz cogitare vt ī patiētia maneat Ter cio mlieres pturiētes naturalr sitiunt. sic xps ī cruce sitim habuit qñ obtulerunt ei acetū ad bibēdū cū felle mixtū. Hoc mu lier pturiēs cogitare debet qūo xps ī cru ce sitiuit. nec haustū aq̄ habere potuit. et cū ꝫto desiderio desiderauit z sitiuit no strā salutē. z sic debet esse patiēs z offerre deo dolorē suū. Quarto qz mlier pgnās z parturiēs plena ē doloribz. z p angustia doloris clamat. Sic xps parturiēs nos ī cruce clamauit p dolore. ob cui⁹ clamorē z doloreꝫ petre scisse sūt. terra mota est: et sol obscurat⁹. Quare xps clamauit. Re spōdeo vt nos p clamorē suū ad cōpatiē dū sibi excitaret. Treno. i. O vos oēs q̄ trāsitis p viā attēdite z videte zc̄ Quīto qz mulier pturiēs caput iclinat z amare flet Sic xps iclinato capite pepēdit ī cru ce z lacrimosis oculis fleuit. vt nobis insi nuaret suā amarā passionē z doloreꝫ. z vt nobis ostenderet q̄ per trīsticiā z fletū in traturi erim⁹ ī celū. Dat. v. Beati q̄ lu gent zc̄. S Quātū ad scdam ptē ser monis tūc p̄mo querit vtz dolor parturi entiū sit vehemēs. Rndet q̄ sic. z pbat p dauid q̄ dicit de penis iferni. Ibi doloreſ vt pturiētis. nō q̄ nō sit maior pena gehē ne ignis. ſz tal pena compat dolori pturi entiū ppter vehementiā doloris. qm̄ vix ita vehemēs dolor inuenit ī psenti vt do lor parturiētiū Ūn Arist. ix. aialiū. Mu lieribz tpe part⁹ accidit fortissim⁹ dolor. Ūn talis dolor nō est eqlis oibz mlieribz. qz vna maiorē dolorē sentit q̄z alia Ite querit vñ originē habz ille dolor. Rndet a supbia p̄me mris nre Eue q̄ occasiona liter eiecit adam de padiso. z vitā abstulit mūdo. z totū gen⁹ humanū obligauit ad ifernū. Et ꝫ totū ex supbia pcessit. qz eua ſz adā nō credidit ſz erpiri voluit z cōpla credidit serpēti: z appetyt silitudinē dei. cere mlieri. z ideo recepit z comedit Sci endū q̄ adā in duobz peccauit. s. in come dendo ꝓtra p̄ceptū dei ꝺ fructu vetito. et sic inobediēs fuit deo. Scdo excusando se z inculpādo deū z mlierē: dicēs. Mlier quā dedisti mihi ī sociā zc̄. Eua aūt in q̄t duoꝝ peccauit. Primo deitatē rape voluit Scdo fructuz phibitū comedit. Tercio vix ad peccādū puocauit. Quarto culpā suā defendit z se excusauit. z serpentē ī culpauit dicēs. Serpēs decepit me. Ite q̄rit q̄re date sūt tales erūne mlieribz ī partu eaz. Rndet q̄ he pene date sūt mlieri bus vt sint eis admonitōnes ne ꝺ cetero supbiāt. Ūn sciēdū q̄ deꝰ valde detestat supbiā mlierū. z ecōuerso diligit hūilitatē eaz. Qđ sic pbat. qz nunq̄ aliqđ pctm̄ intm̄ punitū est in mūdo vt pctm̄ eue. qđ añ sex mīlia ānoꝝ ppetrauit z adhuc ho die z vsq̄ ī finē mūdi ī filiabz Eue ista su perbia puniet. sic q̄ nec mulieres iudicia exercēt nec testimoniū pferre pñt. nec sa cros ordines suscipe. nec p̄dicare nec audi re ꝓfessionē. Ite q̄ viris suis subdite sunt z pueros suos cū pōdere portāt: z cū do lore parturiūt. z sic de alijs. De penalita tes date sūt mlieribz p q̄dā āmonitōne ne aliq̄ femina ꝺ cetero ꝺ deū supbiat. Nā q̄ mlier amplⁱ ꝺ deū supbit talē mlierē deꝰ punire vult post ꝫ tormento ifernali. Ūn Bern. dicit q̄ scintilla gehēne ignis plus ledit pctōreꝫ q̄z si vna dña ī labore z ī par tu plis pseuerādo duraret mille annis.

Ite sciēdū q̄ hūilitas mlieꝝ valde placet deo. Ūn p̄ oibz ꝟtutibz oīm sctoꝝ hūilita tē vniꝰ semie plⁱ remunerauit. i. hūilitatē btē marie ꝟginis. imo etiā oibz virtutibz ipⁱ marie ꝟginis hūilitatē qđāmodo p tulit. sic ipa ꝺ se testat dicēs. Respexit hu an. sue. qz p hac hūilitate ī matrē eā elegit z p hac ꝟtute eā sup oēs āgelos z sctōs in celo exaltauit. Ite p hac ꝟtute laudat ab angel z sctis ī celo z ab hoibz ī terrꝫ. Luc. ij. Fecit mihi magna q̄ potēs est. Et seq̄t post. Ecce em̄ ex hoc beatā me di. oēs gene rationes. Et q̄ mlier est magꝭ hūilis: beate marie ꝟgini ī celo vicinior erit. z q̄ mlier est supbior erit ei remotior: z lucifero ī in ferno ꝓpinquor. T Ite q̄rit qñ mlier in ptu morit vl imediate post partū vtrū ei noceat in salute aie. Rndet q̄ q̄tū ad ꝫ q̄ est ī puerpio nihil ei obest si alias bñ di spōsita est. imo ei meli⁹ est cōiter loq̄ndo. qz se oēs p̄parāt p ꝓtritionē: ꝓfessionē: z sa cramēti pceptōnez añ partū. Ergo illi er rāt q̄ dicūt q̄ mlier ī puerpio decedēs per velamē faciē dei videt. Et est ꝺ aplm q̄ di cit Nos deū videbim⁹ ī celo facie ad faciē Quid ei ī celo bret si facie dei careꝛz. Ūn

Aug. Dānati potiꝰ vellēt esse ī iferno ⁊ vi
dere faciē dei q̄ ī celo ⁊ eiꝰ visione carere.
Joh. xvij. Hec ē vita eterna vt cogſcāt te
ſolū vez deū. Itē aliq̄ antiq̄ vetule dicūt.
Si mlier ī puerpio moziꝛ ⁊ cadauer añ
ſepulturā ī eccliaz nō introducīt q̄ noce/
at ei in aīa. qđ eſt falſiſſimū ⁊ ſupſtitioſuz
Sciēdū tñ q̄ ſi mlier ī partu moziēs ad/
hibuiſſet fidē ſupſtitiōib⁹ q̄ ꝓtingūt circa
mlieres pturiētes. ℔ ei pculdubio nocerz
in aīa. ℣bi gra. Sic q̄ mulierē difficulta/
tē habētē ī pariēdo circūcingūt cū cingu
lo viri vt eo leuiꝰ pariat. Itē q̄ cū gladio
euaginato bñdicūt mlieres in puerpio ⁊
erufflāt cādelas accēſas ī faciē eaz qđ eſt
ſupſtitioſū. Itē q̄ ponūt puez infra ſcānū
⁊ ponūt ſcobā infra lectū mlieris. q̄ oīa
ſūt ſupſtitiosa. Sz ſi thus ibi adoleāt ſiue
accēdīt lumē ꝓſecratū. vel aq̄ bñdicta ibi
aſpergīt. vl ſignū crucꝭ ibi habeāt. talia li/
cent ⁊ ſil'ia Querīt q̄ñ mlier aboꝛſū pa
tīt an noceat ei. Rñdeāt ſi ipa nō eſt rea ⁊ fe
cit diligētiā ſuā cuſtodiēdo ſe. ppterea nō
dānabīt. tñ. ppter cautelā cōteri ⁊ cōfiteri
debz ſi pt. ne ex negligētia eiꝰ ꝓtigerit. vel
ne occaſionē ſibūp̄i dederit. ſ. latos cingu
los portādo. vl tunicꝭ ſt; ictꝭ ſeipam ſtrin/
gēdo: vl chozſando: vl equitādo. ⁊ ſic de
alīs. Uñ albertꝰ magnꝰ ſup Luc. dic. q̄
motꝰ mlierꝭ duob⁹ tpib⁹ nociuꝰ eſt. ſ. poſt
q̄ nouīt ꝓcepit. tūc ē valde mollis mate/
ria ⁊ facil'r ledīt. Scdo q̄ñ ē vicia partui
tūc poſſz ſeipaz p motū ledere. ⁊ ſic fetū oc
cidere. Sz ſi vir reꝰ erit de puero q̄ añ ba
ptiſmū moziꝛ. ſ. verberādo vl trudēdo: vl
℣bis vl factꝭ pturbādo vxoꝛē ſuā grauīt
peccat. Et etiā nō debēt ſe mlieres ſup ℔
remittere q̄ ſint impḡnate. ⁊ ppterea vi/
ros ſuos ad iracūdiā puocare. ſz viros ſu
os dñt honozare ⁊ eis ſpōte obedire. Uñ
dixit dñs ad Euā Gen. iij. Sub ptāte vi
ri eris ⁊c. Et mlier exiſtēs ptinacīt inobe
diēs viro ſuo ī licitꝭ ꝓtemnēs p̄ceptū eiuſ
in hīs ī q̄b⁹ teneāt ſibi obedire peccat moz
taliter ⁊ offendit deū ḡuiter. Ergo debēt
ſimł pacifice viuere. tūc deꝰ mozāt cū eis.
p̄s. In pace factꝰ eſt locꝰ eiꝰ. Sic ecōuer
ſo cū ſimł litigāt tūc dyabolꝰ habitat cuz
eis. Itez ille ḡuiter peccāt q̄ occidūt pue/
ros ī vtero mr̄is ſcieter. ſic ille meretrices
q̄ gerūt ſe. p virginib⁹ cū impḡnate fuerint
⁊ tūc fetū in vtero occidūt. Ue eis ⁊ illis
antiq̄s vetul' q̄ talib⁹ dāt auxiliū vl ꝓſiliū
ad occidēdū tles pueros ī vtero mr̄is. qđ
maximū ē pctm̄. qz q̄ ad aliq̄d exupat ho/
micidiū cuiuſcūq̄ p̄imi baptiſati. Et rō
ē. qz ī puero iſto occidīt aīa cū coꝛpe. ſz in
hoīe baptiſato occidīt ſolū coꝛpꝰ. Unde
Mat. x. Nolite timere eos q̄ occidūt coꝛ
pꝰ ⁊c. Et vna aīa p̄cioſioꝛ ē q̄z mille coꝛpa
Aug. Maiꝰ damnū ē in amiſſiōe vnīꝰ aīe
q̄z mille coꝛpoꝛ. Itē vir ⁊ mlier tpe pu
erperij abſtinere debēt ab actu mr̄imoni/
ali. ⁊ etiā añ partū q̄ñ vxoꝛē vicia partui
⁊ etiā tpe mēſtrui. ⁊ ſacris diebꝫ ⁊ noctib⁹.
qz vt dicit Hiero. Tūc ꝓcipiūt pueri mē
bris ꝓdēnati ⁊ leproſi. ⁊ ſic tūc patebunt
pēta parētū. Uñ etiā aug. Si q̄s mlieri i
puerpio cōmiſceāt pctm̄ valde magnū p/
petrat. qz mlieres q̄ñq̄z nō pariūt tūc am
pli⁹. qz ſemē viri cōmiſceāt cū ſāguie moz/
tuo Ultimo q̄rīt. vtr̄ meritoꝛiū ſit mu
lieribꝫ q̄ cū tāto ḡuamie ⁊ ſollicitudie pu/
eros portāt ⁊ cū dolore pariūt ⁊ cū labore
nutriūt. Rñdeo q̄z uis tal' doloꝛ mulieruz
parturiētiū ſit naturalis. tñ ſi mr̄ oꝛdiat
hūc doloꝛē in deū. ⁊ cū patiētia coꝛdis of/
fert p̄ſſurā doloꝛis deo oīpotēti. ⁊ liben
ter ſuffert talē doloꝛē ꝓpter deū. ſperādū
eſt q̄ p talē doloꝛē mereāt augmētū meriti
⁊ diminutōez pene purgatoꝛij. Uñ exem
plū. Matrona q̄dā nobil' inſtabat p̄cib⁹
vt deꝰ daret ſibi hāc gr̄az q̄ eodē die ⁊ ea/
dē hoꝛa q̄ xp̄s p ſalute nr̄a moꝛi dignat⁹ ē
⁊ ipa moꝛeret. tantāq̄z penā ſuſtineret q̄ip
poſt eū vnq̄z aliq̄s hoīm ſuſtinuiſſz. qz ip
ſa ſpecialē gr̄az ⁊ deuotōez habuit ad paſ
ſionē xp̄i. qz quintꝭ feꝛ⁹ abſente marito
ſuo ñ iacuit ī plumis. ⁊ ſextis feꝛ⁹ cū nō
audebat nudis pedib⁹ intercedere ob r̄ue
rentiā nobilitatꝭ ſue: puos lapillos ad cal
cios ſuos poſuit. vt ſic trāſeūdo ſeipaz le
deret ⁊ ī ℔ paſſionē xp̄i honozaret. Contī
git aūt hoꝛa eadē ⁊ eadē die q̄ xp̄s ī cruce
moꝛtuꝰ eſt ipa p̄egnās parturiēdo puez
tantā penā paſſa ē vt iudicio ſpectātiū pe
na ſua penas aliaꝝ p̄gnantiū exceder. Et
ſic p̄ nimio doloꝛe defuncta eſt. Sz puer
quē genuit ſupuixit. Frater aūt oꝛdinis
p̄dicatoꝝ q̄ ꝓfeſſoꝛ eiꝰ extiterat ī ſabbato
ſācte paſce miſſā ſibi p defunctis dicere p
ponebat. Cū aūt añ altare puoluꝛ ⁊ ad
miſſaz ſe p̄pararet fatigatꝰ vigilijs obdoꝛ
miuit. Cui apparuit matrona ſupdicta

dicẽs ei. ℞ō cantabis mihi missaz ꝑ defũctis. sz gl'ia i excelsis: qz iã sũ in reqe btōz Euigilãs frater fidẽ noluit somno adhibere volẽs missã ꝑ ōfunctꝰ celebrare. Misit aũt ꝓiorꝫ ad ipm vt ꝑ se missã diei i cōuentu diceret. qz ipe esset eriturꝰ. Qui dũ instãter peteret vt illã missã alij iniũgeret noluit ꝓiorꝫ dicẽs vt missã diei illo die in cōuentu diceret. Qō cũ faceret ſm verbuz matrone q̃ sibi i somnis apparuerat ꝓtigit. ℞ō em ꝑ defunctꝰ cãtabat: sz gl'ia i excelsis deo. ℣ Tercio z vltimo q̃rit. vtz laborꝫ q̃s habẽt pentes i educando z nutriẽdo pueros sint eis meritoriũ. Respõdeo q̃ pentes q̃ filios suos educãt tali intentõe vt efficiãt boni xp̃iani z famuli dei q̃d tũc erga illos faciũt totuz erit eis meritoriũ cũ i gr̃a sũt z sine pẽto moriens inq̃etaꝫ a puero. z q̃tiẽs portat vl' baneat vl' quecũqz puero admistrat sp mere tur. Uñ apl's. Scim⁹ qm̃ diligẽtibꝰ deũ oia coopanꝫ in bonũ. Et q̃b patz q̃ pentes possũt mereri i filijs suis gl'iam sempiternã vl' etiã eternã damnatõez. Ergo pueri a pentibꝰ informãdi sũt i hijs q̃ spectãt ad salutẽ. s. pr̃ nr̃. Aue maria. z symbolo. z decẽ p̃cepꝰ. z q̃ eccl'ias visitẽt z diligenter missas z verbũ dei audiãt. z sic ō alijs. Et si pueri exceduũt tũc a pentibꝰ corrigendi sũt. qz oia pẽta q̃ pueri cõmittũt in pentes redũdabũt si eos nõ corrigunt. Uñ apl's ad Ro. i. Digni sũt morte nõ solũ q̃ faciũt sed etiã q̃ ꝓsentiũt faciẽtibꝰ. Et signanter mr̃es debẽt lactare ꝓprios filios exẽplo marie q̃ beata dicta est. vt hr̃ Lu. xi. Beatus venter q̃ te portauit ꝛc. Itẽ ꝓpter meritũ. qz q̃tiẽs mr̃ puerꝫ lactat totiẽs meret eternã gl'iaz. Et si mr̃ ex ifirmitate nõ ꝑt lactare puerꝫ suũ tũc debet honestã z pudicã nutricẽ q̃rere. qz pueri vt cõiter imitãt naturã nutricꝫ. Exẽplũ legit q̃ q̃dã nobil' mlier pepit simł z semel duos filios. vnũ ꝑ se nutriuit z aliũ nutrici cõmisit. qz nõ poterat ambos nutrire. Et nutrire posset bñ nutrire. nec etiã libẽter resignauit puerꝫ ꝓpter nutrimẽtũ qđ ipa a parẽtibꝰ pueri habuit Et posuit puerꝫ ad porca vt eũ nutriret. Qui puer nutrit⁹ a porca creuit vsq̃dũ ablactat⁹ fuerat. Et cuz ambo frẽs creuissent z ad ꝑfectã etatẽ peruenissent tũc ad curiã regꝫ sũt ꝓmoti. Et ꝓim⁹ erat valde curialis: sz scõs erat valde rustical' z grossus. qz i mẽsa vasa effundebat. z sine cocleribꝰ ex scutell' bibebat. Et q̃n pambulabat viã lutosã eq̃tãdo cũ alijs tũc descẽdit de eq̃ z intrauit lutũ z i ꝑ supꝫ modũ delectabat. Qđ rex admirãs dũ essent duo germani. sil'r z parẽtes q̃ ꝑ cognouerũt q̃sierunt a nutrice. Et nutrix fatebat veritatẽ. Et tũc cognouerũt causam huiꝰ rei. qz de porca fuit nutrit⁹.

De eadẽ dñica.

Vos aũt ꝓtristabimini. Hic est dicendũ q̃re deꝰ ꝓmittit alijs bonos homies ita acerbissime tribulari in ꝑsenti Istũ sermonẽ q̃re ante sermone. xix. O z X.

De eadẽ dominica.

Und⁹ aũt gaudebit. Hic ẽ dicẽdũ q̃re gaudiũ mũdi est fugiẽduz z q̃n est mortale. Et istũ sermonẽ quere ante sermone. xxvi. D z J.

Dñica tercia post octauas pasce.

De credẽtibꝰ in deũ. Sermo. lxij.

Arguet mũduz de pẽcto. qz ñ credũt i me Joh. xvi. Sciẽdũ q̃ pl'a sũt genera hoim q̃ dicũt ꝑbis se credere i deũ. z scripture q̃ deꝰ locutꝰ est p se z sctõs suos. et tñ factꝫ oppositũ oñdũt. Ergo merito arguẽdi sũt. Apl's Cõfitent̃ ore se nosse deũ factꝫ aũt negãt. X Primi sũt q̃ nimia sollicitudie tpalia q̃rũt z sp timẽt sibi deficere. z q̃si adhuc fame pire deberent. Qz tales nõ credũt ꝑbis xp̃i patet Mat. vi. vbi dicit. Nolite ḡ solliciti esse dicẽtes. q̃d manducabim⁹: aut q̃d bibem⁹: aut q̃ operiemur. Quidã em̃ omnẽ curã z sollicitudinẽ habẽt sup tpalia cõtinue cogitando qñ tpalia ꝓgregẽt. Et tal' sollicitudo facit xp̃ianuz sil'em pagano. Uñ dicit xp̃s. Hec em̃ oia gentes inq̃rũt. Sz xp̃ianus ꝓmo debet q̃rere regnũ dei ſm dictũ xp̃i. Sz ml'ti sũt q̃ raro missas audiũt nisi forte i dieb⁹ festiuis. cũ tñ q̃libet dies naturalis habeat. xxiiij. horas. z cũ expẽdit vigintres p corpe merito vnã horã in die dñet expẽdere. p salute sue aĩe. s. audiẽdo missã z tũc ꝓsperaret sibi i oibꝰ faciẽdis z omittendis. Est ḡ laudabilis ꝓsuetudo q̃ quilibet sive sit i via sive in peregrinatõe. vel

in ciuitate vel vbicūq; locoꝝ q; oīni die si
aliq; modo p̄t vnā missā integrā audiat. et
se deo cū oīb; negocijs suis recōmēdet. vt
sit ipe adiutor ꝛ ptector eius. Scit em̄ pr̄
noster celestis q̄b; indigem⁹. ꝛ p̄t subuenire
nob. ꝛ vult subuenire. q; bon⁹ ꝛ fidelis pr̄
est oīm nostr. Et h̄ ꝓpendi p̄t ī sarracenis
ꝛ iudeis. q̄ a lege naturali edocti filijs suis
puidēt. ꝛ etiā bruta aīalia fetib; suis pui-
dent. Quō g̃ pater misericordiaꝝ filijs suis
nō puideret. Ergo q̄ filios isrl̄ pauit ī de-
serto cū māna qđ pluit de celo. ꝛ q̄ pauit
Helyā p corui ferentē ei panes. vt habet
iij. Reg. xvij. Ille etiā te pascet si sibi ꝓfi-
dis. ps. Jacta cogitatū tuū in dño ꝛ ipse
te enutriet. i. Pe. v. Omnē sollicitudinez
vestrā pjcientes in eū ipi em̄ cura est de vo
bis. Hostr em̄ ē deo fidel̄r fuire. ꝛ ad deū
spectat nobis de necessarijs puidere. Ra
ban⁹. Serui est sollicitū esse quō dño suo
fuiat. dñi ꝛo est cogitare vt seru⁹ su⁹ ne-
cessaria habeat. Sz si seru⁹ de seipo cogi-
tat ꝛ nō ꝺ dño nō est mirꝝ si dñs ei nō pui
deat. Sic ꝛ nob cōtinget si volum⁹ dñm
deū nostr deserere ꝛ nosipos q̄rere Se
cundi sūt qđ pei⁹ est q̄ iniustas res sciēter
possidēt Unꝰ xps dicit ī euāgelio. Facili⁹
est camelū p foramē ac⁹ trāsire q̄ diuitē re
gnū celoꝝ intrare. q̄. s. iniustas res possi-
det. Aug. Peccatū nō dimittit nisi abla-
tū restituat. Sz tales veracit crederēt vti
q; crederēt q; q̄diu iniustas res possidēt
priuati sūt oīm bonoꝝ q̄ in p̄senti ab oīb;
fidelib; ī eccl'ia fiūt. ꝛ q; ī futuro carebunt
deo ꝛ societate oīm sctoꝝ. ꝛ isup post hāc
vitā eternā pauptatē incurrēt. Quis sane
mētis quo tpe vellet hic esse diues. ꝛ ī fu-
turo seculo paup fieri eternaliter. Et nul
lo mō remediari sibi p̄t nec p ꝓtritionē n⁹
p ꝓfessionē: nec p aliquā pniaz: nec etiaz p
quecūq; bona opa nisi iniustas res resti-
tuat. Licet tales se ꝟbis dicāt credere q;
cū iniust; reb; null⁹ saluat tñ fact; opposi
tū oñdunt cū iniustas res restituere nolūt
ꝛ tñ saluari intendūt. Tercij sūt gulosi
ꝛ ebrioſi q̄ in delicijs corpis viuūt q̄uis
dicūt q; credūt ꝟbis xpi ꝛ sacre scripture
tñ factis oppositū oñdunt cū ī crapulis ꝛ
ebrietatib; viuūt. Hoc patet q; xps dicit
Luc. vi. Ue vob q̄ saturati estis. Itē dic
p ꝓphetā. Ue vobis q̄ potētes estis ad bi
bēdū vinū vsq; ad ebrietatē. Si tales cre
derēt q; gulosi ꝛ ebrioſi sunt a deo maledi
cti qūo auderēt ampli⁹ viuere ī crapula ꝛ
ebrietatib;. Job. Quis gustare p̄t qō gu-
statuz aufert mortē. q̄si diceret. Null⁹ q̄ h̄
sciret ꝛ firmiter crederet q; ex h̄ cibo vl̄ po
tu incurreret mortē. Itē Salomō dicit.
Per q̄ hō peccat p hec ꝛ punit. Sz tales
q̄ peccant cū crapula ꝛ ebrietate punient
cū fame ꝛ siti ꝓpetua. Unꝰ ps. Famē pati
ent vt canes. Isa. lxv. Serui mei come-
dēt ꝛ vos esurietz. Immo talē esurie susti
nebūt q; fm dictū ꝓphete vnusq̄sq; carnē
brachij sui comedet. Itē ebrioſi sustine-
bunt eternā sitim. Patet h̄ Luc. xvi. ō di
uite q̄ guttā aque petiuit dicēs. Pr̄ abraā
miserere mei ꝛ mitte Lazaꝝ vt extremuz
digiti sui intingat ī aquā: vt refrigeret lin
guā meā Etiā vltra mille ānos p vna gut
ta aq̄ petiuit nec tñ vnq̄ obtinebit. Quis
aūt pot⁹ eoꝝ erit q̄ hic ī ebrietatib; viuūt
ostēdit dauid dicēs. Ignis sulphur spūs
ꝓcellaꝝ pars calicis eoꝝ. ℣ Unꝰ etiā
legit q; quidā noīe Udo q̄si q̄tidie inebri-
abat ꝛ in voluptatib; carnis sue vixit. s. in
bñ ꝺditis dapib; ꝛ ꝓciosis potib;. attñ ali
qñ aliq̄ bona opa fecit: ꝓpter q̄ bona opa
de⁹ misit angelū ad eū q̄ admonuit eū se-
mel ꝛ bis de emendatōe vite. q; sic nullo
modo saluari posset Et tercio admonuit
eū angel⁹ ꝛ supaddidit. Si te nō emenda
ueris in breui: malā mortē sustinebis. Et
sic angel⁹ disparuit. qui tñ se nihil emen-
dauit sz in pctis suis vt pri⁹ ꝑseuerauit.
Et vna nocte ebri⁹ dormituz iuit. Et su-
mul⁹ su⁹ q̄ bon⁹ hō fuit vidit ō nocte ani
mā dñi sui a demonib; de corpe extrahi ꝛ
ad penas inferni deduci. Et princeps de
monū surrexit ꝛ obuiā illi iuit. ꝛ euz fecit
collocare sup sedē ignitā. ꝛ iussit ferre po-
tū cū sulphure ꝛ igne mixtū. ꝛ dedit ei bi-
bere dicēs. Quia ī ebrietate vixisti hic po
tus tu⁹ erit. ꝛ coegerūt eū bibere. ꝛ tñ po-
tus tu⁹ erit. ꝛ coegerūt eū bibere. ꝛ tñ po-
tū ebibere nō potuit. qz vas illud ecōuer-
so ĩmediate repletuz fuit. Post princeps
demonū fecit ei ꝓparare balneū ō igne: pi
ce ꝛ sulphure mixtū. in q̄ ille miser balnea
tus est. Et dixit ei princeps demonū. Hoc
balneū tuū erit. qz creatoꝛe tuū balneādo
ꝛ in delicijs viuēdo sepi⁹ offendisti. Ter-
cio fecit sibi ꝓpare lectū. ꝛ tūc fuit pjectus
in pfundā foueā q̄ fuit plena igne: fumo: ꝛ
sulphure ꝛ fetoꝛe. Et princeps demonuz

dicit ei. Quid legisti & audisti q dñs p p/
phetã Amos dicit. Ue q dormit in lect
eburneis & lasciuit in stratis vris. Sed
qz tu talꝭ fuisti hec erit req̃es tua. s. illa fo/
uea in seculũ seculi. ¶ Quarti q argu
endi sũt q nõ credũt verbis xpi q̃uis oze p
fiteant tñ factꝭ oppositũ oñdunt sũt sup/
bi q hic honozes & exaltatõez querũt. Hã
xps dicit i euãgelio Lu. xviij. Dis q se ex
altat hũiliabit. cõ. Itẽ dicit ꝑ pphetã. Gloriã
eoz in ignominiã cõmutabo. Itẽ dicit ꝺ
supbiã vestiũ cõminãdo eisdẽ vt hr̃ So/
phonie. i. Usitabo sup oẽs pueros regis
& sup oẽs q induti sũt veste pegrina. Itez
fm dictũ xpi vt habet Mat. vi. Nemo pt
duobꝰ dñis seruire. s. deo & mũdo. qz nemo
pt huic mõdo placere & xpo. Uñ apls. Si
adhuc huic mũdo placerẽ seruꝰ xpi nõ es/
sem. Immo fm beatũ Jac. Amicicia hu
ius mũdi inimica est deo Uñ Chrisꝰ. sup
Math. O q̃ miserrimꝰ est mũdꝰ & miseri
q eũ sequunt Itẽ de supbis dicit Aug. in
epla. Quẽ supbũ videris filiũ esse dyabo/
li nõ dubites. Itẽ de illis q querũt & desi/
derãt primatũ & ptãtez sup alios habere
dicit Chrisꝰ. sup matheũ Quicũq deside
rauerit primatũ in terra inueniet ꝺfusio/
nẽ in celo. nec inter suos xpi cõputabit q
ꝺ primatu tractauerit. qm̃ nõ q maior fu
erit i honoze ille iustior est. sz q iustior fue
rit ille maior erit. Et q iã ꝓdicta firmiter et
veraciter crederet qño auderet ampliꝰ su
perbire vl honozes q̃rere. Quinti q ar
guẽdi sũt q nõ credũt verbis xpi q̃uis oze
pfiteant se credere. tñ in opibꝰ opposituz
oñdunt sũt q nõ refrenãt linguã suã Doc
patet. quia xps dicit in euãgelio vt habet
Math. xij. De oĩ verbo ocioso qꝺ locuti
fuerint hoies reddẽt ratiõnẽ in die iudicij
Et q ꝑ firmiter crederet vtiqz & a multilo
quio & inutilibꝰ verbis sibi caueret. imo nõ
solũ ab inutilibꝰ sz multo magꝭ a nociuis
& scãdalosis verbis sibi caueret. Qño aũt
blasphemi & maledici q primis suis ma/
ledicũt. & iuratores q sine causa iurant. et
mẽdaces q cũ magnis mẽdaciꝭ primos
suos decipiũt & sic eis dãna inferũt quib
tenent restituere. & etiã luxuriosi q verba
scurrilia & luxuriosa pferũt. cũ quibꝰ se et
alios ad malũ puocãt. Itẽ irrisores q p/
ximos deridẽt seu despiciũt & subsannãt.
Itẽ detractores q famã primi denigrant
& sic de alijs. Si isti iã ꝓdicti firmiter cre
derẽt & attẽte aduerterẽt dictũ xpi q de oĩ
verbo ocioso reddituri sint ratiõnẽ vtiqz si
bi a talibꝰ nociuis verbis caueret Sexti
q arguẽdi sunt q nõ credũt verbis xpi sũt
gaudẽtes in ꝑ seculo. sicꝫ chorizãtes & sal/
tantes. & sic de alijs. Quãuis tales dicũt
q credũt verbis xpi & verbis sacre scriptu/
re. tñ oppositũ oñdũt i factꝭ. Patz qz xps
dicit vt habet Luc. vi. Ue vob q nũc ri/
detis: qz lugebitꝭ. Itẽ de gaudẽtibꝰ i ꝑ se/
culo dicit Greg. in quadã ome. Nemo pt
& hic gaudere i ꝑ seculo & illic regnare cuz
deo. Itẽ de chorizantibꝰ dicit Augꝰ. Dis
motꝰ petulãtie saltꝰ est in pfundũ cloace.
Quis sane mẽtis q ꝑ firmiter crederet et
diligẽter attẽderet. auderet hic breui tpe
ridere & gaudere vl chorizare vnde eternã
tristiciã incurreret Uñ gre. Presẽtia gau
dia sequunt ppetua lamẽta. Ergo verbis
stulti sũt q illicite gaudẽt cũ ꝑ seculo. Uñ
Piero. Ridere & gaudere cũ ꝑ seculo nõ ẽ
hoĩs sensati sz demẽtis. qz mundũ coz nõ
cũ ꝑ seculo sz cũ deo letũ est & iocũdũ ¶
Septimi q arguẽdi sũt q nõ credũt verbis
xpi sũt illi q inhonorãt parẽtes suos sicꝫ fi
lij inobediẽtes & pterui. q̃uis tales se cre
dere dicũt deo & sacre scripture. tñ oppositi
tũ oñdunt i ꝑ q parẽtes inhonorãt. vt pa
tet Exo. xxi. Qui maledicit pri vl matri
morte moriat Ubi dicit glo. morte. s. eter
na. Quis aũt mẽtis cõpos ppter inhono
ratiõnẽ parentũ vellet priuari honore p/
petuo & carere eterna glia. Uñ ps. Gloria
& honore coronasti eũ dñe. Et insup incur/
rere maledictõez & morte eternã. Uñ legi
tur q quedã filia matrẽ suã dehonestãdo
& pristãdo plurimũ pturbauit. tandẽ fi/
lia defuncta est & sepulta i eccl'ia qz diues
fuit. Uñ in nocte audite sũt voces terribi
les. Et custodes eccl'ie viderũt eã eadẽ no
cte exhumari & a duobꝰ ꝺmonibꝰ extra ec
clesiã trahi. & audierũt eã clamantẽ & dicẽ
tẽ. Ue mihi. qz in aĩa & in corpe eternalit
dãnata sũ ppter dehonestatõez parentuz
meoz. & ꝺ mane extra eccl'iaz & extra cimi
teriũ inuentũ est cadauer illud. Uideat g
quilibet hõ q honoret parẽtes suos & eis
obediat i licitꝭ. exẽplo xpi q subditus fuit
ioseph & marie mri sue. Luc. ij. Et erat sb
diꝰ illis. ¶ Octaui & vltimi q argu
endi sunt q nõ credunt verbis xpi & sacre

scripture q̄uis se dicāt ꝓbis credere tñ factis oppositū oñdunt sūt illi q̄ ī psenti vita nihil volūt pati. Et ꝫ patet qz xps dic ī euāgelio Arta ē via q̄ ducit ad vitā. Itē Luc. xiij. dicit. Cōtendite intrare p angustā portā. Itē Act. xiij. Per mltas tribulatōes oꝑtet nos intrare regnū celoz. Si tales firmit̄ crederēt q̄ aliter nō intrabūt ī celū nisi p tribulatōes. tūc libēter aduersa paterent̄ si saltē saluari vellēt. Unū hiero. in epla. Libēs nūc tormēta patior vt futura gl̄ia mihi fuet̄. Unū Isid. de sumbo. Qui vite future p̄mia diligēter excogitat. mala oīa vite p̄sentis eq̄nimiter portat qm̄ ex illis dulcedie hui⁹ amaritudinē tēperat. Itē p infirmitates corpis retrahunt a malis. Unū Hugo li. iij. de aīa. Quosdā p̄sciens de⁹ multū peccare posse flagellat eos ī infirmitate corpis ne peccent. vt eis vtilis sit frāgi laboribꝫ ad salutē q̄ remeare incolumes ad damnatōnez. Unū habet exēplū. Quidā laborās gui ꝛ lōga infirmitate rogauit sanctū q̄ndā ꝓpter familiaritatē quā habebat ad ip̄m ꝛ dilectōez vt sibi impetraret a dño q̄ a sua infirmitate curaret̄ Et facta oꝛōe statim sensit se curatū Et cū postmodū sentiret se magis pnū ad peccandū. cepit cogitare q̄ forte esset sibi magis vtilis infirmitas q̄ sanitas ad custodiā sui a pēto. ꝛ ad augmētū meriti. ꝛ q̄ fatu⁹ erat qñ simplicit̄ petierat illā liberationē ab egritudine. Unū ecōuerso rogauit sanctū illū vt rogaret deū vt daret sibi qđ imagis expediret sibi. vl̄ sanitatē vl̄ infirmitatē. Et statim reuersa est p̄stina infirmitas. Quā ip̄e gratāter accepit tanq̄ donū dei: cogitans eā sibi esse vtilē ad custodiā sui ꝛ ad augmentū meriti.

De eadē dñica. Sermo. lxiij.

De correctione.

Arguet mūdum de peccato. Joh. xvi. Scidū q̄ sic de⁹ arguet pctōres ō suis excessibꝫ ī futuro. sic ꝛ nos debemus corripere ꝛ admonere nr̄os primos ī fraterna admonitōe de eoz excessibꝫ. Unū i p̄senti p̄mone tria sūt dicēda. Primo quō debeat fieri fraterna correctio. Scōo declarande sūt aliq̄ q̄stiones de fraterna correctione. Tercio exēplū. D Quātū ad primū sciēdū q̄ fraterna correctio debz fieri ex charitate. nō ex indignatōe vl̄ ex cōceptu. ꝛ debz fieri cū vtilitate illi⁹ quē corripis. sic q̄ nō q̄ras ostentatōez tue potestatis: sz illi⁹ vtilitatē. Itē talis correctio debz fieri cū lenitate. nō clamorose. alias pl⁹ esset ꝓfusio q̄z correctio. Math. xviij. Si peccauerit ī te frater tu⁹ corripe eū inter te ꝛ ip̄m solū. Oz aūt correctio fraterna fiat cū lenitate ꝛ ex charitate. tūc ille q̄ vult corrigere aliū debz q̄nq̄z ꝓsiderare. Fuare. quaz tres ponit Aug. sup Math. vij. ypocrita ejice p̄mo trabē de oc̄lo tuo. reliq̄s duas ponit Bre. in moral: Prima est q̄ debz ꝓsiderare seip̄m si ē ei silis. id ē si est ī eodē pēto vl̄ eq̄li vl̄ maiori tūc maxime si pcm̄ est notoriū nō debet eū corrigere. sz seip̄m debet pri⁹ emēdare. ꝛ tūc ad p̄niam cōmonere. alias posset sibi dici vt dicit Ro. ij. Qui aliū doces teip̄m nō docēs. Aug. Judex ī nullo eoz sit iudicād⁹ q̄ ī alio iudicare est paratꝰ. Qui em̄ ex officio tenet corrigere delinq̄ntes nō debet ꝫ facere ī pēto mortali. sz ad min⁹ pri⁹ debet ꝓteri de pctis suis. Si aūt non est ei silis tūc debet secūdo ꝓsiderare si aliq̄n fuit ei silis. ꝛ tūc sic nolebat despici sz cōpassione peccātē ꝛ penitētē despicere sz cōpassionē ꝛ misericordiā ei exhibere. Eccl. viij. Ne despicias hoīem se auertentē a pēto. nec improperes ei. memēto q̄ sum⁹ oēs in corruptōe. Si aūt nō es ei silis. nec aliq̄n fuit ei silis. tūc debes tercio cogitare q̄ posses ei fieri silis ī futuro. ꝛ rōne talis dubij nō debes supbire. sz delinq̄ntibꝫ ꝓdescēde re. i. Loz. x. Qui se existimat stare videat ne cadat. Aug. Nemo est q̄ secur⁹ esse possit ī hac vita q̄ tota tēptatio noīat. Sīat ñ es ei silis: nec vnq̄z fuisti ei silis. ꝛ de deibonitate ꝓfidis q̄ nūq̄z eris ei silis. tūc debes q̄rto videre si ille q̄ sic est reꝓhensibil̄ sit in aliq̄ cōmendabil̄. si. s. ille q̄ habet tot defect⁹ etiā habeat aliq̄s pfect⁹. ꝛ tūc rōne illoz bonoz q̄ habet debet supportare eū ī hijs q̄ min⁹ habet. Unū El poc. ij. volens Johānes reꝓhendere ep̄m ephesioz primo posuit qđā vicū qđ habuit dicens. Habeo aduersū te pauca. q̄ charitatē tuam primā reliq̄sti. sz statiz ponebat qđā bonū qđ habebat dicēs. sz ꝫ habes bonū q̄ odisti facta nicolaitaz q̄ ꝛ ego odi. Similiter volēs reꝓhēdere ep̄m sardis primo

ponit quendã defectũ suũ dicẽs. Nõ inue/
nio opa tua plena coꝝ deo meo. Deinde
ponit statiz q̃ndã suũ pfectũ dicẽs. sed ha
bes pauca noia i sardis q̃ nõ coinq̃naue/
rũt vestimẽta sua. Ecce postq̃ apls posu
it illa in q̃bꝫ illi epi erãt reph̃ẽsibiles statiz
subiũxit illa in q̃bꝫ erãt cõmendabiles. ad
innuẽdũ q̃ si aliq̃s ppter aliq̃d viciũ ẽ re/
ph̃endend⁹. si tñ habet aliq̃d bonũ i se est
nihilomin⁹ supportãd⁹. Dato aũt q̃ ali/
q̃s videat oĩno esse mal⁹ nec h̃re aliq̃d bo
nũ ppter q̃d sit tolerãd⁹. tũc debz cogita/
re q̃nto q̃ ille q̃ sic videt esse mal⁹ forte in
ꝓspectu dei ẽ sibi i merito pferẽd⁹ Unde po
nit exẽplũ sctũs Hre. de sancto stephano
z de sctõ Paulo. Nã cũ sanct⁹ stephanus
ꝓsentiẽte z adiuuãte paulo lapidaret: tũc
stephan⁹ erat oĩno bon⁹. z paul⁹ oĩno vi
debat esse mal⁹. z tñ i ꝓspectu dei Paul⁹
q̃ sic erat mal⁹: stephano i merito z pmio
fuit pponẽd⁹ ℣ Quãtũ ad scdaz ptẽ
illi⁹ ꝑmõis q̃rit. vtz correctio fraterna sit
i p̃cepto. Rñdeo ꝑm san. Tho. ij. ij. q. xxx
iij. In p̃cepto ẽ. sz qz p̃ceptũ est affirmati/
uũ iõ nõ obligat ad semp sz p loco z tpe.
Unde z omissio ei⁹ vno mõ est pctm̃ morta
le. s. cũ formidat iudiciũ vulgi vel carnis
cruciatio vl̃ qõcũq̃z tpale. cũ tñ ꝑ ita dñet
in aio q̃ fratr̃ charitati pponat Secũdo
mõ omittit cũ pcto veniali. q̃ñ. s. timor et
cupiditas facit tardiorẽ ad correxiõẽdũ de/
lictũ fratr̃. nõ tñ ita q̃ si ꝓstaret ei q̃ frẽm
posset a pcto retrahere dimitteret ppt̃ ti/
morẽ vl̃ cupiditatẽ quinimo i aio ꝓponit
charitatẽ vt dicit beat⁹ Aug⁹. Tercio fra/
terna omittit correctõ sine oĩni pcto. ĩmo
meritorie. vt q̃ñ ꝗs oportunũ tps inq̃rit.
vl̃ q̃ñ de ipis metuit ne deteriores fiãt. vl̃
ad bonã vitã alios impediãt z hmõi. Itẽ
sciẽdũ q̃ cuis correctio fraterna sit sub p̃
cepto z ad hãc oẽs teneamur p loco z tpe
dim⁹ ꝑ p̃ceptũ. Prim⁹ casus cũ nõ ẽ spes
correctõis. Unde puer. ix. Noli arguere ir/
risorẽ ne forte odiat te. Secõs cũ timet de
fect⁹ pbatõis. vt cũ ꝗs de crimine corripi
tur q̃d nõ ꝓt pbari. Tũc em̃ corripiẽs ob
ligaret ad talionẽ si deficeret in pbatione
Tercio⁹ cũ plato tanq̃z iudici notũ ẽ factũ
Quart⁹ cũ meliori opi vl̃ eq̃ bono vacare
ꝗs intẽdit. Quint⁹ cũ mltitudo z ptãs ẽ
i culpa. tũc em̃ correctio pl⁹ noceret q̃z p/
desset. qz mltitudo difficulter corrigit z po
testas. Querit vtz subditi teneant̃ pla
tos corrigere. Rñdet ꝑm Tho. ij. ij. q. xxx
iij. Subditi nõ tenent̃ platos corrigere. nc
debẽt platos corrigere correctõe illa q̃ est
iusticie p correptõez pene. tenent̃ tñ correc
tione illa q̃ est charitat̃ si in eis est aliq̃d
corrigibile. ita tñ q̃ nõ sit ꝓterua sz cũ mã
suetudine z reuerẽtia Corrigunt em̃ z ali
q̃ñ aliq̃ p monitões sibi factas a bonis vi
ris. Unꝫ exẽplũ legit̃. Cõuersus q̃dã val/
de religiosus z ꝓtemplatiu⁹ rapt⁹ ad iu/
diciũ vidit duos viros magnos. vn⁹ erat
comes. ali⁹ erat magn⁹ plat⁹ valde accu/
sari coꝝ dño. Cõtra q̃s licet multũ vide
ret dñs irat⁹. tñ ad pces aliq̃z ꝺ illa curia
distulit sentẽtiã. dicẽs illi ꝓuerso q̃ p ab/
batẽ suũ faceret illos moneri de correctio
ne. qđ z factũ est. Comes ꝫ se corrigẽs ti/
more visiõis z ĩ bona penitẽtia moriens.
Prelat⁹ aũt quipendẽs visionẽ z monitõ
nẽ nec se corrigẽs i lecto suo sbitanea mor
te mortu⁹ est. Querit an liceat cã correc
tionis alicui cõuiciũ dicere. Respondet
ꝑm beatũ Tho. ij. ij. q. lxxij. Sic licitũ est
aliquẽ verberare vl̃ in rebz dãnificare cau/
sa disciplie. sic etiã pt aliq̃s alteri quẽ cor
rigere debet aliq̃d verbũ ꝓuicioſũ dicere.
Et ꝑ modo dñs ꝓuiciãdo vocauit discí/
pulos illos q̃ iuerũt in Emaus q̃bꝫ appa
ruit i via post resurrectõez stultos: dicẽs
eis. O stulti z tardi corde ad credendũ rẽ.
Nõne sic optuit xp̃m pati z ita rẽ. vt ha/
bet Luc. vlti. Silr z apls Paulus gala/
thas noiauit insensatos dicẽs. O insensa
ti galathe. Tñ sic dicit Aug⁹. Ex magna
necessitate obiurgatões sũt adhibẽde z ñ
leuiter sũt pferẽde. ℣ Itẽ q̃rit vtrũ
hõ debeat ꝓtumelias sibi illatas sustine/
re. Rñsio ꝑm beatũ Tho. vbi supꝫ Sicut
i alĩs iniurĩs sic z i verbis ꝓtumelioſis
tenemur habere animũ ꝑparatũ ad tole/
rantiã si expediẽs fuerit. Nõq̃z tñ oportz
vt ꝓtumeliã repellam⁹. z ꝑ ppt̃ tria. Pri/
mo quidẽ ppter bonũ ei⁹ q̃ ꝓtumeliã ifert
vt videlicet ei⁹ audacia reprimat̃ vt de ce
tero talia nõ attemptet. Secũdo ppt̃ fa/
mã nostrã. qz quilibet tenet̃ defendere fa/
mã suã. qz ꝑm Aug⁹. Qui famã suã negli/
git crudelis est. qz ꝑm Salo. Melius est
nomẽ bonũ q̃ꝫ diuitie multe. Tercio ppt̃
bonũ mltoꝝ quoꝝ pfect⁹ ppt̃ ꝓtumelias

nobis illatas impediret. Unde Aug. Duo sunt tibi necessaria. s. conscientia et fama. conscientia propter te. fama propter proximum. B

Item sciendum quod prelati et alii presidentes qui habent subditos tenentur eos corrigere si delinquunt alias damnarentur vnacum subditis. Unde legitur de sacerdote heli. i. Regum. iiii. quia quia non correxit filios suos iniquos agentes punitus est hic per mortem temporalem. quia fractis ceruicibus cadens de sella retrorsum expirauit. Et si est in inferno non inuenimus aliam causam nisi quod filios suos non correxit vt debuit. propter quod dominus eum subitanea morte interfecit Unde cum filii a parentibus suis et laici a prelatis suis reprehenduntur nequaquam ipsi filii et subditi indignari debent. Nam ad hoc tenentur prelati. alias cum subditis damnarentur. Unde Ezech. iii. Si dicente me ad impium morte morieris. s. pro tua superbia: auaricia: luxuria etc. et tu non annunciaueris ei neque locutus fueris vt auertat a via sua impia et viuat. ipse impius in iniquitate sua morietur: sanguinem eius de manu tua requiram. Omnia peccata que prelati possunt corrigere et non corrigunt ipsis imputabuntur et pro eisdem damnabuntur. Ergo Sap. vi. dicitur. Iudicium durissimum fiet hiis qui presunt. Unde grego. in registro. Cum in subdito peccatum non corrigitur in eos qui presunt sententia retorquetur. Unde iterum Greg. Tot personas occidimus quot ad mortem ire quotidie tepidi et tacentes videmus. H

Ultimo sciendum quod quilibet subditus libenter et patienter debet sustinere correctionem pro suis excessibus. quia per hanc purgatorium ipsius diminuitur. Unde exemplum. Erant duo fratres in monasterio vno. vnus erat gratiosus abbati et ceteris fratribus. alter autem non erat gratiosus. et quidquid deliquit immediate ab abbate punitum fuit. sed alii frequenter pepercit ipse abbas in suis negligentiis. quia gratiosus erat omnibus. Contigit autem quod illi ambo morerentur. Apparuit autem ille qui gratiosus fuit abbati dicens se esse in magnis penis. Et abbas. Ubi est tunc ille infelix qui plures negligentias quam tu commisit. Et ille. O pater ipse non est infelix nec miser. quia est iam in clara visione dei. quia quidquid hic cum negligentia deliquit immediate hic punitum fuit. et sic satisfecit. sed mihi pater sepius pepercisti in meis negligentiis. eo quod gratiosus fui tibi et ceteris fratribus. ergo iam grauiter torquor in purgatorio. Sed pater sancte ora deum pro me: et recommenda me ceteris fratribus meis in suis missis et orationibus. quia valde affligor in purgatorio

De eadem dominica.

Arguet mundum de peccato. Glosa supple quod habet. Unde hoc dicendum est quomodo quis committit septem peccata mortalia. quere infra sermone. cxli. J.

De eadem dominica.

Arguet mundum de iusticia. Glosa scilicet quam non habet. Unde dicendum est hic quomodo homo iustus debet inueniri si vult saluari. Istum sermonem quere infra sermone. cliiii. E

Dominica Rogationum. Sermo. lxiiii.

De oratione.

Petite et accipietis

Ioh. xvi. Benignitas saluatoris dei nostri maior est in exaudiendo petitiones filiorum suorum quam cuiuscumque filii respectu patris vel econtra matris ad filium. Ergo si aliquid petierimus a patre celesti vel a xpo vtique ipse exaudiet. Unde dicit. Petite et accipietis Sed quamuis semper sit orandum secundum illud Luc. xviii. Oportet semper orare et non deficere. specialiter tamen tempus orandi est ab hac dominica vsque ad festum penthecostes. et in hiis diebus qui sunt ante ascensionem. hoc patet quia vocantur dies rogationum. In quibus implorare debemus dei auxilium et suffragia sanctorum. Primo vt deus bella sedet que in vere frequenter fiunt. Secundo vt teneres fructus conseruet et multiplicet. Tercio vt ad receptionem spiritus sancti habilitemur. In die etiam ascensionis tempus orandi est Consueuerunt enim principes et reges cum de nouo recipiunt terras suas liberalitatem suam ostendere. et magna dona militibus suis dare. In die ergo ascensionis cum secundum representationem ecclesie rex regum regnum suum suscepit liberalitatem suam ostendit orantes exaudiendo. ps. Dominus exaudiet me cum clamauero ad eum. Post ascensionem vero in oratione expectandus est spiritus sanctus sicut discipuli xpi fecerunt. Unde Actuum. i. Hii omnes vnanimiter erant perseuerantes in oratione cum mulieribus et Maria matre ihesu et fratribus eius. Sic et nos orare debemus post ascensionem vt spiritu sancto repleamur. et post penthecosten tunc orationes et ieiunia sunt instituta vt deus munera nobis collata custodiat. ps. Confirma hoc deus quod operatus es in nobis. Diuisio huius sermonis consistit in duobus. Primo excitatur pigricia humana. cum dicitur. Petite. Et fiducia confirmatur: cum dicitur accipie-

tis. Nō autē hortaret vt peterem⁹ nisi et exaudire nos vellet vt acciperem⁹. Dicit ergo: petite ⁊ accipietis. Vic ostēdit liberalitas diuina q̄ ad petendū nos inuitat dicēs. petite. Pauci ei sūt q̄ inuitāt vt abeis petat. Aug⁹. Nō em̄ hortaret vt peteremus nisi vellet dare. Erubescat hūana pigricia. qz pl⁹ ille vult dare q̄s nos accipere: pl⁹ vult ille misereri q̄s nos a miseria liberari. Vñ loquēdo de oratione tūc q̄ttuor sunt hic dicēda. Primo quo oratō pcellit elemosinā ⁊ ieiuniū. Secūdo qñ orandū sit. Tercio vbi orandus sit. Quarto quo orandū sit. ⁊ q̄ sint impedimēta oratōnis

¶ Quantū ad primū tūc sciendū q̄ sūt tria q̄ cōmendant maxime a deo. s. elemosina: ieiuniū: ⁊ oratio. ⁊ tñ oratio pcellit alia duo. Primo in faciēte. qz debilis nō pt ieiunare. nec paup elemosinā dare. sz quilibet pt orare. ps. Apud te oratio mea est semp. Ysido. Oratio est cordis nō labioz. nō em̄ verba despectantis de⁹ attēdit. sz orātis cor inspicit. Ergo mut⁹ pt orare. ⁊ etiā homo i agone mortis ostitut⁹. qz si ñ ore tñ corde Vñ queritur. vtz oratio debeat esse vocalis. Rñsio ꝑm beatū Tho. xij. ij. q lxxxiij. Dicendū q̄ duplex est oratio. s. cōmunis ⁊ singularis. Cōmunis oratio est q̄ p ministros ecclie in ꝑsona totius fidelis populi deo offert. ⁊ ideo oportet q̄ talis oratō innotescat toti pplo p quo offert. qđ non posset fieri nisi esset vocalis. Et ideo rationabiliter instituta est vt ministri ecclie hmōi oratōes etiā alta voce pnuncient vt ad noticiā omniū q̄uenire possint. Oratō vero singularis est q̄ offert a singulari ꝑsona. ⁊ de hmōi oratōis necessitate nō est q̄ sit vocalis. Adiungit tñ vox tali oratōi triplici ratōe. Primo quidē excitādo ītentiorē deuotōez qua mēs oratis eleuet ī deum. qz p exteriora signa siue vocū siue aliorū factoz. vt sūt genuflexiones. eleuatio manuū. pstratio corpis. ⁊ sic de aliis q̄ abdeuotōez. Et ideo in singulari oratione tñ est vocibus ⁊ hmōi signis vacandū q̄tū proficit ad excitandū interiorē mentē. Si vero q̄s impediat a talibus est cessandū. Qđ pcipue cōtingit in illis hoibus quoz mēs sine hmōi signis est sufficiēter ad deuotionē parata. Secūdo adiungit vocalis oratō q̄si ad redditionē debiti. vt. s. hō deo seruiat ꝑm totū illud qđ habet a deo. i. nō solū mēte sz etiā corpe fuiat deo. Vñ Osee vltimo. Reddem⁹ vitulos labioz nostrorū.

Tercio addit vocalis oratio ex quadā redūdātia ab aīa in corp⁹ ex vehemēti affectione. ꝑm illud ps. Letatū est cor meū ⁊ exultauit lingua mea. Tamē sciendū q̄ si q̄s obligaret ad aliquā orationē ex voto vl ex satisfactōe iniūcta sibi in cōfessiōe p penitētia. tūc talē oratōez deberz orare vocaliter ꝓpter pleniorē satisfactōis exhibitionē. Scdo oratio pcellit ieiuniuz ⁊ elemosinā in iocūditate ⁊ honorabilitate. qz nihil delectabili⁹ vel honorabili⁹ q̄s loq̄ cū deo. Vñ Aug⁹. sup ps. lxxxv. Oratio tua locutio est ad deū. Qñ em̄ leg⁹ de⁹ tibi loquit. quādo oras cū deo loq̄ris. Ergo in signū hui⁹ multa sūt officia q̄ ab aliquib⁹ nobilib⁹ cederēt in dedec⁹. sic arare ī agro vl fodere. sz orare cedit homini ad magnū honorē quātūcūq̄ nobilis sit. Ergo debem⁹ cū magna reuerētia orare quasi locuturi cū rege celesti. Tercio oratō etiā pcellit in dignitate. qz si oratio eo modo fiat quo debet est exeniū deo valde gratū: ⁊ ministerio angeloz valde dignū. Vñ Tho. xij. dixit angel⁹ ad thobiā. Quādo orabas cū lacrimis ego obtuli orationez tuā domino. Nō debz homini graue esse tale exeniū mittere deo. cū angelo non sit graue offerre. Immo qđ plus est ipe xps inquantū homo offert orationē nr̄az deo patri. qđ signat in ꝑ q̄ diacon⁹ thuribulū tradit sacerdoti. ⁊ sacerdos thurificat. Sic xps oratōes eccl'ie deo patri ꝑsentat. q̄ ꝑsentatio multuz facit eas valere. Quo em̄ hoc a deo ꝓtemneret qđ a tāto mediatore ei ꝑsentat. Quarto oratio pcellit elemosinā ⁊ ieiuniū in approximatōe ad deū. qm̄ q̄ orat facie ad faciē añ deū se ꝓstituit. ps. Respice ī me ⁊ miserere mei. Elemosina em̄ per manū paupis mittit deo. Jeiuniū p afflictionē corpis deo ostēdit. sz oratio imediate deū ꝑsentem alloquit.

Quito pcellit oro ieiuniū ⁊ elemosinaz. qz ē valde lucrosū ⁊ vtile orare. qđ pt ex ꝑ oñdi q̄ nihil est ad qđ oro valere ñ possit. Vñ. ij. Paral. xx. Cū ignorem⁹ q̄d agere debeam⁹ hoc solū habem⁹ residui vt oculos nostros dirigam⁹ ad te. Et hoc est officiū ex quo homo potest lucrari oīm tpe.

in hyeme ⁊ ī estate. in sereno ⁊ in pluuiali tpe. de nocte ⁊ de die. festiuis diebꝫ ⁊ feriatis. in infirmitate ⁊ sanitate. in iuuētute ⁊ senectute. stādo ⁊ eūdo. in domo ⁊ extra domū. Et qñq; vna hora lucrat hō plus orādo q; regnū vnū. qz modica orōe cū deuota est lucrat hō regnū celoꝝ. Qñq; aūt anteq; inchoet oratio est hō in statu dānationis. ⁊ anteq; finiat oratio erit in statu saluatōis. Hoc patet ī publicano q̄ peccator ad templū accessit. ⁊ iustificat⁹ de tēplo recessit q̄ p̄ contritionē ⁊ deuotā orationē qñ dixit. Deꝰ ppicꝰ esto mihi pctōri: obtinuit remissionē oīm pctōꝝ. Itē patet in latrone q̄ cū xp̄o pepēdit ī cruce. q̄ paradisū meruit orōe illa q̄ dixit. Memēto mei dñe dū veneris in regnū tuū. Hā respondit est ei a xp̄o. Hodie mecū eris ī paradiso. Quantū igit ad secūdū. s. qñ orādū sit. Sciēdū q̄ tps orādi dñs determinat Luc. xviij. Oportet semp orare ⁊ nō deficere. Scutū nō debet miles deponere interim q̄ bellū durat. ita nec ab orōne cessandū est vsq; ad mortē. qz bellū ip̄z durat vsq; ad mortē. Unde Job. Militia ē vita hois sup terrā. Cōtinue em̄ indigem⁹ dei adiutorio. Et qz nunq; in p̄senti deest miseria. ideo p̄tinue indigem⁹ dei misericordia. Ideo si fieri posset p̄tinue essz orādū. Et sup illud. i. ad Thes. v. Sine ītermissione orate. dicit glo. Semp orat qui semp bñ agit. Justus nunq; desinit orare nisi desinat esse iust⁹. ℟ Sz qz alīs oportet nos etiā intendere q̄ sunt corpis. Ergo sciendū q̄ orōni p̄cipue intēdendū est. vel cū maior est necessitas vl̄ maior tēporis optunitas. Maior necessitas orādi est cū aliq̄ opa facturi sum⁹. Unde Hiero. ad paulinuz. In principio cuiuslibet opis p̄mitte dñicaz orōez ⁊ signū crucis in fronte. ⁊ sic cōmitte te diuino auxilio ⁊c. Sicut militē sine armis exire ad bellū nō p̄uenit. ita homī xp̄iano p̄cedere ad quecūq; opa sine orōne nō licet Ergo opa nostra oratio debet p̄uenire. vt deꝰ det nobis bonuz effectū ⁊ p̄speritatē. Et grāz actio debz subsequi vt deꝰ laudet ō adiutorio nobis collato. Itē necessitas orādi est cū imminet nobis tribulatio. vl̄ etiā p̄missa nostris. Unde dñs imminēte passione sua tertio orauit in mōte oliueti. Tempꝰ aūt orādi p̄sonis secularibꝫ extra illas horas ō q̄bꝫ dauid in p̄s. Septies ī die laudē dixi tibi: est tempꝰ matutinū: aut vespertinum aut medie noctis sacrificiū. Ad orādū manemur exēplo dñi Mar. i. Diluculo valde surgēs ihs egressus abijt ī desertū locū. ibiq; orabat. Ad orandū vespe Mathei. xiiij. Et dimissa turba ascēdit ī montē solꝰ orare. vespe aūt facto solꝰ erat ibi. Ad orandū nocturno tpe dat nob xp̄s exemplū vt habet Luc. vi. q̄ erat pnoctans in orōe. Itē hijs tribꝫ tpibꝫ ad orādū monemur exēplo dauid q̄ dicit in p̄s. Vespe ⁊ mane ⁊ meridie narrabo ⁊ exaudiet vocē meā. Idē. Media nocte surgebam ad cōfitendū tibi Modo dauid erat rex sup cunctos pplm̄ israel ⁊ in diuersis occupat⁹. tñ illa tria tēpora p̄cipaliter in orādo fuauit. Et significanter q̄ freq̄nter media nocte surrexit ⁊ deū laudauit. Ergo qūo tu te potes excusare q̄ deū hijs tribꝫ tpibꝫ non laudas. Itē in solēnitatibꝫ ⁊ ī diebꝫ festiuis est magis opportunū tps orādi. Cōsueuerūt em̄ p̄ncipes ī magnis festis magna munera dare petētibꝫ se. ℣ Quo ad tertiū. s. vbi orandū sit. Notandū q̄ vbiq; orādū est cū vbiq; sint pericula: ⁊ vbiq; auxilium dei indigem⁹. i. Thimo. ij. Volo ergo viros orare in oīmi loco leuātes puras manus sine ira ⁊ disceptatōne. Silr ⁊ mulieres ī habitu ornato cū verecūdia ⁊ sobrietate ornātes se ñ in tortis criniꝫ aut auro aut margaritis vl̄ veste p̄ciosa. sz qō decet mulieres p̄mittētes pietatē p opa bona. Mulier ī silētio discat cū oīmi subiectōe. Docere aūt mlieri ñ p̄mitto neq; dñari i virū sz esse ī silētio ⁊c. Ex q̄ patz q̄ hō p̄t orare ī oīmi loco. ī domo. ī agro. ī mēsa. ī lectore ī oīmi loco. ī domo. ī agro. ī mēsa. ī lecto ⁊ sic ō alijs. Dicit sctūs Tho. ij. ij. q̄ determinat⁹ locꝰ eligit ad orādū ñ ppter deū q̄ adorat q̄si loco p̄cludat. sz ppt ipos orantes. ⁊ ß triplici rōe. Prio q̄dē ppt loci p̄sideratōez ex q̄ specialē deuotōez p̄cipiunt orātes vt magis exaudiant. Scōo ppt sacra misteria ⁊ alia sanctitatis signa q̄ ibi cōtinent. Tercio ppter p̄cursū multoꝝ adorantiū ex q̄ fit oratio magis exaudibil. firmantes illud Math. xviij. Ubi duo vl̄ tres p̄sentes int sup terrā de oīmi re quācunq; petierint fiet illis a pr̄e meo q̄ in celis est Quo ad quartū. s. qūo orandus sit. ⁊ que sunt impedimēta orōis. Sciēdū q̄ ānq; req̄runt ad ß. s. vt oratio nostra exaudiat

Et sic ꝑ oppositū sūt quīq; impedimēta q̄re oīo nr̄a nō eraudiaꝝ. Primū ipedimentū oīois est pctīm oātis. Isa. i. Cum multiplicaueritis oōnes vr̄as nō eraudiā vos. qz man⁹ vr̄e sanguine plene sūt. ps. Si iniq̄tates aspexi i corde meo nō eraudiet dn̄s. Joh. ix. Scim⁹ q̄m nō eraudit de⁹ pctores. Un̄ q̄rit vtq; pctores de⁹ eraudiat. Rnsio ꝯm tho. ij. ij. q. lxxiij. Pec cator duplr̄ ꝓsideraꝝ. Pmo inq̄ntū pctor. sic de⁹ nō eraudit eū. qz de⁹ odit pctōres. ps. Iniq̄s odio habui. i. pctores. Scdo ꝓsideraꝝ q̄ntū ad naturā qz hō est. z sic cuz petit aliq̄d salutare būlit̄ tūc ex miscōia eraudit̄ a deo q̄uis ꝑ nō meruit apd deū Sz pctor ꝙ petit iuuari a deo cū ꝓponit malefacere. vl̄ luxuriari vl̄ spoliare. z sic ō aliis. tale adiutoriū petere a deo est pctīm qz talis vult deū inuoluere suis delictis. qz si de⁹ eū iuuaret tūc pcti sui reus esset. Ergo de⁹ nō iuuat ad malefaciēdū: sz bñ pmittit fieri malū. qz dedit homi libez arbitriū. Chrīs. sup Mat. Colon⁹ dei ꝓsi dei auxiliū q̄rit ñ inueniet. vt si fur oret vt pspereť. z fornicator sibi signū crucis facit vt nō cōprehendať. z tāto citi⁹ capit qz nescit de⁹ patrocinū dare crūinibus Ergo ex iā dict̄ habeť ꝙ primū qd̄ req̄rit ad ꝫ vt oīo nr̄a eraudiaꝝ est vt sit pura et mūda. Scdm impedimētū oīois ē q̄n hō cū ꝓposito nō attēte orat. Hō em̄ sufficit sine pcto orare nisi z hō attēte z deote oret. i. Pe. iij. Vigilate i oōibz. vbi dicit glo. He anim⁹ cogitet aliud ꝓter illud q̄d solū qd̄ ꝓcať. Aug. in regula. Hoc versť i corde qd̄ ꝓferť i ore. Mat. vi. Oātes nolite multū loq̄. qz vnū pr̄ nr̄ cū attentione pl⁹ valet ꝙ mille sine attentōe Isid. Oīo sine deuotōe est q̄si mugit⁹ boū. A Un̄ q̄rit vtq; de necessitate oōis sit ꝙ sit attenta. Pro q̄ sciēdū ꝯm Tho. In oōe vocari a deo. z ad hūc effectū nō de necessitate req̄rit ꝙ attētio assit oōi ꝙ totū. sz vis pri me intentōis q̄ aliq̄s ad oātū accedit. ea tio reddit totā oōez meritoriā. q̄uis hō vltra volūtatē distrahať. Scds effectus oōis est impetrare a deo. z ad hūc etiā effectū sufficit ꝑma intentio: quā de⁹ principaliter efficit: est q̄dā spūalis refectio mētis. Et ad hūc effectū de necessitate req̄rit in oōe attētio. Un̄ ōz. i. Cor. xiij. Si orē lingua mēs mea sine fructu ē. Ergo qñ hō vult ꝓseq̄ spūalez dulcedinē i suis oōibz tūc optet ꝙ ꝙ totā oōez habeat attentōez z deuotōez. Sz q̄ntū ad merendū z ad ipetrādū tūc sufficit ꝑma intētio. Si aūt ꝑma intētio desit oōi neq; meritoria ē neq; impetratiua. Illā em̄ oōem de⁹ nō eraudit cui ille q̄ orat nō intendit Sz qñ ꝑma intētio oātis ē ꝙ libēter velet deuote orare: z ea intentōe incipit. tunc valet illa oō ad merēdū z ad impetrādū a deo. Ergo sūt aliq̄ q̄ qñ nō habēt deuotionē tūc volūt desistere ab oōe. qd̄ nll'o mō faciēdū est. Etiā si hō intm̄ distrahere ť ꝙ opteret eū vnū ꝑ nr̄ decies reincipere adhuc deberet idē pr̄ nr̄ dicere z psicere. qz de⁹ respicit ꝑmā intentōnez quā habuit qñ incepit orare. ꝙ. s. libēter deuote orare vellet. Sz qñ q̄s cū ꝓposito inde uote orat tūc nō ipetrat nec mereť Un̄ dicit dn̄s ꝙ ꝓphetā. Popul⁹ ḥ labijs me honorat. cor aūt eoz lōge est a me. Sic̄ heu pl'es sūt q̄ cū corpe stāt i eccl'ia z orant. sed cor dispersū est q̄si ꝙ totū mūdū. Un̄ Isi. Quid ꝓdest strepit⁹ labioz vbi cor ē mutū. Ergo ꝑ est scōm qd̄ req̄rit ad oōez vt oratio fiat cū attentōe z deuotōe. O

Terciū impedimētū ꝙ oratō nō eraudit̄ est qñ petit̄ qd̄ nō est expediēs petēti. Un̄ ꝯm Aug. tria sūt genera bonoz. s. bona infima. media. z sūma. Bona ifima sūt tpalia q̄ q̄si nihil sūt. Piere. iij. Aspexi terrā z ecce vacua erat z nihil. Et talia tpalia aut nō dēm⁹ petere. aut cū ꝓditōe z cū moderamīe. Bern̄. in quodā ꝯmone. In petendo tpalia cauēda est superfluitas z voluptas. Salomō puer. xxx. Mēdicitatē et diuitias ne dederʒ mihi. sz tm̄ victui meo tribue necessaria Apl's. i. Thimo. vi. Habentes alimēta z quib⁹ tegamur hijs ctēti sim⁹. De ꝓditōe ponēda qñ tpalia petimus dicit Aug⁹tin⁹. Quādo a deo petitis tempalia cū moderamine petite z cuz timore illi cōmittite vt si ꝓderit det. si sciat obesse nō det. q̄d obsit vl̄ psit nouit medic⁹ nō egrot⁹. Ergo qñcūq; petūn⁹ illa q̄ sūt trāsitoria sicut res tpales. sanitatez corpis. vel liberationē a ꝑsentib⁹ tribulationib⁹ sp̄ debem⁹ petere cū ꝓditōe. quia

hō petit qñq; aliq̄d a deo si exaudiret ab eo esset sibi nociuū ⁊ dānabile Sic pau⁹ q̄ ꝓpter pauptatē suā saluabit. h si diues fuisz forte dānat⁹ esz. Sil'r infirm⁹ qñq; cū infirmitatib⁹ suis saluabit. si de⁹ eū exaudisset qñ p sanitate corpis petiuit. forte dānat⁹ fuisz. ⁊ sic ō alijs. Bona media sūt spūalia. ⁊ ista petēda sūt cū attētōe. qz tāto maiora sūt respectu tpaliū q̄to mōs excedit punū lapidē. ⁊ q̄to sol excedit stellā ⁊ hmōi. vt sūt remissio pctō⁹. ꝟtutes: grā ⁊ hūilitas: charitas: patiētia: pax: ⁊ miſi/cordia. Et cui de⁹ talia dederit mai⁹ est q̄ si totū mūdū sibi daret. Exēplū ō btō petro ⁊ maria magdalena ⁊ de latrone. q̄ receperūt indulgentiā pctō⁹ p toto mūdo. Nec mir. cui em̄ talia bona dank si ꝓkuā tur neq; dānabit. ⁊ amicū dei ꝓstituūt ⁊ ab iferno liberāt. Ecce q̄to differūt a primis bonis. i. a tpalib⁹. qz cū pmis. i. tpalib⁹ ml'ti dānank. cū secūdis bonis. i. virtutib⁹ null⁹ dānabit. Bona supma sūt bōa celestia. ⁊ illa ñ tm̄ petēda sūt cū attentōe ⁊ feruore sic spūalia. sz etiā cū hūilitate et sine p̄sumptōe Cū hūilitate petūt qui de suis meritz nō confidūt. sz i miscōiaz ⁊ bonitatē dei. Bern⁹. In petēdo beatitudinem elatio ē cauēda ne tāq; ex ꝓpriō merito/rū fiducia req̄rat. Cūm dñs nr ihs xps dic Luc. xvij. Cū oīa fecerit⁹ q̄ ꝓcepta sūt vobis dicite Sui inutiles sum⁹. qō debuim⁹ facere fecim⁹. Cauēda etiā ē p̄sumptio ne sine nr̄o labore gloriā velim⁹ hr̄e. De tali p̄sumptōe reprehendunt filij Zebedei: q̄ sine labore ⁊ passiōe volebāt cū xp̄o regnare. Mat. xx. Nescit⁹ q̄d petat⁹. Potest⁹ bibere calicē quē ego bibitur⁹ sū. Ergo terciū qō req̄rit ad h̄ q̄ oratio nr̄a exaudiat est. vt petam⁹ ea q̄ sūt salut⁹. qz nō sufficit q̄ hō petat sine pctis ⁊ attēte ⁊ cū deuotione nisi petat ea q̄ decet xp̄m dare ⁊ expediat homi recipe Quartū impedimētū oīs est qñ q̄s cū hesitatōe petit. ⁊ sic nihil ipetrat. qz q̄libet q̄ vult ipetrare a deo cū bona fiducia d⁹ sibi supplicare. Mar. xi. Oia q̄cūq; orātes petit⁹ credite qz accipietis. Jaco. i. Postulet i fide nihil hesitās q̄ em̄ hesitat silis ē fluctui marꝭ q̄ a vento mouet ⁊ circūfert. Nō g̃ estimet hō ille q̄ accipiat aliq̄d a dño. Oz debem⁹ deū cuz bona fiducia inuocare i nr̄is necessitatib⁹. ⁊ tūc vult nob subuenire i oīm necessitate ⁊ tribulatōe. Unde ps. Cū ipo sū i tribulatione eri. eū ⁊c. Idē. Ad dñm cū tribularer clamaui ⁊ exaud. me. In signū hui⁹ tūc xp̄s i cruce habuit man⁹ pforatas. dando nob dona spūssctī fortificādo ⁊ adiuuādo ⁊ ꝓfuando nos i bono. Quintū impedimētū oīs est defect⁹ pseuerātie i orōe. Jaco. v. Multuz em̄ valet depcatio iusti assidua. Apl's ad Ro. xij. Orōi instantes Ergo pseuerare debem⁹ i orōib⁹ nr̄is: et tūc obtinebim⁹. Luc. xi. Si pseuerauerit pulsans ⁊c. Sz q̄rit q̄re deus qñq; nō exaudit orōes bonoz hoim. Respondeꝭ q̄ h̄ facit ꝓpter tria. Primo vt p bet patiētiā ipoz. sic fecit mult⁹ martiribus q̄ petiuerūt vt mortē ab eis auferret. Et sanct⁹ paul⁹ q̄ rogauit dñm ter vt auferret ab eo stimulū carnis. Rndit ei. Sufficit tibi gra mea. Scdo vt desideriū excitet. facit em̄ sic auceps q̄ subtrahit escā vo lucri Sic etiā fecit ml'ieri chananee. Dif/fert dñs dare q̄ petit vt dilatū petat ardēti⁹ ⁊ habeat grati⁹ ⁊ hūili⁹. Tercio vt melioza q̄ petāt, puideat. qz facit sic p̄ q̄ denariū denegat puero: cui postmodū ro tā hereditatē dabit. qz forte expēderet ad peccādū. Isid⁹. Ml'ti petētes nō exaudiūtur. qz puidet illis melioza q̄ petunt.

De eadē dñica. Et de orōne dñica sine ꝓl noster Sermo. lxv.

Petite ⁊ accipie

Petis. Joh. xvi. Exq̄ dñs nr̄ ihs xps i ꝟbis p̄missis hortat nos ad orandū. tūc h̄ ia q̄rit q̄ oratio sit magꝭ salutifera. Rndeꝭ q̄ oratio dñica Unde hic tria in p̄senti ꝓmone sunt dicēda Primo quō oratio dñicalis p̄cellit alias orōes. Scdo restat declarare seprē petitiones ic̄lusas i dñica orōe. Tercio q̄ requirunt ad h̄ q̄ orō facta p aliq̄ exaudiat Quantū ad primū sciendū q̄ oratio dñicalis p̄cellit alias orōes in quattuor. Primo in autoritate q̄ christ⁹ eam fecit ⁊ ordinauit qui est summ⁹ magister ⁊ dominus oīm. Secūdo p̄cellit i breuitate. Sz q̄rit q̄re eā tā breuē fecit. Respondeꝭ q̄ specialiter ꝓpter tria. Primo vt faciliter posset capi ⁊ intelligi ⁊ meli⁹ retineri ⁊ tardi⁹ obliuisci. Secūdo vt frequenti⁹ possz dici ⁊ reiterari. ⁊ ne dicentib⁹ fastidiū generaret. Tercio vt null⁹ posset se excusare ab orōe

qz ꝗlibet hō rōnalis ꝑt eā addiſcere ꝛ oīmi die dicere. Contra ꝟ mlti faciūt. q̄ qñq̄ ꝑ vnū vl̄ duos dies ꝓpter occupatōes exte riores obliuiſcunt dicere vnū pr̄ nr̄. ſz q̄ ꝑ tinēt ad corpis neceſſitatē ñ obliuiſcunt. qz nūq̄ fuit tal' occupatio q̄n tps illud ſi bi aſſumūt vt cibū corporalē nō negligāt ſz q̄ ad aiaz ꝛ ad deū ptinēt ſepi⁹ negligūt Et ꝟ ē ſignū puipenſiōis dei ꝛ etiā ſalutz ꝓprie. Unū Ariſt. ij. rethoꝛice. Obliuio eſt ſignū puipenſiōis. Tercio excedit oꝛo dñica i exaudibilitate. Eſt em̄ oꝛo dñica magꝫ exaudibil' q̄ aliq̄ alia oꝛo. Rō eſt. qz petitōez quā ꝺs oꝛdinauit ꝛ fecit rite nō ꝑt repellere. tps aūt hāc oꝛōez fecit ꝛ oꝛdina uit. Unū Chriſ. ſup Mat. pr̄ illā oꝛōem nō libēter exaudit quā filius nō dictauit. Quarto ꝑcellit i fecūditate. Hā oīa neceſ ſaria corpis ꝛ aīe tā i ꝑſenti vita q̄z etiā in futuro i iſta oꝛōe includunt. vt patebit in ſra i declaratōe pr̄ nr̄. Quātū ad ſcōm tūc ꝑmo q̄rit. q̄re tps ſic inchoauit oꝛōez dñicaz dicēdo pr̄ nr̄. ꝛ nō dñs vl' deus vel creator. Rñdet q̄ talia noīa ſūt noīa timo ris. ſz pr̄ eſt nomē amoꝛis. Sz qz diligit nos pr̄ne ꝛ vult a nob etiā filialiter diligi. iō dicit pr̄ nr̄. Et in ꝟ noīe pr̄ memoꝛari debem⁹ vt ſim⁹ filij ei⁹ ſi oꝛōez noſtrā ſa lubꝛiē deo offerre volum⁹. Unū. i. Joh. ij. Uidete qlē charitatē dederit nobis pr̄ vt filij dei noīemur ꝛ ſum⁹. q̄ ſi filij dei ꝛ here des. heredes quidē dei. coheredes aūt xpi ad Ro. viij. Sz nr̄ dixit: vt noſ doceat hu miliari vt null⁹ ſe de nobilitate generꝫ ia ctet ꝛ ſic aliof ſpernat. Unū aug. Monenē diuites ꝛ nobiles nō ſupbire minoꝛib⁹ vl' ſi frēs. Sciēdū q̄ oēs hoīes tā nobiles q̄z ignobiles. tā iuuenes q̄z ſenes. tā diuites etiā q̄z pauꝑes i q̄ttuoꝛ ſūt ſil'es. q̄re meri to ſūt frēs. ꝟ q̄re i ꝑmone. lix. L Qui es ī celis. Querit q̄re ꝟ dicit Mathe⁹. cū tñ vbiq̄ eſt de⁹ ꝑm deitatē. in terra ꝓ miſeri coꝛdiā. in inferno ꝓ iuſticiā. in celo ꝓ glo riā. Reſpondet ꝓmo ideo vt docez nos apli Col'. iij. Que ſurſū ſūt q̄rite ꝛ nō que ſup terrā. Scōo vt oñdat nobis locū ad quē creati ꝛ redempti ſum⁹. ꝛ ad quē oīmi die vnā dietā facere ꝺbem⁹. vñ Joh. xiiij. In domo pr̄is mei māſiones multe ſunt Unū etiā apl's ad Heb. xiij. Hō. habemuſ hic manentē ciuitatē ſz futurā inq̄rimus

Sanctificet nomē tuū. Hec eſt ꝓma petitio in q̄ petim⁹ vt nomē ei⁹ ſanctifice tur: qz ꝑ oīmib⁹ honoꝛē dei deſiderare de bem⁹. Sz diceret q̄s. videt q̄ hec petitio ſit incōueniēs. qz ſemꝑ nomē ei⁹ eſt ſctm̄ ergo ei⁹ ſanctificatio hic ñ debet peti. Re ſpondet q̄ nō petim⁹ ipm nomē dei in ſe ſanctificari. qz ſic nll'o mō ē poſſibile ma gis ſanctificari. ſz petim⁹ in nobis ſancti ficari. i. q̄ in nobis ſanctū habeat. ꝛ tanq̄z ſanctū honoꝛet i coꝛde credēdo ꝛ amādo in oꝛe ipm laudādo ꝛ ꝑdicādo. in ope bñ viuēdo. Sz heu iā a pl'ib⁹ xp̄ianis nomē dei blaſphemat' poti⁹ q̄z ſanctificet. Unū ꝟ ꝟ q̄rit ꝑ Iſa. lij. dicēs. Jugiter tota die nomē meuz blaſphemat'. Unū Ro. ij. Ho mē dei ꝑ vos blaſphemat'. Dicit ꝑt ml'tz pctōꝛib⁹ deū blaſphemāre ꝛ q̄ ꝓtra ꝑceptū diuinū iurādo nomē dei aſſumūt inuanū. Adueniat regnū tuū. Sciēdū q̄ ſcōm q̄ꝺ poſt honoꝛē dei nobis deſide randū eſt: eſt regnū celeſte vt illuc ꝓuenia mus. Et ꝟ petim⁹ in iſta ſcōa petitōe di cendo. Adueniat regnū tuū. i. ad nos ꝛ in nos. ſ. vt tu regnes in nob. Luc. xvij. Re gnū dei intra vos eſt. Et vt i futuro tecū regnem⁹ cū dicturus es electis tuis illud Mat. xxv. Uenite bñdicti pr̄is mei poſ. reg. ꝑpa. vob ab oꝛigie mūdi. Unū ec aug. li. ij. de ci. dei. O chare illā vitaz amplecti debuiſti vbi eſt vita ſine moꝛte. lux ſine te nebꝛis. iuuētus ſine ſenectute. pax ſine diſcoꝛdia. volūtaſ ſine iniuria. regnū ſine cō mutatōe. qz nō amittit. Fiat voluntas tua ſic in celo ꝛ i terra. Ubi notādū q̄ ſm Ben. de vtmaria. ꝑ celū intelligunt iuſti ꝑ terrā ꝛo pctoꝛes. vt ſit ſenſus. q̄ ſic vo luntas tua fit in bonis ꝛ iuſtis hominib⁹ tibi fideliter obſequentib⁹. ita etiā fiat in terra. i. in ipis pctōꝛib⁹. vt. ſ. ad te ꝙuertan tur ꝛ tibi ſeruiāt. Ergo hoīes oꝛantes pr̄ nr̄ ſignāter in hac clauſula debēt dirigere intentōez ſuā ad deū. optādo oīb⁹ pctōꝛi b⁹ veniā gr̄az ꝛ iuſtificatōnez a pctis. vt ꝛ ipi volūtatē dei ſic ꝛ iuſti ſalubꝛiter ꝑfice re valeāt. Sz ſm ſan. Tho. ꝑ celū intelli gunt ſancti ꝛ angeli i celo exiſtētes. ſz ꝑ ter rā hoīes i terra viuētes. vt ſit ſenſus. Sic in ciuib⁹ celi ſic i ciuib⁹ terre. ꝟ ē. ſic ſancti ꝛ angeli ꝙformāt volūtatē ſuā diuīe volū tati in celis. ſic hoīes etiā faciāt in terris.

Sz ꝺ ꝑ faciũt q murmurãt ꝺ deũ i tribu/
latõibꝫ.z ꝑ ẽ signũ carẽtie diuĩe gre. Sic
vas vacuũ magnã resonantiã facit: z cur/
r⁹ nõ inunct⁹ cũ clamore icedit. sic z tales
Uñ greg. Regnũ celoꝝ null⁹ murmurãs
accipit. nec vll⁹ q accipit murmurare pt.
Quare tles sic murmurãt. qz ñ aduertũt
q de⁹ ex sua bonitate hoiez i psenti affli/
git suis tribulatõibꝫ. Greg. in mora. Ille
sol⁹ de flagello murmurat q animũ pcus/
soris ignorat. Aug. Tãto mín⁹ de flagel/
lo q castigamur murmurare debem⁹ q̃to
certi⁹ i eo pign⁹ pne dilectõis tenemus.
Uñ ór Epoc. iij. Ego q̃s amo arguo z ca
stigo. Sz boni volũtatẽ suã deo ꝓformãt
exẽplo xpi q dixit. Nõ mea voluntas fiat
sed tua. Ergo dicam⁹. Fiat volũtas tua
zc. R Panẽ nrm q̃tidianũ da nobis
hodie. Hic petim⁹ necessaria psentis vite
nã p panẽ oia necessaria itelligunt. Ecci.
xxix. Initiũ vite hoĩs panis z aq̃. Neces/
saria eñ sperãda z petẽda sũt a deo. qz ipe
dat escã oĩmi carni. ps. Oculi oĩm i te spe/
rãt. qz tu das escã zc. Mod⁹ aũt q̃liter pe
tere debeam⁹ ista tpalia nob pulcre i ista
petitõne demõstrat. Hã hic insinuat q a
nob tolli debet cibi supfluitas. iõ dic pa/
nẽ. Uñ eñ de⁹ tibi aliq̃d vltra panẽ largit
tũc pl⁹ tibi dedit q̃ petisti. Ergo cũ mag
gra actõe debes accipe Jtẽ dicit da. vbi
oñdit q nihil habem⁹ a nob nisi a deo no
bis det. Epl's. Quid habes qõ ñ accepisti
Jtẽ ꝑ ꝑ qõ dicit da: insinuat nob q nõ de
bem⁹ p nos recipe tpalia sz a datore oĩm
.i. a deo humiliter petere. Jlle eñ p se reci
pit q iniuste lucrat. qz ꝑ de⁹ sibi ñ dat sz p
se ꝛcipit Uño g orãt vsurarij: fures: rapto
res z ceteri q iniuste lucrant cũ dicunt da
cũ ipi p se ꝺ deũ z salutẽ ppriã talia recipi
ant. Jtẽ dicit nob: p ꝑ insinuãs vt null⁹ si
bi tpalia appropriet. sed cũ indigẽtibꝫ cõ
municet ea q de⁹ sibi tribuit Uñ aug. De
meo vtiq̃ q̃ro ait xps. Da mihi z reddaz
tibi. habuisti me largitorẽ fac me ꝺbitorẽ
pauca mihi das p'a vtiq̃ tibi reddã. ter/
rena mihi das: celestia vtiq̃ reddã. tpalia
das: eterna restituã. memetipm etiã tibi re
stituã. Jtẽ dic hodie. volens a nob tollere
supfluã z nimiã sollicitudiuẽ tpaliũ. Uñ
Math. vi. Nolite esse solliciti i crastinũ.
Cõtra ꝑ faciũt illi q ad annos p'limos ꝑ
petũt. z cũ nimia sollicitudine illa tpalia
colligũt. velut iste diues de q̃ i euãgelio ór
q dixit. Anĩa mea habes mlta bona i ãnos
p'limos. Et rñsum ẽ ei. Stulte hac nocte
rpetẽt aiaz tuã a te. z q̃ ꝓgregasti cui⁹ erũt

Dimitte nob debita nra. Nec est q̃ra
petitio in q̃ petim⁹ remissionẽ pctoꝝ no/
stroꝝ. in deũ in prios z i nosipos. Querit
q̃re xps dixit. Dimitte nobis debita nra
z nõ pcta nra. Rñdet ſm Hen. de vrima
ria. q xps meli⁹ dixit debita nra q̃ si di/
xisset. dimitte nob pcta nra. Hã pl⁹ peti/
m⁹ dicendo. dimitte nobis debita nra q̃
dicẽdo. dimitte nob pcta nra. Hã i primo
petim⁹ nob dimitti tã culpã q̃ penã quã
tenemur exoluere p pctis. qõ nõ fieret in
scõo. s. dicẽdo pcta. qz q̃ꝫ dimittit pec/
catũ q̃tũ ad culpã. z tñ manet reat⁹ q̃tuz
ad penã. Sicut z nos dimittim⁹ debi
toribꝫ nostris. Hoc signãter addit. qz als
nõ fieret remissio pctoꝝ. sic clare patet in
euãgelio vbi xps dicit. Cũ stabitis ad orã/
dũ dimittite si q̃d habetis aduersus aliquẽ
vt pr̃ vester dimittat vob pcta vra. qõ si ñ
dimiseritis nec pr̃ vester celestis dimittet vo
bis pcta vra. Uñ Bern. Si vis vt pcta
a deo tibi dimittant oĩs rancor z idigna/
tio a corde tuo euellat. Et ne nos indu
cas i temptatõez. Hec est sexta petitio in
q̃ petim⁹ pseruari a futuris malis z a pec
catis. Sicut antea i quita petitõne peti/
mus indulgere nobis pcta pterita. sic hic
i sexta petim⁹ pseruari a futuris pctis dicẽ
do. Et ne nos iducas i temptatõez. Sci
endũ q in hac petitõe ñ petim⁹ vt simpli
citer nõ temptemur sz ne iducamur in tẽ/
ptatõez. Jlle eñ inducit i temptatõnez q̃
supat z capit vt piscis i reti. Xps eñ fuit tẽ
ptat⁹ sz nõ i temptatõez duct⁹. Sciendũ
etiã q necessariũ ẽ q tẽptemur. qz magna
ps meritoꝝ nroꝝ ꝓsistit i sustinẽdo tribu
latões z i vincẽdo tẽptatões. qz alias opa
nra modica sũt Aug. Null⁹ hoĩm est tãta
iusticia ꝑditus cui nõ sit necessaria tribu
lationis temptatio ad pficiẽdũ. Uñ ber.
Quotiẽs restiteris totiens cozonaberis.
Permittunt eñ sup nos tẽptatões a deo
vt tẽptati resistam⁹. resistẽdo vincamus.
vincendo mereamur vitã eternam. Ergo
optet nos certare ꝓtra mundũ: dyabolũ:
z ppriã carnẽ. qz ſm ap'lm. Null⁹ cozona
bitur nisi qui legitime certauerit Sed
libera nos a malo Hec est septima z vltia

petitio isti⁹ dñice orõnis. in q̃ petimus ab oñi p̃senti malo liberari Et merito. qz to t⁹ mũd⁹ ẽ plen⁹ piculꝝ. z iõ vndiq; sum⁹ circũdati mltiplicib⁹ laq̃is. A sup hẽm⁹ timorẽ inordinatũ. ab infra amorẽ iordinatũ. ab añ volũtatẽ puersã. a retro pecca toꝝ p̃teritoꝝ delectatõez. a sinistꝛ impatientiã i aduersis. a dextꝛ extollẽtiã i pspe/ris. Sic q̃ quocũq; vertim⁹ nos⁹ yabolũ insidiatẽ nob habem⁹. Ergo meritõ et libẽter dicere z clamare debem⁹. Libꝛa nos a malo. S Quãtũ ad terciũ sciendũ q̃ petit orões sctoꝝ i celo. vl etiã bono/rũ hoim i terꝛ q̃ttuoꝝ i se debet hꝫ vt orationes p eo facte a deo exaudiant. Primo debz desideꝛ̃ illud ꝓcupiscere p q̃ vult p se orari ab alijs hoib⁹ bonis. ps. Desiderium paupꝝ exaudiuit dñs. Hiere. xxix. Cũ q̃sieritꝛ me i toto corde vꝛo iueniar a vob. Scõo vt ipe sit i bono ꝓposito se emẽdãdi. qz si staret i malo ꝓposito. s. peccandi de⁹ orões q̃ p eo fiũt nõ exaudiret. Hiere. xv. Si steterit moyses z samuel coram me nõ erit aĩa mea ad ppl'm istũ. Ergo orões facte nihil psunt dãnatis nec etiã de⁹ monib⁹. qz semp sũt i malo ꝓposito z i malo obstinati. Ergo cũ petis orari p te tũc debes hꝫ bonã volũtatẽ. Unde legit in vitaspatꝝ. q̃dã relinq̃ns seculũ iuit in heremũ. z fact⁹ est heremita pbatissim⁹. qõ audiẽs secularꝛ q̃ fuerat soci⁹ ei⁹ visitauit eũ ferẽs panes i sacco. rogãs q̃ deũ orarꝛ p eo q̃ daret ei gr̃az abstinẽdi a peccatis. Qõ ille cũ pmisisset rogauit vt post q̃nde/cim dies rediret ad eũ. Et cũ hꝫ fecisset q̃si/uit si adhuc placeret ei pctm̃ suũ sic ꝓiusRñdit q̃ deter⁹ erat ei peccatũ q̃z antea. Tũc heremita rogauit eũ vt itez post. xv. dies rediret ad eũ. Et tũc fortꝛ se p eo affligit z rogauit p eo. Cũ aũt rediisset z q̃ sibi deter⁹ essꝛ ei diceret. Attẽdẽs heremita q̃ hꝫ ppter ei⁹ negligẽtiã esset. qz delectabat in hꝫ pcto z nõ restitit delectatõi. tunc heremita accepit saccũ i q̃ sibi panes ꝺtu/ierat z ipleuit arena rogãs vt humerꝛ sustẽptaret heremita retrahebat inferꝛ. Qõ cũ ille aduerteret dixit. Hõ possũ on⁹ illꝺ sublenare. qz tu deorsũ trabis. Tunc ille. Trahe sup te z ego iuuabo te Qõ cũ ter q̃z faceret facillime on⁹ sup hũeros ipi⁹ po/suerũt. Tũc heremita. Sic ego nõ possũ te iuuare qz tu niteris ꝓtrariũ. s. retrahere deorsũ temetipm in culpã z i prauã delectatõez. Sz appone manũ tuã z iuua me. s. resistẽdo pcto huic z auerte te ab eo. tũc valebit adiutoriũ dei z meũ. Tercio vt reputet se indignũ coram deo stare z p seipso orare. z idignũ se a deo exaudiri. z aliũ adquẽ accedit reputare debꝛ dignũ a deo exaudiri. Job. xlij. Seru⁹ me⁹ Job orabit p vobis. z ego faciẽ ei⁹ suscipiã. Unde gre. in pastorali. Talꝛ reqrend⁹ est ad orandũ q̃ sit idone⁹ ad placandũ. qz cũ is q̃ displicet ad intercedendũ mittit irati aĩm⁹ ad deteriora puocat Quarto vt bona z iusta z licita z salutaria petat sibi a deo ipetrari Christ. Illa pete a deo q̃ tibi expediat accipe z illũ deceat dare. Sciẽdũ q̃ qñ sum⁹ i tribulatõib⁹ vl antietatib⁹ vl peccatis tũc debem⁹ desiderare p nobis fieri cõmunẽ orõez. sic cõiter fit finito ꝑmone. qz hꝫ ẽ valde vtile. Unde scriptũ ẽ. Impossibile ẽ ꝑces multoꝝ nõ exaudiri. Et xps i euãgelio dicit. Si duo ex vob ꝓsenserint sup terrã de oñi re quãcũq; petierint fiet illis a pre meo. Quãto magꝛ vbi qñq; duceti q̃dringẽti vl qñq; mille hoies sũt cõgregati. z cõmunẽ orõez p aliq̃ cã faciũt. Et q̃libꝛ libẽter debꝛ p alijs orare z cõem orõez facere qz hec ẽ elemosina spũalis et deo valde placꝛ. Unde Christ. sup Math. Pro se orare nccitas cogit. p alijs aũt charitas fraternitatꝛ hortat. Dulcior aũt est añ deũ oratio. nõ quã nccitas trãsmittit. qꝫ quã charitas fraternitatꝛ cõmendat.

In festo ascẽsionis Sermo. lxvi.

Ostquaz locutus ẽ eis assumpt⁹ est i celũ z sedet ad dexterã dei. Marci xvi. T Sciendũ q̃ ab origine mũdi ñ fuit tale festũ i celo. nec vnq̃z vsq; post iudiciũ erit cũ xps redierit cũ bonis z electꝛ eos ducẽdo i celos. Unde leo papa in ꝑmone de ascẽsione dñi. Sicut i solẽnitate paschali resurrectio dñi nob causa fuit letãdi. ita ascẽsio ei⁹ i celos p̃sentiũ nobis ẽ materia gaudioꝝ recolentib⁹ illũ diẽ z rite colẽtib⁹ q̃ natura nr̃e hũanitatis in xpo sup omes ordines angeloꝝ z vltra cunctaꝝ altitudinẽ potestatũ ad dei pris est puecta ꝓsessum. Itẽ aug. in sermone. de ascẽsione. Resurrectio dñi spes nr̃a est

Sermo

ascēsio glificatio nr̄a. Si g̃ recte: si fidel'r: si deuote ascēsionē dn̄i celebr̄am⁹. ascēdam⁹ cū illo ⁊ sursū corda habeam⁹. Amb. in li. de offi. Sic̄ xp̄s sua resurrectōe r̄surgendū esse a pc̄tis edocuit. ita sua ascēsiōe ascēsionē q̃ndā esse aīe indicauit. Ber. sup Cant. Dēte igit̄ i ꝓtemplatōe celestiū ascēdam⁹ vt saltē aut sic noxia videam⁹: ⁊ timētes euadere ad deū fideliter acceda m⁹. Sciēdū q̄ festiuitas hodierna ē sera oīm festiuitatū. q̄ ꝓpter h̄ incarnat⁹ est: ⁊ triginta tribꝫ ānis i mūdo ist̄o laborauit: deinde passus ē ⁊ sustinuit mortē vt celū nob aperiret. q̄ō hodie ꝓfectū est q̄n xp̄s celos ascēdit. Vñ aug̃. in ℔mōe d̄ ascēsione Nos xp̄i mors viuificauit. nos xp̄i resurrectio erexit. nos xp̄i ascēsio ꝓfecrauit. q̄ nob spūm de celo tribuit. Ergo festiuitas hodierna ē ꝓclusio oīm festiuitatuꝫ xp̄i. s. annūciatōis: natiuitatꝫ: circūcisiōis: passionis: ⁊ resurrectōis. cū oīa hec ꝓfecit tūc hodierna die celos ascēdit. Itē hodiernū festū ꝓpter solēnitatē ⁊ dignitatē p̄t etiaꝫ noiari festū oīm ãgelor̄. q̄ hodie eor̄ ruina cepit repari q̄n xp̄s cū electꝫ suis celos ascēdit Si sup vno peccatore se ꝙuertēte gaudiū ē angel'. s. q̄ hic pn̄iaꝫ agit. vl' si de vno sctō q̄ ad celū euolat: vl' de vna aīa q̄ d̄ purgatorio liberat̄. q̄d tūc q̄n tot milia id ē oēs electi ab initio mūdi cū xp̄o celū ascēderūt. Itē festū hodiernū est festū ꝓphetar̄. patriarchar̄ ⁊ omniū elector̄ ab origine mūdi. q̄ hodie oēs cū xp̄o ascēderūt. Et si de vno sctō festū fit cū euolat ad celū. ⁊ illa dies appropriat̄ sibi. nōne tūc hodierna dies p̄t appropriari ꝓphetis et patriarchis q̄ hodie oēs cū xp̄o ascēderūt Itē hodiernū festū p̄t dici festū beate marie. q̄ carnē filij sui quā a se assumpsit hodie exaltari sup oēs celos vidit. imo est festū toti⁹ hūane nature q̄ hodie i xp̄o exaltata est. Joh. xiij. Si diligeretꝫ me gauderetꝫ vtiq̄ q̄ vado ad patrē. Bre. i ome. hodierna. Illa ei natura cui dictū fuerat terra es ⁊ in terrā ibis hodie i celū iuit Itē notādū q̄ hodierna die nō solū xp̄s corpaliter ascēdit. sz etiā mlti q̄ cū xp̄o surrexerūt hodie cū xp̄o vt credit̄ corpaliter ascēderūt. Vñ aug̃. in ℔mone de resurrectōe. Quor̄ sepulcra i passiōe dn̄i sunt patefacta hor̄ corpa xp̄o resurgente de puluere sūt suscitata. Decebat em̄ vt ille pri⁹ r̄surgeret. deinde illi sic̄ dicit apl's. Xp̄s resurrexit a mortuis primitie dormientiū. Et sic̄ cū dño resurrexerūt. ita cū eo ascēdisse creduntur. Quantū ad scām sciēdū q̄ hodierna die xp̄s tria signa dilectōis aplis oñdit. Primo comedit cū discipul. sicut amici faciūt cū ab inuicē recedere volūt. Act. i. Et ꝙuescēs p̄cepit eis ab ihr̄l'ūmis ne discederēt sz expectarēt pmissionē patris. Scōo bñdixit illis. sic̄ hō valedicit suis charis amicꝫ cū ab eis recedit. Tercio locut⁹ ē eis. Prio increpādo eos ō incredulitate quā añ habuerūt. nō q̄ iā ad huc illo die icreduli fuerūt. sz q̄ añ tarde crediderūt hijs q̄ viderūt eū resurrexisse. Bern. Audi xp̄m discipulos increpantē ea hora q̄n subtractur⁹ erat p̄sentia suā. g̃ nō dedignerꝫ cū a primo tuo vl' a vicario xp̄i arguerꝫ. Itē locut⁹ est eis ꝛba instructionis dicens. Euntes i mūdū vniuer. p̄dica. euā. oīmi creature Quer̄it ꝙre oīmi creature iussit euãgeliū p̄dicari. nōne lapidib⁹ ⁊ brutꝫ aīalib⁹ ⁊ volucrib⁹ p̄dicādū ē euãgeliū. Rn̄deo ꝓmo: q̄ hō d̄r microcosm⁹ Vñ Arist. viij. phisi. Hō dicit minor mūd⁹. q̄ ꝙueniētia habet cū oīb⁹ creaturis. Ergo xp̄s dixit. Predicate euãgeliuꝫ oīmi creature. i. homi q̄ habet esse cū oīmi creatura. s. cū lapidib⁹. viuere cū plantis. sentire cū aīalib⁹ irr̄onabilib⁹. intelligere cū angel'. Scōo q̄ p ℞ q̄ dicit oīmi creature oñdit q̄ vult oēs homies saluos fieri. pauper ⁊ diuites. nobiles ⁊ ignobiles. rusticos ⁊ ciues ⁊ nullū spernit. q̄ nō est acceptio ꝓsonar̄ apud deū. Tercio i ℞ q̄ dicit oīmi creature ostēdit q̄ hō est dn̄s oīm creaturar̄. p̄s. Oīa subiecisti sub pedib⁹ ei⁹ ⁊c. Ben̄. i. Dñamini piscib⁹ maris ⁊ volucribꝫ celi. ⁊ cūctis aīantib⁹ terre Itez dicit i euãgelio. Qui crediderit ⁊ baptiz⁹ fuerit salu⁹ erit. Ubi q̄rit. vtr̄ fides requirat̄ i baptisandis. Rn̄deo ℔m Petrū de thar̄. sup. iiij. sniar̄. dist. vi. In puuls natural'r stultis non requirit̄ ꝓpria fides sz sufficit aliena. Quia pueri i fide pentis vl' patrinor̄ vl' ecclie baptisant̄. In adultis ⁊ discretis hoib⁹ q̄ habēt rōez req̄rit̄ fides ꝓpria. nō q̄dē ad susceptōez sacramēti. q̄ etiā sine ea reciperēt characterē sacramēti. sz q̄tū ad susceptōez rei sacramenti. i. gr̄e. Ut Itē q̄rit̄ vtr̄ oīmib⁹ puuls eccl̄is gr̄a det̄ in baptismo. Respōdeo ℔m

Bonauē. in. ūij. di. ūij. sic. Quātū est ō se
eqlis gra dat i baptismo puulis. r ꝫ ꝯtū
est de lege cōmuni. Prio rōe morbi. i. pcti
originalis. q morby ē eqlis i oiby pueris. Se
cūdo qr oēs sūt eqliter dispositi: nec pl⁹ nec
min⁹ vn⁹ ꝫ alt. qr nullū habēt pctm actu
vnū r eqle est i se. g eqliter opat i puul. de⁹
tñ q nō alligauit suā potētiā sacramentis
pt vni dare pl⁹ vl min⁹ si vult. Itē q̄rit
an in adultis baptisatis sit eqlis effect⁹ ba
ptismi. Rñdet ꝑm Bona. vbi supra. q tri
plex est effect⁹ baptismi. Prim⁹ est chara
cteris impssio. Scōs restitutio inocētie.
Et q ad illos duos effect⁹ est eqlis effect⁹
baptismi i oiby digne suscipiētiby. Terci⁹
effect⁹ ē infusio gre. Et hic effect⁹ est maior
pl⁹ disponit pl⁹ recipit de gra. Et ideo q
ptismū suscipientiby Si vis plus dicere
ō baptismo quere infra sermone. lxxvi. et
sermone. lxxvij. B.

In eodē festo. Sermo. lxvij.

De signis veri xpiani.

Signa aūt eos
q̄ crediderint hec sequēt. Mar
ci vlti. Quāq̄ nesciat ō quoq̄
boie an saluet an damnet. sunt tñ q̄q̄ si
gna q dns ꝫ ponit valde expssiua salutis
licet. p q cognoscunt veri fideles a nō ver
is. Oīs igit fidelis saluari volēs vt hec q̄n
q̄ habeat necesse est ad min⁹ ꝑm explicati
onē spualez. Habent em hec signa dupli
citer: corpaliter. r spualiter. Apli r alij sā
cti in principio eccl'ie habuerūt illa
signa vtroq̄ modo. Et ꝫ necessariū tunc
erat: q̄tinus apli p illa signa boies ad fidē
quererēt. r iō hec signa corpaliter impē
debāt boiby. ✠ Spualiter ꝙ hec q̄n
q̄ signa nos hre oportet. r sūt certa signa sa
lutis. qr miracla corpalia oñdūt boiez es
se sctm sz nō efficiūt. sz illa efficiūt r osten
dūt. Primū signū est q demonia eiciēt. ꝫ
apli r alij sancti fecerūt corpalit eiciēdo
demonia ab obsessis. r p ꝫ oñderūt se esse
discipulos xpi. Sic nos spualiter demo
nia. i. pcta eiicere debem⁹ p pñiaz. Et q ꝫ
facit ꝙ est xpianus. Dns em q nō mentit
dicit. Signa aūt eos q̄ crediderint hec se
quent. In noie meo. i. p salute eterna de
monia eiciēt. i. pcta mortalia. Quot aūt
q̄s in se hz pcta mortalia tot dyaboli etiā
aiaz ei⁹ possidēt. Un legit Mar. xvi. ma
riaz magdalenā septē demonia habuisse.
Qd exponit Bre. r dicit. Maria septē de
monia habuit q̄ vniuersis vicijs plena fu
it. Et illa pcta q̄ i nobis cognoscim⁹ ime
diate p veram ꝯtritionē eiicere debem⁹ ✠
Sed q̄rit vtr q̄s imediate teneat ꝓfiteri.
Rñdeo q ad ꝯtritionē tenet hō q̄cito re
cogscit se peccasse mortal'r. Sz ad ꝓfessio
nē faciēdā imediate ñ tenet nisi tpe pasce.
vl etiā qñcūq̄ alias vult sacramentū eu
charistie accipe. q̄uis piculosū sit ꝓfessio
nē diu differre. Ergo ꝓsulēdū esset cuili
bet seculari q ad min⁹ i q̄libet angaria cō
fiteret sua pcta. qr p ꝫ retraheret a multis
pctis q̄ alias cōmittit qñ i anno nisi semel
ꝓfiet. Et insup tal' hō efficeret timorosꝰ
q̄ ad deū. r etiā se recogsceret r ꝑpenderet
suos ppriosꝰ defectꝰ Sz isti q raro ꝓfitent
pl'a pcta oblīuiscunt: qd valde piculosuz
est. iō bonū est sepi⁹ ꝓfiteri. Un Bern. in
epl'a. Alma ꝓfessionē si affectas decorē. Re
uera vbi cōfessio ibi pulcritudo r decor.
Si g imediate pcta eieceris cū peccasse te
cognoueris signū est salutis. Un Christ. in
ꝑmone. Peccare ē hūanū. pmanere aūt in
pctis est dyabolicū. Ergo eiciēda sūt pec
cata p ꝓfessionē. nō solū mag sz etiā qua.
Un gre. in mora. In vnoq̄ lapsu a mi
nimis sp incipit. r succrescētiby defectiby
ad ḡuiora pueni. Et cū q̄s non curat ca
uere qua pcta facilit labit in maiora. Un
Aug. i li. ō pñia. Nullū ē pctm adeo puū
qd ñ crescat neglectū. Un etiā Jsid. ō sū.
bo. Quēadmodū ad ꝯtutū culmē tenden
tes ñ a sūmis inchoāt sz a modicis vt sp ad
altiora ptingāt. ita r q dilabunt ad vicia
nō statim a magnis criminiby incipiūt. sz
a modicis assuescūt. r sic cū maximis corru
unt ✠ Scōm signū fideli necessariū
est vt noua lingua loq̄t. deserēdo antiquā
quā dyabol⁹ ab initio adinuenit atq̄ ho
mines mali. i. Regū. ij. Recedāt vetera de
ore vro. Lingua em vet⁹ est iracūde r du
re primis rñdere. r insup ipis maledicere
r eos ad iracūdiā puocare. Et ꝫ est valde
piculosū. qr oīa pcta q̄ ille sic ad iracūdiā
puocat⁹ cōmittit. oīm pctoꝝ illoꝝ ille q̄
eū ꝓcitat ad irā ꝑticeps erit Sz querit

r

an hō sustinere debeat maledictōez sibi a malis hoīb⁹ impcatā. Rñdeo q̄ bon⁹ hō nō debz curare tales maledictōnes sz eas patiēter sufferre: qz sibi nihil obsunt. Unde Aug. sup ps. Qui iust⁹ ē z maledicit pmium ei p maledictōe reddit. ps. Maledicēt illi z tu bñdices. Itē vet⁹ līgua ē blasphemare z iurare. Eccī. Uir multū iurās replebit oīmi iniq̄tate. Itē lingua vet⁹ est adulari z ꝟba fraudulēta loq̄. Unde hiero. Nihil ē qđ tā facile corrūpit mētes hoīm sic adulatio. Pl⁹ eīm nocet līgua adulatoris q̄z gladi⁹ psecutoris. Itē līgua vet⁹ ē ipudica z luxuriosa ꝟba pferre. Et talia ꝟba sūt signa mali z ipudici cordis. Unde Dat. xij. Ex abūdātia cordis os loquit. Unde Arist. iiij. ethi. Qualiscūq̄ q̄sq̄ ē taliter dicit z talit opat z talit viuit. Itē lingua vet⁹ ē loq̄ ꝟba detractoria: z denigrare famā primi. Unde hiero. Nō facil' venia p̄ua dixisse de rect⁹. Itē līgua vet⁹ ē iactāter loq̄ z seipm i pctis suis cōmēdare Unde Aug. Nullū scel⁹ tā abominabile deo est q̄z p̄terita pēta vnicuiq̄ nr̄m dimissa rmiscēdo gaudere z inde exultare. Itē vet⁹ līgua ē loq̄ ꝟba mēdacia i dānū sui p̄rimi Unde ps. Perdes oēs q̄ loquunt mēdaciū. Itē līgua vet⁹ ē loq̄ ꝟba ociosa z inutilia Unde Dat. xij. De oīmi ꝟbo ociosо rē. Itē līgua vet⁹ ē libēter loq̄ de mūdanis z trāsitoriis Unde Joh. iij. Qui ō terra est ō terra loquit. Itē. i. Joh. iiij. Ipi de mōo sūt ideo de mūdo loquunt z mūd⁹ eos audit Sz noua lingua est loq̄ māsuete: pudice: z verifice. Itē iformare p̄rimū z corrigere: z āmonere p̄rimū fraterna admonitōe Itē libēter orare: deo regratiari: z libēter pfiteri. z sic de alijs bonis z honestis z deificis ꝟbis Terciū signū est q̄ serpētes tollēt. i. malas suggestiōes siue a dyabolo siue a primo īmisse sint īmediate expellētes Al dyabolo īmittunt suggestiōes male et cogitatōes pue: q̄b⁹ hō īmediate resistere debz z eas violēter expellere. Unde Grego. Nō ē cogitatio tā immūda q̄ mētē pollu/at si rō nō psentit. Unde etiā Bern. Demonū ē malas cogitatōes ingerere. nr̄m ē ill' nō psentire. Hā q̄tiēs resistim⁹ totiēs diabolū supam⁹: angelos letificam⁹. deū honoram⁹. Ergo q̄ncūq̄ sentis te dyabolū tēptare p malas suggestiōes z si īmediate repellis iā serpētes tollis z tibi nō nocebunt. Unde Bern. Potest inimic⁹ excitare temptatōis motū. sz ī te est si volueris dare vl' negare psensū. Itē serpētes tollere e videre malā vitā z malū exēplū primi. et tñ suo malo exēplo non corrūpi. nec velle suā malā vitā seq̄. Ybi gra. Dines q̄ videt supbiā alioz in vestib⁹ z moribus. z si vellet etiā se tali mō extollere ī vestib⁹ z moribus posset. qz dines z iuuenis z pulcer ē. z tñ se ppt deū z salutē aīe sue hūiliat: ille serpentes tollit spūaliter. Itē ali⁹ dines qui videt auaz tpalia acq̄rere cū vsuris: mēdacijs: z fraudib⁹. z ipe posset sili modo ditari si vellet: z tñ ppter deuz omittit. tal' oīa ista deo offert q̄ sic iniuste lucrari potuit sz nō voluit. Bre. Hoc auz deo obtulisti qđ ō ei⁹ voluntatē accipe noluisti. Itē iuuenis q̄ ī iuuētute caste vivit z tñ tēptationes carnis sustinet. sz tñ nō psentit: spēres tollit. Itē pulcer hō q̄ videt alios chorizare z illicite gaudere. z tñ sibūpi resistit z sic ppter deū quē ñ vult puocare hocvi mittit z se vincit: spētes tollit. z sic ō alijs Et q̄to maioz ē occasionē q̄s habuit z sibi restitit: z ppter deū facere noluit: tanto maiori honore dign⁹ est coz deo Unde sci ptū ē. Qui potuit trāsgredi z ñ ē trāsgressus: facere mala z nō fecit. Unde Bern. ī li. de libero arbitrio Posse eīm peccare dat⁹ est homi: nō vt pinde peccaret sz vt gl'iosi⁹ oz appareret si nō peccaret cū peccare posset. B Quartū signū est: si mortifer siue venenū bibere signat mag⁹ mortifer siue venenū bibere signat magnā incōmoda sustinere: siue ī ꝟbis. i. maledicendo. siue ī reb⁹ spoliādo. siue ī pp̄ria p̄sona pcutiēdo. siue ifirmitates corpis sustinēdo. z sic de alijs. Si illa p̄dicta oporteat hoīem bibere. i. tolerare z pati. nec tñ sibi noceāt. q̄ videlicet eū p impatiētiā nō corrūpūt. B est signū salutis z vite eterne. Et q̄to mortifer tale siue incōmodū est fort⁹ si non crepuerit aut inflat aut perit p impatiētiā: tāto ē laudabil⁹ signū. Unde dicit Bre. Ego patiētie ꝟtutē maiorez signis z miraculis credo. Qui igit patiētes sūt ī magnis infortunijs z tribulatōib⁹ z infirmitatib⁹ habēt q̄rtū signū q̄ vere filij dei sūt. Bre. Qual' vnusq̄sq̄ apō se lateat illata ꝓtumelia pbat. Ex B seq̄t q̄ illi non habēt B signū q̄ ñ solū mag⁹ incōmoda sz nec vnū verbū sibi ꝓtrariū sustiere volūt.

Ūñ greg. xvi. moza. Qui a statu patiētie
ꝑ linguaꝫ vulnera cozruit ipe sibi testꝫ est
qꝺ manifeste ꝓsecutōis gladios nō subsi
steret ℒ Itē sciēdū qꝺ patiētia ī aduer
sis ē nob multū necessaria. qz duplicit me
reri optet vitā eternā. s. sustinēdo mala et
opando bona. Sz qz opa nr̄a bona sunt
adhuc modica ꝛ pua. ꝯ eo plꝰ mereri debe
mꝰ ī sustinēdo patiēter aduersa. vt recō
pensemꝰ modicitatē nr̄oꝫ bonoꝫ operū.
qz ī ꝫ ꝓsistit patiētia vt mala ab alīs nob
illata patiēter sustineamꝰ ꝛ deo ꝺ tribula
tionib gr̄as agamꝰ. Ūñ gre. in omel. sup
euāge. Cū audieritꝫ ꝓlia. Patiētia ē alie
na mala eq̄nimit ꝓpeti. ℨ eū qz q̄ ei mala
irrogat nllo dolore moueri. Cassiod. sup
illud ps. Uolūtarie sacrificabo tibi. Uo
lūtarie deo sacrificāt q̄ int̄ angustias pas
sionū iugit gr̄as agūt Exēplū de patiē
tia ī collatōnib patꝝ. li. xij. Legit qꝺ qdā
vetula reclusa alexādrie petijt ab epo qui
ei multū familiarꝫ fuit: ꝛ eā ꝓpt̄ sanctitatē
q̄ essz cū ea ī solaciū. Et eps tradidit ei vi
duā honestā virtutib pollētē: mitē ꝛ dul
cē: in oꝛōe ꝑsistentē: obediētē ꝛ sibi fidelit̄
fuientē. Que ꝺqsta est epo qꝺ ei nō essz vti
laz: ꝛ rebellē: ꝛ eā multꝫ ꝓuicijs afficientē.
ꝺ q̄ nō est ꝺqsta sz pacifice sustinuit vsqꝫ
q̄ cū ea exercitata ei⁹ iniurijs addisceret p
fectā patiētiā. ℙro q̄ admirās eps cū q̄re
ret qūo esset ei. ipa rñdit qꝺ meliꝰ essz ei cū
illa q̄ꝫ cū ꝑma. Quia ꝑma fuisset ita dulcꝫ
ꝛ pacifica qꝺ nihil lucrabat eius patiētia.
Cū secūda autē exercitata multꝫ iniurijs
pfectā didicerat patiētiā ℧ Quintū
signū est Sup egros manꝰ imponēt ꝛ bñ
babebūt. Duo sunt genera egroꝫ adiuto
rio nr̄o indigētiū. Quidā em̄ exteriozi in
digēt adiutozio ī coꝛpe. vt paupes vl̄ infir
mi q̄b bñ facere ꝺbemꝰ exhibēdo eis opa
miscōie. vt esurientē cibemꝰ. sitientē pote
mꝰ. nudū tegamꝰ. ꝛ pegrinū ad hospitiuꝫ
recipiamꝰ. ꝛ sic de alīs. Et q̄ñ hec opa fa
cimꝰ: tūc spūaliter manꝰ sup egros poni
mus ꝛ meliꝰ habebūt. Et q̄dq̄d ipis fece
rimꝰ ꝫ r̄ps reputat sibi esse factū. Unde
℧at. xxv. Qꝺ vni ex minimis meis feci
stis mihi fecistꝫ. Et ī iudicio dicet dñs ele
ctis suis q̄ ꝫ opa miscōie exercuerūt Esu
rijui ꝛ dedistꝫ mihi māducare. sitiui ꝛ de
distis mihi bibere. nudꝰ ꝛc. Uenite bñdi
cti p̄ris mei ꝛc. Ūñ etiā Ambꝝ. Nihil ita
cōmendat xp̄iānā aīam q̄ēadmodū mi
sericozdia. Ergo si volumꝰ dei miscōiam
ꝓmereri tūc debemꝰ cū paupib opa mise
ricozdie exercere. Ūñ gre. Dei misericoz
diā nō p̄t ꝓmereri q̄ hic misericoz nō fue
rit. Ūñ leo papa ī ꝶmone. Misericozdie
virtꝰ est tāta vt sine illa cetere ꝑtutes ꝛ si
sint ꝓdesse nō possūt. Exēplū legit̄ de san
cta Elisabeth qꝺ ī hospitali ī marchburg
qꝺ ꝓstruxerat erat quidā infirmꝰ ꝛ lepro
sus tā immūdꝰ ꝛ tā fetidꝰ ꝛ tā horzibilis
aspectu. qꝺ eū oīes ancille ꝛ fui abhoꝛre
bāt nec ei fuire volebāt. Beata elisabeth
vidit eū ꝓtemptū ab alīs ꝛ ipa cū magna
hūilitate ꝛ diligētia mīstrabat ei. Caput
lauabat ei ꝛ eū balneabat. ꝛ ipz ꝓpr̄ijs hu
merꝫ ꝛ brachijs portabat. ꝛ in gremio suo
eū quiescere faciebat. Et ꝫ fuitiū ei q̄ttu
oꝛ dieb exhibebat. postea infirmꝰ dispa
ruit. Quita ꝙo die cū sancta elisabeth es
set in oꝛōe xp̄s ei apparuit dicēs. Ego sū
xp̄s filiꝰ marie cui fuiuisti illis diebꝫ. Et
qz mihi fuidisti ī forma leprosi habebis
mecū eternū gaudiū. Secūdi infirmi
sūt infirmi ī aīa. vt pcōres q̄ te offenderūt.
Et sup illos debes manꝰ ī ponere. i. ipsis
indulgere. ꝛ ex ꝫ bñ habebunt. ꝛ ꝫ est deo
valde acceptū ꝛ homī multū meritoziū. s.
inimicos diligere ꝛ ipsis indulgere. Ūñ
Aug. in ꝶmone de sancto stephano. Per
amoꝛē hoīs ūmici efficiersꝫ amicꝰ dei. Ūñ
Aug. in enchiridion. Ea elemosina nihil
est maiꝰ q̄ ex coꝛde dimittimꝰ qꝺ ī nos q̄ſ
q̄ꝫ peccauit. Hec sūt q̄nq̄ signa vite eter
ne ꝛ veri xp̄iani q̄ ipe dñs tā ad celū ascen
surus oīb fidelib suis ꝓdicauit Que sig
postq̄ꝫ dixit statim assumptꝰ est ī celū. Jn
ꝫ innuēdo qꝺ hec obꝶuantes sil̄r assumūt
ī celū. Que signa postq̄ꝫ dixit sancti apli
ceteris ī signū habuerūt ꝛ oñderūt in exē
plum. Ūñ sequit. Illi aūt ꝓfecti ꝓdicaue
runt vbiq̄ꝫ dño coopante ꝛ sermonē cōfir
mante sequentib signis.

In dñica infra octauā asc̄ēsionis.

De ꝓparatōe ad gr̄az Sermo. lxviij.

Cum venerit

C paraclitꝰ quē ego mittā vob
Joh. xv. Sic ī dñica ꝓme
ventura recolit̄ spūssancti missio. sic hodie

ī euāgelio recolit̄ spūſſācti pmiſſio: vt ani
mꝰ nr̄ ꝑpareť ad ſuſcipiēdū ipm. Legit̄ q̄
tpe medio. ſ. int̄ aſcenſionē xp̄i ⁊ miſſionē
ſpūſſācti fuerť diſcipuli cū m̄lieribꝫ ⁊ ma
ria matre ihu ⁊ fratribꝫ eiꝰ ſim̄l. Exēplo g̃
illoꝝ debēt fideles eſſe tpe illo ī ꝑparatōe
ſui ⁊ expectatōe ſpūſſācti intēti. Prepara
tis em̄ debito mō dabit̄ ſpūſſanctꝰ ad illō
ad qō indigebūt. i. Loꝝ. xij. Unicuiq; ei
dat̄ mā̄feſtatio ſpūs ad vtilitatē. Chriſ.
ī ſmone. Nunq̄ deꝰ defuit cōſolatoꝝ vbi
pſeuerās ⁊ deuotꝰ fuit exoratoꝝ. Itē Ori
ge. ſup Cāti. Oñe tormētū cedit nobis ī
gaudiū dū nob ſupeſt diuīe ꝓſolatōis re
fugiū. Sciēdū q̄ ī p̄ſenti ſmone tria ſunt
dicēda. Primo q̄ debēt mouere ad ꝑparā
dū nos ad ſuſceptōez ſpūſſancti Scō q̄
ſūt illa q̄ nos ꝑparāt ad ſuſceptōez ſpūſſā
cti. Tercio exēplū de ſpūſctō. Quantū
ad primū ſciēdū q̄ tria debēt nos mouere
ad ꝑparādū nos diligēter ad ſuſceptionē
huiꝰ hoſpitꝫ. i. ſpūſſancti. Primū ē hu
ius hoſpitꝫ ſublimitas. Hoſpes ille. ſ. ſpi
ritusſanctꝰ cui nos ꝑparare ōbemꝰ hoſpi
tiū eſt deꝰ. ſic̄ pr̄ ⁊ filiꝰ. ⁊ iō cū magna dili
gētia ꝑparādū eſt ei hoſpitiū. Et ideo illi
ñ videnť credere ſpūmſctm̄ eſſe equalē fi
lio q̄ añ paſca diligēter ꝑparauerūt filio
hoſpitiū. ⁊ añ penthecoſten nullā ꝑpara
tionē faciūt ſpūiſancto. De talibꝫ poſſꝫ fa
cere deriſionē ſpūſſanctꝰ. cū poſt ī futuro
feſto inuocabūt eū dicentes. Ueni ſancte
ſpūs. Quale eſt ℔. ad hoſpitiū vocare tm̄
dñm cuiꝰ p̄ſentia indignꝰ ē. Uñ Haymo
ſup Jacobū. Dñm deū tuū ſuſcepturꝰ in
habitaculo cordis tui emūda ꝓſciētiā tu
am ab opibꝫ mortuis ⁊ cogitatōibꝫ ſupflu
is ⁊ immūdis. q̄ mūdꝰ inhabitatoꝝ mū
dā q̄rit domū. Bern̄. ſup Cant. Hra ſpi
ritusſancti balſamū puriſſimū eſt ⁊ iō pu
ruz ſolidū ⁊ pfundū vas req̄rit. Utilitas
ꝯo huiꝰ hoſpitꝫ innuit nob Sap. xij. vbi
dr̄. O q̄ bonꝰ ⁊ ſuauis eſt dñe ſpūs tuꝰ in
nob. Bonitas ſiue vtilitas eiꝰ in nob pri
mo apparet ex ℔ q̄ abſq̄ eo etiā ad momē
tū aīa viuere nō pt. ſic̄ nᶜ corꝑ niſi ſpūm
. i. anhelitū attrahat. p̄s. Os meū aperui
⁊ attraxi ſpūm. Et iō frequēter attrahen
dus eſt ſpūſſanctꝰ p̄ ſanctū deſideriū. Uñ
Aug. Deſiderate auxiliū gr̄e q̄ ſola hoies
liberanť a malo. ſine q̄ nullū p̄ſus cogitā
do ſiue volēdo ⁊ amādo ſiue agēdo faciūt
bonū. Ē Itē vtilitas ſpūſſancti ap
paret ī ℔ q̄ ꝓſolat̄ nos. ⁊ ℔ fit tripliciter.

Primo temptatōez mitigādo Iſa. xliij.
Cū trāſieris p aq̄s tecū ero ⁊ flumina nō
opient te. cū ambulauerſ ī igne nō cōbure
ris. Per aquā q̄ habet mollicie intelligit̄
tēptatio pſperitatꝫ. Jn igne intelligit̄ tē
ptatio vrens aduerſitatꝫ. Dañ. iij. Fecit
mediū fornacꝫ q̄ſi ventū roris flantē. Uñ
Aug. ſup ps. Dyabolꝰ plerūq̄ vult noce
re ⁊ nō pt. q̄ ptās eiꝰ eſt ſub ptāte dei. Nā
ſi tm̄ poſſet nocere dyabolꝰ q̄ztū vellet ali
q̄s iuſtoꝝ nō remanerꝫ Scō ſpūſſan
ctꝰ ꝓſolat̄ dādo virtutē reſiſtēdi tēptatio
nibꝫ. Uñ Luc. vlt. Sedete ī ciuitate do
nec induamini ꝟtu. ex alto. i. Loꝝ. r. Fi
delis ēdeꝰ q̄ nō patiet̄ vos temptari ſup
illud qō poteſtꝫ. ſz faciet etiā cū tēptatōne
puentū vt poſſitꝫ ſuſtinere. Jſid. ō ſū. bo.
Nō amplⁱ tēptat electos dyabolꝰ q̄z dei
volūtas pmittit Tercio ꝓſolat̄ ſpūſſan
ctꝰ ifundēdo dulcedinē. Ecc. iij. Spūs
meꝰ ſup mel dulcꝫ. Aug. Guſtato ſpū deli
pit oīs caro. Uñ ſpūſctūs tantā ſuauita
tē offert vt totū mūdū homi deſipere faci
at. Ex ℔ patz ſpūmſctm̄ eſſe deū ⁊ ſup oēz
creaturā. Bern̄. Quid nō tpabit dulcedo
illa q̄ mortē q̄z facit dulciſſimā. q̄ reſiſtere
pt aſperitas vnctōi illi. Richar. de ſancto
victo. Qō eſt coꝝ tā duꝝ vl lapideū qō di
uina p̄ſentia ſua benignitate nō emolliat
⁊ ſua dulcedie nō alliciat. De maligni
tate ꝯo alteriꝰ hoſpitꝫ. ſ. dyaboli q̄ neceſſa
rio adeſt ſi ſpūſſctūs deſit ſatꝫ patere pt p
bonis ſpoliat. Hiere. vi. Crudelis ē ⁊ nō
miſerebit̄. Bre. Nihil ſe feciſſe eſtimat cū
aīas nō ſauciat. Uñ aug. ō ciui. dei. Dya
bolꝰ oīm diſcutit cōſuetudines. ventilat
curas. ſcrutat̄ affectꝰ. ⁊ ibi q̄rit cauſas no
cēdi vbi quēlibet videt ſtudioſi? occupa
ri. Jſta tria debēt nos mouere ad ꝑparan
dū nos ad ſuſceptōez ſpūſſancti. F
Sz q̄ztū ad ſcām ſciēdū q̄ ſeptē ſunt q̄ p
parāt ad ſuſceptōez ſpūſſancti. Primū eſt
euacuatio a pctis p verā ↄtritionē ⁊ hū
lē ꝓfeſſionē. Nō em̄ habitabit ſpūſſanctꝰ
ī coꝝe ſubdito pctis nec ī coꝝde imundo
Hoc figuratū ē Ben̄. viij. vbi noe emiſit
colūbā ō archa q̄ cū nō inueniſſet vbi q̄e
ſceret pes eiꝰ ꝓpt̄ inundatōez aq̄z reuer
ſa ē ad archā. Per noe intelligit̄ deꝰ pr̄. q̄

LXVIII.

emittit colũbã. i. spũmsctũm. de archa. i. ō regno celoꝝ. q̄ cũ nō inuenit vbi quiescat ppter diluuiũ aq̄ꝝ. i. pctōꝝ reuertit ad archã. i. ad regnũ celoꝝ. Hō em̄ ūmergebat se colũba i aq̄s diluuij. Sic nec spũssanctus intrat vbi ē diluuiũ pctōꝝ. Vasi em̄ ūmundo. i. cordi vicijs pleno nō infundet deꝰ pr̄ balsamũ spũssancti siue ꝓsolatōez eiꝰ Aug. sup Luc. In corde mũdo ꝓscientia bona ⁊ fide nō ficta habitat deꝰ. Ergo p̄parare nos debemꝰ ad susceptōez spũssancti sic tpe pasce p̄paramꝰ nos ad susceptōem sacri eucharistie. Sciēdũ q̄ bonũ est cōfiteri i q̄libet anguria. q̄ ml'ta pēta ml'tipli cant ⁊ cumulant i hijs q̄ raro ꝓfitent. ⁊ ō derat. vt i agone mortꝭ eadē pēta sic ex neglīgētia oblita eis obīciat. Et si talē homīnē q̄ i oīi angaria pponit ꝓfiteri dyabolꝰ retraheret ⁊ vellet impedire tūc talis posset se p votũ astringere. vt si vltra angariã ꝓfessionē differret q̄ tādiu a carnibꝫ vl'a vino abstineret donec ꝓfiteret. Ātn̄ si q̄s i futura angaria ꝓfiteri vellet tūc meliꝰ est q̄ iã añ festũ penthecostes ꝓfiteat̄ p pter susceptōez spũssancti Scōm q̄ō p parat ad susceptōez spũssancti est oꝛō deuota. q̄ sic aliq̄s libēter declīat ad hospitiũ in q̄ sciat desiderari aduētũ suũ p̄cipue cũ dñs hospitꝫ ml'tũ sup ꝑ eũ rogat Sic spũssctus ad eos venit q̄ aduētũ eiꝰ ex corde desiderāt. ⁊ eũ cũ deuotis oꝛōibꝫ inuitāt Alia q̄ est spōsa xp̄i inuitat spũmsctm̄ p deuotā oꝛōez. Lāti. v. Veniat dilectꝰ meꝰ i ortũ suũ ⁊c. Ūñ oꝛō est vnũ illoꝝ q̄ marci me p̄parāt hoiez ad susceptōez spũssancti Sap. Preoccupat eos q̄ se ꝓcupiscũt. p̄s. Prope est dñs oībꝫ inuocātibꝫ eũ. Sap. vij. Vocaui ⁊ venit in me spūs sapientie. Ūñ in exēplũ nostꝝ oēs apl'i cũ ml'ieribꝫ erāt pseuerātes i oꝛōe. Ūñ canit. Oratibꝫ ꝑ. Oratio serenat cor. abstrahit a terre nis. mūdat a vicijs. subleuat ad celestia. reddit capaces ⁊ dignos ad spūalia bona accipiēda. Tercīũ est ieiunīũ. Ūñ apl'i credunt tali tpe ieiunasse ꝓm illud Mat. ix. Nūq̄d p̄nt filij spōsi lugere q̄diu spōsus est cũ illis. veniēt aũt dies cũ auferet̄ ab eis spōsus. ⁊ tūc ieiunabũt Ūñ laudabil' est cōsuetudo eoꝝ q̄ aliquā specialē abstinentiā faciũt ꝑ sacro tpe. Hā spũssanctus ignis est. Sic ḡ ligna cũ ericcant̄ ⁊ hūiditas i eis ꝓsumit̄ p̄parant̄ ad susceptōnez ignis. sic corda hoīm p̄parant̄ ad susceptionē spũssancti p ieiuniũ ⁊ abstinētiã. Ūñ Bern̄. in epl'a. Castra nobis sũt nr̄a ieunia q̄ nos a dyabolica impugnatōe defēdũt. ad ꝟtutes disponũt. ⁊ deo nos sācti ficāt. ad ip̄mq̄s pducũt. In signũ huiꝰ tūc vigiliã pēthecostes tenemur ieunare sub p̄cepto eccl'ie Sz heu pl'es sũt q̄ eandē vigiliã nō ieunāt q̄ō est satꝭ piculosuꝫ. q̄ nl' la dies a festo pasce vsq̄ ad festũ penthecostes ita dist̄icte p̄cipit̄ ꝑm ius canonicũ ad ieunādũ sic illa dies Quartũ q̄ō disponit ad susceptōez spũssancti est hũilitas. q̄ notat̄ in ꝑ q̄ apl'is sedētibꝫ datꝰ est spũssanctꝰ. Ūñ glo. Sessio indiciũ ē humilitatꝭ. Hō vult spũssctũs intrare aliq̄ō hospitiũ nisi vbi honorād̄ sit. Hũilitas ꝟo deũ honorat. Eccī. iij. Magna potentia soliꝰ dei est ⁊ ab hũilibꝫ honorat̄. Hre. Semp solet diuīe gr̄e esse familiarꝭ hũilitas. Hō veniet ḡ spũssanctꝰ ad eũ q̄ nō est hũilis. Jaco. iiij. Superbis resistit deꝰ. humilibꝫ aũt dat gr̄az. Nec est causa q̄re maria facta est mr̄ xp̄i. ⁊ repleta spũsctō. s. ꝓpter humilitatē eiꝰ. Luc. i. Respexit humilitatē ⁊c. Ūñ aug. ij. ꝓfes. O q̄s excelsꝰ es dñe hũilia corda sũt domꝰ tue. Qui tũ ē vnitas i charitate. Ūñ discipuli erāt pariter in eodē loco cũ spũmsanctũ recepерũt. Sicut erāt in vno loco corpaliter. sic ⁊ spūaliter habētes cor vnũ ⁊ aiaz vnã in dño. Qui vult ergo spũmsanctũ accipe odiũ siue discordiã a se remoueat. Spūs em̄ hoīs non viuificat mēbra corpis nisi sint vnita. sic spũssanctꝰ in corpe eccl'ie viuificat illos q̄ sũt vniti i bono. Itē sic ignis in diuisiõe lignoꝝ extinguit̄. sic ignis spũssancti i hoībꝫ p discordiã extinguitur Ūñ greg. in pasto. Sicut nihil ē ꝓciosiꝰ deo ꝟtute dilectōis. ita nihil est desiderabiliꝰ dyabolo extinctōe charitatꝭ. Bern̄. Paxꝫ timet dyabolꝰ vigilātes: ieunātes: ꝓtinētes. q̄ de istis oībꝫ ml'tos traxit i laqueũ ruine. sz ꝓcordes ⁊ vnanimiter vinētes in domo dñi: ꝓiuncti deo ⁊ sibi p vinculũ charitatꝭ. hȳ dolorē. hȳ liuorē. hȳ timorē dyabolo inferunt. Et sicut ꝓcordia dyabolo displicet: sic ꝓcordia placet deo. Eccī. xxv. In tribꝫ bñ placitũ est spiritui meo q̄ sũt pbata corā do ⁊ hoībꝫ. ꝓcordia

fratꝝ. amoꝛ primoꝝ. vir ⁊ mlier sibi ꝯsentientes. Ubicūqꝫ em̄ hoīes sūt vniti ⁊ pacifici insimł ī deoꝛ ibi deꝰ ī medio eoꝝ morat. p̄s. In pace factꝰ est locꝰ eiꝰ. Apł's. Diligite pacē ⁊ deꝰ pacis erit vobiscū. Et tales vocant filij dei. Mat. v. Beati pacifici qm̄ filij dei vocabunt. H Sextuz qđ disponit ad susceptōez spūssancti ē audit ꝯ ꝓbi dei. Uñ bonū est illo tpe signanter audire ꝑmones. Uñ Act. x. Adhuc loquēte petro cecidit spūssctūs sup oīes q̄ audierūt verbū. s. dei. Multi em̄ sūt quer si ⁊ grāz spūssācti susceperūt p verbū dei. Hoc patet ī beato petro apło q̄ tria milia hoīm̄ conuertit ī vno ꝑmone. Quia ñ auditōe ꝓbi dei dat homī grām. p quā a pctis mundat. ⁊ cognitio pcti q̄ est initiū salutꝭ Quia sic in speculo facies coꝛpea hoīs speculat. sic facies aīe ī ꝓbo dei. Joh. xv. Jā mūdi estis ꝓpter ꝑmonē quē locutꝰ sū vobis. p̄s. Eloquiū dñi inflāmauit eū. O q̄t pctōꝛes inflāmati sūt p ꝓbū dei ad pñiaz. Uñ etiā legit q̄ fuit quidā comes lubricꝰ supbꝫ ⁊ malicios. q̄ ⁊ in talibꝫ pctis diu vixit. Cōtigit aūt vna dieꝝ eū eccl'iam intrare ⁊ ꝑmonē audire. ⁊ audiuit p̄dicare illud dictū Ezech. In quacūqꝫ hora pctoꝛ inge. rē. Et ad seip̄m reuersus ip̄loꝛauit dei miscōiam vt sibi sua pēta indulgeret. q̄ amplꝰ ei vsqꝫ ad mortē fuire vellz. Et postmodū mūdū deseruit ⁊ religionē intrauit ⁊ deo fidelit̄ fuiuit. Et post mortē eiꝰ inuentū est sup sepulcꝝ eiꝰ scriptū lr̄is aureis illud dictū p̄s. Misit dñs verbū suū ⁊ sanauit eū Septimū qđ disponit ad susceptōez spūssancti est q̄ hō se exercere debet ī actiua ⁊ ꝓtēplatiua vita. In actiua. Hoc oñsum est in ꝫ q̄ in ꝯpositōne manuū apłoꝝ hoīes accipiebāt spūmsanctū. Act. viij. Tūc imponebāt manꝰ sup illos ⁊ accipiebāt spūmsctm̄. Qui ei regē sūmū accipe vult ad hospitiū debꝫ ei fercula ꝑparare Et illa fercula sūt bona opa q̄ tot fercula ꝑparat q̄t bona opa facit Et signāter illo tpe debꝫ se q̄s exercere ī opibꝫ miscōie. q̄ spūssanctꝰ donū dicit. ergo dādo primo bñficia meremur ip̄m recipere Luc. vi. Date ⁊ dabit vob. Jtē in ꝓtēplatiua vita se exercere debꝫ. Et ꝫ oñsum est ī ꝫ q̄ spūssctūs datꝰ est apłis ī supioꝛi cenaculo. Quia illi q̄ volūt recipe spūmsanctū debēt coꝛ suū leuare p ꝓtemplatōez. p ꝫ em̄ vadūt obuiā spūisancto. Jtē debēt se abstrahere a carnalibꝫ desideꝛijs. ⁊ a vanis gaudijs mūdi. Unde Aug. li. v. ꝯfes. Gaudiū diuīe dulcedis ñ degustas si carnali delectatōe coꝛ maculas. Bern̄. Delicata ē diuīa ꝯsolatio: nec dat admittētibꝫ aliena. Et q̄n hō abstrahit se a carnalibus delitijs tūc erit dign̄ꝰ recipe diuinā ꝯsolationē. Exemplū huiꝰ patet ī filijs isr̄l q̄ ñ receperūt mānā durāte farina egiptioꝝ. ⁊ q̄diu fuerūt ī egipto. sz ī deſto deficiēte eis farina receperūt mānā.

In eadē dñica Sermo. lxix.

De excōmunicatōe maioꝛe ⁊ minoꝛe.

Bsqz sinagogis faciēt vos. Joh. xv. Sciendū q̄ sic iudei olim tenuerūt se ad discipulos xp̄i sepando eos a ꝑticipatōe et cōmuniōe ipoꝝ. sic nos iā tenere debem̄ q̄ ad iudeos. ⁊ etiā signāter q̄ ad excōmunicatos maioꝛi excōicatōe. a q̄ꝫ ꝑticipatione ⁊ cōmunione nos abstrahere debem̄. Pro q̄ sciendū q̄ hic in p̄senti ꝑmone tria sūt dicēda. Primo q̄ excōicatio ē duplex. ⁊ q̄re timēda sit. Scdo in q̄bꝫ casibꝫ incidit q̄s ī maioꝛē excōicatōez. Tercō declarāde sūt aliq̄ q̄stiones de excōicatis. s. in quibꝫ casibꝫ q̄s licite ꝑt cū excōicato cōmunicare. ⁊ sic de alijs H Quātū ad primū sciendū q̄ excōicatio est duplex. s. maioꝛ ⁊ minoꝛ. Minoꝛ sepat a sacramēto ecclie. q̄ nullū sacr̄m ecclie accipiēdū est ī minoꝛi excōicatōe. nec etiā oscula pacis. Quā minoꝛē excōmunicatōez q̄s incurrit cū excōicato: loq̄ndo: comedēdo: emendo vendēdo: ⁊ sic de alijs. Et ab ista minoꝛi excōicatōe ꝑt absoluere q̄libet sacerdos q̄ talē ptātem habet sup talē hoīez q̄ possit eū absoluere a pēto mortali. Et ista absolutio fit solo ꝓbo dicēdo. Ego absoluo te a sentētia excōicatōis quā incurristi cōmunicādo cū tali excōicato in loq̄ndo vl' comedēdo. ⁊ sic de alijs. Et etiā diligēter est aduertendū q̄ pl'es laici sūt tā viri q̄ mulieres q̄ nō curāt vitare excōicatos sz participāt cū ip̄is. ergo ꝓfessoꝛ debꝫ ꝯfitētem ad cautelā ꝑmo absoluere a minoꝛe excōmunicatōne: ⁊ postmodū a peccat̄. vt sic dicendo. Ego autoꝛitate dei absoluo te a vinculis excōicatōis minoꝛis si ligaris ⁊

ab oīnib⁹ peccat⁹ tuis mihi ꝓfessis: ꝓtritis ꝛ oblatis. In noīe pr̄is ꝛ filij ꝛ spūssancti. Sz ī oppositū plēs sacerdotes faciūt dicētes ī ꝓfessionib⁹ sacramētalib⁹. Ego autoritate dei absoluo te a peccatis. ꝛ postea subiungūt. a vinculis excōicatōis. qđ tñ nō debet fieri. qz fm Petz de palude sup li. sentētiaz. Absolutio minoris excōicatiōis ī ꝓfessiōe sacramētali debet p̄cedere absolutōnez a pctis. Et ista absolutio etiā p̄t fieri sine sacramētali ꝓfessiōe. sic q̄ ipe excōicat⁹ tali excōicatōe minori exhibeat se ꝛ fateat se cōmunicasse cū excōicato in loq̄ndo vel comedēdo. ꝛ sic de alijs. Sciēdū q̄ maior excōicatio sepat ab ingressu eccl'ie ꝛ a cōmunione fideliū: ꝛ a sacramētis eccl'ie. Et tal' excōicatio timēda est merito a q̄libet xp̄iano ꝓpter quīq; rationes. Primo qz p ipaz excōicat⁹ talis excludit a ꝓsortio oīm fideliū in terra viuentiū. ꝛ a ꝓsortio dei ꝛ beatoz ī eterna felicitate existentiū. Ergo compat lepr̄oso q̄ habz morbū infectiuū. q̄ a ꝓsortio hoīz ejcit. ideo lepra corpalis ab hoīb⁹ multū timet. eo q̄ ē morbꝫ ꝓtagiosus. Et multi sūt hoīes q̄ alias ifirmitates poti⁹ sustinerēt q̄ lepr̄ā. eo q̄ ab hoīb⁹ sepat. Sz ml'to fortiꝰ timēda ē excōicatio. qz est ictus gladij spūalis q̄ magꝫ timēd⁹ est q̄ gladi⁹ corporal'. Vñ aug. dicit de illo q̄ excōicat q̄ grauiꝰ est ꝫ illi q̄ si ferirēt gladio. ꝛ a feris deuorarēt. aut ī flāmis exurerēt. Secōo timēda est excōicatio: qz est valde dānosa Aufert em̄ homi partē suā de oīb⁹ missis oīb⁹: ꝛ elemosinis: ꝛ alijs bonis opib⁹ q̄ fiūt in eccl'ia dei. qđ nō est paruū dānuz Quis em̄ digne sufficeret estimare valorē vni⁹ misse. Quid tūc de oīb⁹ missis q̄ celebrant p totū mundū: ꝛ de oīb⁹ bonis que fiūt ab oīb⁹ hoīb⁹ quoz participatōne extoto carebit ꝛ p̄uat⁹ est q̄ diu ī tali excōmunicatōe pdurat. Tercio timēda est qz ille q̄ excōmunicat sathane tradit. Et etiā fm Henricū de vzimaria. excōmunicat⁹ a ptāte dei ꝛ si loq̄ liceat etiā a defensione sanctoz angelorꝫ eripit. ꝛ tā ī aīa q̄ ī corpe potestati dyaboli tradit. Quarto timēda est excōmunicatō. qz excōicat⁹ est velut membꝫ absciſū a corpe. qđ amplius nulli⁹ valoris est. Quid em̄ valet manus absciſa a corpe vel pes vel auris. Sic ille excōmunicat⁹ absciſus est a deo ꝛ sanctis eius. ꝛ nulli⁹ valoris est. Et sicut sup oīa timēda est absciſio mēbri a corpe homis. sic nihil magis debz timere xp̄ian⁹ q̄z separari a corpe xp̄i mistico qđ est eccl'ia sancta. Vñ Aug. sup Joh̄ā. Nihil tā dz formidare xp̄ianus q̄z separari a corpe xp̄i. Qz xp̄s est caput oīm fideliū: ꝛ oēs fideles ingr̄a existētes sūt sibi inuicē mēbra. Sz q̄ñ q̄s excōicat tūc a capite. i. a xp̄o: ꝛ a membris. i. fidelib⁹ absciditꝫ ꝛ nullā influētiā diuine gr̄e amplius habet: q̄diu sic absciſus est sz arescet. Quinto qz excōmunicat⁹ ad nihilū valet nisi ad eternū ignez. Hoc pbat ex euāgelio Joh̄. vbi dicit xp̄s Ego sū vitis vera ꝛ vos palmites. Sz hō qui est excōmunicat⁹ similis est palmiti absciso a vite. q̄ sic absciſus ad aliud nō valz nisi vt ad ignē ponat ꝛ cōburat. Ex alijs ramis absciſis ml'ta vtilia possunt fieri. sed nō sic ex palmite absciſo. Vñ Ezech̄. xv. Fili hoīs q̄d fiet de ligno vitis. ex oīmi bus lignis nemoꝫ q̄ sūt inter ligna siluarum. nunq̄d tolleꝫ de eo lignū vt fiat op⁹ aut fabricabitꝫ de eo paxill⁹ vt dependeat in eo q̄cunq; vas. Ecce igni datū ē ī escā J Itē sciēdū q̄ ab ista maiori excōmunicatōne nemo p̄t absoluere nisi papa vel ep̄s. vel alijs de autoritate ipoz. Et talis absoluend⁹ est cū miserere ꝛ virga. Q, aut tē potestas eccl'ie ꝛ platoꝫ ligādi ꝛ soluendi q̄ eis a xp̄o est tradita habeat magnā efficaciā hoc possum⁹ cognoscere p tale exemplū. Fuit quidā comes tholosan⁹ fautor ꝛ receptor hereticoꝫ. Et oīmis tal' ipo facto est excōmunicat⁹ vnacū hereticis. Et quidā sanct⁹ abbas fuit ad eundē comitē missus ad monendū eū. Qui cū viro sancto nollet acq̄escere nec excōmunicationē timeret: sciens vir sanct⁹ q̄ cor peruersuz nō erudit ꝫbis: dixit comiti. Ut tu ꝛ tui videāt factis quātū infecta sit anima q̄ excōmunicatōis vinculo est īnodata volo mihi apportari albū panē. quo sibi allato dixit. O panis licet tu nō merueris. tamē vt in te ostendat veritas fidei nostre: ꝛ maledictio anime excōmunicatōez nō p timescent⁹ excōmunico te. Quo dicto panis qui inter man⁹ ei⁹ erat candid⁹ mox niger fact⁹ est. Quē p̄cepit ī duas partes diuidi. ꝛ intus similiter apparuit niger: muscidus ꝛ corrupt⁹. Tūc subiūxit. Ut etiā sciatis virtutē absolutōnis accepto

pane absoluit eū. Qui in priorē speciē et candorē est reuersus. ℟ Quantū ad secundū est sciedū q̄ nō solū illi qui denū cianť in ambone sūt excōmunicati. sz etiā in pluribꝫ casibꝫ fm iūs canonicū q̄s incidit in excōmunicationē maiorē. Primo qui manꝫ violētas in clericū vel aliū religiosum mittit. Itē qui hoc mādat vl̄ post factū ratū habet. xvij. q. iij. Si q̄s suadēte. Secūdo cū quis incidit in heresim. similit̄ receptor z fautor hereticoꝝ.

Tercio cū quis participat excōmunicato ī crimine. ppter qđ quis excōmunicatus est dando ei cōsiliū: auxiliū: z fauorem. Quarto cū quis incēdit vl̄ frāgit ecclesiā: vl̄ iubet vl̄ cōsulit: vl̄ in eccl̄ia cōmittit aliqđ enorme peccatū. vt capiēdo corpꝰ xp̄i vel destruēdo altare: crucē: vl̄ simile. z sic de alijs. Quinto cū quis abutit̄ litterꝭ apl̄icis. Sexto principes vl̄ illustres q̄ inhibēt subditꝭ ne vendāt psonis ecclesiasticꝭ: vl̄ molāt vl̄ pistēt vel alia seruitia faciāt. Septimo q̄ pedagiū vl̄ teloniū accipiūt a psonis eccl̄iasticis. Et tales nō debēt absolui nisi restituant ea q̄ ab ipis sic receperūt. Octauo psules ciuitatū rectores z alij potestatē habētes q̄ faciūt statuta ꝓtra libertatē eccl̄ie z scriptores eoꝝ. Et etiā q̄ seruāt talia statuta z ꝓsuetudines z fm ea iudicāt. Omēs isti iā p̄dicti sunt excōmunicati. Nono protestates: rectores: psules: iudices: officiales qui statuta faciūt: scribūt: dictāt per q̄ cōpellať q̄s soluere vsuras vel nō rēpetere iā solutas. aut q̄ obseruāt illa statuta z fm ea iudicant sūt excōmunicati Decimo q̄ impediūt iudiciū cuiuscūq̄ iudicis eccl̄iastici. vel impediūt volentes recurrere ad foꝝ ecclesiasticū in causis ad ipm pertinentibꝫ. Itē q̄ occasiōe sentētie excōmunicatōnis suspēsionis z interdicti late in eos vl̄ suos subditos aut eoꝝ rusticos dederūt licētiā grauādi eos q̄ tulerāt sentētias. aut iudicꝭ seruos q̄ litteras tulerūt. nisi licentiā hmōi reuocauerint. z etiā q̄ ℔ ꝓprio motu attēptare p̄sumpserint. vel si in aliq̄ ꝓcessu aliq̄ rapuerūt de p̄dictꝭ nisi reddiderint infra octo dies excōicati sūt. z sic de alijs casibꝫ q̄s in iure poterꝭ inuenire ℒ Quo ad terciū sciēdū q̄ in q̄n q̄ casibꝫ q̄s licite p̄t cōmunicare excōicato. Primo qñ loquiť ei in hijs q̄ ptinent ad absolutionē vl̄ alias ad salutē aīe. licz alia ꝥba incidēter interponat vt magꝭ ꝓficiat Scđo quicūq̄ oratoꝝ causa oꝝōis vadēs aut pegrinꝰ aut viatoꝝ ī terrā excōmunicatoꝝ deueniret vbi nō posset emere. vel si nō habeat alias vñ emat. tali dať licētia ab excōicatis accipiēdi ppter necessitatē Tercio vxoꝝ excōicati excusať a ꝓticipatōe mariti excōicati. Quarto filij excusanť a ꝓticipatōne p̄ris excōicati. Et intelligiť fm Guil. de filijs q̄ adhuc sūt in p̄ris ptāte z cōmensales p̄ris. Ellij vo filij extra domū p̄ris existētes nō excusanť. Sil̄r fui z ancille q̄ z añ excōicatio nē fuerūt ī fuitio illiꝰ dñi excōicati et adhuc sūt Quito ppter ignorantiā. cū q̄s ignorat illū esse excōicatū actu z cōmunicat cū eo. Quid aūt si scio habitu aliquez esse excōicatū sed actu nō: z cōmunico. Rñdeo fm Guil. si ℔ facio subito: z ñ aduerto meipm credo q̄ nō pecco nec excōicationē incido. Queriť si excōicatꝰ intret eccl̄iaz an alij teneanť exire vl̄ pcurare q̄ ille exeat. Rñdeť fm Ray. si manifestū est eū esse excōicatū tūc vl̄ alij exire tenenť: vl̄ pcurare q̄ ille exeat. xi. q. iij. Sic apl̄i. Quid si excōicatꝰ intrat eccl̄iaz z sacerdos iā incepit missaz. Rñdeť fm Ray. Si est occultū nō debz dimittere officiū. Si vo est manifestū moneat euz publice vt exeat. z siquidē ñ vult exire z sacerdos nō inchoauit canonē nō debet pcedere ℔ dimittere missaz. Si vo ꝓiusq̄ ille eccl̄iā intraret: vl̄ ꝓiusq̄ sacerdos eū videret inchoauit debz sacerdos pcedere ī canonē inchoauit debz sacerdos pcedere ī officio. ita tñ q̄ finito canōe z sumpto sacramēto anteq̄ dicat postcōionē moneat illū vt exeat. q̄ si nō vult pt sacerdos eū eijcere. z si nō pt eijci in sacristiā rediēs dicat postcōionē z q̄ post canonē restabant.

Itē q̄riť si aliq̄s assurgat vl̄ reuerentiā exhibeat excōicato. vl̄ inclinet ei salutāti se. aut moueat labia q̄si resalutās eū cū ℔ nihil dicat. q̄d ō illo. Rñdeo fm Guil. nō incurrit excōicatōez. q̄ pene nō sūt extendende ſz restringēde. Uñ etiā sciendū q̄ si ꝥbo salutať ab excōicato nō debz resalutare eū. sed potest ei dicere. deꝰ te emēdet z hmōi Itē si vir vocet excōicatū ad mēsam. nunq̄d vxoꝝ p̄t ad ipaz mēsaz comedere Rñdeo fm Guil. credo q̄ nō. ℔ tñ p̄t ad aliā mēsam ī eadē domo ita remote co

medere: q merito posset dici q nō comedant simℓ. Itē qrit vtz excōicatis possit aliqd dari. Rñdeo ꝑm Huiℓ. q pōt. z ꝓpter hūanē sustētatōis. qñ. s. indigentes vℓ alimēta. vestes z hospitia. sic tñ q ppter hō dimittāt laborare p absolutōe. Secus si petāt alia vtēsilia: vt securim: fossorium z hmōi q ñ sūt eis ꝓcedēda. xi. q. iii. qm̄ mℓtos. ¶ Ultimo sciēdū q illi qui participāt cū excōicatis sciēter z ptinaciter peccāt. sicut illi q cū eis comedunt bibūt: emūt: vℓ vendūt. z sic de alijs Hoc patet qz taℓ cōicans excōicato ꝓtra phibitionē sui ꝓlati peccat i seipm. qz nō cauet sibi ab eo q habet mozbū ꝓtagiosū. In q videℓ min⁹ amare aiam suā qꝫ corp⁹. qz si sciret se incurrere lepzā corpis ꝓpter vnā cōmestionē vℓ locutōnez qꝫcito accederet ad excōicatū cauez sibi oīno a pticipatione excōicatoz. Sz lepzā aīe. i. mínozez excōicatōez quā incurrit pticipādo cū excōmunicato nō curat q tñ piculosioz ē qꝫ lepza corpis Itē tpalia ꝓponit taℓ aīe suē ne loqℓ illi excōicato caueret sibi de dāno tpali inqꝫtum possibile esset. Sz de gra xpi z de anima sua nō curat. Et talis excōmunicato cōmunicās potiꝰ vult pzisa excōmunicati cū quo in comedēdo participat. qz talis nō debet cōmunicare nec aliqō sacramentū accipe nisi sit absolut⁹ ab illa mínozi excōmunicatōe quā incurrit comedēdo vℓ loquēdo cū illo excōicato. Itē talis cōmunicans excōmunicato potiꝰ vult habere societatē illi⁹ excōmunicati qꝫ societatē filioz dei q sunt in celo z in mūdo. Ideo merito talis i iferno erit socⁱ dyaboli z oīm damnatoz. si sic pticipaciter decedit. Quia si aliqs sciēter z ptinaciter z i ꝓemptū. phibitōis ecclie ptici pat excōicato mortaℓr peccat. Itē sententia platoz valde timēda est cuilibz xpiano. qz xps dedit sacerdotibz ptātez ligandi z soluēdi dicēs. Quēcūqꝫ ligaueritis super terrā erit liga. z i celis. z quēcunqꝫ rē. Uñ taℓe exēplū de excōicatōe legit q papa Gregoriꝰ non⁹ qndā diuitē excōicauit Qui cū ꝓteneret excōicatōez pape tūc miraculo dei ciconie q nidificauerūt sup domū eiꝰ a domo eiꝰ recesserūt. z nidū trāstulerūt ad domū alteriꝰ. Qđ videns dictꝰ cōtumax z admonitꝰ a cognatis suis q ꝓpter idē cōsiderauerūt i ciconijs. postea hūliauit coz suū: petēs absolutōem. Et qꝫcito fuit absolutꝰ a sententia illa tūc dicte ciconie redierūt. z nidū supra domū ipi⁹ repozrauerūt

Itē aliud exēplū. Legit q in eccℓia sancti Uincētij martiris mℓti passeres solebāt intrare z sedare eccℓiaz: z diuinū officiū impedire. Cū aūt nō possent excludi ꝑ illi⁹ loci eos excōicauit: mozte cōminās eis si eccℓiaz deinceps intrarēt z desedarēt. Qui ab eccℓia recedētes nūqꝫ āmodo eccℓiam intrauerūt Immo si aliqs aliquē capiat z violēter in ecclesiā ponat statim mozitur.

In festo penthecostes Sermo. lxx.

Deum venite

Amus z māsionē apud eū facie m⁹ Joh. xiiij. ¶ Sciendū q hodierna festiuitas inꝰ alia festa singularē obtinet dignitatē. Est em̄ festū liberalitatis. qz rex regū celi z terre ascēdens i regni soliū. pfusa libalitate dona cōtulit militibz suis. iuxta illō ps. Ascēdēs i altū captiuā duxit captiuitatē: dona dedit hominibz. Quo aūt dedit dona ponit Act. j. ibi. Repleti sūt oēs spūsctō. Itē secūdo ē festū exultatōis. Uñ hodie canit i missa Oz pfusis gaudijs tot⁹ i orbe terraz mūd⁹ exultat. Uñ hodie oīb⁹ hoīb⁹ gaudendū est. Prio nāqꝫ gaudere debēt hoies tristes. qz spūsctūs hodie dat ad ꝓsolādū. s. suā dulcedinē nob infundēdo. Uñ Aug. i q̄dā ꝑmōe Taℓ ē gra spūsancti vt si i corde tristiciā inuenit ꝓsumit z dissoluit. Itē secūdo debēt gaudere pctōres q i peccatis mortalib⁹ fuerūt. qz hodie spūsctūs dat ad vuificādū Joh. vi. Spūs est q vuificat Ezech. xxxvij. Ecce ego mitto i vos spūz z viuetis. Itē tercio debēt gaudere iusti. qz spūsctūs dat ad saluādū iustos Uñ aug. Bra xpi sine q nec infantes nec etate grādes salui fieri possunt nō meritis redditꝫ gratis dat. ꝓpter qđ gratia vocat. Itē Aug. in li. ꝓsec. Est gaudiū qđ nō dat im pijs sz eis q te colūt dñe quoz gaudiū tu ipe es z ipm ē btā vita i terra. Itē tercio ē festū sanctificatōis. qz hodie xps sctificauit eccℓiaz suā: z adhuc sanctificat hodie corda fideliū p infusionez spūssancti. ps.

Sãctificauit tabernaculũ suũ altissimus Itẽ q̃rto est festũ amoris. qz spũsctũs q̃ ẽ amor pris ⁊ filij hodie mittit Idcirco hodie legit euãgeliũ in q̃ agit de dilectõe q̃m deꝰ nob infudit p spũmsctm̃. Ergo dicit in euãgelio hodierno. Si q̃s diligit me. q̃si diceret: Pauci sũt q̃ me ꝑfecte diligũt. Hã supbi diligũt honores ⁊ ptates. luxurio/si delectatões ⁊ voluptates. auari diuitias ⁊ possessiões. Isa. i. Oĩes diligũt munera. Sequit in ꝑbis p̃missis. s. ad eũ veniemꝰ ⁊ mãsionẽ ⁊c. Sciẽdũ q̃ triplices sũt hoies. Primi sũt ad q̃s spũssanctus nunq̃ veniet. vt sũt idurati pctõres q̃ semp̃ i malo stãt ppositio. vt supbi: auari: luxuriosi: iracũdi: ⁊ gulosi. qz tales spiritui sancto resistũt in h̃ qz penitere nolũt De quib dicit Act. vij. Dura ceruice et incircũcisi cordib et auribꝰ vos sp spiritui sancto restitistis. Glosa. qz nunq̃ penitentiã agentes. Et licet spũssanctꝰ pulset ad corda eoꝝ tñ intantũ sũt idurati q̃ nolũt apire. Apoc. iij. Ego sto añ ostiũ ⁊ pulso ⁊c. Mirificordia eñ dei magna est: q̃ ita diu pulsat ad coꝝ pctõris. ⁊ magna est rusticitas pctõris q̃ apire nõ vult ei. Greg. Debemꝰ miscõiaz dei erubescere si eiꝰ iusticiã nolumꝰ formidare. Gra dei se habz vt radiꝰ solis. api ei fenestrã cordis ⁊ itrabit. Heb. xij. Cõtẽplates ne q̃d desit gre dei. i. Pe. i. Sperate in eã q̃ vobis offert graz. Qui igit gre dei nolũt coꝝ apire vident peccare i spũmsctm̃ ingti de bonitate dei quã ꝓtemnũt. Itẽ pctõr induratus multũ est reprehensibil̃ q̃ se videt pctis inq̃natũ. ⁊ deo ⁊ sanctis angel̃ abominabilẽ factũ. iuxta illud ps. Corrupti sũt ⁊ abominabiles facti sunt i iniq̃tatib suis. ⁊ tñ ad aquã gre sine q̃ mũdari nõ ꝓt nõ recurrit. Itẽ videt se igne infernali succẽsum. s. igne malaꝝ ꝓcupiscẽtiaꝝ. ⁊ tñ p aq̃ gre q̃ ignis iste extinguit nõ clamat. Ex magẽ negligẽtia videt esse in hoĩb defectus gre isto tpe cũ tñ habeãt i primo varios fontes graꝝ. s. sacramẽta pñie ⁊ eucharistie. Un̄ Chrisost. dicit. q̃ tps auxilij est nũc. qz tps bonoꝝ meritoꝝ. Ergo q̃ isto tpe gre sũt aridi a gra ⁊ se nõ disponũt sunt sil̃es eis q̃ iacẽt circa fontes ⁊ nolũt se applicare ad bibendũ. ⁊ ꝓpterea sic siti moriunt. sic etiã tales sũt reprehensibiles Secũdi hoies sũt ad q̃s spũssanctꝰ veniet sz mãsionẽ nõ facit. vt sũt illi q̃ ꝑm Greg. i omel. hodierna cõpungunt ⁊ a pctis suis se vertunt. sz tpe temptatõis h̃ de q̃ cõpuncti fuerant obliuiscunt. ⁊ sic ad ꝓpetrata pẽta redeũt ac si hec minime plãxissent. ⁊ sic erti guunt graz dei i seipis. Cõtra q̃s dicit apls Spũm nolite extinguere. Tercij sũt ad q̃s spũssctus venit ⁊ mãsionẽ facit. vt q̃ digni sũt recipe spũmsctm̃. ⁊ post receptõez spũssancti a pctis se custodiũt: ne ecõuerso spũmsctm̃ a se repellat. ⁊ sic i bono pseuerãt vsq̃ ad finẽ vite sue. Aug. li. iij. de penitẽtia. Presto sp est gra q̃ nũq̃ deficit nisi prius expulsa. ꝓtinue necessario qꝫ suũ ẽ inspirat: si ẽ q̃ recipiat. Itẽ Aug. Oꝫ seliꝫ est aia ista q̃ ita vitã suã gubernare studet auxiliãte deo q̃ ꝑm hospitẽ ꝫ inhabitatoꝝ mereat accipe. O Quantũ ad scõm sciendũ q̃ septẽ sũt genera hoĩm ad q̃s spũssanctus venit ⁊ mãsionẽ ibi facit.

Primi sũt q̃ ꝓsolatõez mũdi ꝓpter deũ spernũt. ps. Renuit ꝓsolari aĩa mea. Exẽplũ habemꝰ i btõ Johãne euãgelista q̃ añ visiões q̃s vidit missus fuit i ertiliũ vbi nullã ꝓsolatõez mũdanã habuit ⁊c. Et meritalẽ ꝓsolatõez mũdanã habuit ⁊c. Et merito tales ꝓsolant a deo q̃ h̃ ꝓsolatões spũales nũt carnales. Deut. viij. Afflixi te penuria ⁊ dedi tibi mãna. Sz q̃ h̃ in mũdo cõsolant ⁊ q̃rũt ꝓsolatões corpales ñ sũt digni ꝓsolari a spũsancto. Un̄ Bern̄. i epla Qui carnalib voluptatib pascit eterna rũ delicias epulis indignꝰ habet. Idem Bern̄. Quo iguis ⁊ aq̃ simul esse nõ possũt sic spũales ⁊ carnales delicie in eodẽ se nõ cõpatiunt. Sed tamẽ sciendũ q̃ sunt quattuor genera hominũ qui carẽt oĩ ꝓsolatõne tam spũali q̃z tpali. ⁊ ideo merito tales sunt pauꝑimi Primi sũt qui in obediẽtia sunt restricti ad religiosã vitã: ⁊ tamẽ coꝛde in seculo vagant. Et tales durã vitã gerũt. Hã graue est eis quid quid ad dei seruitiũ spectat. ⁊ quidq̃d facũt spirituali dulcedinẽ sentiunt. nec carnalem etiã dulcedinẽ ⁊ seculi cõsolationẽ habere possunt. Et hoc contingit q̃z illis pueris qui cõtra volũtatẽ suã traduntur ad monasteria. vl̃ qz pr̃ est paup. vel qz puer defectuosus ẽ. vel qz pater multos pueros habet. vl̃ qz cũ pacto ⁊ simoniace talẽ puerũ dedit ad monasteriũ. ⁊ sic de alijs. Ergo nulli ꝓsulendũ est q̃ puerum suum ad

aliqꝫ monasteriū tradat ꝺtra volūtatē su
am vl etiā vbi nō seruat religio. ⁊ ꝑncipa
liter illa tria substātialia. ſ. pauptas. i. cō/
munitas. obediētia ⁊ castitas. Et ad illa
tria fuāda obligat ois religiosus ꝓfessus
cuiuscūqꝫ ordis sit. Et q̄cūqꝫ religiosus
illa tria nō fuat nō est ī statu saluandoꝝ. ⁊
melꝰ esset q̄ esset bubulcꝰ vꝰ: q̄ꝫ q̄ sit re/
ligiosus malꝰ ⁊ ꝓpꝛietariꝰ vl nō castꝰ. ⁊ sic
de aliꝭs. Secūdi q̄ carēt oīm ꝺsolatōe
tā tpali q̄ꝫ spūali sūt hoīes seculares ⁊ mū
di sectatores. Illi aliqñ recipiūt tpalē cō
solationē ſz cū amaritudine cordis. qꝛ co
gnitionē habēt q̄ ista vita in q̄ viuūt eos
nō saluat. qꝛ sunt superbi: luxuriosi: auari.
res iniustas possidētes: luſores: blasphe
matores: iracūdi: inuidiosi. ⁊ sic de aliꝭs.
Et cū tales habeāt lesā ꝺscientiā erꝛ q̄ se
ipos sic recognoscūt. ergo nūq̄ ꝑfīt realit
gaudere. Unꝰ Aug. Inordinatꝰ anim⁹ si
bi pi est pena. Isid. de sum. bo. Nulla pe
na grauior est mala ꝺsciētia. Amb. ō offi.
Que pena grauior est q̄ꝫ interioris vulnꝰ
ꝺsciētie. Nōneꝛ magꝭ fugiēdū est q̄ꝫ mors
q̄ꝫ dispendiū: q̄ꝫ exiliū: q̄ꝫ debilitaꝭ dolor
Sic ecōuerso bona ⁊ secura ꝺscientia sp
gaudiū habz. Salo. Secura ꝺsciētia q̄si
iuge conuiuiū. Isid. de sum. bo. Uis nūq̄ꝫ
esse triſt sp bñ viue. reꝰ nāq̄ animꝰ nō est
securꝰ. bona ꝯo ꝺsciētia sp gaudiū habet
Tercij q̄ carēt oīm ꝺsolatōe sūt ypocri
te: q̄ corpꝰ suū a solatijs retrahūt. ⁊ tñ ī ꝛ
deū nō ꝓtendūt. Quānis multū vigilent
ieiunēt: corpꝰ suū castigēt. tñ nō sūt serui
xpi ſz martires dyaboli. Et ꝑfīt dicere ad
dñm suū dyabolū illud ps. Oīm ꝓpter te
mortificamur tota die Et taleſ carēt oīm
ꝺsolatōe qꝛ subtrahūt sibi ꝺsolatōez mū
di. ⁊ etiā carēt ꝺsolatōe dei. Ergo sūt mi/
serrimi ⁊ xpo multipliciter maledicti.
Quarti q̄ oīm ꝺsolatōe carēt sunt ipa/
tientes in aduersitatibꝫ ⁊ infirmitatibꝫ. ⁊ ta
murāt ⁊ impatiēter ferūt habēt duplicem
infernū. qꝛ hic puniunt ꝓ tribulatōes ⁊ in
firmitates. ⁊ ꝓpter impatiētiā suā i futu/
ro punient a demonibꝫ. Quia sic ꝑ patiē/
tiā hō custodit aiaz suā. sic ꝑ impatientiā
ꝑdere aiaz suā. Lu. xxi. In patiētia ve
stra possidebit aias vras. Sz q̄ñ hō ifir/
mꝰ ⁊ tribulatꝰ patiēs ē. tūc deꝰ ꝓ interio/
rē ꝺsolatōez tpat exteriorē tribulatōez. ꝑſ.
Cū ipo sū ī tribulatōe. Secūdi ad q̄s
spūſſctūs venit ⁊ māsionē facit sunt q̄ lu/
gent ī seipſis q̄ cognoscūt deo displicere. qꝛ
q̄ hō cogſcit mala sua est bonū signū i ho
mine. Sene. Argumētū est melꝰ trāslati
animi q̄ vicia sua q̄ꝫ vsq̄ꝫ huc ignorabat
videt. Qui sic lugēt sūt beati Mat. v. Be
ati q̄ lugēt. Chrisſ. sup Mat. Nihil ita cō
glutinat ⁊ vnit hoīez deo vt penitētis la/
crime. Isid. de sū. bo. Lacrime penitētiū
apud deū ꝓ baptiſmate ꝓputanſ. Sic lu
gentes merito sūt beati. qꝛ impetrāt a deo
q̄d̄q̄d volūt. Unꝰ Chrisſ. in ꝓmoe. Nemo
ad deū aliqñ flens accessit q̄ nō q̄ꝫ postu/
lauit accepit. Et tales dñs vult cōsolari.
Iere. xxxi. Cōuertā luctū eoꝝ ī gaudiū
Sz isti q̄ ꝓpter dāna tpalia supꝫ modū tri
ſtanſ nō cōsolanſ. qꝛ plꝰ triſtanſ de bonis
amissis tpalibꝫ q̄ꝫ de datore quē sepiꝰ pec
cando offēderūt. Queriſ vtꝝ sit pctīm q̄ñ
hō nimis de dānis tpalibꝫ triſtaſ. Rñdeſ
q̄ sic: qꝛ ē signū q̄ ista tpalia cū magno af/
fectu cordis dilexit. Unꝰ greg. xxxi. mora.
Sine dolore amittiſ quidq̄d sine amore
possidet Que ꝯo ardēter diligimꝰ habita
ꝯuiter suspiramꝰ ablata. Ergo oīa dāna
tpalia deo offerre debemꝰ cū patiētia coꝛ
dis. ⁊ dñs retribuet nob ⁊ recōpēsabit in
vita eterna Tercij ad q̄s spūſſctūs vēit
⁊ mansionē facit sūt illi q̄ strēnue ⁊ virilit
tēptatōibꝫ resistūt. Apoc. ij. Uincēti da/
bo māna absconditū. i. gr̄az. q̄ ꝺꝛ abscōdi
ta qꝛ ñ videt Ergo virilit resistere ꝺbemꝰ
dyabolo. ⁊ ꝛ ī ꝓncipio tēptatōis. qꝛ dya/
bolꝰ est serpēs lubꝛicꝰ. ⁊ vbi caput posue
rit ibi statiz totꝰ illabit. Unꝰ Isi. ō sū. bo.
Dyabolꝰ ē serpēs lubꝛicꝰ. cuiꝰ si capiti. i.
ꝓme suggestiōi ñ resistit. totꝰ ī interna dū
nō sentit illabit. Unꝰ bern. sup epl̄az Ja/
cobi. Nō em ꝺtristari debemꝰ si ī tēptatō
nes iciderimꝰ. ſz si ī tēptatōibꝫ supati fue
rimꝰ. Bre. Tēptatio cui nō ꝺsentit nō est
pctīm: ſz ē materia exercēde ꝛtutſ. Quar
ti ad q̄s spūſſctūs venit sūt q̄ eū affectant
ꝑ feruēs ꝺsideriū. ⁊ ē valde dignū vt spūſ
sanctꝰ ꝓ sua dignitate ⁊ vtilitate feruēter
desidereſ ab hoīe Aug. Tota vita xpiani
est sanctū desideriū. q̄ aūt desideras nō/
dū vides: ſz desiderādo capax efficiers Er
go affectꝰ ⁊ appetitꝰ desiderij datꝰ est ho
mini. vt magna debeat ꝺsiderare. ⁊ hꝫ sūt
dona gr̄e in ꝑsenti ⁊ glorie ī futuro. Ergo

ex corde affectare debem⁹ gr̃az spũſſcti et eũ inuitare p deuotã orõez. qz qñ deuote oram⁹ tũc spũmſctm̃ iuitam⁹. ⁊ ipe pat⁹ ẽ ad nos itrare. qz ſtat añ oſtiũ ⁊ pulſat ⁊ expectat. Oz aũt orãdo accepturi ſum⁹ ſpiritũſctm̃ ꝟ docz nos xp̃s Joh. xiiij. Rogabo patrẽ meũ ⁊ aliũ paclitũ dabit vobis. Itẽ docz ꝟ cet⁹ apl'oz q̃ int̃ aſcẽſionẽ ⁊ pẽthecoſtẽ orõni inſtabãt vt ſpũmſctm̃ acciperẽ mererent. Act. i. Hũ oẽs erãt pſeuerãtes vnanimit̃ in orõe. Itẽ ꝟ docet vniuerſal' eccl'ia: q̃ hodie cãtat ⁊ clamat. Veni ſãcte ſpũſ. Ergo dauid orãdo dic̃. Cor mũdũ crea i me de⁹ ⁊ ſpũm rectũ innoua in ẽ. Quiti ad q̃s venit ſpũſſctũs ſũt hũiles. qz humilitas ẽ vas ⁊ receptaculũ gr̃aꝝ ⁊ ꝟtutũ. Jaco. iiij. Hũilib⁹ aũt dat gr̃az Sic̃ aq̃ fluit ad loca hũilia: ſic gr̃a replet corda hũiliũ. Aug. Alta ſiccant: ima replent. Hãc hũilitatẽ debet hr̃e oĩs xp̃ian⁹ ad celeſtẽ gl'iaz puenire volẽſ. Bern̄. in ꝓmõe. Per hũilitatẽ aſcẽdat⁊ ad ſublimitatẽ. qz hec ẽ via ⁊ nõ alia. Job. xxij. Qui hũiliat⁹ fuerit erit i gl'ia. Et ꝟ merito. qz hũiles deũ ꝟ ad hoſpitiũ recipiũt q̃re eos de⁹ merito recipiet i futuro Prouer. xxix Humilẽ ſpũ ſuſcipiet gl'ia. Sexti ad q̃s ſpũſſctũs venit ⁊ mãſionẽ facit ſũt illi q̃ habẽt cor quietũ ⁊ pacificũ. Quilibz ei libẽter vadit ad hoſpitiũ vbi quietẽ inueniet. ſic ⁊ ſpũſſctũs. Mat. v. Beati pacifici. Ab̃ cere g̃ debem⁹ diſcordias ⁊ inimicicias ⁊ ignoſcere iniurias nobis illatas ⁊ pacẽ ⁊ charitatẽ hr̃e ad oẽs hoĩeſ. Apl's Pacẽ habete ⁊ de⁹ pac⁊ erit vobiſcũ Q

Septimi ⁊ vltimi ſunt q̃ verbũ dei audiũt ⁊ illud cuſtodiũt ⁊ retinent. Uñ xp̃s dicit in euãgelio hodierno. Si q̃s diligit me ꝓmonẽ meũ ꝟuabit: ⁊ pr̃ meus diliget eũ: ⁊ ad eũ veniem⁹ ⁊ mãſionẽ apud eũ faciem⁹. Ideo libẽter debem⁹ audire ꝟbuz dei ꝓpter tria. Prõ qz eſt cib⁹ aĩe. Mat. iiij. Hõ in ſolo pane viuit hõ. ſz ĩ oĩ verbo q̃ ꝓcedit de oze dei. Greg. Cib⁹ mentis eſt verbũ dei. Secũdo qz mentẽ illuminat. ps. Lucerna ped⁹ meis verbuz tuũ ⁊ lumẽ ſemitis meis. Si q̃s doleret oculos vl' ſi eſſz corpaliter cec⁹ libẽter iret p decẽ miliaria vbi poſſet illumĩari. Vl' to magis ꝟ facere debem⁹ p ſpũali illuminatione. Tercio qz ab eterna morte liberat. Joh. viij. Qui ꝓmonẽ meũ ꝟuauerit nõ guſtabit mortẽ ineternũ. Sicut enim anima viuificat corp⁹ vita nature. ſic ſpiritusſanct⁹ animã cui vnit̃ viuificat vita gr̃e. Uñ Joh. vi. Spũs eſt qui viuificat. Ozd etiã referri ꝓt ad verbũ dei. Item plũ de gratia ſpũſſancti. ⁊ q̃o verbũ dei illumĩat animã: ⁊ ab eterna morte liberat. Quidã miles multis vicijs plen⁹ fuit. et dyabol⁹ p pcta cor ſuũ excecauerat q̃ oĩb⁹ dieb⁹ vite ſue nunq̃ꝫ niſi ſemel fuit ꝓfeſſus Cõtigit eñ ſemel vna die q̃ pentheco ſtes ad eccl'iam eũ reuerẽter ire. ⁊ nõ cauſa deuotõis ſz ꝓpter humanã oſtentatõez. qz eadẽ die nouas ⁊ pciosas veſtes induit. Qui audiẽs a ſacerdote vt dñs mitteret ſpũmſctm̃ q̃ mũdaret corda oĩm peccatorũ a vicijſ. mor ille ad locũ ſecretũ iuit: ro gans deũ dicẽs. Dñe de⁹ ego pchdolor ſũ pctõr q̃ multa vicia ꝓpetraui. rogo te p̃pter miſicordiã tuã vt hodie mihi ſpũm ſanctũ mittas q̃ cor meũ purget ⁊ illumi net. Statim eũ dñs exaudiuit ⁊ ſpũmſ̃ctũ ei miſit. q̃ cor ei⁹ mũdauit p verã ptiõnẽ: ⁊ poſt p purã ꝓfeſſionẽ. Et ſic ſpũſanct⁹ ad eũ venit ⁊ mãſionẽ apud eũ fecit q̃ ampli⁹ nunq̃ꝫ mortal'r peccauit. ⁊ ſatis ꝓdignã pñiaz de ꝓteritis pctis fecit. ⁊ finẽ ſuũ in bono terminauit.

Itẽ ali⁹ ſermo de ſpirituſancto.

Sermo. lxxi.

Epleti ſũt oẽs

ſpirituſancto. Act. ij. Ariſt. in metha. Cõtraria nõ ſũt in eodem. Cũ ergo ſpũſſanct⁹ intrat i cor hois tũc peccata ⁊ vicia expellit ⁊ virã hois ſanctificat. Hoc factũ eſt apl'is qñ in die pentheco. oñes repleti ſunt ſpũſancto. Scindũ q̃ in p̃ſenti ſermone tria ſunt dicenda. Primo q̃ ſpũſſanct⁹ q̃ttuor facit i anima: q̃ aĩa naturaliter facit in corpe. Secundo qñ ſpũſſanct⁹ dat⁹ ẽ apl'is. Tercõ q̃ ſũt ſigna ſpũſſancti q̃ ad incipiẽtes: ꝓficientes: ⁊ pfectos. R Quãtũ ad pr̃i mũ ſciẽdũ q̃ ſicut ſpũs corpalis. i. anima q̃ttuor facit in corpe. ſic ſpũſſctũs ſimilitudinarie q̃ttuor facit in aĩa ſpũal'r. Primo ſpũs. i. aĩa ꝓfuat corpis decorẽ. qz ſic ſine aĩa corp⁹ eſt pallidũ: nigꝝ ⁊ deformẽ. ſic aĩa ñ habet decorẽ ꝓſciẽtie n̄ colorẽ cõuerſatõnis honeſte ſine gratia ſpũſſancti ſz aĩa p eius aduentũ renouat: reformat ⁊

ornat ps. Emitte spm tuŭ r creabŭt rc.

Scdo aia ē caloris nutritio. Un̄ qz diu ē aia i corpe tadiu ibi ē calor naturalis. sz aia recedēte corp⁹ frigescit. Ita spūssctūs dat aie calorē dilectōis diuie Ro. v. Lha ritas dei diffusa ē in cordibꝫ nr̄is Ter/cio aia corp⁹ pfortat. qz sine aia corp⁹ sub sistere ñ pt nec se defendere q̄ oia bn̄ pt ea psente. Sic sine gra spūssancti hō ñ pt tē ptatōibꝫ dyaboli resistere nec se defende/re. ad Ro. viij. Spūs adiuuat infirmitatē nr̄az Quarto corp⁹ sine aia caret motu sic aia sine spūsctō nec moueri i virtutibꝫ viij. Spūs eleuauit me. S Quātū ad scām sciēdū q̄ spūssctūs tribꝫ vicibꝫ da ē apl̄is. Primo añ passionē xpi. r ꝫ ad faciēdū miracula qñ eos ad pdicandū misit. r sup oia demonia. r vt lāguoresꝫ cu rarēt eis ptātez dedit. Hec eñ miracula p spūmsctm̄ fiūt. fm q̄ dicit Math. xij. Nō ñ pseqns est vt q̄cūq̄ habeat spūm/sanctū q̄ ille miracula faciat. Quia sic ait Bre. Miracula hoiez nō sanctū faciūt sz oñdunt. nec quicūq̄ facit miracula spūm sanctū habet. Hoc patz i incātatoribꝫ.

Scdo dedit eis spūmsctm̄ post resurre/ctionē. r ꝫ vt sacrā pferrēt qñ insufflauit i eos dicēs. Accipite spūmsctm̄: q̄z remise ritis pcta rc. Hoc idē canit qñ sacerdotes ordinant q̄ sūt sectatores apl̄oz. Ter/cio dedit eis post ascēsionē i die pētheco/stes. r ex ꝫ corda eoz ita solidata fuerunt vt amplius ō tormētis nihil timerēt. ps. Spū oris ei⁹ ois virt⁹ illoz. Et i psenti festo repleti sūt oēs spūsctō. In q̄ ostēdit magna liberalitas dei. qz magnū r pcio/sū donū dedit. r ꝫ patet in dignitate. qz ꝫ donū est ipemet deus. Aug⁹. Magna dei misericordia ē q̄ dat donū eccle sibi. Et si vnā gutta gre daret homi pl⁹ esset q̄z si daret si bi totū mūdū. Nō abūdāter gram spūs/sancti eis dedit. qz repleti sūt oēs spūsctō Hodie eñ apl̄i receperūt bonā mensurā gre spūssancti. r ꝫ in suā sctificatōez. Ite receperūt mēsurā pfertā. r ꝫ in eloquētia oīm linguaz. Un̄ canit in eccl̄ia. Loque bant varijs linguis apl̄is. Et ꝫ donū fuit eis datū vt pctōres puerterēt. qz si in mū/do pdicare deberēt optuit q̄ vbiq̄ intelli gerent. Ite receperūt mensurā coagitatā. q̄ pfirmati erāt i gra q̄ ampli⁹ nūq̄ mo/taliter peccauerūt nec peccare potuerunt Ite mensurā effluentē. qz p flumē spūssctī totū mūdū irrigabāt. Sz riuuli ist⁹ flu/minis fuerūt sancti doctores. vt Ambro si⁹ augustin⁹ gregori⁹ r hieronimus rc. Stillicidiū hoz riuuloz sunt doctores moderni tpis. pl̄. In stillicidijs ei⁹ letabit germinās T Quātū ad terciū. s. q̄ sūt signa spūssancti sciendū: q̄ tria sūt signa spūssancti q̄ ad incipiētes Primū ē do/lor de culpa pterita. Bern̄. Spūssanct⁹ odit sordes. nec habitare pt i corde subdi to peccatj. Cui eñ ppriū est pcta expelle/re ipi⁹ etiā ppriū est odire pcta. nec in vno domicilio piter morant tāta mūdicia r tā ta immūdicia. Exēplū de luce r tenebris q̄ nō cōpatiunt se i eodē emisperio. sz mu/tuo se expellūt. Sic r ꝫ. Ergo cōpunctū esse ō peccatis ē signū psentie spūssancti.

Scōm signū fm bern̄. est firmū ppositū cauēdi futura pcta cū effectu r emēdā/di pterita. qō nll'aten⁹ pt hīi conatu ppo sine spūsancto infirmitatē nr̄az adiuuāte r p gr̄az assistēte. Un̄ Aug. in li. retracta/tionū. Uolūtas ūnq̄t nr̄a nisi gra spūssan cti liberalit assistente nō liberat a culpa q̄ facta ē serua pcti. Un̄ etiā Sene. Ma/gna ps bonitatj ē velle fieri bonū. Ter cū signū est si q̄s mouet ab ītra ad bona opa. Hā fm gre. Amor dei nō est ociosus opat eñ magna si ē. Bern̄. in fmone ō fe/sto penthe. Ad bonū faciēdū spūssanctus monet nos r docet. Monet memoriā. do cet r rōez r volūtatē. Prompta igit boni opatio signū est spīrātis spūssancti. Et ꝫ q̄ ad incipiētes. Hā puer i vtero matrj p motuz cognoscit. sic si hō mouet ab ītra spūaliter. Sz q̄ ad pficiētes sunt alia signa in quibꝫ spīritūsanctū i eis inhabi/tare cognoscūt. Primū est frequēs r iu sta pscientie pjecturalis examinatio. nō so lū de pctis mortalibꝫ. imo de venialibus Cui⁹ ratio est. qz sicut spūssanct⁹ oppo/nit peccato mortali. ita feruor charitatis q̄ est a spūsancto opponit peccato veniali vt ipm ab anima euellat ne spiritui sācto displiceat. q̄ oēs aie officinas mūdificat. r minimā peccati paleā intra cor q̄ ō possi det nō patit possidere. sed statim igne sub tilissime circūspectionis exurit spīritus suauis r dulcis. Unde Grego. in moral. Cū igit frequēs pscientie examiatio fiat a

spūsancto p feruorē charitatʒ signū est ad esse spūmsctm. Ergo si post dictū vel factū vl cogitatū hō discutit vtr in aliq̄ delict ħ ē signū spūssctī. Apl's. Si nosmet ipos iudicarem⁹ non vtiq̄ iudicaremur. Bern. Diligit de⁹ illā aiaz q̄ ī ꝓspectu ei⁹ sine intermissiōe se ꝓsiderat ꝛ sine dissimulatione dūudicat semetipaz Scōm signū ē sitis mūdane ꝓcupiscētie extinctio siue diminutio. Quāto em̄ magʒ charitas augeť sequiť q̄ ꝓcupiscētia ī eis semp minuať. Unī aug. sup Joh. in ome. viij. Radix oīm bonor est charitas. ꝛ radix oīm malor est cupiditas. Et ille due simť esse nō pñt: q̄ nisi vna radicit⁹ euulsa fuerit alia plātari nō pt. Charitas ḡ roborata ñ cessat ꝓcupiscētiā radicit⁹ extirpare. Unde aug. dicit. q̄ charitatʒ venenū ē ꝓcupiscētia corpaliū: ꝛ nutrimētū charitatʒ diminutio cupiditatʒ. De hac extinctōe sitʒ ōr Joh. iiij. Si q̄s biberit ex aq̄ quā ego dabo nō sitiet amplī⁹. Chriť. Hō est sup terrā qđ amet q̄ donū dei ī ꝟitate gustauerit Unī aug. Qui biberit de fluuio padisi cuius vna gutta ē maior q̄z ocean⁹: seq̄ť vt ei⁹ sitʒ sit extincta. miꝝ em̄ esset si hō totū mare bibisset ꝛ sitʒ ei⁹ nō sit extincta. Unī apl'i postq̄z de fluuio spūssancti biberunt oīa ppť xpm reliq̄rūt. Ergo ē signū spūssancti si cor tuū antea ad tpalia inclinatū fuerit. sz modo ad celestia erigiť Mat. vi. Ubi ē thesaur⁹ tu⁹: ibi ē ꝛ cor tuū Tercīū signū si parʒ lesis ex corde q̄z tūcūq̄z offens⁹ sis vl offendarʒ ī futuꝝ tñ pat⁹ es indulgere. ꝛ habes cor pacificū ad oēs hoies ē signū spūssancti. Sz iracūdi ꝛ litigiosi habēt signū spūs maligni. Unī gre. Si filij dei vocanť q̄ pacē faciūt. pculdubio filij sathane sūt q̄ ipaz cōfundūt. Amb. sup Luc. Pax ē dux ad vitā eternā Sūt ec tria sig spūssancti q̄z tū ad pfectos: Primū est q̄ homo nil timeat nisi deū. i. Joh. iiij. Perfecta charitas foras mittit timorē. Itē ij. Lor. iij. Ubi spūs dñi ibi libtas. Unī apl'i ꝛ martires nullū regē nec aliquē psidē nec tyrannū quēcūq̄z timuerūt pter solū deū. Unī gre. Nullū gen⁹ mortis bono homi ꝛ recte viuēti metuendū est. Sene. Tutissima res ē nihil timere nisi deū. Ergo si nec pauptatē times nc ifirmitatē. nc aliquā aduersitatē signū ē pfectōis Secundū signū ē nō resonare nec remurmurare ī aduerť. vt dicere possit cuz ps. Oīm ego in fla. para. sū. Et illud Mat. v. Si q̄s te pcusserit ī dextrā maxillā tuā ꝓbe illi ꝛ alterā. Immo aduersitates ꝛ tribulationes sūt ei dulces. Unī scriptū ē de bto stephano Lapides torrētis illi dulces fuerūt. Jō canit de martiribꝫ. Nō murmur resonat: nō q̄rimonia Legiť etiā de aplis Act. v. Ibāt apl'i gaudētes a ꝓspectu ꝓcilij q̄m digni habiti sūt p noīe ihu ꝓtumelia pati. Unī gre. Qui supna degustat iferiora eq̄nimiter tolerat Terciū signū est desideriū dissoluēdi ab ħ mūdo. sic q̄ro⁹ mūd⁹ ē sibi q̄si crux. ꝛ oīa terrena postponit: nisi inq̄tū necessitas req̄rit. Unde apl's. Cupio dissolui ꝛ esse cū xpo. Et illud ps. Sitiuit aia mea ad de. fon. vi. Itē illud ps. Heu mihi: q̄r inco. me⁹ plōga. ē. Exēplū de desiderio celestʒ patrie. Legiť q̄ q̄dā ml'ieres tā spēali ꝛ mirabili amore ī diuīa affectōe ꝛsolute fuerūt. vt p desiderio lāguerēt. nec a lecto p ml'tos ānos nisi raro surgere possent. nullā aliā ifirmitatē habētes nisi illā. cui⁹ desiderio eaz aie liq̄facte cū dño suauiť q̄escētes q̄sto spū ꝓfortabanť tāto pl⁹ corpe infirmabanť. Et sic habem⁹ q̄ spūssctūs opať tria ī incipientibus. tria ī pficiētibꝫ. ꝛ tria in pfectis.

De eadē festiuitate. Sermo. lxxij.

Quare de⁹ subtrahit gratiā homini.

Spiritus meus

sup mel dulcʒ Eccī. xxiiij. Ut

Exq̄ spūssctūs ē fōs tot⁹ dulcedis. tūc q̄riť q̄re de⁹ q̄nq̄z dilectʒ suis ī psenti sbtrahit ꝓsuetā grāz ꝛ spūalē ꝓsolationē ꝛ pmittit eos q̄nq̄z diu stare ī aridita te ꝛ amaritudie cordis. Rñdet q̄ de⁹ ħ facit mltiplici rōe. Prima rō vt hō de seipo ñ ꝓfidat. nc ō sctitate sua. nec reputet se esse aliq̄d cū nihil sit. q̄ ꝙ reputat se esse aliq̄d seipm seducit. Sācti em̄ viri q̄to pfectiores ꝛ sctiores sūt: tāto hūliores sūt ꝛ debēt esse Sic legiť ō sctō frācisco q̄ dicit q̄ esset maxim⁹ pctōr tot⁹ mūdi. Et ħ cōtingit ex eo q̄ seipos cognoscūt. Et q̄to pl⁹ seipos cogscūt tāto magʒ indignos se dephēdūt. Hze. in mora. Sācti viri q̄ alti⁹ apud deū ꝟtutū dignitate pficiunt eo subtiliꝰ indignos se esse dephēdūt. q̄ dū luci primiores fiunt q̄dq̄d in seipsis latebat ūeniūt. Ne ḡ bon⁹ hō cadat ī spūalē

supbiã q̃ aliq̃n peior est ⁊ magꝭ nociua q̃z secularꝭ pompa. tũc dꝰ subtrahit sibi q̃n q̃z spũalez ꝓsolatõez. Et etiã ne hõ credat a seipo habere illã gr̃am vel ex suis meritꝭ vt sic cognoscat q̃ ista gr̃a datꝭ sibi ex sola dei bonitate ⁊ liberalitate ⁊ nõ ꝓpter sua merita. Hã mínimã guttã gr̃e ⁊ bonitatꝭ dei nõ possumꝰ mereri a nobisipis. Hã si hõ semp deuotõez ⁊ gr̃az ⁊ spũalez ꝓsolationẽ ad libitũ haberet fortẽ crederet ꝫ ese a natura qõ est a sola dei gr̃a. Scõa rõ est. qꝛ dꝰ vult ꝓbare homiez vtꝝ velit abire ⁊ ꝓsolatõez ĩ creaturꝭ q̃rere q̃n ñ habeat a deo diuinã ꝓsolatõez. Sicut spõsus vult ꝓbare ꝓstantiã spõse. i. fidẽ ⁊ dilectionẽ. vbi gr̃a. Ut si mercator simularꝫ se ire ad nũdinaꝭ. ⁊ tñ se abscõdẽdo ĩ domo manere volẽs videre q̃d vꝛor faceret eo absente. vl̃ q̃d de eo loq̃ vellet. vel si de recessu eius doleret ⁊ de reditu gauderet. Sic xps tardat aliq̃n venire cũ sua dulcedine vt ꝓbet ꝓstantiã fidelis aie an velit aliuz viꝝ accipe eo absente. vel an velit se ꝓtinere ꝓpter eũ. hoc est. vtꝝ velit ꝓsolatõez alienã in creaturꝭ q̃rere. vel vtꝝ velit libẽter sine ꝓsolatõe creaturaꝝ ꝓpter eũ esse. vel vtꝝ velit firmiter stare ⁊ nõ r̃cedere ab eo ꝫ diuinã dulcedinẽ amisit facit sicut mulier q̃ absente viro ꝓpꝛio ad aliũ se trãsfert Debet q̃ũt aia q̃ est spõsa xp̃i facere sicut turtur. q̃ postq̃z p̃dit suũ marituz nõ vult aliũ recipe. neq̃z ãmodo sup ramũ viridez sedere. sz sp gemit post maritũ suũ. Sic ⁊ aia hoïs debet gemere post xp̃m cũ suam dulcedinẽ amisit ⁊ gemẽdo expectare donec veniat ⁊ redeat. Tercia ratio est vt hõ ĩ timoꝛe dei maneat ⁊ timeat ne forte spõsum suũ. s. xp̃m offenderit p aliquã causaz vel negligẽtiã ꝓpter quã ꝓsolationẽ spiritualẽ ei subtraxit. Sz tñ iste timoꝛ debet esse moderatꝰ ne desperet. Debet eñ esse timoꝛ filialis ⁊ nõ seruilis. sicut puer timet patrẽ ⁊ tñ eũ cũ ꝫ diligit. Hã stulta est illa vꝛor q̃ statim credit de viro suo q̃tiens ꝺ domo exit q̃ velit eã relinq̃re p alia vꝛore Sic facit aia q̃ mínꝰ xp̃m diligit. Et nolit leticiã quã vꝛor habet de p̃sentia eius. nõ tñ tollit gr̃az. nec post recessũ mínꝰ diligit sz plꝰ diligit. ⁊ ínsup magꝭ accendit ⁊ inflãmat. Et ꝫ est qõ Greg. dicit sup Lã/

ti. Spõsus abscõdit se aliq̃n ab aĩa sponsa sua. vt ardentiꝰ eũ ecõuerso q̃rat. ⁊ duz eũ ínuenerit ecõuerso diligẽtiꝰ ⁊ cautius custodiat. Hĩa eñ debz esse sollicita ne eũ p̃dat. ⁊ dũ eũ p̃diderit magꝭ sollicite debz eũ q̃rere. ⁊ dũ ecõuerso ínuenerit magꝭ diligẽter debet custodire. Et sic q̃nq̃z ꝓtingit q̃ xp̃us cũ maiori gr̃a redibit q̃z antea fuit cũ ista aĩa. Time g̃ ĩ quocũq̃z gradu p̃fectõis es. Unꝰ Bernꝰ. Scriptũ est. Si nõ ĩ timoꝛe dñi te tenueꝛ ínstãter: cito subuertẽ domꝰ tua. Oñe nãq̃z virtutũ edificiũ ílico vergit ín p̃cipitiũ si huiꝰ gr̃e auferꝭ p̃sidiũ. Unꝰ Bernꝰ. Cõtexta q̃dẽ sunt timoꝛ ⁊ religio. nc manere p̃t alterꝝ sine altero. Quarta causa est ne hõ seipm destruat ⁊ coꝛpꝰ suũ nimiuz debilitet. Quia si hõ semp haberet istã gr̃az ⁊ spũalez dulcedinẽ semp vellet ieiunare: oꝛare: vigilare: ⁊ alios labozes facere. qꝛ q̃dq̃d facit sp est sibi dulce ⁊ totũ delectabile: stante illa gr̃a ⁊ ꝓsolatõe. Ut g̃ aĩe obsequiũ sit rationabile: tũc dꝰ q̃nq̃z subtrahit homi spiritualẽ dulcedinẽ Sũt eñ aliq̃ ĩ p̃ncipio ita feruẽtes q̃ se nimiũ destruũt ⁊ faciunt sibi capita debilia ⁊ vacua q̃ modicũ vel nihil postmodũ p̃nt. Sz obsequiũ hoïs fm aplm debet esse rõnabile. vt hõ sic asinũ suũ. i. coꝛpꝰ suũ nutriat. vt saccos poꝛtet id est labozes sustineat. ⁊ sic eũ domet discrete cũ abstinẽtiꝭ ⁊ vigiliꝭ: ne lasciuiat ⁊ pondus p̃ũciat. Deꝰ etiã ꝫ facit vt hõ suã ꝓpꝛiã infirmitatẽ cognoscat. Haz cũ xps p̃sens est p suã spũalẽ dulcedinẽ videꝝ homi q̃ fortꝭ sit ad totũ onꝰ laboꝛis. scz mane surgere: oꝛare: legere: ieiunare: ⁊ male comedere ⁊ ꝓclamari ⁊ vilipendi. ⁊ q̃dq̃d ei iniũgit leue est ⁊ eũ nõ ḡuat. Et q̃re hoc. qꝛ dñs supponit manũ suã ⁊ subleuat totũ onꝰ. Sz subtracta gr̃a totũ ḡuecrit qõ antea leue fuit. Apls. Oĩa possuz ĩ eo q̃ me cõfoꝛtat. Sz ecõuerso xps dicit vt habeꝝ Joh. xv. Sine me nihil potestis facere Quita rõ est ne hõ alios despiciat. ⁊ ꝓpꝝ ꝫ alios de facili iudicet. sz vt alios ĩfirmis cõpatiaꝝ. Sũt eñ aliq̃ qñ dꝰ eis aliquã gr̃az facit. tũc statim iudicãt ⁊ despiciũt alios q̃ forte si haberẽt illã gratiã plꝰ facerẽt q̃z ipi. Lu. vi. Nolite iudicare ⁊ ñ iudicabimi. nolite ꝺdẽnare ⁊ nõ ꝺdẽnabimi Bze. Uera iusticia cõpassionẽ habet. Ergo cõpati debemus debilioꝛibus

ꝛ impfectꝫ. Uñ gre. In tãto q̃ſcꝫ pfectꝰ eſt in q̃to pfecte ſentit dolores aliẽoſ Se xta rõ eſt ppt̃ tepiditatẽ. ſ. qꝫ hõ ñ vult fer uẽter ꝛ fortit̃ opari ꝛ vti illa gr̃a ſibi data ſz qñ ita tepide opat̃: tũc deꝰ qñꝫ illã gra tiã datã ſibi ſubtrahit. Jgit̃ admonet noſ apl's dicẽs. Hortamur vos ne inuacuuꝫ gr̃az dei recipiatꝫ. Qui g̃ vult eſſe inutilis ſuꝰ ꝛ nõ laborare cũ bonis ſibi cõmiſſis a dño: dignũ ẽ vt dñs ſibi ecõuerſo recipi at bona cõmiſſa Sic̃ dicit euãgeliũ õ iſto ſuo q̃ habuit vnũ talẽtũ ꝛ fuit piger ꝛ ab/ ſcõdit illud. Jgit̃ fuit ſibi ablatũ ꝛ alteri datũ. Si em̃ volumꝰ vti gr̃a ꝑtute ꝛ for/ titudine quã ia habemꝰ. tũc deꝰ augmen tat nob iſtã gr̃az habitã. ſz ſi volumꝰ negli gent̃ agere tũc deꝰ aufert a nob gr̃az quaz ia dedit. Uñ ꝛ ſcriptũ ẽ. Maledictꝰ hõ q̃ facit opꝰ dei negligẽter. Ergo cũ deꝰ ſub/ trahit tibi gr̃az tũc cogitare debes qꝫ deꝰ ꝑ facit ppt̃ tepiditatẽ ꝛ laſſitudinẽ tuã. qꝛ ſi aliꝰ talẽ gr̃az habuiſſet m'to feruentiuſ deo ſuiuiſſet Septima rõ eſt ppt̃ pẽta venialia a q̃b⁹ ſe nõ cauet. Sũt em̃ pecca/ ta venialia ſic̃ gutte aq̃. q̃ licet ñ pñt ignez totalit̃ extinguere charitatꝫ tñ faciũt̃ qꝫ ig nis nõ ꝑt ita feruẽter ardere ꝛ ita ꝓtuoſe opari. qꝛ q̃cũq̃ debz ſibi acq̃rere gr̃az ꝛ cõ ſolationẽ ac dulcedinẽ de q̃ hic loquimur optet ꝑ fieri ꝑ magnos labores. Sz qꝛ ve nialia impediũt qꝫ hõ nõ ꝑt ita fortit̃ opa ri. ꝛ ꝓſeq̃nter ꝓpter vẽialia impedit̃ hõ ne ad tantã dulcedinẽ ꝓueniat. g̃ aia debz eſ/ ſe ſollicita nõ ſolũ ſe cauere a pctis morta libꝰ. ſz etiã venialibꝰ inq̃ntũ ꝑt. Etiã dulce do gr̃e amittit̃ qñq̃ ꝑ immũdas ꝛ impor tunas cogitatões q̃b⁹ hõ nõ tã cito r̃ſiſtit ſz ĩ eiſdẽ aliq̃liter delectat̃. Eccẽ. x. Mu/ ſce morientes perdũt ſuauitatẽ vnguenti. Sz q̃rit̃ an cogitatões q̃ homĩ incidũt ꝺ volũtatẽ ſuã noceãt Rñdet̃ qꝫ nõ. ſignant cũ nõ delectat̃ ĩ eiſdẽ nec dat eis ꝓſenſum Bre. Hõ ẽ cogitatio tã immũda q̃ mentẽ polluat ſi rõ nõ ꝓſentit. Octaua rõ ẽ ꝑ pter nimiã ſollicitudinẽ ꝛ occupatões tẽ/ poraliũ. vt cũ hõ ſe nimiũ occupat ꝛ ſolli citat circa iſta tpalia ꝛ mũdana. Sic̃ ꝙ/ rebat̃ beatꝰ Bre. in dyal'. qꝫ qñ fuit in mo naſterio abſtractꝰ a ſeculariꝫ negocijs et liber ĩ corde ab ill' tũc magꝫ fuit quietꝰ in corde ꝛ pacificꝰ cũ deo: q̃ qñ fuit ĩ officio cure paſtoralis. ſ. qñ ſublimatꝰ fuit in pa pã. Quia deꝰ vult hr̃e libeꝝ ꝛ mundũ cor ab oñiꝫ curꝫ ꝛ ſollicitudiniꝫ mũdanis. Uñ dicit ꝑ ꝓphaz. Ducã eũ ĩ ſolitudinez ꝛ ibi loq̃r cũ eo. Jdeo petit dauid dicens. Quis dabit mihi pẽnas ſic̃ colũbe ꝛ vola bo ꝛ req̃eſcã Mona cã ꝓpt̃ ꝫ qꝛ qñ q̃s q̃ rit ꝓſolatõez ꝛ delectatõez ĩ iſtꝫ delectatõi bꝰ mũdi ꝛ ꝓſolatõiꝫ creaturaꝝ. tũc nõ ꝑt hr̃e ꝓſolatõez diuinã. qꝛ ſũt ꝓtraria. Ber. Delicata ẽ ꝓſolatõ diuia: ꝛ nõ dat̃ admit tentiꝫ alienã. Exẽplũ huiꝰ habemꝰ ĩ tri/ bus regiꝫ q̃s ſtella ad dñm ab oriẽte pdu xit. q̃ dũ intrauerũt ihr'lm ꝛ q̃ſierũt õ rege iudeoꝝ vbi natꝰ eſtꝫ: pdiderũt ſtellã. Su ꝑ q̃ dicit Bre. qꝫ dũ magi q̃ſierũt ꝓſiliũ bu manũ pdiderũt ꝓſiliũ diuinũ. Quidaz in iſto mũdo volũt delectari ĩ cibo ꝛ potu et veſtiꝫ ꝑcioſis. in amicꝫ: in vtoz: in filijs: ꝛ ĩ gaudijs mũdanis. ꝛ cũ ꝫ etiã q̃rũt ꝓſo latões diuinas ĩ ꝑſenti ſz decipiũt ſeipſos Uñ Aug. v. ꝓfeſ. Gaudiũ diuie dulcedi/ nis nõ deguſtas ſi carnali delectatõe coz maculas. X Decima rõ eſt ppt̃ nimi am reuelatõez. ſ. qñ hõ nimis reuelat gra tiã ſibi a deo datã ꝛ iactat ſe ianiter õ do/ nis diuiſ. Exẽplũ legit̃ õ q̃dã ꝓuerſo fra tre. q̃ poſt lõgos labores: oões: ꝛ ieunia meruit qꝫ ĩ ſuſceptõe venerabil' ſacramẽti ſenſit inenarrabilẽ dulcedinẽ ꝛ delectatio nẽ ĩ oze ꝛ in toto coꝛpe ſuo. ita qꝫ iſta dele/ ctatio ꝛ dulcedo fuit ſibi ſup omnẽ bũa/ nã eſtimatõez ꝛ dulcedinẽ mũdi. Qui ve/ niẽs ad q̃ndã fratrẽ petiuit ſibi dari oſcu lũ ab illo putãs qꝫ ille etiã deberet ſentire illã dulcedinẽ. Tũc ſtatiz illa dulcedo eua nuit: ꝛ poſtea nunq̃ eã hr̃e potuit. Ergo qñ hõ ſentit dulcedinẽ diuie gr̃e tũc debz ſe hũiliare ꝛ deo ĩ hũilitate cordis gr̃aruꝫ actões referre. qꝛ ſuꝑbia ꝛ elatio ſpũalis eſt valde nociua. Uñ Jſiõ. de ſũ. bo. Hõ te arroges. nõ te iactes. nõ te inſoleter ey/ tollas. nihil de te ꝑſumas. nihil boni tibi tribuas. Uñ exẽplũ. Fuit quidã frater ĩ monaſterio q̃dã multũ ꝛboſus. Et ſemel accidit qꝫ loq̃bat̃ de nõ ſibi cõmiſſis. Tũc abbaſ dixit ſibi ſerioſe Uade ꝛ tace. Qui recedẽs ab abbate: ꝛ cordi ſuo ĩprimẽs iſta ꝛba abbatꝫ amplius ĩ iſto monaſterio ſp ſilẽtiũ tenuit. Et cũ ſic tacuit tũc ab in tra ĩ ſpiritu tñ ꝓfecit qꝫ deꝰ q̃dã ſecreta, ſi bi reuelauit. Et alĩ frẽs mirabant̃ de ra/ citurnitate ſua. Accidit autez qꝫ quidam

heremita ī silua nō lōge a monasterio in/
firmabat. Qui misit ad abbatē vt ad eū
veniret & sibi ecclīastica sacramēta porri
geret. Tūc abbas sumpsit illū taciturnū
secū. & iuit cū sacramētis ad pcurandū et
cōmunicandū illū heremitā. Et in via q/
dā latro audiēs campanā paruā secut⁹ est
eos vsq; ad cellā heremite & māsit foris re
putans se indignū q; deberet intrare cel/
lā tam sācti viri. Sz postq; heremita cō/
fessus ē & cōmunicauit. tūc latro stās pro
pe ianuā cū hūilitate cordis sui dixit. O
si essem talis q̄lis tu es Et heremita ī ela
tione mētis & cōplacentia sui ꝓpius dixit.
Hoc libēter deberes velle q; esses talis q̄/
lis ego sū. Tūc frater ille taciturn⁹ cepit
flere amare. Et postq; abbas & frater ille
recesserūt: tūc latro iste a remotis cucurrit
post eos. & inuocauit deū vt daret sibi cō
tritionē verā & vite emendatōez. qz iā pro
poneret illi abbati cōfiteri & ampli⁹ nun/
q; peccare velle. Et sic in veloci cursu ille
cecidit & mortu⁹ est imediate Qō videns
ille frater cepit letāter ridere. Sed postq;
abbas cū isto fratre ad cōuentū redijt q̄si
uit ab isto fratre q̄re sic taceret. Et respō/
dit. Pater semel dixist; ad me. Vade & ta
ce. Ab illo die semp tacui nisi interrogat⁹
fuissem. Tūc abbas dixit. Quare tu fleui
sti cū illū sanctū heremitā cōmunicaui. et
q̄re tu risisti cū ille mal⁹ latro post nos cu
currit volēs nos spoliare vl occidere: & sic
peccādo in pctis suis obijt. Tūc frater re
spōdit. Pr causa flet⁹ mei fuit ista. qz cuz
cōmunicastis illū heremitā infirmū tunc
latro stetit foris ianuā dicēs et hūilitate
cordis. O si essem talis q̄lis tu es. Et he/
remita respōdit in elatōe mētis. Ḥ posses
libēter velle: & sic mortu⁹ est & dānat⁹. ideo
fleui. Sz latro q̄ post nos cucurrit habu
it firmū ꝓpositū cōfitendi & nō spoliandi
nos nec occidendi. & sic currens cecidit et
obijt. & angeli aiaz ei⁹ rapuerūt: & ad celū
cū gaudio deduxerūt. qz sua cōtritio fuit
tāta q; deleuit penā & culpā. ideo risi.

Ad idē festū Sermo. lxxiij.

De donis spūssancti.

Epleti sūt oēs
spūsancto. Act. ij. Exq̄ iā istis
sacris diebꝫ spūssancti missio
peragit tūc aliq̄d ō donis spūssancti pro
pīsenti sermōe dicendū est. Uñ sciendū q;
septē sūt dona spūssancti. q̄ ideo sūt septē
qz p ea septē vicia capitalia expelluntur.
A Primū donū est timor dñi. de q̄ di/
cit Eccli. i. Timor dñi iitiū sapiētie. Hō
donū cordi nostro aduenies multa bona
nobis cōfert. Primo docet ꝑterita mala
emēdare. Eccli. i. Timor dñi expellit pec
catū. Secūdo docz bona opari. Eccī. xv
Qui timet deū faciet bona. i. q̄ timet deū
nihil negligit. Tercio timor cōseruat ho/
minē in bono. Eccī. xxv Si ī timore dñi
n tenuerz te instāter: cito subuertet dom⁹
tua. Bern. in tractatu ō septē donis. Lō
nera quidē sūt timor & religio. nec mane/
re ꝑt alterꝫ sine altero. Bern. In veritate
nihil ita valet ad gratiā pmerendā cōser/
uandā & recupandā q̄s si videarz n alta sa/
pere sz sp timere. Quarto timor dñi mise
ricordiā meret. ps. Qūo miseret pater fili
orū misert⁹ est dñs timentibꝫ se. Quinto ti
mor ꝓfert homi plongatōez vite & tpaliū
puisionē. puer. x. Timor dñi apponet di
es. ps. Timete dñm omes sancti ei⁹. qm̄
nō est inopia timētibꝫ eū. Sexto facit ora/
tionē exaudiri. ps. Uolūtatē timentiū se
faciet & deprcationē eoz exaudiet & saluos
faciet eos. Septimo gloriā eternā meret
puerb. xxviij. Beat⁹ hō q̄ semp est pauid⁹
Eccli. xxv. Beat⁹ vir cui donatū ē habe/
re timorē dei. Greg. Ubi timor nō est ibi
sal⁹ nō erit. Hij sūt septē fruct⁹ q̄s cōfert
donū timoris. qō est primū donū spūssan
cti. Et Ḥ primū donū timoris expellit pri
mū peccatū mortale. s. superbiā. Hā timor
dñi hominē hūiliat. superbia ꝓo eleuat Ec
cli. Odibilis est corā deo & hoīb⁹ superbia.
Et q̄nto hō se hic magz exaltat: tāto magz
ī futuro humiliabit. Luc. xviij. Omis q̄
se exaltat humiliabit Ergo vt ī futuro ex
altemur humiliem⁹ nos hic corā deo in ti
more dñi. i. Pet. v. Humiliamini sub po
tēti manu dei vt vos exaltet ī die visitatō
nis. Bern. Sola hūilitas est q̄ exaltat. so
la q̄ ducit ad vitā. Scōm donū ē donū
pietatis. Uñ sciendū q; triplex est pietas
habēda. Prima ad deū. & ista debz esse in
bona ꝓfidētia quā habere debem⁹ ad deū
Primo ī tpali puisione. ps. Jacta cogita
tū tuū in dño & ipe te enutriet. Idē. Nun
q̄z vidi iustū derelictū Nec ꝓfidētia tollit
nimiā & superfluā curā & sollicitudiez tpaliū

quã illi auari habẽt q̃ nunq̃ satiant sz sp timẽt sibi deficere ꝛ cũ magna sollicitudine ꝓcurãt sibi tpalia q̃si semp deberẽt viuere ꝛ sorte i breui moriũt. Lu.xij. Stulte hac nocte repetẽt aiam tuã ꝛc. Cõtra quos xps dicit Math.vi. Nolite sollicite esse dicẽtes. q̃d manducabim⁹ aut quid bibem⁹. Nõne aĩa pl⁹ est q̃z esca. ꝛ corpus pl⁹ ẽ q̃z vestimẽtũ. q̃si diceret. Si dat maiora. i. vitã ꝛ corp⁹ etiã dat minora. i. cibũ ꝛ vestimentũ. Secũdo i spũalibꝫ. s. q̃ntũ ad aiam. ps. Sperantẽ aũt in dño misericordia circũ. Et sic tollit desperatio q̃ est peior oĩi pcto. Isido. de sum. bo. Desperatio auget peccatũ. Desperatio est peior oĩi pcto. Chrisost. in ẽmone. Nihil eĩ sic deũ offendit q̃z tũ despatio Tercio i eternis. i. in remuneratõe celestiũ bonorũ Lu.xij. Nolite timere pusill⁹ grex. cõplacuit eĩ patri vestro vob dare regnũ Hãc fiduciã nõ debem⁹ habere ex nostrꝫ meritis sz ex meritꝫ ihu xpi q̃ ẽ redẽptor noster quẽ pater nob dedit. Rom. viij. Q̃o non etiã cũ illo oĩia nobis donauit In signũ hui⁹ xps in cruce habuit lat⁹ apertũ. qz p eũ regnũ celorũ intram⁹. Ipse eĩ nobis p suã passionẽ ianuã celi reserauit Cõtra hoc sũt illi pusillanimes q̃ qñ audiũt alid̃ de diuina iustitia ĩmediate pterriti dicunt. Ego nunq̃ saluabor. ꝛ sic diffidere de eterna saluatõne est dyabolicũ. qz oĩi spe saluatõis dyabol⁹ priuat⁹ ẽ. Sz nos xpiani firmit̃ i deũ sperare debem⁹. qz ipe est q̃ saluos facit sperãtes i se. Secũda pietas est q̃ ad seipm. ꝛ illa debet esse ĩ miseratõe anime ꝓprie. Eccli. xxx. Miserere aĩe tue placẽs deo. ℞ Uñ sciẽdus q̃ sex opa mĩsericordie ỹbem⁹ exhibere aĩe nostre. Primo debem⁹ eã cibare. Et hoc fit primo qñ digne cõmunicam⁹ sacramẽtũ eucharistie. vl̃ etiã qñ deuote audim⁹ verbũ dei. Math. iiij. Nõ in solo pane viuit hõ sz in oĩi ỹbo q̃d ꝓcedit de ore dei. Greg. Liby mẽtis est verbũ dei. Sz heu pl̃es sũt q̃ corp⁹ oĩi die cibãt: sz aiam raro cibãt audiẽdo verbũ dei. q̃d est malũ signũ. Joha. viij. Qui ex deo est verbũ dei audit. ꝓpterea vos nõ auditꝫ qz ex deo ñ estis. Secũdo ỹbem⁹ eã potare cũ calice tribulatõis ꝛ patiẽtie. quẽ xps p se bibit ꝛ ꝓpinauit nobis. Math. xx. Potestꝫ bibere calicẽ quẽ ego bibitur⁹ sũ. Tercõ vestire cũ charitate dei ꝛ prim̃i. qz hec est vestis nuptial̃ vite eterne. Mat. xxij. Amice q̃o huc intrasti nõ habẽs vestẽ nuptiale. Per quã vestẽ cognoscũt filij dei. Joh. xiij. In ℞ cognoscẽt oĩes q̃ mei estꝫ discipuli si dilectõez habuerit̃ adiuicẽ. Quarto hospitare. q̃d fit p penitẽtiã quã agim⁹ p peccatꝫ nostrꝫ. Quia cũ hõ est i peccato mortali tũc facit mansionẽ in inferno. ps. Appropinq̃uerũt vsq̃ ad portas mortis Sz q̃n penitẽtiã agit tũc ꝓparat sibi mãsionẽ in celo. Math. iiij. Penitẽtiã agite appro. eĩ regnũ celorꝫ. Q̃uito debemus aiam nostrã visitare. ꝛ ℞ fit q̃n fragilitate nostrã pensam⁹: ꝛ pcta nostra cũ amaritudine cordis recolim⁹. vt cũ ꝓpheta dicere possum⁹. Recogitabo tibi oĩes ãnos meos i amaritudie aĩe mee. Sexto debem⁹ eã de carcere hui⁹ mũdi educere. ꝛ ℞ p desideria supernoꝝ. Uñ apl̃s. Que sursũ sũt q̃rite nõ q̃ sup terrã. Itẽ nostra cõuersatio i celis est. ℒ Tercia pietas ẽ q̃ ad primũ. ꝛ ista ꝓmo exhibẽt i dãdo. Eccli. xiij. Añ mortẽ bñfac amico tuo. id est xpo. Quia elemosina i vita m̃to melior est q̃z post mortẽ. qz vn⁹ denari⁹ datus p deo in vita est melior q̃z centũ post mortẽ Secũdo exhibẽt primo cõmodãdo. ps. Miseret ꝛ cõmodat ꝛ semẽ illi⁹ i bñdicti one erit Et de ℞ gaudet xps ꝛ tota celi curia. qz sum⁹ mẽbra: ꝛ erit homi valde meritoriũ. Luc. vi. Mutuũ dãtes ꝛ nihil inde sperãtes. Tercio i dimittẽdo primo. Luc. vi. Dimittite ꝛ dimittemini Aug⁹. in enchiridion. Ea elemosina nihil ẽ maius q̃ ex corde dimittim⁹ q̃d i nos quisq̃ peccauit. Quarto facta primi nõ i malũ iudicãdo sz semp ad partẽ meliorẽ interpretando. Uñ Aug. sup illo ỹbo Mat. Nolite iudicare ꝛ nõ iu. Hoc loco nihil aliud ꝑcipi existimo: nisi vt ea facta q̃ dubia sũt q̃ animo fiãt i meliorẽ partẽ interpretemur Ubi notandũ q̃ q̃libet tenet oĩa dicta et facta primi i meliorẽ partẽ interptarini: si sint manifesta mala. Apl̃s Quo iudico. aliũ iudicas teipm ꝺdenas. Sz diceres. vñ ozit q̃ aliq̃ oĩa q̃ videt vl̃ audiũt d̃ primis semp i malũ interptant. Rñdeo q̃ ex duob⁹ puenit. Prio qz ipi mali sũt. Ebrioso. Dis hõ fm se estimat alter. Idẽ. Sic difficile aliquẽ suspicat malũ q̃ bon⁹ ẽ. sic difficile suspicat aliquẽ bonũ qui mal⁹ est.

Scdo qz male afficit ad illū quē iudicat Aug. Certū est q̄ ō malo incerto neminē iudicarē quē tanc̄ meiōz diligerē: sz z de fenderē z excusarē c̄ diu ī publicū nō pdi ret. Sz qz charitatē ꝓdidim⁹ facilit alter utr̄ iudicam⁹? Et g̃ ois q̄ aliū iudicat ostē dit se vacuū a gr̃a dei z charitate primi. Sz q̄ bona suspicat de primis ē signū p fectōis z bonitat̄. Bre. in mora. Quanto vos ī bono pficit̄ tāto etiā bona de alīs sentit̄. D Terciū donū ē donū sciētie Ō donū tria docet. Prio docet te cognoscere teipm. s. q̄d es. q̄d fuisti. z q̄d eris Bern. Cogita g̃ vñ veneris z erubesce. vbi es z ingemisce. q̄ pperas z ptimesce. Itez cogsce te p culpā actualē deo fieri exosuz Sap. xiij. Odio sūt deo impi⁹ z impietas ei⁹. Eccī. xij. Altissim⁹ odio habz peccatores. Itē p culpā eris maledictus. ps. Maledicti q̄ declināt a mādat̄ tuis. Et insup debitor mort̄ eterne. nō solū tpalis vt iumentū. Ezech. xviij. Alia q̄ peccaue/rit ipa morief. Sz ecōuerso cogsce q̄ gr̃a facit hoiez filiū dei z heredē. Ro. viij. Si filij z heredes. Itē facit hoiem beatū. ps. Btūs ppl's cui⁹ est dn̄s de⁹ ei⁹. Itē gr̃a facit hoiez etiā esse benedictū. Deut. xxviij. Si pcepta mea audiuer̄ bñdict⁹ tu ī ciuitate z bñdict⁹ tu ī agro. Et g̃ ß noīe deus bonos noīabit q̄ erūt ad dexterā ei⁹ dicens Mat. xxv. Uenite bñdicti pr̄is mei re deū. Prio inc̄tū est creator tu⁹ z tu creatura ei⁹. ps. Ipe fecit nos z nō ipi nos. z sic tener̄ ei obedire tāc̄ creatori tuo. Secundo inc̄tū est dn̄s tu⁹ z tu seru⁹ ei⁹. et sic tener̄ ei fidelit̄ fuire tanc̄ seru⁹ fidelis dño. Tercio inc̄tū est p̄ tu⁹ z tu fili⁹ ei⁹ z sic tener̄ ei exhibere honorē z reuerētiā. Quarto inc̄tū est redēptor tu⁹ z sic tenet̄ nemo habz rē. Quito inc̄tū est futur⁹ iudex tu⁹ z sic tener̄ eū timere in oīb⁹ verbis z factis: siue comedēdo: siue bibēdo: siue dormiēdo siue vigilādo. E Tercio docet donū sciētie cognoscere primos scilicz q̄uo oīes hoies tā diuites c̄ pauperes. tā nobiles c̄ ignobiles sūt sīles in quattuor. Primo em̄ hoies sūt similes ex pte princip̄ij: qz oīes ab vno deo z ab eodē luto formati sūt. z oīes nudi z pauperes nati. Job. xxxiij. Ecce z me sicut et te fecit de⁹. z de eodē luto ego quoc̄ formatus sū. Sap. vij. Nemo ex regib⁹ aliū habuit natiuitat̄ initiū Secūdo sum⁹ sīles ex pte med̄ij. qz oīes mortales z breuis vite sum⁹ tā diuites c̄ pauperes. Eccī. x. Oīs potētatus breuis vita. Job. xiij. Breues dies hoīs sūt. Tercio ex pte finis. qz oīes hoies in eandē mortē z putredinez reducunt. Job. xvij. Putredini dixi p̄r me⁹ rē. Hoc patet ī ossib⁹ mortuorū. qz ibi nulla est distinctio int nobiles z ignobiles. Quarto ex pte iudicij. qz oēs sub vno iudice rōem reddere cōpellimur. i. Cor. v. Oīes nos manifestari oportet añ tribunal x̄pi rē. Et Act. x. Ipe est q̄ cōstitut⁹ est a deo iudex viuor̄ z mortuorū Et cū hāc eq̄litatē cogscim⁹ tūc nos mutuo diligere debem⁹ z vn⁹ aliū nō spnere Uñ greg. Oīes frēs sum⁹ vni⁹ impatoris ptāte cōditi z sanguine ip̄i⁹ redempti Et idcirco frēs vostros c̄ quis paupes et abiectos ī nullo despicere debem⁹. Aug. de doctrina x̄piana. Ego vo interrogo te sericatū z paperē pānosum. nō q̄les ī vestib⁹ sitis. sz q̄les nati fuerit̄. certe ābo nudi. ambo infirmi. ambo vitā miserrimā inchoantes. z ob ß ambo plorātes q̄n nascebamini ifantes. Et illud donū expellit invidiā q̄ cōtraria est charitati. qz gaudet ō malis z ptristat̄ de bonis. qō est dyaboli/cū. ergo inuidi sūt maledicti a deo Isa. v. Ue q̄ dicit̄ bonū malū z malū bonū. Et tales inuidi sūt filij dyaboli. qz sic̄ charitas est signū filior̄ dei. Joh. xiij. In ß cognoscēt oīes qz mei estis discipuli si dilectionē habuerit̄ adinuicē. Sic inuidia ē signū filior̄ dyaboli. Quartū donū est donū fortitudinis. Ubi sciēdū q̄ de⁹ nō q̄rit fortitudinē corpis: sed spūs. Heemie vij. Baudiū em̄ dn̄i est fortitudo nostra. F Est ergo sciēdū q̄ spūssanct⁹ p donū fortitudis triplicit cōfortat hoiez. Prio in tolerādo aduersitates patiēter. Thes. iij. Patiētes estote ad oīes. Secūdo cōfortat nos spūssanct⁹ p donū fortitudis ad vincēdū dyabolū. Jaco. iij. Resistite dyabolo z fugiet a vob. Tercō ꝓfortat ad opandū bona opa. Joh. ix. Opari oportet donec dies ē. qz veniet nox cū nemo opari pt. Aug. Inutilit ī ß tpe viuit nisi ad acq̄rendū meritū laboret q̄ ī eternitate remuneret. Qz bona opa ornāt z comitant

aiam cū oīes amici eā deserūt. Apocal. xiij. Opa eīm illoz sequūt illos. Et p hūc tūc remunerent ī vita btā. Hiero. Unus q̄sq; fm opa sua mercedē accipiet ℞ Quintū ē donū ꝓsilij. Nota q̄ spūssanct⁹ vult q̄ a trib⁹ debem⁹ q̄rere ꝓsiliū. Primo a deo. Thob. iij. Bñdic deū ⁊ pete ab eo vt vias tuas dirigat. ⁊ oīa ꝓsilia tua ī ipo pmaneāt. Eccī. Jn oīb⁹ dēpcare ꝓsiliū altissimi. Scdo q̄rere debem⁹ ꝓsiliū a pxio nro ꝓsciētioso ⁊ discreto ⁊ timēti deū. qui hab⁹ sciētiā ⁊ vitā. ⁊ nō ab aliq̄ q̄ est dissolut⁹ ⁊ male vite. Unī amb. in li. q̄. de offi. Quis vtilē iudicet aliene cause quē vidz inutilē vite sue. Eccī. xiij. Qui sibi est ne quā cui bon⁹ erit. Tercio q̄rere debemus ꝓsiliū a ppria ꝓsciētia. Eccī. xxxij. Oīa fac cū ꝓsilio. ⁊ post factū nō peniteb Quia sic q̄s vellet alīs ꝓsulere. sic ⁊ sibi ꝑ ꝓsilij debz facere. Et illud donū spūssancti expellit auariciā. ⁊ ℞ fit cū spūssctūs p donū ꝓsilij ꝓsulit terrena despicere ⁊ celestia appetere. q̄ terrena modicū valēt in ꝑsenti vita q̄ solū ad sustētatōez corꝑis. ⁊ ī morte nihil ꝑsunt. puerb. xi. Nō pderūt diuitie in die vltōnis. Itē q̄ nō possūt trāsferri ad aliud seculū. Job. Dives cū dormierit nihil secū afferet. Itē post morte sepi⁹ nocēt mltis qñ reddituri sūt rōez de ipis tpalibus: qūo lucrata sint. qūo possessa. ⁊ qūo expēsa sint ad minimū q̄drantē. Sz spūalia bona sūt appetēda. q̄ valēt ī vita. Et ℞ fit cū faciūt opa nostra meritoria. Itē ī morte. q̄ faciūt boīez felicit mori. Itē p⁹ morte. q̄ eternā vitā tribuūt. Ber. ī epla Bona mors iusti ꝓpter requiē. melioz ꝓpter nouitatē. optima ꝓpt securitatē. Da mas. li. iij. Mors sctōz somn⁹ magꝰ ē q̄ꝫ mors. Laborauerūt eīm ī ꝑsenti seculo vt viuāt in seculū. Sextū donū ē intellect⁹. Per illud donū spūssctūs docz nos intelligere deū ī nobis ⁊ ī creaturis. Hā p magnitudinē ⁊ latitudinē hui⁹ mūdi potentiā dei agnoscim⁹. q̄ ipe est oīpotēs. q̄ō ī ℞ patet: cū posset adhuc ifinitos mūdos ex sua potētia creare. Itē p decorē celi et mūdi ⁊ creaturaꝝ sapiētiā dei intelligim⁹ Itē p bonitatē ⁊ vtilitatē creaturarū dei bonitatē intelligim⁹. Ergo qñ vides aliq̄ pulcra ⁊ dulcia gustas. p ℞ intelligere ⁊ cogitare debes celestia. Bern. Dulcedo oīm creaturaꝝ si q̄s iuste aduertit nihil aliud est nisi q̄ ad istā dulcedinē eternā nos inuitat. Et illud donū expellit pctm gule. q̄ p donū intellect⁹ sumim⁹ cibū et potū: et vtimur creaturis dei ad honorē ipi⁹ ⁊ ad vtilitatē nostrā. ⁊ sic resecat supfluitas gule Septimū donū est donū sapie. Scindū q̄ sapiētia dr q̄si sapida sciētia. q̄ p ℞ donū spūssctūs dat nob sape celestia. q̄ dulcedo ꝓcellit oēz dulcedinē hui⁹ mūdi. Unī Basili⁹. O dulcedo melliflua. dulcedo mirāda. q̄ꝫ dulcis es ī meditatōe: ⁊ dulcior ī orōe: dulcissima ī ꝓtemplatōe: ⁊ supdulcissima ī beatitudie. Jmmo tāta dulcedo ē in eterna patria q̄ ē inexplicabil⁹ et interminabil⁹. Unī tāta est dulcedo q̄ si cū apiret ⁊ minimū gaudiū alicui⁹ sancti qui videret: q̄ꝫ nobis a nobis remote sint. tm tot⁹ mūd⁹ sufferre ñ posset ℞ gaudiū. Si aūt possibile esset q̄ sufferre possz: tūc nulluz cor ē adeo triste q̄n letificaret. nec aliq̄ pena est tā amara quā hō sentiret: siue ig/nē: siue aquā bulliētē. imo nec ipaz mortē corꝑalē. Quid tūc erit cū nos illuc venerim⁹ ⁊ cū deo ⁊ cū oīb⁹ sanct⁹ gaudebim⁹? Deū videre est ita delectabile q̄ Aug⁹. dicit. q̄ poti⁹ vellet esse ī inferno ⁊ deū videre q̄ꝫ in celo ⁊ eius visione carere. Unī ps. Oīm mille anni añ oculos tuos tē. Et illud donū expellit peccatū luxurie. q̄ fm Bre. Gustato spū desipit oīs caro. Aug⁹. Gaudiū diuīe dulcedinis nō degustas si carnali delectatōe coꝛ maculas.

De vocatōe boīs ad gr̄am.

Sermo. lxxiij.

QEmo pōt vēi re ad me nisi pr̄ q̄ misit me traxerit eū. Joh. vi. Sciendū q̄ circa ꝛba pdicta tria sūt dicenda. Primo quō de⁹ trahit ⁊ vocat boīez mltipliciter. Scdo quō aliq̄ nō audiūt. ⁊ aliq̄ audiūt sz nō aperiūt. Itē aliq̄ audiūt ⁊ aperiunt sz eū diu nō retinēt. Aliq̄ audiūt ⁊ aptūt ⁊ cū secū pmanere pmittūt. Tercō q̄d sciendū sit ō pdestinatōe ℞ Quantū ad primū sciendū q̄ de⁹ trahit ⁊ vocat ad se nos multipliciter. Primo p interna inspiratiōnē. ps. Audiā quid loquat ī me dñs de⁹. Quia bone inspiratōes sūt a deo Apl's. Nō sum⁹ sufficiēt es cogitare aliq̄d a nobis quasi ex nobis. Unī quotiēs bonas cogitatōes habuisti totiēs vocat⁹ es

a dño. Sz nunq̄ vel raro est aliq̄ dies q̄n hō habeat pl'es bonas cogitatōes. g̃ nun q̄ est dies q̄n de⁹ trahit ꝛ vocat nos ad se rñsio nihil aliud est nisi q̄ q̄n hō habz bonā cogitatōez q̄ intelligat eā esse diuinā vocationē ꝛ ei acq̄escat. Scdo vocat hominē p p̄dicatōnez exteriorē. Nō ꝓtingit cū in ore p̄dicatoris ponit ꝙba vite. q̄ licz sonāt ex ore p̄dicatoris sunt tñ verba dei. Math. x. Nō em̄ vos estis q̄ loq̄mini sed spūs pa. ve. q̄ lo. in vob. Et Luce. x. Qui vos audit me audit. Q, em̄ xp̄s p̄dicatores tanq̄ nūcios mittat vocare inuitatos ad nuptias. patz Math. xxij. vbi dr Misit suos vocare ad nuptias inuitatos In q̄ vocatōe relucz sup nos magna ꝛ singularis dei miſicordia. q̄ multz in increditate sua dimittis vocat nos singulariter. Et iō si hac gr̃a vocatōis abutimur euāgelio nō credētes ꝛ gr̃az vocatōis cōtemnētes grauiꝰ hȳs q̄n nō est missa tal' vocatio ꝙdēnabimur. Joh. xv. Si nō venissem ꝛ eis locut⁹ fuissem peccatū nō haberēt. nūc aūt excusatōez de pēto suo non habent. Ergo tal' vocatio ad nos missa p p̄dicatorez est cū oīi reuerētia ꝛ deuotōe est audiēda tāq̄ vez verbū dei. Aug. in li. de discipli. xp̄iana. xp̄s est q̄ docz. audiam⁹. timeam⁹. faciam⁹. Uñ glo. sup illō Luc. Beati q̄ audiūt verbū dei. Beati q̄ audiunt verbū dei ꝛ mēte recondūt. ꝛ opere cōplent vt possideāt vitā eternā ¶ Tercio vocat p exēpla sanctoꝝ ꝛ bonoꝝ hoīz Ergo q̄tiēs audis vl' vides hoiem virtuosuz totiēs pulsat ꝛ vocat te xp̄s ad bonā ꝛ virtuosā vitā. Et sic mlti pueri ſi ꝛ mali trahunt ad deū p exēpla bonorū hoīm q̄ videt vl' audiūt. Bze. Hunq̄ pctōres ad lamētū penitētie redirēt si nulla essent bonoꝝ exēpla q̄ eoꝝ mētē traherēt. Exēplū Erat q̄dā secularis q̄ tpe medie noctis audiuit frēs de ordīe p̄dicatoꝝ alacriter cātare matutinas sabbato die ō beata ꝙgine. Et cogitauit. q̄liter tu iaces miser hō cū isti iā deū suū laudāt. Et sic cōpūctꝰ post modū ordinē intrauit. ꝛ i eo p mlt̄os annos laudabiliter vixit. Quarto vocat p bñficia q̄tidiana. ſ. p sanitatē corpis. p diuitias q̄s homi largit̄. p bonores. p cibū. q̄s. aīalia i siluis i cibū. ꝛ sic de alijs. Et p talia bñficia deꝰ nititr nos ad se trahere vt. ſ. cogitem⁹ si iā i p̄senti bñ facit nobis cū adhuc sum⁹ pctōres ꝛ inimici ip̄i⁹. q̄d tūc faciet nob in futuro cū erim⁹ amici ip si⁹. Bern. loq̄ns de dei bñficijs dicit. Celū tibi fuit p suū motū. celi lumiaria p suuz influxū. sol causat tibi die. luna illuminat tibi nocte. ignis tpat aeris frigiditatē. aer tibi mitigat ignis caliditatē. aqua mūdat tibi feteꝝ. mitigat tibi sitis ardorē. ꝛ fecūdat tibi terre rigorē. terra vero te sustētat sua soliditate. recreat sua fecūditate. delectat sua amenitate. p̄s. Quid retribuā dño p oīb⁹ q̄ retri. mihi Quinto vocat p flagella. q̄n em̄ hō nō vult aduertere bonas inspiratōes nec curat ꝓmōes. nec exēpla. nec bñficia dei p̄nt eū emollire tūc deꝰ ex sua bonitate flagellat hoiem vt tñ sic ꝙuertat ad deū. Greg. Mala q̄ nos hic p̄munt ad deū ire cōpellūt. Ergo q̄tiens aliquā aduersitatē sustinuisti oīb⁹ diebꝫ vite tue. totiēs vocat⁹ fuisti a deo ad emēdatōez vite. Sz heu pl'es ꝓ nō intelligūt. p̄s. Noluit intelligere vt bñ ageret. Cū tñ iumētū cognoscit cū pcutit̄ si errat vt ad viā rectā redeat. Sz hō rōnalis ꝓ non vult intelligere. p̄s. Uir insipiēs nō cognoscet hec. Ergo cū deꝰ affligit te cū infirmitate corpis. ſ. q̄ dētes: oculos: caput doles intellige hāc esse vocē dñi. Itē silr si paup tate vel infortunio vl' aduersitate q̄licūq̄ grauar⁹ tūc suscipe dñi nunciū ꝛ ꝙuertere a pctis tuis. p̄s. Mltiplicate sūt infir. eorū postea accelerauerūt. Isa. xxvi. Dñe in angustia q̄sierūt te. Luc. xiij. Cōpelle intrare. Glo. Qui hic aduersitate frangunt ad deū ire cōpellunt Bze. Felix necessitas q̄ cōpellit ad meliora. Idē greg. Miseriter adhibet deus tpalē seueritatē ne eternā iferat vltionē. ideo ꝓ quibusdā parcit vt eos i ꝓpetuū feriat. iō hic ferit ñ parcendo vt ieternū parcat. Sexto vocat nos p bonoꝝ ꝓmissionē i futuro. Eccli. xxiij. Trāsite ad me oēs q̄ ꝙcupiscitis me Math. xi. Uenite ad me oīnes q̄ labo. et one. estis ꝛ ego refi. vos. In hac vocatōe ꝓmittit seip̄m eternal'r fruendū. Ben. xv. Ego ero merces tua magna nimis. Itez angelos ꝛ sctōs i frēs ꝛ beatā ꝙginē i matrē ꝛ oīm electoꝝ gaudia ꝛ merita i possessionē. Greg. in moral. Quis enarrare sufficiat q̄tū gaudiū q̄libet aīa suscipiat de

ſctoꝝ pꝛiarchaꝝ hūilitate ꝛ ſimplicitate ppha ꝝ credulitate ꝛ felicitate. apl'oꝝ charitate ꝛ magna diligētia. de martiꝝ ſtabilitate ꝛ patiētia. ꝓfeſſoꝝ pietate ꝛ clemtia virginū caſtitate ꝛ ꝑtinētia. Reuera lingua ꝛ vox deficit. qꝛ intellect⁹ cape nō ſufficit q̄ ſtū ſit gaudiū choꝛis angeloꝝ intereſſe. ꝑſentē dei vultū videre. nullo metu moꝛtis affici. incoꝛruptois ꝑpetuo munere letari. Ergo q̄tiēs occurrit memoꝛia de gaudijs celi totiēs itellige vocē dei te vocātē.

Septimo vocat ꝑ maloꝝ cōminatōez i futuro. Bern. De⁹ volēs nobilē creaturā. ſ. hoiem reuocare inq̄t. Si inuitū coegero azinū habeo. nunq̄d azinis dabo regnuz meū. Scio q̄d faciā. Nō timid⁹ est: terrebo eū si forte sic ꝙuertat ꝛ viuat. Et cōminat⁹ est acerbioꝛa q̄ excogitari pñt. tenebꝛas. ſ. eternas. ẏmes imoꝛtales. ignē inextinguibilē. Aug. Ue illis q̄bꝫ ꝑparat doloꝛ vermiū. ardoꝛ flāmaꝝ. ſitis ſine potu. fletꝰ ꝛ ſtridoꝛ dētiū. vbi moꝛs optat ꝛ nō dabit. vbi null⁹ oꝛdo: ſz ſempiternus hoꝛꝛoꝛ inhabitat. Ergo q̄tiēs occurrerit meōꝛie tue pena dānatoꝝ totiēs xp̄s trahit te ꝛ vocat te. ℟ Octauo trahit et vocat nos ꝑ ſuā amarā paſſionē. Joh. xij Si exaltat⁹ fuero a terra oīa trahā ad me ipm. In ſignuz hui⁹ tūc ſeptē ſuauitates circa paſſionē xp̄i inuenim⁹. ſ. capitiſ inclinatōez ad oſculū i ſignū nr̄e recōciliatōis Brachioꝝ extēſionē ad amplexū i ſignū receptōis ad gr̄az ō pēto redeūti. Lateꝛiſ aptionē ppt̄ effuſionē p̄cij nr̄e redēptōis ꝛ ablutōnis. Exiuit eī ſanguis i ſignuz nr̄e redemptōis. ꝛ aq̄ in ſignū ablutōnis. Clauoꝝ i manibꝫ ꝛ pedibꝫ infixionē ppt̄ memoꝛiā recoꝛdatōis. Jſa. xlix. Nunq̄d mr̄ obliuiſci ꝑt infantē tē. Coꝛpis denudatōez in exēplū nr̄e ꝓfeſſionis. q̄. ſ. debet eſſe nuda. Cruc⁹ poꝛtatōez in exēplū nr̄e imitatōis. Coꝛone impoſitōez in figurā nr̄e gl'ificatōis. Hec oīa tpe teneas memoꝛiter. ſic tūc incipis pficere de ẏrute i virtutē. ℒ Quātū ad ſecūdū ſciēdū q̄ q̄ſtuis dñs nos multiplicit trahit ꝛ vocat ſic dictū ē. tñ q̄dā ſūt q̄ pulſantē dñm nec audiūt nec aperiūt nec rñdent. vt obſtinati ꝛ īdurati q̄ nec ꝑ inſpiratōez nec ꝑ ꝑdicatōez. nec ꝑ bñficia. nec ꝑ exēpla. nec ꝑ flagella: nec ꝑ paſſionez xp̄i: nec ꝑ gaudia celi: nec ꝑ penas inferni emolliri pñt. Tales duri ſūt vt adamas q̄ nec malleis nec igne emolliri ꝑt. Zach. vij. Coꝛ ſuū poſuerūt vt adamātē. Immo tales obſtinati duriozes ſūt q̄ adamaſ. qꝛ q̄ſtuis adamaſ nō ꝑt ꝓfringi cū malleis. nec igne cōburi. tñ cū calido ſanguīe hirci emollit. Sz iſti duri ꝛ obſtinati nec malleis iferni. nec celi gaudijs. ꝛ qō pl⁹ est nec ſanguīe hirci. i. xp̄i emolliri pñt. Bern. in ſmone. Putat ne filiū dei reputat ih̄m quiſq̄s est iſte hō q̄ ip̄i⁹ nō terret cōminatōibꝫ. nec attrahit pmiſſionibꝫ. nec p̄cept⁹ obtpat. nec ꝓfitꝫ acq̄eſcit. Et ſi fatet ſe oꝛe cogſcere deū: factis tñ negat. Secūdi ſūt q̄ xp̄o vocanti hūiliter rñdent ſz tñ faciūt eū abire. nec ei aperiūt. vt ſūt illi q̄ ſe p̄cōꝛes hūilit cōfitent: ſz adhuc nō habēt volūtatē deſerēdi p̄cta nec ſe ex toto emendādi. Et tales ſūt ſil'es illis q̄ ad cenā vocati venire noluerūt. ſz hūiliter ſe excuſari rogauerunt dicētes. Rogo te habe me excuſatū. Bre. Hūilitas ſonat i voce: ſz dū venire ꝓtemnūt ſuꝑbia est i actōe. Et ſi tales aliq̄n in aliq̄ ſe emendāt. ſ. in vno p̄cto: nō tñ i alio Et i ꝑ volūt fuire duob⁹ dñis. ſ. deo i illo in q̄ ſe emendāt. ꝛ dyabolo i iſto in q̄ ſe nō emendāt. Uerbi gr̄a. Qñq̄ q̄s ſe emēdat q̄ ampli⁹ nō vult fornicari nec inebriari cē. ſz ſuꝑbiā nō vult dimittere. Jtē i furto nō vult ampli⁹ vſurā recipe ſz vſurā iā receptā ñ vult reſtituere: ꝛ ſic de alīs. Un Aug. in ep'la. Si res aliēa ꝓpter quā peccatū est cū reddi poſſet nō reddit: nō agit penitētia ſz fingit. qm̄ nō dimittit pctm niſi reſtituat ablatū ſi reſtitui ꝑt. Terciū ſūt q̄ xp̄m audiūt. i. ꝑdictas admoniones. ꝛ rñdent. qꝛ recognoſcūt ꝛ cōfitent ſe p̄cōꝛes. ꝛ aperiūt: qꝛ auertūt ſe a p̄cis ꝑ ꝓtritionē: cōfeſſionē: ꝛ ſatiſfactōez. ſz nō diu xp̄m retinēt. nec eū diu apud ſe reꝙeſcere ꝑmittūt. qꝛ alīs hoſpitibꝫ ſupuenit mus multꝫ vtēſilibꝫ ineptꝫ plena est: nō inuenit vbi caput ſuū reclinat. Utenſilia q̄ xp̄m inquietāt ſūt occupatōes ſuꝑfluere rū tpaliū. Greg. in moza. Sollicitudo tē poꝛaliū moꝛs ē ꝛ excecatio ſpūaliū. Ber. in ſmone. Preoccupatio i ſecularibꝫ deliderijs aīaz ſctāz declinat. nec miſceri poterūt vana verſ: eterna caducis. ſpūalia coꝛ poꝛalibꝫ. ſūma imis. vt piter ſapias q̄ ſuꝑſum ſunt ꝛ q̄ ſup terrā. Hoſpites ẏo ꝑ

expellẽtes sũt temptatões vl' tribulatões vl' etiã carnales ỗlectatões. qz vbi ista sũt xp̃s q̃escere ñ pt. signãter qñ hỗ supaꝝ a talib⁹ tũc xp̃s expellit. Unde mlti qñ audiũt fmõe de dãnis pctoꝝ. s. supbie: luxurie: ⁊c. tũc cõpũgunt: ⁊ sic audiũt xp̃m ⁊ apariũt sibi p ꝓtritõez: ꝓfessionẽ: ⁊ pniaz. sz ñ diu q̃escere eũ pmittũt. qz qñ temptatões vl' tribulatões vl' delectatões eos ecõuerso infestãt tũc redeũt ad ea q̃si nũq̃ ea dereliquissẽt. Silr i sacrꝫ tpib⁹. s. i aduẽtu ⁊ in q̃dragesima ꝓuertunt. sz sacris diebꝫ elatis ad eadẽ pcta redeũt ⁊ recidiuãt. Cõtra q̃s dr Beñ. xix. Salua aiaz tuã ⁊ noli respicere post tergũ. Lu. ix. Nemo mittẽs manũ ad aratꝝ ⁊ respi. retro ap. est regno dei. Talib⁹ sic xp̃m expellẽtib⁹ p recidiua ipsis ẽ malũ qđ nũc agẽs q̃s qđ ante fecisti. Sic q̃ paupes hospitio de sero accipet ⁊ eos de nocte ꝓtẽptib⁹ eijceret. Sic talꝭ xp̃o facit q̃ eũ đ die. i. in gr̃a recipit ⁊ post modũ de nocte. i. p culpã ecõuerso eijcit. Uñ Ihrõ. in omel. O hỗ cogita ḡuiozẽ esse culpã post veniã Bze. Minozis excessus ẽ vitatẽ ñ agnoscere q̃s i ea agnita nõ manere. ¶ Quarti sũt q̃ xp̃m audiunt. s. in admonitõib⁹ p̃dict⁹. ⁊ aperiũt p penitẽtiã: ⁊ q̃escere eũ pmittũt p pseuerãtiã. vt boni q̃ pseuerãt i bono icepto. ⁊ nl' la occasiõe a deo separi volũt. qz nec vtilitas: nec dãnũ: nec moꝛs: nec vita: neq̃ tribulatio: neq̃ pauptas ⁊c. eos separe p̃t a xp̃o. Sic q̃libꝫ xp̃ian⁹ stare debꝫ q̃ potiꝰ vellet mẽdicare ⁊ oĩa sua pdere: ⁊ i cõmuni loq̃ndo oẽm penã potiꝰ sustinere. imo potiꝰ vitã suã pdere q̃s deũ sciẽter cũ vno pẽto mortali offendere. Et si q̃nq̃s peccat et infirmitate statiz p verã ꝓtritõez ⁊ penitẽtiã resurgere debꝫ. Ezech. xviij. In q̃cũq̃ hoza pẽtoꝛ ingemuerit ⁊c. Et cũ talibus sp̃ũssctũs mãsionẽ facit Bze. Qui vere deũ diligit ⁊ mãdata eiꝰ custodit in eiꝰ cozvenit dñs ⁊ mãsionẽ apud eũ facit Et illi salui sũt q̃ sic i bono pseuerãt. qz multi toꝛẽ incipẽt: paucoꝛ aũt finire. Qz iã plures i inferno dãnati sũt q̃ q̃nq̃s bonã vitã inceperũt: sz qz nõ pseuerauerũt: ideo dãnati sũt. Uñ Isid. de sũ. bo. Salꝰ incipientib⁹ pmittit. pmiũ pseuerantib⁹ datur. Beñ. Perseuerãtia est virt⁹ sine q̃ nemo videt deũ. Uñ. Qui pseuerat in finẽ h̃ salu⁹ erit. Uñ exẽplũ. Cõtigit q̃ q̃draginta xp̃iani erãt captiuati p gẽtiles. ⁊ positi fuerũt tpe hyemali i vnũ doliũ plenũ aq̃ Et cũ sic martirizarent q̃dã gẽtilis vidit quadraginta angelos q̃draginta coꝛonas tenentes sup capita eoꝝ. Tandẽ vn⁹ ex eis dixit fidẽ xp̃ianã se negaturꝫ dũmodo exponeret de dolio. ⁊ cũ fuisset expositꝰ vn⁹ angel⁹ cũ vna coꝛona volauit in celũ. Qđ iste gentil' vidẽs dixit. Et ego credo i illũ p q̃ isti patiunt hãc penã. ⁊ positꝰ fuit i lo cũ illi⁹. Et iste q̃ fuerat expositꝰ q̃siuit ab eo q̃s tã subito eũ ꝓuertisset. Ille dixit ei q̃ viderat. ⁊ sic iste coꝛonã amisit. qz in bono nõ pseuerauit q̃uis bñ icepit. Et iste gẽtilis q̃ pseuerauit i pena cũ alijs accepit coꝛonã eternã. Bern. in ꝑmone. Uitã ego puto esse bonã mala pati ⁊ bona facere. ⁊ sic perseuerare vsq̃ ad moꝛtẽ ¶ Sz q̃stũ ad terciũ sciendũ q̃ mlti insipiẽtes dicũt. q̃ p̃destinatꝰ est ad vitã pire nõ pot. q̃re frustra conaboꝛ: qđ futurꝫ est fiat. Ecce q̃sta demẽtia. nullꝰ vulneratus aut eger dicit. q̃d q̃d medicus facit frustra est. qđ futurꝫ est fiat. Ecce nolũt aĩe sue dare legẽ quã coꝛpi tribuũt. dicũt enĩ. Nolite cõmoueri. si deꝰ vult sanabimur. ⁊ tñ nõ dicũt. Nolite cibũ pare. nolite vestimẽta sarcire. si deꝰ vult pascit ⁊ vestit nos. Nũ q̃d sine studio eterna hr̃i pñt silr ⁊ tpalia. Rñdet q̃ nõ. ĩmo deꝰ req̃rit studiũ nostrꝫ i illis q̃ ait Mat. vi. Primũ q̃rite regnũ dei ⁊ hec oĩa adijcient vob. Prescietia dei nõ ifert alicui necessitatẽ. Nullꝰ enĩ damnat nisi p illis q̃ sũt i libero arbitrio. deus nõ cõpellit ad bonũ vl' ad malũ: sz i hoie est seq̃ deũ vel dyabolũ. Et cũ dñs aliq̃s ad se trahit h̃ est ex mera diuĩa gr̃a. Immo deꝰ pater oẽs trahit. qz oĩb⁹ offert gratiã. Nõ tñ oẽs trahunt vl' veniũt ad xp̃m qz ⁊ si oĩb⁹ offerat gr̃a. nõ tñ oẽs recipiũt. Attẽde hỗ. Ecce si modo igne vel aq̃ aut hostib⁹ repleta esset hec ciuitas vel vallis vna. ⁊ nullo modo euadere posses nisi in turrim altissimã trahereris. ⁊ amicꝰ tuus stans sup turrim fune inferiꝰ demisso. parat⁹ esset te ⁊ quẽlibet volentẽ trahere sursũ. Si q̃ tu funẽ manu nõ apphenderes: vl' si iã traherer ⁊ i media via funẽ relinquẽs caderes certe culpa esset tua q̃ non euaderes. Sic ẽ ⁊ de fune gr̃e ⁊ charitatꝭ. p quẽ deꝰ q̃ est verꝰ amicꝰ parat⁹ est nos

trahere ad alta. Sciēdū q licet p̄destinatio sit ꝥa ⁊ certa ⁊ mutari nō ꝑt quo ad deū. tñ libeꝝ arbitriū cū tū ad nos manet ad vtrūlibꝫ. Ad hꝫ ꝑt adduci exēplū naturale. Si video cecū aliquē ī biuio. scio q si tēdit p̄ viā q̄ ducit ad foueā cadit ī eā. si ꝥo vadit p̄ viā rectā euadit eā. cū tū visus me⁹ opat ad viā ceci. tm̄ ad dānatōez hominis p̄sciētia dei. excepto q ego ñ possū scire quā viā tenebit cec⁹. Exēpluꝫ. Fuit q̄dā deuot⁹ vir ī monasterio cui sepe reuelatōes fuerūt date diuinit⁹. Nō q̄dā frater alteri⁹ monasteriꝝ sciens instetit apud eundē vt deū oꝛaret q̄tin⁹ dignaret ei ostēdere si ipe esset ī numero saluādoꝝ. Et cū ille vir ꝑcib⁹ vict⁹ oꝛōi instādo hꝫ a deo postularet. oñsum est sibi q iste frater esset in numero dānandoꝝ. Uñ timēs fratrē illū turbare p aliq̄s dies hꝫ sibi celauit. Sꝫ tādē ei req̄renti inuit⁹ aperuit. Ille aūt hoc audiēs ⁊ scripturas itelligēs statim rndit. Bñdict⁹ dñs de⁹: nec tm̄ sic desperabo sꝫ pñiaꝫ quā p ingressū religiōis assūpsi duplicabo ⁊ triplicabo donec veniā gr̄am et misericordiā apud altissimū q̄ pi⁹ est inueniā. Et post ī breui reuelatū est eidē fratri q iste frater esset ō numero saluādoꝝ. Nō cū eidē fratri retulisset iste let⁹ effect⁹ ō reuelatōe fortior fact⁹ in ope. ac virilit agēs ⁊ de virtute in virtutē pgrediēs ī bono p̄seuerauit sine cessatione.

In festo sancte trinitatis.

Sermo. lxxv.

Altitudo diui

O tiaꝝ sapiētie ⁊ sciētie dei q̄s incōp̄rehēsibilia sūt iudicia ei⁹ ⁊ inuestigabiles vie ei⁹. q̄m ex ipo ⁊ p ipm ⁊ ī ipo sūt oīa. Ipi honoꝛ ⁊ gl̄ia ī secula seculoꝝ amē. Ro. xi. Sciēdū q hodie festū sancte trinitat̄ institutū est vt oēs fideles agnoscāt vnā simplicē diuinitatē ⁊ trinitatē psonaꝝ. Hā celebram⁹ festū de p̄e in natiuitate sic̄ p̄ misit filiū suū vnigenitū vt oīs q̄ in eū credit nō pereat. nā misit in natiuitate xp̄i ⁊ ꝛceptōe. Celebram⁹ festū ō filio in resurrectōe ⁊ ascēsione sicut xp̄s surrexit a mortuis ⁊ ascēdit ad celos. Celebram⁹ de spūsancto ī festo penthe. sicut missus est spūsanct⁹ discipul. Sꝫ hodie celebram⁹ festū trinitat̄. s. patr̄ ⁊ filij ⁊ spiritussancti vt oēs fideles agnoscāt vnam simplicē deitatē ⁊ trinitatē psonaꝝ. q̄nis em̄ apls rapt⁹ fuerit vsq̄ ad tercūm celū. et ibi audierit diuīa ⁊ pfunda misteria. tñ ñ fuit ausus misteriū sancte trinitat̄ curiose iuestigare. sꝫ ī ꝥba admiratōis ⁊ laudis prumpēs dixit. O altitudo di. rō. In q̄bꝫ ꝥbis tria ponit. Primo q beata trinitas ⁊ vnitas q̄ est de⁹ nō debꝫ curiose iuestigari. cū dicit. O altitudo di. Scōo q fideliter credēda cū dicit. Q̄m ex ipo ⁊ p ipm rō. Tercio q ipa beata trinitas deuote ē adoranda ⁊ gl̄ificāda. g̃ dicit. Ipi honoꝛ ⁊ gl̄oria in se. rō. O Sciēdū q festū trinitat̄ signāter ⁊ p̄ncipaliter ppter tria ē institutū. Primo vt oēs fideles agnoscant vnā simplicē deitatē ⁊ trinitatē psonaꝝ p̄ris ⁊ filij ⁊ spūsancti. Modo ad p̄firmādū fidē nostrā tūc fides trinitat̄ ꝑt ꝑbari. Primo p autoꝛitatē diuinā. s. sacrā scripturā. Beñ. i. Faciam⁹ hoīez ad imaginē ⁊ similitudinē nostrā. q̄ō ē verbū p̄ris ad filiū ⁊ ad spūmsctm̄. Q̄ꝫ ergo dicit faciam⁹ indicat pluralitatē psonaꝝ. q̄ si non esset pl̄alitas ī psonis nō diceret faciam⁹. sꝫ faciā. nec diceret nostrā sꝫ meā. Q̄, ꝥo oꝛ ad imaginē ⁊ similitudinē ꝑtinet ad vnitatē substātie. q̄ si ibi nō esset vnitas substātie nō diceret: ad imaginē ⁊ sil̄itudinē. sed ad imagines ⁊ sil̄itudines. Scōo ostēdit beata trinitas testimonio angeloꝝ. Hā sicut habet Isa. vi. Angeli q̄tidie clamāt ⁊ dicūt. Sanct⁹ sanct⁹ sanct⁹ dñs de⁹ saboth plena est oīs terra gl̄ia ei⁹. q̄ oꝛ ter sanct⁹ respicit trinitatē psonaꝝ. ⁊ semel dñs de⁹ respicit vnitatē substātie. Tercō ostendit autoꝛitate psal. dicētis. Bñdicat nos de⁹ de⁹ noster bñdicat nos de⁹. ⁊ metuāt eū oñes fines terre. In hꝫ q dicit ter deus ostēdit trinitas psonaꝝ. ⁊ q dicit in singulari eū ostēdit vnitas essentie. Quarto ostendit in euāg. Mat. xxviij. vbi xp̄s dicit discipulis suis Baptizātes eos ī noīe p̄ris ⁊ filij ⁊ spūsancti. Quito oñdit p dictū Johānis apl̄i. vt habet. i. Joh. v. Tres sūt q̄ testimoniū dāt ī celo pater verbū ⁊ spūsanct⁹. ⁊ hꝫ tres vnū sūt. Secto ipa trinitas ⁊ vnitas ostēdit vestigiis creaturaꝝ. nō est tñ aliq̄ creatura q̄ sibi vendicat ex toto assimilari. sed tñ aliq̄ sil̄itudo ꝑt bñ inueniri. Patet hꝫ ꝑmo de sole. Hā fm Aug. tria ī sole ꝛsiderant̄. s. q̄ est. q̄ lucet. ⁊ q̄ calet. i. substātia solis: radius: ⁊ calor.

Radi⁹ de sole nascit. qz filiꝰ ꝺ pre generat Calor ab vtroqz pgredit. qz spūssanctꝰ ab vtroqz. i. a pre ⁊ filio pcedit. Ipe aūt sol a nullo pcedit. qz pr nō est factꝰ nec creatus nec genit⁹. ⁊ tñ oia tria p̄dicta sūt vnꝰ sol. sic oēs tres psone sūt vnꝰ deꝰ. Idē cognscit i fonte. Fons em̄ generat riuulū. sic pr̄ generat filiū. ⁊ fons ⁊ riuul⁹ faciunt stagnū. sic pr̄ ⁊ filiꝰ spirāt spūmsctm̄. Et tñ i fōte riuulo ⁊ stagno ē eadē aq̄. sic i pre ⁊ filio ⁊ spūsctō est eadē substātia. Itē si speculuz ponit in aq̄m clarā ꝺ solē: tūc tres soles apparēt. vn⁹ i celo: ⁊ duo i radio. Sic inspiciēdo sacrā scriptura inuenim⁹ trinitatē p sonaz ⁊ vnitatē essentie. Itē ispiciēdo creaturas itelligere debem⁹ trinitatē. Hā in magnitudie creaturaz agscim⁹ potentiā pris. sic in altitudie celi ⁊ latitudie terre: ⁊ sic de alijs. Sz i decore ⁊ speciositate cognoscim⁹ sapietiā filij. ⁊ i bonitate ⁊ vtilitate creaturaz intelligim⁹ bonitatē spūsancti. Scꝺo instituit⁹ ē festū trinitatis vt hō mortal' ꝓtēpleť q̄ tū bñficiū recepit q̄ad imaginē trinitatis est creatꝰ. Bern̄ in fmōe de q̄dragesima. Cogita q̄lē te feē de aīaz mag': vtpote imaginē creatoris. Hā hō i dignitate pcellit oēs creaturas corpales. Un̄ Arist. de regi. prin. dicit. Nobilis simū aialiuz est hō. Idē. vij. politi. Inter oia aialia solꝰ hō habz rationē ꝓ Sz di. qūo hō ad imaginē dei est creatus. Respondeo ꝓmo q̄tū ad imortalitatē. qz sic deꝰ est imortal': sic ⁊ aīa. Aristo. ij. topico. Alia hois est imortal'. Un̄ aug. Alia ē substātia creata: inuisibil': incorpea: imortal': deo simillima: nullā imaginez habēs nisi creatoris sui. Immo etiā fm corpꝰ hō fuit creatꝰ q̄ debuit esse imortal'. sz qz peccauit ꝓterea factꝰ est mortal'. Un̄ grego. in mora. Ad ß hō i padiso posit⁹ erat vt si seꝺ ad ꝺditoris sui obediētiā vinculi charitatis astringerz ad celestē patriā ⁊ societatē angeloz q̄nqz sine morte carnis transiret Sic nāez imortalis cōditus vt si nō peccasset etiā mori nō potuisset. Sz mō anima est imortalis. ⁊ post hāc vitā habebit vel gaudiū vel supplicium. sz post iudiciuz tūc corpꝰ erit etiā imortale. sic q̄ hō post iudiciū eternaliter viuet cū corpe ⁊ aīa vl' in penis vel i gaudijs Scꝺo homo ad imaginē dei creatꝰ est q̄tū ad dñationem qz sic deꝰ est dñs oīm. sic hō oīm creaturarū. ps. Oia subiecisti sub pe. eiꝰ. Qz si hō in statu innocētie pmānsisset oēs creature ei subiecte fuissent. s. volucres celi ⁊ pisces maris ⁊ aialia i terr'. Sz qz hō suo creatori inobediēs extitit. iō obediētiā creaturarū p magna pte pdidit. Itē deꝰ oia q̄ sunt i celo ⁊ i terra ppter homiez creauit. Hoc paret. Hā angeli fuiūt homibꝫ. Silr celi lumināria fuiūt homi. Hā sol causat tibi diē. luna illumīat tibi noctē. ignis tpat tibi frigiditatē. aer dat tibi spiramē. aq̄ mū dat tibi fetorē ⁊ mitigat tibi sitis ardorē. terra pfert tibi fructus. s. frumētū ⁊ vinū. aq̄ pfert tibi pisces. ouis pfert tibi lanā cū q̄ tegis corpꝰ tuū. ⁊ sic de alijs. ergo hō est dñs oīm creaturaz. g̃ tenet dñm laudare ꝑ oibꝫ creaturis. Tercio hō creatꝰ est ad imaginē trinitatis. ⁊ ß in tribꝫ potētijs aīe scz memoria: intelligētia: ⁊ volūtate. vt. s. memoria sit camera pris: in q̄ habitet per ꝓtinuā recordatōez. Itelligētia sit camera filij in q̄ habitet p verā fidei cognitōez. voluntas sit camera spūssancti in q̄ habitet p amorē. vt hō i vera charitate volūtatē sua ꝓformet diuīe volūtati. Tercio festū trinitatis institutū est vt hoies inciteńt ad graz actōes ipi deo q̄ talē gl'iaz nob ꝫ reuelauit i fide. s. donādo nob cognitōem sancte trinitatis p fidē. ⁊ i futuro reuelabit nobis i specie. Apl's. Uidebim⁹ eū sicuti est. Joh. xvij. Hec ē vita eterna vt cognoscant te ⁊c. Un̄ merito dicere debem⁹ cū apl'o. Ipi gl'ia in secula. Jō sanctꝰ hiero. illū versū. Gl'ia pri ⁊ filio ⁊ spūsancto ⁊c. in fine psalmoz decātare īstituit. Et eundē versū q̄libet cū magna reuerētia corpis ⁊ deuotōe mentis decantare vel legere debet. Q. Hā ꝓfessio sancte trinitatis si deuote ⁊ cū reuerētia noiat' valet principaliter ad tria. Primo ad demonū expulsionē. Qꝺ significabat i q̄dā fideli notario apud ꝓstātinopolim: de q̄ legit'. q̄ cū quidā magꝰ ad q̄ndā locū eū duxisset vbi multitudo demonū residebat. vnꝰ eorū in throno sedēs interrogauit eū si vellz ei seruire. Et iste signauit se signo crucis dicēs Ego sum seruus sancte trinitatis. Et viso signo ⁊ audito nomine sancte trinitatis oīes aufugerūt. Cū igit̄ p̄dictꝰ notariꝰ ad eccl'iaz sācte Sophie venisset. imago xpi q̄ ibi erat oculos ad ipm quocunqz p

ecclíam ꝓgeret cõuertebat. ac si ipo facto xps sibi diceret. Qz ꝓfessus me fuisti coꝝ demonib⁹ ī terris ego ꝓfitebor te coꝝ pre meo ī celis Scdo valet ad tribulatõis ppulsatõez. Hã sic dicit Johes Damas. Cũ apud ꝯstantinopolim pestilẽtia ꝙis esset. q̃dã puer de medio ppli ī celũ rapt⁹ canticũ sancte trinitat⁹. s. sãcte de⁹. sancte fort⁹. sãcte imortalis ⁊ mi ficors saluator miserere nob: ab angel⁹ est edoct⁹. Qui cuz rediẽs coꝝ ppl'o decãtasset: mox ois pestilentia ẽ fugata. Tercio valet ad malorũ ꝓfutatõez ⁊ ꝙuersionẽ Sic em refert Bonauẽ. in li. quẽ scripsit ad comitissã matildã. Cũ archiẽps ebrodiẽsis simoniac⁹ esset ⁊ oẽs testes pecunia corrupisset. q̃dã legat⁹ vir sanct⁹ p̃cepit ei vt versũ sãcte trinitatis. s. Bl'ia patri ⁊ filio ⁊c̃. diceret. rogans deũ vt si simoniac⁹ esset spũm sctm̃ cui iniuriã fecerat noiare nõ posset. Qõ factũ est. Et sic iste deꝑhensus peccatũ suũ hũiliter ꝓfessus fuit ⁊ pniaz egit. Modo loquẽdo modicũ de euãgelio hodierno. Tũc p̃mo q̃rit q̃re hoc euãgeliũ hodie legit. Rñdet q̃ ideo. qz q̃libet ꝑsona in diuinis in euãgelio hodierno apte exp̃mit. Hã ꝑsona filij ẽ illa q̃ loquit. sz ꝑsona patris exp̃mit cũ dicit. Scim⁹ qz a deo venisti mgr̃. Et ꝑsona spũssancti ostẽdit cũ dicit. Nisi q̃s renat⁹ fuerit ex aq̃ ⁊ spũsancto. Et illud. Spũs vbi vult spirat. Ex p̃munt aũt ꝑsone diuine cũ suis appꝛopatis. Cũ em̃ p̃ri attribuit potẽtia. filio sapiẽtia. spũssancto bonitas. tũc ꝑsona patris exp̃mit cũ sua potẽtia cũ dicit. Nemo p̃t hec signa facere q̃ tu facis nisi deus fuerit cũ illo. qz signa facere est diuine potẽtie. Exp̃mit ꝑsona filij cũ sua sapientia cũ dicit. Scim⁹ qz a deo venisti mgr̃. Eld mgr̃m em̃ spectat sapiẽtiã docere. Exp̃mit ꝑsona spũssancti cũ sua bonitate cuz dicit. Spũs vbi vult spirat. Nõ ei ex nostris meritis sz ex sua gratuita bonitate se nob infundit. Sz q̃rit q̃re p̃ri attribuit potẽtia. filio sapiẽtia. spũssancto bonitas cũ tñ oms tres ꝑsone. s. pater ⁊ filius ⁊ spũs sanct⁹ habeãt eandẽ potẽtiã: sapientiã: ⁊ bonitatẽ. Rñdet ꝑm Aug. li. de trini. In creaturis solet notari ī p̃re defect⁹ potẽtie ꝓpt antiq̃tatẽ. in filio solet notari ignorãtia ꝓpt̃ iunẽtutẽ ⁊ inexperiẽtiã. Et spũs videt sonare ī vehemẽtiã Isa. lij. Quiescite ab hoie cui⁹ spũs ī narib⁹ ei⁹ est. Et ne putet fili⁹ esse ī diuis sic ī creaturis. tũc p̃i nõ solũ attribuit potẽtia sz omipotentia ne videat senior. Et ob h̃ in simbolo dicitur. Credo in deũ patrẽ omipotẽtẽ. Et filio nõ solũ sapiẽtia. sz etiã ois sapiẽtia et sciẽtia attribuit ne videat minor aut minus sciẽs aut min⁹ exptus. Et spũssancto attribuit bonitas ne putet crudelis aut vehemẽs. Vñ ps. Spũs tu⁹ bon⁹ deducet me ī terrã rectã. R Quãuis autẽ de⁹ p̃ sit omipotẽs: duo tñ sũt ī ipo: ⁊ duo ī nob q̃ ipm vincere vident. Primũ ẽ sua pietas viscerosa. Niere. xxi. Cõturbata sũt omia viscera mea sup eũ. miserãs miserebor ei⁹. Aug. Tardi⁹ q̃dẽ videt a deo pctor veniã suscipe q̃s de⁹ velit dare. Liberti⁹ dat veniã de⁹ q̃s re⁹ eã petit. sic em festinat reũ absoluere a tormẽto ꝙscientie sue q̃si eũ pl⁹ cruciet cõpassio miseri q̃s ipsum miser⁹ passio sui. Scõm ẽ sua charitas affectuosa q̃ ipm de celo ad terrã deposuit Aug. O charitas q̃s magna! vires habes. deũ d̃ celo ad terrã deposuisti. ipm etiã ad crucẽ ascẽdere fecisti. Nihil aũt cũ esset oipotẽs eũ coarta re potuit: nisi sua pietas ⁊ viscerosa charitas. Terciũ est oro nr̃a lacriosa. qõ significat in Ezechia rege. cui⁹ lacrie vicerũt eũ vt sentẽtia mortis sup eũ nõ ꝓcederet sic tũc ppha a dño nũciauerat. Isa. xxxviij. Audiui oratõez tuã ⁊ vidi lacrimas tuas. ecce adiciã ad dies tuos q̃ndecim ãnos. ⁊ de manu regis assirioꝝ eruã te. Idẽ etiã patz in Moyse. cui de⁹ dixit. Dimitte me vt ira scat furor me⁹ ⁊c̃. Ber. O hũilis lacrima tuũ est regnũ. tua ẽ potẽtia. añ ꝙspectũ iudicis ñ venerẽ. tua ẽ potẽtia. añ ꝙspectũ iudicis ñ venerẽs ītrare. sola si ītrauerẽs nũq̃s sola redibis q̃d̃q̃ petierẽs obtinebis. vincis iuincibilẽ ⁊ ligas oipotẽtẽ. Quartũ est nr̃a hũilitas ẽtiosa. istud inuit. iij. Reg. xxi. vbi dñs dixit helie. Nõne vidisti achab hũiliatũ coram me. qz g hũiliat⁹ ẽ cã mei ñ iducã malũ ī diebꝰ ei⁹. Hoc etiã patet de ninuitis. q̃z hũilitas vicit deũ. Jone. iij. Vidit deus opa eoꝝ. qz ꝙuersi sũt ⁊c̃. Itẽ sciẽdũ q̃ filius sit sapiẽtissim⁹. tñ sciẽter p̃mittit se ꝺ capi ī venditõe: emptõe: ⁊ cõmutatõe. In vẽditõe q̃dẽ. qz vẽdẽdo nob regnũ celorũ p̃mittit se a nob ꝺcapi ifra dimidiũ iusti p cij. Ipm em̃ vendiderat apostolis p retribus ⁊ pua nauicula Zacheo p̃ dimidia

substãtia. vidue p duob⁹ minut⁹. quibus dã p calice aq̃ frigide. vt habet Math. x. Quibus dã p sola bona volũtate. Hiero. Que offerunt nõ sui põdere sz offerentiũ pensant volũtate. Aug. Regnũ celoz tm̃ valet q̃tũ habes. Scõo pmittit se decipi a nob i emptõe. qz vilia nr̃a charo pcio emit. Hã corp⁹ nostrũ emit pcio magno sui sanguis. i. Loz. vi. Empti em̃ est pcio magno ꝛc. Aiam nostrã emit positõ ne aie sue. i. Job. iij. Ille p nob aiam suã posuit. Tercio pmittit se a nobis decipi i cõmutatõe. qz res nostras nobis i cẽtuplo restituet. vt habet Math. xix. Centuplũ accipiet⁹ ꝛ vitã eter. possi. Sz bonitas q̃ attribuit spũisctõ tãta est vt ab ea null⁹ se absondere possit. iuxta illud ps. Nõ est q̃ se absõdat a caloze ei⁹. Hã in celo misericordia tua. In purgatorio ẽ misericordia saluãs. ps. Dñe i celo misericordia tua. In purgatorio ẽ misericordia liberãs. Eccli. li. Liberasti me a pssu ra flãme q̃ circũdedit me. In inferno ẽ misericordia mitigãs. qz ibi de⁹ punit citra dignũ. ps. Aut obliuiscet misereri deus aut cõtinebit i ira sua misericordias suas. In mũdo ꝺo modo est misericordia ꝑ q̃tũ ad iustos. modo misericordia exectãs q̃tũ ad malos. modo miscdia trahẽs q̃ntũ ad duros: q̃ p bñficia ꝛ flagella trahũt. modo misericordia suscipiẽs q̃tũ ad reuertentes. vt posset dici illud ps. Misericordia dñi plena est terra. Ista aũt miscdia ꝛ bonitas spũisancto ppria est ꝛ ĩnata. Jta illud. Deꝰ cui ppriũ est misereri semp ꝛ parcere S Ultimo sciẽdũ est q̃ beata trinitas fidelit̃ est credẽda: nõ curiose inuestigãda. qz ꝑ esset vanũ ꝛ stultũ: qz hõ nõ posset ꝺsecꝺ intentũ suũ. Sicut em̃ vanũ ꝛ stultũ esset oculos huc ꝛ illuc spargere. vt illud qd̃ i abysso terre latet videz cũ tm̃ nihil posset videre nisi qd̃ extra superꝰ apparet. Sic stultũ est ꝛ impossibile pscrutari pfundũ trinitat⁹. Uñ Aug⁹. Quid ẽ deꝰ omipotẽs nisi ineffabilis essentia. Scõo qz ꝑ piculosũ ineffabilis essentia. Scõo qz ꝑ piculosũ esset. puer. xxv. Sicut q̃ mel comedit mlt̃ oppzimet⁹ a gl̃ia. Eccli. iij. Altiora te ne q̃sueris. ꝛ fortiora te ne scrutat⁹ fueris. sz q̃ pcepit tibi deꝰ illa cogita semp. Oz periculosũ sit pbat Aug⁹. dicẽs. Ubi querit̃ vnitas trinitatis patr⁹ ꝛ filij ꝛ spũssancti nec alicubi piculosi⁹ errat. nec laborios⁹ aliq̃d querit̃. nec fructuosi⁹ aliq̃d inuenit̃ Berñ. Scrutari ꝑ temeritas est: credere pietas. nosse vita eterna. Oz impossibile sit pscrutari sanctã trinitatẽ patz ꝑ tale exemplũ de beato Augustino. q̃ eo tpe q̃ libros de sancta trinitate cõposuit. cũ p litus maris socijs a lõge sequẽtib⁹ quedaz de trinitate meditãdo discuteret. quendã puez in littore marꝭ inuenit: q̃ cũ quodã cochleari argẽteo in quandã foueã quã fecerat aquã ò mari effundebat. dicẽs se totũ mare velle i istã foueã sic haurire. Cui Augustin⁹ ĩ risũ puocat⁹ ait. Quomodo fieri ꝑ facere posses cũ mare sit magnũ ꝛ cochlear paruũ. Et puer. Facili⁹ est mihi ꝑ agere q̃ꝑ tibi q̃d̃ cogitas adiplere. Tu em̃ cogitas in libro tuo misteriũ trinitatꝭ cõprehendere. cũ liber tu⁹ sit paru⁹ ad recipiendũ. ꝛ ingeniũ tuũ paruũ cochlear ad inq̃rendũ. ꝛ ipa trinitas pelagus immẽsũ ad hauriẽdũ. Statimq̃ puer disparuit. Et Augustin⁹ deo gr̃as agens q̃ꝑ sit verũ q̃d̃ puer dixit recognouit.

In eodẽ festo. Sermo. lxxvi.

De trinitate ꝛ baptismo.

Qui quis renatus fuerit ex aqua et spũsancto nõ ꝓt introire i regnũ dei Joh. iij. ℣ Sciendũ q̃ triplex ẽ natiuitas. s. naturalis: spũalis: ꝛ celestꝭ. Nõ igit̃ qui nat⁹ est natiuitate naturali nõ ꝓt intrare regnũ dei nisi iterꝫ nascat̃ natiuitate spũali. q̃ fit in baptismo. q̃ꝑtumcũq̃ etiã sit renat⁹ natiuitate spũali adhuc intrare nõ poterit regnũ celoz nisi iterũ nascatur natiuitate tercia. s. natiuitate celesti q̃ fit in morte cuiuslibz sancti viri. Prima natiuitas est homi ad hũilitatẽ. Secũda ad iustificatõez. Tercia ad btitudinẽ. Puer q̃dẽ nascẽs natiuitate naturali q̃ttuor facit q̃ nob sũt ad hũilitatꝭ exẽplũ.

Primũ est q̃ flẽdo ꝛ nõ ridẽdo nascit̃. Sap. vij. Primã vocẽ emisi plorãs. Augu. de ci. dei. Puer a ploratu icipit nascẽs ppbetisãs q̃ maloz ꝓsci⁹ sit. Jõ dicit hiero. q̃ dñs fleuit q̃n lazaꝝ suscitauit. ex eo q̃ amicũ charissimũ ppt̃ alios saluandos ad hostilẽ vitã itez ꝛuocare cogebat̃ Secũdũ ẽ q̃ puer more bestiaꝝ. s. curu⁹ ꝛ q̃i i q̃ttuor pediꝭ nascit̃. ad inuẽdũ q̃ cõpat⁹

est iumentis insipientibꝫ ⁊ similis factꝰ est illis. Terciū est qꝫ puer manū ad os ponit. ad innuēdū qꝫ venit ad tātas mīrias ꝓpter pctm̄ oris primoꝝ parētū. Nā mulier peccauit ore. s. qñ viro suo vt ꝺ fructu vetito comederet psuasit. Vir peccauit ore ꝓ fatuā excusatōez. Uterqꝫ peccauit ore ꝓ illicitā comestionē. Multi sūt hodie q̄ suo ore taliter peccāt. aut mala ꝓsulēdo aut ī malis se excusando. aut se nimis iurgitādo. Quartū est qꝫ puer nudꝰ et pauꝑ nascit. Nudꝰ ꝫ supbiā vestiū. Alia em̄ aīalia nascunt cū cutibꝫ ꝓ tunicis. hō vero nudꝰ nascit. ergo debz q̄rere vestes ꝫ frigꝰ ⁊ nuditatē. Itē pauꝑ nascit ꝫ auaricīā. ergo ī modicꝭ debet hō ꝓtētari. Apls. Habētes alimēta ⁊ q̄bꝫ tegamur hīs cōtenti sum̄. Secūda natiuitas ē spūal' q̄ fit ī baptismo. Et de hac spūali natiuitate sūt ꝓposita ꝟba: vbi dicit. Nisi q̄s renatꝰ fuerit ⁊c. Uñ hic tria sūt dicēda. Primo declarāde sūt aliq̄ q̄stiōes circa baptismū. Secꝺo q̄s sit effectꝰ baptismi. Tercō q̄d illa signa q̄ fiūt añ baptismū ⁊ post baptismū significēt. ¶ Quātū ad primū q̄rit. q̄s sit effectꝰ cathecismi. Rñdet fm sanctū Tho. in. iiij. dist. vi. qꝫ cathecismꝰ habz effectū in corpe ⁊ aīa. qz minuit potestatē demōis ne possit tm̄ in hoīe sicut prius. ⁊ ne baptismū ⁊ alia bona impediat Sz ꝓdicta ptās demonis totaliter in baptismo tollit. Sic ⁊ pharao priꝰ flagellatus ē pplo nō egresso de egipto. ⁊ postea pplo egresso totalit in mari rubro qꝺ ē figura baptismi ē submersꝰ Querit vtꝝ oms hoies teneant ad baptismū. Rñdet fm sanctū Tho. in. iiij. dist. vi. qꝫ q̄libet tenet etiā sanctificatꝰ ī vtero ꝓpter tres rationes. Primo qꝺē ꝓpter acq̄rendū characterē q̄ adunet pplo dei ⁊ deputet ad p cipiendū diuīa sacramēta. Secꝺo vt p baptismi susceptōez ꝓformet corpalit passioni xpi. Tercio ꝓpter bonū obedientie q̄ ad ꝓceptū de baptismo oīb datū. Joh̄. iij. Nisi q̄s renatꝰ fuerit et aq̄ ⁊c. Querit vtꝝ baptismꝰ aq̄ possit ī aliquo suppleri. Rñdet fm Petꝝ de tharātasia fm cōmunē legē nō ꝓt in puulis suppleri. cū nō possūt hre vsū liberi arbitrij. Sz tm̄ si ꝓ xpo occiderent pie credit qꝫ saluarent sine baptismo aq̄. In adultꝭ aūt ꝓt suppleri ꝑ baptismū flamis siue martirij. Et ꝫ intelligit qñ ē articulꝰ necessitatis. Querit vtꝝ puer ī vtero existēs possit baptisari. Rñdet fm Tho. vbi supꝝ qꝫ nō. qz talꝭ deo notꝰ est nō ecclie. nec subijci ꝓt opatōi miſtroꝝ ecclie. Uñ Aug. dicit. qꝫ sic q̄ nō vixerit ñ ꝓt morī. ita q̄ natꝰ nō fuerit nō ꝓt renasci. Non aūt mr̄ debet scindi vt puer possit nasci ⁊ baptisari. qz fm ipm nō sūt faciēda mala vt veniāt bona inde. debet tm̄ scindi si mr̄ defuncta iā esset. ⁊ puer adhuc viueret in ea. Querit q̄d faciēdū est qñ apparz alicui membꝝ pueri ⁊ timet de pīculo mortis. Rñdet qꝫ in tali pīculo ꝓte p̄ncipali egredi sa. s. capite baptisari debz. Sz secꝰ est de alijs ptibꝫ. s. manibꝫ ⁊ pedibꝫ. q̄uis nō noceat si iste ꝓtes aspergant aq̄ baptismali. qz diuina miſicordia nō est artāda. Sed si postea plēarie nascat tūc ad cautelā baptiset sub hac forma. Si es baptisatꝰ nō te rebaptiso. sz si nō es baptisatꝰ. tūc ego te baptiso in noīe p̄ris ⁊ filij ⁊ spūsancti.

Sciendū qꝫ materia baptismi ē aq̄ pura naturalis. qz baptismꝰ nō ꝓt fieri ī vino. nec ī ceruisea. nec ī vrina. neqꝫ in aliq̄ alio liquore. Sz forma verboꝝ est hec. ego baptiso te in noīe patris ⁊ filij ⁊ spūsācti. vt patet extra de bap. c. i. Et sine hīs ꝟbis nō ꝓt fieri baptismꝰ. Sciendū etiā qꝫ iste vetule q̄ pueros baptisant ī articulo mortis sic dicētes ī vulgari Soltu lebē so syes dir das ein bad. soltu aber sterbē so syes dir eyn tauff. in dē namē des vatters vnd des suns vnd des heyligē geysts. Tales mulieres cū talibꝫ ꝟbis nihil baptisant.

Querit q̄s ꝓtest baptisare. Rñdet fm omēs theologos qꝫ debit minister est sacerdos. sz in articulo necessitatis quilibz ꝓtest baptisare siue vir siue mlier. fidelis siue infidelis. dūmodo habz intentōez baptisandi ⁊ fuat formā ecclie. Sz tm̄ simpler clericꝰ nō debz baptisare ꝑsente ꝑsbitero. nec mulier ꝑsente viro. vt patet ꝺ cōse. diſt. iiij. Mulier. Querit vtrū baptismus debeat ꝑ aliqꝺ tempꝰ differri. Respondetur fm sanctū Thomā. Magis est laudabile qꝫ puer q̄z citius ꝓtest fieri baptisetur. Primo qz interim mori posset et sic damnaret. Secūdo qz demōes nō habent tantā potestatē in baptisatis sicut in nō baptisatis. neqꝫ quantū ad nocumēta spūalia neqꝫ corpalia. ✠ Quantum

ad secūdū sciēdū q̄ baptism⁹ p̄ncipal'r habet nouē effect⁹. Prim⁹ ē q̄ baptism⁹ ℞m Bonauē. sup. iij. di. iij. digne suscipiēti/ b⁹ delet oēm culpā originalē mortalē ⁊ venialē: ⁊ restituit primariā innocētiaz q̄ ad baptismū morer̄ statim ad celū euolarz Sz ℞ nō fit nisi oīm culpa deleta. igitur ⁊c. Sz nō q̄ ad corp⁹ restituit baptism⁹ oīm modā innocētiā. q̄ vt dicit apl's. Video alterā legē in mēbris meis repugnantē legi mētis mee ⁊ captiuantē me ī lege peccati q̄ est i mēbris meis. Et ideo subdit. Infelix ego hō q̄s me liberabit ō corpe mortis huius? Secūd⁹ effect⁹ q̄ ignē infernalē ⁊ etiā purgatorij extinguit q̄tū ad ipm baptisatū. vt de cetero ignis infernal' vel purgatorij nō possit ī eū nisi ipe postmodū peccādo reaccēderet eū ꝓtra se. Uñ admirāda est satuitas illoz q̄ post baptismū peccāt cū illi volūtarie ignē in ppriū subiectū reaccēdant. Terci⁹ effect⁹ ē q̄ baptism⁹ delet omnē satisfactōez quā hō in p̄senti deberet p suis pctis explere. ℞ patet q̄ si aliq̄s infidelis iudē vl' paganus mille annis viriss̄et: ⁊ oīm die mille pēta mortalia fecisset vl' cōmisisset. si ꝓterit ⁊ fidē acceꝑit: ⁊ sic cū deuotōe baptisat⁹ fuerit. tūc nulla penitētia satisfactoria sibi imponēda est. p oīb⁹ istis pctis. q̄ baptism⁹ tollit oēm satisfactōez. ⁊ si tal' sic etiā post baptismū morer̄ statim ad celū euolarz

Quart⁹ effect⁹ est q̄ fomitē mitigat. q̄ in baptismo homī dat̄ gr̄a ad supprimēdū fomitē pēti. Sz diceret q̄s. q̄re baptis m⁹ nō delet oēm fomitē pēti sic delet oīm peccatū originale a q̄ fomes ꝓcedit. Rñde tur q̄ ppter tres causas. Primo ppt nr̄e fragilitat̄ cognitōez ⁊ ppter nr̄am būlia tionē. Job. vi. Que em̄ fortitudo mea vt sustineā. Scōo vt innocem⁹ diuinū auxiliū ⁊ dei misericordiā vt p̄fuet nos a malis. p̄s. Miser̄e mei dñe q̄m infirm⁹ sum ⁊c. Tercio ppter exercitatōez. vt. s. resista m⁹ vicijs ⁊ ꝓcupiscēcijs carnalib⁹. ⁊ sic habeam⁹ materiā exercēdi ℣tutes ⁊ merēdi gloriā. Greg. Temptatio cui nō cōsentit nō est peccatū sz materia exercēde ℣tutis Ambr. sup. Luc. Nemo poterit coronari nisi vicerit. nemo aūt p̄t vincere nisi ante certauerit. Uñ debem⁹ viriliter pugnare ꝰ carnē nostrā ⁊ ꝓtra oīa vicia ad q̄ natura/ liter inclinati sum⁹ siue sit ira: siue inuidia siue luxuria. Bern̄. Quotiēs restiterz totiēs coronaberz. Et ideo vt multas coronas mereamur tūc fomes pēti ī nobis manet ⁊ ñ delet̄ ex toto i baptismo q̄tuis mitiget̄. Quint⁹ effect⁹ ē a ptāte dyaboli liberatio. q̄ baptisat⁹ totaliter a potestate dyaboli eripit̄ vt dyabol⁹ de cetero nō possit in eū nisi p ꝓsensū pēti ei se subiciat Uñ bern̄. in q̄dā ℞mone. Inimic⁹ p̄t excitare temptatōis motū. sz ī te est si voluerz dare vl' negare ꝓsensū. Ergo dyabol⁹ ē sicut canis ligat⁹ q̄ p̄t erga hoīez latrare. sz non p̄t eū ledere nisi velit ad eū accedere. Aug. sup p̄s. Dyabol⁹ plerūq̄z vult nocere sz nō p̄t. q̄ ptās ei⁹ ē sub ptāte dei. Bre. Debil' est hostz q̄ ñ vincit nisi volētē. Ambro. sup Luc. Dyabolū non posse nocere cogscas. Sext⁹ effect⁹ est q̄ efficit hominē templū dei. q̄d signatū ē in ℞ q̄ spūs sanct⁹ descēdit ī specie colūbe sup xp̄m baptisatū. Uñ tota trinitas māsionē habet ī baptisato. Joh̄. xiij. Ad eū veniem⁹ ⁊ māsionē apud eū faciem⁹. Ergo male faciūt q̄ post baptismū sciēter peccāt mortaliter. q̄ illi expellūt patrē ⁊ filiū ⁊ spūm sanctū. ⁊ dyabolū introducūt q̄ expulsus añ fuit p baptismū. q̄ nihil habz eis dare nisi eternū supplicīū ⁊ oīa mala. Septim⁹ effect⁹ est q̄ characterē imp̄mit q̄ ē indelibil'. q̄ charactere xp̄iani baptisati a nō baptisatz ī die iudicij discernent̄. ⁊ bonis erit ad magnū honorē. malis aūt ad magnā ꝓfusionē. q̄ character ostendit q̄ ipi fuerunt xp̄i se ꝑdiderūt ⁊ in baptismo dyabolo ⁊ oīb⁹ pōpis ei⁹ abrenūciauerūt sz opa eoz mala associata characteri ostē dēt q̄ deteriores ⁊ abomīabiliores īfideli b⁹ facti sūt Aug. Quāto gd̄us altior tāto casꝰ ō̄cliuior Sz q̄ xp̄iani p signū charactez sūt sup oēs īfideles exaltati. q̄ eoz casꝰ erit maioris ꝓfusiōis Octau⁹ effect⁹ ē q̄ filios dei efficit. Ad q̄d significandū sup xp̄z baptisatū audita ē ipa voz p̄ris. Hic ē filius me⁹ dilect⁹. Et q̄ elicit̄ cū q̄tta diligētia nutriēdi sūt filij sūmi regis. q̄ si cū oīm diligētia nutriunt̄ filij comitū vel regū terrenoz. cū q̄tta diligētia nutriēd⁹ est tūc paruul⁹ quē ꝓstat esse filiū dei. De illis qui sunt in adulta etate nescit̄ an sint filij dei vel dyaboli. Eccl's. ix. Nescit homo an amore vel odio dignus sit. Sz de

puulo baptisato q̄ nōdū est ī etate q̄ possit peccare cōstat q̄ est filius dei. Uñ mlt̄ peccāt mlieres ⁊ matres q̄ male tractant pueros suos: maledicēdo ipis. qō nllo modo licet ꝫ reuerēter tractādi sūt ꝓpter reuerentiā dei q̄ eos inhabitat Non⁹ effect⁹ est celi aptio. ⁊ in ꝫ ostēdit magna virtus baptismi. q̄ cū in terra exhibet: ī celo tñ operat. Ad designandū hūc effectū baptismi dñs celū voluit apire cū baptisare tur a Johāne baptista ī iordane. vt ī hoc ostēderet q̄ q̄cito baptisatus ī innocētia baptismali decedit: euolat inueniens sibi celū semp apertū.

Iterū de trinitate. ⁊ de signis q̄ ante et post baptismū fiūt Sermo. lxxvij.

Si quis renatus fuerit ex aq̄ ⁊ spū sc̄. Joh. iij. Ex p̄missis patet q̄ q̄cito moritꝫ homo q̄ adhuc stat in innocētia baptismali īmediate sine oīi purgatorio celū intrabit. sic illi pueri q̄ in innocētia antecq̄ peccauerūt decedūt. Ex q̄ patet q̄ta sit fatuitas parētū illoꝝ q̄ incōsolabiliter dolēt ō morte pueroꝝ suoꝝ q̄ post baptismū decedūt antecq̄ baptismalē innocētiā perdiderūt. Ualde eñ fatuū est eos dolere ō ꝫ q̄ filij eorū trāseūt a societate hoīm ad societatē angeloꝝ. a valle lacrimaꝝ ad gloriā: de exilio ad patriā. Uident eñ tales filios inuidere. desiderātes eos potius esse in ꝫ exilio q̄ ī celo. Immo potiꝰ deberent gaudere q̄ filij eorū ita facile tātā gloriā acq̄rant ꝓpter meritū passiōis xp̄i. ex qua passiōe baptismꝰ habet effectū. ⁊ solū de ꝫ dolere possent si ꝓpter culpā parētū filij decessissent. A Uñ sciendū q̄ parētes possūt demereri ī sex casibꝫ q̄ pueri eoꝝ ī puericia moriunt. Primo q̄n nimis intimo corde pueros diligūt: ⁊ maiorē cōplacētiā ⁊ amorē ad eos habēt q̄ ad deū. tūc deꝰ q̄q̄ ex sua bonitate subtrahit eis pueros vt ecōuerso coꝝ ad eū erigant ⁊ eū diligāt. Aug. Hoc ab hoīe colit qō ꝓ ceteris diligit. Ergo q̄ pueros supra deuꝫ diligūt eosdē deū suū faciūt. Et hec est rō q̄re illi pueri q̄ sūt multū affabiles ⁊ prudētes citiꝰ moriunt. q̄ parētes nimio affectu eos diligūt. ⁊ cū nimia sollicitudine ꝑm cursū mūdi eos nutriūt. Scōo q̄n q̄s ihonorat suos ꝓprios parētes tūc q̄q̄ punit in suis ꝓpr̄ijs filijs. Uñ legit ī dyalogo Lesarij. q̄ quidā inhonorauit parētes. ⁊ oīes filij eiꝰ in breui defuncti sūt. Tercio si res iniustas habet: tūc deꝰ ex bonitate sua ꝓmittit tales pueros morire ipsi pueri cū iniustꝫ rebꝫ istis vnacū parētibꝫ damnent Quarto ꝓpter malū exēplū parētū. q̄ talꝫ puer fuissꝫ forte imitat⁹ vitā puerilē parētū suoꝝ. ⁊ sic etiā effectus fuisset puerilis ⁊ malꝰ si supuixisset.

Quīto cōtingit q̄q̄ ꝓpter ꝫ. q̄ ꝓpria mr̄ nō vult ꝑ se lactare ꝓpriū suū puerū. sicut diuites mlieres q̄ ꝓsueuerūt bñe nutrices. tūc q̄q̄ lac ipsi⁹ nutricis nō est ita ꝓueniēs ipi puero sic lac mr̄is de q̄ nutrit⁹ ē in vtero materno ⁊ assuet⁹. sic q̄ q̄q̄ pueri moriunt q̄ alias supuixissent si ꝑ ꝓpria mr̄ eos lactasset. ⁊ ꝫ. pbat ꝑ ꝫ. q̄ q̄ sumit aliquē cibū quē antea nūq̄ degustauit nō ita cōpetit sue nature sic cibꝫ assuetus. Ita ē etiā de puero. Sciēdū tñ q̄ q̄q̄ aliq̄ mr̄ nō ꝑt ꝑ se lactare puerū suū: tūc q̄ renda ē nutrix ꝑtuosa. q̄ pueri inclinant ꝑm naturā nutricis q̄ eos lactauit. Secto ꝓtingit q̄q̄ ex negligētia parentū sic parētes q̄ pueros suos ñ custodiūt: ꝫ eos q̄q̄ ad aquā vl̄ ad ignē ex negligētia sua cadere ꝑmittūt. vel etiā q̄ pueros ponunt secū ad lectū. ⁊ eos ī somno dormiēdo suffocāt qō oīno cauendū est. Et si in aliq̄ istoꝝ sex ia p̄dictoꝝ parētes essent rei tūc dolere deberēt de pueroꝝ suoꝝ morte.

B Ultimo notandū q̄d videlicet ista q̄ttuor signa q̄ fiunt ante baptismū. ⁊ ista tria q̄ fiūt post significent. Ubi sciendū q̄ primo exufflatio ⁊ insufflatio significant spūs maligni expulsionē ⁊ boni introductionē. Et ergo sacerdos dicit. Exi maligne spūs ab hac creatura dei: ⁊ da locū adueniēti spūi sancto Scōo salis īmissio vl̄ linitio sigt gr̄az ⁊ sapiētiā ⁊ ꝑfuationē a pctōꝝ putredie. Uñ homī in baptismo dat gr̄a. q̄ si vult ista gr̄a vti tūc cū adultorio dei: ⁊ mediāte ista gr̄a ꝑt viuere abq̄ oīi pcto mortali vsq̄ ad mortē Circa q̄ querit an hō possit viuere sine peccato mortali. Rñdet q̄ sic. ⁊ ꝫ. pbat tribus ratiōibꝫ Prima ratio est ista. q̄ homī in baptismo infundit gr̄a ꝑ quā ꝑfuare se ꝑt vsq̄ ad mortē ab omni pcto mortali si vult vti ista gr̄a. ⁊ ꝫ sigt salis linitio quā sacerdos facit ipi puero ante baptismuꝫ.

Quia sicut carnes ⁊ pisces ꝑseruant a pu tredine mediãte sale. sic hõ baptisat⁹ me diante gr̃a quã ī baptismo accepit ꝑserua tio. qz ex ꝑ seq̃ret q̃ de⁹ imposuisset nobis onꝰ importabile. qz mãdata dei sũt nobis data vt nõ peccem⁹. Modo si dicꝭ q̃ deus tibi ꝑcepit qđ nõ potes iplere falsũ dicis. ⁊ cũ hoc maledictõez dei incurris. Bern̄. Maledictꝰ hõ q̃ dicit deũ ꝑcepisse ipossi bile. Itē ꝑ etiã esset loq̃ ꝓtra euãgeliũ vbi xp̃s dicit. Jugũ meũ suaue ⁊ onꝰ meũ le ue. Tercia ratio est. qz p ꝑ tolleret libe rũ arbitriũ. qđ tñ necessariũ ē nob. qz de⁹ cit. Apposui tibi aquã ⁊ ignē. ad qđ volu eris porrige manũ tuã. Idē. Ante hoiem vita ⁊ mors: bonũ ⁊ malũ: qđ placuerit ei dabit illi. Sciẽdũ tñ q̃ licet ꝑ sit vez q̃ vnꝰ hõ qñq̃ naturali inclinatõe magꝭ in clinat⁹ est ad vnũ viciũ q̃ alius hõ. tñ ad buc stat ꝑ in suo libero arbitrio ⁊ volũta te. s. vtz velit ꝓsentire huic naturali incli natõni vl̃ resistere. Unꝰ Bern̄. iij. dixit de⁹ ad cayn iratũ volentẽ fratrẽ suũ occidere. Subd⁹ te erit appetit⁹ tu⁹ ⁊ tu dñaberis ei⁹. Aug⁹ d vera religione. Nũc vsq̃ adeo volũtariũ malũ est: vt nllo modo sit pec catũ nisi sit voluntariũ. Ex iã dictꝭ sequit q̃ hõ ꝑt viuere sine pẽcto mortali mediãte gratia ⁊ cũ adiutorio dei vsq̃ ad mortẽ si vult. Et ꝑ etiã patet ī pluribꝫ sanctꝭ q̃ vs q̃ ad pfectã etatẽ vixerũt ⁊ tñ nunq̃ mor taliter peccauerũt. vt beat⁹ Dominic⁹ pr̃ noster ⁊ beat⁹ Thomas de aq̃no. ⁊ pl̃es alij sancti de quibꝫ legit q̃ nunq̃ mortali ter peccauerũ. Tercio saliue ꝓtactus ad aures ⁊ ad nares signat spũaliũ sensuum apertionẽ ad audiẽdũ ⁊ intelligendũ ea q̃ sũt salutꝭ. Quarto vnctio olei ī pectore et inter scapulas signat amorẽ dei. quẽ q̃libꝫ debet gerere ī corde suo ⁊ inter scapulas. qđ significat deuotã subiectionẽ ꝑcepto rũ dei ⁊ ecclesie ad obediendũ deo ⁊ ꝑlat ecclie. Bern̄. Quidq̃d hõ vice dei ꝑcipit qđ non sit certũ dispicere deo hoc oñino accipiẽdũ est q̃si ꝑcipiat de⁹. Luc. x. Qui vos audit me audit. ⁊ q̃ vos spnit me sper nit. Tria vero alia signa fiũt post bap tismũ. Prio crismatio in vertice. q̃ signat xp̃i gr̃az in mẽte imp̃ssam. Secũdo impo sitio cerei ad manũ. q̃ signat fidei et amo ris claritatẽ. Tercio vestis candida q̃ signat innocẽtie restitutõez. Notandũ q̃ pue ri q̃ sine baptismo decedũt ad limbũ pue roꝝ descendũt. vbi est pena dãi ⁊ nõ sen sus. qz neq̃ esuriũt neq̃ sitiũt. neq̃ habẽt frigus neq̃ calorẽ. imo simpliciter nullã pe nã sensibilẽ sustinent. sz solũmodo q̃ sunt priuati visione dei. ⁊ hoc est pena damni. D Queritꝰ vtrũ pueri iudeoꝝ sint siles pueris xp̃ianoꝝ sine baptismo decedenti bus. Respondet q̃ sic. qz eq̃lẽ culpã. s. pec catũ originale habẽt. ⁊ nullũ pctiñ actua le. ergo habebũt equalẽ penã damni. Sz q̃ñ infidelis ad annos discretõnis puene rit. si tũc nõ susceperit fidẽ: tũc ipso facto peccat mortaliter nõ suscipiẽdo fidẽ. Et nl̃ lã excusationẽ ꝑt habere ifidelis. qz fides xp̃iana ꝑdicata est p vniuersũ mũdũ. Unñ dñs in euãgelio dixit discipl̃ suis Marci. xvi. Euntes ī mundũ vniuersũ ꝑdicate euãge. oñi creat. p̃s. In omnẽ terrã exiuit son⁹ eoꝝ. Et q̃ñcũq̃ morit talis infidelis: siue iude⁹ siue pagan⁹ siue heretic⁹ tũc imediate ad infernũ descẽdit. Marci xvi. Qui crediderit ⁊ bap. fu. sal. erit. qui vo nõ crediderit ꝯdẽnabit. Insup q̃tiens cũq̃ infidel̃ siue pagan⁹ siue iude⁹ vsum ratõis habẽs sciẽter facit ꝓtra aliq̃d ꝑceptoꝝ dei totiẽs peccat mortaliter ⁊ ignorantia ñ excusat eũ. Aug⁹. de gr̃a ⁊ libero arbitrio. Ideo diuina p̃cepta data sunt vt excusatio de ignorãtia nõ habeat.

In festo corporis xp̃i.
Sermo. lxxviij.

Caro mea vere

Caro mea vere est cibus ⁊ sanguis me⁹ vere est potus. Johã. vi. Sicut dicit Aristo. iij. ethico. Terribilissimũ oĩm ter ribiliũ ē mors. Et sicut serpẽs infecit pri mos parẽtes quãdo gustato cibo comede rũt mortẽ. Cũ g̃ de⁹ nõ sit de⁹ mortꝭ sz vi te. ideo necessariũ fuit nob aliq̃d dari ex q̃ haberem⁹ vitã. Et ꝑ est illud venerabile sacramentũ de q̃ dicit ī ꝓbis p̃missis. Ca ro mea ⁊c. Loq̃ndo d festiuitate hui⁹ diei sciendũ q̃ hodie peragit dies institutõis hui⁹ sacramẽti. qz in die cene eccl̃ia occu pata est cũ memoria dñice passionis. g̃ ec clesia ĩstituit q̃ q̃nta feria prima p⁹ pẽthe costes dz pagi. ⁊ p integrã octauã festũ isti⁹ laudabil̃ sacramẽti sic institutũ ē a xp̃o in

Sermo

nocte cene. Uñ in epla hodierna dic apls Dñs ihs in q nocte tradebat accepit pa/nē ⁊c. Sciēdū ꝓmo q ꝑsens festū solē/niter ⁊ deuote est pagēdū ab oīb xpianis ꝓmo ꝓpter spēales indulgētias hui⁹ festi. q2 Urb⁹ quart⁹ q ꝑ festū instituit i/dulgētias spēales dedit. Uñ oīb vere penitētib⁹ ⁊ ꝯfessis. q matutinali officio huius festi ꝑsentialit interessent i ecclia vbi celebr⁹ erat: centū dies. q ꝙ misse totidē. Illis aūt q interessent ꝓmis ipi⁹ festi vesperis sil⁹ centū. q ꝙ secūdis totidē. Eis q3 q prime: tercie: sexte: none: cōpletorij offi/cijs adessent p qlibz horaz ipaz qdragin ta dies. Illis ꝙ q p ipsi⁹ festi octauas in matutinalib⁹: vesptinis: misse ac ceterarū horaz officijs ꝑsentes exister̄t: singul⁹ di eb⁹ octauaz ipaz centū dies de iniunctis sibi penitētijs relaxādo indulgētiā tribu it ꝑpetuis tpib⁹ duraturā. Ergo bonū est q vnusq3 q vult illas indulgētias ꝯsequ q antea ꝯfiteat. q2 oēs indulgētie solū/modo dant illis q sūt ꝯfessi ⁊ ve penitētes

Secūdo hodierna dies solēniter ⁊ de/uote pagenda ē. exēplo occurs⁹ ⁊ hono/ris xpo exhibiti i die palmaz a cōi popu/lo qñ eq̄tauit i ihrl'm. qñ plūa turba ob uiauerūt sibi ⁊ pternebāt vestimēta sua i via. Et alij cedebāt ramos palmaz de ar boribz ⁊ sternebāt in via. ⁊ turbe q ꝓcede/bāt ⁊ q seqbant clamabāt dicētes. Osan/na filio dauid. bñdict⁹ q venit i noīe dñi. Sic hodie xps i sacro portat p plateas. vt sibi honor exhibeat ab oīb xpifidelib⁹ ꝓpter quoz salutē ipe ibi morat in sacro. sic ipe p se dicit Math. vlti. Ecce ego vo biscū sū vsq3 ad cōsūmationē seculi. Et ħ est i sacramēto altarj. Et ista q sūt sibi ex/hibita corpaliter a cōmuni ppl'o i die pal maz. ista hodie debēt sibi fieri ab oīb⁹ xpianis spūaliter. Primo pstrauerūt ve/stimēta i via. Sic spūaliter qlibet hō de/bet bonū exēplū ꝓbere primo suo i q edi/ficet ⁊ de⁹ honor̄et. ⁊ q ħ facit pternit ve/stimēta sua. Math. v. Sic luceat lux ve/stra coꝝ hoīb⁹ vt videāt opa vestra bona ⁊c. Et ħ est deo valde acceptū. s. hoīb⁹ pre/bere bonū exemplū. ⁊ etiā est sibi ꝑ valde meritoriū. Uñ Lesari⁹. Quātis exēpluz vere hūilitatis ⁊ pfecte charitatj ostēderis cū tantj ⁊ p tantj eterna ꝓmia possidebis. Sz heu alīq pternunt lapides in via. vt sūt illi q scādalisant primos in moriby. in ꝟbis ⁊ i factis. ⁊ tales sūt maledicti a deo Math. xviij. Ue homi ꝑ quē fit scādalū. Et malū exēplū maxime nocet sancte ec/clesie. Ꝑ Uñ orit q̄stio. q̄re tot mali hoīes sūt in mūdo. Rñdet q. ꝓpter mala exēpla. q2 a boue maiori discit arare mi/nor. sic ⁊ iuuenes discūt a seuioribz malaz ⁊ puersā vitā. q2 vn⁹ inficit alīū p malū ex/emplū. Sic em carbones seinuicē accen/dūt sic ⁊ exēpla maloz. Ergo tā multi ma li hoīes iā sūt in mūdo. Aristo. ij. topico. Hoīes vt i plurimū sūt mali. in paucio⁹ bus ꝟo boni. verbi grā. Nullo mō essent tot superbi: auari: gulosi: luxuriosi: lusores vsurarij: chorizantes. ⁊ sic de alīs. nisi vi derēt ab alīs talia fieri. Et tales a qb⁹ ta lia mala viderūt ⁊ didicerūt rei sunt oīm ĩstaz aīaz q sic damnant ꝓpter eoz ma/lū exēplū. Uñ gre. in moral. Tot moriby q3 dign⁹ est q̄t exēpla p3auitat i posterol reliq̄t. Uñ sume cauere debem⁹ ne prim⁹ nr̄i in nobis scādalisēt. Chrisf. sup Math. Oia agam⁹ ne primus nr̄ scādalisēt vita nr̄a. etiā si valde recta intentōe fiat scāda/lū alīs pbēs oīa pdit. Itē ramos palma rū xpo pternere debem⁹. ⁊ ħ fit qñ hō sp habet coz floridū. Palma em semp viret. in vere: in autūno: in hyeme: i estate. Per ver iuuent⁹ significat. vbi oīa incipiunt flozere. Per autumnū senect⁹ intelligitur vbi folia cadūt ꝺ arboribz. sic ⁊ senex mar cescit ⁊ curuat se ad terrā. Per estatē pspe ritas accipit. Et p hyemē aduersitas itel ligit. Illi g sic palma semp virēt i corde q i iuuētute incipiūt deo fuire. ⁊ hoc ē deo valde acceptū. ⁊ i senectute bonū incepti ꝓtinuāt p pseuerātiā. ⁊ i ꝑsperis tenēt re/perantiā ⁊ i aduersis patiētiā. Tales offe rūt deo palmas. i. florida corda. ps. Ju/stus vt palma flo. Tercio hodierna di es solēniter a nob ē pagēda ne ingti vide/amur tāto bñficio ⁊ liberalitati xpi. Qui uis de⁹ in oīb⁹ donis suis sit multū libe/ralis. tñ in institutōe hui⁹ sacramēti fuit liberalissim⁹. Uñ Aristo. Liberalis est q supabundat i datōe. Hoc patet de xpo i hui⁹ sacramēti datōe. Quid pl⁹ posz no bis dare q3 seipm. Dic em in ꝑsenti dat se ipm nobis i sacramēto in cibū sic ipe p se dicit in ꝟbis ꝓmissis. Caro mea vere est cib⁹ ⁊c. Et in futuro dabit se nob in clara

visione ⁊ fruitõe. Ũñ ipe dicit p pphetaz Ego ero merces tua magna nimis. Ũñ i signũ gratitudis hodie ⁊ p integras octa uas pagim⁹ festũ institutõis hui⁹ venera bilis sacramẽti. Bernñ. in li. meditationũ. Quid retribuã dño p oĩbꝰ q̃ retribuit mi bi. Mihi eteñ deficit spũs me⁹ prsus in tanta bñficiorũ ꝓsideratõe. Et licet ñ suf/ficiã gras agere. sꝫ ingratitudinẽ odit aĩa mea. pinde optet aĩam esse gratiosã ⁊ de/ uotã. qz libenti⁹ dona multiplicañ si pri ora tanꝫ dona gratuita suscipi ⁊ ꝓserua/ ri videñ. Ũñ etiã Aug. in li. de ciui. dei. Quisq̃s beneficia dei nõ videt cec⁹ est. nec laudat ingrat⁹ est. Quisq̃s in laudãdo re/ luctañ insan⁹ est Ũñ sũme cauere debem⁹ ingratitudinẽ. qz ẽm Petꝛ raueñ. Mihil est q̃ adeo indignatõez puocet altissimi si cut ingratitudo. Ergo debem⁹ esse grati de tãto beneficio: ⁊ iugiter ꝫ donũ maximũ tanti sacramẽti i reuerentia habere ⁊ ĩ me moꝛia retinere. Ũñ Chriſ. sup Matheũ Optim⁹ beneficiorꝫ custos est ipa memo ria bñficiorꝫ ⁊ ppetua ꝓfessio grarꝫ. Ber. Dignũ est semp gras agere. qz de⁹ nob nũ q̃ cessat bñfacere Quarto hodierna di es soleñiter ⁊ deuote est pagẽda. qz hodi/ erna festiuitas ⁊ deuotio ⁊ honoꝛ ppli est pludiũ future beatitudis qũo xps in celo a nobis erit honorãd⁹. Et etiã est repsen/ tatiuũ istius honoris q̃ iã in celo honorañ ab electis sanctꝫ ⁊ angelis. Ergo sic ĩ celo semp honorañ a sanctis ẽm dictũ ps. Be loꝛ laudabũt te. Sic hodie a nob hono/ rañ in terris. Ergo hodie xpo cantañ in ci tharis oꝛganis ⁊ diuersis musicalibꝰ in/ strumẽtis. Itẽ aliq̃ xpm hodie honoꝛant portãdo candelas. Itẽ aliq̃ spargẽdo flo/ res. Itẽ aliq̃ portando crinilia de floribꝰ. Itẽ aliq̃ pcedũt aliq̃ sequunt pcessionẽ et laudãt deũ cantãdo ⁊ oꝛãdo. Itẽ sacerdo tes hodie induti sũt in pcessione sacris ve stibꝰ: in signũ stole glorificatõis future Et sic q̃libet p suo posse honorat hodie xpm sicut ĩ celo q̃tidie honorañ a pphetis: pa/ triarchis: aplis: martiribꝰ: pfessoribꝰ: ⁊ vir ginibꝰ: ⁊ ab angelis: ⁊ a ꝓiugatis ⁊ viduis ybi q̃libet ẽm suũ posse laudat xpm in ce lo Ergo q̃ hodie digne honorat xpm ostẽ dit se ptinere ad numeꝛ sanctoꝛ ĩ celo exi stentiũ. Quia sic angeli ⁊ sãcti ⁊ electi dei habẽt festũ ꝓtinuũ ĩ celo. sic nos habem⁹ vnã specialẽ diẽ q̃ est hodierna dies ĩ qua nos eis assilare debem⁹ in honorãdo ⁊ lau dando deũ. Ũñ Bernñ. Discam⁹ ĩ terris q̃s facturi sim⁹ laudes ĩ celis. Mihil ita p prie in terris celestꝫ habitatõis statũ rep/ sentat sic alacritas laudãtiũ deũ. Aug. in li. ꝓsek. Vere felix esset q̃ posset diuñe lau/ di semp insistere Quinto hodierna dies est soleñiter ⁊ deuote a nob pagẽda. vt ĩ si ne vite nre mereamur eucharistiaz digne percipe F Ũñ querit q̃re ĩ agone da tur ifirmis moꝛiẽtibꝰ eucharistia. Rñdet q̃ principaliꝛ ꝓpter tria. Primo ꝓpter cõ fortationẽ. qz hõ habet longã viã ambu/ lare. Et sicut coꝛp⁹ sine cibo deficit ⁊ p ci bũ ꝓfortat. sic aĩa ꝓfortat p istũ cibũ. s. p sa cramẽtũ Ũñ. iij. Reg. xix. dicit helye p an gelũ Surge ⁊ comede grãdis em restat ti bi via. Qui surgẽs comedit ⁊ ambulauit ĩ fortitudine cibi illi⁹ vsq̃ ad montẽ dei oꝛeb. Sic hõ ĩ ꝓfortatõe cibi illi⁹. i. vene/ rabilis sacramẽti debet ambulare ad mõ tẽ dei. i. in celũ. Ũñ Hugo in li. de sacra/ mentis. Liby ille aĩe nõ coꝛpis est xps q̃ ô oꝛe ad coꝛ trãsit Scõo ideo dat eucha ristia ĩ agone homi. qz moꝛitur⁹ itur⁹ est p viã tenebꝛosã ⁊ ignotã. ergo vt ductoꝛem habeat q̃ ei viã ostẽdat ⁊ saluo ꝓductu eũ pducat tũc hõ recipit xpm in sacramẽto. Et deuote debet petere a xpo quẽ recipit in sacramẽto cũ ps. dicente. Notã fac mi/ hi viã in q̃ am. tẽ. Et postq̃ aĩa deducta est a xpo. tũc pt dicere cũ ps. Notas feciſti mihi vias vite adimpleb me leticia cũ vul tu tuo. Ergo xps est ꝓductoꝛ noster cũ ab hac vita migram⁹. Sap. x. Justũ ẽduxit dñs p vias rectas: ⁊ ostẽ. illi reg. dei. Jtez hõ moꝛiẽs nõ solũ ibit viã ignotã: sꝫ etiaz tenebꝛosaz. ergo ĩ agõe debet deuote xpm ĩ sacramẽto pcipe q̃ est lux ꝫa q̃ oẽm hoiez illumiat vt ei luceat ⁊ illuminet istã tene/ bꝛosaz viã. In signũ hui⁹ dat homi moꝛi enti candela ad manũ: vt xps q̃ est lux mũ di sibi luminet ⁊ ad vitã eternã perducat. Hoc etiã moꝛiẽs ꝓsiderare debet cũ cãde la sibi ad manus dat. Tercio ideo dat homini moꝛienti eucharistia. qz tũc maxi mũ prelũ homini instabit. qz maximas temptatões demonũ hõ in fine vite habe bit. Ergo vt homo habeat ptectoꝛẽ ĩ fine vite tũc summe debet desiderare xpm ĩ sa

cramēto recipe. Et quādo xp̄m sumis in agōe tūc actu cū deuotōe cogitare debes q̄ velis iā sumere tuū ptectorez. Qz sicut dyaboli tūc te maxime infestāt: z oēs amici tui tūc te derelinquūt z null⁹ te ptegit. iō tūc xp̄m in sacramēto recipis vt te pte gat ac defendat cū angel' suis. qz vbi xp̄s ibi z angeli. Dañ. vij. Milia miliū mini/strabāt ei: z decies cētena milia assistebāt ei. Un̄ Chrisost. sup Math. Ubicūq; vide rint sanguinē dn̄icū ibi fugiūt q̄dē demones, ocurrūt aūt angeli. hic sanguis effu/sus oēm orbē terraꝝ lauit. Bern̄. Eucharistie sacramētū potēs ē pēta ꝓsumere. debellare obuias ptātes. z iferre celis reuer/tentes de terra. ℍ Sciēdū secūdo q̄ malis i agone z eritu aīe tria ꝓtingūt que eos pturbāt. Silr z bonis etiā tria cōtingūt p q̄ ꝓsolant. Primū ē q̄ dolor adeo augmētat in corpe q̄n aīa debz exire a corpore. sic q̄ i cor hois nō ascēdit. nec pt hō tm̄ dolorē sustiere nisi cū magna difficultate. Un̄ Arist. Terribilissimū oim terribiliū videt esse mors. Tūc p nimio dolore hō pdit sens⁹ corpis. s. visū tactū z audi tū. z ceteros sensus. qz tūc aīa nō cogitat ampli⁹ de corpe suo nutriēdo. sz virtutes ad se trahit sparsiz iā in corpe disgregatas ergo mēbra moriunt z glauci coloris erūt Et cor p̄m Arist. ē primū viuēs z vltimū moriēs. Et tūc videt aīa oīa pēta sua sup caput suū. Tūc dicere pt illud p̄s. Torrētes iniq̄tatis ꝓturbauerūt me. Et bñ dic torrētes. qz sic torrētes ducūt ad fontes rete. ita aīa videt pēta sua ad diuersas penas infernales recte ducētia. Tūc aīa vellet q̄ cū corpe suo nūq̄ peccasset z nunq̄ deū offendisset: nec i cogitādo: nec i loq̄ndo: nec in opando Scōm qō malis cōtingit ē q̄ aīa videt tūc demones circūstātes z eā poccupātes z ad ifernū ducere cupiētes. Tūc dicere pt illud p̄s. Preoccupauerūt me laquei mortis id ē demones il laqueātes. Job. xx. Uadent z veniēt sup eū horribiles. Glo. i. demōes q̄ ad videndū sūt valde horribiles. Un̄ quidā dixit q̄ pot⁹ vellet clibanū accēsuz itrare q̄s demonē adhuc semel in specie sua videre sic eū vidit. Terciū est q̄ tūc in agōe videt xp̄m q̄si in cruce pendentē z req̄rentē sanguinē suū z rōez de oīb⁹ q̄ gessit. Hic erit maxim⁹ dolor: qz tūc aīa cognoscz se separ̄ a deo z ab oīb⁹ sctis z angel' dei. qō pessimū est z grauissimū. p̄s. Mors peccatoꝝ pessima. Quia tūc accedet eis miseria ineffabilis. Qō pbat. qz oīm malorꝝ affluentia habebūt. Deut. xxxij. Uniuersos lāguores z plagas inducet sup eos. p̄s. Lō plebo sagittas meas i eis Si ꝟ vna sagitta vl' plaga dei ledit hoiez. q̄d tūc erit cuz oēs plagas z sagittas sustiebit Bre. Hoc cogitari malū nō poterit qō ibi i cruciati b⁹ deditū nō fuerit. ℍ Sciendū q̄ boni ꝫ ist̄os tres dolores malorꝝ habebūt tria gaudia i agone mortis. Primū ē q̄ videt bona q̄ fecerūt. s. elemosinas orōes z opa miscōie z oēs tribulatōes: z oīa exercitia corpis siue ieiunādo: siue abstinēdo: siue dure iacēdo: z durā vestē induendo: mane surgēdo: vigilādo: z sic de alijs. Tūc libēter velles mlta bona videre q̄ fecisses. g̃ iā nō debz tibi esse gue mlta bona opari. Scōm q̄ videt dyabolos deuictos z ꝓfusos z recedētes. Tūc pñt dicere illud p̄s. Bñdict⁹ de⁹ q̄ nō dedit nos i captionē dētib⁹ eoꝝ Tercio q̄ videt xp̄m q̄ dignē i sacro receperūt: z angelos assistentes z adiuuātes: z gaudētes z occurrētes z offerētes aīas eoꝝ i ꝓspectu altissimi. Qz aūt xp̄s q̄nq; bonis apparz i agone oīdit Greg. in li. iij. dyal. Illiq̄n i ꝓlatōe egrediētib⁹ aīab⁹ ip̄e apparere solet auctor z retributor vite. Qz etiā xp̄s solet apparere tā bonis q̄s malis i agone oīdit Inno. li. iij. ō vilitate ꝓditōis hūane. vbi dicit q̄ tā bon⁹ q̄s mal⁹ anteq̄s aīa egrediatur a corpe videt xp̄m i cruce positū. mal⁹ ad ꝓfusionē vt erubescat se nō esse redemptū sua culpa sanguie xp̄i. i. fructū redemptionis nō habere. Un̄ z de malis dr Ui derūt in quē pupugerūt. Qō intelligit ō aduētu xp̄i ad iudiciū. z de aduētu in die mortis. Itē boni videt q̄nq; sctos z angelos i agone p ꝓsolatōe. Greg. Interdū cōtingit iust⁹ vt i morte sua sctoꝝ pcedētiuz visiones aspiciāt. ne ipaz mortis sue iniam pertimescāt penalē. sed dū eoꝝ mēti ciuiū eternoꝝ societas oīdit a carnis sue copula sine doloris z formidis fatigatōe soluā tur. Exēplū legit⁹ in vita spatz q̄ quidā sanctus pater i hora sui obit⁹ aspicientib⁹ discipulis subito cepit hilarescere. z pulcer z candid⁹ apparere. i leta ꝛba prumpe. Querētib⁹ illis cui loqueret. rñdit. Hōne

videt̃ sanctos pr̃iarchas. Itez illo loq̃n te ꝛ eis interrogãtib⁹ rñdit. Hõne inq̃t vi detis sãctos pphas. Tercio dixit. ecce qz venit̃ sancti apli. Quarto dixit qz veni/unt ãgeli. Ultimo dixit. Surgite qz ihs venit. Et inter hec ꝟba migrauit ad dñm

Itez de corpe xpi. Sermo. lxxix.

C Aro mea vere est cib⁹. et sanguis me⁹ vere est pot⁹. Joh. vi. Sic legimus q⁹ vnigenit⁹ dei fili⁹ volẽs nos facere ptici/pes sue diuinitat̃ assũpsit naturã nostre hũanitat̃. Est em̃ de⁹ homo fact⁹ vt ho/mines deos faceret. Et vt ꝟ meli⁹ faceret scilicz vt nos totaliter i se mutaret: corp⁹ suũ i cibũ: ꝛ sanguinẽ suũ i potũ nobis tri buit ꝛ instituit. qñ in vltima cena ad pẽz q⁹ mortẽ ire voluit. Hũc aũt de institutio/nis causa hui⁹ sacramẽti aliq̃d est dicẽdũ

I Pro q̃ notãdũ q⁹ illud venerabile sa/cramentũ est institutũ a xpo mult̃ de cau sis. Primo i medicamentũ nostre infir mitatis. Ecc̃i. xxxviij. Altissim⁹ de terra .i. de corpe suo creauit medicinã ꝛ vir pru dens nõ abhorrebit eã. Ju ipo em̃ sacra/mento abũdat om̃is plenitudo gr̃e ꝛ bo/nitatis. Quãuis em̃ in om̃ib⁹ sacramẽtis spũaliter ab infirmitatib⁹ sanemur. tñ spe cialiꝰ in ꝟ sacramẽto in q̃ xps cũ diuinita te ꝛ hũanitate ac gr̃a ptinet. Hã licet oĩa sacramẽta ꝓferãt gr̃am. tñ gr̃a sparsa ẽ in alijs sacramẽtis. sz hic tanq̃z in fonte ꝛ ori/gine inuenit̃. In alijs em̃ sacramẽtis cõti neť gr̃a. hic aũt est dñs gr̃e cũ plenitudie om̃ suauz gr̃az. Per ꝟ em̃ istud sacramẽ/tũ differt ab alijs sacramẽtis. Ideo est sa/cramentũ sacramẽtoꝝ. qz est nobilissimũ ꝛ dignissimũ sacramẽtũ. In ꝟ em̃ sacram̃/to gr̃az ꝛ gloriã dabit dñs. gr̃am in pseni/me ipe viuet ꝓpter me. Ergo si vulnerat⁹ es in aĩa q̃ras medicinã aĩe sicut faceres si i corpe vulnerat⁹ esses. Amb. Qui vuln⁹ habet medicinã q̃rat. Uuln⁹ qđ habem⁹ est q⁹ sub pcto sum⁹. Hui⁹ vulneris medi/cina est venerabile sacramẽtũ Secũdo xps ꝟ sacramẽtũ instituit. vt suã charita/tẽ nobis ostẽderet. Sicut amici qñ abin/uicẽ separi debẽt tũc ostendũt sibi mutuo marimã charitatẽ. ꝛ dãt sibi ꝟnuicẽ munu scula in signũ ꝛ memoriã charitat̃ ne vn⁹ obliuiscať alteri⁹. Sic xps i vltima cena volẽs recedere ꝑ visibilẽ psentiã a suis di lectis amicz. s. aplis: ꝛ a nobis oĩb⁹. tũc fũ damentũ charitat̃ ostẽdit. ꝛ apparuit i ꝟ q⁹ dedit eis ꝛ reliq̃t nobis nobilissimuz et optimũ qđ habuit. s. seipm. vt ostenderet q̃tũ eos diligerz q̃s ab eterno dilexit. Si em̃ aliq̃d meli⁹ ꝛ nobilius habuisset vtiq̃ negare nõ potuisset p̃ nimia charitate Et qz nihil mai⁹ dilect⁹ dilecto pt ostẽdere q̃z semetip̃m totaliter dare: ꝛ suã psentiã sibi semp oñdere ꝛ exhibere. Licz em̃ magnũ fuit ꝛ magne charitat̃ signũ q⁹ p nob ho/mo fact⁹ est. ꝛ in hãc valle miserie venit. et nobis trigintatrib⁹ annis fuuit i fame ꝛ frigore. ꝛ post oĩa amarã mortẽ p nob su/stinuit. in fine tñ tm̃ dilexit nos q⁹ reliquit nobis psentiã suã in sacramẽto. vt gaude rem⁹ de eo sic̃ angeli i celo gaudẽt ꝺ psen/tia eius. Et sicut vtunť eo. sic ꝛ nos eo vti debem⁹ in ꝟ sacramẽto. Sap. xvi. Ange/loz esca nutriuisti pp̃lm tuũ. Tercõ in stituit vt Aug. ponit. vt habeam⁹ q̃d deo p̃i offerre debeam⁹. nõ sacrificiũ vitulo/z nec sanguinẽ thauroz. sz corpus xp̃i filij dei. qđ sacrificiũ ipe p̃ acceptat gratãter ꝛ letãter. Insup angelis ẽ etiã multũ acce ptũ q̃ñ tale sacrificiũ p nob offerť. q̃ psen/tes sũt q̃ñcũq̃z offerť. Amb. sup Lu. Hõ dubites assistere angelos q̃ñ xps assistit i altari. Et illud venerabile sacrificiũ om̃i die offerť ideo. qz om̃i die peccam⁹ qz sa/cerdos nõ solũ p se offert: sz etiã p oĩb⁹ q̃ i mũdo sũt vl̃ in purgatorio. Quarto in stituit ꝟ sacramentũ vt memoriã passiõis sue nob relinq̃ret. Apls. Quotiẽscũq̃z mã duca. panẽ hunc ꝛ ca. bi. mor. dñi an. Uñ ipe xps dixit discipul̃. Quotiẽscũq̃z feceri tis i mei memoriã facietz. ℟ Uñ sciẽ dũ q⁹ xps triplicit̃ reliq̃t nobis memoriaz sue passionis Primo i visu. ꝛ ꝟ i imagini bus. Ergo bonũ est habere imaginẽ cru/cifixi i domib⁹. qz mẽs hois est labilis. vt tñ vidẽdo crucifixũ reducat ad memoriã passionẽ xp̃i. In signũ hui⁹ tũc semp ha/beť in eccl̃sijs signũ crucifixi. vt cũ hõ ec clesiã intret ꝑ visũ admoneať ad regratiã dũ deo de morte sua. Secũdo in auditu p̃dicatõnis ergo in om̃ib⁹ ꝛmonib⁹ aliq̃d tangendũ est de passiõe xp̃i. vt hoies p au ditũ cõmoneať ad memoriã passiõis xp̃i. Tercio reliq̃t nob memoriale sue passiõis

in gustu. ℞ est i sacramēto altaris. vt q̄tiens cūq; hunc panē māducem⁹ mortē dñi annunciem⁹ z recolam⁹. Quinto institutū est ℞ sacramētū i pign⁹ nre beatitudis vbi eū tūc reuelata facie videbim⁹ quē iā sub sacramēto i specie panis sumim⁹. ℊ in pign⁹ nre salutis xp̄s se nobis in ℞ sacramēto dedit. Sexto instituit ideo vt figure adimplerent q̄by p̄figuratū fuit illō venerabile sacramētū. Fuit em̄ p̄mo p̄figuratū i oblatōe melchisedech q̄tū ad substantiā oblatōis. qz panē z vinū obtulit. erat em̄ sacerdos dei ¶ Scōo p̄figuratū fuit i agno paschali q̄tū ad victimaz oblatōis. qz ver⁹ agn⁹. i. xp̄s p nob⁹ in cruce īmolat⁹ est. Johā. i. Ecce agn⁹ dei. Et assat⁹ i igne passiōis z diuini amoris quo ad nos. qz tot⁹ accēsus fuit i amorē nostr̄. In signū hui⁹ accēsionis tūc sudauit q̄n p nobis captiuari voluit. Un̄ Luc. xxij. Fact⁹ ē sudor ei⁹ sic̄ gutte sanguis decurrētis in terrā. Q̄n aliq̄s stat iuxta paruū ignē sudat i facie. sz q̄n circa magnū sudat i toto corpe. Jgit magn⁹ ignis in xp̄i pectore erat qz toto corpe sudauit. Secū dū signū q̄ xp̄s accēsus fuit i passiōe sua i amorē nostr̄ ē qz valde sitiuit. Joh. xix. Sitio. Nō valde inflāmat⁹ cōsueuit esse multū sitibund⁹. Bern. Sitio ait: nō doleo. O dñe q̄d sitis. fidē nostrā. salutē nostrā. gaudiū nostr̄. Terciū signū est q̄ totus i corpe rubuit. ex eo q̄ tot⁹ sanguine erat plen⁹. Nō stās ad paruū ignē rubet i facie. sz stās ad magnū ignē rubet in toto corpe. Magn⁹ fernor in xp̄i corde fuit. iō i toto corpe rubuit. Quartū signū ē q̄ vestes i cruce ferre nō potuit sz nud⁹ i cruce affix⁹ fuit. ac si ipo facto diceret. Tāto igne charitatis ardeo q̄ vestes aliq̄s ferre nō valeo. Et sic habemus q̄ttuor signa q̄ xp̄s i passione sua tot⁹ accēsus fuit i amorē nostr̄. ¶ Tercio illud venerabile sacramētū p̄figuratū est i mānā. Pro q̄ sciendū q̄ eucharistia z māna vet⁹ in q̄nq; conuenīt. s. in origine. in sapore. in loco. in miraculo. z i defectu. Primo cōuenīt in origine. qz vtrūq; de celo. Hā de veteri māna dicit Exo. xvi. Ego pluā vobis panes de celo. Sz ō nro dicit Joh. vi. Ego sū panis viu⁹ q̄ de celo descē. Scōo conuenīt i sapore. qz māna vet⁹ masticatū cōuertebat ad oēm cibū desideratū a comedente. Un̄ dicit Sap. xvi. Panē de celo dedisti eis om̄e delectamētū i se habentē. Sz de pane nro Albert⁹ magn⁹ dic̄. Si cut aures diuersoz ꝓba dei audientiū in eodē ꝓbo diuersas inueniūt illuminationes p vniuscuiusq; facultate. ita fauces diuersoz hūc cibū gustantiū diuersas gr̄az inueniūt refectōes p vniuscuiusq; necessitate. nisi fauces aliena amaritudie sint infecte. Infirmis em̄ oia amara vident sic̄ dicit phs. Tercio conuenīt i loco. Nō em̄ dabat māna nisi i deserto vbi aliud delectabile z reficiēs ad esū nō fuit. Sic etiaz non sentit dulcedo gr̄e z sapor eucharistie nisi ab eis q̄ se in desertū cordis trāsferūt. Bern. nec mūdanas accipiūt ꝓsolatōes. Bern. Delicata est diuīa ꝓsolatō nec dat admittētib⁹ alienā. Un̄ quotiēs dñs turbas pauisse legit ℞ solū factū dicit i deserto. Quarto conuenīt i miraculis: naturalib⁹ potentiis vtrobiq; nihil penit⁹ coopantib⁹. Nā em̄ virgo peperit nō solū est sup̄ naturā sed etiā ꝓtra naturā. Sil'r q̄ māna pluit ō celo in ℞ natura nihil penit⁹ habuit virtutis nec iuris. Un̄ Christ. Om̄e qō p miracula fit sola volūtate dei agit nulla potētia nature coopante. Quinto conuenīt in defectu māna em̄ defecit intrātib⁹ filijs isr̄l in terrā pmissionis z de fructib⁹ terre gustātib⁹. Josue. viij. Defecit manna postq̄ de fructib⁹ terre comederūt. Sic q̄diu sum⁹ i deserto hui⁹ mūdi vtimur cibo eucharistie sub specie panis z vini. sz nudā veritatē gustabim⁹ in ꝑa specie dei: q̄ est ꝑe fruct⁹ terre chanaan. i. trāsmutare. qz gratiā suā q̄m hic sumim⁹ sub specie panis velatā demū gustabim⁹ i nuda vitate sine velamine in eternū. ¶ Septimo xp̄s illud sacramētū instituit nobis i viaticuz vt p illi⁹ ꝓfortatōez illuc venire possimus vbi cū xp̄o eternal'r regnabim⁹. Un̄ ē magnū donū a deo q̄n q̄s cū bona rōne decedit ab hac vita. z eccl'iastica sacramēta digne pcipit. qz oēs amici z cognati illius q̄ sic morit cū rōe z sacr̄is eccl'iastic⁹ nō p̄uideo sufficiēter regtiari ō isto bono qō deceis i suo cognato vl' amico exhibuit. Cō tra ℞ aliq̄ incōsolabiliter dolēt siue ploāt dicētes. O de⁹ male fecisti qz mihi talē vt talē amicū recepisti. qz de⁹ nūq̄ aliq̄ō mal̄ fecit nec facere p̄t. qz est summū bonū a quo nisi bonū z om̄e bonū pcedit. Ergo

stulte fatue ⁊ periculose tales sic ꝺtra deū murmurāt dicētes eū malefecisse. cū potiꝰ teneāt sibi grāz actōes referre de ꝟ q̄ iste vsū ratōis vsq̄ ad obitū suū habuit Sz queriť. q̄d de istis sentiēdū est q̄ in extrema īfirmitate ꝓdunt vsū ratōis. Rñde tur ꝟ aliquib ꝺtingit in penā. eo q̄ nō sūt digni vt cū ratōe mori debeāt: sz more bestiaz moriunť sine ratōe ⁊ ꝓfessiōe ⁊ sacramentis. Et talib vt frēqnter ꝟ ꝺtingit q̄ hic nunq̄z deū ḡfierūt ⁊ vsu rōis vsi sunt i malū cōtra deū ⁊ iusticiā ⁊ mēbra corpis sui exercuerūt ad seruiēdū mūdo ⁊ diabolo. tūc q̄q̄z in eisdē puniunť cū q̄b pecca uerūt. Unꝰ Salo. Per q̄ hō peccat p hec ⁊ puniť. Unꝰ Bern. In q̄ em mēbro creator magꝰ offendiť. in eo mēbro pctōr ḡuiꝰ torq̄biť. Et ꝟ fit q̄q̄z nō solū i futuro sed etiā q̄q̄z in p̄senti. Ut patet i quibusdaz magnis pctōrib q̄ in agone mordēt suas ꝓprias linguas. in signū q̄ deū in lingua la ⁊ scādalosa ẏba loq̄ndo ꝺtra deū ⁊ proximos Itē aliq̄ q̄q̄z mordēt ꝓprias manꝰ q̄ deū offenderūt impudice tangēdo. vel ꝓprios i reb nocēdo vl ledēdo. Itē q̄dā dila cerāt faciē suā. q̄ ꝺtra deū se ornauerunt ⁊ faciē depinxerūt. ⁊ sic de alīs. quorū pena q̄q̄z hic icipit ⁊ alibi nunq̄z finietur. Et ꝟ illis q̄q̄z ꝺtingit q̄ nō ex īfirmitate aut ignorātia sz ex certa malicia ⁊ sciēter peccauerūt. ſ. adulterādo: blasphemando: se inebriādo: chorizādo: ⁊ primis maledicēdo. ⁊ sic de alīs. Unꝰ aug. in q̄dā ꝑmone. Percutiť hac animaduersiōe pectoꝝ vt moriēs obliuiscať sui q̄ dū viuēret oblitꝰ est dei. Secūdo ꝺtingit aliq̄bus ꝟ in bonū vt rōez amittāt i agone. sicē deꝰ q̄q̄z ꝑmittit euenire ꝟ bonis hoīb q̄ sūt nimis timorosi ⁊ pusillanimes ne i ex tremis desperēt ⁊ a demonib decipiaňť. q̄ tūc maxime temptatōes occurrūt hominī. Ergo q̄q̄z accidit q̄ boni hoīes q̄ sūt in gr̄a ꝺstituti perdūt vsū ratōis postq̄ ꝟ eis nō nocebit. Qñ q̄s in gr̄a est ⁊ incidit sic i insaniā tūc nō ꝑt ꝓdere regnū dei. nec etiā ꝑt peccare sine vsu rōis. q̄ q̄lis fuit q̄ñ incidit i insaniā sic manebit Et si sic in tali statu moriť. tūc iudicabiť a dño sicē fuit q̄ñ icidit i amētiā Ergo si q̄s in pēto mortali icidit i amentiā ⁊ postea i tali statu moriť sine vsu rōnis eternaliť dānabiť Sz si fuit in gr̄a q̄ñ incidit i vesaniā ⁊ sic moriť tūc saluabiť. Ergo nō debem⁹ ex ꝟ iudicare vel ꝺdēnare alios. q̄ iudicia dei abyssus mlta. Itē ꝺtingit q̄q̄z ꝓmissiōe diuina q̄ aliq̄ boni hoīes tā grauē ⁊ amarā mortē sustinēt. ⁊ ꝟ dat eis deꝰ q̄q̄z misericorditer ꝑ purgatorio. Unꝰ legiť q̄ q̄dā petiuit in agone angelos q̄ ad eū missi fuerāt vt tardarēt. vt hic melꝰ puniret et purgaret ꝑ pctis suis ℘ Unꝰ nota q̄ istud sacramētū eucharistie sūme est a nobis honorandū ⁊ deuote adorādū q̄ñ elenať in missa. vel q̄ñ portatur in via. Exēplū inde habem⁹. Fuit nāq̄z quidā plebanꝰ in thuringia q̄ tulit ad collū suū i pixi de i honesto sacculo corꝑ dñi extra villā ad cōmunicandū quendā infirmū. Tunc quedā meretrix stans nō lōge a via i suo pstibulo vidit ⁊ cepit cogitare penes se q̄ si fides xp̄iana esset va: tūc iste esset saluator mūdi quē sacerdos i pixide portaret. ⁊ quō ipa in ꝓspectu eiꝰ gula esset tāta mala ꝑpetrare. q̄ tñ tot ⁊ tāta incōmoda sustinuisset ꝑ redemptōe mūdi. Et ipa cōpuncta in seipa. relicto pstibulo cucurrit ꝑ lutū. pfundū veloci cursu ad sacerdotē inq̄nata luto vsq̄ ad medietatē cruris dicēs State dñe sacerdos. ⁊ sic stetit sacerdos. Et ipa psternēs se i luto añ corꝑ xp̄i ait. Dñe ihu xp̄e si tu es ille q̄ ꝑ nostra redemptione natꝰ fuisti de ṽgine: passus ⁊ sepultus: ascendēs ad celos sedēs ad dexteraz p̄is: iudicaturꝰ viuos ⁊ mortuos. ⁊ si te talē iste sacerdos portat i pixide rogo te ꝑ tuā ineffabilē misericordiā ignosce mihi peccata mea. Et rñdit ihs de pixide i lingua latina. Et ego ignosco tibi pcta tua. Et illa audiēs vocē de pixide i latino: ait Dñe nō itelligo latinū rogo te loq̄re theutonice. ⁊ statim dñs locutus est de pixide theutonice. Et ego recipiā te in gr̄az meā Hoc audiens meretrix ait. Et tu dñe me suscipisi i gratiā tuā q̄ peccaui i carne mea luxuriose oñi modo peccādi q̄ excogitari ꝑt. Gr̄as tibi ago bone dñe ihu. Et sic cōuersa statim emendauit vitaz restituta gratie saluatoris. O q̄z bonū habem⁹ dominū. bonū est ei seruire toto corde: tota anima: tota fortitudine qui subito saluos facit sperātes in se.

In eodē festo. Sermo. lxxx.

De hȳs q̄ mãducãt corp⁹ dñi spũal'r.

Qui manducat hũc panẽ viuet ĩ eternũ Joh. vi. Loq̃ndo de mãducatõne hui⁹ venerabil' sacramẽti sciẽdũ est ꝑmo q̄ h̄ sacramentũ triplicit' sumit̄ Primo spũaliter tm̃. vt q̄ accipiũt rẽ sacramẽti. i. gr̃az ⁊ nõ sacramẽtũ. Aug. Crede ⁊ manducasti. Q Sz q̄rit̄ q̄ sic spũaliter h̄ sacramẽtũ accipiãt. Rñdeꝺ q̄ sunt q̄ttuor genera hoĩm Primi q̄ in ifirmitate sũt ꝓstituti sic q̄ nõ retinẽt cibũ. ⁊ tñ ex corde desiderãt h̄ sacramẽtũ. sz ꝓpter infirmitatẽ ⁊ vomitũ nõ ꝑsumũt illud sumere. ⁊ isti manducãt spũal'r: ⁊ gr̃az sacramẽti accipiunt ꝓpter desideriũ qꝺ habẽt ad sacramẽtũ. Et tales etiã nullo mõ debẽt sumere h̄ sacramẽtũ. qz sufficit eis ista spũalis manducatõ. Deq̄ legit̄ exẽplũ q̄ quidã habẽs magnã deuotõez ad sacramẽtũ altarz oñi die si aliq̄ modo potuit integrã missã audiuit Et cũ mori deberet ⁊ ꝓpter vomitũ cõmunicare nõ posset. ⁊ de h̄ multũ doleret petijt sibi lat⁹ suũ lauari. ⁊ ĩ pãno mũdissimo corp⁹ xp̄i supponi. Quo facto pãnus paulatim corpi xp̄i cessit. Et mox vt corp⁹ xp̄i nudã cutẽ ist⁹ hois tetigit vsq̄ ad cor cũctz videtiby penetrauit Scõi q̄ spũaliter mãducãt sũt illi q̄ ꝓparauerũt se ad h̄ sacramẽtũ ꝑm suũ posse ⁊ sacerdos denegat eis. etiã cũ ipi hũiliter petũt ⁊ desiderãt h̄ sacramẽtũ. ⁊ sic ex obediẽtia sacerdotis abstinẽt a sacramẽtali ꝓceptõne ist⁹ sacramẽti. Jsti etiã vt puto spũaliter sumũt. Ergo patiẽter ferre debẽt tales h̄ si sacramẽtũ eis denegak. Tercij q̄ spiritualit̄ mãducãt sũt q̄ in agone cõstituti libenter vellẽt ꝓfiteri ⁊ cõicare ⁊ sacerdotẽ habere nõ ꝓnt Et si tales sic ĩ tali intẽtione ⁊ ꝓposito decedũt vere spũaliter cõmunicauerũt ꝓpter ꝓtritõez quã habẽt ꝺ peccatz eoz. ⁊ ꝓpter desideriũ qꝺ ad sacramentũ habẽt. Quarti sũt q̄ ex puro cor de deo seruiũt. ⁊ cũ magno desiderio h̄ sacramentũ appetũt. atramẽ ex hũilitate et reuerẽtia sacramẽti nõ audẽt ad h̄ sacrm accedere. ⁊ sic oñi die q̄libet hõ qui habz magnũ affectũ ⁊ deuotionẽ ad h̄ sacramẽtũ ꝑt sic spũaliter cõmunicare. Et tales q̃nq̄z q̄ sic cũ magno desiderio ⁊ deuotõe audiũt missaz maiorẽ gr̃am interdũ ꝑnt ꝓsequi q̄zipe sacerdos celebr̃ãs ipaz missã qz sacerdotes nõ sũt semp bñ dispositi sz q̃nq̄z distracti ⁊ indeuoti. Secũdo sumit̄ h̄ sacramẽtũ sacramẽtaliter tm̃. vt cõmunicãs in pẽcto mortali. Sic iudas cõmunicauit. Et q̄z quis talis pctõres sumãt vez sacramẽtũ nõ tñ fructũ sacramẽti ꝑcipiũt. ĩmo magnũ piculũ incurrũt. qz talez efficiunt̄ homicide xp̄i. i. Loz. xi. Quicũq̄z mãducauerit panẽ hũc ⁊ biberit calicẽ dñi indigne reꝰ erit corpis ⁊ sanguis dñi. Amb. Qui indigne xp̄m sumit idẽ est ac si ipm interficiat Tercio mõ sumit̄ h̄ sacramentũ sacramẽtaliter ⁊ spũaliter sumẽt vt sũt illi q̄ in gr̃a accedũt ⁊ digne cõicant ⁊ hȳ vitã eternã sibi manducãt. Ũñ xp̃s dicit ĩ verbis p̃missis. Qui mãducat hũc panẽ supple digne viuet in eternũ. R Scõo sciẽdũ q̄ pene oĩa miracula q̄ xp̃s fecit in mũdo corpaliter. illa corp⁹ xp̄i facit in hoĩe digne sumẽte spũaliter Patuit in mũdo est q̄ xp̃s in mũdo de virgine nat⁹ est. Eucharistia aũt sumpta digne facit nos ex deo nasci spũaliter Joh. i. Quotq̄z aũt receperũt eũ dedit eis ptãtem filios dei fieri hȳs q̄ credũt ĩ noĩe ei⁹. Qui nõ ex sanguinibus nec ex vo. cãr. nec ex vo. viri: sed ex deo nati sũt. i. Joh. ij. Scitote qz ois q̄ facit iusticiã ex deo nat⁹ est. Ũñ Orig. Sicut splẽdor nascit̄ a sole. sic iust⁹ p singula bona opa nascit̄ ex deo. Jã natiuitas spũalis felicior est natiuitate xp̄i corpali. qz in natiuitate xp̄i corpus nascẽtis sepabat a corpe genitricis. sz ĩ natiuitate nostra spirituali manem⁹ in deo ⁊ deꝰ in nobis. Hũc effectũ exercet eucharistia. Joh̃. vi. Qui mãducat meã carnẽ ĩ me manet ⁊ ego ĩ eo

Secũdũ est q̄ xp̃s nascẽs matri sue cõseruauit virginitatẽ. Sic eucharistia cõseruat ⁊ ꝓfirmat ĩ nobis integritatẽ cuiuslibet virtutis quã inuenit. ꝑs. Panis corhoĩs cõfirmat. Tercũ q̄ in natiuitate xp̄i claritas dei circũfulsit pastorez. sic lumẽ gr̃e circũfulget oẽs vires aie rõnal'. vt fiat rõnalis acutior vt sciat reprobare malũ ⁊ eligere bonũ. ꝓcupiscibil' feruẽtior ad bonũ desiderandũ. irascibil' distrctior et fortior ad malũ detestãdũ. Sic ionathas cũ comedisset fauũ mellis illumiati sunt oculi ei⁹. i. Reg. xiiij. Et Luc. xxiiij. discipuli cognouerũt dñm in fractõne panis.

Quartũ angeli excitabant ad cantãdũ

gloriã ⁊ grax actões. Quilibet hõ ad prã
diũ inuitat⁹ post mẽsã grãs agẽs hospitẽ
laudat. Ũñ nimis rusticos⁹ essz q̃ post tã
ti sacramẽti epulas cũ laudibꝫ nõ referret
grãs. ps. Edẽt paupes ⁊ saturabunt ⁊ lau
dabũt dñm. Jtẽ. Benedic aĩa mea dñm.

Quintũ sic̃ i natiuitate xpi stella addu
xit tres magos tria munera ei offerentes.
sic eucharistia lumẽ gre adducit. s. mũdi/
ciã cordis. sapiẽtiã oris. industriã opatio
nis. Ũñ q̃ hz mũdiciã cordis offert aurũ
charitat⁊. ps. Diligã te dñe fortea. Qui
habet sapiẽtiã oris offert thus deuotõis
ps. Dirigat dñe oro mea sic incẽsus in cõ
spectu tuo. Qui habz industriã opatõis
offert castigatões carnis. i. Lor. ix. Casti
go corp⁹ meũ Sextũ sic̃ i uuptijs vinũ
ex aq fecit: sic intercessione btẽ marie etiã
nob lacrimas ptritõis puertit ĩ vinũ pso
rã. Septimũ ẽ sic̃ ĩ mari sedauit vẽ/
latõis. ps. Scõm mlitudinẽ doloꝝ me
tos. sic digne sumẽti eucharistia sedat tẽ/
pratões. Quattuor pncipales vẽti sũt su
pbia. auaricia: gula: ⁊ luxuria. Si eñ psi
deras q̃ imensus de⁹ vniuit se hũili hũa/
nitati. ⁊ dignat⁊ sub modica forma panis
latere: pudebit te p supbiaz dilatari. Si
psideras ei⁹ largitatẽ. qz nob seipm totuz
donauit. pudebit te pcti parcitat⁊ ⁊ auari
cie. Si psideras q̃ de mũdissima virgine
nat⁹ ẽ. ⁊ de pane mũdissimo fit corp⁹ xpi.
tũc imundicia luxurie erit abominabilis
tibi. Si psideras q̃ seipm tibi dedit in ci
bũ vite eterne: pudebit te sup cibũ corpa/
lẽ effũdi intpate Sic̃ pudor esset homini
post epulas reg⁊ statiz comedere cũ rustic⁊
vl porcis. Octauũ ẽ sic̃ intrãs domũ Za
chei sibi ptulit grãz satisfaciẽdi ⁊ restituẽ
di. Luc. xix. Sic eucharistia penitẽti dat
grãz satisfaciẽdi p pctis. ⁊ pficiẽdi de ỽtu
tei ỽtutẽ. ij. Reg. vi. Bñdixit dñs obede
dõ ⁊ oẽm domũ ei⁹ ppter archã dñi i qua
erat mãna. Nonũ sic̃ xps eiecit demones
ab obsessis. sic ß sacrm est ꝺ temptatões
hostiũ aie munimẽtũ. Sic eñ castz mu/
nit triplicit. s. abundãtia victualiũ. copia
armoꝝ. militũ pstãtia. sic etiã ß sacrm dat
aie triplex munimẽtũ. Dat eñ vict⁹ abũ
dantiã. Hoc optauit dauid dicens Fiat
pax ĩ virtute tua ⁊ abundãtia ĩ turribus
tuis. Dat etiã ⁊ admĩstrat copiã armoꝝ
spualium. i. virtutũ Dunit etiã aiam cu
stodia celestiũ milituꝫ. Ubicũqz eñ fuerit
corp⁹ xpi illuc ꝓgregabunt⁊ aq̃le. i. virtu
tes angelice Talẽ eñ regẽ ĩ quẽ desiderãt
ãgeli pspicere celestes milites solũ nõ reli
quũt. Chrisost. sup Joh. Ubicũqz viderit
sanguinẽ dñicum fugiũt quidẽ demones
ꝓcurrũt aũt angeli. S Ultimo q̃rit
quõ xps sit ĩ ß sacramẽto Rñdet fm san.
Tho. in. iiij. dist. x. q̃ idẽ xps q̃ de virgine
nat⁹ ⁊ p nob passus est, in ß sacramẽto cõ
tinet. Jtẽ sciendũ q̃ totũ corp⁹ dñicũ qõ
pendebat in cruce adeo magnũ vt fuit cũ
oĩbꝫ mẽbris suis ⁊ q̃titatũ dimensionibꝫ
scilicet lõgitudine: latitudiẽ: ⁊ pfunditate
in tã parua specie hostie includit ⁊ veraci
ter existit. qz corp⁹ xpi est ibi glorificatũ. ⁊
p cõsequẽs nõ occupat ibi locũ. vt patet
de corpibꝫ glorificat⁊. ⁊ pcipue de dote co
rũ subtilitatis. Sz diceres quõ xps tã
magn⁹ sicut in cruce pepẽdit potest esse sb
tã parua specie panis Rñdet q̃ deo oĩa
sunt possibilia. Exemplũ possum⁹ recipe
in naturalibꝫ. sicut ĩ pupilla oculi vl ĩ spe
culo vbi videm⁹ q̃ vn⁹ mons tot⁹ vel to/
ta turris q̃tumcũqz magna in paruo spe
culo vel oculo fm figurã ei⁹ se recolligit ⁊
figurat. ⁊ tñ ocul⁹ est quasi punct⁹ respe/
ctu talis rei. Si ß facit natura: nõne crea
tor nature pl⁹ potest. T Jtẽ sciendũ
q̃ idẽ xps qui est sub specie panis ĩ hostia
etiã est sub specie vini ĩ calice. Et ĩ hoc ali
qui simplices errãt q̃ ex quadã simplicita
te adorãt calicẽ ĩ eleuatõe misse tanqz ibi
sit sepulcrũ xpi ⁊ nõ sacramentũ in calice
dicẽtes in vulgari. zu vil zũme du heyliges
grab da yn got selber gelegen hat. Cuz tñ
fm sanctũ Tho. sup. iiij. dist. x. vbi dic̃ q̃
licet ex virtute sacramẽti sub specie panis
sit tantũ corp⁹. ⁊ sub specie vini tãtũ san/
guis. tñ ppter naturalẽ ꝓcomitantiã sub
vtraqz specie. s. panis ⁊ vini est totus xps
scilicet fm corp⁹: animã: ⁊ deitatẽ. Et er/
go sic adorand⁹ est xps sub specie vini in
calice sicut adorat sub specie panis. qz vt
dictũ est sub vtraqz specie est tot⁹ xps sic̃
nat⁹ est de virgine ⁊ sicut pepẽdit in cru/
ce. ⁊ sicut sedet ad dexterã dei pris: ⁊ inde
venturus est iudicare viuos ⁊ mortuos.
Quia q̃cito pfert sacerdos ỽba sup hosti
am tũc panis trãssubstãtiat⁊ in corp⁹ xpi.
⁊ tũc ibi desinit esse panis. Ergo ibi ñ est
panis sz solũmodo species panis. Ubi est

aduertendū q̄ simplices nō debēt adora/re hostiā cū sacerdos eā recipit ad manus añ eleuatōez donec illa q̄nq̄ ꝓba ꝓsecrationis sunt plene ab eo plata. qz q̄n recipit hostiā ad man⁹ tūc adhuc est panis. z plato ꝑmo verbo adhuc est panis. silr platis secūdo: tercio: q̄rto adhuc est panis. Sz plato q̄nto ꝓbo in instāti nō est ibi ap̄lius panis sz vez xp̄i corp⁹. Tūc ꝑmo dz adorari. Et h̄ idē est dicēdū de ꝓbis q̄ dicunt sup ꝓsecratōe calicis q̄ illis platis āmodo ibi nō est vinū. sz ver⁹ sanguis xp̄i cū corpore aīa z deitate sic sb̄ specie panis Ut Q, aūt xp̄i passionē z illud venerabile sacramētū sit vtile z laudabile venerari patet p tale exēplū. Legit in dyalogo Lesarij q̄ miles q̄dā apud impatorē a multis accusat⁹ est q̄ terrā ei⁹ spoliādo deuastarz Qui tandē capt⁹ ꝑm preceptū impatoris patibulo ē suspēsus. Postea. s. die tercio miles ali⁹ ꝑteriēs cū ꝓuo cū vidisset illuz pendētē ꝓdoluit pulcritudini ei⁹ eo q̄ vir pulcer fuit z nobilis. Accesserūt itaq̄ ppius vt depositū sepelirēt eo q̄ eiusdē militis esset cognatus. Ad q̄s iste de patibulo clamauit. Deponite me adhuc eñ viuo. Illis estimātibz q̄ fantasma esset ille pendens ī patibulo subiūxit. Nolite timere. ego eñ de gr̄a ih̄u xp̄i z adiutorio ꝓginis Marie adhuc viuo. Qui depositus⁹ z ad ciuitatē ductus⁹ fact⁹ est magn⁹ ꝓcurs⁹ populi ad videndū tā grāde miraculū. Et miles iste iussit vocare sacerdotē cū sacramēto: z cū magna ꝓtritōe z deuotōe z lacrīs ꝓfessus ē. Et sacerdos petiuit ab eo vt sateret ad honorē dei z edificatōez ppli per q̄d illā gr̄az a deo meruisset q̄ p triduū viuus ī patibulo sic pepēdisset. z ait. Parūm obsequiū deo ego pctōr impēdi ꝑpter qđ miser⁹ est mei de⁹. Nā singul' diebz p oīmibz negocijs z anteq̄z quicq̄z comederē cōsueui dicere q̄nq̄z p̄r noster: z quicq̄z aue maria Tria p̄r nr̄ ad honorē passiōis xp̄i z q̄nq̄z vulnez cū totidē venijs z aue maria. quartū obtuli deo z angelo cui cōmissus fū. z quintū cū venia obtuli corpi xp̄i qđ singul' diebz p vniuersū mūdū ꝓficit q̄tin⁹ ī fine vite mee tāto mererer viatico cōmunicari. Qđ z dñs noster ex sua misericordia mihi p̄stitit: z mori nō possū nec debeo anteq̄z illud venerabile sacramētū ꝓcipiā. Rogo vos ꝑpter deū vt cōmunicetis me. Et sic cōmunicat⁹ mor⁹ migauit ad dñm. z in cemiterio sepult⁹ est.

In dñica p̄ima post festū trinitatis. De septē generibz paupez. Ser. lxxxi.

Erat quidā me

dic⁹ noīe Lazar⁹: qui iacebat ad ianuā diuitis: vlceribz plenus: cupiēs saturari ō micis q̄ cadebāt ō mēsa diuitis Luc. xvi. Sciēdū q̄ ī p̄senti euāgelio fit mētio de diuite epulone: z ō lazaro paupe Et ostēdit in euāgelio p̄senti q̄ stat⁹ diuitis in ista vita fuit valde glorios⁹. qz fuit ī magnis diuitijs: delicijs: z honoribz. Stat⁹ aūt paupis fuit status diuitis oīmino ꝓrari⁹. Ille eñ fuit ī vbertate diuitiaz. hic ī extrema pauptate. Ille purpura z byssō amict⁹. iste vlceribz circūdat⁹. Ille abūdabat ī delicijs. iste aūt cupiebat saturari de micis q̄ cadebāt de mēsa diuitis. z nemo illi dabat. Posito autē statu vtriusq̄z ī vita: ponit⁹ z stat⁹ vtriusq̄z post mortē. Uterq̄z q̄dē mortu⁹ est z raptus sz differēter. Dives q̄dē mortuus ē triplici morte. s. morte culpe dū esset ī mūdo. z h̄ p peccatū mortale q̄ sepat de⁹ ab aīa. Ezech. xviij. Anima q̄ peccauerit ipa morietur. Itē morte nature q̄ sepatur aīa a corpe ꝑpio. z illa mors est cōstitutiua bonis q̄z malis. qz fm ap̄lm Cōstitutū est oīb⁹ hoīb⁹ semel mori. Itē mortuus ē morte gehēne q̄ sepat anima a dei visione z sanctoz ꝓsortio. Lazar⁹ aūt mortuus ē vnica morte. s. nature. Fuit eñ vnus in mūdo p gr̄az: z mō viuit cōz deo p gloriā. Uterq̄z etiā fuit de mūdo raptus sz differēter. Nā Lazar⁹ in sinū abrae ab angelis est deportat⁹. Illa aūt ductio ab angelis est facta in tutamētū custodie. ps. Angelis suis mandauit de te vt custodiant te in oīb⁹ vijs tuis. Itē in signū reuerentie: sicut ep̄i ī manib⁹ portant cū introniſant. Unde ps. In manib⁹ portabūt te. Itē ī signū leticie. Lhrist⁹ Sufficiebat autē pauperē vn⁹ angel⁹. sz iō plures venūt vt choz leticie faciāt. Dives aūt tandē ꝓ dyaboli parrochian⁹ ad cemiteriū infernale a demonib⁹ est deduct⁹ z ibi sepult⁹. Tali sepultura sepelient vsurarij z impij. De q̄ sepultura dicit Hiere. xxij. Sepultura asini sepelietur. Sepultura. s. asini talis ē q̄ excoriat⁹ z pellis a dño possidet car

nes a canibꝫ lacerañ. Sic qñ aliqꝫ diuel
morik heredes possidẽt terrenã substãtiã.
vermes carnes suas lacerãt. supplicia in
fernalia torquẽt aiaz suã. Uñ euãgeliũ p
sens dicit. q diues est in tormentꝫ. ⁊ paup
lazar⁹ in loco quietꝫ. Itẽ notandũ q ꝓps
loquẽs de diuitibꝫ dicit ī euãgelio vt ha
bet Luc. vi. Ue vobis diuitibꝫ q̃ habetis
hꝫ solatõez vestrã Et loquẽs de paupibꝫ
dicit Matth. v. Beati paupes spũ qm ip
soꝝ est reg. ce. Querit an oñes diuites
sint maledicti. ⁊ sil⁹ an oñes paupes sint
beati. Ad qd rñdet q nõ oẽs diuites sunt
maledicti nec oẽs dãnañ. nec etiã oñes
paupes sũt beati. nec oẽs saluañ. Uñ re
stat nũc videre q̃ paupes ⁊ q̃ diuites sal
uenñ ⁊ q̃ damnenñ. ℣. Quãtũ ad ꝑ sci
endũ est q septẽ sũt genera paupeꝝ q̃ꝝ q̃t
tuoꝝ genera damnañ ⁊ tria saluañ. Si
milit etiã sũt septẽ genera diuitũ q̃ꝝ q̃ttu
oꝝ damnañ ⁊ tria saluañ. Et de illis di
peꝝ q̃ dãnañ: ⁊ q̃ hic ⁊ in futuro paupes
sũt ẽ illoꝝ q murmurãt ⁊ blasphemãt cõ
tra deũ ex impatiẽtia ⁊ sua pauptate dicẽ
tes. Quare ego tã paup sũ: de⁹ est oblitus
mei. tã parc⁹ est mihi q̃si a iudeis accõmo
dare deberet cũ q̃bꝫ mihi subuenire possꝫ
Et isti valde iniq ⁊ stulte dicũt ⁊ faciũt q
vnicuiqꝫ tali mõ. Quid eñ tibi tenet de⁹
aut q̃d habꝫ de te. pl⁹ eñ tibi dedit de⁹ q̃ꝫ
dign⁹ es vl⁹ vnq̃ꝫ meruisti. ⁊ ꝑ gratis fecit
Hã ex nihilo creauit te. ps. Ipe fecit nos
⁊ nõ ipi nos. Itẽ redemit te ꝓprio sangui
ne suo. Aplus. Empti estis ꝓcio magno.
Tercio coꝛp⁹ cũ mẽbris tibi ꝺcessit. s. ocu
los ad videndũ. man⁹ ad palpãdũ. pedes
ad ambulãdũ. aures ad audiendũ. os ad
loquẽdũ. ⁊ sic de aliꝭ. Si eñ careres vi
su vl⁹ auditu tẽ. tẽ cognosceres q̃ꝫ magnũ
bonũ ẽ visus vl⁹ audit⁹. ⁊ sic de aliꝭ. tũc li
benter velles oñibꝫ diebꝫ vite tue regtiari
deo vt tibi illumiaret oc̃los tuos ad vidẽ
dũ si tã cec⁹ esses. Et de⁹ iã ꝺcessit tibi oĩa
ista gratꝭ sine tuis meritꝭ. Insup tibi tri
buit vestimẽtũ: nutrimẽtũ: domũ ad iha
bitandũ: agros ⁊ vineas: ones ⁊ boues. i.
Loꝝ. iiij. Quid habes qd ñ accepisti. Et
d oĩbꝫ donis istꝭ nũq̃ꝫ regratiat⁹ es ei. nec
vnq̃ꝫ veraciter recoguisti te talia accepis
se a deo gratꝭ ⁊ sine oĩbꝫ tuis meritꝭ Aug.
d ciui. dei. Quisq̃s bñficia dei nõ videt ce
c⁹ est. nec laudat ingrat⁹ ẽ. Quisq̃s in lau
dando reluctat insan⁹ est. O q̃ꝫ mlti spũa
liter ceci sũt q̃ bñficia dei nõ cognoscũt. et
ingrati sũt q̃ eũ nõ laudãt. ⁊ qd pei⁹ ẽ insa
ni sũt q̃ deũ cũ suis donis ĩpugnãt. vtẽ
do eis ꝺ honorẽ dei ⁊ salutẽ ppriã. Sic il
li q̃ abutunt donis tã corpalibꝫ q̃ꝫ tpalibꝫ
sic ocul⁹ ad illicitũ visũ. ore ad ꝓferẽdũ va
na ⁊ ꝓua ꝟba. auribꝫ ad audiendũ mala ⁊
d tractatoria ꝟba. pedibꝫ ad saltãdũ ⁊ chori
sãdũ. manibꝫ ad illicita ꝺ tact⁹. ⁊ sic d aliꝭ
Et iã donis tpalibꝫ. s. vestibꝫ ad supbiã. ci
bo ad gulã. potu ad ebrietatẽ. ⁊ sic de aliꝭ
Et qñcũq̃ꝫ sic aliqꝫ abutit aliq̃ dono dei
tũc de⁹ ꝟm verã iusticiã deberet hoiez pri
uare illo dono. s. visu: auditu: vl⁹ gressu ⁊c
⁊ ꝑ ꝓpter ingratitudinez. Uñ Bern. sup
Can. Ingtitudo inimica est aie. exinani
tio meritoꝝ. ꝟtutũ dispsio: bñficioꝝ pdi
tio. Et tal⁹ hõ sic ingtus indign⁹ est a deo
pl⁹a dona accipe. Uñ bern. Hõ est dign⁹
dãdis q̃ nõ agit grãs de datꝭ. Hoc eñ ꝑt
hõ in seipo cogscere. Si eñ alicui q̃ter bñ
fecisses ⁊ semp ingratus esset tibi: tu forte
cessares a bñficẽdis. Quid
tũc dices de deo. q̃ centies ⁊ millesies tibi
bñfecit: ⁊ ei semp ingtus fuisti. Ergo salu
bre documẽtũ ẽ vt q̃cũq̃ꝫ vult aliq̃d a deo
accipe q añ regratiet sibi ꝺ acceptꝭ. ⁊ erit
tũc dign⁹ pl⁹ a deo accipe. Chrisc. sup ma
theũ. Graꝝ actio ẽ inuitatio ad pl⁹ dãdũ

Scõm gen⁹ paupeꝝ q̃ dãnañ sũt illi
q̃ ī pauptate viuũt ⁊ pua bona iniuste lu
crañ. sicut q̃ furañ gramĩa: fruct⁹: ligna
segetes. ⁊ sic de aliꝭ. qꝝ ꝟm beatũ Tho. ī
talibꝫ minimis si habet q̃s animũ furãdi
vel inferẽdi nocumentũ ꝓmo erit pctm̃
mortale. Itẽ q̃ emũt vel vendũt ⁊ decipi
unt ꝓmos mentiẽdo vel iurãdo: etiã in
quis rebꝫ ḡuiter peccãt. Ul⁹ etiã si nõ iniu
ste lucrañ tñ cũ pẽto lucrañ. sic̃ q̃ in die
bus festiuis mercãcias exercẽt etiã ī quis
rebꝫ. ⁊ abstrahũt se a missa ⁊ a dei seruitio
Itẽ meretrices q̃ seipas totiens dyabolo
vendũt quotiẽs actũ luxurie cõmittũt. et
tamẽ cũ hoc paupes sunt. Itẽ laborato
res mechanici q̃ opa sua fraudulẽter faci
unt: ⁊ sic ꝓmos decipiũt. sicut fabri. su
tores. pistores. pãnicide. sartores. ⁊ sic de
aliꝭ. ℬ Terciũ gen⁹ paupeꝝ sunt il
li paupes q̃ supbi sũt ⁊ diuitibꝫ inuidẽt ꝺ

donis sibi a deo collatis. Et tales paupes
superbi nō sunt paupes xpi sz dyaboli. Un
Lassio. sup ps. vij. Si paup superbiat nō
est dei paup. z si locuples humilitatē dili
gat nō est seculi diues. Taliū volūtates in
spiciēde sūt nō noīa. Paup em superbē ml
tū reprehēsibilis. qz nō habet occasionē su
perbiēdi sic diues. Ergo sic diues q̄ē hu
milis multū est laudabil. sic paup superbē
multū est vituperand⁹. Et talis habz dam
nū duplex. qz hic habet pauptatē: z in fu
turo eternā damnatōez Itē illi paupes q̄
diuitib⁹ inuidēt nō fauētes eis q̄ de⁹ eis
cōcessit periculose stāt. qz nō debem⁹ alicui
inuidere sz nos mutuo diligere sic mēbra
vni⁹ corpis. Ergo sic q̄libet mēbz alij ñ
inuidet sz et corde ei ꝯgaudet z ꝯdolz. Nō
em pes q̄ in luto vl puluere ambulat inui
det oculo quē nūq̄z tangit puluis z multo
eo pulcrior est. imo pot⁹ vellet ipz adhuc
esse ml'to pulcriorē. Itē nō inuidet pes cor
di. qz est sapiēti⁹. Itē nō cerebro. qz custo
ditū est meli⁹ z locatū alti⁹. Itē nō ori. qz
illi dat vinū cuz sibi aq̄ dat: z hmōi. Sic
nullo mō debet q̄s alteri inuidere p bono
q̄ de⁹ ꝓtulit ei. vl qz ditior vl nobilior vl
altior vl acceptior est: z hmōi. Dñs em or
dinauit mēbra corpis ecclie vt voluit. nō
nos oēs possum⁹ vnū officiū habere. i.
Cor. xij. Dia mēbra ñ eundē actū habēt
Ideo dilige primū tuū sic teipm. z q̄esce
ab inuidia. Multo facili⁹ mare totū ī dul
cedinē verteres mellis. de celo infernū fa
ceres. de aq̄ ignē. q̄z fontē largitat⁹ diuine
cū inuidia tua ericcares. Quiesce g̃ ab in
uidia tua qz frustra laboras z aiaz tuā p
dis. qz inuidia tua tibi nihil pficit. nisi q̄
teipm tribulas z bona q̄ facis mortificas
i. Joh. iij. Qui ñ diligit fratrē suū manet
ī morte. Et iō pot⁹ primo ꝯgaude vt mē
brū mēbro. z ei bonū cupias alioq̄n nō es
mēbz corpis xpi. Quia vt dicit apl's Cū
gloriat vnū mēbz ꝯgaudēt oīa mēbra.
Sz es mēbz dyaboli quē inuidēdo imi
taris. Un scriptum est. Invidia dyaboli
mors ītroiuit ī orbē terraz. Imitant aūt
illū q̄ sunt ex pte ei⁹. Sciēdū q⁹ multis
expedit q⁹ h̄ sint paupes. g̃ fac de necessita
te virtutē z sustine pauptatē tuā patiēter.
z gaude ō bono z gl'ia primi. qz cū gloria
tur vnū mēbz ꝯgaudēt oīa mēbra. q⁹ et si
tu sil'r ita fece⁹ multū glorie p̄ mereris.

Quia nunq̄z aliq̄s hoīm tantū cōmodū z
gloriā de aliq̄ hic habuit. null⁹ vnq̄z p̄ vl
mater de filio. null⁹ de fratre vl amico. sic
tu ī celo habebis de q̄libet primo saluan
do. Anf. Unusq̄sq̄z intantū gaudet de al
teri⁹ bono q̄z tū de suo ꝓprio. Quartū
gen⁹ paupez q̄ damnanf sunt illi q̄ cū vi
dēt alios diuites exercere vsuras vl lude
re vl superbiā in vestib⁹ exercere. vl crapu
lose vl gulose viuere. ipi etiā sic vellēt libē
ter viuere si pecuniā ad h̄ possent habere.
Et q̄ sic optant habere diuitias peccant
mortaliť. qz ad malū finē desiderant effici
diuites. Itē q̄ optāt diuites fieri eriaz cū
male acq̄sitis. z sic ꝯcupiscūt rē primi cō
tra nonū p̄ceptū dei vbi dicit. Nō ꝯcupi
sces rē primi tui peccāt mortaliter. Vel
etiā q̄ dimittūt furtū vel rapinā ꝓpter su
spendiū: vl ꝓpter honorē seruandū. sz tñ
volūtatē habēt q⁹ libēter vellēt bona pri
mi furari vel rapere. Et illi ꝓpter illā mala
voluntatez damnanf si sic morīunf. Isti
omes iā enumerati sunt infelices z pau
perrimi hoies hic z in futuro. Quintū
gen⁹ paupez. qui. s. saluanf sūt illi qui ele
mosinā recipiūt: z pauptatē suā patiēter
sufferūt: z libēter etiā essent ditiores si dei
volūtas esset. Sz cōtra voluntatē dei et
iusticiā nollēt habere quascūq̄z diuitias.
sz pot⁹ vellēt sustinere pauptatē Lazari
q̄ micas panis habere nō potuit: q̄z quic
q̄z ꝓtra deū acq̄rere vl etiā affectare. Nū
Nō tibi displiceat pauptas tua. nihil ea
diti⁹ potest inueniri. Uis scire q̄z locuples
egestas sit. celū semp pauptas emit. Et ta
les fideliter tenenf orare p illis a quib⁹ ele
mosinā recipiūt. z q̄ p eis laborāt. z eis ō
nis labor⁹ subueniūt. Ergo illi paupes
q̄ sic elemosinā recipiūt z p se laborare nō
possūt multū z frequēter debēt orare. qz ñ
solū tenenf orare p seipis sz etiā p alīs si
ue viuis siue mortuis a q̄b⁹ elemosinā re
ceperūt. Un legit⁹ q⁹ q̄dā recepit vestē a q̄
dā pegrino. z postmodū non orauit p aia
ei⁹ sz oblit⁹ fuit orare p eo. Et postmodū
graviter punit⁹ z afflict⁹ fuit. qz p illa aīa
nō orauit. Sextū gen⁹ paupez qui sal
uanf sūt illi qui se nutriūt de suis fidelib⁹
laborib⁹. Et illi pauperes dicti sunt bea
ti. Un ps. Labores manuū tuaz qz mā
beat⁹ es z bene tibi erit. Quicunq̄z em in
suis laboribus rectam intentionez habent

ꝛ sūt sine pēto mortali sp merenť eū oīb⁹ suis laboribꝫ. Alꝑs. Scim⁹ qm̄ diligēti/ bus deū oīa coope. in bo. Sz diceres q̄lis debet esse intētio laborātiū vt mereri pos/ sint vitā eternā. ℔ qre añ ser. lv. y. Se/ ptimū gen⁹ paupeꝝ est q̄ nō solū saluanť sz magnā gl̄iaz habebūt ī celo. ꝛ sunt illi q̄ libēter ꝛ volūtarie sūt pauperes. ꝛ intātū diligūt pauptatē vt etiā si sine pēto diui/ tias habere possent tamen ꝓpter deū ca/ rere volūt. imo intm̄ diligūt pauptatē q̄ diuitias iā habitas ꝓpter deū resignāt sic̄ apl̄i fecerūt. vt habeť Mat. xix. Ecce nos reliq̄m⁹ oīa ꝛ secuti sum⁹ te. Et q̄nq̄z etiā aliq̄ volebāt eis dare tpalia sz recipe nole bāt. Ideo min⁹ volebāt habere in terr̄ vt eo pl⁹ habituri essent ī celis. Sil̄r ꝛ iā no stris tp̄ibꝫ religiosi sic faciunt q̄ oīa ꝓpter deū resignant. Et tales tm̄ ꝓpter deū p̄nt relinq̄re sic̄ aliq̄ tpalia possidētes p̄nt desi derare. s. ciuitates: dominū: vl̄ regnū. vel sup Mat. Apl̄i q̄tū ad diuitias nihil vl̄ modicū. sz q̄tū ad volūtatē totū mundū reliquerūt. Un greg. in omeł. Al seq̄ntibꝫ g̃ta dimissa sūt q̄ta a nō sequētibꝫ ꝑcu pisci potuerūt. Rō est qz ꝼm Grego. Loꝛ nostr̄z ꝛ nō substātiā pēsat de⁹ Et ista tria vltima genera sūt genera paupeꝝ q̄ saluā tur. Exēplū in vita Johānis elemosina/ rij legiť de q̄dā telonario diuite ꝛ ūmiseri/ corde. Semel em̄ paupibꝫ in hyeme sedē tibꝫ ad solē ꝛ se calefaciētibꝫ ceperūt singu li domos elemosinariorū collaudare ꝛ p eis orare. Sil̄r ꝛ domos elemosinas ñ fa cientiū vituperare. Inter q̄s etiā venit ī me dio eaꝝ dom⁹ illi⁹ telonarij. ꝛ ceperūt sin guli interrogare inter se. ꝛ null⁹ inuentus est q̄ vnq̄z cepisset ď illa domo elemosinas Dixit vn⁹ eis. Quid dabitis mihi ꝛ ego accipiā hodie et ea elemosinā. Et alij fece rūt cū illo pactū. Ille paup veniēs stat so ris portā expectās q̄n telonari⁹ iste ad do mū reuerteret. Et dispensatōe dei ꝙuene runt simł ipe telonari⁹ ꝛ vn⁹ seru⁹ portās denſ igiť egenū nō inuenies lapidē ꝓpter furorē arripuit siliginē ꝛ iactauit in faciē paupis. Itaq̄z post duos dies egrotauit infirmitate ad mortē. ꝛ vidit ī somnis oēs acr̄s suos sup staterā appēdere. In vna q̄ dē acie ꝙgregabanť mauri viri nigerrimi ꝛ deformes. in altera q̄dē acie fuerūt q̄daz candidi ꝛ albi coloris q̄ nihil inuenientes boni qđ ipi appēderēt aduersus mala opa q̄ collecta erāt ab ill̄ nigris. tūc illi cādidi ad alterutr̄z dixerūt. Nihil hic habem⁹. Tūc dixit vn⁹ eoꝝ. Uere nihil habem⁹ ℔ nisi vnā siliginē quā dedit añ duos dies ꝓpo q̄uis nō volūtarie. ꝛ mittētibꝫ eis si/ liginē ī statera eq̄litas facta est Tūc dicūt telonario hij q̄ fuerūt cādidi. Uade ꝛ au/ ge ad hāc siliginē ne isti nigri ap̄hēdant te. Et euigilās coḡuit q̄ visa sūt ab eo nō esse mēdacia sed ꝙa. Oīa em̄ q̄ a iuuētute sua fecerat ꝛ q̄z ipe erat oblit⁹ videbat il/ los ethiopes ꝙgregare ꝛ ad libā deporta re. ꝛ dicebat. Uere si vna siligo q̄ā tm̄ ia ctaui ꝑ furorē ita pfuit. a q̄tis malis tūc liberať ille q̄ bona intentōne dat elemosi nā indigentibꝫ. Et de cetero ita modestūs ꝛ prudēs atq̄z summ⁹ elemosinator factꝰ est. Cōtigit em̄ post ℔ ꝑ tpe q̄dā ꝼm ꝓsue/ tudinē eū ꝓcedere ad teloniū ꝛ obuiauit ei q̄dā nud⁹. ꝛ cecidit añ eū rogās vt ꝓte/ ctionē apud eū impetraret. Ille ꝙo expo liauit se ꝛ dedit ei vestē. ꝛ dixit vt deū ꝑ eo rogaret. Pergēs ꝙo ille paup erubescēs in dui tā p̄ciosa veste dedit vni venditori vt venūdareť. ꝛ cū rediret telonari⁹ vidit ve stē suspēsaz ad vēdēdū: ꝛ tristat⁹ est. ꝛ ascē dēs domū suā sedebat plorās ꝛ cogitans q̄z nō dign⁹ fui vt hr̄et memoriā mei ege/ nus. Cū sic anxiareť obdormiuit. ꝛ vidit q̄ndā p̄cerrimū tāq̄z solē ferētē crucē sup collū suuz: q̄ dixit sibi. Quid ploras dñe petre. q̄z sic erat vocat⁹. ꝛ oñdit ei q̄s dñs vestit⁹ esset veste sua. ꝛ dixit ei. Ecce ego vestior veste illa quā tu egeno dedisti. gra tias ago bone volūtati tue. q̄m frigore af fligebar ꝛ coopuisti me. Ald se ḡ reuersus admirat⁹ ē ꝛ icepit btificare egenos ꝛ di/ cere. Uiuit dñs si iops x̄ps dñs me⁹ fuit nisi moriar fiā tāq̄z vn⁹ ex eis. ꝛ accersito notario ei⁹ quē ꝛ emerat dixit ei. Duc me ī sanctā ciuitatē ꝛ vende me vni x̄piano. ꝛ p̄ciū da paupibꝫ. Notario recusāte dicit ei iterꝫ. Si me ñ vēdideris ego vēdā te bar bar̄. Obediuit ḡ ei notari⁹ ꝛ pduxit eū in ibr̄m ꝛ vēdidit eū vni argētario ꝑ trigin ta denarijs. ꝛ totū illō p̄ciū dedit paupibꝫ Et postq̄z fuersus est ad domū nulli hoc manifestauit. Ille autem telonarius co/ quinabat dño suo ꝛ lauabat scutellas. et

afflixit seipm magno ieiunio. Cũ vero vi disset dns se benedici t psperitatẽ habere ppter istũ seruũ dixit illi. Volo hũilis pe trẽ liberare te vt sis ampli⁹ frater me⁹. Il le ꝯo recusauit. Viderat aũt eũ frequẽter ꝓuicia sufferre a ꝓseruis suis t pcuti. qz te nebãt eũ tanꝯ amentẽ. ita q nomẽ ei im/ ponerẽt amẽtis. Quotiẽscũqz em tribu/ labãt eũ ꝓserui ei⁹ t dormiebat in tribula tione apparebat ei xps indut⁹ veste quaz dederat egeno tenẽs ista triginta nũmis/ mata ĩ manu dicẽs ei. Noli mest⁹ esse fra/ ter petre. ego suscepi pꝛeciũ tuũ. t tibi re/ stituã. t in futuro tpe ꝓsolabor te. Qui pe trus xpo sic vlteri⁹ ĩ hũilitate t pauptate fuiuit. t postmodũ ĩ bono vitã finiuit

Ad eandẽ dñicaz Sermo. lxxxij.

De septẽ generib⁹ diuitũ.

Qtuus est di
ues t sepult⁹ est ĩ iferno Lu ce. xvi. Loquẽdo hic ꝺ diui tib⁹ q̃ damnant t q̃ saluant. ℒ Sciẽ dũ est q septẽ sunt genera diuitũ q̃z q̃ttu oꝛ damnant t tria saluant. Primũ ge/ nus diuitũ q̃ damnãt cũ diuitijs suis sũt illi diuites q̃ suas diuitias lucrãt cũ frau de t iniusticia. s. cũ vsura. q̃ cũ pacto acco modãt pecuniã sup eũ aliq̃d recipiẽdo. vl q̃ sine pacto eo tñ animo q aliq̃d vltra soꝛ tẽ se recepturos sperãt. aliaſ nõ mutuarẽt Itẽ q̃ vendũt res suas lõge chari⁹ ppter dilationẽ q̃z eis in ꝓtinẽti vel ĩ pmptu sol uerẽt. vt patet extra de vsuris. c. cõsuluit Itẽ q̃ iã p pmpta pecunia emũt. t ĩmedi/ ate ppter dilatõez ecõuerso vendũt ĩ soꝛo chariori q̃z valet vl valere pt. Itẽ q̃ cũ lu/ do lucrant suas diuitias. qz q̃dq̃d ĩ ludo lucrãt hõ hoc retinere nõ pt. Itẽ q̃ fraudẽ cõmittũt ĩ emẽdo vel vendẽdo. vt sũt illi q̃ nec emere nc vẽdere nouerãt nisi cũ mẽ/ dacq̃z t iuramẽtis. Quia ſm Ray. Quo/ tiens tales causa decipiẽdi peierãt vl mẽ tiunt sciẽter peccãt mortalit. t tenent ad restitutõez. Itẽ q̃ in statera delinquũt. qꝺ fit tripliciter. Primo cũ q̃s habet diuersa põdera. sic q vẽdit ad min⁹. t emit ad ma ius. Secũdo cũ habet mensurã iustam t põd⁹ iustũ sz sciẽter male mẽsurat. vt cau pones q̃ mensurã replẽt cũ spuma. Etiaz institores q̃ digitũ libre supponũt. Silr pánicide q̃ cũ pollice retrahũt vlnã. Ter/ cio qñ q̃s habet iustã libzã vl mensurã. sz facit vt res ponderosioꝛ sit tpe venditõis vt q̃ lanã spargit aq̃. vel piper ad cellariũ poꝛtat. vel vinũ aq̃ miscet. Itẽ q̃ viciosaz t defectuosã rem vendũt. p bona. t sic de/ cipiũt ꝓximos. Itẽ q̃ emũt rapinã vl furtũ tenent restituere. vl etiã quocũqz modo q̃s iniuste lucrat sciẽter peccat mortaliter Vñ Aug. in ſmone. Auar⁹ anteqz lucrat semetipm pdit. t anteqz aliq̃d capiat capi tur. Legit exẽplũ q quidã ex auaricia mꝰ tas nutriebat colũbas. q̃ ppterea admo/ nitus a suo plebano dicẽte sibi q cuz deo t salua ꝓsciẽtia nõ posset tenere istas colũ bas. Tũc ille eis pcepit q recederẽt si cõ/ tra deũ esset q eas teneret. Tũc oẽs colũ/ be recesserũt t nũqz post ruerse sũt. Se cundi sunt q̃ cũ diuitijs suis damnant q̃ iustas res retinẽt t possidẽt. eo animo vt ꝓtra deũ cũ eisdẽ p libitu viuere velint. si cut illi faciũt q̃ iustas res male expendũt. t nõ vtunt istis iustz bonis put deꝺ ꝓtulit scilicet vt querãt salutẽ aiaz suaz. subue niẽdo paupib⁹. vel etiã vt subuenirẽt aĩa/ bus illis a q̃b⁹ ipi habẽt. Ihrim. sup Ma theũ. Nõ ppter ꝟ diuitias accepisti vt in lasciuia ꝓsumas. sz vt in elemosinis expẽ/ das. q̃ em habes paupez sũt sz tibi credi/ ta sũt. etiã si ex laboꝛib⁹ iustz vl ex heredi/ tate pꝛna possessoꝛ fact⁹ es. Vñ sciẽdũ q istι q̃ habẽt iusta bõa t ĩ malos vsus expẽ dũt dãnari pñt. Exẽplũ de diuite epulõe ꝺ q̃ euãgeliũ bodiernũ dicit. q epulabat q tidie splẽdide. t induebat purpura t bys/ so. Nõ legit de eo q vsurari⁹ fuit vel pdo. sz qz abusus est. s. i supbia t gula expende do bona sua. t illi paupi lazaro q̃ iacebat ad ianuã ei⁹ cupiẽti saturari de micis ca/ dentib⁹ ꝺ mẽsa ipi⁹ nullã miscoiam erbi/ buit. iõ dãnat⁹ ẽ t sepult⁹ ĩ iferno. O q̃t di uites sequunt eũ. q̃ bona sua ꝓsumũt i su perbia vestiũ. in gula diuersoꝛ ferculoꝛũ t ĩ alijs supfluis expẽsis suis. Hã vnusq̃ q̃z erit redditur⁹ rõez deo de oĩb⁹ expẽsis q̃s vltra necessitatẽ expẽdit vsq̃z ad mini mũ denariũ. Hoc illi nõ ppendũt q̃ ser vl septẽ fercula in mẽsa sua habere volunt. t tria vl q̃ttuoꝛ genera vini bibere appetũt t sic ſm coꝛp⁹ suũ viuũt. Unde apls. Si ſm carnẽ vixeritz moꝛte moꝛiemini. Hie ro. Impossibile em ẽ vt pſentib⁹ t futuris q̃s fruat bonis. vt hic ventrẽ t ibi mentez

ipleat.ꝛ sic de delicijs trãseat ad delicias vt ꝛ hic ipse seculo gaudeat. ibiq; cũ deo regnet. Jtẽ q̃ bona sua iuste acq̃sita male p/dunt. ſ. cũ ludo malo. vl' cũ meretricib⁹ et sic de alijs. Terciũ gen⁹ diuitũ q̃ cũ diuitijs damnant sũt isti q̃ ñ lucrati sũt bona sua iniuste nec expẽdũt bona sua ĩ malos vsus. sz possidẽt ea q̃ restituere tenent D Et ꝑ ꝟtingit q̃nq; modis q̃ ds possidet ea q̃ restituere tenet. Primo q̃ñ p se lucrat⁹ est aliq̃ iniuste: vt superi⁹ in ꝑmo mẽbro tactũ est. Secũdo q̃ñ p se nõ lucratus est ista bona iniuste. sz recipit ab aliq̃ q̃ ea iniuste lucrat⁹ est. sic q̃ recipiũt munuscula a iudeis. ſ. aucas: gallinas: ciphos argẽteos vl' alias ꝑpinas. q̃ oia talia erogãda sunt paupib⁹. Jtẽ q̃ recipit dona a raptorib⁹ vl' furib⁹. vel etiã a lusorib⁹ vel a quibuscũq; q̃ ista bona iniuste lucrati sũt q̃ sibi ꝑpinauerũt. Oia ista tenẽt dare ꝛ restituere ꝑm ꝟsiliũ sui ꝟfessoris. Tercio q̃ñ ds intulit primo damnũ. etiã si ad vtilitatẽ suã ꝑpriã nõ ꝓuenit. tñ tenẽt damnũ ꝑrimi recõpensare. Et ꝑ cõtingit q̃nq; p malũ ꝟsiliũ q̃ ds dedit in damnũ ꝑrimi sui. q̃ sine suo ꝟsilio nõ fuisset factũ. tunc totũ damnũ tenẽt recõpensare. Jtẽ q̃ falsu testimoniũ dicit vnde prim⁹ ledit in rebus suis. tenẽt damnũ ꝑrimi recõpẽsare Quarto q̃ñ ds retinet sibi rẽ inuentaz. q̃ libet tenẽt restituere rẽ quã iuenit. Aug. Q̃ inueniſti ꝛ ñ restituisti rapuisti. Quinto q̃ñ ds impedit aliquẽ ex inuidia a ꝟsecutõe alicui⁹ muneris vl' bñficij. tũc tenetur ad restitutõez. Sciendũ q̃ q̃ñ quis obligat alicui ĩ debitz. ꝛ q̃ñ termin⁹ expirat tũc tenẽt soluere si ꝑt. vel dilatõnez petere. Et ergo quicũq; ꝑmittit aut iurat se soluturꝫ debita talia sup aliquẽ terminũ. ꝛ si nõ facit piurij incurrit. q̃ ꝑm sanctũ Tho. sic accipe rem alienã ẽ ꝓtra iusticiã. ita etiã detinere. q̃ p ꝑ q̃ aliqs detinet rẽ alienã inuito dño impedit eũ ab vsu rei sue ꝛ sic facit ei iniuriã. Ergo piculose stãt isti q̃ iurãdo ꝑmittũt soluere sup aliquẽ terminũ. ꝛ plõgãt q̃nq; ad q̃ttuor vl' sex hebdomadas vl' ad annũ. cũ tñ bñ soluere possent si vellẽt. E Quarti diuites q̃ cũ diuitijs damnant sunt illi q̃ auare retinẽt ꝛ possidẽt sua iusta bona cũ nimia tenacitate ꝛ cũ insatiabili cupiditate. sic q̃ d̃ superfluo paupib⁹ nõ subueniũt ꝑm iussũ xp̃i q̃ dicit ĩ euãgelio vt habet Luc. xi. Q̃d superest date elemosinã. ꝛ ecce oia mũda sũt vobis. Sciẽdũ aũt q̃ mgr̃ dicit in cõpẽdio theologice veritatis. q̃ q̃ñ ds retinet superflua ex insatiabili cupiditate sic ẽ mortale pctm̃. ꝛ ꝑcipuũ signũ talis affect⁹ est cũ ds res poti⁹ putrescere sinit apud se q̃s vtiliter alijs expẽdat. Verbi gra. Sic iste q̃ panẽ vl' carnes: frumẽtũ vl' hmõi comestibilia perire ꝑmittit anteq̃s paupib⁹ erogare velit. ꝛ hoc ex nimia ꝑcitate. q̃ timet semp sibi deficere. Et q̃nq; tales vix audent ad necessitatẽ suã comedere. Et in ꝟ siles sũt bufoni de q̃ legit q̃ terrã comedit ꝛ q̃ñ caput suũ sup terrã erigit tunc timet sibi terrã adhuc deficere. ꝛ nõ audet plus comedere ꝺ terra nisi ingꝛtũ ꝑt cũ vno pede tegere siue tollere. Ex hijs patere ꝑt q̃s piculose stant tales diuites tenaces. q̃ in hoc deũ grauiter offendũt: ꝛ ꝓtra charitatẽ ꝑrimi faciũt. ꝛ ꝓtra aias ꝑprias grauiter peccãt. q̃ tales q̃ãmodo companiãt raptorib⁹ vl' furib⁹. Vñ Ambro. in ſmone. Nõ minoris est criminis habẽti tollere: q̃s cũ possis indigẽtib⁹ denegare. Vñ etiã Basili⁹. Nõne inq̃t spoliator es q̃ dispensanda suscepisti reputãdo ꝑpria. Est em̃ panis famelici quẽ tu tenes. nudi tunica quã in cõclaui seruas. discaltiati calcei q̃ penes te marcescũt. indigentis argentuꝫ q̃ possides humatũ. Vñ etiã xp̃s dicit ĩ euãgelio vt habet Luc. xviij. q̃s difficile q̃ pecuniã habẽt regnũ dei intrabũt. Jtẽ de diuitib⁹ tenacib⁹ legit tale exemplũ. q̃ quidã diues tpe caristie vl' famis ne audiret voces q̃ruloſas paupez ad quandã suaz hereditatẽ iuxta quandã aquã situatã se trãstulit. vbi ꝑ nimia fame paup popul⁹ clamãs eũ seq̃bat. ꝑter sustẽtatõez. Quoꝝ voces audiens respõdit. nõ durabo cũ istis canib⁹. ꝛ fecit mẽsam suã locari retro in aliã camerã vbi tales voces paupez audire nõ posset. Et statim quidã armatus pulsauit ad portã dicẽs. Nunci⁹ dei sum ꝛ volo loqui cũ dño tuo. Sed cũ seruitor eius de mãdato domini sui eũ asserez ibi nõ esse. respõdit Mentirꝫ. nã ad illã camerã ideo se trãstulit ne paupez clamorẽ audiret. ꝛ nunc ex parte dei cito eũ vt cõpareat coraz deo reddere rationẽ de oib⁹ temporalib⁹ sibi cõmissis. Qui diues mox ad mortẽ est infirmat⁹. ꝛ a charis ꝛ amicis ꝛ

cognatꝰ suis ad pñiaz ꝛ ꝓfessionē exhorta
batꝰ: ꝗs iste audire rēnuit. sz dixit Ego ad
iudiciū dei citatꝰ cōparui. ꝛ iā ad eternaz
mortē iudicatꝰ sum sine oīi spe salutꝭ. qz
sicut nō exercui mīficordiā ꝛ cōpassionez
ad paupes xpi sic eadē districtōe sine mi/
sericordia sentētiatꝰ sū. ꝛ sic infelicē aīam
expirauit. ꝛ res: corpꝰ ꝛ vitā ꝛ aīaz pdidit
Jaco. ij. Judiciū sine mīficordia fiet ei ꝙ
hic nō facit mīficordiā. Quintū genus
diuitū ꝙ saluantꝰ sūt illi ꝙ sūt mīficordes
ꝛ hūiles. ꝛ habēt cōpassionē cū paupibus
Mathē. v. Beati mīficordes ꝛc. Hiero. i
epla. Non memini me legisse mala morte
mortuū ꝙ libēter opa pietatis exercuit. qz
ille habz mltos intercessores. ꝛ ī possibile
est pces multoz nō exaudiri. Quare me/
rito debemꝰ esse mīficordes ad primos ꝛ
ad vicinos nros: ꝛ nullū spernere debemꝰ
etiā ꝗtūcunqz paup vl defectuosus sit. qz
ꝙlibet nostꝝ debet cogitare ꝙ talꝭ etiā pos
set fieri si deꝰ pmiserit. s. lepzosꝰ: cecꝰ: clau
dus. ꝛ sic ō alīs. Et sic tūc sibi cōpati vel
let ꝛ misereri. sic debz primis defectuosis
facere. Mat. vij. Quecūqz vultꝭ vt faciāt
vobis hoīes eadē facite eis. ¶ Sex
tū genꝰ diuitū ꝙ etiā saluantꝰ sūt ꝙ abstinē
tiā ꝛ parcitatē ī vbertate seruāt. ꝛ ꝫ eis ꝗ
ꝑ martirio spūali reputatꝰ. Unꝰ Bernꝰ. in
ꝫmone martiꝝ. Nullū martiriū grauꝰ est
ꝗz inter epulas esurire. ꝛ inꝰ vestes mltas
algere. pauptatē pati inter diuitias. vide
re eīm ꝛ ñ gustare ē graue. marīe cū hō bñ
possit ꝛ cū facultatē habet. ꝛ sic resistit sibi
ipsi ꝛ vincit naturā suā ꝛ corpꝰ suū. verbi
gratia. Cū dure iaces ꝛ tñ duos vl tres le
ctos habes. ꝛ aquā bibis ꝛ vinuz habes.
pulmentū comedis ꝑ carnib. ꝛ sic de alīs
Hoc sine gra ꝛ sine pena esse nō ꝑt. Ergo
parca vita est meritoria homī ꝛ deo valde
accepta. Unꝰ Hugo de sācto victo. Bau/
deat ꝙ ꝑt parce viuere. parca eīm vita oc/
cidit vicia. libidinē extinguit. virtutē nu/
trit. animū roborat. mentē ad celestia ele/
uat. Silr intelligiꝫ de alīs delectatōnib
corpis. s. vt hō se abstrahat ī sacris diebꝫ
noctibꝫ ab actu matrimonīj. ꝛ abstīeat se
a chorea ꝛ alīs gaudīs mūdi. ꝛ induat ve
stes hūiles cū tñ est diues ꝛ posset habere
pciosas. vel ꝗ abstinet se a comestiōe fru
ctuū. s. pomoz: piroz: ꝛ sic de alīs. Et ꝙ/
tienscūqz hō diues sic abstrahit sibi aliqō
comestibile vel etiā potabile ꝓpter deū: ꝛ
dat ꝫ homini paupi amoze dei totiēs me
reꝫ eternū gaudiū ꝛ eternā coronā. Hec.
Abstinētia est ꝗs ꝗs ꝑ amoze dei ꝛ salute
ꝓpria nō ab illicitis tantū. imo interdū a
licitis ꝛ ꝓcessis se cohibet. Septimuz
genꝰ diuitū ꝙ saluantꝰ sunt ꝙ primis indi
gentib subueniūt mutuādo vel etiā dila
tionē debiti ꝓpter deū dando. Unꝰ Luc.
vi. Mutuū date nihil inde sperātes. ꝛ erit
merces vra magna. qz ꝗnqz aliꝙ tpe mu/
tuādo primo tantū sibi valet ista mutua/
tio ꝗsi ꝗnqz alio tpe sibi intantū gratꝭ de/
disset. Et ꝗn hō ex fraterna charitate sic
mutuat indigēti. ex hoc letatꝰ ꝑps maria ꝛ
oēs sancti. qz sumꝰ inuicē mēbza. Et ergo
vnū mēbꝝ cōgaudet alīj. Silr intelligiꝫ
ꝗn ꝗs gratꝭ ꝛ ꝓpter deū dilationē dat pri
mo ꝙ ꝑ isto termīo nō habz soluere sibi. et
tñ libēter sibi soluere vellet Et sic iste pos
set mereri ī vno hoīe ꝙ sibi deꝰ daret dila
tionē in agone vt possz ꝓfiteri ꝛ ꝓficere ꝛ sa
cramenta ꝓcipe ꝛ sic vitā in bono finire. ꝙ
alias forte damnatꝰ fuisset.

De eadē dñica Sermo. lxxxiij.

De supbia vestiū.

Homo quidam erat diuesꝙ induebatꝰ purpu
ra ꝛ bysso. Luc. xvi. In ꝑbis
pmissis iste diues repḧendit de vana gl'ia
quā habuit in portādo vestes nimis ꝓcio
sas. Unꝰ in ꝑsenti sermōe tria sūt dicēda.
Primo ꝙ ꝗttuoz modis ꝑt esse repḧensio
circa vestes. Secūdo ꝗn hō ꝑ ornatū coz
poris peccat mortalr: ꝛ ꝗn nō. Tercio vi/
cendū est exēplū de supbia vestiū. ¶
Quātū ad primū ē sciēdū ꝙ ꝗttuoz modis
repḧēsio ꝑt esse circa vestes Primo ꝗn ni
mis sūt ꝓciose: sic ꝗn ꝗs excedit statū suū
ī ꝓciositate vestiū. vt ꝗn ciuis vel rusticus
vult hre tā ꝓciosas vestes sic ēmiles. ꝛ mi/
les sic comes. ꝛ comes sic dux. ꝛ dux sicut
rex. Sic de vroribꝫ intelligiꝫ. Et ꝫ ēma/
gnū pctm. Unꝰ Brego. in ome. hodierna.
Sūt nōnulli ꝙ cultū subtiliū ꝓciosarūqz
vestiū nō putāt esse pctm. qō si culpa non
esset nequaqz ꝫmo diuinꝰ tā vigiliter ex/
primeret ꝙ diues ꝙ torqbatꝰ apud īferos
purpura ꝛ byssō indutꝰ fuisset Notādū
ꝙ circa materiā vestiū multū ꝓficit cu/
riositas humana. Primo materia vestis

fuit mlt̃ vilis. ſ. pellis cũ lana. Unꝰ Beñ. iij. Fecit deꝰ ade⁊ vtori eiꝰ pelliceas tunicas. ſ. de pellibꝫ mortuoꝝ aĩaliũ. Deinde pceſſuz ẽ ad lanã purã q̃ leuioꝝ ẽ q̃s pellicz ad linũ. Quarto ad ſtercora vermium. ſ. ſericũ. Deinde ad auꝝ⁊ argẽtũ⁊ ad lapides p̃cioſos Que p̃cioſitas veſtiũ mlt̃ ñ diſplicet deo. In ſignũ huiꝰ legit̃ q̃ pri mꝰ inter romanos q̃ vtebat̃ veſte purpurea a fulmĩe pcuſſus ẽ.⁊ ſic ſubitanea moꝝ vnq̃s aliq̃s audeat ſe ꝺ deũ ſupbe in p̃cioſis veſtibꝫ erigere Et etiã talꝭ p̃cioſitas veſtiũ eſt reph̃ẽſibilis ſ̃pectu coꝝpis hũani q̃ eſt de cinere⁊ de terra factũ:⁊ in terrã ꝛi cineres redigendũ. Unꝰ gre. in moral̃. Indignũ ẽ eñ vili cineri fieri purpureuz ſaccũ. Unꝰ Beñ. Quid ſupbis terra⁊ cinis. q̃d veſte nitida gl̃iaris. ſubter te ſterneꝯ tinea.⁊ operimẽtũ tuũ erũt ⁊mes. hꝯ cioſis veſtibꝫ ſil̃es ſũt ſepulcris dealbatis q̃ exteriꝰ apparẽt hoĩbꝫ p̃cioſa. intꝰ ⁊ꝺo ſũt plena oſſibꝫ mortuoꝝ. Unꝰ Inno. de vilitate hũane ꝺditõnis. Sz q̃d eſt hõ p̃cioſe ornatꝰ niſi ſepulcꝝ foꝛis dealbatũ intꝰ ãt plenũ ſpurcicia. Hoc euidẽter apparet ĩ meatibꝫ nr̃i coꝝpis. Unꝰ Aug. in q̃dã ſmone. O hõ ſi ꝓſideras q̃d p os: q̃d p nares: q̃d p ceteroſ meatꝰ egrediat̃ nũq̃s vilꝰ ſterquiliniũ inueniſti. Cũ ſic noſtꝝ attente ꝓſideramꝰ q̃d ſm coꝝpꝰ ſumꝰ tũc merito de p̃cioſitate veſtiũ erubeſcimꝰ Scõm q̃d eſt reph̃ẽſibile ĩ veſtibꝫ eſt mollicies veſtiũ. Lꝯra ß Johãnes baptiſta q̃ ĩ vtero ſuit ſanctificat⁊ nũq̃s aliq̃d pctm̃ mortal̃. Unꝰ dicit Mat. iij. Ipe aũt Johãnes habebat veſtimẽtũ ꝺ pilis camelorꝝ. Ubi gloſa. Seruꝰ deꝰ nõ debet habere veſtimẽtũ ad decorẽ vl̃ delectatõez. ſz tm̃ ad tegẽdũ nuditatẽ. Unꝰ xp̃s dicit in euãge. Qui mollibꝫ veſtiunt̃ in domibꝫ regũ ſũt. Unꝰ ex iã dictis apparet differẽtia inter ſuos xp̃i⁊ ſuos buꝰ ſeculi. Quia ſerui huiꝰ ſeculi querũt in veſtitu coꝝpis delectatõez ⁊ nitorẽ⁊ mollicie. Beñ. Mollia induta mollicie animi indicãt Sed ſerui xp̃i tm̃ ad nuditatẽ tegẽdã. Unꝰ apoſtolꝰ i. ad Thimo. vi. Habẽtes alimenta⁊ q̃bꝫ tegamur hijs ꝓtenti ſimꝰ. Immo ſuis xp̃i cõpetit aſperitas veſtiũ ad domãdũ ip̃az carnẽ. p̃s. Cũ mihi moleſti eſſent ĩduebar cilicio. ſ. demones p̃ infeſtatõnez carnis.

Terciũ reph̃enſibile circa veſtes eſt extraneitas q̃ aliq̃s vult hr̃e veſtes extraneas a veſtibꝫ alioꝝ diſſiles. Et talibꝫ minatur dñs. vt habeat̃ Sopho. i. Uiſitabo ſuper ꝓncipes⁊ ſup filios regis.⁊ ſup oẽs q̃ induti ſũt veſte pegrina. Ueſtis pegrina ſũt illi varij modi⁊ noue adinuentões veſtiũ q̃ ab antiq̃ nõ fuerũt. Hoc patet in illꝭ q̃ añ triginta: q̃draginta: vl̃ ſexaginta annos viterũt q̃ tũc tales nouitates⁊ vanitates⁊ tales inciſiões nõ viderũt q̃s iã vident. Et ve illis q̃ tales nouitates inuenerũt. vl̃ q̃ nituñt adhuc inuenire. qꝛ ſic iſte laudabilis eſt q̃ nouã virtutẽ⁊ nouũ modũ laudabilẽ viuẽdi inueniret. qꝛ p hoc a deo⁊ ab oĩbꝫ ſanctꝭ honorareꝯ ĩ celo.⁊ cuz ß ꝓticeps eſſz oĩm meritoꝝ iſtoꝝ q̃ eũ imitarent̃.⁊ gaudiũ ſuũ accidẽtale ĩ celo augmentaret̃ ꝓpter hoc vſq̃ ad nouiſſimuz diẽ a quolibet hoĩe q̃ euz imitaret̃. Sic p̃ oppoſitũ vitupabilis ẽ iſte q̃ nouũ viciũ inuenit vel adhuc inueniet. qꝛ ex ß irã dei grauiter ꝓtra ſe ꝓcitat.⁊ reꝰ erit oĩm p̃cto rũ illoꝝ q̃ eũ imitant̃. Et ſi damnabit̃ tũc pena ſua accidẽtalis augmentabit̃ ei vſq̃ ad nouiſſimũ diẽ a q̃libet hoĩe q̃ eũ imitatus fuerit in ß vicio. Sil̃r illi q̃ volũt habere veſtes ſ diuerſoꝝ coloꝝ ſũt reph̃enſibiles. Cuiꝰ ratio eſt. qꝛ tales diuerſi coloꝛes ſ lana ouiũ nõ inueniunt̃ natural̃r. Si taliũ coloꝝ voluiſſz dñs eſſe ip̃az lanã ouiũ ip̃e potuiſſet depinxiſſe oues ſic̃ depinxit aues. Et forte a ꝓncipio ñ fuit facta pictura hmõi abſq̃ curioſitate⁊ culpa. Unꝰ legit̃ ꝺ q̃dã ꝙgine quã remorꝺebat ꝓſciẽtia ſua de ß q̃ habuit veſtes alteriꝰ coloꝛis q̃s natural̃. D Quartũ reph̃enſibile eſt ſupfluitas q̃ attendit̃ in tribꝫ. Primo in illis q̃ volũt habere diuerſa paria veſtiũ. et potiꝰ etiã volũt veſtimẽta a tineis comeꝺi q̃s inde xp̃m in paupibꝫ indui. Jaco. v. Agite nũc diuites plorãtes. vlulate in miſerijs que aduenient̃ vob̃. diuitie veſtre putrefacte ſũt.⁊ veſtimẽta veſtra a tineis comeſta. Aliq̃ habẽt tot paria veſtimentoꝝ q̃t dies ſũt ĩ hebdomada vl̃ q̃nq̃s plura.⁊ pl̃es paupes ſũt qui ſuſtinẽt magnã miſeriã ĩ victu⁊ veſtitu. Beñ. Clamãt nudi clamãt famelici⁊ ꝙgruntur nobis fame⁊

frigore miserabilit laborātibꝫ ꝙd cōferūt tot mutatoria vl extēsa in pticis vel plicata ī manicis. Quo tales diuites implent doctrinā xpi q̄ dicit ī euāgelio. Qui habz duas tunicas det vnā nō habēti. Luz tñ plēs sūt q̄ habēt sex vel octo tunicas et tñ nemini quicqꝫ dant. Signū est q̄ tales ñ habēt verā charitatē dei ⁊ prīmi. i. Joh. iij. Qui habuerit substātiā huiꝰ mūdi et viderit fratrē suū necessitatē hre ⁊ clauserit viscera sua ab eo. quo charitas dei manet ī eo. Secūdo ꝯsiderāt supfluitas ī illis q̄ volūt habere lōgas vestes vt maiores videant. Qd̄ viciū multū abūdat iā ī quibusdā viris q̄ altos pileos in capitibꝫ ⁊ colopedia ī pedibꝫ ⁊ vestes lōgas p terrā trahūt volētes sic adūcere ad staturam suā cubitū vnū. Cū tñ xps dicit in euāgelio vt habet Math. vi. Quis vestꝝ cogitās pt adūcere ad staturā suā vnū cubitū. Itē in eodē vicio laborāt mlieres q̄ lōgas caudas trahūt post se pciosis vestibꝫ terrā coopientes. ⁊ de nuditate xpi in paupibꝫ nō curātes Caudis suis pulices colligūt ⁊ puluerē hoibꝫ mouēt. Xpm ꝙ quē ī tot paupibꝫ nudū inspiciūt nō operiunt. Est etiā multū reprēhēsibile q̄ caude assumunt cū tñ natura homi caudā negauit. sz miseri hoies eā sibi assumūt. ⁊ ī ꝓtra creatōnē creatoris faciūt q̄ eos sine cauda creauit. cū tñ si sibi placuisset ⁊ homi vtile fuisset eundē hoiem cū magna cauda creare potuisset. sic vulpē vl leonē ac cetera aīalia. Timendū est talibꝫ ne dyabolꝰ ī talibꝫ caudis q̄escat. Uñ legit de quodā sancto q̄ ipe quendā dyabolū ridentē vidit Et q̄ fuit ab eo q̄re rideret. q̄ dixit ei. Uidi socīū meū eq̄tantē sup vestē cuiusdā mulieris. q̄ dū caudā traheret sociꝰ meꝰ cecidit ī lutū. ⁊ ideo risi. Tercio supfluitas ē in illis q̄ volūt habere capucia magna ⁊ lata de q̄ttuor vlnis vl quicqꝫ vl sex. ⁊ manicas lōgas ī tunicꝫ q̄si vsqꝫ ad terrā depēdētes. ⁊ incisiones mltas ⁊ lōgas tā in capucijs q̄ in tunicꝫ. In q̄bꝫ oībꝫ est magna ⁊ inutilis supfluitas. Et tal supfluitas nō est ad honorē dei. nec etiā pdest ipi homi nꝯ corpori qđ exinde aggrauāt. nec aīe q̄ exinde maculāt ⁊ deturpāt. De q̄bꝫ oībꝫ sic superflue expēsis siue ī se siue ī filijs siue in suis vxoribꝫ districtā rōem reddituri sūt ī nouissimo. ¶ Quātū ad secūdū sciēdū q̄ ornatꝰ corpis ꝑt esse sex modis peccatū mortale. Primo ꝓpter intentōez. s. cū q̄s se ornat ea intentōe vt velit ab alijs ꝑcupisci. q̄ ꝝ Aug. Nō solū appetere sz eti am appeti velle crimino sū est. Ezech. ī li. de cōpunctōe. Si mlier se ad ꝑ decoraue rit vt ad se visus hoīm puocet extremam vindictā sustinebit. Ergo mlieres vl etiā virgines q̄ se ornāt vl facies suas colorāt vt ab alijs ꝑcupiscant peccāt mortaliter. q̄uis etiā nō habeāt volūtatē ꝑsentiēdi illis q̄ eas ꝑcupiscūt. Et nota q̄ talꝰ mlier vl virgo q̄ se sic ornat peccat q̄drupliciter. Primo ꝺ seipam q̄ decorē aīe sue deturpat. ⁊ seipaz in aīa mortificat. Dō si malꝰ hō est iste q̄ se corpaliť occidit. q̄d tūc de illo q̄ eternaliť in corpe ⁊ aīa sese occidit. Aug⁹. Mors corpis necessaria est. mors aīe volūtaria. Uñ corpꝰ mulieris peccatricis supbe ornatū sepulcrū est aīe mortue. Et q̄nto plꝰ corpꝰ ab extra ornat ⁊ colorat. tāto plꝰ aīa deturpat ⁊ denigratur. Secūdo talis mlier peccat ꝺ xpm q̄ sanguinē ipiꝰ denuo effundit. q̄ sic de corpe hūano sano nō ꝑt abscindi membrū sanū sine effusiōe sanguis. sic nec bonꝰ in gra existēs ꝑt abscindi p occasionē peccati mortal a corpe mistico ipiꝰ xpi sine mistica effusione sanguis xpi. q̄ oēs hoies i gra existētes sūt membra xpi. ⁊ xps ē caput Et q̄ncūq̄ p ornatū corpis allicis aliquē ad malā ꝑcupiscētiā tuū. tūc vnū membz a corpe xpi abscidisti. ⁊ denuo sanguinē ipi us effudisti. Bern. in sermone. Hōnet tibi videt grauiorē ab eo xps sustinere plecutionē q̄ suggestiōe maligna: exēplo pnicio so: scādali occasiōe ab eo q̄uertit aīas q̄s redemit q̄z a iudeo q̄ sanguinē istū fudit.

Tercio talꝰ mlier vl virgo nocet angelis marie: ⁊ oībꝫ sanctis. Primo q̄ priuat eos isto gaudio qđ habuerūt ī q̄uersiōe illius pctōris quē ista mlier p ornatū suū trahit ecōuerso ad peccatū ⁊ ad malā ꝑcupiscētiā. Amb. An nō angelos credim⁹ ingemiscere cū hō penitens ad pctm reuertit. Jō dicit. i. Lor. xi. q̄ mlier debz hre velamē sup caput suuz ꝓpter angelos. s. ne offendat angelos. s. alliciēdo ⁊ occidēdo hoies in aīa q̄s ipi custodiunt. Itē q̄ fuit iū illi homini exhibitū ab ipsis angelis omino euacuat. De q̄ seruitio dicit ps. Angelis suis mā. de te vt custodiāt te ī oībꝫ vijs

tuis. Jtē qz ruina ipoz angeloz reparī ō buit p talē hoiez ꝺuersū a pctis. quā repa tionē ista mlier ipediuit q̄ illū ad peccan/ dū iduxit. Et q̄b patz q talis mlier gui/ ter angelos offendit q̄ se ornat ad allicien dū viros. Quarto talis mlier peccat ō primos. qz est infectrix fratz suoz qñ ho minē quēcūq; p ornatū suū ad peccandū induxit. Quia oēs sum⁹ frēs z habemus az. adā z euā. vnū baptisma. vnā fidē. vnā patriā. z vnā hereditatē. s. celū Et de⁹ istas aias reḡret a tali mliere i iudicō. z aīa ei⁹ erit p aīab illoz. qz ꝑm leges. Qui occasi onē dāni dat damnū ō dīsse videt. Unū ōz Exod. xxi. Si q̄s aperuerit cisternā z fode rit z operuerit eā ceciderit q; bos aut azi/ nus i eā. reddet dñs cisterne pciū iumenti Ubi dicit glo. Cisterna apīt qñ mlier oz/ nus qñ occasione pulcritudis quā mlier incaute. oñdit aliq̄s perit. Et i ꝟ casu aīa pereūtis ō manu mlieris req̄rit. Scien dū q ꝑm san. Tho. ij. ij. q. clxix. Mlier in matrimonio ꝓstituta licite p̄t opam dare vt viro suo placeat ne p ei⁹ ꝓtēptū i adul/ teriū labat. Unū. i. Loz. vij. Mlier q̄ nup. ē cogi. q̄ mūdi sūt qūo placeat viro. Sed ples mlieres volūt se p ꝟ excusare i pōpo so suo habitu dicētes q; iō se ornāt vt virī suis placeāt. vt sic se ab alīs mlieribꝫ cu/ stodiāt Sz mētita est iniq̄tas sibi. ꝟ patz q; mlte mlieres ornāt se poti⁹ qñ pdeunt i publicū ꝺ̄ qñ sūt cū viris suis i domib; Jtē viri multotiēs sūt i longinq̄s ptib; z vxores taliū viroz dicūt q ornāt se ꝓpter maritos suos. sz de⁹ q̄ nosc it corda hoīm scit an vere sit. q; nllo mō p̄t decipi. Scdo Peccāt mlieres z etiā viri i ornatu cū se or nant ex supbia. s. extollēdo se sup alios: et ꝓtemnēdo alios q̄ nō habēt talē ornatū. Et talī ornat⁹ cōmuniter ex supbia pce/ dit. Greg. Qz p sola inani gl̄ia vestimētū p̄ciosū q̄rit res ipa testat. qz nemo vult ibi p̄ciosis vestib; indui vbi ab alīs ñ possit videri. Unū Jnno. de vilitate ꝓditōis hu mane. Supbus aūt vt magnific⁹ videatur satagit vestīri duplicib; īdui mollib; p̄ci osis ornari Hoc patet. qz heu mlti hoīes ex supbia se ornāt vt alios i pulcritudine excedāt. vel saltē nō excedant ab alīs. vel ex amore vane gl̄ie z vane laudis vt dicat q; ipi sint pulcri z honorabiles Nō est ve risimile q; tales hoīes charitatē dei z pri mi z ꝓprie salutī habeāt. qz ꝟba vane glo rie charioza habēt ꝺ̄ frēs suos. ꝺ̄ etiā deū ꝺ̄ etiā ꝓpriā salutē. ꝺ̄ etiā eternā gloriam Tales em̄ multū ꝓtemnūt deū mariam z oēs sanctos q̄ eis p̄ponūt laudē z gloriaz hoīm. Chari⁹ em̄ habēt vt pulcri z hono rabiles dicant ꝺ̄ vt ꝓsequant regnū celi cū xp̄o z cū oīb; sanctis ei⁹. qz Lu. xiij. di cit. Oīnis q̄ se exaltat hūiliabit. z q̄ se hu. exal. Tercio peccāt viri z mlieres i or/ natu corpis. s. seipos colorātes. z p̄sertim cū ꝟ faciūt in ꝓtemptū sui creatoris. Quā tū aūt tales sic facies suas colorātes deū offendāt in ꝟ p̄t notari q; tantū videmus offendi peritos artifices qñ aliq̄s aliq̄d p̄ sumit meliorare in opib; eoz. Sic etiā di cendū est de deo creatore oīm creaturarū Unū Amb. Deles picturā dei si vultū tuū naturali candore obnubilas. z exq̄sito ru bore pfundis. Jtē tales sil̄es erūt lucife/ ro q̄ volūt pulciores esse ꝺ̄ de⁹ oīpotēs eos creauit. Sic illi q̄ habēt pallidas fa/ cies z volūt sibi facere albas z rubeas. Et illi q̄ habēt nigros crines z volūt hr̄e glau cos. z q̄ habēt crines planos z volūt habe re crispos. Et sic nolūt esse ꝓtēti in creati one dei. sz volūt se aliter facere ꝺ̄ de⁹ eos creauit. cū tñ de⁹ p bono z p salute ipsoz eos sic creauit. qz ex oīpotētia sua potu isset eos ita pulcros z splēdidos creasse. si cut sol est in splēdore suo si sibi placuisset z eis vtile fuisset. Et ꝺ̄ tales volūt habe re exteri⁹ facies pulcras. interi⁹ assumūt facies dyabolicas. cōtra illud Eccli. xiij. Nō accipias faciē aduersꝰ faciē tuā. Sz ꝺ̄s minat talib; sic se colorātib; q̄ī futu ro denigrabunt. iurta illō Jobel. ij. Oēs vult⁹ redigent in ollā. Hunc ꝺ̄ aliq̄ olla nr̄ aliq̄d caldare sic denigrabit sic facies ta/ liū denigrabunt si sic moriunt. Unū ber. Jn q̄ aūt mēbro creator magꝭ offendit in eo pctōr graui⁹ torq̄bit Quarto hoīes peccāt in ornatu corpis. z ꝟ fit ppt nimiā cōplacētiā z amorē z sollicitudinē quā ha bēt ad ornatū z pulcritudinē corpis. Tā tus em̄ p̄t esse ille amor z tāta cōplacentia q̄ē mortale peccatū z q̄si ydolatria. vt qñ iste amor z cōplacentia illa amorē dei su/ perat. qz ꝟ ab hoīe colit qđ p̄ ceteris dili/ git. Aug⁹. dicit. Nullū peccatuz est adeo

veniale qđ nō fiat mortale dū placet. Ergo isti piculose stant q̄ habēt nimis magnā cōplacentiā i suis vestib⁹. eo q⁹ habēt diuersa paria vestiū i tunicis ⁊ pallijs suis ⁊ i suis magnis capucijs ⁊ peplis ⁊ cingulis ⁊ corrigijs deauratis vel deargētatis ⁊ sic de alijs. Quīto peccāt hoīes in ornatu corpis ꝓpter scandalū ꝓximi. q̄ꝫ nō intēdant cū supbo ornatu ⁊ pulcritudine corpis aliquē allicere ad malā ꝓcupiscētiā. cū tñ cognoscūt facilē alios ꝓpter ornatū corpis sui accēdi ad malā ꝓcupiscentiā. nec dimittere volūt superfluū ornatū sui corpis ꝓpter salutē ꝓximoꝝ. sz potius volūt alias ꝓximos dānari q̄ꝫ ipi velint illo ornatu carere. tales q̄dē mortaliť peccāt. Sexto peccāt hoīes cū ornatu ꝓpter exemplū ⁊ informatōez alioꝝ. Sic q̄ primi⁹ inuenerūt vel adhuc hodierna die inueniūt nouos modos vestiū ⁊ extraneitates. ⁊ volūt habere seq̄ces i talib⁹ ad inuentōib⁹. sicut i lōgis caudis ⁊ scissuris diuersis. in peplis. in capucijs. in crinib⁹ i cingul'. in calcijs ⁊ alijs ornamētis. Et taliū pena accidētalis augmētat i inferno q̄tidie vsq̄ ad nouissimū diē a q̄libz hoie q̄ eos imitať in talib⁹ adinuentōib⁹ Exemplū de supbia. Quidā sacerdos p mīre sua mortua multū se affligebat frequēter orādo ⁊ celebrādo p ea. Cū aūt q̄dā die p ea celebraret ⁊ cōsideraret aliq̄d scire d̄ statu ei⁹ vidit eā i sporta iuxta altare detentā a duob⁹ demonib⁹ ⁊ ligatā. Videbanť aūt de capite eius ꝓminere serpētes igneitanq̄ capilli. ⁊ bufo sup pect⁹ ei⁹ circūcingens anteriorib⁹ pedib⁹ collū ei⁹. ⁊ igneas flāmas in ei⁹ faciē spumās. ⁊ in manib⁹ ⁊ pedib⁹ cathene ignee q̄b⁹ erat ligata. Et dictū est ei q⁹ inutiliter p ea oraret. q⁹ dānata esset. Et addebať q⁹ has penas pateret ꝓ ornatu capitis ⁊ criniū. ⁊ ob ꝫ haberz illos ignitos serpētes caput ei⁹ circūcingentes. Sz bufonē sup pect⁹ ei⁹ sustineret ꝓpter denudatōez colli ⁊ māmillarū. Et q⁹ faciē suā colorauit. iō bufo igneas flāmas i faciē ei⁹ spumaret. ⁊ q⁹ man⁹ ei⁹ extēderat ad ipudicos amplex⁹ ⁊ tact⁹. et cū pedib⁹ deū offenderat saltādo ⁊ chorizando. iō man⁹ ⁊ pedes ei⁹ essent ligati cathenis igneis. Ergo de talib⁹ peccatorib⁹ dicit Math. xxij. Ligatis manib⁹ ⁊ pedib⁹ ꝓijcite i tenebras exteriores ⁊c.

In dñica secūda post octauas trinitatis.
De gaudijs celi. Sermo. lxxiiij.

Domo quidā fe

Dicit cenā magnā ⁊c. Luce. xiij.

In ꝑbis ꝓpositis oñdit dei liberalitas. ⁊ ꝫ i magnitudine huius cene. Circa q⁹ sciēdū q⁹ hec cena magna ē ꝓximo q̄ꝫtū ad quīuas. Nulli em̄ quiue erit ibi nisi magni. s. reges ⁊ regine. Un̄ dicit dñs. Libi sū grandiū. Beñ. xlix. Piguis panis ei⁹ ⁊ pbebit delicias regib⁹. Un̄ de q̄libet beato bñ dicit q⁹ ipe rex sit. dicente ps. Blia ⁊ ho. coro. cū dñe. Et iterꝝ Posuisti dñe sup caput ei⁹ ⁊c. Scōo or magna. q⁹ magnis exp̄sis pata est ista cena. q⁹ morte xp̄i. Tāta est em̄ delectabilitas hui⁹ cene q⁹ sācti q̄ ꝓgustauerūt de cena ista morte nō reputabāt q̄ se ad hāc cenā venire putabāt. ad Roñ. viij. Nō sūt cōdigne passiones hui⁹ tp̄is ad futurā gl'iaz q̄ reuelabiť in nob. Tercio dicit magna q̄tū ad ea q̄ ibi pata sūt. Multa em̄ fercula ⁊ valde delectabilia ibi pata sūt. Nā delicie hui⁹ cene respectu deliciaꝝ q̄ sūt in mūdo maiores sūt q̄ꝫ sit mare respectu vni⁹ gutte. Hoc pbať. q⁹ sūt finite. Et rūt. iij. phili. co. Finiti ad infinitū nulla est ꝓporcio. ℟ Sciēdū q⁹ de p̄ciositate gl'ie beatoꝝ multi doctores multa scripserūt ⁊ dixerunt nec tñ vnū gaudiū ex illis explicare potuerūt. Nā ibi dabūť noue dona vel fercula p̄ciosissima q̄ ꝓmisit de⁹ electis suis. Hec adeo p̄ciosa sūt q⁹ vnū tñ ipsoꝝ rñdet labori mille annoꝝ. Primū int'ista adeo p̄ciosū est q⁹ oīs hō illud affectat. s. inuentutis sine senectute. Aug. Hāc vitā āpletí debuisti vbi est iuuent⁹ sine senectute. Hāc igiť habebūt. q⁹ i hac resurgēt etate sic̄ xp̄s fuit qñ ꝓ nobis passus ē. s. circa tricesimatres annos. Etiā q⁹ hic centū vel ḡntos vl' noningētos annos vixit. Sic̄ adā q⁹ vixit noningentos triginta annos. Silr ⁊ puer vni⁹ diei etiā i tali etate rūrget. Et rō hui⁹ est. q⁹ hō debet resurgere i ꝓfectiori etate. Sz qñ hō est circa trigīta annos tūc est i meliori statu. igiť ⁊c. Ergo si affectas iuuētutē vbi nunq̄ senueris illuc anhela. Ergo qñcūq̄ guaris ꝫ p senium sperare debes te illuc ventuꝝ vbi habebis iuuētutē sine oīi senectute. ps. Renouabiť vt aq̄le iuuent⁹ tua. Secūdū

ferculū siue donū p̄cios⁹ ē p̄mo. ímo adeo p̄cios⁹ est q̄ vll⁹ hoīm poti⁹ q̄ illo careret si mille mūdos haberet oīes relinq̄ret. Adeo etiā p̄cios⁹ est ꝫ ferculū q̄ poti⁹ hō vellet ñ esse q̄ isto carere. Et dicit ꝓpetua sanitas sine oīi debilitate ꝛ passibilitate Si q̄s totū mūdū haberet ꝛ q̄tidie infirm⁹ esset nec eo vti posset ad q̄d sibi valeꝛ Sanct⁹ Tho. sup. iij. dist. xliij. dicit. q̄ corpa sanctoꝝ post resurrectōez erūt ip̄assibilia. Ratō hui⁹ est victoria aie sup corpus. q̄ corp⁹ pfecte subiciet aie. ꝛ glīfica tio aie effundet ī corp⁹ glorioſū. Hoc illi q̄ in p̄senti freq̄nter sūt infirmi cogitare debēt ꝛ seipos ꝛsolari. ꝛ spē habere ꝺ eterna beatitudie. vbi erit sanitas sine oīi infirmitate. Tā corp⁹ glorificatū ita modi dij ꝛ cultelli pcuterent ī vnū corp⁹ glīfica tū nihil ei obessent nec nocerēt. q̄ n⁹ ignis nec frig⁹ nec fames nec sitis ledere possūt corp⁹ glorioſū. Ap̄oc. xxi. Absterget deus oēm lacrimā ab oc̄ul⁹ eoꝝ. ꝛ mors iā ñ erit ampli⁹ neq̄ luct⁹ neq̄ clamor: neq̄ vllus dolor q̄m p̄riora trāsierūt. Itē nō esurīūt neq̄ sitiūt ampli⁹. nll'a em̄ molestia eis ꝺ cetero nocere poterit. q̄ ꝫ sustinuerūt infirmitates. ergo ibi habebūt sanitatē. Sz mali q̄ ꝫ semp sani fuerūt semp ibi īfirmi erunt ꝛ pleni doloribꝫ. ps. Ibi dolores vt parturiētis. Itē boni ꝫ famē sustinuerūt sz mali ꝫ in satietate vixerūt. ergo ꝛc̄. Isa. lxv. Serui mei comedēt ꝛ vos esurietis. Itē boni ꝫ sitim passi sūt. sz mali ebrieta ti seruierūt. igit̄ nec ibi vnā guttā aq̄ habere possūt. sz pot⁹ eoꝝ fm p̄s. ē ignis sulphur ꝛ spūs procellaꝝ. Itē mali hic libere peccauerūt. q̄ ibi ligati erūt. Math. xxij. Ligat̄ manibꝫ ꝛ pedibꝫ ꝛc̄. Sz boni ñ solū habebūt ip̄assibilitatē ꝛ sanitatē sz etiā magnā claritatē. Dat. xij. Fulgebūt iusti sic̄ sol ī regno p̄ris eoꝝ. Un̄ etiā Bern⁹. in li. de ꝓsideratōe. Qual' putas tunc erit splēdoꝝ aiaꝝ q̄n sol' splēdorē habebit luce corpoꝝ. nulla erit ibi tristicia. nulla angustia: null⁹ dolor: null⁹ timor: nullus ibi labor. nulla mors sz ꝓpetua sanitas q̄ semp adhuc mai⁹ est. Hoc ē q̄ ibi sūt diuitie sine pauptate. q̄ ibi dabit̄ abundātia oīm rer̄ quibꝫ indigem⁹. Hic ī multꝫ defectū patimur. ꝛ ꝫ nihil est q̄ satiare p̄t affectū hoīs. sz ibi abūdāter habebim⁹ oīa. Deutero. xiij. Oīm rer̄ abūdātia pfrueris. Querit̄ q̄re hō hic nō p̄t īpleri honoribꝫ. delicijs ꝛ diuitijs. ꝛ sic de alijs. Rñdet̄ q̄ hec ē causa. q̄ aīa fm deū ē facta. ꝛ g̃ ñ p̄t īpleri nisi cū venerit ad exēplar fm q̄ ꝺ est facta. ꝛ ꝫ est ip̄e ꝺ⁹ ꝛ tūc q̄escit. ꝫbi gratia Si cera sigillo imprimat̄ ꝛ postea defera tur p̄ totū mūdū. ꝛ oīb⁹ sigill' adaptet̄. nulli pfecte adaptat̄ nisi p̄mo. Sic ē ꝺ aīa ad imaginē dei facta. Bern⁹. Ad imaginē q̄p pe dei facta est aīa rōnalis. ceteꝝ oīb⁹ occupari p̄t: īpleri oīno nō p̄t. capax dei est. ꝛ q̄d̄q̄d deo mīn⁹ est ñ eā īplebit. Quartū donū vl' ferculū q̄ ꝺ adhuc mai⁹ est q̄ ꝺ electi habebūt in celo ꝫ est adeo magnū q̄ oēs hoīes tā boni q̄ mali illud appetūt. ꝛ oēs angeli ī celo. ꝛ ꝫ est ꝓpetua par. Aug⁹. de ciui. dei. Sic̄ nemo est q̄ gaudere nolit ita nemo ē q̄ pacē habere nolit. quoniā q̄ dē ꝛ ip̄i q̄ bella volūt nihil aliud q̄ vincere volūt. Ad glorioſā g̃ pacē cupiūt bellādo puenire. Sz mali ī inferno habebūt p̄ opposītū lites: discordias: odia: inimicicias Ergo q̄ ꝓpetuā pacē ī futuro habere desiderat ꝫ pacē diligat ꝛ sequat̄. Aug⁹. li. xix. de ciui. dei. Nemo poterit ad hereditatē dñi puenire quisq̄s testamētū ei⁹ noluerit obſuare. Amb. sup. Luc. Pax est dux ad vitā eternā. Quintū gaudiū vl' ferculū est dulcis sonoritas angeloꝝ ꝛ sctoꝝ cōtinue deū laudātiū ī celo. p̄s. Beati q̄ habitāt ī domo tua dñe ī secla secu. lau. te. Si delectabile est ꝫ audire cantū hoīm ꝛ instrumēta musicalia. q̄ tñ nihil sunt respectu cantus angeloꝝ ꝛ sctoꝝ: q̄lis dulcedo tūc erit ī celo audire oēs sanctos ꝛ āgelos deū laudātes Ergo sic̄ triste ē dānatis audire clamorē ꝛ vlulatū dānatoꝝ ꝛ demonū. sic ecōuerso dulce est beatis audire laudes beatoꝝ angeloꝝ. ℒ Sextū gaudiū siue ferculū ē meritū ꝛ gaudiū q̄ ꝺ vn⁹ q̄sq̄ habebit ī celo de suis ꝓp̄ris meritis Ap̄l's. Reddet vnicuiq̄ iuxta opera sua. Ubi nō solū remunerabunt̄ opa magna: sz etiā ꝛ minimū op⁹ bonū remunerabit̄ hom̄i. Ergo q̄d̄q̄d boni fecisti cogitādo: loquēdo: cōpatiēdo: cōgaudēdo ꝓximis. opando. nā oēs gressus ꝛ passus dñs ꝛmunerabit. ꝛ q̄d̄q̄d patiēter sustinuisti. q̄t dolores ī corpe siue ī quocūq̄ mēbro. in oculis: capite: manibꝫ siue ī pedibꝫ. ꝛ quotiēs

esurie: sitim: frig⁹: vl' alias tristicias patiē ter toleraſti: ⁊ etiā q̄tiēs fatigat⁹ ⁊ fessus es ex labore ⁊ bona opatōe. ista oīa deus plene ⁊ bñ tibi remunerabit. Hiero. Nullus labor dur⁹. nullū tps longū videri debet q̄ gl'ia eternitat⁹ acq̄rit. Exēplū ō gaudēs celi legit q̄ ī eccl'ia beati Petri ī colonia cū esset q̄dā obsessa ꝓtigit aliā obsessā supuenire. Dox vna ō aliā cepit insurgere ⁊ clamoribꝫ ⁊ cōtumelijs sese afficere. ⁊ demon demoni dicebat. Miser q̄d cōsentiendo lucifero sic de celo ruim⁹. Et alter rñdit. Quare fecisti. Cū illi adhuc q̄si penitudinis ꝥba pferrēt: alter subiūxit. Tace. Ista pñia est nimis sera. Et idē demō interrogat⁹ a circūstantibꝫ q̄d facere vellz vt sic ad celū redire posset. rñdit. Si esset colūna ferrea rasorijs ⁊ clauis acutissimis circūquaq̄ bñ armata a terra vsq̄ ad celū erecta. tūc vsq̄ ad diē iudicij si carnē haberē in q̄ sic pati possem me p illā pati vel lē trahi: nūc ascēdēdo: nūc descēdēdo. dūmodo q̄uenire possem ad gloriā dei ō q̄ pter meā supbiā cecidi. ¶ Septimū gaudiū ē qō q̄s habebit ex iocūda societate ⁊ pticipatōne oīm electoꝝ. Et hec sūt inumerabilia gaudia ⁊ maxia. qz q̄libet habebit magnū gaudiū de q̄libz sctō. quoꝝ nō est numer⁹. Apoc. vij. Vidi turbaz magnā quā dinūerare nemo poterat. Et de q̄libet sctō tm̄ gaudiū habebis q⁹ si deo centū ānis fuiuisses adhuc deo nō satisfecisses p illo gaudio qō habitur⁹ es de minimo sctō. Et rō illi⁹ gaudij est. qz vn⁹ q̄sq̄ intm̄ diligit primū q̄tuz seipm. qz h ī p̄senti charitas incipit ⁊ ibi pficit. Tāta nāq̄ charitas inter electos ē q⁹ gaudia et merita alioꝝ q̄si sua reputāt ppt magnaz charitatē quā habēt adinuicē. Un̄ Anſ. Unusq̄sq̄ tāto gaudio gaudet de alteri⁹ merito sic de suo pprio. Hā petr⁹ gaudebit de ꝥginitate Johis. ⁊ Johes gaudebit de martirio petri. ⁊ sic ō alijs. Quia q̄ cūq̄ caret vn⁹ ī seipo ꝟ habebit ī alio. O q̄tū gaudiū tibi erit q̄n Johes bapti. cū pr̄iarchis ⁊ ꝓphetis oīa sua merita tecuz ꝺdiuidēt. Si⁹ petr⁹ cū oīb⁹ alijs aplis. Stephan⁹ ⁊ Laurēti⁹ cū oīb⁹ martiribꝫ Martin⁹ ⁊ nicola⁹ cū oīb⁹ ꝓfessoribꝫ. Joachim ⁊ anna cū oīb⁹ ī mr̄imonio ꝓstitutis. Elisabeth cū oīb⁹ viduis. Katherina ⁊ barbara cū oīb⁹ ꝥginibꝫ. Qui oēs singulariter tecū ꝺdiuidēt oīa sua merita ⁊ gaudia. Bre. in moral'. Et q̄s enarrare sufficiet q̄tū gaudiū q̄libet aīa suscipiet ō sctōrū pr̄iarchaꝝ hūilitate ⁊ simplicitate. ꝓphetaꝝ credulitate ⁊ fidelitate. ap'oꝝ charitate ⁊ magna diligētia. martiꝝ stabilitate ⁊ patiētia. ꝓfessoꝝ pietate ⁊ clemtia. virginū castitate ⁊ ꝓtinētia. Reuera lingua ⁊ vox deficit. ⁊ intellect⁹ capere nō sufficit q̄n tū sit gaudiū chorꝫ angeloꝝ interesse. p̄sentē dei vultū cū beatis ⁊ electis videre.

Octauū gaudiū est qō habebim⁹ ō gl'i oſa ꝥgine maria. de q̄ gaudebim⁹ sup oēs sctōs tanq̄ de regina celi ⁊ terre angeloꝝ ⁊ hoīm. Sic em̄ ipa ī meritꝫ est sup oēs sctōs. sic ⁊ gaudiū ei⁹ erit sup gaudiū oīm sanctoꝝ qō de ea habebim⁹: qz cōdiuidet nobiscū oīa merita sua ⁊ oīa gaudia sua. ¶ Nonū gaudiū qō est sup oīa ꝓdicta ⁊ sine q̄ oīa p̄dicta nihil esset ē gaudiū qō habebim⁹ de dei visiōe. Hoc erit summū gaudiū videre dei faciē. qz ō sideriū oīnis volūtatis inuenit ī visione diuina. Aug. li. xxij. de ciui. dei. Ipe de⁹ erit finis desideriorꝫ nr̄oꝝ. qz sine fine videbit. sine fastidio amabit. sine fatigatōne laudabit. q̄d ō desiderat q̄n speculū trinitatꝫ inspicit habebit. Qui em̄ deū videt oīa videt. ⁊ cogscit q̄ fiūt ī terra ī celo ⁊ ī inferno. qz q̄d q̄d cognati sui faciūt vl' alij q̄ adhuc in terrꝫ sūt totū cogscit ī deo. Un̄ mgr̄ sniaz li. iij. dist. l. Qui claritatē dei videt nihil ī creatura agit q̄ videre nō possint. Bre. Quid ē q̄ nō videāt q̄ videtē oīa vident. Hec em̄ visio dei ē tota merces ⁊ sal⁹ nr̄a q̄ deū facie ad faciē videbim⁹. Un̄ ps. Oñ de nob dñe faciē tuā ⁊ salui erim⁹. Joba. xvij. Hec est vita eterna vt cogscāt te solū deū verꝫ ⁊ quē misisti ih̄m xp̄m. Ergo desideriū aīe datū ē homini vt illuc anhelet vbi deum videat. ps. Sitiuit aīa mea ad deū fontē viuū q̄n veniā ⁊ apparebo ante faciē dei. Quare dauid desiderauit sic videre deū: qz cogn̄it in spū dulcedinē diuine visiōis. Un̄ dicit ī ps. Q̄m mille anni añ oculos tuos tanq̄ dies hesterna q̄ pterrijt. Itē ps. Satiabor cū apparuerit gloria tua. Ex hijs iā dictꝫ patet q̄s miseri sūt illi hoīes q̄ tpales delicias corpis ⁊ gaudia mūdi ⁊ honores secli peligūt gaudijs sempiternis. Bzego. Nemo pt ꝟ gaudere cū ꝟ seculo ⁊ illic regnare cū deo. Hoc nō

aduertũt amatores seculi.s.chorisantes ꝛ in aliꝭ mũdi vanitatibꝫ viuẽtes.silr gulo si ꝛ luxuriosi q̃ ĩ voluptatibꝫ carnis viuũt tales eñ regnũ dei nõ possidebũt. Bern. Qui carnalibꝫ delicꝭ pascit eternis delicꝭ indigꝰ habet. Et ista oĩa sũt breuissima ꝓpter q̃ hõ miser priuat se deo sctis ꝛ oñibꝫ bonis.ꝛ ꝓpter hec tradit se demonibꝫ ꝛ supplicꝭ infernalibꝫ. Greg. Homẽtaneũ ẽ qõ delectat.ꝓpetuũ aũt qõ creciat. Sz di.q̃re deꝰ posuit dulcedinẽ i creaturis q̃s hoibꝫ creauit. Rñdet vt nos alliceret p illã dulcedinẽ creaturarũ ad appetendũ eternã dulcedinẽ q̃ se habet ꝛspectu dulcedinis creaturarꝫ sic mare respectu vni⁹ gutte. Bern. Dulcedo oĩm creaturarꝫ si q̃s iuste aduertit nihil aliud ẽ nisi q̃ ad illã eternã dulcedinẽ nos inuitat. Ergo q̃ñ vides pulcꝛa hoiez ꝛ ornatũ tũc memorari debes stolã celestis glie ꝛ faciem dei ꝛ oĩm electorꝫ. Sz q̃ñ comedis delicatũ cibũ vl̃ bibis dulce vinũ.tũc cogitare debes de dulcedine celestiũ ferculoꝝ. Ul̃ q̃ñ vides aliq̃ hõorari:tũc cogitare debes q̃o boni honorant a deo ꝛ ab oñibꝫ angel⁹ ꝛ sanctis ĩ celo. Itẽ de gaudijs celestibus legit tale exẽplũ.q̃ quidã religiosus petiuit a deo vt sibi reuelaret aliquã dulcedinẽ celestis gaudij. Et cũ vna die iter circa se cantãtẽ. Qui erigẽs se ab oratione voluit appẽdere auiculã q̃ volauit ꝛ sedit sup vnã arborẽ. Et ipe secut⁹ est eã stãs sub arbore ꝛ audiuit cantũ illi⁹ auicule.ꝛ postmodũ auicula euolauit. Et ip se regressus est ad monasteriũ.ꝛ estimabat se vix ad vnã horã vl̃ ad duas horas sb arbore stetisse.ꝛ veniẽs ad monasteriũ inuenit q̃ porta monasterij obstructa fuit cuꝝ lapidibꝫ.ꝛ ĩuenit aliã portã eẽ factã i alio latere mõasterij. Et accessit ꝛ pulsauit ad portã. Et frater portari⁹ q̃siuit vñ venirz ꝛ q̃s esset ꝛ q̃d desiderarz.q̃ rñdit. Ego iã ꝛ monasteriũ variatũ est. Et portari⁹ ĩtra nouiter exiui de monasterio ꝛ iã reuertor uit ꝛ dixit abbati.q̃ vẽit ad portã ꝛ ab eo q̃siuit q̃s esset ꝛ vñ veniret.rñdit. Ego sũ frater isti⁹ monasterij:ꝛ nouiter exiui ad siluã ꝛ reuersus sũ.ꝛ neminẽ nosco nec me aliq̃s cognoscit. Tũc abbas ꝛ seniores monasterij q̃sierũt ab eo nomẽ abbatis illius q̃ erat monasterio ꝓpte q̃ monasteriũ exiuit.ꝛ q̃rentes ĩ cronicꝭ inuenerũt eũ defuisse a monasterio.cccxl.ãnis. Hoc magnũ fuit q̃ ꝓ totũ illud tps p̃ dulcedie cant⁹ illi⁹ auicule seu angeli nec sensit frig⁹ nec calorẽ nec esuriuit nec sitiuit. Quid tũc erit q̃n celũ intrabim⁹:ꝛ nouẽ choros angelorũ cantare audiem⁹.

Jn eadẽ dñica. De luxuria.

Sermo.lxxxv.

Oꝛẽ duxi ꝛ iõ nõ possum venire. Luc.xiiij. Sciẽdũ q̃ excusatio isti⁹ q̃ inuitat⁹ fuit ad cenã ꝛ se excusauit dicẽs. vxorẽ duxi ꝛ iõ nõ possũ venire ꝓtinet ad luxuriosos Si eñ vxorẽ ꝑ accipit ꝓprie:tũc iste se excusãdo falsũ dixit. Certũ est eñ q̃ q̃ vxores ducũt ad celestes nuptias venire bñ possũt. Si aũt accipit ꝓ carnali voluptate vex dixit Greg. Nõnulli ĩ ꝓiugio nõ fecunditatẽ plus sz desideria expetunt voluptatis.ꝛ idcirco ꝓ rẽ iusta nõ imerito figurari ꝓt res iniusta. Nõ igit luxuriosꝰ ꝛ voluptuosus ad celestẽ cenã puenire nõ ꝓt:non debet ꝛ nõ est dign⁹. Primo nõ ꝓt qz cũ pedibꝫ est alligat⁹. Eccls.vij. Jnueni mulierẽ morte amariorẽ q̃ laqueꝰ venatoꝝ est. Scõo nõ debz.qz est q̃si fetid⁹ Jobel.i. Cõputruerũt iumẽta i stercore suo. Tercio nõ est dign⁹.qz ẽ sordida veste indut⁹. Si eñ indign⁹ fuit stare ĩ nuptijs q̃ ñ habuit vestẽ nuptialẽ.vt dicit Mat. xxij.mlto fortiꝰ q̃ habebit vestẽ vitupabilẽ vl̃ sordidã.q̃ si vxor accipit ꝓ carnali cõcupiscẽtia tunc vex dixit.vxorẽ duxi ꝛc. Vñ hic dicẽda sũt duo. Primo qũo actꝰ luxurie cõmittit sex modis.ꝛ qũo sp vnꝰ actꝰ grauior ẽ alio. Secũdo qũo luxuria cõmittit sine actu decẽ modis:ꝛ q̃ñ sit peccatũ ꝛ q̃ñ nõ.ꝛ de ꝫ dicet in sequẽti ſmõe

O Quantũ ad primũ sciẽdũ q̃ primus actꝰ luxurie est fornicatio simplex:sic soluti cũ soluta. Et licet quidã dixerũt fornicationẽ simplicẽ nõ esse peccatũ mortale. ꝫ tñ ſm Henricũ de vrimaria est falsũ ꝛ ipossibile ꝓpter duo. Primo qz simplex fornicatio inuenit in diuina lege ꝓhibita: vbi dicit. Nõ mechaberis. Vñ ſm Aug.i ꝫ ꝓcepto ꝓhibet oĩs illicit⁹ ꝓcubit⁹ ꝛ ꝫ explicite. Vñ dr. Nõ mechaberis.i.nlli alteri excepto fedele mrimoniali te cõmisceꝫ

Ūñ vt dicit glo. interli. Lex aūt diuīa nihil ꝓhibet nisi peccatū mortale. Et iō relinquit ꝙ fornicatō simpler sit pctm̄ mortale. Qō etiā secūdo patet euidēter ex hoc qz nihil a ꝓticipatōe celestis regni excludit nisi pctm̄ mortale. sz ꝓpter simplicē fornicatōez excludit ꝗs a regno celoꝝ. vt patet p aplm̄ ad Eph̄. v. Hoc aūt scitote ꝙ oīs fornicatorꝝ aut īmundꝰ nō habz hereditatē ī regno xpi ⁊ dei. igit ⁊c. Et ꝓ patz ꝙ luxuria est malū peccatū. qz nunqz p̄t sciēter ⁊ volūtarie fieri sine pcto mortali. Homicidiū aūt p̄t fieri sine pcto mortali vbi iusticia ꝓ exigit. vt cū iudex amore iusticie aliquē occidit. vl etiā vbi vim vi repellere licet. Jtē aliqs p̄t furari sine pcto. ⁊ hoc ī extrema necessitate. qz tūc oīa sunt cōmunia. Jtē in diebꝫ festiuis p̄t ꝗs qnqz laborare sine pcto. Et etiā aliqs p̄t iurare sine pcto. silr ⁊ recipe iuramētū sine pcto. silr quis p̄t furari qnqz sine pcto. Sz nullꝰ p̄t fornicari sciēter ꝯn mortaliter peccet. Ponamus ꝙ aliqs nullū malū cogitauerit neqz dixerit neqz fecerit ⁊ oīa bona egerit q̄ excogitari p̄nt: ⁊ nisi semel fornicet ⁊ sic decedat sine pñia ō necessitate dānabit. etiā si oēs misse q̄ vsqz ad finē mūdi celebrabūtur ab eccl̄ia ꝓ eo solo celebrarent nō liberarēt eū a morte eterna. Et ꝓpt̄ istā breuē ōlectatōez occidit suā ꝓpriā aiaz: ⁊ priuat se societate xpi ⁊ marie: ⁊ oīm sctoꝝ ⁊ angeloꝝ. ⁊ dat seipm̄ ī potestatē oīm demonū ⁊ ad eternū suppliciū. sic ꝙ ꝓ vno actu fornicatōis tot annis ardebit ī inferno q̄t regnabit xps ī celo. qz eternaliter. Hiero. Qui luxuriat̄ viuꝰ mortuꝰ est Sciēdū ꝙ ad detestatōez huiꝰ fornicatōis q̄ fit cū meretricibꝫ valēt tria: Primū est ꝓ qz forte qnqz sunt cōiugate ⁊ sic cū aliqs credit se peccare cū talibꝫ simplici fornicatōe ipse qnqz cōmittit adulteriū. Scōm est ꝙ qñ qz talis cōmittit incestū. qz forsan qnqz tales meretrices cognate sūt ꝓsanguinei illi⁹ q̄ peccat cū eis. g̃ si duo ꝓsanguinei peccarent cū vna meretrice prim⁹ absoluit a simplici sacerdote. secūdus aūt mittit ad autoritatē epi. Terciū qz q̄ cū talibꝫ peccat magno se cōmittit discrimini. ⁊ licet ñ sint ꝯiugate vl affines ei⁹ ipe tñ ꝑm Guil. lugd. in sum. viciorꝝ. ca. de luxuria eq̄ peccat ac si foret exq̄ est eqlis ꝓtēpt⁹. Ꝑ Scōs act⁹ luxurie dicit stupꝝ. ⁊ est illicita defloratio ꝙginū. qō est pctm̄ grauꝰ q̄ ꝑim⁹ act⁹ luxurie. Ad detestatōnez huiꝰ pcti valēt tria. Prio qz ꝓ pctm̄ aufert virginitatē q̄ ē thesaurꝰ incōpabil̄. Ūñ Salomō. Nō ē ꝓdigna pōderatio ꝓtinēt̄ auie Oīa em̄ visibilia ī terr̄ pcellit dignitat̄ virginitat̄. Ūñ Amb. Supgredit̄ ꝙginitat̄ ꝓditōez hūane nature p quā hō angel̄ assimilat̄. Jn signū huiꝰ dignitat̄ debet ꝙginibꝫ fructꝰ cēteſimꝰ: cū ꝯiugati solū debet tricesimꝰ ⁊ viduis solū sexagesimꝰ. Jnsup ꝓdito isto thesauro nunqz recupari p̄t. Ūñ Jsid. ō sū. bo. Virginitas si labit̄ nō la pñia repat̄ ad integritatē. Ūñ ec̄ hiero. Eludēter loqz cū oīa possit deus suscitare nō p̄t virginē post ruinā. Valet q̄dē dc̄ pena libare sz nō valz coronare corruptā. Scōo qz ille q̄ illicite defloraꝝ aliquā virginē aliqñ est occasio mille fornicationū ꝗs ipa postmodū cōmittit. sic ille q̄ ꝑmus rumpit clausurā vel sepē alicui⁹ horti vel vinee. occasio est illi⁹ dāni qō faciūt q̄ postea veniūt q̄ alias nō intrassēt. Nō est regula iurꝝ. ꝙ q̄ occasionē dāni dat damnū ōdisse videt. qz talꝰ ꝙgo sic corrupta qnqz ñ p̄t venire ad mr̄imoniū sz cōis oīb⁹ erit. ⁊ qcūqz pēta sic ꝓpetrauerit ille q̄ eā ꝑmi⁹ tus violauit illoꝝ oīm reꝰ erit. Tercio qz ꝙgo casta ē vxor ⁊ spōsa xpi. qz ipe ē sūmꝰ sacerdos q̄ ꝙginē debz ducere in vxorē. vt hr̄ Leui. xxi. Nō si qs ve diligeret sponsū ꝙginis. s. xp̄m. spōsaz eiꝰ nō pollueret. Jnsup talꝰ deberet aduertere ꝙ xps q̄ est spōsus ꝙginis scit ⁊ videt ꝙ spōsa eiꝰ polluit. Et si ꝓ tibi fieret cū vxore tua legitima nōne punires eū q̄ talē iniuriā ⁊ irreuerentiā tibi faceret ī ꝯiuge tua. ⁊ cū ꝓ te ꝓsente ⁊ videte. Sic silr attēdendū ē ō xpo cui⁹ q̄dē oculꝰ oīa nuda ⁊ apta sūt. q̄ indubitāter talē irreuerētiā sibi ī spōsa sua sacrā ī te grauit vindicabit nisi penitueris ⁊ eū pñia placauer̄s. Q Terciꝰ actꝰ est adulteriū ⁊ ē grauꝰ pctm̄ q̄s stupꝝ. Magnitudo aūt huiꝰ vicij p̄t ostēdi p q̄tuor. Primo ꝓ ꝓ ē ō sacm̄ mr̄imonij qō ipe ꝓmisit deꝰ ī paradiso īstituit. Ūñ nō fit iniuria metꝰ ī paradiso īstituit. Si em̄ tāto sacro absqz magꝝ dei ꝓtēlia. Si em̄ monachꝰ pfessus aliquē ordinē alicui⁹ sancti peccat trāsgrediēdo ordinē quē iste sanctus īstituit. q̄d tūc dicēdū de illꝰ q̄ trāsgrediūt ordinē quē deꝰ p semet īstituit. s. matrimoniū qō est vnū de septē sacramentis

Scđo qꝛ ꝑ pctm̃ exupat oīe furtū tpale. qꝛ id qđ aufert ꝗs sic suo ꝓmo ẽ mai? q̃cūq; terrena sb̃a. Hoc patz. qꝛ pl? dz dilige re vxoꝛẽ q̃ oīa tpalia. īmo sup oēs alios hoies i mūdo exist̃etes. Ūñ adā Heñ. ij. dixit de eua sua vxoꝛe. Ꝓpter h̃ relinquet hō patrē z matrē z adherebit vxoꝛi sue. In signū hui? m'ti sūt ꝗ poti? vellēt exhereditari z oib; tpalib; ꝑuari q̃ ꝑ mare. Tercio qꝛ ꝑ vicīū qđāmodo assimilat homicidio. Cū em̃ vir z mr'ier sint vnum corp? z vna caro: vt patz i euāge. vbi tps dicit. Jā n̄ sūt duo sz vna caro. g̃ ꝗ aufert ꝑhibitio adulterij i decalogo īmediate ponit post ꝑhibitōez homicidij. z añ. ꝑhibitionē furti. Ūñ clemēs papa. Quid in oīb; pctis adulterio grauj? est. secūdū em̃ i penis locū tenet. i. in ꝑhibitōib;. Unde adulteriū ẽ tā graue pctm̃ q; poti? hō hic oēm penā tpalē deberet sustinere. vl' etiā si necesse esset poti? deberet mori z ꝑmittere se occidere ab alio q̃ in adulteriū ꝓsentire. Ūñ Joseph magꝰ voluit incarcerari q̃ adulterio ꝓsentire. vt habet Heñ. xxxix. Etiā Susanna q̃ est speculū oīum mulieꝝ poti? voluit innocēter occidi q̃ adulteriū deū cōmittere. vt hꝫ Dañ. xiij. Quanto ꝑ oñdi gnitas adulterij ex penis q̃ infligunt ꝑ h̃ vicio. Ꝓpo q̃ sciēdū q; adultery q̃ ꝑ qñq; puniunt corpal'r. qñq; tpaliter. qñq; spūaliter. z qñq; eternal'r. Ꝓmo corpali ter qñq; puniunt a deo. Ūñ. ij. Regū. xij. dixit nathā ad dauid postq̃ adulteriū cōmisit. Nō recedat plaga de domo tua vsq; i sempiternū: eo q; despexeris me. z tulisti vxoꝛẽ vrie ethei. Et qñq; talis adulter ex ꝑmissione dei torquet h̃ i ꝑsenti a dyabolo i terroꝛẽ alioꝝ. Ūñ legit̃ q; quidā cōsessus ẽ a demonib; z marie punit? corazin oñi pplo. z īmediate suā infelicē aiaz sine ꝓtritōe z pñia reddidit penis inferni stigant. z q̃ndā lapidabant. vt patz Joh. viij. vbi scribe z pharisei duxerūt mulierē i adulterio dep̃hēsā ad ih̃m dicētes q; moyses eis ꝓcepisset talē lapidare. Tunc tps dixit. Qui sine pcto ẽ vestꝝ ꝓmꝰ i eā lapidē mittat. Sz si iā nūc tpis oēs adulteri lapidari deberēt forte lapides deficerēt Sz si hic nō: tñ in futuro lapidabunt nisi penituerint. Itē etiā qñq; puniunt spūaliter. s. i priuatōe r̃gni celest̃. Ap'ls. Ādulteri regnū dei n̄ pos. Itē etiā qñq; eternaliter. Ūñ apoc. xxi. Erit ps illoꝝ i stagno z sulphure z igne vrenti. Osee. vij. Omnes adulterātes q̃si cliban? succēsus. Extēplū legit̃ q; q̃dā sctūs z deuot? orauit p vxoꝛe sua defuncta. illa apparēs dixit ei q; eā seq̃ret. Et duxit eū ad q̃ndā detrimā domū i q̃ vidit demōes horribiles portātes vnū doliū igneū in q̃ piecerūt vnū burgensem mortuū d' villa suā. z vxoꝛes alteri?. z ibi cō burebant. z balneabant. tanq̃ in metallo bullīeti. z natabāt i tali pena sic pisa i bullīeti olla. Et ābo clamauer̃t ve ve ve. Qđ iste audiēs pterrit? est. Tūc vxoꝛ ei? dixit ei. Cū hijs q̃s bñ nosti balnearer ego eternalit̃ nisi miscōia dei p pñiam a pcto me reuocasset. Et insup subiūgēs. Illi eī duo relicto maritali thoro adulterino amoꝛe sibi ꝯnuicē adheserūt. diu simul' peccātes. et hoꝛ pctōꝝ ego mediatrix fui. z eis modū z viā ad h̃ ꝑpetrādū dedi. Sz ill' in pctis suis moriētib; ego pñiaz ꝓtuli salutarem Tūc vir dixit. Quid tūc pfuit eis ꝓfessio i agone z sacramētoꝝ ꝓceptio. rñdit. Nihil pfuit eis. qꝛ nō ex charitate sz ex timore mortis pcessit talis ꝓfessio z pñia. Ūñ ap'ls. Sola charitas ẽ q̃ liberat a morte. Ergo qđ nō fit ex charitate n̄ ẽ meritoriū vite eterne. Quart? act? ẽ sacrilegiū. z ẽ illoꝝ q̃ trāsgrediunt legē regular̃. ꝓfessionis q̃ votū ꝓtinētie q̃ se deo astrinxerūt violāt. Ūñ tales dicunt sacrilegi q̃ tā miserabiliter violāt votū suū z peccāt ꝯ fidē deo datā: z ꝓtra veritatē diuīe obligatōis q̃ se deo obligauerūt. vt sūt religiosi z sacerdotes i sacris ordinib; ꝓstituti. z sanctimoniales postq̃ p velatōez fuerint deo cōsecrate. Et illud pctm̃ grauj? est oīb; ꝑdict̃. qꝛ i eo ipi deo maiꝛ fit iniuria. Quint? act? est incest?. z ẽ illoꝝ q̃ trāsgrediunt legē naturalē ꝓditōis. vt incestuosi q̃ se cōmiscēt cū suis ꝓpinq̃s i linea ꝓsanguinitat̃. qđ tñ alīq̃ bruta aīalia verent facere. vt patet de camelo q̃ mr'i sue naturalr refugit cōmisceri Ūñ narrat phs. xi. li. de aīalib; q; q̃dā oculos cameli pallio suo obtexit. cui z sic matrē suā submisit. Qđ cū camel? post ꝯcubitū cognouisset: statim illū calcibus premit z suis pedib; ꝯculcauit. Itē ꝑ

pctm̃ hoiez q̃i canē reddit. canis em̃ i ope
suo nō ꝓseruat lineā ꝓsanguinitat̃. Itē ꝑ
pter magnitudinē isti⁹ pcti ap̄l⁹ paul⁹ tra
didit sathane ad cruciādū illū fornicatorē
q̃ cū nouerca sua peccauit. vt hr̃. i. Cor. v.
R Sext⁹ act⁹ ē pctm̃ ꝺ naturā. z ē illoz
q̃ trāsgrediunt legē naturā inclinatōis. s.
q̃ se ꝓtamināt cū pcto muto. vicio. s. indi
cibili ꝺ naturā peccātes z naturalē vsū co
eundi q̃cūq; arte vl̄ ingenio puertētes. Et
ꝑ pctm̃ ſm Aug. ē graui⁹ oīb⁹ alīs pctis
ꝑpter qꝺ mutū vl̄ indicibile ꝺr. eo q; ipm
noīa re turpissimū ē. ita q; os dicētis z au
res audiētis polluunt inde. vt patz in de
cre. xxxij. q. iij. In eo. Et istud idē pctm̃
ꝑpter sui enormitatē ē vnū ꝺ pctis clamā
tib⁹ ī celū z diuinā vltionē iugiter postu
lātib⁹. Vñ Ben. xviij. dicit dñs. Clamor
sodomoz z gomorreoz multiplicat⁹ est z
pctm̃ eoz aggranatū ē nimis. Et postea
dñs q̃si admirās z dubitās sup tāto scele
re dicit. Descendā z videbo vtrū clamorē
q̃ venit ad me ope cōpleuerīt. q. d. Incre
dibile videt hoies tm̃ flagiciū ꝑpetrasse z
tm̃ pctm̃ in hūana natura esse Et etiā hec
fuit vna cā q̃re xp̄s distulit ī carnari. Vñ
Hiero dic. q; ꝑpter ꝑ malū viciū fili⁹ dei
mlto tpe distulit ī carnari Et ī signū hui⁹
oēs sodomite extincti sūt ī nocte natiuita
tis xp̄i. Aug. Deo ī carne aduenīte oīs
hostes nature sodomitas intellige morte
reꝓbata z ꝑbita perīsse. Ad designādū q;
ī hūana natura āmodo nūq; iueniri debe
ret tale pctm̃. quā naturā fili⁹ dei dignifi
cauit cū hō nat⁹ sit. Et sciēdū q; tales so
domite sūt pessimi hoies. Vñ Bene. xiij.
Hoies aūt sodomite erāt pessimi z pecca
tores coz̄ deo nimis. Itē ḡuitas illi⁹ pec
cati patz ex vindicta subuersiōis q̃nq; ci
uitatū. Et Ray. dicit. Hoc viciū q̃ dete
stabile sit patz ꝑ penā sodomit̃ inflictam
In q̃ vindicta attēdēdū est q; dñs nō solū
voluit punire nocētes sz etiā inocētes paz
ūulos. s. vni⁹ diei. Et ī ꝑ est, puisū pueris
ne diuti⁹ viuētes etēpla patz sequerent̃ z
graui⁹ dānarent̃. Et etiā circūiacētes re
giōes punire voluit. Nec solū hoies imo
etiā aialia z terre nascētia ipamq; terrā de
struxit ꝓuertēdo eā ī mare mortuū in q̃ ni
hil viuit nec auis nec piscis. Vñ Ben. xix
Dñs pluit sup sodomā z gomorrā ignē z
sulphur ꝺ celo z subuertit ciuitates has.
z oēm circa regionē. z vniuersos habita
tores vrbiū z cūcta terre virētia Et cū ista
pena punitū est ꝑ pctm̃ tpe abrae vsq; ad
hāc diē. z interim lōgū spaciū est lapsū. q;
ab abrāā vsq; ad xp̄m trāsacti sūt duo mi
lia sexcēti septuagīta sex anni. Ad xp̄o aut̄
trāsacti sūt mille q̃dringēti decē z octo an
ni. Hīs oīb⁹ simł cōputat̃ sūt q̃ttuor mi
lia annoz̄ z nonagīta q̃ttuor ānī. Et ad
huc vsq; hodie semp punit ꝑ pctm̃ qꝺ aī
tot annos ꝑpetratū ē. q; nihil pt ibi viue
re. s. nec auis nec piscis. Ergo idē loc⁹ ꝺr
iā mare mortuū. Itē nec hō debet cogita
re de tali pcto. Vñ vxor Loth deducta ꝺ
sodomis cū filiab⁹ z marito respicīēs re
tro ſsa est ī statuā salis. ad oñendū q̃tū
displiceat deo memoria hui⁹ pcti. Hz
q̃rit̃ q̃d sit pctm̃ sodomiticū z q̃o ꝑpe
trat̃. Rñdet ſm Joh. in sum. sua. li. iij. ti.
xxxviij. q. xiij. Quocūq; mō factū luxurie
exercet̃ ꝑterq; int̄ marē z feminā ordiate z
ī vase debito viciū ꝺ naturā z sodomiticū
iudicat̃. Vñ sciēdū q; q̃libet debet ī coitu
ordinē z debitū modū ꝙuare tā ī vxore ꝙ
pria q̃ cū aliena: siue ī mr̃imonio: siue ex
tra mr̃imoniū. Nā posset q̃s sic ordinē ꝙ
uertere etiā cū vxore q; graui⁹ peccaret q̃
si ꝑpriā matrē cogīsceret. Vñ Aug. z ponī
tur ī decre. Hoc viciū mai⁹ est q̃ si q̃s ma
trē suā cogīsceret. Mal⁹ em̃ esset q; mater
cogīsceret: sz iste peior imo pessim⁹. Unde
Ben. xiij. Hoies sodomite pessimi erāt et
pctores coz̄ dño nimis. Ergo null⁹ xp̄ia
n⁹ puertere ꝺz debitū ordinē. Aug. Val
de detestabile esset q; mlier essz accicta gla
dio z vir fuso. Itē ꝺ ꝑ vicio ꝺ. iē san. Tho.
ij. ij. q. clxiij. Grauissimū inter oīa pcta
luxurie ē viciū ꝓtra naturā. Vñ etiā brūs
Aug. z ponit̃ in decre. Grauius oīb⁹ alīs
pctis est pctm̃ ꝓtra naturā. ꝑpter qꝺ mu
tū z indicibile dicit. eo q; ipm noīare ē tur
pissimū. xxxij. q. iij. In eo. Sciēdū q; ali
qui demones abhorrēt illud viciū ꝑpter no
bilitatē nature. Vñ legit̃ in lib. de apib⁹.
Mlier sodomita iacuit ī lecto. z q̃ cū se
ipa peccauit audiuit dyabolū clamantē
tribus vicibus pfi. pfi pfi. Que territa ad ꝓfes
sionē venit z pñiaz egit vltra q̃s ei inūcta
fuit. Ulcimo q̃rit̃ an sit differētia inter
pcta sodomitica. z qꝺ ipsoz sit ḡuius. Re
spōdet ſm q; habet̃ ī sūma Johis li. ij. ti.
v. q. iij. q. ē quadruplex differētia. Primū.

pctm̃ ꝫ naturã est pctm̃ molliciei qđ cõsi/
stit i sola omissiõe ꝺcubit9 ad altez. Se/
cundũ qđ graui9 ẽ vbi ñ ꝓuaꝝ debitũ vas
tus sex9 .s. masculoꝝ ꝺcubit9 Quartũ aũt
nõ ꝓuaꝝ debita species. Sz sciẽdũ ꝙ val/
mo vicio. z etiã ꝓfessor debet se caute ha/
bere ꝺ ꝑ vicio i ꝓfessione ne cui scandaluz
vl occasionẽ peccãdi ꝑbeat.

Ad eandẽ dñicam. Sermo. lxxxvi.

Q. luxuria sine actu cõmittiꝝ decẽ modis

ꝓrẽ duxi z iõ

venire nõ possũ. Lu. xiij. Ex
q̃ iã in p̃cedẽti ꝓmone dictuz ẽ
ꝓmone tria fũt dicẽda. ꝓrimo qũo luxu/
ria cõmittiꝝ sine actu. z qñ sit mortle z qñ
non. Scdo qũo ꝑ ꝓbaꝝ ꝙ vnusq̃sq̃ ꝑt ab
actu luxurie abstinere. Tercio exemplux

S Quãtũ ad ꝓmũ sciẽdũ ꝙ luxuria
sine actu cõmittiꝝ decẽ modis ꝓrimo qñ
ꝗs habz turpẽ cogitatõez tñ sine delecta/
tione z cõ volũtatẽ suã incidit sibi. z ꝑ nul
lũ est pctm̃. Uñ Greg. sup Ezech. Quan
tũcũq̃ ĩmunda sit cogitatio mentẽ ñ pol/
luit si rõ nõ ꝓsentit. Ergo boni hoies ca/
ꝙ eis male z pessime cogitatões incidunt
qz dyabol9 pl9 tẽptat bonos q̃ malos q̃
volũtatẽ dyaboli i oĩb9 erequunt. Unde
Bze. Tãto hostis callid9 deceptõis moli
mina ardenti9 exq̃rit q̃to celesti patrie fer
uent9 ĩhiare nos cogscit. Uñ etiã bern̄.
Nõ em̃ cõtristari debem9 si i temptatões
inciderim9. ꝫ si i temptatõibꝫ supari fue/
rim9. Ergo si ꝗs temptareꝝ de pessimis z
ĩgaudit cogitatõibꝫ virilit resistere debet
tũc erit ei meritoziũ. Uñ Bern̄. Quotiẽs
restiteris totiẽs cozonaber. Idẽ in li. me
ditationũ. Demonũ ẽ malas cogitatões
ingerere nostꝝ ẽ illis nõ ꝓsentire. Hã q̃ti/
ens resistim9 totiẽs dyabolũ supam9: an/
gelos letificam9: deuz honoram9. T

Scdo qñ incidit alicui mala cogitatõ cũ
delectatõe tñ sine ꝓsensu plene rõis. tũc ẽ
pctm̃ veniale. Uñ sciẽdũ est ꝙ i ꝓmo pec/
cato ꝓmoꝝ parentũ ꝺcurrebãt tres ꝓso
ne. .s. dyabol9 in specie serpẽtis q̃ suggessit
mlĩeri. z mlĩer q̃ dedit viro. z vir q̃ come/
dit de fructu vetito. tũc pctm̃ ꝓsummatũ
fuit i adã q̃ tũ ad genus humanũ. Et ꝓm
Aug. Suggestio serpẽtis in nobis ẽ ꝓxi/
mus mot9 ex fomite ꝓueniẽs. Comestio
mulier ẽ delectatio: ꝫ comestio viri est cõ
sensus Uꝝ em̃ trib9. .s. suggestione: dele/
ctatõe: z ꝓsensu hõ ex temptatõe in pctm̃
ducit. qz tẽptatio ꝑ suggestionẽ q̃ in cogi/
tatõe ꝓsistit inchoat. z si tũc ei nõ cõsentit
ꝫ ei ĩmediate resistit tũc nullũ est peccatũ
Si ꝑ cogitatõis delectatõez tẽptatio ꝓ
gredit. z sic erit vẽiale: dũ delectatõ ĩmun
de cogitatõi aduenerit. Sz ꝑ ꝓsensũ tem
ptatõ z peccatũ ꝓsummat. Ergo sũme ca
uere debem9 ne delectemur i cogitatõibꝫ
malis. qz cũ delectatõ aduenerit tũc ẽ pec
catũ veniale. z ꝑ intellige qñ ꝓsensus rõis
nõ est ibi. qz ꝓsentiẽte rõne p̃t esse de gene/
re mortal. U Tercio cõmittiꝝ qñ q̃s
dat cõsensũ in mozosã delectatõez. sic qui
delectanꝝ cũ plena rõne i malis cogitatio
nibꝫ z in eisdẽ se voluũt. tũc talis mozosa
delectatio est pctm̃ mortale. sic heu multi
faciũt tã mlĩeres q̃z viri z etiã ꝙgines. q̃ li
cet nolũt ad actũ ꝓcedere. tñ diuti9 i maꝝ
cogitatõibꝫ z delectatõibꝫ q̃si delectando
immozanꝝ. qđ ẽ nimis ꝑiculosũ. qz facilli
me ꝑ ꝑ pctm̃ mortale incurrũt. Qđ ꝑbat
Jacobꝫ in epla sua dicẽs. Cõcupiscẽtia. i.
interioz aĩe delectatio cũ ꝺcepit: subaudi
endo ꝓsensũ rõnis parit pctm̃. .s. mortale.

Quarto cõmittiꝝ qñ q̃s ex mala cogita
tione z delectatõe dat ꝓsensũ z volũtatem
ad ipm̃ op9. z hoc semp est pctm̃ mortale.
Aug. sup Ben̄. Si ratio ꝓsentiat ei qđ li
bido cõmouerit faciendũ esse z nõ discre/
pat. iã ei pctm̃ imputaꝝ: etiã si ñ cõsequaꝝ
factũ: qm̃ rea teneꝝ in ꝓsensu ꝓscietia. Et
ꝑ etiã intelligiꝝ de quolibet pẽto mortali
qđ hõ cõmittere ꝓpõit. qz quicũq̃ regnũ
celeste intrare debz optet ꝙ sic stet i suo ꝓ/
posito ꝙ si viueret eternaliter nunq̃ moz
taliter peccare vellet. Ergo de necessitate
salut9 optet ꝙ qulibet siue sit mascul9 si/
ue ꝙgo femine9 sic stet in suo ꝓposito
ꝙ nunq̃ velit facere actũ luxurie nisi i ma
trimonio. Quinto cõmittiꝝ visu. vt cũ
quis ex visu cõcupiscit aliquã psonã. z ea
intentõe eã inspicit vt eã ꝺcupiscere velit
Math. v. Qui viderit mulierẽ ad ꝺcupi/
scendũ eã. .s. vt cõcupiscentia trãseat in af/
fectum cozdis z etiã in ꝓsensum rationis

z etiã si facultas assit facere dispõit. iã mechat⁹ est eã i corde suo. ℣bi gr̃a. Si quis vna die centũ domos ĩtraret. z i q̃libet talẽ ꝯcupiscẽtiã iã dictã sibi p visũ acq̃reret tot pẽta mortalia cõmitteret. Ergo maxime necessaria est oculoꝝ custodia ✠ ℣r̃o qz sũt valde veloces ad nocẽdũ aĩe. iõ p̃doniby compañ Treñ. iij. Oculꝰ meus depdatꝰ est aĩam meã. Ben̄. iij. Uidit igiꝭ mꝫier q bonũ esset lignũ ad vescendũ z pulcꝝ ocul' rẽ. z tulit de fructu illi⁹ z comedit. Uñ Bre. dicit. Hõ em̄ eua ꝓtigisset lignũ nisi pri⁹ incaute respexisset. Secũdo custodiẽdi sũt oculi. qz sunt q̃si due portẽ i castro corpis nr̃i. Qui em̄ hz portas alicuí⁹ castri habz q̃si ipm̄ castꝝ. Sic si dyabol⁹ habz oculos nr̃os tũc habz castrũ corpis nr̃i. z tũc mors freq̃nter intrat i aĩaz p fenestras nr̃as. z ꝓsequẽter seq̃t q de⁹ nihil habz i hoie si oc'los nõ habet. recte sic dñs castri q̃ nõ hz ingressũ ibi. Uñ p̃s dicit i euãge. Si ocul⁹ tu⁹ fuerit nequã totũ corp⁹ tuũ tenebrosũ erit Tercio custodiẽdi sũt oculi z vis⁹ ex pte mulieris. qz a plãta pedis vsq̃ ad verticẽ nõ ẽ loc⁹ in mꝫiere ornata in q̃ nõ sit posit⁹ laque⁹ dyaboli ad capiendũ aĩas. Eccli. ix. Ne respicias mulierẽ comptã ne forte incidas i laq̃os ei⁹. qz dyabol⁹ vtiꝭ mꝫieribꝫ põpose ornatꝰ tãq̃ retibꝫ z tãq̃ gladijs ad capiẽdũ z ad occidẽdũ. Piero. Gladi⁹ igne⁹ est species mꝫieris. ĩmo etiã gladi⁹ biceps mꝫier põpose ornata. ℔ patz ex eo q occidit aĩaz ꝓpriã p supbiã. z aĩaz ꝓximi p luxuriã z malã ꝯcupiscẽtiã. ℣ Queriꝭ q̃d faciendũ sit cũ q̃s videt aliquã p̃sonã ornatã z pulcraz vt sibi nõ noceat i aĩa sua. Rñdeꝭ q duo cogitãda sũt. ℙrimo q nunq̃ tantã curã z diligentiã habuisti ad ornãdũ aĩaz tuã eternal'r victurã. z ad cõplacẽdũ deo sic ista p̃sona habuit ad ornandũ corp⁹ suũ putridũ z mortale ad cõplacẽdũ mũdo. z sic dolere debes de accidia z negligẽtia tua. z ꝺ pditõe aĩe illi⁹ p̃sone quã sic põpose vides ĩcedere. Secũdo cogitãdũ ẽ q̃z pulcre sũt facies electorũ i celo. z qũo ornabũꝭ cũ stola gl'ie. Si ille mortal' hõ q̃ hodie ẽ z forte cras moritur tã pulcer ẽ ad vidẽdũ. q̃d tũc erit ꝺ immortalibꝫ post iudiciũ eternal'r viuẽtibꝫ. Et sic hõ p ℔ dz sibi acq̃rere affectũ pueniendi ad celestẽ claritatẽ. Sciẽdũ etiã q si hõ videt mꝫierẽ vl' virginẽ tãq̃ rẽ vl' imaginẽ pulcrã nõ malũ cogitãdo vl' affectando nõ est pctm̄: q̃z uis sit incautũ. Grego. Nõ lz videre qꝺ nõ licet ꝯcupiscere Aug. in regula Neq̃ feminas videre phibemini. lz appetere vl' ab ip̃is appeti velle crimi/nosũ ẽ. A Sexto cõmittiꝭ locutõne vl' risu. vt cũ q̃s alloquiꝭ vl' arridet aliq̃m p̃sonã ea intentõe vt eã alliciat. sic peccat mortal'r. ℣bi gr̃a. Si q̃s loquiꝭ verbũ iocosũ ea intentõe vt illã p̃sonã ad actũ illicitũ alliciat. tũc verbũ iocosũ qꝺ alias esset veniale erit sibi mortale ꝓpter puersaz intentõez. Sil'r intelligendũ est ꝺ risu. vt cũ q̃s arriderz alicui p̃sone ea intentõe vt ip̃az p̃sonã ad malã ꝯcupiscẽtiã z ad actũ illicitũ alliciat. tunc tal' peccat mortal'r ꝓpter puersã intentõez. Luc. vi. Ue vob q nũc ridetꝭ. Sz si alias arrideret alicui p̃sone ꝓpter noticiã vl' ex quadã leuitate. vl' ex ꝓsuetudie. vl' ex admiratõe. vel ex iocotũc vix peccaret venial'r. Sciendũ q aliq̃ antiq̃ z etiã q̃nq̃ mꝫieres z ℣gines sepe loquunt ℣ba scurrilia z luxuriosa. qꝺ ẽ valde repbẽsibile. qz p ℔ oñdunt q̃ habẽt corda ipudica. qz fm̄ dictũ ꝓphe vt hꝫ Matth. xij. Ex abũdãtia cordis os loquit. Sup eodez ℣bo Chriꝭ. dicit. Quale cor habet vnuq̃sq̃z talia ℣ba loquiꝭ z opa facit. Arist. iij. ethi. Qualiscũq̃z vnuq̃sq̃z est taliꝭ dicit z taliꝭ opaꝭ z taliꝭ viuit. Jsid. Qualis fmo oñdiꝭ tal' z anim⁹ cõprobat Jn hui⁹ signũ spũales p̃sone z hoies deuoti sepe nolant deũ z dñm nr̃m ihm xp̃m z beatã virginẽ mariã. z loquunt de liciti. z verba salutifera. pferũt. qz habẽt corda pudica z casta. Sz p oppositũ faciũt mali z pueri z impudici hoies pferẽtes verba scurrilia z luxuriosa. Uñ Jsid. de sũ. bo. Mali sermones in ore xp̃iani esse nõ debẽt. Hã sic malos mores bona colloq̃a corrigũt. ita bonos mores mala colloquia corrũpunt

Septimo cõmittiꝭ p tactũ impudicũ z p amplex⁹ z oscula z hmõi. Qui modus fm̄ ap'm vocatꝭ turpitudo. Et ille modꝰ etiã est pctm̄ mortale. Et fm̄ mgr̃m in cõpendio theol'. veritatis. est tanto grauius peccatũ quãto magis per talia libido accenditur ꝓpter nimiam approximatione ad mulierẽ vl' virginẽ. Tũ sciẽdũ fm̄ eundem mgr̃m. Tangere mꝫierẽ ꝓpter malã intentionẽ nõ ẽ pctm̄ mortle. Sz tãgere ex

libidine vl' oscularí ad se nō ptinētē ē pec/
catū mortale Deu ꝫ ísti nō aduertūt q̄ vt
frēqnter mlieres ꝛ ꝯgines ípudice tangūt
sēz amplexādo: osculādo: ín q̄ deū ḡuiē of
fendūt. ℣ Octauo cōmittit sine actu
ꝓrnatū corpis vl' alia signa ad luxuriaz
incitātia. ℣bi gr̄a. Ut sūt illi q̄ nō ꝓcupi/
scūt nc actū ꝑpetrare volūt. sz faciūt vt cō
gines q̄ ad ꝫ se lauāt ꝛ ornāt ꝛ capita sua
discooperiūt vt amabiliores fiāt. Que ñ
corda virorꝫ dū eas ispiciūt vulnerāt: nūc
colore albo: nūc rubeo: nūc familiari col/
loquio: nūc manuū iniectōe: nūc vult⁹ cō
positōe. Sic faciūt iste q̄ cū cilicio fricāt
facies. ꝛ depingūt se sic pictor imagines.
Et p talia laqueū ꝛ occasionē ruine p̄stāt
primis. Et tales qui sic nō ꝓcupiscūt nec
actū facere intēdūt sz ꝓcupiscī ab alīs vo
lūt sūt occisores aiarꝫ. Ad quib⁹ de⁹ distri/
cta ratiōnē reḡret de oīb⁹ aiab⁹ illis q̄s sic
ad pēta traxerūt. Unde dicit Exo. xxi. Qui
foderit cisternā ꝛ nō operuerit ceciderit q̄z
ibi bos vl' azin⁹ dñs cisterne reddet p̄ciū
iumētorꝫ. Ubi dicit glo. Cisterna aperit
q̄n mlier ornat. ꝛ tūc bos vl' azin⁹ īcidit ī
eam. cū hō p illū ornatū illaqueat: tūc illa
mlier reddet rōez de illis aiab⁹. Grego. in
moral. Tot mortib⁹ q̄s dign⁹ est q̄t exem
pla p̄rauitat⁹ ī posteros reliq̄t. q̄ virgines
ꝛ mlieres ñ debēt se pōpose ornare. Aug.
li. ad sacras ꝯgines. Dñica ꝯgo nec orna
tu capit⁹ nec habitu nec oculis erect⁹. sed
cū vultu ad terrā depositō ꝓcedat. ne in se
viles inducat ꝛ accēdat amatores. ꝛ si nō
periat ipa tñ nec alīs pditōnis causa exi
stat. ℣ Dono cōmittit q̄ dona ꝛ munuscu
la. cū q̄s dat alicui psone aliq̄d donuz vel
clinodiū ea intentōe vt eā sic ad malā ꝓcu
piscentiā ꝛ ad maluz actū alliciat. Tal' sic
dans siue sit p nouo anno siue alias ī alio
tpe peccat mortal'r. ꝑpter malā intentōez.
Imo mechanic⁹ q̄ ꝑparat vl' vēdit tale
clinodiū illi q̄ē certitudinal'r scit sic vel/
le abuti re⁹ erit illi⁹ peccati ꝛ peccat ḡuit.
Insup nunci⁹ q̄ē mediator illarꝫ psonarꝫ
ꝛ sciēter tali psone portat tale donū vl' en/
ceniū ad talē malū finē ꝓsequndū re⁹ erit il
li⁹ peccati ꝛ ḡuiter peccat. ℒ Decio
cōmittit q̄n aliq̄ libēter vellēt actū illū p/
ficere. ꝛ bñ etiā possent. q̄z habēt oportu/
nitatē loci ꝛ tp̄is ꝛ p̄sone. sz soluz ꝑterea
dimittūt q̄z timēt mūdū ꝛ scādalū hoīz et
ꝓfusionē ꝑriā. Sz si scirēt se posse latere
ī ꝫ actu nec deū nec sctōs nec ꝑriā salutē
aīe curarēt q̄n ꝫ op⁹ ꝑpetrarēt. Et tales q̄
sic dimittūt ñ ꝑpt deū sz solū ꝑpter hoies
ḡuiter deū offendūt. q̄z volūtas eoꝝ deli/
berata ē ad ístū actū. Unde leo papa. Sūt
nōnulli q̄ dū corde ꝓcipiūt pctm̄ faciēdū
deliberāt. id tñ timore dimittūt aut p̄ dif
ficultate īplere nequeūt. hūj pfecto non ín
dño moriunt. Et idē intelligit ō quolibz
pēto mortali q̄d q̄s nō ꝑpter deū dimittit
sz soluz ꝑpter timorē hoīm. ℣bi gr̄a. Sic
q̄s nō chorizās vl' vestes p̄ciosas nō por/
tās ꝑpterea q̄z p̄r ꝛ mr̄ vl' aliq̄s ꝑpinqu⁹
ei⁹ nouit defunct⁹ est. Sed si ꝫ nō esset p
pter deū non dimitteret sz oīno faceret.
Sil'r q̄ ꝓcupiscēret rē primi sui. ꝛ hanc si
bi libēter subtraheret si suspēdiū nō time
ret. Tales semp stāt in pēto mortali. Si
aūt q̄s ad actū luxurie ꝓcedit tūc semp est
pctm̄ mortale. vt patet ī ꝓcedēti sermone.
D Secio sciēdū est q̄ illi q̄ dicūt se non
posse caste viuere nec ab actu luxurie pos
se abstinere loquunt ꝓtra veritatē fidei. q̄z
cū adiutorio dei q̄libet hō p̄t a luxuria se
ꝓtinere. ꝛ oppositū tenere sapit heresim.
Cū ḡ q̄s audet dicere q̄ etiā cū adiutorio
dei nō possit ꝓtinēter viuere talis loquit
ꝫ primū articulū fidei vbi dicim⁹. Credo
in deū patrē oīpotentē. Unde etiā ap'ls.
Dia possū in eo q̄ me ꝓfortat. Itē patz et
ꝫ q̄ q̄libet p̄t caste viuere. q̄z si p vnū actū
luxurie deberet pdere oīa bona tpalia
sua. vl' etiā si sciret se amissurꝫ pedē vl' ma
nū: vel ābos oc'los. vl' si sciret sibi ꝑpara/
tū igneū lectū ī q̄ deberet cremari sic̄ btūs
Laurēti⁹ ī craticula: oīno abstineret. et
nunc̄z vsq̄z ad mortē aliquē actū luxurie
sciēter ꝛ volūtarie ꝑpetraret Quare tunc
nō mag⁹ ꝑpt deū ꝛ ꝑpt salutē ꝑriā ꝛ ꝑpt
eternā damnatōez euitandā debes a luxu
ria abstīere Ergo summū remediū qñ q̄s
temptat a luxuria ē q̄ hō seipm cruciet vl'
flagellet. vl' alias puniat corp⁹ suū. ꝛ sub
trahat sibi de cibo ꝛ potu. Unde Hugo de
san. victo. Parca em̄ vita occidit vicia. li/
bidinē extinguit. virtutē nutrit. animum
roborat. mētē ad celestia eleuat. Q, autē
punitio corpis extīguit luxuriā patz ō be
ato Bñdicto. q̄ ꝑpt ardorē luxurie piecit

se inter spinas ⁊ vulnerauit corp⁹ suū. et sic p vulnera carnis extinxit ardorē libidinis. Itē legit de btō Bernardo q semel īmersit se ī gelidā aquā ppter vehementē temptatōez carnis. Q, aūt subtractio cibi ⁊ pot⁹ extinguit luxuriā: ℔ vltimo patz p tale exēpluz. Erat quidā adolescēs q exuntuitu illicito ī ꝯcupiscētiā carnis vehemēter ꝯtra honestā ⁊ pulcrā mulierē accēsus fuit. Sz ipa repulit eū sepius. Uñ semel ipe dixit. Si nō suā voluntatē adimpleret opterz eū mori. Tūc ipa assignauit ei diē locuz ⁊ horā q deberet venire ad eā. Cū aūt ipe venit tūc illa dixit. Tua voluntas nō adimplebit nisi pri⁹ ꝯsenserz mihi in vna petitōe. ⁊ ipe libēter cōsensit Et ipsa cōclusit eū in vna camera p triduū sine cibo ⁊ potu. Et q̄rto die ꝑparauit vnū locū cū mēsa ibi posita q̄ fuit plēa bonis ferculis cibarīs ⁊ potiby. Et ex opposito ꝑparauit lectū pulcz: ⁊ dixit iuueni. Optionē tibi do an velis comedere vel bibere: vl̄ volūtatē tuā mecū adīplere. ⁊ [illegible] tua pacta ecōuerso includā te [illegible] stabis quicq̄ ī comedēdo ⁊ bibē[illegible] Tūc iuuenis rñdit. Ego iā ita fatig[illegible] ⁊ attenuat⁹ sum fame ⁊ siti q ignis ꝯcupiscētie tot⁹ refriguit. ⁊ iā nullā cōcupiscētiā erga te habeo. Sz me delectat comedere ⁊ bibere magꝫ q̄s q̄dq̄d aliud facere. Et ipa dixit. O nequā cur diristi q opteret te mori nisi ego tibi ꝯsentirē. Uade ⁊ q̄n amplius sic accēsus fueris tūc tibi subtrahe ō cibo ⁊ potu. ⁊ sic poteris carnis tue cōcupiscētiā extinguere ⁊ caste viuere.

Dñica tercia post festū trinitatis

Sermo. lxxxvij. De ꝯuersiōe pctōris.

Gaudiuz erit coram angelis dei sup vno pctōre pñiam agēte. Luc. xv. Mat. xviij. Valde magna ⁊ p̄cios est pñia peccatoz. de q̄ angeli ī celo tm̄ festū faciūt tāt̄ gaudiū habēt. Bern. sup Cañ. Gaudent angeli ī pctōz ꝯuersione salutē hoīz sitiētes. Lacrime enī penitētiū sunt vinū angeloz. Uñ merito dicit ī ℣bis ꝓmissis Gaudiū erit coram angel⁹ dei rē. Uñ sciēdū q tria sūt ī psenti ꝟmōe dicēda. Prio quōd tota trinitas ⁊ ām̄geli ⁊ sācti gaudēt ō ꝯuersione pctōz. Scdo q̄re oēs hoīes debent gaudere de penitētia peccatoz. Tercio q̄re demones gaudēt de damnatōe pctōz.

Quantū ad primū notādū q de nostra cōuersione nō tm̄ gaudēt angeli. sz etiā tota trinitas. s. pater ⁊ filius ⁊ spūssctūs Ꝓio gaudet pr̄. q̄z multū gaudet rex terren⁹ q̄n filius sibi ꝯcipit. sicut letat⁹ ē abraam ō cōceptu Isaac. Et magꝫ gaudet q̄n nascit. sicut gauisi sūt Zacharias ⁊ Elisabeth in ortu p̄cursoris. s. Johis baptiste. Adhuc magꝫ gaudz q̄n filius ablactat. Uñ abraā fecit magnū conuiuiū in ablactatōne Isaac. vt habet Ben. xxi. Sz mlto magꝫ gaudet q̄n filius grādis effect⁹ ad mēsā suā accipit. Pater igit celestis ō filio spualiter cōcepto: nato: ⁊ ablactato: ⁊ ad mēsam receptō multū gaudet. Cōceptio aūt attendit in ꝓtritōe siue ī boni ꝓpositi ꝓceptōe. Natiuitas attēdit in cōfessione ⁊ ī pctō rū exp̄ssione. ⁊ bonoz opez multiplicatō ne vl̄ oñsione. Ablactatio attēdit in vite ꝓfectōe. s. q̄n hō ꝓficit ī bonis opib⁹ ⁊ virtutiby. Uñ ps. Ibūt de ⁊tute ī ⁊tutē. Ad mēsam receptio attēdit in celesti refectōe. iuxta illud Luc. xxij. Edatis ⁊ biba. supmen. m. in reg. meo. Scdo de ꝯuersiōe pctōz gaudet filius. q̄z videt effectū passionis sue. qō notat ī euāge. hodierno. in ista pabola de oue pdita ⁊ inuēta. Uñ Bern. Una ouis perijt q̄n hō peccādo pascua vite reliq̄t. Jn hūeros aūt ponit. q̄z ipe peccata nr̄a in corpe suo portauit. De q̄ augli. v. ꝯ hereses dicit. Tu inq̄t ad pctōrem. ihs xp̄s cū esses inimic⁹ p̄ri meo recōciliaui te. cūq̄ esses lōge ego veni vt reducerē te. cū int̄ montes ⁊ siluas errares q̄siui te. humeris meis portaui te. patri meo reddidi te: laborauī: sudauī: caput meum ispinis opposui: man⁹ meas clauis obiecī. latus meū lancea aperui. Tot nō dicā iniurijs ⁊ asperitatiby lacerat⁹ sum: sanguine meū fudi: animā meā posui vt cōiungerē te mihi. ⁊ tu diuideris a me. Tantū aūt desideriū de oue inuenīēda habuit q etiā desertū. i. celū dereliq̄t. Qō dicit desertū q fuerat derelictū ab angelo q̄ in eo fuerat creat⁹. tū q̄z derelictū fuerat [illegible] q̄ ipm fuerat ihabitaturus. tū q̄z ad ultar de serti in eo sunt dulces cant⁹ auiū. i. angeloz. ibi sunt rose martirū. viole cōfessoꝝ. lilia virginū Tercio de ꝯuersiōe pctōz gaudet spūssanctus. primo q̄z recuperat templum suū q̄ debet inhabitare. iuxta

illud.i. Lor.iij. Nescit q templū dei est vos r spūsctūs habitat ī vob. Sz inhabitare nō p̄t nisi spūs malign⁹ recedat.ij. Lor.vi. Que aūt cōuentio xp̄i ad belial. ds aūt ꝓsensus tēpli dei cū idolis. Scōo gaudet spūssanct⁹. qz recupat mēbz suuz qđ debet viuificare.i. Lor.vi. An nescit q mēbra vra sūt tēplū spūssancti. Uide⁹ aūt q mēbz abscisū vl putridū vl paraliticū nō viuificaī a spū hūano.eodem mō nec pctōr a spū diuio.qz diuisus est a deo. Isa.lix. Iniq̄tates vre diuiserūt int vos r deū vrm. Tercio gaudet spūssctūs qz recupat vas suū qđ dz ip̄lere. Oportet aūt q illud vas sit vacuū ab amore mūdi si debz ip̄leri amore dei. Aug. sup Joh̄. Uas es si plen⁹ es funde qđ habes vt recipias qđ nō habes. funde amorē secli vt implearis amore dei. F Sil̄r angeli gaudēt de cōuersiōe pctōr triplici ō causa. Primo qz vidēt sue custodie tā gloriosū fructū. Cuilibet em̄ homi angel⁹ ad custodiā delegaī. Un̄ ps. Angel⁹ suis mādauit de te r̄c. Quia angel⁹ semp custodit hoīez dū ēi p̄senti vita. sive sit ī lecto sive ī campo: sive i eccl̄ia: sive ī mēsa: sive vbiq̄s locoz. Bern̄. Jn quis diuersorio. in quis angulo reuerētiā exhibe angelo tuo nec audeas illo p̄sente qđ me vidēte ñ audeas. Itē ille deū esse nō credit q ea p̄sente deo facit q̄ p̄sentib⁹ hoīb facere p̄time sceret. Itē Bern̄. Magna dignitas aīaz q vnaq̄q aīa ab ortu natiuitat⁹ in sui custodiā habz angelū deputatū. Sicut igit medic⁹ gaudet q̄n videt effect⁹ medicine in infirmo p̄desse. sic gaudet angel⁹ q̄n videt erga hoīez sue custodie effectū. E cōuerso aūt de casu hois in peccatū r el⁹ p̄dition multū dolet. Juxta illud Isa. Lacrymē. An geli pacis amare flebūt. Secūdo gaudent qz vidēt ex peccatoīb⁹ quersis suuz adimpleri numez. Cū em̄ tot ascēdant ō hoīb q̄t ceciderūt angeli sive q̄t remāserūt Juxta illud. Statuit termios pplox iuxta numez filioz dei. Manifestū est q ruina debet ō hoīb repari. p̄s. Implebit ruinas q̄s habit r̄c. Ideo multū gaudēt ēli quez reparet. Tercio gaudēt. qz vidēt angeli semp laudant deū i celis. sic homo existēs in gratia cōtinue laudat deū in terris in oīb⁹ que facit ad honorē dei. qz iust⁹ est semp orat q̄s diu iust⁹ est. Et nō cessat orare q̄ nō desinit bñ agere. Amb. Unusq̄sq̄z quersionē suā gratā credat esse deo et etiā cetib⁹ angeloz: quoz̄ affectare patrociniū r vereri debet offensā. Et ꝓp̄t istas duas vltimas rat̄nes nō solū gaudēt angeli. imo etiā btā virgo maria r oēs sancti gaudēt de cōuersione pctōr. B Circa secundū sciēdū q de cōuersiōe peccatorū oīes hoies gaudere debēt Et h̄ ꝓpter tria. Primo ꝓpter honorē dei. qz marimū dedec⁹ deo exhibitū est r exhibet peccando mortalit. r hoc p̄mo ꝓpter suā infinitā potentiā r maiestatē Sicut si rex terren⁹ inhonorarei a suo paupe seruo et vili. nōne magnū dedec⁹ estimarei esse. ꝓp̄t potētiā r maiestatē regis r ꝓpter paruitatē r vilitatē serui. r signāter cū h̄ sibi fierz ab hoīe despecto cui multa bona fecisset. Sic etiā est de deo Secūdo ꝓpter suā infinitā bonitatē. qz qñ min⁹ bonū eligit p optimo bono. tūc mai⁹ bonū multū vilipendit. Sic cōtingit quādo creatura p creatore diligit r eligit. vt cū hō cōuertit se ad delicias corpis r ꝓponit istas deo et gaudijs celi. Ergo pctōr qui sciēter peccat mai⁹ dedec⁹ exhibet deo q̄z iudei q̄ aliq̄liter ignoranter fecerūt. Sz mal⁹ xp̄ian⁹ sciēter peccat nō ex infirmitate vel ignorātia sz sepe scient r ex certa malicia. r sic deum multū inhonorat. Sz cū pctōr penitet tūc rehonorat deū penitēdo quē prius inhonorauit peccādo. r placat deū p penitentiā quē añ offendit p culpā. Scōo gaudere debem⁹ de quersiōe pctōris ꝓp̄t fraternā charitatez. qz primū diligere teneor sic meipm. i. sauere sibi vitā beatā sic r filio. s. gr̄az in p̄senti r gl̄iā in futuro. Sz cū pētor penitet tūc erit pticeps vite eterne. ergo deb̄ gaudere debem⁹ ꝓp̄t fraternā charitatē quā tenemur p̄rio. Sciēdū q hō seipm debet diligere ꝓpter deū. s. qz est receptibilis gr̄e in p̄senti r gl̄ie in futuro. Et hō nō debet se diligere ꝓpter seipm. qz h̄ est peccatū. s. q hō seipm diligat. s. vt comedat: supbiat. luxurier r vtat bonis p̄tib⁹ i delicijs vitēdo. vl qz potēs ē r p̄a bona possidet. vl qz honorat ab hominib⁹. r sic ō alijs Tercio gaudere debem⁹ ō quersiōe pctōris ꝓp̄t nūez electorū q cōplebit p eū. r ꝓp̄t gaudiū qđ sum⁹

habituri de eo in celo q̄ cōuertit a pctis t deo ampli⁹ fuire pponit Sciēdū q̄ pec/catū cedit homi penitēti in bonū i celo. et etiā sanct⁹ t elect⁹. qz penitēs ppter ℔ deū eternalit laudabit t gl'ificabit q̄ sibi pec/cata sua hic i terra idulsit t ab ifernali in/cendio liberauit. qz cernit ml'tos i iferno q̄ forte min⁹ peccauerūt q̄m ipe peccauit. t de⁹ talē mirificordiā t grāz eis ñ exhibuit sicut sibi fecit. Ex ℔ deū eternalr pl⁹ dili/git t regratiatur. Querit vtz electi vi/deant pēta alioz in celo existentiū. Rñdet q̄ sic. Et hoc nō est ipis q̄ peccauerūt i cō fusionē q̄ oīes electi cogscūt pēta eoz sz erit eis i honorē. s. q̄ a pctis surrexerūt et verā pñiaz egerūt. t erit ipis sanct⁹ i gau/diū ex charitate q̄ se i celo mutuo diligūt qz vidēt q̄ frater eoz fuerat mortu⁹ p pec catū qđ cōmisit i mūdo. t reuixit p pñiaz t satisfactōez. perierat p culpā t inuentus est p gratiā. Et ergo oīs sancti i celo lau dant vez medicū. i. xpm q̄ fratrē ipsoz sa nauit. t de morte culpe ad vitā gre redu/xit. Sicut pr vl frater. mater vl sororz. cu ius fili⁹ vl cognat⁹ dilect⁹ a mortuis su/scitaret vel a graui infirmitate curaret. tūc illi oēs valde exultarēt t illū medicū lau/darēt. Sic t oēs sancti i celo ℣ Circa terciū sciēdū q̄ demones ppt nouē cau sas gaudēt de damnatōe pctōris. sic ange li gaudēt de ei⁹ conuersiōe Primo qz de⁹ nunq̄ habebit aliquā gloriā de illo q̄ dā/nat. sz oīes labores q̄s i mūdo ūsto trigi tatrib⁹ annis ptulit i illo pditi sūt. Insup oīa bona q̄ sibi fecit siue i sanitate cor/poris: siue in exhibitōe t largitōe rez tpa liū t honoz oīa ista i eo pdita sūt. Insu p passio xpi t moz xpi t vulnera ipi⁹ per dita sūt. Ad xps querit p pphaz dauid. Inuacuī laborauī t frustra consumpsi for/titudinē meā. Et hec fuit vna d maximis tribulatōib⁹ t passionib⁹ q̄s xps tpe passi onis sue habuit. qz cognouit suā amaraz passionē frustrari i pluribz prauis hoib⁹.

Secdo q̄ hō dānat⁹ de cetero nunq̄ ali q̄d boni a deo habebit nec vnā guttā mi/sericordie dei. Hec eccl'ie subsidia fiēda p defunctis psunt illi. qz i inferno nulla ē re demptio. Vñ Aug. dicit. Si patrē meū scirē i inferno nō pl⁹ orarē p eo q̄s p dya/bolo. Greg. xi. lib. moral. Quisq̄s ad ifer/ni mala tolerāda descēdit nequaq̄ ad lu/cē vlteri⁹ redibit. qz nequaq̄ vltra miseri cordia parcētis liberat q̄s semel i loc⁹ pe/nalib⁹ iusticia damnātis dānat Tercō gaudēt demones. qz socii⁹ penaz habēt q̄ eoz numez augmētet Quarto eo q̄ an geli de cetero nūq̄ habebūt leticiā de eo. scz q̄m tū ad cōuersionē. qz nūq̄ penitebit veraciter ō peccat⁹ talis damnat⁹. qz oēs dānati i inferno sūt obstinati in malicijs. Licz angeli t beati i celo existētes gaude ant de ℔ q̄ vidēt eos i penis. Vñ ps. Le/tabit⁹ iust⁹ cū viderit vindictā. Quāuis em̄ angeli t sancti i celo videāt penā dam natoz: nullā tñ cōpassionē habēt ad eos. Etiā si q̄s videret patrē vl matrē: vxorez vl filiā nō cōpateret eis. qz sic coniuncti sūt deo t vni⁹ volūtat⁹ cū eo. vt quidq̄d sibi t sue iusticie placet ℔ etiā eis sil'r placz. imo gaudiū est eis videre penā damnatoz. qz vidēt mala q̄ ipi euaserūt. t de ℔ deū eter/naliter laudabūt t sibi regratiabunt Querit an dānati etiā videāt gloriā bea/toz. Respōdet q̄ sic. t ex ℔ torquent cū vi dent gloriā inestimabilē beatoz. Tū pro pter inuidiā: inuidēdo beatis de felicita/te ipsoz. Tū qz ipi talē gloriā amiserūt. p pter mometaneū gaudiū hui⁹ mūdi. t p/pter diuitias seculi: t voluptates carnis Sz post extremū iudiciū ampli⁹ nō vide būt gloriā beatoz. nō tñ ex ℔ minorat eo/rū pena sz auget. Tū qz memorant ista quā in beat⁹ viderūt i iudicio tan/te iudiciū. Tum qz indigni sūt q̄ ampli⁹ eos videāt. Vñ scriptū est. Tollat impi⁹ ne videat gloriā dei. Quinto gaudent demones de pctōris damnatōe ex hoc. qz ipi habēt materiā i qua crudelitates suas refrigerāt. Peioz est em̄ demon oīi hoie inimico. homi em̄ sufficit i inimico suo moz tē inferre. demon ℘ post mortē desiderat inimicū suū cruciare impetuū Sexto qz dānati in inferno ex damnatōne ipi⁹ q̄ ad aliq̄d oīes pei⁹ habebūt. Sic ecōuer so in celo oīs sancti meli⁹ habebūt Vñ querit. vtrū damnati vellēt oīs ho mines dānari ex quo sciūt ex ℔ penas coz augmētari. Respōdet fm sanctū Thomā sup. iiij. sententiaz dist. l. q̄ sic. Etiā parē tes suos t cognatos: vxorē t filios. t hoc ppter pfectissimā inuidiā q̄ est in eis. Si cut i beatis est perfectissima charitas. ita et in eis est pfectissima inuidia que facit

appetere alioꝝ malũ. Hoc etiã patet i illꝰ iuidiosꝰ viuẽtibꝫ i ꝟ seculo. i qbꝫ tñ adhuc ñ est pfecta iuidia. Sz tñ dãnati minꝰ p/ pinqs iuidẽt qꝫ alienis. vñ eoꝝ pena ma/ ioꝝ esset si oẽs ppinq dãnarenꝯ z alij oms saluarenꝯ qꝫ si z alicꝫ de suis saluarenꝯ. Et ppter ꝟ fuit q diues epulo petijt frẽs su/ os a dãnatõe eripi. Logitabat eñ q alicꝫ eriperenꝯ. z illos voluit esse suos frẽs po/ tiꝰ qꝫ alios. tñ si possibile esset potiꝰ mallz oẽs simꝫ dãnari. Septimo qꝝ demões gaudẽt spẽaliter se esse securos ꝺ btã vir/ gine q illũ hoiez de cetero eis nõ auferat. Mltos eñ eis aufert ꝟ qs qꝫ ppios pos/ sidẽt. Infinitos eñ pctõres a morte eter/ na liberauit quertedo sentẽtiã. Exẽplũ ꝺ bester q ppꝫm suũ etiã post sententiã datã post lras damnatõis scriptas z sigillatas ac publice suspẽsas a morte libauit: z ami cos regꝫ pstituit. Sic sile intelligiꝯ de btã virgine. Octauo qꝝ gaudẽt valde ꝺ di/ uersitate penaꝝ z acerbitate qs in illis vi dent. qs eñ intuenꝯ in maioribꝫ penis de illis plꝰ gaudẽt. qs in pfundioribꝫ ãpliuꝰ pctõꝝ p pñiam nõ quertaꝯ. q penitẽtia ifi/ nitos eis abstrahit. vt patz i vtroqꝫ testa/ mẽto. in Dauid. in Paulo. in Maria ma gdalena. z sic de alijs. qꝝ pñia respectu dei z pctõris est oñipotẽs. Nulla eñ creatu ra nec i celo nec i terra. neqꝫ oẽs martires. neqꝫ apli. neqꝫ pphete. neqꝫ pfessores. ne/ qꝫ vgines. sz sola pñia placat deũ pctõri. Mat. iij. Pñiaz agite appropinqbit eñ regnũ celoꝝ. Ezech. xviij. Si impiꝰ ege/ rit pñiaz de oñi pcto suo vita viuet Sz demones certi sũt q dãnatus amliꝰ nõ ꝑt agere pñiaz salutarẽ. q gaudẽt. imo de/ mones ñ solũ gaudẽt de damnatõe pctõ/ ris. sed etiã gaudẽt de lapsu iustoꝝ hoim Vñ legit i vitaspatꝝ. Quidã monachꝰ fi liꝰ sacerdotꝭ idoloꝝ cũ puulꝰ essz z sederet i tẽplo idoloꝝ vidit sathanã sedẽtẽ: z oẽm militiã eiꝰ astãtẽ zẽ. Quere hoc exemplũ supza sermone. xl. E.

De eadẽ dñica.

De nouẽ chorꝭ ãgeloꝝ Ser. lxxxviij.

Audiũ erit co
rã angel dei sup vno pctõre
pñiaz agẽte Lu. xv. Hze. di/
cit. q supna ciuitas ex angelis z hoibꝫ ꝓsistit. Cũ q hoies sz viles ver/ miculi vtpote ꝺ terra creati i ãgeloꝝ ꝓsoꝝ tio debeãt deputari. ita vt sane ꝑm q plꝰ z minꝰ habẽt i meritꝭ supꝫ vl infra ad merito rũ compatõez cũ angel collocẽt. Jõ cũ sũ ma diligẽtia laboꝝãdũ est z conãdũ vt qli bet ad ꝟ queniet. ꝟ est. vt qlibet laboret su is exercitijs vt ad ãgelos sit venturꝰ. Cũ eñ pmia correspõdeãt meritꝭ. iuxta illud Math. vij. Eadẽ mẽsura q mẽsi fueritis remetiet z vobis. Et iuxta illud apli Que eñ semiauerit hõ hec z metz L Ler tũ est z indubitata veritas fidei xpiane te net. q ifimi i meritꝭ cũ infimis i celo: z me diocres cũ medijs: z supmi cũ supmis an gelis ordinabunt. Hec q pseqndo p ordinẽ: Primo videam. q ad infimũ ordinẽ ꝟ est ad ãgelos collocent. Et sũt q cũ infi/ mis z minimis meritꝭ trãseũt ab hac vita Illi aũt minima habẽt merita q ex seipsis nihil habẽt. z solũ in xpi meritꝭ assumunt nõ q xpi merita i se sint minima. sz qꝝ de suis nihil penit addiderũt. Quoꝝ sunt duo genera. s. puuloꝝ post baptismũ dece dentiũ. z peccatoꝝ p finalẽ pñiaz sese cõ/ uertentiũ. Qui cũ nihil de suis penit apposuerũt ad infimũ ordinẽ. ꝟ est ad ange/ los assumunt Jpi eñ sũt q minima annũ ciant. ꝟ est deo nunciãt minima merita se habere. Ergo q decedũt i baptismali in/ nocẽtia z i finali penitẽtia. vt q ex necessi/ tatis articulo ꝓpediti nec ꝓfessionẽ nec sa tisfactionẽ aliquã addiderũt. sz solũ in cõ tritõe eis pẽta indulta sũt. z sic decedunt hij q ifimi sũt i meritꝭ ad locũ ifimũ: ꝟ est ad ãgelos deputãt. Nõ eñ negam. eis ve niã qꝫ tumcũqꝫ sero peniteãt. dicẽte Aug. Alla pñia ꝑt esse nimis sera dũmodo sit ꝙa. Et iõ ex tali pñia ꝓcedim. eis aptõez regni. Sz qꝝ nudi sũt ppijs meritꝭ iõ exi gẽte dei iusticia i ifimis locꝭ collocent Et nihilomin. tñ i isto choro habebũt mag/ nũ gaudiũ. qꝝ celestes milites. i. ãgeli i isto choro existẽtes cos lete suscipiũt z honori fice eis fuiũt. z tm honorẽ eis exhibẽt q admirari possũt. Tũc z xps ꝑt dicere eis. Nõ miremi. Ego fuiui vob. xxxiij. annis i terrꝭ qre merito angeli mei fuire vob de/ bẽt i celis. Scds choꝝ ẽ sctõꝝ archan geloꝝ q magꝝ nũciãt z secreta reuelãt sic ꝙ phetias. z secretioꝝ dei plꝰ cogscũt qꝫ ife rioꝛes ãgeli Ergo gabriel fuit ꝺ isto choro

q̄ incarnatōez xp̄i ⁊ etiā natiuitatē Johis bapti. annūciauit. Ad illū chor̄ ꝓueniūt isti hoies q̄ sup̄ ꝑdictā cordis ꝓtritōez ad dūt felicissimā oris ꝓfessionē. ⁊ ipaz ꝓfessionē cū debit⁹ circūstātijs ī sacerdot⁹ audientia fidelit⁹ ꝓponētes. ⁊ nihil ex oīb⁹ ꝓtingentib⁹ obmittētes. Tal⁹ em̄ ꝓfessio statiz vt ab ore ꝓgredit⁹ oīm impetrat veniā peccator̄. Hze. Cōfessionē nrām ex puro cor de ꝓsiderat de⁹ ⁊ cūcta q̄ deliq̄m⁹ relaxat de⁹. Quo g̃ isti nisi inter archangelor̄ numer̄ deputant⁹. Cū em̄ ꝑmi ex sola cordis ꝓtritōe int⁹ angelos assumunt⁹. merito isti q̄ pl⁹ apponūt supaddētes ꝓfessionē alti⁹ id ē in archangelor̄ ordinē assumunt⁹. Et merito isti secūdi int⁹ eos collocant⁹. qz magna nūciāt. qz reuera maximū est ⁊ maxia nūciāt q̄ feda pēm sua pure denūciāt ꝓfessori. Hzeg. In plerisq̄ verecūdis hoibus maioris ē certamis feda ꝓfitēdo detegere q̄z eadē ñ cōmittere. Isid. Cōfessio sanat ꝓfessio sāctificat. ꝓfessio pēti veniā dōat. ois em̄ spes ī ꝓfessiōe ꝓsistit. In ꝓfessione loc⁹ est miꝛicordie. Et ī illo choro adhuc est mai⁹ gaudiū. qz ibi cognoscim⁹ abyssū diuīe volūtat⁹. ⁊ ibi cog̃scim⁹ causas et effect⁹ rer̄ ī deo. s. q̄re ℔ vel ℔ sit. i. q̄re iste ē diues: ⁊ ille paup. iste ē pulcer: ⁊ ille deformis. q̄re vn⁹ morit⁹ ⁊ alter viuit Tercij angeli dicunt⁹ ꝟtutes. ⁊ sunt illi spūs p q̄s signa ⁊ miracula fiūt freq̄nter. Et ideo dicunt⁹ ꝟtutes. qz virt⁹ diuīa relucet in istis scz q ipe sit oīpotēs: ⁊ q nihil ꝑt resistere ei. Et q̄n de⁹ vult aliq̄d facere qđ ē sup̄ naturā. qđ. s. solū fit miraculose. sic cecos illumīare. mortuos suscitare. tūc illi āgeli q̄ dicunt⁹ ꝟtutes mittunt⁹. Ad hoz g̃ societates illi hoies merito assumunt⁹ q̄ strēnue ⁊ virilit⁹ duob⁹ ꝑdict⁹. s. ꝓtritōi ⁊ ꝓfessioni adiungūt debitā satisfactōez ⁊ ꝓdignā. Un Luc. iij. dixit Johes bap. Facite dignos fruct⁹ pn̄ie. Hze. Ut tāto maiora q̄rāt bonor̄ opez lucra p pn̄iaz quāto guiora sibi intulerūt dāna p culpā tā viriliter satisfaciētes vt cōmissis malis ī pondere numero ⁊ mēsura ex satisfactōe ꝓdigna sufficiētiaz r̄metiāt. ⁊ post ī obstinatione ꝓceptor̄ dei virilit⁹ ⁊ strēnue se exerceāt ⁊ insistāt opib⁹ misc̄die. s. esurietes cibādo sitiētes potādo. ⁊ sic de alijs Et qz tal⁹ satisfactio ℔ descripta habet maximā difficultatē ⁊ virili indiget fortitudie. iō virtutib⁹ merito tales apponent⁹. Et ibi erit ad huc mai⁹ gaudiū. qz ibi cog̃scim⁹ oīpotentiā dei pleni⁹. qūo ex nihilo oīa creauit. ⁊ adhuc mille vl infinitos mūdos creare posset. ⁊ qūo sustētat mūdū ⁊ oīa creata ī esse suo. Quarti dicunt⁹ ptātes. li mittunt⁹ ad arcēdū dem̄ones ne intrā ptare p̄sumāt q̄tū volūt Et illi iuuāt nos vincere carnē: mūdū: ⁊ dyabolū. Et ad istū chor̄ assumunt⁹ illi q̄ post ꝑdicta exercitia ꝓtritōis ⁊ ꝓfessiōis ⁊ satisfactōis p q̄ oīa pēta sūt deleta. in artissimo exercitio se cōstringūt. assumētes asperā ⁊ austerā vitā. ⁊ p fortissimā resistētiā carni: mūdo: dyabolo se opponūt ne ⁊ itez pctis illabant⁹. ¶ Tres em̄ p̄cipuos hostes habem⁹ p̄cipitiū suadētes. s. carnē: mūdū: ⁊ diabolū. Ex q̄b⁹ duo si aliq̄n intermittāt tm̄ pelli. Ex q̄b⁹ duo si aliq̄n intermittāt tm̄ s. dyabolus ex toto ñ dimittūt. Terci⁹ tm̄. s. dyabolus ita inexorabili aduersus nos odio cōiurauit: vt nunq̄z ab eo ad ictū vn⁹ oculi impetrare valeam⁹. Job. vij. Militia ē vita hoīs sup̄ terrā. Primo em̄ carnis impugnat nos p ꝓcupiscētias ⁊ carnalia desideria. Semp em̄ optat voluptuari: ociari: impinguari. Cui resistēdū ē porrigendū: ociari: impinguari. Cui resistēdū ē porrigendū: ociari: impinguari. Cui resistēdū ē porrigendū

aut ex natura: aut ex actu frequēti. qz fm Aristē. Act⁹ mltiplicati generāt habitū: tā to qs pl⁹ meret. s. virilit resistēdo. Et etiā ꝯto pluries qs temptat: tanto pl⁹ es coro nas resistēdo meret. Bern. Quotiēs resti teris totiēs coronaberis Et ī illo choro ha bebim⁹ adhuc mai⁹ gaudiū ꝙz ī inferiori/ bꝰ choris. O ꝙle gaudiū tūc habebim⁹ cū illꝰ militib⁹. i. angel⁹ q̄ ꝑ iuuerūt nos vince re mūdū: carnē: z dyabolū. z cū illꝰ sanctis q̄ z dyabolū Quīti angeli dicunt ꝓncipa tus. z isti sūt adhuc sapiores alīs q̄ mit/ tunt. z dicunt ꝓncipat⁹. qz principant su/ p totā eccl'iaz vl' puinciā vnā. Et isti mit/ tunt p negocio toti⁹ eccl'ie vel puincie qñ deo placuerit. Et hūc choz angelorz me/ remur si ꝓncipatū obtinebim⁹ sup oīes hoies. Sz di. qūo possem fieri princeps sup hoies alios vt illū quintū chorz me/ reri possem. Rñdet ꝑ patiētiā. s. vincēdo oīe malū ī bono. z talē hoiez tot⁹ mūdus vincere nō pt. Hoc patz ī martiribꝫ qs nō tyrānī vincere potuerūt. Et isti hoies qui ad istū chorz possidēdū ptinēt sic se habēt i terris q̄ si ꝙbis offendunt. s. ipis maledi/ cendo vl' dure vl' iracūde loqndo. tūc ipsi ꝙbis iracūdis rñdent ꝙba dulcia. exēplo ꝓi de q̄ scriptū est. i. Pe. ij. Cū maledice/ rēt nō maledicebat: cū pateret ñ cōmina/ bat. Sz di. an hō iust⁹ z innocēs debeat sustinere maledictōes malorz. z vtz sibi aliq̄d noceat talia ꝙba maledicta sustine/ re. Rñdeo q̄ nihil sibi obest. imo sibi pro/ dest z meritoriū est. Unde ps. Maledicēt il li z tu bñdices. Ex ꝙ patet q̄ de⁹ illā ma/ ledictionē sibi a malo hoie inflictā vult ei conuertere ī bñdictōez. Unde aug. Qui iust⁹ est z maledicit pmiū ei ꝑ maledictōe red/ dit. Itē si tales q̄ ad istū chorz ptinēt in re bus offendunt totū deo offerūt. cogitan/ tes q̄ ꝑs nud⁹ ꝑ ipis ī cruce pepēdit nec haustū aq̄ habere potuit. z sic dns iheſus ꝑs remunerabit eos ī vita eterna Unde apls Heb. x. Rapinā bonorz vrorz cū gau dio suscepistis sciētes vos meliorē z manē/ tē substātiā habere ī celis. Itē si leduntur in corpe ꝙ patiēter ferūt. cogitātes passionē ꝙi q̄ p eis ml'ta ḡuiora sustinuit. Unde Si passio ꝙi ad memoriā reducit ni hil ē qđ nō eq̄ aio tolerēt Immo tales nō solū pati sūt ī dulgere suis offensoribꝫ sed etiā pati sūt ꝑ ipis orare. Unde Mat. v. Di ligite inimicos vros bñfacite hīs q̄ odē/ rūt vos. z orate p pseqntibꝫ z calūniantibꝫ vos. vt sitis filij ꝓris vri q̄ ī celis ē Se xti āgeli dicunt dñationes. Et illi dñant alīs angelis z ordināt eos ad officia sua. Et isti ñ mittunt sz intimāt volūtatē dei illis ānqz īferioribꝫ ordinibꝫ qđ facere de/ beāt. Et vocant dñatōes q̄si dñi sup alios Et isti ꝯtuor chori sapiores nunqz mit/ tunt sz semp assistūt ad dñm. Et istū cho/ rū meremur cū sensualitatē nostrā rōi sb/ ijcim⁹. sic q̄ nihil facit nisi qđ rō iubet. et sūt maxīmi dñi q̄ seipos sciūt vincere. Et illi fm Bern. habēt sensus exteriores nō duces: sz fuiētes. interiores sobrios z effi caces. In signū hui⁹ legit in euāge. vt hr Mat. viij. de centuriōe q̄ dixit. Hō sum sub ptāte ꝯstitut⁹ habēs sub me milites. z dico huic vade z vadit. z alij veni z vēit z fuo meo fac ꝙ z facit Cēturio. i. rō habz sub se milites. i. potētias aīe. z dicit huic id ē rōnali veni. s. z cognosce differētiā int bonū z malū. z dicit huic. i. irascibili. va/ de. s. spernēdo malū. qđ rōnalis potentia cogscit esse despiciēdū. z fuo. i. ocupiscibi li fac ꝙ. s. appetēdo bonū qđ rōnalis potē tia cogscit esse appetēdū. Unde Gen. xli. di xit Pharao ad Joseph. Sine tuo impio nō mouebit quisq̄ manū vel pedē in vni uersa terra egipti. Joseph. i. rō sine cuius impio sensualitas nec debet mouere ocu lū ad videndū: nec os ad loqndū: nec pedes ad ambulādū. nec man⁹ ad palpandū: nec aures ad audiēdū nisi id qđ rō iubet z di scernit esse licitū. Ergo ī talibꝫ hoibꝫ q̄ ad illū chorz ptinēt sensualitas ē subiecta ra tioni. z ꝙ opat plenitudo gre. Quāto eñ coz abūdat ī gra tāto magis rō vincit sensu alitatē. qz cū coz ē plenū gra tūc alia intra re ñ pñt. Sz di. qre habem⁹ tot īmundas cogitatōes. Rñdeo q̄ iō qz vacuū est coz nrm a gra. g male cogitatōes habēt locuz intrādi z manēdi ī nob. Et ī isto choro ha bebim⁹ valde magnū gaudiū. qz esse inter tales magnos z altos angelos q̄ sunt dñi sup alios nōne est magn⁹ honor. Ibi etiā videbim⁹ pleni⁹ dignitatē: altitudinē: et magnitudinē gl'ie nre. z quo minim⁹ hoiz in celo magis honorat z alti⁹ coronat ꝙz

marim⁹ rex ī terr̄.qz ab ipo xpo ⁊ maria ⁊ oīb⁹ sctis ⁊ angel' honorab' ī cel' Et q̄libz ptícipat secū ī oīb⁹ donis ⁊ merit̄.⁊ gl'iaz ſpecialē habebit ī q̄libz electo ī celo. ¶ Septimi angeli dicunt throni Et iſti angeli p̄ ceter̄ ī deo q̄eſcūt tāq̄ ī vltimo fine. ⁊ de⁹ ī eis delectabiliter q̄eſcit tāq̄ ī throno delectabili.⁊ ipe ī eis iudicia ſua ī cuncta ſubiecta diſponit. Unū canit. De⁹ q̄ ſedes ſup thronū ⁊ iudicas eq̄tatē. Si g̃ cupim⁹ ad thronoz p̄ſortia puenire oīa ad regulā iuſticie iudicem⁹ vt deo dem⁹ eq̄tatē:nob⁹ vtilitatē:primo pietatē. Et ī illo q̄ ad illū thronū ptinēt q̄eſcit de⁹ delectabiliter. vt ſūt illi q̄ nec ī pſper̄ eleuant p ſuppbiā.nec ī aduerſ frangunt p impatiētiā:ſz oīa a deo eq̄nimiter accipiūt.ſiue ſit amarū:ſiue dulce:ſiue letū:ſiue triſte:qz tales eſtimāt ſe eſſe malos ⁊ dignos oīm malo. ⁊ cū patiunt aliq̄d tūc dicūt illō Beñ. xlij ¶ Merito hec patimur qz peccauim⁹ ī fratrē nr̄m.ſ.ihm xp̄m.nō obediēdo p̄ceptis ſuis. Et tales dicūt cū bt̄o Aug̃. Hic vre hic ſeca vt ineternū pcas. Et dicūt cū beato Hiero. Libēter nūc tormenta patior vt futura mihi gl'ia ſeruet. Nō em̄ iudicabit de⁹ bis in idipm. Et tales nō cōmouētur ad irā qz nihil volūt niſi q̄d de⁹ vult.⁊ oīa eq̄nimiter a deo recipiūt.⁊ volūtates ſuas p̄formāt diuīe volūtati.g̃ nō turbāt Unū puer.xij. ¶ Nō p̄triſtabit iuſtū q̄d q̄d ei acciderit. Et ī illo choro replebit oñe deſideriū nr̄m. Unū p̄s. Qui replet in bonis deſideriū tuū ⁊c. Quia ibi ē abūdātia oīs boni:qz ibi habebim⁹ mēſurā bonā:p̄ſertā:coagitatā ⁊ ſupefluētē. Unū apl's. Oculꝰ nō vidit nec auris audiuit nec in cor hois aſcēdit ⁊c. ¶ Octaui angeli dicunt cherubin.⁊ illi clari⁹ deū vidēt ⁊ ſpeculū trinitat̄ Et dicunt illuminatores.qz alios illumināt ⁊ eis volūtatē dei notificāt. Et ſic illi p̄ ceter̄ inferioribꝰ cogſcūt volūtatē dei q̄d placeat vel diſpliceat ei. Ad illum choz ſpectāt illi q̄ h illuminant in ꝑa xp̄i ſapiētia. Sapiētia dicit q̄i ſapida ſciētia Unū Beñ. Inueniſti plane ſapiētiā ſi pecata tāq̄ peſſima mala.cōſiderabilia huiꝰ mūdi tanq̄ nihil:⁊ eterna q̄ſi optima ſapiūt. Et tales ex intimo corde eterna p̄cupiſcūt dicētes cū apl'o. Cupio diſſolui et eſſe cū xp̄o. Et dicūt illud p̄s. Heu mihi qz incolat⁹ meꝰ plō.eſt. Idē. Sitiuit aīa mea ad deū fontē viuū. Et tales nec p̄ſit cogitare nec audire nec loq̄ niſi q̄ dei ſūt. O q̄le gaudiū ibi ī illo choro habebimus vbi oīa ī deo cogſcim⁹.ſ.q̃o ab eterno in deo fuim⁹ ⁊ q̃o a deo emanauim⁹. Inſu p̄ cogſcim⁹ deū ī oīb⁹.⁊ oīa creata pulcra eſſe ī deo q̄ ī ſeipſis. Et q̄d q̄d hō deſiderat ſibi.ſ.pulcritudinē:ſapiētiā:diuitias. ⁊c. ħ totū in xp̄o ī ueniet. Unū. iij. Regū.x. Beati ſui tui q̄ ſtāt ī p̄ſpectu tuo ſemp videntes ſapiētiā tuā. Quānis oēs electi videāt deū tñ vn⁹ clari⁹ videt q̄ alī⁹. Qz ſic ſtella differt a ſtella ī claritate:ſic ⁊ ſancti differūt in gl'ia.qz q̄to aīa ē clarioz ⁊ maioza merita meruit cū corpe ī p̄ſenti.tāto clari⁹ corp⁹ erit.qz gl'ificatio redūdat de aīa ī corp⁹. Ergo vnū corp⁹ ī celo erit clarꝰ alio ſm q̄ hō eſt maioris meriti ¶ Nouem angeli dicunt ſeraphin.⁊ iſti ſūt ardentes p̄ ceter̄ iferioribꝰ ī amoze ⁊ feruoze dei ⁊ clari⁹ cogſcūt deū oīb⁹ illis inferioribꝰ.⁊ flāma diuini amoris incēdit eos p̄ oīb⁹ alīs angel' Et rō eſt.qz ſūt primioz el' deo ⁊ q̄ igni ē primior magꝭ accēdit.⁊ q̄ luci ē p̄pinq̄or magꝭ illuminat. Sic ⁊ iſti angeli. Ad iſtū choz ptinēt ⁊ pueniēt q̄ feruēt in charitate dei.ſm illud Luc.xxiij. Nōne coꝛ noſtꝝ ardēs erat ī nob⁹ dū loq̄reť nob⁹ ī via. De illo igne diuini amoris dñs dixit lo niſi vt ardeat. Sz ad ħ q̄ hō fiat feruēs ī charitate tria req̄runt. Primo q̄ mediū id ē pēta tollant. Greg. Elia q̄ peccando a deo ſe diuidit.ſi pctm̄ tollit̄ imediate deo adheret. Et etiā illa mūdana ⁊ trāſitoria optet tollere ō medio.i.amouere ō coꝛde. Unū Amb.in li.de ꝑginib. Dimitte dulcedini nō p̄iungerꝭ.ſi ab amoze tpali ñ recedis. Scō optet diſponi hoīez ad ħ p ꝑtutes.i.p opa virtutū vt incēdat igne diuini feruoris. Hoc patꝫ i ligno diſpoſito ⁊ arido q̄ meli⁹ ardet ⁊ citꝰ incendit̄ q̄ lignū humidū ⁊ indiſpoſitū. Tercō optet appꝛopinq̄re deo.i.p ꝓtēplatōez ſe ad deū erigere.qz q̄to hō alt⁹ deū ꝓtēplatur tāto vicinioꝛ erit deo. p̄ſ. Accedite ad eū ⁊ illuminamini. Leui.x. Sācrificabor ī hīs q̄ appꝛoximāt mihi. Apl's. Appꝛopinq̄te deo ⁊ appꝛopinq̄bit vob. Et ſignāter ī tali ꝓtēplatōe memoꝛāda ſūt mlt̄ipli cia dei bñficia.⁊ ſic ignis diuini amoris ex ħ accendit̄. p̄s. In meditatōe mea exar

descet ignis. In illo choro habebim⁹ matrimũ gaudiũ. qz cor nr̃m ⁊ aĩa nr̃a in deũ trãssumit ex feruore diuini amoris. Sic ferrũ assumit formã ignis ⁊ erit candẽs q̃ si sit ignis ⁊ tñ est ferr̃ ĩ substãtia. Sic simili mõ cor nostr̃ trãsmutabit ĩ deũ. Jbi eñ plenissime implet illud p̃ceptũ. Diliges dñm deũ tuũ ex toto corde tuo ⁊ ex tota aĩa tua ⁊ ex oĩb⁹ viribꝫ tuis. et ex omni mẽte tua. ⁊ primũ tuũ sicut teip̃m.

De eadẽ dñica.

Audiũ erit cor̃ angel' dei sup vno pcẽtore pñiaz agẽte rc̃. Vbi dicendũ est qũo angeli fruunt hoĩb⁹ q̃re. ⁊ qũo sũt nobis siles. ⁊ qũo p̃ cellũt nos. Jstũ sermonẽ q̃re infra sermone. clviij. J.

Dñica q̃rta post festũ trinitatis.

Sermo. lxxxix. De sex opĩb⁹ miscõie

Estote misericordes sic ⁊ pr̃ vr̃ mifico:s ẽ. Luc. vi. Mat. vij. Mar. iiij.

Naturale ẽ oĩb⁹ aĩalib⁹ eiusdẽ speciei adinuicẽ miscõiaz ꝓfuare. mlto magis hõ ad imaginẽ dei ꝓdit⁹ debet alter alteri tanq̃ sue imagini cõpati ⁊ vn⁹ alteri⁹ de cõpati. ⁊ in h̃ ꝓfitit rõ mifico:die ad quã xps nos iducit p ẏba p̃missa dicẽs. Estote mifico:des rc̃. Unũ ĩ p̃senti ꝑmone dicẽ dũ est de sex opĩb⁹ miscõie q̃ dñs ĩ iudicio a q̃lib⁹ hoĩe vult req̃rere. vt habeꝫ Mat. xxv. vbi dictur⁹ ẽ hỹs q̃ a dextr̃ ei⁹ erunt Uenite bñdicti p̃ris mei possidete pat⁹ vobis regnũ a ꝓstitutõe mũdi. Esuriui ⁊ dedist̃ mihi mãducare. Sitiui ⁊ dedist̃ mihi bibere. ⁊ sic de alĩs. Tũc dicet ⁊ hỹs q̃ a sinistr̃ ei⁹ erũt. Discedite a me maledicti ĩ ignẽ eternũ q̃ pat⁹ ẽ dyabolo ⁊ angel' ei⁹. Esuriui ⁊ nõ dedist̃ mihi mãducare. sitiui ⁊ nõ dedist̃ mihi potũ. hospes eraz ⁊ nõ collegist̃ me. ⁊ sic de alĩs. Aug. dicit sup p̃dicta ẏba. Si aliq̃s esset q̃ ꝺ tota sacra scriptura nihil aliud scirz nisi solũmodo istã lectionẽ p̃sentẽ h̃ sibi sufficeret ad salutẽ. qz ibi ꝓtinenẽ merita ⁊ demerita. p̃mia ⁊ supplicia bonoꝝ ⁊ maloꝝ. ℔ primũ op⁹ miscõie ẽ cibare esurientẽ. Unũ Jsa. lviij. Frãge esurieti panẽ tuũ Secundũ ẽ potũ dare sitiẽti. Mat. x. Quicũq̃ potũ dederit vni ex minimis meis calicẽ aq̃ frigide tm̃ nõ pdet mercedẽ suã. Sz sũt q̃dã adeo duri ⁊ ĩmisericordes q̃ potius dãt porcꝫ ⁊ canib⁹ q̃ pauperib⁹. qz pleꝰ diuites melio⁹ pascunt suos canes q̃ pauperes. s. p̃pando canib⁹ offas vl' dãdo eis carnes. ꝺ q̃b⁹ pauperes possent reficiꝫ. De q̃bus oĩb⁹ tales diuites districtã reddituri sũt rõez. Jnsup aliq̃ sũt tã auari ⁊ tenaces q̃ poti⁹ illud qꝺ supremanet putrefieri si nũt. Fuates h̃ ex nimia pcitate q̃ h̃ pauperib⁹ erogarẽt. Unũ dñs ꝺ matio ꝓuinio qꝺ faciet sanctꝫ suis repellet eos ꝓfusione magna: nihil eis dãdo. qz h̃ de mẽsa sua nihil ei dederũt. vt patz de diuite epulone ⁊ paupe Lazaro Luc. xvi. Unũ Greg. Dei miscõiaz nõ p̃t ꝑmereri q̃ h̃ mifico:s nõ fuerit. Unũ Beda sup epl'az Jacobi. Sine mifico:dia iudicabit ille q̃ cũ possz nõ fecit miscõiaz. Ex hỹs patet q̃ valde periculose stãt tales tenaces diuites q̃ deũ ĩ h̃ ẽuiter offendũt: ⁊ ꝓtra charitatẽ p̃rimi faciũt: et ꝓtra aĩas ꝑprias ẽuiter peccãt. qz tales qꝺãmodo compant furib⁹ ⁊ raptoribꝰ. Unũ Amb. in fmõe. Nõ minoris est criminis habẽti tollere q̃ cũ posses indigentib⁹ denegare. Unũ etiã Basili⁹. Nõne unq̃t spoliatoꝛes q̃ dispẽsanda suscepisti ꝑa reputãdo Est eñ panis famelici quẽ tu tenes. nudi tunica quã ĩ ꝓclaui ꝓfuas discalciati calcei q̃ penes te marcescũt. in digẽtis argẽtũ qꝺ possides humatũ. Unũ xps in euãge. dicit vt habeꝫ Luc. xvij. q̃ difficile q̃ pecunias habẽt regnũ dei ĩtrabũt. Jtẽ ẽ maluz signũ cũ q̃s est tã dur⁹ q̃ nõ p̃t audire clamorẽ paupeꝝ ⁊ si bñ audit tñ eis nõ cõpatit nec miseret qꝺ est signũ puersitatꝫ. ⁊ q̃ nõ est ĩ charitate dei. et ex h̃ sequit q̃ est ĩ statu damnatõis. Unũ. i. Joh. iij. Qui habuerit substãtiã hui⁹ mũdi ⁊ viderit fratrẽ suũ necessitatẽ habere: ⁊ clauserit viscera sua ab eo: qũo charitas dei manet ĩ eo. q. d. nllo mõ. Aug. de ciui. dei. Mifico:dia ẽ aliene miserie ĩ nostro corde cõpassio. q̃ vtiq̃ si possum⁹ subuenire cõpellimur Unũ de duris corde dicit puer. xxi. Qui obturat aurẽ suã ad clamorẽ paupis ⁊ ipe clamabit ⁊ nõ exaudietur Et g̃ vt diuites mifico:diã dei ꝓsequant tunc ipi debent esse mifico:des pauperib⁹. Mat. v. Beati mifico:des qm̃ ipi mifico:diã ꝓsequent. Luc. xvi. Facite vob amicos de mãmona iniq̃tatꝫ vt cũ defeceritis

recipiãt vos in eterna tabnacula. Viero. in epla ad nepocianũ. Nõ memini me legisse mala morte mortuũ q̃ libẽter opa pietatis exercuit. habz eñ mltos intercessores z impossibile ẽ p̃ces multoꝝ nõ exaudiri. ℣ Terciũ ẽ recipe pegrinos ad hospitiũ. Hoc ẽ tã vtile z deo tã acceptũ vt qñq̃ etiã ad lr̃az beati ãgeli sũt recepti. imo etiã ipe xp̃s visibilit vt in emaus. Sz sũt q̃dã adeo auari q̃ nullos p deo hospitari volũt nisi habeãt expẽdere. z sic expellũt paupes a domibꝫ suis. Cũ tñ xp̃s dicit in euãgelio. Qui vos recipit me recipit: z q̃ vos spnit me spnit. Itẽ. Eadẽ mẽsura q̃ mẽsi fue. ꝛc. Ergo siẽ claudis ianuã pauperi. sic xp̃s faciet tibi cũ ad ipm veneris dicẽs illud Mat. xxv. Dñe dñe api nob. rñdebit. Eamẽ amẽ dico vob: nescio vos. Sz bonis z electꝫ suis dicet illud Mat. xxv. Hospes fui z collegistꝫ me ꝛc. Uenite bñdicti pr̃is mei ꝛc. Ex hỹs patz q̃ mlt̃ũ reph̃ẽsibiles sũt illi diuites q̃ habẽt magnas z latas domos: z potiꝰ pmittũt eas vacare q̃s paupes in eisdẽ ppter deũ velint hospitari. Cũ tñ laudabile esset q̃libet diues ad miñ haberet vnũ pauperẽ in domo sua. vt illud qõ sibỹp̃i in mẽsa subtraheret sine comedendo siue bibẽdo hoc illi paupi daret. vt z sic possꝫ mereri vitã eternã. ℟ Quartũ ẽ nudos tegere. Quãtũ aũt ℔ placeat deo patet in sancto martino. quẽ xp̃s coram oibꝫ sctis z angelis in celo existẽtibꝫ cõmẽdauit dicẽs. Martinꝰ adhuc cathecumin⁹ hac me veste ꝓtexit. Uñ admonet vnũquẽq̃ hoiez p Isaiã ppha z dicẽs. Cũ videꝫ nudũ opi eũ ꝛc. Luc. iij. Qui habz duas tunicas det vnã nõ hñti. Itẽ q̃ ℔ opꝰ miscõie nõ ita facilit exercet siẽ z alia. q̃ vnꝰ facilꝰ dat paupi frustuz panis: vl recipit eũ p vnã noctẽ ad hospitiũ q̃s daret sibi tunicã. Ergo mlieres diuites deberent filare z nõ ociose incedere. q̃ ẽ suis ipe nõ indigeãt p se. tñ mlti pauperes sũt q̃ bñ idigẽt. exẽplo btẽ elisabeth q̃ filabat cũ ancill suis z inde paupibꝫ vestes faciebat. Aug. in li. de vita xp̃iana Il lã elemosinã deꝰ approbat q̃ de iustꝫ laboribꝫ administrat. Sic̃ scriptũ est. Honora dñm de tua substãtia. i. de tuis iustꝫ laboribꝫ z de primitiis frugũ tuaꝝ da pauperibꝫ. Uñ xp̃s dicet talibꝫ in iudicio. Nudus fui z cooperuistꝫ me. q̃ ita acceptũ ẽ ei q̃si eũ in cruce nudũ pendẽtẽ cooperuissent Uñ dicit Mat. xxv. Qõ vni ex minimis meis fecistꝫ mihi fecistꝫ. Quintũ est visitare infirmos. Et ℔ multũ acceptũ est xp̃o q̃si ipe p se iaceret ℔ infirmꝰ z eũ visitares Quia oẽs passꝰ taliũ numerant ab angel z remunerant a xp̃o in vita eterna. Cõtra ℔ faciũt q̃ paupes z infirmos abominant. vl etiã qñq̃ pprios famulos vel famulas. qñ infirmant a domo expellũt. vel si retinẽt vt canẽ sub ḡdu locãt. nec melius ei cani faciũt. Nõ sic ẽ faciẽdũ. imo eis ẽ bñfaciẽdũ q̃si angelo dei. vl q̃si ipi xp̃o q̃ dictus ẽ in iudicio. Infirmꝰ fui z visitastis me. Sextũ opꝰ miscõie ẽ vinctos visitare z rẽdimere siue boni siue mali sint. ali q̃d eis administrãdo. Si bõi. p posse liberari debẽt. iuxta illud p̃s. Egenũ ẽ manu pctõris libate. Qui ℔ facit. i. q̃ redimit captos innocẽter a raptoribꝫ z ab alijs hominibꝫ silis erit deo. p̃s. Deꝰ q̃s silis erit tibi eripiẽs inopẽ ẽ manu fortioꝝ et Si vo mali tũc saltẽ liberãdi sũt ab etna morte. i. monẽdo eos ad pñiam z ꝓtritõem de pctis suis z q̃ offerãt deo illã ignominiosam z amarã mortẽ quã sustinere eos oportz p pctis suis. z ℔ est multũ vtile homini et deo acceptũ. ℣ Questio ẽ vtr̃ pena mortis dirimat aliq̃d de pena debita propctis Rñdeo fm san. Tho. in. iiij. dist. xx. Mors naturalis ẽ pena ꝓsequens originale pctm̃. z q̃si iã in naturã ꝓuersa. Et iõ q̃ le pctm̃ mortẽ naturalẽ non purgat aliq̃d de pẽna actuali. sz p mortẽ illatã bene ꝑt purgari. Uñ si alijs mortẽ illatã patiẽter sustinet etiã p alijs criminibꝫ. sic illata mors valet ad diminutõnez pene z ad liberatõnez etiã a tota pena fm q̃titatẽ culpe z patiẽtie z ꝓtritõis. Itẽ q̃rit de suspẽdẽdis z decaptiuãdis an debeat eis dari corpus dñi. Rñdeo si sũt ꝓfessi z penitẽt nõ debet eis denegari. vt habet. xiij. q. ij. c. fi. ℣ Itẽ q̃rit de suspẽsis an sint sepeliẽdi in cemiteriꝭ an nõ. Rñdeo fm Hosti. q̃ sepeliẽdi sũt: dũ tñ penituerũt. Sz tñ ad ℔ q̃ de patibulo deponant req̃rit licẽtia iudicis secularis ne iusticia ꝓtemni videat. Et sic loquunt leges. Sed ipaz licẽtiã iudex denegare nõ debz. Ex hỹs iã dictꝫ patz q̃ salubre ẽ valde tales hoies monere ad penitentiã. q̃ possibile ẽ q̃ ds in vno hoie tali posset mereri vitã eternã. Et rõ est quia

ḟm Greg. maximū sacrificiū est zelꝰ aiaꝝ. Immo plꝰ ẽ deo acceptū ꝛ homī meritoriū vnā aiam lucrari ꝗꝫ aureū montē deo offerre. qꝛ vna aia ꝑcellit oēs thesauros tiꝰ mūdi. Uñ aug. dicit. Sicꝫ deꝰ oēm creaturā sic aia oēm corporeā creaturā natura dignitate ꝑcellit. Uñ etiā Bern. Totꝰ mūdꝰ ille ꝑciū vniꝰ aie estimare ñ ꝑt. Nō em̄ p toto mūdo aiaz suā daret xp̄s quā p aia būana dedit. Sciēdū ē qꝫ multū saluti fert est talib⁹ amarā mortē ꝛ passionē xp̄i reducere ad memoriā. Uñ augꝰ. Si passio xp̄i ad memoriā reducit nihil tā durū qđ nō eꝫ aio tolerēt. Bern. Quid ē qđ tibi nō suaue videt si collegerꝫ ꝛ memoraueris oēs amaritudies saluatoris Et signāter cogitandū ē talib⁹ qūo xp̄s nonies duceꝰ ē p salute pctoꝝ. Primo stati qñ captꝰ fuit ductꝰ ē ad Annā. Scō ab anna ad caypha. Tercō a caypha ad pilatū. Quarto a pilato ad herodē. Quinto ab herode ecōuerso ad pilatū. Sexto milites duxerūt eū inꝰ i atriū ꝛ illuserūt ei. ꝑcutientes caput eiꝰ arūdine. Septimo duxit eū pilatꝰ foras ō ꝑtorio portātē coronā spineā ꝛ vestē purpureā. Octauo ductꝰ est ad locū vbi p tribunali iudicatꝰ ē ad mortem. Nono extra ciuitatē ductꝰ est ad locū caluarie vbi crucifixꝰ est. Et rememorādo tales trāsit⁹ xp̄i offerre debēt transitū illū ꝛ mortē ꝛ penā ipi xp̄o p pctis suis. ꝛ debēt habere bonū ꝓpositū qꝫ amplⁱ nūqꝫ vellent peccare si diuti⁹ viuere deberēt. et sic deo debēt cōmittere aias suas. Uñ legit tale exēplū. Miles qđā nobilis sz crimiosus qđā tpe ab inimicis suis est captꝰ. Et qꝛ valde erāt ei iuidiosi ꝛ exosi visū est eis expedire vt i instāti occideret. Cernēs vir nobilis mortē sibi imminere. ꝛ nullū ibi esse remediū vite supplici voce dixit ad illos. Rogo vos intuitu dei vt ad modicū mortē meā differre dignemini vt alicui sacerdoti pcta mea possim ꝓfiteri. Rñderūt illi. Nō esset nob illa dilatio tuta. ꝓtingere posset qꝫ cognati ꝛ amici tui venirēt ꝛ eriperēt te de manib⁹ nr̄is tūc esset error noster. peior priori. Cui cū pcepissent vt se. psterneret ad decollādū dixit ꝫ verbuz. Deꝰ tu scis volūtatē meā. Et subiunxit. Aiaz meā virgīs filio cōmēdo. Sicꝫ decollat⁹ est. Erat tūc qđā obsessus i ciuitate. Cui cū dicerēt qđā audita morte tanti tyr̄āni. mō magnū gaudiū habetꝫ cū aia illi⁹ facinerosi militꝫ. rñdit demon. Neqꝫ. vnū em̄ verbū dū mori debuit ꝓtulit ppt qđ saluat⁹ ē. Uñ Bern. Maior ē dei pietas qꝫ quis iniq̄tas. Sic em̄ scintilla i medio marꝫ ita oīs malicia hoīs ad dei misericordiā. Qz aūt deꝰ gratāter opa misericordie accipit q̄ exhibent pauperib⁹ i suo noīe patet p tale exēplū. Erat qđā rusticꝰ cū sua vxore qui morabat i vna villa. ꝛ in vna magna curia solitarie. Et habuit de ꝓsuetudie qꝫ singulis sextis ferīs solebat imitare vnū pauperē hoīez i memoriā et reuerentiā passiōis xp̄i. Et qñ pauperē ñ habuit dīstulit p̄andiū donec vnꝰ pauper veniret. Accidit aūt vna sexta feria qꝫ nullū pauperē habere poterat. ꝛ dixit vxori sue. Prepa cibuz ꝛ ego exibo ꝛ videbo an aliquē pauperē inueniā. Et exiēs vidit i platea publica q̄ñ remote a domo sua distabat quēdā pauperē i via lutosa incedere. Qui occurrēs ei inuitauit eū Et qñ veniebat ad domuz suā vxor eiꝰ dixit. Ego lauabo sibi pedes qꝛ lutosi sūt. qđ est sibi multū necessariū. ꝛ postmodū tūc comedem⁹. Et accipiēs vnā cū aq̄ lauit pedes eiꝰ Et inuenit eū habentē duo magna foramina i pedib⁹ ipi⁹. Et dixit ad marituz eius. Iste paup ad modū dñi nr̄i ihu xp̄i habet ꝑforatos pedes. Tūc dñs ihs xp̄s dixit. Vos alijs diebꝫ recepistis me et hospitastis me i mēbris meis. sz hodie meipsuz ad hospitiū vestꝝ suscepistꝫ. Et ego p mitto vob⁹ in p̄senti necessaria vite. ꝛ post hanc vitā volo vos recipe ad vitā eternā. Et hoc dicto euanuit.

In eadē dñica Sermo. xc.

De iudicio ꝛ suspitōe.

Nolite iudicare ꝛ nō iudicabimini. Luce. vi. Notādū qꝫ nō iudicare. ꝓprium est magne discretōis vt hō ita compatiat ꝓximo suo in defectib⁹ suis qꝫ nō de facili iudicet malū de eo. Et ad hāc discretionē habēdā nitit dñs nos inducere i ẋbis p̄missis vbi dicit. Nolite iudicare. Uñ in p̄senti ḟmone tria sunt dicēda. Primo q̄t modis iudiciū temerariū cōmittit. ꝛ qñ ē peccatū mortale ꝛ qñ veniale. ꝛ qñ nullus peccatū. Secūdo vnde oriꝫ iudiciū temerariū. ꝛ qūo quilibet tenet alios hominꝫ

meliores se reputare. Tercio exemplū Quantū ad primū sciendū q̄ iudiciū pt fieri septē modis. Primo timore ne sequat malū. ꝛ ℔ ppie ñ dr iudiciū. ℣bi gra. Sic includunt moniales nō q̄ male sint vel q̄ male velint facere. sz timet ppter fragilitatē sex: ne libtas exeūdi vl̄ patefactō clausti fiat eis occasio peccādi. Sic sil̄r obseras cistā tuā vl̄ camerā tuā nō q̄ aliquē iudices furē. sz q̄ times dare occasionē furti: ꝛ sic pderes tuā pecuniā. Nō em̄ pt timere malū tm̄ cū quadā spe boni vt ñ fiat. Jō ppter securitatē puenire pt ne ℔ malū eueniat qđ timet. Unde aug. Certū tene: incertū dimitte. Scdm iudiciū dicit incidēs suspitio malū: nō tm̄ cū ꝓsensu rōnis Et illud debz hō cauere inq̄tū pt ꝛ expellere ꝛ ī melius interptari. Aug. ī ꝑmone dñi in mōte. Si suspitōes vitare ñ possum⁹ q̄ hoīes sumus: iudicia tm̄. i. diffinitiuas firmasq̄ sentētias ꝓtinere debem⁹. Si ergo suspicamur q̄ est hūana tēptatio saltez nō iudicem⁹. Hoc em̄ ad humanā tēptationē ptinet sine q̄ vita ꝑsens nō ducit Ergo q̄ncūq̄ incidūt nob male cogitatōes ꝛ suspitōes de primo. ꝛ q̄z cito illas aduertim⁹ tūc imediate expellere debem⁹ ꝛ i bonū interptari: ꝛ sic talis suspitio nō nocet nec est pctm̄ ī se. Terciū iudiciū est qđ ꝓtingit ex leuib⁹ signis. Et ī ℔ iudicio triplex ē grad⁹. Prim⁹ grad⁹ est q̄n ꝙs ex signis leuib⁹ incipit dubitare de bonitate ꝑsimi. ꝛ ℔ est pctm̄ veniale. ꝛ ℔ nō vocat ꝑ ppie iudiciū sz suspitio. Secūs grad⁹ ē q̄n ex talib⁹ leuib⁹ signis firmiter tenet in aīo q̄ prim⁹ sit mal⁹. ꝛ ℔ ppie dicit iudiciū. q̄z iudiciū iportat firmā sñiam. ꝛ ℔ est pctm̄ mortale si malū qđ iudicat de prio ex leuib⁹ signis sit de genere pcti mortalis Pctm̄ em̄ mortale ē qđ ꝓtrariat charitati primi. Q3 aūt aliqs pdicto mō iudicet ꝑ primū pt esse cōtra fraternā charitatē. igit tē. ℣bi gra. Si q̄s rideret vl̄ aliquā dissolutionē faceret ꝛ ppterea spneres eū ꝛ diffinitiue teneres eū esse malū ex talib⁹ leuibus signis ḡuiter peccares. Sil̄r si quis aliq̄d pderz ꝛ ex leuib⁹ signis primū iudicaret esse furē ḡuiter peccaret. ꝛ sic de alīs

Terci⁹ grad⁹ q̄n ex leuib⁹ signis nō solū pdicto modo iudicat primū sz etiā pcedit ad punitōez vl̄ ad vindictā ac si factū veraciter cōmissset. ꝛ ℔ est grauis. q̄z nō ē solū ꝓtra charitatē: sz etiā ꝓtra iusticie eq̄tatē. Hoc sepi⁹ cōtingit q̄ aliq̄ ppter aliq̄ signa ex̄ꝑuis parua captiuāt ꝛ puniūt pauperes. ꝛ q̄ñq̄z vsq̄z ad mutilatōez mēbroꝝ affligūt eos suspēdēdo ꝛ ponderādo. sic q̄ q̄ñq̄z eos optet eē ifirmos postmodū oñi tpe vite sue. Et q̄ñq̄z innocētes sic puniūtur ꝛ leduntˢ in mēbris suis. vl̄ ppter furtū cōmissū ab alīs cū ipi nō sūt rei. vl̄ ppt aliquā aliā causā icertā ꝛ dubiā vbi actor rei ignorat. Et tales q̄uo volūt penitere ꝛ illis satisfacere q̄s sic innocēter leserūt in mēbris suis q̄ postmodū optet eos mēdicare q̄ se cū puer⁹ ꝛ vxoribꝫ nutriuissent ꝓ suis laboribꝫ. Quartū iudiciū est de occultis ꝛ absc̄ditz cordiū. Et ē valde piculosū ꝓ ignorz ꝛ occultz cordiū iudicare alios. Tāta em̄ ꝑfunditas credēda ē esse in hoīe q̄ etiā lateat q̄ñq̄z ipm hoīez in q̄ est. Et patet ℔. Hā ī beato petro ꝑfunditas infirmitatis sue latebat ipmmet: cū se cū dño morituꝝ ꝓmittebat. q̄z si ifirmitatē suā cognouisset nequaq̄ ad dñm dixisset. Parat⁹ sū tecū ī carcerē ꝛ ī mortē ire. Sic milit alios discipulos latuit eoꝝ būana ifirmitas. q̄z euāgeliū dicit. q̄ sil̄r ꝛ oēs discipuli dicebāt. Cū ḡ quisq̄ de se aut vicino aut oīno ñ verā sentētiā possit ferre quō pt tūc de alīs iudicare. Unde Basil⁹. Revera oīm causaꝝ difficillimū est seipm cognoscere Chrisost. sup Math. Nō minima pars philosophie ē cognitio sui. Unde Amb. Mlto melior ꝛ laudabilior es si te cognoscis ꝛ nihil aliud cogñscas q̄z si te neglecto cursū sideꝝ: vires herbaꝝ: cōplexiones hoīm: naturas aīaliū cogñsceres ꝛ scientiā oīz celestiū ꝛ terrestriū haberes. Unde Bern. Mlti mlta faciūt sz seipos nesciūt Unde sciendū q̄ sol⁹ de⁹ veracit pt cognoscere cor hoīs. q̄z ℔ est ppriū soli⁹ dei. ḡ solus noīat scrutator cordiū. i. Reg. xvi. Nō videt ea q̄ parēt: de⁹ aūt intuet cor. Unde ꝑs adhuc ī terra exist̄s in ℔ oñdit suā deitatē: q̄ rñdit ad cogitatōnes cordiū. Unde pt phariseis vt habet Mat. ix. Ut q̄d cogitatis mala ī cordib⁹ vr̄is. Ergo illi peccant q̄ dicūt. Jlle habz cor malū. s. supbū inuidiosū ꝛc. Al Quer̄t vtz dyabol⁹ possit scire cogitatōes cordis. Rñdet q̄ñ nisi ex signis ꝛ ꝓiecturis. Et in ℔ est mltū subtilis. q̄z q̄d q̄d hō cogitat ī corde sm ℔ se hz ī motu ꝛ gestib⁹ corꝑis. ꝛ ipe diabol⁹

subtilissime scit tales motꝰ ⁊ gestꝰ cognoscere. ergo qñ dyabolꝰ ymittit malas cogitationes tūc p illa signa exteriora interiora cordis subtilissime cognoscit an hō illas suggestiones acceptauit vl' respuit Quintū iudiciū est de futuris: vt dicēdo ille efficiet adhuc malꝰ. vl' talis vl' talis. ⁊ sic ꝺdēnat primū. qđ est ꝺ dictū xpi vbi dicit. Nolite ꝺdēnare ⁊ nō ꝺdēnabimini. Futura eiꝫ cognoscere solꝰ dei ē. Isa. xli. Annūciate q futura sūt ⁊ sciemꝰ qꝛ dij estis vos. Unde Guil. Videre futura vt psentia diuinū ē Notandū q de futuro debemꝰ hre spem boni. etiā si aliter sit iā in psenti Ergo peccant illi q̄ spernūt ⁊ ꝓtemnūt illos qs vidēt. p nūc aliq̄ malicia infectos q̄si nō possint fieri boni. Facile em̄ est in oculis dei subito honestare ⁊ ditare paupem. Ecci. xvij. A mane vsq; ad vesperaz imutabit tps. Un etiā Arist. De futuris cōtingētibꝫ nō ē determinata vitas. Un Beda i q̄dā omel. Incertū ē qlis i futuro sit q̄ nūc bonus vl' malꝰ apparet. Sertū iudiciū ē i opibꝫ indifferētibꝫ siue medijs. q̄ indifferēter bono vl' malo aīo fieri pñt. de q̄bꝫ nō debemꝰ dare certā sñiaz sz ea i meliorē ptē interptari. Et ħ est qđ dñs nob insinuat i ꝟbis pmissis. vbi dicit. Nolite iudicare ⁊ nō iudicabimini. Sup illo ꝟbo dic btūs Aug. Hoc loco nihil aliꝺ pcipi existimo nisi vt ea facta q̄ dubia sūt q̄ aīo fiāt i meliorē partē interptemur. ħ Querit an oia dubia i meliorē partē interptanda sint. Rñdeo q sic nisi hō cognoscet in spū ex reuelatōe diuīa ħ mala intentōe esse facti. Sic legit de beato Bñdicto q q̄daz emulꝰ obtulit sibi panē cū veneno mixtū qđ ipe sanctꝰ Bñdictꝰ in spū cognouit. ⁊ iussit corui vnū vt panē istuz deportaret ad locū vbi nulli posset ex ħ damnū fieri. Silr legit de sancto bñdicto q sui emuli obtulerūt sibi bibere venenū i vase. qđ ip se i spiritu cognouit. ⁊ mediāte signo crucis vas ꝓfregit ⁊ venenū effudit. Ex q̄bus sūt interptanda. ꝟbi gra. Si vides duos simul colloqntes forte vl' loquunt de bonis vl' malis. ⁊ tu nō audis q̄d loquant an bonū vl' malū. tūc tu tenerꝭ interptari in meliorē ptē. Si aūt diffinitiue iudicas eos mala loqntes peccas mortal'r. qꝛ facis ꝺ ceptū xpi vbi dicit. Nolite iudicare ⁊ nō iudicabimini. Itē aliꝰ comedit i die ieiunij: aut forte comedit ex gula: aut infirmitate. aut necessitate aliq̄. ⁊ ħ tibi incertū ē. tūc ħ i meliorē ptē interptari debes. Un apls. Qui em̄ nō māducat māducātē nō spernat. Un legit exēplū in vitas patrū. Fuerūt duo frēs magne vite in ꝓgregatōe. ⁊ meruerūt singuli videre gr̄az dei i alterutro. Factū est aūt aliqñ vt vnꝰ ex eis egrederet i sexta feria extra ꝓgregationē ⁊ videret quēdā manducantē mane et dixit ei. Hac hora māducas i sexta feria. Die aūt seq̄nti facta ē celebratio missaruz ꝟm ꝓsuetudinē. Intuēs ꝟo frater eius vidit q gr̄a q̄ ei data fuerat discessit ab eo: ⁊ ꝓtristat' est. Qui cū venisset i cellā dixit ei Quid feci sti frater qꝛ nō vidi sicut prīdie gr̄az dei in te. Ille aūt rñdens dixit. Ego neq; i actibꝫ neq; i ꝟbis neq; i cogitatōibꝫ ꝺsciꝰ sū mihi alicuiꝰ mali. Dixit ei frater eiꝰ. Nōne aliqđ verbū vl' sermonē ociosū locutꝰ es. Et recordatꝰ dixit ei. Hesterna die vidi quendā mane māducantē. ⁊ dixi ei. Hac hora māducas i sexta feria. Hoc sorsitā est pctm̄ meū. Sz labora mecū duas hebdomadas: ⁊ rogemus deū vt mihi indulgeat. Et fecerunt ita. Et post duas hebdomadas vidit frater gr̄az dei itez venientē sup fratrē suū. Et cōsolati sūt. deo q̄ solꝰ est bonꝰ gr̄as referētes. Sciēduz q qñq; ꝓtingit q duo vidēt vl' audiūt aliq̄d fieri vbi vnus iudicādo ħ in malū peccat mortaliť. ⁊ alter q̄ ħ idē iudicat i bonū nihil peccat. Et etiā qñq; ille q̄ facit aliquid qñq; vix peccat venial'r vbi ille q̄ ħ videt ⁊ iudicat i malū peccat mortal'r. Greg. in moral'. Graue ē satis ⁊ indecēs q i re dubia certa deť sñia. ℒ Septimū iudiciū ē ex euidētia facti. vt cū qs videt manifesta mala fieri. tunc si qs illa manifesta mala iudicat nō ē pctm̄. vt cū qs iudicat aliquē homicidā qꝛ vidit eū interficere hominē. Silr si qs audit blasphemare aliquē vl' peierare. vl' videt aliquē inebriari: adulterari: vsurā cōmittere. ⁊ sic de alijs. talia q̄stū ad factū sūt mala. q̄ nō pñt i bonū interptari. Un Aug. De hijs q̄ ñ pñt bono aīo fieri. sic sūt blasphemie stupra ⁊ hmōi nob iudicare pmittit. Sciendū tm̄ q q̄uis talia manifesta mala nob q̄stū ad factū liceat iudicare. de emendatōe tm̄ debemꝰ sperare. Un Bern. dicit. Qñ video

aliquē suū primū interficere añcz cultel/
lū extrahit ꝺbeo eū penitētē estimare. mꝫ
to magꝭ si hodie videro aliquem peccare
cras nō debeo eū p pctōre hr̄e: sz estimare
penitentē. qz forte ē ꝓtrit⁹. ꝛ sic de⁹ ei ĩdul
sit. Exēplū nota qūo iudicādū sit ꝺ prīs
etiā pctōrib⁹ ex legēda Johis elemosina/
rij. Cū q̄dā iuuenis q̄ndā monialē rapuis
set. ꝛ clerici ei corā beato Johāne expro/
brarent ꝛ excōicandū fore dicerēt. vtpote
q̄ duas aīas pdiderat. s. suā ꝛ illi⁹. Cōpe/
scuit eos btūs Johānes dicēs. Nō sic fra
tres nō sic. oñdo vob q̄ vos duo pēta cō/
mittitꝭ. Primo ꝺ p̄ceptū dei facitꝭ q̄ ait in
euāge. Nolite iudicare ꝛc. Scō qz nesci
tis p certo si vsq; hodie peccet aut penite
at. Ergo q̄n auditꝭ aliq̄ malū de aliq̄ di/
ci q̄ fecit nolite facilit̄ ꝑ iudicare. Sz si
ali⁹ asserit q̄ verꝫ sit nolite tn̄ eū estimare
adhuc pctōrez sz penitētē. ꝛ cōpescite pfe
rentē dicēdo. De⁹ sibi ĩdulsit speram⁹ q̄
sit ꝓtrit⁹. D Quātū ad scōam ptē p/
sentꝭ ꝯmonis q̄rit. Un̄ oriꝯ iudiciū teme/
rariū. s. q̄ aliq̄ oīa q̄ videt vl audiūt ĩ peio
rē ptē semꝑ interptant. Rñdeo q̄ ex trib⁹
oriꝯ suspicio ꝛ iudiciū. Primo ex ꝓpria su
pbia. qz veri hūiles estimāt alios melioresꝭ
seipis. Un̄ sciēdū q̄ trib⁹ modis q̄s teneꝯ
alios meliores seipo estimare. Primo cuz
vides aliq̄ bonū ĩ primo q̄ te scis ñ ha
bere. vtiq; ex hūilitate debes te illi alteri
subīcere q̄ ad ꝰ. ꝛ estimare toto corde euz
ĩ illo te excedere. Scō cū cog̃scis aliquē
defectū in te quē ĩ alio nō cognoscꝭ debes
te ei itez ex hūilitate subīcere. Tercio cū
etiā nihil tal' boni scias ĩ alio. ex hūilitate
tn̄ semꝑ debes estimare aliq̄d boni occul/
tū ĩ eo q̄ tu nec pcipis nec cog̃scis. ꝛ nescꝭ
q̄lis ipe sit adhuc ĩ ꝓspectu dei qz forte mꝫ
to melior te. Nō patz q̄ ex supbia oriꝯ te
merariū iudiciū. qz si se lōge inferiores et
peiores illis q̄s iudicāt estimarēt nō habe
rēt ausū iudicādi eos temerarie. Sz heu
tales ceci sūt q̄ ad se. qz trabē nō vident in
oculo suo: sz festucā bñ videt in oculo fra
tris. Sz si seipos ꝛ suos ꝓprios defectus
ĩ hūilitate cog̃scerēt alios minime iudica
rent. Scō oriꝯ ex eo q̄ q̄s male afficiꝯ
ad aliū. Un̄ aug. Certū est q̄ de malo in/
certo neminē iudicarē quē tanc̄z meipm
diligerē. sz ꝛ defenderē ꝛ excusarez c̄z ꝺiu ĩ
publicū nō ꝓdiret Sz qz charitatē ꝓdidi
mus faciliter alterutꝫ iudicam⁹ Hoc pa
tet qz de ĩmico q̄s ex leuib⁹ signis mala
opinaꝯ. ꝛ si aliq̄ malū de eo audit facilit
credit. Un̄ Chriꝯ. in li. de cōpunctōe cor
dis. Si em̄ q̄d boni dicaꝯ de ĩmico nō
crediꝯ. si aūt q̄d mali ꝰ nō solū crediꝯ sz cō
firmaꝯ. Et tales sic temerarie iudicantes
primos oñdunt se esse a gr̄a dei ꝛ a chari/
tate dei ꝛ primi vacuos sine q̄by tn̄ nō est
sal⁹ Un̄. i. Joh. ij. Qui nō diligit frēz suū
manet ĩ morte. g̃ tales habēt signū q̄ mor
tui sūt corā deo Un̄ Aug. Vita alie amor
ē. q̄ nō amat mortu⁹ ē Tercio oriꝯ ex eo
sz qñ q̄s ĩ semetipo est mal⁹ ꝛ puersus. et
ex ꝯipso q̄si ꝺsci⁹ sue malicie de aljs facile
malū opinaꝯ. Un̄ aug. Facili⁹ in alio pu
tat q̄ ĩ se sentit. Un̄ etiā Chriꝯ. sup mat.
Dis hō fm se estimat alterꝫ. Ergo iudica
re p̄rios ē signū p̄ui ꝛ puersi cordis. Hoc
patet ĩ exēplo reali. qz aranea ꝛ apis locāt
se sup florē. ꝛ succū quē extrahit apis ꝑuer
tit ĩ mel dulce. sz aranea succū quē extra/
hit ꝑuertit in venenū. Sic est de bonis ꝛ
malꝫ cordib⁹. qz boni oīa q̄ videt vel audi/
unt ꝑuertūt ĩ mel. i. in bonū. Sed mali ꝛ
puersi hoīes q̄ sūt inuidiosi oīa q̄ videt vl
audiūt ꝑuertūt ĩ venenū. i. in malū interp
tant. Un̄ Chriꝯ. sup Math. Sic̄ difficī
le aliquē suspicaꝯ malū q̄ bon⁹ est. sic diffi
cile aliquē suspicaꝯ bonū q̄ mal⁹ est Q;
nō facilit̄ debem⁹ iudicare malū patet vl/
timo p tale exēplū. Legiꝯ ĩ vitas patꝝ q̄ q̄
dā senex pr̄ ꝓdicauit ĩ q̄dā ciuitate. ꝛ q̄dā
meretrix cōpuncta ĩ ꝯbo ꝛ exēplo ipi⁹ cla
mauit ad illū sanctū patrē dicēs. Saluа
me pr̄ vt xp̄s meretricē. Ille ꝯo hoīm cō/
fusionez oīno nō curās dixit ei. Seqre
me. ꝛ tenēs eā p manꝰ exiꝯ publice ꝺ ciui/
tate oīb⁹ aspicientib⁹. Facta ē fama q̄ ab
bas duxit mulierē dñaz porphiriā. ira ei
vocabaꝯ. Pergētib⁹ em̄ eis vt mitteret eā
ĩ monasteriū iuenit mlier ĩ vna eccl'ia pu
erū ꝓiectū: ꝛ sustulit eū ad nutriēdū. Ita/
q̄ post ānū q̄dā venerūt ĩ patriā vbi erat
abbas ꝛ porphiria q̄ fuerat ꝺ meretricib⁹
Et videtes eā habere puerulū dicunt ei.
Ueraciꝯ bonū abbati pullū genuisti. Nō
dū em̄ sanctū scema acceperāt. Eūtes g̃q
viderāt eā tyrū: inde em̄ abbas tulerat il/
lā diffamauerūt. qz genuit de abbate por
phiria. ꝛ nos vidim⁹ puerulū oculis nr̄is
similātē ei. Qñ g̃ cog̃uit ex deo abbas obi

tū suū dixit mlieri. Eam⁹ tyrū qz illic habebim⁹ rñsum ⁊ volo vt venias mecū. Illa vero nō valēs ei ꝺtradicere secuta est eū. Et venerūt ambo habētes puerꝝ septē annoꝝ exīstentē. Cū aūt ciuitatē intrassent ꝺgregat⁹ ē ppls ad vidēdū eū ⁊ porphiriam ⁊ puerꝝ. Tūc dixit senex. Afferte mihi vestimētū corā oīm ppl'o. ⁊ dixit. Credite ⁊ sic nec tunicā meā incēderūt prune iste. nat⁹ sū. Et oēs admirati sūt qñ ardebat vestimētū ab igne. ⁊ q̄sierūt vñ puer venisset vl' cui⁹ esset. Et ipe indicauit eis qī q̄dā capella inuenissent iacentē. ⁊ derelictū ab oīb⁹ hoīb⁹. ⁊ sic ex q̄dā cōpassiōe sustulerūt illū ⁊ interim ppē deū nutrierūt. Tūc oēs hoies illi⁹ ciuitatꝭ egerūt pñiaz qz sic illū sanctū patrē ⁊ illā mulierē iudicassent. Et q̄ patz qz nō debemus esse ꝑcipites ad iudicādū primos nros. Unde Bern. Laue fue dei vt quē imitari nō vis dānare. Laue aliene ꝺuersatōis esse curiosus explorator aut temerari⁹ iudex. Etiā si ppe rā actū deꝑhēdis. nec sic iudices primuz. Dag⁹ aūt excusa intentōez si op⁹ ñ potest. puta ignorātiā. puta surreptōnē. puta causū. qz si oīno oēm dissimulationē rei certitudo excusat. suade ísto mō tibiꝑ⁹ ⁊ dicito apud te. Uehemēs nimis fuit ista tēptatio. q̄d de me illa fecisset si accepisset in me silem ptātez. Unde est signū bonitatꝭ i hoīe nō iudicare prios. Unde gre. Quātū vos i bono pficitꝭ intīm etiā bona ꝺ alīs sentitꝭ

De eadē dñica Sermo. xci.

De detractōne.

Nolite iudicare ⁊ nō iudicabimini. Luce. vi. Sciēdū qz aliq̄ nō solū iudicant prios sz etiā ꝺtrahūt ipis ⁊ denigrāt bonā famā ipoꝝ. qđ est valde piculosuz ⁊ dānabile. Unde in psenti ꝑmone tria sūt dicenda. Primo q̄re merito detestāda est detractio. Scdo q̄t modis fit detractō. Tercio de hīs q̄ libēter audiūt detractiones. Circa primū sciendū qz detractio ꝓpter quinq̄ detestāda est. Prio qz compat homicidio. qz ille cui detrahit in ꝺsciētia illi⁹ q̄ audit detractōez occidit in q̄ prius viuebat ꝑ famā bonā. Et tale homicidiū grauī⁹ ē corpali. qz ꝑm Ben. ꝺ primaria. in homicidio corpali solū corp⁹ vni⁹ occidit. h aūt sūmt plures aīe pereūt. vna. s. illius detractoris. alia illi⁹ cui detrahit. qz cū h̄ pcipit irascit ⁊ vindictā q̄rit sup detractorē. tercio aīa ipi⁹ q̄ audit libēter detractionē talē. Un̄ tale homicidiū piculosissimū ē. qz ē ꝓtagiosū. serpit em̄ de vno ad aliū. ⁊ letaliter oēs inficit illos i q̄s venenū detractōis infundit. Un̄ Bern. sup canoni cā Jobis. Un⁹ ē ꝺtractor q̄ loquit ⁊ vnū verbū tm̄ loquit. ⁊ tm̄ vnū ꝟbū i eodē momēto multitudis audiētiū dū aures trāsfigit aīas interficit Scdo ꝑt valere ad detestādū detractōez h̄ qꝺ detractor diuersis generib⁹ rez cōparat. Hā ꝑmo comparat cani. Eccī. xix. Sagitta infixa femori canis. sic verbū i ore stulti. Canis em̄ sagittā ifixā habēs femori ñ q̄escit donec remouerit. Nec stult⁹ q̄escere ꝑt donec ꝟbū malū qđ de ꝓrio audiuit retulerit. Detractores equidē sūt canes dyaboli nō ꝑmittentes vnā ouiculā auferri hinc q̄n lacerēt et mordeāt. Itē compat porco. qz ad modū porci os citi⁹ inq̄nat q̄z pedes. ⁊ sic porc⁹ ingrediēs i hortū aliquē ⁊ ibi lutū ⁊ florez inueniēs flores dimittit ⁊ lutū ingredit ⁊ se in eo volutat. Sic detractor bona visa seu audita de primo obliuiscit. ⁊ mala visa seu audita ꝺ primo ponderat ⁊ retinet ⁊ sic os ⁊ linguā inq̄nat qđ est membz nobile ꝑ alīs aīalib⁹. Un̄ Arist. i. poli. Nullū aīal naturalit habet ꝑmonē nisi homo Itē detractor compat serpēti i hīs ꝑprietatib⁹. Serpēs em̄ est aīal ꝑniciosū i silētio mordēs tortuose incedēs. Sic detractor ꝑditor est qz occulte obloquit ꝓrio. Un̄ Eccls. x. Si mordeat serpēs i silentio nihil eo min⁹ habz q̄ occulte detrahit primo. Tortuose etiā icedit detractor dū a laude ei⁹ icipit cui detrahit. ⁊ inde subdit. Nō dico h̄ aio detrahēdi sz vt fides ei potior adhibeat. dicit se multū eū amare cui detrahit. Et ego dico qz sic eū diligit sic iudas xp̄m dilexit qñ eum falso osculo tradidit. Un̄ dicit. Qñ bonū faris ⁊ corde maluz meditaris. Oscula que Judas domino dedit hec mihi tu das. Ergo tales sunt ꝑditores primoruz sicut Judas fuit xp̄i F Tercō qz ꝑditores hmōi peiores sunt furib⁹ istis qui vestes ⁊ alia bona furāt. Un̄ amb. Tolerabiliores sūt

fures q̄ vestes ꝛ alia bona diripiūt q̄ꝫ fures q̄ famā nostrā bonā dilaniāt. Cui⁹ rō hec ē. qz vt dicit Salo. Deli⁹ est nomen bonū q̄ꝫ diuitie m̄lte. Uñ q̄ nomē bonuz alicui aufert magꝫ nocet ei q̄ꝫ si ei multas diuitias furaret. Quarto qz lingua detractoris peioz videt esse inferno. Infern⁹ em̄ solū malos deuozat. lingua ꝝo detractoris bonos ꝛ malos Insup detractores vno morsello comedūt vnā totā puinciā vl̄ archiepatū. vl̄ ciuitatē vl̄ parrochiam: vl̄ villā cū eis obloquunt. Et ē valde piculosū cū dz. ī tali puincia sūt raptores vl̄ in tali ciuitate sūt vsurarij vl̄ adulteri. ꝛ sic de alijs. qz ibi innocētes cū nocētibꝫ diffamant qđ est ꝫ iusticiā. Hoc patet. qz si vn⁹ est re⁹ tūc tres vl̄ plures sūt innocētes

Quīto qz int̄ alia pēta illud magꝫ difficulter videt expiari. qđ patz p hoc. qz ſm Aug. Nō dimittit pctm̄ nisi ablatū restituat. Cū igit̄ p detractōez abstulerꝫ prio bonā famā suā q̄ int̄ bona tpalia est bonū nobilissimū. igit̄ restituere ei tenerꝫ famaz suā. Sanct⁹ Tho. ij. ij. q. lxij. dicit. q̄ q̄libet tenet̄ ad restitutōez cuiuslibet rei subtracte. Et videt difficile q̄ ei cui detraxeris possis plene restituere cū nō possis scire ī q̄t cozda vir⁹ tue detractōnis sit diffusū. ℞ Circa scōm est sciēdū q̄ detractio fit multꝫ modis. Primo q̄n q̄s occulta mala primi manifestat eū diffamando ꝛ ꝯfundēdo. etiā si vez est qđ ipe dicit. vñ si fiat cū intentōe ad nocēdū ei est mortale pctm̄ Uñ Chrisō. Sic̄ mortale pctm̄ ē innocēti falsū crimē ī ponere. sic vez crimē occultū alijs revelare. ℣bi gr̄a. Si aliq̄s aliq̄d pctm̄ occultū cōmisisset qđ tibi ꝛ soli deo ꝑstaret. ꝛ si alij ℞ publicares ad infamandū eū peccares mortal̄r licet verū esset. Sz si manifestares illi q̄ posset ei pdesse vt emendaret ℞ esset bonū ꝛ laudabile qz in ℞ q̄reret sal⁹ primi. Itē si ille iterū apud quē tu primū infamasti alteri ea dē intentōe ℞ occultū malū revelaret. ſ. ip suz infamādo sil̄r mortal̄r peccaret. ꝛ ī te etiā culpa redūdaret. O q̄t ꝛ q̄ꝫta mortalia ꝑpetrant cū q̄s sic p totā ciuitatē vel puinciā infamat. Immo si aliq̄s manifeste ī aliq̄ ciuitate ifamat⁹ ē ꝛ factū ei⁹ notoriū ē ī illa ciuitate. ꝛ tu venires ad aliā ciuitatē vbi ℞ nesciret. tūc si publicares ibi pctm̄ ꝛ excessū illi⁹ bonis ea intentōe vt ibi etiā infamaret̄ guiter peccares. Sil̄r si q̄s de longinq̄s ptibꝫ veniret ad ciuitatē illā vbi ille sic manifeste infamat⁹ ē ꝛ mentio fieret de illo hoīe. tūc si manifestares ei ℞ manifestū malū illi⁹ bonis ea intentōe vt eū ifamares guiter peccares. Ergo nullo mō debem⁹ manifestare mala primi illis q̄ nō sciūt vbi nō ꝑdesse ſz obesse ꝑt. Sed tm̄ sciēdū ē q̄ si quis occultū pctm̄ primi publicaret bona intentōe vt corrigeret et emendaret ℞ esset licitū ꝛ meritoziū. Uñ dz in decre. Crimē publicare vbi ꝑdest est meritoziū. xxij. q. v. ℞ videt. Scdo fit detractio q̄n q̄s audita mala de primo cū augmēto refert alijs. Et heu ℞ valde cōmune ē vt mala primoꝝ augmēteñ ꝛ agrauent. qđ tm̄ ē multū piculosū homi: et gue pctm̄ talia mala cū augmēto ꝑferre ꝛ sic primū ꝯfundere. Tercio detractio fit cū q̄s crimia falsa ponit prio ꝛ illa manifestat alijs q̄ sic false finxit sup primū. ꝛ ℞ ē guissimū pctm̄ int̄ pēta detractōis. et vix remittit̄ tale pctm̄. Uñ hiero. Nō facilis venia ꝑua dixisse de rect⁹ Uñ sciēdū q̄ int̄ oīa pēta illa duo pēta. ſ. detractio et rez ablatio magꝫ difficulē dimittunt̄ hoi qz sine restitutōe nec valet ꝓtritio nec lacrimaꝝ effusio. etiā si tot lacrimas effunderes sic btūs petr⁹ ꝛ Maria magdalena effuderūt q̄n amare pēta sua deplāxerūt. Itē n⁹ valz pctōꝝ ꝯfessio nisi fiat ſm possibilitatē ablatoꝝ restitutio. Ergo detractores q̄ iniuste primos ꝛ ī publico diffamauerūt tenent̄ ī publico revocare ꝛ eis bonā famā ſstituere ſm posse ꝛ nosse si vo lūt gr̄az ꝛ remissionē ꝑseq̄ pctōꝝ Quarto detractio fit q̄n q̄s negat occulta bona primi. ℣bi gr̄a. Sic̄ cū aliq̄ bona referūt de primo. ꝛ ille inuid⁹ negat hec bona vā esse q̄ dicunt̄ de illo cui iuidet q̄uis vera sint ī se Et cū ℞ facē ex iuidia ꝛ vidicta gui ter peccat Quīto q̄n q̄s nitit̄ minuere bona māifesta primi q̄ n ꝑt ex toto negare ñ nitit̄ ea minuere. Uñ hug. Detractoz ē q̄ bōa primi iq̄ꝫtū ꝑt diminuit Sexto q̄n q̄s bōa primi p̄ꝛtit ī mala: dicēs ea esse pcta mala ītentōe: cū tm̄ coz soli deo pateat Uñ hug. Detractō ē locutio ex iuidia p/cedēs bōa alioꝝ denigrās. ꝛ ℞ q̄ sic bōa primi q̄s ꝑuertit ī mala pcedit ex iuidia et ex ꝯfectu charitat⁹. Uñ aug. Certū ē q̄ de malo incerto neminē iudicare q̄ tanꝫ

meip̃m diligerẽ. Insup ẽ signũ magne ne
gcie ⁊ puersitat; i hoĩe q̃ sic primũ suũ iu
dicat: ⁊ bona sua depuat. Uñ Chrisᵏ. sup
Math. Sicẽ difficile aliquẽ suspicaᵏ ma/
lũ q̃ bonꝰ ẽ, sic difficile aliquẽ suspicaᵏ bo
nũ q̃ malꝰ ẽ. Idẽ ibidẽ. Dis hõ ꝑm se esti
mat alterũ. Septimo fit detractio ꝑm
sanctũ Tho. malicioſe: reticẽdo bona pri
mi. vt cũ q̃s innocẽter diffamaᵏ ⁊ tu ex in
uidia nõ ꝓtradicᵗ reꝰ eris. Hã q̃libz teneᵏ
ex charitate ipedire ⁊ ꝑuenire damnũ pri
mi tpale. mlto fortiꝰ ifamiã eiꝰ. Hã ẽ vnũ
ꝺ nouẽ pctis aliẽis ñ resistere puerᵏ cũ bñ
posses. Uñ i decre. ꝺ. Resistere posse per
uersis ⁊ ñ facere ẽ eis ꝓsentire. xxiij. q. iij. q̃
ꝑt. ℍ Sciẽdũ ꝙ sũme cauere debe/
mꝰ de hijs septẽ modis detractionũ. Ut
aũt ℔ meliꝰ ꝟuare possemꝰ tũc nullꝰ debe
ret loq̃ ꝺ primo absente. Uñ dicit Leui.
xix. Nõ maledices surdo. Surdo male/
dicit q̃ absenti detrahit. Nõ em̃ absẽs mi
nus audire ꝑt detrahẽtez q̃z si surdꝰ esset.
Surdus em̃ q̃nq̃z audit q̃ñ sibi alta voce
clamaᵏ. Absens ꝟo q̃ q̃nq̃z distat ꝑ duas
leucas vl ampliꝰ nõ audit detrahẽtẽ q̃z tũ
cũq̃z clamat Uñ Hiero. Noli diligere de
trahere ne eradicerꝭ. Pauci em̃ sũt q̃ huic
vicio plene renũciãt. Uñ Aug. sup illud
ps. Pro eo vt me diligerẽt detrahebãt mi
hi ⁊c. dicit. Plꝰ nocẽt i mẽbris xpi detra/
hentes primo. qz aĩas interficiũt credito
rũ: q̃z q̃ eiꝰ carnẽ moꝛ resurrecturã peme/
rũt. Et ꝓpterea detractores ġuiter puniẽ
tur a deo. ⁊ q̃nq̃z etiã tales desperãt i ago
ne moꝛtꝭ. Ut patz i tali exẽplo seq̃nti. Fu
erũt duo socij clerici q̃z vnꝰ ꝺtractoꝛ erat
pessimꝰ. sic ꝙ de nllo poterat bonũ loqui
Qui ifirmitate detentꝰ cũ ad pñiam a so
cio moneretᵏ paruipẽdẽs monitionẽ eiꝰ in
nllo omino se emẽdauit. Et cũ ad extre/
ma appꝛopinq̃ret adiuratꝰ a socio suo ꝑ
misit sibi ꝙ infra triginta dies apparerz ei
si posset ⁊ si deꝰ ꝑmitteret. ⁊ sic moꝛtuꝰ est
Et post paucos dies deo ꝑmittẽte ñ ꝑ sa
lute eiꝰ sed vt ceteri tali erudirenᵗ exẽplo.
apparuit socio eiꝰ niger ⁊ accẽsus totꝰ ig
nisꝰ int ⁊ foris incẽdio ifernali. Ad cuiꝰ
cõspectũ cũ ille tremoꝛe deficeret dixit ei.
Ego sũ iste infelix q̃ndã socꝰ tuꝰ ꝑ q̃ oꝛas
inaniter. qz ꝑpetue sũ dãnatꝰ. Et cũ ille q̃
reret q̃uo successisꝛ sibi i agõe. rñdit. Cũ
essem i agõe ductꝰ fui cor̃ã iudice. Cunq̃z
obmutescerẽ ꝑ timoꝛe vidi mltas aĩas so
le lucidioꝛes ad iudicẽ̃ me manꝰ ertẽdẽ
tes ⁊ clamãtes. Uindica dñe sanguinẽ no
strũ ꝺ illo mẽdace detractoꝛe: q̃ nos apud
hoĩes mẽdaciter diffamauit. Ad hãc vo/
cẽ cũ me iuder inspiceret toꝛua facie ⁊ ira
to vultu. ego i eiꝰ aspectu territꝰ ⁊ ꝑfusus
⁊ ꝺ platz̃ ẽ me malꝰ mihi ꝓsciꝰ memetip̃m
⁊ magnã miscoiaz dei sũ oblitꝰ. ⁊ sic ꝺspe
rãs ꝑpetue sũ dãnatꝰ. ℐ Circa terciũ
sciẽdũ ꝙ libẽter audire detractões ꝺ pri/
mis piculosũ est. Uñ ꝟba sacre scripture
dissuadẽt nob ℔. Uñ puer. iij. Labia de
trahentiũ sint pcula te. Uñ Eccĩ. xxviij.
Sepi aures tuas spinis ⁊ noli audire li/
guã nequã Itẽ q̃rit vtꝝ peccet q̃s audi
endo detractõez. Rñdeᵗ ꝑm san. Tho. ij.
ij. q. lxxiij. Si aliq̃s ꝺtractõez audiat abs
q̃ resistentia videᵗ detractoꝛi ꝓsentire. vñ
fit ꝓticeps pẽti eiꝰ. Si etiã q̃s ĩducat ali/
quẽ ad detrahẽdũ. vl saltẽ placeat detra/
ctio ꝑᵗ odiũ eiꝰ cui detrahitᵏ. ñ minꝰ pec
cat q̃z detrahẽs ⁊ q̃nq̃z magꝭ. Uñ berᵏ. De
trahere vl detrahẽtẽ audire q̃d hoꝛ dãna
biliꝰ sit ñ facile diceriz. Si ꝟo pctm̃ ei nõ
placeat sz ex timoꝛe vl negligẽtia. vel etiã
ex verecũdia q̃dã obmittit detrahẽtẽ ꝑpel
lere ⁊ ei oñdere ꝙ ei ꝺtractõ ꝺspliceat tũc
peccat q̃dẽ. sz mltomĩnꝰ q̃z detrahẽs. ⁊ ple
rũq̃z venialr. Q̃nq̃z ipz etiã ꝑt esse moꝛtle
vt q̃ñ ex officio incũbit ei detrahẽtẽ corri
pere. vl etiã ꝑᵗ aliq̃ꝺ piculũ inde ꝓseq̃nꝭ
vel ꝑᵗradicẽ q̃ timoꝛ hũanꝰ q̃nq̃z ꝑt esse
pctm̃ moꝛtle. qꝺ fit q̃ñ hõ est sic dispositꝰ
vt ꝑᵗ timoꝛẽ cuiuscũq̃z rei tpal faciat ali
qꝺ phibitũ. vl ꝑtermittat aliq̃d qꝺ ẽ ꝑce/
ptũ i lege diuĩa. tal timoꝛ ẽ pctm̃ moꝛtale
alioq̃n ẽ vẽiale. Itẽ q̃ libẽter audiũt ꝺtra
here ꝓris sũt sicẽ canes. cũ vnꝰ canis ledit
tũc omes accurrũt ⁊ eũ lacerãt ⁊ moꝛdẽt.
Sic sil r faciũt detractoꝛes cũ audiũt ali
cui obloq̃: tũc obloq̃nti applaudũt Insu
p ⁊ ꝟba sua etiã apponũt. Sic aĩas suas
ꝓpꝛias occidũt ⁊ moꝛtẽ eternã incurrũt.
Cõseq̃nter dicẽ aug. Nõ accõmodes aures
tuas ad pcipiẽda ꝟba detrahẽtis ne cõci
pias moꝛtẽ i aĩa. ꝺtrahẽti eĩ ⁊ audiẽti vtri
q̃z esca ẽ moꝛs aĩe. Et vt breuꝰ pcludã. de
tractoꝛ ⁊ libẽs auditoꝛ diabolũ portãt i li
gua. Uñ q̃libz iq̃z tũ ꝑt ꝺz cõpescere ꝺtra
ctoꝛes. Uñ legit ꝺ q̃dã epo q̃ fũat i purga
toꝛio ⁊ vehemẽᵗ affligebaᵗ i fetoꝛe cꝛici sui

existentz ī inferno ascēdētis ad ipm. qz detractões eiꝰ qñqz audierat z eū ꝓpterea ñ satz acriter corripuerat ꝙuis alias eps ī se satz bonꝰ fuerat. Itē ꝙ ifelix sit lingua detractoris patz p ħ exēplū. Erat quidā maxim⁹ detractor religiosoꝝ clericoꝝ et alioꝝ bonoꝝ hoīm. q tādē decessit z obijt Et post mltos ānos cū apiebat eiꝰ sepulcrū totū corpꝰ eiꝰ iueniebat putridū ꝓter linguā eiꝰ. sz rane linguā int̄ se volentes rodere non valebāt. in signū q lingua illa nō fuerat digna ī terrā redigi p eo q multos hoīes leserat. z miser hō ille cuiꝰ illa lingua erat iā ī aīa: z post iudiciū ī corpe z aīa ineternū torq̄bit. n⁹ tñ ꝓsumet. Uñ Apoc. ix. Mors fugiet ab eis.

Dñica quinta post festū trinitatz.
Ser. xcij. De opib⁹ q̄ fiūt ī pcto mortli.

Receptor per

totā noctē laborātes nihil cepim⁹. Luc. v. Sciēdū q istī laborāt ī nocte q̄ bona opa sua faciunt in pcto mortali cū q̄b⁹ ñ merent vitā eternā. Uñ ī psenti ꝑmone tria sūt dicēda. Prio quō nō meremur vitā eternā cū opib⁹ bonis q̄ ī pcto mortali fiūt. Scdo q̄ fructus tpales sequunt̄ ex bonis opib⁹ q̄ in pcto mortali fiūt. Tercio exēplū. ℟ Quā tū ad primū sciēdū q cū bonis opib⁹ q̄ facit q̄s existēs ī pctis mortalib⁹. s. inuidia: supbia: gula: luxuria vel auaricia: z sic de alijs nihil merek ꝙtū ad vitā eternā. Uñ Leui. xxij. Si maculā habuerit ñ erit acceptū dño. Uñ Isa. i. Nō accipiā a vobis sacrificiū qz manꝰ vre sanguie plene sunt Nā sic⁹ moris corpis priuat hoiez ab vsu mēbroꝝ. s. q nō ꝑt ābulare nec stare n⁹ audire z sic de alijs. Sic z pctm mortale priuat homiez vsu mēbroꝝ q̄ ad opa meritoria. eo q nihil merek cū oīb⁹ opib⁹ suis qđ sit meritoriū vite eterne sic⁹ nec aīal brutū ps. Nō cū ī honore esset nō intel. cōpa. est iumētis. insi. z sil⁹ is factꝰ ē illi. Ergo sicut iumētū qđ ꝓtinue laborat nihil merek nisi pabulū suū tpale. sic z hō existēs ī pcto mortali solū merek tpalē ꝛmuneratōez cū suis bonis opib⁹. Ergo sic⁹ iumētū est talꝛ hō. Ut ḡ opa nra sint deo accepta z nobis meritoria tūc ea debem⁹ facere ī charitate z gra sine q̄ nullū opꝰ valet ꝙtūcūqz etiā sit de genere bonoꝝ. Uñ Bern. Charitas ē bonū cū q̄ nec opꝰ minimū despicit. sine q̄ nec maximū acceptat. ħ pbat. Quāuis pdicatio sit opꝰ de genere bonoꝝ. tñ sine charitate ñ ē meritoria Uñ apls. i. Cor. xiij. Si linguis hoīz loq̄r z angelorꝝ charitatē aūt nō ha. fac. sū sic⁹ es sonās z cimbalū tinniēs. Itē nec elemosina valet sine charitate. Uñ apls ibidē. Et si distribuero oēs facul. meas ī cibos pauperꝝ charitatē aūt nō ha. nihil mihi pdest. Itē n⁹ corpis afflictio nec martiriū valēt sine charitate Ibidē. Si tradidero corpꝰ meū ita vt archa. aūt nō ha. zc. Ardere aūt ē maxia afflictio. Si em maiꝛ afflictio ñ ē meritoria nisi ī charitate fiat n⁹ minoꝛ. s. ieiuniū vigilie: orōes zc. opa em erūt bona z meritoria ex opantz bonitate. Lu. vi. Bonus homo de thesauro suī cordis pfert bonū. Mat. vij. Arbor bona fructꝰ bonos facit mala autē arbor fructꝰ malos facit. Augusti. Nihil ē bonū nisi ex te bono. Unde Bre. Inq̄tū ei boni sum⁹ cōā deo intrīq. Quā bona erūt opa nra apd deū. L Quātū ad scām ē sciēdū q̄ septē bona puenīūt ex bonis opib⁹ q̄ fiūt ī pcto mortali. Prio valēt illa bona opa ad tpaliū bonoꝝ multiplicatōez. Isa. i. Si volueritz z audieritis me bona terre comedetis. Et hec ērō vna ꝓncipalis q̄re mali ꝓsperāt ī diuitijs z honorib⁹. sanitate corpis. gaudijs mundi. z sic de alijs. qz ħ remunerabunt̄ p bonis opib⁹. z nullꝰ ē tā malꝰ q̄n qñqz aliq̄d boni faciat. s. orādo aliq̄n vnū pr nr vl' audiendo missā. vl' dādo elemosinā vl' ieiunādo. z sic de alijs. Dō nullū bonus manet irremuneratū. Sz exq̄ ī celo talia bona ñ remunerabunt̄ tūc optet q̄ ħ i terra p ista tpalia bona illa opa ꝛmunerent̄. Uñ gre. Quicūqz bñ ī ħ secło habetz. cū bona egis se vos recolitz valde ō ipis ptimescite. ne ꝓcessa vob⁹ pspitas eoꝝdē sit remuneratio bonoꝝ. Uñ etiā ōr ī decre. Dali ppt bona q̄ faciūt p̄sentē pspitatē accipiūt. de pe. di. iij. c. Quāq̄. Ergo malū signū est p spitas tpal' ꝓtinua. Uñ Bre. Magn⁹ affluxꝰ rex tpaliū eterne dānatōis ē indiciū Uñ aug. ī li. ō doctria xpiana. Nihil ifelici⁹ felicitate peccantiū. sic ecōuerso bonū signū ē aduersitas cū patiētia. Uñ gre. in moral'. Attēde scripturā dicētē tibi. Flagellat oēm filiū quē recipit. Tu dicz forte except⁹ sū. Si except⁹ fueris a flagello-

passiõe ers & except⁹ a nũero filioꝝ. Ergo patiẽter infirmitates & tribulatões sustinere debem⁹. Uñ biero. i epla. Libẽs nũc tormẽta patior vt futura mihi glia fuet. Itẽ qꝫ ꝑspitate multotiẽs obliuiscũtur dei, put ipe ꝙrit ꝑ ꝓphaz dicẽs. Saturati sũt & obliti sũt mei. Sz ne boni obliscant deũ tũc punit eos i psenti. Unde Bre. Dilectꝰ suis deus iter aspeꝝ fecit. ne dũ delectant i via obliuiscant eoꝝ q̃ sũt i charitate Apoc. iij. Ego ꝙs amo arguo & castigo. Orige. sup Osee dicit. Qui diligitur a dño corripit. & nõ diligit in pctis sus ꝑitas talis ẽ signũ ire dei. & remunerationis bonoꝝ opeꝝ q̃ i pcto mortli fiũt. Ad dilatões vl diminutões. Pctõr ei qñqꝫ demeruit q etiã ꝑ i psenti pũiri debuit. sz tñ differt tal pena & plaga dei. In signũ hui⁹ qñqꝫ duo peccãt. & vn⁹ ꝑ punit & ali⁹ non q̃ forte bona opa fecit i pcto mortali. ppt bi vitã ꝓpter emẽdã. cũ ali⁹ & sile pctm̃ fecit subitanea morte interit. vl alias hic a deo ꝗuiter plagat. ita q̃ sua pena ꝑ icipit & si fuko nũqꝫ finiet. sic legit. ij. lib. Mach. de anthiocho rege. cui⁹ pena ꝑ icepit. & imꝑpetuũ i iferno durabit. Uñ Josue. vi. legit. q̃ Raab meretrice fecit Josue viuere. & domũ ei⁹ & oĩa q̃ habuit. qz nũcios recepit ad hospitiũ ꝙs Josue misit ad exploꝛandũ terrã ꝓmissiõis. Exẽplũ legit q̃ q̃dã mercatoꝛes fuerũt i mari i vna naui. et cũ ꝛmigarẽt ad poꝛtũ & ad litt⁹ mar & exiꝛẽt de naui. tũc vn⁹ mercatoꝛ q̃ fuit pagan⁹ vidit boiez iacere mortuũ nõ tumulatũ. Et ipe pagan⁹ miscõia mot⁹ sepeliuit illũ. Et i eadẽ nocte appuit ei angel⁹ dñi i somno dicẽs sibi q̃ crastino die nullo mõ deberet nauigare. sz ꝑ illũ diẽ ibi manere & ꝙescere. & de mane idicauit ꝑ socijs suis rogãs eos vt ibi manerent. Qui noluerũt ei acꝙescere sz nauim cũ mercimonijs ina trauerũt & oẽs submersi sũt. & ꝑ piculum mortꝫ euasit pagan⁹ ille cũ suis mercimonijs. Et legit de eodẽ pagano q̃ semel fuit i vna tabna vbi mlti boies fuerũt inebria ti. & deũ blasphemauerũt. Tũc venit ãgel⁹ i forma nũcij & iussit sibi vocare mercatoꝛẽ illũ. Et cũ exiuisset de domo & nũciũ q̃reret imediate dom⁹ coꝛruit. & oẽs in ea existẽtes opꝑssit. & sic itez ille pagan⁹ euasit mortẽ ꝓpt illã miscõiaz quã exhibuit i illo mortuo quẽ sepeliuit. q̃ꝫ uis i peccato mortali fuit tñ bonũ op⁹ fecit sepeliendo mortuũ. Tercio talia opa valẽt ad gr̃e habilitatõez. s. q̃ pctoꝛ ille citi⁹ ꝙuertit. qz q̃ coꝛp⁹ suũ ꝗgis & ieiunijs afflixit magis habilitat ad gr̃az recipiẽdã q̃ꝫ ali⁹ pctoꝛ q̃ talia opa ñ facit. & etiã cũ elemosinas dat paupibꝫ & illi ꝑ eo intercedunt. & qñqꝫ sibi gr̃az ipetrãt a deo. Et sic citi⁹ ꝙuertit q̃ꝫ si nlla bona opa i pctis mortalibꝫ fecisset. ꝑ patz. qz qñqꝫ duo peccãt i eodẽ pcto & vn⁹ ꝙuertit & ali⁹ obdurat & dãnabit. Uñ ō ꝑ ōr in decre. In pctis exñtes debẽt bñfacere. vt de⁹ ꝑ coꝛ ipoꝝ illustret. de pe. di. v. falsas. Quarto talia bona opa valent ad assuefactõez bñ opandi. Uñ Treñ. iij. Bonũ ẽ viro cũ poꝛ. iugũ dñi ab adolesc. sua. & ꝑ intelligit ꝑ assuefactõez. puer. xxij Adolescẽs iuxta viã suã gradit & cũ senuerit nõ recedet ab ea. Ratio qz ꝛm Arist. i. retho. Oñe cõsuetũ delectabile est. Idẽ Aristo. Multa naturaliter nõ sũt delectabilia sz cũ assuefacta fuerint erũt delectabilia. Ergo bonũ est bona opa facere ꝓpter assuefactionẽ. quia qõ quis assuescit postmodũ vix dimittere potest. Similiter intelligit cũ quis assuefact⁹ est in malis opibꝫ. Uñ Dieñ. xiij. Si mutare potest ethiops pellẽ suã aut pard⁹ varietates suas. & vos potestis bñfacere cũ didiceritis malefacere. Ratõ est qz ꝛm Aristo. ij. ethico. Ex actu multotiẽs iterato fit habit⁹. Idẽ. vij. ethico. Difficile est resistere cõsuetudini q̃ assimilat nature. Quinto talia opa valent ad resistendũ peccatis. qz vt ait Bre. Peccatũ suo põdere mor ad aliud trahit Sz ꝑ bona opa ꝙseruat ꝙs qñqꝫ q̃ nõ tot peccata cõmittit. Uñ Eccĩ. iij. Ignẽ ardẽtez extinguit aq̃ & elemosina resistit peccatis Sic ec̃ itelligit de alijs bonis opibꝫ sic ō elemosina. Sexto talia bona opa valẽt ad edificatõez ꝓmoꝝ ꝓpt bonũ exẽplũ qõ ab ill bonis opibꝫ recipiũt. Unde Bern. i ꝛmõe. Seminem⁹ boibꝫ semẽ. i. exẽplũ bonũ ꝑ apta opa. Sz illi q̃ nõ solũ mali i semetipis sũt sz etiã malicia suaz i prios ꝑ exẽpluz malũ infundũt pessimi sũt. Uñ Arist. ij. ethi. Pessim⁹ est ille qui

nō solū vtiť malꝫ ad se ſz etiā ad alios. Bre. in mozā. Tot mozti⁹ ąs dign⁹ est ąt exē/pla prauitaťꝫ ī posteros relinąt. Ergo bo nū ē bona opa facere ī pcto mozali ppter exēplū ꝛ edificatōez primoꝝ. ℟ Se primo talia bona opa valēt q pena eozuz minoꝛ erit ī iferno ī casu si vtiqꝫ damnāť. Sz q̄riť quō ħ intelligiť q pena eozū mi noꝛ erit. Rñdeť q nō intelligiť q illa pena quā iā cū pctis suis meruerūt eis minuať p talia bona opa. qꝛ illa pena manet ſz in/telligiť de illa pena quā incurrissent si bo na opa nō fecissent. Et ħ triplicit̄ p̄t fieri. Primo q hō dānatus ñ solū puniť p pec catis cōmissis: ſz etiā puniť de bonis opi bus omissis q̄ debuit ꝛ potuit facere. ℣bi gr̄a. audire missaꝫ ī dñico die teneť q̄libet ō p̄cepto. ut patz de ℣se. di. i. Missas. ꝛ. c. Oēs fideles. Hō q̄ nō audiuit missam ꝛ potuit audire puniet̄ p illa omissiōe. Sz ille q̄ audiuit min⁹ puniet̄ p illa em̄ omis sione nō puniet̄. qꝛ obediēs p̄cepto eccl̄ie fuit. Sic etiā intelligiť ō ieiunijs eccl̄ie ꝛ de alijs bonis opib⁹. q̄ꝫuis nō eo mō fecit q̄ debuit tñ meli⁹ ē fecisse q̄ꝫ ex toto obmi sisse. ꝛ iō min⁹ puniet̄. Scō qꝛ eo tpe q̄ opa bona fecit fortasse mala fecissꝫ Hō ſm q̄ꝫtitatē culpe erit quātitas pene. Unñ Bre. Un⁹ gehēne ignis credend⁹ est. ſz ñ vno mō oēs cruciat p̄ctōres. Unuq̄sq̄ ei q̄ꝫtū egit de culpa tm̄ illic sentiet de pena Quia q̄ duo p̄cta mozalia cōmisit ꝛ dā/nabiť grauⁱ puniet̄ q̄ꝫ ille q̄ solū vnū cō/misit. Et etiā ideo qꝛ reddituri sum⁹ rōez de tpe. Unñ Bern̄. Oñe tps nob impēſuz a nob exiget̄ q̄liter sit expensū. Et q̄ aliq̄d boni fecit q̄ꝫuis in pcto mozali meli⁹ tps suū expēdit ꝛ min⁹ puniet̄ q̄ꝫ si nihil boni interim fecisset. Tercio ppter exēpluz. qꝛ si peccasset manifeste. tūc alijs occasio fuisset p suū malū exēplū ad sil'ia p̄cta per petrāda. ꝛ tūc nō solū ppter se puniret̄ ſz etiā p alijs q̄by malū exēplū dedisset. Er/go p̄ctoꝛ q̄ aliq̄d boni fecit ꝛ nulli occasio nē peccādi dedit min⁹ puniet̄ si dānabiť. Jsta p̄dicta sūt septē bona q̄ pueniunt ex bonis opib⁹ q̄ ī pcto mozali fiūt. O

Oꝛ aūt bona opa q̄ fiūt in pcto mozali ñ sūt deo accepta oñdiť p tale exēplū. Qui/dā fili⁹ habuit patrē q̄ obijt. ꝛ fili⁹ trigin/taduo annis p anima patꝛ quotidie spe/cialē oꝛationē fecit. Cui postq̄ tps p̄ ap/paruit dicēs se esse ī magnis penis. Cui fili⁹. Nōne pater pfuit tibi oꝛatō mea q̄m ią vltra trigīta ānos q̄tidie p aia tua oꝛa/tā. Respōdit p̄. Nō mihi pfuit. Et filius ui. Respōdit p̄. Nō mihi pfuit. Et filius O mi p̄ tā bñ audio q ī iferno es exq̄ oꝛa tio mea tibi nō pfuit. Respōdit p̄. Fili ñ sū ī inferno nec etiā sū damnat⁹. ſz sum in purgatoꝛio: ꝛ ibi crucioꝛ valde maꝛis po nis donec exoluā oīa p̄cta mea vsq̄ ad nouissimū q̄drantē. Et fili⁹. Quare tunc nō pfuerūt tibi oꝛōnes mee. Rñdit pater qꝛ semp p illud longū tps ī pcto mozali fuisti. Et fili⁹ patri. Quō p̄t ħ esse cū sin/gulis ānis cōfessus sū ꝛ sacramētū eucha ristie suscepi. Respōdit pater. Tu singul annis ꝓfessus fuisti ꝛ cōmunicasti. ſz sem/p indigne suscepisti. qꝛ tua ꝓtritio ꝛ cōfes/sio nō fuit vera. qꝛ nō ex charitate pcessit ſz ex quadā cōsuetudine. Et i signū hui⁹ tuā cōfessionē distulisti vsq̄ ad vltimā se/ptimanā q̄drageſime: ꝛ q̄n p̄ cōsuliōe hu/mana ꝓfessionē tuā vlteri⁹ differre nō po tuisti. tūc primo cōfessionē tuā fecisti. ꝛ in nullo te simpliciter emēdasti. Et ita p hec duo. ſ. q̄m tu sic ꝓfessionē tuā distulisti ꝙſ/q̄ ad vltimā septimanā: ꝛ ī nullo simplici ter te emēdasti cogſcere debes q p illud lō gum tps nunq̄ habuisti firmū ꝓpositū te emēdādi. q̄ nunq̄ ꝙe ꝓtriť fuisti n⁹ vnq̄ aliq̄ pctm̄ p illud longū tps tibi idulsit de⁹. Et ille cōpūct⁹ postmodū ꝙe fuit cō/triť ꝛ pure cofessus. ꝛ abiecit oēs vanita/tes mūdi ī vestib⁹ ꝛ in oīb⁹ alijs moriby et gestib⁹ ꝛ deo ampli⁹ ꝙuire studuit Et etiā tūc deuoti⁹ p aia p̄ris oꝛauit. ꝛ eā i breui de purgatoꝛio liberauit.

In eadē dñica Sermo. xciij.

De laqueis ipsi⁹ dyaboli.

℣ nomine aūt tuo laxabo rethe. Luc. v. Scri endū q̄ sic p̄dicatoꝛes laxāt re tia ꝙbi dei ad capiēdū aīas. sic dyabol⁹ ex pādit sua retia ad illaq̄andū aīas ℣ ℟o q̄ sciēdū q̄ dyabol⁹ habet octo retia ad illaq̄andū aīas siue astutias cū quib⁹ hoīes secl'ares ꝛ mūdanos iducit ꝛ ſtinet ī pctis. a q̄by sibi vnusq̄sq̄ ꝙligēter ꝺz ca/uere ne illaq̄eť ꝛ ad damnatōez eternā per ducať ℟ia astutia dyaboli est q dyabo l⁹ inſpirat homi vt cogitet nō esse tā duꝛ vt p̄dicatoꝛes dicūt. Et sicut vulgariter

senilē puenies. qz nihil habes certi⁹ mor/
te: z hora mortʒ nihil incerti⁹. Uñ bern̄.
Quid i reb⁹ hūanis certi⁹ morte: q̄d hora
mortʒ incerti⁹ inuenit. Et g̃ q̄libet q̄ pec/
cat siue sit iuuenis siue senex debz se p ve/
rā pñiaz ad mortē disponere. z semp sibi
mortē estiare ppiquā. Uñ gre. sup ezech.
Eteni nob ꝺditor nr̄ die mortʒ ignotā vo
luit esse: vt dū semp ignorat semp prim⁹
esse putet. z tāto ꝙs feruētior sit in opatōe
ḡto incertior ē de euocatōe. Uñ ec̄ Luc.
xij. Estote pati qz nescitis q̄ hora dñs vr̄
ventur⁹ sit. Insup dicis. q̄ audet peccare
audet z penitere. Rn̄deo q̄ mltiplicit peccauerūt: tʒ pauci pñiaz ꝙ/
citer egerūt. Uñ Amb. Facili⁹ inueni qui
fuauerūt innocētiā baptismalē q̄s q̄ ꝙgruā
egerūt pñiaz. Sz q̄re de⁹ pmittit aliquos
mori i iuuētute. h̄ q̄re ifra ser. cir. B. U
Septim⁹ laque⁹ siue rete dyaboli ē q̄ dat
homī cogitare. Quidq̄d de⁹ vult h̄ optet
fieri. si debes saluari nūq̄s dānaberʒ q̄d q̄d
tu facies. Si debes dānari nūq̄s saluabe/
ris: etiā q̄d q̄d tu facies. De⁹ bn̄ dabit tibi
ptitōez qñ ei videbit tps. qz oīa optet fie
ri fm volūtatē dei. Rn̄sio fm ap̄lm. q̄ h̄
est volūtas dei sanctificatio vr̄a. Si illam
habeb dabit tibi vitā eternā. sinaūt mor/
te eternā. Stulti hoies sūt q̄ sic a dyabo/
lo decipiunt sic dicentes. Quid conabor
qd futur ē z de⁹ ꝓuidit h̄ fiet. cū tn̄ pscien
tia dei nō iferat alicui necessitatē. qz liberū
arbitriū semp manet ad vtrūlibet. sic q̄ q̄
libet hō pt bn̄ vl male facere. Si bn̄ salua
bit. si male dānabit. Sciēdū q̄ oēs boni
predestinati sūt ad gloriā eternā. ea tn̄ ꝺditi
one si fidē tenuerint z charitatē: hūilitatē
patiētiā: mificordiā z pietatē. z hīs silia
habuerint. Tales em̄ futuros ꝓuidit de⁹
ḡs ad vitā p̄destinauit. z ḡsi p̄destinando
eis diceret. Ego q̄dē vos ad vitā p̄destio
si talis z talit vixeritʒ. si mādata mea fua/
ueritʒ. si fidē z mificordiā habueritʒ. z si i
bono statu inuēti fueritʒ. Qui g̃ talē esse ñ
vult. s. q̄ mandata dei fuare noluerit. z in
malicia pseuerare ꝓponit ille p certo sci/
at se ad mortē eternā esse pscituz. Null⁹ g̃
dicat se frustra orare z alia bona opa face/
re. qz sicut de⁹ aliquē saluādū ꝓuidit sic z
modū q̄ saluari debeat. i. per merita sua z
bona opa. Et ppt̄ h̄ stult⁹ ē q̄ dicit. Volo
facere qd̄ mihi placuerit. qz si saluari de/
beo saluabor: si dānari debeo damnabor
Sic̄ stult⁹ esset ille infirm⁹ q̄ dicerz. Vo/
lo comedere z bibere q̄d mihi placuerit. si
curari debeo curabor. z si mori debeo mo
riar. ac si sibi inutil esset medicina. ✠
Uñ legit exēplū tale i cesario. Ludouic⁹
lantgrauī⁹ thuringie hō lr̄atus tāto erro
re fuit decept⁹ vt se assereret necessario es
se saluādū si p̄destinat⁹ esset: vl̄ damnādū
si p̄scit⁹ esset. Et dixit se horā mortʒ ñ pos
se effugere vl̄ anticipare. Et ob h̄ infinitʒ
vicijs sine vllo timore se mltiplicit expo/
nebat. Tandē guiter ifirmat⁹ medico vo
cato dixit vt curā adhiberet q̄ qualescere
posset. Medic⁹ pit⁹ i medicina z i theolo
gia illius errorē nō ignorās. rn̄dit. Dn̄e si
dies mortʒ vr̄e aduenit nō potero vos cu
rare. Si ꝙ nōdū venit frustra curā adhi
berē. qz sine hac curabimini. Cui comes.
Quo sic rn̄des. Scio q̄ nisi cito mihi sb/
ueniat moriar ante tps. Rn̄dit medicus.
Si creditʒ vitā plōgari ꝓtute medicie q̄re
h̄ nō creditʒ de pñia q̄ ē medicina aie. Cō
sideras lantgrauī⁹ virtutē ꝙbor dixit ei.
De cetero esto medic⁹ aie mee. qz p tuā me
dicinalē linguā libauit me dn̄s a maximo
errore. ✠ Octau⁹ laque⁹ siue rete dia
boli ē malū exēplū maloz hoīm. Et h̄ re/
te est p̄ncipalissimū cū q̄ capit z decipit q̄i
oñe gen⁹ hoīm tā iuuenes q̄s senes: tā no
biles q̄s ignobiles: tā paupes q̄s diuites.
Quia vnusquisq̄ vult se excusare dicens
Optet me ꝓformari alijs hoīb⁹. alias ni/
hil curarēt de me. Ille z ille facit h̄. iste sic
icedit i vestib⁹ siue i alijs moribus. z iā ē cō/
munis mod⁹ hoīm sic viuēdi. q̄re z ego ñ
facerē. Quib⁹ rn̄deo. q̄ nēo p̄t duob⁹ dn̄is
fuire. s. deo z mūdo. Uñ ap̄ls. Si adhuc
mūdo placerē fu⁹ xp̄i nō essem. Hoc patz
qz amicicia hui⁹ mūdi hoīez inimicū dei
ꝓstituit. qz amor mūdi expellit deū z eius
gr̄az a corde hoīs. qz sic̄ ignis z aq̄ sūt cō/
traria. z sic̄ frigidū z calidum mutuo se ex
pellūt. sic amicicia dei z hui⁹ mūdi simul
stare nō p̄nt. Ergo q̄n tal laque⁹ tibi ꝓpo
nit a dyabolo. s. q̄ cogitas. Iste ē iā mod⁹
z cursus mūdi. optet sic me etiā viuere tūc
cogitare debes q̄ lata z ampla ē via q̄ du/
cit ad ꝓditōez z mlti ambulāt i ea. Rō est
qz plures sūt mali q̄s boni. z h̄ causat̄ p̄n/
cipaliter ex malo exēplo q̄d vn⁹ p̄bet alte
ri. qz vn⁹ inficit aliū p malū exēplum. sic

carbones seinuicē incendūt. Quia nullo mō essent tot supbi: auari: luxuriosi: gulosi: lusores: chorisantes nisi viderēt ab alijs talia fieri. Et isti hoīes sūt fatui q̄ volunt se ꝓformare alijs i malis. Nā vn⁹ azinus cū videt aliū azinū cadere cauet sibi ꝛ nullo mō eū imitat. O q̄ꝫ plimos viderūt et audierūt illi cadere. sicut lucifer i supbia. epulonē in gula. totū mūdū i luxuria qñ diluuiū deleuit totū mundū. ꝛ tñ adhuc hoīes fatui ꝛ stulti audēt supbire: luxuriari ꝛ gulose viuere.

In eadē dñica Sermo. xciiij.

De hijs q̄ debēt nos retrahere ab amore tpalium.

Electis omnibus

Resecuti sūt eū Luce. v. In ꝟ q̄ isti sancti apli ō q̄b⁹ i hodierno euāgelio fit mētio viso miraculo i captura pisciū oia ꝓpter xp̄m reliq̄runt. ex ēplū debem⁹ sumere q̄ cor nr̄m ab illicito amore tē poralū retrahere debem⁹ A. Uñ sciendū q̄ sunt septē q̄ debēt nos retrahere ab amore tpaliū. Primū est qz tpalia i vita p̄senti modicū p̄sunt. qz nisi victū et amictū nobis ministrant. Eccl̄s. v. Qui diuitias amat fructū nō capiet ex eis. Diuites em̄ intuēdo diuitias q̄d aliud faciunt nisi q̄ oculos pascūt. Si q̄s em̄ habuerit cistā plenā florenis tñ nihil ex eis capē pt nisi victū ꝛ amictū. Ex q̄ patet q̄ diuitie ad nihil valent corpaliter loq̄ndo nisi q̄ os ꝛ ventrē replere p̄nt. ꝛ tegere nostraz nuditatē sz mentē ꝛ aiaz nō possūt satiare B Uñ Guil. lugd. sup illud ꝟbū apli. Sufficiētia nr̄a ex deo est assignat triplicē ratōez q̄re tpalia nō p̄nt replere desideriū aīe. Prima rō est ꝓpter capacitatez ipi⁹ aīe. qz ꝑm sctōs doctores. aiaz dei capacē nihil min⁹ deo replere pt. Uñ bern̄. Ad imaginē dei q̄ppe facta ē aīa rōnalis. ceterꝫ oīb⁹ occupari pt. ipleri omino nō pt Capax em̄ dei est ꝛ q̄d̄q deo min⁹ est nō eā iplebit. Uñ cū tot⁹ orbis terraz sit añ deū q̄si gutta roris añ solē. vt legit Sap. xi. ergo totus orbis nō sufficit replere cor vni⁹ hoīs. Scōa rō est ꝓpter bonoruz tpaliū vanitatē. Bern̄. Nō pl⁹ satiat cor hoīs auro q̄ꝫ corp⁹ aura. Jdeo dic virgo maria gl'iosissima Lu. i. Et diuites dimisit inanes. Ergo oia tpalia ꝓpter suā vanitatē nō possūt satiare desideriū anime.

Tercia rō qz bona tpalia nō intrant in cor hoīs essentialr. ꝛ iō ñ replēt illud. Sicut vinū adhuc existēs i dolio ventrē hominis ñ iplet. nec corpalez sitim sedat. sic pecunia existēs i bursa vl in cista n⁹ ꝓplet cor hoīs nec satiat sitim auaricie. Sola em̄ dei gr̄a q̄ cor intrat sitim cordis ꝓt extinguere. Sz pecunia sitiz augmētat auaricie. Uñ Greg. in quadā omel. Dis auarus ex pecunia sitim multiplicat. qz cuz ea q̄ appetit adept⁹ fuerit ad appetēdū alia ampli⁹ anhelat. Uñ Eccl̄s. v. Auar⁹ nō implebit pecūia. Etiā Aug. in epla. Auarus iferno ē silis. Infern⁹ em̄ q̄toscunq; deuorat nūq̄ꝫ dicit sat⁊ est. sic ē sī oēs thesauri ꝓfluxerint i auaz. Ex hijs iā dictis patet q̄ tpaliter ꝛ corpaliter loq̄ndo tpalia nō valēt nisi ad sustentatōez corpis ad breue tps. Cur g̃ hō multa desiderat cui pauca sufficiūt. Quia dicit apl's. Habentes victū ꝛ amictū hijs ꝓtēti sim⁹ L

Scōm q̄ tpalia nō sūt ꝓpria hoīs sed cōmodata. Hoc patet qz de⁹ ꝓt te prima re illis bonis q̄ñ vult. Insup fur ꝓt furari. ignis cōburere. aq̄ submergere illa tpalia si de⁹ ꝑmiserit. Uñ apl's. Quid habes q̄d nō accepisti. Dō sic rē accōmodatā ñ multū diligz sz cū timore vteris ne offendas illū q̄ tibi accōmodauit. sic ꝛ tu te habere debes q̄ ad tpalia q̄ de⁹ tibi accōmodat. Q, aūt tpalia nō sūt nr̄a ꝓpria. ꝟ patet ꝑm Guil. lugd. ꝑ q̄ttuor. Primo ꝑ scrā scripturā. Uñ Habacuc. ij. Ue q̄ congregat nō sua id ē tpalia. Et Amb. sup Luga. Bona hoīs nō sūt q̄ secū ferre ñ pt. Ergo tpalia assilant fluuio. Uñ ps. Diuitie si affluāt nolite cor apponere. Ad modū em̄ fluuij affluūt ꝛ effluūt diuitie. Aq̄ em̄ interim q̄ ptrāsit ciuitatē q̄libet vti pt ad necessitatē. Sic ē de bonis tpalibꝫ nobis collatis. Scōo oñdit qz terra i q̄ crescūt tpalia nō est nr̄a. ps. Qūo cantabim⁹ canticū dñi i terra aliena. Jdē. Aduena sum ego apud te ꝛ pegrin⁹ sic oēs pres mei. Uñ Bern̄. Filij adā gen⁹ auarū ꝛ ambiciosū audite q̄d vobis dicā cū terrenis diuitijs ꝛ gloria tpali q̄ nō vere vestre sunt. auz ꝛ argentū nōne terra est rubea ꝛ alba quā sol⁹ hoīm error facit ꝛ magꝫ ꝓciosā reputat. demiꝫ si vr̄a sint hec tollite ea vobiscū. Sz hō cū interierit ñ sumet quicq̄

Tercio oñdit. qz ianitor. i. moꝛs nihil ꝓmittit deferri de mũdo. Luz aliqs sedet ad meſaz diuitis mlta ſibi apponunt. ſ. ci/phi argẽtei ⁊ ſcutelle: in qbꝫ ſolũ vſũ habz Si qs ꝙo ex ſimplicitate crederet ea ſua: ⁊ vellet ea ſecũ ferre. ianitor bñ oñderet ei i porta q nihil iuris ĩ eis haberet. Ita diuites credũt bona tpalia ſua eſſe: ſz moꝛs bñ oñdit eis ꝛtrariũ. Uñ nihil intulim⁹ ĩ hũc mundũ: haud dubiũ nec auferre qc/qꝫ poſſum⁹. Uñ Job. Nud⁹ egreſſus ſuz et vtero mr̃is mee nud⁹ reuertar illuc. Nu dũ terra te ſuſcepit cũ nat⁹ fuiſti. ⁊ nuduz terra te ſuſcipiet ecõuerſo cũ moꝛieꝛ ⁊ ſe/pelieris. Lupid⁹ aũt cupit diues fieri in mũdo in q̃ quo tpe durabit. qđ ẽ ſtulticia magna. vt patet Luc. xij. de illo diuite q̃ dixit. Deſtruã inqt hoꝛrea mea ⁊ maioꝛa faciã: ⁊ illic ꝯgregabo oĩa q̃ mihi nata ſũt Et rñſum ẽ ei. Stulte hac nocte repetẽt aiaz tuã a te: q̃ aũt paraſti cui⁹ erũt. Item ps. Theſaurizat ⁊ ignorat cui ꝯgregabit ea. Itẽ diues cũ dormierit nihil ſecũ affe/ret. aperiet oculos ſuos ⁊ nihil inueniet.

Quarto oñdit exẽplo canis. Qñ ei ca/nis ſequit duos hoĩes neſcit qs eoꝝ ſit dñs ei⁹. Sz ſi ſepant illi ab inuicẽ canis ſequit dñm ſuũ. ⁊ tũc apparz cui⁹ ſit. Sic diuitiei moꝛte remanẽt ĩ mũdo: ⁊ deſerũt auaz. Et tẽ notabile exẽplũ magni pꝛinci pis ſarracenoꝝ. q̃ cũ moꝛtẽ ſibi inſpiceret iminere pannũ lineũ de q̃ ſibi ſudariũ ꝓcu endũ erat erexit ĩ ſignũ. ⁊ fecit circũferri a ceps nr̃. Cũ eſſem dñs vndecim regnorũ ſerã. Itẽ ſciẽdũ q̃ diuitie ſũt ſic infideles ma deſerũt. Uñ cũ qđã in moꝛte ſua a di/uitꝫ ſuis auxiliuz poſtularet nec poſſet habere ait. O fallaces diuitie toto coꝛde vos amaui ⁊ honoꝛaui. ⁊ nũc ĩ tali neceſſi tate poſit⁹ nihil ꝓfilꝫ nec auxilꝫ poſſũ ha bere a vob. Parate eñ eſtꝫ me deſerere n⁹ vultis me ſeq̃ qre ⁊ ego premittã vos. Et hꝫ dictis diſtribuit oĩa paupib⁹ D

Terciũ eſt q̃ amoꝛ ſollicitudo tpalium amoꝛẽ dei ⁊ dulcedinẽ diuie gr̃e extinguit D⁹ amoꝛẽ dei extinguit patz p Chriſ. ſu p Matth. Qui vult deũ amare neceſſe eſt vt odiat diuitias. ⁊ aũt voluerit amare di uitias neceſſe ẽ q̃ odiat deũ. Et q̃ ec̃ dul/cedinẽ diuinã expellit patet p dictũ Ber̃. in q̃dã ſmone vbi dicit. Preoccupatũ qp pe ſecularib⁹ deſideriꝫs animũ delectatio ſancta declinat. Uñ etiã Greg. Qui terre naz rez amoꝛe vincit ĩ deo nullaten⁹ de/lectat. Uñ etiã Hugo ó ſan. vic. O infelix aĩa q̃d ſollicita es erga plĩma poꝛro cum vnũ ſit neceſſariũ. Dilige vnũ in q̃ ſũt oĩa ibi fige coꝛ tuũ ⁊ ó ſideriũ. mũd⁹ eñ trãſit ⁊ ꝯcupiſcẽtia ei⁹. Quartuz eſt q̃ tpalia inq̃etant mentẽ. ⁊ replẽt eã amaritudine. g ſpine vocant in euãgelio. Uñ auari ha bẽt duplicẽ inq̃etudinẽ ⁊ amaritudinẽ. ſ. ĥ ⁊ ĩ futuro. Uñ Iſid. li. iij. ó ſũ. bo. Qui bona mundi diligit: velit nolit timoꝛis ⁊ amoꝛis pene ſuccũbit. Uñ Chriſ. ſuper Mat. Qui pecunie deſeruit ⁊ pſentib⁹ cõ pedib⁹ ꝓſtringit ⁊ futuꝝ. Habẽt eñ tpa/lia multã amaritudinẽ annexã. Eſt eñ la boꝛ in acq̃rendo. qz cũ magno laboꝛe acq̃ runt Hoc patet qz pl̃es ad acq̃rendũ tpa lia p mare nauigãt. terras ⁊ ſiluaſ pambu lant. frig⁹ ſitim ⁊ famẽ ſuſtinẽt. Eſt eñ ti/moꝛ ĩ cuſtodiẽdo: qz diues auar⁹ nũq̃ eſt ſecur⁹ nec veracit quiet⁹. Uñ Salo. Sa turitas diuitꝫ nõ ſinit eũ doꝛmire. Unde Greg. xv. li. moꝛa. Auar⁹ hincinde inſidi/atoꝛes metuit. Uñ ſi potẽtioꝛẽ videt timz raptoꝛẽ. ſi inferioꝛẽ ſuſpicat furẽ. Infelix tãto q̃ſto pati timet. atq; ĥ qđ ipe alĩs fe cit ab alĩs ſibi fieri ꝓtimeſcit. Habẽt etiã tpalia doloꝛẽ in amittẽdo: Uñ Bre. xi. li. moꝛal. Que feruẽter diligim⁹ habita: gra uiter ſuſpiram⁹ ablata. Itẽ habẽt anxie/tatẽ ĩ diſtribuẽdo. ſ. qñ minoꝛant. ⁊ habẽt pudoꝛẽ in nõ dãdo qñ ex q̃dã pcitate reti/nent. Quid eñ iſta oĩa niſi amaritudies ⁊ inq̃etudines coꝛdis. Ergo auari ⁊ diui tes vix leti eſſe poſſũt. Paup eñ laboꝛa/toꝛ q̃ ſe nutrit cũ laboꝛib⁹ ſuis qñq; etiaz maioꝛa gaudia ĩ pſenti habet q̃s diues q̃ eſt q̃tidie plen⁹ ⁊ cui etiã oĩa pſpere ſucce dũt. ⁊ q̃ etiã ĩ delicijs ⁊ ſatietate viuit Uñ Ber̃. in ſmõe. Sudat paup foꝛis ĩ ope. ſz nihil q̃d mũ⁹ anxie diues int⁹ ĩ ſua co/gitatõe laboꝛat. Alpit iſte os ſuũ in oſcita tione. apit ille ĩ ructuatõe. ⁊ interdũ gu⁹ ille faſtidio q̃s iſte inedia cruciat Quin tũ ẽ q̃ tpalia ĩ moꝛte nihil valẽt. qz n⁹ coꝛ/pus a vermib⁹ cuſtodiũt. nec hominẽ diu ti⁹ ĩ vita ꝓſeruare poſſũt. qz moꝛit paup: moꝛit ⁊ diues. A⁹ aiaz a demõib⁹ liberãt

ꝑuer.xi. Hō ꝓderūt diuitie i die vltionis Immo grauāt hoiez i morte. qz talis cuz doloze morīt cū separi se cernit a diuitijs q̄s multū dilexit z p q̄bꝫ diu laborauit: et ꝑpter q̄s salutē ꝑpriā sepi⁹ neglexit. Insu p h̄ satis abūdat in oībꝫ q̄ appetit. z nescit q̄d i futuro habebit. z vbi ꝑma nocte manebit. Eccl'i.xli. O moꝛs q̄ amara est memoꝛia tua homi habēti pacē i substantia sua. Q⁹ eī hō oīa tpalia sua libere resignet in agone z spōte sepeł ab eis h̄ spēale donū dei est. Un sciēdū est q hō in agone moꝛtis seipm debet cōsolari. i. sic cogitādo q ꝑ istis tpalibꝫ de⁹ dabit sibi eterna dona. z p vroze a q̄ iā spōte sepaꝛat. qz dat voluntatē suā i voluntatē dei dabit sibi xps matrē suā bñdictā. z p amicis z filijs dabit sibi societatē sctoꝝ z angeloꝝ. p honoꝛe ꝑsenti z ptāte quā ꝑpter deū relinq̄t dabit sibi eternū honoꝛē z regnū ꝑpetuum. ℰ Sextū est q tpalia nocēt post moꝛtē. qz ō hijs oībꝫ redditurī erim⁹ districtā rōez. Primo q̄o lucrat⁹ sis oīa tpalia tua vsq̄ ad nouissimū denariū. Un apl's Qui volūt diuites fieri incidūt in laq̄os dyaboli. Doc eī iā verꝝ est ꝯm q iā ē cursus mūdi. tūc vir tpalia lucrank sine pēto Secūdo q̄o expēdisti tua tpalia Tercō q̄o herediby post te dimisisti. qz q̄libet ꝑuenire debet ne post moꝛtē lites fiāt de rebus suis. qz melⁱ esset nullū denariū post se relinq̄re q̄ cū tpalibꝫ post se relictꝫ causā litis admīstrare. Dz si seculares dicerent. nos filios z pueroſ habem⁹: z ill' nos ꝯgregare optet. ergo optet nos diligere tē porālia z sollicitudinē ō eisdē habere. Respōdeo q ꝑpter pueros null⁹ debet aīam ꝑpriā negligere. nec ꝯtra salutē suā facere i lucrādo tpalia. qz q̄to pl'a eis relinquis cōmuniter tāto maiozes pētoꝛes z peioꝛes pueri tui efficiunk. qz ſupbi luxuriosi fiūt z gulosi. et sic de alijs. Et ve tibi z aie tue si aliq̄d iniuste lucratū relinq̄s post te herediby. qz er h̄ pena tua augmētabit et dānas teipm vnacū filijs q̄bꝫ iusta bona relinq̄s ℱ Septimū q̄ nos debz retrahere ab amoꝛe tpaliū est q tpalia q̄nq̄ sūt occasiōes q hō efficit mal⁹ z puersus. qz dāt q̄nq̄ occasionē peccādi. z q̄nq̄ ꝯtigit q ille q̄ ē paup est bon⁹ z timēs deū. et sic i sua pauptate saluabit q si diues esset sorte cū diuitijs suis dānaret. Ergo deo cōmittendū est q oīa nouit. Si eī tibi vtile essꝫ habere diuitias de⁹ tibi illas administraret. Sūt eī diuitie aliq̄n occasiones litis. Un Arist. ij. politic. Pecunia seditōez facit z malignitatē. Isid. de sum. bo. Quāto q̄s curis mūdi maioꝛibꝫ occupak: tāto facili⁹ vicijs p̄mit. Q⁹ ꝑpter diuitias sepi⁹ fiūt lites oīdit Sene. dicens Quietissime viuerēt hoies si tollerent ill' la duo ꝓnoia. s. meū z tuū. Itē diuitie superbiā generāt. Aug. Uermis diuitiaꝝ ē supbia. Un difficile ē q nō sit supbꝫ q̄ dues est. Itē diuitie faciūt hoiez gulosuz z cōiter luxuriosum. Un Bern. Periclitat castitas i delicijs. hūilitas i diuitijs. pietas i negocijs. veritas i mltiloquio. charitas in h̄ nequā seculo. Q⁹ aūt diuitie q̄nq̄ sūt occasio q hō mal⁹ efficit patet p tale exēplū. Legit in vita sanctoꝝ q q̄dā heremita apud q̄ndā lapicidā hospitat⁹: inuenit ī eo q vnā ptē lucri sui exponebat i necessitates ꝑprias. aliā in elemosinas pauperes. terciā i pegrinoꝝ hospitalitatē. Luz aūt egressus esset ad cellā z rogaret vt deꝰ ei bona sua mltiplicaret q ea ita bñ erpenderet. rñsum est ei q illi forte nō expedirz Illo aūt nō acq̄escente ſz p eo fideiubēte. ꝯcessum est q̄ petebat. Hā i mane causa opandi muꝝ antiquū frangēs inuenit magnū auri thesauꝝ. Quo accepto fact⁹ ē sa miliarꝫ imperatoris z magn⁹ oppſſoꝛ pauperꝝ. Quo facto heremita rapt⁹ ad iudicium vidit angelos ꝯquerētes de illo oppſſoꝛe paupeꝝ. Quib⁹ rñdebaꝭ q fideiusſoꝛ p illo rñderz. Stupefact⁹ heremita supplicabat btissime ꝙgini vt euz iuuaret. Que impetrabat vt heremita ad eū cozrigēdū mitteret. Q̄ cū facere vellet nec ei loqui posset ſz ingerēs se verberat⁹ fuisset reuersus ad cellā itez rapiꝭ ad iudiciū z sic p accusak. ſz beata ꝙgine eū adiuuāte z morte tuo imperatoꝛe ali⁹ succedēs in impium illū diuitē z potētē cape voluit. Dz ille sua git oīa bona sua perdēs ad ꝑstinū artificiuz rediēs z ad pietatꝫ opa. Et sic postmodū vitā suā i bono finuit. Ergo tpalia nō sūt diligēda nec appetēda nisi ineſtū nobis necessaria sūt ad ꝑsentē vitā ꝯseruandā. z q̄tū possūt nobis ꝓdesse ad merendū per opa mīficordie vitā eternā.

In dñica sexta post festū trinitatis.

Sermo.xcv. De ira.

OMnis qui ira scit fratri suo re⁹ erit iudicō. Dat. v. Querit vtz xps vellit nos hic retrahere ab oīi ira. in ꝫ q dicit. Oīis q̄ irascit rē. ℞ Notādū q q̄dā est ira bona z licita. z q̄dā venial'. z q̄dā mortal'. Ad declarandū aūt qñ sit ira licita z qñ pctm̄ mortale z qñ venial ē notādū q ira octo modis fit. Prio fit ꝫ pctm̄. ppriū z ꝫ pctm̄ primi. s. qñ hō irascit de ꝫ q de⁹ offendit. z talis ira ē licita bona z laudabil'. Unde ps. Irascimini z nolite peccare. Eccl's. vij. Melior ē ira risu. q p tristiciā vult⁹ corrigit animꝰ delinquētis. Oz q̄libet debz corripere z admonere fraterna dilectōe prios delinquētes. q ad ꝫ q̄libet tenet sub p̄cepto. Cōtra qđ faciūt adulatores q̄ ridēt z laudāt mala ī p primis q̄ sūt ꝓtra honorē dei z salutē aiaz. Et tales faciūt se ptícipes oīm illoz malorz q̄ ī primis adulādo laudāt. Et tales adulatores sūt p̄cones dyaboli. q ligant pctōres z malefactores ī pctis suis cū adulatōibz suis sic p̄cones ligāt malefactores tradēdo eos iudici. Unde aug. Adulantiū lingue ligāt hoies ī pctis. Delectat em̄ ea facere in q̄bz ñ soluz ñ metuit reph̄sor sed etiā laudat opator. Ergo q̄libet xpianus vindicare debz iurias dei. z ppias patiēter sustinere. exēplo xpi q̄ vendētes z emētes eiecit de tēplo. qz ī ꝫ iniuria fiebat pri celesti. sz ppias iurias sibi a iudeis inflictas patiēter sustinuit. z tanq̄ agn⁹ mā suet⁹ obmutuit. Itē exēplū habem⁹ de ꝫ i moyse. q debeam⁹ vlcisci z vindicare iurias dei. q̄ ppter ydolatriā quā filij isrl fecerūt cū vitulū p̄flatilē adorauerūt z circa eū chorizauerūt occidit cū filijs leui de pplo isrl vigintitria milia hoīm. Et ꝫ est signū. q sūt filij dei q̄ nō p̄nt sustinere iurias dei. Sz q̄ nō curant de iuriis dei sic illi q̄ in domibz suis p̄mittūt deū oīpotentē blasphemari. lusores ludere. potatores inebriari. fornicatores luxuriari. z in alijs. z ista ideo p̄mittūt vt lucz tpale in de acq̄rant. z sic tale lucz deo z ppie saluti aīe p̄ponūt. Tales ī ꝫ se oñdunt esse filios dyaboli z nō dei. Quis em̄ fideli' filius posset sustinere eq̄nimiter iniuriā sui dilecti p̄ris q̄n ꝫ ꝓtradiceret z ip̄ediret inq̄stū posset. Sic sile est de deo z ō filijs dei. Ergo irasci sup ppria p̄cta z aliēa peccata et vindicare iuriā dei. talis ira ē bona z laudabil' z meritoria z nullū pctm̄. Dicit em̄ Bonauē. q affect⁹ ire est dat⁹ homini vt irascat vicijs z malis suggestiōibz. sic q ñ cōpatiat' se trahi ad p̄sensum pcti. z vt vlciscat dei iniurias z trālgressiōes iusticie. Sic legim⁹ xpm̄ iratū fuisse phariseis et alijs ñ recte agētibz. Sil'r ꝫ idē legitur ō pluribz sctis. Et sic hec ira vocat' zel⁹ iusticie. ℣ Scdo est q̄dā ira subita z sine rōis deliberatōe q̄ venial' est. qz ī aliquibz hoibz ignis ire cito accēdit z cito remittit z ī aliq̄bz tardi⁹ accēdit z tardi⁹ extingui tur z cessat. z illi peiores sūt prioribz. Unde Aug. Melior est q̄ cq̄uis ira semp tēptet tñ festinat q̄ sibi remittat ille cui se fecisse iniuriā agnoscit q̄z q̄ tardi⁹ irascit z ad veniā petēdā tardi⁹ inclinat. Unde etiā Hiero. sup epl'am ad Tytū. Hecz vo q̄ aliq̄n irascit iracūd⁹ ē. sz ille dicit iracūd⁹ q̄ crebro hac passiōe supat'. Ergo cū q̄s ex surreptōe cōmouebit z q̄cito ꝫ rōe aduertit tūc ꝫ expellit. sic solū peccat venialiter.

Tercio cū q̄s irascit z in modico vult se vindicare. q̄uis etiā cū bñ possz se in magno vindicare tñ nollet facere. tūc tal' ira z cōmotio ppter puitatē vindicte p̄t solū esse pctm̄ vēiale. sic trahere puez p crines z sic de alijs. Quarto cū q̄s irascit in se ipo z impatiēs efficit. z tñ ī nll'o vult iraz ista vindicare: nec ꝓbo: nec facto. z ꝫ idez q̄nq̄z ptingit ex q̄dā naturali cōmotōne q hō ī seipo cōmot⁹ ē. z tñ ista irā ñ vult pducere ad effectū. z tal' etiā p̄t esse pctm̄ venial'. Unde Cassiod. Venial' ira ē q̄ nō ducit ad effectū. Quinto cū q̄s irascit cū deliberatōe z cū p̄sensu rōis. z ī aio suo cogitat qūo posset se vindicare. licz ꝫ ñ oñdat Et tal' deliberata ira ē pctm̄ mortale. Et tal' sic irascēs reus erit iudicio. Math. v. Qis q̄ irascit fratri suo re⁹ erit iudicō Talis em̄ ad iudiciū dei citabit'. z q̄liter illud p̄ceptū. Diliges primū tuū sic teipm̄ Cuerit ab eo req̄ret'. Q qūo rñdebit tūc iracund⁹ hō q̄ sepi⁹ z freq̄nter mala cogitauit aduersus primū z deliberato aio affectauit vindictā sup primū. z tal' q̄diu sic stat ī tali ira z rancore quē gerit ī corde ꝫ primū semp ē ī statu dānatōis. Unde pphe ta. In tpe vindicte dispdet te. Item alibi

legit p sapiẽtẽ pphetã. Qui vidicari vult a deo iueniet vindictã ¶ Sexto qñ/ qz ira nõ solũ ĩ corde retinet sz etiã p signa exteriora oñdit. Signa aũt hmõi sũt illa sic nõ loq. facie auertere a primo. vel etiã torua facie respicere. et si qñqz obuiare ei debz tũc p aliã platea vadit. vl oculos inclinat ne eũ aspiciat talis reus erit ꝓsilio. Ergo ꝺr Math. v. Qui aũt dixerit fratri suo racha reꝰ erit ꝓsilio. Racha ſm Remigiũ est interiectio indignãtis. velut cũ dicerẽt a dolẽte heu. z cadẽte hei. Cõsilium aũt trinitatis est q eadẽ mẽsura remetiet eis. i. sic ipi primis suis signa ire oñderũt sic xps btã ỿgo maria z oẽs sancti z angeli oñdẽt eis etiã signa ire z indignatõnis. Xps ostẽdet eis irã suã sic q nunqz eũ lete videbũt. z q nũqz miſebit eoz nec liberabit eos a penis. etiã si oẽs sancti orarẽt p eis. Hiere. vij. Noli orare p ppl'o hoc. nc assumes laudes p ipis. i. orões qz nõ exaudiã te. Signũ ire btissime ỿginis marie z sanctoz ẽ q nunqz aliqꝺ suffragiũ eis facient. Exẽplũ de diuite epulõe q petijt guttã aq z nõ obtinuit. Signũ ire angelorũ ẽ q in iudicio eribũt angeli z sepabũt malos a medio iustoz z mittẽt eos ĩ caminũ ignis ibi erit fletꝰ z stridor dentiũ. Juxta illud. Tollat impi⁹ ne videat gloriã dei.

Septimo qñ ira nõ solũ oñdit signis sz etiã exprimit ỿbis maliciosis z vituperijs. Et tal' erit reꝰ gehẽne ignis. Mat. v. Qui aũt dixerit fratri suo fatue reus erit gehẽne ignis. Circa qꝺ qrit. vtz cõtumelia siue ꝓuiciũ sit pctũ mortale. Respõsio ſm san. Tho. ij. ij. q. lxxij. ppie z p se vtz qz ẽ pctũ mortale: nõ min⁹ qz furtũ z rapina. Non eñ hõ amat min⁹ honores suos qz rẽ possessã. Ergo sicut est mortale peccatũ furtũ vl rapinã cõmittere. sic z prio ꝓuiciũ dicere z eũ ĩ fama sua dehonestare. Differt aũt ꝓtumelia a ꝓuicio ĩ ꝺ q p verba ꝓtumeliosa repsentat ppie defectꝰ culpe. sz p ꝓuiciũ repsentat general'r q cunqz defectꝰ siue culpe siue pene. Vñ si qs dicat alicui iurioſe eũ esse cecũ: ꝓuiciũ qꝺẽ dicit sz ꝓtumeliã nõ infert. Sz si dicat q sit fur. nõ solũ ꝓuiciũ dicit sz etiã ꝓtumeliã infert. Sepe tñ vnuz p alio reputat et ponit. ¶ Jtẽ qrit an liceat causa correptõis dicere cõuiciũ. Rñdeo ſm sanctũ Tho. ij. ij. q. lxxij. Sic licituz est aliquem verberare vl in reb⁹ dãnificare causa discipline. sic etiã qs pt alteri quẽ debet corrigere aliqꝺ verbũ ꝓuicioſũ dicere. Et hoc modo vocauit dñs discipulos suos stultos. vt hꝫ Luc. vlti. dicẽs O stulti z tardi corde ad credẽdũ. Et apl's Gal. ij. O insensati galathe Tñ sic dicit Aug. Nisi ex magna necessitate obiurgatões nõ sũt adhibende. Jn qbꝫ nõ vt nob sz vt dño seruiat insistem⁹. Ergo valde necessaria est discretio vt hõ moderate talib⁹ ỿbis vtat. Ne posset esse tã graue ꝓuiciũ q p verbũ icautẽ platũ auferret honorẽ eius ꝺ quẽ pferẽt. Et tũc posset hõ peccare mortaliter etiaz si nõ intẽderet dehonoratõez alteri⁹. Sic si qs incaute aliquẽ ĩ ludo pcutiẽs guiter ledat vl vulneret nõ excusat a pcto mortali sic z ꝺ. Jtẽ qrit vtz hõ cõtumelias sibi illatas ꝺbeat sustinere. Rñdeo ſm sanctũ Tho. vbi supꝝ. Sic ĩ alijs iniurijs sic etiã ĩ ỿbis cõtumelioſis tenemur habere animũ pparatũ ad tolerantiã si expediẽs fuerit. Xps eñ ñ pbuit pcutiẽti se ad vltã maxilla aliã. licet ꝺ fieri docuit. q si qs te pcusserit z. q ꝺ ñ est faciẽdũ nisi qñ ex ꝺ sperat correctionem. sed emẽdatio illi⁹ pcutiẽtis vl aliox ꝺ videntiũ. Qñqz tñ optet q ꝓtumeliã repellam⁹. z ꝺ ppt duo. Primo ppter bonũ ei⁹ q ꝓtumeliã infert. vt videlicet ei⁹ audacia reprimat vt ꝺ cetero ñ attẽptet talia. Secũdo ppter bonũ multox qz pfect⁹ p cõtumelias nobis illatas ipedit. Sciendũ q si ille reꝰ erit gehẽne ignis q dicit prio fatue eũ ꝓfundẽdo. Cui⁹ tũc illere⁹ erit q dicit primo suo fur: latro: nequã: adulter z ꝺ cũ magno clamore vt ab alijs audiat z corã eis sic ꝓfundat. Et iustitia dei recipit ꝺ q eadẽ mẽsura remetiet eis. s. q deus obijciet eis pcta ipox ꝓfundẽdo eos corã sanctis z angel' dei. sic ipi ꝓfuderũt primos suos obijciẽdo eis pcta z defect⁹ ipox aio ꝓfundẽdi. Sil'r z maledici q maledicunt prijs. videlicz vroribꝫ ppꝛijs filijs z alijs hoibꝫ incurrũt maledictõez eternã. De q dicit Math. xxv. Jte maledicti i ig. eter.

¶ Sciẽdũ q quicũqz ex ira vel vindicta maledicit prijs ipo facto peccat mortaliter totiẽs qtiẽs. Et vt frequẽter talis maledictio quã qs facit seu dicit prio sup caput ipi⁹ maledicẽtis fuertit. Vñ Beñ. xxvij. dixit Jsaac ad Jacob filium suum. Qui maledixerit tibi sit ille maledictus.

Sic deꝰ iã loquit̃ ꝺ ql̃ibet hoĩe bono qui iniuſte maledicit̃.qz q̃dq̃d maledicẽdo p/ximis optauerſ huiꝰ tu reꝰ eris ſm dei iu ſticiã. Et deꝰ iuſto homĩ ꝓuertit maledi/ctionẽ ĩ bñdictõez. Unñ ps. Maledicẽt il li z tu bñdices. Unñ Aug. Qui iuſtꝰ eſt et maledicit̃ ꝓmiũ ei ꝑ maledictõne reddit̃. Unñ etiã Math. v. Beati eſtis cũ maledi xerint vobis hoĩes. Itẽ maledicere adeo eſt illicitũ q̃ etiã illicitũ eſt dyabolo male/dicere Unñ Eccĩ. xxi. Cũ maledicit impiꝰ dyabolũ:maledicit z ipſe aiaz ſuã Cũ eñ dyabolꝰ ſit creatura dei z ſm ſuũ eſſe bo/nus.licz ĩ volũtate ſit malꝰ pctm̃ eſt ei ma lũ optare. Unñ legit̃ cũ Michael archan/gelꝰ cũ dyabolo diſputãs altercaret̃ ꝺ coꝛ poꝛe moyſi:nõ eſt auſus ei quicquã inferre blaſphemie ſz dixit. Impet tibi dñs.q̃ ſi michael archangelꝰ dyabolo aduerſanti blaſphemiã dicere noluit ſz modeſto ſer/mone eũ coercuit.q̃to magis hoĩbꝫ oñis blaſphemia eſt cauẽda. Itẽ aliq̃ maledi/cũt creaturis irrõnabilibꝫ cũ ab eis offen dunt̃.z in ℔ oñdit̃ magna ſtulticia ipoꝛ q̃ bꝛutiſ aialibꝫ maledicũt cũ tñ nõ ĩtelligãt Unñ ſctũs Tho. ij. ij. q. lxxvi. dicit.q̃ ma/ledicere irrõnabilibꝫ rebꝫ inq̃tũ ſunt crea ture dei ẽ pctm̃ blaſphemie.ſz maledicere eis ſm ſe conſideratꝫ ℔ eſt ocioſũ z vanũ:z p ꝓſeq̃ns illicitũ. Et q̃ patet q̃z repℏẽſibileſ ſint iſti q̃ maledicũt ſuis primis.cũ nõ li ceat maledicere alĩs creaturis. Et ꝓnci paliter illi q̃ maledicunt ſuis vꝛoꝛibꝫ vel ſuis ꝓꝛĩs filĩs aut famulis vl̃ famulabꝫ ſuis. Unñ legim̃ ĩ Leſario q̃ q̃dã vir ira/cundꝰ dixit vꝛoꝛi ſue.vade ĩ noĩe dyaboli Et dyabolꝰ ſtatiz eã intrauit z eã grauiter vexauit.ꝺ q̃ vir multũ ꝓtriſtatꝰ fuit:z am pliꝰ ſe nũq̃ vꝛoꝛi vl̃ alicui homĩ nꝯ alicui ſuis. Unñ legim̃ ĩ Leſario q̃ q̃dã vir ira/cundꝰ dixit vꝛoꝛi ſue.vade ĩ noĩe dyaboli Et dyabolꝰ ſtatiz eã intrauit z eã grauiter vexauit.ꝺ q̃ vir multũ ꝓtriſtatꝰ fuit:z am pliꝰ ſe nũq̃ vꝛoꝛi vl̃ alicui homĩ nꝯ alicui creature ꝓmiſit maledicere. ℳ Itẽ ſciẽdũ q̃ ſi iſte q̃ iraſcit̃ fratri ſuo reꝰ erit iu dicio.cuiꝰ tũc iſte reꝰ erit q̃ nõ ſoluz fratri ſuo iraſcit̃:ſed etiã ſuũ ꝓmũ ad irã ꝓuo/cat. Et talis q̃ ſcieter ꝓuocat ꝓmum ad irã oĩm pctõꝝ q̃ iſte ĩ tali ira cõmittit ſiue i ꝓbis ſiue ĩ factꝫ reꝰ erit.qz iracũdia eſt ia nua oĩm vicioꝝ.iõ merito q̃libet ſibi ca/uere debz ne aliũ etiã ꝓuocet ad irã Lon/tra ℔ faciũt iſti q̃ ſenes ꝓuocãt z alios ho mines paſſionatoſ:q̃ cito ꝓuocank̃ ad irã z in hoc volũt recreari:qꝺ tñ vergit ĩ peri culũ animaꝝ ſuaꝝ.z grauiter in futuro ꝑ talibꝫ ſolatiꝫſ punient̃.qz oñes maledicti ones z blaſphemias z cõminatões quas iſte ſic ꝓuocatꝰ ꝑfert illi luent. Quia ẽ re/gula iurſ.q̃ q̃ occaſionẽ dãni dat:damnũ dediſſe videt̃. Unñ ſollicite vꝛoꝛ alicuiꝰ ca uere debet ne maritũ ad irã ꝓuocet alias omniũ peccatoꝝ q̃ ipe in tali ira cõmittit ipa ꝓticeps erit. Sic etiã ſimilit̃ intelligi mus de viro q̃ nõ debet ꝓuocare vꝛoꝛem nec pueros nec familiã ad iracundiã. Unñ apl̃s. Patres nolite ad indignatõez ꝓuo/care filios veſtros Octauo cũ homo ex ira ꝓcedit ad factũ cõtra primũ.ſicut ꝑcu tere.vulnerare:occidere:vl̃ manꝰ ĩponere ꝓtra deũ z iuſticiã. Et ℔ eſt valde magnũ pctm̃.qz occidere primũ z effundere ſan/guinez innocentẽ eſt vnũ pctm̃ de q̃ttuoꝛ peccatſ clamãtibꝫ in celũ ad vindictã Unñ Bene. iiij. dicit̃. Uoꝛ ſanguis fratris tui abel clamat ad me de terra. Nũc igit̃ ma/ledictꝰ eris ſup terrã q̃ aꝑuit os ſuũ z ſu/ſcepit ſãguinẽ fratrſ tui ꝺ manu tua. Si terra eſt maledicta q̃ ſanguinẽ innocẽtẽ ſu ſcepit.q̃d tũc de illo erit q̃ ſanguinẽ inno/centẽ effudit ꝓtra deũ z iuſticiã. Ergo qui cũq̃z ex iracũdia z vindicta ledit vl̃ ꝑcutit primũ vl̃ vulnerat peccat moꝛtaliter totieſ q̃tiẽs. A Circa qꝺ q̃rit̃.vtꝝ vir ꝑcu tiens vꝛoꝛẽ ꝓꝛĩã peccet moꝛtaliter. Re/ſpondet̃ ſi cauſa coꝛreptõis z moderate ℔ fecerit nõ peccat moꝛtal̃r.qz ſupioꝛ habet coꝛrigere inferioꝛẽ.qz vir eſt caput mlieꝛſ z nõ ecõuerſo. Unñ Ben. iij. dixit deus ad Euã. Sꝺ ptãte viri eris z ipe dñabit̃ tui Si aũt ex vindicta z ira z ſine cauſa eã le/dit z ꝑcutit grauiter peccat. Hoc aũt ad/uertendũ eſt ꝺ illis q̃ cũ offenſi ſũt ab alĩſ ſiue ĩ taberna ſiue alias z nõ poſſũt ſe vin dicare de eis q̃ eos ꝓuocauerũt:tũc vindi ctã talẽ inferũt vꝛoꝛibꝫ ſine cauſa.z ĩ hoc deũ grauiter offendũt. Inſup ſciẽdũ q̃ mu lieres debẽt eſſe patientes z mites. In ſi/gnũ huiꝰ tũc habẽt voces lenes z ligãt col lũ cũ peplis mollibꝫ.in ſignũ q̃ dulcit̃ de/bent rñdere ſuis iracundis viris.z tꝑare malicias z iracũdias malicioſoꝝ vꝛoꝛuꝫ ſuoꝝ cũ ſuis mollibꝫ reſpõſis.qz ſm Sa/lomonẽ. Rñſio molliſ frãgit irã. Et mlier ſignãter ſe cauere debet ne ſit iracũda.qz nõ eſt ira ſup irã mulieris.qꝺ eſt ꝓꝑter fra gilitatẽ ſexus. Et eſt bñ paup vir q̃ habet iracundã z rixoſã mulierẽ. Unñ exempluz

ꝫ iracũda mlier. Legit q ꝙdã mlier erat valde iracũda q vix aliqs cũ ea potuit cõ cordare. ⁊ tñ reputabat se esse sanctã ⁊ deuotã. qz corp⁹ suũ ieiunijs macerabat ⁊ ĩ orõibꝫ multũ vigilabat. ⁊ ĩ alijs bõis opibus freqnter se exercebat. Sz ꝫ viciũ ꝑncipalit in se habuit vt quicũqz eã semel offendit illũ ampli⁹ nunqz dilexit. ⁊ nemo illã iracũdiã ⁊ vindictã ab ea remouere potuit. Tandẽ gr̃ iter ifirmata petijt ꝓfessorẽ ⁊ ꝓfessa est alia pẽta: sz viciũ illud nõ cõfitebat. ⁊ cũ sacerdos pixidẽ apiret ⁊ corp⁹ dñi sibi porrigere vellet. tũc ipa os suũ clausit. ⁊ ad parietẽ se vertit dicẽs corã sacerdote ⁊ oĩi pplo ibidẽ exist̃ete. Sicut vertebã me sepi⁹ ab hijs q̃ me offenderũt ⁊ nũqz ex corde eis ĩdulsi nec eos ãmodo dilexi: ⁊ ꝓtinue i iracũdia steti. ⁊ alios cuz iracũdia mea ꝑturbaui ⁊ ad iracundiã p/uocaui. sic de⁹ auertit se a me. ⁊ me nunqz mifico rditer respiciet. nec ego eũ lete ppt meã iracũdiã ĩ regno celoz videbo. sed cũ oĩbꝫ iracũdis demonibꝫ infernũ intrabo: vbi eternal⁹ cũ oĩbꝫ dãnatis ardebo. ⁊ sic misera ⁊ iracũda mlier expirauit.

Jn eadẽ dñica Sermo. xcvi.

Quo recõciliari debemus primis.

I offers munus tuũ ad altare. ⁊ recordatus ibi fuer̃ qz frater tu⁹ habet aliquid aduersum te ⁊c. Mat. v. Jn oĩbꝫ opibꝫ nr̃is tria attẽdere debem⁹. s. honorẽ dei: edificatõez primi: ⁊ meritũ nostr̃. De⁹ eĩ tante bonitat̃ est q pl⁹ respicit ad nr̃am vtilitatẽ ⁊ primi edificationẽ q̃z ad suũ honorẽ. Offerre ei munus ad altare ꝑtinet ad honorẽ dei. sz qui istud offert cũ odio primi ñ habet meritũ ⁊ scandalizat primũ. Vult igit̃ de⁹ vt hõ intermittat honorẽ suũ. ⁊ fiat prio recõciliat⁹ pri⁹. ⁊ sic meritoriã offerat oblatõez. Vñ Christ̃. Vide mifico rdiã dei q̃ pl⁹ respicit hoim vtilitatẽ q̃z suũ honorẽ. pl⁹ ei respicit ⁊ diligit ꝓcordiã fratr̃z q̃z munera sua. Dicit g̃. Si offers mun⁹ ⁊c. Vñ gre. Mun⁹ nõ accipit nisi añ discordia ab aĩo pellat. Vñ etiã aug. sup illa ꝙba dic̃. Si absens ẽ valde vt pedibꝫ corpis nõ possis ire ad eũ. tũc aĩo pternas tei ꝓspectu dei cui oblatur⁹ es. Si ppe vl̃ p̃sens est reuocand⁹ ẽ ad amorẽ ab eo veniã petẽdo si eũ lesisti. vl̃ si te leserit dimittẽdo cordis rancorẽ. O Sz si di. Quis ẽ mod⁹ recõciliãdi primuz. Rñdeo q tal̃ est mod⁹ ſm Christ̃. sup Math. ⁊ sup ꝓdicta ꝙba vbi dicit. Si cogitatu offendisti cogitatu recõciliare. si ꝙbis: ꝙbis. si fact̃: fact̃. nisi ei quẽ fact̃ lesisti fact̃ placaueris sine causa oras deũ. sine causa elemosinas fac̃ de rebus q̃bꝫ alios spoliasti. Quid eĩ pdest si vn⁹ p te ad deũ orat. ⁊ ali⁹ aduersus te deũ interpellat. Juxta illud Eccl. xxxiij. Dona iniquoz nõ approbat altissim⁹. Lira ca qõ sciẽdũ q mod⁹ recõciliãdi debz esse tal̃. q si offendisti primũ corde eũ odiẽdo aut sibi inimicãdo. vt ei ex puro corde indulgeas. nec aliquã vindictã sine verbo siue ope ei ifieras. Sz q̃liter tenemur idulgere primis. de ꝫ q̃re infra ſmõe. xxx. v.

Scõo si offendisti primũ ꝙbis. q̃ offensio verboz ꝓtingit multiplicit̃. Prio offendit prim⁹ ꝙbis. ⁊ ꝫ p falsũ testimoniũ. Pro q̃ sciẽdũ q falsus test̃ ĩ falso testimonio multa mala cõmittit. Primo aĩaz ppetuo occidit cũ mẽdacõ suo ⁊ falso testimonio. Sap. i. Os qõ mentit̃ occidit aiam. Scõo ꝓm negat qz corruptio veritat̃ ẽ abnegatio dei. Vñ q veritatẽ negat ꝓm negat. Jmmo ẽ valde detestabile ⁊ horrẽdũ nomẽ dei assumere ĩ testimoniũ falsitatis. Tercio primũ ledit ⁊ dãnificat. aut ĩ rebus: aut ĩ fama: aut ĩ pson̄a cũ suo falso testimonio. Et q̃libet tal̃ bon⁹ hõ sic lesus ꝑt dicere cũ xpo illud p̃s. Jnsurrexerũt in me testes inic̃ ⁊c. Sciẽdũ q q̃libet falsus test̃ ſm sanctũ Tho. peccat mortal̃: nec ad restitutõez oĩ dãnoz q̃ p suũ falsũ testimoniũ primo euenerũt q̃ sine suo falso testimonio non euenissent. Scõi q̃ primos ꝙbis offendũt sũt derisores q̃ offendũt primũ deridẽdo ⁊ subsannãdo. et q̃libet tal̃ irridebit a deo. Vñ p̃s. Qui habitat ĩ cel̃ irri. ⁊c. O Circa qõ q̃ritur vtr̃ derisio sit pctm̃ mortale. Rñdeo ſm san. Tho. ij. ij. q. lxxv. dicendo. q q̃n aliq̃ malũ alicui⁹ psone vl̃ defectũ ĩ risu vel ludũ ponit: derisio dicit̃. Et sicdẽ ꝫ fiat in ꝫtũ malũ ẽ paruũ ſm se sic derisio est peccatũ veniale. Sz q̃n accipit̃ q̃si paruũ ratione psone. sic aliquẽ irridere est eũ omino paruipẽdere: ⁊ tã vilẽ estimare vt ꝺ eo malo non sit curandũ sed sit quasi p ludo habendũ. ⁊ sic derisio est p eccatũ mortale

ꝛ tāto grauꝰ quāto maioꝛ reuerētia debe
tur pſonę q̄ irrideꝛ. Vñ grauiſſimū genuſ
irriſionis eſt irridere deū ꝛ ea q̄ dei ſūt. ſic̄
beatā virginē ꝛ ſctōs. Secūdo grauioꝛ ē
deriſio parētū q̄ in maioꝛi reuerētia ſunt
habēdi. Tercio deriſio iuſtoꝝ p quā etiaꝫ
hoies a bñ agēdo impediunt. ꝛ ſic ꝺ aliꝭ.
℟ Tercīꝺ q̄ verbis primū offendūt ſūt
illi qui diſcordiā inter hoies ſemināt. Qꝺ
peccatū dñs inter oīa alia maxīe dete/
ſtaꝛ. Sic̄ p oppoſitū ī coꝛdis charitate et
vnitate coꝛdiū maxime delectaꝛ. hoc patꝫ
Quia ideo venit de celo vt pacē faceret in
ter deū patrē ꝛ humanā naturā. Et q̄ñ ex
iuit de mūdo pacē ſuis diſcipul' reliq̄t. vt
habeāt Joh. xiiij. Pacē meā do vob. pacez
relinq̄ vobis. Et poſt reſurrectōez appa/
rens diſcipul' ſuis itez dixit. Pax vobis.
Et oñdit eis manꝰ ꝛ pedes. q. ꝺ. Attēdite
q̄ chare pacē emi. ergo eā diligēter ſuate.
vt filij dei eſſe poſſitis. Mat. v. Beati pa
cifici q̄m filij dei vocabunt. Vñ Greg. in
paſtoꝛali. Si vocant filij dei q̄ pacē faci/
unt. pculdubio ſathane ſūt filij q̄ ꝓfūdūt.
Ergo quicūq; ex ꝓpoſito ꝛ iuidia diſcoꝛ/
diā ſeminauerit inter maritū ꝛ vxoꝛē ſiue
inter alios hoies cuiuſcūq; ꝰditōis toti/
ens peccat mortaliꝛ. ꝛ dyabolo familiariꝰ
fuit. Greg. Quiſq; eñ ſeminādo iurgia
dilectōez primoꝝ gignit hoſti dei familia
rius fuit. Itē ſic̄ pax eſt via ꝛ duꝛ ad vitā
eternā. ita diſcordia ad ifernū. Vñ amb.
ſup Luc̄. Pax eſt duꝛ ad vitā eternā. Et
ſic̄ ꝓpꝫ moꝛaꝫ cū pacific̄. ꝓl. In pace factꝰ
eſt loc⁹ ei⁹. ſic dyabolꝰ cū litigioſis. Et ſic̄
pacifici ī futuro poſſidebūt regnū eternū
vbi pax ē eterna. ſic litigioſi poſſidebūt ifer
nū vbi eſt eterna diſcordia ĩter demōes et
dānatos. Vñ Aug. xix. de ciui. dei. dicit.
Nō poterit ad eternā dñi hereditatē pue
nire quiſq̄s teſtamentū ei⁹ noluerit obſer
uare. Itē ſciēdū q̄ ſeminatoꝛes diſcoꝛdie
ꝓpm pl⁹ ꝓturbāt q̄z ille q̄ lancea latꝰ eius
iuſ rō' eſt ſm Hen. de vrimaria. q̄ tales
ſanguinē ei⁹ euacuāt p quē oīa pacifica
uit. ſiue q̄ in celis ſiue q̄ i terris ſūt. Itē
legim⁹ tale exēplū q̄ q̄dā vir cū vxoꝛe ſua
xxx. ānis vixit ſic ī pace q̄ dyabolꝰ nunq̄z
poterat eos ī hūs ānis ſel' facere diſcoꝛda
re. Poſtea dyabolꝰ acceſſit ad q̄ndā ātiq̄m
vetulā ꝛ pmiſit ei duos nouos calcios vt
facerz diſcoꝛdiā ĩt ĩſtū vir̄ ꝛ vxoꝛē ei⁹. qꝺ
ipa pmiſit ſe facturā. Et acceſſit ad viruz
di. q̄ vxoꝛ ſua vnū aliū pl⁹ diligerz ꝛ eū oc
cidere ꝓponerz niſi illꝺ valde caute puide
ret. Et illꝺ vir penit⁹ credere noluit. Tūc
poſtea etiā acceſſit ad vxoꝛē viri dicens ei
q̄ marit⁹ ei⁹ vnā aliā pl⁹ diligeret. Et cuz
ꝺ ſero ſimł cenarēt ī mēſa vir vxoꝛē toꝛuo
vultu reſpexit ꝛ vxoꝛ ecōuerſo oſtēdit ĩdi/
gnationē erga vir̄. Tunc vterq̄z cepit ad
hibere fidē verbis vetule. Tūc vetula al/
tera die acceſſit ad vxoꝛē dans ei ꝓſiliū ta
le. ſ. q̄ magnū cultellū viri ſui ad aquā bñ
dictā poneret in eccl'ia. ꝛ de nocte ſub cer/
uicali viri poneret ꝛ eū deſup obdoꝛmire
faceret. ꝛ tūc eā reamaret. Et eadē die etiā
acceſſit vir̄ dicēs ei q̄ ꝺ nocte vigilaꝛz ali
as vxoꝛ eū occideret. ꝛ ī ſignū huiꝰ cultel/
lū ſuū ſub cuſſino capitiſ ſui illa nocte ĩue
niret. Quē ipe ſub capite ſuo reperiēs ar
ripuit ꝛ vxoꝛē ꝓpriā cū eo trāſfixit. Tunc
dyabolꝰ calcios q̄s vetule pmiſit in haſta
ſuſpēdit ꝛ ei trans aquā poꝛrexit. vbi illa
ſtetit ꝛ lauit pānos dicēs. Vereoꝛ tibi ap
ꝓpinq̄re ne me ſil'r decipias ſicut mari
tū ꝛ vxoꝛē ei⁹ decepiſti. Vñ quidā metri/
ſta. Femina demonib⁹ trib⁹ aſſib⁹ eſt ma/
la peioꝛ. ¶ Quarti q̄ verbis primū
offendūt ſunt illi qui fraudulēter primis
loquunt qui habēt mel ī oꝛe ꝛ fel in coꝛde.
ꝛ ſic primos decipiūt ꝛ tradūt Unde ver
ſus. Qui mel in oꝛe gerit ꝛ me retro pūge
re querit. Eius amicicią nolo mihi ſocią
Itē. Quādo bonū faris ꝛ in coꝛde maluz
meditaris. Oſcula q̄ Judas domino de/
dit hec tu mihi das. Sciendū quādo q̄s
fraudulēter bonū loquit̄ de alio ꝛ vult q̄
audiens eū loquaꝫ oppoſitū ꝛ malū ꝺ eo/
dē talis peccat dupliciter. Primo ī ſeip̄m
q̄ fraudulēter loquit̄. Secūdo ī primuz
cui nitit̄ dare occaſionē obloq̄ndi Qui
ti qui verbis primū ledūt ſunt q̄ primos
cū cōuicijs ꝛ imꝓperijſ ꝓturbāt. Et iſti
ſm Hen. de vrimaria ſpūaliter in faciem
xpi cōſpuūt. ꝛ ſputis verboꝝ ſuoꝝ ama/
bilē eius faciē inficiūt. Vñ autoritaſ. Fa
ciem xpi videt̄ alapis ꝓtundere q̄ primū
ī ꝑſentia nitit̄ ꝓfundere. Qñ ꝓtumelia ſit
pctm̄ mortle ꝑ q̄re ſer. xcv. ¶ Tertii ſūt q̄ verbis pcacibꝫ ꝛ laſciuiſ primū ſcā
daliſant ꝛ mētis integritatē coꝛrumpunt
Vñ. i. Coꝝ. xv. Coꝛrūpūt bonos moꝛes

colloq̃a p̃aua. Jtez Eph̃.v. Fornicatio aũt z oĩs ĩmundicia nec noĩeť ĩ vobis sic̃ decet sc̃os. Contra ℔ pl'es faciũt q̃ verba scurrilia z luxuriosa pferunt p q̃ p̃imos ad malas ꝯcupiscẽtias puocãt. z ĩ ℔ deuz gũiter offendũt. Et cũ tales corrigunť dicũt q̃ nõ denotant corde sic̃ pferũt ore. qõ tñ falsũ est. Uñ xp̃s dicit ĩ euãg. Ex abundantia cordis os loquit Ergo q̃ talia verba pferũt siue sint viri siue mlieres. in hỹs oñdunt se hr̃e impudicicĩã cordis Ehrik. sup Mat. Quale cor vnusq̃sq habet talia ỹba loquit z talia opa facit. Et ℔ etiã p̃z ĩ bonis hoĩbꝫ q̃ nũq̃ vl' raro talia verba pferunt. sz ih̃m xp̃m sepi⁹ noĩant eo q̃ versať ĩ cõrdibꝫ eoꝝ. Hoc patet ĩ btõ Jgnacio martire q̃ ĩ tormẽtis posit⁹ sepius ih̃m xp̃m noĩauit. z req̃sit⁹ q̃re ℔ nomẽ totiẽs noĩaret rñdit. Hoc nomẽ habeo scriptũ ĩ corde meo z iõ reticere nõ possũ. Et tortores post mortẽ ei⁹ extraxerũt cor ei⁹ õ corpe z illud ĩ ptes sciderũt. z ĩ q̃libet pte fuit scriptũ ℔ nomẽ ih̃s l'ris aureis. Ergo q̃libet xp̃ian⁹ se cauere debz a ỹbis malis z scurrilibꝫ z luxuriosis. Uñ ap'ls. Oĩs sermo mal⁹ ex ore vr̃o nõ pcedat. Uñ Jsiõ. de sum. bo. Mali fmões ĩ ore xp̃iani esse nõ debẽt. Et merito. q̃ fm dictũ xp̃i ĩ euãgelio De oñi ỹbo ocioso q̃ locuti fuerit hoĩes rc̃. Mlto forti⁹ õ ỹbis scurrilibꝫ et nociuis. Septimi sũt q̃ p̃imũ ỹbis risosis ad iracũdiã puocãt. Et oĩm pctoꝝ q̃ ille ĩ tali ira cõmittit siue ĩ ỹbis siue ĩ factis rei erũt ip̃i puocãtes q̃ eũ sciẽter puocauerũt ad iracũdiã talẽ. ℔ q̃re añ fmone xcv. D. Octaui sũt q̃ p̃imos ledũt ĩ fama p detractões z infamatões. Tales graviter peccãt z tenenť ad reuocatõez z restitutionẽ. Graui⁹ eñ peccãt q̃ famã p̃imi denigrãt q̃z si eis q̃scũq̃z res tpales subtraherẽt. q̃ fama bona melior ẽ q̃z q̃libet res tpalis esse poterit. Uñ puer. xxij. Meli⁹ est nomẽ bonũ q̃z diuitie ml'te Ex q̃ patet q̃ detractores bone fame deteriores sunt q̃z fures z raptores rer̃ tpaliũ. Uñ amb. Tolerabiliores sũt fures q̃ nob bona tpalia diripiũt q̃z detractores q̃ nob bonã nostrã famã dilacerãt. Et de detractõne q̃re añ ser. xci. B. Tercio si offendisti p̃imuz ĩ rebꝫ tũc recõciliari ei tenerz restituẽdo ei ea q̃ iniuste possides. de ℔ quere añ fmõe lxxxij. D. Jtẽ si lesisti p̃imũ ĩ corpe eũ vulnerãdo vel verberãdo. de q̃ pcussione infirmitatẽ vl' debilitatẽ incurrit. teneris ei satisfacere corã deo fm discretionẽ z iudiciũ sapiẽtũ. U Jtẽ si virginẽ defloraſti tenerz ei satisfacere corã deo fm tuuz posse. q̃ p̃iuasti eã pcio sissimo thesauro scilicz ỹginitate. Uñ Ecci. xxvi. Nõ ẽ cõdigna põderatio ꝯtinẽtis aie Q, tl'es graviter peccent q̃ ỹgines corrũpunt z a deo gũiter puniank patz p tale exẽplũ. Milesq̃dã q̃ndaz ỹginẽ defloraſit. Eo mortuo cũ illa p eo oraret z fleret mortu⁹ miles visibiliter ei apparẽs voce raucissima eã alloquebať. q̃ cũ q̃reret causã raucitatz eius ait. q̃ in voc̃ dulcedie gl'iabar cantilenaſ luxuriosas z seculares decantãdo. Luiuſ cũ crura nigerrima z scabiosa z vlceribuſ plena appareret z inq̃reret causam. rñdit. Quia multũ gl'iabar ĩ cruribꝫ meis õ pulcritudine more militari illa extendẽs z oracionẽs supbe. Nũc inter spinas gradioz. cruciorz vulnerozq̃ ĩ illis. ista itez dixit Dñe q̃s est reliqu⁹ stat⁹ vr̃i corpis. Et ille. Elpi oculos tuos z vide Et piecit pallũ a pectore q̃ amict⁹ videbať. Et vidit maximũ bufonẽ z deterrimũ pectori ei⁹ inherentẽ. ita vt brachỹs ei⁹ collũ suũ stringeret. et os suũ ori illi⁹ iũgeret. Cui⁹ etiã venter p vẽtrẽ ei⁹ depẽdẽs pedibꝫ ei⁹ genitalia sua q̃si q̃busdã lorꝫ stringere z ligare videbatur. Req̃situs q̃re hoc pateret. rñdit. Pro oscul' lubricis q̃bꝫ te z alias ml'ieres oscul⁹ sũ hec patior oscula. z p amplexibus amplex⁹ bufonis. z p ope libidinis ingenitalibꝫ cruciorꝫ sine cessatõne. Luz ml'ier q̃reret vtrũ ne ab illis penis esset liberandus. rñdit. Non ores p me. q̃ nihil mihi pdest. q̃ eternaliter dãnatus sũ Et ℔ ideo q̃ medicinã p̃nie neglexi. Hoc dicto discessit. Mulier postea inclusoriũ elegit. z ibi pcta sua defleuit

Dñica septima post festũ trinitatis

Sermo. xcvij. De misericordia dei.

Misereor super turbã. q̃ ecce iã triduo sustinẽt me. Marci. viij. Misericordia domini diffusa est p vniuersũ mũdũ. Uñ ps. Misericordia domini plena est terra. Hoc sic patet. q̃ xp̃s modo ẽ misericors sup turbã oĩm fideliũ. ideo dicit. Misereor sup turbã. Uñ ĩ pslẽti fmõe tria

sūt dicenda. Primo q̄re deꝰ tā pnus ē ad mīcordiā. Scdo q̄b generibꝫ hoīz deꝰ miserek. Tercio exēplū. Ad Circa pri mū sciēdū q̄ deꝰ est pnus ad miscōiaz. ꝛ ꝑ facit tria. ſ. pprietas naturalē. potētia vni uersalē ꝛ exptia singularꝫ Primū ē p prietas naturalē. Sic em naturalis ppria tas ignis ē calefacere. ꝛ ppria tas solis est lu cere. sic ppria tas dei est misereri sp ꝛ pcere Quia g̃ miseri deo est ppriū: ideo punire deo ē alienū. ꝛ ē tardꝰ ꝛ inuolūtari⁹ ad pu niēdū. Q̄ punire sit alienū deo patz p il lud Isa. xxviij. Alienū ē opꝰ ei⁹ ab eo vbi loquit de ope punitōis. Alpis habet mel lificare. ꝛ ꝑ est suū officiū ppriū. habz etiā pūgere cū. ſ. molestat. ꝛ ꝑ est suū alienum. Sic ꝛ deꝰ q̄ñ dat mel sue miscōie facit of ficiū sibi ppriū. q̄ñ ꝙo adhibz stimulū sue iusticie facit officiū sibi alienū ꝛ inuolūta riū: q̄ inuite punit. Isa. i. Deu ꝙsolabor meis. Ubi diē glo. More pij pris eos li cet inimicos plāgit ꝛ pcutit. Est etiā tar dꝰ ad puniendū. q̄ sic dicit Chrisk. Illud q̄ hō fm naturā facit cito facit. Sic deꝰ facit cito opꝰ miscōie. q̄ ꝑ habz fm natu rā suā. tarde aūt opꝰ iusticie. q̄ est ꝓtra na turā suā. Ro. ij. An diuitias bonitatꝫ ei⁹ ꝛ patiētie ꝛ lōganimitatꝫ ꝓtēnis. Si ergo opꝰ iusticie est deo alienū ꝛ inuolūtariū ꝛ tardū. q̄rit Chrisk. sup Mat. q̄re g̃ punit. ꝛ ñdet. q̄ cōpellit. Uñ ait. Deꝰ inuitꝰ et cū magno dolore cōpellit pcōres dānare Nō em sic dolet q̄ ipe ab eis offendit. sed q̄ violēter cogit pdere ēs oēs cupit salua re. Deinde q̄rit dicēs. Cū in ptāte sua deꝰ habeat pdere ꝛ saluare. q̄s eū inuitū cōpel lit. Ñdet. Tu q̄ nō desideras mīcordiā dei. Nā sic q̄ desiderāti miscōiaz denegat crudel est. sic q̄ nō desiderāti miscōiam ꝑ stat iniustꝰ ē. Deinde tercio querit dicēs. Quis ē hō q̄ nō ꝺsiderat misericordiā dei Ñdet Tu q̄ ꝑmanes ī pctis. Desiderare em miscōiaz dei est ꝙuerti ad deū Ille em desiderat dei miscōiaz q̄ timet irā ei⁹ Qui aūt nō timet: misericordiā nō desiderat sz ꝓtemnit. Scōm q̄ facit eū pmptū ad miscōiaz est potētia vniuersalē. Quāto eiz quis est magnanimior tāto ad indulgen tiā est pnior. ꝛ ꝑ videm⁹ in aīalibꝫ ꝛ hoīb Nā ea q̄ sunt nobiliora ad indulgendum magis sunt pna. ꝛ nō ecōuerso. Uñ leo a catulo ꝓuocatus se nō vindicat ꝓpter sui magnanimitatē ꝛ catuli vilitatē. sz si catu lus mordet catulū tūc statiz mutuis mor sibꝫ se lacerāt. q̄ aīalia vilia sūt. Sil'r vi demꝰ q̄ hoīes magnanimes sūt ad indul gentiā faciles. Amb. Procul a magnani mis cupiditas vltionis ē. iij. Reg. xx. Re ges domꝰ isrl clemētes sūt. Ecōtra autez mlieres q̄ viles sūt ꝛ fragiles. ideo sūt ad irā faciles. Eccī. xxv. Nō ē ira sup irā mu lieris. Deꝰ em cū sit oīpotēs ꝛ nos vilef vermiculi. nr̄as iniurias quipēdit. ꝛ si eas recognoscim⁹ statim repellit. ꝛ ꝑ ꝓp suā maiestatē ꝛ nr̄az vilitatē. ps. Excelsꝰ dñs ꝛ hūilia respicit. Ac si dicat. Quia ipe ē ex celsus ꝑ potētiā maiestatꝫ ideo hūiles re spicit oculo pietatis. Sap. xi. Misereris oīm q̄ oīa potes. Ac si dicat. Quia tu ha bes ptātem vniuersalē ideo habes miseri cordiā generalē. Et in isto sensu loquit ec clesia. Deꝰ q̄ oīpotētiā tuā parcēdo ma xime ꝛ miserādo manifestas ꝛc. Terciū q̄ facit eū pmptū ad miscōiaz est expien tia singularꝫ. Molestiā em morbi tribus modis medicꝰ scire pt. Aliq̄ ꝑ suā sciētiā theoricā: tūc est infirmo multū misericors Aliq̄ ꝑ practicā ꝛ exercitatōnez longā. ꝛ tūc est magꝫ mīcors. Aliq̄ ꝑ expientiaz q̄ ī ppria ꝑsona infirmitates plūmas est exptus. ꝛ tūc est maxime mīcors. Et iō bonū est q̄ ipi medici aliq̄ infirmenk. vt eo melꝰ infirmis cōpatiank. Sed si esset aliqs medicꝰ q̄ essz bonꝰ theoricꝰ ꝛ bonus practicꝰ ꝛ etiā ifirmitates sepe ī seipo exp tus esset: iste essz adhuc magis mīcors. Deꝰ aūt añ incarnatōez ifirmitates nr̄as tā corpales q̄ꝫ spūales coḡuit ꝑ eternā sa pientiā q̄si ꝑ q̄ndā theoricā scientiā Et iō tā q̄ꝫ pr̄ benignissimꝰ multū erat mīcors ps. Quo miserek pr̄ filioz mixtus est dñs timentibꝫ se. q̄ñ ipe coḡuit figmētū nr̄m. recordat⁹ est q̄ñ puluis sum⁹. hō sicut fe nū dies ei⁹. sicut flos agri sic efflorebit ꝛc. Post incarnationē aūt sciuit ꝑ q̄ndā pra cticaz ꝛ longā exercitationē. q̄ ꝑ triginta tres ānos circa ifirmitates nr̄as sanādas tā corpales q̄ꝫ spūales pcticauit. ꝛ sic factꝰ ē magꝫ mīcors. Act. x. Qui ptrāsiit bñfa ciēdo ꝛ sanādo. ꝛ oēs oppssos a dyabolo curando. Et sicut medicꝰ multū cōtrista retur quādo circa aliquē infirmuz diu se exercitasset ꝛ nihil pfuisset. ita ꝙpus circa

nras infirmitates. Unde ps. Contristatus sū i exercitatōe mea. z cōturbat⁹ sū a voce inimici z a tribulatōe pctōris. Ac si dicat De trib⁹ reb⁹ doleo z ptristor. s. qñ mea exercitatio nihil valet. z qñ vox inimica. i. dyaboli suggestio pl⁹ valet q̄z mea inspiratio. z qñ ego pctōrem tribulo. i. punio. Tandē sciuit p experientiā. qz expt⁹ est tem ptatōnes. s. famē: dolores: z mortē. z ideo fact⁹ ē maxie mificors. Unde Heb. ij. Debuit p oia fratrib⁹ assimilari vt mificors fieret rē. ℒ Circa scōm sciēdū q ihs misereť trib⁹ generib⁹ hoīm. s. peccātib⁹: penitentib⁹: z iustis. Prīo peccātib⁹ z ꝑ triplici ter. Prīo i ꝑ q nō statiz pctōrez punit sz expectat ad pñiaz. Isa. Expectat nos deus vt misereat nrī. Hoc angel⁹ nō fecit q̄s de celo ppter supbiā deiecit. nec Ade quē de paradiso ppter inobediētiā expulit. Si em̄ de⁹ pctōres statim qñ peccassent puniret. nec Dauid: nec Maria magdalena. nec Petr⁹: nec Paul⁹ iā i celo essent. sz aīe eorū iā i inferno arderēt. ps. Nisi q⁹ dñs adiuuit me paulomin⁹ habitasset i iferno aīa mea. Et si ꝑsiderem⁹ q̄z magna pēta z mlta vicia q̄tidie i mūdo cōmittunť. in ꝑ diuinā miscōiaz cogscere poterim⁹ Quia iā i mūdo nec ē veritas nec fidelitas: nec ꝓvita xpiana. Sz supbia regnat vbiq⁹ silr luxuria z auaricia. z sic de alijs. Ubi em̄ iā sūt veri hūiles. veri casti. veri mites. veri veraces z obediētes. Deu pces hodie nō peccāt ex ignorātia vt Paul⁹ q̄ dixit. Ignorās feci. nec ex ifirmitate vt Petr⁹ q̄ ex timore mortis xpm ter negauit. sz heu ex certa malicia peccāt. z tñ de⁹ sustinet eos. Et g̃ tales abutunť dono dei. qz ñ statim puniunť ideo liberi⁹ peccāt. Eccl's. viij. Eo q nō cito pferť ꝓtra malos sententia absq̄ vllo timore filij hoīm ppetrāt mala Et tales graue iudiciū sustinebūt. Quia scm Greg. Illos dñs graui⁹ dānat q̄s hic diu lōganimiter portat. Talef deberēt cogitare q q̄tiēs mortal'r peccarēt totiēs abhac vita auferri deberēt. qz q̄tiēs mortal'r peccauerūt totiēs ꝑ meruerūt. nō em̄ amplī⁹ fuerūt digni vite p̄sentis. qz auctorez vite ꝓtemptserūt peccādo sciēter ꝓtra eum. z de⁹ mificorditer tādiu vitā eor⁹ plonga uit. xx. vel. xxx. annos. z ꝑ ppter emendaz Et illud tps gr̄e q⁹ xp̄s eis ꝓcessit nō meruerūt. qz p̄teritū tps male expēderūt ℒ Cū Bern⁹ dicit. Nihil p̄ciosius tpe. Scdo misereť pctōrib⁹ in ꝑ q eis tpalia bñficia tribuit. qz scm Aug. Pctōr ñ est dign⁹ pane q̄ vescať. Et tñ xp̄s dat talib⁹ mltotiēs tpalia. nō solū ad necessitatē: sz etiā dat eis magnas opes z diuitias. Et ꝑ vt puto p pter tres causas. Prīo vt p ꝑ eos ad amorē suū alliciat. Scdo vt nob exēplū bñfarē ciēdi nr̄is inimicis prebeat. in ꝑ q ipe suis inimicis. i. pctōrib⁹ tot beneficia tribuit. Tercio vt pctōrib⁹ retribuat illa bona q̄ faciūt q̄z diu i pctis mortalib⁹ sciēter stāt. Et i hīs tpalib⁹ bñficijs possum⁹ magnā miscōiaz dei intelligere. Quis em̄ hostez rebellantē sibi pascit z potat. Ut dñs tribuit sanitatē corpis. cōcedit lucē solis ad vidēdū. z oēs creaturas ꝓcessit ad fruiēdū q̄ sūt i terra aere z mari. z ꝑ ingratis. imo retribuētib⁹ mala p bonis z odiū p dilectione. Unde Bern. O clementissima circa filios adā diuīe recordatio pietatis. q̄ sua bñficia largiri nō desinit. nō solū vbi nullū inuenit meritū: sz plerūq̄z vbi totū videt ꝓtrariū. Si em̄ de⁹ mificors nō esset tūc oēs pctōres q̄ abusi sūt dei bñficijs: fame sitī: z frigore mori deberēt. qz de⁹ dedit eis corpis fortitudinē vt sibi fruirēt cū q̄ fuit mūdo z dyabolo. Itē diuitias ex bonitate ꝓcessit eis z ipi abusi sūt eis dē i voluptatib⁹ carnis. qz facti sūt gulosi z lor q̄nter luxuriosi. z sic de alijs. Tercō misereť pctōrib⁹ qz statim vt cōuersi fuerint ad graz eos recipit. Unde Isa. lv. Derelinq̄t impi⁹ viā suā. z vir iniqu⁹ cogitatōnes suas. z reuertať ad dñm z miserebit⁹ ei⁹. z ad deū nostrū. qm̄ mult⁹ est ad ignoscendū. Quid differs o peccator agere pñiam. ad dñm cōuertere: z miserebit⁹ tui. Nō est em̄ adeo stult⁹ hō q̄ vtit⁹ rōe si offendisz dñm suū tpalem: ita q⁹ dñs su⁹ eū occidere velet si sciret dñm suū tā mificordē q⁹ q̄ciro q̄reret gratiā inueniret eā apud ipm. certū sum q⁹ nō negligeret q̄n rogaret eū vt pceret ei. ppterea vt euaderet mortē tpalem z nō expectaret i crastinū cū hodie esset certus z cras dubius de venia z gra. Et ecce miser peccator adeo stult⁹ est q⁹ non vult q̄rere gratiā vt euadat mortē aie. cū tamē ipe scit deū ita misericordē q⁹ statiz vt peccator ad ipm cōuertitur vult ei misereri. Joheł. ij. Cōuertimini ad dominū deum vestz q̄m benign⁹ z mificors. ē z ꝑstabilis

sup malicia ℣ Scdo dico q̄ dñs mi
serek penitētiby triplicit. Primo i ℔ q̄ oīa
pcta relaxat. ps. Quātū distat ort⁹ ab oc/
cidēte: longe fecit a nobis iniq̄tates nr̄as.
De remissione tot⁹ iniq̄tat⁹ Bern. dicit.
Sic ex toto ī dulsit ⁊ tā liberaliter dona/
uit oēm iniuriā. vt tā nec dānet vlciscēdo.
nec ꝓfundat imꝓperādo: nec minus di
ligat ꝓputādo. Unde Ezech. xviij. In q̄cun
q̄ hora pcōr ingemuerit oīm iniq̄tatuz
ei⁹ nō recordabor ampli⁹. Unde nō ait. si bi
ennio vl triēnio aīe morte. sz quacūq̄ ho/
ra. imo quocūq̄ momēto. etiā si ī ipo erī/
tu aīe ingemuerit. Nec ait. decē iniq̄tatū
ei⁹: vl centū vl mille ⁊c. sz oīz iniq̄tatū ei⁹
nō recordabor ampli⁹. Item Isa. xlix. Nū
q̄d obliuisci pt mlier infantē suū vt ñ mi/
sereat filio vteri sui. ⁊ si illa oblita fuerit.
ego tn nō obliuiscar tui. Ecce q̄z mitz ⁊ be
nign⁹ est ad ignoscēdū. Nō tn sub hac spe
est peccandū. qz maledict⁹ hō q̄ peccat in
spe. nec etiā ī peccatz morādū. qz q̄uis ve/
niā tibi ī fine vite pmittit si ꝓpiciter peni
tuerit. valde tn difficile est vt vera sit pēia
q̄ venit tā sera. Tūc em̄ cruciat⁹ mēbra li/
gat. dolor sensū oppꝛimit. vt vix aliō va/
leat cogitare. Unde Aug. Si q̄s posit⁹ in
vltima volūtate voluerit accipe pēiaz: fa
cer⁹ nō esse illi negādū q̄d petit. sz nō pos/
sum⁹ dare securitatē q̄ bn̄ hinc exeat. si se
cur⁹ hinc exierit nescio: pēiaz dare possu
m⁹ securitatē aūt dare nō possum⁹. nūq̄d
dico dānabit: sz nec dico q̄ saluabit. Uis
ēa dubio liberari. vis q̄dē incertū euade/
re. age pēiaz dū san⁹ es. si sic agis dico ti/
bi q̄ secur⁹ es. De penitētia sera ḡre infra
ꝓmone. clvi. Ā. Scdo miserek de⁹ pe/
nitētiby ī ℔ q̄ eternā penā ī tpalē cōmutat
q̄ ꝓsistit i ieunijs: genuflexionib⁹: castiga/
tionib⁹: gemitib⁹: ⁊ fletib⁹ q̄ ꝓ satisfactōe
accipit. Et ē magna misericōia q̄ de⁹ tpalez
penā recipit ꝓ eterna. pena quā sustinuis/
set si nō penituisset. Sic latroni cui debe
ret caput abscindi. ⁊ ꝓ capite abscinderek
ei vn⁹ capill⁹ capitz ei⁹. Unde apl's. Nō sūt
ꝯdigne passiones hui⁹ tpis ad futurā gl'iaz
⁊c. Sic etiā intelligit de penis p̄sentib⁹ et
futurz. q̄z nulla pt esse eq̄litas. qz pene in/
ferni sūt infinite. Arist. Finiti ad infinitū
nulla ē ꝓportio. g̃ sis patiēs ī tribulatōni
buz ⁊ ifirmitatib⁹ ⁊ ī pñijs agēdis q̄ ℔ tibi
ꝓ pcīs tuis iniūcte sūt. Unde Isid. ī syno.
Attēde etiā ī mēte q̄scūq̄ scl'i penas q̄scū/
q̄ tormētoz dolores. q̄scūq̄ penaz acer/
bitates ⁊ compa ℔ totū gehēne. ⁊ leue erit
tibi oīe qd pater. Tercio miker peni/
tentib⁹ ī ℔ q̄ ⁊tutes resuscitat q̄s ꝓ pcīm
extinxerūt. ps. Tu aūt dñe miſere mei et
resuscita me. Et q̄nq̄ pl'es q̄s añ habuer̄t
tribuit ⁊tutes Sic patz i maria magd. q̄
pfectior facta ē post casū q̄s añ fuit. Unde ec̄
Lu. xv. habek de filio ꝓdigo cui p̄ dixit.
Cito ꝓferte stolā primā. i. innocentiā quā
peccando ꝓdiderat ⁊ penitēdo recupat: ⁊
date illi anulū. i. gr̄am opandi. qz opa ex/
tra charitatē facta nihil valēt ad vitā eter
nā. ⁊ calciamēta ī pedib⁹ ei⁹. i. patiētiā ī q̄
aīa custodik ne ledak. Unde Lu. xxi. In pa
tientia vr̄a ⁊c. Ē Tercio dico q̄ dñs
miserek iustis ⁊ bn̄ opantib⁹ triplr: Primo
eos ī bono ꝓfuat ne recidiuēt. qz nisi dñs
hoīez ī bono ꝓfuaret faciliter recidiuaret.
Unde difficilitas stādi ⁊ ī bono pmanendi
patz ī lucifero. in adā. ⁊ ī iuda. Lucifer⁹
vent⁹ vane gl'ie deiecit ꝺ celo. Adā mulier
expulit de paradiso. Judas ꝓpter auariciā
cecidit ꝺ ꝓsortio apl'oz Quid tūc nos fra
giles hoīes q̄ sum⁹ ī ℔ mūdo q̄ ē plen⁹ la/
queis ꝓstituti. ps. Nisi dñs cu. ci. ⁊c. Se
cūdo q̄ interna dulcedinē ⁊ ꝓsolatōez dat
suis q̄ ē q̄si q̄dā arra spūsscti. de q̄ Eccl. xx
iiij. Spūs em̄ me⁹ sup mel dulcz. Qz duo
tio ⁊ dulcedo spūalis excedit oēm delecta
tionē carnalē. ⁊ ē signū p̄sentie spūssancti
ī hoīe. Unde aug. in li. ꝓsek. Qui spūsctō se/
mel iebriat⁹ ē ad oīa bona hilarescit. si la/
borat ñ lacescit. si dolet ñ sentit. si deridek
ñ aduertit. Ber. Liby aīe ē gr̄a dei dulcis/
sim⁹ oēm habēs ī se suauitatē ⁊ delectamē
tū sapoꝛis. Tercio qz dat iustz regnū cele
ste ex sua misericōia. qz ꝓpt merita nr̄a parū
tenek nob. imo nihil de ꝓdigno. Nā si ali/
quid boni facimus plus tn tenemur deo.
Unde cū oīes vires corꝑis ⁊ aīe ꝓsumpse
rim⁹ in seruitio dei ⁊ totū posse nostz fece
rim⁹ adhuc dicere debem⁹ illō Luc. xvij.
Serui inutiles sum⁹ qd debuim⁹ facere
fecim⁹ ⁊c. Qz ex nostrz meritz nō possu
m⁹ vitā eternā hr̄e ex ꝓdigno sz solū ex dei
misericordia ostēdit Bern. dicēs. Si nati
essem⁹ exq̄ fact⁹ est hō sup terrā ⁊ vsqz ad
centū milia annoz vita nostra extenderek
nō esset tn cōdigna opatio hui⁹ tpis ad fu
turā gl'iaz q̄ reuelabik ī nobis.

De eadē dñica. Sermo. xcviij.
De hijs q̄ reph̄ēsibilia sūt i comedēdo

Accipiēs septē panes gr̄as agēs fregit ⁊ dabat discipul' suis vt apponerent. ⁊ apposuerūt turbe. Mar. viij. Cū hō triplicit̄ ꝓsideret. s. q̄tū ad corp⁹. ⁊ q̄ntū ad aīaz. ⁊ q̄tū ad vtrūq; ꝓiūctū. Ideo deus sibi triplicē cibū p̄pauit. s. corpalē q̄ corp⁹ reficit̄. Spūalez q̄ aīa nutrit̄. ⁊ celestē q̄ tot⁹ hō beatificat̄. Cōuiuiū aūt corporale tm̄ bis xp̄s i hac vita fecit. s. h̄ō septē panib⁹ Et Joh. vi. de quinq; panib⁹. Cōuiuiū aūt spūale mltoties fecit. nā q̄tiens p̄dicabat totiēs alimēta spūalia tribuebat. Aug⁹. Nō est magnū pascere vētres cito morituros: sz magnū est pascere aīas ēternū victuras. Cōuiuiū aūt celeste tm̄ semel faciet qđ tm̄ nūq; finē accipiet. Lu. xxij. Edatis ⁊ bibatis sup mēsaz meā in regno meo. Sciēdū q̄ sic dñs pauit q̄ttuor milia hoīm corpal'r. sic nos q̄tidie pascit etiā corpaliter. q̄ nihil habem⁹ a nobis ipsis. Ergo cū gr̄az actōe sumere debem⁹ cibū sic donū dei vt de⁹ ex h̄ honorēt̄ ⁊ laudet̄. Un̄ Aug⁹. Porro si māducas ⁊ bibis ad refectōez corpis: ⁊ deo gr̄as agis tūc cibus ⁊ pot⁹ tuus deū laudāt. Un̄ p̄ p̄senti ꝑmone tria sūt dicēda. Primo q̄o hō debeat se habere i comedēdo ⁊ bibendo. ⁊ q̄ sūt reph̄ēsibilia i cibo ⁊ potu. Scđo q̄o q̄s peccat mortalit̄ i comedēdo ⁊ bibēdo Tercio exēplū. De duob⁹ vltimis dicet̄ i seq̄nti ꝑmone ℣ Circa primū sciēdū q̄ hō i comedēdo ⁊ bibēdo sic se debet habere q̄ fugiat illa q̄ sūt reph̄ensibilia circa comestionē. ⁊ talia sūt q̄nq;. Primū est añ debitū tps comedere. Nā sic̄ serui dei ꝑm doctrinā xp̄i p̄mo q̄runt regnū dei. sic gulosi q̄z de⁹ vēter ē p̄mo q̄rūt regnū dei sui ⁊ regnū dei eoz ē esca ⁊ pot⁹ Cōtra q̄s dicit ap'ls. Nō esca ⁊ pot⁹ ē r̄gnū dei. Un̄ Isa. v. dicit̄ de gulosis. Ue q̄ ꝓsurgitis mane ad sectādā ebrietatē. Ergo merito reph̄endēd⁹ est xp̄ian⁹ ille q̄ ō mane comedit anteq; aliq̄ō pater nr̄ dicat. vl' deo aliquā reuerētiā exhibeat. q̄ libet hō debz primo cibare aīaz cū deuotis orōib⁹ ⁊ sanctis meditatōib⁹. q̄ aīa nobilior ē corpe Aug⁹. Dat⁹ ē dānū in amissiōe vni⁹ aīe q̄s mille corpoz. Sz isti qui aliquādo p duos dies nunq; aliq̄ō pater nr̄ dicūt piculose stant q̄z est signū q̄ deū nō diligūt nec ppriā salutē q̄runt. ideo obliuiscūt dei. Un̄ Aris. ij. retho. Obliuio ē signū puipensiōis Et vult etiā de⁹ obliuiscī i morte. Aug⁹. Ista fit vt i fine obliuiscat̄ sui q̄ dū viueret oblit⁹ est dei. ℣ Secūdū reph̄ensibile est quādo q̄s nimis delicata cibaria vult habere. ⁊ nimis magnā diligentiā apponit ad cibaria ꝑparāda. Un̄ legit̄ Nu. xi. de filijs israel q̄ in deserto carnes desiderāt. ⁊ ꝓpter h̄ ira dei incurrerūt. p̄s. Ad huc esce eoz erāt in oze ipsoz ⁊ ira dei descēdit sup eos. Quānis satisfeceratde⁹ desideriis ⁊ ocupiscētijs ipsoz. tm̄ nihilominus eos puniuit. In q̄ ostēdit q̄ ei displicet q̄ hō nimis delicata cibaria appetit. Et tales etiā vt frequēter nimis magnaz sollicitudinē habēt i ꝑparādo cibaria Alii qui q̄si intātū occupant̄ circa ꝑparatōem ciboz ventris q̄ vix vl' nunq; vnā missaz possūt audire. sz ō cibarijs aie modicū vel nihil curāt. Alīq; ec ⁊ si p se nō faciūt. oportet tm̄ q̄ ancilla vl' familia intantū occupetur circa illa q̄ negligāt missaz ⁊ sermonē. ⁊ q̄ nunq; vel raro possint visitare ecclias ⁊ ꝓncipaliter die dñico cū tamē q̄libet ille die teneat audire missam sub p̄cepto ecclesie. de cōse. dist. i. missas. ⁊. c. omes fideles. Nec aliq̄s excusat̄ nisi magna necessitate cogēte. vt habeat eodē. c. Et tūc talis neglectio redūdat in dños illoz q̄ sic eos occupāt. Un̄ Hugo i suo claustrali Qui dā superstitiosū nimis in ꝑparādis cibis studiū adhibēt decoctionē fricatiouz et cōdimentoz genera excogitantes. modo mollia modo dura modo frigida mō calida modo cocta modo assata modo pipere modo sale cōdita. ℣ cōsuetudinē p̄gnantiū mulier̄ desiderātes ⁊ cū tāta sollicitudine p̄parant̄ vt deuozat̄ q̄ttuor vl' quinq; ferculis ꝑma nō impediūt nouissima. Isti habēt colere ventrē suū tāq; deū. Et heu qđ peius est tales gulosi raro vel nūq; tq; cōtenti sunt de cibarijs ipis ꝑparatis. etiā quādo vxor vl' familia fecerūt oēm diligentiā suā i ꝑparādo cibaria tūc adhuc cōquerunt̄ ⁊ murmurāt. aut sūt nimis salsa. aut nimis frixa. aut nimis mollia. aut nimis dura. ⁊ sic de alijs. Et qđ adhuc peius est si aliq̄ negligētia notabil' facta ē in

ꝑparãdo cibaria tũc ĩraſcunt maledicẽdo vxori ⁊ familie. Etiã qñq blaſphemãt et volũt ꝓicere ipis ſcutellas ad collũ. Tu ſic ille negligẽtiã fieri vt recognoſcas te ñ eſſe dignũ cibarijs bñ ꝑparatꝫ. qz forte es pctõr mortal'. ⁊ antea ingrat⁹ fuiſti deo ꝺ bonis cibarijs q̃ ex largitõe dei habuiſti. vl etiã qz antea ĩ bñ ꝑparatꝫ cibarijs exceſſiſti ⁊ deũ offendiſti. Et g̃ iã de⁹ punit te ĩ illis reby ĩ q̃by peccaſti Immo qñ recognoſcis te eſſe ĩ pctis mortalib⁹ tũc ſcire ꝺbes qñ eſ dign⁹ comedere panẽ ⁊ bibere aq̃m ad ſatietatẽ. ſz vix deberes ſumere puraz neceſſitatẽ ad ſuſtẽtatõnez nature. Et rõ huj⁹ ẽ. qz pctõr indignior ẽ oĩb⁹ creaturſ. Uñ Arıſ. i. poli. Sic optimũ aĩaliũ ẽ hõ frues lege ⁊ iuſticia. ſic peſſimũ aĩaliuz eſt hõ a lege ⁊ iuſticia ſepat⁹. Ergo nõ eſt dicendũ vt hoĩes vſuz illaz haberẽt. ⁊ deo ꝺ gras agerẽt ⁊ ei ſuirẽt. Sz heu tales pctõres ⁊ guloſi hoĩes pl⁹ ꝓſumũt de creaturis q̃ boni hoĩes de q̃by deo raro vel nũq̃ regratiant nec ei ſuiũt ſz poti⁹ dyabolo ⁊ mũdo ſuire volũt. De q̃by oĩb⁹ ſic vſis diſtrictã reddituri ſũt rõez deo Et q̃ ſequit q̃ merito null⁹ de cibarijs murmurare deberet vl' blaſphemare. ſz ꝓ peccatis ꝓpctis nr̃is pendẽs comedit ⁊ bibit amaz fel ⁊ iſti mea potauerũt me aceto. Uerciũ reꝓhenſibile ẽ q̃ q̃s nimis ml'tũ ſumit de cibo ⁊ potu. vt legit ꝺ ſodomitis Ben. xvij. q̃ vixerũt ĩ delicijs carnis. Sicut eñ pluuia nimis magna nociua eſt. ſi aũt nimis parua eſt etiã nõ valet. Sic q̃ſ q̃s ſibi puidere diligẽter debet q̃ ñ nimis multũ ſumat ne cib⁹ aggrauet corꝑ⁹ ⁊ ſuffocet rationẽ. nec etiã nimis modicum nocꝑ⁹ nimiũ ꝺbilitet. ſz ĩ medio ꝓſiſtit virtus. Uñ Arıſt. ij. ethi. Mediũ ĩ oĩb⁹ ẽ laudabile. Quia ſm Hugo. de ſctõ vic. Sic caro eſt nutriẽda vt fuiat. ⁊ ſic domanda eſt q̃ ñ ſupbiat Quartũ reꝓhẽſibile ẽ q̃ñ q̃s nimis auide ſumit cibũ. Signũ autẽ huj⁹ auiditatꝫ ẽ q̃ñ ſic anim⁹ ad cibũ tãto ardore cõcupiſcentie trahit vt nihil ſinat hoĩes de deo cogitare vl' de alijs bonis. ſz effundit ſe ſup cibũ tanq̃ brutũ aĩal. et ꝺ vtiq̃ nõ eſt bonũ neq̃ ratõabile q̃ hõ rationalis effundat ſe ſup cibũ vt ırrõnale aĩal. Et etiã corꝑaliter nocet. qz ad ſanitatẽ corꝑis valet q̃ cib⁹ honeſte ordinate et moderate ingerat. qz ſic tãto facili⁹ ⁊ ſalubri⁹ digerit. Ergo ꝓtra iſtã auiditatẽ bonũ eſt ⁊ laudabile q̃ q̃libet hõ añ ſumptionẽ cibi ad mĩn⁹ dicat vnũ pater noſter: ⁊ ſignũ crucis faciat anteq̃ cibũ ſumat. Extẽ plũ legim⁹ de vna moniali q̃ de mane anteq̃ orauerat in horto comedit lactucã ſine ſigno crucꝫ. ⁊ dyabolũ cũ lactuca comedit. Itẽ q̃dã ꝓuerſus bibit vinũ ĩ ciuitate ſine licẽtia ⁊ ſine ſigno crucꝫ. ⁊ ſic dyabolũ cũ vino bibit. Et ſemp ĩ ꝓncipio prãdij ⁊ cene hõ cogitare debet de pauperib⁹. ſic q̃ vellet q̃ q̃libet paup intm̃ haberet ſic ipſe habet ad comedẽdũ ⁊ bibẽdũ. Inſup debet eis imptiri elemoſinã de mẽſa ſua inq̃tũ facultas admiſerit. Uñ catho. Dũ ſedes ĩ mẽſa ꝓmo de paupe pẽſa. Tũc bene prandeꝺ cũ xp̃s adeſſe videꝺ. Et ifra prãdiũ cũ ſedet in mẽſa debet loq̃ de bonis ⁊ honeſtꝫ ⁊ deificꝫ. ⁊ debz cauere ne ꝺba ſcurrilia ĩmunda ⁊ detractoria loquaꝺ Exemplũ tale legim⁹ q̃ q̃dã diues ũitauit vicinos ⁊ cognatos ſuos locãdo eos ĩ vna mẽſa. ⁊ ĩ alia menſa collocauit pauperes. Et vn⁹ inter paupes q̃ fuit ſctũs hõ vidit qñ bñdicite dixerũt ⁊ ꝓma duo fercula comederũt angelos circũire diſcũbẽtes. qz loq̃ banꝺ de deo. ⁊ poſtmodũ loq̃ incipiebant mũdana: ⁊ ꝓſeq̃nter vicioſa ⁊ detractoria Tũc demões affuerũt ⁊ diſcũbentes circũdederũt: ⁊ angeli fugierũt ab eis: ⁊ dederũt locũ demonib⁹. q̃ tũc oẽs diſcũbentes circũierũt ⁊ circa eos ſaltaueꝛt. Tũc amare fleuit iſte ſctũs hõ. Poſtmodũ itez ĩ fine mẽſe inceperũt loq̃ de deo ⁊ honeſtis ⁊ bonis materijs. Tũc angeli redierũt ⁊ diſcũbentes alacrit' circũdederũt. Et tũc demones fugierũt. Et iſte deuot⁹ hõ hoc vidẽs cepit alacrit' ridere. Tũc alij poſtmodũ interrogauerũt illũ deuotũ hoĩem q̃re ꝓmo fleuiſſet ⁊ poſtmodũ riſiſſet. Et ipſe mãifeſtauit eis q̃ vidit. Et exhortat⁹ ẽ eos vt vbicunq̃ eſſent cũ hoĩb⁹ ꝓgregati q̃ ſp loq̃ deberẽt ꝺ deo ⁊ ꝺ bonis ⁊ honeſtꝫ materijs. tũc xp̃s cũ angel' ſuis ſp eſſet ꝓſens Uñ Mat. xviij. Ubicunq̃ duo vl' tres cõgregati fuerint in noĩe meo ibi ego in medio eoz ſum. Itẽ poſt mẽſaz q̃libet debet dicere gras: ⁊ regratiari deo de perceptis

Un̄ ap̄l's. In oīb⁹ gr̄as agentes. Ex hūs patet q̄ hō qn̄q̄ p̄t vti p̄ciosis cibis sine p̄cto: z alī⁹ grossis cibarūs vtēs p̄t deū offendere. Un̄ Aug. de doc. xp̄iana. Potest esse vt sine aliq̄ vicio crapule vl̄ voracitatis p̄ciosissimo cibo sapiēs vtaf. insipiēs aūt fetidissima gule flāma ī vilissimū olus ardescat. Item Aug. Nō ppter porcū sed ppter pomū mortē p̄m⁹ bō inuenit. Et esau primatū suū nō ppter gallinā sz ppt lenticulā pdidit. Et legim⁹ regē nostz nō de carne sz de pane temptatū ¶ Qui tū reph̄ēsibile est varietas ferculoz q̄ reph̄ensibil̄ est. imo z nociua homī. nō soluz q̄stū ad aīaz sz etiā q̄stū ad corp⁹. Q3 aūt varietas z multiplicitas ferculoz noceat homī ī corpe h̄ pbat Macrobi⁹ p q̄nq̄z rationes Primo mō pbat p h̄. q̄ vt freq̄nter aīalia sūt sana. q2 vtunf simplici cibo z assueto sue nature ꝓueniēti. z nll'o mō illis q̄ sūt ꝛria sue nature. Cui⁹ oppositus hō rōnalis sepe facit. s. comedēdo z bibendo ea q̄ nō cōpetūt sue nature. sz solū vt satisfaciat delectatōi z appetitui. Scdo pbat p artē medicine. q2 medici suadēt infirmis simplicē cibū comedere z potū bibere. z ñ diuersa fercula assata z frixa. Rō est. q2 simplex cibꝰ z pot⁹ magʒ digestibil̄ ē Et etiā q2 antea nimis se repleuerūt ꝺ diuersis cibarūs. Et ꝑm Arist. ij. ethi. Medicine fūt p ꝛria. g̃ optet eos postmoduz abstinere z simplicē cibū sumere. Tercio pbat p h̄. ꝟbi gr̄a. Si duo hoīes eiusdē cōplexiōis biberēt eādē mēsurā. z vn⁹ biberet diuersa vina simł z semel. tūc citius infirmaref z min⁹ cōpetit sue nature il le mł̄tiplex pot⁹ q̄z ille q̄ bibit simplicē potū. Sic sil'r intelligēdū ē de cibo Quarto p h̄ Si q̄s postmodū ifirmaref tūc medici eo facili⁹ cog̃scere valēt vñ habeat illā infirmitatē q̄z si diuersa cibaria comediſſet z diuersa pocula bibiſſet ¶ Quinto pbat p h̄. q2 natura est vnifozmis ī opatione sua. Cū aut̄ hō comedit diuersa et mł̄tiplicia fercula tūc natura digerit ist̄ cibū q̄ magʒ est digestiu⁹. remanēte illo cibo ī stomacho q̄ min⁹ est digestiu⁹. Et cū hō gulos⁹ supaddit item cibū sup cibū. scz comedēdo z replēdo se añ digestionē. tūc ille cibꝰ q̄ manet in stomacho indigest⁹ fit putrid⁹. sic stomach⁹ corrūpit̄ z ꝺseq̄nter hō ifirmaf z morit̄. Un̄ Señ. Mł̄ta fercula mł̄tos morbos fecerūt. Un̄ etiā Sapiēs dicit. q̄ gula pl'es interficit q̄z ensis. q2 mł̄ti p crapulā efficiunt ꝓtracti. lepro/ si: hydropici: palitici. z sic de alīs. Et hec ē magna fatuitas q̄ hō ppter delectatōes vni⁹ hore vult omī tpe esse infirmus. Item vitā hoīs minuit Eccī. xxxvij. Propt̄ crapulā mł̄ti obierūt. Sic ecōuerso abstinētia z simplex cibꝰ causat sanitatē z plōgat vitā. Un̄ Eccī. xxxvij. Qui aūt abstinent ē adūciet vitā. Un̄ Hiero. Mater sanitatis ē abstinētia. mr̄ egritudis ē voluptas Un̄ etiā Arist. de regimīe p̄ncipū. Abstinere a comestionib⁹ nimis z a supfluitate ē sūma medicina. Q3 aūt abstinētia plongat vitā h̄ patz p experiētiā. q2 in p̄ncipio mūdi hoīes diu vixerunt. z rō vna fuit q2 pce z moderate vixerūt. Quia vt legit adā vixit noningētis triginta annis. Et post eū pl'es alī babuerūt mł̄tos ānos anteq̄s moriebant. Nā mathusalē vixit. dcccclx. ānis. q̄ fuit antiq̄or int̄ oēs veter⁹ testāmēti. Item h̄ patz in sanct⁹ noui testamēti. Sic Johes euāgelista q̄ vixit a tpe passionis xp̄i. lxviij. annis. Et totū tps suū fuit. xcix. annoz. Item btūs Paul⁹ heremita vixit. cxij. ānis. Item btūs Anthoni⁹ vixit ī heremo. cv. ānis. z tales nō habuerūt diuersa fercula nec p̄cīosa pocula ¶ Et hūs oīb⁹ patet q̄ vtili⁹ z salubri⁹ est etiaz q̄stū ad corp⁹ comedere simplicē cibū z bibere simplicē potū z assuetum. Et ex hūs patet quō hō se debet hr̄e ī sumēdo cibuz z potū. s. q̄ debz comedere moderate z cū gr̄az actōe. Un̄ legit exēplū ī vitas patrū. q̄ q̄dā senex deuot⁹ comedit cū alīs plib⁹ fratrib⁹. Et comedētib⁹ ill̄ vidit in spū illele senex q̄ aliq̄ ad mēsaz sedētes comedebāt mel. alī panē. alī sterc⁹. Et admirabāt intra seipm. dep̄cabat̄q̄z deuz dicens. Dñe reuela mihi mist̄eriū h̄ q̄ idē cib⁹ omnib⁹ appositꝰ ē sup vnā mēsaz. z māducādo sic imutat⁹ videt q̄ q̄dā edāt mel. q̄dā aūt panē. alī ꝟo sterc⁹. Et venit vox dns p dicēs. Illi q̄ māducāt mel hūmōi sūt q̄ cū timore z tremore z gr̄az actōe sedēt ad mēsam incessant orātes. Et eoz oro sic incēsum ascēdit ad deū. ideoq̄z mel comedūt. Qui aūt panē māducāt sūt illi q̄ gr̄as agentes p̄cipiūt ea q̄ a deo donata sūt ill̄. Illi aūt q̄ sterc⁹ comedūt hūmōi sūt q̄ murmurāt z dicūt. h̄ bonū est. h̄ malū ē. Mł̄ aūt fieri

a nobis nō debēt ſz magſ debem⁹ gloriſi/
care deū atq; laudes ei offerre. vt ī nob im
pleat illd dictū apli. Siue māducat ſ siue
bibit ſ siue qd aliō facit ſ oīa ī glo. dei facite

De eadē dñica Sermo. xcix.

Quot modis peccet qs in comedendo

a

HEcipiēs septē panes grās agens fregit ⁊c.
D Circa ſcdam ptē pce/
dent ſ mōnis sciēdū q⁹ in co
medēdo ⁊ bibēdo q̄nq; modis pt qs pec/
care mortal r. Prio qñ qs diligit intm̄ cor
p⁹ suū q⁹ ꝫ pceptū eccl ie pat⁹ sit comedere
diebꝫ ieunioꝝ: cū tñ bñ posset ieiunare: ſz
nō vult corp⁹ suū intm̄ molestare vt ieiu/
net: ⁊ sic soluit ieiuniū sine causa qđ ab ec
clesia ē pceptū. Vñ Hermā⁹ ō schilditz
dicit. Qñ qs inordiate gule vl̄ ꝓcupiscen
tie inheret tāq; vltimo fini. sic de q̄busdā
dicit Phil. iij. Quoꝝ de⁹ vēter ē hoꝝ finis
interit⁹. ita q⁹ tal q̄si deū cōtēnens pat⁹ sit
pcepta dei trāsgredi vt delectatōnes gule
assequat tal guiter peccat. qz quicūq; trās
gressus fuerit ieiuniū qđ sub pcepto eccie
est institutū sciēter ⁊ sine causa ex ꝓtēptu
peccat mortalit. Sec⁹ ē si ex rōnabili cau
sa ꝫ faciat. Scdo qñ qs sumit cibū illi
citū ⁊ phibitū. sic adā ī paradiso comedit
fructū vetitū. iō expuls⁹ ē. Sic sile ē si qs
comederet carnes vl̄ etiā lacticinia ī q̄dra
gesima. ille cibū illicitū ⁊ phibituz come/
deret A Circa qđ q̄rit a q̄b cibis ie
iunātes debēt abstinere. Rñdet ſm sanctū
Tho. ij. ij. q. cxlvij. In ieiunio q̄dragesi/
mali interdicunt vniuersaliter ova ⁊ lacticī
nia. In aliꝫs aūt ieiunijs sūt diuerse ꝓsue
tudines q̄s qs obſuare debet ſm mores
eoꝝ int̄ qs quersat ⁊ morat. vt patet dist.
iij. Deniq;. Ecclesia aūt carniū generaliter in
oñi ieiunio phibit⁹ ē. qz generaliter magis
delectabile est ⁊ ad humorē luxurie magis
coopat. Vñ i sertis ferijs ncce ē abstinere
a carnibꝫ ⁊ etiā i sabbato ſm generalē ꝓsue
tudinē. extra ō obser. ie. c. ꝓsiliū. Concor/
dat Innoc. Sciendū q⁹ oēs hoīes tenent
totā q̄dragesimā ieiunare. ⁊ ꝫ ī q̄dragesi/
mali cibo q̄ sani ⁊ fortes sunt ⁊ vti bñ pñt
tali cibo. Vñ ōr in decre. In q̄dragesima
ē ieiunandū a lacticinijs. dist. iij. Deniq;
Sec⁹ ē de illꝫ q̄ sūt infirmi ⁊ debiles. vl̄ etiā
mlieres ꝓgnātes ⁊ pueros lactātes ⁊ ī pu
erperio etñtes. qz si necessitas corpal debili
tat ſ impedit eos vl̄ eas nō tenent ieiunare.
imo si timeat ꝓbabilit de periculo vel abor
su: nō solū pñt ſz tenent soluere ieiunium

Tercio qñ qs sciēter cibū sibi nociuū ī
viribꝫ ⁊ ī corpe comedit ꝓpter solā delecta
tionē q̄ nō vult carere tal guiter peccat qz
facit ꝫ charitatē q̄ hō tenet se in deū dili/
gere ⁊ vires suas pfuare vt deo diuti⁹ pos
sit fuire. ps. Fortitudinē meā ad te custo
diā. Cōtra qđ tal gulosus ⁊ voluptuosus
vires corpis debilitat sciēter. ⁊ vitam sibi
abbreuiat sumēdo talē cibū vl̄ potū q̄ nō
cōpetit sue nature. Vñ ⁊ tant⁹ posset esse
appetit⁹ illicit⁹ ad talē nociuū cibū vl̄ po
tū q⁹ hō deū guiter offenderet. Aliq̄ em̄ di
cūt. Scio q⁹ ꝫ nō cōpetit mihi comedere
vl̄ bibere. ⁊ eq̄ bñ sumūt. qre nisi qz volūt
satisfacere appetitui ⁊ delectatōi. Scien/
dū q⁹ oīs cibꝫ creat⁹ ē ad sustētatōez natu
re vt inde hō deo fuiat. Ergo si vn⁹ cibus
nature tue nō cōpetit tūc bonitas dei di/
uersa cibaria creauit vt sic te cuz cibo tue
nature cōpetēti reficere possis. Itē q̄ sessi
ones lōgas faciūt ⁊ comesatōes ⁊ ꝓuiuia
ꝓpter societatē ⁊ cōplacentiā hoīm. ita q⁹
postmodū q̄nq; infirmant vl̄ q̄nq; etiā ci
ti⁹ moriunt ex talibꝫ lōgis sessionibꝫ ac su
perfluis comesatōibꝫ. etiā postmodū fiūt
idisposiri ad fuitiū dei. ⁊ negligūt aīe sue
salutē. tales etiā guiter deū offendūt. Si
milit illi peccāt q̄ talia ꝓuiuia faciūt. Vñ
Aug. Quicūq; ad bibēduz ꝓn⁹ fuerit vel
ad ꝓuiuiū alios iuuerit ꝓ se ⁊ ipis ī die iu
dicij re⁹ erit. Quarto qñ sumit cibū li/
citū ⁊ sanū ſz excedit in q̄ztitate sic q⁹ pdit
rōez vl̄ nauseā vl̄ vomitū acq̄rit ꝓpter il/
lā supfluā crapulaz. tal etiā guiter peccat.
D Circa qđ sciēdū ſm Hen. de vrima
ria. Quicūq; inebriat vel quicūq; excedit
mēsurā in comedēdo. si ꝫ facit cū ꝓposito
⁊ intentōe peccādi vl̄ se replēdi nimis pec
cat mortal r. Sec⁹ si fit ignorāter ⁊ sine ꝓ
posito. vl̄ si casu euenerit. vl̄ ex fortitudie
cibi vl̄ pot⁹. vl̄ ex fragilitate sumētis tūc
ē veniale Sciēdū ſm Hermā. ō schilditz
q⁹ qñ qs intantū sumit de cibo vel potu q⁹
optet seq̄ vomitū vl̄ aliā inordinatōez. vl̄
intm̄ supflue sumit cū grauamīe etiā sine
vomitu vñ deberēt ⁊ possent pl̄es alij su/
stētari q̄ forte fame piclitant. vl̄ forte ma/
gna inedia perurgunt: credo q⁹ ī talibus

casibꝫ etiã ꝓtingũt pẽta mortalia. qz manifeste patet q talꝭ comestio sit ꝺ charitatẽ ꝓximi. Jdẽ de nimia sumptõe cibi ſm eundẽ doctorẽ qñ tãta est q ꝓpter eã rõ absorbeꝭ z corꝓ sciẽter nimis ad rebellionẽ spiritꝰ z ad carnalia vicia ĩcitaꝭ. ita q hõ certitudinaliter scit q sũptꝰ talibꝫ cibarijs vl ĩ tãta q̃titate ipe nllo mõ ꝑt ꝓseuerare nisi q mortalia pẽta incidat. credo q sit pctm̃ mortale. qz ille volũtarie ꝓcipitat se ĩ piculũ. De ebrietate aũt sciẽdũ q ebrietas directe rõis vsũ ipedit z vehemẽtiꝰ q̃ comestio. cũ tñ bonũ humanũ fũdaꝭ ĩ vsu rõis Doctores tenẽt cõiter q ebrietas ex genere suo pctm̃ mortale est qñ hõ q̃ inebriaꝭ scit ꝑ certo potũ esse inebriatiuũ. z sciẽter z volũtarie ĩmoderate sumit illũ. Secus tñ si nesciret potũ esse inebriatiuũ. vl tam subito inebriatiuũ esse. vl nõ credebat vl nõ intẽdebat ex ꝓposito eũ sumere ĩmoderate. sic q̃q̃z ꝑt esse pctm̃ veniale. Et credo q minꝰ pctm̃ sit ebrietas ĩ hꝭ q̃ habẽt capita debilia q citissime ex potu modico inebriantꝭ. nec etiã audeo dicere q ĩ eis sit pctm̃ mortale. Et forte ĩ aliꝙ tãto vilioreſ reputantꝭ illi ĩ moribꝫ z ex natura male dispositi q̃to citiꝰ z faciliꝰ vsũ rõis z bonũ humanũ amittũt. z cũ debilitatẽ suã multotiẽs expiantꝭ q tñ nõ cauẽt. Et ꝓ tanto etiã ebrietas ꝑt esse ĩ eis grauiꝰ pctm̃ ꝑ q̃nto ẽ magꝭ cõtinua: qz sic ĩ habitũ deducit. z ipi ex habitu peccare videnꝭ nõ ex passione aut ignorãtia. Ebrietas valde detestãda ẽ. qz nõ solũ ẽ pctm̃ mortale ſm genꝰ suũ ſz etiã q̃q̃z maximũ pctõꝝ. ſ. mltorũ pctõꝝ causa. Unꝺ Origẽ. ĩ omeł. xxvij. Sic ebrietas ẽ mr oĩm vicioꝝ. sic ecõuerso sobrietas est mr oĩm virtutũ. Jtẽ ebrietas facit de hoĩe bestiã. de rubusto ifirmũ z de prudẽte insanũ. Unꝺ Amb. in li. ꝺ pe. Ebrioſus dũ absorbet vinum absorbeꝭ a vino z abominaꝭ a deo. despicit ab angeł deridet ab hoĩbꝫ. destituit a viribꝫ. ꝓfundit ira demonibꝫ. Sciẽdũ q valde piculoſũ z stultũ est inebriari. qz ebrioſus cõpaꝭ aĩali nõ habẽti rõez. ꝑs. Holite fieri sicut equꝰ z mulꝰ ĩ q̃bꝫ nõ est intellectꝰ. Quia ꝑ rõez hõ solũ differt ab alijs aĩalibꝫ irrõnabilibꝫ. Unꝺ Arist. vij. polit. Inter oĩa aĩalia hõ solꝰ habz rõez. Jtẽ q piculoſum sit homi inebriari patz ex ℔. qz si homo ĩ tali ebrietate occidereꝭ vl alias quacũq̃ alia morte moreretꝭ eternaliter dãnaretꝭ. Et ẽ plurimũ piculoſa mors sic mori. Nõ ꝓbaꝭ ꝑ ℔: qz qñ hõ cũ deliberatõe z ex ꝓposito inebriaꝭ: tũc peccat mortaliter. z illud pctm̃ nõ dimittiꝭ sine ꝑa cõtritõe. z interim q sic ẽ priuatꝰ vsu rõis nõ ꝑt ꝓteri. ℊ si sic moriꝭ nunq̃z saluabiꝭ. Secꝰ ẽ qñ hõ habẽs vsũ rõis submergiꝭ vl alias occidiꝭ. rũc ĩ momento ꝑt ꝓteri de pctis suis z sic saluari. Unde augꝰ. Ebrietas aufert memoriaz: dissipat sensũ: ꝓfundit intellectũ: ꝓcitat libidinẽ: oĩa mẽbra debilitat: vitã diminuit: z oẽm salutẽ exterminat. ℘ Qua lẽ aũt penã habebũt gulosi z ebriosi patz ꝑ tale exẽplũ. Legiꝭ q q̃dã miles freq̃nter inebriabaꝭ z cũ q̃dã crusibulo ad dedicationes ꝓterit z tabernas visitauit. ſz ꝺ ecclesijs z indulgentijs nihil curauit. Qui postmodũ infirmaꝰ rogaꝰ ẽ a deuota filia sua vt ei post mortẽ appareret z statuz suũ ei indicaret. Qui post obitũ suũ ei infra triginta dies apparuit: z crusibulũ in manu eiꝰ habuit. z ignitꝰ ex toto fuit. Et filia eiꝰ ꝓterrita q̃s esset q̃siuit z q̃d cũ crusibulo vellet. Qui rñdit. pr̃ tuꝰ sũ z in illo crusibulo habeo potũ meũ. de q̃ dicit ps. Ignis sulphur z spũs ꝓcellaꝝ ps calicis eoꝝ. Tunc scõo q̃siuit vtꝝ sibi suffragari posset. Rñdit nõ. ĩmo nec oẽs sancti in celo. qz sñia euãgelij data est sup me. vbi ꝺr. Ligatz manibꝫ z pedibꝫ pũcite eũ in tenebras exteriores vbi erit fletꝰ z stridor dentiũ. Tũc clamare cepit ter ve. Ue ĩ amaritudine. ve ĩ ml̃titudine. ve ĩ eternitate penaꝝ. Unꝺ Greg. in moral. Qui nũc se malle ĩ voluptatibꝫ dilatat illũ postea ĩ suppliciꝭ pena angustat. Quito cũ q̃s intẽm diligit cibũ q appetitꝰ delectatõis ẽ causa finalis z principaliter sumẽdi cibũ delectabilẽ. sic q ꝓponit talẽ delectatõez deo qui principalis z finalis causa debz esse ĩ oĩbꝫ opibꝫ. Et talẽ delectatõez q̃rũt hoĩes voluptuosi q̃ solũ ſm corꝓ viuũt z curã carnis ĩ desideriꝭ pficiũt. Ꝑl's. Si ſm carnez viveritꝭ moriemini. De q̃bꝫ Piero. in epł'a. Difficile ĩmo ipossibile est vt ꝑsentibus q̃s z futurꝭ fruaꝭ bonis vt ℏ ventrẽ z illic mentẽ ipleat. z de delicijs trãseat ad delicias. Sciẽdũ tñ q qñ q̃s esurit et sitit pctm̃. qz ℏ naturale est oĩ aĩali. Jtẽ si q̃s ꝓpat cibũ ea intentõe vt eũ sumere possit

qz aliter non posset. ℞ iteꝝ posset fieri sine pcto. Unꝰ Aug. de ỽbis dñi. Utanꝫ diuites ꝛsuetudie infirmitatꝫ sue. sꝫ doleãt se aliter nõ posse. melꝰ eñ possent si aliꝫ possent. Ergo quilibet xpianꝰ cibũ ꝓpatũ cũ grãꝝ actõe debz recipe. nec debz nimis aui de comedere: nec nimis delicata cibaria appetere: sꝫ necessitatẽ ciboꝝ accipe. semp qꝫ i deũ cozde tendere. si nõ semp actu tñ habitu. Unꝰ Aug. ỽ ỽbis dñi. Si ꝙd mãducas ꝛ bibis ad refectõez ꝛ recupatõem mẽbroꝝ: ꝛ grãs agis ei ꝙ tibi moztali tribuit hec suffragia. cibꝫ tuꝰ ꝛ potus tuus deũ laudant.

Dñica octaua post octauã trinitatis.

Sermo. c. De hereticꝫ ꝛ hypocritis

Ttendite a falsis ꝓphetis ꝙ veniũt ad vos i vestimẽtis ouiũ ꝛc. Matℏ. vij. Scdz leges hũanas puniẽdi sũt falsarij lrãꝝ regaliũ ꝛ bullaꝝ. sil'r ꝛ falsarij monetaꝝ. Falsarij lrãꝝ sũt heretici. ꝙ lras sũmi regꝫ. i. sacrã scripturã falsificãt. quã etiam filiꝰ dei ꝑ quẽcꝫ bullas. i. ꝑ quẽcꝫ vulnera roborauit. Falsarij monetaꝝ sũt hypocrite. Monete eĩ regꝫ celestꝫ sũt ieiunia oꝛões: elemosine: ꝙ ipi falso mõ faciũt. qz i hijs nõ attẽdũt honorẽ dei sꝫ fauorẽ secumus nos sollicite custodire. Jõ xps dicit ỽbis ꝓmissis. Attẽdite a falsis ꝓphetis ꝛc. Unꝰ in ꝓsenti sermone tria sũt dicẽda. Prio qũo heretici cogñscendi sunt. Scdo qũo hypocrite cogñsci ꝓñt. ꝛ ꝗre hypocrisis detestãda sit. Tercio qñ hypocrisis ẽ pecatũ moztale: ꝛ qñ nõ ℣. Circa ꝓmũ sciẽdũ ꝙ heretici ꝑ quẽcꝫ cogñsci ꝓñt ꝓpter modũ qz i occulto ꝓdicãt. Et ℞ est manifestũ signum malicie. Jobã. iij. Qui male agit odit lucẽ. Sꝫ oppositũ xps docuit. vt hꝫ Joℏ. xvij. qñ Annas ꝙsiuit a xpo de doctrina ꝛ discipul' eiꝰ: tunc xps rñdit. Ego palã locutꝰ sũ mũdo ꝛ i occulto nihil. idoo interroga eos ꝙ audierũt ꝛc. Hoc ẽ signuz bone ꝛ salubris doctrine qñ ꝙs apte docz qz veritas nõ ꝗrit angulos. Ecõuerso aũt doctrina i angulis ẽ suspecta. Sciẽdũ ꝙ annas a xpo duo ꝙsiuit. s. ꝙ eiꝰ doctrina esset. ꝛ ꝙ essent sui discipuli Et xps rñdit solũ de doctrina ꝛ nihil dixit de discipul' qz ꝛc tũc nihil boni potuit dicere de discipul' qz oẽs relicto eo fugierũt. Tũc etiã noluit quicꝗ mali de eis loq̃ dans nob exẽplũ i ℞ ꝙ qñ interrogamur de statu primoꝝ si tũc aliꝗd boni scimꝰ ℞ dicere debemus ꝛ nullo mõ malũ primoꝝ publicare. sꝫ poti' oñino tacere de primis exemplo xpi.

Scdo heretici cogñscunt in ℞ ꝙ platis ecclie detrahũt. s. dño pape: epis: sacerdotibꝰ ꝛ alijs religiosis. ꝛ ℞ faciũt vt laicos possint cõcitare ꝫ clez. qz plati ꝛ alij lrati resistũt hereticis ꝛ impugnãt eos. Ut ꝙ seculares credãt ℞ fieri ex vindicta ꝛ iuidia tũc ipi heretici ꝛtrariant platꝫ ꝛ detrahũt eis directe ꝛ indirecte ꝙcũ pñt. Itẽ ipi impugnãt ptãtez platoꝝ ꝛ libertatẽ clericoꝝ ipis a xpo collatã. Et i ℞ ꝓtradicũt euãg. vbi xps dicit. Quecũqꝫ ligaueritꝫ sup terrã erũt ligata ꝛ i celis ꝛc. Et intelligit ℞ signãter de vinculo excõicatõis. de ꝙ excõmunicatõe quersi heretici nihil tenẽt. nec etiã tenẽt de absolutõe pctoꝝ ꝙ ptãs solis sacerdotibꝰ collata ẽ. Unꝰ xps dixit discipulis suis vt habeẽt Joℏ. xx. Accipite spiritũ sanctũ ꝙꝝ remiseritꝫ pcta remittũt eis ꝛ ꝙꝝ retinueritꝫ retẽta sũt. Et eadẽ verba eps dicit ordinãdo sacerdotes qz sufflando sup capita eoꝝ dicit. Accipite spũmsãctũ ꝛc. Sꝫ illi quersi heretici sibi mutuo ꝓfitent. s. vnꝰ laicꝰ alteri. Ergo quicũqꝫ ꝺtrahũt platis ꝛ sacerdotibꝰ ꝛ impugnant ptãtez ꝛ libertatẽ cleri ẽ valde malũ signũ

Tercio cogñscunt. qz mulierculis ꝛ simplicibꝰ libẽter loquunt. ꝙ nõ pñt itellige re fraudes ipoꝝ. ꝛ frequẽter allegãt sãctos doctoꝛes. s. Aug. Hiero. Amb. Grego. et sic de alijs. licet ipi heretici sint seculares. ꝛ loquunt placẽtia vt eo libẽtiꝰ audiant. Apls. ij. Thimo. iiij. Erit tps cũ sanã doctrinã nõ sustinebũt sꝫ ad sua desideria coaceruabũt sibi mgros ꝓuriẽtes auribꝰ. ꝛ a veritate quidẽ auditũ auertẽt. ad fabulas aũt ꝺuertent. Quia ipi quersi heretici volũt viã celi facere latã quã xps dixit esse artã. vt habeẽt Mat. vij. Arta ẽ via que ducẽ ad vitã. Uꝰ ptz. qz heretici asserũt simplicẽ fornicatõz ñ eẽ pctũ moztale. qõ tñ falsũ est. Itẽ dicũt superbiã i vestibꝰ iã esse i ꝺsuetudĩe. ꝛ ꝙ ideo superbi ꝺ pcto excusent qõ est falsũ. Unꝰ Jsiõ. Cõsuetudo autoritati cedat: puũ vsũ lex ꝛ rõ vicat. Quarto cogñscunt heretici in ℞ ꝙ opponũt se ordinatõi ꝛ ꝓceptꝫ eccℓie. s. in celebrãdo festa

Ipi em̃ dicũt q festa ppter lucra ⁊ oblatõnes inuẽta sũt a sacerdotib⁹. Sil'r de ieiunio ⁊ alijs p̃ceptis eccl'ie nõ curãt obedire. Cõtra q̃s xp̃s dicit i euang. Luc. x. Qui vos audit me audit: q vos spnit me spnit Etiã qđ grauiꝰ ẽ aliq̃ heretici loquunt p̃ aliq̃ sacramẽta. s. ptra sacramẽtũ mr̃imonij: baptismi: ⁊ eucharistie. Et etiã aliqui heretici nihil tenẽt de aq̃ bñdicta vl' de locis ꝓfecratis. s. de cemiterijs nec de aĩabꝰ suffragijs. Uñ apl's. In nouissimis diebꝰ discedẽt q̃dã a fide attẽdẽtes doctrinã loqntiũ mendaciũ: phibẽtiũ nubere ⁊c. Quito cognoscunt heretici in ꝑ q libẽter faciunt illa opa q̃ oñdunt eos esse sctos ⁊ deuotos apud hoies sic genuflexiones ⁊ lõgas oraões. qꝛ vnꝰ hereticꝰ q̃q̃ orat p̃ tres horas flexis genub⁹. sz oĩa illa faciũt vt videant ab hoib⁹. Et sciẽduz q oẽs heretici cũ oĩb⁹ suis fautorib⁹ sũt ipo facto excõicati maiori excõicatõne. R Circa secundũ sciẽdũ q hypocrite etiã p̃ quiq̃ cognoscunt. Primo cognoscunt p̃ hoc q opp̃rimũt bonos ⁊ obloquunt eis. Nam oẽs hypocrite sunt detractores bonoꝝ ⁊ adulatores maloꝝ. qꝛ hypocrite bõa opa bonoꝝ ĩ peiꝰ interp̃tant. ⁊ mala opa diuinũ excusant ⁊ ĩ bonũ interp̃tant. ⁊ ꝑ faciũt ppter fauorẽ ⁊ lucꝝ. Uñ Ber. Ellijs adulantes: detrahẽtes: mordaces vt canes: dolosi vt vulpes: superbi vt leones: intrinsecꝰ aũt sũt lupi rapaces. Ergo vbicũq̃ cernis vnũ ĩ habitu spũali q detrahit primis ⁊ libenter mala noua narrat de alijs scias eã dẽ psonã esse hypocritã. Scõm signuz est facil' rep̃hẽsio alioꝝ. Qđ faciũt ideo vt videant habere zelũ ⁊ charitatẽ. Pẽta alioꝝ aggrauãt ⁊ magna reputãt. sua autez pẽta pua ⁊ leuia estimãt Rep̃hendũt alios ⁊ seip̃os nõ emẽdãt. Cõtra q̃s xp̃s dicit ĩ euãge. Luc. vi. Quid aũt vides festucã in oculo fratr̃ tui trabẽ aũt q̃ in oculo tuo ẽ nõ ꝓsideras. hypocrite eĩce primũ trabez de oculo tuo ⁊ tũc pspicies vt educas festucã de oculo fratr̃ tui. Berñ. Hypocrite volũt esse sine autoritate iudicesi. sine visu testes. postremo falsi accusatores ⁊ oĩm veritate carẽtes. S Tercio hypocrite cognoscunt in ꝑ q̃ aduersis sũt valde impatiẽtes. Sup oĩes em̃ mouent ⁊ offendunt ad contumelias sibi dictas. ĩmo vnũ verbũ ipis in ꝓtrariũ dictũ ipos perturbat. ⁊ hoc est signũ superbie Uñ Iero. Qui laudẽ nõ appetit ꝓtumeliã nõ sentit Jtẽ est signũ q sũt vacui a gr̃a dei. Unde Bre. Qualis vnusq̃sq̃ apud se lateat illa ta ꝓtumelia pbat. Sz tales q̃ ppter vnũ verbũ ipis in ꝓtrariũ dictũ mouent ñ sũt veri religiosi nec deuoti: sed hypocrite. qꝛ nihil volũt sustinere ppter deũ. Uñ ber. Hypocrite volũt esse hũiles sine ꝺspectu paupes sine defectu. bñ vestiti sine sollicitudine. delicate pasti sine labore Quarto cognoscunt p̃ ꝑ q deꝰ pmittit eos q̃q̃ cadere ĩ publica ⁊ mãifesta pẽta. ⁊ etiã q̃ndq̃ reuelat occultã nequiciã eoꝝ. sic q cõfundant ꝑ cozã hoib⁹. ⁊ ꝑ signãter ꝓtingit illis q̃ se estimãt esse bonos ⁊ spernũt alios Uñ Jsiđ. li. ij. de sum. bo. Plerũq̃ vtile est arrogãtib⁹ deseri a deo. q̃tenꝰ sue ifirmitatis ꝓscij ad humilitatẽ redeãt vt hũiles post casũ existãt. Uñ etiã Berñ. in tracta tu de septẽ donis. Mlto melꝰ est esse pectore humilẽ q̃z iustũ arrogantẽ. T Quinto cognoscunt hypocrite q̃n nimis hũilia de seip̃is dicũt. ⁊ eadẽ ab alijs de se dici audire nolũt. Sic aliq̃ dicũt. ego sum malꝰ ⁊ pessimꝰ. Sz si ꝑ idẽ aliꝰ de ip̃is p̃ferret ꝑ omino ñ sustinerẽt. sz pteritis verbis ꝓtradicerẽt. Et ꝑ ẽ signũ superbie ⁊ hypocritaꝝ. Uñ Bre. in moral'. Superbie vicium est vt qđ de se fateri quisq̃z q̃si spõte dignat sibi ꝑ dici ab alijs dedignat. Uñ bonoꝝ ⁊ humiliũ est nõ se laudare. nec etiã se mlt̃ũ vituparе. Uñ Latho. Nõ te collaudes: nec te culpauerꝫ ipe. Hoc faciũt stulti q̃s gl'ia verat inanis. Exẽplũ legim⁹ q erat q̃dã inclusa q̃ apparebat valde deuota. ⁊ ꝓsueuit freq̃nter dicere ad suũ ꝓfessorẽ q̃ sepiꝰ eã accessit ⁊ ꝓfessionẽ eiꝰ audiuit O bone dñe oꝛate deũ p̃ me. ego sũ ita mala ⁊ pessima mulier q timeo ne dñs alios hoies puniat ppter delicta mea. Tũc sacerdos sic vir discretꝰ voluit experiri veruz ibi esset fundamẽtũ ve hũilitatꝫ. ⁊ alia vice q̃n ipa itez sibi talia ꝺba ptulit dicens se esse pessimã p̃ alijs mulieribꝰ: tũc sacerdos rñdit ei dicẽs. Hoc ego sepiꝰ audiui antea de te dici. Tũc ipa imediate cõmota dixit. Uos mẽtimini ad collũ vestrum Et quicũq̃ vob dixit vl' de me talia loq̃ris. r mentit. qꝛ nunq̃ fui talis sic iã me aliqs eritis. Tũc sacerdos hũiliter rñdit dicẽs Nõ ego itelligo tuã superbiã ⁊ hypocrisiz

qz tu loq̃ris de teipa qđ ab alijs dedigna/
ris audire. Et ꝟ est signū nō ꝑe hūilitatis
sz supbie interioris. ¶ Circa scđm
sciendū q hypocrisis est peccatū valde de
testādū. Prio qz hypocrita est symea dya
boli volēs imitari filios dei. z qđ filij dei
faciūt ad sui decoratōnez: ipe faciet ad sui
iugulatōez. Sic de symea q̃dā referť etē/
plū. q quidā paup sutoz p̃pabat calceos z
scidit corīū ad calceos. z q̃cito surrexit et
cultellū de manu posuit tā cito symea et
oppositō i domo cuiusdā diuitis q eū obť/
uabat accurrit: z etiā corīū sibi pscidit vo
lens facere sic a sutore vidit. z sic ostrurit
pauperi suū corīū. Qđ ipe paup diuiti sepi
us q̃stus ē. sz ille diues modicū ꝟba sua
curauit. Unde postea vna vice ille sutoz
vnā nouaculā cepit ad manū z rasit sibi/
ipi barbā z sub collo suo z sb gutture suo
Qđ cernēs symea etiā post recessū suū ad
uenit z nouaculā recepit. z sic silr sibūpsi
voluit facere sic vidit: z sic sibūpi abscidit
collū. Sic z hypocrite faciūt sibi ad pni/
cie qđ boni sibūpis faciūt ad salutē Se
cundo p̃t valere ad detestatōnez hui⁹ pcti
pena quā scriptura eis cōminať. Et vna
pena ē q nunq̃ videbūt facie dei nisi ꝟuer
ei⁹ ois hypocrita. Nec mix cuz de⁹ nō sit
ante ꝟspectū hypocrite. qz oia opa sua fa/
cit vt ab hoīb⁹ videať. Hoc ē vnū qđ ml/
tū displicet deo. z ecōuerso multū placet
deo q hō coz suū z intentōnez suā sepe eri
gat ad eū. Unde sup illud ps. Firmabo sup
te oculos meos. dicit glo. in persona dñi.
Nō auferā a te oculos meos: qz tu semp le
uas oculos tuos ad me. Tercio possūt
valere ad detestatōez hui⁹ pcti maledictō
nes multiplices q̃s dñs ihs sup hypocri/
tas ptulit. Math. xxiij. Ue vobis scribe
z pharisei hypocrite. qz claudit⁹ regnū ce/
loz añ hoīes. vos em nō intrat⁹ nec intro
euntes sinit⁹ introire Itē ve vobis scribe
z pharisei hypocrite q comeditis domos
viduaz. orōes lōgas orātes. Itē ve vobis
scribe z pharisei q mūdatis qđ deforis est
cē. Itē ve vobis scribe z pharisei hypocri
te q silles estis sepulcris dealbať cē. z sic ō
alijs plurib⁹ maledictōib⁹ q̃ i euāgelijs in
ueniunť. Sz q̃reres q̃re dñs ita pseqbať
hypocritaſ. Rñdeť ꝑm Guil. lugđ. qđ ideo
qz ipi sunt pditores simulantes se esse ex
pte dei. z sunt ex pte dyaboli. videnť em es
se amici z sūt inimici. z ideo multū possūt
nocere eccl'ie dei. Un̄ heretici p hypocri/
sim hoīes decipiūt. Et antixps q̃ erit ca/
put maloz p hypocrisim hoīes decipiet.
¶ Circa terciū queriť q̃t modis fit hy/
pocrisis. z qñ sit mortale z qñ nō. Rñdeť
q hypocrisis mltis modis cōmittiť. Pri
mo qñ q̃s oñdit sanctitatē quā nō habet
nec habere curat. sz tm̄ vt sanct⁹ appare/
at z sanct⁹ reputeť. Sic ꝑm sanctū Tho.
ij. ij. q. cxi. est pctm̄ mortale. qz null⁹ priua
tur sanctitate nisi p pctm̄ mortale. Unde
dicit Aug. sup ps. lxiij. Silata eq̃tas nō
est eq̃tas sz dupleť iniq̃tas. Et q̃ patet q
hypocrisis taľ est dupleť pctm̄. s. iniq̃tas.
qz occulte iniq̃ z mali sūt. z falsitas. qz fin
gunt z mentiunť se esse sctōs z nō sūt Un̄
Iero. in epľa. Duplicis pcti re⁹ es ñ ha
bere qđ crederis z qđ nō habueris silare.
Un̄ in decre. xxj. q. i. noli. dicit. q licet hy/
pocrita viuat corpaľr: mortu⁹ tn̄ est spūa
liter. Scđo si sanctitatē oñdit vt falsā
doctrinā. s. heresim semiare possit. Talis
peccat mortaľr z facit ꝺ deū z salutē ꝓxi
am z ꝓximi. Et talis simulatio sanctitat⁹
est cōmunis heretic⁹. qz heretici multū ie
iunāt z genuflexiones lōgas faciūt vt sic
hoīes decipiāt q suis doctrinis credant.

Tercio si ostēdit sanctitatē ꝓpterea vt
possit sibi eccl'iasticā dignitatē acq̃rere ad
quā tn̄ indign⁹ est. z talis etiā deū grauiť
offendit. Un̄ Bern̄. sup missus est cē. O
fratres q̃tiens hoīb⁹ pesse desidero totiēs
deū meū p̃ire ꝓtendo. z tūc ve nō sapio q̃
dei sūt. Un̄ Aug⁹. in li. de doctri. xp̃iana.
Cū hō illis q̃ sibi sūt naturaliter pares ꝟ
est hoīb⁹ dñari affectat. intolerabilis q̃dē
supbia est Quarto si q̃s oñdit sanctita
tē vt iniuste acq̃rat quecūq̃ bona tpalia i
q̃b⁹ finē ꝓstituit. Hoc ꝑm Hermā. ō schil
dit⁹ est pctm̄ mortale. Qđ etiā sic patz. q̃
uis em̄ talis sibi nō q̃rit honorē z eccleſia
sticā dignitatē vt ambicios⁹. nec q̃rit falsā
doctrinā semiare vt heretic⁹. tn̄ q̃rit tpalē
substātiā ꝓgregare ideo qz auar⁹ est. z auа
ro nihil sceleſti⁹. Un̄ Aug. Auar⁹ añq̃ lu
creť seipm̄ pdit. z anteq̃ aliq̃d capiat ca/
piť. Un̄ etiā Chrisť. sup Math. Qui pe/
cunie seruit z p̃sentib⁹ cōpedib⁹ stringiť z
futur⁹. Quinto si q̃s oñdit sanctitatē fi
ctā z i ipa sola fictōne delectať. cum alias

nullū malū ptēdat peccat venial'r fm hermannū de schilditz. De q̄ dicit Aristo. ij. ethi. q̄ tal' magʒ videt vanꝰ q̄ malꝰ. Sexto si q̄s simulat sanctitatē quā libēter haberet credo q̄ nō peccet mortal'r. Septimo si q̄s simulat sanctitatē occultādo suū pctm̄ ne alij ex ꝟ scandalisent. Et hoc fm Tho. ij. ij. p̄t fieri laudabilit. vt aliq̄s occultet pctm̄ suū ne alij scandalisent. qz ve homi p quē fit scādalū. Octauo cuz q̄s ad honorē dei z primi edificatōez sil'at sanctitatē. vt qñ aliq̄s bonꝰ religiosus maiorē moz cōpositōez oñdit corā extraneis vt ipi magʒ edificent. iste nō peccat ſz mereꝫ. Math. v. Sic luceat lux vra corā hominib⁹ vt videāt opa vestra bona z glorificent patrē vestꝝ q̄ in celis est.

De eadē dñica. Sermo. ci.

De penis inferni.

OMnis arbor q̄ nō facit fructū excidet z ī ignē mittet. Math. vij. Sciendū q̄ si tāta pena ē sterilis arboris q̄ fructū n̄ pducit. q̄z tā putatʒ esse arboris secūde cū malis fructib⁹. Hā ō sterili dicit Lu. xiij. Succide infructuosā arborē vt q̄d etiaz terrā occupat. Ergo q̄sq̄z diligēter debet attēdere ne sit sterilis z infructuosa arbor Qz tales infructuosi postq̄z fuerint p mortē excisi ī ignē eternū mittent. put ī ꝟbis p̄missis innuit. vbi xp̄s dic. Oīs arbor q̄ nō facit fructū ꝛc. Unde ī p̄senti fmone tria sūt dicēda. Prio q̄liter excidunt peccatores. Secdo quo ī ignē mittunt. Tercio q̄s ibi erit eoz cib⁹ z pot⁹. A Circa p̄mū sciēdū q̄ quiq̄z sūt excisiones peccatoz. Prima excisio ē moꝛs corpalis p quā excidit hō a p̄senti vita. z p quā aia separat a corpe. Quia fm Arist. in li. de pomo z morte. Moꝛs nihil aliud ē q̄z recessꝰ anie a corpe. Et p quā mortē hō pdit tps gr̄e. q̄ nihil est p̄ciosi⁹ in hac vita. Unde bern. Nihil p̄ciosi⁹ tpe. z heu nihil eo vili⁹ inuenit. Trāseūt dies salutʒ z nemo recogitat nemo sibi pire diē z nunq̄z redituꝝ causatur. Sz sicut nec capill⁹ de capite. sic nec momentū pibit de tpe. Scōa excisio ē spoliatio ꝓsanguineoꝝ: honoꝝ: delectationū: diuitiaꝝ ꝛc. p̄s. Cū interierit hō nō sumet oīa secū: neq̄z descēdet cū eo gl'ia ei⁹ Itē Luc. xix. Oīmi habēti supple spūale bonū dabit supple eternū. z abūdabit. z q̄ ñ habz supple spūale bonū. z qō videt hīre auferet ab eo. s. illa tpalia z trāsitoria. Et illa excisio erit ḡuis istis peccatoribus q̄ ista tpalia h̄ nimis diligūt. Unꝰ Arist. Sepa ri ab amicis z ꝓsuetis miserabile est Et h̄ patet qz separi ab vxore. ꝑria: a pueris: a cōsanguineis z domib⁹: ab agris. a pecunijs z a vestib⁹. ab honoribus z a diuitijs. illis amatoribus mūdi multū ḡue est Tercia excisio est amarioꝝ. q̄ excidunt a ꝓsocio bonoꝝ tā in celo q̄z ī terra viuētiū. Licet eñ ī mūdo isto siml' viuāt. s. boni z mali tñ in futuro sepabunt. Unꝰ Math. xiij. Exibūt angeli z sepabūt malos ō medio iustoꝝ. O q̄z amaꝝ erit separi a btā ꝝgine maria: ab ap̄lis: a martiribus: a ꝓfessoribus: a virginib⁹: z ab oīb⁹ electis z angelis: z ab oīb⁹ tuis charis amicis q̄ hic volūtatē dei fecerūt z āmodo cū xp̄o in ꝑpetuū regnabūt Quarta excisio est q̄ excidunt a statu misericordie z penitētie. sic q̄ ampliꝰ nō q̄z possūt penitere nec misericordiā dei iuenire B Sciendū q̄ si beata virgo cū oīb⁹ sanctis vsq̄z ad nouissimū diē p vna dānata aīa supplicaret. ip̄e xp̄s eā nullatenus exaudiret. Et h̄ ꝑpter duas causas. Prima qz dānati sunt extra statū z termini gr̄e z misericordie. ita q̄ nulla gr̄a p̄t p̄ri gere ad eos. dño dicente p ꝓphetā Malachie. i. Isti vocabunt termini impietatis z ppl's cui irat⁹ est dñs vsq̄z ī eternū. Hic dicit Math. xxij. Ligatis manib⁹ z pedib⁹ ei⁹ mittite eū in tenebras exteriores. i. extra statū misericordie z pñie. Luc. xvi. Inter nos z vos. i. inter electos z dānatos chaos magnū firmatū est. vt hij q̄ volūt hinc trāsire ad vos nō p̄nt. neq̄z inde huc trāsmeare Secūda causa est. qz dei q̄ eterna veritas fortissimū iuramētū p̄stitit q̄ tales nunq̄z misericordiā ꝓsequent. qz licet sit oīpotēs: tñ nullo mō p̄t venire ō suū iuramentū. Hoc aūt iuramētū tā ī veteri q̄z ī nouo testamēto est firmatū. Hā i veteri testamēto dicit Hiere. xv. Uinit dñs si steterit moyses z samuel corā me nō est aia mea ad pplm istū. eieci eos a facie mea. Et go dicit de⁹ oīb⁹ iā electis in celo z in terra viuētib⁹. Hiere. xi. Noli orare p pplo isto qz nō exaudiā te. Itē i nouo testamēto dicit xp̄s Math. v. Amē dico vobis nō recedēt inde donec r̄dēt nouissimū q̄drātē

Ideo etiã dicet eis ĩ iudicio illud Mat. xxv. Ite maledicti ĩ ignẽ eternũ q̃ ꝓpara/tus ẽ dyabolo ⁊ angelis eiꝰ. Ex quib⁹ pa/ret q̃ p aĩa dãnata nõ est orandũ. qz nullũ suffragiũ eis ꝓdest. Augꝰ. Si scirẽ patrẽ meũ in inferno nõ plꝰ orarẽ ꝓ eo q̃ꝫ ꝓ dya/bolo Oꝛ. aũt aĩa dãnata sit extra statũ mi/sericordie ⁊ q̃ nunq̃ꝫ liberabit oñdit Bre. in mora. vbi dicit Quisq̃s ad iferni mala tolerãda descẽderit. neq̃q̃ꝫ vlteriꝰ ad lucẽ rdibit: nec vltra misericordia parcẽtis libe/rat q̃s semel ĩ locis penalib⁹ iusticia iudi/cant⁹ dãnat. ℰ Quinta excisio ẽ ꝑfe/uatio diuine visionis ⁊ ista excisio est ama/rissima. Unde Chrisꝰ. sup Mat. Due sunt pene eternales. s. excidi ⁊ ĩ ignẽ mitti. mul/ti gehennã horrẽt. ego aũt casũ gloꝛie mꝫ/to maiorẽ fore dico. Etem decẽ milia me/lius esset fulmĩa sustinere q̃ꝫ xpi faciẽ mã/suetissimã auersã ĩ iudicio nõ videre ⁊ ab ipa separi. Oꝛ. amarissimũ q̃d sit excludi a deo ⁊ sanct⁹ ⁊ oĩb⁹ elect⁹ ⁊ angel' dei ostẽ/dit etiã Chrisꝰ. in q̃dã ꝶmõe dicẽs. Exclu ꝑparata sũt sanct⁹ tm̃ cruciatũ ⁊ tm̃ dolo/rẽ infert: vt si nulla pena extrinsec⁹ torq̃/ret hec sola sufficeret. Unde Hugo lib. i. de aĩa dicit. Quisputas tũc meroꝛ erit. q̃ tri/sticia q̃ꝫ sepabunt ĩmꝑ a ꝓsortio sancto rũ ⁊ a visione dei. ⁊ traditi in potestatẽ de/monũ ibunt cũ ipis ĩ ignẽ eternũ. ibiq̃ꝫ sp erũt sine fine ĩ luctu ⁊ gemitu. vbi erit do/loꝛ intolerabilis. mors corꝑis ⁊ aĩe sine fi/ne ⁊ sine spe venie ⁊ misericordie. vbi nec q̃ torquet aliq̃n fatigat. nec q̃ torquet aliq̃n morit. ſz sic morient vt semp viuant. ⁊ sic viuũt vt semp morianꝫ. ℰ Quantũ ad secũdũ tũc post excisionẽ ipi pctoꝛes ĩ ignẽ mittent. Circa quẽ ignẽ sciẽdũ est q̃ est quituplex differẽtia inter ignẽ inferni ⁊ ꝑsentis seculi. Prima differẽtia est q̃ ille ignis ꝑsens habet se q̃ ad caloꝛẽ respe/ctu ignis inferni tanq̃ꝫ ignis depict⁹ ad ig/nẽ verꝫ. qz sicut ignis depict⁹ ĩ pariete ha/bet magnã differentiã respectu ignis nr̃i quantũ ad caloꝛẽ: sic ignis noster habz se ad ignẽ inferni. Secũda differẽtia. qz ignis ꝑsens solũ solũ exurit corꝓ⁹ ab extra ſz ab intra aĩam vrere nõ ꝑt. ⁊ etiã anteq̃ꝫ penetrat viscera interioꝛa ipsi⁹ corꝑis tũc hõ antea moriꝫ. Sz ignis inferni vrit corꝓ⁹. sic q̃ ipm corꝓ⁹ erit tanq̃ꝫ ferꝛ can/dens ab intra ⁊ ab extra. ꝑs. Pones eos vt clibanũ ignis. Tercia differẽtia est qz ꝑsens ignis vbi ardet ibi etiã lucet. sed ignis inferni ardet ⁊ tm̃ nõ lucet. qz ibi sũt tenebꝛe exteꝛioꝛes. sic q̃ ignis gehẽne non lucebit dãnatis ad aliquã ꝓsolatõez: ſz lu/cebit ipis ad augmẽtũ pene. Unde Isiõ. li. iiij. de sum. bo. Ignis gehẽne lucebit mi/seris ad desolatõez ⁊ augmẽtũ pene vt vi/deant vnde doleãt. ⁊ nõ lucebit ad ꝓsolati/onẽ vt videãt vñ gaudeãt. Unde berñ. Dã/nati ñ videt vñ gaudeãt ſz videt vñ dole/ant. s. bonũ q̃ amiserũt. ⁊ iusti videbũt ⁊ letabunt ꝓsiderates q̃d euaserũt. Quar/ta differẽtia est. qz ignis ꝑsens ꝓsumit ma/teriã quã incẽdit. ſz ignis iferni nunq̃ꝫ cõ/sumere ꝑt. Unde Job. xx. Luent oĩa q̃ fece/runt nec tm̃ ꝓsument. Quinta differentia est. qz ignis ꝑsens ẽ extinguibil'. ignis ꝶo inferni inextinguibil'. Isa. vlti. Ignis eo/rũ nõ extinguet. Ad istũ ignẽ ꝑpetuũ ar/boꝛ q̃ non facit fructũ postq̃ꝫ excisa fuerit mittet. ℰ Quãtũ ad terciũ sciẽdũ q̃ in cena iferali habent tria fercula. ⁊ ama/rissim⁹ pot⁹. ⁊ tristissima musicalia. Pri/mũ ferculũ cene infernalis est fames. Unde ꝑs. Famẽ patient vt canes. Quia ꝑ ma/gnitudine famis ipi libẽter comederẽt ra/nas bufones serpẽtes si possent habere. ſz hec minime habere possũt. Et ꝫ isti ñ ad/uertũt q̃ multiplicia fercula ⁊ ꝑciosa pocu/la habere volũt. ⁊ sic in delicijs carnis vi/uunt. q̃s xp̃s maledixit vt habet Luc. vi. Ue vobis q̃ nũc saturati estis qz esurietꝫ Unde apl's. Si sm̃ carnẽ vixeritꝫ moriemi/ni. Unde etiã Iero. in epla. Difficile imo ipossibile est vt q̃s ꝑsentib⁹ ⁊ futurꝫ bonis fruat vt hic ventrẽ ⁊ illic mentẽ ipleat: ⁊ ꝺ delicijs trãseat ad delicias. Sz nõ sic im/pij nõ sic. qz q̃ ꝫ replent saturitate ibi cru/cient fame. Unde Sap̃. Per q̃ quis peccat p hec ⁊ punit. Ergo primũ ferculũ dãnato/rũ est fames. Secundũ ferculũ dãnato/rũ sunt carnes ꝑprij corꝓis. Unde Isa. ix. Unusq̃sq̃ carnez ꝑprij brachij sui voza/bit. O q̃ꝫ amarũ ferculũ vbi vnusq̃sq̃ pre magnitudie famis ꝑpriã suã carnẽ come/det. Terciũ ferculũ dãnatoꝛ. sũt carnes decocte ⁊ etiã asse. Unde Job. xxiij. Trãsi/bũt ab aq̃s niuiũ ad caloꝛẽ nimiũ. Qñ em̃ erũt in aq̃s niuiũ tũc ꝑ nimio doloꝛe man/

ducabũt linguas suas ꝓgelatas. ꝛ sic qdã modo comedẽt carnes decoctas. Qñ ꝯo erũt in igne tũc ꝑ nimio dolore manducabũt lĩguas suas adustas. Apoc. xvi. Dã ducauerũt lĩguas suas ꝑ doloribꝫ. Et sic qdãmodo comedẽt carnes assas. Quãtũcũqꝫ eñ ꝛ quotiẽscũqꝫ lingua comedat sb ito reintegrat vt iterũ comedat. Sed de potu damnatoꝝ dicit ps. Ignis sulphur spũs ꝓcellaꝝ ps calicis eoꝝ. Sic eñ vinũ intrat corp⁹ ꝛ letificat cor hoĩs. sic iste pot⁹ amaritudinis totũ hoĩez penetrat ꝛ ꝓtristat ✠ Et sic in magnis ꝓuinũs ꝓsueuerũt sonare diuersa instrumẽta musicoꝝ. sic ĩ istis ꝓuinũs siue nuptĩs infernalibꝫ resonãt tria genera musicoꝝ. Primũ est stridor dentiũ. Mat. xiij. Ibi erit flet⁹ ꝛ stridor dentiũ. Secũdũ est vlulat⁹ demonũ. Isa. xvi. Ululabit moab: ꝛ moab vniuersus vlulabit. Moab igit vlulabit qz demones maiores vlulabũt. ꝛ ceteri eis rñdebunt ꝛ ad eos silr vlulabũt. Et hec ẽ spẽalis pena damnatoꝝ audire vlulatũ ꝛ clamorẽ demonũ. Quia sic sanct⁹ ꝛ elect⁹ in celo ẽ dulce audire cantũ ꝛ laudẽ angeloꝝ. sic triste ẽ dãnatis audire vlulatũ ꝛ clamorẽ demonũ. Terciũ gen⁹ musicoꝝ ẽ planct⁹ cõiter oĩm dãnatoꝝ. Zach. xij. Plãget terra. s. infernalis. familie ꝛ familie seorsũ. Hã seorsũ clamat ꝛ plãgit familia supboꝝ ꝛ seorsũ familia luxuriosorũ: ꝛ seorsuz familia auaroꝝ. ꝛ sic de alĩs. Et si triste est ĩ ꝑsenti audire clamorẽ hominis tribulati. qd tũc erit vbi oẽs dãnati clamabũt ve ve ve. Ue ꝙ vnꝫ nati sum⁹. ve ꝙ vnꝫ �fm carnẽ vitium⁹. ve ꝙ vnꝫ illicite gauisi sum⁹. Exẽplũ de ꝟ quere añ ser. v. J. Sic iã habem⁹ ꝺ cibo ꝛ potu ꝛ musicalibꝫ instrumẽtis dãnatoꝝ. ✠ Mõ �fm cursũ mũdi tunc ad delicias coꝝ poris ptinet intrare balneũ. ideo ꝟ alicd de balneo iferni ẽ dicẽdũ. Prio eñ dãnati balneant ĩ igne ifernali. sic hoĩes ꝟ cõ sueuerũt ꝓpter delicias coꝝ pis balnearĩ iaq̃s. Et iste ignis vt antea tactũ est supra modũ calid⁹ est: ad quẽ habet se ignis nr̃ q̃ ad calorẽ sic ignis depict⁹ ĩ pariete r̃spectu nr̃i ignis. Et ĩ illo mẽbro pctoꝝ ḡuius torq̃bit in q̃ pl⁹ peccauit. Unũ Berñ. In q̃ aũt mẽbro pctoꝝ mag⁹ offendit in eodẽ mag⁹ torq̃bit. Scdo ĩ balneo infernali sũt perizomata. i. mallei igniti cũ q̃bꝫ dãnati a demonibꝫ ꝓcutiunt ꝛ torquentur.

Tercio ĩ balneo ifernali sũt fricatores. ꝛ sũt demones illi q̃ cũ vncis ferreis dãnatos dilacerãt ꝛ puniũt. Quarto in balneo sũt rasores. Et rasura balnei ifernalis est ꝓpatio tot⁹ boni. qz dãnati radunt et ꝓiuant oĩ bono qd ẽ in celo ꝛ ĩ mundo qz aĩa dãnata nũq̃ ꝓsolabit ieternũ a deo ꝛ sanct⁹. ꝛ corp⁹ nũq̃ habebit ꝓsolationes aliquã ab oĩbꝫ delicijs mundi. Et postq̃ dãnati balneati sũt tũc lect⁹ ad quiescendũ eos intrare oꝑtet. q̃ lect⁹ ẽ infernal⁹ pte⁹. q̃ est tãte ꝓfunditat⁹ ꝙ dãnat⁹ habebit ignẽ sup se ꝛ silr infra se. ꝙ nõ est tanta distantia de celo ad terrã q̃n iste ignis ꝓfundior sit. ✠ Istud balneũ ꝛ illũ lectũ infernalẽ isti aduertere deberẽt q̃ singul se ptimanis bis vl'ter ĩ delicijs carnis balneant. ꝛ ĩ plumis ꝛ in lectisternijs molliby de mane diu dormiũt ꝛ se reuoluũt. Uñ tale exẽplũ ponit Hũbertus ĩ tractatu ꝺ septuplici timore. Legit de q̃dã mgr̃o delicatissimo q̃ bononie cõmorans intñ refugebat statũ pñie ꝙ nolebat ad sermonẽ ire. vl' aliqꝺ ꝟbũ audire loq̃ de deo ne moueret ad ingressũ religiõis. Factũ est aũt mel visitaret eũ ĩ domo sua. Et cũ ingressus esset camerã ei⁹ ipe timẽs ꝙ vellet eiꝑ dicare ait. Frater ad q̃d venist⁹. Si vult⁹ mihi loq̃ de deo nihil curo. si ꝟo de negocijs alĩs bñ veniat⁹. Et ille. Mgr̃ habeo vobis loq̃ de q̃busdã alĩs negocijs. ꝛ erq̃ nõ vult⁹ audire de deo nõ ꝓpono vob loq̃ de deo nisi cũ licẽtia vr̃a. Tũc ille recepit eũ ad loq̃ndũ de illis negocijs. Lũ aũt vellet cedere dixit illi. Mgr̃ date mihi licentiaz vnũ verbũ loq̃ de deo. Ille licz cũ difficultate concessit. Et frater. Mgr̃ obsecro vt hac nocte qñ intrauerit⁹ lectũ vestr̃ recordamini ꝺ lecto quẽ habituri sũt ĩ inferno illi q̃ ꝟ nõ agũt verã pñiaz. Et ille. Quis lect⁹ erit. Et frater. Isaias dicit Subter te sternet tinea ꝛ operimẽtũ tuũ erũt vermes. Post ista ꝟba recessit frater. Et ille mgr̃ nocte illa recordat⁹ ꝟbi illi⁹ cũ esset i lecto nõ potuit dormire cogitans de illo lecto infernali. Et intantũ ꝓualuit illa cogitatio in eo ꝙ post modicũ tps ordinem est ingressus.

De eadẽ dñica. Sermo. cij.

Q. volũtas dei cõsistit in septẽ.

Qui facit volũ

tatẽ pris mei q̃ in cel' est ipe intrabit i regnũ celoz. Mat. vij. Sciẽdũ q̃ i p̃senti ꝑmone tria sũt dicẽda. Primo gre merito debem⁹ facere volũtatez dei. Scdo in q̃bz volũtas dei ꝓsistit. Tercio exẽplũ. ¶ Circa primũ sciẽdũ q̃ volũtatẽ dei facere debem⁹ qz ipe fecit voluntatẽ nr̃az. Scdo qz facit. Tercio qz facturo. Fecit em̃ volũtatẽ nr̃az. s. sustinẽdo p nob mortẽ amarissimã Isa. liij. Nos desideraui⁹ eũ despectũ z nouissimũ virorz. viz. dolorũ z scientẽ infirmitatẽ. Igit̃ q̃lẽ desideram⁹ eũ talis est fact⁹. Est em̃ fact⁹ despect⁹ ꝓpter pauptatẽ. qz diuites despiciũt paupes. sz xp̃s fact⁹ ẽ p nob paup̃. Bern. Paup nat⁹: paup vixit n⁹ fact⁹ est cũ esset diues vt nos il. inop. di paup obijt. Un apl's. Propter nos egeuites essem⁹. Et etiã fact⁹ est nouissim⁹ pter hũilitatẽ suaz. qz hũiliauit se intm̃ q̃ ñ potuit se vltra hũiliare vt nos doceret hũilitatẽ z vt nos i futuro exaltaret. Un Aug⁹. de ꝥbis dñi ser. xi. Discite a me ait dñs: nõ mundũ creare: nõ visibilia z inuisibilia cũcta ordiare: nõ in isto mũdo miracula facere vl' mortuos suscitare. sed qz mitis sũ z hũilis corde. Idẽ Erubesce hõ esse superbꝰ vbi hũilis fact⁹ ẽ de⁹. Insup passiõis amaritudinẽ Treñ. i. O vos oẽs q̃ trãsitis p viã attẽdite z videte zc. Nam xp̃s fact⁹ ẽ plen⁹ doloribꝰ. qz a plãta pedis vsq; ad verticẽ nõ fuit i eo sanitas. Unde Isa. liij. Ipe em̃ vulnerat⁹ ẽ ꝓpter iniq̃tates nr̃as attrit⁹ ẽ ꝓpter scelera nr̃a. Secũdo facit volũtatẽ nostrã i p̃senti. s. ꝑces nr̃as exaudiẽdo. Luc. xi. Ego dico vobis petite z dabit vob zc. Tercio faciet voluntatẽ nr̃az eternã beatitudinẽ nob ꝓferendo. ps. Volũtatẽ timẽtiũ se faciet z deꝓcationẽ eoz exaudiet z saluos faciet eos

K Circa scdm sciẽdũ q̃ volũtas dei cõsistit i septẽ q̃ dñs a nob req̃rit. Primo voluntas dei est ꝓuersio a peccatis. s. vt p veꝝ ꝓtritionẽ ꝓfessionẽ z pñiaz a peccatz nostris ꝓuertamur. Ezech. xviij. Holo moꝛtẽ pctoꝛis. Ibidẽ. Nunq̃d volũtatis mee est moꝛs impij z non magis vt ꝓuertat⁹ et viuat. In signũ hui⁹ de⁹ plongat nobis dies nostros vt a pctis cõuertamur. Isa. xxx. Propterea expectat nos de⁹ vt miꝛeat⁹ nr̃i. Ergo volũtas dei est vt superbꝰ auertat se a superbia sua ad hũilitatẽ. qz superbia odibilis est deo z hoibꝰ. Nec mirꝝ. qz ꝑm Isi. de sum. bo. Superbia est origo oĩm criminũ. Et veracit̃ si repies te superbũ tũc scias te indubitãter esse filiũ dyaboli. Un aug. in epl'a. Quẽ superbũ videz filiũ esse dyaboli nõ dubites. Ergo si fili⁹ dei fieri voluerꝛis tũc auertaz a superbia. Et hꝫ est voluntas dei. Si luxurios⁹ es tũc volũtas dei ẽ vt efficiaz cast⁹. Un Innoc. de vilitate ꝺitõnis hũane. Luxuria nõ solũ maculat aĩaz sz z corp⁹ fedat. Hiero. Qui luxuriat viu⁹ mortu⁹ est. Itẽ si sis gulosus deus vult vt efficiaz abstinẽs: z sic de alijs.

Scdo volũtas dei est vt post ꝓuersionẽ mũdemur a pctis. Un Math. viij. dixit xp̃s ad leprosũ. Volo Mũdare. Sic iã dicit ad quẽlibet pctoꝛez q̃ leprosus est in aĩa. Volo. mũdare. ¶ Mundat aũt aliq̃ res triplicit̃. Primo freq̃nti ablutione aquaꝝ. Sic aĩa mũdat̃ freq̃nti effusione lacrimaꝝ. Un p̃s. Lauabo p singulas noctes lectũ meũ. Idẽ. Fuerũt mihi lacrime mee panes die ac nocte zc. Scdo mũdat̃ tersiõe vl' ꝓfricatõe asperi pãni. sic cantz vl' ciph⁹ mũdat̃ freq̃nti fricatõe pãni. Sic asꝑitas vite valet ad spũalez mũdationẽ aie. Mat. iij. Ipe aũt Johes habebat vestimẽtũ de pilis camelorz. Tercõ limatõe. Sic hõ tribulatõe mũdat̃. Un Bern. Qõ lima ferro. qõ fornax auro. ꝭ tribulatio viro iusto. ¶ Tercio voluntas dei est vt in bono pficiam⁹ z pfecti efficiamur. Un apl's. Hec est volũtas dei sanctificatio vr̃a. Bern. Semp ambula: semp pfice: noli i via deficere: noli retroire Ideo p̃mittit nos de⁹ ꝯ diu viuere vt pficiam⁹ i bono. Et etiã hõ ꝓpterea debz desiderare vitã lõgã vt possit pẽta sua emendare z i bono pficere. Sz heu pl'es sunt q̃ ꝯto diuti⁹ viuũt tãto peiores efficiunt̃. Aliq̃ em̃ sũt q̃ añ decẽ annos meliores fuerũt z ad mortẽ meli⁹ dispositi q̃z hodierna die. z ꝯ ẽ repbẽsibile. Hiero. Cresçat i te cũ annis gr̃a z cũ etate iusticia. Quarto volũtas dei est vt equitatẽ q̃tũ ad pximũ habeam⁹. s. q̃ istã regulã in oĩb⁹ actib⁹ seruem⁹ in q̃ lex naturalis ꝓtinet. quã xp̃s p se docuit in euãgelio Math. vij. dicẽs.

BIBLIOTEKA GŁÓWNA w Poznaniu

Que vultis vt faciāt vobis hoīes hec & facite illis. Et illud Thob. iiij. Nō ab alio tibi oder⁹ fieri vide ne fecer⁹ alteri. Hāc regulā generalē seruare debem⁹. Et specialiter ſuare debēt mercatores: laboratores agricole: mechanici ꝛc. & q̄libz hō ſm ſuū ſtatū in oīb⁹ verbis & fact⁹. Quīto volūtas dei est honestas exterior ipius hoīs in oīb⁹ verbis factis & moribz ne primū scādaliset. i. Pe. ij. Quia sic ē volūtas dei vt bñfacientes obmutescere faciat⁹ imprudētiū hoīm ignorantiā. ſ. illoz q̄ possent scādalisari. ¶ Quilibet em̄ studere debet ſuare honestatē in oīb⁹ verbis & factis & ꝓpter tria. Primo q̄ honestas homis placz deo & angel⁹. Berñ. Grata res ē deo honestas: q̄ est amica angeloz. Scō q̄ edificat primū. Math. v. Sic luceat lux vestra coꝝ hoīb⁹ ꝛc. Aug. Duo sūt tibi necessaria. ſ. ꝓscientia & fama. ꝓscientia ꝑ te fama ꝓpter primū. Hugo de sctō victore Nō sufficit nobis vita sancta: nisi sit & fama bona. Tercio q̄ grāz ꝓseruat in hoīe. sz honestas moz⁹ & verboz. Sexto voluntas dei ē inflāmatio cordis nr̄i ī amorē ipsi⁹. Luc. xij. Ignē veni mittere ī terrā: & q̄d volo nisi vt ardeat. Ad hāc aūt inflāmationē valet meditatio bñficioz dei. ps. In meditatōne mea exardescet ignis.

O Bñficia aūt dei & charitatē ipi⁹ cognoscere debem⁹. In dignitate creatōis. In assumptōe carnis. In tolerātia passionis. In dignitate creatōis ostēdit q̄ pl⁹ hoīez dilexit q̄ aliquā aliā creaturā mōi. Et ħ in duob⁹. Primo q̄ ad imaginē & similitudinē ipsi⁹ fecit hoīez. Beñ. i. Faciamus hoīez ad imaginē & silitudinē nostrā Scō q̄ eū dñm oīm creaturaꝝ fecit & cōstituit. Unde Beñ. i. Dñamini piscib⁹ mar⁹ & volatilib⁹ celi & vniuersis animātib⁹ supra terrā. Ecce em̄ dedi vob oēm herbā & vniuersa ligna ꝛc. Et replete terrā & subiūcite eā. ps. Omnia subiecisti sub pedib⁹ ei⁹ ꝛc. In assumptōe carnis ostēdit q̄ plus dilexit hoīez q̄ angelū. Et ħ tripliciter. Primo in honoze. q̄ ei⁹ naturā assumpsit & ñ naturā angeli. Unde Heb. ij. Nusq̄ angelos apphēdit sz semē abrae. Scō ī amore. q̄ hoīez ꝓpio sanguīe repauit: q̄d nō fecit angel⁹ lapsis. i. Loz. vi. Empti estis pcio magno. & i. Petri. i. Scientes q̄ non corruptibilib⁹ auro vl̄ argento. sz pcioso sanguīe xpi redempti estis. Tercio in visione. q̄ ex ꝓtemplatōe humanitat⁹ maiori gaudio q̄z angel⁹ hō pfruet in patria. q̄ ibi videbit suā naturā diuīe nature vnitā q̄d nō videbit angelus. Unde Job. xix. In carne mea videbo deū saluatorē meū. In tolerātia passionis oñdit q̄ pl⁹ dilexit hominē q̄z seipm̄ ꝓ modo loquēdi q̄n ꝓ hoīe exposuit corp⁹ & vitā. Unde Joh. xv. Maiorē charitatē nemo habet vt aīam suā ponat q̄s ꝓ amicis suis. Sic ergo habes q̄ modo de⁹ hoīez sup oīa dilexit. ſ. sup oēs creaturas coꝝpales. sup angelos. & sup seipm̄. Et q̄n hō meditat talia bñficia dei: tūc incendit igne diuini amoris. ¶ Septimo vult de⁹ oēs hoīes saluos fieri. Et ħ ostendit in septē. Primo i nomine q̄d ē ihs. q̄d interpretat saluator. Unde angel⁹ dixit ad mariā. Et vocabis nomē eius ihs. Ipe em̄ saluū faciet pplm̄ suū a pctis eoz. ~~De ħ noīe ihs q̄re sup fer. tric.~~ Ag. de L. Scō oñdit ex ope q̄d ipe fecit. ac/ ceptauit em̄ pctores & māducauit cū illis Unde pharisei scādalisati sūt dicētes. Hic pctores recipit & māducat cū eis. vorator & potator vini & amic⁹ publicanoz ē. Ite pharisei dixerūt discipul⁹ xpi. Quare cū publicanis & pctoribz manducat mgr̄ vr̄. Xps rñdit. Nō est op⁹ valentib⁹ medicus sz male habentib⁹. Nō veni vocare iustos sz pctores. ſ. ad penitētiā. Tercio ostendit ħ illa die. ſ. q̄ vult oēs hoīes saluos fieri. q̄n celos ascēdit: q̄ tūc dixit discipul⁹ vt patz Marci vlti. Euntes ī mūdū vniuersū p̄dicate euāgeliū oī creature. Qui crediderit & baptisat⁹ fuerit salu⁹ erit. qui vo nō crediderit cōdēnabit. Inde ħ q̄ misit discipulos in vniuersū mundū ostēdit q̄ oēs hoīes in oīb⁹ partib⁹ mundi vult saluari. Unde ps. In oēm terrā exiuit son⁹ eoz. Quarto oñdit in ħ q̄ tribuit oīb⁹ hoīb⁹ multiplicia bñficia. nō solū bonis sz etiā malis. Math. v. Solē suū oriri facit sup bonos & malos. & pluit sup iustos & iniustos. Quīto oñdit in ħ q̄ instituit remedia cōmunia. ſ. sacramēta in q̄bus ꝓfert gr̄a. & eadē sacramēta q̄libz pt recipe q̄ si q̄s pdidit innocētiā baptismalē peccando mortal⁹. tūc pōt resurgere p sacrm pñie Sexto oñdit ħ in oꝛōe quā ad patrē fecit pendēs ī cruce q̄n ꝓ suis inimicis orauit. vt habet Lu. xxiij. Pr̄ dimitte illis

qꝛ nesciũt q̃d faciũt. Ibi oñdit ꝙ oẽs homines vult saluos fieri. ex q̃ ĩimicos ⁊ crucifixores voluit saluari Et postmodũ plures de iudeis fuerũt ꝯuersi ⁊ saluati ꝓpter orõez xp̃i quã fecit ꝓ eis ad pr̃em pendẽs ĩ cruce. vt habet Act. ij. ꝙ beat⁹ petr⁹ apl's ĩ vno ſmone tria milia iudeoꝝ cõuertit.

Septimo oñdit in h̃ ꝙ p̃miũ cõmune oĩb⁹ dabit. s. penitẽtib⁹ q̃ male vixerunt ⁊ postmodũ ꝯuersi sũt. q̃s p̃miabit cũ illis q̃ sibi ſuierũt a puericia ĩ innocẽtia ⁊ puritate. Math. xx. Acceperũt aũt ⁊ ip̃i singulos denarios. glo. i. eternitatẽ Licz differãt ĩ gaudijs. s. in p̃mijs spẽalib⁹ ⁊ p̃rogatiuis ĩ celo. qꝛ ſm dictũ xp̃i vt hr̃ Joh. xiiij. In domo pr̃is mei mãsiones multe sunt. Etiã apl's dicit. Reddet vnicuiq; iuxta opa sua. Q Q, dñs cupiat oms saluari ⁊ parat⁹ sit nob pc̃ta indulgere qñcũq; ꝯterimur. h̃ patet ꝑ tale exẽplũ. Contigit ĩ quodã loco ꝙ quedã v̄go in lapsuz carnis cecidit. Et postmodũ ꝯtrita valde ꝓstrauit se hũiliter corã altari btẽ virgĩs marie vbi imago ei⁹ cũ puero ĩ sinu ei⁹ residebat. Que defleuit cõmissũ suũ. inuocans deuote gloriosã virginẽ mariã ⁊ puerũ ei⁹ ih̃m. Tũc imago pueri descẽdit de altari ad mulierẽ ⁊ dixit ei. Dimissa sũt tibi pc̃ta tua. Illa respõdit Qũo credã hoc Et ait puer. Ego sum tu⁹ plasmator ⁊ cupio te saluari. ⁊ semel ꝑ te passus sũ. ⁊ anteq̃ te amitterẽ si humana natura exigeret iteꝝ ꝑ te crucifigerer Qũo ergo tibi et vnicuiq; peccatori deuote me inuocanti sua peccata nõ ĩdulgerẽ. qꝛ ꝓpterea ĩ hũc mundũ veni vt peccatores vocarẽ ad penitentiã. ⁊ saluũ facerẽ humanũ genus q̃d ꝑ peccatũ perierat.

Dñica nona post festũ trinitatis.

Sermo. ciij. De elemosina danda

Facite vobis amicos de mãmona iniq̃tatis: vt cũ defeceritis recipiãt vos ĩ eterna tabernacula. Luc. xvi. Scd̃m dictũ cuiusdã philosophi q̃libet deberet habere vnũ amicũ ⁊ vnũ inimicũ. vt amicus veritatẽ sibi diceret: ⁊ inimic⁹ ei⁹ vias obseruaret. Etiã vt amic⁹ eũ corrigeret: ⁊ inimicus eũ ꝑsecutõib⁹ exercitaret. Sic etiam quilibet hõ habet angelũ vnũ bonũ q̃ ad bonũ ip̃m ꝓuocet, ⁊ malũ q̃ eũ temptationib⁹ exerceat. Sz qꝛ nomẽ inimici est odiosũ ⁊ null⁹ vult habere inimicos. videamus saltẽ q̃liter possim⁹ habere amicos Istud docet nos dñs dicẽs. Facite vob amicos de mãmona iniq̃tatis. Uñ ĩ p̃senti sermone tria sunt dicẽda. Primo q̃ incitant ad dandũ elemosinã. Secũdo q̃liter sit danda. Tercio fruct⁹ q̃s cõfert elemosina. R Circa primũ sciendũ ꝙ elemosina libẽter est dãda. Et ad h̃ debent nos inducere tria. Primo debes ꝯsiderare q̃s sit q̃ a te petit elẽosinã Et est dñs ih̃s xp̃s ĩ specie paupis. Mat. xxv. Qd̃ vni ex minimis meis fecistis mihi fecist. Itẽ alibi. Qua mẽsura mẽsi fueritis eadẽ remetiet ⁊ vobis. Ergo claudẽtib⁹ ianuas a pauperib⁹ ip̃e xp̃s claudet celũ. Scd̃o cõsiderare debes q̃d petat. qꝛ suũ ⁊ nõ tuum Apl's q̃d habes qd̃ nõ accepisti. Pri⁹ em̃ habuisti eũ largitorẽ ⁊ post fac⁹ eũ tuũ debitorẽ. Si em̃ dñs terren⁹ cõmisisset tibi bona sua ⁊ cũ postularet partẽ de illis tu denegares sibi. nõne merito indignaret. Sic sil'r ⁊ de⁹. Uñ Aug⁹. d̃ v̄bis dñi. ser. xlij. De meo vtiq; q̃ro ait dñs. da mihi et reddã tibi. Habuisti me largitorẽ fac me debitorẽ. pauca mihi das. pl'aq; tibi reddã. terrena mihi das. celestia vtiq; reddã. tp̃alia das: eterna restituã. memetip̃m etiam tibi restituã. Tercio debes ꝯsiderare ꝓpter q̃d petat. qꝛ ꝓpter vtilitatẽ tuã et nõ suã. p̃s. Bonoꝝ meoꝝ nõ eges. S Quantũ ad secũdũ sciendũ ꝙ elemosina septẽ modis est dãda. Primo abundãter. Thob. iiij. Qũo potueris ita esto misericors. Et tales dare debent cũ magno affectu ⁊ volũtate. s. ꝙ libẽter plus darẽt si haberent. qꝛ deus intuet cor ⁊ voluntatẽ eorũ. Uñ Isido de sum. bo. Quali em̃ intẽtione ab vnoquoq; largit talit ⁊ apd̃ deũ recipit. Quia de⁹ nõ remunerat ſm q̃ntitatẽ elemosine: sz ſm affectũ homĩs. Uñ Hiero. Que offerunt nõ suo pondere sed offerentis volũtate pensent. Ergo nullus de paupt̃ate debet se excusare. qꝛ si paupes: ⁊ intantũ daret tibi ꝑ vno paruo denario de hijs que vendunt hic ĩ mũdo sicut diuiti pro floreno libenter emeres. nec ab emẽdo paupt̃as te retraheret. Sic est de christo ⁊ elemosina. Unde Luc. xxi. dixit xp̃s de vidua que duo era obtulit ꝙ plus oĩb⁹ alijs dedisset. qꝛ totũ qd̃ habuit d̃dit

ſz diuites dederũt de ſupfluo. Et ſi nõ habueris dare denariũ da tñ fruſtũ panis. ꝛ ſi ꝫ nõ habes da hauſtũ aque frigide. Uñ Mat. x. Qui dederit calicẽ aq̃ frigide nõ pdet mercedẽ ſuã. Immo ſi libẽter pl⁹ faceres ꝛ nõ potes dñs dabit tibi vitã eternã p hauſtu aq̃ frigide. Et ſi ꝫ itez nõ potes da tñ bonã volũtatẽ Uñ Aug. ſup pſ. Lozonat dñs int⁹ volũtatẽ vbi nõ inuenit facultatẽ. Scõo danda est elemoſina ordinate. ſ. vt bõ pri⁹ miſereat ſuũpſi⁹ Eccli. xxx. Miſerere aĩe tue placens deo. Uñ Aug. Qui vult elemoſinã ordiate dare debet a ſeipo incipe. Eccli. xiiij. Qui ſibi nequã cui bon⁹ erit. Sicut eñ nõ eſſet miſicoꝛs q̃ matꝛ indigẽtis nõ miſereꝛ. ſz alioꝛ miſereꝛet. ita non est miſicoꝛs q̃ aĩe ſue infirmãti vſq̃ ad mortẽ nõ miſereꝛ cũ plus eã diligere debet q̃z matrẽ. Sapiẽs. Semp tu tibi prim⁹ esto. Uñ etiã catho Cũ felix fuerꝫ semp tibi prim⁹ esto. Item ad ordinẽ recte rõnis ptinet vt pri⁹ miſereat aĩe q̃z coꝛpis. Sz oppoſitũ ꝓtingit multotiẽs. Hã ſepi⁹ cũ infirmat coꝛp⁹ tũc medic⁹ q̃rit. ſz cũ aĩa infirmat tũc nihil curat de illa. Qualiter aũt q̃s debeat miſereri aĩe ſue. ꝫ q̃re ſup ꝓmo. lxxiij. B. Tercio dãda ẽ elemoſina cũ hilaritate ꝛ ꝓmoniſ dulcedie. ij. Loꝛ. ix. Hilarẽ datoꝛẽ diligit de⁹. qz p hilaritatẽ ſaginat elemoſina Et eodẽ vultu de⁹ reſtituet tibi ſicẽ dediſti alĩs. T Quarto dãda est elemoſina cũ feſtinatõne. puerb. iij. Ne dicas amico tuo vade ꝛ reuertere ꝛ cras dabo tibi: cuz ſtatiz poſſis dare. puerb. xxij. Qui pn⁹ est ad miſericordiã bñdicet. Cõtra ꝫ faciunt q̃ paupes ad ianuas ſuas diu ſtare ꝛ clamare pmittũt. Et etiã dãda est elemoſina ĩ vita hoĩs. Uñ Ecci. xiij. Alñ mortẽ bñfac amico tuo. i. xpo ĩ mẽbris ei⁹. i. in pauperibꝫ. Apl's Dũ tps habem⁹ opemur bonũ ad oñes ꝛc. Quia elẽoſina ĩ vita est lucerna lucẽs ante hoĩez p̃cedẽs q̃ cuſtodit hoĩez ne ipe cadat ĩ foueã. Et elemoſina q̃ poſt mortẽ dat est ſicẽ lucerna q̃ poſt hoĩez portat. q̃ nõ cuſtodit hoĩez quin in foueã cadere poſſit. Et ſi ceciderit ĩ eã inde eũ ñ extrahit. qz ĩ inferno nulla ẽ redẽptio. Ergo vn⁹ denari⁹ quẽ q̃s ſibũpi ſubtrahit ĩ hac vita ꝛ dat ppt deũ pl⁹ valet ſibi q̃z cẽtũ poſt mortẽ: vl forte ĩ morte. Amb. Bona hoĩs ñ ſũt q̃ ſecũ ferre nõ pt. Et inſup bona q̃ ꝫ pmittis ibi inuenies. Uñ apl's. Que eñ ſemiauerit hõ hc ꝛ metet. Uñ eẽ Petr⁹ raueñ. O hõ ſi ꝫ pmãſur⁹ es q̃ tua ſũt ꝫ reponas. ſi aũt illuc itur⁹ es cui ea relinq̃s. Dan⁹ paupis est gazophilatiũ xpi. qz q̃d̃q̃d accipit paup xpi xps accipit Da paupi terrã vt accipiaſ celũ. da nũmũ vt accipias regnũ. da pauperi vt det tibi. Qz q̃d̃q̃d paupi dederꝫ tu habebiſ. ꝛ q̃ a te ñ accepit paup habebit alter Uñ Ihzi ſo. ſup mat. Ibi ſubſtãtiã tuã colloca vbi patriã habeſ. qz ſtultitia ẽ illic relinq̃re vñ exitur⁹ es. ꝛ illuc ñ pmittere quo itur⁹ es. Quidq̃d p aĩa tua feceꝫ ꝫ tuũ ẽ. q̃d̃q̃d hic relinq̃s ꝫ pdes. Qz aũt ſtultũ ẽ ſic deferre bona opa ſua ꝛ eleoſinas q̃s q̃s dare intẽdit vſq̃ p⁹ mortẽ patz p tale exẽplũ. Erat q̃dã dines q̃ habuit vnicũ filiũ q̃ ĩ agone mortꝫ ſolẽniter teſtamẽtũ ꝺdidit. p aĩa ſua legãdo iſta plebanis ꝛ iſta religioſis. ꝛ ſic obꝭt. Et p⁹ mortẽ pris plebani ꝛ religioſi venerũt ad filiũ ꝛ petierũt ſibi dari ſua legata a pre. Tunc fili⁹ rñdit. Nulli q̃cq̃ dabo. Et ſubiũxit rõez dicẽs. Uos diciti ꝛ cũ ſacra ſcriptura approbatꝫ q̃ ſi q̃s ẽ in iferno nihil ſibi pſũt ſuffragia ꝛ bõa opa. ꝛ ſi ẽ in celo tũc ñ indiget ſuffragijs. Bõ ego ñ ſcio an pr̃ me⁹ ſit ĩ iferno an in celo. Si ẽ iferno ꝛ bona opa p eo facia nihil ei pſũt. Et ſi ẽ celo ñ idiget de ſuffragijs meis. Et ſi ẽ purgatoꝛio tunc purgeꝫ ad nouiſſimũ pctm. qz nihil dabo p aĩa eius qz illa bona tpalia q̃ iure hereditario poſſideo ñ ſic ſub dubio p aĩa ei⁹ expenda. ſz toꝛqueat vſq̃ dũ purgabit. Uñ greg. Tutioꝛ via ẽ vt bonũ q̃d q̃ſq̃ poſt mortẽ ſperat agi p alios. agat dũ viuit ipe p ſe. Beatus quippe ẽ libeꝛ exire q̃z poſt vincula liberantẽ q̃rere. Quinto elemoſina dãda est cũ hũilitate ꝛ bona intentõe ꝛ nõ pter vanã gloriã. Math. vi. Neſciat ſiniſtra tua q̃d ſa. dex. tua. Cũ hũilitate Iſa. lviij. Carnẽ tuã ne deſpexeꝫ ꝛc. Qz vnuſq̃ſq̃z cogitare debet q̃ talis fieri poterit ſi de⁹ pmiſerit. ſ. cecus: claud⁹: lepꝛoſus. Et ſicut tũc ſibi cõpati vellet ſic iã cõpati debet alĩs. Sexto dãda est elemoſina de bonis iuſte acq̃ſitis. qz oĩa p̃dicta nõ ſufficerent niſi ꝫ fieret. puer. iij. Honoꝛa dominũ de tua ſubſtãtia. U Sciẽdũ q̃ triplex est elemoſina. ſ. bona: melioꝛ: optima. Bona q̃ fit ꝺ pr̃monio xpi. in q̃ ſolũ

clerici habēt dispensatōez. Et sacrilegiuz est clericꝰ aliēd vltra victū ⁊ vestitū retinere. Melioꝛ ꝙ fit de pīmonio ppꝛio qđ ḣs a parētibꝫ possidet. Optima ꝙ fit de hijs ꝙ acq̄runt laboꝛe ppꝛio. Uñ apl's. Labo ret manibꝫ suis opando vt habeat vñ tri/buat necessitatē patiēti. Deo em̄ nō placz elemosina de furto vel rapina ab illo qđ pt scire cui restituēdū est. Uñ Aug. Quale ē illud munꝰ qđ alter cū gaudio accipit ⁊ al/ter cū lacrimis amittit Eccī. xxxiij. Qui offert sacrificiū de substātia paupis q̄si q̄ victimat filiū i ꝓspectu pris sui. Sic em̄ ag̃ si est mūda lauat. si imunda coinq̄nat. sic est ⁊ de elemosina. q̄ si fit đ iuste acq̄sitz meret. si de iniuste acq̄sitis pdit ⁊ nihil iu/uat. saltē cū ꝓstat cui debet fieri restitutio

Ite q̄rit vtꝝ liceat elemosinas recipe ab vsurario. Rñsio ꝑm Ulricū q̄ sic nisi p̄ ḣ efficeret impotēs ad soluendū. Hā qui in rē recipet ab eo teneret sibi restituere. vl illis a q̄bꝫ ipe recepit. Secꝰ est si habet alia pter vsurā. Septimo dāda est ele/mosina paupi ⁊ nō diuiti. bono ⁊ nō iniu/sto. Uñ Luc. xiij. Cū facis conuiuiū voca paupes ⁊ debiles ⁊c. Ite dāda est elemosi/na iustꝰ. Eccī. xij. Justo tribue ⁊ nō reci/pies pctōez. bñfac būli ⁊ ñ dederiz impio ꝙ Uñ sciēdū q̄ i duobꝫ casibꝫ malis nō est dāda elemosina. Primo si credas q̄ p pter donū tuū negligāt iusticiā ⁊ ꝓfortenꝫ i malis. Uñ Hiero. Da indigēti ⁊ nō da saltāti. vt nō cū tuis pecunijs aiaz illiꝰ per das. tu aūt causa es pditōis illiꝰ cui occa sionē ꝑstas. Ergo ḡuiter peccant illi q̄ ad hospitiū recipiūt ⁊ fouēt histriōes ⁊ mere trices cū suis malicijs. Scōo cū dat ma lis nō intuitu pietatiz sz ob aliquā illicitā causā. vt sunt illi q̄ dant histrionibꝫ causa histrionat. Uñ Augꝰ. sup Johā. Dona re siquidē res suas histrionibꝫ causa onatꝰ viciū est imane ⁊ nō virt. Et de ta libꝫ ē freq̄ns fama cū laude. qz laudat pec catoꝛ i desiderijs aie sue. Sz malo homi/nē tū hō est ⁊ necessariꝰ licet dare elemo/sinā. Uñ glo. sup Eccli. iij. Qui indigēti pctōi nō qz pctōr sz qz hō est tribuit. non pctōez sz iustū nutrit. qz nō culpā sed na turā diligit. Ad Quātū ad terciū ē sci endū q̄ septē sūt fructꝰ elemosine. Pri/mꝰ ē augmētatio tpaliū. puer. iij. Hono/ra dñm de tua substātia ⁊ đ primitijs oīz frugū tuaz da paupibꝫ. ⁊ iplebūt horrea tua saturitate ⁊ torcularia tua vino redū dabūt. Uñ Luc. vi. Date ⁊ dabit vobis. Uñ Petrꝰ damianꝰ narrat vnū exemplū q̄ q̄dā paup vir cū vxore sua vnū solū de/nariū habebat ad emēdū aliq̄d qđ i die ie iunꝫ cū pane comederet. Et q̄n fuit i via eundi ad foꝛ ad emēdū q̄dā paup venit ⁊ elemosinā ab eo postulauit. ⁊ dedit illi de nariū illū. ⁊ sic redijt ad domū. Et panis ad mēsaz ponebat. Et ecce vir ignotꝰ ⁊ se stiuꝰ vigiti solidos denarioꝛ i lintheo li/gatos i manu eiꝰ tenēs posuit ad mēsā di cēs illos a dño suo missos foꝛe. Et ḣ facto statiz recessit. Et q̄s iste fuerit nō nisi ag̃e lꝰ credit. Tñ sciēdū ē q̄ hec nō debet esse in tentio p̄ncipal' q̄re dāda sit elēosina sz ho/noꝛ dei ⁊ salꝰ aie. Uñ hiero. ad nepocianū Sūt aliq̄ q̄ paupibꝫ paꝛ tribuūt vt acci/piāt melꝰ. ⁊ sub p̄textu elemosine q̄rūt di uitias. q̄ vtiq̄ magꝫ feneratio appellāda ē q̄ elemosina. Si em̄ ḣ remunerari vis. tūc eterna ꝛmuneratōe carebis. Mat. vi. Amē dico vobis receperūt mercedē suaz

Scōs fructꝰ elemosine est remissio pec catoꝛ. Eccī. iij. Ignē ardētē extinguit aq̄ ⁊ elemosina resistit pctis. Dañ. iij. Pēcta tua elemosinis redime. Ergo diues q̄ mlta pēcta cōmisit largaꝫ elemosinas dare de bet. Uñ etiā aug. i ser. Multa sūt genera elemosinaꝝ. q̄s cū facim̄ adiuuamur vt dimittant̄ pēcta nra. Sz ea nihil est maꝰ q̄ cū ex coꝛde dimittim̄ qđ i nos quisq̄ peccauit. Tercꝰ fructꝰ elemosine ē au/gmētatio ⁊ collatio gr̄e. Uñ apl's. Qui se minat i bñdictōibꝫ đ bñdictōibꝫ ⁊ metet. scz gr̄az i p̄senti ⁊ gloriā i futuro. Rō huiꝰ est. qz illi q̄ miserꝰ ē primo etiā mificoꝛs debet esse deꝰ. s. gr̄az sibi dādo Uñ Amb. i li. đ offi. Nihil ita cōmendat xp̄iānā ani mā quēadmodū mificoꝛdia. Immo non solū acq̄rit homi gr̄az sz etiā custodit ⁊ cō seruat gr̄am i hoīe. Eccli. xxix. Elemosi/na viri quasi saccul̄ cū ipo. ⁊ gr̄az homis q̄si pupillā ꝓseruabit. Hā quēadmodū se opponit manꝰ ne oculꝰ ledat. sic elemosi/na in temptatōibꝫ dyaboli se opponit vt aiaz a pctis custodiat Quartꝰ fructꝰ ele mosine est q̄ homi apud deū mlt̄os inter cessoꝛes ⁊ amicos acquirit. s. ipsos pau/peres. Hiero. Qui opa pietatis libenter exercet habet multos intercessoꝛes. Et

impossibile ē ꝓces mltoꝝ ñ exaudiri. Uñ xps dicit ī ẏbis ꝑmissis. Facite vob amicos ⁊c. Dato etiã q̄ paupes mali essent et pctores adhuc ipa elemosina orat ad deũ Ecci. xxix. Lōclude elemosinã ī sinu pauperis ⁊ ipa orabit ꝓ te. Uñ sciēdũ q̄ pauperes tenēt ꝑ bñfactoribꝫ orare q̄z elemosinas recipiũt ⁊ q̄ ꝑ eis laborãt. ⁊ ꝑciũ laboꝝ suoꝝ cũ eis cōmunicãt. Itē sciēdũ q̄ elemosina dãda est illis q̄ nō ꝑñt laborare nec seipos cũ suis laboribꝫ nutrire. Ergo illi grauiter peccarēt q̄ ꝺ laboze suo se possent nutrire ⁊ ꝓpter pigriciã suã mendicarent. Uñ dicit in decre. Nō licet homi sano mēdicare. de ꝺse. dist. v. Nūq̄. Qui tus fructꝰ elemosine ē q̄ homi ꝑpat viam ad cēlũ. ⁊ patefecit ei ostiuz padisi. Eccli. xvi. Oīs mis̄icordia faciet locũ vnicui/q̄ ſm merita opeꝝ suoꝝ. Ex hȳs patet q̄ mis̄icordia ē ostiaria padisi q̄ claudit ostium auaris ⁊ apit munificꝫ. Uñ Bze. Dei mis̄icordiã nō ꝑt ꝓmereri q̄ mis̄icors nō fuerit. B Sextꝰ fructꝰ elemosine est q̄ hoiez ad bonũ finē ꝓducit. ⁊ comitatur morientē cũ eũ oēs amici sui deserũt. Ambro. Nō sũt bona hois q̄ secũ ferre non ꝑt sola mis̄icordia comes ē defuncti. Apoc. xiiij. Opa eīm illoꝝ sequunt illos. Oz eīm elemosina ⁊ mis̄icordia ad bonũ finē ꝓducit oīdit Hiero. dicēs. Nō memini me legisse mala morte mortuũ q̄ libēter opa pietatis exercuit. Insup elemosina ī iudicō liberat ⁊ bñdictōez impetrat. Uñ ps. Beatus q̄ miserē ⁊ cōmodat disponit ſmones suos ī iudicio ⁊c. In signũ hui⁹ in extremo iudicio specialr fiet disceptatio de opibꝫ mis̄icordie. Uñ Math. xxv. Esurii ⁊ dedistꝭ mihi mādu. Sitiui ⁊c. Uenite bñdicti pris mei ⁊c. L Septimꝰ fructꝰ elemosine ē q̄ ꝑmiũ eternũ acquirit Uñ Luc. vi. Mēsurā bonā ⁊ ꝓfertā ⁊ coagitatā ⁊ supefluentē dabũt ī sinũ vestrũ ⁊c. Mēsura bona ē q̄ angeli aiaz illi⁹ hominis q̄ sic mis̄icors fuit ī celũ ꝓducent. Cōferta q̄ angeli ⁊ oēs sancti ī celo honorifice ⁊ letāter eũ suscipiēt. Mēsura coagitata ē q̄ angeli ⁊ sancti ⁊ ipe xps bona sua secũ diuidēt. q̄z tpalia h̄ cũ paupibꝫ diuisit. Mēsura supefluēs est q̄ impetuũ de⁹ ⁊ oēs sancti regratiabunt isti homi q̄ hic fecit misericordiã. Quia oēs fideles sunt mēbra vni⁹ corpis mistici. ⁊ xps ē caput eoꝝ. Et ḡ caput ⁊ oĩa mēbza ꝺ gaudēt ⁊ regratiant in celo illi q̄ hic ē ꝺsolat⁹ suũ primũ exhibēdo sibi opa pietat⁹ ⁊ charitatis. D Ultimo mouēde sũt aliq̄ questiones. Prima est. an vtor ī aliq̄ casu possit facere elemosinã sine licētia viri. Rnde tur q̄ sic. Et h̄ ī casu triplici. Prio si vtor fuerit lucratiua. Scōo si habuerit res paſernales. i. ꝓprias ꝓter dotē. vbi hmōi paſernalia de ꝺsuetudie locũ habēt ⁊ vtoris sũt ꝑt de illis inuito viro elemosinas dare ⁊ facere. Tercio si facit elemosinã de rebꝫ sue dispēsatōi cōmissis. puta de pane ⁊ vino ⁊ hmōi q̄ de approbato more solēt ad dispensatōez vtoris ptinere. de hȳs ꝑt facere elemosinas: moderate tñ. sic q̄ egestatē ꝺiugū nō inducat. E Scōo q̄rit vtr fu⁹ vl ancilla ī aliq̄ casu possit facere elemosinas de rebꝫ dñi. Rndet fm Sctũ Tho. ī. iiij. di. xv. Serui ⁊ ancille nō ꝑñt dare eleōsinas ꝺ bonis dñoꝝ suoꝝ sine eoꝝ ꝺsensu. nisi pane vl pdiũ ⁊ hmōi q̄ ñ inferũt sensibile nocumētũ. Sz de illis diuitibꝫ q̄ sũt parci ⁊ tenaces ad paupes q̄re ser. lxxxij. E. ⁊ cũ h̄ exēplũ ibidē.

De eadē dñica Sermo. ciij.

De hȳs q̄ acquirũt res iniuste

Facite vobis a

micos de māmona iniq̄tatis. Luc. xvi. Sciēdũ q̄ fm Bedā māmona lingua syroꝝ diuitie nuncupant. Que dicunt iniq̄tatis fm Aug. tripliciter. Primo q̄z sepe faciũt hoiez iniquũ ⁊ sepe sũt materia iniq̄tatis. Scōo dicunt iniq̄tatis ex eo q̄ hoies ī ꝑsenti vita decipiũt. ꝑmittunt eīm securitatē ⁊ dãt tibi morē. satietatē ⁊ dant esurīe. stabilitatē et dant subitā deiectionē. Tercio dicunt iniquitatis. q̄z sepe ꝑ rapinas ⁊ alios illicitos modos acq̄runt. F Uñ ī ꝑsenti ſmone dicēdũ est de aliq̄bꝫ generibꝫ hoīm q̄ iniuste bona tpalia acq̄runt. Quoꝝ primi sunt raptores q̄ aliena violēter rapiũt. Et tales raptores in tribꝫ peiozes sũt diabolo. Primo q̄z dyabol⁹ solũ torq̄t in futuro q̄ h̄ male agũt. Sz illi ecōuerso pluſ torquēt ⁊ spoliāt bonos q̄z malos. Unde Ysaie. lix. Qui recessit a malo ꝑdę patuit. Et puer. xxix. Uiri sanguinũ oderũt simplicē. Dyabol⁹ iustificare se ꝑt ī compatō ne istoꝝ dicēs. Ego afflixi in inferno solũ

illos q̃ meruerũt. ſz illi ecõuerſo illos ſpo
lianerũt q̃ nũq̃ meruerũt Scõo q̃ dya
bol⁹ timet ãgelũ hoĩs ꝛ ſignũ crucĩ ꝛ aq̃m
bñdictã ne violẽtiã faciat homi ĩ corpe. ſz
raptores nec timẽt angelũ nec deũ nec ſi
gnũ crucĩ nec aquã bñdictã. ſz ſuã ſeuiciã
exercẽt violẽter ĩ hoĩes eũ ſpoliãdo. Ter
cio q̃ ĩ inferno punit dyabol⁹ vbi eſt ꝑpe
us loc⁹ tormẽtor. ſz iſti ĩ mũdo vbi deus
dedit hoĩb⁹ libertatẽ ꝺ ſe ꝛ ſuis reb⁹ facere
ꝑm voluntatẽ. Ergo merito ipi raptores
ꝑñt dici angeli diaboli miſſi ĩ mũdũ ad fa
ciendũ illud malũ ĩ iſto mũdo q̃ꝺ dyabo
lo. Diſcedite a me maledicti in ig. eter. q̃
par⁹ ẽ dya. ꝛ an. ei⁹. Sciẽdũ em̃ q̃ ñ ſoluz
raptores ſũt q̃ rapiũt ſz etiã qui ꝓcipiũt ꝛ
cõſulũt. ꝛ q̃ eos ſciẽter ĩ hoſpitio recipiũt.
ꝛ q̃ ide etiã comedũt ꝛ bibũt. ꝛ res raptas
emũt. tales em̃ oẽs tenent ad reſtitutionẽ
Uñ exẽplũ legim⁹ q̃ q̃dã miles rapuit cui
dã vidue paupi vnã vaccã. Que cũ flerz ꝛ
inſtanter peteret vt ei vaccã reſtitueret p
ter puos pueros q̃s haberet. Rñdit mi
les. Si ego ñ caperẽ tũc vn⁹ ali⁹ poſt me
veniẽs caꝑet. Et ſic vaccã ſecũ duxit ꝛ re
ceſſit. Ille poſt obitũ punit⁹ eſt a diuerſis
demonib⁹. Et vn⁹ inter ceteros eũ inceſſã
ter ꝛ infatigabilit punuit. Tũc ille miles
dãnat⁹ dixit ad talẽ demonez. Cur me tã
ꝺinue pſeq̃ris ꝛ punis pl⁹ q̃ ali⁹. Rñdit
demõ. Si ego nõ facerẽ vn⁹ ali⁹ faceret.
Et hec ſũt ꝥba q̃. ptuliſti dũ vaccã paupi
vidue violẽter rapuiſti. Scõi ſunt q̃ ꝑ
indebitas exactões a ſuis ſubditis bona
extorq̃nt. De ß q̃re ſuꝑ ꝑmõe. liꝛ. J Ter
cũ ſũt q̃ ꝓpter debita dñoꝝ ciues ꝛ alios
ſubditos indebite ꝓgnorãt. q̃ꝺ ẽ rapina
apud deũ q̃ñ ſic res pauꝑ indebite im
pignorant dimiſſis reb⁹ principaliũ debi
toꝝ vel dñoꝝ. Sz heu ß ĩã cõmune eſt q̃
mercatores ꝛ ruſtici totã guerrã luũt qui
nũq̃ cauſã vl occaſionẽ ad ß dederũt. Et
tales pauꝑes merito eſſent martires xpi
ſi patiẽter ß ſuſtinerẽt. ꝛ cũ ß a pctis ſe ca
uerẽt. Quarti ſũt q̃ mercedẽ alioꝝ ĩiu
rioſe detinẽt ꝛ ꝺſeruãt. Tales etiã grauit
peccãt. q̃ ĩrã dei ꝺ ſe gũiſſime ꝓuocãt. q̃ꝺ
patet. q̃ illud ẽ vnũ pctm̃ clamitãs vindi
ctã in auribꝫ dei ꝓtinue. ß Dicit em̃
pctm̃ clamare ad deũ q̃ꝺ ex ſua enormita
te deũ ꝓuocat ad vindictaz. Et talia pẽta
ſũt q̃ttuoꝝ Primũ eſt oppꝛſſio innocẽtũ
ꝛ viduaꝝ ꝛ pupilloꝝ. Exodi. ij. Aſcendit
vox filioꝝz iſrael ad dñm ꝛc. Ergo ſũme
cauendũ eſt cuilibet ne pupillos ꝛ orpha
nos ꝛ viduas innocẽter oppꝛimat vel eis
aliquã iniuriã faciat. Scõm ẽ pctm̃ ſo
domiticũ. Uñ Ben. xviij. Clamor ſodo
moꝝ ꝛ gomorreoꝝ multiplicat⁹ ẽ ꝛc. Ter
ciũ ẽ detẽtio ꝛ defraudatio mercedis mer
cenarioꝝ. Jaco. vlt. Ecce merces opario
rũ vꝛoꝝ q̃ fraudata eſt a vobis clamat. et
clamor ei⁹ introiuit ĩ aures dñi ſabaoth.

Quartũ ẽ homicidiũ primi Uñ Ben.
iiij. dixit dñs ad Cayn. Ecce vox ſãguis
fratrĩ tui abel clamat ad me de terra. Sic
ꝑt de⁹ dicere ad quẽlibet homicidã. Ecce
vox ſanguis innocẽter a te fuſi clamat ad
me ꝺ terra ꝛ req̃rit vindictã ſup te. Quã
ti ſũt q̃ vtunt̃ re apud eos ꝺpoſita. vl etiã
eis accõmodata ad aliũ vſũ q̃s eis ꝺceſſa ẽ
vel etiã vtunt̃ pignoꝛe. tales furtũ cõmit
tũt ꝛ ꝺ dei ꝓceptũ faciũt. Sexti ſũt ſa
crilegi. q̃. ſ. rẽ ſacrã vl etiã nõ ſacrã furant̃
ſiue auferũt de loco ſacro. Et q̃ ſacꝝ ꝛ aufe
runt de loco nõ ſacro. vt patz. xvij. q. iij.
Quiſquis. Et tale furtũ dicit ſacrilegiũ.
Qꝺ etiã cõmittit̃ cũ q̃s iniuriã facit cleri
cis vl ꝑſonis eccl̃iaſticis eos detinẽdo vl
eoꝝ res auferẽdo. Tales em̃ ſacrilegi ſũt
cõiter excõmunicati ipo facto ꝛ ꝓhibiti a
ꝓceptõne ſacramẽtoꝝ. Querit̃ vtꝝ reliq̃e
ſctoꝝ poſſint furtiue ſubtrahi vt honora
bili⁹ reponant̃. Rñdeo ſm Guil. q̃ ñ. Hã
ſacrilegiũ cõmittit̃ q̃tiẽs auferẽ ſacꝝ ꝺ lo
co ſacro. vl ſacꝝ de loco nõ ſacro Et nota
ſm Ray. q̃ reliq̃as emere vl vẽdere ſymo
nia ẽ. D Septimi ſũt q̃ furtũ cõmit
tunt. Item querit̃ vtꝝ in re ꝑua cõmittat̃
furtũ ſicut in re magna. Reſpondeo q̃ ſic.
Uñ dicit̃ in decre. Furtũ eſt iniuſta abla
tio rei q̃ꝑtũcũq̃ parua ſit. xiij. q. vi. c. vlt.
Quia ĩ furto nõ q̃ꝺ ablatũ eſt ſz mẽs furã
tis attendit̃. xiij. q. vi. c. vlti. Et ß ẽ intel
ligẽdũ q̃ñ volũtas eſt talis q̃ etiã maioza
ſubtraheret ſi poſſet. vl q̃ñ ex ablatõe pue
rei dñs intelligit̃ grauari. Naz ſicut dicit
ſctũs Tho. ij. ij. q. lxvi. Si aliq̃s res mi
nimas furtiue accipit p q̃s hõ nõ reputat
ſibi nocumentũ inferri. ꝛ ille q̃ accipit poſ
ſit ꝓſumere ß nõ eſſe ꝓtra volũtatẽ dñi ex
cuſat. alias furtũ ſemp eſt peccatũ mortq̃
le. q̃ eſt cõtra dilectõez ꝓximi qui infertur

nocumẽtū Uñ etiã ĩ talibꝫ minimis si ꝗs habeat animū furãdi ⁊ inferẽdi nocumentū suo ꝓximo erit pctm̃ mortale vt dic̃ sã/ctꝰ Tho. ibidẽ. Uñ ℔ sũme aduertẽdū est ꝙ nõ solū furtū notabile sz etiã puū ꝓcu/losū est homi. Uñ si decẽ vnã aucã furatã comederẽt ꝗlibz teneꝯ restituere ptẽ ꝙ ipz ꝓtingit si vult idulgẽtiã ⁊ r̃missionẽ cõseq̃ pctõꝝ. Sil'r ĩtelligẽdū ẽ de hȳs ꝙ gmia ꝺ ꝓtis alioꝝ metũt. vl' cũ pecoribꝫ suis dãna primis suis sciẽter ĩ segetibꝫ ⁊ prat; iferũt Jtẽ vectores ꝙ cũ curribꝫ suis ꝑ sata agro rũ vehũt. Jtẽ ꝙ fructꝰ arboꝝ vl' pisas vel rapas agroꝝ subtrahũt ꝺ volũtatẽ ꝓrio/rũ. Jtẽ venatores ꝙ cuz eqs ⁊ canibꝫ suis primis ĩ segetibꝫ dãna inferũt. Oẽs tales nõ sũt absoluẽdi a pctis nisi velint restitu ere dãna illata. Uñ ꝺr in decre. Inferens dãnũ ꝓrio nõ ẽ absoluẽdꝰ nisi dãno ꝓriuꝰ ſm arbitriũ lesi restituto. xiij. q. vi. c. Lõ/perim. Jtẽ rustici ꝙ qñq̃ agros primoꝝ sibi ꝓtiguos cũ aratro abstrahẽdo dimi/nuũt ⁊ suos augmentãt. oẽs tales tenenꝯ ad r̃stitutõez. Uñ habemꝰ exẽplũ ĩ ꝺyalogo Lesarij. ꝙ rustico cuidã morituro ꝺyabolꝰ assistẽs palũ igneũ ori eiꝰ immittere minabaꝯ. Jlle culpã nõ ignoras ꝗcũq̃ se vertebat semp ꝺyabolũ ꝑsentẽ vidit. Pa/lũ siq̃dẽ eundẽ cuidã vicino suo subtrahe/rat de agro suo vt agrũ suũ augmẽtaret. Ad quẽ cogẽte iã dicta nccitate suos ami cos misit ⁊ ablata restituere ꝓmisit: ⁊ ve/niã postulauit. Quibꝫ ille rñdit. Nõ igno sco. sinite eũ bñ toz̃ri. Jteꝝ terreꝯ vt priꝰ ⁊ iteꝝ mittit nũcios vt priꝰ. sz veniã nõ cõ sequiꝯ. Tercio cũ lacrimis veniẽtibꝫ ⁊ di/centibꝫ ꝙ ille miser nec posset mori nec vi uere. Rñdit alter. Modo bñ vindicatꝰ sũ mõ remittã. Ab illa igiꝯ hora oĩs terroꝝ ꝺyaboli abscessit. Jtẽ pentes debẽt pue/ros suos debite ⁊ bñ iformare ꝙ nec ipsis nec cuiquã homi aliq̃d auferãt nꝯ furtiue subtrahãt. Uñ legiꝯ ꝙ q̃dã puer defunctꝰ est ⁊ iudici ꝑsentatꝰ. Quẽ puer ꝗsi p vela/mẽ ꝺtẽplatꝰ est. multũq̃z ei seuerꝰ videbaꝯ ꝺyabolꝰ aũt eũdẽ puerꝝ accusabat dicẽs Dñe iudica ſm iusticiã. qz iste puer obolũ germano suo furatꝰ ẽ. nec inde fecit pñiaz nec restituit ablatũ. Cui dñs. velles vt p tãtillo hũc puerꝝ dãnarẽ mea iusticia nõ ẽ sine miſicordia. Supplicantibꝫ ꝑ puero q̃busdã sctis q̃bꝫ puer fuierat culpa puero remittiꝯ. sz ad ꝑceptũ iudicis puer ille ꝑꝗciꝯ ĩ puteũ igneũ. in q̃ tantã penã sustu/nuit ꝙ postmodũ hãc penã ꝙbis exꝑmere nõ potuit. Et postea de illo puteo extra/ctꝰ est ⁊ ab illa pena liberatꝰ. ⁊ tũc iudices dulcẽ ⁊ iocũdũ iuenit. Et data est sñia q aĩa corpi restitueretꝯ ⁊ ablatũ ꝑsoluere in/sus est. Et admirãtibꝫ cũctis q̃ aderãt ꝑ si gna q̃ inuenerũt ĩ eo ꝙbis eiꝰ cõpulsi sunt credere J Jtẽ ꝙ hõ post hãc vitã pu niaꝯ ꝑ minimis rebꝫ patet ꝑ tale exemplũ Filiꝰ cuiusdã ducisse decedẽs ꝓfessus est q̃suis nõ esset nisi nouẽ annoꝝ. Qui post mortẽ apparẽs mr̃i dixit se esse in magna pena purgatorij. qz nõ soluisset quedꝯ de/bita q̃ accõmodauerat a familia matr̃ sue ad faciẽdos ludos ⁊ globos emẽdos. ℔ ꝺ ℔ memoz fuit in morte vt soluisset tales hallẽses. Et petijt matrẽ vt ꝑ eo solueret qz solut; illis pena sua finẽ haberet. Que rñdit libẽter se velle facere. Et inq̃sitõe fa/cta fecit oẽs tales hallẽses soluere famul/ ⁊ famulabꝫ suis q̃s ei ꝓcesserãt. Post ℔ pu/er apparuit ei in magna claritate dicẽs se esse liberatũ a pena ⁊ positũ i magna felici/tate. Octaui sũt fui ⁊ ancille q̃ res dño/rũ suoꝝ furtiue ⁊ inutiliꝫ ꝓsumũt. vl' etiã ꝺ rebꝫ dñoꝝ suoꝝ ipis inuitis elemosinaꝯ faciũt. tales etem ꝓpter piã intentõez a/pẽto mortali ex toto nõ excusanꝯ Homi/cide artifices ⁊ mechanici q̃ artificia sua ex/opa sua fraudulẽtr̃ faciunt. ⁊ sic primos suos decipiũt malũ ꝑ bono vendẽtes. Lõ/tra q̃s dicit dñs. Ue vob q̃ dicitꝭ malũ bo/nũ ⁊ bonũ malũ. K Decimi sũt innue/rozes reꝝ q̃ rẽ inuentã non restituũt. Uñ Aug. Quidq̃d iueniſti ⁊ nõ reddidiſti ra/puiſti. q̃tũ potuiſti feciſti qz nõ ꝑ pꝰ potui/ſti ideo pꝰ non feciſti. Ad ℔ aũt q̃ ille q̃ rẽ alienã inuenit euadat furti penã. tunc ſm Hen. ꝺ primaria debz publice denũciare q̃ illi cuiꝰ res fuerũt veniãt. ⁊ si certa indi/cia exꝑſſerint illꝯ reddat. Uel ſm Hostiẽ. Si ille nõ venerit cuiꝰ res fuerũt eroget pauꝑibꝫ. Ul' ipe idẽ inuẽtoz ꝑt tenere rẽ si indigẽs est ⁊ paup. Et ℔ ſm q̃sdã autoz/tate penitẽtionarij sui seu sui ꝺyocesani. si forte sibi retinuerit dispẽsatõez talũ re/rũ q̃ dicunꝯ vage restitutões. L Un decimi dicunꝯ hospites q̃ nimiũ cõpurãt hoĩbꝫ secũ comedẽtibꝫ ⁊ hospitãtibꝫ. qz ra/les ꝺberẽt moderate hospitibꝫ suis sũpt;

cõputare. sic tñ q eis p laboribꝫ ꝛ occupationibꝫ suis satisfieret. qz quicũqꝫ tales vltra debitũ modũ ꝛ nimis excessiue suos ptimos sic grauãt nimiũ cõputãdo sciẽter ꝛ ex ppositotenẽt ad restitutõez. Scilẽ ꝑparant cibaria, phibita suis hospitibꝫ ptcipes se faciũt illoꝝ pctõꝝ. Jn q̃ ñ modicũ peccãt tã comedẽtes qꝫ etiã illi q̃ administrãt eis ꝓpter lucra tpalia talia cibaria. Rõ est. qz in tota q̃drageſima sub pce/ pto iterdicunt vniuersal'r oua: lacticinia ẽ ieiunandũ a lacticinijs. dist. iij. Deniqꝫ ꝛ hmõi. Uñ dicit̃ i decre. Jn q̃drageſima

Duodecimi sũt mercatores q̃ mẽtiẽdo ꝛ decipiẽdo emũt ꝛ vendũt. Et de ista materia q̃re infra ser. cvi. A. Tredecimi sũt vsurarij ꝛ lusores. ꝺ q̃bꝫ q̃re infra ser. cxiij. L. D Qz nõ solũ parẽtes sz etiã heredes dãnabunt ꝓ rebꝫ iniustis patet ꝓ tale exẽplũ. Fuit q̃dã comes bone opinionis ꝛ vite fm opinionẽ hoim. Et post eiꝰ obitũ q̃dã religiosꝰ vidit i spũ dictũ comitẽ i inferno i supmo gdu cuiusdã scale erecte inter stridẽtes ꝛ strepitãtes flãmas. Surgebat aũt ꝑdicta scala ꝺ immẽso baratro mes q̃ tã iuste vixit sic toꝛq̃reꝝ. rñsum ẽ ei ꝑ ꝓpꝛ q̃ndã possessionẽ cuiusdã eccl'ie. quã pauꝰ eiꝰ abstulerat. Cui iã iste decimꝰ in hereditate successit. Et q̃tq̃ vlteriꝰ mori unꝝ de isto genere vnꝰ post aliũ in eadem scala ponet̃.

Aliꝰ sermo de eodẽ.

Edde rõem villicatõis tue ꝛc. Hic dicẽdũ est q iudiciũ ẽ duplex. s. particulare ꝛ vniuersale Et quõ bõ in agone mortꝭ de decẽ reddi/ turꝰ est ratione strictã. Quere istã materiã supza fmone. iij. D.

Dñica decima post festũ trinitatꝭ.

Sermo. cv. De iudeis.

Idens ihesus ciuitatẽ fleuit sup illã dicẽs. q̃z si cognouisses ꝛ tu. Luce. xix. Dñs nr̃ ihs xps q̃ nullã materiã flendi in seipo habuit mificoꝛdia motꝰ nr̃as deflet q̃ veri miseri sumꝰ i hac lacrimaꝝ valle de fleamꝰ nr̃as miserias exẽplo sui q̃ videns ciuitatẽ fleuit sup illã. Sciẽdũ fm Buil. lugõ. q xps ploꝛauit sup ciuitatẽ ꝛ ñ sup villã. Ciuitates em̃ magis ꝑiculose sũt. qz i eis plꝰ regnat sapiẽtia mũdi qꝫ sapiẽtia dei. q̃ multũ aduersat̃ deo. Uñ gre. in moral'. Valde difficile ẽ vt is q̃ sapiẽtẽ se esti/ mat mẽtẽ ad hũilitatẽ reducat. ꝛ recte ꝑdicantibꝫ credat. Uñ apl's Ro. viij. Sapiẽtia carnis inimica ẽ deo Jn ciuitatibꝫ em̃ sũt hoies magꝭ ambitiosi: voluptuosi: luxuriosi: auari ꝛc. qꝫ i villis. Et pl'a pcta ꝓ petrank̃ i ciuitatibꝫ: qz crapulose viuũt et tepescũt i ocio. q̃ duo plurimũ administrãt occasionẽ peccãdi. Sz hoies habitantes i villis sũt vt freq̃nti⁹ i ꝓtinuis laboribꝫ. ꝛ sic carnẽ suã macerãt atqꝫ domãt ꝛ occasiones abscindũt. A Sciẽdũ q dñs fleuit sup ciuitatẽ hierusalẽ ꝛ ꝫ ex cõpassione coꝛdis. qz cognit plagã ꝛ destructõez ciuitatꝭ ꝛ ppli iudeoꝝ q̃ postea facta est a ꝓncipibꝫ. s. Tito ꝛ Uespasiano. Nã dñs nr̃ ihs xps q̃ neminẽ vult ꝑire expectauit xlij. annis anteqꝫ plaga ista quã defleuit sup ciuitatẽ venit. A passiõe g̃ dñi. xlij. anno a ꝓncipibꝫ romanis ihr'lm obsessa est tpe paschali. q̃ ꝛ oẽs iudeos intra septa sue ciuitatꝭ ꝓclusert̃. Et ad capiendũ ciuitatẽ tres aggeres fecisse legunt̃. vt nullꝰ posset inde egredi nec ingredi. Biẽnio igit̃ a Tito obsessa ihr'lm tãta fames oẽs tenuit q parẽtes filijs ꝛ filij parẽtibꝫ ꝛ viri vxoribꝫ cibos nõ tm̃ de manibꝫ: sz etiã ex ipoꝝ dentibꝫ rapiebãt. Tanta em̃ fames ibi erat q calciamẽta sua ꝛ coꝛrigias manducauerũt ꝑ magnitudiẽ famis. Et legit̃ in scolastica hystoꝛia q fuit i ihr'lm q̃dã nobilis matrona noie maria cui ꝑdones oĩa rapiebãt. ꝛ adhuc habuit paruũ puerꝝ lactantẽ. Et cũ amplꝰ nõ haberet lac ad nutriendũ puerꝝ suũ occidit eũ dicẽs. O mi nate esto cibꝫ matri q̃ ꝛ tibi iã dudũ cibuz ministrauit. Et dũ medietatẽ pueri coxisset ꝑdones odoꝛãtes carnes ad domũ ipsius cucurrerũt ꝛ minati sũt ei mortẽ nisi carnẽ eis oñderet Que oñdit eis medietatẽ pueri cocti. Qꝺ ꝑdones vidẽtes pterriti sũt. Secũdo igit̃ anno Titꝰ ciuitatẽ cepit ꝛ fundit⁹ templũ ꝛ ciuitatẽ euertit ita q̃ lapis sup lapidẽ nõ remãsit. Qz em̃ ista ciuitas ihr'lm q̃ modo ẽ nõ sit eadẽ q̃ priꝰ nec i eodẽ loco vbi priꝰ. ꝫ patet. qz sepulcrũ dñi nr̃i ibu xpi tũc erat extra ciuitatẽ. modo aũt est i medio ciuitatꝭ. Narrat em̃

A

Joseph⁹ q vndecies centena milia iudeo
rū fame ⁊ gladio pierūt. Et idē Joseph⁹
dicit. q. xcvij. milia vēditi ⁊ dispsi sūt. Et
sic xp̄m triginta denarijs emert. sic p vno
denario. xxx. iudeos romani vendiderūt
Hāc futurā plagā xp̄s et cōpassione ōfle
uit. Uñ dr̄ in euāgelio. Uidēs ih̄s ciuitatē
fleuit ⁊c. Sciēdū q̄ p̄senti ꝑmone tria
sūt dicēda. Prio q̄re eccl̄ia iudeos pmit/
tit viuere. Scdo quo xp̄iani erga iudeos
debēt se habere. Tercio mouenť alīq̄ q̄sti
ones de puer̄ iudeoꝝ. O Quātū ad
primū est sciendū q de⁹ noluit q iudei pe
nit⁹ ꝓsumerenť ſz dispgerenť ꝓpter quīq̄
causas ꝓpter q̄s etiā eccl̄ia nō psequit iu/
deos. Prima causa ē ꝓpter honorē p̄r̄i
archaꝝ ⁊ ꝓphetaꝝ et q̄b⁹ ppl's ist̄ pcessit
Secūda ꝓpter reuerētiā xp̄i ⁊ apl'oꝝ q̄ ex
illo ppl'o ꝑm carnē fuerūt geniti. Tercia
ꝓpter nr̄e fidei cōfirmatōez: q nob⁹ vtiles
sūt. Habēt em̄ penes se libros veteris te/
staměti et q̄b⁹ testimoniū ꝓferim⁹ de xp̄o.
vt habeť Jsa. vij. Ecce virgo ꝯcipiet ⁊ pa
riet filiū. Et etiā de morte ip̄i⁹ xp̄i dr̄ Hie
re. xi. Quasi agn⁹ mās̄uet⁹ q̄ portať ad vi
ctimā. Jtē Jsa. liij. de redemptōne hūani
gener̄ p passionē xp̄i facta sic dicit. Uere
lāguores nr̄os ip̄e tulit ⁊ dolores nr̄os ip
se portauit. ⁊ nos reputauim⁹ eū q̄si lepro
sū ⁊ pcussū a deo ⁊ hūiliatū. Sz ip̄i iudei
nolūt credere xp̄m esse filiū dei ⁊ virginis
marie ⁊ redemptorē mūdi. q̄uis ꝑ ex scri
pturis suis habeāt p dicta ꝓphetaꝝ q̄ an
nunciauerūt de xp̄o. Sz ip̄i iudei falsē ex
ponūt sacrā scripturā ⁊ dicūt messiaz ad/
huc ventuꝝ. Sz ip̄i decepti sūt ⁊ decipiū
tur. Uñ legit̄ in dyalogo Cesarij q erat q/
dā adolescēs ⁊ studēs q dormiuit cū filia
cuiusdā iudei q̄ ꝯcepit a studente illo. Et
studēs accepit arundinē ⁊ accessit domū
iudei de nocte: ⁊ loq̄bať p arundinē ⁊ per
fenestrā camere vbi iude⁹ iacuit cū ꝓpria
vxore dicēs. Gaudete ⁊ glorificate deū q
dñs visitauit plebē suā. q vīa filia impg
nata ē ⁊ pariet verū messiā q̄ pmissus est i
lege ⁊ scripturis. Et ꝑ ille studēs fecit ter.
Et cū parētes cognouissent filiā suā impgna
tā adhibuerūt fidē ꝓbis ist⁹ suggestoris
⁊ annūciauerūt ꝑ ceter̄ iudeis. Qui oēs
gauisi sūt ⁊ deū glorificauerūt. Et illā pu
ellā i magno honore tenuerūt. Et cū ista/
ret tps pariēdi oēs iudei ꝓgregati sūt ad
videndū tā grāde spectaculū. Tandē illa
puella pepit cū magno dolore nō filiū ſz fi
liā. Qō cū iudei vidissent ꝓfusi sūt oēs vi
dentes se esse deceptos. Et vn⁹ iude⁹ ac/
currēs cū ipetu ire sue arripiēs illū puerū
caput ei⁹ ad statuā elisit. ⁊ sic oēs iudei il/
lic existētes cū ꝓfusione ⁊ indignatōe fcef
serūt. Quarta causa q̄re eccl̄ia pmittit
iudeos viuere. ita q nō ex toto deleanť est
ista. vt ip̄i nob⁹ sint memoriale dñice passi
onis vt q̄tiēs iudeos videm⁹ totiēs dñice
passionis recordemur. Uñ ps. He occi/
das eos ne q̄n obliuiscanť ppl'i mei ⁊c.

Quīta causa est. q oēs iudei i fine mū/
di debēt ꝓuerti. ps. Cōuertenť ad vesperaz
Et sic tūc fiet vn⁹ pastor ⁊ vnū ouile. ⁊ tūc
oīs isr̄l salu⁹ erit. Uñ etiā Dieť. xxij. In
dieb⁹ illis saluabiť iuda ⁊c. ꝑ Quā/
tū ad scōm sciēdū q xp̄iani debēt decē ha
bere quo ad iudeos Primo xp̄iani fm
Ray. nō debēt cū iudeis comedere aut eoꝝ
ad sua cōuiuia inuitare. Scdo xp̄iani
nō debēt i infirmitatib⁹ suis ad se vocare
iudeos aut recipe a iudeis medicinaz.
Tercio xp̄iani nō debēt cū iudeis balnea
ri in eisdē balneis. xxvij. q. i. Nullus. ⁊. c.
oēs Quarto nō debēt pmitti habere in
ter xp̄ianos officia publica ne occasionez
seuiēdi habeāt. xvij. q. iij. c. ꝓstituit Qui
to cogēdi sūt iudei talē habitū ꝓtinue de/
ferre q̄ manifeste a xp̄ianis distinguanť. ex
tra eodē. Jn nō nullis. Sexto in dieb⁹
lamētatōis ⁊ dñice passiōis nō debēt i pu
blicū pcedere. Et etiā i die pasceues nō de
bēt habere ostia apta ⁊ fenestras aptas. ex
tra eodē. q̄ sup h̄is. Septimo nō debēt
habere famulos nec famulas xp̄iani nois
qz nll'o modo xp̄iani debēt esse assidui in
tra domos iudeoꝝ. neq̄ tanq̄ famule aut
nutrices aut obstetrices. alias ip̄i xp̄iani
si ab eis nolūt recedere debēt excōicari. ex
tra eodē. Judei. ⁊. c. ad hec. Et q̄diu tles
xp̄iani sūt in fruitio iudeoꝝ ꝓtinue moza/
do cū ip̄is sūt priuati pceptōe sacramēto
rū eccl̄ie. ⁊ pticipatōe oīm bonoꝝ q̄ fiūt i
eccl̄ia: ⁊ si sic morerenť deberēt sepeliri in
sterq̄linio ⁊ i cāpo. ⁊ nullo modo i loco sa/
cro. nec etiā aliq̄ sacramētū eccl̄ie eis eſt
administrādū. Et semp talis xp̄ian⁹ inimi
mic⁹ ē dei oīnipotētis. bt̄ē Marie gl'iose
ỹginis ⁊ oīm sct̄oꝝ ⁊ angeloꝝ i celo existē
tium. Octauo xp̄iani non debent suas

domos locare iudeis ad exercēdū vsuras i eisdē, alias rei erūt pctōz iudeoz q̄ ipsi iudei i domib⁹ eoz cōmittūt. qz ē vnū de nouē pctis alienis hospitare malos: z pec cata i domib⁹ suis ꝓpetrari a mal' ꝑmitte re. ¶ Nono xp̄iani nō debent reti/ nere munuscula vl' aliq̄ dona a iudeis eis data. Circa q̄ q̄rit an liceat xp̄iano reci/ pere munuscula vl' dona a iudeis. Rñdeo q̄ sic. tali tñ modo q̄ ipe recipiēs nō velit aliq̄d facere ꝓpter talia dona q̄ sit ꝺ deū z tūc licite ꝑt recipe. sz nō debz sibi retine/ re nisi forte essent talia q̄ ab eo vl' anteces/ soribꝫ suis ipi iudei p vsuraz recepissent. Unū beat⁹ Tho. in q̄dā epl'a ad ducissā lo tharingie. Cū ea q̄ iudei p vsurā extorserūt vt si vos illa ab eis receperitꝫ nec vos lici te retinere poteritꝫ. nisi forte essent talia q̄ a vob⁹ vl' añcessoribꝫ vr̄is hacten⁹ extorse/ rūt. Si q̄ vo dāt q̄ extorserūt ab alīs de/ bēt restitui illis q̄b⁹ iudei restituere tenēt si inueniunt. alioq̄n ad pios vsus ꝼm sui dyocesani ꝺsiliū talia munuscula z dona dāda sūt. ¶ q̄d ad hec dicturi sūt q̄ recipi unt ꝓpinas z dona a iudeis q̄ nō habent pecunias nisi q̄s cū vsurꝫ lucrati sūt. sic il li q̄ recipiūt aucas vel cantros vl' ciphos argenteos. z sic de alīs ꝓpinis. qz oia illa erogāda sūt paupib⁹. Ergo quicūq̄ rece/ perit tali mō aliq̄d a iudeis: et mozit sine restitutōe ipe z sui heredes q̄ detinent illa dona z vtunt sciēter dānabunt. Etiā oēs illi q̄ comederūt de aucis q̄s iudei ꝓpina uerūt suis dñis circa festū martini. q̄libet talis tenet paupib⁹ intm erogare ꝼm ꝺsili um sui ꝺfessoris. Insup sciēdū q̄ tales vt freq̄nter habēt infortūia i ill' bonis q̄ a iu deis receperūt. etiā si ꝑ suis laboribꝫ rece/ pissent. tales em raro vl' nunq̄ ditant. ¶ Decimo xp̄iani nō debēt sentētiare nec ali quē cogere ad soluēdū vsuras. siue iudeis siue xp̄ianis vsurarijs. Hā oēs ptātes: re ctores: ꝺsules: iudices: officiales q̄ statu/ ta faciūt: scribūt vl' dictāt p q̄ q̄s cōpellat soluere vsuras. vl' etiā nō repetere ia solu/ tas. aut q̄ obseruāt illa statuta z ꝼm ea iu dicāt. oēs tales ipo facto incurrūt sñiam maioris excōicatōis. Et tales nō ꝑnt ab/ solui a pctis nisi velint desistere. z antea sint a sñia excōicatōis absoluti. qz absolu tio a sentētijs debz p̄cedere absolutōem a pctis. ¶ Quo ad terciū q̄rit vtz pu eri iudeoz inuitꝫ parētib⁹ sint baptisandi Rñdet ꝼm san. Tho. ij. ij. q. x. q̄ nō licz añ annos discretōis. sz q̄n ad annos discreti onis puenerint ꝑnt fidē recipe etiā inuitꝫ parētib⁹ z baptisari. Sz tñ si q̄s puer iu dei i agone mortꝫ baptisaret statim puer ad celū euolaret si sic moreret. ¶ Jtē q̄rit vtz pueri iudeoz sine baptismo de/ cedētes sil'es sint pueris xp̄ianoz. De hac materia q̄re sup̄ ser. lxxvij. ¶ Ultimo sciēdū q̄ adhuc hodierno die tāta ē inuidia iudeoz ꝺ xp̄m z fidē catholicā. q̄ si auderēt z possent libēter xp̄m z fidē xp̄i ꝓsequerent. Dz q̄ legit tale exemplū. q̄ cū iu dei i q̄dā ciuitate in die pasceues fecissent imaginē xp̄i cereā z eā cruci clauis affixis/ sent z lācea ꝓforassent apparuit btā virgo q̄rens xp̄ianis de ꝺ q̄ sustinerēt ꝺ q̄ ad/ huc i vrbe illa die iudei filiū suū crucifige rent. Xp̄iani aūt iudeoz domos penetran tes z eos capiētes inuenerūt imaginē cruci fixi z ei⁹ vulnera cruētata. Quo miraculo viso mlti iudei ad xp̄ianā fidē sūt ꝓuersi.

In eadē dñica. Sermo. cvi.

De mercatorib⁹.

Ingressus in templū cepit eīcere vendētes z emētes. Mat. xxi. Luc. xix. Sciēdū q̄ sic xp̄s eiecit de tēplo materia li vendētes z emētes i illo. sic ꝑnt denota/ ri duodeciz genera mercatoz ꝓncipaliter q̄s eiecit ꝺ tēplo celesti ad pfundū inferni. ¶ Primi mercatores sūt q̄ mentiēdo z decipiēdo vendūt z emūt. Unū q̄rit q̄ztuz illi peccāt q̄ nec emere nec vendere nouerūt nisi cū mēdacijs z iuramētis. Rñdet ꝼm Ray. qñ peierāt vl' mentiunt sciēter z cau sa decipiēdi peccāt mortal'r: z tenent ad re stitutionē. z ꝺ nō solū intelligit de magnis reb⁹ sz etiā ꝺ puis. vt patet i q̄busdā hoib⁹ q̄ paruas res vendūt vl' emūt. z tñ i eisdē multipliciter mentiunt z primos decipi unt. in q̄b⁹ oib⁹ deū ḡuiter offendūt. ¶ Secūdi mercatores sunt q̄ in statera de/ linquūt. Et ꝺ fit tripliciter. Primo cū q̄s diuersa pōdera habēs emit ad mai⁹ z vē/ dit ad min⁹. Secūdo cū habet mēsurā iu stā z pond⁹ iustū. z tñ sciēter male mēsurat vl' pōderat. vt caupones q̄ replēt mēsurā cū spuma. Et etiā aliqui qui digitū libre

A z

ſupponũt. Sil'r pãnicide q̃ cũ pollice vl/
nã retrabũt. ⁊ sic de alijs. Tercio qñ quis
habz iustã libr̃ã ⁊ mẽsurã ſz facit vt res põ
derosiores fiãt tpe venditõis ⁊ mẽsurati/
onis. vt q̃ lanã vl' linũ aspergit aq̃. vl' q̃ pi/
per ad cellariũ portat ⁊ voluit de vno la/
tere ad aliud vt eo põderosi⁹ fiat. ⁊ q̃ vinũ
qõ vẽdit miſcet lymphãdo vl' falsificat. ta
les habebũt duplex damnũ. Primũ tpa/
le. Deut. xxv. Nõ habebis in vno ſacculo
diuersa põdera mai⁹ aut min⁹. nec erit in
domo tua modi⁹ maior aut minor. põd⁹
habebis iustũ ⁊ verũ. ⁊ modi⁹ eq̃lis ⁊ ver⁹
erit tibi vt ml'to viuas tpe sup terrã. quaz
dñs de⁹ tu⁹ tibi dederit. abominabĩ enĩ
dñs eũ q̃ facit hec. ⁊ aduersat oẽm iniustici/
am Sic p oppositũ cito morijnt tales. ⁊
etiã ille res sic iniuste acq̃site cito recedũt
⁊ pdunt. Scõm est spũale damnũ qñ
sanct⁹ Michael trutinat bona ⁊ mala ip
sor. tũc bona opa ipor nulli⁹ vl' q̃si parui
põderis erũt respectu maloꝝ opeꝝ. qz scri
ptũ ẽ. Per q̃ q̃s peccat p h̃ ⁊ puniet. Deu
tero. xxv. Scõm mẽsurã delicti erit ⁊ pla
gaꝝ mod⁹. ℒ Tercij mercatores sũt
q̃ ppter dilatõez tpis res suas vẽdũt cha
ri⁹ ⁊ maiori pcio q̃ valẽt vl' valere pñt. ni
si dubiũ sit q⁹ merces vẽdite tpe solutõnis
debeãt pl⁹ vl' min⁹ valere. qz tũc licite pñt
vẽdi i tãto pl⁹ i q̃to estimaĩ q⁹ debeãt va/
lere tpe solutõis. Et ꝑ intellige si iste vẽdi
tor iã nolebat vẽdere istas merces sz intẽ/
debat ſuare vsq̃ ad illud tps ⁊ tũc a ꝑmo
vẽdere ℒũ enĩ vẽditor statuat i corde suo
p q̃to velit rẽ suã dare nõ debz ppter dila
tionẽ tpis pciũ augmentare. ꝟbi gr̃a. Si
q̃s iã vellet equũ vẽdere. p. x. florenis tunc
si ppter dilatõez ad dimidiũ annũ illũ vẽ
dit p. xi. florenis. tũc tenĩ vnũ florenũ re
stituere. qz vsurã cõmisit Sz si aliq̃ dicũt
nõne possum⁹ vẽdere merces nr̃as cũ di/
latõe tpis. Rñdeĩ. cũ dilatõe bñ licz vẽde
re. sz ppter dilationẽ pciũ nõ debz augmẽ
tari Ad q̃ sic vẽdũt merces suas lõge cha
ri⁹ ppter dilatõez solutõis q̃s eis i ꝓtinẽti
soluerẽt vsurã cõmittũt. vt patet de vsur̃.
c. ꝓsuluit. Quarti sũt q̃ aliud ostẽdũt ⁊
aliud vendũt. vt faciũt illi q̃ occultãt ma/
lũ sub bono ⁊ bonũ ponũt sup malũ. et in
medio ⁊ vlteri⁹ i fundo ponũt illud qõ de
teri⁹ ẽ ⁊ dicũt q⁹ totũ sit sic superi⁹ apparz
⁊ sic mentiẽdo pr̃ios decipiũt. Inde legi/
m⁹ tale exẽplũ i dyalogo Lesarij. Quedã
matrona venit i q̃dragesima ad ꝓfitendũ
pẽta sua. ⁊ flectẽs genua sua coram ꝓfessore
q̃d̃q̃d se boni cõmisisse nouit cepit narra
re. ⁊ cũ phariseo illo de q̃ dr in euãgelio se
iustificare dicẽs. Dñe tot sextis feriis so/
leo in aq̃ ⁊ pane ieiunare: ⁊ tales elẽosinas
dare: eccl'ias freq̃ntare: ⁊ ml'ta bona facere
Cui sacerdos dixit. Ad q̃d dña venistis.
Nunq̃d p istũ opibꝫ vultis accipe pñiaz. q̃
re nõ dicitz pẽta vr̃a. Rñdit illa Nihil mi
hi ꝓscia sũ. Ait sacerdos. Cui⁹ est officij.
Rñdit ml'ier. Ferꝫ vẽdere soleo. Ad quã
ille. Soletis ne aliq̃n minores pticulas i
ligaturz maioribꝫ intermiscere: ⁊ sic totuz
vẽdere. Dicẽte illa. Soleo. Rñdit. Ecce
ꝟ criminale pctũ est. qz dol⁹ ⁊ fraus. Se
cũdo interrogauit dicẽs. Soletz ne aliq̃n
mentiẽdo iurare vl' peierare ⁊ aliq̃n male
dicere emulis vr̃is ⁊ alijs pl⁹ vẽdẽtibꝫ in
uidere. Rñdit. In hijs sepe deliq̃. Et sa/
cerdos. Ista oĩa sunt pẽta mortalia ⁊ nisi
de hijs pñiaz egeritz ꝓdigna cõdẽnabimi
Illa territa i ꝟbis ei⁹ peccasse ml'tiplicit
se recoḡuit. ⁊ q̃d ꝺ cetero ꝓfiteri deberz di
dicit. Quidam mercatores sũt q̃ vilius so
lent emere rẽ q̃s valeat. vt ꝓtingit i necessi
tate cũ q̃s coact⁹ ẽ aliq̃ necessitate vrgente
⁊ optet eũ cũ dãno bona sua vendere. Et
tales sic emẽtes sciẽter ⁊ ml'to min⁹ i pcio
dãtes q̃s bona primi valeãt tenenĩ recom
pẽsare damnũ. Et ꝟ illi nõ aduertũt q̃ qñ
qõ valeret tres vl' q̃ttuor. ⁊ de ꝟ sibi nullã
ꝓsciẽtiã facere volũt. cũ tñ talis res cõiter
sic nõ vendit. sz ille ex mera ⁊ pura necessi
tate sic vẽdere cogit. Exẽpluz de vno qui
emit ppetuos reddit⁹ ⁊ certos. semp vnũ
florenũ p nouẽ. cũ tñ ꝓsuetudo ppetuádi
reddit⁹ ml'to pl'es req̃rat. sz vẽditor ex ne
cessitate coact⁹ sic vẽdidit. sz emptor cum
damnatõe sui ⁊ suor. sic emit. Itẽ alius q̃
vni p q̃dragita florenis vẽdidit vnũ equũ
q̃ vix. xxx. valuit. ⁊ sup ꝟ ei ꝓcessit ducen/
tos q̃nq̃ginta florenos p annũ. ⁊ insup eo
dẽ anno talis bis cõicauit. Et talibꝫ vsu/
rarijs pẽta nõ dimittunĩ nisi restituant ⁊
recõpensent damnũ primis. Vñ dr i de/
cre. Usurari⁹ nõ ꝟe penitet nisi pri⁹ vsu/
ras restituat. xiij. q. vi. Si res. Et qõ di/
ctũ est de vẽditore intelligẽdũ ẽ etiã ꝺ em/
ptore. vt qñ crederet vẽditor rẽ suã min⁹

ꝓciosaz esse q̄ꝫ sit. vtputa si vēderet auꝝ p minori ꝓcio qz credit esse auricalcuz. aīal sanū qđ putat esse īfirmū. z sic ō alīs. Et emptor ꝫ cogīscit z minꝰ dat q̄ꝫ res valz iniuste emit z teneť ad restitutōez D Serti sūt q̄ vicioſas z defectuoſas res vē dūt ꝓ bonis. Circa qđ q̄rit vtz venditor teneať dicere vicīū rei vēdēde. Rñdeť ſm sanctū Tho. ij. ij. q. lxxvij. Venditor q̄ rē vicioſā ad vendēdū exponit. ex ꝫ ipe dat emptori dāni vl̄ piculi occaſionē. Dāni q̄ dē ſi ꝓpť hmōi vicīū res ſit minoris ꝓcij. z ipe vēditor nihil de ꝓcio diminuit. Pe/ riculi aūt ſi ꝓpť ꝫ vicīū vſ⁹ rei reddať im pedit⁹ vl̄ noci⁹. puta ſi aliq̄s vēdat alicui equū claudicātē ꝓ veloci vl̄ domū ruino/ ſā ꝓ firma. vl̄ cibū coꝛruptū ꝓ bono z recē hmōi vicia ſūt occulta z vēditor nō dete/ git erit doloſa z illicita vēditio. z vēditor teneť ad dāni recōpenſatōnez. Si ꝙo rei vicīū ſit manifeſtū. puta ſi equ⁹ ſit mono cul⁹ vl̄ cū vſus rei z ſi nō cōpetit vni ꝓt tñ cōpetere alteri z vēditor ꝓpť ꝫ vicīū ſub/ trahit de ꝓcio inq̄ꝫtū oꝓtet. tunc nō teneť ad manifeſtādū vicīū rei. qz ꝓpť hmōi vi cīū fozte emptor vellet pl⁹ de ꝓcio ſubtra hi q̄ꝫ eſſet ſubtrahēdū. Uñ vēditor ꝓt lici te vicīū reticere. Hec ille. E Septi/ mi ſūt illi q̄ ꝓmpta pecunia emūt z ī cōti/ nēti illud idē ſibi vl̄ alī ecōuerſo vendūt z ꝓpter dilatōez dāt charius q̄ꝫ valet aut valere ꝓt. z nullū laborē: vl̄ nullū dubiuz: īmediate i eodē tpe z loco ꝓpter dilatōem mīti charī⁹ vendūt. ꝙbi gra. Sic q̄ emūt auenā cū ē in bono fozo z ꝓpť dilatōez mīto charī⁹ vendūt q̄ꝫ valere ꝓt. Itē q̄ qñq̄ emūt duo vl̄ q̄ttuor vaſa vini ꝓ ꝓmptꝫ pecunijs. z īmediate ꝓpter dilatōez mīto charī⁹ vendūt. z qñq̄ nūq̄ extra cellariū trahūt. z ſic qñq̄ illa vaſa vini bis vel ter vendunť. z tñ ſemꝑ in eodē loco manent. Itē qui emūt vina vl̄ blada cū adhuc cre ſcūt minori ꝓcio credētes verisilr cōputa to etiā dubio q̄ circa futuꝝ autumnū vel meſſis tpe magꝫ valeāt. vl̄ etiā tūc multo charī⁹ vendūt. Sec⁹ aūt ſi ꝓbabiliť dubi taret ſi pl⁹ vl̄ minꝰ eſſent ꝓ tunc valiture. qz tūc nō eſſet vſura. Itē q̄ emunt pannū vl̄ lanā vl̄ hmōi ꝓ ꝓmptis pecunis z ime diate charī⁹ vendūt ꝓpter tpis dilationē. tales qñq̄ pl⁹ lucranť q̄ꝫ ille q̄ talia merci monia adduxit p. xl. vl̄. l. miliaria. z fecit magnas expēſas z labozes. Circa ꝫ q̄rit vtz negociatoreſ poſſint licite lucꝝ accipe z charī⁹ vēdere q̄ꝫ emptū ſit. Rñdeť. cū la borāt ꝓ oīby z q̄ſi cōmune negociū in mer catiby gerūt pñt moderatū lucꝝ accipere. Sec⁹ eſt de īmoderato. vt patet extra de emp. z ven. c. i. Sciēdū q ꝫ intelligēdū ē ſi ipe vēditor rē melioꝛauit. aut etiā qz ꝓ/ cīū rei mutatū eſt ſm diuerſitatē loci vel tpis vl̄ ꝓpter ꝑiculū cui ſe expoſuit trāſſe rēdo rē de loco ad locū ꝓt charī⁹ vendere. cū tñ ꝫ moderate fiat vt dictū ē. Octa/ ui mercatoꝛes ſūt q̄ tenebꝛoſa loca eligūt z lucē ſolis z claritatē diei obtenebrāt. Et ꝫ ideo faciūt vt res aliter appareāt q̄ꝫ ſūt. vt faciūt pānicide. z in ꝫ ſe oñdunt eſſe fi/ lios tenebraꝝ. Uñ dñs merito dicet eis il lud Dat. xxij. Mittite eos ī tenebꝛas ex teꝛiozes. qz tenebꝛaſ dileꝛerūt iō tenebꝛaſ habebūt. Et ī ꝫ oñdunt ſe male velle ſciē ter facere vl̄ agere. Uñ de talib⁹ dicit xp̄s ī euāg. vt habeť Joh. iij. Oīs q̄ male agit odit lucē z ñ veniet ad lucē vt nō arguanť opa ei⁹. q̄ aūt facit veritatē venit ad lucez vt manifeſtenť opa ei⁹. qz ī deo facta ſunt Et tales mercatoꝛes q̄ cā decipiēdi ꝫ fa/ ciūt q̄ꝫtū in eis ē oculos xp̄i conanť vela/ re. Uñ autoꝛitas. Oc̄los dñi oīa aſpiciē/ tis conanť velare q̄ maluz ꝓ bono nituntť vendere dare vl̄ mutuare. Et talib⁹ ī caſu q̄ nūq̄ ꝓmū decepiſſent ſola intētio ad eternā damnatōez ſufficeret. Noni ſūt q̄ cū mechanicꝭ ꝓueniūt z pactū faciūt dā do eiſ ꝓmptā pecuniā. vt ſibi ſup terminū aſſignatū tot paria vl̄ tot facta mechani/ ca ꝓparēt. z ſciūt veraciť q ꝫ tpe illo ſibi aſſi gnato mīto pl⁹ eiſdē mechanicꝭ ſoluerēt talia eis ſic ꝓpata. z ſic nimis grauāt iſtoſ paupes mechanicos. ſic q ipi ex ſuis cōti nuis laboꝛib⁹ vix ſibi nutrimētū acq̄runt F Decimi ſūt q̄ illas res vendunt q̄ ad nullū vſū ſūt vtiles niſi ad peccādū. ſicut gladios z ſagittas intoxicatas: aut vene/ na: aut falſos taſſeres z hmōi. oēs illi īdu bitāter peccāt q̄ faciūt vl̄ teneť vl̄ vendūt vl̄ donāt. Et oīa mala ꝓſeq̄ntia q̄ cū hu/ iuſmodi fiūt iſtꝭ imputabūť. qz q̄ occaſio/ nē dāni dat dānū dediſſe videť. vt patz ex tra de iniu. z dā. da. c. Si culpa. Concoꝛ/ dat ſctūs Tho. z Hoſtiē. Si aūt ille res

q̄ vēdēde sūt pñt esse vtiles. vt arma in iu
sto bello. vl' q̄dā venena ad aliq̄d medicia
le. vl' ꝯ aīalia nociua. q̄ talia vēdit vel dat
ñ peccat: nisi forte sibi pbabil'r dictaz cō
sciētia q̄ emptor rē illā q̄reret ad malefaci
endū. tūc em̄ ñ debz ei vēdere nec dare nec
accōmodare illā rē. vbi gr̄a. Sic̄ si venirz
vn⁹ q̄ vellet vnū iiuste occidere vl' aliquē
letalit' vulnerare. tūc tali nō debes gladiū
vēdere nec accōmodare alias re⁹ eris illi⁹
pēti. Itē aurifaber q̄ facit anulū aureū il/
li quē scit veracit' abuti velle. s. q̄ velit da/
re alicui ꝟgini vel mlieri vt alliciat eā ad
actū illicitū. tal' aurifaber re⁹ erit pēti illi⁹
z sic ꝺ alīs. Et ħ idē possum⁹ a sili cogsce
re p talia exempla. Quia si q̄s cogsceret q̄
aliq̄s q̄reret aliquē ad occidendū tūc indi
cans sibi sciēter locū vbi eū inueniat reus
erit homicidio. Itē si q̄s indicaret alicui
fornicari volēti pstibulū vl' locū aliū vbi
tales meretrices iueniret re⁹ esset illi⁹ fa/
cti. Ergo vniuersal'r loq̄ndo q̄cūq̄z iuuat
verbo vl' facto aliquē ad peccādū re⁹ erit
oīm istoz pēctoz. Immo ñ solū tal' q̄ ꝓsen
tit sz etiā q̄ ñ impedit si pt. Un̄ scriptū est
Mādauit de⁹ vnicuiq̄z de pxīo suo Un
decimi sūt q̄ in diebꝫ festiuis mercimonia
sua exercēt. Un̄ q̄rit' an tales peccēt mor/
talit'. Rñdet ſm Guil'. Si q̄s ħ facit ñ ex
ꝓsuetudie sz p̄ sua necessitate. z ante audi
uit diuīa ñ credo q̄ peccet mortal'r. Sec⁹
si ex ꝓsuetudie vl' lucrādi cupiditate z ma
xime se subtrahēdo a diuinis. Aut etiā si
hmōi mercata pbibita sūt a plātis illi⁹ lo
ci sine forsan excōicata. Mercata tn̄ q̄ ex
q̄dā q̄si necēsitate fiūt de victualibꝫ z neces/
sarijs ad diē aliquē ñ credo illicita esse. dū
modo tn̄ se ppē ħ ñ subtrahāt a diuīo offi
cio. Deu ħ ñ attēdūt isti istitores q̄ in de/
dicatōibꝫ vl' i alīs festꝫ sūmo mane sua ve
nalia exponūt z totū diuīnū officiū negli
gūt nec illa die missā vl' ſmonē audiūt. in
ħ ḡuiter delinquūt. In signū huiꝰ tpe pa
sce pbibet cōmunio oibꝫ q̄ mercātias i di
ebꝫ festiuis exercēt. z cōmunio nō pbibet
nisi p pēto mortali. Sile ē de hijs q̄ ven/
dūt z emūt i loco sacro. ħ Duodeci/
mi sūt q̄ emūt rapinā vl' furtū. Un̄ sciēdū
q̄ q̄ sciuit z pbabilit' credidit rē esse furatā
vl' raptā z illā emit ḡuat q̄nq̄z modis. Pri
mo q̄ tenet sp rē reddere. etiā si ante decē
annos emisset. z eodē die q̄ emit sibi violē
ter fuisset ablata vel alias sibi pījsset. vt si
fuisset aīal z mortuū sibi fuisset adhuc te/
net rēstituere si veracit' vult penitere. q̄ sp
tenet fur rē furatā restituere. nisi i vno ca/
su. puta si rē obtulisset dño tpe z loco cō/
gruo z ille noluisset accipe. Scō q̄ tene
tur restituere oēs fruct⁹ pceptos: z q̄ me/
dio tpe pcipi poterant. Tercio q̄ res esti
māda est ſm optimū suū statū. puta si res
tpe venditōis fuisset melioz q̄z postea. tūc
ñ sufficit q̄ simplicit' restituat. Quarto q̄.
ñ pt repetere ab illo cui⁹ res ē p̄ciū q̄d de/
dit illi q̄ rē vēdidit. nec etiā pt agere coraz
iudice ꝯ vēditorē de pcio soluto. q̄ obstat
sibi sua turpitudo. Quīto q̄ pdit etiā ex/
pēsas volūtarias q̄s i eā rē tpe ītermedio
fecit. Si aūt emit fide bona. puta si pba/
bilit' rē credidit esse iustā. sic bona fidei q̄t
tuor sibi ꝓfert. Pīo q̄ nō tenet restituere
durāte bona ꝓsciētia. Sz si postea sciue/
rit rē esse furatā tenet restituere. sz fruct⁹ p
ceptos z ꝓsūptos nō tenet restituere. Se
cūdo pt rē alienare z vēdere stāte bona cō
sciētia. Sz si aliq̄d lucr̄ ex venditōe furti
ꝓsequit' illud debz reddere dño postea ve
nieti. Tercio q̄ rē nō tenet i casu furtiuo
restituere durāte bona fide si res interim
pereat absq̄z culpa sua. in nll'o tenet resti/
tuere dño. Quarto q̄ post restitutōez rei
pt agere cōtra venditorē de pcio q̄d dedit
z vēditor tenet sibi restituere pciū.

Dñica vndecima Sermo. cvij.

De iactantia.

Vo homines ascēderūt i templū vt orarēt,
vn⁹ pharise⁹: alter publican⁹
Luc. xviij. Sic̄ ꝺr i hystoria scol'. Phari
sei dicunt q̄si diuisi. q̄ a ceteris iudeis in q̄
busdā obseruātijs diuisi erāt. Hā i frōte z
in manibꝫ mēbranas portabāt. in q̄bꝫ deca
log⁹ script⁹ erat ad innuēdū q̄ dei pcepta
añ oc'los cordis hīe deberēt p iugē medi/
tationē z i manibꝫ p ipletōez. In fimbrijs
etiā pallioꝝ spinas alligabāt vt incedētes
pungerēt z sic mādatoꝝ dei memores red
derent. De q̄z numero iste pharise⁹ erat ꝺ
q̄ i p̄senti euāg. agit' q̄ cū publicano i tem/
plū ascēdit vt oraret ħ Nota ħ ḡtu
est irreuerētia dei. q̄z stās apꝺ se orabat. in
ħ se irreuerēter apud deū habuit q̄ genua

sua ñ curuabat Sic adhuc ḡtidie faciũt mł ti pōposi suo creatori. ꝺ ꝙſ dic apłs. In noie ihu oñe ge. fle. ce. ter. cē. Supbia eī tollit re uerētiā dei. qz ḡto ꝙſ supbior fuerit tāto erit ꝙſ ꝓcũdat se hũiliare coꝝ deo suo Hec eē p ꝓios honorat: qz ꝑputat se meliorē ꝛ dignio/ rē ceteꝛ Sz hũił honorat deũ hũilit ꝛ fuerē digiores ꝛ meliores se Scōm malũ illi⁹ pha risei ē cōplacētia sui. qz apd seipz orabat Et dānabile hoī ē nimiā cōplacētiā hre circa se/ ipz. qz displicz deo. Ergo qñ diabol⁹ alicui ī mittit ecclētiā cordis ꝛ ꝓplacētiā suiꝑi⁹ tē hō cogitare dz ꝺ pctis suis ꝛ ꝺ iustitia dei. qz ñ ē cert⁹ vtz vnqz ꝓpenituerit ḡuis ꝺ mia dei sp ꝺbeat hre spē Terciū malũ ē ꝓtēptus iusti adł teri: velut etiā ł publican⁹ Notādū q si iste phariseꝰ sic diceret. ñ sū sic ceteri hoīes iusti cē. qz pctoꝛ sū cē. ł ecē ñ sū sic ceteri pctores ł ꝗpli⁹ oīb⁹ pctoꝛ. tē bñ ꝓtinuasz suā oꝛōez. Sciēd q phariseꝰ iste tria mala alīs īposu it. s. rapinā: adł teriū: ꝛ iustitiā Et lz ł põpo se dicerit tñ ī mł tz vez dixit. qz mł ti sūt rap/ tores: mł ti sūt adł teri: ꝛ mł ti sūt iusti sciēter res iustas possidētes: q⁹ ñ ē spes salutz sine ſtitutõe ꝛ emēdatõe vite. Uñ ī ꝺcre. Hō di mittit pctm nisi restituat ablatū. di. l. iiij. Be neral. ꝛ. xxiij. q. vi. Si res aliēa. ꝛ. xij. q. ij. fr nitas Quartū malũ ī q rephēdit phariseꝰ il le ē iactātia ꝺ bono ope suo: qz dixit. Jeiuno bis ī sabbo: decias do oīz q possideo. Uñ in pñti ꝑmõe tria sūt dicēda. Prio q̃re iactātia detestāda sit. Scꝺo qñ iactātia ē pctm mor tale Tercō exēplū ꝺ supbia J Circa ꝑmū sciēd q iactātia ppt tria ꝺtestāda ē Prio qz iactās se ꝺ bōis gfaz dei effūdit ꝛ oīa bōa p/ dit. Uñ ꝺ ꝑmo dr Eccl. xx. Hze fatuoꝝ effū dēt. De scꝺo Maxim⁹ ī qdā ser. dic. Hō pos sum⁹ ꝑ vno ꝛ eoꝺ ope fauorē mūdi expetere ꝛ ꝑmiū celestz gl'ie ide acq̃rere Jtē gre. ī moꝛ. O ꝙ miſi sūt q affectāt laudes hoīz. ī semet ipis dissipāt fructꝰ laboꝝ suoꝝ. dūqz se aliēis ocul' oñdere appetūt dānāt qꝺ agūt Scꝺo qz talꝰ q seipz iactat fert testimoniū de seipo. Ergo ad talē ꝑt dici ꝑe qꝺ iudei dicerūt ad xpz mēdacē. vt hr Joh. viij. Tu ꝺ teipo te. phi. cē. In xpo cui ł dicebat ñ hēbat locū ł dictū. qz ꝑacit potuit ꝺ seipo testioniū phi/ bere. qz seipz nouit plene: qꝺ alī hoīes ñ ꝑnt facere. qz seipos plene ꝛ ꝑacit ñ cogscūt. Uñ hilari⁹ Soli deo ꝺ se credēꝺ ē q se sol⁹ nouit. Sz ī alīs hoīb⁹ vez ē qꝺ dic apłs. ij. Cor. x Hō q seipz cōmēdat ille ꝓbat⁹ est. sz quē de⁹ cōmēdat. Tercio qz talꝰ q iactat se idolū se ipz facē: seipz colēs: ꝛ gliaz sibi ꝑ attribuit q ꝺo ꝓncipal'r attribuēda ē. vñ apłs Soli ꝺo ho. ꝛ glo. ꝑs. Hō nob dñe ñ no. sz n. t. da glo. K Circa scōm sciēdū q seipm iactare siue laudare ꝑt ꝙtīgere octo modis Jn q̃bꝰ ꝙgscit q̃ ē pctm mortłe vł vēiale. vł ec nullū pctm Prio ꝑt q̃ſ se laudare ppt bonū ꝓpe fame vt .s. hō possit fruare suā bonā famā Sic samu el se laudauit postq̃z senuit coꝝ filīs isrł. vt hr. i. Re. xij. dicēs ad filios isrł. Jtaq̃z puersa t⁹ sū coꝝ vob ab adolescētia mea vsq̃z ad hāc diē. ecce ꝑsto sū: loq̃mi ꝺ me coꝝ dño ꝛ coraz xpo ei⁹ vtz bouē cuiusq̃z tulerī aut asinū. si quēpiā calūniat⁹ sū. si oppressi aliquē. si ꝺ mānu cuiusq̃z mun⁹ accepi. ꝛ ꝙtēnā illō hodie. resti tuāq̃z vob. Et post ł sꝺdit. Testz ē mihi dñs qz ñ ꝗueniet z ī mānu mea q̃ppiā mali. Sic sił i mō si q̃s ꝗculpat⁹ essz ꝗuste vł ec timerz ꝗnu ste ꝗculpari ī tali casu sił i posset seipz laudare ad ꝙfuānꝺ bonā suā famā. ꝗmo hō cū ꝗculpat ꝗuste tē teneat defēdere suā bonā famā ꝛ se ex/ cusare ꝛ oñdere ꝗnocētiā suā. Qz ꝺr. puer. xx ij. Deli⁹ ē nomē bonū q̃ꝺ diuitie mł te. Uñ hugo de san. vic. Hō suffic nob vita sctā nisi sit bōa fama. Uñ ec aug. Duo sūt tibi necca/ ria. s. ꝙscientia ꝛ bōa fama. Cōscia ppt teipm ꝛ fama bona ppt prīm L Scꝺo ꝑt se q̃s laudare ꝺ bōis suis ppt sbleuatōez spei Sic se laudauit ezechias rex iuda. vt hr Jsa. xxxviij. vbi ꝺr. Egrotauit ezechias vsq̃z ad mor tē. ꝛ ītroiuit ad eū isaias ppha. ꝛ dixit ei. Hec dic dñs Dispõe domui tue qz morier z tu ꝛ ñ viues. Et ꝙuertit ezechias faciē suā ad pietē ꝛ orauit ad dñm ꝛ dixit. Obsecro dñe memē to q̃so qũo ābulauerī coꝝ te ī ꝓitate ꝛ corde pfecto. ꝛ qꝺ bonū ē ī oculis tuis feceriz. Et fle/ uit ezechias fletu magno Et factū ē ꝓbū dñi ad Jsaiā di. Uade ꝛ dic Ezechie. Hec dic dñs. Audiui orōez tuā ꝛ vidi lacrias tuas. Et ec ce ego adꝺiciā sup dies tuos. xv. ānos. ꝛ ꝺ ma nu assirioꝝ eruā te ꝛ ciuitatē istā. Sic simili mō cū q̃s essz ī magnis ārietatibꝰ ꝙstitut⁹ si ue ī agōe mortz ꝛ tēptatōibꝰ maxie vexat⁹: et spēal'r ꝺ despatōe tēptareť. tūc posſz q̃s ī tali casu bōa opa sua ad memoriā rducere ne de sparz. Et ecōuerso cū hō ꝺ elatōe ꝛ cōplacē/ tia suiꝑi⁹ tēptareť. tē pēta sua esset ad mēori az rducēda vt ide hũiliareť. Huic sił legit ꝺ sctō anthonio cui diabol⁹ dixit Cū te exalta re ī elatōe mētz ꝺsidero tūc tu te depmis. ꝛ cū te depmere volo tūc tu te exaltas. Sciēd tñ q ī agōe mortz hō maxie dz hre rcursū ad di uinā miaz. Uū amb. ī examerō De diuīa mi seratōe tūc spandū est ꝗpli⁹ cū psidia bũana

ꝺfecerit Uñ legit ꝺ btō bernardo. q̄ i merito passiōis xp̄i intm̄ ꝓfidebat q̄ cū i ifirmitate q̄ñq̄ sibi videret q̄ añ tribūal dñi pñtaret & sathan mlta ꝺ eū dicer. Rñdit. Regnū celorū duplici iur dñs me obtinet. s. hereditate p̄ris & merito passiōis sue. altero ipe ꝓtēt al tero mihi donat. Ad hc iimic ꝓfusus fcessit

D Tercio q̄s p̄t se laudare ad gl̄iaz dei et ad edificatōnez pri. vt fec aplꝰ Paul. ij. Cor. xi. Existio me nihil minꝰ fecisse a magnis apl̄is. Itē dic i alio loco. Abūdātiꝰ oīb⁹ hūs laborau i. Itē iactat se ꝺ hūs q̄ passus ē Uñ dic. ij. Cor. xi. In labore & erūna. i vigilīs mlt̄s. i frigore & nuditate. i mortib⁹ freq̄nt & sic ꝺ alīs picul mlt̄s q̄ ibi enūerat. i q̄b⁹ oīb⁹ fuit. Hc btūs paul⁹ ꝺ se narrat vt eos ad tolerātiā & opatōez aīaret. Uñ dic ibiꝺ. Sustinet̄s ei si q̄s vos i fuitute redigit. si q̄s ꝺuorat si q̄s i faciē vos cedit. Jō dic Ro. xij. Bñdicite pſeq̄ntib⁹ vos. bñdi. & nolite male. Ergo tl̄i intentōe p̄t q̄s opa sua mālfeste coā hoīb⁹ facere. & ec q̄ñq̄ ꝺ eisdē bōis opib⁹ se laudare vt deꝰ ex h̄ honorificet & prim⁹ edificet. Uñ xp̄s dic vt hr̄ Mat. v. Sic luceat lux vra coā hoīb⁹. vt vi. o. v. bona. & gl̄ifi. pa. ve. q̄ i cel est Uñ gre. i moꝛ. Recto sit i publico vt intētio maneat i occlto Quarto cū q̄s se iactat ꝓpt aliquē actū vēialis pēti. Sic q̄ñ q̄s laudari vult eo q̄ vēialr i laude delectet. Uerbi gra. vt cū q̄s laudari vult i aliq̄ quo qꝺ ñ ē ꝺ charitatē dei & pri. tl̄i itētōe vt sic bonꝰ socꝰ esti met & noiet. & h̄ ē vēiale pctm̄ Quito ppt lucr tpale & ex auaricia solet se aliq̄ laudare vt aliq̄ mercatoꝛes q̄ seipos cōmēdāt. & sic pri⁹ os i emēdo l vēdēdo ꝺcipe itēdūt. l ec vt aliq̄ hypocrite q̄ se cōmēdāt ppt lucr. Sciēꝺ q̄ q̄ñ malꝰ hō oñdit se bonū ppt lucr tpale & ñ ē. & pterea fcipit aliq̄s eleōsinas cū eis ñ idiget teneꝫ restituere i foro ꝺscie paupib⁹ Ul ec aliq̄ mechanici q̄ vltra modū suos laboꝛes & sua opa extollūt & cōmēdāt. & laboꝛes & opa aliorū repbēdūt & vitupant q̄i nihil valeāt. q̄ uis ec q̄ñq̄ meliora sint. qꝺ ꝓstat ee ꝺ charitatez pri. qz alīs facit qꝺ ñ vellet sibi fieri. s. artē & opa alioꝛ vilipēdēdo. Tales gutt peccāt. qz h̄ ñ pcedit ex charitate sz ex iuidia. Uñ aris. ij. topi. Jnuidꝰ ē q̄ tristat ꝺ pſpitate bonorū Itē dic Rich. Si lis sibi iuidet si i h̄ q̄ sibi es sūt vn⁹ excedit aliū. Uñ figul⁹ odit figulum. H Sexto cū q̄s se iactat i malic⁹ suis. & tūc tl̄e ē pctm̄ q̄le ē illud pctm̄ ꝺ q̄ se iactat. s. mortle vl vēiale. ꝓbi gra. vt cū q̄s se iactat ꝺ pcatōe mlt̄. ex. & ꝺ tactu illicito. vl ꝺ actu luxurie. vl ec ꝺ supbia. vl ꝺ cōplacētia quā habuit i choꝛisādo vl i alīs pctis. Uñ greg. in moꝛ. Sūt nōnulli q̄ neq̄q̄ deflēt qꝺ faciūt sz ec laudare & defēdere ñ desistūt. Et nimiꝝ cū defēdit cl̄pa geminat. Uñ dicit q̄dā. Duplr peccat q̄ se ꝺ crimīe iactat. Sciēdū q̄ tā ille q̄ laudat aliū i pcto mortli ipz i pcto ꝓstā/ doꝛ q̄z ille q̄ laudē gr̄it i pcto tl̄i ābo gutt peccāt. Uñ aug. sup ps. Duo sūt genera pſecutorū. s. vitupantiū. & adulātiū. sz pl⁹ pſeq̄t lingua adulāt⁹ q̄z vitupant⁹. Jdē. Adulātiū lingue ligāt hoies i pctis. ꝺlectat ei ea facere i q̄b⁹ ñ solū ñ metuit repbēsoꝛ sz ec laudat opator. Sz heu iā implet illꝺ dictū ps. Laudat pctoꝛ i desideriis suis & iiqu⁹ bñdicit. Qz iuꝑbia nolat hōestas. auaricia ꝓuidētia. astu/tia ꝓudētia. & sic ꝺ aliīs. Sz q̄ sic laudāt decipiūt. vñ Isa. iij. Pple me⁹ q̄ beatū te dicūt ipi te ꝺcipiūt. Ergo ñ dēm⁹ nos iactāter laudare i malic⁹ nr̄is. nc gaudere ꝺ iniq̄tatib⁹ nr̄is ꝺ q̄b⁹ dolēdū ē. nc velle honoꝛari i hūs i q̄b⁹ merito dēm⁹ ꝓecūdari coā deo & hoīb⁹. Uñ ber. Quid ē magꝫ puerū q̄ letari cū malefecerꝫ. & i reb⁹ pessimis exultare Septio cū q̄s se false & mēdacit iactat. Sic heu sepi⁹ cōtigit q̄ mlti se iactāt ꝺ hūs q̄ ñ sūt ꝓpa & sic mēdo gr̄ūt vanā gl̄iam. Tūc fm Hermā. de schilditz q̄ñ ꝓba tal iactātie sūt i materia fal sa. tc ē pctm̄ mortle vl vēiale sic ea falsitas ꝺ qua se iactat. vl mēdaciū i q̄ gl̄iaz gr̄it O Octauo cū q̄s se iactat & laudē gr̄it i suis opib⁹ bōis. Tūc fm Hermā. ꝺ schilditz. q̄ñ p ta lē iactātiā gr̄it gl̄iaz q̄ pferr honoꝛi diuio vl sue saluti vl dilectōi pri tūc ē pctm̄ mortale. Sz cū q̄s se iactat ꝺ aliq̄b⁹ & ei⁹ gl̄iaz gr̄it ñ tm̄ pfert illā honoꝛi diuio vl sue saluti vel dilectōi pri. ec si inanē gl̄iaz q̄rat p̄t esse vēiale. Et ꝺ ista materia loqr̄ etiā mgr i cōpē. theo. ꝓfitat⁹ dicēs. Si laus gr̄it p opa ꝓtutū h̄ est dupl r. Ul q̄ appetit laudis ꝺuigit opi virtutū tāq̄ icidēs. sic ꝓtingit i cātu & pdicatōe q̄ñq̄ & tē ē vēiale. Ul laus ē finis p̄ncipal r p stitut⁹ opi ꝓtut⁹ & opanti. ita q̄ ibi ꝓstituit finē vltimatū. sic ē mortle. q̄ tūc iberet ei tāq̄ fini vltio. Ergo aliq̄ pñt dānari cū bōis opib⁹ suis. s. q̄ ꝑmo p̄ncipalr & finalr intenderet laudē hūanā q̄m ꝑponerēt deo & ꝓpe saluti. Exēplū i euāg. ꝺ pharisēo Luc. xviij. q̄ decimas ꝺdit. & duos dies i hebdomada ieiunauit. & tñ cū hūs pmeruit ifernū. q̄ ꝺ hūs bōis opib⁹ se iactauit. & in eisdē vanā gl̄iaz q̄siuit. Sciēdū ec q̄ sic hō possz amittere mercedē suā si se iactarz ꝺ suis bōis opib⁹ ec si mortlr ñ peccarz. Hc ille. Ergo piculosū ē se laudare & iactare i suis opib⁹ bōis. Uñ Jsiꝺ. ꝺ sūbo. Qui h̄ ꝺ bono laudari appetit ipe pdit. & gl̄iaz mercedis i fuco ñ fcipit. Uñ Ihrōm. sup mat. O ipies q̄d tibi pdest illa laudarō p⁹ mortē si vbi erꝫ ñ laudeꝫ. Itē ñ solū caue

redbem⁹ ne bõa opa nr̃a iactãt pferam⁹. sz eã diligẽt cauere dẽm⁹ ne i elatõe mẽt nos ꝺ bonis nr̃is extollam⁹? Uñ legit tle exẽplũ. Quida mõach⁹ i spelũca fuit magne abstinẽtie et mlt̃i anis florẽs i ⁊tutib⁹. Qui i pfectib⁹ suis ꝺsidẽs ñ totũ deo sz sibꝫpi attribuebat. ⁊ in mẽte sua se exaltabat ppt̃ bõa sua opa q̃ fec̃ q̃dã vespe fingebat se i specie mlier̃ oberrãt̃ in heremo. Que vt fessa ad hospitiũ spelũce lassitudinẽ sumulãs it⁹ se piecit. Et obuolu/ta geniby ei⁹ vt sui mis̃eat exorat. Nox iñt me apphẽdit. iube me i ãgulo cellule ꝺq̃esce/re ne fer̃ efficiar ꝑda Alcq̃escit ille Et illa cãz errãdi p heremũ recitãs eligãtia corpis ⁊ sua uitate fmõis affectũ illi⁹ illecebroso amore misceãt. Dan⁹ eã pcat ad mẽtũ barbãq; ptẽ dic̃. Quid pla. Ad vltimũ captiuũ duc̃ mili t⁹ obscenos iã conebat inire ãplex⁹. Illa ꝺ vulgatũ deterrimũ emittẽs p man⁹ ãplexãtis elabit. Tũc mltitudo demonũ i aere ad hip sũ spectaculũ ꝺgregati ingẽti clãore inq̃unt. O q̃ te vsq; ad celũ exaltabas qũo dimersus es i infernũ. Discе q⁹ q̃ se extollit humiliabit. Tũc ille q̃si amẽs deceptõis sue nõ ferẽs pu dore desperãs seipz tradidit omi ĩmundicie

d De eadẽ dñica.

Escẽdit h iustificat⁹ i domũ suã. Hic i isto ser. ẽ dicẽꝺ qũo vnusq̃sq; ꝺz iustifi/cari q̃ vult salu⁹ fieri. Istũ f. q̃re infra. clviij. E

o De eadẽ dñica.

Omis q̃ se exaltat hũliabit Hic di cẽdũ est ꝺ supbia vestiũ qñ ẽ mortle. Istũ fmonẽ q̃re añ fmone. lxxxiij. H.

In dñica duodecima. Sermo. cviij.

De illis q̃ arguũt deũ.

b Bene oĩa fecit. Marci. vij. Sciẽꝺ q⁹ diuersi hoies stlti diuersimode deũ reph̃ dũt. ꝑ Primi ei sũt q̃ deũ reph̃ dũt ꝺ iegligẽte distributõis. vt pauper̃ q̃ mlt̃ vñ cẽtũ vel plures possent ꝺtẽtari. ⁊ mille sanit medicare. Rñdeo q⁹ de⁹ vni dat multa alijs pauca h ñ fac̃ sine cã. Pauperib⁹ ei i signũ ma ioꝝ dilectõis dat pauca tpalia ⁊ pmittit eis eãna. vñ Mat. v. Bti pauperes spũ qñ ẽ. Oz ei xps pauper̃ diligit oñdit i h: q⁹ dat eis qꝺ ipe p se i pñti vita possedit. s. pauptatẽ. Uñ ꝺic̃ p. pphaz. Ego ꝺo egen⁹ ⁊ pau. sũ. Berñ. Xps paup ẽ nat⁹. paup vixit. paup obiit. vñ Lu. ix. Vulpes foueas hñt ⁊ vo. ce. ni. fi. aũt hois ñ hz vbi ca. suũ fcli. Itẽ patz i h q⁹ pau pes elegit. Uñ Jac. ij. Nõne pauper̃ elegit dñs. Hoc patz i aplis q̃ fuerũt piscatores ⁊ hoies paupes. Sic adhuc hodierna die sibi paupes eligit. Uñ gre. Nos xps eligit q̃s mũ d⁹ spnit. Idẽ eã oñdit i h: q⁹ orões eoꝝ exau dit ⁊ ꝺsideriũ cordis ipoꝝ iplet. ps. Depcatõ nẽ eoꝝ exau. ⁊c. Idẽ. Desideriũ pauperꝝ ex/audiuit dñs. Itẽ oñdit i h. q⁹ xps ẽ memor ⁊ sollicit⁹ sup̃ paupes. ps. Nõ i finẽ obliuio erit paupis. Idẽ. Ego aũt mẽdic⁹ sũ ⁊ paup ⁊ dñs sollicit⁹ ẽ mei. Itẽ honorat paupes et saluat eos. ps. Honorabile nomẽ eoꝝ coram il lo. Nã diuites h noiant ⁊ honorãt noia eoꝝ sz paupes i fuko. vt ptz Lu. xvi. ꝺ diuite epu lone q̃ ñ noiat i euãg. sz paup lazar⁹ noiatim exp̃mit. Et iste ẽ sũm⁹ honor q⁹ paupes dñt eẽ ẽrges ⁊ regine i ẽrgno celoꝝ. Uñ aug. Nõ ti bi displiceat pauptas tua. nihil ea potes di ti⁹ iuenire Uis scire q̃s locuples sit celũ emit. Uñ ps. Alias paupeꝝ saluas faciet. g paupes debẽt eẽ patiẽtes i sua pauptate tc̃ i fuko di/tabũt cũ etnis diuitijs. Quibusdã eã bonis hoiby dat diuitias. q⁹ meruerũt a deo. ⁊ eã vt mereãt vitã etnã. vñ Lu. xvi. Facite vobis amicos ⁊c. Uñ ber̃. i epla Uere btũs q̃ itelli git ñ sup̃ cupidũ sz sup̃ egenũ ⁊ paupez. illuz inq̃ paupez q̃ iuite petit ⁊ ⁊ecũde accipit. et accipiẽs glisicat pr̃ez suũ q̃ i cel ẽ. Uñ Aug. Redime te hõ dũ viuis: rdime te dũ potes: re dime te inq̃ dũ pciũ i mãib⁹ hẽs: rdime te ne morꝝ amara te pueniat ⁊ vitã sil ⁊ pciũ pdas Sine cã h vis dimittere vxori q̃ forsitã aliũ accipiet maritũ Sz aliq̃ dicũt mix ẽ q̃re de⁹ mal hoiby ꝓcedit tãta bõa tpalia q̃ sibi ñ fuiunt n⁹ eũ diligũt. Rñdet q⁹ h ñ fac̃ sine cã. sz ppt̃ q̃nq; rões mal hoiby bñ fac̃. Q. Pria rõ est vt p talia bñficia ꝓuertãt ad deũ Uñ ei nolũt tiere penã gehẽne vt ꝺsistãt a pctis tc̃ de⁹ ex sua bõitate bñfac̃ eis vt sic eos alliciat ⁊ vt se ad deũ ꝓuertãt. ps. Dedit eis regiones ⁊c. Ergo si es pctor ⁊ de⁹ tibi bñfac̃ ꝺãdo ti/bi sanitatẽ ⁊ diuitias ⁊ honores. tc̃ cogitare ꝺbes si de⁹ i pñti tibi bñfacit cũ es ĩimic⁹ ei⁹ q̃d tũc faciet tibi cũ amic⁹ ei⁹ ers ꝓuertẽdo te ad ipz Scꝺa rõ ẽ vt exẽplũ bñfaciẽdi nr̃is ĩimicis nob oñdat. Uñ gre. Dis xpi actõ nr̃a ẽ istructõ. Ergo q̃ cogsc̃ deũ bñfacere suis ĩimicis tũc ꝺbes recipe exẽplũ vt tu etiã sic fa cias tuis ĩimicis. Uñ Mat. v. Diligite ĩimi cos vr̃os bñfa. ⁊c. Tercia rõ est vt nullus principaliter deo p talib⁹ fuiat q̃ cernit etiã mal dari. Sz fuitiũ dei debet ex mera cha/ritate fieri quã debem⁹ hr̃e ad deũ Et firmã spem debem⁹ habere ad deum q⁹ de⁹ nobis h i tpalib⁹ ad nccitatẽ puideat ⁊ in fuko vitã etnã nob dare velit. Ber̃. Tria ꝓsidero i q̃b⁹ tota spes mea ꝓsistit. s. charitatẽ adoptõis.

ꝓitatē ꝑmissiōis. ⁊ ptātez redditōis. Scio eī cui credidi ⁊ certꝰ sū. qz ī charitate nimia adoptauit me. qz ꝓpter ēi ꝑmissiōe. potēs ī exhibitōe Quarta rō ē vt ex ꝑspitate ꝓtinua filij dei ⁊ filij diaboli cogſcāt. qz qñ q̄s ē pctōr ⁊ ſp hz ꝑspitatē ī tpalibꝫ ⁊ ex hꝫ ſe ñ emēdat ē signū sue etne dānatōis. Uñ gre. Magnꝰ affluxꝰ tpaliū ē etne dānatōis indiciū. Sz aduersitas ⁊ pauptas cū pacia ē signū dilectōis a deo. Uñ apls ad Hebꝛ Flagellat oēm f. q. recī. Uñ greg. Si exēptꝰ fuerꝫ a ꝓcussiōe flagelloꝝ erꝫ ⁊ exēptꝰ a nūero filioꝝ Quīta rō ē vt malī hꝫ fr̄mūerēt ꝑ bōis suis opibꝫ q̄ ī pctō moꝛtli faciūt. qz cū ūſt bōis opibꝫ q̄ q̄ſ fac ex ūſtēſ ī pctō moꝛtli nihil mereꝫ ī vitā etnā Sz exq̄ nll̄ū bonū manz irr̄mūeratū. ⁊ ī celo tl̄ia opa ñ r̄munerabūt tūc optz q hꝫ in tra ꝑ ūſta tpalia bōa ūſta opa r̄munerēt. Uñ gre. Quicūqz ī hꝫ scl̄o bñ habetꝫ cū vos bōa egiſſe r̄colit̄ valde ꝓtimescite. ne ꝓcessa vob ꝑspitas eorūdē sit r̄muneratō bonoꝝ. Et hec ē vna ꝑncipal̄ cā q̄re mali q̄ filij diaboli sūt. ⁊ q̄ ec nūq̄z ꝓuertūt nec saluāt ſz dānant habēt hꝫ ꝑspitatē ī tpalibꝫ ī diuitijs ⁊ honoribꝫ. qz ipi etiā qñqz oꝛāt. qñqz eleoſinā dāt. qñqz ieiunāt. qñ q̄z missā audiūt ⁊c. Et sic tl̄ia bōa opa remunerāt eis ꝑ ūſta tpalia bōa ⁊ trāſitoꝛia. Uñ ī ꝺcre. Mali ꝓpt̄ bōa q̄ faciūt pñtē ꝑspitatē ꝑ r̄tributōe ſuſcipiūt. di. xxiij. Quāq̄z. Et tl̄es ī durati merito tiere debēt. qz lignū aridū cū piguedie pfusū vehemēti ardet. Sic ⁊ ipi q̄ hꝫ accipiūt mltiplicia bōa ⁊ bñficia dei ⁊ ūſta ī crapul̄ ⁊ voluptatibꝫ ꝺſumūt vehemēti ī ī ferno ardebūt. vñ Apoc. xviij. Quātū ī delicijs fuit tm̄ date ei tozm̄tū R Uñ legit exē plū ī vita ſcti ābroſij. q q̄dā tpe cū btūs ambroſiꝰ romā ꝓgerz ī q̄dā villa thuſcie apd q̄n dā hoīez locupletē hoſpitatꝰ fuit. ⁊ cernēſ ibi oīa eē r̄pleta domū ⁊ curiā cū iumētz ⁊ pecoribꝫ cū famul̄ ⁊ famulabꝫ. tē illū hoīez sup ſta tu suo ſolicite req̄ſiuit. Cui ille. D dñe statꝰ me ꝺ ſp felix extitit ⁊ gl̄iosꝰ. diuitijs ſ abūdo. familiā pl̄imā habeo. ⁊ oīa ſp ad nutū meū habui. ⁊ nūq̄z mihi aliq̄d aduersū accidit vl̄ qd me ꝓtriſtarz aduēit. Hoc audiēs btūs amb. vehemēt obſtupuit. ⁊ hijs q̄ ſecū ī comitatu suo erāt dixit. Surgite ⁊ hic q̄to citiꝰ fugiam. qz dñs ñ ēi loco iſto. festinate filij nr̄ fugiēdo moꝛā facite ne nos hꝫ diuīa vltō cōphēdat ⁊ ī pctis eoꝝ pīt ⁊ nos iuoluat. Cū g fugerēt ⁊ aliq̄z tulū ꝓceſſiſſēt ſbito tra ſe apuit ⁊ hoīez illū cū vniuerſ q̄ ad eū ꝓtinebāt ita abſoꝛbuit vt nullū ide vestigiū r̄maneret. Dō cernēs btūs ābroſius dixit. Ecce frēs q̄z mifico rdit deꝰ ꝓcit cū aduerſa tribuit. ⁊ q̄z seuere iraſcit q̄ſ ſp ꝑspa elargit Jn eodē āt loco fouea ꝑfūdiſſima r̄māſiſſe ꝺr q̄ vſq̄z hodie ī hui⁹ rei testimoniū adhuc ibid̄ iuenit Ecce dilecti amici q̄z hoꝛrēda pēa ⁊ ruina. Nō ei ꝺdicam⁹ ſignif̄ xp̄i. ⁊ ſi coꝛruim⁹ r̄ſurgam⁹ ne nr̄a ruina ſit vt ruina fulguꝛ. qꝺ fulgur ſupcadēs q̄dā ipetu nūq̄z r̄ſurgit Scd̄i arguit dñm ꝺ oꝛdinatōe tēpoꝝ dicētes. Jā nimis pluit. iā nimis nigit. iā nimis tonitruat. iā nimiū frigꝰ iā nimiꝰ estꝰ. ⁊ sic de alijs. Quib rñdet vt hr̄ Acē. i. Nō ē vr̄m nosse tē. vl̄ mo. tē. Uñ stulū ē deū ꝺ aura ī formare q̄ solꝰ nouit oīa gubnare Uñ sciēdū q mltꝫ ꝺ cauſ deꝰ ſuscitat aerꝫ ītēperiē S Prio ppt̄ hoīz pēta Leui. xxvi. Si mādata mea nō custodieritꝫ dabo vob tē. Hoc eē ptz tpe diluuij vbi deꝰ ꝓpter pēta hoīz totū mdm ſbmersit pt̄ octo hoies q̄ remāſerī ī arca noe. Eē ptz ī ſodomis vbi deꝰ ppt̄ pēta hoīz cōbuſſit q̄nqz ciuitates. et oēz trā circūiacētē cū igne ⁊ ſulphure Secūdo vt pctōr eſ troꝛe pcutiat. ⁊ sic ſaltē ꝓuertāt. vñ. i. Re. ij. Dñz formidabūt aduerſarij eiꝰ. ⁊ sup ipos i ceꝰ rōabit. Sz ꝺ. q̄re fit pulꝰ ꝺ tēpestatē aeris. Rñdet q ppt̄ duo Prio vt hoīes ppt̄ auditū cāpanaꝝ puocēt ad iuocādū deū ne nos plagz ꝓpter pēta nr̄a. sic totū mdm plagauit q̄ñ diluuiū vēit. Ergo hoīes siue ī die siue ī nocte q̄ñ audiūt pulsū campanaꝝ ꝺ tēpestatē aerꝫ ꝺbēt tiere sibi ⁊ deū būnaꝝ ꝺ tēpestatē aerꝫ ꝺbēt tiere sibi ⁊ deū būlit̄ iuocare vt miſcōit nobiſcū agat. ⁊ ñ ſbſānare deū nr̄ ꝺ eū murmurare Uñ legit q erāt tres iuuenes ſil̄ iacētes ī lecto vno Et q̄ dē nocte vēit tēpestas medi⁹ iuueīs surrexit ꝺ lecto ⁊ ozauit. Et alij duo eū traxerūt ⁊ eū ꝺricto ⁊ ozauit. Et alij duo eū traxerūt ⁊ eū ꝺricto ſerī. Et dñs ꝑmisit q̄ tonitr⁹ alios duos occidit ⁊ terciꝰ solꝰ illesꝰ ꝑmāsit Scd̄o pulsāt cāpane vt diaboli in aere exñtes q̄ nob nocere nitūt terreāt. qz cāpane sūt tube xp̄i regis eſtꝫ. Tercio ne hoīes nimis ꝺfidāt in labore suo neglecto diuīo officio ⁊ fuitio. Si ei laboꝛe tuo diuinū negligꝫ officiū. laboꝛādo in dieb festis. vl̄ p tuū aratꝝ abſcindis limitē agri ꝓxi tui. l̄ q̄mcūqz facꝫ fraudē scire ꝺbeſ q laboꝛes tui ī mānu dei sūt. Et q̄ñ vult ꝓt p aeris ītēperiē ꝺuaſtare. ꝑſ. Dedi eruginē fru. e. ⁊ la. eoꝝ lo. T Uñ legit ꝓtigiſſe in āglia q ⁊ la. eoꝝ lo. T Uñ legit ꝓtigiſſe in āglia q pulcerrima blada creuerūt. Et ecce apꝑpin q̄nte tpe messiū vēit qꝺā genꝰ muſcaꝝ ī ma xima mltitudie q̄ illa blada intm̄ ꝺſūpſerī q vix int̄ ānqz miliaria vnū q̄rtale bladoꝝ iuenirēt. Hoies ꝛo illi⁹ patrie q̄ſdā ꝺ illā muſcaſ ceperūt. ⁊ diligēter inſpiciētes iuenerūt eas lr̄as ꝺpictas ī alis habētes. in vna ala ſcribebaī ira. ī alia dei. vt māifestū eſſꝫ q ꝓpt ōme rītū ⁊ vindictā dei esſet hꝫ factuꝫ. Quarto vt

faciat nos ad decimādū ⁊ honorādū deū
ꝓmptiores in ꝫ q cogſcim⁹ nos nihil hre
niſi inḡtū nob⁹ de⁹ dederit. Et iſta debe/
m⁹ tūc ꝺiuidere cū paupib⁹ Uñ Lu. vi.
Date ⁊ dabit vob. Et cū grāz actōe ꝺbe/
m⁹ vti donis dei ⁊ nll'o mō debem⁹ mur/
murare ꝫ deū ꝓpter aerſ intēperiē. ſed deo
oīa cōmittere. Uñ legit ī ſpecl'o exēplorū
q erāt duo religioſi q̄z vn⁹ qñqz petebat
pluuiā qñqz ſerenitatē qñqz frig⁹ qñqz ca
lorē. ſm q iudicabat terr̄ ſibi cōmiſſis ex
pediēs eſſe. Alt ꝯ nihil petebat in ſpēali
ſz totū cōmittebat diuīe puidētie. Cū au
tē veniſſz meſſis terre illi⁹ q̄ in ſpēali pete
bat oēs terre ipi⁹ fuerūt ſteriles: ſz terre al
teri⁹ erāt copioſiſſime abūdātes. Et tunc
cognitū ē q iſte q̄ cōmittebat ſe diuīe pui
dentie erat diſcretior ⁊ meli⁹ fecit. U
Tercij arguit deum de ineq̄litate. q⁹ ſepe
dat paupib⁹ ml'tos pueros q̄ eos paſcere
nequeūt. Et qñqz diuitib⁹ q̄ libēter habe
rēt pueros dat paucos vl' nll'os. Rñſio q
ꝫ facit ſine cā. Cū em̄ dñs dat paupib⁹
ml'tos pueros. ꝫ ꝓmo facit ī ſignū dilecti
onis. ⁊ ñ ē diffidēdū q̄n eos etiā paſcet. ꝑſ.
Qui dat iumētis eſcā ipor⁹ ⁊c. Et tñ bru/
tis aīalib⁹ nihil ꝓmiſit. nec etiā ea cū mor
te ſua redemit. nr̄ vitā eternā eis ſpopōdit
ſic nob⁹. Uñ Mat. vi. Nolite ſolliciti eſſe
dicētes. q̄d māducabim⁹ aut q̄d bibem⁹.
⁊c. Primo q̄rite reg. dei ⁊ iuſti. ei⁹ ⁊ h⁹ oīa
adiḡcient vob. Uñ ꝑſ. Nūq̄ vidi iuſtū de
relictū ⁊c. Scōo de⁹ dat paupib⁹ multos
pueros vt ml'ta p̄mia eos nutriēdo mere
ant ī celo. X Circa qđ q̄rit vtz labor
ſit meritor⁹ quē pentes habēt cū pueris.
Rñdet q ſic dūmodo tal' intētio ſit ī parē
tib⁹ q intēdūt pueros nutrire ad honorē
dei vt fideles ſuitor⁹ xpi fiāt Et ſi ipi pa
rētes ſūt ī gr̄a tūc oēs labores q̄s habent
cū puer⁹ cedēt eis ad meritū. ſ. lactādo: bal
neādo: portādo: inuoluēdo: leuādo: ciban
do. vigilādo: iformādo: corrigēdo q̄n de/
linquūt. Iſta oīa erūt eis meritoria. Uñ
ap'ls. Scim⁹ q̄m diligētib⁹ deū oīa coo/
perant ī bonū. Tercio de⁹ dat paupibus
ml'tos pueros ī ſignū btitudinis ⁊ bñdi/
ctōis eterne. Uñ ps. Labores manuū tu
arz q⁹ manducabis btūs es ⁊ bñ tibi erit.
vxor tua ſic vit̄ abundās ⁊ filij tui ſic no
uelle oliuaz ī circūitu mēſe tue. Ergo ſic
de⁹ ꝫ ml'tiplicat ſemē bonor⁹ paupez. ſic
etiā ī celo vult ml'tiplicare eor⁹ gaudiū: q⁹
oēs q̄ nati ſūt ꝺ ipi⁹ ⁊ ad celū pueniēt deū
eternal'r laudabūt. ⁊ ꝫ erit eis ſpēale gau/
diū imꝑpetuū Ergo paupes nō debēt cō
q̄ri ꝺ ml'titudie filior⁹. ſed debēt deū inde
laudare ⁊ ſibi gr̄az actōnes referre. Quia
Boe. ī de ꝺſol'. phie. dic. Maria felicitas
hui⁹ mūdi ꝺſiſtit ī amicſ. Y Sz diui
tib⁹ de⁹ nō dat pueros Prio ꝓpt ipſos
parētes q̄ ſūt auari ne ap̄li⁹ peccēt p aua/
riciā ꝓpt ml'titudinē pueror⁹. q⁹ qñ q̄s eſt
auar⁹ ⁊ ſi tē hret ml'tos pueros tūc adhuc
efficer̄t magz auar⁹ ⁊ ſic deū pl⁹ offēderet

Scōo ꝓpter oppſſiones paupez ne in
tantū exactōes faciāt ī ſuos ſbditos. Si
em̄ ꝑ nūc grauāt ſuos ſbditos q̄d tūc face
rēt ſi haberēt ml'tos pueros Tercio ꝓpt
pueros ne illi dānent cū parētib⁹. cū ei pa
rētes poſſidēt iuſta bona ſciēter. tūc deuſ
ex ſua miſcōia talib⁹ parētib⁹ generatōez
ſubtrahit ne pueros generēt ad dānatōez
q⁹ ñ ſolū parētes ſz etiā heredes dānabūt
ꝓpt iniuſta bona. Ergo q̄libz diues time
re debz ne iniuſta bona poſſideat q̄ liben/
ter vellet hre pueros ⁊ nō habz. Cuis etiā
ꝫ qñqz accidit ex naturali defectu. ſ. ꝓpter
ſterilitatē parētū Sciēdū eſt q qñqz ex
miſſione diuīa pueri illor⁹ q̄ ſciēter iniu
ſta bona poſſidēt in puericia moriunt. ne
vrant ill' iniuſt⁹ bonis. ⁊ ſic ꝺ deū ꝺlinqnt
q⁹ beu auari raro reſtituūt oīa bona iniu
ſte acq̄ſita. Z Uñ legit in li. de dono
timoris. q q̄dā ſacerdos monebat q̄ndaz
vſurariū ꝺ ſalute aīe ſue q⁹ guiter ifirma/
bat. Dicebat em̄ q tria ſibi eſſent neceſſa/
ria ad ſalutē. ſ. ꝓteri: plene ꝓfiteri de pctis
⁊ reſtituere ſm poſſe. Alt ille. Prima duo
libēter faciā. terciū qūo faciā. q⁹ nihil mi/
hi nec puer⁹ meis remaneret. Et ſacerdoſ
ſine hȳs trib⁹ nō poter⁹ ſaluari. Et ille. di
cunt ita ſapiētes ⁊ ſcripture. Et ſacerdoſ
ita ꝙe. Alt ille. ego volo ꝓbare vtz vez di/
cāt q⁹ nihil reſtituā. ⁊ ſic mortu⁹ eſt magiſ
timēs pauptatē tpalē q̄ꝫ eternā. quā eum
eternal'r ſubire optebat.

De eadē dñica. Sermo. cix.

Et eſt ꝓtinuatio p̄cedentis ſermonis ꝺ
hȳs qui reꝑhendunt deū.

Ene oīa fecit

Mar. vij. Sic ei iā ī ſm̄one p̄ce
dēti dictū ē de trib⁹ generib⁹ q̄

deū reprehendūt. Hic iā ꝓtinuādo dicendū est de alīs generib⁹ eoꝝ q̄ deū reprehendūt. A Uñ q̄rit q̄ deū arguūt ꝺ imprudētia gubernādi mūdū ꝛ oīa q̄ in eo fūt: sunt illi q̄ dicūt. q̄re de⁹ q̄ncꝫ plēs iuuenes mori p mittit. ꝛ senes debiles ꝛ deformes diu si/ nit viuere. Rñsio q̄ ħ de⁹ nō facit sine cau sa. Hā sepe tales iuuenes si boni fūt mori permittit ne malicia mūdi eos coinq̄net. Sap. iiij. Rapt⁹ ē ne malicia īmutaret in tellectū ei⁹: aut ne fictio malicie deciperet animū eius. Scꝺo de⁹ bonos iuuenes mori ꝓmittit ex eo q̄ falsus mūd⁹ nō ē di/ gn⁹ tales bonos hr̄e. Uñ Heb. xi. Quoꝝ dign⁹ nō erat mūd⁹. Ergo q̄si oēs pestilē/ tie a iuuenib⁹ incipiūt ī signū q̄ ꝓbi ꝛ īno centes fūt. Tercio q̄ parētes nimis ꝛ in/ discrete ꝛ supflue diligūt pueros suos. tūc q̄ncꝫ de⁹ subtrahit eis tales pueros ꝛ per mittit eos mori. B Sz q̄re de⁹ q̄ncꝫ malos iuuenes q̄ fūt robusti ꝛ fortes: ꝛ ꝑm cursū mūdi vtiles veloces ꝛ agiles etiā ci to mori ꝓmittit. Rñsio q̄ ħ fit ꝓpter q̄ttuoꝛ. Primo ne peioꝛes fiāt. ꝛ ex ħ eoꝝ pena augmentet. Uñ Amb. sup Luc. Melius esset pctōrib⁹ male agētib⁹ mori q̄ꝫ vt ī pec catis diu versent. Et ratō hui⁹ ē. q̄ pena eoꝝ ex ħ minoꝛ erit. Uñ Aug. Tanto ibi quisq̄ tolerabilioꝛē habebit damnatōez q̄to minoꝛē ħ habuerit iniq̄tatē. Scꝺo iuuenes mali ī iuuētute moriunt ne de tē poralib⁹ bonis nimiū ꝓsumāt. sic q̄ncꝫ cō tingit q̄ vn⁹ vna die tm̄ de vino bibit q̄n tū alīs q̄ttuoꝛ sufficeret Sic silr ī vestib⁹ ꝛ ī alīs supfluis expēsis. Et tales nec deo reg̃tiant nec ei seruiūt. ꝛ tm̄ mlta bona tpa lia male inutilit expēdūt vñ alīꝫ plēs deo fruiētes viuere possent. Et iō tales sic mlta tpalia dilapidātes ꝛ inutilit ꝓsumētes citi⁹ moriunt. vt ista tpalia q̄ illi male ex/ penderēt: alīs bonis ad vsū pueniāt ꝛ in/ de deū laudēt. Tercio q̄ demeruerūt. ꝛ si gnāter ī inhonoratōe parētū Quia sic de⁹ vult plōgare vitā gr̄e eis q̄ honorāt suos parētes. sic ecōuerso vult abbreuiare vitā illis q̄ inhonorāt parētes. Uñ Exoꝺ. xx. Honora patrē tuū ꝛ matrē tuā vt sis lon geu⁹ sup terrā. Et g̃ inhonorātes pentes suos sepi⁹ moriunt subitanea ꝛ impuisa morte. C Quarto ꝓmittit de⁹ iuue/ nes ꝛ fortes cito mori. ꝛ ħ ī terroꝛē aliorū vt alīꝫ iuuenes ꝛ puersi ex ħ terreāt ꝛ inde vitā suā emēdēt. Sz etiā alīs malos deus q̄ncꝫ diu viuere ꝓmittit. Primo vt q̄uertāt a suis pctis Uñ Isa. Propteres expectat nos de⁹ vt misereat⁹ nr̄i. Ergo si es hō pctoꝛ ꝛ de⁹ plōgauit tibi vitā p. xx. vl. xxx. vl. xl. ānos. tūc itelligere debes q̄ de⁹ ħ fecit ꝓpt emendatōez vite tue. Et si te nō emēdauer⁹ tāto graui⁹ punier⁹. Se/ cūdo ꝓmittit malos viuere vt puniāt bo/ nos. Quo em̄ sanct⁹ stephan⁹ ꝛ sctūs lau renti⁹ tantā gl̄iaz iā habērēt ī celo si illos toꝛtoꝛes ī p̄senti habuissent D Sed paupes ꝛ infirmos claudos ꝛ debiles ꝓmit tit de⁹ diu viuere. Primo vt pcta eoꝝ dele/ ant. q̄ꝫ forte q̄uiter peccauerūt ī iuuētute ꝛ ꝺ necitate optet vt ꝺ q̄libꝫ pcto satisfaci ant aut ħ aut ī futuro. tūc de⁹ ex sua boni tate ꝛ miscōia ꝓmittit tales ħ puniri ꝑ tri bulatōes: infirmitates: ꝛ pauptates ne i fu turo puniant q̄uissime. Uñ gre. Miseri/ cordit adhibet de⁹ tpalē seueritatē ne eter nā īferat vltōez. Et q̄ patꝫ q̄ꝫ q̄libꝫ infirm⁹ claud⁹ ꝛ paup cogitare debꝫ. h⁹ bñ deme rui. q̄ ꝓxime de⁹ cū coꝛpe meo te sep iuui me offēdi. ꝛ optet me satisfacere aut ħ aut ī futuro. q̄ nullū malū ipunitū. Uñ aug. Hic vre ħ seca vt ī eternū pcas. Scꝺo vt meritū illoꝝ paupeꝝ ꝛ infirmoꝝ augmē tet. q̄ ꝑ q̄libꝫ infirmitate ꝛ passione etiā q̄/ tidiēscūq̄ bono homī acciderit eternū ꝓmi um habebit. Uñ dñs dic⁹ in euāg. Mat. v. Gaudete ꝛ exultate q̄m merces vr̄a co/ piosa ē in cel̄. Tercio ꝓmittit de⁹ pau/ peres ꝛ debiles diu viuere vt diuites ha/ beāt materiā vitā eternā merēdi ꝑ elemosi nis suis. Quo ei diuites vitā eternā ꝓme reri possēt si paupes ñ essent. Uñ Chrys. sup Mat. He putes q̄ ꝓpt vtilitatē pau peꝝ de⁹ diuites fecerit q̄s sine diuitib⁹ su stētare potuit. sz ꝓpt vtilitatē diuitū pau peres fec̄. q̄ nimiꝝ ifructuosi ꝛ sterilis erāt futuri nisi paupes fuissent facti. E Quidā arguūt deū ꝺ deformitate creatōis dicētes. Quare de⁹ fecit nos deformes vl lepr̄osos ꝛc. Sic q̄dā rustic⁹ rōe ifirmita/ tis sue a mēte aliq̄tulū alienat⁹ ꝺ pedib⁹ suis ait. Quicūq̄ fec̄ hos pedes tres obo los vix meruit Rñsio q̄ de⁹ facit aliq̄s de formes vt tollat ipis ꝛ alīs occasionē pec cādi. q̄ ꝓpt speciē mlti perierūt. Uñ ꝺ su sanna q̄ꝫ fuit deuota ꝛ sācta tm̄ pulcri/ tudo eius fuit illis duob⁹ iudicib⁹ occasio

ꝯcupiſcẽtie male. vt habeꝯ Dañ. xiij. Uñ
Bre. Si eñ in corpe deformi te vir pote
ris a vana glia ⁊ luxuria ꝓfuare q̃d face/
res i corpe ſpecioſo. cũ caro ſemp cõcupi/
ſcit aduerſus ſpũm. Et q̃ patet q̃ illi q̃ ex
naturali inclinatõe ſũt ſuꝑbi vl luxurioſi
deꝰ oñipotẽs bñ facit eis ſꝺtrahẽdo pul
critudinẽ corpis: ne ipis ⁊ alijs fiat occa/
ſio peccãdi. q̃ ꝓpter ſpeciẽ ml'ti perierũt.
F Sz di. qre tũc deꝰ aliq̃s pulcros cre
auit. ⁊ qũo hõ ſe tenere debet qñ pulcros
hoies videt ne deũ offẽdat. Rñdeꝯ q̃ duo
cogitãda ſũt illi q̃ ornatã ⁊ pulcrã ꝑſonaz
videt. Prio q̃ nũq̃ tantã curã ⁊ diligẽtiã
habuiſti ornãdo aiaz tuã eternaliꝫ victu/
rã ad cõplacendũ deo ſic illa ꝑſona habet
ad ornãdũ corpꝰ ſuũ putridũ ⁊ mortale ⁊
ad cõplacẽdũ mũdo. ⁊ ſic debes dolere de
accidia ⁊ negligẽtia tua. ⁊ de ꝓditõe illius
aie quã ſic põpoſe vides icedere. Secun
do cogitãdũ eſt illi homi q̃ ſeipm cernit eſ
ſe pulcz a deo creatũ. vel aliũ pulcz ⁊ or/
natũ hoiez. q̃ pulcre ſint facieſ electoꝝ i ce
lo. q̃ ⁊ pulcre ornãt ſcti cũ ſtola glie Si
ille mortalis hõ q̃ hodie viuit ⁊ forte craſ
moꝛiet tã pulcer ẽ ad videndũ: q̃d tũc erit
deimortalibꝫ pꝰ iudiciũ eternaliꝫ viuẽtibꝫ
cũ corpe ⁊ aĩa. Et ſic hõ q̃ꝫ debz ſibi acq̃
rere affectũ q̃ueniẽdi ad celeſtẽ claritatẽ.
Sexti arguũt deũ ꝺ imiſericordia. Uñ
ps. Exurge qre obdormis dñe. Et tales
temere ſolẽt dicere. Si deꝰ deberet pignꝰ
ſuũ inter iudeos ponere ꝑ mẽnõ poſſz tar
diꝰ me iuuare. B Uñ ſciẽdũ q̃ deꝰ ꝑ
mittit nos multq̃ modis tribulari. ⁊ ꝓ vti
liter. Primo vt hoĩs meritũ accumuleꝯ.
Scõo ne hõ extollaꝯ Apls Ne magnitu
do reuelationũ extollat me datꝰ eſt mihi
ſtimulꝰ carnis mee q̃ me collaphiſet. Ter
cio vt hõ a culpa purgeꝯ. vt maria ſoꝛoꝛ
moyſi q̃. ꝓpter murmur qõ fecit ꝺ moyſen
ꝓcuſſa eſt lep corpis ſui. Quarto vt ex libe
ratõe deꝰ glificeꝯ vt i ceco nato. Uñ aug.
Puniunꝯ iuſti vt oppſſi clamẽt ⁊ claman
tes exaudiaꝯ ⁊ exauditi glificẽt patrẽ q̃ i
cel' eſt. Quito vt eis ad regnũ via ꝑpareꝯ.
Act. xiiij. Optet nos ꝑ ml'tas tribulatõeſ
intrare i regnũ dei. Lu. xiij. Hõne optuit
pati xpm ⁊ ita intrare ĩ gloriã ſuã. B
Septimi arguũt deũ adhuc de guberna
tione dicẽteſ. Quare deꝰ ꝑmittit tantã po
teſtatẽ ꝺyabolo temptãdi homies. Rñdeꝯ
vt tẽptati ꝺyabolo reſiſtãt ⁊ reſiſtẽdo vin
cant. ⁊ vincẽdo eternã mereanꝯ coꝛonam.
Quia ſm apl'm. Nemo coꝛonabiꝯ niſi q̃
legitime certauerit. Uñ aug. Si nullꝰ eſ/
ſet hoſtꝭ nulla eſſet pugna. ſi nulla pugna
nulla victoꝛia: ſi nulla victoꝛia nulla eſſet
coꝛona. Itẽ adhuc aliꝫ inſtãt di. q̃re deꝰ ꝑ/
mittit eos tẽptari q̃s ſcit lapſuroſ: ⁊ quoſ
ſcit damnãdos. Rñdeꝯ q̃ deꝰ tã gl'ioſus ẽ
ꝓnceps q̃ ſe bñ dignũ iudicat vt ſibi libe/
re ⁊ volũtarie ſeruiam. ⁊ nullũ vult coa/
ctũ vl q̃ſi ꝑ crines trahere in regnũ celoꝝ.
Et iõ dedit homi rõez diſcernẽdi inꝰ bo/
nũ ⁊ malũ. ⁊ libez arbitriũ vt poſſit ꝝꝺ/
bare malũ ⁊ eligere bonũ. Inſuꝑ ꝺdit ho
mini angelicũ auxiliũ ⁊ ſacrã ſcripturã q̃/
bus ꝑcauere poſſit lapſũ ⁊ reſurgere poſt
lapſũ. Si q̃ ſpõte ꝛlinq̃t bonũ ⁊ eligit ma
lũ diuinã iuſticiã habebit iudicãtẽ ⁊ vin/
dicantẽ Si ꝺo reꝺobãdo malũ eligit bo
nũ diuinã miſericordiã habebit ꝑmiantem
J Uñ nota pl'es rõnes q̃re deꝰ creauit
hoĩez vt peccare poſſit. Pria eſt vt oñdaꝯ
potẽtia dei q̃ ſolꝰ inuertibil'ẽ. oĩs aũt cre/
atura ẽ mutabil'. ꝑs. Mutabis eos ⁊ mu
tabũꝯ. tu aũt idẽ ipe es ⁊c. Scõa ẽ vt oſtẽ
daꝯ dei ſapiẽtia. q̃ ex malo ipe ſcit eligere
bonũ. qõ nõ poterat fieri niſi deꝰ creaturã
feciſſet ꝯtribilẽ i malũ. Uñ aug. Deliꝰ iu
dicat deꝰ ex malo eligere bonũ q̃ꝫ ꝓhibere
ne mala penitꝰ fiãt Tercia vt manifeſtare
tur dei clemẽtia q̃ xꝑs ꝑ mortẽ ſuã hoiem
ꝓditũ liberauit. i. Loꝝ. xv. Xꝑs ꝑ peccatꝭ
nr̃is mortuꝰ eſt iuſtꝰ ꝑ iniuſtꝭ. Quarta vt
oñdaꝯ dei iuſticia. q̃ nõ ſolũ bonis reddit
ꝑmia ſz etiã malis ſupplicia. Uñ apoſtolꝰ
Unuſq̃ſq̃z ꝓꝓriã mercedẽ accipiet ⁊c. K
Uñ legiꝯ exẽplũ tale Cũ quidã heremita
murmuraſſet i coꝛde ſuo de diuerſis iudi
cijs dei. de ꝺ q̃ illi q̃ male viuebãt ſepe bñ
habebãt. ⁊ ecõuerſo bñ viuẽtes ml'tas ha
bebãt aduerſitates. Et aliq̃n q̃ bonã du/
xerũt vitã i fine videbanꝯ hr̃e finẽ abiectũ
⁊ mali pulcrũ finẽ. Et boni amittebãt fre
quẽter bona tꝑalia. malis aũt bñ ſucceſſit
Cũ in iſtis diu ſe occuparet rogauit deũ
vt ſibi hec oſtẽdere dignareꝯ Tunc affuit
ei angelꝰ dicẽs q̃ miſſus eſſz vt ſibi hꝰ oſtẽ
deret. Et dixit ei vt eũ ſeq̃reꝯ i forma here
mite pegrini ſibi apparẽte. Qõ cũ faceret
venerũt primo ad domũ cuiuſdã heremi
te quem inuenerunt a leonibꝫ diſſipatum

frustatim. de q̃ ille heremita multũ admi/
rãs ait. Sanct⁹ erat h̃ de q̃ mihi ꝓstat. qz
pseuerauit ī hac solitudīe bñ. l. annos deo
seruiẽs. z iã a bestijs pmissus ẽ dilaniari.
Ait ei angel⁹. Nũc vidisti vnũ iudiciũ dei
Scdo venerũt ad aliũ cui⁹ dom⁹ sup sa/
rum nimis altũ sita erat sup mare. Cui p̃
dicãte angelo ꝺ temptatõibꝫ z ꝫ impatiẽ/
tiã tenere pseuerãtiã ꝓfessus ẽ cũ multꝫ la/
crimis q cũ fuisset ibi cũ magna afflictõe
pñie p. xl. annos ad vltimũ ita vict⁹ fue/
rat a cogitatõibꝫ suis q volebat dimitte/
re suã bonã vitã z ad seculũ r̃dire. Quẽ cũ
videret vere penitẽtẽ angel⁹ p̃cipitauit eũ
subito ī mari z submersus ẽ. Cũ aũt ad h̃
factũ terreret heremita z fugeret vocauit
eũ angel⁹ dicẽs. Noli timere: ostẽdit tibi
de⁹ scdm iudiciũ suũ. Tercio venerũt ad
domũ alteri⁹ heremite q̃ recepit eos cum
magno honore: z ppinauit eis potũ ex ci/
pho argẽteo quẽ habebat. Quẽ occulte re
cipiẽs ãgel⁹ ī sinu suo occultãs secũ aspor
tauit. Uenerũt aũt de nocte ad domũ cu
iusdã p̃donis militꝫ. z vix sũt ī ea recepti.
z valde male tractati z cõuicijs afflicti. tñ
aliq̃ pauca sũt eis ibi data z lecti parati li
cet male. De mane noluit angel⁹ recedere
nisi pri⁹ hospiti loq̃ret. z extrahẽs ciphũ
dedit sibi illũ. Qd̃ vidẽs heremita admi/
rabat murmurãs ī corde de h̃ qd̃ viderat
Alia nocte venerũt ad domũ alteri⁹ mili
tis q̃ satꝫ bñ recepit eos tñ mediocrit̃ eos
tractauit. In mane dũ vellẽt recedere ro/
gat⁹ ab angelo dixit filio suo vnigenito q
eos cõduceret z viã eis demõstraret. Qd̃
dũ puer faceret subito arripuit eũ angel⁹
z occidit: z ī fossam iecit. Qd̃ cũ vidit he
remita fugit dicẽs eũ nõ esse angelũ sz dia
bolũ. Ecce inq̃t angel⁹. In hijs q̃ vidisti
oñsa sũt tibi iudicia dei occulta q̃z causã
scire volebas. De pmo heremita a bestijs
duorato scias sibi h̃ ꝓtigisse ī corona mar
tirij quã lõgo tpe habere affectabat: z cre
bris orõibꝫ sibi dari postulabat. Salutẽ
isti⁹ secũdi heremite ꝓcurauim⁹ quẽ ꝓcipi
tauim⁹ q̃ de suis temptatõibꝫ cõpunctus
ad deũ se ꝓuertit. z sic mortu⁹ ad deũ iuit.
nõ habẽs aliã penã nisi illã mortẽ illatã. q̃
si supuixisset redeũte tẽptatõe qd̃ ꝓcepat
adipleſſet. Terci⁹ heremita hõ ꝓtẽplati/
uus ẽ z magnaꝫ orationũ. Dyabol⁹ autẽ
cũ sua astutia ꝓuocauerat impedimentũ
suis orõibꝫ z ordinauit q quidã diues il/
lũ ciphũ argẽteũ quẽ sustuli ei dederat vt
p se oraret. Cũ aũt orare vellet veniebat
sibi cogitatio q̃d ꝺ illo cipho facere possꝫ
vel ne aliq̃s furaret ei illũ semp timebat.
ita q cor suũ z orõnes ille ciph⁹ ei aufere/
bat. Jõ salutẽ ipi⁹ ꝓcurauim⁹ ciphũ illũ
sibi auferẽdo. z nũc redibit ad solitas ora
tiones sine vllo impedimẽto. Ille aũt pu
mus miles ad quẽ venim⁹ est hõ mal⁹. nc
est dign⁹ celesti remuneratõe p eo qd̃ fecit
nob: ideo dedim⁹ ei tpalez remuneratões
Ali⁹ miles fuit hõ hospital' z multaꝫ ele/
mosinaꝫ. Et cũ nõ haberet plem rogauit
viros religiosos vt rogarẽt deũ p eo vt ei
plem daret. Qd̃ z dñs fecit. z dedit ei fili/
um illũ quẽ me vidisti occidere. Quo ha/
bito incepit opa miricordie q̃ ꝓsueuerat
paupibꝫ exhibere dimittere z multa mala
facere. vt ml'ta bona tpalia illi filio accu/
mularet. Puero aũt mortuo ī innocentia
sua salutẽ ꝓcurauim⁹. q̃ si supuixisset ml'/
ta mala cõmisisset. Sil'r patri z mri q eo
mortuo ad ꝓsueta opa ꝓuertent.

Dñica tredecima. Sermo. cx.

De peccato veniali.

Lagis imposi

tis abierũt semiuiuo relicto
Luc. x. Sciẽdũ q hõ vulne
rat ī corpe duplicit. qñqꝫ vsqꝫ ad mortem
sic spũal'r p pctm̃ mortale vulnerat hõ in
aĩa vsqꝫ ad mortẽ. Unde Jaco. i. Peccatuꝫ
cũ ꝓsumatũ fuerit ꝫ̃. Qñqꝫ aũt vulnerat
hõ z ledit in corpe nõ tñ ꝓpterea moritur
Sic spũaliter possum⁹ de pcto veniali in
telligere quo ad animã. Unde ī ꝑsenti ꝑmo
ne tria sũt dicẽda. Primo q̃d sit pctm̃ ve/
niale. z q̃t modis cõmittit. Scdo dãna q̃
inferunt homini p pcta venialia. Tercio
q̃t modis pcta vẽialia dimittunt.

Circa primũ sciẽdũ q ꝑm Aug⁹. Pctm̃ ve
niale ẽ qd̃ hoiez vsqꝫ ad reatũ ꝑpetue mor
tis nõ ꝺuat. sz penã mereat z facile sibi in/
dulgeat. Notãdũ q ꝑm mgr̃m ī cõpendio
theologice veritatꝫ. In puulis post baptiſ
mũ pmo surgũt venialia z post mortalia.
Unde Bre. in moza. In vnoqqꝫ lapsu a mi/
nimis incipit sz succrescẽtibꝫ defectibꝫ ad
maiora z ꝺuiora ꝺuenit Unde Jsi. ꝺ su. bo.
Qui dilabũt ad vicia nõ statiz a magnis
crimibꝫ incipiunt sz a modicis assuescũt vt

sic cū maximis corruāt Querit vtz ħ ī isto seculo aliqs possit viuere sine pcto veniali dū ē ī hac vita Rñdet si loqmur ō de ta vita hois q̄ tā venit ad etatē adultā. de excellēti z spēali gra est q̄ talis sit sine pcto veniali. Sic videt dicere btūs Aug. ō beata ẏgine q̄ nunq̄ venialit peccauit. Uñ si oēs sancti interrogarent vtz peccassent oēs vna voce rñderēt. Si dixerim⁹ q̄ pec catū nō habem⁹ nosmetipos seducim⁹ et veritas ī nob nō est. Uñ Salomō puer. xxiiij. Septies ī die cadit iust⁹ z resurgit Uñ etiā ōr in decre. Uenialia ex fragilita te hūana cōmittunt z null⁹ hō p̄t ea vita re. de pe. dist. i. Medicina. z. c. Tres autē sūt. Sz tñ sine pcto mortali q̄libz p̄t viue re vt dictū est añ ꝑmone. lxxvij. L. Itē sciēdū q̄ pctm̄ veniale cōmittit q̄ttuor modis. Prio qñ cōmittit aliq̄d par tim q̄ ī se ē veniale. s. q̄d nō est ꝯ p̄ceptū dei. n⁹ vnū ō septē pctis mortalib⁹. verbi gra. Sic loqndo verbū ociosuz sine cā est pctm̄ veniale. Itē iocose ridere. Itē cogitatōes vanas z sic de alijs. Scōo ppter impfectōez act⁹. sic primi mot⁹ q̄ aliaſ qñ pfecti essent: essent mortalia. ẏbi gra. Si cut videre mulierē cū libidie z delectatōe pter rōez tñ z plenā deliberatōez: ppt̄ impfectionē act⁹ est veniale. Sz si cū libidie z plēa ōliberatōe videt mulierē ꝯcupiscēdo eā erit mortale Itē iracsci tñ sine delibe ratōe. Itē gaudere ō aduersitate aliorū z dolere ō pspitate nō tñ cū deliberato aīo. Si em̄ cū rō aduenerit resistit talib⁹ z expellit tūc nō sūt nisi p̄cta venialia. Ergo q̄ficūq̄ aliq̄d q̄d ī se ē mortale pctm̄ fit ita subito sine deliberatōe rōis ita q̄ act⁹ ille ē impfect⁹ sic oēs subiti mot⁹ q̄ sic ꝓueniunt rōez. q̄litercūq̄ z a q̄buscūq̄ fiūt tales subiti mot⁹ z ꝑmi sūt solūmodo venialia

Tercio mō ppter p̄niaz. z sic p accidēs de mortali fit veniale. Uñ ōr ī decre. Fit veniale ī ꝓfessiōe q̄d mortale fuit ī opatōe mutet ī se. sz ħ q̄d ē mortale iā tale est venialia ꝓsecutū q̄ obligat ad penā nō eternā sz tpalē q̄ debet veniali. Jō dic Amb. Oīme pctm̄ mortale p p̄niaz fit veniale. Et ħ sic dicit veniale ex euētu z p accidēs. s. i eo q̄ pena eterna q̄ debet mortali pcto vertit ī penā tpalez q̄ debet veniali pcto Quare to cōmittit veniale peccatū p erroneā cōscientiā. qz q̄ aliq̄d reputaret pctm̄ veniale q̄d ī se nullū esset pctm̄. z sup ħ illō idez faceret: tūc ppt̄ ꝓsciētiā pctm̄ veniale cōmitteret. Et sil'r ħ intelligēduz est de pcto mortali. s. q̄n q̄s facit aliq̄d q̄d in ꝓsciētia sua diffinitiue tenet esse pctm̄ mortale peccat mortal'r ppter cōsciētia: q̄uis ħ nō sit pctm̄ mortale ī se. Uñ aug. Quidq̄d fit ꝯ ꝓsciētiā edificat ad gehēnā. ℜ Quātū ad scōm sciēdū q̄ pcta venialia inferūt septē dāna q̄re merito pcta venialia sunt cauēda a deuotis hoib⁹ q̄tū possibile est.

Primū dānum est q̄ obligāt ad penaz nō aūt determiate z p̄cise obligāt ad penā eternā vl' purgatorij vl' ꝓsentē satisfactionē. sz ad aliquā illaz penaz. q̄m ꝑm forz eccl'ie ꝓsentis satisfacit hō leuiter. Sz ꝑm forz purgatorij puniet hō grauit⁹. qz q̄uis rē penā ī purgatorio sustinebit ꝑ vno veniali pcto q̄z sctūs Laurenti⁹ sustinuit in craticula. Uñ ōr in decre. Igni purgatorio nulla pena tpalis ē compabil'. di. xxv. Qui ī aliud. Hoc m'ti hoies paz curāt q̄ tot venialia cōmittūt. z q̄tidie augmētāt sup se. Sz ꝑm forz īferni q̄uissime. qz eternaliter. Querit vtz ī inferno etiā puniant venialia. Rñdet q̄ ppri⁹ loc⁹ ē ħ ī mūdo vl' ī purgatorio vbi venialia purgant. Sz infern⁹ ppri⁹ est loc⁹ vbi mortalia puniunt. Si aūt ī mortalib⁹ pctis moriāt q̄s tūc vēialia eternalit punient ī inferno cū mortalib⁹. sz minor erit pena ꝑ veniali q̄z ꝑ mortali. Scōm est q̄ aiaz maculant Et ponat tale exemplū q̄ denigret aliqua imago depicta intantū q̄ videri nō possit alia ẏo sic obscuret vt videri quidē possit sz nō plene discerni. Et iō ppter talē differentiā Bre. dicit. Uenialiter obscurat: mortale obtenebrat. Itē Aug. de vita xp̄iana Alia ī pcto pseueras nigriorē ē corruo. ħ intelligit ō pcto mortali. sz veniale solū maculat Terciū ē q̄ minuūt feruorē charitatis sic aq̄ ī ignē iecta. licet totū ignē nō extinguat feruorē tñ illi⁹ debilitat z tpat. Et q̄to pl'a q̄s venialia cōmittit tāto pl⁹ minorat feruor charitat⁹. Hā aliq̄ notabiliter q̄nq̄z pdūt feruorē charitat⁹ z tepescūt. Et rō est. qz venialia nō curāt dimittere. Uñ aug⁹. sup Joh. Minute sūt gutte q̄ tñ simul iūcte m'ta flumia implēt. Mortale pctm̄ extinguit totā charitatē. sz vēiale z charitas se mutuo cōpatiūt. z vēiale solū

opponit feruori charitat⁹ O Quar/
to potētias aīe ī bonis opib⁹ lassant. sicut
qñ ponit alicui on⁹ sup on⁹ min⁹ erit ille
pmpt⁹ ad ambulādū. Ūñ aug. sup Joh.
Minuta sūt grana arene. sz si mlta arena
ponat pmit atq; opprimit. Potētie em rō
nalis opatio ē discernere. sz ppter aggra/
uationē venialiū nō ita clare discernit bo
noz ⁊ maloz differētiā. Jn hui⁹ signū bo
ni ⁊ pfecti hoiēs minima etiā qñq; pcta di
scernūt q imperfecti nō noscūt. Ūñ Grego.
xxxi. moral. Quāto maioris lumē gre ꝺs
pcipit tāto ampli⁹ reprehensibilē se cogscit
esse. Hoc etiā patet ad sensū. qz in albo et
mūdo pāno etiā pua macula cogscit: sz in
nigro ⁊ immūdo vix qñq; notabil ⁊ ma/
gna macula cogscit. Sic sil⁹ est de ꝺscien
tia hois. Lōcupiscibil aūt potētie opatō
est appetere bonū qđ cogscit rōnalis. Sz
venialia aggrauāt potētiā ꝺcupiscibilē q
ñ ita ardēter appetit bonū. ac si nullis ve
nialib⁹ esset agguata. Irascibil opatio est
detestari malū. Jn signū hui⁹ pfecti viri
q̄ habēt mūdas ꝺsciētias valde etiā dete/
stant pua mala. qđ imperfecti ñ faciūt. Ūñ
Hiero. in epla. Mēs xp̄o dedicata sic ca/
uere debet minoza qūo etiā maioza. sciēs
etiā p ꝟbo ocioso rōez esse reddēdā Qui
to retardāt a glia. qz hō q̄ deberet ⁊ posset
statim post mortē euolare ad celū cogeť p
pter venialia ad tps ī purgatorio expecta
re. Ñūq; em ab aliq̄ dei facies videbit do
nec soluat p penas minimū q̄drantē veni
aliū pctōz. vt patet Math. v. Hō exibis
inde donec reddas nouissimū quadrantē
Ūñ Numb. Ñūq; em a quoq; dei facies
videbit donec p penā venialiū pctōz qua
drās minim⁹ psoluat. Et ignis purgato
rij est miro mō grauis. Ūñ Aug⁹. Ignis
purgatorij licet etern⁹ nō sit. miro tñ mō
est gūis. Excellit em oēm penā quā vnq;
aliq̄s passus ē ī hac vita. Et etiā p paruis
pctis optet hoiez in purgatorio qñq; diu
purgari q̄ ī psenti facilit ⁊ leuiter deleuissz
p Ūñ legit de sorore sancti Damiani.
q ppter auditū vni⁹ cantilene quā cū de/
lectatōe audiuit cantare ī q̄dā chorea. ō q
nō fuit ꝺtrita nec ꝺfessa: nec egit ī psenti p
illo pñiaz fuit ī purgatorio. xviij. dieb⁹. sic
ipa post mortē suā reuelauit cuidā sancto
homi. Sertū ē q bona glie celestis di/
minuūt. nō q̄dē illa q̄ iā debent ⁊ q̄ habe/
mus ibi p meritū reposita. sz q̄ deberent si
venialia nō fierēt. qz medio tpe possent ali
q̄ bona fieri qñ illa venialia fiūt. p q̄ bona
opa bonū celest⁹ glie augmētarent. Et etiā
post ppetratōez venialiū tūc fm mgrm in
cōpendio theologice veritatis. optet nos
q̄dā ꝺuertere ad solutōez hmōi debi/
toz. p q̄ etiā deberet nob crescere cumul⁹
eterni pmij Q Septimū est q venia
lia sepe sūt occasio multoz pctōz morta/
liū. Et h ꝺtingit q̄ttuor modis Primo
ex cōplacētia. Ūñ aug. Nullū pctm adeo
veniale ē qđ ñ fiat mortale dū placet. Hō
idē act⁹ numero sz idē specie. Notandū q
q̄to est maioz delectatio ī peccādo: tanto
maioz pena debet illo pcto in futuro Ūñ
Apoc. xviij. Quātū ī delicijs fuit tm̄ date
illi tormētū ⁊ luctū. Ergo ppter securita
tē cōfitendū esset qñ in aliq̄ pcto qđ fm se
estimat veniale habuisses nimis magnaz
cōplacentiā ⁊ excessiuā delectatōez. Ergo
reprehensibile est nimiā cōplacētiā habere i
risib⁹ ī leuitatib⁹ ⁊ ī ꝟbis iocosis. ⁊ sic de
alijs. nisi fierēt causa recreatōnis ⁊ mode
rate Quia fm Arist. vij. ethi. Hō qñq; in
diget q̄dā delectatōe q̄si q̄dā recreatōe. p/
pter mltos labores q̄ sibi occurrūt. Sed
excessus ī risib⁹ ⁊ leuitatib⁹ caueri debet.
Ūñ dicit Basili⁹. Joc⁹ siue risus remis/
sam efficit aīam ⁊ negligentē erga dei pce/
pta. nec delicta sua ad memoriā pt reuoca
re. sz obliuiscēs ea nec se instigat ad pñiaz
⁊ ita paulatim oib⁹ bonis priuabit. Ūñ
etiā Bern. de ꝺtēptu mūdi dicit. Lōpati
tur dei fili⁹ ⁊ plorat. hō patit ⁊ ridet De
cūdo ex dispositōe. qz p frequētē lapsū ve
nialiuz disponit hō ad mortale. Et fm h
intelligit Greg. Uitasti grandia. vide ne
obruaris arena. Hoc dicit qz sepe ō mini
mis pctis puenit ad magna. sic de parua
scintilla qñq; magn⁹ crescit ignis. Eccli.
xix. Qui spnit modica paulatim decidit.
Ūñ Gre. in pasto. Qui minima pcta ōfle
re ac deuitare neglexerit de statu iusticie
ñ q̄dē repēte sz paulatim ⁊ gticulatim ca/
dit. Tercio ex pgressu. qz qñ isurgit ve
niale si nō phibetur posset pgredi vsq; ad
mortale. nō qz ipm veniale i substātia fie/
ret mortale. sz qz ex ipo veniali occasiona
liter pgrediēdo fieret mortale. Istud pa/
tet ī primis motib⁹ q̄ inter venialia cōpu
tant. Sz qñ delectatio cōualescit intrīs q

ꝯsensus accedit iã est pctm̃ mortale ⁊ venia
ale. sic ꝙ sũt duo pcta. Vñ aug. i li. ō pñia
Nō est pctm̃ adeo paruũ qō ñ crescat ne/
glectũ. Quarto ppter ꝯsciẽtiã erroneã
⁊ nimis strictã. s. qñ ꝙs teneret firmiter et
diffinitiue aliqō pctm̃ qō ī se est tm̃ vẽiale
ꝙ ß essz mortale. ⁊ sic sup ß faceret morta/
liter peccaret ppter ꝯsciẽtiã R Sed
ꝯtũ ad terciũ sciẽdũ ꝙ pcta venialia octo
modis dimittunt. Prio p ꝯfessionẽ ge/
neralẽ q̃ fit publice cũ multz ⁊ corã multis
sic fit cõiter post ꝑmonẽ ⁊ ꝑdicatõez. Et il
la ꝯfessio hz efficaciã ad dimissionẽ venia
liũ ex trib. Prio ex ꝯtritõe ꝯfitẽtz. Scõo
ex hũilitate ꝯfessionis. Ergo cũ hũilitate
genua flectere debes: ⁊ caput hũiliter ĩcli/
nare qñ tu dicis talẽ cõfessionẽ generalẽ.
Tercio ex orõne sacerdotz q̃ dic sup pplm
Misereat vr̃i oñipotẽs de⁹ ⁊c. Ergo ite
rim ꝙ sacerdos dic talẽ orõez q̃libz recol/
lecto corde ⁊ deuote debz petere ⁊ deside/
rare ß a deo ipleri qō sacerdos petit. Sic
sil̃r itelligẽdũ ẽ de ill̃ q̃ dicũt Cõfiteor cuz
sacerdote añ missã. Scõo p deuotã pe/
ctoris tunsionẽ. exẽplo publicani q̃ pcu/
tiẽs pect⁹ suũ dixit. De⁹ ppic⁹ esto mihi
pctõri. de pe. dist. i. Tres sũt actões Ter
cio p aq̃ bñdicte aspersionẽ. de cõse. di. iij.
aquã sale. Ēliq̃ habẽt aquã bñdictã in do
mo sua. vt quẽadmodũ sepe venial̃r pec/
cãt. ita etiã ecõuerso ī deletionẽ venialiuz
aquã bñdictã sep⁹ recipiũt. Et laudabil̃
⁊ bona est taliũ deuotio. Sciẽdũ est tm̃ ꝙ
aq̃ bñdicta deuote recipiẽda ẽ. nō deriso/
rie. siue accipiat̃ a sacerdote: siue a semet/
ipo. Et vbicũq; ī q̃cũq; pte corpis teti/
gerit hoiem siue i manib⁹ siue ī facie siue ī
alĩs loc⁹ bonũ ẽ. Attm̃ ī facie cõiter accipi
tur. ⁊ ß ppter dignitatẽ. qz facies ẽ nobili
or ps corpis. etiã ppter quinq; sensus ī q̃/
bus sep⁹ peccauim⁹ q̃ magz vigẽt ī capite
Itẽ bonũ est hr̃e aquã bñdictã circa lectũ
⁊ spargere se de sero cũ ea qñ ꝙs vult ītra/
relectũ. Et marie circa ifirmos q̃ sũt sepe
aspgendi cũ aq̃ bñdicta ad effugandũ fan
tasmata demonũ. Vñ ps. Contribulasti
capita draconũ ī aq̃s ⁊c. Vñ ī ꝯsecratõne
aq̃ legunt ẏba valde notabilia. s. discedat
oñe fantasma ī loco q̃ aspsa fuerit aq̃ ⁊c.
S Exẽplũ hui⁹ legim⁹ ꝙ ī vno mona
sterio q̃dã laic⁹ de nouo ꝙersus. cũ esset ī
articulo mortz vidit totã domũ repleri cũ
deformib⁹ pſonis ⁊ rostratz. Qō cũ signifi
caret custodi suo. ille ītelligẽs ꝙ immũdi
spũs essent fecit sibi porrigi vas aq̃ bñdi/
cte. ⁊ cũ ea aspsit totũ locũ. Et cũ ß facerz
alt̃ clamare cepit. Eia eia fac qō fac: qm̃
ecce dyaboli fugiẽtes sũma celeritate ꝯtẽ/
dũt exire alter ī alterz impingẽtes. Et ille
fort⁹ cepit aspgere. ⁊ sic liberat⁹ est eger a
demonũ infestatõe. Queri vtz aq̃ bñ/
dicta sit sacr̃m. Rñdet ꝑm Ray. ꝙ ñ: sz est
qōdã sacramẽtale. ⁊ ẽ q̃si q̃dã dispositõ ad
sacr̃m. Vñ dat ꝫ demonũ nequicias ⁊ ꝫ ve/
nialia: ⁊ ꝫ oñe illud qō effectũ sacroz im
pedire posset. Quid fiet cũ aq̃ bñdicta
apponit̃ aq̃ nō bñdicte. Rñdet ꝑm sanctũ
Tho. in. iiij. di. xij. Totũ ẽ bñdictũ. Vir/
tus em̃ q̃ acq̃sita ẽ aq̃ ex bñdictõe puenit
ad aquã addita. Sil̃e est de oleo ñ ꝯsecra
to addito sacrato Quarto p ꝯtritõez coz
dis. Ergo bonũ est īmediate ꝯteri qñ ad/
uertz te aliqō vẽiale cõmisisse. Vñ Cassio
do. sup illud p̃s. Ad dñm cũ tribularer. sic
dicit. Dñs nescit differre qō quẽ corde cõ
pũcto senserit sibi supplicare. Quito p
orõez p̃cipue dñicaz. de pe. di. iiij. Quoti/
dianis. Aug. De q̃tidianis leuib⁹ peccatz
sine q̃b⁹ hec vita nō ducit̃ q̃tidiana orõ fi
deliũ satisfacit. Sexto p ep̃alez benedi
ctionẽ ⁊ ꝑm q̃sdã etiã p sacerdotalẽ. Ergo
manẽdũ est ī eccl̃ia vsq; ad finẽ misse. ⁊ bñ
dictionẽ quã sacerdos dat ī fine misse de/
uote suscipe debz q̃libet x̃pian⁹ Septi
mo p elemosinaz largitõez. Vñ Dañ. iiij.
Peccata tua elemosinis redime. Vñ ca/
nit̃ in q̃dragesima. Ēbscõdite elemosinaz
ī sinu pauperz ⁊ ipa orabit p vob. Quia si
cut aq̃ extinguit ignẽ ita elemosina extin
guit pctm̃. Vñ Ecci. iij. Sicĩ sereno gla
cies. ita p elemosinã soluent̃ pcta tua. Et
addũt q̃dã p iniuriaz dimissionẽ q̃ est ele
mosina spũalis. de q̃ dicit Luc̃. vi. Dimit
tite ⁊ dimittemini. Vñ etiã Aug. Multa
sũt genera elemosinaz q̃s cũ facim⁹ adiu/
uamur vt dimittant̃ pcta nr̃a. Sz ea ni/
hil ẽ mai⁹ q̃z cũ ex corde dimittim⁹ qō in
nos quisq; peccauit. Octauo p dignaz
eucharistie cõmunionẽ. de ꝯse. dist. ij. Cũ
oñe crimẽ. Et q̃dã addũt etiã p extremaz
vnctionẽ. extra de sacra vnc. c. vnico. De
hys sũt ẏsus. Cõfiteor tundo: aspgor cõ/
teror ora. Signor edo dono. p hec venia
lia tollo. Et ñ solũ p illa spẽalit̃ enũerata.

ſz etiã p qlibz bonũ op⁹ delẽt vẽialia Et ſic dic̃ ſctus Tho. Pla vl pauca vẽialia p ꝑdicta remittunt ꝫm q p hc maior vl mi/nor feruor charitat⁹ ꝓcitat. q ꝺ plib⁹ vl de paucioribꝫ ſaltẽ iplicite ꝓritõez ꝓtineat. Uñ ñ optet q p hc ſp oĩa pcta vẽialia di/

De eodẽ euãgelio /mittant

Amaritan⁹ ap̃pĩás alligauit vul/nera ei⁹ Hic dicẽdũ ẽ ꝺ. vij. sacris ecclie Et iſtũ ꝫmõez q̃re ifra ſer. cxlviij. P

Dñica decima q̃rta Sermo. cxi.

De ſacerdotib⁹.

Te oñdite vos ſacerdotib⁹. Luce. xvij. In ß q xps lepr⁹oſos iſtos poſt mũda/tionẽ ad ſacerdotes miſit dat nob exẽplũ honorãdi ſacerdotes. Uñ ĩ pſenti ꝫmone/tria ſũt dicẽda. Pr̃io ꝺ dignitate ſacerdo/tũ. Scõo q̃ ꝑ gũiter illi peccãt q̃ ſacerdoti b⁹ detrahũt. Tercio q̃ ꝑiculoſe ſtãt mali ſacerdotes. ſ. ocubinarij. Circa pri/mũ ſciẽdũ q ſic ſũt nouẽ chori angelor⁹ in celo. ſic etiã ſũt nouẽ dignitates ſacerdo/tũ. Pr̃io ſacerdotes ſũt ſup oẽs reges z ꝓncipes terre. Hiere. i. Ego ꝓſtitui te ho/die ſup gẽtes z ſup regna. Etiã patet in ß q⁹ dignitas ſacerdotal⁹ habz reges ꝓſecra/re z facere. ſz oẽs reges mũdi ñ ꝑñt vnũ ſa/cerdotẽ facere. Et ĩ ſignũ eius q maiores ſũt tũc ñ ẽ iã ꝓnceps adeo magn⁹ ꝺn tenet ceruicẽ ſuã ĩ ꝓfeſſiõe flectere z hũiliare co/rã ſacerdote loco dei qui ẽ vicari⁹ ei⁹. Uñ breuit de⁹ exaltauit ſacerdotes ſup oĩes hoĩes z ſup oẽs creaturas. Uñ q̃dã doctor dic̃. Si ꝺitõe eſtis hoĩes dignitate eſtis ſup oẽs hoĩes. Idẽ doctor. Sacerdos ẽ altior regib⁹. felicior angel⁹. creator ſui cre/atoris. Scõo honorauit eos ĩ tpalib⁹. q illa q̃ ſibi de⁹ reſeruauit. ſ. decimas: obla/tiones: teſtamẽta: ꝑmitias: et alia ꝑfimo/nia crucifixi grat⁹ ſacerdotib⁹ ꝓtulit p ſu/ſtentatõe corꝑis. vt illi ſine labore cũ alios hoĩes laborare optet q̃ri⁹ deo ſuiãt ĩ ſpi/ritualib⁹. Tercio honorauit eos eis emunitatẽ ꝓferẽdo. vt null⁹ terren⁹ ꝓn/ceps ſup eos iuriſdictõez habeat. nec rex: nec ꝓnceps: nec alĩs hoĩm ſecularĩũ au/deat man⁹ ſuas violẽter ĩ eos ponere vel mittere: etiã ĩ minimũ. i. in accolitũ. Op/poſitũ faciẽs eo facto eſt excõicat⁹ maiori excõicatõe tã in celo q̃ ĩ terra. Sic etiã p tegit eos vt null⁹ audeat eos ꝑturbare ver/bis vl fact⁹. z oppr⁹obriũ ill illatũ reputat q̃ſi ſibi factũ Uñ dñs dic̃ p ꝓphaz. Zach. ij. Qui tetigerit vos tangit pupillã oculi mei. Item ps. Nolite tãgere xp̃os meos. Uñ nec etiã ĩ ꝑbis ſũt moleſtãdi ſz hono/rãdi. Uñ dicit dñs ad Moyſen z Aaron. Bñdicã bñdicentib⁹ vos z maledicã ma/ledicẽtib⁹ vos. Uñ etiã ab eccl̃ia ſacerdo/tes ſũt ꝑuilegiati intm̃ q quicũq; ꝫ libra/tẽ cleri z ſacerdotũ ſtatura faciũt. vel talia ſtatura ſeruãt excõicatõez incurrũt. Itez null⁹ ꝓncipũ ſecularĩũ audet exactões fa/cere ĩ cler̃. Itẽ nec alĩqs debet pedagiũ ac/cipe a clero. alias ſñiaz excõicatõnis incur/rit. nec a ꝑdicta excõicatõe abſolui ꝑt niſi plene reſtituerit Quarto honorauit eos ĩ ß q cõmiſit eis aĩas fideliũ. i. eccl̃iaz ſan/ctã. Uñ Chriſ. Celo z angel⁹ z omi crea/tura honorabilior eſt eccl̃ia. xps amplius dilexit eccl̃iam q̃ ſeipm. Uñ venit ꝺ celo ad terrã z trigĩta trib⁹ ãnis ꝑ ea fuiuit. z tã/dẽ amarã mortẽ ꝑ ea ſuſtinuit. z iã dat ei corꝑ ſuũ ĩ cibũ z ſanguinẽ ĩ potũ. z poſt hãc vitã dat ei ſeipm ĩ celo ĩ ꝑmiũ. Inſup hãc dilectã eccl̃iaz cõmiſit ſacerdotib⁹ cũ oĩb⁹ donis. i. ſacramẽtis. Sol⁹ em̃ ordo ſacerdotal⁹ ex officio habz baptiſare. q̃uis ĩ neceſſitate cuilibet liceat. Itẽ ſol⁹ habet ꝓferre ſacr̃m ꝓfirmatõis. Itẽ ſol⁹ ſacerdos habet audire ꝓfeſſiões: z a pctis abſolue/re z pñiaz iniũgere. Uñ Joh. xx. Accipi/te ſpũm ſctm̃ q̃z remi. rẽ. Itẽ ſol⁹ hz poz/tẽ ſpũm ſctm̃ q̃z remi. rẽ. Itẽ ſol⁹ hz poz/rigere ſacr̃m extreme vnctõis. z ſic ꝺ alĩs In hac dignitate incõp̃hẽſibili eos hono/rauit ſingularit p oĩb⁹ alĩs hoĩb⁹. Dat. v. Uos eſtis lux mũdi. Sic em̃ mũd⁹ nihil eſt ſine luce. ſic eccl̃ia ſine ſacerdotib⁹ Quito honorauit eos ĩ ß q vult q̃ diſtri/cte obediat eis loco ſui ab oĩb⁹ hoĩb⁹ cu/iuſcũq; ſtat⁹ z ꝺitõi ſi fuerint. Lu. x. Qui vos audit me audit: z q̃ vos ſpnit me ſper/nit. Aug. Quidq̃d ñ licz paſtoris ẽ phibe/re ne fiat: greg⁹ audire ne faciat. g obediẽ/dũ ẽ eis tã q̃ xp̃o q̃n p̃cipiũt hoĩb⁹ ieiuna/re: feſtiuare. z ſic de alĩs Jõ cõminat dñs ĩobediẽtib⁹ z rebellib⁹ Deut. xvij. Qui ſu/perbierit nolẽs obedire ſacerdotis impio/rtẽ mortẽ moriat. Exẽplũ de Dathã z abyr⁹ z chore q̃ rebelles fuerũt moyſi z aaron. z ideo terra ſe aguit z viuos eos abſorbuit

Sexto honorauit eos dãdo eis ptãtez

ligādi ⁊ soluēdi. Math. xviij. Quecūq; li
gaueritꝫ sup ter. erūt ⁊c. Nec ptās ligādi
⁊ soluēdi vno mō itelligit de excōicatōe q̄
ē gladi⁹ spūalis. Et ē mlt̄ tūmēda ꝓpter
quōq;. De ista materia q̄re añ ser. lxix. Ho.
Alio mō hec ptās de absolutōe pctōz in
telligit. Uñ eps qñ ordiat sacerdotes ex
sufflat i eos dicēs illud Joh. xx. Accipite
spūmsctm̄ q̄z remi. ⁊c. ¶ Septimo
honorauit eos i ꝑ q noiant i scripturꝫ an
geli. Uñ greg. dicit. Oēs q̄ sacerdotꝫ noīe
censent angeli vocant. Quare autē ange
li vocant. qz habēt sīmilitudinē cū ange
lis. Primo qz angelorz officiū est ministra
re deo ⁊ hoīby. qz fm apl'm. Oēs sūt admi
nistratorij spūs. Sic etiā sacerdotes hñt
mīstrare deo die noctuq; ⁊ hoīby cū sacra
mentis. Scdo qz angel⁹ ē vita pur⁹: sic ⁊ q̄
libet sacerdos tenet esse cast⁹. Castitas āt
ē vita angelica. Uñ Amb. Qui nō nubūt
nec vxores ducūt sic angeli i terrꝫ sūt. Da
mas. li. iij. ¶ nuptijs abstinēdo ē angelo
rū imitatio. Tercio angeli habēt iforma
re ⁊ admonere hoīes p bonā inspiratiōnē
sic ⁊ sacerdotes p ꝟbū dei. Quarto ange
li habent deū laudare. ps. Laudate dñm
oēs gētes ⁊c. Sic ⁊ sacerdotes q̄tidie sub
ꝓcepto mortal' pēti tenēt soluere septē ho
ras canonicas i laudē dei. ¶ Octauo
de⁹ honorauit sacerdotes i ꝑ q sacerdos
aliqlit filius est marie btūssime ꝟginis. Prio
sic btūssima ꝟgo maria ꝓcepit p q̄nq; ꝟba
vez corp⁹ xpi. Lu. i. Fiat mihi fm ꝟbuz
tuū. Sic sacerdos ꝓficit p q̄nq; ꝟba vez
corp⁹ xpi. Et sic imediate post ꝓsensū ma
rie fuit xps tot⁹ i vtero ei⁹. sic imediate p⁹
platōez verboz ꝓsecratōis trāssubstātiat
panis i vez corp⁹ xpi. Scdo sic btā ꝟgo
post ptū xpm. portauit māibz suis ⁊ i ꝑse
pe collocauit ⁊ eū ecōuerso leuauit. sic sa
cerdos post ꝓsecratōez leuat xpm ⁊ locat
eū ecōuerso: ⁊ portat eū ad īfirmos: ⁊ tra
it sctificata in vtero añq; ꝓcepit xpm. ps.
Sactificauit tabernaculū suū altissim⁹.
Sic sacerdos antea ordinat anteq; cōse
crat. qz sine ordie nihil ꝓsecrarz. Ergo lai
cus q̄tūcūq; sctus nihil ageret etiā si ꝟba
ꝓsecratōis pferret. ¶ Nono honora
uit eos sup ām̄gelos. ⁊ etiā aliqlit sup digni
tatē btē marie ꝟginis. Prio i dignitate cu
stodie. sacerdos em̄ hz custodire, pl'es aīas
sic eps totū epatū. papa totū mōm pleba
n⁹ totā prochiā. Uñ bern. O q̄z digni cu
stodes q̄ tā sollicite puigilant vt aias sibi
creditas a morte eterna custodiāt. Sz an
gel⁹ tm̄ hz custodire vnā aiaz. Bern. Da
gna dignitas aiaz vt vnaq; ab ortu na
tiuitatꝫ i sui custodiā habeat angelū depu
tatū. Scdo i sumēdo ⁊ tāgēdo corp⁹ xpi.
Angelorz em̄ ē videre deū. Math. xviij.
Angeli eorz sp vidēt faciē p̄ris mei q̄ i cel'
est. Sz i ꝑ sacerdos maior ē angelo. qz ille
videt: iste aūt tractat ⁊ cū ꝑ sumit. qđ nū
q̄z sic datū ē alicui āgelo q̄ sic sumat. sz suf
ficit ei deū ꝓtēplari. Tercō i ꝓsecrādo cor
p⁹ xpi. In ꝑ sacerdos ñ solū āgelos sz etiā
mariā matrē xpi aliq̄ mō excellit. Uñ mi
nim⁹ sacerdos i terrꝫ pt ꝑ qđ maiim⁹ āge
l⁹ i celo ñ pt. Uñ bern. O veneranda digni
tas sacerdotū: i q̄z māibz tāq; i vtero vir
ginis fili⁹ dei icarnat. Uñ etiā aug. In cō
secratōe sacre hostie tota celestꝫ curia sibi
fuit: ⁊ dñs celi ad eū descēdit. Uñ Amb.
sup Luc. Nō dubites assistere āgelos q̄n
assistit xps in altari. q̄n. s. īmolat. Uñ xps
pt dicere cuilibet sacerdoti illud Jsaie. v.
Quid vltra debui facere tibi ⁊ ñ feci. ¶
Circa scōm sciēdū q̄ q̄libet hō debet ho
norare sacerdotes. exq̄ de⁹ ita mlt̄iplici ho
nore eos sblimauit. Sz ꝫ ꝑ faciūt q̄ sacer
dotes ihonorāt i q̄ deū gunt offendūt. Uñ
Henri. ō vrimaria sup. iij. ꝓcepto di. Ue
illi q̄ sacerdotes ñ honorāt: sz eis detrahūt
⁊ infamāt. qz illi rursū crucifigūt filiū dei.
Hā q̄tiēs religioso vl' sacerdoti detrahis
totiens spineā coronā capiti xpi īprimis.
qz ipi sūt caput ⁊ supioz ps eccl'ie militātꝫ
Quotiēs aūt iuriā ipis facis totiēs ipm
xpm clauis ꝓfigis. q̄tiēs eis ꝓuiciat⁹ fue
ris totiēs i faciē xpi ꝓspuis. q̄tiēs ipos ex
osos habuerꝫ: vl' dicta vl' facta eorz expro
brauerꝫ: totiēs lācea latus xpi ꝓfigis. Uñ
de⁹ oñdere volēs q̄stū illud pctm̄ detestet
oñdit ꝑ i pena īsolita quā Dathan ⁊ aby
ron ⁊ chore ptulert dū eos terra vivos ab
sorbuit. p eo q̄ ipis sacerdotibz īsultauert
Ex q̄ ptz q̄ sacerdotes ab oīby merito sūt
honorādi. Et ꝑ q̄stū ad scōm. ¶ Sz
q̄stū ad terciū sciēdū q̄ sacerdotes fornica
rij i piculosissimo statu stāt. Uñ sciēdū
q̄ sacerdos fornicari⁹ vl' sacerdos existēs
i q̄cūq; pcto mortali. nondū ꝟe ptrit⁹. nec
dignā agēs pnīaz vt optet. q̄tiēs actū ali

cui⁹ ordis facit peccat mortal'r. Unde qñ baptisat vl' absoluit ꝓfitēte: vl' p̄dicat aut mr̄imōia solēnizat: aut sacr̄m eucharistie aut extreme vnctōis p̄bet. vl' mortuos sepelit. aut m'ieres post ptū introducit. vel aq̄m vl' sal i die dñica exorcizat. aut ppl'm aspgit: vl' cādelas i festo purificatōis marie. aut ramos i die palmar. vl' ignē, vl' creū. vl' baptismū i vigilia pasce vl' penthecostes bñdicit. vl' qđ mai⁹ oīb⁹ hȳs est qñ celebrat missā r sacr̄m eucharistie ꝓsecrat atq; sumit. i oīb⁹ ist; necnō i alȳs actib⁹ q̄ sacr; ordīb⁹ sūt ānexi. ac in q̄libz ipor; singularit exercēdo sp mortal'r peccat: r toti ens q̄tiēs aliquē actū vt mīster eccl'ie exequit r exercet sīc ex dict; san. Tho. in. iiij. dist. xxiiij. māifestissime ꝓbat. Elc etiā ñ solū i p̄script; actib⁹ r effectib⁹ sz etiā fm Dy onisiū qñ r q̄tiēs ad aliquē hmōi actū exercēdū aliquā vestē sacerdotalē sumit siue induit: vt albā vl' manipulū vl' stolā vel casulā aut alias sacras vestes cōiter vl' dinisim. Qđ reuera sat; ē horrēdū: stupēdū: et valde piculosū i tali statu atq; dignitate tot r tant; crimib⁹ sbiacere atq; implicari Uñ nō imerito ór. Quāto gd⁹ altior tāto casus ꝓfundior. Itē sacerdos incōtinēs r fornicari⁹ suspēsus ē ipo iure. r missa eius ñ debz audiri. vt patet extra ó coha. cle. et mu. c. Ulra. Audiens aūt missā ei⁹ peccat mortal'r fm Tho. in. r. q̄libz. q. viij. Hº aūt itelligit de publicis fornicarys. E Querit h si tal' celebrat vtq; sit irregularis. Rñsio q̄ sic vt dicit Guil'. Et q̄rit an ep̄s possz cū eo dispēsare. Rñdet q̄ sic. exq̄ dispēsatio i h casu ñ est ꝓhibita. r iura q̄ iuenīunt i p̄miū illa p̄tēdūt ó suspēso ab hoie. nō a iure. qz iura benignius solēt agere cū hoīes. hec Guil'. Itē q̄rit. clerici q̄ expendūt p̄imoniū crucifixi cū meretricib⁹ vtq; teneant ad restitutōez. Rñdet q̄ clerici q̄ res vl' bona eccl'ie dāt meretricib⁹ histrionib⁹ vl' etiā suis ꝓsanguineis. nō ad sustētatōnez nature sz vt possint eos ditare de p̄imonio crucifixi raptores sūt r tenent ad restitutōez. F Querit vlteri⁹ ó q̄ bus reb⁹ debēt restituere. Rñsio si habent p̄imoniū seculare: vl' aliq̄d ó artificio vl' labore manuali ó ist; p̄nt restituere. Sz ó reb⁹ eccl'ie ñ sufficit restituere. qz q̄d q̄d eis supest sup victū r amictū hoc debēt dare paupib⁹. Uñ ór in decre. Bona sacerdot; sūt bona paup̄. di. xlvij. Sic hȳ. r. xvi. q. i. c. vlt. Alīsi sibi subtraberēt de necārijs vl' nisi res q̄s habuerūt ó p̄imonio vl' de artificio exp̄dissent i vsus eccl'ie. h' Guil. B Querit vtr; ꝓcubine sacerdotū tenent restituere q̄ a sacerdotib⁹ p tali illicito ope receperūt. Rñdet fm Ray. q̄ sic. Haz fornicarie r hmōi psone turpes tenent restituere ipi eccl'ie. nisi forte eis fuerit datū cā elemosine i sūma necessitate: qz tūc fuit debitū. Idē Hostiē. H Sciendū q̄ mgr̄ i cōpendio theologice ꝟitat; li. vi. c. xxv. dic. q̄uis oēs sacerdotes habeāt claues ñ tñ oēs p̄nt ligare r soluere. sīc excōicati: suspēsi r heretici dānati. Hoc aūt ñ ē ppt defectū ordis. sz qz nō habēt materiā scz sbditos: q̄ auferunt eis qñ excōicant vl' suspēdunt. p̄nt tñ baptisare. qz h ē sacr̄m necessitat;. Possūt q̄z tales eucharistiā cōficere. qz h substātial'r adheret ordini. Ligare aūt r soluere ordini adheret accidentalit. Uñ nos legim⁹ vnū ex̄plū ó sacerdote fornicario i vita beati eligū epi. q̄ cū q̄dā sacerdos īfamis esset i dyoc. ipi⁹ epi. et freq̄nter admonit⁹ ab eo nollet abstinere a ꝓcubina sua r a pcto luxurie. tūc beat⁹ eligius eps excōicauit eū r ꝓhibuit q̄ nullo modo celebraret. Cū aūt sñtaz epi parupē deret r celebrare vellet: altās altari subito cecidit retrorsū r a dyabolo suffocat⁹ exp̄i rauit; coram oīm populo.

Ad eandē dñicam Sermo. cxij.

De gratiar̄ actione

Ecidit in faciē

Q añ pedes ei⁹ gr̄as agēs. Luc. xvij. Sciēdū q̄ ille samaritan⁹ a ꝓpo ó lep̄ mūdat⁹ reuersus ē ad dñm gr̄as agēs ei ó bñficio sibi impēso. g cecidit i faciē añ pedes ei⁹. Uñ i p̄nti fmoned

ioze meo. O q̄s felix essz h̄ q̄ h̄ in ꝓuitate cū ꝓpha dauid dicere possz. Uñ aug. i li. ofe. Uere felix essz q̄ possz diuīe laudi sp̄ ifiste re. Itē apl'us. In oīb⁹ gr̄as agite. ℟ Scd̄m qd̄ nos īducit ad laudādū deū est cōsideratio creaturaꝝ q̄ suū creatozē laudāt. Hā i illo ps'. q̄ cantat i matutīs. s. Bñ dicite oīa opa dñi d. xc. monet oēs creaturę. s. montes z colles. ligna fructifera z oīa germinātia i terra. aq̄ ignis z pisces marꝭ volucres celi z bestie terre: z sic d̄ alīs. ꝓter pctōrez z dyabolū. illi ñ monent ad laudā dū deū. qz idigni sūt. Qz ñ ē specio'a laus i ore pctōris. vt hr̄ Eccl. xv. ℣ Sz d. qūo creature iā enūerate laudant deū. Rñdet Aūq̄ p cōtinuū cursū suū inc̄ptū p̄t laudat deū. terra aūt germinādo fructꝰ z flores. arbores in altū se erigēdo z crescēdo erga creatozē. volucres i cantādo xc. Absurdū pigritari. cū auicule q̄ue i auroza deū suū laudāt. Uñ Bre. in moral'. Dixit ē q̄ deū hō ñ sp̄ laudat. cū oīs creatura ad deū laudandū sp̄ eū īuitat ℣ Terciū ē natura ꝓpria. Hā i corpe hūano igemiauit natura tot mēbra vt dicūt phīsici q̄t sūt dies i anno. vt et h̄ rōnali etiā istinctu iformemur ne vlla dies nos ꝓtrāseat sine laude diuīa z grāz actōe. Ergo cū q̄s mēbra corꝑis sui ispicit tūc ducere dz ad memoriā q̄ deꝰ tot mēbra corpi suo ꝓtulit q̄t sūt dies i āno vt deū laudare debeat cū corpe ad honorē ipi⁹ ordinādo cogitatōes corꝑis: ꝓba oris: z opa corꝑis. Uñ apl's. Oīa xpi fa. Et et h̄ actōes illi⁹ hoīs ñ censent hūane. sz poti⁹ celice z diuīe. qz celicā formā ipis imꝑmit. cū i eisdē solū diuinū horē intēdit. z sic hō in oīb⁹ actib⁹ suis p̄t mereri remuneratōez etne vite. s. comedē do: bibēdo: dormiēdo: laborādo. vñ apl's Sciꝰ qñ dili. deū oīa coo. i bo. Qz hō sumēdo cibū in h̄ deū laudare p̄t patet p aug. dicētē. Poro si māducas z bibis ad refectōez corꝑis z deo gr̄as agis. z cib⁹ z potꝰ tuꝰ laudāt deū. Itē dormiēdo. vñ Bre. medit vl' dormit ꝓ sustētatōe z ꝓfortatōe sue nate vt deo ꝑuire et laborare possit sp̄ xp̄iano q̄ cū d̄ māe surgit vt oēs suas actōnes z opa q̄ illo die facere intēdit deo offerat z petat ab eo dirigi i oīb⁹ ꝓbis z factis Et cū d̄ sero trāsit dormitū q̄ antea discutiat ppriā suā ꝓsciētiā si i aliq̄ deū illo die offēdit vt d̄ h̄ doleat. z sic cū ꝓtrito corde se ad lectū suū locz. Uñ Chrisō. i ser. q̄daz Qñ accubauerꝭ sup stratū tuū añq̄ vēiat tibi sōn⁹ ꝓfer i mediū codicē ꝓsciaz tuā. re miniscere pcta tua si q̄d i ꝓbo vl' facto vel cogitatōe peccasti. qz valđ piculosū ē dormire p vnā noctē sciēter i pcto mortali. qz si sic q̄s moreret eternal'r dānaret. Unde Dyo. d̄ diuis oīb⁹. Audacioz ē q̄ cū vno pcto mortl'i dormit q̄s q̄ cū septē hostib⁹ d̄ morte sua iuicē obligatꝭ ꝓfligit. q̄ debem⁹ sp̄ stare i tīoze dei die noctuq̄. z eū semp p ocul' hr̄e i oīb⁹ cogitatōnib⁹ ꝓbis z opib⁹. Uñ Isi. d̄ sū. bo. Timoz expellit pctm̄. timoz repmit viciū. tīoz cautū facit hoīez z sollicitū. Ubi tīoz ñ ē ibi sal⁹ nō erit. Uñ scriptū ē eccl. xxvij. Si ñ i tīo. dñi tenuerit istant cito sbuertet dom⁹ tua. Uñ bet. Cōnera q̄dē sūt tīoz z rligio nr̄e māere p̄t altez sine altero. O q̄s ples sūt q̄ sine oīmi tīoze dei viuūt. z ill'ñ erit sal⁹ Uñ ps'. Initiū sapie tīoz dñi Hā hō q̄s tūcūq̄ sctūs si ñ i tīoze dei stat: final'r male habebit. Uñ bet. Oīne nāq̄ ꝓtutū edificiū ilico ꝓgit i pcipitiū. si timoris dñi amisertꝭ psidium.

Quartū qd̄ īducit ad laudādū deū est q̄ deū laudare z ei gr̄as agere ē q̄dā diuīe maiestatꝭ ptestatio et nr̄e nccitatꝭ denotatio. In h̄ em̄ q̄ deo d̄ suis bñficijs gr̄as agim⁹ eū dñm nr̄m z capitaneū ptestamur. Uñ xp̄s volēs d̄ q̄nq̄ panib⁹ festū facere. qd̄ ñ fuit festū hūanū sz diuinū gr̄as egit z fregit deditq̄ discipul'is suis vt apponerēt turbe. Itē ē etiā nr̄e nccitatꝭ denotatio. q̄ em̄ regtiat suā nccitatē ptestat. Cū em̄ deo d̄ receptꝭ gr̄as agim⁹ ptestamur q̄ nihil habem⁹ nisi qd̄ d̄ ei⁹ mūere possidem⁹ ℣ Quītū īductuū ē. qz gr̄aꝝ actio ē bonoꝝ receptoꝝ a deo augmētatio. Hā deū sic p uocam⁹ ad dādū maiora si d̄ pceptꝭ gr̄as referam⁹. Uñ bet. Dona mltiplicat si pora tāq̄ dona suscipi videt. Uñ ec Chrisō. sup Mat. Gr̄aꝝ actio ē īuitatio ad plus dādū Et iō optim⁹ mod⁹ ipetrādi ē d̄ pceptꝭ pri⁹ gr̄as agere deo. Ergo q̄n hō serio se aliq̄d a deo vult ipetrare tūc d̄ pceptis ꝑmo dz gr̄as agere. ꝓbi gra Si petꝭ a deo aliq̄d tpale tibi necessariū. s. p vestimento corꝑis. tunc antea sibi regtiari debes q̄ te

mīficordiē a puericia tua vestiuit: ⁊ nūq̄ te p̄ frigore mori p̄misit. Un̄ greg. Seq̄ntiū rez certitudo ē p̄teritaz exhibitio Similiē si pet̄ cibū tūc regtiare sibi q̄ te pauit a iuuētute tua. Sil'r si pet̄ cōsuatōez fructuū segetū ⁊ vineaz: tūc regtiare sibi ō p̄cept̄ fructib⁹. Sil'r si pet̄ p̄seruari cū mercimoniis tuis a raptoribus: tūc regtiare sibi q̄ te antea sepi⁹ custodiuit ⁊ p̄spita tē p̄cessit. Et postq̄ ad domū reuers⁹ fueris tūc de hīs q̄ lucrat⁹ es debes ipi p̄ p̄te dare. s. paup̄ib⁹ sbueniēdo. Et si aliq̄ō diffortuniū tibi i corpe vl' reb⁹ acciderit. ℔ tibi ⁊ pctis tuis ascribere debes. q̄ antea īgrat⁹ fuisti: ⁊ dona ⁊ bñficia dei male expendisti. g̃ de⁹ ℔ sup te p̄misit. ⁊ dic cū p̄s. Just⁹ dñs i oib⁹ vijs s. ⁊ sā. tē. Q̄ ingtus mereē p̄uari iā habit̄ nec ē dign⁹ recipiēdis. Un̄ aug. Q̄ō de⁹ dedit g̃tis tollit ingtis. Un̄ eē ber'. i ser. Accipiēdis idign⁹ ē q̄ fuerit ō accept̄ ingt⁹ Sextū ē q̄ gr̄az actio ē p̄ suato acceptoz tā spūaliū q̄ tpaliū. Un̄ Chrīs. sup Mat. Optim⁹ bñfici oz custos ē ipa mēoria bñficioz ⁊ ppetua p̄fessio gr̄az. g̃ qñcūq̄ aliq̄ō bñficiū a deo acceper̄. ⁊ si illō pdere ñ vis tūc sis grat⁹ deo. q̄ nisi dñs custodierit ci. fru. vi. q̄ cuea. Septimū ē: q̄ gr̄az actio ē btōz in celo exīstentiū opatio. q̄ nihil faciūt nisi q̄ deū p suis bñficijs laudāt. Isa. li. Gaudiuz ⁊ letitia iueniē in ea gr̄az ac. ⁊ vox laud. p̄s. Bti q̄ ha. i do. t. d. tē. Un̄ bern̄. Discam⁹ i terr̄ q̄s facturi sum⁹ laudes i cel'. Nihil ita p̄prie i terr̄ celest̄ habitatōis statū repsentat sic ala critas laudātiū deū Et q̄ patz q̄ q̄ ℔ deū deuote laudāt hñt officiū sctōz ⁊ angeloz i celo exīstētiū. Sz hoīes ingti q̄ deū i suis bñficijs nō laudāt tales obmutescēt i futura vita. Un̄ Aug. in li. cōfeē. Qui ℔ īcipit tacere i futuro mutus erit ¶ Circa scōm sciēdū q̄ deo regtiari debem⁹ ō mltiplicib⁹ bñficijs ab eo nob impēsis. i q̄b⁹ nob maximā suā charitatē oñdit Et ℔ feē signter i trib⁹. s. i dignitate creatōis. i assūptōe carnis. i tolerātia passiōis. In dignitate creatōis ostēdit de⁹ q̄ pl⁹ dilexit hoīez q̄ aliquā aliā creaturā mūdi. Et ℔ i duob⁹. Primo q̄ eū ad imaginē ⁊ sīlitudinē suā fecit. Un̄ Bern̄. i. Faciam⁹ hoīez ad ima. ⁊ si. no. Ennē. Fateoz dñe ⁊ gr̄as tibi ago: q̄ me creasti ad tuā imaginē vt tui memoz sīz: te cogitē. te diligā: te intelligā. Scōo q̄ eū dñm oīm creaturaz p̄stituit: ⁊ ppt̄ eū oēs creaturas creauit. Bern̄. i. Dñamini piscib⁹ maris ⁊ volatilib⁹ celi: ⁊ vniuersis aiantib⁹ sup terrā Ecce dedi vob oēz herbā ⁊ vniuersa ligna tē. Q̄z eīm de⁹ oēm creaturā ppt̄ hoīez creauit patz p̄mo i angel' q̄ fuiūt hoīb⁹. Un̄ p̄s. Angel' suis mā. ō te vt cu. te i o. vijs t. Jtē sol lucet sibi i die ⁊ luna i nocte. terra pfert sibi fruct⁹: aq̄ pisces: aer volucres: ignis calefacit. p̄s. Oia subiecisti sb pe. eius Ergo q̄ñ q̄s vtik bñficijs dei. s. induendo tunicā. laudare deū dz q̄ ouē creauit q̄ lanā portauit. Sil'r cū comedit cibuz ⁊ bibit potū laudare dz illū a q̄ hz. s. ipm deū q̄ oia ppt̄ hoīez creauit. ⁊ vti dz creaturis creat̄ ad honorē dei ⁊ vtilitatē ppriā Sz heu pl'es sūt q̄ ñ regtiank deo ō creaturis suis. imo sepius abutunt donis dei. Un̄ Aug. ō ci. dei. Quisq̄s dei bñficia ñ videt cec⁹ ē. nec laudat ingt⁹ ē. q̄sq̄s in laudādo reluctak insan⁹ ē. Et tl'es ō oīb⁹ hūj⁹ districtā reddēt rōez Un̄ Chrīs. sup Mat. In die illa nihil ē q̄d rñdeam⁹ vbi celū ⁊ terra aq̄ sol luna dies ⁊ noctes ⁊ mūd⁹ tot⁹ stabūt aduers⁹ nos i testimoniū pctōz nroz.

Scōo i assumptōe carnis oñdit q̄ pl⁹ dilexit hoīez q̄ angelū. ⁊ ℔ tripl'. Primo in honore. q̄z ei⁹ naturā assūpsit ⁊ nō angeli. Un̄ ap'l's Heb. ij. Nusq̄ ag̃elos apphendit sz semē abrae. Scōo i amore. q̄z hoīez ppio sanguīe repauit. q̄d ñ fecit angel'la p̄sis. i. Loz. vi. Empti eīm est̄ p̄cio mag. Tercio i visiōe. nā ex p̄templatōe būāni⁹ tat⁹ hō maiori gaudio q̄ angel⁹ p̄fruet̄ in patria. q̄z ibi videbit suā naturā diuīna turē vnitā. q̄d ñ videbit angel⁹. Job. xix. In carne mea videbo deū Tercio i toleratia passiōis oñdit q̄ pl⁹ dilexit hoīem q̄ seipm p mō loq̄ndi. q̄ñ p hoīe exposuit corp⁹ suū. Un̄ Joh. xv. Maiorē charitatē nemo hz vt aiaz suā ponat q̄s p amicis suis. Et sic regtiari debem⁹ deo ō bñficio creatōis. incarnatōis. ⁊ passiōis. Et ñ solū debem⁹ deū laudare i p̄spis sz etiā i aduersis. Un̄ greg. Recte mētis ē deū ñ solū i p̄sperz bñdicere. sz etiā i aduerſ collaudare. Q̄z ſm Guil'. Min⁹ piculosa ē aduersitas q̄ p̄speritas. Un̄ p̄s. Cadēt a latere tuo mille: ⁊ decē milia a dextris tuis. Un̄ Aug. Jpm lauda siue i ei⁹ donis siue i ei⁹ flagell' ¶ Ergo deū laudare debem⁹

tã ĩ infirmitate ꝯ ĩ sanitate. tã ĩ pauptate ꝯ ĩ diuitijs ⁊c. Et ꝛēplū ꝺ gr̃az actōne habem⁹ tl'e. Erat q̃dã monach⁹ ordis cister cien. cui⁹ ⁊tute ml'ti sanabãt infirmi: maxime ex ꝓtactu vestimētoꝝ ei⁹. Qui cū iterrogaret ab abbate suo. q̃ essꝫ cã miraculorũ ei⁹. Rñdit. Nõ ꝓ ceterꝭ fratribꝫ laboro: ieiuno vl' oro. sꝫ ꝯ vnū scio q̃ extollere me ñ ꝑt ꝑspitas nec frangere aduersitas. Cui abbas. Nõ te ꝓturbauit q̃ miles tal' nup grangiã nr̃am incēdit. Rñdit nõ. Totū ei deo cõmitto. Si modicū habeo cū gr̃az actōne accipio. Si multū itez gr̃as ago. Et coḡuit abbas q̃ virt⁹ tantoꝝ miraculoꝝ essꝫ amor dei ⁊ patiētia in aduersis. ⁊ ꝓtempt⁹ rez mūdanaꝝ ⁊ terrenaꝝ.

Dñica decimaq̃nta Sermo. cxiij.

De seruitio dei.

Nemo põt duob⁹ dñis fuire. Mat. vi. Lu. xvi. Sic dic̃ Aug. De⁹ hoiez fecit vt summū bonū itelligeret. intelligẽdo amarꝫ: amãdo possideret: ⁊ possidẽdo frueret. Jõ xp̃s in ꝟbis p̃missis vult nos abstrahere a fuitio mũdi ad suũ fuitiũ. ĩ ꝟia p̃cipiẽtibꝫ. Jsti duo dñi sũt de⁹ ⁊ mũdus. Sꝫ heu mũdus ꝓles hꝫ fuitores ꝯ ipe de⁹. ℞ Uñ sciẽdũ q̃ ꝑm Buil'. lugõ. septẽ sũt cause ꝙre aliq̃ nolũt deo seruire. Pria causa ẽ qz iuuenes adhuc sũt. ⁊ ĩ ℞ oñdunt se iuuẽtutẽ a deo ñ recepisse cuꝫ ei i iuuẽtute fuire nolũt sꝫ solũ i senectute sic aliq̃ mũdani ⁊ dei inimici dicũt Man sol sich der iugẽt gebꝛuchen oder genietẽ. Qd̃ ẽ malũ verbuꝫ ĩ oꝛe xp̃iani. Hã in illo ꝟbo oñdunt q̃ dyabolo i iuuẽtute port⁹ ẽ fuiẽdũ ꝯ deo. Et tales volũt offerre deo feces. i. senectutẽ ⁊ dyabolo ⁊ mũdo offert puꝛ vinũ. i. ip̃az iuuẽtutẽ. qd̃ deo oñipotenti multũ displicet. Sꝫ p ꝫriũ deberet fieri. ſ. q̃ hõ offerret deo hostiaꝫ integrã. i. caput cũ cauda. ſ. iuuẽtutẽ cũ senectute. ⁊ ℞ esset deo valde acceptũ cũ hõ i iuuẽtute incipet deo fuire. qz intm̃ placꝫ deo fuiti um iuuenũ ⁊ innocẽtũ q̃ nũꝯ p̃ carnalis ꝺ suo filio intm̃ gauis⁹ ẽ. siue sit fact⁹ rex siue elect⁹ in papã siue ĩ ep̃m. sic de⁹ gaudet de fuitio iuuenũ innocẽtũ. Scꝺo aliq̃ nolũt deo fuire qz diuites sũt. ⁊ quib⁹ pl⁹ dedit mīn⁹ sibi qñꝯ fuire volũt Sꝫ si tales aduerterẽt q̃ oĩa habẽt a deo merito ei fuire deberẽt cũ reb⁹ ⁊ cũ coꝛpe. Uñ apl's Quid habes qꝺ ñ accepisti. Et tales q̃ diuitias a deo receperũt ⁊ deo fuire nolunt sꝫ mũdo ⁊ dyabolo demerent̃ p ℞ q̃ deus omp̃s ꝑuare eos eisdẽ bonis tpalib⁹ ꝺ iure deberet. Et ꝺ talib⁹ dicit p ꝓphã dauid. Retribuebant mihi mala p bonis: ⁊ odiũ p dilectõe mea. Q Tercio aliq̃ deo fuire nolũt: ideo qz pulcri sũt. ⁊ ℞ erẽ plo Luciferi q̃ ꝓp̃ excellẽtiã pulcritudis se deo opposuit ⁊ seip̃m exaltare voluit. et iõ ĩmersus ẽ ad. pfundũ ĩferni. Sic ⁊ illis ꝓtinget q̃ ꝓp̃ pulcritudinẽ suã se deo subiicere nolũt. sꝫ se ꝯ deũ erigũt ⁊ dyabolo et mũdo fuire volũt. Et heu ℞ ẽ ml'tũ lamẽtabile q̃ dyabol⁹ ⁊ mũd⁹ habẽt cõiter pulcriores hoies ĩ suo fuitio sic̃ illos q̃ incedũt põpose. ⁊ se ꝯ deũ ornãt ĩ crinib⁹ ⁊ peplis. ĩ facie. ĩ tunicꝭ. ĩ calceis. ĩ mãtellis: ⁊ ĩ ꝑciosis cingul'. ⁊ ℞ faciũt vt appareãt hominib⁹ speciosi. Et tales ꝯto pulcriores sũt apud mũdũ tãto deformiores sũt apꝺ deũ. Sꝫ cõiter xp̃s hꝫ claudos ⁊ cecos et paupes ⁊ debiles ĩ suo fuitio. vt hr̃ ĩ euãgelio Lu. xiiij. vbi ĩuitati ad cenã venire noluerũt. Tũc dixit pr̃familias suo. Exi cito ĩ plateas ⁊ vicos ciuitatꝭ ⁊ pauperes ac debiles ⁊ cecos ⁊ claudos introduc huc. Hoc patꝫ etiã ĩ pentib⁹ q̃ frequẽter pulcriores pueros offerũt mũdo: sꝫ defectuosos offerũt deo. Et pulcritudo maloꝝ est ip̃is ⁊ alijs multũ nociua. qz ꝓpter speciẽ ml'ti pierũt. Uñ legit exẽplū ĩ Valerio maximo ꝺ q̃dã iuuene pulcro sputimia noĩe cui⁹ pulcritudo fuit ml'eribꝫ occasio malaꝝ ꝓcupiscẽtiaꝝ. q̃ iuuenis ĩtelligẽs ℞ seip̃m lesit ĩ facie vt sic deformis fieret ne sic occasionẽ peccandi alijs daret. Sed oppositũ iã pl'es faciũt: q̃ seip̃os ornãt vt alijs placeãt. ⁊ vt ab ip̃is ꝓcupiscãt qꝺ ꝓstat esse mortl'e pctm̃ Uñ aug. Nõ solũ appetere sꝫ etiã appeti velle crimiosũ ẽ Et tl'es q̃ cũ pulcritudie sua deũ offẽdũt ornãdo se ad cõplacendũ mũdo deformiores erũt ĩ futuro. Uñ Johel'. ij. Oẽs vultus redigent̃ ĩ ollã Quarto aliq̃ deo seruire nolũt. qz bon⁹ ⁊ benign⁹ ẽ. q̃. ſ. bonitatẽ dei ꝓtemnũt. ꝺ q̃bꝫ ꝺr̃ Ro. ij. An diuitias bonitatꝭ ei⁹ patiẽtie ⁊ lõganimitatꝭ cõtemnis. Et ℞ faciũt illi q̃ sciẽter ⁊ friuole ꝯ deũ peccãt. ideo qz nõ statim de⁹ punit

pctores cū peccāt. sz ex sua bōitate eos qñ
qz lōgo tpe sustētat. Uñ eccl. viij. Qz ñ p/
fert cito ꝺ malos sñia absqz vllo tiore filij
hoim ꝓpetrāt mala. ℔ sic ꝓbat. qz si q̄s cer
titudinal'r scirz q̄ cito peccarz luxuriā/
do statī icurrerz lepzā corpis. vel peccaret
chorisādo āputādi essēt ei ambo pedes. vl'
peccarz iebriādo. l'ludēdo āputāde essent
sibi man⁹. vl' irascēdo: blasphemādo: ma/
ledicēdo statī excidēda essz sibi ligua. z sic
ꝺ alijs. Sil'r ꝺ ꝓmissiōe q̄ quicūqz dñica
die ñ audirz integrā missā: vl' solverz sabba
tū: vl' ieiuniū bāni statī erudiēdi essēt sibi
ocl'i. vl' icurrerz mortē corpis. z sic ꝺ alijs
ptz q̄ tl'es sibi a pctis cū oñi diligētia ca
uerēt. z deo fidel'r fuirēt. R Quito aliq̄
iō nolūt deo fuire: qz timēt se fame pire si
p̄cepta dei deberēt fuare. z cū ꝟitate z iu/
sticia vēdere z emere. z se ab iniustz reb⁹ ca
uere. Cōtra q̄s dic̄ ps. Nūqz vidi iustū de
relictū. Aug. Pascz z potabit ꝓtenētes se
z deſet diligētes se. q. d. nll'o mō. Tal' dif/
fidēs ꝺ deo attēdere deberz qūo de⁹ pauit
filios isrl' i deſto cū māna. z qūo pauit be
liā p coruos. vt hr. iij. Reg. xvij. z sanctus
paulū ꝑmū beremitā z pl'es alios sctōs i
heremo exītes Tl'es ñ hñt verā fidē ꝺ po
tentia dei q̄ possit eis puidere ꝺ nccarijs.
nec ꝺ bōitate. s. q̄ velit eis puidere ex sua
mia. Sz pl⁹ ꝓfidūt i ꝺyabolo. cui acq̄ren
do res iiustas fuiūt q̄ possit z velit eos cū
iiustz reb⁹ nutrire. Uñ ꝺz i pñti euā. Pri
mū q̄rite reg. dei z iu. ei⁹: z hᶜ oīa adij. vo.
Uñ q̄libz ꝺz deo ꝓfidere q̄ velit eū cū ꝟi/
tate z iusticia nutre z sic se ab iiustz reb⁹ ca
uere. Uñ ec̄ dic̄ i pñti euā. Nolite g̃ sollici
ti esse dicētes. q̄d māducabim⁹ aut q̄d bi.
aut q̄ opiemur. scit ei pr̄ vr̄ qz hijs oīb⁹ in
digetz. Qz ei de⁹ velit puidere suis de nc/
cessarijs ptz p tl'e exēplū. Legit i vita spa
tz. q̄ q̄dā ātiqu⁹ pr̄ i q̄dā solitudie iacuit
xxx. dieb⁹ ifirm⁹ z ñ fuit visitat⁹ a fratrib⁹
Tūc xp̄s misit ei āgelū q̄ ei fuinit z ei mi/
nistrauit nccaria S Sexto aliq̄ ꝺo ser
uire nolūt. qz credūt q̄ fuitiū dei sit nimis
gue. z estimāt se postea nūqz aliq̄ꝺ gaudiū
habituros cū deo ꝟacit fuire iciplūt. Cō
tra q̄s dic̄ xp̄s Mat. xi. Jugū ei meū sua/
ue est z on⁹ meū leue. Ecc̄l. xxiij. Spūs
me⁹ sup mel dulcz. Nā charitas fac̄ fuitiū
dei leue z dulce. Uñ bern. Charitas oñe
on⁹ gue fac̄ leue. Sz fuitiū mūdi ē gue et
triste. qz synderes sp̄ rmordet z reꝑhendit
malos z amatores mōi Septio aliq̄ ꝺo
fuire nolūt ꝓpt erubescētiā. qz erubescūt
ꝺ hūilib⁹ fuitijs dei. s. ꝓfiteri pcta. audire
ſmōes. visitare eccl'iaz: z fuire ifirmis: ꝺu
cere cecos z claudos: z sic de alijs. Et de
hijs dic̄ xp̄s i euāg. Lu. ir. Qui me erubu
erit z meos ſmōes hūc filij⁹ hois erubescz
cū venerit in maiestate sua. z p̄ris z sctōz
āgelōz. Nā q̄ ꝺ deo ꝟecunda⁹ i terrz hunc
de⁹ erubescz i cel'. Sz mōo z ꝺyabolo fui
re iā q̄si cōiter ē honorificū z laudabile. vt
chorisare: saltare: supbe icedere. crapulose
viuere. z sic ꝺ aliꝯ. Talia iā reputant cora
sec'laribus fuitia honorifica. Et fui ꝺyabo
li z mōi iā cōmendāt i suis pctis. ps. Lau
dat pctōr i desideriis aie sue z iniqu⁹ bñ/
dicit. Sz bōi fui xp̄i deridēt z vilipēdū
tur. z i ℔ xp̄s guit offēdit. qz tl'es ꝓspūt i
facie xp̄i q̄ bonos deridēt. Et sic ipi ℔ bo
nos derisērūt. sic ipi i futuro ꝺridebunt a
deo Uñ ps. Qui habitat i celis deridebit
eos: z dñs sbsannabit eos. T Et isti
bōi q̄ sustinēt ℔ patiēter derisiōes malōz
honorabunt i celo a sctis z ab angel' z ab
ipo deo. Exēplū tale ꝺ amatorib⁹ mūdi. z
q̄. s. sint opa eoz legit i vitaspatz. Erat q̄
dā pr̄ ꝺ seniorib⁹ i cella sua sedēs. Et subi
to vēit ad eū vox dicēs. Egredere foras z
oñdaz tibi opa hoim. Et surrexit z egres/
sus ē foras. Duxit aūt eū āgel⁹ z oñdit ei
ethiopē nigz cū securi secātē ligna z faciē
tē grandē sarcinā z ꝑleuare tēptabat sar/
cinā illā z ꝑ magnitudie ñ poterat porta/
re eā. Sz rediebat z secabat iterꝫ alia ligna
z addebat sup sarcinā illā. Iterꝫ ostēdit ei
ꝺ lacu: z mittētē eā i collectaculū i quo ab
alia pte fuit foramē p q̄ ꝺ effluebat aq̄ quā
ipe ifudit. Iterꝫ dic̄ ei. Seq̄re me z oñdaz
tibi aliꝺ. Et vidit q̄si q̄ꝺaz edificiū tēpli
z duos sedētes i eq̄s portātes sup scapu/
las vterqz lignū vnū lōgū volētes piter in
gredi p portā vnā tēpli hui⁹. z nō ꝑmitte/
bat eos lignū q̄ ꝺ ex aduerso portabāt in/
gredi p illā portā. Nō ei hūiliabat se alter
alteri. sz ꝓtēdebāt piter vterqz igredi z ñ p
ualebāt. Exposuit g̃ ei has visiōes dicēs
Qui lignū portabāt hij sūt q̄ habēt iugū
sctōz mōachoz. sz iustificātes semetipos
i corde suo cū exaltatōe supbie ñ hūliant
ūnicē. iōqz ꝓpt supbiā cordis sui remane/

būt foris ō regno xp̄i regis celoꝝ exclusi. Qui āt secabat ligna ⁊ sup sarcinā adhuc addebat ē hō q̄ ml̄t̄ pctis ē onerat⁹ ⁊ sup sarcinā suoꝝ pctoꝝ addit sp ⁊ ꝓtinue alia pēta. q̄ deberet poti⁹ agere p̄niaz de pctis suis ꝓpriis. sz negligēs emēdare vicia pri oꝝ pctoꝝ magꝭ ⁊ alia addit quotidie sup pēta ꝓpa. Ille aūt q̄ aquā ō lacu hauriebat hō ē q̄ aliq̄ bona opaꝝ. sz qz etiā mala āpli⁹ opaꝝ. iō peunt ⁊ delēt̄ illa bōa opa q̄ fec̄. Optz g̃ hoiez vt dic̄ apl's cū tiore ⁊ tremore salutē suā opari vt possit ꝺo placere Deeadē dn̄ica. Sermo. cxiiij.

De vsurarijs.

Non potestis deo ſuire ⁊ mām one ⁊c. Sciēduz q̄ ꝑm glo. māmon ē nomē demōis q̄ p̄est diuitijs. ñ q̄ ī ei⁹ ptāte sint. sz qz ipis vtit ad decipiendū. ⁊ retiēdo hoies laq̄s diuitiaꝝ. Apl's. Qui volūt diuites fieri ī cidūt ī la. dya. Hō ei dixit xp̄s. nō potest hr̄e. sz dixit. ñ potest ſuire. licite ei hr̄i p̄nt q̄n hñ dispēsant. sz quidā diligūt diuitias ꝓpt⁹ q̄s deū. sic vsurarij ⁊ auari q̄ ī diuitijs congregādis ⁊ ꝓfuādis q̄si totā vitā suā expēdūt. s. ī locutōe. opatōe. sollicitudine et amoꝛe. Et hꝯ fūt. fui diuitiaꝝ. De q̄bꝫ dicit glo. Diuitijs ſuire ē deū negare. Sz p oibꝫ vsurarij magꝭ ꝓtinue ō ſuiūt māmōe ⁊ ḡ deo ſuire ñ p̄nt. Un̄ dic̄ xp̄s. Nō potestis deo ſuire ⁊ māmone. Un̄ ō vsurarijs ꝺria sūt dicēda. Prīo ō iniq̄tate vsurari oꝝ. Scō q̄t modis vsura cōmittit. ⁊ enumerant aliq̄ genera vsurarioꝝ q̄ oēs dā nant dū saltē sic moriunt. Tercio q̄o eccl̄esia p̄sequit vsurarios Ā Circa pri mū sciēdū q̄ vsurari⁹ ē peior oī pctōre. Prīo ei peior ē fure. qz fur tm̄ de nocte furat. sz vsurari⁹ die noctuq̄z. ⁊ etiā qz magꝭ depauꝑat ⁊ pl̄es exhereditat Scō qz peior ē iferno aliq̄ mō. qz ſm Guil. lugō. ī sū. vicioꝝ. Infern⁹ ī resurrectōe dn̄i q̄ nō sua erāt restituit. vsurari⁹ aūt audita passiōe ⁊ resurrectōe dn̄i ñ vult restituere aliēa q̄ pot⁹ vult carere oī fructu passiōis et resurrectōis xp̄i q̄z restituere male acq̄sita Jtē ifern⁹ solū p̄ūit malos q̄ demeruerūt in p̄nti peccādo ō deū. sz vsurari⁹ spoliat bonos ⁊ malos idifferēter. Jtē sic infern⁹ nūq̄z iplebit̄ vsq̄ ad nouissimū diē. sic avaꝝ vsurari⁹ nūq̄z iplebit̄ pecūia sz sp anhelat ad pl'a bōa tpalia acq̄rēda Tercō vsurari⁹ peior ē iudeo. qz vn⁹ iude⁹ ab alio iudeo vsuras ñ accipit. sz xp̄ian⁹ vsurari⁹ a fre suo xp̄iano vsuras accipit. qō inde⁹ nl̄lo mō facerz. Quarto peior ē morte coꝛpali. qz mors solū iterimit coꝛp⁹ sz vsurari⁹ coꝛp⁹ ⁊ aiaz Quīto peior ē iuda traditoꝛe. qz iudas semel xp̄m vēdidit. ⁊ eū p xxx. denarijs tradidit. vsurari⁹ aūt totiēs xp̄m vēdit q̄tiēs vsuras accipit. ⁊ ñ solū sicut iudas p. xxx. denarijs. sz multotiēs p vno solo denario eū vēdit. Et ñ solū xp̄m vēdit sz ec̄ btām mariā ỽginē. ⁊ societatez oīm sc̄tōꝝ ⁊ āgeloꝝ ī celo exist̄ētiū. Jtē vēdit seipm ⁊ vxoꝛē suā. filios suos ⁊ oēs heredes suos q̄ possidēt pecuniā vl' alia bōa tpalia cū sua vsura acq̄sita Jtē iudas. xxx. denarios restituit q̄s iiuste acq̄siuit. Un̄ Mat. xxvij. ōz. q̄ penitētia ductꝰ retulit xxx. argēteos. Sz vsurari⁹ nl̄lo mō vult restituere q̄ iiuste acq̄siuit Et ō ꝑ q̄re vnū exēplū ser. cviij. Ā Sexto vsurari⁹ peior ē oīi pctōre. Hoc patz. qz cū alij pctores q̄nq̄z a pctis suis cessāt. sic̄ supbi q̄nq̄z ī q̄drageſima cessat a supbia. luxuriosus a luxuria. ⁊ gulos⁹ a crapula. ⁊ sic ō alijs. sz vsurari⁹ pctm̄ vsure oīi die cōmittit nl̄lo die excepto. siue ī die pascue. siue ī die resurrectōis xp̄i. siue ī die natiuitat⁹ xp̄i. ⁊ sic ō alijs festiuitatibꝫ ī q̄bꝫ eq̄ exerceat vsuras suas sic̄ ī diebꝫ simplicibꝫ. Jtē peccat ī oīi loco. qz siue sit ī eccl'ia audiēdo missā. siue ī mēsa comedēdo. siue ī lecto dormiēdo. ⁊ vbic̄q̄z fuerit sp pctm̄ ei⁹ augm̄tat. Et ꝑ patz q̄ vsurari⁹ ñ vereꝭ ꝓtumeliā facere deo ⁊ btē Marie ⁊ vniuersis sanctis ⁊ angel' in q̄z festiuitatibꝫ ꝓtinue peccat cōmittēdo vsuraz. Et iō destitut⁹ erit ī extremis auxilio dei ⁊ oīm sc̄tōꝝ. Un̄ cū ōz. dn̄e miſere aīe hui⁹ vsurarij. p̄t rn̄dere ihs. Quo miſeboꝛ ei⁹ q̄ ipa die q̄ hūanuz gen⁹ ī cruce redemi me honorare recusauit. Sic etiaz p̄t dicere btā ỽgo maria de suis festiuitatibꝫ. ī q̄bꝫ ab vsura ob reuerētiā ei⁹ cessare noluit. Sil'r oēs sācti cū intpellant ad intercedēdū. p vsurario rn̄dere possūt. Una festiuitas ē nob in anno ꝓsecrata. s. festiuitas oīm sc̄tōꝝ. ⁊ hāc festiuitatē vsurari⁹ exꝓbꝛauit. ī q̄ nob oībꝫ cō tumeliā irrogauit. nec honoꝛi oīm nostrū pepcit. Jdē p̄nt rn̄dere oēs āgeli q̄z festiuitatē. s. festū sācti Michaelis qō est festū

oim angelo2 ñ celebrauit: sz suã vsurã ex/ ercuit Ergo ñ imerito vsurari9 mala mo2 te moziet B Jtẽ sciẽdũ q vsurarij sũt duplices. s. publici 2 occulti. Nã publici vsurarij a iur̃ q̃druplici pena puniũt Pri mo q2 ipo iure sũt excõicati de facto. Se cũdo ꝑuatõe cõmuniõis. q2 cõicatio ihi/ bet eis. Nã sacr̃m eucharistie talib9 est ne gandũ tã i mo2te q̃z i vita: nisi ꝑ peniteãt 2 restituãt. Tercio exclusiõe oblationis. Quarto ꝑuatõe sepulture. q2 vsurarij nõ dñt i loco sacro sepeliri. vt hr̃ extra d vsu. c. q2 i oib9 Sz di. vbi ẽ tũc loc9 sepulture vsurario2. Rñdet q ifra patibulũ sepeliẽ di sũt. Et ꝟ idẽ possum9 notare i ꝟ exẽplo vbi legit q fuit q̃dã vsurari9 q̃ noluit r̃sti tuere licz freq̃nter ãmoneret. Jnfirmatus aũt vsq3 ad mo2tẽ vocauit sacerdotẽ 2 pe tiuit sacr̃a 2 eccl'iasticã sepulturã. Rñdit sacerdos q ñ darz ei nisi plene restitueret. Qd ille facere rẽnuit. Recedẽte sacerdote 2 ifirmitate inualescẽte appropinq̃uit mo2 ti. Reuocat9 ẽ sacerdos vt aiaz angel' dei recõmẽdaret. sacerdos ait. Ego cõmẽdo eã oib9 demõib9 i iferno. Et ꝟ dicto receſ/ sit sacerdos. q2 ille adhuc r̃stituere noluit Jpo defũcto rogauer̃t amici vsurarij illi9 sacerdotẽ vt defunctũ sepelirz i atrio ꝺse/ crato ppt amico2 honorez. Qd sacerdos eis negauit. q2 eo adhuc viuẽte vsuras re stituere nolut. Habuit aũt idẽ sacerdos vnũ azinũ q̃ nihil aliꝺ fecit q̃z q libros ad eccl'iaz ferrz 2 ꝺferrz. 2 iõ nullã aliã viã sci ebat. Rogauer̃t sacerdotẽ amici vsurarij defũcti vt co2p9 ei9 sup a sinũ suũ poneret 2 ad quẽcũq3 locũ illꝺ deferret illic sepeli/ ret: putãtes q ad eccl'iaz delatur9 esset: vl' ad domũ sacerdotis q2 aliã viã nesciebat. Placuit sacerdoti pactõ illa. Al'sin9 ꝺo ca dauer vsurarij sup se positũ ñ declinãs ad dexterã neq3 ad sinistrã tulit ad patibulũ Et se exutiẽs co2ã oñi pplo piecit a se il lud cadauer sꝺ patibulo. 2 sic sepult9 ẽ ibi i sepulcro patr̃z suo2 L De scꝺo sciẽdũ q vsura multz modis cõmittit Primo cũ aliq3 pstãt cũ ꝺditõe ad pactũ pl9 recipi endi. Et isti sũt exp̃ssi vsurarij etiã fm iu/ diciũ eccl'ie. Scꝺi sunt q̃ pstãt sine aliq pacto. ea tñ spe q aliq̃d vltra sortẽ r̃ceptu ri sint alias ñ mutuarẽt. Jsti sũt vsurarij q̃ ad deũ p intentõez co2ruptã. quã phibu it saluato2 Luc. vi. Mutuũ date nihil in de sperãtes. Ergo q̃ncũq3 aliq̃s sub spere cipiendi aliq̃d mutuat pecuniã p̃cipue si alias ñ essz mutuatur9. q̃dq̃d postea reci/ pit vsura ẽ. q̃z nis enim nihil postulat tñ re/ net ꝺ illo ad restitutõez Tercij sũt q̃ mu tuãt res suas ad certũ terminũ. q venire nolunt p̃stare vlteriorẽ dilatõez donec ali qꝺ emolimẽtũ ide pcipiãt. licz etiã exp̃sse nihil petãt Quarti sũt q vẽdũt res suas lõge chari9 ppt dilatõez q̃z eis i ꝟtinẽti sol uerẽt. 2 hij sil'r sũt vsurarij. vt ptz extra de vsu. c. ꝟsuluit. Est ei general' regula q q̃d/ q̃d accidit vltra capitale ẽ vsura. Et ꝟ ptz xuij. q. iij. plerisq3 Quiti sũt q p pmpta pecũia iã emũt. 2 imediate ppt dilatõez il li eidẽ a q̃ emerũt vl' alij ecõuerso vẽdũt i chariori foro q̃z valz vl' valere pt Sexti sũt q emũt vina vl' blada cũ adhuc crescũt i tã bono foro q verisil'e ẽ q nullo mõ tpe solutõis vl' messis vl' vindemie tã modicũ soluerẽt. Et tles vsurã cõmittũt. vbi gra. Sicq̃ i. xl. emũt vinũ ab ipis videmiato ribꝺ cũ sũt i necessitate cõstituti. 2 tã p vili p/ cio q idubitãter tpe solutõis vl' vindemie ml'to pl9 soluerz Sil'r 2 illi q emũt a rusti cis frumta p tã vili pcio q idubitãter tpe solutõis vl' messis ml'to pl9 soluerẽt. Tles oẽs sũt vsurarij 2 tenent9 ad restitutionẽ.

Querit9. q̃d si q̃s emat fruct9 puer̃uros ꝟ ãno ꝺ agro semiato. Rñdet q ñ ẽ vsura. q2 dubitat 2 nescit vtr̃ pl9 vl' min9 debeãt valere. Et cuz ꝟ adhuc stat i volũtate ven picul' supuẽtur Septimi sũt q recipiũt aliq3 pign9 vl' pcedũt pecuniã sup pdictis aliq3 2 fruct9 ei9 nõ cõputãt i sorte Lir ca q3 ee q̃rit. q̃d ꝺ cõitatibꝺ q̃rũdã ciuita/ tũ q̃ dãt pecuniã ad vsurã. Rñdet ꝟz Ray. Oẽs illi ciues quoz autoritate 2 ꝺstitio fit vsurarij sũt Eodẽ mõ si ciuitas vl' cõitas recipet aliq3 pign9. s. ciuitatẽ: castr̃z: villas 2 hmõi. 2 fruct9 ei9 ñ cõputarẽt i sortẽ. ocl isti sũt vsurarij. ar. vij. q. i. Sicut vir. 2 xx iij. q. iij. Si habes. sil'r itellige ꝺ vno so/ lo. Sil'r itellige de oib9 psonis cuiuscũq3 ꝺditõis q̃ pecunias ꝺcederẽt sup aliq3 ca strũ vl' ciuitatẽ. 2 fruct9 hmõi tollerẽt. eos q3 in sortẽ nõ cõputarẽt. Octauꝰ q̃ dãt granũ vet9 vt postea recipiãt nouũ. Et ꝺ hys dicit Ray. q vsurã cõmittũt. q2 meli o2em rẽ recipiũt Et hoc intellige fm ꝺ/ stiẽ. q̃ aliq3 ꝑpter ꝟ faciũt illã meliorẽ

lucrēt. Si ꝙ fac ne sua messis ꝑeat. ꝛ in/
de accipiēti gr̃az faciat tūc ñ cōmittit vsu
rā. Sz ec̄ tē sine dubio excusat qñ ꝑsumit
mit q̄ nouū debeat min⁹ valere. Sec⁹ si ꝑsu/
mit q̄ pl⁹ ꝺbeat valere. extra eo. nauigāti
Aoni sūt q̄ emūt a paupib⁹ oues vl̄ bo/
ues q̄s illi forte nō habēt. ꝛ talia aīalia lo
cāt eis. q̄d ꝯ ꝺ ill̄. Rñdet ꝑm Guil. Si em
ptor scit ꝛ credit q̄ vēditor ille ñ habeat ꝛ
locat ei ꝑ annua ꝑsiõe vsura ē. vl̄ saltē i
fraude vsure fit Si ꝙ credit eū hr̃e ꝛ sine
fraude emit ñ ē vsura. Decimi sūt q̄ mu
tuāt pecuniā sb̄ eo pacto vt illi sibi remu/
tuēt. Querit vtr̄ illi cōmittāt vsurā. Rñ/
det ꝑm san. Tho. ÿ. ÿ. q. lxxviij. Licitū est
q̄ mutuāti vnū sile mutuet alīꝺ. sz ñ licet
obligare debitorē ad mutuū i posterꝝ faci
endū D Circa terciū sciēdū ē q̄ eccl̄ia
ꝑsequit vsurarios. ꝓ patz qz ꝺ eor̄ solutō
nē mltiplex remediū adhibuit. qz si. pmi/
sisset aliq̄s vsurā soluere cogi nō ꝺz ad sol
uendū: qz vsure sūt ꝺebite. extra ꝺ vsu. c.
debitores. qz q̄cūq̄ ptātes: rectores: cōsu
les: iudices: officiales q̄ statuta faciūt scri
būt dictāt ꝑ q̄ cōpellat q̄s soluere vsuras
vl̄ ñ repetere ia solutas. aut q̄ obſuāt ista
statuta ꝛ ꝑm ea iudicāt ipō facto sūt excōi
cati sīnia maioris excōicatōis. De ꝓ q̄re añ
ser. cv. R Jtē scd̄m remediū ē q̄ post so
lutōnez ꝑ eas repetere: ꝛ vsurari⁹ teneat ei
restituere q̄ ꝑ vsurā ab eo recepit Circa
q̄ q̄rit vtr̄ vsurarius teneat ꝺebitori ad
dāna. Rñdet ꝑm Ray. q̄ teneat ad oia dā/
na q̄ ille ꝑꝑt solutōez vsure passus ē. vt si
domū suā vl̄ alias res ꝑꝑt ꝓ vili⁹ vēdidit
ꝛ alia ꝺdurit. aut si ꝑꝑt ꝓ alia bōa sb̄ vsu/
ra q̄siuit Terciū remediū ē q̄ si vsurari⁹
ñ vult restituere tūc ꝑt iudici vl̄ alio ꝑlato
denūciare. Et iudex siue ali⁹ ꝑlat⁹ ex offi
cio suo ꝑt ꝛ tenet illū cogere ad restitutōez
Sciēdū q̄ antiq̄t⁹ vsurarū fuer̄t ab alīs
hoīb⁹ valde despecti: ꝛ cū ꝓ rari. Un̄ nar/
rat Guil. lugꝺ. in sūma vicior̄. q̄ antiq̄t⁹
q̄nq̄z i vna tota ciuitate vix inueniebat vn⁹
fenerator. ꝛ ille ñ fenerabat nisi data fide
vt ñ publicaret. ꝺ q̄ dū certitudinal̄r ꝓsta
bat eū esse vsurariū tūc ap̄li⁹ dicebat do/
m⁹ ei⁹ dom⁹ ꝺyaboli. ꝛ vinea ei⁹ vinea dia
boli. ꝛ sic ꝺ cetera reb⁹ ei⁹. Osculū pac⁹ nō
dabat ei in missa. ignis a vicinis ei⁹ i do/
mo sua ñ sumebat. Pueri ad ei⁹ occursū
paueſcebāt ꝛ alterutr̄ cū digito demōstra
bāt. Hūc ꝙ nr̄is tp̄ib⁹ vsurar̄ sūt ꝓnci/
pū ꝙsiliar̄ ꝛ cubicular̄ ꝛ ab hoīb⁹ eis as
surgit ꝛ honorāt. qꝺ tñ absurdū ꝛ abomi/
nabile multū ē Ex Sciēdū q̄ vsurar⁹
ñ solū dānat seip̄m sz etiā vxorē ꝛ oēs pue
ros ꝛ heredes q̄ sciēter possidēt illa bona
cū suis vsur̄ acq̄sita. Un̄ legit exēpluz
q̄ q̄ꝺā hō deuot⁹ rapt⁹ ē ꝛ duct⁹ ad vidē/
dū gaudia btōr̄ ꝛ penas ꝺānator̄. q̄ vidit
q̄ndā in iferno sepultū. ꝛ arbor lata ꝛ mag̃
ꝺ ei⁹ visceribꝫ ascēdit ꝛ pcessit. ꝛ in ramis
ip̄i⁹ arboris pēdebāt hoies vtriusq̄ sex⁹.
ꝛ ingēs flāma ab imo iferni ꝛ ab illo q̄ se/
pult⁹ erat in iferno ascēdit. ꝛ torq̄bant illi
pēdētes i ramis illi⁹ horribiliter ab illa flā/
ma q̄ ascēdit. Tūc ille deuot⁹ q̄siuit ab an
gelo q̄ꝺ ꝓ esset. ꝛ q̄re isti tā crudeliter torq̄rēt.
Rñdit angel⁹. Jste i imo sepult⁹ ē p̄r ꝛ ori
go oīm illor̄ q̄ i ramis pēdēt. ꝛ q̄ndā erat
paup ꝛ ditat⁹ ē ꝑ vsuras. ꝛ ñ restituit ma
le acq̄sita sz sic obīt. iō ꝓ i iferno ē sepult⁹
Et isti i ramis pendētes sūt heredes ei⁹ q̄
sciēter. post eū possederūt illa bona iiuste
a p̄re ꝑ vsuras acq̄sita. Et iō ipi ꝛ oēs seq̄
ces eor̄ qui ꝺ ꝓgenie ip̄or̄ nascunt ꝛ illa
bona iiuste acq̄sita sciēter possidēt oēs ad
illā arborē ꝛ ad illos ramos ptinent.

Sermo de eodē.

Emo ꝑt duob⁹ dñis ſuire. Dic i
isto ſmone dicendū est q̄re q̄libet
hō teneat deo seruire. Et q̄re infra
illū sermonē. clv. R.

Dñica sedecima Sermo. cxv.
Qz morieti septē ꝓtingunt.

Ecce defūctus

efferebat filī⁹ vnic⁹ mr̃is sue
Luc̄. vij. Sciēdū q̄ sicut iste
adolescēs mortuus fuit carnali morte. sic
oportet nos oēs mori. qz ſm ap̄l̄m oīb⁹
hoīb⁹ cōstitutū est semel mori. Un̄ q̄ vult
vitā suā ſm deū dirigere freq̄nter ꝺz mor/
tē memorari. Un̄ Salo. Memorare no/
uissima tua ꝛ in eternū ñ peccabis. Un̄ etiā
Aug⁹. in li. exhortationū. Nihil sic reuo
cat a pcto sic freq̄ns mort⁹ meditatio. Et
ꝓ ē signū prudētis viri. Un̄ Greg. Tota
vita prudētis debz esse meditatio mortis
qz vt hō i bono pficiat ꝛ a mal̄ sibi caueat
valz freq̄ns meditatio mort⁹. Un̄ hiero.
Memēto diē mortis tue ꝛ nō peccabis.
Qui se q̄tidie r̄cordat esse morituꝝ ꝓtenit

p̄sentia ⁊ ad futura festīat ℣ Uñ sciē dū q̄ septē sūt q̄ memorāda sūt q̄ hoī ꝓtin gūt moriēti. ℣ro qz sol⁹ ab hīc trāsit. ps. Singularit sū ego donec trāseā. Null⁹ ei amicoꝝ q̄bꝫ h̄ amicicīā tuā mīrotiēs ostē/ disti ⁊ q̄s dileristi tecū vadit cōducēdo te ꝺ h̄ mūdo. nisi forte seq̄tur te ad sepulcꝝ. ⁊ qꝺ pei⁹ ē valde cito obliuiscūt tui. p̄s. ℣e rūt mēoria eoꝝ cū sonitu. Uñ clamāt ipe aie ī purgatorio erñtes illꝺ Job. xix. Mi seremini mei mi℔emini mei saltē vos ⁊c. Et ꝺq̄runt ꝺ hȳs q̄bꝫ h̄ fidelitatē exhibu erūt. ⁊ etiā ꝺ hȳs q̄ bōa eoꝝ h̄ possident ⁊ eis cū eisdē bonis ñ subueniūt Si em̄ q̄s vult vltra mare ad visitandū sepulcꝝ xp̄i pegrinari vl̄ romā: vl̄ etiā ad sanctū Jaco bū: vl̄ venetias ꝓ mercimonȳs vult pge/ re socios secū ābulātes p̄t iuenire. Sz q̄ñ ꝺ hac vita migre dz: tūc nullū sociū l̄ ami/ cū h̄re p̄t q̄ secū velit ābulare ⁊ ei societatē exhibere. Et insup null⁹ p̄t eū tūc iuuare vl̄ ptegere nisi sol⁹ de⁹ ⁊ angeli ei⁹. Uñ p̄s. Nisi dñs iuuiſſz me paulomin⁹ habitaſ/ set ī iferno aīa mea Quē adiutorē ⁊ ptectorē sepi⁹ offēdisti. g̃ tu placare debes eū ī p̄/ senti. put decz ⁊ tenerſ. Si offēsus ē ꝓ sup biā tūc placād⁹ ē cū hūilitate. Si ꝓ auari cīā tūc placād⁹ ē ꝓ largitatē ⁊ mīsericordiā. Si ꝓ voluptatē ⁊ luxuriā tūc placād⁹ ē ꝓ castigatōez ⁊ flagellatōez corꝑis Si ꝓ gu lā tūc placād⁹ est ꝓ abstinētiā. ⁊ sic de alȳs Et qz hō recedit sol⁹ ab hinc. ita q̄ nullus amicoꝝ eū iuuare poterit decet nos q̄rere amicicīā xp̄i ⁊ sctōꝝ angeloꝝ q̄ nob tūc sō uenire poterūt cuz nos amici nr̄i derelin/ quēt. Hā q̄nqz ipe xp̄s apparet amicabili ter ipis moriētibꝫ ⁊ in agone ꝓstituſ. Uñ Bzc. Eliq̄n ī ꝓsolatōne egrediētis aie ipe apparere solet auctor et retributor vite. Etiā q̄nqz apparēt āgeli ⁊ sancti ipis ago nizātibꝫ. Uñ gre. Interdū ꝓtingit iustſ vt ī morte sua sctōꝝ p̄cedētiū visiōes aspici/ ant ne ipaz mortſ sue sm̄iam ptimescāt pe/ nalē. sz dū eoꝝ mēti ciuiū eternoꝝ ostēdit societas a carnis sue copula sine dolorisſ ⁊ formidis fatigatōe absoluant Ꝟ Uñ exēplū legit q̄ quidā deuot⁹ hō ī obit⁹ sui hora aspiciētibꝫ ⁊ circūstātibꝫ hoībꝫ sbito cepit hilarescere ⁊ pulcer ⁊ candid⁹ appa rere ⁊ ī leta ỹba prumpe. Querētibꝫ illis: cui loq̄reť. rñdit. Nōne videtſ sctōs p̄riar chas. Jteꝝ eo loquēte ⁊ eis interrogātibꝫ rñdit. Nōne videtſ sctōs pp̄has. Tercio dixit. Ecce iā veniūt sancti apli. Jteꝝ di xit. Ecce iā veniūt angeli. Ultimo dixit. Surgite iā venit ih̄s. Et h̄ dicto migrauit ad dñm. Ꝟ Scꝺo memorāduꝫ ē hoī q̄ nud⁹ recedet ab hinc: ⁊ ī terra sepeliet: ⁊ a ỹmīs ꝓsumet. Et illa iā dicta ostendūt homī. ℣ro q̄ oīa bona mūdi ñ sūt ꝓpria hoīs. qz oportet eū illa post se relinq̄re. Uñ Amb. Bona hoīs ñ sūt q̄ secū ferre nō p̄t Uñ etiā. i. ad Thimo. vi. Nihil inntulim⁹ in hūc mūdū. haud dubiū qz n⁹ auferre q̄d possum⁹. ps. Relinquūt alīeis diuitias su as: ⁊ sepulcra eoꝝ domus illoꝝ ineternū. Hoc valet ꝺ auaricīā. Hiero. Facile ꝺtē nit oīa q̄ se cito credit morituꝝ. Si ei ha buisses centū milia florenoꝝ q̄d tibi ꝓdel sent cū nullū tecū recipes ⁊ oēs post tere/ linq̄res. Et si habuisti octo tunicas ⁊ de/ cem pallia tūc peiorē tecū recipies ꝓ tegu mēto nuditat⁹ tue. vñ Job. i. Nud⁹ egred⁹ sus sū ꝺ vtero mr̄is mee et nud⁹ reuertar illuc. Ps. aūt ī terra sepelieť h̄ valet ꝺ sup/ biam. Eccī. x. Quid superbis terra ⁊ cinis. Uñ ī capite ieiunȳ cinis sup caput hoīs ponit ī signū hūiliatōis dicēdo. Memen to hō q̄ cinis es ⁊ ī cinerē reuertерſ. Et q̄/ modo audeſ te sup primū tuū exaltare cū sup sepulcꝝ tuū forte cras canes calcabūt Et q̄ hō erit cibꝫ vermiū valet ꝺ voluptā tē carnis. Quare em̄ sic delicate nutrīſ coꝝ pus tuū qꝺ ī breui erit cibꝫ vermiū. Job xvij. ℣utredini dixi. p̄r me⁹ es: mr̄ mea: ⁊ soroꝝ mea vermibꝫ ⁊c. Uñ oēs gulosi seip sos impinguātes sūt coci vermiū. Uñ le gim⁹ tale exēplū. Quidā fossoꝝ fodiēs se/ pulcꝝ inuenit cadauer qꝺdā foramiꝫ ple/ nū. ⁊ ꝺ q̄libet foramīe ỹmis se erigebat cū capite suo. q̄ ꝓcussit sup cadauer ⁊ oēs ver mes capita sua retraxerūt. Et ꝺ lingua il li⁹ nat⁹ ē serpēs habēs caudā venenosam in signū peccati lingue. De epate aspis in signū luxurie. De cerebro bufo in signum superbie. Jsta valēt ad domandū voluptā/ tes ⁊ desideria carnis. Tercio peccata sequunť ipm hominē si h̄ nō penituerit. ꝓ pter q̄ de⁹ ipm cōdemnat. angeli eū a bo/ nis sepant. ⁊ demones eū ippetuū cruciāt Apoc. xiiij. Opa em̄ illoꝝ sequunť illos. Ergo q̄libet studere debet vt veniat cum honestate añ summū iudicē ⁊ regē. Si ei cū firma fide ⁊ pura ꝓscīētia q̄s venerit ibi

obuiāt sibi pīarche. Si cū ꝑa sapīa obuiāt ꝓphe. Si cū volūtaria pauptate obuiant sibi apli. Si cū patiētia martires. Si cū hūilitate ꝓfessores. Si cū castita/te maria ⁊ oēs virgines. Si cū charitate inimicoꝝ ipemet xps sibi obuiabit q̄ pro suis inimicis i cruce orauit. ⁊ dicz sibi. Jn/tra i gaudiū dñi tui. Sz si cū vicijs ante summū regē venerīs ipe vnacū oib⁹ sanctis repellet ⁊ tibi pēta tua obijciet. Uerbi gra. Si cū superbia veneris tūc ipe xps ad sctōs suos dicere poterit. Uenite ⁊ vide/te hūc venit inimic⁹ me⁹ q̄ me ꝑuare voluit honore meo appetēdo gl̄iaz ⁊ honorē tpa lē. iō iā ꝑuabit gl̄ia etna. Si cū auaricia dicet. Ecce iimic⁹ me⁹ vēit q̄ me totiēs vē didit ⁊ se ⁊ oēs heredes suos dyabolo tradidit vt diuitias cōgregaret. Si cū gula ⁊ luxuria dicet. Ecce inimic⁹ me⁹ venit q̄ pl⁹ dilexit delicias ⁊ voluptates corpis cū mei ꝑm. Ergo ē tuz i delicijs fuit tm̄ date ei ō tormētis. ⁊ sic ō alijs victijs Quar/to demōes accurrūt ad agonē hois ⁊ ius suū expectāt. ꝑs. De⁹ dereliq̄t eū: psequi/ni ⁊ cōphēdite eū. qz ñ ē q̄ eripiat eum. Uñ hendā diuidā spolia xē. Uñ versus. Post hois mortē tria querūt auide sortē. Ult ꝺmis carnē: sathan aīaz: posteritas rē Et illi tres sic diuidūt hāc tria inf se q̄ q̄libz ñ daret suā ptē. p duab⁹ alijs. Hoc patet qz ꝺmis ñ q̄rit aīaz nec tpalē subst̄ātiā sz vult hāc carnē. i. hois cadauer. Et dyabol⁹ ñ q̄rit tpales res nec corp⁹ hois sz aīaz. Sil'r amici ⁊ ꝓsanguinei ñ curāt ō carne. nec eē multū solliciti sūt ō aīa sz q̄rūt sua tpalia Et sic sp fit qñ q̄s morit i pēcto mortali. s. q̄ corp⁹ dat ꝺmib⁹. aīa demonib⁹. ⁊ tpalis subst̄ātia ꝓsanguineis. Et sic nullā ptē hz xps i illo hoie. ⁊ mors ⁊ passio xpi ⁊ oīa bn̄ ficia q̄ a deo iste pctōr accepit pdita sunt.

J Sciēdū etiā q̄ mlti demones assunt morienti homi. De q̄ legit tale exēplū q̄ q̄/dā adolescēs pulcer ⁊ diues ꝺ deū se erexit ⁊ ꝺ deū ⁊ salutē ppriā mlta mala cōmisit i chorizādo. i fornicādo. i ludēdo. ⁊ in volu ptatib⁹ carnis viuēdo ⁊ i alijs ḡuib⁹ pctis Tādē icidit i grauē infirmitatē. Et cū sic iaceret ⁊ nullū signū ꝓtritōis i eo appare/ret quedā cognata ei⁹ corā eo sedēs dixit ei. Debilis es valde. ꝑpara te ad deū p ve/rā ꝓtritionē ⁊ peccatoꝝ tuoꝝ cōfessionē. ⁊ p sacramētoꝝ susceptōez. ⁊ inuoca illuz q̄ p te passus ē ⁊ mortu⁹ i cruce vt pēta tua ti/bi dimittat. ⁊ adhuc spaciū fructuose pe/nitētie tibi ꝓcedat. Ad quā ille desperatus rñdit. Quid dicis tu mihi ō ꝓfessiōe ⁊ sacra/mētoꝝ ꝓceptōe. Ego nūq̄z i vita mea deū ꝓfacit q̄siui sz sp ꝺ deū viri. ⁊ deū ad ira cū diā puocaui. q̄ iā ab eo sū derelict⁹ q̄ apli⁹ eū inuenire ñ potero: qz eternal'r sñiatus sū ad eternū ignē ⁊ ad eternā mortē. ⁊ iā sum i ptāte oīm demonū. Et addidit. Uides horreū illō magnū i opposito nr̄i. dico ti/bi. nō sūt i tecto ei⁹ tot calami q̄t sūt iā de mones circa me ꝓgregati. Et ꝫ dicto mox agonizās expirauit: ⁊ infelicē aīaz demoni/bus tradidit. Quīto q̄ vadit ad regio/nē sibi ignotā vbi nihil habebit nisi q̄ pre/misit. ⁊ nescit q̄liter ibi disposit⁹ sit. ⁊ vbi ꝑma nocte manebit an i celo: an i purgato/rio: vl' in inferno. Uñ legit q̄ fili⁹ vnic⁹ cu/iusdā comitis iacēs i agone dixit. O q̄d est mūd⁹. Jā cogisco me morituz. ⁊ habeo in mūdo isto magnas diuitias. ml'ta castra ⁊ ml'tas ciuitates. ⁊ iā multos hospitare posse. ⁊ iā moriar. ⁊ nescio vbi hac nocte manebo. Et ꝓuocauit oēs astātes ad fle/tū. Sic sil'e possū dicere illis q̄ habēt ma/gnas ⁊ latas domos q̄ forte etiā cito mori unt: ⁊ nesciūt vbi manebūt. Jtē in futura regiōe inueniem⁹ ea bona q̄ ꝑmisim⁹. g̃ p/mittere debem⁹ dona a corde p bonas me/ditatōes ⁊ sctās affectōes. Dona de ore p/ deuotas orōes ⁊ gr̃az actōes. de pedib⁹ p/ salubres gressus. de manib⁹ p elemosinaz/ largitōez. Math. vi. Thesaurizate vobis/ thesauros i celo Apl's. Que hō semīat hec/ ⁊ metet. Sz heu q̄dā ꝑmo volūt incipe se/ minare i agone. i. bona opa facere cū iā de/berēt metere. i. mercedē bonoz opez cape

K Sexto q̄ hō in morte pdit tps gr̃e ⁊ tps negociatōis. Lu. xix. Negociami dū venio. Jā em̄ sūt nūdine i quib⁹ possum⁹ pēta vendere p pñiaz ⁊ celū emere p bona opa. Joh. ix. Opami dū dies ē: venit nox/ cū nemo opari ꝑt. Debem⁹ ergo multū es/se solliciti ad merendū p bona opera duz temp⁹ gr̃e habem⁹. qz in ꝑsenti est temp⁹ merēdi ⁊ in futuro est temp⁹ remunerādi. Et nihil est ꝑciosi⁹ tpe. qz in vna hora ho/mo tm̄ ꝑt mereri meritū q̄ ꝓualet toti mūdo. Et xps vult nobis dare regnū celi in bono foro. Hā aliq̄ emūt illud ꝑ oñib⁹

bonis suis. sic apli q̄ oīa reliquerunt. Un̄ Mat. xix. Ecce nos reliq̄m⁹ oīa ⁊c. Aliq̄ emūt p dimidia ꝑte bonoꝝ suoꝝ. sicut zache⁹ q̄ dixit. Ecce dimidiū bonoꝝ meoꝝ do paupib⁹. Aliꝰ p haustu aq̄. Un̄ Mat. x. Qui ꝺederit vni calicē aq̄ frigide ñ ꝓdet mercedē suā. Aliq̄ p sola bona volūtate. Un̄ aug⁹. sup ps. Si potes dare da. si nō potes affabilē te ꝑsta. Coronat de⁹ intus volūtatē vbi ñ iuenit facultatē. ¶ Septimo q̄ mors ꝓuat boiez oīm⁹ gaudijs mūdi. Eccli. xli. O mors q̄ amara ē memoria tua homi pacē hñti i substātijs suis ⁊c. Ergo poti⁹ iā hō dz gaudia mūdana ⁊ illicita relinq̄re cū sibi sit meritoriū. cuz tñ i agōe velit nolit optet eū ab hijs separari. q̄d ꝓdesset homi si sp i gaudijs ⁊ delicijs vixisset ⁊ nūc ad tristicias famē ⁊ miserias eternal⁹ trāsire deberz. Et ecōuerso q̄d si bi noceret si h sp in pauptate ⁊ tristicia vixisset ⁊ iā ad diuitias ⁊ etna gaudia trāsiret. Un̄ xps dicit ꝺ bonis q̄ h i tristicia vi uūt. Joh. xvi. Tristicia vra vertet in gaudiū. ps. Cū ipo sū i tribulatōe eri. eū ⁊ gl̄i ficabo eū. Et ecōuerso ad malos dic̄. Ue vob q̄ nūc saturati estis ⁊c. Et itez. Ue vobis q̄ nūc ridetis ⁊c. Un̄ gre. in omel. Presentia gaudia sequunt ꝓpetua lamēta Et ꝺ gulosis dic̄ Hiero. Impossibile ē vt p/sentib⁹ q̄s ⁊ futuris fruat bonis vt h ventrē ⁊ illic mētē ipleat ⁊ ꝺ delicijs trāseat ad delicias. Un̄ freq̄nter cogitare debem⁹ ꝺ extremo fine. Un̄ bern̄. Quid fetidi⁹ hūano cadauere. q̄d horribili⁹ boie mortuo. Cuius erat i vita gtissim⁹ amplex⁹ fiet i morte horribil⁹ aspect⁹. Quid q̄ ꝓsunt diuitie q̄d delicie: q̄d honores Diuitie nō liberāt hoiez a morte. delicie nō liberāt a ꝑne. honores nō liberāt a fetore. qz q̄ mō sedebat ornat⁹ i aula. mō sordz nud⁹ i tūba. q̄ mō vescebat i delicijs i cenaculo: mō ꝓsumit a vermib⁹ i sepulcro ⁊c. ¶ Un̄ si volum⁹ bñ mori tūc antea debem⁹ discere bñ mori. Quid aūt sit scire bñ mori patz p tale exēplū. Quidā mercator trāsiēs p siluā iuenit ibi heremitā centenariū degētē. Aq̄ q̄siuit q̄d ibi facerz Cui heremita. disco mori. Et mercator. Que nccitas cū tu sis senex. qz alias optet te cito mori. Et heremita. Et h ē qꝺ timeo. qz scio me moritu/rū. ⁊ tñ nescio mori. Dixit mercator. q̄d ē tunc scire mori. Cui heremita. Uicia dimittere ⁊ bōa opa facere. iuxta illō ps. Declina a malo ⁊ fac bonū. Mercator vltra q̄rit. Quid comedis q̄ ita senex factus es Cui heremita. Libū optimū. Et mercator. Quis tibi ꝓpat hūc cibū. Et heremita. Loqu⁹ optim⁹. s. fames. Mercator ite rū q̄rit. Que est deductio tua. Heremita. Recogito oēs ānos meos i amaritudine aīe mee. ⁊ vbi inuenio me bñ vixisse grās ago domīo deo meo. vbi aūt male: doleo. Mercator. Es ne diues. Cui heremita. Pl⁹ habeo q̄z volo. s. corp⁹ illō. Et mercator. Ergo velles mori. Cui heremita. Uel lē libēter bñ mori q̄ ad vitā eternā pueni/rē. Et mercator. Posses ne me īstruere bñ mori q̄ ad vitā eternā posse puenire. Cui heremita. Possū. Et ꝺdit Quid opis sciss Et ille. mercator sū Et heremita Si mercari vis ⁊ dare p maiori mīo⁹ ꝝspice celū. qꝺ ē maio⁹ toto mꝺo: ⁊ eme illō ꝑ tpali substātia tua. ⁊ fac bonū. Quo audito mercator ꝛligt oīa bōa tpalia ⁊ fact⁹ ē deuot⁹ hō

In eadē dñica Sermo. cxvi.

De viduis.

Thec vidua e

rat. Lu. vij. Mlier ista ꝺ morte filij sui multū dolebat. ⁊ iō lamētabil⁹ eū flebat. Dolor aūt ei⁹ causa/bat ꝑmo ex eo q̄ mr vnici filij fuit. Naturaliter em mr pl⁹ diligit filiū q̄z pr. ⁊ ideo ꝺ morte filij pl⁹ tristat. ¶ Quare autē mr pl⁹ diligat filiū q̄z pr q̄ttuor sūt cause. Prīa cā est: qz illud p q̄ pl⁹ laboram⁹ pluris diligim⁹. mr aūt plus laborat circa filios q̄z pr. tā i portādo q̄z i pariēdo q̄z ei⁹ educando. Scda cā ē: qz illā rē pl⁹ diligimus q̄m certitudinal⁹ nr̄az esse scim⁹. Mr aūt certitudinal⁹ scit q̄ filiū ꝺ se genuit. vir aūt ⁊ si credat cert⁹ tñ nō est q̄ ꝺ suo semīe sit nat⁹. Un̄ Arist. iij. etbi. Mres plus diligūt filios q̄z pres. qz certiores sūt de eis. ⁊ qz labores maiores habēt circa eos. Tercia cā est. qz illā rē pl⁹ diligim⁹ i q̄ maiorem nos hre ius. Sm aūt ph̄m: maior portio de substātia mris ē in corpe filij q̄z de substātia pris. Quarta cā est. qz dic aug⁹. amicicia ꝓtrahit ex ꝓsuetudīe cohabitādi colloq̄ndi ⁊ ꝓuersandi. mlieres aūt cū filijs magis ꝓsueuerūt cohabitare: colloq̄ ⁊ ꝓuersari q̄z pres. Scꝺo causabat ꝺolor ex eo q̄ erat vnic⁹ filius matris. nō em̄ alius

filiꝰ remãsit sibi ꝙ ipam aleret ⁊ nutriret. Hoc ꝯppe spectat ad filios ꝓntes nutrire ⁊ fouere. Vñ Exod. xx. Honora patrẽ tuũ ⁊ ma. t. ⁊c. Intelligit nõ tm̃ ꝫ ō hono rem̃ exẽpla ꝫ ꝺba. iõ inducimur exẽplo xpi q ō mr̃e sua curã habuit. ⁊ ī vita sibi obe/ diẽdo. Luc. ij. Erat subditꝰ illꝭ. Et ī moꝛ te ipaz Johi recõmẽdẽdo: ⁊ post mortẽ si bi apparẽdo. Tercio causabat eiꝰ do/ loꝛ et eo ꝙ erat vidua. Vñ ī pmissis ꝺbis sũt dicẽda. Prio q̃ req̃runt ad statũ vidu arũ. Scõo an sit meliꝰ manere ī viduita/ te vl̃ ecõuerso ꝛ̃here. Tercio exẽplũ de vi duis. O Circa primũ sciẽdũ ꝙ vita vidue vt sit ei meritoꝛia ⁊ xpo dedicata se ptẽ debz hr̃e. Primũ est vt ꝺe vidue di scant domos regere sibi cõmissas. Alꝑs. Si aũt vidua filios aut nepotes habz di scat ꝓmo domũ suã regere. est em̃ acceptũ coꝛã deo. Qz ad viduas spectat ꝙ habeãt familiã deuotã ⁊ honestã magꝫ ꝫ alij ho/ mines. Et ad ꝫ debent familiã suã ꝺbo ⁊ exẽplo iformare ⁊ monere. vt. s. eccliaz fre quentẽt: missas ⁊ ꝓdicatões audiãt. vt cõ fiteanꝰ ⁊ cõmunicẽt tpe pasce. vt deũ ī ver bis ⁊ factꝭ ꝓ oculꝭ sp habeãt. vt sint hũiles ⁊ castꝭ: mifi coꝛdes ⁊ obediẽtes: ⁊ sic ō alijꝭ Et sic iformãdo eos multũ merenꝰ. qz ze/ lus aiaz ẽ maximũ sacrificiũ. Vñ Aug⁹. Quidq̃d ī alijs edificas docẽdo: exhoꝛtã/ do oĩa tua facꝭ. Et de bono exẽplo qđ ꝓ bent suis deꝰ bonoraꝰ ⁊ ipi subditi emen/ dantꝰ. Et iã ipe vidue ꝓ se ī ꝫ multũ merẽt Vñ Cesariꝰ ī epla. Quãtis exẽplũ ꝺe hu militatꝭ ⁊ pfecte charitatꝭ oñderꝭ cũ tãtis ꝙ tantꝭ eterna ꝓmia possideb. Vñ Aris. ij. ethi. Optimꝰ est ille q̃ nõ vtiꝰ bonitate ad se solũ ꝫ etiã ad alios. Quidq̃d em̃ ipi subditi postmodũ boni faciũt ipsa vidua ꝓticeps erit. Vñ Cesariꝰ ī epla Bñdicta aia illa cuiꝰ hũilitas alteriꝰ ꝛfundit supbi az. cuiꝰ patiẽtia primi extinguit inuidiã. Itẽ debẽt subditꝭ suis illicita facta phibe re. s. turpia ꝺba ⁊ scãdalosa exẽpla. chozeã ⁊ ebrietatẽ. ⁊ sic ō alijs. cogitãtes ꝙ oꝑtet eas rõez reddere coꝛã deo ꝓ ipis subditis Ro. i. Digni sũt moꝛte ñ solũ q̃ faciũt ꝫ eẽ q̃ sentiũt facientibꝰ Scõm ẽ ꝙ vidua ꝺz hr̃e spẽ ī dño. Alꝑs. Que ꝺe vidua ẽ spe/ ret ī dño, vt dicere possit cũ iudith. Spẽ ī aliũ nũq̃ habui q̃ ī te dñe Sũt ei vidue pene oẽs desolate ⁊ tristes: etiã q̃uis diui tes sũt. ⁊ ꝫ ꝓpt̃ tria. Prio qz sepe decipiũ tur ī iuste. iõ qz sũt viro ꝓsolatoꝛe priuate Mar. xij. Deuoꝛãt domos viduaz. Se/ cũdo qz sepe molestanꝰ cũ sint virꝫ ꝓuate q̃ debẽt esse defẽsoꝛes. Isa. i. Defendite vi duã. Tercio sepe sũt ī tristicia. qz ñ habẽt maritos ꝓpꝛios eos ꝓsolantes. Et iõ ꝑ gue pctm̃ ẽ ꝓtristatas viduas ꝓtristare. Et ex oppositio magnũ meritũ est eas cõsolari. Sũt ei iuxta stratã pñtis neq̃ secti velut aboꝛes q̃dã. ō q̃bꝰ q̃libz conaꝰ ptẽ depoꝛ tare. Jõ q̃tiẽscũq̃ tristanꝰ recursũ debent hr̃e ad xpz quẽ ꝑelegerũt ꝓ oibꝰ maritꝭ. qz ipe ẽ q̃ ꝓmꝑs. viduã eiꝰ bñdicẽs ⁊c. ⁊ pu/ pillũ ⁊ viduã suscipiet ⁊ vias pctoꝝ. disp det. Vñ sic colũba nidificat ī foꝛamiꝰ pe tre. sic vidua ī vulneriꝰ ihu xpi Et qñ tri stanꝰ ⁊ molestanꝰ siue a mũdo siue a dya/ bolo siue ab hoibꝰ malꝭ vel a coꝛpe ꝓpꝛio recursũ debẽt hr̃e ad vulnera xpi. Et nun q̃ aliq̃ vtoꝛ habuit tãtã spẽ ī maritũ ꝓpꝛi uz q̃n vidua ꝺz hr̃e maioꝛẽ spẽ ī xpm̃. Qz ifideꝰ vir essz ille q̃ videret vtoꝛẽ suã ꝓtri/ statã ⁊ molestatã ⁊ possz eã iuuare ⁊ nollet facere. Itẽ sciẽdũ ꝙ ꝓtristari viduas ⁊ pu pillos ẽ vnũ ō q̃ttuoꝛ pctis clamãtibꝰ ī ce lũ. de q̃ materia q̃re añ ser. ciij. H. P Terciũ ẽ ꝙ vidue ñ debẽt esse ociose. ꝫ se sp ī aliq̃ bono ope occupare Vñ apꝰ reꝑ hẽdit aliq̃s viduas dicẽs. Simꝰ aũt ⁊ oci ose discũt circũire domos suas. Periculo sũ ẽ em̃ homi cuiuscũq̃ statꝰ sit ꝙ sit ocio sus. ⁊ marie mꝰieribꝰ. ꝫ patz: qz dñs posu it Adã ⁊ euã ī paradiso vt ibi operarenꝰ. Sz dyabolꝰ inuenit euã ociosã. ⁊ aggressꝰ eã tẽ ptauit ⁊ decepit. Jõ dicit Hiero. Sp ali q̃d boni facito: vt te dyabolꝰ sp inueniat oc cupatũ. Hã sicꝫ terra ñ arata ⁊ iculta cre/ scũt vepꝛes. ⁊ ī aq̃ stãte crescũt ꝺmes. sic ī aĩa ociosa male cogitatões Ber. Oĩm co gitationũ ⁊ tẽptationũ malaz incẽtiuũ ẽ ociũ. Vñ Aug. Ociositas sine dei timoꝛe mgra neq̃cie ẽ. Immo ociositas ẽ ꝺ natu rã homiꝭ Job. v. Dõ ad laboꝛẽ nascit sicꝫ auis ad volandũ. Immo ociosus idigni oꝛ ẽ brutis aialibꝰ. qz nullũ ens naturalit ẽ ociosũ. vt dic Aristꝰ. ti. aialiũ. imo ociosꝰ idignꝰ ẽ pane q̃ vescit. Alꝑs. Qui ñ labo/ rat ñ mãducet. Et ociositas ī hoie ẽ signũ carẽtie gr̃e dei. Unde Chrisꝰ. sup Math.

Qui habēt spūm dei ñ sūt ꝓtēti sedere oci
osi. sz ipe spūs q̄ ī eis est vrget eos ad ali/
qd bonū appbēdere Uñ aug. Si possibi
le sit nemo te aliqñ nisi aut legētē aut ozā/
tē inueniat. Sūt em̄ aliq̄ vidue aut mlie/
res tā nobiles q̄ fecundanť laborare. Et
tales deberēt aduertere q̄ btā elisabeth fi
lia regis vngarie: r vxor lantgrauij thurin
gie filabat r laborauit cū ancill' suis. r in/
de vestiuit nudos. Sic si tu nō es īdigēs
tñ mlti sūt paupes q̄ laborare nō pñt. r p
pter illos tu debes laborare. vt eis cū tuis
laboribꝫ possis subuenire. Uñ aug. in li.
de vita xpiana. Illā elemosinā deꝰ appro
bat q̄ de iustis laboribꝫ mīstrať. Quartū
ē q̄ vidue nō debēt esse ꝑbose Uñ licz ver
bositas etiā repbensibil' sit ī virs. tñ magis
ī mlieribꝫ. r maxime ī viduis r virginibꝫ.
Uñ apls repbendit aliqs viduas dicens
Nō solū ociose: sz etiā ꝑbose loqntes q̄ nō
oꝑtet ℣ Uñ sciēdū ſm Ihrim. q̄ mu
lieres sūt īcaute: molles: r fragiles. qz īcau
te: iō ꝺ facili decipiunť. qz molles: ideo ad
bonū vl malū cito flectunť. qz sūt fragiles
ideo ꝺ facili supanť. In signū huius dyabo
lus ī padiso nō ē aggressus viz sz mlierez
sciēs q̄ femīa facilꝰ decipet q̄s vir ex eo q̄
incautior est. r citꝰ flecteret ex eo q̄ sexus
mollior ē. r facilꝰ vinceret ex eo q̄ sexꝰ fra
gilior ē. Et ḡ vidua debz esse moderata et
discreta ī ꝑbis. Uñ hiero. In ꝑbor ponꝺ
dere ꝺsistit pbatio vite. Mat. xj. Ex abū
dantia cordis os loquit. Ergo ꝑba pudi
ca r honesta sūt signa pudici cordis. sz ver
ba īpudica r ihonesta sūt signa impudici
cordis. Uñ Ihrim. sup Mat. Quale cor
habz vnusq̄sq̄ talia ꝑba loquit. Ezri. xiij.
ethi. Qualiscūq̄ vnusq̄sq̄ ē taliter dicit r
tal' opat. ℟ Uidue aūt r ꝙgines de
bent hr̄e pudica ꝑba honesta r vtilia exē/
plo btē virgis marie. De q̄ legit put ī euā
gelijs repit q̄ septies sit locuta. bis cū an
gelo. primo. Qūo fiet istud qm̄ viz nō co
gnosco. Scō qñ dixit. Ecce ancilla dñi
rc. Cū elisabeth etiā bis. Prio qñ eā salu
tauit. Secūdo qñ dixit. Magnificat aīa
mea dñm rc. Cū filio bis. Primo qñ post
triduū eū īuenit ī tēplo cū dixit ei. Fili q̄d
fecisti nob rc. Scō qñ dixit ī nuptijs. vi
nū ñ habēt rc. r semel cū mīstris qñ dixit
Quidq̄d vobis dixerit facite. Sic etiā vi
due r ꝙgines debēt facere exēplo marie. p

nerb. xxi. Qui custodit os suū r linguā su
am custodit ab angustijs aiaz suā. Hūqs
em̄ aliqs bonꝰ r pfectꝰ efficit nisi habeat
custodiā oris sui. Jaco. i. Qui putat se re
ligiosū esse ñ refrenās linguā suā huiꝰ va/
na ē religio. Uñ Job. xi. Hūq̄d ꝑbosꝰ iu
stificabit. Ergo si vidua vult deo placere
tūc ꝺz linguā suā refrenare ℣ Quin
tū est q̄ vidue gerere debēt habitū vidua
lē r nō curiose r ornate īcedere. Uñ apls
repbēdit q̄sdā di. Nō solū ociose sz etiā cu
riose discūt īcedere r circūire domos. Pe
riculosū ē em̄ viduis ſm cursū mūdi se or
nare. qz pulcre vestite citiꝰ decipiunť r cre
briꝰ a demonib capiunť. Uñ legit ō bea/
taꝰ Elisabeth q̄ post mortē sui mariti ve/
stes grises r abiectas īduit. Fuit em̄ tūc
habitꝰ eiꝰ ita despectꝰ vt deferret grises
pallīū pāno alteriꝰ colozis plōgatū r ma
nicas ruptas cū pāno alteriꝰ colozis flo/
matas. Cōtra ꝑ aliq̄ vidue faciūt q̄ se or/
nāt ī vestib volētes duob dñis seruire et
placere. s. xp̄o r mūdo. qđ est ꝺz euāge. Uñ
etiā apls. Si adhuc mūdo placerē seruꝰ
xp̄i nō essem. Itē Jaco. iiij. Qui amicus
ē huiꝰ mūdi dei inimicꝰ cōstituit. Uñ or/
natꝰ corpis magꝰ repbensibil' est i viduis
r ꝙgib q̄s ī ꝺiugatis. qz vxor ꝺiugata licite
ꝑt opaz dare vt placeat viro suo Sz xp̄s
q̄ est spōsus viduaz r virginū nō q̄rit ex/
teriorē ornatū corpis ī suis spōsis sz inte
riorē pulcritudinē aīe. Ergo sic vxor ꝺiu
gata ornat se cū vestib. sic vidue debēt se
ornare cū virtutib. s. cū hūilitate. castita/
te: patiētia: misc̄dia. r sic ꝺ alijs ꝑtutibus
Ergo vidua q̄ xp̄o vult placere debet hu
miles vestes gerere ī peplis pallijs tunicis
r sic de alijs. Sextū est q̄ vidue debēt
se diligēter exercere in opib misc̄die circa
paupes r debiles. exēplo elisabeth q̄ ifir/
mos portauit r ipos lauit Uñ canit ō ea
Mlieres opulēte audite r facite ſm hāc
rc. Uñ apls. i. Thimo. v. Vidua eligat ī
bōis opib testimoniū habēs. si filios edu
cauit. si hospitio paupes suscepit. si sc̄oꝝ
pedes lauit. Et merito vidua debet esse
mīficoꝝ paupib q̄ fideľ vxor nō come/
dit vl bibit sola: sz impartit viro suo q̄d/
q̄d boni habz. Sic vidua xp̄o suo spōso ī
partiri debet. s. paupib largiēdo r subue/
niendo. Matb. xxv. Qđ vni ex mīnimis
meis rc. Itē qñ vxor fideľ videt viz suuz

firmū cōpatiť ꝛ seruit sibi. Sic ꝛ vidua debet seruire ꝛ cōpati pauplbꝫ ꝛ infirmis ꝓpter xp̄m q̄ est spōsus eiꝰ ꝛ reputat sibi esse factū q̄dq̄d pauplbꝫ fit. Ergo vidue debēt cibare esurientes. potare sitientes. ꝛ sic de alijs opibꝫ miscōie. tūc xp̄s q̄ ē spōsus eaꝫ dicet eis i extremo iudicio Mat. xxv Esuriui ꝛ dedi. mi. mā. rē. ¶ Septimū est q̄ vidua debet corpꝰ suū subijcere spiritui. ꝛ animū ad deū erigere i deuotōe ꝛ attēta orōe. Ut aūt corpꝰ subijciať tūc castigare debꝫ illud cū ieunijs ꝛ abstinētijs. Uñ legiť ō Judith q̄ iduit ciliciū. et sp ieiunauit oibꝫ diebꝫ p̄ter sabbatū. Sic etiā legiť ō Anna pphetissa. vt hī Lu. ij. q̄ vixerat cū viro suo septē ānis a virginitate sua. ꝛ hᵉ vidua erat vsq̄ ad ānos. lxxx iij. q̄ nō discedebat ō tēplo ieunijs ꝛ obsecratōnibꝫ fuiēs deo nocte ac die rē. Ad vidua em̄ spectat vt delicias carnis fugiat. Uñ apls. Uidua q̄ i ōlicijs viuit mortua ē. Bern̄. Periclitať castitas i delicijs Ergo vidua q̄ vult eē casta ꝛ vult xp̄o placere debet viuere i abstinētia. Uñ Hugo ō sctō victo. Parca em̄ vita occidit vicia libidinē extinguit. ꝓtutes nutrit. aīm roborat. mentē ad celestia eleuat. Itē vidua debꝫ esse i orōibꝫ deuota. qr ad viduā ptinet multū ꝛ freq̄nter orare. Rō qr illō tps q̄ vror cū marito suo ꝛ puerꝫ suis expendit die noctuq̄ ꝫ ipa vidua expēdere dz i deuotōe. in ꝓtēplatōe. in orōe ꝛ sctis meditatōibꝫ. Qr q̄libet vror libēter amicabiliť loquiť ꝛ querať cū marito suo quē diligit. Sic vidua libēter dz loq̄ ꝛ querari cū spōso suo xp̄o. ꝛ ꝫ fit i orōe ꝛ ꝓtēplatōe Uñ aug. sup ps. lxxxv. Oratio tua locutio ē ad deū. q̄n legꝫ de⁹ tibi loq̄ť. q̄n oras cū deo loq̄ris. ¶ Quātū ad scōm q̄riť. vtr meliꝰ sit pmanere i viduitate vel ecōuerso ꝫbere mr̄imoniū. Rndeť q̄ melius est mlier i viduitate pmanere q̄ꝫ ecōuerso ad ꝓiugiū trāsire ppter q̄ttuor causas. Prīa qr ꝫ maioris castitatis ē indicōtinētie. Q̄n em̄ mlier toties nubit signū ē immagne ꝓtinētie. Apls. Uidua eligiť q̄ fuit vnius viri vror. In aīalibꝫ ꝫ inueniť. vt postq̄ vna turtur moriť reliq̄ alteri nō sociať. Bern̄. Pudeat ad negociū honestuz rōez n̄ posse i hoīe qđ natura p̄t i volucre. Scđo qr ꝫ ē signū maioris amoris ad primū viz. qn̄. s. amore primi nullū aliuz vult accipe. Cū em̄ ambo fuerūt vna caro. mortuo viro mlier remāsit. ꝛ q̄si etiam mortua nubere amplⁱ nō debeꝛz. Uñ refert Hiero. ꝺ Jouinianū. q̄ cuz Ualeria vidua rogareť scōm viz accipe. rndit se ꝫ nō posse facere. qr vir suꝰ adhuc viueret. Quibꝫ admirātibꝫ dixit. Quādiu vixero vir meꝰ p amorē semp viuet i corde meo.

Tercia cā est ppter maiorē securitatez. Uidua em̄ sui dña est. ꝛ in pace viuit. ꝛ si accipit viz discrimini exponit se. qr forte habebit viz durū. Uñ Hiero. refert vbi sup̄. q̄ cū Anania vidua rogareť vt secundario nuberet. Rndit se ꝫ nō posse facere. qr bonū habuerat virū. ꝛ si scōm duceret aut esset bonꝰ aut malꝰ. Si bonꝰ sp esset i timore ne ip̄m pderet. Si malꝰ sp esset in dolore q̄ post tā bonū viz illū pessimū haberet. Quarta cā est qr ad ꝓuidendū deo habet maiorē libtatē. Apls. Qui sine vxore ē sollicitꝰ ē q̄ dei sūt. Nā vidua p̄t surgere ꝛ dormitū ire q̄n vult. etiā p̄t comedere bibere ꝛ ieunare q̄n placet. Insup p̄t pauperes hospitio recipe. elemosinā dare. infirmos visitare. ecclias ꝛ ꝓmones frequētare. ꝛ sic ō alijs Sciēdū tn̄ q̄ vidua iuuenis q̄ adhuc pueros p̄t parere licite ꝛ si ne pcto p̄t ꝫbere. sz si sic pmanet i viduitate meliꝰ facit ppter q̄ttuor causas supius dictas ✠ Sz q̄stū ad terciū sciēdū q̄ deo ē valde acceptū q̄n iuuenis mlier deo se offert i viduitate ppter deū pseuerādo. Uñ legiť tale exēplū q̄ puella nobilⁱ i sua adolescētia marito ē tradita. ꝛ i vnⁱ anni spacio eiꝰ morte ē viduata. Quā cū ꝓsanguinei inducerēt vt secūdario ꝫberet eligit magꝫ spūalibꝫ nuptijs copulari xp̄o. i q̄bꝫ a luctu incipiť. sz ad gaudia eterna puniť. q̄ꝫ carnalibꝫ nuptijs subijci q̄ a leticia sp̄ incipiūt ꝛ ad finē cū luctu tendūt. Mor ḡ vt eiꝰ maritꝰ defunctꝰ ē. abiecto seculari habitu ad oīpotētis dei ꝓuitiū se tradidit. ꝛ ei multꝫ ānis i simplicitate ꝛ puritate cordis ꝓuuit. orōibꝫ deuotꝫ insistendo. largas elemosinas pauplbꝫ erogādo. Cū q̄ oīps deus pennē iā mercedē eiꝰ labori reddere decreuisset. cancri vlcere i māmilla pcussa. Nocturno aūt tpe añ lectū eius duo cādelabra lucere ꝓsueuerāt. qr videlicet amica lucꝫ. i. xp̄i. nō solū spūales sz etiā corpales tenebras odio habuit. Que duz

nocte q̄dā ex hac eadē iaceret ifirmitate fatigata vidit beatū Petꝝ apl'm int' vtraq; cādelabra añ suū lectū ꝓstitisse. nec pterrita timuit. sz ex amore sumēs audaciā exultauit: eiq; dixit. Quid ē dñe. dimissa sunt mihi pcta mea. Cui ille benignissimo vultu rñdit. Dimissa sūt. veni z itra i gaudiū tui spōsi. z sic visio apli ablata est. Tercia ār die vidua ista i xpo ei⁹ spōso defuncta ē.

Dñica decima septima Ser. cxvij.

De celebratōe festoꝝ.

CUm intraret ihs i domū cuiusdā pncipis pharisеoꝝ sabbato māducare panē z ipi obſuabāt eū. Lu. xiij. Mathei. xij. Xpc sepe in sabbato docebat z curabat ifirmos. vt pl'es q̄ ad sabbatū ꝓuenient illuminaret. Uñ ad māducādū cū isto pncipe sabbato itroiuit. nō ppē cibū sz aiaꝝ lucꝝ. vbi etiā hydropicū istū i corpore z mēte curauit. Sz ipi pharisei obſuabāt eū quertēdo opa sua ex eo q̄ i sabbato ea faciebat. dicētes vt hr Joh. ix. Hō ē h̄ hō a deo q̄ sabbatū nō custodit. Uñ i p senti ſmone q̄ttuoꝝ sunt dicēda. Prio q̄re sabbatū sit trāslatū i diē dñicū. z ꝓuilegia habz dies dñica p alijs diebꝫ. Scdo qūo violatio festoꝝ octo modis ꝓtingit. Tercio qñ festū ē incipiēdū z qñ terminānduz. Quarto qūo puniēt q̄ nō celebrāt festa.

¶ Circa primū sciendū q̄ dies sabbati trāslata ē in diē dñicū q̄druplici ratione.

Prio ob memoriā bñficij dñice incarnatōis z natiuitat⁹ xpi. q̄ sic die dñica mūd⁹ fuit creat⁹: sic eadē die fuit p misteriuz incarnatōis recreat⁹. Et h̄ bñficiū dignissimū est i memoria ingit habēdū. q̄ p hoc de⁹ summā bonitatē z charitatē nob exhibuit. dicēte apl'o. Propter nimiā charitatē q̄ dilexit nos de⁹ misit filiū suū i mūdū Ex maria ei charitate pcessit q̄ ꝑbū eternū hō fieri z nasci voluit vt nos deificaret z vt hoiez abiectū ineffabiliter exaltaret. z vt hoiez mēdicū ō thesauro diuinitat⁹ locupletaret. Uñ aug. Amauit te dñs z fecē se ppter te hoiez. de⁹ subiecit se z exaltauit te. Inclinauit se z suscepit te. Exinaniuit se maiestate: z ipleuit te diuitate. Descendit vsq; ad te vt tu ascēderes vsq; ad euz.

Scdo ppter memoriā bñficij resurrectionis q̄ fuit dñica die facta. z q̄ē causa z exēplar nr̄e resurrectōis. Hā illa die dñs ꝓtulit nob tria bona. Prio q̄ mortē nr̄az ōstruxit. z eā i seipo occiso occidit. Scdo q̄ naturā nostrā veste imortalitat⁹ induit cū imortal' z ipassibil' resurrexit. Tercio q̄ timorē mort⁹ abstulit qñ p suā resurrectionē ō eterna bitudie nos assecurauit. cū certū sit q̄ mēbra seq; debeāt vbi caput ꝑcessit. Hre. Si mēbra nr̄i redēptoris sumam⁹ ī nob q̄ iā gestū ostat i capite Tercio dies sabbati trāslata ē in diē dñicū ne videamur iudeizare: diē sabbati more iudeoꝝ obſuādo. q̄ ſm Hostiē. in sabbat⁹ maxie laborare debem⁹ ne iudeizare videamur ¶ Quarto ꝓpter dignitatē diei dñice. Uñ sciēdū q̄ duodeciz dignitates diei dñice ineniunt i sacra scriptura. Prima q̄ illa die de⁹ creauit celuz z terrā z āgelos. Scda q̄ arca noe stetit il la die post diluuiū super mōtes armenie. Tercia q̄ eadē die dñs eripuit pp'm suū de egipto i manu forti z brachio excelso. Quarta q̄ eadē die pluebat primit⁹ man na de celo i escā filioꝝ isr'l' exilitētiū i deſto Quīta q̄ eadē die xps est nat⁹ de virgine maria. Sexta q̄ eadē die xps baptisatus ē a Johāne i iordane. Septima q̄ eadē die ꝓuertebat aquā i vinū i nuptijs. q̄ō fuit initiū signoꝝ q̄ fecit ihs i ospectu suoꝝ discipuloꝝ. Octaua q̄ eadē die satiauit q̄nq; milia hoim ō q̄nq; panibꝫ z duobus piscibꝫ. Nona q̄ eadē die dñs honorificatus ē cū palmis. s. in die palmaꝝ. Decima q̄ eadē die resurrexit a mortuis. Undecima q̄ eadē die misit sp̄m scm̄ suis apl'is Duodecima q̄ eadē die erit dies iudicij extremi: vt pl'es opinant: sz tñ certitudiē liter h̄ nemo scit nisi sol⁹ de⁹. Ergo honorifice debem⁹ honorare z celebrare hanc diē. si nō eandē i numero tñ eandē i specie itelligere debem⁹. vt patz cuilibet intuēti Uñ ſm ius canonicū. Lōstat diē dñicuz int' sūmas z pcipuas festiuitates ꝓtineri. Ergo ō. Exo. xx. Memēto vt diē sabbati sctifices. i. sūmo studio illā diē honores nihil. s. opis manual' i eo faciēdo: q̄ō possit ipedire quietē mēt⁹ i deo. Uñ ō. in decre. Dñica die nihil est agēdū nisi soli deo vacādū. ō. ose. di. iij. ieiunia. ¶ Quātū ad scdm sciēdū q̄ octo modis ꝓtingit ꝓceptū ō celebratōe festoꝝ trāsgredi Prio mo manualr opando. q̄ō phibitū ē a deo

Uñ Exo.xx. Nō facies i eo oīe op⁹. Et q̄ ptz q̄ cūq̄z sabbatū violat peccat mor talit. Excusat tñ q̄s a pēto mortli laborā do i die festiuo i q̄ttuor casibꝫ. Prīo ppt laboris vl opis modicitatē. puta si labor tā modic⁹ sit q̄ q̄tē mēt⁹ impedire ñ possit deo. qz sol⁹ ille labor q̄ turbat q̄tē animi r spūs libtatē causat mortle pctm Se cūdo ppt laboris necitatē q̄ tāta dz esse vt labor opis sine rei pclo ꝓueniri vl differi ñ possit. sic ꝓtingit i messibꝫ ppt icursū hostiū. Vl etiā fm Guil. si iacētibꝫ segeti b⁹ i agro vl feno in pto imineret tēpestas pñt ide fmoueri. Itē ñ videt peccare mor talit carnifices r pīcerne q̄ pparāt victua lia vt seq̄nti die vēdāt si pri⁹ ñ poterāt cō modo ppare aut ꝑpata fuare. Itē sic ꝓtin git i videmꝫ ppt frig⁹: r i captura allecū q̄ solū fit tpe determiato. i talibꝫ em excu sat necitas q̄ legē ñ hz. vt ptz extra d ꝓsue. c. q̄te. Tercio ppt cordis pietatē. qz bñ licet ppt deū arare r agz paupis semiare vl adducere religioſ ligna vl alīs miser psonis. Quarto ppt publicā vtilitatez puta laborare aliqd p pōte q̄ respicit cōi tatē. vl pria cōi vl p eccl̄ia repanda. Sci endū tñ q̄ Guil. dicit. q̄ ñ credit q̄ dñicis diebꝫ aut maioribꝫ festiuitatibꝫ liceat la bores fieri. d mīoribꝫ aūt festiuitatibꝫ sic i fra octauas pasce r pētheco. r silibꝫ. credo q̄ liceat seq̄ ꝓsuetudinē regiōis. Ad ß aūt q̄ tles labores licite fiāt oportet q̄ ñ fiāt vs q̄s ad vltimā fatigatōez. vl ne ppt ß dimit tat missa vl hmōi diuīa. Et q̄ talia ñ fiāt ppt affectōez carnalē r spē remuneratōis sz ppt deū. r q̄ pauptas illoz exigere vide ar Scdo trāsgredit ß p̄ceptū d celebra tione festoz frequntando secl̄aria placita r exercēdo actū iudiciariū. Est em iure sta tutū vt illo die strepit⁹ iudiciari⁹ ꝓhesca Uñ dr i decre. Festiuis diebꝫ a iudicijs r placit̄ē abstinēdū. xx. q. iij. placita. Pos set tñ illa die vt die Guil. i glo. p pace tra ctari: vl p pace firmāda iuramētū licite p uz vl misabiliū psonaz q̄ alia die ñ possz expediri tē q̄nz licite possz fieri. Sciēdū q̄ illi multū reprehensibiles sūt q̄ fabulatōes suas i diebꝫ festiuis r i loco sacrato. s. i ce mitterio expediūt. Et ß patet ex eo qz fm Ray. r Hostiē. Cemiteriū gaudet eadem emunitate quā hz eccl̄ia. q̄ sic illicitū ē i ec clesia tl̄ia placita r tl̄es fabulatōes exerce re. sic r i cemiterio illicitū ē talia fieri. qz ē loc⁹ deo sacrat⁹. r ibi requiescūt corpa fide liū defūctoz D Tercio trāsgredit mer cantijs intēdēdo. Uñ q̄rit. q̄d ō eūtibꝫ ad nūdinas r ad mercata q̄ fiūt i festiuitatibꝫ Rñdet fm Guil. si aliqs ß facit ñ ex ꝓsue tudie sz p sua necitate r añ audiuit diuīa ñ credo q̄ peccet mortalr. Sec⁹ si ꝓsuetu dinarie seu lucrādi cupiditate. r maxīe sb trahēdo se a diuīs: aut etiā si hmōi merca ta a platis illi⁹ loci phibita sūt. Mercata tñ q̄ ex q̄dā necitate fiūt d victualibꝫ r ne cessarijs ad die aliquā ñ credo illicita esse dū tñ ppt ß se ñ subtrahāt a diuīo officio Deu ß ñ attēdūt isti institores r mercato res q̄ i nūdinis r dedicatōibꝫ vl i alijs fe stiuitatibꝫ sūmo mane sua venalia expo nūt: r totū diuinū officiū negligūt. nec illa die missā vl fmonē audiūt. r i ß q̄rit deuz offendūt. Jn signū hui⁹ tpe pasce phibet cōmunio oibꝫ talibꝫ q̄ mercātias suas die b⁹ festiuis exercēt. r cōio nō phibet nisi p pēto mortali Quarto q̄ vecturā i diebꝫ dñicꝫ r festiuis exercēt. Jn signū hui⁹ q̄rit d hijs q̄ dñis suis vecturā bladoz adduc cūt i diebꝫ festiuis. Rñdet fm Guil. q̄ nō excusant nisi alia necitas eos ad ß cōpel lat. Et insup tl̄es dñi q̄ eis dāt occasionē: vl iubēt eos talibꝫ diebꝫ exercere vecturā pticipes sūt illoz pctōz. Sz vectores mer cimoniorz vl alimētoz vl psonaz ad loca remota cū alias ñ pñt sine gui dāno r incō modo: credo excusari Et sic ē d viatoribꝫ r cursoribꝫ. Tñ bonū ē talibꝫ vt antea mis sā audiāt maxīe i diebꝫ festiuis Deu ß isti rustici ñ attēdūt q̄ q̄nq̄z ad q̄ttuor vl q̄nq̄z miliaria vehūt: r nūq̄z missam vl fmonē audiūt illa die. Quito sūt mechanici sic sufferratores eq̄z. minutores boīm: r sic d alijs De q̄bꝫ dicit Guil. Si i festiuitatibꝫ ß faciūt p̄ncipalr ppt necitatē eoz q̄bꝫ ser uiūt. credo q̄ pñt excusari. Sec⁹ si ppter cupiditatē lucri ß faciūt. Sz isti q̄ d tl̄ibꝫ requrūt eos excusant. si alias ñ poterāt sibi cōmode puidere. alioq̄n ñ excusant Se xto q̄ faciūt serta d floribꝫ i diebꝫ festiuis. De q̄bꝫ q̄rit vtz peccēt mortalr. Rñdet q̄ ñ sūt excusabiles tl̄es ppt piculū qd ex fa cili possz ꝓtingi ex abusu hmōi rez q̄ sunt icitamēta vanitatz r lasciuie. q̄n violet ob fuātia diei sacre i opando tl̄ia serta. q̄ uis

posset esse labor tã modic⁹ ꝛ sine ꝑcio. nec ad lasciuie intẽtõez: sz ad modicã ꝛ moderatã recreatõez. q̃ ñ essz pctm̃: aut ñ mortale. Hec ẽ sñia Buil. ℰ Septimo sũt q̃ ĩ vigilijs festiuitatũ ꝛ ĩ dieb⁹ festiuis peccãt. ꝫ q̃s dr Exo. xx. Memẽto vt diẽ sabbati sanctifices. i. sũmo studio ꝑcipue pẽta mortalia caueas. nihil facinoris ĩ eo opando vl̃ cõmittẽdo aliq̃d malũ. q̃ multũ mal⁹ ẽ pctm̃ delinq̃re in tali die festo q̃z ĩ alijs dieb⁹. Uñ narrat Bre. ĩ li. dyal. q̃ q̃dã vxor legitima a suo viro ĩ sabbo de nocte cognita cũ ĩ dñica die se pcessiõi ꝓsũgeret a dyabolo arripiebat ꝛ mltũ ab eo torq̃bat ꝛ vexabat. Et si ꝫ fit ĩ legitimis psonis q̃z ta pena ꝓcubit⁹ illegitim⁹ plectẽd⁹ erit. Itẽ isti sũt valde puersi q̃ ĩ tpe sctõ et ĩ dieb⁹ festiuis ñ volũt sancte viuere. q̃ sic loco sctõ deferẽd⁹ ẽ honor. sic etiã tpi sctõ Uñ si q̃s ĩ oib⁹ festiuitatib⁹ araret vl̃ foderet. ipe valde mal⁹ reputaret. qũo g̃ñ multũ ampli⁹ peiores sũt q̃ ĩ dieb⁹ dñicꝫ fornicant vl̃ chorizãt vl̃ se inebriãt vel ludũt. ꝛ sic de alijs vicijs. Citi⁹ em̃ ꝓcedi possz q̃ aliq̃s ĩ dieb⁹ festiuis araret vl̃ foderet. q̃z q̃ semel ĩ die dñico fornicaret vl̃ chorizaret vl̃ inebriaret. De chorea q̃re añ ser. xxxvij.

℗ F Octauo q̃ ĩ vigilijs festiuitatũ ꝛ sabbatꝫ ꝺ nocte nimis diu laborãt. Tales ꝫ ꝓceptũ ꝺ celebratõe festiuitatũ faciũt

Uñ q̃z tũ ad terciũ mẽbr huj⁹ fmonis q̃rit q̃ñ debeam⁹ festũ aliq̃d incipe. Rñdetur q̃z tũ ad feriatõez a vespa ĩ vespaz. Et ĩtellige q̃ festoꝝ initiũ ꝛ finis iuxta eoꝝ q̃litatẽ ꝛ regionũ cõsuetudies kuari debẽt. ꝛ sic magnitudo eoꝝ exigit pri⁹ incipe ꝛ tardi⁹ termiari. extra eo. q̃m. Ergo ꝫ reꝑhendit stulticia q̃rundã hoim̃ simpliciũ q̃ nõ reputãt pctm̃ ee sabbatꝫ dieb⁹ ꝺ nocte diu laborare ꝛ feria scda ꝺ mane laborare peccatũ reputãt. qꝺ tñ ñ est verꝝ Et rõez hui⁹ assignãt. Dicunt em̃ q̃ sabbato ꝺ sero aie exibũt ꝺ purgatorio añ plenariã purgatõnẽ ꝛ satisfactõez vsq̃z ad scdaz feriã. ꝛ tunc iterꝝ reintrabũt cũ aliq̃s ꝓmo cepit laborare. qꝺ falsũ ẽ. Q̃z aũt aie ñ exibũt ꝺ purgatorio añ plenariã purgatõez ꝛ satisfactionẽ ostẽdit Mat. v. vbi ꝺr. Nõ exib̃ inde donec reddas nouissimũ q̃drantẽ. Unde Hũb. Nunq̃z em̃ a q̃q̃z dei facies videbit donec ꝑ penã venialiũ pctoꝝ q̃drãs minim⁹ ꝓsoluat. Et ꝫ est dictũ q̃z tũ ad terciũ.

ℌ Sz q̃z tũ ad q̃rtũ est sciẽdũ q̃ illi q̃ laborãt ĩ dieb⁹ festiuis ꝛ ñ curãt ꝓceptũ dei ꝛ eccl̃ie tl̃es tripliciter puniũt q̃nq̃z a deo ꝛ eccl̃ie tl̃es tripliciter puniũt q̃nq̃z a deo ꝛ ꝺ̃ꝺ

Prio ĩ tpalib⁹ q̃ ex ꝫ nõ ditant q̃ ꝺ̃ꝺ q̃ sũt bo lucranꝺ ĩ tpalib⁹ ꝫ pdũt ĩ spũalib⁹ q̃ sũt bona aie. Insup q̃nq̃z habebũt ĩfortunia in tpalib⁹ ex pmissiõe diuina. i. q̃ captiuant vl̃ a raptorib⁹ spoliãt. vl̃ eq̃ eoꝝ leduñt vl̃ moriunt vl̃ dom⁹ eoꝝ cõburunt. vl̃ alia ĩfortũia accidũt eis q̃ sic depaupant. Becũdo tl̃es ml̃toties puniũt ĩ corpe. q̃ q̃nq̃z ifirmant tl̃es ꝑ vnũ mẽsem vl̃ duos. vl̃ q̃nq̃z cadũt ꝛ frãgũt crura vl̃ brachia. ꝛ sic ꝺ silib⁹. ꝛ tũc optet eos festiuare cũ merito deberẽt laborare. q̃ añ laborauerũt cuz festiuare ꝺberẽt. q̃ ꝑm Salo. Per q̃ hõ peccat ꝑ hec ꝛ puniet Tercio puniunt ĩ alia qꝺ maximũ ẽ. q̃ q̃tiẽs festũ soluũt totiẽs peccãt mortal̃r ꝛ aiaz ꝓpriã occidũt Exo. xxxi. Qui polluerit sabbatũ morte morial̃ Uñ sciẽdũ q̃ q̃ violant festiuitatẽ dei dñice peccãt ĩ pñez ꝛ filiũ ꝛ spũm̃sctm̃. In pñem cui⁹ potẽtia mũdũ creauit. In filiũ cui⁹ sapiẽtia mũdũ redemit. In spũm̃sanctũ q̃ tali die ĩ mũdũ miss⁹ ẽ. Et ꝓsequẽtl̃es ingti sũt suo creatori: redẽptori: ꝛ cõsolatori. Et q̃ tl̃es trãsgressores deũ gũt offendũt cogscit ĩ illa punitõe q̃ facta ẽ ex iussu dei sup hoiez q̃ ligna collegit in die sabbati. Uñ legit Nu. xv. Factũ ẽ cũ filij isrl̃ essent ĩ solitudie ꝛ inuenissent hoiez colligẽtẽ ligna ĩ die sabbati: obtulerũt eũ moysi ꝛ aaron ꝛ vniuerse ml̃titudini. Qui recluserũt eũ ĩ carcerẽ nesciẽtes q̃d sup eo facere deberẽt Dixitq̃z dñs ad moysẽ. Morte moriat hõ iste. lapidib⁹ obruat eũ oĩs turba extra castra. Cũq̃z edux̃issent eũ foras obruerũt eũ lapidib⁹ ꝛ mortu⁹ ẽ sicꝑcepat dñs ℌ Sz ill̃ q̃ festiuãt deꝺ̃at ꝑfectatẽ corpis ꝛ aie Exẽplũ legim⁹ ꝺ duob⁹ sutorib⁹ q̃z vn⁹ habuit ml̃tos puerol̃ cũ vxore sua. ꝛ ille ñ dimisit q̃n oĩa die libẽter audiret missã. ꝛ ĩ oib⁹ ei ꝑspe succesfit. Et al⁹ nullũ puerꝝ habuit ꝫ solã vxorẽ. ꝛ q̃tidie laborauit tã ĩ dieb⁹ festiuis q̃z etiã ĩ sacrꝫ noctib⁹: ꝛ raro missã audiuit. ctñ sp ĩ pauptate vixit Qui semel q̃siuit ab alio sutore vñ sibi ista bõa venirẽt q̃ cũ filijs suis ꝛ vxore sua sp sarꝫ hꝫet. ꝛ ipe plus laborauit ꝛ tñ sp egẽs esset. Qui respõdit Eras ibis mecũ ꝛ oñdaz tibi vbi talia reperiã. Mãe facto duxit eũ secũ ad eccl̃iaz

ꝛ finita missa dixit ei Vade mō ad laborē tuū. Seqnti die itez venit ō mane ad domū ei⁹. ꝛ dixit eū itez secū ad eccl'iaz. Et finita missa iussit eū redire ad domū suaz vt laborꝛet artificiū suū. Tercia die itez ō mane vēit ad domū ei⁹ volēs eū secū duc cere ad eccl'iaz. Et ille. Charissime si vellē ire ad eccl'iaz p me scirē viā. Ego ōsidera/ui a te vt duceres me ad locū vbi thesauꝛ ꝛueniſti. vt ꝛ ego eē possez sic ditari Tūc il le dixit. Illū locū nō habeo vbi thesauꝛ corpis ꝛ pmiū vite eēne reqro nisi eccl'iaz. Nōne audiuisti dñm loqntē ī euang. Pri mū qrite regnū dei ꝛ hec oīa adꝛ. vo. Tūc alter cōpunct⁹ ꝛ āmodo xpo fact⁹ deuot⁹ post ꝫ semp libēter missā audiuit. et tunc etiā sibi pspere in oīb⁹ successit.

De eodē euāgelio Sermo. cxviij.

De diuitijs nō appetendis.

Ece quidaz hy dropic⁹ erat añ illū xē. Beda dicit. Hydropisis ē morbꝰ ab būore aq̄so vocabulū trahēs. Grece eī hy dor aq̄ vocat. Qui pprīū ē q̄sto magꝭ abū dat būore īordinato tāto āpli⁹ sitit. Per hydropisim igit itelligere possum⁹ sitiz si ue appetitū diuitiaꝝ ꝛ deliciaꝝ. Eccs. v. Auar⁹ ñ implebit pecūia. Unde gre. ī ome. Dis auar⁹ ex pecūia sitiz mltiplicat. qz cū ea que appetit adept⁹ fuerit ad appetēda alia āpli⁹ anhelat Ergo p hydropicū istū Uñ ī psenti ꝑmone dicēdū ē qūo homies peccāt appetēdo diuitias. Pro q̄ sciendū q̄ appetēdo diuitias peccant decē genera hoīm Primi sūt q̄ ꝯcupiscūt bona alio rū. sz sciētes q̄ ñ pñt retinere rē ꝯcupitā ñ psequunt ꝯcupiaz ī effectu. si aūt scirēt se posse ꝯseq ꝯcupita fortissime ūstarēt ad p/ seqndū ꝯcupiscētiā etiā ī effectu Et isti ta q̄ aliena ꝯcupiscūt ꝯ oīm coīa peccāt mortal'r Scōi sūt laborāt p tali re illicite obtinēda. q̄ q̄uis ñ obtineāt. mortal'r tñ peccāt. Nō apparz q̄ licz ī effectu ñ furent n⁹ rapiāt tñ peccāt mortal'r ꝯ gui⁹ q̄ꝫ pmi. Si aūt p̄uis cona tib⁹ assequūt appetita adhuc gui⁹ peccāt vt ptz ī furib⁹ ꝛ latronib⁹ rē ꝯcupitā illici/ te obtinentib⁹. Et ist⁹ nūq̄ dimittit pctm nisi pri⁹ restituāt ablatū. vt dicit Aug. dū mō tñ habeāt facultatē restituēdi Tercij sūt q̄ ꝯcupiscūt bona alioꝝ iuste ꝛ spem habēt vt ea sibi possint acq̄rere sz ñ audēt attēptare ꝓpter timorē corpis ꝛ honoris Sz si scirēt se posse euadere ꝓsequi to/ to conatu. ꝛ sic ñ ꝓpter deū dimittūt sz p/ pter timorē ꝛ cōfusionē hūanā. Quarti sūt q̄ ꝯcupiscūt iustas res sz ad malū finē sc̄z ad peccādū. puta ad vanā gl'iaz exercē dā vl' ad luxuriā vl' ad crapulā. sic ille di/ues ō q̄ scribit Lu. xvi. q̄ epulabat q̄tidie splēdide. Ergo q̄cūq̄ videret aliquē lude re ꝛ pecuniā lucrari. vl' etiā vsurariū vsu/ras cōmittere. vl' videret supbiā vestiū. et sic ō alij⁹. ꝛ ad talē finē etiā desiderarz hr̄e diuitias. vt sic etiā ꝯ deū possz viuere pec cat ꝯ ꝓceptū dei. Et ꝑm hūc ītellectū ñ so lū ꝯ ꝓceptū dei faciūt illi q̄ aliēa ꝯcupiscūt sz etiā q̄ sua ꝓpria male ꝛ illicite erpēdūt. vt pōposi ꝛ voluptuosi. Quīti sūt q̄ cū nimio appetitu ꝛ amoꝛe afficiunt ad tpa/ lia: q̄uis ñ iuste vellēt ea acq̄rere. tñ qñ il le appetit⁹ ꝛ amoꝛ tpaliū superat ꝛ ꝓcellit amoꝛē dei ꝛ appetitū ꝓpe salut⁹. sic q̄ mēs suffocat ex toto. tles etiā gui⁹ peccāt. Sz heu pl'es sūt q̄ totū coꝛ suū occupāt cū tpa libꝰ. sic q̄ raro vl' nūq̄ de deo ꝛ salute ꝓpa cogitāt Sexti sūt q̄ auare retinēt vl' pos sidēt sua iusta bona cū nimia tenacitate. ꝛ cū insatiabili cupiditate. sic q̄ de supfluo paupib⁹ ñ ꝛbueniūt ꝑm iussum xpi q̄ dicit Luc. xi. Nō supest date elemosinā. Et de hīs dicit Hermā. ō schilditz. q̄ q̄ supflua tenet q̄ dāda essent. tūc si ex tali tenacitate supfluoꝝ alij magnā penuriā sustinerent. puta si tenerz supfluū bladū: vinū l' hmōi victualia vt charit⁹ vēdere possz. vñ ml'to rū penuria ꝛ rez caristia seqr̄et gui⁹ pec caret. De ꝫ q̄re añ ser. lxxxij. E. Septi/ mi sūt q̄ ꝯcupiscūt honorē ꝛ pulcritudinē primi: honorē ꝓpter exaltatōez ꝛ supbiā. pulcritudinē ꝓpt ꝫ vt hoīb⁹ placeāt. ꝛ ꝫ ē pctm Sz si natural'r q̄s appeteret pulcri tudinē. nō tñ ꝓpt ꝫ ꝯ deū viuere vellet. sic ꝑt q̄ñq̄ esse sine pēto Octaui sūt q̄ famu lū vl' ancillā primi sibi attrahūt. cū tñ al's a fuitio ñ recederēt. qđ ē phibitū ī lege vt hr̄ Exo. xx. Nō ꝯcupiscas fuū vl' ancillā primi. Itē ꝫ ē etiā ꝯ legē nature. q̄ lex na tural' ē hec. Qđ tibi ñ vis fieri alteri ne fe/ ceriz. Et ī euāgelio xp̄s dic̄. Que vultis vt faciāt vob hoīes xē. Si tu hr̄es famulus

vl famulã fidelẽ nõ velles q̃ ꝗs tibi eũ ab straheret. sic ⁊ tu ꝓxio tuo tenerꝭ Noni sũt q̃ nimio amore afficiunt ad tpalia. tñ i fra deũ: ⁊ ħ ẽ veniale. Decimi sũt q̃ appetũt aliena cũ volũtate ꝯditionata. s. si posſent hre sine offensiõe dei ⁊ iniuria ꝓximi. Et tũc nullũ vl solũ veniale est pctm. siue talẽ ꝯditionẽ actualr addãt. siue habitualiter eã intẽdãt ℟ Scõo dicẽdũ ẽ de remediis ꝺ auaricia. Quoꝝ primũ ẽ mortis ꝯsideratio Unde hiero. Facile ꝓtẽnit oĩa q̃ se sp morituꝝ cogitat. Sic iumẽta defendũt se ab ꝓportunitate muscaꝝ cauda sua ⁊ sic aues ⁊ pisces cũ cauda regũt se. sic hõ ꝯsideratõe finis ⁊ mortꝭ ꝓprie defendit se ab auaricia ⁊ ceteris vicijs. Unde Job. xij. Interroga iumẽta ⁊ docebũt te. volatilia celi ⁊ indicabũt tibi Mors idicat ad oculũ tibi ꝓtẽptibilia esse oĩa q̃ qrunt i ħ mũdo. s. delicias: diuitias: ⁊ sic ꝺ singul mũdi vãitatib. Unde hiero. Qui q̃tidie recordat se morituꝝ ꝓtẽnit tpalia ⁊ ad futura festinat. Et nõ imerito. qz talia i morte nihil valẽt. qz nc corpꝰ a ꝟmibꝫ ꝓfuãt. nc hoiez i vita ꝓfuare pñt. qz morit paup: morit et diues. Unde legit q̃ q̃dã rex frãcie laborans ad mortẽ ⁊ a medicꝭ despatus vocari fecit oẽs ꝓncipes ⁊ ꝓlatos dicẽs. Ecce ego qui fui ditissimꝰ nobil ⁊ potẽtissimꝰ ꝓ oĩbꝫ diuitijs meis ⁊ potẽtia ⁊ oĩbꝫ amicꝭ ñ possũ extorq̃re a morte iducias ab hac infirmitate ꝓ vnã die vl ꝓ vnã horaz. q̃d g valẽt oĩa ista tpalia. ⁊ hec dicẽs oẽs astãtes ꝯcitauit ad fletũ. L Unde ista tpalia grauãt diuitẽ i morte. qz tal diues mlta possidẽs cũ dolore morit. qz penale ẽ separi a diuitijs ꝗs dilexit ⁊ ꝓ qbꝫ diu laborauit. ⁊ ppt ꝗs salutẽ ppriã sepiꝰ neglexit. Insup cũ ħ satis hz ⁊ nescit q̃d ibi hẽbit ⁊ vbi ꝓma nocte remanebit valde amaꝝ ẽ. Eccli. xli. O mors q̃ amara ẽ memoria tua homi habẽti pacẽ i substãtijs suis. Unde Bũb. in tractatu ꝺ septuplici tiore dic. q̃ q̃dã vsurariꝰ dũ i extremis laborares fecit añ se aptare vasa aurea ⁊ argẽtea. ⁊ pmittẽs aĩe illa ⁊ mlta ampliora. s. agros: domos: ⁊ mlta alia si adhuc cũ eo remaneret. ⁊ cũ magis eũ vrgeret dolor infirmitatꝭ ait. Exq̃ ñ vis mecũ morari cõmẽdo te dyabolo. ⁊ hec dicens expirauit D Scõm remediũ ẽ ꝯfidẽtia ꝺ deo q̃ ñ derelinq̃t sperãtes i se iuxta pmissũ xpi i euãg. Nolite solliciti esse dicẽtes: q̃d mãdu. aut q̃d bibe. aut quo opiemur. scit enim pr vr qz oĩbꝫ hijs idigeꝭ Qui enim sic fecit hoiez vt alimentꝭ idigeat nõ patiet eũ pire p nccarioꝝ subtractõez si se ei submittat ꝯfidẽtie. Mat. vi. Primũ q̃rite reg. dei ⁊ hec oĩa adij. vob. s. necessaria corpis. ps. Nõ vidi iustuz derelictũ ⁊c. Unde Bonauẽ. Unũ ex tribꝫ sperãdũ ẽ auariciã pjcientibꝫ p deo. q̃ aũt pcurabit deꝰ homi i nccarijs. aut cũ parco victu ⁊ i penuria dabit homi vires ꝗs i abũdãtia possꝫ hre. ⁊ ħ ẽ iocũdi ꝺ modico et se fortẽ sic ali ꝺ multis. aut qꝺ subtrahit corpi refũdet mẽti i ꝯsolatõe spũali. vt libenter careat tpali abũdãtia q̃ spũalibꝫ delicijs felicis recõpensat. Insup magnã glioriam i cel mereꝝ patiẽter sustinẽdo p xpo penuriã tpalẽ H Terciũ remediũ ẽ paupertas xpi. Unde bern. Magna siq̃dẽ abiectio ⁊ nimis magna q̃ diues velit fieri vilis ꝟmicul p q̃ deꝰ maiestatꝭ paup fieri voluit Treñ. iij. Recordare pauptatꝭ mee: trãsgressionis mee absinthij ⁊ fellis. Ergo exemplo xpi spernere debem terrena. q̃ cuꝫ essꝫ dñs oĩm ppt nos factꝰ ẽ egen vt ostenderet dignitatẽ pauptatꝭ ⁊ docerꝫ spnere auariciã. Unde aug. ꝺ ꝟa religiõe. Tota vita xpi i terrꝭ q̃ p hoiez gessit disciplina morũ fuit. Jõ oĩa bona mũdi ꝯtẽpsit. q̃ ꝓtendendo docuit. ⁊ oĩa mala sustinuit q̃ fugiendo ꝓcepit. vt i ill nõ q̃reret felicitas. ne q̃ i istꝭ timeret infelicitas. O Quartũ remediũ ꝺ auariciã ẽ ꝯsideratio eternarũ diuitiaꝝ. Bre. Utilescũt tpalia cũ ꝯsiderãtur eterna. Dix est q̃ hõ pt cũ tãta auiditate ⁊ sollicitudie intẽdere tpalibꝫ q̃ trãsitoria sũt. ⁊ negligere celestia q̃ eterna sunt Sz ħ iõ fit: qz nõ habem firmã ⁊ pfectã fidẽ. Unde hiero. Nec verã fidẽ ꝺ deo habet q̃ cupit i hijs miserijs diues fieri. Et g̃ libet xpian cũ oĩ diligẽtia debz intẽdere ꝟtutibꝫ ⁊ bonis opibꝫ vt p hec possit sibi deũ acq̃rere. ⁊ ꝯsequẽter vitã eternã possidere. Unde aug. Tũc erit deꝰ oĩa i nob. q̃dq̃d ħ q̃rebas. q̃dq̃d ħ p magno habebas. q̃dq̃d ħ amabas mãducare ⁊ bibere. ipse erit tibi cibꝰ ⁊ potꝰ. q̃dq̃d ħ volebas vt sanitatẽ. ipe tibi imortal erit. q̃dq̃d ħ quere bas vt diuitias deꝰ tibi erit diuitie. Et una re q̃d tibi sufficit si tibi deꝰ nõ sufficit. Jtẽ Aug. li. xxij. ꝺ ciui. dei. Qꝺ deꝰ ꝓpauit diligentibꝫ se fide nõ capit: spe nõ attingit.

charitatē nō cōphendit. desideria ꝛ vota trāsgredit. acq̄ri pt. estimari ñ pt Quītū remediū ꝫ auaricīā ē q̄ bōa tpalia h̄ ml'ti/plicata nocēt homī etiā post mortē. ꝛ h̄ p/pter districtā rōez quā redditur⁹ erit ō tpa lib⁹. Hoc q̄re ante sermone. iij. R.

Dñica decima octaua Sermo. cxix

De dilectōe dei.

Diliges dñm de

Diliges dñm deum tuū ex toto corde tuo ꝛ ex tota aīa tua ꝛ ex tota mēte tua H⁰ ē maxim̄ū ꝛ pr̄imū mādatū. Scōm autē sile ē huic. Diliges pr̄imū tuū sic teip̄m. Mat. xxij. Mar. xij. Luc. x. Sciēdus q̄ī p̄senti ꝑmone dicēdū est ō dilectōe dei ꝛ pr̄imi. Ūñ Aug. Sola dilectio discer/nit int̄ filios dei ꝛ filios dyaboli. Signāt se oēs signo crucis. rīdent oēs amē. cantāt oēs alleluia. baptisant oēs. eccl'iaꝝ paries dyaboli nisi ī charitate. Qui habēt charitatē nati sūt ex deo. q̄ nō habēt charitatez nō sūt ex deo. Ūñ in p̄senti ꝑmone q̄ttuor sūt dicēda. Pr̄īo q̄re merito debem⁹ dili/gere deū. Scōo quo ꝑm ordinē charitat⁹ q̄nq̄ sūt diligēda. Tercio q̄ sūt signa p q̄s cog̃scere pt an deus diligat. Quarto q̄ sit differētia int̄ amorē diuinū ꝛ carnalez.

Circa pr̄imū sciēdū q⁹ de⁹ diligēdus ē a nob ex toto corde. q⁹ nos creauit. redemit ꝛ gl'ificauit. Si q̄s em̄ diligit carnalē patrē a q̄ tm̄ h̄z corp⁹ mortl'e. q̄z tū tūc debet diligere deū a q̄ hēbit corp⁹ imortale. Si tm̄ mīem q̄ hoīez produxit ī hūc mūdū miserijs plenū. q̄z tū tūc deū q̄ hoīez ī aliū mūdū ducet multis gaudijs repletū. si tm̄ frēs carnales dilig̃ q̄ pticipādo tecū hereditatē terrenā pauperiorē te faciūt. q̄z tuz tūc debes diligere x̄pm q̄ tecū pticipādo hereditatē eternā ditiorē te faciet. Si filiuz dilig̃ cū q̄ tm̄ laborās. nec scis si in illo aliq̄d pficias. ꝛ an ip̄e tibi ī futuro appci/et. vl' an ip̄e se tibi opponet ꝛ tibi malū p bono reddat. q̄z tū x̄pm diligere debes q̄ ie stimabil'r tibi bñfactur⁹ ē eternal'r Si tm̄ tū diligere debes x̄pm q̄ nūq̄z amorē suuz a te sepabit. Hā illū dñm digne diligere ō q̄ p te darz res. pl⁹ q̄ p te relinq̄ret amicos ꝛ cognatos ꝛ exiret terrā suā. maxīe q̄ corpus suū p te darz. Hoc x̄ps totū fec̄. Hiere. xij. Relīq̄ domū meā. i. celū. dimisi hereditatē meā. i. angelos q̄ sūt heredes celi. et dedi dilectā aīaz meā. i. vitā. in man⁹ īimicoz ꝛc. Itē diligeres eū q̄ p dilectōne tua funderet lacrimas. maxīe si sanguinē p te effunderet. Hoc idē fecit x̄ps. i. Johā. v. Tres sūt q̄ testimoniū dāt ī terra dilectionis. s. spūs. i. aīa ab ip̄o egrediēs. sanguis in passione ab ip̄o pfluēs. ꝛ aq̄ lacrimaz. Ber. O q̄s vehemēti āpleru amplexat⁹ ē me ī cruce in q̄ fluxit aq̄ ō latere. manauit sanguis ex corde. recessit aīa a corpe. Itez Ber. Nō ē pass⁹ p se: q⁹ nō peccauit. nec p bonis angel': q⁹ nēce nō habēt. nec p angelis mal': q⁹ nūq̄z habebūt gl'iaz. sz p te. ps. Zel⁹ dom⁹ tue. i. fidel' aīe comedit me. i. fuit cā passiōis mee. Itē q̄z tū diligeres eū q̄ p te darz manū vnā ad amputādū cū tibi āputari caput debuisset: vl' oculū: vl' pedē ꝛ sic ō alijs mēbris. Quātū aūt diligere ꝛ q̄z tas grauz actōes teneaz illi q̄ p te ñ oculū ñ manū: nō pedē. imo totū corp⁹ dedit in mortē. Itē diligeres eū q̄ te libaret a morte. pl⁹ q̄ sup h̄ daret tibi saluū ꝺductū. maxime q̄ sup h̄ te sp hāre vellet ī loco filij sui. Ex hijs patz q⁹ merito dēm⁹ diligere x̄pz q̄ pl⁹ p te fec̄ ꝛc. Itē debes eū diligere pl⁹ q̄z oēs res tpales. pl⁹ q̄z oēs amicos tuos pl⁹ q̄z pp̄riū corp⁹. Sic oēs martires fecerūt q̄ pp̄ eū oēs amicos ꝛ oīa bōa tpalia reliq̄rūt ꝛ seip̄os p eo ī mortē dederūt Oz si ñ es tāte ꝟtutis ꝛ fortitudis ī dilectōe dei q⁹ totū mūdū velis p eo deserere. sicut illi martires ꝛ scti fecerūt. hēas tm̄ tātā dilectionē ad x̄pm vt pp̄ ip̄m vilissimū q⁹ in toto mūdo ē despicias. h̄ ē om̄e pctm̄ mortale. q⁹ vilissimū q⁹ tot⁹ mūd⁹ hz est pctm̄. Hoc ita vile ē q⁹ nll'i pdest. q⁹ nec corpi n⁹ aīe. Vili⁹ ē q̄z serpēs: q̄z rana: q̄z aranea. ꝛ sic ō alijs. oīa ei tl'ia ad aliq̄d valēt. pctm̄ ꝟo ad nihil. Qui p deo tā vile nō vult dimittere vix dabit p eo tpe antix̄pi oculuz vl' pedē vl' manū. Et iō in vilissimū locū mūdi lōge a se. piecit eos. h̄ ē ī ifernū: vbi oīa mala mūdi pfluēt Deut. xxxij. Lōgregabo sup eos mala ꝛ sagittas meas cōplebo ī eis. Ūñ etiā ps. Pluet sup pctōres laqos ignis sulphur ꝛc. Hā sic gutte pluuie sūt īnumerabiles. sic etiā ꝛ pene dānatoꝝ. Qui ei ista mala īferni cupit effugere deū ex toto corde: ex tota aīa: ꝛ ex tota mente

debz diligere. Q Unō oritur q̄stio vtrū charitas vie possit eē pfecta. Sciēdū fm Aug. licz cetera mādata dei pñt impleri i via. sic nō mechaberis. nō furtū facies. z sic de alijs. mādatū tm̄ dilectōis q̄ deꝰ p̄cipit diligi ex toto corde: ex tota aīa: z ex totis viribꝫ: solū iplebit i patria. vbi oīa cessabūt impedimēta. ppt qđ etiā solū ibi erit charitas pfecta Notādū tm̄ ē fm Tho. q̄ pfectio charitatis p̄t duplicit intelligi Uno modo ex pte diligibilis. alio mō ex pte diligentis. Ex pte igit diligibilis pfecta est charitas vt diligat aliqđ inq̄tū diligibile est Deꝰ aūt intantū diligibilis est inq̄tū bonꝰ est. Bonitas aūt eius infinita est. vnde infinite est diligēdꝰ. sz nulla creatura p̄t deū diligere infinite cū q̄libet virtꝰ creata sit finita. vñ p hunc modū nullius creature charitas p̄t esse pfecta: sz solū charitas dei q̄ seipm diligit. Ex pte vo diligētis charitas ē pfecta qñ aliqs fm totū suū posse deū diligit. Hoc p̄t esse tribꝫ modis. Primo mō sic q̄ totū cor hoīs fm totū suū posse sp actualiter ferat in deū. z sic charitas patrie dicit esse pfecta. qz beati i patria semp actualiter fm totū eoꝝ posse deū diligūt. Sz ista pfectio h̄ i via est impossibilis hoī. qz ppter hūane vite infirmitatē impossibile ē homi q̄ sp actualr ꝺ deo cogitz. vl semp eū actualr diligat: vl habeat dilectōez ad ipm. Scdo mō q̄ hō habitualiter totū cor suū ponat i deū. ita videlicz q̄ nihil videat cogitet vl appetat qđ sit diuine dilectioni ꝛriū. z hec pfectio repit i oibꝫ charitatē habētibꝫ Tercio mō q̄ hō actualr z deliberate totā vitā suā z totū studiū suuz deputet ad vacādū deo z rebꝫ diuinis: oibꝫ alijs p̄termissis nisi inq̄tū requirit necessitas p̄sentis vite. Et ista pfectio charitatis ē possibilis homi i hac vita. nō tm̄ cōis est omibꝫ charitatē habētibꝫ. sz solū ꝓuenit virib⁹ pfectis mūdo totalr renūciantibꝫ. R Querit vtrꝫ deꝰ nos plꝰ diligat q̄s nos ipm. Respōdet q̄ sic. z ħ ppter tria Prīo ppt certitudinē cognitōis. Unō phs dicit. q̄ matres plꝰ diligūt filios ppter certitudinē q̄s patres. Plenaria aūt cognitōez habz deꝰ ꝺ nob. sz nos solū cognoscimꝰ ipm p fidē. Et iō q̄nto pfectior ē sua cognitio q̄ nos cognoscit. tāto maior ē sua dilectio ad nos. qz nihil amat nisi cognitū Scdo ppter magnitudinē pfectōis. q̄tū aūt ꝙs habet de charitate tm̄ hz ꝺ pfectōe. sz deꝰ ē ipamet charitas. i. Joh. iiij. Deꝰ charitas est. Ergo sūmū bonū. Unō Ignaciꝰ dixit. Amor meꝰ crucifixꝰ ē Tercio ppt multitudines bñficiorꝫ. Et sua bñficia sūt innūerabilia z ienarrabilia q̄ nob exhibuit. q̄ plꝰ nos diligit q̄s ecōuerso nos ipm. Unō phs dicit. q̄ bñfici plꝰ diligūt q̄ bñ faciūt. Item q̄rit q̄re i p̄senti fmōe charitas noīat maximū mādatū. Rñdet q̄ ppt q̄tuor rationes. Prīma rō est. qz deꝰ ex matio affectu se diligi mādauit. Oīa em̄ q̄ i veteri testamēto mādata sūt. oīa ad hanc bēdū charitatē īducta sūt. Unō bē. Quid q̄d diuīa lege indicit in charitate ordinat Jō aūt ex maio affectu se deꝰ diligi mandauit. qz ad h̄ mandatū oīa alia ordinant

Scda ratio iō dilectio dei maximū mandatū dicit. qz vtilitatē maximā nob ꝓfert. q̄d em̄ agimꝰ i charitate totū meritorium efficit atq̄ sanctū. Unō sic auꝫ supdnum nobilitat oīne metallū. sic oīa opa nra charitas. ppter qđ dicit Apoc. iij. Suadeo tibi a me emere auꝫ ignitū z pbatuz vt locuples fias. qđ de charitate vtiq̄ dictū est. Nā vt dicit Aug. Charitas si desit frustra habent cetera. si assit oīa habēt.

Tercia rō ideo mandatū maximū dr. qz oēs ꝟtutes i se ꝺtinet. Unō aug. Sic deus oīne bonū i se ꝺtinet. sic charitas q̄ deꝰ est oēs ꝟtutes pfectissime i se hz Quarta rō qz p charitate maria nob in celo p̄mia p̄mittunt. qz fm eā i celo p̄miamur z inthronizemur sb z sup̄ collocamur. In terris q̄ charitas maxime nos sctificat. z i celo maxime nos remunerat. Et ex hijs q̄tuor causis charitas mādatū maximū noīat. Quātū ad scdm sciēdū q̄ q̄nq̄ sūt diligenda fm ordinē charitatis. Primū est deꝰ q̄ sup oīa ē diligēdꝰ. Unō dicit i p̄missis Diliges dñm deū tuuz ex toto corde tuo. i. q̄ cor tuū non sit inclinatū ad aliqđ aliud qđ sit ꝺ deū. Unō dicit phs. Principiū vite z oīs motꝰ corpis z sensus ē a corde. Ergo ꝓseq̄nter cū oibꝫ mēbris corpis z actōibꝫ eorūdē. s. visu: auditu: gressu: actu z cē. seruiēdū ē deo. sic q̄ oīa ppter ipm fiāt. Et ex tota aīa. i. cū potētijs ipi⁹ aie. s. cū rōnali cognoscendo bonū. irascibili sperando malū. ꝓcupiscibili amādo z delectando bonū. Et ex tota mēte. s. vt memoria tua fixa sit in ipm. sic q̄ frequnter de eo

cogites. Scdo diligere teneor ꝑ qđ in me est. s. aiaz meã ppriã. z etiã primi aiam sic imaginẽ trinitatis: z sicut sigillũ regis Et sicut imago diligit ppter illũ cui⁹ est ima go. sic crucifixũ diligit ppter xp̃z. nõ qz la/ pis vl lignũ sit. sed qz xp̃m repsentat. sic z diligere debeo aiaz meã. z post ꝑ aiaz pri/ mi tanq̃ imaginẽ dei. Itẽ diligere debeo aiaz meã z primi. qz ẽ thesaur⁹ p quo xp̃s oia dedit. Unde aug. Sic de⁹ oẽz creaturã sic aĩa oẽm corporeã creaturã natura z di gnitate pcellit. Unde bern. Tot⁹ mũd⁹ iste pciũ vni⁹ aie estimare nõ pt. Nõ em de⁹ p toto mũdo aiaz suã daret quã p humana aĩa dedit Tercio est ppriũ corp⁹ qđ mi hi adheret. z illud diligere debeo ordiate sic q̃ pseruẽ illud ĩ esse vt possim deo serui re. z cũ corpe vitã eternã merere. Ergo op tet me comedere bibere dormire ꝛc. Et il/ la oia mihi meritoria sũt qñ ordino ad il/ lũ finẽ. Quartũ qđ ppe me est. i. primũ Et in hac charitate est quintuplex grad⁹. Nã primo debeo diligere vxorẽ z parẽtes Scdo filios z amicos. Tercio domesti/ cos. Quarto extraneos. Quinto inimicos Quintũ qđ infra me est. i. tpalia. Ubi tñ sciẽdũ q̃ tpalia nõ sũt diligẽda nisi inq̃ntũ ad sustentatões corpis z ad salutẽ aĩe. pdes se possũt. Unde apls. i. Thimo. vi. Haben tes aũt alimẽta z q̃bꝫ tegamur hijs ꝓtenti sim⁹. Unde xp̃s ĩ euãge. vt hr̃ Luc̃. vi. dicit ad illos q̃ tpalia possidẽt. Facite vob ami cos ð mãmona iniq̃tatis ꝛc. U Quã/ tũ ad terciũ sciẽdũ q̃ sũt q̃nq̃ signa p q̃ q̃s ẽ pctõr declinatio. Nã q̃ vere deũ diligit cauet oẽm offensã dilecti. Et qz xp̃s mari me offendit ex pctis. ideo q̃ xp̃m vere dili git cauet pctm̃. ps. Qui diligitis dñm odi/ te malũ. Itẽ. i. Joh. iij. Omis q̃ ex deo est xp̃ian⁹ pot⁹ debet mori z oĩbus tpalibus bonis ꝑuari q̃ deũ cũ vno solo pcto mor tali offendere. sic̃ plres sancti fecerũt. Hoc luxuriosi nõ attẽdũt q̃ delectatõnes luxu/ rie deo z oĩbꝫ sctis ꝓponũt. z pot⁹ volũt cũ demonibꝫ z oĩbꝫ dãnatis eternaliter torq̃ ri q̃ hac delectatõe carere. Sil̃r z supbi q̃ honores mũdanos deo z oĩbꝫ sctis z gau dijs celi ꝓponũt. Sil̃r z auari q̃ p modi co lucro tpali vẽdũt deũ z sanguinẽ xp̃i et beataz virginẽ mariã: z sctos z angelos et animã ppriã. qz pot⁹ deo z oĩbꝫ sanctis volũt carere q̃ hoc lucr̃ tpale nõ habere.

Scdm signũ dilectõis dei ẽ bona opa tio. diligẽs em deũ facit oia in q̃bꝫ se dile/ cto posse existimat cõplacere. Johã. xiij. Qui credit ĩ me opa q̃ ego facio z ipe faci et: z maiora hoc faciet Unde Greg. Proba tio dilectõis exhibitio ẽ opis. Ergo si li/ benter audis de deo loq̃ z libẽter cogitas de deo: z libẽter de mane surgis: ieiunas z oras signũ est dilectõis dei Terciũ si/ gnũ ẽ primor⁹ dilectio. i. Joh. iij. Si q̃s dixerit qm̃ diligo deũ z fratrẽ suum oderit mendax est. Qui em nõ diligit fratrẽ suũ quẽ videt deũ quẽ nõ videt qõo p̃t dilige re Quartũ signũ est patiẽs malor⁹ ppes sio. Cogitãs em q̃ de⁹ ex charitate nos ca stigat libẽter sustinet quidq̃d ex charitate inferr̃. Unde apls Ro. viij. Quis nos sepa/ bit a charitate xp̃i tribulatio an angustia ꝛc. Si em carnalis amor tribulatões et dolores alleuiat q̃s q̃s sustinet p dilecto multo ampli⁹ amor dei. Aug⁹. Que dura sunt laborãtibꝫ leuia sũt amantibꝫ. Et ex ꝑ sensu dicit Mat. xi. Tollite iugũ meum sup vos ꝛc. Et subiungit. Jugũ em meũ suaue est ꝛc. Unde Johes dicit. Mãdata dei grauia nõ sũt. De q̃ Bern. Libet ad/ mirari q̃ leue sit iugũ dñi qđ nõ solũ non onerat sz portat Quintũ signũ est si li benter munuscula dirigit dilecto suo. Et ꝑ fit cũ eleosine tribuunt pauprib⁹. Mat. xxv. Qđ vni ex minimis meis ꝛc. ✠ Circa quartũ sciendũ q̃ amor dei caret se ptemplici timore: sollicitudine et defectu quẽ habet amor carnalis. Primo q̃ di/ ligit deũ sp̃ pt eũ hr̃e p̃sentẽ. ps. Si ascen dero ĩ celũ tu illic es. si descẽdero ad infer. ades ꝛc. Sec⁹ est ð amore carnali Se/ cũdo q̃ nõ dubito si ego eũ diligo ipe me diliget. z multo plus q̃ ego eũ. Ipe em di cit puerb. viij. Ego diligentes me diligo. Sec⁹ est ð amore carnali Tercio q̃ cer tus sũ ipm nõ ignorare q̃ eũ diligo. q̃tuz etiã z cũ q̃ affectu. Et sic ñ optet me sollici tari nec ꝓecũdari qũo ei exponã ꝑ q̃ ego diligã eũ nec etiã timere q̃ ipe hoc sinistre accipiat. qđ carnalis amor nõ hz Quar/ to q̃ ñ doleo q̃ ali⁹ secũ loquit̃ z p ei⁹ ami cicia laborat. ĩmo vellẽ q̃ oẽs hoies ꝑ fa/ cerẽt. Scio em q̃ p ꝑ nihil mihi deperit. sed magis accrescit. nõ em mihi fit alien⁹

eo q̄ sit alīs familiaris. Hoc etiaz amor carnal' nō hz. Quīto q̄uis eū diligā sup oēs. īmo sup oīa. tñ ñ doleo n' p malo hre possū q̄ ipe aliquē vl' aliquā pl' diligat q̄ me. Rō qz scio q̄ ipe iust' ē z sapiēs. z oīa iuste facit. Ꝫ etiā carnal' amor ñ fac. Se xto q̄ ipe tant' est z ego tā modic' q̄ mihi sufficit vt etiā int' extremos me ponat. dū tñ etiā sim ō numero amicoz suoz. Hoc etiā carnal' amor ñ habz Septimo q̄ certus sū q̄ ei' amicicia pdere ñ possū nisi ex meo vicio. ipe em̄ in se īmutabilis est. z q̄ morz nec me ei: nec ipm mihi auferre pt. Hoc etiā carnal' amor nō habet. Si igit vultū turbulētū tibi exhibet de Ꝫ nō do/leas. īmo de Ꝫ pot' gaudeas. qz ipe dicit Ego q̄s amo arguo z castigo.

In eadē dñica Sermo. cxx.

De dilectōe primi.

Diliges prozim tuū sic teipz. Expedito vno ser mone charitaz que deo debet. nūc dicēdū ē de charitate q̄ primo debet. Ad quā charitatē admonemur p ꝟba p/dicta. s. Diliges primū tuū sic teipz. Uñ ī isto ꝼmone tria sūt dicēda. Prīo q̄ sunt il la q̄ incitāt nos ad dilectōez primi. Se/cūdo qūo tenemur primū diligere. Ter/cio signa dilectōnis primi. Circa primū sciēdū q̄ primū diligere debem' p pter tria. Prīo ppt' attinētiā naturalē si/ue ppt' pentelā. qz oēs sum' frēs ex vno pre z vna mre. s. ex adā z eua pgeniti q̄ ad naturalē fraternitatē. Scdo q̄ ad spūalez fraternitatē oēs sumus nati ab vno pre. s. deo. z ab vna mre. s. eccl'ia. Et oēs habe m' vnū baptisma. vnā fidē. z vnā heredi/tatē ī celo possidēdā. Uñ Aug̃. Oēs frēs sum' ꝼm q̄ hoīes sum'. q̄to magz ꝼm q̄ xp̄iani sum'. Hinc itez dic Aug̃. Voluit de' vnicū hoīez formare ī p̄ncipio a q̄ oēs hoīes pcederēt. vt tāq̄ frēs oēs se amarēt nec sic factū legim' ī angel' vl' aīalib' bruz

Scdo ppt' sīlitudinē. Ecci. xiij. Oīe aīal diligit sibi sīle. Hoc patz. Hā oēs cre ature eiusdē speciei se mutuo diligūt. Uñ si vrsus: lup': leo: serpēs crudelioza alīs aīalib' ñ exercēt malicīā ī eis q̄ sūt sue spe/ciei. m'to magz hō ñ debz exercere malici/am ī alios hoīes q̄ sunt sue speciei. Uñ si natura docet aīalia bruta ꝼuare amorē et māsuetudinē ad sibi sīl'ia. quā excusatōez habebūt q̄ p rōez quā habēt talia ñ faciūt

Tercio diligēd' ē prim' ppt' pceptuz dei. Joh. xv. Hoc ē pceptū meū vt diliga tis īuicē sic di. vos. Uñ sciēdū q̄ amād' ē prim' siue credat bon' siue mal'. Si em̄ credat vl' sciat eē bon' satz apparz q̄ amā d' est ab hīs q̄ deū amāt. cū talē de' filiuz suū reputet. Et insup xps reputat eū sibi attinere oīi genere attinētie. Math. xij. Quicūq̄z facit volūtatē p̄ris mei q̄ in cel' ē. ipe me' frater sozor z mr̄ est B Si aūt mal' sit prim' adhuc tñ diligēdus ē. z ppt' deū: z ppt' te: z ppt' seipm. Primo p pter deū. qz si deū diligz z ei' filiū amabaz dū sane mētis erat. sic ppt' deū debes etiā amare eū dū insane mētis fact' sit. Scdo ppter ipmmet primū debes amare eum. Si em̄ frem tuū amabas sanū. nihilomi nus debes eū amare egrotū. In tali ei sta tu magz idiget amore tuo q̄z ī alio. Tercō ppt' teipm debes eū amare. Magz ei ama do eū lucrarz cū tibi nocet q̄z si tibi bñfic' erit. nā ex Ꝫ efficimur filij dei. Uñ Mat. v. Diligite inimicos vros. bñfacite hīs q̄ oderūt vos z orate p ꝑsequentib' z calūnian tib' vos. vt sitz filij p̄ris vr̄i q̄ in cel' est rē.

Circa scm̄ sciēdū q̄ xp̄iani debēt se inuicē diligere sicut mēbra eiusdē corp̄is Nec aūt mēbroz dilectio inter se quintu plex est ad quā q̄libet tenet'. Prima ppter tas mēbroz ē q̄ nullū mēbz̄ z si sit magis nobile despicit aliud min' nobile vt ocu/li z caput nō despiciūt pedes. Sic etiā in celo nec archangel' despicit angelū. n' be ata ꝟgo maria petz̄ vl' aliū. n' sol lunā vl' mercuriū sibi īferiozes. Null' tā pulcros hz oc'los q̄ videre despiciat pedes suos. cē ī luto ambulātes Sic nec q̄sq̄z supioz no bilioz potētioz vl' ditioz ī eccl'ia despiciat īferiozē: sz pot' honozet. Deꝰ em̄ nō fecit hoīes ex diuersis materijs. sz hoīes forma uit de limo terre. Uñ rex z mēdic' de vna terra sūt. Sil'r dñs z ꝼuus. ancilla z dña. deformis z pulcer: diues z pauꝑ. miles et rustic'. plat' z subdit'. impator z lep̄sus: z sic ō alīs. Jō īferiozes nō sūt ꝺtēnendi. Uñ Malach. ij. Nūqd ñ de' vn' creauit nos. Quare ergo vnusq̄sq̄z nostz̄ despicit fratrē suū rē. Et ꝟe despiciēdi nō sūt īnfe/riozes: sz pot' honozādi. qz sepe in cōspe/ctu dei sunt reges z p̄rincipes q̄ hic apud

hoīes sūt rustici pauꝑes ⁊ despecti.⁊ sunt futuri socij angeloꝝ ī celo. Jō iferiores ñ sūt ꝓtenēdi.qz q̄ iferiores sūt corā hoīb⁹ se pe sūt corā deo supiores. Uñ apl's.i. Cor. xij. Que putam⁹ ignobiliora esse corpis mēbra:hȳs abundātiorē honorē circūda m⁹. Deli⁹ eī vestīm⁹ pedes q̄z oc'los q̄z os q̄z nasū q̄z faciē.ita dñs q̄ñq̄z ī celo me/ li⁹ honorat iferiores q̄z supiores.⁊ sic erūt nouissimi ꝑmi:⁊ ꝑmi nouissimi.qz q̄ h̄ ha bēt honores dignitates ⁊ diuitias p̄ cete ris q̄ñq̄z ī futuro erūt posteriores. D Scda ꝓprietas ē q̄ qōlibz mēbz alīj ñ iui det ſz ex corde sibi ꝓgaudet ⁊ ꝓdolet. Nō iuidet etiā si habeat idē officiū qđ alīd hz nō eī ñ iuidet ocul⁹ oculo. Uł etiā si habe at indigni⁹ officiū.nō iuidet pes ī pulue/ re⁊ luto ambulās capiti vł oc'lo.quē nun q̄ tāgit puluis ⁊ ml'to eo pulcriorē. Nō iuidet pes cordi qz ē sapiēti⁹.nō cere bro qz ē meli⁹ custoditū vł locatū alti⁹.nō ori qz ist̄i dat vnū cuz sibi dat añ ⁊ hmōi. Sic neq̄z dz q̄s alteri ñuidere ꝓ bono qđ dñs ei ꝓtulit.vł qz ditior vł nobilior vł al tior vł acceptior sit:⁊ hmōi.dñs eī ordi/ nauit mēbra corpis ⁊ eccl'ie vt voluit. Nō oēs possum⁹ vnū officiuz hr̄e.i. Cor. xij. Oia mēbra ñ eūdē actū habēt. Nūc aūt si cut posuit de⁹ mēbra vnūqq̄z eoꝝ vł ma ius vł mīn⁹ ī corpe sic voluit.ita ⁊ ī eccl'ia rēt vt pedes.circūspiciūt tñ ⁊ ꝑuident ne dāt. Oꝛ si ī luto cū pedib⁹ ābularēt exceca renť.⁊ ita q̄si totū corp⁹ piret. Jō oīmo de dilige.prīm tuū sic teipm.⁊ q̄esce ab in uidia. Dare diuīe largitat⁹ inuidēdo sic/ care ñ potes.sic nec solē obscurare. vł celū i fernū cōmutare. Ml'to facili⁹ totū ma/ rei dulcedinē mellis ꝙuerteres:ō celo īser nū faceres:ō aq̄ ignē:q̄z fontē diuīe largi/ rat⁹ exiccares. Quiesce g̃.frustra laboras: ⁊ aīaz tuā pdis:nihil cū iuidia ꝑficis.nisi q̄ te tribulas ⁊ bona q̄ facis mortificas.i. Joh. iij. Qui ñ diligit frēm suū manet in morte. Et iō pot⁹ ꝓtio cōpatere ⁊ ꝓgau/ de vt mēbz mēbroꝝ bonū cupias ei.alio ḡn ñ es mēbz corpis xp̄i Oꝛ vt ōr.i. Cor. xij. Si q̄d patiť vnū mēbz cōpatiūť oīa mēbra. Oꝛ cū pes vł ocul⁹ capiť aliq̄ egri tudie totū corp⁹ ꝓdolet. Jta ⁊ nos dēm⁹ ꝓdolere fratrib⁹ si q̄d aduersitat⁹ eis emer serit.⁊ letari si bñ eis acciderit. Uñ apl's. Dū gl'iať vnū mēbz ꝓgaudēt oīa mēbra. Et sciēdū q̄ mult⁹ sic expedit q̄ sint hic ō iferioribꝫ. Ergo fac ō necitate ꝓtutez ⁊ de bono ⁊ gl'ia alteri⁹ mēbri gaude. Oꝛ cū co ronať caput cōgaudēt oīa mēbra. Qđ ⁊ si tu sil'r fecer⁹:ml'tū gl'ie p h̄ mereber⁹. Hun q̄z em̄ alīq̄s hoīm tantā gl'iaz vł tm̄ cōmo dū ō alīq̄ h̄ habuit.null⁹ vnq̄z p̄ vł mr̄ de filio.null⁹ ō fratre vł amico.vt tu ī celo ha beb ō q̄libz prio saluādo.i. Thes.ij. Que em̄ ē nr̄a spes aut gaudiū aut corona gl'ie nōne vos añ dñm nr̄m ih̄m xp̄m ī aduētu ei⁹. Uos em̄ est⁹ gl'ia nr̄a ⁊ gaudiū. E Tercia ꝓprietas ē q̄ qōlibz mēbz corpis alteri p sua possibilitate sꝑuenit. Mēbra em̄ sibꝫ ꝑis q̄ habēt iuicē ꝑticipāt. Nullū em̄ mēbz sibi soli retinet aut appropat of ficiū suū vł bonū qđ hz. Ocul⁹ sibi soli ñ vidz.man⁹ sibi soli ñ laborat ⁊ hmōi Sz man⁹ dat ori cibū q̄ sibi dať.os stomacho stomach⁹ epati.⁊ epar alīs mēbris. Deut. xv. Precipio tibi vt apias manū tuā fra/ tri tuo egeno ⁊ paupi. Uñ sic vis q̄ de⁹ īn necitate tibi subuēiat.sic tu ꝓtio. Hāc eē doctrinā naturalē sumere possum⁹ de ar/ boribꝫ.cui⁹ cū trunc⁹ bñ fimať:⁊ succū si/ bi ō terra attrahit.diuidit illū succū oīb⁹ ramis.⁊ sic fruct⁹ ex h̄ multiplicanť. Si trunc⁹ succū sibi soli retineret:⁊ ramis nō cōdiuideret arbor sine fructu remaneret. Sil'e etiā videm⁹ ī celestib⁹. Cū em̄ stelle ꝓtutes suas sibi a deo datas cōicant q̄z terra.terra ñ sibi soli retinet.sz diuidit cū terre nascētib⁹.s.arboribꝫ:floribꝫ: herbis: segetibꝫ:⁊ hmōi terre adherētibꝫ put indi gent.qz si terra q̄ sibi desup danť intra se si bi soli retineret:arbores:segetes:⁊ hmōi fruct⁹ nō ꝑduceret F Quarta ꝓprie tas est q̄ mēbz lesū ab alio se nō vindicat Sic etiā debz esse ī mēbris eccl'ie Ro. xij. Nulli malū ꝑ malo reddētes. Si os co/ medit vel bibit h̄ qđ postmodū oculos le/ dit. vł si pes cadit vñ caput ledit vł vulne rať:nō se vindicāt.nec ⁊ alia mēbra vindi ctā exercēt. Si man⁹ secat digitū alterius man⁹ illa ñ resecat. Si cū panē icidit vul nerat ñ reuulnerat.qz ex h̄ dolor multipli careť. Uñ stultū est q̄ hō vult seipm vin/ dicare in suo prio. Si em̄ deo cōmisisses ipe te vindicasset aliū grauius puniendo

q̄z tu. z p illo honore q̄ ius suum tibi non vsurpasses te vindicādo: gl'iose z m'tip'r te remunerasset. Deut. xxxij. Mea ē vltio z ego retribuā Jō īdulgēdū ē primis ppt̄ p̄m z ppt̄ salutē ppriā Quīta ppietas mēbroꝝ ē q̄ vnū mēbꝝ ex m'lta dilectōe sibi fieri reputat qđ alteri fit siue sit bonuz siue malū Unde si pes ledit os dicit. cur me lesisti. Si manui aliqđ dat: os dicit. bene mihi fecisti. Si corp⁹ cōprimit: os dicit. cur me cōprimis. Sic etiā dz esse ī eccl'ia dei. Unde z caput nr̄m. s. x̄ps dicit Act. ix. Saule saule q̄d me pseqūris. Et etiā dicet ī iudicio Math. xxv. Qđ vni ex minimis m. f. m. f. Et q̄nto q̄s magz suū reputat alienū malū vl' alienū bonū tāto sanctior est z deo silior. Unde gre. ī moral'. Jn tāto q̄sq̄ pfectior ē ī q̄nto pfecti⁹ sentit dolores alienos S Quātū ad terciū sciēdū q̄ tria sunt signa p q̄ possum⁹ hr̄e p̄fectura si habeam⁹ charitatē ad p̄rimū. Primū ē si p̄is nr̄is ī corde bonū fauem⁹ p̄gtulātes sincero affectu ip̄oꝝ bōis tāq̄ nob Secundū ē vt sup mala eoꝝ eis sil'i affectu cōpatiamur. Que duo tangit apl's Ro. xij. Gaudete cū gaudentib⁹ flete cuz flentib⁹.

Terciū signū ē si legē naturalē p̄is nr̄is p oīa tenem⁹ q̄ p̄sistit ī duob⁹ Quoꝝ p̄mū hr̄ Thob. iij. vbi dr. Qđ tibi ab alio oderis fieri vide ne tu aliq̄n alteri facias. Secundū ponit Mat. vij. Quecūq̄z vultis vt faciāt vob hoīes z vos facite illis. Hec em̄ duo añ tpa legis hoīes ī formabāt qūo se ḡberēt circa suos p̄rios exercere. Unde lex natural' docz vt p̄rio sbueniās sic tibi vellet fieri si ī tali statu z necitate esses. Unde hiero. ī epl'a. Ubi cm̄ de⁹ vnūquēq̄z alteri⁹ angustias vt ppriās sentire. z quo sibi ī tali tribulatōe si esz sbueniri cupet. ita ipse alteri ppt̄ deū sbuenire n̄ postponat. Ergo q̄ n̄ cōpatit p̄is nec eis sbuenit ī suis necitatib⁹ tal' hz signū q̄ n̄ ē ī charitate n̄ ī gr̄a dei. Unde. i. Joh. iij. Qui habuerit sb stātiā hui⁹ mūdi: z viderit frēz suū necesse hr̄e: z clauserit viscera sua ab eo quo charitas dei manet ī eo. Unde Bre. Dim⁹ p̄rimū amare p̄incit q̄ n̄ cū eo ī necitate illi⁹ ea q̄ sūt sibi necaria ipartit. Unde legim⁹ exemplū ḡ fidelitate amicoꝝ. Petr⁹ alfonti⁹ dic̄ q̄ erāt duo mercatores. vn⁹ in egipto. alter ī baldach q̄ se solo noīe nouerūt z diligebāt. Ille de baldach vēit ī egiptū. Que egipti⁹ gaudēs suscepit z oīa sua eī oñdit. Trāsactz octo diebꝝ ille ḡ baldach ḡuit ifirmabat. Req̄rit medic⁹. pulz tāgitur. vrina ispicit. sz morbꝝ n̄ repit. Tandē coz suū aperiēs dic̄ se ob amorē vni⁹ puelle quā ille egipti⁹ ī domo sua nutriebat vt esz vxor sua lāguere. Quo audito puellā z oīa q̄ cū ea receptur⁹ erat illi dedit. Uxorē z oīa p̄dicta suscipiēs ad patriā suā redūt. Cōtigit postmodū egiptiū oibꝝ bonis suis amissis egere z nudū z famelicuz ad baldach ī noctz silētio vēire. Et qđaz tēplū eo intrāte ecce m'lti q̄rentes homicidā q̄ndā illūq̄z inuenientes dixerūt eū illū homicidiū ppetrasse. Qđ ille statim p̄cessit volēs vl' saltē p mortē pauptatē suā finire. Capit̄ z icarceratz ḡ mane ad suspēdiū ducit̄. Amico aūt suo cū multis aliis ad spectaculū currēte depēso atq̄ cognito q̄ amic⁹ su⁹ esz voce magna clamauit. Innocentē istū p̄dēnatis. ego em̄ illū occidi: nō iste. Capit̄ igit̄ ille z ali⁹ absoluitur Homicida q̄ int' alios erat h̄ videns remordēte p̄sciētia exclamauit. Nec ille nec iste fecit sz ego. Alter ḡ dimittit̄ z h̄ capit̄. Judices ḡ admirātes ad regē duos absolutos z terciū ligatū duxerūt. Qui cognita ueritate oēm ei penā p̄donauit. Unis autē ḡ baldach amico suo ḡ egipto medicatez oīm suoꝝ bonoꝝ dedit. Que ille recipiēs cū gr̄aꝝ actōe ad patriā suā reuersus est

Alī⁹ sermo de eodē.

In hūs duob⁹ mādatis vniuersa lex pendet z pphete Math. xxij. Oīa diuina p̄cepta in hūs duob⁹ p̄ceptis pendēt. s. in dilectione dei z p̄rimi. Ipa ei decē p̄cepta tabulis duab⁹ Moysi fuerūt scripta. Et in p̄ma tabula fuerūt tria p̄ma p̄cepta q̄ pertinent ad dilectionē dei. In secūda tabula fuerūt scripta alia septē q̄ ptinent ad dilectionē p̄rimi. Et de istz decē p̄ceptis q̄re in fra ser. cxlij. z ser. cxliij. p totū.

In dñica decimanona Sermo. cxvi.

De religiosis.

Ascēdenti hūs

in naiculā trāsfretauit z vēit ī ciuitatē suā Et ecce offerebāt ei paliticū iacētē ī lecto Mat. ix. Mar. ij. Lu. v. De⁹ oīa elemēta creauerat mūda sz x̄ps ex vsu ihabitātiū facta sūt imūda. sz x̄ps ea

mũdauit. Terra q̃dẽ facta est immũda ex effusiõe sanguis innocẽtis. sz xps hãc mũ dauit qñ trigintatrib⁹ ãnis sup eã ambula uit. Aer q̃dẽ fact⁹ ẽ immũd⁹ ex fumo incẽ soꝝ immolatoꝝ idolis. sz xps hũc mũdauit qñ nõ sub tecto sz in aere pati voluit. ꝛ qñ p aera in celũ ascẽdit. Ignis fact⁹ ẽ immũ d⁹ ex idoloꝝ hostijs ꝓcremat⁹. sz xps hũc mũdauit qñ spũm sctm in specie ignis mi sit. Aq̃ facta est immũda ex nephãdis ho stijs ablut⁹. sz xps hãc mũdauit qñ in ior dane baptisat⁹ fuit: ꝛ sup mare ãbulauit. Sic hodie legit cũ ór. Ascẽdẽs ihs in na uicula ꝛc. ℣ Uñ scientũ q̃ p hãc nauẽ religio intelligit. Uñ ī p̃senti ꝑmone ór reli giosa vita ẽ dicẽdũ: q̃ ẽ optima vita. qz cõ paraꝝ vite celesti. Et h̃ ī septẽ. Hã sic ange li ꝛ sancti viuũt ī celo. sic religiosi debẽt siꝝ viuere ī monasterio. Prio cõpaꝝ vita re ligiosa vite celesti ꝓpter vnanimitatez. qz sic sancti ꝛ angeli ī celo sũt simꝝ ī vnũ ꝓgrega tī ī ꝓcordia ꝛ charitate. sic ꝛ religiosi ór̃bẽt esse vniti ꝛ ꝓcordes ī deo. Hec aũt vnani mitas debz esse ī cordẽ: oze: ꝛ ope. i. in vo lũtate: locutõe: ꝛ opatõne. sic q̃ oia opa in vnũ fiãt. Et illa vnanimitas valz ad tria Primo ad impetrãdũ a deo ī oõe q̃dq̃d petierint. obtinet ẽm mꝝtitudo qó ñ obti net sol⁹. ꝑm illó. Impossibile ẽ multoꝝ p̃ ces ñ exaudiri. Uñ Dat. xviij. Si duo ex vob ꝓsenserint sup terrã ór oñi re quã cũq̃ petierint. fiet illꝝ a pr̃e meo q̃ in ceꝝ est Quãto magꝝ vbi ñ duo vꝝ tres: sz magna bit. Scõm ad qó valet illa vnanimitas ẽ p̃sentia dei. qz xps mozaꝝ cũ talib⁹ q̃ sic cõ cordes sũt ī bono ꝛ vnanimiꝝ viuũt. Uñ Dat. xviij. Ubi ẽm sũt duo vꝝ tres ꝓgre gati ī noie meo ibi sũ ī medio eoꝝ Quãto magꝝ vbi. xxx. vꝝ. xl. in noie xpi cõgregati sunt. Terciũ est dimẽ vltõnis indulgẽtia Uñ Hen. xviij. dixit de⁹ ad abzaã. Si in uenero ī sodomis decẽ iustos dimittã oñi loco ꝓpter eos. Si aũt rõne societat⁹ bone ꝛ ī modice pat⁹ fuit ꝓcere tãte mꝝtitudini ī tãtis sceleribꝫ. nũq̃d ñ ꝓcet pauc⁹ ꝛ ī cul pis modicꝫ ꝓpter societatẽ bonoꝝ Se cũdo compaꝝ vita religiosa vite celesti. qz sic angeli ī celo pascunꝫ a suauitate diuia sic ꝛ religiosi ī religione pascunꝫ a deo coz poraliter p elemosinã quã comedũt. ꝛ spi ritualiꝝ p gr̃az. Hã cõiter de⁹ maiorẽ gr̃az facit ꝛ maiorẽ dulcedinẽ tribuit religiosis q̃ regulariꝝ viuũt q̃s secularib⁹. qz religio si carẽt carnali delectatõe. g̃ digni sunt vt de⁹ spũalẽ dulcedinẽ eis ī fundat. Exẽplũ de filijs isrl̃ qñ nõ habuerũt pl⁹ de farina quã de egipto secũ tulerãt. tũc deus pluit eis mãna ī deserto. Silr mariã magd. se gregatã ab hoib⁹ ꝛ ab oib⁹ corpis volupta tib⁹ dñs p. xxx. annos pauit p dulcedinez diuinã ꝛ p ꝺsolatõez angeloꝝ. Uñ Bern. Lib⁹ aie est gr̃a dei dulcissim⁹. ꝛ oẽm ha bens ī se suauitatẽ ꝛ delectamẽtũ sapoꝛis ꝛ ñ tantũmodo delectat: sz reficit ꝛ medeꝝ Uñ Basiliꝰ loq̃ns ór dulcedie spũali dicit O dulcedo melliflua. dulcedo mirãda. q̃z dulcẽs ī meditatõe: sz dulcioꝛ ī oõe: dul cissima ī ꝓtemplatõe. sz supdulcissima in beatitudie Tercio compaꝝ vita mona stica vite celesti. qz sic ī celo oĩa sũt cõmu nia ꝛ vn⁹ ꝺdiuidit cũ alio. Uñ Greg. Ibi apl̃i ꝛ ãgeli gaudẽt ór merito oĩm iferioꝝ. ibi oẽs iferiozes letabunꝫ ór gl̃ia ꝛ cozona supioꝝ. Ex illi⁹ eñ sãcte ꝛ pfecte charita tis vnione fiet. vt vnusq̃sq̃ habitur⁹ sit ī alio qó ñ habz ī ꝓpio merito. Uñ Ans. Unusq̃sq̃ intm gaudet ór alteri⁹ gaudio q̃z tũ ór suo ꝓpio. Sic ī religiõe oĩa debẽt esse cõia. Ex h̃ patet q̃ status religionis ꝛ cõmunitat⁹ ꝑm mgr̃m Humb. est optim⁹ stat⁹ ꝛ valde laudabil̃. Qó pbaꝝ. qz nõ est meliozẽ statũ accipe ī statu nature q̃z ante pctm̃. ꝛ ī tali statu. s. ī statu nature añ pec catũ erãt oĩa cõia. Uñ Isi. Jus nature ẽ cõis oĩm possessio. Nec tpe gr̃e meliozez statũ iuenire poter⁹ q̃z p̃mitiuũ statũ ec clesie. s. tpe apl̃oꝝ. Et ī tali statu p̃miti uo oĩa erãt ip̃is apl̃is ꝛ oib⁹ xp̃ianis ptũc credẽtib⁹ cõia. Act. iiij. Erãt illꝝ oĩa cõia. Sequiꝝ. Diuidebaꝝ aũt singul̃ put cuiq̃ op⁹ erat. Et videꝝ hoc duraſſe vsq̃ ad tẽ poꝛa Constãtini impatoꝛis. sicut habeꝝ xp̃ũ. q. i. futurũ. Jtez in statu future glozie oĩa erũt cõmunia vt iã dictũ est. O q̃z fe lix est iste stat⁹ religionis. q̃ tales status. s. nature gr̃e ꝛ gl̃ie imitaꝝ. J Circa qó q̃riꝝ vtrũ plat⁹ possit dispẽsare cũ suo sub dito religioso ad habendũ ꝓpriũ. Respõ deꝝ ꝑm Humbertũ. q̃ nõ. quãtecũq̃ auto ritatis sit. nec etiã papa. vt patet extra de sta. mo. Cũ ad monasteriũ. vbi ór sic. Nõ existimet abbas q̃ sup habẽda ꝓpietate possit cũ aliquo monacho dispensare. qz

abdicatio ꝓprietat; sic custodia castitatis adeo ē ānexa regle mōachali. vt ꝫ eū sūm⁹ pōtifex ñ possit idulgere licētiā. Ergo caueat monach⁹ ne habeat ꝓprietatē. volēs se excusare falsa glosa sic ia i pl'ibꝫ ꝑsonis apparet Itē q̄rit vtꝝ religiosus vl' religiosa mortal'r peccēt dicēdo. me⁹ liber vl' mea cappa. ꝛ sic ꝺ alīs. Rñdet ꝑm Hūb. sup regulā btī aug. Si dic ex lapsu lingue ñ peccat mortal'r Si aūt ex ꝓposito ꝛ aio assertiuo qꝺ ꝓpe ē dicere peccat mortalit Unñ aug. Nō dicat; aliq̄d ꝓpriū ſz sint vobis oia cōia ꝛc. Ergo religiosi nūq̄ debēt dicere. me⁹ liber vl' mea cappa. ſz debēt dicere nr̄ liber. nr̄a cappa ꝛc. Et ħ tractū ē a statu primitiue eccl'ie. vt hr̄ Act. iiij. Nec q̄sq̄ eoꝝ q̄ possidebat aliq̄d suū esse dicebat. Et q̄tq̄ i ꝑmitiua eccl'ia vēdiderunt agros vl' domos ponebāt ꝑcia eoꝝ in cōi vl' añ pedes apl'oꝝ. ℞ Itē q̄rit an cū religioso possit dispēsari circa habēdū vsū alicui⁹ rei. ꝛ si ñ circa ꝓprietatē rei habendā. Rñsio ꝑm Hūb. q̄ duplex ē vsus. cert⁹ ꝛ incert⁹ Cert⁹ vs⁹ est q̄ auferri ñ ꝑt. Incertus ē q̄ ē volūtate alteri⁹ supioris. ſ. vt auferat cū ei placuerit. Et circa illū incertū vsū ꝑt ꝑlat⁹ dispēsare ex cā rōnabili ꝛ necessaria. Sz circa certū vsū ñ ꝑt dispēsare Sp em volūtas religiosi ꝺz esse ſbiecta ꝑlato vt resignet qñ voluerit. Qꝛ oīs religios⁹ sp ꝺz esse pat⁹ oīa resigre. alias ē filius pditōis ꝛ sp ī statu dānatōis. q̄ oīs religiosus q̄ hz aīm nō resignꝺi. nec ad cōitatē dādi qñ ꝑlat⁹ ħ exiget ab eo. tal' religiosus ē ꝓprietari⁹ ꝛ sp ī pēcto mortli. Et null⁹ ꝑt eū absoluere a pctis suis q̄ꝺiu stat ī tali ꝓposito libere ñ resignꝺi ꝛ ad cōmunē vitā dādi. Et tal' religios⁹ q̄tiēs missam celebrat vl' ꝓfessiōes audit vl' alia sacra ꝓprie gerit totiēs peccat mortal'r. Qꝛ q̄cūq̄ i pēcto mortli sacra admīstrat peccat mortaliter Et tal' religiosus vl' religiosa peiores sūt īferno si sic decedūt impenitētes. Qꝛ morientes ꝛpo īfern⁹ restituit alīena. ſz isti nec volūt restituere n⁹ resigre. Itē tal' ꝑt dici idolatra. q̄ fiduciā ī pecuniā hz q̄ ī solū deū q̄ iuuare pfecte ꝑt ē hñda. imo tal' iterdū flagitiū iude traditoris supat. q̄ ꝓprietari⁹ q̄ñq̄ vno solido se ꝺēnat. Judas aūt vēditur⁹ dñm. xxx. ꝺnarios ꝓ eo accipiebat Judas insup. xxx. denarios restituit. qꝺ iste ꝓprietari⁹ ñ vult facere O q̄ iniuste ħ ꝓprietari⁹ res põderat. q̄ postponendū ꝓ pauc; denarijs rpm putat ꝛ pciosū pign⁹ ſcz aiaz ꝓpriā ꝓ talibꝫ rebꝫ dānat. ꝛ se gaudijs celi ꝑuat. Et tal' religiosus ꝓprietarius idign⁹ ē miscōia dei. Unñ Bern. Monacho habēti ꝓpriū negabit de⁹ suū ꝓprium qꝺ ē miſeri ꝛ ꝑcere. Ergo quicūq̄ religiosus vult ꝓseq̄ miscōiaz dei. optet q̄ habeat aīm oīa resignꝺi sine omi ꝺictōe q̄ñ ꝑlat⁹ ħ req̄rit. Et ꝑlat⁹ tenet vnicuiꝺ ꝓuidere sic alteri. nō q̄ vn⁹ bibat vinū ꝛ comedat pullos. ꝛ alter aquā bibat ꝛ comedat lardū. qꝺ etiā vix hr̄e ꝑt. Et q̄ patz q̄ ois ꝑlatus ꝺz hr̄e ptātez iducēdi sbditos suos ad cōmunē vitā seruādā. Et subditi ī ħ nullo mō debēt ei ꝺicere nec se opponere ꝛbo vel facto. g̈ oīa pēta q̄ subditi ꝛ ꝓprietarij cōmittūt redundāt ī ꝑlatū q̄ hz ptātez cōpellēdi eos ad cōem vitā cū ħ facere possz ꝛ sic dissil'at. Ergo ꝑlat⁹ vnacū subditi⁹ ꝓprietarijs dānabit. Unñ ꝺ ħ dicit q̄ꝺā doctor de ordine carthu. q̄ ꝑlat⁹ q̄ ad ħ oīm posse suo ñ laborat vt sbditi ī cōi viuāt. se ipm ꝛ suos subditos decipit ꝛ dānat. Unñ ꝺr in decre. Resistere posse puersis ꝛ nō facere ē eis ꝓsentire. xxiij. q. iij. Qui ꝑt. Itē rū ꝺr in decre. Faciētē ꝛ ꝓsentiētē par pena ꝓstringit. xxij. q. iiij. oēs. Unñ etiā apl's Ro. i. Digni sūt morte ñ solū q̄ faciūt: sed etiā q̄ ꝓsentiūt faciētibꝫ. Unñ Sap. vi. Iudiciū durissimū fiet ī hijs q̄ ꝑsunt. Itē sciēdū q̄ q̄cūq̄ hz filiū vl' filiā i monasterio quē vel quā scit nō velle sponte oia ad iussionē sui ꝑlati resigre. ꝛ ad cōem vitā sua bona dare. illi filio vl' huic filie amplī⁹ nihil dare debz. Et si ei aliq̄d dederit ꝑter extremā nēcitatē. ꝺ ſortādo eū vel eā sua ꝓprietate ꝛ malicia ꝛ ptinacia. ipo facto peccat mortal'r. Ergo nll'a elemosina n⁹ aliq̄ꝺ bñficiū ē talibꝫ exhibēdū ꝓprietarijs. nisi i extrema nēcitate. imo tales ꝑpetarij a suis ꝑlatis grauiter sūt puniēdi ꝛ ꝓse q̄ndi. exēplo sanctoꝝ patꝝ q̄ fuerūt in religioniby. Unñ sanct⁹ Greg⁹. in ſterq̄linio se peliri fecit ꝓprietariū monachū cū tribus argēteis quos repert⁹ est habuisse. ꝛ fecit illos argenteos secū iactare in sepulcꝛo dicendo. Pecunia tua sit tecū in perditōez.

Itē sciendū q̄ religiosi in monasterijs quādo incipiūt deficere. tūc peiores sunt cōmuniter ceteris hoibꝫ. Unñ Aug. ꝛ ponit ī decre. Difficile expert⁹ sū meliores q̄s q̄

ī monasterijs pfecerūt. nec peiores exptus
sū ꝑ q̄ ī monasterijs defecerūt. dist. xlvij.
Quātūlibet. Quarto vita religiosa cō/
parat vite celesti ppt castitatē. qz sic āgeli
i celo sic z religiosi caste viuere debēt. Et
vita casta ñ ē vita humana sz āgelica. Unī
hiero. In carne viuere ꝓter carnē plꝰ ē an
gelicū ꝙ hūanū. Unī Amb. Qui ñ nubūt
z vxores ñ ducūt sūt sic angeli ī terrʒ. imo
ꝑginitas hoīm supgredit castitatē āgelo/
rū. Unī amb. in li. de offi. Maioz ē victo/
ria virginū ꝙ āgeloz. Angeli eñ sine car
ne viuūt. ꝑgines ꝯo ī carne triūphāt Unī
etiā Cyprianꝰ ī li. ō ꝑginitate. loq̄ns ō di
gnitate ꝑginū dicit Uirginitas ē soroz an
geloz. victoria libidinū. ē gina ꝓtutū. pos
sessio oīm bonoz. Quīto compat vita
religiosa vite celesti. qz sic scī z angeli ī ce
lo cōtinue laudāt deū. ꝓm illud ps. Bri q̄
habitāt ī do. t. d. in se. se. lau. t. Sic religio
si singul dieby z singul noctiby psoluūt se
ptē horas canonicas ad laudādū deū. ps.
Media nocte surgebā ad cōfi. tibi zc. Au.
li. ꝓsec. Uere felix esset q̄ posset diuīc lau
dem deū. Anſ. Qui ñ deū nō vult lau
dare ī trāsitu hui secli. ob mutescet cū ve
nerit ī seculū scī. Unī etiā Bre. Dix ē q
deū laudādū sp inuitat. Sexto cōpat
vita religiosa vite celesti. qz ī celo existētes
dāt se deo et toto. sic ī religiōe exñtes offe
rūt deo holocaustū maximū. i. totū q̄d ha
bēt. ¶ Habet aūt hō triplex bonū
Primū bonū exterioz rex q̄s offert religi
osus deo p votū volūtarie pauptatʒ. Se
cundū bonū ppz̄ corpis q̄d offert p votū
ptinētie. q̄ abrenūciat delectatōi corporis
Terciū bonū aīe q̄d aliq̄s totaliter offert
deo p obediētiā. p quā quis offert deo p/
pria volūtatē. q̄d est maximū sacrificium
Unī ōz ī decre. Uolūtatē alteri subijcere
ppt deū ē ꝑcipuū sacrificiū. viij. q. i. Sci/
endū. Unī Bre. Per obediētiā ppria volū
tas mactat. i. Reg. xv. Melioz est obediē/
tia ꝙ victima. Septimo vita religio/
sa compat vite celesti. qz sic isti ī celo volū
tatē dei sp adimplēt p obediētiā. q̄d q̄d ei
cognōscūt deū velle ħ faciūt spōte lete z pse/
uerāter. sic z religiosi ī religione facere de
bēt obediēdo suis plātis loco dei ¶
Sz di. q̄lis debet esse obediētia. Rñsio q
ꝑmo obediētia debz esse volūtaria. Mul
tū eñ ē laudabil obediētia q̄ ꝑceptū fuat
laudabilioz q̄ ꝓsilijs z admonitōnib ob/
tpat. sz oñi laude dignissima q̄ ꝑcipientis
aīo se ꝓformat. Sz nōnulli sunt q̄ potiꝰ a
maioribꝫ suis volūt audire q̄ eis placēt ꝙ
q̄ ipi placeāt Qui platū sibi cupiūt obedi
re: isti ñ volūt imitari apl̄m paulū q̄ dixit
Dñe q̄d me vis facere. sz cecū cui dixit dñs
Quid vis vt faciā tibi. Itē alij obediunt
sz cū murmure exequunt mādatū. z silles
sunt ī ħ obediētie demonū. q̄ ad mādatū
dñi eribāt de corpib. sz clamātes. Cōtra
q̄ dicit bñdict ī regula sua. Obedientia
tūc acceptabil ē deo z dulc hoīb. si q̄ iu
bet ñ cū murmure efficiat Sc̄o obedi
entia dz esse iocūda sic q̄ ñ ex tristicia aut
necitate faciat q̄ sibi iniūctū ē. Jocūda
eñ obediētia ꝑcatū iubētē letificat. obedi
entie laborē alleuiat. securitatē ꝓscie ꝑstat
Si q̄s mest obtpat. cū symōe cyreneo in
angaria crucē portat. Curꝰ nō inunctus
sb onere murmurat. z is q̄ cū tristicia obe
diētiā exequit. carere vnctōe spūssancti se de
clarat Alt ꝑgo gaudēs cū andrea crucē su
scipit. q̄sq̄s onꝰ q̄d ꝑponit nc corde rēuit
nec signo q̄libet ꝯdicit. Unī de ħ est verbū
cuiusdā senis: q̄ cuidā volēti ītrare religi/
onē z q̄rēti quo se deberet hre dixit. Tu z
asinꝰ vnū estote. Sic asinꝰ q̄libet onus
indifferēter recipit z pacifice. ita debz vir
religiosus ī religiōe se hre. Tercio obe
diētia debz esse pseuerās. Cū eī pfessionē
facit sz vsq̄ ad mortē ī postez vos obligat
Qui eñ ꝓm xpi sñiam pseuerauerit vsq̄ ī
finē: ħ salvꝰ erit. Unī bern. Demētote fra
tres xps ne pderet obediētiā pdidit vitaz
Sic q̄libet religiosus potiꝰ deberet mori
ꝙ pinaciter z ex ꝓtemptu inobediēs suo
plato existere. Unī ista obediētia quā quis
plato suo exhibet deo exhibet. Bed. Obe
diētia q̄ maioribꝫ ꝑbet deo exhibet. Luc.
x. Qui vos audit me audit. z q̄ vos spnit
me spnit. Ergo q̄libet subdit ī oīb licitʒ
debet obedire suo plato tāq̄ ipi xpo. Unī
bern. Quidq̄d vice dei ꝑcipit hō q̄d ñ sit
certū displicere deo ħ omino ē accipiēduz
q̄si ꝑcipiat de ¶ Circa q̄d q̄rit vtz
inobediētia sit peccatū mortale Rñdet ꝓm
san. tho. ij. ij. q. cv. q̄ sic. Hā z inobediētia
ꝓriat charitati dei q̄ exigit vt ei ꝓceptis
obediat. Jn ꝑceptis aūt diuis cōtinet q̄

supioribꝫ obediaꝫ Uñ Ro.xiij. Qui ptāti resistit dei ordinatōi resistit. Itē ꝫriaꝫ dilectōi primi.inꝯtū supiori primo sōtrahit obediētiā quā ei debet. Ergo religiosi libere ꝛ gaudēter ꝛ pmpte debēt obedire plātis suis.qz obediētia hoīez ꝟtutibꝫ replet. Uñ Bre. Obediētia sola ē ꝟtꝰ q̄ ceteras ꝟtutes mēti iserit.insertasq̄ custodit ꝛ pfectas facit. Itē obediētia ē clauis paradisi ꝛ via celi.qz ppter inobedientiā eiecti sumꝰ:ꝛ ppꝫ obediētiā itrabimꝰ. Uñ tres magi reuersi sūt p aliā viā in regionē suā. Augꝰ. Obediētia ē origo oīs boni atq̄ p fectō. Idē aug. Nō ē lepra peior ī leproso q̄m ppria volūtas ī religioso ꝓ Ultimo q̄riꝫ vtꝝ p ingressū religionis ꝓsequaꝫ q̄s remissionē oīm pctōꝝ. Rñdeꝫ ꝼm san. Tho.ij.ij.q.vlt. Rōnabiliter ꝓt dici q̄ sic sic̄ p assumptōez crucis. Si em̄ aliq̄bꝫ eleōsinis factꝫ hō ꝓt statiz satisfacere ꝺ peccatꝫ suis.ꝼm illꝺ Dañ.iiij. Pēta tua elemosinis redime. Ult̄o magꝫ ī satisfactōe p oīb⁹ pctis sufficit q̄ aliq̄s totaliꝛ se diuis officijs mācipet p religiōis ingressū ꝛ ei⁹ pfessionē q̄ excedit oīme gen⁹ satisfactōis ꝛ publice pñie.vt habeꝫ.xxxiij.q.ij. Admōere Uñ ī vita spatz legiꝫ.q̄ eādē grāz ꝓsequūtur ingrediētes ꝛ pfitētes religionē quā cōsequunꝫ baptisati. Si tñ p ingressū religionis nō absolueren⁹ ab oīi reatu pene.nihilomin⁹ ingressus religiōis vtilior essꝫ q̄m pegrinatio terre sctē:q̄ ad promotionē ī bonū qꝺ ꝓponderat absolutōez a pena Q Ertēplū de religioso querso Quidā frater ad religionē seu ad ꝓuersionē venit ꝛ ꝺuote suscept⁹ ē.sz ipe deuoti⁹ ꝓuersat⁹. Uūc ad monasteriū frater su⁹ necessitate magꝫ q̄m volūtate secutus ē. Cui nimis grue erat si q̄s p salute sua sibi aliq̄ꝺ loq̄reꝫ. Bona āt non solū facere:sz etiā audire nō poterat. Qui postea gui ifirmitate a deo pcussus ē. Uūcq̄ extremū spūm ageret ꝓuenerūt fratres vt egressū illi⁹ orādo ptegerēt. Tunc repēte cepit fratribꝫ astātibꝫ clamare atq̄ cū magnis vocibꝫ orōes eoꝝ interrumpe dicēs. Discedite discedite. Ecce draconi ad deuorādū dat⁹ sū q̄ ppter vr̄am p̄senti az me deuorare ñ ꝓt Caput meū iā in suo ore absorbuit.date locū vt me ampli⁹ nō cruciet.sz faciat qꝺ factur⁹ ē. Si ei ad deuorādū dat⁹ sū:q̄re ppter vos moras patior. Tūc frēs ceperūt ei dicere.q̄ꝺ loq̄ris frater. Signū sctē crucis tibi impme. Respōdit ille. Uolo me signare sz nō possuz. qz squamis hui⁹ draconis p̄mor. Lūcq̄ hō frēs audirēt.pstrati ī terrā cū lacrimis ceperūt p ereptōe illi⁹ vehemēti⁹ orare. Et ecce subito eger cepit cū magnis vocibus clamare dicēs. Hr̄as ago Ecce draco qui me ad deuorādū cepat vr̄is orōibꝫ expulsus ē.p pctis meis mō intercedite.qz cōuerti pat⁹ sū ꝛ seculare vitā ꝛ puersā fūdi⁹ tus relinq̄re. Et postq̄ mutat⁹ ē mēte.tūc ei⁹ aīa a corpe soluta ē.

De eadē dñica. Sermo.cxcij.

De quadruplici cōfidentia.

Confide fili.remittunt tibi pēta tua. Mat. ix. In ꝟbis p̄missis dñs vult nos īducere ad bonā ꝓfidentiā quā debem⁹ hr̄e ad ip̄m.ꝺ dicit. Cōfide fili rē. Uñ sciēdū q̄ q̄druplicē ꝓfidentiā ꝺ⁹ recipit a q̄libet hoīe. Prima ē ꝓfidētia ꝺ⁹ tpali sustētatōe. Sap̄. vi. Eq̄liter est ei cura ꝺ oīibꝫ p̄s. Qui dat iumētis escā ipoꝝ rē. Si em̄ deꝰ volucres ī aere.pisces in aqua ꝛ aīalia ī siluis nutrit q̄bꝫ nihil p̄misit.cōfidere debem⁹ q̄ nob⁹ puideat q̄bꝫ p̄misit. Matth.vi. Nolite sollicīti esse dicētes.q̄ꝺ māducabim⁹:aut q̄ꝺ bibem⁹:aut q̄ opiemur.scit em̄ p̄r ve.ce.qz hꝫs o.indi.q̄rite ꝺ primū regnū dei ꝛ hec oīa adij.vo. Hāc ꝓfidētiā nō habēt illi q̄ iustas res lucrantur ꝛ possidēt.qz si faciter ꝓfiderēt deo q̄ eos bñ ꝺ iustꝫ bonis nutriret.nequaq̄ iusta sciēter possiderēt. Sꝫ qz deo ñ ꝓfidūt. iō iniustas res acq̄runt.vt sūt vsurarij iuratores ꝛ mercatores:q̄ cuꝫ fraude ꝛ dolo ꝛ mēdacio decipiūt primos.ꝛ vniuersaliter oēs q̄ iustas res sciēter habēt ꝛ possident. Itē hāc ꝓfidētiā ñ habēt illi auari q̄ iustas res nō vellēt hr̄e.tñ cū sollicitudie cordis cōgregāt tpalia q̄si vsq̄ ad.ccc. vel cccc.annos viuere deberēt.ꝛ aliq̄ vix vixunt.xl.dies. Luc.xij. Stulte hac nocte repe.a te a.t.ꝛ ea q̄ ꝓgregasti cui⁹ erūt. Sic cū tāta puidētia sibi puidissent ilspūaliby ꝛ eternis bonis magni ꝛ diuites essent iā cozā deo. Uñ q̄libet tanto pl⁹ deberet esse sollicit⁹ de aīa ꝛ ꝺ spūalibꝫ:q̄to meliores sūt. Uñ bern̄.in ser.de aduētu dñi. Uere diuitie ñ opes sūt sz ꝟtutes.q̄s secū ꝓscia portat.vt ippetuū diues fiat. Sꝫ oppositi

tū sep⁹ cōtingit q̄ pl'es ad tpalia anhelāt
z spūalia negligūt: z tpalib⁹ solūmodo ītē
dūt S Queritʰ an nimia sollicitudo
tpaliū sit pctm. Rñdeť q̄ sic. qz tāta possz
esse q̄ totū coꝛ ꝺs apponerz z obliuiscereť
dei z ꝓpe salutz. sic aliq̄ qñqz ī q̄ttuoꝛ heb/
domadis nūq̄z ex coꝛde cogitāt ad deū. et
ad salutē ꝓpriā z ad futurā vitā. s. qūo ꝑm
apl'm ħ nō habem⁹ manētē ciuitatē sz fu/
turā inq̄rim⁹. Uñ gre. ī moza. Sollicitu
do tpaliū mozs ē z excecatio spūaliū. Uñ
labor ē exercēd⁹ sz nimia sollicitudo ē tol
lenda. Ītē q̄riť cū ꝺs nimiū tristať ꝺ in
fortunio an sit pctm. Rñdeť q̄ sic. qz est si/
gnū q̄ ꝺs talia nimio amoꝛe dilexit. Uñ
Bze. xxxi. moza. Sine doloꝛe amittiť ꝺd
ꝺd sine amoꝛe possidet. q̄ ꝙo ardēter dili/
nos ꝓfidere debem⁹ deo q̄ nos nutriat ꝺ
iustz bonis. ps. Jacta cogitatū tuū ī dño
z ipe te enu. Hoc patz ī sctis martirib⁹ ꝺs
nūq̄z fame moꝛi ꝑmisit. ps. Hūq̄z vidi iu.
dereli. tē. imo potiꝰ angel⁹ descēderet de
celo z homi cibū admīstraret. ħ patuit in
Helya: cui angel⁹ in deſto panē poꝛtauit
T Scda ꝓfidētia ē remissio pctoꝝ. g̃i
ꝺbis p̄missis dicit xps cuilibz pctoꝛi Lō
fide fili. remittūť tibi pcta tua. i. Johā. ij.
Si ꝺs peccauerit aduocatū habem⁹ apd
patrē ihm xpm. z ipe ē ꝓpi. ꝑ pctis nostrz.
Hāc ꝓfidētiā z spē ñ bñt hȳ q̄ ñ ꝓfidūt di
uine bōitati z ei⁹ miscōie q̄ ipis īdulgere
velit pcta sua sz desperāt cū Layn q̄ dixit
Maioꝛ ē iniq̄tas mea q̄z vt veniā merear
z cū iuda q̄ seipm suspēdit. Tles q̄ volūt
tere q̄ dns dixit ꝑ ꝓphaz Ezech. Jn q̄cū/
q̄ hoꝛa pctoꝛ ingemuerit ꝛc. Sciēdū q̄
nullⁿ desparе ꝺz ꝺ dei miscōia. Prio qz in
felix ē q̄ despat. sic q̄ sperat beat⁹ ē. ps. Be
at⁹ vir q̄ spe. in do. ꝛc. sic ecōuerso. Scdo
qz despatio valde displicz deo. qz est maxi
mū pctm. Uñ Jsi. ꝺ sū. bo. Despatio ē pe
ior oīmi pcto. Uñ hiero. dic. Judas pl⁹ of
fēdit xpm desperādo q̄z ipz tradēdo. Ter
cio qz desperātes sūt maledicti. Eccl'i. ij.
ptegent ab eo. Uñ Aug. sup Joh. Solū
em desperatōis crimē est qꝺ mederi nō ꝑt
Uñ vnusq̄sq̄z ꝺz de deo ꝓfidere z spare. q̄
si dolet ꝺ pctis. z āpli⁹ ꝓponit sibi cauere
ꝺ futurz pctis. z ea q̄ ī fecit intēdit ꝓfiteri
z p eisdē satisfacere ꝑm suū posse q̄ de⁹ ex
sua miscōia sibi oīa pcta sua īdulgeat. vñ
Bern. Corrige teipm z spera īdulgentiā.
Alla em ē culpa q̄ nō habeat veniā. Quā
mirificordiaꝝ aūt de⁹ vere ꝓritz z penitētib⁹
pcta īdulgeat. oñdit Bern. dicēs. Sic in
dulsit mihi ex toto de⁹ z tā libaliť oēm do
nauit iniuriā. vt nec dānaret vlciscēdo. nec
ꝓfunderet impꝛoperādo: nec mīn⁹ etiā di
ligat īputādo. Ītē ad ꝓfidētiā z ad spē ha
bēdā īducere nos ꝺz dispositio xpi ī cruce
Hā ī signū miscōie habuit caput īclinatū
ad osculādū. brachia extēsa ad āplexāduz
pedes affixos ad nobiscū pmanēdū. Ītē
sciēdū q̄ q̄cūq̄z nō hz firmā spē z bonā ꝓfi
dentiā ad deū q̄ velit sibi pcta īdulgere. il
liꝰ ꝓfessio z pñia nihil valet. Aug. Pñia q̄
ex fiducia nō ꝓcedit inutil' ē z steril' manz
z sine miscōia. Rō est: qz de⁹ nūq̄z vult ali
cui mīkeri q̄ nō hz bonā spē z fiduciā in eū
sperādo īdulgētiā z rmissionē pctoꝝ Am
bro. Nō ꝑt agere pñiaz q̄ ñ spat īdulgētiā
z remissionē pctoꝝ U Tercia ꝓfidē/
tia ē q̄ spare debem⁹ q̄ nos velit exaudire
ī oīmi salubri petitōe. Mar. xi. Oīa q̄cun
q̄z oꝛātes petitz credite qz accipietis. Ītē
Joh. xvi. Petite z accipietz. Ītē Math.
vij. Querite z ꝛuenietz pulsate z apieť vo/
bis. Sz si di. sep⁹ oꝛaui nec tñ exauditus
sū. quō ergo debeo oꝛare vt de⁹ me exaudi
at. Rñdeť q̄ ꝑmo debes oꝛare cū ꝓritōne
z deuotōe. qz vnū pr̄ nr̄ cū ꝓrito coꝛde et
attentōe dictū pl⁹ valet: q̄z centū milia pr̄
nr̄ sine attētōe. Uñ Jsiꝺ. Quid ꝓdest stre
pit⁹ labioꝝ vbi coꝛ ē mutū. oꝛatō em sine
deuotōe est q̄si mugit⁹ boū. Hoc intelligē
dū est qñ hō cū ꝓposito indeuote z sine at
tentōe oꝛat. Sz qñ hō ea intentōne icipit
oꝛare q̄ libēter vellet deuote z cū attētōe
illā oꝛōez inceptā pficere. z si ifra oꝛōez di
strahiť ꝺ volūtatē suā adhuc tñ illa oꝛatō
efficax z salubris ē ꝓpter primā intentōez
Scdo sic oꝛādū est. vt petas ea q̄ sūt salu
tis q̄ expedit tibi recipe z q̄ licet deo dare.
Hā spūalia z eterna sine ꝓditōe sūt peten
da. qz sūt simpliciť bona z salutifera. Sz
tpalia sūt cū ꝓditōne petēda qz de⁹ nouit
vtz expediāt tibi vl' nō. Ergo cū petimus
liberari a tribulatōib⁹ vl' ab infirmitatib⁹ sp
debem⁹ deo cōmittere z cū ꝓditōe petere.
vt dicēdo. si expedit saluti nr̄e. Tercio hō
ꝺz oꝛare z petere cōfidēter vt dicere possit

D

cū ꝑs. Differe mei dñe qm̄ ī te ꝓfidit aīa mea. Qui em̄ petit cū hesitatōe nihil ipetrat a deo. ⁊ firmā ꝓfidētiā debem⁹ hre ad deū q velit nos exaudire ī orōibꝫ nostris.

✠ Quarta ꝓfidētia ē q de⁹ velit nob dare post hāc vitā regnū celeste. Lu. xij. Nolite timere pusill⁹ grex. qr cōplacuit pr̄i vestro vob dare regnū. Heb. x. Nolite amittere ꝓfidētiā vr̄az q̄ magnā hz remunerationē. Hāc fiduciā nō habem⁹ ex nr̄is meritis. sz ex meritis ih̄u xp̄i q̄ est redēptor nr̄. quē pr̄ nob dedit vt nos redimeret p suaz amarā passionē. In signū hui⁹ habuit latus aptū ī cruce. qr p eū ⁊ ei⁹ meritū intrabim⁹ ī r̄gnū celoz. Hā p suā passionē aperuit nob ianuā paradisi. Cōtra hāc fiduciā faciūt isti q̄ qñ aliq̄d ꝺ diuīa iusticia audiunt dicūt Ego nūq̄z saluabor. Et sic diffidere ꝺ salute ē dyabolicū. dyabol⁹ ē em̄ oī spe salut⁹ puat⁹. Sz firmit⁹ spare ⁊ credere debes q ipe est q̄ vult oēs hoīes saluos fieri. Qꝺ oñdit ī vita. ī morte. ⁊ post mortē. In vita xp̄s oñdit q vult oēs hoīes saluos fieri. cū dixit vt hr̄ Lu. xix. Uēit fili⁹ hoīs q̄rere ⁊ sal. fa. qꝺ pierat. In signū huius pctōres r̄cepit. ⁊ cū ill' māducauit. vñ ipsi pharisei scādalisati sunt dicētes. Nic pctōres recipit ⁊ māducat cū ill'. Et dixerūt Uoratoz ⁊ amic⁹ publicanoz ē. Etiā dixerūt ad discipulos xp̄i. q̄re cū publicanis ⁊ pctōribꝫ māducat mgr̄ vr̄. Et xp̄s. Nō ē op⁹ valētibꝫ medic⁹ sz male habētibꝫ. Nō em̄ vēi vocare iustos sz pctōres ad pn̄iaz. Itē oñdit ꝑ ī morte qñ ī cruce pēdēs ꝑ crucifixoribꝫ orauit dicēs. P̄r ign̄sce ill' q̄r nesciūt q̄d faciūt. Si ínimicos voluit saluari ex eo q ꝑ eis orauit. ī ꝑ oñdit q vult ceteros hoīes etiā saluos fieri. Et post plēs fūt ꝙrsi ex iudeis ppt̄ orōez xp̄i. vt hr̄ ī actibꝫ apl'oz q petr⁹ q̄si tria milia hoīm ī vno ſmōe ꝙuertit. Itē oñdit ꝑ post mortē. qr iā oīb⁹ sua bñficia impēdit tā bonis q̄ꝫ malis. Mat. v. Solē suū oriri facit sup bonos ⁊ malos ⁊ pluit sup iustos ⁊ iniustos. Xp̄s em̄ nō solū sua bñficia bonis et amicis ipendit. sz etiā mal' ⁊ ꝙrsis hoībꝫ bñfacit. In q̄ oñdit q q̄ꝫ tū ī eo ē vult oēs hoīes saluos fieri. Insup dat ꝑmia cōmunia penitētibꝫ. s. q̄ male vixerūt ⁊ postmodū p penitentiā redierūt cū innocentibꝫ. q̄ semp bñ vixerūt ⁊ deū nunq̄z cū aliq̄ peccato mortali offenderūt. Math. xx. Ecce perūt singulos denarios. glo. i. eternitatē Licet differāt ī merito ⁊ gaudio. tñ oēs habēt eandē eternitatē ī celo. Joh̄. xiiij. In domo p̄r̄is mei māsiones m̄lte sūt. qr ſm apl'm. Reddet vnicuiq̄z iuxta opa sua

✠ Exemplū q de⁹ dat penitētibꝫ q̄ diu male vixerūt. ⁊ postmodū p penitentiā redierūt cū innocētibꝫ vitā eternā. Legit⁹ in dyal'. Lesarij. q ꝺā vir magn⁹ potēs ⁊ dives vicijs ⁊ malicijs plen⁹ semel ī vno sermone cōpunct⁹ malicioſā vitā postposuit ⁊ habitū religionis suscepit. Ubi adeo in sancta religione ꝓfecit q aīa illi⁹ deo erat placata. Uñ xp̄s q̄ vocauerat eū ad fuiti uz suū nō solū dedit ei veniā delictoz. sed ⁊ ei fecit p̄cognitū finē suū. Expleti⁹ ꝺo iā tribꝫ annis ī sancta ꝙuersatōe febre corre/ptus ē. visitatus q̄z ab amic⁹ dixit se tercia die morituꝝ. Qꝺ ⁊ factū est. Eodē tpe q̄/dā m̄lier obsessa ī quadā villa ī hora mortis ei⁹ liberata ē. ⁊ venit ad sacerdotē suū dicēs demonē ab ea exisse. Post paululuz ꝺo rediēs dyabol⁹ graui⁹ miseraz vexare cepit. Ēt adducta ē igit̄ ad sacerdotē. Qui q̄/si ratiocinādo cū dyabolo cepit eū iterrogare ⁊ dicere. Miser tu exieras. Ita ē inq̄t Et vbi fuisti ifidel'. Rñdit ī claustro Dē/menroed. Et q̄d ibi fecisti. Rñdit. Uir q̄/dā iacebat ibi agonizās. ad cui⁹ trāsitū pene quindeciz milia socioꝝ meoꝝ cū magno tripudio illuc veniebāt. ⁊ videbat mimo hi nunq̄z me gaudiū aliqꝺ habiturū nisi ego iuissez cū eis. Sciēs aūt vas istud mihi traditū me amittere nō posse. relicq̄ illꝺ ad tps ⁊ iui cū eis. Dixitq̄z sacerdos. q̄d actū est ibi. Respōdit dyabol⁹. Supuenerunt ibi maledicti tōsurati ⁊ circūstantes cadauer. ita valide fabulare ceperūt q nr̄/lus nostrū ppt̄ accedere ausus fuit. Dixit iterū sacerdos. ⁊ q̄ deuenit aīa. Rñdit ad pedes altissimi. Et dixit dyabol⁹. Uidete boni hoīes quāta nob iniuria sit ibi illata. Nō em̄ ille seruierat nob plusq̄z q̄dragintis ad oēz volūtatē nostrā nocte ⁊ die patissim⁹. ⁊ mō tribꝫ annis tm̄ fuiuit altere ī dño. ⁊ ppter ꝑ ille abstulit nob eū. Luz igit̄ aīa ei⁹ nob auferebat. furoze cōmoti inuicē tota debachatōe grassati sum⁹. Et ego mō nō habeo vbi me vindicē. nisi ī ꝑ vasculo qꝺ est mihi traditū.

De eodē euāgelio Sermo. cxxiij.

De blasphemia.

De blasphemat

Mat.ix. Sciēdū q blasphemia nō ē ei qñ aliq̄s aliq̄d attribuit deo qđ nō ē ei attribuēdū. vl qñ aliq̄s deo abstrahit qđ sibi ꝓuenit. vl qñ aliq̄s sibi ꝑpi attribuit siue vsurpat qđ dei ē. Ergo scribe et pharisei dicerūt ītra se q xp̄s blasphemaret. i. ꝙ dixit paliti co. Cōfide fili remittūtur tibi pēcta tua. qz solꝰ deꝰ ꝓt pēcta dimittere Et ihi scribe t pharisei tenuerūt xp̄m esse solū puꝝ hoiez t nō deū. t g nō posset pēcta dimittere. Quare dixerūt ꝟba p̄missa. hic blasphemat. Unū ī ꝑsenti fm̄ōe loq̄ndo de blasphemia tria sunt dicēda. Pmo q̄t modis fit blasphemia. Scdo oñdet blasphemos esse hoies pessimos. Tercio dicet de pena blasphemātiū. A Circa primū sciēdū q blasphemia fm̄ q ꝙ itelligiꝰ est ꝟbū ī ꝓtumeliā dei. platū. vt cū aliq̄s iratꝰ vindicare se volēs ꝺ deo aliq̄ dicit sibi ī ꝓtumeliā. qđ tripl̄r ꝓtingit Primo ī rem uerēter iurādo q caput vl q capillos vel q naſū vl q oc̄los vel q aliq̄ aliꝺ mēbꝝ xp̄i vl etiā q̄ iurat p ītestina dei vt q pulmonē cor iecur. t sic de alijs Et talis sic iurās sicut clericꝰ ē dz deponi. si layc⁹ anathematiza tur. xxij. q. i. Si q̄s p capilluꝝ. Uñ legit de apl̄o paulo. q q̄sdā blasphēos excōicauit sathane tradidit. i. Thim̄. i. De q̄bꝫ ē hymeneꝰ t alexāder q̄s tradidi sathane vt discāt nō blasphemare. Scdo ꝓtingit qñ fit abominabil̄ execratō t iuratio. sic̄ q turpitū vl pudibūda vl aliud sile. Tercio qñ q̄s iurat q q̄nq̄ vulnera xp̄i. vl q mortē vl q passionē ipi⁹. vl q pciosū sanguinē eius. B Hec em̄ iuramēta ab oib⁹ diligēter sūt vitāda t phibēda. qz sonat in blasphemiā t irreuerētiā dei pciosa sua vulnera īuanū assumere vñ nobis tota sal⁹ efluxit Ihiē. sup math. Dis sal⁹ hoiz ī xp̄i mortē posita ē. Illa em̄ res ē q magis ad salutē hoim ꝓtineat q̄z mors ipi⁹. Uñ si talia iuramēta ex deliberatōe fiāt sūt mortalia peccata totiēs q̄tiēs q̄s sic iurat Etiā si cētiesceret. Propt qđ etiā ī aliq̄bꝫ terris ciuitatibꝫ t villis talia iuramēta sic sūt restricta q quicūq̄ talr iurat: aurē vl linguā vl digitū pdat. Uñ legit q sanct⁹ Ludouicus rex frācie q̄ndā ciuē parisi⁹ q̄ blasphemauit in penā sui pcti t ī terrorē alioꝝ ferro candēti ī labijs suis cautherizari p̄cepit. Et cū aliq̄ ꝓncipes t nobiles ipi⁹ indigti ex ꝺ sctm̄ Ludouicū ppt factū istꝺ arguerēt. rñdit eis dicēs. vellē ego talē penā t in decētiā libēter sustiere ī labijs meis q̄diu vixero. vt ꝺ vicius ꝺ regno meo tolleret. vt āpli⁹ dñs meꝰ ihs xp̄s p nullū hoiez sic p blasphemiā offenderet L Querit an blasphemia absq̄ deliberatōe sit peccatū mortale. Rñdet fm̄ san. Tho. ij. ij. q. xiij. Blasphemia absq̄ deliberatōe p̄t ꝓtingi tripl̄r. Uno mō q aliq̄s nō aduertit ꝺ qđ dixit esse blasphemiā. vt cū aliq̄s ſbito ex aliq̄ motōne t passiōe ī ꝟba imaginaria p rūpit. q̄z significatōez ñ ꝑsiderat nec aduertit tūc ē pctm̄ veniale. Alio mō q̄ aduertit esse blasphemiā ꝑsideras significata ꝟboꝝ. t tūc ñ excusat a pēcto mortli. sic nec ille q ex ſbito motu ire occidit aliquē iurta se sedētē. Ex isto possumꝰ elicere q̄z piculose iurāt t blasphemāt isti q ex mala ꝓsuetudīe sic iurāt. nō bñtes intentōez se emēdādi t illꝺ dimittēdi. qz tles blasphematores totiēs peccāt mortal̄r q̄tiens sic iurāt t blasphemāt. Sz aliq̄ puersi inimici dei dicūt. si ñ iurarē tūc nullꝰ me timerꝫ nec aliq̄s reputaret me aliq̄d esse. Ut g ti meant t magni reputēt iurāt t creatorē t redēptorē suū blasphemāt. O miſrimi t infelicissimi pctōres. ibi q̄rit⁹ honorē ybi et nā īueniet⁹ ꝓfusionē t damnatōez. Tales blasphēi t iracūdi ñ sūt filij dei sz dyaboli. qz sic̄ p̄ eoꝝ viuit ī iferno. sic ipi filij dyaboli viuūt in mūdo iraſcēdo: litigādo: et blasphemādo. D Itē sciēdū q aliq̄ sūt q licz ñ ptinaciť blasphemāt. tñ passionez t sāguinē t mortē xp̄i freq̄nt vane noiant t sine causa. vt dicēdo ī vulgari Heiliges blut zvie get es dē so vbel. vl sic. Heilige marter zvie ist dir geschehē. Jn ill t silibꝫ debēt se etiā tles hoies emēdare. qz passio t mors xp̄i t pciosi⁹ ei⁹ sāguis nūq̄ sunt a nob noianda. nisi cū mag devotōe t reuerētia. qz ibi ē sal⁹ t vita nr̄a E Etiā aliq̄ iurāt t ñ noiant deū: sz creaturas. vt dicēdo. bocks dot. bocks lichnā. bocks lung bocks leber. bocks mag. t sic ꝺ alijs. Cōtra q̄s dic̄ Aug. ꝺ ꝟbis apl̄i fm̄o. ij. Ecce dico charitati vr̄e q ꝙ q̄ falsē iurat p lapidē piur⁹ ē. q̄uis ñ audit. tñ ei⁹ creatorē in te stē accipit. Itē ꝛ tles dic̄ btūs Jaco. v. c. Nolite iurare neq̄z p celū neq̄z p terrā t̄c.

ḡ talia iuramēta q̄ sic fiūt noīando creaturas a q̄libet xp̄iano oīno fūt vitāda. Uñ xp̄s dic̄ ī euāg. vt hr̄ Mat. v. Ego aūt dico vob̄ nō iurare oīno neq; p celū: q; thron⁹ dei ē. neq; p terrā. q; scabellū ē pedū ei⁹ rē. Et p⁹ sbdit. Neq; p caput tuū iurabis. Itē fūt aliq̄ q̄ totiēs ⁊ sine cā iurāt sic dicēdo. p deū viuū: p deū sctm: vl̄ p oīes sctōs. sine oīni cā ⁊ necitate ⁊ ex mala cōsuetudie. Cōtra q̄s dic̄ xp̄s ī euāg. Mat. v. Sit aūt fmo vr̄ est ē. nō nō. q̄d aūt hūj abūdāti⁹ ē a malo ē F Circa q̄d q̄rit̄ an ista iuramēta. s. dicēdo p deū ⁊ p oēs sctōs sint pēta mortl̄ia Rñsio q̄ talia iuramēta ꝺtingūt tripl̄r Prio q̄ñ q̄s sciēter falsū ⁊ mēdacit̄ iurat siue ī ioco siue ī serio. Tūc fm sctm Tho. ij. ij. q. xcviij. tal̄ ñ excusat̄ a pēto mortl̄i. etiā si iocose peierat. q; ñ deuitat diuinā irreuerētiā. imo q̄ tū ad aliq̄d auget magꝝ. Itē fm eūdē Tho. vbi supra notat̄ q̄ iste q̄ ex lapsu līgue iurat. sic̄ dē aduertit se iurare. ⁊ falsū ē q̄d iurat. nō excusat̄ a pēto mortl̄i. sic̄ neq; a dei ꝺtemptu. Si aūt ꝫ ñ aduertit ñ videt̄ hr̄e intētionē iurādi. ⁊ iō a crimīe p̄iurij excusat̄. Ex istꝫ iā dictꝫ possum⁹ elicere q̄ illi male faciūt q̄ ī ioco sciēter falsuꝫ iurāt trufādo vl̄ deridēdo alios. Sil̄r illi pentes ḡuiter peccāt q̄ iurāt puerꝫ suis q̄ velint eos discipliare cū delinquūt. ⁊ postmodū illō iuramētū ifringūt. q; oīne iuramētū licitū ē fuādū nisi ꝺgat ꝺ salutē. Uñ ꝺr in decre. Oīne iuramētū ē fuādū nisi ꝺgat ꝺ salutē. xxij. q. iij. q̄ dauid Itē ñ ē cautū n⁹ bonū aliq̄b⁹ ml̄ieribꝰ q̄ puerꝫ suis iurāt ꝫbis q̄d tñ factꝫ ñ intēdūt. vt dicēdo p deū vl̄ p aīaz meā si tu ñ taces ad plateā te p̄ḡciaz. ⁊ sic ꝺ aliꝭ. Scdo q̄d ḡui⁹ ē ꝺtingūt talia iuramēta dicēdo p deū vl̄ p oīnes sctōs cū q̄s sciēter dolose vl̄ mēdacit̄ iurat ī dānū p̄imi. vt ī ꝺctib⁹ p̄ios suos decipiendo. ꝫbi gr̄a. Ut cū q̄s aliq̄d vult vendere ⁊ iurat p deū q̄ ñ velit remissi⁹ dare q̄ sic. ⁊ si tūc intēdit alit̄ dare ⁊ iurat sic mētiendo ꝺ mētē suā. q; mētiri ē ꝺ mentē ire ⁊ sic affirmat ꝫ mēdaciū cū iuramento. peccat mortal̄r totiēs q̄tiēs sic iurat. Et ecōuerso ille q̄ dz rē emere. si dic̄ p deū ñ amplius volo dare p ista re q̄ntūm. Et si intendit adhuc pl⁹ dare ⁊ loquit̄ ꝺ mentē suā. ⁊ iurat sic mētiēdo: etiā peccat mortal̄r totiēs q̄tiēs. O q̄t tl̄ia pēta mortalia cōmittunt a multꝭ q̄ ꝺsueti fūt nec emere nec vēdere nisi iurādo ⁊ mētiēdo dolose ⁊ fraudulent vt iurādo rē suā meliorē esse q̄ꝫ sit. vl̄ etiaz pl⁹ sibi ꝺstare q̄ꝫ vez sit. vl̄ etiā q̄ pl⁹ sibi ī illa ciuitate soluissz. ⁊ sic ꝺ aliꝭ. Itē q̄ i superiozi pte ponūt q̄d bonū ē: ⁊ i medio minozi q̄te ponūt q̄d defectuosū est. ⁊ tūc iurāt q̄ tota sc̄ēt illd̄ q̄d defectuosū est. ⁊ tūc iurāt q̄ totū sit sic vt supi⁹ apparz. ⁊ sic p̄ios suos decipiūt. Et oēs illi tenent ad restitutōes ⁊ recōpēsare dānū p̄imi. Et tl̄es etiā duplicit̄ peccant. s. ꝺ deū ⁊ etiā ꝺ p̄imū. Uñ Isid̄. de sū. bo. Qui dolose iurat duplicit̄ re⁹ fit. q; ⁊ nomē dei sui iuanū assumit. et p̄imū dolo capit. Itē etiā q̄ñq; aliq̄ i partib⁹ rebꝰ deceptozie iurāt. ꝫbi gr̄a. Ut quidā hñt vēdere coclearia ī ciuitatibꝰ vl̄ pomaria vl̄ pira vl̄ ꝺsil̄es fruct⁹ vl̄ etiā panes vl̄ alia leca vl̄ aliq̄ alia victualia. vl̄ etiā villani q̄ dones vl̄ vitulos vēdūt ī velleribꝰ q̄ m̄lti⁹ mos suos decipiūt. ⁊ q̄ñq; p talia iuramēta modicū lucrāt̄. Cū tñ q̄libz xp̄ian⁹ p totū regno vl̄ p toto mūdo semel peierare ñ deberz. Itē aliq̄ dicūt q̄ ñ possint vēdere vl̄ emere nisi iurēt. ⁊ allegāt q̄ si sp dicerēt ꝫitatē ⁊ nō iurarēt opteret eos mēdicare. Sed q̄d tñ falsū ē. vt patz p. pphaz dicētē. Nūq̄d deū ꝫacit̄ p oculū hr̄et nūq; eū de⁹ deseret. ꝫ ꝫ patz p expientiā. q; pl̄es sūt boni viri q̄ emūt ⁊ vēdūt. ⁊ tñ nl̄o mō iurāt etiā i magnis ⁊ arduis emptōibꝰ ⁊ mercātijs: ꝫ simplici ꝫbo affirmāt vl̄ negāt fm dictū xp̄i q̄ dic̄. Sit fmo vr̄ est ē: nō nō Tercio cō ꝺtingūt tl̄ia iuramēta dicēdo p deū ⁊ p oēs sctōs q̄ñ ꝺs iurat ꝫ q̄d ē vez ⁊ licitū. tunc fm Ray. cū sic iurat̄ i cōi locutōe aliq̄d licitū sic̄ fit ī iuramētis q̄tidianis q̄ fūt ex cursu ꝫbox ex q̄dā leuitate ⁊ cōsuetudine mala. vt dicēdo p deū cras ibo ad eccl̄iaz vl̄ ieiunabo vl̄ eq̄tabo vl̄ ꝫ vl̄ illd̄ faciā. et sic ꝺ aliꝭ. ꝫ ē pctm̄ vēiale. Cōcordat Innocēti⁹ ⁊ etiā Bern̄. Tñ sciēdū q̄ ñ ē cautū sic iurare q̄ꝫ uis vez ⁊ licitū sit ⁊ ex q̄dā leuitate ⁊ ꝺsuetudie fiat Sup q̄ dic̄ chrys. sup Mat. Neo ē q̄ freq̄nter iurat q̄ nō aliq̄ñ peierat. Itē quo tl̄es q̄ ita freq̄nter sine oīni cā ⁊ rōne dicūt p deū ⁊ p oēs sctōs ñ aduertūt dictū xp̄i q̄ dicit ī euāg. vt hr̄. Math. xij. De oīni ꝫbo ociosо q̄d locuti fuerint hoīes reddēt rōez ī die nouissimo Ml̄to strict⁹ exiget a nob⁹ ratio de talibꝰ

ꝗtidianis iuramẽtis q̄ sine cā fiũt. Si aũt ꝓponis te emẽdare ꝛ ꝛāpli⁹ ñ iurare. sz sim pliciter ꝟba tua ꝓferre dicẽdo est ẽ nō ñ. ꝛ postmodũ ex lapsu lingue iuras. tũc ĩmedi ate ꝓtere ō ꝟ. ꝛ dic vnũ aue maria btẽ ꝟgi ni. tũc ipa ĩpetrabit tibi gr̃az a filio suo vt ampli⁹ eo meli⁹ tibi caueas ne recidiues. ℞ Circa scõm sciẽdũ q blasphemi sũt pessimi hoies. qõ oñdit ꝗnqꝫ modis Pri mo ĩ ℞ q peiores sũt iudeis. qz iudei tm̃ se an⁹ blasphem⁹ toties xp̃m crucifigit q̄ti/ ens execrabil'r iurat. Uñ apl's Rursũ cru cifigẽtes filiũ dei. Aug. sup Joh. Flagel/ lat⁹ ẽ xp̃s flagell' iudeoꝝ. flagellaꝫ blasphe mijs falsoꝝ xp̃ianoꝝ. Et si esses re⁹ ĩ moꝛ oib⁹ diebꝫ vite tue pn̄iaz agere. Quid tũc faciẽdũ ẽ tibi cũ sile'pctm̃ totiẽs ꝓpetrasti blasphemãdo. Uñ gre. sup illõ Mat. xx/ vi. blasphemauit. sic dic̃. Hõ min⁹ peccãt q̄ xp̃m blasphemãt regnãtẽ ĩ cel'. q̄z q̄ cruci fixerũt ãbulãtẽ ĩ terr̃. Insup iudei igno/ ranter xp̃m crucifixerũt. Uñ apl's Si co gnouissent nunq̄ regẽ gl'ie crucifixissent. Quãnis illa ignoꝛãtia ñ excuset iudeos. qz xp̃s sepi⁹ dixit eis q̄ esset filꝰ dei sz ipi xp̃m sciũt ꝛ credũt filiũ dei. quẽ rursũ cru cifigũt cũ suis blasphemijs. ꝛ iõ gui⁹ pec/ cant eo q̄ sciẽter peccant. Uñ glo. sup p̃s. lxviij. dicit. Braui⁹ peccat ꝓtẽnens sedẽtẽ i celo q̄z q̄ crucifixit ãbulãtẽ ĩ terra. Et ĩ si gnũ hui⁹ xp̃s ñ p̃t oꝛare p blasphemis sic oꝛauit. p suis crucifixoꝛib⁹ dicẽs. Pr̃ ig̃sce unt q̄ male faciũt. qz blasphẽi bñ sci/ cut iudei fecerũt: sz ex certa malicia qõ g̃/ ui⁹ ẽ. ꝛ iõ gui⁹ puniẽt ĩ iferno blasphẽi q̄z iudei. Lu. xij. Seru⁹ sciẽs volũtatẽ do. ꝛ ñ faciẽs plag̃ va. m'tt̃ Scõo qz blasphe mi sũt deteriores canib⁹. qz canes ñ moꝛ/ dẽt dñm suũ q̄ eis bñfacit: sz applaudũt il li. Sz blasphem⁹ eodẽ oꝛe q̄ vinũ bibit ꝛ bñficia dei recipit deũ blasphẽat. Uñ ps. Retribuebãt mihi mala p bo. rẽ. Ecci. xx ix. Pascet ꝛ potabit ingẽtos. ꝛ adhuc ama ra audiet. Dix. ẽ q̄ de⁹ vnq̄z pmittit cre/ scere vinũ ĩ abũdãtia: cũ tot blasphemie ĩ serunt ei a potatoꝛib⁹ vini Tercio tales blasphemi peiores sũt oib⁹ creaturis. qz oĩs creatura laudat suũ creatorẽ. ĩmo oĩs creatura ĩcitat ad laudãdũ deũ. sic aq̄ laudat deũ ĩ ꝓtinuo suo cursu. arboꝛes ꝛ herbe se erigẽdoꝛ sup se crescẽdo erga creatorẽ suũ aues ĩ cãtãdo. sol ꝛ luna ꝛ stelle ĩ lucẽdo. et sic ō alijs. Sed blasphem⁹ cũ illo mẽbꝛo deũ ihonoꝛat ĩ q̄ de⁹ eũ p̄ ceteris creaturis honoꝛauit. s. ĩ lingua. Uñ Ari. Nullũ aĩal natural'r hz ꝫmonẽ nisi hõ. Et hãc linguã accepit hõ vt deũ laudet p̄ ceteris creaturis irrõalib⁹. Quarto qz pctm̃ blasphemie ẽ pctm̃ diabolicũ. Apoc. xvi. Blasphema uerũt deũ celi p̄ dolo. ℞ itelligit ō ill' q̄ sũt ĩ iferno q̄ ꝓpt magnitudinẽ doloꝛis ꝛ pe/ ne deũ blasphemãt. g̃ blasphẽia ẽ loq̄la in fernal'. ꝛ blasphemi discũt ℞ deũ blasphẽa re qō ẽ op⁹ dãnatoꝛ. vt ĩ futuro eo meli⁹ sciãt Sic bõi ℞ assuescũt ꝛ discũt deũ lau dare ꝛ bñdicere vt ĩ futuro eo meli⁹ sciant Uñ Bern̄. Discam⁹ ĩ terr̃ q̄s facturi su/ m⁹ laudes ĩ cel'. Uñ blasphem⁹ hz linguã diabolicã. qz diabol⁹ loquit̃ p blasphemũ sic̃ spũssetũs loq̄t̃ p hoiez bonũ ꝛ deuotũ. Uñ Mat. x. Hõ em̃ vos est̃ q̄ loq̄. sz spũs p. v. q̄ lo. in vob Quito qz pctm̃ blasphe mie vix ꝛmittit̃. iuxta illõ Mat. xij. Spi rit⁹ blasphemie ñ remittet̃. i. vix remittet̃. Hoc facit enormis cõtẽpt⁹ q̄ fit xp̃o ĩ illo pẽto. ĩmo t'les m'toties efficiunt̃ pessimi hoies ꝛ idurati ꝛ obstinati Eccl. xxij. Uir multũ iurãs iplebit̃ iniq̄tate. ꝛ ñ discedet plaga a domo ei⁹. N⁹ imerito: qz blasphe mus ifert deo ꝓtumeliã ĩ ꝓpria ꝑsona cui alij pctoꝛes ꝓtumeliã iferũt ĩ reb⁹. Sic fur vl' latro vl' raptoꝛ ꝓtueliã ifert deo ĩ reb⁹ ꝛ possessionib⁹ ꝛuoꝝ suoꝝ. homicida ĩ ꝛuis suis. blasphem⁹ aũt in ꝓpria ꝑsona. Itez blasphemi ex ꝓpria malicia peccãt. g̃ guit̃ deũ offendũt. Qō sic ꝑbat̃. qz ĩ oib⁹ alijs pctis videt̃ i hoie esse aliq̄ ōlectatio vl' vti litas ꝓpt̃ q̄s hõ iducit̃ ad peccãdũ vt ĩ su ꝑbia q̄dã extollẽtia. ĩ auaricia cupiditas reꝝ ꝛ pecũie. ꝛ ĩ luxuria delectatõ ꝓcupie. Sō pẽto aũt blasphemie nihil delectabi le nec vtile iuenit̃ ꝓpter qō hõ iducat̃ ad blasphemãdũ deũ: pctm̃ em̃ tãto magꝭ ag grauat̃ q̄zto min⁹ hz ipulsiua. Uñ senex pl⁹ peccat q̄z iuuenis in fornicãdo ꝓpt̃ mi noꝛẽ inclinatõez quã hz ad pctm̃ luxurie. Cõmẽtatoꝛ ser ꝓncipioꝝ Cõplexio iuue nũ ẽ calida ꝛ hũida. senũ aũt sicca ꝛ frigi da ℞ Circa terciũ sciẽdũ q̄ blasphe mi gui⁹ puniẽt a deo. Primo ĩ coꝛpe. Et

qñq; blasphem⁹ punit̄ ī eodē mēbro ī quo deū blasphemauit. ⁊ insup pctm̄ blasphemie legit̄ punitū ḡuiter ī veteri testa. Uñ Leui. xxiiij. Cū q̄dā blasphemasset ⁊ maledixisset nomē dñi adduct⁹ ē ad moysen ⁊ aarō. Qui miserūt eū ī carcerē donec noscerēt q̄d iuberet dñs de⁹ ō eo fieri. q̄ locutus ē ad moysen dicēs. Educ blasphemū extra castra ⁊ ponāt oēs q̄ audierūt man⁹ sup caput ei⁹. ⁊ lapidet eū vniuersus ppl's Nō ⁊ factū ē. Deinde pmulgauit dñs legē ō pena blasphemor dicēs. Loq̄re ad filios isrl̄. Nō q̄ blasphēat nomē dñi morte moriat. lapidibꝫ eū obruat oīs mlt̄itudo ppli. O si iā oēs blasphēi lapidari deberēt q̄s p'les iā ī mūdo essent. Itē aliq̄ puniunt̄ a deo ī psenti cū sūbitanea morte. vñ refert Hze. ī dyal'. q̄ q̄dā ciuis rome tenere dilexit q̄ndā puez q̄nq; annor. q̄ psuetus erat blasphemare nomē dñi statim q̄n aio ei⁹ aliq̄d obstitisset. Quadā die cū p̄ eius teneret eū in brachijs clamauit puer. Nigri hoīes veniūt q̄ me tollere volūt Et p̄ rñdit. Noli timere fili mi. Et puer Nō vides nigros hoīes me tollere volētes. ⁊ sic puer cepit tremere. Et demōes ī nigrozū hoīm specie accesserūt ⁊ puez ō brachijs p̄is violēter acceperūt. ⁊ ī frusta corpus pueri discerpserūt. Si ḡ de⁹ ī puero q̄nq; annoz pctm̄ blasphemie sic vindicauit q̄d tūc faciet ī adultꝫ J Uñ sciēdū vltio q̄ñ solū culpabiles sūt apud deū ipi blasphemi. sz etiā isti q̄ pmittūt pctm̄ illud cū phibere possent. vt pentes q̄ nō corrigūt pueros suos cū nomē dei blasphemāt. Et tl'ia pēta puerorꝫ redūdabūt ī ipos pentes Ergo q̄libet p̄ ⁊ m̄ cū audirēt pueros suos blasphemie ꝟba pferre deberēt eos cū aspa ꝟga bñ discipliare ne ap̄li⁹ audirent tl'ia ab eis. Et hoc essz acceptū deo. ⁊ ipis parētibꝫ meritoriuz. Sil'r illi culpabiles sūt q̄ pmittūt deo ꝟtumeliā ī domibꝫ suis iferre q̄ phibere possent. Null⁹ libēter pmitterz ꝟtumeliā fieri p̄i vl' m̄i vl' alicui suo cōsanguineo quē diligerz. si h̄ ipedire posset. O q̄s ifelices xp̄iani sūt illi q̄ ppter tpale lucꝝ pmittūt ī domibꝫ suis ꝟtumeliā iferre p̄i celesti vl' btē ꝟgini marie q̄ est m̄ nr̄a: ⁊ sctis dei q̄ sūt frēs nr̄i. Itē dñi ⁊ rectores ciuitatū ⁊ villaꝝ q̄ pmittūt deuz blasphemari pticipes sūt illoꝝ pctoꝝ Ro. i. Digni sūt morte ñ solū q̄ faciūt sz etiā q̄ ꝟsentiūt faciētibꝫ. Magna em̄ ē puersitas pncipū ⁊ rectoꝝ terraꝝ. q̄ bōa subditorū accipiūt ꝫ phibitōez dei ⁊ ī dispēdiū ppe salutꝫ. ⁊ q̄ñ possent licite ⁊ ad honorez dei recipe bōa sbditoꝝ tūc nolūt. q̄ libz dñi terraꝝ possz pecuniariā penā ponere blasphemātibꝫ. ⁊ stricte ab eisdē talē penā pecuniariā recipe ⁊ ad honorē dei expēdere.

Elli⁹ sermo de eodē.

V T q̄d cogitatꝫ mala ī cordibꝫ vr̄is
Jstū ꝫmonē de cogitatōibꝫ quere
ifra sermone. cxxxviij.

Dñica. xx. Sermo. cxxiij.

De nuptijs spūalibꝫ.

Simile factū ē regnū celoꝝ homī regi q̄ fecit nuptias filio suo. Mat. xxij. Sciēdū q̄ nuptie sūt triplices. s. carnales q̄ fiūt int̄ vir̄ ⁊ mlierē. Spūales q̄ fiūt ī ter aiaz ⁊ xp̄z. Et celestes q̄ fiūt ī celo Uñ ō spūalibꝫ nuptijs spēal'r in psenti ꝫmone tria sūt dicēda. Prio quō aia ōr spōsa xp̄i ⁊ q̄ xp̄s fec̄ p ea vt eā sibi copularz. Scdo q̄ debēt hr̄e aia vt deo spōso suo placear. Tercio exēplū. K Circa pmū sciēdū q̄ aia hois ōr spōsa xp̄i. q̄ sibi copulata est i baptismo p fidē. Uñ dicit dñs p. ppham Osee. ij. ad q̄mlibz aiaz. Spōsabo te mi/bi ī fide Et sic̄ zelotes terren⁹ p puella q̄m sibi copulare cupit int̄ cetera q̄nq; fac̄ q̄b zelū suū illi apit. sic ⁊ zelotes ille celest⁹ fac̄ Prio ille zelotes terren⁹ portat p amore puelle quā diligit sertū. chirotecas depictas. ⁊ calceos excisos cingulū latū ⁊ depictū: vestes curiales. Scdo p amore ei⁹ ipse cātat cātilenas amatorias. Tercō ei tribuit pulcra clinodia Quarto p illa laborat. Quito aures puelle pulsat rogans eā tā p l̄ras: tā p seipm: q̄s p nūcios. Sic de⁹ feruēti⁹ oīm zelote terreno laborauit. vt aīmaz tuā sibi attraheret ac tibi placeret. Prio sertū. i. spineā coronaz p te publice portauit. chirotecas ōpictas. ⁊ calceos excisos. i. vulnera manuū cruētata. ac pedū foramia p te tulit. cingulū depictū. i. liuorē flagelloꝝ. vestes curiales. i. vestē purpureā pylati ⁊ albā vestē herodis tibi ad lauc dōnē gl'iaz. sibi ꝟo ī oppꝛobriū ⁊ illusionez Scdo cātilenas amatorias i cruce altisone cantauit. nec vnā q̄dē sz septē oīm instrumēto musico dl'ciores. Ad q̄z melodiā

soli celo obscurat⁹. latro in cruce ꝓuersus ē maria iuxta crucē turbabat. terra ꝓtrēuit petre scisse sūt. z velū tēpli diuisū est a sū/mo vsq; deorsū. De isto cātico dr ips. Et nocte cāticū ei⁹. s. cū sol obscurare. De q/libz supdictoz z infra dicēdoz. dr Isa. ix. Zel⁹ dñi exercituū faciet ꝟ Tercio dat z dedit clinodia nobilissima p aie sue dile/ctiõe. ñ aūt ꝺ bursa vt alij zelotes. sz ꝺ coz de suo sāguinē z aqm z clauiculos pedū z manuū ei⁹ Quarto p ipa aia multiplicit laborauit qsi i torneamēto more zelotū to ⁹ clipe⁹ su⁹ pforat⁹ ē. O nobil⁹ dña aia ti bi totū ad laudē z honorē ñ sibi ad vtilita tē substātialē. Isa. ij. Dñs sic fortis egredie tur. sic vir pugnator suscitabit zelū. Tā for/tices qs ibi ptulit vsq; ad vltimū diē iu/dicij ñ obducet. sine dolore tñ ea nūc ꝺua/uelit ipas cicatrices ec̄ post iudiciū ꝺuare

Quito rogat misterialr lris veteris z no/ui testamēti. z p seipm multiplr in euāg. z ec̄ scdo Ecci. xxxv. Bñplacitū ē deo recede/re ab iniq̃tate z desp. p pec. rece. ab iniusti/cia. Isa. lxv. Expādi man⁹ meas tota die ad pplm incredulū q̃ gradit in vijs ñ bonis. Uñ ꝺ qbusdā ꝓphet Hier. xv. Laborauī rogās: z tñ a vijs suis ñ sūt uersi. Per ter ciū rogat. s. p pdicatores ꝺ nūcij sui sūt z q tiēs rogauit te de⁹ ꝓuerti qsi ore suo. Lu. x. Qui vos audit me au. Exo. iij. Perge z ego ero in ore tuo doceboq; te q̃d loq̃ris Et ñ solū dñs mādat hoi p pdicatores. sz etiā p se rogat vt ꝓuertat dicēs in cantic⁹ q̃ ter reuertere. reuertere. reuertere. ꝺuertere q; hfē q̃ docuerūt Sarā pentes ei⁹ vt spō so suo. s. xpo placeat. Primū ē honorare soceros. xps ei⁹ fact⁹ ē spōsus in baptismo aiaz nraz p fidē. Cui⁹ pr i ceł ē de⁹. Cui⁹ mr in terra ē btā ỽgo. Patrē em̄ ei⁹ in ꝟ ho norare debem⁹ vt obediam⁹ ei in hijs q̃ p/cepit. z oia opa nra ad honorē ipi⁹ ordine m⁹. Ad ꝟ hortat apls cū dic. Oia q̃cunq; facit⁹ in ỽbo vl ope. in noie dñi facite Mñez ei⁹ silr honorare debem⁹. vt ipaz diligam⁹ z ei tāq; mr ꝺuiamus. z ea signter in casti/tate z hūilitate seq̃mur Scdm ē dilige re maritū. i. xpm. Et ipe ỽe digne diligit. fec̄ ei p aiabz nris qđ nūq; aliqs maritoz fecisset p sua vxore. Quis em̄ sāguinē suū ita copiose effūderet vt vxori sue balneuz ex eo facerz vt sic a lep mūdaret. ꝟ fec̄ xps p spōsa sua. Jte si qs hret vxorē defunctā nunq̃d pmitteret se occidi vt p mortē suā vxor sua viuificaret Et ꝟ xps fec̄. qz p aia nra mortu⁹ ē. Hec ei ꝟ suffecit sue incōpa bili dilectōni. q̃n ipe dat aiabz nris q̃tidie corp⁹ suū i cibū z sāguinē suū i potū. Uñ Joh. vi. Caro mea ỽe ē cibz z sāguis me⁹ ỽe ē pot⁹ ꝛc. Terciū ē q ꝺz regere domū z familiā. domū. i. coz z ꝓsciam. vt oia ibi sint pulcra. nil feditatz vl̃ puluerz vl̃ fumi ibi pmittēt. z oia q̃ fac̄ faciat pure. ppt deū z si aliq̃ fac̄ ꝺriū ꝟ p ꝓtritōez z ꝓfessionez optie purget Ꝺ Jte regere ꝺz familiā. hz em̄ aia. i. xpi spōsa tres puellas nobiles fuietes ei iteri⁹. z q̃nq; min⁹ nobiles exte ri⁹. Tres iteri⁹ fuietes sūt tres potētie aie sc̄z mēoria: itellect⁹: z volūtas. illas fuitri ces spōsa xpi sic regat. vt. s. memoria sit ca mera pfis. i q̃ habitet p ꝓtinuā recordatō nē. itellect⁹ sit camera filij i q̃ habitet p ỽe fidei cognitōez. volūtas sit camera spūssā cti i q̃ habitet p amorē. Quiq; puelle exte riores sūt q̃nq; sens⁹ corpis: q̃s regere ꝺz spōsa xpi vt ocl̃i nō videāt q̃ ñ licz videre. Uñ gre. Nō lz videre qđ ñ lz ꝺcupiscere. Silr audit⁹ custodiēd⁹ ē. ne q̃cq; idecēs aut malū libēter audiat. Silr pedes q̃ ad gressū. man⁹ q̃ ad tactū custodiēde sunt. z sic ꝺ alijs Quartū ē fuire ad mensā z ad lectū. qz spōsa xpi ꝺz xpo ꝓpare lectū. i. cō sciētiā bonā purā z securā. Uñ cāti. i. Lectul⁹ nr̄ floriꝺ⁹. Uñ Salo. Secura mēs q̃si iuge ꝺuiuiū. Ber. Magne diuitie sūt bōa ꝓscia. z reuera q̃d i reb⁹ meli⁹. q̃d i coz de dulci⁹. q̃d i terra q̃eti⁹ atq; securi⁹ bōa ꝓscia. Sic ecōuerso ē ꝺ mala ꝓscia. Jsi. ꝺ sū. bo. Illa pēa gui⁹ē mala cōscia. Uis aūt nūq; esse trist⁹ bñ viue. bona cōscia sp gaudiū habz. re⁹ anim⁹ nūq; ē secur⁹. Jte spōsa xpi fuire ꝺz spōso suo ad mēsā ꝓpa/rādo ei bōa cibaria. Sūt aūt illa cibaria bōa opa q̃ q̃s fac̄ i gra Uñ Joh. iij. Me⁹ cib⁹ ē vt faciā volū. ei⁹ q̃ misit me Ergo q̃t bōa opa fac̄ tot fercla xpo spōso tuo ꝓpar Et spōsa xpi ꝺz diligēter opa sua facere z ñ vsq; ad mortē differre. nec ꝺ die i diē p/trahere. Uñ Joh. ix. Opamini dū dies ē vēit em̄ hora q̃n nēo opari pt. Quintū ē

se irreph̄ensibilē exhibere coz̄ hoīb⁹ ne vl̄ exteri⁹ vl̄ ī domo interi⁹ aliq̄s scādalizet moribꝫ ꝟbis vita vl̄ exēplo ¶ Ūñ sciē dū q̄ ad exteriorē disciplinā inducūt nos tria. ¶Primū ē si ꝓsiderem⁹ q̄lit̄ cū illa sctōs angelos letificam⁹. qz āgeli gaudēt cū vi dēt bonos gest⁹ ī nob̄. Scōm ē si ꝓsidere m⁹ q̄ prim⁹ nr̄ inde emēdat̄. Terciū est q̄ spūal̄ disciplīa cōfuat ī nob̄ gr̄az. Sz di. p q̄ cogſcit̄ aliq̄s esse spūal̄r disciplinat⁹. Rñdeat̄ p tria sig̃: Primū si hō hūiliat se in oīb⁹ opib⁹ ꝛ gestib⁹. Scōm si hō ē dulcꝭ ī ꝟbis. q̄ em̄ plāe ꝛ dulcit̄ loq̄t̄ ꝛ rñdet p̄ris ille ē deo ꝛ hoīb⁹ dilect⁹. Terciū ē si ī oīb⁹ opib⁹ moribꝫ ꝛ gestib⁹ ꝛ motib⁹ timet deū offendere: ꝛ primū scādalisare. Exemplū Quedā puella cui⁹ nomē erat alexādria se ip̄az fec̄ icludi ꝛ p foramē exiguū alimēta suscepit. ꝛ nec viros nec mlieres ī decē an nis vnq̄ vidit: nec vultū suū alicui oñdit Et cām sue iclusiōis referebat dicēs. Cu iusdā iuuenis anim⁹ ī mea pulcritu dine q̄ndā fuit lef⁹. ꝛ ne viderer eū vl̄ ꝓtri stare vl̄ pdere: malui me q̄ diu vivero po ti⁹ icludi: q̄ aīaz p̄imi mei ad sil̄itudinē dei factā cū pulcritudine mea a deo retra here ꝛ occidere Itē cū q̄rerem̄ ab ea quo sic posset viuere. Rñdit. Al̄ principio diei pas sionē x̄pi medito: ꝛ oro. vaco: ꝛ op⁹ ex li no facio. postea p sctōs p̄riarchas ꝓphas apl̄os martires ꝓfessores ꝛ ꝟgines cogita tiōe discurro. meditādo quo iā clare videt faciē dei ī celo. ꝛ quo ip̄is mille āni sūt tan q̄z dies hesterna q̄ p̄terijt añ cōspectū dei. Leterꝭ horis cibū capio. Al̄ppropinq̄nte nocte dñz meū cū maria q̄ete glīfico ꝛ lau do. finēq̄z vite mee cū spe bōa patiēter ex pecto De eadē dñica. Sermo. cxxv.

De penis inferni.

Ligatis mānibus ꝛ pedib⁹ mittite eū ī tenebras ex teriores. Math. xxij. In h̄ q̄ dā nati habebūt ligatas man⁹ ꝛ pedes dat̄ ī telligi. q̄ nūq̄z ab illa pena poterūt exire. In h̄ q̄ sūt missi ī tenebras exteriores dat̄ ītelligi. q̄ nūq̄z ad dei miscōiaz poterūt p uenire. Dicūt em̄ tenebre ifernales exteri ores. qz sūt extra ambitū diuine mie. Ūñ gre. li. ix. moza. Quisq̄z ad iferni mala to lerāda descēderit. neq̄q̄z vlteri⁹ ad lucē re dibit. qz neq̄q̄z vlteri⁹ mia pcentz lībat q̄s semel ī locꝭ penalib⁹ iusticia iudicātis dā nat. Ergo dic̄ Ligatz ma. ꝛc. ¶ Ūñ sciēdū q̄ sic̄ sctī āgeli habēt nouē chozos ī celo. sic dānati habēt p̄ncipal̄r nouē pēas ī iferno ¶Pria pena dānatoz ī iferno ē ca loz ignis. vñ x̄ps dic̄ dānatz ī iudicio illō Mat. xxv. Ite maledicti ī ig. et. Et iste ig nis p̄sens hz se q̄ ad calorē respectu ignis ifernal̄ tāq̄z ignis depict⁹ in pariete ad ignē vez. Qz sic̄ ignis depict⁹ hz magnā differ entiā rispectu ignis nr̄i q̄ ad calorē. sic ig nis nr̄ hz se respectu ignis inferni. Ꝺō si q̄s digitū p horā vnā tenere deberz ī igne nō ml̄tū affligeret. quo tūc affligēdi sūt il li qui cū corpe ꝛ aīa ī igne ifernali ieternū cruciādi sūt vbi pene eoz nūq̄z finē habe būt. Qz fm Aristt. ij. ō ge. ¶Impossibile est ifinita ptrāsire. Ūñ si alicui aīe dānate fie ret tal̄ optio siue ꝺditio vt deꝰ ad eā dice ret. hāc gr̄az tibi facio o aīa. volo q̄ omnia frumēta q̄ vnq̄z creuerūt ab initio scl̄i ad vnū cumulū ꝺgregēt. ꝛ sp̄ post mille ānos vnū granū ō illo accipiat. ꝛ sic ꝺsūpto cu mulo tu salua fiaſ. Illa aīa dicerz deo gra tias. Insup diceret. Ꝟñdict⁹ dñs ī domi suis. qz pēa mea q̄uis maxia. adhuc finē hēbit. q̄uis adhuc p ml̄ta milia ānoz me pati opteat. Sz ñ ita erit: qz ī iferno nulla ē redēptiō. qz pēa ꝛ ignis ifernal̄ ē infinit⁹ Ūñ Isa. vlt̄. Ignis eoz ñ extinguet̄. Ūñ ec̄ Aristt. viij. phi. Finiti ad ifinitū nulla est ꝓportō. Hoc q̄s cogitare deberz cū pecca re. ꝓponeret. ꝛ digitū suū ad ignē applica re ꝛ pbare an p̄sentē ignē posset sustinere. q̄ si ñ. quo tūc ignē ifernalē eternal̄r susti nebit. Ūñ legit̄ in vitas patz q̄ q̄dā sctūs pr̄ ppt̄ q̄ndā ml̄ierē marie ē tēptat⁹. q̄ vo lēs pbare an posſz sustiere penā ifernalē q̄ illi pct̄o luxurie debeb̄t cōbussit digitos su os. ꝛ sic cōpescuit ī se illā vehemēt̄ carnis tēptatōez ¶ Scōa pēa ē frig⁹ itolera bile. nā dānati ō maxio calore p̄ticunt̄ in maximū frig⁹. vt ex hac cōmutatōe pene eoz aggueneſ. Ūñ Job. xxiiij. Trāsibūt ab aq̄s ni. ī ca. nimiū. ꝛ ecōuerso. Ūñ sul gentiꝰ ī q̄dā ser. dic̄ Duo p̄ncipalia tozmē ta sūt ī iferno. s. frig⁹ itolerabile. ꝛ calor ig nis ī extinguibil̄. Ūñ legit̄ ī euāg. Ibi erit fle. ꝛ stri. den. Flet̄ nāq̄z ī liq̄factōe oclorꝫ ō calore nascit̄. stridor ꝟo dentiū ō frigore orit̄ Tercia pēa ē fetor maxim⁹. nec mir. vbi tot cadauera cremabunt̄. qz si h̄ vnuz

cadauer ī ignē positū cremarēt fetorē emit teret ītolerabilē. q̄d tūc erit ibi vbi q̄si infinita cadauera ī igne ⁊ sulphure cōburēda gno ardēti igne ⁊ sulphure Jobel. ij. Alscē det fetor ei⁹ ⁊c. O pctōr si times fetorē p/ sentī scl̄i. q̄re nō times fetorē īferni. Hā sic odor suauissim⁹ est ī celo q̄ supat oīa aro/ mata hui⁹ mūdi. sic ecōuerso ī īferno ille fetor maior ē q̄ si oīa cadauera mūdi ī pice sulphure ⁊ igne cremarēt. Et q̄libet hō ꝑ cogitare debz q̄n aliq̄d fetet ī ꝑsenti q̄ō eū ledit. qūo sustineb istū futurū fetorē īfer ni si illō modicū q̄ō ꝑ fetet sic te ledit Sic etiā q̄n q̄s aliq̄d dulce gustat vl̄ aliquā rē pulcrā videt. cogitare debz de dulcedīe electorū. Ūñ ber̄n. Dulcedo oīm creaturaꝝ si q̄s debite aduertit. nihil aliud ē nisi q̄ ad illā eternā dulcedinē nos inuitat. Sic sil̄e ītelligēdū ē ꝺ penis Q Quarta pēa īferni est fames ⁊ sitis. Ūñ ps. Famē patient̄ vt canes ⁊c. Hāc penā guloſi cogitare deberēt q̄ ꝑ ī crapula die ⁊ nocte viuūt ⁊ laute comedūt ⁊ ꝑciosa pocula bibūt. ⁊ sic ī voluptate carnis q̄tidie viuūt. Quibꝫ xp̄s ī euāg. maledixit vt hab̄ Luc. vi. Ue vob̄ q̄ nūc saturati estis. Et ecōuerso dicē ꝺ bonis q̄ ī abstinētia viuūt. Bti q̄ nūc esuritis qz satura bimini Jtē ñ solū patiēt famē. sz etiā maxīmā sitiz. qz sunt ī maris caloribꝫ et q̄b generat̄ maria sitiz. vt h̄ patz ī euāg. Luc. xvi. ꝺ epulone q̄ petiuit vnā solā guttā aq̄ dicēs. P̄ abraā mitte lazaꝝ vt ītingat extremū digiti sui ī aquā vt refrigeret liguā meā: qz crucior ī hac flāma. Sil̄e ꝓtinget q̄ hō ī ebrietate viuūt. qz ꝑm Salo. Per q̄ hō peccat ꝑ hec ⁊ puniet. Ūñ sic hic bibūt dulcia pocula. sic ibi habebūt amara ⁊ amarissima pocula. ꝺ q̄b dicēs. Ignis sulphur spūs ꝓcellarū ps calicis eorū. Sic ēsñ vinū ī ꝑsenti ītrat ī hoīez ⁊ cor letificat sic amaritudo pot⁹ infernal̄ totū hoīez in oīb⁹ mēbris penetrat ⁊ ꝓtristat. Et ꝺ h̄ q̄/ re exēplū ser. xcix. ꝑ. R Quita pena iferni ē horrida visio demonū. Sic ei de⁹ ⁊ sceti delectabil̄r sūt videdi. ita ecōuerso ī iferno horribil̄ ē visio demonū ⁊ dānatorū. Qz si nulla aliaꝝ penā haberēt ista sola eis sufficeret. Ūñ legit̄ q̄ q̄dā frater iacēs ī agone ⁊ vidēs demonē horribil̄r clamauit. Et postꝫ frēs ad ipz ꝓuenerāt ⁊ cām clamoris q̄rerēt. rñdit dicēs se vidisse horribilē visionē demonū. ⁊ si daret ei optio poti⁹ vellet ītrare succensū clibanū q̄ꝫ illā horribilē visionē adhuc semel videre Hoc illi ꝓpedere deberēt q̄ h̄ visū suū ad vanitates mūdi spargūt. videdo choreas ⁊ ornatas mlieres. ī q̄ deū q̄ꝫ q̄ uiter offendūt. Mat. v. Qui viderit mulierē ad ꝯcupiscēdū eā ⁊c. Jtē h̄ illi delicati attendere ꝺberēt q̄ h̄ ñ possūt videre hoīez leprosū: vl̄ alios īfirmos hoies abhorrēt videre. q̄o tūc videre poterūt demones ⁊ dānatos ī inferno S Serta pēa sūt vincula ⁊ tenebre. Ūñ ꝺr in ꝟbis p̄missis. Ligatis manibus ⁊ pedib⁹ ⁊c. Sciēduz q̄ illi ꝓncipal̄r liganē manib⁹ ⁊ pedib⁹ q̄ h̄ ī mūdo ꝑ illicitos tact⁹ ⁊ gress⁹ deū offenderūt. s. amplexando ⁊ osculādo ⁊ alios ⁊ seipos illicite tangēdo. sil̄r chorizādo ⁊ saltādo. ⁊ supbe cū pedib⁹ incedēdo Et tl̄es maledicēt tūc sibi ⁊ mēbris suis dicētes Maledicte manꝰ mee q̄ ꝑ malū ⁊ illicitū tactū p̄uastis me corona gl̄ie. iā ꝓpter vos ducor ad ignē ꝺ q̄ nunq̄ꝫ egrediar. Ue vob̄ pedes mei maledicti. q̄d mihi miſo iputastis q̄ ꝑ malū gressū vestrū mihi ianuā celi clausistis. Ingredimī portas iferni q̄ vob̄ nūq̄ꝫ amplius apient̄. O maledicti oculi q̄ nunq̄ꝫ ꝑ pctis meis ꝟaciter vnā lacrimā fudistis. Jā incipit vr̄ flet⁹ ītolerabil̄. Et cū ꝑ mille milia annoꝝ merorē habuerit̄ nūq̄ꝫ inde ꝓsolatorē habebitis. O maledictū cor meū iā icipit tristicia tua quā nūq̄ꝫ seq̄tur aliq̄ letitia ⁊ ꝓsolatio. T Querit̄ hic vtr̄ ī iferno sit aliq̄ lux. Rñdet̄ q̄ ibi ē lux mixta fumo ad videdū ea q̄ ꝓtristāt dānatos. Ūñ Jsiꝺ. ꝺ sum. bo. li. iij. Ignis gehēne ⁊ lucebit miseris ad augmētū pene. vt videāt vñ doleāt. ⁊ nō lucebit ad ꝓsolatōnē vt videāt vñ gaudeāt. Hoc patet. Hā dānati habēt maximā inuidiā. sic isti ī celo maximā habent charitatē. Et cū videt btōs ī celo ex ꝺ torq̄bunt. qz inuidēt ill̄ de tāta gl̄ia. ⁊ dolēt ꝺ seipis q̄ talē ⁊ tantā gl̄iam peccādo amiserūt. Ūñ ber̄n. Dānati videt vñ doleāt. s. bonū q̄ꝫ amiserūt. ⁊ iusti videbūt ⁊ letabunt. ꝓsiderātes q̄d euaserūt. Ūñ etiā Bre. Ut pctōres in supplicio ampli⁹ puniant̄ eorū videt gl̄iaz q̄s cō tempserūt. U Querit̄ an dānati recordent̄ de bonis q̄ hic in ꝑsenti mūdo habuerunt. Rñdet̄ q̄ sic. ⁊ hoc in augmentū

pene eoꝝ. Unꝰ hiero. ī originali supꝛ Isa. In ꝓsūmatōe mūdi ꝓteritaꝝ deliciaꝝ recordatio erit materia cruciatuū. Unꝰ q̄ h diues fuit ⁊ ibi pauꝑ erit. iste recordabit voluptatū ⁊ dēliciaꝝ q̄s habuit ī cibo ⁊ potu ⁊ vestitu. vt eo plꝰ ibi torq̄at ex recordatione ꝓteritaꝝ deliciaꝝ. Silr q̄ h ī honore fuit ⁊ ibi despectꝰ erit. Silr q̄ h se supalios eraltauit. ⁊ ibi erit suppūssus in igne īfernali. Oēs tles recordant ꝓteritoꝝ bonoꝝ. ⁊ h cedet eis ī augmētū pene ⁊ tristicie. Unꝰ Boe. in d ꝓsol. philo. Infelicissimū genꝰ ifortunū ē fuisse felicē Hoc ꝓbat sic. qꝛ cū q̄s d diuitijs ad magnā pauptatē ⁊ penuriā puenerit. ita q̄ optet eū post abūdātiā sustiere miseriā. tūc plꝰ ledit q̄s iste q̄ sp ī pauptate vixit. qꝛ difficile ē ꝓsueta derelinq̄re. Unꝰ arist. ij. retho. Separari ab amicꝭ ⁊ ꝓsuetꝭ mirabile ē Septīa pena ē mirabil clamoꝝ ⁊ fletꝰ dānatoꝝ: ⁊ isup terribil vlulatꝰ demonū. Hā sic delectabile ē audire ī celo cantū ⁊ laudē angeloꝝ q̄ icessabili voce ꝓclamāt Sāctꝰ sctūs sāctꝰ dñs deꝰ sabaoth. plēi sūt celi ⁊ tra gl̄ia tua rē. Silr dulce ē audire laudē btōꝝ q̄ ꝓtinue deū laudāt Unꝰ ps. Bti q̄ habitāt ī do. t. d. ī se. se. lau. te. Sic ecōuerso ē horribile ⁊ terribile audire clamorē dānatoꝝ ⁊ vlulatū demonū. Unꝰ d clamore dānatoꝝ dr Zach. xij. Plāget terra. s. īfernal. familie ⁊ familie seorsū. Hā seorsū clamat ⁊ plāgit familia supboꝝ. ⁊ seorsū familia luxuriosoꝝ. ⁊ seorsū familia auaroꝝ. ⁊ sic de alijs. Et si triste ē ī ꝓsenti audire clamorē hois tribulati q̄ clamat in vulgari zeter zwaffen. q̄d tūc erit vbi oēs dānati clamabūt. Ue ve ve. vt hr̄ Apoc. viij. Ue q̄ vn q̄s nati sumꝰ. Ue q̄ ex carnē virūmꝰ. Ue q̄ vnq̄s illicite gauisi sumꝰ. Et q̄ h magis lete cantauerūt ⁊ illicite cū cachinnis risserūt. ⁊ ī musicꝭ fistul ⁊ ī citharꝭ maiorē cōplacētiā habuerūt. tles ī futuro tristabilius clamabūt ⁊ flebūt. Luc. vi. Ue vob q̄ nūc ridetꝭ q̄m lu. ⁊ fle. ✠ Octaua pēa ē mors etna ⁊ ꝓpetua tristicia sine oīm cōsolatōe. ps. Mors depascz eos. Et si pūs ⁊ tpal mors q̄ ex Christ. nihil aliud ē q̄s recessꝰ aīe a corpe. ita hoīez cruciat q̄ nec stare nec sedere nec q̄cq̄s facere ꝑ tp dolore Q̄d tūc faciet ꝓpetua mors ī dānatis. Unꝰ gre. ī omel. Erit em̄ miserꝭ mors sine morte, defectꝰ sine defectu. qꝛ mors ibi sp incipit: ꝺficere nescit. Utinā dānati mori possent: sz heu nesciūt mori. Apoc. ix. In diebꝰ illꝰ q̄rēt hoīes mortē ⁊ ñ iueniēt. Si ei dānatꝰ hr̄et oīa regna mūdi libēter daret vt sel mori possz. Unꝰ aug. ī ser. Quare in īferno mors q̄rit ⁊ ñ iuenit. q̄m q̄by in h se culo vita offert ⁊ nolūt accipe. in īferno q̄rēt mortē ⁊ ñ poterūt iuenire. O q̄s stultū ē ī pctis viuere ⁊ in eisdē gaudere. qꝛ tal ꝓtle gaudiū ꝓuabit etno gaudio. Exc. Memo ꝑt h gaudere cū h secl o: ⁊ illic regnare cū deo Ā Hona pena ē sepatio a deo ⁊ btā ꝟgine maria ⁊ ab oīb sctis ⁊ angelis. Et insup iūgi lucifero ⁊ oīb demonib in īferno Et ista sepatō a deo ⁊ a sctis ē amarissima. Unꝰ Chrisꝰ. sup Math. Due sūt pene etnales. excidi: ⁊ ī ignē mitti. Multi gehēnā horrēt. ego ꝟo casū gl̄ie multo maiorē fore dico. Etem̄. r. milia meliꝰ essz sustinere fulmina q̄s xpi faciē māsuetissimā auersā ī iudicio videre: ⁊ ab ipa separi. Q, em̄ amarissimū sit excludi a deo ⁊ a sctis ⁊ ab oīb electꝭ ⁊ angel dei oñdit ex Chrisꝰ. ī q̄dā ser. dicēs sic. Excludi a bonis etnis ⁊ alienū effici ab hijs q̄ ꝓpata sūt sctis tm̄ cruciatū ⁊ tm̄ dolorē īfert. vt si nlla etrna pena torq̄ret. hec sola sufficerz. Unꝰ hugo li. i. d aīa. Quisputas tūc meror erit. q̄ tristicia cū sepabunt ipij a cōsortio sctoꝝ ⁊ a visione dei. ⁊ traditi ī ptātez demonū ibūt cū ipis in ignē eternū. ibiq̄s sp erūt sine fine ī luctu ⁊ gemitu. De dispositōe coꝝ poꝝ dānatoꝝ q̄re añ ser. l. Ā. B Pena dānatoꝝ q̄ntus sit patz ex dictꝭ sctoꝝ doctoꝝ. Bern. dicit. q̄ vna scintilla gehēne ignis plꝰ ledit pctōrez q̄s si vna mlier i labore ⁊ ptu plis pseuerando duraret mille annis. Unꝰ etiā Alnꝰ. dicit. q̄ si oēs hoīes nati ab adā vsq̄ ad hodiernū die viuerēt. ⁊ oēs ꝑdicatores bōi essent. ⁊ oēs d minutissima pena īferni ꝑdicarēt. oēs illi ppala re ñ possent minutissimā penā Silr dicit d gaudijs etnis. q̄ ec oēs illi etna gaudia rekare ñ possent. Unꝰ etiā aug. dic. Si oēs hoīes nati ab adā vsq̄ ad hodiernū die et q̄ ap̄liꝰ vsq̄ ad nouissimū die nascīti sūt. ⁊ omia gmina q̄ vnq̄s exorta fuerūt essent ⁊ omies. ⁊ si vnā penā q̄m patiē aīa ꝑ vno pcto mortli ī īferno sustinerēt. tūc q̄libz ꝑsona ꝓ sua pte hr̄et maiorē penā q̄s oīa torq̄mēta q̄ oēs scī martires. ⁊ oēs raptores: ⁊ oēs malefici vnq̄s passi sūt. Unꝰ ec gre. dic

Hoc ꝺ penis excogitari ñ poterit. qꝺ ibi cruciatibꝫ deditꝰ ñ fuerit ¶ Exẽplꝰ de pẽis iferni legiꝫ. qꝺ duo frẽs ąꝫ vnꝰ dñi pape erat penitẽtiariꝰ. alꝫ ꝯo innocẽs ꝛ piꝰ. discurrebãt ad ꝑdicãdũ. Tãdẽ recepti sũt seꝫ i qꝺã castro cuiusdaꝫ nobilis matrone vbi missã celebrauerũt. vñ gauisa dña ista cogitauit dicẽs. Neq; optet te hos formidare nec ꝯecũdari. secure poteꝛ hꝫs cõfiteri cũ sint pegrini ꝛ iẽti Et sic cũ ꝓfiteret vni eoꝝ seniori. s. vidit iunioꝛ qꝺ ad singla pẽta ꝺ oꝛe eiꝰ bufo pessimꝰ egrediebaꝫ etiã ab eccl'ia saltãdo Tãdẽ enorme pctm̃ cuꝫ ꝓfiteri voluit ꝺ ipiꝰ oꝛe sil'r terribilissimꝰ draco caput suũ emittere cepit. exire tm̃ ñ valuit. qꝛ ꝯecũdia deuicta illa crimẽ illud celauit. Ꝺ bufones oẽs antea expulsi cũ terribili draco redeũtes i os eiꝰ itrauerũt Fratribꝫ vero recedẽtibꝫ narrauit iunioꝛ pñiario isti qũo totã seriẽ dictã vidisset in spũ. Tũc terriꝰ pñiariꝰ ad dictã dñaꝫ redũt ad exhoꝛtãdũ eã. quã defunctã inuenit Uñ ꝛistati frẽs ieiunijs ꝛ oꝛõibꝫ sedulo iusitũt donec die tercia defũcta ill' apparuit draconẽ horribilẽ equitãs. cuiꝰ collũ duo crudeles serpẽtes amplexãdo cingebãt et vbera eiꝰ sugẽdo dẽtibꝫ diripiebãt. Cuiꝰ ẽ oc'os duo bufones horribiles possidebãt. ꝛ ex ipsis ignis sulphureꝰ fetidissimꝰ emanabat. Eiꝰ etiã manꝰ a duobꝫ canibꝫ magnis deuoꝛabãt. Et aures eiꝰ sagittis igneis replebanꝫ. Cuiꝰ etiã caput lacerte venenosissime coꝛrodebãt. Uñ frẽs territi coꝛruerũt. Quibꝫ illa. Amici oĩpotentiꝫ dei ne timeatis. Fã ego sũ illa infelicissima mal'coꝝ pctoꝝ vob ꝑdie ꝓfessa ficte ꝛ ñ itegre. qꝛ vnũ pctm̃ qꝺ cũ ꝓsãguineo meo cõmissi ꝯecũdata i cõfessiõe celaui. iõ ppetue dñi nr̃i ihu xpi adiurauit vt sibi cãs illaꝫ penaꝫ inueret. Rñdit illa. Capitis mei lanameta. Bufones oc'oꝝ puniũt illicitos aspectꝰ meos. Sil'r sagitte puniũt nephas auriũ auditus. Sil'r igne sulphureo punit os meũ. ppt̃ ẏba blasphẽie ꝛ ppt̃ detractões ꝛ cãtilenas ꝛ osc'a ꝛ turpia ẏba ꝛ vaniloq̃a Sil'r ppt̃ illicitos tactꝰ ꝛ ãple ꝰ serpẽtes vba mea sugũt ꝛ mordẽt ꝛ collũ cingũt Canes ꝯo manꝰ meas coꝛrodũt ẽs extẽdi ad canes dãdo eis ea q̃ pauperibꝫ dare debui. s. carnes: offas: ꝛ alia. ꝛ etiaꝫ qꝛ eas anul' ꝛ gẽmis luxuriose oꝛnaui. Hũc ec̃ crudelissimũ draconẽ eq̃to ppt̃ supbiaꝫ quã habui i eq̃tando. ꝛ i curribꝫ ꝛ i vestibꝫ ꝑciosꝰ me sup alios exaltãdo. ꝛ ppt̃ ꝯcubitꝰ luxuriosos mliebria mea itolerabil'r cõburunt cũ tibijs: genibꝫ ꝛ femoribꝫ meis Cui penitẽtiariꝰ ait. Que sũt pẽta q̃bꝫ ꝑcipue pl'es dãnant. Rñdit illa Noies masculini seꝰ ppt̃ diuersa pẽta mortalia dãnant. Mlieres ꝯo ꝑcipue ppt̃ q̃ttuoꝝ generа pctoꝝ. s. ppt̃ pẽta lingue. ꝛ superfluꝰ oꝛnatꝰ. fortilegij ꝛ ficte ꝓfessiõis ppt̃ nimiã verecũdiã. Req̃sita ꝯo an suffragijs possiꝫ iuuari. Rñdit horribil'r clamando nõ. qꝛ eternalit'r sum dãnata. Et subito draco ille terribiliter eã crucias ad infernũ traxit ꝛ nusq̃ cõparuit.

In eadẽ dñica Sermo. cxxvi.

Q; multi damnant'.

Olti sũt voca

ti pauci ꝯo electi. Mat. xxij.

In ẏbis p̃missis fit mẽtio de paucoꝝ saluatõne. Et ꝛ ẽ qꝺ etiã dñs dic̃ Mat. vij. Arta ẽ via q̃ duc̃ ad vitã. s. eternã. ꝛ pauci sũt q̃ inenĩt eã. ꝫ lata ꝛ spaciosa ẽ via q̃ ducit ad ꝑditõez: ꝛ multi sũt q̃ itrãt ꝑ eã D Pro q̃ sciẽdũ q; si vnꝰ solus hõ crederet ex toto genere hũano piturus deberꝫ q̃libꝫ ꝑ se formidare ne ipe essꝫ ille vnꝰ Sic̃ cũ xps dixit i cena suis discipul' vt hr̃ Mat. xxvi. Unꝰ vr̃m me traditurꝰ ẽ. ceperũt singl'i trepidare ꝛ dicere. Nũq̃d ego sũ dñe. Mlto ꝑ magꝫ cũ dixerit ille q̃ oĩa nouit. Mlti sũt vo. pau. ꝯo ele. timere deberẽt ꝛ tremere vniuersi. Illa ei ẏba sũt terribilia oĩbꝫ hoibꝫ ea audiẽtibꝫ ꝛ coꝛ de aduertẽtibꝫ Q; aũt ml'ti dãnant' ꝛ pauci saluant' patꝫ i figura veteris testamenti. Sic̃ i diluuio aquaꝝ. i q̃ solũ octo ꝑsone salue facte sũt per arcã noe. ꝛ multa milia hoim̃ tã viroꝝ q̃s mulieꝝ perierunt ꝑ aq̃s diluuij. Per qꝺ datꝰ nob itelligi. qꝺ sic̃ octo hoies saluati ꝺ aq̃s diluuij pauci sunt respectu ppl'i totiꝰ mũdi q̃ sbmersi pierunt. ita pauci sũt saluãdi respectu dãnandoꝝ q̃ erũt q̃si ifiniti. Ecc̃s. i. Stultoꝝ ifinitꝰ ẽ numerꝰ. i. dãnandoꝝ q̃ stulti sũt. Ista figurata sũt ec̃ i igressu terre ꝓmissiõis. vbi int' oẽs filios isr'l q̃ egressi fuerãt ꝺ tra egipti a. xx. ãnis ꝛ sup̃ nullꝰ igressꝰ ẽ trã ꝑmissiõis nisi duo. s. iosue ꝛ caleph. ꝫ alij oẽs

mortui sūt i defto Et pueri eor q̄ nati sūt i defto r q̄ exierūt ō egipto itroducti sūt i terrā pmissiōis. Itē etiā patz i nouo testamēto vbi legit q̄ xps. x. lepsos mōdauit int̄ q̄s nisi sol⁹ vn⁹ fuers⁹ ē ad regtiādū r laudandū deuz. vt hr̄ Luc. xvij. Itē q̄ pauci saluant̄ pt cogsci i vita hoiz qz solūmō iusti r boni saluant̄. ps. Hec ē porta dñi r iusti itrabut i eā. Itē. i. Pe. iij. Just⁹ vix saluabit: impi⁹ r pctor vbi apparebūt. Sz heu plres hoies sūt iusti r mali. qz fm Job hānē. Tot⁹ mūd⁹ i maligno posit⁹ ē. Hoc etiā patet. qz auaricia supbia r luxuria r pla alia vicia iā regnāt i mūdo. i. Joh. ij. Omne qd̄ est i mūdo aut ē ꝓcupiscētia carnis. aut ꝓcupiscētia oculoz. aut supbia vite. Hoc patz: qz plres sūt luxuriosi q̄z casti plres supbi q̄z hūiles. plres auari q̄z miseri cordes. r plres deceptores r mēdaces q̄z veraces. ps. Diminute sūt veritates a filiis hoim. Arist. ij. topic. Hoies vt i plurimū sūt mali. in pauciorib⁹ ꝙ boni. Ex q̄ mlti sūt vocati pauci ꝙ electi. r null⁹ scit an sit de saluādis an ō dānandis. fm illō Eccles. ix. Nescit hō an odio vl amore dign⁹ sit. Nescit q̄dē sciētia certitudis. sz tñ sciētia ꝓiecture pt scire. Et sūt nouē signa p q̄ vnusq̄sq̄z cogscere pt an sit ō elects r saluādis. Et q̄z to pla signa q̄sq̄z ō illis nouē signis i se iuenerit: tāto maiorē spem habere poterit Etiā si iā pctor sit. adhuc spare debz q⁹ de⁹ ordiabit secū q⁹ saluabit. r erit vn⁹ ō nūero saluandoz r electoz q̄ a deo electi sūt. De isto q̄re infra fmōe. cxlix. A.

Dñica. xxi. Sermo. cxxvij.

De nobilitate.

Erat quidaz regulus cui⁹ fili⁹ infirmabat capharnaū. Joh. iiij. Sic dicit Theophil⁹. Iste rex iterfuit miraculo facto i nuptijs qñ xps aquā i vinū mutauit qz tūc credidit. sz tñ xpi diuinitatē nō pfecte cognouit. Et ad h̄ innuēdū illud miraculū rememorat euāgelista dicēs. Uenit itez ihs i chana galilee vbi fecit aquā vinū. r erat q̄dā regul⁹ cui⁹ fili⁹ infirmabat capharnaū. Ex q̄ h̄ fit mētio ō regło q̄ nobilis fuit. tūc in pīsenti fmone tria sūt dicenda. Prio vñ nobilitas habeat ortū. r q̄ sūt signa nobilitatis. Scdo q̄d tenent nobiles r plati suis subditis. Tercio q̄ ecōuerso sbditi tenent suis plātis E Circa pmū sciēdū q⁹ nobilitas habuit ortū ex ꝙtutibus vñ prim⁹ rex sup isrl. s. saul elect⁹ est a deo qz hūilis fuit r ꝙtuosus. i. Reg. xv. Cū esses puul⁹ i oculis tuis cōstitui te regē sup oēm ppl'm meū isrl. Scds rex fuit dauid q̄ etiā ppter suā pbitatē elect⁹ ē a deo. Uñ dixit dñs ō eo. Inueni vix fm cor meum. Ex hijs habet q⁹ nobiles ex ꝙtute cognoscēdi sūt. nō ex lōgis tunicis. vl ex magnis manicis. vl i multis scissurs q̄s gerūt i pallijs r tunicis. qz alias mechanici r rustici iā oēs essent nobiles. qz oēs volūt hr̄e scissuras i vestibus. Q3 aūt nobiles debēt esse ꝙtuosi r ꝙtutes cogsci. oñdit Arist. iij. politic. Uirt⁹ r malicia determinat nobiles r ignobiles F Circa qō q̄rit. q̄ sūt ille virtutes p q̄s cognoscunt nobiles. Rñdet q⁹ ꝓncipalit sūt q̄nq̄z Prima virt⁹ est largitas. Un de⁹ q̄ est nobilissim⁹ est largissimus. Hoc sic patet. Quia ñ solū dat nob sua bñficia: sz etiā dat nob seipm i sacrō altaris i pīsenti: r i futuro vult seipm nob dare i pmiū. Uñ dixit ad abraā. r dicit iā ad quēlibet ꝙtuosū hoiem. Ego ero merces tua magna nimis. Itē apparet i h̄ etiā q⁹ ipe solē oriri facit super bonos r malos. r pluit sup iustos r iiustos. r ex sua largitate bñfacit r bñficia sua impēdit bonis et malis: amicis r inimicis. Itē largitas xpi apparz i hijs q̄ fecit i hūanitate. qz ad abūdantiā illa fecit. ꝙbi gra. Sic qñ aquā in nuptijs ꝙuertit i optimū vinū. Et qñ q̄tuor milia hoim pauit cū septē panib⁹ et paucis piscicul'. ita abūdāter illos panes r illos pisciculos mltiplicauit: q⁹ sustulerunt septē sportas ō fragmētis q̄ supauerant. Itē qñ pauit quinq̄z milia hoim. vt habet Joh. vi. cū quinq̄z panib⁹ hordeaceis r duob⁹ piscib⁹. ita abūdāter tribuit r augmētauit: q⁹ discipuli collegerūt r impleuerūt duodecim cophinos fragmētoz ex quinq̄z panib⁹ hordeaceis r duob⁹ piscib⁹ q̄ supauerant hijs q̄ manducauerāt ce. Ergo q̄ largior est inter homies ille nobilior est. Hoc etiā naturalr patet in aḡla q̄ est auis nobilior. q̄ ex sua nobilitate nō sola comedit predā suā: sz cōdiuidit alijs auib⁹. Sz pcitas r auaricia. rapina r exactiones in subdit̄s sūt signa ignobilitatis B Secūda virt⁹ nobilitat̄s p quā nobiles cognosci debent est gratitudo que est

recognitio bñficioꝝ dei et hoim. s. qñ deo gñ sūt ī ꝫ eos ꝑ alios hoib honorauit ꝛ sblimauit. Uñ Aug. Qui bñficia ñ recognoscit ingratꝰ ē. Uñ ppha. Obliti sunt bñfactoꝝ eiꝰ. imo natura ꝛ rō hūana docent gratuitatē hre erga bñfactores. Uñ Arist. ij. ethi. Optz regtiari ei q̄ graz fecit Itē nobiles ñ solū debēt esse gti: sz etiā sbditis suis a q̄b nutriunt debēt regtiari: qz ipi nobiles ñ agros colūt nec serūt nc metūt nec triturāt: nec laborāt ī vineis: nc parāt nec carnes nec pisces nec alia comesti bilia ꝑparāt: sz alij ꝑ ipis laborāt. sic rusticī agrī. carnifices: sartores: sutores: pānicide ipis ꝑparāt necessaria corpis q̄ ad victū ꝛ vestitū Ergo oib illꝰ debēt esse grati ꝛ q̄to ī maiori reuerētia tenēt suos subditos: tāto nobiliores cōgscunt esse. Sz illi sūt ignobiles q̄ spernūt ꝛ vilipēdūt subditos. imo tles ignobiliores sūt bruti aīali bus: qz bruta aīalia recogscunt illos q̄ eis bñfaciūt. ꝛ ī signū gtitudis applaudūt ip sis H Oꝝ aūt bruta aīalia retribuūt qñq̄z bona suis bñfactoribꝫ. patz ꝑ tle exē plū. Legit ī vita sancti Wacharij. q̄ cuz q̄dā leena habuit speluncā iuxta cellā scti viri. dū vna vice ñ iuenisset catulos exceca tos dolēs eos ei apportauit ꝛ ad pedes ip sius eosdē posuit. Cuq̄z itelligeret vir dei ꝑ illuminatōe beluā rogare catuloꝝ. eo ozā cā. Hō tū bñficij illi ingrata fuit. qz post modū pelles ouiū cū pilis q̄s capiebat se pius ꝛ pluries q̄si ꝑ gtitudie ꝛ mercede añ ostiū celle portauit Itē aliō exēplū ō dum obs lupis q̄ asportauerūt vnū pueꝝ ō vil la ad siluā. Et ex negligētia mris puer nō bñ custodit fuit. Tūc vnꝰ lupoꝝ habuit os reuersū in ozē suo. ꝛ cū portauit puerū ī ozē puer illud extraxit cū manu sua. Et sic ꝑ mercede duo lupi pueꝝ reportauerūt ad villā ꝛ libeꝝ emiserūt Tercia virtꝰ p quā nobiles cognoscunt est miscōia ꝛ cōpassio ī paupes ꝛ subditos. Uñ in signuz clemētie reges inunguntur. Et legit etiā q̄ rex apūs nō habz aculeū cū q̄ ꝑt pūgere sic cetere apes. Ergo q̄to q̄s habz maiorē cōpassionē ꝛ miscōiaz ad sbditos: tāto est coram deo nobilior. Uñ Greg. Tāto em q̄sq̄z ꝑfectior ē: q̄to ꝑfectiꝰ alienos sentit dolores. Oꝝ clemētia spectat ad ꝓncipes ꝛ ad reges oñdit Sene. dicēs. Nullū ex hoib maior clemētia q̄z regē ꝛ ꝓncipē decz. Sz isti q̄ sūt duri ꝛ īmisericordes ad paupes ꝛ subditos ñ sūt coram deo nobiles sz ignobiles. qz ñ habēt signū nobilitatis. s. miscōiaz ꝛ cōpassionē Quarta virtꝰ ē virilitas ꝛ strēnuitas. s. in defendēdo subditos. Uñ nouis militib dat ensis ꝓpterea vt vidue as ꝛ orphanos ꝓtegere debeant a malefactoribꝫ ne paupib ꝛ suis sbditis violētiā inferāt bona ipoꝝ spoliādo. Sz q̄dā defendūt suos subditos ab alijs: ꝛ postmodū ꝑ seipos eos spoliāt. Tales siles sūt ceto in mari q̄ defendit alleca ab alijs piscib: sz ꝑ se ea deuorat. Quib nobilib minat dñs vt hr Isaie. xxvij. In die illa occidet dñs cetū q̄ ī mari ē. Quīta virtꝰ ē magnimitas. ꝛ illa magnimitas ꝓsistit ī ꝫ q̄ vi nobiles debēt ꝓpua ꝓtēnere. s. terrena q̄ sunt ꝓpua respectu bonoꝝ celestiū. ꝛ magna appetere. s. spūalia ī ꝓsenti: ꝛ celestia ī futuro Ergo q̄ honorē dei ī oib ꝓponit ille nobilis ē. Sz ille q̄ honorē dei postponit ꝛ honorē ꝓpriū q̄rit ille ignobil ē. Et sciēdū q̄ q̄to pl̄a signa illaꝝ ꝓdictaꝝ virtutū q̄s ī se iuenerit: tāto nobilior ē coram deo. Uñ Nobil est ille quē nobilitat sua virtꝰ. Et insup talꝰ multū honorandꝰ est ab hoib. Uñ Arist. iij. ethi. Honor est ꝓmiū virtutis. Ex q̄ sequit q̄ nullꝰ de iure ē honorandꝰ nisi sit ꝓtuosus. Uñ Arist. iij. ethi. dicit. Scōm veritatē solꝰ bonꝰ est honorandꝰ. Et homi virtuoso nō ꝑt fieri tantꝰ honoꝝ quin maioris honoris sit dignus. Uñ Arist. iij. ethi. Uirtuti ꝓfecte ñ fit cōdignꝰ honoꝝ. Ergo nobiles q̄ volūt habere honores ꝓmo debēt se exercere ī virtutib exq̄ soli virtuosi sūt honorādi Quātuz ad secundū sciendū q̄ nobiles ꝛ ꝓlati tria tenent suis subditꝫ. Hec q̄re ante sermone. lix. H. Quantū ad terciū sciēdū q̄ subditi tenent tria suis dñis siue ꝓlatis Hec etiā habent añ eodē ꝛmōe. s. lix. H.

In eadē dñica Sermo. cxxvij.

De infirmitatib.

Erat quidaz regulus cuius filiꝰ infirmabat capharnaū. Joh. iij. Exquo hic mentio fit de filio reguli q̄ grauiter infirmatus est vsq̄z ad mortem. tunc in ꝓsenti sermone tria sunt dicenda. Primo quare libēter ꝛ patienter sustinere

debem⁹ ifirmitates corpis. Scdo q ñ est maior miscdia in opib⁹ miscdie q̄s fuire ifirmis. Tercio exēplū d eodē ℣ Circa primū sciēdū q libēter ⁊ patiēter sustinere debem⁹ ifirmitatē corpis. ⁊ h ppt septē ℣ Prio q ifirmitas corpis dat homi ad citatōez: vt ꝓparet se ad exitū hui⁹ scli Luc. xij. Ut cū venerit ⁊ pulsauerit ꝺ festi aperiāt ei. Incerti eñ sum⁹ qñ: q̄liter: in q̄ statu: in q̄ loco: ⁊ p quē modū morituri sum⁹: an i domo vl i lecto: in ciuitate vl i cāpo: in aq̄ vl in igne: de die vl ꝺ nocte. Unꝺ Bed. Certū ē q moriem⁹. incertū ē qñ aut qūo aut vbi: qm te vbiq̄ mors expectat. tu q̄z si sapiēs fuer⁹ vbiq̄ eā expectab. Ergo ifirmitas est nūci⁹ quē nob xps mittit vt nos ꝓparem⁹. Et g si errauim⁹ peccādo redeam⁹ ad viā salutis penitēdo. Unꝺ ps. Erraui sic ouis q perit. Aut si es i via et pigre incedis tūc xps p ifirmitatē corpis pūgit hoiez vt ꝓcedat ꝓficiēdo ꝺ bono in meli⁹. O mira fatuitas irrōnale iumētū ⁊ fatuū itelligit cū pungit vt ad viā redeat si errat. vl si i via ē vt ꝓcedat. ⁊ hō rōal ñ vult itelligere. Unꝺ ps. Uir insipiēs ñ cognoscet: ⁊ stult⁹ ñ itelliget hec. g qñcūq̄ sētis aliquā ifirmitatē i capite i ocul i dentib⁹ i manib⁹ i pedib⁹ vl i dorso vl i q̄cūq̄ mēbro corpis. tūc suscipe debes istū dolorē tāq̄ nunciū xpi ⁊ cogita q̄re tibi missus sit. s. ad ꝓparādū te ad mortē vt sis parat⁹ Lu. xij. Estote parati q h hora nō putat⁹ fili⁹ hois veniet. Unꝺ etiā Bre. sup Ezech. Eteni nob ꝺditor nr diē mort⁹ incognitū esse voluit. vt dū sp ignorem⁹ sp prim⁹ esse credam⁹. ⁊ tāto quisq̄ feruētior sit i opatōe q̄nto icertior ē de euocatōe ℟ Scdo ꝺbem⁹ ifirmitatē patiēter sustiere. q purgat nos a pctis ꝑteritis. Exēplū hr Num. xij. vbi maria sor⁹ moysi pcussa ē lep ppt pctm detractōis. eo q detraxit moysi fratri suo. vt sic p illā ifirmitatē purgarē ab illo pcto Unꝺ Isi. in fmo. Aduersa corpis remedia aie sūt. egritudo carnē vulnerat: sz mentē curat. lāguor em vicia extorquet ⁊ vires libidis frāgit. Et q̄nq̄ p eadē mēbra punit q̄s p q̄ mēbra peccauit ⁊ deū offendit. ꝑbi gra. Sic q offendit deū p illicitū visū. efficit aliqñ cec⁹. q p illicitos gressus chorisando saltādo ⁊ supbe icedendo deū offendit efficit q̄nq̄ claud⁹ ⁊ sic punitur i pedib⁹ cū q̄b deū offendit. Silr q libenter audit ꝑba detractoria siue alia mala ꝑba punit q̄nq̄ i surditate. ⁊ sic ꝺ aliis Et ē bonū signū salutis cū hō ē patiēs q̄n de⁹ eñ punit i eodē corpe ⁊ i eisdē mēbris cū q̄b peccauit. qz fm Arist. ij. ethi. Dicine fiūt p ꝺria. g si p integz annū vel ēdicine qñq̄ oib⁹ diebus vite tue cū corpe tuo peccasti ⁊ diu i peccatis viristi. ⁊ de⁹ iā p pluri ore ifirmitatē vult purgare pēta tua. h g tanē cū patiētia acceptare debes. Unꝺ gre. Mozal. Diuia dispēsatōe agit vt plixiori vicio plixior egritudo exist at. g ñ ꝺbes mirari n⁹ impatiēter ferre si diu ifirm⁹ es. q forte diu i pctis viristi. g optet te iā sustire illā plixā ifirmitatē. Hā sic mr i suo dilecto filio ñ pt sustinere maculā i facie: sed imediate lauat ⁊ mūdat: sic xps i suis dilectis ñ pt sustinere maculā pcti Ergo si hec⁹ ñ pt sustinere maculā pcti Ergo si here peccasti: hodie forte punit te de⁹ p pcto illo: vt sic purgeris Tercio ifirmitas corpis patiēter ē sustinēda. q hostē nostrū debilitat. s. corp⁹ nostz. qō ē maxim⁹ inimicoz nroz. q ꝺcupiscit semp aduersus spūm. q corp⁹ de terra formatū ē. ideo sp trahit ifra ad ima. sz cū aīa creata ē a deo ⁊ infusa corpi. iō sp surstū tēdit. ⁊ sic qñ corpus ifirmat. tūc spūs fortificat. Unꝺ apls Cū ifirmor tūc fortior sū. Unꝺ Amb. Infirmitas corpis sobrietas ē mētis. g liben ter debes hre ifirmū corp⁹ ⁊ aiaz sanā. Et do carnē vulnerat ⁊ mentē sanat. L Quarto ifirmitas ē patiēter sustinēda. q retrahit hoiez a malo ⁊ attrahit ad bonū. Nz faciēdū. ps. Declia a malo ⁊ fac bonū. Nz ifirmitas retrahit a malo pbat. q ifirmus nō delectat supbire i vestib⁹ nec chorisare nec luxuriari nec ad tabernas ire ⁊ se iebriare. ⁊ sic de alis. Unꝺ dicit dns p pphetā. Sepiā viā tuā spinis. Hoc patz q mlta peccata dimisisti dū infirm⁹ fuisti: q fecisses si san⁹ fuisses. Unꝺ Hug. lib. ij. de aīa Quosdā pſciēs dns multa mala ppetrare posse flagellat eos ifirmitate corpis ne peccēt: vt eis vtili⁹ sit frāgi languoribus ad salutē. q̄z remanere incolumes ad damnationē. Unꝺ exēpluz. Quidā laborās i magtione. Unꝺ Aug. lib. ij. de aīa ⁊ gui ifirmitate rogauit quēdā scrm ppt familiaritatē quā habebat ad ip̄m ⁊ dilectōnē vt sibi ipetrarz a deo vt a sua ifirmitate curaret. Et facta orōne statiz sensit se curatū. Et cuz postmodū magi sentiret se

esse.pñū ad peccādū:cepit cogitare q̄ ma/
gis essz sibi vtil' ifirmitas q̄s sanitas ad cu
stodiēdū se a pctis.z ad augmētū meriti z
q̄ fatue egit:q̄ simpl'r petiuit illā sanatio/
nē. Quare ecōuerso rogauit eūdē sanctuz
vt itercederet p eo ad deū vt daret sibi qō
magis sibi expediret ad salutē aīe sue.vl' sa
nitatē:vl' ifirmitatē. Et statī reuersa ē pri
ꝙs bonū donū dei.cogitās eā esse sibi vti/
lem ad custodiā sui z ad augmētū meriti.
Itē sciēdū q̄ ifirmitas corpis ñ solū retra
hit hoīez a pctis:sz etiā ad bona opa inci/
pcta sua z satisfactōez z emendā pponit.
Vñ deū iuocat:z sctōs iterpellat:z orōnes
bonoz desiderat.q̄z sctōz inuocatōes in
lit' fuit.ps. Tribulatōez z dolorē iueni z
nomē dñi iuocaui. Itē Luc.xiij. Lōpel/
amoz dei redeūt cōpellunt itrare. Vñ ec
pellūt Isa.xvi. In angustia req̄sierūt te.
imo ifirmitas facit hoīez festīare ad deū z
ad vtutes.ps. Multiplicate sūt ifirmita
tes eoz:postea accelerauerūt. Hoc patet
q̄z ifirm' odit gaudiū mūdi z hz tediū au
dire z videre ea q̄ mūdi sūt.z pseq̄nter cu/
pit dissolui z esse cū xpo.z q̄rit miscōiam
dei z auxiliū ei'. Et sic patz qūo ifirmitas
trahit hoīez ad bonū Exēplū narrat mgr
Jacob. q̄ q̄dā erat miles i frācia.cū aūt q̄
dā paup cleric' deferret aquā bñdictā ad
domū ei'. ille paupi nihil pmittebat dari
sz illū cū ꝓuicijs z otuelijs afficiebat. Cū
aūt postea dict' miles egrotaret z vocat'
fuisset pdict' cleric' ad domū ei'. pcepit si
bi aliq̄d dari rogās eū vt orarz p eo vt de'
eū sanaret. Qui q̄siuit ab eo in q̄ statu ma
gis laudaret deū z timeret:z deū z sanctos
pl' iuocaret. Qui rñdit q̄ i ifirmitate ma
gis deū timerz z corde z ore iuocarz. Tūc
cleric' ait. Et ego rogabo deū q̄ i isto sta/
tu vos custodiat i q̄ ei meli' valetis fuire
Quito ifirmitas patiēter ē sustinenda:
q̄ ē spēale donū dei z signū dilectōis ipi'.
Apocal.iij. Ego q̄s amo arguo z castigo
Apls ad Heb.xij. Quē diligit dñs casti/
gat.flagellat aūt oēm filiū quē recipit Vñ
etiā Ozig.sup Osee.viij. Qui diligit corri/
pit. q̄ aūt nō corripit pctis suis dimitti
tur. Vñ etiā Bre.i moral. Attēde scriptu
rā dicentē tibi.flagellat oēm filiū quē reci
pit. Tu dicz:forte except' sū. Si except'
fuerz a flagellorz passiōe.eris z exceptus a
numero filiorz. Sic ecōuerso ꝓtinua sani
tas corpis z psperitas tpaliū rez signū ē
odij z ire dei. Vñ gre. Magn' afflux' rez
tpaliū etne dānatōis ē indiciū. Ergo po/
ti' debes videre q̄ de' faciat tibi sic suis
charz amicz z suis filijs.s.dādo ifirmitatē
z tribulatōez q̄s sicut suis inimicz q̄ i suis
pctis pseuerāt z insup habēt ꝓtinuā sani/
tatē z pspitatē. Vñ legit q̄ q̄dā bon' hō
singul' ānis ifirmabat' pter semel. Tūc di
xit. O de' oblit' es mei:q̄ isto anno ñ vi/
sitasti me.s.p donū ifirmitatz ℣ Se
xto ifirmitas corpis ē patiēter sustinēda:
q̄ libat a futurz penis. Dñs ñ iudicat bis
i idipm. Naū.i. Afflicti te supple in pseti
z nō affligā supple i futuro Aug. Hic vre
h seca vt ineternū pcas. Bre. Misicordit
exhibz de' tpalē seueritatē ne eternā infe/
rat vltōez. Jō q̄busdā h pcit vt eos ieter/
nū feriat.ideo h ferit ñ parcēdo vt ieternū
pcat. Hoc sūme placere dz cuilibz pctōri
q̄ peccauit eo q̄ ncce ē eū puniri aut h aut
i futuro.z pseus tribulatio ē minima rspe
ctu tribulatōis future. Vñ ppha. Mini
mū p magno placeat tibi. Hā pseus infir
mitas z tribulatio respectu future:est q̄si
denari' respectu mille florenoz. vl' sic si ali
cui deberet abscidi mēbz vnū.s.man' vel
pes.z abscinderet sibi crinis cē. Oz ignis
purgatorij z ifernal' idē sūt q̄ ad calorē:ni
si q̄ ignis purgatorij ē tpalis z trāsitor':
z ifernal' ē etern'.z ignis nr respectu ignis
purgatorij ē sic ignis depict'.in q̄ vnusq̄s
qz purgabit' z grauissime pumet'.q̄ h p pctis
suis ñ ē purgat'. Vñ exēplū legit q̄ q̄daz
aduocat' rogauit q̄ndā hoīez sibi charz z
dilectū vt sibi post obitū ifra.xxx.dies ap
parerz. Et ille pmisit sibi si volūtas dei h
pmitteret. Et post obitū appuit ei dicēs
se esse in maximis penis. Et ille Es i pur
gatorio:aut es in inferno. Respondit. In
purgatorio sū. Et ille. Est ne aliq̄ pena tē
poralis q̄ possit compari pene tue. Rñdit
Tanta pena mea est.q̄ si oēs montes z
oēia ligna z oēia visibilia in mūdo exi/
stentia arderēt.z ego i medio illi' ignis sta
rē.adhuc non posset eq̄pari pene mee quā

patiõr. Et aduocat⁹ q̃ſiuit ĩ q̃ ſtatu ipe eſ
ſet q̃ ſibi ꝟ ꝑ deũ ⁊ ꝑ dilectõez illã iſi
nuaret ad ipm quã hꝫet. Rñdit defunct⁹
dicẽſ eũ eſſe ĩ malo ſtatu ꝑ ſupbiã ⁊ aua
riciã ſuã. ⁊ ſi ſic ĩ tali ſtatu mozereť eterna
liť dãnareť. Qui ex ꝟ cõmot⁹ ⁊ cõpunct⁹
auerſ⁹ ẽa pctis ſuis penitẽdo ⁊ ſatiſfaciẽ/
do. ⁊ fact⁹ ẽ bon⁹ ⁊ vitã ſuã ĩ bono finiuit
Uñ tãta ẽ pena purgatorꝝ. q̃ ꝗs poti⁹ de
beret ꝟ. xxx. ãnis ifirmari q̃ꝫ ibi ſolũ vna
die ardere. Uñ ĩ decre. dr. Igni purgato/
rio nll'a tpal' pena ẽ cõpabil'. diſ. xxv. Qui
ĩ aliud. Ergo q̃libꝫ dz eſſe patiẽs ĩ ſua ifir
mitate ⁊ eã deo ꝑ pctis ſuis offerre. Et q̃
impatiẽs ẽ hꝫ duplicẽ ifernũ. qz ꝟ illã ifir/
mitatẽ ꝓ quã murmurat ⁊ quã impatient
fert. ⁊ poſt hãc vitã eternã damnatõez Qz
ſic ĩ patiẽtia q̃ſ poſſidebit aiaz ſuã. ſic ĩ im
patiẽtia ꝓdet eã. Bze. Regnũ celoꝝ null⁹
murmurãs accipit: nec vll⁹ q̃ accipit mur
murare ꝑt A Septio ifirmitas ⁊ tribu
latio patiẽter ẽ ſuſtinẽda. qz ẽ pign⁹ eterne
ſalutꝭ: ⁊ ẽ via ⁊ porta celi: qz ĩ tribulatõne
ꝓformamur capiti nr̃o. i. xp̃o ĩ pſenti. ⁊ ſe/
q̃mur veſtigia ei⁹. i. Pe. ij. Xp̃s paſſus ẽ ꝑ
nob vob relin. exẽplũ vt ſeq̃mini veſtigia
ei⁹. Eccl. xxiij. Magna ẽ gl'ia ſequi dñm.
Uñ ec apl's. ij. Thim. ij. Si cõpatimur ⁊
ꝓregnabim⁹. Sz heu pl'es volũt ꝓregna
re cũ xp̃o ĩ celo. ſz ꝟ ñ pati cũ eo ĩ mundo.
Cõtra q̃s dr Luc. xxiij. Nõne hc optuit
xp̃m pati ⁊ ita ĩtrare ĩ gl'iaz ſuã Sic ⁊ noſ
optet ꝺ nccitate pati ſi volum⁹ intrare re
gnũ dei. Act. xiiij. Per ml'tas tribulatõeſ
optet nos ĩtra. in reg. dei. Sic patz q̃ tri/
bulatio ⁊ ifirmitas corpis ẽ pign⁹ ⁊ via ⁊
porta etne ſalutꝭ. O q̃ fugiũt hãc portã et
viã inq̃ũ pñt qũo ĩtrabũt celũ. vt ſũt iſti
q̃ ita iuite ifirmanť vl' aliq̃d ſuſtinẽt. Itẽ
q̃ ꝟ ſanitatẽ corpis pl⁹ querũt q̃ꝫ aie: ⁊ q̃ ĩ
gaudijs mũdi ⁊ voluptatibz carnis ⁊ ĩ di
uitijſ ⁊ honoribz ſp viuere volũt Uñ apl's
Si ſm carnẽ vixeritꝭ moziemini. Hiero.
Impoſſibile ẽ vt ꝑſentibz q̃s ⁊ futurꝭ fru/
ať bonis. vt ꝟ ventrẽ ⁊ ibi mẽtẽ ipleat. ⁊ ꝺ
delicijs trãſeat ad delicias. Ber. Qui car
nalibz q̃dẽ voluptatibz paſciť eternaꝝ de
liciaꝝ epul' idign⁹ habeť. Ut aũt eternis
gaudijs digni habeamur. tũc libẽter pati
debem⁹. Bze. Si dulcia q̃rim⁹ nccẽ eſt vt
amara tolerem⁹. Inſup ifirmitates ⁊ tri/
bulatões augmentãt homi ꝑmũ celeſte.
Mat. v. Gaudete ĩ illa die ⁊ exultate qm
merces vr̃a copioſa ẽ ĩ ceľ. Hiero. in epla.
Libẽs nũc tozmẽta patiozꝛ vt futura mi/
hi gl'ia fueť. Mõ q̃tiẽs aliq̃ dolorẽ coz
poris patiẽter ſuſtines. totiẽs mereꝭ coro
nã vite etne. Etiã ſi milleſies ĩ ocl'o ĩ doz/
ſo ĩ pede ĩ corde ĩ capite vl' alubi dolorem
ſentires. ꝑ q̃libꝫ vice eternũ ꝑmiũ poſſide
bis. Et illud ꝑmiũ excedit oẽs paſſiones
ꝑſentꝭ vite Etiã ſi vn⁹ ſuſtineret oẽs paſſi
ones ⁊ ifirmitates oĩm hoĩm. Uñ apl's.
Mõ ſũt ꝺigne paſſiones hui⁹ tpis ad fu
turã gl'iaz. ĩmo ſi q̃s ĩ ardẽti clibano debe
ret eſſe vſq̃ ĩ finẽ mũdi. adhuc ñ eſſet equi
paratio futuri gaudij Uñ Ihrõ. Si q̃ti
die optet nos tozmẽta ꝓferre. ſi ipaz gebẽ/
nã paruo tpe tolerare. ꝑ eo vt xp̃m videre
poſſem⁹ ĩ gl'ia: ⁊ ſctoꝝ ei⁹ numero aſſocia
ri nõ erit dignũ pati oĩe qꝺ triſte ẽ mõ vt
tãti boni tãteq̃ gl'ie ꝓticipes haberemur.
O Quãtũ ad ſcõm ſciendũ ſm mgrm
Humb. ſup regulã bti Aug. Qz ñ eſt ma/
ioz miſcõia ĩ exterioribz opibz miſcõie q̃
exerceť circa ifirmos fuiẽdo ⁊ admiſtrã
do eiſ. Ibi em paſciť eſuriẽs ⁊ potať ſitiẽſ
ꝟ xp̃s recipit q̃ſi ſibi eſſet factũ i cruce q̃
dixit. Sitio. Math. xxv. Qꝺ vni ex mi/
nimis meis fe. mi. f. Itẽ veſte nud⁹ coopiť
cũ ifirmũ tegis. Et hoſpitalitas exhibeť
q̃ñ ifirmo lect⁹ ad q̃eſcẽdũ parať. Et vin/
ct⁹ viſitať q̃ñ vinculꝰ ligať ifirmitatꝭ ꝺſo/
lať. Et tãdẽ exhibeť mortuo officiũ ſepul
ture. Et ſic ifirmis fuiẽdo exhibenť ola
opa miſcõie. Itẽ fuire ifirmis ꝑcellit alia
opa miſcõie ⁊ religiõis. qꝺ ſic ꝓbať. Hãi
opibz rigoris ⁊ religiõis fuiť q̃ñq̃ deo de
vno ſenſu. vl' ꝺ vno mẽbro. vt ĩ abſtinẽtia
de guſtu. ĩ vigilijs de viſu. in aſpo veſtitu
ꝺ tactu. in ſilẽtio ꝺ lingua. ⁊ ſic ꝺ aliis In
opibz ꝙ pietatꝭ circa ifirmos. Prio fuit
ei ocul⁹ ĩ vigilãdo: ⁊ interdũ horrẽda vidẽ
do. ꝑ q̃ꝺ homini ꝺabiť diuia viſio in celo
Scõo olfact⁹ fetozes ſentiẽdo. Terco au
ditꝰ: dura ꝙba: gemitꝰ: ſuſpiria: ⁊ ꝓpzta/
nitates audiẽdo. Quarto tact⁹. infirmos
tangẽdo ⁊ ſubleuãdo. Quito guſt⁹ ꝓpter
eos ſolitã comeſtionẽ intermittẽdo. Ser
to lingua eos cõſolãdo. Septimo pedes
ꝑ eis diſcurrẽdo. Octauo totũ corꝰ ꝑ eiſ
diuerſimode laborãdo. Que g religio po
terit huic cõpari ĩ q̃ hõ ſeipm totũ ſic deo
religat. vt ei ex toto corde fuiat ⁊ corpe et

sensibꝫ ꝛ mẽbris: vt iã dictũ est. Hui⁹ religionis fuãde ꝛ sectãde dedit nob exẽpluz xps q̃ tã benignũ se exhibuit ifirmis eos visitãdo. dulcit alloq̃ndo. freq̃nter sanando. Circa vltimũ nota exẽplũ. Legit i vitas patꝝ q erãt duo frẽs. quoꝝ vn⁹ multe. Quesitũ aũt fuit a q̃dã sene q̃s eoꝝ essz maioris meriti. Et dixit senex. Si frater ille ieiunãs appẽderet se p nares. ñ posset penire ad mẽsurã illi⁹ q̃ fuit infirmis

In eadẽ dñica Sermo. cxxix.

De morte spũali.

Incipiebat eñ mori. Joh. iij. Sciẽdũ q sic hõ morit corpaliter: sic etiã et spũaliter. Uñ i p̃senti ꝓmone tria sũt dicẽda. Prio quo hõ morit i aia. Scdo quo moꝛs corpalis ꝛ spũalis compant adinuicẽ. Tercio exẽplũ ℙ Circa primũ sciendũ q pgressionẽ mortis criminal' ipsi⁹ aie possum⁹ accipe p similitudinẽ mortis corpoꝛal'. Corpal' eñ moriẽs prio incipit infirmari. Scdo febricitari. Tercio agonizare. Quarto mori. Quito tuolui siue velari. Sexto exportari. Septimo tumulari. Et sic fit p oẽm modũ moriẽtibꝫ i peccatis. Prio q̃n hõ corpal' incipit infirmari. tũc distpat i natura. sic q̃ ñ hz appetitũ ꝛ sapoꝛẽ cibi neq̃ potꝰ. Sic aia ꝑmo ifirmat ꝛ distpat. ꝛ ℔ fit i primis motibꝫ ꝛ suggestionibꝫ cũ delectatõe tamẽ sine cõsensu nulli⁹ eñ ex p̃dicta ifirmitate morit nisi ea firm⁹ se sentit ex vicijs impugnari grauit. in tm vt totũ corp⁹ incẽdat. iã sentit q̃ infirmitas creuit ꝛ accẽsiones siue adustiones vicioꝝ q̃diu tñ ibi psistit neq̃q̃ morit sed necesse ẽ q̃ si moꝛi opteat vt ãpli⁹ pcedat. Tercio hõ ad moriẽdũ se disponẽs incipit agonizare. qđ ꝓtingit cũ vict⁹ ipoꝛtunitate tẽptatois nutare incipit ꝛ delibꝛare qđ velit. ꝛ q̃d faciat. modo i pte vult ꝛ i pte ñ vult. Cũq̃ rõ sic luctat cũ sensualitate. vt rõ mõ vincat. mõ vincat. hec luctatio nihil aliud ẽ q̃ agonizare ꝛ ad moꝛtẽ festinare Quarto egritudie hac inuaduicioꝝ vincit dãs man⁹ hostibꝫ vt ꝓsenti ati pctm. iã ex ℔ ipo exalat spũm ꝛ statim moꝛtu⁹ ẽ hõ iste: q̃ cũ ꝓsensũ pcto dederit de⁹ q̃ ẽ vita aie auolat. ꝛ aiaz moꝛtuã dereliq̃t. etiã si pctm adhuc actual' ñ est subsecutũ. Uñ ꝺr in decre. In malicia volũtas p ope reputat. ꝺ pe. dist. i. Dis. ꝓpter qꝺ ꝺr Thob. iiij. Caue ne aliq̃n pcto ꝓsentias Quito pãnis inuoluit ꝛ velat sic q̃ iã vict⁹ pcto ꝓsentit. ꝛ ope ipm ꝑpetrat sz tñ occulte. q̃ adhuc ꝺ ꝑpetrat⁹ criminibꝫ erubescit. Sic occultabat adã pctm suuz cũ iterrogat⁹ a dño rñdit. Mlier quã dedisti mihi socią: dedit mihi de ligno ꝛ comedi. Sil'r eua occultauit cũ iterrogata fuerat di. serpes ꝺcepit me. Sic dauid occulte ꝑpetratũ adulteriũ abscõdere nitebat cũ mitteret p Uria vt veniret ꝛ intraret domũ suã ꝛ dormiẽs cũ vroꝛe ꝓceptũ crederet esse suũ. Cui dixit de⁹ p nathã pphetã. Tu fecisti abscõdite. ego aũt faciaz verbũ istud i ꝓspectu oĩs isrl' ꝛ in ꝓspectu sol'. Sic etiã dicit dñs cuilibꝫ pctõri q̃ iã celat pctm suũ. Naũ. iij. Reuelabo pudẽda tua i facie tua. ꝛ ostendã i gentibꝫ nuditatẽ tuã. Qꝺ ꝓtinget in extremo iudicio. dño secreta cordiũ reuelãte Sexto moꝛtu⁹ pãnis inuolut⁹ exportat. Sic pctoꝛ occultꝫ pctis crebꝛ⁹ repetitꝫ i pei⁹ pficit. vt audacter peccare icipiat ꝛ i apto. sic q̃ de hijs nihil penit⁹ erubescit: sz magꝫ gloriat i malicia. vt sit de numero illoꝝ de q̃bꝫ ꝺr puer. ij. Letant cũ malefecerint ꝛ exultãt i rebꝫ pessimis. q̃ꝝ vie puerse sũt ꝛ ifames gressus eoꝝ. De q̃bꝫ ꝺr Hiere. iiij. Frons mlierꝫ facta est me. f. ẽ ti. no. eru. Septio tumulat cũ lõga cõsuetudo ꝛ apta malicia peccandi trãsit in habitũ intm q̃ etiã peccare desiderat. cũ nullũ habeat incitamẽtũ Et cũ oĩa impugntia ꝓfectat affectꝰ volendi nũq̃ꝫ i talibꝫ reqescit. ꝛ sic obstinati ꝛ indurati vir ꝓuertunt. Treñ. iij. Lapsa ẽ in lacu aĩa mea. posuisti lapidẽ sup me Q Quãtũ ad scdm sciẽdũ q̃ nouẽ sũt signa p q̃ cognoscit ifirmꝰ vtꝝ cito moriat corpaliter. Sic sil'r cognoscit de hoie spũaliter

Primũ signũ ẽ q̃ q̃s ꝓsiderat faciẽ infirmi: q̃ si oĩno dissil'is ẽ respectu stat⁹ sanitatis signũ ẽ moꝛtꝫ. Sic spũaliter si exemplũ malũ ꝑbes prio. s. colorãdo faciẽ tuaz vt possis primũ allicere ad malã cõcupiscẽtiã. signũ ẽ spũalis moꝛtꝫ. ꝛ tal' ẽ occisoꝛ primi ꝛ re⁹ oĩm aiaꝝ q̃s p suã pulcritudinẽ allicit ad malã ꝓcupiscẽtiã. Uñ Greg.

in moral'. Tot mortibꝫ qs dignꝰ ē qt exē/pla pnitatis i posteros relinqt. Et tales q̄ p malū exēplū dāt occasionē alijs peccādi fūt maledicti a xpo. vt hr̄ Mat. xviij. Ue homi p quē fit scādalū. Et tal' reꝰ erit oīm pctoꝝ q̄ alij ex suo malo exēplo cōmittūt eū imitādo. ⁊ ide pēa eiꝰ sp augmētabit a q̄libꝫ q̄ eū in talibꝫ seq̄t vsq; ad diē iudicij Sz q̄ timet scādalizare prīm i ꝟbis i moribꝫ ⁊ i factꝫ. est signū boni coloris in facie sua ⁊ signū vite. ⁊ tal' q̄ pbet bonū exēplum prio ml'tū diligit a xpo ⁊ q̄tq̄t eū imitant i hoc bono exēplo: tot gaudia accidētalia habebit i celo. Uñ Leſariꝰ Quātꝫ exēplū ꝟe hūilitatꝫ ⁊ pfecte charitatꝫ oñderis cuz tātꝫ ⁊ p tantꝫ eē na pmia possidēb. Scōz signū ē si infirmꝰ vigilat ⁊ lucē odit: ⁊ hoiēs fugit ⁊ facie abscōdere nitit. signū ē mortꝫ corpal'. Sic spūal'r si qs fugit lumē apte pdicatōis. sic q̄ nō pt audire ꝟitatē ⁊ verbū dei. signū ē mortꝫ spūal'. Si qs aūt libenter audit ꝟbū dei ⁊ veritatē signū ē vite spūal'. Uñ xps dic i euāg. vt hr̄ Joh. viij. Qui ex deo ē ꝟba dei audit: propterea vos ñ auditꝫ: q̄ ex deo ñ estꝫ Terciū signū est si infirmꝰ stridet dentibꝰ i acuta passione ⁊ ē antiquꝰ nec ß añ facere ꝯsueuerat: vl' isanire incipit: tūc cito morieť. Sic spūal'r si qs ē iracūdꝰ ⁊ impatiēs: ⁊ cū ꝟbis maledictis ⁊ iracūdis primū offēdit. signū ē mortis spūalis. Uñ ap'ls. Neq; maledici neq; rapaces regnū dei possidebūt. sic sunt illi iracūdi cū q̄bꝰ nullꝰ ꝯcordare pt. q̄ viuūt cū primis suis i ß mūdo sic ē dyabolꝰ pr̄ ipsoꝝ viuit cū dānatꝫ i iferno. quē nullꝰ pacificare pt. Et talis iracūdi habēt duplicē ifernū. s. in psenti penā ire: ⁊ i futuro penā damnatōis eterne Uñ hiere. v. Seruietꝫ dñs alienis q̄ nō dabūt vob requiē die ac nocte. sic ecōuerso pacifici sūt filij dei ⁊ tabernaculū altissimi. ps. In pace factꝰ ē locus eiꝰ Quartū signū ē si nasus ꝟhit ⁊ si labia ꝟhunt signū est mortꝫ corpalis. Sic spūal'r si qs raro apit os ad laudādū ⁊ ad regratiādū deo: sz potiꝰ ad blasphemādū ⁊ ad iurādū ē signū malū. Uñ oīes blasphemi habēt signū mortꝫ eterne. Sz ecōuerso illi q̄ deū laudāt ⁊ ei regtiant' ō suis bñficijs vt dicere possint cū ps. Bñdicaz dño i oīm tpe semp laus eius in ore meo.

Quintū signū ē si infirmꝰ habz linguā siccā ⁊ nigrā pustulā i lingua: ß est signuz mortꝫ corpal'. Sic spūal'r si qs habet linguā mendacē: signū ē mortꝫ spūalis. Uñ scriptū est. Os qđ mētit occidit aiaz. Hā mēdax lingua ē q̄si falsa moneta. q̄ nō valet nisi ad ignē. Sic ecōuerso si hō est verax in ꝟbis suis: est signū vite ⁊ salutꝫ. ps. Ecce eī ꝟitatē dilexisti ⁊c. Qma ipe xps est via ꝟitas ⁊ vita. Sextū signū est. si sternutatōez ñ habz cū piper vl' elleborus imittit i nasū infirmi. qđ tñ simplices facere nō debent alioq̄n infirmū ꝑiter ledere possent. ⁊ ē signū malū si ñ sternutat. Dō in sternutatōe movet totū corpꝰ hois ab intra ⁊ ab extra Sic spūal'r si qs audit vl' cogitat ō morte ppria: vl' de iudicio extremo: vl' ō penis inferni: vl' gaudijs celi ⁊ nō ꝯcutit i seipo signū ē eterne mortis. ps. A iudicijs eī tuis timui. Sic econuerso si qs audiēdo vl' cogitādo ista pdicta ꝯcuritur: ⁊ movet ad cōtritionē ⁊ ad pñiam. signū ē salutꝫ Septimū signū ē. si sordes auriū q̄ natural'r sūt amare vertant i dulcē sapozē: est signū mortꝫ corpal'. Sic spiritualiter si alicui ē dulce audire detractiones ō primis: signū ē mortꝫ eterne. Uñ aug. Nō accomodes aures tuas ad pcipiendū ꝟba detrahētis ne ꝯcipias mortē in aīa tua. Detrahēti ei ⁊ audiēti vtriq; elcatꝰ ē mors aīe. Et vt breui' ꝯcludā. ō tractoz ⁊ libēs auditoz dyabolū portāt in lingua Uñ etiā Bern̄. Detrahere aut detrahētē audire q̄d hoꝝ dānabilꝰ sit ñ facile dixerim. sic ecōuerso si qs libenter audit bona loq̄ ō pris ⁊ ex fraterna charitate cōgaudet ipis: signū ē vite. Uñ. i. Joh. iij. Nos scim' qm̄ trāslati sum' ō morte ad vitā: q̄z diligim' fratres Octauū signū est. si iuuenis ⁊ anhelit' frigescit. ⁊ insup man' ipi' ifirmi sūt frigide ⁊ fusce. signū ē mortꝫ corpal'. Sic spūal'r si qs ē frigid' ⁊ tepid' i hijs q̄ sūt dei ⁊ q̄ ad salutē aīe ptinēt. ⁊ facilis ad ea q̄ corpis ⁊ mūdi sunt. ⁊ insup si nec iiusta restituere curat. nec elemosinā pt de iuste acq̄sitꝫ dare ex magna auaricia et cupiditate supflua. signū est mortꝫ eterne. Sic ecōuerso si qs est agilis ⁊ pmptꝰ ad ea q̄ dei sūt. ⁊ pt libere ⁊ sponte restituere res iiuste acq̄sitas ⁊ largit' elemosinā dare de rebꝰ iuste acq̄sitis. signū est vite spūalis ⁊ eterne. Nonū signū si infirmꝰ nec dormire nec quiescere pt. sz iā vult huc iā illuc. nec in vno loco manere pt. signū est mortꝫ

corpalis. Sic spūalit si qs semp occupat circa terrena ⁊ transitoria die noctuq. sic q nō i diebꝫ festiuis cessat a laboribꝫ ⁊ mercantijs suis. ⁊ intantū inquetat cor suuꝫ q raro vl nūq cogitat ꝺ deo ⁊ salute ppria. signū est mortis spūalis ⁊ eterne. sic ecōuer so: si qs nollet quicq lucrari ꝓtra deū nec violare festa ꝓpter aliqꝺ lucꝝ tpale. ⁊ ꝓtē/ tat in hijs q deꝰ sibi admīstrat. ⁊ intendit eis vti ad honorē dei ⁊ salutē ppriā. signū est vite spūalis eterne ℟ Quantū ad terciū nota exēplū de hijs q mortī icipiūt. sic filiꝰ reguli q incipiebat mori. Legit in vita patꝝ ordis ꝓdicatorꝝ q fuit in puincia anglie i quentu derbie frater quida iuenis valde deuotꝰ ⁊c. quere illud exēplū supra sermōe. ix. ℙ.

De eadē dñica.

Redidit ipse ⁊

domꝰ ei tota ⁊c. Istū fmonē de articulis fidei qs qlibꝫ xpi anꝰ credere debꝫ qre ītra fmōe. cclvi. ℬ.

Dñica. xvij. Sermo. cxxx.

De indulgētia ad inimicos.

Erue nequam

pīe debitū dimisi tibi qm rogasti me. nōne g oportuit te miserī ꝓ/ reri ꝓ tui sic ⁊ ego tui miserī sū Mat. xviij. Superiꝰ interrogauit petrꝰ ihm dicens. Dñe qties peccabit i me frater meꝰ ⁊ dimittā ei. vsq septies. Et rñdit ihesus ℙō dico tibi vsq septies: sꝫ vsq ad septuagies septies. Et ponit ibi numerꝰ determinatꝰ ꝓ nūero indeterminato. i. qties peccabit toties dimitte ei. Uñ in ꝓsenti fmone tria sunt dicēda. Primo q sint ista q debēt nos īducere ad indulgēdū inimicis nostris. Scōo qliter tenemur indulgere inimicis nris. Tercio exēplū de eodē. S Circa ꝓmū sciēdū q qnq sūt q debēt nos īducere ad indulgēdū inimicis nostrꝫ. etiā qntumcūq gniter nos offenderūt. Uñ q/ cūq illa qnq diligēter ꝓsiderat ⁊ ponderat nō erit sibi gue inimicus suis indulgere. Primo em debemꝰ idulgere offēsoribꝫ nris. vt pcta nra nob a deo dimittant. Ad hāc est differētia int pcta nra qbꝫ deū offendimꝰ ⁊ int offensā q primꝰ nos offendit. sic inter. x. milia talenta ⁊ c. denarios. Ut aūt deꝰ nob mlta ⁊ magna pcta dimittat libēter debemꝰ ℔ paruū dimittere primis. Uñ Marci. xi. Cū stabitis ad orādū dimittite si qd habetis aduersus aliquē vt ⁊ pr̄ vester q ī celis ē dimittat vobis pcta vra. q si vos nō dimiseritis: nec pr̄ vester q ī celis ē dimittet vob pcta vestra Luc. vi. Dimittite ⁊ dimittemi. Aug. ꝺ ꝓbis apli Unusqsq talē indulgētiā acceptur⁹ est a deo qlez ⁊ ipe dederit primo. Uñ etiā Petrus Raueñ. O hō si sine pcto esse nō potes ⁊ vis semp dimitti tibi. semp dimitte. qtuz vis dimitti tibi: tm dimitte. qties vis dimitti tibi: toties tu dimitte. imo qz vis totū tibi dimitti: totū dimitte. Unde Greg. in omel. Ille recte sui delicti veniā postulat q ℔ qꝺ priꝰ delinquit in ipo relatat. imo tāta posset esse offensa ⁊ cū tanta charitate ⁊ patiētia idulgere posset. q deꝰ oēm culpā tibi idulgeret. Greg. Qui in se peccāti clemēter idulsit nullū peccati vestigiū ī eiꝰ aīa remanebit. T Exēplū de ℔ legimꝰ q erat miles qdā q occidit patrē alteriꝰ militis. Et ille volēs vindicare homicidiū pris. nunq potuit illū militē inermē inuenire: sꝫ semp armatꝰ īcessit. Accidit aūt in die pasceues q idē miles incessit nudipes ⁊ sine armis. tūc aliꝰ miles cū euaginato gladio cucurrit ad ipm volēs vindicare homicidiū pris. Tūc ille pstrauit se ad pedes alteriꝰ militis dicēs ei. Ego humilit supplico vob ppter illū q hodie i cruce ꝓ nob mortuꝰ est: qteꝰ mihi ignoscatis qdqd ꝺ vos feci occidēdo vob pr̄z vestz. Et ille miles erexit eū ⁊ ppter ihm crucifixū totū idulsit ei. ⁊ ī signū recōciliationis osculatꝰ ē eū. Cū aūt ille miles in eccl'ia cū ceteris hoibꝫ osculari voluit crucifixū sic mos ē in illa die. tūc ihs in cruce amplexatꝰ est eundē militē cū brachijs et osculatꝰ ē eū cora oīni pp'lo ⁊ vox ab oibꝫ audita est. Tu hodie ppter me idulsisti illi q tibi patrē tuū occidit. Et ego hodie indulgeo tibi oīa pcta tua. Et sic impletū ē ī illo milite illud dictū xpi vt hr̄ Luc. vi. Dimittite ⁊ dimit. Uñ etiā aug. Multa sunt genera elemosinarꝝ qs cū facim⁹ adiuuamur vt dimittant nob pcta nostra. sed ea nihil ē maī qs cū ex corde dimittimus qꝺ in nos quisq peccauit Sꝫ indurati q nolūt indulgere offensoribꝫ suis nullo mō debēt sperare indulgētiā suoꝝ pctoꝝ. etiā qtūcūq ꝓterant vl ꝓficiant. Uñ Isiō. ꝺ

sū.bo. Frustrā dcū sibi ppiciari q̄rit.q̄ cito primo placari negligit.īmo obstinatis ꝛ iracūdis q̄ in rancore ꝛ inimicicia stāt et nolūt indulgere illud qđ eis dimissū fuit reexigit ab eis. Uñ greg.iij.li.moza. Si ꝑ qđ in nos delinquit ex corde nō dimitti m⁹.ꝛ illud rursū exigit qđ nob iā p ꝓniaz dimissū esse gaudebam⁹ Scđo debem⁹ indulgere.ideo vt de⁹ exaudiat orōes nostras ꝛ acceptet bona opa nr̄a. Ratio est: q⁹ de⁹ nullū bonū op⁹ acceptat nec orōez exaudit:q̄diu q̄s stat in rancore ꝛ ñ vult indulgere Aug. Qui ñ vult dimittere fratri suo:nō speret orōnis effectuz. Uñ etiā Amb. Si nō iniuriā dimittis q̄ tibi facta est nō orōez p te facis:ꝛ maledictōez sup te induc⁹. Itē⁊ opa bona etiā q̄cūq̄ sint illa siue ieiuniū:siue elemosina:siue pegrinatōes:siue castigatōes corpis:ꝛ freq̄ntatio eccl'iaꝝ ꝛ missaꝝ.ꝛ sic de alīs. Si em̄ tot bona opa q̄s oī die faceret q̄t sūt stelle celi:de⁹ nullū eoꝝ acceptaret. Uñ Bre. Mun⁹ nō accipit nisi ante discordia ab aio pellat. Uñ etiā aug.in ser.de beato stephano. Nemo se circūueniat nēo se seducat.q̄ vel vnū hoīez i ꝑ mūdo odio habet q̄dq̄d deo i bonis opib⁹ obtulerit totū perdet. Ergo recōciliari debem⁹ fratri nr̄o si volum⁹ vt de⁹ acceptet nr̄a munera. Uñ xp̄s dicit Math.v. Uade pri⁹ recōciliari fratri tuo:ꝛ tūc veniēs offers munus tuū Uñ Eccl'i.xxxiij.Dona iniquoꝝ nō appbat altissim⁹. ¶ Tercio idulgere debes.eo q̄ nō potes nocere primo nisi pri⁹ tibi maximū damnū iferas.s.aiaz tuā occidēdo.q̄ si ista duo p̄dicta nō possūt te inducere ad ignoscēdū primo.tūc illud tercīū oīno te inducere debz q̄ spōte dimittas primo:eo q̄ nō potes te vindicare verbis obloq̄ndo sibi:minādo:maledicēdo: infamādo:culpas ei⁹ publicādo ꝛc.neq̄ i reb⁹.s.sibi furādo.vel dona ꝛ fortuniū ipsi⁹ impediēdo.neq̄ etiā i ꝑsona eū ꝓcutiēdo vl' vulnerādo:nisi pri⁹ occidas p̄ciosā aiaz tuā.i. Joh.iij. Qui odit fratrē suū homicida est.glo.supple suū ꝑpi⁹ Nōne stult⁹ esset q̄ manū ꝓpriā ꝓfaret.vt tunicā vel palliū primi ledere posset. Adhuc magis ille est stult⁹ q̄ ꝓpter vindictā primi occidit suā ꝓpriā aiaz.q̄ p̄cios⁹ē q̄ tot⁹ mūdus ꝛ oīa visibilia q̄ in mūdo sūt. Bern. Tot⁹ mund⁹ ille p̄ciū vni⁹ aie estimare ñ ꝑt. Aug⁹. Anima oēm corpoream creaturā nature dignitate p̄cellit Idē Aug. Mai⁹ est damnū i amissione vni⁹ aie q̄ mille corpoz. Modo diligēter attēde an tibi expediat vindictā sup primū expetere siue i rebus siue in fama siue i corpe ꝛ tibi ex hoc eternā mortē iferre. Uñ.i. Joh.iij. Qui nō diligit fratrē manet i morte.s.corpis ꝛ aie Uñ Aug⁹. Uita aie amor est.q̄ nō amat mortu⁹ est ✠ Quarto ideo indulgere ꝛ diligere debem⁹ inimicos nr̄os.q⁹ illa p secutio q̄m q̄s patit ab inimicis patiēter. augmētat gloriā ꝛ minuit sibi penā purgatorij. Uñ ps. Supra dorsū meū fabricauerūt pctōres.glo.supple coronā eternā. Quo em̄ potes odire illū q̄ tibi tā vtilnā. Quo em̄ potes odire illū q̄ tibi tā vtil est i augmentū meriti ꝛ glie. Nā mai⁹ bonū tibi ꝓtulit:ledēdo te verbo vel facto.si patiēs fuisti q̄s si tibi mille florenos.imo vnū totū regnū dedisset.q⁹ eternā coronā tibi ꝑpauit.ꝛ eternū excellit oīne trāsitoriuz. Arist.viij.phi. Finiti ad infinitū nulla est ꝓportio. Ergo q̄t iniurias patiēter sustinuisti.tot eternas coronas i celo meruisti.Insup penas purgatorij soluit. Et iō de⁹ ꝑmittit malos viuere vt bonos crucient vl' vt ꝙuertant. Ergo q̄dq̄d tibi fit ab inimicis ꝑ totū deo offerre debes.p p̄cis tuis i patiētia cordis.ꝛ possibile ē q⁹ vna iniuria deleat tibi integrū annū pene purgatorij.imo possibile est q⁹ tāte possent esse iurie ꝛ pſecutōes:ꝛ cū tali patiētia ꝓpses sufferre eas:q⁹ oīs pena purgatorij tibi ꝑ illas dimitteret.sic q⁹ statim euolares ad celū. Ergo cū inimic⁹ te pſequit ꝛ maledicit tibi.hoc sufferre debes patiēter.et dñs cōmutabit tibi illā maledictōez i bñdictionē. Psal. Maledicēt illi ꝛ tu bñdices. Aug⁹. Qui em̄ iust⁹ est ꝛ maledicit pximū ei p maledictōe reddit. Et sic est etiā de alīs iniurijs q̄s q̄s patiēter sustinet.

Quinto indulgere debes libēter.q⁹ ex ꝑ de⁹ ꝛ oēs sancti ꝛ angeli erūt tui amici. Eccl'i.vi. Uerbū dulce mltiplicat amicos. Aug⁹.in ſmōe d̄ sancto Strephano. Per amorē hoīs īimici efficiēr̄ amic⁹ dei.imo amorē hoīs īimici efficier̄ amic⁹ dei. Imo amic⁹ oīm sctōꝝ ꝛ angelorꝝ.sic q⁹ nūq̄s aliqua mr̄ in mūdo intantū dilexit filiū suū vnigenitū.sic vnusq̄sq̄ sanctoꝝ ꝛ angelorū te diliget:si primo ob amorē dei ꝛ ipōrū te diligeres. ¶ Quātū ad scōm sciendū q⁹ q̄libet tenet quīq̄ modis indulgere

suis inimicis si vult saluari. Primo te neris ex puro corde eis indulgere. sic q̄ ñ velis te vindicare nec ꝓbo vel facto. sic q̄ nō odias inimicos nec optes eis malum ex ira vl̄ rācore. vt dicere possis cū ps. Si rēddidi retribuētib⁹ mihi mala decidā me rito ab inimicis meis inanis. Sz qui sic stant q̄ gaudēt de infortunio ꝛ dolēt de p speritate inimicoꝝ ex rancore illi habent corda dyabolica. qz sūt similes dyabolo. q̄ dolet de bonis nostris ꝛ gaudet de malis nostrꝫ. Sic ꝛ isti rancorosi. ergo sunt a deo maledicti. vt habeť Isa. v. Ue q̄ dicitis bonū malū: ꝛ malū bonū. Uñ quē rit̄ ꝫ vtq̄ inimicis teneamur ex corde oēs iniurias dimittere. Respōdeť q̄ ex iniuria vl̄ dāno facto alicui solēt in eo cui fit iniuria tria oriri. s. rancor ī affectu. signū rancoris ī effectu. ꝛ accusatō iuris cōtra iniuriantē. Primū ꝛ secūdū teneť hō statim dimittere. sz terciū nō teneť. nisi ille satisfaciat ꝑm suū posse. qz quilibet p̄t exigere iusticiā ꝛ satisfactionē ab eo q̄ fecit sibi iniuriā. sic tñ q̄ nō odiat eū nec signū rancoris ei ostēdat: sz solū exigat illud qđ sibi iusticia dictat p satisfactōe ꝓtra iniuriā sibi illatā. Uñ dicit̄ in decre. Nō teneť offensus dimittere iniuriā nisi sit sibi satisfactū. xx ij. q. iij. Si illic. Sz ille q̄ ī corde retinet vindictā sup primū. est inimic⁹ dei ꝛ filiꝰ eterne dānatōnis. Eccli. In tpe vindicte dispdet te. Secūdo indulgere ꝛ dilige re inimicū debes sic q̄ ñ velis p alios vindicari. exēplo x̄pi cuiꝰ iniuriā cū discipuli sui vindicare vellēt. respōdit repbendēdo illos. vt habeť Luc. ix. Nescitꝫ cuiꝰ spūs estis. filiꝰ homis nō venit aīas pdere sed saluare. Uñ si haberes filiū vel fratrē vel cognatū: ꝛ nō rogares vl̄ iuberes eū vt te vindicaret: sz solū sciēter admitteres. tūc eternā damnatōez sic admittēdo incurres. Apls. Digni sūt morte nō solū facientes: sz etiā q̄ faciētib⁹ psentiūt. Ergo si q̄s haberet filiū vl̄ amicū q̄ eū p illatis iniurijs vindicare vellet. talis nullo modo admittere debz alias reꝰ erit Tercō sic in dulgere ꝛ diligere debes inimicū: vt nec p deū velles eū ledi vel hic vl̄ in futuro. Sz ꝓtra ꝫ faciūt q̄ sup inimicos suos expostulant a deo vindictā. Cōtra q̄s dicit Bre. Jubet deus vt diligať inimicꝰ. ꝛ tñ rogať deꝰ vt occidat inimicuz. Quisq̄s sic orat. ipe suis p̄cibꝫ ꝓtra ꝓditorē pugnat. Ergo qñcūq̄ optaſ vindictā a deo sup inimicū tūc tu dignꝰ es q̄ tibi illa vindicta eueniat ex vera iusticia dei. ergo q̄libet optare debet a deo suis inimicis veniā ꝛ gr̄am in p̄senti ꝛ gloriā ī futuro. Uñ Mat. v. Diligite inimicos vr̄os. bñfacite hīs q̄ odeřt vos ꝛ ora. p ꝑse. ꝛ calū. vos. Quarto tenemur sic idulgere ꝛ diligere inimicos vt eis cōmunia signa charitaſ exhibeamꝰ q̄ ꝛ alīs hoīb⁹ cōmuniter exhibemꝰ. sic loq̄ salutare respōdere. ꝛ sic ꝺ alīs A Cir ca ħ q̄rit̄ vtq̄ sit de necessitate salutaſ q̄ q̄s specialia signa charitaſ inimico exhibeat Rñdeť ēm san. Tho. ij. ij. q. xxv. Sic hō in cōmuni teneť diligere inimicū. ꝛ nō in speciali. ita signa ꝛ effectꝰ dilectōis q̄ ī cōmuni ꝺsueuerūt primis exhiberi teneť eē inimicꝫ exhibere. puta vt cuz alīq̄s orat p oīb⁹ fidelib⁹ vl̄ p toto ppl'o. vl̄ cū alīq̄ſ alicui qđ beneficiū impēdit toti cōmunitati tūc etiā ħ inimicꝫ exhibere debet de necessitate p̄cepti. ꝛ cōtra ħ facere p̄tinet ad iniuriē vindicte. Uñ orare debemꝰ p inimicis cū oram⁹ p alīs exēplo x̄pi q̄ in cruce orauit p suis inimicꝫ. Luce. xxiij. Pater ignosce illis q̄z nesciūt qđ faciūt Hā religiosi tenētur in spēali orare p suis inimicꝫ. eo q̄ sūt in statu pfectōis. Sz seculares ī cōmuni teneť orare p suis inimicꝫ cū ꝛ p alīs orāt Sz si q̄s etiā in speciali oraret p suis inimicis. ista oratio esset deo valde accepta. ꝛ homī multū meritoria. Uñ Greg. Ille p̄ces suas multū valere facit q̄ eas p inimicis effundit. Quinto tenemur idulgere ꝛ diligere inimicos sic q̄ habeamus animū p̄paratū ad subueniēdū ip̄is ī particulari. si ī magna necessitate fuerint cōstituti. Uerbi gr̄a. Ut si inimicꝰ tuꝰ erraret eundo ī p̄ceps. vl̄ vt submergereť ꝛ huiusmodi. debes sibi p̄cauere ꝛ eū admonere si potes. alias reꝰ esses sanguinis eius. Itē etiā si fame p̄iret ꝛ hmōi. Uñ Amb. Pasce fame morientē. si nō pauisti occidisti. Salomō. Si esurierit inimicꝰ tuꝰ ciba illū. si sitierit potū da illi. Sciēdū q̄ ē manifestū signū bonitaſ ꝛ gr̄e cū q̄s diligit illū q̄ eū odit. ꝛ bonū optat illi qui sibi maluz optat. ꝛ bñ facit illi q̄ sibi iniuriať. Uñ aug. Illud manifestissimū signū bonitaſ est vt tuū quoq̄ inimicū diligas. et ei q̄ tibi malū vult. ꝛ si p̄t facit. tu sp bonū

velis faciasq; qđ possis. Apls. Nulli malũ p malo reddẽtes. ℬ Circa iã dicta sciẽdũ q; aliq; dicũt. ego nõ odio illũ: sz secũ i pace esse volo ⁊ volo eũ pmittere sua facta expedire. Et si obuiã õderit sibi: tũc p aliã viã incedit: ⁊ si optet eũ pterire tunc oculos iclinat nec fauet sibi oculis suis eũ inspicere. ⁊ si inspexerit eũ: tũc facies eius mutat; ⁊ cor suuz mouet; ⁊ infrigidat; sic q; vix vna die vel duob; recupare pt si alloqui vl videre oporteat eũ. Insup aliq; nõ vadũt ad domos aliquoz nec loquunt; sibi mutuo ⁊c. Et oĩa talia sũt signa rancoris ⁊ odij ⁊ nõ charitatis. i. Joh. iij. Qui nõ diligit fratrẽ manet i morte. Qz aũt talis indulgẽtia q; solũ fit ore ⁊ nõ corde. nõ sufficit ad salutẽ. oñdit Haymo sup matheũ Nihil pdest ore dimittere. q; seruat iracũdiã in corde. Uñ Chrisost. in lib. de cõpunctione cordis Nunq; tu ita vis ppiciũ tibi fieri deũ vt nõ te quidẽ ledat. auertat tũ sea te ⁊ peccatoz tuoz memoriã teneat ⁊ videre te nolit. ergo qualẽ vis erga te deũ esse. ralẽ te exhibere debes hijs q; deliquerũt i te Itẽ sancti ostendẽt irã sic q; nec beata virgo maria nec aliqs sanctoz deũ p illis rãgo corosis ⁊ vindicatiuis orabit nec quicqz boni ipis cõmunicare velint ỏ gaudijs celi. silr ⁊ angeli i signũ ire exibũt ⁊ sepabũt eos de medio iustoz ⁊ mittẽt eos in camiũ ignis. vbi erit fletꝰ ⁊ stridor dentiũ.

D Sz si indulges: tũc deꝰ ⁊ oĩes sancti ⁊ angeli erũt amici tui. ⁊ illã amicicia; oñdent. Primo i ℬ q; angeli i morte venient ⁊ ducẽt te cũ honore ⁊ gaudio in celũ. Scdo in ℬ q; tps ⁊ beata ỹgo maria ⁊ ãcti ⁊ angeli animã tuã lete ⁊ honorifice suscipiẽt in celũ. sic q; nunq; aliqs rex vl imperatoz cũ tanto honore suscepꝰ est ab hominibz i ℬ mũdo. Tercio in ℬ q; tps meritũ suũ ⁊ beata virgo maria ⁊ apli ⁊ martires ⁊ pfessores ⁊ ỹgines tecũ condiuidẽt. Uñ Anſ. Unusq̃sq; intantũ gaudet ỏ alteri gaudio q̃tũ ỏ suo pprio. Quarto in ℬ q; tps beata virgo ppbete apli martires pfessores virgines ⁊ angeli ⁊ oĩes electi i celo regratiãt tibi ⁊ honorãt te ppterea q; ob amorẽ eoz indulsisti tuis offensoribz. E Sz q̃tũ ad terciũ notãdũ est exẽplũ de hijs q; nolũt idulgere suis primis. Legit q; quidã nobilis habuit filiũ q; fuit castus quẽ ⁊ pr̃ ei; multũ dilexit. q; deo fideliter seruiuit. s. orõnib; iciunijs; ⁊ elemosinis; ⁊ limina sanctoz freq̃ntando; pauperes; ⁊ mlta bona opa faciẽdo. Post oĩa ista infirmitia sua mortuꝰ est. de q; pater multus dolẽs rogauit eũ vt sibi post mortẽ apparereret ⁊ ei meritũ ⁊ statũ suũ ostenderet. Qđ ⁊ deꝰ admisit i terrorẽ iracundoz ⁊ vindicatiuoz hoim. Et ille filiꝰ patri post mortẽ apparuit dicẽs. Pater nõ ores p me: qz damnatꝰ fũ. ⁊ dixit sibi q; esset i maris penis. ⁊ si tot essent lingue q̃t i celo sũt stelle nõ possent exprimere penã meaz. Dixit et pater. nõne fuisti castꝰ: abstinẽs: nec vnq; aliquẽ hoiez spoliasti: nec nomẽ dei blasphemasti: nec luso; nec bibulꝰ fuisti quo damnatõez meruisti: cũ tot bona opa i vita tua fecisti. Et filiꝰ respõdit. vez dicis pater. Ego eñ adhuc virgo sũ: n; aliquẽ hominẽ spoliaui: n; vnũ denariũ iuste rcepi

nec fui luxor: nec potator. Et insup multa bona opa feci orādo: ciunādo: vigilādo: r corp⁹ meū castigādo. sz oīa ista fuitia r vindictā quā retinui ī corde meo ꝓtra hoīe: sz vbicūqz potui semp mei ipīs vindicaui. r ppter ꝟ solū viciū oīa bona opa mea pdidi. r sic eternal'r dānat⁹ sū. Unde Eccli. In tpe vindicte dispdet te.

In eadē dñica Sermo. cxxxi.

Q⁹ nouē genera pctoꝝ punient.

QRadidit eū toꝛ toꝛibꝫ quscqz redderet vniuersū debitū. Mat. xviij. Sic q libet damnat⁹ tradit toꝛtoꝛibꝫ. i. demonibus q eū impetuū toꝛqbūt. ℣ Uñ sciendū q nouē sūt genera pctoꝝ qꝝ vnū sp mag⁹ r gui⁹ punit alio. Primi sūt illi q mala volūtate peccāt. s. cōsentiēdo ab intra ad pcta vl' in delectatōez pcti cū plena rōne. Aug. sup Gen. Si rō ꝓsentiat ei qō libido cōmouerit faciēdū esse: r nō discrepat. ab oīi vita bona r gra tāqz padiso expellit hō r iā pctm imputat ei. etiā si nō ꝓsequat factū Sz di. ml'te cogitationes mihi incidūt. quo ī illis a pctis ꝑfua re me possū Rndet q optimū remediū contrio Sz q cogitatōes nob ñ incidāt ꝟ nō est ī nro arbitrio r ī nra ptāte. Uñ Bern. Demonū ē suggestiones malas ꝛgerere et nrm est ill' nō ꝓsentire. Nā qtiēs resistim⁹ totiēs dyabolū supam⁹. angelos letificam⁹. r deū honoram⁹. Bern. Potest inimicus excitare temptatōis motū. sz ī te est si volueris ꝓcedere vl' negare ꝓsensū Itē sciendū q q ꝓsentiūt ī pctm r stāt ī mala voluntate. inimici sūt dei oīpotētis. qz libenter malefacerēt si auderēt vel possent. r sic volūtas ꝑ facto coꝛā deo ꝛputat. Uñ dicit in decre. In malicijs volūtas ꝑ opere reputat. de pe. dist. i. oīs. Insup est etiā qi monstꝝ coꝛā angel' dei q bō habet malaz voluntatē. qz sic coꝛā hoīb esset monstrū qñ mlier ꝓcipet aīal irratōnale ꝑ hoīe. sic angeli miranť q ibi dyabol⁹ moꝛat in coꝛe ꝑ voluntatē malā vbi de⁹ deberet moꝛari ꝑ bonā volūtatē. Cōtra q̄ dicit apl's ad Ephe. vij. Nolite locū dare dyabolo. Et tles q sic stāt ī mala volūtate faciūt infernū ī coꝛde suo. Nā vbicūqz ē dyabolus ibi ē infern⁹. sic ecōuerso vbi ē de⁹ ibi ē celū. Qz igit dyabol⁹ hz ibi domiciliū ī coꝛde polluto ꝑ malū ꝓsensū r volūtatē. g qō āmodo ibi ifern⁹ est. Nā sic ī inferno est ignis fetoꝛ ℣mis r tenebꝛe. sic ē in coꝛde polluto ignis ardētis ꝓcupiscētie. fetoꝛ luxurie. ℣mis ꝛmoꝛdētis ꝓsciētie. r tenebꝛe obscurate itelligētie ꝛē. Uñ tales sūt inimici dei q cogitāt mala r vindictā sup ꝓxim⁹ exꝛancoꝛe quē habēt ad ipm. Mat. v. Qis q irascit fratri suo reus erit iudicio. Itē q habēt moꝛosā delectatōez cū plena rōe: vl' etiā q habēt voluntatē cōmittēdi qōcūqz pctm mortale. sic q volūtatē habēt illicite choꝛisādi vl' luxuriādi supbiā exercēdi vindicādi. isti ꝑ talē malā volūtatē vulnerant xp̄m. Et sic mala volūtas displicz deo: sic r bona volūtas multū placet deo. Chrisť. sup matheū. Uolūtates bone sic suaues sūt apud deū quēadmodū odoꝛiferi floꝛes Uñ Bern. Regnū dei intra vos ē. qō est ꝟ regnū sane libera volūtas hoīs ita se ꝓfoꝛmās diuīe volūtati. vt nihil velit qō sentiat vel sciat ei displicere. Scōi q adhuc gui⁹ peccāt sūt illi q ad malā volūtatē verba addūt. r hȳ gui⁹ ꝓmis coꝛrigent r punient. ℣bi gra. Sic q exꝓimūt irā inuidiā r rancoꝛē quē ī coꝛde gerūt ꝑ ℣ba ꝓtumeliosa. obȳciēdo r ip̄roperādo ꝓxis defectus r culpas eoꝝ. r tles gui⁹ deū ī ꝟ offendūt Uñ Mat. v. Qui dixerit fratri suo fatue re⁹ erit gehē. ig. Cui⁹ tūc ille re⁹ erit q dixerit fur adulter vsurari⁹ deceptoꝛ r mendax: tu fecisti ꝟ ibi r ꝟ ibi. sil'r q irridēt verba vl' facta ꝓximoꝝ paruipēdēdo r ꝓtemnēdo eos. r etiā q ꝓferūt ℣ba scurrilia r luxuriosa cū qbꝫ mētes hoīm coꝛrūpūt. Uñ apl's. Coꝛrūpunt bonos moꝛes colloq̄a ꝓua. Et platio maloꝝ verboꝝ ē atteſtatō mali coꝛdis. Mat. xij. Ex abundātia coꝛdis os loquit Tercij q adhuc gui⁹ punient sūt q ad cogitatōes r ad ℣ba addūt ꝓua opa. ℣bi gra. Si qs ℣bis minat⁹ est alicui peccat gui⁹. sz cū pducit ad effectuz ope pficiēdo. s. ℣berādo r vulnerādo primū adhuc gui⁹ peccat. Sil'r q ꝓfert ℣ba luxuriosa ad puocādū se vel alios grauit peccat: sz si luxuriā actu pficit adhuc gui⁹ peccat. r nō gui⁹ punit. r sic ꝺ alijs ℌ Quarti sūt q ex ꝓsuetudie mala peccāt. illi adhuc gui⁹ peccāt r grau⁹ punit. Uñ

sciēdū q; ꝓsuetudo prāua tria mala ꝓfert. Primū est q; hoiem ꝓfundi; dānat. Hā q; semel mortal'r peccauerit ꝓfunde dānabi tur. q; bis vl' ter adhuc ꝓfundi;. sz q; plies ex ꝓsuetudīe adhuc magꝭ ꝓfunde submer get. Ūñ mīficordit agit de; qñ aliquē ho mīnē prauū ī iniuētute mori permittit: qz mīn; puniet. Ūñ Amb. sup lucā. Heli; esset pctōribꝫ male agētibꝫ mori q̄s q; ī pec catis diu verset. Scōm ē q; mala cō/ suetudo vir deserit. puer. xxij. Adolescēs iurta viā suā gradit; z cū senuerit nō rece/ det ab ea. Ūñ Arist. vij. ethi. Difficile est resistere ꝓsuetudini q; assilat nature. Isiō. in li. soliloquioꝝ. Prau; vsus vir abolet. Ūñ Hiere. xiij. Si mutare pōt ethiops pellē suā aut pard; varietates suas: z vos poteritꝭ bñ facere cū didiceritꝭ malū face/ re. Ex q̄bꝫ ꝧbis habet q; habituati ī malo vir pñt mutare malū habitū z ꝓsuetudi/ nē. Ergo q; a ꝓncipio ī delicijs nutrit. vir postmodū efficit abstinēs. z q; ē supbꝫ vir erit hūilis. z q; est ī luxuria ꝓsuet; vir erit cast;. sil'r q; assuet; est iurare z blasphema/ re. Hēs tl'es vir pñt istā malā ꝓsuetudinē ex toto postponere nisi mediāte spēali gra dei. ps. Hec mutatio dextre excelsi. Ūñ q̄dq̄d p̄dicat nihil ī aliq̄bꝫ ꝓficit. Rō ē: qz habēt ꝓsuetudinē peccādi. Ūñ Arist. x. ethi. dicit. Hō ē facile hoies ex antiq; ꝓsue tudine trāsmutari p ꝓmones. qz ꝓm eūdē Arist. i. ethi. Cōsuetudo ē altera natura. ℣ Ūñ q̄rit qūo q̄s possit malā ꝓsuetu dinē emendare. Rñdet q; successiue optet malā ꝓsuetudinē emēdare z ñ subito Ūñ Arist. ō regi. prīci. di. Mutatio ꝓsuetu/ dinis ñ erit subita: sz successiua. Ūñ legi/ mus tale exēplū. q; fuit q̄dā notabil' cardi nalis quē beat; Bern. rogauit vt pñiam ageret. Qui ñ acq̄escebat ei. Cui beatus Bern. ait Si ñ vis facere pacē cū deo: sal tē facias treugā. Et ille. Quā. Rñdit. Ab stine tribꝫ diebꝫ ab oī ope illicito ob amo/ rē dei. z sic fecit. Hīs cōplet; dixit beatus Bern. Hō alijs tribꝫ diebus abstineas p amore btē ꝧginis marie. Nō etiā fec. Post ꝧ alijs tribꝫ diebꝫ abstinuit p amore ap'lo rū. Et itez post tribꝫ ob amorē martiꝝ. z tūc tribꝫ ob amorē ꝓfessoꝝ. deīde ob amo rē virginū. z post amore angeloꝝ. Et oibꝫ hīs factꝭ cardinal' dixit beato Bern. Ho lo mō treugā facere sz pacē. Leue ei mihi est ō cetero abstinere. z sic malā ꝓsuetudi/ nē postposuit z postmodū vitā in bono fi niuit ¶ Terciū malū est q; ꝓsuetudo mala facit magna pēta pua aut nulla esti/ mari. Ūñ aug. ī enchiridion. Pēta q̄uis magna z horrēda cū ī ꝓsuetudinē venerit aut pua aut nulla esse credunt Ūñ etiā di cit Greg. Hoc erit ꝓsuetudini licitū q̄ō ra tione ꝓstat esse ꝓhibitū. Hoc sic ꝓbat. qz pl'es dicūt licitū esse añ carnisꝑiuiū cho/ risare. gulose viuere. eo q; sit ꝓsuetudo se/ culi hīs diebꝫ sic viuere. sil'r aliq̄ credūt li citū esse supbas vestes deferre cū scissuris z lōgis caudis z manicꝭ. sil'r hīe cingulos aureos vl' argēteos. z diuersa paria tuni/ caꝝ z pallioꝝ. Quare ꝧ. Hz ꝓsuetudo mū di est. Et tales sic excusādo se ī pctis seip/ sos decipiūt. qz mala ꝓsuetudo pctīm ñ al leuiat sz ḡuat. Ūñ dicit ī decre. Cōsuetu/ do male inuēta q̄nto diuturnioꝝ tāto picu liosioꝝ. xxiij. q. i. scisma. Et q̄ patz q; illi se ipos fallūt q̄ se excusādo ī pctis dicūt: añ centū annos hoies chorisauerūt vl' ꝧ vl' il lud fecerūt. Quibꝫ rñdeo: q; añ centū an/ nos etiā hoies ad infernū descenderūt sic adhuc q̄tidie pctōres faciūt. Ūñ Isiō. p/ bat q; ꝓsuetudo nō excusat pctīm di. Cō/ suetudo autorizati cedat. prauū vsū lex z rō vincat. ℟ Quīti q̄ adhuc ḡui; de linquūt: z ꝓseq̄nter ḡui; puniet sūt illi q̄ p excusatōnez defendūt culpā suā. Pro q̄ sciēdū q; hoies tripliciter excusāt se ī suis pctis. Primo retorq̄ndo culpā suā ī ip sū deū. exēplo Ade z Eue. Ūñ cū de; q̄re ret ab adā. cur comedisti ō ligno ō q̄ pcepi tibi ne comederes. Rñdit. Mulier quā de disti mihi sociam dedit mihi z comedi. q̄si diceret. si nō dedisses mihi vxorē pceptuꝫ tuū trāsgressus nō essem. Et cum q̄reret a mlt'iere dicēs. Cur ꝧ fecisti. Rñdit. Ser/ pens decepit me. q. d. si serpentē nō creas/ ses me minime decepissꝫ. z sic ambo excu sauerūt se ō pctis suis. torq̄ndo culpā suā ī ipm deū. Amb. sup ps. Malū ē peccare. pei; est ī pctis ꝑseuerare. sz mlto pei; ē de fendēdo se ī deū culpā refundere Ergo ad satisfaciēdū p tali excusatōe xps cū accu/ sarēt corā ꝓylato z herode nō se excusauit sz velut ouis ob mutuit. Sic adhuc q̄dā excusant se z alios a pctis dicēres. Deus sic voluit. z ḡ sic fieri optuit. Et tl'es ḡuit peccāt q; tenēt fatū qō ī vulgari ō. belche

rung. Cōtra ꝗs dicē Bern̄. Absit inq̄t a fi deliby ꝙ esse fatū aliqd dicāt. Ergo qñ hō male morīt siue suspēdīt siue cōburīt tūc ēles ꝙ tenēt fatū dicūt ꝙ sic optuit fieri qz de⁹ sic voluit ꝛ sic ordiauit. ꝛ ad ꝟ nat⁹ est hō ille ꝙ talia facere et talia pati debuit. Hoc ē ꝫ honorē dei loq̄. qz de⁹ q̄ est sūme bon⁹ nō vult nisi bonū. Un̄ apl's. Hec ē volūtas dei sctificatō vr̄a Ergo tl'ia ascri bi debēt ppr̄ie malicie īpor̄ hoim. ꝛ nō di uine ordinatōi. qz de⁹ dedit hoī libeꝝ ar/ bitriū ad faciēdū bonū vl' malū. g̃ peccare stat i ppr̄ia volūtate īpi⁹ hois Un̄ Eccli. xv. Apposui tibi ignē ꝛ aquā. i. bonum ꝛ malū: ad qōcūqz volueris porrige manū tuā. Scdo excusāt se aliq̄ p dyabolū di cētes. Dyabol⁹ vicit nos. Jsta excusatio nihil valet. Qz ſm Greg. Debil' ē host⁹ q̄ ñ vincit nisi volētē. Sic dyabol⁹ p mortē xpi vict⁹ ē ꝛ debilitat⁹ ꝙ neminē vincit ni si volētē. Un̄ aug. Nō em̄ dyabol⁹ cogen do sz suadēdo nocet. nec extorq̄t a nob cō sensū sz petit. dat q̄dē ille ꝙsiliū. sz deo au/ ferre nostr̄ ē eligere vl' repudiare qd̄ sug gerit. Un̄ Bern̄. in ſmo. Pōt inimic⁹ ex citare temptatōis motū. sz ī te est si volue ris dare vl' negare ꝙsensum. Q, aūt q̄dā se fallaciter excusāt p dyabolū. patet p tl'e ex emplū. Erat q̄dā puella q̄ trāsibat ad qd̄/ dā castr̄ ad fuiēdū ibi. Cui obuiauit dya bol⁹ i specie hois dicēs ei. Quo tēdis. Jp sa rñdit Ad castr̄ illud pgo ꝛ ibi fuire vo lo. Et ipe dissuasit dicēs. Tu postea luge bis si illuc ibis. Et ista quipendēs verba sua illuc pr̄exit. Et postmodū lapsa est in pctm̄ carnis ꝛ ꝙcepit. Tūc dns castri r̄pu lit eā d castro. ꝛ ī via descēdēdo itez obui auit ei dyabol⁹ dicēs ei. Un̄ venis. At ip sa. Dyabol⁹ suasit mihi fuitiū illud ī tali castro vbi cecidi ꝛ ꝙcepi. Et iste pcussit eā ad maxillā di. Tu mentir̄. Ego sū dyabo l⁹ ꝛ dissuasi tibi ꝟ in eodē loco qñ ascendi sti castruz ꝛ noluisti acq̄escere mihi. g̃ falsē me iculpas cū ibi fuerit culpa tua ꝛ tua p pr̄ia volūtas. Tercio excusāt se ꝙ sūt coacti a dñis vl' a parētiby vl' ab alīs ho/ miniby. Cōtra quā excusatōez dicē Sen̄. Dimitte excusatōez qz nemo peccat inui tus. Aug. O me pctm̄ adeo volūtariū est qd̄ si volūtariū nō est: peccatū nō est. Jdē Aug. li. ij. d libero arbi. Quis peccat i eo qd̄ nllo mō cauere p̄t. Lassio. sup illd̄ ps.

Ad excusādas excusatōes ī pctis Doceī maximū ē viciū q̄ laborat hūanitas vt p⁹ pctm̄ suū ad excusatōis ꝙfugiū q̄si peni/ tudis se ꝙfessiōe pr̄sternat. qd̄ facin⁹ inter sūma pēta ꝙstat esse numeratū L Se xti sūt q̄ adhuc g̃ui⁹ puniend̄ ꝛ sūt illi qui gaudēt ꝛ iactāt se d̄ suis malicijs. Bern̄. Quid ē magꝫ puersū q̄z letari cū malefece ris. ꝛ ī reb⁹ pessimis exultare. imo tl'e gau diū. s. in mal' est stultor hoim. puerb. xv. Gaudiū ē stl'to facere stulticiā. imo ē gau diū amētiū. Doc sic pbat Si laborās ad mortē rideret ꝛ gauderet reputaret frene/ tic⁹. Peccās aūt mortal'r laborat ad mor tē eternā ipi⁹ aie. Un̄ dr Eccl's. ij. Risū re putaui amētiā ꝛ gaudio dixi: q̄d frustra d cipis. Uere q̄dē decipit p ignorātiā stult⁹ Quia si aduerteret pēti maculā ꝛ dei offē sā ꝛ eternā penā fleret. Ergo xp̄s p̄t dicere oñiby iā ī pctis gloriātiby. qd̄ dixit in die palmar̄ sup ciuitatē ihrl'm qñ fleuit sup eā. vt hr̄ Luc. xix. Si cognouisses ꝛ tu sup/ ple fleres. Sic p̄t dicere pctōriby. O sup/ be si cognouisses ꝛ tu ppt̄ humiliatōez ꝛ sup pssionē tuā ī igne ifernali supple fleres ꝛ ū gauderes in supbia tua. Sil'r o gulose et ebrios si cognouisses ꝛ tu esuriē ꝛ sitim ꝛ po tū infernalē supple fleres. Et tu chorisās si cognouisses quo ligat⁹ manib⁹ ꝛ pedib⁹ mittēd⁹ es in exteriores tenebras, supple fleres. ꝛ ita d ceter⁹. Ut aūt ab istis malis euadere possim⁹. tūc pot⁹ debem⁹ h̄ flere ad tps. vt ī futuro eternal'r cū deo gaude/ am⁹. Jsa. xxij. Uocauit dns ad fletū ꝛ ad planctū ꝛc. Jn multis offendim⁹ oēs q̄ emēdare d̄bem⁹ cū luctu ꝛ gemitu. Mat. v. Beati qui lugent ꝛc. Ecōuerso Lu. vi. dicit chr̄ist⁹ de hijs qui hic in mūdo gau/ dent ꝛ rident. Ue vobis qui nunc ridetis Doc intelligitur de hijs qui gaudent ꝛ ia ctant se de malis suis. qd̄ heu iam cōmu/ ne ē in mūdo. Greg. in moral'. Sūt non nulli qui nequaq̄z deflent qd̄ faciunt: sed etiā laudare ꝛ defendere nō desistunt. ꝛ ni mirum dum defendit culpa geminatur. D Queri⁹ vtrū gaudere ꝛ iactare se d̄ malis sit peccatū mortale. Respondet ꝙ sic si illud in quo gaudes ꝛ te iactas ē pec catū mortale. Un̄ Eccī. xix. Qui gaudet ī iniq̄tate denotabit. id est d̄ nota libri vi/ te delebit. qd̄ non fit nisi p mortale pecca/ tū. Q, gaudere in mundo ꝛ in malis suis

sit pctm̃ mortale. oñdit beat⁹ Bre. ī ome. Sil'e est regnū celoꝝ dicēs. Nemo p̄t ꝛ ꝫ gaudere cū ꝫ seculo: ꝛ illic regnare cū deo. Ex q̄ patet q̄ si vis in futuro gaudere cū xp̄o. tūc ꝫ nō debes te iactare de pcto: nec gaudere ꝺ malis. sz dolere ꝛ penitere ꝺ eis/dē: ꝛ ampli⁹ cauere ne iteꝝ ꝺ deū talia cō/mittas. Unde aug. in li. ꝺ pñia. Ad agendū pñiaz ñ sufficit mores ī meli⁹ cōmutare ꝛ a malis fact⁹ recedere: nisi etiā ꝺ hꝫs q̄ fa/cta sūt satisfacias dño p pñie dolorē. p hu/militat⁹ gemitū. p ꝓtriti cordis sacrificiū. ¶ Septimi q̄ adhuc gui⁹ peccāt ꝛ pu/nient. sūt illi q̄ alios docēt peccare ꝙbo et exēplo. Hā q̄ sic instruit aliquē re⁹ erit oīz pctoꝝ q̄ ille facit ex sua informatōe ꝙbo ꝛ exēplo. ꝛ illi⁹ pēa augmētabit vsq; ad no/uissimū ꝺie q̄ malā doctrinā vl' malū exē/plū post se relinq̄t. Unde Bre. ī moral'. Tot mortibꝫ q̄s dign⁹ est q̄t exēpla p̄uitatis in posteros relinq̄t. Hoc illi aduertere debe/rēt q̄ nouas adinuentōes inuenerūt ī sup/bia vestiū. s. lōgas caudas: caputia magna scissuras ī tunicꝫ ꝛ caputꝫs. Sil'r q̄ cho/reas. sortilegia iuramēta blasphemias in/uenerūt. Sil'r q̄ noua telonia inueniunt: vl' antiq̄ augmētāt: vl' q̄ cēsus ꝛ reddit⁹ ag/grauāt. Sil'r ꝛ q̄ nūdinas ī diebꝫ festiuis instituerunt. Quia oēs p̄dicti sūt rei oīm peccatoꝝ istoꝝ q̄ isti seq̄ntes eos faciunt. Et tales gr̄iter deū offendūt q̄ p suā ma/lā doctrinā ꝛ malū exēplū aīas a deo retra/hūt q̄s pp̄rio sanguīe redemit. Unde bern̄. ī ſmone. Hōne tibi videt grauiorez ab eo xp̄s sustinere p̄secutōez q̄ suggestiōe mali/gna. exēplo pnicioso. scādali occasione ab eo q̄uertit aīas q̄s redemit: q̄ a iudeo qui sanguinē suū fudit. Unde xp̄s maledixit ta/libꝫ q̄ p̄bent malū exēplū Math. xviij. sic dicēs. Ue homi p quē fit scandalū ¶ Octaui q̄ adhuc gui⁹ peccāt sūt isti q̄ ex p̄/sumptōe. i. sciēter ꝛ ptinacit⁹ peccāt q̄ omi/no intendūt dei iusticiā enerūare. ꝛ tales p̄/prie peccāt in spūmsanctū. Hā pctm̃ mor/tale triplicit⁹ cōmittit. Primo aliq̄ peccāt ex ifirmitate. vt beat⁹ Petr⁹ q̄ ex ifirmita/te hūana xp̄m ter negauit. ꝛ isti peccant ꝺ patrē. Scōo aliq̄ peccāt ex ignorātia: vt beat⁹ Paul⁹ q̄ ex ignorātia peccauit. Unde dixit ꝺ se ipo. Ignorās feci. ideo miscōiaz dei ꝺsecut⁹ sū. Tercio aliq̄ peccāt ex certa malicia nō ex ignorātia q̄ bn̄ sciūt ꝛ intel/ligūt ꝫ esse pctm̃. nō ex infirmitate. q; pos/sūt bn̄ dimittere: sz peccāt ex certa sciētia. ꝛ ꝫ est peccare ī sp̄ūmsanctū. ꝛ tales gui⁹ sci/me punient. Unde Luc. xij. Seru⁹ sciens volūtatē dn̄i ꝛ nō faciēs plagꝫ vapulabit multꝫ. ℙ Noni q̄ adhuc gui⁹ peccāt ꝛ puniunt. sūt illi q̄ peccāt p desperatiōne ꝛ ꝫ est grauissimū ꝛ pessimū ꝛ piculosissi/mū peccatū. q; impedit hoiez a penitētia ꝛ dei misericordia. Grego. Desperatio post lapsū nō p̄mittit exurgere. Unde Isi. de sū/bo. Desp̄atio peior est omi pcto. Idē Isi/do. de sū. bo. li. ij. Perpetrare flagitiū ali/qō mors est aīe: sz desp̄are est ī infernū de/scēdere. Q; aūt desperās gr̄iter deū offen/dit. patet p tale exēplū. Fuit q̄dā magnus pctōr q̄ magis dilexit peccatū q̄s deū. De/us aūt q̄ dolet de morte pctōris. lōgo tpe eū expectauit vt peniteret. Tādē infirma/bat: ꝛ cognati sui accesserūt ad eū rogātes ꝛ monētes eū vt corrigeret vitā suā malā ꝛ peniteret de pctis suis. Qui nullo modo ꝫ facere voluit sz dixit. Impossibile est q̄ de⁹ possit mihi gr̄az facere ꝛ pēta mea in/dulgere. ppter nimia peccata q̄ feci. Et de/sperauit. Et post illa ꝙba statim labia ei⁹ coherebant q; ammodo nō potuit loqui. ꝛ priuat⁹ est cōtritōe ꝛ cōfessione: ꝛ cōmu/nione eucharistie: ꝛ eternal'r dānatus est

In dñica. xviij. Sermo. cxxij.

De dignitate aīe.

Quis est hec ymago ꝛ supscriptio Mat. xxij. Mar. xij. Lu. xx. In verbis p̄missis docemur vt dei imagīez ꝛ superscriptionē in nobis custodiam⁹ p eo q; dicit. Cui⁹ est hec imago. Uñ ī p̄sen/ti sermone tria sunt dicēda. Primo q̄ sunt dignitates anime. Secūdo q̄o aliq̄ ven/dunt ꝛ aliqui perdūt animas suas. aliqui impignorāt ꝛ aliq̄ p nihilo dant animas suas. Tercio exemplū. ¶ Quantuz ad primū sciendū q; nouē sunt dignitatez anime. Prima dignitas est q; aīa hois ad imaginē dei creata est. Unde Bn̄. i. Fa/ciamus hominē ad imaginē ꝛ similitudi/nem nostrā. De ꝫ quere supra sermo. xxxij. S. Scōa dignitas aīe est q; q̄dq̄d ha/bet corp⁹ ꝫ habet aīa. s. pulcritudinē. for/titudinē. locutionē. motum. ꝛ sic de aliꝫs. Bern̄. O corpus q̄s nobile hospitē habes

q̄ oīa habes. Q̄ corp⁹ hoīs oīa habz ab aīa patet p ß: qz cuz aīa recedit a corpe tūc corp⁹ erit infirmū z difforme z vile ca dauer z pdit pulcritudinē: fortitudinē: lo cutionē: z motū: z erit q̄si trunc⁹ īmobilis i. de aīa. Egrediēte aīa ō corpe corp⁹ mar cescit z expirat. Et ß fit in morte cū aīa se parat a corpe. Idē. Mors nihil aliud est q̄ recessus aīe a corpe. ß Tercia dignitas aīe est q̄ p̄cellit omnē creaturā corporeā. Aug. Aīa oēm corporeā creaturaz nature dignitate p̄cellit. Et q̄ patz q̄ vna aīa p̄ciosior ē q̄ oīa regna mūdi z oīe aurū z argentū z lapides p̄cioſi aīe equipari nō possūt. Unde Bern. in li. meditationuz Tot⁹ mund⁹ ille p̄ciū vni⁹ aīe estimare ñ p̄t. īmo Aug. dicit. Si possibile esset infinitos esse mūdos, vna aīa adhuc p̄ciosior pta est. Unde apl's. Empti eī estʒ p̄cio magno z̄c. Hā ex p̄cio pensaī valor rei empte Quia si q̄s emit rē aliquā p centū florenis signū est q̄ est res p̄ciosa. Si autē emit p mille. tūc adhuc p̄ciosior est illa res. Dō ne xp̄i. qz vna gutta sanguis xp̄i ex p̄cioſi tate z dignitate p̄cellit infinitos mundos ſz i estimatōe xp̄i aīa hoīs tā nobilis est q̄ coequit eā sanguini suo cū vnū p alio dedit. s. sanguinē suū effundēdo ad redimēdā aīaz hoīs. Sz si infiniti essent mundi: nec xp̄s vnā guttā p eisdē effudisset. sz p ter animā hoīs totū sanguinē suū effudic. p̄s. Eruit tanq̄ testa virt⁹ mea z̄c. In sup parat⁹ esset secūdario effundere sāguinē suū z mori si necesse essz antecq̄ vna aīa dāpnari deberet ex defectu ipsi⁹ passionis. ℒ Quarta dignitas aīe q̄ xp̄s angelos ad custodiā ipsi⁹ deputauit. Bern. i ome. Magna dignitas animaz est: vt vnaquq̄ ab ortu sue natiuitatis in suā custodiā habeat angelū deputatū. Angeli eī custodiūt hoīes in p̄senti vita in oīb⁹ locis z in oñi tpe. ergo fm Bern. In q̄uis diuerſorio. in q̄uis angulo exhibe reuerētiā angelo tuo: nec audeas illo p̄sente q̄d me vidente nō auderes. Insup angeli hoīez exeuntē de ß mūdo perducūt ad vitā eternā p̄s. Angelis suis mādauit de te vt custodi tei o. v. t. q̄ ad vitā p̄sentē In manib⁹ portē ne forte of. ad la. pe. tuū. q̄ ad futurā vitā. Unī Luc. xvi. Mortu⁹ est mendic⁹ et portat⁹ est ab angelis ī sinū Abrae. Quīta dignitas aīe est q̄ eā xp̄s magnis laboribus acq̄siuit. qz triginta tribus ānis et vltra p ea in ß mūdo laborauit. Unī p̄s. In laboribus a iuuētute mea z̄c. Hā xp̄s laborauit p aīa hoīs discurrēdo. p̄dicādo. ieiunādo. vigilādo. fatigādo sēīpm vt hī Joh. iiij. Fatigatus ex itinere sedit sup puteū. Insup fleuit pluries z nunq̄ risit Unī est sciēdū q̄ vir sapiēs nō multū dolet ō amissione rei. xp̄s aūt sapiētia dei existēs p fletū ostēdit se multū dolere de amissiōe aīaz. Hā multū auz amissuz est rpe xp̄i z multe ciuitates cōbuste. p quib⁹ nullatenus legim⁹ eū fleuisse. sz ō perditōe aīarū fleuit. Unī Luc. xix. Uidēs ihs ciuitatez fleuit sup illā. Ubi fleuit p̄ditōez animaz z nō destructionē domoz Sexta dignitas aīe est q̄ eā cū corpe suo cibat. z cū p̄cioso sanguie suo potat Joh. vi. Caro mea vere est cib⁹. z sang. me⁹ vere ē pot⁹. Quid em̄ magʒ dare potuit aīe q̄ s̄ēīpm. Unī ex p̄cioſitate cibi z pot⁹ pēsanda ē dignitas aīe. Septima dignitas aīe ē. q̄ de⁹ elegit eā sibi ad inhabitandū. p̄s. Hec req̄es mea ī seculū seculi z̄c. Unī aīa hoīs noīaī templū dei. Apl's. Templū dei sanctū est q̄d estʒ vos. Et etiā multū delectaī de⁹ inhabitare ip̄az aīaz. Unī scriptū ē. Delicie mee esse cū filīs hoīm. ℴ Octaua dignitas aīe est q̄ nihil eā implere p̄t: nisi solus de⁹ qui est spōsus aīe. Unī Bern. Ad imaginē dei quippe facta est aīa rōnalis. ceteris oīb⁹ occupari potest. impleri autē nō potest. Capax em̄ dei est z quidq̄d deo min⁹ est non eā implebit. Unī si de⁹ daret aīe terrā cū oīb⁹ aīalib⁹ z regnis. firmamentū cū oīb⁹ stellis. celū cū oīb⁹ sanctis. hec oīa p nihilo haberz q̄ diu spōso. s. xp̄o careret. Unī p̄s. Adimplēb⁹ me leticia cuz vultu tuo Idē. Satiabor cū apparuerit gl'ia tua Nona dignitas aīe ē q̄ ipa ordinata ē ad eternā b̄titudinē. vt. ix. choris ange lor⁹ associari ōbeat. z cū sctis z angel' deū eternal'r ī leticia sempit̄na p̄tēplari. Aug. Nobil' creaīa ē aīa q̄ ad fruēdū visiōe dei creata ē. Unī ppt̄ illas. ix. dignitates q̄s hz aīa. tūc ip̄a cū mag̃ solicitudie custodiēda ē. vñ Deut. iiij. Custodi temetipm z aīaz tuā solicite ꝯua. Et ñ īmerito: qz fm aug. Dai⁹ ē dānū ī amissiōe vni⁹ aīe q̄ mille

corpoꝝ. Quantū ad secundū sciendū q̄ sic dē marie charā habz aīaz. ꝛ eā mlti plicit dignificat: ita p oīa mali homies sū me eā puipendūt. Citi⁹ em̄ mūdāt sotulares suos si fedant q̄ aīas suas maculatas Aug. in ſmōe. Quid ē q̄ velis habere malū: dices mihi: nihil oīno. nō vxorē non filiū nō ſuū nō ancillā ñ tunicā postremo nō caligā: ꝛ tñ vis habere malā vitā. rogo te p̄pone aīaz tuā calige tue. Idē Aug. in li. ō doctrina xp̄iana. Nō mal⁹ pl⁹ diligit mortē q̄z vitā. eo q̄ vult habere mortē bonā ꝛ vitā malā. ps. Qui diligit iniq̄tatem odit aīaz suā E Uñ sciēdū ſm Nol got sup lib. Sap̄. c. iiij. Alīq̄ hoīes p̄uersi aīas suas vendūt. alīq̄ perdūt. alīq̄ impignorāt. alīq̄ p nihilo dāt. Primo em̄ cupidi vendūt aīas suas: vt sūt illi q̄ p diuitīs hui⁹ seculi exp onūt se rapinis: furtis: piuriīs: vsuris: ꝛ falsis mercātīs. Eccī. x. Nihil est iniqui⁹ q̄z amare pecuniaz. Uñ em̄ aīas suas venales habēt. Et q̄tiēs denari os iniuste lucrant: totiēs aīas suas vēdūt In signū hui⁹ dyaboli repetēt aīas eorū. vt habeā Luc. xij. Stulte hac nocte repetent a te aīaz tuā ꝛc. O mira fatuitas q̄ q̄s audet dare aīaz suā p vno denario: quā ñ deberet dare p toto mūdo: eo q̄ est multū p̄ciosior. Itē luxuriosi vendūt aīas suas Uñ Eccī. ix. Ne des fornicatīs aīaz tuā Et sat⁹ in bono foro dāt. Nā q̄ daret tres libras p obolo. sat⁹ darz ī bono foro. Sic q̄ dat eternā dulcedinē p tpali dulcedine ꝛ voluptate. qō sat⁹ mirabile est. Nō darz ribald⁹ vnū digitū p vno ꝯcubitu. ꝛ tñ ob ß dat aīaz suā centū mille demonib⁹. Pro culdubio nimis ī bono foro dat ille aīam suā nobilē ꝛ p̄ciosā. Itē guloſi ꝛ bibuli vēdunt aīas suas q̄ p̄ponūt p̄sentē voluptatē cibi ꝛ pot⁹ celesti ꝙuiuio. vbi habebim⁹ mlta ferc̄a dulcia ꝛ p̄ciosa Lu. xvij. Ego dispono vob sic dispoſuit mihi p̄ me⁹ regnū vt edat⁹ ꝛ bibatis sup mēsaz meā ī regno meo Insup guloſus eternā famē sibi īducit. p̄s. Famē patient vt canes. Et bibul⁹ eternā sitim vbi vnā guttā aq̄ habere ñ p̄t: sz pot⁹ eoꝝ erit amariſſim⁹. p̄s. Ignis sulphur spūs p̄cellaꝝ ps calicis eorū. Itē vendūt aīas suas sup̄bi ꝛ pomposi q̄ p tpali honore ꝛ exaltatōe volūt carere illo magno honore quē habz btā virgo maria ꝛ oīes sancti et angeli in celo. Uñ de vnoquoꝫ sancto dicit in psal. Gloria et honore coronasti eū dñe F Scdo ali q̄ perdūt aīas suas vt sūt ociosi negligentes ꝛ accidiosi ad oīe op⁹ bonū pigri nihil curātes: nisi q̄ vna dies vadit ꝛ alia succedit. Eccī. xviij. Qui pdit aīaz suā ꝛc. Tales fabulant: vadūt spaciatū: ludūt in alea: dormiūt ꝓpterea q̄ tps trāseat. nō attendētes q̄ Bern̄. dicit. Oīne tps nobis impēſuz a nob exiget q̄lit sit expēſū. Sic. Sicē nec capill⁹ de capite. sic nec momentū pibit de tpe. Uñ etiā Chrīſ. in li. de reparatōe lapſi. Si aīaz negligim⁹ nec corpus saluare poterim⁹. nō em̄ aīa p corpe: sz corp⁹ p aīa factū est. Uñ Leo papa i q̄ dā ſmone. Nō dormiētib⁹ puenit regnuz celoꝝ. nec ocio ꝛ desidia torpētib⁹ beatitudo eternitat⁹ repmittit. Qui em̄ sic tps et vitā suā negligūt illi aīas suas pdūt B Tercio alīq̄ aīas suas impignorant: ß tñ p̄t fieri ꝛtuose. vt plati ꝛ curati q̄ animas suas obligāt p animab⁹ subditoꝝ. qz vnic̄uiq̄ dicit cū sibi cura cōmittit illud. iij. Reg. xx. Custodi vixꝫ istū. q̄ si lapſus fuerit erit aīa tua p aīa illi⁹. De bonis plat⁹ dicit beat⁹ Paul⁹. Duplici honore digni sunt q̄ bene p̄sunt. Bern̄. in epla. Nihil i eccleſia p̄ciosius. nihilq̄ optabili⁹ est bono vtiliq̄ pastore. nempe rara est aquila Uñ Grego. Illi deū p̄ ceteris videre in sublimi merent⁹ qui fidelib⁹ gregib⁹ solici⁹ te p̄esse sciūt. Sz si plat⁹ est negligēs. tūc aīa sua stabit p oīb⁹ animab⁹ sibi cōmiſſis. Sap̄. vi. Judiciū durissimū fiet ī hīſ q̄ p̄sunt. Heu q̄z lamētabile est q̄ iste q̄ nescit custodire suā p̄priā aīam. alias animas accipit ī custodiā. cū tamē dñs dicit ad quēlibet p̄latū. vt habeā Benef. xlij. Nō videbitis facie meā nisi adduxeritis fratrē vestrū minimū. id est minimū vestz subditū. Quarto aliqui animas suas p nihilo dant. vt sūt ſm Volgot iracūdi ꝛ inuidi. Nō sic pbatur. Quia cupid⁹ recipit diuitias: lubric⁹ querit voluptates superb⁹ honores: guloſus cibū ꝛ potū. et sic ō alīs. Sz isti inuidi ꝛ iracūdi nihil recipiūt delectabile: sz sp amaritudinē ꝛ dolorē habēt. ꝛ iō aīas suas demonib⁹ dant gratis. Uñ ō q̄lib⁹ illoꝝ verificat illud Jucū. v. Qui sponte obtuliſtis animas vestras ad periculū. H Quantū ad rep cium habemus exemplū. q̄ quidā sedēs ī

taberna dixit ad socios suos si ēē crederēt aias esse. ipe em̄ nullo modo crederet alī quā aiaz esse: nc vnq̄ aliquā vidisse. ꝛ q̄ sacerdotes ꝛ monachi aias ꝛ infernū iuenerint ꝓpter lucra tpalia. ꝛ ideo dixit se non credere esse aias nec infernū. Et cū alīj sollicitarēt dominū fm verā fidē catholicā esse aias ꝛ infernuz. sil'r ꝛ celū ꝛ q̄ aia post discessū a corpe vel erit ī penis inferni. vel ī purgatorio. vl' in gaudijs celi. Tūc ille dixit. si aliqs vellet emere suā animā ipe vēderet sibi illā. Rndit vn⁹. Volo. Et emit ē ꝓ vna q̄rta vini. Que mox potata fuit. Et ecce affuit demon ī forma hois ꝛ emit illaz animā ab illo ꝙ eā emerat itez ꝓ vna q̄rta vini. Et vino potato dixit demō ad eū a ꝙ emerat. Da mihi animā quā emisti: q̄ mea est. Et dixerūt ꝙ aderāt. Justū est vt ꝙ aliquā rē emit q̄ eā possideat. Et mox ille bibul⁹ ꝙ aiaz ꝓpriā vendiderat a dyabolo suffocat⁹ ē: ꝛ socijs vidētibus dyabol⁹ eū cū corpe rapuit: ꝛ aiaz ad infernū deduxit.

In eadē dñica. Sermo. cxxxiij.

De mendacio.

Magister scimus qz verax es: et viā dei ī veritate docens. Math. xxij. Sciēdū q̄ ꝑs est veritas. ꝛ ideo veritatē dilīgit. Unde ps. Ecce em̄ veritatē dilexisti. Sic econuerso odit mendaciū. Unde in p̄senti sermone tria sūt dicēda. Primo q̄re mendaciuz detestandū est. ꝛ q̄ sunt occasiones mēdacij. Secūdo q̄n mendaciū sit pctm̄ mortale: ꝛ q̄n veniale. Tercio exēplū. ¶ Circa primū notandū est q̄ quinq̄ sūt q̄ possunt valere ad detestatōez huj⁹ pēti mendacij. Primū est: qz illud peccatū ē peccatū dyabolicū. Qđ ꝓbat ex hoc q̄ primū mēdaciū cōmisit dyabol⁹ vt habet̄ Gen. iij. cū dixit primis parētibus. Nequaq̄z morie mini. Unde Joh. viij. legit de dyabolo. Cū loquit mendaciū ex ꝓp̄ijs loquit: qz mendax est ꝛ p̄r ei⁹. Ergo mēdax habet linguā dyabolicā. Scōm est ꝟ q̄ illud peccatū coinq̄nat mēbz in q̄ magis indecēs est immundicia. s. os homis. reddit em̄ illud abominabile deo. Unde Prouerb. xij. Abominatio est dño labia mēdacia. Si aliqs os suū semp apertū haberz muscis ꝛ alijs rebus immūdis quecūq̄z vellēt ibi intrare: ꝛ ꝑmitteret eas ibi nidificare os ei⁹ abominabile essz hoīb⁹. Sic os mendax abominabile est deo. eo ꝙ deo plus displiceat immūdicia mēdacij q̄z immūdicia muscarū. Terciū est: qz illud peccatū facit hominē similē false monete. Ergo q̄z tū ꝑualet florenꝰ bonꝰ florēno falso. tantū ꝑualet hō verax homini falso ꝛ mēdaci. Unꝰ bonus florenꝰ plus valet q̄z mille falsi. ꝛ vnꝰ hō verax ꝑualet multz mendacib⁹. Et sic falsa moneta nō valet nec ad emendū nec ad vendendū: sz solūmodo ad ignē. sic hō mendax ad nihilū valet nisi ad gehennā.

Quartū est ꝙ mendaciū est qđā venenū qđ est tante efficacie ꝙ in ipo hoīe aiaz interficit. Juxta illud Sap̄. i. Os qđ mētit occidit aiaz. Ergo mendacez habēt linguā venenatā. Et mirū est q̄ miseri hoīes nō timent illud venenū qđ in ore gerunt.

Quintū est ꝙ hoc peccatū multū displicet deo ꝛ homib⁹. Quia sicut deꝰ multū diligit veritatē. fm illud ps. Ecce em̄ veritatē dilexisti ꝛc. sic ꝛ ecōuerso multū odit mendaciū. Unde ps. Perdes oēs q̄ loquuntur mendaciū. Unde aug. Merito pdit mētiens q̄z declinat ab eo qđ est ī id qđ nō est. Insup etiā mendaciū est abominabile coram homib⁹. ꝛ veritas ecōuerso valde cōmēdabilis est coram hoīb⁹. Quid est em̄ laudabili⁹ et honorabili⁹ q̄z habere tale verbū. Ille est verax ī verbis: ꝛ iust⁹ in factis. Et qđ est vituꝑabili⁹ q̄z iste est mēdax in verbis: ꝛ fallax in factis. ꝛ cū duo ꝑmittit vix vnū soluit. ¶ Quantū ad scōm ꝑimi articuli sciēdū. ꝙ q̄ vult se a peccatis mendacij cauere oꝑtet ꝙ remoueat a se occasiones mendacij q̄ sunt due. Prima est cupiditas. Hā ex cupiditate ꝛ auaricia plura mēdacia ꝓcedūt vt patet ī mercatoribus q̄ plura peccata cōmittūt cū mendacijs cū quib⁹ primos decipiunt vt mlta tpalia ꝛ diuitias sibi acq̄rere possint. Secūda occasio est timor mūdanus siue etiā timor human⁹. Hac em̄ occasione Petrus xp̄m ter negauit dicens. Nō noui hominē ꝛc. ¶ Quantū ad secundū principale. s. quādo mendaciū sit mortale: ꝛ quādo veniale. Sciendū ꝙ mēdaciū cōmittit nouē modis. Primo q̄n aliqs mentit ex quadā pietate. ꝛ hoc dicit mendaciū officiosū. ꝛ est peccatū veniale. Uerbi gra. Ut cū aliqs mentit ꝓ ꝙuanda hoīs exteriori substātia. vt si quis videret

predonē aliquem velle spoliare ⁊ diceret. Parcas sibi qz nō portat pecuniā. Uel p ꝓfuāda ỹginitate. vt si ỹgo volenti eā deflorare mētiēdo dicat se esse pugatā. Uel etiā p ꝓfuanda vita hois. vt si ꝗs videret hoiem ārī ad mortē: ⁊ diceret se nō vidisse eū. Circa qđ ārīr vtr sit licitū mētiri p pter liberatōez hois a ꝗcūqz piculo Rñdetur fm san. Tho. ij. ij. q. cx. q. nō. Sz licz veritatē occultare puidēter sub aliq dissimulatōe. Uñ ꝺ ℞ etiā dicīr in decre. Nullꝰ qz p cuiuslꝫz vita tpali mentiēdū ē. xxij. q. ij. Ne ꝗs. Et rō huiꝰ est. qz fm sacros canones. oīe mendaciū ē pctm. s. ad minus veniale. vt patet in decre. xxij. q. ij. Cū humilitatz. Modo ī nullo casu tenet ꝗs peccare venialr. Quia fm Aug. Nō sūt faciēda mala vt inde eueniāt ꝗcūqz bōa. ❧ Scđo cū ꝗs mentīr ex ioco p releuatōne hois ꝙ est tristz ⁊ ḡuis mētis. s. ꝙ aliq ludicra fingit vt hoiez melancolicū exhilaret. Silr si ꝗs ad cōplacēdū fingit aliq mendacia iocosa: vt cū illis hoies ad risū puocet. ⁊ illud dicīr mendaciū iocosū. ⁊ est veniale pctm. Est etiā mendaciū qđ fit ex sola libidīe mentiēdi. Arist. Signū generati habitꝰ ē delectatio ī ope. Tercio cuz ꝗs mentīr cōtra fidei veritatē vt ꝙ diceret xp̄m nō esse natū ex ỹgine. vl impugret sacre scripture veritatē Uñ ꝺ in decre. Hereticꝰ est ꝙ aliter scripturā itelligit qz spūs sanctꝰ flagitat. xxiij. q. ij. Hereſis. Et ℞ ē mendaciū pniciosū. ⁊ est mortale Quarto cū ꝗs mentīr p falsū testimoniū dānificando primū ī rebꝫ suis. ⁊ talis falsus testis fm sanctū Tho. ij. ij. q. lxx. ar. iiij. peccat mortalr: ⁊ tenet ad restitutionē oīm q primꝰ eius amisit p suū falsū testimoniū. xiij. q. v. Nō sane. ⁊. q. vi. Si res aliena.

Itē querīr vtr liceat testi aliqđ recipe p pferēdo testimonio. Rñdeo qđ nihil debet recipe nisi tantū expēsas de illo ꝙ eū p ducit. iij. q. ij. §. Uenturis. Et si accipit turpiter accipit. ⁊ restituat ei a ꝙ recepit. nisi ille dederit ad corrūpendū testē. tunc eīm debet dare ei in cuiꝰ iniuriā accepit.

A Itē querīr vtr graui peccet ꝙ mentīr ỹbo qz ꝙ mentīr facto. Rñdet fm sanctū Tho. in qđli. Cū eadē intētio fallēdi sit ī vtroqz. vterqz peccat eqliter. Uerbuz eīm ⁊ factū assumīr vt instrumentū fallēdi Uñ nō refert quātū ad peccatū vtr aliqs verbo scripto vel nutu vel quocūqz facto mentiat. Sic nec refert quātū ad homicidiū vtr aliqs gladio vl securi interficiat.

O Jn q̄ differt mendaciuz a falso. Respōdeo. falsū dicit quicūqz credit se verū dicere. ⁊ tn ℞ idē qđ estimat vez esse: nō ē vez. Sz mentiri est qn aliqs loquīr aliqđ qđ veraciter scit ñ esse vez. qz sic ꝺtra mētē pp̄riā loquīr. Nā mentiri dicīr qsi ꝺtra mentē ire. Ergo difficulter vl nunqz pt ꝗs scire aliquē mētiri nisi sol ꝺ. qz qn falsū loquīr qđ credit esse vez: nō mentīr: sz fallit. Uñ dicīr in decre. Nō intendens fallere nō mentīr. licz aliqđ dicat falsum qđ putat vez. xxij. q. ij. Js aūt Quito cū ꝗs mentīr ꝺtra famā p̄rimi. vt ꝺtra ctoz. ꝙ mendaciter infamat p̄rimū. talis etiā peccat mortalīr. Et fm sanctū Tho. ij. ij. q. lxij. tenet ꝗs ad restitutōnē fame si cut ad restitutionē cuiuslibz rei subtracte ímo etiā grauiter peccat ille ꝙ libenter audit detractoz̄. Etiā ꝙ cito credit mala de p̄rimis. Sicut patet in illo psal. Dñe ꝗs habita. in tabnaculo tuo. Ubi inter cetera respōdet. Qui nō accepit oppꝛobriū ad/uer. tuū. Uñ dicīr in decre. Qui falsū ꝺ alio pfert et ꝙ crimina cito credit. vterqz reus erit. xi. q. iij. Nō solū. Sexto cū ꝗs mētiendo iurat se aliqđ fecisse vl negat vl ex cusat se mendaciter iurādo p deū ⁊ oīes sanctos. qđ tn nō est sic in re Septimo cū ꝗs mentīr ⁊ iurat ⁊ cū ℞ maledictionē ⁊ plagā sup seipm inducit. vt dicēdo. deus nunqz auxiliet mihi si ℞ nō est sicut dico. dyabolꝰ frāgat mihi collū. vel deꝰ nō permittat me supuiuere illū diē. Et fm aug. Et iusticia dei merito euenire deberz illi qđ sibi ipsi iduxit si nō esset sic tiē asserit.

Octauo cū ꝗs mentīr ⁊ iurādo p̄mittit p̄rio suo qđ tn nō intēdit adimplere. ℞ gr̄a. Ut debitoz ꝙ iurat p deū ⁊ sup aiam suā qz velit creditoz suo sup illū terminū soluere creditū. qđ tamē nō intēdit facere. ❧ Nono qn ꝗs mentiēdo emit vl vendit. ⁊ scit sciēter qz primū sic decipit. talis fm Ray. peccatū cōmittit mortale ⁊ tenetur ad restitutionē ⁊ ad recōpensatōez dāni primo illati. Et hoc nō solū intelligit ín rebꝫ magnis: sz etiā in rebꝫ puis. Uñ ꝺ in decre. Jnferēs damnū nō ē absoluēd nisi dāno fm arbitriū lesi restituto. xxij. q. vlt. Pessimā. ⁊. xiij. q. vi. Si res. Sed

beu iã cõmune ẽ q; pl'es ꝓsueuerũt nᶜ eme re nec vendere nisi cũ mẽdacijs. qz ſm ꝑſ. Diminute sũt ꝟitates a filijs hoim. g̃ dif/ ficile ẽ iã ditari cũ mercimonijs sine pẽto Unde dz in decre. Difficile est int' emẽtis et vendẽtis cõmerciũ nõ interuenire pctm̃. ꝺ peni. dist. v. q̃litas. Et isti oẽs iã enume rati peccãt mortal'r sic mentiẽdo. Ex iam dictis patz q; q̃libet debet se solerter caue re a mẽdacio pnicioso. ⁊ debet cũ veritate ⁊ sine iuramẽtis emere ⁊ vẽdere ⁊ affirma re ⁊ negare. ſm dictũ xpi Mat. v. Sit ser mo vester est est: nõ nõ. Q Quãtũ ad tercijũ nota exẽplũ ꝓtra illos q; asserũt q; ñ possũt emere nec vẽdere nisi mentiant'. qꝺ ñ nõ est vez. ⁊ patet p tale exẽplũ. Legit' i ꝺyalogo Cesarij. q; duo ciues coloniẽses inter cetera pẽta sua cõfessi sunt duoꝝ pec catoꝝ genera. q̃ quidẽ sunt i se valde ma/ gna. licet ꝓpter vsũ mercatoribꝫ hijs die/ bꝫ qua videant' ⁊ q̃si nulla. videlicet men/ dacijũ ⁊ periurijũ. Dñe inquijũt pene nihil possum⁹ emere vl' vendere nisi opteat nos mentiri iurare ⁊ sepe peierare. Quibꝫ duz ⁊ saluatore ꝓhibita: ipꝺo dicẽte. Sit ser/ mo vester est ẽ: nõ nõ. Rñderũt. nõ possu/ mus ꝑ ꝓceptũ in nostrꝫ negocijs custodi/ re. Alit sacerdos. Utimini ꝓsilio meo ⁊ bñ succedet vobis. nolite mẽtiri. nolite iura/ re ꝫ sicut mercatũ vestrũ vultꝫ dare sic il/ lud laudate. ⁊ pmiserũt sibi q; tẽptare vel lent p vnũ annũ. ꝑ em̃ ꝑsbiter ab eis petijt Impediẽte igit' eos sathana q̃ semp salu/ tẽ bũane aduersat' pene nihil illo anno vẽ/ dere potuerũt. Reuersiqꝫ anno reuoluto ad suũ plebanũ dixerũt. Obediẽtia hui⁹ anni fuit nobis multũ dãnosa. hoies a no bis defluũt nec aliq̃d sine iuramẽto vẽde re possum⁹. Tũc sacerdos ait. Nolite ti/ mere qz tẽptatio est. ⁊ fixe tenete in corde vestro q; nulla aduersitas: nulla pauptas vos a tali ꝓposito auertat. ⁊ dñs vob bñ/ dicet. Qui ex ꝟbis suis cõpũcti pmiserũt q; custodire vellẽt ei⁹ ꝓsiliũ diuinũqꝫ ꝑce/ ptũ p oẽs dies vite sue. etiã si opteret eos mẽdicare. Mira res statiz dñs imissaz cõ pescuit temptatõez: ⁊ ceperũt eos hoies pluſqꝫ alios mercatores freq̃ntare. Facti sunt i bzeui diuites ita q; mirarent'. re/ uersiqꝫ ad suũ ꝓfessorẽ gr̃as sibi egerũt. eo q; ꝑ ei⁹ salubze ꝓsiliũ a tã grauibꝫ peccatis exonerati forẽt: ⁊ insup in rebꝫ ditati.

Dñica. xxiiij. Sermo. cxxxiiij.

De morientibꝫ.

Filia mea modo defũcta est. sz veni ⁊ impone ma/ nũ tuã sup eã ⁊ viuet. Matth. ix. Marci. v. Luc. viij. Sicut em̃ defuncta est illa puella corꝑaliter. sic etiã optet nos mori. qz oñibꝫ hoibꝫ ꝓstitutũ ẽ semel mo/ ri. Uñ in ꝑsenti ſmone tria sunt dicenda. Primo ꝺ temptatoribꝫ q̃ ꝓtingũt homini in morte. Secũdo q̃ sũt interrogatões q̃ debẽt fieri ad agonizãtes. Tercio qũo hõ debet mori sic̃ xps mortuꝰ est. De duobꝫ vltimis dicet' i seq̃nti ſmone. R Circa primũ sciendũ est q; i agone mortꝫ ma/ xime tẽptamur ⁊ angustiamur intantũ q; vnusquisqꝫ agonizãs ꝑt dicere illꝺ Dañ. xiij. Angustie sũt mihi vndiqꝫ Nunq̃ em̃ tantas temptatões ⁊ angustias hõ a de/ monibꝫ passus ẽ in oñi vita sua sic̃ in ago ne patiet'. Uñ. i. Petri. v. Tanq̃ leo rugi ens circũit querẽs quẽ deuoret. Sz di ceres. q̃re demões temptãt hoiez sic̃ i ago ne mortis. Respondet' q; hoc faciũt ꝓpter tria. Primo qz cõstat demonibꝫ q; oẽs hoies tã boni q̃z mali affectãt bonũ fine ⁊ bonã mortẽ: ⁊ ꝑ est naturale. Uñ Aristo. viij. ethi. Unusq̃sqꝫ vult sibi maxime bo na. Uñ etiã Boeti⁹ de ꝓsol'. Mentibꝫ ho minũ natural'r iserta ẽ cupiditas veri bo ni. Et ꝑ demones vellẽt libẽter impedire ne hõ in bono fine decederet. ergo pmaxi/ me temptãt hoiez in morte. Scõo qz si euadat hõ in agone potestatẽ demonuz ampli⁹ nunq̃z timebit eos. sz dicere ꝑt cũ ꝑs. Bñdict⁹ dñs q; nõ dedit nos i captio nẽ dentibꝫ eoꝝ. Anima nr̃a sic̃ passer ere/ pta est de laqꝺ venantiũ ⁊c. Et talis q; sic i agone euadit temptatões ꝺmonũ regra tiat' deo: beate ꝟgini marie: ⁊ oibꝫ sanct' ⁊ angelis q; sibi astiterũt ⁊ eũ iuuerũt. Mo do q̃ ꝺyabol⁹ aliquẽ habuit triginta vel q̃draginta annis in pctis viuẽdo: tunc in agone mortꝫ eũ nõ libẽter amittit. sz nitit' oibꝫ modis eũ retinere ⁊ a salute sua eũ im pedire Tercio qz si obtinebit eũ i agone ãpli⁹ nũq̃z ꝑt eũ ꝓdere. Sz iã in ꝑsenti añ agonẽ ñ est sic. qz si hodie lucrat' eũ ꝑ pec/ catũ mortale: cras ꝑ pñiaz ꝑt eũ econuer/ so ꝓdere. Uel si in quadragesima aliquos

pdit p pñiaz ꝑt post pasca eos recupare p recidiuatõez. sz quẽ dyabol⁹ i agone obtinebit iste neq̃ ad salutẽ rdibit. Job. vij. Qui descẽdit ad iferos ñ ascẽdet nec ruert ultra i domũ suã. Uñ gre. li. xi. moral. Neq̃ vltra miscõia pcẽtis liberat q̃s sermel i loc penalib⁹ iusticia iudicat dãnat. qz i iferno nll'a est redẽptio S Sz di. exq̃ hõ maxie temptat i agõe q̃ sũt tũc iste temptatões q̃ homi ꝓtingũt i morte. Respõdet q sũt q̃nq temptatões p q̃s dyabol⁹ nitit hoiez agonizãtẽ a salute sua impedire. Prima temptatio ẽ õ fide catholica. Hã sic i fine mũdi. s. tpe antixpi maxima erit tẽptatio ⁊ psecutõ fidei. sic i fine hois q̃ dr microcosm⁹. i. minor mũd⁹ erit maxima tẽptatio fidei. Math. xxiiij. Erit em tũc tribulatio magna q̃lis ñ fuit ab initio mũdi vsq mõ: neq fiet. Querit q̃re demones pcipue fidẽ impugnãt. Rñdet q fides ẽ fundamentũ tot⁹ salut. Uñ apl's. Fundamẽtũ aliõ nemo ꝑt ponere. Aug. Fides ẽ bonor oĩm fundamẽtũ. Fides ẽ hũane salut⁹ initiũ. Itẽ Aug. Nemo libatur a damnatõe q̃ facta ẽ p adã nisi p fidẽ dñi nr̃i ihu xpi. Qui em nõ credũt peiores sũt q̃ demones. Uñ Joh. iij. Qui nõ credit iã iudicat⁹ ẽ. Apl's. Impossibile ẽ sine fide placere deo. Sz di. Qũo euadã in agone hãc tẽptatõez õ fide. Rñdet q modo debes esse firm⁹ i fa fide tũc demones i agone ñ pñt tibi ꝓualere. Sz q iã falsifícãt fidẽ ⁊ debiles sũt i fide sic carminatrices. sortilegi. arioli. ⁊ fatũ tenẽtes. ⁊ sic de alijs. qũo tũc firmiter stabũt i fide cũ iã in vita incipiũt errare. Ergo q̃libet xpianus debz esse firm⁹ i fide tã i vita q̃ i agone. et nll'o mõ moueri a fa fide. qz q̃cito icipit errare i fide: tã cito deuiat a via vite ⁊ salutis. Uñ vtile ẽ corã ifirmis i agone ꝓstitutis dicere simbolũ fidei vt ifirm⁹ p auditũ admoneat q maneat stabil' ⁊ firm⁹ in fide Uñ legit q aliq religiosi habẽt h statutũ. q̃cũq aliq̃s i ꝓuẽtu icipit agonisare tũc faciũt signũ cũ tabula p ꝓuentũ vt oẽs fratres ꝓueniãt insim'. ⁊ vnusq̃sq i via eundo vsq ad ifirmũ tenet dicere simbolũ alta voce. ita q infirm⁹ audire possit. vt sic admoneat vt virilit pugnet ⁊ dyabolo resistat ⁊ i fide stabil' pmaneat. Silr bonũ ẽ hr̃e crucifixũ circa ifirmũ ⁊ aquã bñdictã vt sepi⁹ aspgat. Et õ h q̃re antea exẽpluz ser. cx. S T Scõa tẽptatio i agone est despatio. Cũ em ifirm⁹ cruciat dolorib⁹ i corpe. tũc dyabol⁹ supaddit dolorẽ dolori obijciẽdo sibi pcta sua. vt sic eũ in desperatõez iducat. Hã i agone hõ videt oĩa pcta sua. ⁊ cũ h oĩa bona opa sua. Jn sup fm Jnnoc. li. iij. de vilitate hũane cõditõis. Quilibet hõ tã bon⁹ q̃ mal⁹ añq̃ aĩa egrediat a corpe videt xpm positũ in cruce. bon⁹ ad ꝓsolatõez. mal⁹ i ꝓfusionez vt erubescat se ñ esse redẽptũ sua culpa sã guine xpi. i. fructũ redemptõis ñ hr̃e. Uñ ⁊ õ malis õr. Uidebũt i quẽ pupugerũt. Nõ intelligit õ aduẽtu xpi ad iudiciũ. et etiã de aduẽtu i die mort. Sciendũ q dyabol⁹ repsentat tũc homi oĩa sua pcta ñ indulta. q ppetrauit cogitatõe: locutõe ope. s. in supbia: gula: luxuria: ⁊ auaricia: p iniustaz rez acq̃sitõnez. Tũc em q̃libet cognoscet q̃tiẽs inebriat⁹ fuit. q̃tiẽs luxuriat⁹ sit extra statũ mr̃imonij. q̃tiẽs chorizauit. ⁊ sic õ alijs pctis q h p verã pñiaz ñ deleuit. Et dyabol⁹ iõ repsentat ei illa pcta rita pcta q fecit vt eũ i desperatõez ducere possit. Uñ tã acriter dyabol⁹ tũc hoiez cũ pctis ꝓterit impugt. q q̃dã q q̃si sctus reputabat ab hoib⁹ tã acriter i agone cuz pctis suis ꝓterit q i iuuẽtute cõmisit fuit impugnat⁹ q ex toto desp auit. ⁊ sic dãnatus fuit. Sz di. qũo tũc euadere possũ ne desperẽ. Rñdet q i psenti pla bõa opa facere debes vt q̃ bona opa cũ mal' in statera ponant. q tũc bona ꝓponderare possint mal'. O tũc q̃libet vellet q deũ nunq̃ offendisset. sz sp hũilis cast⁹ abstinẽs ⁊ misericors fuisset. Sciẽdũ tñ q nullus õ misciõia dei in agone desp are debet. etiã si mille pcta mortlia ppetrasset q omino oblit⁹ fuisset ⁊ ea oĩa i agone cognosceret. et nũq̃ aliq̃d ipoz ꝓfessus fuisset nec pñiaz de eo egisset. adhuc tñ nõ debet desp are. sz si tãte fortitudis ẽ q ꝑt adhuc loq. tũc vocare debz sacerdotẽ ⁊ ꝓfiteri. Si aũt pdidit loquelã q p nimia ifirmitate ñ ꝑt loq. tũc debz deo oĩpotẽti ꝓtrito corde cõfiteri ⁊ nll'o mõ desp are. qz cor ꝓtritũ ⁊ humiliatũ de⁹ non despiciet. Uñ õr Ezech. xviij. Jn q̃cũq hora pctor igemuerit ẽ. Uñ null⁹ desp are debz. qz oĩa pcta respectu misciõie dei sunt tã q̃ gutta vna respectu toti⁹ maris. Uñ Bern. Maior ẽ dei pietas q̃ quis iniq̃tas. Aug. sup Joh̃ẽ

De nemine desperādū est dū ē in hac vita Solū eñ desperatōis crimē ē qđ mederi nō pt. Et si ąs hꝫet centū milia pcta moꝛ ꝛ ꝫe ꝓterit de⁹ pat⁹ est ĩdulgere totū. Uñ Ebꝛiſ. Pcta ꝓterita ñ ꝓdēnant: ſz nec iu/ Aug. Hō nocēt mala ꝓterita ſi nō placēt Uñ legit qđ ądā magn⁹ pctōꝛ cū iā decol/ lari deberet libēter ꝓfessus fuisset nec ha/ buit ꝓfessoꝛē: nec tps ꝓfitēdi. ſz ꝓtrito coꝛ de dixit. De⁹ tu scis volūtatē meā. Et sal uat⁹ ē. Sz tñ null⁹ sup miſcōiaz dei pec/ care debz. Qꝛ maledict⁹ hō q̄ peccat ī ſpe. Sz illa iā dicta sūt ad monitionē vt ſi ali ąs peccauit qđ desperare ñ dz: ſz deū cū bōa ſpe debz ĩuocare. Uñ ps. Sperātē aūt ī dño miſcōia circūdabit. U Tercia tēptatio ī agōe ē ĩpatiētia: qꝛ tūc maxim⁹ doloꝛ coꝛpis accidit homini. Hā qñ hoīs aīa exire debz ō carne. tūc augmtaꝫ doloꝛ adeo qđ coꝛ hoīs ñ ascēdit. quē nec hō ꝓpt tūc āpli⁹ ſustinere. Uñ tūc hō ꝓdit ſensus ſuos qđ ñ pt clamare: videre: audire: vl̄ tā/ gere. ꝛ tūc aīa ñ cogitat amplius de coꝛpe ſuo nutriēdo: ſz vires ſuas naturales per mēbꝛa diffusas ad ſe trahit. ꝛ tunc mēbꝛa moꝛiunt ꝛ glauca efficiunt. ꝛ vltimū mē/ bꝛū qđ ī hoīe moꝛit ē coꝛ. Uñ Arist. Coꝛ coꝛpis ē amariſſima. Qđ oñdit Arist. iiij. ethi. dicēs. Terribiliſſimū oīm terribiliū ē mors. Tūc eñ necessariū ē vt hō ſit pa/ tiēs. Uñ Luc. xxi. In patiētia vꝛa poſſi/ debit⁹ aīas vꝛas. Hā sic in patiētia poſſi/ det aīa ꝛ custodit. sic in impatiētia ꝛ mur/ mure ꝓt ąs ꝓdere aīaz suā. q. ſ. ꝓpter ĩfir/ mitatē ꝛ doloꝛē coꝛpis murmurat ī impa/ tiētia ℈ deū. Uñ legim⁹ exēplū de vno cle/ rico q̄ttuoꝛ ānis ĩfirmato q̄ dixit. De⁹ tu accepiſti mihi coꝛp⁹ ꝛ ego accipiā tibi ani/ mā ꝛ dabo eā dyabolo. Et dixit ī impati/ entia ſua. Dyabole: accipe aīam meā. Qđ ℈ iudicio statiz ē factū. Itē sciēdū q̄ ĩfirmitas q̄ pcedit moꝛtē ē q̄ſi qđā pur/ gatoꝛiū cū tolerat vt optet Sz di. quo optet ſustinere ĩfirmitates ꝛ tribulatōes. Rñdet ſm Henri. ō baſſia sup Ben. Tri/ bulatōes hui⁹ vite tunc tolerant vt optet cū hoīes tribulatōes ĩputāt pctis ſuis et quas ꝛ leues estimāt illas tribulatōes re/ ſpectu coꝛ penaliū doloꝛ q̄s pcta merue/ rūt. ꝛ ꝓ ℈ deū laudāt: qꝛ sic miſcōiter cū ho/ miníb⁹ agere diſpoſuit. ℈ eos poti⁹ puniē/ do q̄ſ ī baratro. Ergo illi debēt deo regtia/ ri q̄ diu ℈ ĩfirmant añ moꝛtē. qꝛ ℈ habent purgatoꝛiū ſuū ſaltē ſi patiētes sūt. ꝛ ıſtas tribulatōes ꝛ ĩfirmitates deo ꝓ pctis ſuis offerūt: ꝛ eas ſponte ꝛ volūtarie ſuſtinent Uñ Bꝛe. Diuia diſpēſatōe agit: vt plixio/ ri vicio plixioꝛ egritudo eriſtat Ergo tal⁹ ĩfirm⁹ cū sic ē ī magnis doloꝛib⁹ ꝓſtitut⁹: tūc dz cogitare qđ cū iſto coꝛpe ꝛ cū iſtꝫ mē/ bꝛis ī q̄b⁹ iā punit sepi⁹ deū offēdit. ꝛ iſtū doloꝛē ꝛ adhuc ml̄to maioꝛē cū pctis ſuis bñ ꝓmeruit. Et dicere debz cū btō augu/ ſtino. Hic vꝛe ℈ seca vt ĩeternū mihi par/ cas. Uñ greg. Miſicoꝛditer de⁹ adhibet tpalē ſeueritatē ne eternā ĩferat vltionem. Ā Q, aūt ąs libēter gtanter ꝛ patiēter ſustinere debeat ĩfirmitates ꝛ doloꝛes po/ ti⁹ q̄ſ penā purgatoꝛij. patet ꝓ tale exēplū Narrat mgr Hūbert⁹ ī tractatu ō septē/ plici timoꝛe: qđ q̄dā pctōꝛ coꝛrept⁹ gui ĩfir/ mitate ꝛ lōga deū rogauit vt eū ō iſto mū/ do tolleret. Qđ cū freq̄nter petiſſet aſtitit ei angel⁹ dñi dicēs ei. missus sū ad petitio/ nē tuā expediēdā. elige qđ vis: aut duob⁹ dieb⁹ stare ī purgatoꝛio: aut duob⁹ annis adhuc ſustinere iſtā ĩfirmitatē. Iſte autez gaudēs moꝛtē elegit ſibi. ꝛ moꝛtu⁹ est ꝛ du/ ct⁹ ab angelo ī purgatoꝛiū Poſt hoꝛā mo/ dicā apparuit ei angel⁹. Quē vidēs dixit Quis es tu. Et ille. Ego sum angel⁹ dei q̄ te huc ꝓsentaui. Et rñdit. Ubſit tu nō es angel⁹ dei. qꝛ angeli dei ñ mētiunt: tu aūt mentit⁹ es mihi dicēs. qđ solūmodo duo/ b⁹ dieb⁹ stare deberē ī purgatoꝛio. ego aūt iā ſteti ℈ p multos annos. Angel⁹ aūt ait Scias qđ nōdū ſtetiſti ℈ p horā integram Tūc ille. Rogo vt reducas me ad seculuz ꝛ parat⁹ sū ſustinere ĩfirmitatē q̄ſ diu deo placuerit. dūmodo huc ñ reuertar. Qđ et factū est ex diſpoſitōe diuia. Et reuerſus ℈ retulit. ſuſtinuit q̄ſ patiēter ĩfirmitatē ꝓ duos ānos ꝛ moꝛtu⁹ ē. Ex hīs ℊ patet q̄ſ acerba ſit iſta pena. Quarta tēptatio ē cōplacētia ſuiꝑi⁹. Hā cū dyabol⁹ non ꝓt hoīez ĩducere ad deuiādū a fide nec ad de/ sperādū a miſicoꝛdia dei nec ad impatiē/ tiā. tūc nitit hoīez ĩducere ad cōplacentiā ſuiꝑi⁹. ℈ est ad vanā gloriā. sic qđ hō cogi/ tet. O q̄ſ sanct⁹ es ꝛ q̄ſ firm⁹ ī fide. ꝛ q̄ſ pa/ tiēs ī ĩfirmitate. Cōtra qđ dicit Iſiđ. de

sum.bo. Nõ te arroges:nõ te iactes:nõ te
insolẽter extollas.nihil de teip̃o p̃sumas.
nihil boni tibi tribuas. Nã tãta possz esse
cõplacẽtia suiip̃i⁹.q̃ ĩ h̃ g̃uiter de⁹ offende
ret̃.qꝛ q̃ꝫto q̃s maior ẽ in suis ocul':tanto
despectior ẽ corã deo. Uñ Greg. Quisq̃s
reminiscẽdo bonũ qđ gessit dũ se apud se
erigit apud hũilitatꝫ auctorẽ cadit. Ergo
q̃libet dz esse caut⁹.vt cũ dyabol⁹ eũ tem/
ptat ꝑ arrogãtiã q̃ tũc hũiliet se recogitã/
do sua ꝓpria pc̃ta. Et qñ dyabol⁹ tẽptat
eũ ꝑ desperatõez:tũc debz ad deũ cor suuz
erigere cogitãdo dei misericordiã ⁊ sua bo/
na merita ne desperet.sic̃ legit̃ de sctõ An
thonio.qꝛ dyabolus dixit ad eũ tu vicisti
me. Cũ te volo exaltare.tũc tu teip̃m de/
primis.cũ te volo deprimere:tũc tu teip̃z
erigis. Sz q̃ ꝓpria cõplacentia ⁊ sp̃ualis
sup̃bia homi sit multũ nociua.de h̃ q̃re ex
emplũ superi⁹ ser.lxxij.X. y Quinta
tẽptatio cũ q̃ pl'es đcipit ẽ nimia occupa
tio rez tp̃aliũ. Tũc em̃ ĩ agone deberz q̃s
postponere oĩa tp̃alia.⁊ se deo totũ offer/
re. Uñ scot⁹ sup̃.iiij.sñiaꝝ dicit. Si q̃s ĩ
firm⁹ cũ se iam videt vtiq̃z morituꝝ mori
vult.⁊ plene ꝯsentit ĩ mortẽ.ac si ꝑ seip̃m
mortẽ elegisset.penã mortꝫ sic patiẽter su/
stinẽdo satisfacit ꝑ oĩb⁹ pc̃tis venialibus.
ĩmo etiã aufert aliq̃d ad satisfaciendũ pro
mortalib⁹. Jõ ꝑ oĩa laudabile est ĩ isto vo
luntatẽ suã diuĩe ꝯformare A Queri
tur vtꝝ malũ signũ sit cũ q̃s inuit⁹ morit̃
Rñdeo q̃ si ĩfirm⁹ ideo inuit⁹ morit̃.qꝛ ẽ
ad mortẽ indisposit⁹:⁊ adhuc pauca me/
rita habet ꝑ q̃b⁹ remunerari debet ĩ celo.
⁊ ideo diuti⁹ libẽter vellet viuere vt se me
li⁹ ad mortẽ disponeret.⁊ maiora merita
sibi ꝑ bona op̃a accumularet.dicẽdũ q̃ h̃
nõ est malũ nec rep̃hendẽdũ. Sz si iõ in/
uit⁹ morit̃.eo q̃ debet sep̃ari a voluptati/
bus carnis ⁊ gaudijs mũdi:⁊ ab honorib⁹
⁊ diuitijs:⁊ ab vxore ⁊ a filijs vl' a suis co
gnatꝫ ⁊ amicꝫ.⁊ ꝓpterea libẽter vellet diu
ti⁹ viuere.vt posset ĩ talib⁹ vlteri⁹ delecta
ri.h̃ esset valde malũ ⁊ detestabile. Uñ ar
guẽdi sũt isti q̃ audire nolũt q̃ dicat̃ eis đ
p̃paratõe ad mortẽ ꝑ ꝯfessionẽ ⁊ sacramẽ/
toꝝ ꝑceptionẽ cũ infirmant̃.sz dicũt meli
us erit.ego spero me nõ morituꝝ. Et h̃ ẽ
verbũ rep̃hensibile ĩ ore xp̃iani Quid em̃
p̃t meli⁹ fieri nisi q̃ hõ peniteat ⁊ se deo re
cõciliet.etiã si veraciter sciret se ñ moritu/
rũ:adhuc deberet ꝯfiteri ⁊ sacr̃m euchari
stie suscipe. Sz sacr̃m extreme vnctõis ñ
est accipiẽdũ:nisi verisil'e sit q̃ est ĩ articu/
lo mortꝫ. Uñ Bonauẽ.sup̃.iiij.sñiaꝝ.di.
xxiij. Null⁹ est inungẽd⁹ nisi ad exitũ ap
ꝓpinquãs. Uñ h̃ est manifestũ signũ q̃ ta
les p̃sentẽ vitã nimis diligũt Uñ scien
dũ q̃ q̃s intantũ posset se occupare cũ re/
bus terrenis ĩ agone mortꝫ q̃ ꝓpterea pos
set dãnari. Uñ legit̃ tale exẽplũ:q̃ fuit fili
us cuiusdã comitꝫ q̃ fuit cast⁹ ⁊ bon⁹:sz in
agone cũ mori deberet.intantũ doluit đ h̃
q̃ debuit sep̃ari a ciuitatib⁹ suis castris et
villis q̃ iure hereditario ad eũ ꝑtinebant
q̃ ꝓpterea fuit dãnat⁹. Et post mortẽ ap/
paruit ⁊ dixit q̃ hec esset causa dãnatõis
sue q̃ ĩ agone cũ bonis paternis se nimiũ
occupauit:⁊ sic dei ⁊ ꝓprie salutꝫ oblitus
fuit. Quare seculares hoĩes debẽt oĩa ter
rena postponere:⁊ cor suũ ad deũ erigere:
⁊ ad vitã eternã anhelare. B Uñ sci
endũ q̃ hõ moriẽs debet seip̃m ꝯsolari in
agone cũ eũ oĩa relinq̃re optet.sic cogitã/
do q̃ ꝑ istis tp̃alib⁹ q̃ iã libere resignas ꝑ/
pter deũ.cõmittẽs te diuine volũtati.da/
bit tibi de⁹ eterna bona. Itẽ ꝑ vxore quã
ĩ morte relinq̃s.dabit tibi de⁹ suã benedi
ctã matrẽ virginẽ mariã q̃ dignior ⁊ pul/
crior ⁊ nobilior est oĩb⁹. Itẽ ꝑ amicꝫ filijs
⁊ cognatis a q̃b⁹ sep̃ari te optet.dabit tibi
societatẽ oĩm sctõꝝ ⁊ angeloꝝ. Itẽ ꝑ ho/
nore ⁊ potestate p̃senti dabit tibi eternum
honorẽ ⁊ regnũ eternũ.p̃s. Introibo ĩ po
tentias dñi. Et sic patẽt iste q̃nq̃z tempta
tiones q̃ cõmuniter ꝯtingũt homi ĩ mor/
te.qꝛ tũc.s.in agone dyabol⁹ nõ tẽptat ho
minẽ đ sup̃bia vestiũ.nec de chorea.qꝛ nõ
p̃t trãsire.nec de gula.nec de ebrietate.nec
de luxuria.nec đ carnis voluptate tẽptat
qꝛ tũc sustinet tãtos dolores de infirmita
te corp̃is q̃ de hijs oĩb⁹ nihil curat.

In eadẽ dñica Sermo.cxxxv.

De interrogatõib⁹ ad agonizantes.

Domĩe filia mea
modo defuncta est:sz veni ⁊ im/
pone manũ tuã sup̃ eaz ⁊ viuet.
Math.ix. Uidet̃ esse ꝯtrarietas int̃ Ma
theũ ⁊ Marcũ. Mathe⁹ em̃ dicit q̃ pater
dixit q̃ filia mortua erat. Sz Marc⁹ dic̃
q̃ pater dixit.filia mea ĩ extremis est. Hic
dicẽdũ est q̃ qñ a filia recessit:iã moriebat̃

qñ ꝺo puenit ad xp̃m ſupponebat q̃ eſſet mortua Et ideo vtrũq; potuit dicere. ⁊ q̃ dimiſerat eã ĩ extremis. ⁊ q̃ credebat q̃ eſſet mortua Ergo dixit. filia mea mõ defũcta eſt. ℣ Modo q̃ſtũ ad ſcꝺam ꝑtem p̃cedẽtis ꝓmonis ſciẽdũ q̃ ſex ſũt interrogatões ad q̃s ſi agonizãs pfecte rñderit. ⁊ iſta ſex ĩ ſe habuerit. ſignũ eſt q̃ eſt ꝺ numero ſaluãꝺoꝝ. ℣ Primo infirm⁹ interrogãdus eſt an oĩa credat q̃ dogmatizata ſunt ĩ eccl̃ia dei ad credẽdũ homĩ xp̃iano. ⁊ ea q̃. xij. articuli fidei indicãt eſſe credẽda Et an gaudeat de ꝟ q̃ ſperat ſe moriturꝰ ĩ ꝟa fide catholica. Si infirm⁹ rñdet q̃ ſic. ſ. q̃ oĩa credat q̃ xp̃ian⁹ credere debet: ⁊ habet bonã ſpem q̃ velit mori ĩ fide catholica. ſi gnũ eſt ſalutꝭ Scꝺo infirm⁹ interrogãꝺ eſt an recognoſcat q̃ peccãꝺo ſepi⁹ creatorẽ ſuũ offendit cogitatõe: locutõe: operatõe: omiſſione. Et ſi rñderit q̃ ſic. ſignũ ẽ ſalutis. Vñ Berñ. ſup canti. Scio neminem abſq; ſui cognitõe ſaluari. de q̃ nimiꝰ mr̃ ſalutꝭ hũilitas oꝛit̃ ⁊ timor dñi q̃ ⁊ ipe ſic̃ initiũ ſapiẽtie ita ⁊ ſalutꝭ eſt. Tercio infirm⁹ interrogãꝺ⁹ eſt an doleat ꝺ ꝟ q̃ deũ ſepi⁹ offendit peccãꝺo. nõ ex timore mortis vl̃ pene iferni vl̃ extremi iudicij. ſz ꝺolet ex charitate q̃ tenet deũ ſup oĩa diligere: quẽ ſuiter ſepe offendit peccãꝺo. q̃ ſibi multa bona tribuit. ⁊ ĩ multꝭ ſibi ſuã matri ſo. Job. xv. Maiorẽ charitatẽ nemo habet vt aĩaz ſuã ponat q̃s ꝓ amicꝭ ſuis. Sz ipe pctor tribuit xp̃o mala ꝓ bonis. ſ. ip̃m offendẽꝺo cũ ſuis pctis. Vñ xp̃s ꝓq̃rit ꝑ ꝓphetã dicẽtẽ. Retribuebãt mihi mala ꝓ bonis. ſ. me offendẽꝺo cũ ſuis pctis. Si infirm⁹ rñderit q̃ ꝺoleat ꝺ offenſione dei. ñ ex timore mortꝭ vl̃ pene iferni: ſed ex mera charitate q̃ tenet deũ ꝺiligere. ⁊ ſi habz alĩ q̃ pctã q̃ añ nõ ẽ ꝓfeſſus ⁊ libẽter vellet ea ꝓfiteri ⁊ ꝓ eis ſatisfacere ꝑ ſui poſſibilitatẽ. ſignũ eſt ſalutꝭ Quarto infirm⁹ ĩterrogandꝰ ẽ an ꝓponat vitã ſuã emẽdare: et ampli⁹ nũq; velle ſciẽter peccare mortal̃r ſi qualuerit ꝺ ſua infirmitate. ⁊ q̃ habeat tale ꝓpoſitũ q̃ nihil ſit ſibi tã chaꝝ vl̃ ꝓpter qꝺ ſciẽter ampli⁹ vnũ pctũ mortale vellet cõmittere. Si infirm⁹ rñdet q̃ ſic. ſignũ eſt q̃ debz ſaluari Quito infirmꝰ interrogãꝺ⁹ eſt vtr̃z oĩb⁹ inimicꝭ ſuis q̃ eũ offenderũt ꝟbis vl̃ factꝭ ex corꝺe indulſit. Et ſi ſciret aliquẽ cui eſſet obligat⁹ ad reſtitutõez ſiue ĩ reb⁹ ſiue ĩ fama. ꝟ eſt ſi ſciret aliquẽ cui res ſuas ſiue ꝓuas ſiue magnas recepiſſet ꝺ iuſticiã. vl̃ ſi alias ſciret ſe aliq̃s res iuſtas poſſidere q̃ pat⁹ eſſet eas reſtituere ꝓm ſuũ poſſe. Uel etiã ſi ſciret alicui ſe fuiſſe oblocutũ. ⁊ bonã famaz ip̃ius denigraſſe ꝑ ſuã falſã oblocutõez. q̃ parat⁹ eſſet ad reuocãꝺũ ⁊ reſtituendũ illi bonã famã ſuã. Si infirm⁹ rñdet q̃ ſic. eſt ſignũ ſalutꝭ Sexto infirm⁹ interrogãꝺus eſt an credat ⁊ gaudeat ꝺ ꝟ q̃ debz puenire ad vitã eternã. nõ ꝓpr̃ ſua merita ꝓpria q̃ adhuc pua ſũt reſpectu vite eterne. ſz ꝓpter meritũ paſſionis ihu xp̃i. in q̃ merito ꝓſiſtit oĩm hoĩm ſal⁹. De ſũt ſex interrogatões q̃ debẽt homĩ fieri ĩ agone ꝑ q̃s cognoſci p̃t an debeat ſaluari an dãnari. Qz quicũq; ſeip̃m interrogaret vl̃ etiã aliũm hoiez. ⁊ ĩ ſe iſta ſex ĩuenerit. ſecure mori debet ſup miſcõiaz dei. ⁊ ſpare ad vitã eternã puenire. Et tal̃ ĩfirm⁹ q̃ iſta ſex ĩ ſe habet. inducẽꝺ⁹ eſt vt ſe ad meditãꝺũ paſſionẽ xp̃i deuoto corꝺe ꝓparet. in q̃ meditatione oẽs ꝺyabolicas temptatões p̃t vincere. ℣ Sz q̃ſtũ ad tercią ptẽ ꝓmonis p̃cedẽtis ſciẽdũ q̃ ſic̃ vita xp̃i ꝺz eſſe exemplar vite nr̃e. ita mors xp̃i ꝺz eſſe exẽplar mortꝭ nr̃e. i. ſicut xp̃s mortu⁹ eſt: ſic ⁊ nos mori debem⁹. Greg. Dis xp̃i actio eſt nr̃a inſtructio. ℣ Pro q̃ ſciẽdũ eſt q̃ xp̃s quicq; fecit ĩ cruce moriẽꝺo q̃ nos etiã facere ꝺbem⁹ in agone nr̃o. ℣ Pro xp̃s ĩ cruce pendens oꝛauit. Vñ ꝺr̃ q̃ illũ pſalmũ. Deus deꝰ me⁹ reſpice ĩ me. icepit oꝛare: ⁊ oꝛauit vſq; ad illũ pſalmuz. In te dñe ſperaui. ⁊ vſq; ad illũ verſũ. In manꝰ tuas dñe cõmendo ſpũm meũ. Sic ⁊ nos cũ ſum⁹ in anxietate mortꝭ deuote oꝛare debem⁹. ſi ñ oꝛe poſſum⁹ tñ corꝺe. Vñ Iſiꝺ. ꝺ ſũ. bo. Meli⁹ eſt cũ ſilẽtio corꝺis oꝛare ſine ſono vocis q̃ ſolis ꝟbis ſine intuitu mẽtis.

Scꝺo xp̃s in cruce clamauit ſic q̃ terra tremuit ⁊ petre ſciſſe ſũt. ſolq; obſcurat⁹ ẽ Sic ⁊ nos ĩ agone clamare debem⁹. ⁊ iſte clamor nõ ꝺz fieri oꝛe ſed corꝺe. Quia iſte clamor quẽ deꝰ vult hr̃e ĩ agõe. nihil aliꝺ ẽ niſi deſideriũ corꝺis qꝺ debem⁹ habere ꝑ eternis gaudijs. Vñ ĩ agone abſtrahere debemuſ nos ab oĩb⁹ terrenis ⁊ corꝑalib⁹ reb⁹ ⁊ eleuare mentẽ nr̃az ad deũ ⁊ ad celeſtia. vt vnuſq; ſq; noſtrũ poſſit dicere cum

apl'o. Lupio dissolui ꝛ esse cũ xpo. Tercio xps in cruce plorauit. Ũñ apl's Heb. v. Cũ lacrimis exauditus est p reuerẽtia sua. Sic ꝛ nos flere debem⁹ i agone saltẽ corde p pctis nostris. Ũñ Lassio. sup ps. Dñs nescit differre quẽ cõpuncto corde sibi senserit supplicare. Ũñ Ezech. xviij. In q̃cũq; hora pctor inge. ꝛc. Quarto xps i cruce pri spũm suũ cõmendauit di. Pater i man⁹ tuas cõmendo spũm meũ. Sic ꝛ nos i agone mortis debem⁹ cõmittere aias nras deo oñipotẽti. q̃ ẽ ptector oim sperãtiũ in se. Quinto xps i cruce spũm tradidit. Joh. xix. Inclinato capite tradidit spũm. Sic ꝛ nos debem⁹ reddere aias nras ipi deo q̃ est creator ꝛ redẽptor aiar̃ nostrar̃. Ũñ crucifix⁹ habẽd⁹ est iuxta infirmũ: vt ifirm⁹ p signũ crucifixi visũ admoneat ad meditãdũ passionez xpi. vt sic xps mortu⁹ est i cruce: sic ꝛ ipse velit mori. ꝛ illa q̃nq; i se habere q̃ xps habuit dũ i cruce obijt. ℣ Et etiã circa infirmũ habẽda est aq̃ bñdicta: vt ipe ifirmus sepe aspgat̃ ppter infestatões demonũ. qz i agone assunt mli demones tã bonis q̃ malis. Qõ patet p tale exẽplũ. Legit̃ i dyalogo cesarij: q̃ q̃dã miles q̃ fuit religiosis multũ obsequiosus. h̃ cũ q̃uiter ifirmaret̃ solusq; iaceret. dyabol⁹ illi ad pedes visibiliter apparuit. ad instar simee habens cornua caprina. Ad cui⁹ aspectũ miles territ⁹ ait. Quis es: aut q̃d q̃ris. Rñdit monstrũ. dyabol⁹ sũ ꝛ veni animã tuã tollere. Cui miles. Recede turpissime. xpo eã cõmendaui quẽ in sacro accepi. Alit demon ꝛ valthere si mihi homagiũ fecer̃ sanitatẽ restituã: ꝛ sup oẽm pgeniẽ tuã ditabo te. Rñdit miles. Unde tibi thesauri. Rñdit dyabol⁹. Juxta tuã curiã ifiniti thesauri absconduntur. Et adiecit miles. Dic mihi vbi ẽ aia dñi comitis ꝛ vilhelmi nup defuncti. Rñdit demõ. Per fidẽ meã dico tibi. si q̃s maximũ mõtẽ sub celo existẽtẽ illuc mitterz vbi aia comitis ꝛ vilhelmi est. añq̃ i oculo supciliũ superi⁹ iferiori iungeret̃ liq̃fieret. Quo dicto cachinnãdo subiũxit. Ardor ille balneũ lacteũ ẽ illi. In die aũt iudicij debitã accipiet penã fm sua merita. Ad iecitq; interrogare de quodã alio. Ac demon rñdit sibi. Uigintiuno ãnis ille i penis fuit. Sz monocula ꝛ calu⁹ q̃dã pediculosus nob eũ ꝛ penis purgatorij. abstulerit. Monoculã vocauit vxorẽ suã q̃ plorãdo p aia ei⁹ pdiderat oculũ vnum. Caluũ vo noiauit filiũ ei⁹ monachũ: q̃ in monasterio fuit vir deuot⁹ ꝛ religiosus q̃ multũ p aia ei⁹ sudauerat. tandẽ inq̃siuit dicẽs. Dic mihi ꝛ quo loco venisti ad me. Qui ait. Ego ꝛ socij mei eram⁹ in extremis cuiusdã abbatisse nigri ordinis egressum ei⁹ prestolãtes. Tũc miles ait. Quot erat̃. Tũc rñdit. Maxia silua sub celo in maio tot folia nõ habet. Et miles. q̃d obtinuistis ibi. Rñdit. heu nihil. Femia fuit religiosa ꝛ Michael archangel⁹ supuenit cũ fuste ferreo ꝛ sic nos verberauit ꝛ fugauit vt dispgeremur sic̃ pulvis quẽ pũcit vent⁹ a facie terre. Req̃sit⁹ si etiã fuist̃ i morte dñi Berhardi abbat̃ q̃ fuit hõ sancte vite. Rñdit demõ. Nõ ẽ tm̃ arene i litore marin̄ q̃t ibi fuim⁹. sz modicũ ibi obtinuim⁹. qz vilissimi monachi more porcoz griniẽtes. nõ sinebãt nos ppi⁹ accedere. Et ait miles. Quo aut⁹ fuisti ad obitũ tanti viri venire. Dyabol⁹ ait. ego ps̃ens fui vbi dei filius expirauit sedẽs sup bracchiũ crucis. quare tũc nõ ad obitũ audere talis viri accedere.

Dñica. xxv. Sermo. cxxxvi.

De mũdo nõ diligendo.

Et puer vnus

Hẽ habẽs q̃nq; panes ordeaceos ꝛ duos pisces. Joh. vi. Matth. xiiij. ℣ Cõcludẽdo ist̃os ẽmones ꝛ tpe est notandũ q⁹ p quinq; panes ꝛ duos pisces possum⁹ intelligere septẽ q̃ debẽt nos retrahere ab amore hui⁹ mũdi. Primũ est q⁹ ꝑsiderem⁹ q⁹ amicicia hui⁹ mũdi hominẽ inimicũ dei ꝓstituit. qz nemo pt bre mũdi amiciciam ꝛ dei. Qõ post q̃ ex testimonio scripture ꝓbaciter est inuentũ. deliberet apud se fidelis hõ q̃ ist̃oz magi⁹ expediat. videlicet deũ derelinq̃re: vel hunc mũdũ. Et hõ rõe vtẽs iuenietq; magi⁹ expediat derelinq̃re hũc mũdũ ꝛ dño adhere. Et ad h̃ monet nos sacra scriptura. i. Joh. ij. Nolite diligere mũdũ neq; ea q̃ i mũdo sũt. Cui⁹ causã assignat dicẽs. Si q̃s diligit mundũ: nõ est charitas pris in eo. Qz aũt amic⁹ hui⁹ mundi inimic⁹ dei sit patet Jaco. iiij. Amicicia hui⁹ mundi inimica ẽ deo. Quicũq; voluerit esse amicus hui⁹ mũdi inimic⁹ dei ꝓstituit. Qui

cũq; ergo deũ ꝛ ei⁹ amicicia ꝛ gr̃az ꝛ dile/ ctionẽ habere voluerit necesse est vt in ei⁹ corde mund⁹ cadat. qz amor mũdi expel/ lit deũ gr̃az ei⁹ ꝛ dilectões dei a corde ho/ minis. Quia sic ignis ꝛ aq̃ frigidũ ꝛ cali/ dũ: nigrũ ꝛ albũ sũt ꝑria. sic ꝛ amicicia dei ꝛ mũdi simul stare nõ pñt. Vñ aug. sup ca nonicã Johis. Duo sũt amores. s. mũdi ꝛ dei. Si amor mũdi ihabitat nõ est vbi in trat amor dei. Vñ Bre. Disce hõ nõ dili/ gere mundũ vt diligas deũ. auerte vt cõ/ uertar̃: effunde vt ipleaꝛ ℞ Scõm qõ ꝓsiderare debem⁹ est q̃ tot⁹ mund⁹ est laq̃is plen⁹. Nã laque⁹ a retro sunt male uoluptates ꝛ delectatões pctõz ꝓteritoz Vñ qñ delectatio ꝓteritoz pctõz tibi ici derit. tũc scias hãc eẽ laqueũ dyaboli Vñ aug. in ꝺã epla. Nullũ scelus deo tã abo minabile fit q̃ ꝓterita pcta vnicuiq; no/ strũ dimissa reminiscendo gaudere ꝛ inde exultare. Heu ℞ isti nõ curãt. q̃ pcta priuſ ꝓfessa reiterãt. nisi em̃ delectarenꝯ in eisdẽ nõ recidinarẽt. Itẽ laque⁹ ab ante sũt ma le volũtatef. Ergo si malã volũtatẽ habef peccãdi mortal⁹ iã capt⁹ es ĩ laqo dyabo li quẽ gñ te posuit. Aug. sup Beñ. Si rõ ꝓsentiat ei qõ libido cõmouerit faciendũ esse ꝛ nõ discrepat. ab oñi vita bona tãq; de padiso expellit hõ. ꝛ iã pctm̃ imputat. etiã si nõ ꝓsequat factũ. qm̃ rea tenet in cõ sensu ꝓscientia. Itẽ laque⁹ sup nos ẽ timor inordinat⁹. Sic heu pl̃es ex timore inor dinato peccãt. qz timẽt ℞ damnũ icurrere vl̃ illos offendere vl̃ ℞ bonũ pdere Cõtra q̃s dicit ꝓps ĩ euãgelio vt b̃ Mat. x. No lite timere eos q̃ occidũt corp⁹: aiaz aũt ñ pñt occidere. sz poti⁹ timete eũ q̃ pt ꝛ aiaz ꝛ corp⁹ pdere in gehennã. Ergo ml̃to mi/ nus debem⁹ timere eos q̃ tpalia diripiũt Itẽ laque⁹ infra nos est amor inordinat⁹ ad tpalia: ad cognatos: ad vxorẽ: ꝛ ad fili/ os. Sicut heu pl̃es peccãt ex inordinato amore quẽ habẽt ad se vl̃ ad suos amicos vl̃ ad sua tpalia q̃ ꝓponunt deo. ꝛ tales ca piunt laqo q̃ est infra nos posit⁹. Nã due sũt radices oĩs mali. s. timor inordinatus ꝛ amor inordinat⁹. Itẽ laque⁹ a dextr̃ est ꝓsperitas in tpalib⁹. Cũ isto laqueo pl̃es capiunt sic illi q̃ abutunt dei bñficijs. ver bi gr̃a. Sic diues q̃ supbiã exercet ĩ vesti bus. potẽs q̃ est oppssor paupeꝝ. pulcer q̃ est sibi ꝛ alijs occasio peccandi. Vñ ꝓqrit dñs ꝑ ppheta dicẽs. Abominabilẽ fecisti decorẽ tuũ. Fortis em̃ chorisat ꝛ hastilu/ dit. ꝛ si infirm⁹ ꝛ claud⁹ esset tũc illa ꝓtra deũ nõ faceret. Vñ Aug. Nihil infeliciꝰ felicitate peccantiũ. qz ml̃to pl̃es cadũt et capiunt in felicitate ꝛ ꝓsperitate q̃s in ad/ uersitate. Vñ ps. Cadẽt a latere tuo mil/ le ꝛ de. mi. a dex. tuis rẽ. Itẽ laque⁹ a sinistris ẽ aduersitas. Et cũ isto laqo capiũt pauꝑes ꝛ infirmi ꝛ tribulati q̃ maledicunt deo ꝛ ꝓmis ꝛ sibꝫpis ĩ suis aduersitati/ bus. Vñ Aug. li. i. de ci. dei. Afflictõe ma li deũ detestant atq; blasphemãt. boni, ꝯo ꝓcant ꝛ laudãt. Vñ pauꝑes ꝛ infirmi ꝛ tri bulati solicite cauere debẽt ne capiant la/ queo impatiẽtie. qz qui sic capiunt miseri sũt h̃ ĩ futuro. Vñ exẽplũ legit in dyalo go cesarij. q̃ quedã ml̃ier tribulata pedes suos pelui imponẽs ꝛ extra illã retroꝛsuz saltãs sic ait. Hic salto de ptãte dei ĩ pote statẽ dyaboli. Quã dyabol⁹ moꝛ rapiens ꝛ ꝑaera ducẽs mult̃z q̃ aderãt vidẽtib⁹. ita q̃ vsq; hodie nus q̃s cõpareat. Et sic patet qũo hõ circũq; q̃s est laq̃is dyaboli circũda tus. Quare necesse est q̃ vnus q̃sq; se custo diat ne capiat̃ hũs laqueis dyaboli. q̃bus circũdat⁹ est ℋ Terciũ qõ nos ꝺbet retrahere ab amore mũdi est q̃ tot⁹ mũd⁹ est plenus amaritudinib⁹ ꝛ miseriꝭ. Job xiiij. Hõ nat⁹ ꝺ ml̃iere breui viuẽs tpe re plen̄ mult̃z miseriꝭ. Ergo mũdus ꝓsens vallis dicit̃ lacrimaꝝ. Et ℞ puer oñdit na scẽdo: qz ꝓmo flet. q̃ flet⁹ repsentat miseri az hui⁹ mũdi. ad quã miseriã puer iste na tus est. Sz ĩ adulta etate obliuiscit̃ cũ di scernit inter bonũ ꝛ malũ. ꝛ gaudet ĩ vani tatib⁹ q̃si in ꝓsenti vita nll̃a sit miseria Et ratio hui⁹ est. qz talis hõ raro cogitat de statu suo ĩ ꝓsenti ꝛ ĩ futuro. s. q̃s sit. ꝛ q̃lis erit Vñ Bern̄. Cogita vñ venerz ꝛ erube sce. vbi es ꝛ ingemisce. q̃ ꝓperas ꝛ ptime/ sce. Vñ meli⁹ est ĩ valle hui⁹ miserie flere q̃s ridere ĩ vanitatib⁹ ꝛ gaudere. Unde et Salo. Meli⁹ est ire ad domũ luct⁹ q̃s ad domũ ꝓiuij. O, aũt vallis hui⁹ mũdi sit plena amaritudinib⁹ patet Ecci. ij. Cun cti dies ei⁹ doloꝛib⁹ ꝛ erũnis pleni sũt. qõ patet qz hõ iã patit̃ frig⁹. nũc famẽ. nũc si/ tim. nũc est san⁹. nũc infirm⁹. nũc let⁹. nũc tristis. iam viuẽs. cras moriẽs. Job. xiij. Hunq; ĩ codẽ statu ꝑmanet. imo mund⁹ nõ solũ ẽ plen⁹ amaritudinib⁹, sz ec̃ plen⁹

est periculis q̄ qs ꝓpendere ꝑt ī seipo. Nā si ī vtero matris vl̄ i natiuitate vl̄ post natiuitatē imediate añ baptismū mortuꝰ fuisses ad limbū inferni descēdisses Si es in etate virili ꝛ ī peccatis mortalibꝫ. si sic morieris eternal̄r dānaberis. Et si es ī gra ꝛ si ne pēto adhuc potes peccare ꝛ damnari. Nā lucifer peccādo ꝺ celo cecidit. Adā ꝺ paradiso expulsus est. Judas ꝺ societate apl̄oꝝ segregatꝰ est. Jtē nescis an opa tua etiā bona placeāt deo an ñ. ꝛ an tibi pēta tua sint indulta an nō. Nā certꝰ es de cul pa: sz incertꝰ es de venia. Ex hūs miseriis ꝛ piculis nō possumꝰ euadere ex toto nisi postq̄ patriā nostrā intrauerimus. Ergo spernēdꝰ est mūdꝰ ꝛ appetēdū ē celū. Pri mo qꝛ ibi est patria nostra. Heb. vlt. Nō habemꝰ ꝟ manentē ciuitatē: sz futurā inquirimꝰ. Joh. xvij. De mūdo nō sūt. sic ꝛ ego nō sū de mūdo. Scdo qꝛ ibi ē thesaurus noster. Nā q̄dq̄d lucramur vl̄ boni facimꝰ in ꝟ mūdo ꝟ illic reponamꝰ. ꝟm dictū saluatoris nr̄i q̄ dicit vt habeāt Mat. vi. Thesaurisate vobis thesauros in celo vbi nec erugo nec tinea demolit: ꝛ vbi fures nō effodiūt neq̄ furant. Tercio qꝛ ibi est pr̄ noster celestis. Math. xxiij. Unꝰ est eīm pater vr̄ q̄ in cel̄ est. Insup ibi est mater nostra. s. beata ꝟgo. ꝛ frēs nostri. s. apl̄i martires: ꝓfessores: ꝛ sorores nostre. i. oēs virgines. Et amici nostri. i. oēs electi ꝛ angeli dei. ¶ Quartū q̄ debet nos inducere ad cōtemnendū mundū est. qꝛ oīa bona huiꝰ mūdi sūt breuia ꝛ pua. Sil̄r ꝛ vita nostra in q̄ solū possumus vti bonis huiꝰ mūdi breuis est. sic dicit Job. xiij. Breues dies hoīs sūt ꝛc. Jtez Jaco. iij. Que est vita vr̄a. vapor ē ad modicū parens. Oꝝ si scire vis q̄s breues dies homis sūt. req̄re vbi sūt q̄ añ centū annos viuerēt ꝛ q̄si nullū repies. imo pl̄es moriunt infra triginta annos q̄s q̄ vltra triginta annos viuūt. De amatoribꝫ huiꝰ mūdi dicit dn̄s ꝓpheta Baruth. iij. Exterminati sūt et ad iferos descēderūt. ꝛ alij loco eoꝝ excreuerūt. Un ipi miseri amatores mūdi in iferno existētes dicūt ꝛ clamāt illō Sap. v. Quid nob ꝓfuit superbia aut diuitiaꝝ iactantia q̄d cōtulit nob. trāsierūt oīa velut vmbra. Greg. Momentaneū est qō delectat. ꝑpetuū aūt qō cruciat. ¶ Quitū qō nos debet inducere ad ꝓtemnendū mūdū est. q amatores mūdi sūt serui dyaboli. qꝛ ꝟm dictū xp̄i. Nemo ꝑt duobꝫ dominis seruire. i. deo ꝛ mūdo. aut eīm vnum odio habebit ꝛ alterꝫ diliget. aut vnū sustinebit ꝛ alterꝫ ꝓtenet. Apl̄s. Si adhuc mūdo placerē seruꝰ xp̄i nō essem. Nō nō q̄ est ꝟuitor mundi ꝛ dyaboli verecūdaret seruire ciui vl̄ pastori vl̄ rustico ꝛ nō verecundat seruire dyabolo. sic chorisātes. gulosi. ebriosi. superbi. auari. ꝛ iracūdi ꝛc. qui oēs seruiūt dyabolo q̄ est maxim⁹ inimicus eoꝝ. Bre. Stultū est seruire dyabolo q̄ nll̄o placat obsequio. imo q̄nq̄s durꝰ laborāt serui dyaboli q̄s serui xp̄i. qꝛ i labore sūt ꝛ sudore q̄ dyabolo seruiūt. ꝛ sūt q̄si omī tpe inq̄eti ꝛ fatigati. Dieꝝ. ir. Ut inique agerēt laborauerūt. Ꝟ patet i chorisātibꝫ q̄ magna fatigatōe suoꝝ corpoꝝ dyabolo fuiūt chorisādo. q si deberēt tot salutis facere ꝓpter deū esset ipsis nimis gue Sil̄r q̄ vadūt ad torneamēta vbi q̄nq̄s ḡuiter ꝑcutiunt. q̄s ꝑcussiones ꝓpter deū nll̄o mō sustinerēt. Sil̄r superbi q̄ gues vestes portāt ꝛ duplicata si estate. ꝛ ligāt manus ꝛ brachia cū strictis manicis. crura ꝛ pedes stringūt cū strictis caligis ꝛ calceis. ꝛ sic de alīs. Et ꝺ talibꝫ mūdi amatoribꝫ dicit xp̄s ī euāgelio. Ligatis manibꝫ ꝛ pedibꝫ ꝓicite eos ī tenebras exteriores. Et tales ꝓsumūt vires corꝑis ꝛ substātiā corꝑalē i seruitio mūdi ꝛ dyaboli pl̄ꝰ q̄nq̄s q̄s veri serui dei ī ipi⁹ seruitio. Et postmodū serui xp̄i habebūt requiē eternā. sz serui mūdi ꝛ dyaboli habebūt laborē eternū et ī ḡhenā. ps. Laborabūt ī eternū. ¶ Sextū q̄ debet nos inducere ad ꝓtēnendū mundū est. q nemo viuēs seculo ꝛ seruiens mūdo ꝑt venire i regnū celoꝝ Joh. xviij. Regnū meū nō est de ꝟ mūdo Qua si diceret. Regnū meū nō est de hūs nego cīs q̄ in ꝟ seculo actitant. Un Aug. Sp eīm mūdana opa excluserūt hoiem a beata vita. Oꝝ eīm amatores mūdi huiꝰ q̄ q̄rūt mūdana gaudia: ñ possūt celestia gaudia post hāc vitā possidere. oñdit Bre. i ome. dicēs. Nemo ꝑt ꝛ ꝟ gaudere cū ꝟ seculo ꝛ illic regnare cū deo. Un merito mūdꝰ iste cū suis gaudiis ꝓtemnendꝰ est seruis xp̄i. Un Aug. Nec gaudia mūdana velut venena dyaboli repudiare debemꝰ q̄ nō solū corꝑ fedāt. sz ꝛ aiaz necare festinat Un Chrisꝰ. sup matheū. Ꝺ q̄s miser est mūdus

ꝛ miſerimi q̄ eū ſequunt. ſemp em̄ hoīes mūdi opa excluſerūt a vita. Aug. Uincula hui⁹ mūdi habēt verā aſperitatē ꝛ falſā iocunditatē. certū doloꝛē. ꝛ certā voluptatē. duꝛ laboꝛē. timidā quietē. rem plenaz miſerie. ſpem beatitudis inanē Septimū q̄ nos debet inducere ad ꝓtemnēdū mundū eſt. q̄ mund⁹ iſte amatoꝛes ſuos male remunerat. ꝓ oīb⁹ ſeruitūt ſuis nihil eis niſi ſudariū i fine derelinquēs. Nā homini moꝛtuo dabit peioꝛ tunica. vl̄ peioꝛ pann⁹. ꝛ nō melioꝛ. Job. xxvij. Diues cū dooꝛmierit nihil ſecū auferet. Bern. Mū⁹ d⁹ inexoꝛabilē ꝓſtituit ianitoꝛē. q̄ de oīb⁹ nihil aſpoꝛtare permittit. Job. i. Nudus egreſſ⁹ ſū de vtero mr̄is mee: ꝛ nud⁹ reuertar illuc. Hoc memoꝛari deberēt illi auari q̄ die noctuq̄ laboꝛant ꝛ occupant quō magnas diuitias valeāt ꝓgregare. cū oīa illa poſt ſe relinq̄re eos opteat Uñ p̄s. Relinquēt alienis diuitias ſuas ꝛ ſepulcra illoꝛ dom⁹ eoꝝ. Uñ legit Salachadi⁹ magnus p̄inceps int̄ saracenos fecit ſibi deꝓtari ſudariū ſuū: cū videret ſe ꝓpīquū moꝛti: ꝛ fecit illud p̄conē p plateas poꝛtare ꝛ clamare coꝛā pp̄lo Tantū poꝛtabit ſe cū magn⁹ p̄inceps Salachadi⁹ de oīb⁹ diuitīs ſuis. Et inſup mūdi amatoꝛes cogitare deberēt q̄les poſt moꝛtē erūt. q̄ cadauer fetidū ꝛ abominabile Uñ aug. Cuius erat añ grauiſſim⁹ amplex⁹: erit i moꝛte hoꝛribiliſſim⁹ aſpect⁹. Uñ bern. Quid fetidi⁹ būano cadauere. q̄d hoꝛribili⁹ moꝛtuo hoīe. Quid g̃ ꝓſunt diuitie. q̄d dōlicie. q̄d honoꝛes. Diuitie nō liberāt homiez a verme. Honoꝛes nō liberāt eum a fetoꝛe. Quia q̄ quondā ſedebat purpurat⁹ ꝛ gēmat⁹ i aula: modo ſoꝛdet nud⁹ in tumba. Qui quondā veſcebat in delicīs i cenaculo. modo ꝓſumitur a vermib⁹ in ſepulcro Utinā ſaperēt ꝛ intelligerēt ac nouiſſima puideꝛēt Et nō ſolū nouiſſima: ſz etiā prima ꝛ media. Uñ Job. xvij. Putredini dixi pater me⁹ es ꝛc. ¶ Uñ legit exemplū q̄ cū quedā eccl̄ia ꝓſecrarēt in q̄ erat q̄dā comes quondā ſepult⁹. ꝛ deberet inde extrahi. ꝓpter cōſecrationē. apto ſepulcro ei⁹ apparuit hoꝛribiliſſim⁹ bufo ſup faciē ei⁹ eū coꝛrodēs ꝛ alij mlti vermes ꝛ ſerpentes. ad q̄z aſpectū ꝛ hoꝛroꝛē hoīes reſilierunt. Hec aūt fili⁹ comitis iuuenis audiens acceſſit. et viſa paterna carne ſanie et vermiū diuerſitate hoꝛrere incepit: ꝛ meſtus cogitare ō moꝛte. ꝛ q̄z vane eſſent diuitie mūdi delicie ꝛ honoꝛes. Uñ relictis oīb⁹ fugit. cogitās ſe foꝛe beatū ſi paup fieret ꝓ x̄po. Quidā aūt domicelli eū ſequentes ꝛ inueniētes nec eū reuocare valentes vēdit⁹ equis ꝛ reb⁹ ꝛ ꝓ deo erogat⁹. ad monitionē ei⁹ eū pauperē paupes ſequebant cū eo mlta ꝓuicia ꝓpter deū ab hoīb⁹ ſuſtinentes. Et cū peterent elemoſinas. q̄d q̄d meli⁹ inueniebāt ei dabāt. Q̄ō noluit ꝛ dixit: q̄ libet haberet q̄ ei deus daret. Et cū in introitu cuiuſdā ville duxiſſet eos ꝓ vicos: ꝛ ipe vicū pauperē eligeret nihil in eo potuit inuenire niſi duriſſimā cruſtaz et nigerrimā quā i domo cuiuſdā paupcule videns petiuit ꝛ fragilē teſtā vnde galline ei⁹ bibebāt. Qui agēdo gr̃as ad ſocioſ ſuos poꝛtauit. n⁹ aliud voluit comedere niſi dictā cruſtā in aq̄ teſte temperatā. Cum aūt cruſtā iſtā comederet ꝛ ſanguis de oꝛe ei⁹ exiret. flebāt ſocij ei⁹. q̄s ipe licētiauit ꝛ ipe fugit ab eis ne emollirēt cor ei⁹. Ipe ꝓ Roma venit vbi fact⁹ eſt carbonarius ꝛ ſecretū ſuuz ꝛ ſtatū ſuū cuidā cardinali reuelauit i ꝓfeſſione. Cū aūt poſt pl̄es annos ſemel vrbē intraſſet ad vendēdū carbones: ꝛ ad domū dicti cardinalis ꝓfeſſoris ſui carbones poꝛtaſſet. arrept⁹ ifirmitate poſt ſuſcepta ſacramēta oīa paup iacens ſub gradu ad dñm migrauit. Quo moꝛtuo oēs campane vrbis p ſe ſonuerūt Q̄ō cū audiſſet papa admirabat: ꝛ cardinalis ꝓfeſſoꝛ ei⁹ reuelauit cauſam. Hoīes aūt terre ſue exiſtētes i curia audiētes hec quē viuū querebāt moꝛtuū inueniebant.

Finiunt feliciter ſmones diſcipuli de tpe

Incipiũt sermones

cõmunes eiusdẽ discipuli omni tempore ꝑdicabiles.

Sermo. cxxxvij.
De cogitationib⁹.

Cogitatõ eorũ apd altissimũ Sap. v. Sciẽdũ ꝙ tria sũt principaliter cũ q̃b⁹ meremur ⁊ peccam⁹. s. cogitatione: locutõne: ⁊ ope Uñ tres sermones sũt h̃ formãdi. Primus de cogitatõe. Secõs de locutõe Terci⁹ de ope q̃o nos ĩ vnoquoq; illoꝝ habere debeam⁹: vt mereamur ⁊ ne peccemus

Quantũ ad primũ sermonẽ sciendũ ꝙ h̃ tria sunt dicẽda. Primo q̃ sunt homini cogitãda. Secũdo q̃ obliuiscẽda. Tercio exemplũ. O Circa primũ sciendũ. ꝙ homini volenti ꝑficere q̃ttuor sunt cogitanda. Primo habẽde sũt cogitatões q̃ valẽt ad peccati detestatõez Sz di. q̃ sũt ille. Rñdeꝛ qñ q̃s cogitat dãna q̃ pẽta inferũt. nã peccatũ facit hominẽ miseꝛ in ꝑsenti vita. qꝛ spoliat eũ oĩb⁹ bonis ⁊ meritis q̃ fecit: ⁊ oĩb⁹ virtutib⁹ ⁊ gratĩs. Si em̃ tot bona opa q̃s haberz ⁊ virtutes: q̃t paradisus habet nobiles arboꝛes: floꝛes: herbas: ⁊ radices. Itẽ quot celum stellas quot mare guttas: hec oĩa ꝑ vnũ peccatum mortale ꝑdit. sic ꝙ nunq̃z habebit ali q̃ bonũ in celo ꝑ hĩs oĩb⁹. nisi ꝑ penitẽti am recupabit. Ezech. xviij. Si auerterit se iust⁹ a iusticia sua ⁊ fecerit iniq̃tatẽ nun q̃d viuet. oĩes iusticie eius q̃s fecerat nõ erũt in memoꝛia. Insup peccatoꝛ exist̃es in pẽto mortali: nihil boni ꝓt opari q̃ si bi sit meritoꝛiũ q̃diu scienter stat in vno peccato mortali. Leui. xvij. Si maculaz habuerit nõ erit acceptũ dño. Isa. i. Non accipiã a vobis sacrificiũ: qꝛ manꝰ vestre plene sũt sanguine. i. peccato Itẽ peccatũ facit hoĩez tã vilẽ ⁊ idignũ ꝙ ille qui ante peccatũ dign⁹ erat celo et bonis celestib⁹. post peccatũ nõ est dign⁹ pane q̃ vescik et pascik Ergo moderati⁹ eo vti deberz q̃tũ cũq; posset. Uñ Ezech. iij. Panẽ tuũ in pondere comedes: ⁊ aquã tuã ĩ mẽsura bibes. ĩmo peccatoꝛ idignioꝛ est oĩb⁹ creaturis. Uñ Ari. i. politic̃. Sicut optimũ animaliũ ẽ hõ fruẽs lege ⁊ iusticia. sic pessimũ animaliũ est hõ a lege ⁊ iusticia sepatus. Ergo si idignioꝛ est oĩb⁹ creaturis irrationabilib⁹. ꝓsequit̃. ꝙ nõ est dign⁹ vti creaturis. Ergo pctm̃ facit hoiem tã miseꝛ ꝙ nulli⁹ boni n⁹ spũalis nec tpalis dign⁹ est. Ergo miseria pctõis tã magna ⁊ piculosa est. ꝙ si oẽs creature deflerent miseriã peccatoris. s. oẽs lapides: oĩa ligna: oĩa aialia terre: oẽs aues celi: ⁊ oẽs hoies vinẽtes in mũdo. nõ tñ possent cõdigne damnũ pctõis in q̃ ꝑ vnuz pctm̃ mortale incidit deflere. Sz heu plẽs peccatoꝛes centũ peccata mortalia cõmittũt nec vnã guttã flent ꝑ illis oĩb⁹. Ratio est. qꝛ nõ cognoscũt q̃ta bona perdiderũt: ⁊ i quot mala inciderũt. Si hec veraciter cognoscerẽt. nõ solũ plozãdũ esset eis: sz etiã vlulandũ. qꝛ nihil tã malũ homini q̃s peccatũ mortale. Melius em̃ esset homini q̃ decẽ milia demonia ĩ se haberet. vel etiaz cũ oĩb⁹ gladĩs q̃ vnq̃z fabricati sũt trãsfigeret vel in igne cõburereꝛ: vel in aq̃s sub mergeret: vel cũ rotis rotareꝛ. q̃s ꝙ cũ vno peccato mortali deũ sciẽter ⁊ volũtarie offenderet. Quia peccatũ cũ ꝓsummatũ sit generat mortẽ. s. ipsi⁹ aie. q̃ moꝛs magis timẽda ẽ q̃s moꝛs coꝛpis. Uñ Bze. Moꝛtem coꝛpis oĩs hõ timet. mortẽ aũt aie pauci. Ex hĩs ꝓbis sequit̃ ꝙ hõ poti⁹ deberet moꝛi q̃s cũ vno pẽto mortali deũ offendere. Uñ Arist. iij. ethi. Deli⁹ est mori q̃s facere ꝓtra bonũ virtus. ꝑ Deinde cogitatões sũt q̃ faciũt ad ꝓtemptũ suũpi⁹ ⁊ ad humiliationẽ ꝑpziã. q̃ habent de sũt homi volẽti ꝑficere. Sz di. q̃ sũt iste cogitatões. Rñdeo cogitare defectus nostros ĩ cõmuni ⁊ ĩ speciali cogitare q̃d sum⁹: q̃d fuim⁹: ⁊ q̃d erim⁹. Berñ. Cogita ta q̃ vnde venis ⁊ erubesce. vbi es ⁊ ingemisce. quo pperas ⁊ ptimesce. Uñ Aug. ĩ ꝓmone. O hõ si ꝓsideras q̃d ꝑ os: q̃d ꝑ nares. ceteroscz meat⁹ egrediat nunq̃z vilesterquiliniũ iueniẽti. Uñ etiã Berñ. Miseri ⁊ miserabiliter nati quib⁹ datũ est cũ meroꝛe nasci. cũ laboꝛe viuere. cũ dolore moꝛi. Uñ aug. in li. de spiritu ⁊ aĩa Luce gentes ĩ hãc vitã intrauim⁹. cũ laboꝛe viuim⁹. cũ doloꝛe ⁊ tioꝛe exituri sum⁹. Ista tã dicta oĩa debẽt nos ĩducere ad hũiliationẽ ꝑpziã ⁊ ad ꝓtemptũ suũpi⁹. O

Tercie cogitatões sũt que pmouẽt hoiez ad pfectũ ꝛ studiũ virtutuz. Sz queris q̃ sunt iste cogitatões. Rñdeᷓ. Cogitare de ꝑmio qđ virtutibꝫ daᷓ. ꝛ etiã de dignitate virtutũ. Nã nihil repiᷓ nobili⁹ ꝛ pcioſius ꝟtutibꝫ. Uñ phi nõ habuerũt noticiã dei ſic nos. nec ꝑmiũ futuꝝ qđ dabiᷓ ꝟtuoſi⁹ expectabãt. tñ intendebãt ꝟtutibꝫ ppᷓ nobilitatẽ ꝟtutũ. Temperãtiã em̃ habuerũt i cibis ꝛ potibꝫ: ꝛ in opibꝫ carniſ. Fortitudinẽ q̃ eſt ſecũda virt⁹ habuerũt ſic q̃ mꝰta mala ꝛ opꝓbria ꝛ aduerſitates ꝛ deriſiones patiẽter ſuſtinuerũt. Et in prudẽtia ſpũs q̃ eſt tercia virt⁹ tm̃ ſtuduerũt. q̃ hec tpalia bona valde ꝛtempſerũt nec diſerũt. eo q̃ cũ labore acq̃runᷓ. cũ timore ꝛ ſolicitudine poſſidenᷓ. ꝛ cũ dolore amittunᷓ. Quare mꝰti de eis magnos theſauros abiecerunt. ſic̃ ſocrates ꝛ dyogenes: ꝛ mꝰti alij q̃. ꝓpter ſtudiũ oĩa reliquerũt Et iuſticiã q̃ eſt q̃rta virt⁹ intm̃ dilexerunt vt nulli inferrẽt aliquã iniuriã. Itẽ tã nobilẽ eſt virt⁹ q̃ null⁹ honorãd⁹ eſt niſi ſolũ virtuoſus. Uñ Ariſt. iij. ethi. Honorẽ ꝑmiraᷓ. adhuc maioris honoris ẽ dign⁹. Uñ Ariſt. iij. ethi. Uirtuti pfecte nõ fit cõdignus honor. imo tã nobilẽ eſt virt⁹ q̃ oĩs in celo ꝛ i terra tã angeli q̃z ſancti nõ valẽt remunerare' ſufficiẽter cũ oĩbꝫ gaudijſ virtutẽ ꝟtuoſi hoĩs: niſi ſol⁹ de⁹. Aug. in li. de ciui. dei. Premiũ virtutiſ eſt ipe deus q̃ virtutẽ dedit. Itẽ ſciẽdũ q̃ virt⁹ eſt tã nobilis ꝛ tã vtilis. q̃. ꝓpter hãc de⁹ ꝛ oẽs ſancti angeli ſingulariter illũ q̃ ꝟtuoſus ẽ diligũt. tã ſingulariᷓ q̃ pr̃ vl' mr̃ nunq̃z dilexerũt ſic ſuũ vnigenitũ filiũ. imo intantũ facit ille ꝟtuoſus pl⁹ valet coz̃ eo ꝛ ſctis dñs diligit virtuoſũ vt minimũ bonũ qđ ei⁹. q̃z oĩa bona q̃ facta ſunt ab initio mũdi. ꝛ etiã q̃ fieri poſſũt vſq̃z i finẽ ſeculi ab oĩbꝫ vicioſis hoĩbꝫ ĩ pctis mortalibꝫ oſtitutis. licet mꝰti mali hoies mꝰta opa fecerunt de genere bonoꝝ. ſic̃ ille fecit hec. ꝛ alter alia. Uñ felix ẽ q̃ pt dicere cũ ps. Mꝰltus aĩe donũ excellẽtiſſimũ eſt Quarte cogitatões q̃ habẽde ſũt homi volẽti pfi/cere ſũt ille q̃ icitãt hoiez ad dilectõez dei ꝛ primi. De illis q̃re añ ſer. cij. O. vbi õz. Bñficia añt dei ꝛ charitatẽ ipi⁹ debemuſ cogſcere in dignitate creatõis. ĩ aſſũptõne carnis. ĩ tolerãtia paſſionis. R Quã tũ ad ſcõm tũc eſt ſciẽdũ q̃ q̃ttuoꝝ ſũt obliuiſcẽda ꝛ nunq̃z ad memoriã ducẽda homini volẽti pficere. Primũ eſt bonitas ꝛ ſctitas ppria. Cũ magno em̃ piculo hec ad memoriã reuocanᷓ niſi ĩ extrema neceſſitate. q̃ generãt cõplacẽtiã ſuũpi⁹ ꝛ ſpũa lez ſupbiã i ſeipõ. Uñ Bre. Quiſq̃s reminiſcẽdo bonũ qđ geſſit. dũ ſe apõ ſe erigit. apud humilitatiſ auctoꝛẽ cadit. Quidã ei aſcribũt ſibi bona ſua ꝛ nõ deo. Uñ Bre. Qui accepta bõa ſibi arrogat ſuis donis õ deũ pugnat. Cõtra q̃s dicit Iſid. in ſyno. De iuſticia ꝛ ꝟtute nulla elatõe ſupbias. de bonis factiſ nõ extollariſ. ꝺ bono opẽ nõ glorieriſ. piculoſũ eſt em̃ multũ. Augᵒ. Deſcẽde vt aſcẽdas. hũiliare vt exalteris: ne exaltat⁹ hũilieriſ. Uñ bona noſtra opa ꝛ ꝟtutes ꝛ merita nõ ſunt ad memoriã reuocanda: niſi in extrema neceſſitate. Uñ Job. in ſũma tribulatõe bona ſua recogitauit ne ĩ tot anxietatibꝫ deſparet dicens Si ambulaui ĩ vanitate. ſi negaui qđ volebãt paupes. ꝛ ſic ꝺ alijs bonis q̃ ibi enumerat. Siᷓr rex Ezechias dũ mori debuiſſet dixit vt hr̃. iiij. Re. xx. Memẽto dñe qũo ãbulauerim coz̃ te i ꝟitate ꝛ corde perfecto. ꝛ qđ bonũ eſt i oculis tuis fecerim. Igiᷓ nõ niſi i tali neceſſitate bonitas ꝛ ſãctitas ppria ad memoriã eſt reuocãda. vl' etiã mala q̃ q̃s ꝑ deo ptulit. S Secundũ qđ obliuiſcẽdum eſt. eſt iniuria ab alijs illata. Uñ Leui. xix. Ne memoreriſ iniurie ciuiũ tuoꝝ. nõ q̃ras vltionẽ. ñ oderis fratrẽ tuũ i corde tuo Sz ſũt aliq̃ q̃ dicunt. Indulſi ſibi ſz nõ obliuiſcar Cõtra q̃s dicit Berñ. ſup canti. Sũt aliq̃ donãtes iniuriã vt nõ vlciſcanᷓ. tñ ſepi⁹ impꝛoperãt. Sũt aliq̃ q̃ licet ſileãt manet tñ alta mẽte repoſitũ. ꝛ rancorẽ tenẽt in aĩo q̃z neutra plena eſt indulgẽtia. Et anim⁹ obliuioſus bñficioꝝ ꝛ iniuriaꝝ tenaᷓ. eſt velut calcatoꝛiũ feces retinẽs. ꝛ qđ puꝝ ẽ exire pmittẽs. Sz q̃libet xpian⁹ ex toto indulgere debet exẽplo xpi q̃ ſuis crucifixoribꝫ idulſit: ꝛ nob indulget. Beᷓ. Tã liberaliᷓ de⁹ oẽm iniuriã donat vt nᷓ dãnet vlciſcẽdo: nec ꝓfudat ipꝛoperãdo: nec min⁹ diligat iputãdo. Sic ꝛ nos ſili mõ indulgere debem⁹ ꝓximis nostris T Terciũ qđ obliuiſcendũ eſt. eſt delectatio de ꝑteritis peccatis. Hec enim recordatio valde

periculosa est multꝫ. Aug. Malū est nūq̄ꝫ ō pctis cogitare. Pei⁹ est cū cogitat ō eis ⁊ ñ dolet. Pessimū cū cogitat ⁊ delectaꝫ ō eisdē. Uñ Hugo ō sctō victore. Oñ de⁹ ī ꝑtritōe absoluit pctōrez a pctis. ligat euꝫ vinculo ꝑpetue detestatōis. vt semp pctm̄ ō cetero detesteꝫ. ꝯ qñcūq̄ hō cogitat de ꝑteritꝫ pctis. ℔ semp fieri debꝫ cū amaritudine cordis. s. q̄ vellet se nūq̄ peccasse ⁊ deum nō offendisse. Sꝫ qñ cogitat ō ꝑteritꝫ peccatꝫ ⁊ delectaꝫ ī eisdē. ℔ est nimis piculosū ⁊ malū signū. qz est signū q̄ hō nō est vere penitēs. Quartū qđ obliuiscendū est. est q̄ hō nō debꝫ cogitare de ꝓfunditate dei ⁊ ō abscōditꝫ ipi⁹. qz ℔ ē valde piculosū. qz q̄ talia cogitāt ī magnos errores multotiēs incidūt volētes ꝓfunde nimis pscrutari deitatē ⁊ sanctā trinitatē. Cōtra q̄s dicit Salo. Altiora te ne q̄sieris. sꝫ q̄ ꝑcepit tibi de⁹ illa cogita sp. Uñ sciēdū etiā q̄ familiarē esse deo ⁊ plurimū cogitare ō deo bonū est ⁊ vtile. Uñ dicit ī ꝟbis ꝑmissis. Cogitatōes istoz apud altissimū. Sil'r cogitare sāctā trinitatē laudabile ē. Sed cogitare qūo de⁹ possit esse trin⁹ ⁊ vn⁹. ℔ ꝓfunde rimari nimis piculosū est. Sil'r ō incarnatōe pscrutari qūo ꝟgo potuit ꝺcipe ⁊ pere. Sil'r de sacramēto eucharistie: qūo tot⁹ xp̄s tā magn⁹ sic ī cruce pepēdit possit esse sb tā pua specie panis. qz tales decipiunt ī talib⁹ subtilib⁹ ⁊ infructuosis cogitatōib⁹. qz apl's dicit Rom̄. xj. Dico em̄ ꝑ gr̄az q̄ data est mihi oīb⁹ q̄ sūt int' vos nō plus sape q̄ oꝑtet sapere: sꝫ sape ad sobrietatē. Si ei tales cogitarēt interiꝫ passionē xp̄i ⁊ postponerēt tales subtiles ⁊ ꝓfundas cogitatōes esset deo magis acceptū ⁊ eis pl⁹ salutifeꝝ. Qz tales cadūt q̄ñq̄ ī ꝓpriā cōplacētiā ⁊ ī spiritualē superbiā. estimātes se aliq̄d scire ⁊ esse: cū tñ nihil sint. ⁊ tales q̄ñq̄ dānabunt ꝓfundi⁹ ⁊ perdūt q̄ñq̄ oīa bona opa sua ꝑ talē spūalez superbiā ⁊ ꝓpriā cōplacentiā.

℣ Uñ legit' exēplū q̄ q̄dā virgo devota ita artā vitā duxit ieiunādo: vigilādo: orādo: ⁊ castigādo se. q̄ ab hoīb⁹ sancta reputabaꝫ. Cōtigit aūt eā ifirmari vsq̄ ad mortē. Cui⁹ ꝓfessionē quidā devot⁹ sacerdos audiuit. ⁊ suā spūalez superbiaz ignorauit. Cui post obitū ipa apparuit nigra ⁊ valde horribilis. Et sacerdos expaueſcēs q̄siuit q̄dnā esset. Et ipa fatebaꝫ se esse illaz virginē q̄ ab hoīb⁹ q̄si sancta reputabaꝫ. ⁊ subiūxit dicēs. Ego infelix tradita sū iferi nalib⁹ incēdijs cū inferioꝛib⁹ demonijs ⁊ cū infimis dānatis eternal'r cruciāda ꝓpt vanitatē ⁊ meā ꝓpriā cōplacentiā ⁊ spūalez superbiā quā habui q̄ nullū eq̄lem mihi reputaui. sꝫ sup oēs me extuli. ⁊ alios homines iudicaui ⁊ spreui. ꝓpterea ad pfūdū inferni descēdi ō quo nunq̄ liberaboꝛ. Hā si siccate essent aque marꝫ. ⁊ fund⁹ replet⁹ papauere. ⁊ vna anicula oñi anno vnū granū educeret q̄ ⁊ tūc possez saluari oēs penas iferni eligerē vsq̄ ad illud tps sustinere. si finito illo tpe celū possem itra re. sꝫ nō sic fiet. qz ī inferno nulla est redēptō Uñ pater sancte nec tu nec aliq̄s ali⁹ oꝛet ꝓ me: qz nunq̄ liberaboꝛ.

Sermo. cxxxviij. De malis cogitatōib⁹.

Aferte malū

cogitationū vestraꝝ ab oculis meis. Isa. i. Sic dic hiero. Tutissimū atq̄ pfectissimum est vt assuescat anim⁹ quigili custodia discernere cogitatōes suas ⁊ ad primū cū intrāt vel ꝓbare vl' reꝓbare qđ cogitat vt bonas cobare vl' reꝓbare qđ cogitat vt bonas cogitatōes ī se fuet ⁊ malas statim expellat. ℔ nāq̄ fons est boni ⁊ oꝛigo mali. Oñ igitur cogitatōes sūt fons boni ⁊ oꝛigo mali ideo saluatoꝛ nr̄ q̄ ē scrutatoꝛ coꝛdiū ⁊ discretoꝛ cogitationū ad nos loquit' ī pmissis ꝟbis dicēs Auferte malū cogitationū vraꝝ. Uñ ī psenti ꝭmone q̄nq̄ ō cogitationib⁹ sūt dicēda. Primo vñ cogitatōes male habēt oꝛiginē. Secō q̄re sum⁹ pni ad malū. Tercio q̄ dāna inferūt nob male cogitatōes. Quarto quib⁹ cautelis debet quis se ꝑmunire a nociuis cogitationib⁹. Quinto ꝑ q̄ expellunt' male cogitatōes.

℣ Circa primū sciendū q̄ quantū ad primeuā oꝛiginē oēs male cogitatōes oꝛtū habuerunt a dyabolo. Nō sic patet Cū em̄ prim⁹ homo ꝓditus ī statu innocentie nihil de malis cogitatōib⁹ sciret. venit dyabol⁹ ī specie serpētis ⁊ suasit mlier. ⁊ mlier vlteri⁹ viro ⁊ ibi ex suggestione dyaboli oꝛtū habuerūt oēs cogitatōes male. Et eodē mō ⁊ oꝛdie q̄ ibi succreuerūt adhuc ī nob succrescunt. Unde ꝭm Aug. Suggestio serpētis ī nob ē primus motus ex fomite. Delectatio vero mulieris est

delectatio. Sz comestio viri est ꝓsensus. Per hec tria. s. suggestionē: delectatōez: et ꝓsensū hō i temptatōez ducit. Oꝛ tēptatō p suggestionē q̄ i cogitatōe ꝓsistit inchoat p delectatōez cogitatōis ꝓgredit: ꝛ p ꝓsensū ꝓsumat. Et sic patz primū videlicet vñ cogitatōes male oꝛtū habeāt ℔ Sz q̄tū ad scōm q̄rit q̄re hō ꝓnioꝛ sit ad cogitandū malū q̄ bonuz. De ℔ ꝑnt assignant tres cause. Prima est ex nature coꝛruptione i ꝓmo parēte. Et ad id facit qđ ꝺr Sañ. ix. Loꝛp⁹ qđ coꝛrūpit aggūat aīaz ꝛ terrena inhabitatio deꝑmit sensū mlta cogitantē. Uñ pl⁹ trahit vn⁹ equ⁹ deoꝛsū q̄ decē sursū. Sic fomes q̄ mouet ad malū semp intra nos est. ḡ ꝓni sum⁹ ad malū Ben. viij. Sensus ꝛ cogitatio hūani coꝛdis i malum ꝓna sunt ab adolescētia sua.

Scđa cā qꝛ incitās nos ad malū est ꝑ sens. delectabile em̄ apꝓhensū p sensū vel imaginatōnē q̄si ex necessitate mouet ꝓcupiscētiā. Sz icitās nos ad bonū ē absens ꝛ multū distās. s. beatitudo q̄ est fons ꝑtutū. Tercia cā est qꝛ malū possum⁹ facere p nos. sz bonū nō possum⁹ sine gr̄a adiutrice. Ł Sz q̄tū ad terciū sciendū q̄ ex fonte malaꝛ cogitationū q̄nq̄z mala ꝓcedūt. Primū est malū pēti. licet q̄dā cogitatōes i se nō sūt male. imo ꝑfect ē bone ꝛ meritorie. etiā si sint de re illicita. puta si aliq̄s cogitat de mechia ad ꝑdicādū vl ad coꝛrigēdū. tñ si cogitatio fit cū ꝓcupiscētia ꝛ delectatōe. tūc causat pctm̄. ꝛ ℔ fit triplicit. Primo cū ꝓcupiscētia cōsistit i ꝓmo motu. ꝛ sic est peccatū veniale.

Scđo cū ꝓsequit ꝓsensus i delectatōez licet ñ i op⁹. ꝛ sic ē pctm̄ mortle. Uñ cū aliq̄s ꝓsentit i talē delectatōez cū plena deliberatōe. nō est aliud q̄ p affect⁹ suꝰ sit inclinat⁹ ad delectādū i tali moꝛosa delectatione. Tercio cū ꝓsentit i op⁹. vt. s. ꝓponat op⁹ actu ꝑficere. tunc volūtas p facto reputat. etiā si facultas desit faciēdi illud op⁹. Et sic malū cogitatōis ḡdatim semp aggūat. Quoꝛ etiā graduū aggrauatōez ita describit btūs Bre. dicēs. q̄ ex delectatione cogitatōis nascit pēti affectio. ex affectōe ꝓsensus. ex ꝓsensu opatio. ex opatō ꝓsuetudo. ex ꝓsuetudie ꝺsperatio. ex desperatōe defensio. ex defensiōe gl̄iatio. ꝛ ex gloriatōe eterna dānatio. Et oīa illa mala veniūt ex mal̄ cogitatōib⁹ ꝺ Scōm malū cogitationū est. q̄ coꝛ inq̄nant ꝛ defedāt illud. Cū em̄ coꝛ sit mēbꝝ nobilissimū i hoīe. ita etiā vt ipa sapiētia increata ipm coꝛ p se hr̄e desiderat dicēs ꝓuer. xxiij. Prebe fili mi mihi coꝛ tuū. Inde est q̄ suppositō q̄ i malis cogitatōib⁹ nulluz esset pctm̄. tñ ꝓpter nobilitatē coꝛdis dedignari deberet hō coꝛ suū sedis ꝛ imundis cogitatōib⁹ deturpare. exēplo illi⁹ gētilis Senece q̄ dixit. Si scirē deos ignoscituros: ꝛ hoīes ignoturos adhuc ꝓpter pēti turpitudinē peccare ꝺdignarer. Propter qđ ꝓpha Dauid petijt i ps. Coꝛ mū dū crea i me de⁹ ꝛc. Terciū malū cogitationū est. q̄ dyabolū ad coꝛ aduocāt ꝛ sibi domiciliū ibi parāt. Cōtra illud dicit ap̄l's Eph. iiij. Nolite locū dare dyabolo scz p fedas ꝛ imundas cogitatōes i q̄b⁹ ip se immūdus spūs delectat. ꝛ p eas hō sibi obligat. Uñ Bre. in moral. Licet reꝓboꝛ mētes nō sp dyabolū sequant in ope valde tñ illi se obligāt in cogitatōne. Sic ecōuerso p bonas cogitatōes deo ꝑparat loc⁹ i coꝛde nr̄o. Jurta illud. i. Reg. ij. Et ipi ꝑparant cogitatōes. glo. bone Quartū malū cogitationū est. q̄ male cogitationes cū malis delectatōnib⁹ faciūt in hoīe infernū. Nā vbicūq̄z est dyabol⁹. ibi est infern⁹. sic ecōuerso: vbi ē de⁹: ibi est celum. Quia igit dyabol⁹ habet domiciliū i coꝛde polluto malis cogitatōib⁹. vt dictū est ḡ ibi q̄dāmodo facit infernū. qꝛ sic i iferno est ignis: fetoꝛ: vermis: ꝛ tenebre. sic etiā in polluto coꝛde est ignis ardētis ꝓcupiscētie. fetoꝛ fede luxurie. vermis remoꝛdētis ꝓsciētie. tenebre obscurate intelligētie. ps. Obscurent oculi eoꝛ ne videant. Ł Quintū malū cogitationū est. q̄ male cogitatōes hoīez gr̄a dei priuāt Uñ Judas postq̄z dyabol⁹ miserat i coꝛ ei⁹ q̄o trade ret xp̄m. pdidit oēm gr̄az irrecupabiliter. Sic etiā alij pctōres q̄z pl'es pdūt etiā irrecupabiliter oēm gr̄az p malas cogitatōnes. Nā mlti habēt a deo spēales gr̄as deuotōis ꝛ diuie dulcedis i oꝛōe ꝛ meditatione q̄s pdunt q̄nq̄z p malas cogitatōnes. Ecce. x. Dulce moriētes pdūt suauitatē vnguēti. Dulce sūt cogitatōes volatiles ꝛ vage. q̄ tūc sūt moriētes q̄n ad instar cadaueris moꝛtui putrescūt i coꝛde. ꝛ iste dulce perdunt suauitatē vnguenti. id est oīnis deuotionis ꝛ gr̄e q̄ intus spūsancto

opante vncte sūt F Sz q̄ꝫtū ad q̄rtū sciendū ꝙ trib⁹ cautelis debet se p̄munire q̄s a nociuis cogitatōib⁹ Prima cautela est timor dñi. vt hō imaginet̄ deū esse p̄sentē ⁊ videre secreta cordis. Mlta eī peccata opis cauent̄ ꝓpter timorē hoīz ne videlicet hoīb⁹ innotescāt. Quis em̄ turpitudinē cōmittere vellet ī p̄ntia hoīz. Mlto mag⁹ timere debz hō p̄sentiā dei in corde cogitatōes nr̄as mlto clari⁹ cognoscētis q̄ꝫ hoīes facta nr̄a cognoscere possunt Prouer. xvi. In timore dñi dclinat̄ a malo. Scda cautela ad excludēdū cogitationes malas est custodia sensuū. ⁊ p̄cipue custodia oculoꝝ G Uñ sciēdū ꝙ oculi solicite sūt custodiēdi. ⁊ hoc ꝓpter tria.

Primo qꝛ oculi sunt valde veloces ad nocēdū aīe. Ideo p̄donib⁹ compant̄. Trenoꝝ. iij. Oculꝰ meꝰ depdatꝰ est aīaz meā. Gen. iij. Uidit mlier ꝙ bonū esset lignuz ad vescēdū ⁊ pulcꝝ oculꝰ aspectuqꝫ delectabile. Uñ Gre. Nō em̄ lignū Eua ꝯtigisset. nisi pri⁹ incaute respexisset Scdo custodiēdi sūt oculi. qꝛ vsus eoꝝ est valde necessari⁹. Quāto em̄ visus est mag⁹ necessari⁹: tāto ei⁹ abusus pl⁹ est timēdus. Licet lingua valde corrupta sit. tñ īcludi p̄t lōgo tp̄e ꝙ sic cesset a loq̄la. exēplo illius q̄ portauit ꝑ tres annos lapidē in ore vt sic disceret tacere ⁊ linguā refrenare Sz oculi ⁊ visus sūt valde necessarij. ideo magis custodiēdi Tercio custodiēdi sūt oculi qꝛ sunt due porte in castro nostri corpis. ⁊ q̄ habet portas alicui⁹ castri habet ipsum castꝝ. Sic si dyabol⁹ habet oculos nr̄os tūc habet castꝝ corpis nostri. ⁊ tunc cōsequēter mors intrat per fenestras nostras. Et nihil habet de⁹ in homīe: si oculos nō habet. Sicut dñs castri q̄ nō habet īgressū ibi. Tercia cautela est fuga ocij. Ergo semꝑ aliq̄d boni facito: vt te dyabolus inueniat occupatū. Hiero. Nō em̄ facile capit̄ a dyabolo qui bono vacat exercitio Uñ legit̄ in vitaspatrū. ꝙ qui est occupatus ī aliquo exercitio bono habet vnū demonē eū temptantē. sz qui est ociosus habet mille demones eū temptātes. H Sz quantū ad quintū sciēdū ꝙ male cogitationes ꝑ quinqꝫ expellunt̄ q̄ intelligūtur ꝑ quinqꝫ digitos ī manu ꝑ quā repellit hō a se inimicū volentē eū ledere in corpore. Primū est memoria mortis. Uñ Aug. Nihil sic reuocat a pc̄to. sic frequēs mortis meditatio Secundū est memoria passionis xp̄i. Aug. Tot⁹ nobis figat̄ in corde q̄ ꝓ nobis fix⁹ ē in cruce. Terciū est memoria extremi iudicij vbi reddituri sum⁹ rationē de cogitatōib⁹ nostris. Sap. i. In cogitatōib⁹ impij interrogatio erit Quartū ē pena damnatoꝝ Uñ Isid. in syno. Intēde animo quascūqꝫ seculi penas quoscūqꝫ tormētoꝝ dolores ⁊ cōpara h̄ totū gehēne. ⁊ leue erit tibi om̄e qd̄ pater⁹. Hiero. in epl̄a. Tanta ī iferno vis doloris est ꝙ mens ad aliud dirigi nō poterit: nisi ad qd̄ vis doloris impellit.

Quintū est gloria beatoꝝ d̄ q̄ dicit p̄s. Qm̄ mille anni ante oculos tuos tāqꝫ dies hesterna q̄ p̄terijt. I Uñ ꝓ ꝯclusione isti⁹ sermonis cauere nos debemus a malis cogitatōib⁹. ⁊ qñ incidūt: tūc īmediate eas expellere debem⁹. Uñ Cesarius. Incipiam⁹ bonas cogitatōes diligere. et statim ab illis q̄ male sūt nos dñs dignabit̄ liberare. Hiero. Quidq̄d pudet dicere: pudeat ⁊ cogitare. Q⁊ dyabol⁹ delectatur in malis cogitatōib⁹. patet ꝑ tale exēplū. Legit̄ ꝙ quidā habuit malas cogitationes ⁊ delectatōes. ⁊ dyabol⁹ se ei associans in specie cursoris secū ambulauit Et cū simul ambularēt: homo iste expauescere cepit. Et cū ꝑuenirēt ad quandā ecclesiā: ille hō intrauit ⁊ cōpunct⁹ ad sacerdotē iuit: eo ꝙ in q̄dragesima esset: ⁊ cōfessus est. Et quādo exiuit de eccl̄ia dyabol⁹ stetit foris ⁊ vicissiz inspexit homīes exeuntes de eccl̄ia interrogās vbi soci⁹ su⁹ maneret. Et cū ille diceret. ego sum qui huc tecū veni. eam⁹ vlteri⁹ vias nostras. Ait ille. Tu nō es soci⁹ meus qui antea fuisti ⁊ nō cognouit eū. eo ꝙ ꝯfessus esset ⁊ deus ei pc̄ta sua indulsisset.

Item alium sermonem de cogitationibus quomodo ꝯtinue homini sex sunt cogitanda. que preseruant eum a malo ⁊ custodiunt eū in gratia. q̄re ante ser. liij. A Sermo. cxxxix. De locutione

De omni verbo

Ocioso qd̄ locuti fuerint homines reddent rationē. Mathei xij. Scienduz ꝙ quattuor sūt obseruanda ne offendamus in lingua et ī verbis. Nā hō qui loquit̄ debet attēdere

ꝺd dicat.cui dicat.qñ dicat.ꝛ qño dicat
K Pño ꝺd hō debeat loq̄.docek.i. Pe.
iiij.Si ꝙs loquiť ꝙſi ꝑmones dei.ſupple
loquať.Eph.iiij. Oīs ꝑmo malꝰ ex ore ve
ſtro ñ pcedat.ſz ſi ꝙs bonꝰ eſt ad edificatō
nē Lotra ꝫ faciūt illi q̄ loquunť ꝥba ſcur
rilia ꝛ nociua. Et talia ꝥba turpia oñdūt
hoīez eſſe puerſū ab intra.qz ſic̄ poꝛcꝰ co/
gnoſcik̄ i lingua vtq̄ mūdꝰ ſit vl̄ immūdꝰ.
ſic hō in platōe ꝥboꝝ. Hiero. In ꝥborū
pōdere.pbatio ꝓſiſtit vite hūane. Matħ.
xij. Ex abūdantia coꝛdis os loquiť. Uñ
ſi hō habet bonū ꝛ caſtū coꝛ.tūc loquitur
ꝥba bona ꝛ caſta.ſic̄ patet ī bonis ꝛ deuo
tis hoīby q̄ ſepiuſ noīant ihm ꝛ Mariā ꝛ
alia ꝥba ſalutifera. Sz immūdi ꝛ luxuri
oſi delectanť loq̄ ꝥba ipudica.in ꝫ oñdūt
ſe habere coꝛda ipudica ſiue ſint viri:ſiue
mlieres:ſiue ꝛgines. Uñ Chriſ.ſup ma/
thēū. Quale coꝛ habet vnuſq̄ſq̄:tlia ꝥba
loquiť ꝛ opa facit. Uñ Iſiō. Qualť ſermo
oſtēdiť talis ꝛ anímꝰ cōꝓbať. Uñ aliq̄
mlieres q̄ volūt eſſe multū honeſte.cū ta/
lia ſcurrilia ꝥba pferūt ꝛ coꝛrigunť.tūc ex
ſum.qz ꝛps dicit vt habeť Matħ.xij. Ex
abūdātia coꝛdis os loquiť. Et ſi tales eſ/
ſent mlieres honeſte ꝛ caſte:ꝛ haberēt coꝛ/
da pudica.nullo modo talia ꝥba pferrēt.
Uñ Ariſt.iiij.ethi. Qualiſcūq̄ eſt vnuſ/
q̄ſq̄ taliter dicit:taliter opať:ꝛ taliter vi/
uit. Et inſup ꝙ talia luxurioſa ꝥba inſici
unt audiētes. Greg.ſup Ezech. Sic̄ ma/
luſ aer aſſiduo flatu inficit coꝛpꝰ.ita puer
ſa locutio aſſidue audita infirmātiū ificit
animā. Et ſi ille malꝰ reputať q̄ inficit coꝛ
pus primi ꝛ homicida eſtimať.ꝺd tūc ille
q̄ aīam primi inficit q̄ dignioꝛ ꝛ nobilioꝛ
eſt ꝙ mille coꝛpa. Uñ aug. Maiꝰ ē dānū
ī amiſſione vnīꝰ aīe ꝙ mille coꝛpoꝝ L
Uñ ſciēdū ꝙ tres ſūt puincie.ꝛ q̄libet ha
bet ſuā ꝓpriā loquelā ꝛ ſpecialē ꝑ quā ſeip
ſū vnuſq̄ſq̄ ꝑt cogſcere ad quā puinciam
ptineat. Prima eſt puincia celeſtis.ꝛ lo
q̄la illiꝰ puincie eſt deū laudare ꝛ ei regra/
tiari. Uñ pſ. Beati q̄ habitāt ī domo tua
dñe in ſe.ſe.lau.te. Iſa.li. Gratiarū actio
ꝛ vox laudis:ſupple inueniť ī ea. Ergo q̄
deifica ꝥba loquunť ꝛ libenter oꝛāt ꝛ deo
regratiantť ꝺ bñficijſ ſuis oñdunt ſe ptine
re ad celeſtē puinciā. Hā ꝫ diſcūt in terris
q̄ō debeāt deū laudare ī celis. Bern. Di
ſcam⁹ in terꝛ q̄s facturi ſum⁹ laudes ī celꝰ
Nihil ita ꝓprie ī terris celeſtꝫ habitatōis
ſtatū repſentat.ſic̄ alacritas laudātiū deū
Secūda eſt puincia terreſtris. Et iſta
habet linguā ſpecialē.ſ.loq̄ ꝺ mūdanis re
bus. Joh.iij. Qui de terra eſt de terra loq̄
tur. Itē.i. Joh.iiij. Ipi ꝺ mūdo ſūt.ideo
de mūdo loquunť. Uñ patet ꝙ mltī oſtē/
dunt ſe eſſe filios huiꝰ ſeculi:q̄ frequenter
loquunť de mūdanis reb⁹. Hoc patet qz
vbicūq̄ iā hoīes ſūt ſimꝰ ꝯgregati vt fre/
quēter nō loquunť niſi de reb⁹ mūdanis.
Tercia eſt puincia infernalis.ꝛ loq̄la il
liꝰ puincie ē iurare:maledicere:blaſphe/
mare. Hā dānati ꝑ mltitudīe doloꝝ ꝛ pe/
narū blaſphemāt deū. Unde Apoc.xvi.
Blaſphemaueꝛt deū celi ꝑ doloꝛib⁹. Iſa.
viij. Cū eſurierit iraſceť ꝛ maledicet regi
ſuo ꝛ deo ſuo Uñ patz ꝙ blaſphemi ꝛ ma
ledici addiſcūt ꝫ in terꝛ loq̄lam quā habi
turi ſūt in iferno.ꝛ oñdunt ſe eſſe filios in
ferni. Uñ dictū eſt Petro apl̄o. Hā ꝛ loq̄
la tua manifeſtū te facit. Sic poſſū dicere
vnicuiq̄ homī ꝙ ſua ꝓpria loq̄la manife/
ſtū eū facit ad quā puinciā ptineat. Attē/
dere ꝫ diligēter debet ī verbis q̄libet ꝛpia
nus quid loquať.ſ.ꝙ ꝫ ſit bonū ꝛ licitum
Uñ Iſiō. de ſum.bo. Mali ſermones in
oꝛe ꝛpiani eſſe nō debent. ℳ Scꝺo
attēdere debet hō q̄ loquiť cū q̄ loquatur
Greg. Obſecro vt diſcas q̄liter vnūquēq̄
alloqui debeas Hā ſi loq̄ris cū ſtulto:tūc
tu non debes facere mlta ꝥba. Eccī.xxij.
Cū ſtulto nō multū loq̄ris. Eſt em̄ ſignū
ſtulticie qñ ſapiēs cū ſtulto multū loquiť
Eccī.xxij. Cū dormiēte loquiť q̄ enarrat
ſtulto ſapiētiā. Uñ Salo. Nō ꝛcipit ſtul
tus ꝥba prudētie niſi ea diꝛerſ q̄ verſank̄ ī
coꝛde ſuo. Itē ſi cū hoīe iracūdo ꝛ litigio
ſo loq̄ris.tūc ꝥba mollia ꝛ nō dura ei ſūt
dicēda. Uñ Salo. Mollis ñſio frangit
irā.dur⁹ ꝑmo ſuſcitat furoꝛē. Aug. Quan
to magꝫ ignis ligna ſuſcepit ſp in maioꝛez
flāmaz erigiť. Itē malꝰ hō ꝙto magis rā/
coꝛem audieꝛit.ſemp in maioꝛē malicīaz
excitať.ergo nihil meliꝰ eſt ꝙ tacere.ꝛ vi/
ctoꝛiam illis verboſis dare.niſi eſſet ꝓtra
famā ꝓpriā.tūc crudelis eſſet q̄ negligeret
ſuam ꝓpriam famā. Sed in alīs cōmu/
nib⁹ eſt ſignū prudentie dare victoꝛiā ver
boſis. Uñ Latho. Contra verboſos noli
ꝓtēdere ꝥbis. Itē ſi cū homine ſene.tunc

loq̃ndū ẽ reuerẽter. qz senes honorãdi sũt ppt senũ. Vñ apls. Senes obsecro hortate vt pres. Hã senes facilr puocãt ad irã z difficulr reuocãt. Itẽ si cũ hoie sapiẽte tũe pauca z breuia ꝓba sũt dicẽda. Vñ scriptũ ẽ. Sapiẽti pauca ꝓba sufficiũt.

¶ Tercio attẽdere dz hõ q̃ loq̃t qñ loq̃t Vñ Salo. Est tps tacẽdi: z tps loquẽdi Vñ hugo ō disciplia monachoz. Est em tps qñ nihil ẽ dicẽdũ. z ẽ tps qñ aliq̃d ẽ dicendũ. Nullũ ꝓ tps ẽ qñ dicẽda sũt oia. Vñ albertrãd⁹ ō mẽsura loq̃ndi z tacẽdi dicit. Magna em res ẽ voc̃ z silẽtiũ tẽperamẽtũ. Señ. Serua itaq̃ silẽtiũ. donec loq̃ tibi fuerit necessariũ. z ñ solũ i dicẽdo alijs tps expectãdũ est. sz etiã in rñdendo. Vñ Salo. Qui prẽ rñdet q̃ audiat: stultũ se esse demõstrat z ꝓfusione dignũ. Vñ etiã sciẽdũ q̃ q̃ ozi suo discretõis custodiã non apponit ẽ velut ciuitas absq̃ muro. Prouer. xxv. Sic vbs patẽs z absq̃ muroz ambitu. ita hõ q̃i loq̃ndo ñ pt cohibere spũm suũ. In piculo em est ciuitas illa cui⁹ porta sp ẽ apta tpe guerre z i terra inimicoz sita. tles sũt illi apõ q̃s nullũ ẽ silẽtiũ: qui z nullũ secretũ celare z abscõdere pñt. q̃d q̃d audierint vl viderint i publicũ referũt Itẽ est sic nauis sine gubernaculo q̃ vadit ñ q̃ vult: sz q̃ vent⁹ ducit. Itẽ ẽ sic dom⁹ sine ostio. vbi vnusq̃sq̃ intrare z exire pt. z vbi intrãt canes z porci. Vñ sicut ad portã domus vl castri maioz custodia ponẽda est. qz q̃ habet portã ō facili habebit castr̃. sic q̃libet debet ponere custodiã ozi suo z dicere cũ ps. Pone dñe custodiã ozi meo zc. Quarto debz attẽdere q̃ loquit qũo loquat. s. prudenter z honeste vt possit dicere cũ ps. Os meũ loquet sapiẽtiã. Hã dicẽda sunt ꝓba simplicia z leta z honesta sine cachinnis z clamore. Itẽ verba dulcia z rõabilia sũt pferẽda. Eccĩ. vi. Dulce verbũ multiplicat amicos z mitigat inimicos. Hã facũdia dulcis excitat z nutrit amorẽ primi. O Quãtũ ad secundã partẽ hui⁹ monis dicẽdũ q̃ cuz q̃s ista q̃ttuoz iã pdicta habet i ꝓbis tunc debet seq̃ dñm nostr̃ ihm xpm in pferẽdo verba sua. sicut ipe xps verba sua ptulit. Greg. Omnis xpi actio nostra ẽ instructio Sic etiã intelligit̃ de verbis xpi sicut de actionib⁹ ei⁹ Vñ Aug. in libro de vera religione. Tota vita xpi in terris q̃ p hoiez gessit disciplina moz fuit. Ergo quilibet xpian⁹ debet seq̃ xpm in verbis z in mozibus. Aug⁹. in lib. de vita xpiana. Xpiani nomẽ ille frustra sortit̃. qui xpm minime imitat̃. Vñ etiã Cyprian⁹ ō duodeci abusionib⁹. Xpianus nemo recte dicit̃. nisi q̃ xpo moribꝫ coequat̃. Sz diceres q̃d tenuit xps in verbis in q̃ eũ imitari debeo. Respondeo q̃ xps tria tenuit in suis ꝓbis in quib⁹ eũ quilibet xpian⁹ imitari debet. qz ipe est mgr̃ noster q̃ nos docet ꝓbis z exemplis. Primo em xps tenuit veritatẽ in verbis. in hui⁹ signũ ipe dixit vt hr̃ Joh. xiij. Ego sũ via veritas z vita. In q̃ imitand⁹ est. Vñ Albertrãd⁹ de mẽsura loq̃ndi. Sup oia ꝓbitas ẽ colẽda. q̃ sola deo homines ꝓxios facit. Hã verax in ꝓbis diligit̃ a deo z hoib⁹. ps. Ecce em veritatẽ dilexisti. z ecõuerso mẽdax odit̃ a deo z hoib⁹. Qz em ab hoib⁹ odit̃. oñdit Salomon di. Poti⁹ diligẽd⁹ est fur q̃ assiduus i mẽdacio Qz etiã odit̃ a deo q̃ mentit̃ fraudulẽter z deceptorie. ostendit ps. di. Perdes oĩes q̃ loquunt̃ mendaciũ. s. in nocumẽtũ primi. Nec imerito odit̃ a deo qz mendaciũ est peccatũ dyabolicũ. Joh. viij. Ipe mẽdax ẽ z pr̃ ei⁹. s. mẽdacij. qz ip se primũ mendaciũ adinuenit: qñ primos parẽtes nros decepit di. Neq̃q̃ moriemini zc. Vñ mẽdax habet linguã dyabolicã i oze suo Prouer. xij. Abominatio est deo labia mẽdacia. Itẽ hõ mẽdax est simil⁹ falso monete. Ergo q̃tũ ꝑualet florẽ⁹ bon⁹ floreno falso: tãtũ ꝑualet hõ ver⁹ homini falso z mendaci De mẽdacio qñ sit mortale vel veniale. quere supra ser. cxxxiij. L.

¶ Secũdo xps habuit vtilitatẽ i suis ꝓbis. qz nunq̃ aliq̃ verbũ inutile ptulit. In q̃ etiã eũ q̃libz xpian⁹ imitari dz. Hõ em sufficit ꝓbitatẽ hr̃e i verbis: nisi etiã ibi sit vtilitas. Vñ Berñ. in li. ō formula honeste vite Sermo tu⁹ ñ sit ianis. sz aut cõsolet: aut doceat: aut ꝑcipiat: aut moneat Deꝰ em vult vt vtilit̃ exꝑmam⁹ ꝓba nra. In signũ hui⁹ añq̃ ꝓbũ pducit i luce ser. hz ptrãsire. Prio ei icipit i pulmone. Secũdo puenit ad coz. Tercõ ptrãsit guttur Quarto linguã. Quinto dentes. Sexto labia. z sic tũc exprimit̃. Ex hijs patet q̃ quilibet debet se moderare ea ꝓbis inutilibus ꝓferre z iocosis z exẽplo xpi ꝓba vtilia ꝓferre. O Circa qõ q̃rit̃ an hõ in verbis

iocosis possit peccare mortal'r. Rñdeo q̄ sic. z ꝑ q̄ttuor modis. Prio cū q̄s pfert i ioco ꝓba mala z scādalosa q̄ sūt ꝫ honorē dei z i scādalū primi. Sic ist̄i q̄ pfert ꝓba iocosa cū intentōe puocādi audiētē ad irā vt illi faciūt q̄ hoies senes z passionatos p uocāt ad iracūdiā z ad blasphemiā. Et ta les sic puocātes, prios rei erūt oīm pctō̄z Q̄z regl'a est iur̄. Qui dat occasionē dāni dānū fecisse videt. Et xp̄s dic̄ in euāge. vt hr̄ Math. v. Qis q̄ irascit fratri suo reus erit iudicio. Quiby tūc ille re⁹ erit q̄ prīm sciēter ad iracūdiā puocat. Scdo cū q̄s loquit ꝓba iocosa cā alliciēdi ad malum actū. ꝓbi gr̄a. Si q̄s loquit verbū iocosū ea intentōe vt aliquā psonā ad actū illici tū alliciat. tunc tale verbū iocosū erit sibi pctm̄ mortle, ppt̄ malā intentōez. Un̄ de⁹ iudicat ꝓba fm̄ intentōez pferētis. xxv. q. v. hūane. Tercio ppter delectatōnez. q̄z posset q̄s hr̄e tantā delectatōez i ꝓbis iocosis q̄ i ꝑ deū ꝑuiter offenderz. Aug. Nl' si placet. Et q̄to q̄s maiorē delectationē hz i aliq̄ pcto: tāto maiorē penā sustinebit ꝓ illo. Al'oc. xvij. Quātū in delicijs fuit: tm̄ date illi tormētum. g̃ qñ i aliq̄ pcto q̄ veniale esset q̄s habuisset excessiuā delectationē. tūc oīno ꝓfiteri deberet ppt̄ se curitatē. Un̄ repbēsibile est hr̄e nimiā cō placentiā i risibꝫ iocis z ꝓbis iocosis. nisi talia fierēt cā recreatōis z moderate. Ari. vij. ethi. Hō sp indiget q̄dā delectatōe q̄si q̄dā recreatōe, ppt̄ mltos laborez q̄ sibi oc currūt. Quarto cū q̄s iurādo iocose sciēter mentit. q̄z talis fm̄ san. Tho. ij. ij. q. xc vij. nō excusat a mortali pcto q̄ iocose pe ierat. q̄ ñ euitat diuinā irreuerentiā. imo ꝑtū ad aliq̄d magꝫ auget. Ex hīs iā dictꝫ patz q̄ debem⁹ exēplo xp̄i fuare veritatē z vtilitatē i ꝓbis nr̄is R Tercio xp̄s habuit moderātiā i ꝓbis suis Sic z nos q̄z duo iā p̄dicta ñ sufficerēt. s. ꝓfitas z vtilitas, nisi etiā ibi essꝫ moderātia Eccl. xxi Uerba sapiētis statera pōderabunt. Un̄ sic diues nūerat suos denarios añq̄ eos expēdit z a se aliꝭ tribuit. sic z nos pōde rare debem⁹ ꝓba añq̄ pferam⁹. Un̄. Pre medit̄e loq̄ bn̄ q̄uēit sapiēti. Eccl. xxxij. Adolescēs loq̄re vix i causa tua cū necesse fuerit z cū bis interrogat⁹ fuerꝫ habeat ca put tuū rn̄sum. Nā q̄ multꝫ vtit ꝓbis nū q̄ ꝑuenit ad verā pfectōnez. Jac. i. Qui se putat religiosū esse z ñ refrenat linguā su am hui⁹ vana ē religio. Un̄ Bre. i moral'. Multiloq̄o q̄sq̄ ꝛectitudinē iustitie tenere nō ꝑt. Juxta illud ps. Uir lin guos⁹ nō dirigef in terra ꝛc. Et hīs iā dictis patz. q̄ q̄libet xp̄ian⁹ exēplo xp̄i dz il la tria i ꝓbis suis hr̄e. s. veritatē: vtilitatē z moderātiā S Sz q̄tū ad terciam ptē hui⁹ fmonis sciēdū q̄ septē debēt nos ducere ad silētiū vt libēter taceam⁹ z pau ca ꝓba loq̄mur. Primū ē q̄ moderātia i ꝓbis ē pncipal' virt⁹. Un̄ catho. Uirtutē primā puto cōpescere linguā. Prox̄im⁹ il le deo q̄ scit ratōe tacere. sic ecōuerso ma gnū dedec⁹ ē nō cōpescere z moderare lin guā. Scdm ē q̄ natura ppria nos indu cit ad moderātiā ꝓboz. ex eo q̄ q̄libet hō natural'r habz vnū os ad loq̄ndū. z duas aures ad audiēdū. in signū q̄ dz esse mode rat⁹ i ꝓbis. Un̄ Jac. i. Sit oīs hō velox ad audiēdū. tard⁹ aūt ad loq̄ndū. Sz ecō tra facit ille q̄ cū vno oze tot ꝓba pfert. q̄ alij habētes duas aures habēt tediū au dire. Et si ille hr̄et duo ora tūc tot ꝓba p ferret q̄ alij vix vl' nll'o mō sustiere possēt. g̃ mltiloq̄o ꝛuiēs facꝫ ppriā naturā q̄ i du cit eū ad taciturnitatē z ad verboz mode rantiā. Terciū ē q̄ q̄ paucꝫ vtit ꝓbis cu stodit aiaz suā. puerb. Qui custodit os su um z linguā suā. custodit ab angustijs ani mā suā. z econuerso. Qui multꝫ vtit ꝓbis ledit aiaz suā. Un̄ Amb. lib. de offi. Quā plures vidi loq̄ndo icidisse pctm̄: vix aūt quēq̄ tacēdo. Un̄ catho. Nā tacuisse nll'i nocz: nocet esse locutū. Un̄ etiā Amb. sup ps. Bti imaculati. Ualde difficile ē. q̄ q̄ ml'ta loquit ñ mētiat Quartū q̄ loq̄citas ē signū stulticie. Salo. Ml'tas curas sequūt somnia z i multꝫ fmonib⁹ inuenit stulticia. sic ecōuerso taciturnitas ē signū sapie. Sen̄. Taciturnitas hoī stulto p sapiētia reputat Ergo q̄cūq̄ vtit ml'tꝫ ꝓbis i illo ñ ē fundamētū ꝛe sapie. i. q̄ vnusq̄sq̄ alterꝫ ꝑt cogīscere an sit ver⁹ sapiēs aut nō Eccs. x. Stult⁹ ml'tiplicat ꝓba. Jsid. in syno. Multū loq̄ stulticia ē. z vox īsipiētis i ml'tiplicatōe fmonis Quintū est: q̄ silentiū est materia pacꝫ. Ergo religiosi cō muniter ad silētiū sūt restricti. z ꝑ ppt̄ bo nū pacis. q̄z ex loq̄citate generant lites et

discordie. Ūñ catho. Lis minimis ẏbis interdū maxia crescit. g̃ q̃cūq; diligit pacē ī se ⁊ ī alīs. debz refrenare linguā. ⁊ vbicū q; ē pax ⁊ charitas. ibi ē ⁊ de⁹. Ūñ in ps. Jn pace fact⁹ ē loc⁹ ei⁹. Sz vbi ē discor/dia: ibi est dyabol⁹ Sextū qđ dz nos in ducere ad sīlētiū ⁊ ad moderātiā ẏbox est exēplū xp̄i q̄ añ ꝓylatū ⁊ herodē tacuit. Ūñ Jsa. liij. Sic ouis ad occisionē ducet ⁊ q̄si agn⁹ coz̄ tondēte se obmutescet. ⁊ ñ apiet os suū. Jn ℔ dat xp̄s nob exēplū ta citurnitat⁊ ⁊ sīlētij Septimū est q; ꝺ oī ẏbo ocioso reddituri sum⁹ xp̄o rōez ī die iudicij. put hr̄ Mat. xij. vbi xp̄s dic. q; de oñi ẏbo ocioso qđ locuti fuerīt hoīes r̄d dēt rōez T Sz di. q̄d ē ẏbū ociosuz. Hoc oñdit Hze. in li. moral. dicēs. Ocio/sū q̄ppe ẏbū ē qđ aut rōne iuste necessita/tis. aut ītentōe pie vtilitat⁊ caret. Ūñ hie ro. in ℔mo. Uerbū ociosū ē qđ sine vtilita te audiētis vl̄ loq̄nt⁊ ꝓferr̄. Jdē. Quidq̄d ñ edificat audiētes ī piculū vertit loq̄ntiū Mō si ℔m dictū xp̄i erim⁹ reddituri rōez ꝺ ẏbo ocioso. q̄d tūc ꝺ mltiloq̄o. ⁊ de hīs ẏbis nociuis ⁊ scandalosis. Ūñ Hze. Si rō ꝺ ocioso ℔mōe exigit: pensandū valde ē q̄ pena mltiloquiū seq̄tur. ī q̄ etiā ꝓ sup/bie ẏba peccar̄. Exēplū q; libēter loq̄ ꝺbe m⁹ ꝺ licit⁊ ⁊ bonis q̄re añ ser. xcviij. D

Sermo. cxl.

De operib⁹.

Operari me opoz o tet opa ei⁹ q̄ misit me donec dies est. Uenit nox q̄ñ nemo ꝑt opari. Joh. ix. Sciēdū q; ī ẏbis p̄missit xp̄s nos admonet ad faciendū bona opa Pro q̄ sciēdū q; hoīes q̄ttuor modis damnāt cū bonis opib⁹. ex q̄b⁹ modis nos ītelligere debem⁹ q̄lit opa nr̄a bona facere ꝺbeam⁹ vt ꝑ ea saluemur. Et ad hāc opatōez xp̄s nos admonet ī ẏbis p̄missis dicēs. Opa/ri me oꝑtet ⁊c. A Ūñ sciendū q; opa nr̄a bona q̄ttuor modis maculant. vt nō possint esse deo gt̄a ⁊ accepta ⁊ nob meri/toria ad vitā eternā: sz cū ipis dānamur si sic moz̄mur. Pr̄o dico q; cū nr̄is bonis opib⁹ dānamur: cū ea remittim⁹. i. facim⁹ ea cū tedio nausea ⁊ negligētia. ⁊ ex q̄dā cō suetudie ⁊ non ex charitate. Ūñ puerb. x. Egestatē opata ē man⁹ r̄missa. Jtē puer. xviij. Qui mollis ⁊ dissolut⁹ est ī ope suo frater est sua opa dissipātis. Hā materia mollis cito dissoluit. sic op⁹ molliū ⁊ repi doz cito deficit ⁊ parū ꝓficit. Jsa. i. Erit op⁹ vr̄m sic scintilla cito deficiens. Hā sic ignis male accēsus cito ꝺficit ⁊ extinguit sic ⁊ op⁹ factū cū tedio ⁊ negligētia ⁊ nau sea dissoluit. Q; aūt tepiditas ⁊ negligen tia ī bonis opib⁹ displicet deo. hoc ꝓbat Apoc. iij. vbi xp̄s dic Scio opa tua q; ne q; frigid⁹ es neq; calidus. vtinā frigid⁹ el ses aut calid⁹. Sz q; tepid⁹ es ⁊ nec frigid⁹ neq; calid⁹. incipiā te euomere ꝺ ore meo. Blo. euomere. i. ꝺ ꝓsortio btoꝝ segregare Calid⁹ ē q̄ feruēs ē in bonis opib⁹. Frigi dus q̄ simplicit desistit a bonis opib⁹. Te pid⁹ q̄ medio mō se hz. Blo. interli. Ma/ioz spes ē ꝺ frigidis q̄ꝫ de tepidis. Rō est. q; tepidi q̄ndā securitatē recipiūt. eo q; ali q̄d boni agūt ⁊ iō nō se coz̄rigūt. Sz frigi di se esse pctōres cognoscūt. ⁊ q; nō agunt bona. iō citi⁹ cōuertunt. Tepid⁹ euomit q̄ñ ī deterioza p̄cipitat: ⁊ ipenitēs moꝛit⁊ a ꝓsortio sctoꝝ sepat B Circa ℔ q̄rit vtꝝ tediuz boni sit moꝛtale pctm̄. Pro q̄ sciēdū q; ℔m Hermā. de schildiz. Tediū bōi ꝑt ꝓsiderari tripl̄r. Uno mō put est mot⁹ natural⁹ ex lassitudie coz̄pis post ex ercitiū spūale pueniēs. ⁊ sic nō ē peccatū.

Scdo. mō ℔m q; est mot⁹ appetit⁹ sensi/tiui ꝓtristati de ope spūali laboziosi. Et sic ꝑt esse pctm̄ veniale. q̄uis etiā ille ap/petit⁹ sit deliberat⁹. q; ꝓsens⁹ ī veniale nō ē nisi veniale. Uerbi gr̄a. Si cāto vl̄ oro aliq̄lit cū tedio. tm̄ ꝓptereā dimittere nolo ⁊ sic solū ē veniale Tercio mō cū ℔ tediū redūdat ī omissionē illoꝝ q̄ sūt necaria sa luti ad q̄ necessario hō tenet. ⁊ sic ē moꝛtale ẏbi gr̄a. Sic nō audire missaz ī die dñica vl̄ penitētiā iniunctā ñ cōplere. Cū aūt te diū redūdat ī ꝓsensū rōis. vl̄ volūtat⁊ bo/nū diuinū nō amātis. vl̄ cū fastidio reco/gitant⁊. sic ē pctm̄ moꝛtle. Tū ex eo q; rō ⁊ volūtas cū tristicia ferunt ī bonū ꝺ q̄ gau dendū esset. qđ directe ꝓtrariat charitati. Tū etiā q; tale tediū redūdat ī omissionē eoꝝ q̄ necessaria sūt saluti. s. diligere verū bonū: ⁊ declinare a malo. Si aūt tediū il/lud ex omissione boni ⁊ difficultate aggre diēdi bonū ducit ī desperatōez. tūc tā ac/cedit ad pctm̄ ī spūmsanctū. ⁊ si tediū ita cresc̄it q; etiā ducit ī tediū vite. intm̄ q; in/ueniat sibi man⁹. tunc iā simil erit Jude q̄

laçõ se su spẽdit Ergo mag̃ mala oriri pñt
et tedio ꝛ accidia: nisi ei resistaꝯ. Uñ etiã
de negligẽtiby dicit dñs p Hiere. ppbaz.
Maledict⁹ q̃ facit op⁹ dei negligẽter L
Ut ãt op⁹ nr̃m sit deo acceptũ tũc debz fi
eri cũ diligẽtia ꝛ cũ hilaritate ꝛ cũ bõa vo
lũtate. Prio cũ diligẽtia. ij. Paraľ. xix.
Cũ diligẽtia oĩa facite Uñ diligẽtia ĩ ocu
lis dei pl⁹ placz q̃ op⁹. Sz q̃d ẽ diligẽtia
i opiby bõis. Rñdeꝯ q̃ ñ ẽ aliꝺ nisi intenta
deuotio. Et ꝟ facim⁹ cũ mẽtẽ nostrã ifigi
m⁹ i illꝺ qꝺ agim⁹ oẽm euagationẽ mẽtis
fm posse restringẽtes Et hec diligẽtia mł
tũ placz deo. sic ei⁹ oppositũ mł tũ displicz
Uñ qꝺ aĩa est i corpe. ꝟ ẽ deuotio ĩ bono
ope. sz corp⁹ sine aĩa nihil ẽ. Uñ Arist. i. ꝺ
scit ꝛ expirat. sic bonũ opus sine diligẽtia
corã deo nihil est Scꝺo cũ hilaritate. ij.
Cor. ix. Hilarẽ datorẽ diligit de⁹ Hiero.
Mallẽ psalmũ vnũ cũ deuotõe ꝛ hilarita
te mẽt̃ decãtare: q̃ totũ psalteriũ cũ fasti
dio ꝛ accidia Tercio cũ bona volũtate
sic q̃ libẽter pl⁹ vellet facere: ꝛ sic de⁹ pl⁹ ĩ
spicit cor q̃ op⁹. Greg. Cor ꝛ ñ substãtiã
pẽsat de⁹: nec ꝯsiderat ũq̃tũ ei⁹ sacrificio
sz ex q̃to offeraꝯ. Uñ qñ q̃s libẽter vellet
pl⁹ dare vł facere ꝛ ñ pt. tũc sufficit deo vo
lũtas etiã q̃ tũcũq̃ sit op⁹ paruũ vł donũ
Greg. Regnũ dei tm̃ valet q̃tũ habes. va
luit nãq̃ Petro ꝛ Andree regnũ celoꝝ re
the Zacheo mediã ptẽ substãtie sue. valu
it vidue duo minuta. valet etiã calicez aq̃
frigide. imo etiã valz bonã volũtatẽ Uñ
Aug. Coronat de⁹ volũtatẽ vbi ñ iuenit
facultatẽ. Uñ etiã Berñ. Bona volũtas ĩ
aio est origo oĩm bonoꝝ ꝛ mr̃ oĩm ꝟtutũ.
quã q̃ habz secũ hz q̃d q̃d ei ad bñ viuẽdũ
op⁹ ẽ Scꝺo dãnamur cũ bonis opiby si
ea vẽdim⁹. ꝛ ꝟ fit cũ p lucro tpali. vł p ho
noꝛe ꝯsequendo ea facim⁹ corã hoiby. sic ille
pharise⁹ q̃ bonũ op⁹ fecit qñ i hebdoma
da duos dies ieiunauit. ꝛ decimas ꝺ bõis
suis dedit. q̃ tñ dãnat⁹ ẽ: q̃ laudẽ hũanaz
q̃siuit ꝛ se ꝺ bonis opiby ianit̃ iactauit di.
De⁹ gr̃as ago tibi q̃ ñ sũ sic cẽ. vt hr̃ Lu.
xviij. Ꝺ nob xpianis dñs phibz Mat.
vi. dicẽs. Et tẽdite ne iustitiã yr̃az faciatʒ
corã hoiby vt videam̃i ab eis alioq̃n mer
cedẽ ñ hẽbitis apꝺ patrẽ vestr̃ q̃ i ceł est.
D Uñ q̃rit vtr̃ sit pctm̃ mortale. cũ q̃s
laudẽ humanã i bonis opiby q̃rit. Rñdeꝯ
q̃ sic. qñ honor vł lucr̃ qꝺ queritꝯ p̃ponit
deo ꝛ ppr̃ie saluti Ñã in oĩby opiby bonis
p̃cipaľr õbem⁹ q̃rere honorẽ dei. Apoc.
i. Ego sũ alpha ꝛ o p̃ncipiũ ꝛ finis. Et de
inde salutẽ aĩe nr̃e. Uñ Bre. Quisq̃s ideo
seminat vt ꝟ vł laudis vł muneris merce
dẽ recipiat. eterna ꝑculdubio mercede se
p̃uat. Maxim⁹ ĩ ẽmone. Ñõ possum⁹ si
mul p vno ꝛ eodẽ ope fauorẽ mũdi expe
tere: ꝛ p̃miũ celestis gł̃ie inde acq̃rere. Uñ
sciẽdũ q̃ opa nr̃a vt sint deo accepta ꝛ no
bis meritoria. debẽt fieri ĩ recta sinceritа
tis intentõe. Est aũt recta ꝛ sincera inten
tio: vt singł̃a nr̃a bona opa nõ ad placẽdũ
hoiby. sz ad placẽdũ deo fideł̃r faciam⁹ Et
q̃ de⁹ nobilissim⁹ ẽ finis. iõ qñ opi nr̃o taľ
finis p intentõez rectã ponit erit nobile
sup̃ modũ. Amb. Intẽtio opi tuo nomen
ponit. Greg. ĩ moraľ. Oñe bonũ qꝺ agi
m⁹: p intentõez sp ad celestia leuem⁹. vt vi
delicz queram⁹ honorẽ dei ꝛ salutẽ ppr̃iã.
Hiero. Quidq̃d agꝯ p etna mercede age.
ꝛ nihil studeas ppt̃ laudẽ hũanã vł opini
onẽ hũanã. sz ppt̃ vitã eternã L Sz
di. an liceat deo seruire ppter regnũ celorũ.
ꝛ pẽta vitare ppt̃ penã iferni. Rñdeꝯ q̃ nõ
licet Ñã q̃ solũ ppt̃ regnũ celoꝝ bõa opaꝯ
nũq̃ illuc ꝓueniet. ꝛ q̃ solũ ppt̃ penã infer
ni nõ peccat vł peccare dimittit illuc post
hãc vitã ꝓueniet. Et rõ ẽ: q̃ q̃d q̃d ñ fit ex
charitate siue ĩ bono faciẽdo. siue in malo
omittẽdo. nõ ẽ deo acceptũ nec homi̇ me
ritoriũ. Uñ apl̃s. i. Cor. xiij. Si distri
buero oẽs facultates meas ĩ cibos paupe
rũ. charitatẽ aũt ñ habuero: nihil mihi p
dest. Et si tradidero corp⁹ meũ ita vt ar
deã. charitatẽ aũt ñ habuero. nihil mihi p
dest. Uñ ꝺ ꝟ Berñ. dic̃. Charitas ẽ bonũ
cũ q̃ n⁹ op⁹ minimũ despicit. sine q̃ n⁹ ma
ximũ acceptaꝯ. Uñ hõ dz deo seruire ꝛ bo
na opa sua facere p̃ncipaľr ex charitate q̃
diligere teneꝯ deum. siľr ꝛ mala dimittere
p̃ncipaľr ppt̃ deũ. ꝛ hr̃e spem q̃ de⁹ dabit
sibi regnũ celoꝝ. si ei ex charitate seruierit.
ꝛ isup libabit eũ a pẽis iferni vbi pctõres
eternaľr cũ demoniby puniẽt. Uñ p̃ncipa
le motiuũ dz esse charitas. Uñ apl̃s. Oĩa
opa vr̃a ĩ charitate fiãt Et ꝟ ẽ signũ q̃ op⁹
ĩ charitate fit. q̃ñ q̃s p̃ncipaľr ĩ opiby suis
q̃rit honorẽ dei ꝛ salutẽ ppr̃iã F Ter
cio dãnamur cũ bõis opiby. si ea in pctis
mortł̃by facim⁹. s. i supbia luxuria inuidia

ꝛ sic ꝺ alijs. Leui. xxij. Si macula habu erit ñ erit acceptū deo. Isa. i. Hō accipio a vob sacrificiū: qz manꝰ vre plene sūt sanguie. Hā sic mozs corpis ꝓuat hoiez vsu mēbroꝝ. ſ. q ñ ꝑt ābulare nec stare nec audire nec videre ꝛc. sic ꝛ pctm̄ mortle ꝓuat hoiez vsu mēbroꝝ q ad opa meritoria. sic q nihil mereꝯ cū oīb opib suis qꝺ sit meritoriū vite eine: sic nec alal brutū Uñ ps. Hō cū i honoze essz ñ intel. cō. est iu. insi. ꝛ silis factꝰ ē illi. Ergo sic iumētū qꝺ cōtinue laboꝛat ꝛ nihil mereꝯ nisi pabulū suū tpale. sic ꝛ hō exñs i pcto mortli: solū mereꝯ tpalē remuneratōez cū suis bonis opib. ¶ Sz q̄rit q̄s sit i pcto mortli. Respōdeꝯ q ille q̄ fecit pctm̄ mortle ꝛ adhuc ñ est ꝑpenitꝰ. vl q̄ hz ꝓpositū adhuc peccādi mortaliꝛ. sz q̄ñ q̄s ē ꝑpenitꝰ: ec si adhuc ñ ē ꝓfessꝰ: sz hz ꝓpositū ꝓfitēdi ꝛ satisfaciē di: tūc ām̄plꝰ ñ ē pctōz mortal. Ezech. xviij. In q̄cūq̄z hora pctōr ingemuerit. ꝛc. Uñ Lassio. Dñs nescit differre qꝺ quē cōpuncto corde sibi senserit supplicare. Uñ q̄ꝺq̄ꝺ talis ꝑpenitꝰ bōi opis fecerit deo acceptū est ꝛ ei meritoriū ad vitā eternā. Uñ si volumus q opa nr̄a sint nobis meritoria ꝛ accepta deo ꝺbemꝰ ea facere i fa ꝑpenitōe ꝛ gr̄a. Hā opa bōa erūt ex opantis bonitate. Luc. vi. Bonꝰ hō ꝺ bono thesauro cordis sui pfert bonū. Idē. Arbor bōa pfert fructꝰ bonos. Aug. Nihil est bonū nisi ex te bono. Bre. Ingẽtū ei boni sumꝰ corā deo. intim bōa erūt opa nr̄a apꝺ eū. Sz q̄ bōa puniāt ex bōis opib q̄ i pcto mortli fiūt. q̄re añ ser. xcij. L. vbi ꝺr q septē bona unde pueniūt. ¶ Quarto dānamur cū bōis opib. si ea añ finē nr̄e vite dimittimus. i. Paral. xxviij. Firmabo regnū tuū si perfecerit facere p̄cepta mea. Ezech. xviij. Si auerterit se iustꝰ a iusticia sua ꝛ fecerit iniq̄tē: nunq̄ꝺ viuet. Oēs iusticie eiꝰ q̄s fecerat ñ recordabūt. Ex q̄b ꝓbis habeꝯ. q si q̄s facit bōa opa ꝛ ñ pseuerauerit i ill. cū eisdē bonis opib dānabit. Uñ Bre. i. moral. Incassū bonū agit: si añ vite timinū deserat. Uñ opari debemꝰ pseuerāter bōa opa si volumꝰ hre p̄miū. Bern. Tolle pseuerātiā: nec obsequiū mercedē habz Isiꝺ. ꝺ sū. bo. Tūc deo placz nr̄a ꝓuersatio. q̄ñ bonū qꝺ inchoamꝰ pseuerāti fine cōplemꝰ. imo pseuerātia facit ardua leuia Uñ ꝓsus. Oīb i reb guis ē iceptio ꝑma Oꝛ aūt pseuerātia ꝛ assuetudo faciūt aꝛduа leuia. patz p Arist. q ꝺic. Mlta naturalit nō sūt delectabilia. cū assuefacta fuerint delectabilia erūt. Uñ etiā Boe. in de ꝓsol. phie. Duricia cuiuslibz opis assiduitate pmollit. Uñ patz q ꝺebemꝰ deo fuire i arduis ꝛ pseuerare i eisdē. vt ex hijs cognoscat seriosa intētio nr̄a ad deū. Hā oēs factī q deo placere voluerūt exercitia arduа elegerūt. qz sciuerūt rpm sic ꝑcepisse. Uñ ber. sup canti. Xps q ñ fallit elegit qꝺ carni molesti ē. id g vtili: istud ee magis eligēdū ē. ꝛ q̄s alius ꝺocz vl suadet aliq̄ eo tāq̄z a seductoze cauēdū ē. Uñ xps ꝺ se ꝺicit i euāgelio vt hr Lu. xxij. Ego ꝺispono vob: sic ꝺisposuit mihi pr̄ meus regnum ꝛc. q. ꝺ. Sic pr̄ ꝺisposuit mihi. q nisi per aspa i celū redirē vñ exiui. sic ꝛ ego ꝺispono vob vt seq̄mini vestigia mea. i. Pet. ij. Xps passꝰ ē p nob vob relinq̄ns exēplū vt seq̄mini vestigia eiꝰ. Apl's. Qui xpi sunt carnē suā crucifixerūt cū vicijs ꝛ cupiscētijs. Alex. xiij. Per mltas tribulatōes oportet nos itrare i regnū dei. Pro q̄ sciendū q si teipm ñ castigas. tūc ꝺeꝰ oipotēs te castigabit si es ꝺ nūero electoꝝ. ij. Paral. xv. Ego mai pōd apponā. Illi eñ electo/rū h pcit. Heb. xij. Flagellat oēz filiū quē recipit. Orig. sup Osee. iiij. Qui diligit a ꝺeo corripit. q aūt ñ diligit i pctis suis ꝺimittit. Bre. in mora. Si excepꝰ fueris a passiōe flagelloꝝ. eris ꝛ excepꝰ a nūero filiorū. Apoc. Ego q̄s amo ar. ꝛ ca. Uñ sciē ꝺū q pseuerare ꝺebemꝰ ñ solū i leuib. sz eē i arduis factis. ſ. vigilādo castigādo ieiunādo ꝛc. Ber. Bona vitā puto mala pati et bona facere: ꝛ sic vsq̄ ad mortē pseuerare. Isiꝺ. ꝺ sū. bo. Salꝰ icipiētib ꝑmittit ꝑmiū pseuerātib ꝺat. Chris. sup mat. Hō icepisse sz pfecisse ꝓtutz ē. Unde xps ꝺicit Math. x. Qui aūt pseuerauerit vsq̄ in finē h salꝰ erit. Ex ia ꝺicta patz qūo hō cū bōis opib dānari pt. ꝛ qūo q̄s opa sua facere ꝺebeat vt sint deo accepta ꝛ sibi meritoria vite eine. Exēplū habemꝰ. q nō sufficit bonā vitā incipe: nisi q̄s velit i ea pseuerare. Uñ legit i vitas patꝝ q q̄ꝺā adolescēs secularis habēs patrē ꝺisiderabat fieri monachꝰ: ꝛ ꝺū multū supplicaret pr̄i suo vix acq̄euit. Et igressꝰ monasteriū ꝛ factꝰ mōachꝰ: cepit deo feruēter fuire i ieunijs ꝛ oꝛōib. Cōtigit aūt post aliq̄ꝺ tps eūꝺē

frem supplicare abbati suo dicēs. rogo te abbas vt dimittas me ire ī heremū. Dixit ei abbas. Fili noli ꝫ cogitare Ignoras ei tēptatōes dyaboli ⁊ ꝟsutias ei⁹. ⁊ si ꝯtige rit te tēptari ñ ĩuenies ibi q̄ te ꝓsolet. Ille aūt cepit ap̄li⁹ eū rogare vt eū dimitteret abire. Et abbas ꝓsensit. Postmodū autē dixit abbati suo. Rogo te abbas vt cōce/das q̄ oñdāt mihi heremū. Et misit cū eo duos fratres q̄ irēt cū eo. Ambulātibꝫ aūt fratribꝫ cū eo p heremū vna die: ⁊ altera ꝺ rūt. Et ecce aq̄la vēit pcutiēs eos alis su/is. Et euigilantes viderūt aq̄lā. ⁊ dixerūt fratri illi. Ecce angel⁹ dñi: surge ⁊ seq̄re eū Surgēs valedicēs fratribꝫ seq̄bat eā. Et venit vsq̄ dū staret aq̄la Que mox surgēs volauit vsq̄ ad vnū stadiū. ⁊ itez resedit. Sil'r seq̄bat eā frater ille. Et itez volauit et sedit non lōge. Et factū ē ꝫ p tres horas. Postmodū aūt diuertit se aq̄la ad dexte/rā ptē. Et frater ille seq̄bat eā. Et respici/ens vidit tres arbores palmaꝝ ⁊ fontē aq̄ ꝑparauit mihi de⁹. Et ĩgressus cepit ī ea sedere su mēs cibū dactiloꝝ ⁊ ꝺ fonte aq̄m bibēs. ⁊ fuit ibi dē sex ānis neminē vidēs. Et ecce vna diez venit dyabol⁹ ad eu⁹ in specie abbat⁹ cuiusdā senioris hñs vultū terribilē. Videns aūt frater eū timuit. ⁊ p/cidēs i oꝛōez surrexit. ⁊ dixit ei dyabolus Oꝛem⁹ itez frater. ⁊ surgētes dixit dyabo l⁹. Quātū tpis habes ꝫ frater. ⁊ rñdit Va beo ānos sex. ⁊ dixit ei demō Ecce vicinū meū nescieba ⁊ ñ potui cogscere: nisi añ di es q̄ttuoꝛ q̄ꝫ habitares. ⁊ cogitaui mecū dicēs. Vadā ad hoiez dei istū. ⁊ ꝓferā cuz eo sup illo qꝺ p̄t esse saluti aie nr̄e. Et ꝫ di tes. q̄ꝛ cozp⁹ ⁊ sanguinē xp̄i ñ pcipim⁹. ⁊ ti meo ne efficiamur externi ab eo si nos ab ter ecce hic p tria miliaria sūt monasteria habentia p̄sbiteros. eam⁹ illuc oñi dñica die: aut post duas hebdomadas ⁊ accipia m⁹ cozp⁹ xp̄i ⁊ sanguinē ei⁹. ⁊ reuertamur ad cellas nr̄as. Placuit aūt fratri illi sua/sio dyabolica. Et veniente dñica die. ecce dyabol⁹ venit ⁊ dixit ei. Veni eam⁹: q̄ꝛ bo rā ē. ⁊ reuētes ꝓrexerūt ad p̄dictū monaste riū i q̄ erāt p̄sbiteri. ⁊ ĩgressi ecc̄liaz miserūt seꝝ oꝛōez ⁊ exurgēs ab oꝛōe frat ille respici ens ñ ĩuenit illū q̄ eū duxerat ibi. ⁊ dixit Ubi putas ꝓrexit: an ad cōmunē ncc̄ita/tē ꝓrexit. ⁊ cū expectaret diu ⁊ nō veniret. Exīt foras ⁊ req̄rebat eū. ⁊ cū ñ ĩuenisset dixit ad frēs loci illi⁹ ĩterrogās eos. Ubi ē abbas ille senex q̄ mecū eccl'iaz ĩgress⁹ est ⁊ dicūt ei. Neminē vidim⁹ nisi te tm̄. tūc ꝓsiderauit frater q̄ demon fuisset: ⁊ dixit. Videte cū q̄ astutia diabol⁹ eiecit me ꝺ cel la mea. sz tm̄ ñ multū ĩde antioꝛ. qꝛ ad bo nū op⁹ veni. Percipiā igit̄ cozp⁹ ⁊ sangui nē xp̄i. ⁊ ꝫ facto reuertar ad cellā meā. Et celebꝛat⁹ missis ī monasterio volēte reuer ti fratre illo ad suā cellā tenuit eū abbas il li⁹ mōasteriū di. Nisi refecer⁹ nobiscū nō te dimittem⁹ ꝛuerti Et cū recepisset cibū cū eis. reuers⁹ ē ī cellā suā. Et itez p⁹ alios di es vēit diabol⁹ ī sil'itudīe cuiusdā ĩuenis secular⁹ ⁊ ĩcepit eū ispicere a sūmo capitis vsq̄ ad pedes di. Est iste: aut nō Et cepit cū ꝓsiderare. Et dixit ei frat. Quid me sic respic⁹. Et ille ait. Puto q̄ me ñ cogscas. Nā post tm̄ tps qūo me posses cogscere. Ego sum vicin⁹ p̄ris tui ⁊ fili⁹ illi⁹. Nōne p̄ tu⁹ sic ē dict⁹ ⁊ mr̄ tua tale nomē habu it. ⁊ soꝛoꝛ tua sic est dicta: ⁊ tu sic vocar⁹: ⁊ mācipia illa ⁊ illa sic ⁊ sic sunt dicta. Mr̄ ꝟo tua ⁊ soꝛoꝛ tua añ tres annos moꝛtue sūt. P̄ ꝟo tu⁹ mō defunct⁹ ē. ⁊ ꝺstituit te heredē dicēs. Cui habeo dimittere ſbstā/tiā meā: nisi filio meo viro sctō q̄ relic̄t se/culū ⁊ abīt post deū Ipi ḡ dimittā oīa bo na mea. Mō vadāt alic̄ q̄ eū req̄rāt vt ve niēs distribuat oēz substātiā meā ⁊ eroget eā paupibꝫ p aīa mea ⁊ sua. Et ꝓrexerunt m'lti q̄rētes te: ⁊ minime ĩuenerūt Ego ꝟo veniēs ex casu p q̄dā cā huc cogui te. Uñ ñ facias moꝛā: sz veni ⁊ vēde oīa: ⁊ fac ꝑm volūtatē p̄ris tui Rñdit frater ille di. Nō habeo ncc̄e reuerti ad seculū. Tūc dixit ei dyabol⁹. Si ñ veners ⁊ depierit substātia illa tu exinde reddes rōez. Quid em̄ mali dico tibi q̄ venias ⁊ eroges ea paupibꝫ et egenis sic bon⁹ dispēsatoꝛ. vt ñ a meretri/cibꝫ ⁊ male viuentibꝫ ꝓsumat qꝺ paupibꝫ dimissū ē. Aut q̄d onerosū ē tibi vt vēias ⁊ facias elemosinas ꝑm volūtatē p̄ris tui p aīa tua ⁊ sua. ⁊ ꝫ facto reuertar⁹ ad cellā tuā. Qui m'ta suadēs: fratrē illū deposu/it ī seculū. ⁊ veniēs cū eo ad ciuitatē tūc re lic̄t eū. Voluit aūt ille ĩgredi domū p̄ris sui tāꝫ iā defūcti. Et ecce p̄ ei⁹ viu⁹ egre

diebaꝫ. Et videꝫ eũ nõ coꝝuit: ⁊ ait ad eũ Quis es tu. Ille vo turbaꝫ nihil potuit loq̃. Et cepit eũ iterato pr̃ interrogare q̃s esset. Tũc ꝓfusꝰ rñdit. ego sũ filiꝰ tuꝰ. Ait ei. ad q̃d reuersus es. Erubescebat autẽ ei dicere qõ verꝫ fuit. Sed dixit. Charitas tua fecit me reuerti: qz desiderabã te videre. Et mãsit ibi. Post aliqõ vo tps incurrit foznicatõez. ⁊ multꝫ supplicũ afflictꝰ a pr̃e suo. infelix ille nõ egit pñiam. sz mãsit in seculo. ⁊ oia bona opa sua priꝰ facta p/didit. ⁊ sic damnatꝰ est.

Sermo. cxli.

De septẽ peccatis mortalib.

Peccatũ cũ cõsũmatũ fuerit generat mortẽ Jac. i. Hoc itelligit ꝺ quolibet pcto mortli. Quare ĩ psenti ꝓmõe breuit aliq̃d ꝺicẽdũ ꝺ septẽ pctis mortalib. Prio ꝺ supbia q̃ ẽ oꝛigo oĩs pcti. J Pro q̃ sciẽdũ q̃ duplex ẽ supbia. s. exterioꝛ ⁊ iterioꝛ. Interioꝛ est cũ hõ ĩ sua estimatõe pfert se alĩs ⁊ appetit laudari ⁊ dolz q̃ alĩ laudãtur. Et talꝫ psumit iudicare. prim esse malũ ⁊ seipm esse bonũ. qõ ẽ ꝺ dictũ xpi q̃ ꝺic Mat. vij. Nolite iudicare ⁊ nõ iudicabimini. Sz verꝰ ⁊ bonꝰ xpianꝰ ꝺz alios meliozes se r̃putare ⁊ se ĩ hũilitate alĩs sbĩce re ⁊ sua pcta maioza alioꝝ pctis estimare Ber. Noli te cõpare maioꝛib. noli efferri mĩoꝛib. nlꝫ te p̃ponas. sz nec cõpare p/sumas. Jõ q̃libz ꝺz ĩ hũilitate seipm ꝓtẽptibilẽ reputare. ppt̃ icertitudinẽ quã hz ꝺ sua bõitate. Eccs. ix. Nescit hõ an amore dignꝰ sit an odio. Exterioꝛ supbia exercet ĩ capite ⁊ ĩ toto coꝛpe. s. ĩ peplis. ĩ longz cribus. ĩ caputĩs. ĩ pallĩs. ĩ scissurz multz ĩ cingul. ĩ calceis. ⁊ sic ꝺ alĩs Sz q̃rit q̃ talꝫ supbia exterioꝛ ĩ coꝛpe sit pctũ moꝛtale. Rñdet q̃ sex modis p ornatũ coꝛpis q̃s peccat mortalr. Prio p intẽtõez. s. q̃ñ q̃s se ornat ea intentõe vt velit ab alĩs ꝓcupisci. Oꝛ ꝓm aug. Nõ solũ appetere: sz appetĩ velle ẽ criminosũ. Chrit. in li. ꝺ cõpunctione. Si mlier se decoꝛauerit ⁊ ad se visus hoĩm puocauerit extremã vindictaz sustiebit. Ergo mlieres ⁊ etiã ỹgines q̃ se ornãt vl facies suas coloꝛãt vt ab alĩs cõcupiscãt peccãt mortalr. q̃uis etiã nõ habeãt volũtatẽ ꝓsentiẽdi illꝫ q̃ eas ꝓcupiscũt

Scõo peccãt mlieres vl etiã viri ĩ ornatu coꝛpis. cũ se ornãt ex supbia. s. extollẽdo se sup alios hoĩes ⁊ ptẽnẽdo alios q̃ ñ hñt talẽ ornatũ. ⁊ talꝫ ornatꝰ cõiter ex supbia p cedit. Uñ Innoc. ꝺ vilitate hu. ꝺi. Superbꝫ aũt vt magnificꝰ videat. satagit ve/stiri duplicib. idui mollib. pciosis ornari Hoc patz: qz heu mlti hoĩes ex supbia se ornãt vt alios ĩ pulcritudie excedãt. vl saltẽ vt ñ excedãt ab alĩs. vl ex amoꝛe vane laudis ⁊ vane glie. vt ꝺicat ꝺ eis. q̃ ipi sint pulcri ⁊ honoꝛabiles. Luc. xiij. Dis q̃ se exaltat hũiliabit. Tercio peccãt hoĩes ĩ ornatu coꝛpis. s. facies suaꝫ colorãdo cũ ꝟ faciũt ĩ ꝓtẽptũ creatoꝛis sui Uñ amb. De les picturã dei si vultũ tuũ naturali cãdore obnubilas. et exq̃sito ruboꝛe pfundis. Tales silꝫ sũt lucifero. qz volũt esse pulcriozes q̃z deꝰ oĩpotẽs eos creauit. sic illi q̃ habẽt facies pallidas ⁊ volũt sibi facere rubeas vl albas. ⁊ illi q̃ habẽt crines nigros ⁊ volũt facere glaucos. ⁊ q̃ habẽt crines planos ⁊ volũt hr̃e crispos Quarto hoĩes peccãt in ornatu coꝛpis. qꝺ ꝓtingit ppt̃ nimiã cõplacẽtiã ⁊ amoꝛẽ ⁊ solicitudinẽ quã habẽt ad ornatũ ⁊ pulcritudinem coꝛpis. Tantꝰ eñ posset esse amoꝛ iste. et tãta cõplacẽtia q̃ esset moꝛtale pctũ ⁊ ẽ idolatria. vt q̃ñ amoꝛ ille ⁊ cõplacẽtia illa amoꝛẽ dei superaret: qz ꝟ ab hoĩe colit qõ ꝓ ceterz diligit. Uñ aug. Nullũ pctũ adeo vẽiale ẽ qõ ñ fiat moꝛtale dũ placz. q̃sti culose stãt q̃ habẽt nimis magnã cõplacẽtia ĩ suis vestib. eo q̃ habeãt diuersa pria vestiũ ĩ tunicz ⁊ pallĩs ⁊ peplis ⁊ cingul deauratz vl deargẽtatz. qz tales ppt̃ ꝟ pñt dãnari. Uñ exẽplũ narrat Hũb. q̃ fuit ĩ frãcia q̃dã mlier deuota. q̃ cũ semel essz rapta. vidit ĩ spũ q̃ndã magnã comitiſſã q̃ fuerat ei familiarz. Cui cũ aiaz demones traherẽt ad ifernũ. ipa comitiſſa eiulando clamauit Deu me miserã q̃ satz casta fui ⁊ abstinẽs: ⁊ elemosinaria. nec p alia re damnoꝛ nisi p ornatu vestiũ quẽ nimis dilexi. ⁊ admonita nõ cessaui. Uñ etiã legit ꝺe q̃dã mliere q̃. ppt̃ nimiũ ornatũ coꝛpis nõ meruit eucharistiã recipe ĩ agone. sed duo pulcerrimi iuuenes assistẽtes acceperunt ihũm xpm ꝺ manu sacerdotz volẽtis eã cõmunicare. ⁊ sic ipa sine cõione obiit Quito ppt̃ scãdalũ q̃uis ñ intẽdas plonã alĩ quã allicere. tñ si cogiscis alioꝰ accẽdi ĩ mala ꝓcupiscẽtia. ⁊ tñ ñ vis dimittere ornatũ

supbū ppē salutē primi. mortalit peccas
z dānabet. Sexto ppē explū z iforma/
tionē alioz. sic q primitus inuenerūt vl ab
hodierna die inuenīūt nouos modos ve/
stiū z extraneitates. z volūt hre seqces i ta
suris. z sic d alijs. Taliū pena accidētalis
augmentat qtidie i iferno vsq ad nouissi
mū die a qlibz hoie q eos imitat i talibus
adinuentōibz. K Septim pctm mortale
est auaricia. Circa qd sciēdū q qs peccat
qtuor modis p diuitias. Prio ocupiscē
do bona alioz ō deū z iusticiā. vel etiā illi
cē ad peccādū. s. ad vanā gloriā vl ad lu/
xuriā vl crapulā exercēdā. sic ille diues de
splēdide z induebat purpura z bisso. Itē
q nimio appetitu z amore afficiūt ad tpa
lia qbus nō iuste vellēt ea acqrere. tñ qñ
amorem dei z appetitū ppie salutis. sic q
mes suffocat i toto. tal etiā quiter peccat.
Sic heu pl'es sūt q totū coz suū occupāt
cū tpalibz. sic q raro vl nūqz d deo vl salu
te. ppria cogitāt. Sz qñ qs appetit aliēa
cū volūtate ꝺditionata. s. si possz ea hre si
ne offēsa dei. z iuuria primi. z tūc vl nullū
p auariciā acqrendo bona tpalia iuste. s.
cū vsura vl ludo: vel p fraudē i emēdo vel
vēdēdo: vl p furtū vl p rapinā. z sic d alijs
Nā qcūqz mō qs tpalia iuste lucrat. mor
taliter peccat z tenet ad restitutōez si vult
saluari. siue sit i rebz magnis siue i paruis
Uñ aug. Aluar⁹ añqz qd lucret scipz pdit
z añqz aliqd capiat capit. Idē aug. Pctm
nō dimittit: nisi ablatū restituat. Uñ d b
dicit in decre. Inferēs damnū ptio nō est
absoluēd⁹ nisi dāno fm arbitriū lesi resti/
tuto. xxij. q. vlt. Pessimā. ix. q. vi. Si res
Tercio peccat qs p diuitias male expē/
dendo. s. qñ nō vtit ad honorē dei z salutē
ppriā: sz vtit ad peccādū ō deū. tales sic ex
pendēdo pñt. pterea ꝺdēnari. etiā si nul/
las res iustas haberēt. sz suas iustas res
sic ad peccādū expēderēt. vt patz in illo di
uite epulone. d q hr Luc. xvi. q sepult⁹ est
i iferno. z tñ nō repit scriptū d eo q fuit vsu
rarius: raptor: lusor: vl fur. sz qz bona sua
male expēdit. s. i supbia vestiū: i gula z cra
pula: z paupi Lazaro nō sbuenit. iō dāna/
t⁹ est. O qt diuites sequunt eū i supbia ve
stiū hntes pciosas vestes. lōgas caudas. z
scissuras varias z mlta paria vestiū. Sil'r
sequunt eū i gula. sic mlti q volūt laute vi
uere z pciosa fercula hre: z pciosū potū bi
bere. z sic superflue expēdūt suas iustas res
d qb strictā rōez vsq ad vnū denariū red
dituri sūt deo i nouissimo die. Sil'r q plu
dūt vel male expēdūt primoniū suū. Sz
di. Ista bona sunt mea. g licet mihi facere
cū eis qdqd volo. Rndet q nō sunt tua p
pria. sz sūt a deo tibi accōmodata. Apls.
Quid habes qd nō accepisti. s. a deo. Ergo
qlibz dz vti suis bonis tāqz rebz accōmo/
datis cū timore: ne offendat deū q ea sibi ac
cōmodauit Quarto peccat qs p diuitias
eas nimis auare possidēdo z retinēdo sua
iusta bona sic q d superfluo nō subuenit pau
peribz et insatiabili cupiditate. qz timet sp
sibi deficere. z tal reputat raptor coz deo
Uñ amb. Nō minoris criminis ē habēti
tollere qz cū possis indigentibz denegare.
Ergo tantoz scias te inuadere bona qtis
possis pstare z nolis. g qlibet possidēs bo
na tpalia dz pauperibz ꝺdiuidere. Aug. Da
xpo i terra q tibi reddet i celo. Et d b qre
ser. cij. T. L Terciū pctm mortale
ē gula. Circa qd qrit qt modis qs come/
dēdo z bibendo peccet mortal'r. Rndet q
pncipaliter qnqz modis Prio qñ diligo
corp⁹ intm q ō ꝓceptū eccl'ie parat⁹ sū co
medere diebz ieiunioz cū tñ bñ possem ie
iunare: z nolo corp⁹ meū quare intm z sic
soluo ieiuniū sine cā ab eccl'ia ꝓceptū Uñ
Herman⁹ d schildtz dic. Qñ qs iordina
te gule vl ocupiscētie iheret tāqz vltimo fi
ni. ita q tal qsi deū ptēnens parat⁹ sit pce
pta dei z eccl'ie trāsgredi. vt delectatōnes
gule assequtur. tal quiter peccat. Nā qcūqz
soluit ieiuniū ab eccl'ia institutū sine legi/
tima cā z rōe: z ex ptēptu nō vult obedire.
peccat mortal'r totiēs qtiēs b trāsgredit.
Secdo peccat qs i comedēdo cū qs su/
mit cibū illicitū vl phibitū. sic si qs i qdra
gesima comederet lacticinia oua et sil'ia.
qz i qdragesima interdicunt vniuersaliter
oua z oīa lacticinia. Sil'r q vota fecisset
sez sextis feriis nec oua nec lacticinia co/
medere. z b votū infringeret. Tercio qñ
qs sciēter cibū nociuū sibi comedit ppter
solā delectatōnez. tal etiā quiter peccat sic
sumēdo illū cibū vl potū vñ sciēter vires

corpis debilitat ꝛ vitaz sibi abbꝛeuiat. qꝛ sic facit ꝯ charitatē q̄ hō teneꝯ seipm dilige re ī deo: ꝛ vires suas ꝑfuare vt deo diuti⁹ possit fuare suā vitā ꝛ ei fuire. ꝑs. Fortitudinē meā ad te custodiā ꝛē. Quarto cū q̄s excedit ī nimietate. sic q̄ perdit inde rōez vl̄ icidit ī nauseā: vl̄ acq̄rit ide vomitū ꝓpt̄ supfluā crapulā. tal̄ etiā ḡuiter peccat. Hā ꝑm Ben. ō vrmaria. Quicūq; inebriaꝯ vl̄ excedit mēsurā ī comedēdo vl̄ bibēdo. ꝛ ꝫ facit cū ꝓposito ꝛ intentōe. talis peccat mortal̄r totiēs q̄tiēs. Uñ amb. in li. ō pñia. Ebrios⁹ cū absorbet vinū. absorbet a vino. abominat a deo. ōspicit ab angel̄. deridet ab hoib⁹. destituit a virib⁹. cōfundit a demonib⁹. Uñ etiā Oꝛig. Ebrietas ē mꝰ oīm viciop Itē ebrietas facit de hoie bestiā. ō robusto ifirmū. ō prudēte fatuū. Et si q̄s ī tali ebrietate occideret vel alia morte moꝛeꝛet: eternal̄r dānaret Ereplū habem⁹ ō q̄dā q̄ freq̄nter inebrieba t. ꝛ q̄dā tpe ꝓcepit ad dedicatōez. q̄re ꝫ exemplū supra ser. xcix. ꝑ. Uñ Greg. Qui nūc male se ī voluptatib⁹ dilatat illū postea in supplicijs pena angustat. Quīto peccat q̄s ī comedēdo vl̄ bibēdo cū q̄l tm̄ diligit cibū q̄ appetit⁹ delectatōis cibi est cā finalis ꝛ ꝑncipal̄ sumēdi cibū delectabilē. sic q̄ ꝑponit illā delectatōez deo q̄ ꝑncipal̄ et final̄ ꝺz esse cā oīm opez nꝛop. ꝛ talē delectatōez q̄runt hoīes voluptuosi q̄ solū vi uūt ꝼm carnē. Uñ apl̄s. Si ꝼm carnē vixeritȝ moriemī. Hiero. Impossibile ē vt ꝑsentib⁹ q̄s ꝛ futurȝ fruaꝯ bonis. vt ꝫ ventrē ꝛ ibi mētē ipleat. ꝛ sic ō delicijs trāseat ad delicias. Uñ sciēdū q̄ q̄ñ q̄s esurit ꝛ sic esuriēdo comedit ꝛ delectaꝯ i cibo. nō ē pctm̄. qꝛ ꝫ ē naturale cuilibet aīali. Etiaz si q̄s ꝑparat cibū ea ītentōe vt eū sumere possit. ꝫ itez p̄t fieri sine pēto. Sed q̄rere tm̄ delectatōez ꝛ saporē ī cibo ꝛ potu ꝫ est pctm̄. Ꝺ Quartū pctm̄ mortle est luxuria. Et ē sciēdū q̄ q̄ñcūq; cōmittit act⁹ luxurie ꝑter actū mrimonij: semp ē pctm̄ mortle. Ēl p̄s. Ois fornicator aut īmūd⁹ nō habe. ptē in reg. xp̄i. Sz di. an hō sine actu possit peccare mortal̄r. Rñdeꝯ q̄ sic Et ꝫ ꝓtingit octo modis. Primo q̄n q̄s dat ꝓsensū ī morosā delectatōez. sic̄ q̄ delectanꝯ cū plena rōe ī malis cogitatōib⁹. sic̄ heu mlti faciūt tā viri q̄z mulieres. q̄ licet nolūt ad actū ꝓcedere tñ volūt ī malis cogitatōib⁹ delectari. qō etiaz nimis ꝑiculosū ē. qꝛ facilit̄ ꝑ ꝫ pctm̄ mortale q̄s īcurrit. Qō beat⁹ Jacob⁹ pbat in sua epl̄a. vbi sic dic̄. Lōcupiscētia. i. iteri⁹ oꝛ animi delectatio. cū ꝓcepit supplere ꝓsensū rōis. parit pctm̄. s. mortle. Sz m̄ sciē dū q̄ q̄ñ alicui icidit turpis cogitatō sine delectatōe ꝛ ꝯ volūtatē. ꝫ nullū ē peccatū Uñ gre. Quātūcūq; īmunda sit cogitatō mētē ñ polluit: si rō ñ ꝓsentit. īmo ē meritoriū. Uñ bern̄. Quotiēs restiteriȝ: totiēs coꝛonaberiȝ. Sz cū turpis cogitatō icidit cū ōlectatōe tñ sine ꝓsensu plene rōis. tūc est vēiale pctm̄. Secō cōmittit luxuria sine actu q̄n q̄s ex mala cogitatōne ꝛ delectatōe dat ꝓsensū ꝛ volūtatē ad ipm op⁹ p petrādū. ꝛ ꝫ sp ē pctm̄ mortle. Uñ Aug⁹. Si rō ꝓsentiat ei q̄ libido cōmouerit ciēdū esse ꝛ nō discrepat. iā ei pctm̄ iputat etiā si ñ ꝓseq̄tur factū. q̄m rea teneꝯ ī sensu ꝓscia. Et ꝫ etiā itelligit ō quolibz pēto mortali. Uñ ōz ī decre. In malicijs volūtas ꝑ facto reputat. ō pe. di. vij. Qēs. Ertago q̄cūq; ſgnū celoz itrare voluerit. optz q̄ habeat firmū ꝓpositū q̄ vsq; ad mortez nūq; velit mortal̄r peccare. nec actū luxurie facere nisi ī mrimonio Tercio cōmittit luxuria sine actu cū visu. vt q̄ñ q̄s ispicit aliquā psonā ea ītentōe vt eā ꝓcupisce re velit Mat. v. Qui viderit mlierē ad cōcupiscēdū eā: iā mechat⁹ ē eā in coꝛde suo. Uñ si q̄s vna die centū domos itraret: ꝛ ī q̄libet domo talē ꝓcupiscētiā iā dictā sibi ꝑ visū acq̄reret: tot pēta mortlia cōmitterz. Ergo sūme necessaria ē custodia oculoz Quarto cōmittit locutōe vl̄ risu: vt cū q̄s alloquit vl̄ arridet vni psone ea intentōe vt eā alliciat peccat mortal̄r Qui to cōmittit ꝑ tactū illicitū sine ipudicū et ap̄leꝯ oscula ꝛ hmōi. q̄ mod⁹ vocat ab ap̄lo turpitudo. Et illo mō etiā peccat q̄l mortal̄r. ꝛ tāto ḡui⁹ peccat q̄to magȝ ꝑ talia libido accendit. ppt̄ nimiā appꝛoximationē ad mlierē vl̄ virginē Sexto cōmittit ꝑ ornatū coꝛpis vl̄ ꝑ alia sig ad luxuriaz incitātia. Uerbi gra Ut sunt ūsti q̄ non ꝓcupiscūt nc actū ꝑpetrare volūt ſz faciūt vt ꝓcupiscāt: vt mlieres ꝛ ꝯgines q̄ ꝑpterea se lauāt ꝛ ornāt ꝛ caput suū discoopiunt vt amabiliores fiāt. ꝛ sic alios allicere possint. illi mortal̄r peccāt Septimo cō mittit ꝑ dona ꝛ munuscula. vt cuz q̄s dat

alicui pſone donū vl̄ eteniū ea ītentōe vt
eā ſic ad malā ꝓcupiſcias ⁊ ad malū actuz
alliciat peccat mortal'r Octauo cōmitti
tur qñ aliq̄ libēter vellēt actū illū pficere ⁊
bñ poſſent qz bñt optunitatē tpis loci ⁊ p
ſone. ſz ſolūmodo ꝓpterea dimittūt. qz ti
mēt mundū ⁊ ſcādalū hoim ⁊ ꝓfusionē p/
priā. Sz ſi ſcirēt ſe poſſe latere ī ꝑ actu nᵒ
deū nec ſctōs nec ſalutē aīe curarent q̄n ꝑ
nephas ꝓpetrarēt. Et tles q̄ ſic dimittūt
ñ ꝓpt deū: ſz ſolū ꝓpt hoies ḡuiť deū offē/
dūt. Unde Leo papa. Sūt nōnulli q̄ cum
corde ꝓcipiūt pctm̄ faciēdū deliberāt: illō
tm̄ tmore dimittūt. aut ꝓ difficultate iple
re nequeūt. hȳ ꝓfecto ñ ī dño moriūť. Et
ꝑ intelligēdū ē ō q̄libet pcto mortli qō q̄s
ꝓpt deū ñ dimittit: ſz ſolū ꝓpt tmorē ho/
minū ¶ Quintū pctm̄ mortale eſt ira.
Pro quo ſciēdū q̄ ꝓncipal'r ira eſt triplex
ꝓpria ⁊ aliena. Eccs. vij. Melior ē ira ri/
quētis. ps. Iraſcimī ⁊ nolite peccare. Et
ꝑ ē ſignū q̄ ſūt filij dei q̄ ñ pñt ſuſtinere in
iuriaz dei. Ergo iraſci ſup ꝓpria pcta ⁊ ec
aliena. ſil'r ⁊ vindicare iuriā dei. tal' ira eſt
bona ⁊ laudabil' Scda ira eſt venial'. ſic
ſubita ira ſine deliberatōe rōnis. qz ī alicq
bus boib⁹ ignis ire cito accēdit. Et q̄n q̄s
ex ſurreptōe cōmouebit: ⁊ q̄cito ꝑ cū rōe
aduertit. tūc expellit ⁊ reſiſtit huic ire: ⁊ ñ
vult ſe vindicare. ⁊ ſic peccat ſolū venial'r
Unde Caſſio. Venial' ē ira q̄ ñ ducit ad ef/
fectū Tercia ira ē mortal' vt cū q̄s iraſcit
cū deliberatōe ⁊ ꝓſenſu rōnis ⁊ cogitat in
alio ſuo qūo poſſit ſe vindicare. ⁊ tal' ſic ira
ſcēs re⁹ erit iudicio. Mat. v. Qis q̄ iraſci
tur fratri ſuo re⁹ erit iu. Et ſi illā irā oſtē/
dit ī ꝓbis. ſ. maledicēdo ꝓxīs ſuis. tūc ad
huc ḡui⁹ peccat. Et ꝓ ꝑ incurrit eternā ma
ledictōez. quā q̄dē maledictōez xp̄s dictu
rus ē ī iudicio. vt hr̄ Mat. xxv. Ite male
dicti ī ignē eternuz. Et ſi ex ira pcedit ad
factū ꝛ primū. ſ. eū pcutiēdo: vulnerādo:
vl̄ occidēdo. tūc adhuc ḡui⁹ peccat. O
Sextū pctm̄ mortle ē iuidia. Pro q̄ ſcien
dū q̄ triplex ē iuidia Pria iuidia ē q̄ p/
uenit ex natura ſic q̄dā natural'r ſūt iuidi
ꝑ ñ eſt pctm̄ cū ꝑ nllo mō ſit ī ptāte nr̄a.
Unde Ariſt. ij. ethi. In deſideriis naturali
bus pauci peccāt. Ergo talib⁹ ꝓmis mo/
tib⁹ ſic natural'r incidentib⁹ imediate ⁊ ſi
ne mora reſiſtēdū ē. ⁊ tūc ñ nocēt. Unde gre.
Tēptatio cui ñ ꝓſentiť ñ ē pctm̄. ſz ē mate
ria exercēde ỹtutꝭ. Scda iuidia ē venia
lis. ⁊ ē cū q̄s triſtat' de fortunio ⁊ felicitate
primi. tm̄ ñ cū plena rōne ⁊ deliberatōe. ⁊
ſic ē pctm̄ veniale. Hoc patz ex eo qz cum
rōne plena optat ⁊ fauet ſibi oīe bonum
Tercia ỹo iuidia ē cū dolet de bono alte
ri⁹: ⁊ ꝑ ex deliberato ꝓpoſito. vt qz eū ali⁹
excedit ī talib⁹ bonis. ſ. ī ſapiētia ſiue ī re/
bus tpalib⁹: ſiue ī fauore hoim: ſiue q̄ ha/
bet ampliorē glorią ⁊ excellētią. ⁊ ſic ē pec
catū mortle. ⁊ ī ꝑ ꝓprie ꝓſiſtit iuidia. ⁊ il
lud ſp ē malū. qz dolet ō q̄ ē gaudēdū. ſ. de
bono primi qō eſt ꝛ charitatē primi. qz ſi
diligo primū ſic debeo ⁊ teneor tūc faueo
ſibi q̄d̄q̄d de⁹ ſibi fauet. ⁊ ad ꝑ q̄libz tenet
Unde Arist. Diligere eſt alicui bonū velle.
Unde iuidioſi q̄ gaudēt ō aduerſitate pri/
mi ⁊ dolēt ō pſperitate ip⁹ ſūt hoies dya
bolici. qz habēt ſignū ip⁹. Unde Joh. xiij.
In ꝑ cognoſcēt oēs q̄ mei eſtꝭ diſcipuli
ſi dilectionē habuerit ſ ad inuicē. Sic ecō
uerſo eſt ſignū q̄ ſūt filij dyaboli q̄ habent
inuidiā ad pxīos ⁊ gaudēt de malis alio/
rū. qō dyabolicū eſt. Prouerb. xxiij. Qui ī
ruina alteri⁹ letat: non erit impunit⁹. Nā
dolere ō bonis primoꝝ infelicissimuz eſt
qz amittūt q̄d̄q̄d alij lucrant. Sene. Uti
nā iuidi ī oīb⁹ ciuitatib⁹ aures ⁊ oc'los ha
berēt. vt ō ſingul' pſperitatib⁹ hoim torq̄/
rent Septimū pctm̄ mortle eſt acci
dia. Unde q̄rit q̄n tediū boni ſit pctm̄ mor/
tale ⁊ q̄n nō. Rñdet ſm Hermānū ō ſchil
ditz q̄ tediū boni ꝑt ꝓſiderari tripliciter.
Uno mō put eſt q̄dā mot⁹ natural' ex laſ/
ſitudine corpis poſt exercitiū ſpūale pue
niēs. ⁊ ſic nō eſt pctm̄. Scdo mō ſm q̄ eſt
motus appetit⁹ ſenſitiui ꝓtriſtati de ope
ſpūali laborioſo. ⁊ ſic ꝑt eſſe pctm̄ veniale
q̄uis etiā ille appetit⁹ ſit deliberatiu⁹. qz
ꝓſenſus ī veniale nō eſt niſi veniale. verbi
gra. Si canto vl̄ oro aliq̄liter cū tedio. et
tm̄ ꝓpterea dimittere nolo. ſic ſolū ē venia
le. Tercio mō cū ꝑ tediū redūdat ī omiſſi
onē eoꝝ q̄ ſūt neceſſaria ſaluti ⁊ ad q̄ neceſ
ſario hō tenet. ⁊ tūc eſt pctm̄ mortale. ỹbi
gra. Sicut nō audire miſſā ī die dñica. vl̄
pñiaz iniūctā ñ iplere. vl̄ horas canonicaſ
omittere ab illo q̄ ē ī ſacrꝭ ordib⁹ ꝓſtitut⁹.
vl̄ pmiſſū votū nō adimplere. ⁊ ſic ō alīs

Si vis ad vitā ingredi ꝙua mādata dei Mat. xix. In ꝟbis ꝑmissis ostendit xp̄s cuilibꝫ homi viā vite eterne. cū dicit Si vis ad vitā ingredi ⁊c. Vñ sciēdū q̄ de cē sūt ꝑcepta q̄ q̄libet homo ꝙuare tenet̄ q̄ vult saluari. Q. Primū ꝑceptū est. Nō adorabis deos alienos. ⁊ illud ꝑceptū tāgit fidē: qz fides est fundamētū oīs boni Vñ aug. Fides ē hūane salutis initiū sine q̄ nemo ꝑt ad numerū filiorꝫ dei puenire. Vñ xp̄s dic̄ in euāge. Joh. iij. Qui ñ credit: iā iudicat⁹ ē. Ex q̄bꝫ ꝟbis patꝫ: q̄ oēs ifideles sic̄ pagani iudei heretici sūt in statu damnatōis. ⁊ iā ad eternā mortē iudicati. R Sz loq̄ndo d̄ xp̄ianis baptisatis. tūc dicēdū est q̄ ipi mltiplicit̄ cōtra ꝟ ꝑceptū peccāt Primi sunt illi q̄ dubitant de fide an sic sit vt scriptura dicit ⁊ fides catholica tenet Et etiā illi q̄ negligūt addiscere articulos fidei cū possent et debēat eos scire. Nā q̄libet xp̄ian⁹ cū ad annos discretōis puenerit tenet̄ addiscere ⁊ scire simbolū ap̄lorꝫ. Vñ de ꝟ dr in decre. Paruuli facti adulti tenent̄ ad fidē quā p eis spoponderūt offerētes. ⁊ illi debēt eos docere simbolū ⁊ dñicam orōez. d. ꝑse. di. iij. Nos. Ergo q̄ articulos fidei friuole ⁊ ex ꝑtēptu scire nō vellet cū possz. peccat mortal̄r. ⁊ tali nō est administrādū sacrm eucharistie donec addiscat. Itē q̄ obꝙuat tps ⁊ dies egiptiacos i hūs actibꝫ q̄ soluꝫ dependēt ab homis libero arbitrio. puta mercatio: traductio vrozis: herbarꝫ collectio: vl̄ alicui⁹ opis ichoatō. qz i talibꝫ ob ꝙuare dies egiptiacos est pctm̄ mortale. q̄ rep̄hēsibil̄r peccāt q̄ i nocte natiuitatꝫ xp̄i ⁊ Jobis bap. suas faciūt incantatōes. Itē q̄ somnia aduertūt ⁊ ꝙuāt. Cōtra q̄s dicit Leui. xix. Nō auguriabimini nec obseruabitꝫ somnia. Vñ Eccl. xxxiij. Mltos errare fecerunt somnia ⁊ illusiones vane. Vñ Latho. Sōnia ne cures: nā fallunt somnia pl̄es. Itē qui ad phitonissas accedūt. totiēs q̄tiēs mortal̄r peccāt. qz ñ licet ꝓsiliū a dyabolo req̄rere. qz inimic⁹ noster mortal̄ est ⁊ semp habz malā voluntatē ō nos: ⁊ sp nitit̄ impedire salutē nr̄az. Insup nec est eis credēdū. qz dyabol⁹ q̄ p eas loquit̄ mēdax est ⁊ p̄r ei⁹. s. mēdacij. Itē q̄ fatū tenēt etiā gr̄iter peccāt. Nā deuiāt a fide q̄ tenēt fatū: qz sūt multi q̄ dicūt q̄ñ hō mala morte morit̄ q̄ñ. s. suspēdit̄ siue rotatur siue cōburit̄. ⁊ sic de alīs: q̄ de⁹ sic voluit ⁊ ordinauit. ⁊ hō talis ad ꝟ nat⁹ sit q̄ talia pati debuit. Hoc dicere ē gr̄ue pctm̄. qz ē loq̄ ꝺ honorē dei. qz deus nō vult nisi bonū. Ap̄l's. Hec est volūtas dei sanctific. vr̄a. Vñ puenit ex ꝑ̄ꝓria malicia ip. si⁹ hois q̄ male agit. Itē q̄ seruāt auguriū ⁊ ꝟ attēdit̄ i gestu cātu ⁊ volatu auiū. verbi gr̄a. Cū gallina cātat. canis latrat. coru⁹ sup̄ domū se locat. volētes ꝟ aliq̄d spēale ꝑtendere. q̄ oīa vana et supsticiosa sūt Itē q̄ i puerperio cū mlieribꝫ impgnatis ⁊ ꝓientibꝫ supstitiōes exercēt. sic̄ q̄ mulierē difficultatē habētē i ꝑtu circūcingūt cīgulo viri vt eo leui⁹ pariat Itē q̄ gladio euaginato bñdicūt mlieres i puerperio ⁊ exufflāt candelā i faciē ei⁹ q̄ō est supsticio suꝫ. Sz si thus ibi adoleat siue accendat lumē ꝓsecratū. vl̄ aq̄ bñdicta ibi aspergat vl̄ signū crucꝫ ibi habeat̄. illa sūt deifica et licita. Itē q̄ carminant hoies ⁊ pecora q̄ō fit mltiplicit̄. Prio caput cingūt ⁊ mensurant cū cingulo ꝓpꝛio. ⁊ tūc ponūt cingulū sub pedibꝫ ei⁹. ⁊ ipe dicit. Deli⁹ te calco ꝟ porto. Itē oc̄los bñdicunt. terrā cū manu tangūt ⁊ tūc cū tali manu oculos sibi ꝓtingūt. Itē q̄ñq̄ alīq̄s ducūt ꝑ fluuiū aquā. Itē vertūt se ꝑ ortū solis. Itē q̄ñq̄ ducūt alīq̄s ad vnā arborē ⁊ faciūt eos ꝙ sare arborē. Itē quidā carmināt eq̄s aut vaccas ⁊ cetera aialia. q̄ñ vermes habent vl̄ cū de mane expellunt. vl̄ cū ꝓdita sunt ea bñdicūt ne lupi ea rapiāt. Itē q̄dā bñdicūt vulnera ne cruentēt. Itē q̄ ꝑ inimicos canes ⁊ lupos cū vulneribꝫ xp̄i se carminat. Sciēdū q̄ oēs isti q̄ sic carminat vl̄ cōmittūt se carminare vl̄ suos pueros ⁊ i ꝟ ꝓsentiūt: gr̄iter peccāt. ⁊ marie q̄ñ ꝟ admoniti sūt nec tñ desistere volūt. Et talia carmīa nullā efficaciā habēt sānādi hoies. sz de⁹ ꝓp̄t̄ p̄cta hoīm ⁊ ꝓp̄t̄ fidē q̄m hō adhibet ill̄ carminibꝫ. ꝑmittit q̄ñq̄ ꝙ homī videt̄ ꝙ talia iuuēt. cū tñ de se nulla efficaciā habēt illa ꝟba. Sz vti medicinis herbis licitū est. ex eo ꝙ habēt naturalē effectū. S Scōm ꝑceptū est. Nō assumes nomē dei tui iuanū. Inuanū em̄ nomē dei assumit qui blasphemat nomē dñi nr̄i ihu xp̄i. ⁊ q̄ iurat p vulnera vel mortē vl̄ sāguinē vl̄ ec̄ gr̄iestina l̄ membra dñi nr̄i

ibu xpi. Et tlia iuramēta sp sūt pcta mortalia. qz sonat in irreuerētiā z blasphemiā dei pciosa sua vulnera iuanū assumere vñ nob tota sal⁹ efluxit. Chrisf. sup matheū. Dis sal⁹ hoiz i xpi morte posita ē. Itē alicēdo bocbs bluot. vl' bocbs lichnā. Et tales iuramēta q̄ sic fūt noiando creaturas fūt a q̄libz xpiano omino vitāda. Uñ xps dicī euāge. Mat. v. Ego aūt dico vob nō iurare omino neqz p celū neqz p terrā Itē aliq̄ q̄ ml'toties z sine cā iurāt. vt dicēdo p deū sanctū. p deū viuū: vl' p oēs sctos sine omi causa z nccitate z ex mala ꝓsuetudine. Cōtra q̄s dicī xps in euāge. vt habet Mat. v. Sit fmo vester est est. nō nō Circa qđ q̄rit an ista iuramēta. s. dicēdo p deū sanctū: vel p oēs sctos dei sint pcta mortalia. Rñdet q̄ tlia iuramēta ꝓtingūt duplicit Pmo qñ q̄s sciēter falso z mēdaciter iurat siue i ioco siue i serio. tūc fm sā ctū Tho. tal' peccat mortal'r. ybi gra. Ut cū vxor vl' familia negat mēdaciter z cū h iurat se ñ fecisse vl' ñ dixisse vl' se ñ vidisse h vl' illud. vl' etiā cū q̄s vult aliq̄d vēdere z iurat p deū q̄ ñ vult remissi⁹ dare q̄z sic. mētiēdo ꝓ mētē suā peccat mortal'r totiēs q̄tiēs sic iurat. Et ecōuerso ille q̄ rē debet emere: si iurat q̄ ñ vult pl⁹ dare. p tali re q̄z intm z tm intendit pl⁹ dare ille etiā peccat mortal'r totiēs q̄tiens. O q̄t talia pcta cō mittunt ab aliq̄bz q̄ ꝓsueuerūt nec emere nc vēdere nisi iurādo z mētiēdo dolose et fraudulēter: vt iurādo rē suā esse meliorē q̄z sit. vl' ec q̄ pl⁹ ꝓstiterit q̄z fecerit. Insup dētes cocleria: poma: pira: vl' ꝓsiles fructus. Ul' ec panes alleca z alia victualia Et ec rustici vitulos z oues z boues lac z caseos z ouа i villis vēdētes. q̄ oēs q̄ñq̄z ml' ta falsa iuramēta faciūt cū q̄bz prios suos decipiūt. z tm p talia q̄ñq̄z paz lucrāt. Cū tm q̄libz bon⁹ xpian⁹ p vno r̄gno vl' etiā p toto mūdo semel peierare ñ deberet Se cūdo mō ꝓtingūt talia iuramēta cū q̄s iurat h qđ ē vez z licitū. tūc fm Ray. h ē vel niste pctm. cū q̄s iurat i cōi locutōe z cur su. ybz ex q̄dā leuitate z mala ꝓsuetudine. vt dicēdo: p deū cras ibo ad eccl'iaz vl' ieiunabo vl' eq̄tabo. z sic ꝺ aliꝭ Tñ q̄libz dz sei h moderare z illā malā ꝓsuetudinē postponere z aduertere dictum xpi qđ hr Mat. vij. Oz ꝺ oñi ybo ocioso qđ lo. fuho. red. rōez i die nouissimo. Dl'to stricti us exigēt a nob rō ꝺ talibz q̄tidianis iuramētis q̄ sine cā fiūt. Uñ q̄libz hō dz se cauere q̄ nūq̄z dicat p deū vl' p oēs sctos nisi sit magna cā z vrgēs necessitas. z q̄ h ec verū z licitū sit qđ iurat U Terciū pceptū ē. Memēto q̄ die sabbati sanctifices. Cōtra illd pceptū faciūt isti q̄ i dieb festiuis laborāt. Cōtra q̄s dz Exo. xx. Nō facies i eo oīe op⁹. Et q̄ patz q̄ q̄cūq̄z sabbatū violat. s. laborādo: vl' mercātūs suis intēdēdo. vl' etiā q̄ vecturā i dieb festiuis exercēt. sic rustici q̄ q̄ñq̄z ad q̄ttuor vl' q̄nq̄z miliaria vehūt z nūq̄z missā vl' fmonē i eisdē dieb festiuis audiūt. Et q̄ q̄rūt nundinas in dieb festiuis z emūt z vendūt ex mala ꝓsuetudine z ppe lucz tpale. Insup q̄ i dieb sabbat⁹ de sero i nocte nimis diu laborāt. z sic ꝺ aliꝭ. Isti oēs deū gnt offendūt. z puniunt a deo ml'toties i bonis tpalibz p ifortūia. sic q̄ q̄ñq̄z raptores spoliāt eos. vl' eq̄ eoz ledunt vl' mortūt: vl' dom⁹ eoz cōburunt. vl' alia ifortunia ill' accidūt sic q̄ in fine nōnūq̄z depauperant. Etiā tles ml'toties puniunt i corpe sic q̄ infirmant p mēsez vl' p duos. z etiā q̄ñq̄z cadūt z frāgūt crura vl' brachia. z sic ꝺ aliꝭ. z tē ogtz eos festiuare ex nccitate cū merito deberēt laborare: qz antea cū festiuare debuissent laborauerūt. qz fm Salo. Per que hō peccat p hec z puniet. Itē puniunt in aīa qđ ē maximū. qz q̄tiēs festa soluūt: totiēs mortal'r peccāt z aīaz ppriā occidūt. Exod. xxxi. Qui polluerit sabbatū morte moriat. Itē sciēdū q̄ q̄ i dieb festiuis peccāt gui⁹ peccāt. sic q̄ chorizāt i dieb festiuis qđ maiꝰ pctm ē q̄z laborare manibz Uñ aug. Deli⁹ est in die dñico arare q̄z chorizare. Uñ etiā aug. dic. Dis mot⁹ petulātie salt⁹ ē i pfundū cloace. Jō q̄to q̄s altri⁹ i chorea saltauerit: tanto pfundi⁹ ad infernū cadet. Sil'r illi gniter peccāt q̄ in dieb festiuis visitāt tabnas z se iebriāt. cū tm ois ebrietas q̄ ex pposito fit sp est pctm mortle. z pctm ē gui⁹ qđ fit i festiuo die q̄z i alia die Sil'r illi q̄ i dieb festiuis exercēt suas fornicatōes siue alia opa lururie. vñ narrat Bre. q̄ q̄dā ml'ier a suo legitimo viro sabbo ꝺ nocte cognita. cū i die dñico p cessiōi se adiūgeret a diabolo arripiebat z

ml'tũ ab eo vexabat. Et si ꝑ ĩ legitimis p/
sonis q̃ꝛta tũc pẽa ꝯcubit⁹ illegitim⁹ ple/
ctẽd⁹ erit ✠ Quartũ ꝓceptũ ẽ. Honora
patrẽ tuũ ꝛ matrẽ tuã vt sis lõgeu⁹ sup ter
rã. Cõtra ꝑ ꝓceptũ faciũt filij ꝛ filie q̃ vl' q̃
ĩhonorãt suos pentes ꝟbis ꝛ factis ꝛ eis no
lũt obedire ĩ licitis ꝛ honestis. Etiã parẽtib⁹
suis ꝺfunctis ñ sbueniũt ꝑ suffragia liberã
do aĩas eoꝝ a purgatorio. Et tales filij q̃
sic ĩhonorãt suos pentes puniũt' ml'toties
a deo ĩ corpe ꝑprio ꝛ sbitanea morte. Hã
sic ꝑmiũ honorãtiũ parẽtes ẽ vite lõgeui/
tas. vt hr̃ Eccĩ.iij. Qui honorat pꝛez suũ
vita viuet lõgiori. sic a ꝺrio sensu ihonorã
tes pentes moriũt' q̃ntꝫ ĩpꝛouisa ꝛ subita
nea morte. ps. Sbito defecerũt ꝛ pierunt
ꝑpter iniq̃tatem suã. Insup punient' eter
na morte. Ero. xxi. Qui maledixerit pri
vl' mri morte moriat'. supple et na Sciẽ
dũ q̃ pentes debẽt filios suos ĩformare ĩ
ꝓcepꝭ dei. ꝛ eos corrigere cũ delinquũt iu
rãdo: blasphemãdo. qꝛ oia pẽta q̃ filij cõ/
mittũt redũdãt ĩ pentes si eos ñ corrigũt
Apl's. Digni sũt morte ñ solũ q̃ faciũt sed
etiã q̃ ꝯsentiũt faciẽtib⁹ ✠ Quintũ ꝓce/
ptũ est. Nõ occides. Cõtra ꝑ ꝓceptũ faci
unt q̃ ꝓxim⁹ ꝺ deũ ꝛ iusticiã occidũt. ꝛ ꝑ est
vnũ pctm̃ ꝺ q̃ttuoꝝ pctis clamãtib⁹ ĩ celũ
Ben̄. iij. dixit dñs ad Cayn. Ecce voꝛ sã
guis fratris tui cla. a. m. ꝺ ter. Sic adhuc
q̃tidie dñs ꝓt dicere ad quẽlibꝫ homicidã
ecce voꝛ sanguis fratꝛ tui. i. ꝓximi tui in
nocẽter a te effusi clamat ꝺ terra ad me re
q̃rens vindictã sup te Sciẽdũ q̃ triplex
ẽ homicidiũ. Quidã em̃ occidũt corp⁹ tm̃
vt ifideles ꝛ ꝓncipes tyrãni q̃ martires oc
ciderũt: q̃ ꝓpter veritatẽ passi sũt. Illa oc
cisio ñ ẽ timẽda. maxĩe qñ ꝓpt' iusticiã su/
stinet'. Math. x. Nolite timere eos q̃ occi
dũt corp⁹ tẽ. Aliq̃ occidũt tm̃ aiaꝫ qñ. s. ꝓ
ximũ ad pctm̃ trahũt ꝑ ornatũ corpis: vl'
p malũ exẽplũ qꝺ ꝑbent alĩs. Quib⁹ dicit
Bre. Tot moriẽb⁹ q̃s dign⁹ ẽ quot exẽpla
prauitatꝭ ĩ posteros relinq̃t. Uñ eĉ Aug̃.
Qui ĩ ꝺspectu ppli male viuit. q̃tũ ĩ eo ẽ
illũ a q̃ attẽdit' occidit. Et ꝑ ĩtelligit' ꝺ aĩa
Aliq̃ vtrũqꝫ. s. corp⁹ ꝛ aiaꝫ occidũt. Et ꝑ
fit ĩ duob⁹ casib⁹. Primo qñ q̃s ꝓcurat ab
oꝛtũ. qꝛ tũc puer ĩ corpe ꝛ anima moritur
Secũdo qñ q̃s occidit seip̄m.

Sermo. cxliij.

De alĩs quinq̃ ꝓceptis.

Ꝺ vis ad vitã
ingredi serua mãdata dei. Mat.
xix. Quãtũ ad scõdaꝫ ptẽ ꝓcedẽ
tis fm̃ois: tũc iã aliq̃ breuit' ꝺ vltis q̃nq̃
ꝓceptis ꝺicẽda sũt ✠ Septũ ꝓceptũ est.
Nõ mechaberis. Jn q̃ ꝓcepto ꝓhibet' ois
illicit⁹ ꝯcubit⁹. excepto federe mr̃imonia/
li Primi q̃ ꝺ ꝑ ꝓceptũ faciũt sũt fornica/
rij. sic̃ solut⁹ cũ soluta. ꝛ tales totiẽs q̃tiẽs
peccãt mortal'r. Uñ ꝺr ĩ decre. Ad mere/
trices accedere ẽ diuinit⁹ ꝓhibitũ. xxxij. q
iij. Meretrices. Uñ eĉ apls. Hoc ãt sci/
te qm̃ ois fornicatoꝛ aut ĩmũd⁹ ñ hꝫ ptẽ
thesaur⁹ incõpabil'. Uñ Salo. Nõ ẽ ꝺi
gna põderatio ꝓtinẽtis aie Et ĩsup q̃ delo
rat ꝺginẽ aliq̃n ẽ occasio mille fornicatio
nũ: q̃s ipa postmodũ cõmittit. qꝛ tal' ꝺgo
sic corrupta q̃nq̃ nunq̃ maritũ legitimũ
hẽbit sꝫ cõis oĩb⁹ erit. ꝛ totiẽs tũc peccat
mortal'r: q̃tiẽs actũ luxurie cõmittit: ꝛ oĩs
pctõꝝ illoꝝ ipe reꝰ erit q̃ eã ꝓmo violauit
Arist. Ome ꝓmũ ĩ vnoq̃q genere ẽ cã oĩs
eoꝝ q̃ sequunt' depost ĩ eode genere. Et in
foro penitẽtiali iniũgẽdũ ẽ illi q̃ puelle sa
tisfaciat ꝛ cũ ea cõponat. Tercij sũt qui
adulteriũ cõmittũt: ꝛ ꝑ ẽ gui⁹ pctm̃ q̃ stu
prũ. qꝛ ẽ ꝺ sacr̃m mr̃imonij qꝺ ipe de ĩ pa
radiso ĩstituit. Uñ pctm̃ adulterij punit'
qñq̃ corpal'r: spũal'r: eternalit'. Uñ Osee
vij. Oẽs adulteri q̃si cliban⁹ accẽs⁹. Apoc.
xxi. Erit pars illoꝝ ĩ stagno ardẽti igne ꝛ
sulphure. Apls. Adulteri ĩ regnũ dei ñ pos
sidebũt. Uñ exẽplũ legit'. q̃ q̃dã hõ rapt⁹
erat añ portas iferni. q̃ vidit q̃ndã mlierẽ
guissime torq̃ri. ꝛ flãma ignis circũdabat
eã. ille ãt hõ q̃siuit q̃re illa tã guissime torq̃
retur. Rñsuꝫ ẽ ei q̃ hec tormẽta pateret' ꝑpe
adulteria q̃ cõmisit cũ viꝛ aliẽis Quar/
ti sũt q̃ trãsgrediũt' legẽ regular' pfessiõis
scz. q̃ votũ ꝓtinẽtie violãt. Et isti peccãt ꝺ
fidẽ deo datã. vt sũt religiosi sacerdotes ꝛ
sctm̃oniales. Et ꝑ pctm̃ ẽ oĩb⁹ pdict⁹ gui⁹
qꝛ ĩ eo maioꝛ fit iniuria ipi deo. Quinti sũt
q̃ cũ ꝯsãguineis suis peccãt ꝛ ꝑ ẽ adhuc q̃
ui⁹. Et ꝑpt magnitudinẽ illi⁹ pcti beat⁹
paul⁹ apls tradidit illũ fornicatorẽ q̃ cuꝝ
nouerca sua peccauit sathane et dyabolo
ad cruciãdũ. vt ꝺr. i. Coꝛ. v. Sexti sũt

q̄ vicio ĩdicibili se ꝺtaminãt ꝺ naturã pec
cates. Et ꝑ ẽ gu⁹ ꝛ pessimũ pctm̃. ꝺ ꝑ q̄re
añ ser. lxxxv. R. ℟ Septimũ ꝓceptũ ẽ
Nõ furtũ facies. Ubi phibet offẽsa ĩ reb⁹
Uñ ꝺ ꝑ ꝓceptũ faciũt ꝓmo illi q̄ furtũ cõ/
mittũt ĩ quis reb⁹ vt q̄ furãt gmina Lir/
ca qꝺ q̄rit vtz ĩ re qua cõmittat furtũ sic ĩ
re mag. Rñdeo ꝼm san. Tho. ij. ij. q. lxvi.
Si aliqs res mimas furtiue accipit ꝑ qs
nõ ñ ꝼputat illi nocumẽtũ iferri. ꝛ ille q̄ ac
cipit possit ꝓsumere ꝑ ñ eẽ ꝺ volũtatẽ dñi
ecusat. alias furtũ sp ẽ pctm̃ mortle: qz ẽ
ꝺ dilectõez primi cui iferẽ dãnũ. Uñ etiã
i talib⁹ mimis si habeat q̄s aĩm furãdi ꝛ ĩ
ferẽdi nocumẽtũ prio erit pctm̃ mortale.
vt Tho. ibidẽ dic Uñ si decẽ vnã aucã fu
ratã comederẽt. q̄libz teneẽ ꝼstituere ptẽ q̄
eũ ꝓtigit. si vult ĩdulgẽtiã ꝛ ꝼmissionẽ pec
cato⁹ ꝓseq̄. Silr ĩtelligẽdũ ẽ ꝺ hũs q̄ fru
ctꝰ arboꝝ vl rapas vl caules subtrahũt ꝺ
volũtatẽ prioꝝ. Silr q̄ botros ꝺ vineis
abscidũt ꝛ etiã venatores q̄ cũ eq̄s ꝛ cani/
b⁹ eoꝝ hoĩb⁹ ĩ segetib⁹ dãna iferũt. silr ve/
cto⁹es q̄ cũ curribꝫ suis p sata agroꝝ va/
dũt. Et etiã rustici q̄ qñq̄ agros primoꝝ
cũ aratro diminuũt. Etiã ãcille q̄ gmia ꝺ
ꝑat⁹ alioꝝ furãt. vl etiã q̄ cũ pecoribꝫ suis
dãna pris sciẽter ĩ segetib⁹ ꝛ ptis iferũt. et
sic ꝺ alĩs. Uñ ꝺ ꝑ ꝺz ĩ decre. Furtũ ẽ iiu/
sta ablatõ rei ꝯtũcũq̄ pue. vij. q. iiij. c. vl.
L Exẽplũ ꝺ parẽtib⁹ q̄ debẽt pueros sũ
os fidelr ĩformare q̄ nec ipis nc cuiq̄ hoĩ
aliq̄d furtiue accipiãt. Uñ legit q̄ puer q̄
dã defuct⁹ ẽ ꝛ iudici p̃sentat⁹: ꝛ diabol⁹ eũ
dẽ puez accusauit di. Dñe iudica ꝼm iu/
sticiã q̄ puer iste germano suo obolũ fura
tꝰ ẽ: nc ide fec̃ pñiaz nc ꝼstituit ablatũ Cui
dñs Uelles q̄ p tãtillo puez hũc dãnarẽ
mea iusticia ñ ẽ sine miscẽdia. Supplicãti
b⁹ p puero q̄busdã sctis q̄b⁹ puer fuierat
culpa puero remittit. Sz ad p̃ceptũ iudi
cis puer ĩ puteũ igneũ pjcit. i q̄ tãtã penã
sustinuit. ꝛ postmoduz hãc ꝙbis exp̃mere
ñ potuit. Postea de puteo extract⁹ ppt p̃
ces sctoꝝ aĩa restituit corpi ꝛ puer reuixit
ꝛ iuss⁹ fuit a iudice obolũ psoluere Et mi
rãtib⁹ cũctis q̄ aderãt ꝑ signa q̄ ĩ eo ĩuene
rũt. ꝙbis ei⁹ cõpulsi sũt credere. Et sic p⁹
modũ puer vixit ĩ tꝛoze dei ppt penã quã
antea sensit. q̄ nũq̄ ãplius nec vnũ pomũ
nec vnũ pirũ vsq̄ ad mortẽ alicui recepit.
Scꝺi sũt q̄ rẽ ĩuentã retinẽt ꝛ ñ restitu
unt. Aug. Qꝺ ĩueniſti ꝛ ñ reddidiſti rapu
iſti Tercij sũt furi ꝛ ancille q̄ bona dñoꝝ
suoꝝ furtiue subtrahũt. sic vinũ panẽ car
nes ꝛ oua ꝛ occlte comedũt vl alĩs hoĩb⁹
tribuũt Quarti sũt mechanici q̄ fraudu
lenter p̃is suis laboraũt. vl etiã q̄ nimiũ p sa
lario recipiũt Quinti sũt mercatoꝛes q̄ cũ
mẽdacijs p̃rios ꝺcipiũt ꝛ eis dãna iferũt
ꝛ tles totiẽs peccãt mortalr Sexti sunt
hospites q̄ ꝓprie in vulgari dicũt Stuol
rouber. q̄ nimiũ cõputãt suis hospitib⁹
Septimi sũt vsurarij q̄ comodãt cũ pa
cto vl etiã cũ spe aliq̄d ꝛcipiẽdi. Cõtra q̄s
ꝺ Lu. vi. Mutuũ date nihil ĩde sperãtes
Ul etiã q̄ vẽdũt res suas lõge charis⁹ ppt
dilatõez q̄s si eis ĩ ptinẽti soluerẽt. vt patz
extra ꝺ vsu. c. ꝙsuluit. Silr q̄ p pmpta pe
cunia emũt. ꝛ ĩmediate sup dilatõez illi ei
dẽa q̄ emẽrt vl alij ecõuerso vẽdũt i chari
ori foro q̄s valz vl valere ꝑt. Et ecẽ illi q̄ ꝛci
piũt pign⁹ aliqꝺ vl ꝙcedũt pecuniã sup p
diũ aliqꝺ vl sup castz vl sup ciuitatẽ l su
p villã. ꝛ fruct⁹ ei⁹ ñ cõputãt i sortẽ. oẽs ta
les vsurarij sũt. Octaui sũt lusores q̄ cã
lucri ludũt ex auaricia. tles talẽ pecuniaz
ñ ꝑñt retinere. sz debẽt ꝼm ꝙsiliũ ꝙfessoris
sui expẽdere vl erogare. Uñ null⁹ q̄ ludit
ꝛ pecuniã ĩ ludo lucratã possidet ꝑt salua
ri. sz sp ẽ ĩ statu dãnatõnis. q̄ qñcũq̄ q̄s ex
auaricia ꝛ ppt lucz ludit peccat mortalr
ꝛ si lucrat ifernũ lucrat. ꝛ si pdit celũ pdit.
Ex q̄ ptz q̄ null⁹ lusor saluat nisi ꝼstituat
Sz q̄lr ꝛ q̄b⁹ ꝼstituere teneat. ℟ q̄re añ ser.
xij. L Noni sũt q̄ rẽ furatã lr raptã emũt
vl ꝺ rapinis comedũt. ꝛ etiã q̄ a iudeis do
na vl munuscla recipiũt tles teneẽt ad re/
stitutõez ill⁹ q̄ sũt heredes taliũ rez Uñ
sciendũ q̄ oĩa ista iã nouẽ genera hoĩm te
nent ad restitutõez si volũt ꝙseq̄ pctõz re
missionẽ. Uñ Aug. Pctm̃ ñ dimittit nisi
ablatũ restituat. ꝺ Octauũ ꝓceptũ est
Nõ loq̄ris ꝺ prim tuũ falsũ testimoniuz.
Primi q̄ ꝺ illud ꝓceptũ faciũt sũt falsi te
stes ꝛ mẽdaces Pro q̄ sciẽdũ q̄ falsꝰ testꝫ
ꝑmo occidit aĩam ppriã cũ suo falso testi/
monio. Sap̃. i. Os qꝺ mentit occidit ani
mã Scꝺo xp̃m negat: qz corruptio veri
tatis est negatio dei. nã qui veritatẽ negat
xp̃m negat Tercio primũ ledit ꝛ damni
ficat. aut ĩ reb⁹. aut ĩ fama. aut in corpe cũ
suo falso testimonio. Et q̄libz talis bon⁹
homo sic lesus ꝑt dicere cũ xp̃o illud ps.

BIBLIOTEKA GŁÓWNA w Poznaniu UAM im. A. Mickiewicza

Insurrexerũt i me testes iniq. Et falsus testis ꝯm Tho. ꝺ aḋno. peccat mortal'r z teneꝯ ad dãni restitutõez. Scꝺi sũt detractores ꝙ famã ꝓximi denigrãt. z tales sũt peiores furibꝫ z raptoribꝫ. Uñ amb. Tolerabiliores sũt fures ꝙ vestes z alia bona nr̃a diripiũt q̃z detractores ꝙ bonã famaz nr̃az dilaniãt. qz meli⁹ ẽ nomẽ bonũ q̃z mlt̃e diuitie E Pro ꝙ sciẽdũ q ꝙ falsa crimina ponit ꝓximus ꝓ̃io gũissime peccat. qz vix remittit tl'e pctm̃. Uñ hiero. Nõ facil' venia p̃ua dixisse ꝺ rectꝫ. Et rõ ẽ. qz teneꝯ revocare z famã ꝓximi restituere si vult miseri cordiã dei ꝺseq. qz si q̃s teneꝯ restituere rẽ tpalẽ. ml'to magꝫ famã bonã Sz ꝺi. si q̃s aliq̃ ꝺ occultũ pctm̃ ꝓximi mãifestat. an sit pctm̃ mortale. Rñdeo. Si manifestat pctm̃ ꝓximi alicui p̃sidẽti siẽ plebano vel alicui alĩ ea intentõe vt ß pctm̃ emẽdet z ãpli⁹ ñ fiat: ß bonũ z licitũ ẽ. Uñ ꝺ ß ꝺr in decre. Crimẽ publicare vbi pdest: ẽ meritoriũ. xxĩ. q. v. ß videt. Sz si q̃s aliq̃ ꝺ occultũ pctm̃ cõmisit qꝺ tibi z soli deo ꝓstaret: vl' paucꝫ hoĩbꝫ: z si ß publicares alĩs ad ifamãdũ eũ ꝙ ß fecit peccares mortal'r licz vey essz: qz ẽ ꝺ charitatẽ ꝓximi Et sil'r ille cui tu fuelasti si ipe alteri eadẽ itentõe ß occultũ malũ fuelat. s. ipm ifamãdo. sil'r peccat. z sic ꝺ singul' ascẽdẽdo. Q q̃t pcta ppetrãt cũ q̃s i vna tota terra vl' ciuitate ifamãt. Sil'r z ꝙ libẽter audiũt ꝺtractõez guit peccãt. Ber. Detrahere an ꝺtrahẽtẽ audire. q̃d hoy dãnabili⁹ sit ñ facile dixeriz. Uñ etiã aug. Nõ accõmodes aures tuas ad pcipiẽdũ ꝟba detrahẽtꝫ: ne ꝓcipias morte i aia tua. Detrahẽti z audiẽti vtriusq esca ẽ mors aie. Uñ q̃libz iq̃tũ p̃t ꝺz cõpescere detractores. Exẽplũ ꝺ ß hr̃. xci. ser. J. F Tercij sũt derisores ꝙ offẽdũt ꝓxim deridẽdo z subsãnãdo. z q̃libz tal'ter mere ꝺz illud Sbsannas subsãnabit: z deridẽs deridebit Circa qꝺ q̃rit vtꝝ derisio sit pctm̃ mortle. Rñdeo �fm san. Tho. ij. ij. q. lxxv. Dicẽdo q ꝙ q̃n aliq̃s malũ alicui⁹ psone vl' defectũ i risũ vl' ludũ ponit. derisio ꝺr. Et siq̃dẽ ß fiat inq̃ntũ malũ est puũ �fm se. sic ꝺrisio ẽ pctm̃ vẽiale. Sz q̃n accipit q̃si puũ rõe psone. sic aliquẽ ꝺride re ẽ ipm puipẽdere z tã vilẽ estimare. vt ꝺ ei⁹ malo ñ sit curãdũ sz sit q̃si p ludo habẽdũ. z sic derisio ẽ mortle pctm̃. Et tãto g̃uⁱ⁹ q̃to maior debeꝯ reuerẽtia psone q̃ irrideꝯ. Uñ gũissimũ pctm̃ ẽ irridere deũ z ea q̃ dei sũt. sic beatã ꝟginẽ z setõs. Scꝺo ẽ gui⁹ derisio parẽtũ. qz i maiori reuerẽtia sũt habẽdi Terciũ ꝺrisio iustoy z bonoy hoĩm p quã etiã hoies ꝺ bñ agẽdo ipediũtur. Quarti sũt discordiã int̃ hoies seminates. z isti sũt filij dyaboli. Uñ Bze. Si dei vocãt filij q̃ pacẽ faciũt. pculdubio sathane sũt filij q̃ eã ꝙfundũt Quiti sunt q̃ fraudulẽter cũ ꝓximo loquunt. q̃ hũt mel i ore z fel i corde. z sic ꝓximos decipiũt z tradũt. Uñ ysus Qñ bonũ farꝫ: z i corde malũ meditaris. O scula q̃ iudas ꝺño dedit: hec tu mihi das Sciẽdũ qñ aliq̃s fraudulẽter loq̃t bonũ ꝺ alio. z vult q̃ audiẽs eũ loq̃tur oppositũ z malũ ꝺ eodẽ. tal'ter plicit peccat. Prio i seip̃m. qz fraudulẽter loquit. Scꝺo i ꝓximũ cui nitit̃ ꝑare occasionẽ obloq̃ndi Sexti sũt q̃ ꝓximũ cũ vi cys z ipꝛoperijs ꝺturbãt. obijciẽdo sibi ꝺ fect⁹ suos iiuriose: vt dicẽdo: tu es fur vel adulter vl' vsurari⁹ vl' mẽdax. vel tu ibi ß fecisti vl' ibi sic vixisti z tal'r egisti rẽ. Uel dicẽdo tu es cec⁹ vl' tu es gibbos⁹ vl' scabiosus. z sic ꝺ aliys eũ ꝙfũdẽdo mortal'r peccat z re⁹ erit ecne pene. Uñ Mat. v. Qui dixerit fratri suo fatue supple eũ ꝙfũdẽdo re⁹ erit gehẽne ig. O cui⁹ tũc re⁹ erit q̃ dicTu fur: tu adulter: vel latro. z sic de aliys.

Septimi sũt ꝙ primũ ꝟbis rixosis adiracundiã ꝓuocãt. Et tal' q̃ sic sciẽter ꝓuocat ꝓxim oĩm pctoy q̃ ille i tali ira cõmittit. siue i ꝟbis maledicẽdo vl' blasphemãdo: siue i fact̃ ꝓcutiẽdo re⁹ erit. Uñ si ille q̃ irascit fratri suo re⁹ erit iudicio. cui⁹ rũc ille re⁹ erit q̃ ñ solũ irascit: sz etiã ꝓximũ adirã ꝓuocat. ß Nonũ ꝑceptũ est. Nõ ꝙcupisces rẽ ꝓximi tui. Superi⁹ i septimo ꝑcepto phibuit furtũ. ß aũt phibet ꝙcupiscẽtiã cordis ꝺi. Nõ ꝙcupisces rẽ tẽ. Contra ß ꝑceptũ ꝑmo illi faciũt q̃ deliberato aĩo ꝙcupiscũt rẽ ꝓximi. z oĩno p eadẽ re laborarẽt: vt sibi eã auferrẽt si posset. vl' si nõ timerẽt suspẽdium vl' hoĩm ꝙfusionẽ.

Scꝺi q̃ ꝙcupiscũt iustas res: sz ad malũ vsũ. i. ad peccãdũ. puta ad vanã gloriã ercẽdã. vl' ad luxuriã vl' ad crapulã Terciꝯ qui nimio affectu occupãt se cũ tpalibꝫ ita q̃ obliuiscunt de hijs que sunt dei z p rie salutis Decimũ ꝑceptuz est. Non cõcupisces vxorẽ ꝓximi tui. Ubi phibet oĩs ꝙcupiscẽtia carnis. sic in sexto ꝑcepto

phibuit actū luxurie. sic ℔ phibet ꝯcupi/
scētiā luxurie. Ubi sciēdū q3 ℔ ꝓceptū
faciūt tria genera hoīm. Primi q̄ delibe
rate ꝯcupiscunt ⁊ libēter actū ope ꝑpetra
rēt si possibile ipis foret. vl' si ñ timerēt mū
dū vl' scādalū hoīm Secūdi q̄ se lauāt ⁊ oꝛ
nāt vt ꝯcupiscant. Tercij q̄ ñ ꝯcupiscūt
nec volūt ꝯcupisci nc actū facere. ꝑponūt
tn dlectāt i mozosa delectatōe cū plena
rōe. ⁊ tal' mozosa dlectatō ē pctm mortale

Sermo. cxliiij.

De nouē peccatis alienis.

a ℔ alienis parce
fuo tuo. ps. xviij. Ubi sciēdū q̄
nouē sūt pēta aliēa. q̄z si pctōr i
ꝑt' pctm ꝑpriū ℣ Quoꝛ primū ē Jus
sio. s. qñ q̄s iubet alterꝫ peccare. ℣bi gratia
Sic dñs q̄ iubz famulū vl' pr̄ q̄ iubz filiū
⁊ dña q̄ iubet famulā hec facere q̄ sūt ꝯtra
charitatē dei ⁊ primi. sic rustici q̄ iubēt sa
nulos suos dāna īferre ꝓxis cū pecoꝛib⁹
suis i graminib⁹ vl' segetib⁹. vl' etiā dña q̄
iubet ancillā ad ꝓximi alteri⁹ ire ⁊ ibi ḡmi
na recipe. qđ tn cognscit esse ꝯ volūtatē illi⁹
cui⁹ ē ꝓximi. Et si ñ nisi vnū pannū plenū
ḡminib⁹ ancilla ex iussu dñe recepissz: dña
obligaret ad satisfactōez. Itē mechanici
q̄ iubēt famulos suos īsidel'r laborare sua
artificia. sic pānifices q̄ iubēt pānos nimis
excessiue laniare. distēdere siue extrahere.
Et caupones q̄ iubēt familiā suā mēsuras
cū vino ñ debite replere. Sil'r sartoꝛes. su
tores. ⁊ pistoꝛes q̄ iubēt ꝓuos suos īside
liter laborare. Et parētes q̄ iubēt filios vl'
filias choꝛisare. ⁊ sic ꝺ alīs. qꝛ q̄dq̄d iussi
sti qđ ē ꝯ charitatē dei ⁊ ꝓximi. ī isto re⁹ es
tuo. Uñ Sap̄. xviij. Sil'i pēa ku⁹ cū dño
ffligt⁹ ē Sz q̄rit vtꝛ etiā tles teneāt ad
dit secutā eē rei ablatōez vl' dānū. vl' noie
suo factū postea ratū habuit. alias ñ J
Scōm pctm alienū ē Cōsiliū. Quicūq3
galteri malū ꝯsulit siue suo inferiori siue
bit cū illo q̄ ope ꝑficit. Uñ peccāt mali cō
siliarij dñoꝛ q̄ suadēt guerras rapinas et
exactōes vl' alīj q̄ suadēt fornicatōnes vel
furta ⁊ hmōi. Sil'r quicūq3 dat ꝯsiliū vñ
dānū ꝓximis infert. vt noua telonia insti
tuere vl' antiq̄ augmētare. vl' etiā exactōes
⁊ census pauꝑ augmētare seu aggḡuare
Itē q̄ i magnis ciuitatib⁹ dāt ꝯsilia ad no
uas institutōes ad dānū pauꝑ ⁊ cōita/
tis. tales rei erūt oīm illoꝝ pctōꝝ q̄ ex cōsi/
lio eoꝝ ꝑpetrata sūt: vl' ī posteꝝ ꝑpetrabū
tur. ⁊ eoꝝ pena accidental' sp augmētabit
vsq3 ad nouissimū diē si sic decedunt. g̈ q̄li
bet p̄cauere sibi ꝺz ne det malū cōsiliū vel
doctrinā malaz. qꝛ tal' coꝛā deo homicida
reputabit Uñ aug. sup Joh. Homicida
dyabol⁹ dicit: nō q̄ gladio armat⁹ vel fer
ro cinct⁹ ad hoīez vēiat: sz qꝛ malū ꝗbū se
minat Noli g̈ te facere homicidā mala fra
tri tuo ꝓsuadēdo. Et mali ꝯsiliarij sūt sic
dyabol⁹ q̄ sp malū suadz. ⁊ qꝛ sūt sibi sil'es
ī culpa: ꝯseq̄nter erūt ei sil'es in pena. Sz
bōi ꝯsiliari sūt sic āgeli dei q̄ sp suadēt hoī
qđ bonū ⁊ vtile ē sibi: ⁊ etiā q̄ sūt pac̄. ⁊ iō
merito cū angelis vitā eternā possidebūt.

Sciēdū q̄ mali ꝯsiliarij vt freq̄nter tur
pit moꝛiūt. vt patz ꝺ ꝑncipib⁹ q̄ dederūt
ꝯsiliū ꝺ Danielē ꝑphaz. vt ille mitteret in
lacū leonū. q̄ postmodū p se ī lacū sūt mis/
si ⁊ a leonib⁹ deuoꝛati. Eccl. xxvij. Faciē
ti ꝯsiliū neq̄ssimū sup ipm devolvet Ter
ciū pctm alienū ē Cōsens⁹. cū q̄s ex coꝛde
diligit malū qđ alt' facit. imo ⁊ fauet sibi ī
℔. tles etiā digni sūt moꝛte. qꝛ nll'i placere
ꝺz illꝺ qđ deo maꝛie displicet. ℔ ē pctm ⁊
iūsticia. g̈ si ñ iussisti vl' ñ ꝯsuluisti: sz solū
ꝯsensisti ad mala faciēda. q̄ sine tuo ꝯsēsu
ñ fuissent ꝑpetrata re⁹ erꝫ oīm illoꝝ pctōꝝ
⁊ ꝑpterea dānaberꝫ cū faciētib⁹. Ro. i. Di/
gni sūt moꝛte ñ solū q̄ faciūt: sz etiā q̄ ꝯsen
tiūt faciētib⁹. ℣bi gra. Tu ñ iubes aliquē
ludere nec ꝯsulis: sz solūmodo ꝯsentz. in ℔
re⁹ erꝫ. Sil'r pr̄ ⁊ mr̄ nō iubēt filiū vl' filiā
choꝛisare: sz ꝯsentiūt. in ℔ rei erūt Ergo q̄
cūq3 p̄est alicui ciuitati vl' cōitati. licet nō
iubeat mala facere nec cōsulat. sz solū con
sentiat malefaciētib⁹. ⁊ permittit fieri ma
la. vel ꝑpter lucrū tpale. vel ꝑpter fauoꝛez
humanū. vl' ꝑpter timoꝛē. re⁹ erit oīm ma
loꝝ q̄ sub dominio ei⁹ fiūt. Uñ Sap̄. vi.
Judiciū durissimū fiet ℔ys q̄ p̄sunt Hoc
aduertere deberēt q̄ lusoꝛes fouēt ī domi/
b⁹ eoꝝ vl' ī suis ciuitatib⁹. ⁊ sic ꝺ alīs ma
lis q̄ sine ꝯsensu eoꝝ fieri nō possent ℟
Quartū pctm alienū est Adulatio. ⁊ rei ī
℔ sūt illi q̄ pctm cōmendāt illoꝝ qui male
faciūt. p q̄ dānabunt. Hā q̄ ita laudāt vel

adulāt malefaciētiby.ita rei sūt qōāmodo sic illi q̄ pēta ꝓpetrāt Pro q̄ sciēdū q̄ vicia p adulatores iā in p̄senti tpe acq̄sierūt sibi ꝑtutū noīa. Nā supbia vestiū cingulo3 calcio3 ⁊ oīm exterio3 gesto3 ab ip̄is honestas ē nūcupata. vt dicēdo. cū bñ decorat te ista tunica. cū bñ decorat te illud peplū vl̄ cū pulcre īcedis ī tali veste. Et ī ꝑ q̄ imitant lucifer in supbia extollēdo se sup alios ī ꝑ cōmendant qō ē valde nociuū ⁊ reph̄ēsibile. q3 x̄ps dicit ī euāg. Qui se exaltat hūiliabit Scdo auaricia noīatur puidētia vt cū q̄s die noctuq3 oīby viriby laborat p acq̄sitōe re3 tpaliū sīue iuste sīue iniuste. vl̄ q̄cūq3 mō ip̄e ꝑt sīue sit cū deo sīue ñ minime curās. oēm solicitudinē adhibēs qūo tpalia possit congregare. et cū tāta auiditate q̄ nūq3 satiat. Et ī ꝑ cōparat iferno. Aug. ad q̄ndā comitē. Auar9 iferno ē silis. Infern9 em̄ q̄ toscūq3 deuorauerit: nūq3 dicit sat3 ē. sic ⁊ si oēs thesauri cōfluxerint ī auaq3 nūq3 diceret sat3 ē Et tal̄ ab adulatoriby ñ noīat auar9 sz p uid9 Tercio dissolutio social̄ iocūditas ē noīata. vt cū q̄s cōformat se alīs indifferēt sīue ī licit3 sīue ī illicit3. sīue ī bōis sīue in mal̄. sic ī chorizādo: saltādo: ⁊ ludēdo: ⁊ sic ꝺ alīs. tal̄ ab adulatoriby ñ noīat dissolut9 sz socialis sīue soci9. Tal̄ q̄ sic se cōformat alīs ī mal̄ ⁊ illicitis. postmodū hēbit societatē oīm demonū ⁊ dānato3. ⁊ carebit societate dei ⁊ oiz sctō3 Quarto astutia ab ip̄is adulatoriby prudētia noīat. vt sc̄z q̄ñ q̄s ē astut9 ī mercātīs ⁊ ī alīs suis negocīs. ⁊ lucrat mētiēdo ⁊ decipiēdo p3imos. sīue cū nouas adinuētōes ⁊ īaudit as īuenit vt sic p3ios decipe possit. tales ab adulatoriby hui9 mōi prudētes noīant Uñ Luc. xvi. Filij hui9 sc̄li sūt prudētiores filijs luc3 ī generatōe sua Quito laxa cōsciētia libtas animi noīat. vt cū q̄s sine timore dei viuit nihil curās n3 timēs deū ī cogitatōiby: locutōiby: sīue ī opiby. sz sine oīm timore dei peccat ⁊ q̄ delectabilia sunt carni ꝓpetrat. tal̄ em̄ letus ab adulatoriby noīat. De q̄by dic dñs Luc. vi. Ue vob q̄ nūc ridet3. Sexto garrulitas affabilitas noīat. vt cū q̄s ē garrulos9 sīue vir sīue mulier. ⁊ scurrilia ꝑba pferēs nō curādo vtq3 deū ī ꝑ offēdat. tales noīant ab adulatori b9 solacios9. In q̄by aliq3 ml̄tū peccāt ꝓcitādo. s. hoīes annosos ad iracūdiā ad ip̄a tiētiā ⁊ ad blasphemiaz q̄ alias ex natura ⁊ senio mirabiles sūt ⁊ ip̄atiētes ⁊ ī q̄cūq3 t̄les cōmoti sic peccāt redūdat ī eos q̄ ꝓcitauerūt illos L Et vlteri9 habem9 videre qūo ꝑtuosi deriden. q3 ꝓmo qñ q̄s ē abstinēs ⁊ vult viuere ī pcitate q̄ tm̄ ī necessarijs ꝓtentat ⁊ bibit ceruisiā vbi bene posz bibere vinū. tal̄ pare9 ⁊ auar9 noīat q̄si ñ audeat vti ꝺ bonis sibi ꝓcessis. cū tm̄ tal̄ ñ ꝓp̄ pcitatē: sz ꝓp̄ deū ꝑ dimittit. q3 scit se esse redditur3 rōem ꝺ oīby creaturis q̄ūo ill̄ vsus sit. vl̄ etiā iō ī abstinētia vult viuere vt paupib9 eo melī9 possit ꝑuenire

Scdo si q̄s diligit hūilitatē ⁊ exēplo x̄pi q̄ dic. Discite a me q3 mitis sū ⁊ hūilis corde. hūilitatē studet ꝑuare ī ꝑbis ⁊ factis. ⁊ nitit cauere scādalū timēs illud dictū x̄pi Matth. xviij. Ue homi p quē fit scādalū. tal̄ ab amatoriby hui9 mūdi hypocrita nominat Tercio maturitas. s. cū q̄s maturē icedit ī ꝑbis ⁊ factz cauēs leuitatē mētis oñdere. tal̄ maturitas amaritudo noīat.

Quarto quies deuotōis. vt cū q̄s nitit expellere extraneas occupatōes: ⁊ deo q̄ tū ⁊ trāq̄llū cor offerre. tal̄ q̄es deuotōnis pigricia noīat. Quito simplicitas cū q̄s ꝑfm. ppr̄az ī simplicitate cordis q̄rit deū. ⁊ ꝑfm dictū x̄pi studet simplicitatē columbe oñdere. tal̄ simplicitas stultitia nomiat. ⁊ tal̄ ab amatoriby mundi derideat. Job. xij. Derideat iusti simplicitas Sexto timor dei stricta ꝓsciētia noīat. s. cū q̄s timet deū ⁊ ñ vult deū offendere ī ꝑbis nec in factis

Septio fugere publicā ⁊ malā societatē singl̄aritas noīat. vt q̄ñ q̄s vult sibi p cauere a mala societate. aduertēs illud dictū ps. Cū sctō sanct9 erz: et cū puerso pueruerter3. tal̄ ꝺ singular3 vl̄ ꝺspector ꝓximi

Octauo cū q̄s iusticiā q̄rit et exigit rūc auster9 et ip̄atiēs noīat. Bono cū q̄s est bōe ꝓuersatōis. et ppt̄ea diligit ab hoiby ille adulator noīat Decio si q̄s ifōmati oni et correctōi ꝓximi intēdit p̄sūptuos9 noīat: et sic ꝺ alīs M Quitū pctm̄ alienū ē Recurs9. Sic sūt q̄ sūt ꝺfessores malefactoz et ad q̄s malefactores hūt recursū Ergo si potēs es et ī mūicipio tuo vl̄ castro tuo tuer3 raptores cū suis rapinis. reus er3 oīm illoz pctōz Si es receptor hospitū ⁊ recipis in domū tuā homies non bonos. ⁊ admīstras eis cibaria illicita ⁊ p hibita. s. ī q̄dragesima lacticinia: cū alias

sūt sani ⁊ fortes ⁊ pñt bñ vti cibo q̄drage/
sumali.⁊ tu bñ haberes eis āmīstrare cibū
q̄dragesimalē.sz ꝓpt lucꝝ admīstras eis
q̄d̄q̄d desiderāt.⁊ cibū ꝓhibitū ab eccl'ia.
ꝟbi gr̄a Sic̄ reptū ē q̄ ī q̄dragesima ī vna
q̄rta feria ī q̄ etiā fuit angaria ⁊ cū ꝑ vigi/
lia Mathie apl'i q̄ꝫ pl'es fortes sani ⁊ ro/
busti vsi sūt ꝺ lacticinijs ⁊ alias habuissēt
sufficiēciā ꝺ cibis q̄dragesimalibꝫ. Jn q̄ ñ
modicū peccāt tā comedēt̄es q̄ꝫ ec̄ illi q̄ ad
ministrāt ꝓpt lucꝝ tpale eis talia ferecula.
Et si aliq̄s hospes dicerꝫ. videāt ipi q̄d ad
me. Rñdeo q̄ ex charitate dei ⁊ primi ob/
ligamur ꝓmouere primū ī hijs q̄ sūt salu
tis:⁊ ñ eis admīstrare occasionē peccādi.
Jtē si es picerna ⁊ hospitio recipis malos
sꝛz lusores:blasphematores:⁊ lenones q̄
cū meretricibꝫ peccāt q̄ꝫ secū ducūt q̄ ñ sūt
legitime vxores eoꝝ.⁊ ꝑ hoc ꝓpt lucꝝ tpa
le.reꝰ erꝭ oīm illoꝝ pctōꝝ. Jtē pr̄familias
q̄ tenet famulū ⁊ famulā sil' peccātes ī sua
domo.reꝰ erit illi⁹ pēti. Et breuit̄ q̄d̄q̄d ī
doma tua cōmittit̄ qđ ē ꝺ deū ab hijs q̄s
hospitio recipis sciēter.eiꝰ tu reꝰ eris. A
Extēplū ꝺ hijs q̄ hospitio recipiūt malefa
ctores ꝓpt lucꝝ. Legit̄ q̄ q̄dā tabernariꝰ
ꝓpinās vinū.oēs tā bonos q̄ꝫ malos ho/
spitio recepit:⁊ ꝓmisit eos ī domo sua lu/
dere chorizare blasphēare ebriari:lenōes
⁊ meretrices ifaml' peccare.⁊ alia ml'ta ma
la ꝓmisit fieri ī domo sua ꝓpt lucꝝ tpale.
semel vna die dñica cū vinū ꝺ cellario poꝛ
tarz ⁊ q̄ñ ianuā exportarz hospitibꝫ extra
domū sedētibꝫ.qꝛ domꝰ plena erat hospi/
tib⁹. Ecce vēꝭ turbinis eū violēter rapu
it ⁊ sursū ī aera leuauit ī ꝓspectu totiꝰ po/
puli. Et cū sic a demonibꝫ leuaret̄.clama/
uit cōpūcto coꝛde O deꝰ q̄d fiet ꝺ aīa mea
Tūc demōes ꝓmiserūt eū cadere ī vno cā
po sup agꝝ vnū dicētes. Qꝛ oblitꝰ es oīm
trāsitoꝛioꝝ ⁊ corpis ꝓpꝛij vite vxoris fili/
oꝝ atq̄s amicoꝝ tuoꝝ.⁊ deū solū ꝓ aīa tua
cōpūcto coꝛde rogasti.iō ñ possumꝰ te vl/
tra ducere:qꝛ oīpotēs ñ vult nos ꝓmittere
nīraz ī te exercere volūtatē:eo q̄ cōpuncto
coꝛde īuocasti eū.⁊ si ꝑ ñ fecisses.cū coꝛpe
ꝑ aīa te ad ifernū duxissemꝰ. Et ꝑ dicto di
sparuerūt ⁊ postmodū īuēt⁹ ī cāpo ꝛporta/
ꝝ ē ad domū.⁊ ꝓ aliq̄s dies ꝺ cubuit Et ꝓ
ꝗ ꝑ dualuit se emēdauit.⁊ tabnā amouit.⁊
ꝓpꝰ nūq̄ꝫ ꝓmisit aliquē ī domo sua lude/
re vel blasphemare vel chorizare siue alia
mala exercere.

Sermo.cxlv. Et ē ꝓtinuatō ꝓcedētis.

Ab occultis me

mūda me ⁊ ab aliēis pce ser
uo tuo.ps.xviij. Quātū ad se
cūdā ptē ꝓcedēt̄ ꝑmōis.ꝑ dicēdū ē ꝺ alijs
q̄ttuoꝛ pctis aliēis O Uñ dicēdū q̄ se/
xtū pctm̄ alienū ē. Participatō ī pctis ali
enis.s.cū q̄s ptē ī lucro pēti hz.⁊ ꝓsequns
etiā ⁊ ptē habebit ī pena. vt q̄ sciēter emūt
rapinā vl' furtū: vl' inde comedūt ⁊ bibūt.
tl'es tenent̄ ad restitutōez ī tāto q̄ꝫto ꝺ illis
reb⁹ vsi sūt. vt si ser. l'octo comedisset vnū
pullū furtiue ablatū q̄libꝫ teneret̄ ꝛstitue/
re suā ptē. Sil'r itelligēdū ē ꝺ hijs q̄ a iu/
deis dona ⁊ munuscula receperūt.qꝛ tl'es
tenēt̄ restituere ñ ipis iudeis:sz ill' a q̄bꝫ ip
si iudei ꝓ vsurā ertoꝛserūt:si habēt noticiā
eoꝝ. Si aūt ñ hñt noticiā illoꝝ.tūc resti/
tuere debēt ꝑm ꝓsiliū sui ꝓfessoꝛis vl' pau
peribꝫ vl' ad alios pios vs⁹. Jdē dicēdū ē
ꝺ lusoribꝫ ⁊ ꝺ hijs q̄ bōa ꝓ ludū acq̄sita re
cipiūt. Nā null⁹ ꝺz cū lusoribꝫ bibere nec
comedere.nec ipis pecūias ad ludū accō/
modare.nec etiā denarios istos q̄s ad lu/
mē exponūt recipe. Sic̄ hij q̄ qñ cōburūt
lumīa ꝓ vno denario recipiūt bñ aliq̄n q̄t
tuoꝛ denarios ī recōpēsaz.tl'es oēs tenēt̄
ad restitutōez ꝑm ꝓsiliū ꝓfessoꝛis. Jtē iu/
dices ⁊ reipublice.puidētes.q̄ ꝓmittūt pa
nes ⁊ vinū minoꝛari ꝓpt suū lucꝝ tpale.⁊
alij oēs q̄ ꝓticipāt q̄cūq̄s mō sciēter in lu/
cro pēti.vt vxoꝛes ⁊ pueri res iiustas scie
ter hereditātes ⁊ possidētes. Uñ legit̄ in
Daniele.c.xiij.q̄ tā vxoꝛes q̄ꝫ filij sacerdo
tū belis a ꝛge cōbusti sūt ꝑ Septimū
pctm̄ alienū. Cū q̄s mut⁹ ē ī pēto qꝺ coꝛ/
ripe ⁊ reꝑhēdere teneꝭ. Uñ q̄bꝫ deꝰ cōmi/
sit subditos.vt ꝑlatis ⁊ patribusfamilias
tenent̄ subditos coꝛripe.alias vna cū ipis
dānabunt̄. Uñ legit̄ de sacerdote hely.i.
Reg.iij. qui nō coꝛrexit filios suos iniq̄
agētes.vel qꝛ tepide coꝛrexit eos.ideo pu
nit⁹ est hic ꝓ mortē ꝑpalē.qꝛ fracta cervice
cecidit ꝺ sella retroꝛsuz ⁊ expirauit.⁊ ideo
si ī infernū descēdit nō īuenio aliā causaz
nisi q̄ filios suos nō coꝛrexit.ꝓpt qꝺ dñs
subitanea morte eū interfecit. Uñ cū filij
a parētibꝫ⁊ layci a ꝑlatis suis reꝑhēdunt̄
neq̄q̄ indignari debēt.nā ꝑres ⁊ ꝑlati ad
hoc tenent̄ alias cuz eis damnarent̄. Uñ

Ezech. xiij. Si dicēte me ad impiū morte morieꝛ. s. p tua ſupbia: auaricia: luxuria: ⁊ tu ñ annūciaueꝛis ei neq; locut⁹ fueꝛ. ipe ſi i iniq̄tate morietꝛ. ſanguinē ei⁹ de manu tua requīrā. Hā oīa pēta q̄ plati pñt coꝛrige re ⁊ nō coꝛrigūt. ipis īputabunt ⁊ p eiſdē dānabūt. Unū Sap. vi. Duriſſimū iudi/ciū fiet hīs q̄ pſūt ℣ Ex q̄bꝫ patet q̄ ſi ꝓfeſſoꝛ dire ꝓfitētē redarguit. nō ꝓpterea īdignari debꝫ: qꝛ ꝓfeſſoꝛ ad ꝑ teneꝛ. qꝛ bo/n⁹ ꝓfeſſoꝛ poti⁹ dꝫ duos vl tres bñ expedi re q̄ decē negligēter. qꝛ ñ ē redditur⁹ rōez ō nūero ꝓfitētiū vtq; paucos vl mltos au dīerit. ſꝫ q̄liter eos expediuit ⁊ abſoluit. Si aūt ꝓfeſſoꝛ ppt lucꝝ tpale negligēter expedit ꝓfitētes. ḡuiter peccat. qꝛ ſm doc/toꝛes q̄ ſciēter abſoluit aliquē quē coꝛaz deo pbabilit̄ eſtimat vl ſcit nō eſſe abſolu tū. ipo facto peccat mortal⁹. Uideāt g̃ cō/feſſoꝛes qūo abſoluūt pōpoſos boīes q̄ ñ intēdūt dimittere ſuā ſupbiā. īmo ipo fa/cto oñdunt ſuā ſupbiā ī veſtibꝫ. ⁊ ī ſciſſurꝫ veſtiū. ī lōgis caudis ⁊c. Et ſic etiā intelli gīt ō alīs pctōribꝫ q̄ oñdūt p pbabilia ſig q̄ ñ habēt firmū ꝓpoſitū abſtinēdi a pctīs vt publici fornicariꝝ ⁊ adulteri ⁊ ꝓcubina rꝝ q̄ ꝓcubinas ī domo ſecū tenēt. nec a ſe intēdūt eas remouere. Sil⁹ ⁊ vſurariꝝ et luſoꝛes ⁊ falſi mercatoꝛes q̄ nolūt reſtitue re ſm ꝓſiliū ſui ꝓfeſſoꝛꝫ. Sil⁹ ⁊ ſupbi cho rizātes ⁊ toꝛneamēta exercētes q̄ ſuāt ad huc illa oꝛnamēta ī q̄bꝫ peccauerūt. Hā ꝑ ē euidēs ſignū q̄ tales ñ firmit̄ intēdūt de ſiſtere ab ill⁹ pctīs. qꝛ ſi iā reſignarēt illa oꝛ namēta q̄bꝫ ñ vtunt⁹ niſi ad peccādū. tūc ī futuꝝ opoꝛteret eos ſibi alia oꝛnamēta ſu pbie ꝓparare Unū ver⁹ penitēs ñ ſolū poſt ponit pēta: ſꝫ etiā occaſiōes pctōꝝ. ⁊ ꝑ in ill⁹ appet q̄ facit̄ ꝓuertūt ⁊ habēt firmū p poſitū ſe emēdādi. qꝛ tles abīciūt habitū ſupbie ⁊ caputia magna ⁊ criniliaꝛ pepla cū q̄bꝫ peccauerūt. ⁊ ſic ō alīs ℟ Octa num pctīs alienū ē. Pctīs nō obſtare. Et ꝑ ſpectat ad plātos ⁊ pſides Unū prelati ⁊ dñi q̄ ſbditos ſuos ñ coercēt ſꝫ dimittunt eos dāna paupibꝫ īferre: pullos: aucaſ: pe coꝛa auferre. fruges eoꝝ eq̄s ī pabulū gra minare. fructꝰ oꝛtoꝝ ⁊ vineaꝝ furari vl vi rape. vl etiā paupes vitupare: pcutere: le/dere: irridere: ⁊ male tractare. ⁊ nō phibēt ppterea dānabunt. Unū Ezech. xiij. dicit dñs plat⁹. Hō aſcēdiſtꝫ ex aduerſo. nec op poſuiſtꝫ vos muꝝ p domo iſrl ⁊c. Diuerſi eīm rectoꝛes ad ꝑ ſtatuti ſunt vt vnuſq̄sq; terrā ſibi ſubiectā ī pace teneat Et ſi forte ipe rectoꝛ vl plat⁹ ñ ſpoliat ſbditos tñ nō reſiſtit ſpoliatoꝛibꝫ. Et ſi eſꝫ terra ita am pla ſic vltra mare. oīa pēta q̄ fiūt ī ea pra/ptoꝛes q̄bꝫ reſiſtere poſſꝫ ⁊ ñ reſiſtit: tūc de oīb⁹ ill redditur⁹ ē rōez coꝝ deo. Unū ſi p/ſidētes pñt phibere mala ⁊ ñ faciūt dāna/bunt. Jō vos q̄ vl q̄ pmittitꝫ filios vꝝos vl filias turpia ꝙba loq̄: ⁊ mala ꝓpetrare: ⁊ ridetꝫ ⁊ ñ phibetꝫ. ⁊ vos pēſſamilias ſa/miliā veſtrā. ⁊ vos iudices ⁊ potētes ſub/ditos vꝝos. ſi īpedire poteſtꝫ talia ⁊ ñ faci tis. etiā ſi aliud malū ñ habueriſꝫ ꝑ illud ſolū dānamini ℣ Nonū pctīm alienū ē Hō māifeſtare pēta hoīm vt ab illis q̄ poſſūt ⁊ debēt ⁊ tenent coꝛrigere coꝛrigant. Unū q̄cūq; ſcit piculū alioꝝ ⁊ eos ñ auiſat ⁊ p/munit. ſiue ſit ī coꝛpe: ſiue ī reb⁹: ſiue ī aīa cū tñ bñ poſſet eos pmunire. dāni re⁹ erit ſi ñ fecerit. Sic ſil⁹ tu ſcis aliquē peccare ⁊ poſſes ꝑ māifeſtare vt ipediret ⁊ māife/ſtaret: ſi ñ fecerꝫ re⁹ eris. Itē ſi tu ſcis res furtas circa aliquē retētas iuſte ⁊ nō vis dño rei ītimare. vt exinde ſuā rē rehabere ⁊ recupare poſſit. cuꝫ tñ ꝑ licite ⁊ cōmode poſſis: re⁹ eris coꝛā deo illi⁹ pēti ⁊ damni. Itē ſi videꝫ aliquē alteri damnū īferre i agro ſiue in prato ſiue ī oꝛto ⁊ cū pclama res ad eū. idē fortaſſis ceſſaret a dāno ſe/rēdo. ſi ꝓtēpſeꝫ vl neglexeꝫ ꝑ facere ī ſub ſidiū dño rei tūc re⁹ eris coꝛā deo. Sꝫ ali q̄ dicūt q̄ cū aliq̄ iuſte fieri videt q̄d ꝑ ad me pertinet. Rñdeo q̄ ex p̄cepto fraterne charitatis q̄libet tenet̄ p̄uenire piculū ſui primi ī coꝛpe ⁊ ī aīa cū ꝑ cōmode pt. Et ē plū ſi videres cecū trāſire circa foueā ⁊ nō pmunires eū. ſi caderet ī foueā ⁊ moꝛeret homicida illi⁹ eſſes coꝛā deo. Itē cū in ſy nodo p̄cipit̄ oīb⁹ ī eadē p̄ochia exñtib⁹ vt manifeſtēt crīmia publica ad coꝛrigendū ea. qō q̄dā ñ curāt. ⁊ iō nūq̄ abiliter ſeipos dānant. Ergo q̄cūq; cauſa ꝓſanguinitat⁹ vl familiaritatis vl cauſa lucri nō p̄deret peccatū qō p̄dēdū eſſet ſm iura. ſimoniā cōmitteret ⁊ ḡuiter peccaret. Itē quicūq; ſciret hereticū vl phitoniſſaz ⁊ nō p̄deret moꝛtal⁹ peccaret. qꝛ meli⁹ eſt tales coꝛru/ptoꝛes fidei p̄dere p̄latis eccl̄ie: q̄ diu val de in pane ⁊ agua ieiunare.

Sermo. cxlvi.

De articulis fidei.

OMnis q̄ viuit
7 credit in me non morietur in eternū.
Joh. xi. A Sciēdū q̄ fi-
des freq̄nter ē p̄dicāda fidelib⁹. 7 ec̄ ab eis
diligēter custodiēda. q̄ fides ē fūdamētū
oīs bōi. Ap̄ls. Fūdamētū aliud nemo p̄t
ponere p̄ter illō q̄ positū ē q̄ ē ih̄s x̄ps.
id ē fides ih̄u x̄pi. Unde aug. Fides ē bono
initiū. sine hac nēo ad filios dei numer⁹ p̄
uenire p̄t Heb. xi. Impossibile ē sine fide
placere deo. Et g̃ vt deo placere possim⁹:
oport⁹ hāc fidē rectā integrā 7 firmā. q̄ ēm
ap̄lm ad Heb. x. Just⁹ ex fide viuit. Nos
igit ex q̄ d̄ fide ecclie locuturi sum⁹: tūc est
notādū q̄ in symbolo ap̄lor⁹ sūt duodecim
articuli fidei ēm numer⁹ duodeciz ap̄lor⁹
a q̄bus cōpositū ē. Hā ap̄li congregati descri-
pserūt. xij. articl̄os fidei in p̄mo concilio. de q̄
beatus Petr⁹. Et ē sciēdū q̄ beat⁹ paul⁹
nō habuit ibi. q̄ p̄tūc nō fuit electus in ap̄lm. nec
etiā ipe ē vn⁹ de numero duodenario. Et
p̄m⁹ articul⁹ p̄tinet ad patrē. 7 sex p̄tinēt
ad filiū. 7 q̄nq̄ vltimi ad sp̄ūmsctm̄ Pro
q̄ notādū q̄ null⁹ dubitare d̄z. sz q̄libz x̄pi
an⁹ tenet credere trinitatē psonar⁹ 7 vni-
tatē essentie diuīe. nec tm̄ curiose pscrutan
da ē btā trinitas: sz simpl̄r credēda. Beat⁹
Scrutari hāc temeritas ē. credere pietas
noscere vita eterna. Quo btā trinitas mul-
tipliciter pbet. h̄ q̄re añ ser. lxxv. O altitu
do diuitiar⁹. B Ulteri⁹ sciēdū q̄ istos
duodeciz articl̄os fidei q̄libz hō tenet cre
dere. 7 q̄ i vno articl̄o erraret nec firmiter
credēret. tal⁹ essz in statu dānatōis. q̄ absq̄
fide null⁹ saluabit. Mar. xvi. Qui nō
crediderit cōdēnabit. Et insup q̄libz hō cū
ad annos discretōis puenerit. tenet addi
scere oratiōnes dñicas. salutatōes angelicas: 7
symbolū ap̄lor⁹ si vult accipe sacrm eccha
rist̄ie Et p̄mū articulū posuit beat⁹ pe
tr⁹ dicēs. Credo in deū patrē omipotentē
creatorē celi 7 terre. id ē ēm aug. Creatorē
oīm rer⁹ visibiliū 7 inuisibiliū. Cōtra hūc
articulū dicūt manichei visibilia esse crea
ta a p̄ncipe tenebrar⁹. inuisibilia vo a deo.
Que hereꝭ odibil⁹ ē deo 7 hoīb⁹ 7 oīb⁹ crea
turis. Deo: q̄ tal⁹ heresis deo suū dominiū
minuit dū visibilia dominio ei⁹ sbtrahit
Hoīb⁹: q̄ p̄tumeliā eis facit cum ex p̄te q̄
visibiles sūt diabolo eos attribuit. imo ta
lis hereꝭ dehonestat oēs visibiles creatu-
ras dū eas a dyabolo dic̄ esse creatas. Ex
q̄ patz q̄ q̄libz x̄pian⁹ d̄z firmit̄ deū crede
re esse creatorē oīm rer⁹ visibiliū 7 inuisibi-
liū. 7 q̄ nō est aliq̄s ymicus⁹ in natura q̄n a
deo sit creat⁹. C Jt̄ sciēdū q̄ ex p̄side-
ratōe isti⁹ articuli hō dirigit ad tria Pri
mo ad gr̃az actōes. q̄ ex q̄ deus est creator
oīm creaturar⁹. certū ē q̄ q̄dq̄d sum⁹ vl̄ ha
bem⁹ q̄ ℔ a deo sum⁹ vl̄ habem⁹. i. Cor.
iij. Quid habes q̄d nō accepisti. p̄s. Dñi ē
terra 7 pleni. ei⁹. Sz ex q̄ oīa a deo habe-
m⁹. tūc merito tenemur ei gr̃az actōes re
ferre. p̄s. Quid retribuā dño p oīb⁹ q̄ tri.
mihi. Un̄ Chrisost. in ser. Liberalissim⁹ est
deus q̄sta tibi largit⁹ ē ad sustētatōez. q̄sta
ad eruditōez. q̄sta ad correctōez. q̄sta etiā
ad delectatōez. 7 hec oīa gr̃atis dedit Se-
cūdo inducimur ad bñvolētū reb⁹ creat⁹. nā
creatur⁹ debem⁹ vti ad ℔ ad q̄d create sūt
Sūt aūt create ad duo. Prīo ad gloriā
dei. Prouerb. xvi. Uniuersa propt̄ semetip
sum. i. ad gloriā suā operat⁹ ē deus Scōo cre-
ature create sūt ad vtilitatē hoīs. g̃ vti de
bem⁹ creatur⁹ ad honorē dei 7 ad vtilita-
tē p̄priā. Sz heu pl̄es sūt q̄ nō regtiāt deo
d̄ creatur⁹ suis. imo sepi⁹ abutunt̄ donis
dei. Un̄ aug. d̄ ci. dei. Quisq̄s bñficia dei
nō videt cec⁹ ē: nec laudat ingrat⁹ ē. q̄sq̄s i
laudādo reluctat̄ insan⁹ est. Sciēdū etiā q̄
isti multū timere debēt q̄ male vtunt̄ crea
turis 7 donis dei. q̄ d̄ hūs districtā reddi-
turi sūt rōes. Un̄ Chrisost. sup matheū. In
die illa nihil ē q̄d nō videam⁹. vbi celū 7 ter-
ra aq̄ sol 7 luna dies noctes 7 tot⁹ mund⁹
stabūt aduersus nos in testimoniū pcātōr⁹
nr̄or⁹. Et si oēs tacerēt. tm̄ cogitatōes nr̄e
7 ipa opa nr̄a aduersū nos stabūt añ ocu-
los nr̄os accusātes nos cor̄ deo. dicente
ap̄lo. Cogitatōes inuicē accusantiū 7c̄.

Tercio inducimur ex illo articulo ad co-
gnitionē hūane dignitatis. q̄ deus oēs crea
turas creauit propt̄ hoīes 7 subiecit eas ho
mini. Ben̄. i. Dñamini piscib⁹ maris 7 vo-
ce. 7 vniuer. 7c̄. p̄s. Oīa subiecisti sb pedib⁹
ei⁹ oues 7 boues 7c̄. Est g̃ hō tāte dignita
tis q̄ debz posse oīb⁹ creaturis 7 sbesse deo.
D Scōm articulum posuit Johānes
euāgelista dicēs. Et in ih̄m x̄pm filiū eius
vnicū dñm nr̄m. Credere em̄ debemus q̄

ih̄s xp̄s ē vnigenit⁹ z ver⁹ fili⁹ dei. z q̄ su
it cū p̄re eternal'. z q̄ ē alia ꝓsona a p̄re. et
q̄ ē vni⁹ nature z substātie cū p̄re. z ē p̄i si/
milis z coetern⁹ Un̄ Joh̄. x. Ego z pater
vnū sum⁹. s. fm formā dei. z p̄ maior me ē
scz fm formā fui z humanitatz. Sequit̄.
dn̄m n̄rm. Ubi sciēdū q̄ libēter debemus
hr̄e xp̄m p dño ꝓpter q̄ncq; ꝯditōes Pri
mo q̄ est nobil'. Luc. i. Altissimi fili⁹. p̄s.
Magn⁹ dn̄s z laudabil' nimis z magni/
tudis ei⁹ n̄ est finis. Scdo q̄ māsuetus
ē agn⁹ noīat̄. Joh̄. i. vbi dicit Johes ba/
ptista Ecce agn⁹ dei. Un̄ etiā Isa. liij. Et
q̄si agn⁹ coram tondēte se obmutescet Ter
cio q̄ fortz ad ꝓtegendū z liberādū nos a
malo. p̄s. Dn̄s ꝓtector vite mee a q̄ trepi/
dabo Quarto q̄ nos creauit. p̄s. Ipe fe
cit nos z n̄ ipi nos. Insup nos redemit p
prio sanguīe suo. Apl's. Empti em̄ estz p̄/
cio magno. Quīto q̄ larg⁹ ē ad remune
randū suos fuos. Aug. li. xxij. de ciui. dei
Ipe de⁹ erit finis desideriox n̄ox. q̄ sine
fine videbit̄. sine fastidio amabit̄. sine fati
gatōe laudabit̄. Itē aug. ī eodē libro. Qđ
de⁹ p̄parauit diligētib⁹ se. fide n̄ capit̄. spe
n̄ attingit̄. charitate n̄ apphendit̄. deside/
ria z vota trāsgredit̄. acq̄ri p̄t. estimari nō
p̄t. E Terciū articulū posuit Jacob⁹
maior frater Johis euāge. q̄ ambo fuerūt
filij zebedei dicēs sic. Qui ꝓcept⁹ ē ō spū/
sctō: nat⁹ ex maria ꝑgine. Ubi sciēdū q̄ n̄
solū ē necessariū xpiano credere filiū dei. sz
etiā necessariū ē credere ei⁹ incarnatōez p
quā nob⁹ visibil' appuit Baruth. iij. Post
hec ī terrz visus ē: z cū hoīb⁹ cōuersat⁹ est.

Querit̄ h̄ qūo incarnatio xp̄i facta est. re
spōsio. postq̄ angel⁹ Gabriel fuit missus
ad beatā ꝑginē mariā. vt hr̄ Luc. i. z ipsa
scz maria credidit z ꝓsensit. tūc spūssanct⁹
supuenit ī eā: z sctificauit z fecūdauit eā: z
formauit ī instāti ō purissimo sāguīe ꝑgi/
nis marie. vl' vt alij dicūt ō purissimis ei⁹
humorib⁹ corp⁹ xp̄i. z ī eodē instāti ī q̄ for
matū ē corp⁹ creata ē z aīa ex nihilo: z hec
ī eodē instāti ꝓiūcta ē corp̄i organisato Et
illa duo. s. corp⁹ z aīa simil' mor fuerūt di/
uinitati vnita ī filij dei ꝓsona. Et qđ dr ō
spūsctō ꝓcept⁹ p h̄ excludunt carnales cō
mixtiones. Un̄ canit̄ ī hymno. Nō ex vi
rili semīe sz mistico spiramīe verbū dei fa
ctū est caro. Qui spūsctūs fm Henri. de
vrimaria sup simbolū illā ꝓceptōez mun
dā ab oīmi pcto reddidit. qđ nūq̄ factū est
ī aliq̄ puro hoīe. Licet em̄ aliq̄ nati sint si
ne pcto z sctificati ī vtero matr⁹ sīt beata
ꝑgo maria. Johes baptista. z Hieremias
tn̄ ī pcto originali fūt ꝓcepti. z fm rōez se/
minalē descēderūt ab adā. xp̄s aūt n̄ solū
nat⁹ ē: sz etiā ꝓcept⁹ fuit sine pcto a spūsā
cto. Aug. Soli⁹ redēptoris ē esse sine pec
cato. Itē sciēdū q̄ q̄uis tota trinitat̄
opata sit incarnatōez xp̄i: q̄ opa trinitat̄
ad extra sūt idiuisa. tn̄ sol⁹ filius⁹ ē incarna/
t⁹. vt dicit beat⁹ Aug. ō fide ad Petr⁹. Et
augustin⁹ ponit tale exēplū. Si tres pu/
elle tenerē: vnā tunicā: z vna ex illis illā idu
eret: tūc illa īduitio fieret a trib⁹ puellis. sz
tn̄ nisi vna eaz solū īdueret Et alit⁹ doctor
ponit tale exēplū. Si tres. s. Petr⁹ Joh̄
nes z Andreas simil' agerēt rubricādo an
dreā: rubricatio Andree fieret ab hūs tri/
bus simil'. Attamē sol⁹ Andreas rubrica/
ret. F Sequit̄. nat⁹ ex maria ꝑgine
Circa qđ notādū q̄ gl'iosa ꝑgo maria. vir
go ꝓcepit: ꝑgo pepit: z etiā post partū vir
go pmānsit. Querit̄ h̄ qre xp̄s nat⁹ sit de
virgine. Rñdet fm Henri. ō vrimaria q̄
tripler ē stat⁹ hūane nature. Cōiugal' vi
dual' z ꝑginal'. Prim⁹ bon⁹. secūd⁹ meli/
or. terci⁹ optim⁹. Quidqd aūt ē optimū.
deo attribuit̄. ideo ꝓueniēs fuit vt ō virgi
ne nasceret̄. Et ī h̄ etiā oīdit xp̄s excellen
tiā stat⁹ ꝑginitatz. Aug. Uni⁹ ꝑginis san
cte part⁹ oīm sanctaz ꝑginū est dec⁹. Se
cūdo fm aliū doctorē p Euā ꝑginē facta
ē pditio. sic ecōuerso p ꝑginez mariā facta
ē reparō. Un̄ canit̄. Paradisi porta p euā
cunctz clausa ē z p mariā ꝑginē itez pate/
facta ē. Tercio vt ꝑitas ꝓphetie adimple
ret̄. Isa. vij. Ecce ꝑgo ꝓcipiet z piet filiū.
H Quartū articulū posuit Andreas di
cēs. Passus sub pontio pylato crucifixus
mortu⁹ z sepult⁹. Ubi sciēdū q̄ sic̄ crede/
re debem⁹ incarnatōez filij ita necessariuz
ē credere passionē z mortē ei⁹. Qz fm gre.
Nihil nob⁹ nasci. pfuit nisi redimi. pfuisset
Ubi aduertēdū est circa passionē xp̄i.
Primo q̄s patit̄. Rñdeo dei fili⁹ sūme bo
n⁹ ihs xp̄s marie fili⁹. Scdo q̄ z q̄lia pa/
tit̄. Rñdeo patit̄ ī reb⁹ exteriorib⁹ spoliati
onē. qz ī cruce nud⁹ pepēdit n⁹ haustū aq̄
habuit. In corpe amarissimā afflictionez
z dolorē. qz a plāta pedis vsq; ad verticez
capitz n̄ fuit ī eo sanitas. In aīa maximā

tristiciã. Uñ dixit. Trist⁹ est aĩa mea vsq̃ ad mortẽ. Tercio a q̃b⁹ patit̃ Rñdeo a pn cipib⁹ ꝛ ministris. a iudeis ꝛ gentilib⁹. ps. Quare fremuerunt gen. ꝛ pp̃li medi. sunt ina. Astiterũt reges terre. ꝛ pncipes cõ. in tit̃. Rñdeo ppter pẽta nr̃a ꝛ salutẽ nostrã. Isa. liij. Ipe aũt vulnerat⁹ ẽ ppter iniq̃tates nr̃as: attrit⁹ ẽ ppt̃ scelera nr̃a. Quito q̃d coegit eu⁹. rñdeo. Maria charitas quã habuit ad nos. Apoc. i. Dilexit nos ꝛ lauit nos a pctis nr̃is ĩ sanguĩe suo. Ro. v. Cõmẽdat de⁹ suã charitatẽ in nob: q̃m cũ ĩmici essem⁹ xps p nob⁹ passus ẽ ꝛ mortuꝰ. iust⁹. p iniust⁹ H Sequit̃. Sb pontio pylato. Pro q̃ sciẽdũ q̃ ponti⁹ ẽ cognomẽ ab ĩsula põti noiatũ. sz Pylat⁹ ẽ ppri dign⁹ pane. Quia fm aug⁹. Pctor ñ est digni pane q̃ vesci. A q̃ malo hoie xps ẽ sẽtentiat⁹ ꝛ iudicat⁹ ad mortẽ Itẽ sciẽdũ q̃ Uincenti⁹ in speculo hist̃oriali dicit. q̃ Pylat⁹ accusat⁹ ẽ ĩ multꝫ corã vitellio p̃si de syria. Primo ꝺ morte hoĩm innocentũ q̃s occiderat. Itẽ q̃ imagines gẽtiliũ pobonan redigebat ĩ suos vsus inde faciẽs ĩ ecclĩã: ꝛ ibi incidẽs ĩ ml̃tas calamitates se ppr̃ys manib⁹ interfecit. Itẽ notãdũ q̃ tũc xps passus ẽ sb vno pylato iudice. s. q̃ sic noiabat̃. nũc q̃tidie ĩ suis mẽbris a ml̃tis patit̃. Mat. xxv. Qꝺ vni ex minimis meis fecist⁹: mihi fecist⁹ Et iõ si iniuriã pater⁹ a iudice iniq̃ noli remurmurare: sz meto dñm nr̃m ih̃m xpm iuriose passum sb põtio pylato. Itẽ si sbdit⁹ es ꝛ habes pciẽs. q̃ ipe ẽ tu⁹ pylat⁹. Si ml̃ier es ꝛ habes viꝛ furiosũ te pcutiẽtẽ sis patiẽs. q̃ ipe ẽ pylat⁹ tu⁹. Si ꝶu⁹ es ꝛ habes ĩpiũ dñm ꝛ crudelẽ te molestãtẽ: sis patiẽs. q̃ ipe ẽ pylat⁹ tu⁹. ꝛ sic ꝺ alĩs. Et oẽs illi pdicti debẽt esse patiẽtes. q̃ p hũs tribulationib⁹ habituri sũt p̃miũ magnũ in celo Mat. v. Beati est⁹ cũ maledixerint vobis ꝛ psecuti⁹ vos fu. ꝛ dixerint oĩe maluz aduers⁹ vos mentiẽtes ppt̃ me gaudete ꝛ exul. q̃m mer. vr̃a co. est ĩ ceꝫ I Quintũ articulũ posuit Philipp⁹ di. Descẽdit ad ĩferna. Circa quẽ articulũ p̃mo q̃rit̃ q̃ tpe vt̃ q̃ hora xps descendit ad ĩferna. Rñdet̃ fm tho. q̃ statim q̃n aĩa xpi a corpe sepata fuit: tũc aĩa xpi diuinitati vnita descendit ad limbũ patꝝ. ꝛ mãsit ibi ab hora mortis xpi: q̃ fuit sexte ferie nona vsq̃ ad horã resurrectõis. ꝛ h̃ fuit tps q̃draginta horarũ q̃ diluculo diei dñice resurrexit. ꝛ eadem hora resurrectõis eduxerat patres ꝺ limbo. Et ĩ die ascẽsiõis sue pduxit istas aĩas ad celũ q̃s ĩ die resurrectõis eduxerat ꝺ limbo. Uñ aug⁹. ĩ ser. ꝺ resurrectõne dñi. Sic cũ dño resurrexerũt: ita cũ eo ascẽdẽte ipi etiã ascẽdisse credunt̃ Itẽ sciẽdũ q̃ aĩa xpi fuit sepata a corpe: sz diuinitas semp pmã sit cũ aĩa ad ĩferna descẽdẽte. ꝛ etiã cũ corpore ĩ sepulcro iacẽte. Itẽ sciẽdũ q̃ ante xpi passionẽ q̃ttuor fuerũt receptacula aĩarũ. Primũ receptaculũ fuit infern⁹ damnatoꝝ. Et ad hũc locũ xps ñ descẽdit: nec ab illo aliquẽ liberauit. q̃ ĩ iferno nulla est redẽptio. Uñ Bre. xi. li. mora. Nec q̃ vltra miscõia parcẽtis libat. q̃s semel ĩ locis penalib⁹ iustĩcia iudicãtis dãnat. g̃ p talib⁹ dãnatis ñ ẽ orãdũ. Uñ aug⁹. Si scirẽ aĩaz pris mei ĩ iferno ñ pl⁹ orarẽ p ea q̃s p dyabolo Scõm receptaculũ ẽ limbꝰ puerorꝝ. i. illorꝝ infantiũ ĩ pcto originali decedentiũ. Qui limbꝰ ẽ sup̃ infernũ. ꝛ ibi ẽ pena dãni. i. carẽtia visiõis diuĩe. ꝛ nõ pena sens⁹. i. sensibil̃ pena ñ ẽ ibi. Et sũt ibi tenebre exteriores ꝛ iteriores. i. carentia gr̃e. ꝛ etiã carẽtia visiõis diuĩe. Ad illũ locũ xps etiã ñ descẽdit nec ab eo aliquẽ liberauit. Rõ hui⁹ ẽ: q̃ isti puuli nõ fuerũt capaces gr̃e ih̃u xpi ꝛ fruct⁹ redẽptõis xpi Terciũ receptaculũ ẽ purgatoriũ: ꝛ ẽ sup̃ limbũ pueroꝝ ĩ q̃ ẽ ignis corpalis. in q̃ aĩe illoꝝ puniunt̃ q̃ h̃ hac vita pñiaz suã ñ impleuer̃t vsq̃ ad satisfactõez ꝺdignã Que rit̃ vtꝝ illi q̃ fuerũt i purgatorio libati sũt q̃n xps descẽdit ad limbũ patꝝ. Rñdet̃ q̃ ñ oẽs sz solũ illi q̃ ptũc fuerũt purgati sufficiẽter vl̃ meruerũt h̃ q̃ p illo tpe. s. in descẽsu xpi liberari debuissent. Quartũ receptaculũ ꝛ sup̃mũ ẽ limbꝰ patꝝ sctoꝝ vbi fuit carẽtia visionis dei ꝛ nulla pena sensibil̃. Ad istũ locũ xps descẽdit ꝛ eũ fregit ꝛ sctos pres inde eduxit. Ex isto articulo habem⁹ duo documẽta Primũ q̃ hr̃e debem⁹ spem ꝺ deo. q̃ si illos q̃ fuerũt ĩ limbo visitauit. tũc q̃libet nostꝝ pt̃ confidere q̃ nos ĩ tribulatõib⁹ nr̃is ñ ꝺrelinq̃t. vñ ps. Cũ ipo sũ ĩ tribulatõe: eripiã eũ ꝛ glo. eũ.

Scdm documētū est q debem⁹ subue nire aiab⁹ primoꝝ. Si em̄ xps descendit ad iferos vt suos charos amicos liberet. ⁊ nos exēplo xpi debem⁹ subuenire aiab⁹ amicoꝝ ⁊ parētū p suffragia. q̄ fiūt fm gre goriū p oꝛões: elemosinas: ieiunia: missas ⁊ p alia opa bona. Uñ ipi clamāt ad nos illud Job. xix. Miseremini mei miseremini mei saltē vos amici mei. Sextū ar/ticulū posuit sctūs thomas dicēs. Tercia die resurrexit a mortuis. ⁊ istū articulum thomas ꝓueniēter posuit. qz ī illo pri⁹ du bitauit. ⁊ ꝺ eo post plene certificat⁹ ē. vt hr̄ Joh. xx. vbi xps dixit thome. Infer digi tū tuū huc. ⁊ vide man⁹ meas: ⁊ affer ma/nū tuā ⁊ mitte ī lat⁹ meū: ⁊ noli esse incre/dul⁹ sz fidel. Uñ sanct⁹ Tho. ꝺ aq̄no dic̄. q sanct⁹ thomas apl's ñ solū vidit vulne ra xpi: sz ⁊ tetigit Et ē sciēdū q xps ante tercia die resurgere noluit ppt̄ mortz pba tionē. Si em̄ statim resurrexisset. nō fuis set creditū q ꝑe mortu⁹ fuisset. Sz sic in ore duoꝝ vl triū stat oīe verbū. sic ī trib⁹ diebꝫ expiri possum⁹ oīe factū. Ultra ve ro tres dies noluit differre resurrectionez suā ppt̄ apl'oꝝ ꝓsolatōez q̄ remāserūt ī er/rore timore ⁊ dolore: sed ipe resurgēs eos certificauit: ꝓfortauit: ⁊ letificauit. Itē notādū fm Ven. ꝺ vrimaria Sic̄ necessa riū est nob credere q xps mortu⁹ fuit. ita etiā q a mortuis resurrexit. qz ꝫ valet ad subleuatōez spei nr̄e. qz mēbris dat̄ spes a ꝓsideratōe capitis. qz si xps resurrexit: et nos resurgemus.

Sermo. cxlvij. Et est ꝓtinuatio p̄cedē tis de ceteris articulis fidei.

Assumptus est

ī celū ⁊ sedet a dextrz dei. Mar ci. xvi. ℟ Istū articulū po/suit beatus Bartholome⁹. Et ī articulo isto attēdere debem⁹ magnitudinē ꝟtutis dei. qz ascēdit ī forma humana cū corꝑe ⁊ aīa. s. ꝺ mōte olīueti q̄ distat a iheruſalē p mille passus. ⁊ p̄sentib⁹ ipis apl'is cuz btā ꝟgine maria ⁊ alīs mlieribꝫ q̄ secute sunt eā a galilea ⁊ corā septuagintaduob⁹ disci pul' Et verisil'e est q ñ solū iā dicti p̄sentes fuerūt ī mōte olīueti. sz etiā mlti alī disci puli xpi occulti ppt̄ metū iudeoꝝ ibidē ec̄ fuerūt. vt Nicodem⁹ Gamaliel Joseph ab arimathia ⁊ plures alī q̄ venerūt cū apl'is ad mōtē olīueti: vt viderēt xpm dn̄m suū ascēdere ī celū. Dic̄ em̄ mgr̄ hystorie q sa/cto p̄ādio ī die ascēsiōis congregauerūt se ī mōte syon xpi discipuli. ⁊ exierūt cū pces/sione ī montē olīueti vt viderēt xpm ascē/dere cū potētia magna Itē sciēdū q xps ascēdit gaudēter. fm illud ps. Ascēdit de⁹ ī iubilatōe ⁊c. Nec ipe solus gaudebat. sz etiā ipi hoies q̄ fuerūt p̄sentes. Sil'r ipi angeli ⁊ oīes aīe q̄ ab eo ꝺ limbo liberate fuerūt. videlicz sctoꝝ patrz: pphaꝝ: patri archaꝝ: sctoꝝ innocentū: sancti Johānis baptiste. ⁊ eoꝝ oīm iustoꝝ q̄ fuerūt ab ini/tio mūdi mortui ⁊ purgati. Ne aūt singu le cū xpo ascēderūt ⁊ fuerūt in maria iubi latōe. ⁊ ꝫ voluit sīgre ps. dicēs. Ascēdens in altū captiuā duxit captiuitatē. i. illos q̄ fuerūt capti ī limbo iferni. ℣ Octauū articulū posuit Mathe⁹ di. Inde vētur⁹ est iudi. vi. ⁊ mor. Uñ sciēdū q q̄libz xpia n⁹ tenet credere futuꝝ iudiciū. qz ē articu l⁹ fidei. Et iste nob incutere dz timorē ma gnū. qz ꝺ oīb⁹ reddituri sum⁹ ī eo rōez di/ strictā. Uñ Eccs. xij. Cūcta q̄ fiūt addu/cet dn̄s ad iudiciū. Hā reddituri sum⁹ ra tionē ꝺ cogitatōib⁹ nr̄is. Uñ Bres. Sic de⁹ cogitatōes vnīuscuiusq̄ ꝓsiderat: sic cūctos gressus dinumerat. vt n⁹ minutī sime cogitatōes q̄ apud nos vsu viluerūt ī ei⁹ iudicio indiscusse remaneāt. Sap. i. In cogitatōib⁹ impij ī terrogatō erit. Itē ꝺ oīb⁹ ꝟbis. Math. xij. De oīi ꝟbo ocio so qđ lo. f. h. ⁊c. Itē ꝺ oīb⁹ op⁹ib⁹ nr̄is q̄ gel sum⁹ ī corꝑe. s. ꝺ oīi gressu: visu: tactu: au ditu. ⁊ sic de alīs. Uñ apl's. Oēs nos ma nifestari oportet ante tribunal xpi vt referat vnusq̄sq̄ put gessit ī corꝑe suo siue bonuz siue malū. Itē ꝺ reb⁹ tpalib⁹ qūo lucratus es illas: qūo possedisti: ⁊ qūo expendisti. Itē q̄libz ꝺ officio ⁊ artificio suo. s. faber. sartoꝝ: sutoꝝ: pistoꝝ. ⁊ sic ꝺ alīs. Sil'r ꝺ of/ficiales. mgr̄ ciuīū. ⁊ sic ꝺ alīs. Itē q̄libet ꝺ statu suo siue mr̄imoniali. siue vidualī: siue virginali. qūo q̄sq̄ fm statū suū vixe rit. ℣ Nonū articulū posuit Jacob minoꝝ frater Simonis et Jude di. Cre/do ī spūm sanctū. Sic̄ em̄ credim⁹ ī p̄sem ⁊ filiū. sic ⁊ ī spūm sctm̄ credere nos opt̄et cū sit ipi p̄ri ⁊ filio ꝓsubstātialis ⁊ eq̄lis et eiusdē essentie cū p̄re ⁊ filio. Ergo ꝺ neces/ sitate salutz tenet̄ q̄libet xpian⁹ credere q spūsctus p̄cedat a patre ⁊ filio. Et in illo

articulo greci errãt. q̃ dicũt q̃ spũssanctus
solũ a p̃re pcedat ⁊ ñ a filio qđ falsũ ẽ ⁊ ꝫ fi
dẽ xpianã. Uñ canit in symbolo misse. q̃ a
p̃re filioq̃ pcedit. Uñ etiaz ab apl'o spũs
filij nũcupat. Hal'. iiij. Misit de⁹ spũm fi
lij sui i cozda nr̃a ⁊c. Si g̃ spũs filij ẽ vtiq̃
ẽ a filio. ⁊ ita planũ est q̃ pcedit ab eo. Itẽ
sciẽdũ q̃ spũssctũs ab oĩb⁹ desiderãd⁹ est:
q̃ p ipm viuificat hõ. Joh. vi. Spũs est
q̃ viuificat. Nã sic̃ spũs rõnalis necessari⁹ est cozpi vt
illud viuificet. si em̃ auferat spũs cozp⁹ in
puluerẽ reuertet. Eodẽ mõ spũssanct⁹ ha
bet se ad aĩaz. ps. Auferes spũm eoz ⁊ de
ficiẽt. Etiã necessari⁹ ẽ nob spũssanct⁹: qz
non nisi p eũ a malo libamur ⁊ bonũ opa
mur. Uñ aug. in li. de gr̃a. Desiderate au
xiliũ gr̃e. q̃ sola oẽs libamur a malo. sine q̃
nullũ pssus sine cogitãdo sine volẽdo sine
amãdo sine agẽdo facim⁹ bonũ. A De
cimũ articulũ posuit Simõ di. Sanctã
eccl'iaz catholicã. Et sciẽdũ q̃ sic itelligit
ille articul⁹. Credo i spũmsanctũ: sanctaz
eccl'iaz sanctificantẽ. Et ẽ sciẽdũ q̃ eccl'ia
ẽ congregatõ fideliũ. Et q̃libz hõ i gr̃a exñs
est mẽbz eccl'ie sãcte. ⁊ xps ẽ caput eccl'ie.
Uñ apl's ad Eph. v. Uir ẽ caput ml'ieris
sic̃ xps ẽ caput eccl'ie. Est aũt sãcta eccl'ia
i tres ptes diuisa. Una est in mũdo q̃ ad
buc ẽ in timoze ⁊ expectatõe. Scõa est i
celo q̃ ẽ sine timoze ⁊ sine expectatõe. Ter
cia ẽ i purgatorio: q̃ medio mõ se habz: qz
ẽ i expectatõe cũ adhuc gloriã vite nõ ha
beat. est tñ sine timoze: qz hz libez arbitri
um i bono ꝛfirmatũ. Istas tres ptes eccle
sie p̃sentãt tres ptes sacr̃i eucharistie q̃ i al
tari sũt. O Undecimũ articulũ fm
Hen. d̃ v̄rmaria posuit Judas thadeus
frater simonis ⁊ iacobi minoris di. San
ctoz cõmunionẽ: remissionẽ pctõz. Pro
ritualiũ p sctos acquisitoz cõmunicatõ.
Uñ int̃ alia q̃ sũt nob credẽda. etiã sctõz
cõicatio i eccl'ia credẽda ẽ. Nã oẽs xpiani
exñtes sine pcto mortl'i: pticipes sũt oĩm
bonoz q̃ fiũt i eccl'ia p qđlibz mẽbz eccie
Sic̃ si cãdela accẽdat̃ p aliq̃ hoie spẽalit.
oẽs q̃ cũ eo sũt bñficiũ candele pcipiũt ni
si i visu impediant̃. s. obstaculo pcti moz
talis qđ obtenebzat intellectũ ⁊ ificit affe
ctũ. Juxta illud ps. Participẽ me fac de⁹
oĩm ti. te⁊ cu. Rõ aũt q̃re cõmunia sũt bo
na eccl'ie est charitas ⁊ vnitas fideliuz. qz
charitas nõ q̃rit q̃ sua sũt: sz qđ vtile ⁊ bo
nũ ẽ multz. iõ ipa est distributrix bonoz q̃
fiũt i eccl'ia. Hoc etiã pt pbari. Primo in
hoie i q̃ cibꝰ cũ fuerit bñ digest⁹ dirigit̃ ad
singl'a mẽbza sana. Scõo pbat̃ ꝫ i arbo
re in q̃ humoz p radicẽ attract⁹ diuidit̃ in
singulos ei⁹ ramos saltẽ nõ aridos. Quo
ad secũdã pt̃ ẽ p̃sentis articuli. s. de remissi
one pctõz firmiter est credẽdũ q̃ oñe pec
catũ siue sit actuale siue originale in eccle
sia p̃t remediari ⁊ mederi. Nã p baptismũ
tollit̃ oñe pctm̃ i baptisato nõ ficte acce
dente. siue ille baptisat⁹ sit adult⁹ siue par
uul⁹. Itẽ post baptismũ q̃tienscũq̃ qs la
psus fuerit i pctm̃ siue sit mortale siue ve
niale. poterit p veram penitẽtiã repari. g̃ fir
miter dz credere q̃libet q̃ i eccl'ia catholi
ca ẽ remissio oĩm pctõz. ⁊ i nll'a alia secta.
qz extra eccl'iaz nõ ẽ sal⁹. Et ꝫ istũ articu
lũ saciũt hoies desperati. q̃ ppẽ magnitudi
nẽ vl' ml'titudinẽ pctõz desperãt. qđ ẽ ma
ximũ pctm̃. Uñ Isi. d̃ sũ. bo. Desperatio
ẽ peioz oĩmi pcto. Uñ etiã Aug. sup Joh.
De nemine desperãdũ ẽ in hac vita. So
lũ em̃ desperatõis crimẽ ẽ qđ mederi ñ p
ẽ credere debem⁹ remissionẽ pctõz q̃ctũ
cũq̃ etiã magn⁹ sit pctõz. ⁊ si mille milia
pcta mortalia cõmisisset. Et fm beř. Da
ioz ẽ dei pietas q̃ quenis iniq̃tas. Sic̃ ei
scintilla i medio marz̃ ita oĩs malicia ho
minũ ad miscõiaz dei. Duodecimũ ar
ticulũ posuit Mathias dicẽs Carnis re
surrectõez: ⁊ vitã eternã amẽ. Credere de
bem⁹ q̃ oẽs hoies simł resurgẽt i nouissi
mo die. Uñ Joh. vi. Ueniet hora i q̃ oẽs
q̃ in monumẽtis sũt audiẽt vocẽ filij dei.
⁊ q̃ audierint viuẽt. Uñ apl's. i. Coz. xv.
Oẽs q̃dẽ r̃surgem⁹. s. tã boni q̃ mali. Uñ
credẽdũ ẽ oĩmi xpiano q̃ q̃libet hõ idẽ i nu
mero cũ eodẽ cozpe cũ q̃ iã vixit resurget.
Uñ Job. xix. Rursum circũdabor pelle
mea: ⁊ i carne mea vide. de. sal. m. quẽ vi.
sũ. e. i. ⁊ nõ ali⁹. ⁊ ocu. m. cõ. sũt. Hoc dicit
ad denotandũ idemptitatẽ cozpis ꝓpr̃ij.
Quãuis em̃ cozp⁹ i cinerẽ ⁊ puluerẽ reda
ctũ sit. tñ oia q̃ spectãt ad cõplemẽtũ cor
poris redibũt. Et idẽ cozp⁹ resurget ⁊ ea
dẽ aĩa ill⁹ hois ꝫ idẽ cozp⁹ ecõuerso assu
met ⁊ ei ꝛiũget. Et oĩmes resurgem⁹ i illa
etate i q̃ xps fuit qñ mortẽ p nob sustinu
it. tã senes q̃ iuuenes. Et cozp⁹ cuiuslibz

electi erit ī resurrectōe īmortale subtile incorruptibile sine oñi defectu: ⁊ clarū ⁊ impassibile ⁊ agile. Sz corp⁹ cuiuslibet rep bi erit valde passibile grossū ponderosuz ⁊ obscuz. De isto plen⁹ habet supr̄ ser. l. E

Sz q̄tū ad secūdā partē ist⁹ articuli. vbi dicit vitā eternā. sciendū q̄ q̄libet hō debet credere vitā eternā post hāc vitā. de q̄ dicit Aug⁹. li. ij. d. ciui. dei. O chare illā vitā āplecti debuisti: vbi ē vita sine morte luz sine tenebris: iuuentus sine senectute: paz sine discordia: volūtas sine iniuria: regnū sine cōmutatōe qd nūq̄ amittit. Et ī vita etna habebūt electi fercula mlta p̄ciosa ⁊ dulcia. De h̄ q̄re añ ser. liij. p.

Sermo. cxlviij.
De sacramentis.

Samaritanus q̄p

Eppians alligauit vulnera ei⁹ infundēs oleū ⁊ vinū. Luc. x. p

Uñ sciēdū q̄ samaritanus. i. xp̄s vulnerato appropinq̄ns. curatōi ei⁹ sacramētoz alligamēta adhibuit. qz ꝫ originale pctm̄ ⁊ actuale sacramētoz remedia de⁹ instituit. Uñ sciēdū q̄ septē sūt sacramēta que de⁹ instituit. Et in q̄libet sacramento dat̄ specialis gr̄a digne recipienti ipm sacrm. Et ꝯm Ray. quinq̄ dicunt̄ necessitat̄: qz sūt sub p̄cepto ⁊ tenet̄ q̄libet ad ea suscipienda p̄ loco ⁊ tpe. s. baptism⁹: cōfirmatio: penitentia: eucharistia: ⁊ extrema vnctio. Reliq̄ duo sacramēta sūt volūtatis. s. ordo ⁊ mr̄imoniū. Q Itē q̄rit̄ vtz sacramenta debeant pctoribꝫ dari. Rñdet̄ ꝯm Ray. Propter occulta p̄cta nō p̄nt sacramēta denegari alicui nisi p admonitionē secretā ī speciali. vl̄ publicā factā ī generali. vt patet d. ꝑse. dist. q̄. Nō phibeat. Existens aūt in p̄cto mortali siue occulto siue manifesto mortal̄r peccat recipiēdo sacrā vt patz dist. xl. Multi. ⁊. xcv. Illud. xi. q. iij. Audi. Sil̄r ⁊ ministrās sacramēta in p̄cto mortali: peccat mortal̄r. R Quer̄it vtz sacramenta possint iterari. Rñdet̄ q̄ sūt tria q̄ nō possūt iterari. s. baptismus ꝑfirmatio: ⁊ ordo. qz ī collatōe istoz triuz imprimit̄ caracter aīe q̄ etiā p mortē ñ p̄t ab aīa separi. Uñ si q̄s resuscitaret̄ nō esz secūdario baptisand⁹ nec ꝑfirmād⁹ nec reordinand⁹. Sec⁹ est d. alijs q̄ttuor sacramentis. Uñ mgr̄ Hugo dicit. Si lazar⁹ post resuscitatōez voluisset resūpsisse vro rē suā optuisset q̄ de nouo ꝓtraxisset. Uñ p mortē soluit̄ mr̄imoniū. Sil̄r ⁊ eucharistia ⁊ penitētia ⁊ extrema vnctio reiterāt̄ur. Uñ sciendū q̄ baptism⁹ est p̄imū sacramētū ⁊ ianua ⁊ fundamentū oim sacramētoz. qz nll̄i ꝓferet̄ in eccl̄ia aliq̄d aliorū sacramētoz nisi p̄⁹ sit baptisat⁹. S Querit̄ q̄s sit baptismi effectus. Rñdet̄ q̄ baptism⁹ digne sumētib⁹ delet oēm culpā originalē mortalē ⁊ venialē ⁊ restituit p̄i mā innocētiā quo ad aīaz. Et insup extinguit ignē ifernalē: ⁊ etiā purgatoriū q̄tum ad ipm baptisatū. Et etiā delet oēm satisfactionē quā hō in p̄senti deberet p p̄cis suis explere. Hoc patz: qz si aliq̄s infidel⁹ inde⁹ vl̄ pagan⁹ mille ānis vixisset: ⁊ omni die mille p̄cta mortalia ꝓpetrasset. si ꝓtertur ⁊ fidē suscepit. ⁊ sic cū deuotōe baptisatus fuerit: tūc nll̄a penitētia satisfactoria sibi imponēda ē. qz baptism⁹ tollit omnē satisfactōez Et si tal̄ immediate post baptismū moreret̄ statim sine oñi purgatorio euolaret ad celū. Et q̄ patet q̄ta sit fatuitas ml̄ier̄ q̄ incōsolabil̄r dolent d. morte puerorū suoz q̄ post baptismuz ī puericia decedūt añq̄ baptismalē innocētiā pdūt. ⁊ valde fatuū ē eas dolere d. h̄ q̄ filij earum trāseūt a societate hoīm ad societatē āgelorū. a valle lacrimaz ad gloriā. d. exilio ad patriā. Uñ puero baptisato anteq̄ ānos discretōis attigerit semp ē celū aptū. ⁊ q̄cito morit̄ etiā q̄licūq̄ morte statim euolat ad celū Itē sciēdū q̄ q̄ttuor signa sūt añ baptismū ⁊ tria post baptismū ipi puero. Et q̄d ista significēt. h̄ q̄re supr̄ ser. lxxvij. h T Scōm sacrm est Cōfirmatio. Circa qd̄ q̄rit̄ vtz cōfirmatio sit aliq̄ mō sacrm necessitat̄. Rñdet̄ q̄ sic. ppt̄ spirituale pugnā ad quā hō iuuat̄. licet sine plicit̄ ñ sit sacrm necessitat̄: qz sine ipo hō p̄t saluari. Sz q̄ ex ꝓtēptu dimitteret illū sacrm dānaret̄. qz ei⁹ ꝓtēpt⁹ dānabilis est vt dic̄ san. Tho. in. iiij. dist. vij. Querit̄ vtz ꝓferat̄ gr̄a ī sacramēto cōfirmatōnis. Rñdet̄ ꝯm sctm tho. q̄ gr̄a ꝓfert̄ nō solum cōiter sic̄ ī q̄libz sacro ꝓfert̄ gr̄a emūdās a p̄cto. sz etiā spēalis gr̄a p quā q̄s deputat̄ ad effectū sanctitat̄ ⁊ ydoneus fit ad rpm ꝓfitēdū. vñ d. grato facit magz gratū Itē q̄rit̄ q̄bꝫ debeat ꝓferri. Rñdet̄ ꝯm san. tho. Dibꝫ xp̄ianis puerꝫ: tam virꝫ q̄ mlieribꝫ

q̄bꝫ cōmunis ē pugna ſpūalis. qz ſm Job vij. c. Militia ē vita hoīs ſup terrā. Itē ſciēdū q̄ ſex req̄runt ad ꝓfirmatōez. Duo ex pte ſacramēti i ſe. ſ. materia chriſmatis z forma ꝟboꝝ q̄ talē. Signo te ſigno cruc̄is. ꝓfirmo te chriſmate ſalutꝫ. in noīe patris z filij z ſpūſſancti. Et duo ex pte miniſtri. ſ. dignitas pōtifical̄: z debita intentio. Et duo ex pte ſuſcipiētis. ſ. frōs in q̄ debz fieri chriſmatio. z q̄ ꝓfirmād⁹ ſit baptiſat⁹. Itē ſciēdū q̄ vnctio chriſmatis tripl̄r fit i tribꝫ ſacris q̄ imprimūt characterē. in baptiſmo fit i ꝟtice ad ſignificandū fidei ſuſceptōez. In ꝓfirmatōe fit i frōte ad deſignādū ꝓferri audaciā ꝓfitēdi nomē xp̄i. In ordie fit i manibꝫ ad ſignificādū ptātez ꝓſecrādi corp⁹ xp̄i. U Itē ſciendū q̄ effect⁹ ꝓfirmatōnis eſt multiplex

Primo gr̄am datā i baptiſmo ꝓfirmat. Unde ps. Cōfirma ħ de⁹ qđ opat⁹ es i nob

Scđo ad militiā ſpūalez p̄parat. Et qz oēs xp̄iani debēt eſſe i bello xp̄i. g̃ oēs debēt recipe ħ ſacr̄m vt facilius poſſint ꝺ mūdū carnē z dyabolū pugnare. Tercio ad cōſtantē ꝓfeſſionē nomis xp̄i animat quē eēm optet vez deū z vez hoīez ꝓfiteri. Primo eēm optet vt ꝓfiteamur eū ſm diuinā naturā patri z ſpūſancto coeq̄lez. qđ notat̄ in forma ipoꝝ ꝟboꝝ. vbi fit exp̄ſſio trinitatꝫ

Scđo vt ꝓfiteamur eū ſm hūanā naturā crucꝫ ſuppliciū ptuliſſe. qđ notat̄ i crucis ꝓſignatōe q̄ fit i frōte. Quarto int⁹ et ex tra nos ſpūali decoze ornat. Int⁹ q̄dē per ſcientie puritatē. Extra p odoꝛē bone fame. Et hec duo deſignant̄ i chriſmate qđ ꝓficit oleo ꝓpter primū. z balſamo ꝓpt̄ ſecundū. Uuito i bonis agēdis z mal̄ ſuſtinēdis roborat. Dat̄ eīm ħ ſpūſſctūs ad robur. Serto aiaz z corp⁹ ornat. Etiam q̄dē p impſſionē characterꝫ. corp⁹ ꝟo p cli peū crucꝫ. Septimo p illud ſacr̄m fiunt fideles pleni xp̄iani. plenitudine dico condine ſufficiētie Octauo poſt pugnā coro nat. qđ notat̄ i vitta q̄ circa caput ligatur illud i mortli pēto recipet peccarz mortalia cendi ſūt vt antea ꝓfiteant̄ z inſinuādi ſūt eis effect⁹ ſacri ꝓfirmatōis: vt eo maiorez deuotōez ad illud ſacr̄m digne ſuſcipiendū acq̄rant. Terciū ſacr̄m eſt Penitentia. Et ſm auguſtinū. Penitētia ē p̄terita mala plāgere: z plangēda itez ñ cōmittere De ꝓtritōe: ꝓfeſſiōe: z ſatiſfactōe: z ꝺ penitētia ꝟa vl̄ falſa q̄re añ ſer. xliij. H. z etiaz xliiij. R. Quartū ſacr̄m ē Euchariſtia. i q̄ idē xp̄s q̄ eſt ꝺ ꝟgine nat⁹ z p nob paſſ⁹ cōtinet̄ ver⁹ de⁹ z ver⁹ hō. Et q̄ħ bonū ſit digne cōicare: z qūo in ħ ſacr̄o euchariſtie q̄nq; ptes recipiunt̄. ħ q̄re añ ſer. xlvij. L. X Quintū ſacr̄m ē extrema vnctio. Materia aūt hui⁹ ſacr̄i ē oleū olīne ab epō cōſecratū. z tale oleū z hmōi ꝓſecratio ſūt ꝺ neceſſitate illi⁹ ſacr̄i. Forma aūt hui⁹ ſacramēti ſm Tho. eſt oīo depcatiua. vt dicēdo. p iſtā vnctionē z ſuā pīſſimā mīam idulgeat tibi de⁹ q̄d̄q̄d deliq̄ſti p illicituz viſum. auditū. tactū. guſtuz. z ſic de alīs.

Querit̄ q̄bꝫ ꝓferēda ſit extrema vnctio. Rñdet̄ ſm Petz de tharāthaſia. Nō niſi adultꝫ infirmis i p̄iculo mortꝫ ꝓſtitutꝫ ex ipſa infirmitate. Uñ nō dat̄ euntibꝫ ad bellū nec nauigātibꝫ nec hīs q̄ mox occidendi ſūt: qz talibꝫ moꝛs ñ imminet ex defectu nature: ſz ex euētu fortune Nec puerꝫ dat̄: qz ñ habēt infirmitatē ſp̄ualez ꝓtractā ex p̄cto mortali actuali nec diſpoſitōez deuotōis hr̄e p̄nt ad ħ ſacr̄m. Nec etiā dat̄ naturali b⁹ ſtultꝫ Querit̄ vtz extrema vnctio debeat dari freneticis z amētibꝫ. Rñdet̄ ſm Petz ſupdictū. Si i ſana mēte ꝓſtituti ñ petierint nō ꝺz dari. Si ꝟo petierūt dari ꝺz. Tū ħ ē aduertēdū ſm Tho. q̄ ill̄ furioſis z amētibꝫ p̄cipue dari ñ ꝺz q̄ poſſent facere irreuerētiā illi ſacr̄o p aliquā īmundiciā. niſi z ip̄i haberēt lucida interualla i q̄bꝫ ſacr̄a cogſcerēt. Querit̄ vtz extrema vnctio poſſit iterari. Rñdet̄ ſm tho. i. iij. diſt. xxiij. q̄ iterari p̄t ſine aliq̄ iniuria ip̄i⁹ ſacr̄i. qz ñ ħz effectū ꝑpetuū. eo q̄ ſanitas corp̄is z mētis q̄ ſūt effect⁹ ei⁹ amitti p̄nt In eadē q̄zegritudie iterari p̄t ſi p̄mo q̄dē ſit i p̄iculo mortꝫ z euadit z poſtmodū recidiuū patiat̄. qz erit q̄ſi alia infirmitaſ. Et ſil̄r ſi ſit egritudo diuturna. vt hydꝛopiſ: tūc debz fieri q̄ñ videt̄ ꝑducere ad p̄iculū mortꝫ. z ſi illud mortꝫ p̄iculū euadat eadē infirmitate durante z poſtmodū ad ſimilē ſtatū reducat̄. itez p̄t inungi: qz tūc ē ali⁹ infirmitatꝫ ſtat⁹: q̄ꝫuis eadē ſit infirmitas.

Notandū q̄ mgr̄ i cōpendio theologice veritatꝫ dic̄. Q̄ñ ſepe q̄s infirmat̄ ad mortē ſepe p̄t inungi: ſz i vna infirmitate nō ꝺz

q̃s bis inungi: nisi cadẽ ifirmitas vltra an
nũ ptrahaℓ. ita q̃ ī vno anno ppℓ vnã ifir/
mitatẽ neq̃q̃ bis inungaℓ. Sz Bonauẽ.
sup. iiij. sñia. xj. redarguit dicẽs. Absurdũ
ẽ q̃ sacramẽta regulenℓ p̃m motũ astrorũ.

Queriℓ q̃s sit effect⁹ extreme vnctõis.
Rñdeo q̃ ẽ q̃druplex. q̃. duos ponit san.
Tho. sup. iiij. dist. xxiij. ℟ alios duos mgℓ
ī cõpendio theo. veri. Prim⁹ effect⁹ ℟ pn
cipaℓ p̃m san. Tho. ẽ sanatio q̃dã spũalis
q̃ daℓ ꝯ q̃ndã debilitatẽ vℓ ineptitudinẽ q̃
ī nob relinquiℓ ex pẽto actuali vℓ originа
li. ꝯ quã debilitatẽ hõ roboraℓ p ß sacrm.
Et q̃ ß robur gr̃a facit q̃ secũ nõ cõpatiℓ
pctm. ideo ex ꝓsequnti si iuenit pctm aliq̃d
veniale vℓ mortale q̃ ad culpã tollit ipm:
dũmodo ñ opponaℓ obex ex pte recipien/
tis. Secũdari⁹ aũt effect⁹ ẽ sanitas cor
poraℓ. hãc tñ nõ iducit nisi p̃m q̃ expedit
ad finẽ pncipalẽ. s. spũalẽ sanatõez. ℟ tunc
sp eã iducit dũmodo ñ sit impedimẽtũ ex
pte recipiẽtis. Et licet ī ipo mℓte fiãt inun
ctiones vltima tñ est formaℓ respectu oim
pcedentiũ ℟ agit ī ꝟtute eaz. Et ideo ī vl/
tima inunctõe gr̃a infundiℓ q̃ effectũ sacri
pbet. Hec beat⁹ thomas. Terci⁹ effect⁹
p̃m mgrm ī cõpen. theo. veritaℓ est q̃ ß sa
cramentũ valet ad excitãdũ deuotionem

Quart⁹ effect⁹ est q̃ valet ad velociorez
trãsitũ ad celũ. Sextũ sacramẽtũ ẽ sacra
mentũ Ordinis. Qũo aũt sacerdotes sũt
sil'es angeℓ. ℟ aliq̃ modo sil'es beate marie
ꝟgini. ℟ qũo gr̃iter peccãt q̃ eis detrahũt.
ß q̃re sup̃ ser. cxi. T. U. X. Y Septimũ
ẽ sacrm Mrimonij. Qũo aũt de⁹ mℓtipli
citer honorauit mr̃imoniũ. ℟ qũo debent
viuere q̃ sunt ī mr̃imonio ꝓstituti. Hoc q̃
re supra sermone. xxv. B.

Expliciũt p̃mones cõmunes discipuli
oim̃i tempore p̃dicabiles ad vulgũ.

Incipiũt sermones

cõmunes discipuli de sanctis.

De apostolis. Sermo. cxlix.

Que sint signa electõis siue p̃destinatõis

Go vos elegi

de mũdo. Joh. xv. Exq̃ xps
dicit ī euãge. Mat. xx. Mℓti
sũt vocati pauci ꝟo electi Et
nullus scit an sit electus. p̃m illud Eccℓs. ix.
Nescit hõ an odio vℓ amore dign⁹ sit. ne/
scit q̃dẽ sciẽtia certitudis: sz scia ꝓiecture
pt scire Al. Sciendũ q̃ sũt noue sigñ p̃de
stinatõis p q̃ cogscit q̃s an saluari debeat
an dãnari. ℟ q̃to plꝰ de hũs noue signis i
se iuenerit: tãto maiorẽ spem hr̃e debz ad
deũ etiã si iã pctõr sit q̃ adhuc de⁹ ordina
bit secũ q̃ erit ō saluãdis. Primũ signũ
pdestinatõis ẽ Alduersitas ī ß mũdo. s. pa
ti patiẽter ifirmitatẽ corpis: ℟ pauptatez
rez. Heb. xij. Flagellat aũt oẽm filiũ quẽ
recipit Apoc. iij. Ego q̃s amo arguo ℟ ca
stigo. ℟ q̃ñ accidũt alicui infortunia ī reby
vt q̃ captiuaℓ vℓ spoliaℓ vℓ fures furanℓ si
bi. vℓ etiã cũ de⁹ pmittit ifortunia sup ipz
vt eq̃ vℓ vacce ei⁹ morianℓ vℓ tẽpestas de/
uaℓet sibi segetes vel ignis cõburat sibi
domũ. ℟ sic ō alijs. ß ẽ bonũ signũ si patiẽ
ter ferat illa infortunia. q̃ forte deũ antea
offendit cũ rebꝰ tpalibꝰ. s. p superbiã vℓ p gu
lã vℓ p auariciã ℟c. vℓ etiã q̃ deo instⁱ fuit
q̃ sibi ista tpalia tribuit. ℟ dñs puat eũ istⁱ
bõis añ ꝓcessis. Uñ bern̄. sup canti. Jnñ
titudo inimica ẽ aie. extraneitio meritorũ.
ꝟtutuz dispsio. bñficioz pditio. ℟ taℓ q̃ sic
ifortunia rez sustinet ō necessitate dz facere
virtutẽ: ℟ cũ patiẽtia cordis ista bona sic
amissa p infortuniũ deo offerre. tũc ipe oi
potẽs de⁹ ī vita eterna sibi remunerabit ℟
retribuet ista bõa pdita dãdo sibi etna bo
na. Siℓr q̃ñ q̃s ī corpe ifirmaℓ siue i ocuℓ
siue ī pedibꝰ siue ī manibꝰ siue ī capite. et
sic de alijs. vℓ si ledⁱ ī corpe vℓ in mẽbris
cadẽdo vℓ seipm trudẽdo ℟c. Cũ q̃s eiñ ta
les ifirmitates ℟ dolores patiẽter sustinet
℟ cogitat q̃ deũ cũ eisdẽ mẽbris sepi⁹ offẽ
dit saluti⁹ sue spẽ hr̃e pt. Hze. Diuia dispẽ
satõe agiℓ vt plixiori vicio plixior egritu
do exist̃at Aug. in ser. Alduersa corpis aie
remedia sũt. egritudo carnẽ vulnerat. sed
mẽtẽ curat. Siℓr est bonũ signũ cũ q̃s ab
intra patiẽter sustinet tribulatões cordis
tẽptatões a carne ℟ a dyabolo. ℟ psecutõel
a maℓ hoibꝰ ī mũdo. Joh. xv. Si me pse/
cuti sũt: ℟ vos psequenℓ. Apℓs. Oẽs q̃ pie
volũt viuere psecutões patiunℓ. Et raro
oim̃ pdictoz ẽ. q̃ tribulatio via ẽ ad celũ
Uñ Actℓ. xiiij. Per mℓtas tribulatões op
tet nos intra. ī reg. ce. Mat. vij. Arta ẽ via
q̃ ducit ad vitã. Luc. xxiiij. Nõne oportuit
xp̃m patiℓ ℟ ita intra. ī glo. suã. Exq̃bꝰ ptz

q̄ bonos hoīes q̄ sūt ī via dei oꝑtet pati sī
volūt celū intrare ⁊ eternal'r cū xp̄o regna
re. Ālp'a. Si cōpatimur ⁊ ꝓregnabimuſ
B Sz ecōuerſo ꝓtinua pſpitas ī reb⁹ ī
ſanitate corp⁹ ī honore ī delicīs ē maluz
ſignū. Cū hō nl'a aduerſa ſuſtinet nec ab
intra nec ab extra. ſz ī oīb⁹ factꝰ ſuis pſpi/
tatē hz ē ſignū dānatōis. Bre. Cōtinuus
ſucceſſ⁹ rex tpaliū et'ne dānatōis ē idiciū.
Idē Bre. Si except⁹ es a paſſiōe flagello
rū es except⁹ a numero filioꝝ. Ergo mul
tū timere debēt hoīes q̄ ſp pſpitatē hñt in
oīb⁹: qz ꝑ ē ſignū ire dei. Unde Ozig. ſup
Oſee. viij. Qui diligīt corripit. q̄ ñ diligīt
ī pctis ſuis dimittīt Sz di. q̄d faciet tal'
q̄ ha deo ñ corrigīt n⁹ aliq̄d aduerſitaꝰ ſu
ſtinet vt ſaluari poſſit Rñdeo q̄ dz ſe corā
deo hūiliare ⁊ ō pctis ſuis pēitere. vt puta
p oris ꝓfeſſionē. p cordis ꝓtritōez. ⁊ opis
ſatiſfactōez. ⁊ dz ſeip̄m pūire ⁊ ſibūꝑi tri/
bulatōes īferre. ſ. corp⁹ ſuū caſtigādo ⁊ fla
gellādo cū teiunīs ⁊ veſtib⁹ aſpiſ: ⁊ cū oro
nib⁹ ⁊ vigilīs ⁊ alīs bōis exercitīſ. Qz p
multas tribulatōes xp̄s ⁊ oēs ſcti celū ītra
uerūt. ſic ⁊ q̄libz p tribulatōes ⁊ paſſiōes
celū ītrabit. qz ñ ſūt ꝓdigne paſſiōes bui⁹
tp̄is ad futurā gl'iaz q̄ ꝛuelabīt ī nob. Sz
q̄ viuit ī pſperitatib⁹ ⁊ voluptatib⁹ ⁊ gau
dīs mūdi ꝑ talē viā nl'o mō celū ītrabit.
Unꝰ hiero. i epl'a. Impoſſibile ē vt p̄ñtib⁹
q̄s ⁊ futurꝰ fruaꝰ bōiſ. vt ꝫ vētrē ⁊ illic mē
tē ipleat: ⁊ de delicīs trāſeat ad delicias.
Etiā ō voluptuoſ dic̄ beꝛ. Qui carnalib⁹
voluptatib⁹ paſcīt: etnaz deliciaz epulis
idign⁹ habeꝯ. Sil'r ō hīſ q̄ gaudēt ī volu
ptatib⁹ ⁊ vāitatib⁹ hui⁹ mundi dic̄ Bre. in
ome. Neō p̄t ⁊ ꝫ gaudere cū ꝫ ſecl'o ⁊ illic
regnare cū deo. De hīs iā dictꝰ legīt tl'e ex
emplū ī vita ſpatz. q̄ erat q̄dā ſolitari⁹ in
heremo bon⁹ ⁊ deuot⁹ cui mīſtrauit vir q̄
dā ſecular' ꝓpt deū portādo ſibi cibaria.
Erat aūt ī eadē ciuitate vn⁹ dines ⁊ ip̄i⁹.
ꝓtigit ḡ vt mozeꝛet ille dines q̄ habuit ſp
te: qz ducebant eū cū magno honore ad ſe
pulcz tota ciuitas ⁊ eps ⁊ tot⁹ cler⁹ cū lā/
padib⁹ ⁊ cādel'. E greſſus ē aūt ille ciuis q̄
mīſtrauit illi ſolitario put ꝓſuet⁹ erat poꝛ
tās ei pānes. ⁊ iuenit eū deuoratū a beſtīs
⁊ cecidit ī faciē ī ſpectu dñi di. Hō ſurgā
hic don⁹ mihi notificabīt a dño q̄ ſint hᶜ
ſua iudicia. qz ille diues ⁊ ip̄i⁹ talē appatū
habuit ī ſepulc'a ſua. ꝫ vo q̄ fuiuit deo die
noctuq̄z iā deuoraꝰ ē a beſtīs. Et ecce an
gel⁹ dñi vēit ⁊ dixit ei. Ille impi⁹ habuit
puñ bonū i ꝫ ſecl'o ⁊ ō ꝫ rcepit ꝫ mercedē
vt ī alio ſecl'o nullā īueniat requiē. Iſte aūt
ſolitari⁹ q̄ hō erat oꝛnat⁹ ad oēz ꝓtutē. ha
bebat vo ip̄e modicū aliq̄d cl'pe ⁊ rcepit ꝫ
illō: vt ibi vēiat pur⁹ corā deo. Et ita ꝓſo
lat⁹ ī hīs ꝓbis abūt gl'ificās deū ſup iudi
cia ei⁹ qz ꝛa ſūt C Scōm ſignū pdeſti
natōis eſt. Cū q̄s libēter audit ꝓbū dei. ſ.
loq̄ ō deo ⁊ ō ſalute ꝓꝛia ⁊ ō moꝛte ip̄i⁹ ⁊
ō vita fut'a q̄ erit vl' ī penis īferni. vl' ī gau
dīs celi. Joh. viij. Qui ex deo eſt ꝓbū dei
audit. ꝓpterea vos ñ auditiſ: qz ex deo nō
eſtiſ. Hā ꝓbū dei ē cib⁹ aīe. Mat. iiij. Nō ī
ſolo pāe viuit hō: ſz ī oīmi ꝓbo qđ ꝓce. de
oꝛe dei. Bre. Cib⁹ mētis ē ꝓbū dei. Nō q̄
coꝛpalē cibū ñ rcipit. vl' q̄ ſumit ⁊ ñ rtinet
ſignū ē moꝛtiſ. Bre. Quiſq̄s alimēta ñ reti
net. ō hui⁹ vita pfecto deſpat Unꝰ ſciēdū
q̄ q̄ ꝓbū dei ñ libēter audit ē malū ſignū.
qz tal' hō ñ ē ex deo. Joh. viij. Propterea
vos ñ auditiſ. ſ. ꝓbū dei. qz ex deo nō eſtis.
Ex q̄ patet q̄ iſti q̄ poti⁹ ſtāt in cemiterio
vl' foro ⁊ ō inutilib⁹ ⁊ nociuis loquunt ⁊
tabernas citi⁹ intrāt q̄z eccl'iaz vt ꝓbū dei
audiāt habēt ſignū et'ne repꝛobatōnis. ſic
illi q̄ libēter audiūt ꝓbū dei hñt ſignū ele
ctionis. Unꝰ Ālriſt. iij. topi. Sic ꝓpoſitū
ī ꝓpoſito. ſic oppoſitū ī oppoſito D
Terciū ſignū ē. Si q̄s timētes deū hono
rat ⁊ gl'ificat. ps. Dñe q̄s habi. in tab. tuo
Et ſ̄bdit. Timētes aūt dñm gl'ificat. Unꝰ
patz q̄ bonū ſignū ē hoīe etiā cū ſit pctoꝛ
cū diligit bonos ⁊ fouet. Qz ſic q̄nq̄z dena
riꝰ falſus int' bonos cōputat' ꝑ bono ⁊ ſol
uit ſic bon⁹. Sic q̄nq̄z ō hoīe pctōre q̄ di
ligit bonos ⁊ fouet ꝓtigit q̄ cū ip̄is celū i/
trabit. ex eo q̄ dñs ꝓpt bonos ſibi gr̄az cō
tritōnis tribuit ⁊ ſaluti. Hā ſi dñs voluit
oīb⁹ ſodomitis q̄ fuerūt ī q̄nq̄z ciuitatib⁹ ⁊ ī
oī terra circūiacēti pcere ꝓpt decē bonos
ſi ibi īnēti fuiſſēt. Nōne tē de⁹ deberz pce
re ⁊ miſeri vni pētori ꝓpt mł'tos bonoſ q̄ſ
fouit ⁊ dilexit dando ſibi añ exitū vite ſue
verā ꝓtritōez ⁊ pctōz remiſſionē. Hā ille
hō nał'r ē ꝓtuoſ⁹ q̄ ꝓtutes ī alīs diligit
vñ Señ. Scias eū multis ꝓtutib⁹ abūda
re q̄ alienas amat. Sic ecōuerſo eſt ſignū
repꝛobatōis cū q̄s bonoſ odit. ⁊ ſic ī ſeip̄o
depuat⁹ ē q̄ n⁹ bonū ī ſeip̄o diligit. n⁹ etiā

in alijs videre ꝑt. sz ꝓsequi bonos ꝟbis ⁊ factis exemplo dyaboli ꝓris sui q̄ obstinat⁹ ē i malicia ⁊ sp ꝓsequit ꝟtuosos ⁊ bonos. Et ꝫ ē valde gnde pctm: q⁹ xps ꝛputat ꝫ sibi eē factū q̄dq̄d bōis fit Mat. xxv. Qō vni ex mi. m. fe. mi. fe. ℰ Quartū signū ꝑdestinatōis ē Hūilitas: ⁊ ecōuerso supbia ē signū repbatōis. Bre. Euidētissimū signū repzoboz est supbia: electoz ꝟo hūilitas. Aug. i epla Quē supbū videz filiū eē diaboli ñ dubitet. Qō q̄ sqz hz ex ꝫ cogsci ꝑt sb q̄ rege militet. sic ꝑ arma ⁊ scuta milites cogscunt sb q̄ rege militāt. sic ꝑ hūilitatez ⁊ supbiaz cognoscit miles xpi vl dyaboli Sciēdū q⁹ stultū ⁊ ꝑiculosū ē dyabolo seruire i supbia ⁊ a deo recipe stipēdia. q⁹ nl⁹ rex terren⁹ ꝫ ꝑ bono hret: sz ḡuiter i suo sbdito puniret si ab eo recipet bonū equū arma ⁊ stipēdia: ⁊ cū eisdē suo inimico seruiret. ⁊ dñm ppriū impugret. sic ē ō xpo ⁊ ō diabolo ⁊ ō hoīe. q̄ oīa bōa a deo hz ⁊ cū eisdē bōis diabolo fuit cū q̄ depmet ad ꝑ fūda iferni. Hā q̄ i pñti ē supbioz. i futuro lucifero erit ꝓpinq̄oz. ⁊ q̄ ꝫ est hūlioz erit xpo i celo vicinioz. Lu. xviij. Ois q̄ se exal. hu. ⁊ q̄ se hūiliat exal. F Quintū signū ꝑdestinatōis ē. qñ q̄s ñ libēter audit mala loq̄ ō ꝓris. Et isup oīa dicta vel facta ꝓrimi ex corde i bonū exponit ⁊ quertit. Sic ecōuerso ē signū repbatōis qñ q̄s libēter audit detractores: ⁊ oīa q̄ videt vl audit ō ꝓris interp̄tat i malū. Chrisſ. sup Mat. Sic difficile aliquē suspicat malū q̄ bon⁹ ē. sic difficile aliquē suspicat bonū q̄ mal⁹ ē Uñ q̄rit vtz audire loq̄ ꝟba detractoria sit pctm mortle. Rñdet ꝫm sanctho. Si aliq̄s detractōez audiat absq̄ rsistētia. videt detractori ꝯsentire: vñ fit ꝓticeps pēti illi⁹. Et siq̄dē iducit eū ad detrahēdū: vl saltē placet ei detractio ꝓpt odiū ei⁹ cui detrahit: nō min⁹ peccat q̄z ō trahēs ⁊ qñq̄z magz. Uñ bern. Detrahere aut ō trahētē audire: q̄d hoz dānabili⁹ sit nō facile dixeriz Si ꝟo ei pctm detractōis ñ placz sz ex tīore vl ꝟecūdia q̄dā omittit ō trahētē ꝛpellere. ⁊ oñdere q⁹ ei detractio displiceat. tūc peccat q̄dē sz ml⁹to min⁹ q̄z detrahēs ⁊ plerūq̄z venialr. Exēplū ō ill⁹ q̄ libēter audiūt detractōnes q̄re sup ser. xci. J. Silr sciēdū q⁹ i iudicādo ꝓrios aliq̄ ḡuit delinquūt. Hā q̄libz tenet dubia i meliorē ꝑtē interp̄tari. ꝟbi gra. Si q̄s videret duas ꝑsonas simil loq̄ vl se mutuo arridere ⁊ diffinitiue iudicaret illas ꝑsonas loq̄ ō mal⁹ vl ꝓp malā ꝯcupiscentiā se mutuo arridere. peccarz mortalr. q⁹ forte loquūt bōa simil. vl forte etiā ex lenitate vl er q̄dā āmiratōe se mutuo arridēt ⁊ ñ i malo Lucc. vi. Nolite iudicare ⁊ ñ iudicabi. Apls Quo iudicio aliū iudicas teipm ꝯdēnas Nisi q̄s videz manifestū malū fieri. sic occidere hoīez sine iusticia. vl etiā videz euidētia signa. sic nudū cū nuda solū cū sola. Uñ Aug. De hijs q̄ ñ ꝑt bono aīo fieri sic sūt blasphemia. stupr⁹. ⁊ hmōi nob iudicare ꝓmittit. De factz aūt medijs q̄ ꝑt re maxime vt ꝯdēnem⁹ Sz di. vñ orit q⁹ aliq̄ oīa q̄ videt vl audiūt i malū interp̄tatur. Hoc q̄re añ ser. xc. D. H Sertū signū ꝑdestinatōis ē. Cū q̄s est cōpassiu⁹ ⁊ misericors. Math. v. Bti misericordes qm ipi mi. ꝑse. ḡ bonū signū ē cū q̄s cōpatit ꝓximo pauperi tribulato ⁊ infirmo Greg. Hō aliter redēptoris nr̄i mēbra efficimur nisi adherēdo ⁊ cōpatiēdo ꝓrio. Et q̄nto magis cōpassionē q̄s hz cū ꝓximo tribulato tāto mai⁹ signū bonitat⁹ hz. Uñ gre. xxiij moral. Tāto em q̄sq̄s ꝑfectior ē: q̄nto ꝑfectius alienos dolores sentit. Tal cōpatiēs mereī cū oib⁹ q̄b⁹ in charitate fraterna cōpatit. Sz signū ꝟe cōpassionis ē cū q̄s ꝓximo subuenit. Greg. Hūq̄z ꝟe cōpatit. q⁹ nō ncē ē ꝓrio negat. Uñ. i. Joh. iij. Qui habuerit substātiā hui⁹ mūdi ⁊ viderit ꝓximū suū ncē hre ⁊ clauserit viscera sua ab eo qūo charitas dei manet i eo. Uñ ecclie. in epla. Ult em de⁹ vnūquēq̄z alterī⁹ angustias vt ꝑprias sentire. ⁊ qūo si ipe i tali tribulatōe esset subuenire sibi ꝓperet. ita ipe alteri ꝓp deū subuenire non postponat. sic ecōuerso duri cordis exīs hz signū repzobatōnis ex eo q⁹ ꝓris tribulatz nō cōpatit nec miscōiaz exhiber. Uñ Bre. Dei miscōiaz ñ ꝑt ꝑmereri q̄ ꝫ misericors ñ fuerit Jac. ij. Judiciū sine miscōia illi q̄ ñ fac miaz. Uñ aliq̄ ñ cōpatiūt ꝓris ō fectuosis sz eos spernūt: ⁊ ꝟecundā loq̄ pauperib⁹ ⁊ infirmis. t les deberēt cogitare q⁹ possent ill⁹ ō fectuos hoīb⁹ sil es effici si de⁹ ꝑmitterz. Q⁹ vnusq̄sq̄z q̄tūcūq̄z dines vl pulcer sit ⁊ san⁹. tñ ꝑt fieri lepr⁹ cec⁹ claud⁹ surd⁹ mut⁹. ⁊ sic ō alijs. q̄ ꝫ deberz eos iducere ad hūilitatē ⁊ cōpassiōez. q⁹ sic tē

vellēt sibi cōpati. sic ꝛ ꝓis debent facere. Mat. vi. Que vultis vt faciāt vob hoies ꝛ vos facite illis. Greg. Min⁹ primū amare quincit q̄ nō cū eo i necitate illi⁹ ea q̄ sunt sibi necessaria ꝓtit. Mīsericordib⁹ em̄ dicet xps i extremo iudicio illis. Mat. xxv. Uenite bñdicti ꝓis mei ꝛc. Esuriui ꝛ dedistis mi. mā. sitiui ꝛ dedistis mihi bibere. Sz duris ꝛ imisericordib⁹ dicet. Ite maledicti i ig. eter. Esuriui ꝛ nō dedistis mi. mādu. ꝛc.

H Septimū signū ē Iniurias faciliter dimittere. Alla em̄ ꝑtus tā celerit deo reconciliat ꝛ pēta relaxat. sic ledētib⁹ ꝛ iniuriantib⁹ fore placabilē. Mat. vi. Si dimiseritis ꝓis ex cordib⁹ vr̄is: ꝛ pr̄ vr̄ dimittet vob pēta vra. Uñ etiā aug. Unusq̄sq⁹ tam idulgentiā acceptur⁹ ē a deo q̄lē ꝛ ipe dederit ꝓio. Uñ q̄ facilr̄ ꝑt idulgere inimicis suis. signū ē q⁹ elect⁹ ē a deo. Sz q̄ sūt obstinati ꝛ rācoꝛosi ꝛ nolūt indulgere inimicis suis habēt signū reꝓbatōis. Greg. Qui motū nocēdi hz i aio dz se reū iudicare. I Octauū signū ꝑdestinatōis ē Si q̄s cupit melioꝛ fieri ꝛ mouet ab intra fre ēnter q⁹ velit bon⁹ fieri ꝛ sic vl sic se regere i ꝙbis factis ꝛ moꝛib⁹. Mat. v. Bti q̄ esuriunt ꝛ sitiūt iusticiā. vbi dic glo. ordi. Esurire ꝛ sitire iusticiā ē sp hre desideriū ꝓficiendi. Beꝛ. Uñ nob de nr̄o obsequio suffici/mus tūc statim coꝛā deo deficim⁹. Aug⁹. Sp ābula. sp pfice. noli i via dei deficere noli retroire Bern. In via dei stare retro ēdi ē. Hā nullū mediū ꝑt ee vl optz hoiez pficere vl deficere. ꝛ q̄cito n̄ pficit hō tūc deficit. Job. xiv. Fugit i eodē statu ꝑmanet. Sz q̄n hō incipit tepescere ꝛ ō mane diu dormire ꝛ breue ē sibi rps sedere in tabernis ꝛ potare: sz i hȳs q̄ dei sūt hz tediū ꝑ est malū signū. Uñ Leo papa i ser. Nō desidia ꝛoꝛētib⁹ puenit regnū celoꝛ. n⁹ ocio n⁹ mittit K Nonū signū ꝑdestinatōis ē Cū q̄s mortē xpi ꝛ passionē ei⁹ freq̄nter ꝛ libēter meditat ꝛ ei regratiat. Hā q̄ libenter memoꝛat passionē xpi sperādū ē q⁹ ñ damnabit. Insup nihil tā acceptū ē deo ꝛ hoī ita vtile sic memoꝛare passionem xpi. Uñ Alb. magn⁹. Simplex recordatio vl meditatio passiōis xpi sic q̄n hō cogitat lapidē vl lignū tm̄ pl⁹ valet q̄s si integr annū ieiunaret i pāe ꝛ aq̄. vl si q̄tidie ꝙgis et flagell cederet vsq⁹ ad effusionē sanguinis vel si q̄tidie legeret vnū integr psalteriū. Fruct⁹ q̄s q̄s ꝓsequit ex meditatōe passionis xpi. q̄re sup ser. xlviij. J. Hec sunt noue sig̃ ꝑdestinatōis q̄ q̄s ꝓiecturaliter cog̃scere ꝑt an sit ꝑdestinat⁹ an ꝓscit⁹ L Ultio notādū ē exēplū q⁹ mlti sūt vocati pauci ꝙo electi. Legit i vita beati Bern. q⁹ vn⁹ heremita q̄ añ fuit decan⁹ lingonēs q̄ cū fuisset. xxv. ānis i heremo. post mortē appuit lingonēsi epo i gl̄ia mag̃ sic q⁹ eps admirabat. Tūc dixit epo q⁹ i hoza mortis sue. xxx. milia hoiz decesserūt. ō q̄⁹ oīb⁹ ip se ꝛ beat⁹ Beꝛ. i celū ascēderūt ꝛ tres i purgatoriū venert. ꝛ alij oēs ad ifernū ꝺscēde

De aplis Sermo. cl. rūt.

Q⁹ cū reb⁹ tpalib⁹ meremur quinq⁹.

Qui vos vt

Peatis ꝛ fructū afferatis ꝛ fruct⁹ vester maneat. Joh. xv. Ista ꝙba q̄ dñs locut⁹ est discipulis. tā loquit nob oīb⁹ di. Posui vos supple i hūc mōm: vt eatis ꝛ fructū afferatis supple ꝙ bonā opatōez. ꝛ fruct⁹ vr̄ maneat supple i et̄na remūeratōe. Et vt fructū afferam⁹ xps ꝓtulit nob tria. s. ref: corpus: ꝛ aiaz. Et cū vnoq⁹q⁹ ꝑdictoꝝ mereri ꝺbem⁹ ꝛ fructū ferre q̄ fruct⁹ maneat i eterna retributōe. Uñ h tria sūt dicēda ꝓio quo mereamur cū reb⁹ tpalib⁹ Scdo quo cum coꝛpe. Tercō quo cū aia. De vltimis duob⁹ dicet i ser. alio seq̄nti. M Circa ꝓmū sciēdū q⁹ cū reb⁹ tpalib⁹ q̄nq⁹ modis meremur ꝓio largiēdo paupib⁹ ꝛ opa miscōie exercēdo. Luc. vi. Estote miseri/coꝛdes sic pr̄ vr̄ mi. est Uñ sciēdū vt q̄libz libēter det elemosinas ad h eū iducere debēt tria q̄ ꝓsiderare debz ꝓio ꝓsiderare debes quis petat. q⁹ ipemet xps in specie paupis. Math. xxv. Qđ vni ex minimis meis fecist⁹: mihi fecist⁹. Ergo q̄liter vellet xpm recipe si veniret ad ianuā tuā. sic debes recipe pauperē in noie xpi. Math. x. Qui vos recipit me recipit. Sz illi malefaciūt q̄ paupes subsannāt. q⁹ i h xpm cō spuūt. q⁹ h xps reputat sibi factū qđ paupib⁹ fit H Uñ aliq̄ tā supbi sūt q⁹ paupes ꝛ ꝺfectuosos abomināt intm̄ q⁹ nolūt eos alloq̄ n⁹ eos videre. ñ cogitātes q⁹ ad huc añ mortē posset ꝓuenire ad talē statū si de⁹ ꝑmittere velz. Uñ legit q⁹ q̄dā sacerdos leꝓrosoꝝ intm̄ abominabat leꝓrosos

q̄ cōstruxerat murū inter se ⁊ ipsos et per
sonā cōfessiones eoꝝ audiebat. ⁊ p illud
etiā sacrm eucharistie eis porrigebat. Qui
diuino iudicio etiā postmodū fact⁹ ē lepro
sus ī media pte corpis illa. s. quā elōgabat
ab eis. alia pte remanēte sana quā ꝑtebat
ad eos. Jtē q̄dā seru⁹ intm̄ abominabat
leprosos q̄ nec elemosinas voluit eis de
ferre. ⁊ postmodū pmissione diuīa fact⁹ ē
leprosus. Quāuis non teneamur morari
cū ipis. tm̄ ex toto ñ sūt spernēdi. exemplo
xpi q̄ mūdauit leprosos ⁊ tetigit leprosuꝫ
viꝫ di. Volo: mūdare Scōo cogitare
debes q̄d ipe xps petat ī forma pauperis
ipe em̄ petit suū ⁊ ñ tuū. Un̄ apls. Quid
habes qđ ñ accepisti. Un̄ aug. in de ꝟbis
dñi ser. xlij. De meo vtiq̄ q̄ro ait xps. da
mihi ⁊ reddā tibi. Habuisti me largitorē.
fac me debitorē: ⁊ habeo te feneratorē. pau
ca mihi das pl'a vtiq̄ reddā tibi. terrena
mihi das: celestia vtiq̄ reddā O Tercō
psiderare debes ppter q̄d petat. qz petit p
pter bonū tuū ⁊ ñ ppter suū. ps. Bonoꝝ
meoꝝ ñ eges. īmo paupes fecit xps ppter
divites. Chrīs. sup Mat. Ne putes q̄ p
pter vtilitatē paupeꝝ deꝰ divites fecerit.
q̄s sine divitib⁹ sustētare poterat: sꝫ ppter
vtilitatē divitū paupes fecit. q̄ nimiꝝ in
fructuosi ⁊ steriles erāt futuri. nisi paupes
fuissent facti. Un̄ Luc. xvi. Facite vobis
amicos de mām̄ona iniq̄tatꝫ ⁊c. Un̄ sci
endū q̄ divites tenent subuenire pauperib⁹
Lu. xi. Qđ superest date elemosinā ⁊c. Jtē
Chrīs. Nō ppterea divitias accepisti: vt
ī lasciuia ꝑsumas. sꝫ vt ī elemosinis expē
das. q̄ em̄ habes paupeꝝ sūt: sꝫ tibi credi
ta sūt. etiā si ex iustꝫ laboribꝫ ⁊ ex hereditā
te pr̄na factus es possessor ℗ Un̄ legit
exēplū de q̄dā nobili ml'iere ⁊ divite. a q̄ q̄
dam paup petīt elemosinā. ⁊ ipa dedit ei
vnū denariū di. Ego iā pl⁹ dedi tibi q̄s de
us vnq̄s mihi dedit. Paup rñdit. Tu ha
betꝫ tot ⁊ tāta bōa a deo vob data. rñdit. ñ
dedit mihi sꝫ tm̄ mihi cōmisit vt pauperib⁹
inde subueniā ⁊ rōes reddā de q̄libet dena
rio quo expēdā ⁊ quo possideā Jtē scien
dū q̄ tenaces ⁊ auari q̄ bona sua auare te
nent nec pauperib⁹ inde subueniūt ppterea
pñt dānari. qz corā deo raptores sūt. Un̄
amb. Nō minoris crimis ē hñti tollere q̄s
cū possis indigētib⁹ denegare. Basil⁹ su
p illud Luc. xij. Hois divitꝫ ⁊c. dic. Nō
ne inq̄t spoliatores es q̄ dispēsanda suscepi
sti ppria reputādo. est em̄ panis famelici
quē tu tenes: nudi tunica quā ī armario cō
seruas. discalceati calcei q̄ penes te marce
scūt: indigētis argentū qđ possides huma
tū. q̄ divitib⁹ auarꝫ dicet xps ī iudicio ex
tremo Jte maledicti ī ig. eter. ⁊c. Esuriui
⁊ ñ dedistꝫ mihi mādūcare ⁊c. Ex q̄ patet
⁊ ñ dedistꝫ mihi mādūcare ⁊c. Ex q̄ patet
q̄ divites q̄ volunt saluari ⁊ a xpo in vita
eterna remūerari debēt h̄ subuenire pau
peribꝫ Aug. Da xpo ī terra q̄ reddet tibi ī
celo. q̄ dicet ī iudicio miſicordib⁹. Venite
bñdicti pris mei ⁊c. Esuriui ⁊ dedistꝫ mi
mā. ⁊c. Un̄ Petr⁹ raveñ. Quidq̄d paupi
deder̄ tu habebis. ⁊ qđ a te ñ accepit pau
per habebit alt'. Ambr. Hoc tm̄ tuū reputa
qđ paupib⁹ erogasti. Q Jtē sciēdū q̄ il
lis paupib⁹ dāda ē elemosina q̄ nō pñt la
borare. vl' etiā sacerdotib⁹ vel religiosis q̄
sedule xpo seruiūt ⁊ studēt p fructu aiarum.
Eccī. xij. Da bono ⁊ ñ recipies pctōrem.
Bñfac hūili: ⁊ ñ dederꝫ impio Hiero. sup
Joh. Da indigēti ⁊ nō saltāti. vt ñ cū tuis
pecuniis aiaꝫ illi⁹ pdas. Tu em̄ es cā pdi
tionis illi⁹ si occasionē pstas. Un̄ patꝫ q̄
lusores: histriones: ⁊ meretrices simil pec
cātes ñ sūt hospitādi. qz q̄cūq̄s pēta ex p
missiōe tua ī domo tua ppetrāt ī tuā aiaꝫ
redūdabūt ⁊ cū ipis dānaberis R Et ē
sciēdū q̄ elemosina remūerabit tpal'r: spi
ritual'r: ⁊ eternal'r. Primo tpaliṫ puerb.
xij. Honora dñm de tua substātia ⁊ de pri
mitiis oīm frugū tuaꝝ da paupib⁹ ⁊ iple
bunt horrea tua saturitate ⁊ vino torcula
ria redūdabūt. Jtē Luc. vi. Date ⁊ dabit
vob. Sꝫ tm̄ ista remuneratio tpalis nō dꝫ
esse pncipal' intētio nec pncipale motiuū
ad dandū elemosinas. sꝫ honor dei ⁊ salus
aīe. Et hō bñ pt hre spem q̄ etiā sibi deus
bñfaciet si ipe paupib⁹ bñfecerit. Un̄ Jsi.
Sūt aliq̄ q̄ paupib⁹ paꝝ tribuūt vt acci
piāt āpli⁹. ⁊ sub ptextu elemosine q̄rūt di
uitias q̄ vtiq̄s magꝫ fenerario appellāda ē
q̄s elemosina. Sic aues: sic bestie capiunt
⁊ pisces: modica ī hamo cū ponit esca Un̄
raro q̄s de paupar dando elemosinā ad sb
ueniendū paupib⁹. qz dns retribuet h̄ et ī
futuro. Luc. vi. Date ⁊ dabit vob Se
cūdo remunerabit spūaliter. Et illa spūa
lis remūeratio ē pctōr⁹ indulgētia. Eccī.
iij. Elemosina paupis ñ erit ī oblione.
⁊c. ⁊ sicī sereno glacies sic soluent peccata

tua. Unde Eccli. iij. Ignem ardentem extinguit aquam et elemosina resistit peccatis. Item remunerabitur cum infusione gratie. Apostolus. Qui seminat in benedictionibus de benedictionibus et metet supple gratiam in presenti et gloriam in futuro. Ergo etiam christus dicit quod centuplum hic accipiet. i. gratiam. et in futuro vitam eternam possidebit. Tercio remunerabitur eternaliter: quia mensuram bonam et confertam et coagitatam et superfluentem dabunt in sinum vestrum. Mensura bona est quod angeli debent venire ad suum obitum et producere animam suam cum magno gaudio ad celum. Mensura conferta est quod christus et maria et omnes sancti et angeli illam animam lete et honorifice suscipient. Mensura coagitata est quod beata virgo maria et omnes sancti et angeli omnia merita et gaudia sua cum eo diuident. Mensura superfluens est quod christus et gloriosa virgo maria: omnes patriarche et prophete: omnes apostoli et euangeliste: omnes sancti martires: confessores: virgines: omnes sancti angeli et electi dei sibi in perpetuum regratiantur quod misericordiam exhibuit homini indigenti. S. Sed dicit pauper sum. Ergo pauperibus subuenire non possum. Respondetur quod seruare debes dictum thobie qui dicit Quomodo potueris ita esto misericors. si multum tibi fuerit abundanter tribue. si exiguum tibi fuerit etiam exiguum libenter impartiri stude. Nullus enim potest se excusare. quia dominus plus respicit intentionem quam substantiam. Unde Isidorus de summo. Quali intentione ab vnoquoque largitur: taliter et apud deum recipitur. Hoc etiam patet Luc. xxi. de vidua que obtulit duo era. de qua dicit christus quod plus omnibus aliis dedisset. quia totam substantiam tribuit: et libenter plus fecisset si potuisset. Unde quilibet pauper sic debet dare elemosinam quod habeat intentionem libenter plus faciendi si facultatem haberet. tunc deus remunerat sibi secundum illam bonam intentionem. et ideo vnus pauper potest dare vnum denarium propter deum tali intentione quod maius premium inde consequatur. quam quinque aliquis diues qui dat integrum florenum. Et si non poteris plus dare des tamen haustum aque. et deus dabit tibi pro illo vitam eternam. Mat. x. Qui vni dederit calicem aque frigide tantum: non perdet mercedem suam. Et si hoc non potes: da tamen bonam voluntatem sic quod libenter velles facere si posses. Aug. super psalmum. Coronat deus intus voluntatem vbi non inuenit facultatem. T. Exemplum quod deus remunerat elemosinam non solum in futuro sed etiam in presenti mundo. Legitur in vitaspatrum quod quidam senex cum alio iuuene fratre habebat communem vitam. Erat autem senex ille misericors. Et contigit quod venit magna charistia: et ceperunt quidam venire ad domum eius pro elemosinis. Senex vero omnibus venientibus distribuit panem. Uidens autem frater iuuenis quid fecit: dixit seni. Da mihi partem meam de panibus: et quidquid vis cum parte tua fac. Senex autem diuisit panes et faciebat more solito de parte sua elemosinas. Et multi concurrebant ad senem audientes quia omnibus daret. Uidens autem dominus voluntatem eius multiplicauit panes. Frater autem iuuenis qui acceperat partem suam et nulli dabat consumpsit panes suos et dixit seni. Quomodo modicum habeo adhuc de panibus meis. habeamus simul panes. Dixit ei senex. Quomodo vis facito. Et ceperunt iterum simul esse et communiter viuere. Facta igitur iterum abundantia victualium a deo iterum venerunt indigentes accipiendo elemosinas. Contigit autem vna dierum quod frater ille iuuenis intraret ad videndum quantum adhuc haberent de panibus et videbat quod defecerant panes. Uenit autem vnus pauper postulans pro deo elemosinam. Senex dixit fratri suo da ei panem. Alter respondit iam non habemus pater. Et dixit ei senex. Intra et quere. Et ingressus frater attendit et vidit repositoria in quibus panes habere solebant repleta panibus. Et cum vidisset timuit. et tollens dedit pauperi. atque ita agnoscens fidem et virtutem senis glorificauit deum. U. Secundo meremur cum temporalibus cum sumus patientes in hiis que mali homines nobis auferunt per furtum vel per exactiones: vel in hiis quibus alio quocumque violenti modo spoliamur. Unde quis posset esse tam patiens et cum tali charitate deo offerre quod intrinsecum esset in oculis dei quasi pauperibus dedisset. Heb. x. Rapinam bonorum vestrorum cum gaudio suscepistis scientes vos habere meliorem et manentem substantiam. Et in signum huius christus permisit illis vilibus et malis seruitoribus pylati vt eum priuarent suis vestibus et inter se diuiderent. quamuis hoc ante bene cognouit. tamen ea non dedit pauperibus vt nobis exemplum daret dum mali homines nobis recipiunt bona temporalia quod patienter hoc sustineamus: quia hoc deo valde acceptum erit et nobis meritorium. Similiter intelligendum est de infortuniis que deus super homines aliquando permittit. sicut cum equi vel vacce eorum moriuntur. vel tempestas segetes deuastat. talia infortunia omnia sunt deo in patientia cordis offerenda. Et dicere debet vnusquisque illud psalmum. Iustus dominus in omnibus viis suis. Quia ingratus fui de beneficiis a deo acceptis: et insuper beneficiis et donis dei abusus sum. s. ad peccandum. et ideo secundum dei iusticiam merito per illa infortunia puniri debeo illis bonis. Unde bernardus super canti. Ingratitudo

est bñficio⁊ pditio. ℟ Sz di. qñ ḡs nimis tristat̄ ꝺ infortunio an ℔ sit pctm̄. Respōdet ꝙ sic. q⁊ ℔ ē signū ꝙ rē amissam nimis dilexit ḡ nimiū etiā dolz. Bre. li. xxxi moral'. Sine dolore amittit quidq̄d sine amore possidet Que ꝯo feruēter diligim⁹ habita: ḡuiter suspiram⁹ ablata. Et q̄bus ꝯbis patz ꝙ q̄libz debz esse patiēs cū sibi bona sua iiuste a mal' hoīb⁹ auferunt. Et debz deū p ipis orare vt ipis ispiret vt sibi illa bona iiuste ablata restituāt ne p eis dē eternal'r dānent. Sz q̄ maledicūt primis q̄ eis bona iiuste auferūt. vl' alias i infortunijs suis ꝛ deū murmurāt. illi habēt duplex dānū. q⁊ pdunt illa tpalia ⁊ cū ℔ p pter impatiētiā incurrūt offensionē dei et magnū piculū aiaꝝ suaꝝ. Ergo oīa infortunia q̄libz patiēter dz ferre ⁊ deo totū cōmittere ⁊ ei i charitate offerre ⁊ hr̄e firmā spem ꝙ de⁹ refundet sibi i alijs ℔ ⁊ i futuro ℣ Tercō meremur cū reb⁹ tpalib⁹ cū ppt̄ deū volum⁹ carere ill' bonis q̄ ꝛ deuz lucrari potuissem⁹. ⁊ oīa ista q̄ sic ppt̄ deū ⁊ ppt̄ salutē nr̄az dimisim⁹ ⁊ lucrari nolu im⁹ iiuste deo obtulim⁹. Greg. Hoc auꝝ deo obtulisti qꝺ ꝛ ei⁹ volūtatē accipe noluisti. verbi gr̄a. Si duo nobiles essent: ⁊ vn⁹ faceret exactōes i suos subditos aggnādo ⁊ spoliādo eos iniuste. ⁊ alter nobil' sil'r posset facere suis subdit⁊: ⁊ dimittit ℔ ppt̄ deū ⁊ ppt̄ salutē aīe sue. ℔ totū deo offert. ⁊ de⁹ in eterna vita sibi remunerabit. Sil'r si essent duo mechanici: ⁊ vn⁹ mētiendo ⁊ decipiēdo primos ditaret: ⁊ aliuꝰ etiā sic posset ditari si vellet ꝛ ℔ dimittit: q̄d sic dimittit ℔ deo offert. Et sil'r itelligēdū ē ꝺ rustic⁊ ⁊ ciuib⁹ q̄ vsuras cōmittūt ⁊ cū iiust⁊ reb⁹ ditant: ⁊ alij boni ciues ⁊ rustici nolūt sic ditari ꝛ deū: nec quicq̄ iiuste lucrari. talia oīa deo offerūt q̄ sic recipe noluerūt ⁊ tñ bñ potuerūt. Sil'r itelligit ꝺ suis ⁊ ancill' ⁊ alijs hoīb⁹. Ergo si audires aliquē lucratū esse cētuz florenos p fallacias vl' p vsurā vl' p ludū vl' alio q̄cūq̄ mō iiusto. ⁊ tu istos florenos hr̄e nolles sic ꝛ deū cū tñ bñ posses si velles deuz offēdere ⁊ aīaz tuā dānare. tūc de⁹ r̄munerabit tibi istos florenos i vita eterna. Et sic itelligēdū ē ꝺ oīb⁹ reb⁹ siue magnis siue puis q̄s aliq̄s ꝛ deū nō vult iiuste lucrari ℟ Quarto meremur cū reb⁹ tpalib⁹ mutuādo primis ppter deū Luc. vi. Mutuum date nihil inde sperātes. Sz aliq̄ sūt q̄ habēt pecuniā supfluā ⁊ nolūt mutuare pr̄is gratꝭ nisi aliq̄d det̄ ipis. ⁊ q̄d̄q̄d sic inde recipiūt: vsura ē. etiā si nil postularēt. Sz solūmodo ea intentōe mutuarent q̄ aliq̄d vellēt recipe ppt̄ mutuatōez. Et si sic aliq̄d recipent vsura esset. q⁊ sola spes facē vsurariū coz̄ deo. Itē aliq̄ sūt q̄ potiꝰ pecuniā supfluā sub terra fodiūt vel in cista recludūt q̄ꝫ q̄ primis ppter deū accōmodēt q̄s videt i necessitatib⁹ ꝓstitutos. Et i ℔ oñdunt senō hr̄e charitatē dei ⁊ primi. ⁊ p ꝓsequēs habēt signū ꝙ stāt in malo statu: q⁊ sine charitate dei ⁊ primi nemo salua bit̄. i. Joh. iij. Qui habuerit substātiā huiꝰ mūdi ⁊ viderit fratrē suū necesse hr̄e ⁊ clauserit viscera sua ab eo qūo charitas dei manet i eo. Unꝰ Greg. Quinꝰ primuz amare ꝓuincit̄ q̄ ñ cū eo i necessitatib⁹ illi⁹ ea q̄ sūt sibi necessaria partit̄. Et ē signuz magne auaricie ⁊ diffidētie ꝺ deo cū q̄ pecuniā sub terra fodit. Unꝰ legit̄ exēpluz q̄dā diues thesauꝝ i muro abscōdit. ⁊ ifirmat⁹ postmodū nō potuit ꝓfiteri ℔ pctm̄ q⁊ dyabol⁹ tenuit linguā ei⁹. Tūc ꝓbiter vir prudēs portauit corp⁹ xp̄i ad ifirmū ⁊ sic demonē ab eo fugauit. Tūc ifirm⁹ illi le ꝓfitebat̄ ℔ pctm̄ q⁊ sic lōgo tpe thesaurū exauaricia abscōdit ⁊ paupib⁹ indigētib⁹ inde nō subuenit. Et sic thesauꝝ abscōditū ostēdit ⁊ fecit eū paupib⁹ dari p salute aīe sue. Itē hō mereꝫ cū reb⁹ q̄n debitoribus suis ppter deū dat dilationē q̄ libet sibi solueret si p ꝓsenti tpe haberēt. ⁊ ℔ est valde meritoriū ⁊ deo valde acceptuz. q⁊ ḡs in ℔ posset mereri i vno hoīe ꝙ de⁹ sibi i agone mort⁊ daret dilationē vt post⁊ ꝓte ri ⁊ ꝓfiteri ⁊ sic saluari q̄ alias forte dānaret. Unꝰ etiā sciēdū ꝙ q̄libz q̄n termino solutōnis instat tenet statim soluere prio put pmisit. q⁊ sic ꝛ deū est furari prio bona sua. sic etiā ꝛ iusticiaz est retinere bona primi ꝛ volūtatē ipi⁹. q⁊ p ℔ impedit ille i vsu illi⁹ rei. Ergo illi ḡuiter peccāt q̄ꝺ mittūt vel iurant ꝙ velint soluere debita sup illū terminū. ⁊ postmodū aduenīente termino ꝓtrahunt solutionē vsq̄ ad q̄tuor vl' quinq⁊ vel decē hebdomadas. Et tales q̄ sic mentiunt̄ primis ⁊ nō soluunt sicut pmiserunt. cū tñ soluere possunt. nō debēt i ꝓfessione absolui a peccatis nisi p soluāt vel dilationē petāt ab eo cuius est

ista res. Et ō ꝑ habeꝫ i iure canonico. Posse
sidere nō licet alienā rē inuito dño suo. vt
patet ex li. iij. ti. xiij. ō ꝓcarijs. c. i. ℞
Quinto meremur cū reb⁹ tpalib⁹ qñ resti
tuim⁹ res iniustas ꝑ veꝛs heredib⁹. Et ꝑ intīm
placz deo q nil sine ista restitutōe ab hoīe
acceptat. q̄dq̄d etiā boni fecerit: siue ieiu
nando: siue oꝛādo: pegrinādo: siue elemo
sinas dādo. Et q̄diu q̄s scienter possidet
res iniustas tūc ē inimic⁹ dei ⁊ ꝯginis ma
rie: oīm sctōꝝ ⁊ angelōꝝ: beatoꝝq; oīm i
celis existētiū nec aliquā habz ꝓticipatio
nē i oīb⁹ oꝛōib⁹ missis ⁊ alijs bonis q̄ fiūt
i eccl'ia. Et taꝫ q̄ sic habet res iniustas nō
debet dare illas monachis nec sacerdotib⁹
nec pauꝑib⁹: sz veꝛs heredib⁹ si poterit sci
re q̄ sint. Sz si nō scit nec ꝑt scire heredes
tūc debet dare illas res ꝑm ꝓsiliū sui ꝓfes
soris q̄ autoꝛitatē illā habet a suo epō. sed
si q̄s habet alīqs res iniustas occulte: tunc
debz fieri restitutio ꝑ interpositā ꝑsonā. s.
ꝓfessoꝛē vl' ꝑ aliū discretū viꝝ sine exꝑssi
one noīs: qz hō nō teneꝫ seipm diffamare.
dicēdo Ego sū ibi furat⁹ ꝑ vl' ꝑ: sz sufficit
q restitutio fiat ꝑ interpositā ꝑsonam. s. ꝑ
ꝓfessoꝛē vl' ꝑ aliū discretū viꝝ. Et restitu
tio debz fieri nō solū ꝑ reb⁹ magnis sz etiā
ꝑ quis. ꝓbi gr̄a. Si decē insimul furarent
vnā aucā ⁊ eandē comederēt. tūc q̄libet te
neꝫ restituere ptē q̄ eū ꝓtingit donec tota
fuerit soluta. si vult ꝓseq̄ indulgentiā ⁊ re
missionē pctōꝝ suoꝝ Silr intelligēdū est
ō hūs q̄ gramina i pratz alioꝝ metūt. vel
cū pecoꝛib⁹ suis dāna primis sciēter in se
getib⁹ vl' pratz inferūt. Et etiā rustici q̄ qñ
ꝑ agros ꝓsiliū ꝓfessoꝛē ñ ꝑt
ꝑ agros primoꝝ cū aratro suo diminuūt
⁊ suos augmētāt. vl' q̄ lapides pūciūt sup
agros primoꝝ. qñ teneꝫ eos ecōuerso in
de amouere. Et etiā venatoꝛes q̄ cū canib⁹
⁊ eq̄s suis hoīb⁹ i segetib⁹ damnū inferūt.
Silr ⁊ vectoꝛes q̄ cū curribus suis per sata
agroꝝ vehūt ⁊ boīb⁹ dāna inferūt Et etiā
illi q̄ fructꝰ arboꝝ vl' rapas agroꝝ vel bo
tros vineaꝝ subtrahūt ꝯ volūtatē ꝓsiliū
rū. Tales oēs tenent ad restitutōnez. ⁊ si
nollēt ꝛstituere qñ possent. tūc ꝓfessoꝛ ñ ꝑt
eos absoluere a pctis suis. Unde ꝺr i decre.
Non dimittit pctm̄ nisi restituat ablatū.
di. v. Si generaliter. Sz di. cū q̄s mlta tlia
furat⁹ fuisset ⁊ ñ scirz q̄b⁹ restituere deberet
ꝓpter quo taꝫ restituere teneꝫ. Rñdeꝫ q illeta
les res quas furatas i estimatōe sua ꝺz cō
putare ad vnā summā: ⁊ ꝑm ꝓsiliū sui ꝓfes
soris illā sūmā ꝺz erogare ad vsū pauꝑuꝝ
tūc oīb⁹ ill' subuenit illa elemosina q̄z illa
bōa fuerūt ℒ Oꝛ aūt hō ñ solū ꝺz resti
tuere magna sz etiā pua: si vult ꝓseq̄ remis
sionē pctōꝝ. ptz ꝑ tale exēplū. Legit⁹ i dia
logo cesarij. q̄ q̄dā ꝓuers⁹ oꝛdis cisterciēsi
um. Cū missus essz ab abbate suo ⁊ ptrā
sisset q̄ndā aq̄m ⁊ nō haberz naulū ꝓmisit
naute trāsmittere vnū obolū. Qui ꝓuers⁹
cū postea defunct⁹ essz ⁊ ñ missisz illū obo
lū. nec etiā fuisset ꝓfessus illā negligētiā: qz
vilipēderat eo q̄ modicū essz. post obitum
ꝑdictū obolū añ oc'os habebat: q̄ eū obo
l⁹ intīm creuit vt maioꝛ toto mōdo videret
Et cū sibi nihil aliꝰ obsisteret qō sibi ipe
diret ingressū celi nisi ille sol⁹ obol⁹. ⁊ cū nō
possz euadere nisi ille obol⁹ in eo puniret
ad petitōez sctōꝝ ⁊ angelōꝝ q̄b⁹ fuierat p
missū ē aiaz ad coꝛp⁹ redire: ⁊ ꝓfessus ē il
lud abbati. Et missus ē ille obol⁹ cū mag̃
velocitate. quē mor vt nauta recepit ꝓuer
sus expirauit ⁊ celi gaudia intrauit.

De apl'is. Sermo. cl.

Quomodo meremur cū coꝛpe nostro
⁊ cū anima nostra.

Ego vos vt
eatis ⁊ fructū afferatis: ⁊ fru
ctꝰ vester maneat. Joh. xv.

Quātū ad sc̄oz ptē p̄cedētis
ꝑmonis tūc sciēdū q̄ sc̄om qō nob⁹ deꝰ cō
tulit cū q̄ fructū ferre debem⁹: ⁊ mereri vi
tā eternā ē coꝛp⁹ nr̄m ꝓpriū. ℣ Pro q̄
sciendū q̄ tribus modis meremur cū coꝛpe
nr̄o augmētū gl'ie i vita eterna ℣ Primo
resistēdo pctis ist̄ ad q̄ corp⁹ nostꝝ iclina
tū est. ℣ Hā q̄ncūq; q̄s resistit suis ꝓpr̄ijs cō
cupiscētijs ⁊ pugnat cū vicijs meret aug
mentū gl'ie. ℣ Bern̄. Quotiēs restiteriſ. toti
ens coꝛonaberiſ. ℣ Propter eandē eīm causā
fomes pcti manet i coꝛpe. Quāuis ei pec
catū oꝛiginale a q̄ fomes ꝓcessit ex toto de
leaꝫ i baptismo. tñ fomes ex toto ñ extin
guit. vt resistere debeam⁹ vicijs ⁊ viriliter
pugre. qz nemo coꝛonabit nisi q̄ legitime
certauerit. Unde aug. ō ꝑbis dñi. Ecce ba
ptisati oēs iustificati sūt a pctis. restat tm̄
pugna cū carne: cū mundo: ⁊ cū dyabolo.
Unde etiā hiero. i epl'a q̄dā. Sine certamīe
null⁹ sctōꝝ coꝛonat⁹ est. Amb. sup Lucā

Corona ꝓposita ē subeūda sūt certamia. nemo poterit coronari nisi vicerit. nemo aūt ꝑt vincere nisi añ certauerit. ipi⁹ ꝙz corone maior ē fruct⁹ vbi maior ē labor. vbi gra. Si ꝙs inclinat⁹ est ad supbiā: ꝛ cū sibi honor exhibeť si seipm vincit. ꝛ illū honorē sibi exhibitū in hūilitate cordis deo offert. dicēdo cū ps. Nō nob dne nō nob. sz no. tuo da gloriā. Et in hūilitate reputat se ñ esse dignū tal honoris: sz dic cū apl'o. Soli deo honor ꝛ gl'ia: tunc ille mereť q̄ dz honorari i celo a xpo a gloriosa ygine maria. ab oib⁹ sctis ꝛ angel' ꝓpť illū honorē quē sic spnit h ꝛ deo offert. Sil'r cū ꝙs ad irā cōmoueť ꝛ seipm vincit. cōpescēdo irā ꝓpriā nolēs se vindicare. sz deo offert ꝛ sibi cōmittit. talis toties mereť coronā gl'ie: q̄ties ꝓpriā irā ꝓpter deū vincit et ei fortit' resistit. Et etiā cū ꝙs est inclinat⁹ ad luxuriā. q̄tiescūq̄ temptatōi carnis resistit ꝛ seipm vincit: toties mereť coronā vite. ybi gra. Sic illi q̄ sūt i mr̄imonio ꝓstituti q̄ties temptanť i sacr̄ diebꝫ ꝛ noctibꝫ ꝛ alīs tpibꝫ i q̄bꝫ phibit⁹ est act⁹ mr̄imonij ꝛ fr̄isūt sibūpis: ꝛ ꝓpter deū dimittūt actū illū toties mereńt coronā vite eterne Sil'r ꝛ iuuenes q̄ i castitate viuūt q̄tiens temptanť ꝛ virilit' resistūt toties a deo coronanť. O q̄t coronas mereri pñt ygines q̄ caste viuūt ꝛ temptatōibꝫ carnis toties resistūt: qz natural'r iuuenes pl⁹ sūt inclinati ad luxuriā q̄z senes. qz ꝑm Xrist. Cōplexio iuuenū ē calida ꝛ hūida. senū aūt frigida ꝛ sicca. Et g senes gui⁹ peccāt luxuriādo ꝙz iuuenes: ꝛ iuuenes pl⁹ merenť resistēdo. Greg. Juuenis cū fornicať peccat. senex aūt ilanit. Jsid. ō sū. bo. Neq̄z i senectute ꝓtinētes vocādi sūt q̄ i iuuētute luxuriose vixerūt. Tales ñ habebūt p̄miū: qz certamē laboris nō habuerūt. cos em̄ expectat gl'ia i q̄bꝫ fuerūt laborioſa certamina. Un̄ sciēdū q̄ inq̄to ꝙs pl⁹ ē inclinat⁹ ad aliq̄d pctm̄ ꝛ illi pcto resistit: tāto maiorē coronā gl'ie mereť. g virilit' militare debem⁹. qz ꝑm Job. vij. Militia ē vita hois sup terrā E Exēplū legit in vitas patr̄. q quidā senex sedēs i ptibꝫ Thebaydis i spelūca vna habebat vnū discipulū ꝓbatū. Cōsuetudo aūt erat seni docere discipulū vespe q̄ erāt ꝓfutura. Et p⁹ āmonitōez dabat ei bñdictōez ꝛ dimittebat eū dormire. Cōtigit aūt q̄ q̄dā religiosi venirēt ad senē. Et cū eos ꝓsolat⁹ fuisset ꝛ ĩstruxisset dimisit eos. Et recesserūt. Deinde cepit exhortari ꝛ admonere discipulū sic semꝑ faciebat vespe. Et cū loq̄reť senex somno gu̇at⁹ est ꝛ subito obdormiuit. Frater aūt sustinebat donec euigilaret ꝛ daret ei ꝑm ꝓsuetudinē bñdictionez. Cū g nō euigilaret ꝓ aliq̄s horas. tempta t⁹ est discipul⁹ cū eo sedēs cogitationū sua rū molestia recedere ꝛ dormire. Qui ergo torquēs sibi vim restitit cogitatōi sue ꝛ sedit. Cūq̄z iret vrgereť a cogitatōe sua vt iret ꝛ q̄escceret: nō discessit ꝓius q̄z dimitteret. Qđ factū ē septies ꝛ dyabolo sepries restitit. Et ecce media nocte transacta cui gilauit senex ꝛ iuuenē inuenit assidentē ꝓpe se. dixit ei. Usq̄z modo nō recessisti fili. Et ille rñdit. Nō recessi pr̄. qz nō me dimiseras. Cui senex dixit. Cur me nō expgefaciebas. Et ille rñdit. Nō fui aus⁹ negligebas. Et ille rñdit. Nō fui aus⁹ negligquā iniuriā tibi incuterē. Exurgēs aūt senex ꝛ faciēs horas ꝓsuetas. ꝛ dicť matutinis dimisit discipulū. Senex aūt cū sederet sol⁹. fact⁹ ē i excessu mētis ꝛ vidit q̄ndā mōstrantē sibi gl'iosuz locū ꝛ sedē i eo ꝛ sup sedē septē coronas. Et iterroganit senex eū q̄ sibi h mōstrauit di. Dñe cuius sūt hec. Et dictū est ei. Discipuli tui sunt. Locū quidē ꝛ sedē illā ꝓ uersiōe magna accepit. has aūt septez coronas nocte ista pmeruit. Hec aūt audiēs senex exterruit ꝛ admirat⁹ ē nimis ꝛ vocauit discipulū ꝛ dicēs ei. Dic mihi q̄d fecisti nocte ista. Respondit crede mihi pr̄ qz nihil feci. Spes rās aūt senex q ꝑ hūilitate nō ꝓfiteret. dixit ei. In vitate ñ indulgeo tibi nisi mihi dixerꝫ q̄d fecerꝫ aut q̄d cogitaueris hac nocte. Ille ꝙ cū nihil sibi esset ꝓsci⁹ q̄d dicere dubitabat. Et cū senex ab eo extorq̄reť ret dixit ei. Nihil aliud feci nisi q septies cogitaui ꝛ impugnat⁹ sū a cogitatōe mea vt discederē ꝛ dormirē añq̄z me dimitteres. Sz qz a te dimissus ñ fuerā ñ recessi. sz sustinebā te pr̄ mi donec euigilares ꝛ dares mihi ꝑm ꝓsuetudinē bñdictōez. Audiens h senex itellexit q q̄ties resistebat cogitatōni sue totiēs coronā meruit a deo. F Scdo meremur cuz corpe opando bona opa. ꝛ expēdēdo vires corpis nr̄i i futuro dei. Hā q̄libet libēter dz fuire deo cū corpore: qz ipe creauit nos. ps. Ipe fecit nos ꝛ ñ ipi nos. Et qz fuiuit nob i ꝓsenti mōdo

trigintatribꝫ annis. et insup redemit nos suo ppꝛio sanguine. ꝛ post ꝫ ꝓmisit nob vi/ tã eternã si ei fuierim⁹. ℊ solicite debemus fuire deo cũ nr̃o corpe. puer. xxiiij. Exer/ ce diligẽter agꝛ tuũ. qz corp⁹ nostꝛ ẽ ager vtil. qz singul⁹ diebꝫ singul⁹ horis possu/ m⁹ mereri cũ corpe ꝛ cũ oĩbꝫ mẽbꝛis nr̃is. Hã ꝓmo ꝑt q̃libꝫ mereri cũ ocul⁹ cũ videt aliquẽ ifirmũ vl̃ tristẽ ꝛ cõpatiꝛ sibi. vel si videt aliquẽ letũ ꝛ gaudẽtẽ ꝛ bñ habẽtẽ ꝛ ogaudet sibi. Apl's. Gaudete cũ gaudẽti bꝰ ꝛ flete cũ flentibꝫ Scõo mereꝛ q̃s cuꝫ auribꝫ. si audit bõa loq̃ ꝺ ꝓxis ꝛ ogaudet ipis. ꝛ si mala audit loq̃ de ꝓxis ꝛ cõpatiꝛ ipis. Apl's. Scim⁹ qm̃ diligẽtibꝫ deũ oĩa cooperant in bonũ. Tercio mereꝛ q̃s cuꝫ orẽ. vt cũ q̃s iformat primũ i hꝭs q̃ ad sa lutẽ ptinẽt. vl̃ ꝓsolat ꝯbis ꝓsolatorꝭs pri mũ: vl̃ corripit delinquẽtes i fraterna cor rectõe. vl̃ cũ libẽter orat vl̃ regratiat deo. vl̃ etiã cũ silẽtiũ tenet. cũ q̃ꝫ libẽter loq̃ reꝛ. ꝛ sic ꝺ alꝭs. Quarto mereꝛ q̃s cũ ma niby ad modũ crucꝭ eas expãdẽdo. vl̃ etiã i orõibꝫ deuotꝭ eas eleuãdo. ꝑs. Eleuatio manuũ meaꝝ sacrificiũ vesptinũ. Vl̃ eas ad paupes extendẽdo dãdo ipis elemosi/ nas. vl̃ cũ q̃s pauperẽ sustẽtat ꝛ ducit q̃ p se icedere nescit. vl̃ ꝓpter debilitatẽ pedũ. vl̃ ꝓpter cecitatẽ oculoꝝ. Quinto mereꝛ q̃s cũ pediby ad eccl'iaꝫ eũdo. vl̃ loca sacra visitãdo ꝑ indulgẽtꝭs. vl̃ etiã ifirmos vi/ sitãdo. vl̃ pegrinatõeſ ad loca sancta faciẽ do. Sexto mereꝛ q̃s cũ toto corpe. ſ. du re facẽdo vl̃ aſperã vestẽ induẽdo ꝛ corp⁹ cũ ỹgis vl̃ flagell' castigãdo: vigilãdo: ieiu nãdo ꝛ mane surgẽdo. ℌ Quare aliq̃ boies sũt ita pigri ad fuiendũ deo. Rñde tur qz ñ ꝓcogitãt futurã mercedẽ q̃m dñs dabit suis fuitoribꝫ. Hã si rex terren⁹ da re vellet ꝑ vno pr̃ nr̃ florenuꝫ. O q̃t pr̃ nr̃ diceres. Silr si rex terrenus diceret. Si vis vigilare illa nocte mecũ: craſ mane da bo tibi centũ florenos tu libenter faceres. Et si seda nocte ꝓmutteret quingentos. ꝛ tercia nocte mille. mlto libẽtius vigilares Sz rps ꝑ vna hora quã q̃s ppter eũ vigi lat pl⁹ dabit q̃ꝫ totũ regnũ terrenũ valere ꝑt. Silr ꝑ vno pr̃ nr̃ deuote dicto pl⁹ da bit ꝑ ꝓmio q̃ꝫ mille florẽi valẽt. qz dabit eternũ ꝓmiũ etiã ꝑ minimo ope in gra fa/ cto. Vñ biero. i epla. Null⁹ labor durus nullũ tps lõgũ videri debꝫ q̃ gl'ia eternita tis acq̃rit Itẽ sciẽdũ q ꝛps nõ solũ rmu nerabit opa spũalia ad honorẽ dei facta. ſz etiã remunerabit labores q̃s q̃s facit ꝓ ne cessitatibꝫ ꝓsentis vite. Hã cũ q̃s laborat ea intentõe vt velit aliq̃d cũ laboribꝫ iuſt̃ acq̃rere vnde se ꝛ vxorẽ ꝛ pueros possit nu trire. vl̃ etiã laborat vt cũ suis laboribus possit subuẽire paupibꝫ ꝛ infirmis q̃ ñ ꝓt laborare talꝭ sp cũ q̃libꝫ labore q̃ꝫ tumcũq̃ puo mereꝛ ꝓmiũ eternũ si ẽ in gra. Vñ ps. Labores manuũ tuaꝝ qz mãducabis be at⁹ es ꝛ bñ tibi erit. ℊ q̃libet cũ ꝺ mane surgit ꝓmo oret ꝛ eccl'iaꝫ visitet. ꝛ deo oẽs la/ bores suos offerat q̃s illa die intẽdit face re. Greg. in moral. Oĩe bonũ qđ agimus ꝑ intentõeꝫ sp ad deũ leuem⁹. Qz eĩm q̃li/ bet nostꝝ ꝓmo de mane ad eccl'iaꝫ debeat ire ꝛ orare ꝛ se deo cõmẽdare. ℌ docet ꝛps i euãgelio Mat. vi. dicẽs. Primũ q̃rite re gnũ dei ꝛ iusti. ei⁹. ꝛ hec oĩa adꝺicient vob scz q̃ sunt vob necc'aria. qz hõ ꝑ totã diẽ ha bebit maiorẽ ꝓsperitatẽ i oĩbꝫ suis factis cũ ꝺ mane missã audit ꝛ se deo deuote cõ/ mẽdat. Et ex iã dictꝭ patet q laboratores illi sũt btĩ q̃ fidel'r laborãt ꝛ deũ i laboribꝫ suis ꝓtendũt. qz merent sp i q̃libꝫ ope. ꝯbi gra. Rustic⁹ nunq̃ ꝑt arare fossã cũ fidelit laborat q̃n mereꝛ. Sil'r sartor i oĩbꝫ suis laboribꝫ mereꝛ si fidel'r laborat. Sil'r pi/ stor ꝛ faber. sil'r fu⁹ ꝛ ãcilla. ꝛ q̃libꝫ etiaꝫ q̃ ꝑ denario diurno laborat. ꝛ sic ꝺ alꝭs Ꝺ Qz de⁹ vult remũerare oẽs passus ꝛ labo res nr̃os. ℌ patꝫ ꝑ tale exẽplũ. Legit i vi/ tas patꝝ q q̃dã senex lõge habebat aquã a cella sua. vbi dũ semel iret haurire defecit i via ꝛ ait. Quid nec'e est vt hũc laborẽ pa tiar: ſz veniã ꝛ habitabo circa aquã. Tũc ꝙuers⁹ retro vidit q̃ndã sequẽtẽ se ꝛ nume rantẽ passꝰ ꝛ vestigia sua. ꝛ iterrogauit q̃s esset. Dixit aũt ei ille. Angel⁹ dei sũ. ꝛ miſ sus sum vestigia tua numerare ꝛ dare tibi mercedẽ ꝑ labore. qz oẽs passus tuos ꝛ ve stigia tua de⁹ vult tibi remunerare. Hoc audiẽs ille fortior ẽ fact⁹ ꝛ pnior ꝛ adhuc lõgi⁹ posuit cellã suã vt eo plꝰ es passus fa ceret eũdo ad aq̃m ꝛ redeũdo ad cellã suã vt sic sp augmẽtaret ꝓmiũ suũ. Qz aũtẽ opa nr̃a bõa nõ solũ debẽt fieri ꝓncipaliꝛ ppt gaudia celi vl̃ ad euitãdũ penas infer ni. ℌ q̃re añ ser. cxl. E. J Tercio mere mur cũ corpe sustinẽdo ifirmitateſ corpis patiẽter q̃s de⁹ sup nos ꝓmittit. qz meli⁹

J

est ifirmitates patiēter sustinere q̄s interiz bona opa facere. Cōtra h̄ alia dicunt. ego negligo h̄ bonū vl' h̄ ppē infirmitates meas. Rndeť q̄ solū sis patiēs z nihil negligis. Uñ sciēdū q̄ aliquiz libēter oz sustinere ifirmitates z tribulatōes q̄ ē spēale donū dei z signū charitatis quā de⁹ habz ad ipm hoiez. Al' poč. iij. Ego q̄s amo arguo z castigo. Oriz. sup Osee. iij. Qui diligiť coz ripiť. q̄ nō diligiť ī pctis suis dimittiť. K Sz di. qūo possū esse patiēs ī tantis tribulatōibz z ifirmitatibz. Rndeť q̄ tria pnci/paliter debēt īducere hoiez ad patiētiam.

Primū ē memoria passiōis xpi. Greg. Si passio xpi ad memoriā ducit: nihil est qđ nō eq̄ aio tolereť. Ber. Quid ē qđ tibi suaue ñ videť: si collegeris z memoraueris oēs amaritudies saluatoris. q̄ si doles caput tuū cogitare debes dolorē capitis quē xps sustinuit cū coronat⁹ cū spinea coro/na fuit. Si doles man⁹ vel pedes cogita clauos ifixos manibz z pedibz xpi. Si doles ī dorso vl' ī alio mēbro vel ī toto corpe cogitare debeš dolorē xpi quē ī toto corpe z ī oibz mēbris sustinuit. Et sic erit tibi leue oñe qđ pateris. L Scōm qđ īducit hoiez ad patiētiā est cogitare penā purgatorij q̄ est valde ḡuis. Aug. Ignis purgatorij miro mō ē ḡuis. q̄z ignis q̄ ē h̄ ī terra hz se ad illū sic ignis q̄ depict⁹ ē ī piete ad veritē ignē. Et ī illo purgatorio oportet hoiez valde diu ardere z purgari q̄ h̄ ñ purgat⁹ ē. Ut aūt a pctis tuis purgeris. tūc libēter debes h̄ sustinere ifirmitates corpis: q̄z tā ta ē pena purgatorij q̄ potiꝰ ī pñti debe/res eligere. xxx. ānis esse ifirm⁹ q̄s vna die esse ī purgatorio. Uñ oz ī decre. Igni purgatorio nlla pēa tpal' est cōparabil'. dis. xxv. Qui ī alio. Uñ legiť ō q̄dā sacerdote q̄ reputabať q̄si sctūs q̄ ī vita sua seipm miro mō afflixit p pñiaz. Cuidā q̄rēti cur h̄ faceret. Rndit q̄ si ille lac⁹ magn⁹ q̄ erat ppe esset tot⁹ ignē libēter vellet esse ī eo vsq̄ ad diē iudicij vt possit euadere iferni ignē z penā purgatorij. Hoc idē Aug. orabat di. Dñe h̄ vre h̄ seca vt ineternuz parcas.

Terciū qđ īducit ad patiētiā est. q̄ p tri/bulatōes z ifirmitates augmētať hoi meritū eterne gl'ie. Mat. v. Gaudete z exul. qm̄ m. vra co. ē ī cel'. Et ista gl'ia tanta ē. q̄ si vn⁹ hō sol⁹ sustineret oēs ifirmitates et tribulatōes oim hoim ī toto mūdo existē tiū. adhuc nihil h̄ esset respectu celestis gl'ie. Al'. Hō sunt ꝺdig. pas. hui⁹ tpis ad futuz glo. zē. De hac gl'ia dic̄ ps. Qm̄ mille ānis añ ocu. tu. tāq̄s di. hester. q̄ pterijt. M Quātū ad terciā ptē pcedētis monitis sci endū. q̄ terciū qđ de⁹ nob ꝺtulit cū q̄ mereri possum⁹ z debem⁹ ē aīa. Pro q̄ sciēdū q̄ nos mereri debem⁹ cū triby potētijs aie q̄ sūt memoria: intellect⁹: z volūtas. Pri mo mereri debem⁹ cum memoria bñficia dei memorādo z ei ꝺ eis dē regtiando. Uñ Aug. ī li. ꝺ ciui. dei sic dic̄. Quis q̄s bñficia dei ñ videt cec⁹ ē: nec laudat ingt⁹ ē: q̄s q̄s ī laudādo reluctať īsan⁹ ē. Chrisť. sup matheū. Gratuita actio ē inuitatio ad pl⁹ dādū. Sz ꝺ hys q̄ sūt ingti ꝺ bñficijs dei dicit Bern. Accipiēdis idign⁹ ē q̄ fuerit ꝺ accepctis ingt⁹. Ite sepi⁹ mēorari debem⁹ ipz deū nob esse p̄sentē ī oibz nris cogitatōibz ẏbis z factis. Sz heu ml'ti sepi⁹ obliuiscūť deū z raro cogitāt ꝺ eo. Et h̄ ē signū q̄ de um ñ diligūt sz ipm puipēdūt. Arist. ij. re tho. Oblīuio ē signū puipēsionis. Et q̄ sic obliuiscūť deū ī vita. illoz obliuiscet de⁹ ī morte. Aug. Ita fit vt ī fine sui obliuiscat q̄ dū viueret oblit⁹ ē dei. Scōa potētia aie ē itellect⁹ p quē itelligere debem⁹ deū. Prio tāq̄s nrm creatorē. z sic tenemur sibi sp obedire tāq̄s creatura suo creatori. Se cūdo cogiscere debem⁹ eū esse redemptorē nrm q̄ nos cū sua amarissima passione et morte redemit. z sic tenemur euz diligere. Joh. xv. Maiorē hac dilectōez nemo hz q̄s vt aiaz suā ponat q̄s p amicis suis. Ter cio debem⁹ cogiscere eū esse nrm futuz iu/dicē. z sic debem⁹ eū timere ī oibz cogitari oniby ẏbis z factis. Eccī. i. Timēti deū bñ erit ī extremis. Uñ Chrisť. ī ser. diē de bto Job e bap. Sol⁹ dei timor ē q̄ mētes corrigit: fugat crimia: z innocētiā fuat. A Tercia potētia aie est volūtas cū q̄ meremur q̄ñ volūtatē nraz volūtati diuie ꝺformamur: ita vt q̄d q̄d velit nobiscū facere q̄ etiā illud idē nos velim⁹. sine sit dulce: sive amaz. g̃ q̄libet nrm sic se debet hre q̄ si de⁹ vult eū esse pauperē: q̄ etiā ipe velit h̄ idē. vl' si ipm velit esse diuitē vl' sanū vl' in firmū vl' tristē vl' letū. q̄ ī h̄ ꝺformet se volū tati dei. sic q̄ possit dicere cū tpo illa ver ba q̄ ī mōte oliueti dixit. Pr̄ nō mea volū tas sz tua fiat. Ite meremur cū volūtate q̄ñ habemus ꝺtinuā bonā voluntatē nos

emẽdãdi ⁊ deo ꝓuiẽdi. Chriſ. ſup matheũ Uolũtates bone ſic ſuaueſ ſũt apud deũ quẽadmodũ odoꝛiferi flores. Bernñ. Luz p bonã volũtatẽ icipim⁹ eſſe dei: deſinim⁹ eſſe dyaboli. Sic ecõuerſo cũ hõ p malaz volũtatẽ icipit eſſe dyaboli: deſinit eẽ dei. O Et de⁹ vult hoiez iudicare ꝑm illam volũtatẽ ī q̄ eũ ĩuenerit Uñ ō ꝟ ꝺr ī decre. Qualẽ te ĩueniet dñs cũ vocat: talez piter ⁊ iudicat. ō pe. di. i. Nunq̄d. Uñ legiſ exẽ plũ q̄ ꝺã latro multũ dolẽs ō pctis ſuis ⁊ habẽs volũtatẽ bonã ſe emẽdãdi. roga/ uit q̄ndã heremitã vt eũ ī ſuã ſocietatẽ ac/ cipet. q̄z ꝓponeret ſuã vitã emẽdare ⁊ deo ſp̃ ſuire. Et heremita noluit ⁊ deſperit eũ in coꝛde ſuo ⁊ dimiſit eũ incõſolatũ ab eo recedere. Sz cũ latro ſibi q̄ heremitoꝛiũ eundẽ latronẽ oppſſit. ⁊ ſic ī vehemẽti coꝛ dis ꝯritõe obꝝt. Tũc ille heremita vidit q̄ ſãcti ãgeli venerũt ⁊ aiaz illi⁹ latrõis ad celũ deferebãt. Et heremita cõmotus ait. Quid ꝟ ī heremo moꝛã traho Ille hõ ma l⁹ latro fuit: ⁊ ꝓꝑ bonã ſuã volũtatẽ iã ad celos aſcẽdit. Et ego tãdiu vixi ī heremo ⁊ nũq̄ celũ ītrare potui Et ī illa cõmotõe dixit. vadã ⁊ latro efficiar: ⁊ poſtmodũ ī ſi nebñ ſaluaboꝛ ſic iſte latro ſaluat⁹ eſt. Et dñs exponez ſe ad latrociniũ ꝓpetrãdũ: in ſecut⁹ ẽ a ſtipẽdarijs ciuitaſ. Qui fugiẽs vehementer cecidit ⁊ expirauit: ⁊ dyaboli venerũt ⁊ aiaz ſuã ad infernũ deduxerũt.

De ap̃lis ali⁹ ſermo.

Elictis oñibus

ſecuti ſũt eũ. Lu. v. Iſta ꝟba di cta ſũt ō ap̃lis: q̄ oĩa ꝓpter xp̃m reliq̄rũt. ꝑm q̄ etiã dixit beat⁹ Petrus ad xp̃m. Ecce nos reliq̄m⁹ oĩa ⁊ ſecuti ſum⁹ te. q̄d ḡ erit nob. Uñ ꝟ dicendũ eſt q̄ ſeptẽ ſũt q̄ nos iducere debẽt ad relinq̄ndũ oĩa tpalia. Iſtũ ſer. ḡre ſupza. xciij. Al.

De vno martire Sermo. clij.

Do cruꝛ ſp̃ualis debet q̄ttuoꝛ habere.

Q̄s vult ve

nire poſt me: abneget ſemetip ſuz ⁊ tollat crucẽ ſuã ⁊ ſequat me. Mat. xvi. Mar. viij. Lu. ix. In bꝝs ꝟbis vult xp̃s q̄ ip̃m ſeq̄mur ⁊ crucẽ tolla muſ ⁊ poſt ip̃m illã baiulem⁹. ſicẽ ille ſctũs martir. Al. cui⁹ feſtũ hodie colim⁹. Pro q̄ ſciendũ q̄ duplex eſt cruꝛ. Una li/ gnea ⁊ materiał. q̄ ẽ baiulãda vt cruꝛ Pe tri ⁊ Andꝛee ⁊ xp̃i. Alia ſp̃ualis ō q̄ dicit ap̃l⁹ Gal. v. Qui xp̃i ſũt carnẽ ſuã crucifi xerũt cũ vicijs ⁊ ꝯcupiſcẽtijs. Uñ duob⁹ modis ſeq̄mur xp̃m ⁊ crucẽ poſt ip̃m poꝛ tam⁹. Aut moꝛtẽ p eo tolerãdo. aut carnẽ cũ vicijs ⁊ ꝯcupiſcẽtijs crucifigẽdo. Pꝛio mõ ſequunt eũ oẽs martires q̄ moꝛtẽ tpa lẽ ꝓpter xp̃m ſuſtinẽt. Scõo ſequunt euz oẽs electi ⁊ deuoti. Ubi ḡ in moꝛte ĩuenit pꝛimã ſaluat. Sil⁹ vbi ſcõam. ſz vbi neu trã dãnat. Cũ aũt ꝓmo mõ eũ imitari nõ poſſum⁹. ſ. ſuſtinẽdo moꝛtẽ. ſaltẽ ſeq̄mur ip̃m ſcõo mõ. Quo aũt exẽplo xp̃i cru/ cẽ accipe debeam⁹ intueamur modũ paſ/ ſionis ei⁹. Fuit em̃ crucifix⁹ ⁊ clauis liga tus a pte ĩferioꝛi. ⁊ a ſiniſtra ⁊ a dextra: ſz nõ a pte ſupioꝛi. Sil⁹ forma ⁊ nos crucez ſp̃ualez tollere debem⁹. Cui⁹ ifima ps eſt ꝯtempt⁹ mũdi. q̄z ſicẽ terrã calcam⁹ cũ pe/ dib⁹. ſic terrena ⁊ mũdũ ꝯtẽnere debemus Mouemur aũt ad ꝟ ſi ꝯſiderem⁹ q̄ nemo ꝑt hr̃e amicitiã dei ⁊ mũdi ſimł. Deliberz ḡ ſecũ vnuſq̄ſq̄z q̄d ſibi magꝭ expediat an ſcz diligere deũ. an mũdũ. Uñ. i. Joh. ij. Nolite diligere mũdum neq̄z ea q̄ ī mũdo ſũt. ſi q̄s diligit mũdũ ñ eſt charitas pr̃is ī eo. Igiſ q̄ ꝟ p̃ceptũ ꝯtenit ⁊ mundũ dili git inimic⁹ dei ꝓſtituiſ. Jaco. iiij. Amici/ cia hui⁹ mũdi inimica ẽ deo. Sicẽ em̃ q̄s odit inimicũ ſuũ: ita dñs mũdũ. Cã autẽ hui⁹ inimicicie eſt. q̄z mũd⁹ mł̃tos hoies retrahit a deo p illa tria vicia. ſ. p ſupbiã: auariciã: ⁊ luxuriã. q̄z vicioꝝ iã tot⁹ mun d⁹ ẽ plen⁹. Uñ. i. Joh. ij. Oñe qd̃ ẽ in mũ do. aut ẽ ꝯcupiſcẽtia carnis. aut ꝯcupiſcẽ tia oculoꝝ. aut ſupbia vite. Et ꝟe mũdus nõ eſt diligẽdus: ſz poti⁹ multũ odiendus ꝓpter ſuã magnã ifidelitatẽ. Sicẽ bñ figu ratũ ẽ in Samſone. ō q̄ ꝺr ī libꝛo Judicũ q̄ ipe amauit dalidam q̄ meretrix fuit. Et Joſeph⁹ dicẽ q̄ intm̃ dilexit eã q̄ ab amo/ re ei⁹ auelli ñ poterat. Et cũ ī gremio eius dormiret. abſcidit ei crines ⁊ trãdidit euz ſuis hoſtib⁹. q̄ eruerũt ei oculos ⁊ vinctuz miſerũt ī carcerẽ ⁊ eũ molere fecerũt. Dali da meretrix eſt mũd⁹ oñi meretrice inſta bilioꝝ. Samſon ẽ q̄libet hõ q̄ a dalida. i. a mũdo decipiť. Licz em̃ ml̃ta mala oñdat ei: ⁊ ml̃ta ꝟria. ſ. in amiſſione reꝝ. in moꝛte filioꝝ ⁊ amicoꝝ. ⁊ coꝛpis egritudine. ⁊

pluribꝫ alijs aduersitatibꝫ.tñ ab eiꝰ amore ñ ꝑt auelli.ſz i gremio eiꝰ obdormit.cuz ei tota mẽte adheret. Sz dalida ei crines abſcindit.i.ſpũſſancti gr̃az tollit:z i morte eũ a ſe abꝫciẽdo tradit eũ hoſtibꝫ.i.demonibꝫ q̃ eruũt ei oc̃los.i.viſionẽ dei.ꝺ cetero em̃ letꝰ nũq̃ deũ videbit. Et i carcerẽ ꝓtrahũt.i.i ifernũ.z ad molã eũ ſtatuũt .i.ad mltiplices penas iferni vbi ꝺ cetero nũq̃ q̃eſcet. Et licz mũdꝰ multũ ſit ifidel tñ ꝓpter modicũ gaudiũ z delectatõis nimis breuis mltos hz amatores Sz iſti q̃ crucẽ xpi portare volũt debent ꝓtẽnere tã pua z momẽtanea gaudia mũdi vt ad magna z eterna ptingere mereanť. Et vt hoc meliꝰ fieri poſſit.q̃libz ꝺz apponere clauũ pediꝫ ſuis.i.affectõibꝫ ſuis Clauꝰ iſte eſt timor gehẽne q̃ iferi ẽ. Clauꝰ iſte lõgus ẽ z validꝰ. Validꝰ:qz valida ſũt gehẽne tormẽta. Lõgus eſt qz nimiũ diuturna. Uñ valde vtile ẽ cũ dyabolꝰ hoi pt̃m cõſulit penas q̃ pt̃m ꝓſequũť recogitare. De q̃bꝫ penis ꝗre añ ſer. cxxv. B. O. Jtẽ ſciendũ q̃ ſi ꝓtẽpſerimꝰ mũdũ.ꝫ cogſcere poſſumꝰ p tria. Prio ſi mores mũdi ſint nob moleſti z diſplicibiles z ꝺrũ z ſi ipm vl ipi us mores fugimꝰ. Scꝺo ſi ẽ nob gue z pena eiꝰ gaudiũ z ludos videre. Tercio ſi inuite audimꝰ rumores q̃ ꝺ eo dicunť.z habemꝰ tediũ loq̃ ꝺ mũdanis.niſi incẽꝫtũ neceſſitas req̃rit Uñ facere debemꝰ ſic ẽpẽs q̃ qñ audit vocem incãtanꝫ.ſtatim replet vnã aurẽ cũ cauda:z aliã cũ terra.ſic z noſ facere debemꝰ.ſ.cogitãdo de ſtabilitate z ifidelitate mũdi:z ꝺ cauda.i.ꝺ morte.ꝑpa z remuneratõe mũdi q̃ repẽdit ſibi ſeruiẽtibꝫ. R Quo ad ſcꝺm ſciẽdũ q̃ diligere mũdũ multũ piculoſuz eſt. Prio qz charitatẽ dei extinguit.i. Joh.ij. Si q̃ſ diligit mũdũ nõ eſt cha.p.in eo. Scꝺo qz ſic dei dilectio ẽ fons z origo oĩm bonoꝝ z vtutũ.ita dilectio mũdi oĩm viciorꝝ. Uñ gre. Diſce hõ ñ diligere mũdũ vt diligas deũ Auerte vt ꝙuertaꝛ:fũde vt ꝙplearꝛ. Tercõ qz inimicũ dei ꝓſtituit Uñ Jac.iij. Amicicia huiꝰ mũdi inimi.eſt dei. Quarto qz ťuñ dyaboli facit. Apls. Si adhuc mꝺo placerẽ ťuꝰ xpi ñ eſſem. Math.vi. Hemo ꝑt duobꝫ dñis ťuire. Uñ etiã Chriſť.ſup matheũ. O cꝫ miſerrimꝰ ẽ mũdꝰ:z miſi q̃ eũ ſequũť. Semp em̃ hoies mũdi opa excluſerũt a vita Jtẽ ſciẽdũ q̃ ſi amor mũdi intm̃ excreſcit i hoĩe q̃ ꝓponať amori dei vl vite etne.vl ſi redũdat i iniuriã q̃ tollit charitatẽ.primi eſt pt̃m mortale. Si tñ circa hos limites ſiſtat ꝑt eſſe veniale Scꝺa ꝑs crucis ẽ brachiũ ſiniſtꝝ qꝺ ſignificat patiẽtiã i aduerſ.qz ſic ſiniſtra mãu ferimꝰ clipeũ ſup quẽ iacula vl ictꝰ recipimꝰ ne ad mortẽ vulneremur.ita p patiẽtiã aduerſa oĩa excipe debemꝰ:ne p crucia tꝰ tribulationũ ex impatiẽtia eterna liter moriamur. Quot ei aduerſa nob accidũt i dãniſ reꝝ vl i tribulatõibꝫ corporꝝ.totiens ictꝰ veniũt ſup nos. Sine aduerſis em̃ eſſe ñ poſſumꝰ. Int̃ ſũmã pacẽ z ſũmã afflictõez ꝓſtituti ſumꝰ.i.int̃ celũ z ifernũ. ſz viciniores localiť ſumꝰ ifemo. Jꝺ patientia nccaria ẽ nob. vt dic̃ apls. Oportz noſ pati velimꝰ nolimꝰ. Sz ſi patiẽter mltuz meremur:qz patiẽtia auget meritũ:ſi ipa tiẽter tñ optet nos pati.z nihilomiꝰ pdimꝰ meritũ z laborẽ.ſcriniũ z theſaurũ.qz ſic i patiẽtia nr̃a poſſidemꝰ aĩas nr̃as. T Uñ i impatiẽtia pdimꝰ aĩas nr̃as. Legiť exẽplũ q̃ q̃ꝺã ꝙgo mltũ erat devota. ſz impatiẽtiſſima i oĩbꝫ q̃ ſibi accideret.ettñ erat valde caſta z mũda z pauper dilexit z libẽter orauit z ieiunauit. Quadã vice venit ad eã angelꝰ dñi dicẽs ei. Multũ fideliť laboras p etnis gaudijs poſſidẽdis ſz ea poſſidere ñ potes ꝓpť tuã magnã impatiẽtiã p quã pdis oĩa bõa opa tua Tũc ꝙgo dixit angelo. Ora p me vt mihi deꝰ a deo patiẽtia. Tãdẽ ipa facta ẽ tã patiẽs q̃ alij qꝺãmodo admirabanť ꝺ eiꝰ patiẽtia. z ſic meruit gaudia celi. U Uñ multũ hõ ꝺz ſtudere patiẽtiã q̃ valde neceſſaria ẽ ad ſalutẽ. Ut aũt i illa ꝑmaneat tũc ꝺz apponere vnũ clauũ ferreũ. Clauꝰ iſte eſt pena purgatorij.qz nullũ malũ impunitũ.z q̃ h ñ purgabiť p bona opa z tribulatões puniet̃ gũiſſime i purgatorio. Aug. Qui i aliud ſeculũ diſtulerit fructũ ꝙerſionis ꝑiꝰ purgabiť igne purgatõis. Dic ignis z ſi ñ ſit eternꝰ.miro tñ mõ gũis eſt.ſupat em̃ oĩm penã quã vnq̃ hõ paſſus ẽ in hac vita vl pati ꝑt. Legiť em̃ q̃ fuit q̃ꝺã mgr̃ i theologia natõe anglic̃ q̃ dixit ſe vidiſſe q̃ndã q̃ dicebať fuiſſe i purgatorio beati Patricij.q̃ de nullo qꝺ delectabile erat in mũdo potuit gaudere.z ſibi oĩa delectabilia amara videbanť.z int̃ oẽs viuẽs tã. q̃ mortuꝰ appebat. Jtẽ aliꝺ legiť exẽplũ.

q̄dā mlier reuocata ꝺ purgatorio ad cō
plēdā pñiam i ꝑ secło intīm se affligebat q̄
habitauit i sepulcr̄ ⁊ i niue ⁊ glacie ⁊ igne
se uoluebat. Cū aūt diceret ei interdū vt
ei pceret. ipa rñdit. q̄ oēs iste p̄sentes pene
nihil essent respectu illaꝝ penaꝝ q̄ sunt in
purgatorio ✠ Tercia ps crucis ē brachi
uz dextr̄. p ꝑ significat exercitiū corpis. i.
opa bona. dextra em̄ manꝰ ad q̄libz opa ē
aptior ⁊ pnior q̄ sinistra. Nō ꝺz g̃ eē dies
i q̄ hō corpꝰ suū i bonis opib⁹ ñ exerceat.
Est em̄ corpꝰ nr̄m terra optima si exercet
non sic ista nr̄a terra q̄ diu ⁊ sepe ⁊ multis
modis elaborata p annum semel vna die
fructꝰ pferт. Sz p corpꝰ possumus q̄tidie
deꝰ multū gaudet. ⁊ q̄b⁹ nos valde ditabi
mur. Jō dicit sapiēs. Diligēter exerce agr̄
tuū. Uñ etiā p̄s. Labores manuū tuarū
qr̄ mānducab⁹ btūs es ⁊c. Uñ sciēdū q̄ fer
uēter ⁊ diligēter opari debem⁹. ⁊ ñ ita pi
gre ⁊ tarde sic vsq̄ huc fecim⁹. sz studiose
⁊ solicite facere exercētes oēs vires tā cor
poris q̄ aīe i bonis opib⁹ ⁊ fruitio dei. qr̄
ad ꝑ creati sum⁹ vt deo fideliť fruiamus.
Tu em̄ nō libēter habes pigros ⁊ somno
lentos ac diu dormientes famulos q̄ tibi
fruūt. p modico p̄cio tpali. Dl'to minus
deꝰ vult p̄miū eternū pigr̄ ⁊ somnolentis
dare. Leo papa i ſmone. Nō dormiētib⁹
puenit regnū celoꝝ: nec ocio ⁊ desidia toz
pentib⁹ btūdo eternitat̄ ingerit. Uñ sci
endū q̄. p tpalib⁹ laborādū est sine magna
solicitudine ⁊ cura inordiata. sz p eternis
debem⁹ laborare cū omi solicitudie q̄ pos
sum⁹. Hoc docuit xp̄s ⁊ fecit. qō patz: qr̄
feruēter. p salute nr̄a laborauit trigintatri
bus ānis: vigilādo: orādo: pdicādo: ⁊ seip
sū mltiplicit fatigando. ps. In laboribꝰ a
iuuētute mea ⁊c. Uñ libēter ꝺbem⁹ ꝺ ma
ne surgere ⁊ icipe feruēter opari. Nā aues
icipiūt ꝺ mane añ ortū solis cātare ⁊ deū
laudare. Uñ Amb. ꝺ offi. Quis xp̄ian⁹ ñ
erubescat cū minutissime aues solēni de
uotōe ortū diei p̄ueniūt. Aug. Indecens
ē q̄ sol xp̄ianū iueniat i lecto. Si em̄ loq̄
posset diceret. Surge piger. ego iā pam
bulaui spaciū terre. Bern. Nō piger ⁊ sō
nolent⁹ ē q̄si imago mortis. Et tales sōno
lēti ꝺ mane diu dormientes claudūt fene
stras ⁊ pannū pendūt añ lucē. Ergo sic ꝺ
diligūt tenebras. sic ſm dictū xp̄i vt habeť
Mat. xxv. Ejcienť i tenebras exteriores
ibi erit fle. ⁊ stri. den. Tales pigri attende
re deberēt q̄ si octo dies ꝓtinue i molli le
cto bñ p̄pato deberēt iacere. tedium habe
rēt. q̄d tūc fiet cū i igne ifernali ⁊ i pfundo
iferni eternal'r iacebūt ⁊ ardebūt Ergo de
bem⁹ nūc p tpe g̃re esse ferutes i opib⁹ bo
nis. Ut aūt i hīs bonis opib⁹ pseuerem⁹
tūc apponere debem⁹ clauū. ⁊ iste clau⁹ ē
cogitare gaudia nob⁹ i celesti gl'ia pmissa.
Aug. Si labor terret. merces iuitat Die
ro. Null⁹ labor dur⁹. nullū tps lōgū vide
ri ꝺz. q̄ gl'ia eternitat̄ acq̄rit. Hā ibi habe
bim⁹ gaudia ml'ta: mag̃: dulcia: ⁊ p̄cioſa.
Et ꝺ ista materia q̄re añ ſ. cliij. ℔ Quar
ta ps crucis est reclinatorij cap̄is ihu xp̄i.
Per reclinatoriū illꝺ significat charitas
quā hō ꝺz hr̄e ad deū. vt sic deꝰ se reclina
uit ad nos p charitatē: sic ⁊ nos ecōuerso
ad ip̄m. Jsta ñ ꝺz hr̄e clauū. qr̄ dilectō no
stra ad ip̄m debz esse libera. qr̄ iure multis
ꝺ causis est a nobis diligēdꝰ: ⁊ has causas
q̄re ante ser. cxix. ℔.

De martiriꝺ Sermo. cliij.

Qūo opari bona ⁊ pati tribulationes
ꝓpter deū nō erit graue.

Tabūt iusti in magna ꝓstātia aduersus eos q̄ se augustiauerūt. Sap. v. Sciēdū q̄ in hūc mūdū posi
ti sum⁹. vt opari ⁊ meritū accumulare de
beam⁹. p opatōez quā fecim⁹ ⁊ tribulatio
nē quā patimur. Uñ aūt oīa opa nob⁹ fiāt
leuia. s. ꝺ mane surgere: vigilare: ieiunare:
orare: genuflectere. silr̄ ⁊ tribulatōes pati
sz ifirmitates corpis: vl' pſecutōes malo
rū ⁊ tribulatōes q̄scūq̄ sustinere. optet vt
iste nob⁹ dulces fiāt ✠ Et vt i eisdē pati
entiā fruem⁹. sic isti sācti martires. A. q̄z
hodie festū celebrem⁹. tūc nob⁹ q̄ttuor sūt
attēdēda q̄ nos debēt iducere ad laborā
dū: ⁊ aduersitates sustinēdū libēter ꝓpter
deū. ℔ Primū ē breuitas p̄sentis vite. qr̄ oīa
cito finiunť cū morte. Jac. iiij. Que ē vita
vr̄a. vapor ē ad modicū parens. Uñ etiā
compat̄ vēto. Job. vij. Memēto qr̄ vēt⁹
est vita mea. q̄ si solicite ꝓsideras ꝑ: tūc ni
hil q̄ erit q̄d̄q̄ agere vl' quidq̄d pati te
opteat. qr̄ totū in morte finiť ⁊ mors cito
appropinq̄t. Ber. Quid i reb⁹ hūanis cer
ti⁹ morte: ⁊ q̄d hora mortis incerti⁹ iueniť

Bre. sup Ezech. Etenim nob ꝓditor nr̄ diē mortꝫ incognitū esse voluit. vt dū sp igno rat: sp prim⁹ esse credat. Et tāto ąsq; fer/ uētior sit ī opatōe: q̄to īcertior ē ō euoca/ tione. Et ꝓsideratio breuitatꝫ vite nr̄e nō solū īducit ad bonū opandū: sz etiā redu/ cit a malo ppetrādū. Aug. Nihil sic reuo cat a pcto sicut frequēs mortis meditatio Piero. Memēto diē mortꝫ tue ⁊ nō pecca/ bis. Qui se ątidie recordat esse moriturū ꝓtēnit p̄sentia ⁊ ad futura festinat. Consi dera ḡ qñ ī morte iacebis. ąd tūc pderit si habuisses fortunā alexādri. potētiā augu sti. pulcritudinē absalonis. fortitudinem samsonis. lōgitudinē vite ade. sapientiaz salomonis. cū et hīs oīb nihil tecū feras nisi tātūmodo bōa ⁊ mala q̄ fecisti. Apoc. xiij. Opa em̄ illoz sequunt illos. Aug. in ser. Adā si adhuc viueret ⁊ hodie morereť ąd illi vite lōgitudo pfuisset. Cōsidera ec̄ si iā mori deberes ąd tibi noceret q̄ adeo ifortunat⁹ fuisses sic Job ą mlta ifortūia sustinuit ī reb⁹ ī corpe ⁊ ī filijs. Si ifirm⁹ ⁊ paup vt Lazar⁹ ą iacebat añ ianuā di/ uitꝫ plen⁹ vlceriby cupiēs saturari ō micis q̄ cadebāt ō mēsa ip̄i⁹ diuitꝫ. Patiēs ⁊ mi tis vt moyses. casť vt Joseph. tribulat⁹ ī oīb⁹ vt xp̄s ⁊ maria. Et si tot bōa fecisses vt beat⁹ Nicola⁹ ⁊ sanct⁹ Martin⁹ ąd ti bi noceret cū āgeli aiaz tuā reuerēter susci perēt. gaudēter deducerēt. ⁊ dñs p oīb⁹ actōib⁹ ⁊ tribulatōib⁹ eternā vitā redderz Jō dū tps h̄ habem⁹ opemur bonū. ⁊ su/ stineam⁹ libēter ⁊ patiēter tribulatōes. in firmitates ⁊ pauptates: vt p eisdē opibus ⁊ tribulatōib⁹ pmiū nr̄m augmētet ī celo. Nā corp⁹ nr̄m ad h̄ nob a deo datū est vt ei fuiam⁹ opando bona ⁊ sustinēdo mala ⁊ aduersa patiēter vt sic ꝓsumam⁹ corpus ⁊ vires corpis ī fuitio xp̄i. q⁹ optet corp⁹ nr̄m ꝓsumi ⁊ a ꝑmiby corrodi. Nā vitruz vnū qđ ē vas fragile diuti⁹ seruaret ąs q̄s suū corp⁹. Et insup in morte pdit hō oēs delicias corpis: diuitias: ⁊ honores. Un̄ aug. Sic etas nr̄a. sic act⁹ nr̄i. sic miseria nr̄a. sic felicitas nr̄a. sic honores: sic totuz trāsit. verbū aūt dñi ieternū pmanet. Un̄ etiā dicit Salomō. Oīa sūt vanitas B Scōm est ꝓsideratio laboris ⁊ passionis xp̄i ą p te pri⁹ laborauit ī terra. Greg. Si passio xp̄i ad memoriā reducit ⁊c. Si rex magnā trabē p me portaret non mihi ḡue esse deberet si p eo festucā portarem. Ecce ret celi ⁊ terre p me portauit magnā trabē scz crucē. imo ⁊ spineā coronaz. ⁊ q̄o ego parū labore vl̄ passionē p eo n̄ sustinebo Un̄ si ḡue est tibi mane surgere ⁊ vigilare cogita q̄o xp̄s sep⁹ ppter te pnoctauit i orōnib⁹. Si graue ē tibi ieiunare. cogita q̄o xp̄s ieiunau it ī cruce ī die pasceues. De q̄ ieiunio dic̄ p̄s. Dederūt in escā meā fel: ⁊ ī siti mea pota. m. aceto. Si ḡue ē ti/ bi dure iacere vl̄ vestē aspērā īduere. cogi/ ta lectū crucis ī q̄ xp̄s expānsus fuit. in q̄ nō habuit vbi caput suū reclinaret. Matth. viij. Vulpes foueas habēt ⁊ vo. ce. ni. filius aūt ho. nō h̄z vbi ca. suū recli. Si l̄r si ꝓtingit te pati aliq̄d. cogita q⁹ xp̄s multa p te passus ē. Nā si seru⁹ videret dñm suū ppť se mult⁹ vulneriby vulneratū. merito ipe etiā aliq̄d pati deberet ppter ip̄m. Et si infirm⁹ es ⁊ doles caput. cogita dolorē capitꝫ xp̄i quē habuit qñ cū spinea coro/ na coronat⁹ fuit. Si l̄r si doles man⁹ ⁊ pe des vl̄ etiā in q̄cūq; mēbro corpis. cogita passionē xp̄i quā sustinuit ī suo corpe ⁊ in suis mēbris. Si l̄r si sustines psecutōes a malis hoīby q̄ tibi maledicūt ꝟbis vl̄ ver berāt verberiby. cogita xp̄m hec sustinuis/ se p te. i. Pet. ij. Cū maledicereť ñ maledi cebat. cū patereť non cōminabat. Si l̄r si pauptatē vl̄ nuditatē vl̄ frig⁹ vl̄ esurnē vl̄ sitim sustines. cogita hec xp̄m sustinuisse p te. ⁊ erūt oīa opa tibi leuia. ⁊ oēs tribu/ latōes tibi suaues erūt. Un̄ Ber. Quid ē q̄ tibi nō suaue videť si collegeri ⁊ me/ morauerꝫ oīes amaritudies saluatoris. Aug. in li. ō ꝥa religiōe. Tota vita xp̄i in terrꝫ q̄ p hoīez gessit: disciplina mor⁹ fuit. Oīa bona mūdi xp̄s ꝓtēpsit q̄ ꝓtenenda docuit: ⁊ oīa mala sustinuit q̄ sustinēda p/ cepit vt ī ill̄ nō q̄reret felicitas: neq; i ūtis timereť ifelicitas. Un̄ etiā bern. xp̄s ostē dit tibi man⁹ vt facias q̄ fecit. lat⁹ vt senti as q̄ sensit. pedes vt ambules q̄ perrexit.

C Terciū ē ꝓsideratio futuri laboris ⁊ pene future. q⁹ p laborē quē h̄ patimur et tribulatōes q̄s h̄ sustinemus: liberamur a laboriby ⁊ penis et̄nis. de q̄by dic̄ p̄s. La/ borabūt ī eternū ⁊ viuēt adhuc ī finē Bre go. Dū laboze trāsitorio atterimur: a ppe tuo laboze liberamur. Sz ociosi ⁊ pigri ⁊ sterules ī bonis opiby q̄ ñ coercēt pedeł ad ambulandū ī via dei. ⁊ man⁹ nō extendūt

ad opandū opa bona. tales sterilesq; excidē
tur sicē arbor infructuosa. De hūjs pigrj dr
etiā Mat. xxij. Ligatj manibꝫ z pedibus
ꝛc. Silr p tribulatōes z penalitates q̄s h̄
patiēter sustinem⁹. liberamur a futurj pe/
nis q̄s nos opterꝫ sustīere i īferno vl i pur
gatorio Breg. Efficorditer adhibet de⁹
tpalē seueritatē. ne eternā iferat vltionem
Jō h̄ q̄busdā pcit vt eos i ppetuū feriat.
iō h̄ ferit ñ parcēdo vt ineternū pcat. Uñ
etiā dñs dicit p sapiētē. Eccī. xxix. Mini
mū p magno placeat tibi. Hā oēs labores
tribulatōes p̄sentes nihil sūt respectu fu
turoꝛ doloꝛ z cruciatuū Aug. Null⁹ cru
ciat⁹ penaꝫ tpaliū p̄t sempiternis iniq;
re ēqn aut opteat eū i futuro puniri. aut h̄
ī p̄senti. qꝛ nullū malū ī punitū. Et si pec/
catoꝛ cōsideraret fortes z eternas penas in
ius mūdi. Uñ Jsid. in sino. Intende aīo
res z q̄scūq; sect⁹ penas q̄scūq; tormētoꝛ dolo
ꝛ totū gehēne. z leue ē oīme qđ pater. D
Quartū ē cōsideratō future mercedis. Hā
ne dici expectat centū florenos. qđ tñ paꝫ
ē respectu eterni pmij. Bre. Spes i eterni
tate aīm erigit z idcirco nll⁹ mala q̄ erte/
rj⁹ tolerat sentit. Chrisō. Si tēpestas nau
tis. si vulnera militibꝫ. si frigora agricolis
ppē pmiū tpale leuia sūt. q̄to magꝭ debēt
esse leuia ppter p̄miū eternū. Uñ Jsid. d
sū. bo. Qui vite future pmia diligēter ex/
cogitat mala oīa p̄sentj vite eq̄nimit por/
tat. qñ et illi⁹ dulcedine hui⁹ amaritudi/
nē tempat. Aug⁹ pl⁹. Hō sūt cōdigne passiōes
huj⁹ tpis ad fu. glo. O q̄ miseri sunt illi q̄
nihil volūt pati p vita eterna. Chrisō. Si
q̄tidie opteret nos tormēta sufferre adhuc
ñ erit dignū oīme qđ tristē ē mō vt tāti bōi
tāteꝫ glie pticipes haberemur Insup q̄s
deberet oīa gaudia mūdi oēs delicias cor
pꝛis oēs diuitias z honores hui⁹ seculi
spnere. vt deū i celo vna hora videre possꝫ
Aug. in li. d libo arbi. Tāta ē pulcritudo
iusticie. tāta ē iocūditas lucis eterne. vt etiaꝫ
si ñ liceret i ea ampli⁹ manere q̄ vni⁹ diei
hora. ppt̄ q̄ solū inumerabiles āni hui⁹ vi
te pleni delicijs. z etiā cōfluētia tpaliū bo/
noꝝ recte meritoq; ptenerent. Ex hūjs pa
tet q̄ miseri sūt illi q̄ modicas voluptates
carnis vel diuitias z honores hui⁹ seculi
pponūt gaudijs celi. Bern. sup canti. Re
uera illud vex ē gaudiū z solū qđ ñ d crea
tura sz d creatore ꝓcipit. qđ cū possederis
nemo tollz a te. cui compata oīs aliūde io
cūditas meror ē. oīs suauitas dolor ē. oē
dulce amaꝫ. oīme decoꝝ fedū. omne aliud
qđ delectari possit molestū. Quo ibi ha/
bebim⁹ gaudia mlta p̄ciosa z dlcia. Hoc
q̄re ante sermone. liij. p.

De vno ꝓfessore Sermo. cliiij.

De iusticia.

Istū deduxit
i dñs per vias rectas. Sap. x.
Sciēdū q̄ si volum⁹ saluari.
optet nos iustos inueniri. ps. Hec porta
dñi z iusti intrabunt in eā. E Sz di.
quid est iusticia. Rñdet ſm Bern. in quo
dā ser. q̄ iusticia est virt⁹ vnicuiq; tribuēs
qđ suū est. Et iusticiā tenere ē honorificū
z multū laudabile. Uñ Arist. v. eth. Pul
cerrima ∜tutū ē iusticia Pro q̄ sciendū
q̄ quilibet x̄pian⁹ deo tenet tria. z primo
tria. z sibi ipsi tria. z sic debet vnicuiq; qđ
suū est reddere si vult saluari z iust⁹ inue/
niri. Primū qđ q̄libet hō tenet deo est
obediētia. Hā sicut adā expulsus ē de pa
radiso ppter inobediētiā. sic z nos intra
re debem⁹ celū p obediētiā. Uñ q̄libet te/
net deo obedire i suis p̄ceptꝫ q̄ sūt scripta
i manibꝫ z i pedibꝫ hoīs. In pedibꝫ ppter
decē articulos pedū. In manibꝫ ppter de
cē digitos manuū. Ideo aūt scripta sūt i
p̄dictis ptibꝫ corpis ad designādū q̄ p̄ce/
pta diuīa debēt regulare i nobis manuū
opatōes ne i opibꝫ nostrj ꝺ diuina p̄cepta
faciam⁹. z dirigere gressus affectōis. ne p̄
cepta diuina trāsgrediamur. Mathꝫ. xix.
Si vis ad vitā ingredi ∜ua mādata F
Et est etiā sciendū q̄ nō solū deo z ei⁹ p̄ce
ptis tenemur obedire. sz etiā p̄latis z p̄ce
ptis eccl'ie loco dei. Uñ bern. Obediētia
q̄ maioribꝫ p̄bet deo exhibet. Uñ sciendū
q̄ qñ sacerdos vel pleban⁹ tu⁹ p̄cipit tibi
ieiunare vl festinare. tūc sic adiplere ꝺbes
ac si x̄ps p se tibi p̄cepisset. vñ Lu. x. Qui
vos audit me au. z q̄ vos spnit me spnit.
Hoc ūsti ñ aduertūt q̄ i dieb⁹ festiuis labo
rāt. Cōtra q̄s dr Exo. xx. Nō facies in eo
oīme op⁹. Ex q̄ patz q̄ q̄cūq; sabbatū vio
lant laborādo. vel mercātijs intendendo.

vl̄ etiā q̄ vecturā ī dieb⁹ festiuis exercēt. sicut rustici q̄ q̄nq̄z ad q̄ttuor vl̄ q̄nq̄z miliaria vehūt ī dieb⁹ festiuis sic q̄ ñ audiūt missas vl̄ sermonē. Et sil'r q̄ vadūt ī dieb⁹ festiuis ad foꝛ z emūt z vēdūt ex mala ꝯsuetudine z ppt̄ lucꝛ tpale. Insup q̄ sabbatinis dieb⁹ ī nocte nimis diu laborāt. z sic ꝺ alijs. Isti oēs deū gut̄ offēdūt: z insup puniēt̄ a deo. Pꝛio ī reb⁹ tpalib⁹ p ifoꝛtūias cz q̄ captiuant̄ vl̄ a raptoꝛib⁹ spoliant̄: vl̄ eq̄ eoꝛ ledunt̄ vl̄ mozjunt̄: vl̄ dom⁹ eoꝛuz igne cōburunt̄. vl̄ q̄ tēpestas deuastat segetes eoꝛ. vl̄ alia ifoꝛtūia talib⁹ accidūt q̄ sic depauperant̄. Scōo puniunt̄ q̄nq̄z ī coꝛpoze vt. s. q̄nq̄z tl'es ifirmāt p mēsē vl̄ p dos. vl̄ q̄nq̄z cadūt z frangūt crura vel bꝛachia. z sic ꝺ alijs. Et tūc optet eos festiuare cū merito deberēt laboꝛare. qz añ laboꝛrauerūt cū festiuare debuerūt Unde Salo. Per q̄ q̄s peccat per hec z puniet̄. Tercio puniūt̄ ī aīa qꝺ ē maxim. qz q̄tiēs scienter festū soluūt totiēs moꝛtal'r peccāt z aīaz p pꝛiā occidūt Exo. xxxi. Qui polluerit sabbatū moꝛte moꝛiat̄. Qꝛ deo multū displiceat violatō festiuitatū patz p tale exēplū Unde legit̄ ī vete. testa. Nu. xv. q̄ tpe moysi z Aarō factū ē cū filij isr̄l essēt ī solitudie z iueniss̄et hoīez colligētē ligna ī die sabbati. obtulerūt eū moysi et aaron z vniuerse multitudini. q̄ recluserunt eū in carcerem nescientes q̄d ꝺ eo facere deberēt. Dixitq̄z dñs ad moysen Moꝛte moꝛiat̄ hō iste. obruat eū lapidib⁹ oīs turba extra castra Cū q̄z eduxiss̄ent eū foꝛas obꝛuerūt eū lapidib⁹ z moꝛtu⁹ ē sic ꝓcepat dñs. Q si oēs illi iā lapidari deberēt q̄ festa soluūt q̄t essent tūc lapidādi cū mlti sūt q̄ iā minime festa curāt ℟ Et sciēdū ē q̄ hꝫ q̄ ī dieb⁹ festiuis peccāt gui⁹ peccāt q̄z si alijs dieb⁹ peccarēt. sic q̄ choꝛisāt ī dieb⁹ festiuis qꝺ maiꝰ ē pctm̄ q̄z laboꝛare manib⁹. Aug. Melius ē ī die dñica arare q̄z choꝛisare. Idē ec aug. Oīs mot⁹ petulātie salt⁹ ē ī pfundū cloace Jō q̄to altꝰ ī chozea saltauerit̄: tāto pfundiꝰ ad ifernū cadet̄. Unde exēplū legit̄ ꝺ chozea q̄ ī epatu cameracēsi q̄dā puella cātilenis z chozeis assidua erat z p cā tū z pulcritudinē coꝛpis ad malā cōcupiscētiā mlt̄os alliciebat. Quā semel cātātē ī chozea ꝓfestiz turbo rapuit z ī altū defeꝛēs illā spūs maligni crudel'r ꝟberabāt et diuersis flagellis ac diuersimode flagellabāt. ict⁹ q̄dē audiuer̄t plimi siz videre non poterāt flētē z mlierē audier̄t ī aere clamātē z eiulātē: z post modicū internallū ceciꝺit moꝛtua nimis hoꝛribil' ad vidēdū. qz collū z oīa mēbꝛa ei⁹ fuerūt crudel'r fracta Sz alicq̄ sūt q̄ volūt se excusare ī pctis suis. dicētes añ cētū ānos hoīes choꝛisauerunt: sic z hodierno die merito facere ꝑñt Quib⁹ rñdeo q̄ ec añ cētuz ānos hoīes adiſernū descēder̄t: sic z adhuc hodierna die faciūt. qz mal⁹ vs̄ ñ excusat pctm̄. sic ꝺr in ꝺcre. Cōsuetudo male iuēta q̄to diutur nioꝛ tanto piculosioꝛ. xxiij. q. i. Scisma. Unde ec Jsi. Cōsuetudo autoꝛitati cedat. pꝛauū vsū lex z rō vincat. Hā rō hūana dictat choꝛeā esse pctm̄. q̄uis ꝓsuetudo aliqꝛ bet tm̄ remoꝛs⁹ ꝓsciētie ꝺicit. Hzeg. Hoc erit ī ꝓsuetudie illicitū qꝺ rō ꝓstat ee ꝓhibitū. vñ illi stulte faciūt q̄ choꝛeā asser̄t nō ee pctm̄. Unde legit̄ exēplū q̄ q̄dā iuuenis audito ī q̄dā ſmōe q̄ choꝛea essz inferni ianua. ecōtra ipe asserebat eā ee poꝛtā ꝓsolationis z tpal'r leticie z ñ esse vez sicut sacer dos ī ābone dixit. Que iō ī pꝛia choꝛea lapis āgular̄ coꝛā oī pp'lo cadēs sup eū iterfecit. z tꝛa ī ꝓspectu totiꝰ pp'li eū absoꝛbuit ℣ Sil'r illi guit̄ peccāt q̄ ī dieb⁹ festiuis visitāt tabnas z se iebꝛiāt. cū tñ omis ebꝛietas q̄ ex ꝓposito fit sp ē pctm̄ moꝛtle z ē gui⁹ pctm̄ ī die festiuo q̄z ī die alio. Si milit̄ illi q̄ ī dieb⁹ festiuis exercēt suā luxuriā z carnis voluptatē. Unde narrat Hzegoꝛius. q̄dā legitima a suo viro legitimo ī dyal'. q̄ q̄dā legitima a suo viro legitimo sabbo ꝺ nocte cognita. cū ī die dñica se pꝛcessioni iūgeret a diabolo arripiebat̄ z mlt̄is vexabat̄. Et si ꝟ fit in legitimis ꝓsonis q̄z pēa ꝓcubit⁹ illegitim⁹ plectēd⁹ ē J Sil'r itelligēdū ē ꝺ ieiunio qꝺ a pb̄itero ꝓcipit̄. vt cū diligo coꝛp⁹ intm̄ q̄ ꝺ ꝓcepꝰ tū eccl'ie parat⁹ sū comedere dieb⁹ ieiunioꝝ cū tñ bñ possem ieiunare z nolo coꝛpi meū intm̄ guare: z sic soluo ieiunū sine cā ab eccl'ia ꝓceptū. Unde Hermā. ꝺ schildiz dic. q̄ q̄n q̄s iozdiate gule vl̄ ꝓcupiscētici heret tāq̄z vltimo fini: ita q̄ talis ꝓtēnens deū sit pat⁹ ꝓcepta dei z eccl'ie trālgredi. vt delectatōes gule assequat̄: tal' guit̄ peccat. Hā q̄cūq̄z soluit ieiunū ab eccl'ia ꝓceptū sine cā z rōe z ex ꝓteptu ñ vult obedire peccat moꝛtal'r totiēs q̄tiēs. ℟ Pro q̄ sciēdū q̄ q̄n sabbato die vl̄ quinta feria occurrit ieiunū ab eccl'ia ꝓceptū. z si qui

feriã sextã ñ pñt simℓ ieiunare. tũc simpli/ ci sexta feria debẽt comedere ꝛ ieiuniũ ꝓce ptũ ab eccℓia debẽt ꝟuare. ad qđ tenẽt ꝑ cepto Uñ hiero. Inḡtũ ẽ spũiscto q̃dq̃d deo obtulerſ neglecto eo ad qđ teneꝛſ Et ĩ feriã sextã ieiunãt: ꝛ ieiuniũ ab eccℓia ꝓce ptũ soluũt. ℣ Scdo q̃libz teneꝫ deo sa tisfacere ꝓ offẽsis q̃bꝫ eũ sepi⁹ offẽdit pec/ cando. Sz di. qũo possũ deo satisfacere cũ tã mℓtiplr ꝛ gueꝫ ꝺ deũ deliq̃. Rñdeo q illa tria ĩ te. Prio q doles ꝺ oĩbꝫ pctis ꝓte ctis. Scdo q ꝓponis ãpli⁹ nũq̃ velle pec care mortaℓr Tercio q ꝓponis ꝓsiteri ꝛ sa tisfacere ꝟm ꝓsiliũ ꝓfessoꝛis. tũc de⁹ ex sua misc̃dia ĩdulget tibi oĩa pcta tua. Ezech. xviij. In q̃cũq̃ hora pctoꝛ ige. ꝛc. ḡ nullus ꝺz despare etiã q̃tũcũq̃ magn⁹ pctoꝛ sit. Ber. Maioꝛ ẽ dei pietas q̃ꝫ q̃uis iniq̃tas dei oĩs malicia hoĩs. ĩmo gaudiũ ẽ angeℓ ꝛ oĩbꝫ sctis ĩ celo ꝺ ꝓtritõe ꝛ q̃uersiõe pec/ catoꝛ. Luc. xv. Gaudiũ ẽ angeℓ dei super vno pec. pe. agẽ. Ber. sup cant. Gaudent ãgeli ĩ q̃uersiõe pctoꝛ salutẽ hoĩm sitiẽtes Lacrie ei penitẽtiũ sũt vinũ eoꝝ. ℣ Tercio teneꝫ q̃libet deo ex charitate reḡti ari ꝺ suis bñficijs Uñ ber. Dignũ est deo sp gras agere q̃ nũq̃ cessat nob bñfacere. Uñ q̃libet q̃ñcũq̃ vtiℓ aliq̃ bñficio dei ꝟ faciat cũ graꝝ actõe. sic cũ sumim⁹ cibũ vℓ potũ vℓ iduim⁹ vestimẽtũ. ꝛ sic ꝺ alijſ Sz heu plres sũt ingti q̃ bñficia dei ñ ꝛcogſcũt aug. dic̃ li. ꝺ ci. dei. Quisq̃s bñficia dei nõ videt ceꝫ ẽ: nec laudat ingt⁹ ẽ: q̃sq̃s ĩ lau/ dãdo fluctaℓ isan⁹ ẽ. Sic heu plres sunt q̃ abutũℓ bñficijs dei peccãdo ꝺ deũ: q̃ ĩ hoc deũ gueℓ offẽdũt. Uñ ipe dic̃ p ps. Retri/ buebãt mihi mala p bo. qꝛ de⁹ bñfecit illℓ dãdo illℓ sanitatẽ: fortitudinẽ corpis: diui/ tias: ꝛ honoꝛes. Et ipi malefaciũt peccã/ do cũ eisdẽ donis ꝺ deũ: ꝛ cũ hijs stipẽdijſ ingti mereℓ ꝟuari iã habitſ: nc sũt digni ꝺ recipiẽdis. Uñ aug. dic̃. qđ de⁹ dedit ḡtis tollit ĩ graſ. Ber. Accipiẽdis ĩdign⁹ est q fuerit ꝺ acceptꝫ ingt⁹. ḡ si alicui aliqđ ifoꝛ tuniũ acciderit sic cũ tẽpestas segetes de/ uaſtauerit. vℓ eq̃ vℓ vacce moriunℓ. vℓ aliꝺ qđcũq̃ ifoꝛtuniũ sibi ĩ coꝛpe vℓ ĩ reb⁹ acci derit. ℔ ipe pctis suis ascribere ꝺz. qꝛ ãtea de bñficijs dei ingt⁹ fuit. ꝛ dona ꝛ bñficia dei male expẽdit. ḡ de⁹ ℔ ifoꝛtuniũ sup eũ pmisit. ꝛ dicere cũ ps. Justꝰ dñs ĩ oĩbꝫ vijℓ suis ꝛ sctus ĩ oĩbꝫ opibꝫ suis. Et q̃ patꝫ q qñ volum⁹ q de⁹ nob dona ꝛ bñficia sua mℓtiplicet. tũc debem⁹ antea ꝺ ꝓceptꝫ deo reḡtiari. Chriſ. sup matheũ. ℔ graꝝ actio ẽ iuitatio ad plꝰ dandũ ¶ Et ꝓ oĩbꝫ bñ ficijs dei debem⁹ deo graꝝ actões referre de sua amara morte ꝛ passiõe. qꝛ ℔ est deo valde acceptũ ꝛ hoĩ valde meritoꝛiũ Ell⁹. magn⁹. Simplex recoꝛdatio seu medita/ tio passiõis xpi pl⁹ valꝫ q̃ꝫ si q̃s integꝝ an nũ ieiunaret ĩ pãe ꝛ aq̃. vℓ si q̃tidie ẏgis vℓ flagelℓ cederet vsq̃ ad effusionẽ sanguinis vℓ q̃ q̃tidie legeret vnũ psalteriũ. Uñ sciẽ/ dũ q qñ hõ ẽ ꝓtrit⁹ ꝛ ver⁹ penitẽs. tũc ñ ꝑt mal⁹ seruitiũ deo exhibere q̃ꝫ suã amaraz morte ꝛ passionẽ deuote meditari. Uñ q̃/ libz hõ omi die ꝺz hre spẽalez memoriã ꝺ passiõe xpi ꝛ eũ petere vt ipe oꝛdinet statũ suũ ĩ bonũ finẽ vt fructu passiõis ei⁹ ñ pꝛi ueℓ. ꝛ q̃cũq̃ vellet honoꝛare passionẽ xpi ꝛ oꝛare tot pr̃ nr̃ q̃t vulnera xps sustinuit tũc deberet oꝛare p itegꝝ annũ singulℓ die b⁹. xv. pr̃ nr̃. ꝛ cõpleto ãno tũc cuilibz vul neri xpi obtulisset vnũ pr̃ nr̃. ꝛ ℔ esset deo valde acceptũ ꝛ hoĩ meritoꝛiũ. Hã q̃cũq̃ libẽter honoꝛat ꝛ meditaℓ passionẽ xpi vℓ audit libẽter loq̃ de passiõe xpi. taℓ ꝺz hre bonã spẽ q xps oꝛdiabit adhuc statũ suũ ĩ bonũ finẽ ℣ Itẽ sciẽdũ q heu plures mali xpiani sũt q̃ passionẽ xpi ñ honoꝛãt: sz xpm rursũ crucifigũt. vt sũt illi blasphe matoꝛes q̃ iurãt p vulnera: p morte: ꝛ p sã guinẽ xpi. Tℓes xpiani peioꝛes sũt iudeis q̃ tm̃ semel xpm crucifixeꝛt. sz xpian⁹ blas phem⁹ toties xpm crucifigit q̃ties execra bilit iurat. Alꝑs. Rursũ crucifigẽtes filiũ dei. Aug. Hõ min⁹ peccãt q̃ xpm blasphe mãt reḡntẽ ĩ celℓ q̃ꝫ q̃ eũ crucifixerũt ãbulã tẽ ĩ terrſ. Itẽ blasphemi sũt deteꝛioꝛes ca nib⁹. qꝛ canes nõ mordẽt suos dños q̃ eis bñfaciũt sz applaudũt ipis. sz blasphem⁹ eodẽ oꝛe q̃ vinũ bibit ꝛ bñficia dei recipit deũ blasphẽat. ps. Retribuebãt mi. ma. p bo. ꝛc. Eccℓi. xxix. Pascz ꝛ potabit ingtos ꝛ adhuc amara audiet. Dix ei ẽ q de⁹ vn q̃ꝫ pmittit crescere vinũ ĩ abũdãtia cũ tot blasphemie sibi a potatoꝛib⁹ vini iferunt. q̃ seipos iebꝛiãt ꝛ postmodũ deũ grauiter

blasphemāt. Jtē blasphemia ē pctm̄ dyabolicū. Apoc.xvi. Blasphemauerūt deū celi p doloribꝫ. ℔ itelligit ꝺ illis q̄ sūt i iferno. q̄ ppt magtudinē doloris ⁊ pene deuz blasphemāt. g̃ blasphemia ē loq̄la ifernal⁹ ⁊ blasphem⁹ bz linguā dyabolicā. qz dyabol⁹ loq̄t p blasphemū. sic̄ spūsctūs loq̄t p hoiez bonū ⁊ deuotū. Un̄ Mat.x. Hō ei vos est⁊ q̄ loq̄mini: sz spūs p̄ris v̄ri q̄ loquit i vob. Quo aūt blasphemia ⁊ illa iuramenta. s. dicēdo p deū ⁊ p oēs sctos sint mortlia vl̄ venialia. ℔ q̄re añ ser.cxxiij. F.

Jtē quo blasphemi puniāt a deo ⁊ parētes q̄ pmittunt pueros suos iurare ⁊ blasphemare: ⁊ alij hoies xpiani q̄ pmittūt in domibꝫ suis deo ꝓtumeliā iferre q̄z ḡuiter peccāt. ℔ q̄re añ ser.cxxiij. J Þ Quātū ad scōaz ptē ist⁹ ꝼmōis ē sciēdū q⁹ tria tenemur p̄rio Þrio tenemur eū diligere et ei offēsā ppt deū dimittere. Hā oēs sum⁹ frēs. g̃ frna charitas ⁊ fidelitas dz esse int nos: qz oīes sum⁹ a deo creati ⁊ ab adā ⁊ eua pgeniti: ⁊ oēs habem⁹ vnā ⁊ eādē fidē vnū baptisma. vnā hereditatē ⁊ patriā in celo. vbi vn⁹ alter̄ cordintime diliget pl⁹ q̄z ℔ pr̄ ⁊ mr̄ vnq̄z dilexerūt filios suos. Hā oēs nos mutuo diligim⁹ ⁊ cogscim⁹ i celo etiā q̄ añ cētū vl̄ mille ānos viverūt. Hā ℔ charitas icipit ⁊ ibi i celo pficit. qz illic p/fecte vnusq̄sq̄z diligit suū pr̄im. ⁊ ppt illā charitatē tē gaudet ꝺ merito alteri⁹ Ānē. Unusq̄sq̄z intm̄ gaudet de alteri⁹ merito inq̄ztū ꝺ suo pprio. Et illa charitas quā i celo tūc simℓ habituri sum⁹ dz nos iducere ad diligēdū pr̄im i pñti. amicū i deo: ⁊ inimicū ppt deū Cōtra ℔ faciūt illi q̄ nolūt idulgere suis offēsoribꝫ. sz sp cogitāt ꝺ vindicta sup p̄rios. ⁊ tales stāt i malo statu. qz p rācorē illū ⁊ vindictā oīa bōa opa sua pdūt ⁊ morte ētnā icurrūt. i. Joh.iij. Qui ñ diligit frēm manet i morte. Jdē. q̄ odit frēm suū homicida ē supple suūpsi⁹. Et q̄ patz si volum⁹ saluari optz nos idulgere iimicis nr̄is ⁊ h̄re charitatē ⁊ fidelitatē ad p̄rios sine q̄ charitate fraterna nēo videbit deū. Scōo tenemur p̄ris si volum⁹ iusti iueniri: q⁹ nō dēm⁹ eis nocere neq̄z i rebꝫ neq̄z i fama neq̄z ꝓbis neq̄z factꝫ. Hā q̄ iſert p̄rio dānū i rebꝫ suis. facē ꝫ septimū ꝑceptū vbi dr. Hō furtū facias. Circa qꝺ q̄rit vtz i re pua cōmittat furtū: sic̄ i re magna. ꝺ illa materia q̄re supra ser.cxliij. B. Silr ñ ꝺbes p̄rio nocumētū i fama iferre ei detrahēdo. qz detractio ē mal⁹ pctm̄ q̄z rez ablatō. Et ℔ q̄re sup̄ ℔.xci. J Ter q̄z rez ablatō. Et ℔ q̄re sup̄ ℔.xci. J Tercio q̄libz teneт dicta ⁊ facta p̄rimi i melio rē ptē interptari. Ubi q̄rit vtz oīa dubia i meliorē ptē sint interptāda. ⁊ vñ orit iudiciū temeratiū. ⁊ q⁹ guit peccant q̄ p̄rios suos sic iudicāt. de ista materia q̄re ser.xc. B.D. Quātū ad terciā ptē ist⁹ ꝼmōis sciēdū q⁹ q̄libet q̄ vult iust⁹ inueniri teneт tria sibꝫpi. s. q⁹ cū ist⁹ trib⁹. s. cū bonis tpa libꝫ: cū corpe: ⁊ cū aīa mereaт vitā eternā. Hoc q̄re ante ser.cl. M.

Jtez de vno ꝓfessore. Sermo.clv.

Quomodo seruire tenemur deo.

Serue bone ⁊ fi

delis intra i gaudium dñi tui Math.xxv. Sciendū q⁹ dñs de⁹ creauit cūcta ad sibi ꝼuiendū. ps. Omn̄ oīa ꝼuiūt tibi. Eccī.xlij. Oīa obauduūt ei Etiā gaudet i oīb⁹ q̄ fecit. qm̄ oīa sibi seruiūt. Sap.vij. Letat⁹ sū in o.tc. Q Pl⁹ tñ diligit seruitiū duaz creaturaz q̄z oīm aliaz creaturaz. videlicz hoīs ⁊ āgeli q̄bꝫ solis p mercede dat vitā eternā. Ratō aūt hui⁹ ē. qz he sole ꝼuiunt ei ex libero arbitrio ⁊ ex amore. De seruitio oīm creaturaz ꝺz Judith.xvi. Eldonay dñe magnus es tu tibi ꝼuit oīs creatura: ⁊ ñ ē q̄ resistat tue volūtati nisi due creature. s. āgel⁹ mal⁹. ⁊ hō mal⁹. he due libēt⁹ seruiūt viliss/mo int oīa. s. pēto: q̄z deo optimo. Omnes alie creature ꝼuiūt ei Hā ei ꝼuiūt angeli ⁊ archangeli ⁊ oīa supiora. sol ⁊ luna aer terra ⁊ oīa q̄ i eis sūt. ⁊ oīa media. Purgatoriū ꝼuit ei purgādo venialia. ifern⁹ vindicādo p eo mortlia. ⁊ sic ꝺ alij⁹. Sz vt ꝺixi solis duabꝫ creaturꝫ dat vitā eternā p suo ꝼuitio. pl⁹ tñ gaudet ꝺ ꝼuitio hoīs q̄z āge li q̄ ad ℔. qz licz āgeli ꝼuiāt ei ab initio mūdi vsq̄z ad finē. hoies ꝓ to tpe breuissimo. s. x.vl̄.xx.vl̄.xxx.vl̄.xl.vl̄.lxx.ānis tm̄. tñ remunerat hoies tm̄ p illo breuissimo seruitio q̄z tū āgelos p illo lōgissimo. Et q̄ ērō. qz sic placz diuie beniuolētie. ⁊ qz nō solū ꝼuit ei hō ex dilectōe sic̄ āgeli. sz ec̄ cū mlto labore qꝺ ñ fac angel⁹. Pl⁹ em̄ hō laborat i vn⁹ diei ꝼuitio q̄z oēs āgeli laborauerūt a mūdi initō. Jō singularit delectat de⁹ i opibꝫ bōis q̄ hoies faciūt. iuxta illꝺ puer. viij. Delicie mee esse cū fi. hō. Eo q⁹ sum⁹

cū labore ⁊ dilectōe fuiūt sibi Uñ etiā ba
bebūt duplicē stolā. ſ. glificatōez corpis ⁊
aie. Intm̄ em̄ diligit ⁊ gaudet de⁹ ō hois
fuitio. vt oīs letícia oīm patz de filioz su
orum pfectu. siue sint reges siue pape siue
epi effecti. ⁊ hmōi. imo siue sint suscitati a
mortuis: siue curati ab ifirmitatib⁹ gruiſſi
mis. modicū vel nihil sit respectu gaudij
qō hz de⁹ cū aliq̄d boni facit iuſt⁹. puerb.
xvij. Exultat gaudio pr̄ iusti. Uñ p pñti
hmōe tria sūt dicēda. Prīo q̄re merito deo
fuire debeam⁹. Scōo q̄ de⁹ pncipal'r fui
plū. R Quātū ad pmū sciēdū q̄ merito
debem⁹ deo fuire ppt̄ ser. Prīo ppt̄ crea
m⁹. ps. Ipe fec nos ⁊ ñ ipi nos. Hā ad ser
uiēdū sibi cōcessit nob corp⁹ cū mēbris. ſ.
pedes ad ambulādū: man⁹ ad palpandū.
oc'los ad vidēdū: os ad loq̄ndū. ⁊ sic ō alij ſ
ercēda sūt i fuitio dei. Et q̄ aliter vtik mē
bris suis q̄s ad qō de⁹ sibi pceſſit. fur ē co
bēt mēbra sua ad fuiēdū mundo pot⁹ q̄s
deo. Scōo tenemur fuire deo ppter em
ptionē. q̄z pcioso sanguīe suo emit nos ad
fuiēdū sibi. i. Loz. vi. Empti ei estis pcio
magno: glificate ⁊ portate deū i corpe vro
Opter q̄ vt dño fuiam⁹ q̄ ei sanguinē suū
quē p nob fudit p̄soluam⁹. alioq̄n sanguis
ei⁹ aget ō nos i die iudicij. Tercio tene
mur fuire deo ppt̄ impēsi fuitij recōpen
satōez. Hā recō pēsare debem⁹ deo fuitiū
q̄ ipe nob pr̄i⁹ seruiuit Isa. xlij. Seruire
me fecisti i pctis tuis. p̄buisti mihi labore
i iniq̄tatib⁹ tuis. Oīa em̄ q̄ xp̄s fecit ī car
ne. q̄si q̄dā fuit⁹ fuerūt. videlicz q̄ fleuit: p
dicauit: orauit: ieiunauit: q̄ ifirmos cura
uit: q̄ dorsū suū pcutientib⁹ exhibuit: q̄ fa
ciē suā p̄spui pmisit: ⁊ q̄ patibulū suū ipe
portauit: ⁊ amarā mortē i patibulo crucis
sustinuit. Insup fuit nob cū corpe ⁊ san
guine suo i p̄senti vita ⁊ etiā in agone nos
cibādo Quare merito sibi ecōuerso fuire
tenemur. exq̄ nob h trigintatrib⁹ ānis fui
uit. Quarto tenemur deo fuire ppter p
missiōis oblīgatōez. pmisim⁹ em̄ ei in ba
ptiſmo q̄ ei fuire vellem⁹. Uñ p̄s. Redde
altissimo vota tua. Mlto em̄ melius est nō
vouere q̄s post votum pmissa nō reddere.
Quīto tenemur deo fuire ppt̄ q̄tidianā
bñficioz erogationē q̄ oīa nemo explicare
valet. p̄s. Quid retribuā dño p oīb⁹ q̄ retri
buit mihi ⁊c. Hā xp̄s bñfacit nob q̄tidie
dādo nob sanitatē corpis: diuitias rer: et
tolerādo nos i pctis ad pñiaz. Insup bñ
facit nob cū creatur⁹. Hā terra bñfacit no
bis sustinēdo ⁊ pascēdo nos dū viuimus
hospitādo nos vsq̄ ad iudiciū post mor
tē. Hā q̄ nob fuit lauādo ⁊ potādo. Aer fla
tū dādo. Ignis calefaciēdo: illuminādo:
nociua cōburēdo: ⁊ cibaria coq̄ndo. Ser
uiūt etiā nob celestia Sol i die. luna ⁊ stel
le i nocte. Etiā supcelestia fuiūt nob. Uñ
ad Heb. i. Nōne oēs administratorij sūt
spūs i ministeriū missi. ppt̄ eos q̄ heredita
tē capiūt salutis. Hoc totū fecit nob vt ei
fuirem⁹ S Sexto tenemur fuire deo
ppter eterne mercedis expectatōnez. Uñ
Mat. v. Gaudete ⁊ exul. q̄m merces vra
co. est i ce'. Hā xp̄s exaltatur⁹ ē sibi fuien
tes. Hoc patz p̄mo i exaltatōe sācte crucis
q̄ fuiuit xp̄o breui tpe ⁊ duro fuitio. ⁊ ita
exaltata ē a deo. Aug. Crux trāsijt de pe
nis latronū ad frōtes imperatoz. Quid fa
ciet suis fidelib⁹ si tm̄ honorē p̄tulit penis
suis. ſ. clauis corone lancee ⁊ cruci. Scōo
patz q̄ xp̄s exaltatur⁹ ē sibi fuiētes. q̄z ser
uos suos p̄putat suos frēs ⁊ sorores. Mat.
xij. Quicūq̄s fecerit voluntatē patris mei
q̄ in ce'. est. ipe me⁹ frater sor⁹ ⁊ mater est.
In q̄ xp̄s multū dissimilis ē diuitib⁹ mū
di hui⁹. q̄ sibi seruiētes vident nō reputa
re homies. imo minus charos vident ha
bere eos q̄s iumēta sua. Tercio patet p di
ctuz euāgelij qō est dulce verbū. Joh. xij.
Ubi sum ego. illic ⁊ minister me⁹ erit. Hō
sic faciūt diuites hui⁹ seculi q̄ magnū de
decus sibi reputāt si ministri eoz sedeant
cū ipis ad mēsam eoz. Quarto q̄z ipe red
ditur⁹ est vicē sibi fuientib⁹. Cū em̄ quie
uerint a ministerio ipe eis mīstrabit Ju
xta illō Luc. xij. Et trāsiēs mīstrabit illis
Uñ sciēdū q̄ si aliq̄s mille ānis mīstraret
xp̄o vt ipe vnica hora ecōuerso mīstraret
ei i celo. nō esset h nimis. ⁊ tm̄ p singul' ho
ris q̄b⁹ ei mīstrabim⁹ si i bono pseuerem⁹
mīstrabit ipe nob pl⁹ q̄s centū milia ānoz.
Et hec mīstratio ē faciei ei⁹ oīsio. ō q̄ ps.
Satiabor cū appuerit glia tua. Illi etiā
vtili⁹ fuik q̄z sibi fidel'r fuientib⁹ dabit re
gnū eternū. Luc. xij. Nolite timere pusil
lus grex. q̄z cōpla. p̄r vr̄o da. vob reg. Et

ß regnū hz bona oīm regnoꝝ.ps. Regnū tuū regnū oīm seculoꝝ.imo intm̄ m̄mune rat vt dicat cuidā ꝯuo sibi fidel'r ꝯuieti.s. abzae ꝛ sil'r adhuc vnicuiqz Suspice celū ꝛ nūera stellas si potes.q.d. Sic ñ potes numerare stellas: sic nec ml'titudinē m̄mu nerationū meaꝝ q̄s dabo mihi ꝯuientiby. imo vt pl⁹ dicā tantā mercedē dabit vt nl' l⁹ hoīm ī terra: vl' angeloꝝ ī celo hāc vale/ at ad plenū estimare vl' remunerare. Job xxviij. Nescit hō pciū ei⁹. Sequit Uolu cres q̄z celi.i. āgelos latet. ℣ Quantū ad scām sciēdū. q⁹ de⁹ pncipal'r sex ꝯuitia req̄rit a nob vt ei placeam⁹ Primū ꝯui/ tiū ē vt pcta pterita p penitētiā diluamus q⁹ nullū ꝯuitiū sine illo placet deo. Ergo optet nos ꝓtritōez ꝓfessionē ꝛ satisfactōez hr̄e ō pctis pteritis. Unū Isid. ō sū. bo. Il/ le penitētiā digne agit q̄ reatū suū satisfa/ ctione legitima plāgit. Et nihil ē qđ deo intm̄ placz int oīa ī pctōre sicut penitere ꝛ āpli⁹ a pctis cessare. ß sic pbat. q⁹ si dares deo oīa bōa tpalia q̄ habes ꝛ oēs paupes pasceres ꝛ infinitas eccl'ias ꝛ monasteria ꝓstrueres. deo totū ß ñ placerz nisi penite res ꝛ a pctis cessares Scām ꝯuitiū ē vt vicijs virilit̄ resistam⁹. Hoc ꝯuitiū supra modū diligit de⁹. Et ī signū hui⁹ tūc m̄mu nerabit vnāquāqz victoriā quā q̄s habet pugnādo ꝫ vicia. Bern. Quotiēs restite/ ris totiēs coronaberꝭ Amb. Corona ppo sita ē. subeunda sūt certamīa. nemo pote/ rit coronari nisi vicerit. nemo aūt pt vin/ cere nisi añ certauerit. Terciū ꝯuitiū est vt mūdū ꝛ oīa q̄ mūdi sūt toto corde sper nam⁹. Sz di. qūo ß fieri debet. Rñdeo q⁹ hō cogitare dz morte ppria ꝛ sic facillime pt ꝓtenere mūdū ꝛ oīa q̄ ī eo sūt. Unū Hie ro. Facile ꝓtenit oīa q̄ se cito nouerit mo rituꝝ. Unū memorādū ē homi q⁹ nud⁹ va/ dit ab hinc. Et ß valet ꝫ auariciā. Unde Job. i. Nud⁹ egress⁹ sū ō vte. mr̄is mee et nud⁹ reuertar illuc. Si em̄ hr̄es cētū mi/ lia florenoꝝ q̄d tibi pdessent cū nullū tecū recipes. Oz aūt hō sub terra sepelie. ß va let ꝫ supbiā. Eccl'i. x. Quid supbis terra et cinis. ꝛ q⁹ hō erit cib⁹ vermiū valet ꝫ volu ptates carnis. Quare em̄ sic delicate nu/ tris corp⁹ tuū qđ ī breui erit cib⁹ vermiū. Job. xvij. Putredini dixi p̄ me⁹ es ꝛ mr̄ m. ꝛ so. m. ver. Quartū ꝯuitiū est vt ī bo nis opib⁹ iusticie miscēdie ꝛ deuotōis exer citem⁹ nos. Miscēdie q̄ ad paupes q̄b⁹ ꝫb uenire debem⁹. Deuotōis q̄ ad meditatō nē passionis xp̄i. Quintū ꝯuitiū ē vt stu diose ꝓtutib⁹ ist̄isti am⁹. Aliud em̄ ē bonis opib⁹ se exercere. aliud ꝓtutib⁹ ist̄istere. licz vtrūqz ex altero crescat ꝛ pficiat. Sic ex semine spica ꝛ seges crescit ꝛ ī segete ꝛ ī spi ca ecōuerso semē crescit. sic ꝛ se habēt bōa opa ꝛ ꝓtutes. Ex opib⁹ em̄ bonis ꝓtutes pficiūt augent̄ ꝛ roborāt̄: ꝛ ex ꝓtutib⁹ bo/ na opa pullulāt. Sic cū q̄s est patiēs ī ad uersis. hūilis in psperis. ꝛ charitatiu⁹ ad deū ꝛ ad pximū. Sextū ꝯuitium est vt deo p purā ꝛsciētiā fidel'r inheream⁹. Hā q̄d est meli⁹ ī reb⁹ q̄b⁹ bona ꝛ pura ꝛsciēria. Bern. Magne diuitie sūt bona ꝛsciēria. Et reuera q̄d in reb⁹ meli⁹. q̄d ī corde dul ci⁹. q̄d ī terra quieti⁹ atqz securi⁹ bona cō sciētia. Sic ecōuerso q̄d ē pei⁹ q̄b⁹ hr̄e ma/ lā atqz lesā ꝛsciētiā. Unū Isid. de sū. bo. di cit. Nulla pena ḡuioꝝ est mala cōscientia. Uis aūt nūq̄z esse trist⁹ viue bñ. bona ꝛsci entia gaudiū semp habz: re⁹ anim⁹ nūq̄z ē secur⁹ ℣ Quātū ad terciū nota exēplū q⁹ oīa ꝯuitia q̄ facim⁹ nō debēt pncipalit̄ fieri ppter celū intrādū: nec ppter infernū euadēdū: sz solū ex charitate dei q̄ dz nos mouere ad seruiēdū deo. Unū legit ī vitas/ patꝝ. q⁹ erant duo fratres iuuenis ꝛ anti quus. iuuenis erat ver⁹ seru⁹ xp̄i. Et dya bol⁹ inuidēs ei venit ad antiquū fratrem dicēs. Ego sū angelus dei ꝛ habeo tibi re ferre aliq̄ ex iussu dei ō quib⁹ maxime do/ leo. Scias q⁹ frater tu⁹ iunioꝝ est fili⁹ dā natōis eterne ꝛ ꝯuitiū suū qđ exhibet deo sibi nō pdest ad vitā eternā. Et ß dicto re cessit. Et antiqu⁹ post ß q̄ncūqz vidit in/ uenē semp ingemiscebat. Quo ꝓsiderante tandē dixit Pr̄ mi q̄re tristiciā ex aspectu meo habes. Rñdit ꝛ dixit ei sic sibi relatū fuit ab angelo malo. Qui rñdit. Holi tri/ stari. Si em̄ debeo dānari: dānaboꝝ. si sal uari saluaboꝝ. sic deo placuerit ita faciat. Nō em̄ ꝯuio deo ppt regnū celoꝝ: sz ppt suā charitatē ꝛ bonitatē quā habz ad me. ꝛ ppter suā passionez quā sustinuit ppter me. Si vult mihi dare regnuꝝ celoꝝ pt. si infernū itez pt. Et seq̄nte nocte venit an/ gel⁹ dei ꝛ manifestauit seni q⁹ alter angel⁹ fuisset dyabolus. Et dixit sibi q⁹ ille iuue nis ex illa ꝓstātia magꝝ meruisset q̄s prius oīb⁹ dieb⁹ vite sue vnq̄z meruisset.

De cõfessoribꝫ. Sermo clvi.
Q⁹ penitentiã nõ debem⁹ differre.

Estote parati qz q hoza nõ putatꝫ filiꝰ hoīs veniet. Luc. xij. Mat. xxiiij Mar. xiij. Jn ꝟbis p̄missis monemur ad pñiaz ꝛ ad vite emẽdationẽ. vt. s. ꝓpemus nos ad mortẽ vt nos dñs cuz venerit patos inueiat sic iste sctūs ꝓfessoꝛ. H. paratꝰ inuẽtus ẽ. Uñ dicit dñs ad nos. Estote pati ꝛc. ℟ Pro q̄ sciendu⁹ q nõ debem⁹ differre pñiam nr̄am vsqꝫ ad mortẽ. nec etiã debem⁹ in pctis pseuerare. sꝫ cito a pctis resurgere. ꝛ hoc ꝓpter ānqꝫ. Pro qz ānto diutiꝰ q̄s manet ī peccatꝫ: tanto plus onerat Uñ Bre. Peccatū qđ p pñiam nõ diluit. mor suo ponder ad aliud trahit. Et iõ postmodũ minus p̄t resurgere a peccatꝫ cuz semp pctis aggrauat. ps. Appone iniq̄tatẽ sup iniq̄tatẽ ꝛc. Ille q̄ nõ p̄t pondꝰ leuare cũ paruꝰ est. quõ leuabit qñ maiꝰ est. Insup stat⁹ pctoꝛis valde piculosus est. Uñ legit Beñ. iij. q̄ siuisse dñm ab adã cum ipe peccasset vbi esset. ad designãdũ q̄ pctoꝛ dꝫ seipm q̄rere vbi sit: an ī bono statu: an in malo. Et cũ ꝓsideraꝛ statũ suũ piculosum hoc cãmonere ipm dꝫ ad pñiaz agendã. Q⁹ aũt pctoꝛ stat in magno piculo p̄t oñdi. ꝓio in hoc q̄ oi die dietã facit ad ecogitare vias suas q̄ vadat ꝛ quertere pedes suos. iuxta illud ps̄. Cogitaui vias meas: ꝛ querti pedes meos in testimonia tua. Itẽ qz pctoꝛ est ī terra inimicoꝝ suo rũ. q̄bꝫ se subiecit peccãdo. Uñ aug. de ꝟbis dñi dicit. Audacioꝛ est q̄ cũ vno pcto de morte sua inuicẽ obligatꝫ ꝓfligit. ℣ Itẽ pctoꝛ cũ se diligẽter inspicit ꝛ ꝓsiderat. tũc est ī magnis angustijs positꝰ. Nã si sup̄ videt cognoscit deuz quẽ offendit ꝙ sibi mlta bona fecit. ꝛ ipe sibi ecõuerso multa mala tribuit. ps̄. Retribuebãt mihi mala p bonis ꝛc. Si infra infernũ quẽ certitudinaliter meruit ꝛ sine dubio hẽbit. nisi dñs euz adiuuerit. Uñ ps̄. Nisi dñs adiuuisset me paulomin⁹ habitasset ī inferno aīa mea. Nã p peccãdo hõ appropinquat ad portas inferni. ps̄. Appropinq̄uerũt vsqꝫ ad por. mortꝫ. Haz inter aīam pctoꝛis ꝛ infernũ nulluz est mediũ: nisi egressus aīe a corpe. ꝛ in puncto ingressus ad infernũ. Job. xxi. Ducũt in bonis dies suos ꝛ ī pũcto ad īferna descẽdũt. Si retro. tũc videt tps q̄ inutiliꝛ expẽdit. in q̄ dyabolo ꝛ mõdo fuiuit. Bern. Nihil pcioſi⁹ tpe. Si ante. tũc videt ꝛ cognoscit mortẽ ꝓpriã ꝛ extremũ iudiciuz. vbi deo redditurꝰ ẽ rõez de oĩbꝫ cogitatiõibꝫ ꝟbis ꝛ opibꝫ. nisi h̄ emẽdauerit ꝛ satisfecerit.

Scõz qđ dz nos admonere ad p̄pãdũ nos ad pñiam dũ sani sumꝰ est h̄. q. q̄ nõ vult penitere dũ sanꝰ ẽ ꝛ p̄t. q̄ñqꝫ demereꝝ q nõ p̄t q̄ñ libẽter vellet. s. q̄ñ distulit vsqꝫ ad mortẽ. qz tũc p nimio dolore impedit vsus rõis q obliuiscit aīe ꝓpter nimium dolorẽ quẽ hz in corpe. Bre. Cũ egritudie deprimerꝫ vix aliud cogitare poteris p̄ter illud qđ sentis. ps̄. Sup̄ dolorez vulnez meoꝝ addiderũt. Uñ etiã Alber. magnꝰ. Una potẽtia exñte ī actu alie min⁹ p̄nt. Jbi aũt tactꝰ maxie patit in infirmitate ꝛ dolore corpis. q̄re intellectꝰ minus p̄t iudicare de p̄teritꝫ. Uñ Arist. iij. ethi. Terribilissimũ oiz terribiliũ ẽ mors Uñ ꝓpter nimiũ dolorẽ q̄ñqꝫ hõ ī agone obliuiscit suũp̄iꝰ ꝛ etiã dei ꝛ marie ꝛ oĩm sctoꝝ. Uñ hiero. Quia illic rapit intẽtio mentꝫ vbi ẽ vis dolorꝫ. Uñ multotiens hõ p nimio dolore corpis pdit vsuz rõis Et q̄d sentiendũ sit de illis q̄ pdũt vsum rõis in agone. q̄re aũ ser. lxxix. ℣. A Terciũ qđ dz nos admonere q nõ differam⁹ pñiam nr̄am vsqꝫ ad mortẽ est q si q̄s ī agone pñiaz agat. tũc incertũ ẽ vtruz ex timore vl amore fuili peniteat. Unde Alber. magnꝰ. Rarũ est q aliq̄s ex amore in fine vite sue peniteat. Uñ etiã Petrus de palude dic̃. Raro inq̄t ẽ q in morte ici piat ꝟa pñia. Aug. Penitẽtia ī morte satis piculosa ẽ. qz nõ inuenit in sacra scriptura nisi vnꝰ. s. latroq̄ in fine ꝟe penituit. Jlle vt nullꝰ despet. solꝰ vt nullus p̄sumat. qz ī sano hoīe pñia ẽ sana. in infirmo infirma. ī mortuo mortua. Jdẽ aug. Si q̄s positꝰ ī vltima volũtate voluerit accipere pñiaz. fateoꝛ nõ illi negam⁹ qđ petit Sz nõ possum⁹ securitatẽ dare q bñ hic exeat. Si securꝰ hic exeat. nescio. pñiam dare possum⁹. securitatẽ aũt dare nõ possum⁹. Hũq̄d dico dãnabit. sꝫ nec dico saluabit. Uis ḡ a dubio liberari. vis q̄dem

incertū euadere. age pniam dū sanus es Si sic agis: dico tibi q̄ secur⁹ es. Haz si de⁹ videt illā intentionē in corde pc̄oris in morte q̄ si speraret de infirmitate euadere vellet viuere sic̄ pri⁹ in pc̄is. z si videt cōteri vl̄ cōfiteri z disponere testamē tū z eleōsinas elargiri z pmittere satisfacere lesis. z inungi z cōicare: et inuocare sc̄os. si inquā hec oia facit tm̄ qz timet cito mori z eternal̄r dānari. z nll̄a dilectio dei. vel odiū pc̄i mouet eū q̄n si diutius dareť ei viuere. vellet z diuti⁹ peccare. eternaliť dānabiť. qz sola caritas est q̄ saluat hoiem: nō timor fuilis. B Exemplū legiť q̄ q̄dā valde delicatā vitā duxit z alia ml̄ta pc̄ā ppetrauit. Tandez p infirmitatē tact⁹ timore mortis p̄fessionē fecit. pc̄ā defleuit. emēdationē vite pmisit. viaticū accepit. z inunct⁹ est z mortuus. Cui⁹ corp⁹ vtpote nobilis z diuitis viri cū magna pompa secularis gl̄e tumulatū est. Et erat eadē die tāta serenitas vt ipe aer videreť famulari exequijs. Dixerūt aūt adinuicē hoies. Multa bona p̄stitit de⁹ illi hoi. qz nihil defuit ei eorū q̄ hō xp̄ian⁹ hre dz. Diuis munit⁹ ē sacris aer in ei⁹ morte ē serenat⁹ z cuz mag̃ gl̄ia est sepult⁹. Post paucos dies ille defunctus appuit cuidā socio suo dicēs se esse dānatū. Nō cū ille soci⁹ mirareť z inō ex pauescerz: pniaz z p̄fessionē sacrā atq̄ cōmūionē cōmēoras. z q̄ ita deuote z cōpūcto corde z cū lacrimis eēt cōfessus: et sacramēta cū magna deuotiōe pcepisset vt sibi videbať. Rñdit defunct⁹ Unū bonū mihi defuit sine q̄ nullū bonuz valet z p̄desse p̄t. Nō est z illud inq̄t. Rñdit Eb aritas. qz oia q̄ feci. s. cōfitēdo. sacrā pcipiendo. feci ex timore mort̄ z pene infernī z extremi iudicij z nō ex caritate. et g̃ oia illa nihil mihi p̄fuerūt. qz sola caritas liberat hoiez a morte. L Quartū est q̄ si etiaz verā pniaz q̄s i agone egerit. sic q̄ deus indulgeat sibi culpā. tamē adhuc pena z satisfactio remanet: z ppterea tādiu purgatur i purgatorio. q̄ h̄ in breui tpe p̄soluisset si tēpestiue pniaz egisset. Et fm Aug. Ignis purgatorij⁹ miro mō g̃uis ē q̄uis etern⁹ nō est. supat tū oēm penā quaz hō vnq̄z passus ē in hac vita vl̄ pati p̄t. Et ꝺ h̄ q̄re exēplū infra ser. clx. B. Hoc diligē ter q̄libz pensare deberz. z h̄ tēpestiue penitere z se a pc̄is cauere. qz nō solū p ignis pc̄is q̄s g̃uiter puniet: sz etiā p venialibz. Ergo q̄libz dz seipm h̄ punire in eodē corpe z in eisdē mēbris in q̄bz peccauit. qz fm Aug. Nullū bonū irremuneratū. z nullū malū impunitū remanebit. Et Salo. dicit. Per q̄ q̄s peccat: p hec z puniet. g̃ si in crapula z ebrietatibz vigilsti. tunc h̄ p ieiunijz z abstinētiam debes corp⁹ tuū castigare z sic h̄ satisfacere Si in luxuria: tūc debes corp⁹ flagellare Si in delicijs corpis: sic cū mollibz vestibz et lectisternijs deū offendisti. tūc iam debes aspera vestem induere z q̄nq̄z dure iacere. Si aūt chorizasti. tūc ia ire debes nudis pedibz ad eccl̄iam. z satisfacere p̄ponⁱ h̄ in p̄senti vita q̄z in fuko. Silr q̄libet dz esse patiens i infirmitatibz q̄s q̄nq̄z de⁹ suis charis amicis dat p purgatorio Un̄ dicit p. ppha. Hau. i. Elfilixi te sup̄le i p̄ni. z nō affligā te sup̄le in fuko. Et h̄ debes a deo desiderare vt nos h̄ a pc̄is nostris puniēdo et purget. Un̄ aug. Hic vre hic seca vt i eternū pcas. Un̄ Bre. Misericorditer adhibet de⁹ tpalē seueritatē. ne eternā inferat vltionē. Jō hic q̄busdā pcit vt eos in eternū feriat. Alios ꝺo hic ferit nō pcendo vt in eternū pcat. Itē sciēdum q̄ est bonū signuz salut̄ z charitatis dei q̄n q̄s hic diu infirmať in eodē corpez in eisdē mēbris cū q̄bz deū lōgo tpe offendit z sic diu i pc̄is iacuit. Bre. i li. mo. Diuia dispēsatōe agiť vt plixiozi vicio plixior egri tudo exist̄at. D Sz q̄riť q̄diu i purgatorio q̄s puniēd⁹ sit fm dei iusticiā p solutiōe pene vni⁹ pc̄i mortal̄. Rñdet z satisfactōe vni⁹ pc̄i mortal̄ q̄t sūt dies tis pbabil̄r q̄ q̄s tot ānis deberz puniri i septē ānis. Et rō ē. qz i p̄nti fm verā iusticiā dz septēnis pnia inūgi. p vno pc̄o mortali. Un̄ dr i decre. Pnia pc̄i mortal̄ sūt septē āni. xxxij. q. ij. h̄ sc̄tm. Sz i purgatorio dať sibi ān⁹ p die vna. Qz dns dicit p. ppha ill̄ q̄ h̄ tpe gr̃e z mie penitent vt hr̄ Ezech. xiij. Die p āno dedi tibi Die sc̄z i p̄nti tpe gr̃e z mie. p āno. s. in fuko vbi erit tps iusticie. Silr p̄t. pbari h̄ in filijs isrl̄ q̄ p. xl. ānos fuerūt i deserto ppter pc̄ā sua retardati añq̄ intrauerūt terrā pmis/

sionis.q̄ si nō peccassent in q̄dragīta die/
bus intrassent. Et sic p q̄libz die dat⁹ est
eis ān⁹. Ex his dict⁹ ptz q̄ aliq̄ aīe p lon/
gū tps punient gūiter ī purgatorio. Nā
in vno ano sūt. cccly. dies. z ī septē annis
sūt bis mille q̄ngentiq̄nq̄ginta q̄nq; dies
Mō p tot ānos fm merā iusticiā deberz
q̄s arderei purgatorio, pvno pctō morta
li. Hoc nō attēdūt luxuriosi q̄ p vno a/
ctu tot ānis puniēdi sunt. Sil'r ebriosi z
supbi z chorizātes z blasphemi. mēdaces
z maledici. inuidiosi z iracūdi. auari z ac
cidiosi. ieiunia z festa ab eccīa p̄cepta trās
grediētes. z sic de alijs pctoribz. Sed tm̄
vtz ista pbatio sufficiēs sit iudicio discre
torū relinq̄. Sz tm̄ vt videt sat⁹ credibile
appet. ℣ Itē sciēdū q̄ nullus ppterea
despare dz. q̄z iā dicta intelligēda sūt fm
merā iusticiā dī. Sz de⁹ mīsericors ē. z cō
tritio z erubescētia p̄fessiōis z satisfactio
in pñti q̄ fit p bona opa q̄ q̄s facit. Sil'r z
tribulatōes z infirmitates z psecutōes q̄s
q̄s patiēter z volūtarie sustinet multū de
pena purgatorij delēt Sil'r z suffragia q̄
fūt p aīab⁹ valde ip̄is p̄sūt. vt eo citi⁹ li/
berēt a purgatorio Unī legit in dyal'. Le
sarij q̄dā dēbat duo milia ānorū esse in
purgatorio. z ī duob⁹ ānis p suffragia vni
us epi z alioz bonoz hoīm liberat⁹ fuit
a purgatorio. ℣ Itē legit in dyal'. cessa
rij q̄dā adolescēs ī claraualle recept⁹ in
uersū: fact⁹ ē opilio ouiū. Qui dues pa
scēs in agro: appuit ei cōsobrin⁹ su⁹ nup
defunct⁹. Quē interrogās vī veiret. Rñ
dit. Mortu⁹ sū z pēis magnis torq̄oz Et
uersus. Poterz ne iuuari. Et ille. Si po
tero hre tres missas ī ordie vro mor libe
rabor. Mox p uersus ad mōasteriū festi/
nās q̄ viderat z audierat priori indicauit
Cui prior ḡtanter rñdit. ego vnā celebra
bo. alias duas duob⁹ sacerdotib⁹ iniūgā.
Dictz aūt missis itez ille apparēs uerso
gras egit dī. Bñficio missaz saluat⁹ sum
Hec mirari dēs si tm̄ valz dīici corpis ī/
molatio zc. Itē legit q̄ q̄dā puincialis
habuit frem cardinalē q̄ appuit ei p⁹ obi
tū dicēs se eē in maris pēis purgatorij. z
q̄ illas deberet sustinere p q̄ndeci annos.
Et puincial' seqnti die celebrauit p ania
ip̄i⁹ missaz vnā. Tūc appuit ei splēdidus
z regratiabat caritati sue z dixit q̄ p illaz
missā eēt liberat⁹ a purgatorio et dixit se
iā ad celū trāsituz Quitū ē q̄ ille q̄ tar
dat suā p̄fessiōez vsq; in agonē mortz z ex
tremitatē vite. z si pe z bñ peniteat tm̄ mi
norē gl'az hēbit ī celo. Haz valde dissil'es
erūt ī p̄mio: ille q̄ in extremis penitz. z ille
q̄ trigīta l'q̄dragīta ānis ꝺo fuiuit. Unī
ꝺr in euāg. Joh. xiij. In domo p̄ris mei
māsiones ml'te sūt. De ꝑ q̄re añ ser. xx. J.

De virginibus. Sermo. clvij.

Similе ē regnū celoz thesauro abscōdito in a/
gro Mat. xiij. Per istū thesauz intelligit̄ ỿginitas q̄ ē thesaur⁹ sup oīes thesauros. Unī Ecci. xxvi. Nō ē ꝺigna pōderatio ꝺtinentz aīe. Unī p p̄ñti de ỿ/
ginib⁹ tria sūt dicēda. Prio de ỿginitatz dīgtate. Scꝺo q̄ xps req̄rit in spōsis su/
is. s. in ỿginib⁹. Tercio exemplā. ℟ Quātū ad primū notādū q̄ btē sūt cōiu/
gate. beatioꝛes vidue. btissime sūt ỿgines Nā isti tres stat⁹ differūt. sic lux solis. lux
lune z lux stellaz. Itē differt sic auz z ar/
gentū z plūbū. Unī aug. de bono ꝺiugali
dic sic. Sic bonū erat q̄ martha satage/
bat occupata circa frequēs ministerium
scīoz. sz meli⁹ qꝺ maria magdalena fecit
audiēs ỿbū dei. Ita etiā bonū susanne ī
castitate ꝺiugali laudamus. sz bonuz vi/
due anne magl'. sz tm̄ bonū ỿginis marie
anteponim⁹. Unī eē Damas'. li. iij. Quā/
to angl's hoīe est supioꝛ: tāto ỿginitas nu
ptijs est honorabilioꝛ Sz d. alīqs q̄re
ỿgines sūt beatioꝛes. Rñdet q̄ ppter ỿ/
ginū dignitatē. Nā xps in nouē dignita/
tib⁹ priuilegiauit dīgtatē ỿginū q̄ signifi
cate sūt p nouē choꝛos angloz. Primū
priuilegiū est q̄ ỿginitas est thesaur⁹ in/
cōpabil' sup oēs thesauros. Nam oīa re/
gna mꝺi z oīe auz z oēs lapides p̄cioſi
nō p̄nt cōpari ỿginitati. Et in signuz h⁹
xps cōmēdādo ỿginitatē cōpat eā thesau
ro. dicēs in ỿbis p̄missis. Sil'e ē regnuz
celoz the. zc. Scꝺm priuilegiuz est q̄
ỿginitas est vita anglica. Amb. Qui nō
nubūt z vꝛoꝛes nō ducūt sicut angeli in
terris sūt. Hiero etiā dicit. In carne p̄e
ter carnē viuere nō est vita hūana sz ange
lica. Quid enī sunt ỿgines nisi hoīes ce/
lestes z angeli terrestres. Unī Amb. in li.
de offi. Supgredit̄ ỿginitas cōditionez
hūane nature p quā hoīes angel' assil'ant

Terciū est q̄ ꝟgines sunt regnū celoꝝ. Hā deꝰ habitat in eis Ꝛu.xvij. Regnum dei intra vos ē. Oꝛ sic̄ xp̄s regnat in celo in sanctꝭ.sic in terra ī ꝟginibꝫ. Ber.ī epla Sola ē castitas q̄ in ℔ mortalitatꝭ loco ⁊ tpe q̄ndā statū imortalis gl'e repñtat. Oꝫ aūt xp̄s in ꝟginibꝫ regnat.ptz. qꝛ ꝟgines sūt dei refectio. Cant.ij. Qui pascit ĩter lilia.i.ꝟgines. Etiā ipe xp̄s pascit eas cū sua dulcedīe.⁊ merito.qꝛ ipe delicias carnis relinquūt.iō in xp̄o delicias inueniūt De q̄ dulcedīe dic̄ Bern. Libꝫ aīe est gr̄a dei dulcissimꝰ suauis ⁊ oēm hñs in se suauitatē ⁊ delectamētū saporꝭ. Quartuꝫ p̄uilegiū ē libꝛi vite inscriptio Hā ipe ꝟgines a xp̄o sūt scripte ī libꝛo vite. Apoc. ij. Habes pauca noīa q̄ nō coinq̄nauerūt vestimēta sua. Et subdit. Et non delebo noīa eoꝝ de libꝛo vite.⁊ de ℔ gaudere dñt ꝟgines ⁊ nō in vanitatibꝫ hꝰ mōi.sic̄ in risibus ⁊ ludis. Mat.v. Gaudete qꝛ nomina vr̄a scripta sūt in ceꝫ. Unꝺ augꝰ. Baudia ꝟginū xp̄i sunt de xp̄o in xp̄o.cuꝫ xp̄o post xp̄m.p xp̄m.ppter xp̄m. Quintū ē q̄ ꝟgines sūt ornatꝰ celi ⁊ pulcritudo ecclesie. Eccī.xliij. Species celi gl'ia stellarū.i.ꝟginū. Oꝛ sicut stelle celū ornāt.sic ꝟgines eccl'iam. Stelle enī in die latēt ⁊ in vespe apparēt.sic in fine mōi in resurrectione nouissima claritas ꝟginū apparebit Unꝺ de q̄libꝫ iusto ꝺꝛ illꝺ Mat.xiij. Fulgebūt iusti tanq̄ sol. Sꝫ ꝟgines q̄ mūdiciā cordis ⁊ corpis fuauerūt.tūc p̄ ceteris viris clariores erūt. Unꝺ Amb.in li.de ꝟginitate. Pulcritudinē q̄s p̄t maiorē estimare decoꝛe ꝟginis: q̄ amak a rege. pbak a iudice.dedicak dño.cōsecrak deo. Sed mali ⁊ luxuriosi tūc erūt deformes nigri ⁊ graues passibiles ⁊ imortalesꝫ.qꝛ mors fugit ab eis.sꝫ casti tūc lucebūt p alīs.sicut stella differt a stella fm apl'm. Sextuꝫ p̄uilegiū ē q̄ xp̄s specialē dilectionēꝫ hꝫ ad ꝟgines.q̄uis eī oīs bonos hoies diligat.tñ special'r ꝟgines p̄ omibꝫ diligit. Prouer.xvij. Qui diligit cordis mūdiciā hēbit regē amicū. Beda sup lucā. Sicut xp̄s in sūma pace natꝰ est vt se pacē dilige re oñderet.ita de ꝟgine natꝰ est vt se ꝟginale decꝰ diligere demōstraret. Unꝺ etiaꝫ Hiero. Plus ceterꝭ amat xp̄s ꝟgines. qꝛ sponte tribuūt q̄ eis nō est impatuꝫ. Septimū est q̄ hēbūt specialē aureolaꝫ. Est aūt aureola additio ad gl'iam electis cōiter debitā. Pro q̄ notandū q̄ ꝟgines martyres ⁊ p̄dicatoꝛes hēbūt specialē aureolā. Unꝺ q̄rit vtrū virgo q̄ violenter corrūpit pdat aureolā. Rñdet fm san.tho.q̄ nō.dūmodo ꝓpositū virginitatꝭ hꝫ nec cōsentit in actū. Unꝺ legit de btā lucia q̄ dixit.si me inuitā violaueris. castitas mihi duplicabit.ſ.ppter ꝟginitatē ⁊ iniuriam quā pateret si corrūperet. Unꝺ ꝺꝛ ī decre. Dū ꝟginitas sine cōsensu corrūpit.meritū castitatꝭ duplicabitur. xxxij.q.v.c.i. Itē q̄rit vtꝝ illa q̄ in carne ē ꝟgo:sꝫ ꝓpositū hꝫ ꝓtrahēdi mr̄imoniū ⁊ in tali ꝓposito moꝛit.vtꝝ hēbit aureolā. Rñdet q̄ nō. qꝛ ad aureolā ꝙseq̄ndā req̄rit ꝓpositū perpetue ꝟginitatꝭ. Unꝺ Albertꝰ magnus et san. Tho. dicūt q̄ p solū ꝙsensuꝫ in actuꝫ carnalē pdit virginitas cū in mēte ꝙsistat Sꝫ recuparī p̄t vt ptz in Johāne euāge. q̄nē xp̄s de mp̄tijs vocauit. Ergo si talis ꝟgo in agone peniteret ⁊ mutaret ꝓpositū. sic aureolā acq̄reret. Et est sciēdum q̄ ꝟginitas carnis pdita nunq̄ recuparī p̄t. Unꝺ ꝺꝛ in decre. Deꝰ nō p̄t facere ō corruptā virginē. xxxij.q.v. Si paulus. Unꝺ etiā Hiero. Audēter loq̄r cū oīa possit deus. suscitare tñ nō p̄t virginē post ruinaꝫ valet q̄dē liberare de pena.sꝫ nō valet coronare corruptā. Unꝺ etiā Ysido. de summo bo. Oñe pctm̄ p pñiam recipit vulneruꝫ sanitatē. ꝟginitaſ autē si labit nulla pñia repatur ad integritatē Querit vtꝝ melius sit ſuare virginitatē cuꝫ voto q̄s sine voto.rñdet q̄ melius est ſuare cuꝫ voto.qꝛ hō se totū offert deo p votuꝫ Unꝺ sic̄ magis est dare arboꝛē cū fructu q̄s solū fructuꝫ sine arboꝛe.sic etiaꝫ est de ꝟginitate q̄ ſuat cum voto:et de virginitate que seruatur sine voto. Hā sicut plꝰ peccat q̄ post votum frangit p̄missuꝫ.sic etiā plꝰ mereī seruādo votū. Altramē ñ est leuiter vouēdū: qꝛ qñ postmoduꝫ mr̄imoniū cōtrahūt.ſuiter xp̄m in ℔ offēdunt. De ℔ āre sup serꝛvi. ℙ Ocrauū p̄uilegiuꝫ est q̄ ꝟginales sunt spōse xp̄i. Hā ipe xp̄s est summꝰ pontifex.de q̄ ꝺꝛ Leui.xxi. Summꝰ pontifex virginē ducet vxoꝛē. Et ex ℔ seq̄ur q̄ ipe ꝟgines sunt regine.qꝛ hūt xp̄m regē gl'ie p sponsū.p̄s. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato ⁊c. Unꝺ etiā Cyprianꝰ in li.de ꝟginitate. Virginitas ē so

roꝝ angeloꝝ. victoria libidinū. regina vi/
tutum possessio oīm bonoꝝ. Honum
priuilegiuꝫ est q̄ virginitas principatuꝫ te
net tā in celo q̄ in terra. Unō Hiero. In
oīm sexu ꝛ gradu pudicicia obtinet prin
cipatū. Notāt dic̄ sexu et ḡdu. qz duo sūt
sexus. s. masculin⁹ ꝛ femininꝰ. In mascu/
lino tenet principatū xp̄us. In femininо
glosa virgo maria. Itē in ḡdu. In pphe/
tis Johes baptista. In p̄dicatoribꝫ noui
testamēti Paul⁹ q̄ est virgo. Uñ ꝛ p̄poni
tur Petro in sigillo pape. Et frequenter
depingit̄ rome ad dextrā xp̄i. ꝛ petr⁹ ad si
nistrā. vt ptꝫ in eccl̄ia ip̄i⁹ beati petri. In
euāgelistis beat⁹ Johes euāgelista qui ē
virgo. In martyribꝫ beat⁹ stephan⁹ ptho
mas martyr ꝛ Laurenti⁹ q̄ sunt virgines. In
confessoribꝫ nicolaus ꝛ martin⁹ q̄ sunt virgi/
nes. ḡ honorabiliores sunt virgines coraꝫ
deo hoibꝫ ꝛ angelis. ℣ Quantū ad
scōm sciendū q̄ xp̄s sex req̄rit in sua spon
sa. qz si vnuꝫ defuerit. non sibi placet illa
sponsa. Primū est pulcritudo q̄ p̄sistit
i puritate p̄sciētie. Cāti. iij. Tota pulcra
es amica mea ꝛ macula nō est in te. Ergo
quanto p̄scientia virginis est purior. tanto co
rā xp̄o ip̄a est pulcrior. Jō virgo dꝫ diligē/
ter custodire faciē aīe. i. p̄scīe. nō solum a
nigredine peti mortal: sz etiā a puluere ve
nialiū. qz venialia aīam maculāt. sz mor/
talia denigrāt. Et ponit̄ exemplū q̄ aliq̄n
denigratur imago q̄ videri nō p̄t. ꝛ aliq̄n
obscurat̄ q̄ videri p̄t: sz nō plene discerni
Et ppter hāc differētiā dicit Bre. Uenia
le obscurat. mortale obtenebrat. Ergo sic
vxor solet faciē suā lauare ꝛ eā mūdā fua/
re ꝛ frequēter specula inspicere. vt si vide/
rit in speculo aliquā maculā in facie stati
eā deponit. Sic virgo xp̄i lauare debet fa/
ciē p̄scie sue p̄ contritionē ꝛ p̄fessionē. ꝛ spe/
cula ispicere. i. mādata dei p̄siderare. Uñ
beat⁹ Bre. Specula sunt mādata dei Et
si deph̄endat aliquā maculā. illā p̄ p̄fessio
nē abluat. Uñ Bern. dicit. Alma p̄fessio/
q̄rit in sua sponsa ē nobilitas. qz nō suffi/
ceret q̄ sponsa sua eēt pulcra nisi etiā esset
nobil̄. Hec autē nobilitas attēdit̄ in ho/
nestate moꝝ ꝛ custodia sensuū. Et quāto
honestiꝰ ꝛ meliꝰ custodit̄ tāto est nobilioꝝ
Canti. vij. Quaꝫ pulcri sunt gressus tui.
Uñ honestas sponse xp̄i stat i hoc q̄ nullꝰ
maluꝫ loq̄t̄ de ea: sz vt alij edificent de con
uersatiōe ip̄i⁹. Ut aūt teip̄z custodias ab
oīb⁹ illicitꝫ oculos tuos auerte. Unde
Bre. Nō licet intueri qđ non licet ꝓcupis
cere. Itē custodire dꝫ aures ab auditu ma
loꝝ. Ysido. Nulla aurē tuā p̄monū impu
dicicia subrepat. vanus p̄mo cito polluit
mentē. ꝛ facile agit̄ qđ libēter audit̄. Itez
custodire dꝫ manus ab illicito tactu ꝛ pe
des ab inutilibꝫ discursibꝫ. Bern. Solēt
virgines q̄ vere virgines sunt semp eē paui/
de ꝛ nūq̄ secure. Ut aūt corp⁹ virginis cu
stodiat̄ ꝛ bene regat̄. tūc optet eā moderā/
tiā ꝛ abstinētiā tenere. qz p abstinētiā caro
domat̄. Uñ Hugo de san. vic. Parca enī
vita occidit vicia. libidinē extinguit. vir
tutem nutrit. animū roborat. mētem ad ce/
lestia eleuat Terciū qđ xp̄s req̄rit i sp̄o
sa sua sine q̄ alia duo nō valēt. est sapiētia
Et illa attēdit̄ in locutiōe discreta. Ham
sponsa xp̄i debet se custodire in verbis: vt
dicere possit cū p̄s. Os meū loquet̄ sapiē/
tiam. Et ppl's q̄ audit eā loquētem dice/
re possit illud p̄s. Diffusa est gr̄a i labijs
tuis: ppterea bñdixit te deus in eternum
Qual' aūt debeat esse virgo p̄mo ostēdit
sctūs Hiero. dicēs. Sit p̄mo virginis pru
dens modest⁹ ꝛ rar⁹. Uñ dicit Alm̄b. Cu
stodi virgo vias tuas vt nō delinq̄s in lin/
gua tua. Hā ꝛ vana loq̄ plerūq̄ crimē est
virgini. Bona virba loq̄ est signū bonitatis
in corde. ꝛ econuerso mala loq̄ est signū per
uersi cordis. Dat. xij. Ex abūdātia cor/
dis os loquit̄. Ergo dū virgo vel mlier tur
pia virba loquit̄ signū est mali cordis. Cri
sosto. sup mattheū. Quale corꝫ vnuscuiꝰq̄
talia virba loquit̄ ꝛ opa facit. Aristo. iij
ethi. Qual' vnuscuiꝰq̄ est taliter dicit ꝛ tali
ter opat̄ ꝛ taliter viuit. Quartū qđ xp̄s
req̄rit in sua sp̄osa sine q̄ predicta nō suffi
ciūt. est diuitiaꝝ abūdātia. ꝛ he diuitie cō
sistūt in virtutibꝫ. Uñ Bre. Uere diuitie ñ
opes sz virtutes sūt. Ergo sp̄osa xp̄i dꝫ hre
hūilitatē. exēplo marie q̄ de seipa dic̄. Re
spexit hūilitatē ancille sue. Uñ marie vir
ginitas deo ñ placuisset si hūil' nō fuisset.
Et q̄ ptꝫ q̄ castitas nō p̄dest supbe virgini
Uñ aug. Deliꝰ est hūile p̄iugū q̄ superba virginitas. Itē sp̄osa xp̄i dꝫ fuare obe/
dientiā ꝛ frāgere pp̄riā volūtatē. qz hoc ē
valde meritoriū. Eusebi⁹ in epl̄is. Illuꝫ
die tm̄ te bñ vixisse puta in q̄ pp̄riā volū/

tatem abnegasti ⁊ desiderijs tuis restitisti Piero. Tantū ꝑtuti adijcies: q̄ntū volū tati ꝑprie subtraxeris. Jtez sponsa xp̄i debet ꝓuare charitatē. qz charitas ē optima ꝑtutū. ⁊ qz castitas sine charitate deo nō placet. Bern. Castitas sine charitate ē lā pas sine oleo. subtrahe oleū ⁊ lāpas nō lucet. tolle charitatē ⁊ castitas nō placz Uñ Grego. sup Ezech. Antiqꝰ inimicꝰ ī nobis castitatē si sine charitate fuerit non timet. qz ipe nec carne p̄mit. nec in eꝰ luxuria dissoluit. Ex q̄bꝰ ptz q ꝙ ego xp̄i quāto plus hz de hūilitate. de obediētia ⁊ ō charitate ⁊ de ceteris ꝑtutibꝰ tanto est ditior. Et he diuitie tā nobiles sunt q ꝙ solus deꝰ opatur eas ī nob. Gal. iij. Qui tribuit vobis spūm opat virtutes invob. Uñ etiaz Aug. Uirtus tā nobil est vt nullus eā nisi solus deꝰ opet in hoie Quintū quod xp̄s req̄rit est q ꝙ sponsa sua sit sana ⁊ ñ lāguens. Nec sanitas anie attēdit in agilitate. qz inter oīa signa sanitatis p̄cipuū est agilitas in mēbris. Uñ sponsa xp̄i dz esse agilis ad bona opa. Sz ego pigra q̄ diu dormit ⁊ bñ ⁊ laute comedit est languens ⁊ multū infirma. Sil'r ego illa q̄ de mane visitat ecclesiā ⁊ fuit deo. ⁊ post prandium vadit ad chorea ⁊ fuit mōdo: est claudicans coā deo. Uñ ipe dicit p. pphetaz. Usq̄quo claudicatis in duas ptes ⁊c.

Sextū qđ xp̄s req̄rit ⁊ sine q̄ pdicta non sufficiūt est q ꝙ sponsa xp̄i sit fidel in amore sui sponsi. sic q ꝙ nulli placere desideret nisi soli xp̄o. Aplus. Uirgo cogitat q̄ dei sunt ⁊ quō placeat deo Uirgines enī que sponse xp̄i sunt nō debēt diligētiaz adhibere sup ornatū corpis. sz sup ornatū aīe. Uñ Cyprian' in epla. Quid g̃ virginibꝰ cū terreno cultu ⁊ corruptibilibꝰ ornamētis. q̄ dū placere hoibus satagūt deū offēdunt. Uñ etiā Aug. in li. ad sacras ꝙgies Dominica ꝙgo nec ornatu capitis: nec habitu nec oculi erectis. sz cū vultu ad terrā deposito ꝓcedat. ne in se viles inducat amores. ⁊ si nō pereat. alijs pditiōis causa nō existat. Uñ sponsa xp̄i diligēter debet se cauere ab illicito amore ⁊ a carnis libidine. qz ꝙginitas carnis cuz corruptione mētis silis est sepulcris ab extra speciosis ⁊ interius plenis spurcitijs. Uñ Piero. Nōnulle sūt ꝙgines carne nō spū quarū corpus ē integrū: sz aīa corrupta. Sz illa ꝙginitas hostia est xp̄i cui⁹ nec mentez maculat cogitatio. nec carnez libido. Uñ etiā Isido. de sum. bo. Uirgo carne ⁊ nō mēte nullū p̄miū habz in repromissione. Uñ etiā Aug. Felicior ei mihi videt mulier nupta q̄z nuptura ꝙgo. habz enīz illa qđ ista cupit. illa vni placere studz. ista mlt̄is. Uñ virgo q̄ est sponsa xp̄i attēdere debet q ꝙ vxor fidel facit q̄dquid scit placere marito suo. sic ⁊ ipa dz facere xp̄o. Jtē sic vxor nō oñdit signa familiaritatis alijs virīs in p̄sentia sui mariti. sic nec ꝙgo in presentia xp̄i q̄ vbiq̄z p̄ns est. ⁊ oīa verba mores ⁊ facta sue sponse ꝓsiderat. Sz q̄ntū ad terciū sciendū q ꝙ ve illis q̄ inbono rant ꝙgines q̄s xp̄s sic p̄uilegiauit et sibi p̄elegit vt sint sponse ipi⁹. Nam xp̄s tales maxime puniet. De hoc quere exemplū ante sermone. xcvi. U.

Alium sermonē de ꝙginib⁹. s. de spūali mrimonio. quere supra ser. cxxiij. K.

De angelis. Sermo clviij.

Angeli eorū sem

a per vidēt faciē p̄ris mei q̄ in cel est Math. xviij. Exq̄ hodierna die pagit festū scti michael ⁊ oīm angl'oz J Jō in p̄nti ꝫmōe de angel' q̄ttuor sūt dicēda Prīo q̄re festū angl'oz soleniter sit celebrādū a nob. Rñdet q ꝙpter tria Prīo ꝙpter mlt̄itudinē angl'oz q̄z festuz hodie pagim⁹. Circa qđ q̄rit vtrū angeli sint in aliq̄ magno nūero. Rñdet ꝫm sanctho. q ꝙ sic. Nā excedūt oēm nūerabilez ⁊ visibilē multitudinē. Uñ etiaz Dyonisi⁹ in de celesti hierarchia. Excedētes nūerū nr̄oz materialiū corpoz. Apoc. vij. Uidi turbā magnā quā nēo dinūerare poterat. Facili⁹ enī q̄s stellas celi ⁊ guttas maris ⁊ folia arboz nūeraret q̄z nūerū angelorū Modo si festū vni⁹ sancti solēniter ē celebrādū. q̄d tūc de festo tot angl'oz. Secōdo vt ipis angel' vicē recōpensem⁹ Gaudent enī de nr̄a cōuersione ⁊ de bois nr̄is. Uñ Lu. xv. Gaudiū est angel' dei sup vno pec catore pñiaz agēte. Uñ etiā Bern. super Canti. Gaudēt angli in q̄uersiōe pctōrū. salutē oīm sitiētes. Lacrime enī penitētium sūt vinū eoz. Tercio vt p honorez quē hodie ipis exhibem⁹ puocem⁹ eos ad fuiendū nob in futuz. Nā hodie expirat

annus fuitꝫ eozuꝫ.nõne merito vno die
ſũt deuote a nob honozãdi.q̃ nob ꝓ totuꝫ
ãnũ ſinguł diebꝫ fuierũt ꝛ nos cuſtodierẽt
Hunc̃ ei aliq̃s nr̃m vixiſſet ꝓ annuꝫ niſi
angł eũ cuſtodiuiſſent.ps. Angel suis de
us mã.de te.vt cu.te ĩ oibꝫ vi͛s tuis. Er/
go q̃cũq̃ deſiderat vt angeli ſibi ĩ futuro
ano fuiãt.hodie dꝫ eos deuote honozare
ꝛ feſtũ eoꝝ ſolẽniter celebrare. ℟ Se
cũdo q̃rit̃ qre angł fuiũt nob hoibꝫ. Rñ/
deť ꝙ triplici rõe ſeruiũt nob Prima ra
tio ẽ charitas quã hñt ad ſalutẽ nr̃ãm: q̃
pfecte diligũt nos.ꝛ multo ſinceri⁹ q̃ pa/
ter vł mr̃ ſozoꝝ vł frater Et nunc̃ aliquiſ
intãtũ deſiderauit bonũ ꝛgnati ſui ſic ipi
deſiderãt bonũ nr̃m ꝛ ſalutẽ nr̃ãꝫ. Se
cũda rõ eſt ꝓpter xp̃m ex eo q̃ xp̃s ẽ frater
nr̃.ꝛ maria q̃ eſt dña angłoꝝ et mr̃ noſtra.
Tũc ipi angłi in h̃ ꝙ nob fuiũt honozant
xp̃m q̃ eſt frater nr̃. Unde ps. Narrabo no/
mẽ tuũ fribꝫ meis. Et Joh.vl. dixit ihus
ad mariã magdalenã. Vade ad frẽs meoſ
ſtrũ.vbi xp̃s noiat nos frẽs ſuos.ꝛ g̃ ſicut
frẽs alicui⁹ regł honozãtur a ſubditꝫ ipi⁹
regł.ſic ꝛ nos honozamur ab angel tanc̃
frẽs regł celeſtis. Tercia cã eſt ꝓpter ſe/
ipos.q̃ ruina eoꝝ eſt ꝙ nos repanda. Et
etiã ꝓpter meritũ ipoꝝ accidẽtale.
ca qõ q̃rit̃ vtrũ hoies aſſumãtur ad ordi/
Lir
nes angeloꝝ. Rñdeť ꝙ oẽs electi aſſumũť
ad ordies angłoꝝũ. Quidã ad inferiores.
q̃dã ad medios.q̃dam ad ſupiores ſm di
uerſitatẽ meritoꝝ ſuoꝝ.vt dicit Bre. Sꝫ
beata ẏgo ſup oẽs chozos angłoꝝ exalta
ta eſt. Unde canit̃ de ea. Exaltata es ſancta
dei genitrix ſup chozos angelozũ ad cele/
ſtia regna. Itẽ q̃rit̃ vtrũ gaudiũ cuſto/
diẽtis angeli augeať ex beatificatiõe hoiſ
cuſtoditi. Rñdeť ſm Bonauẽ.ꝙ eſſentia/
le ꝓmiũ ex h̃ nõ augeť.ſꝫ accidẽtale. Nam
angeli miſtrando alic̃ bona opa faciunt.
iõ ꝓmiũ accidẽtale merẽtur L Ter
cio eſt ſciẽdũ ꝙ angeli fuiũt nob in vita.ĩ
morte ꝛ poſt morte. In vita fuiũt pcozi
bus penitẽtibꝫ ꝛ pfectꝫ. Peccatoribꝫ ſer
uiũt primo ĩ h̃ ꝙ cuſtodiũt eos ne a demo
nibꝫ totaliter occidãtur. Nã cũ q̃s peccat
mortaliter tũc immediate demeruit ꝙ de
mones ei collũ frangerẽt ꝛ ducerẽt eũ ad ĩ
fernũ. Sꝫ ſcti angeli arcẽt demões vt nõ
poſſint exercere malicias ſuas ĩ peccato/
rem vt libẽter facerẽt. Unꝰ q̃cũq̃ pctoꝝ lõ
go tpe.ſ.p decẽ vel vigiti ãnos vixit ĩ pec/
catis de h̃ regratiari dꝫ deo ꝛ angeł ꝙ euꝫ
in talibꝫ pctis ſic cuſtodierũt. Secũdo
ſeruiũt pctoꝛibꝫ vt cũ nõ deſiſtũt a pecca/
tis.tũc frequẽter repbendũt ꝛ admonent
eos vt ſatiſſaciant ꝛ a pctis ceſſent.ꝛ ppo
nũt ipis pctoꝛibꝫ interi⁹ ſepe q̃ ꝓ momen
taneo pctõ penã eternã incurrãt.gloriam
eternã pdãt.ꝛ xp̃o ꝓ oibꝫ laboꝛibꝫ ſuis nõ
ſatiſfaciãt. Tercio fuiũt pctoꝛibꝫ ĩ hoc
vt cũ deſiſtere a pctis nolũt.tñ ſepe eos re
trahũt ne tãtuꝫ peccẽt q̃ntũ volũt. Sepe
enĩ affuit volũtas ꝛ defuit facultas.ꝛ h̃ ex
puidẽtia angeloꝝ. Et in ſignuꝫ huiꝰ legit̃
Nume.xxij.ꝙ cũ Balaam ex auaricia iret
ad maledicẽdũ ppło iſrł ſedens ſup aſinã
ab angelo ſctõ impedit⁹ eſt.q̃ angłs eua/
ginauit gladiũ.quem cernẽs aſina auerte
bat ſe ĩ via ꝛ iunxit ſe parieti ꝛc̃. Tũc Ba
laam aſinã pcuſſit:ꝛ ipa locuta ẽ. Cur me
cedis. Sic angłs ipedit aliq̃n hoiez a pec
cato vt ſaltẽ eternaliꝛ min⁹ puniať. M
Itẽ q̃rit̃ vtrũ angłs derelinq̃t pctoꝛẽ in p̃
ſenti ex toto ꝓpter ſua pctã. Rñdeť ſm be
atũ Tho.ꝙ angłs nũq̃ derelinq̃t hoiem
vſq̃ ad horã mortꝫ etiã q̃ntũcũq̃ mal⁹ ſit
q̃n ſit aliq̃s ei⁹ effect⁹.vel a malo retraben
do.vł ad bonũ ꝓmouẽdo. Unꝰ q̃libꝫ debꝫ
reuerẽtiã exhibere ſuo angelo in omĩ loco
q̃ ſp p̃ns eſt ꝛ ꝛgnoſcit ẏba ꝛ facta nr̃a:ec̃
q̃ntũcũq̃ occulta. Unꝰ Bern. In q̃uis di
uerſozio.ĩ q̃uis angulo reuerentiã exhibe
angelo tuo.nec audeas illo p̃ſente qõ me vi
dẽte nõ auderes. Et ſciẽdũ eſt ꝙ qñ q̃s
peccat de h̃ letãtur demões. Et qñ a pctiſ
quertit̃ ꝛ bona opa facit.de h̃ letanť ange/
li. Aug. Quotiẽs bñ agim⁹ gaudẽt angłi
ꝛ triſtanť demões. Quotiẽs vero a bono
deuiam⁹ dyabolũ letificam⁹ ꝛ angłos ſuo
gaudio defraudam⁹. Scõo angłi fuiꝫ
unt penitẽtibꝫ cũ peccare deſierint. Quid
faciẽdũ ſit ſollicite oẽs penitẽtes inſtruũt
ꝛ quõ ſe regere debeãt ĩ verb ꝛ ĩ factꝫ ne re
cidiuẽt ꝛ deũ denuo offendãt. Et ĩ ſignuꝫ
h⁹ legit̃ Ben.xix. Cum angeli eduxiſſent
loth extra ciuitatem ſodomoꝝ dixerũt ei.
Salua aiam tuã ꝛ noli reſpicere poſt ter
gũ nec ſtes ĩ oñi circaregiõe.ſꝫ ĩ mõte ſal/
uũ te fac.ne ꝛ tu ſił pereas. Ergo q̃ñcũq̃
homĩ penitẽti occurrit mõ vis te de cete/
ro ſic habere.ẏba tua tali mõ ãmodo pro

ferre ⁊ quinq; sensus tuos custodire. ⁊ sic xpo fidel'r cū bonis opib⁹ vsq; ad mortez kuire. talia oia angl'is inspirat ⁊ hoiez do cet Tercio angl'i kuiūt pficiētib⁹ vt eos instruāt q⁹ bona opa ⁊ orōes. ieiunia ⁊ ele mosinas vigilias ⁊ castigatiōes ⁊ etiā la/ bores corpales deo principalit' offerant. Greg. Ome bonū qđ agim⁹ p intentionē semp ad celestia leuem⁹. Uñ etiā Humb. Quotidie mane surgētes cūcta deo q̄ fa/ cturi est; offeratis. finito die quocat; cogi tationib⁹. locutionib⁹. opationib⁹ illa die cōmissis vobismetipis capitulū teneatis Itē kuiūt pficiētib⁹ in h̄ q⁹ sp instigāt eos vt i bono pficiāt et q̄tidie meliores fiant. Bern. In via dei stare retrogradi ē. Haz nullū mediū est. aut enī hō pficit: aut defi cit Itē sciēdū q⁹ angl'i nō solū kuiūt ho mini i vita sz etiā in morte. Haz in agone mort; tūc demōes nitunt aiaz rape. sz an/ geli fugāt eos. Et h̄ figuratū ē Ben. xxxij vbi iacob timēs esau dixit Castra dei sūt hec tē. O q̄z dulc; ⁊ q̄z mag cōsolatio erit homi morieti qñ vid; angl'os occurrere demones fugari. cū oēs amici hoiez mori ent derelinquūt: tūc angl'i i extremo fine ei subueniūt. Itē p⁹ mortē angl'i serui unt homi in h̄ q⁹ ducūt aiam hois in celū Uñ dr Lu. xvi. Factū est aūt vt morere mēdic⁹ ⁊ portaret ab angel' in sinū abrae. ℍ Prō q̄ sciēdū q⁹ multi angl'i mittūt bonis i agone mort;. Prio ppter custo diā aie. q⁹ tūc hō moriēs marie impugna tur a demonib⁹ ⁊ etiā a mult;. Uñ ps. Ān gelis suis mā. de te vt cu. te i o. v. t. tam in vita q̄z i morte. Scō ppter reuerētiā vt illi aie magnā reuerētiā exhibeāt. iō m' ti angl'i mittunt ad mortez boni hois. Tercio vt cū leticia deducāt aiam ad ce/ lestē patriā. q⁹ si ē gaudiuz angel' sup vno pctore pñiaz agēte. qđ tūc erit de aia q̄ ad eor societatē deputat. Unđ Isa. lxv. In leticia egredimini ⁊ i pace deducemīni. Uñ sciēdū q⁹ nunq; aliqs rex vl' regina vl' papa vl' eps ita reuerēter ē suscept⁹. ⁊ cuz tali dignitate introduct⁹ sic aia boni hois ab angel' in celū introducit. ⁊ a xpo et btā ℣gine maria ⁊ ab oib⁹ sctis ⁊ angel' susci/ pit. ℚ Quarto ē sciēdū in q̄b⁹ angl'i nob sunt sil'es. ⁊ i q̄b⁹ nos pcellūt ⁊ i quib⁹ nos ecōuerso eos pcellūn⁹. Et ē notā/ dū q⁹ angl'i sūt nob sil'es in q̄ttuor. Pri mo in h̄ q⁹ vnū p̄rem hēm⁹ ⁊ vnū creatorē scz deū q̄ eos ⁊ nos creauit. Uñ ppheta. We sicut ⁊ te creauit de⁹. Uñ vnū origi/ nē habem⁹ cū angel'. q⁹ a deo ipi ⁊ nos ori ginalit' sum⁹. Scđo sunt nob sil'es in possessione hereditat; eterne. Hā nos ho mies speram⁹ nos possessuros cū ipis re/ gnū celoz. Insup ppter caritatē quā ha/ bēt ad nos: ⁊ nos ecōuerso ad ipos. cōdi/ uidēt oēs nouē chori angl'oz nobiscū oia gaudia ipoz. ⁊ nos hoiel ecōuerso cū ipis ꝺdiuidem⁹ oia merita ⁊ gaudia nra q̄đq ieiunādo. vigilādo. orādo. eleosinas dan do meruim⁹. Greg. Et illi⁹ eni scte ⁊ pfe/ tur⁹ sit in alio qđ nō hz in pprio merito. Tercio sūt nob sil'es i h̄ q⁹ dns nr ihus xps q̄ est cib⁹ angelorū in celo: est etiā nr ci bus i sacr̄o. Uñ scriptū est Sap. xvi. An gelor esca nutriuisti pplm tuū. Itez scri ptū est ips. Panē angloz mā. hō. Et ille pais ē ihs xps. vñ ipe dic Joh. xvi. Ego sum pais viu⁹ q̄ de ce. descēdi Quarto angeli sūt nob sil'es ⁊ nos ipis i ctēplatio ne diuinitat; Mat. xviij. Angli eoz sp vi dēt faciē pa. m. q̄ in ceł est. Sic ⁊ nos ho/ mies visuri sum⁹ deū cū angel' in celo. Al postol⁹. Uidem⁹ nūc p speculū i enigma te. tūc aūt facie ad faciē. Et i ista dei visio ne pfistit nr̄a ⁊ angloz btitudo. ps. Ondе nob faciē tuā ⁊ salui erim⁹. Et ad hāc visi onē anhelare debem⁹ vbi deū clare cū an gelis videbim⁹ ⁊ cū ipis eternal'r gaude/ bim⁹. vñ ps. Qm mille āni añ oc'os tuos tāq; di. hest. q̄ pte. ℙ Itē sciēdū q⁹ an geli nos pcellūt i q̄ttuor Prio i creatio nis dignitate. Hā angl'i sūt digni⁹ creati q̄z hoies. ⁊ h̄ rōe loci. q⁹ i celo cui nihil no bili⁹. Ho vero de limo terre ⁊ i terra crea/ tus ē. cui nihil int oia elemēta vili⁹. Itez angl'i añ hoiem ⁊ in die leticie. s. dnica die sunt creati. Hoies vero p⁹ angl'os ⁊ i die tristicie. s. in sexta feria sūt creati. Itē i du ratiōe. q⁹ āgelus ē immortal'. hō po mor/ tal' est fact⁹ ppter pctiñ a de. vñ Bre. Sic nāq; hō immortal' ꝺdit⁹ est vt si nō peccas set etiā mori nō potuisset. Scđo angl'i p/ cellūt hoies in vite puritate. Hā oēs an/ geli q̄ in celo pstiterūt nūq; aliqđ peccatū veniale cōmiserūt ⁊ in omib⁹ volūtatē dei faciūt. sz hoies ad min⁹ venial'r peccant. Uñ Eccs. vij. Hō est hō in terra q̄ faciat

bonū ⁊ nō peccet. Uñ etiā dr ī decre. Dis homo hz pctā venialia. de pe. di. ij. Oppo nit. Uñ etiā puer. xviij. Septies ei ī die cadet iust⁹ ⁊ resurgz. Sz sine mortali pec cato q̄libz hō p̄t viuere. Tercio angeli p̄cellūt nos in fuitū facilitate. Hā hō vn⁹ vna die fuiēdo deo pl⁹ laborat q̄s oēs an geli ab initio mūdi. Corp⁹ enī sp trahit in fra. ⁊ aīa appetit sup ad deū a q̄ creata est. Sap. ix. Corp⁹ qđ corrūpit aggūat aiaz Sz angli sunt spūs ⁊ non aggūant p corpus sic hō. iō sine labore ⁊ fatigatiōe aliq̄ regnū celeste nō solū subale sz etiā accidē tale pmerētur. Quāt⁹ autē laboribꝫ miser hō ⁊ angustijs fatigatiōibꝫ ⁊ afflictionibꝫ ad illud pueniat q̄libz ex nob exp̄it q̄tidie Hā labor ē ieunare q⁹ esurim⁹ q̄ñ a cibis abstinem⁹. Angeli aūt nūq̄s esurijt. Itez labor ē vigilare. ꝺ mane surgere. orare. genua flectere. ⁊ pegrinari. q⁹ hō fatigat. sed angeli sine oi fatigatiōe in ictu ocli sūt vltra mille miliaria. Or in mōto ocli p̄nt volare a celo ad terraz ⁊ ecōuerso. Sil'r si hō dz insistere vtutibꝫ h̄ erit sibi difficile. Uñ Arist. iij ethi. Uirt⁹ est de bono difficili siue arduo. Sic̄ ptz. q⁹ difficile ē fuare castitatē. q⁹ optet tales homies ptinue pugnare ꝫ carnē. Aug. in ser. Inter oīa certamia xp̄ianoz duriora sūt plia castitaſ. Hā ibi ē ptinua pugna ⁊ rarior victoria. Sil'r difficile ē patiētiā fuare ī aduersis. ⁊ hūilitatē in psperſ. Uñ aug. Difficile ē q̄ nō sit suphe q̄ diues ē Q. Quare p̄cellūt angli homies ī pmū citiori pcessiōe. Ipi ei angli pceperūt pmiū suū citat⁹ q̄s hō: q⁹ ī p̄ria die sue p̄uersiōis ad deum pmiū suū essentiale acceperūt. hō vo celeste pmiū suū p⁹ mortē accipiet. Apl's. Reddet vnicuiq̄ iuxta opera sua. Sz ipi bti angli q̄ in celo pstiterūt. iā vltra sex milia ānoz suā btitudinē possederūt. Ul timo sciēdū q⁹ nos homies etiā p̄cellim⁹ angelos in q̄ttuor. R. Prio q⁹ ipe xp̄s frat⁹ ē ex vtroq̄s pnte. s. ex pte p̄r⁹ ⁊ ex pte matris marie q̄ mr̄ est oīm nr̄m. Uñ ptz q⁹ maior ē fraternitas int⁹ xp̄m ⁊ homiem q̄s inter hēdit: sz semē abrae. Et ī signū h⁹ xp̄s nominat nos homies frēs suos. ps. Narrabo nomē tuū frib⁹ meis. Et Joh. xx. Dixit dñs marie magda. Uade ad frēs meos ⁊ dic eis. Ascēdo ad p̄rem meū ⁊ p̄rez vr̄m. ⁊c. Sed nusq̄s inuenitur in scripturis q⁹ xp̄s angl'os frēs noiauit Scꝺo p̄celli⁹ angelos in hoc q⁹ xp̄us per sanguinez suum nos redemit ⁊ nō angelos. Adam enī peccauit. similit⁹ ⁊ angeli etiā peccauerūt. Sed xp̄s redemit nos homines ⁊ nō angelos. Unde Orige. errauit in hoc q⁹ dixit xp̄m adhuc liberaturuz angelos apostatas. Tercio p̄cellimus angelos in h̄ q⁹ quotiēs peccam⁹ ⁊ recidiuamus si saltem ad penitētiam reuertimur: totiens ē deus parat⁹ nos ad gratiā recipere et oīa peccata indulgere. Unde dixit petrus ad ih̄um Math. xviij. Si peccauerit in me frater meus: quotiens dimittaz ei. vsq̄s septies. Respondit christus. Non dico tibi vsq̄s septies: sed vsq̄s septuagiessepties Et hoc quod christ⁹ tunc iussit petr⁹: hoc amplius p se facit. Et ponitur ibi numerus determinatus p⁹ indeterminato. Sz peccatū dyaboli est irremissibile Quarto p̄cellimus angelos in celo. Nam sensu exteriori. id est oculis corpalibus videbimus glorificatam humanitatē christi q̄liter exaltata est sup oīes choros angelorum: ⁊ cum hoc vide'oim⁹ interioribꝫ oculis anime ipam deitatem cū angelis. Uñ Johan. x. Ingredietur et egredietur et pascua inueniet. vbi dic̄ glo. Ingredieť videdo deitatē. ⁊ egredieť videdo hūanitatē xp̄i. ⁊ pascua. s. btitudis etne inueniet.

De oīm̄bus sanct⁹ Sermo clix.

Gaudete et exul

Gtate: q̄m merces vr̄a copiosa ē in cel'. Mat. v. Lu. vi. Ex q̄ hodie pagit solēnitas oīm sctoz q̄ ī celo cuz xp̄o regnāt ⁊ hereditatē eternā cū xp̄o possidēt. Tūc ī p̄nti p̄mōe de hodierna solēnitate ⁊ festiuitate tria sūt dicēda. Prio q̄re nos hodie eccl'ia sctā icitat toties ad gaudēduz. Scꝺo q̄re hodiernū festū sit institutū. Tercio q̄ iure nos ad societatē scoz cū ipis ad hereditatē celestē puenire possum⁹. S Quātū ad p̄mū sciēdū q⁹ hodie sancta mater eccl'ia incitat nos toties ad gaudendum ⁊ hoc in principio misse in epistola ⁊ in euangelio hodierno tripli ci ratione. Prima ratio est propter mlt̄itudinem sanctorum. Si enim de vno sctō festū facim⁹ ⁊ gaudem⁹ q̄d tūc de tot milib⁹ sctoz. Uñ Dañ. vij. Milia milīū

miniſtrabãt ei ⁊ decies centena milia aſſi
ſtebãt ei. Uñ etiã Apoc. vij. Uidi turbaz
magnã quaz dinũerare nemo poterat. qz
numer⁹ ſctõz excedit numez oĩm rez vi
ſibiliũ. Hã facili⁹ eſſet ſtellas celi ⁊ guttas
maris nũerare q̃z numez ſctõz q̃z feſtum
hodie pagim⁹. Scõa rõ. qz hodie ẽ fe
ſtũ patrũ. matrũ. fratz. ſorozz ⁊ oĩm ꝓpin
quoz ⁊ ꝓſanguineoz nr̃oz q̃ cũ xp̃o iã re
gnãt in celo. Sed plerũq̃ diuerſe puincie
⁊ regiões gaudent de patronis ſuis. ſicut
frãconia de ſctõ Kyliano. Thuringia de
ſctõ Bonifacio. Miſna de ſctõ Donato.
Alſacia de ſctõ arbogaſto. Sueuia ꝺ ſcõ
Conrado. ⁊ ſic de aliꝭ. Quõ tũc nõ gau
derem⁹ hodie de tot ſctis ⁊ ꝓpinq̃s ⁊ con
ſanguineis nr̃is q̃ in celo ſũt. q̃z feſtuz ho
die pagit cũ ceterꝭ ſctis. Tercia rõ ẽ. qz
feſtũ hodiernũ oĩ anno ⁊ omi die accreſcit
qz oĩ die noui ſcti addunt ordiniby ſctõz
in patria. Hã q̃tiẽs aĩa aliq̃ euolat ad celũ
ab ꝑ ſecꝛo. vl etiã q̃tiẽs liberabit de penis
purgatorij. oẽs tales huic feſto addũtur.
Et ſic hodie feſtũ plũmoz ſctõz pagimuſ
q̃ ꝑ anno ad nũerũ ſctõz aſſũpti ſunt. q̃rũ
feſtũ añ nũq̃ pegim⁹. Idcirco nõ ĩmerito
hodie de tot nouis ſctis ſoleniter gauden
dũ eſt. Inſup oẽs hoies hodiernũ feſtũ de
uote celebrãtes oñdũt ſe ad nũerũ iſtoruz
ſctõz ptinere de q̃rũ feſtiuitate hodierna
die tã ſoleniter gaudẽt. ¶ Quãtũ ad
ſcõm ſciẽdũ q̃ hodiernũ feſtũ. ſ. oĩm ſctõz
triplici rõne inſtitutũ ẽ. Primo ppt mul
titudinẽ ſctõz. Nõ ei poſſum⁹ ſcire noĩa
oĩm ſctõz. ⁊ ſic nec ipis debitã exhibere re
uerẽtiã. Uñ Job. xxv. Numq̃d eſt numer⁹
militũ ei⁹. Uñ etiã ꝺr Beñ. xxij. Multipli
cabo ſemẽ tuũ ſic ſtellas celi. ⁊ ſic arenã q̃
eſt i litore marꝭ. Uñ etiã btus Hiero. diẽ
q̃ nulla ſit dies in ãno q̃n q̃nq̃ milia mar
tyrũ effudiſſe ſanguinẽ ſuũ in eodẽ repiri
poſſint. niſi dies kalẽdaz ianuarij. qz ro
mani ſtatuerũt q̃ nullus illa die occideret.
Primo iõ. qz ẽ pria dies anni. Scõo qz il
lo die elegerũt conſules. Et i caſu q̃ etiã ſci
rem⁹ oĩa noĩa oĩm ſctõz tũc tot ſunt q̃ ñ
poſſum⁹ in pticulari oĩm feſtiuitates ſin
gulariter celebrare. q̃ hodiernũ feſtũ inſti
tutũ eſt in q̃ vniuerſaliter oĩm ſctõz feſtiui
tatẽ celebram⁹. Scõo ꝑ feſtũ inſtitutũ
eſt ppter nr̃az negligẽtiã. qz feſta etiã illoz
ſctõz q̃s ſcim⁹ indeuote ⁊ negligẽter pagi
mus. Iſa. i. Feſtiuitates vr̃as odiuit aĩa
mea. Uñ ſciẽdũ q̃ hodie debem⁹ oẽs ne
gligẽtias in aliꝭ feſtꝭ cõmiſſas corrigere
⁊ emẽdare. Tercio qz ſuffragiꝭ oĩum
ſcõz indigem⁹. Uñ ⁊ hodie feſtũ oĩm ſan
ctoz celebram⁹ vt multiplicatꝭ intercel
ſoribꝫ facili⁹ impetrem⁹ q̃ petim⁹ a deo.
Uñ ſcriptũ eſt. Impoſſibile ẽ pces mlto
rũ nõ exaudiri. imo magꝭ impoſſibile erit
pces oĩm ſctõz ⁊ angeloz in celo exiſtenti
um nõ exaudiri. Et ſi vn⁹ bon⁹ hõ pt alte
ri gr̃am impetrare i pñti. q̃d tũc pñt oĩs
ſancti. Et ſi q̃libz ſctõz dũ adhuc i carne
viueret potuit cũ ozõibꝫ ſuis mortuos ſu
ſcitare. leproſos mũdare. cecos illũiare ⁊
q̃d tũc iaz oẽs ſcti in celo a deo impetrare
pñt ¶ Circa qđ q̃rit vtrũ ſcti i celo
orent ꝓ nob deũ. Rñdet ſm Bonauen. q̃
ſancti orãt ꝓ nob triplici rõne. Primo ꝓ
pter nrãm neceſſitatẽ. qz indigem⁹ ꝑ illos
releuari. Scõo ppter dei volũtatez. qz
vult vt ſpũalia iuuẽt ſe mutuo. Ipi ei ſci
unt dei volũtatẽ ⁊ eã in oĩby implẽt. Ter
cio ppter charitatẽ ⁊ effectũ quem hñt ad
ſalutẽ nrãm. Nos ei mẽbra ſum⁹ cuz ipis
ꝓ charitatẽ mutuã in xp̃o q̃ eſt caput nr̃m
iõ ſolliciti ſunt nos iuuare cũ ozõibꝫ ſuis
apud deũ. ¶ Quãtũ ad terciũ ſciẽdũ
q̃ eiſdẽ exercitijs q̃by ad tpalẽ hereditatez
hoies ſeculares pueniũt ⁊ nos ad heredi
tatẽ celeſtẽ ad numez oĩm ſcõz poſſum⁹
puenire. Sũt aũt ſeptẽ cauſe q̃by ad he
reditatẽ tpalẽ pueniũt hoies ſeculares. ⁊ ei
dẽ exercitijs ſpũaliter intellectꝭ nos hẽbi
mus ius ⁊ poteſtatẽ pueniẽdi ad celeſtem
hereditatẽ. Primo ſecularib⁹ debetur
poſſeſſio tpalis iure proximatoꝭ. quia ꝓ
xĩmi ſunt ſicut filij. ⁊ ſi nõ ſuperſunt filij.
tũc proximioribꝫ ꝓſanguineis debet here
ditas. Sic ſpũaliter proximi xp̃i ſunt iſti
qui innocẽtiaz baptiſmalẽ ſeruãt ⁊ imma
culatã vitã cum xp̃o ducũt. Sap. vi. In
corruptio proximũ facit deo. Oz aũt tali
bus debet hereditas celeſtꝭ patet ꝑ ps. di
cẽtem. Nouit dñs vias immaculatoꝝ. et
hereditas eoꝝ in eter. erit. Scõo debe
tur hereditas ſecularib⁹ iure ꝓmutatiõis
vt cũ ꝓmutant hereditates tũc vnuſq̃ſq̃
in alteri⁹ hereditatẽ ius acq̃rit. Sic ſpũa
liter illi q̃ oĩa tpalia relinquũt ppt xp̃m
vt religioſi ꝓmutatõem tpaliũ ꝓ ſpũalib⁹
faciũt. ⁊ ſic ius celeſtis hereditatꝭ acq̃rũt.

Pro q̄ sciēdū q̄ vita religiosa cōpat̄ vi te celesti. Nā sic̄ oīa in celo sūt cōia. sic ec̄ ī religione oīa sūt cōia Et sicut in celo ꝯti/ nue laudat̄ de⁹. ſm illud dictū p̄s. Bti q̄ habitāt in domo tua dñe in secl'a se. lau. te Sic religiosi ī religiōe existētes laudant deū q̄tidie ꝑsoluēdo septē horas canōicas Et tal' vita religiosa q̄ est sub obediētia ē hoī magꝫ meritoria. Uñ ī li. regū d̄r. Ma ior est obediētia q̄ꝫ victima. Tercio ꝑ/ cipit̄ hereditas tꝑal' iure emptiōis. vt cū q̄s emit ꝑ pecunijs suis aliquā heredita/ tē Sic spūal'r diuites emūt hereditatē ce lestē cū pauꝑibꝫ subueniūt Lu xvi. Faci te vob̄ amicos de māmona iniq̄tatꝫ. vt cū defeceritꝫ recipiāt vos ī eterna tab̄. Uñ be nignitas dei sic distribuit bona sua vt a/ lijs det̄ sub̄a tꝑalis ⁊ alijs regnū dei. ⁊ ip̄i diuites a pauꝑibꝫ emāt regnū dei. ⁊ pau/ peres a diuitibꝫ acq̄rāt victū. Augu. Si vis regnū celoꝝ mercari eme a pauꝑibus Uñ Crisꝫ. sup mattheū. Nō ꝓpter h̄ diui tias accepisti vt ī lasciuia cōsumas: sꝫ vt ī elēosinas expēdas. Quarto hereditas tꝑalis ꝑcipit̄ iure mr̄imonij. ⁊ sic vir here ditabit bona vxorꝫ: ⁊ ecōuerso vxor here/ ditabit bona sui mariti. qꝛ sic̄ sūt vna ca/ ro: sic īter ip̄os dꝫ eē mutua possessio Sic spūal'r v̄gines iure mr̄imonij possidēt ce lestē hereditatē. qꝛ ip̄e sunt spōse xp̄i. Uñ xp̄s noīat̄ sponsus v̄ginū. Ex his patꝫ q̄ v̄gines sūt regine regni celestꝫ Nā q̄cunqꝫ sponsa hꝫ regē frācie ꝑ sponso. illa regina frācie vocat̄. Sic ⁊ v̄go q̄ hꝫ xp̄m ꝑ spōso regina regni celestꝫ vocat̄. p̄s. Astitit regi na a dextrꝫ tuis. Quīto hereditas tꝑal' possidet̄ iure belli. vt cū q̄s cū gladio reac q̄rit hereditatē suā ꝑditā. Sic spūal'r qui fortiter resistūt tēptatiōibꝫ ⁊ vincunt dya bolū carnē ⁊ mdm. tales possidebūt here/ ditatē celestē iure belli. Uñ apl's. Nemo coronabit̄ nisi q̄ legitīe certauerit. Uñ ec̄ Job. vij. Militia ē vita hoīs sup terram Sexto q̄s reacq̄rit hereditatē suā ꝑ iu stā q̄rimoniā corā iudice. Sic spūal'r ꝑ iu stā querimoniā designat̄ p̄nia. vt cū pctōr ꝯfitet̄ pctā sua cōfessori. i. iudici spūali. et subdit p̄niaꝫ. Unde d̄r ī decre. Cōfessio a morte aīaꝫ liberat. ꝑadisuꝫ apit. spem sal uādi tribuit. de pe. di. i. Ecce. Septīo acq̄rit̄ q̄nqꝫ hereditas tꝑal' ex gr̄a adopti onis. vt cū q̄s gratꝫ aliquē adoptat ⁊ ꝯsti/ tuit sibi in heredē. Sic spūal'r illi q̄ ī ago ne ꝯterunt̄ ⁊ penitēt. g̃tis ꝯstituunt̄ here/ des regni: qꝛ nō ꝓmeruerūt. Uñ p̄s. Pro nihilo habuerūt terrā desiderabilē.

De animabꝫ. Sermo clx.

Anima mea tur bata ē valde. p̄s. vi. Exq̄ hodie pagit̄ dies ⁊ cōmēoratio oīum aīaꝝ fideliū in purgatorio existētiū. tūc ī p̄nti ſmone sex sunt notāda A Prīo q̄ q̄druplices aīe p̄nt dicere q̄ sint valde turbate. Prime sūt aīe dānate in infer no q̄bꝫ nulla ē redēptio. Uñ Gre. xi. mo. Nequaq̄ꝫ vltra misericordia ꝑcentꝫ libe/ rat q̄s semel in locꝫ penalibꝫ iusticia iudi/ cantꝫ dānat. Nec etiā ꝑ talibꝫ aīabꝫ dāna/ tis est orandū. Aug. Si scirē p̄rem meuꝫ in īferno: nō plus orarē ꝑ eo q̄ꝫ ꝑ dyabolo īmo si oēs scti in celo ⁊ oēs hoīes in mdo ꝑ vna aīa dānata orarēt: de⁹ eā nō libera/ ret. Rō h⁹ est. qꝛ est extra terminū mīe po/ sita Uñ d̄r Lu. xvi. Inter nos ⁊ vos cha os magnū firmatū ē. vt hi q̄ volūt hīc trā sire ad vos nō p̄nt neqꝫ inde huc trāsmea re. Uñ etiā d̄r Hiere. xv. Si steterīt moy ses ⁊ samuel coram me nō erit aīa mea ad ppl'm istū. eieci enī eos a facie mea Se cūde aīe sūt pueroꝝ in limbo existētiū q̄ si ne baptismo decesserūt. ⁊ tales pueri ñ ha bent penā sensus: sꝫ hn̄t penā dāni. ⁊ ꝑ ta libꝫ pueris etiā non est orandū. Tercie sunt anīe adhuc iu corꝑibꝫ hūanis existē/ tes que etiā sunt turbate. qꝛ finē suum ne sciūt. Eccl's. ix. Nescit hō an odio l'amo/ re dignus sit. Insup nesciūt postq̄ꝫ a cor/ poribꝫ suis recedūt vbi prima nocte ꝑma nebunt. Quarte sunt anīe in purgato rio existētes q̄ sunt turbate ꝓpter acerbi/ tatē pene. Uñ Aug. in ser. de igne purga/ torij dicit sic. Ignis purgatori⁹ ⁊ si nō sit etern⁹. miro tñ modo grauis est. superat enī oēm penā quā hō vnq̄ꝫ passus ē vl' pa ti p̄t in hac vita. B Uñ exēplū legit̄ de acerbitate purgatorij. Ponat̄ q̄ aīa ar serit ibi. xxx. annis. Et si veniret angelus dei et diceret ei. Optio tibi dat̄ an adhuc vnā solā diē h̄ puniri velis. vl' si velis redi re ad corp⁹. ⁊ illū diē q̄ adhuc restat ꝑsol/ uere in corꝑe. tūc tal' tua dꝫ esse p̄nia q̄ tu debes viuere ī corꝑe adhuc centuꝫ annis ⁊ terra quā calcabis ferreis clauis dꝫ esse

plena q̄ pedes tuos penetrabūt. ꝛ subcine
riciū panē comedes. ꝛ fel cū aceto mixtuz
bibes. ꝛ vestimētū de pilis cameloꝝ indu
es. ꝛī terra iaceb. ꝛ durū lapidez p cussino
sb capite hēb. tūc illa aīa libēti⁹ p̄eligerz re
dire ad corp⁹ ꝛ h talē pniam p centū ānos
sustinere q̄ adhuc p vnā diez in purgato/
rio manere. Unū ōr ī decre. Ignī purgato
rio nlla pēa tpalis ē cōpabil. di. xxv. Qui ī
aliud. Unū ec̄ Aug. di. Frēs charissimi il/
le ignis purgatorij⁹ ꝛ si nō sit etern⁹: duri
or tñ est q̄ q̄cq̄ in h̄ sec'o penaꝝ possit vl̄
cogitari vel videri vl̄ sentiri. Beat⁹ Tho.
dic̄. q ignis purgatorij ꝛ ignis iferni vn⁹
est q̄ ad acerbitatē. sz differūt in h̄ q ignis
purgatorij ē trāsitor⁹. ignis vero inferni
est ꝑpetuus. Et aug. dicit q ignis nr̄ ē tā
q̄ ignis depict⁹ respectu ignis iferni. Et
ꝑpter hāc excessiuā acerbitatē eius breue
tps videt tā longū in purgatorio ardēti/
bus. ℒ Unū legit exēplū de duobus
frib⁹ religios q̄ se mutuo ī vita fidel'r dile/
xerūt ꝛ multo tpe sil' deuote deo fuierunt
Et tandē ꝓtigit vnū ex illis infirmari vs/
q̄ ad mortē. Qui cū sic in tali ḡui infirmi
tate laboraret: venit angl's dñi ad eū dicēs
eū esse moriturus in breui. Et q tādiu de/
beret ec̄ in purgatorio donec sibi vna mis
sa legeret. ꝛ q̄cito illa missa legeret ꝛ fini/
retur tūc liberari deberet a purgatorio et
euolare ad celū. Tūc illā visionē infirmus
frater īsinuauit socio suo. rogās eū q̄ci/
to morer̄ imediate sibi vnā missaz lege/
ret. astringēs eū ꝑpter caritatē ꝛ fidelitatē
quā adinuicē lōgo tpe habuerūt. Qō et il
le se facturū ꝓmisit. Seq̄nti die de mane
infirm⁹ obīt. ꝛ iste frater imediate ad mis
sam se p̄pauit. Et lecta missa defunct⁹ fra
ter appuit illi di. O infidel' frater maledi/
ctionez dei erga me bñ meruisses. Ait ille
Et q̄re h̄. Rñdit defunct⁹. qz rogaui te cū
adhuc viuerē q imediate p⁹ obitū meum
mihi vnā missaz legeres. sz tu infidel' frat
iā q̄si p vigīti ānos ī magnis penis me tor
q̄ri ꝓmisisti. nec tu nec alīq̄s fratꝝ meorū
mihi vnā missaz in tā lōgo tpe legit. Tūc
viuēs rñdit. Jn veritate dico tibi q cada
uer tuū nōdū sepultū est. ꝛ imediate post/
q̄ expirasti me ad missaz dispositui. ꝛ iā pri
mo finiui. Et defunct⁹. O si sic est: tunc p
pter pene acerbitatē visuz est mihi h̄ bre/
ue spaciū tpis q̄si viginti annoꝝ fuisse. Et
tūc regratiabat socio suo: ꝛ sic ad celū euo
lauit. Unū ptz stulticia eoꝝ q̄ petūt ꝑ pur/
gatorio: qz si acerbitatē pene ꝑbassent nū
q̄ ꝑ purgatorio peterēt. Unū aug. dic̄. He
scit q̄d petit q purgatoriū petit. Dicit eni
q pena in purgatorio tādiu q oculus pōt
claudi ꝛ aperiri. grauior ē q̄ illa pena quā
sustinuit b̄tus laurenti⁹ in craticula. Unū
legit de Alberto magno q elegit sibi decē
dies ī purgatorio esse. ꝛ postmodū appa/
ruit cuidā suo dilecto dicēs. O q̄t mille an
nis arsi ī illo igne. Et addidit. Sulte feci
eligēdo mihi purgatoriū. Nō eni oz pete
re vt de⁹ eū p̄seruet ab igne ifernali. qz vi
q̄s tam ꝑfect⁹ est q̄n opteat eū p aliq̄t diēi
ī purgatorio puniri. qz optz eū ec̄ sine om
ni macl'a. sic̄ post susceptionē baptismi su
it. añq̄ facie dei videbit ī celo. Unū Num
ber. Nūq̄ eni a quoq̄ facies dei videbit,
donec p pena venialiū pctoꝝ q̄dras mini
mus psoluat. Et lex̄der sup Canti. li. iiij.
c. xvi. Alnia q̄ cū macula venial' culpe rece
dit ab ergastulo carnis transibit p ignem
purgatorij purgāda añq̄ ꝓspectui regis re
gū p̄sentet. licz ꝑ tutū claritate mīra reful
geat. Unū legit in dyal'. Bre. q Pascasius
cardinal' tā deuote ꝛ sctē vixit q p⁹ obitū
ipius q̄dā demoniac⁹ tangēdo feretrū ipi
us a demonio liberat⁹ est. ꝛ tñ idē p⁹ obi/
tū purgatoriū intrauit ꝓpter electōez du/
rō papaꝝ. q̄z vni plus adhesit ex q̄dā er
rore. Quāuis possibile ē hoiez h̄ ita viue
re q sine oī purgatorio stati post obitū in
trabit celū. sicut pueri innocētes ꝛ etiā an
nosi hoies q̄ pfectam h̄ vitā duxerunt.

D Scdo sciendū q̄ sint ille anie que in
trant purgatoriū. Rñdet q triplices anie
intrabūt purgatoriū. Prie sūt iste q̄ so/
lā ꝓtritionē habuerūt de pctis ī extremis
ꝛ sic decesserūt sine pniā ꝛ satisfactiōe. Si
militer illi q̄ sunt ꝓfessi in sanitate corpis
ꝛ ante cōpletionē pnie moriunt. Tales ro
tam satisfactionez in purgatorio psoluēt
perūt ꝛ eā impleuerūt. sed satisfactio ipis
p peccat⁹ iniuncta nō fuit sufficies. tales
residuū supplebūt in purgatorio. Unū re/
phensibiles sunt isti hoies q̄ rēnuūt duram
pniam acceptare. cū tñ mīto leui⁹ ēh tpe
gre satisfacere q̄ in futuro in purgatorio.
De h̄ q̄re añ ser. clvi. D. Tercie anie sūt
q̄ secū portant peccata venialia. Pro q̄

sciendū q etiā pua pctā hic in pñti vita ñ deleta ḡuiter punienť in fuko. Uñ legiť ī li. vitaſpatr ozdis p̄dicatoz q ꝗdā bon⁹ frater poſt obitū appuit alteri frī di. Ual de affligoz eo q vinū puz alīs lymphāti bus bibi vt poſſem dozmire. ſz oza deū p me fideť. qđ ſi feceŕ cito liberabor. Ē Jtē legiť ibidē. q ꝗdā frať fuit ſeptē dieb in purgatozio p ꝟb ſolacij ꝛ corpis recrea tiōe. Siť legiť ibidē q ꝗdā frať in agone vidit btāz ꝟginē mariā. Et p⁹ obituz ap paruit alij frī di. Rogo vt denūcies alīs fribꝫ nei obitu fratr̄ ſecťares ad eos intra repmittāt. Ego ei ḡuiť punit⁹ ſum. q in obitu meo ſecťares oſanguīeos meos vi dr̄ eis flētibꝫ carnaťr ſū cōpaſſus Jtē ḡiť p q̄s puniunť aīe in purgatozio. Rñ deť p̄m tho. q nō puniunť p demōes de q bus triūphauerūt h. ſz iuſticia dei punit eas. Et boni angli pñtāt eas ad purgato riū. ꝛ q̄ꝫ viſitāt eaſ. Sz mali angli. i. de mones oc̄omitanť eas vt videāt pēas ear beāt aliīs oſolatōes. Rñdeť q hñt tripli ce oſolatōez Prīa oſolatio ē q angli bo ni viſitāt eas ꝛ oſolāť eas ꝛ indicāt eis ſuf fragia q̄ p ipīs fiūt a ſuis oſanguīeis vl a/ liis hoibꝫ in ℔ mōdo viuētibꝫ. Scōa cō ſolatio ē q ſūt certioreſ nob de eťna btūtu dine. Uñ dic̄ be. tho. q aīe in purgatozio tenēt mediū inť nos ī mōdo ꝛ btōs in celo q in celo ē certitudo ſine expectatōe. Jn mōdo expectatio cū tioze. Timoz ille eſt q neſcit hō an odio vel amoze dign⁹ ſit. Jn purgatozio ē expectatō cū ſecuritate. ꝛ in ℔cellūt aīe in purgatozio nos hoieſ in ℔ mōdo. q ipe ſūt certe ō ear ſalute. ꝛ illa cer titudo ē eis magn oſolatio. Tercia cōſo latio ē ſpeſ q̄m hñt ad ſuffragia ſuoz ami coz ꝛ cōſanguīeoz ꝛ alioz bonoz hoīm. Uñ legiť exēplū de duab aīab. q̄ruz vna erat ī magnis penis. ꝛ tñ leta fuit eo q an gelus dñi ei inſinuauerat q illa die natuſ eť puer q eā in ſua pīa miſſa liberare de beret. Sz alia aīa erat valde triſtis eo q nullū ſpāle ſuffragiū hr̄et a quoq̄ hoīe. ſz ſolū ſpabat de ſuffragīs cōibꝫ q̄ fiunt p oibꝫ. ℍ Quarto ſciēdū q q̄ttuoz debēt nos īducere ad ſubueniēdū libēter aīab. Primū ē ḡuitas pene. q aīe ſūt ī maxi mis penis ꝛ ī maria pauptate ꝛ defectu rio ſūt in gr̄a ꝛ ī charitate dei ꝛ heredeſ re gni. ℊ digne ſūt vt iuuenť Terciū q de bem⁹ hr̄e ſpē de recōpenſatōe. q ipe aīe ī purgatozio ec̄ ozabūt p nob poſtq̄ libera te ſūt. ꝟbi gr̄a Si filiꝰ alicuiꝰ regꝭ ī exilio eēt ꝓſtitutꝰ nec hr̄et nc̄citatē ſz pateretur magnū defectū. ꝛ q̄cūq̄ illi ī eodem exilio ſubueñret. qñ rediret ad patriā illi pleniꝰ recōpenſaret. ſic ē etiā de aīab. Quar/ tū q ſuffragia q̄ facimꝰ p aīab nobiſip̄is pficiūt ꝛ illa ſuffragia nob p̄mittimꝰ Cir ca qđ q̄riť vtq̄ ſuffragia facta p defunctis etiā pſunt faciēti. Rñdeť p̄m ſ. Tho. ī. iij. di. xlv. Opꝰ ſuffragij qđ p altero ſit p̄t du plicit cōſiderari. Uno mō put ē expiati/ uū pene p modū cuiuſdā recōpenſatōis. ꝛ ℔ mō opꝰ ſuffragij ē eiꝰ pro q̄ fit. ꝛ ſic ab ſoluit eū a debito pene ſue qđ nō abſoluit facientē a debito pene ppie. Alio mō p̄t pſiderari inq̄ntū ē meritoriuz eterne vite qđ hz inq̄ntū procedit ex radice charitatis. Et p̄m ℔ nō ſolū pdeſt ei p q̄ fit ſz magꝭ fa ciēti. Uñ p̄s. Oro mea in ſinu meo cōuer teť. Et iohes Damaſce. dicit in ſer. de hiſ q̄ in fide dozmierūt. Quicūq̄ p primi ſa lute agonizat. primū ſe ipe ſibi pdeſt. deinde primo. ℍ Quito q̄riť cū q̄bꝫ ſuf/ fragīs aīab ē ſubueniēdū. Rñdeť q oīa bona opa q̄ p ipīs fiūt p̄oſunt eis. Et ſi/ gnāter ℔ de q̄ndeci ſuffragīs dicēdū ē cū q̄bꝫ vt cōiter ſubueniť aīab defunctoz Prīo ſubueniť eis cū cādeť accenſis q̄ ad laudē dei accēdunť vt iꝑe p̄s q̄ eſt ꝟa lux eas ō tenebr̄ eripiat ꝛ ſua eterna luce illu minet. Et ī ſignū hꝰ hoī morieti dať cāde la ad manuz vt p ℔ deſiderare debemꝰ q ipe p̄s q̄ ē lux mōi velit lucere huic aīe p illā tenebroſaz ꝛ ignotā viā p quā ābula/ bit. Siť circa feretrū vt cōiter locanť q̄t tuoz cādele accēſe vt ō ignoſcat huic ho mini defūcto q̄d̄q̄d peccauit cogitatōe. lo cutiōe. ope ꝛ omiſſiōe. Siť ſacerdos q̄n legit miſſā p defunctꝭ tūc ſeries ī tali miſ/ ſa petit vt lux eťna luceat eiſ Scōo ſub ueniť aīab cū thus accēdit. Et ī ℔ deſide rādū ē vt deꝰ velit illā aīam eripe a fetore purgatorij vbi iā puniť. Et ſic̄ fumꝰ aſcē dit de thure accēſo. ſic ō uotio nr̄a aſcēde/ re dz ī celū. Uñ p̄s. Dirigat dñe ad te oro mea ſic incēſuz ī ſpec. t. Tercio aſpgiť aq̄ bñdicta ſup oſſa ꝛ ſup ſepulcra mortu oꝝ. Et p ℔ deſiderandū eſt q ſicut ardor

ignis pñtis tpaꝫ p aſpſiones aq̃. ſic ardor ignis purgatorij tpeꝫ huic aīe mediāte rore celi gr̃e ⁊ mīe. Quarto panis ⁊ vinū offert vt deꝰ velit cibare illā aīam eſurientez ⁊ potare illā aīaz ſitientez. Quinto oꝛões ad deū dirigunt vt ad modū captiuoꝝ q̃ p ſe nō pñt ſeipos p̃ces ſuas liberare vt p alioꝝ p̃ces abſoluāt: ⁊ ſignāter p oꝛões bonoꝝ hoīm ⁊ pueroꝝ q̃ īnocēti az ſuā adhuc ſuāt. Taliū oꝛões valde proficiūt aīab. Exēplum de ꝫ q̃re añ ſer. xx.

¶ Sexto oblatiões fiūt p aīab vt a debitꝫ q̃b apud deū obligate ſūt abſoluātur. Septio interpellādi ſūt ſcti vt p aīab intercedāt. Et tales ſcti ſūt nūcij q̃ ſūt amici regꝫ oīpotētꝫ. q̃s tūc mittim⁹ ad regē celeſtē vt ipe īdulgeat aīab ill' p q̃b petim⁹. g̃ ꝺuote ē implorāda btā ꝟgo maria. ſctūs petr⁹ apl's. ſctūs nicola⁹. beat⁹ dñic⁹. btūs ſtephan⁹. ⁊ alij oēs ſcti ¶ Octauo fiūt p aīab ieiunia ⁊ afflictões ⁊ genuū flectões. vt ſic vnū mēbꝝ aliq̃n atterit' l' vulnerat vt alterꝝ ſaneť. vl' ſic in vno mēbro fit minutio vt ī alio mēbro fiat egritudis alleuiatio. ſic ⁊ viui pñt p defunctis ſatiſſacere. ſi pnias ill' iniūctas dū viuerēt ſtrēnue ⁊ pfecte. p eis cōpleuerit. dū mō ſaltē pnie ⁊ ſatiſfactiones culpis decedētiū ſint pporcionate Uñ ꝺr̃ ī decre. Je iunia viuētiū ſūt auxilia defunctoꝝ. xij. q. ij. aīe. ¶ Nono ſubuenit aīab cū debita p⁹ ſe relicta ſoluāt. Uñ legit exēplū ī li. apū. q̃ q̃dā vir nobil' appuit p⁹ obitū ſuū famlo ſuo ꝺuoto hñs babata ignita ī maibꝫ ⁊ pedibꝫ. ⁊ ait ad famulum q̃ ſi vt oꝛ ſua ſolueret fabro debita valde pdeſſz ſibi pro alleuiatiõe pene. ⁊ vtoꝛ audiens ꝫ vocauit fabrū cōputās ſecū īq̃ntū ſibi marit⁹ ſu⁹ teneret ſoluere p ſuis laboribꝫ. Et facta cōputatõe ſoluit totū debitū. Et postmodū idē nobil' appuit vtoꝛi ſue ſedēs ī balneo ignito vſq̃ ad collū ligat⁹ catenis p totū coꝛp⁹. Cui dixit marit⁹. Solue me. Illa ab initio incipiens ſoluit eū: ⁊ ſtatī marit⁹ grās egit. ⁊ ait vtoꝛi. Sic ligat⁹ fuerā pro ī pēa q̃ſq̃ ſoluiſti debituz qō tenebar huic fabro. ⁊ ſic ſoluēdo ſoluiſti me a vinculꝰ purgatorij ⁊ ad celū iāvado Et ꝫ dicto euanuit De cimo ſubuenit aīab cū opibꝫ mīe. ſic famelicos cibādo. ſitientes potādo. pegrinū boſpitādo. nudū veſtiendo. ⁊ ſic de alijs.

Undecio ſubuenit aīab teſtamēta ꝺita pſoluēdo. q̃ p⁹ ſe reliq̃runt: ⁊ ꝺādo p aīab ſuis ſic oꝛdiauerť. Duodecio ſubuenit aīab cū q̃s pniam ipis in hac vita iniūctā p eis īpleret. Hā ꝫ eſſet eis valde vtile vt eo min⁹ hr̃ent ī purgatorio etoluere. Et eſt sciēdū q̃ tria req̃runt ad ꝫ cū q̃s aſſumit ſatiſſactões p alio vt ei pſit. Primo q̃ ꝫ fiat autoꝛitate ꝓfeſſoris Scõo q̃ ille pſone p q̃b ꝫ facit non poſſint p ſemet pniaz īplere. Tercio q̃ ipe q̃ facit pniaz ſit in gr̃a. i. ſine pctõ mortali. Ergo ſi q̃s iā moꝛi deberz: ⁊ alteri ſuā penitentiā ⁊ ſatiſſactões cōmitteret valde ſi bi prodeſſz q̃ aſſumēs ille faceret celerem expeditionē. qꝛ eo citi⁹ liberaret a penis purgatorij. Deciotercio ſubuenit aīabus ī ꝫ q̃ q̃s ſoluerz vota ab ipis in vita iſta pmiſſa q̃ negleꝛiſſēt cū bñ ſoluere potuiſſent. ⁊ de ꝫ eēnt ꝓtriti ⁊ ꝓfeſſi ī agone moꝛtꝫ. Uñ ſtultū ē ⁊ piculoſū vouere ꝺo vl' ſctis ⁊ nō ſoluere. Uñ ꝺr̃ ī decre. Sancti⁹ ē nō vouere q̃ votū p poſſe ñ pficere. xij. q. i. ſcim⁹. Decioq̃rto ſubuenit aīab. q̃ñ q̃s ignoſcit ipis iiurias ⁊ offenſas q̃b eū offenderūt ⁊ oꝛat p ipis vt deꝰ eis ignoſcat ¶ Decioq̃nto ſubuenit aīab cū celebꝛatõe miſſaꝝ. Et ꝫ ē maxim⁹ ⁊ principaliſſimū ſuffragiū aīaꝝ. Uñ legit ecclēſiaſticus. Uino et muſica delectant cor. ſic et amicꝰ dulcis in tempore tribulationis. Et ſic ſimilit⁹ ſacrificium ſanctum acceptabile erit memoriale eius in excelſis. Et ſic ſacrificium miſſe eſt acceptabile deo. Et ſic ſacrificium miſſe eſt memoriale paſſionis xp̃i. Et ſic ſacrificium miſſe eſt ſatiſfactoꝛium pro peccatis. Et ſic ſacrificium miſſe eſt meritoꝛium. Et ſic ſacrificium miſſe eſt impetratoꝛium. Et ſic ſacrificium miſſe eſt ſalutiferum. Et ſic ſacrificium miſſe eſt ſanctificatoꝛium. Et ſic ſacrificium miſſe eſt vniuerſale. Et ſic ſacrificium miſſe eſt ſpeciale. Et ſic ſacrificium miſſe eſt ſolemne. Et ſic ſacrificium miſſe eſt ſacramentale. Et ſic ſacrificium miſſe eſt ſacramentum. Et ſic ſacrificium miſſe eſt ſacramentum ſacramentorum. Et ſic ſacrificium miſſe eſt ſacramentum ſacramentorum ſacramentorum. Et ſic ſacrificium miſſe eſt ſacramentum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum. Et ſic ſacrificium miſſe eſt ſacramentum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum. Et ſic ſacrificium miſſe eſt ſacramentum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum. Et ſic ſacrificium miſſe eſt ſacramentum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum. Et ſic ſacrificium miſſe eſt ſacramentum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum. Et ſic ſacrificium miſſe eſt ſacramentum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum. Et ſic ſacrificium miſſe eſt ſacramentum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum. Et ſic ſacrificium miſſe eſt ſacramentum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum. Et ſic ſacrificium miſſe eſt ſacramentum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum. Et ſic ſacrificium miſſe eſt ſacramentum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum. Et ſic ſacrificium miſſe eſt ſacramentum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum. Et ſic ſacrificium miſſe eſt ſacramentum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum. Et ſic ſacrificium miſſe eſt ſacramentum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum. Et ſic ſacrificium miſſe eſt ſacramentum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum. Et ſic ſacrificium miſſe eſt ſacramentum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum. Et ſic ſacrificium miſſe eſt ſacramentum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum. Et ſic ſacrificium miſſe eſt ſacramentum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum ſacramentorum. Et ſic ſacrificium miſſe eſt ſacramentum ſacramentor

viginti ānis fuiuisset p fuitio suo dictū captiuū peteret sibi dari. Soldan⁹ ei de facili nō negarz. Dñe nō esto durior sarac⁹ soldano. Camerari⁹ tu⁹ sū ꝛ fui/ ui tibi p mltos ānos. Tenes istū frēz me um dilectū in vincl captiuum. p fuitio meo peto eū mihi dari a clemtia tua Cū diu ista ꝥba cū lacrimis nō tm̄ sel vl bis ꝛz pluries dixisz. p⁹ mltas lacrimas mis p⁹ matutias pdictū frem vidit stantē añ se in hitu candido ꝛ pclaro. ꝛ q̄siuit ab eo ds eēt. Rñdit. Ego sū ille frat q̄ appui ti bi beri. Cuiꝰ q̄reret quō ei eēt. rñdit. Be ne p grāz dei. Petisti ei me a dño ꝛ dedit me tibi: ꝛ iaz liberat⁹ a purgatorio vado ad societatē sctōꝝ. ꝛ statī disp̄uit ℒ

Jtē legit q̄ q̄dā nobil in obitu suo misit filiū suū ad papā q̄ erat auūcul⁹ su⁹ vt i/ sinuarz sibi obitū ei⁹. ꝛ fili⁹. xxx. die post obitū p̄ris veit ad papā. Et papa hō de uoꝝ seqnti die celebrauit missaz deuote p aīa auūculi sui. Et finita missa appuit ei auūcul⁹ su⁹ di. q̄. xxx. ānis eē debuerat i purgatorio ꝛ ppt solā illā missaz iā ex to to lībat⁹ eēt. Et sic ptz ex his pdictis duo b⁹ exēplis q̄ maxim̄ ꝛ p̄cipalissimū suf fragiū q̄ subuenit aīabꝰ ē celebratō missa p⁹ valeat defūcto q̄ alia missa. Rñdz s. Tho. i. iij. di. xxv. In officio misse nō so lū est sacrificiū: sz eē ibi sūt orōes. ꝛ iō suf fragiū misse ꝓtinet duo de pdictis. s. orōes ꝛ sacrificiū. Quantū g̃ ex pte sacrificij ob lati missa de q̄cūq̄ dicat eēl pdest defū/ cto. Et b est p̄cipuū qđ fit i missa. Sz ex pte orōnū magis pdest missa ō defuncti in q̄ sūt orōes ad h̄ determiate. Sed tm̄ iste defect⁹ recōpēsari pt p maiorē deuotōez ei⁹ q̄ die missā aliā. vl ei⁹ q̄ facit dici. vl p interc̄ssionē illi⁹ sc̄ti cui⁹ suffragiū iplo rat ꝛ de q̄ missa celebrat. ℍ Jtē q̄rit vtz missa debeat celebrari p puul defun cti. Rñdet fm b. tho. di. xij. Pro puulis defūcti ꝛ baptisati missaz solēnia celebrā tur. nō q̄ eis p̄sūt ad remissionē alic⁹ cul pel augmētū gl̄e: sz ppt alias rōnes. Tū ppter solatiū viuoꝝ. tū ad oñdēdū puu/ los ad vnitatē mystici corpis xp̄i pt̄inere Tū ad cōmēdādū redēptōis mīsteriū qđ in b sacro cōmēorat. p qđ puuli sine pro prio merito salutē eternā ꝓsequunt. Tñ est sciēdū fm Petꝝ ō paluō sup. iij. sen. vbi dic. Si missa dicat p puul. tunc orō dz esse p oīb defunctis vl pro alijs. Sil orōes ꝛ oblatōes ad alios defūctos refe rēde sūt. Jtē q̄rit vtz suffragia p aliq̄ spēal facta p̄sūt eq̄ alijs. Rñdet fz s. tho. Cū suffragiū sit ꝥtus finite dirigēt p in/ tentionē facientis q̄ voluerit. ꝛ sic valz illi p q̄ fit q̄ntū ad liberatōem pene. Tñ quā tū ad ꝓgratulatōez ꝛ internā ꝓsolationē fm q̄ vn⁹ in caritate exīs de boīs alteri us ꝓgaudz. sic suffragia facta p vno etiā valēt oīb in purgatorio exīstētib. ꝛ pl⁹ il li q̄ in maiori caritate ē. Unde ptz q̄ q̄ncūq̄ aliꝯ aliq̄ suffragiū facit p aīa p̄ris l mris vl alic⁹ ꝓsanguinei vl alteri⁹ hois. de b gaudēt oēs aīe in purgatorio exīstē tes. Jtē q̄rit vtz suffragia facta p ma lū hoiem p̄sint defunctis. Rñdet q̄ suffra gia p malū hoiez fieri p̄nt dupl Uno mō vt p ministꝝ publicū dei vl toti⁹ ec/ clesie. sic ē sacerdos q̄ celebrat missā vl ex eq̄as mortuoꝝ in eccīa: tūc suffragia tal sacerdotis q̄uis sit pcōꝝ p̄sūt defunctis Scō mō suffragia fiūt p malū hoiez ex ppio motu. ꝛ talia suffragia nō p̄sūt aīa bus. Unō ōr in decre. Pctis inuolut⁹ p alijs orare nō p̄t. i. q. i. ferē. §. vulnerato. Est tm̄ sciēdū q̄ si mal⁹ hō daret elēosinā paupi. p quā elēosinā paup ille bon⁹ hō exīstēs excitaret ad orādū p aīa alic⁹ p q̄ daret. tūc p accidēs illi aīe prodesset. Nz aūt orōes malorꝝ nō p̄sūt defūctis. ptz p il lud exēplū qđ hētur fmone. xcij. O O Sexto q̄rit de q̄bz hoīb ꝓq̄runt aīe de functe. Rñdet q̄ de q̄ttuor generib hoiz ꝓq̄runt. Pio de his q̄bz h fidelitatē et caritatē ꝛ beneficia exhibuerūt. ꝛ ipi eis nō refundūt. ps. Oblīti sunt benefactoꝝ ei⁹. Et est magna ingtitudo ꝛ ꝺ rōem hu manā obliuisci ꝛ nō regratiari benefacto ribꝫ Unde Arist. v. ethi. Oꝑtet regratiari ei q̄ grāz fecit. Sz defunctis alio mō non possū⁹ regratiari nisi p suffragia q̄ p ipis facim⁹ Scō ꝓq̄rit de heredib suis q̄ bōa eoꝝ q̄ cū laboribꝫ suis acq̄sierūt pos sidēt ꝛ ipis nō subueniūt. sic filij ꝛ filie et ꝛ ꝓsanguinei q̄ possidēt bōa añcessoꝝ suoꝝ ꝛ inde pulcras vestes ꝛ eqs pulcros emūt ꝛ dom⁹ magnas edificāt ꝛ i gula ꝛ supbia ꝛ luxuria illa bōa ꝓsumūt. Sil ꝛ vxor q̄

alīū maritū duxit. Et breuit oēs q̄ hereditāt bōa defunctoꝝ: tenent subueīre ipīs a q̄bꝫ hñt illa bona. Nō si nō fecerīt tunc ipe aīe ꝯgrunt de ipis dicētes illud Job xix. Quare me psequmini sic de⁹ t carnibꝫ meis satu. Tercio ꝯgrunt de testatoribus q̄ nō expediūt testamta ipis cōmissa sz plongāt t ptrahūt de die ī diē. t h̄ est ꝫ caritatē t fidelitatē. Quia ꝫ be. tho. Alie carēt iterī illo subleuamīe qđ deberz fieri ꝫ testamēto illo si ꝫbito tpe expeditū fuisset. Uñ ꝺr in decre. In testamēt decedētiū vltia voluntas testatoꝝ est obsuāda. xiij. q. ij. c. vl. ℞ Hā tales q̄ defraudāt defūctos in testamēt exeq̄ndis p h̄ deuz grauiter offendūt t q̄nq̄z ec ḡuiter puniūtur tā hic q̄z in fuko. Uñ legit q̄ q̄daz miles ī bello karoli magni cū maurꝭ pugnatur⁹: rogauit ꝯgnatū suū vt si ī bello moreret equū suū vēderz t paupibꝫ p̄ciū daret. Quo mortuo cū equ⁹ sibi nimiū placeret eū sibi retinuit. Et p⁹ modicū tpus defunct⁹ ille ei tāq̄z sol refulgēs appuit d. Cognate bñ p octo dies fecisti me ḡuiter pati ppter equū: cui⁹ p̄ciū vt dixerā pauperibꝫ ñ dedisti. Sz nō ipune feres. No die ei ferēt aīaz tuā in ifernū dyaboli: t ego purgat⁹ vado ad regnuz dei. Et ecce subito i aere audit⁹ ē clamoz velut leonū vrsoꝝ t lupoꝝ t ipm de medio abstulerī. Itē ꝺ talibꝫ q̄ defraudāt aīas dic decretū Debita suffragia p mortuis ñ reddentes fures sūt t sacrilegi t excōicandi. xiij. q. ij Qui oblatōes. Quarto ꝯgrunt ꝺ sacerdotibꝫ t religiosꝭ t paupibꝫ. q̄ elēosinas defunctoꝝ recipiūt t p ipis fidelr nō orant Silr sacerdotes q̄ hñt p̄bēdas t altaria Silr t religiosi q̄ possidēt mōasteria cuz bonis appropriatꝭ ipis mōasteriꝭs t ñ fidelr orāt p aīabꝫ ill' a q̄bꝫ talia hñt. Nam oēs hoīes q̄ de elēosinis viuūt magꝭ dñt esse deuoti t ī orōibꝫ assidui. qz ñ solū dñt orare p seipis: sz ec p viuis t defunctꝭ q̄z elēosinis sustētant. Uñ ꝺr in decre. Receptores elēosinaꝝ pl⁹ dñt orare. x. q. i. qz. Hec aliqs q̄ de laboribꝫ pōt se nutrire ꝺz elēosinas recipe. sz debiles t ifirmi. pauperes t inualidi. Uñ ꝺr in decre. Impotentibꝫ ad laborādū tm̄modo dāda ē elemosina. xxvi. q. i. qūo. Q Exemplū de his q̄ recipiūt elēosinas t nō orāt fideliter p aīabꝫ. Legit in ꝺyalogo Cesarij q̄ q̄dā pegrin⁹ in villa q̄dā mortiēs. vestez suā sacerdoti legauit t aīam suā illi ꝯmēdauit. Quā vestē sacerdos accepit. sed de aīa sic prochdoloz hodie multi faciunt modicū curauit. Nō m'to post idē sacerdos ī ordie cisterciēsi nouici⁹ fact⁹ ē. Ho cte ꝺo q̄dā ī dormitorio dormiēs rapt⁹ ē ad loca pēaꝝ vbi magn⁹ erat clamoz t tu mult⁹ gemit⁹ t plāct⁹. Et ꝺyaboli tollentes eandē vestē ī fetidū atq̄ bullies lixiuiū intixerūt. De q̄ cū collū sacerdoꝭ persussissent. ille excitat⁹ fortit ī dormitorio clamauit. Adiuuate adiuuate. Quē cum frēs cū signo crucꝭ cōpescerēt. ait. En mrioz. en incēdoz. Tūc surgētes iuenerī caput ei⁹ totū exustū. sicq̄z ad infirmatoriū deportauerūt eū semiuiuū. Qui postmo dū q̄ualuit t fidelr p aīabꝫ sibi cōmēdatꝭ orauit. ℟ Itē sciēdū q̄ fidelr dēm⁹ aīabus subueīre. qz pl'es aīe p lōgū tps ī purgatorio arserūt. t pl'es ibi adhuc diu arrū aīe vsq̄z ad finē mōi ad penas purgatorij ex dei iusticia sūt deputate. Haz legit etiā ī vno exēplo q̄ q̄dā aīa appuit cuidā hoī dicēs se eē deputatā penis purgatorij vsq̄z ad diē iudicij. nisi suffragijs bono rū hoīm iuuaret. Silr legit in q̄dā ser. q̄ q̄dā aīe a tpe xpi ī purgatorio fuert: t fozt asse adhuc sūt. Quare aūt tādiu ibi aliq aīe puniant. t q̄o aliq citi⁹ libant cū eis suffragijs subueīt Hoc q̄re añ ser. clvi. D

Ser. clxi.

De beata ꝟgine maria.

Eataz me dicēt

b Oēs generatōes ꝛc. Lu. i. S Johes de sctō geminiano dicit. Sol nō mittit radios suos sup terrā. nisi p aerē trāseūdo. Cui⁹ rō ē. qz aer ē terre ppinq̄or ipo sole. Sic reuera sol iusticie xps dñs de⁹ nr nō mittit radios sue gre nisi p ꝟginē gl'osaz. cū incōpabil'r ppinquior sit oī creatā ipi deo. vñ Bern. Hil nos de⁹ voluit hre q̄ p marie man⁹ nō trāsiret. Igit ad mrem gre recurram⁹ t ipam salutem⁹. Exq̄ hodie festū. H. beate marie ꝟginis celebram⁹. tūc nos oēs gauderez exultare debem⁹ cū angel. Uñ canit hodie ī introitu misse Gaudeamus oēs in do. diē fe. ce. in ho. ma. ꝟ. de ⁹. H. gau. ang. ꝛc. Uñ si iust⁹ es gaude. qz ex il la cui⁹ festū hodie celebram⁹ ortus est sol

iustície. q̄ est dator ⁊ augmētator gr̄e. Si captiu⁹ ducer⁊ aliq̄ pctō. vl̄ si p̄meris aliq̄ grauī tēptatione. ꝓfortare ⁊ alacriter cele bra festū natiuitat⁊ ꝟginis marie. qr ei⁹ fi li⁹ factus ē nob redēptio. Un̄ apl's. Qui est nob fact⁹ a deo iustificatio: sctificatio ⁊ redēptio. Si san⁹ es salut⁊ tue auctorez in eo venerare cui⁹ ipa m̄r est. Si impiuſ noli despare: ⁊ mrēz mīe interpella. Ecce ei⁹ filī⁹ p fidē iustificat impiū. Omēs igīt in cōi letemur. q̄cūq̄ merit⁊ ipi⁹ adiu uari deposcim⁹. Hā ipa ē ista quā beataz dicēt oēs generatōes. Un̄ Bern. Ad ma/ riā sic ad mediū respiciūt. ⁊ q̄ in celo hītāt ⁊ q̄ hītāt in iferno. i. in purgatorio. ⁊ q̄ nos p̄cesserūt. ⁊ nos q̄ sum⁹. ⁊ q̄ nos sequunt. ⁊ nati natoꝝ. ⁊ q̄ nascent ab ill'. Illi q̄ sūt ī celo vt resarciant. ⁊ q̄ in iferno vt eripian tur. q̄ p̄cesserūt vt ppbē fideles inueniant. q̄ sequūt vt glorificent. Jō btāz te dicent oēs generatōes. q̄ oīby generatōibꝫ vitā ⁊ gl̄iaz genuīsti. In te eī angl'i leticiaz. iusti grāz. pctōres veniā inueniūt ī eternum. q̄ merito btāz eā dicēt oēs generatōes. Hā merito btā ꝟgo maria ab oīby hoīby ī mū do viuētibꝫ venerāda ⁊ honorāda est. qr a ꝓ filio ei⁹ donata ē in mr̄ez oīby hoībus vt ip̄is ī oīby necessitatibꝫ subueniat. Cir ca cui⁹ adiutoriū ī p̄ti fm̄ōe q̄nq̄ sūt di/ cēda. Prīo q̄ efficacit btā ꝟgo maria nos adiuuat. Secdo vñ ꝫ hēat q̄ tā potens est. Tercio q̄l'r nos adiuuat. Quarto ppt̄ q̄d adiuuat. Quīto exēplū. ℣ Quātuz ad p̄mū notādū q̄ btā ꝟgo nos efficaciter adiuuat: qr p̄t ⁊ vult. Jpa eī hz adiuuādi posse: qr ē m̄r oīpotētie. Un̄ bern. Data ē tibi oīs ptās in celo ⁊ ī terra: vt oīa q̄cūq̄ voluer⁊ valeas ī petrare. Jtē hz adiuuādi sapiaz. qr ꝺgnoscit defectus nr̄os ⁊ nccita tes nr̄as. q̄ ꝺr m̄r sapie ⁊ agnitōis. Unde Eccī. xxiiij. Ego m̄r pulcre dilectōis ⁊ ti/ mor⁊ agnitōis ⁊ sctē spei. Jtē hz adiuuā dū velle. qr ē m̄r mīe ⁊ bonitat⁊. Scien/ dū q̄ magnitudo mīe ꝟginis marie oñdit ī ꝫ q̄ ei⁹ mia p̄cellit oīm sctōz mīficordias in celo existētiū. Un̄ assīlat ollue cāpi q̄ ē lilia speciosa in cāpis. Hā oīby p̄sonis mi seret nobilibꝫ ⁊ ignobilibꝫ. sanis ⁊ infirmis diuitibꝫ ⁊ paupibꝫ. iust⁊ ⁊ iniust⁊. iuueibꝫ ⁊ antiq̄s. Jtē oīby morbis et infirmitatibꝫ subuenit si p̄ honorē dei ē vt hō liberetur ab illis. Un̄ sciēdū q̄ sctī nō iuuāt hoīem nisi inq̄ntū deo placz ⁊ saluti ip̄i⁹ hoīs ex pediēs ē. Ergo credere diffinitiue vt q̄ ho norat illū sctm̄. vl̄ q̄ ꝫ facit. vl̄ q̄ ꝫ dimittit ad honorē illi⁹ sctī q̄ iō sibi ꝫ ꝓtingat. l'ꝫ eueniat ē erroneū: qr forte volūtas dei est: vt nō liberer⁊ a tali infirmitate vl̄ tribula tione vl̄ nccitate. Et sctī nō orāt ꝓ nob ni si inq̄ntū ꝓgscūt deū velle eos exaudire. qr forte tal' infirmitas vl̄ nccitas vl̄ pauptas est tibi cā salut⁊ ⁊ p̄fuat te a pctīs. aut for/ te de⁹ ex mia sua vult ī te p̄ūire ī p̄ti pec cata tua. aut ꝓ has tribulatōes augere me ritū tuū. Un̄ dic̄ Hug. iij. li. de aīa. Quos dā p̄sciēs de⁹ ml'tū peccare posse. flagellat eos infirmitate corpis ne peccēt. vt eis vti lius sit frāgi lāguoribꝫ ad salutē q̄z rema/ nere incolumes ad dānatōez. Un̄ ec aug. in li. de ci. ꝺi. De⁹ cū aduerſ reby exagitat aut merita examīat. aut pctā castigat. aut mercedē mihi etnā ꝓ tolerat⁊ mal' tpalibꝫ fuat. ꝫ cū puer tu⁹ infirmat vl̄ aliquē defe ctū hz: ⁊ tu iploras ⁊ inuocas patrociniū ⁊ subsidiū alic⁹ sctī cōmittere debes ꝫ ꝺo ⁊ illi sctō vt⁊ expediat. ⁊ nō diffinitiue te/ nere nec credere si ꝫ vel ꝫ fecer⁊ q̄ puer tu us ꝓpter ꝫ liberabit. qr forte cū pctis tuis demeruisti q̄ de⁹ te punit in puero tuo vt ꝓ has tribulatōes ⁊ occupatōnes q̄s hēs cū puero tuo pēta tua ꝓgscas. ⁊ sic cū ꝓtri tione deū iuoces vt merear⁊ remissionem pctōꝝ. Et tñ nihilomī⁹ sctī honorādi⁊ in uocādi sūt cū mag̃ fiducia. qr meruerūt ꝫ apud deū q̄ p̄nt nob subuenire in nr̄is ne/ cessitatibꝫ. Jtē magnitudo mīe ꝟgīs ma/ rie oñdit p̄ alīs sctīs in ꝫ q̄ iuuat in oīby loc⁊ in mari. in tra. in cāpo. in domo. ī mē sa. in lecto. Jtez in oīby tpibꝫ die noctuq̄. de mane. de sero. in iuuētute. in senectute. ⁊ sic de alīs. Un̄ ec bern. Virgo btā oīby veniā petētibꝫ mīe sinū apit. reis obtinet veniā. egris medelā. pusill' corde robur. af flict⁊ ꝓsolatōez. piclitantibꝫ adiutoriū ⁊ li beratōez. Un̄ ec Crik. O dulc⁊ ꝟgo nō est phas te posse illū deserere q̄ spē suaz fidu/ cial'r in te posit. Ex his ptz magtudo mīe ꝟginis marie. ℣ Quātū ad scdm q̄rit vñ maria ꝫ hēat q̄ tā potēs est tā ī celo q̄z in tra. Rñdet q̄ ꝫ hz ex triplici iure ⁊ rōe. Et ꝫ ptz ex eo q̄ ds p̄t apud aliquē regem terrenū hr̄e magnū posse. aut rōe parētele aut rōe gr̄e inuēte apud illū regē. aut rōne

beneficij qđ exhibuit illi regi. Ista triplici rõne btã ꝟgo maria apud regẽ celestem obtinuit magnũ posse. Prio rõe parentele. qz est mr regis eterni. z iõ merito habz magnũ posse tanqz mr regis celestis. Et ħ signatũ est. iij. li. Reg. ij. c. vbi dixit Salomon bersabee mri sue. Pete mr mea neqz enĩ phas est vt auertã faciẽ meam a te.

Scdo hz magnũ posse rõne gre inuente. Unde dixit ei angls in annũciatiõe. Jnuenisti enĩ grãm apud deũ. Et nõ tm ĩuenit apud deũ grãz: sz etiã apud totũ mundũ. Bern. Bñ maria dr gra plena. qz deo angel' z hoibꝫ est gta. Deo p hũilitatẽ. angel' p ꝟginitatẽ. hoibꝫ p fecũditatẽ. Tantam grãm apud deũ inuenit qz eã ab eterno sibi in mrez elegit. Unde Rich. de scõ vic. in tractatu de ꝯceptione ꝟginis. Hec ẽ ĩnqt ab initio diez pdestinata. z a pphetis pnũciata. Unde etiã Damas. Sancta z semp laudabil' dei genitrix maria p eterno z puissimo ꝟsilio dei ordiata ẽ. Jtẽ tantã grãz inuenit qz oẽs petitiões ei⁹ exaudit. Unde in li. Reg. dixit Salomõ mri sue. Oĩe qđ petieꝛs a me ipetrabis. Unde Bern. Loqre dña z audiet silꝫ tu⁹: z qcũqz petieꝛs ipetrab X Tercio habz magnũ posse rõne meriti. qz ipa sup oẽs puras creaturas merita cumulauit. Pro q̃ sciendu⁹ qz merita btẽ marie ꝟginis sunt nobilia magz z mlta. Prio dico qz sunt nobilia ppt immediatõez. Hã opa mie q̃ nos iubemur pauplbꝫ exhibere. ipa ĩmediate ĩ ipm deũ exercebat. Jpa enĩ eu⁹ lacte suo pauit z potauit. hospitio vteri sui hospitauit. vestiuit eũ hũanitate. s. corpe qđ de purissimo sanguie ei⁹ factũ ẽ opatione spũssti. pendentẽ i cruce tãqz ĩ carcere positũ eũ visitauit. qz iuxta crucẽ steterit z sepulture eius interfuit. sic qz opa mie q̃ nos pauplbꝫ exhibem⁹. ipa ĩmediate ĩ ipz deũ exercebat. g ei⁹ merita sunt nobiliora meritis nris. Scdo fuerꝛ ei⁹ merita magna ppter duplicatã opatõem. qz sil' z sel' ꝯplatione z actione exercebat. Haz i eo qz nutriuit ipm necessaria corpis mistrando. in ħ etiã ipa intẽdit deo ei⁹ diuinitatẽ sublimiter ꝯplãdo. Tercio ei⁹ merita fuerũt mlta ppter cõtinuatiõez. qz sine cessatiõe meruit z merita cumulauit. y Sz d. quõ sp meruit. nõne qñqz comedit z bibit z dormiuit. Rñdeo qz oia illa necessaria corpis ita discrete ordiauit. qz cessando ab opibꝫ z q̃escẽdo sp meruit. z ħ ex feruẽti charitate. Et ħ nõ est miruz. qz nob est possibile sp mereri i oibꝫ q̃ facim⁹ vl' dimittim⁹. cũ in gra dei sum⁹ z oia ad deũ referim⁹. Unde apls. Scim⁹ qm̃ diligẽtibꝫ deũ oia cooperant in bonũ. Jn ħ enim pcellim⁹ sctos i celo existẽtes q̃ nihil amplius mereri pñt. sz nos possum⁹ i pñti vita sp mereri. ꝟbi gra. Si comedis ppter fortationẽ nature z cũ gra z actiõe. cibꝫ tuus laudat deũ. z sic comedẽdo mereꝛs coronã vite eterne. Jtẽ si dormis ea intẽtione vt fortior fias ad surgẽdũ z seruiẽdũ deo sic dormiẽdo mereꝛs. Unde ec Bre. Sõnus sctoz nõ vacat a merito. Jtem si laboras manualit ea itẽtiõe vt habeas vñ te z vxorẽ tuã z pueros tuos de iust' acq̃sit' nutrire valeas: z nõ indigeas furari nec q̃qz iniuste lucrari. Uel si laboras ea intẽtõe vt de laboribꝫ tuis pauplbꝫ subuenias q̃ pse laborare nõ pñt. Uel si laboras vt pñtiaz ade z hũano generi iniũctam pficias. Et qñcũqz haz triũ intẽtionũ vnã hẽs z sic gra laboras sp mereꝛs in q̃libꝫ ope coronã vite eterne. Ergo pstor nõ pt pinsere palmã nec ꝗn mereat vite eterne coronã. silꝫ faber sartor. sutor. rustic⁹ exercẽs agriculturaz z sic de alijs laboratoribꝫ. Et p vna die in q̃ ħ in pñti vita fideliꝛ laboraſti hẽbis maius pmiũ i regno celoz q̃s tot⁹ mõs valere pt. Unde ps. Labores manuũ tuaruz qz man. be. es z b. t. e. tẽ. Unde ec Bern. de ꝟsideratiõe. Si labor te terret: merces inuitet. Unusq̃sqz ei ꝟm suũ laborẽ mercedez accipiet. Unde ec Amb. Breuis h⁹ laboris est meta: sz corona ppetua. A Sz q̃ntũ ad terciũ. s. q̃litt btã ꝟgo maria nos adiuuat. sciẽdũ qz ipa adiuuat hoiez i oi statu sz in vita. i morte z p⁹ mortẽ. Unde cant de ea. Maria mr gre mater mie. tu nos ab hoste ptege i hora mortꝭ suscipe. Adiuuat hoiez i oi statu q̃dẽ in pñti vita tã bonos q̃s malos. Bonos. s. eos i gra ꝟfuãdo z eis graz augmẽtando. Jõ dr. Maria mr gre. Malos vero ad mie cordiã z pñiaz reducẽdo. iõ dr. Mater mie. Adiuuat ec in morte nos ab insidijs dyaboli ptegẽdo. iõ dr. Tu nos ab hoste ptege. Adiuuat ec post mortem aias i suis manibꝫ suscipiẽdo z eas i celuz deducẽdo. iõ subdit. Et in hora mortꝭ suscipe. Unde q̃rit sup ħ qz maria vocatur

sine noiaꝫ mater mie. an ipa vel filius eius sit magꝭ misericors. Rñdeꝫ qꝫ filiꝰ ei⁹ i in/ finitũ plus hz de misicordia q̃z ꝟgo sctã. qz sic infinite est potẽtie. sic est z ifinite mi sericordie. Unꝰ ps. Miserationes ei⁹ sup oia opa ei⁹. Sz ipa btã ꝟgo maria dz ma ter mie. qz sp misericorditer agit. Et ideo ntũ ad ħ pctores fiduciali⁹ ad matrẽ mi sericordie confugiũt. Unꝺ Bern. Reuolue diligenti⁹ euãgelice historie seriẽ vniuer/ saz. z si q̃d forte increpatoriũ durũ l'aspe rũ inueneꝛ in maria. ipaz de cetero suspe/ ctaz habeas z ad eã accedere vereaꝛ. Sz filiꝰ eius nõ solũ est misicors: sz ec̃ iustus in oibꝫ opibꝫ suis. Unꝰ ps. Uniuerse vie dñi mia z ꝟitas. ℟ Quãtũ ad q̃rtuz sez ꝓpter q̃d btã ꝟgo nos adiuuat. Sciẽ/ dũ qꝫ ꝟgo gl'osa iureiurãdo tenet z obliga tur nob pctoribꝫ miaz z gr̃az exhibẽ. vt ec̃ nullo mõ valeat a nobꝫ otinere misericor/ diã suã etiã si vellet. sz iusto dei iudicio cõ uincitur optere nobꝫ gr̃am dare. Et ħ tri/ plici rõne. Prio quinciꝫ nobꝫ gr̃az exhi bere. ꝓpter ipi⁹ gre inuetionẽ. Humanuz eni⁹ gen⁹ in lapsu primoꝛ parentũ gratiaz pdidit quã angl'o testante maria inuenit. Sic eni⁹ ait angl'us: vt hr̃ Lu. i. Inueniſti eni⁹ gr̃az apud deũ. Iustũ est tã in iudicio ecclĩastico q̃z ciuili. vt q̃ realtery⁹ inuenit ei restituat cui⁹ erat. Et sic p iustã sniam cogit maria nob pctoribꝫ restituere grãm velit nolit. Scõo cogit nob misereri p ꝓpter maternũ affectũ. Unde eo qꝫ ei⁹ filius dignaꝫ dici z esse frater nr̃. Narrabo nomẽ tuũ frib⁹ meis. Itẽ i euã/ gelio dixit xp̃s marie magdalene. Uade ad frẽs meos z dic eis. Ascẽdo ad patrem meũ z pzẽm ve. Ex ħ iusta rõne cogit esse mater nr̃a. Scim⁹ aũt qꝫ oĩs mr̃ diligit fi lios suos. Unꝺ sic ihs xp̃s fm deitatez na/ turaꝫ est filiꝰ dei pr̃is: z oẽs electi filij ad/ optiui. Sic a filꝰ ihs xp̃s fm bũanitatez est naturaꝫ filiꝰ ꝟginis marie: z nos ei⁹ fi/ lij ex materna affectiõe. Hincẽ qꝫ Luc. ij. dz. Pepit filiũ suũ pziogenitũ. q̃ pziogeni tus ei⁹ iusto ordie dz respectu nr̃i q̃ p⁹ il/ lũ filij ei⁹ sum⁹. Unꝺ Amb. Si xp̃s oĩum credẽtiũ est frater: cur nõ ipa q̃ genuit xp̃z credentiũ sit mr̃. Ex hac aũt materna affe ctione cogit btã ꝟgo maria hr̃e curaz nr̃i. Scim⁹ eni⁹ qꝫ aialiũ volucrũ z serpentuz mr̃ cogit diligere fetũ suũ. qꝫ si tã fortis est naturaꝫ vt oĩs creaturaꝫ mr̃na cogaꝫ velle bonũ filijs suis. ml'to magꝭ diuin⁹ affect⁹ in ma tre dei cogit eã nos amare. qz filiꝰ dei q̃ ve nit ex mia in vteꝛ ꝟginis fecit ei⁹ viscera miam redolere. Unꝰ Bern. Qui pomũ in manu habuerit p dimidiã diẽ. p reliquaz ptẽ diei man⁹ redolet odorẽ. Sic a simili qz misericordia q̃ est de⁹ i ei⁹ visceribꝫ nouẽ mẽsibꝫ req̃euit. iõ ei⁹ viscera redolẽt boni tatẽ z miam in sempiternũ. Unꝺ Bern. Dico vob carissimi si pie a nob pulsata fu erit. nõ deerit nccitati nostre: qm̃ misicors est z mr̃ mie. Tercio cogit nob misereri ex filij recõmendatiõe. Ad ħ enĩ elegit xp̃s filiꝰ marie tps z locũ aptissimuz q̃ nos re/ cõmẽdaret mr̃i. ħ est tps passiõis z locuz passionis. qñ dixit. Mulier: ecce filiꝰ tu⁹. vt ex loco z tpe ipam recõmẽdatiõez ei p/ fundius inculcaret. Hã noie iohãnis qui interp̃tat gr̃a. oẽs pctores ꝓuersi ad dñm intelligunt. q̃s in illo loco z tpe mr̃i cõmẽ dare voluit. vt cũ ira dei iusto dei iudicio egrederet ad puniendũ z dãnãdũ pctores ipa memor loci z tpis passiõis p nob effe ctuosi⁹ interpellaret. ac si in illa recõmen datione filiꝰ ei diceret illud Isa. xvi. Ab/ sconde fugiẽtes z vagos ne pdas. ac si di/ cat. Uide mater ocul' cordis z corpis. q̃d q̃ntũ z q̃lia p pctoribus patior: z eos tibi habeas recõmẽdatos. Quia licet multa z magna sit valde mia mr̃is xp̃i super pctõ res. tñ maior est mia filij. vtpote qz est ipa met misericordia hñs miam essentialit infi nitã affectuosi⁹ cupiẽs nos saluari q̃z dã/ nari. Et iõ mr̃em sue passioni interessevo luit vt p suã intercessionẽ cui nõ est phas aliq̃d denegare occasionẽ miserẽdi habe/ at pctoribꝫ. ℒ Qz aũt maria sollici/ ta sit recõciliari pctores. ptz p tale exem/ plũ. Quidã pctor volens ire ad peccãduz ad altare ꝟginis gl'ose stans salutauit eaz angelica salutatiõe. qz modus ei⁹ erat q̃n cũq̃z ꝓteriuit altare vl' imaginem ꝟginis marie q̃ eã salutauit. Oꝺ cũ faceret: vidit imaginẽ eiusdẽ ꝟginis que sup altare erat viuificari sil' cũ puero quẽ tenebat. vidit/ q̃z sanguinẽ fluere de puero in gremiũ ei⁹ sic fluxerat de vulneribꝫ xp̃i in cruce. Oꝺ cũ cerneret obstupefact⁹ dixit. O dña q̃s fecit ħ. Et ꝟgo rñdit. Tu z ceteri pctores q̃ ampli⁹ crucifigitis filiũ meuz q̃z fecerãt iudei. Uolebatq̃z ꝟgo sanguinẽ pueri ter

gere ⁊ restringere ⁊ nō poterat. Et peccatōr ille ꝓuersus ad ꝟginē dixit. O mr̄ misericordie intercede ꝓ me. Et illa. Vos pctōres vocat̄ me mr̄em mīe: q̄ tñ nō cessatis me facere mr̄z miserie ⁊ tristicie. Et ille. Nō sic iuāt pȳssima dña loq̄re. sz memēto aduocatā pctōr̄ te esse ⁊ intercede ꝓ me. Et mr̄ ad filiū. O pȳssime fili amore mei miserere huic pctōri. Et fili⁹. Nō mr̄ Nec ḡuari debes q̄ te nō audio. q̄ et ego rogaui pr̄em meū. ꝓio vt si possibile foret alio mō gen⁹ humanū saluari: trāsferret a me calicē passiōis. ⁊ noluit me audire Et mater. O fili memēto q̄ materno amore te foui ⁊ alui vberib⁹ meis: ⁊ cōdona huic pctōri. Et fili⁹. O mr̄ ex iustīcia tibi ostēdam q̄ exaudire te nō teneor. Et mr̄. Nō fm iustīciā causemur: sz ad misericordiaz ꝓfugim⁹. Et ḡ ꝓpter tuaz mīam miserere huic pctōri. Et fili⁹. Rogaui ego scō patrē meū vt si possibile foret alio mō genus hūanū saluari. trāsferret a me calicē passionis ⁊ non audiuit me. Et mr̄. O fili memēto laboꝝ ⁊ doloꝝ q̄s sustinui tecum: et dona mihi istū pctōrē. Et fili⁹. O mr̄ noli grauari q̄ te nō exaudiā. Sz memento q̄ tercio rogaui pr̄z meum vt trāsferret a me calicē passiōis. ⁊ nō exaudiuit me. Et mr̄ deposuit filiū ⁊ voluit ꝓcidere ad pedes ei⁹. Nō vidēs fili⁹ dixit ad eā. Quid est mr̄ q̄ facere vis. Et illa. tādiu ad pedes tuos cū pctōre iacebo q̄usq̄ veniaz ei ꝓcedas. Et fili⁹. Absit ꝟ mr̄. Statutuz ē in lege diuīa q̄ fili⁹ dz honorare mr̄z. Et iustīcia ꝓcludit q̄ ille dz legē implere q̄ legē dedit. Cū aūt ego fili⁹ tu⁹ sim ⁊ tu mater mea. te honorare volo in isto pctōre. et sibi ꝓpter te oīa pctā indulgere vt sit pax inter me ⁊ eū. Et in signū pac̄ osculet̄ vulnera mea. Et sic pctōr osculando sanauit omnia vulnera xp̄i.

De beata ꝟgine maria ali⁹ Ser. clxij.

Fecit mihi magna q̄ potēs est: ⁊ sanctum nomē ei⁹. Lu. i. Diero. De beatissima ⁊ gl'osissima ꝟgine maria loq̄ me indignū fateor. Sed et puto q̄ nemo sit q̄ p̄sumat nisi q̄ q̄nta sint q̄ pandunt̄ ignorat. tñ si ad ꝟ nemo ydoneus inuenit̄. votis oīb⁹ cessare nō dz q̄libz eē pctōr a laudib⁹ ꝟginis gl'ose. Vñ eē aug⁹. Quid enī dicā de te paup ingenio. cuz de te q̄d̄q̄d dixero minor laus est q̄z tua dignitas merea. Hā si oīa mēbra verterent in linguas. ei⁹ laudē adhuc explicare non possent. Vñ eē Bern. Si oīm martirum vulnera ⁊ mēbra verterent in linguas eaz sufficiēter laudare nō possent. Si igit̄ tā ti doctores fatent̄ se ad ꝟ nō posse sufficere. q̄d dicā de modernis doctorib⁹ q̄ respectu eoꝝ sunt q̄si gutta respectu mar̄? Sed recurrendū est ad illā de q̄ locuturi sum⁹. vt apud filiū suū nr̄ām insufficiētiā adiuuet ⁊ indignitatem excusset. q̄ dñs fecit ei magna q̄ potēs est ⁊c. Vñ in p̄nti ꝓmone ⁊ in festo. H. beate ꝟginis marie tria sunt dicēda. Primo de nouē dignitatib⁹ q̄bus eā p̄uilegiauit de⁹ p̄ ceter̄ sctis ⁊ hoīb⁹. Scdo quo ipa beata ꝟgo maria est exemplar morū ⁊ ꝟtutū. Tercio exemplū

Quantū ad p̄mū sciendū q̄ pria dignitas marie est. q̄ eā ab oī pctō mortali veniali ⁊ originali mūdauit ⁊ custodiuit. Rari sunt q̄ sibi caueāt ab omi pcto mortali. Rariores sunt qui caueant a veniali. Rarissimi sunt qui nascantur sine originali. Jō rarissimi. q̄ nō inueniunt̄ nisi tres in nouo testamēto. s. xp̄s. btā virgo maria. ⁊ beat⁹ iohānes baptista. De ꝟgine enī maria dr̄ Cantic. iiij. Tota pulcra es amica mea: ⁊ macula nō est i te. Jpa enī fuit pulcra. q̄ ab oī pcto mortali penitus aliena. Fuit tota pulcra: q̄ in carne ⁊ i aia a pecato originali mūdata. Fuit sine macula q̄ ab omi veniali immunis effecta. Unō Bern. Ego puto q̄ copiosior sanctificationis bñdictio in mariā q̄z in alios i vtero sanctificatos descēderit. q̄ nō soluz ei⁹ or tū sanctificaret. sz etiā vitā eius deinceps immunē ab oī pcto ꝓfuaret. q̄d alteri nemini ī nat̄ mulier q̄ credit eē donatū. Vñ etiā aug. Cū de pctis agit̄ nullā prorsus de hac sacratissima ꝟgine maria volo fieri mētionē. Vñ ps. Anīa ei⁹ in vita ipius bñdicet̄. Nō nulli ꝓcedit in hac vita. Hā si oēs sct̄i ⁊ sct̄e interrogarent̄ si peccassēt. oēs rn̄derēt. Si dixerim⁹ q̄m pctm̄ non habem⁹ veritas ī nob nō est. Vñ Salo. Hō est hō iust⁹ in terra q̄ faciat bonū et n̄ peccet. Vñ eē puer. xxiij. Septies i die cadet iust⁹ ⁊ resurget. Vñ eē dr̄ in decret. Oīmis hō habet pcta venialia. de pe. di. ij Opponit̄. Sed sine oī pctō mortali pōt

vnusq̃sq̃ viuere. Et oppositū tenere ē er roneū ⁊ hereticū. Unū mgr̄ sñiaz li. ij. dis. xxvi. dicit. Illos errare dicim⁹ q̃ cū ma nicheo dicūt hoiem pctm̄ mortale vitare nō posse. Scda dignitas est q̄ eā ī ma trē suā elegit p̄ oīb⁹ mulieribꝫ ⁊ ꝟginibus Unū cantat de ea. Elegit eaz de⁹ ⁊ p̄elegit eam. Unū Bern. Proinde factor oīum vt homo fieret nascitur⁹ de hoīe talē sibi de buit mr̄em eligere q̃n potius ꝓdere. q̃lem ⁊ se decere sciebat ⁊ sibi placituram noue rat. Uoluit igit ꝟginē esse de q̃ immacu lata īmaculat⁹ ꝓcederet omniū maculas purgatur⁹. voluit ⁊ humilē de q̃ mitis et būilis corde pdiret. Unū sciēdū q̄ bea ta ꝟgo fuit vera mr̄ xp̄i. qz materiā carnis sibi dedit. Quenientē locū in vtero tribuit ⁊ queniēs in vtero nutrimētū sibi exhibu it. Ista tria faciūt eā verā esse matrē chri mistrauit. ita q̄ nullus pr̄ ibi aliq̃d dedit Corpus alioz puerorꝫ formatū est duabꝫ lineis. i. semie vtriusq̃ parētis. Corp⁹ au tē xp̄i formatum est tm̄ in vna linea. i. sola carne ꝟginea. Unū xp̄s nō vocat se filium hoim: sed filiū hois. qz ex opatiōe spūssan cti ⁊ ex sanguinibꝫ purissimis btē ꝟginis formatū est corp⁹ xp̄i. Itē fuit sollicita et studiosa mat. Ideo studiosa fuit vt dicit Bern. q̄ oīa opa mīficordie erga psonaz filij exhibuit. Jpm enī indumēto carnis induit. Jpm etiā in hospitio vteri sui no uē mensib⁹ hospitabat. Jpm p infantulā etatē firmū fouit. nutriuit ⁊ portauit Jpz in cruce tanq̃ in carcere positū visitauit. ei⁹ sepulture interfuit Et bñ studiosa mr̄ fuit. qz oīa opa mīficordie erga filiū exer cere voluit. Et iō mr̄ filio fuit valde cha ristima. Qd q̃dez ipe oñdit q̃n in cruce ex istens tantā curā de ea habuit q̄ eā ioban ni cōmēdauit. E Xp̄s nāq̃ in hac vi ta q̃nq̃ habuit ⁊ possedit. Habuit quidē q̃ndā paruā expensaz sibi datā pecuniaz. habuit corp⁹ ⁊ aiam. habuit mr̄ez. habu it eccl̄iam. Ea aūt q̃ fuerunt vilia custodi vilissimo cōmisit. ea aūt q̃ fuerūt chara cu stodib⁹ bonis cōmisit siue commēdauit. Hā pecuniā quā ꝓtemptibilē ⁊ vilissimā reputauit: custodi vilissimo. s. iude tra ditori commisit. corpus suum pr̄ciosum charis custodibus. scilicet nichodemo et ioseph ab arimathia cōmisit. Ecclesiam vero quā habebat charioz chariozi cu stodi. s. petro tradidit. Matrē aūt charis simā custodi dilecto. s. iohanni euāgeliste cōmisit. Aniam quā habuit supcharissi mā custodi supcharissimo. s. pr̄i suo eter no cōmēdauit. Unū Lu. xxiij. Pater ī ma nus tuas cōmēdo spūm meuz. Tercia dignitas est q̄ ꝟgo ꝓcepit ⁊ ꝟgo pmansit. Insup pepit filiū suū sine dolore. Et illa ꝓceptio p̄dicta fuit p Isaiā ꝓphām q̃ di cit. Ecce ꝟgo ꝓcipiet ⁊ pariet filiū. Unde Aug. Qui scripsit tabulas lapideas sine stilo ferreo ipe grauidauit ꝟginē mariam spūsctō. Et q̃ pduxit panē in heremo si ne aratione. ipe impgnauit ꝟginē sine cor ruptione. Et q̃ fecit ꝟgā sine pluuia ger minare. ipe fecit filiā dauid sine semie ge nerare. Itē Petr⁹ rauēnenſ loquēs de ꝟ gine maria di. Uirgo inq̃t te mr̄em p̄esti tit gr̄a nō natura. in tuo ꝓceptu. in tuo p tu creuit pudor. aucta est castitas. integri tas roborata. ⁊ solidata ē ꝟginitas. F Itē sciendū q̄ part⁹ ꝟginis p̄cellit partus aliaz mulier. qz cetere mulieres añ ptum hñt timorē. qz multe in ptu piclitant. Er go cōiter mlieres p̄epant se añ ptū q̃si ad mortē cū pceptiōe sacramenti. in ptu hñt dolorē. Unū Beñ. ij. In dolore pies filios. Et post ptū hñt languorē. Sz btā ꝟ go timere nō debuit. qz habuit anglm cu stodientē. p̄rem sanctificantē. p̄s. Sancti ficauit tabernaculū suū altissim⁹. Spiri tūsanctū ꝓceptū opantē. Lu. i. Spūssan ctus supueniet ī te. q̃. s. ꝓceptū tuū effici at. Filiū dei ī vtero ei⁹ habitantē. Eccl̄i. xxiiij. Qui creauit me req̃euit ī tabnacl̄o meo. Silr in ptu nō habuit dolorē. Tuz qz xp̄s illū dolorē vsq̃ in suā passionē ser uauit. Tūc ei gladius doloris ptransiuit aiam ei⁹. Tū qz sine pctō ꝓcepit. ⁊ mulier rōne pcti illi dolori subiecta fuit. Tum qz tantā habuit leticiā de eo q̄ se videbat dī filiū parere: generare redēptorē ⁊ suā ꝟgi nitatē retinere. q̄ tā immēsa leticia omnez aliū dolorē excluſit. Unū Bern. Bñdicta tu ī mulieribꝫ q̃ aliā generalē maledictōez euasisti: q̃ dictum est. in dolore pies filios Aug⁹. O q̃s btā mr̄ illa q̃ sine ꝓtamiatiōe ꝓcepit ⁊ sine dolore pepit. Silr post ptū nō habuit languorē. tū qz medicinaz dei portauit. i. filiū dei q̃ sanat oēm languorē ⁊ oēm infirmitatē. tū qz ꝟtus altissimi ob

umbraculū ⁊ refrigeriū sibi fecit. ⁊ nullaz molestiā eā pati in ptu ꝓmisit. Lu.i. Uir tus altissimi obūbrabit tibi. Quarta dignitas est q̄ ipe xps matri sue subditus fuit. Uñ Lu.ij. Et erat subdit⁹ illꝭ. Ubi xps docet filios obedire parētib⁹. De hꝫ q̄ reante ꝭmone. xxviij. S. Quinta dignitas est q̄ omēs gr̄as quas alij scī habuerūt ꝑticularit: ipa habuit vniuersaliter. Hā abraam habuit fidelitatē magnā sed ipa fidelior. Moyses habuit mansuetudinē: sed ipa mānsuetior. Dauid habuit hūilitatē: sed ipa humilior. Johes euāgelista ꝭuauit virginitatem: sed ipa purior. Martha habuit hospitalitatē: sz ipa liberior. q̄ xps nouē mēsib⁹ in vtero ipi⁹ hospitatus fuit. Maria magdalena instituit ꝓtemplationi: sz ipa in ꝓtēplatione sublimior fuit. Beat⁹ nicolaus mīsericordiā exhibuit: sz ipa clemētior fuit. ⁊ sic de alijs. Uñ puerb. xxxi. Multe filie congregauerūt diuitias: tu supgressa es vniuersas. Unō Bern. Hō decuit mariā cōmūes gratias hr̄e: nec paucas. q̄ summū gestabat in vtero. sz q̄dq̄d summū q̄dq̄d altissimū fuit in gr̄a: hꝫ abundantissime possidebat. Unde Hiero. Ceteris p ptes. Marie ꝙ se tota sil' infudit plenitudo diuinitatꝭ. Uñ itez Bern. Merito de te ꝙgo beata pleitudo gr̄e ꝑdicat. q̄ non defuit tibi fides pr̄iarchārū. spes ꝓphetaz. charitas apl'oz. cōstantia martyrū. sobrietas ꝓfessorū. castitas ꝙginū. puritas angl'oz ⁊c. Sexta dignitas est oim xpianoz speciat' collaudatio. q̄ fere q̄t ipi xpo tot fiūt laudes ipi ꝙgini marie. Uñ Ecci. xliij. Bñdictio nē oim gentiū dedit illi. Quis enī est tam scelerat⁹ q̄ nō habeat deuotionē ad btām ꝙginē. Hā cū q̄s offendit pedē ad lapidē statim inuocat mariā. vl' etiā q̄cunq̄ occurrit alicui grādis tribulatio siue ab aq̄ siue ab igne. vl' etiā a q̄cūq̄ alia creatura. statim hō implorat patrocinium ꝙginis gl'ose marie. clamādo. Aue maria. sic q̄ q̄ naturaliter est iā homini insitū habere ad mariā speciale refugiū tanq̄ ad mr̄em ꝑpriam. Septima dignitas marie est q̄ ihs xps in occursuz ei⁹ prexit cū exercitu suo celesti. q̄n ipa de hac vita migrauit.

¶ Uñ sciendū q̄ xps mr̄ez suā ꝙginez mariā cū honorabili societate assumpsit. Hā angl'i. patriarche. ꝓphe ⁊ apl'i sibi cū xpo obuiauerūt. ⁊ merito: q̄ oēs isti eam honorare tenebant. Angl'i enī. q̄ ipa beata ꝙgo maria ē dña angeloz. Patriarche q̄ ipa de eoz stirpe descendit. Prophete: q̄ ipa spū ꝓphetie plena fuit. Apl'i. quia ipa eoz mgr̄a fuit. q̄ apl'i pr̄tes corporaliter fuerūt ⁊ ei exeq̄as fecerūt. Uñ sciendū q̄ bis euacuatū fuit celū. Primo q̄n xps ascēdit. q̄ tūc nullus angl's in celo remansit: sed oēs obuiā xpo venerūt. Secundo q̄n btā ꝙgo assumpta fuit: q̄ tūc oms angl'i ⁊ oēs aīe sctoz ⁊ ipe xps obuiā sibi venerūt. Tercio euacuabit in iudicio: q̄ tūc oms in celo existētes in vallē iosaphat ꝑficiscent. Octaua dignitas ē: q̄ eā tanq̄ reginā celi ad dexterā suā colloca uit. ¶ Sciēdū q̄ q̄libet regina consueuit in regali palatio p̄ ceteras tria habere. s. nobiliorē locū. ornatū ⁊ famulatum. Ista tria hz regina celi. Jō dicit ps. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato. circūdata varietate. Habet igit̄ btā ꝙgo maria nobilioē locū siue sitū. q̄ sedet a dextris filij sui.

Scōo hz nobiliorē ornatū. Jō dicit̄ vestitu deaurato. i. cuz corpe gloificato. Bern. Tota cōglomerat̄ angloz frequentia. vt videat reginā sedentē a dextris dñi ꝙtutū in vestitu deaurato. i. in corpe sempiterno ꝙtutū distincta. Tercio habet nobiliorē famulatū. q̄ oēs angl'i et oēs sancti assidue famulant̄ ei. Jō subdit circūdata varietate. Varietas ē angloz tam celestiū spirituū. s. pr̄iarchaz. ꝓphetaz. ⁊ apl'oz. martyz. ꝓfessoz ⁊ virginuz. Oēs iste varietates ipaz circundant. q̄ oms isti tāq̄ domicelli ⁊ domicelle sibi assistūt ⁊ eā venerant̄ ⁊ laudāt. Itē ꝑ ipam ⁊ ꝓpter ipam in cel' eternaliter honorabimur ab oib⁹ ordinib⁹ angelis. Quēadmodū vniuersi frēs ⁊ sorores loz. Quēadmodū vniuersi frēs ⁊ sorores regie a tota familia sua reuerētissime honorant̄ rōne regine. sic ⁊ nos ab oib⁹ angelis rōne sororis nr̄e ꝙginis marie.

Nona dignitas marie est q̄ ipam ihs xps petitionariā hoim fecit. Unō Bern. Per te accessum habem⁹ ad filiū o beata inuētrix gr̄e. genitrix vite. mater salut'. copiosa charitas tua nr̄oz coopiat multitudinē pctoz. fecūditas tua gl'osa fecūditatez nob⁹ pariat meritoz. Dña nr̄a media trix nr̄a. aduocata nostra. tuo filio nos re

presenta.tuo filio nos recõmenda. Jõ be
ata ẏgo maria assimilaꝫ primo auroꝛe.si/
cut enĩ auroꝛa est mediũ inter diẽ ꝛ noctẽ
sic ipa est mediatrix int nos ꝛ deũ. Unde
Bern. Securũ accessum hz hõ ad deum.
vbi mediatoꝛẽ cause sue filiũ hz ante pꝛez
matrẽ añ filiũ. Xps nudato coꝛpe pri ostẽ
dit latꝰ ꝛ vulnera. Maria filio pectꝰ ꝛ vbe
ra. Hõ pt vllo mõ fieri repulsa: vbi tot cõ
currũt charitaꝫ insignia. Itẽ assimilatur
lune. Sicut enĩ luna p̃ ceteꝛs planetꝫ ter/
re est magꝛ vicina.sic ꝛ ipa p̃ ceteris sanctꝫ
pctoꝛibꝫ est magis ppinq̃ cũ sua misicoꝛ/
dia. Aug. Maria p̃ oĩbꝫ sctis impetrat in
ducias transgꝛessoꝛibꝫ vt renũciẽt suis er
roꝛibꝫ Itẽ ipa cõpaꝫ soli qꝛ eiꝰ misicoꝛdia
p̃ oĩbꝫ alijs est cõmunioꝛ. Itẽ sicut sol ha
bet tres planetas sup̃ se.ꝛ tres ifra se Sic
supꝛa.ꝛ tres statꝰ hoĩm.s. ꝓiugatoꝛ.vidu
arũ ꝛ ẏginũ infra se. Hã ipa est ꝑposita a
p̃o ꝓiugatꝫ viduis ꝛ ẏginibꝫ.qꝛ oĩm cu/
rã gerit sicut mr̃ sollicita sup filios suos ꝛ
filias. Itẽ sic sol lucẽ suã ꝛ calorẽ suũ cõ/
muniter tribuit oĩbꝫ tã bonis q̃s malis.iu/
stis ꝛ iniustꝫ;sic ꝛ ipa lucẽ gr̃e ꝛ caloꝛẽ mi/
sericoꝛdie oĩbꝫ impẽdit. Unꝫ Bern. Oĩmi
bus sinum mie sue apit vt de plenitudi/
ne eiꝰ accipiãt vniuersi. captiuꝰ redẽptio
nẽ.egeꝛ curationẽ.tristis ꝓsolationẽ. pec/
catoꝛ veniã.iustus gr̃am.angelis leticiam.
filiꝰ ꝓsona carnis hũane subam.tota deni
q̃ trinitas gloriã. Itẽ beata virgo maria
compaꝫ stelle maris. Unꝫ canit. Aue ma/
ris stella dei mr̃ alma ꝛẽ. Quia sicut stella
maris vniuersaliꝛ dirigit oẽs naugantes
suis radijs.sic ẏgo maria oẽs hoies p ma
re huiꝰ mũdi trãseuntes dirigit suis exem/
plis ꝛ illumiat ꝛ informat. Informat enĩ
ꝓiugatas vt viris suis obediãt ꝛ eos ho/
noꝛet.sicut ipa ioseph obediuit ꝛ ipum sp
honoꝛauit. Informat viduas vt pꝰ moꝛ/
tẽ viroꝝ suoꝝ alios nõ accipiant: sz in vi
duitate pmaneãt. Informat virgines vt
hoĩm ꝓsortia fugiãt:ꝛ a multiloqo se tem
perent. Informat penitẽtes vt opa peni/
tentie pficiãt. Informat etiã hoies iustos
vt de die in diẽ pficiãt ꝛ sp meliꝰes fiant
Qꝛ igit beatissima ẏgo maria oĩbꝫ p ma
re huiꝰ mũdi nauigãtibꝫ radios exemplo/
rũ suoꝝ emittit.iõ stella maris vocari de/
buit. Itẽ ꝺr stella maris rõne statiõis. qꝛ
nõ occidit sicẽ alie stelle. Sic btã ẏgo pec/
catoꝛibꝫ nõ occidit:sz semp in ꝓspectu fi/
lij p ipis intercedit. Hã cũ oẽs sctĩ et sctẽ
pctoꝛẽ derelinquũt:tũc ipa sola eũ nõ de/
relinq̃t. Unꝫ q̃libet pctoꝛ ad gl'osissimã ẏ/
ginẽ mariã ꝓfugiat tanq̃ ad mediatricez
ꝛ auxiliatricẽ q̃ nunq̃ vllũ pctoꝛẽ q̃ntũcũ
q̃ pdituꝛ dedignaꝫ. Unꝫ Anſ. Maria tu
pctoꝛem toti mõo despectũ materno affe
ctu amplecteꝛs;nec deseris eũ q̃usq̃ deꝰ p
te placatus ipm sue gr̃e reformabit. Unꝫ
Bern. O mr̃ dei ꝛ homis.o mr̃ rei ꝛ iudi/
cis.o mr̃ regis ꝛ exulis.cũ sis mr̃ vtriusq̃
nõ decet vt inꝫ filios discoꝛdiã esse pmit/
tas. ℟ Quãtũ ad scõm sciendũ q; be
ata ẏgo maria oĩbꝫ hoĩbꝫ cuiuscũq̃ statꝰ
formã viuẽdi tribuit:qꝛ oẽs homies aut
sunt in ꝓsperitate:aut in aduersitate:aut
in medio ꝓstituti. Illis q̃ sunt in ꝓspe/
ritate:ꝛ q̃ supeminẽt alijs in donis tpali/
bus.naturalibꝫ vl' spũalibꝫ dat exemplũ
hũilitatis. Hã in die annũciatiõis cũ pꝛe
poneꝛeꝫ oĩbꝫ creaturis.qꝛ regina celi ꝛ maꝫ
dei effecta esset.ipa se hũilians rndit ange
lo di. Ecce ancilla dñi ꝛẽ. Qꝫ autẽ necesse
sit hũilitatẽ in ꝓsperitate ꝙare oñdit au
gꝰ.di. Humilitaꝫ sectatoꝛes ꝛ ꝓquatoꝛes
maꝛie eos ꝓuenit esse q̃ in aliq̃ dono cete/
ris eminẽt. Unꝫ hũiliare nos dẽmꝰ cũ ꝺs
sua dõa siue tpalia siue spũalia tribuit.si
ue eẽ cũ ad dignates ꝓmoti sũ. Unꝫ bern.
sup Missus est angelis. Hõ magnũ est esse
humilẽ in abiectiõe.magna ꝓꝛsus ꝛ ra/
ra est ẏtus humilitas honoꝛata. ℒ
Scdo ill' q̃ ꝓmunt tribulatõibꝫ dat exem
plũ ꝛ formã patiẽtie ꝛ ℏ in tpe ꝛ i die pas/
sionis xpi.qñ plus q̃s martyr effecta ẽ: qꝛ
habuit gui martyriũ.eo q; eiꝰ martyriuꝫ
nõ fuit i carne sz in mẽte Unꝫ Hiero. Allij
sctĩ passi sũt ꝓ xpo i carne.btã aũt ẏgo i il
la pte passa est q̃ impassibil' ꝛ ĩmortal' ha/
beꝫ.ℏ est i aĩa vl' in mẽte. Idcirco vex fate
oꝛ plusq̃s martyr fuit.qꝛ atrociꝰ passa est.
dũ passiõis xpi gladiũ in aĩa sua sustinu/
it. Qui gladiꝰ dolorꝫ causabaꝫ prio ex eo
q; ipa pñs erat ꝛ vidit filiũ pati penã igno
miniosaz.i.penã latronũ. penã doloꝛosaz
qꝛ in neruosis mẽbris manibꝫ ꝛ pedibus
clauis pforatũ ꝛ p totũ coꝛpꝰ vulneratuz
penã diuturnã:qꝛ ab hoꝛa noctis ꝛ p totã
noctẽ vsq̃s ad hoꝛã nonã diei in q̃ expira/
uit in supplicijs ꝛ doloꝛibꝫ sp fuit. ꝛ penã

iniustã: qz pctm̃ ñ fecit. Multũ dolet mater qñ audit filiũ suũ morte horribili necatũ. maxie aũt dolet cũ añ oc'los suos videt filiũ vulnerari ⁊ occidi Quãto g̃ dolore btã ỹgo cruciabaf qñ filiũ suũ videbat mortuũ ⁊ ip̃m morte horribili necatuz: et hec oĩa fieri añ ꝓspectũ suuz. Itẽ erat impotẽs ad adiuuãdũ Magna eteñ est ꝓsolatio mr̃i qñ assistit filio morieti: ⁊ ꝓt sibi in aliq̃ subuenire. Nec aũt filiũ morientẽ in nllo potuit adiuuare. Audiebat ipuz sitire ⁊ nõ poterat ei potũ porrigere. Videbat corpus eius plenum vulneribus: et non poterat alligare. Videbat corpus eius cruentatum et non poterat lintheo abstergere. Videbat caput ei⁹ nõ habere reclinatoriũ ⁊ nõ poterat illi exhibere fulcimẽtũ. Videbat ⁊ illũ lacrimantẽ ⁊ ñ poterat lacrimas abstergere ab ocul' ei⁹. Videbat ip̃m expirare: ⁊ nõ poterat ip̃z osculari ⁊ amplexari. Itẽ erat destituta oĩ humano auxilio Nã apli fugerant a xp̃o. sic q̃ nõ habuit auxiliantẽ neq̃ ꝓsolatẽ. Unñ Damas. Ipa btã ỹgo dolores q̃s effugit pariẽs. hos in xp̃i passiõe sustinuit. Unõ eẽ Ambr. Dña mea q̃s fontes erupisse dicã de pudicissimis ocul' tuis: cũ attẽderes vnicũ filiũ tuũ innocẽtẽ coz̃ã te flagellari. ligari. mactari: ⁊ carnẽ de carne tua ab impijs crudel'r dilacerari. Unñ aug. Illa pia mr̃ oĩa sua fatigauerat mẽbra: vt incessu deficiens vix̃ puenire posset ad sepulturã xp̃i. Itẽ sciẽdũ q̃ btã ỹgo maria ĩ his oĩbus tribulatõib⁹ sp patientiã ꝓuauit: nec aliq̃d signũ odij ⁊ impatiẽtie oñdit Ergo illi errant q̃ dicũt q̃ btã ỹgo sibij̃p crines extraxerit ⁊ se cũ pugnis verberauerit. qz nunq̃ aliq̃d signũ indecẽtie oñdit. sed indulsit crucifixoribus ⁊ affectauit salutẽ ip̃orũ. Et ꝟ q̃d xp̃s oranit ore di. Pr̃ ignosce illis. ꝟ ipa eis affectabat ĩ corde Tercio illis q̃ sũt ĩ medio ꝓstituti dat exẽplũ operãdi: ⁊ tps vtilit̃ expẽdẽdi. Nã ipa sp tps suũ vtilit̃ expendit ⁊ nũq̃ ociosa fuit Unñ puer. xxxi. Panẽ ociosa nõ comedit. Sic ⁊ nos exẽplo marie debem⁹ opari bonuz Unñ Joh. ix. Opamini dũ dies est. venit eñ nox in q̃ nemo opari p̃t. Haz int' oĩa q̃ de⁹ nob ad mĩstrat in p̃nti. nihil ẽ nobili⁹ ⁊ vtili⁹ ⁊ ꝓcios⁹ q̃ tps gr̃e. Bern. Nihil ꝓcios⁹ tpe. g̃ studiose ꝓuandũ est temp⁹ Unñ Bern. Oñe tps nob impensuz a nobis exiget q̃liter sit expensum. Unñ in bis puncz̃ iã dict̃ debem⁹ imitari beatã ỹgiñẽ mariã. Unñ puer. viij. Beati q̃ custodiunt vias meas D Quãtũ ad tercium nota exemplũ in q̃ cognoscere poter̃ q̃ est vtile ⁊ salubre btãm ỹginẽ mariã in necessitatiby inuocare. Unñ legit' in li. de miraculis btẽ ỹginis marie q̃ q̃dã matrona beate ỹgini deuota ppr̃ias ples informãdo ad sil'ia edocuit. vt ipam ĩ suis necessitati bus iuocarẽt deuote dicẽdo. Aue maria. Que filiã dissolutã ⁊ vagabũdã ⁊ saltatrĩ cẽ ⁊ claffatricẽ habuit. Quã ipa mr̃ pl'es correxit ⁊ paz in ea pfecit. qz pr̃ dilexit eã p̃ ceteraz̃ puerz̃ suis: eo q̃ pulcra ⁊ mũdana esset: ⁊ emit ei pulcras ⁊ pomposas vestes Que in vna die dñica chorizãdo fatigata iuit ad quoddã pomerium sedẽs subvna arboze volẽs refocillari. Cui dyabol⁹ immediate affuit dicẽs. Surge veni mecuz Cui illa. Quis nã es tu. Et ille. Ego suz dyabol⁹ cui⁹ ꝓpositũ conaz̃ implere. arma ⁊ rethe nr̃m ad aĩas capiẽdas. Uũ mõ recipies penas nõ soluz p tuis pctis: ⁊ẽ p pctis oĩz q̃s p ornatũ corpis tui ad malas ꝓcupiscẽtias induxisti. Et dyabolus statĩ violẽter nitebaf eã rapere. Et illa clamauit di. Virgo maria adiuua me. sicut mr̃ in puericia eã edocuit. Et statiz dixit clara voce. Aue maria gr̃a plena tẽ. Rũdit dyabol⁹ dicẽs. Maledicta sit q̃ te hãc oz̃õem docuit. quã si nõ dixisses iusto dei iudicio ad inferni incẽdiũ te traxissez: vbi tu cũ tuis eq̃lib⁹ penã ꝓdignã p oĩb⁹ quol ad peccãdũ traxisti inuenisses. Que postmodũ nunq̃z ampli⁹ chorizauit. et vestes põposas deposuit: ⁊ vitã ⁊ mozes hũliter emẽdauit. ⁊ btẽ ỹgini ãpli⁹ vsq̃z ad mortẽ seruiuit: ⁊ sic vitã suã in bono finiuit.

Cõmunis sermo de beata virgine. clxiij.

Sermo

Go mater pulcre dilectiõis ⁊ timor̃ ⁊ agnitionis ⁊ sctẽ spei. Ecc. xxiiij

Sciendũ q̃ nemo p̃t digne laudare beatã virginẽ mariã: nisi ip̃m dignũ faciat illud q̃ habitauit in vtero ei⁹. Quis eni laudare poterit sufficiẽter eã que eternũ peperit verbũ. q̃ suũ genuit creatorẽ. q̃ nob dedit mediatorẽ dei ⁊ hoĩm. q̃ nobis cibum attulit angelor̃. Unñ dicit Petr⁹ damia-

ni. Qualiter eā laudare poterit mortalis
hoīs verbū: q̄ de se ptulit verbum qđ ma
net in eternū. Que lingua in ei⁹ laude in
uenīt ydonea. q̄ illū genuit quē oīa bñdi
cūt. cui z cū tremore fuiunt elemēta. Uñ
etiā Damas. Licet mille ora. mille lingue
vociferarent nec sufficerēt. sz nec si oēs lin
gue hoīm q̄enirēt eā mirificis possent ef
ferre p̄conijs. Oīm enī p̄conij excedit
magnitudinē: z oīm eloquiū ad ei⁹ excel
lentiā insufficiēs inuenīt. Unde ec̄ Bern.
Utinā mihi tot eēnt lingue q̄t sunt stelle
celi. z oēs illas possem q̄uertere in laudez
genitricis dei nec sic satiarer. Et si nullus
būan⁹ fmo in ei⁹ laude inuenīt ydoneus
nō tñ ppt̄ ab ei⁹ laude cessare debemus
sz qđ possum⁹ faciam⁹. Hā ipa est mr̄ pul
cre dilectōis z timoris z̄c. Et q̄ hodie festū
Ad. btē marie celebram⁹ q̄ est nō soluz mr̄
xpi: sz ec̄ mr̄ oīm hoīz z dña angloz. Tūc
in p̄nti fmone q̄ttuor de btā ygine sūt di
cenda. Prio p q̄ facta sit mr̄ dñi Secūdo
q̄ que facta sit dña angloz. Tercio p q̄ fa
cta sit mr̄ oīm hoīm. Quarto dicēda sūt
alīq̄ exēpla de btā ygine. in q̄bus cognosce
re poterim⁹ bonitatē z pietatē ygīnis ma
rie. Ad Quātū ad p̄mū sciendū q̄ tria
fecerūt beatā ygīnē mariaz mr̄em dñi.
Primū est castitas. qz ipa est speculū ygi
nū. Hoc ptz. qz ipa habuit triplicē ygini
tatē. Primo integrā. qz in corpe z i aīa
i. Thes. v. Integer spūs vr̄ z aīa z corpus
sine q̄rela in aduētu dñi nr̄i ihu xpi seruet
sūt ei q̄dā q̄ nō hñt integritatē corpis: si
cut fuit maria magda. z hen iā ples sūt in
mōdo. Uñ Hiero. Qui ūmūdiciā luxurie
pfecte q̄tinētie subīcit sanctior dauid erc
stit. fortior samsone. Hā nihil vili⁹ est q̄z a
carne vinci. nihil gliosi⁹ q̄z carnē vincere.
Alīq̄ sūt q̄ hñt integritatē corpis sz nō aie
qz p malā q̄cupiscētiā z ꝯsensū aiaz macu
lant. Mat. v. Qui viderit mlierē ad q̄cu
piscendū eā iā mechat⁹ est eā in corde suo
Sic it elligit de tactu illicito z locutōe z
corpis ornatu z̄c. Uñ hiero. Hā mille sūt
ygines carne sz nō spū. q̄z corp⁹ ē integr
sz aīa corrupta. Uñ Isi. de sū. bo. Uirgo
carne z nō mēte nullū p̄miū hz ī repromis
sione. Alīq̄ sūt q̄ nō hñt integritatē spūs: q̄
p mortale pctm̄ se a sponso suo diuidunt
sicadulteriū spūale cōmittūt. Btā autē
ygo habuit integritatē ī corpe. qz sp corp⁹
suū illibatū fuauit. z ī aīa: qz oēm prauū
motū z q̄cupiscētiā penit⁹ resecauit. Et ī
spū. qz nūq̄ p aliqđ pctm̄ a deo diuisa fu
it. Cant. iij. Tota pulcra es amī. m. z̄c.
Scđo habuit ygīnitatē exēplarē. qz eius
ygīnitas oīb⁹ ygīnib⁹ fuit ī exemplū. iō si
gnata ē p amigdalū q̄ int̄ ceteras arbores
p̄mo flores pduxit. Sic z btā ygo p̄ro i
ter mlieres votū ygīnitatis emisit. ps. Ad
ducent regi ygīes p⁹ eā. Hā añ ipam ygi
nitas ñ videbat ec̄ magni meriti l̄ honor⁹
postmodū aūt facta ē magni meriti. qz de
bet ei fruct⁹ cētesim⁹: cū ꝯiugat⁹ corrupt⁹
dat tricesim⁹: z viduis sexagesim⁹. Et ec̄
ygītas facta ē magni honor⁹. qz ipam ho
norauit xps q̄n ñ de ꝯiugata corrupta: sz
de ygine nasci voluit. Ipaz ec̄ ygītatē ho
norāt angli. vt ptz ī sctis ygīnib⁹. s. ī agne
te. cui angli vestē ppauerūt z ei⁹ nuditatē
texerūt. In cecilia. cui angls coronas de
padiso attulit. Et ī btā barbara. cui ange
lus stolā cādidā ꝺportauit. q̄ nudatū cor
p⁹ ei⁹ texit. Et ī btā katheria quā angli p
p̄ijs maīb⁹ sepelierūt ī mōte synai. Item
oēs hoīes exēplo xpi z angloz honorare
dñt ygines. Uñ Damas. li. iij. Al nuptijs
abstinētia angloz est imitatio. q̄nto itaq̄
est angls hoīe supioz: tāto ygītas nuptijs
est honorabilioz. Quis ei hoīz ē tā stolid⁹
q̄ nō amet z honoret ygīnitatē quā ec̄ dy
abol⁹ honorat. Uñ Thob. iij. legit. q̄ de
mon asmode⁹ ygīnitatē sare a septē corru
ptorib⁹ libauit q̄s singillatī occidit q̄ci
to vnusq̄sq̄ ipoz ad ygīnē introiuit. Itē
ptz ℔ in btā agnete. cui⁹ ygīnitat⁹ insidia
torē. s. p̄fecti filiū dyabol⁹ suffocauit. Dia
abol⁹ q̄ velit nolit honorat ygies. sic vict⁹
victrices z tanq̄ angloz sorores: z tanq̄
xpi sponsas. Uñ bern. Fulgida ygīnitas
est gēma ytutū. germana angeloz. lāpas
eccl̄iaz. lux aiaz. ipa calcat libidinē. vicit
dyabolū. otēnit seculū. deprimit oīne pi
culū Tercio btā ygo maria habuit ygī
nitatē trāffusam. qz ī alios castitatē trāffu
dit. Licz ei pulcerria fuit. tñ a nllo ꝯpi
sci potuit. Et talē ygīnitatē sctā katheri
na nō habuit. q̄uis ygo eēt mēte z corpe
tñ marenti⁹ eā ꝯcupiuit. Sil̄r z btā mar
garetha quā olibri⁹ ꝯcupiuit. Et btā ag
nes quā p̄fecti fili⁹ adamauit. z sic de alīs
O Sed di. vnđ accidit q̄ nullus inspi
cietiū mariā ꝯcupiscere potuit. Rñdet q̄

℔ accidit pncipal'r trib9 rõib9. Prima rõ qz taliter se habuit in oib9 ꝟbis et factis ꝛ moꝛib9 q̃ nulli dabat occasionẽ peccandi sz mouebaꝫ coꝛ cuiuslibz ipam intuẽtz ad deuotionẽ. Scõa rõ est ꝓpter lumis claritatẽ q̃ de ei9 facie exibat q̃ hoies i admiratione inducebat ꝛ ad deũ laudãdũ õ tã nobili creatura. Tercia rõ est. qz õs occultabat i ea q̃ poterãt eẽ incitamẽta ad libidinẽ. ꝛ dedit illã gr̃az oib9 eã intuẽtib9: vt nõ inordinate mouerent̃ erga eã ad malũ sz solũ ad bonũ. ℙ Scõm qõ btãz ꝟginẽ mariã fecit eẽ mr̃ez xpi ẽ hũilitas. vt ipa fateꝫ p se Lu. i. Respexit hũilitatẽ ancille sue ꝛc. Unde aug9. Si audeo dicere tunc marie nõ tantũ pfuit sua ꝟginitas q̃ntuz ei9 hũilitas. Per ei9 hũilitatẽ de9 est incarnat9. pctõz liberat9. dãnat9 saluat9. exul reductus. mortu9 resuscitat9 Unde sciendũ q̃ btã ꝟgo maria post xp̃m hũillima fuit inꝫ oẽs hoies ꝛ sctõs q̃ hic in mõdo vixerũt. Hã ipi9 mirãda hũilitas appet i hoc q̃ licz sanctioꝛ sit oib9 i celo ꝛ i terra. tñ nũq̃ legiꝫ de ea i euang. q̃ aliqõ miraculũ at tẽptauerit facere in p̃ti vita. De sctõ petro legiꝫ Actꝫ. v. q̃ vmbra illi9 sanauit infirmos. Silr̃ de sctõ iobe euãgelista q̃ tunicã suã fecit ponere sup moꝛtuos q̃ occisi fuerũt cũ veneno: ꝛ reuiterũt. Silr̃ ꝛ beat9 andreas q̃ suscitauit q̃dragita moꝛtuos q̃ in aq̃ interierũt. Et sic de alijs sctis. Quãuis ei btã ꝟgo maria magnã cõpassionẽ habuit cũ tribulatz. q̃ fuit cã incitans eã ad miracula faciẽduz. tñ hũilitas adeo coꝛ ipi9 occupabat q̃ ppter hũilitatẽ attẽptare nõ p̃sũpsit. Unde Bern. Merito facta ẽ nouissima p̃ia. q̃ cũ esset p̃ima oim se nouissimã faciebat. Sz q̃riꝫ cur btã ꝟgo maria debuit esse tã hũilis. Rñdeꝫ q̃ ppter tria. Pꝛio iõ. qz debuit illũ recipere totaliter in se q̃ est sup oẽs. iõ hũiliari debuit infra oẽs. Scõo qz debuit sup oms sctõs ꝛ sup omẽs choꝛos angl'oꝛ exaltari tanq̃ regina celi ꝛ dña angl'oꝛ. iõ debuit esse hũillima Bern. Nunq̃ sup choꝛos angeloꝛ sublimata ascẽdisses. nisi pri9 infra oẽs hoies sublimata descẽdisses. Unde aug. sup beati ĩmaculati. Quãto ei q̃s est abiectioꝛ in ℔ secl'o: tãto magꝫ exaltabiꝫ i futuro. Tercio qz sic̃ p supbiã eue moꝛs intrauit in hunc mõm. Sic ecõuerso vita p hũilitatẽ marie reddita est huic mõdo. ꝛ qz ꝓtraria ꝓtrarijs curanꝫ. iõ sic̃ eua p supbi am voluit se assi'ari altissimo deo q̃ est sum̃ per omẽs. Sic maria ecõuerso debuit se hũillimã exhibere vt nob moꝛtẽ auferz ꝛ vitã donarz. Unde canit̃ de ea. Moꝛtẽ quã femina intulit. femia fugauit. Terciuz qõ fecit eã mr̃em dñi ẽ firmitas fidei. Hã ipa btã ꝟgo maria cõmẽdata ẽ ppter fidẽ Lu. i. Beata q̃ credidisti: qm̃ pficient̃ ꝛ te ea que dicta sũt tibi a dño. Ubi elysabeth mr̃ iobis baptiste fidei attribuit. q̃ btã ꝟgo maria xp̃m ꝓcipe meruit. Unde Aug. in li. de ꝟginib9. Beatioꝛ fuit maria pcipiendo fidẽ q̃z carnẽ xp̃i. Nihil ei marie materña ppinq̃tas pfuisset nisi eũ felici9 coꝛde q̃z carne gestasset. Pꝛo q̃ sciendũ q̃ btã virgo maria habuit fidem firmã. qõ patuit i passione xp̃i. qz ceteris ap'lis a fide cadentib9 ipa in fide pmansit. Quantũ ad scõm sciendũ q̃ tria fecerũt btãm virginem mariã dñam angeloꝛ. Primuz est puritas mentz ꝛ coꝛpis. Unde Amb. Uirgo erat nõ solũ coꝛpe sed mente. Pꝛo q̃ sciendũ q̃ puritas marie p̃cellit nõ solũ puritatẽ oim hoim: sed eẽ puritatẽ oim angeloꝛ. Unde Anſ. Decebat q̃dẽ vt ꝟgo beata ea puritate niteret q̃ sub deo maioꝛ neq̃t intelligi. Sed q̃riꝫ q̃re btã ꝟgo maria debuit esse tam pura. Rñdetur q̃ ppter tria. Primo iõ. qz p puritatez venit homo ad similitudinẽ dei Sz maria debuit assimilari deo ꝛ in se recipe speculũ sine macula sz filiũ dei. igiꝫ debuit eẽ purissima. Secũdo qz illud op9. s. incarnatõis debuit esse total'r a spũsctõ. sm q̃ dixit ag'lis ad mariã Lu. i. Spũsctus superueniet i te ꝛc. Quãto q̃s ẽ purioꝛ: tãto libenti9 ꝛ efficaciꝫ. rissima. Tercio qz ihs xp̃us fili9 dei venit nos p eã reducere ad statũ imortalitat̃. s. anglice puritat̃. vbi ñ nubẽt neq̃ nubẽt. sz erũt sic̃ angli dei. igiꝫ ꝛc. Scõm qõ fecer

beata ꝟgo peccare nō potuit. nec p infirmitatē nec p ignorātiā nec p maliciā. Oīs enī casus ī pcīm fit aliq̄ istoꝝ triū modoꝝ Et isti tres modi peccādi int' apl'os inuēti fuerūt. Petr⁹ nāq; peccauit p infirmitatē hūanā. qñ. s. timore mortꝭ xp̄m ter negauit. Paulus p ignorātiā. Ūñ. i. Thi. i. Ignorās feci ī incredulitate mea. Judas aūt p maliciā affectatā peccauit. qz xp̄s si bi pdixit qm male faceret qñ dixit. Ue hoi q̄ filiꝰ hoīs tradet. Ut sic eū a puersa uolūtate retraheret. sz ipe infelix iudas ñ acḉeuit. sz xp̄m ex certa malicia tradidit. Sz btā ꝟgo maria cadere nō potuit p infirmitatē. qz oīpotentia p̄ris ꝓfortata fuit. Nec p ignorātiā. qz sapia filij illumināta fuit. Nec p maliciā. qz boīate spūssctī repleta fuit. ℟ Terciū qđ fecit eā domina angloꝝ ē ferues charitas. Angli eī ꝟgo maria inq̄ntū possibile est filiū suum semp ferueāt ī charitate dei. Sic z ipa btā sup oīa dilexit. z ī signū hꝰ ipa stabat iuxta crucē ceterꝭ apl'is fugiētibꝰ. Ūñ Lant. viij. Fortis ē vt mors dilectio. Unde ipa ꝺr mr̄ pulcre dilectiōis. Hā ipa duplicez ḋilectionē habuit. s. q̄ ad filiū. z q̄ ad nos. Jō in corde ꝟginis marie tpe passiōis xp̄i magna pugna fuit. Pugnabāt enī adinuicē in corde ipi⁹ duo amores z duo dolores. Duo amores erāt. amor filij. amor generis hūani. Amor filij nolebat ipm pati ri. z sic int' istos duos amores erat. Sīr in corde marie duo dolores erant. s. dolor quē habitura erat ꝺ morte filij. z iō nolebat ipm pati. z dolor quē habebat de pditiōe generꝭ hūani. iō volebat ipm mori. et sic int' istos duos amores et duos dolores magna pugna erat. Nam pri⁹ amor retraxit eā ne filiꝰ pateret. Sz secūdus amor quē habuit ad nos incitauit ꝑmū. qz potiꝰ voluit filiū pati q̄z hūanuz genꝰ pire. imo si passio filij sufficies nō fuisset. ipa cū filio p nob crucē ascēdisset Quātū ad terciū sciēdū q̄ tria fecerunt btām ꝟginē mariā mr̄em nr̄ām. Primū est magnitudo mie ei⁹. Hā mia ipi⁹ ceterꝭ misericordijs est cōioꝝ z copiosioꝝ. vñ bē Virgo btā copiosissima charitate sapiēnijs ꝺr inspiētibꝰ debitricē se fecit. z oīb⁹ venijā petētibꝰ mie sinū apit. Reis obtiet venijā. egris medelā. pusill' corde robur. afflictis ꝓsolatōez. piclitātibꝰ adiutoriū z liberationē. Scōm qđ fecit eā mr̄ez nr̄ām est gr̄e plenitudo. Hā ipa stetit ī altissimo gdu grāz. Altissimū aūt ī gratijs ē habere oēm gr̄az. Quā gl'iak se hr̄e Eccl. xxiiij In me oīs gr̄a. Bern. Maria añ ꝺceptionē plēa gr̄a ab anglo nūciak. vt qz dudū sibi plēa nob fieret supplēa. Si enīz vasi pleno aliqđ corp⁹ imittit. ḡntū illud magnū ē qđ imittit: tantū ncḉe ē efluere ꝺ superplēo. Et ī eādē ia dudū plenā de⁹ eternus dei filiꝰ ī ꝺceptiōe in vtez eiꝰ imittit iō ncḉe ē vt superfluat ī eternū. Ūñ ipa dicit. Trāsite ad me oēs q̄ ꝺcupiscitꝭ me. z a generatōibꝰ meis iplemī. Et ī signū huius tūc btā ꝟgo cōpak collo. qz sic collū ē mediū int' caput z corp⁹. sic z ipa est media trix int' nos z deū. Itē ꝓpt' eminētiā z dignitatē. qz sic p⁹ caput collū eminet oīb⁹ mēbris. sic z ipa p⁹ xp̄m eminet omībus scīis. Itē ꝓpt' admīstratiōez. Sic ei a capite mediāte collo descēdūt oīa nutrimēta corpis. sic a xp̄o p btām ꝟginē ī nos venīūt oīa dona z bñficia q̄ deus nob ꝓfert. Hā ipa ē dispēsatrix gr̄az z bñficiorū dei Ūñ aug. Maria hoīb⁹ mīltū tenet. qz pereos hz q̄dq̄d hz. qz si nos pctōres ñ fuisse m⁹. xp̄s ꝺ ea carnē nō suscepisset. Nos igit' sibi tenemur. qz sum⁹ p ipaz ꝺo recōciliati. z ipa nob tenet. qz mr̄ nr̄a z mr̄ dei ē effecta. Unde ec̄ Bern. Intuemini q̄nto deuotiōis affectu a nob eā voluerit honorari. q̄ totiꝰ boni pleitudinē poit in mariā. vt pinde si q̄d spei in nobis. si q̄d gr̄e. si q̄d salutꝭ ab ea nouerim⁹ redūdare. Terciū qđ fecit mariā mr̄em nr̄am. est nr̄a miseria z indigētia z ipi⁹ potētia. Est ei magna in ptāte sup oēs creaturas. q̄ nob data est ī adiutoriū z in aduocatā nr̄az apd filiū suū T Pro q̄ sciēdū q̄ btā ꝟgo maria aduocat p nob triplr. Prio scitatꝭ merito. Si enī merita alioꝝ sctōꝝ p nob ad deū intercedūt. mlto fortiꝰ marie merita q̄ pleitudinē possidet meritoꝝ. Itez si deꝰ vult misereri alicui hoī ꝓpter merita alicuiꝰ sancti. q̄d tunc faciet ꝓpter merita sue sanctissime matris Scōo aduocat p nobis ardenti desiderio. Desideria enī sanctoꝝ sunt intercessiōes p nob apd deum. Ūñ ipa dicit Lanti. i. Cū esset rex in accubitu suo nardꝰ mea dedit odorē suū.

Nardus est q̃dã herba calida: ⁊ significat eĩ⁹ desideria inflãmata q̃ ad deũ ascẽdũt ⁊ ꝑtum odorẽ sibi faciunt Tercio aduocat pietat⁹ signo. Legit enĩ in hist⁹ia scolastica. q̃ antipater ydume⁹ apud impatorẽ false accusat⁹ est. Ãt ille eiect⁹ vestib⁹ cicatrices vulner⁹ oñdit q̃ ꝑ impatore ꝑtulerat dicẽs. Ego me impator nolo excusare coraz te. sed illa vulnera q̃ sustinui ꝓ te testimoniũ phibẽt de me vtrũ ego diligo te. Qñ vidẽs impator eũ ad gr̃am suã recepit. Jstũ modũ aduocãdi h⁹ ipe xp̃s et mater ei⁹ apud deũ p̃em Uñ etiã Bern. O hõ securũ accessuz habes ad deuz. vbi mr̃ añ filiũ ⁊ fili⁹ añ p̃em r̃. Pro q̃ sciendũ q̃ btã ỹgo maria tantã ꝑfidentiã habet de oĩ re quã petit q̃ etiã se exaudiri nõ dubitat. Uñ dic̃ aug. sup Joh̃em. q̃ qñ i nuptijs dixit. Uinũ nõ hñt Et xp̃s r̃ndit Quid mihi ⁊ tibi ẽ mr̃: nõdũ venit hora mea. Non ꝓpter ꝟ dubitauit se exaudiri. sz ꝑfidẽter ait mĩstris. Qñcũq; dixerit vobis facite. ac si diceret vt ait Aug⁹. Licet negare videaĩ qñ peto. tñ finaliť fili⁹ non patiet coram tot astãtib⁹ me ꝑfũdi vt ĩ mea petitiõe erubescẽtiã habeã. Firmiť nanq; credẽdũ est q̃ q̃dq̃d petierit mr̃ a filio suo ꝟ sibi r̃ndeat qñ Salomon r̃ndit mr̃i sue dicẽs. Pete a me mr̃ q̃d vis. neq; eĩ phas est vt auertã faciẽ meã a te. Ut Unñ sciẽdũ q̃ p⁹ xp̃m ad nullũ sct̃õz tantã ꝑfidentiã hr̃e debem⁹ sic ad btãm ỹginẽ mariã q̃ est mr̃ oĩm nr̃m. Uñ Fulbert⁹. Cõstat q̃ maria iust⁹ ⁊ pct̃oribꝫ fidel⁹ inuocãtib⁹ p̃sto est ⁊ nunq; eis opitulari desistit. Crist. O dulc⁹ ỹgo nõ ẽ phas te posse illũ deserere q̃ suã spẽ fiducial⁹ in te poit. Uñ eĩ Bern. Jlle solus a laude ỹginis marie taceat: q̃ cã sel⁹ inuocatã in suis necessitatibꝫ eĩ⁹ auxilio sibi senserit defuisse. Quãtũ ad q̃rtũ nota exẽpluz in q̃ ꝯgeere poteris fidelitatẽ ⁊ bonitatẽ ỹginis marie. Uñ scribit Uincenti⁹ in speculo hystoriali: q̃ duo nobiles. s. vir ⁊ vxor erant rome carẽtes ple. Qui tñ ieiunijs ⁊ orõibꝫ ⁊ eleosinis a deo plẽ obtinuerũt. castã vitã deinceps ducẽtes. Uir p⁹ pauca pegrinat: ⁊ morit in pegrinatione. Mulier delicate nutrit infantẽ noctib⁹ singulis a puericia locãs eũ secũ in lectũ. Qui virili etate succedẽte mr̃em ꝓpriam impgnauit Que tñ a ieiunijs ⁊ orõibꝫ ⁊ bonis opib⁹ nõ desistebat. Et occultabat se ne q̃s eam impgnatã ꝯgnosceret. Ad est dies partus Que cũ dolore occulte pepit ⁊ ꝓ fusione hũana infantẽ strãgulauit ⁊ eũ i cloacã ꝓiecit. Quã cũ dyabol⁹ in aĩa sic captiuã teneret nitebat eã ꝓfundere. Uñ spẽm cleri ci assumẽs romã intrat dicẽs se notariũ i scriptur⁹ valde illũiatũ fore. Scire se etiã furta inueire ⁊ alia occulta ꝯgnoscere Et hec oĩa fact⁹ pbauit. Hã dyabol⁹ ꝑterita bñ ꝯgnoscit. Laptaq; o portũitate coraz impatorez senatu. mirabile inq̃t ẽ q̃ roma tota nõ est diu ꝯsũpta ꝓpter detestabile facin⁹ i ea ꝑpetratũ. Stupẽt oẽs. Dyabol⁹ factũ narrat. ⁊ mulierẽ ex nomie designat Ãt illi. Falsuz dic⁹. Nec ei est mr̃ bonitestimoniũ ⁊ laudabiľ vite ⁊ speculũ ẽ virtutuz Ãt ille. Sciebã q̃ nõ crederet⁹ mihi. Uocetur illa ⁊ examinet⁹ si ꝯfessa ⁊ ꝓuicta fuerit cõburat. Si nõ: ego cõburar. Uocat⁹ femia ad palatiũ. oẽs assurgũt. ponitur i throno iuxta impatorẽ. q̃ indicat ei de factis ⁊ dict⁹ noui ꝓphe: ⁊ q̃ eã accusaret in q̃busdã q̃ incredibilia viderent. Jubetur vt se expurget vl⁹ fateaĩ. Ãt illa ait. Salomon docet oĩa debere fieri cũ ꝓsilio. iõ imon docet oĩa debere fieri cũ ꝓsilio. iõ iducias peto vt ꝓ me respondeãt q̃ mulier sum ꝓcurẽ. Dant inducie. Papa lynũ tũc ꝓsidem adũt lacrimis veniã petũt: ꝓfessio nẽ cũ amaritudine fecit. petẽs sibi pñiam ãntamcũq; vellet iniũgi vt tm̃ in ania nõ periret. Papa ꝓsolaĩ flentẽ ꝓponẽs ei remissionem petri. pct̃m magdalene. ⁊ latrones vtriq; dimissum. monet ne desperet sz btãm ỹginẽ adiutricẽ inuocet dãs spẽ q̃ ꝑ eã modis oĩb⁹ liberet. Sz q̃ breue tẽpus habes: dic vnũ pater nr̃ ꝓ oĩb⁹ peccatis tuis. Confortaĩ mr̃ier. inuocat ỹginẽ mariã. die statuta intrat ꝓsistoriuz. assunt ꝓncipes cũ impatore. mulier i medio locaĩ. notarius vocaĩ vt accuset ream. Jnituitusq; eã nõ ꝯgnoscit dicẽs nõ esse illaz incestuosam. Et imperator. Utiq; illa est quã añ accusasti. Rñdit notari⁹ Ego nulĩ malũ cognosco in ea. ⁊ qũo audere loq̃ malũ de ea. cũ video mr̃em dei circa eã stantẽ ⁊ illã ꝓtegentẽ. Ad hãc vocẽ oẽs stupẽt ⁊ se signo crucis signãt. ⁊ statim dyabol⁹ disparuit. Femina honoraĩ ab impatore ⁊ ab oĩb⁹ ꝓncipib⁹. Et deo ⁊ gl̃ose matri sue oĩes gr̃as ⁊ laudes referũt: qui sic saluat sperantes in se.

Q3 dies sabbati dedicata est beate marie ỹgini.

Sermo clxiiij.

QTãdũ qđ sicut

n dies dominica dedicata est resurrectioni: ⁊ sexta feria passiõi. sic dies sabbati dedicata ẽ gl'ose ỹgini marie. ⁊ ℔ multiplici rõne. Ā Prima est qꝛ passio sanctoꝝ cõsueuit in aliq̃ die celebrari. Beata aũt ỹgo ⁊ si nõ est passa martirio carnis. passa tñ fuit martirio mentis. Juxta illud Lu. ij. Tuã ipi⁹ aiam ptransibit gladi⁹ supple doloris. Et istud martiriũ fuit ĩ ea ꝯtinuatũ in tota sexta feria: ⁊ sabbato seq̃nti Sexta aũt feria dedicata est martirio filij. ⁊ iõ seq̃ns sabbatũ dedicari debuit martirio mris. Scda rõ qꝛ sic in die sabbati de⁹ req̃euit ab oĩ ope suo. sic xps intrans marie vteꝝ req̃euit. ⁊ venit in ei⁹ ventrẽ ⁊ mentẽ. Jn nullo enim sctõ spũsctũs req̃em plene habuit nisi in xpo ⁊ ỹgine maria. qꝛ ĩ alijs sctis habuit aliq̃d repugnãs saltem pctm veniale. Jn xpo aũt ⁊ ĩ ỹgine maria nihil repugnãs ĩuenit. ⁊ iõ pfecte ibi req̃euit. Tercia rõ est. qꝛ de⁹ die sabbati bñdixit. sic btã ỹgo ab oĩbꝰ fuit bñdicta. Hã pr̃ elegit eã in filiã: ⁊ filiꝰ in mr̃em: ⁊ spũsctus in sponsaz Et ab angło ẽ bñdicta q̃ eã salutauit: et a toto mõdo q̃ eã venerat ⁊ laudat. Quarta rõ est. qꝛ sabbatũ ẽ mediũ int̃ diẽ gaudiosuz. ſ. diẽ dñicũ. ⁊ penosum. ſ. sextã feriã. sic ipa ẽ media trix int̃ deũ ⁊ hoiez. Quiꝛta ratio est. qꝛ in die sabbati tota fides perfuit: ⁊ in sola ỹgine remansit. ⁊ iõ sibi hec dies merito dedicata fuit.

Sequũtur exem

pla de beata ỹgine. B Nota exẽplũ quo btã ỹgo maria iuuat homiez in vita Legit in dyalogo cesarij. qꝰ fuit iuueis q̃dã cui pr̃ moriẽs mltas diuitias dimisserat. q̃ intantũ studebat torneamẽtis ⁊ vanitatibꝰ hꝰ mõdi in vestibꝰ ⁊ in eqs qꝰ oĩa bona sua effudisset. ⁊ cuidam militi iuxta se posuisset. Ille tandẽ voluit recedere ꝺ terra sua. Dz q̃dã villicꝰ suꝰ vidẽs eũ tristez ait. Dñe. qre estis tristis. vultis diues fieri. Rñdit. Libẽter vellẽ si cũ deo possem hr̃e diuitias. Rñdit villicus. Seq̃mini me ⁊ bñ erit vob. Et statĩ dñs secutꝰ est suũ villicũ. q̃ duxit eũ p quoddã nem⁹ ĩ locũ palustrẽ vbi cepit loq̃ cuz dyabolo villicus. Territꝰ dñs q̃siuit eũ cũ q̃ loq̃reꝛ. Rñdit. Cũ dyabolo. Et iuuenis plꝰ timuit. Et ait villicꝰ dyabolo. Adduxi vob hoiez nobile supplicãs vt eũ antiq̃s diuitijs restituatis. Cui dyabolꝰ. Si voluerit mihi eẽ deuotꝰ dabo ei diuitias ⁊ honoꝛes super oẽs ꝯgnatos ⁊ vicinos suos. Rñdit villicus. Libẽter erit vob obsequiosus ⁊ fidelis si habuerit ista. Cui dyabolꝰ. Oꝑtet eum abrenũciare altissimo. Qđ cũ iuuenis rẽnueret. dixit villicꝰ. Quid timetis pferre vnũ ỹbũ. dicite. abrenũcio. Tandẽ iuuenis inductꝰ suasu villici: abnegauit altissimũ. Cui dyabolꝰ. Adhuc opꝰ impfectũ est. eẽ abrenũciare dz mri altissimi. Jlla ẽ enĩ q̃ maria dãna nob infert. Quos ei filius p iusticiã pdit. mr̃ p miam ⁊ indulgẽtiam adducit. Ad qđ iuuenis mltum expauit ⁊ turbatꝰ supꝰ modũ rñdit. Hoc nũq̃ faciã. Quare inq̃t villicꝰ. fecistis qđ maius fuit: facite nũc qđ minꝰ est. Abnegastis creatoꝛẽ: abnegate nũc creaturã Et ille Nũq̃ ea negabo. ⁊ si deberẽ ꝓpetue mẽdicare Et sic impfecto ope redierunt. Jn itinere aũt venerũt ad q̃ndã eccl'iaz semiclausam in quã iuuenis exiliẽs de eq̃ itrauit. equũ cõmittẽs villico. ⁊ añ ortuz auroꝛe pstrauit se añ altare btẽ ỹginis marie tenẽtis filiũ in vlnis. ⁊ cepit eã inuocare ex intimo coꝛde. Erat aũt sup altare ibidem imago ipi⁹ ỹginis marie pueꝝ ih̃m in sinu hñs. Et ecce meritis ipi⁹ pclarissime stelle matutinꝰ lucifer oꝛiri cepit in coꝛde supdicti adolescentis. Tantã ei ei dñs pp̃ honoꝛem mr̃is quã nõ negauerat donare dignatꝰ ẽ ꝯtritionẽ. vt p fletu rugiret: ⁊ p planctu ecclesiã clamoꝛibꝰ ipleret. Eadẽ hoꝛa supuenit miles supdictus q̃ bona sua in vadio habebat. Et vidẽs ostiũ eccl'e aptũ putãs ibi diuina celebꝛari solꝰ intrauit: inueniẽs qꝝ coꝛã altari iuuenẽ bñ sibi notum lacrimãtẽ: ⁊ putãs qꝰ deflez suã pauptatem retro q̃ndã colũnã secessit latẽter rei exitum expectãs. Cũq̃ instãter inuocaret beatã ỹginẽ iuuenis ⁊ ñ auderet inuocare deuz altissimũ quẽ negauerat. vtroq̃ audiente btẽ ỹginis imago locuta ẽ filio suo quẽ tenebat in vlnis in hec verba. Dulcissime fili mi miserere huic homini. Puer vero

matri nihil rñdit: ⁊ faciē ab ea auertit. Cū
qꝫ iterꝫ rogaret filiū ꝓ hoīe: puer mr̄i dor/
sum vertit dicēs. Nō iste negauit me. q̄d
ei faciā. Post hec ymago btē virginis
surrexit: puerꝫ ih̄m sup altare posuit. eiusꝫ
pedib⁹ prona se pstrauit. ⁊ ait. Rogo fi
li mi vt pp̄ter me dimittas pctm̄. Dor ī
fans mr̄ēm eleuās. rñdit illi. Mater nun
qꝫ tibi aliq̄d denegare potui. Ecce pp̄ter
te totū dimitto. Surgēsqꝫ iuuenis exiuit
de eccl'ia. tristꝫ q̄dē de culpa: sꝫ hylarꝫ ō in
dulgētia. Exiuit q̄ꝫ post eū supdictus mi
les latēter ⁊ q̄i rē ignorāret. q̄siuit. Quare
tā hūidos oc'os hr̄et. Rñdit de vento est
Et ille. Dñe nō me latet cā tristicie vestre.
Habeo vnicā filiā si vultꝫ illā ducere ī vx
orem. oīa vr̄a vob cū illa reddā ⁊ restituā.
Insup ⁊ diuitiaꝫ meaꝫ heredē vos cōsti
tuā. Q̄d hec iuuenis let⁹ effect⁹ rñdit. Si
ꝑ facere dignaremini pl'imū mihi placerꝫ
Reuersus itaqꝫ miles ad vxorē suā rē ei p
ordinē retulit. Cōsensit illa. Celebrātur
nuptie Juueni sub noīe dotꝫ oīa bōa sua
restituunt. Et iuuenis ille postmodū oī/
bus diebꝫ vite sue regtiabat btē marie vir
gini. ⁊ ei fidel'r vsqꝫ ad mortē fuiuit. qꝫ p
eā meruit remissionē pctōꝫ. insup eē cōso
lationē tpalīū bonoꝝ ℄ Jtē nota ex
emplū in q̄ ꝙscere poterꝫ qūo beata ẏgo
maria subuenit hoī in morte. ⁊ q̄re merito
sabbatꝫ diebꝫ gl'osa ẏgo a q̄libꝫ hoīe deuo
te ē venerāda. Legit in dyal'. cesarū. q̄ ī vi
cinia ciuitatꝫ Tridentine silua est. in q̄ la/
tro noīatissim⁹ ẏsabat a q̄ m'rti dep̄dabā
tur. Et q̄ se defendere voluerūt nec potue
rūt occidebant. Hic cū die q̄dā mōachuꝫ
q̄ndā ordis p̄dicatoꝝ obuiū hr̄et. sperans
q̄ pecuniā hr̄et ⁊ portaret. ait. Nisi volū/
tarie me seq̄ris occidā te. Quē cum mona
chus seq̄ret. ⁊ q̄reret ī via q̄s eēt l'q̄d opis
hr̄et. rñdit. Ego sū ille famosus latro no/
mē suū exprimēs. Cui cū mōach⁹ diceret
Jā incipitꝫ canescere ⁊ ñ timetꝫ piculū aīe
vr̄e. rñdit. Nō pl⁹ q̄ꝫ pec⁹. ⁊ tacuit mona/
chus. Veniēs aūt ī spelūcā illi⁹ ait intra
se. Si possem hūc hoīez ꝙuertere magnū
p̄starē deo obsequiuꝫ. Dixitqꝫ ad latronem.
Si licꝫ mihi aliq̄d interrogare vos. Rñ/
dit ille. Licꝫ. Monach⁹ subiūxit. Qual'
extitit vita vr̄a a p̄ncipio. Rñdit ille. Pes
sima. Qñ puer erā cū oīb⁹ socīs meis ꝓtē
debā. Fact⁹ adolescēs furtis opam dedi.
Deinde ī virū ꝑficiēs latrocinia exercui. l
q̄b⁹ adeo ꝓfeci vt hodie caput et mgr̄ sim
oīm latronū h⁹ ꝓuincie. Q̄d quē mōach⁹
Nūq̄d nō timetꝫ penas etnas huiusce mo
di opib⁹ p̄patas. Dicēte ille. de ania mihi
nulla q̄stio ē. qꝫ pdita ē. Monach⁹ rñdit.
Quid si possem vob oñdere viā salutꝫ: vel
letis mihi acq̄escere. an nō Ait latro Etiā
ꝓsentirē. Et ille. Jeiunate vnū diē in heb
domada ī honore sctē dei genitricꝫ. ⁊ nul/
lū eodē die ledatꝫ: ⁊ sciatis p certo qꝫ grāꝫ
apud filiū eius obtinebitis. Rñdit latro.
Hoc reuera faciā ⁊ eē voueo qꝫ nihil eodē
die comedā. nullū dep̄dabo. nullū ledam.
Elegitqꝫ diē sabbati nihil ī illo mali ope/
rās. imo pl'imos de socioꝝ malis dep̄dā/
dos siue occidēdos ob honorez btē marie
ẏgis eripuit. Eodē tpe tridētū p̄ circūitū
ab hostib⁹ infestabat. et exeūtes satellites
ciuitatꝫ cū hostes die sabbati inseq̄rentur
ita dictū latronē inermē. ppt̄ sabbatū cū ce
terꝫ ceperūt. Et cū eēt fortissim⁹ non se de
fendebat cū capet. nō se excusabat. nec lo/
q̄ voluit ī terrogat⁹ cū duceret. Veniēsqꝫ
in ciuitatē mor vt ẏgnit⁹ est. patibulo ad
iudicat⁹ est. Nutu tñ vt credit btē ẏginis
marie sup pulcritudie corpis ei⁹ iudices
moti in h̄ ꝓuenerūt. vt puīcia abiurata vi
ueret. Nō cū ille abnegaret ⁊ diceret. Nō
faciā. Velī⁹ est ei vt h̄ pcta mea luā q̄ꝫ in
futuro. Rñderūt. Sine tñ vt decolleris.
Nō curo inq̄t q̄lis sit pena dūmō occidar
Et illi. Vis vt tibi vocetur sacerdos. Rñ
dit. Nō ē nēce. Qēs ei xp̄iani estis. oīb⁹
vob pcta mea q̄ vnq̄ꝫ ī hac p̄nti vita cōmi
si ꝓfiteor. Nō cū feciss̄ cū m'ta ꝓtritione.
nihil se vnq̄ꝫ boni fecisse testabat. p̄ter illō
ieiuniū qō a mōacho didicerat. Sicqꝫ ex
tra ciuitatē duct⁹ decollat⁹ ē. ⁊ ī eodez lo/
co sepult⁹. Nocte eadē vigiles portaꝫ cir
ca ei⁹ tumulū lumīaria celit⁹ emissa vide
rūt. Quīqꝫ enī matrone corp⁹ ei⁹ effodiē/
tes ⁊ caput corp̄i adaptātes posuerūt i se
retro mire texture purpura suppolita. Et
q̄b⁹ q̄ttuor singl'as cādelas ardētes i ma/
nib⁹ hñtes p q̄ttuor ptes feretꝫ tollentes.
q̄nta q̄ clarissima erat oīm cū cādela seq̄n/
te ad portā ciuitatꝫ vsqꝫ venerūt. corp⁹ ibi
deponētes. Custodes itaqꝫ ista videtes ti
muer̄ putātes eē fātasma Quib⁹ vna illaꝫ
dicebat. Dicite ep̄o vr̄o vt capellanū meū
a vob ꝺcollatū ī tali loco eccie honorifice

ꝛ reuerēt sepeliat. minaſ addēs ſi neglige
ret ꝛ noiauit ſe eſſe mariā. Mane autē cū
hec ep̄o nūciata eēnt. ep̄s cū clero et ppl'o
exiens. purpurā depoſuit. caput p̄cīſum
corp̄i vnitū vidēs expauit. texturāq; pur
pureā hūanū artificiū excedētē admirās.
relatꝰ credidit. boiemq; cū timore ꝛ bono
remorio nō vt latronē: ſz vt xp̄i martirez
in loco deſignato ſepeliuit. Ab illo g̃ tpe
vſq; hodie vir aliq̄s adultꝰ iueniť ī illa p
uincia q̄ eiꝰ ex̄emplo die ſabbati in honore
dñe nr̄e nō ieiunet. ❡ Nota aliud ex̄ẽ
plū de btā ỽgine maria in q̄ ꝯgſcere potis
q̃o ſubuenit boi q̃nq; ec̄ pꝰ mortē. Fuit
in britānia iuuenis q̄dā nobil' q̄ q̃uis ſe
culo totꝰ dedit. tñ btē ỽgini fuit deuotꝰ
in ꝟ q̄ ei ſinglis diebꝫ q̄nq̄genas salutati
ones ꝓſoluit. Qui ifirmatꝰ ad extrema p
ductus ē. Cūq; diu iacuiſſz mortuꝰ: reui
xit. ꝛ mlīeri aſſidēti ſibi clamās dixit. Ci
to voca ſacerdotē. Sacerdote aduenīēte
cōfiteb̄at di. Ego fui raptꝰ ad tri
bunal xp̄i. ꝛ cū in tribꝫ marie accuſarer a
demonibꝫ ꝛ ferri deberet ſnia ꝫ me. p̄ſſi
ma mr̄ xp̄i rogauit filiū ſuū vt ad corpus
redirē locū p̄nie ſuſceptur. Nō ꝛ factū ē.
Vnū de p̄cīs erat q̄ decīaſ ex agris meiſ
ſces cū ſocīs meis religioſ ꝓſonis furatꝰ
fui. Terciū q̄ ſegetes pauper cū canibuſ
venatic̄ ꝟculcauerā. Ad hoc ruſtici ab eo
dānū paſſi dixerūt. Cur debuiſtꝭ dñe ꝓ
mꝰ. At ille. Vra remiſſio nō ſufficit mihi
ad ſalutē. q̄ dītior erā ad ſoluēduz q̃vos
tui. ꝛ ſic deceſſit. ❡ Jtē aliud exemplū
de btā ỽgine maria in q̄ ꝯgſcere poteſt q̄
modo p̄cores ꝛ mali homies ꝟuertunť ꝛ
boni erūt p merita glorioſe ỽginis marie
Fuit q̄dā vir nobil' ſz tirān' totꝰ erga ſu
os ꝛ alienos. ita vt oēs de eo vindictā pe
tē. Et hūc ꝛtigit ifirmari ad mor
ſus eſt. a q̄ petiuit vt ſibi ſanitatē ip̄etrarz
a deo. ꝓmitto tñ p̄ꝰ iuramēto q̄ de cetero
neminē lederet. Quo ꝟualeſcēte ap̄liuſ in
differēter oēs leſit. ita vt ñ ſolū ei ſz ec̄ ep̄o
oēs maledicerēt. Poſt hec ite; ifirmatꝰ ē
ꝛ op̄ſſus igne ſacro ſiē p̄ꝰ. vt oīa eiꝰ mē
bra arderēt. ita vt de vita deſparet. Vocā
uit ite; ep̄m. p̄mittēs ſatiſfactionē de iu
ramēto ñ ſuato vt ite; p eo oraret vt ſanꝰ
fieret. Qui rēnuit recedēs cū indignatiōe
Appropinq̃te aūt morte clamauit ꝛ reſpe
xit ī celū ꝛ vidit ī aere pendētē filiū dei in
cruce ꝛ mr̄em ſuā ſibi aſtātē ꝛ orātem p eo.
Et ihs ait. Mr̄ nō poſſū facere. Ecce enī
rurſuz crucifixit me. ꝛ oñdit ei cicatrices
ſanguineas. Nō vidēs p̄cor igemuit et
clamās voce magᷓ. O bōe ihu ſi te crucifi
xi p̄cīs meiſ mr̄em tuā tñ ſp honorauī Je
iunauerat ei oī ſabbato ad honorē btē ỽ
gīs ma. Cūq; ſic clamaret audiuit vocēq; ihu dicētē mr̄i orāti. Ecce mr̄ dedi eū tibi
ꝛ ſanatꝰ ē. Qui poſtmodū vēdituſ oīb̄ bo
nis ſuis reſtituit ablata ꝛ īgreſſus clauſtꝝ
deo ſuiuit ꝛ btē marie ỽgini vſq; ad finez
vite ❡ Aliud ex̄ēplū de q̄dā ruſtico qui
dānatꝰ fuiſſz niſi btā ỽgo maria ſibi ſub
ueniſſet. Erat vir q̄dā ſecl'arꝭ rurali ope ꝺ
ditꝰ ꝛ alīs mūdanis ſtudīs occupatus.
Qui cū ml'tꝭ p̄uis actib̄ eēt intētꝰ. ec̄ duz
trā ſuā exararet. q̃ntū poterat terraz vici
nis ſuis ſurripiebat. ꝛ metas ſuas tranſ
grediēs iugeribꝫ ſuis trā alioꝝ furti ſocia
bat. Hic tñ ſcāz genitricē dei mariā ī mē
te hēbat ꝛ plezq; ꝺuote eā ſalutabat Jſte
g̃ cū eēt defūctꝰ ꝟuenerūt demōes aiam eiꝰ
rapē ꝓfidētes. affuerūt ec̄ angl'i q̄ cū pferrēt
pauca ab eo facta bōa. ceperūt demōes ꝫ
eū pferre īnūerabilia mala. Cūq; ob ꝟ ex
ultātes putarēt ſevicīſſe. vnꝰ ītulit ex ag̃el'
q̄ cū magᷓ devotōe ſolitꝰ erat ſalutare dei
genitricē ỽginē ma. Hoc audientes ſpūs
maligni ꝛ immūdi. relicta boīs aīa receſſe
rūt cōfuſi ab ea. Sicq; aīa illa erepta ab
aduerſarioꝝ ptāte ꝓpetuā dānatōez eua
ſit. largiēte ꝺo p merita gl'oſe ſcē dei geni
tricꝭ ỽginis marie Et poſtmodū oīb̄ q̄b
dāna ītulit auferēdo bōa ip̄oꝝ plene ſatiſ
fec̄ ꝛ oīa iuſta reſtituit. ꝛ ſic poſtmodū vi
tā ī bono finiuit ❡ Aliud ex̄ēplū ꝺ gl'o
ſa ỽgie ma. Jn q̄dā cenobio erat mōach'
ſecretarij officio fungēs. h̄ valde erat lubri
cus ꝛ demōiaco inſtictu aliq̄tiēs libidīs
vrebať eſtib̄. ꝛ tñ geitricē ꝺi ñ modice di
ligebat. ꝛ q̄tiēs p̄trāſibat altare ei' ꝺi. Al
ue ma. gr̄a plēa. Sicq; eā cū reuerētia ſa
lutabat Adiacebat aūt ip̄i cenobio fluuiꝰ
q̄daz. quē p̄dictꝰ frater p̄trāſibat. q̃n ad ex
plendā ꝟcupiſcentiā ſuā p̄gebat. Quadā
igiť nocte volens ire ad ſcelus aſſuetum
coraz altarij: vt ſolitꝰ erat ſctām ſalutauit

mariã.ac deinceps eccl'ie ianuã apiens ad
pdictũ fluuiũ puenit. Quẽ dũ trãsire vel/
let a dyabolo impulsus in eundẽ cecidit ꝛ
mox dimersus ibidẽ interijt. Cui⁹ aniaz
mox rapuit multitudo demonũ. cupiẽtes
eã deferre in baratrũ. Sz pietate dei affu
erũt ibi etiã angeli si possent illi aliqd fer/
re solacij. Quib⁹ veniẽtib⁹ dixerũt demo/
nes ꝟbis ꝓtuacib⁹. Ut qd huc aduenistis
nihil in hac aĩa hẽtis: qm̃ ppt̃ mala opera
q̃ gessit ꝓcessa ẽ nob. Ad hec tristes valde
sctõ angli dũ nõ sufficienter hꝫent qõ pfer
rẽt boni opis. Ecce subito aduenit sctã di
genitrix maria. ꝛ liberali autoritate dixit
demõib⁹ illis. Cur o neqssimi spũs hanc
aĩam rapuistis. Rñderũt. qz inuenim⁹ eaz
ꝓsumasse vitã in opib⁹ mal'. At illa. Falsa
sũt inqt q̃ pferts. scio enĩ qz nunqz aliq̃ per
gens nisi me ꝑmũ salutãdo a me licentiaz
accipiebat: ꝛ rediẽs hec sil'r agebat. Q⁹ si
dixeritz qz vim facim⁹ vob. ecce ponamus
in iudicio sũmi regis. Cũqz ex his alterca/
renꝯ inter se placuit altissimo dño ꝑ meri/
tis sue sctẽ mris vt aĩa fris rediret ad coꝛ/
pus q̃ten⁹ pñiaz ageret de pctis. Interea
aduenerat tps q̃ frẽs ad cãtãdos hymnos
ꝓuocarenꝯ. Et dũ mora fieret ad pulsan/
das matutinas. surgẽtes aliq̃ de fribus se/
cretariũ pdictũ q̃sierꝯ ꝛ eũ sbmersuz in aq̃
repiũt. Cui⁹ coꝛp⁹ ex aq̃ trahẽtes mirabã
tur cogitãtes q̃ occasiõe hꝫ ei ꝓtigisset. Cũ/
qz opinãtes plꝰma intꝰ se ꝟmocinarenꝯ mi
rũ immodũ. Ecce ille frat' surgẽs a morte
inter eos astitit viu⁹. Et narrauit fribus q̃
ꝓtigerãt sibi ꝛ qũo euaserat succurrẽte dĩ
genitrice. Post hec nõ solũ illud viciuz ꝑ
qõ delectari solebat deseruit. sz etiã deo et
sctẽ ei⁹ genitrici feruẽti⁹ fuiuit. ꝛ sctis a/
ctib⁹ vitã ꝓsumãs in pace aĩam reddidit.
℣ Exẽplũ aliud. Quidã cleric⁹ in car
thaginẽsiũ vrbe degebat q̃ erat leuis mori
bus. secl'i curz dedit⁹. carnalib⁹ desideriꝫs
etiã vltra modũ subiect⁹. Hic tñ sanctaz
dei genitricẽ freqnter in memoria hẽbat ꝛ
eã sepissime salutatiõe angelica salutabat
Qui dũ vt ferꝝ ab inimicis esset pempt⁹. sci
entes eũ satz irreligiosaz vitã duxisse. de/
creuerũt eũ extra cemiteriũ sepeliri debe/
ri. qõ ꝛ ita fecerũt extra atriũ. nõ vt talẽ de
cebat vir̃ tumulãtes. Et dux illic ꝑ. xxx.
dies iacuisset sctã ꝟgo ꝟginũ illi⁹ miserta
apparuit cuidã cl'ico dicẽs ei talia. Cur ita
egistz erga meũ cãcellariũ vt ponerez eum
extra cemiteriũ vr̃m. Cui interrogãti qs
eẽt ille ei⁹ cãcellari⁹. sctã ꝟgo dixit. Ille q̃
añ. xxx. dies a vob extra cemiteriũ ẽ tumu
lat⁹. Hã mihi deuotissime fuiebat ꝛ coꝛã
meo altari me sepissime salutabat. Uti⁹
ḡite ꝛ coꝛp⁹ ei⁹ de indecẽti loco auferẽtes
ĩ atrio ponite Hec dũ ille narraret cuncti
vehemẽter admirati sũt. tumulũqz eius
apuerũt ꝛ floꝛẽ pulcerrimũ i ei⁹ oꝛe iuene
rũt: ꝛ linguã ei⁹ integrã ꝛ sanã ꝛ q̃i ad lau/
dẽ dei patã. Intellexerũt itaqz cũcti q̃ ad/
erãt qz dei genitrici ex suo oꝛe fecerat fui/
tiũ qõ sibi fuisset placitũ: ꝛ delato coꝛpoꝛe
ei⁹ ad cemiteriũ cũ dei laude illud decent
sepelierũt. Qõ nõ solũ ꝑ illo: sz ec̃ ꝑ nobis
sctãz mariã fecisse credim⁹: qtin⁹ ꝛ nos hec
audiẽtes accẽdamur ĩ dei ꝛ ei⁹ amoꝛe
Exẽplũ aliud. Alter q̃z cl'ic⁹ q̃dã in q̃daz
loco cõmorabat. q̃ ꝛ ipe deo ꝛ ei⁹ alme ge/
nitrici satz erat deuot⁹. Qui int̃ cetera a/
ctuũ bonoꝝ studia: q̃b⁹ eidẽ sce ꝟgini pla
cere curabat hãc anthiphonã in ei⁹ laudẽ
mẽte deuota cãtabat. Gaude dei ꝟgo ge/
nitrix ĩmaculata: gaude q̃ genuisti etñi lu
minis claritatẽ: gaude q̃ gaudiũ ab ãgelo
suscepisti. tu sola mr̃ inupta. te laudat oĩs
creatura genitricẽ luc̃is. Tis ꝑ nob q̃sumus
pia ĩteruẽtrix. Hic g̃ cũ lãguoꝛe coꝛrept⁹
ad extrema puenisset. cepit anxiari ꝛ pauo
re magno ꝓturbari. Cui appens sctã virgo
maria dixit ei. cur tãto timoꝛe trepidas q̃
toties mihi gaudiũ annũciasti. Ne pane
as: qm̃ nihil mali patier̃. sz gaudẽ qõ mi
hi ꝑcinebas ãmodo ꝓtinus eris. Audiẽs
hec ille putabat se sanitati restitutũ: ꝛ dũ
se cũ leticia erigere vellet. aĩa ei⁹ a coꝛpoꝛe
egrediẽs: petijt padisi gaudiũ. vbi siẽ ꝑmi
serat ei sctã dei genitrix letabit̃ ꝑ etñia se/
cula. Ergo pẽsandũ ẽ q̃ntũ debeat mẽte
retineri. q̃ sibi fuiẽtib⁹ ñ desinit auxiliari.

Expliciũt ſmones collecti ex diuersis
sctõꝝ dictz ꝛ ex pl'ib⁹ libris. Qui intricatã
tur ſmões discipl'i. qz in ist' ſmonib⁹ nõ
subtilia ꝑ modũ mgri. sz simplicia ꝑ mo/
dũ discipl'i ꝓscripsi ꝛ collegi. sicĩ ꝓncipio
hui⁹ libri. s. in ꝓio ſmõe. in pria dñica ad
uent⁹ ꝑmisi. Et si qd in pñtib⁹ ſmonibus
min⁹ bñ posui. in hꝫ me coꝛrectiõi scẽ mris
eccl'ie. ꝛ cuilibz charitatiuo coꝛrectoꝛi sub
ĵcio ꝛ offero ad emendã. Amen.

Tabula sermonū

discipuli de sanctis.

De quouis sancto in cōmuni. sermo. i.
De sancto Andrea. sermo. ij.
De eodem. sermo. iij.
De sancto Nicolao. sermo. iiij.
De conceptione Marie. sermo. v.
De sancto Thoma apl'o. sermo. vi.
De sctō stephano pthomartyre. fmo. vij.
De sancto Johe euāgelista. sermo. viij.
De Innocentibus. sermo. ix.
De cōuersione sancti Pauli. sermo. x.
De purificatione beate Marie. fmo. xi.
De sancto Mathia. sermo. xij.
De annūciatiōe btē marie ɣginis. ser. xiij
De passione dñi nr̄i ihu xp̄i. sermo. xiiij.
De sancto Georio. sermo. xv.
De sancto Marco euāgelista. fmo. xvi.
De diebꝫ rogationū. sermo. xvij.
De sctō petro de mediolano. fmo. xviij.
De sancto Philippo. fmo. xix.
De sancto Jacobo minori. sermo. xx.
De inuentione sancte crucꝭ. fmo. xxi.
De sancto Uito. sermo. xxij.
De natiuitate sctī Johis bap. fmo. xxiij.
De sanctꝭ petro ⁊ paulo apl'is. fmo. xxiiij
De visitatiōe btē marie ɣginis. ser. xxv.
De sancta Margaretha. sermo. xxvi.
De sancta maria magdalena. fmo. xxvij.
De sancto Jacobo apl'o. sermo. xxviij.
De sancto Petro ad vincula. fmo. xxix.
De sancto Dominico. sermo. xxx.
De sancto Laurentio. fmo. xxxi.
De assumptione Marie. sermo. xxxij.
De sancto Bartholomeo apl'o. ser. xxxiij
De natiuitate gl'ose ɣginis ma. ser. xxxiiij
De exaltatione sancte crucis. fmo. xxxv.
De sancto Mattheo apl'o. sermo. xxxvi.
De angelis i die sctī Michaēl. ser. xxxvij.
De sctis symone ⁊ iuda apl'is. ser. xxxviij.
De omnibꝫ sanctis. sermo. xxxix. ⁊. xl.
De animabus. sermo. xli.
De sancto Martino ep̄o. sermo. xlij.
De sancta Elysabeth. sermo. xliij.
De sancta Katherina ɣgine. fmo. xliiij.
Deinde sequunt fmōes cōmūes disci-
De dedicatiōe. fmo. xlv. -puli. ⁊ primo
De indulgentijs. sermo. xlvi.
De nouo anno siue dedicatōe. fmo. xlvij
De duodeci fructibꝫ misse. ser. xlviij. ⁊ vlt.

Prologus in sermones discipli de sanctis per circulū anni incipit.

Laudate dominū in sctis ei⁹. ps. cl. Rogat⁹ vt p⁹ collectura fraterna charitate ꝓuict⁹. Et q̄uis a pluribꝫ doctoribꝫ solēnibꝫ plures cōpilati sūt ꝑmones pleniores in sentētijs et cultiores in ꝓbis. tñ q⁹ simplicibꝫ ꝑdicatoribꝫ q̄ñq̄ plus placz studere et ꝑdicare simplicia q̄z ꝓfunda. Idcirco de q̄libz sctō vl sctis q̄z festa mr̄ ecclia festiue celebrat: intēdo vnū libris et scriptur⁹ doctoꝝ catholicorū. ad honorē sctē et bñdicte trinitat⁹ et gl̄ose ꝗginis marie mr̄is dñi nr̄i ihu xpi: et beati dominici pr̄is nr̄i. diuidēdo eundē ꝑmonez in tres ptes. Prima ps erit de dignitate et ꝓuilegijs isti⁹ sctī vel istoꝝ sctōꝝ et sctāꝝ. Scda ps ꝓncipal̄ erit ꝓ informatione hoim simpliciū. et special̄ ad emēdationē sue vite. Tercia ps erit de miraculis isti⁹ sctī aut illoꝝ sctōꝝ vl sctāꝝ. Et q⁹ sic egregi⁹ doctor nr̄ san. Tho. de aq̄no dicit q⁹ nulla actio sit ꝑfecta siue meritoria: nisi uina impetrāda ad gl̄osam ꝗginē dei genitricē recurram⁹: et ad beatū dñicū patrem nr̄m sctm̄ q̄z franciscuz et ad oēs sctos dei ten⁹ p̄ns opusculū dñs nr̄ ihs xps ad laudē et honorē suū dirigat: et ad legētiū vtilitatē: ac oim aliorꝝ fideliū cōuertat: et mihi ad meritū ꝓuenire ꝓcedat. Oō nob ꝑstare dignet dñs ihs xps marie fili⁹ Amen.

Primus sermo generalis de sanctis.

Pde in pncipio ꝑmonū discipuli de scis. Prio intendo cōmunē ꝑmonē ponere ꝑdicabilē in q̄cūq̄z festo alicui⁹ sctī vl scōꝝ. In eodē cōmuni ꝑmone tria sūt dicenda. Primo q̄re festa sctōꝝ celebrant⁹ ab ecclia. Scdo ponēde sunt aliq̄ q̄stiones de veneratione sctōꝝ. Tercio de imaginibꝫ sctōꝝ q̄ pingunt⁹ vel sculpunt⁹ in ecclia. Quātū ad primā ptē illi⁹ ꝑmonis est sciendū. q⁹ festa scōꝝ triplici de causa celebrant⁹ ab ecclia. Prima cā ꝓpter honorē diuine maiestat⁹. q⁹ deū in sctis honorant⁹ q̄ eos sanctificauit: et eternal̄ in sua gl̄ia felicitauit. Olim enī de⁹ gl̄osus in seipo solūmō honorabat⁹. mō aūt honorat⁹ nō solū in se ipo: sz etiā in sctis suis ꝓiūctim vl diuisiz q̄s sic solēniter dignificauit ī vita et ī mor te et p⁹ mortē. vt patet in diuersis legēdis sctoꝝ et sctāꝝ. Scda cā est ꝓpter dignitatem sctoꝝ: q⁹ ipi sūt amici dei. Joh. xv. Jā nō dicā vos ꝟuos sz amicos: q⁹ q̄cūq̄z audiui de pr̄e meo nota feci vob. Etiā sci sunt filij dei. Joh. i. Dedit eis ptātē filios dei fieri. et p⁹ ois sūt heredes dei. Ro. viij. Si aūt filij et heredes. Insup sūt reges et regine. Un̄ de q̄libz sctō dr̄ ps. xx. Posuisti in capite ei⁹ coronam de lapide ꝑcioso Un̄ eē Lu. xij. Nolite timere pusill⁹ grex q̄m cōplacuit pr̄i vr̄o darevob regnū. Et ꝑ ptz: q⁹ iā possidēt regnū celoꝝ. Et p⁹ resurrectionē cū ania reunita fuerit corpori tūc ꝑfecte possidebūt eterna regna. Juxta illud Mat. xxv. Uenite bñdicti p. m. possi. reg. q̄ vo. pa. ē ab ori. mū. Tercia cā est ꝓpter nosmetipos. q⁹ ieiunam⁹ vigilias: et festa scōꝝ celebram⁹. vt ipi sctī intercedāt ꝓ nob ad dñm deū. Sil̄r triplici de causa ieiunam⁹ vigilias btē ꝗginis marie et aliorꝝ scōꝝ. Pria cā est: vt deuotionr̄a augeat⁹. q⁹ p ieiuniū efficimur aptiores vt festū sequēs deuoti⁹ celebrem⁹. vñ Josue. vij. Sanctificamini in crastinum Un̄ etiā Aug. Jeiuniū purgat mētē. subleuat sensuz. carnē spūi subijcit. coꝝ ꝓtritū facit et hūiliatū q̄ de⁹ nō spnit. Scda causa ē vt mens nr̄a exēplarit⁹ instruatur videlicz sic ipi sctī ꝓ tribulatiōes et passiones solū ꝓuēire potuerūt ad ꝟ q⁹ ꝓ nos solēniter colunt⁹ in ecclia. et q⁹ iā letant⁹ et eternalit⁹ regnāt cū xpo. ita et nos ad celestē patriā ꝓuenire nō possum⁹ nisi ꝓ vigilias labores et tribulatiōes. Un̄ Alcu. xiij. Per multas tribulatiōes o. n. intra. ī reg. celo. Un̄ eē Bre. sup Ezech. Si dulcia q̄rim⁹ necesse ē vt amara tolerem⁹. Tercia cā est vt ipi ꝓ merita et ꝓces eoꝝ impetrēt nobis vt ad eoꝝ societatē ꝓuenire valeam⁹: et cū eis felicit⁹ et eternal̄r regnare. Quātū ad scdam ptē isti⁹ ꝑmonis. q̄rit⁹ an nostras oōes possum⁹ ad sctos dirigere: ro

gando eos vt orēt p nob. Rñdeť ſm btm̃ Tho. in. iiij. ſen. xv. di. q ſic. Hā illud qđ orādo petim⁹ eſt btā vita. vt dic̃ be. Aug. qz oīa alia q̃ petī⁹: ñ petī⁹ niſi ꝯz q ad btāz vitā ordinanť. Uitā aūt btām ſolus deus ꝯz dare. ſcī vero pñt nob coopari p p̃ces ſuas ⁊ merita vt nob deť. Oro igiť ꝓprie ⁊ directe ſit ad ſolū deū. a q̃ expectam⁹ qđ orādo petim⁹. Fit etiā oro ad ſctos vl̃ de p̃catio. vt eoz p̃cibꝫ ⁊ meritꝭ vitā btāz obtineam⁹. Igiť ꝺr Job. v. Ad aliquē ſctō/rū ꝙuertere. Ergo cū volum⁹ deum orare debem⁹ ad ſcos ꝙuerti vt orēt p nob. Itē ſciendū q ſolus de⁹ adorādus ē tanq̃ largitor oīum bonoz. Uñ in ps. Miſerere mei de⁹ ⁊c. Sed ſcī adorādi⁊ inuocandi ſunt tanq̃ mediatores ⁊ interceſſores noſtri vt nob a deo impetrēt qđ petim⁹ aut qđ deſideram⁹. Ergo dicimuſ. Scta maria: ora p nob. Sancte petre: ora p nobis ⁊ ſic de alijs Scđo q̃riť vtz maior ſanctus ſit pl⁹ adorādus q̃ mi⁹ ſctūs. Rñdeť ſm ſan. Tho. de aq̃no. q̃ꝺ ſupiores ſancti ſūt deo magꝭ accepti. vtile eſt tñ qñ q̃ minores exorare ſctōs. Et ħ ꝓpter tria

Primo qz aliq̃s hō qñq̃ ħz maiorē devotionē ad minorē ſctm̃ q̃ ad maiorem. Hā effect⁹ orōis eſt mrie ex deuotione.

Scđo iō: qz q̃buſdā ſanctꝭ in aliq̃b eſt dat⁹ p̃cipuus effect⁹ ⁊ cura. Sic̃ ſctō anthonio q̃ dicit liberare ab igne infernali ip̃m deuote inuocātes. Tercio vt oīb ſanctꝭ exhibeať honoz a nob. Uñ dic̃ beatus Tho. q aliq̃n ꝓtingit orōem inferioris ⁊ mioris ſcī efficaciorē eſſe q̃ maiorꝭ. Tū qz deuoti⁹ implorať. Tū etiā qz deus ſanctitatē ei⁹ vult clari⁹ declarare Tercio q̃riť vtz ſcī in celo ꝙgnoſcāt oratiões nr̃as. Rñdeť ſm ſan. Tho. Sancti i ꝟbo vidēt ⁊ ꝙgnoſcūt nr̃as orões. qz in ꝟbo vident q̃d̃q̃d ꝓtinet ad gl̃iam ⁊ laudē eorū. Hec aūt ꝓtinēt ad gl̃iam eoz q orańť. et q nos iuuare pñt. ⁊ ſic ꝙgnoſcūt aliq̃s cogitationes cordiū hūanoz ⁊ ħ in ꝟbo. ſcz vota ⁊ deuotiões hoīm. q̃ ad eoz auxiliū ꝓfugiūt. vel aliq̃ alio mō q̃ de⁹ eis vult reuelare. ⁊ ſm q ꝓt ⁊ placet. Quarto q̃riť exq̃ ſcī ꝙgnoſcūt orões nr̃as vtz ipi orēt p nob. Rñdeť ſm Bonauē. q ſancti orāt p nob triplici de cauſa. Prio ꝓpter noſtrā neceſſitatē: qz indigem⁹ p alios releuari. Scđo ꝓpter dei volūtatē: qz vult vt mēbra ſpūalia mutuo ſe amēt ⁊ iuuēt. Ipi ei ſciūt dei voluntatē: ⁊ in oīb⁹ eā implent. ⁊ nos eoz ſum⁹ mēbra. ⁊ ido ſollicite ſunt nos adiuuare. Tercio ꝓpter caritatē ⁊ affectū magnū quē hñt ad ſalutē nr̃am. Nunq̃ enī aliq̃ mr̃ intantū dilexit filiū ſuū ſicut ipi angli ⁊ ſcī i celo diligūt nos. Hec vnq̃ pentes ī p̃nti vita tā ardēter affectabāt bonū ⁊ honorē ſuis pueris ſic̃ ſcī in celo affectāt nob. Quito q̃riť exq̃ ſcī tam fideli⁊ orāt p nob. an ſp a dño p nob in ſuis petitiōib⁹ exaudient. Rñdetur q ſic: qz nō orāt niſi p his in q̃b⁹ ſecognoſcūt velle ⁊ poſſe exaudiri a deo: qz volūtas eoz eſt ꝓformis volūtati diuine. ſic q nunq̃ petūt nec q̃cq̃ faciūt qđ ſit ꝓtra voluntatē dei. Ex q̃b⁹ iam dictꝭ ꝑz error illoz q̃ diffinitiue credūt ⁊ firmiť tenēt. q ħ hoc ſuitiū vl̃ illud fecerit iſti ſctō vl̃ huic q ſibi ħ faciat. ſ. q tpale aliq̃d doneť. vl̃ q ab iſta infirmitate vl̃ tribulatiōe libere tur. qz p̃t eſſe q de⁹ vult q illo bono tpali carcas. vl̃ q illā infirmitatē vl̃ tribulatio nē ſuſtineas p pctis tuis: ⁊ ꝓpter ſalutem tuā. Et ſic ſcī nullo mō orāt p te. qđ ſit ribi impedimētū ſalutꝭ tue. qz fortaſſis tal infirmitas aut pauptas eſt tibi cā ſalutꝭ ⁊ p̃ſeruat te a pctis. Uñ Hugo li. iij. de arra anie. Quoſdā de⁹ p̃ſciens mlta peccare poſſe. flagellat eos infirmitate corpis aut pauptate vl̃ alia q̃cūq̃ tribulatiōe ne peccent vt eis vtili⁹ ſit frāgi languoribꝰ ad ſalutē. q̃ remanere incolumes ad dānatiōnē. Ergo cū q̃s infirmať: aut p pauptatē affligiť: aut cū puer alicui⁹ infirmať: ⁊ cū inuocat ſctōs ꝺz deo et ſctis cōmittere ſi ſit p ſalute: vt ⁊ de⁹ illos ſctōs ⁊ ip̃m exaudiat. qz fortaſſis infirmitas ⁊ tribulatio ē ſibi cā ſalutꝭ. Hā ſi ſctūs paul⁹ ſtimulum carnis nō habuiſſet nūq̃ ſaluatus fuiſſet dicēte ſibi dño. Paule ſufficit tibi gratia mea. Uel qz fortaſſis tal⁊ demeruit q ſcilicet puer ſu⁹ infirmať. Hā tpaliť pueri q̃ñq̃ puniunť ꝓpter pēta pentū: ſz nō eterna liť. Et de ħ ꝺr in decre. Puniť q̃s p alio a deo tpal⁊: ſz eternaliť nullus. Ānia enī q̃ peccauerit ip̃a morietť. xxiij. q. iij. ſi habeť Sz tñ bona ⁊ firma ſpes eſt hñda ad ſuffragia ſctōrū q tibi ħ qđ poſtulas ab eis impetreť a deo. ⁊ bñ impetrare pñt a deo ſi ſaluti tue ꝑderit ⁊ diuine volūtati placuerit. Et g̃ ſm Tho. iij. ꝑte. q. xxv. ar. vi.

Sanctos dei in veneratiõe hr̃e debemus tangz mẽbra xp̃i z dei filios z amicos z intercessores nr̃os. z iõ reliq̃as z corpa eorz q̃ fuerũt templa z organa spũssancti i eis habitantz z opantz deo honorat. in eorz p/sentia miracula faciendo. Uñ si q̃s ꝺ ean dẽ sniam crediderit. nõ xp̃ian⁹ sz hereticꝰ ẽ hñd⁹ Et iõ circa reliq̃as scõrz q̃rit vtz reliq̃as sctõrz liceat portare circa collum. Rñdet ꝑm Tho. ij. q. xcvi. Si reliquie sctõrz portant ex fiducia dei z sctõrz quorũ sunt reliq̃e nõ est illicitũ. si autẽ circa ꝑ in q̃ sunt eẽt triangulare z hmõi. qõ nõ p/tinet ad honorẽ dei siue reuerẽtiã sctõrum sic eẽt superticiosuz z illicitũ. Querit ꝺse quẽter vtz reliq̃e sctõrum possint furtiue subtrahi vt honorabili⁹ reponant. Rñdetur ꝑm Guil. q nõ. Et rõ est. Hã sacrilegium est q̃tiens cũq̃z sacrũ de sacro aufertur. xvij. q. iij. q̃s q̃s. Querit etiã vtz liceat reliq̃as sctõrz emere vl̃ vendere. Respõdz Ray. q nõ. qz ibi symonia cõmittit. z ideo nõ debet fieri. Quãtũ ad terciã ptẽ illi⁹ ꝑmõis sciendũ q nõ solũ scti z reliq̃e scõrz sunt honorãde. imo etiã imagines sctõrũ sunt venerãde. Uñ in decre. ꝺr. Imagies sctõrz nõ sũt ꝓtẽnende sz venerãde. de ꝺse. di. ij. venerabiles Querit circa istã materiã vtrũ sine ydolatria possum⁹ imagines adorare scõrz. Rñdet q imago dupliciter ꝓt cõsiderari. Uno mõ put est res q/daz. puta lignũ sculptũ vl̃ pictũ. z sic adoram⁹ imaginẽ nequaq̃z. qz hoc esset ydolatria. Allo mõ ꝺsiderat vt est signũ alicui⁹ rei. z qz idẽ est mot⁹ q̃ q̃s vertit in imagine z in ipam rẽ inq̃ntũ est signũ. iõ etiã est eadẽ adoratio q̃ veneramur ipaz imaginẽ z ipam rẽ cui⁹ est imago. Uñ z ꝺ̃ habetur in decre. Nõ imaginũ pictura est adoranda: sz res p ipaz repsentata. de ꝺse. di. ij. venerabiles. Ex iã dictz ptz q hereticiste errãt q imagines destruunt z debonestant. Hã a pncipio xp̃ianitatz imagines fuerũt inuẽte z picture. Uñ ipe xp̃s saluator nr̃ p nr̃a salute itur⁹ in mortẽ impssit faciẽ suã in vnũ pannũ q vocat pann⁹ veronice. z sctũs Lu. euange. sculpsit imagine crucifixi z v̄ginis gl̃ose: q adhuc in hodiernũ diez habet rome. Quia imagines sctõrz z picture sũt libri laicorz z scripture. vt hr̃ de ꝺse. di. ij. platũ. Ergo bonũ ẽ z salubre hr̃e imaginẽ crucifixi: aut eẽ beate v̄ginis ac alioz sctõrz in domibꝫ ppriis vl̃ in stuba aut camera aut circa lectũ. vt ex ꝑ hõ reuocet ad mẽoriã dñm nr̃m ihm xp̃m z btãm v̄ginẽ z alios sctõs q̃ videt cũ deuotione imagines ipoz. Sz oppositũ faciũt q depingũt sibi in domibꝫ chorizantes. bibulos z venatores cũ auibus z cũ canibꝫ z hmõi vanitatibꝫ. z in ꝑ oñdũt se plus inclinatos eẽ ad mũdũ q̃z ad deũ. qz qõ hõ diligit ꝑ libenter videt z de ꝑ libẽter loqtur z audit. Uñ. i. Joh. iij. Ipi de mũdo sunt: z iõ de mũdo loquunt. Et. i. Joh. ij. Nolite diligere mũdum neq̃z ea q̃ in mũdo sunt. Si q̃s diligit mũdũ nõ est charitas p̃ris in eo. Rogem⁹ igit⁹ omnipotentẽ deũ vt p merita sctõrz suorũ largiat nobis remissionẽ pctõrz nostrorz.

De sancto Andrea Sermo ij.

Uenite post me facia vos fieri piscatores hoiz. Uerba ista originaliter scribũt Mat. iiij. Mar. i. z Lu. v. Recitatiue in pñtis festiuitatz beati andree apli euangelio. Sup q̃ ꝺba in pñti ꝑmone tria sũt dicenda. Primo de dignitate z ꝓuilegijs sci andree apli. Scõo speciali⁹ aliq̃ sũt dicẽda p informatiõe simpliciũ. Tercio z vltimo miracula q̃daz de sctõ andrea apl̃o añ ipi⁹ mortẽ z post mortẽ. Quãtuz ad ꝑmũ sciendũ q xp̃s multiplicit ꝓuilegiauit beatũ andreã apl̃um. Primo fecit eũ primicerium suũ q̃n eũ añ ceteros apl̃os ad se vocauit. z ꝑ in pria vocatiõe. de qua habet Joh. i. Sz q̃rit q̃s adduxit andream ad xp̃m. Rñdet q beat⁹ iohes baptiq̃n dixit ad duos discipl̃os suos: q̃z vnus erat ipe andreas Ecce agn⁹ dei: ecce q tol. pec. mũdi. Que q̃dẽ testificatio fuit cã cõuersionis z salutis in btõ andrea: qz mox xp̃m secut⁹ est. Ex q̃ ptz q̃ntũ valet bona societatẽ habere z ꝺba dei libenter audire Multũ enim valuit btõ andree hr̃e societatẽ cũ iohe bap. qz p eũ meruit xp̃m inuenire. Eccl. xxxvij. Cũ viro sctõ assidu⁹ esto quẽcũq̃z hr̃e noueris timorẽ dñi. Sicut enim carbo mortu⁹ cuz viuis positꝰ accendit. sic pctõr ex bonoz ꝙuersatiõe z societate ad dei amorẽ inflãmat. Uñ ꝺr in ps. xvij Cũ sctõ sctũs eris: z cũ puerso puerteris. Multũ etiã valuit andree ꝺbũ dei a iohe

audire. qz fuit occasio salutis sue. Uñ ihs xps
cvi. Misit ꝟbū suū z sanauit eos. Johā-
nes igit exēplo suo z doctrīa sua beatum
andreā ad xpm duxit tanq̄ pcursor ad re
gē. Jobes eī erat pcursor xpi Lu.i. Prei-
bis añ faciē dñi parare vias ei⁹. Xps aūt
erat rex. Apoc.xix. Rex regū z dñs dñan-
tiū cui⁹ regnū nō ꝟz finē. Itē Lu.i. Et re
gni ei⁹ nō erit finis Scda dignitas be
ati andree est: qz frēm suū petz principem
apl'oz ad xpm duxit z vocauit eū ad ipm
O q̄ntū petr⁹ tenet andreā diligere q̄ quē
meruit ihm inuenire. O q̄nti meritivir iste
erat apud deū: q̄ pncipē apl'oz cōuertere
meruit z ipm ad ihm pduxit Tercia di
gnitas est: qz xps fecit ipm suū legatuz in-
q̄ntū eū fecit suū pdicatorem. ij. Cor.v.
Pro xpo legatiōe fungimur. Fuit aūt p-
dicatio andree multū ꝑformis pdicatiōi
xpi. Habuit eī xps in sua pdicatiōe sapiē
tiā. ad Col'.iij. Jn q̄ sūt oēs thesauri sapi
entie z scie absc̄diti. Sic andreas in sua
pdicatiōe habuit sapiam. vt ptz in myste
rio crucis q̄ tā sapiēter exposuit dicēs. O
bona crux diu desiderata z ꝓcupiscēti aīo
prepata. Suscipe me discipulū ei⁹ q̄ pe-
pendit in te: z redde me mgro meo. Item
xps habuit eloq̄ntiā. Joh.vij. Nunq̄ sic
locut⁹ est hō sic ih loquit. Sic z andreas
habuit eloq̄ntiā. De his duob⁹ dr Lu.xxi
Ego eī dabo vob os z sapiam. Item xps
habuit sctāz vitā: qz illa q̄ pdicabat semp
pri⁹ faciebat. Act.i. Cepit ihs facere z do
cere. Sic et btūs andreas habuit sanctā
vitā Unde de eo canit in diuīo officio. Uir
iste ī ppl'o suo mitissim⁹ appuit scitate et
gr̄a plen⁹. Itē sic xps habuit finalē pseue
rantiā. qz vsq̄ ad mortē a pdicatiōe ñ de-
stitit. imo ī cruce pendēs septē ꝟba valde
informatiua ptulit. sic z beatus andreas
nec ī vita nec ī morte a pdicatiōe cessauit
Uñ de eo canit. Biduo viuēs pendebat
in cruce p xpi noie btūs andreas z doce-
bat ppl'm. Nam legit de eo q̄ q̄. xx. milia
hoīm circūsteterūt eū qñ ī cruce pēdebat.
z ꝟbū dei ab ipo audierūt z receperūt. Et
ꝟ est qđ xps dixit qñ illos q̄ttuor vocauit
apl'os. vt ptz in euāgel'. hodierno dicens.
Uenite post me faciā vos fieri piscatores
hoīm. Ubi sciendū q̄ ꝑmitiui pdicatores
erāt piscatores. Quia sic piscator vno tra
ctu rethis magnam multitudinem pisc
um capit. sic ī vna pdicatiōe btūs petrus
apl's tria milia iudeoz ꝙuertit ad xpz. z
habet Act.ij. Et btūs andreas totā puin
ciā achaiā z ec mirmidones eccl'ās z xpi-
fidelib⁹ repleuit. Sz moderni pdicatores
sunt venatores. qz vix cū magnis labori-
bus z clamoribus pñt cōphendere vnā ani
mā q̄si venator vnā ferā. Niere. xvi. Ecce
ego mittā piscatores ml'tos z piscabūtur
eos. z p⁹ hec ml'tos mittaz eis venatores
z venabūt eos. Itē sciendū q̄ dyabol⁹ ill
tribus est q̄i vindemiator. xps aūt q̄si race-
mor collector. Michee. vij. Ue mihi: qz
fact⁹ sum sic q̄ in autūno colligit racemos
Quarta dignitas ē qz xps ei dedit iudi
ciariā ptātem cū ceteris apl'is suis. Unde
Mat.xix. Sedebit z vos sup sedes. xij.
iudicātes. xij. tribus isrl'. Quinta dignitas
ei⁹ est. qz sil'is fuit xpo in passiōe. Hā xps
crucifixus est. sic z btūs andreas in cruce
mortu⁹ est. Sz in h̄ dissil'is fuit. qz xps e-
rect⁹ fuit crucifix⁹. btūs petr⁹ deorsuz. be
at⁹ andreas vo p trāsuersuz. Itē xps spō
te sustinuit crucē. Isa.liij. Oblatus est qz
ipe vo. z pēta nra portauit. Et beatus an
dreas vidēs crucē sibi paratā dixit. Se-
curus z gaudēs venio ad te amator tuus
sp fui z sp desideraui ap̄lecti te. Itē xps ō
cruce descēdere noluit. Uñ iudeis dicēti-
bus Mat.xxvij. Si fili⁹ dei es descende
nūc de cruce. acquiescere recusauit. Sil'r
dū egeas andreā de cruce deponere vellet
dicebat. Scias qz ego viu⁹ de cruce non
descendā. Jā eī video regē meū xpm q̄ me
expectat. Unde z xpm ī cruce exorauit ne
ipm de cruce viuū deponi ꝑmitteret. Itē
xps p crucē ad gl'am suā pueīt. Lu.xxiij.
Oportebat xpm pati z ita intrare in gloriā
suā. Sil'r btūs andreas crucē salutando
ait. Accipe me ab hoib⁹ z redde me mgro
meo ihu xpo Sexta dignitas ei⁹ est qz
corp⁹ ei⁹ in sepulcro miraculoz gl'ia illu
strauit. Uñ z māna ī modū farine z oleū
cū odore suauissimo ꝙsueuit de ei⁹ sepul
cro manare. Septima dignitas est qz
festū ipi⁹ hodie p totū mūdū celebratur. z
ipe ab oib⁹ xpi fidelib⁹ venerat tāq̄ singu-
lar⁹ patron⁹: qz oib⁹ pt subuenire. qđ ptz
in mult⁹ miracul'. Reqre in ei⁹ legēda.
Octaua dignitas est qz in q̄libz missa p to
tū mūdū nomē ipi⁹ bis ī canone noiat. s.
Nona añ elevatiōem corpis xpi z post

dignitas ei⁹ est: q ipe q̃rtũ articulus fidei cõposuit. Uñ sciẽdũ q in symbolo ap̃lo/rũ sunt duodeci articuli fidei ſm numer duodeci ap̃lor a q̃bus cõpositũ est. Hã duodecim ap̃li ꝓgregati descripserũt duodecim articlos fidei. Et ꝺ in prio ꝓcilio. de q̃ habet Act. xv. Et q̃rtũ articulũ ſm magistrũ henricũ de bassia cõposuit btũs andreas. scz Passus sub pontio pylato crucifixus mortu⁹ z sepult⁹. Qui q̃dẽ articulus necessarius est ad salutẽ nr̃am. Hã sic debem⁹ credere incarnationẽ filij: ita necessariũ est credere passionẽ z mortẽ eius. q ſm beatũ Bre. Nihil nasci nob ꝓfuisset redimi nõ ꝓfuisset. Itẽ sciendũ q pontius ẽ cognomẽ ab insula ponti noiatum sed pylat⁹ est ꝓpriũ nomẽ z erat gentilis z indign⁹ pane. Quia ſm Aug. pctõr nõ ẽ dign⁹ pane q̃ uescit. A q̃ pylato x̃pus ad mortẽ sentẽtiat⁹ est z iudicat⁹. Itẽ sciẽdũ q ſm Uincentiũ in speculo hystoriali pylatus accusat⁹ est in multz Uitellio presidi syrie. z ꝓ his missus est in exiliũ vbi mal̃ ꝓpria interfecit.

De eodẽ. Sermo iij.

Relictis retibus secuti sunt dñm. Math. iiij. Ex his ꝟbis oñdit q cõuersio beati andree et beati petri illor duor fratrũ fuit velox: q cõtinuo ad vocẽ vni⁹ iussionis relictis retib secuti sunt dñm. Uñ q̃n tũ ad scdam ptẽ illi⁹ ſmonis ꝓcedentis p nr̃a informatiõe est sciendũ ſm Bonauẽ. q ꝟbũ q exẽplo illor ap̃lor renũciant bonis tpalib ꝓ deo. vnũ e trib est sperandũ Aut q de⁹ pcurabit homi vires q̃s i abũdantia possit hr̃e. z ꝺ est iocundi⁹ de modico esse fortẽ q̃s alias de multis. Aut qõ subtrahit cor ꝓpi refundat menti in ꝓsolationẽ spũali: vt libẽter careat tpali abũdantia q̃ spũalib delicijs felici⁹ recõpensatur Insup magnã gl̃am in celo mereꝫ patienter sustinẽdo ꝓ x̃po penuriã tpalẽ. Itẽ ꝓ informatiõe simpliciũ sciẽdũ q heu plures sunt q nõ relinquũt cũ illis ap̃lis ꝓpria. sed qõ pessimũ est inuadũt bõa alie/na. Primi sunt illi q furtũ cõmittũt in paruis reb. vt q furanꝫ gramia in pratis fruct⁹ arborũ z rapas z caules subtrahũt ꝓtra volũtates ꝓmor. sil̃r q botros de vineis abscindũt. z etiã venatores q cum eq̃s z canib ꝓmis dãna in segetib infe rũt. z tales tenenꝫ summã vnaz restituere iurta ꝓsiliũ suor ꝓfessor. Uñ dr in decre. Inferens dãnũ nõ est absoluẽdus: nisi dãno ſm arbitriũ leti restituto. xxiij. q. viij. pessimã Et si nescit q̃bus dãna illata sũt. tꝫ tal̃ summa dãda est paupib aut ad fabricã eccl̃ie illi⁹ prochie. Quia ſm Aug. z al legat in decre. Nõ dimittit pctm̃ nisi restituat ablatũ. xiij. q. vi. si res. Scõi sũt q rẽ inuentã retinẽt z nõ restituũt. Uñ beatus Aug. Si q̃d inueniſti z nõ reddidiſti: rapuiſti Tercij sunt serui z ancille q̃ bona suor dñor furtiue subtrahũt. sicut vinũ z panẽ. carnes z oua. z occulte comedũt vl̃ alijs suis leccatoribꝫ tribuũt vel alijs hoib. Quarti sunt mechanici qui fraudulẽter ꝓmis laborãt vl̃ etiã qui nimiũ ꝓ labore recipiũt. Quinti sũt mercatores q̃ cũ mẽdacijs ꝓmos decipiũt. Et tales ſm Ray. totiẽs peccãt mortal̃r z tenenꝫ ad restitutionẽ. Sexti sũt hospites vl̃ caupones q̃ nimiũ cõputant suis hospitib. Septimi sũt vsurarij q̃ ꝓpter dilationẽ tpis charj⁹ vendũt q̃s illis q̃ in ꝓtinẽti soluũt. Sil̃r q̃ ꝓ prompta pecunia iã emũt z ĩmediate sup dilationẽ illi eidẽ a q̃ emerũt vl̃ alteri econuerso vendũt i charioti foro q̃s valet vl̃ valere põt. Et etiã illi q̃ ꝓcedũt pecũias sup p̃diũ alicuꝫ. vl̃ sup villã vl̃ castr vel sup aliquaz citatẽ: z fruct⁹ ei⁹ nõ cõputãt in sortẽ. Oẽs tales sũt vsurarij. vt patz extra de vsuris Cõsuluit. Octaui sunt lusores q̃ cã lucri z exauaricia ludũt. tales peccant mortaliꝫ. Et si lucranꝫ tũc infernũ lucrantur. z si p̃dũt tũc vitã eternã p̃dũt Noni sũt q furta vl̃ rapta emũt vl̃ de rapinis comedũt z viuũt. vl̃ etiã q a iudeis dona vl̃ munuscula recipiũt. z tales oẽs tenenꝫ ad restitutionẽ si volũt ꝓcq̃ pctor suor remissionẽ. Quãtũ ad tertiã ptẽ illi⁹ ſmõis ꝓcedentꝭ est sciẽdũ q oẽs hoies solẽniter z deuote debẽt festũ beati andree celebrare: z ipm tanq̃ singularẽ patronũ inuocare q habz a x̃po magnã ptãtem subueniẽdi in q̃licũq̃ nccitate ipm inuocãtib. Uñ de eo legit adhuc ipo viuẽte q ꝙdã nauigauerũt cũ eo. z ecce cõmotũ ẽ mare z flauit ventus valide z submergabat nauis. Orauit btũs andreas ad dñm p̃cipiẽs vẽ

tis ⁊ mari ī noīe ihū xp̄i. ⁊ statī trāq̄llitas mag̃ facta ē ī mari. ⁊ sic hoīes a piculo liberati sūt. Itē q̄ vadūt q̄nq; p terrā: sctm̄ andreā inuocare dn̄t ne incidāt ī latrones. Un̄ legīt ō eo q̄ cū aliq̄n terrā cū q̄busdā pambulasset. appuit eis mltitudo hoīm a longe lāceas ⁊ euaginatos gladios gestātiū in manib; q̄i in eos vellent irruere. Qō cū vidissent sctūs andreas faciēs signū crucis ꝑ eos ait. Oro dn̄e ihū xp̄e vt decidat robur illoꝝ ne noceāt sperātib; ī te. Hoc aūt eo dicēte: ag̃l's dn̄i appuit cuj magno splēdore ꝑterrēs eos. tetigit gladios eoꝝ ⁊ corruerūt proni ī terrā. trāsiliēsq; beat⁹ andreas cū suis: ⁊ nihil est ab eis passus. oēsq; p iect⁹ gladijs ⁊ lāceis eū adorabant Angl's aūt dn̄i discessit ab eis cū magno lumīe. Itē pentes hn̄tes pueros īfirmos debēt sctm̄ andreā inuocare. Un̄ legīt de eo q̄ q̄dā puer ab impulsu demonis iacebat pcussus ⁊ spumans. deniq; inuocato ap'lo rogauerūt eū p puero. Et ille apprehensa manu ei⁹: ait illi. Surge puer ī noīe ihū xp̄i quē p̄dico. Et statiz puer surrexit san⁹. ꝑ ꝙ pueri credidit ⁊ cum tota domo sua baptizat⁹ est. Itē q̄dā. xxij. annis fuit īfirm⁹ ⁊ debil'. ⁊ accersito sctō andrea Andreas apb̄ēsa manu ei⁹ leuauit eum Qui statī surrexit ⁊ ābulauit magnificās deū. Et btūs andreas dixit sanato. Uade p domos egrotātiū: ⁊ ī noīe dn̄i nr̄i ihū xp̄i in q̄ sanat⁹ es iube eos exurgere. Āt ille abūt p domos īfirmoꝝ: inuocatoq; noīe xp̄i restituebat eos saītati. Credidit; q; oīs ppl's offerēteq; ei mūera rogabāt eū vt audirēt ab eo ꝙbū dei. Btūs ꝙ andreas p̄dicās eis ꝙbū dei. mltos cōuertit ad xp̄m: ⁊ nihil de mūeribꝫ ab eis recepit. Itē andreas hz pctōribꝫ īpetrare veniaz. Un̄ legīt de eo. q̄ q̄dā pctōr nicola⁹ noīe btm̄ andreā adūt dicens ei. Dn̄e ecce. lxx. annivite mee sūt ī q̄bꝫ sp luxurie adhesi: sz ora p me ad dn̄m deū. Audiēs ꝫ btūs andreas flere cepit a tercia vsq; ad horaz nonā. orauit ⁊ ieiunauit q̄nq; dieb;. Et tandē venit vox ad andreā dicēs orōem suaz p nicolao pctōre eē exauditā q̄ ī via p̄diti onis erat. Itē btūs andreas hz ptātē sub ueniēdi hoīb; eē p⁹ mortē. Un̄ legīt de eo Cū q̄dā viri nūero. xl. ad ap'lm nauigarēt vt ab eo fidei normā recipent. Ecce dyabolus mare cōmouit: ⁊ oēs piter submergunt. Cū aūt corp̄a ad lit⁹ delata fuissent añ ap'lm deportant. Qui inuocato xp̄i noīe tādē ab illo ꝯtinuo suscitāt. Qui oīa q̄ eis acciderāt narrauerūt. Itē legīt i dyal'. cesariē. q; cū m'r q̄daz sctm̄ andream traxisset ī ap'lm ⁊ ei ñ placuisz. Scōario traxit. ⁊ itez idē occurrit. Postea traxit si bi aliū ap'lm placētē. Cui cū m'tum obsequū exhibuissz p oēs dies vite sue: ⁊ ad extrema vite veniēs cū eēt moritura. nō illū ap'lm placētē: sz btm̄ andreā assistere vidit Qui inq̄t ad eā. En inq̄t. ego sum ille dilect⁹ andreas. Ex q̄ colligīt q; nōnunq; sctī ecclēs ultro se ingerūt hūane deuotōi eoꝝ q̄ btōꝝ suffragia negligūt acceptare. Itez legīt in cronica Helinādi. q; āno dn̄i. M. lxvij. Gotfrid⁹ dux burgūdie. ⁊ q̄tuor comites cruce signati ꝑ infideles. vnacū ducentis militib; antiochiā ceperūt Tūc q̄dā rustic⁹ a s. andrea āmōit⁹ ⁊ p visiōz edoct⁹ i ueīt ibi lāceā q̄ trāffixū fuit lat⁹ xp̄i salvatoris. Cū q̄ lancea ignē magnū. xiij. pedum lesus. Exercit⁹ igīt animat⁹ ꝫ miraculo lete pcessit cesariā. Itē pulcꝝ exēplū de q̄ dā epo q̄ dilexit btm̄ andreā ⁊ de tribꝫ q̄stionibꝫ sibi ꝓpositz a dyabolo. q̄re i legēda aurea. Itē aliud miraculū de sctō andrea quere in ꝓmptuario.

De sancto Nicolao. Sermo iiij.

On est inuētus

In sil'is illi q̄ ꝓfuaret legē excelsi Ecclī. xliij. Hec ꝙba sūt a ihu filio syrach recitata. ⁊ ad honorē btī nicolai cānt. Oz q̄libz sctūs in aliq̄ ꝑtute eminebat. in q̄ null⁹ sil'is fuit sibi. Et in ꝫ apparebat. q; in tāta mltitudine ac varietate sctoꝝ tantā poīt differētiā meroꝝ in q̄bꝫ illi sctō nullus sil'is fuit. q; bene dicit. Hō est inuēt⁹ sil'is illi Un̄ ad honorē btī nicolai q̄ claruit in ꝫ mōo. āno dn̄i. ccc. xlij. in p̄nti ꝓmone tria sūt dicēda. Primo de dignitatibꝫ ⁊ p̄uilegijs sancti nicolai Scōo aliq̄ ꝓ informatiōe simpliciū. Tercio aliq̄ miracula. Quātū igīt ad p̄mū sciendū q; btūs nicola⁹ habuit octo p̄uilegia in q̄bꝫ nō ē inuēt⁹ sil'is illi. Primus q; ī puericia sua cepit seruire deo. q; cum adhuc ad vbera mr̄is sue penderet. feria q̄rta ⁊ sexta tm̄ sel' sugebat mamas. Hoc eni sctitatis indiciū nō habuit a natura: sz

fuit ex singlari dei dono. ps. cxvij. A dño quippe factū est istud z ē mi. in oculis nris.

Scōm priuilegiū est q nūqz mortaliter peccauit, sz sp vsqz ad mortē innocentiaz suā fuauit. Et ꝟ significatū est ex eo q cū prima die balneare erect⁹ stetit in pelui. qō valde mirabile fuit de tā tenero puero electio. Fuit enī elect⁹ in epm p̄missa oro ne exēplo ap̄loz. Acc. i. Orātes dixerunt Tu dñe q̄ cognosti corda nosti oim. onde quē eligeris. Itē diuina inspiratiōe: qz vox de celo lapsa ē vt eligerēt sctm nicolaū. Unde ad Heb. v. Nec q̄squz sibi sumat honorē: sz q̄ vocat a deo tanqz aaron. Itē fuit electus cū consensu oim z approbatiōe: qz nullis dissensit sz oibz placuit. Unde de eo legit q eo viso oēs laudauerūt dñm deū. Hā in electione bonoz̄ platoz̄ de⁹ hz gl'am z honorē: z subditi vtilitatē. Itē fuit elect⁹ inuitus z cū q̄dā coactiōe. exēplo xp̄i vt habetur Joh. vi. qui fugit dū vellēt eū facere regē. Quartū p̄uilegiū est innūera miraculoz̄ opatio. Unde legit i collecta hodierna. De⁹ q̄ btm nicolaū piū pontificē tuum innumerz decorasti miracul. tribue q̄sum⁹ vt ei⁹ meritz z intercessiōibz a gehēne ignis incendijs liberemur: z ad eterna gaudia pueire mereamur. Hoz autē miraculoz̄ q̄dā attestant suā potētiā quā habuit sup elemēta. sup corpa. sup aīas. sup mortē. sup demones. vt patebit i fine hⁱ⁹ mōnis. Quintū p̄uilegiū. qz fuit gratiose mortu⁹. exq̄ fuit in grā dei. Unde legit q̄ oim ꝟtutū charismate replebat. vñ Alpoē. xiij. Bti mortui q̄ i dño moriuntur latā. Angli ei in morte sibi apparuerūt z gl'am suā sibi reuelauerūt. Sic enī deus aliqñ i morte reprob manifestat eternā pena. ita sctis decedētibz ecōuerso reuelat eternā gl'am. Sic btō nicolao factum est. Itē ꝓpter deuotā recōmēdationē. Jpe ei aīam suā in morte in man⁹ xp̄i cōmendauit dicēs. In man⁹ tuas dñe zc. Et iō secura fuit. iuxta illud Sap. iij. Justoz̄ aīe in manu dei sunt. z nō tanget illos tor. mortis. Itē ꝓpter celestē armoniā. Angli enī eius aīam deduxerūt in celū cū cāticz z laudibz. Sextū p̄uilegiū ei⁹. qz p⁹ mortē suā fuit gtiose sepult⁹. Hā vt legit de ei⁹ tūba emanabat a capite fons olei. z a pedibz fons aque. In oleo aūt notat abūdantia misericordie q̄ in ipo fuit. Sicut eī oleū supnatat alijs liq̄ribz. sic pietas eminet ceteris ꝟtutibz. In aq̄ aūt notat abūdantia gre q̄ silr copiosa fuit in beato Nicolao. Septimū p̄uilegiuz est. qz ipe fuit gl'ose assumpt⁹. Fuit enī in celum assumpt⁹ ꝓfidēter. nō enī demones timuit. qz sctōs angelos custodes habuit. Nam de eo legit q rogauit dñm vt ad se morientem angl'os mitteret. Quibz visis tradidit aīam suā in man⁹ sanctoz̄ angelorum. Itē honorabilit fuit assumpt⁹. qz nō tm̄ misit sibi vnū angl'm aut duos q̄ eū deferrent: sz mlt'os q̄ eū honorabilr deducerēt. Sicut ec̄ misit i occursum lazari. Lu. xvi vbi dr. Factū est vt moreret mēdic⁹ noie lazar⁹ z portaret ab angel' in sinum abrae zc. Itē assumpt⁹ est letāter. qz sic legit de eo dū portaret in celū. celestz melodia audita est. Isa. lv. In letitia egredieminī: et in pace deducemini. Octauū p̄uilegiū ei⁹ fuit: qz festū ip̄i⁹ in tota eccl'ia solennit celebrat. z nulli⁹ alteri⁹ ꝓfessoris nisi sancti martini epi. Et ꝟ q̄ntū ad p̄mā ptē illius mōnis. Quātū ad scōam ptē hui⁹ sermonis ē sciēdū q sic btūs nicola⁹ cui⁹ festū hodie celebrā⁹ fuauit innocentiā suā z nunqz mortal'r peccauit: sic tenemur credere q q̄libz hō cū diuīo adiutorio oibus diebz vite sue possit viuere sine pcto mortali. Et q̄ friuole oppositū teneret hereticus ecc. Et ꝟ. pbat p mgr̄m sen. li. ij. di. xx xvi. Illos cū manicheo errare videm⁹ q̄ dicūt hoiem pctm̄ mortale vitare ñ posse. Hā idē hereticarcha tenuit q hō sine pcto mortali ñ posset viuere. Et iō ipe ꝓdēnatus ē a sctā eccl'ia sic heretic⁹. z q̄ sequūtur eū i articul' suis dicūt manichei. Circa qō vlteri⁹ sciendū q fm Crisp. sup math. Quattuor sūt p̄ncipaliter fuāda. q̄bz fuatis sperandū est q de⁹ nō p̄mittat te cadere aut incurrere aliqd pctm̄ mortale. Et illa q̄ttuor sunt memorie cōmēdāda z factis exequēda p totā z integrā vitā hominis. Primū est diligēter audire verbuz dei at conari ad retinendum: z se ulli opere ꝓformare. Jaco. i. Estote factores ꝟbi dei z ñ auditores tm̄. qz si q̄s zc. Bre. Ille fruct⁹ vberiores ex p̄dicatione colligit. q̄ semina bone opatiōis p̄mittit. Aug. Si quis ꝟbum diuinuz audierit z op⁹ bonū

neglexerit. auditio ꝟbi erit ei augmẽtatio
supplicij Scõm ẽ vt se custodiat ne in
currat pẽta q̃ ꝓgnoscit ac scit eẽ mortalia
Et si ex fragilitate hũana ĩ aliq̃ tale ceci
derit. vt statĩ resurgat penitẽdo. Si etiã
tã cito nõ ꝓfiteaĩ ad mĩ tñ de illo ꝓtera
tur. Ezech. xviij. In q̃cũq̃ hora pctor in
gemuerit: oĩm iniq̃tatũ ei nõ recordabor
amplius. Terciũ vt de reb̃ q̃b̃ nõ est bñ
certꝰ nõ statĩ sibi ac suis ꝓsuasionib̃ cre/
dat sz ꝓsilio alioꝝ sapiẽtũ credat Quar
tũ vt deũ q̃tidie deuote petat vt sibi digne
tur ꝓcedere sapiaz q̃ possit discernere bo/
nũ a malo. ꝛ q̃d faciẽdũ sit. ꝛ q̃d omitten/
dũ. Ipe ei gl̃osus deꝰ est tã paratꝰ te audi
re q̃ñ es ĩ ꝓspectu eiꝰ vt mariaz magdale/
nã. ꝛ forte citiꝰ. qz eiꝰ pñtiã credis ĩ sacro
q̃ nec ibi hũanitatẽ nec diuĩtatẽ vides. cũ
tñ ipa pedes eiꝰ tetigerat ꝛ eũ vidit vt ho
minẽ. Hã fides deo valde placz. ẽre deus
credẽtib̃ tã magna ꝓmisit. qz sine fide im
possibile ẽ deo placere. Et h̃ q̃ ad scdaz p/
tẽ huiꝰ ꝼmõis. Quãtũ ad terciã partez
eiusdẽ sciendũ. q̃ oẽs hoies dñt festuz sctũ
nicolai soleniter celebrare: ꝛ eũ deuote tã/
z̃ singularẽ patronũ ĩuocare. qz ipse ꝑt
hoĩb̃ subuenire ml̃tipl̃r. Prio in ꝓiculis
mariꝭ. Uñ de eo legĩt. cũ die q̃dã q̃dã nau
te piclitarenĩ in mari ꝛ videtes se ĩ ꝓiculo
mortz. clamauerũt vnanimit. Nicolae ni
colae ꝼue dei. si vera sũt q̃ de te audiuim⁹
nũc ea expiamur Uox q̃dã mox eis appa
ruit dicẽs. Ecce assum. q̃d vocatz me. Et
statim cessauit ipiꝰ tẽpestas maris. Item
sciendũ q̃ adhuc q̃tidie btũs nicolaꝰ cho
ruscat miracul̃ multz. Hã q̃daz puer sub/
mersus est in aq̃ q̃ dr salis. Et pentes fece
rũt votũ deo ꝛ scõ nicolao ꝓmittẽtes ima
ginẽ de cera in q̃ntitate pueri illiꝰ. Et sta/
tim puer reuixit. Et ego eandẽ imaginez
cereã vidi. Itẽ vir q̃dã incidit in latrones
q̃ spoliauerũt ipm reb̃ suis: ꝛ cũ funib̃ li
gauerũt ipm ad arborẽ Ipe flẽdo ĩuoca
uit deũ ꝛ sctm nicolaũ. Et ipe visibilit ap
paruit ei soluẽdo eũ ab arbore: ꝛ libeꝝ ab
ire pmisit. Itẽ q̃dã innocenĩ captꝰ fuit et
locatus in turrim ꝛ reclusus cũ magna se
ra. q̃ deuote ĩuocauit beatuz nicolaum.
Qui statim ei apparuit ꝛ ipm a vinculis
liberauit. Et eandẽ serã oculis meis vidi
Item plura alia exempla habes in eiꝰ le/
genda. quere ibidẽ.

De ꝓceptione sancte Marie ꝟginis.
Sermo v.

Inctifiauit ta

bernaculum suum altissimꝰ.
Scribit̃ ps. xlv. Et q̃ festũ h̃
scz ꝓceptiõis marie ꝟginis gl̃ose. in q̃ ini/
tiũ incepit nr̃e salutz. occurrit in h̃ tpe ad
uentꝰ ꝛ sp ꝓtingit occurrere. tanto magis
iocũdare debemꝰ. q̃nto ad solẽnitatez ihu
xpi dinoscit magis ꝓpinquiusq̃ ptinere.
nã voluit dñs nr̃ ꝑ suã eccl̃iam honozari.
q̃re ex ĩstinctu spũssancti ozdiauit. vt h̃
festũ vsq̃ in finẽ pagereĩ. ꝑsertim in h̃ tpe
aduẽtus in q̃ ipe sciuit homies vt cõmu/
niter deuotiores. ꝛ ad honozandũ ꝟginez
mariã magz aptos. ꝛ aliud festũ. s. annũci/
ationis in q̃dragesima. qz his tpib̃ hoies
sunt magz deuoti ꝛ magis digne pñt ho/
nozare ꝟginẽ mariã. Unꝺ in pñti ꝼmone
tria sũt dicẽda. Primo q̃re hodiernum fe
stũ soleniter est celebrãdũ. Secõ de vtili
tatib̃ q̃s ꝓsequunĩ hoies celebrãtes h̃ fe/
stũ. Tercio alĩq̃ dicenda sunt ꝓ informati
one simpliciũ. Quãtũ ad ꝑmã ptẽ sciẽ/
dũ q̃ hodiernũ festũ soleniter ẽ celebran/
dũ. Prio ꝓpter gl̃osam ac btam ꝟginẽ
mariã. q̃ hodie initiũ sumpsit. q̃ ꝓcepta
est ĩ vtero mr̃is sue. ꝛ hodie sctificata ꝛ ꝑ/
seruata ꝑ omib̃ sctis. Secõ ꝓpter nos
metipos. qz hodie initiũ nr̃e salutis ince/
pit: q̃ñ bta ꝟgo cõcepta est ꝛ ꝑseruata. q̃ꝑ
successum tpis ꝓcipe ꝛ parere debebat fi/
liũ summi pr̃is ih̃m xp̃m dñm nostrũ.
Quo aũt hodie bta ꝟgo maria ꝓcepta est
deh̃ scribit btus Hieronymꝰ. q̃ ioachim
erat de ciuitate nazareth ꝛ ex bethlee/ [sic]
ctam annã duxit in vxorẽ. Ambo erãt iu
sti coram deo: ꝛ in oib̃ mandatz dei ambula
bant. ꝛ subam suã tripharie diuidebant.
Unã ptem templo ꝛ ministris tẽpli. Ali/
am partẽ pegrinis ꝛ pauꝑibus. Terciã si
bi ꝛ familie sue reseruabant. Et ita ꝑ an/
nos. xx. prolẽ ex cõiugio non habẽtes vo
uerũt dño q̃ si prolẽ eis ꝓcederet cã dei ꝼ/
uitio manciparẽt. Cui rei gr̃a in triby fe/
stis ꝓcipuis hierl̃m frequẽtabãt. In festo
aũt encenioꝝ ioachim cũ suis ꝓtribulib̃
hierl̃m ascẽdit: ꝛ cũ ceteris ad altare accessit
oblatõez deo offerẽs. quẽ sacerdos eo of/
ferẽte cũ manu repulit: ei dicens. Uõ ad
altare ꝑsumeret accedere cũ ꝼm legẽ moy/

si maledict⁹ eēt: qz pole non hret. Qui se pfusuz vides ad domū ire noluit: ne cōsi/milē pfusionem a suis vicinis sustineret. Secedēs aūt ad pastores suos. r cuz ibi/dē aliqntulū diu fuisset. qdā die appuit ei angl's dñi di. Ego suz angl's altissimi dei missus ad te vt annūciē tibi pces tuas ex auditas eē. r eleōsinas tuas i ospectu dei ascēdisse. Uidi enī pudorē tuū quē fusti/nuisti. Porro anna vxor tua piet tibi fili/am r vocabit nomē ei⁹ maria. Hec vt vo uisti erit ab ifantia dño cōsecrata. adhuc in vtero mris sue spūsctō erit plēa. r non erit inf populares. sz i tēplo dñi sp moza/bit. Et sic ipsa ex sterili mre nascet. ita ex ea mirabil'r dei fili⁹ generabit. cui⁹ nomē erit ihs. i. saluator. qz p eū oib gētib erit salus. Et h erit tibi signū. cū pueneris ad aureā portā. annā vxorē tuā obuiā habeb ḡ de tua tardatōe mō sollicita ē. r tūc i ad uētu tuo gaudebit. Et his dict⁹ angl's ab eo discessit. Anna aūt cū amare flezet. r q nā vir su⁹ fuisset cogitaret: idē angl's dñi appuit ei. r eadē q viro annūciauerat r ei bi obuiauerūt i aurea porta r de ple pmis sa securi adozato dño domū redierūt. Et anna opit. Sz nō p oscula sic q̄dā sim/plices dicūt. qz fm mgr̄m Jordanuz. In opceptiōe ygīnis gl'ose ytus viril' semis r ample⁹ marital' interuenit. Oz aūt btā y go maria i opceptiōe pseruata ē ab origiali pēto. patz tripl'r. Prio autoritate sacre scripture. Uñ i ybis themat⁹ oz p ppha Sanctificauit tabna. suū altissim⁹. Itez ps. cxxxi. Parauī lucernā xpo meo. Uñ r be. Bern. doctor mellifl⁹. Proculdubio bat sic rōe. qz pciosuz thesauz. s. suū vni/genitū filiū de⁹ pr̄ i ei⁹ vtero nō posuisset nisi mūda r pseruata ab oī labe fuisset. Tercio pbat exēplis. Hā si hieremias p/pheta i vtero mris sue fuit sctificat⁹ vt xpz ānūciarz futuz r nascituz. ml'to magis r ipa Itē io. bap. vt xpz natū digito demō straret r baptizaret. ml'to forti⁹ pfuari et sctificari debuit btā ygo maria. vt essz di/gna ipm xpm opipe r ipm de suis visceri/bus generare. Et isti tres sctī i vtero ma/r ei⁹ ipm portāt. Sz q̄r̄ quo sctifica tio marie pcellit sctificationē alioz sctoz

Rndet q i triby excellit. Prio i tpis ce/leritate. Hieremias ei lōge sctificatus est añ̄ nat⁹. Uñ oz hiere. i. Antequ exiret o ventre sctificaui te. Sz iohes bap. sexto mēse sctificat⁹ ē. qñ. s. maria visitauit elisa beth. tūc exultauit infans i vtero ei⁹ Hec exultatio fm glo. fuit qdā gaudiū qd cō cepit ex plītia xpi. r ex gr̄a r influētia sctī/tat⁹. Maria aūt imediate post añ̄ aīa infu sa est corpi: sctificata est. Uñ fm Albertū Corp⁹ marie factū ē in cōplexione r pul/critudie optimū. Natura ei fac cōplexio nē bonā r meliorē. r qñq optimā. sz ñ vi/det cui meliorē cōplexionem dederit nisi huic gl'ose ygini. Hec obstat de corpe xpi qz illud nō natura: sz spūsctūs formauit. Uñ hodie pfectissima aīa a deo pr̄e crea/ta est. quā pur⁹ hō a deo hr̄e potuit. in in/tellectu acutissima r alijs potētijs nobi/lissima. q̄ velut regina a deo missa ē in cor/pusculū ygīnis. Itē hodie dat⁹ est ei no/bilissim⁹ angl's. qz ygo nobilissima fuit: d chozo prio angl'oz q̄ custodiret eā r fuirz ei oib diebz vite sue. Scdo qz sic citi⁹ est sctificata sic r copiosi⁹. Hā fm Jorda nū. Alijs i vtero sctificat⁹ fuit collatuz q nunq̄ peccauerūt mortal'r. Marie aūt vl tra h collatū ē q nūq̄ peccauit venial'r: et h fuit indiciū marie gr̄e: q ipaz naturā su per oēm legez nature corrupte extolleret. Uñ be. Bern. dic. Ego puto q copiosioz sctificatiōis bñdictio i mariā descenderit q̄ in alios i vtero sctificatos. q̄ ñ solū ipi⁹ ortū sctificaret. sz etiā vitaz ipi⁹ deinceps immunē ab oi pctō pfuaret Od alteri ne mini in nat⁹ ml'iez credit eē donatum. Tercio q ad gr̄e cōicabilitatē. Nam licet abūdās gr̄a a iohe bap. in pr̄em r matrez effluxit q̄ abo ex h receperūt gr̄az ppbetā di. Ab ipa tn̄ ygie copiositas gr̄e. nō tm̄ i pentes ei⁹: sz i oēs hoies se diffūdit. vt ya citer possim⁹ dicere tā de mr̄e q̄ d filio. q de plenitudie ei⁹ nos oēs accepim⁹ gr̄am Quare etiā angl's ad eā dixit. Aue gratia plena. Uñ Bern. Maria sinū apuit vni uersis vt de plenitudine ei⁹ oēs hoies ac/cipiant. captiuus redēptionē. eger conso lationē. peccatoz veniā. iust⁹ grām. angl's leticiā. fili⁹ dei carnis sub̄am. r tota trini tas gl'iam sempiternā. Quātū ad secū/dam ptē ist⁹ fmōis sciendū q digne cele/brātes h festum ānq̄ vtilitates p sequūt.

Prima vtilitas ē vera ꝓtritio oīm pec catoꝝ. qđ designaţ in ethimologia hȳ nominis maria. qđ in lingua latina ðr mare amaꝝ: qđ designat ꝓtritōnē. Ergo tu pec catoꝛ si cupis verā ꝓtritionē pctōꝝ p quā remissionē pctōꝝ ꝓsequris. tūc deuote celebrare debes hȣ festū. tūc ꝓnter ipa illo sacro tpe aduētus xpi remissionē oīm pctōꝝ tibi impetrabit. si habuerȝ illa tria. s. veraȝ ꝓtritionē. ppositū nunq̄ȝ velle peccare: et ðre ꝑfiteri. ⁊ de oīb⁹ pctis satisfacere. de q̄ bus postea dicā Scđa vtilitas q̄ istud festū deuote celebrāt a btā ẏgine ī oīb⁹ ne cessitatib⁹ eis subuenit. Ergo tribulati ⁊ oppssi in tribulatiōib⁹ debēt hȣ festū deuote celebrare. ⁊ ipa btā ẏgo vult eis miseri/corditer subuenire. Tercia vtilitas q: p lati q̄ istud festū deuote celebrāt. ab honoribꝫ ⁊ gdib⁹ suis nunq̄ȝ cū ꝓfusiõe deponē tur. g̈ principalit plati spūales ⁊ secl'ares debent hȣ festū solēniter celebrare. Un̄ Anſ. Quisq̄s psul aut abbas aut plat⁹ es: recole diligēter hāc festiuitatē ⁊ a cūctȝ iube eā coli. q: si eā toto corde amauerȝ. nunq̄ȝ de tuo gdu cū ꝓfusiõe deponerȝ. Qđ ec rōne psuaderi pt. Et hȣ sic. Uirgo gl'osa in ipsa ꝓceptiõe honorata est p oīb⁹ sctis ī vtero sanctificatȝ. ⁊ ī hac die pmū hōrē accepit a deo. g̈ ꝓgruū est q: q̄ hūc diē deuote solē/nizāt: q: ī suo honore cōfuent. Quarta vtilitas: q: fet⁹ impgnataꝝ ml'ieꝝ ī vtero custodit. Et g̈ ml'ieres pgnātes hāc festiuitatē p ceteris festiuitatib⁹ marie dñt custodire ⁊ ꝓceptionē solēnit ⁊ deuote celebrare. ⁊ se cū ẏa ꝓtritiõe ⁊ ꝑfessiõe ad pci/piendū sacm eucharistie ꝑpare. ⁊ bonam ꝑfidētiā hr̄e ad btām ẏginē q̄ hodie concepta est ⁊ sctificata ⁊ pfuata ē in vtero matris sue: q: ipis ipetrabit psperitatē ī ptu prolis. Qđ ptȝ ex hȣ: q: ẏgo ī vtero matrȝ sue nō solū in corpe illesa custodita ē. sed gr̄a dei p oīb⁹ sctis dei repleta ē. Quinta vtilitas est. q: tal' in exitu aīe sue a beata ẏgine nunq̄ȝ deseret. ⁊ iō merito omēs hoīes diuites ⁊ paupes. iuuenes ⁊ senes q̄ sciūt se morituros dñt hȣ festū solēniter ⁊ deuote celebrare. vt ipis btā ẏgo maria velit astare ī extrema eoꝝ nēcitate. Qđ ec sic psuaderi pt. Lōgrua ē recōpensatio vt q̄ hȝ in reuerētia btām ẏginē recolēdo ei⁹ initiū q̄ incepit esse p ꝓiūctionē corporȝ et aīe. honoret ecōuersio ab ea ī exitu aīe sue. scz qñ ania sepanda ē a corpe suo. Unde Aristo. Mors ē sepatio anie a corpe. Et his oīb⁹ iā dictis ptz q: q̄libet catholicus qui illas q̄nq̄ȝ dignitates vult obtinere a btā ẏgine soleniter festū ipi⁹ ꝓceptōis ꝺr celebrare. Et q̄cūq̄ȝ recusat hȣ festuȝ qđ est initiū btē ẏginis ⁊ exordiū nr̄e salutȝ solē niter celebrare. tal' nō est ver⁹ amator ẏgi/nis marie. Un̄ Anſ. Nō ē ver⁹ amator ẏginis gl'ose q̄ respuit colere diē ꝓceptiōis ei⁹ deuote. Sciendū tñ ſm Jordanū. celebrantē hȣ festū deuotissimū optet intenti onē ordinate dirigere: vt nō referat intentio ad ꝓceptionē carnis. q: illa massa non est susceptibil' gr̄e sz sola ania. Un̄ intētio referēda est ad illā ꝓceptionē q̄n aia iusa est ⁊ vnita corpusculo. ⁊ in eodē instāti sc̄i ficata est. Et hec sc̄ificatio nō est facta ista die q̄ solū fuit ꝓceptio semis. sed postea q̄/drageſima sexta die. q: circa tale temp⁹ fz phos ⁊ phisicos massa carnis ī vtero ani mat. Sz q̄rit q̄re tūc hodie celebrat ec nō illa die q̄n ania vnita est corpi. Ñndet ſm Jordanū. Hoc festū hodie celebrat ñ q: btā ẏgo maria hodie grām dei suscepit Sed q: hodie suscepit hr̄e tale esse qđ est via ad esse ꝓceptibile gr̄e. Alia rō est qua/re poti⁹ hodie celebrat hȣ festū cōceptiōis q: ita reuelatū fuit p btām ẏginē mariaȝ vi. ydus decēbris. Sicut ptz in tribꝰ ecē/plis in legēda hui⁹ festiuitatȝ. Quātuȝ ad terciā ptē hui⁹ ſmōis q̄ ad nr̄ām erudi tionē sciendum. q: debem⁹ spūalit concipe dñm nr̄m ih̄m xp̄m. sic beata ẏgo hodie ꝓcepta est corpaliter ī vtero mr̄is sue. Et ista cōceptio spūalis fit p bonā volūtatē per mattheū. Uolūtates bone sic sūt sua/ues apud deū quēadmoduȝ boni odoris flores apud homies. Sz heu aliq̄ sunt sicut steriles ml'ieres. sic sunt isti q̄ sunt obstinati in pctis. ⁊ q̄ stant in malo. ꝓpositō malefaciēdi nec hñt volūtatē se emēdādi Et tales in piculoso statu stant. q: si quis haberet vltra decē vel viginti annos vo/luntatē puersam aliq̄d pctm̄ cōmitteret et si infra illud tps sic moreret. ꝓpter malaȝ voluntatē suā eternal'r dānaret. Quapro pt ðr in decre. In malicijs volūtas ꝓ ope reputat. de pe. di. i. oīs. Un̄ ec hiero. Per fecta volūtas faciēdi p ope reputat facti. g̈ tales pctōres debent isto sacro tempore

aduent⁹ xpi se ꝓuertere ad dñm deū nr̄m. ⁊ ꝓfidere si habuerīt illa tria in se. q ipe de us velit eis oīa pcta indulgere isto sacro tpe. Sz q̄reres q̄ sūt ista tria. Rñdet q primū est ꝑa ꝓtritio de ꝑteritis pctis. quaz q̄libz pctōr cū diuio adiutorio dz ⁊ ꝑt ha bere. ⁊ nihil ꝑt eū impedire nisi ꝓpria sua malicia ⁊ ꝓuersa volūtas. Unde hac ꝑa ꝓtritiōe dicit be. Bre. Qui se dolet ex cor de cōmisisse culpā. cito pcōr suor obtine bit veniā. Scōm q hō ꝓponat ampli⁹ nunq̄z velle peccare mortal'r. sic q nūq̄z ve lit peierare. nec mētiri. nec adulterari. nec foznicari. nec blasphemare. nec furari. nec vsurare. nec oppzimere quenq̄z. nec supbi re. nec irasci. nec chorizare. nec vituperare nec eē gulosus. nec inebriari. nec luxuria ri. nec res iniustas acq̄rere. nec ieiūia am plius infringere. nec pximis dāna inferre nec inuidiā ꝓxīa pximū retinere. nec ocia stū facere. ⁊ sic de alijs. Terciū q q̄s ꝓ ponat ꝓfiteri ⁊ satisfacere de illo pctō ⁊ de oīb⁹ pctis vnq̄z in vita cōmissis isto tpe fm ꝓsiliū sui ꝓfessoꝛ. ⁊ tunc de⁹ ex sua misericordia indulgebit sibi oīa pcta sua. Unde Ezech. xviij. In q̄cūq̄z hora ingemu erit pctōr: oīm iniq̄tatū ei⁹ nō recordabor ampli⁹ Unde ꝓsulēdū est cuilibz pctōri isto sacro tpe q se ꝓuertat ad dñm nr̄m ihum xp̄m. ad festū natal' xp̄i deuote suscipiēdū sic in. xl. ad festū pasce. Qz nō ē min⁹ festū natiuitat⁹ xp̄i q̄z festū pasce. Et cū ꝑ quili bet ignorat vtr̄z anno f. turo festū xp̄i sup uiuat. Et q̄cūq̄z pctōr ista tria iā enume rata in se hz nō est ampli⁹ pctōr: sz est peni tens. ⁊ q̄cūq̄z bona opa fecerit orādo. ieiu nando. elemosinas dādo. mane surgēdo. missas audiēdo ⁊ fm̄ oes. totū erit sibi me ritoriū ad futurā gl'am. cū sic stat in bono ꝓposito. Unde btūs Bern. Cū p bonā vo luntatē incipim⁹ eē dei: desinim⁹ esse dya boli. Ultimo sciendū q oēs xp̄ifideles debēt hodie ⁊ q̄tidie deuote btām ꝓginez inuocare. qz ipa hz ptātē singularē subue niendi i oīb⁹ necessitatib⁹ eā inuocantib⁹ i vita. in morte. ⁊ p⁹ mortē. Unde be. Bern. Data est tibi oīm ptās o maria: in celo ⁊ in terra. vt oīa q̄cunq̄z volueris valeas im petrare. qz tua vox est dulcis in auribus sal uatoris. Et ꝓpio q̄cunq̄z in anxietate sūt ꝓstituti ad mariā debēt recurrere. Exem plū de impatrice. Hoc q̄re infra in ꝓm ptuario de miracul' ꝓginis marie. i. Se cūdo m'ieres pgnātes. qz ipsa dignat eis in adiutoriū venire. Exemplū de m'iere pgnāte quā liberauit de piculo mar⁹. fi q̄ re ibidē. ij. Tercio vir⁹ i angustijs suis sa lubriter subuenit. Exēplū de illo q̄ fuit in carceratꝰ. fi q̄re ibidē. xli. Jtē succurrit in extremis. Exemplū de illo q̄ ieiunauit q̄t tuor vigilias btē marie: ⁊ nō potuit mo ri sine ꝓfessione. fi q̄re ibidē. lv. Rogemus igit eā vt nob⁹ sic subueniat in hac vita. vt post hanc vitā valeam⁹ cū ea gaudere feli citer in celesti patria. Amen.

De sancto Thoma Sermo vi.

Via vidisti me

q [illegible]homa credidisti. Joh. xx. Unde sup ꝑba p̄missa ⁊ sup hodiernū festū tria sūt dicēda. Prio de ꝑuilegijs btī thome apl'i. Scōo de fide catholica. Ter cio alīq̄ miracula. Quātū ad p̄mā ptez ísti⁹ fmonis sciēdū: q sctūs thomas apl's accepit a xp̄o plura ꝑuilegia in q̄bus nos at tendere debem⁹ dignitates ei⁹. Primū priuilegiū est q xp̄s eū elegit p oīb⁹ hoīb⁹ mūdi in numer⁹ apl'oꝛ. qz apl'i sūt maio res ⁊ digniozes sanct⁹ in celo ⁊ i terra. Hā xp̄s ꝓtulit eis magnā dignitatē ⁊ ptātē. vt habet Joh. xx. qñ dixit eis. Accipite spi ritū sctm̄ q̄z remiseritis pctā remittunt eis ⁊ q̄z retinueritis: retenta sunt. Jtē Mat. xvi. dixit eis. Quecūq̄z ligaueritis sup ter ram: erunt ligata ⁊ in cel'. Scōm priui legium est q ipe cōposuit sextū articulū fidei. in qua fide nos saluamur. s. Tercia die resurrexit a mortuis. Et conueniēter scripsit sanct⁹ thomas istū articulū: quia in eo prius dubitauerat ⁊ de eo plene cer tificatus fuit. sicut legit in euāgelio hodi erno. vbi christ⁹ dixit thome. Infer digi tum tuū huc: ⁊ vide manus meas et affer manū tuam ⁊ mitte in latus meū ⁊ noli ef se incredulus: sed fidelis. Unde sanct⁹ tho mas de aq̄no in. iij. pte. q. liij. arti. iij. di cit q sctūs thomas apl's ñ solū vidit vul nera xp̄i sed etiā tetigit. Terciū ꝑuilegi um est. q totā indiam ꝓuertit. ⁊ cōuersos in fide nutriuit ꝑbo ⁊ exemplo. Uerbo q dem: qz ꝑbū dei ibidē sollicite seminauit. ⁊ fm qualitatē auditoꝛ doctrinā suā for mauit. Exemplo ꝑo qz ipe fuit ꝑ sibi parc⁹

ppt bonū exēplū. pauplb⁹ pius. deo fidel⁹ ⁊ deuot⁹. Jn signū h⁹ in nuptijs reg⁹ nō māducauit neq⁹ bibit: sed oc'los ad celos erectos habuit ⁊ in celū respexit Mat. vi Ubi est thesaur⁹ tu⁹: ibi ē ⁊ cor tuum. Quartū ꝓuilegiū. qz xp̄o sil'is fuit ī pſōa. Uñ Jſiō. di. Thomas xp̄i discipl's ac si/ mil' saluator. Quitū ꝓuilegiū ē q⁹ xp̄s astitit sibi ī tpe passiōis sue. cōmutās sibi passiōes suas ī gl'iaz ⁊ dulcedinē. Uñ ipe sctūs thomas fuit ī marillā pcussus ⁊ in carcerat⁹: ⁊ sup lamias candentes pedib⁹ nudis coact⁹ est ābulare: ⁊ ī fornacē accen saz iactat⁹. ⁊ tādē lancea ē trāsuerberatus Sz rex xp̄s oīpotēs p q̄ patiebat hec oīa sibi ī gl'am cōmutauit. Jncarcerat⁹ ei ac/ cepit mirabilē liberatōez. qz frat⁹ reg⁹ resu scitat⁹ a mortuis cū ceter⁹ ad carcerez cu/ currit ⁊ soluēs eū ad pedes apl'i se ꝓiecit. Sup lamias adduct⁹: accepit font⁹ ema/ nationē: qz mox fons erupit: ⁊ ipm aduri nō ꝓmisit Jſa. xliij. Jn igne cū ābulauer⁹ nō cōburer⁹. Jn fornace assat⁹ accepit re/ frigeriū ⁊ ꝓsolatōez. qz fornax nutu dei re frigerari cepit. Lācea trāsuerberat⁹ acce/ pit felicē coronationē. Apoc. ij. Esto fide lis vsq⁹ ad mortē: ⁊ dabo tibi coronā vite scz sempiterne. Sextū ꝓuilegiū fuit q⁹ tres magos. i. tres reges q̄ ad xp̄m adorā dū venerāt baptizauit. Dicit enī Crik. q⁹ thomas ad eos ī oriētē venit ⁊ ipos bapti zauit. ⁊ facti sūt ei adiutores in p̄dicando

Septimū ꝓuilegiū ē q⁹ ī ciuitate edif/ sa in q̄ corp⁹ bti thome q̄escebat. nullū in fidelē aut hereticū vl' gētilē viuere ꝓmisit aut ibidē etiā puenire. Ex q̄ dak intelligi q⁹ magn⁹ fuit amator fidei ⁊ defensor. qui iuxta se nullū infidelē hereticū vl' gētilē vi uere ꝓmisit Octauū ꝓuilegiū ei⁹ fuit q⁹ in p̄ncipio sepulture ei⁹ olim cōicauit de manu ppria dignos. sz indigni ñ poterāt recipe sacr̄m. Uñ in cronica Melynādi le gik. q⁹ āno dñi. M. ccx. venit iohes p̄riar/ cha indoz. ad romā. narrās pape calixto cardinalib⁹ ⁊ oīb⁹ plat⁹ p̄ntib⁹ in ꝓsistorio publice. q̄liter sctūs thomas apl's oī āno cōicaret ppl'm suū. manu ppria pozrecta dignis. ⁊ retracta ab indignis. Uñ in lon ga ei⁹ legēda habeť exēplū de q̄dā famulo q̄ furat⁹ fuit ficus p duob⁹ denarijs. ⁊ nō poterat sumere sacr̄m de mānu apl'i: donec ꝓfiteret plenarie ⁊ satisfaceret. Nonus ꝓuilegiū ⁊ vltimū est q⁹ hodie festū ei⁹ so lēniter celebrat. ⁊ p totū mūdū in oīb⁹ mis/ sis noīat. Quātū ad scōam ptē hui⁹ ser monis p informatiōe nr̄a est sciendū q⁹ fi/ des catholica est freq̄nter p̄dicanda fideli bus ⁊ ab eis custodiēda diligēter. qz sine fide vera nēo saluabit Uñ Paul⁹ ad He bre. xi. Jmpossibile ē sine fide placere deo Uñ btūs Aug. Nemo liberat a dānatiōe q̄ facta est p adā. nisi p fidē dñi nr̄i ihu xp̄i Uñ etiā Bern. Multi añ saluatoris ad/ uentū deū oīpotētē timētes et diligentes sue salut⁹ gratissimū. ꝓmissorē. credētes i ꝓmissione fidelē. sperātes certissimū redē ptorē. in hac fide ⁊ expectatiōe saluati sūt Ex q̄ ptz. ℞ qō credim⁹ iā factū. scti ꝓphes i veteri testamēto credebāt futurū. Que/ rit circa fidē vtrū sufficiat fidem in corde hre. Rñdeť q⁹ nō. qz q̄libz xp̄ian⁹ p loco ⁊ tpe tenet fidē catholicā publice profiteri. Et ī signū hui⁹ ꝓfessiōis hō recipit sacr̄m firmatiōis in fronte. Uñ in decret⁹ dicit Cōfirmatio iō in fronte ponit. vt a recipi ente fides sine erubescētia publice p̄dicet de ꝓse. di. iij. Nouissime. Et ℞ est ꝓtra il/ los timorosos q̄ dicūt. si hussite eos inua derēt q⁹ fidē oze negare vellēt. ⁊ tñ firmiter in corde retinere. ⁊ tales q̄ sic stāt in tali p posito peccāt mortal'r. Nā si scti ℞ fecissēt nunq⁹ martirizati fuissent. sz ipi publice fidē xp̄i pfessi sunt Sic q̄libz xp̄ian⁹ pot⁹ us dz mori q⁹ fidē oze negare ⁊ corde. Uñ dr in decre. Cōstātia fidei dz esse tanta vt ꝓi⁹ auferat vita q⁹ fides. xxiij. q. iij. Que/ nior. Uñ ec dr Mat. x. Nolite timere eos q̄ occidūt corp⁹: aiam enī occidere nō p̄nt Uñ q̄libet viriliter dz p fide exponere res ⁊ corpus. qz q̄cunq⁹ p fide catholica mori tur. indubie martyr xp̄i efficit. qz alias o/ portet eundē hoiez cito mori: ⁊ nescit vbi prima nocte manebit. an ad celū: aut pur gatoriū: aut ad infernū pueniat: sz ibi est certitudo. qz q̄cunq⁹ p fide patit. statiz ab angelis in celū leuat. Uñ ī decre. dr. Qui p xp̄i noīe martyrizank. pculdubio vitam eternā ꝓsequunt. xxxiij. q. viij. omī timo/ re. Querit q̄n q⁹ audit aliquē loq̄ ꝓtra fidē. vtz tal' teneat defendere fidē. Rñdeť q⁹ sic. qz in decre. dr. Defensare tenet q̄libz fidē. xxiij. q. viij. His q̄b⁹. Etiā q̄rit q̄n ī terrogareť q⁹ vtz xp̄ian⁹ sit. ⁊ sic illa fi/ de mori velit. Rñdeť q⁹ tenet se profiteri

xpianū esset sic velle mori ⁊ saluari in ista fide. q2 si ex timore taceret: xpm abnegaꝛz Unī i can̄. xi. q. iij. Nō solū ille negat xpm q̄ dicit eū n̄ ee xpm. sz ille q̄ cū sit xpian⁹ se dicit n̄ ee xpianū. Etiā q̄rit. qn̄ q̄s iterꝛogaret vtꝛ hus ⁊ hieronim⁹ ⁊ procopi⁹ iusti fuerūt aut heretici. Rn̄deꝛ q̄ q̄libz catholic⁹ teneꝛ loq̄ veritatē ⁊ fateri q̄ ambo cū procopio fuerīt hereſiarche. ⁊ ī sacro cōcilio ꝓstātieſi Anno dn̄i. M. cccc. xiij. cōburet. Unī in can̄. vbi de fide ⁊ salute agitur Qui vitatē occultat ira dei ꝫ se puocat. xi. q. iij. q̄s. Quātū ad terciā ptē ūlti⁹ sermōis sciēdū ē q̄ q̄libz xpian⁹ dz sctm̄ thomā apl'm tāq̄z specialē patronū inuocare. Pr̄io q̄ patiēt dolorē ocl'oꝝ. Unī legit̄ de eo q̄ q̄dā mlr michdonia noie deuota fuit p ser ānos ceca. ⁊ inuocato apl'o thoma lumē ocl'oꝝ suoꝝ rehabuit. Etiam leprosi. Unī legit̄ q̄ q̄dā leprosus vulneribꝫ plen⁹ inuocauit btm̄ thomā apl'm ⁊ mūdat⁹ est Etiā ifirmitate q̄licunq̄z oppssi sctm̄ thomā dn̄m inuocare. Unī legit̄ q̄ q̄dā magn⁹ cleric⁹ decidēs i magnū languoꝛez coꝛpis tandē audit⁹ miracul' sctī tho. apl'i recoꝛdar⁹ est q̄ olī ei fuerit multū familiaꝛ. q̄re fecit se deferri ad eccl'iaz ipi⁹. ⁊ p⁹ longā vigiliā somno oppssus vidit pcessionē plurimoꝝ sctoꝝ. ⁊ sctm̄ thomā subseq̄ntē cuz magna gl'a. ⁊ tangēs femur eius vbi dolebat. ait ei. vade ī domū tuā: q2 sanatus es Euigilās aūt inuenit se ī toto coꝛpe suo sanatū. q̄re grās agēs deo ⁊ btō apl'o ad pria remeauit Etiā q̄ ī fide tēptant̄ inuocare dn̄t sctm̄ tho. apl'm. q2 singl'arē hz potestatē subueniēdi tēptatꝫ ī fide. ⁊ tal' q̄ q̄nq̄z sic tēptat̄ i fide ex ℔ nō dz núiū turbari. q2 tēptari i fide nō ē pctm̄ nec inducit heresim nisi ꝓsentiat: ⁊ sic diffinitiue in fide dubitet ⁊ dubitādo labat̄ Unī q̄rit ℔ cō be. tho. sup. iij. sen. q. duo. s. erroꝛ q̄ ē initium hereſ. Sc̄dm q. ptinacit̄ defendat. xx. i. q. iij. q̄ in eccīa. Ex q̄ ptz q. illi q̄ errāt i fide ⁊ pati sūt postponere erroꝛē q̄ncūq̄z fuerīt infoꝛmati de oppsito. tales n̄ sunt heretici q̄uis errāt in fide. Unī ī decre. dz P̄lō sūt int̄ hereticos cōputādi q̄ erroꝛez suū pati sūt postponere. xxiij. q. iij. dixit. Ultio q̄rit̄ q̄li pena heretici sūt puniēdi. rn̄deꝛ q̄ q̄druplici pena. Pr̄io ei excōicandi sūt sil'r credētes. receptoꝛes. defensoꝛes ⁊ fautoꝛes hereticoꝝ q̄ adducūt eis armaꝛ aliāta. sal. vinū. pip. ferꝝ ⁊ sil'ia Dēs tales ꝺ facto sūt excōicati papali et cōicatiōe. Sc̄do puniēdi sūt depositione indistincte siue cl'ic⁹. laic⁹. plebān⁹. epūs rex. impatoꝛ. eē papa Unī ī decre. dz. Pro nullo alio pcto: sz tm̄ p hereſi p̄t papa cōdēnari. di. xl. si papa. Tercio reꝝ ablatione. q2 bōa hereticoꝝ ipo iure sūt ꝓfiscata. Sz q̄rit̄ si hereticus filios catholicos hēat. nūq̄d tales hēbūt bōa pentū Rn̄deꝛ q̄ n̄ vt hꝫ ī decretali. In crimīe hereſ n̄ p̄cit filijs circa bona p̄na: sz total'r priuāt. nisi eis aliq̄d ex mia relinq̄tur. extra ꝺ hereticis. c. Excōicam⁹. Quarto punient̄ psecutiōe militari. i. p̄tāte secl'ari: q2 ī reb⁹ ⁊ ī coꝛpe puniri dn̄t. Unī ī decre. dz Hereticī sūt cogēdi vl' domādi p coꝛpalē punitionē. xxiij. q. iij. displicet. Ultio notā da sūt aliq̄ exēpla de hereticis. ⁊ pr̄io ꝺ illo hereſiarcha q̄ ꝟtute fidei mut⁹ ē fact⁹. ℔ q̄ re in ꝓmptuario exēploꝝ. vij. F Itē alius heretic⁹ astutus q̄ ab obsesso stulto cōbustus est. Hoc q̄re ibidē. ix. F.

De sancto Stephano. Sermo vij.

Omie ne statuas ill'ꝫ pctm̄. q2 nesciūt q̄d faciunt. Ita scribit̄ Act. vij. originalit̄ in epl'a occurrentis festiuitatis trāsl̄ationē ⁊ lectionalit̄. Unī de festo hodierno tria dicēda sūt ī ūsto ꝼmōe. Pr̄io ꝓuilegia sctī stephani ꝓthomartyris. Sc̄do qūo tenemur indulgere inimicis nr̄is. Tercio q̄dā miracula de sctō stephano. Quātuz ad p̄mū sciendū q̄ sctūs stephan⁹ plura habz priuilegia: ⁊ precipue octo q̄ notare debem⁹. Primū priuilegiū. q2 ē. ꝓthomartyr. i. prim⁹ martyr q̄ post ascēsionē xpi p fide occisus est. Hā post ascēsionē xpi sanctus stephan⁹ lapidat⁹ est in eodē anno. ⁊ ex saulo psecutoꝛe fact⁹ est paul⁹ doctoꝛ ⁊ lumē totius eccl'ie post. xxv. hebdomadas. Sc̄dm ꝓuilegiū q̄ btūs stephan⁹ vidit celos aptos ⁊ ihm stantē a dextris ꝺtutis dei. Aptū nanq̄z est celū vt reꝝ gl'e ⁊ tota celestis curia viderēt militē legitīe certantē. Et vidit stephan⁹ ihm tāq̄z adiutoꝛē suū in passione sua Tercium priuilegiuz: q2 p inimicis suis oꝛauit exēplo xpi Unī dic̄ Beda. Beat⁹ stephan⁹ stando pro se

orauit. sz p inimicꝰ flexis genubꝫ interpellauit dicens. Dñe ne statuas illis hoc pctm̃ istud.

Quartū ꝓuilegiū: qz silis ag̃lo appuit in claritate faciei: p quā claritatē psecutores suos deterruit: z hoc accidit ꝓpt suā ꝟgialē vitā quā habuit Unā beatus Hiero. In carne pter carnē viuere nō est hūanū sz angelicū

Quintū priuilegiū: qz silis ē aplis effectus. Quattuor enī dns nr ihs xps dedit aplis suis. s. sapiam. eloqntiā. ꝓstātiā z miraculoꝝ efficaciā. Ista q̃ttuor btō stephano xps ecclie ꝓcessit. Prio sapiam cui nō poterāt resistere nec ꝓtradicere oēs aduersarij sui. Scdo eloqntiā. Tercio ꝓstantiaz: qz certauit vsq ad mortē. Quarto miraculoꝝ efficaciā vt postea patebit. Sexto ꝓfoꝛmiter ꝛ btm̃ stephanū. Etiā sic xps extra ciuitatē passus z crucifixus ē. sic z btus stephanꝰ extra ciuitatē hirlm a iudeis lapidat⁹ est. Etiā sic xpus dixit i cruce. Pr̃ in manꝰ tuas cōmendo spūm meū. sic btus stephanꝰ dixit i vltia hoza tribulatōis sue. Dñe ihu xpe suscipe spm̃ meū. Septimū ꝓuilegiū. qz hz trinas coronas. Hā hz coronā martiꝝ. coronā ꝟginū z coronā ꝓfessoꝝ siue ꝓdicatoꝝ.

Octauū ꝓuilegiū: qz corꝓ scti laurētij honoꝛauit corꝓ scti stephani. Un cuz sepulcrū scti laurentij apuissēt vt ibi corꝓ scti stephani collocarēt. tūc laurētiꝰ i latꝰ se ꝟtit z mediā ptē sepulcri vacuā dereliqt z sic corꝓ scti stephani ibi collocatū est: z clauso sepulcro audite sūt voces angloꝝ dicētes z psallētes. O felix roma q̃ corpus laurētij hispani. z stephani hierosolimitani gloſa pignoza vno claudis mausoleo. Un̄ iuenit triplex trāslatio facta ō corꝓe scti stephani. Prīa fuit de agro iuxta hierusalē. vbi prio sepultꝰ fuit z translatꝰ ad montē syon. Scda de mōte syon ad ꝓstātinopolī in grecia. Et ista trāslatio facta ē tpe iustiniani impatoꝛs q̃ cepit ꝟgnare anno dñi cccxxxv. Et tūc tpis ossa scti stephani q̃dā nobil' dña ignorant trāstulit de hirlm i ꝓstantinopolim. putās se ducere ossa sui maritī: sz demōes in aere vlulabāt z clamabāt z scim̃ stephanū ꝓdiderūt. Trāslatū ē aūt corꝓ scti stephani romā tpe pelagij pape. q̃ lxij. papa erat z sedit q̃ttuor ānis z mēsibꝫ sex. Honū ꝓuilegiū addit: qz festū ipi⁹ hodie ivniuerso mōdo solēniter celebrat z i q̃libz missa q̃tidie noīat. O q̃s magna ista ꝓuilegia.

Quātū ad scdaz ptē isti⁹ ꝓmonis ꝓ nra informatiōe ē sciēdū q exēplo bti stephāi debem⁹ nr̃is inimicꝭ indulgere. Ubi dicit res. quo q̃s teneat de necessitate salutis se adinimicos hre. Rndet q ꝓmo tenet q̃s ex puro corde eis indulgere. sic q ñ velit seu dicare nec ꝟbo nec facto: z q nō odiat inimicos nec optet eis malū ex ira z ex rācore. vt dicere possit cū dauid in ps. Si reddidi retribuentibꝫ mihi mala cū. Sz q̃ sic stāt q gaudēt de infoꝛtunio: z dolēt de ꝓsperitate inimicoꝝ ex rācore. illi hñt corda dyabolica. qz silēs sūt dyabolo q̃ dolet de bonis nr̃is: z gaudz de malis nr̃is. sic et isti rācoꝛosi faciūt. q̃ sūt a deo maledicti. vt hr̃ Isa. v. Ue q̃ dicitꝭ bonū malū: z malū bonū. Scdo teneat̃ q̃s indulgere z diligere inimicos suos: sic q nōvelit eos p aliqꝰ vindicare. exēplo xpi. cuiꝰ iniuriā cū discipuli vidicare vellēt. Rndit rephēdēdo illos Lu. ix. Nescitꝭ cuiꝰ spūs estꝭ. Unō si q̃s hret filiū vl frēm vl cognatū z ñ rogaret eū nec iuberet vt se vindicarz: sz solū sciēter admitteret eternā dānatōez talis sic incurret. Aplis. Digni sūt morte ñ soluz q̃ pctaret. Tercio faciūt: sz ec q̃ ꝓsentiūt faciētibꝫ. Tenet sic indulgere z diligere q̃s inimicos: vt nec p deū velit eos ledi vl h vl in futuro. Sz s h faciūt q̃ sup inimicos suos vindictā a deo exposcūt. Cōtra q̃s dicit btus Bre. Jubet deꝰ vt diligat inimicꝰ z tm̃ rogat deꝰ vt occidat inimicū. Subdit btus Bre. Quisq̃s sic orat. ipe suis pcibꝫ ꝰ ꝓditoꝛe pugt. Ergo q̃cūq̃ optat vindictaz a deo sup inimicos talis meret q sibi eueniat illa vindicta ex ꝟa dei iusticia. Unō legit Lu. vi. Eadē mēsura q mēsi fueritꝭ remietiet z vob. Quarto tenet̃ q̃s indulgere z diligere inimicos. vt eis cōia signa charitatis exhibeat seu oñdat. q̃ alijs hoibꝫ cō mūiter ꝓsuevit exhibere. sic loq z salutare. z ñdere. z sic de alijs. Un cū q̃s ex rancore nō vult loq cū inimico vl prio amicabilit: talis est i statu dānatiōis. Quito tenetur q̃s indulgere z diligere inimicos suos sic q̃ hēat animū ꝓpatū ad subueniendū ipis in speciali si i magna necessitate fuerint ꝓstituti. Un puer. xxv. Si esurierit inimicus tu⁹ ciba eum. Si sitit potum da illi: z

habebis mercedē a deo Quātū ad terci
am ptē hui⁹ ser. sciendū q̄ oīs hoies dīt
festū scti stephani solēniter celebrare ⁊ de/
uote: ⁊ ipm tanq̄ singularē patronū iuo/
care. qz pt oīb⁹ inuocantib⁹ eū subuenire.
Prīo ifirmātib⁹. Unī i inuētiōe sui corpo
ris septē infirmi curati sūt a diuersis lan/
guorib⁹. Etiā q̄ patiunt dolorē oculoz⁹
Unī in ei⁹ legēda legit q̄ flores sup altare
beati stephani ponebant ⁊ inde allati et i
ocul' cuiusdā cece mulieris positi. p ⁊tutez
isto: ū floz ⁊ meritis sancti stephani illu/
minata ē. Etiā pānī de altari ei⁹ sumpti ⁊
sup egros positi multi ⁊ptiterūt i medelā
Etiā hz ptātē sup mortē. Hā sīc refert be.
Aug. in li. de ciui. dei. Sex mortui meri/
tis suis sūt resuscitati. Unī in eodē li. legi
tur: q̄ cū q̄dā mr eēt defuncta. tunicā illi⁹
ad eccl'iaz bti stephani deportauerūt. q̄ cuz
sup defuncti corp⁹ eēt precta. ptinus illa
surrexit a morte. Idē q̄z ait ibidē. q̄ cum
corp⁹ cuiusdā defūcti inūctū fuisset oleo
in noīe scti stephani bñdicto mox ille sur/
rexit. Etiā hz ptātem sup sterilitatē terre.
Hā cū q̄dā tpe in mōo eēt magna sterilitas
caristia ⁊ penuria. meritis scti stephani ma
gna pluuia descēdit ⁊ terram fecūdauit. ⁊
abūdātia fuit subsecuta magē. Etiā hz po
testatē subueniēdi hoīb⁹ in piculo maris
exīstib⁹. Unī cū q̄dā tpe demōes tēpestatē
suscitassent i mari: ⁊ naute piclitari time/
rent inuocabāt btm stephanū: ⁊ ipe appa
ruit eis di. Ego sum: nolite timere Et sic
facta est trāquillitas magna: ⁊ cū salute picu
lū euasert. Etiā pt obsessis subuenire. Unī
legit cū filia theodosij imperatoris a demōe
esset obsessa. demō i ea clamabat voce ma
gna. di. Nisi stephan⁹ romā veniat nō exi
bo. qz sic ē volūtas apl'oz. Et cū ad romā
corp⁹ scti stephani esset delatū. puella illa
mox a demōio ē liberata. Itē in disciplo
de tpe duo mones de scto stephano. qūo
nouē generib⁹ hoīm celū aptū est. cū duo/
bus exēplis. s. qūo mr vna maledixit decē
pueris suis. Quere in discipulo de tempe
sermo. xiij. ⁊. xiiij

De sancto Johanne euangelista.

Sermo viij.

b Ic ē discipulus
ille quē diligebat ihs. Ita scribi
tur Joh. xxi. ⁊ in instanti festiui
tatis euāgelio. Sup q̄b⁹ ⁊bis ad honorē
dei ⁊ scti iohis apli ⁊ euāg. tria sunt dicē/
da. Prīo de ꝓuilegijs scti iohis apli ⁊ euā
geliste. Scōo aliq̄ p informatiōe simpli/
ciū. Tercio aliq̄ miracula p nra ꝓsolatōe

Quātū ad primū sciēdū q̄ sctūs iohā/
nes apl's hz multa ꝓuilegia q̄ a nob⁹ dili/
gēter sūt ꝓsiderāda ad honorez amatoris
sui. s. dei. Primū priuilegiū est pfūda
sapīa. Hā ceteri euāgeliste ⁊sati sunt cir/
ca būaītatē xp̄i. Sz btūs iohes circa ei⁹
diuinitatē q̄n dixit. In pncipio erat ⁊bū
Joh. i. Unī Beda. Si btūs iohes aliq̄n/
tulū volassz alti⁹: tot⁹ mūdus eū capere nō
potuissz. Unī de ipo canit. Volat auis si
ne meta: q̄ nec vates nec ppha euolauit al
tius. Tā implēda q̄z impleta nūq̄z vidit
tot secreta pur⁹ hō puri⁹. Hō ei iohes al/
ti⁹ potuit ascēdere i deū nisi pri⁹ fieret de
us. Et hāc sapīam pfundaz de ipo dñici
pectoris fonte potauit. q̄n in cena sup pe/
ctus xp̄i recubuit. Scōm fuit q̄ ipe ⁊
ginitatē suā ꝓuauit. fuit enī ⁊go corpe et
mēte Terciū priuilegiū q̄ xp̄s ipm spe
cialit dilexit. Unī pmeruit vocari discipu
lus ille quē diligebat ihs. Quāuis ei xp̄s
oīs apl'os suos dilexit. speciali⁹ tn iohānē: qz i sua iuuētute ad xp̄m ⁊uersus fuit.
qz iunior fuit int' ceteros apl'os. Tren. iij.
Bonū est viro cū portauerit iugū dñi ab
adolescētia sua Quartū priuilegiuz. qz
ad oīa secreta sua eū admisit xp̄s. sicut ad
puelle resuscitationē. vt hr Marci. v. Et
etiā ad suā gl'osam trāsfigurationē i mon
te tabor. Mat. xvij. Quintū q̄ xp̄s ma
trē suā sibi recōmēdauit. Xp̄s nāq̄z in hac
vita q̄nq̄z habuit q̄ cōmisit. Prīo corpus
suū cōmēdauit nicodemo ⁊ ioseph ab ari
mathia. Scōo aīam pri. Tercio subam
tēpalez iude. Quarto eccl'iam sctāz petro
Quito mr̄ez cōmisit iohi. Fecit nāq̄z xp̄s
iohem frēm suū q̄n dixit. Mulier: ecce fi/
lius tu⁹. In h̄ q̄ dixit fili⁹ fecit eū ꝓfratrē
suū. Deinde dixit discipulo: ecce mr̄ tua.
Et ex illa hora accepit eā discipl's in suaz
scz custodiā. Sextū ꝓuilegiū. qz maio
rē familiaritatē ei oīdit cui⁹ pcipua cā fa
miliaritatis fuit. qz iohes ppt amorez ihu
xp̄i oēm amorē terrenoz deseruit: qz om/
nia tpalia ppter xp̄m dereliq̄t. Etiā amo
rē paternū. qz pentes suos ppter xp̄m reli
q̄t. Insup amorē carnalez. Nam vt dicit

Hiero. Xps de nuptijs iohem volētē nubere vocauit. ⁊ sic in ỹginitate carnis pseuerauit. Septimū ꝓuilegiū est. qz xps proditorē suū iohi reuelauit. Annuit enī sibi petr⁹ qꝫ a xpo q̄reret q̄s eēt eū traditurus. ⁊ ipe xps iohāni reuelauit di. Cui intinctū panē porrexero ipe est q̄ me tradet. Hā si petr⁹ traditorē dñi sciuisset ipm ꝓtin⁹ trucidasset: aut ipm etiā dentibꝫ suis laniasset. Octauū ꝓuilegiū. qz beat⁹ iohānes hz dignitates oīm sctōz. Est enim apl's ī epl'is. Euāgelista ī euāgelijs. Propheta in Apoc. vbi plura scribit q̄ adhuc futura sunt. Martyr fuit inq̄ntū cū alijs apl'is fuit flagellat⁹. vt hr̄ Act. v. ⁊ etiā in oleo rome adust⁹ iuxta portā latinā. Cōfessor ⁊ doctor eccl'ie. qz vsqꝫ ad mortez fidē catholicā ꝯstanter ꝓdicauit. virgo fuit mente ⁊ corpe Honū ꝓuilegiū. qz diutius oībꝫ apl'is vixit in hac vita. Unde in cronica Helynādi scribit qꝫ iohes apl's ⁊ euāge. tpe domiciani imperatoris fuit relegat⁹ ī insulā pathmos p ānū integz et ibi scripsit apocalipsim. Et idē imperator domician⁹ post vnū annū ⁊ q̄nqꝫ mēses crudelit interfect⁹ est. qz romāis ml'ta mala ītulerat: ⁊ ꝓsobrinos suos ꝓprios interfecit: ⁊ statuā aureā noīe suo ī capitolio suo ꝓcepit adorari. Et post hūc reḡuit Herua senex vno āno ⁊ mēsibꝫ quattuor. Hic oēs exules reuocauit. Et sic iohes apl'us de exilio pathmos reuersus rogat⁹ ab epi scopis asie euāgeliū scripsit: ⁊ sedēs absqꝫ tecto ī vento. sz ad p̄ces ei⁹ in eodem loco nec pluuie nec vēti aut turbines aut chorusc ationes aut tonitrua vsqꝫ ī hodiernum diē vnqꝫ descēderūt Herua cesar obijt anno dñi. xcix. Post hūc reḡuit trayan⁹ imperator genere hyspanus anno dñi. c. Et reḡuit ānis. xix. mēsibꝫ. vi. Anno troyani ꝓmo iohes euāg. migrauit ad celum. viij. kal'. iulij. vbi natiuitas iohis bap. celebratur. Et sic vno eodēqꝫ die ē amboz solēnitas. licz ī medio trāsierunt centū anni.

Decimū ꝓuilegiū. qz vitā ei⁹ xps in pace finiri voluit. Jō dixit. Sic eū volo manere donec veniā. Undecimū qꝫ xpus ad ipm morientē cū oībꝫ apl'is suis veit. Apparuit ei sibi dñs cū discipul's suis di. Veni dilecte mi: qz tps ē vt epuleꝫ in ꝓuinio meo cū frib⁹ tuis. Surgens aūt iohes cepit ire. Cui dñs dixit: dñica die ad me venies. Ueniēte aūt dñica die: venit vniuersus ꝓpl's ad eccl'iam q̄ suo noīe erat fabricata. Qui prio gallox cantu ꝓdicauit illis hortās eos vt ī fide eēnt stabiles: ⁊ ī mandatis dei feruētes. Et post hec foueaz fieri fecit iuxta altare. descēdēsqꝫ in eā expānis manibꝫ ad deū dixit. Jnuitat⁹ ad ꝓuinū tuū dñe ihu xpe. ecce venio. gras ago tibi dñe: qz dignat⁹ es me ad tuas epulas inuitare: sciens qꝫ ex toto corde desideraui te. Cūqꝫ orōem cōpleuisset tāta lux sup eum emicuit qꝫ null⁹ in eū respicere potuit Recedēte aūt lumīe fouea plēa mānā inuenitur. qđ in loco illo vsqꝫ hodie generat. ita vt ī fundo fouee ad ist̄ar minute arene scaturire videat. sic in fontibꝫ fieri cōsueuit.

Duodecimū ꝓuilegiū. qꝫdaz dicūt qꝫ iā sit in celo cū corpe ⁊ aīa. qđ cōuenire dicūt dei liberalitati ⁊ dignitati iohānis Deꝰ ei sibi liberal' fuit. qz corpꝰ eiꝰ custodiuit ne corruptioni subiaceret. ne oleuz feruēs adureret. ne venenū ei noceret. ne gladio desineret. ne mortz dolorē sentiret. Si g̃ xps corpi eiꝰ tā liberal' fuit in mōdo. nec dz minꝰ liberal' esse ī celo. Si g̃ alioz apl'oz corpa honorant ī terrz. manifestū est qꝫ corpꝰ btī iohis ec debuit honorari qđ tāte dignitatz excellētia fuit ꝓditū. Postqꝫ aūt ei null⁹ honor exhibet ī terrz. ꝓuenies vt honoret in cel' vt corpꝰ eiꝰ corpi xpi ⁊ mris eiꝰ societatē faciat ī cel'. Tredecimū ꝓuilegiū eiꝰ: qz hodie festū ipiꝰ solēniter ī vniuerso mōdo celebrat. ⁊ ec in qlibet missa singl'arit noīat. Oqꝫ gl'osuz ē nomē iohis in q̄ ē gra dei. Decimūqrtū ⁊ vltimū ꝓuilegiū. qz ipe cōposuit scām articulū fidei di. Et ī ihm xpm filiū eiꝰ vnicū dnm. Credere ei tenemur qꝫ ihs xps ē vnigenitꝰ ⁊ verꝰ filiꝰ dei. Et qꝫ fuit cū pre eternalit. ⁊ qꝫ ē alia ꝓsona a pre. ⁊ qꝫ ē vnicꝰ natura ⁊ sube cū pre. ⁊ qꝫ ē pri coeqlis ⁊ coeternꝰ. Joh. x. Ego ⁊ pr vnū sum. fm formā dei. ⁊ pr maioz me ē. s. fm hūanitatis nr̄a iformatōe ē sciēdū qꝫ sctūs iohes apostol⁹ vt testat Hiero. cū vsqꝫ ad vltimā senectutē deuenisset: ⁊ iā eēt. xcix. āno. ⁊ iaz pꝰ passionē xpi. lxvij. ānis ꝓdicasset. et vir int' discipulos suos manꝰ ad eccl'iaz deportar. nec pl'a ẏba dicere posset. ad quālibet pausaz hec ẏba dicebat eis. Filioli diligite alterutrū. Tādē frēs q̄ cū eo erāt ad-

mirãtes q̃ semp eadẽ ẏba diceret: dicebãt ei. Dgr̃ qre hec ẏba sp loq̃ris. q̃ rñdit. qz p̃ceptũ dñi ẽ. z si ꝑ solũ fiat tũc sufficit ad vitã eternã. g̃ seq̃mur doctrinã scti iohis: z diligam⁹ deũ z nos inuicez sic̃ xp̃s dile/ xit nos. Uñ q̃rit q̃ req̃runt ad charitatez vt sit nob sufficiẽs ad salutẽ. cũ nemo sine charitate saluet. Rñdet q̃ tria. Prio q̃ hõ dimittat oĩe pctm̃ mortale ad minus p dilectiõe dei. Uñ ps. xcvi. Qui diligit dñm odite malũ. Qui ei nõ odit malũ nõ hz verã dilectionẽ ad deũ sz simulatã. Si g̃ dic̃ ꝑ vel illud dimittere neq̃o. Rñdeo q̃ in ꝑ adhuc ñ hẽs verã dilectionẽ dei. si eni vnã guttã ẏe dilectõis hres. totũ mũ dũ si p̃ciperet de⁹ dimitteres. Qz die Au g⁹. Una gutta charitat̃ ẽ maior oceano.

Scõo ẽ necessariũ vt ob ei⁹ dilectõem p ꝓtẽptu sibi illato p pctm̃ aliquẽ hono/ re sibi exhibeas p aliq̃ bona opa z pñiam aliẽ dilectio tua ñ sufficit nec ẏa ẽ. vñ ps. xxxiij. Declina a malo z fac bo. qz ñ suffi/ cit mala dimittere: sed optet bona opari. Uñ Bre. Probatio dilectiõis exhibitio est opis. Hã cũ q̃libz dñs terren⁹ q̃ ẽ ꝓtẽ/ ptus z offensus velit vt sibi aliq̃s honor i recõpensaz exhibeaẽ. sic ipe dñs nr̃ ihus x̃p̃s cũ sit dñs dñoz sil̃r vult. Sz sũt q̃dã q̃ p oi ꝓtẽptu z p oibz pctis suis nõ soluz magnã satisfactionẽ vl̃ gl̃am sibi exhibe/ re nolũt. imo nec vnã verã ꝓtritionez sibi dare volũt. Hã illã gl̃osus de⁹ acceptaret vbi aliã hr̃e nõ posset. fm illud p̃s. l. Coz ꝓtritũ z hu. de⁹ ñ despi. Date g̃ hãc. si non vult̃ vt illi scti magni p dilectiõe ei⁹ moz tẽ pati mõm relinq̃re. oĩa p deo dare. sal/ tẽ h mimũ tribuite z p illo sanabit oĩa vulnera aĩaz vr̃az. Hiere. xxx. El vulne/ ribz tuis sanabo te. Jtẽ ppha in p̃s. Qui sanat cõtritos corde. p̃s. cxlvi. Matth. v. Bti q̃ lugẽt: qm̃ ipi ꝓso. Sz q̃ nũc nõ tm̃ dare volũt p ei⁹ dilectiõe. vos iudicate si illũ ẏe diligũt vl̃ nõ. Tercio q̃ p ei⁹ di lectiõe ad p̃m̃ hẽas fraternã charitatez vt ei bonũ appetas: z q̃dq̃d vis ab eo sup poztari. h̃ sibi ñ faciaſ. sz si eũ lesisti i fama rit vl̃ offenderit. h̃ ei ex toto corde idulge as. aliẽ ẏo nõ ẏe dilig⁹. Uñ apl's. Si di/ stribuero omẽs facultates meas in cibos paupeꝛ: caritatẽ aũt ñ habuero fact⁹ suz lic̃ es sonãs. i. Joh. iij. Qui ñ diligit frẽm manet i morte. Et hec ẽ caritas sufficiẽs z ducit ad gl̃am eternã Sz q̃ntũ ad ter ciã ptẽ h⁹ ser. ẽ sciẽduz q̃ hodie oẽs hoies debẽt festũ scti iohis euãg. solẽnit̃ celebra re z ipm devote iuocare. Prio infirmi z ob sessi. Uñ legit̃ de eo q̃ tactu vestimẽti sui infirmi curati sũt. z demones ab obsessis expulsi. Etiã hz ptãtez sup mortẽ. Uñ de eo legit̃. q̃ cũ de exilio pathmos revocat⁹ eẽt z ephesũ itraret. drusiana ei⁹ dilectrix q̃ suũ aduẽtũ pl'imũ desiderauerat mor/ tua efferebaẽ Tũc feretr̃ iussit deponi di. Dñs nr̃ ihs x̃p̃s suscitz te drusiana. Sur ge z vade i domũ tuã z p̃pa mihi refectio/ nẽ. Tũc stati illa surrexit z cũ eo ciuitatẽ reintrauit. Etiã filiã cuiusdã vidue q̃ ce/ lebratis nuptiis p⁹. xxx. dies obiit sctus iohes a morte suscitauit. Et p⁹ mortẽ p̃t oibz hoibz sꝑueire. nã ipe libauit aĩaz cui⁹ dã a purgatorio. Sz q̃rit̃ qre hodie hoies bibũt i amore scti iohis. Rñdet̃ q ipe san ctus iohes cũ sig̃ crucis venenũ bibit z nul lã lesionẽ incurrit. z cũ eodẽ veneno duo in p̃tia iohis z toti⁹ ppl'i fuerũt iterẽpti z ipe sctus iohes tunicã suã tribuit aristo demo põtifici dicẽs ei. Uade z mitte eam sup corꝑa defunctoz dicẽs. Apl's x̃pi mi sit me ad vos vt i x̃pi noie exurgat̃. quod cũ feciſſet aristodem⁹: illico surrexeꝛt. Eti am be. iohes silvestres frõdiũ ẏgas i auz cõmutauit. z litoz sara in gẽmas p̃cios aſ mutauit. Etiã nota aliũ fmonẽ õ sctõ io. z vtz ihs pl⁹ dilexit petr̃ q̃s iohez. q̃re in discipl'o de tpe cũ miraculo z exẽplo. f. xv

De innocentibꝫ. Sermo ix.

Q Uttẽs herodes occidit oẽs pueros q̃ erãt i beth/ leem z i oibz finibz ei⁹. Matth. ij. Et q̃ hodie pagit̃ festũ pueroz innocẽtiuz q̃ ab iniq̃ herode interfecti sũt. tũc in p̃sen ti fmo. tria sũt dicẽda. Prio de solẽnitate p̃ntis festiuitat̃. Scõo quõ pntes se hr̃e debẽt ad pueros suos. Tercio exẽplũ. Quãtũ ad p̃mũ sciẽdũ q̃ festũ innocẽtũ z eoz martiriũ ẽ solẽnit̃ pagẽdũ ppt̃ tria Prio ppt̃ tps. nã ipi p̃mi sũt q̃ p xp̃o ihu p⁹ ei⁹ natiuitatẽ martirizati sũt. g̃ noiant flores martir̃ i sacra scriptura. Scõo ppt̃ nũez ipoz. qz tot sũt q̃ nũer⁹ eoz icer tus ẽ: sz eccl'ia pagit nũez eoz fm visionẽ quaz vidit iohes. vt hr̃ Apoc. xiij. Vidi

agnū stantē sup̄ montē syon. ⁊ cū eo cētū/ qdragintaqttuor milia hñtes nomē ei⁹ ⁊ nomē p̄r is ei⁹ scriptū in frōtib⁹ eor. Dō si laus vni⁹ sctī vl̄ vni⁹ angli vl̄ hoīs ē ac cepta ⁊ laudabil̄ coꝝ deo. q̄d tūc laus tot sctōꝝ innocentū. Etiā si de⁹ exaudit p̄ces vni⁹ sctī vl̄ hoīs vl̄ marīe duoꝝ vl̄ trium gregatoꝝ in noīe ei⁹. q̄d tūc vbi tot sctī sil̄ sunt cōgregati. Etiā si vn⁹ sctūs est ve nerādus. nōne tūc tot milia sctōꝝ sunt ve nerādi. Hūc̄ enī in āno tot sctōꝝ festū p/ agit̄ p̄ter festū oīm sctōꝝ: sic hodierna die pagit̄. Tercio ppter locū. qꝛ ī bethleez occisi sunt. vbi xp̄s est nat⁹. g̈ in ꝟbis p̄di ctis dictū ē. Mittēs herodes occidit oēs pueros ī bethleem: ⁊ ī oīb⁹ finib⁹ ei⁹. Ubi sciendū ſm glo. q̄ occisio pueroꝝ innocē/ tū facta ē p⁹ annū ⁊ tres dies p⁹ natiuita tē xp̄i. Dustulit aūt herodes ppter moꝛaz cōtractā. Fuit eī rome a cesare citatus. et sic fere p annū fuit impedit⁹ ī petitionib⁹ cesar. Et tūc pphetia impleta ē. Rachel ploꝛās filios suos. Diere. xxxi. Sz d. q̄re rachel ⁊ nō iacob ploꝛauit. Rñdet̄ q̄ ma/ tres sūt magꝭ passibiles ⁊ maiorꝭ pietatꝭ ſm Aristo. g̈ pl⁹ cōpatiunt̄ pueris. Et qꝛ plus diligūt pneros. g̈ pl⁹ dolēt de aduer sitatib⁹ pueroꝝ. Uñ notādū q̄ euangeliū hodiernū notant̄ dic̄ ploꝛat⁹ q̄ ad puulos ⁊ vlulat⁹ q̄ ad mr̄es. Uñ Crisō. in ser. ho/ dierno. Paruuli ploꝛabāt eo q̄ a matrib⁹ sepabant̄. Matres ꝟo vlulabāt: eo q̄ a fi/ lijs desolabant̄. Uñ Bre. in ser. p̄ñ festi/ uitatis dicit. q̄ martires ī lacrimis bapti zati sunt. ⁊ sil̄r mr̄es. sic filij in sanguīe eo rū. ⁊ mr̄es nō carebūt martirij gaudio. qꝛ in martirio pueroꝝ mr̄es passi sūt. Nam gladi⁹ ptrāsiēs pueroꝝ mēbꝛa. coꝛda ma trū penetrauit ⁊ ad intima puenit. Unde Crisō. Maioꝛ erat doloꝛ ī matrib⁹ rema/ nētib⁹ q̄ in puul̄ moꝛiētib⁹. ⁊ ſm san. tho. ppter istū plorātū eccl̄ia depoit hodie q̄/ dā signa leticie. vt Alla. Bla in excelſ do in missa. ⁊ Te deū laudam⁹ in matutinis.

Quātū ad scdaz ptē ist⁹ ser. est sciēduz q̄ pentes tenent̄ tria pueris suis si volunt cū ipis mereri vitā eternā. Primū est q̄ debēt eos īducere ⁊ iformare vt offerant deo innocētiā ⁊ puritatē suā cū ipis pueris innocētib⁹ q̄ hodie sanguinē suū ppt̄ xp̄z fuderūt. Et h̄ est pueris multū vtile ⁊ deo valde acceptū. q̄n pueri a iuuētute deo in cipiūt ſuire. qꝛ ipi deo ppināt vinū purū id est iuuētutē suā floridā. Sz senes peꝛ res q̄ in senio ad deū se cōuertūt ⁊ pniam agūt offerūt deo feces. Sz tñ de⁹ eoꝝ fe/ ces nō spernit ex sua mia ⁊ bonitate. Uñ pentes dēt docere suos pueros Pater nr̄ Aue maria. Simbolū fidei Decē p̄cepta ⁊ vt deū diligāt ⁊ ei fideli⁹ ſuiāt. oꝛādo. ie/ iunando. eccl̄ias visitādo. missas ⁊ ſmo/ nes audiendo. ⁊ h̄ erit eis multū vtile. qꝛ sp postmodū sūt pl⁹ inclinati ad ſuiendū deo. Scōm q̄ tenent̄ pentes filijs est q̄ tenent̄ eos coꝛrigere. qꝛ nō sufficit q̄ in formāt eos ī bonis. sz optet eos coꝛrigere si excedūt. qꝛ oīa p̄cta q̄ cōmittūt sub obe dientia pentuz. de his pentes rñdebūt in die nouissimo. g̈ hic aduertite pentes. et etiā si sctē vite est⁹: tñ ppter pueros vros dānari poteriꝭ. ꝟbi gra Si mr̄ ⁊ p̄r nūq̄ peccassant moꝛtal̄r. ⁊ p̄mittūt filiū vl̄ fili/ am moꝛtal̄r peccare ⁊ eos ñ coꝛrigūt: sz ra cendo cōsentiūt. ⁊ si sic sine p̄nia moꝛiunt eternal̄r cū suis pueris dānant̄. Ro. i. Di gni sūt moꝛte ñ solū faciētes sz ⁊ cōsentiē/ tes. Uñ ī decre. 6o. Pari pena p̄nīēdi sūt faciētes ⁊ cōsentientes. xxvij. q. iij. oēs. Sz d. q̄ño coꝛrigēdi sūt filij. Rñdet̄ si sūt filij ꝟbi ⁊ ex fragilitate q̄nq̄ delinquunt: tales pueri cū benignitate sūt coꝛrigendi Si aūt sūt pterui ⁊ coꝛrectio dulcē nō p/ ficit. tūc coꝛrigēdi sūt aſpa ꝟga. puer. xxiij Noli a puero subtrahere disciplinā. si cū pcusseris cū ꝟga nō moꝛiet̄. ⁊ aīaz ei⁹ de in ferno libabis. Ergo q̄n audis puez tuuz iurare p deū mendaciū: aut blaſphemare deū: aut maledicere. p̄ximo: aut vides mala p̄ximo tuo inferre: aut cū ſupbia choꝛizare aut festa aut ieiunia eccl̄ie frāgere: aliꝭ pu eris maledicere: detrabere: furari: abiura re: ꝟbis vl̄ factis molestare: aq̄s balneādo intrare: ⁊ sic de singul̄. tūc tu teneris cum coꝛrigere. Sz heu sūt aliq̄ pentes q̄ ex in/ ordinato amoꝛe pueros suos coꝛrigere no lūt: nec volūt q̄ aliq̄s coꝛrigat ipos: et sic puerſos pueros educāt. ⁊ tales pntes pu eros suos pl⁹ odiūt q̄z diligāt. Uñ puer. xiij. Qui pcit ꝟge odit filiū suū. Etiā sūt aliq̄ pentes q̄ pueros suos pediſ calcant vl̄ trucidāt. ⁊ cū manib⁹ ad capita pcuti/ unt. ⁊ sic eos infatuāt. Etiā aliq̄ sūt q̄ pue ris suis maledicūt. Exēpluz de h̄ in cesa rio: de puero illo quē demōes cū coꝛpoꝛe

abstulerũt ꝓpter maledictionẽ ꝑentuz ꝙ ampli⁹ illũ puez nũcꝫ viderũt. ⁊ ꝫ ꝓmisit de⁹ in terrozẽ alioz ꝓntũ ne pueꝛ suis sic maledicãt. sz pot⁹ cũ aspa ꝗga cozrigant

Terciũ ꝙ ꝓntes nõ dñt relinqre res iniuste acꝙsitas pueꝛ suis. qz meli⁹ est modicũ iusto sup diuitias pcoz mltas. Sz ꝓtra ꝫ faciũt aliq̃ ꝙ tã inordinatũ amoꝛez hñt ad pueros suos qñ bñ cognoscunt ꝙ possidẽt iniustas res: tñ nolũt eas restituere ne filij depaupent. ⁊ sic seipos ⁊ puerꝺ dãnãt eternaliꝛ. Etiã sciẽduz ꝙ filij ꝙqrũt de talibꝫ ꝓntibꝫ tãcꝫ de suis occisoꝛibus. Nam ãt denarios eis sciẽter relinquunt de iustis reb⁹. ꝙsi tot gladijs pueros suos trãffigũt. Nã heredes ꝙ iniustas res scient possidẽt dãnant cũ pentibꝫ. Eccl. xli. De ꝓle ipio ꝙqrunt filij: qm̃ ꝓpt ipm sũt i ꝓbriũ dei Quãtũ ad terciã ptẽ istius ser. nota exẽplũ Legit ꝙ ꝙdã ꝓntes habuerũt vnicã filiã ꝙ exẽplo mris deuote deo ⁊ marie ꝙgini fuiuit ⁊ i ꝙginitate firmit pmanere ꝓposuit. Pr aũt iussit mrem vt filiã oznaret pulcris vestibꝫ. Dr aũt pl⁹ timens maritũ cꝫ deũ. crines filie sue oznauit ⁊ eã vestiuit põpose. Tũc angelus dñi ꝫ deũ oznãdo filiã ⁊ abstraxisti eaz xp̃o ⁊ aptasti eã mõdo: ꝓpterea infra q̃ttuoꝛ hebdomadas moꝛieꝛ ⁊ dãnaberꝛ: nisi infra illud tps penitueris. ⁊ insup oẽs pueri tui moꝛient infra illõ tps. ⁊ i penã man⁹ tue ꝙbꝫ crines filie tue adoznasti iaz arescent. Dõ totũ sic factũ ẽ Sz ipa pñiaz egit Et sic ipa ⁊ pueri moꝛtui sꝫt vt dictũ ẽ ab ãgl̃o Et ꝙ exẽplo ptz ꝙ ꝓntes pñt dãnari ꝓpt pueros. etiã pñt mereri cũ pueris vitaz eternã. qz oẽs labozes q̃s hñt cũ pueꝛ ipos educãdo de⁹ remunerabit. Uñ Ro. viij. Scim⁹ qm̃ diligẽtibꝫ deũ oia coopant i bonũ. Et ꝑm Aug. Nullũ bonũ irremuneratũ: ⁊ nullũ malũ impunitũ Itẽ alium ꝑmonẽ de innocẽtibꝫ. s. de ꝓntibꝫ qui occidũt pueros spũaliter sic herodes occidit innocẽtes pueros coꝛpaliter. Quere in ꝓcessu de tpe ser. xvi.

De ꝓuersiõe sancti pauli Sꝛmo ꝑ

Saule saule quid

me pseqris. Ista scribit Actu. ix. Circa hodiernũ festũ tria sũt dicenda ad laudẽ ⁊ gl̃az scti pauli apli. Primo q̃re ꝓuersio scti pauli celebꝛat. Scõdo q̃dã ꝑ informatõe simpliciũ. Tercio aliq̃ miracla ꝑ ꝙsolatiõe nr̃a. Quãtũ ad primũ sciẽdũ ꝙ ꝓuersio scti pauli celebꝛat ꝓ oibꝫ alijs sctis ꝓpt tria. Prio ꝓpt exẽplũ vt null⁹ pctoꝛ desperet q̃ntũcũcꝫ magn⁹ exist̃at. Nã xp̃s psecutoꝛi gr̃am dedit in signũ ꝙ nulli vult denegare gr̃ãm ⁊ misericoꝛdiã suã. Uñ ps. l. Coꝛ ꝓtritũ ⁊ hu. ⁊c. Nullus ei pctoꝛ dz desperare ec̃ si mlta pcta ⁊ magna cõmisit. Quia ꝑm b. Bern. Maioꝛ est dei pietas cꝫ q̃is iniq̃tas. Alij q̃ enĩ qñ de iustitia audiunt ꝓdicare. tunc stati volũt despare Nõ sic ipij nõ sic. sz cõfidite. qz ds nõ vult moꝛtẽ pctoꝛis: sz magis vt ꝓuertat ⁊ viuat. Uñ Ezech. xviij. In q̃cunqꝫ hoza ingemuerit pctoꝛ ⁊c.

Scõdo ꝓpt gaudiũ. qz sic ecclia sustinuit tristiciã i psecutiõe ei⁹. sic ec̃ ecõuersio acq̃siuit sibi leticiã i ei⁹ mirabili ꝓuersiõe. qz sic erat pri⁹ psecutoꝛ crudel ecclie. sic post modũ fact⁹ est fundatoꝛ ⁊ lumen toti⁹ ecclesie. qz ꝓ ceteꝛ apl̃is pl⁹ laboꝛauit ꝓdicando i vniuerso mõdo. Uñ hodie in collecta dicim⁹ in missa. De⁹ q̃ vniuersũ mõmbrũ pauli apl̃i ꝓdicatiõe docuisti. da nob q̃sum⁹: vt q̃ hodie ei⁹ ꝓuersionẽ colim⁹. ꝑ ei⁹ ad te exẽpla g̃diamur Tercio ꝓpter miraculũ qđ factũ ẽ i. in ei⁹ ꝓuersiõe. Nam ei⁹ ꝓuersio facta ẽ ꝑ lucẽ refulgẽtẽ. ⁊ eadẽ lux fuit ĩmẽsa ⁊ circũfulsit eũ circũq̃cꝫ. sic ptz i epl̃a hodierna quõ cõuersus ẽ miraculose. Dic textũ epl̃e. Insup sciendũ ꝙ sctus paulus hz nouẽ ꝓuilegia. Primũ ꝓuilegiũ ẽ ꝙ dñs vocauit eũ ad dignitatẽ apl̃at⁹. ⁊ mirabili⁹ cꝫ alij apl̃i ẽ vocatus. Ceteros ei apl̃os oẽs xp̃us vocauit adhuc existẽs h̃ i mõdo. sz scm̃ paulũ vocauit de celo. Uñ ps. ci. Dñs de celo i terrã ꝓspexit. Jõ aũt xp̃us paulũ de celo vocauit. ad innuẽdũ ꝙ eẽ deberet tot⁹ angelicus. tot⁹ celic⁹. ⁊ tot⁹ deiformis. Etiã ceteros apl̃os vocauit solo ꝙbo di. Uenite post me faciã vos fieri piscatoꝛes hoium Mat. iiij. Sz paulũ vocauit ꝑ lucẽ ĩmẽsaz. qz circũfulsit eũ lux de celo Scõm ꝓuilegiũ. qz ipe fuit ꝑm⁹ in ꝓdicatiõe. cꝫuis vltim⁹ in vocatõe. Predicauit aũt sapient. dulciꝫ ⁊ infatigabiliꝛ. grecis. barbaꝛis romanis. ⁊ oibꝫ natiõibꝫ mõi. Terciuz ꝓuilegiũ. ꝙ fuit rapt⁹ i terciũ celũ vbi totũ mysteriũ dñice incarnatiõis in triduo

sue excecatiõis edoct⁹ fuit. Bal'.i. Notuz vob facio euãgeliũ qđ euãgelizatũ ẽ a me. qz nõ ẽm hoiem didici: sz p reuelationem ihu xpi. Quartũ ꝓuilegiũ. qz sil'is ẽ angel' q̃ sunt nũcij. z ipe paul⁹ nunci⁹ xpi fuit. qz nomẽ xpi toti mõdo nũciauit. Sz di. quõ sctũs paulus nomẽ xpi portauit. Rñdeť q portauit nomẽ xpi in corde p fidẽ. In maiby p opationẽ. In ore p ꝑdicationẽ assiduã. Uñ illud bñdictuz nomen ihs intantũ dilexit vt ipm q̃ngentȝ vicibz in epl'is suis noiauit. Etiã illud veneraბile nomẽ ihs intãtũ dilexit vt eẽ post decollationẽ suã in ore habuit resonãdo ter Jhs ihs ihs. Cũ enĩ ad locũ sue passiõis venisset. ꝟsus orientẽ maiby extẽsis cũ lacrimis orauit z deo gras egit. post ħ vale dicens frib⁹ suis vtrũq genu ĩ terraz fixit collũ suũ extẽdit. z sic rome decollat⁹ est. Et mox caput eius a corpe saliẽs. nomẽ ihs clara voce intonuit. et vbicũq caput ei⁹ exiliuit mox fons erupit. qđ hodierno tpe maifestũ est Quintũ ꝓuilegiũ est. qz sil'is est martirib⁹. qz p⁹ suã ꝓuersionẽ ml'tas ꝓsecutiões ẽ passus. q̃s Hylari⁹ enumerat breuit di. Paulus apl's in philippi carcere ponit. ꝟgis cedit. z ligno pedibus affigit. in listȝ lapidat. in yconio ab iniq̃s ꝓsequit. in epheso feris dat. ĩ damasco in sporta p muz deponit. in hierl'm a iudeis capit. sistit. cedit. ligat et insidiat. In cesaria claudit. crimiat. nauigãs ĩ ytaliã piculo dirigit. Romã veniẽs sub nerone imperatore iudicat occidit et finitur.

Sextũ ꝓuilegiũ q sctũs paul⁹ sil'is est cõfessoribꝫ q̃z pfectio fuit q terrena despiciebãt. p inimicȝ orabãt. z alioz mala deflebant. z asperã vitã ducebãt. Et istas pfectiões oẽs ꝓstat fuisse ĩ sctõ paulo. Ipe eĩ terrena despexit. z p inimicis orauit. z eos singl'ariť dilexit. Et iaz alioz mala deflebat. insup asperã vitã duxit. qz in fame z siti. in labore z erũna. in vigilꝫs multis ĩ frigore z nuditate corpis z ieunꝫs ml'tȝ z sic de alꝫs Septimũ ꝓuilegiũ. qz ipe sil'is erat ꝟginib⁹. qz ꝟgo fuit añ ꝓuersionẽ suã ꝓpter supbiã. Sz p⁹ ꝓuersionẽ ꝑpter ihm xpm ꝟgo ꝑmansit. In signũ h⁹ qñ decapitat⁹ fuit. tũc lac p sanguie ď corpore ei⁹ efluxit. Sic eĩ legit de sancta katherina q̃ etiaz fuit special' sponsa xpi.

Octauũ priuilegiũ q ĩ oib⁹ missis bis nominat qđ de multȝ nõ legit. Nonũ z vltimũ q hodie festũ ei⁹ ꝓuersiõis p totum mundũ celebrat. Quãtũ ꝟo ad scdaz pte isti⁹ ser. est notãdũ q q̃libz pctõz eũ scõ paulo dz se ad deũ ꝓuertere. qz pat⁹ est sibi sua pẽta ĩdulgere. Qđ oñdit in ħ q̃tuor modis dic ad pctõrẽ reuertere. vt hĩ Cañ. vi. Reuertere reuertere sunamitȝ. reuertere reuertere vt intueamur te. Primo enĩ ór reuertere ad honorẽ sctoz angeloz. q ꝓuersionẽ tuã a pctis valde delirant. Qđ si fecerȝ. in morte tua oib⁹ amicis tuis abscedẽtib⁹ ipi angli tibi appropinquãt. ĩmo eẽ q̃ñq sctĩ aliq̃ p ania cum angelis veniũt. Uñ be. Bre. Interdũ cõtingit iustȝ: vt ĩ morte sua sctoz ꝑcedentiũ visiones aspiciãt. ne mortȝ sue insiaz prime/ scãt. ĩmo q̃ñq etiã ipe xps appet suis dilectis ĩ extremis. Uñ etiã be. Bre. Aliq̃n in ꝓsolatiõe egredientȝ aie ipe appet auctor z retributor vite. Scdo dicit de⁹ reuertere ad honorẽ btẽ marie ꝟginis q̃ te sepe apud me excusauit. z p te affectuose interpellauit. in q̃ me specialiť honorab Deciu⁹ pñtia si reuerteris eterna ĩ patria specialiť gaudeb. Tercio dic reuertere ad ꝓfusionẽ dyaboli. vt illũ quẽ peccador in pẽto manendo letificasti. hũc vehemẽter fundas. z vt mala q̃ tibi pauerat euadas.

Quarto dic reuertere ad honorẽ meuz qz te ml'tiplicit honorauit. z pl⁹ te honoraბo si ad me ꝟaciť ꝓuersus fuerȝ. Etiaz sciendũ q q̃libz gaudere dz de cõuersione pctoris ꝑpter duo. Prio ꝑpt honorez dei. qz maximũ dedec⁹ deo exhibitũ est: z exhibeť qñ q̃s peccat mortalr. Dic si rex terren⁹ inhonorareť magnũ estimareť: et cũ ħ sibi fieret ab hoie despecto cui multa bona fecisset. Scdo gaudere debemus de bonis opib⁹ primoz. qz i celo oĩa merita prioz erũt nr̃a. z ħ ex fraterna charitate. Qz vt dicit Aug⁹. Quilibz i celo primũ suũ diligit sic seipm. z ex caritate vnusq̃sq̃z intãtũ gaudet de alteri⁹ merito q̃ntũ de suo ꝑprio merito. Uñ etiã mgr lib. iij. sniaz di. xlix. Per charitatẽ q. s. in singul' erit pfecta tantũ q̃sq̃z gaudebit de alteri⁹ bono q̃ntũ gauderet de ipo si i se haberet. Etiã sciẽdũ q sctĩ i celo nõ solũ ꝓgnoscũt ꝑpinq̃s q̃s hic nouerũt. sz etiã q̃s nũq̃z viderũt. vel etiã q añ centũ ãnos vl' mille vixerunt. Uñ Bre. in dyal. Sancti nõ solũ

cognoscũt ꝗs hic nouerũt: sed etiã cognoscũt illos ꝗs nunq̃ viderũt. Ergo cuz angelis gaudere debem⁹ de ꝓuersione vniusꝑcõis. Unde Lu. xv. Gaudiũ est angelis dei sup vno pcõre pñiaz agente. Quãtum ad terciã ptẽ huius ꝑmonis sciendũ q̃ oẽs xpifideles debẽt hodie festũ scti pauli soleniter celebrare: et ipm tanq̃ singulare patronũ inuocare. Primo illi q̃ patiũtur dolorẽ oculoz. Unde de eo legit q̃ cum ꝺdaz tpe ꝓdicasset dyonisi⁹ qui erat magnus phs et gentil' nõ credebat his q̃ iam a paulo dicebant. Tandẽ pcessit vn⁹ cec⁹ coram eo. Tũc dixit dyonisi⁹ ad paulũ. Si illũ cecũ illumiaueris credã in ihm xpm. Tũc paulus dixit ad cecũ. In noie ihesu xpi respice. Statim cecus vidit. Et statim dyonisi⁹ credidit et baptizatus est. Et sic ambo illũinati sũt: vn⁹ in corpe. alter in aĩa. Etiã infirmi et debiles. Unde Actuũ. ix. legit q̃ offerebãt sudaria et vestes paulo et sup infirmos ponebãt et sanabãt. Si g̃ tantũ valebãt vestes ei⁹ in ꝟ seculo q̃ntũ nũc valẽt ei⁹ deuote orões i celo. Et q̃ damnabilit̃ temptant de occasione sui ipi⁹ inuocẽt sanctũ paulũ. Unde legit q̃ q̃dam desperãs laqueũ sibi parabat. nomẽ ei sancti pauli inuocãs sp dicebat. sancte paule adiua me. Tũc affuit q̃dã squalidus vir age qd intẽdis. ne morã fecer⁹. At ille semp parãs laqueum dicebat. beatissime paule adiua me. Expedito iã laqueo affuit alia vmbra clara et multũ mirabil' tã ꝟ bois dicẽs illi q̃ hoiem hortabat ad suspendiũ. Fuge miserrime. qz paul⁹ aduocatus venit. Tũc squalida vmbra euanuit. et hõ ad se rediẽs laqueũ proꝟciẽs penitentiã ꝯgruã et ꝺdignã recepit. Etiam q̃ a serpentibus q̃nq̃ ledunt. Unde legit de eo q̃ cũ esset in q̃dã insula vipera manũ eius invasit: sed nihil eũ lesit. q̃ post in ignẽ eã excussit. Legit q̃z q̃ hoies de pgenie illius hois q̃ paulũ hospitio accepit a venenos⁹ nullaten⁹ ledunt. Unde cũ pueri nati sunt in cunis eoz serpẽtes ponũt. et sic si filij eoz sint pbant. Etiã pt subuenire in mortẽ. Unde legit q̃ q̃dã iuuenis fenestrã ascendit vt paulũ ꝺdicantẽ audiret. et sic dormitando cecidit. quẽ paul⁹ resuscitauit. Et multa alia miracula fecit post ꝓuersionẽ suã. Refert Haymo q̃ paulus a pullozũ cantu laboribus manuũ insistebat vsq̃ ad quintã horã. deinde ꝑdicationi vacabat. ita vt plerũq̃ vsq̃ ad noctẽ ꝑmonẽ ptrahebat. Residuũ vero tps comestioni somno et orõibus necessariũ erat.

De purificatione Marie ꝟginis.

Sermo xi.

Ostquã impleti sunt dies purgatiõis marie ꝑm legẽ moysi Lu. ij. Hiero. De beatissima ac glorioſissima ꝟgine maria loqui me indignũ fateor: ſz et puto q̃ nemo sit q̃ presumat aliq̃d loq̃ nisi q̃ntum sunt q̃ ꝑsumit ignorat. Tñ si ad ꝟ nemo ydone⁹ inueniat votis oĩbus cessare nõ ꝺz quilibet etiã pcõre a laudibus ꝟginis gl'ose Unde etiã btũs Aug. Quid ego dicã de te paup ingenio cũ de te q̃d q̃d dixero minor laus ẽ q̃z tua dignitas mereat. Unde etiã bea. Bern. Si oĩm martirũ vulnera et mẽbra verterent in linguas. eã sufficient laudare non possent. Si g̃ tanti doctores fatent se ad ꝟ nõ posse sufficere. q̃d dicã de modernis doctoribus q̃ respectu eoz sunt q̃si gutta respectu totius marĩ. Sz recurrenduz est ad illã de q̃ locuturi sum⁹: vt apud suũ filiuz nob singularẽ gr̃am impetret. Sz exquo hodie est festũ purificatiõis marie ꝟginis tũc in pñti ꝑmone tria sũt dicẽda. Primo de festo pñti et purificatiõe ꝑm legẽ moysi Scõdo aliq̃ p informatiõe nr̃a. Tercio et vltimo miracula q̃dã pro nr̃a ꝯsolatiõe.

Quãtũ ad primũ est sciendũ q̃ ꝟ festuz sortit̃ tria nõia. Primo enĩ dicit festũ purgatiõis. et iõ dicit in themate huius ꝑmõis Postq̃ impleti sunt dies purgationis etc

Circa qd̃ querit̃. vtrũ ꝟgo maria indigebat purgari. Rñdet̃ q̃ nõ: qz nõ ratiõe sui. qz ipa fuit purissima et purior oĩm creaturaz. Ipa enĩ adhuc exist̃s in matrno vtero sanctificata fuit. et viuẽs i mundo magis purificata fuit. qz in pñti vita nũq̃ peccauit. nec etiã venialit̃. qd̃ nemini inter natos mulieꝝ vl' natas credit̃ esse donatũ. Sz maxime fuit purissima in sui filij ꝯceptione. Sanct⁹ enĩ sanctoz intrans in ipam. sctãm sanctoz ipam effecerat. et in ipa nulla fuit macula. Unde spũs sanct⁹ vidẽs eam tã pulcrã et tam mũdaz dicit in cantic' canticoz. Tota pulcra es amica mea. Hec etiaz rõne legis indiguit

purgari. Nam lex purificatiõis erat. q̃ si mulier ex virili semĩe ꝯcepto pepisset masculũ: immũda eẽt septẽ diebꝫ a consortio hoĩm. Octaua aũt die puer circũcideret. post. xxxiij. dies ab ingressu tẽpli abstineret. ꝛ sic. xl. die intrarꝫ templũ ꝛ offerret agnũ si dines eẽt. aut par turturũ colũbarũ. aut duos pullos colũbarꝫ si paup essꝫ vt habeẽt Leuit. xij. Sꝫ maria nõ indiguit purgari rõne legis. qz lex ꝓsupponit q̃ mulier nõ ꝑgo. q̃ ꝯcepto virili semĩe. Sꝫ maria ꝯcepit nõ ex virili semĩe: sꝫ mystico spiramĩe. Sed di. q̃re ergo purgari voluit cũ nõ indiguit. Rñdeẽt q̃ ꝓpter tria.

Primo ppt obediẽtie pfectionẽ. Maria enĩ oĩa seruauit q̃ in lege moysi scripta sũt. vt ptz hic in euãgelio hodierno ĩ purgatiõe ipi. Et in ꝫ nob exemplũ relinꝫt obediẽtie. vt etiã nos obediam⁹ ꝓlatis ꝛ ꝓceptis eccĺie i festis celebrãdis. ꝛ ĩ ieiunijs obseruãdis. Nã q̃cũq̃ sciẽter et sine causa soluit festa ꝛ ieiunia peccat mortaliter. qz nullũ peccatũ veniale est in ꝓcepto sꝫ solũ mortale. Scõo ꝓpter exemplũ hũilitatis maria se ꝯformare voluit alijs mulieribꝫ. Unde be. Bern. Esto int mulieres tanq̃ vna istarꝫ. Et q̃cũq̃ mlr vl ꝑgo est hũilis. talis est filia marie ꝑginis. Et q̃cũq̃ est superba: ista est filia luciferi. g̃ q̃libet mlier aut ꝑgo dz sectari hũilitatẽ marie. qz dicit in Lu. Respexit hũilitatẽ ancille sue. Sꝫ heu plres mlieres imitantur nũc euã in superbia ꝛ in incredulitate. Qõ sic ptz. Nã ancilla noue annoꝝ q̃q̃ curiosi⁹ ꝓcedit in veste sua q̃ masculꝰ. xix. annoꝝ. Et cũ vetula amplꝰ se ornare nõ audet ꝓpter ipi⁹ fatuitatẽ. tũc ad superbiam ꝛ laudẽ hoĩm nõ desinit ornare filiã suam. Sil r mlieres plꝰ ꝓsueuerũt se occupare cũ incredulitatibꝫ ꝛ incantatõibꝫ ꝛ carminibꝫ q̃ viri. Nam vna mlier aliq̃n plus scit de talibꝫ superstitionibꝫ q̃ centũ viri. et tales carmĩatrices nõ solũ dãnant: sed et multa mala faciũt alijs ĩ aĩabꝫ suis. Unde in cano. xxvi. q. vij. nõ obseruet. Diuinationi q̃ intẽdit. dãnationẽ aĩe incurrit. Unde ex iã dictis elicit q̃ plres mlieres dãnant q̃ viri. Et de ꝫ q̃re exemplũ ĩ promptuario infra. vij. S. Tercio purgari voluit: vt nob oĩbꝫ exemplũ purgationis daret. tã masculꝫ q̃ feminis: tã diuitibꝫ q̃ paupribꝫ Scõo vocat ꝫ festũ grece ypopanti seu luminũ. qz portat⁹ est hodie ad templũ ꝛ̃ps ihs q̃ est lux mũdi. Nam maria ioseph symeon ꝛ anna hodie fecerũt venerabilẽ ꝓcessionẽ cũ puer ihm vellent i templũ ꝓsentare: ꝛ ꝓsentauerũt. Sic ꝛ nos ꝓcessionẽ faciam⁹ quã sctus Greg. papa Anno dñi. dlxxv. instituit. Et cereũ accensum ꝑ quẽ significat ꝛ̃ps in maibꝫ suis cũ toto clero romano portauit. Tria enĩ sunt ĩ cereo. s. cera. ligmẽ ꝛ ignis. ꝛ hec sũt tria q̃ fuerũt ĩ ꝛ̃po. Nã cera significat carnẽ ꝛ̃pi q̃ nata ẽ de ꝑgine sine corruptione ꝛ sicut apes cerã gignũt sine corruptione ꝛ cõmixtiõe. Ligmẽ in cera est aĩa ꝛ̃pi. Ignis ꝙ significat ei⁹ diuinitatez. ꝛ Termino dr ꝫ festũ ꝓsentatiõis. g̃ dr in euãgelio hodierno. vt sisterẽt eũ dño ꝛ darẽt hostiã ꝓ eo. Unde q̃rit q̃re mlieres existẽtes in puerperio offerũt infantes dño. Rñdeẽt q̃ ꝓpter tria. Prio vt ex ꝫ oñdat q̃ infans iste est dei ppri⁹. qz creauit ipm. ꝛ aĩam infudit. ꝛ ipam redemit. q̃i diceret mr ad dominũ ꝛ̃pm. Ecce infantẽ quẽ creasti. ꝛ amã quã infudisti ꝛ redemisti. in signũ hostiã ꝓ eo Scõo vt hec ꝓsentatio sit q̃dã grãarum actio. de eo q̃ de⁹ plẽ dedit ꝛ puerperã a piculo mortis ꝓseruauit. ꝛ puerũ in vtero mris custodiuit. q̃i diceret puerpera. Ego offero eũ in signũ regratiatiõis. qz iuuisti me: vt ipm in mũdũ pepi. ꝛ si supuixerit faciaz posse meũ q̃ ꝓbus erit. ꝛ tũc oĩs labor quem hũt pentes cũ pueris erit eis meritorius Unde ad Ro. viij. Scim⁹ q̃m diligẽtibꝫ deum oĩa coopant in bonũ Tercio vt ex tũc infantẽ custodiat. ne grãm ꝛ innocentiã baptismalẽ pdat. Unde ps. cxxvi. Nisi dñs custodierit ciuitatẽ ꝛc. Haz puer in baptismo fit dei templũ. ꝛ talẽ grãm accipit q̃ sine oĩ pẽto mortali viuere ꝑt vsq̃ ad finẽ vite sue. ꝛ si stante ista innocentia moreret in ꝑtinẽti ad eternã glam euolaret. Qõ ptz. qz baptizato ꝛ̃po a iohãne in iordane. celi apti sunt. ꝛ spũsctus visus ẽ

De ꝫ etiã habeẽt supꝫ fmone. iij. pte. ij.

Quantũ ad scdam ptem isti⁹ fmonis sciendũ ꝑ informatõe nr̃a q̃ exemplo beate marie ꝑginis purificare debem⁹ cor nr̃m a malis cogitationibus ꝛ amore illicito. Sed quõ q̃s peccat ꝑ illicitũ amorẽ. Rñdetur q̃ decẽ modis. Primo q̃ homo plus diligit creaturã q̃ creatorẽ. s. deum.

Unde btūs Hiero. Quodcūq; q̄sq; sup̄ deū vel eq̄liter deo diligit. h̄ sibi ꝓ deo instituit Scd̄o cogitando ⁊ morose ī peccatis delectādo. Unde Aug⁹. Morosa cogitatio cū delectatiōe ⁊ ꝯsensu est mortal'

Tercio vidēdo amasiū vel amasiaz cū delectatione ⁊ mala ꝯcupiscentia. Mat. v. Qui viderit mulierē ad ꝯcupiscēdū eā: iam mechat⁹ est eā in corde suo. Quarto loquēdo. vt cuz quis ꝑ verba allectiua prouocat se ⁊ aliā ꝑsonā ad malam ꝯcupiscentiā. Unde dicit̄ in decre. Deus iudicabit ꝟba ſm intentionē ꝓferentis. xxij. q. v Humane. Quinto tangēdo ⁊ iocando mala intentiōe. sed si fieret in ioco: tunc esset veniale pctm̄. Unde dicit̄ in decre. Tactus lasciu⁹ etiā sine coitu est graue pctm̄ xxvij. q. i. Nec aliq̄. Sexto se ornando in crinib⁹. in facie. in vestib⁹. in calceis. in cingulis. in peplis. ⁊ sic de alijs. qñ ista fiunt mala intentiōe. supbiendo. alliciēdo sunt mortalia. Hec isti merito aduertere deberēt qui festiuis dieb⁹ crines ornant: ⁊ specula ex supbia sepe inspiciūt. Septimo cuz q̄s ex amore illicito dat alicui ꝑsone donū vel clenodiuz ea intentiōe vt eū vel eā ad malū actū alliciat. tal' peccat mortalit̄. Octauo qñ quis supsticiose vult facere amorē illicitū inter ꝑsonas aliquas. Sil'r q̄ credūt ꝙ h̄ possit cū dyabolo fieri. Nono qñ q̄s ex amore illicito flet ⁊ tristat̄. qñ illa ꝑsona se alienat ⁊ recedit ab ea vl' ab eo. vl' qñ aliā ꝑsonā p̄ter eā amat vel amicabilit̄ alteri loquit̄. vl' etiaz ꝯtrahit cū aliq̄ hōesta ꝑsona matrimōiuz honestū: ⁊ ex h̄ maledicit sibi vl' vxori. vel etiā alijs ꝑsonis q̄s ille diligit Decimo q̄ scribūt lr̄as amatorias. ⁊ etiā q̄ portant tales sciēter. sil'r q̄ tales sciēter ī domo sua ꝑmittūt peccare. Quātū ad terciā ꝑtez isti⁹ ſmonis est sciendū. ꝙ oēs hoīes vtriusq; sexus viri ⁊ mulieres. ancille ⁊ virgines. ꝑuuli ⁊ pueri debēt hodie ⁊ q̄tidie inuocare beatā virginē mariā ⁊ ei fidelit̄ seruire. qꝛ ip̄is p̄t in oībus tribulatiōib⁹. infirmitatib⁹ et necessitatib⁹ subuenire. Et primo viri in necessitatib⁹ vite aut mortis ꝯstituti debēt recursuz hr̄e ad beatā virginē mariā. Exemplū de milite q̄ in honorē beate marie ꝟginis vnū cereū accendit Quere infra in promptuario de exemplis beate ꝟginis. xlix. Etiā mulieres. Exemplū de vxore militis q̄ fuerat imp̄gnata ⁊ ꝑdidit vsum rōnis. nec potuit sanari: nisi ī festo purificatiōis. ⁊ ī eccl'ia beate marie ꝟginis. hoc q̄re ibidē. iij. Itē ancille ⁊ peccatrices debēt ei ſuire ⁊ eā inuocare. Exemplū de ancilla q̄ peccauit cū dño suo. hoc q̄re ibidē. xlvij. Etiā ꝟgines probe ⁊ honeste debēt eā inuocare. vt p̄seruet eas ab infamia. Exemplū de duab⁹ sororib⁹ q̄ fuerūt false infamate. quere ibidem xxij. Etiā ꝑentes q̄ hñt pueros. Exēpluz de puella paruula quā rapuit lup⁹. ⁊ maria eam liberauit: ⁊ matri sue restituit. q̄re ibidem. xv.

De sancto Mathia apl'o.
Sermo xij.

Et ānumeratus est cū. xi. apl'is. Actu. i. Ex q̄ hodie celebram⁹ festum sancti mathie q̄ elect⁹ est loco iude traditoris christi Tūc in p̄nti ſmone tria sunt dicēda. Primo de electiōe ⁊ priuilegijs scti mathie apostoli. Scd̄o aliq̄ ꝓ informatiōe simpliciū. Tercio aliq̄ miracula ꝓ ꝯsolatiōe audientiū. Quātū ad primū sciendum ꝙ sanct⁹ mathias apl's habet septē priuilegia. Primuz est sua cōmendabilis electio. Nam laudabiliter est electus. Cuz enim int̄ ascensionē ⁊ penthecosten apostoli simul in vna domo essent: videns petrus ꝙ numer⁹ apostoloꝝ esset diminut⁹ quos dñs elegit. vt fidē sancte trinitatis in quattuor mūdi ꝑtibus p̄dicarent. surrexit in medio fratrū dicēs. Uiri fratres oportet vt aliquē loco iude instituamus: qui testet̄ nobiscū resurrectionez domini nostri ih̄u christi. ⁊ statuerunt de. lxxij. discipulis duos. scz ioseph qui cognominatus est iust⁹: qui fuit frater iacobi alphei ⁊ symonis ⁊ iude ⁊ mathiam. ⁊ orātes dixerunt. Tu domīe qui nosti corda hoīm ostende quē elegeris ex his duobus accipere locum quem amisit iudas proditor christi saluatoris. ⁊ datis illis sortib⁹: cecidit sors super mathiam. ⁊ annumerat⁹ est cū vndecim apostolis. Sciendum ꝙ ſm beatum Dyonisiū. illa sors nihil aliud fuit q̄ quidā splendor diuinus ꝑ quē ostendebatur ꝙ ip̄e erat in apostolū assumēdus. Et in hoc ostēditur ei⁹ sanctitas qꝛ licet ab infantia aīam suā ⁊ vitam suaz

sancte ⁊ mũde fuauerat. qz ꝟgo fuit. tñ sic macerauit ieiunio corp⁹ suũ q̃i pctõr essz timens ne aliq̃d in annis puerilib⁹ egisset qđ dño displicuisset. Scõm ꝓuilegiũ qz fecit eũ xps ꝓtribulẽ suũ. Fuit ei de tribu iuda de q̃ nata est btã ꝟgo maria. ⁊ ibi xps filiꝰ eius. Solent ei hoies q̃ sunt de eadẽ tribu magis se inuicez diligere. sic ⁊ xps ipum dilexit. O q̃s magna dilectio q ipm sic elegit. Terciũ ꝓuilegiũ. qz mathias fuit cõpatriota xpi. fuit enĩ bethlemita. Sicut ei xps in bethleem est natꝰ. sic ⁊ mathias. Solẽt aũt hoies q̃ sunt de eadem ciuitate nati mutuo se diligere.

Quartũ priuilegiũ. q xps psonalit ad eũ venit qñ fuit positꝰ in carcere cũ mlto lumine. ⁊ ipm de terra leuauit ⁊ vincula soluens ⁊ dulcit eũ ꝓfortãs. ostiũ sibi aperuit. q̃ egressus ꝟbũ dei ꝓstãter pdicabat.

Quintũ priuilegiũ q nõ solũ est apl's: sed etiã martir xpi. Uñ legit de eo q cũ ꝟbũ dei in iudea pdicaret. ⁊ magnũ pplum signis ⁊ pdigijs ꝓuerteret. Uñ iudei inuidẽtes ei ipm i ꝓcilio statuerũt. accesserũt aũt duo testes q̃ ipm accusauerũt. Primo in ipm lapides miserũt. q̃s lapides i testimoniũ illis secũ petijt sepeliri. q̃ dũ lapidarẽt. securi more romanoꝝ pcutit. ⁊ extensis manib⁹ in celuz spũm tradidit.

Sextuz. qz vnũ articulũ de. xij. articulis fidei cõposuit. in q̃b⁹ articul' ꝓsistit fides ⁊ salus oim xpifideliũ. ⁊ est vltimꝰ articulꝰ scz Carnis resurrectionẽ ⁊ vitã eternaz amen. Credere enĩ debemꝰ q omes hoies sil' resurgẽt in nouissimo die tam boni q̃z mali: et q̃libet resurget in eodẽ corpe in q̃ viuit. Quãuis ei corp⁹ in cinerẽ ⁊ puluerem redactũ sit. tñ oia ista q̃ spectãt ad cõplemẽtũ corpis redibũt. ⁊ idẽ corp⁹ resurget. ⁊ oes resurgẽ⁹ in illa etate i q̃ xps fuit qñ mortẽ p nob⁹ sustinuit. tã senes q̃z iuuenes. ⁊ corp⁹ cuiuslibz electi lucidũ erit ⁊ splendidũ. Sz corp⁹ cuiuslibet reprobi erit grossuz ⁊ obscurũ. Etiã tenet quilibz credere vitã eternã post hãc vitã. Boni enĩ habebũt gaudiũ sempiternũ. mali aũt penã. Uñ Mat. xxv. Jbũt hĩ in suppliciũ eternũ. Justi aũt i vitã eternam

Septimũ ꝓuilegiũ. qz hodie festũ ipsius solẽniter in vniuerso mũdo celebrat ⁊ etiã in q̃libet missa p totũ mũdũ q̃tidie nomẽ ipi⁹ nomat. Sz qz hodie mẽtio fit de iuda q̃ de honore suo detrusus est. Tũc notandũ q xps iudã elegit. ⁊ sp ad specialiorẽ dignitatẽ. Primo de mũdo in discipulũ. Scõdo de discipl'o in apl'm. Tercio de apostolo in suũ pcuratorẽ. Sz q̃rit cũ xps sit dei sapia. q̃re in tales statꝰ posuit iudã Rñdet primo ad oñendũ q mali in hoc mũdo sũt pmixti int' bonos. In celo enĩz sunt oes boni. In inferno sũt omes mali In mũdo aũt sunt boni ⁊ mali sil'. ⁊ boca pncipio mũdi semp fuit q mali cũ bonis sũt sil' reperti. vt pz de abel ⁊ cayn. esau ⁊ iacob. Scõdo vt vanã psumptionẽ de nobis amputaret Si enĩ iudas aliq̃n bonꝰ int' optios cecidit turpit. q̃s de se erit iã securꝰ. Uñ Bern. Nul q̃s est securitas frẽs mei. necĩ celo nec in paradiso. mlto min⁹ in mũdo. In celo enĩ cecidit angl's primus. Unde Isa. Quõ cecidisti de celo lucifer q̃ mane oriebaris. Cecidit enim sub potẽtia deitatis. Eda in paradiso in loco voluptatis Judas i mũdo a scola saluatoris. Tercio ad oñendũ q reprehensibiles sũt q congregationẽ vnã malã iudicãt. qñ vnũ malũz in ea repiunt. Etiã q̃rit q̃re xps iudaz p curatorẽ fecit quẽ furez pscinit. Rñdetur vt talia ꝓtenenda ⁊ vilia oñderet. Unde Bre. Contẽptibilia ꝓtẽptibilib⁹ dantur Uñ ⁊ xps bona sua fm nobilitatẽ coz no bilioribꝰ distribuit. qz aiam pri. mẽz maria iohi. eccl'am suã petro. corp⁹ ioseph et nicodemo. talia crucifixoribꝰ suis reliq̃t Et ista est cã q̃re iudã pcuratorẽ fecit ppt auariciã. qz fuit plenꝰ auaricia. qđ notat in ꝺ q ducꝰ cupiditate pecũie xpm vendere exposuit di. Quid vultis mihi dare. O q̃z stultꝰ negociatoz fuit. qñ xpz dñz suũ p tam modica pecũia vendidit. s. p. xxx. denarijs in q̃ sũt oes thesauri sapie dei recõditi. Nõne stultꝰ esset ille negociatoz qui haberet vnã pciosaz margaritam: quevirtute sua illumiaret cecos. leprosos mundaret: ⁊ oes infirmitates curaret. ⁊ etiã mortuos suscitaret. ⁊ valeret illa margarita mille ducatos: ⁊ venderet eã pro solo obolo. certe stultissimus esset. Sic stultꝰ negociatoz fuit iudas. quia vendidit preciosam margaritaz scilicz christũ pro. xxx. denarijs. qui cecos illuminauit. leprosos mũdauit. Unde sciendũ q multi mirant q iudas vendidit dñm nostrũ ihm xpm p. xxx. denarijs: ⁊ ñ mirant hoc q dominꝰ

om̄i die a mal' xp̄ianis vendit' nō solū pro xxx. denarijs. sz qñq; ꝑ vno denario vl' dimidio Qñcūq; enī ⁊ q̄tienscūq; emēdo vl' vendēdo mēdacit' iuras ⁊ ꝓximū decipis xp̄m scient' vendis. Sil'r vsurarius. lusor raptor. fur. ⁊ sic de singul'. Et general'r q̄cūq; ⁊ q̄tienscūq; q̄s ꝓximū decipit. ⁊ bona tꝑalia quouis mō iniuste acq̄rit xp̄m vendit. Quātū ad scd̄az ꝑtē isti⁹ sermonis sciendū est. ꝙ exq̄ illud festuz occurrit cōiter circa carnispriuiū q̄ tꝑe solēt hoīes gulose viuere. Uñ ꝑ nr̄a informatione et simpliciū q̄rit' q̄t modis hō bibēdo ⁊ comedēdo peccat mortal'r. Rñdet' ꝙ quinq; modis. Prīo qñ diligit corp⁹ suū intātū ꝙ ꝯtra p̄ceptū eccl'ie parat⁹ est comedere diebꝫ ieiunioꝝ. cū tñ bñ posset ieiunare ⁊ nō vult corp⁹ suū intantū grauare. ⁊ sic soluit ieiuniū sine causa et rōne ab eccl'ia p̄ceptū. Sec⁹ est si infirm⁹: aut mulier p̄gnās: aut paup laborator ex causa solueret. Scd̄o cū q̄s sumit cibū illicitū vel ꝓhibitū. sic cū q̄s in q̄dragesima sine causa comederet lacticinia vl' oua. Sil'r q̄ votū fecisset nō comedere sextis ferijs lacticinia: ⁊ h̄ votū frāgeret. Tercio qñ q̄s cibum sibi nociuū comedit. ⁊ sic vires corporis debilitat: ⁊ vitā sibi abbreuiat. talis ḡuiter peccat. qꝛ facit ꝯtra charitatē qua hō tenet' se in deū diligere: ⁊ vires suas p̄seruare vt deo diuti⁹ possit seruire. p̄s. Fortitudinē meā ad te custodiaz. Quarto qñ q̄s excedit in supfluitate cibi ⁊ potus: sic ꝙ ꝑdit rōem vl' nauseam hz vl' vomitū facit ꝓpter supfluā crapulā vl' ebrietatem tal' etiā grauit' peccat. Nā s̄m Henricum de vrimaria. Quicūq; inebriat' vel q̄ excedit mensurā in comedēdo ⁊ bibendo. si h̄ cū ꝓposito facit: peccat mortal'r totiēs q̄tiēs facit. Et q̄ in tali ebrietate morit' eternalit' dānabit' Quinto peccat q̄s comedendo ⁊ bibēdo qñ principalit' q̄rit delectationē. ⁊ talē delectationē p̄ponit deo q̄ debet esse p̄ncipalis causa et final' in oībꝫ opibus nr̄is Uñ Apoca. i. Ego sū alpha ⁊ o. principiū ⁊ finis oīm. Et talē delectationē hoīes voluptuosi q̄runt q̄ solū s̄m carnē viuūt. Uñ apl's Ro. viij. Fratres si s̄m carnē vixerit': moriemini. Uñ etiaz Hiero. Impossibile est h̄ implere ventrē ⁊ ibi mentē. Quātū ad terciā ꝑtē h⁹ sermonis sciendū. ꝙ om̄s xp̄iani dñt hodie istud festū deuote ⁊ solenniter celebrare: ⁊ sanctuz Mathiā in om̄ibꝫ necessitatibꝫ īuocare tanq̄ singularē patronū. Primo q̄ a serpentibꝫ venenos' ledunt'. Und' legit' ꝙ dū btūs mathias p̄dicaret. q̄ndā potionē intoxicatā dederūt ei bibere. quā ip̄e in noīe dei bibit. ⁊ nullā sensit lesionē. Etiā infirmi. Uñ de eo legit' ꝙ cū ꝑ iudeā p̄dicaret. cecos illūinabat. leprosos mūdabat demones expellebat. claudis gressū. surdis auditū. ⁊ mortuis vitā restituebat. ec̄ in extremis laborātes Uñ legit' ꝙ dū quidā miles vt moris est ex deuotiōe aliquez apl'oꝝ eligeret ī patronū semel ⁊ bis arripuit carthā ꝯtinentē nomē mathie. Tūc indignat⁹ ait. Si nullū magnoꝝ apl'orū eligere potui: nec hūc ꝑ patrono hr̄e volo. Post aliqd̄ tꝑs p̄dict⁹ miles causa salut' loca passionis xp̄i visitare disposuit. Cū iā in mari aliq̄ntulū cū socijs ꝓfectus esset tantis tēpestatibꝫ nauis subito īpellitur vt oēs qui ī ea erant de vita desperarent. Et cū sors reū militē ꝓderet. ꝓiectus de naui marinis fluctibꝫ sup nudā tabulā exponit'. q̄ cū proxim⁹ esset morti: ecce vidit virū splendidū p̄ciosa veste indutū. Cūq; interrogaret cur marinis fluctibus eēt īmersus. Qui cū ꝓpt' culpā suā h̄ factū esse dixisset. ille adiecit. velles ne illi honorē ⁊ obsequiū impēdere q̄ de ist' ꝑiculis te liberaret. Miles ille rñdit: q̄dīu vixero sibi tāq̄ dño fidel'r seruire ꝓmitto. Uir autē ille ait. Ego sum sctūs mathias apl'us quē patronū hr̄e ꝯtempsisti. nūc aūt tibi bonū ꝑ malo reddo. ⁊ manu extensa ip̄m de periculo mort' liberauit. ⁊ in ciuitatez hirl'm trāsportauit p̄cipiens ei vt ibidem socios suos expectaret. Qui post multos dies illuc veniētes ip̄m recognouerunt ⁊ deū laudauerūt. Ille autē sanctū mathiā deinceps in magna reuerētia p̄ omībꝫ sanctis semꝑ habuit: ⁊ ei d̄uotissime vsq; ad finē vite seruiuit. Etiā tꝑe famis. Uñ legitur ꝙ anno dñi. M. cxxvi. ī treueri corpus beati mathie inuentū fuit tꝑe famis q̄ mox miraculose cessauit.

De annūciatiōe beate Marie v̄ginis.

Sermo xiij.

Ingressus angelus ad eam dixit. Aue gr̄a plena dñs tecuz. Uerba hec originalit'

scribūt Lu.i. Recitatiue aūt ī instāt; solēnitat; euā. Sciēdū q nēo pt digne laudare btāz ꝟginē. nisi ipm dignū faciat ille q̄ hodie ꝯcept⁹ est ī vtero ei⁹. Uñ Damas. Licet mille ora mille lingue vociferarent nec sufficerēt: nec si oēs lingue hoīm ꝯuenirēt: eā mirificz possent efferre ꝓconijs Uñ ec Bern. Utinā mihi tot eēnt lingue q̄t sūt celi stelle. vt oēs illas possem cōuertere ad laudē genitricz dei nec sic satiarer. Et si nll⁹ hūan⁹ ꝼmo ī laude ei⁹ inueniť ydone⁹. nō tñ ppt̄ ꝫ ab eius laude cessare debem⁹: sz qđ possum⁹ faciam⁹. Hā ipsa hodie facta ē mť xpi z pt nob grāz ipetrare. Exq̄ ḡ hodie festū ei⁹ ānūciatiōis celebrem⁹. tūc ad honorē btē ꝟginis marie z edificationē nr̄az tria sūt dicēda ī pñti ꝼ. Prio de dignitate ist⁹ festiuitat; Scdo ali q̄ ad edificatōz nr̄az. Tercio aliq̄ miracla ꝓ ꝯsolatōe nr̄a. Quātū ad pmū sciēdū q ꝼm Ben. de hassia. ꝫ festū ꝓcellit q̄si oīa festa tot⁹ āni. Et ꝫ sic ꝓbať. qz si dies natiuitat; solēnis ē. qz hō q̄ nascebať ōs erat ista solēnioz ē in q̄ de⁹ fact⁹ est hō. Uñ canit. Hodie ōs hō fact⁹ est. Etiā si dies resurrectōis celebris ē in q̄ hūanitas resurrexit glificata carne. ista celebrioz ē ī q̄ humanitas assūpta ē in vnitatē suppositalez. Itē si dies ascēsiōis solēnis ē in q̄ xp̄us celū ascēdit. ista celebrioz ē in q̄ hodie filius dei de celo descēdit ī vtero ꝟginis matris Itē si dies pēthecostes celebr; ē in q̄ spūs sctūs missus ē. ista celebrioz ē in q̄ hodie fili⁹ dei filius fact⁹ ē nob. Hā hodie qñ ꝟgo maria habuit ī etate. xiij. ānos. z. xxvij. hebdomadas iḃm xp̄m ꝯcepit. tūc dies salut; incepit et nox recessit. qz post pctm̄ ade nox fuit q̄nq̄z milibꝫ ānis cētū z nona ginta nouē. Sic ḡ adā z eua nocte fecerūt sic xp̄s z maria hodie die ꝛe z salutis inchoauerūt. Uñ hodie canit. Hec est dies quā fecit dñs. hodie dñs afflictionez ppli sui respexit: z redēptionē misit. hodie moz tē quā femia tulit: femia fugauit. Hodie de⁹ hō fact⁹ ē: id qđ fuit ꝓmansit: z qđ nō erat assumpsit. Ergo exordiū nr̄e redēptionis deu ote recolam⁹ z exultem⁹ dicētes Ela tibi dñe. Ingressus angl⁹ zc. Qua re angl⁹ missus ē. Rñdeť. qz sic eua ꝑ dya bolū ē decepta. z ei mēdaciū nūciauit z ꝑ dñs mortē eternā. Ita ꝓueniēs fuit angelū marie ānūciare veritatē z vitā eternaz

Etiā q̄rit in q̄ forma apparuit ei angelus. Rñdeť q̄ formauit sibi lucidū corp⁹: vt etiā sensibil⁹r ꝟgini appereret. Uñ dic b. Aug. in q̄dā ꝼmone loquēs ī ꝑsona beate marie ꝟginis. Uenit ad me gabriel archangl⁹ facie rutilās. veste chorusc̄as. incessu mirabil⁹. aspectu terribil⁹. Et ꝫ ꝟgruus fuit. qz ei illū annūciauit q̄ in se inuisibil⁹ corp⁹ visibile voluit ex ꝟgine sumere. cōgrue debebat corpali specie appere Etiā q̄rit q̄d ꝟgo maria egerit q̄n angl⁹ ad eā ingressus fuit. Rñdeť q̄ q̄dā doctores volūt q̄ erat abstracta tota ī deuotissima ꝓtēplatiōe sup salutē gener; hūani q̄liter. ꝑ ꝟginē debebat hūanū gen⁹ saluari. Et q̄dā dicūt eā tūc actu legisse illud Isa. vij Ecce ꝟgo cōcipiet z pariet filiū. Jn ꝫ ergo actu tā intime ꝓtēplationis q̄ erat deo spūal⁹r coadunata ingressus ē angl⁹ ad eā. Rōnabile enī videť q̄ qñ corpal⁹r voluit sibi vniri ꝟbū eternū. vt tūc ipa spūal⁹r eidē vnita in actu ꝓtēplatiōis eēt Aue gr̄a plena zc. Sciendū q̄ nullus hoīm excellenti⁹ z dulci⁹ z grati⁹ btām ꝟginē poterit salutare seu laudare q̄s hac salutatione quā ipe de⁹ pr̄ dictauit z ei p angelum destinauit Et ē a nob freq̄nter hac salutatione salutāda: qz tale gaudiū hz ex illa salutatōe deuote dicta q̄le habuit qñ hodie salutata fuit ab angl⁹. Exq̄ hodie pagiť festū ānūciatiōis z xp̄i ꝯceptōis. tūc q̄ riť quō incarnatio xp̄i facta sit. Rñdeť q̄ postq̄z angelus gabriel fuit missus ad mariā virginē. vt habeť Luce. i. z maria credidit z ꝯsensit. tūc spūssanctus supuenit in eā z eā sanctificauit z fecūdauit. forma uitq̄z in instāti de purissimo sanguine mariе. vel vt alij dicūt: de purissimis humoribꝫ eius corp⁹ xp̄i. z in eodē instanti in q̄ formatū est corp⁹ creata est ania. Et hec ei eodē instāti cōiuncta est corpi organizato z illa duo corp⁹ z ania sū mor fuerūt dei tati vnita in dei filij ꝑsona. Uñ ꝼm Holgot sup lib. Sap. q̄ nunq̄z fuit aliq̄s ita paru⁹ puer sic xp̄s in vtero mr̄is ꝯcept⁹. Uñ dicit Aug. Formatio corpis xp̄i fuit ꝑfecta in principio sue ꝯceptiōis q̄ntuz ad oīa lineamenta membroz̄. tamē q̄ntum ad debitā corpis quātitatē ꝑficiebať successiue. sicut corp⁹ pueroz augmētať a tpe figuratiōis vsq̄z ad ꝑfectā maturitatē. Et sciēdū ꝼm Henricū de vrimaria. q

tota trinitas illā incarnatiōem opata est. q; opa trinitat; ad extra sūt indiuisa. Nā uit ⁊ aiam creauit. ⁊ illa duo diuinitati uniuit i illo momēto cū beata ỽgo dixit. Ecce ancilla dñi. Etiaz opata ē ibi sapīa bza sua decēter ordinauit. Unō ps. xliij. Speciosus forma p filijs hoim. Itē opa ta ē ibi gīa spūscti q̄ ꝓceptōez illā mūdā ab oi pēto reddidit Itē sciēdū q; q̄uis to tā trinitas opata sit incarnatiōez: sol⁹ tñ filiꝰ est icarnat⁹. vt dic̄ aug. i li. de fide ad tres puelle tenerēt vnicā tunicā: ⁊ illā vna trib⁹ puell⁹: ⁊ vna illaz̄ soluz̄ indueret. Quātū ad scdaz̄ ptē hꝰ ser. p nr̄a informa tione ē sciēdū. q; sic̄ ỽgo hec gl̄osa purissi/ ma sua ꝓuersatiōe meruit i se ꝓcipe filiuz̄ dei. ita ⁊ nos p purā ꝓfessiōz̄ digni erim⁹ in ꝑ festo pasce eūdē filiū dei ⁊ ỽginis ma tris eiusdē i sacr̄o recipe. Quare charissi/ mi de ꝓfessiōe noteꝫ. Et pr̄o q; q̄libz pec catoz̄ dz deū inuocare vt illūinet sibi coz̄ su uz. ⁊ insup remēoz̄are oia pēta sua. ⁊ oīne posse suū facere. audiēdo ꝟmones ⁊c. Et qñ incipit ꝓfiteri tūc dz dicere i ꝓfessiōe et expīmere nūerū q̄tiens q̄libet pctm̄ iuxta estimationē suā cōmisit. ⁊ etiā si ista pecca ta cōmisit i diebꝰ festiuis tūc q̄uꝰ est: et eē participauit excōicat; q̄ publice fuerūt de nūciati. loq̄ndo. bibēdo. comedēdo. emen do. salutādo. q; tūc incidit i mīorē excōi/ cationē. a q̄ ꝓfessoz̄ dz eū pr̄i⁹ absoluere. et postmodū a pctis. Etiā sciēdū q; sunt ꝑsonē: q; nō ỽpe penitēt. Primi q̄ ñ inte rr̄ oia pēta ꝓfitent: sz aliq̄ pēta sciēter ex verecūdia occultāt. vl̄ etiā q̄ palliant sua pēta. ⁊ eē q̄ ita p̄cipitanter vl̄ submisse lo/ quunt in ꝓfessiōe ne ꝓfessoz̄ ītelligat pēta q̄ ꝓfitent. Et talē ꝓfessionē nō acceptat de us Secūdi q̄ nō hñt firmū ꝓpositū ⁊pli⁹ dimittēdi oia pēta mortalia. Tercij q̄ diuidūt ꝓfessionē ⁊ currūt ꝺ vno ꝓfessore ad aliū dicēdo isti vnā ptē ⁊ alteri aliā ptē suoz̄ pctoz̄. ⁊ sic seipos decipiūt. q; q̄libz ꝓfitens dz oia pēta sua q̄ hz i mēoria facer doti ꝓfiteri vni. ⁊ nō ptē vni ⁊ ptez̄ alteri. Quarti sūt q̄ mētiunt scient in ꝓfessio/ ne. q; sacerdos sedz ibi i loco dei q̄ veritas est. Et iō i ꝓfessiōe ỽitas ē dicēda tāq̄z ipi deo cui nuda ⁊ apta sunt oia. g̃ si sacerdos q̄rat an corrupta es tu ỽgo. tūc rñdere de bes ỽitatē dicēdo. Nō suz ỽgo. Sz d. cū illa ꝑsona ꝓfessa est añ ꝗ idē pctm̄. an tene atur sibi secūdario ꝓfiteri. Rñdeō q; nō te neō. sz dicere dz q̄dq̄d in ꝗ deliqui a añ ꝓfes sa suz. ⁊ pñia mihi imposita ē quā exolui. Sz tñ ꝟm b. tho. Bonū est ⁊ salubre vnū pctm̄ pluries ⁊ pl̄ibꝰ sacerdotibꝰ cōfiteri. q̄uis nō sit de necessitate salutiꝫ. q; illa ve recūdia valde delet pēta ⁊ penā purgato/ rij. Uñ etia i decre. dz. Pudor ⁊ erubescē tia ē maria ꝑs pñie ⁊ satisfactiōis. de pe. di. i. quē penitet. Quinti sūt q̄ se excu/ sant ⁊ alios inculpāt. qd nō dz fieri. Sed q̄libet dz seipm accusare ⁊ culpā suā ꝓpri am dicere. nec dz alios hoīes i confessione noīare. nec eē loq̄ extra ꝓfessionez ea q̄ sibi in ꝓfessiōe dicunt. Sexti sunt q̄ stāt in amore illicito ⁊ sil̄ morant in eadē domo ⁊ tales nō sūt absoluēdi nec cōicandi nisi velint desistere et pr̄i⁹ ab inuicem separi.

Septimi sūt q̄ ꝟuāt inimicicias nꝯ vo lūt indulgere suis offensoribꝰ. nec tal̄ con fessio ē vtil̄. Uñ Mat. vi. Si nō dimise/ ritiꝫ hoīb⁹ nec pr̄ vr̄ celestiꝫ dimittet vobis pēta vr̄a. Octaui q̄ aliēa nō restituunt Uñ aug. Nō dimittit pctm̄ nisi restituat ablatū. Et tal̄ restitutio eē dz fieri ꝺ rebꝰ quis. sic̄ qui diuerꝫ hoīb⁹ ꝗa dāna intu/ lisset i ptis. in agr̄z. in pir̄z. ⁊ sic de singul̄. Sz si q̄b⁹ hoīb⁹ dāna intulit ignorat. tūc dz tal̄ facere vnā sūmaz̄ de oīb⁹ ill̄ quis. ⁊ tm̄ cōsilio sui ꝓfessoris dare ad illā eccl̄iam parrochialē in q̄ talia dāna intulit. vl̄ etiā pōt dare paupib⁹. Et sciendū q; quilibet volens cōicare dz restituere añ accessū sa/ cramēti oia debita si termin⁹ solutiōis in stat. aut petere dilationē ab illo cui teneꝫ. Et si occultū est tūc debet restituere p cō/ fessorē in occulto. Sed si publicū est. tūc p se dz restituere. aut vlteriorē dilationez petere. Noni sūt qui detraxerūt p̄ozi mis: ⁊ nolūt restituere famā p̄rimis. Uñ sctūs Tho. ij. ij. q. lxij. Teneꝫ quis ad re/ stitutionē fame. sic̄ ad restitutōez cuiusli/ bet rei subtracte. Uñ eē Hiero. Nō facil̄ venia ꝑua dirisse ꝺ rectꝫ. Decimi sūt q̄ nō ꝓfidūt q; ꝺs velit pēta sua idulgere eis sz ꝑpt̄ mlt̄itudiez pctoz̄ despāt. Itē aug. Pñia q̄ ex fiducia ñ ꝓcedit iutil̄ sterilisq;

manet ⁊ sine fructu Uñ eē Amb. Nō pōt bñ agere pñiaz q̄ nō sperat ĩdulgētiā Uñ ꝑ penitēs nūq̄ dz desparē: eē si mille milia pctōz mortaliū cōmisissz. Bern. Maioz ē dei pietas q̄z q̄uis iniq̄tas. Unde cimi sūt q̄ ꝓfitenť ñ ex charitate sz ex hūano tioze. Et illoz q̄ solū ex tioze ⁊ verecūdia hūana ꝓfitenť sūt duo sig̃ p q̄ ꝓgscunť Primū ē q̄ tales differt ꝓfessionē suā vsq̄ ad vltimā hebdomadā. ⁊ tūc qñ vltra differre ñ pñt. tūc ꝓfitenť ex q̄dā tioze hūano ne pⁱ mortē priuenť ecclīastica sepultura Uñ dz extra ꝺ pe. ⁊ remiſ. oīs vtriusq̄ sexus. Qui ĩ q̄drageſima nō ꝓfitenť nᶜ ĩ pasca cōicant dñt carere ĩtroitu eccie ⁊ eccle siastica sepultura. Scōum sig̃nū q̄ tales pⁱ pasca viuūt sic añ viverūt. ⁊ eadē pēta iterato cōmittūt q̄ añ cōmiserūt. ⁊ ħ est signū q̄ nō ꝑe sz ficte. non ex charitate: sz ex ꝓsuetudie ⁊ hūano tioze pñiaz egerūt. nec firmū ꝓpositū emēdādi habuerť. Duo decimi ⁊ vltimi sūt q̄ ꝓfitenť ⁊ pñiaz suscipiūt. sz postmodū eādē pñiaz quipendūt ⁊ obliuiscunť: nec pficiūt. Et talⁱ ꝓfessio ñ pficit ad salutē. Silr q̄ scienť ⁊ ex ꝓposito ḡrūt simplices ⁊ illitteratos ꝓfessores ⁊ bñ possent hr̃e lr̃atos ⁊ discretiores. ⁊ tales seipos decipiūt. q̄z si cec⁹ cecum ducit ambo ĩ foueā cadūt. Uñ xps ĩ euāg. Ceci sūt ⁊ duces cecoz. Ex oīb ĩā enūerať ꝓsulēdū ē. q̄ q̄libz hoīni faciat generalē ⁊ integrā ꝓfessionē de oīb pētis a iuuētute cōmissis ⁊ aliā pñiaz accipiat ⁊ eā deuote cōplere studeat. Et q̄ pl'es p pl'es ānos ñ bñ ꝓfitenť. ptz p tale exēplū. vt hr̃ ĩ ꝼmōibus disciplⁱ de tpe. ser. xcij. O. Quantū ad terciā ptē hⁱ ꝼmōis sciēdū. q̄ oēs pctōres ⁊ peccatrices ⁊ ꝑter oēs hoīes senes ⁊ iuuenes dñt gl'osaz ỽginē mariā diligere. ⁊ eā crebrⁱ cū angelica salutatiōe salutare. q̄z oīb pata est succurrere eā deuote inuocantib. Et p̄io pctōrib. exēplū de theophilo q̄ abnegauit baptismū deū ⁊ mariā ⁊ tñ maria ĩpetrauit sibi miam dei. Et ħ q̄re infra ĩ promptuario de exēplis ỽginis. xlij. Etiā peccatricib. Exemplū de adultera q̄ q̄tidie centies flexit genua ad honorē ỽginis marie. Cui maria succurrit ⁊ postmodū laudabiliť vitā finiuit. Quere ħ ĩ pmptuario de exēplis ỽginis marie. xlviij. Etiā q̄ patiunť vehemētes infestatiōes demonū dñt btām ỽginē mariā salutare p anglicā salutatōez. q̄z salutatio anglica demōes fugat. Exemplū de ɔcubina sacerdotⁱ q̄ intrauit religionē nec poterat dyabolū vincere p aquā bñdictaz nec p signū sancte crucⁱ. sz p Aue maria. hoc q̄re ibidē. lxxv. Ultimo scienduz q̄ qui libenter orat Aue maria. raro aut nunq̄ damnabiť. Exemplū de milite q̄ frequēter de sero ⁊ de mane beatā virginē mariā salutauit. ⁊ feliciter ad chr̃m migrauit. Hoc quere ibidem. lvij.

Sermo breuis de vera pñia ⁊ pfessione

Conuertimi ad me in toto corde vr̃o Joel. ij.

In ỽbis illis iaz p̄missis dñs nos in ħ sacro tpe q̄drageſime: q̄ est tps pñie inuitat ad pñiaz. oñdens q̄lis debeat esse pñia nr̃a. Prio dz esse recta. Jō dicit. Conuertimini ad me. Scōo dz esse integra. Jō dicit. in toto corde. Tercio dz esse aspera ⁊ dolorosa. Jō dicit. in ieiunio et fletu ⁊ planctu. Uñ in pñi fmōe q̄ erit de vera pñia ⁊ pfessiōe ⁊ prepatiōe sup festus pasce ad sacr̃m eucharistie tria sūt dicēda Prio q̄ pctōr q̄ vult eē verⁱ penitēs tria dz hr̃e vt deⁱ ignoscat sibi de oīb pctis suis. ħ q̄re sup̄ ser. v. pte. ij. Scōo dicendū est de. xij. generib hoīum q̄ cōiter peccant mortalr̃ iā in ħ secło: vt ipi simplices hoīes q̄ nō sciūt ꝓfiteri addiscāt ex his. xij fra ser. xxvij. pte. ij. Tercio exēplū de illis q̄ ꝑter verecūdiā hūanā ñ plene ꝓfitenť oīa pēta sua. q̄z tales hoīes eternalr̃ dāpnabunť. Hoc q̄re ĩ promptuario. xxiij. L.

De passiōe dñi. Sermo xxiij.

O vos omēs qui trāsitis p viā attēdite ⁊ videte. si ē dolor. si. sic dolor. me. Treñ. i. Cōsiderando passionez dñi nr̃i ihu xpi. tūc plus flere libet q̄z aliq̄d dicere. Exq̄ creatoz nr̃ deⁱ nr̃. dñs nr̃. redēptoz nr̃. pr̃ nr̃. frater nr̃ hodie amare fleuit in cruce p nobis. nō solum lacrimas effudit oculoz. sz ꝓpriū sanguinem ex omnib mēbris sui corpis. ⁊ ec hodie tot creature fleuerūt sic in fine fmonis dicet. q̄re merito q̄libet nr̃m hodie flere dz ⁊ ꝓtristari ⁊ cōpati dño nr̃o ihu xpo Sz q̄z sine gr̃a nec flere nec loq̄ possum

salubriter de passiõe dñi. Idcirco recurram⁹ primo ad filiũ dei dñm nr̃m hiesuz xp̃m. q̃ licz hac die fuerit plen⁹ doloribus facilr̃ tñ est largit⁹ regnũ suũ ad p̃ces vni⁹ latronis. s. padisuz. Et etiã ad mr̃ez q̃ho gabriel in ãnũciatiõe dixit. Bñdicta tu ĩ mulieribꝫ sic hodie p oppositũ possumus dicere. Tu tribulata es sup oẽs mlieres. Rogem⁹ igit filiũ r mr̃em vt dent nob lo qui de sua passiõe. vt sit sibi placitũ r nob in nr̃e deuotiõis augmẽtũ. Et vt ꝫ impetrem⁹ dicam⁹ cũ deuotiõe q̃libz r̃r̃m. Pr̃ nr̃ r Aue maria. O vos oẽs q̃ transitis rc. Si passiões sctõz recitarẽt xp̃lis vt induc̃ent ad cordis deuotionẽ. pctõz ꝓtritionẽ. mõi despectionẽ: r tribulationuz supportationẽ. ẽnto magꝭ passio xp̃i oĩ deuotione. attẽtiõe r reuerẽtia est audienda. qr ipe est sctus sctõz. dñs vniuersorũ. iudex viuoz r mortuoz. vt audiẽtes ꝓsiderent ei⁹ excessiuã charitatẽ ad gen⁹ humanuz Ipe enĩ tã excessiue nos dilexit q̃ non tñ vnã guttã sanguinis: sz totũ sanguinẽ suum pciosuz largit p nob effudit. Uñ bea tus Bern. Suffecisset ad redẽptionẽ humani generis mĩma gutta sanguis xp̃i Sz tanta ẽ copia vt ex inundatiõe bñficij virtus innotescer et diligẽtis. Passio aũt dominj nr̃i ihu xp̃i a q̃ttuor euãgelistis descripsit. vt q̃ oẽs q̃ttuor scripserũt ab oĩbus audiar̃. qr aliq vn⁹ scribit q̃ ali⁹ omittit. Et g̃ in. p̃nti passiõe tria sunt dicenda. Prio quo passio xp̃i a iudeis fuit inchoata. Scõo q̃liter p gẽtiles fuit ꝓsũmata. Tercio q̃ sunt illa q̃ hodie in eccia fiũt. r alias nunq̃z p totũ annũ. r q̃ hodie nos dñt inducere ad fletũ cũ vno exẽplo. Quãtuz primo sciẽdũ. q̃ xp̃i passionẽ cũ dei ad breuit recitare intẽdo. incipiẽdo passiõez xp̃i feria sexta añ dñicam de passiõe. Sicẽ habet Joh. xi. sic q̃ hodie fiũt. xv. dies ante q̃ ihs suscitauit lazarũ q̃driduanũ. r istũ miraculũ fuit ita manifestũ q̃ ppter illud miraculũ r alia miracula q̃ xp̃us fecit: r p ꝓpter vitã suã sanctissimã. r ppter ꝓba sua gratiosissima. q̃i tot⁹ mũdus ibat p⁹ ipm r plures de pplo iudeoz ꝓuertebãtur ad ipm. Uñ Joh. xi. Pharisei dicebãt ad seipos, Uidet̃ qr nihil pficim⁹: ecce totus mũdus post eũ abit. Igit̃ pncipes iudeorũ r pharisei q̃ erãt inuidiosi r inimici xp̃i videtes grãm magnaz quã cõis ppl's habebat ad ipm. statũ in sabbato seq̃nti habuerũt ꝓciliũ in q̃ dixit vn⁹ ex eis. Quid facim⁹. qr hic hõ mlta signa facit. et si dimittim⁹ eũ sic oẽs credẽt in eũ. r veniẽt romani r tollẽt nr̃m locũ r gentẽ. Tũc vnus ex eis cayphas noie dixit. Uos nescit̃ q̃c q̃ nec cogitat̃. Expedit vt vn⁹ moriatur hõ r nõ tota gens peat. Et sic ꝓclusuz fuit q̃ xp̃s mori deberet. Et ex illa die cogitauerũt interficere eũ. Uñ illa dñica vocatur dñica ĩ passiõe. Sciens aũt ihs q̃ nouit abscõdita q̃ ꝓsiliũ eẽt ꝓclusuz de morte sua: recessit de loco illo. s. de bethania et iuit in locũ desertũ q̃ vocat̃ effren cũ discipulis suis r pmansit ibi septez dieb⁹ vsq̃ ad sabbatũ palmar̃. Et Uincen. in specul. hystoriali li. viij. c. xxix. dicit. q̃ in illis dieb⁹ Abagar⁹ rex infirmabat̃ morbo q̃dam irremediabili. q̃ audiẽs miracula q̃ xp̃s fecit. cecos illuminãdo. leprosos mũdando. mortuos suscitãdo: cupiebat ihz videre. r misit ad eũ nũcios vt ad eũ veniret r eũ sanaret. Rñdit ei ihs p nũcios illos di. Si faciẽ meã corpalit̃ cernere cupis: ecce tibi vult⁹ mei speciẽ trãsformatã in lintheo dirigo. p quam desiderũ tui feruoreꝫ refrigeres. Et q̃d̃q̃d de me audisti: nequaq̃z impossibile fieri existimes. Post q̃z tñ cõpleuero ea q̃ de me scripta sũt: dirigã tibi vnũ ex discipul' meis: q̃ tibi r populo tuo sanitat̃ impartiat̃ auxiliũ. r ad sublimitatẽ fidei vos ꝓducat. Et ĩ sabbato palmar̃ reuersus ẽ ihs cũ discipul' suis in bethaniã r fecerũt ei ibi ꝓuiuiũ. r martha eis mĩstrabat. r lazar⁹ erat vn⁹ ex discũbentibꝫ cũ ihu. r plures exierũt de hierusalẽ nõ ppt ihm tm̃: sz vt lazar̃ viderẽt quẽ suscitauit a mortuis. Cogitauerũt g̃ pncipes sacerdotũ vt lazar̃ interficerẽt. qr mlti abibãt ex iudeis ppt illũ r credebãt ĩ ihm. Uñ aug. in li. de ꝥbis dñi dic̃ q̃ĩ illa cena interrogauerũt lazar̃ ꝺ amaritudie mort̃ corpal'. Qui rñdit. q̃ nlla creatura possit cogitare amaritudinẽ mortis añq̃z aĩa separ̃ a corpe. Tũc xp̃s cepit tremere r sudare. qr ꝓcuit amaritudinẽ mortis sue. qr hõ erat sicẽ r nos. Tũc maria magdale. vngentũ p̃ciosuz effudit sup caput ei⁹ vt ꝓfortaret̃. r tota dom⁹ ipleta est ex odore

vngenti. Tūc iudas murmurauit di. Ut
q̄d pditio hec: q̄re ℔ vngentū nō venūt tri
centis denarijs ⁊ datum est egenis. Dixit
aūt ꝑm Johez. Nō q2 de egenis ptinebat
ad eū. sz q2 fur erat ⁊ loculos habebat ⁊ ea
q̄ mittebant portabat. Et Judas ab illa
hora cogitabat quō ihm tradere vendere
q3 iudeis posset. vt sic recuperaret illos. xxx
denarios q̄s putabat se pdidisse. q2 deci/
mā ptē ꝓsueuit furari. Hoc totū factū est
in sabbato palmaz. Dñica aūt palmarū
venit ihs de bethania ī hir'm. ⁊ cū appro
pinq̄ret ciuitati fleuit sup eā di. q2 si ꝓgno
uisses ⁊ tu fleres. Et ibi recept⁹ fuit cum
mario honore quē vnq3 habuit ī hac vi/
ta. q2 q̄i tot⁹ cōmūis pp'l's ciuitatis venit
obuiā ei cū ramis palmaz cantādo et cla
mādo. Osanna filio dauid bñdict⁹ q̄ ve/
nit in noīe dñi Scōa feria diluculo ve
nit de bethania itez in templū ⁊ docebat
pp'z di. Ego si exaltat⁹ fuero a terra oīa
traham ad meipm. Et tūc adduxerunt ei
mulierē in adulterio dēphensam dicētes.
Magister hec m'r mō dēphensa ē ī adul/
terio. in lege aūt mādat moyses hmōi la/
pidare: tu q̄ quid dicis. Tūc ihs rñdit di.
Qui vīm sine pēto est prim⁹ lapidē ī illā
mittat. Et ī fine dixit ihs m'ieri. Uade ⁊
noli ampli⁹ peccare. Tercia feria iterū
de bethania in tēplū veīt ⁊ docebat pp'm
⁊ pdicauit de iudicio extremo ⁊ dixit. Eo
go mō vobiscū sum ad tps paruū. ego re/
cedā a vob ⁊ nō me videbit⁹. ⁊ ℔ xps dixit
de morte sua. Sz pncipes ⁊ pharisei itel/
lexerūt de recessu suo cozpali. Et statī pn
cipes ⁊ pharisei q̄rta feria ꝓgregati sūt in
atriū cayphe. ⁊ tractauerūt de morte chri
sti dicētes. Quid facim⁹: q2 hic hō multa
signa facit. faciam⁹ ꝓcilio nr̄m cito. q2 si/
bi notificatū est q̄d q̄d in alio ꝓcilio decre
uim⁹ ne effugiat man⁹ nr̄as. Et dixerunt
Nō in die festo. ne forte tumult⁹ fieret in
pp'lo. q2 timebant pp'm cōem q̄ habebat
sing'larē gr̄am ad xpm ne eripent eum de
manib⁹ coz. sz in die in q̄ pp'l's intent⁹ eēt
labori suo. Et ī illa q̄rta feria xps māsit ī
bethania ⁊ nō venit ī hir'm. Judas autē
scarioth sciuit q̄ iudei erāt ꝓgregati sim'l
⁊ iuit a xpo ⁊ discipul' de bethania ad pn/
cipes ⁊ phariseos di. Quid vult⁹ mihi da
re ⁊ ego vob eū tradā. Audiētes ℔ gauisi
sunt ⁊ ꝓmiserūt ei pecuniā dare. s. xxx. de/
narios. Sciendū q̄ isti denarij erant bi/
maelitici ꝑ q̄b⁹ ioseph q̄ tenet figuraz xpi
vendit⁹ fuit añ q̄ttuoz milia annoz. ⁊ he
reditaria successiōe fuerūt deuoluti ad il/
los iudeos. ⁊ vn⁹ valuit decē vsuales Et
in signū h⁹ postmodū ꝑ illis denarijs em
ptus est ager vn⁹ in sepulturā pegrinoz.
Jsta venditio facta ē q̄rta feria añ cenam
dñi. Et ppter illā vēditionē alia abstinēt
q̄rtis ferijs a carnib⁹. ⁊ ē bonū ⁊ laudabile
Et q̄nta feria appropinq̄nte hora mor
tis: appropinq̄re voluit loco. Et dixerit
discipuli cū irēt in hir'm. Quo vis eam⁹
⁊ parem⁹ tibi vt māduces pasca. Et mi/
tit duos de discipul' suis. s. petz ⁊ iohez: ⁊
dicit eis. Jte in ciuitatē ⁊ occurret vobis
hō lagenā aq̄ baiulans seq̄mini eū. ⁊ q̄cū
q3 introierit ibi pate nobis. Et vespe ta/
cto cenauit cū discipul' suis in signū amo
ris. Et in illa cena xps tria fecit. Prio
comedit agnū assum cū lactucis aggrest⁹
in vno cathino terreo. Ad oñēdū q̄ ipe
erat agn⁹ iste bñdict⁹ qui deberet affari ī
ligno crucis. Et in Luca h̄ q̄ post esum
agni ihs dixit discipul' suis. Desiderio de
sideraui ℔ pasca māducare vobiscū añq3
patiar. Et vn⁹ ex vob me tradet. Ue aūt
homini illi ꝑ quē tradar ego. Melius illi
erat si nat⁹ nō fuisset hō ille. Et illi cepēt
ꝓtristari ⁊ dicere ei singulatiz. Nūq̄d ego
sum dñe. Sz iudas dixit. Nūq̄d ego sum
rabbi. q̄si mīn⁹ peccaret tradēdo mg̃z q3
dñm. Et tūc petr⁹ annuit iohi vt interro
garet eū q̄s eēt q̄ traderet eū. Et ihs dixit
iohi. Cui intinctū panē porrexero ipe est
q̄ me tradet. Et statī in eū intrauit dyabo
lus. Scōo lauit pedes discipuloz su/
oz̄. ad oñendū q̄ passio sua bñdicta est
q̄ lauit nos ab oīb⁹ petīs nr̄is. Et ihs.
dicit. q̄ a iuda cepit lauare pedes. Ter
cio ꝓsecrauit coz ꝓ⁹ suū ⁊ sanguinez. ad ℔
vt illo sacro vti debeam⁹ in mēoriā passi/
onis ei⁹. ⁊ tūc ꝓsecrauit eos sacerdotes et
impssit eis caracterē. ⁊ dedit eis ptātē ꝓfi
ciendi ℔ venerabile sacrm: ⁊ ibi institutū
est ℔ sacrm. Et post dixit ihs ad iudaz
Nō facis fac citi⁹? Et statī surrexit ⁊ abiit
ad pncipes ⁊ phariseos vt pficeret tradi/
tionē ihu xpi. Et post recessuz iude, tunc
xps dulcit locut⁹ est. ⁊ pdicauit discipul'
suis longū ꝑmonē Et postea dixit. Oīs
vos scandalū in me patiemini ī ista nocte

Rñdens petr⁹ ait. Et si oēs scandalizati fuerint i te: ego nūq̄ scādalizabor. parat⁹ sum ei tecū t in mortē t carcerē ire. Ait illi ihs. Amē dico tibi. qz i hac nocte anteqū gallus bis cātet: ter me negab. Ait illi petr⁹. Etiā si oportuerit me mori tecū te nō negabo. silr t oēs discipli dixerūt. Egressus aūt ihs domū cū discipul suis duxit eos extra birlim. t trāsiuit cū ipis quēdaz torrentē q̄ dr cedron. t ē vallis q̄ dr cedrō ppter multitudinē cedroz q̄ ibi nascunt quā vallē fluebat torrēs de duob⁹ mōtibus. s. de mōte syon t de mōte olineti. Et ipe cū discipul suis introiuit in q̄dā or/ tū quē sepe cōsueuit cuz discipul intrare. ad psolandū t docēdū eos. t iudas prodi tor sciebat locū illū eo q̄ sepius illuc ibat cū discipul suis ihs. Cūq̄ introisset i or/ tū dixit ihs discipulis suis. Sedete h̄ do nec vadā illuc t orē. Et assumpto petro t duob⁹ filijs zebedei. s. iacobo t iohe. cepit pristari t mest⁹ esse. Tūc ait illis. Tristis est aīa mea vsq̄ ad mortē. sustinete h̄ et vigilate mecū: t orate ne intret⁹ in tēptationē. Et pgressus ad iactū lapidis pcidit i faciē suā orās t di. Di pr si fieri pt trāseat a me calix iste. Uerūtn nō sic ego volo: sz sicut tu. O q̄ miser hō q̄ nō vult suā voluntatē diuīe volūtati pformare. cū xp̄us eterni pris fili⁹. p eo obediēs extiterit vsq̄ ad mortē crucis. Facta aūt orōne redit ad illos tres discipl os suos: t inuenit eos dormiētes t dixit petro. Symō dormis nō potuisti vna hora vigilare mecū Ho. Jō xp̄s increpauit petr̄ p̄ ceteris singulariter. qz p̄ ceteris petr⁹ gl abat di. Etiam si oportuerit me mori tecū nō te negabo. Jte rū abit scdo t orauit di. Pr mi si nō pt h̄ calix trāsire nisi bibā illū: fiat volūtas tua q. d. Si nō pt gen⁹ hūanū alit redimi nisi p mortē mea: fiat volūtas tua non mea Et venit itez ad discipl os suos t inuenit eos itez dormiētes. Erāt enī oculi eoruz grauati somno p longitudie vigiliaz et tristicie magnitudie t ignorabāt q̄d rñderēt ei. Et relictis ill tercio itez abit t orauit eundē sm̄ monez. Tūc appuit ei vt Lucas ait angl⁹ p̄fortās eū in suis magnis āgustijs qs circa mortē futurā habuit. Et di cit doctores q̄ apparitio hec erat corpal in assūpto corpe hūano. Sz h̄ q̄rit q̄re dñs cū eēt fortitudo angeloz t oīm creaturarū indiguit pfortatiōe t psolatōe angeli. Rñdet venerabil Beda. Creator nō indiguit creature subsidio. sz hō fact⁹ fuit p nobis. Sicut q̄ppter nos p̄tristat⁹ ē sic ppter nos pfortat⁹ est. Post h̄ dic Lucas. Et fact⁹ est i agonia. i. certamie p̄tra mortē quā sensualitas abhorrebat. sz sm̄ voluntatē t iudiciū rōnis mori volebat: ppter salutē nr̄am vt nos liberaret ab eterna morte. t sic plixi⁹ orauit. t tā intime t tam seriose t i tanta anxietate q̄ oīs vene sui corpis mouebantur. Et sic ex vehemētia anxietat⁹ fact⁹ est sudor ei⁹ sic gutte sanguinis decurrent⁹ i terrā. O puruz cor p̄sidera h. q̄nta q̄ amara. q̄ anxia fuit mors t passio tui redēptoris: cui⁹ sola imaginatio tm̄ naturā imutauit. q̄ p̄ angustia sanguineū sudorē sudauit. Hic q̄rit vtz iste sanguis fuit ver⁹ t naturalis. Rñdet q̄ sic. sz non fuit naturali mō p̄fusus. qz p̄tra naturā est sudare sanguinez. vt dicit Beda. Tūc venit tercio ad discipulos suos. t cōpatiēdo dixit illis. Dormite iā t requescite. t cū pauluz requiessent dixit eis. Sufficit. venit hora. ecce filius hois tradet⁹ in man⁹ pctorū. Ecce q̄ me tradet ppe est. Et adhuc eo loquente ecce iudas traditor venit i ortū. t cum eo turba multa cū gladijs t fustib⁹ t laternis t facib⁹ t armis missi a p̄ncipib⁹ sacerdotū t senioribus ppli. s. iudeoz. ad cōprehendū t ligādū ihm. t iudas traditor aūcedebat eos. dederatq̄ eis signū di. Quēcūq̄ osculat⁹ fuero ipe est tenete eū: t ducite eū caute. s. ne vob⁹ euadat. Et h̄ ió faciebat ne iacobū alphei q̄ multuz simil erat dño capent loco ei⁹. Jhs itaq̄ sciens oīa q̄ ventura erāt sup eū. voluntarie pcessit obuiā eis t dixit ad eos. Quē q̄ritis. Rñderūt ei. Jhm nazarenū. Dñs ihs dixit eis Ego sum. Ut q̄ dixit ego sum. abierūt retrorsum t ceciderūt i terrā. Per h̄ ostēdit xp̄s suā magnā potētiā q̄ vnico vbo hostes suos pstrauit in terrā. t si mille milia fuissent eū nō cepissent nisi voluisset. Et h̄ fuit manifestū signū volūtarie passiōis sue. qz noluit fugere cū bñ potuisset. Post h̄ vt dicit Amb. pmisit eos dñs surgere: t itez interrogauit eos di. Quē q̄ritis. Jsti rñderūt. Jhm nazarenū. Rñdit ihs. Dixi vob⁹ qz ego sum. Si q̄ me q̄ritis: sinite hos abire. Tunc iudas traditor accedēs

oſculat⁹ eſt eū di. Aue rabbi. Rñdit ihūs
Amice ad q̄d veniſti. Querit q̄re xp̄us di
xit amice cū ſciuit ip̄m inimicū ⁊ tradito
rē ſuū. Rñdet p̄ro iō. quia iudas habuit
tria ſig̃ amicicie. ſ. amplexādo. oſculando
⁊ ſalutādo. Scdo qz merito debebat eſſe
amic⁹ xp̄i ppt̄ m̄lta bñficia q̄ xp̄s añ ſibi
exhibuit. Tercio qz xp̄s fuit tā pat⁹ iterū
eū recipe ad amicicią ſuā. eē ſi adhuc g̃ui⁹
offendiſſet eū. Tūc p⁹ oſculū acceſſerūt ⁊
man⁹ iniecerūt i eū ⁊ tenuerūt eū. Uiden
tes aūt diſcipl'i qō futuꝝ erat. dixerunt ei
Dñe ſi pcutim⁹ i gladio. Anteq̄z aūt dñs
rñſuz dediſſet diſcipl'is. petr⁹ q̄ erat ardē
tior alīs gladio euaginato āputauit ſer/
uo cayphe noīe malch⁹ auriculā dextraz.
Sz voluit eū adhuc doloroſi⁹ ꝑberaſſe.
ſi nō ceſſiſſet cū capite. Dicit q̄daz doctor
q̄ petr⁹ tā ardēs erat. q̄ ſibi caput diuide
re volebat. qz teneri⁹ ſuꝑ xp̄m p̄mebat q̄z
ceti. ⁊ ß cor pet̄ valde penetrauit Jhs aūt
dixit petro. Mitte gladiū i vaginaz ſuaz
Oīns ei q̄ acceꝑint gladiū. i. temere ⁊ īde
bite ⁊ ppria autoritate extrahūt ꝺ̄ p̄rios.
gladio p̄ibūt. i. incidēt i gladiū maledicti
onis etne. An nō putas ſi vellē me defen
dere q̄ poſſem rogare p̄ez meū ⁊ exhibe/
ret mihi plus q̄z. xij. legiōes angl'oꝝ. Uñ
Jſa. xxxvij. legit. q̄ angl's dñi i vna nocte
in caſtꝝ aſſyrioꝝ p̄cuſſit de exercitu regis
ſennacherib centuz octogintaq̄nq̄ milia
viroꝝ tpe ezechie reg⁹ hirl'm. Et ſtatiz te
tigit ihs auriculā fui illi⁹. ⁊ ſanauit eū in
p̃ntia oīm. nob in exēplū qz noluit aliq̄m
ꝑpter ſe ledi. In illa hora dixit ihs turb.
id ē armatꝝ circūſtātib⁹ pie ⁊ māſuete. Tā
q̄z ad latronē exiſtis. i. huc veniſtꝝ cuz gla
dīs ⁊ fuſtib⁹ cōphendere me. cū tū q̄tidie
apud vos erā in tēplo docens ⁊ nō me te/
nuiſtꝝ: nec man⁹ extēdiſtꝝ i me. ſz hec ē ho/
ra vr̄a ⁊ ptās tenebraꝝ. Tūc total'r acceſ/
ſerūt ⁊ in eū oīno irruerūt tāq̄z lupi rapa
ces in agnū māſuetū. Et ſm Bern. ꝑſtra
uerūt eū duriſſie ſuꝑ trā ſic ipe eos ꝑſtra
uerat: ⁊ appodiauerūt ſe ſuꝑ pect⁹ eius ⁊
ſpuerūt i faciē ei⁹ ſpecioſiſſimā ⁊ iocūdiſ/
ſimā in quā angli deſiderāt ꝓſpicere. ⁊ du
riſſime ſtrinxerūt eū ad collū ei⁹. ligantes
ſibi man⁹ ad tergū ſicut malefico. ⁊ ſudoꝝ
ſanguine⁹ adhuc ex nimia anxietate mor
tis ꝑ totā faciez ei⁹ i os defluebat ⁊ ſputa
iudeoꝝ ſibi i faciē illata. ⁊ cū nō poſſz ſpu
ta ⁊ ſanguinē i os defluētia cū manib⁹ et
tergere. qz ligatas hēbat in dorſo q̄ latro
oīno ſuffocat⁹ fuiſſet ex ſputo iudeoꝝ et
ſudore ſanguineo. niſi diuina virt⁹ eū ꝑ no
bis ad vlteriora tolerāda refuaſſet. Tūc
xp̄o capto oēs diſcipl'i relicto eo fugerūt.
Et q̄dā adoleſcēs ſequebat eū a lōge: ſm
marcū amict⁹ ſyndone. i. veſte linea ſuper
nudo corpe. qz nō hēbat aliā veſtē. q̄ē eē
cōprehēderūt ⁊ tenuerūt eū ꝑ veſtē. Et il/
le relicta ſyndone nudus profugit ab eis
Quis iſte fuerit diſcipl's euāgeliſte nō ex
primūt. Hiero. tñ vult q̄ fuit iacobus mi
noꝝ. qz xp̄o ſil'is fuit. Cū aūt ihs duceret
ad domū anne ꝑ vallez ioſaphat. vbi erat
extremū iudiciū. tūc petr⁹ ſeq̄bat eū a lon
ge. ⁊ ali⁹ diſcipl's. ſ. iohes. Et ipe iohes i/
troiuit cū alīs i atriū. qz erat not⁹ ponti/
fici. qz forte p̄r iohis fuerat ei piſcando.
⁊ forte portauit piſces ad domū pontifi/
cis. Petr⁹ aūt ſtabat ad oſtiū foris. Exi/
uit aūt iohes ⁊ ancillā oſtiariā intrauit
ac petro ab ea ancilla ingreſſuz ipetrauit
Accenſo aūt igne i medio atrij ⁊ circunſe
dētib⁹ illis erat petr⁹ i medio eoꝝ. q̄ē cū
vidiſſet ancilla q̄dā dixit. Nunq̄d ⁊ tu ex
diſcipul'r hoīs es iſti⁹. Tūc negauit p̄io
ſcz ſimpl'r dicēs. Nō ſum: nec noui illum
nec ſcio quid dicis. Strabāt q̄ fui ⁊ miſtri
in circūitu. ſ. illi q̄ ihm cōphēderūt ⁊ liga
uerūt ꝓz ſctm̄ tho. ⁊ calefaciebāt ſe ad p̄u
nas. qz frig⁹ erat. ⁊ petr⁹ ſtabat inē eos q̄i
vn⁹ ex illis q̄ calefaciebāt ſe. Et ſm Beda.
Interi q̄ petr⁹ ſe calefaciebat. Annas pō
tifex q̄ dicebat pōtifex: nō q̄ actu eēt pon
tifex. ſz q̄ndā fuerat. interrogabat ihm
de diſcipul' ⁊ de doctria ei⁹. Et ihs ad p̄i
mā q̄ſtionē. ſ. de diſcipul' eius nihil rñdit
qz p tūc nō ſciuit aliq̄d boni loqui de eis:
nec voluit aliq̄d malū loq̄ de eis. In hoc
dans nob exēplū vt cū nō ſcim⁹ loq̄ bona
de p̄ris. nec eē mala. q̄uis ꝓa ſint. ñ intē
tione mala loq̄ ñ debem⁹. Uñ Crif. Si
cut ē mortale pctm̄ innocēti falſuz crimē
imponere. ſic vez crimē occultū mala in/
tentiōe alīs reuelare. Et i ꝑ ꝑles g̃uit de
linquūt. Sz de ſcda q̄ſtiōe. ſ. doctria rñ/
dit ſm q̄ hr̄ Joh. xviij. Ego palā locut⁹
ſum mōo. ego ſp docui i ſinagogꝝ ⁊ i tem/
plo q̄ oēs iudei ꝙueniūt: ⁊ i occulto locu/
t⁹ ſuz nihil. q̄d me interrogas. Interroga
illos q̄ me audierī q̄d locut⁹ ſuz ipis. Ec

cebū sciūt q̄d dixerūm ego. Hec aūt cum dixisset vn⁹ assistēs mīstroꝛ dedit alapaz ihu dicēs. Sic rñdes pontifici.i. quō sic audes ⁊ talr rñdere pōtifici vl plato. Rñ dit ei ihs. Si male locut⁹ suz: testioniuz phibe de malo. Si aūt bñ. q̄d me cedis. Hec alapa fuit penal ⁊ iiuriosa ꝓpo qua dr̄uplici rōne. Prīo q̄ ku⁹ pcussit dñm. Scōo qz in ptē nobiliozē ⁊ teneriozē. scz in facie. Tercio i publico. qz cozā oībus. Quarto quia sine cā. Et tūc annas misit ihm ligatū ad cayphā q̄ erat pōtifex anni illi⁹ ⁊ socer ipi⁹. In cui⁹ iā domo ꝯuene/ rāt maiozes iudeoꝝ. Notandū q̄ p̄senta tio hec maioꝛ fuit q̄z p̄ria. qz fm reuelatio nē brigite in via ad cayphā. xxx. viciby cō spuerūt eū. ⁊ xl. viciby alapis eū cedebāt. ⁊ triby viciby añ domū cayphe. In domo aūt cayphe. xlij. viciby pcusserūt eū i facie totiēs ꝓspuerūt. ⁊ talia mltiplicata ma iozē lesionē ꝓpo inferebāt. Mō de btō io/ hāne nulla fit mētio. qz fortasse ad beatā ginē iuit. ⁊ q̄d filio suo acciderit ei nūci auit. Insup notādū est q̄ verisīle est petr⁹ post p̄mā suā negationē ꝓpm captiuatū ⁊ ductū de domo anne ad domū cayphe fu isse secutū vt adhuc videret finē: vtrū di/ mitteret vl ꝯdēnaret. sz anteq̄z itrauit do mū cayphe gall⁹ cātauit. s. p̄mo: ⁊ petr⁹ ñ aduertit ppt̄ strepitū. sz intrauit domuz cū alijs volēs se iterꝝ calefacere ⁊ sedit ad ignē i medio circūsedētiū. Quē cū iteruz ancilla q̄ erat ibi intuita fuisset dixit. Et h cū ihu nazareno erat. Ille aūtē negauit secūdario cū iuramēto. qz nō noui hoiem ⁊ interuallo facto q̄ vnius hore. vt hr̄ in Mat. Accesserūt ad stabāt circa ignē ⁊ di xerūt petro. Uere ⁊ tu ex ill' es. Nā ⁊ loq/ la tua manifestū te facit. s. q̄ galile⁹ es. Ma time aūt vrgebat eū vn⁹ ex suis pontifi/ cis ꝯgnat⁹ malchi cui petr⁹ auriculā ab/ scidit. q̄ dicebat se eū i orto vidisse cū ihu. Tūc petr⁹ pl⁹ timuit ⁊ negauit tercio. vt hr̄ Mat. ⁊ cepit anathematizare ⁊ cū ma ledictiōe suȳpi⁹ iurare: qz nescio homiez istū quē dicꝫ. Et adhuc eo loq̄nte vt dicit lucas. gallus cātauit. s. secūdario. Tūc re/ spexit dñs petr⁹ ocl'o mīsericordie ⁊ nō cor pozali fm Aug. ⁊ Amb. ex q̄ respectu illu minat⁹ recozdat⁹ est ꝓbi q̄ dixerat ei do min⁹. Añ cꝫ gall⁹ bis cātet: ter me negab. Et egressus foras fleuit amare: ⁊ ita ama re q̄ pena ⁊ culpa fuit sibi remissa. Notā/ dū q̄ btūs petrus p̄mo simpl'r negauit. se cūdo iurauit. tercio anathematizauit. qz pctm̄ nō deletū i deteri⁹ trahit. Post nega tionē iuit i foueā q̄ oꝝ gallicāt⁹. vbi iaz est eccl'ia edificata i honozē sctī petri int̄ mon tē syon ⁊ ciuitatē hirl'm ⁊ i ea latuit plozā do nō audēs se ceteꝛ iūgere discipul'. vsq̄z dū ihs a mortuis resurgēs die tercia i ea/ dē fouea sibi appuit. ⁊ vt se ceteꝛ apl'is iū geret p̄cepit. Post recessuz petri summi sa cerdotes ⁊ oīe ꝯcilium q̄rebāt aduersus ihm testioniū vt eū morti traderēt. nec in ueniebāt. s. qō falsuz ⁊ iiustū eēt i eo. Cay phas ꝺo volēs eū cape i p̄mōe dixit ad eū interrogās. Adiuro te ꝑ deū viuū vt dicas nob si tu es ꝓps fili⁹ dei viui. Et rñdit. tu dixisti: qz ego suz. Uerūtn̄ dico vob. āmo do. i. in futuro. s. i nouissimo die videbitis filiū hois sedentē a dextꝛ ꝺtutꝛ dei: ⁊ ve/ nientē i nubib⁹ celi. Tunc cayphas scidit vestimēta sua di. Blasphemauit. quid ad huc egem⁹ testib⁹. Ecce nūc audistis blas/ phemiā ex ore ei⁹. q̄d vob videt. At illi rñ dētes dixerūt. Re⁹ est mortis. Post hmōi clamorē eū turpissime tractauerūt. Prīo faciē ei⁹ ꝓspuēdo q̄si eēt leprosus. Scōo collū ei⁹ pcutiēdo. Tercio faciē alapis ce/ dēdo Isa. l. Faciē meā nō auerti ab increpantib⁹ ⁊ ꝓspuētib⁹ i me. Quarto faciē ei⁹ velādo ⁊ pcutiēdo. dicētes. pphetisa nob ꝓpe q̄s ē q̄ te pcussit. Quinto barbā extra hendo. Uñ Isa. l. Lozp⁹ meū dedi pcuti entib⁹: ⁊ genas meas vellētib⁹. Cū ei eēnt crudelissimi ⁊ sine oī mīa ꝓtra ꝓpm. oīnia mala ⁊ vitupia q̄ poterāt excogitare ei fa/ ciebant. Alij ad ꝑ moti ex inuidia ⁊ ppria malicia. Alij vt maioꝛib⁹ placerēt. mō tra hendo eū p crines supī: ⁊ p pedes infra. pcu tiendo. trudēdo ⁊ ꝓspuēdo. Quāuis eniz euāgeliste nō oīa scripserūt explicite q̄ pas sus est dñs ihs ꝓps. tñ sctūs Lucas. xxij. ca. implicite cōphēdit di. ⁊ multa alia cō/ uiciabant ei. O fidel' ꝓpiane ꝓsidera h ⁊ p pende q̄ntas ⁊ q̄t iiurias passus ē p te hac nocte vsq̄z mane dñs ihs. Jā ab illudenti bus. Jā a colaphizātib⁹. Jā a ꝓspuētibus ⁊c. tota nocte nihil q̄euit p te. ⁊ ppter euz dormias hac nocte i stropodio vl' scamno ⁊ recordare qz pctā tua fuerūt cā sue acer/ rime passiōis. ⁊ caueas tibi a supbia. luxu ri. ab amoꝛe illicito. ab auaricia. a reb⁹ in/

iustis.ab iniusta emptiõe ⁊ venditione.a chorizatiõe.ebrietate.peieratiõe.turpiloquio.blasphemijs.detractõibꝫ: ⁊ sic de alijs ꝑuis opibꝫ ⁊ pctis q̃ te retrahũt ab eꝰ amore. Jã habetis quõ ⁊ q̃lit passio xp̃i a iudeis fuit inchoata. Et ℔ q̃ntũ ad ꝑmaz ptẽ huiꝰ ser. Quãtũ ad scdam ptẽ huiꝰ ser. scz q̃lit passio xp̃i p gẽtiles fuit ꝯsũmata. Mane igit. s. sexta feria ꝓcilij inierũt. scz secũdarios oẽs ꝓncipes ⁊ seniores ppli aduersus ihm vt eũ morti traderẽt. ⁊ vinctũ duxerũt eũ de domo cayphe in ptoriũ ⁊ tradiderũt eũ pontio pylato q̃ erat gẽtil ⁊ custos hirlm ex pte tyberij cesaz roma/ noz. ⁊ habuit ptãtẽ ipm dãnandi ad mortẽ. Uñ iudas audiẽs ipm ductũ ad pylatũ iã nõ estimauit eũ amplꝰ posse euadere pñia ductꝰ retulit iudeis. xxx. denarios dicens. Peccaui ttadẽs sanguinẽ iustũ. At illi dixerũt. Quid ad nos: tu videris. Uidens aũt iudas q eũ deridebãt lapsus est in desperationẽ: ⁊ piectis argẽteis in templo. abiẽs laqo se suspẽdit. Judas tria fecit. Prio penituit. Scdo restituit denarios. Tercio ꝓfessus ẽ dicẽs. peccaui tradẽs sanguinẽ iustũ. sz qz desp auit ℔ fuit pessimũ. Hiero. Judas plꝰ peccauit desperãdo q̃z xp̃m tradẽdo. Uñ de iuda hr̃ in decre. Judas a venia exclusus nõ fuisset: si ipam a xp̃o postulasz. de pe. di. ij. Inter hec hircꝰ. Cũ xp̃s staret corã pside in ptorio. iudei nõ introierũt ne cõtaminarẽt: sz vt mãducarẽt pasca. s. mõi. Crisꝰ. O impia cecitas: ptamiari timẽt alieno habitaculo: ⁊ innocentz sanguinẽ fundere nõ verent. Siles illis sũt q̃dã faciẽtes sibi ꝓsci entias de leuibꝰ pctis. q̃ tñ gũiora incidere nõ formidãt. Accusabãt aũt dñm ihm de q̃ttuor. Prio q̃ phibebat tributũ dare cesari: vt ex ℔ pylatꝰ q̃ recepit tale tributũ moueret ꝓtra eũ. Scdo q dicebat se regẽ. Pylatꝰ aũt ꝑmã accusationẽ nõ reputans qz forte dñm audierat dixisse iudeis. Reddite q̃ sunt cesaz cesari: ⁊ que sũt dei deo. Sed qz scda accusatio videbat derogare ptãti cesaz. iõ pylatꝰ vocauit ihm seorsũ: ⁊ interrogauit eũ di. Tu es rex iudeorũz. Rñdit ihs di. dicis ℔ de teipo. an alij dixerũt ℔ tibi de me. Rñdit pylatꝰ. Nũq̃d ego iudeꝰ sum. gens tua de q̃ natꝰ es ⁊ pontifices tui tradiderũt te mihi. q̃ dicũt q dicis te esse regẽ iudeorꝫ. Rñdit ihs di. Regnum meũ nõ est de ℔ mõdo. i. terrenũ: sed celeste. Ait pylatꝰ. g rex es tu. q̃ ait. Tu dicis. Pylatꝰ audiẽs q regnũ suũ nõ eẽt de ℔ mũdo nõ curauit illã accusationẽ sic nec ꝑmã curauit. Tũc pylatꝰ exiens de ptorio ad iudeos dixit. Ego nullã cãz mortz inuenio in isto hoie. Tũc iudei allegabãt tercia accusationẽ dicẽtes. Ipe sua doctrina noua cõmouit. i. puertit a via ueritatz ppl̃m pmi uersã iudeã icipiẽs a galilea vsq̃ huc. Cũ aũt audisset pylatꝰ q galilee eẽt ⁊ ꝺ iurisdictiõe herodis. tũc misit eũ ad herodẽ regẽ galilee. qz tũc tpis erat in hirlm: vt eũ iudicaret ꝑm iudiciũ suũ. Herodes aute visso ihu gauisus ẽ valde: qz ex multo tpe cupiebat eũ videre. eo q multũ audierat sz de miracul ⁊ de doctrina eiꝰ. ⁊ etiã qz sperabat se ab eo aliqꝺ signũ videre. Et interrogauit eũ multz ꝑmonibꝰ. Et iã iudei accusabant eũ in multz. Sz xp̃s neq̃z herodi neq̃z iudeis euz accusantibꝰ rñdit iõ ne vtilitas sue passiõis impediret. Si enim rñdisset herodi. tũc eum herodes liberare poterat. Cũ g xp̃s nullũ signũ faceret. nec herodi rñdere vellet. reputauit herodes eũ fatuũ ⁊ sprezit eũ ⁊ repulit eũ a se. ⁊ signũ fatuitatz induit euz herodes veste/ba ludicra ⁊ derisoria. ⁊ remisit eũ ad pylatũ vt cum eo faceret q̃d vellet. Et ob hanc cãm herodes ⁊ pylatꝰ facti sũt amici q prius erãt inimici ad inuicẽ. Cũ g xp̃s reductus eẽt ad pylatũ: ꝓuocatis iudeis dixit. Nullã cãm inueio i hoie isto ex his in q̃bꝰ eũ accusastis. sz neq̃z herodes supple repit eũ dignũ morte. Hã remisi vos ad illum. emẽdatũ g. i. flagellatũ. illũ dimittã. Secꝰ tur i Johe. Pylatꝰ volẽs liberare xp̃m dixit iudeis. Est vobꝰ ꝓsuetudo vt vnũ vinctũ dimittã vob in pasca. habebat aũt tũc vnũ vinctũ q̃ dicebat barrabas: ⁊ erat ꝓpter homicidiũ incarceratꝰ. Cõgregatis g illis dixit pylatꝰ. Quẽ vultz de duobꝰ his vob dimittã: barrabã an ihm q̃ ꝺr̃ christꝰ. Sciebat enim pylatꝰ q ꝓpter inuidiaz tradidissent eũ. i. obtulissent. Principes aũt sacerdotũ ⁊ seniores psuaserunt pplis vt peterẽt barrabã. s. latronẽ. ⁊ ihm. s. innocẽtem interficerẽt. Cum ergo deliberassent. Pylatus eos iterũ interrogãs dixit. Quẽ vultis de duobꝰ dimitti. Et illi clamãtes dixerũt barrabã. Putabant enim ꝑm Crisꝰ. se posse astruere q ihs deterioz essz latrõe.

Pylatus aũt dixit. Quid tũc faciã de ihu q̃ vocaꝯ xp̃s. Dicũt oĩes. Crucifigatur. Ait illis p̃s. Quid enĩ mali fecit. Ãt illi magis clamabãt. Crucifigaꝯ. Uidẽs igit pylat⁹ qz nihil pficeret in liberatione xp̃i. volẽs pplo satisfacere. Et vt eos cõpesce ret a psecutõe xp̃i: fecit dñm ẏgis flagella ri ⁊ illudi. ⁊ ꝑ fecit fm Crisꝯ. vt iudei satia ti flagellis xp̃i cessarẽt eũ ampli⁹ pseq̃. Et ĩõ ministri pylati exuẽtes ihm ꝓmo alba vestẽ eũ herodes induit quaz adhuc ha buit. Scdo ligauerũt eũ durissime ad q̃n daz columnã. Tercio flagellauerũt eum a crrime flagellis. ita vt sibi sanguis suus ꝑciosissim⁹ p totũ corp⁹ suum defluꝛet. ⁊ sic vulneraꝯ fuit p totũ corp⁹. Uñ Amb. Supaddebant plagã sup plagã. liuoꝛez sup liuoꝛẽ q̃sq̃ tam ipi q̃ inspectoꝛes fa tigati iuberẽt eũ solui a colũna. hec oĩa xp̃s p nob libenꝯ ⁊ patienter sustinuit. q̃d nos p eo. Dis penis pactis iudei suaserũt militibꝫ. i. ministris pylati vt illuderẽt ei tanq̃ regi fatuo. Et ꝓmo ministri induerũt eũ antiq̃ purpureo indumẽto in deri sum ⁊ otemptũ. Scdo plectẽtes coꝛonaz de spinis acutissimis quã imposuerũt ca piti eius p dyademate regali irrisorie. Et dicẽs illa coꝛona ex iuncis marinis fuisse q̃ sunt acutioꝛes spinis nr̃is. Et volũt q̃ dam q̃ hãc coꝛonã cuz magnis lignis sibi acriter impsserũt et fuit ad modum pilei. Hiero. Quasi mille pũcturas i facie ⁊ ca pite suo pcepit a coꝛona. Et ꝯ fm Bern. Os dñici capitꝭ pforauerũt ⁊ vsq̃ ad cere bꝝ puenerũt. Tercio dederũt ei arundi nẽ in dextra eius p sceptro. Quarto genu flecto ei illudebãt dicẽtes. Aue rex iudeo rũ: colaphisantes ⁊ expuẽtes in eũ. q̃ illu sio fuit sibi multũ penalis. s. euz adozãtes vt deũ: ⁊ salutãtes vt regẽ. alaphizãtes eũ ⁊ spuẽtes in eũ vt fatuũ ⁊ vilẽ ac ꝯtẽptibilẽ pson̄ã. Quinto accipiebãt arũdinẽ ⁊ pcu tiebant caput ei⁹ vt spine fortiꝭ capiti in figerentꝯ. Et ꝑ fuit valde lesiuũ dño nostro ihu xp̃o. Uerisile est q̃ tant⁹ sanguis per spinas de capite ei⁹ extract⁹ largiter flue bat in frontẽ ⁊ genas ⁊ collũ ei⁹. ita vt ap pareꝛet q̃si leprosus. ⁊ sanguis ⁊ sputũ fa ciebãt eũ leprosũ sicꝫ. Unde Isa. liij. Et nos reputauim⁹ eũ q̃si leprosuz. Dis pa ctis adduxit pylat⁹ foras ihm ad iudeos Exiuit ꝯ ihs de ꝓtoꝛio portãs spineã co roñã ⁊ arundinẽ in manũ ⁊ purpureũ vesti mentũ antiquũ. Et dixit eis pylat⁹. Ecce hõ. ecce rex vr̃. Judei aũt videtes ihm sic coꝛonatũ ⁊ flagellatũ clamabãt Tolle tol le crucifige eũ. ⁊ ad ꝑ ipi alios vulgares p uocabãt. q̃si dicerẽt. Hec pena nõ sufficit nobis sed crucifigaꝯ. Rñdit eis pylatus. Quid enĩ mali fecit. Ãt illi magis clama bant. Crucifige eũ. Dixit eis pylat⁹ Acci pite eã vos ⁊ crucifigite. Rñderũt ei. Ho bis nõ licet interficere quenq̃. Tũc iudei accusabãt eũ de q̃rta cã dicẽtes. Nos legẽ habem⁹ ⁊ fm legẽ nr̃am mori debet. qz fi liũ dei se fec. vñ Leui. xxiiij. ꝑcipiꝯ q̃ blas phemi occidanꝯ. ⁊ tale crimẽ imponebãt xp̃o q̃ filiũ dei se noĩauit. Cũ aũt pylatus audisset hũc fmonẽ magis timuit. Et in gressus ꝓtoꝛiũ duxit ihm secũ intro. et di xit ad ihm. Uñ es tu. Jhs rñsum non de dit ei. Dixit ei pylat⁹. mihi nõ loq̃ris. Ne scis qz ptãtem habeo crucifigere te. ⁊ po testatẽ habeo dimittere te. Rñdit ei ihus. Nõ hr̃es in me ptãtez vllã nisi tibi datuz eẽt desup. i. a deo. ꝓpterea q̃ me tradidit ti bi maiꝭ pctm̃ habz. Et ex illo q̃rebat itez pylat⁹ dimittere illũ. Judei aũt ꝑ intelli gẽtes clamabãt dicẽtes. Si hũc dimittis nõ es amic⁹ cesar̃. Oĩs ei q̃ se regẽ facit ꝓtradicit cesari. Cũ igit pylatus audiret hos fmones. i. minas de indignatõe cesa ris plus timuit hoĩem. s. cesarẽ offendere q̃ xp̃m innocẽtẽ occidere. ꝯ adduxit ihm foras: ⁊ sedit p tribunali Et eo sic sedente misit ad eũ vxoꝛ sua dicẽs. Nihil tibi ⁊ iu sto illi. mlta enĩ passa suz hodie p visuz. s. in somno ꝓpter eũ. Et dicit Hico. de lyra q̃ dyabolus appuit vxoꝛi pylati inducẽs eã terroꝛibꝫ ad liberatõez xp̃i. ne p ei⁹ moꝛ tẽ pderet suã ptãtez: ⁊ vt nr̃am impediret salutẽ ⁊ liberationẽ Sz pylat⁹ iussit ihm in iudicio assistꝰ: et dixit iudeis. Ecce rex vester. Tũc illi clamabãt. Tolle tolle cru cifige eũ. Tũc enĩ tpis moꝛs crucꝭ erat tur pissima. dixit eis pylat⁹. Regẽ vr̃m cruci figã. Rñderũt iudei. Nõ habem⁹ regẽ ni si cesarẽ. s. romanũ. Uidẽs autẽ pylat⁹ qz nihil pficeret: sz magꝭ tumult⁹ fieret i po pulo. Accepta aqua lauit manus suas co ram oĩ pplo dicẽs. Innocens ego sum a sanguine iusti hui⁹: vos videritꝭ. Audi entes ꝑ iudei dixerũt. Sanguis eius sup nos ⁊ sup filios nr̃os. Audiens aũt pyla

tus q̄ crimē vellēt sup̄ se recipe. atq̄ ꝓfite rēt̄ impatori romano subiecti esse. tūc dedit sniaz vt xps crucifigeret. Uñ in eadez hora duos latrones silr ad mortē iudicauit. Sciendū q̄ pylat⁹ conabat xp̄m liberare q̄nq̄ modis. Prio in h̄ q̄ ip̄m ad herodē misit. Scdo q̄ excusauit eū p herodē. Tercio in h̄ q̄ dixit: corripiā ḡ illum z dimittā. Quarto p psonaz adeq̄tionē. scz barrabe z xp̄i. Quito p snīe dilatōnē. Sz male finiuit. q̄ plus cesarē q̄z deū timuit. Etiā notādū q̄ pylat⁹ fecit sic olim cōsuetudo fuit qñ aliq̄s innocēs fuit in aliq̄ re. tūc man⁹ corā hoibz lauit. Sz tota aqua marz nō poterat lauare pylatū q̄n nocens erat. z h̄ triplici rōne: Prīa q̄ sciuit q̄ p inuidiā tradidissent eū. Scda q̄ dixit. nō i uenio cām mortz in eo Tercia q̄ ptātē habuit dimittere l' crucifigē eū. ppt̄ qđ tēbat eū tāq̄z innocētē liberare ex officio iudicz Data igit snīa otra xp̄m a pylato. suscipientes eū milites p̄sidis. Primo induētes eū vestibz suis. vt hoies eū meli⁹ ꝓgnoscerent in sua veste. z sic maiorē verecūdiā suscipet corā hoibz aspicientibz. Scdo imposuerūt ei crucē ponderosaz z longā sup humez ei⁹. Sancta Brigita z Anselm⁹ dicūt q̄ crux xp̄i xv. pedū fuit in longitudine. Tercio associabāt sibi duos latrōes secū dānatos q̄ cū eo ibāt vt ex eoz societate magz diffamaret. Cū aūt xps p medium vrbis ducer̄t cū latronibz: mīrtitudo maxia ppl'oz tam iudeoz q̄z gentiliū seq̄bat eū. Quidā plangebāt suā innocentez mortē. Quidā illudebāt z insultabant ei. gaudētes de morte z passiōe ei⁹. Quidaz forte rōne curiositatz vt videret si de pena se liberaret: vl' si mortiēs aliq̄d miraculuz faceret: z ad quē finē deueniret. Queritur vtrū maria mr̄ xp̄i pñs fuerit cū xp̄o. Rñdet qñ xps fuit capt⁹. flagellat⁹. coronat⁹ tūc mr̄ xp̄i non fuit pñs. q̄ iudei debonestassent mr̄em ppt̄ filiū: sz qñ exiuit portā do crucē. ppriā: tūc mlieres deuote stabāt iuxta portā ciuitatz. z nō est dnbiū q̄n maria mr̄ xp̄i int̄ illas fuerit. q̄ dicit beatus Bern. in q̄dam autoritate q̄ ip̄m vsq̄ ad crucē secuta fuit. Et qñ matrē vidit cū ceteris mulieribz stantē. z etiā q̄ fatigat⁹ et debilitat⁹ fuit ꝓpter penas z afflictiones p̄teritas tota nocte: z etiaz de die sibi illatas: q̄ lento ḡdu incederet. z sic infra crucē inclinauit se ad terrā et ampli⁹ crucem portare nō poterat. Et dr q̄ in eodē loco sctā helena mr̄ cōstātini imperatoris qñ visitauit terrā sctām z sepulcz xp̄i cōstruxit ibi vnā solennē eccl'iaz in honore bē̄ marie ꝙginis. Tūc mīstri pylati coegerūt q̄n dā noīe symonē patrē ruffi z alexādri redire nolentē de villa eūdo ad ciuitatē. vt portaret crucē post ih̄m. Hā lignū sctē crucis ita pphanū reputabat vt nllus ip̄oz portare vellet nec etiā tangere. Sancta brigita dicit q̄ ḡui pondere crucis depssus q̄nquies es cecidit. Cōsidera hic q̄nta sit passa mr̄ xp̄i ꝙgo maria in corde suo. cū sic videret filiū suū plenū doloribz z tumeliis incedentē z crucē baiulantē. pie credit q̄ multas lacrimas feruidas ex ocul' ꝙgineis p genas suas fuderat. Uerūtñ sciendū q̄ in oñi passiōe z tristicia nullū signū impatientie oñdit in passiōe xp̄i. Tūc dixit ihus mulieribz lugētibz. Filie syon nolite flere sup me: sz sup vosip̄as flete z sup filios vestros. q̄ veniēt dies in q̄bz dicent. Beate steriles q̄ nō genuerūt: z vbera q̄ nō lactauerūt. Et sic factū est tpe destructiōis hierusalē. xl̄ij. āno post passionē z ascēsiones xp̄i. cū tyt⁹ z vespasian⁹ romani p̄cipes hier'm destruebant: z mres filios. ppzios comedebāt. z q̄. xxx. iudei vendebant ꝓ vno denario. sic p. xxx. denarijs venditus fuit dñs nr̄ ihs xps. Joseph⁹ dicit q̄ vndecies cētena milia fame z gladio ꝓierūt. z nonagintaseptē milia venditi sunt z dispersi. z verificata est illa maledictio q̄n dixerūt pylato. Sanguis eius super nos z sup filios nros. Et illaz plagā xps fleuit die palmaz. vt h̄r Lu. xix. Uidēs ihs civi. fle. sup eā. Et in signū hui⁹ dixit. Filie hier'm nolite flere zc. Cū igit veniss̄ent ad locū caluarie deposuerūt crucē sup terraz Postea exuerūt eū vestibz suis: z nuda⁹ stetit añ crucē corā oñi ppl'o. z ex illa exuitone dolor ip̄i renouat⁹ est. qđ in h̄ ppendi pt. q̄ qñ alicui pannus extrahit de vulneribz violēter q̄ in eo cōpactus est. dolor ei⁹ innouat. Sic fuit cū dño nr̄o ihu xpo O q̄ntus dolor erat tūc i corde marie matris eius. cū ocul' suis videret filium suū sic nudatū corā oñi ppl'o sic vulneratū z plenū doloribz. vt habet ex Anſ. in ꝙginali planctu. q̄ maria velamen suū capitis accipiēs circūligauit lūbos eius.

Deinde ꝺm reuelationem ſancte Brigite ꝑm eleuauerũt ⁊ ip̃m crudeliſſime ſuper crucẽ iactauerũt: ita ꝙ oĩa vulnera eĩ⁹ de nouo cruentare ceperũt. pri⁹ enĩ fecerunt foramĩa in cruce. ⁊ tũc ꝓmo vnũ clauũ ad manũ eĩ⁹ incuſſerũt adeo ſpiſſũ ꝙ tũc ſanguis nõ potuit emanare: ita vuln⁹ clauo replebat. Poſtea qñ volebãt alterã manũ affigere inuenerũt ꝙ brachiũ xp̃i foramen attingere nõ poterat. ob ꝑ ligato funeab brachiũ cũ violẽtia traxerũt. ⁊ ſĩlez clauũ eidẽ manui incuſſerũt. Et dicit ꝗdã doc. ꝙ foramẽ pedũ etiã exceſſit longitudinem corpis xp̃i. iõ etiã funib⁹ ip̃m trahẽdo intantũ plongauerũt vt pedes foramini coaptarent. Jõ ꝓpter hãc violẽtiã tractionũ mẽbra xp̃i adeo diſtincta ſunt ꝙ coſtet oſſa nũerari poterãt. Juxta illud qđ añ ꝑ pbetizatũ eſt. ps. xxi. Foderũt man⁹ meas ⁊ pe. me. dinu. oĩa oſſa mea. Mõ illã pena lẽ extenſionẽ ꝗlit xp̃s ꝑ te expanſus et tractus fuit ĩ cruce ꝗtidie inſpice cũ deuotiõe tui cordis. Hã legit ꝙ cũ ꝗ rogaret a xp̃o in ꝗ xp̃s mag⁹ ꝑ nob⁹ doluiſſet. Rñdit qñ extenſus fuit ĩ cruce vt oĩa oſſa eĩ⁹ nũerari poterãt: ⁊ ꝗcũqz mihi ꝑ illo dolore ꝑtes egerit. ita gratũ obſequiuz mihi ꝑſtabit. ac ſi oĩa vulnera mea vnguẽto ꝑcioſiſſimo deliniret. Poſtea eleuauerũt xp̃m in cruce. Et ꝺm ſctãm Brigitaz peſſimi crucẽ leuãtes ad terrã relabi fecerũt. ⁊ ſic claui et illo caſu ꝗſi exiuerunt. et xp̃i clauos iterꝙ pcuſſerũt: ⁊ ſic erexerũt crucem ſecũdario in ſublime cum clamore. ⁊ poſuerũt in foramẽ qđ parauerũt. Et miſerũt tã fortiter int⁹ cadere ꝙ omia vulnera eĩ⁹ apta ⁊ renouata fuerũt. Jtem nota ꝙ crux xp̃i ſolũ ꝟſtabat et duob⁹ lignis. ſ. hasta ⁊ trãſuerſo. Et hinc ẽ ꝙ nõ hr̃et vbi caput ſuũ reclinaret. Sz pylat⁹ ſuppoſuit tabulã infixã ei. in ꝗ erat titulus ſcriptus Jhs nazarenꝰ rex iudeoz. Et pontifices iudeoz dixerunt pylato. Noli ſcribere ꝙ ſit rex iudeoz. ſz qz dixit rex ſum iudeorũ xp̃s ſic penderet ĩ cruce plen⁹ doloribus: tũc iudei blaſphemabãt eũ. moueutes capita ſua ⁊ dicẽtes. Vach ꝗ deſtruis tẽplũ ꝺĩ ⁊ ĩ trib⁹ dieb⁹ illud reedificas. Siſr et ꝓncipes ſacerdotũ illudebãt ei cũ ſcribis ⁊ ſenioribꝫ di. Alios ſaluos fecit ſeipz nõ ꝑt ſaluuz facere. Si rex iſrl̃ eſt: deſcendat nũc de cruce ⁊ credim⁹ ei. Vas irriſiones ⁊ ꝓtumelias xp̃s patiẽter ꝑ nob⁹ ſuſtinuit ⁊ nihil rñdit. Sequit ꝺm Mat. A ſexta hora tenebre facte ſũt vſqz ad horã nonaz ſup vniuerſaz terrã. ⁊ ſol obſcurat⁹ eſt ꝺm Lu. Ratio. qz ſol iuſticie ihs xp̃us patiebat innocẽtẽ mortem ĩ cruce. Jdcirco ſol iſte viſibil̃ factori ſuo cõpatiẽs lucẽ ſue radios occultauit. Criſ. Sol obſcurat⁹ eſt nõ ei poterat ferre creatura iniuriã ſui creatoris. Et ꝑpl̃s viſis tot ſignis tũdẽtes pectora ſua receſſerũt. Septẽ ꝟba ſunt ꝙ xp̃s ꝓtulit pendẽs ĩ cruce. Et p⁹ receſſuz ꝑpl̃i ihs xp̃s dñs nr̃ pendẽs in cruce ꝓtulit iſta septẽ ꝟba. ꝙ cordib⁹ hoĩm ſũt deuote imprimẽda. Primũ ꝟbũ. Pater ignoſce illis qz neſciũt qđ faciũt: ⁊ exaudit⁹ eſt qz ꝟtute illi⁹ oroĩs poſtea vna die ꝓuerſa ſunt tria milia iudeoz. Act. ij. Et alia die ꝗnqz milia iudeoz. Act. iiij. Ergo hodie exemplo xp̃i ꝑ oĩb⁹ inimicꝰ nr̃is orare debem⁹. eiſqz de cordib⁹ nr̃is totaliꝫ indulgẽdo. Poſt hoc latro a ſiniſtrꝰ nomie Jeſmas blaſphemauit dñm ihm dicens. Si tu es xp̃s ſaluũ fac teipm ⁊ nos. ⁊ altera dextrꝰ noie Diſmas increpauit eũ dicens. Neqz tu times deũ cũ ſis nobiſcũqz dãnatus vſqz ad mortẽ. Nos qđẽ iuſte: quia digna factis recipim⁹. i. talẽ mortem bñ meruim⁹. Hic vero nõ. qz nihil mali fecit. et ꝓuerſus ad ihm dixit. Memẽto mei dñe dũ veneris ĩ regnũ tuũ. Tũc xp̃us ꝓtulit ſcm ꝟbũ di. Amẽ dico tibi hodie mecuz eris in paradiſo. i. anima tua erit mecum vbicũqz ero ⁊ videbit diuinitatez meam. Stabãt aũt iuxta crucẽ maria mater xp̃i ⁊ ſorores mr̃is ei⁹. ſ. maria cleophe. et maria mr̃ filioz zebedei: ⁊ maria magdalena ⁊ iohãnes. Cũ ꝙ ihs vidiſſet mr̃em ſuaz ⁊ diſcipulũ ſuũ quẽ diligebat. ſ. iohãnez. dixit mr̃i ſue. Mulier ⁊ nõ mr̃. qz plus eã leſiſſet. Ecce fili⁹ tu⁹. Deinde dixit diſcipulo. Ecce mr̃ tua. ꝗ di. Recõmẽdo tibi matrẽ meã. teqz ei in filiũ tribuo. iõ retine eaz in tua cuſtodia. Et illud eſt terciũ ꝟbum xp̃i in cruce. ꝑ qđ inſtruit nos ꝓntes nr̃os añ mortẽ ⁊ poſt mortẽ diligere. Et maria nõ receſſit vſqz mozeret filiꝰ eius in cruce. Poſtmodũ in pñtia mr̃is ⁊ hoĩm circunſtantiũ clamauit ĩ cruce. Hely hely lama zabathani. Hoc eſt de⁹ me⁹ deus me⁹ vt

quid dereliquisti me. Et ꝫ erat q̄rtū ꝟbū xp̄i in cruce pendēs. Per ꝫ docet nos in angustijs ⁊ tribulatiōib⁹ et infirmitatib⁹ corp̄is ⁊ aīe ad deū: ⁊ nō ad phitonissas recurrere. Post ꝫ vt ꝓsūmaret scriptura q̄ de eo scripta erat in p̄s. lxviij. Dederūt in escā meā fel: ⁊ in siti mea ⁊c. Dixit. Sitio Et ꝫ erat ānte ꝟbū i cruce. Sitiebat aūt xp̄s duplicit. s. spūaliē salutē hūani generis. Unū Bern. Dñe q̄d sitis. certe salutez nr̄am. q̄ ppter ꝫ venisti in mūdū. Et etiā corp̄alit. q̄ naturale est hoīm morientiuz sitire rōne anxietat̄. Sequit. Et statim currens vn⁹ accepta spongia impleuit eā aceto: ⁊ circūponēs eā hysopo cū arūdine obtulit ori ei⁹. Cū ḡ accepisset ihs acetuz dixit. Cōsummatū est. Et ꝫ erat sertū ꝟbum. q̄i diceret Consummatū est q̄dq̄d p phete de me dixerūt. Consūmatū est op⁹ redemptiōis humani gener̄. Cōsummatū est opus passiōis mee: q̄ tantas penas sustinui q̄ ampli⁹ viuere nō valeo. Cuz ḡ dixisset. ꝓsummatū est. tūc iterū clamauit voce magna dicēs. Pater in manus tuas cōmēdo spūm meū. Et ꝫ est septimū ꝟbū ⁊ vltimū in cruce. Et ꝫ dicto inclinato capite tradidit spūm. Dic q̄libet dicat christi expiratōi vnū pater nr̄. Jtez septem fiūt hodie in eccl̄ia q̄ alijs dieb⁹ nō fiūt in anno. Primū est q̄ hodiernū officiū nō habet principiū nec̄ finem: sicut alia officia habēt p totū annuz: q̄ ille hodie patit̄ q̄ est principiū ⁊ finis. Apocal̄. i. Ego suz alpha ⁊ o. principiū ⁊ finis. Scōm est q̄ hodie cōmūes orōes fiūt p papa. p rege p epō. p cleric̄. p laicis. p oī gradu eccl̄ie ⁊ pp̄lo catholico. Etiā orat̄ hodie p infidelib⁹. paganis. hereticis. ⁊ etiā p iudeis. Et ḡ q̄ncunc̄ hodie sacerdotes flectūt genua. tūc etiā oēs xp̄iani fideles debent flectere genua ⁊ deuote inuocare dñm nostr̄ ihm xp̄m. Jtē sciendū q̄ sctūs Bern. dic̄. q̄ in memoriā derisionis ⁊ adoratōis iudeoz in coronatiōe ihu xp̄i. eccl̄ia in para sceue q̄ p vniuerso statu fideliū ⁊ infideliū genuflectēdo orat. tunc p ipis iudeis sine flectione solet orare. Et nō immerito q̄ si xp̄s ihs adhuc in terra ambularz hodierno die iudei ipm secūdario crucifigerent. q̄d oñdit in illis iudeis q̄ in die para sceues cereā imaginē crucifixi flagellauer̄t ⁊ cruci affixerūt ⁊ lancea pfoderūt. et maria mr̄ xp̄i ꝓquesta est de ipis. Exemplū ꝫ quere i promptuario. xlvi. p. Jtē sciendū q̄ in dieb⁹ dñice passiōis nō dñt iudei in publicū prodire. ⁊ etiā in die pasceues nō debēt hr̄e ostia ⁊ fenestras aptas. vt patet extra de iudeis. c. q̄ sup his. Jtē sciendū q̄ nos hodie oram⁹ p iudeis. vt deus illumiet ipoz corda. sz ipi psequunt nos ⁊ maledicūt nob. Unū habet in lib. iudeoꝝ rū q̄ nolatur talmoth. Optimū xp̄ianoꝝ occidere meli⁹ est q̄z caput serpentis ꝓtere/re. ⁊ in eodē libro habet q̄ ois maledictio phibita est iudeis: nisi eccl̄ie. Tercium crux adorat̄ ⁊ osculat̄ hodie a xp̄ifidelib⁹ in signū q̄ sum⁹ recōciliati deo p̄ p passionē filij sui. Quartū hodie eccl̄ias visitam⁹. ⁊ ꝫ ppter nouē ductiōes xp̄i. Prima fuit de monte olineti. vbi capt⁹ ⁊ ligatus. duct⁹ fuit p vallē iosaphat ad annaz Scōa de domo anne ad caypha. Tercia mane. s. feria sexta hora prima ad pylatū. Quarta a pylato ad herodē. Quinta iterū ab herode ad pylatū in veste alba. Sexta q̄ milites pylati duxerūt eu⁹ intro in atriū. vbi fuit flagellat⁹. coronat⁹. ⁊ arūdine in capite pcussus. dicētes. Aue rex iudeoz. Septima q̄ pylat⁹ duxit eū foras ꝓtoriū dicēs. Ecce hō. ecce rex vr̄. Octaua q̄ ad tribunal fuit duct⁹ et ad mortem sententiat⁹. Nona q̄ fuit ductus extra ciuitatē hierl̄m ad locum caluarie vbi fuit crucifixus. Jstas nouē ductiōes debem⁹ hodie ꝑmeditari q̄ visitam⁹ eccl̄ias. Quintū q̄ hodie exaltat̄ crux: ⁊ cātat̄ ter. Populeme⁹ q̄d feci tibi: aut q̄d molestus fui tibi. Et tria bona obiciunt iudeis q̄ fecit eis de⁹. Primo q̄ liberauit eos de egypto. Scōo pauit eos mānā. xl. ānis in deserto Tercio duxit eos in terrā optimā vnō merito regratiari debuissent sibi Unū ꝙquerit̄ de eis xp̄s in p̄s. lxxviij. Retribuebant mihi mala p bonis. Sextum q̄ hoīes cōiter hodie incedūt nudis pedib⁹ ⁊ sine lineis. ⁊ inclinato capite. in signum cōpassionis xp̄i. Hec hoīes ꝓsueuerūt hodie ridere ppter fletū xp̄i. Nō tñ plures ridebaldi nō aduertūt. de q̄b⁹ xp̄s cōqueritur Isa. xlix. Jnuacuū laborauī. sine causa ⁊ vane ⁊c. Septimū. q̄ hodie artū ieiunium seruat̄. q̄ xp̄s nihil gustauit in cruce nisi acetū ⁊ fel. Ergo laudabile ē hodie ieiunare in pane ⁊ aqua. et si q̄s ppter de/

bilitatē corpis nō pōt. tñ aliqualē abstinē
tiam habeat a q̄busdā cibarijs voluptuo
sis. vt piscib⁹ z alijs. Ista debent nos ho/
die inducere ad fletū. Primo q̄ xp̄s fleuit
ppter corpis passionē z vulnerū dolorez.
Ad Heb. v. Cum clamore valido zc. Itē
amare fleuit ppter īfructuositatē sue pas/
sionis. q̄ multi sunt ingrati z reddūt se in
dignos merito passiōis xp̄i. Uñ ꝓquerit
Isa. vt sup̄. Inuacuū laborauī zc. Scō
fleuit hodie beata ꝟgo maria mr̄ christi p
pter cōpassionē xp̄i filij. q̄ oīa vulnera
que xp̄s sustinuit in corpe. ipa in corde su
stinuit. ergo plus est q̄z martir. nā tristissi
ma mr̄ fuit hodie. q̄ vnic⁹ filius ei⁹ hodie
innocēter passus est. z etiam q̄ pñs fuit z
impotēs ad subueniendū sibi. nec haustū
aque porrigere sibi potuit cū diceret ī cru
ce filij⁹ eius. Sitio. Hodie gladi⁹ dolor⁹
ptransiuit aiam ei⁹. Tercio fleuit petrus.
Luce. xxij. Egressus foras fleuit amare.
Quarto oīes apli. Uñ canit. Tristes e/
rant apli de nece sui dñi. Quinto turba
mulierū ipm sequentiū. Uñ ait eis xp̄us.
Filie hierlm nolite flere sup me zc. Sex/
to q̄ sol obscurat⁹ est. Uñ Lrist. Sol ob
scurat⁹ est. Nō enī ferre poterat creatura ī
iuriā sui creatorīs. Septimo terra hodie
mota est. Octauo sepulcra mortuoꝝ ho/
die apta sunt. Nono petre scisse sunt. De
cimo velū templi scissuz est a summo vsq̄
deorsum. Undecimo q̄ altaria hodie de
nudata sunt. z significat xp̄m q̄ hodie de/
nudat⁹ fuit ante crucē stans. z postmodū
nudus pendēs in cruce corā oī pplo. Du
odecimo tabule pulsant. z significant stre
pitū iudeoꝝ. q̄ cuz gladijs z fustib⁹ cōpre/
henderūt dñm. Et etiā significāt clamorē
xp̄i in cruce. Matth. xxvij. Clamās voce
magna emisit spūm. Itē sciendū exq̄ illa
tā enūerata hodie fleuerūt passionem xp̄i.
tūc nos magi debem⁹ cōpati dño nro ihu
xpo z flere passionē ei⁹. p q̄bus hodie ipse
passus est: z nob maximā z superexcellentē
charitatē oñdit. Uñ Joh. xv. Maiorem
charitatē nemo habz zc. Et est bonum si
gnū salutis q̄ hodie libent z deuote audiūt
ꝓdicare passionē xp̄i. z salubriter
xp̄i memorādo flent. Mat. v. Beati q̄ lu
gent. Et q̄cunq̄z hodie deuote salubriter
z pie flent p totū annū maiorē gratiaz ad
christi passionē memorādo cōpatiendo z
flendo habebūt. Et q̄ hodie aridus est ti/
mendū est q̄ p totū annū aridior inuenia
tur. Et insup est malū signū q̄ hodie non
cōpatit nec flet cū christo. nec aliquā affli
ctionē suo corpi imponit. Uñ Leui. xxiij
Anīa q̄ hodie afflicta nō zc. īmo timēduz
est q̄ talis aridus nō est in grā: nec membrū
xp̄i. q̄ naturalit membruz cōpatit capiti.
Modo sm apl'm. Xp̄s est caput eccl'ie: et
nos mēbra. Insup naturale est fedus san
guinis qñ pr̄ z mr̄ tribulant z flent. vl q̄n
mai⁹ est qñ flagellarent z sanguinē ppriū
funderent innocēter. tunc filij z filie natu
ralit cōpaterent. z etiā flerent cū suis cha/
ris parentib⁹. Modo debz xp̄m q̄libz no
strū plus diligere q̄z patrē z matrē. q̄ ma
iorē charitatē z plura beneficia tibi exhi/
buit. quē vides hodie p te captū. ligatum
flagellatū. coronatū. consputū. illusū. cru
cifixum z occisum. Idcirco merito cōpa/
ti z flere debes hodie cū christo. Et tales
lacrime passiōis xp̄i sunt xp̄o dulcissime.
Hoc oñdit in q̄dā ꝟgine. cuius lacrimas
xp̄s recepit z punxit pect⁹ suū cū ipis la/
crimis. Hoc exemplū q̄re ī promptuario
xxvij. ℔. Sed diceres. q̄d factur⁹ est q̄
fleret libent hodie z nō pt. Rñdet q̄ debet
seipm cogere ad fletū: puniēdo z flagellan
do corp⁹ ppriū. z ꝟ est bonuz z laudabile.
Et si nec sic pōt cogere ad fletū se. tūc xp̄s
recipit voluntatē p facto. Uñ Aug. Co/
ronat de⁹ intus voluntatē vbi nō inuenit
facultatē. Itē sciendū q̄ nihil est deo acce
ptius z homini etiā vtili⁹ q̄z frequēs me/
ditatio passiōis xp̄i. Uñ Albert⁹ magn⁹
doct. theologie. Simplex recordatio seu
meditatio passiōis xp̄i plus valet q̄z si in
tegrū annū ieiunaret q̄s in pane z aq̄. vel
si q̄s q̄tidie ꝟgis vel flagellis cederet vsq̄
ad effusionē sanguinis. vel si q̄tidie lege/
ret vnū psalteriū. Uñ etiā Bona. Nihil
in anīa ita opat vniuersalē satisfactionez
sicut meditatio christi passionis. Sz di.
quē honorē debeo exhibere passioni chri/
sti. Pro quo sciendū sm Jordanū q̄ q̄cū
q̄z quotidie dixerit p integrū annū. xv. pa
ter noster. q̄ anno cōpleto cuilibz vulneri
xp̄i dixit tm vnū pr̄ nr̄. ita q̄ tot sunt vul/
nera xp̄i. quot sunt dies in anno quinde/
cies. accipiendo quālibet plagā flagellati
onis p vno vulnere. z punctura cuiuslibz
spine. p vno vulnere. Que quidez oratio

multū efficax esse phibet. Unū Bern. i ser
mone q̄dā in persona xp̄i. O hō vide q̄d p
te patior: nō est dolor sicut q̄ crucior. ad te
clamo q̄ p te morior. vide penas q̄b affi/
cior. vide clauos q̄b confodior. Cuz dolor
tant⁹ sit exterior: interior est tāto grauior
q̄nto te ingratior experior. Itē sciendū
q̄ q̄ñcūq; ptransis imaginem crucifixi in
publica strata. siue in eccl'ia. vl' etiā in q̄cū
q; loco. tūc reuerētiaz exhibe dño nr̄o ihu
xp̄o. z cōsidera ꝫ q̄ habz caput inclinatum
ad osculandū. brachia extēsa ad amplexā
dū. pedes affixos ad tecū manendū. Unū
Aug. in li. de vginib⁹. xp̄s habz caput in/
clinatū ad osculandū. Cor aptū ad dilige
dū. Brachia extensa ad amplexādū. To/
tū corp⁹ expositū ad rediīmdū. Sz proch
dolor ifideles q̄daz heretici ꝫ nō faciūt. q̄
imagines xp̄i z marie vginis z sctōrum de
struūt. Cōtra ꝫ habet in decre. Imagies
sctōz nō sūt ꝓtenende sz venerāde. de cōse.
di. iij. venerabiles. Ex his iā dictis patet
q̄ laudabile est hr̄e crucifixū in domo cir/
ca mensaz vel circa lectū. vt q̄ñcūq; intue
ris crucifixū grat⁹ sis dño nr̄o ihu christo
q̄ te in cruce redemit. Ultimo sciendū
q̄ oīes hoīes debent diligere z meditari
passionē xp̄i. qz q̄cunq; venerat passionez
xp̄i. firmā spem debz hr̄e q̄ passio xp̄i non
frustrabit in eo. Unū Crik. sup Mattheū
Oīis salus hoīm in xp̄i morte posita est
Hā passio xp̄i trahit hoīez a ꝓposito pec
candi z a ptāte dyaboli in p̄senti vita. q̄d
oñdit in illo iuuene q̄ iuit ad peccāduz: et
xp̄s oñdit ei vulnera Hoc q̄re i promptu
ario. xxxv. ℙ. Itē passio xp̄i liberat ho
minē ab eterna dāpnatōe. hoc oñdit in illo
q̄ q̄tidie de sero z de mane dicebat tituluz
illū. Ihu nazarene rex iudeoruz miserere
mei. Hoc exempluz q̄re ibidē. xxij. ℙ.
Item passio christi succurrit hominibus
in extremis. Exempluz de abbatissa que
fecit christi passionem sibi legi in agone.
Ibidem exemplo. xxxiij. ℙ Postremo
notandum q̄ si sacerdoti qui habet predi
care passionem xp̄i placet facere duos ser
mones tūc p̄ntem passionē p̄t diuidere in
duos ſmones. Prim⁹ ſmo erit a princi/
pio illi⁹ ſmonis vsq; ibi. Qualiter passio
xp̄i a iudeis fuit inchoata. ꝓcludēdo cum
illo exēplo. vbi iudei imaginē crucifixi cū
pedib⁹ conculcauerūt: z cūcta opprobria
dñice passiōis renouauerūt. Hoc quere i
promptuario. xliij. ℙ. Si aūt vult bre/
uiter p̄dicare passionē xp̄i. tūc incipiat ibi
Mane aūt facto. Et sic iterꝫ tria erūt di/
cenda. Primo que passus est xp̄s illo die.
Scōo q̄ sunt ea q̄ fiūt illa die. z q̄ nos in/
ducere debēt ad fletuz hodierno die. Ter/
cio sicut xp̄s olim a iudeis occisus ē z cru
cifixus. sic heu q̄tidie crucifigit a mal' xp̄i
anis. qō oñdit in balistario q̄ vulnerauit
imaginē crucifixi. Hoc q̄re in promptua
rio. xlij. ℙ. Itē in illo catholico q̄ pro/
pter lineā camisiaz vulnerauit imaginem
crucifixi. hoc q̄re ibidem. xliij. ℙ.

De sancto Georgio.

Sermo xv.

Aboza sicut bo

Illustnus miles ihu xp̄i. ij. Thimo.
ij. Magnū est esse militē. Sed
maius bonū militē esse. Sz maximū esse
militē ihu xp̄i. Et talis fuit beat⁹ georgi/
us cui⁹ festū hodie celebram⁹. Unū in p̄sen
ti ſmone ad honorē sctī georgij martiris
tria sunt dicēda. Primo priuilegia sctī ge/
orgij. Scōo aliq̄ p informatiōe nr̄a. Ter
cio miraculū. Quātū ad primū sciēdū
q̄ beat⁹ georgi⁹ habuit septez priuilegia.
Primū qz est ver⁹ miles xp̄i: z fort⁹ mi/
les in fide. qz mortē nō timuit p defensio/
ne fidei. Unū legit de ipo q̄ tpe daciani cū
tanta esset p̄secutio xp̄ianoz. vt infra vnū
mensem. xvij. milia martirio cozonarent.
qō videns fort⁹ miles xp̄i georgius tace?
dolore intrinsecus exclamauit. Oīis diꝫ
gentiū demonia: dñs aūt celos fecit. z in
hoc ostendit p̄stantia illi⁹ militis. Se
cūdo qz vicit draconē. qui significat dya/
bolum. Draco enī est animal valde nociū.
nocet enī flatu p aeris infectionem. z inde
morbus pestilens generat. Sic dyabol⁹
flatu suo. id est inspiratiōe malaꝝ cogita/
tionū ignem diuini amoris extinguit: cū
homo ei p̄sentit. Terciū priuilegiuz q̄
est simil' ap'lis. quia ꝓpter xp̄m oīa tpa/
lia reliquit. Nam legit de eo q̄ cū esset di/
ues. omnes diuitias deseruit: z eas pau/
peribus distribuit. z dei seruitio se totali/
ter mancipauit. Quartuz priuilegium
q̄ similis est beato iohanni apostolo et e/
uangeliste. qui venenum bibit z nihil sibi
nocuit. Simile legitur de sctō georgio q̄

quidã maleficꝰ bis sibi venenũ fortissimũ ꝓpinauit, qđ ipe ꝑmisso signo crucis sine lesione aliqua bibit. Juxta illud euãgelĩ Mar. xvi. Si mortiferꝫ q̃d biberit ꝛc̃.

Quintũ ꝓuilegiũ q̃ xp̃s cũ mlto lumĩe ad ipm descẽdit cũ eẽt in carcere positꝰ ꝛ ipꝫ dulcit ꝰfortauit. cuiꝰ melliflua locutõe ac visione sic ꝰfortatꝰ est: vt p nihilo duceret cruciatꝰ sui corpis. Sextũ ꝓuilegiũ q̃ fuit maxim⁹ martyr. Prio enĩ fuit in ecu/ leo suspẽsus ꝛ mẽbratim corpꝰ eiꝰ dilani/ atũ cũ vnguł ferreis. Scđo plage ꝛ vulne ra eiꝰ sũt cũ sale ꝓfricate. Tercio facib⁹ ad latera eiꝰ appositꝫ: ꝛ sic extustꝰ ꝛ cruciatus fuit. Quarto q̃dã magꝰ ꝛ maleficꝰ venenũ miscuit vino ꝛ sctõ georgio sumẽdũ por/ rexit. Lõtra qđ vir dei crucꝫ signũ edidit. haustoq̃ eo nihil lesiõis sensit. Rursum magꝰ fortiꝰ venenũ immiscuit. qđ vir dei signo crucꝫ edito sine lesiõe aliq̃ totũ ebi/ bit. q̃ magꝰ viso ad pedes eiꝰ cecidit: ꝛ se fi/ eri xp̃ianũ postulauit. quẽ mox iudex de/ collari fecit. Quĩto iudex iussit georgiuꝫ poni i rota gladijs bis acutꝫ vndiq̃ circũ septa. sꝫ stati diuĩa potẽtia rota frangit. ꝛ georgiꝰ penitꝰ illesus iuenit. Sexto ius/ sit eũ in sartaginẽ plenã plũbo liq̃facto p/ ijci. Septio iussit eũ p pedes suspendi. ꝛ fumũ fecit fieri sub capite eiꝰ vt sic suffo/ caret. Octauo iudex fecit fieri vas q̃si la/ genã. ꝛ p totũ clauis ferreis interi⁹ circun dari. ꝛ fecit eũ in illo vase volutari. Nono ipm iussit. ꝛ sic mortuꝰ est circa ãnum dñi cclxxiij. Septimũ ꝓuilegiũ q̃ p q̃busꝫ tur de eo q̃ cũ decollari deberꝫ flexit genu bus orauit di. Dñe ihu xp̃e h̃ oro vt aiam meã nõ sepes a gra tua. ꝛ q̃cũq̃ me i necessitate sua inuocauerit: eũ exaudire digneris. Et venit ad eũ vox dicẽs q̃ i oib⁹ eẽt exau/ ditus. ꝛ sic fieret vt orauit ps. xc. Clama/ uit ad me ꝛ ego exau. eũ. Quantũ ad se cũdã ptẽ isti⁹ ser. sciẽdũ: q̃ oẽs hoies tã no biles q̃ ignobiles. tã diuites q̃ pauperes sũt siles i q̃ttuor. Prio q̃ deꝰ oẽs homies creauit. ps. xcix. Ipe fecit nos ꝛ nõ ipi nos Et oẽs ab adã nati sumꝰ. ꝛ de eodez limo terre oẽs formati sumꝰ. Scđo q̃ oẽs nu/ di nati sumꝰ. Tercio q̃ oẽs sumꝰ breuis vite. ꝛ oẽs hẽmꝰ eundẽ finẽ. Et si h̃ vis p bare vade ad ossa mortuorũ: ꝛ oñde mihi q̃ sunt ossa nobiliũ ꝛ rusticorũ. sꝫ nulla est differẽtia. Quarto q̃ oẽs i nouissimo die resurgemꝰ: ꝛ añ tribunal xp̃i stabimꝰ Uñ apl's. ij. Lor. v. Oẽs nos maifestari oꝓtz añ tribunal xp̃i ꝛc̃. Extq̃ oẽs hoies sunt si miles. tũc q̃rit vñ nobilitas regũ. milituꝫ baronũ. ꝛ alioꝝ nobiliũ habuit ortũ. Rñ deť q̃ ex ꝓtutiby. Uñ p̃im⁹ rex filioꝝ isrł scꝫ saul electꝰ est a deo: q̃ hũilis fuit ꝛ vir tuosus. i. Reg. xv. Cũ esses puulꝰ i oculis tuis ostitui te regẽ sup ppłm meuꝫ israel. Silr scđs rex fuit dauid q̃ etiã ppt suã ꝓ bitatẽ electꝰ est a deo. Uñ dixit dñs de eo Jnueni virũ ꝟm cor meũ. Ex his h̃ q̃ no biles ex ꝓtutiby ꝓgnoscẽdi sũt. nõ ex longꝫ tunicis: ꝛ magnis manicꝫ. ꝛ i scissurꝫ mltꝫ q̃s gerũt in pallijs ꝛ tunicꝫ. q̃ alias iã oẽs mechanici ꝛ rustici eẽnt nobiles. q̃ oẽs vo lũt portare scissuras i vestiby. Q, autez nobiles dñt esse ꝓtuosi ꝛ ꝓ ꝓtutes cognoscꝫ. oñdit Aristo. lib. poli. Uirt⁹ ꝛ malicia determinãt nobiles ꝛ ignobiles Circa qđ q̃rit. q̃ sũt ille ꝓtutes ꝑ q̃s ꝓgnoscũtur nobiles. Rñdetur q̃ sũt ꝓncipaliꝛ tres. Prima ẽ largitas ad subditos ꝛ ad pauperes. Uñ deꝰ q̃ est nobilissim⁹ ẽ largissim⁹. vt ptz. q̃ nõ dat solũ nob sua bñficia: sꝫ eẽ dat seipm i sacro altarꝫ: ꝛ i futuro vult se/ ipm nob dare in ꝑmiũ ꝑpetuũ. Jtẽ appet in h̃ sua largitas: q̃ ipe solẽ suũ facit oriri sup bonos ꝛ malos: ꝛ bñfacit bonis ꝛ ma lis amicꝫ ꝛ inimicꝫ. g̃ q̃ largioꝝ est paupib⁹ ille est nobilioꝝ. Hoc etiã patz i aq̃la q̃ est auis nobilioꝝ et ex nobilitate sua nõ sola comedit ꝑdaz: sꝫ ꝓdiuidit alijs auiby. Sꝫ pcitas: auaricia: rapina ꝛ exactiões i sub ditos sũt signa ignobilitatꝫ. Scđa ꝓt⁹ est g̃titudo ꝛ ognitio bñficioꝝ dei ꝛ hoim scꝫ q̃ deo sint g̃ti in h̃ q̃ eos ꝑ alijs hoib⁹ honorauit ꝛ sublimauit Silr g̃ti dñt esse subditꝫ suis a q̃by nutriunt. q̃ ipi non co/ lũt agros nec serũt nec metũt nec laborãt in vineis nec triturãt. nec panẽ nec carnes nec pisces nec alia comestibilia sibi prepa rãt: sꝫ alij ꝑ ipis laborãt. sic rustici i agris carnifices. pistores. pãnifici. sutores. sar/ tores ipis ꝓpant necessaria corpis q̃ ad vi ctũ ꝛ vestitũ. Ergo ille subditꝫ dñt esse g̃ti ꝛ clemẽtes. Et q̃nto magꝫ sũt g̃ti et pij suis subditis: tanto nobiliores esse ognoscũt. Sic ꝑ oppositũ isti sũt ignobiles q̃ sunt austeri ꝛ ingti ꝛ vilipendũt subditos. ĩmo

tales ignobiliores sunt brutis aialibus. qz
aialia bruta recognoscũt illos q̃ eis bñ
faciũt. z in signũ gratitudis applaudunt
ipis. Tercia ⁊tus ẽ strẽnuitas z virili
tas defendẽdi subditos. Ũñ nouis militi
bus dat ensis ꝓpterea vt viduas z orpha
nos z subditos suos defendãt. qz oĩa ma
la z oĩa dãna q̃ fiũt in terra alicui⁹ militis
ac ꝓncipis p raptores vl̃ lusores et alios
malefactores q̃by resistere posset redunda
bũt in aiaz suã. Ũñ 8z in decre. Hõ defen
dere q̃s defendẽdos q̃s suscipit execrabile
est. di. lxxxvij. Irreligiosuz. Sz q̃daz de
fendũt subditos suos ab alijs z postmo
dũ p seipos eos spoliãt exactionãdo ꝓtra
deũ z iusticiã z sine cã rõnabili. z tales te
nent ad restitutionẽ si volũt saluari. vt hr̃
fm Guil̃. extra de ꝓsue. in fi. Et de h̃ que
re exemplũ i promptuario. xli. ꝑ Quã
tũ ad terciã ptẽ h⁹ ser. sciendũ: q̃ hodie fe
stũ scti Georgij deuote z solẽniter celebra
re debem⁹ z ipm tãq̃ singularẽ patronuz
z potentẽ apud deũ inuocare. qõ ptz p ta
le exemplũ. Ũñ legit de eo q̃ cũ educt⁹ fu
isset extra ciuitatẽ in loco decollatiõis e
rat magn⁹ cumulus cadauer̃ z ossiũ moz
tuoz. Ũñ illi q̃ venerãt ad spectaculũ di
xerũt. Georgi mõ volumus expiri ptãtez
dei tui pro q̃ tanta passus es vt resuscites
oẽs istos mortuos. Qui rñdit. Licz nõ si
tis digni vt aliq̃d bñficiũ dei recipiat⁹. tñ
ad ꝓfirmationẽ credẽtiũ. z vt vos cogno
scat⁹ ipm ver̃ esse deũ q̃ fecit celũ et terraz
h̃ rogo ipm vt ipe eis vitã dignet̃ reddere
Et stati illa cadauera oĩa surrexerunt q̃s
ipe baptizauit: z mlt̃os alios q̃ h̃ miracu
lo viso in xpm crediderũt. Ũñ si h̃ potuit
impetrare a deo viuẽs adhuc ĩ mũdo. q̃d
iam ꝑt apud deũ ĩ celo. Ergo honorãdus
ẽ z inuocand⁹ a nob tãq̃ potẽs ĩtercessor
apud deũ in omĩb necessitatib z tribula
tionib nostris.

De sancto Marco euangelista.

Sermo xvi.

Go sum vitis

Ego vera z vos palmites. q̃ manz
in me zc̃. Joh. xv. Et i instãt⁹
festuitat⁹ euãgelio. Ũñ in pñti fmõe ad
honorẽ sci marci cui⁹ hodie festũ celebra
mus q̃ttuor sũt dicẽda. Prio aliq̃d de euã
gelio. Scdo de ꝓuilegijs scti marci. Ter
cio aliq̃ ꝓ nr̃a informatione. Et q̃rto aliq̃
miracula Quãtũ ad ꝑmũ sciẽdũ q̃ tria
sunt genera palmitũ vt ex euãgelio hodi
erno colligit̃. qz sunt q̃dã viti adherentes
sz nõ fructificãtes. sic̃ sũt illi q̃ hñt fidẽ xpi
anã: sz nõ fructificãt p opationẽ. vt sũt oci
osi. Istos pr̃ celest⁹ peit⁹ sepabit a societa
te xpi. z a ꝓsortio btoruz ꝑ sniam finalẽ. z
mittet eos in caminũ ignis. Tal̃ nanq̃ lo
cus cõpetit ociosis q̃ diu dormiũt nec õ
fuiũt. orãdo. ieiunãdo. necnõ eccl̃ias fre
quẽtãdo. missas z fmones audiẽdo. Haz
q̃libz tenet̃ in dieb festiuis. z signãter i di
eb dñicis audire integrã missaz sub prece
pto eccl̃ie. Ũñ 8z in decre. Die dñica mis
sa ab oĩb est vsq̃ in finẽ audienda. de ꝯse.
di. i. Missas. Itẽ sũt q̃dã palmites viti ñ
adherẽtes. z iõ nõ fructificãtes. sic̃ infide
les q̃ nec in vite manẽt p fidẽ. Sil̃r xpia
ni q̃ sunt excõicati maiozi excõicatiõe. ta
les sunt abscisi a vite q̃ est xps: z ampli⁹ ni
hil valẽt nisi ad ignẽ. sic̃ palmes abscisus
a vite. Ũñ Ezech. xv. Fili hois q̃d fiet ꝺ
ligno vitis ex oĩb lignis nemoz q̃ sũt in
ter ligna siluaz. nunq̃d tollet̃ de ea lignuz
vt fiat op⁹ aut fabricabit̃ de ea patill⁹ vt
dependeat ĩ eo qõcũq̃ vas. ecce igni datũ
est in escã. Hã excõicat⁹ priuat⁹ est missis
z indulgẽtijs et oĩb bonis opib q̃ fiunt i
toto mũdo: z ad nihil valet: nisi vt eterna
liter cõburat̃. z q̃cũq̃ xpian⁹ scienter cõicat
tali excõicato incidit ĩ miorẽ excõicatõez
Ũñ 8z in decre. Cõmũicãs excõicato in
debite excõicationẽ incurrit. xi. q. iij. ꝑci
pue. z. c. si q̃s eps. Docisti deberẽt attẽde
re q̃ loquunt̃ emũt vendũt comedunt z bi
bũt cũ excõicat⁹. Itẽ q̃dã sunt palmites q̃
xpo adherẽt ꝑ fidẽ z opationẽ. de q̃by dicit̃
Qui manet ĩ me z ego ĩ eo. hic fert fructũ
multũ. Hã hõ exñs in gr̃a semp meret̃ q̃d
q̃d facit orãdo. ieiunãdo. pegrinãdo. imo
manualit̃ laborãdo vñ se vxorẽ z pueros
possit nutrire. tal̃ semp cũ q̃libz laboze q̃n
tũcũq̃ puo meret̃ premiũ eternũ q̃diu est
in gr̃a z fidel̃r laborat. Ũñ ps. cxxvij. La
bozes manuũ tuaz qz mãdu. zc̃. Et 8z i
euang. Qui manet ĩ me h̃ fert fructũ mul
tũ. Quãtũ ad scdam ptẽ hui⁹ fmonis
sciendũ: q̃ sanct⁹ marc⁹ habz septẽ ꝓuile
gia. Primũ priuilegiuz q̃ a deo est ele
ctus in euangelistã. Nam secutus est ꝑe
trũ q̃ eũ baptizauit vsq̃ romã tanq̃ ouis

pastorē suū. tangz discipl's mgr̄m suū. tā/
ḡ fil⁹ p̄rem suū. vbi anno dñi. xl. rogat⁹
a fratrib⁹ scripsit euāgeliū grec' lr̄is r̄mo
ne greco. iuxta q̄ petr⁹ referentē audierat
ro. Cōueniens ei fuit q̄ r ille q̄ erat disci/
pulus ei⁹ q̄ est caput ap'or̄. scriberet euā
geliū rome q̄ est caput oīum ciuitatū. r in
lingua greca q̄ erat tūc caput oīm liguar̄.
Dō q̄dē euāgeliū in aquilegiensi ecclesia
olim oñdebaf̄: sz mō florētie apud senatū
deuotiōe ꝯgrua ꝯseruaf̄. Itē sciēdū q̄ san
ctus Marc⁹ nō solū est euāgelista: sz etiā
test' xp̄i. Hā in xp̄o q̄ttuor fuerūt de q̄bus
optuit testioniū ꝓhiberi. s. ꝓa humanitas
vera diuinitas. ꝓa passio: r ꝓa resurrectō
r iō q̄ttuor euāgelistas. i. q̄ttuor testes ha
bere voluit. Hā test' de ꝓa sua hūanitate
fuit Matthe⁹: qui in p̄ncipio sui euāgeliꝫ
xp̄i genealogiā texuit. r iō in figura bois
ponit. Sue diuīitat' testis fuit Johānes
r iō in specie aq̄le figuraf̄. Testis de eius
passione fuit Lucas. r iō in figura vituli
q̄ deo in sacrificiū offerebaf̄ designaf̄. Te
stis de resurrectōe sua fuit Marc⁹. q̄ ipz
elegant' ꝓscripsit. r iō i figura leonis figu/
raf̄. Sicut ei leo ad sui clamorē post terci
az die leunculos mortuos suscitat. sic p̄
diuinis filiū suū p⁹ terciū die suscitauit
r q̄ marcus de hac suscitatiōe ceter' apti
us agit. iō ei⁹ euāgeliū in die resurrectōis
xp̄i in toto mūdo recitaf̄. Scōm p̄uile
giū. q̄ fuit p̄riarcha aleādrin⁹. cui⁹ p̄ri/
archalis dignitas cōmēdabil' est a tribus
P̄rio ex rōne pmouēt'. q̄ a btō petro spū
sancto reuelāte fuit pmot⁹. Scdo cōmē/
dabil' est rōne pmoti. q̄ hāc dignitatē nō
ꝓcupiuit: sz ex corde fugit r inuit⁹ obedi/
uit. Un pollicē sibi āputauit: vt sacerdo/
tio reꝓbo hr̄eť. q̄ ex humilitate se indi/
gnū reputauit. Sz tñ btūs petr⁹ secū di/
spensauit r ipm p̄sidere coegit. Cōmēda/
bil' est etiā ex pte officij ꝓsecuti. q̄. s. prim⁹
missaz aleādrie celebrauit. r pp'lm sibi
cōmissum scientia r doctria pauit. Ter
ciū p̄uilegiū. q̄ est ꝓgo a deo elect⁹. r in ꝫ
dat exēplū castitat' ipis sacerdotib⁹. Dl'/
tū eni decet castitas ipos mīstros eccl̄ie.
P̄rio q̄ sacerdotes sunt loco dei. r iō dñt
viuere spūal'r r nō carnal'r. Scdo q̄ hñt
angelicū officiū. Hā eidē dño ꝓuīūt cui et
angeli. r iō debēt esse puri r mūdi sicut an
geli. Tercio q̄ ipi ꝓtrectant sctā. rio decet
eos esse mūdos. r marie a carnis immun
dicia vñ Leui. xxi. Dō q̄ habuerit macu
lā nō offerat panē dño ꝺo suo. r ñ accedat
ad mīsteriū ei⁹ Quartū p̄uilegiū. q̄ nō
solū fuit euāgelista. sz etiā magn⁹ martyr
xp̄i. Un legit de eo q̄ anno dñi. lvij. sctūs
Marc⁹ passus fuit i aleādria grecie: vbi
ipe p̄im⁹ p̄riarcha fuit. quem pontifices
ydoloꝝ fune collo ei⁹ imisso. ip̄m p ciuita
tē trahētes. ita q̄ carnes eius in terrā flue
bāt. r lapides sanguie suo rigabant. Ille
aūt cū traheref̄ clamauit ad dñz: r ꝛauit
p seipo dicēs. Pater in man⁹ tuas cōmē/
do spūm meū. Qꝛauit etiā p pp'lo peccan
te vt sibi indulgeref̄ dicēs. Pater dimitte
illis: q̄ nesciūt q̄d faciūt. Quintū p̄ui
legiū. q̄ xp̄s ꝓsolat⁹ est eū tpe passiōis sue
r ad eū descēdit. Un legit de ipo q̄ Anno
dñi. lvij. cū esset in aleādria in carcere ve
nit ad eū xp̄s ꝓfortans eū r dixit. Pax ti/
bi marce euāgelista me⁹: noli timere quia
ego tecū suz. vt eruā te ab hostib⁹ tuis r p
mitto tibi q̄ a me nūq̄z sepaber'. Sex/
tū p̄uilegiū q̄ hodie celebraf̄ festū eius ab
oīb⁹ xp̄ifidelib⁹. r insup ieiunam⁹ hodie et
imus cū reliquijs vt de⁹ p̄fuet nos p infi
nitā suā miam a subitanea morte. Et vo/
caf̄ letania maior quā sctūs gregor⁹ insti
tuit p magno morbo r plaga dei. de ꝫ q̄re
in primo ꝑmone seq̄nti in p̄ncipio Se
ptimū p̄uilegiū. q̄ cū mag̃ solennitate cor
pus ei⁹ venetias trāslatū est Unō legit q̄
anno dñi. ccccc vij. veneti corp⁹ sctī marci
de aleādria trāstulerūt ad venetias. r cū
corp⁹ deferref̄. fuit odore mirifico circūfu
sum: adeo vt tota aleādria odore mirabi
li pfunderef̄. Et veneti i honorē sctī mar/
ci eccl'iam mire pulcritudinis fabricaue/
rūt. Quātū ad terciā ptē hui⁹ ꝑmonis
sciendū q̄ sicut hodie ieiunam⁹ p subita/
nea morte. tūc p nr̄a informatiōe p̄rio ꝫ q̄
rit q̄ sint remedia ꝫ subitaneā mortē. Rn/
deť ꝑm doctores q̄ sunt principaliť tria
P̄rimū vt q̄s hodiernū die r pcessionē ve
nereť deuota oratione r ieiunio. r deuoto co
mitatu cū crucis pcessiōe p euadēda mor
te improuisa r subitanea. Un sctūs tho. i
iij. di. xv. dic̄. Ille q̄ orat p se pie r pseue/
rant in his q̄ ad salutē suā ptinēt sp exau/
diť. Cur tal' q̄ singl'a p se facit. s. ieunādo
orādo. r pcessionē cruc⁹ et reliq̄as deuote

sequẽdo nõ exaudiret. Scõm est vt ꝗs singul' noctib' ĩ fronte signaculo crucis se muniat dicẽdo. Jhu nazarene rex iudeo/rũ miserere mei. Uñ Uincẽti⁹ in speculo hystoriali. xxxij. c. lxviij. refert de sctõ Edmũdo cãtuariẽsi epõ. ꝙ cũ puer eẽt ⁊ scolaris ab anglia missus parisius: cui mr̃ sua deuotissima singul' annis necessaria vict⁹ ⁊ ciliciũ misit. Cũ aũt ibi cũ scolarib' suis gr̃a spaciãdi ĩ pratũ exiuisset. relictꝫ scolaribꝫ suis ĩ iocis. put a mr̃e didicerat seorsum eũdo deuotõi se dedit. Cui puer ihs in forma pulcerrima appuit dicẽs officiosissime. Edmũde salue dilecte mi. Cunqꝫ pauefact⁹ edmũdus ãmiraret. denuo xp̃s puerulus ait ridẽdo. Nũqd me nosti. Rñdit edmũdus. Nullã tui noticiam habeo nec puto tu mei. Cui xp̃s. Cũ ĩ scolis es ⁊ studio intẽdis. ⁊ etiã vbicũqꝫ es insepabiliter assisto tibi: cur me nõ nosti. in faciẽ respice ⁊ lege. Cũ aũt edmũdus ĩ facie pueri lr̃is celestib' legeret Jhs nazarenus. ⁊ ꝗd legeret rñderet. puer subintulit. Hoc nomẽ mẽoriale tibi sit. ⁊ noctib' singulis imꝑme fronti tue. pꝛ̃ eĩ poterꝫ ꝓtra mortẽ subitaneã muniri. ⁊ ꝗsꝗs eadẽ scriptura se munierit ꝓsili mõ ĩ fronte sua. Quibus dictꝫ relicta magꝝ dulcedie ĩ corde edmundi disparuit. Sil'r cũ ꝗs ex corde ilꝉ ihesum ꝙ hr̃ in ps. cxv. Dirupisti dñe vincula mea tc̃. freqnter tria vice dixerit. Uñ Lassio. in glo. sup illo ihesu dicit. Jste versus tãte ihesutꝫ credit. vt pctã hoĩm dimittãt si ĩ fine vite trina ꝓfessiõe dicatur.

Terciũ ẽ ⁊ optimũ vt ꝗs ꝙlibꝫ sero cõtritionẽ hẽat de pctis suis ꝓteritꝫ ⁊ bonã volũtatẽ amplio⁹ emẽdãdi. Uñ Ezech. xviij. In qcũqꝫ hora pctor ingemuerit tc̃. Uñ Bre. Qui ex corde dolꝫ se cõmisisse culpã cito pctoꝝ suoꝝ obtinebit veniaz. Insup alicui sctõꝝ. s. btẽ ꝟgini marie. l' apl'o suo. vl' sctõ nicolao vl' sili sctõ crebro speciale obsequiũ exhibeat. vt sibi ipetret q̃tenus nõ subito nꝭ improuise: sꝫ mũit⁹ eccl'iasticis sacr̃is moriat. Hã etiã nr̃is tpib⁹ ⁊ antiq̃tus repim⁹ ml'tos sic faciẽtes exaudi/tos fuisse miraculose. ꝙ satꝫ ĩ grossis moribus pr̃i⁹ viuebãt. Et q̃qꝫ nõ sit tenenduz q̃ infallibil'r ꝗs ꝙlitercũqꝫ viuẽdo exaudiatur. tñ pie sperari ꝑt exauditio ab eo qui specialia obsecꝛa aliq̃b⁹ scis ꝑuilegiatꝫ porrigit. Lõtulit eĩ de⁹ spẽalib⁹ sctis spẽalia ꝑuilegia ꝑ viatoꝛib⁹. sic̃ sctõ anthonio cõtra ignis incẽdiũ. put determiat sanctus tho. in. iiij. di. xlv. de ozõib⁹ sctoꝝ. q. ij. Jtẽ q̃rit̃ scõo. q̃d sentiẽduz sit de ill' ꝙ sine rõne moriunt̃. Rñdet̃ q̃ sic̃ fuerunt in illa hora qñ pdiderũt rõem. sic vult eos xp̃us iudicare ĩ agone. Si ei fuer̃t in gr̃a in illa hora qñ vsuz rõis pdiderũt ⁊ sic moriunt̃ tũc sine dubio saluant̃. Sz̃ si fuer̃t i pctis mortalib⁹ illa hora: tũc dãnabũt. si sic decedũt sine vsu rõis. Uñ oz in decre. Quacũq; te inueĩet dñs cũ vocat. talẽ piter ⁊ iudicat. de pe. di. i. nunqd. Jtẽ q̃rit̃ q̃re aliq̃ tã amarã mortẽ ⁊ durũ finẽ hñt. Rñdetur q̃ hꝫ de⁹ ꝓmittit triplici de cã qz aliq̃b⁹ in penã ⁊ plagã. ꝙ demeruerunt cũ magnis pctis suis q̃ nõ sũt digni vt cũ rõne ⁊ ꝓfessione ⁊ sacr̃is. sed sic bestie sine pñia ⁊ ꝓfessione decedãt. Uñ Augu. Jta fit q̃ in fine obliuiscit̃ sui. ꝙ dũ viueret obtus ẽ dei. Insup talib⁹ magnis pctoꝛib⁹ dat̃ tam amara mors: vt in pñti inchoet̃ eoꝝ infern⁹: ⁊ in eternũ nũqꝫ tetmiabitur. Uñ aliq̃ mordẽt linguas suas i extremis qz cũ linguis suis deceperũt. ꝓios mẽdendo. ꝏrabẽdo. maledicẽdo. iurãdo. blasphemãdo. scurrilia ꝟba. pferẽdo. Jtẽ aliqui i extremis pcutiũt cũ manib⁹. cuz pedib⁹ trudũt. qz offenderũt deuz impudice tangẽdo: ⁊ cũ pedib⁹ chorizãdo. Jtez aliq̃ vestes lacerãt ⁊ tectur̃ a lecto proꝛ̃iciunt: ⁊ sic nudi iacẽt sine verecũdia tanqꝫ bestie qz offenderũt deũ in supbia vestiũ cũ caudis longis ⁊ scisſuris multꝫ. Oz aliquoꝝ infernus hic incipit patet in antiocho. ij. Machab. ix. Qui voluit delere filios israel quẽ dñs pcussit plaga insanabili vt ꝟmes exꝛe suo scaturirent. ⁊ sic misere obiit. Similit̃ in nouo testamẽto herodes qui pueros occidit. etiã scaturiebat vermib⁹. ⁊ postmodũ occidit seipm. Sil'r carnifices q̃ occiderũt scm̃ Kylianũ: postremo deuorauerũt man⁹ suas ꝓꝛ̃ias. Sil'r ⁊ satellites dyaboli ꝙ occiderũt scm̃ thomã cantuarienſem. ꝙ etiã amarã mortẽ sustinuerũt. ⁊ sine sacramẽtꝫ obierunt. Scõa cã. est q̃ deus hꝫ ꝓmittit ĩ terrorẽ viuẽtiuz. vt q̃ꝫ ꝗs videt iuuenẽ mori amara morte. ⁊ sine vsu rõnis ⁊ sine sacramẽtis vel subitanea morte. vt sic ꝙuertat̃ ⁊ q̃rat indulgentiã ⁊ misericordiã dei ne sil'is mors sibi eueiat

Tercia cã q̃ aliq̃b⁹ bois ꝓtingit hꝫ bo

nū vt vſuz rōis amittāt ī extremis. ſicut ſūt puſillanimes ne ī extremis deſperēt: z a demōibꝫ decipiant. qz cū ḳs eſt in gr̄a. z ſic pdit vſuz rōis. tūc nō pōt amittere re/ gnū dei: nec peccare mortal'r ſine vſu rōis Itē qñꝫ ꝓtingit ex pmiſſiōe dei ꝙ aliqui deuoti hoies tā gu̇ē z amarā mortē ſuſti/ nēt: z hāc dat eis deus qñꝫ mirificordiā p purgatorio. ad Ro. viij. Scim⁹ qm̄ dili/ gētibꝫ deū z̄c. Et ꝓtigit mal'm in malum. z bonis ī bonū. ſz tm̄ nr̄m nō ē tales iudica re. Lu. vi. Nolite iudicare z nō iudi. noli ꝛc̄de. z̄c. Quātū ad q̄rtā ptē ſcienduz ḳoēs xp̄iani dñt ſctm̄ marcū tanꝫ ſingu larē patronū ī uocare. z p̄cio q̄ vulneranꝫ in corpe. Uñ legit ꝙ q̄dā calciator gu̇it ſe in manū ſiniſtra vulnerauit cui⁹ manum marc⁹ luto pungēs. eū ſanauit z ad fidez conuertit Itē qñ occurrit ſterilitas terre in uocādus ē Uñ legit ꝙ cū tota apuleā ma gna ſterilitas occupaſſz reuelatuz ē eis ꝙ hoc eis acciderit. qz bt̄i marci feſtū non cele brarēt Dū igit bt̄m marcū ī uocarēt: z ſe ſū ei⁹ celebraturos ſe. pmitterēt ſterilitaſ abūt: z abūdātia ſupueit. Itē p̄t ī petrare gr̄am. Uñ legit ꝙ cū q̄dā ſaracenus nau/ fragiū pateret. ſctūs marc⁹ eidē apparēs eū eripuit z ad fidē baptiſmi pduxit. Itē in extremis ī uocādus ē Uñ cū q̄dā religi oſus q̄ bt̄m marcū in mīta deuotōne ha/ buerat z ei⁹ ſepulcz ſepi⁹ viſitauerat mo rer̄et. bt̄us marc⁹ eidē appuit: z aīam ei⁹ ad celi gaudia ī troduxit. Itē obſeſſi a de/ monibꝫ. Uñ legit ꝙ qñ corp⁹ ſuū de alex/ andria trāſferret ad venetias. q̄dā noluit credere. ꝙ ipm eē corp⁹ bt̄i marci. q̄ ſtatim a demonio capit⁹ z tādiu vexabat donec ad corpus bt̄i marci duct⁹ eſt: z ī ſe crede re fateret. q̄ liberat⁹ gloriā dedit deo: z be atum marcū euāgeliſtā de cetero ī magna reuerentia habuit.

In dieby rogationū Sermo xvij

Rate pro iuicē

o vt ſaluemini. Jaco. v. Quāuis oīm tpe ſit oraōdū. p̄cipue tm̄ die bus z tpibꝫ ſtatutꝫ. Inter ceteros aūt di/ es ſtatutos oraōi ſūt dies iſti in qbꝫ eccl'ia celebrat letanias. Uñ ī pñti ſer. tria ſunt dicēda. P̄cio de letania maiori. Scōo d̄ oraōe q̄ vn⁹ orat p alio. Quātū ad p̄mū ſciēdū ꝙ letania ī

terp̄tat rogatio vl̄ ſupplicatio. Et letania maior pagit ī die ſctī marci. Et ē iſtituta a bt̄o gregorio pp̄. Et tē cā ppt̄ quā iſtitu/ ta ē. qz p mag̃m mōrbo epydimie. Romani eni cū in q̄drageſima caſte viuerēt z ieiu/ narēt z ī paſca corp⁹ xp̄i recipent. poſtmo dū cū comeſatiōibꝫ ludis z luxurijs frena lababāt. Jōgꝫ dñs puocat⁹. peſtilētia ma xim̄ ī eos pmiſit quaz inguinariā voca/ bāt. i. apoſtema ſiue inflaturā in inguine. Peſtis itaqꝫ iſta ita ſeua fuit vt hoies in via ī ludis ī mēſa ſubitanee morerenť: ac ē in colloquijs cū oſcitārēt ſp̄m ſubito emiſerūt. ita ductū ē ī ꝓſuetudinem z ad/ huc hodierna die fuať. Uñ cū q̄s ſe olim velle oſcitare ſentiebat ꝓtinue ſibi ſignuz crucis ip̄mere feſtinabat. ſil'r cū aliqs ali quē ſternutātē audiebat. ſtati accurrens de⁹ te adiuuet acclamabat. Hec ꝓſuetu/ do ec vſqꝫ hodie fuať. Hec aūt peſtis vnde originē habuit. in vita ſcī gre. inuenitur Uñ legit ꝙ q̄dā tpe tiberis fluui⁹ alueū ſu um egreſſus intātū exiuit vt ſup muros vrbis efflueret z pl'imas domos euerterz Tūc ī tiberī fluuiū m̄l'titudo ſerpētū cum draconе maḡ deſcēdit. ſz a fluctibꝫ ſuffoca ti z ad lit⁹ piecti: totū aerē ſua putredine corruperūt. z ſtati plaga illa quā inguina riā vocāt. exorta ē. q̄ p̄cio oīm pelagiū pa pā extinxit. poſtmodū ī vulg⁹ ita deſeuit vt ſubtract⁹ habitatoribꝫ plūmas domoſ in vrbe vacuas reliq̄rūt. Sz qz eccl'ia dei ſine rectore cē nō potuit. Gregoriū licz in uitū plebs oīs elegit. Cū igit eēt elect⁹ le tanias inſtituit. z vt hoies attēti⁹ orarent animauit Sz qz romā peſt⁹ ſupdicta ad/ huc vaſtabat. pceſſionē cū letanijs tpe pa ſcali inſtituit. z ordiauit ꝙ imaginē bt̄ē ỳ ginis q̄ vt dr adhuc rome ē quē lucas ar/ te medic⁹ z egregi⁹ pictor formauit. z per oīa bt̄ē ỳgini eſt ſil'is. añ pceſſionē reuerē ter portarēt. Et ecce tota aeris infectio z ḳbulētia imagini cedebat. ac ſi ipaz ima/ ginē fugeret z ip̄i⁹ p̄ntiā ferre non poſſet. Sicqꝫ poſt imaginē mira ſerenitas z ae/ ris puritas remanebat. Tūc ī aere vt fer tur iuxta imaginē audite ſūt voces ange/ loz cantātiū. Regina celi letare z̄c. Et be at⁹ Grego. ſubiūxit. Ora p nob deū all'a. Tūc bt̄us Greg. vidit ſup caſtrū Creſcē tij angelū q̄ gladiū cruentatū detergens in vaginaz retruſit. Intellexitqꝫ beatus

Grego. q pestis illa cessasset: r sic factus ē
Uñ r castrū illud deinceps castrū angeli
vocatū est. Et illa letania ōr maior. et de
ea p̄dicandū est in die sc̄i marci qñ hoies
ieunāt r eū p̄cessione vadūt: vt eos de⁹ a
subitanea morte p̄seruet Quātū ad sc̄az
ptē ist⁹ fmonis ē sciēdū q alia ōr letania
minor q̄ fit triby dieby ante ascēsionez dñi
quā b tūs Mamert⁹ āno dñi. ccclxxiij.
ep̄s viennēs instituit. Causa aūt institu/
tiōis illi⁹ fuit hec. Cū ei apud viennā fre
q̄ntes r maximi terremot⁹ fierēt qui do/
mos r plimas eccl'ias subuertebāt. Itez
nocturni sonit⁹ r clamores sepius auditi
sūt q̄by hoies terrebanť. Itē terribile acci
dit. q ignis de celo descēdebat q̄ domos
cōburebat. Itē demōes ī porcos r in lu/
pos r ī alias feras introibāt ex p̄missione
dei ppť pēta hoīm. r nō solū pvias sz etiā
p villas r ciuitates publice discurrebant
r passim pueros r senes viros r feminas
deuorabāt. Cū igiť tāti dolores q̄tidie fie
rēt. p̄dict⁹ ep̄s triduanū indixit ieiuniū
letaniā instituit. Et sic p̄dicta tribulatio
p̄q̄euit. Deinde statutū est r p̄firmatū a
papa simplicio. vt p̄dicta letania triū di/
erū vniuersal'r obs̄uareť Itē q̄riť q̄re ꝑ
tpe letanie iste fiūt. Rñdeť q ī his diebus
imploram⁹ dei auxiliū r suffragiū sc̄ōrū
Pr̄io vt de⁹ bella sedz q̄ freq̄nter ī vere fi/
unt. Sc̄o vt teneres fruct⁹ p̄fuet r mul
tiplicet. Tercio vt ad receptionē sp̄ūssan
cti habilitemur. Itē sciēdū q in his le
tanīs p̄mo īuocam⁹ sc̄am trinitatē dicē
do. Pr̄ de ce'l de⁹ miserere nobis. Deinde
mr̄em mr̄icordie ip̄lorām⁹ dicēte. Sancta maria: ora p nob. Deinō ang'los. apo
stolos. martires. p̄fessores r ꝑgines. r ꝑse
quēter oēs sc̄os ī celo exñtes vt mltipli/
caťz intercessoribⁿ de⁹ nr̄ misereať nostri: r
tribuat nob mr̄icordiť ea q̄ petimus.
Itē sciēdū q iste letanie nō solū fiūt cum
sc̄ōz suffragīs q̄ ibi implorantť. sz eē cuz
cāpanis q̄ ibi pulsanť. Pulsanť igiť cāpa
ne: vt turba demonū effugeť. Sil'r qñ tē/
pestates iminēt: tūc etiā cāpane pulsanť:
vt dyaboli ī aere exñtes: r nob nocere vo
lentes terreanť. q cāpane sūt tube xp̄i ce
lestis reg⁹. Itē cuz crucib⁹ r vexillis q̄ ibi
portanť. vt p ꝑ oñdať q xp̄s p passionēvi
ctor extiterit. Hā crux rep̄sentat passiōez
vexillū vero victoriā. q̄ xp̄s triumphauit
demones vincēdo r būanū gen⁹ redimē/
do. Itē in letanīs ill' salubre est illōs ange
licū canticū sepi⁹ cātare. s. Sancte deus.
sctē fortⁱ. sctē r īmortal' miserere nob. Uñ
Damas. di. q cū apud ꝯstātinopolim p/
pter magnā q̄dā tribulationē fierēt leta
nie. Quidā puer de medio ppl'i ī celū era
ptus. r illud canticū ibidē docuit. deinō
ad ppl'm rediēs illud angelicū cāticuz in
p̄spectu ppl'i cātauit. r mor̄ois tribula/
tio cessauit. Itē laus r autoritas illi⁹ can
tici ex q̄ttuor colligiť. Pr̄io ex eo q angli
ꝑ docuerūt puer̄ sup̄dictuz. Sc̄o ex eo
q ppter illud cāticū illa magna tribula/
tio q̄euit. Tercio ex eo q calcedonenſ sy/
nodus illō approbauit. Quarto q demo
nes valde illud cāticū timēt r terrent q̄ī
cantaťz. Quātū ad tercia p̄tē illi⁹ fmo.
sciendū q q̄ petit fieri p se or̄oem. q̄tuor
ōz in se hr̄e. vt or̄ones sctōz aut etiā bono/
rū hoīz p eo facte a deo exaudiant. Pri
mo ōz illud desideranter p̄cupiscere p quo
vult p se orari ab alīs bonis r devotis
mīby. p̄s. Desideriū pauperuz exaudiuit
dñs. Viere. xxix. Cū q̄sieritis me in toto
corde vr̄e. Sc̄o vt ip̄e sit i bono ppoſi
to se emēdandi. q si staret i malo ppositō
peccādi. de⁹ or̄ones q̄ p eo fierēt nō exaudi
ret. Viere. xv. Si steterit moyses r samu
el cor̄a me nō erit aīa mea ad ppl'm istum
Ex ꝑ hr̄ q or̄ones facte p dānatis vl' demo
nib⁹ nihil p̄sūt. q sp sunt i malo ppositō
r in mal' obstinati. g̃ cū petⁱz orari p te. tūc
debes hr̄e bonā volūtatē. Sz opposituz
faciūt q̄ nolūt seip̄os iuuare. Et de illis q
re duo breuia exēpla in p̄romptuario. rit
O. Itē ibidē. xxxiij. Tercio vt reputet
se indignū cor̄a deo stare r p seip̄o orare. r
indignū se a deo exaudiri. Job. xlij. Ser
uus me⁹ iob orabit p vob r ego faciē eius
suscipiā. Uñ Bre. ī pastoral. Talis reḡre
dus est ad or̄ādū q̄ sit idone⁹ ad placādū
qz cū is q̄ displicet ad intercedēdū mittit
irati animⁱ ad deterior̄a p̄uocaťz Quar
to vt bona iusta r licita r salutaria petat
sibi a deo impetrari. Erit. Illa pete a do
q̄ tibi expediant accipere: r illum deceant
dare. Sciēdū q qñ sum⁹ in tribulatiōib⁹
vel ī anxietatib⁹ vel in pctis tūc debem⁹
desiderare p nob fieri cōem or̄oem: sic cōi
ter fit finito fmone. qz hoc est valde vtile.
Uñ scriptū ē. Impossibile ē p̄ces mltoz

nō exaudiri. Et xp̄us in euāgelio dicit. Si duo ex vob̄ ꝓsenserint sup̄ terrā de oī re quācūq; petierit: fiet illis a p̄re meo. q̄n to mag⁹ vbi ducēti vl̄ quingenti vl̄ q̄nq; mille fuerīt ꝓgregati ꝛ cōem oꝛōem p alī/ q̄ cā faciūt. Et taľ cōis oꝛo est multū effi/ caꝛ. Hoc oñdit in illo desp̄ato hoīe quez cōis oꝛo liberauit a desperatiōe. Hoc ex/ emplū q̄re infra ibidē. xxx. O. Et q̄libz li benē dz p alīs oꝛare ꝛ cōem oꝛōem facere q̄ hec est elēosina spūal: ꝛ deo valde pla/ cet. Uñ Crīš. sup̄ mat. P̄ro se oꝛare neces/ sitas cogit. p alīs aūt charitas fraterni/ tatis hoꝛtať. Dulciꝛ aūt est añ deuz oꝛo/ nō quā necessitas trāsmittit: sz quā frater nitaťs charitas cōmēdat. Ultimo sciē/ dū q̄ deuote oꝛōes sūt multuz meritoꝛie/ ōs demōes multipl̄r nituntť impedire oꝛā tes. Et p̄plū q̄re de h̄ infra ibidē. xxv. O

Itē alios ꝑmones de oꝛōne q̄re in dis/ cipulo de tpe. P̄rimū ser. lxiiij. J. Scōm ser. sup̄ pater noster. lxv. O.

De sctō petro martire ordinis p̄dicatoꝛ.

Sermo xviij.

I Jquis vult post me venire abnegz semet ipm ꝛc. Uerba ꝓposita Lu/ ce. ix. originaliť sūt scripta. ꝛ in euāgelio hodierne festiuitaťs lectiona liter sūt recitata. Uñ ad honoꝛē sctī petri martiŕs de ordīe p̄dicatoꝛ in p̄nti ꝑmone tria sunt dicēda. P̄rō de p̄uilegijs btī pe tri. Scdo aliq̄ ꝓ informatiōe nr̄a Tercio miracula q̄daz. Quātū ad p̄mū sciēdū q̄ beat⁹ petr⁹ septem habuit p̄uilegia.

P̄rimū q̄ fuit ꝥgo corpe ꝛ mēte. Uuius aūt ꝥginitaťs oñsiuū fuit q̄ coꝛp⁹ eius de functū cū vltra annū in terra iacuisset ita sanū ꝛ integꝝ est inuētū: ac si eadez fuisset die nouiť tumulatū. Queniēs enim erat q̄ putredie. q̄ in vita nō fuerat coꝛruptū a/ liq̄ voluptate luxurie. Itē in signū ꝥgini taťs ip̄i⁹ vestis sua cōburi nō potuit. sic̄ le gitť q̄ cū q̄dā de tunica sci petri sup̄ carbo nes posuisset cōburi nō poterat. q̄ vidēs heretic⁹ ad fidē catholicā est cōuersus.

Scōm p̄uilegiū. q̄ inocētiā baptisma/ lē fuauit ꝛ nunq̄ mortaľ peccauit. ꝛ hoc donū pauc⁹ datū est nisi p̄fect⁹. q̄z vn⁹ fu/ it beat⁹ petr⁹ martiŕ. Attū credēduz est q̄ q̄libet cuz dei adiutoꝛio posset viuere sine mortali pctō. ꝛ q̄ frīuole oppositū teneret heretic⁹ esset. Uñ mgr̄ sn̄iaz. lib. ij. di. xxx vi. Illos errare dicim⁹ qui cū manicheo dicūt hoīem pctm̄ mortale vitare nō pos/ se Terciū p̄uilegiū. q̄ habuit magnā grām p̄dicandi. ꝛ ppľs magnā grām ip̄m audiendi. Uñ legiť in legēda sua q̄ hoīes tā ardenť ꝥba sua audiebāt q̄ sepe inume rus turbaz ꝓcursus vbi statuerat p̄dica/ re ꝓueniret loca p̄ripiēs. ita vt opteret q̄ ī carruca asseriby fabricata ad locū in q̄ p̄di care debebat in hūeris fideliū poꝛtaretur

Quartū p̄uilegiū. q̄ habuit ī p̄nti vitā actiuā ꝛ ꝓtēplatiuaz. Uñ de ei⁹ vita dr̄ q̄ dies impēdebat cōmodis aīaz vel seduľ insistendo p̄dicatiōiby vl̄ ꝓfessionū audiē tie aut etiā hereticoꝛ dogmata ꝓfutando Et de vita ꝓtēplatiua ip̄i⁹ dr̄ in lr̄a cano/ nizatōis sue. Nocturna silētia hūanis de putata q̄etiby dormitionē breuē decurre/ bat in studijs lectionē. i. somni tps oratio nū suspirijs occupabat. Quintū p̄uile giū. q̄ tota trinitas attestať sctitatē ꝛ pfe/ ctionē ip̄i⁹. Hā p̄ris potētia attestať ī mi/ raculis. filij sapia ī doctrīa. spūssctī boni/ tas in ꝥrutibz ꝛ donis q̄bz eū pfecte imple uit. Uñ. i. Joh. v. Tres sūt q̄ testimoniū dant ī celo. s. beato petro. s. pater. ꝥbum ꝛ spūssctūs ꝛc. Sextū p̄uilegiū. q̄ ē mar tir singl̄aris xp̄i ꝛ ei⁹ passio venerāda dñi ce passioni multū silis videť. Xp̄s enī pas sus est ꝓ veritate fidei quā docebat. petr⁹ ꝓ veritate fidei quā defendebat. Itē xp̄us passus ē ab ī fideli ppľo iudeoꝛ. Petr⁹ ab infideli turba hereticoꝛ. Itē xp̄s ī pasca/ li tpe crucifigiť. Petr⁹ eodē tpe martiriū patiť. Itē xp̄s p. xxx. denarijs fuit tradit⁹ Petr⁹ p. xi. libris papiensiū fuit vendit⁹. Itē cū xp̄s patereť Jn man⁹ tu. do. cōmē do spūm meū dicebat. Petr⁹ dū occidere tur eadē ꝥba clamabat. Itē xp̄s p passio/ nē suā mľtos infideles ad fidem adduxit. Petr⁹ p suā mortē mľtos hereticos ꝓuer tit. Licz etiā ī vita mľtos hereticos ꝓuer teret. tñ post mortē suā ei⁹ meritz ꝛ coꝛusca/ tionib⁹ diuersoꝛ miraculoꝛ mľto plꝰ ꝓuertit. Septimū p̄uilegiū. q̄ habz tricētenas coꝛonas in celo. Ip̄e enī fuit p̄ dicatoꝛ. virgo et martiŕ. q̄ habet coꝛonas ꝥginū. martiriū ꝛ p̄dicatoꝛ. Quātū ad scōam ptē illi⁹ ꝑmonis sciendum q̄ plura

P

sunt genera martirum. non enim oportet q̄ quisq; p fide xp̄i occidat. sed pluribus de causis p̄t q̄s fieri martir. ℣ñio cum q̄s p iusticia ⁊ innocētia occidit vt abel. q̄ iusticiā fecit offerēdo meli⁹: ⁊ innocenter a fratre suo cayn occisus est. ⁊ martir effect⁹ est. Scōo p correctiōe fraternali. vt io hānes baptista. Uñ Mar. vi. Arguebat aūt herodē iohes dicēs. ℣ō licet tibi hr̄e vxorem fratris tui. Si q̄s ex charitate ar gueret p̄imū sperās se p̄ficere ⁊ ille occi/ deret. talis martir fieret. Tercio q̄ñ p lege dei occideret q̄s. vt habet. ij. Mach. vij. vbi mr̄ occisa est cū septē filijs suis ⁊c. Si q̄s xp̄ian⁹ cogeret vt ꝓtra p̄cepta dñi faceret. ⁊ ille nollet ⁊ occideret martir eēt.

Quarto p ỽginitate obseruāda. vt bea ta agnes q̄ ad lupanar ducta est: ⁊ ꝓsequē ter p ỽginitate ⁊ fide occisa ē. Sic adhuc si aliq̄ virgo p ꝓseruatiōe ỽginitatis occi deret. vel etiā mlier in mr̄imonio nolens ꝓsentire in adulteriuz occideret. tales fie/ rent martires. Quito cū q̄s patit p de/ fensione eccl̄iastice libertat⁹. sic b̄tus tho. cantuarien. p̄s. lxviij. Zelus domus tue comedit me Sexto q̄ñ q̄s occasiōe xp̄i occideret. vt pueri innocētes. q̄ ꝓpter xp̄z ab iniquo rege herode interfecti sūt. Sic adhuc si pueri xp̄ianoz occulte vel aper/ te ab infidelib⁹ occiderent. martires fierēt

Septimo q̄ñ q̄s patit p defensione fi/ dei catholice. sicut fuerūt ap̄li. martyres ⁊ etiā ỽgines. ⁊ sinḡater etiā sct̄us petr⁹ cu/ ius festū hodie celebram⁹. Uñ sunt beati q̄ sic occidunt. Mat. v. Beati q̄ psecutio/ nē patiunt ⁊c. Uñ etiā in decre. Qui p no mine xp̄i martirizant: pculdubio vitaz e/ ternā ꝓsequunt. xv. q. i. merito. Itez sci endū ſm Guil. lugd. q̄ nulla secta seu fi/ des infideliū roborat p miracla nisi fides xp̄iana. Hā xp̄s q̄ ꝑmo fidē catholicā do/ cuit: mortuos suscitauit: leprosos mūda/ uit: cecos illumīauit: demōes effugauit: ī firmos curauit. q̄ nullus naturalit facere p̄t nisi miraculose. Itē roboratio fidei pa tet in ap̄lis q̄b⁹ data est noticia septuagin taduaz linguaz. Uñ Act. ij. Loq̄bātur varijs linguis ap̄li magnalia dei. Itē fue rūt simplices ⁊ idiote. ⁊ p spūmsctm facti sūt doctores toti⁹ mūdi. Uñ Joh. xv. Pa/ raclit⁹ aūt ille spūssanct⁹ docebit vos oīa ⁊c. Itē fuerūt timorosi. q̄b⁹ ptz in beato pe tro q̄ maior videbat. ⁊ ad vocē vni⁹ ancil le xp̄m negauit. imo oēs ap̄li relicto chri/ sto fugerūt tpe passiōis ⁊c. Sz post susce/ ptionē spūssancti nec timuerūt reges. nec p̄ncipes. nec iudices. ℔ pbat. Hā nero im perator nō poterat vincere petz. nec hero des iacobū. nec domician⁹ iohānē. nec e/ geas andreā. nec astrages bartholomeuz imo nec teneras puellas. Uñ marentius nō poterat vincere Katherinā. nec olibri⁹ margarethā. nec quintian⁹ agathā. nec di oscorus barbarā filiā suā. nec fabric⁹ do/ rotheā. nec tres iudices christinā. Quā tū ad tercia ptem ist⁹ ſmonis sciendū q̄ oīes hoies debēt hodie sanctū petrū ho norare. ⁊ ip̄m tanq̄z speciale patronuz in/ uocare. ⁊ ꝑmo mulieres pturiētes in ptu p̄olis piclitates. q̄b⁹ p̄t subuenire ⁊ a deo impetrare. vt cū gaudio ⁊ sine piculo pa/ riant. Uñ legit q̄ q̄dā aqua tactu relicta⁹ ei⁹ ꝓsecrata. mult⁹ extitit ī medelā. sic cui/ dā mulieri parere nō valēti: ⁊ p triduū in ptu laborāti. q̄ cū de illa aq̄ parū gustass ꝓtin⁹ sine difficultate partū emisit. Itē due mulieres magnā p̄ssurā ⁊ dolorē ⁊ dif ficultatē hñtes tpe ptus. q̄ de eadez aqua biberūt ⁊ beatū petz. inuocauerūt. ⁊ post modū leuit pepererūt. Itē in lugdunensi dyocesi q̄dā mlier noie christina vxor Hil berti anglici valde cruciabat in ptu ꝓl'. ⁊ beatū petz. deuote inuocabat ⁊ de aqua bibit ⁊ mox pepit. Itē quedā mlier cū iā tres pueros mortuos pepisset: ⁊ ex ℔ a vi/ ro odio haberet. beati petri auxiliū postu labat. Cuiꝰ q̄rtū quē postmodū pepit si/ milit mortuuz pepisset. mater filiū defun ctū accipiens ad rogandū sctm petz. totā se ꝓtulit deuot⁹ exorans p̄cib⁹. vt ei⁹ filius suscitaret. Uix autē oīō em cōpleuerat. ecce puer q̄ mortu⁹ fuerat viu⁹ apparuit. quē cū ad baptismū portassent et diffini/ uissent vocari iohānē. sacerdos dū iohan nes dicere debuit. nesciēs dixit petr⁹. Uñ retinuit. Itē quedā mulier pepit frustum carnis ⁊ votū fecit sctō petro: ⁊ frustū car/ nis fecit portare ad altare sancti petri ⁊ in ꝓspectu ppli massa carnis formata est in formā pueri. qui postmodū factus est fra/ ter ordinis p̄dicatoz. ⁊ sanctū petrū mul tū dilexit ⁊ fideliter ei seruiuit. Item legit q̄ quedā mlier post partū cuz adhuc esset in

puerperio vehemẽter tumefacta est. q̃ bibit de aqua sancti petri ⁊ eũ deuote inuocauit. ⁊ ꝓtinue tumor ab ea recessit ⁊ sanitatẽ pristinã recupauit. Itẽ pentes habẽtes pueros infirmos debẽt deuote sanctũ petrũ inuocare. Uñ legitꝯ q puer q̃dam diabolus a q̃dam graui egritudine subito est arreptꝰ ⁊ in terrã prostratꝰ. linguam extra os in longũ eiciens. ita ipam atrociter mordebat intrinsecꝰ. vt ex dolore tumescens pꝰ modicũ nõ lingua hois: sz potius bouis aut equi ꝑ magnitudiẽ videretur. Cũq circũstãtes timerent eã sibimet in breui dẽtiõ ꝓstrictiõe scindẽdã nec ipam aliqtinꝰ intus valerẽt deponere. Uix tandẽ in os eiꝰ impediẽte tumore aliqntulum de aq̃ martirꝫ immiserũt. qõ cũ instante iã nocte fecissent: eodẽ sero linguã retraxit. ⁊ oi prorsus inflatiõe carẽs expedite locutus est. ⁊ plena salute recepta cũ gaudio circũdati reseruare aquã nõ inutilit cura uerũt. Hec aq̃ cũ in q̃dã vase ligneo seruasset. domũ totã ⁊ oĩa q̃ ibi erãt vase illo exceptο. vorax flãma ꝓsumpsit. Cũq aq̃ fuisset aliud vas trãslata. ꝑmũ ptinꝰ ĩ cinerẽ est redactũ. Itẽ puer q̃dã inflatũ hẽbat corpꝰ ita vt ad vidẽdũ foret horribilis et multũ difformis. vt moꝛs potiꝰ q̃ vita a ꝓrijs pntibꝫ adoptaret. Cuz aũt pentes fecissent votũ ad sctm̃ petꝛ. ⁊ accepta aq̃ ipa gustaꝫ. ilico totꝰ detumuit ⁊ puer iste restitutꝰ est sanitati. Itẽ q̃dã puer cũ iter trabes acutas gutter corruisset. ⁊ ex casu suisset motu ⁊ sensu penitꝰ destitutꝰ: ⁊ tãq̃ mortuꝰ deferret a mr̃e. mox apposita terra suo pectori eiusdẽ martꝛis suo cruore ꝓtacta. sic incolumis resurrexit q̃si nũq̃ lesus fuisset. Itẽ nr̃is tpibꝫ q̃i ꝓtinue chorusçat multꝫ miracul' q̃si p totũ munduz. Fã audiui a fidedignis q in colonia ĩ die petri martꝛis q̃si oẽs pueri ad cõuentũ ꝓdicatoꝛ ducunt. ⁊ q̃n pueri infirmant in ciuitate vl' circũquaq̃ votũ emittũt pentes ⁊ deuote inuocãt sanctũ petꝛ. Et aliq̃ tantã q̃ntitatẽ offerũt sctõ petro de cera ĩ q̃ntũ puer possit ponderare. ⁊ aliq̃ tantuz de pane q̃ntũ puer hz ponderare. ⁊ aliq̃ offerũt imagines pueroꝛ de cera. ⁊ in tanta multitudiẽ q̃si capella sctĩ petri in superiozi pte repleta est imaginibꝫ talibꝫ. et aq̃ in eadẽ ciuitate bñdicit cuz reliquijs sancti petri: ⁊ oẽs bibũt: ⁊ aliq̃ ad domos suas secũ portãt ⁊ p totũ annũ seruãt. Sz audiui q in mediolano vbi sctũs petrus sepultus est. ꝓtinue q̃si infinitis chorusçat miracul'. ⁊ festũ ipi⁹ solẽniter celebrat. taz in foro q̃ in choro. Itẽ succurrit ꝑginibꝫ. Uñ legitꝯ q q̃dã ꝑgo iacuerat infirma septẽ annis. nec poterat p se de lecto suo surgere. ad quã venit sctũs petrꝰ adhuc existens in pñti vita ⁊ deuote orauit p saitate ꝑginis dicẽs. Dñe q paraliticũ sanasti obsecro vt dignerꝫ huic ꝑgini ꝓcedere sanitatẽ pristinã. Que ptinꝰ sanata ẽ. ⁊ de lecto suo surgẽs laudauit dñm. Itẽ succurrit mulieribꝫ. Uñ legitꝯ q q̃dã mlr exacumine febriũ desperata de vita sua. terrã sanguine btĩ petri aspersaz ĩ loco vbi interfectus fuit sup faciẽ suaz posuit. ⁊ sic pfecte sanitati restituta est. Itẽ succurrit virꝫ in rebꝫ ⁊ ĩ corpe. Uñ legitꝯ q plures mercatores ⁊ pegrini fuerũt ĩ piculo marꝫ. Et vnꝰ locutꝰ est ceterꝫ dicẽs. Nunq̃d audistꝫ q̃liter q̃dã de ordiẽ pdicatoꝛ noĩe petrus ob fidei defensionẽ ab hereticꝫ interfectus est multaq̃ p eũ dñs signa oñdit. Hunc igitꝯ deuote ĩplorem⁹ patrocinũ ipi⁹. ⁊ respicientes viderũt q̃ndã in habitu fratꝛ ꝑdicatoꝛ sup velũ stantẽ. ⁊ statim cessauit vẽtus ⁊ mare q̃euit. ⁊ facta ẽ trãq̃llitas magna. Itẽ q̃dã arnoldus noĩe ĩ extremis laborãs. emisit votũ vt potuit q monumẽtũ martirꝫ visitaret: si eiꝰ meritꝫ sibi saitaꝫ ꝑstaret. ⁊ statim pꝰ votũ emissuz plenã sanitatẽ est ꝓsecutꝰ. Et plura alia miracula habentꝯ in legenda sua.

In festo sctõz apl'oz philippi ⁊ iacobi.

Sermo xix.

De sancto Philippo.

IN domo patris mei mãsiones mlte sunt. Johã. xiiij. Ex his ꝟbis iã dictꝫ patet q deꝰ in futuro vnicuiq retribuet put h meruit. Et btĩ sunt illi ꝑ ceterꝫ q̃ h merentur tpe gr̃e q eoꝛ gaudiũ accidẽtale crescz in statu future glie. de die in diẽ. de ãno in annuz. Et de his intẽdo hic loq̃ in pñti ꝟmone. In q̃ tria sunt dicẽda. Prio de dignitate sctĩ philippi. Scõo de his quoꝛ gaudiũ augmẽtatꝯ in celo. Tercio miracula. Quãtũ ad primã pte istius ꝟmonis

sciendū.q̄ sanct⁹ philippus habet septez ꝓuilegia. Primū q̄ xp̄s ip̄m elegit in apostolū:7 fuit vn⁹ de p̄mis ap̄lis q̄s xp̄us vocauit. Hā p̄io vocauit andreā. Scđo petr⁹. Tercio philippū.7 iste philipp⁹ diuine inspiratiōi velocit⁹ obediuit. Hā cū xp̄s eū vocaret dicēs. Seq̄re me:eū p̄oti nus ē secut⁹. Hoc aūt nō ꝓcessit ex leuitate cordis:sz ex bñficio gr̄e spūalis. Johā. i.Spūs vbi vult spirat 7c. Scđm ꝓ uilegiū.q̄ fuit mediator xp̄i 7 pp̄li. Haz sicut dr Joh.xij. Postq̄z gētiles ad xp̄m accessissent.ip̄e 7 andreas int̄ xp̄m 7 gentiles mediatores fuerūt.q̄ eos sibi recōciliaret 7 gr̄am inuenirēt. Sicut aūt tūc fuit mediator in mūdo.ita credēdū est q̄ nūc sit p nob mediator i celo. Terciū ꝓuilegium est.q̄ fuit cū xp̄o multe familiaritatis Hā signū magne familiaritatis fuit.q̄ñ iohānes a xp̄o petyt sibi reuelari ꝓditorē suum.quē tñ petr⁹ petere nō est ausus. Johan.xiij. Dñe q̄s est q̄ te tradet. Signuz maioris familiaritatis fuit q̄ñ petr⁹ iacobus 7 iohānes petierūt sibi reuelari aduentū suū. Mat.xxiiij. Dic nob q̄ñ hec erūt 7c. Signū maxīe familiaritatis fuit q̄ñ a xp̄o philippus petyt sibi reuelari p̄rem suū.cū dixit. Dñe oñde nob p̄rem et sufficit nobis. Scđm signū familiaritatis q̄ xp̄s reuelauit sibi secreta sua dicēs. Philippe qui videt me videt 7 p̄rem meū. Itē tercium signū familiaritatis.q̄ cū maxīa multitudo ad xp̄m ꝓuenisset.vt hr̄ Joh.vi.de refectione ip̄oz cū nullo alio discipl'o tractauit. sz solūmodo cū philippo dicēs. Uñ ememus panes vt māducēt hij. Quartū ꝓuilegiū.q̄ nō solū ap̄l's fuit:sz etiā martir xp̄i fuit.7 etiā crucifix⁹ est sicut xp̄us ihs. Uñ legit̄ q̄ cū phillipp⁹.xx. annos p̄dicasset.7 cū a paganis teneret̄.ip̄m crucifixerūt ꝓpter xp̄um quē p̄dicauit.7 sic tres ap̄li cruc̄ supplicū ptulerūt.scz petr⁹ andreas 7 philippus. Erat aūt philippus lxxxvij.annoz q̄ñ cruc̄ patibulū suscepit

Quintū ꝓuilegiū q̄ vnū articulū d̄ duodecim cōposuit dicēs. Descēdit ad inferna.q̄ est quint⁹ articulus i nūero duodecim articuloz. Circa quē articulū q̄rit̄ q̄ hora vl' q̄ tpe xp̄s descēdit ad īferna. Rñdet̄ fm sctm Tho.q̄ statī q̄ ania xp̄i fuit a corpe sepata:tūc aīa xp̄i deitati vnita descēdit ad limbū patz 7 mansit ibi ab hora mortis xp̄i q̄ fuit sexta feria hora no na vsq̄z ad horā resurrectiōis.7 ꝑ fuit tps xl.horaz.q̄ in diluculo dñice diei resurrexit.7 eadē hora resurrectōis eduxit eos de limbo.7 in die ascēsiōis ꝓduxit illas animas ad celū q̄s i die resurrectiōis eduxerat de limbo. Uñ Aug.in ser.de resurrectione dñi. Sicut cū dño resurrexerūt: ita cū dño ascēdente etiā ascēdisse creduntur. Itē sciēdū q̄ aīa xp̄i fuit sepata a corpore:sz deitas māsit cū aīa ad īferna descendēte.7 etiā cū corpe in sepulcro iacēte

Sextū ꝓuilegiū q̄ in q̄libz missa i toto mūdo noīat. Septimū ꝓuilegiuz q̄ festū ip̄i⁹ hodie ab oīb⁹ xp̄ifidelib⁹ solen niter celebrat. Sed vigilia ist̄oz duoz ap̄l'oz sub p̄cepto ecclie nō ieiunat ꝓpter leticiā resurrectiōis ihu xp̄i. Uñ legit̄ in cronica Hermāni.q̄ innocent⁹ papa.ij. anno dñi.M.cxiij.sedit āos.xiij.7 mēses septē.hic ꝓstituit vt vigilie ap̄l'oz ieiunarent̄. Johānis euāgelist̄e philippi 7 iacobi ac barnabe tm̄ exceptis.ꝑ q̄bz ieiunat ecclia tres dies rogationū. Quātuz ad scđam ptē illi⁹ fmōis ꝓ informatiōe nr̄a dicendū est de nouez generib⁹ hoīm.q̄ hic merent̄ tpe gr̄e q̄ eoz gaudiū accidentale accrescet q̄tidie i statu future gl'ie vsq̄z i fi nē mūdi. Primi sūt ꝓphete 7 quattuor euāgeliste.7 btūs Paul⁹ q̄ scripsit ep̄las 7 etiā alij ap̄li.ꝑ q̄s spūsctūs locutus est: inspirādo ip̄is sacrā scripturā. Silr 7 doctores q̄ nob exposuerūt verba sacre scripture:7 etiā q̄ libros 7 fmones cōposuerūt.nā q̄t hoies emēdant̄ ex sacra scriptura 7 ex dict̄z doctoz.tot gaudia accidēta lia in celo hēbūt. Scđi sunt pfes qui instituerūt ordies.sic sctūs dñic⁹.q̄ ꝓstituit ordinē ꝓdicatoz.7 sctūs francisc⁹ q̄ instituit ordinē fratrū minoz 7c. Hā q̄t̄ bo na opa fiūt in toto ordie 7 a q̄libet homine seu pson̄a ordinis ieiunādo.orādo.legendo.cantādo.mane surgēdo.studēdo.ꝓdicando.tot gaudia accidētalia habebūt in celo. Tercij q̄ ꝓstruxerūt vl' cōstruunt eccl'ias vl' monasteria.7 etiā q̄ iuuerūt cōstruere ducēdo ligna 7 lapides 7 cementuz 7 etiā q̄ elemosinā suā dederūt. Hā omia bona opa q̄ fiunt in eccl'ia vel monasterio de q̄libet ope habebūt speciale gaudiū in celo. ꝑ hussite nō credūt. Jn signū huius cōbusserūt eccl'ias 7 destruxerūt.sz a xp̄i

fidelibꝫ loca in noīe dñi edificata sunt ho
noranda. vt habet in decre. dist. xli. Et ce
miteriū gaudet eadē emunitate sicē eccl'ia.
& nemo in loco oꝛōis debz intēdere fabu/
lis ociosis. di. xv. §. alias. Quia credēduz
est q̄ in q̄libet eccl'ia & in q̄libet cemiterio
recēscant plura coꝛpa sctoꝝ q̄ꝝ anīe in ce
lo regnāt cū xp̄o. cū maria. cū oībꝫ sanctis
& angelis q̄ etiā intercedūt p nob q̄tidie a/
pud dñm nr̄m ih̄m xp̄um. Qūo g̃ audes
stare & calcare sup̄ sepulcra sctoꝝ. & ibi ver
ba inutilia pferre. Quarti q̄ ꝓcurāt ali
qd crucifixū in publica strata. vl' in eccle/
sia. vel etiā imaginē beate ỽginis i altari.
vel apl'i tui vl' alteri⁹ sancti. & etiā q̄ ornāt
eccl'iam cū sculpturꝫ & imaginibꝫ ab intus
& ab extra. nā q̄tienscūq̄ a q̄libet hoīe p̄te/
reunte reuerētia deo & sctis exhibet quoꝝ
imagines ibi vident. de q̄libꝫ hoīe habeb
specialē ꝓticipationez in p̃nti vita si es in
gr̃a. & in futuro speciale gaudiuꝫ si eris in
gl'ia. Nā q̄libet p̄tereundo imagines chri
sti & sctoꝝ debz honorē exhibere xp̄o & san
ctis. Unū oꝛ in decre. Imagines sctoꝝ nō
sunt ꝓtenende sꝫ venerāde. de ỽse. dist. iij.
Uenerabiles. Itē sciendum q̄ laudabile ē
h̄re crucifixū circa lectū tuū vl' circa men/
sam tuā. vt cū inspicis crucifixum circa le
ctū tuū vel circa mēsaz tuam memoꝛ eris
dñi nr̄i ih̄u xp̄i. p te passuꝫ. & etiā ima
ginē beate marie ỽginis & apl'i tui. Sꝫ a/
liq̄ seculares depingere faciūt in stubis et
in cameris suis hastiludia & chorizantes
venatoꝛes & bibulos. & sic de singulis.
Quīti sūt q̄ instituūt ꝑpetuas missas. scz
primariā vnā vl' aliā q̄lēcūq̄ in ciuitate l'
in villa. etiā q̄ iunāt cū elemosinis suis ad
vnā ꝑpetuā missaz. Nā de q̄libꝫ missa & eē
de oꝛōibꝫ q̄ infra illā missaz dicunt. habe/
but specialē ꝓticipationē in p̃nti & specia
le gaudiū in futuro. Si l'r q̄ instituet q̄
semel in hebdomada cantaret missa d̄ coꝛ
pore xp̄i. vl' de btā ỽgine vl' ꝓ defunctis fi
saz ꝓ defunctꝫ scda feria. vl' salue regina q̄
die in q̄drageſima. Nā q̄tienscūq̄ iaz di
cta fiāt q̄diu mūdus durat: tot gaudia ac
cidētalia hēbit i celo. Sexti sūt q̄ ꝓcu/
rant de iustꝫ bonis i aliq̄ eccl'ia missale ca
licē coꝛporale. & sic de singul'. vel libꝛos ec
clesiasticos: ex q̄bꝫ libꝛis de⁹ laudat. vl' oꝛ
namēta. Nā q̄tiēs celebrat missa in bis sa
eris vestibꝫ: tot gaudia in celo hēbunt.
Septimi sūt q̄ ꝓstruūt de bonis suis. vel
etiā q̄ iuuāt ꝓstruere hospitale. vbi q̄tidie
sex opa misericoꝛdie exercent. nā q̄t infirmi
ibi ꝓsolant: tot gaudia habebunt in celo.
Si l'r q̄ ꝓstrueret i ciuitate vl' villa domū
pegrinoꝝ. vbi pegrini & aduene hospita/
rent. Nā q̄t̄ q̄t pegrini ibi reficiunt vel fue
rint hospitati: tot gaudia hēbit. & etiam q̄
ꝓstrueret leproſoꝛiū vbi leproſi hospitant
Si l'r q̄ in refrigeriū oīm defunctoꝝ instī/
tueret in hebdomada vl' etiā in quīndena
semel vnū balneū aīaꝝ in q̄ paupes ppt̄
deū balnearent. sicut i aliq̄bꝫ ciuitatibꝫ est
mod⁹. & h̄ eēt valde ꝓsolatoꝛiū aīabꝫ. Haꝫ
balneātes tenent oꝛare p aīabꝫ illis. vt de
us p misericoꝛdiā suā velit eos mūdare. sicē
ipi paupes mundant in coꝛpibꝫ suis. et h̄
esset multū meritoꝛiū illis q̄ instituerēt il
lud balneū. nā q̄t paupes ibi balnearent:
tot gaudia hr̄ent in celo. Octaui sūt q̄
bonū exemplū p̄bēt ꝓximis. & h̄ est valde
vtile in eccl'ia dei. h̄ ptz: qꝛ ad exemplū bo
noꝝ hoīm multi mali hoīes q̄ sūt inimici
dei in q̄drageſima ieiunāt q̄ alias nūq̄ ie
iunarent. si exemplū ieiunādi in alijs bo/
nis hoībꝫ nō viderēt. Itē ad audiēdū mis
sas & ỽbum dei & ad surgēduz de mane. et
sic de alijs. Itē sciendū q̄ homini ē val
de meritoꝛiū dare alijs hoībꝫ bonū exem/
plū. qꝛ ex h̄ meritū & gaudiū ei⁹ augmēta/
bit ꝓtinue in celo. Unū Cesari⁹. Quantis
exemplū vere hūilitatꝫ & pfecte charitatis
oñderis. cū tantis et ꝓ tantꝫ eterna p̄mia
possidebis. Noni sunt pentes vl' patri
ni vel etiā alij hoīes q̄ docent pueros & a/
lios homīes pater nr̄. aue maria. & symbo
lum fidei. nā q̄tienscūq̄ iste puer quez do/
cuisti omnibꝫ diebꝫ vite sue oꝛat Pater nr̄
Aue maria: & symbolū. de q̄libet habebis
specialē ꝓticipationē. hic dū es in p̃nti vi
ta. & post mortē speciale gaudiū in celo. qꝛ
oīo pueri innocentꝫ multū valet siue ꝓ vi
uis siue ꝓ mortuis. De h̄ quere exemplum
infra in ꝓmptuario. xxxij. J. Quan/
tum ad terciā ptē sciendū q̄ q̄libet homo
debet hodie inuocare sanctum philippum
tanq̄ singularē adiutoꝛē. Primo q̄ sūt
infirmi. Unde legitur q̄ philippus mul/
tos infirmos sanauit. Nam sicut legit in
eius legenda cū ex flatu draconis multi i/
firmati fuissent. Philippus oībꝫ sanitatē

impetrauit. z insup draconē expulit z ī deserti locū misit. p̄cipiens vt nulli hominū noceret. Sic igit tūc draconē expulit corporalē. z infirmos sanauit corpaliter. ita modo nos spūaliť sanat. s. morbū peccati expellēdo. Lu. ix. Dedit illis ꝑtutē et potestatē sup oīa rē. Itē mortuos suscitauit. Uñ legit ꝙ tres mortuos cuz adhuc viueret in hoc mūdo suscitauit. scz filiuz pontificis. z duos tribunos.

Eodem die de beato Jacobo.

Sermo xx.

In domo patris mei mās̄iones mlte sūt. Joh. xiiij. Sciendū ſm apl'm ꝙ deꝰ reddz vnicuiqꝫ ſm opa sua. ad Ro. ij. Et sic illi sunt beati p̄ ceterꝫ q̄ h̄ merenť tpe gr̄e ꝙ eo rū gaudiū accidētale augmētabit in celo. de q̄bꝫ iā dictū est in p̄cedēti ſmone. Sic ꝙ op positū infelices sūt illi p̄ ceteris q̄ hic merenť cū pctis suis ꝙ eoꝝ pena accidētalis augmētabit in iferno de die ī die. ō anno in annū. vsqꝫ ad finē mūdi. Uñ deꝰ hz multas mās̄iones penaꝝ in iferno. sic etiā mlt̄as p̄mioꝝ in celo. Uñ in p̄nti ſmone ad honorē sctī iacobi apl'i cuiꝰ hodie festū celebramꝰ tria sūt dicēda. Primo priuilegia sctī iacobi. Scdo q̄z pena augmentabit in iferno. Tercio exemplū. Quātū ad p̄mā ptē illiꝰ ser. sciendū ꝙ sctūs iacobus hz nouē ꝑuilegia. Primū ꝙ in vtero mr̄is est sctificatꝰ. Uñ dicit Hiero. ī libro de viris illustribꝫ. Ipe ex mr̄is vtero sctūs fuit. z illa sanctificatio ipum purgauit ab oī originali pcto. Scōm ꝑuilegiū. qz fuit ꝺ sanguineꝰ ihu xp̄i. z insup appellatꝰ est frater ihu xp̄i. z h̄ prio ex ꝺgnatione. qz iacobꝰ fuit filius sororis marie. q̄ etiā noīata est maria filia cleophe. Qui q̄dē cleophas fuit frater ip̄iꝰ ioseph sponsi marie ꝺginis. vt attestať Egesippus. x̄ps igit z iacobꝰ sicut a duabꝫ sororibꝫ descenderūt. sic a duobꝫ fratribꝫ. s. ioseph q̄ dictꝰ est p̄r xp̄i putatiuꝰ. Et cleopha q̄ p̄r matris iacobi fuit. Hebrei aūt frēs vocabāt q̄ se ex vtroqꝫ pente ꝺtingebāt. Itē ꝺz frať dñi ex eo ꝙ simillimꝰ x̄po fuisse phibetur. adeo vt pleriqꝫ eoꝝ specie fallerenť. Unꝺ cū iudei ad capiendū x̄pm pgerent a iuda signū osculi acceperūt. Terciū priuilegiū ꝙ x̄ps post resurrectionē suā ip̄i speciāliter apparuit. Uñ legit ꝙ in parasceue mortuo dño iacobꝰ votū vouit se ñ comesturū donec videret x̄pm a mortuis surrexisse. Uñ x̄ps in ipa die resurrectiōis sibi apparēs dixit. Ponite mēsam bñdicēsqꝫ panē iacobo dedit dicēs. surge frater mi comede. qz filiꝰ hoīs a mortuis surrexit.

Quartū priuilegiū. qz est filius iohannis baptiste ꝓpter austeritatē vite. qz sicut dicit Hiero. Uinū z sicerā non bibit. z carnes nunqꝫ mād̄ucauit nisi agnū pascales. Itē multe deuotiōis fuit. qz flexis genubus ꝙ ppl'o depcabať in tantuz vt ad modū cameloꝝ duricie traxisse ei⁹ genua viderenť. nō enī solū in die sz etiā i nocte genua flectebat z orabat. ferrū in caput eius nō ascendit. oleo nō est vncť. balneo non vtebať. Quintū ꝑuilegiū. qz ſm hiero. perpetuā ꝺginitatē ſuauit. z ista ēvita angelica. qz in carne pter carnē viuere nō est vita hūana sed angelica. Sextū ꝑuilegiū. qz fuit primꝰ eps hierosolimitanꝰ. qz ſm Hiero. apl'i ipm in epm post ascēsiōēm x̄pi hierosolimis elegerūt. z in h̄ eum apl'i singularie honorauerūt Et sicut dic Anacletus papa. vt h̄r in decre. a petro iacobo z iohāne ordinatꝰ est z ꝺsecratꝰ. Et ipe iacobꝰ primā missaz post ascēsionē dñi hierosolimis celebrauit Itē sicut refert Egesippus solus inť apl'os ꝓpter nimiā sanctitatē ꝑmittebať intrare sanctasanctorū. Itē ſm Hiero. tante reuerētie z sanctitatis in ppl'o extitit. vt fimbriam vestimēti ei⁹ certatim tāgere cupent. z q̄cūqꝫ tangerent sanabanť. Septimū ꝑuilegiuz. qz nō solū est apl's sz etiā martir x̄pi. Uñ legit ꝙ in anno. xxx. epať sui videtes iudei ꝙ a ꝑdicatiōe nō cessaret z ppl'm cōuertere ipm ꝑcipitauerūt de pinnaculo tēpli. z lapidiby eū obruerūt. q̄ cū lapidaret pro cūbens sup genua sua dixit. Rogo te dñe dimitte eis: qz nesciūt q̄d faciūt. Tūc vnꝰ ex ipis particaz fullonis accipiēs. valido ictu caput eiꝰ impetyt. z cerebrū excussit. taliqꝫ morte migrauit ad dñm. Octauū ꝑuilegiū ꝙ nonū articulū de. x̄ij. articulis fidei cōposuit dicēs. Credo in spīritū sanctū. Sicut ei in p̄rem z filiuz. sic z in spūm sanctū credere oportet. cū sit ip̄i patri z filio ꝺsubstantialis. eo ꝙ ꝙ oīa patre z filio est eq̄lis z eiusdē essentie cuz patre z filio. Ergo de necessitate salutis tenet

quilibet christian⁹ credere q̄ spūssanctus ꝓcedat a patre ⁊ filio. Et in ꝟ greci errant q̄ dicūt q̄ solū a p̄re ꝓcedit ⁊ nō a filio: sed falsum ē ⁊ ꝓtra fidē. Uñ canit in symbolo in missa. Qui ex p̄re filioq̄ ꝓcedit. Uñ etiā ab apl̄o spūs filij nuncupat Unde ad Gal. iij. Misit de⁹ spūm filij sui ⁊c. Si ergo est spūs filij vtiq̄ est a filio. ita planū est q̄ ꝓcedit ab eo. Item sciendū q̄ Anno dñi. M. cxviij. recessit ipa eccl̄ia oriental' ab eccl̄ia romana. Extūc ipi greci sibi papam elegerūt. ⁊ fatent nos oēs esse scismaticos excōmūicatos. eo q̄ credim⁹ spiritūsanctū ꝓcedere a filio sicut a p̄re. quez ipi a patre ⁊ nō a filio ꝓcedere credūt. Et etiā q̄ in baptismo ⁊ i missa nō seruamus formā eoz. vt habet in cronica Hermāni

Nonū p̄iuilegiū. q̄ hodie festū ipi⁹ solennit celebrat. ⁊ insup in q̄libet missa sin gulis diebꝫ notatur. Quātuz ad scām ptem isti⁹ ꝓmonis sciendū. q̄ nouē sūt genera hominū q̄ hic demerent cū pctis suis q̄ pena eoz augmētabit in inferno. vbi etiā sunt mlte mansiones dānatoz. Pri mi sunt q̄ inuenerūt primit⁹ vl' adhuc hodierna die inueniūt. vel de alīs ꝓuintꝫs vel ciuitatibꝫ huc secū portant nouos modos vestiū ⁊ extraneitates. ⁊ volūt habere sectes in talibꝫ adinuentionibꝫ. sicut in longis caudis: ⁊ in longis manicis: ⁊ scissuris multis: in cingulis argenteis latis et deauratis. in caputijs. in pileis. in peplis in crinalibꝫ. in calceis. et sic de singul'. Et taliū supboz hoium pena accidētalis augmentabit in iferno q̄tidie vsq̄ ad nouissimū diē a q̄libet hoie q̄ eos imitat in talibus adinuētionibꝫ. Scōi sunt q̄ nouū teloniū ꝓtra deū ⁊ iusticiā instituūt. vl' an tiquū teloniū aggrauāt. Hā q̄t denarij vl' grossi vel flozeni recipiunt: tot nouas penas accidētales in inferno habebūt. ⁊ hoc q̄diu durat illud teloniū. Querit. que requirunt ad verū teloniū. Rñdet q̄ tria Primo auctoritas illi⁹ q̄ habet ptātem in stituendi. vt rex vl' impator. Scōo causa vt fiat p pace tuenda. vl' pro via repanda. Tercio vt fiat moderate: ne paupes nimium aggrauent. Ut ptz extra ō ꝟbo. signi. Sup q̄busdā. Itē sciendū q̄ q̄ recipiunt pedagiū a clericꝫ sunt ipo facto excōmunicati. nec p̄nt absolui a peccatꝫ nisi restituant illis a q̄bꝫ receperūt. vt ptz extra de cen. pcura. Quenq̄ li. vi. Tercij sūt rustici q̄ lapides q̄ sūt positi p signo i pratis vel in agris effodiūt. ⁊ q̄ agros suos dilatant cū dāno vicini sui. Et q̄ bona communitatꝫ totius ville vl' ciuitatꝫ sibi appropriant. prata vl' agros suos ampliādo. et taliū pene augmētant q̄diu durat possessio illa iniuste augmētata. Itē sciēduz q̄ illi q̄ consuerūt dāna inferre proximis i agris. in pratis. in vineis. in piris. in pomis. nō sunt absoluēdi a pctis nisi velint recōpensare dāna illata. Uñ oz in decre. Inferens dānū primo. nō est absoluēdus nisi dāno restituto. xxij. q. viij. Pessimaz

Quarti sunt nobiles: ⁊ etiā ciues ⁊ spūales p̄lati q̄ cēsus annuales ⁊ reddit⁹ aggrauāt ⁊ augmētant. q̄ subditi ex hoc depaupant ⁊ vix p̄nt sibi victū ⁊ amictuz ex oībus laboribꝫ suis acq̄rere. ⁊ sic recipiūt sudores subditoz. q̄ olim dederūt q̄ttuor denarios p vno caseo. modo optet eos dare octo. vl' qui añ dederūt. xxx. denarios: modo optet eos dare duplū. Et etiā q̄ nimiū aggrauāt subditos suos in ānualibꝫ seruitijs. Sil'r q̄ faciūt exactiōes in subditos suos vltra debitū. qđ est ꝓtra deuz

Circa qđ querit vtrū dñi possint a subditis aliq̄d vltra censuz recipe. Rñdet q̄ ex causis rōnabilibꝫ p̄t petere moderatum subsidiū q̄libet dñs a subditꝫ suis. dūmodo ꝟ petat sine coactiōe. Et p̄mus casus in q̄ vltra censum debitū licet dño petere moderatū subsidiū est p defensiōe patrie puta vt cū patria iniuste ab hostibꝫ inuadit. Tunc enī snbditi non solū tenent res suas impartiri. sz etiā tenent ad ꝟ corpaliter laborare. Scōs casus si sit capt⁹ in iusto bello. Terci⁹ casus si ex iussu p̄cipis vel pape debeat ire ꝓtra hereticos vel paganos. Quart⁹ casus est. si debeat filium militare vl' desponsare filiā. In oīb⁹ his ⁊ sil'ibus casibꝫ p̄t licite a subditꝫ petere subsidiū moderatū. Sed si dñs vult ludere i alea ⁊ in alīs vanitatibꝫ expendere vltra vires. ꝓpter tales causas nō licet quicq̄ exigere a subditis: ⁊ si exigeret teneret restituere ſm Guil'. extra de ꝓsue. in fi. Quīti sunt q̄ nūdinas in diebꝫ festiuis instituunt. vel etiā quoz ꝓfilio vl' auxilio fiūt: tales rei erūt oīm maloz que ibi in nundinis cōmittunt. ⁊ eoz pena augmentat in inferno annuatim si sic mortui sunt. Pro

quo sciendū q plura pcta committunt in nūdinis. Primo violatio festoꝝ. Secundo iurat ibi p deū mēdaciter ab emptoribus ⁊ venditoribꝫ. q totiens peccāt morталit qtiens iurāt mēdaciter sciēter ⁊ ex ppo sito. Itē cōmittunt ibi ebrietates. Itē lusores ibi ludūt ⁊ blasphemāt ⁊ maledicūt deo ⁊ hoībꝫ. Itē meretrices ibi ꝙueniunt Itē fraus ⁊ deceptio ibi cōmittit. Itez omissio bonoꝝ opeꝝ. Plures heu sūt q nec missam audiūt. nec ꝙbū dei. neq vesperas. cū tñ dñica die nihil est agendum nisi soli deo vacandū. vt ptz de ꝙse. di. iij. Jeiunia Ergo plati ciuitatū ⁊ villaꝝ deberent deponere tales nūdinas ⁊ locare ad p̄cedētē aut sequētē diē. ⁊ nō in die dñico vel festiuo. Sexti sūt mechanici q inuenerūt nouos modos falsificādi artificia sua. ⁊ eē q excogitauerūt palliare fraudē ⁊ vsuraz suā in emptiōibꝫ ⁊ venditiōibꝫ. Sil'r q fecerūt noua statuta ⁊ noua iura in ciuitatibus ⁊ villis vñ cōmūitates ⁊ paupes aggrauant. Oñs isti rei erūt oīm malorū q eueniūt. ⁊ eoꝝ pena accrescet vsq; ad finē mūdi. Septimi sūt q hereses q ꝓtra fidem catholicā sūt inuenerūt. Sicut arrius q tres ꝓsonas in diuinitate suscipiēs tres etiā deos credidit De q Aug. dicit q arrius adhuc nō habz ex toto penā suā. sz qt homies adhuc inficiunt hereti sua: tot penas accidētales hēbit ī infernovltra penā essentialē quā iā habz. Itē saduceus q negauit resurrectionē mortuoꝝ. Itē Berian⁹ q negauit suffragia aniaꝝ. Itē manicheus q ꝟginitatē laudauit ⁊ ꝓiugium dānauit. Itē Jouinian⁹ q ecōtra ꝓiugiū ꝓcessit ⁊ ꝟginitatz mūdiciā despexit. Itez Johannes hus de bohemia heresiarcha maxim⁹ q cōbust⁹ est in ꝓcilio constātiensi. adhuc nō habz suā penā ex toto: sed accrescit sibi de die in diē: ⁊ de anno ī annuz

Itē sciendū q etiā pena illoꝝ q inuenerūt diuinatiōes. sortilegia. ⁊ carmia vetularū augmētat. Octaui sūt q maluz exemplū post se relinquūt. Uñ qrit qre tot mali hoies sūt in mūdo. Rñdet ppt mala exempla p q̄ iuuenes discūt a senioribꝫ malā ⁊ puersaz vitā. qz vn⁹ inficit aliuz p malū exemplū: sicut carbones se inuicem incendūt. Nullo mō eēnt tot supbi auari gulosi vsurarij ⁊ lusores chorizantes blasphemātes. ⁊ etiā q iurāt p deū qō ñ est verū. ⁊ etiā primis maledicūt. ⁊ ꝟba scurrilia ⁊ impudica pferūt. ⁊ etiaz q negligunt missas ⁊ ꝑmōes: ⁊ frāgunt ieiunia ⁊c. nisi ab alīs viderēt. Uñ ꝟsus. Al boue maiori discit arare minor. Et tales a q̄bus ipi talia mala viderūt ⁊ didicerūt rei sūt oīm aiaꝝ illaꝝ q̄ sic dānant ꝓpter eoꝝ malum exēplū. ⁊ illoꝝ pena augmētabit in iferno Uñ Bre. in mora. Tot morib⁹ q̄s digni⁹ est: qt exēpla prauitatz ī posteros reliqt Noni sūt q sciēter res iiustas possident: ⁊ eas heredibꝫ suis relinquūt. qz talez nō solū dānāt seipos. sz etiā filios ⁊ filias filiorū suoꝝ. ⁊ pena illoꝝ augmētat sp qtqt de stirpe eoꝝ dānabunt. Quātū ad tertiā ptē illi⁹ ꝑmonis q̄re exēplū infra ī ꝓmptuario de illa muliere q fuit enutrita de iniustis rebus. primo. R.

De inuentione sancte crucis.

Sermo xxi.

In. Ihi autez absit gl'iari nisi ī cruce dñi nr̄i ihu xpi ad Gal'. vi. Apl's ī his ꝟbis duo facit. Prio dicit q solū in cruce ē gl'iandū cū dicit. Mihi aūt absit gl'iari. Secōdo determiat in q̄ cruce sit gl'iandū. cū dicit. dñi nr̄i ihu xpi Uñ in pñti ꝑmone ad honorē sancte crucz tria sūt dicēda. Primo de inuentiōe ⁊ dignitate sancte crucis. Secōdo aliq̄ ꝓ informatiōe nr̄a. Tercio miracula aliq̄. Quātū ad primā ptē illi⁹ ꝑmonis sciendū q lignū sancte crucz p mlta signa est oñsum: q̄z signoꝝ q̄dā fuerūt añ inuētionē: ⁊ q̄dā in ipa inuētiōe. ⁊ q̄dā post inuentionē. Ante inuētionē est ab angelo datū seth filio ade ad plantādū: sicut legitur in euāgelio nicodemi. q cū adam infirmaret. misit filiū suū ad portā paradisi pro oleo misericordie. vt corp⁹ ei⁹ ungeret et sanitatē pcipet. Qui apparēs angel's de ligno in q̄ peccauit adā eidē dedit dicēs. cū fructū faceret adā sanaret. Qui rediens ⁊ pādem mortuū inueniēs ipm ramū sup tumulū pris plantauit q postmodū in magnū lignū creuit. Salomon aūt cū edificaret templū. illud pcidi fecit. nusq; tñ locari poterat. q̄n aut esset nimis longū. ⁊ sic artifices illud piecerūt. de quo postea semita facta est sup quēdaz lacū ⁊ p ponte positū est. Regina aūt sabba cū veniret audire sapientiā salomonis

ꝛ predictū lacū transire vellet. vidit in spi
ritu ꝙ saluator mūdi in ligno illo suspen/
dendus erat. ꝛ iō sup illud lignū transire
noluit. sed salomoni intimauit ꝙ ī illo li/
gno quidā suspendendus fuerat ꝑ cuius
morte iudeoꝝ regnū deleri debebat. Sa/
lomon aūt ꝑdictū lignū sustulit inde. ꝛ in
pfundissimis terre viscerib⁹ illud dimer/
gi fecit. postea ꝓbatica piscina ibidē facta
est. vbi leuite hostias abluebāt. Ūñ aqua
illa tam ex motu angli ꝙ ex ⁊tute ligni ⁊
tutē sanādi infirmos accepit. Æpropin/
quāte aūt passiōe xp̄i ꝑdictū lignū supna
tasse ꝓhibeb⁹. Cū aūt iudei vidissent ipum
lignū acceperūt ꝛ crucē dño fecer⁹. Oō sa
tis ꝓueniēs esse videb⁹. Primū enī lignum
paradisi fuit homī causa mort⁹ ꝛ diuīe of
fensionis ꝛ sue eiectiōis. Cōueniēs igit⁹ fu
it vt ꝑ illud lignū de morte trāsiret ad vitā
Hocē illud lignū de q̄ dr Æpoca. ij. Un
centi dabo edere de ligno vite qō est ī pa/
diso dei mei. Item oñsa fuit añ inuentio/
nē. ꝛ ꝙ ꝑ angelū constātino impatori. Ūñ
legit ꝙ in illo tpe ꝓgregata est multitudo
gentiliū iuxta danubiū fluuiū volētiū eū
ꝛ oñs regiōes vsq; ad iordanē suo domi
nio subiugare. Oō cū ꝓstantin⁹ impator
cōperit. ꝓcessit cōtra eos. ꝛ nimio terroꝛe
ꝓcussus ꝓpter eoꝝ multitudinē. sequenti
nocte ab anglo excitat⁹ ꝛ vt sursum aspici
at ammonet⁹. Qui ī celū respiciēs. vidit si
gnū crucis circūfulsuz lumīe et aureis lr̄is
scriptuz. In ꝟ signo vinces hostes tuos.
Qui celesti visiōe ꝓfortat⁹ crucē añ exerci
tū portari fecit. ꝛ irruens ī eos in fugā cō
uertit eos ꝛ aliq̄s occidit. Et sic fuit crux
xp̄i oñsa ante inuētionē. Scō fuerūt
q̄daz signa oñsa in ipa inuentiōe ꝙ q̄ crux
xp̄i fuit manifestata. Ūñ legit ꝙ mortuo
ꝓstantino impatoꝛe filij⁹ ei⁹ constantinus
memoꝛ victoꝛie p̄ris quā ꝓsecut⁹ fuit vir
tute crucis. mīsit suā helenā misit hieroso
limā. ꝑ ipa cruce inueniēda. Que cū ibi ve
nisset. oēs iudeos ꝙ totā terrā ad se ꝓuoca
ri fecit. Judei aūt formidātes dicebāt ad
inuicē. q̄re regina eos vocasset. Un⁹ autē
ex iudeis noīe iudas dixit. Scio ꝙ a no/
bis scire vult vbi sit lignū crucis in q̄ xp̄s
crucifix⁹ est. Uidete ḡ ne sibi aliq̄s dicat.
q̄ lex nr̄a ꝙ hoc destrueret. Æ uus enī me
us patri meo. ꝛ p̄r me⁹ mihi indicauit vbi
absconsa sit. Cui iudei ꝓhibuerūt ne eaz
manifestaret. Cū ergo ante reginā venis/
sent. ꝛ nollēt ei indicare locū nec crucē. ius
sit eos oīes igne cremari. Æt illi timētes
tradiderūt iudā. Quē illa alloquit dicēs.
Moꝛs ꝛ vita est ante te. elige qō vis. aut
crucē indica. vel igne cremaber⁹. Cui ille
Qūo scire possum cuz iā plus q̄ⁿ. cc. anni
sunt ꝙ xp̄s crucifixus erat. ꝛ ego nōdū na
tus fui. Tūc ipa misit eū fame cruciari in
carcere. Tandē extractus ad locū cū regi
na venit. Et cū oꝛasset locus subito cōmo
uetur ꝛ odoꝛ mirabilis sentit. Et tunc iu
das fodere cepit. ꝛ xx. passus fodiens tres
cruces repperit. Et sic ostēsa fuit in ipa in
uentiōe. Tercio fuerūt quedaz signa ꝛ
indicia post inuentionē. Primo ꝙ infir
mi sanationē. q̄ cum tres cruces essent in
uente ꝛ que esset crux xp̄i ꝙ certo nesciret.
Æpositis duab⁹ crucib⁹ sup q̄ndam mu
lierē semiuiuā. vt dicit in hystoria eccl'ia/
stica. remediū nullū sensit Æposita vero
tercia cruce protinus sanata surrexit.

Scō ꝙ mortui suscitationē. Cū enīz
mortu⁹ q̄dā deferet. ad maiorē certitudi
nē sup coꝛp⁹ defuncti duas ꝑmas cruces
posuerūt. sed cū nihil ꝑficerēt. tercia crux
apponit. ꝛ ille protin⁹ suscitat. Tercio
ꝙ tituli inscriptionē. Hā titulū quē pyla/
tus scribi fecerat req̄rētes ip̄m inuenerūt
et legerūt. vt dicit Æmb. Quarto ꝙ dy/
aboli lamētabilē ꝓquestionē. Hā dyabo/
lus ipaz esse crucē xp̄i lamētādo ꝓquestus
est dicēs. O iuda q̄d feciſti. iude meo ꝓtra
ria opat⁹ es. Hā ille fecit proditionē. ꝛ tu
ihu inueniſti crucē. ꝙ illū regnaui in ppl'o
ꝙ te iā expellar a regno. Post ꝟ iudas ille
q̄ crucē inuenit baptisat. ꝛ quiriac⁹ appel
lat. ꝛ hierosolimoꝛ epō defuncto ibidē in
ep̄m ordinat. Quē postmodū iulian⁹ apo
stata interfecit. ex eo ꝙ sctām crucē inuenit
ꝛ sibi multa martiria intulit. Prio dexte
ram sibi abscidi fecit. Scō plumbuz fe
cit liquari ꝛ ī os ei⁹ fundi. Tercio lectum
ferreū afferri. ꝛ ī eo sanctū quiriacū exten
di. ꝛ subter carbones salē ꝛ adipem spar/
gi. Quarto iussit foueā fieri ꝛ serpētes ve
nenatos ibidem poni ꝛ sanctū quiriacuz
in eādē iactari. sed serpentes ꝓtinuo moꝛ
tui sunt. Quinto iulian⁹ iussit sctm̄ qui/
riacum mitti ī caldariū oleo feruētissimo
plenū. Qui dū se signās sponte ītrare vel/
let. rogans deū vt itez ī lauacro martirij

baptisaret. Irat⁹ iulian⁹ iussit pectus ei⁹ pforari. ⁊ sic in dño ꝓsumari ꝓmeruit.

Itē legit in cronica Hermāni. q̄ primus imꝑator catholic⁹ fuit Cōstātin⁹ magn⁹ q̄ regnauit anno dñi. cccxi. ⁊ regnauit annis. xxxi. mēsib⁹. x. ⁊ in eodē tpe inuēta est sancta crux. Qui imꝑator fuit prīo maxim⁹ xp̄ianoꝝ psecutor. ⁊ iō pcussit eum dñs lepra pessima ⁊ incurabili. Cui apl̄i Petrus ⁊ paul⁹ apparētes baptismū psuaserūt. Qui a sctō siluestro baptisat⁹ est et curat⁹ a lepra. Hic siluester papa. xxxiiij. sedit ānos. xxij. mēses. x. dies. xxi. ⁊ culturā idoloꝝ destruxit ⁊ plūmū fidē xp̄ianā exaltauit. Hic prim⁹ papa q̄ absq; martirio ī pace q̄euit. Cōstantin⁹ imꝑator ml̄tas libertates eccl̄ie ꝓtulit. Hā romanā vrbem oēs etiā regiōes circūiacētes dedit: ⁊ ꝑpetuo assignauit ad vsuz pape ⁊ cardinaliū. Tūc vox in aere ē audita. Hodie venenū infusuz est eccl̄ie. Idē ꝓstantin⁹ Helenaz matrē suā ꝓuertit ad fidē. Hic etiā ꝓstātinopolim repauit. sedēq; impialē ibi posuit. Hui⁹ mr̄ anno dñi. ccc. xxij. venit ī hierusalē ⁊ crucē dñi q̄siuit ⁊ miraculose īuenit. Et eccl̄iaz mire ornatā in bethleez cōstruxit cū q̄draginta colūnis marmoreis ⁊ chorū de marmore speciosū ī loco diuersoꝝ vbi saluator nr̄ nat⁹ est. Helena autē ptē sancte crucis detulit ad filiū suū. aliā ptem thecis argēteis ꝓditā reliq̄t ibi ī loco. Hec de inuētiōe sctē crucis dicta sufficiāt.

Quātū ad scōaz ptē illi⁹ ꝯmonis scien dū q̄ nos xp̄iani habem⁹ q̄drupler munimentū ꝓtra īsidias dyaboloꝝ q̄ nituntur nob nocere in oī loco ⁊ in oī tpe. Primū est custodia angl̄oꝝ. Hā angli custodiunt hoiem ī pñti vita ī oīb⁹ locis vbicunq; fuerit. Unū ps. xc. Angel⁹ suis mādauit de te: vt custodiāt te ī oīb⁹ vīs tuis. Ergo in p̄sentia angeloꝝ q̄libz hō dz se honeste ⁊ pudice hr̄e ꝙbis ⁊ factis. Unū Bern. In q̄uis diuersorio in q̄uis angulo reuerētiā exhibe angelo tuo. nec audeas illo pñte qđ me videte nō auderes. Scōm est ꝟ nomē ihs. ⁊ sic̄r ꝟ nomē maria. Hā vbicūq; hoc nomē ihs deuote ꝯpsse noīat ibi dyaboli psistere nō pñt: iz fugiunt ab ꝟ loco vbi nomē ihs insonuerit. Et sic̄ intelligēduz est de hoc noīe maria vbi noīatū fuerit.

Terciū est aqua bñdicta. Hā vbi aq̄ benedicta aspersa habet. ibi dyaboli fugiunt. nec ibi pñt exercere fantasmata sua. Unde in ꝓsecratione aq̄ legunt valde notabilia verba. Discedat oē fantasma ī loco q̄ aspersa fuerit hec aqua. Ergo bonū ē aquā benedictā habere circa lectū ⁊ aspergere sero cū ea: ⁊ maxīe circa mulieres q̄ iacent in puerperio. Et etiā circa infirmos q̄ sepe aspergēdi sunt ad effugandū fantasmata demonum. ps. lxxiij. Cōtriuisti capita draconū in aq̄s. Quartū est signuz sctē crucis qđ demones sustinere nō pñt: iz fugiūt Unū Aug. Ubi signū sctē crucis cuz fide ⁊ timore dei ꝑcesserit. nihil ibi inimic⁹ nocere poterit. Chrisō. Ubicūq; demones signū sctē crucis viderint: territi fugiūt. baculū timētes q̄ plagā acceperūt. Itē scindū q̄ qñ q̄s cū signo sctē crucis vult se munire. tūc tria dz cogitare. Prīo q̄s sit ille q̄ pependit ī cruce. q̄z ihs xp̄s filius dei. Scōo q̄lit̄ pependit. q̄z cum expansis bꝛachijs ⁊ cū extensis venis. Tercio ꝓpt̄ q̄d scz ꝓpter salutē nr̄az. vt nos liberaret a demonū ptāte ⁊ ab eterna morte. ⁊ q̄licunq; xp̄ian⁹ facit signū sctē crucis ante se bonaz ꝓfidentiā debet hr̄e q̄ de⁹ dirigat eū. psperet in agēdis ⁊ pseruet eū a picul. Idcirco oīa opa q̄ q̄s facit siue de mane surgēdo. siue de sero dormitū eūdo. siue laborando. comedendo. bibēdo cū signo sctē crucis facere debet. ne dyabolus sibi noceat vl̄ eū impediat. Unū Hiero. Ad oēm actuz. ad oēm incessū man⁹ tua deuote pingat crucē. Quātū ad terciā ptē illi⁹ ꝯmonis nota aliq̄ miracl̄a de sctā cruce. q̄ō nihil dem⁹ facere sine signo sctē crucis. Unū legit in dyalogo Brego. q̄ q̄dā ꝟgo intrauit q̄dam hortū ⁊ comedit lactucas sine signo sancte crucis. ⁊ dyabolū cum lactuca comedit. Item legit q̄ quidā cōuersus religiosus in ciuitate bibit vinum sine licentia ⁊ sine signo sancte crucis. ⁊ dyabolum cum vino bibit. Item signū sancte crucis liberat hominem a laqueo desperatiōis. Unde legit q̄ quidā voluit seipum ex nimia tristicia ⁊ desperatione suspendere: iz p virtutem sancte crucis qua se signauit liberatus est. Item signū sancte crucis fugat multitudinē demonū. Unde quidaz iuuenis volens fieri diues venit ad quendam necromanticū. q̄ cuz vocasset demones venerūt: et vn⁹ inter eos quasi rex ānpreibat. cui posita est sedes. Qui cū inter-

rogasset quare vocati essent. dixit necromantic⁹ q̄ iuuenis iste q̄ mecum stat vult vob⁹ fuire vt eū diuitē faciat⁹. Cui demō. Vis xp̄m abnegare. Rñdit iuuenis. Certe nolo vt xp̄m abnegem ꝓpter diuitias. Et statim signauit se sctā cruce. Statiq; omnis multitudo demonū signū sctē crucis nō valens ferre disparuit. Tūc ille surgens intrauit eccl'iam. Et statim imago crucifixi que erat in eccl'ia sibi inclinauit. Qđ cū primari⁹ vidisset ciuitat⁹. quesiuit ab eo si aliq̄d boni fecisset. q̄ vidisset q̄ sibi imago xp̄i inclinasset. Qui cū dixisset ei q̄ illa die xp̄m abnegare noluisset. Et sic ille diuitias ⁊ filiā suā donauit sibi. Item signū sancte crucis cōpescuit canes latrantes. Exemplū de quodā cū capt⁹ fuisset. ⁊ de nocte vincula dirupisset. ⁊ custodes p/transisset. ⁊ portā exiuisset. venerūt canes fortiter latrātes ⁊ ip̄m prodere volentes. Sed ipe se signo crucis signauit ⁊ oīs cōpescuit dicēs. Precipio vob⁹ in ꝟtute sancte crucis vt taceat⁹. Qđ ⁊ factū est. Item pulerū exemplū quō virtus sancte crucis vincit ptātem omniū demonū. quere infra in promptuario. xxxix. L.

De sancto Vito martyre

Sermo xxij.

Emēto creatoris tui in dieb⁹ iuuētutis tue.

Ista scribit Eccl's. xij. Verba p̄dicta bñ ꝓueniūt sctō vito q̄ in iuuētute deo fuire cepit ⁊ martiriū in. xij. anno sustinuit. Vñ in p̃nti ꝑmone ad honorez sancti viti tria sunt dicēda. Prīo de dignitate sctī viti. Scōo de plaga sancti viti. Tercio exemplū. Quātū ad primū sciendū q̄ sanct⁹ vit⁹ passus est tpe dyocleciani q̄ regnauit anno dñi. cclxxxix. Et habet decē dignitates in se vniuersalit. quas alij sctī habēt ptikulariť. Prima dignitas est q̄ in iuuētute martirium sustinuit Et in hac dignitate assimilat sancte christine q̄ etiā in. xij. anno sue etat⁹ multiplicia martiria sustinuit: ⁊ tres iudices supe rauit. Scōo assimilat sancte barbare q̄ a pre suo carnali flagellata est. Sic ⁊ beat⁹ vitus a pre suo noie bylas crebro ꝟbera/tus est: ex eo q̄ idola ꝓtenebat: nec ipa adorare volebat. Tercio assimilat sctē Katherine. q̄ in carcere posita. xij. dieb⁹ cibata est a dño nr̄o ihu xp̄o. Sic vitus cū in naui esset cū modesto ⁊ crescentia nutrice sua: nec cibū corpalem haberēt. aquila eis cibū afferebat Quarto assimilat sancto Egidio q̄ demoniacū in eccl'ia impedientem pp̄lm liberauit. Sic ⁊ vitus filiā dyocleciani impatoris a demonio liberauit

Quinto assimilat sctō Laurentio. qui p signū sancte crucis cecos illūinauit. Sic ⁊ sanct⁹ vitus orauit p sanatiōe p̃is sui: ⁊ lumē suis p̃cib⁹ recupauit. Sexto assimilat sctō Mattheo ap'lo q̄ fustibus cesus est. Sic sctūs vit⁹ fustib⁹ mactat⁹ est vsq; ꝟberantiū brachia aruerunt. Septimo assimilat sctō Petro ap'lo q̄ est ꝑnceps ap'lor⁹. cui posito in carcere angelus cū lumie apparuit. ⁊ statim cathene q̄b⁹ ligat⁹ fuerat ⁊ vinct⁹ ceciderunt de manib⁹ suis. Sic ⁊ btūs vit⁹ cū missus fuit i carcerē cū modesto. subito terremot⁹ factus est. ⁊ ferri moles q̄ eis erat imposita cecidit: ⁊ carcer immēso lumie chorusc̄auit

Octauo assimilat Johāni euāgeliste qui missus fuit a domiciano in doliū feruētis olei. ⁊ tñ illesus exiuit. Sic ⁊ sctūs vitus in clibanū ardentē mittit. sed tñ inde illesus egredit. Nono assimilat illis duobus ap'lis Symoni ⁊ iude. q̄s cū pontifices idolor⁹ occiderunt fulgura ⁊ tonitrua supuenerūt. ⁊ templū scindit. magi in carbones sūt ꝓuersi. Sic ⁊ btūs vit⁹ cū modesto ⁊ crescētia nutrice sua q̄ semp eū secuta fuit in eculeū suspendi iubent. sz subito aer turbat. terra ꝓcutit. tonitrua mugiunt. idolor⁹ templa corruūt ⁊ ml'tos occidūt. Decimo assimilat sctō Georgio martiri ⁊ militi. de q̄ legit q̄ cuz decollari deberet flexis genub⁹ orauit dicēs. Domine ihu xp̄e h̄ oro vt aīaz meā ñ sepes a gr̄a tua. ⁊ q̄cūq; me in sua nccitate inuocauerit exaudire eū digneris. Et venit ad eū vox de celo dicēs. q̄ ī oīb⁹ eēt exaudit⁹: ⁊ sic fieret vt orauit. ps. xc. Inuocauit me et ego exaudiā eū ⁊c. Sic ⁊ btō vito existēti i carcere. ꝓp̄t fidē xp̄i. ⁊ orāti appuit ei angelus dñi dicēs sibi eū affuturū: ⁊ oīa q̄cunq; a xp̄o dño petierit p̄stiturū. Ergo inuocandus est sctūs vit⁹ tanq; singularis patron⁹ in oīb⁹ necessitatib⁹ ⁊ angustiis Quātū ad scōaz ptem illi⁹ ꝑmonis q̄rit vtrum plaga sancti viti sit existens vel apparens sic q̄ quis sibi assumat. Rñdetur q̄ prīo

qñq̄ fit ex infirmitate cerebri. ⁊ sic accidit cōiter mulieribus q̄ hñt capita debilia
Scōo ex plaga dei. ⁊ sic accidit illis q̄ ex supbia hñt nimiā cōplacētiā ī ornatu corporis. in vestib⁹. in crinib⁹ ⁊ in chorcis. ergo mulieres cōiter hñt illā plagā q̄ se extra deū exaltāt. vt sic hūilient. Lu. xviij. Omnis q̄ se exaltat hūiliabit. Tercio fit ex q̄dā fictione. vt cū q̄s sibi illā plagā volūtarie assumit ꝓpter libertatez animi. ⁊ vt sic possit explere maliciā ⁊ libidinē suam. Et ħ est magis cōmune. Hoc pbat. q̄ vt cōit ille mlieres q̄ nō sūt bone fame ꝓsueuerūt sic currere ⁊ chorizare: sed honeste ⁊ deuote mlieres raro aut nunq̄ sic currūt

Quātū ad terciā ptē illi⁹ ꝑmonis nota exemplū. Erat q̄daz mlier satis dissoluta q̄ assumpsit sibi illā plagā ficte. vt sic posset dissolutiōes suas explere. ⁊ cepit chorizare ⁊ saltare. Quā marit⁹ ei⁹ cōpescuit ꝙbis. sed ipa nihil curauit ꝙba sua. sed asseruit se hr̄e plagā sancti viti. nec posset omnino carere: ꝛ oporteret eā illa nocte ⁊ illa die saltare ⁊ chorizare. Et marit⁹ eius cepit bonā ⁊ aspерā virgā ⁊ duxit eā ad cellariū vnū. ⁊ flagellauit eā vsq̄ ad effusiōnē sanguinis. Et pmisit sibi q̄ nunq̄ amplius vellet sic saltare ⁊ chorizare. q̄ tota plaga iam in ea cessasset. Et sic amplius nunq̄ attemptauit.

De sancto Johāne baptista.

Sermo xviij.

INter natos mulierū nō surrexit maior Johanne bap. Mat. xi. In his ꝙbis xp̄us exp̄imit excellentiā sancti iohānis baptiste cū dicit. Inter natos mulierū. ibi excipitur xp̄s q̄ nō est nat⁹ de muliere ꝛ de ꝙgine. ⁊ etiā gl'osa ꝙgo maria q̄ maior est iohanne. Uñ post xp̄m ⁊ mariā nō surrexit maior iohāne baptista. Unde xp̄s est sol. maria est luna. lucifer iohannes baptista. Post solē clarior est luna. Et post solez et lunā clarior est lucifer. q̄ post xp̄m ⁊ mariā iohānes clarior inuenit. ergo inter natos mulierū ⁊c. Unde in p̄nti sermone ad honorē beati iohānis baptiste: cui⁹ natiuitatē hodie celebrā⁹ tria sūt dicēda. Prio priuilegia sancti iohānis. Scōo aliq̄ pro informatione nr̄a. Tercio aliq̄ miracula.

Quantū ad primā ptē sciēdū q̄ sanct⁹ iohānes baptista hz decem priuilegia. Primū priuilegiū. q̄ ab angl'o est annunciat⁹ ⁊ cū ħ fili⁹ summi pontific⁹. s. zacharie. Uñ legit in hystoria eccl'iastica q̄ dauid rex volens ampliare cultuz dei. xxiij. summos sacerdotes instituit. de q̄bus vnus erat zacharias. Erāt aūt ipe ⁊ vxor ei⁹ elizabeth senes ⁊ absq̄ liberis. Cūq̄ zacharias templū ī festo ppiciatōis fuisset ingressus. vt incēsum poneret. ⁊ mlt'itudo foris expectaret apparuit ei gabriel archangl's Cū vero zacharias in ei⁹ visione timeret ait. Ne timeas zacharia. qm̄ audita ē oro tua. ⁊ elyzabeth vxor tua pariet tibi filiū: ⁊ vocab⁹ nomē ei⁹ iohes. Zacharias autez ꝓsideras suā senectutē ⁊ vxoris sterilitatē dubitare cepit. ⁊ more iudeox signum ab eo q̄rere cepit. Angl's aūt p eo q̄ ꝙbis ei⁹ nō credidit. ipm taciturnitat⁹ plaga ꝑcuss̄it. Cū aūt zacharias ad pplm foras exisset. ⁊ eū factū mutū videret. cognouerunt pleta aūt septimana redijt ad domū suaz. ⁊ ꝙcepit elyzabeth ⁊ mēsib⁹ q̄nq̄ se occultauit. q̄ erubescebat q̄ in senectute cōceperat. Mense aūt sexto btā ꝙgo maria q̄ deū iā ꝙcepat: venit ad elyzabeth ꝙgtulās ei q̄ filiū eēt paritura. Et cū salutasset eaz btūs iohes iā spūsctō plen⁹ fensit filiū ōi venire ad se. ⁊ pre gaudio ī mr̄is vtero tripudiauit. Mansit ḡ btā ꝙgo cuz cognata suā trib⁹ mēsib⁹ mīstrās ei. Natūq̄ puer suū suis sctis manib⁹ de terra leuauit. Et statī aptuz est os p̄ris sui ⁊ cepit clamare. Bñdict⁹ dñs de⁹ isr'l. q̄ visitauit ⁊ fecit redēptionē plebi sue. Et sic ꝙgregati oēs vicini ei⁹ ꝙgtulabant ei ⁊ dicebāt. Quis putas puer iste erit: q̄ totū mūdum letificat sua natiuitate. Jō eccl'ia natiuitatē ei⁹ celebrat sic ⁊ xp̄i ⁊ mr̄is ei⁹. Scōm puile giū. q̄ ī vtero ē sctificat⁹. et q̄ dē sctificatione accepit pcti original' purgationem. Hā oēs ī pcto originali ꝙcipimur ⁊ nascimur. Uñ ps. l. Ecce ei ī iniq̄tatib⁹ ꝙcept⁹ sum. ⁊c. Hā dicūt doctores q̄ puer ī vtero mr̄is. xlvi. die viuificat. ⁊ statī aia infundit ⁊ p quēcūq̄ modū morit⁹ sin baptismo nū q̄q̄ faciē dei videbit. ⁊ ħ ppt pctm originale Ab illo ḡ pcto originali ōs iohez purgauit ī vtero mr̄is. insup ipm sctificauit ⁊ stabiliuit q̄ de cet⁹ peccare mortal'r nō potuit Ecce q̄nta mirabilia fecit de⁹ cū sct⁹ Jo-

hanne baptista. Uñ Hiere.i. ꝓi⁹ q̄z fo⁊ marē te i vtero noui te:⁊ añq̄z exires ō vul ua sc̄ificaui te. Terciū ꝓilegiū. q⁊ co gnouit ihm i vtero mr̄is marie exist̄ntē. ⁊ in signū hui⁹ exultauit puer iohes i vte ro elyzabeth mr̄is sue. Unō Lu.i. Et fa/ ctū est vt audiuit salutationē marie elyza beth.exultauit ifans i vtero ei⁹. Facta est aūt hec exultatio diuit⁹ nō hūanit⁹. ⁊ a/ deo ē accelerat⁹ vsus rōis i illo puero. vt intra viscera mr̄na iā posset ꝯgnoscere cre atorē suū. Quartū ꝓilegiū.q⁊ plus q̄z ꝓpha est vocat⁹. q̄re aūt plus q̄z ꝓpha ō⁊ Rñdet q⁊ xp̄m quē alij ꝓphe p̄dicauerūt⁊ ꝓphetauerūt futuz. ipe indicauit cū digi to di. Ecce agn⁹ dei:ecce q̄ tollit pc̄ta mū di. Quītū ꝓilegiū.q⁊ est p̄cursoz xp̄i.⁊ ꝓpter maiorē firmitatē necesse erat ali/ q̄d ab alīq̄ pri⁹ dici q̄ de ipo erāt. alias iu dei potuissent rōnabilit dixisse sicut etiā alias male ⁊ iuste dixerūt. Tu de teipo te stimoniū phibes.testioniū tuū nō est ve⁊ Sz d.in q̄b⁹ iohānes p̄cessit xp̄m. Rñdet ꝺm Remigiū in q̄nq̄. Prio i nascendo q⁊ i dimidio ano p̄cessit xp̄m.⁊ xp̄s nat⁹ ē quando dies crescunt.sed Johannes q̄n dies decrescūt.in signum q⁊ xp̄s debebat crescere ⁊ iohes minui i nocicia ppli Jo/ ban.iij. Illū oꝑtet crescere:me aūt minui Scdo i p̄dicādo.q⁊ iohes citi⁹ p̄dica/ uit q̄z xp̄s. Tercio i baptizādo.q⁊ iohā nes pri⁹ baptizauit q̄z xp̄s. Quarto in morīdo.q⁊ iohes mortu⁹ est añ xp̄m. Quīto ad iferos descēdēdo.q⁊ p̄cessit xp̄z ad limbū patz ⁊ nūciauit eis xp̄z Sex tū ꝓilegiū.q⁊ fuit baptista xp̄i elect⁹ p oī bus hoīb⁹ in mūdo ptūc exīt̄ib⁹. vbi me/ ruit totā ꝯgnoscere trinitatē. Patrē in vo ce cū dixit. Hic ē filī⁹ me⁹ dilect⁹. Filiū i subā carnis. sup quez vor illa insonuit:⁊ quē ꝓphs manib⁹ baptizauit. Spiritū/ sanctū q̄ in specie colūbe sup xp̄m descen/ dit baptizatū. Septimū ꝓilegiuz.q⁊ austeriorē vitā duxit q̄z xp̄s Uñ iudei pu tabant ipm esse xp̄m ꝓpt austerā vitā suā Joh.i. Miserunt iudei ab hierosolymis sacerdotes ⁊ leuitas ad iohem vt interro/ garēt eū. Tu q̄s es. Et ꝯfessus est. q⁊ non sum ego xp̄s. Austeritas aūt iohis ꝯsidē/ rat in q̄ttuoz. Prio i cibo. q⁊ nūq̄z in vi ta sua comedit aliquē cibū delicatuz.nec gustauit panē nec carnes nec pisces.sz ci/ bus ipi⁹ erant locuste ⁊ mel siluestre.et h̄ tm̄ ad sustentationē corpis ⁊ nature. Hō fuit sicut q̄dā mō sūt q̄ cū mane surgūt:p/ mo cogitāt de bono p̄dio. illi maiorem curā hnt de vētre q̄z de aīa. Tales ei vt ti/ meo efficiunt socij epulonis i inferno. Et q̄ hic fuerūt repleti bonis cibarijs.illi ibi abstinebūt. Lu.vi. Ue vob q̄ nūc satura/ ti estis. Ergo si volum⁹ saluari seq̄mur io/ hānē baptistā ⁊ nō epulonē Lu.vi. Bea/ ti q̄ nūc esuritis ⁊c. Quid aūt sint iste locu/ ste ⁊ mel siluestre. Rñdet Arnolph⁹ q⁊ lo/ custe sūt aues que ad modū digiti.nō al/ te a terra volāt ⁊ facilit capiunt. q̄ fuerūt in deserto cocteꝝ i oleo paupez ꝑbent vi ctū. Silr narrat i eodē deserto esse arbo/ res hñtes folia lata ⁊ rotūda lactei colorꝭ mellici saporꝭ. q̄ manib⁹ fricant ⁊ edunt. ⁊ h̄ oz mel siluestre. Scdo in potu. q⁊ nū q̄z in vita sua aliquē potū bibit nisi solam aquā. h̄ multi bibuli nō faciūt. q̄ bibūt q⁊ rōem loquēdi ꝑdūt ꝓpter nimiā ebrieta/ tē. Sz btūs iohes magne fuit abstinētie. Uñ canit de eo. Uinū ⁊ sicerā non bibit. Uñ dicit Beda. q⁊ sicera interptat ebrie/ tas. q̄ vocabulo oē q̄ inebriare pōt pocu lū. siue de pomis. siue de frugib⁹. siue de q̄ libet alia materia ꝯfectū significat Ter cio durū habuit vestimētū Mat.iij. Ipe iohānes habebat vestimētū de pilis came loz. Hoc nō aduertūt aliq̄ viri ⁊ aliq̄ mu lieres q̄ sequunt epulonē q̄ induebat purpura ⁊ bysso ⁊ epulabat q̄tidie splendide. Silr q̄ longas caudas p⁹ se trahūt q̄bus terrā vestiūt:⁊ de nudis xp̄i paupib⁹ nihil curāt.caudis suis pulices colligūt:⁊ hoi/ bus sequētib⁹ ⁊ antecedtēib⁹ puluerē mo uent. Timendū est eis ne dyabolus i cau dis eaz equitet. Job.xli. Ipe est rex sup oēs filios supbie. Quarto in habita culo.q⁊ habitauit in heremo Uñ canitur de eo. Antra deserti teneris sub annis ⁊c. Et hoc fuit magnū in puero iohāne q⁊ re/ liquit patrē ⁊ matrē ⁊ oīa bona ꝑtuz ⁊ iuit in desertū.⁊ habitauit ibi ne amitte ret innocentiā suā:⁊ ne mūdus traherz eū a deo. Hā mūdus trahit hoīem a deo ho noribus. q̄s hic ꝓpinat ne homo veniet ad celestes honores. Itē caro trahit delicijs vt homo careat eternis gaudijs ⁊ delicijs Item dyabolus trahit eū inuidia sua. q⁊ inuidet q⁊ hō debz possidere illū locū quē

ipe dyabolus pdidit. z trahit hoiem ꝗntū
pt. z ꝗnto melioz est hō z sanctioz tāto ma
gis insidiaꝝ ei. Et ꝫ sciuit btūs iohes. Et
ꝫuis esset vnic⁹ fili⁹ pontifex qō tūc ma
ximū erat: tñ despexit honores z reliquit
mūdū z fugit in heremū vt innocentiā su
am imaculatā custodiret. Octauū pui
legiū. qz habuit dignitatē oim sctōz. Fu
it enī ppheta z plus ꝫ ppheta. qz pphete
xp̄m pdixerūt. ipe aūt digito demonstra
uit dicēs. Ecce agn⁹ dei. ecce qui tol. pec.
mundi Fuit ec apl's. Haz apl's interp̄taꝝ
missus. Uñ de eo scriptū est. Fuit hō mis
sus a ðo. Fuit etiā martir. ꝫ pbat sangui
nis ei⁹ effusio z veritaꝫ assertio qñ dixit.
Nō licz tibi hr̄e vxorē fratr̄ tui. Itē fuit
pfessor. qz tam austere vixit q ipe xp̄s pu
taret a iudeis. z pfessus est: qz nō sum xp̄s
Fuit etiā ꝗgo. ꝫ testaꝝ Lucas q̄ dicit eu
a puericia vixisse ī heremo. Et sic btūs io
hānes hz merita oim sctōz. Uñ bñ dixit
euāgelista. Inē natos mulier nō surrexit
maior iohe tc̄. Nonū puilegiuz. qz fuit
trib⁹ meritꝫ q̄bꝫ debeꝝ aureola insignitus.
Ipe enī fructū centesimū ꝗnqntū fuit vir
go a deo pmeruit. Itē centesimū ꝗnqntuz
fuit pdicator gl'osus. Et cētesimuz ꝗnqn
tū fuit martir. Unō cantaꝝ de eo. Serta
ter denis alios coronat tc̄. Decimū p
uilegiū. qz dies natiuitaꝫ ei⁹ in tota xp̄ia
nitate celebraꝝ. imo etiā saraceni natiuita
tē ei⁹ festiue celebrāt. Triū enī sctōz nati
uitas solēniter celebraꝝ. s. xp̄i. ꝑginis ma
rie. z iohis baptiste. Et rō. qz ~~cōceptus fuit~~
~~nō sc̄ificatiꝫ vtero mr̄is~~. Itē qz ort⁹ istoz
triū dedicati fuerūt gaudio. z iō ꝙuenienꝫ
est vt nos ort⁹ istoz cū gaudio celebrem⁹.
De gaudio xp̄i ðr̄ Luc. ij. Euāgelio vob
gaudiū magnuz. De gaudio marie canit.
Natiuitas tua dei genitrix ꝗgo gaudiuz
annūciauit vniuerso mundo. De gaudio
iohis baptiste ðr̄ ī euāgelio hodierno. Et
multi ī natiuitate ei⁹ gaudebūt. Et ꝫuis
btūs iohes baptista ab vtero matris sue
sctūs fuit: z nulli vnq̄ nocuit. multos tñ
habuit psecutores q̄ ei⁹ sanguinē sitiebāt
Nā herodes voluit eū occidere. Herodi
as sibi insidiabaꝝ. filia ei⁹ caput suū petijt
spiculator missus est q caput ei⁹ p̄rescidit
Decollatio aūt ei⁹ facta ē p iusticia z fidei
defensione. qz herodē de stupro arguebat
iō ipm in carcerē recluſit. Itez decollatio
ei⁹ fuit cū ml'ta sui deuotiōe. qz cū decolla
ri deberet deo se deuote recōmēdauit. vñ
cantat eccl'ia. In medio carcer̄ stabat io
hānes z voce magna clamauit di. Domi
ne de⁹ me⁹ tibi recōmēdo spūm meū. Et
qz iā pdicti male iohem tractauerūt. et iō
ipi male a deo tractati fuerunt. Herodes
enī male fuit tractaꝝ. qz in exiliū missus:
z ibi miserabiliter est mortuus. Herodias
etiā male tractata est. qz cū caput iohānis
in manu teneret. diuino iudicio in ei⁹ faciē
sufflauit. et illa morte subitanea cozruit.
Filia herodiadis fuit male tractata qz fu
it in aq̄s suffocata. Cū enī sup glacies lu
dendo discurreret. subito sub pedib⁹ eius
glacies frangiꝝ. z illa in aq̄s miserabiliter
suffocaꝝ. Quātū ad scdam ptē illi⁹ ser
monis est sciēdū. q sic caput iohis bapti
ste datū est puelle saltāti z chorizāti. z ho
mines in vigilia sctī iohis baptiste ꝙsueue
rūt chorizare. z sctā mr̄ eccl'ia contra hāc
chorizationē instituit ieiuniū: qō sub pce
pto z sub pēto mortali q̄libet teneꝝ ꝙuare
z q̄ sine cā z ex ꝓtēptu solueret ꝫ ieiunius
peccat mortal'r. Tūc p informatione mā
aliq̄ hic dicēda sūt de chorea. Pzio q̄ri
tur an chorizare sit pēcm mortale. Rñdeꝝ
q sic qñ ex supbia z mala ꝙcupiscentia fit
Uñ Augu. Deli⁹ est ī die dñica arare q̄ꝫ
chorizare. z meli⁹ est mulierē lanaꝝ suā te
xere q̄ꝫ impudice chorizare Et rō. qz ille q̄
laborat ī die dñico z festiuo. simplicit̄ pec
cat frangēdo sabbatū Sz chorizās com
mittit q̄i oīa pēta mortalia. Nā ibi est su
perbia. Et cōmittit ibi sepi⁹ mētal' luxu
ria p malas ꝙcupiscētias. Sili' auaricia.
qz affectant diuitias z p̄cios as vestes. Et
etiā inuidia. qz si vna ps̄ona pl⁹ honoraꝝ
vl' melioza vestimēta hz. tūc q̄ꝫ cetere p
sone inuidēt ei. Itē sciēdū q̄ astātes cir
ca choreā q̄ꝫ intātum peccāt sic q̄ chori
zant. qz ipi dāt alijs occasionē chorizādi.
qz si circūstātes nō aspicerent. tūc ipi non
chorizarēt. Insup iudicāt chorizātes qō
ē⁊ euāgeliū. Uñ bī Lu. vi. Nolite iudi
care Sz aliq̄ volūt se excusare ī p̄cis suis
dicētes. Qm̄ añ cētū ānos chorizauerunt
hoīes. sic z hodierno die merito facē p̄nt.
Rñdeꝝ q añ cētū ānos hoīes ec infernū in
trauerūt. sic z hodierna die faciūt. qz ma
la ꝙsuetudo non excusat pēcm. imo ꝗnto
diuturnioz: tāto ꝑiculosioz Uñ ðr̄ i decr̄.

quia fuerunt sine peccato nati.

Consuetudo mala inuēta q̄nto diuturni or: tanto ꝑiculosior. xxiiij .q.i. Scisma. Q. aūt xp̄s a chorizantib; g̃uiter offendi tur. h̄ ꝓbat̄. qꝛ ip̄i rursuꝫ crucifigūt ih̄um xp̄m. De h̄ exemplū q̄re infra ī promptu/ ario exemploꝝ. vij. C. Et ꝙ xp̄us grauit̄ vult punire chorizātes in vita. h̄ oñdit̄ in illa puella q̄ ꝓpt̄ choreā cōbusta est ī toto corꝑe Ibidē. x. Et etiā in morte. vt ptꝫ in muliere q̄ cū pila ī chorea necata est. h̄ q̄re ibidē. xij. Itē q̄ iuuāt ad choreā. Exēplū de tubicine quem fulmē de celo extinxit. Hoc q̄re ibidē. xiij. Ultimo q̄rit̄ vtrū chorea possit fieri licite. Rñdet̄ s̄m Johā nē in summa sua li. iij. ti. xxxiiij. q. ij. ꝙ q̄n q̄ ꝯcurrentib; ad choreā tūc nō est rep̄hē/ sibilis. Primū ꝙ sit tꝑe debito. scꝫ gau dij. sicut ī nuptijs. vl̄ tꝑe victorie vl̄ libe/ rationis hoīs vl̄ patrie vl̄ in aduētu ami ci de terra longinq̄. Scd̄m ꝙ sit cū ho nestis ꝑsonis de q̄b; nō oriat̄ p̄sūptio ma/ la: nec cū leccatorib; ꝛ leccatricib;. Ter ciū ꝙ fiat a ꝑsonis secularib;. qꝛ moniali/ bus monachis ꝛ clericꝫ. ꝓpter h̄ ꝙ in alijs spūalib; debēt occupari. oēm choreaꝫ pu to esse illicitā. Quartū ꝙ honesto mo/ do fiat. nō gesticulatiōib; nimis inhone/ stis ꝛ inordinatꝫ. Quintū est vt cantus excitās in talib; nō sit de illicitꝫ. Quan tū ad terciā ꝑtē illi⁹ s̄monis sciendū ꝙ oēs hoīes debēt inuocare sanctū iohēꝫ bapti/ stā. ꝛ primo imminēte ꝑiculo ignis. Und̄ legit̄ ꝙ cū maxim⁹ ignis esset accēsus ꝛ re liquie scti iohānis ibidē apponerēt̄. ignis sancti iohānis formidās p̄ntiaꝫ statī eua/ nuit. Itē tꝑe sterilitatꝫ inuocādus est san ctus iohānes. Uñ cū q̄dam tꝑe esset ma/ gna sterilitas ꝛ siccitas terre reliq̄as san/ cti iohānis ꝓcessionalit̄ ꝑ ciuitatē detule rūt ꝛ mox pluuie receperūt beneficium et terra ꝓtulit fructū suū. Itē sctūs iohānes baptista defendit terrā siue ciuitateꝫ vbi eccl̄iaꝫ habꝫ ꝯstructā in honore suo. Uñ legit̄ ꝙ q̄dā regina ad honorē scti iohānis baptiste in longobardia eccl̄iaꝫ cōstruxit ꝛ postea cū constantin⁹ imꝑator italiaꝫ a longobardis eripe vellet. ꝛ quēdā viꝝ san ctū interrogasset de exitu belli. Ille orōni insistēs a deo audiuit Johēs baptista ꝓ longobardis ꝯtinue intercedit ab illo die q̄ regina eccl̄iam sibi fabricauit. ꝛ iō supa ri nō p̄nt. Itē displicet sctō iohāni q̄ spo/ liat eccl̄iaꝫ vl̄ cemiteriū in honore ei⁹ de/ dicatū. Uñ cū q̄daꝫ rex longobardoꝝ cuꝫ multo apparatu iuxta eccl̄iaꝫ scti iohan/ nis fuisset sepult⁹. q̄dā cupiditate allect⁹. nocte sepulcꝝ aperuit ꝛ vniuersa surripu it. Cui iohēs apparuit ꝛ dixit ei. qꝛ ausus fuisti tangere mihi cōmissuꝫ. eccl̄iaꝫ meaꝫ ingredi de cetero nō valebis. qd̄ ita eueīt. nam q̄ñ eccl̄iaꝫ ingredi volebat subito ve lut validissimo pugile guttur ei⁹ inuisibi liter feriebat̄. ꝛ sic ille in terrā cadēs confu sus recedebat. Itē succurrit homī ī extre mis. Uñ cū q̄dā vir ad decollationē fuis/ set iniuste duct⁹. ꝛ fortissim⁹ pugil ī eius collū spatā vibrauit. ille ꝓtinus exclama/ uit. sancte iohēs suscipe spatā illā. ꝛ statiꝫ brachiū illi⁹ pugil̄ obriguit ꝛ īflexibile re mansit. Sed vir dei beatū iohānē ꝓ ipso iam penitente orauit. ꝛ vt brachiū depo/ neret obtinuit.

De sanctis Petro ꝛ paulo apostolis.
Sermo xxiiij.

Tibi dabo cla ues regni celoꝝ. ꝛ qd̄cūq̄ ligauerꝫ sup terrā erit ligatuꝫ ꝛ in cel ꝛc. Mat. xvi. Ex his v̄bis ostēdit̄ q̄nta sit dignitas scti petri. Uñ in p̄nti s̄/ mone ad honorē scti petri tria sūt dicēda. Primo de p̄uilegijs scti petri. Scd̄o aliq̄ ꝓ informatiōe nr̄a. Tercio aliq̄ miracula

Quātū ad primā ꝑtē illi⁹ s̄mōis scien/ dū ꝙ sctūs petr⁹ habet decē priuilegia Primū ꝙ xp̄s ip̄m elegit p̄ oībus hoībus in apl̄m. ꝛ fuit scd̄s apl̄s a xp̄o vocat⁹. qꝛ sctūs andreas frater su⁹ fuit prim⁹ et ad/ duxit petrū ad ih̄m. Scd̄m priuilegiū qꝛ fuit feruentior ad xp̄m in charitate. qd̄ oñdit ante passionē xp̄i. qꝛ ꝓpter amorem xp̄i oīa terrena ꝯtempsit. Certe cui hodie diceret̄ ꝙ relinq̄ret vxorē. pueros. domuꝫ cognatos. ꝛ oēm terrenā substantiā ꝛ pau per fieret. magnū q̄d reputaret̄. Et h̄ fecit beat⁹ petrus cui⁹ festū hodie celebramus Itē hoc oñdit tꝑe passiōis xp̄i q̄ñ secū mo ri voluit q̄ñ dixit Lu. xxij. Paratus sum tecū ī mortē ꝛ in carcerē ire. Itē oñdit p⁹ resurrectionē. q̄ñ xp̄s oñdit se discipulis: ꝛ manifestauit se eis ad mare tyberiadis. ꝛ q̄ñ iohānes dixit petro. domin⁹ est. statī petrus misit se in mare vt citi⁹ veniret ad xp̄m. Terciū p̄uilegiuꝫ. qꝛ datus est in

exemplū penitētie ip̄is pctōribꝫ.qz p⁹ ne/
gationē semp in lacrimis fuit. Habuit eī
lacrimas doloris.qz dn̄m suū negauerat.
Luce.xxij. Egressus foras fleuit amare.
Hā qn̄cūqꝫ dulcis allocutiōis dn̄i mēor
erat.p̄ nimia amoris dulcedine lacrimas
ꝓtinere nō potuit.qn̄ etiā culpā negatōis
ad mēoriā reducebat.vbertiꝫ lacrimas e/
mittebat. Un̄ dicit clemēs papa q sp su/
dariū in sinu ferebat.q̄ crebro flueutes de
oculis lacrimas detergebat. Un̄ etiā legi
tur de eo q tāte deuotiōis fuit q in nocte
audito galli cantu stati ad orōnem surge/
bat.z sic cū lacrimis vsqꝫ ad diē orabat.et
adeo duxit in ꝓsuetudinē flere q tota eius
facies lacrimis adusta videbat. Si btūs
petrus p trina negatiōe tantū fleuit.qua/
re tu miser hō pctōr nō fles.q̄ nō ter sz mł
totiens dn̄m negasti. q̄tq̄t enī commisisti
mortalia pctā:totiēs dn̄m negasti . funde
enī lacrimā vnā hodie p pctis tuis cōtri/
to corde vt tibi de⁹ dimittat oīa pctā tua
Un̄ Jsido. Esto tā pron⁹ ad lamētū. q̄n/
tū pron⁹ fuisti ad culpā.q̄lis intentio tibi
fuit ad peccandū:talis deuotio tibi sit ad
penitendū. Quartū p̄uilegiū q xp̄us
fecit eū primū papā z vicariū suū.z cōmi/
sit sibi totā eccl'iaz cū oīby hoīby q̄ fuerūt
in mūdo qn̄ dixit.pasce oues meas. Legi
tur in cronica belinādi q petr⁹ apl'us ca/
thedrā sacerdotalē q̄ttuor ānis tenuit ī p
tiby oriētis. Deinde venit antiochiā āno
dn̄i.xxxviij.vbi p paulū de carcere libera
tus suscitauit q̄ndā mortuū. q̄ q̄ttuorde/
cim ānis iacuerat in sepulcro.z ibi in an/
tiochia ep̄atū tenuit annis septē.in q̄ me/
tropoli mō sunt.xij.archiep̄at⁹.z centum
ep̄atus.q̄s de manu sua patriarcha anti/
ochen⁹ ꝓferre habet. Post ß petr⁹ romaz
veniens anno dn̄i.xlvij.in die sctē Prisce
virginis.sedit in ep̄atu rome annos.xxv.
menses.vij.dies.viij. Nullus roman⁹ p̄
tifex adhuc tot annis ī ep̄atu sedit nec vi/
uere potuit. Pater scti petri fuit Joban/
nes de bethsaida puincia galilee. iō symō
iobis.s.fili⁹ vocabat. Sz x̄ps papā eū cō
stituens.nomē sibi mutauit vocans ip̄m
petrū.volens q omībus succedentiby suis
noīa mutarent. Quintū p̄uilegiū.qz si
bi claues celi commisit dicēs. Tibi dabo
claues. O q̄le donū.nō dixit claues vnius
ciuitat⁹ aut puincie.sz toti⁹ dominū mei:
vt ad te ptineat claudere z aperire cuicunq
voluerīs p tua volūtate. Sz di.q̄s.O
dn̄e q̄re tali pctōri q̄ te negauit z a te fugit
ī necessitate tua claues celi tradidisti. Cer
te p̄t rn̄dere dn̄s nr̄ ih̄s x̄p̄us.hoc feci ppt
solaciū pctōr⁹.vt nullus desperet de mea
gr̄a.z vt videat q̄s magnū volo facere pec/
catorē in regno meo. Un̄ p⁹ lapsus hō p/
destinat⁹ ad vitā eternaz melior resurgit
q̄s ante fuit.sicut ptz ī btō petro. Un̄ Am
bro. Cert⁹ sum q de⁹ nullū electoꝝ suoꝝ
cadere p̄mitteret si eū meliorez a casu suo
resurrecturū nō sensisset. Sextū p̄uī
legiū:qz gl'iosior in passiōe fuit.qz āno do
mini.lxxi. Petr⁹ z paul⁹ sub nerone vno
eodēq̄ die. Paulus decollat⁹. Petr⁹ cru
cifixus est cū x̄po. Sz in ß differt.qz nolu
it crucifigi rect⁹ sz reuersus. qz nō reputa
bat se dignū. Un̄ dixit.qz nō sum dignus
ita in cruce esse vt dn̄s me⁹.q̄ crucē meam
girate. Septimū p̄uilegiū.qz est p̄/
ceps oīm apl'oꝝ. Et hāc dignitatē nemo
hz in cel' nisi sctūs petr⁹. Un̄ sctūs petrus
in ß p̄cellit oēs sctōs in celo existentes.
Octauū p̄uilegiū.qz p̄mū articulz fidei
de.xij.articul' cōposuit dicēs. Credo i de/
um p̄rem oīpotentē creatorē c̄. Et ī m au
g⁹. Creatorē oīm rer⁹ visibiliū z inuisibi/
liū. Cōtra hūc articulū sūt manichei q di
cūt visibilia creata a p̄ncipe tenebrarum.
Inuisibilia ꝺo a deo.q̄ heresis odibil' est
deo z hoīby z oīby creaturis.qz talis heresis
dehonestat oēs visibiles creaturas. dum
mō eas dicē a dyabolo esse creatas. Et q̄ se
quit q̄ q̄libet x̄pian⁹ firmit' debet credere
deū oīm creatorē visibiliū z inuisibiliū.et
q nō sit aliq̄s ꝑmiculus q̄n sit a deo crea
tus.q̄ dixit btūs petr⁹. Credo in deuz pa
trē oīpotentē c̄. Nonū p̄uilegiuz.qz
festū ip̄i⁹ ter celebrat in āno p̄ oīby sctis.ex
cepta maria ꝟgine. Hā festū iobis euāg.z sancti
pauli z stephani.z silr p̄ris nr̄i francisci:z
beati dn̄ici. Sz q̄rit q̄re festū sancti petri
ter in āno celebrat. Rn̄det q ip̄e q̄ ptātem
accepit ligandi atqꝫ soluēdi liberet nos a
triby generiby pctōr⁹.s.locutiōis.cogitati
onis z opatiōis.vl etiā q in deū. q̄ī nos.
q in primū peccauim⁹. Itē ppt ecēplus.
vt nullus pctōr desperet. etiā si ter sic pe/
trus deū negauit.si tn̄ eū seq̄ velit z ip̄um
corde ore z ope ꝓfiteri Decimū p̄uilegiū

qꝫ ipe sctūs petr⁹ noiaꝫ ante eleuationē et post eleuationē in q̄libz missa. Jtē sciēdū qꝫ in cronica Hermāni hr̄ qꝫ anno dn̄i. cc. lij. greci reliq̄as btōꝝ apl̄oꝝ petri ꝛ pauli furati sūt. sz demões ī aere clamabāt. viri romani succurrite. dij vr̄i auferunt vobis Quare romani stati inseq̄ntes manu foꝛti. sz greci territi apl̄oꝝ ossa ī puteū piecerūt fugā petētes. q̄ papa corneli⁹ de puteo leuauit. Et qꝛ dubitauit de ossibꝫ q̄ ꝛ cuius essent. Uoꝝ de celo dixit. ossa maioꝛa tū ad scōaz ptē illi⁹ ser. sciendū qꝫ sicut beatus petr⁹ hz claues regni celoꝝ qꝫ claudere ꝛ apire poterit cuicūqꝫ voluerit Tūc notandū p informatiōe nr̄a qꝫ sctūs petr⁹ principaliꝫ q̄nqꝫ generibꝫ hoim apit celuz vt q̄ cito moꝛiunt stati euolāt. Primi q̄ decedūt in baptismali innocentia. tales quasi stati ab angel' deducunt in celū. q̄ certū semp est aptū tali homī: q̄ adhuc seruat innocētiā baptismalē. Jn signū hui⁹ xp̄o baptizato apti sūt celi sup ipm vt hr̄ Da thei. ij. Scōi sūt q̄ plenariā indulgētiam ꝓsequunt. Un̄ q̄rit q̄d si quis plenariam indulgētiā ꝓseq̄ret ꝛ sic moꝛeret. Rn̄det ꝑm Hostien. qꝫ talis statiz euolaret ad celū. Et rō est. qꝛ nullū est impedimētum ascendēdi in celū exq̄ quis moꝛit in gr̄a nisi solutio pene. Et scūs Tho. sup. iij. di. xx. dicit. qꝫ qui indulgētias suscipit nō absolut simplr̄ loquendo a debito pene. sed dat sibi de thesauro eccl'ie vn̄ debituz solueniat. g̃ cū remissa est pena illa tota p indulgentiā idē est ac si esset soluta. ꝛ sic iusticie dei satisfactū est. cū ex thesauro eccl'ie illa pena soluta est. Tercū sūt qui ingrediunt religionē approbatā vbi regl'aritervigionis ꝓsequat quis remissionē oīm pctō rū. Rndet ꝑm sanctū Tho. ij. ij. q. vlti. rō nabiliter pt dici qꝫ sic. sicut p assumptionē crucis. Hā b̄ est holocaustū maximū. q̄ qs se totaliter diuinis officijs mācipat p religionis ingressuz. qđ excedit oīne gen⁹ satisfactiōis. vt hr̄ in decre. xxxiij. q. ij. Admones. imo totū mūdū. ppter deū relinqt. ꝛ b̄ p voꝝ pauperaꝫ. āmodo nunqꝫ ppriū denarīū possidēdo. Un̄ dicit in decre. In religione exp̄is nō debz hr̄e denarios. si non vult pire cū anania. xij. q. i. Dilectissimis. Un̄ Grego. Monachus hns obolū non valet obolū. Jtē offert deo coꝛp⁹ p votuz castitaꝫ ꝛ abstinētias ad q̄s se obligat per ingressum religiōis. sicut abstinere a carnibꝫ. ieiunare. in straminibꝫ doꝛmire. media nocte surgere. ꝛ coꝛp⁹ cū vestibꝫ laneis macerare. Jtē religiosus offert deo ppriā volūtatē. ꝛ b̄ p votū obediētie. Et hoc est maximū sacrificiū. cum q̄s ppter deū resignat suā ppriā volūtatē: ꝛ subijcit volūtatem suā volūtati p̄lati sui. Un̄ Bern. loquēs de religiōe dicit. Religio paupertatē fundaꝫ. erigiꝫ obediētia. dedicaꝫ castitate. custodiꝫ hūilitate. pficitur charitate Jtē sciendū qꝫ in vitas patrū legiꝫ qꝫ eandē grām ꝓsequunt ingrediētes ꝛ pfitētes religionē quā ꝓsequunt baptizati. Jtē sciēdū ꝑm beatū Tho. qꝫ si p ingressuz religionis nō absolueret ab oī reatu pene. nihilomin⁹ ingressus religiōis vtilioꝛ eēt q̄s peregrinatio terre sctē ad pmotionē in bonuz qđ ꝓponderat absolutionem a pena. Et Ben. de gandauo dicit. qꝫ qñ q̄s pfitebiꝫ tūc a ꝓmo indulgētiā ꝓsequeꝫ. ꝛ b̄ intelligiꝫ si intēdit ꝑuare ea q̄ in pfessione ꝓmittit. s. regulā ꝛ oꝛdinē suū. Hā si nō intēderet ꝑuare ea q̄ ꝓmittit in pfessiōe sua. ipso facto sic ꝓmittēdo peccat moꝛtaliꝛ. et nō ē filj⁹ celestis regni: sz filj⁹ gehēne ignis. Et tales q̄nqꝫ postmodū pessimi erūt. Unde Aug. ꝛ ponit in decre. Difficulter exper⁹ sum meliores q̄s q̄ in mōasterijs pfecerūt. nec sum peioꝛes exp⁹ q̄s q̄ in mōasterijs defecerūt. di. xlvij. Quātūlibz. Unde etiā Bern. Qui ī loco oꝛdinis sine oꝛdine vigilāt. ad illū locū deueniēt vbi nullus oꝛdo sz sempitern⁹ hoꝛoꝛ inhabitat Quarti q̄bus celū apit sūt martires. Et in signuz hui⁹ tūc stephan⁹ vidit celos aptos: ꝛ ihz stantē a dextr⁹ ꝟtutz dei. Hā b̄ est ꝓuilegium martirū. qꝫ q̄ sustinēt moꝛtē ꝓpt̄ xp̄m: inueniēt vitā in celis. Un̄ doꝛ ī decre. Qui p xp̄i noie martirisanꝫ. pculdubio vitā eternā ꝓsequunt. xv. q. i. merito. Quinti sunt q̄ p opa penitētionalia plenā satisfactionē suoꝝ pcōꝝ implēt. Un̄ bern. Quātūcunqꝫ pctoꝛ magn⁹ sit. tñ cū pñia pt tātam in mōdo sustinere penaz. qꝫ dimittiꝫ ei tota pena ad quā est obligatus. Pro q̄ sciendū qꝫ pñia ꝛ satisfactio q̄ iniūgiꝫ: aut est minoꝛ. aut maioꝛ. aut eq̄lis. Si maioꝛ est pñia q̄s peccata req̄rūt. tunc supfluum

cedit homini illi in ꝑmiũ. Si minor tunc residuũ supplebit in purgatorio. Si eq̃lis. tũc statim evolat ad celũ. Quantũ ad terciã ptẽ illi⁹ ꝓmonis est sciẽdũ. q⁹ hodie oẽs xp̃iani festũ scti petri debẽt solẽniter celebrare. ⁊ ipm tanq̃s singularẽ patronũ in oĩb⁹ infirmitatib⁹ ⁊ necessitatib⁹ iuocare. ꝓ nio paralitici. Uñ legit q⁹ qdã vir noie Eneas ab annis viij. iacuit ĩ grabato: q⁹ erat paralitic⁹. Et ait illi petr⁹. Enea sanet te dñs ihs xp̃s. surge et sterne tibi. ⁊ ꝑtinuo surrexit. Et oẽs infideles vidẽtes ꝟ q̃uersi sũt ad fidẽ. Itẽ q̃ dã erat paralitica ⁊ iussit petr⁹ eã ad se in lectulo ĩ q̃ iacebat afferri. Cũq̃s fuisset allata petrus in p̃ntia oĩm fideliũ q̃ astabant dixit. Si vera sũt q̃ ꝓdico. tũc in noie dñi nr̃i ihesu xp̃i surgat hec mr̃ de lectulo suo. Et statĩ vt petrus hoc dixit. sana surrexit ⁊ ꝑcidit ad pedes ei⁹: ⁊ grãs deo ⁊ sctõ petro referebat. Itẽ claudi ab vtero mr̃is debẽt sanctũ petrũ iuocare. Uñ legit Act. iij. Post q̃s dñs ihs assumpt⁹ est in celũ. Petrus ⁊ iohãnes ascẽdebãt in tẽplũ ad horã orõis nonã. Et q̃dã vir q̃ erat claudus ex vtero mr̃is sue baiulabat. quẽ ponebant q̃tidie añ portã templi q̃ ꝺr̃ speciosa. vt peterz elemosinã ab introeũtib⁹ in templũ. Js cũ vidisset petrũ ⁊ iohem introire in templũ rogabat vt elemosinã accipet. Intuẽs autẽ in eũ petr⁹ cũ iohe dixit. Respice ĩ nos. At ille intẽdebat in eos. sperãs se aliquid accepturũ ab eis. Petr⁹ aũt dixit. Argentũ ⁊ aurũ nõ est mihi. q̃ aũt habeo ꝟ tibi do. Jn noie ihu xp̃i nazareni surge et ambula. Et apphensa manu ei⁹ dextra alleuauit eũ. Et ꝑtim⁹ ꝓsolidate sũt bases ei⁹ ⁊ plante. Et exiliẽs stetit ⁊ ambulauit. ⁊ ĩtrauit cũ illis in tẽplũ ambulãs ⁊ exiliẽs ⁊ laudans deũ. Itẽ oẽs infirmi in q̃buscũq̃s infirmitatib⁹ sint ꝓstituti: debẽt recurrere ad sctm̃ petr̃. Uñ legit Actu. v. q⁹ qñ ibat p aliquã ciuitatẽ. oẽs q̃ habebãt infirmos in illa ciuitate ponebãt eos ĩ platea. ⁊ q̃scũq̃s vmbra scti petri tangebat: curabant. Si tãte ꝟtutis erat ei⁹ vmbra. q̃nte ꝟtut̃ apud deũ sũt ei⁹ merita Itẽ põt hominib⁹ etiã subueĩre post mortẽ. Uñ legitur q⁹ cũ q̃dã vice duos de discipulis suis ad ꝓdicandũ misisset. dũ. xx. dietas venissent. vn⁹ eor̃ defunct⁹ est. Alter ꝟo ad petrũ redijt. ⁊ quõ acciderat nũciauit. Dicit fuisse btũs matern⁹. Tũc petr⁹ eibs culũ suũ tradidit vt sup defunctũ poneꝛ Nõ cũ fecisset. ille q̃ iã. xl. dieb⁹ mortu⁹ iacuerat ꝓtin⁹ surrexit. Itẽ tabitã suscitauit. Uñ legit Actu. ix. q⁹ erat in ioppe quedã xp̃iana noĩe tabita. Hec erat plena bonis opib⁹ ⁊ elemosinis. ⁊ ꝑcipue q⁹ ꝑsuebat vestes paupeꝛ. Hec dũ mortua fuisset miserũt discipuli ad beatũ petr̃ q̃ erat in alia ciuitate vt veniret ad eos. Qui cũ venisset: circũsteterũt eũ oẽs paupes ⁊ rogauerũt p thabita. ⁊ cõpassus est eis ⁊ rauit p ea ⁊ dixit. Thabita tibi dico surge. ⁊ statim surrexit. Ultimo sciendus q⁹ sctũs petr⁹ est magne potẽtie. habet enĩ ptãtem sup mundũ. Mat. xvi. Q̃cũq̃s ligaueris sup terrã etc. Habet ptãtẽ sup infernũ. Uñ ⁊ porte inferi nõ ꝓualebũt adu̇ersus te. Habet etiã ptãtẽ sup demones sicut ptz q̃n demões symonẽ magũ fugebant. tũc enĩ petr⁹ orauit: ⁊ mox a demõib⁹ fugatus est. ⁊ sic turpit̃ obijt. Item sup mortẽ. s. q̃n p orõem defunctũ suscitauit. quẽ symon mag⁹ suscitare nõ potuit. Sup mare habz ptãtez q̃ siccis pedib⁹ ambulabat. Itẽ sup celũ. iõ ꝺr̃ in ꝟbis p̃missis. Tibi dabo claues regni celor̃. Itẽ sup anias. q̃n petr⁹ in vno ꝓmonei die pẽthecostes tria milia iudeor̃ q̃uertit. Itez aliud exemplũ q̃o beat⁹ petr⁹ apls̃ liberauit aĩam mulieris de purgatorio. Hoc ꝙre in festo ad vincula petri. ser. xxix. parte. iij. Item beata ꝟgo maria ⁊ beatus petrus liberauerũt monachũ ab eterna dãnatione. hoc exemplũ quere infra ĩ ꝓmptuario beate virginis. lviij.

De visitatione beate marie virginis

Sermo xxv.

Ptrauit domũ

i zacharie et salutauit elyzabeth.

Jta scribit Lu. i. ⁊ ĩ instantis festiuitat̃ euãgelio. Nemo p̃t digne laudare btãm ꝟginẽ nisi ipm dignũ faciat ille q̃ habitauit in vtero ei⁹ q̃n salutauit elyzabeth. Aug. Quid dicã ꝟgo maria pauper ingenio cũ de te q̃dq̃ dixero minor laus est q̃z tua dignitas mereat. Nõ ei sufficit lingua carnis tuas enarrare ꝟtutes. Uñ etiã Piero. Quidq̃d hũanis p̃t dici ꝟbis minꝰ est a laude ꝟginis gl̃ose. q̃ diuis ẽ et euãgelicꝭ excellẽti⁹ laudata ⁊ ꝓdicata pre

conꝫs. A pphetis q̄dē pnūciata. A patri archis figuris ⁊ enigmatibꝫ figurata. Ab euāgelistꝫ exhibita ⁊ mōstrata. Ab angelis venerabiliē ⁊ officiosissime salutata. Nos igit̄ pmissum ꝟbū cū timore ⁊ reuerentia ad honorē ꝟginis pseq̄mur. Uñ in pśenti ꝑmone tria sūt dicēda. Prīo euāgeliuz et aliq̄ de pñti festo. Scdo aliq̄ p informationē nr̄a. Tercio aliq̄ miracula. Quātū ad p̄mā ptē ꝑmōis tūc hystoria hui⁹ festi est dicēda. Mā postq̄z elyzabeth iohem cōcepit ⁊ sex mēsibꝫ i vtero portauit. venit angelus gabriel ad mariā nūcians ei q̄ deberet ꝯcipe ꝟbū eternum. ⁊ dixit ei h̄. p signo q̄ possibile eēt deo oīe ꝟbū. qz elyzabeth cognata ipi⁹ q̄ erat sterilis iā ꝯcepit. ⁊ iaz p sex mēses filium in vtero portauit. Nota maria quippe ⁊ elyzabeth ꝯgnate seu ꝯsorozū. s. anne ⁊ hismerie. Fuit eē elyzabeth de tribu iuda sicut ⁊ maria. Et postq̄z btā ꝟgo ꝯsensit ⁊ ꝯcepit filiū dei. statim surrexit ⁊ cū licētia ioseph ad elyzabeth ꝓpera uit: ⁊ eā salutauit: ⁊ ei tribꝫ mēsibꝫ fuiuit. vt ꝺr̄ī euāgelio hodierno. Exurgens maria abijt i mōtana cū festinatiōe. ⁊c. Quia iudea in altiori sita est loco respectu galilee ⁊ nazareth ciuitatis a qua recesserat maria Et nihilomin⁹ dom⁹ zacharie i loco mōtoso est sita. ⁊ via ad eā erat mōtosa et petrosa. Iuit cū festinatiōe. qz diu in publico noluit appere vt oñderet q̄ ꝟgo nec debet mozari in publico: nec ibi contrahere colloquia cū aliq̄. Et venit i ciuitatē iuda id est birī m. q. quā videt trāsisse ad opidū in q̄ habitauit zacharias ⁊ elyzabeth cognata sua. Cōspice g̃ quō vadit regina celi ⁊ terre. nō eques sz pedes. cū aliq̄bꝫ ꝟgiñibꝫ q̄s secū domi hēbat p tam longā viā ⁊ asperā: vt illa via erat. Sūt ei ꝑm alberti magnū de nazareth vsq̄z hierī m. xxxv. miliaria. ⁊ deinde ad opidū zacharie q̄ttuor vel circa. q̄z duo faciunt vnā leucā. Et salutauit elyzabeth. Maria salutauit. id est salutē optauit. Elyzabeth q̄si ꝯgratulans ei de dono q̄ eam ꝯcepisse didicerat. Quare etiā nō salutauit zachariā. Rñdet ꝑm Albertū sup Lucā. qz zacharias adhuc erat mutus ⁊ surdus ꝓpter increduli tatē. Uñ dixit ei angl's. Pro eo q̄ non credidisti ꝟbis meis. eris tacens vsq̄z ad diē natiuitatis ei⁹. Nec decebat pudorē virgineū cū viro nutibꝫ occupari. Q̄z autez zacharias erat surdus ⁊ mut⁹ habeb̄t Lu. i. Innuebāt p̄ri ei⁹ quē vellet vocari euz. et postulās pugillarē scripsit dicēs. Johes est nomē ei⁹. Itē circa festū ⁊ euāgeliū q̄rit. q̄re beata virgo maria ad elyzabeth iuit. dubitauit nei ꝟbis angl'i volēs ne experiri veritatē si sic eēt q̄ elyzabeth sterilis ipg̃nata esset sic angl's ānūciauerat. Rñdet q̄ maria nō dubitauit sz angelo credidit. Sz visitauit elyzabeth tribꝫ de causis.

Prīo iuit ad eā ad ꝯgratulandum sibi. Uñ Biero. Ut miraculū miraculo. gaudiū gaudio cumularet. Uenit g̃ vnū gaudiū ad aliud. ⁊ vnū miraculum ad aliud. Magnū ei gaudiū fuit ⁊ miraculū beate ꝟginis q̄ xp̄m ꝟgo ꝯcepat. Gaudiū ⁊ miraculū etiā magnū fuit: q̄ elyzabeth sterilis iohem ꝯcepat. Sic igit̄ btā ꝟgo ad btāz elyzabeth iuit ad ꝯgratulāduz sibi. q̄ dñs ab ea abstulit opprobriū sterilitatis ⁊ eam grauidā fecit. Sic ⁊ nos exēplo marie debem⁹ ꝯgaudere prīo in pśperis: et ꝯdolere in tribulatiōibꝫ ⁊ aduersitatibꝫ. Ap'ls ad Ro. xij. dicit. Gaudete cū gaudētibꝫ ⁊ flete cū flentibꝫ. Sz oppositū faciūt oēs iuidiosi q̄ sūt boīes dyabolici. qz gaudēt de aduersitate primi ⁊ dolent de pśperitate ipi⁹. sic dyaboli faciūt q̄ dolēt de boīs nr̄is opibꝫ ⁊ gaudēt ō mal' nr̄is. Ergo puniēdi sunt i futuro cū demōibꝫ. Prouerb. xvij. Qui i ruina alteri⁹ letat̄. nō erit impunitus. Scdo maria visitauit elyzabeth ad fuiēdū ei. qz hūilitatē quā angelo ostēdit dicēs. Ecce ancilla dñi ⁊c. etiā hoibus oñdere voluit. Nōne magna hūilitas fuit q̄ mr̄ dei iuit ⁊ fuiuit homini. Mater dei fuiuit mr̄i sui. regina celi fuiuit ancille dei. Uirgo sct̄a fuiuit ꝯiugate. O q̄lis dom⁹ in q̄ piter cōmorank ⁊ reḡescūt tales mr̄es. s. maria ⁊ elyzabeth. talibꝫ filijs. scz ihū ⁊ iohe fecūdate. Ank. Beati igit̄ ventres in q̄bꝫ totius mūdi salus potētia exoritur. expulsisq̄z tristicie tenebris sempiterna leticia pphetat̄. Attende hic ⁊ imitare hūilitatis exemplū. Q̄z enī maria ad elyzabeth. xp̄s ad iohem. dña ad ancillā. dominus ad fuū venire. ⁊ maria fuire elyzabeth nō dedignat̄. q̄d aliud q̄z hūilitatis exēplū oñdit̄. Et stetit maria q̄si mēsibꝫ tribꝫ cuz elyzabeth fuiens ei hūiliter. Tādiu quippe mānsit maria cū elyzabeth donec part⁹

tpe cõpleto p̃cursoris dñi sui natiuitatez videret. Exh̃ docz btã ỽgo fuire p̃gnãtibus. qz mlr p̃gnãs portat p̃ciosuz thesaurũ in vtero. s. aiam illi⁹ pueri z vitã ipsi⁹. Bern. Tot⁹ mũdus ille p̃ciũ vni⁹ aie estimare nõ p̃t. Sz ve illis q̃ sciẽter occidũt pueros ĩ vtero mris vt sic decedãt. qz nũq̃ faciẽ dei videbũt. Unde oz Joh. iij. Nisi q̃s renat⁹ fuerit ex aq̃ z spũsctõ nõ põt introire regnũ dei. Unde etiaz oz in decre. Alia corpi vnita si baptismate lota non fuerit eternaliter perit. de cõse. di. iij. Firmissime. z. xxiij. q. iij. Si habes. Exq̃ ptz q̃ mariti q̃ vxores p̃gnãtes molestãt verberãdo. trudẽdo vl ỽbis pturbãdo. vl etiã vetule q̃ curãt aborsuz. z ancille q̃ in pctis cõcipiũt. z tales pueros sciẽter occidũt. oẽs ille gnissime peccãt. Unde Aug. Mai⁹ dam nũ est in amissiõe vni⁹ aie q̃z mille corpoz

Tercio maria visitauit Elyzabeth. qz ihs xp̃s q̃ in ei⁹ corpe fuit sic iohem baptistã sctificare disposuit. iõ spũsctũs beatã ỽginẽ ad h̃ instigauit. Exq̃ ptz q̃ btã virgo obediẽs fuit inspirationi spũsctĩ. Oz aũt scũs iohes bap. in vtero materno tũc ex p̃ntia btẽ ỽginis sctificat⁹ z mũdat⁹ fuit. euidẽter ptz ex hoc q̃ exultauit ĩ vtero mris exultando z saltando tripudiauit: z q̃sdã gest⁹ ad silitudinẽ exultantis repsentauit ppter p̃ntiã xp̃i Unde elyzabeth dixit Exq̃ facta ẽ vox salutatiõis tue ĩ auribus meis exultauit infans ĩ vtero meo. Itẽ sciẽdũ q̃ magne ỽtutz est salutatio btẽ ỽginis qz ofert gaudiũ. ofert z spũm sctm. ofert et reuelationẽ secretoz diuiõz. Et iõ sp essz a nob deuote salutãda ppter resalutatiõis lucz inde sperãdũ. Et signãter de mane z sero qñ pulsat Aue maria. Unde h̃ q̃rit q̃re pulsat aue maria de sero z de mane tribus ictibz. Rñdet q̃ de mane in auroza diei ex laudabili ozsuetudine pulsatur. vt illa hoza honorem⁹ z salutem⁹ salutatiõe angelica btãm ỽginẽ mariaz. q̃ hoza angl's gabriel eã salutauit. qz fm beatũ Dyonisium. Incarnatio xp̃i i oztu diei facta ẽ. qz tũc oriet⁹ est sol iusticie sup terrã nre miserie. Itẽ vt recõmendem⁹ nos btẽ marie ỽgini. vt ipa impetret nob a filio suo vt illo die custodiamur a pctis z cõfortemur ĩ bois opibz et ỽtutibz Sz de sero pulsat vt p̃ intercessiõnẽ z iuuamẽ sctissime ỽginis dimittant nob pcta q̃ cõmisimus illo die. z sic pctoz statĩ debz oteri de pctis suis. Itẽ vt eius meritz custodiamur illa nocte. z si q̃ bona fecim⁹ illo die: p ei⁹ manus ỽgineas filio suo dño nro ihu xp̃o offeram⁹. Exẽplũ legit de h̃ q̃ ĩ vigilia annũciatiõis virginis marie in auignione duo ppter secularem iusticiã sũt ad stipites maibz z collis ligati vt cremarent. Accẽso igit igne vn⁹ illoz vt cremarent. Accẽso igit igne vn⁹ illoz rũ crebro btãm ỽginẽ inuocãs vt se iuuaret intuẽdo. si aliq̃n ieiunijs l'ozõnibz vel aliq̃ obsequia ipi ỽgini p̃stitisset. Et ecce eidẽ vestibz z corpe inusti penit⁹ sola colli z manuũ vicula ignis ꝓsupsit. z ab igne totalr cõsolut⁹ exiliuit socio suo ab igne totalr cõsumpto. Reiect⁹ est aũt solut⁹ secũdario ignẽ: z it ex pmãsit inustus z ab igne exiliuit. Sicq̃ cũ laude ad eccl'iam maiorem btissime ỽginis duct⁹ est. Et papa iohes xxij. statuit sero fieri pulsum campane. ad quẽ q̃cũq̃ hõ geniculãdo tria Aue maria dixerit. xx. dies idulgentiaz hẽbit. de illo miracl'o z de ill' indulgẽtijs hr̃ publicũ instrumẽtũ lre autẽtice. Quãtũ ad scdaz ptẽ illi⁹ ser. sciẽdũ q̃ btã ỽgo maria nusq̃ legit in euangelijs locuta fuisse. nisi valde parũ z pauca ỽba. excepto q̃ ĩ cãtico illo. Magnificat aia mea dñm. qõ legit in bo dierno euãg. dilatauit se ĩ dei laude z gratiaz actiõe. s. qñ cũ deo locuta ẽ. tũc dilatauit fmonẽ. Sz alias q̃ter locuta ẽ. vt habẽt ex euãgelio. z cũ q̃ttuor psonis. z q̃ttuor mag̃ bona z miracl'a sũt secuta. s. i angeli annũciatiõe. Et tũc ocepit dñz ihm xp̃m redẽptorẽ mõi. In elyzabeth visitatione. z tũc infans iohes bap. ĩ vtero replet⁹ est spũsctõ. In tẽplo qñ p triduũ pdidit filiũ z tũc fili⁹ ei⁹ erat subdit⁹ illis. In nuptijs tũc ihs xp̃s ouertit aquã in vinũ. Et ia dictz debem⁹ recipe exemplũ vt breuia et pauca z vtilia ỽba pferam⁹ exẽplo marie ỽginis. qz fm dictũ xp̃i Mat. xij. de oĩni ỽbo ocioso reddituri sum⁹ rõem. Et q̃ sequit q̃ m'to plus reddituri sum⁹ de puris z nociuis ỽbis rõem. Unde p informatione simpliciũ sciẽdũ. q̃ int oẽs pctoẽs ĩ p̃nti ĩa vita offendẽtiũ sũt tria genera peccantiũ cuz linguis suis. Primi q̃ iurãt sciẽter p deũ qõ nõ ẽ vex. Et illi fm sctm Tho. ij. ij. q. xcviij. peccãt mortal'r. siue in ioco siue ĩ serio. Et istis possum⁹ elicere q̃ isti male faciũt q̃ in ioco sciẽter falsũ iurant trufando vl deridendo alios. Sil'r

illi gentes ꝙ pueris suis iurāt ꝙ velint eos disciplinare cū delinquunt. ⁊ postea iuramentū illud infringūt. qz oīe iuramentū licitū est ꝙ uandū Uñ dr in decre. Oīe iuramentū est ꝙ uādū nisi vergat ⁊tra salutē aīaz. xxij. q. iij. ꝙ dauid. Itē qd grauꝰ est qñ talia iuramēta dicēdo ꝓ deū vel per oēs sctos eiꝰ fiūt mēdacit ⁊ dolose. vt i cō tractibꝫ ꝓios suos decipiēdo. ꝫbi gratia Ut cū ꝗs aliꝗd vult vēdere. ⁊ iurat ꝓ deū mēdacit ꝙ bonū sit: ⁊ nō vult remissiꝰ da/re ꝫ sic. Et ille emptor ecōuerso dicit. per deū nolo ampliꝰ dare ꝓ illa re ꝫ intātū: et si intēdit pl⁹ dare ꝙ uit peccat. Et etiā qñ/ bū vēdere poma vl pira. vl etiā carnes pa nes vl pisces. Et etiā rustici ꝗ vitulos vel oues vendūt ꝗ qñꝫ ml'ta falsa iuramēta faciūt cū ꝗbꝫ ꝓios suos decipiūt. et qñꝫ ꝙ talia iuramēta modicū lucrant. cū tñ ꝗ/libet ꝛpian⁹ ꝙ centū vl mille florenis ñ de beret iurare iuste. Itē aliꝗ qd adhuc gra uiꝰ est ⁊ piculosiꝰ ꝗ iurādo obligant se ad certā plagā dicēdo. Deꝰ nunꝫ subueniat mihi. aut dyabolus me abducat tē. Et ꝗ/cūꝫ sic iurat: ⁊ si nō est sic. tūc ꝑm iustitiā dei incurret illā plagā quā sibi elegit: nisi peniteat. Scōi sūt blasphemi ꝗ cōsue/uerūt ꝙ vulnera ⁊ ꝙ mēbra xpi iurare. ⁊ ta les grauiꝰ peccāt ꝗ xpm sic blasphemant Aug. Hō miꝰ peccāt ꝗ xpz blasphemāt reghātē in celis: ꝫ ꝗ xpm crucifixerūt am bulantē in terr. Et tales blasphematores ꝑm iterato crucifigūt. Uñ apls Heb. vi Rursum crucifigētes filiū dei. Itē ꝓpter grauitatē blasphemie qñꝫ deꝰ punit to/tā villā vl ciuitatē vl etiā prouinciā ꝙ tē/pestates aut fulgura: aut ꝙ alia infortūia. Uñ dr in decre. Oñꝫ multitudo ppli ꝙ/pter vniꝰ delictū punit. dis. xlv. Sz illud xxiij. q. i. ñ turbat. Ergo ⁊ tales blasphe mi a plat villaz ⁊ ciuitatū ⁊ terraz sūt cō gnū sacrificiū est cōpescere ꝙ disciplinam malos. xxij. q. v. Et si rectores ciuitatū et villaz nō corrigūt ⁊ emēdant: tales grauiter peccāt. Uñ dr in decre. Resistere pos/se quersis ⁊ nō facere est eis ꝓsentire. xxiij. q. iij. ꝗ ꝑt. Itē sciendū ꝙ pctm blasphe mie est punitus ī veteri testamēto. Uñ hr Leui. xxiij. ꝙ tpe movsi ex iussu dei ꝗdaz blasphemꝰ lapidat⁹ est. O si iā oīs blas/phemi lapidari deberēt. ꝗ plures iā i mū do eēnt. Itez blasphemi qñꝫ puniunt in eisdē mēbris ꝗbꝫ deū blasphemauerūt. et qd grauiꝰ est qñꝫ cū subitanea morte pu niunt. Uñ refert Hre. in dyal. ꝙ demones quēdā puez ꝗnꝫ annoz violēter recepe/rūt: ⁊ ī frusta corpꝰ pueri lacerauerūt. Si deꝰ in puero ꝗnꝫ annoz pctm blasphe/mie sic vindicauit. nūqd ꝑcet adultis. Tercij sūt ꝗ maledicūt primis suis. ꝓ/ꝙ sciendū ꝙ ꝗcūꝫ sciēter ⁊ ex ira ⁊ vidicta maledicit primo. ipo facto peccat morta liter totiēs ꝗtiens. ⁊ vt freqnter tal' male/dictio quā ꝗs facit prīo sup caput ipsius maledicēt reuertet. Uñ Eccl. xxvij. Qui maledixerit tibi: sit ille maledict⁹. Et qd grauiꝰ est. qñ ꝗs noīat deū assimilat dñm nr̄m ih̄m xp̄m p̄coni Exēpli gra. Ut si iu dex vl magisterciuiū diceret p̄coni. capti/na illū ⁊ pone mihi euz ad carceres. Sic qñ ꝗs dicit deꝰ det tibi maluz annū. vel ꝫ infortuniū. ꝫ graviꝰ est ꝫ si diceret: habe as tibi malū annū vel ꝫ infortuniū. nō no minādo deum. Ex ꝗ ptz ꝫ reꝑhensibiles sūt isti ꝗ sic noīando deū maledicūt vro/ribꝫ suis vl ꝓꝓijs pueris aut famul'. ⁊ sic de singul'. qz ꝑm sctm Tho. Maledicere nō licet irrōnalibꝫ rebꝫ inq̄ntū sūt creature dei. g̃ ml'to miꝰ licet maledicere hoibꝫ Itē sciendū ꝙ qñcūꝫ alicui ꝓbo hoī ma/ledicit. tūc dz hre patiētiā ⁊ deo offerre il/lā maledictionē: tūc hēbit eternā bñdicti/onē. Uñ in ps. cvij. Maledicent illi ⁊ tu bñdices. Uñ etiā Mat. v. Beati estꝫ cuz maledixerint vob hoies. Uñ etiā Augu. Qui iustꝰ ē ⁊ maledicit p̄miū ei ꝓ maledi ctione reddit. Sz si ꝗs ex corde ⁊ delibe/rato aīo ecōuerso maledicit sibi maledicē ti. vt dicēdo. ꝗ dꝗd mihi maledixerꝫ habe as tibi ecōuerso vl in duplo tantū. tal' g̃/uiter peccat: ⁊ maledictōnē incurrit a deo Lu. vi. Eadē mensura q̄ mensi fueritꝫ ⁊c.

Quātū ad terciā ptē hui⁹ ser. sciēduz ꝙ btā ꝓgo p̄ oībꝫ sctis tanꝫ singularꝫ patro na ab oībꝫ hoibꝫ est honorāda ⁊ inuocan/da. qz hz ptātē subueniēdi cuilibꝫ homi/ni in corpe ī rebꝫ tpalibꝫ ī honore ⁊ in ania ꝓprio in corpe. Exempluz de illo ꝗ ꝓpter maledictiões suas plagat⁹ est a deo guit in corpe ⁊ in mēbris suis. cui maria sub/uenit. ꝫ ꝙre infra ī promptuario de exem/plis beate marie. xxxiij. Scōo in rebus

BIBLIOTEKA GŁÓWNA w Poznaniu Uniw. im. A. Mickiewicza

tpalibꝫ. Exemplū de iuuene illo q̄ ꝓsum/ psit res paternas: ꝛ maria subuenit sibi. ℔ q̄re ibidē. xxxviij. Tercio in honore. Ex/ emplū de muliere q̄ innocēter fuit iudica ta ad mortē. ℔ q̄re ibidē. xxiij. Quarto in ania. Exemplū de lictore quē liberauit a tpali morte. ꝛ etiā aniam ei⁹ ab eterna dā/ natione. Hoc q̄re ibidē. xliij.

De sancta Margaretha.

Sermo xxvi.

Dominus oium

Deā dilexit. Sap. vij. Ihs xps fi lius dei dilexit btām margare/ tham in vita. i morte ꝛ p⁹ morte. Uñ in p̄ senti ꝯmone ad honorem sctē margarethe tria sūt dicēda. Prio ꝓuilegia ipi⁹ Scdo aliq̄ p nr̄a informatiōe. Tercio aliq̄ exem pla. Quātū ad pmā ptē sciendū q̄ btā margaretha hz q̄nq; ꝓuilegia. Primū q̄ ex instinctu spūssancti baptizata est. et p̄rem infidelē q̄ fuit patriarcha idoloꝝ fu git: cū ea ad culturam idoloꝝ trahere nite bat. Reliq̄t enī ꝓpter ihm xpm domū pa/ tris: et custodiebat oues sue nutricis. Scdm priuilegiū. q̄ fuit specialr sponsa xpi ꝛ vouit ꝛginitatē. ꝛ assumpsit sibi hie sum i sponsum suū. ℊ regina celi noiar. q̄ elegit sibi regē celi in sponsū. p marito Terciū. q̄ vicit draconē. i. dyabolum sibi insidiantē. Cōfregit ei ei⁹ potētiā ꝛ sugbi am. s. q̄ñ sup ei⁹ ceruicē in specie bois sibi apparentꝫ pedē suū posuit ꝛ ad terrā deie cit di. Sternere supbe demon sub pedib⁹ femie. Quartū ꝓuilegiū. q̄ nō solū fuit ꝛgo sꝫ eē martir xpi. q̄ ipa imitata ē xpm in passiōe. Nā pmo fuit i ceculeo suspensa. sicut xps i patibulo crucis exaltatus fuit Itē margaretha fuit cū virgis ꝛ flagellis ꝛberata. sic xps fuit ligat⁹ ad colūnā ꝛ fla gellat⁹ p salute nr̄a. Itē margaretha fuit tota vngul' lacerata. sil'r xps fuit tot⁹ san guine cruentat⁹: vt hō in ei⁹ sanguīe laua reť. Itez margaretha fuit i igne adusta. in aq̄s gelidis cruciata: ꝛ tandē gladio deca pitata. Quintū ꝓuilegiū. q̄ i extremis orauit deū p se ꝛ p suis occisorib⁹ ꝛ p xpi/ anis ei⁹ memoriā agētib⁹ ꝛ se inuocantib⁹ Et signāter q̄cūq; ml'r eā i partu deuote i plorauerit illesa prolē emitteret. Et facta est vox de celo. Veni electa mea oia q̄ petisti i petrasti. Et sic vno ictu lictor caput eius amputauit. ꝛ sic coronā martirij suscepit

Quātū ad scdaz ptē illi⁹ ser. sciendū q̄ sicut impi⁹ olibri⁹ odibil' deo ꝛ hoīb⁹ ac/ census fuit ꝓpter pulcritudinē caste ꝛ san cte ꝛginis margarethe. Sic mulrū neces se est ne ml'ieres ꝛ ꝛgines pbeant scient oc casionē alīs viris ꝛ mascul' p ornatū cor/ poris ꝛ vestiū. Sz q̄rit hic quō mulie/ res ꝛ ꝛgines ꝛ etiā masculi peccāt p orna tū vestiū. Rñdeť q̄ sex modis q̄s peccat p ornatū corpis. Prio ppt̄ intentionē. l. cū q̄s se ornat ea intētiōe vt velit ab alīs ꝓcupisci. q̄ ꝝ aug. Nō solū appetere sz etiā appeti velle crimīosum est. Scdo cū q̄s se ornat ex supbia extollendo se sup alios hoīes ꝛ ptēnendo alios q̄ nō hūt ta lē ornatū Lu. xiij. Qui se exaltat hūilia/ bit ꝛē. Tercio cū q̄s faciē suā colorat vel etiā crines suos. ꝛ ℔ facit i ptēptū sui crea tōris. Uñ Amb. Deles picturā dei si vul tū tuū naturali cādore obnubilas. ꝛ exp̄si cifero. q̄ ipe est rex sup oēs filios supbie. Quarto peccat q̄s ꝓpter nimiā cōpla/ centiā ꝛ amorē ꝛ solicitudinē quā hab⁹ ad pulcritudinē corpis ꝛ vestiū. Tant⁹ enī⁹ posset esse amor ille ꝛ tāta cōplacētia q̄ d/ set mortale pctm̄ Aug. Nullū pctm̄ adeo veniale q̄ nō fiat mortale dūmō placet. ℊ satis piculose ist̄ stant q̄ hūt nimis ma/ gnā cōplacentiā in suis vestib⁹. eo q̄ habēt diuersa paria vestiū. in tunicꝫ. pallis ꝛ pe plis. in mitris ꝛ i cingul' deaurat⁹, caligis ꝛ calciamētis. q̄ tales ꝓ hec pñt damnari

Quito cū q̄s appetit vestes pciosas p/ pter supbiā exercendā ꝛ inuidet alīs q̄ ha bēt meliores vestes q̄ ipe. Sexto ppt̄ exemplū ꝛ informationē alioꝝ. sic q̄ inue/ nerūt ꝓmit⁹ vl' adhuc hodierna die inue/ niūt nouos modos vestiū ꝛ extraneitatē ꝛ volūt hr̄e seqces in talib⁹ adinuentiōib⁹ sicut in longis caudis ꝛ i manicis amplis ꝛ in scisſuris multꝫ. in peplis. in cingulis. Et taliū pena accidētalis augmētat̄ in in ferno q̄tidie a q̄libz hoīe q̄ eos imitat̄ i ta lib⁹ vestib⁹. Quantū ad tercia ptē nota exēpla de supbia vestiū. Prio quō demo/ nes circūdant hoīem supbuz tanq̄s suum subditū. Exēplū de ℔ quere infra i ꝓm/ ptuariis exēploꝝ. xv. S. Hec imerito. q̄ ml'ier supbe ornata est rethe dyaboli. Et emplū de ℔ ibidē. xiij. S. Et q̄ñq; de⁹ in

ꝑsenti hũliat tales q̃ se ꝓtra deũ exaltant
Hoc oñdit in mlíere q̃ ppter supbiã pdi/
dit rõem. Exẽplũ de ꝫ q̃re ibidez. xij. S.

De sancta maria Magdalena.

Sermo xxvij.

Dimittuntur ei
pcta mlta: qm̃ dilexit multum
ita scribit Lu. vij. ⁊ in euangelio
hodierno. Oipotẽs ⁊ miſicoz dñs volu
it hodiernũ festũ solẽne esse in eccl'ia vt pec
catoꝛes q̃ntũcũq; magni sint de venia nõ
desperẽt. qz dicit Aug⁹. q̃ de nullo pctõre
ꝫ diu ꝫ viuit in ꝫ mõo est desperãdũ. Unde
dicit in decre. Desperãdũ nõ est in pñtivi
ta. xxiij. q. ij. coꝛripiant. Et rõ. qz ꝺꝛ in
ps. cxvij. Miſericoꝛdia dñi plena ẽ terra
Qd oñsum ẽ in maria magdalena cui di/
missa sũt pcta multa: qz dilexit mltũ. Unde
in pñti ser. tria sũt dicẽda. Pꝛio. ꝓuilegia
scẽ marie magdalene. Scõo aliq̃ ꝓ inſoꝛ
matiõe penitentiũ. Tercio aliq̃ miracula
Quãtũ ad pꝛimã ptẽ sciẽdum q̃ maria
magda. septẽ hz pꝛiuilegia. Pꝛimuz qz
data ẽ in exẽplũ ipis pctõꝛibꝫ. sic maria ꝫ
go in exẽplũ innocẽtie. qz due vie sũt eũdi
ad vitã eternã. s. innocẽtie ⁊ pñie. Jõ deus
misit nob duas marias. Unã. s. ꝫginẽ be/
atã in exẽplũ innocẽtie. Scõam magda/
lenã peccatricẽ in exẽplũ pñie. Hã ipa egit
veraꝫ pñiam. qz p q̃ deũ offendit: etiã p hec
deo satiſfecit. Offenderat q̃dẽ deũ ocul' su
is ipos sepi⁹ ad vana iactãdo. Unde p ocu/
los q̃s cadit sepe in magnũ pctm̃. vt patz
in dauid q̃ vidit berſabee lauantẽ se. Erat
enim pulcra nimis. ⁊ sic ppt' incautũ visum
cõmisit adulteriũ: ⁊ ꝓseq̃nter homicidiuz
Et qz magdalena ocul' offenderat deũ. tõ
oculis satiſfecit. Emisit enim mltas ⁊ ama
ras lacrimas de ocul' suis. Et tõ ꝺꝛ in euã/
ge. hodierno. Cepit rigare pedes ei⁹. Se
cũdo offendit deũ capill' vane cõponẽdo
eos. ⁊ tõ satiſfecit capill' p humilẽ exterſio
nẽ. Unde Bre. in omel. hodierna. Capillos
in cõpoſitõez vult⁹ exhibebat. ſz ia capill'
lacrimas extergebat Tercio offendit deũ
oꝛe vana loq̃ndo. vl' impudicꝫ oſculis pol
luendo. Sz deo satiſfecit ei⁹ pedes cũ de
uotiõe nimia oſculãdo. Breg. Oꝛe ſu pba
ris ſui vestigia figebat. Quarto offẽdebat
deũ p vnguẽtũ pciosuz sibi in faciẽ suã va
ne exhibẽdo ⁊ coloꝛãdo. Et in ꝫ satiſfecit
pedes xpi vnguẽtis odoꝛiferꝫ inungendo
Unde Brego. Quot ĩ se habuit oblectamẽ/
ta: tot in se inueit holocausta. Conuertit
ad numez virtutũ numez criminũ: vt to
tũ deo seruiret in pñia q̃ dq̃d deũ ꝓtempse
rat in culpa. Scõm pꝛiuilegiũ. qz fuit
hoſpita xpi cũ martha ſoꝛoꝛe sua. Ipe enim
due ſoꝛoꝛes cum fratre suo lazaro recepe
rũt xpm cũ diſcipul' suis frequẽter ad ho/
ſpitiũ. qz xps ipis mlta beneficia exhibu/
it. Hã a magdalena septẽ demonia eiecit:
⁊ sibi oñia pcta sua indulsit. Et marthaz
ſm Ambꝛo. a fluxu sanguinis liberauit.
quẽ. xij. annis habuit. nec a quoq̃ medi/
co mederi potuit. ⁊ etiã lazarũ quadridu/
anũ reſuſcitauit. g̃ merito debebãt euz cũ
diſcipulis ad hoſpitiũ suũ recipe. Ter
cium pꝛiuilegiũ. qz habuit ferventẽ chari
tatẽ ad xpm. qõ patz ex eo. qz ab eo nunq̃
potuit separi. neq; in vita neq; ĩ morte ne
q; post mortẽ. Hã in vita seq̃batur xpm ⁊
miniſtrabat sibi Mar. xv. Erant aũt mu
lieres ibi inter q̃s erat maria magdalena:
que seq̃bat eũ ⁊ miniſtrabat ei. Item ipſo
in cruce exiſtẽte Joh. xix. Stabant iuxta
crucẽ ihu mater ei⁹ ⁊ ſoꝛoꝛ mr̃is ei⁹ maria
cleophe ⁊ maria magõ. Et p⁹ mortẽ chri/
sto in monumẽto iacẽte. Joh. xx. Maria
stabat ad mõum̃tũ forꝫ plorãs Quartũ
pꝛiuilegiũ. qz habuit fidẽ pꝛomptã verã ⁊
magnã. qõ ptz. qz citi⁹ credidit reſurrecti
onẽ q; apli. Hã ipi apli xpm post reſurre/
ctionẽ audierũt loquẽtẽ: ⁊ viderũt come/
dentẽ. tetigerunt cicatrices habentẽ. ⁊ sic
crediderũt reſurrectionẽ xpi. Ipa aũt nec
comedẽtẽ vidit nec cicatrices tetigit. ⁊ ad
vnũ ꝫbũ statim credidit q̃n xps sibi dixit
Maria vt habeꝫ Joh. xx. Quintũ pri/
uilegiũ: qz xps pꝛimit⁹ sibi appuit p̃ oĩb
apl'is post reſurrectionẽ suã. Unde canit de
ea. Celsi meriti maria. q̃ solẽ vez reſurgẽ/
tem videre meruisti mortaliũ pꝛima Ob/
tine vt nos visu gl'ie sue tecũ letificet in ce
lis. Et g̃ dicit apl'oꝛ apl'a. Sextũ pri/
uilegiũ. qz xps fecit eã audire angelicã iu/
bilationẽ ⁊ etiã gustare celestẽ dulcedinez
Unde legit de ipa. q̃ postq̃ dñs ascendebat
in celũ grauis ei erat omnis creatura ad vi
dendũ. g̃ reliquit mundũ ⁊ intrauit here/
mũ. vt amplius nõ videret virũ aliquẽ ꝓ
pter ihu xpi amoꝛẽ. Fuit enim in beremo

asperrima.p.xxx.annos incognita hoibꝫ. in q̃ loco nec aquaꝫ fluẽta.nec arboꝫ.nec herbaꝫ solacia habuit vt ex hꝫ manifestaret q̃ dñs nr̃ ihs xps ipam nõ terrenis affectionibꝫ.sz celestibꝫ epul' satiaret. Qualibet aũt die septẽ horis canonicis ab angelis in ethera subleuabat.ꝛ celestes cantus suis auribꝫ audiebat. Uñ singulis diebꝫ dapibꝫ celestibꝫ est satiata.ꝛ p eosdẽ angelos ad locũ ppriũ est reducta.ꝛ corpalibꝫ cibis nullaten⁹ indigebat. Septimuz priuilegiũ.qz hodierna die festũ ipi⁹ magdalene vniuersalit' in tota eccl'ia solẽniter ꝛ deuote celebrat. Quãtũ ad scdam partem hui⁹ ꝑmonis sciẽdũ q̃ ex q̃ hodie celebram⁹ festũ marie magd̃.peccatricis. tũc hic p informatiõe nr̃a dicendũ est.qũo q̃s peccat mortalit'.ꝛ q̃ sũt pcta mortalia. vt ea q̃libet nr̃m vitare possit.qz ꝑm Boetium. Malũ nõ vitat nisi cognituz. Rñdet q̃ ꝑm cõmunẽ cursuz hui⁹ seculi.tũc.xij. genera hoim peccãt mortalit'.ꝛ illa sũt cõmũiora pcta:q̃uis plura adhuc alia sint pcta mortalia.et in his q̃s ꝑt cognoscere an vnq̃z peccauit mortalit':ꝛ ꝓsequẽter q̃modo ea ꝓfiteri debeat si culpabil' est. Et ista declaratio multuz valet p simplicibꝫ hoibꝫ q̃ nõ hñt differẽtiã pctoꝝ Primi sunt q̃ sciẽter iurãt p deũ hꝫ qõ nõ est verũ tales ꝑm btm̃. Tho.ij.ij.q.lxxxix. peccãt mortalit'.siue in ioco siue ĩ serio sic iurant ꝟbi gr̃a. In vendẽdo ꝛ emẽdo dicẽdo per deũ illa res est bona nõ remissi⁹ dabo.alteri nõ darẽ sic.intantũ ppino tibi: vl' ille p deũ dedisset mihi heri intantũ.vl' p deũ ego chari⁹ habeo. Sil'r rustica iurãdo p deũ lac illud est integꝝ.oua sũt recentia. Sil'r vendẽdo carnes pisces panes pira poma caules.ꝛ sic de alijs. Itẽ qui iurant blasphemãdo deũ Itẽ q̃ maledicũt ex corde primis suis ꝛẽ Et illa tria pcta.s. p deum iurare blasphemare et maledicere sũt cõmunissima pcta in mũdo.ꝛ btũs est ille q̃ firmiter ꝓponit sibi cauere ab illis tribꝫ pctis.qz sperãdũ est q̃ etiã cauebit sibi ab alijs pctis. Itẽ q̃ sciẽter ꝛ manifeste peierat.talis gũissime peccat.ꝛ etiã q̃ scient recipit falsũ iuramẽtũ:tal' etiã mortalit' peccat ꝛ aĩam ppriã dãnat. Unde ꝺr in decre. Logẽs hoiez ad priuriũ q̃ peierat.vterq̃z reus est.xxij.q.v. Qui cõpulsus Sc̃di q̃ falsificant fidẽ.s.q̃ credunt carminatricibus q̃ carminãt capita dentes oculos pueros pecora.vl' lr̃as portãt i collo ꝓ oculis vt q̃ nõ possint capi vl' vulnerari.ꝛ signãter lr̃am q̃ vocat longitudo ep̃i.qz ibi sũt noĩa incognita ꝛ caracteres.ꝛ q̃ tenent falsũ auguriũ.somnia.dies egyptiacos.vel credũt phitonissis.ꝛ sic de singulis. Unde dicit in decre. Diuinationi q̃ intendit.dz nationẽ aĩe incurrit.xxvi.q.vij. Hõ obseruetis. Tercij q̃ soluũt festa laborãdo.ꝛ sic negligũt missas ꝛ ꝑmones. Hã quilibꝫ hõ ecc̃ kui ꝛ ancille. filij ꝛ filie tenẽt die dñica audire sub ꝑcepto integrã missam vsq̃ ad finẽ.nisi excusent magna necessitate.vt habeat de ꝓse.di.i.missas. Et si dñi impediũt familiã suã sine magna cã vt nõ audiant missaz in die dñica.vl' iubẽt familiã suaz laborare ĩ diebꝫ festiuis.ipi dñi rei erũt toti⁹ malicie Sil'r q̃ sine cã soluũt ieuniã ecc̃lie ex ꝓtemptu peccãt mortalit'.qz nullũ pctũ veniale est sub ꝑcepto Quarti sunt filij ꝛ filie q̃ frũole offendũt parẽtes: ꝛ sunt eis inobediẽtes et infideles in vita ipoꝝ.ꝛ post mortẽ nõ subueniũt aiabus ipoꝝ. Et tales pueros punit de⁹ q̃nq̃z in corpe.in rebꝫ ꝛ in aĩa. Quinti sũt qui murmurãt ꝓtra deũ ꝛ sctos ppt̃ aurã.vel ppter mortẽ filioꝝ vl' ꝓsanguineoꝝ in tribulationibꝫ.in infirmitatibꝫ.in pauptate ꝛ in diffortunio.ꝛ maledicũt sibijpis.ꝛ optant sibijpis mortẽ.et tales possent sic dãnari p impatientiã cũ aniabꝫ suis. Unde Lu.xxi. In patientia vr̃a possidebit' animas vr̃as. Sic p oppositũ pñt pdere animas. Hã tales deberẽt attẽdere q̃ nullus saluari poterit sine tribulationibꝫ. Unde Actu.xiij. Per mlt̃as tribulatiões oportet nos intrare in reg. dei. Hoc ptz in sanctis. Sil'r q̃ gui⁹ est q̃ frangũt sine cã ꝛ sciente vota q̃ deo ꝛ sctis vouerũt in tribulatõibꝫ ꝛ tales totiẽs peccãt mortalit'. et ꝛpecrant ad autoritatez ep̃i. Ergo nõ debes facilit vouere.qz sancti⁹ est nõ vouere q̃s votũ ꝑ vouere.qz sancti⁹ est nõ vouere q̃s votũ ꝑ ut meli⁹ ꝑt nõ ꝑficere.xij.q.i. Scim⁹. Et si voues tũc sub ꝺditiõe debes vouere:si vno die nõ feceris q̃ alio die possis adimplere.vl' si incurreres infirmitatẽ. vl' si ꝛses ꝑgnãs vl' in puerperio.ꝛ sic de singul. Hã ꝓpter vota incurrũt hoies q̃nq̃z mulꝛta ꝛ gũia pcta. ꝟbi gr̃a. Si q̃s voueret q̃tidie infallibiliter p annũ ozare vnũ pr̃ nr̃.ꝛ sic scient ꝛ sine cã omitteret peccaret moz

taliter ⁊ eternaliť dãnaret̃ si sic moꝛeretur Hoc attẽdere deberẽt illi q̃ facilit̃ vouent sctis. qñ audiũt p̃dicare de sctis illis. ⁊ p⁹ modicuꝫ tps attediant̃ soluere. ⁊ sic post/ modũ oino voti illi⁹ obliuiscunt̃. etiã ad longũ tps ⁊ nihil soluũt: ⁊ ꝫ est valde dã/ nabile. Sexti sunt luxurioſi. Hã oĩis actus luxurie q̃ sciẽter ⁊ volũtarie cõmit/ tit̃ extra matrimoniũ est pctũ mortale Septimi sunt q̃ dãna inferũt ꝓximis. et vsurpãt sibi iniuste res alienas etiã quas vt sunt illi q̃ inferũt dãna ꝓximis ĩ grami nibꝫ. in rapis. pomis. piris. ⁊ sic de singul̃ Et q̃ cũ equis ⁊ canibꝫ ꝓximis dãna infe/ rũt. Sil̃r serui ⁊ ancille qui bona dñoꝝ suoꝝ furtiue subtrahũt. sicut vinũ. panes carnes ⁊ oua. ⁊ occulte comedunt. et alijs homiĩbꝫ tribuũt sine iussu dñoꝝ suoꝝ. Similiter lusoꝛes. vsurarij ⁊ raptoꝛes. ⁊ etiã qui rẽ raptã emũt vl̃ comedũt. ⁊ etiaꝫ q̃a iudeis ꝓpinas recipiũt ⁊ sibi reseruãt Isti oĩes peccãt moꝛtaliť ⁊ tenent̃ ad resti tutionẽ. Vñ dicit̃ in decre. Non dimittit̃ pctũ nisi restituat̃ ablatũ. regula iuꝛ. Octaui sunt q̃ detrahũt ⁊ infamãt pꝛoxi/ mos. ⁊ q̃ fraudulẽter loquunt̃ cũ ꝓximis: ⁊ etiã q̃ pturbãt ꝓximos ꝧbis iracundis. irrisoꝛijs ⁊ vituperijs. Circa p̃dicta est sciendũ q̃ inter oĩa pcta vix remittunt̃ il/ la duo pcta rex subtractio. ⁊ ꝓmoꝛũ in/ famatio. Vñ ꝑm sanctũ Tho. ij. ij. q. lxij. tenet̃ quis ad restitutionez fame. sicut ad restitutionẽ cuiuslibet rei subtracte Insu per q̃ audiũt libẽter detractiões ⁊ cito cre dunt ꝯiter peccãt. Vñ dicit̃ in decretis. Qui falsum de alio pfert: ⁊ q̃ crimina cito credit: vterq̃ reus est. xi. q. iij. nõ soluꝫ. Noni sunt viri ⁊ ꝧgines ⁊ mulieres q̃ de/ um offendũt supbiendo in vestibꝫ ⁊ chori sando. Hã q̃cũq̃ ml̃ier seu ꝧgo se oꝛnat in criniby. in facie. in peplis. in cingul̃. ĩ vesti bus: inspiciendo se in speculo. ⁊ ꝫ facit ex supbia allicĩdo masculos ad malas ꝓcu piscentias. talis ml̃r vel ꝧgo peccat moꝛ/ taliť. Sil̃r masculus q̃ oꝛnat se tali intẽ tione. vt. s. possit allicere ꝧgines siue mu/ lieres ad malũ actũ. etiã peccat moꝛtaliť. ⁊ etiã ãplexãdo. osculãdo. iocãdo cũ muli eribꝫ vel virginibꝫ. si ꝫ facit ex leuitate pec cat venialiť. Sꝫ si facit ex mala intentiõe tũc peccat moꝛtaliť. Sil̃r culpabiľ ẽ mu/ lier vel ꝧgo q̃ sciẽter ⁊ volũtarie admittit tales iocos tali intentiõe. Vñ ꝺr ĩ decre. Deus iudicat intentionẽ. de pe. di. i. Si/ militer si masculus emeret mulieri vl̃ vir gini nouũ annũ vel dedicationẽ ⁊ ꝓpina/ ret sibi bursam. cultellũ. ⁊ sic de singulis. si ꝫ facit bona intentiõe. non peccat. sed si mala intentiõe. s. vt eaꝫ posset̃ puocare ad malũ actuꝫ peccat moꝛtaliť. Sil̃r si facit sibi crinale vl̃ emit sibi chorẽa mala intẽ/ tione. Hã q̃cũq̃ due ꝑsone stant in illici to amoꝛe hñtes maioꝛẽ amoꝛẽ ad se inui cẽ ꝙ ad deũ omnipotentẽ. tales ꝙdiu sic stant nõ sũt ĩ statu saluꝝ. ⁊ ml̃tipl̃r peccãt mala cogitãdo. ⁊ etiã de nocte somniãdo. vidẽdo. loquẽdo. ridẽdo. tangẽdo. ample xando. iocãdo. munuscula vl̃ lr̃as dirigẽ/ do. ⁊ sic de singul̃. Oĩa ista iã enũerata q̃ñ sũt mala intentõe sũt moꝛtalia. Vñ Ambꝛo. Intẽtio opi tuo nomẽ impoit. Sil̃r supbi q̃ in dieby festiuis choꝛizãt ꝯui⁹ pec cant ꝙ si maiby suis interĩ laboꝛarent. Decimi sũt q̃ excedũt modũ ⁊ mẽsurã ĩ co medẽdo ⁊ bibẽdo. sic ꝙ inebriant̃ vel etiã nauseã vl̃ vomitũ habeãt ꝓpt̃ supfluitatẽ cibi ⁊ pot⁹. tales ꝯiter peccãt. Unde ꝑm Ben. de vrimaria. Quicũq̃ inebriať vel excedit mensurã in comedẽdo. si hoc facit cũ ꝓpoſito. peccat moꝛtaliť. ⁊ si ĩ tali ebri etate occidit̃ vl̃ alias quacũq̃ alia moꝛte moꝛit̃. eternaliť dãnabit̃ ⁊ in ifeꝛno habe bit illũ potuꝫ infernalem. de q̃ ꝺr in ꝑs. x. Ignis sulphur spũs ꝓcellaꝝ ꝑs calicis eo rũ. Undecimi sũt iracũdi ⁊ inuidiosi q̃ irascunt̃ cũ deliberatõe ⁊ ꝓsensu rõis. ⁊ co gitant in animo suo qũo possint se vindica/ re. tales peccãt moꝛtaliť ⁊ erũt rei iudicio Mat. v. Oĩis q̃ irascit̃ fratri suo reꝰ erit iudicio. Et si illã iram oñdũt ꝧbis. s. ma/ ledicẽdo ꝓximis. tũc adhuc ꝯuꝰ peccant Et si ꝓcedũt ad factũ ꝓtra ꝓximos. sic ꝓcu/ tere. vulnerare vl̃ occidere. tũc adhuc ꝯui us peccãt. Duodecimi sũt q̃ in mr̃imo nio male viuũt sil̃. s. qñ vir ꝓcutit ex ira et vindicta ⁊ sine cã vxoꝛẽ suã: peccat moꝛ/ taliť. Sil̃r vxoꝛ peccat moꝛtaliť qñ est in obediẽs ⁊ maledicit marito ex coꝛde suoꝛ ⁊ qñ puocat maritũ ad iram ⁊ ad blasphe mãdũ deũ ⁊ maledicẽdũ. ꝯ ml̃ieres debẽt eẽ mites exẽplo marie. ⁊ in mr̃mõio sil̃ de bent viuere sicut Joseph ⁊ maria pacifi/ ce. tunc deus habitat cum ipis et ꝓspe/ rabunt̃. sꝫ qñ discoꝛdant sil̃: tũc dyabolus

morat cū ipis. Sil'r qñ pmittūt filios et filias chorizare. iurare. blasphemare. maledicere. damna primis inferre. ludere. luxuriari. festa z ieiunia frangere. z si nō corrigūt. tūc pctā pueroz pentes lugebunt. Unā ad Ro. i. Digni sūt morte nō soluz q̄ faciūt sz etiā q̄ ꝓsentiūt faciētib⁹. Unā etiā ꝺz in decre. Pari pena puniēdi sūt facientes z ꝓsentiētes. xvij. q. iij. Dēs. Quātū ad terciā ptē illi⁹ ꝯmonis sciendum q̄ omēs xpiani debēt hodie festū sctē marie magdalene solēnit celebrare: z ipaz tanq̄z singularē adiutricē in oīb⁹ infirmitatib⁹ z necessitatib⁹ inuocare. Et pꝛio sterilesꝫ. Unā legit de ea q̄ ī vita sua cuidā pncipi a deo heredē impetrauit. Itē mulieres pgnantes. Unā legit q̄ nauis q̄dā virisz femin⁹ onusta naufragiū ptulit. vna aūt femina cū esset pgnans z se ī mari piclitari ꝓspiceret. Mariā magdalenā inq̄ntū potuit invocauit. vouens q̄ si meritis suis ab ipo naufragio euaderet z filiū pareret. ipm ei⁹ monasterio donaret. statiq̄z femia q̄dā specie z habitu venerāda ei appuit: q̄ eā p mētum arripiens alīs piclitātib⁹ ad litt⁹ incolumē pduxit. Ipa aūt postmodū filiuz pepit: z votū suū fidelit impleuit. Itē qui dolent oculos aut ceci sunt. Unā legit q̄ q̄dā oculoz lumie priuat⁹ cū ad monasteriū sctē marie magdalene veniret. z suus doctoꝛ ei diceret se eccliaz iā videre ille magna voce clamauit O sctā magdalena. nū q̄d aliq̄n merear videre eccliaz tuā. statiq̄z ei⁹ oculi sūt aperti. Itē captiui. Unā q̄daz dū ob pecunie exactionez in cōpedib⁹ teneret. Mariā magdalenā sepe in sui adiutoriū inuocabat. z ecce q̄dā nocte mlier q̄dam specioſa sibi appuit q̄ vincula frangens. z ostiū serans sibi vt fugeret imperauit. Qui se solutū videns pꝛotin⁹ inde fugit. Itez magnis pctoꝛib⁹ pt subuenire et veniā impetrare. Unā legit cū quidā pctā suā scripſisset in q̄dā cedula z eā sub palla altarꝫ btē marie magdalene posuit. rogās eā vt sibi indulgentiā impetraret. q̄ postmodū cedulā accipiēs pctā sua de ipa cedula oīa deleta inuenit. Itē pt impetrare nealiq̄s moriat sine ꝓfessiōe z sacra eucharistia. Unā legit q̄ q̄dā miles singul' annis ad coꝛp⁹ beate marie magdalene ꝓsueverat venire. q̄ postmodū in plio est occisus z dū in feretro portaret z a pentibus z cognatis plangeret. beate marie magdalene pȳs q̄relis opponebāt. cur deuotū militē suū mori sine ꝓfessione z pnia pmisisz Tūc subito q̄ defunct⁹ fuerat stupentib⁹ cūctis surrexit: z sacerdotē ad se vocari fecit. Cūq̄z deuote cōfessus fuisset z corpus xpi recepisset: pꝛotin⁹ in pace quieuit.

De sctō Jacobo apl'o. Ser. xxviij

Oc vt sedeant

O hȳ duo filȳ mei vn⁹ ad dextraz tuā: z vn⁹ ad sinistram ī regno tuo. Ita scribit Mat. xx. Mar. x. z ī ista festiuitatz euāgelio. Notādū q̄ mater sctī iacobi z iohis petiuit a xpo vt honoꝛē illū faceret filȳs suis. vt in regno suo honoꝛaret eos. sic q̄ vn⁹ eoꝝ sederet in regno suo ad dexterā z ali⁹ ad sinistrā tanq̄z frēs sui: z alios excellerēt. Unā in pñti ser. ad honoꝛē sancti iacobi tria sunt dicēda. Pꝛio euāgeliū ꝯm textū et aliq̄ priuilegia sancti iacobi. Scōo aliq̄ ꝓ informatione nr̄a. Tercio aliq̄ miracula. Quantū ad pmā ptē illi⁹ ꝯmonis sciēdū. q̄ sctūs iacobus cui⁹ festū hodie celebrat̄ hz septē priuilegia. Primū q̄z fuit nepos virginis et ꝓsanguine⁹ xpi: q̄z mr̄ ipius fuit sꝛoꝛ marie. z iō q̄dā ꝓrogatiua diligit̄ a btā vgine z a xpo tanq̄z ꝓsanguine⁹ z ꝓpinquus. Scōm priuilegiū: q̄z ꝺz iacobꝰ maioꝛ. sic alter minoꝛ. z ꝑ pꝛio rōne vocatiōis. q̄ ꝑ mo vocat⁹ est a xpo. Scōo rōne familiaritatꝫ. q̄z maioꝛē familiaritatē videt xpus habuisse cū isto q̄ꝫ cū alio. q̄z ipm ad secreta sua admittebat. sicut fuit ad puellę resuscitationē z ad gl'iosam trāsfiguratione. Tercio rōne passiōis. q̄z primꝰ inter ceteros apl'os passus ē. Sicut q̄ꝺz maioꝛ a lio ex eo q̄ primo vocat⁹ est ad apostolat⁹ grām. ita pōt dici maioꝛ ex eo q̄z pmo fuit vocatus ad eternitatz gloriā. Tercium priuilegiū. q̄z primatū tenet inf oēs apl'os q̄z primꝰ fuit q̄ pro xpo passus est. z ei gloriā sue visionis oñdit in regno celesti p oribus apl'is. Et calixt⁹ papa dic. Ipe martirium sustinuit in die qua xps annuncia tus est z passus. Unde canit de eo. O iacobe q̄ inter apl'os primatū tenes primus eoꝝ martirio laureat⁹. Quartū priuilegiū. q̄z p ceterꝫ sanctꝫ visitat̄ sepulcrū eius ab hoib⁹. Et eps dispensare pt in vot⁹. ex ceptis trib⁹. scz Petri z pauli. terre sancte

ꝛ ad limina ſcti iacobi. illa tria vota ſunt caſus papales. Et merito ei⁹ ſepulcꝝ viſi tak. qz ipe iuuat hoīes ī vita ꝛ ī morte ꝛ p⁹ morte. Etiā ꝓpter ei⁹ miraculoſaz trāſlationē. Oſtēdit enī ſctūs iacob⁹ in ſua trāſlatione ꝑmū miraculuz in aq̄. qz diſcipuli ei⁹ cū ſacro corꝑe ipi⁹ mari ſe exponētes ſi ne remigio incolumes ꝓuenerūt ad terrā ꝛ mare trāquillū habuerūt. Jtē ī terra ꝛ ī lapide. qz cū corꝑ⁹ ī terrā depoſuiſſent ſu ꝑ quēdā lapidē. mox lapis corꝑi ceſſit ꝛ in ſepulcꝝ ſe mirabilit coaptauit. Jtez in igne. qz cū mōtē aſcēdiſſent draconē igneꝫ ſpirantē ꝓtute ſctē crucꝭ p mediū ſecauerī Jtē in thauꝛ indomitꝫ: qz facto ſigno cruciſ ſup thauros: vt agni ꝓtin⁹ māſueſcūt ꝛ eos iugētes corꝑ⁹ ſancti iacobi cuz lapide ſup quē poſitū fuerat ī curru poſuerūt Boues autē ſine regimīe alicui⁹ corꝑ⁹ in palaciū regine lupe detuleꝛī. qđ illa vidēs ꝛ ſtupēs credidit ꝛ xp̄iana effecta. oīa q̄ diſcipuli ſcti iacobi petierūt tribuit: ꝛ palacīū in eccl̄iaz ſcti iacobi dedicās magnifice eā dotauit: ꝛ ī bonis opib⁹ vitā finiuit. Et etiā de hac trāſlatione legit̄ in cronica Hermāni q̄ anno dñi. xlviij. dū corꝑ⁹ beati iacobi ducerēt indomiti boues die clara ſtella appuit in cāpo in aſpectu oīm hominū. inde ciuitas illa vbi reꝑeſcit corꝑ⁹ ei⁹ Cōpoſtella vocat̄. Quintū ꝓuilegium: qz vnū articulū de duodecī articulis fidei cōpoſuit di. Qui ꝯcept⁹ ē de ſpūſctō nat⁹ ex maria ꝙgine. Un ſciēdū q̄ non ſolū neceſſariū eſt xp̄iano credere filiū dei. ſ⁹ etiā neceſſariū eſt credere ei⁹ incarnatiōnē ꝑ quā nob⁹ viſibil̄ appuit. Baruth. iij. Poſt hec ī terrꝭ viſus eſt: ꝛ cū hoīb⁹ cōuerſat⁹ eſt. Quō aūt incarnatio xp̄i facta ſit. ſ⁹ q̄re in feſto annūciatōis ꝟmōe. xij. ꝓte. i poſt mediū. Sextū ꝓuilegiū q̄ in q̄libet miſſa q̄tidie noīat̄. Septimū q̄ hodie feſtū ipi⁹ celebrat̄ ſolēniter ab oīb⁹ xp̄i fidelib⁹. Quātū ad ſcōam ꝓtē ſcienduz q̄ ſicut iā inſtat tps meſſis vbi decime ſūt ſoluēde. in q̄b⁹ plures ꝑcāt ꝛ deum offendūt. Ergo ꝑ informatiōe ſimpliciū tūc aliq̄ ſūt hic dicēda de decimis Circa qđ ſciendū ꝟm Alexandrū de anglia. ꝓmitie inceperūt tpe abel. oblatōes tempe noe. decime tpe abrae. qz ex inſtinctu dei abrahaam dedit decimas melchiſedech ſacerdoti dei ſummi. vt hr̄ Geñ. xiiij. Exq̄ patet q̄ ex antiq̄ date ſunt decime. Nā ab abrahaam vſq; ad xp̄um ſunt elapſi duo milia annoꝝ ꝛ. xv. anni. Et iā a tpe xp̄i ſunt trāſacti mille q̄dringentiq̄dragintaquiq; anni. Ergo illi groſſi hoīes nō vez loquūtur q̄ dicūt q̄ ſacerdotes excogitauerūt et inſtituerūt decimas. qz de⁹ in veteri lege ī ſtituit ꝛ p̄cepit dare decimas. Malach. iij Inferte oēm decimationē in horreū meū vt ſit cib⁹ in domo mea. Et etiā ī nouo teſtamento ꝟm ſanctū Tho. ij. ij. q. lxxxvij. Preceptū de ſolutiōe decimaꝝ ꝓdicatuz eſt a xp̄o. Un de ℔ habet Mat. xxij. Reddite q̄ ſunt ceſaris ceſari. ꝛ q̄ ſunt dei deo. Math. x. Dignus eſt operari⁹ mercede ſua Nā naturalī dictat ratio vt neceſſaria miniſtrem⁹ illis q̄ nobis ſpūalia miniſtrant Un apl̄s. i. Coꝛ. ix. Si nos vob⁹ ſpūalia ſeminam⁹. nō magnū eſt ſi nos vra carnalia metam⁹. Jtē ſciendū ꝟm beatū Tho. de aq̄no. q̄ generalit̄ de oī lucro licito debent dari decime. etiam ſi diuerſa ſemina ſparganꝫ in eodē anno. tūc de oīb⁹ fructib⁹ dāda eſt. extra eodē Et ꝓte canonicorū. Un in exemplū hui⁹ Jacob p̄ duodecim tribuū filioꝝ iſrl̄ dixit ad deū. vt habeā Geñ. xxviij. Cunctoꝝ q̄ dederis mihi decimas offeraz tibi. ſ⁹ oīa q̄ hō habz ín ℔ mūdo habz a ſolo deo. Un apl̄us. Quid habes qđ nō accepiſti. Dictat enī ius naturale q̄ de⁹ debeat de ſuba ſua ꝓpria honorari. ꝟm illud Prouerb. iij. Honora deum de tua ſuba. Et decime nō debēt dari de deterioꝛib⁹. Un ꝺr in decre. Jndignuz eſt dari deo qđ dedignat̄ hō. di. xlix. c. vlt.

Sciendū q̄ dātes fidelit̄ decimas triplicit̄ remūerant̄. Prio in remuneratōne tpali q̄ eſt abūdantia rer̄. Un Aug. Antiq̄ pres copiꝰ oīb⁹ abūdabāt. qz deo decimas dabāt. Scdo remuneratōe corꝑorali q̄ eſt ſanitas corꝑis. Un Aug. Si decimā dederis nō ſolū abundantiā fructuū accipies ſed etiā ſanitatē corꝑis ꝓſequeris Tercio remūeratiōe ſpūali q̄ eſt remiſſio pctōꝝ. Etiā remūeratiōe celeſti q̄ eſt adeptio eternoꝝ ꝑmioꝝ. Un aug⁹. Qui vult ſibi celeſte ꝑmiū cōpare aut pctōꝝ veniaz ꝑmereri decimā reddat. Un ꝺr ī decr. Da decimas vt celeſtia ꝛ eterna poſſis ꝑmereri. xvi. q. i. Decime. Sz p oppoſitū. q̄ decimas infidelit̄ ſoluūt tria mala incurrūt

Primū ē penuria rer̄. Un malach. iij.

Quia nō reddidistī mihi decimas. idcir/
co fame ⁊ penuria maledicti estī. Deus p/
mittit ex sua iustitia infortunia talib⁹. s. q⁹
equi ⁊ vacce ⁊ pecora moriunt. ⁊ tēpesta/
tes i segetes ipsor⁹ veniūt. Et insup q̄ñq̄
dom⁹ ⁊ horreū cōburūt. ⁊ sic q̄ñq̄ depau
perant. Uñ aug. Nec ē enī certissima vi/
cissitudo. vt si deo decimā nō dederī vt ad
decimā reuocerī. s. amittēdo nouē ptes re
rū. Insup mali sepe hoīes. s. fures ⁊ rapto
res ꝫ recipiūt q̄ sic deo subtraxerūt. Uñ
dr i decre. Hoc tollit ipe fisc⁹ q̄ nō accipit
xp̄s. xvi. q. vij. maiores Scdm q⁹ tales
ḡuiter peccāt. nec sūt absoluēdi i cōfessiōe
a pctis. nec cōicandi sacr̄o eucharistie ni/
si velint recōpensare ⁊ satisfacere. Ter/
ciū malū: q⁹ incurrūt eternū suppliciū. p/
bat. q⁹ peccāt mortal'r. q⁹ faciūt ꝺ̄ ꝓceptū
dei Malach. iij. Inferte oēm decimatio/
nē in horreū meū. Et insup cōmittūt fur
tū infidel'r decias psoluēdo. Unde Aug.
Decime ex debito req̄runtur. ⁊ q̄ eas dare
nolūt: aliena inuadūt. Et q̄ꝺ pei⁹ est sacri
legiū cōmittūt. subtrahēdo eccl'ias deci/
mas sibi de iure debitas. Uñ Hiero. ⁊ al
legat in decre. xvj. q. ij. Amico recipe aliq̄d
furtū est. eccl'iaz defraudare sacrilegiū est.
Itē si placz tibi alia materia. tūc p scda p
te illi⁹ ser. dicēdū est q̄d pntes tenent filios
suis. ꝫ q̄re añ ser. ix. pte. ij. Quātum ad
terciā ptē illi⁹ ser. sciēdū. q⁹ oēs hoīes de/
bēt hodie festū scti iacobi solēnit celebra/
re ⁊ deuote. ⁊ ipm tāq̄ singularē aduoto/
rē inuocare i oīb⁹ necessitatib⁹ ⁊ ifirmita/
tib⁹. Et tā invita q̄ in morte dñt singl'are
refugiū hr̄e ad ipm. Et pr̄io pentes cū nō
hñt heredē. ⁊ q̄ q̄ñq̄ tribulant ꝓpter pue/
ros. Uñ ānο dñi. M. cvij. Uir q̄daz ab
vxore sterili ñ hñs filiuz sctm iacobū ꝓpt
ꝫ adūt. ⁊ rediēs filiū habuit cui iacobi no
mē imponēs. Cū esset ānoz. xv. secū pr̄ et
mr̄ adire sctm iacobū ⁊ eū sibi offerre pro
posuerūt. sz i medio itinere puer egrotans
expirauit. de cui⁹ morte pntes valde do/
lētes. q̄i amētes totū nem⁹ clamoribus re
pleuerūt. Interiz dū puez ad tumulū de
ferrēt. q̄i de somno excitat⁹ reuixit: et q̄lit
eū scūs iacobꝰ i sinu suo retinuit ⁊ iussit eū
vt cū pntib⁹ iter iceptū pageret cūct⁹ astā
tib⁹ enarrauit. Itē pegrin⁹ cū filio ad san
ctū iacobū abierūt. Et filius innocent⁹ su
spēsus ē. quē scūs iacobꝰ i patibulo. xxxvi
dieb⁹ sustētauit ⁊ celesti dulcedie refocilla
uit. Itē paralitici. Uñ cū sctūs iacob⁹ du
ceret ad locū decollatiōis i via vidit pali/
ticū iacētē ⁊ clamātē. Sancte iacobe aplē
ihu xp̄i. libera me a doloribꝰ q̄b⁹ oia mem
bra mea cruciant. Ait ad eū iacob⁹. In no
mīe dñi nr̄i ihu xp̄i crucifixi p cuius fide
ducor ad decollandū. exurge san⁹ ⁊ bñdic
creatorē tuū. ⁊ ptin⁹ exurrexit ⁊ cepit gau
dens currere ⁊ bñdicere nomē dñi nr̄i ihu
xp̄i. Itē in extremis invocād⁹ est sctūs ia
cob⁹. Uñ q̄dā infirmat⁹ obmutuit ⁊ p tri
duū mut⁹ fuit. Et cū āmoneret ꝫbis er si
gnis vt ꝓfiteret ⁊ disponeret de rebꝫ suis.
audiebat eos loq̄ntes. sz nō poterat rñde/
re eis. Et cū hoīes mortē ei⁹ expectarent
q̄rta die respirans gr̄as deo ⁊ btō iacobo
apl'o retulit. ⁊ dicebat q⁹ demōes ad eū ve
nerāt: ita eū opprimētes q⁹ nec loq̄ nec re/
spirare possz. sz nūc btūs iacob⁹ veniens
demōes a me repulit: ⁊ loq̄lā mihi restitu
it. q̄ p̄dixit se moriturū cito. ⁊ noīauit q̄n/
dā diuitē dānādū ⁊ cito moriēdum mala
morte nisi se emēdaret. qō ita eueit. Ipse
aūt ꝓfessiōe facta ⁊ ordinat⁹ rebꝫ suis i pa/
ce postmodū i breui q̄euit. Et ille diues ꝺ̄
q̄ dixerat nō se corrigēs sz puipendēs. i q̄/
dā exercitu lancea ꝓfix⁹ subitanea morte
expirauit. Itē q̄dā iuueis in vigilia bti ia
cobi i segetes tutor⁹ sui ignē apposuit. eo
q⁹ hereditatē suam sibi vsurpare volebat.
Tent⁹ igit ⁊ ꝓfessus ad caudā eq̄ trahēd⁹
⁊ incēdio adiudicat⁹ est. Qui pctīm ꝓfitēl
⁊ sctō iacobo se deuouēs. cū sup terraz pe
trosaz in sola camisia diuti⁹ tract⁹ fuisset.
nec in corpe nec i camisia sensit aliquā lesi
onē. Tandē ad palū ligat⁹ est. ligna vndi/
q⁹ ꝙgerunt. igne suppositō. ligna ⁊ vincla
cōburunt. sz ipe semp beatū iacobū inuo
cauit. nec i corpe nec i camisia aliq̄m lesio
nē sensit. Quē cū i ignē iterꝙ vellēt iactare
eripit. ⁊ de⁹ in apl'o suo mirifice collauda
tur. Item, mercatores q̄ vadūt p terras.
Uñ legit⁹ q⁹ q̄dā ab hostib⁹ ⁊ raptoribꝰ ple
cti⁹ beatū iacobū deuote inuocauit. Tūc
apl's int eū ⁊ hostes q̄ eū acrius insequndo
cape intēdebāt appuit. ⁊ ab hostib⁹ eū ser
uauit. inseq̄ntib⁹ clipei sui ꝓtectiōe libera/
uit. Itē captiuis ꝓt subuenīre. Uñ q̄dā ca
pt⁹ ⁊ i pfundū turr⁹ ab inimic⁹ iniect⁹ ⁊ ca
ptiuat⁹ deuote inuocauit sctm iacobū cui
apparuit ⁊ eū ad sūmitatē turris eleuauit

ra sublimitate turris: q̄ sublimitas. xliij. cubitoꝝ erat vsq; ad terrā. vnū saltū faciens incolumis penit⁹ euasit. Itē legit q̄ viginti xp̄iani a saracenis sūt capti. qui deuote inuocauerūt sctm̄ iacobū. r ip̄e apparuit eis di. Ecce assū quē vocastis: r soluit vincula eorum r eos libere abire fecit Itē succurrit i piculo maris. Un̄ q̄daz peregrin⁹ a hierosolimis rediēs sup ora nauis sedēs cecidit. cui beatū iacobū alt⁹ vociferāti q̄dā soci⁹ ip̄i⁹ clipeū suū i mare iecit di. Hē iosissim⁹ iacob cui⁹ auxiliū inuocas auxilie tibi. At ille clipeo accepto beato iacobo ducēte triby dieby r noctiby natās vestigia nauis secut⁹ ad optatū portū p⁹ alios incolumis veit. Et quēadmodū btūs iacoby ab hora q̄ eū inuocauit p capitis vertice iugit manu tenēs porrexerat cūctis enarrauit. Itē legit q̄ due naues. s. saracenoꝝ r xp̄ianoꝝ i mari se fortiter debellauerūt. Et xp̄iani deuote inuocauerūt sctm̄ iacobū. statimq; dei ꝑtute r ora̅one sancti iacobi saracenoꝝ nauis valida tēpestate piclitari cepit: r submersa est cū paganis. Et xp̄ianoꝝ puppis beato iacobo ducēte ad optatū locū cū salute puenit. Itē paupes q̄ nō hn̄t panē comedere sanctū iacobū debēt inuocare. Un̄ vir q̄dā a sctō iacobo rediēs egere cepit et non hns vn̄ emeret sibi panē. q̄daz die vsq; ad nonā ieiunās r mēdicare erubescens tristis angustiat⁹ valde fuit. Un̄ sctm̄ iacobuz implorās sub q̄dā arboze solus q̄euit. ibi; q̄ paululū dormiēs somniabat. q̄ sanct⁹ iacoby eū pasceret. Euigilās aūt statiz panē subcinericiū ad caput suuz reppit. de q̄ndecim dieby bis in die sufficienter edebat. r altera die semp eundez panē integz in sacculo inueniebat.

De sancto ꝑetro ad vincula.

Sermo xxix.

Dirupisti domine vincula m. tibi sacri. ho. lau. ps. cxv. Beata mr̄ eccl'ia repsentat hodie op⁹ mire gr̄e r potētie. qō deus fecit liberatiōe btī petri de carcere. Unō in p̄nti ꝓmōe tria sūt dicenda. ꝑmo ōre ꝑ festū beati petri ad vincula instituti sit. Secōo aliq̄ ꝓ informatōe nr̄a. Tercio etē plū. Quātū ad ꝑmā ptē sciendū q̄ ꝑ festū solenizat sct̄a mr̄ eccl'ia r ūstitutū ē pluribus de cauſ. ꝑmo ꝓpter liberatōez btī petri miraculose a vinculis. Un̄ legit q̄ herodes postq̄z decollauit sctm̄ iacobum videns q̄ ꝑ iudeis placeret. apposuit apprehendere r petrū. r posuit eū i carcerē vt p⁹ pasca occideret. Cū aūt i crastinū eū ꝓductur⁹ eēt herodes. in ipa nocte erat petrus dormiēs int̄ duos milites vinct⁹ duabus catenis: r custodes custodiebāt portā carceris. Et ecce angl's dn̄i astitit r lumen refulsit i carcere. ꝓcussoq; latere petri excitauit eū di. Surge velocit. r ceciderūt catene de manibus suis. r eduxit eū foras ō carcere. Scōa cā est. q̄ alexāder papa q̄ sextus p⁹ beatū petrū rexit eccl'iaz. m'tos ad fidē xp̄i ꝓuertit. Et quirin⁹ tribun⁹ ꝑ videns ip̄m incarcerauit. r cū hermes p̄fectus quē alexāder ꝓuertit q̄rino narraret quō filiū suū mortuū suscitasset dixit alexandro quirin⁹. habeo filiā gutturosaz nomine balbinā. ꝓmitto tibi me tuā accipe fidē si filie mee poteris ip̄etrare saīatē. Cui alexāder. Uade r duc ip̄az ad me huc. pergens g̃ filiā adduxit. Tūc ip̄a cepit vincula alexādri oscular. Cui alexāder ait. noli meas catenas oscular. sz catenas sctī ꝑtri q̄ras. q̄s cū deuote oscularis. recipies sanitatē. Illa aut̄ vt osculata est vincula sctī petri: integre sanata ē. Tūc quirinus baptisma cū oī familia sua recipiēs alexādrū de carcere traxit. Tūc alexāder hoc festū celebrādū ūstituit. r i honore sctī petri eccl'iam fabricauit. ibi vincula reposuit. r ad vincula noiauit. Tercia cā institutionis h⁹ festi est. q̄ rome erat q̄dā impator octauian⁹ noīe q̄ fortunatissim⁹ i bello fuit. r oīa ꝓspere i regno suo eueniebant. Et cū mortu⁹ eēt romāi eū adorabāt ꝓ deo. r diē i q̄ mortu⁹ fuerat celebrabāt. Tādem m'to tpe p⁹ edoxia filia cuiusdā ip̄atoris ex voto prexit hirl'm. r vir q̄dā iudeus p magno mūere obtulit ei duas catenas q̄bus btūs petr⁹ ap'ls vinct⁹ fuerat. Cū g̃ romaz rediss z viderz romāos festiuare i kal'. augusti ad honoreꝝ augusti. doluit q̄ ip̄i diuios hōres exhiberēt homi dānato. cogitans q̄ eos a tali consuetudine de facili reuocare nō posset. collocuta est pelagio pape. qui populū blandis induxerat verbis vt obliuioni traderent memoriam illi⁹ erroris. et celebris fieret memoria beati ꝑtri apostoli. Qō duz cūctis placuisset: illas

catenas q̃s de hirl'm tulerat ppl'o ostẽdit. Papa ꝥo ꝛ illã catenã ptulit. q̃ sub nerone idẽ apl's vinct⁹ fuit. hac g̃ illis sociata ita miraculose vna catena facta est. ac si sp vna fuisset. Vñ papa ꝛ regina ptin⁹ statuerũt vt qđ hoiz indiscreta religio faciebat gẽtili dãnato. mutata ī meli⁹ faceret apl'o rũ p̃ncipi petro. Jp̃a ꝥo vincula papa in eccl'ia bt̃i petri posuit ꝛ die istũ celebrari ī stituit. Quarta cã qz de⁹ beatũ petz miraculose a vinculꝰ absoluit ꝛ eidẽ ptãtez ligandi ꝛ soluẽdi tradidit. Nos aũt vinculis pctõz tenemur ligati: ꝛ absolui indigemus. iõ ip̃m ī solẽnitate q̃ dz ad vincl'a honorem⁹: vt a vinculꝰ pctõz nos absoluat

Quãtũ ad scdam ptẽ illi⁹ ser. sciendum q̃ ptãs ligãdi ꝛ soluẽdi q̃ data est beato Petro ꝛ oĩb⁹ epis'ꝛ sacerdotib⁹. vno mõ intelligiꝯ de absolutiõe pctõrũ. Alio mõ de excõicatiõe. Vñ p informatiõe simpliciũ sciẽdũ q̃ duplex est excõicatio. ſ. maior et minor. Minor sepat a sacramentz. qz nullũ sacm recipiẽdũ est ī miori excõicatiõe ꝛ nec osculũ pacz. Et illã minorẽ excõicatiõnẽ q̃s incurrit qñ sciẽter ꝓtra phibitionẽ cõmunicat cũ excõicato. loquendo. comedẽdo ꝛ vendẽdo. ꝛ sic de singul'. Sz diceres. cũ excõicat⁹ salutet aliquẽ verbo vtrũ debeat eũ resalutare. Rñdeꝯ q̃ nõ debet eũ resalutare. sed p̃t dicere. de⁹ te emendet ꝛ hmõi. Et etiã p̃t ei loqui plura ꝥba ammonẽdo. vt redeat ad gremiũ sctẽ matris eccl'ie ꝛ petat absolutionẽ a papa vel ep̃o q̃ p̃t eũ absoluere. Alia est maior excõmunicatio q̃ sepat ab ingressu eccl'ie ꝛ cõmunione fideliũ. ꝛ taliꝯ excõicatus est velut membz abscisuz a corpe qđ amplius nulli⁹ est valorz. Quid enī valet man⁹ abscisa a corpe vel pes vl' auris ꝛc. Sic ille excõicat⁹ corã deo ꝛ sanctz ei⁹ nulli⁹ ẽ valoris. Jtẽ est sicut palmes abscisus a vite id est a xp̃o. Vñ Joh. xv. Ego suz vitz vera ꝛ vos palmites. Et sicut palmes abscisus ad aliud nõ valet. nisi vt ī ignẽ ponaꝯ ꝛ cõburaꝯ. Ex alijs ramis ꝛ lignis multa vtilia p̃nt fieri. sed nõ sic ex palmite abscisso. Vñ Ezech. xv. Fili hois q̃d fiet de ligno vitis ex oĩb⁹ lignis nemoz. q̃ sunt inter ligna siluaz. nũq̃d tolleꝯ ꝺ ea lignũ. vt fiat opus aut fabricaꝯ de ea paxill⁹ vt dependeat ī eo qđcũq; vas. Ecce igni datuz est in escã. Vñ Aug⁹. Oĩs xp̃ianus qui a sacerdote excõicatur sathane traditur. Unde legiꝯ de sctõ Ludouico rege francie q̃ dixit q̃ nollet totũ munduz recipe q̃ scienter p̃ vnã noctẽ ꝛ p̃ vnũ diez in excõicatione maiori p̃maneret. Hoc illi grossi hoĩes nõ curant q̃ qñq; p̃ q̃ttuor ebdomadas vel q̃nq; vel dimidiũ annũ vl' vltra ī excõicatione maiori p̃sistũt. Jtem q̃diu sic ptinaciter stant. tũc sũt p̃uati oĩb⁹ missis. orõibus. ieũnijs. elemosinis idulgentijs toti⁹ eccl'ie. ꝛ nõ sunt digni intrare eccl'iam nisi dũtaxat ad ſmonẽ audiendũ. Et si excõicat⁹ vellet interesse diuinis tũc alij christiani debẽt eccl'iam exire. nec secũ diuĩa audire. nec secũ comedere nec secũ bibere. nec loqui. Et si trigita viri aut mulieres essent inuitati ad cõuiuium. ꝛ si vn⁹ publice excõicatus esset ibi. tũc oĩs ibi bibentes ꝛ comedẽtes incurrũt excõicationẽ minorez. Sil'r si viginti viri aut plures sederẽt in vna zecha. ꝛ si vn⁹ excõicatus p̃ticipet in bibẽdo ꝛ sedẽdo cũ ip̃is oĩes incurrũt minorẽ excõicationez. Et de illa materia plen⁹ habeꝯ in discipulo de tpe sermone. lxix. Quantũ ad tertiã ptem nota exẽplũ. Erat mlier q̃dã q̃ multũ dilexit beatũ petrũ ap'lm. ꝛ tñ sarz mundanã vitã duxit. post obitũ ei⁹ vna deuota p̃sona orauit p ea. Cui deuote persone appuit btus petr⁹ dicẽs eã eẽ in maximo calore ignis ppter cõplacentiã ꝛ varietatẽ vestiũ. Scdo in siti ꝛ fame ppter delicias corp̃is ꝛ ciborũ. Tercio in magno frigore pueros ꝛ familiã suã nõ bñ rexit. Et dixit. ego ppter fuitiũ qđ mihi q̃tidie exhibuit impetraui sibi a dño nr̃o ihu xp̃o veniã p̃nitentiã ꝛ p̃fessionẽ ī extremis. ꝛ ego ī petrabo ei adhuc ī breui liberationẽ a penis purgatorij. Vñ Job. v. Ad aliquem sctõz q̃uertere. Jtẽ p̃uilegia sancti Petri ꝛ plura alia miracula repies supza ī festo Petri ꝛ pauli ſmone. xxiij.

De beato Dñico de ordine p̃dicatoz xxx.

Sermo

Qui custos est

domini sui glorificabitur. vt habetur Prouerb. xxvij. Et q̃ thema p̃positũ cũ noĩe sctĩ dñici q̃uenit igiꝯ assũpsi illud. Dicit ei dñic⁹ q̃i dñi custos. l'q̃si custodit⁹ a dño: qz dñs eũ custodiuit ī triplici statu. Prio. ſ. ī statu seculari

dedit ei bñ incipe. Scõo in statu regula/
ri dedit ei bñ pficere. Tercio ĩ statu ordis
fratrũ pdicatoꝝ quẽ fundauit ꝛ ad pfecti
onẽ induxit pseuerare. Sz exq̃ ipe dñi cu
stos fuit. ꝛ dñs eũ custodiuit. ideo merito
gl'iabit. Uñ in pñti ꝶmõe ad honorẽ san/
cti dñici tria sunt dicenda. Prio ꝓuilegia
sancti dñici. Scõo aliq̃ ꝑ informatiõe no
stra. Tercio aliq̃ miracula. Quãtuz ad
primũ sciendũ. qꝺ btũs dñicus hz septem
ꝓuilegia. Primũ. qz añq̃z natꝰ esset pre
monstratꝰ est. Uñ mr ipi ꝰ añ ipiꝰ ortũ vi
dit in somnis se catulũ gestantẽ in vtero.
ardentẽ ĩ ore faculã gerentez. q̃ egressus ex
vtero totã mũdi fabricã incẽdebat. Item
cuidã matrone q̃ ipm de sacro fonte bap/
tismatꝭ leuauerat videbaꝭ qꝺ puer dñicus
stellã pfulgentẽ bñret ĩ fronte q̃ totũ orbẽ il
lustrabat. ꝑ q̃ figurabaꝭ qꝺ erat futurꝰ pdi
cator q̃ deberet illũiare ꝑ se ꝛ suos frẽs to
cendere ĩ amorẽ dei ꝛ prim. Scõm ꝓ/
uilegiũ. qz in iuuẽtute incepit deo seruire
ꝛ in ꝺ assimilaꝭ sctõ nicolao. Uñ legiꝭ de
eo qꝺ existẽs adhuc puer ꝛ sub nutricis cu
stodia ꝓstitutꝰ depbensus ẽ sepe lectũ di/
mittere ꝛ sup nudã terrã dormire Itẽ tan
dẽ missus ad studiũ amatoꝝ sapie: vinũ ꝑ
decenniũ nõ gustauit. Itẽ totã q̃drageſi/
mã ieiunauit ĩ pane ꝛ aq̃. ꝛ sil'r sup nudaz
terraz q̃escebat. ꝛ sic hereticis q̃bꝫ pdicauit
visꝰ ei ꝰ bono exemplo ad verã fidẽ sũt cõ
uersi. Itẽ legiꝭ qꝺ noctibꝫ singulis tres de
vna catena ferrea recipiebat disciplinas.
Unã ꝑ se. aliã ꝑ pctõribꝫ q̃ viuũt in mũdo
vt deꝰ uerteret eos ad pñiam. Terciã ꝑ
aiabꝫ in purgatorio exñtibꝫ. Uñ etiaz nec
carnes legiꝭ comedisse. sicut ꝛ sui successo
res frẽs sui ordinis. Terciũ ꝓuilegium
qꝺ nunq̃ peccauit mortaliꝭ. sz innocentiã
suã vsq̃ ad finẽ vite illibataz seruauit.
Quartũ priuilegiũ. qz ꝶgo ꝑmãsit: ꝛ eius
ꝶginitas ꝶginitati beate marie sil'is fuis/
se videꝭ. Habuit enĩ ꝶginitatẽ integrã. qz
fuit ꝶgo carne ꝛ mente. Sic ꝛ btũs dñicꝰ
habuit integritatẽ carnis: ꝛ puritatẽ mẽ/
tis. Scõo beata ꝶgo habuit ꝶginitatem
dedicatã. qz ipa primo ꝶginitatẽ deo vo/
uit. Unde dicit in decre. Maria mẽte vo
uit ꝶginitatẽ perpetuã. nisi deus aliter re
uelaret. xxvij. q. ij. c. i. Sic beatꝰ Domi/
nicus ꝶginitatẽ suã deo vouit. q̃ ordinẽ
intrauit: ꝛ ꝓtinentiã promisit. Tercio be
ata virgo habuit virginitatẽ transfusiuã.
qz licet pulcerrima fuit. tñ a nullo potuit
cõcupisci. ex eo qꝺ eiꝰ puritas ĩ alios trãs/
fundebaꝭ. ꝛ omẽs motꝰ illicitos extingue
bat. ꝛ q̃ntũ ad hꝫ ꝶgitas btĩ dñici aliq̃ mo
do sibi simil' fuit. Jn hoc scz qꝺ cũ quidaz
scolaris carnis lubricũ patiens manũ eiꝰ
missam celebrãtis osculatus fuisset tm ex
eiꝰ manu virginea ꝓdire sensit odorẽ. qui
odor medullitꝰ cor eiꝰ penetrauit. ꝛ omez
estũ libidinis ĩ eo penitꝰ extinxit. Quĩ
tum ꝓuilegiũ. qz fuit simil' apl'is. qz vitaz
apl'icam duxit ĩ pauptate ꝛ pdicatione. ꝛ
ideo apl'i sibi signa amicicie oñderũt Uñ
legitur de eo qꝺ dñs rome in eccl'ia oraret ꝓ
dilatatiõe sui ordinis gl'iosos ꝓncipes pe
trũ ꝛ paulũ ad se venire aspexit. Quorum
primꝰ. s. petrus baculũ. paulus libz̃ sibi
tradiderũt dicẽtes. Uade ꝛ pdica. qm̃ ad
hoc ministeriũ tu ꝛ frẽs tui a deo estis ele/
cti. Sextũ priuilegiũ. qz est primꝰ fun
datoꝝ ordinis pdicatoꝝ. q̃ ordo nõ fuit ca
su. nec fortuitu inuẽtus vel hũana puidẽ
tia institutꝰ: sz potiꝰ a deo pdestinatus. a
mr̃e dei impetratꝰ. a beato dñico institu/
tus. ꝛ a vicario ihu xpi ꝓfirmatꝰ. Primo
nãq̃ fuit a deo pdestinatꝰ. Jste enĩ ordo ẽ
ille ku ꝰ quẽ deꝰ misit. de quo dr Lu. xiij.
Misit seruũ suũ hora ce. di. inuita. vt ve.
Sup quẽ locũ dicit beatꝰ Brego. Hora
cene. i. in fine secli. Uñ apl's. Nos sumus
in q̃s fines seculoꝝ deuenerũt. Jn hoc fi/
ne mittit ꝺus. id est ordo pdicatoꝝ ad in
uitatos vt prepent se ad cenã vite eterne.
Item ordo iste fuit a mr̃e dei impetratus
Uñ legiꝭ qꝺ sctũs dñicꝰ vidit xpm in aere
tres lãceas ĩ mãu tenẽtẽ ꝛ ꝫ inimicos ia/
cere volẽtẽ. Ad quẽ acc[illegible]sit btã ꝶgo et pe
des ei ꝰ ãplectens roga[illegible] vt pceret eis q̃s
reden[illegible]at. ꝛ iusticiam [illegible]ficordia tparet
Et ait. Dabeo inq̃t fulũ fidelẽ quẽ mittes
in mõdũ vt ꝶba tua ãnũciet eis: ꝛ ꝙuertẽt
ad te deũ oĩm saluatorẽ. Aliũ q̃z habeo fa/
uũ quem ego dabo ei adiutorez: ꝛ obtulit
xpo sctm̃ dñicũ ꝛ sctm̃ frãciscũ. Et ait dñs
mi. bñ ꝛ studiose faciẽt q̃ dixisti Ecce pla
cat ꝰ faciẽ tuã suscepi. Sanctꝰ g̃ dñicꝰ ĩ vi
sione diligẽter ꝙsiderãs sociũ quẽ priꝰ nõ
nouerat. in crastinũ cũ in eccl'ia iueiret eũ
ex his q̃ nocte viderat ꝙgnouit eũ: ꝛ ãple/
xatus eũ dixit. Tu es sociꝰ me ꝰ stemꝰ sil'

nullus aduersari⁹ nob ꝑualebit. visionez etiã narrauit illi. Extũc aũt facti sunt cor vnũ ⁊ aĩa vna in deo. qõ etiã in posterꝫ mã dauerũt in ꝑpetuũ obseruari. Itẽ ordo ꝑ dicatoꝝ ab ipa mr̃e dei insignit⁹ est habi/ tu. qz cũ in ꝓncipio ferrẽt habitũ canoni/ coꝝ regulariũ. eo q ipe sctũs Dñicus pri/ mit⁹ fuit de ordine canonicoꝝ regulariꝫ anteꝯ ordinẽ ꝑdicatoꝝ fundauit. Beata aũt ỽgo maria habitũ quẽ mõ frẽs defert beato dñico ⁊ mgro Raynaldo: q̃ ĩ iure ca nonico pariſi⁹ reperat ãnis q̃nꝯ ostendit ⁊ vt induerẽt ꝑcepit. ꝑ quẽ ois hõ frẽs ꝑ/ dicatores discernere a ceterꝫ possit. Et ꝫ ad innuendũ q ipi frẽs debent esse induti ab extra nigredine hũilitatꝫ: ⁊ ab intra al/ bedine castitatꝫ. Itẽ ordo ꝑdicatoꝝ fuit a beato dñico instituꝯ. ⁊ a vicario ihu xpi ꝯfirmatꝯ. qz sctũs dñicus añ fundationẽ ordinis sp orauit dñm nr̃m ih̃m xp̃m: vt sibi illã gr̃az infunderet q̃ posset salutẽ p/ xioꝝ ꝓcurare. tũc ex instinctu spũssctĩ ce/ pit de fundatiõe ordinis cogitare. Profe ctus est itaꝯ sctũs dñicus cũ dño Falco ne epo tholosano ad dñm Innocẽ. papaz petens vt sibi dignaret ordinẽ cõfirmare. q̃ ꝑdicatoꝝ diceret. ⁊ cui⁹ esset officiũ pu/ gnare spũaliter ⁊ ꝑdicare cõtra hereticos ⁊ ifideles. Rñdit papa q ad frẽs suos redi ret ⁊ inuocato spũsctõ aliquã regulaz ap probatã eligerẽt. ⁊ sic qõ peteret ipetraret Cõuocans igit apud ꝓulianũ frẽs q̃ tm erãt nũero sedecim regulã beati augustini elegerũt. q̃ electa romã rediẽs Innocẽ. pa pã defunctũ inuenit. ⁊ Honoriũ in papã electũ a q̃ ordinis ꝯfirmationẽ ipetrauit. anno dñi. M. ccx. vij. i crastino bti thome apli rome apud sc̃m petrũ ꝯfirmatus est ordo ꝑdicatoꝝ Honoriꝰ pape anno ꝓmo Et est ꝓmo ꝯfirmꝯ inter q̃ttuor ordines mendicãtiũ. Qat timũ ꝓulegiũ q̃ fu/ it in pñti vita certificat⁹ de futura gl̃ia. qz ꝓmisit se post mortẽ fratribꝫ pfuturũ. ⁊ in ꝫ filiis fuit sctõ paulo apl̃o qui dixit. Cer tus sum qz reposita est mihi corona iusti cie. Insup filiꝫ suis ea q̃ in vita sua posse dit ipis i testamẽto vltimo legauit dicens Charitatẽ habete. hũilitatẽ ꝟuate. paup/ tatem volũtariã possidete. post hoc obiit anno dñi. M. ccxi. Quãtũ ad scdam p tem hui⁹ ꝟmõis sciendũ ex eo q sctũs do minic⁹ fundauit ordinẽ ꝑdicatoꝝ. tunc ꝫ ꝓ informatiõe nr̃a q̃rit ⁊ trũ ꝓ ingressu re ligionis approbate ꝯsequitur q̃s plenarias remissionẽ oĩm pctõꝝ. Rñdet ꝟm sanctus Tho. ij. ij. q. vlt. Rõnabiliter ꝑt dici q sic Sicut p assumptionẽ crucꝭ. nã ꝫ est holo caustũ maximũ q̃ q̃s se totalit diuinis of/ ficijs mãcipat: qõ excedit oĩe genꝰ satisfi/ factionis. vt habetur in decre. xxxiij. q. ij. Ammonere. Nã religiosus offert deo oẽs res tpales. ĩmo totũ mũdũ ꝓpter deus re linquit. ⁊ ꝫ p votũ pauptatꝭ. Item offert deo corꝑ ꝑriũ p votũ castitatis. ⁊ abstiꝫ nẽtias ad q̃s se obligat p ingressu religio nis. sicut abstinere a carnib⁹. ieiunare. in straminib⁹ dormire. media nocte surgere. ⁊ carnẽ laneis vestib⁹ macerare. Itẽ religi osus offert deo ꝑpriã voluntatẽ. Unde dr in decre. Volũtatez alteri subijcere ꝓpter deũ est ꝓcipuũ sacrificiũ. viij. q. i. sciẽduz.

Itẽ sciendũ q in vita spatrũ legit q eã/ dem gr̃am ꝯsequunt ingrediẽtes ⁊ pfiten tes religionẽ: quã ꝯsequunt baptizati. Et Henricus de gandauo dicit. q̃ q̃s pfiteꝰ tũc a prio indulgẽtiã ꝯsequit. ⁊ ꝫ intelligi tur si intẽdit ea ꝟuare q̃ in pfessione ꝓmit tit. s. regulã ⁊ ordinẽ suũ. Nã si nõ intẽde ret ꝟuare illa tria substãtialia. s. pauptatẽ castitatẽ ⁊ obediẽtiã q̃ ꝓmittit in pfessiõe sua ipo facto sic pfitẽdo peccat mortalit. ⁊ nõ est filiꝰ celestꝭ regni. sz est filiꝰ gehẽne ignis. Itẽ q̃rit vtrũ ꝓlatus possit dispẽsa re cũ suo subdito religioso ad hũdũ ꝓpria Rñdet ꝟm Humbertũ q nõ. q̃liscũq; au/ toritatꝭ sit. nec etiã papa. extra de sta. mo/ na. Cũ ad monasteriũ. Sz ꝓlatꝰ põt diꝰ/ pensare ex causa rõnabili ⁊ necessaria ad ĩ certũ vsum. Sz vltima volũtas religiosi debet semp esse subiecta ꝓlato vt resignet q̃ voluerit. qz ois religiosus q̃ habet ani mũ nõ resignãdi nec ad cõmunitatẽ ponẽ di q̃ ꝓlatus ꝫ exigeret ab eo talis religio sus est corã deo ꝓprietariꝰ ⁊ semper in pec cato mortali: ⁊ nullus ꝑt eum absoluere a peccatꝭ suis q̃diu stat in tali ꝓposito nõ resignãdi. Itẽ q̃rit an religiosus vel reli/ giosa mortal'r peccat dicẽdo meus liber. mea cappa. mea tunica. et sic de singulis. Rñdet ꝟm Humb. Si dicit ex lapsu lin/ gue nõ peccat mortal'r. Si aũt ex ꝓpoſi/ to ⁊ anio assertiuo. qõ est ꝑpria dicere. pec cat mortalit. Uñ Aug. Non dicatꝭ aliq̃d ꝑpriũ. sed sint vob oĩa cõmũia Uñ Bre.

Monachus hñs obolũ nõ valet obolus
Quãtũ ad terciã ptẽ hꝰ ꝓmonis scien/
dũ ꝙ oẽs hoĩes debẽt sanctũ dñicũ in oĩ/
bus necessitatibꝫ ⁊ infirmitatibꝫ corꝑis ⁊
aĩe tangꝫ singularẽ patronum inuocare
Prio pentes cuꝫ pueris. Uñ legit ꝙ duo
pueri muti a natiuitate ꝓmãserunt. alt⁹ q̃
dẽ sup q̃ntũ ⁊ dimidiũ. ⁊ alter sup terciuꝫ
⁊ dimidiũ agens ãnos. facto aũt voto pa
ter eoꝝ inuocauit sctm̃ dñicũ: ⁊ statĩ cepe
rũt pfecte loq̃. Itẽ quidã puer noĩe henri
ric⁹ ꝓ octo dies vl' ampli⁹ egrotatiõe gra
uissima decumbens: nec iã loqui poterat
nec cibũ nec potũ sumere. Cunctꝫ igit̃ de
salute eiꝰ desperãtibꝫ: inuocãt btũs dñicꝰ
⁊ subito redit salus. Itẽ puulus cuiusdã
nobilis viri filiꝰ letali febriuꝫ infirmitate
obijt. cuiꝰ corꝑusculũ pãnis inuolutũ et
tra domũ ad sepeliendũ fuerat iã delatuꝫ
Mater vero pueri accersiri ad se fecit ple
banũ corã quo ⁊ oĩ ppl'o emisso voto. cuꝫ
deuote beatũ dñicũ inuocasset. quẽ plora
bat mortuũ repit viuũ. Itẽ q̃daꝫ comitis
sa habuit iuuenẽ filiũ q̃ piscatiõi insistens
in aquã cecidit ⁊ submersus ẽ. magno au
tẽ spacio tꝑis interiecto eiꝰ corꝑ in ꝓfun
do flumis reꝛ̃sitũ mortuũ est eductũ. ⁊ ꝑ/
sata dña ꝑ resuscitatiõe filij beatũ dñicuꝫ
inuocauit. ꝑmittens se ad suas reliquias
ꝑsonaliter nudis pedibꝫ accessurã. Statim
ꝙ vidẽtibꝫ oĩbꝫ puer q̃ fuerat mortuꝰ reui
xit. Itẽ ꝑ subuenire cecis. Uñ legit ꝙ q̃/
dã mlier oculoꝝ ꝓuata lumĩe ꝑ tres an/
nos: ⁊ ampli⁹ inuocato beato dñico votũ
fecit ⁊ statim oculoꝝ lumẽ recepit. Itẽ ce/
cus quidã paulus noĩe in festo btõꝝ mar
tirũ abdon ⁊ sennen. meritꝫ beati dñici lu
men recepit integꝝ oculoꝝ. Itẽ surdis ꝑt
subuenire. Uñ q̃dã puella surditatẽ ĩcur
rebat. ꝙ ita ꝑ mẽsem ⁊ ampli⁹ nihil ꝓꝛ/
sus audire poterat. clamãs igit̃ mr̃ eiꝰ ad
beatũ dñicũ ⁊ votũ vouit ⁊ exaudiri me/
ruit ⁊ auditũ filie impetrauit. Itẽ quedã
mulier ꝑ annũ ⁊ ampli⁹ tante surditatꝫ su
stinuit incõmoda. vt nihil auditu ꝓciꝑet.
nisi q̃s sup eaꝫ auribꝫ fortiter inclamaret.
Que inuocauit beatũ dñicũ et sanata est.
Itẽ qui patiunt dolorẽ dentiũ. Uñ q̃daꝫ
mulier graui dentium vrgebat dolore: vt
nec quiescere poterat: nec somnũ oculi ca/
piebat. sꝫ velut furiosa ꝓtinuis doloribꝫ
clamoribꝫ vlulabat. facto aũt voto ad be/
atũ dñicũ incolumitatẽ obtinuit ĩ momẽ
to. Itẽ claudis ꝑt subuenire. Uñ iuuenis
quidã a festo sctẽ agathe vsq̃ ad festũ pen
thecostes oĩm mẽbroꝝ viribꝫ destitutus.
nec ambulare poterat. nec sup lat⁹ iacere.
nec sedere. nec se nisi alio trahẽte leuare. ti
bias ꝓprias post se trahebat. Et cũ adhi
bito sibi medicamĩe nihil ꝓficeret: deuo/
te inuocauit beatũ dñicũ: ⁊ ꝓfecte sanitatꝫ
ꝓtinuo assecutꝰ est donũ. Itez q̃dã dña o/
cto ãnis dextri lateris a cingulo inferiꝰ vi
res prorsus amiserat. ita ꝙ nec pedẽ nec ti
biã mouere poterat: nisi forte cũ manibꝫ si
cut lignũ. Hec inuocato btõ dñico statiꝫ
sanata est. Itẽ decũbentibꝫ ꝑt subuenire.
Uñ q̃dã languidꝰ ⁊ morti ꝓximꝰ lecto de
cũbens. q̃ etiã. xviij. ãnis lumen amiserat
oculoꝝ. cũ audisset sacerdotẽ cũ prochia/
nis ꝓficisci velle ad btĩ dñici reliquias vi
sitãdas ꝙhortatꝰ ſpũ voluit ⁊ ipe ꝑiter ꝓfi
cisci. Cũ aũt sacerdos tangꝫ rẽ impossibi
lẽ ꝑsumẽtẽ modis oĩbꝫ phiberet. tandẽ va
litudinẽ corꝑis erupans tangꝫ tẽptãs ire
de lecto surrexit. tantãq̃ subito sensit in/
fundi ꝓtutẽ ꝙ passum ꝙcito gdu cepit. tã/
toq̃ magis ac magꝫ in ꝙualescẽtia corꝑis
⁊ oculoꝝ illumiatiõe ꝓficiens. q̃nto quo/
tidie in itinere ꝓficiebat. donec tandeꝫ ad
locũ destiatũ pueniẽs ꝓfectũ recepit vtri
usq̃ bñficiũ sanitatꝫ. Itẽ febricitãtibꝫ po
test subuenire. Uñ q̃dã capellanꝰ sanctũ
dñicũ in hospitiũ recepit. cuiꝰ sororis fili
us de solario cecidit ⁊ a mr̃e ac ꝑentibꝫ tã/
q̃ mortuꝰ plangebat. q̃ꝝ dolori sctũs do
minicꝰ cõpatiẽs in orõem cũ lacrimis se
ꝑstrauit. exaudiuit eũ dñs ⁊ pueꝝ incolu
men reddidit mr̃i sue. tristiciaq̃ i gaudiũ
est ꝓuersa. Sacerdos igit̃ auunculus pu
eri magnũ fecit ꝙuiuiũ multꝫ deũ timenti
bus inuitatꝫ. Mater ꝙo pueri q̃rtanis fe/
bribꝫ vexata ẽ. alĩs anguillas edentibꝫ nõ
edebat. ac xp̃i famulus dñicus morsellus
anguille signãs cruce mulieri obtulit di.
Comede i noĩe saluatorꝫ. comedit ⁊ ab oĩ
febre curata ẽ. Itẽ q̃dã tpe accedẽs ad mo
nasteriũ sororꝝ interrogãs rotariã vtrꝝ so/
rores sane eẽnt. Rñdit rotaria ꝙ due soro
res iã dolore febriũ torq̃rent. Tũc pi⁹ pr̃
dixit. vade ⁊ dic eis ꝙ ꝑcipio eis ne ampli
us febricitẽt. Ac illa ꝑcipiens infirmis ex
pte pr̃is dñici ne ampli⁹ febricitarẽt. mox
ab oĩ infirmitate surgẽtes incolumes ab/

ierunt. videntib⁹ alijs sororib⁹ ꝛ stupentibus de tanto miraculo. Item habet po/testatem super mortuos. Unde legitur ꝙ quedam matrona ciuis romana vidua. hec hēbat puulum filium infirmū. Cum vero die q̄dā in eccl'ia sc̄i marci esset p̄dicatur⁹ sc̄us dñic⁹. matrona desiderio audiendi ꝓbū dei ex ore sc̄i dñici filio infirmo relicto ad p̄dicationē venit. q̄ paudita ad domū reuersa filiū defunctū repperit. Que assumpt⁹ secū ancillis suis. tulit secū mortuū puer ꝛ venit ad sanctū dñicū ꝛ misit mortuū ad pedes ei⁹ ꝛ pstrata coram eo cepit rogare eū cum lacrimis vt sibi redderet filiū suū saluuz. Tūc sc̄us dñic⁹ secessit ab ea paululū. ꝛ prostratus oratione breui cōpleta surrexit: et accessit ad mortuū crucē signū faciēs sup ipm statiz viu⁹ ꝛ sanus surrexit Jtē legit ꝙ. xl. viri sancti iacobi limia volētes visitare. ꝛ intrantes nauē ꝛ p̄ multitudie hoim absorpta ē nauis. ꝛ submersi sūt oēs. Erat aūt ibi oras in eccl'ia iuxta fluuiū sanct⁹ dñic⁹. videns ꝙz primoz piculū orauit ad dñm vt suos pegrinos liberaret a morte. ꝛ uersus ad fluuiuz dixit. Precipio in noie ihu xpi vt ad ripā oīs veniat⁹. Statim ad hāc vocem oēs q̄ submersi in aq̄s latuerāt super vndas appuerūt. Tūc vndiq̄z accurrētes hoies vniuersos ꝺ fluctib⁹ incolumes adduxerūt. clemētiā saluator⁹ ꝛ sui almi cōfessoris dñici merita p̄dicātes. Et adhuc mlta alia miracula repies in libello de vita ꝛ obitu ei⁹ ꝛ miracul' beati Dominici.

De sctō Laurētio. Sermo xxxi.

ROBauit me q̄si p aurū qꝺ p ignē trāsit. Job. xxiij. Beat⁹ Laurenti⁹ fuit auruz p/pter pfectionē vite. Et fuit pbat⁹ p examinationē pene. Uñ in p̃nti ꝼmōe ad honorē sancti laurētij tria sunt dicēda. Primo p̄uilegia ipi⁹. Scꝺo aliq̄ p informatione nr̄a. Tercio aliq̄ miracula. Quātuz ad pmū sciendū ꝙ sctūs larenti⁹ habz septez p̄uilegia. Primū qꝺ in puericia incepit xpo ſuire: ꝛ ei suā innocētiam obtulit. ꝛ h̄ est deo valde gratū. qꝺ tales innocētes oferūt deo purū vinū. i. innocentiam suam Sz antiq̄ pctōres offerūt deo feces q̄ñ in senio a pmo incipiūt deo ſuire. Juuenes debēt a iuuētute incipe deo ſuire ꝓpt̄ ser bona q̄ inde pueniūt. q̄re in discipl'o dei pore ꝼmone. xx. J. Scōm p̄uilegiū: qꝺ fuit archidiacon⁹ dñi ap'lici eccl'ie romane sil' cū sctō vincentio. ꝛ tñ in h̄ nō supbiuit. qꝺ legit̄ de eo ꝙ tpe pſecutiōis q̄rebat pauperes p domos ꝛ pascebat eos ꝛ pedes lauabat ꝛ osculabat exēplo sui saluator⁹.

Terciū p̄uilegiū. qꝺ multū misericors fuit. qꝺ thesauros eccl'ie dispsit dedit pauperib⁹ Uñ tpe beati laurētij imperator philippus ꝛ fili⁹ suus etiā noie philipp⁹ fidē xpi receperūt. Erat aūt miles imperatoris noie decius bellicosus quē in galliam destinauit. vt eā suo imp̄io subiugaret qꝺ ꝛ fecit. ꝛ cū victoria romā rediit. quem impator cū honore recepit Tūc ille imperiuz cepit ambire ꝛ de morte dñi sui cepit ptractare. Cū igit̄ impator i stratu suo q̄/esceret. deci⁹ latent⁹ intrauit ꝛ impatorem iugulauit. Exercitū aūt impator⁹ cū p̄cio sibi attraxit. Audiens h̄ fili⁹ impatoris vehement⁹ expauit ꝛ oēs thesauros p̄ris sui btō sixto pape cōmendauit. vt si ip̄m a decio interfici p̄tingeret thesauros eccl'ie pauperib⁹ erogaret. Tandē deci⁹ i imperatorē p̄firmat⁹: ꝛ filiū impator⁹ cū multis xp̄ianis occidit. Post h̄ decius de thesauro dñi sui inq̄sitionē faciēs. oblat⁹ est ei btūs sixtus tanq̄z q̄ xp̄m coleret ꝛ impatoris thesaurū h̄ret. Et cū btūs sixt⁹ p decium incarcerare⁹ omēs thesauros q̄s habuit dedit btō laurentio. p̄cipiēs ei vt eccl'esijs ꝛ pauperib⁹ erogaret. qꝺ ꝛ beat⁹ laurentius fideli⁹ fecit: ꝛ oēs thesauros largit⁹ expendit. Quartū p̄uilegiū: qꝺ martirus martir fuit. Prio enī deci⁹ q̄ regnauit anno dñi. cclij. p duos ānos ꝛ menses sex. irat⁹ fecit eū cū scorpionib⁹ cedi. Exc̄ucio cū fustib⁹ cedi. Tercio ardētia ad latera ei⁹ apponi lamīa. Tūc btūs laurētius dixit. Dñe ihu xp̄e miserere mihi famulo tuo ꝛ dixit. Dñe ihu xp̄e suscipe spūm meum Et vox de celo. Adhuc mlta tibi debent̄ ꝓ fide xp̄i certamina. Tūc decius ait. Demones illū ꝺsolant̄: nec deos nec tormenta nec p̄ncipes timet. Et fecit eū añ se ferri: ꝛ oīa genera tormentoz ꝓponebat ei: ꝛ ait. Nox ista i te cū supplicijs expēdetur. Cui laurenti⁹. Mea nox obscurū nō habet: sz oīa in luce clarescūt. Dixit decius. Afferat̄ lect⁹ ferreus: vt i eo reclescat cōtumax laurenti⁹. Ministri ḡ eū exuūt: ꝛ su/

per crate ferrea extēdūt: ꝛ prunis ardētib⁹ supposit⁹ cū furcis ferreis eū cōpserunt Dixitq; laurenti⁹ decio. Ecce miser assa/ sti vnā ptē gira aliā ꝛ manduca. Et excla/ mauit. Bras ago tibi dñe: qz ianuas tuas ingredi merui. ꝛ sic emisit spūm. Quin tū. qz hodie p totū mundū festū ipi⁹ solē/ niter celebrat. ꝛ in ꝟ assimilat sctō stepha/ no cui⁹ festū etiā in tota eccl'ia celebratur Sertū p̄uilegiū. qz vigilia ipi⁹ ieiu/ nat. ꝛ in ꝟ assimilat sctō iohī bap. cui⁹ vi/ gilia etiā sub p̄cepto ieiunat ꝛ nulli⁹ alte/ ri⁹ martiꝝ. Septimū: qz in oīb⁹ missis p totū mundū noiat. Quātū ad scdam ptē p̄ informatōe nr̄a sciendū. q exemplo beati laurentij debem⁹ esse misericordes paupib⁹. Mat. v. Beati misericordes: q/ nia ipi miam ꝓsequntur. Sz p oppositū i/ felices sūt duri ꝛ imisericordes. qz fm Ari/ sto. in topicꝝ. Sicut ꝓpositū in ꝓposito. sic ꝛ oppositū in opposito. Et tales aua/ ri ꝛ duri in malo statu stāt. qz nō sūt i cha/ ritate. Vñ. i. Joh. iij. Qui habuerit sub/ stantiā h⁹ mūdi ꝛ viderit frēm suū necessi tatez h̄re ꝛ clauserit viscera sua ab eo. qūo charitas dei manet ī eo. q. d. nullo modo. imo tal' cōpatur furib⁹ ꝛ raptorib⁹. Amb. in ser. Flō minoris est crimis hūti tollere q̄ cū posses indigētib⁹ denegare Vñ etiā Basili⁹. Flōne iust spoliator es q̄ dispen sanda recepisti. ꝓpria reputādo. Est ei pa nis famelici quē tu tenes. nudi tunica q̄m te marcescūt. indigētis aurū qō possides humatū. Vñ xp̄s dicit Lu. xvij. q̄z diffi/ le ꝙ pecuniā hūt regnū dei intrabūt. Vñ etiā Jaco. ij. Judiciuz fiet ei sine mia qui hic nō fecit miam. Bre. Dei miam non p̄t ꝓmereri ꝙ ꝟ misericors non fuerit. Hoc illi tenaces attēdere deberēt. ꝙ potī⁹ id qō re/ mia pcitate q̄z q̄ paupib⁹ erogarēt. Sic ñ fecit beat⁹ laurenti⁹ ꝙ dispsit ꝛ dedit pau peribz ꝛ nō dedit canib⁹ aut porcis. sicut plures diuites meli⁹ pascūt suos canes ꝛ porcos q̄z paupes. s. canib⁹ p̄pando offaz vel dando eis carnes de qb⁹ paupes ꝛ ifir mi possent refici. tales imitant' illū diuitē de q̄ Lu. xvi. q̄ induebat purpura ꝛ bisso ꝛ epulabat q̄tidie splēdide. ꝛ mendicus la zarus iacebat ad ianuā ei⁹ vlceribus ple/ nus cupiēs saturari de micis q̄ cadebant de mensa diuitꝝ: ꝛ nemo illi dabat. sz et ca nes veniebāt ꝛ lingebāt vlcera ei⁹. Mor/ tuus aūt est diues ille ꝛ sepult⁹ in inferno Sic fiet illis mal' diuitib⁹ q̄ hic non exer cent opa mie q̄ de⁹ in extremo exiget iudi cio a q̄lib⁹ hoie. Vñ Mat. xxv. Esurui ꝛ nō dedist⁹ mihi māducare. Jtē. Jte ma ledicti in ignē eternū: qz qōcūq; vni de mi nimis meis non fecistis. nec mihi fecistis. Et eadē mēsura q̄ mensi fueritꝝ: remetiet vob. Quātū ad terciā ptē sciendum. q oēs hoies hodie debēt sctm laurentiū de uoie inuocare. ꝛ p̄mo illi q̄ patiunt dolo/ rē oculoz. Vñ q̄dā nocte btūs laurenti⁹ in domū cuiusdā xp̄iani veniēs: ꝛ quēdaz cecū ibidē repiens facto signo crucis eū il luminauit. Jtē q̄dā erat gentil' q̄ lumē o/ culoz pdiderat. cui btūs laurēti⁹ lumē se ei restituere p̄misit si in xp̄m crederet ꝛ ba ptisma susciꝑet. Ille baptizari ist̄ti⁹ po/ stulauit. Accipiēs aūt btūs laurēti⁹ aq̄m dixit eis. oīa in ꝓfessiōe lauant'. Cūq; ip̄m de articul' fidei diligēter interrogasset. ꝛ il le oīa se credere ꝓfessus fuisset aq̄m sup ca put ei⁹ effudit: ꝛ ip̄m in xp̄i noie baptiza/ uit. Statimq; q̄ cec⁹ fuerat lumē recepit quapropt' multi ceci postmodū ad sanctū laurentiū venerūt: ꝛ ab eo illūiati sūt. Vñ canit' de eo. Laurenti⁹ bonū op⁹ op. est q̄ p signū cru. ce. il. Jtē paupes q̄ nō hūt pa nē comedere debēt sctm laurentiū inuoca/ re. Vñ q̄dā pbr eccl'iaz sctī laurētij a lōgo bardis incēsaz repare cupiēs artifices ml' tos ꝓduxit. Quadā vice dū q̄d apponerz ad manducādū nō h̄ret p̄missa orōe in cli banū aspexit. ꝛ ibi cādidissimū panē inue nit. Sz cū vix ad vni⁹ p̄ādij esum tribus ꝓsonis sufficere videret. Laurenti⁹ artifi ces suos nolēs deficere. sic ꝑdictū panem multiplicari fecit. q in alimētū diez decē cūctis oparijs sufficeret. Jtē sctūs laurē/ tius p̄t hoib⁹ subuenire ī extremis. Unde legit' in vita sctī Henrici imperatorꝝ. cuius ipe ꝛ kunegūdis vxor ei⁹ ꝟgines insimul pmanserūt. dyabolo p̄suadēte vxorē de q̄ dā milite suspectā hūs. sup candētes qua draginta vomeres nudis pedib⁹ eā ince/ dere fecit. q̄ ascēdēte dixit. sicut me ab hen rico ꝛ oīb⁹ viris intactā nouisti xp̄e adiu/ ua. Cui q̄dā vox de celo dixit. ꝟgo maria te ꝟginē liberabit. Tūc illa illesa remānsit. Cū aūt dict⁹ cesar obijsset. multi demōes

ante cellã cuiusdã heremite trãsibãt. q̃ interrogauit vnũ q̃d ibi essz. Rñdit. Legio demonũ sum⁹ z ad mortẽ cesarʒ pperam⁹ si forte aliq̃d ppr̃ in eo repire possumus quẽ heremita cõiurauit vt ad se redeat. q̃ rediens dixit. Nihil pfecim⁹. qz duz falsa vtorʒ sue suspitio. z alia bona z mala sua in statera fuissent posita. adust⁹ ille laurẽti⁹ ollã aureã immẽsi ponderʒ attulit z in staterã posuit. z sic nos pponderauit. tũc ego irat⁹ vnã aurẽ olle prupi. Ollã calicẽ vocabat quẽ dict⁹ cesar ad honorẽ sancti laurentij fieri fecerat. Cui ppt magnitudinẽ due aures inerãt. Reptuz q̃z ẽ impatorẽ tũc obÿsse. z vnã aurẽ calicʒ fractã eẽ.

De assumptione ỹginis Marie.

Sermo xxxij.

Maria optimam

Optẽ elegit q̃ nõ auferetur ab ea. Uerba pposita Lu. x. originaliter sũt scripta. z in euãg. hodierno lectionalit recitata. Exaltationẽ h⁹ sctissime ỹginis z gl'iam sue sacre assumptiõis nec sufficiẽtes sum⁹ inq̃rere. nec digni sum⁹ alĳs nũciare. Uñ cũ duo sint doctores pcipui Bern. z sctus Iero. vn⁹ tñ. s. Bern. reputat se insufficiẽtẽ. Alius. s. Iero. reputat se indignũ. Bern. eĩ reputat se ĩsufficientẽ ita dicẽs. Xpi generationẽ z marie assumptionẽ q̃s enarrabit. Quãtuz eĩ gr̃e in terrʒ adepta ẽ p̃ ceterʒ. tantũ etiã in celiʒ obtinet gl'ie singularʒ pr̃cipatũ. q̃ si oculus nõ vidit: nec auris audiuit: nec in cor hois ascẽdit q̃ prepauit de⁹ diligẽtibus se q̃d tũc prepauit de⁹ gignẽti se. etiã qõ oĩbus certũ est. diligẽti p̃ oĩb⁹. q̃s loquet. felix plane maria etiã multipl'r felix sĩue cũ excepit saluatorẽ. sĩue cũ excipit a saluatore. Iero. q̃z indignuz se arbitrans ait De tali tantaq̃z me loq̃ indignũ fateor. ſz z puto q̃ nemo sit q̃ p̃sumat: nisi q̃ quãta sint q̃ pandunt penitus ignorat. Tñ si ad ħ nemo vdone⁹ inuenit votis oĩb⁹ cessare nõ debz q̃libz etiã pctõr a laudib⁹ btẽ marie ỹginis. cuis explere neq̃at qõ sentit. Si igit̃ illi doctores tales z tãti nõ reputant se sufficiẽtes: nec dignos laudes ỹginis enarrare q̃d nos dicturi sum⁹. q̃b⁹ nõ adest aliq̃ progatiue aut sufficiẽtie libtas nec dignitas vite. Sz recurrẽdũ est ad illã de q̃ locuturi sum⁹ vt apud filiũ suum nr̃az insufficiẽtiã adiuuet: indignitatẽ excuset. Uñ in pñti ꝑmone tria sũt dicenda ad honorẽ ỹginis gl'ose. Pr̃io de ei⁹ assumptiõe qũo optimã ptez elegit. Scõo aliq̃ p nr̃a informatiõe. Tercio dicaz aliq̃ miracula. Quãtũ ad p̃mũ sciẽdũ q̃ primo dicẽdũ ẽ euãgeliũ z hystoria qũo obtz assũpta ẽ. Uñ de ħ legit q̃ p⁹ ascẽsionez dñi apl'is ppr̃ pdicationẽ p mũdũ dispsis btã ỹgo maria iuxta montẽ syon i domo sua ꝺz remãsisse. oĩaq̃z loca filĳ sui. s. baptismi. ieiunĳ. passionis. sepulture. ascẽsionis q̃sq̃z vixit vĩsitauit. Die q̃dã cuz in desiderio filĳ sui dilecti esset accẽsa angls appuit ei di. Aue bñdicta. Accipe bñdictionẽ a filio tuo dño nr̃o ihu xp̃o Tercia enĩ die a corpe assumerʒ. Hã fili⁹ tu⁹ recepectat. Cui maria. Si inueni gr̃az apud filiũ meũ. tũc tria rogo. Pr̃io vt frẽs mei apl'i congregent̃ vt eos añ mortẽ videã Secũdo vt demões ĩ morte nõ videam. Tercio vt fili⁹ me⁹ p aĩa mea psonalit̃ veniat Cui angl's. Oĩa q̃ postulas obtinuisti. Factũ est aũt cũ iohes ĩ ephesꝺ p̃dicaret. celũ subito intonuit z nubes ipm arripuit: z añ domũ marie collocauit. Quez maria vidẽs dixit. Fili iohes. memor esto ỹ⁹ boz ei⁹ q̃ me tibi ĩ mr̃em z te mihi in filiũ cõmẽdauit. Ecce me tibi cõmẽdo. q̃ tercia die sum migratura ĩ celũ. Dixitq̃ Iohãnes. Utinã essent h omẽs frẽs mei coapostoli. Hoc dicto añ ostiũ statim oĩs assistũt. Qui vidẽtes se piter mirabant̃. Iohãnes aũt exiuit z dñam migraturã dixit. Cũ aũt btã ỹgo oĩs apl'os vidisset. dñm bñdixit. z ĩ medio eoz ardẽtib⁹ cereis circa horã noctis terciã xp̃s aduenit cũ ml'titudine angeloz: z cũ cantu aiaz eius suscipiens ĩ vlnas suas in celũ ascẽdit. z dixit apl'is. Corp⁹ mr̃is mee in vallẽ iosaphat deferte: z in sepulcro nouo q̃ ibidẽ inuenietis illud recõdite. z me ibidẽ donec advos veniã expectate. Tũc apl'i accipientes corp⁹ marie iuxta illud q̃ dñs iusserat i monumẽto nouo posuerũt. et iuxta illud sicut dñs iusserat ꝓsederũt. Altera autem die venit dñs ihs cũ ml'titudie angelorũ: z ipos salutauit dicẽs. Pax vob. Rñderũt Bl'ia tibi dñe. Et dixit eis. Quid honorʒ vob videt vt mee dilecte faciã mr̃i. Et illi rñderũt. Dignũ est sicut tu deuicta morte regnas in cel. sic tu resuscites corp⁹ mr̃is

tue bñdicte: ⁊ a dextris tuis colloces in e/
ternū. Tūc xp̄s dixit. Surge dilecta mea
mea vt mecū regnes i cel̄. Et sic stati aīa
marie ad corp⁹ redūt ⁊ de tumulo prodūt
cū corpe gl̄oso. Sicq; ad ethereū assumit
thalamū ꝯ comitāte se cū mltitudīe ange/
lor. Sz q̄t ānor fuit btā ꝑgo qñ hodie
obūt. rñdet q; i sexagesimo āno obūt. Qō
sic ꝓbat. Nā in decioq̄rto āno ꝯcepit xp̄m
⁊ in decimoq̄nto āno pepit. ⁊ cū xp̄o i ter/
ris h̄ vixit triginta tribꝫ ānis. ⁊ post ascēsi
onē supūxit duodecī annis. Tūc oīb⁹ cō
putat⁹ in. lx. anno obūt. Sz q̄rit q̄lem
vitā btā ꝑgo duxit post xp̄i ascēsionē vsq;
ad ei⁹ assumptionē. Rñdet ꝑm Piero. q;
btā ꝑgo istā regulā sibi statuerat vt a ma/
ne vsq; ad terciaz orōni insisteret. a tercia
vsq; ad nonā opi vacaret. a nona vero ab
orōne non recedebat donec angelus sibi
cibū mīstraret. q̄ sumpto cū angel̄ ꝯuersa
bat. Ecce q̄ttuor capitula q̄ in regl̄a ꝑgi/
nis erāt posita. Primū est de orōne. scōm
de opatiōe. terciū de sua expectata refecti
one. q̄rtū de angl̄i ꝯuersatiōe. q; ꝯuersatō
ei⁹ magr̄ cū angel̄ q̄s eū hoīb⁹ fuit. Itez
sciendū q; btā ꝑgo maria optimā ptē ele/
git in p̄nti vita ⁊ ī morte ⁊ post mortē i ce
lo. Qō sic ꝓbat. Habuit enī in vita p̄nti
ptē optimā q̄ntū ad tres stat⁹ saluādorum
q; extra illos tres stat⁹ nullus saluat. Qr
stat⁹ ꝯiugator h̄z fructū tricesimū. Sta/
tus viduar̄ fructū sexagesimū. Stat⁹ ꝑ/
ginū fructū centesimū. Ipa igit btā virgo
habuit fructū tricesimū vt ꝯiugata. Fru
ctū sexagesimū vt vidua. q; qñ ioseph spō
sus ei⁹ ante xp̄i passionē obūt: ipa vidua
remāsit. Fructū centesimū vt ꝑgo īmacu
lata. Ista ptē optimā ꝑgo btā elegit. q; in
ter ceteras ꝑgines ꝓmo ꝑgnitatē vouit.
Un̄ dr in decre. Maria mēte vouit virgi
nitatē ꝑpetuaz. nisi de⁹ ei aliter reuelaret.
xxvij. q. j. c. i. Secdo ꝓsider̄ hec pars
optima q̄ntū ad vite ꝓfectionē. Est ei vi/
ta actiua q̄ est ps bona. Est ꝰ oēplatiua: q̄
est ps melior. Et est ex vtraq; cōposita: q̄
est ps optima. ⁊ ista habuit btā virgo ma
riam. ⁊ iō signat̄ p istas duas sorores. s. mar
thā q̄ fuit actiua. ⁊ magdalenā q̄ fuit cō
templatiua. Et iō h̄ euāgeliū de illis dua
bus sororibꝫ hodie lectū est in missa. Ma
gna laus marie q̄ vtraq; vitā circa filiū ex
hibuit. Nā q̄ntū ad diuinitatē ei⁹ cōtem
plationi intenta fuit. Quātū ad hūanita
tem sibi sedule mīstrabat. Haz maria ser
opa mīsericordie xp̄o exhibuit. ꝺ hoc dicit
Bern. in q̄daz ẽmone de assumptiōe. Ut
breuiter illa ser opa mīsericordie percurra
mus. Beata ꝑgo maria summū filiū dei
in vtero suo suscepit. natū nudū pānis o/
peruit. esurientē pauit. sitientē lacte pota
uit. infirmū p infantiā nō solū visitauit. sz
etiā fouēdo. lauādo. gestādo. frequētando
⁊ oīa sibi hūana officia exhibuit. Ipm eti
am in carcere positū. i. in crucis patibulo
alligatū visitauit. Ipa iuxta crucē ei⁹ ste
tit eiusq; sepulture interfuit. Secdo e/
legit sibi optimā ptē ī morte sua. Et h̄ q̄n
tū ad duo. Prio. s. q̄ntū ad modū quo ī
hora mort⁹ assumpta ē. Modus aūt q̄
anīe in hora mort⁹ assumunt̄ in celū ē tri/
plex. Quedā enī assumunt̄ in celuz per
vnū angelū q̄ est ps bona. de q̄ dr Exo. xx
iij. Ecce ego mittā angelū meū q; custodi
at te i via. ⁊ inducat i terrā quā pmisi p̄ri/
bus tuis. Alī⁹ est qñ a mult⁹ angelis as
sumunt̄. ⁊ hec ē ps melior. Et illā ptē ha/
buit mēdic⁹ lazar⁹. de q̄ dr Luce. xvi. Fa
ctū est vt moreret mēdic⁹ ⁊ portaret̄ ab an
gelis in sinuz abrae. Terci⁹ modus q̄n
xp̄s ⁊ oēs sct̄i ⁊ angeli alicui aīe obuiarēt.
⁊ hec est ps optima quā maria elegit ⁊ ho
die recepit. Nā xp̄s cū honorabili societa
te. s. cū oīb⁹ sanct⁹ ⁊ angel̄ marie hodie ob
uiā venit: ⁊ eā ꝓsonaliter honorifice in celū
duxit. Bis igit̄ euacuatū fuit celū Pri
mo q̄n xp̄s ascendit. q; tūc nullus angl̄s
in celo remāsit. sz oēs obuiā xp̄o venerūt
tanq; regi suo Secdo q̄n btā virgo ma
ria hodie assūpta fuit. q; tūc oēs angeli et
oēs sct̄i patriarche ⁊ pphete ⁊ ceteri sancti
ptūc in celo exist̄tes cū ipo xp̄o marie ob
uiā venerūt: ⁊ ipam tanq; reginā suaz ho/
norauerūt. Tercio euacuabit̄ in iudi/
cio. q; tūc oēs in vallē ioſaphat ꝓficiscent̄

Ite q̄ntū ad subiectū. q; cū corpe ⁊ aīa
assumpta est btā ꝑgo maria: vt pie credit
eccl̄ia. Si enī iusti fulgebunt sicut sol. vt
hr̄ Mat. xiij. Quāto mag⁹ ei⁹ corp⁹ sct̄m
fulgebit q̄ deū portauit. Un̄ tā honorifi
ce assumpta ē. q; angl̄i mirati fūt dicētes.
Que ē ista q̄ ascēdit. Nō ei fuisset admira
ti si sola aīa ei⁹ ascēdisset. q; mlte aīe sc̄or
ascēderūt aī ipaz. Sz valde mīrati fūt vi
dentes femīnā purā creaturā ascēdere cū

corpe gl'oso. Qđ q̄dez ꝓueniēs fuit tri/plici rōne. Prīo ex pte mr̄is. qz fuit mr̄ xp̄i. iō debuit sublimari ad filiū. Uñ Da mas. Decuit mr̄em ad filiuz sublimari. vt ad ip̄m ascēdat sicut ad ip̄m descendit. Scđo ex pte filij. qz ei⁹ vnic⁹ filius fuit. iō debuit eā honorare p̄ ceteras sctās: qđo al's ip̄leret p̄ceptū qđ ip̄e dedit de honore parentū. Exo. xx. Honora p̄rem t mr̄ez tuā Hā ip̄e xp̄s honorauit mariā matrē suaz in vita. i morte t p⁹ morte. In vita. qz i iuuentute sua sibi subditus fuit qñ erat. xp̄i. annoz. Itē i etate virili qñ ad petitionez mr̄is i nuptijs aquā i vinum conuertit. In morte eā iohi cōmēdauit. Post mortē vt dicit Seduli⁹ sibi p̄ oīb⁹ hoīb⁹ p⁹ resurrectionē p̄mo appuit. Itē p⁹ ascēsionē suaz p̄sonalit cū sctis t angel's in morte ad eam venit. t eā ecōuerso resuscitauit p⁹ mortē eāq cū corpe t aīa i celū trāsuexit t honorifice ad dexterā suā collocauit tanq regiñā celi. Tercio ex pte nr̄i. t ē magna vtilitas q assumpta ē cū corpe t aīa. qz ex hac marie femis spes resurrectiōis t ascēsionis dat. sicut t xp̄s dedit magnā spem viris ex sua ascēsione t resurrectiōe. Uñ sicut ꝓueniens fuit q xp̄i resurrectio gl'iosa acceleraret vt p hāc viris daret spes gloriose resurrectiōis. Sic necesse fuit vt accelaret resurrectio ꝓginis marie vt daretur spes future gl'ie resurrectiōis sexui mulieb̄ri. Et iō ad honorē mulier t plenam fiduciā ip̄ar. nō viri fili⁹ sed mulier volu/it esse. nō viris sz mulieribus p⁹ suā resurrectionē p̄mo voluit appere. Uoluit igitur hūanā naturā exaltare i muliere in corpe t in aīa ad hoste hūani generis ꝓfusionē: et ip̄i⁹ hūane nature honorē ad mulierū firmā spem t fiduciā ad dei laudē t beniuolentiā. q etiā i sexu fragili tantā gloriaz dignat⁹ est oñdere. Tercio elegit sibi optimā ptē etiā p⁹ mortē. q̄ntū ad locū quez sortita est. Loc⁹ aūt sctōz i patria triplex est. Quidā sociant angel's ifime hierarchie t hec ē ps bona. Alij aūt angel' medie hierarchie. t hec est ps melioz. Alij aūt angelis sūme hierarchie. t hec ē ps optia. Maria aūt sup oēs choros angl'oz ē exaltata. sup oēm celsitudinē celi ē eleuata t ad dexterā filij sui collocata. Et iō nō tm̄ hz ptē optimā: sz ē optimā. Uñ d ea canit Exaltata ē scā dei geitrix sup cho. a. ad ce. re.

Diero. Credit q saluator ip̄e sibi occurrerit t cū gaudio eā secū i throno collocauit. Hā marie claritas i celo ē btis causa gl'e leticie t honorificētie. Hl'e qz ei⁹ claritas btōs letificat. Ber. Marie p̄nia rot⁹ illustrat orb: adeo vt ip̄a supna ciuitas clari⁹ rutilat ꝓgine lāpadis illustrata fulgoribus. Itē ē cā leticie. qz scti sine mag leticia videre ñ p̄nt mr̄ez suā sup oēs choros exaltatā. Itē cā hon̄or. qz honor est sctis hr̄e frēm. s. xp̄m: t mr̄em. i. btāz ꝓginē. q̄rū vn⁹ est rex: t altera regia tot⁹ regni celestis. Itē q̄ntū ad officiū sibi cōmissū. Habz a officiū mitigādi irā filij t iusticiam ip̄ius Hā q̄cūq xp̄s ex iustitia p̄nire vult mūdū ppt̄ scelera sua. tūc maria se interpoit int deū t hoīes: t mitigat t placat filium. Uñ Ber. Nemo dña tā ꝓdone⁹ ad gladiū dñi. p nob⁹ man⁹ obijciat. vt tu dei amātissima p quā p̄mū suscepim⁹ miaz de manu dei nr̄i. Itē sciēdū q maria q hodie exaltata ē t locata ad dexterā filij ia fuistēat mōm. qz tot⁹ mūd⁹ in maligno posit⁹ est t plen⁹ pctōz t malōz hoīm. Hoc ptz ad lucē. Hā cōmūissimū ē mala agere i mūdo. t deū q̄tidie magis ac magis puocare: qz cōmune ē mēdacit t scient p deū iurare. etiā p quis reb⁹. Et qđ mai⁹ est q̄tidie nomen dei blasphemat. Sil'r t hoīes cōiter sibi inuicē maledicūt. t illa tria pcta ia fuit cōmunissima i mūdo. De his dictū ē añ i ser, de visitatiōe marie ꝓginis. Itē superbia ia dñat in vestib⁹. i tunicis longis. i scissuris mantis. Itē auaricia ia regnat q̄ eradicit oium malōz. Diere. vi. A maiore vsq ad maiorē oēs studēt auaricie. Nullus ei vult ptē tari: sz q̄libz vult ditari. etiā ꝓtra salutē p̄riā cū reb⁹ iuuste. Item luxuria ē cōis. qz pauce p̄sone pueniūt ad statū mr̄imonij i integra castitate. sig̃nter masculi. Et tñ oīs luxuria extra mr̄imoniū est pctm̄ mortale. Uñ dr in decre. Ad meretrices accedere est diuit⁹ p̄hibitū. xxxij. q. iij. meretrices. Itē nec festa celebrant: nec ieunia seruant. Et heu ia veritas t fidelitas ꝑ curias ꝓtates a filijs hoīm. t q̄ oīs hō ia est mendax. Hec ē fidelitas. qz fili⁹ nō diligit patrē: nec frat frēm: nec amic⁹ amicū. sz vnus q̄sq p̄rimū suū decipit. t sic de singulis. Et ista mlta t mag mala q̄ i mūdo ia committunt iusticia dei nullo mō sustineret si

mediatrix maria non esset. Oz aūt maria mūdū hucusqz sustētauit. ℔ oñdit. Prio i exēplo illo vbi xps dixit anglo. Buccina buccina. Et statī tot⁹ mūdus q̄si foliū in arbore tremere videbat. ℔ exēplū q̄re ifra in promptuario de exēplis btē ỽginis maria. ix. Itē oñdit in exēplo vbi ifra missa/ rū solēnia imago btē ỽginis vehementer sudare cepit. ℔ q̄re ibidē. xi. Ergo regrati ari tenemur marie ỽgini: q xps ex ei⁹ me/ ritis nob vitā nrām tādiu plōgauit. Unde Bern. Mente z oc'los piter cuz maiby ad te reginā mōi attollim⁹. z cozā tue celsitu dinis gla genua flectim⁹ ceruicē inclinā⁹ ac plenas suspiriys ad te pces transmitti/ m⁹. Itē circa illud festū q̄rit vñ oztū hz q̄ hodie bñdicunt herbe z fruges. Rñdeo oztū habz a dño ap'lico ihu xpi vicario Uñ legit in cronica Hermāni q āno dñi cc.xv. sctus Eutician⁹ papa ꝓstituit bñ dici herbas z nouos fruct⁹ vuas z fabas ad scōaz ptē p nra informatiōe sciēduz. si cut hodie pagim⁹ obitū z assūptionē bea te ỽginis marie. tūc ꝓsulēdū est oib⁹ xpiſi delib⁹ q nll's scient in pctō mortali ponat se de sero dormitū. ppt incertitudinē mor tis. quia q hodie de sero sano corpe vadit dormitū. ignorat an cras mane resurgat. z si sic ista nocte in pctō morerē eternali ter dānarē. Uñ Aug. de ỽbis dñi. Euida ciōr ē q cuz vno pctō mortali dormit cū septē hostib⁹ de morte sua inuicē obli/ gat⁹ ꝓsigit. Uñ salutifer z laudabile ē q libet de sero aī ingressuz lecti sui oret ad minus vnū pr nr z vnū aue maria z symbo lū fidei. q valde bonū est de sero z ō mane orare symbolū. z cū ꝓtritiōe cordis dicat cū dauid. Miserere mei de⁹: fm mag. mi. tuā. Tūc dñs nr ihs xps est tā bon⁹ z mi/ sericors. q si illo die quinq vl' sex vl' octo pctā mortalia vl' etiaz plura cōmisisses. z cū vera ꝓtritiōe cordis iploras cū publi/ cano miaz dei dicēs. De⁹ ppic⁹ esto mihi pctōri. z ignosce mihi hodie pctā mea sic indulsisti magdalene peccatrici pctā sua. Ego ei offendi te hodie irascēdo. iurādo. blasphemādo. maledicēdo. supbiendo. in omissiōe multoz bonoz. z ī illo pctō vel ī ℔ in specie recogitādo illud pctm̄ in q̄ ma gis peccasti z nūq̄ intēdo ampli⁹ facere. Et firmit ꝓpono ꝓfiteri p loco z tempore

Tūc añq̄ intrab lectū tuū. de⁹ indulsit ti bi oīa pctā tua. Hoc pbat Ezech. xviij. In q̄cunq̄ hora pctōr ingemuerit ꝛc. Et si ꝓtingeret illa nocte te sic mori. tūc esses vn⁹ de saluādis. Et q̄n de māe surgis de le cto tuo interi q induis vestimēta tua. ora itez vnū pr nr z aue maria z symboluz fi/ dei. z dic. O pyssime dñe ihu xpe. ego hāc orōem tibi offero. z oēs labores q̄s hodie fidel'r laborabo. z oēs tribulatiōes z infir mitates q̄s hodie sup me permiseris fieri hodie tibi offero p pctis meis. Tunc illo die q̄dq̄d fidel'r laborauerz tu sartor. tu su tor. tu faber. tu pistor. carpētarie. carnifex. lanifex. agricola. z sic de singlis. famule z famula. erit tibi totū meritoriū vite eter/ nē cū es in gra z fidel'r laboras. Uñ dicit in ps. cxxvij. Labores manuū tu. mā. be. es z b. t. e. Et p q̄libz tribulatiōe habebis speciale gaudiuz. Uñ Joh. xvi. Tristicia vra ver. in gau. Sz heu pl'es sūt cū de se/ ro vadūt dormitū nec cogitāt de deo: nec de sctis nec de salute aie sue. Et etiā q̄n ō mane surgūt tūc currūt ad labores tanq̄ equ⁹ de stabulo. Cōtra tales dicit dñs p ppham in ps. xxxi. Nolite fieri sic equ⁹ z mu. ꝛc. Uñ etiā Arist. Inter oīa aiantia so lus hō hz rōez. Uñ q̄libz hō ad minus ō mane z de sero assidue dz cogitare de deo a q̄ hz oīa. Uñ ap'l's. Quid hēs q̄d ñ acce/ pisti. Itē sciēdū q q̄libz hō q̄ stat ī ya ꝓtri tione z ī bono ꝓposito ampli⁹ ñ velle pec care. nō ē pctōr mortal'. Uñ bern. Cum p bonā volūtatē incipim⁹ esse dei. desinim⁹ esse dyaboli. Uñ q̄libz q intendit saluari: sp dz stare z ūeniri ī bona voluntate. Ex iā dict⁹ ptz q ille ē pctōr mortal' q mortali ter peccat: z de ℔ nō dolet: aut q̄ stat ī ꝓpo sito peccādi mortal'r. Quātū ad terciā ptē sciendū. q oēs hoies recurrere dñt ad btāz ỽginē tāq̄ ad reginā potētez z tanq̄ ad mrēz mie ī oīb⁹ infirmitatib⁹ z angustijs z signter hodie ī festo assūptōis sue q̄n mi grauit de ℔ mōo ē solēnit celebrāda et ve/ nerāda. z etiā p totū tricesimū btē ỽginis vt ipa velit nob astare ī extremis nris q̄n de ℔ mōo exituri sum⁹. Hā ipa btā virgo vult fidel'r astare eis q ei fuūt: z eā fiduci aliter in extremis inuocāt: z se ei recōmen dant. Hoc oñdit in illo viro q eā ī agone inuocauit. z ipa btā ỽgo appuit ei z cōso/ labat eū. ℔ exēplū q̄re ifra ī promptuario.

de exemplis beate ẏginis.lvi. Sz qrit ꝺd orare debem⁹ beate ẏgini in extremis nostrʒ. Rnꝺeꝺ qꝫ salutiſeꝫ eſt orare illū versum. Maria mr gratie mat mie tu nos ab hoste rc. Hoc oñdit in illo antiq̄ pre religioſo ꝺ in agone vidit ifinitos demones circa ſe.r qñ incepit orare. Maria mr gre rc.ſtati maria affuit. demõeſqꝫ fugauit.h exẽplū qre ibidẽ.xl. Itẽ vtile eſt beataz ẏginẽ honorare ꝑ illã antiphonã. Salue regina rc. Hoc ptz in illo canonico cui in extremis appuit btã ẏgo maria dicẽs ei. Hunqꝫ dãnaberʒ.h exẽplū qre ibidez.cxij

Itẽ rusticʒ r secularib⁹ btã ẏgo parata eſt ſubueire i extremis. Exempluz de illo iniq̄ rustico quẽ btã ẏgo maria liberauit a dãnatiõe r ptãte demonũ. h qre ibidẽ.li

Itẽ ſciẽdũ qꝫ eſt multũ vtile ieiunare vigilias btẽ marie ẏginis. Exẽplũ de illo ꝺ qttuor vigilias ꝓncipales marie virginiſ ieiunauit i pane r aq̄.r nõ potuit mori niſi ꝓfiteret r sacrm cuchariſtie ſumeret.h q re ibidẽ.lv. Ultimo ẽ ſciẽdũ.qꝫ pie ẽ credendũ r ſpandũ qꝫ btã ẏgo maria nõ ſinit hoiem aliquẽ dãnari qui ei fideliť ſuiuit. Hoc oñdit in illa magna peccatrice q̄ eaz quotidie ſalutauit.r ei vnam miſſaz comparauit.r ſic ſaluata eſt. Hoc quere ibidem.lxxiij.

De ſancto Bartholomeo apoſtolo

Sermo xxxiij.

Dc ẽ preceptuz

Hmeũ vt diligatʒ inuicez ſic dilexi vos. Ita ſcribiť Joh.xv. r in inſtantis feſtiuitatʒ euãgelio. Sepe iducit nos dñs nr ihs xps ad dilectionẽ ꝓximi. r ꝑ ꝓſequẽs ad dilectionẽ dei.qꝫ de⁹ in homine aut diligiť aut odiť. Uñ Chriſ.ſup matth. Sicut rex i imagine ſua honorať. ſic de⁹ in hoie diligiť vl odiť. Nõ ꝓt hoiez odire ꝺ deũ amat:nec ꝓt deũ amare ꝺ hominẽ odit. Et ꝝ in h qꝫ xps nos iducit ad dilectionẽ ꝓximi.inducit nos ꝑ ad dilectionẽ dei. Uñ in pñti fmone ad honorẽ ſcti bartholomei tria ſũt dicẽda ꝓximo ꝓuilegia ſcti bartholomei. Scõo aliq̄ ꝑ informatiõe nra. Tercio aliq̄ miracula. Quãtũ ad ꝓmũ ꝓſiderãda ẽ magna liberalitas dei q̄ ꝑ modico r trãſitorio honore quẽ ſancti ſibi exhibẽt in terris eos glorificare dignať in ceľ. Talis fuit beat⁹ bartholome⁹ ꝺ deũ honorauit.r iõ de⁹ eũ ꝓuilegiauit multiplicit. Et ꝓio in hoc qꝫ ipm ex oĩb⁹ mũdi hoĩb⁹ elegit i ſuũ apoſtolũ. Scõm ꝓuilegiuz.qꝫ nobiľ fuit inter ceteros apl'os. Hã ſctus Andreas r frater ei⁹ ꝓetr⁹ fuerũt piſcatores. Silr ſctus iacob⁹r ſctus iohes duo frẽs fuerũt piſcatores.ſz ipe fuit nobiľ. Et in ſignum hui⁹ fuit veſtit⁹ collobio albo r pallio alio:qꝺ ꝑ ſingulos angulos gẽmaſ habuit purpureas.r i vigintiſer ãnis veſtes ei⁹ r ſandalia nõ ſordidanť nec veteraſcunt Terciũ ꝓuilegiũ:qꝫ fuit magne deuotionis r ſctitatʒ.qꝫ centies i die r centies in nocte coram deo genua ſua flectebat.r ſic oẽs act⁹ tam diurnos qꝫ nocturnos oꝛõi bus ꝓueniebat. Aug. in qꝺã epľa. Omne qꝺ cũqꝫ inchoauerʒ facere ꝓio inuoca deum r grãs ei agere.r cũ ꝓſũmauerʒ illud ſiť fac. Uñ etiã Hiero. Nec ciby añ ſumatur niſi oꝛõe ꝓmiſſa:nec recedaťa meſa niſi gr̃e referanť creatori. Quartũ ꝓuilegiũ qꝫ nõ ſolũ fuit apl'os:ſz etiã martir Uñ eꝛ aſtrages iuſſit apl'm ꝓmo fuſtiby cedi. Secũdo ſic ceſuz viuũ excoriari. Tercio fecit eũ decollari. Quintũ ꝓuilegiũ.qꝫ ipe ſe ptimũ articulũ de.xij.articul⁹ fidei cõpoſuit di. Aſcẽdit ad ce.ſe.ad dex. dei p.om. Jn iſto articulo attẽdere debem⁹ qꝫ xp̃us aſcẽdit gaudenť.fm illud ps. Aſcẽdit deꝰ in iubilatiõe. Nec ipe ſolus aſcẽdit:ſz oẽs anie q̄ ab ipo de limbo liberate fuerũt. videlicz ſctoꝝ patrũ.ꝓphetaꝝ. patriarchaꝝ rũ.ſctoꝝ innocentũ.ſcti iobis bap.et oĩm ſctoꝝ iuſtoꝝ q̄ fuerũt ab initio mõi mortue r purgate. Ue aie ſingule cũ xp̃o aſcenderũt.r fuerũt in maria iubilatiõe. Uñ i ps. Aſcẽdens in altũ captiuã duxit captiuitatẽ.id eſt illos q̄ fuerũt captiui in limbo inferni. Sertũ ꝓuilegiũ. qꝫ feſtuz ei⁹ hodie in toto mũdo ſolẽniť celebraťur vigilia ei⁹ ſub ꝑcepto ieiunať. Septimũ ꝓuilegiũ.qꝫ q̄tidie i ſingul' miſſis in toto mũdo noiať. Quãtũ ad ſcdaz ptẽ ſciendũ.qꝫ primũ diligere tenemur ꝓpter naturalẽ attinẽtiã ſiue parentelã. Oĩs eiſum⁹ frẽs ex vno ꝑe:r etiã ex vna mre ſcz ab adam r eua ꝓgeniti.r ab vno patre celeſti creati. Et inſup oĩes habem⁹ vnuz baptiſma.vnã hereditatẽ in celo poſſidẽdam. Uñ Aug. Oĩes frẽs ſumus fm qꝫ hoies ſum⁹. Item Aug. Voluit de⁹ vni

cũ hoĩez formare in p̃ncipio a q̃ oẽs hoĩes
ꝓcederent. vt tanq̃ frẽs se om̃es homines
amarẽt. Item diligẽdus est ꝓxim⁹ ꝓpter
p̃cepta dei. Un̄ dicit̃ in euangelio hodier
no. Hoc est p̃ceptũ meũ vt diligat̃ inuicẽ
Et in hac charitate ꝓximi est quintu/
plex g̃dus. Nã primo debz q̃s diligere vx
orem ⁊ ꝑentes. Un̄ q̃rit̃ vtrũ vir pl⁹ de
bet diligere vxorẽ q̃ ꝑentes. R̄ndet̃ q̃ sic:
cordiali dilectiõe. sed pl⁹ debet honorare
ꝑentes ꝟbis ⁊ fact̃. Un̄ Gen̄. ij. legitur q̃
adam post creationẽ eue dixit. Hoc nunc
os ex ossib⁹ meis: ⁊ caro de carne mea. q̃/
obrem relinquet hõ patrẽ ⁊ matrẽ ⁊ adhe
rebit vxori sue. Scd̃o debz q̃s dilige/
re pueros ⁊ ꝯgnatos. qꝛ dicit sctũs Tho.
ij. ij. q. xxvi. Illi q̃ nobis ꝯiuncti sunt per
carnis originẽ speciali⁹ sunt diligendi.
Tercio domesticos. Quarto extrane/
os. Quinto inimicos. Un̄ hic q̃rit̃:
vtrũ inimici q̃ sunt mali sint diligẽdi. R̄n
det̃ inq̃ntũ inimici sunt mali. sic ꝯsideran
do q̃ntũ ad culpã sic sũt odiẽdi. Un̄ deus
odit malos tali modo inq̃ntũ mali. Und̃
ĩ ps. cxviij. Iniq̃s odio habui. Sz ꝯside
rãdo inimicos ⁊ malos ĩq̃ntũ hoĩes sũt. s.
ad imaginẽ dei facti. ⁊ adhuc sũt in via ⁊ ĩ
potentia veniẽdi ad penitentiã ⁊ ad beati
tudinẽ: sic sunt diligẽdi. Un̄ Aug. Cũ di
co hõ malus duo dico. s. hõ ⁊ malus. inq̃n
tũ homo ẽ diligẽdus. inq̃ntũ mal⁹ est odi
endus. Et iõ licet malorũ hoĩum malicia
sit odiẽda. ip̃a tñ natura possibil̃ beatifi/
cari est diligẽda. Et iõ dicit dñs Mat. v.
Diligite inimicos vr̃os ⁊ bñfacite his q̃
oderũt vos: ⁊ orate ꝑ ꝑsequẽtib⁹ ⁊ calũni/
antib⁹ vos. Sed di. qũo debeo dilige/
re ꝓximũ. R̄ndet̃ s̃m q̃ habet̃ Math. vij.
Om̃ia q̃cũq̃ vultis vt vobis faciãt hoĩes
et vos facite illis. Item illud Thob. iiij.
Qd̃ ab alijs oderis tibi fieri: ne tu alijs fe
ceris. Quantũ ad terciã ꝑtem sciendũ.
q̃ om̃es hoĩes debẽt hodie sanctum Bar
tholomeũ tanq̃ singularẽ patronũ inuo
care in om̃ib⁹ infirmitatib⁹ ⁊ necessitatib⁹
suis. Et p̃mo qui patiunt̃ febres. Unde
quidã adolescens cũ nimio febris feruore
⁊ solutione ac vomitu iã morti ꝓxim⁹ es/
set. postulauit sanitatẽ a beato bartholo/
meo. qui statim san⁹ effectus est. ⁊ recessit
valens. Item quedã mulier cuz nimia fe
bre ante corpus apl̃i se proijciens postu/
labat misericordiã dei: q̃ intercessione san
cti bartholomei sana recessit grãs agens
deo. Item succurrit ꝟginib⁹ febricitãtib⁹
Unde quedã sanctimonialis que labora
bat nimio febris calore ⁊ grauẽ dolorẽ ca
pitis patiebat̃ ꝑ longũ temp⁹. ⁊ vnuz bra
chiũ lesuz habebat. ita vt illud nõ valeret
ad os ꝑducere. ⁊ iacuit añ pedes apl̃i. ⁊ de
om̃ib⁹ sana recessit grãs agens deo. Item
q̃ patiunt̃ dolorẽ oculoꝝ. Un̄ quidã cle/
ricus cui⁹ vnũ oculũ infirmitas lõgo tꝑe
fecerat egrotare. ꝑ orõem sancti bartholo
mei apl̃i statim sanitatẽ recepit. ita vt nul
la in eodẽ oculo macula remaneret. Itez
q̃daz sanctimonial̃ femina hñs ocl̃os lip
pos veniens ad sepulcrũ beati bartholo/
mei. ip̃m deuote implorauit. ⁊ statiz sana
ta est. Itẽ quedã mulier p̃ oculorũ dolore
excecata est. q̃ ducta ad sepulcrũ scti bar/
tholomei. ⁊ ibi aliq̃liter diu iacens. ⁊ ip̃m
deuote inuocãs sanata est ⁊ illũiata: ⁊ sine
dolore recessit. Itẽ paralitici debent ip̃m
inuocare. Und̃ quedã puella q̃ longo tꝑe
fuerat ꝑalitica. ⁊ mẽbris om̃ib⁹ dissoluta.
ꝓiecta est añ corp⁹ apl̃i bartholomei. cui
diuĩa grã ꝑ merituz ip̃i⁹ bti bartholomei
apl̃i ita ĩtegerrimã p̃stitit saĩtatẽ. vt nec si
gnũ pristine infirmitat̃ in ea reꝑiri posset
sed valẽs ac leta recessit exiliens ⁊ laudãs
deũ. Item sctũs bartholome⁹ habz ptãtẽ
sup̃ demones. Un̄ p̃cepit demoni dicẽs.
Confitere immũde spirit⁹. istos hoĩes q̃
hic in tẽplo iacent infirmi q̃s eos lesit Re
spondit demon. Princeps noster dyabo/
lus ip̃e nos mittit ad hoĩes vt ledam⁹. p̃/
mo carnẽ eoꝝ. qꝛ in aĩas eoꝝ nõ possum⁹
hr̃e ptãtẽ nisi sacrificauerint. ac vbi ꝑ sa/
lute corꝑis nob̃ sacrificauerint. cessamus
nocere eis. qꝛ tũc in aĩas eoꝝ hr̃e incipi/
mus ptãtẽ. Jam g̃ ꝑ h̃ q̃ ab eoꝝ lesiõe ces
samus videmur curare eos ⁊ colimur q̃si
dij. cũ ꝑ certo sum⁹ demones: ⁊ nihil pos/
sum⁹ nob̃ aut alijs prodesse. sz sꝑ q̃rimus
hoĩb⁹ obesse. Itẽ legit̃ q̃ sctũs bartholo/
meus longo tꝑe orauit ꝑ q̃daz ppl̃o. ⁊ illi
nõ se emendauerũt. tũc dei iusticia permi
sit vt a paganis q̃si om̃es fuerũt deleti. et
sctũs bartholome⁹ appꝑuit cuidã persone
deuote di. Per longa annorũ tꝑa ꝑ h̃ po/
pulo deũ depcat⁹ suz ⁊ meis p̃cib⁹ ꝯsensit
deus q̃ vsq̃ nunc perstiterũt in pace ⁊ se/
curi. sed qꝛ multiplicata sunt mala: ⁊ nll̃a

subsecuta est illi⁹ ppli emẽdatio. ĩo iaz vltra nõ potui impetrare a deo liberationẽ vlteriorẽ. ideo omnes q̃si perierũt.

De natiuitate gloriose ỽginis Marie.

Sermo xxxiiij.

Qpiẽtia edifica

Quit sibi domũ. puer. ix. Cupiẽs dei filij p̃ susceptiõez hũane carnis habitare nobiscũ. nullã domũ spẽalẽ inueĩre poterat. q̃ tãtũ ac talẽ habitatorez digna recipe eẽt. z iõ optuit vt ipam de nouo edificaret. Ista dom⁹ est btã ỽgo maria q̃ hodie nata ẽ. de qua dr Eccli. xxiiij. Qui creauit me req̃. in ta. m. Et q̃uis tota trinitas istã domũ edificauerat. pr̃ tñ z spũsctũs edificauerũt eã filio. filj⁹ autẽ q̃ est dei sapia edificauit eã sibi. Jõ dr. sapientia edifi. sibi do. Uñ ĩ pñti ser. ad honorẽ gl'ose ỽginis tria sũt dicẽda. Prio q̃re h̃ festũ ẽ a nob solẽnit celebrãdũ. Scõo aliq̃ p informatiõe nr̃a. Tercio aliq̃ miracula.

Quãtũ ad pmã pte illi⁹ ser. est sciendum q̃ h̃ festũ natiuitatz ỽginis marie solemnit z deuote z letant est ab oib⁹ xpifidelib⁹ celebrandũ. Prio ppt ipam btãz ỽginez mariã. qz si eã corde diligim⁹. gaudebim⁹ vtiqz. qz hodie nata ẽ que est mr̃ nr̃a z dña angelorz. z iõ eccl'ia cantat ĩ introitu misse. Gaudeam⁹ oẽs ĩ do. rẽ Scõo ppter filiũ. qz sibi reputat eẽ factũ q̃d mr̃i honorz aut fuitq̃ exhibeť Hiero. ĩ ser. Quid q̃d genitrici ei⁹ officiosissime impendit to tũ deo attribuit. Unõ eẽ Bern. ome. iiij. sup euãg. Missus ẽ. Hõ est dubiũ q̃d q̃d ĩ laudib⁹ mr̃is pferim⁹ ad filium ptinere. z rursuz cũ filiuz honoram⁹ a laudib⁹ mr̃is nõ recedim⁹. Uñ eẽ Damas. Honor q̃ ad ipam ẽ ad deũ q̃ ex ipa ĩcarnat⁹ est reducitur. Lassio. O maria tu patrõa hũani generz. tu afflictis reis medicina singularis. Quis nõ tuo egebit mũere cũ peccare sit cõmũe. Bern. Hõ sũt tot hũane necessitates: q̃t in btã ỽgie maria efficaces subuẽtiões. Jdẽ. Taceat q̃ btãm mariã ỽginez inuocauit: z nõ exaudit⁹ sit. Tercio ppter nrãm ppriã vtilitatẽ. Nã multũ vtile z fructuosuz est nob honorare btãz ỽginẽ mariã z eã diligere z ei fidel'r fuire. Unde Bern. O fel ix maria. q̃ te diligit deũ honorat. q̃ tibi fuit deũ reficit. q̃ tibi adherz a deo nunq̃ derelinquet. q̃ tuũ nomẽ puro corde ĩuocat q̃d q̃d postulat indubitãter ỽsequet. Jtẽ sciẽdũ q̃ tres natiuitates ĩ ãno eccl'ia solẽnisat. s. natiuitatez xpi. marie z iohis bap. Nec ĩmerito. Xps enim fuit plen⁹ gr̃a ĩ ỽceptu z ortu z dñs oium grãz. de q̃ dr Joh. i. Plenũ gr̃e z veritatis. Johes bap. in suo ortu fuit plenus gr̃a z nũci⁹ gr̃e Lu. i. Spũsctõ replebit adhuc ex vtero mr̃is sue. Maria hodie nata ẽ in gr̃a: z ẽ mr̃ z distributrix gr̃e. Unõ Eccli. xxiiij. In me ois gr̃a. Uñ Bern. Hõ decuit mariã cões grãs h̃re nec paucas: sed q̃d q̃d sũmũ. q̃d q̃d altissimuz fuit in gr̃a. totũ abũdãtissime possidebat. Uñ iteruz bern. Ego puto q̃ copiosior sctificatiõis bñdictio q̃s ĩ alios ab vtero sctificatos in eã descẽderit. q̃ nõ solũ ipi⁹ ortũ sctificatz sz etiã ei⁹ vitã deinceps ĩmunẽ ab oi pẽto ỽseruaret. qõ alteri nemini ĩ natꝰ mlier cre dit eẽ donatũ. Uñ sciẽdũ q̃ btã ỽgo altior est oib⁹ hoib⁹. q̃ canit de ea. Virgo singularz ink oẽs mitis. Et ĩ his trib⁹ nec pgularz ink oẽs mitis. Et ĩ his trib⁹ nec pmã sil'em visa est h̃re: nec seq̃ntẽ. s. ppẽ gr̃arũ plenitudinẽ. vtutũ pulcritudinẽ. meritoz mlitudinẽ. Sz exq̃ hodie solẽnit in toto mõdo festũ natiuitatz ỽginis marie celebrat. Tũc pncipal'r dicẽdũ ẽ qõ cõcepta ẽ z nata sit. z hãc hystoriã q̃re añ i festo ỽceptiõis gl'ose ỽginis. ser. v. pte. i. Jtẽ sciendũ q̃ festũ natiuitatz ỽginis marie est festũ valde gaudiosuz. Haz tota trinitas gaudz de natiuitate ỽginis marie. Pater gaudz qz inuẽta est puella fidel' cui cõmitteret thesaurũ suũ. s. filiũ vnigenitũ. Jtez fili⁹ gaudz: qz lõgo tpe anhelabat talẽ matrẽ h̃re. Jpa ei est maria z dignissima mr̃. qz maiorẽ matrẽ de⁹ facere nõ potuit. Uñ Bern. Nec ei decebat dñi mr̃em eẽ q̃ ỽginẽ nec ỽginis filiũ aliũ q̃ deũ. Jtẽ gaudz spũsctus de tã mũdo receptaculo i q̃ de scendere deberet z obumbrare. in q̃ nullaz resistentiã vl' inq̃etudinẽ h̃ret. Jtẽ angeli in celo gaudẽt de ortu ỽgis. Uñ canit⁹ die in pncipio misse. De cuius natiuitate gaudẽt ãgli z collau. fi. dei. Et merito. qz hodie regina celorz nata ẽ. Haz a pncipio creatiõis angli regẽ habuerũt: sz reginã nõ habuerũt: sz hodie regina orta ẽ de sancta anna. Jtẽ sancti pres exũtes in limbo gaudebãt. nisi sẽ hodie. qz nata ẽ illa q̃ portare debuit pugilẽ eorz z liberatorẽ Lu. i. visitauit z fecẽ redẽ. ple. sue ist'. Jtẽ gaudere hodie

XXXIIII.

debēt oēs hoies ī toto mōdo exñtes. qz hodie nata ē mr̄ oīm iustoz. ḡ ꝺz mr̄ gr̄e. z eē oīm pctoz. ḡ ꝺz mr̄ mie. Et ī signū hꝰ q̄ti die inuocam⁹ eā dicētes. Salue regīa mr̄ mie. Ipa enī potest scit z vult nos iuuare Bern. Nō enī deest ei ptās. qz mr̄ est oīm potētie. nec volūtas. qz mr̄ est mie. nec ím petrādi industria. qz mr̄ ē sapie. Qz autē btā ꝟgo maria sit potētissima. ꝑ phaī p mo. qz hz ptātē sup filiū suū ihm xpum p pter mr̄ne autoritaī imptū qꝺ nulla alia creatura habuit nec eē hēbit. Unꝺz Lu. ij. Et ipe erat subdit⁹ illꝭ. Bern. ds q̄by de us hoīby. Itē hz ptātē z dñaī potēter ī ce lo. qz q̄ꝺq̄ petit impetrat. z ipa q̄tidie ex materna sollicitudie p nob fideliꝫ orat Et firmiī credēdū est: qꝺq̄ꝺq̄ petierī mr̄ a fi lio suo qꝰ sibi rñdeat: qꝺ salomon rñde/ bat mr̄i sue di. Pete a me mr̄ q̄d vis: nec eni phas ē vt auertā faciē meā a te. Itē do minaī in iferno. qz demones arcet z refre/ nat ne possint nocere famul' z famlabꝫ su/ is. qz ipi demões nō solū timēt eā. sz etiaz nomē ipi⁹ ꝟginis marie. q nullo mō pñt audire. nec pmanere vbi deuote z plēa vo ce ꝑ nomē maria noīaī Unꝺz Bern. Fluūt z pereūt sicut cera a facie ignis demones vbicūqꝫ inuenerit crebrā hꝰ nois inuoca tionē. Itē dñaī in purgatorio dū mul tas aias meritꝫ suis ab ipis penis liberat Unꝺz legit de sctō Bern. q ipe triby vicibꝫ vidit descēdere btām ꝟginē mariā in pur gatoriū cū luce magna. z cū venisset ad o/ stiū purgatoriꝫ oēs aīe fideliū q̄ erāt ibi clamabāt. O regina celi z mr̄ dei liba nos z cū egrederet sp educebat magnā mlt̄itu dinē aiaz. Itē dñaī in terra. qz nll's pec/ eatoz excipit q̄n oēs ad suā miam ire pos/ sint. Hā cū oēs scti et angeli derelinquūt pctoēs. ipa tū nō derelinq̄t nec vnqꝫ dere/ linquet aliquē pctoē q̄ ad ipam cōfugiet. Unꝺz Maria tu pctoem toti mūdo despectū materno affectu amplecterī. nec deseris eū q̄uscqꝫ de⁹ p te placat⁹ ipum sue gre reformabit. Circa qꝺ sciēdū q q̄ꝺā pctoēs peccāt p infirmitatē. z illis aperit sinū sue potētie. qz dat illis ꝟtutē resisten di. Itē alīj peccāt p ignoratiā: z illꝭ aperit sinū sue sapiētie: z dat eis ꝟtutē recognoscē di. Etiā alīq̄ peccāt p certā maliciā. z illis aperit sinū sue mie. qz dat eis gr̄az penitēdi Bern. Maria mr̄ mie sinū oīby aperit. vt ꝺ plenitudie ipi⁹ accipiāt vniuersi. captiu⁹ redēptiōez. eger curatiōez. trist̄ ꝺsolatōez tepid⁹ ꝺfortatiōez. pctoz veniā. iust⁹ gr̄az angl's leticiā. filij ꝑsona carnis hūane sub stātiā. tota trinitas gl'az Quātū ad secū dā ptē illi⁹ ser. ē sciēdū q p⁹ xpm ad nullī sctoz tātā ꝺfidētiā hr̄e debē⁹ sic ad btāz ꝟ ginē mariā. q̄ ē mr̄ oīm nr̄m z sola pl⁹ pōt apud deū ipetrare q̄z oēs scti ī celo. Unꝺ Bern. Data ē tibi oīs ptās ī celo z ī terra vt oīa q̄cūqꝫ voluerī valeas ipetrare. Et q̄by ptz q ei⁹ ptās ē tāta q oīby hoīby nobi liby z ignobiliby. ciuiby. rustic'. virī z muli eriby. filij's z filiaby. famlis et famulaby p̄t subueīre: cū eā deuote iplorāt. Etiā oībus tp̄iby. in hyeme. i estate. de sero. de mane. ī meridie. ī media nocte p̄t succurrere eā in uocātiby. Etiā in oī loco. ī cāpis. i aq̄s. in domo. i foro. i mēsa. in lecto p̄t subuenire. Etiā in oīby cauk. i pauptate. i tristicia. in psecutiōe. i infirmitate. i tēptatōibꝫ varijs z ī oīby nccitatiby. Unꝺz Bern. Loq̄re dña z audit filiꝰ tu⁹. z q̄cūqꝫ petierī impetrab. Unꝺz ec Anc. Ab initio renouatiōis hūane oīby sub tuū p̄sidiū ꝺfugiētiby hucusqꝫ succurristi. z idcirco p oī creatura oī laude digniss̄ima dici z esse meruisti Item dicī scti Bern. elicik q nūqꝫ aliq̄s ho/ mīnū cuiuscūqꝫ stat⁹ fuerit q̄ deuote z ꝺfi denē btām mariā ꝟginē inuocauerit ab ini tio xpianitatis vsqꝫ hodie sp ei succurrit. Unꝺz Bern. Sileat miaz tuā btā ꝟgo ma ria q̄ te inuocatā ī nccitatiby suis sibi memi nerit defuisse. Etiā ex dictī scti Anc. elici p̄t q nunqꝫ aliq̄s famulo⁹ vel famulaz q̄ deuote eā inuocauerit z fideliī fuerit ꝟgi ni marie dānat⁹ ē nec dānari p̄t. Unꝺz anc. O btissima ꝟgo maria oīs ad te ꝓuersus z reduct⁹ ipossibile est vt pereat. Unꝺz oēs hoies q̄tidie inuocare debēt ꝟginē mariaz dicētes. Mōstra te esse mr̄em sumat p te p̄cē q p nob nat⁹ tulit esse tu⁹. Unꝺz Bern. O mr̄ dei z hoīs. o mr̄ rei z iudicī. o mr̄ re gī z exulis. cū sis mr̄ vtriusqꝫ. nō decz vt ī ter filios eē discoꝛdiā p̄mittas. Et sciē dū q ꝟgo gl'osa iureiurādo tenek nob sub uenire. z si ñ faceret tūc iiuste agerz. Deꝫ q re in discipl'o de tpe ser. d.a. B. Quātū ad terciā ptē illi⁹ ser. est sciēdū q btā virgo maria p̄t oīby hoīby subuenire eaz deuote inuocantiby ī oī loco. ī oī tpe. ī oīby nccita tiby. Et ꝑmo illis q̄ patiūk infirmitates z

plagas in mẽbris suis. Et ℔ oñdit in illo maledico. quẽ facer ignis iuasit ppt male dictiões suas. quẽ btã ỽgo ⁊ sctus ỽpoli/ tus sanauerũt. ℔ qre in promptuario btẽ marie ỽginis. xxxv. Etiã i piculo maris. Exẽplũ de illo q̃ cecidit inꝫ duas naues i pfundũ marꝭ. ⁊ ℔ qre ibidẽ. xxxix. Jtẽ i pi culo tẽpestatũ fulgurũ ⁊ tonitruoꝝ. Exẽ/ plũ de ℔ qre ibidẽ. cx. Etiã mlieres in ptu laborãtes debẽt eã p antiphonaꝫ Salue regina inuocare. Exẽplũ de mliere que se ptẽ dieb⁹ laborauit i ptu. ⁊ sctus frãciscus ⁊ btã ỽgo subuenerũt ei. ℔ qre ibidẽ. cxi.

Ultimo sciendũ q̃ multũ vtile est in q̃ libet ciuitate hr̃e eccliaꝫ i honore btẽ ma/ rie ỽginis dedicatã. ⁊ etiã in villis. q̃ btã ỽgo maria ẽ singularꝭ ptectrix illi⁹ ciuita tis aut ville. Exẽplꝫ de illa ciuitate que erat obsessa ab inimicis. ⁊ btẽ ỽginis ima go eã libauit ab hostib⁹. q̃re ibidẽ. lxxxiij.

De exaltatiõe sancte Crucis.

Sermo xxxv.

Si exaltatus fu

ero a terra. oĩa trahã ad meipm Joh. xij. Sicut inuenit̃ guttaꝭ in reb⁹ p quã descẽdũt. vt ptz in terra. ⁊ le/ uitas p quã ascẽdũt. vt ptz i igne. Sic in aliq̃b⁹ hoĩb⁹ est superbia q̃ facit cor grossum ⁊ ponderosuꝫ. ⁊ facit descẽdere. iuxta illõ Lu. xviij. Omis q̃ se exaltat hũ. Quia igi tur lignũ sctẽ crucꝭ fuit erat hũiliatũ in ℔ q̃ erat supplicij latronũ. ita fuit valde exal tatũ in passiõe in ℔ q̃ mẽbris ỽpi tanq̃ er margarit̃ ornatũ fuit Et hodierna die in ℔ q̃ heraclius imperator p ipam crucem de hostib⁹ gl'ose triũphauit. Jn pmissis igit ỽbis duo tanguntꝫ.

Primuꝫ est exaltatio sctẽ crucꝭ. cuꝫ dr. Si exaltatus fuero. Secũm est vtilitas passiõis cũ subiũgi tur. oĩa trahã ad meipm. Vñ in pñti ser/ mone tria sũt dicẽda

Primo de exaltatione sctẽ crucꝭ. Secõ aliq̃ p informatiõe nr̃a. Tercio aliq̃ miracula p cõsolatiõe nr̃a.

Primo ad primã pr̃e est sciendũ q̃ celebr̃ado sctẽ crucis exaltatione. p conse quẽs recolim⁹ oñiã passionẽ. Vñ canit. Tua crucẽ ador. dñe tuã glo. re. pas. Unde sctus Tho. in. iij. pte. q. xxv. ar. vi. Utrũ ỽpi pr̃ adorari adoratiõe latrie. q̃ crux ỽpi sanguine pfusa est vera imago crucifixi et pansi. ⁊ cũ de imago est etiã lignũ qõcũq̃ ad modũ crucis formatũ. Circa ipaꝫ exaltationẽ sancte crucꝭ ẽ sciendũ q̃ crux ỽpi primo exaltata est in die pascheis: q̃n ỽps in ligno crucis suspẽsus fuit Sed q̃reres q̃re ỽps in ligno crucꝭ mori voluit ꝟra dei mandatũ pomum ligni vetiti co medebat. ⁊ iõ ꝟueniens fuit q̃ ỽpus ad sa tisfactionẽ p illo pctõ seipꝫ pateret ligno affigi. q̃si restituens q̃d adam abstulerat. Juxta illud ps. lxviij. Que nõ rapui tũc exoluebã. Aug. Contẽpsit adã pceptũ ac cipiens ex arbore pomũ. Sz q̃dq̃d adam amisit ỽps inuenit. Secõ exaltata est sicut hodie festũ exaltatiõis celebramus.

Pro q̃ sciendũ q̃ ppter magnã victoꝛ/ iam ⁊ insigne miraculũ q̃d de⁹ oñdit p san ctã crucẽ festũ illud ab ecclia celebr̃at. ⁊ ex altatio sctẽ crucꝭ appellat̃. q̃ tali die fidel multũ fuit exaltata. Uñ legit̃ q̃ anno dñi sexingẽtesimo decimotercio. pmittẽte deo flagellari ppl'm suũ p paganos. Cosdras rex persaꝝ oĩa regna sibi subiugauit. Hie rusalẽ aũt veniẽs ptẽ sctẽ crucis quã sctã helena ibi reliq̃t aspoꝛtauit. Volens aũt ab hoĩb⁹ honorari vt de⁹ turrim ex auro ⁊ argẽto interlucẽtib⁹ gẽmis fecit. ⁊ ibidẽ solis ⁊ lune ⁊ stellaꝝ imagines collocauit ⁊ sic i throno residẽs tanq̃ de⁹ pr̃. lignum sancte crucꝭ sibi a dextris posuit loco filij ⁊ gallus a sinistris loco spũssci. ⁊ sic se sti deũ adorari pcepit. Tũc heraclius impa/ tor exercitũ collegit. ⁊ ꝟtra filium cosdre iuxta danubiũ flumẽ dimicatur⁹ coſdre Tandẽ vtrinq̃ exercitui placuit vt ỽpi soli supra pontẽ ꝟueniret. ⁊ q̃ victor existeret. ipe sine dãno vtriusq̃ exercitus imperiũ vsurparet. Die heraclꝰ se totũ deo ꝟulit ⁊ se signo sctẽ crucꝭ deuotiõe q̃ potuit cõ/ mẽdauit. Amboꝫ itaq̃ pflictũ intrãtibꝫ heraclio dñi victoriã tribuit. ⁊ eũ cũ exer citũ suo impio subiugauit adeo q̃ tot⁹ po pul⁹ cosdre sacr̃ baptisma susciperet. Tũc heraclꝰ ad cosdrã pueũ ⁊ throno aureo eũ repiẽs dixit. Oz lignũ sctẽ crucꝭ ſ mo/ dulũ tuũ honorasti. si fidẽ ỽpi recipies: vi tã ⁊ regnũ ℔ habis. sinaũt te gladio meo perimã Cũ aũt acq̃escere noluit ipz decol lauit. ⁊ filiũ suũ decẽ annoꝝ q̃m cũ ipo rep/ pit baptisauit. ⁊ regnũ pfectũ ei dimisit. tur riz ỽo destrues auꝝ ⁊ argẽtũ ad ecclias re/ parãdas destinauit. Sanctã igit crucem

accipiens hirl'm reportauit. Cũ autez de mõte oliueti descẽdẽs p portã quam dñs passur⁹ intrauerat in eã regio ꝛ ornamẽtꝭ impialiby ingredi vellz. repẽte lapides por te descẽderũt. ꝛ inuicẽ qi vn⁹ pies se clau serũt. sup q̃ cũctꝭ stupẽtiby ãgls dñi signũ crucis i maiby tenẽs sup portã appuit di. Cũ rex celoꝝ ad passionẽ p hãc portaz in gredi vellet. nõ cultu regio. sz hũili asello i grediẽs exẽplũ suis cultoribꝫ dereliq̃t. Et his dictꝭ angls dñi recessit. Tũc impator lacrimat⁹. seipm discalciauit. ꝛ vestimẽta vsq̃ ad camisiã exuit. ꝛ crucẽ dñi accipiẽs vsq̃ ad portã dñi hũilit baiulabat. Dor qꝫ mur⁹ se ecõuerso aperuit ꝛ libeꝝ patefe cit impatori ingressuz. Ret aũt deuotissi mus in h⁹ crucꝭ laudẽ prupit di. O crux splẽdidior cũctꝭ astris mõo celebris hoiby multũ amabil'. q̃ sola fuisti digna portare pciũ mũdi. salua pñtem caterua ĩ tuis ho die laudiby ꝓgregatã. tuo vexillo signatã. sisq̃ pciosa crux in suo loco restituit'. ꝛ sta tim paralitici q̃ttuor curant'. leprosi decẽ mũdant'. ceci. xv. illũiant'. demões effugãt ꝛ a varijs lãguoribꝫ plimi liberant' Et sic impator eccl'ias repans ad ppria remea uit. Tercio q̃tidie exaltat' in eccl'ijs. ꝛ h̄ in mẽoriã ihu xpi crucifixi Habem⁹ eĩ triplex mẽoriale passiõis xpi Prio ĩ vi su. sicut fit ĩ imaginiby crucifixi vbi passio xpi figurat'. ꝛ ec̃ in imaginiby sctõꝝ vbi vi ta sctõꝝ simpliciby declarat'. Un̄ dr in de cre. Imagies sctõꝝ ꝛ picture sũt libri lai coꝝ ꝛ scripture. de ꝓse. di. iij. Perlatũ. Scdo in auditu. vt q̃n passio xpi pdicat'. Un̄ qlibz pdicatoz dz conari vt ĩ qlibz f/ mone faciat aliquã mentionẽ de passione xpi. Tercio i gustu vt in sacro altaris. Un̄ cũ q̃s sumit sacrm h̄ debz fieri cũ me moria passiõis xpi. Un̄ ipe xps dixit di scipulis. Hoc facite ĩ meã cõmemoratõz Quarto crux xpi exaltabit' in extremo iudicio. qz mal' ibi erit in testimoniuz sue dãnatiõis. Un̄ tũc xps sanguinem suũ a mal' hoiby reqret fm Chrik. di. Ego ppt vos hõ fact⁹ sum. ppt vos alligat⁹ ꝛ delu sus ꝛ cesus ꝛ crucifix⁹. vbi est tantaꝝ iniu riaꝝ meaꝝ fruct⁹. Ecce pciũ sanguis mei quẽ dedi ĩ remissionẽ aiaꝝ vraꝝ. vbi ẽ fui tus vra: quã mihi ꝓ pcio sanguis mei de distis. Erit ꝛ bonis in saluatiõis signuz. Un̄ Chrik. sup Mat. Crux ꝛ cicatrices xpi ꝛ adũs solis erũt lucidiores. Uide er/ go q̃nta sit virt⁹ crucꝭ xpi cuz sol obscura bit' ꝛ luna nõ dabit lucẽ suaz. vt discas q̃/ mõ crux luna lucidiorꝛ sole clarior erit in iudicio ad bonoꝝ ꝓsolationẽ. Quãtuz ad scõaz ptẽ ist⁹ ser. ꝓ nra iformatiõe ẽ sci endũ. q̃ p signũ crucꝭ debem⁹ vincere tem ptatiões dyaboli. Un̄ h̄ q̃rit' vñ occasiõz demon nos tẽptãdi sũpsit. Rñdet Lassi an⁹ in collatiõiby. ex inuidia. Cũ ppt sup biã de celo detrusus fuisꝭ: ꝛ ognoscerz ho mine ĩ locũ quẽ pdidit puẽtuꝝ. stimulat⁹ inuidia hoiez tẽptauit. Sic adhuc eadẽ de cã tẽptat nos q̃tidie vt impediat nos ĩ nra salute. Etiã q̃rit' vtz temptare pos sint q̃n voluerit. Rñdet ibidẽ q̃ nõ. vt ptz de iob quẽ sathanas nõ potuit tẽptare ni si licẽtiat⁹. imo nec demões potuerũt itra re porcos nisi xpo annuẽte. vt h̄ Dar. v

Etiã q̃rit' vtrũ tantã vim h̄ñt demões tẽptãdi sicut olĩ. Rñdet ibidẽ q̃ nõ. Oliz pauciss̃imi ĩ heremo cõmorari poterãt ni mia ferocitate demonũ deterriti. etiã cuz iter decẽ q̃sdã vicissiz vigilare ꝛ orare op tet. ppt visibilia fantasmata demonũ Sz iã. ppter diligẽtiã hoĩm aut. ppt crucẽ ĩ ec clesia lati⁹ pdicatã minus infestamur.

Etiã q̃rit' vtz demões de ꝟflictu dolorez reportẽt. Rñdet q̃ sic. Hã ficti ꝓfundunt'. Diere. xvij. Cõfundant' q̃ me psequunt' ꝛ nõ ꝓfundar ego. Etiã q̃rit' vtz demon set' supat⁹ denuo tẽptet. Rñdet' fm b. tho. pte. i. q. xiij. Quidã dict' q̃ demõ set' supa tus nullũ hoĩem de ceto tẽptare pt. nec de eodẽ nec ꝺ alio pctõ. Quidã aũt dicunt q̃ pt aliũ tẽptare: sz nõ eũdẽ. ꝛ h̄ ꝓbabil'r ꝺr. si tñ intelligat' vsq̃ ad aliq̃d tps. Un̄ Lu ce. iij. ꝺr. q̃ ꝓsũmata oĩ tẽptatiõe dyabo lus recessit a xpo vsq̃ ad tps. Qũo aũt dy abol⁹ tẽptat nos q̃tidie ꝺtinue ꝛ mltipli cit'. Hoc q̃re ĩ pmptuario ifra vbi macha ri⁹ dyabolũ vidit cũ vasculis. xiij. T.

Quãtũ ad terciã ptẽ ist⁹ ser. sciẽdũ q̃ qli bz p̃tereũdo crucifixũ dz reuerẽtiã exhibe re ipi xpo q̃ mortu⁹ ẽ p eo ĩ cruce. Et q̃cũ q̃z pcurat aliq̃d crucifixũ ĩ publica strata seu eccia. ꝛ q̃tiẽscũq̃z a qlibz hoĩe p̃tereũte reuerẽtia exhibet' xpo a qlibet hoĩe hẽbit specialẽ pticipatoez ĩ pñti vita: si ẽ in gra. ꝛ ĩ fuko spẽale accidẽtale gaudiũ. si erit in gl'a Etiã sciẽdũ q̃ laudabile ẽ h̄re crucifi xũ circa lectũ l' circa mẽsaz. vt cũ q̃s ispicit

Sermo

crucifixū memorē dñi nr̄i passionē: ⁊ ima
ginē btē marie ꝟginis vl' apl'i tui vel san/
cti franciſci vl' barbare Et ſciēdū q̄ qñ
cūq; ꝺs inſpicit crucifixū tūc dz tria cōſi/
derare. Prio q̄ xps bz in cruce caput ī
clinatū ad oſculandū. in ſignū q̄ optat re
cōciliari cū pctōre: ſi pctōr cupit ex corde
recōciliationē. Scōo q̄ bz ābas manꝰ
extēſas ad amplexādū: ſicut mr̄ amplexat
filiū. ſic xps patꝰ eſt amplexari pctōrez cū
brachijs mīe ſue. ⁊ ſibi oīa pctā indulgere
ſi ex corde penitet eū feciſſe ⁊ amplꝰ non
velit mortal'r peccare cū diuīo adiutorio.

Tercio ābos pedes cruci affixos. in ſi/
gnū q̄ vult ſecuz manere: ⁊ nunq; ab illo
hoīe recedere niſi ipe prꝰ recedat ab eo. nꝙ
eum ꝺtemnere niſi prius ꝺtēnat ipm. Er
go ihs xps dr emanuel: qđ interptat nobi
ſcū deꝰ. Q; aūt xpo valde placet cū quis
orat ꝓtereundo crucifixū ī publica ſtrata
vnū ꝑr nr̄ ⁊ aue maria. ꝟ oñdit in vno la/
trone q̄ orauit vnū ꝑr nr̄ añ crucifixum.
⁊ ſic ſaluat⁹ eſt. Hoc q̄re in diſcipl'o dr tpe
ſer. xlix. R. Et ſcienduz q̄ dyaboli vin
cunt̄ p ſctē crucꝭ ſignū. Sicut de ſctā Ju/
ſtina legit̄ quā dyabolus valde impugna
uit ꝓuis cogitatiōibꝫ ⁊ ipa ſctā ꝟgo ī ſe re
uerſa ꝺtinuo ſe ſigno ſctē crucis muniuit
⁊ dyabolus fugit. ⁊ ab oñi tēptatiōe ſtatī
liberata eſt. Etiā de eadē legit̄. q̄ dyabo/
lus ſemel ī ſpecie pulcerrimi iuueīſ ſe trās
figurauit. thalamū eiꝰ ingrediēs cū ipa in
lecto ſuo eſſet. ⁊ ipe ī lectū eiꝰ impudenter
inſilijt. ⁊ in eiꝰ ampleruz ruere voluit. qđ
vidēs ſctā iuſtina ⁊ adeſſe itelligēs dyabo
lū. mox ſignū crucꝭ edidit ⁊ ſtatim dyabo
lus euanuit. Etiā legit̄ de eadē q̄ nobilis
q̄daz eā in vxorē hr̄e deſiderauit. Et Ky/
prianū necromanticū rogauit vt eaz ſibi
in vxorem ordinaret. Et ipe cyprianꝰ mi
ſit ad eā diuerſos demones. ⁊ ipa ꝟgo ſan
cta p ſignū ſctē crucis oēs ſupauit Quere
hoc infra ī ꝓmptuario. exēplo. xxxix. L.
Ultio ſciēdū q̄ opa nr̄a oīa debemꝰ face/
re cū ſigno ſctē crucꝭ ꝺ mane ⁊ de ſero. ⁊ eē
in comedēdo ⁊ bibēdo. Exēplū de ꝟgine
q̄ comedit lactucā ī orto ſine ſigno ſancte
crucꝭ. ⁊ etiā de ꝙerſo q̄ bibit vinū ī ciuita
te ſine ſigno ſctē crucꝭ. Iſta exēpla haben
tur in dyalogo Bregorij. ⁊ quere ea infra
in ꝓmptuario. xl. L.

De ſctō Matheo apl'o. Ser. xxxvi.

Vidit ihesus ho
minē ſedentē in telonio matthe/
um noīe. ⁊ ait illi. ſeqre me. et ſur
gens ſecutꝰ eſt eū. Ita ſcribit̄ Mat. ix. ⁊
inſtantꝫ feſtiuitatꝫ euāgelio. Si enī aliqs
infirmꝰ ſanari deſiderat. optet vt infirmi
tatē ſuā medico apiat: ⁊ vt medicus circa
ipm diligētē curā adhibeat. ⁊ vt ipe ſana/
tus ſanitatē ſuā p ſigna euidētia oſtendat
Iſta tria notant̄ in ꝟbis ꝓmiſſis. Primo
ponit̄ ſpecies infirmitatꝫ ex ꝑte egroti. cū
dr. Vidit ihs hoīem ſedentem in telonio
mattheū noīe. Scōo ponit̄ modꝰ curati
onis ex ꝑte medici. cum dr. ſeqre me. Ter
cio ponit̄ oñſio curatiōis ex ꝑte ſanati. cū
dr. ⁊ ſurgēs ſecutꝰ eſt eū. Uñ ī pñti ſer. ad
honorē ſctī matthei tria ſūt dicēda. Prio
ꝓuilegia ſctī matthei. Scōo aliq̄ p infor/
matiōe ſimpliciū. Tercio aliq̄ miracula p
ſolatiōe hoīm. Quātū ad ꝓmā ꝑtē ſci
endū q̄ ſctūs matthe⁹ bz ſeptē ꝓuilegia q̄
nob oīby ſūt ꝙſiderāda. Primū. q̄ xps
vocauit eū ad apl'atū q̄ dixit. ſeqre me. ⁊
ipe ſtatī ad vnū ꝟbū ſecutꝰ eſt eū. ⁊ nō ſolū
celerit̄ ſz etiā gaudēter In cuiꝰ ſignū fecit
ſibi ꝓuiuiū magnū ī domo ſua. ſic euāge/
liū hodiernū dic. Scōm ꝓuilegiū. q̄ ī
ter q̄ttuor euāgeliſtas ipe ē ꝑm⁹ in ordi/
nē. Uñ Iero. Sicut matthe⁹ prio ī ordine
ponit̄. ita euāgeliū prio ſcript̄. Et inſti/
guras euāgeliſtaꝝ nobiliori figura figura
tur. q̄ ī forma hoīs. Et rō huiꝰ eſt: q̄ ipe
ſcripſit hūanitatē xpi. Hā in ꝓncipio euā
gelij ſui ſcripſit genealogiā xpi Jn medio
ꝑdicatōez xpi. Jn vltio xpi paſſionē Et h
euāgeliū ſcripſit ī iudea lingua hebraica.
Ceteri euāgeliſte ſcripſer̄t ī lingua greca.
lingua aūt hebraica ē nobilioz. q̄ fuit pri
ma: ⁊ līgua ade. ⁊ a deo imediate tradita. ⁊
lingua decora. q̄ ſic rabbi Moyſes dicit
Nullū vocabulū ꝓpriū ī līgua illa depu/
tatū ē ad aliquā feditatē vl' turpitudinem
noīandā: ſz p aliqs circūlocutōes talia ex
ꝓmunt̄. Erit etiā ꝑpetua ⁊ eēna. q̄ ſic dic
Iſiō. Poſt die iudicij oēs ligue ceſſabūt.
⁊ ſolū manebit līgua hebrea. Tercio q̄
euāgeliū ſuū freq̄ntiꝰ oīby aliqs ī eccīa legi
tur. Eccl'ia eī freq̄ntiꝰ legit euāgeliū mat
thei. epl'as Pauli. pſalmos dauid. Et rō
hꝰ eſt vt nullꝰ pctōr deſpet de mīa dei q̄n/
tūcunq; magnꝰ pctōr eſt. q̄ oīne peccatū

XXXVI.

cõmittit aut ex infirmitate hũana: aut ex ignorãtia: aut ex certa malicia. Ex infirmitate hũana peccauit ipe matthe⁹ Pecuniam eni p lucrũ augere ab hũana pcedit infirmitate. Ex ignorãtia peccauit paulus qz dicit vt hr̃.i. Tbim̃.i. Ignorãs feci. qz pſecut⁹ ſuz eccl̃iam dei. Ex certa malicia peccauit dauid. qz adulteriũ cõmiſit z homicidiũ ppetrauit. Ut igit oñdat q nullus dz deſpare de dei mia. ſiue peccet ex infirmitate. ſiue ex ignorantia. ſiue ex certa malicia. iõ dicta iſtoz triũ freqnter recitãtur in eccl̃ia. Quartũ in q̃ oẽs ſctõs in celo pcellit ẽ: qz eſt martir apl's z euãgeliſta. ita q̃ nullo alio ſctoz iſte tres p̃rogatiue inſit inueniunt. Petr⁹ q̃dẽ fuit apl's z martir: ſz nõ euãgeliſta Johes fuit apl's z euãgeliſta: ſz nõ martir. qz ſanguinẽ ſuũ ñ fudit ſz in pace q̃euit. Stephan⁹ fuit martir: ſz nõ fuit apl's neq euangeliſta. Mat⁹ thes⁹ vo fuit apl's martir z euangeliſta. Quitũ p̃uilegiũ. qz cõpoſuit octauũ articulũ de. xij. articul' fidei di. Inde vẽturus est iu. vi. z moz. Ubi ſciẽdũ q̃ q̃libz xp̃ianus⁹ tenet credere futurũ iudiciũ. qz ẽ octauus articul⁹ fidei. Et iſte articul⁹ dz nob inducere z incutere timorez magnũ. qz de oĩbus sum⁹ reddituri rõez ſtrictã. Eccs. xij Lucta q̃ fiũt adducz dñs in iudiciũ. Nam sum⁹ reddituri rõez de cogitatiõibus nr̃is. Sap.i. In cogitatiõibus impij interrogatio erit. Et iã de oĩbus ẏbis Mat. xij. De oĩ ẏbo ocioſo rẽ. Et iã de opibus nr̃is q̃ gessim⁹ in corpe. de omi greſſu viſu tactu rẽ. Apl's. ij. Coz. v. Oẽs nos maifeſtari oportet añ tribunal xp̃i. vt referat vnuſq̃sq in corpe. put geſſit ſiue bonũ ſiue malũ. Et iam de rebus tpalibus quo lucrat⁹ es. quo poſſedisti. quo expẽdiſti. Etiam q̃libz de officio ſuo z artificio. ſ. faber. ſartoz. ſutoz. pictoz. Et iã q̃libz de ſtatu ſuo. ſ. mr̃imoniali. viduali. ẏginali. Sextũ p̃uilegiũ: qz feſtũ el⁹ hodie ſolẽniter celebrat in tota eccleſia dei. z ip̃i⁹ vigilia ſub p̃cepto ieiunatur. Septimũ qz q̃tidie in oĩbus miſſis p totũ annũ noiat. Quãtũ ad ſcõaz ptez iſti⁹ ſer. ſciẽdũ q̃ matthe⁹ noiat publicanus. qz tpalibus lucrz inhiabat ſedẽs in telonio. qđ negociũ vix ſine pẽto mortali exercet. Uñ p informatiõe nr̃a ſciẽdũ q̃ cũ tpalibus peccat q̃s q̃ttuor modis. Prio ocupiſcẽdo bona alioz q̃ deũ z iuſticiã. vl' etiã q̃ ocupiſcũt iuſtas res hr̃e sz ad malũ finẽ. ſ. ad peccãdũ. puta ad vanã gl'az exercendã. vl' ad luxuriã. vl' ad crapulã. ſic ille diues de q̃ ſcribit Lu. xvi. q̃ epulabat q̃ti die ſplẽdide rẽ. Etiã q̃ cũ nimio appetitu vl' amoze afficiunt ad tpalia. q̃uis ñ iniuſte vellẽt ea acq̃rere. tñ qñ iſte appetitus z amoz tpaliũ ſupat vl' p̃cellit amorez dei z appetitũ ꝓprie ſalut⁹. ſic q̃ mens ſuffocat ex toto. tales etiã ḡuit peccãt. Sicut heu plures ſũt q̃ totũ coz ſuũ occupãt cũ tpalibus. ſic q̃ raro vl' nunq̃ de deo vl' ſalute ꝓpria vel futuro iudicio cogitãt. Sz qñ q̃s appetit bona aliena cũ volũtate ꝓditionata. ſ. ſi poſſet hr̃e ſine offenſa dei ac iniuria primi. z tũc nullũ pctm̃ eſt. vl' ſolũ veniale pctm̃ eſt Scõo peccat q̃s p auariciã acq̃rẽdo bona tpalia iniuſte. ſ. cũ vſura vl' ludo vl' p fraudẽ in emẽdo z vẽdẽdo. vel p furtũ vl' p rapinã. Nã q̃cũq̃ mõ q̃s tpalia iniuſte lucrat mortalit̃ peccat. et tenet ad reſtitutionẽ ſi vult ſaluari. ſiue ſit in rebus magnis. ſiue puis. Aug. Auar⁹ anteq̃z lucrat ſeip̃m pdit. z anteq̃z aliq̃d capiat capit. Idẽ Aug. Peccatũ non dimittit̃ niſi ab. re. Tercio peccat q̃s p diuitias male expendẽdo ſua tpalia. ſ. qñ non vtit̃ ad honorẽ dei z ad ſalutẽ primi z ꝓpriam. ſz vtit̃ ad peccãdũ ꝫ deũ. Tales poſſent dãnari: etiã ſi nullas res iuſtas hr̃ent: ſed ſuas iuſtas res ſic ad peccãdũ expenderent. Q̃d patz in illo diuite epulone Lu. xvi. q̃ ſepult⁹ eſt i inferno. z tñ nõ inuenit̃ ſcriptũ de eo q̃ fuit vſurari⁹ vel raptoz luſoz l' fur Sz bona ſua male expendit. ſ. in ſupbia veſtiũ. in gula. in crapula. z lazaro pauperi nõ ſubuenit. iõ dãnat⁹ eſt. O q̃t diuites ſequunt eũ in ſupbia veſtiũ hñtes p̃cioſas veſtes. longas caudas z ſciſſuras multas z multa paria veſtiũ. z ſic de ſingul'. Silr ſequunt eũ in gula. ſicut illi q̃ volũt optima fercula comedere z optimũ vinũ bibere. z ſic ſupflue expendũt ſuas iuſtas res. de quibus ſtrictã rõem vſq̃ ad vnũ denarium reddituri ſũt deo i nouiſſimo die. Similit̃ illi qui pdũt bona ſua p ludos z male ꝓſumũt z pdigaliter. Sz. d. iſta bõa ſũt mea z licet mihi cũ eis facere quid volo. Rñdeo q̃ nõ ſunt tua ꝓpria: ſz accõmodata a deo. Uñ apl's. Quid habes qđ nõ accepiſti. Ergo quilibet debet vti bonis ſuis tanq̃z rebus accõmodatis cũ timore ne

offendat deus q̄ eas sibi accommodauit.

Quarto peccat quis p̄ diuitias eas nimis auare possidēdo ⁊ retinēdo sua iusta bona. sic q̄ de supfluo nō subueniūt pauperib⁹ ex insatiabili cupiditate. qz sibi timent deficere semp. ⁊ tales reputantur raptores coz̄ deo. Uñ Amb. Nō minoris est crimis hñti tollere q̄s cū possis indigētib⁹ denegare. Ergo tantoz scias te inuadere bona. quāta bona posses p̄stare ⁊ nolis. q̄ q̄libet possidēs bona tpalia dz pauperib⁹ diuidere. Aug. Da xp̄o in terra q̄ tibi reddet ī celo. Exq̄ sctūs matthe⁹ fuit telonari⁹. Tūc q̄rit q̄t req̄runt ad verū teloniū. Rñdet q̄ tria. P̄mo autoritas illi⁹ qui hz ptātez instituēdi vt rex vl̄ impator Scdo vt fiat p̄ pace tuēda vl̄ p̄ via reparāda. Tercio vt fiat moderate ne paupes nimiū aggrauent. vt ptz extra de ver. sig. Sup q̄busdā. Et est sciēdū q̄ q̄ recipiunt pedagiū a clericis sunt ipo facto excōicati ⁊ nō p̄nt absolui a pctis nisi restituāt illis a quib⁹ recepert. vt ptz extra ō cōsue. q̄s li. vi. Etiā sciēdū q̄ q̄ nouū teloniū ꝓtra deū ⁊ iusticiā instituūt. vl̄ q̄ antiquū teloniū aggrauāt. q̄t denarij vl̄ grossi vel floreni ibi recipiunt ꝓtra deū ⁊ iusticiā. tot penas nouas ī inferno hñt accidētales. ⁊ h̄ q̄diu durat illud telonium.

Quātū ad terciā ptē isti⁹ ser. est sciēduz q̄ oēs hoies debēt inuocare sanctuz Matheū tanq̄z singularē patronū ⁊ adiutorez in oib⁹ infirmitatib⁹. Uñ legit de eo q̄ ī p̄dicatiōib⁹ suis totā terrā egypti ⁊ regez ⁊ reginā conuertit ⁊ baptizauit cū filio ⁊ filia ⁊ q̄si cū oī pp̄lo suo. sic q̄ p trigīta dies q̄si q̄draginta milia hoīm fūt baptizati. ⁊ ipe confirmauit p̄mōes suos sequentib⁹ signis. Uñ legit q̄ p ipm adhuc existētē in p̄senti vita plures ceci illūiati sunt. ⁊ mlti paralitici curati. ⁊ plures leprosi mūdati. et multi a demōib⁹ liberati. Etiā legit q̄ beatus Barnabas euāgeliuz q̄ō sctūs matheus ex inspiratiōe spūssci scripserat secū ferebat. ⁊ sup infirmos illud ponēs oēs tā in fide barnabe q̄s etiā merito beati matthei ꝓtinue sanabant. Etiā hz ptātez sup draconeſ. Uñ legit q̄ etiā duo dracones p̄ duos magos. s. Zaroes ⁊ arphaxat fuerūt missi ad sctm̄ mattheū ignē sulphureum ex ore ⁊ naribus euomētes. Apls aūt signo crucis se munies. ⁊ in nomīe ihu xp̄i draconib⁹ p̄cepit vt abirent nullū ledētes protin⁹ abierūt. Etiā sup̄ morte hz ptātē qz filiā regis quā ipi magi nō poterant suscitare: ipe suscitauit a mortuis.

De angelis Sermo xxxvij.

Angelis suis mā

a dauit de te vt cu. tei o. v. t. ps. xc

Ex q̄bus ꝓbis colligit q̄ ī illo qui angelis mādauit magna oñdit charitas. in angel' magna hūilitas. ī hoie magna dignitas ⁊ vtilitas. Charitas dei in h̄ oñditur q̄ tātos ⁊ tales custodes hoi deputauit. Uñ Bern. Dñe q̄d ē hō. qz innotuisti ei. aut fi. ho. q. re. e. Deniq̄z mittis ei spūm sctm̄. p̄mogenitū tuū. immittis ei spūm sctm̄. p̄mitis etiā vultū tuū ⁊ illos brōs spūs p̄terros mittis in mīsteriū nr̄m Scdo i angelis oñdit magna hūilitas. q̄ tā hūile officiū nō recusant. s̄z hoies tā diligēter cu/ stodiūt ⁊ illi mīstrant. Et io hō magnā dz h̄e reuerētiā coz̄ angl'o q̄ sibi dignant mīstrare. Uñ Bern. In quis diuersorio. in quis angulo reuerētiam exhibe angl'o tuo: nec audeas illo p̄ñte q̄ō me videre nō auderes. Semp aūt angli hoies custodiunt. Hā stātes tenēt ne cadāt. cadētes adiuuant vt resurgāt. resurgētes custodiūt ne iterq̄ cadant. Tercio oñdit in homine magna dignitas. Uñ Hiero. O mag̃ dignitas aiaz. vt vnaq̄q̄z ab ortu sue natiuitatis habeat angl'm ī sui custodiā deputatū. Dat enī angl's ī custodiā hoi existenti in vtero mr̄is: ne a dyabolo suffocet. Posset ei puer ī vtero mr̄is suffocari a dyabolo ⁊ abortiu⁹ fieri. Egressus ab vtero matris posset a baptismi gr̄a ipediri. ⁊ sic dānaret. Uñ dr in decre. Anima corpi vnita. si ī baptismo lota nō fuerit eternalr̄ perit. xxiij. q. iij. si habes. Uñ etiaz Joh. iij. dr. Nisi q̄s renat⁹ fuerit ex aq̄ ⁊ spū̄sa. nō pt in. reg. d. Etiā viuēs ī mūdo posz ad mlta pcta ptrahi. s̄z angl's eū custodit ⁊ defendit ⁊ pcta ꝓculcare facit. Etiā de mōdo eunte p̄ mortez ne de fide tēptet vel in desperatiōnē ptrahat ⁊ a confessiōe ⁊ sacramentis impediat. qz dyabol⁹ q̄s nō potuit in vita decipe. nititr in morte supplātare. q̄s eni nō potuit decipe ī iuuentute q̄ est pria vita hoīs. vel ī senectute q̄ est scda vita hominis. nititr in morte decipe q̄ est vltia vita hoīs. Itē necessaria est homi custodia

angeli post mortē. qz tres vie sunt pᵒ mortē. Prima est q̄ ducit ad infernuz. scda ad purgatoriū. tercia ad celū. In pria angl's aiam custodit: ne a demonib⁹ rapiat̄ z ad infernū deducat̄ Uñ tal' ania regratiatur ꝓpo di. ps. xciij. Nisi dñs adiuuisset me. s. angelū suū: paulomin⁹ habitasset i inferno a. m. Et illud ps. cxxiij. Ania nr̄a sicut passer ere. est de la. ve. In scda via angel⁹ aiam custodit. qz vt purget inducit aiam in purgatoriū. z postq̄ purgata ē aia ipaz letant̄ educit. In tercia via q̄ ducit ad celū custodit aiam. qz ab oib⁹ laqueis eā defendit z i celū eā introducit. Exodi. xxiij. Ecce ego mittā angelū meuz q̄ te custodiat z inducat i terrā quā pmisi patrib⁹ tuis

Quātū ad scdaz ptē ist⁹ ser. sciendū q̄ michael archangl's cui⁹ festuz hodie colimus hz officiū ponderādi merita z demerita aiaz. Hā fm picturas q̄ sunt libri laicoz̄ michael in statera animas ponderat. vt que sint plene z que sint vacue recognoscat. Dicitur autem Danielis. v. Appensus es i statera. z inuentus es minus bñs. Sūt igit̄ q̄dā aie vacue. q̄dā semiplene. q̄dā plene. z q̄dā supplene Uacue sunt q̄ secū nll'a bona opa portauerūt. istas michael ponderat: z eas vacuas iueniēs dic̄ Appensus es i statera z inuēt⁹ es nihil habens. Dicere ꝑ ꝓpt talib⁹ qđ dr Apocal'. iij. Tu es miser z miserabil' paup z cec⁹ z nudus. Tales ei sūt nudi: qz bonis opib⁹ exuti. Ceci: qz ignorātia sūt obtenebrati. Pauper: qz sctoz̄ oīm suffragijs destituti. z io erūt miserabiles. qz visioe diuia erūt priuati. Miseri: qz gehēne incendio deputati. De talib⁹ i psona xp̄i dic̄ micha el' Mat. xxij. Ligat̄ manib⁹ z pedib⁹ mittite eū in tenebr̄. ex. Semiplene anie sūt q̄ licet aliq̄ bona opa fecerūt. tñ tepide z negligent̄ fecerūt. Istas sctūs michael pōderabit z dicet. Appensus es i statera z inuēt⁹ es min⁹ bñs. Istis ec̄ ꝓpt dicere illud Apocal'. iij. Nō inuenio opa tua plena coraz̄ deo meo. illa opa sūt plena q̄ fiūt cum feruore Ista sūt semiplena q̄ fiūt cū negligentia z torpore. Talib⁹ ei dicet michael i psona xp̄i illud Apoc'. iij. Utinā frigidus esses aut calid⁹. sz qz tepid⁹ es icipiā te euomere ex ore meo Ille aie sūt plene q̄ secū multa bona opa portauerūt. Tal' erat aia illa de q̄ dr Act. xi. Dec erat plēa bonis opib⁹ z eleōsinas faciebat. Istas sctūs michael ponderabit z dicet. Appēsus es i statera: z inuēt⁹ es sat̄ bñs. fm illud Mat. xxv. Esuriui z dedistis mihi mā. Et io venite bñdicti p̄ris mei. Iste aūt aie sunt supplene q̄ nō tm̄ ꝓcepta seruauerūt: sz etiā ꝓsilia superogauerūt. Istas michael ponderabit z dicet. Appēsus es i statera: z inuēt⁹ es mltū bñs. Ist̄ etiā ꝑt dici illō Lu. vi. Mēsurā bonā z ꝓfertā z coagitatā dabūt in sinū v̄m. Ipi ei fuerūt diuinoz̄ māda toz̄ ꝓseruatores. z io habebūt mēsurā bonā. Et fuerūt terrenoz̄ ꝓtēptores. z io habebūt mēsurā ꝓfertā. Fuerūt ꝓpie volūtatis subiugatores. io habebūt mēsuram coagitatā. Fuerūt castitat̄ amatores. io habebūt mēsurā supefluētē Scdo michael hz officiū deportādi aias. Portat ei anias sctoz̄ i celū. Uñ eccl'ia canit. Archangele michael ꝓstitui te ꝓncipē sup oīs aias suscipiēdas. Nō tñ intelligēdū est q̄ ipe solus portet: qz z alij angl'i secū portāt sed q̄ ipe honorabili⁹ portat: z q̄ ceteri angeli q̄ secū portāt sunt sibi subditi. sic̄ cardinales sūmo pontifici sūt subditi. Et io cantat eccl'ia. Michael ꝓpos̄t⁹ paradisi quē honorificāt angeloz̄ ciues. Uñ creditur eē de ordie p̄cipat⁹. ceteri ꝓo qui portant de ordie inferioz̄ angl'oz̄. Portāt autē angl'i aias sctoz̄ valde reuerēter. qz nō in hūeris: sz in manib⁹. Uñ ps. xc. In manib⁹ portabūt te. Portāt valde diligenter qz ab oib⁹ offendicul' z piculis eas custodiūt z ꝓseruāt. Uñ sequit̄. Ne forte offendas ad la. p. t. sup aspi. z basi. ambula. rē. Portāt valde gaudent̄. qz cū canticis et iubilatiōib⁹ eas in celū deducūt. Uñ Isaie lv. In letitia egrediemini: z in pace deducemini. mōtes z colles cārabūt coraz deo laudes. Etiā portāt valde hūilit̄. qz pauperes z mēdicātes nō despiciūt. sicut ptz Lu. xvi. Factū est vt moreret̄ mendic⁹ lazar⁹ z portaret̄ ab angel' in sinū abrae.

Etiā sciēdū q̄ archangl'o michaeli multa q̄ sūt mire ꝑtuz attribuunt̄. Ipe vt dicit̄ egyptiacis plagas intulit. mare rubrū diuisit. pp'm isrl' p desertū deduxit: z i terrā pmissiōis introduxit. Ipe int̄ sctoz̄ angeloz̄ acies vexilliferꝰ xp̄i hr̄. Ipe a dño cōstitut⁹ est ꝓnceps eccl'ie. Ipe sctoz̄ aias recipit: z in padisuz exultatiōis ꝓducit. Ipe enī vt daniel testat̄. tpe antixp̄i ꝓsurget. et

S

p electꝫ tãꝯ defẽsor ꝛ ptector astabit. Jpe ad dei imp̃iũ antixp̃z exñtem l mõte oliue ti potent occidet. Jn voce ip̃i⁹ archange/ li michael mortui resurgẽt. Jpe crucẽ cla nos lanceã ꝛ coronã spineã in die extremi iudicij p̃sentabit. Quãtũ ad terciã ptẽ sciẽdũ q ip̃i angli a nob sũt honorandi Pr̃io qz sũt custodes nr̃i. qz vix possemus subsistere si custodia angl'oz nõ eẽt. Unꝺ Hiero. Si custodia angl'oz nõ eẽt. insul tus malignoz spirituũ ꝺs sufferre posset.

Scõo honorãdi sũt. qz sũt frẽs ꝛ cõci/ues nr̃i. Oẽs ei electi assumunt ad ordies angl'oz. q̃dã ad supiores. q̃dã ad medios q̃dã ad iferiores p diuersitate suoz̃ meri/toz. Joh. xiij. Jn domo p̃ris mei mãsio nes m'te sũt. Tercio qz ip̃i sũt orõnuz nr̃az añ deũ rep̃sentatores. Jp̃i nãꝯ oro nes nr̃as deo rep̃sentãt. Thob. xij. Qñ o/rabas cũ lacrimis ꝛ sepeliebas mortuos: ego obtuli oraõem tuã dño. Quarto qz sũt regꝫ eterni nobilissimi milites. sic aũt videm⁹ i militibꝫ alic⁹ regꝫ. q q̃dã eoz sp in aula regia cõmorant ꝛ regi associant. q̃ dã aũt ciuitates ꝛ regni castra custodiunt q̃dã ꝯo regꝫ inimicos expugnt. Jta horũ militũ xp̃i q̃dã in aula regia. s. i celo empi reo sp regi associant. ꝛ ad ei⁹ honorẽ can/tica leticie ꝛ gl'e sp cantãt dicẽtes. Sctũs sctũs sctũs dñs de⁹ sabaoth. Alij aũt cu/stodiũt puintias. ciuitates ꝛ castra et vil/las. s. q nob sũt deputati ad custodiaz. cu/stodiẽtes statũ ꝯginũ ꝛ viduaz ꝛ ꝓiugato rũ ꝛ castra religionũ. Alij ꝯo dei inimicos id ẽ demões expugnt ne subdit' noceãt et eis dãna in corpe ꝛ aĩa inferãt. Quinto honorãdi sũt. qz ip̃i sũt tribulatoz ꝓsola/tores. Pr̃io ꝓfortãdo ꝛ roborãdo. Scõo ab impatiẽtia ꝓfuãdo. Tercio ip̃az tribu lationẽ refrigerãdo ꝛ minuẽdo. Et hoc si gnatũ est Dañ. iij. Angl's dñi cũ trib⁹ pue ris i fornacẽ descẽdit: ꝛ fecit fornacẽ q̃ vẽ/tũ roris flantẽ. Ultio sciendũ q angeli sũt a nob hodie ꝛ q̃tidie honorãdi. qz fui/unt nob in p̃nti vita q̃tidie i oi loco ꝛ i oi tpe. Hoc oñdit in sacerdote q celebrauit missaz in hirl'm. ꝛ angl's dñi reduxit eũ in patriã suã. Exẽplũ de h̃ q̃re i pmptu. exẽ/plo. xli. M. Jtẽ angl's fuiuit heremite i/firmãti. Hoc q̃re ibidẽ. xi. T. Jtez angeli fuiũt homini i extremis. Exẽplũ de h̃ q̃/re ibidẽ. lvi. M. Etiã angli i extremis p/sentãt hoi bona opa sua. ibidez. lxvi. M. Etiã angli fuiũt nob p⁹ mortẽ. qz angeli visitãt ꝛ ꝓsolant aĩas i purgatorio ꝛ indi cant eis suffragia q̃ fiũt ab amicꝭ eoz ꝛ co gnatꝭ suis. ꝛ ab alĩs hoĩb⁹ h iã i mõdo exñtib⁹. Et postq̃z purgate sũt aĩe i purga torio sufficient tũc ip̃i angli letant dedu/cũt eas i celũ. Aliũ fmonẽ bonũ ꝛ vtilẽ ꝺ angel. q̃re i discipulo de tpe. ser. clvij.

De sanctis Symone ꝛ iuda apl'is.

Sermo xxxviij.

Os amici mei

Vba ꝓposita locut⁹ est dñs suis apl'is. ꝛ ꝓnter loquit' oĩb⁹ nob. qz si volu/mus esse amici dei. tũc p oĩb⁹ fuare debe/m⁹. ꝛ. p̃cepta q̃ nob p̃cepit. Unꝺ i p̃ni ser. ad honorẽ btoz apl'oz̃ symonis ꝛ iude tria sũt dicenda. Pr̃io ꝓuilegia ꝛ dignitates symonis ꝛ iude. Scõo aliq̃ p informatio ne simpliciũ. Tercio aliq̃ miracula p ꝓso/lutiõe audiẽtiũ. Quãtũ ad p̃mã ptẽ sci/endũ q isti apl'i hñt septez ꝓuilegia q̃ coz/dis deuotiõe audire debem⁹. Primuz qz ꝓsanguinei sũt dñi nr̃i ihu xp̃i. Fuit nr̃i/lozũ duoz apl'oz fuit sozor btẽ marie ꝯgi nis mr̃is ihu xp̃i bñdicti. Scõum qz dñs elegit eos ex oĩb⁹ hoĩb⁹ mõdi ad nume/rũ duodeci apl'oz. Unꝺ Joh. xv. Ego vos elegi de mõdo. Terciũ qz fidẽ dilatauẽ/rũt ꝛ ml'tos hoies ad fidẽ suis ꝓdicatoĩb⁹ induxerũt. Unꝺ refert Eusebi⁹ i eccliasti/ca hysto. q abagar⁹ xp̃o epl'am scripsit eũ ad se inuitãdo. cui xp̃s post ascẽsionẽ apo stolũ vnũ pmisit mittere p epl'az. Et vt re fert iohes Damas. li. iiij. q cum pictoz ad xp̃m ab abagaro missus eẽt vt faciẽ ei⁹ ef/figiaret. ꝛ nõ potuissꝫ p splẽdoze ꝛ pulcri/tudine xp̃i. sꝫ xp̃s lineo pictorꝭ accepto fa/ciẽ ꝓpriaz effigiauit. ꝛ regi abagaro edidit ciuitatꝭ trãsmisit. Et post xp̃i ascẽsionem thomas apl's iudaz apl'm abagaro misit. q̃ in facie apl'i iude intuẽs diuinũ splẽdo rẽ fidẽ ꝛ baptismũ recepit. Etiã legitur q postq̃z ãbo apl'i i babylonia ꝛ i regiõe cir/cũq̃z vno ãno ꝛ mẽsib⁹ trib⁹ cõmorati sũt in q̃ tpis spacio ãpli⁹ q̃z. xl. milia hoiz ba/ptizati sũt exceptꝭ puulis ꝛ ml'ieribꝫ. Ba/ptizato pri⁹ rege cuz vniuers dignitatib⁹ suis. Uidẽtes enĩ eos oẽs ifirmitates cu/rare ꝯbo. illũiare cecos. ꝛ suscitare mortu

os in noīe dñi ihu xpi. vniuersi ppli credi
derūt in deū. destruētes tēpla ydoloꝝ. ꝛ ec
clesias ꝓstruētes. ordinauerūt in ciuitate
epm noīe ab diam. q̄ cū ipis de iudea vene
rat. q̄ pⁿ modū legēdā istoꝝ apl̄oꝝ scripsit
Quartū qz ꝓstituit eos secū iudicaturos
viuos ꝛ mortuos i fine secli. qz oīa ppter
xpm reliq̄rūt. ꝛ ipm paupem pauper secu
ti sūt. Uñ Mat. xix. Ecce nos reliquimus
omnia ⁊ secuti sumus te. Et dicit vob qvos
filꝰ hoīs i sede maiestatis sue. sedebitis et
vos sup sedes duodecī iudicātes duodecī
tribꝰ isrl̄. Quintū qz nō sūt solū apl̄i: sz
etiā martires xpi. Uñ legit q cū venissent
ꝓsidē ꝛ inuenissent duos magos Zaroen
ꝛ arphaxat q̄ pp̄lm p necromāticaz artez
decepissent. ꝛ cū illi viderēt q apl̄i magna
signa facerēt ꝓdicti magi ad q̄ndā ciuita
tē noīe suamur vbi erāt septuaginta ydo
loꝝ pōtifices venerunt. ꝛ eos ꝓtra apl̄os
ꝓcitauerūt. vt cū illuc venissēt aut eos sa
crificare cōpellerēt. aut penitus necarent.
Perlustrata igit vniuersa puicia. cū apl̄i
ad ciuitatē illā puenissent. ecce pōtifices
cū vniuerso pp̄lo eos capiūt ꝛ ad sol̄tem
plū deducūt. Tūc demōes ceperūt ibidē
clamare dicētes. Quid nob facitis apl̄i dei
viui. Ecce i ingressu vr̄o oēs flāmis incē
dimur. Tūc apl̄i dixerūt. vt sciatis q ydo
la vr̄a plena sūt demōꝝ. Ecce impamus
eis vt exeant. ꝛ simulacra ꝓfringāt. Sta
timq; duo ethiopes nigerrimi egressi ō si
mulacris ꝛ oīa ydola in tēplo fregerūt. et
cū diris vocibꝰ recesserūt. Qō videtes pō
tifices in apl̄os irruerūt: ꝛ eos ꝓtinꝰ occi
derūt. ac sic p martirū palmā ad xpm eoꝝ
ꝓsanguineū puenerūt. Sextū qz q̄libz
ipoꝝ cōposuit vnū articulū duodecī arti
culoꝝ fidei. Ha symon cōposuit decimuz
articulū. s. Sanctā eccl̄iaz ca. Ubi scien
dū q ille articul⁹ sic intelligit. Credo i spi
ritū sanctū. sctām eccl̄iaz sanctificantem.
Ite sciendū q eccl̄ia est fideliū ꝓgregatio
q̄libz hō in gra existis est mēbꝝ ecclesie. et
xps est caput. Apl̄s. i. Coꝝ. xi. Ecce vir ē
caput mlier⁊ sic xps eccl̄ie. Est aūt sctā ec
clesia i tres ptes diuisa. Una ē in mundo
cūda ē in celo q̄ ē sine timore ꝛ expectatiōe. Se
tione. Tercia ē i purgatorio q̄ medio mo
do habz. qz ē in expectatiōe. cū adhuc vite
glam nō habeāt. tñ sine timore. qz hñt li
berū arbitriū i bono cōfirmatū. Ista tibi
repsentāt tres ptes hostie q̄ in altari ō coꝝ
pore xpi fiūt. Uñ Ysus. Pars intacta me
ro p virgis sctificat. Alia p sctis. ꝛ tercia p
redimēdis. Undecimū articulū fidei ꝯm
Ben. de vrimaria iudas apposuit thade
us frat symonis dicēs. Sctoꝝ cōmunio
nē: remissionē pctoꝝ. Pro q̄ sciēdū q sanc
toꝝ cōmūio ē bonoꝝ spūaliū p sctos ac
q̄sitoꝝ ꝓgregatio. Uñ int alia q̄ sunt nob
credēda: est sctoꝝ cōicatio i eccl̄ia. Hā oēs
xpiani exīntes sine pctō mortali pticipes
sunt oīm bonoꝝ q̄ fiūt i eccl̄ia per q̄libet
mēbꝝ eccl̄ie. ps. cxviij. Participez me fac
de⁹ oīm ti. te. Quo ad scdaz ptē ist⁹ arti
culi. s. remissionē pctoꝝ. est firmit creden
dū q in eccl̄ia catholica est remissio oīum
pctōꝝ: ꝛ i nulla alia secta. qz extra eccl̄iam
nō ē sal⁹. Et ꝓtra istū articulū faciūt omⁱ
desperati q̄ ppt magnitudinē vl̄ mltitu
dinē pctoꝝ. despant. qō ē maximū pecca
tū. Uñ Isido. Despatio est peior oī pctō

Septimū puilegiū est. qz hodie i eccl̄ia
in toto mōdo solēniter festū ipoꝝ celebrat.
ꝛ sub p̄cepto vigilia ieunat. ꝛ etiā in oīb⁹
missis ambo noiant. Quātū ad scdam
ptē ist⁹ ser. ē sciēdū. q ex q̄ hic mētio fit de
p̄ceptis dei vbi dicit. Uos amici mei estis
Sciēdū q q̄libet dz p̄cepta ꝛuare si vult
saluari. Mat. xix. Si vis ad vitā ingredi
serua mā. dei. Etiā ꝯm Ben. de vri. Qui
libz tenet scire ꝛ addiscere p̄cepta dei. ꝛ ni
hil meli⁹ ꝛ vtili⁹ est hoī q̄z scire p̄cepta ōi.
Uñ Salomō. Nihil meli⁹ q̄z attēdere in
mādatis dei. Et ignorātia nō excusat illuz
q̄ pt addiscere. Uñ Augu. de gra ꝛ libero
arbi. Iō diuina p̄cepta sūt data. vt excusa
tionē de ignorātia nō habeāt. In signum
h⁹ tūc p̄cepta sūt in manibꝰ p decē digitos
ꝛ in pedibꝰ per decē pedicas scripta. vt sic
hō q̄tidie āmoneat ne p̄cepta oblīuiscat.
aut trāsgrediat Primū est. Diliges do
minū deū tuū ex toto corde tuo et ex tota
ania tua. ꝛ nō adorabis deos alienos. Cō
tra h̄ p̄ceptū faciūt illi q̄ plus diligūt vxo
res pueros ꝓsanguineos res tpales hono
res q̄z ipm deū. Mat. x. Qui amat filium
aut filiā sup me: nō est me dign⁹. Etiā cō
tra h̄ p̄ceptū faciūt q̄ fidē fallificāt. sicut q̄
obseruāt somnia. dies egyptiacos. fatum
auguriū. ꝛ q̄ carmināt pueros i dolore ca
pitū oculoꝝ ꝛ dentiū. Uel etiā q̄ portant

lras circa se in qb⁹ ꝓfidūt q̄ nō pñt vulnerari. captiuari. submergi. Jtē q̄ vadūt ad phitonissas interrogādo eas de furto cōmisso. Etiā q̄ carmināt eqs ⁊ vaccas Uñ ōr in decre. Diuinatiōi q̄ intēdit dānationē aīe incurrit. xxvi. q. vij. nō obseruetis

Scōm est. Nō assumes nomē dei tui ī uanū. Cōtra ℔ p̄ceptū faciūt q̄ scienter iurant p deū ℔ qō nō est verū. sicut ī emendo ⁊ vendēdo. vl̄ q̄ negāt p iuramētū se ℔ nō fecisse. vl̄ qō grauī⁹ est q̄ dicūt q⁹ de⁹ nūq̄ misereat mihi. vl̄ dyabolus me deducat. ⁊ sic de singul̄. Et qui iurāt blasphemādo deū p vulnera vel p mēbra xp̄i. etiā q̄ maledicūt primis suis ex corde. etiā q̄ sciēt ⁊ manifeste peierāt. ⁊ etiaz q̄ sciēt recipit falsuz iuramētū. Uñ ōr in decre. Logens hoiem ad piuriū. ⁊ q̄ peierat vterq; re⁹ est xxij. q. v. q̄ cōpulsus. Terciū est. Memēto vt diē sabbati sctīfices. Cōtra istud p̄ceptū faciūt q̄ in diebꝫ festiuis laborant aut ad nūdinas vadūt. ⁊ sic negligūt missas aut ꝑmones. Naz q̄libz hō serui ⁊ ancille filꝫ ⁊ filie tenēt in die dñica integrā missam audire sub p̄cepto eccl̄ie. nisi magna necessitate excusent. vt habet de ꝯse. di. i. missas. Et si dñi impediūt familiam suā sine magna cā: vt nō audiāt missā die dñica. vl̄ iubēt familiā suā laborare in diebus festiuis ip̄i dñi rei erunt. Sil̄r q̄ sine causa soluūt ieunia eccl̄ie peccāt mortaliter. qz nullū pctm̄ veniale est in p̄cepto

Quartū est. Honora p̄rem tuū ⁊ mrem tuā vt sis longeu⁹ sup terrā. Cōtra ℔ p̄ceptū faciūt filꝫ ⁊ filie q̄ friuole offendūt parentes ⁊ sūt eis inobediētes ⁊ infideles in vita ip̄oꝝ. ⁊ post mortē nō subueniūt aīabus ip̄oꝝ. Et tales pueros punit de⁹ qñq̄ in corpe ī rebꝫ ⁊ ī aīa. Quintum est. Nō occides. Cōtra ℔ p̄ceptū faciūt q̄ primū ꝺ̄ra deū ⁊ iusticiā occidūt. Et hoc est vnū pctm̄ de q̄ttuoꝝ clamātibꝫ ī celū. Uñ Beñ. iij. dixit dñs ad cayn. Ecce vox sanguinis fratrꝫ tui abel clamat ad me de terra. Sic iā p̄t dicere de⁹ ad quēlibz homicidā. Ecce sanguis primi tui innocenter a te occisi clamat ad me de terra requirēs vindictā sup te. Sertū. Nō mechaberis. Cōtra ℔ faciūt oēs fornicarij qui peccant extra mrimoniū. etiā solut⁹ cū soluta Uñ in decre. ōr. Ad meretrices accedere est duinit⁹ inhibituz. xxxij. q. iij. Meretrices. Sz si deflorat ꝙginē. ℔ est grauius Sz si cōmittit adulteriū. adhuc ℔ est grauī⁹. Sz pctm̄ sodomiticū est pessimum ⁊ ḡuissimū. Uñ ōr in decre. Hoc pctm̄ magnus est q̄z si q̄s mrez suā cognosceret. xxxij. q. vij. vsus natural̄. Septimum. Nō furtū facies. Cōtra ℔ faciūt illi q̄ furtum cōmittūt in quis rebꝫ. vt q̄ furant gramina. pira. poma. Sil̄r vectores q̄ cū curribus suis p agros alioꝝ vadūt. Etiā q̄ res inuentā retinēt ⁊ nō restituūt. Etiā serui ⁊ ancille q̄ bona dñoꝝ suoꝝ furtiue subtrahūt. sicut vinū. panē. carnes. ouа. ⁊ occulte comedūt vl̄ etiā alijs homibꝫ tribuunt. Etiā mercatores q̄ cū mēdacijs cōsueuerūt emere ⁊ vēdere. Etiā vsurarij. raptores. lusores. ⁊ etiā q̄ rē furatā emūt aut comedūt. aut etiā q̄ ꝑpinā de iudeis recipiunt. Oīnes isti tenēt ad restitutionem. Uñ Aug. Nō dimittit pctm̄ nisi ablatuz restituat. Octauū. Nō falsuz testiōnū dices. Cōtra ℔ p̄ceptū faciunt illi falsi testes ⁊ mēdaces. etiā detractores q̄ bonaz famā primi denigrāt. et tales sūt peiores furibꝫ ⁊ raptoribꝫ. Uñ Amb. Tolerabiliores sūt fures q̄ vestes ⁊ alia bona nr̄a recipiūt. q̄z detractores q̄ nr̄am bonā famā dilaniāt. Et tales tenēt ad restitutionē fame. Sil̄r q̄ libent detractores audiunt ḡuit peccāt. Et adhuc grauī⁹ peccāt q̄ vl̄ tra alijs ꝑfezūt mala q̄ audierūt ⁊ q̄ fraudulent loquunt cū prio ip̄m decipiendo ⁊ etiā q̄ turbāt primū ꝺ̄bis iracundis ⁊ vituperijs Nonū est. Nō ꝙcupisces rē primi tui. Cōtra ℔ p̄ceptū faciūt illi q̄ scienter ꝙcupiscūt: ⁊ deliberato aīo res iniustas ꝙtra deū ⁊ iusticiā. Etiā q̄ ꝙcupiscūt res iustas sz ad malū vsuz. i. ad peccāduz: puto ad supbiā exercendaz sicut q̄ ꝙcupiscūt vestes pulcras primoꝝ vel etiam ad luxuriā vl̄ ad crapulā Decimū p̄ceptū est. Nō ꝙcupisces vxorē primi tui. Contra qō faciūt tria genera hoim. Primi q̄ stant ī illicito amore ⁊ libent actū opē trarēt. si ip̄is possibile foret. vl̄ si nō timerent mōm ⁊ scandaluz hoim. Secōi sūt q̄ se lauāt ⁊ ornāt cū criniꝫ peplis ⁊ vestibꝫ vt ꝙcupiscant: ⁊ ea intentiōe vadūt ad ecclesias. plateas. aut ad choreas vt placeāt amatoribꝫ suis ad malū finē. Tercij q̄ nō ꝙcupiscūt nec volūt ꝙcupisci. nec ꝑponūt actū facere. sed tñ delectant in luxuriosis

cogitatiõibꝫ cũ plena rõne ⁊ nolũt expelle re nec resistere talibꝫ ĩmũdis cogitatiõibꝫ. ⁊ talis delectatio dicit mozosa delectatio Unde Aug. Cogitatio mozosa cũdelectati one ⁊ ꝓsensu est moztal. Quãtũ ad ter/ciã ptẽ ist⁹ ser. sciẽduꝫ ꝙ oẽs hoies debẽt inuocare sctos apl'os tanꝫ singl'ares pa tronos ⁊ adiutozes in oibꝫ necessitatibꝫ ⁊ angustijs. Et ꝓio illi q̃ innocẽter ifamã/ tur. Unde legit ꝙ filia cuiusdã ꝑ fornicatio nẽ ocepit. ⁊ de ꝫ q̃ndã dyaconum infama uit ꝙ ipam violauerit. quẽ pentes puelle occidere voluerũt. Statim apl'i aduene/ rũt ⁊ q̃n puer nat⁹ sit req̃rũt. Rñderunt. hac die hoza ꝑma. Dixerũt apl'i. infantez huc portate. Oꝫ cũ factũ fuisset. apl'i ifan ti dixerũt. In noie dñi loq̃re infans ⁊ dic. tẽ. Infans ait. Hic dyacon⁹ vir sanct⁹ est ⁊ cast⁹ ⁊ nunq̃ inq̃nauit carnẽ suaz. Insi stebãt aũt pentes vt apl'i q̃rerent q̃s actoz tes absoluere decet. nocẽtes aũt ꝑdere nõ decet. Etiã q̃ q̃nq̃ vulnerat in coꝛpe Unde legit ꝙ q̃dã noie nicanoꝛ amic⁹ regis in q̃ dã bello sagittã accepit q̃ de ossibꝫ ei⁹ nul/ la poterat rõne euelli. Tũc symon apl'us ꝛpi inuocato noie ihu ꝛpi abstulit eã moꝛ q̃ sanat⁹ est. ita vt nec etiã signũ vulneris aliq̃ remaneret. Etiã apl'i in babylonia vbi ꝑdicabãt ad ꝓfirmãdũ fidẽ ꝛpi multa signa fecerũt. illũiantes cecos. surdis au/ ditũ. claudis gressuꝫ. leprosis mũdiciam. obsessis liberationẽ ꝑcurabãt. Etiaꝫ pñt hoibꝫ subuenire in picul' bestiarũ. Unde legit ꝙ due tigrides fortissime oẽs hoies q̃ eis occurrerũt occiderũt Tũc apl'i ad eas veneruꝫ. ⁊ in noie dñi ihu ꝛpi velut oues mãsuetas eas fecerũt. Etiaꝫ sctus symon triginta moꝛtuos in mari submersos su/ scitasse legit. Unde canit de eo. Ter denos moꝛtuos fluctibꝫ mersos hũane vite red/ didit. Etiã hñt ptãtem sup aerẽ. Unde le/ git ꝙ in hoza passiõis eoꝛ erat magna se/ renitas. ⁊ tanta fulgura extiterũt: vt tem plũ tripharie scinderet. ⁊ ml'ti pagani op pressi fuerũt. Etiã hñt ptãtem sup ignem Unde ꝛpe passiõis eoꝛ illi duo magi in car bones in ictu fulguꝫ sũt incinerati et cõ/ busti. Et hñt ptãtem sup demonia. q̃ ipi milit sup coꝛpa hoim. q̃ ea in multiplici bus ifirmitatibꝫ curauerũt. Etiã sup ani mas. q̃ eas doctrĩa sua ⁊ pctis purgaue/ rũt: ⁊ ad vitã eternã pueniẽdã disposuert.

De oibꝫ sanctꝫ. Sermo xxxix.

Gaudete ⁊ exul

g tate: qm̃ merces vr̃a copi. est ĩ ceł. Mat. v. Lu. vi. originalit ⁊ in euãgelio pñtꝫ festiuitatꝫ lectionaliter sunt recitata. Sancta mr̃ eccl'ia hodie de oibꝫ sctis solẽniter agit. q̃ enĩ nõ ꝑt oĩes honozare singularit. oibꝫ g̃ impendit ho/ die honozẽ cõiter. Sũt aũt nouẽ ozdi/ nes sctoꝝ q̃s hodie eccl'ia honozat q̃ po/ nunt in nouẽ rñsoꝛijs q̃ hodie cantant Ꝓio hodie pagim⁹ festũ sũme trinitatis scz pr̃is ⁊ filij ⁊ spũssctĩ. Et ꝫ notat in pri mo rñsoꝛio. Sũme trinitati simplici deo vna diui. eccl'is glo. coe. ma. Et merito est hodie ⁊ q̃tidie ipa sctã trinitas a nob ho/ nozãda in terꝛ: vt in futuro mereamur eaz ꝑtẽplari felicit in ceł. q̃ hec ẽ vita eterna vt intueamur speculũ sctẽ trinitatꝫ. Unde ps. lxxxix. Oĩm mille ãni añ oc'los tu. ⁊c. Et in visiõe dei ꝙgnoscim⁹ quẽlibꝫ sctm̃ in celo. ⁊ vnusq̃sq̃ gaudet ⁊ ꝓdiuidit cuz alio merita sua. Unde Aug. Unusq̃sq̃ gau det tantũ de merito alterĩ⁹ q̃ntũ de ꝓꝓrio suo. Ecce q̃nta charitas ẽ in patria ⁊ ꝓfor mitas volũtatũ. Scõo hodie celebra/ m⁹ festũ marie ꝙginis. Et ꝫ notat ĩ scõo rñsoꝛio. s. Felix nãq̃ es sacra ꝙgo. Ꝓꝓt qõ sciendũ ꝙ btã ꝙgo nõ ẽ de oꝛdine trini tatis. q̃ ĩ illa nõ sunt nisi tres ꝓsone. s. pr̃ ⁊ filiꝰ ⁊ spũssctũs. Hec ẽ in oꝛdie sctoꝝ vł angeloꝝ: sz sup oẽs oꝛdies. Et rõ: q̃ ipsa hodierna die est ab oibꝫ fidelibꝫ solẽniter honozãda. q̃ ipa est mr̃ nr̃a ⁊ fidel' aduo/ cata nr̃a. ⁊ iõ assil'at aurozę. Sicut eĩ au/ roza ẽ mediũ int' diẽ ⁊ noctẽ. sic ipa est me diatrix int' nos ⁊ deũ. Unde Bern. Secuꝝ accessuz hz hõ ad deũ vbi mediatozẽ cau/ se sue filiũ hz añ pr̃em. mr̃ez añ filiũ. Xps nudato coꝛpe pr̃i ondit lat⁹ et vulnera. ⁊ maria filio vbera. g̃ nõ ꝑt aliq̃ mõ fieri re/ pulsa. vbi tot ꝓcurrũt amoꝛ insignia Et iõ etiã assil'at lune. Sicut eĩ luna p̃ ceteꝛ planetꝫ ẽ terre magꝫ vicina. sic ⁊ ipa p̃ cete ris sctis sp ẽ oibꝫ pctoꝛibꝫ magꝫ ꝓpinq̃ cũ sua mia. Unde Aug. Maria p̃ oibꝫ sctis i/ petrat inducias trãsgressoꝛibꝫ. vt renũci/ ent suis erroꝛibꝫ. Tercio est festũ hodie

oim sctoꝝ angeloꝝ. ꝛ ℔ notaꝯ in tercio re/
sponsorio. Te sanctū dñm in excel. cē. Et
isti scī angli a nob merito sunt honorādi
qz seruiūt nob in oī loco ꝛ in oī tpe. Unō
daꝯ anglis in custodē cuilibz homini exi/
stenti in vtero mris ne a dyabolo suffoceꝯ
egresso ex vtero: ne a baptismi gra impe/
diaꝯ. viuēti i mōdo ne ad pēa plūa ptra/
hatur. exeūti de mūdo i morte ne i fide tē/
pteꝯ vl in desperationē detrahaꝯ. ꝛ in pfes
sione impediaꝯ. ꝛ recedēti post mortez ne
dyaboli laqueis capiaꝯ Quarto hodie
est festū patriarchaꝝ ꝛ oim ppharꝝ. qō no
taꝯ in ārto rñsorio qō cantaꝯ de sctō iobe
bap. s. Inter natos mulieꝝ. qz ipe iohes ē
plus ꝙ ppha. qz quē alīj ppbe ppbetaue
rūt. ipe digito mōstrauit di. Ecce agn9 dī
Et insup xpm baptizauit. Et isti scī pa/
tres veterꝝ testamēti a nob hodie solennit
honorādi sunt. qz de stirpe patriarcharuz
ꝛ ppbetaꝝ xps saluator nr nat9 est Qui
to hodie est festū oim aplorꝝ. ℔ notaꝯ i ān
to rñsorio. Qui sūt hī ą vt nubes volant
Et isti scī apli sunt a nob in pñti solenni
tate deuote honorādi. qz sūt maiores scī
in celo. Insup in fide catholica nos plan
tauerūt ꝛ instruxerūt. ꝛ duodecī articlos
fidei in pmo ꝯcilio post ascēsionem xpi cō
posuerūt. ꝙs articulos ąlibz hō teneꝯ ad/
discere ꝛ firmiter credere. qz ą in vno arti
culo erraret dānareꝯ eternaliꝯ. ꝙ valde est
cauēdū Sexto hodie est festū oim sctō
rū martirū. ą pter xpm ꝛ fidē sanguinez
suū effuderūt. qō notaꝯ in sexto respons
rio. Lauerūt stolas suas ꝛ candidas eas
fecerūt. Isti scī martires merito, sūt a no
bis hodie solēniter honorādi, ppt magnā
multitudinē martirū. qz sic dic scūs Hie
ro. ꝙ ąlibet die anni repiunt. v. milia no/
mia martiruz. Et ab illo tpe scī Hiero.
plures martires sūt martirizati. ꝛ ipi tan
℔ strēnui milites p fide xpi res corpus et
vitā exposuerūt. ꝛ in ℔ dāt nob exempluz
exponēdi p fide vitā. Unī in decre. dr. Tā
ta dz esse ꝓstātia fidei vt pri9 auferaꝯ vita
℔ fides. xxiij. q. viij. Cōuenior. Et nō im
merito. qz ącūꝙ exponit vitā p fide ꝛ pro
xpi noīe statim ad celū euolat. Unī i decr.
Qui p xpi noīe martirizantur. proculdu
bio vitā eternā ꝓsequunt. xv. q. i. merito.

Septimo hodie est festū oim ꝓfessorū.
℔ notaꝯ in septio rñsorio. Sint lumbi ve
stri pcincti. Et isti scī ꝓfessores sūt solēn
ter a nob honorādi. qz pdicauerūt nob ꝙ
bis ꝛ boīs exēplis viā salutꝝ ꝛ oim ꝙtutū
qz adhuc exītes i vita pñti fuerūt hūles
prudētes. pudici. casti sobrij. ꝛ ąeti. Insu
per iā in celo sūt intercessores nri ꝛ impe/
trāt nob īmiam gram ꝛ glaz Octauo ho
die est festū oim ꝙginū. ℔ notaꝯ octauo
rñsorio. Audiui vocē de celo veniētē. Et
iste sctē ꝙgines sūt hodie a nob honoran
de. qz sūt sponse xpi ꝛ regine celi. Haz ipe
xps est summ9 pontifex. de ą dr Leui. xpi
ą summ9 pontifex ꝙginē ducat in vxorē.
Et ex ℔ sequit ą ipe ꝙgines sūt regine. qz
hūt xpm regē gle p sponso. Unī ps. xliiij.
Astitit regina a dextris tuis i vesti. deaura.
Unī etiā Cyprian9 li. de ꝙgi. Uirginitas
est sozor oim angeloꝝ. victoria libidinuz.
regina ꝙtutū. possessio oim bonorum.
Hono hodie est festū oim electoꝝ nobili/
um ꝛ ignobiliū. diuitū ꝛ pauperꝝ. senuz ꝛ
iuuenū. ꝙsanguineoꝝ nroꝝ filioꝝ ꝛ filiaꝝ
ą iā regnāt cū xpo in celo. ꝛ ℔ notaꝯ in no/
no rñsorio. qō est cōmūe qō hodie cantaꝯ.
Cōcede nob ąsum9 dñe veniā delictoruz
ꝛ intercedētibz sctis ąꝝ hodie solēnia cele
bram9. talē nob tribue deuotionē vtad/
orū mereamur puenire societatē. Et me/
rito oēs scī in celo sūt a nob honorādi. ℔
in mōdo: vt ipi i celo intercedāt ꝙ nob: ꝛ vi/
petrent nob grām in pñti: ꝛ glaz in futu/
ro. Unī Hiero. Impossibile est pces mul
toꝝ nō exaudiri. imo magis impossibile e/
rit pces oim sctoꝝ ꝛ angeloꝝ nō exaudiri
Et si vn9 bon9 hō pt ipetrare alteri a deo
grām in pñti. ąd tūc pñt oēs scī. Et si ąli
tuit cū suis orōibz mortuos suscitare. le/
prosos mūdare. cecos illūiare. vtiaꝝ tunc
iā oēs scī in celo pñt ąrū festa hodie cele/
bram9 nob ūpetrare grām a deo. Hā ipi
sancti ppter charitatē ꝛ affectū quem bñt
ad salutē nraz. solliciti sunt nos iuuare cū
orationibz suis apud deū.

Ādhuc de oīnibz sanctis.

Sermo xl.

Beati pauperes

b spū: qm ipoꝝ est regnū celorū.
Mat. v. Ponunt aūt in euāge
lio hodierno pñtis festiuitatꝝ octo beati/
tudines. ą octo ordinibz sctoꝝ cooptāt.

Et nota hic octo beatitudines ad honorē ſcōz oīm. Prima. Beati paupes ſpū. Et illa conuenit ordini apl'oz. qz ipi fuerūt primi q̄ ꝓpter xp̄m oia ꝓtemplse rūt. Iſtā beatitudinē pauptatſ z nos hr̄e debem⁹. Uñ pauptatē diligam⁹ voluntariā vl̄ ſaltē patiēter neceſſitatē ſuſtineam⁹ Iſta pauptas vt ſit meritoria tria dz hr̄e q̄ eliciunt̄ et tertu .ſ. vt terrena deſpiciat. 2 q̄ notat cū dr. Beati paupes. vt etiaz in ali intentiōe habeat. cū dr ſpū. i. ſpū qm̄ ipoz eſt reg. ce. Et huic btitudini addit̄ pmiſſio. cū dr. qm̄ ipoz eſt regnū celoꝝ. Paupes aūt nō tm̄ hūt regnū celoꝝ ad poſſidēdū. iuxta illud Mat. xxv. Uenite bñdicti p̄ris mei poſſidete paratū vobis regnū. Dz etiā ad vendēdū. De⁹ q̄dē habz regnū celeſte. terreſtre z ifernale. Celeſte dedit paupib⁹. Terreſtre dedit diuitibus. Infernale demonib⁹. Ordinauit tñ q̄ ſi diuites volūt recipe paupes in p̄ſenti in regnū ſuū terreſtre. paupes in futuro ecōuerſo recipiēt diuites in regnū ſuū celeſte. Lu. xvi. Facite vob amicos de māmona iniq̄tatis. vt cū defecerit recipiāt vos in eterna tabernacula. Aug. Regnū celoz paupez eſt. qz paup nihil hz in mōdo z diues nihil hz in celo. Et ecce q̄z diſcrete fecē bus terrena. paupib⁹ celeſtia. Dz de⁹ volens vtrūq̄ ſaluare ꝓſtituit. vt hic diuites peres in ſua hereditate paupes recipiant. z pauq̄ p alīū collocet. Hec Aug. Diuites aūt q̄ nō volūt recipe paupes in ſuū regnū terreſtre. recipient a demonib⁹ in ſuū regnuz infernale. Scōa btitudo eſt. Beati mites. Et iſta ꝓuenit angel'. qz alīs ſuperbientib⁹ ipi deo hūiliter adheſerūt. Sūt etiam tante hūilitatis q̄ nob tā vilib⁹ mīniſtrare nō dedignant̄. Iſtā btitudinē z nos hr̄e debem⁹ ſi ad ſocietatē angeloz volumus ꝓuenire. Dz illi nō ſūt mites q̄ ad īurias ſūt impatiētes. vt ſupbi. Et iſti beatitudini addit̄ pmiſſio. cū dr. qm̄ ipi poſſidebūt terrā. ſ. viuētiū. Uñ Beda. Si ceq̄d igit̄ reſtat ſupbis z iracūdis niſi infernus. Illi igit̄ faciūt feſtū angeloz. q̄ p humilitatē honorāt deū. Eccli. iij. Magna potētia ſoli⁹ dei ab hūilib⁹ honorat̄. Econtra feſtū luciferi faciūt ſupbi z chorizātes z ſupbe ſe ornātes. Job. xli. Ipe eſt rex ſuper oēs filios ſupbie. Tercia btitudo ē Beati q̄ lugēt. Illa ꝓuenit martiribꝫ q̄b dictū eſt illud Joh. xvi. Amē dico vobis qz plorabitſ z flebitſ vos. mūdus aūt gaudebit. Iſtā beatitudinē nos hr̄e debem⁹. Uñ Greg. Mens iuſti q̄druplici afflict̄ p turbatiōe. ꝓſiderādo. ſ. vbi fuit. ſ. in pctō. vbi erit. ſ. in terribili iudicio. vbi ē. ſ. in miſeria z exilio. vbi nō eſt. ſ. in gl'a z ī patria. Huic beatitudini addit̄ pmiſſio. cuz dr. qm̄ ipi ꝓſolabunt̄. De iſta ꝓſolatiōe dicit Apoc. vij. Absterget de⁹ oēm lacrimaz ab oculꝫ ſctōz Bern. Felix lacrima q̄ pia manu ꝓditoris meret̄ abſtergi. Uñ feſtū martirū faciūt patiētes. de q̄b cantatur. Nō murmur reſonat. nō q̄rimonia. ſz corde tacito mens bene ꝓſcia fuat patiētiā. Econtra feſtū martis q̄ eſt de⁹ belli faciūt iracūdi z impatiētes. z tales ſunt infelices hic ī pñti z in futuro. Quarta btitudo. Beati q̄ eſuriūt z ſitiūt iuſticiā. Et ꝓuenit pphetis q̄ eſuriebāt illū panē. de q̄ dr Joh. vi. Ego ſuz panis viu⁹ q̄ de celo deſcēdi. Sitiebant illū fontē. de q̄ dr in ps. xxxv. Qm̄ apud te eſt fons vite. Iſtā beatitudinē iuſticie nos etiā eſurire debem⁹. Bern. Juſticia eſt reddere vnicuiq̄ qđ ſuū eſt. ſ. deo ſibi z ꝓximo. Deo aūt debem⁹ amorē z timorē. Nobis aūt debem⁹ trāq̄llitatez in corde z puritatē in corpe. Proximo debem⁹ facere q̄ nob velim⁹ fieri. Mat. vij. Oīa q̄cūq̄z vultſ vt vob faciāt homies z vos facite illis Thob. iiij. Qđ ab alīs tibi oderis fieri tu nealīs facias. Quinta beatitudo. Beati miſericordes. Et cōuenit p̄riarchis q̄ hoſpitalitati z elemoſinis ceteriſq̄ miſericordie opib⁹ inſiſtebāt Hanc aūt nos hr̄e debem⁹ vt opib⁹ miſericordie tā corpalib⁹ q̄z ſpūalib⁹ inſiſtam⁹ De corpalib⁹ dr ꝓſus. Uiſito poto cibo. redimo tego colligo cōdo. De ſpūalib⁹ dr Conſule. caſtiga. ſolare. remitte. fer. ora. Conſule. i. doce ignorantē z dirige dubitantem. caſtiga delinquētē. ſolare triſtem remitte in te delinquēti. fer. i. patiēter porta alioz defect⁹. ora p oīb⁹. Huic beatitudini addit̄ pmiſſio. cū dicit̄. qm̄ ipi miſericordiā ꝓſequent̄. z hoc in vita tpaliter Lu. vi. Date z dabit̄ vobis. Raro enī de paupabitur q̄s q̄ largit̄ elemoſinas ſuas

tribuit paupib⁹. Et tã spũalit. ij. Cor. ix. Qui semiat in bñdictiõib⁹ de bñdictiõib⁹ & metet. Nõ enĩ q̃ seminat bñdictionẽ ele mosine: metet a deo bñdictionẽ gre. Et tiã in morte. Ipa eĩ elemosina aĩam de corpe egredientẽ associat. Amb. Nõ sunt bona hois q̃ secũ ferre nõ pt: sola misericordia comes est defunctor. Unũ Iero. Nõ memini me legisse mala morte mortuũ q̃ libenter opa pietatis exercuit. Habet enĩ multos intercessores: & ipossibile est pces multor nõ exaudiri. Et tiã post mortẽ ĩ celo remunerabit eternalit: qr mensurã bonã cõfertam & coagitatã & supefluentẽ dabunt in sinũ sibi. Mensura bona est. q̃ angli debent venire ad obitũ suũ & aiaz cũ gaudio ducere in celũ. Mensura ꝓferta est. q̃ xps & maria & oẽs sancti & angeli oĩa merita et gaudia sua cũ eo diuidẽt. Mensura supefluens est q̃ xps & btã ỹgo & oẽs patriarche & pphete & oẽs apli & martires ꝓfessores & ỹgines. & oẽs scti quor festuz hodie celebrat in ppetuũ sibi regratiant. q̃ misericordiã exhibuit homĩ indigẽti. Septa. Beati mũdo corde. Et quenit ỹginib⁹ q̃ mundiciam cordis & corpis habuerunt Istã & nos hre debem⁹: vt sim⁹ casti ĩ corde ne polluam⁹ cor nostr cũ morosis & ĩmũdis cogitatiõib⁹ & delectatiõib⁹. Aug. Morosa cogitatio cũ delectatiõe & cõsensu est mortal. Et etiã corp⁹ nr̃m ab actu. qr oĩs actus luxurie extra thor legitimũ est peccatũ mortale. Unũ apls. Omis fornicator aut immũdus nõ hz ptẽ in regno dei. Huic beatitudini addit pmissio. cuz dicit. qm̃ ipi videbũt deũ. Unde ps. lxxix. Ostende faciẽ tuã tẽ. Unũ etiã Fulgenti⁹ Dei faciẽ si omes in carcere recluси viderent. nullã penã. nullũ malũ. nullã tristiciam sentirent. Septima. Beati pacifici. Et quenit ꝓfessoribus q̃ in seipis pacem ꝓscientie habuerũt. & pacẽ in alĩs inq̃ntũ potuerũt procurauerũt. Istã pacẽ & nos habere debem⁹. qr vbi par ibi de⁹. ps. lxxv. In pace fact⁹ est loc⁹ eius. Amb. sup Luc. Pax est dux ad vitã eternaz. Christ. Ubi pax est ibi oĩa psperabunt. Huic beatitudini addit pmissio. cũ dr. qm̃ filĩ dei vocabunt. si filĩ dei & heredes: heredes q̃dem regni: coheredes aũt xpi Econuerso sunt filĩ dyaboli q̃ discordias seminant. Unũ Grego. in pasto. Si filĩ dei vocant q̃ pacẽ faciũt. pculdubio sathane filĩ sunt q̃ pacẽ ꝓfundũt. Sz q̃rit vnde cõiter oriat discordia. Rñdet q̃ ex supbia & auaricia. Unũ Seneca ĩ li. de moribus. Quietissimã vitã agerent hoĩes ĩ terra. si hec duo pnomina a rez natura oĩno tollerent meum & tuũ. Unũ puer. xiij. Inter supbos semper iurgia sunt. Octaua. Beati q̃ psecutionẽ patiunt ppter iustitiã. Ista btitudo oibus sanctis est necessaria q̃ sũt in mundo q̃ volũt pie viuere & xpo fidelit fuire. Unde volũt pie viuere & xpo fidelit fuire. Unde apls. ij. ad Thimo. iij. Omes q̃ pie volũt viuere in xpo ihu psecutionẽ patient. Unũ Job. xv. Si me psecuti sunt & vos pseqn̄tur. Nõ enĩ fuus est maior dño suo. Unde ic beatitudini addit pmissio. cũ dr. qniaz ipor est regnũ celor. Hoc est ỹbũ ꝓsolatorĩũ illis q̃ hic sustinẽt psecutiões a prorimis suis in rebus spoliãdo. furãdo aut ĩfama detrahẽdo. aut in corde ledẽdo. aut in ỹbis maledicẽdo. vituperando. qr p mltas tribulatiões optet nos intrare in regnũ celor. Et iõ xps ꝓcludit euãgelĩũ hodier nũ dicens. Beati est cũ maledixerint vobis hoĩes & psecuti vos fuerint: & dixerint omẽ malũ aduersuz vos mẽtientes ppt me gaudete & exultate: qm̃ merces vra copiosa est in celis.

Itẽ sermo nẽ vtilẽ & bonũ de oĩbus sanctis. quere in discipulo de tpe. cliv.

De animabus. Sermo xli.

Miseremini mei saltẽ vos amici mei. Job. xix. Sic hesterna die pegim⁹ festũ oĩm sctor in celo existentiuz sic hodie pagim⁹ die oĩm aniar fideliũ in purgatorio existentiũ. Unũ ipe aie clamat Miseremini mei tẽ. Sic clamat pr ad filiũ. mater ad filiã. marit⁹ ad vxorẽ. frater ad sororẽ. & sic de singul. Unde in pũti sermone tria sũt dicẽda. Primo q̃re libenter debem⁹ subuenire aniab⁹ in purgatorio. Scõo cũ q̃bus suffragijs debemus ipis subuenire. Tercio de q̃b⁹ hoĩb⁹ aie ꝓrumtur cũ aliq̃bus exẽplis Quãtũ ad pmũ est sciendũ q̃ tria debent nos inducere ad subueniendũ aniab⁹. Primũ est guitas pene. qr anie in purgatorio sũt i maximis penis. Nã si omes carbones toti⁹ mundi in vno cumulo collecti arderẽt. & si q̃s homĩnũ in medio staret. nõ tantũ ardorẽ q̃s

sustineret sicut aīe ī purgatorio sustinent. Uñ dr in decre. Igni purgatorio nlla pena tpalis est cōpabil'. di. xxv. Qui ī aliud Ergo ppter magnitudinē pene videt ipis breue tps longū esse. Uñ legit q̄ q̄dā religiosus arsit ī purgatorio vsq; dū vna missa lecta sibi fuit. z appuit socio. et dicebat se p viginti ānos ibi arsisse Et aliq̄ aīe ibi puniunt diu. Alique ad triginta ānos Alique ad centū. Alique ad mille plus l' minus. Uñ Cesari⁹ in dyal'. dicit. q̄ aīa vna p duo milia annoz deputata fuit ad purgatoriū. sed p suffragia bonoz hoīm fuit in duobz annis liberata. Unde etiā Richardus de sctō victore. Alique enī xpiano/rū anie vsq; ad finē mūdi ad ignē purgatorij ex dei iustitia sunt deputate. Unde legitur q̄ quidā ppter accidiā suā fuit per q̄draginta annos ad purgatoriū deputat⁹ Etiaz legit q̄ q̄dam puella que fuit sororz sanctorū martyrū Cosme z damiani fuit p quindecim dies ad purgatoriū deputata. qz vno sero audiuit in platea chorizare z cantare cū aliq̄li complacentia. O q̄z diu ardebūt chorizantes. si illa q̄ audiuit tamdiu punita est. Hoc illi attendere debent q̄ stant vl' sedent circa choreā z chorizantes iudicant. Scōm qd debet nos inducere est. qz debem⁹ hre spem recōpensatiōis. qz ipe anie fideliter orāt pro nobis postq; liberate fuerint. ybi gra. Si filius alicui⁹ regis in exilio esset pstitut⁹ z patre magnū defectū. et q̄cunq; sibi in exilio subuenirent: q̄n rediret ad patriā suā illis plenī⁹ refunderet. sic etiā est de aniab. Terciuz qz suffragia que facim⁹ p aniab⁹ nobis ipis proficiūt: z illa nobis premitti mus. qz suffragiū prodest anie vel aniab vt citius liberent Et etiā inq̄ntū ex charitate hoc opus fit: vt sic erit meritoriū vite eterne facienti. Unde in ps. xxxiij. Oratio mea in sinu meo ꝓuertet. Uñ iohānes Damas. Quicūq; pro primi salute agonizat primo z ipse sibi pdest. deinde primo suo. Quātū ad scdam ptē isti⁹ sermōis querit cū quib⁹ suffragijs subueniendum sit aniab⁹. Rñdet q̄ omia bona opa q̄ pro ipis fiunt prosunt ipis. Et primo subueniūt aniabus cū candelis accensis z luminibz circa missaz vl' sacramentuz vl' circa imagines que ad laudē dei z sctōz accendunt. vt ipe xps q̄ est lux vera eas de tenebris eripiat z sua eterna luce illumīet. Et in signū h⁹ hoī moriēti cādela dat ad manuz: vt p hoc desiderare debeamus vt ipe xps q̄ est lux mūdi velit lucē dare huic aīe p illā tenebrosaz z ignotā viā p quā modo ambulat. Silr qñ sacerdos legit missam p defunctis: tūc septies in q̄libet missa petit vt lux eterna luceat eis. Scōo subuenitur aniab⁹ cū thus accendit. z in hoc desiderandū est vt de⁹ illā aīam velit eripere a fetore purgatorij vbi iaz punit. Et sicut fum⁹ ascēdit de thure incenso. sic deuotio nra ascendere debz ad celū. Uñ ps. cxl. Dirigatur oō mea sicut incē. in ꝓspectu tuo. Tercio aspersio aq̄ sup sepulcra et ossa defunctoz. Et p h̄ desiderādū est sicut ardor ignis pñtis tpatur p aspersionē aq̄ vt sic tpetur ardor ignis purgatorij huic anie mediante rore celesti gre z misericordie. Quarto orōnes ad deuz dirigūtur vt ad modū captiuoz q̄ p seipos non pñt pces suas offerre. nec p seipos pñt liberari. vt p alioz pces absoluant. Et etiā sancti implorādi sūt p aīab⁹ vt intercedant p eis. qz ipi sunt potētes apud deuz. Et sic sctōs illos mittim⁹ ad regē celestez tanq̄ nuncios: vt ipe rex indulgeat aīab⁹ illis. g devote sctā mariā ē imploranda. sctūs petr⁹. z sic de singul'. Quinto oblatiōes p sunt aīab⁹ vt a debitis q̄b⁹ apud deuz obligate sūt absoluant. Sexto fūt p aīab⁹ ieunia z afflictiōes z genuflexiōes. Uñ ī decr. dr. Ieunia viuētiū sūt auxilia defunctoz. xiij. q. ij. aīe. Septio subuenitur aīab⁹ cū debita p⁹ se relicta soluunt. z hoc valde pdest aīab⁹. qz interī q̄ debita ñ sūt soluta gunt puniunt Octauo subuenit aīab⁹ cū panis z vinū offert. vt deus velit cibare aīaz esurientē z potare aīaz sitientē. Silr cū p aīa opa mie exercent. s. cibādo esurientē. potādo sitientē. hospitādo peregrinū. vestiēdo nudum. Nono subuenit aīab⁹ cū q̄s pñiaz ipis h̄ iniūctā p eis implet. Hā h̄ cēt eis valde vtile vt eo mīnus hrent ī purgatorio exoluere. Decio aīabus subuenit cū missaz celebratiōe. z h̄ ē maximū z pncipalissimū aīaz suffragium Uñ legit q̄ q̄dam aīa ad. xv. ānos fuit ad purgatoriū deputata z p vnaz missaz fuit liberata. Uñ missa dr a mittēdo. qz ibi mittit gra pctōz ī pctis. z solutio aīab⁹ de penis. Uñ dic aug. q̄ nlla missa celebrat q̄n

S)

ibi duo opa ꝟtuosa ꝯcurrāt. ſ. vni⁹ pcōr⁹ ꝯuerſio. ⁊ vni⁹ anīe liberatio. Sz d. vnde anīe ſciūt ſuffragia q̄ p ipis h̄ fiūt. Rñdeť q̄ angli hic nobiſcū cōmorātes ſepi⁹ viſitant aīas in purgatorio: ⁊ ipis manifeſtāt ſuffragia q̄ nos p ipis h̄ facim⁹ ⁊ eas cōſolant. O q̄z gaudioſuz eſt eis h̄. Quātuz ad terciā ptē iſti⁹ ꝓmōis q̄riť de q̄by hoīby aīe defunctoꝝ ꝯq̄runť. Rñdeť de q̄ttuor generibꝫ hoim ꝯquerunť. Prio de his q̄bus h̄ fidelitatē ⁊ charitatē ⁊ bñficia exhibuerūt. ⁊ ipi eis nō refundūt. Uñ ps. lx xvij. Obliti ſunt bñfactoꝝ ei⁹. Et hec eſt magna ingtitudo ⁊ otra rōem hūanā obliuiſci ⁊ nō regratiari bñfactoribꝫ. Uñ Ariſto. in ethi. Oportet regratiari ei q̄ grāz fecit. ſz defunct⁹ aliter regratiari nō poſſum⁹. Scō defuncti ꝯq̄runť de pueriſ ⁊ cognat⁹ ſuis q̄ bona eoꝝ h̄ poſſidēt ⁊ ipis nō ſubueniunt. ⁊ tales infideliter agūt. qz ſi q̄s nō ſubueniret amico ſuo quē in igne videret puniri: infideliť ageret. Ecce aīa p̄ris tui ⁊ anīa mr̄is tue ⁊ etiaz mariti tui aut fratris aut ſoror⁹ vl alteri⁹ ꝯgnati tui p̄ñt adhuc eſſe in purgatorio ī penis: ⁊ tu potes eis ſubuenire ⁊ q̄re nō ſubuenis eiſ Audi q̄d anīe clamant. Miſeremini mei miſeremini mei. Et ſunt due cauſe quare bis dicit Miſeremini miſeremini. Pria eſt q̄ſi dicerēt. qz eſtis ī mūdo vbi eſt miſericordia. p̄s. cxviij. Miſericordia dñi plēa eſt terra. Scōa qz nos anīe ī purgatorio ſum⁹ in miſeria ⁊ pauptate. et ita paupes ſum⁹: ſi tot⁹ mūdus daret nob̄ p̄uno obolo nō haberem⁹. nec habem⁹ amplius coꝝpa nr̄a vt poſſem⁹ ieiunare meritorie. nec habem⁹ res tpales vt poſſem⁹ elemoſinas dare. nec aliq̄ mō poſſum⁹ nobiſip̄is ſubuenire. ḡ miſeremini nr̄i vos amici nr̄i. q̄ſi dicerēt Alieni nolūt nob̄ miſereri. vnō tu vxor mea. tu fili mi. tu filia mea. tu qui es ꝯſanguine⁹ me⁹. vos q̄ poſſidetis hereditatē noſtrā: ⁊ ꝓpter vos ī purgatoriū poſiti ſum⁹: ⁊ ꝓpter pctā vr̄a. Et ſi q̄s quereret. Que eſt cauſa q̄re tui debeo miſereri. Tūc anīa illa rñdet. qz manus dñi tetigit me. ⁊ q̄re me pſeq̄mini ſic de⁹. q̄ſi dicat. deus punit cū ſua iuſticia penā mihi infligēdo. ⁊ vos amici punit⁹ in pena me relinq̄ndo ⁊ carnibꝫ meis ſaturamini. i. meis tpalibꝫ diuitijs. q. d. iniuſtū eſt q̄ vos amici ī penis me relinq̄tis: qz vob oīe cōmoduz tpale prepaui. ⁊ aīaz meā ſepe neglexi. Et iſta iā dicta iſti pueri ⁊ ꝯſanguinei nō attēdūt q̄ de bonis pentū ⁊ ꝯſanguineoꝝ pulcras veſtes ⁊ eq̄s pulcros emūt ⁊ domos magnas edificāt. ⁊ in gula ⁊ ī ſupbia ⁊ luxuria ⁊ in ludo taxillorꝝ oīa illa bona ꝯſumūt. Sil'r vxor q̄ aliū⁹ marituz duxit. Et breuiter oēs hoīes q̄ hereditant bona defunctoꝝ tenenť ſubuenire ipis a q̄by hūt illa bona. Q̄ō ſi nō fecerint tūc ipe aīe ꝯqueruntť de ipis. Tercio ꝯq̄runť de teſtatoribus: q̄ nō expediūt teſtamēta ipis cōmiſſa: ſz plongāt ⁊ ptrahūt de die ī diē. ⁊ h̄ eſt otra caritatē ⁊ fidelitatē. qz ſm ſan. Tho. de aq̄no. Anīe carent interim ſublevamīe q̄ō eis deberet fieri de illo teſtamēto ſi debito tpe expeditū fuiſſet. Uñ in decre. dr. Multū delinquūt q̄ differūt exeq̄ mortu⁹. Multū delinquūt q̄ differūt exeq̄ mortuis teſtamētū. xiij. q. ij. q̄ oblatiōes. Detalibus q̄ defraudāt aīas dr in decre. Debita ſuffragia pro mortuis nō reddētes. fures ſunt ⁊ ſacrilegi ⁊ excōicandi. xiij. q. ij. qui oblatiōes. Quarto ꝯq̄runť de ſacerdotibus ⁊ religioſ⁹ ⁊ paupibꝫ q̄ elemoſinas defunctoꝝ recipiūt. ⁊ p ipis nō fidelit orant Sil'r ſacerdotes q̄ hūt p̄bendas ⁊ altaria Sil'r religioſi q̄ poſſidēt mōaſteria cū bonis aplopriatis ipis mōaſterijs: ⁊ ñ fidelit orant p illis aīabꝫ a q̄bus h̄ hūt. Hā oēs hoīes q̄ de elemoſinis viuūt magis debent eſſe deuoti ⁊ in orōibꝫ aſſidui. Quia nō ſolū debēt orare p ſeipis. ſz etiā p viuis ⁊ defunctis q̄z elemoſinis ſuſtentant. Uñ in decre. dr. Receptores eleoſinarū plus debent orare. ⁊. q. t. qz ſacerdos. Nec aliq̄s q̄ de laboze poſſet ſe nutrire. debet elemoſinas recipe. ſed debiles ⁊ infirmi. paupes ⁊ claudi. Uñ impotētibꝫ ad laborādum tm modo danda eſt elemoſina. Ultio ſciē dū q̄ hodierna die multe anīe defunctoꝝ p ſuffragia oīm xp̄ifideliū liberate ſunt a purgatorio. Et h̄ oñſum ē q̄ī vna die q̄n decim milia aīaz liberate ſunt a purgatorio. q̄re h̄ in promptuario. p. xviij. Etiā vxor liberauit aīam mariti ſui a purgatorio ibidē. p. c. Etiā mr̄ q̄ incōſolabiliť fleuit ſup filiū ſuū defunctū. ibidē. p. xcvij. Etiā mr̄ q̄ in q̄nq̄ annis liberauit aīaz filij ſui. ibidē. p. xcviij. Etiā pueri debent parentibꝫ ſubuenire. ibidē. p. xcix

De ſancto Martino epiſcopo.
xlij.

Sermo

Ecce sacerdos magn⁹ q̄ in diebꝫ suis placuit deo ⁊ inuēt⁹ est iust⁹. Eccli. xliij. Iste sacerdos magn⁹ fuit scūs martin⁹ q̄ nō solū placuit deo: sz eē oībꝫ sctis ⁊ angel' in celo. ⁊ oībꝫ bonis hoībꝫ in mūdo

Ūñ in pñti ꝓmōe ad honorē sctī martini tria sunt dicēda. Primo ꝑuilegia sancti martini. Scdo aliq̄ ꝑ informatiōe nostra. Tercio aliq̄ miracula ꝑ ꝯsolatōe nostra. Quātū ad primū sciendū q̄ sanct⁹ martin⁹ habet nouē ꝑuilegia Primū q̄ in iuuētute incepit dño ſuire ⁊ suā baptismalē innocentiā omibꝫ diebꝫ vite sue ſuauit ⁊ nunq̄ mortaliť peccauit. Ūñ legiť q̄ cū esset decē annoꝝ inuitis pentibꝫ gentilibꝫ ad eccl'iaz ꝓfugit ⁊ se fieri catheczuminū postulauit. Etiā cū esset duodecī annoꝝ beremū ꝓcupiuit: fecisset⁹ votuz si carnis infirmitas nō obstitisset Etiam ob amorē ihu xp̄i a iuuētute sua parētes deseruit. seculū ꝓtēpsit: ⁊ militiā reſiguit. Math. x. Qui amat p̄rem aut m̄rem sup me nō est me dign⁹. Scōm ꝑuilegiū q̄ pauperibꝫ multū misericors fuit. qz ō eo legiť q̄ nihil de stipēdijs ꝑter q̄tidianū victū reseruās de crastino non cogitabat. i. Thi. vi. Habētes alimēta ⁊ q̄bꝫ tegamur his ꝓtenti sim⁹. Et illa misericordia habet tres ḡdus. Prim⁹ grad⁹ est dare ꝑtē de superfluis ⁊ ꝑtē retinere. Lu. xi. Qđ supest date elemosinā. Scōs est dare oīa superflua ⁊ retinere necessaria. Terci⁹ ē dare necessaria, sicut illa vidua de q̄ hr̄ Lu. xxi. q̄ in gazophilatio totū victū posuit. ⁊ hic ē sum⁹ ḡdus. Beat⁹ aūt martin⁹ non tm̄ habuit p̄mū ⁊ scōm gradū liberalitat⁹. sz ⁊ terciū. qz ea q̄ sibi erāt necessaria largit⁹ est. sicut q̄ñ ꝑtē clamidis paupi tribuit et diuisit. ⁊ ꝓ tantū placuit xp̄o q̄ ipm̄ i p̄sentia angelorꝝ ⁊ sctorꝝ cōmēdauit di. Martinꝰ adhuc catheczumin⁹ hac me veste ꝓtegna q̄ñ erat eps. volens ire ad eccl'iaz ⁊ sacrū officiū ꝑagere. q̄dam paup nudus secut⁹ est eū. tūc beat⁹ martin⁹ ꝑcepit archidyacono suo vt vestiret illū paupem. sed cū ille distulisset. beat⁹ martin⁹ ingressus est locū secretū ⁊ tunicam pauperi tribuit ⁊ ꝯtinuo eū abire iussit. Archidyacon⁹ vero iussit ⁊ monuit beatū martinuz, vt ad solēnia missaꝝ ꝓcederet. Et cernens q̄ tunicā paupi dedisset: cōpulsus ad forū cucurrit ⁊ vilē vestē ꝑ sex denarijs emit. ⁊ añ pedes sctī martini piecit. Ita beat⁹ martin⁹ illā induit. cui⁹ manice ad cubitū: lōgitudo ad genua extēdit. Cū aūt missam celebraret ⁊ manibꝫ corp⁹ xp̄i leuaret: tūc ambe manice de brachijs ceciderūt. ⁊ nuda brachia apparuerūt. stati cūctis cernētibꝫ angeli brachia coopuerūt. Terciū ꝓuile. qz ꝙginitatē suā ſuauit. Ūñ ō eo canit. Corpe q̄dē ꝙgineo. Etiā patuit p⁹ mortē suaz: qz caro sua vt nit lucebat.

Quartū: qz magnā hūilitatē ſuauit. Nā cū esset tribuni filiꝰ q̄ ꝑest multꝫ. vno ſuo erat ꝓtent⁹. q̄ vna secū cibū capiebat. sibi sepe mīstrabat. sibi sepe calciamēta deter gebat atq̄ detrahebat. seqns vestigia xp̄i q̄ dixit Mat. xx. Filiꝰ hois nō venit ministrari sz mīnistrare. Ūñ ō qz ex hūilitate nulla vnq̄ cathedra vsus ē. sz sedebat i sede rusticana quā tripedē vocant. Item fuit mlte hūilitatꝫ. Nā lepꝛosuz q̄ndā cūctis horribilē parisi⁹ obuiā hūs ipz oscu latus est atq̄ bñdixit. ⁊ statī mūdatus est

Quintū qz artā ⁊ sctām vitā duxit i cibo. potu. vestitu ⁊ lecto. In cibo. qz i monasterio suo cū frib⁹ suis radices herbaꝝ ⁊ aquā bibebat. nec vllus vinū gustabat: nisi i infirmitate: ⁊ qsi q̄tidie ieiunabant. grossuz panē hora nona comedebant. In vestitu. qz die ac nocte cilicium deferebat In lecto. qz sup lectū cinere sparsum dormiebat. Ūñ cū egrotasset vsq̄ ad mortez ⁊ discipuli sui lectū sibi ꝑparerūt. ille iussit eū deꝛicere ⁊ se sup terrā iussit deponi. Etiā habuit magnā deuotionē in orōne. Ūñ de eo ō. Oculˀ ac maibꝫ i celū sp intētus iuictū ab orōe spūm nō relaxabat.

Sextū qz magm miaz hūt sup pctōres. qz nllm pctōrē q̄ntūcūq̄ magnū respuit. Ūñ cū dyabol⁹ btm̄ martinū reꝑhēderet q̄ sic freq̄nt⁹ ⁊ idifferent⁹ pctōres ad mīam ⁊ pñiaz reciget. Rñdit btūs martin⁹ dyabolo. Si tuipe o miserabil' ab hoīm infestatiōe desisteres. ⁊ factoꝝ tuoꝝ peniteres ego tibi ꝓfisus i dño xp̄i miaz pollicerer. Etiā nēo vidit vnq̄ btm̄ martinū iratū: nisi pacē ⁊ mīa ierāt cordi ei⁹ Septimuz qz i vita sua placuit ō ⁊ oībꝫ sctis ei⁹ ⁊ angel'. Fuit āt dilect⁹ a pre cui⁹ signū est. qz tantā potētiā miracl'oꝝ habuit. Pri q̄dez

attribuit potētia ⁊ miracula facere. Da gne eī potētie ē sic in fine ꝓmōis ptz ī mi/racul' q̄ fecit. Fuit dilect⁹ a filio cuius si/gnū est. qz ipm cōmēdauit coz̄ angel' di. Martin⁹ adhuc zē. Fuit dilectus a spū/sctō cui⁹ signū ē. qz ī specie ignis sup ca/put ei⁹ appuit. Fuit dilect⁹ a btā ꝟgine. cui⁹ signū ē. qz sepe eū cū alīs ꝟgīb⁹ visi/tauit. Unde legit ꝙ cū ipe ī cella sol⁹ eēt ⁊ lo qui cū pluribꝫ audiret a discipul' interro gat⁹ ab eis. Rñdit maria ⁊ agnes et tecla ad me venerūt ⁊ sepi⁹ me visitauerūt. Fu it dilect⁹ ab angel' cui⁹ signū est. qz ī vita sua sibi celebrāti astiterūt ⁊ ad ei⁹ obituz ꝓuenerūt. ⁊ aīaz ei⁹ in celū deduxerūt.

Octauū qz dignitatē ⁊ ptē hz cū oīb⁹ sctīs noui testamēti. Prīo cū apl'is. qz spūssanctus sup eū sic sup apl'os ī specie ignis de scēdit Unde hr̄ ō eo ꝙ cuz ꝓuniuerso grege sibi cōmisso depcarē globꝫ ignē⁹ appuit sup caput ei⁹. Itē cū martiribꝫ. Fuit enīz martir si nō actu tñ volūtate. Unde Hyla/rius. O martine medicamētum ⁊ medice O sanctissima aīa quā ⁊ si gladi⁹ ꝓsecuto ris nō abstulit. palmā tñ martirīj nō ami sit. Fuit ꝓfessor. qz xp̄um corde ore ⁊ ope ꝓfessus est. Fuit ⁊ ꝟgo qz integritatē coz/porīs ⁊ mentīs ꝟuauit. Honū: qz ꝑ totū mūdū hodie ei⁹ festū solēnit celebratur: ⁊ nulli⁹ ꝓfessorꝫ pterq̄ sctī nicolai. qz inter oēs ꝓfessores festa istoz. s. martini ⁊ nico/lai celebrant vniuersal'r. q̄uis pticularit in aliq̄bꝫ puincīs festa aliq̄z ꝓfessoz cele brant. sicut festū btī Arbogasti in dyoce/si argentīn. ⁊ sctī vdalrici ī augusteñ. lam berti leodinēsi. Seuerini in colonien̄si.

Quātū ad scōam ptē ist⁹ ser. sciendū. ex q̄ sctūs martin⁹ noīat gēma sacerdotuz. tūc ꝑ nr̄a īformatiōe dicēdū est hic de digni tate sacerdotū. ⁊ q̄re ab oīb⁹ hoīb⁹ honorā di sunt. Ubi notandū ꝙ sacerdotes meri to sunt honorādi ꝓpter dignitates q̄s ha/bent a deo. Hā sacerdos aliq̄ modo est si/milis ꝟgini marie. Prīo sicut ꝟgo maria ꝑ q̄nq̄z ꝟba ꝓcepit xp̄m ih̄m. vt hr̄ Lu. i. Fiat mihi ſm ꝟbū tuuz. Sic sacerdos ꝑ q̄nq̄z ꝟba ꝓficit coz⁹ xp̄i. Unde Bern. O veneranda dignitas sacerdotū. in q̄z manibus tanq̄z ī vtero ꝟginis dei filius incarnatur. Etiā sic btā ꝟgo p⁹ ptū xp̄m portauit in maibꝫ ⁊ ī p̄sepe collocauit. sic sacerdos post ꝓsecratiōnē leuat xp̄m ī missa. ⁊ talis eleuatio signat eleuatiōnē xp̄i in cruce. et postmodū locat ⁊ portat xp̄m ꝑ plateas ⁊ villas ad infirmos: ⁊ tractat eū cuz maiby suis sicut btā ꝟgo eū tractauit cuz mater nis maibꝫ suis. Etiā sciēdū ꝙ dignas sa cerdotū aliq̄ modo p̄cellit dignitatē ange lo z. qz nulli angeloz data est ptās ꝓficiē/di corp⁹ xp̄i. Unū mioz sacerdos ī terris pt hoc qd̄ summ⁹ angl's nō pt in celis. Aug. Consecratiōe facta tota celestis curia sibi fuit. ⁊ dñs celi ad eū descēdit. Unū Amb. sup Lucā. Nō dubites assistere angelos qñ xp̄s assistit in altari. Unde sacerdotes sunt honorādi p̄ oīb⁹ regib⁹. principib⁹ militib⁹ ⁊ nobilib⁹. qz xp̄s dedit eis ptātē soluendi ⁊ ligādi. Mat. xvij. Quecūq̄z li gaueritz sup terrā zē Unū in decre. dz. Sa cerdos in p̄sona dei ē honorādus. g̃ sacer/dotes ⁊ clerici debēt esse ꝓtinētes et casti. nec oīno mulieribꝫ cohabitare ſm qd̄ eis p̄cipit. extra de cohabi. cle. ⁊ muli. c. a nob Unū sciendū ꝙ sacerdos fornicari⁹ vl' exi/stens sciēter in q̄cūq̄z pctō mortali nōduz vere ꝓtrit⁹ nec dignā agens p̄niam vt op/tet q̄tiens actū alicuius ordinis facit pec cat mortalit. vt q̄ baptizat vl' absoluit cō fitentes vl' sacr̄m eucharistie vel extreme vnctiōis p̄bet. aut p̄dicat. aut mīmoniū solēnizat. vl' aquā ⁊ salē in dñica exorcisat aut ppl'm aspergit. vl' qd̄ maius his oīb⁹ est q̄tiens missaz celebrat. in oīb⁹ istis ⁊ in alīs actib⁹ q̄ sacris ordinib⁹ sunt annexi. ⁊ in q̄libz ipoz singularit exercendo moz talit peccat. ⁊ totiens q̄tiens aliquē actuz vt mīster eccl'ie exequit et exercet. Sicut ex dictz sancti Thome de aq̄. in. iij. di. xx iij. manifestissime cōprobat. Ac nō soluz in actib⁹ iā dictz. sz ec ſm beatū Dyoni. i. c. celestz hierarchie. Qñ ⁊ q̄tiens ad aliq̄m huiusmodi actū exercendū aliquā vestez induit siue sumit. vt albā stolā vel mani/pulū vel casulā vl' alias sacras vestes ꝓiū ctim vl' diuisim. Qd̄ reuera satis est hoz/rendū stupendū atq̄z piculosuz valde. ī ta li statu vl' dignitate tot et tantz criminib⁹ subiacere atq̄z implicari. Unū nō immeri/to dicit. Quāto grad⁹ altioz. tāto casus g̃ uioz. Etiā sacerdos incōtinēs aut publi/c⁹ fornicari⁹ ē suspēsus ipo iure a diuis. ⁊ missa ei⁹ nō dz audiri. vt patz extra de co ha. cle. ⁊ mul. c. vestra deuotio. Audiens aūt missaz ei⁹ peccat mortalit ſm Tho. i

x.quodlibeto.q.viij. Hoc aũt intelligit̃ d̃ publicꝫ fornicarijs. ⁊ si sic celebrat fit irregularꝫ. Querit̃ vtꝝ eps in talibꝫ possit dispensare. Rñdet̃ ꝙ sic. Exq̃ dispẽsatio ĩ tali casu nõ est ꝓhibita. Et iura q̃ inueniũt̃ in ꝯtrariũ illa intelligunt̃ de suspenso ab hoĩe. nõ a iure. qꝛ iura benignꝰ solẽt agere q̃ꝫ hoĩes. Hec Guil. Etiã q̃rit̃ vtruꝫ clerici q̃ expendũt patrimoniuꝫ crucifixi cũ meretricibꝫ: teneant̃ ad restitutionẽ. Respondet̃ ꝙ clerici q̃ res eccl'ie ꝑludũt l' dãt nõ solũ meretricibꝫ: sꝫ ec̃ hystrionibꝫ l' etiã suis ꝯsanguineis. nõ ꝓpter naturã sustentandã. sꝫ vt faciãt eos diuites de patrimonio crucifixi raptores sunt. ⁊ peccãt mortalit̃ ⁊ tenent̃ ad restitutionẽ. Etiã q̃rit̃ vñ faciãt restitutionẽ. Rñdet̃. si hñt patrimoniũ seculare: de h̃ pñt facere. vel aliq̃d de artificio vl' labore manuali. de istis pñt restituere. sꝫ de rebꝫ eccl'ie nõ pñt restituere. qꝛ q̃dq̃d eis supest sup victũ ⁊ vestituꝫ h̃ dꝫ dari paupibꝫ Uñ in decre. d̃r. Bona sacerdotũ sunt bona pauperꝫ. di. xlvij. sic̃ hij. Itẽ. xvi. q. i. c. vl. Nisi sibi tũc subtraherẽt de necessarijs. vl' nisi res q̃s de patrimonio habuerũt vl' de artificio expendissent ĩ vsus eccl'ie. hec Guil. Etiaꝫ q̃rit̃ vtrũ ꝯcubine sacerdotũ vl' etiã meretrices teneant̃ restituere q̃ a sacerdotibꝫ vl' religiosis ꝑ tali illicito ope receperunt. Rñdet̃ fm Raymũdũ ꝙ sic. Naꝫ fornicarie ⁊ huiusmõi turpes ꝑsone si a sacerdotibꝫ receperũt. tenent̃ ipi eccl'ie vl' paupibꝫ restituere. Si aũt a religiosis. tũc tenent̃ monasterio restituere. Nisi forte fuerit eis datũ causa elẽosine ĩ summa nc̃citate. qꝛ tũc fuit debitũ. Idẽ Hostien. Quãtũ ad terciã ptẽ istiꝰ ser. sciẽdũ ꝙ oẽs xp̃ifideles debent hodie beatũ martinũ honorare ⁊ eũ tanq̃ꝫ singularẽ patronũ inuocare in oĩbꝫ necessitatibꝫ ⁊ infirmitatibꝫ. Et prĩo infirmi. Uñ legit̃ ꝙ beatꝰ martinꝰ quẽdam infirmũ leprosuꝫ cũctis horribilẽ parisius obuiã habuit. quẽ leprosuꝫ osculatus est atq̃ꝫ bñdixit. statĩq̃ꝫ mũdatꝰ est. Etiã qui q̃nq̃ꝫ venenatũ cibũ ex ignorãtia sumũt. Uñ legit̃ ꝙ cũ btũs martinꝰ ab arrianis hereticis eẽt eiectꝰ. venit ad insulã q̃ndaꝫ cũ vno solo pb̃ro. vbi p̃s byter elleboꝝ gramen venenatũ int̃ alias herbas ĩ cibũ sũpsit: ⁊ mortẽ sentiẽs. btũs martinꝰ omnẽ venenositatẽ v̄tute orõis fugauit. Etiaꝫ q̃ incurrit ꝑiculũ canũ. Uñ cũ q̃daꝫ discipulus sancti martini valde infestaret̃ a caue latrante. ꝯuersus ille ad canem ait. In noĩe martini iubeo te obmutescere. canis ꝯtinuo obmutuit. Etiã in ꝑiculo maris. Uñ legit̃ ꝙ cũ q̃daꝫ nauis ꝑiclitaret̃. q̃dã negociator nõdũ xp̃ianꝰ exclamauit. Deus martini libera nos. ⁊ statĩ trãquillitas magna successit: ⁊ ille paganꝰ fidẽ recepit Etiã ꝑentes cũ pueris. Uñ cũ q̃dã iuuenis defunctꝰ fuisset. ⁊ mr̃ eiꝰ cuꝫ lacrimis ꝑ resuscitatiõe filij beatũ martinũ exoraret. ille in medio campi vbi magna multitudo gentiliũ erat genua flexit. ⁊ ꝑ puero orauit. Et puer statiꝫ surrexit. quapropt̃ oẽs illi gẽtiles ad fidẽ ꝯuersi sunt. Etiã ĩ periculo ignis. Uñ cũ in quodaꝫ phano ignẽ misisset beatꝰ martinꝰ statim ĩ domo ꝓxima herẽte ei ab agente vẽto flãma ferebat̃. tũc sctũs martinꝰ sup tectum domus ascẽdens signũ crucꝫ edidit. Et statim vẽtus in aliã ptẽ se vertit. Etiã refert Seuerus ĩ epl'a ad eusebiũ. ꝙ cũ beatꝰ martinꝰ in q̃ndã ciuitatem sue dyocesis venisset. ⁊ clerici ei lectũ prepassent. circa mediã noctẽ tota illa domꝰ accendit̃. ⁊ martinus rediens ad solitũ orõis refugiũ. et crucis emittens signaculũ. in medio ignis illesus ꝑmãsit. Monachi igit̃ ꝯcitati ꝯcurrũt et martinũ quẽ iã ꝯsumptũ putabant d̃ medio flãmaꝝ illesum deducũt. Etiã q̃ persecutiones ⁊ tribulatiões patiunt̃ debent inuocare beatũ martinũ. Uñ legit̃ cũ beatus martinꝰ q̃dam vice ĩ veste hyspida nigro pallio circũtectus sup asellũ ꝓcederet equis ꝯtrauenientibꝫ expauefactis. in terram saltu p̃cipiti se dederũt. q̃ sanctũ martinũ accipientes grauiter v̄berauerũt. ꝑtinus autẽ anĩalia humo fixa manebant. vt quãtũcunq̃ꝫ flagellata velut saxa mouere non possent quousq̃ꝫ ad martinuꝫ redeuntes. ⁊ peccatũ suuꝫ quod ignoranter in eum cõmiserant confitentes. ille eis licentiam dedit: ⁊ gradu concito animalia ꝓcesserunt.

De sancta Elyzabeth.

Sermo xliij.

Ora pro nobis qꝛ o mulier sctã es. Judith. viij. Uerba ista dicta sunt a filijs israel cum essent ĩ magnis tribulatiõibꝫ ad iudith vt

ipa oraret p eis vt de⁹ eripet eos ab istan
tib⁹ pricul'. Et illa ꝥba nos xpiani q̄ sum⁹
in multʒ tribulatōib⁹ z pricul' ꝓstituti. etiā
deuote dicere debem⁹ ad sctāʒ elyzabeth
Ora p nob: qm̄ m'r sctā es. Un̄ i pn̄ti ser.
ad honorē sctē elyzabeth z ad edificatōez
nrām tria sūt dicenda. Prīo ꝓuilegia sctē
elyzabeth. Scō aliq̄ p informatiōe nr̄a
Tercio miracula aliq̄. Quātū ad pmā
ptē ist⁹ ser. sciēdū q⁹ btā elyzabeth hz no/
uē ꝓuilegia. Primū q⁹ fuit filia regʒ vn
garie. z in ꝟ fuit sil'is sctē Katherine costi
regʒ filie. Et etiā q⁹ i iuuētute incepit deo
fuire. z in ꝟ sil'is fuit sctō nicolao. Un̄ le/
gif cū btā elyzabeth adhuc eēt puella q̄n/
quēnis i eccl'ia gra orādi sepe ꝓmanebat.
vt eā ei⁹ socales vl' ancille auellere vix va
lerēt. quā cū ancille vl' coetanee obfuarēt
aliquā de illis cā ludēdi ꝟsus capellā inse
qui videbaf. vt ex ꝟ intrādi eccl'iaz optu/
nitatē captaret. Quā ingrediēs genua fle
ctebat: aut pauimēto total'r incūbebat. et
licet peritiā lrāz nō hꝛet. tm̄ corā oīm ocu
lis sepe psalteriū expādebat. z quodāmo/
do se legere fingebat ne velut occupatā a/
liqs ipediret. Se q̄ʒ cū puellis ad terrā p
stratam ludi specie mēsurabat. vt sub tali
occasiōe reuerētiā ꝺo exhiberʒ Jn ludo eē
anuloz z in alīs ludis spē totā ponebat
in deo. z ex his q̄ lucrabaf vl' alias possi/
debat. puellis paupcul' dedit. iducēs eas
p illa ad orādū orōez dn̄icaz: vt crebro ꝟ/
ginē mariā salutarent Scōm ꝓuile. q⁹
btām ꝟginē mariā i aduocatā z patronā.
z beatū iohem apl'm euāg. in sue castitatʒ
custodē elegit. Cū enī single cedule singu
loz apl'oz noīb⁹ inscripte. ipa trib⁹ vici/
bus cedulā ybi nomē sctī iohis erat inscri
ptū vt desiderabat accepit. ad quem tāte
deuotiōis ferebaf affectu. vt nil i ei⁹ noīe
petentib⁹ denegaret. Terciū q⁹ ppf di/
lectōnē dei sepe sibi pspera mōi subtraxit
Nā cū in aliq̄ ludo sibi pspere succederet:
reliquū intermittēs dicebat. Nolo proce
dere. sz ppf deū reliquum intermitto. Ad
choreas q̄ʒ a puell' ceteris aduocata. cum
vnū circūitū pegissʒ. dicebat: sufficiat no
bis vn⁹ circūit⁹. tā ppf deū alios dimitta
m⁹. z sic p talē modū puellas a vanitatib⁹
tempabat Quartū q⁹ festa sollicite z de
uote colebat vt eē manicas sibi ꝓsui nll'a
rōne pateret añq̄ solēnia missaz cōplerēt
Officiū eccl'iasticū cū tāta audiebat reue
rētia: vt cū sctm̄ euāgeliū legeret. vl' cū sa/
cra hostia cōficeret monilia deponeret: et
cetera capitʒ ornamēta i imo loco locaret
Uestimētoz supbiā sp abhorruit: z in hiis
sp hūilitatē z honestatē fuauit. Et eē cuz
adhuc puella eēt certū sibi numez orōnū
indixerat. quē si aliq̄ occupatōe pūēta nō
potuisset pficere. de sero añ ingressuz lecti
cū alie puelle dormirēt psoluebat. Qui
tū q⁹ data ē in exēplū m'lieribus i mr̄imōio
exñtib⁹. Nā cuz ex paterno impio tradita
eēt lantgrauio thuringie i mr̄imōio. tāte
deuotiōis extitit vt i nocte freq̄nter ad o/
rationē surgeret. Ordiauit cū q̄dā domi/
cella sibi int' ceteras magʒ familiari. si forte
somno depssa nō surgeret eā pede tāgens
excitaret. Quadā ꝟo vice pedē dn̄e tange
re voluit. z casu pedē mariti impegit. qui
subito excitat⁹ rē intellexit z eā excitauit.
Etiā fuit magne hūilitatʒ. Nā in diebꝫ ro
gationū ꝓcessionē nudis pedib⁹ laneis in
duta seq̄baf. z i pdicatiōib⁹ tāq̄ paupcu/
la z hūilis int' pauperculas residebat. Jn
purificatiōe p⁹ ptū exēplo marie puez ge
stans i vlnis ipm ad altare cū agno z can
dela hūilit' offerebat. deinde domū redieī
vestimēta cū q̄b⁹ ad eccl'iam ꝓcesserat ali/
cui m'lieri paupcule tribuebat Sectū
est ei⁹ pfecta z volūtaria obediētia. Un̄ ꝓ
pter meritū obediētie se mgr̄o conrado q̄
fuit paup z mēdic⁹ de ordie fratrū minoz
ʒ tm̄ scīa z religiōe p̄cipu⁹. saluo iure mr̄i
monij z obediētia mariti adeo se subiecit
vt q̄dq̄d ille p̄cipet ipa cū reuerētia pfice/
ret z m'ito gaudio adipleret. vt ex ꝟ et obe
diētie p̄cipet meritū. z dn̄i saluatoris q̄ fa
ct⁹ est obediēs vsq̄ ad mortē imitareť exē
plū. Quadā igit' vice ipa vocata ab eo ad
q̄ndā pdicatōez. supueniēte marchionis/
sa myssenēsi ipedita n̄ venit. q̄ ille egre fe
rens tantā inobedientiaz relatare noluit:
donec vsq̄ ad camisiam expoliatā cū qui
busdam ancillis suis q̄ culpabiles fuerāt
fortiter verberari fecit. Etiā quadaz vice
cū claustrū sanctimonialiū ab eis obnixe
rogata itrasʒ. n̄ habita licētia a suo mgr̄o
fecit eā tā ḡuiter ꝟberari. vt p tres hebdo
madas i ea vestigia ꝟberatiōis appareret
Etiā sepe p man⁹ ancillaz faciebat sei cu
biculo ꝟberari. vt saluatori flagellato vi
cē rependeret: z carnē ab oī lasciuia coer/

ceret. Septimuz q̄ int̄ diuitias ⁊ epu
las magnam tenuit abstinentiā. Tantaz
aūt in cibo ⁊ potu tpantiaz ⁊ abstinentiaz
exhibebat. vt in mensa mariti. int̄ diuersa
ferculoꝝ genera. interdū pane simplici es
set ꝓtenta. Sepe enī ad mēsaz sedēs cibos
ꝓtrectabat ⁊ diuidebat. vt ex ꝑ comedere
videret. Octauū q̄ fuit valde mirificoꝝ
⁊ mīr pupilloꝝ ⁊ orphanoꝝ. Sepe enī cū
ancillis maiby. ppꝛis lanaz filabat ⁊ inde
vestimēta fieri faciebat. vt de ppꝛiis laboꝛ
ris laboꝛiby elemosinā deo daret. Jp̄a esu
rientes pascebat ⁊ sitiētes potabat. infir
mos visitabat. ip̄a sepulturas pauperuz
fregntabat. leprosos mūdabat ⁊ cibabat.
Uñ legit̄ q̄ q̄dā vice absente marito quē
dā leprosū posuit ad lectū mariti sui. Dis
q̄z pactis supueniēte lantgrauio. q̄daz si
bi reuelabāt. ip̄e ex stupoꝛe ⁊ vehemētia ⁊
ira irruebat in ostiū cubil'. ⁊ dū crederet i
uenire hoīem īmūdū. vidit ip̄m ih̄m x̄pm
in cruce affixū ⁊ cruentatū. q̄ viso dedit ei
ptātem agēdi oīa q̄ honoꝛē dei respicerēt
⁊ aīe salutē efficerēt. Etiā post obitū ma
riti sui q̄ ad defensionē fidei ad terrā san
c̄tā pꝛexit. ⁊ ibi vitā feliciter finiuit. ip̄a tā
q̄ dissipatrix ⁊ pdiga a q̄busdā vasallis vi
ri sui turpit̄ ⁊ totalit̄ est eiecta. Aduenien
te igit̄ nocte in domo cuiusdā tabernarij i
loco vbi poꝛci iacuerūt se recepit grās a
gens deo. Recepta postmodum dote sua
duo milia marchaꝝ ptē in paupes distri
buit. ⁊ de reliq̄ in margkburgk magnum
hospitale ꝓstruxit. ppt̄ q̄d aliq̄ eā dissipa
tricē. aliq̄ insanā fore dicebāt. Postq̄ aūt
hospitale ꝓstruxit. infirmis sollicite mini
strauit ⁊ eos balneauit. ⁊ lecto collocans
cooperuit adeo vt ancill' gratulabūda di
ceret. O q̄ bñ nobiscuz agit̄. q̄ dñm nr̄m
ih̄m x̄pm sic balneam⁹ ⁊ tegim⁹. Quādaz
aūt mulierē horribilē leprosaz sepe ablu
ens i lecto collocauit. vlcera tergens. vn
gues q̄ pscindēs. Nonū q̄ x̄ps appuit
x̄po in oꝛōne sua tria. Prio ꝓtemptū oīm
rerū tpaliū. Scdo vt filioꝝ suoꝝ dilecti
onē a coꝛde suo auelleret. Tercio vt in cō
tumelijs ⁊ iurijs sibi patiētiā daret. Fa
cta oꝛōne audiuit dñm ih̄m dicentē sibi.
Elyzabeth exaudita est oꝛatio tua spon
sa mea. Etiā q̄dā vice reclinauit se in gre
mio ancille sue ⁊ oculos ad celū eleuans
cū diu tacens nullū ꝙbū penit⁹ emisisset.
tandē leta facie locuta ē di. Jta dñe tu vis
mecū esse ⁊ ego tecuz: ⁊ nunq̄ volo a te se
parari. Postea cū ab ancillis interrogare
tur vt ad dei honoꝛē ⁊ eaꝝ edificationem
q̄d viderat indicaret. Jlla ait. Uidi celuz
aptū ⁊ ih̄m se ad me inclinātē ⁊ dicētē mi
hi. Si tu vis eē mecū ⁊ ego ero tecū. Qui
ego rñdi put me loquēte audiuistis. Ap
propinq̄nte tpe q̄ dñs ih̄s dilectā suaz de
mūdi ergastulo vocare disposuit. vt q̄ cō
tempserat mūdū ⁊ regnū mortaliū. regnū
pcipet angl'oꝝ. x̄ps met cū angel' suis ap
paruit ei di. Ueni electa mea ad eterna ti
bi pꝛepata tabernacla. Post paululū vero
anno dñi. M. ccxxxi. ad extremā horaz p
ueniēs obdoꝛmiuit i pace. Quantū ad
scdaz ptē ist⁹ ser. dicēdū est de vita vidua
rū: q̄ i se debēt hr̄e vt x̄po placeat vita ip̄a
rū. Et de ꝑ q̄reī discipl'o de tpe. ser. cxvi.

Quātū ad terciā ptē ist⁹ ser. sciendū. q̄
oēs hoīes debēt hodie honoꝛare sctaz ely
zabeth. ⁊ eā iuocare in oīby necessitatiby. ⁊
infirmitatiby. Et p̄mo q̄ patiunt defectū
oculoꝝ. Uñ cū q̄dā puer q̄ttuoꝛ ānoꝝ ce
cus nat⁹ esset. merit⁹ btē elyzabeth lumen
recepit. Mulier q̄dā cū p annū integz ce
ca mānsisset. ad rogādū sctām elyzabeth to
ta deuotiōe se ꝓtulit ⁊ amissuz lumē rece
pit. Etiā mulier q̄dā cū p annuz ceca mā
sisset. ad tumulum sctē elyzabeth faciēs se
duci vni⁹ oculi lumen recepit. q̄ ad ppꝛia
reuersa i alio oculo se toꝛq̄ri ḡuiter sensit.
Cū vero itez btē elyzabeth merita implo
raret. appuit sibi elyzabeth di. Accedens
ad altare fac cū coꝛpali ter tuos oc'os vē
tilari. ⁊ sic recipies sanitatē. q̄ cū iussa cō
pleuisset sanitatē recepit. ⁊ iste mod⁹ cōi
ter fuat in thuringia. Etiā q̄dā vir lumīe
oculoꝝ penit⁹ ꝑuat⁹. sepulcrū sctē elyza
beth visitās plene curatiōis bñficiū rece
pit. Postmodū vero idē vir fluxu sanguī
nis ē grauat⁹ vt moꝛitur⁹ a familia credere
tur. Accipiēs ꝙ de terra sepulcri sctē ely
zabeth ⁊ ipaz ꝓterēs aq̄ cōmiscuit ⁊ bibēs
sanitatē plenā recepit. Etiaz surdi ⁊ muti
debēt btāz elyzabeth iuocare Uñ q̄dā pu
ella dū visu ⁊ auditu ꝑuata eēt ⁊ loq̄ndi ⁊
ābulādi potētiā amisisset. pr̄ ⁊ mr̄ ad btāz
elyzabeth eā deuouerūt. ⁊ pfecte eā sanatā
receperūt. ⁊ sic dei ⁊ btē elyzabeth laudan
tes magnalia. Etiā claudi ⁊ gibbosi sentiūt

iuuamẽ ab ea. Uñ q̃daz puella cũ diu magnis ⁊ diuersis fuisset infirmitatib⁹ molestata. tandẽ gibbo in dorso. struma in pectore crescẽtib⁹: vt sic esset toto corpe incuruata: q⁹ nulla rõne posset se erigere: sz manib⁹ sup genua posit⁹. corp⁹ suũ total'r sustentaret. cũ g̃ mr̃ in q̃dã sporta eam ad tumulũ btẽ elyzabeth deportasset: et p dies decẽ cõmorãtes ibidẽ nullũ potuerunt sanitat⁹ remediũ inueire. Irata mr̃ ip̃i⁹ contra sctãm elyzabeth murmurauit di. Oĩbus bñficia impẽdis ⁊ me miserã nõ exaudis. Reuertẽs g̃ oẽs q̃s potero a visitatione tua auertã. Cum g̃ sic irata recederet ⁊ miliare dimidiũ pegisset: ⁊ ei⁹ familia tristis esset: ⁊ ei⁹ filia doloribus cruciata fleret tandẽ ipa puella obdormiẽs. vidit q̃ndaz pulcerrimã dñam cũ facie refulgẽti. q̃ corpus ei⁹ in dorso et pectore liniẽs: dixit ei. Surge ⁊ ambula. Euigilãs puella: et se ab oĩ deformitate ⁊ curuitate penit⁹ sanatã inueniẽs. visionẽ mr̃i retulit ⁊ gaudiũ ⁊ leticiã generauit. Redeuntes g̃ ad sepulcrũ sancte elyzabeth. ⁊ deo ⁊ sibi gr̃as egerũt. ⁊ ibidẽ sportã in signũ dimiserũt. in q̃ puella fuit deportata. Etiã vir q̃dã in genub⁹ ⁊ cruribus infirmat⁹. ita vt nõ posset pgere nisi ab alĩs portaret. votũ fecit q⁹ se pulcrũ btẽ elyzabeth cũ oblatiõibus visitaret. postmodũ ex toto sanat⁹ est. Etiã pentes cũ puer⁹ sctãm elyzabeth debent inuocare. Uñ cũ q̃daz puer q̃ttuor annoz cuz casu in puteũ cecidisset. q̃dã veniẽs hauri re. aduertit puez ibi submersũ iacere. quẽ cũ difficultate extraxit ⁊ ip̃m mortuũ reperit. p ipo igit̃ suscitãdo a pentib⁹ ad beatã elyzabeth votũ emittit̃: ⁊ ꝓtinuo vita restaurat̃. Etiã q̃dã scolaris dũ piscatiõi min⁹ caute insisteret in flumẽ cecidit. magno g̃ tpis spacio interiecto dũ corp⁹ ei⁹ esset extractũ mortu⁹ est ab boĩb⁹ iudicatus Tũc btẽ elyzabeth iplorant̃ merita. ⁊ cunct⁹ videntib⁹ sibi restituit̃ vita ⁊ salus Etiã p̃t subuenire ĩ extrema necitate ⁊ in piculo mort⁹. Uñ vir q̃daz noĩe Nicola⁹ cũ quodã fure innocent̃ est deph̃ensus: et suspendio cũ ipo adiudicat⁹. cunctos homines rogauit vt deũ ⁊ btãm elyzabeth rogarent. vt eũ fm̃ sua merita iuuaret. Cuz g̃ suspensus esset. audiuit sup se vocẽ dicẽtem. Cõfide in btãz elyzabeth ⁊ fiduciam habe ⁊ liberaberi⁹ Statimq⁹ alio remanẽte ei⁹ funẽ fracto de alto loco cecidit nullã tñ lesionẽ sentiens. licz noua camisia q̃ indutus erat rumpetur. Qui exhylaratus ter ait. Sancta elyzabeth tu me liberasti ⁊ sup stratũ molle me cadere fecisti. Cũ ergo aliq̃ dicerẽt itez eũ debere suspendi. iuder ait. quẽ deus liberauit. denuo suspendi nõ ꝑmittam.

De sancta Katherina Ser. xliiij.

Damauit eam rex plus⁹ oẽs mulieres. habuitq⁹ gr̃am ⁊ miam corã eo sup oẽs mulieres. Hester. ij. Ista ẏba q̃ legit̃ur de regina hester. Quenire etiã p̃t beate Katherine q̃ fuit de stirpe regali. pgenita. ⁊ mõ est oĩb⁹ hoĩb⁹ in singlare patrona data. cuius aũt xp̃s sponsus ẏginũ oĩes sponsas habuerit charas. ipsi tũ Katherie p̃ ceter⁹ multa dona donauit. Uñ in psenti p̃mone ad honorẽ sctẽ Katherine q̃ floruit Anno dñi. cccxi. sub marentio imperatore tria sũt dicẽda. Primo ei⁹ priuilegia. Scõo aliq̃ p informatiõe nr̃a. Tercio aliqua miracula. Quãtũ ad p̃mã pte huius ser. sciẽdũ. q⁹ sup oẽs ẏgines post beatã ẏginẽ mariã videt̃ eã xp̃s adamasse. qõ oñdit̃ in priuilegijs ⁊ gratijs. q̃ alĩs sctis pticulariť. sed sctẽ Katherine vniuersaliť ꝓtulit. Primũ est anglica vita. qz intergrã ⁊ imaculatã ẏginitatez seruauit. qõ est ꝑpriũ angeloz. Uñ Ambr. In carne prerapiũ angeloz. carnẽ viuere nõ terrena vita est: sz celestis Et in h̃ priuilegio assil'at̃ aliq̃ mõ virgini marie q̃ est ẏgo ẏginũ. Qz aũt virginitas sctẽ Katherine sit cõmẽdabil'ior ex eo. qz tanto ẏginitas ẽ maior⁹ meriti: quanto maiorẽ p̃ ceter⁹ habz repugnãtiã ⁊ pugnaz et plura retrahẽtia. Et tal' fuit ẏginitas Katherine. habuit enĩ iuuẽtutẽ. qz erat decẽ octo annoz. Juuent⁹ aũt ẽ mult⁹ cã lasciuie. Ista aũt iuuẽt⁹ sibi nocere nõ potuit qz cordis grauitatẽ maturitatẽ seruauit Etiã habuit pulcritudinẽ. Unde ꝺr de ea. q⁹ erat incredibil' pulcritudis et oĩm oculi admirabil' videbat̃. Pulcritudo aũt ẏginibus ⁊ mlieribus sepe est cã ruine sibi ⁊ alĩs sibi p supbiã. alĩs p malã ꝺcupiscentiam Ista aũt pulcritudo sibi nocere nõ potuit. qz nõ curauit de pulcritudine exteriori sz interiori Uñ ps. xliij. Omnis glia ei⁹ filie regis ab intus. Etiam habuit rerum

abundantiã. qz pri suo q̃ erat rex magnus in diuitijs successit. Ista aũt rex opulẽtia ei nocere nõ potuit. qz licz hret rex abundantiã. tñ in diuitijs fuauit pauptatem. Hã z paupib⁹ oĩa tribuit. z in seipa tpantiã fuauit. Etiã habuit multiplicẽ sollicitatorẽ. qz tyrann⁹ impator ei tria pmisit: q̃ mulieres z ỹgines affectare ꝓsueuerunt vt sibi ꝓsensuz pberet. Promisit ei diuitiarũ copiã. pmisit dignitatẽ magnã. s. qz se cũda esset in palatio post reginã. tercio perigeret z ab oĩb⁹ adorari deberet. Huius mõi aũt munera multz mlieribz z ỹginibz fuerũt causa ruine. sed sctẽ Katherine ista nocere nõ potuerũt. qz diuitias ptempsit dignitates respuit. gloriã mũdanã abhorruit. Uñ tyrãno dixit psuadenti. Desine talia dicere q̃ nephas est etiã cogitare. Ecce primũ ꝓuilegiũ. Scõm est xpi visitatio. Et illud fuit in iohe euang. ad cui⁹ transitũ xps cũ discipul' suis venit. Et illud priuilegiũ in btã Katherina inuenit. qz cũ esset in carcere xps cũ mltitudie angelorz z ỹginũ ad eã descẽdit di. Agnosce filia creatorẽ tuũ. p cui⁹ noie gl'osũ z laboriosũ iniisti certamẽ. ꝓstãs esto: qz ego tecũ sũ it in magdalena q̃ celestibz refectionibz pascebat. Et illud fuit in btã Katherina q̃ in carcere posita fuit: vt ibidẽ diebz duodecĩ fame cruciaret. sz de⁹ p colũbam sibi cibũ quotidie destinabat. Quartũ est petitionũ exauditio. Illud fuit in btã margaretha z etiã in sctõ basilio. q̃ in sua passione deũ rogauerũt: vt q̃cũq̃z in noie iporz aliqd peteret a deo obtineret. Et etiã illõ fuit in btã Katherina. qz in sua passiõe deuz orauit vt q̃cũq̃z memoriã sui ageret. vel i morte se sibi recõmẽdarz: vl' in q̃cũq̃z alia necessitate eaz inuocaret. diuĩe misericordie effectũ sentiret. Et facta est vox de celo di. Ueni dilecta mea in thalamũ sponsi tui. qz q̃cũq̃z petisti impetrasti. z p q̃bus oras salui erũt. Quintũ est celestis porte reseratio. Et illud fuit in btõ stephano q̃ vidit celos aptos in tpe passiõis z morte sue. Et illud fuit i btã Katherina. q̃ cũ decollari deberet: vox facta est ad eã dicẽtis sponsa mea. ecce tibi ianua celi apposita est. Sertũ ꝓuilegiũ est angelorũ accessio. Qõ fuit in magdalena. Illud etiaz fuit in btã Katherina. cui angeli obsequiũ in morte pstiterũt z in vita sua: z in martirio suo: z post mortẽ suã. Septimũ est diuine lucis choruscatio. Et illud fuit i beato andrea in cui⁹ martirio lux magna emicuit. z cũ ipa luce ania ei⁹ in celũ ascendit. Et istud fuit in btã katherina: q̃ cũ in carcere tenebrosõ fuisset inclusa. magna claritas ibi resplẽduit. q̃ etiã ipos carceris custodes in fugã ꝓuertit Octauũ est lactis emanatio. Et istõ fuit i btõ paulo ap'lo. i cui⁹ decollatiõe vnda lactis p sanguine emanauit. Istud etiã fuit in btã Katherĩa q̃ cũ decollata fuisset p sanguiẽ lac effluxit z istud denotat suã magnã puritatem. Nonũ qz xps fecit eam p angl'os sepeliri. Angeli enĩ corp⁹ ei⁹ ad montẽ synai itinere pl⁹ qz̃ viginti diez deduxerũt z ibi honorifice eã sepelierũt. z in eodẽ monte de⁹ dedit decẽ pcepta moysi. vbi iam est sepulcrũ sctẽ Katherine. Et in ẞ assil'at sctõ clementi cui angl'i in mari monumentũ fecerũt marmoreũ. z ibi ipm sepelierũt De cimum qz ex corpe sctẽ Katherie resudat oleũ valens i salutẽ multoz. Et q̃ntuz ad ẞ sil'is fuit sctõ nicolao. de cui⁹ corpe oleum manat: qõ cũctos languores sanat Undecimũ: qz xps tricẽtenam sibi ꝓtulit coronã Uñ tricẽtena sibi xps pmia dedit Et in ẞ assil'at iohi bap. de q̃ cantat' Serta ter denis alios coronat zc. Hã btã Katherina hz coronã ỹginũ. qz ỹgo fuit mente z corpe. Etiã habz coronã pdicatorũz: qz pdicatrix fuit Hã ipa ꝓuertit q̃nquagĩta rethores. q̃ in omi scia z sapia pollebãt: z oẽs alios mgros pcellebãt toti⁹ mõi. q̃s impator i medio ciuitatis comburi iussit. Etiã ꝓuertit reginã q̃ fuit vxor maxentij impatoris. cui iussit impator mãmillas abscindi: ferreisq̃z vngulis extrahi: z deinde decollari. Etiã ꝓuertit Porphiriũ principem militũ cũ ducentis militibus q̃s etiaz maxenti⁹ fecit decollari z corpa eoz canibus dari. Et insup multos alios hoĩes viros z mulieres. senes z iuuenes. diuites z paupes ꝓuertit ad fidẽ catholicaz z reduxit ad viã salutis. Etiã hz coronas martiz. qz beata Katherina q̃ntuplex gen⁹ martirij ppessa est. Primũ qz fuit scorpionibus flagellata. Scõm est postq̃z fuit flagellata z lacerata sic. in obscurissimo carcere rclusa est. Terciũ qz fuit fame cruciata. Qrdi

nauerat enī tyrannus vt sine cibo ꝛ potu duodecim dieb⁹ moreret. Quartus est. qꝛ fuit sup rotas horribiles extēsa q̄ rote fue rūt dissipate p oroēm ei⁹. ꝛ p anglm ꝓcus/ se sunt. ꝛ q̄ttuor milia infideliū interierūt Quintus. qꝛ fuit decollata. ꝛ g̃ merito ha bet coronas martirū ꝑdicator⁹ ꝛ ỹginus.

Duodecimū ꝑuilegius. qꝛ hodie ī toto mūdo ei⁹ festū solēniter celebrat. ꝛ in ħ ꝑ/ cellit oēs ỹgines in celo exñtes ꝑter virgi nē mariā. qꝛ nulli⁹ ỹginis festū p totū mū dū celebrat. q̄uis in aliq̄b⁹ dyocesib⁹ ꝛ p/ uincijs ꝑticularit festa aliq̄ꝝ ỹginum cele brent. tñ nō vniuersalit p totū mundū.

Quātū ad scām ptē p nr̄a informatione q̄rit vtrū ỹgo vel q̄cūq̄ hoīm possit pec/ care sine actu in luxuria mortalit. Rñdet q⁹ sic. ꝛ ħ ꝓtingit mltiplicit. Prio q̄n q̄s dat ꝓsensus in morosas delectationē. sic q̄ delectant cū plena rōne ī mal cogitationi bus. qđ tñ nimis piculosus est Unde Aug. Cogitatio morosa cū delectatione ꝛ ꝓsen su est mortal. Sz tñ sciēdū q̄n alicui inci dit turpis cogitatio ꝓtra voluntatē. nul/ lū est pctm̄. Bre. Quātūcūq̄ sit immūda cogitatio mentē nō polluit. si rō nō cōsen tit Scdo cōmittit luxuria sine actu. s. cū visu. vt cū q̄s ea intentiōe inspicit ali/ quā psonā: vt eā ꝓcupiscere velit. Mat. v Qui viderit mulierē ad ꝓcupiscēdū eā iaz mechat⁹ est eā in corde suo. Tercio cō/ mittit locutiōe. vt cū q̄s alloquit vel arri/ det aliquā psonā ea intentiōe vt eā alliciat ad pctm̄ mortale: peccat mortalit. Sed si in loco loquit ei. tūc nisi venialit. Unde 2 in decre. De⁹ iudicat ỹba fm intentionez ꝓferentis. xxij. q. v. hūane. Quarto com mittit p tactū impudicū vl ample⁹ ꝛ os/ cula ꝛ hmōi. q̄ modus ab apl'o vocat tur pitudo. vt hr̄ ad Ephe. v. Quinto com/ mittit p ornatū corpis: vt mulieres vl ỹ/ gines q̄ ad ħ se ornāt vt alios allicere pos sent: mortalit peccāt. Sexto cōmittit p dona ꝛ munuscula: vt cuz q̄s dat alicui psone donū vl clenodiū ea intentiōe vt eā sic ad malū actū alliciat. Et etiā q̄ portat talia dona vl lr̄as amatorias sciēter: mor taliter peccat. Septio cōmittit q̄n ali q̄s habz volūtatē malā pficiēdi actū. cū ñ pt hr̄e locū ꝛ psonā. vel etiā q̄ hr̄et locuz ꝛ psonā ꝛ oportunitatē ppetrandi actū. sed solū modo ꝓpterea dimittit. qꝛ timet mū/ dū ꝛ scandalū hoīm ꝛ ꝓfusionē ꝓpriaz. ne impḡnet vl ne alijs publicet. sz si sciret se posse latere in ħ actu nec deū nec scōs cu raret q̄n ħ ope ppetraret. tal mortalit pec cat ppt malā volūtatē. Et ħ idē intelligē dū est de q̄libz pctō mortali qđ q̄s nō pro pter deū dimittit sz solū ppt timorē horiz. Unde Leo papa. Sūt nōnulli q̄ dū corde ꝓcipiūt pctm̄ faciēdū deliberāt. illud ve/ ro timore dimittūt: aut ppt difficultates implere neq̄unt. hūj pfecto nō in dño mo/ riunt. Aug. Ipa volūtate re⁹ est q̄ vult qđ nō licet. sz iō ñ facit. qꝛ nō pt impune fieri Quātū ad terciā ptē isti⁹ ser. sciēdū. q⁹ oēs hories cuiuscūq̄ stat⁹ dñt honorare scās katherinā: ꝛ ei⁹ festū solēniter celebrare. et eā deuote in oib⁹ necessitatib⁹ ꝛ infirmitati bus tanq̄ singlarē patronā cū oi fiducia inuocare. Et prio sacerdotes ꝛ clerici ꝛ lit terati. qꝛ ipa marie lr̄ata fuit ꝛ mgr̄a septē artiū liberaliū excellēs fuit. tanq̄ sponsa xpi a spūsctō edocta. Et in signū h⁹ quin q̄ginta oratores ad sponsuz suū ihm xpm ꝓuertit. Unde legit q⁹ q̄dā scolar ī anglia i ciuitate cātuariēsi deuote fuinit scte ka/ therine. vt sibi grāz a deo ipetraret vt pof set studere in scia ī vita ꝛ ī moribz ad bono rē dei ꝛ salutē primoz. ꝛ sic tulit libros su os ꝛ pfect⁹ est ad generale studiū. ꝛ i breui tpe tantū pfecit q⁹ adept⁹ est magisteriuz. Rex aūt anglie audiēs famā ei⁹. qꝛ sic lr̄a/ tus eēt ꝛ pbus ipm ad se vocauit. ꝛ filiuz suū ei cōmisit vt eū fideli⁹ instrueret. ꝛ ma gister oēm diligētiā fecit. sz fili⁹ regis dur ingenij ꝛ rebellis fuit. Elecidit aut semel q⁹ ppt rebellionē suā mgr̄ eū exuit q̄simit ỹgā vt eū disciplinaret sic bñ meruit ꝛ fili/ us regis nudo corpe camerā exiliit ꝛ currēs p pontē in aquā cecidit ꝛ submersus fuit. Magister aūt territ⁹ deuote recōmenda/ uit eū scte Katherine. Statiz piscatores cū nauib⁹ sūt missi vt q̄rerēt filiū regis. sed nō est inuēt⁹ ab eis. Magister incarcerat ꝛ in carcere ꝓtinue inuocauit scām Kathe/ rinā recōmēdās ei filiū regis. Et tercia ho/ ra seq̄ntis diei cū cantaret summa missa ī parrochia. fili⁹ regis intrauit eccliam bñs albā camisiaz in q̄ aureis lr̄is erat scriptū illud p̄s. cxviij. Da mihi intellectū vt di/ sca mādata tua. Nec regi ꝛ regine narrāt. q̄ stati cū gaudio venietes ad eccliam. vi/ derūt filiū suū sanū ꝛ viuū. Et filius regis

narrauit patri ⁊ mri ⁊ oibꝫ circũstantibus
q̃ btã Katherina eũ sustẽtauit in aq̃ p diẽ
⁊ noctẽ sine oi lesione ꝓpter mgrm q̃ recõ
mendauit eũ sctẽ Katherine cui fideliter
a iuuẽtute fuiuit. Et postmodũ idẽ filius
regis optimũ ingeniũ studẽdi habuit. ⁊ q̃
cũqꝫ sibi legebant statũ intellexit. Rex aũt
cũ oi pplo valde gauisus ẽ. ⁊ exaltauit ma
gistrũ illũ ad magnos honores ⁊ ad ma
gnas dignitates ꝓpter meritũ sctẽ Kathe
rine. Et ipe rex ⁊ regina ⁊ filius su⁹ ãmo
do oibꝫ diebꝫ vite sue fideliter fuerunt sctẽ
Katherine. Tũc mgr cõposuit illaz colle
ctã q̃ hodie in ei⁹ missa legit. De⁹ q̃ dedi
sti legẽ moysi in sũmitate montꝭ synai. ⁊ i
eodẽ loco corp⁹ btẽ Katherine virginis ⁊
martirꝭ tue p sctõs angl'os mirabiliter col
locasti. ꝓcede ꝓpicio⁹. vt ei⁹ meritꝭ ⁊ inter
cessione ad montẽ q̃ xp̃s est valeam⁹ pue
nire. Et sic ptz q̃ btã Katherina fuientes
sibi nõ dimittit in necessitatibꝫ. sed succur
rit ipis. Etiã q̃dã pleban⁹ dilexit multuz
btãm Katherinã. ⁊ i festo ei⁹ singul'annis
duinũ ꝓpauit: ⁊ sacerdotes ⁊ paupes i
uitauit. Et q̃ttuor fures dixerũt ad se iui
cem. Pleban⁹ iã cantat i eccl'ia cũ ceteris
clericꝭ. ⁊ nos volum⁹ domũ suã intrare: ⁊
nullo videte res suas exportare. Et intrã
tes domũ neminẽ inuenerũt nisi famulaz
q̃ erat retro in coquina ꝓpans cibaria. et
paruũ canem q̃ latrabat. Cui fures caput
amputauerũt: ⁊ camerã ei⁹ intrauerunt ⁊
oia rapuerũt. Sz nutu dei camerã exire
nõ poterãt. ⁊ caput canis amputatuz ad
huc ꝓtinue latrabat. Et sacerdos cũ cete
ris rediꝭ de eccl'ia fures i camera reppit. ⁊
caput canis amputatũ vidit adhuc cõti
nue latrare. ⁊ ipi fures videtes magnalia
dei ⁊ btẽ Katherine petierunt a plebano
veniã ⁊ pmiserũt emendam. Sic sctã Ka
therina fuauit res sui dilectorꝭ. Etiaz
sciẽdũ q̃ q̃dã dilectores sctẽ Katherie cõ
sueuerũt singlis ãnis aliq̃d ob reuerẽtiaz
ei⁹ dimittere. Un̄ q̃daz mechanic⁹ fideliter
fuiuit btẽ Katherine: ⁊ oi anno aliq̃d ꝓ
pter ipam omisit. vno ãno abstinuit a vi
no. alio ãno a carnibꝫ. aut ieiunauit in q̃li
bet septimana vnã diẽ. aut mane surrexit
aut aliquã elemosinã singulis diebꝫ dedit
aut certũ numerũ oꝛonũ oꝛauit. Semel
vno anno pmisit se nõ sciẽter velle menti
ri. sz sp cũ veritate emere ⁊ vẽdere. Et pri
mo plures emptores pdidit. q̃ simpl'r di
xit sic tibi dabo ⁊ nõ remisi⁹. tũc firmiter
tenuit ⁊ sic dãnũ incurrit. attn̄ pmissuz in
fringere noluit. Post aliqꝫ dies btã Ka
therina a deo ipetrauit q̃ oẽs ꝓgnouerũt
veritatẽ ipi⁹ i emẽdo ⁊ vẽdẽdo. ⁊ sic acq̃si
uit sibi magnũ ꝓcursuz ppli. ⁊ sic in breui
dãnũ recupauit. ⁊ postmodũ ditat⁹ est pl⁹
q̃ꝫ antea fuit: ⁊ vitatẽ vsqꝫ ad obitũ suuz i
artificio suo fuauit. Et sic ptz q̃ btã Ka
therina suis fuitoribꝫ etiã i tpalibꝫ subue
nit. Etiã btã katheria subuenit boi in aia.
Un̄ q̃dã iudex iniqu⁹ ieiunauit oi anno
i vigilia sctẽ Katherine. ⁊ festũ ei⁹ solẽnit
celebrauit. ⁊ singul'annis ob reuerentiaz
sctẽ katherine. aut aliq̃d fecit. aut aliq̃d o
misit. Et vno ãno pmisit. q̃ q̃dq̃d peteret
ab eo i honore sctẽ katherine. ꝟ nollet de
negare. Appuit aũt ei btã katherina i spe
cie paupcule mulieꝭ ⁊ petiuit manũ eius
dexterã sibi dari. Qui amputauit sibiipi
manũ dexteraz ⁊ dedit paupcule mulieri.
Tũc amici ipi⁹ verecũdãtes de ꝟ q̃ ma
nũ nõ habuit. induxerũt eũ ad ingressũ re
ligionis. Postqꝫ aũt intrauit religionẽ btã
katherina ipetrauit sibi magnaz gr̃am a
deo. q̃ se multũ emẽdauit. ⁊ deo ⁊ btẽ ka
therine ampli⁹ fideli'r fuiuit. Et cũ iacerz
in extremis. appuit ei btã katherina pul
cra valde di. Hosti me. Qui rñdit nõ. Et
illa dixit. Ego suz katherina cui manum
tuã dedisti. ⁊ oñdit ei manũ dicẽs. Hoc iõ
feci. q̃ aliã viã te saluãdi inuenire non po
tui. ⁊ sic felicit obijt. Etiã mercatores per
terras cũ mercimonijs ambulãtes debẽt
eã inuocare ⁊ ei fuire. Un̄ vir q̃dã merca
tor multũ dilexit btãm katherinaz. ⁊ vno
tpe iuit cũ pãnis vẽdẽdis ad nũdinas. q̃
pãnicida erat: ⁊ raptores venientes rapue
rũt sibi pãnos. Et ipe inuocauit beatam
katherinã dicens. O btã katherina quõ
possuz creditoribꝫ meis debita psoluere ⁊
vñ debeo ampli⁹ vxorẽ ⁊ pueros nutrire
Et statim raptores pcussi sũt cecitate ⁊ tre
more mẽbroꝝ. q̃ videtes plagã dei ⁊ beate
katherine sup se. oia restituerũt ⁊ eũ libe
re abire fecerũt. ⁊ inuocauerũt btãz kathe
rinã ⁊ vouerũt ampli⁹ nunqꝫ velle spolia
re aliquẽ hoiez si meritꝭ ipi⁹ sanarẽtur. et
statim ecõuerso sanati sunt: ⁊ vitã suaz e
mendauerũt. Etiã btã katherina nunqꝫ l'
raro pmittit dãnari fuientes sibi. Un̄ legi

tur q ꝙdã canonicus hñs plura bñficia. malã vitã duxit. ſz btãm katherinaz dile/ xit. ꝙ habuit capellanũ virũ deuotũ et ca ſtũ ⁊ aliũ pbrm cõmenſalẽ ꝙ etiã ſatꝫ ſecu/ lariť vixit. Et ꝙdã nocte capellan⁹ viſio/ nẽ habuit ⁊ vidit canonicũ ⁊ pbrm ãbos ad iudiciũ trahi. ⁊ iudex volẽs ſententia/ re ſup ambos vt decapitarenť. Beata katherina interceſſit p canonico apud iudi/ cẽ vt ſnĩam adhuc p annũ differret. vt ſic ſe ĩ illo ãno emẽdaret. ſz ali⁹ pbr nõ habu it interceſſorẽ. ĩõ decapitat⁹ eſt. De mane finito diuĩo officio pbr ad mẽſaz nõ venit de ꝙ ammirabať canonic⁹. ⁊ capellan⁹ vir iuſtus caſt⁹ et deuot⁹ narrauit canonico quã viſionẽ viderat ĩ nocte. ⁊ ſicãbo iue/ rũt ad domũ pbri ⁊ eũ ſubitanea morte de functũ inuenerũt. Quo viſo pterritus ca nonic⁹ oĩa bñficia libere reſignauit ⁊ ordi nẽ ciſtercienſiũ intrauit: ⁊ vitã ſuã ĩ bono finiuit. Etiaz meretrices debẽt honorare ſctãm katherinã. Uñ legiť q ꝙdam mere trix p viginti annos in meretricio pdura uit: ⁊ nihil boni fecit niſi q ieiunauit vigi liã ſctẽ katherine ⁊ iuit ad eccl̃iam ⁊ ptri/ tionẽ habuit ſup oĩa pẽta ſua ꝙ fecit p to/ tũ annũ. ⁊ pmiſit ſe velle emẽdare. ſz ſemp recidiuauit. ⁊ ĩ viceſimo ãno iterũ iuit ad eccl̃iam cũ ppoſito emẽdatiõis. ⁊ pſtrata ante imaginẽ btẽ ꝙginis katherine inuo/ cauit eã deuote. ⁊ pmiſit realiť emendam. ⁊ imago magna btẽ katherine cecidit ſup eã ⁊ mortua eſt. ⁊ cãpanator volẽs pulſa/ re ad veſpas inuenit eã mortuã. ⁊ vocauit ſacerdotẽ ⁊ pplm ad vidẽdũ ħ factũ. et ſa cerdos ⁊ ppl⁹ ꝙgnouerũt eã eſſe meretri/ cẽ illã. Et rogauerũt deũ ⁊ ſctãm katheri nã vt reuiuiſceret ſi eẽt ſpes ſaluť. notifi/ cando eis qũo mortua eſſet. Et ſtatiz ſur/ rexit ⁊ ſacerdoti et oĩ pplo indicauit qũo imago btẽ katherine eã occidiſſet. Et bea ta katherina duxit eã ⁊ oñdit ei penas dã natoꝝ ⁊ etiã gaudia bonoꝝ ⁊ btõꝝ. Et in ſup impetrauit ei a ſponſo ſuo ihũ xp̃o vt ecõuerſo reuiuiſceret ⁊ pẽta ꝓfiteret. ⁊ ſup plicauit ſacerdoti vt audiret ꝓfeſſionẽ ei⁹ ppter deũ. ⁊ ſic integrã ꝓfeſſionem fecit. et poſtmodũ nunq̃ mortaliť peccauit Etiã ſctã katherina ſuccurrit mulieribꝫ ꝓgnati bus. Uñ fili⁹ cuiuſdã principis defunct⁹ pentibꝫ fideliť fuiuit btẽ katherine. Haz habuit capellã ppe caſtꝝ ſuũ ĩ honore ſcẽ katherine dedicatã: ad quã ꝙtidie ĩtrauit ⁊ btẽ katherine orauit. Accidit aũt ſemel dũ ſic oraret ꝙ tres pulcerrime ꝙgines ſi/ bi appareret: ⁊ ipe territ⁹ caput ad terraz inclinauit. ⁊ vna illaꝝ dixit. O q̃ ruſtica/ liter agis cũ tã ſis nobil. inſpice ĩ nos: qa ꝓť te huc veni⁹. Et media dixit. Quã ex nob ꝓ ſponſa vis hr̃e. Et illa a dextr⁹ ſui dixit ſibi occulte vt ſibi mediã eligeret. et dixit illã eſſe btãm katherinaz h⁹ capelle patronã. ⁊ ipe elegit ſibi eandẽ in ſponſaz ſuã. Tũc ipa btã katheria ĩ ſignũ deſpon ſatiõis dedit ſibi crinale pulcerrimũ ꝺ ro ſis pulcerrimis ⁊ ꝑcioſis. ponẽſq̃ ſup ca/ put ipi⁹. Et ĩ ſe reuerſus ĩuenit ſup caput crinale de ꝙ ꝓceſſit odor ſuauiſſim⁹. ⁊ ex h valde gauiſus ſuauit crinale illꝺ cũ oĩ di ligẽtia. ⁊ ml̃to fideli⁹ et deuoti⁹ ampli⁹ ei ſuiuit. Poſtq̃ aũt attigit virilẽ etatẽ ami ci ſui tradiderũt ſibi pulcerrimã ꝙginez ⁊ nobilẽ in mr̃imoniũ. Et celebrat⁹ nupti⁹ eꝙ ſuiuit btẽ katherine ⁊ ſp de mane ſur/ rexit ⁊ capellã intrauit et orauit. Et vor ipi⁹ iã impgnata q̃ſiuit ab ancilla ſua quo dñs ei⁹ de mane trãſiret. Cui ancilla. Eſt ciuis ppe cemiteriũ ꝙ hz pulcerrimã filiã ⁊ ad illã vadit. ⁊ vxor ex h valde triſtata ẽ ⁊ de ſero multũ q̃ſiuit vir ĩ lecto cur ſic tri ſtis eẽt. Et ipa rñdit. Hõne merito triſta/ ri deberẽ. qz vnã aliã pl⁹ diligit⁹ ⁊ ſemp de mane ſurgit⁹ ⁊ ad eã itis. Et ille. q̃ eſt iſta. Ipa rñdit. Filia illi⁹ ciuis ppe cemiteriũ Et ipe rñdit. Hõ ẽ illa filia ciuis cui fuio ſz eſt alia ml̃to pulcrior ea ad quã de ma/ ne vado ⁊ ei fuio. Et itez altero die ꝺ ma ne ab ea ſurrexit ⁊ ad capellã iuit. ⁊ ipa ni miũ triſtata ſeipam occidit cum gladio ⁊ puez ĩ vtero. Et ipe rediẽs ꝺ capella ⁊ ap periens camerã vidit mr̃em cũ puero oc/ ciſaz: ⁊ amare cepit flere ⁊ clamare. Ue ve ve q̃re ñ dixi tibi ꝟitatẽ. Hã ego ſuz occa/ ſio iſti⁹ mali. Et ſic ſtatĩ econuerſo cucur rit ad capellã ⁊ flẽdo ĩuocauit btãz kathe rinã. ⁊ itez appuerũt ſibi ille tres ꝙgines ⁊ btã katherina terſit ſibi oculos ⁊ facieꝫ di. Quare ſpreuiſti me ⁊ recepiſti tibi aliã ſponſam. attñ qz mihi ſp fuiuiſti. ego tibi ſuccurrã ⁊ vxori ⁊ puero. ſurge cito et va/ de ad caſtrũ tuũ ⁊ iuenies vxorẽ tuã viuã ◌q̃ pepit filiã quã etiã katherinã noiare de bes. ⁊ p ſatiſfactiõe qz me ſpreuiſti. debes ꝓſtruere ħ monaſterũ ſanctimonialiuz. ⁊

filia q̃ iã est nata erit prima abbatissa huius monasterij. ꝛ erit ego deuota. ꝛ ipa liberabit cũ suis deuotis orõibꝫ aiam patris tui de purgatorio. Et ipe statim letanter cucurrit ꝛ mrem ꝛ filiã inuenit. Et ipa fatebatur ꝙ demões aiam ei⁹ ad infernuz dedu/cissent. si btã katherina sibi nõ succurrisset. Et ipe ꝺstruxit monasteriũ. ꝛ crinale rose um qõ btã katherina sibi tradidit ad monasteriũ dedit ꝛ noiauit monasteriũ ad roseũ crinale. ꝛ ipe ꝛ vxor beate katherie oibus diebꝫ vite sue seruierũt.

Sequũtur ℔mones cõmunes discipuli De dedicatione. Sermo xlv.

Domus mea domus orõnis vocabit. Isa. lvi. ꝛ Matth. xxi. Mar. xi. Luc. xix. Joh. ij. Hodie pagit festũ dedicatiõis h⁹ ecclie q̃ in honore isti⁹ scti. N. vl in honore scoꝝ. N. ꝛ N. ẽ dedicata. Et tale festũ solẽniter et deuote ꝛ letant est pagendum Unde in decre. ꝺr. Dedicatiõis solẽnitas ẽ singul annis solẽnit celebrãda. de ꝺse. di. i Solẽnitates. Unde in pñti ser. tria sunt dicẽda. Prio quo ꝓbat ꝙ festũ dedicatiõnis ẽ solẽnit celebrãdũ. ꝛ q̃d cogitare debꝫ q̃s cũ intrat eccliaz: ꝛ q̃re libẽter ire debe⁹ ad eccliaz ꝛ ad dedicationẽ. Scõo de illis q̃ ñ sũt sepeliẽdi i loco sacro. Tercio q̃dã exẽpla ꝛ miracula ꝓ informatiõe nr̃a

Quãtũ ad ꝓmã ptẽ ist⁹ ser. sciẽdũ. ꝙ festũ dedicatiõis ẽ solẽnit letant ꝛ deuote ꝓagenduz ab oibꝫ xp̃ifidelibꝫ. Hoc ꝓbat ꝓmo ex veteri testamẽto. Hã Exo. xxiij. ꝓceptũ est a dño ꝙ vniuersus ppl⁹ isrl ter i anno. i. tribꝫ festiuitatibꝫ. s. pasce penthecostes. ꝛ in festo encenioꝝ. i. dedicatõis tẽpli vnusq̃sq̃ ꝓsentaret se dño i hirl̃m ꝛ offerre deberet hostias i lege determinatas. Et sic nos cũ orõibꝫ ꝛ oblatiõibꝫ solẽnizare debem⁹ festũ dedicatõis. Unde Exo. xxiij. Nõ appebis i ꝓspectu meo vacuus Di paup es: offer deo coꝝ cõtritum. ps. l. Sacrificiũ deo spũs cõ. ꝛc. Scõo pro bat in nouo testamẽto. Hã xp̃s ꝓsonalit visitauit festũ dedicatiõis. vt ptz Joh. x. Facta sũt encenia i hirl̃m ꝛ hiems erat et ambulabat ihs in tẽplo in porticu Salonis. Et q̃tienscũq̃ ihs hirl̃m veit frequẽter ꝓmo tẽplũ visitauit vt nobis exemplũ daret. Unde Bre. Omnis xp̃i actio ẽ nr̃a instructio. Aug. Tota vita xp̃i i terr̃ quã ꝓ hoiem gessit disciplina moꝝ fuit. Seq̃mur igit xp̃m in nouo testamẽto ꝛ sanctos p̃res veter̃ testa. q̃ placuerũt i ℔ deo. Sic ꝛ nos sperare debem⁹ in ℔ deo placere ꝙ deuote ꝛ letant festũ dedicatiõis pagim⁹

Pro q̃ sciẽdũ ꝙ gaudiũ p̃ntis dedicationis repñtat nob gaudiũ futuꝝ i celo. Insignũ h⁹ flores ꝛ gramia spargunt et duo decim cãdele que signant duodecim apostolos i parietibꝫ accẽduntur. Altaria et imagines decorant: ꝛ sacerdotes induũt p̃ciosiores casulas: ꝛ clerici canũt cantũ q̃ cantat in maioribꝫ festꝫ kyrieleyson. Sanctus. Agn⁹ dei. Et i aliq̃bꝫ eccles̃ijs cantatur i organis. cytharis ꝛ cymbalis i eleuatione corpis xp̃i. ps. cl. Laudate dñm in tympano ꝛ choro: laudate eũ in cordis et organo. Unde sciẽdũ ꝙ qñ q̃s intrat eccliaz cogitare ꝺz q̃re eccl̃ia ꝺstructa ꝛ dedicata est. s. vt de⁹ ibi adoret⁹ a xp̃ifidelibꝫ. g̃ dicit dom⁹ orõis. Hoc nõ cogitant q̃ in eccl̃ijs ꝟba inutilia ꝛ qñq̃ nociua ꝓferũt. Cõtra tales ꝺr in decre. Nemo ꝺz in loco orõnis intẽdere fabul ociosis. di. xxv. Alias. Ex empluz legit de sctõ Briccio q̃ vidit dyabolũ scribentẽ ꝟba i eccl̃ia plata Unde hoc exemplũ q̃re in pmptuario. xvi. E. Etiaz aliq̃ ptr̃aseũt eccliaz q̃si bestie nec flectunt genua. Etiã aliq̃ supbe intrãt eccliaz cuz longis caudis ꝛ manicis ꝛ spissis peplis. et mascli in scissuris. tortꝫ crinibꝫ ꝛ argenteis cingul: ꝛ sup tales equitat dyabolus Job. xli. Ipe ẽ rex sup oẽs filios superbie Exẽplũ deℏ scribit Bull. lugõ. in sum. vicioꝝ. q̃ q̃ dã vidit dyabolũ eq̃tantẽ i longa cauda cuiusdã supbe mulierꝫ. q̃ de cauda cecidit in lutũ: et ali⁹ dyabol⁹ risit. Et talia sũt illicita ꝛ inhonesta. Unde in decre. ꝺr In eccl̃ia nihil ꝺz agi inhoneste. dist. xlij. Ergo qñcũq̃ q̃s intrat eccliaz intret eã reuerent ꝛ hũiliter. q̃ ibi veracit p̃ns ẽ in sacramẽto xp̃s: et deũ ꝺuote ꝺz iuocare orõnibꝫ suis. Unde aug⁹. in regla. In oratorio nẽo aliq̃d agat nisi id ad qõ factũ est vñ et nomẽ accepit. Unde ꝺr. Dom⁹ mea domus orõnis. Insup sciendũ ꝙ eccl̃ie et cemiteria et mõasteria sunt ab eccl̃ia p̃uilegiata. sic ꝙ nullus laic⁹ cuiuscũq̃ autoritatꝫ sit debet inuadere bona eccl̃ie et prochie vel monasterij. nec ꝓ vim sibi vsurpare. nec retinere ad vsum suũ. Oppositũ faciẽtes si

ue nobiles siue rustici non psperabunt in hac vita. qz vt freqnter occurrũt eis infoz tunia. qz sic scti iudicãt z vindicãt se ĩ eis et ꝓgrunt regi celoz sup eos. Et insup tales sunt excõicandi. Uñ in decre. 02. Invadere bona clericoz ẽ inuadere bona ecclesie. z tales sũt excõicandi. xvj. q. ij. Ecclesiaz. z. xvi. q. i. Sil'r. Sz q incẽdunt z frangũt eccl'ias z mõasteria sũt ipo facto excõicati. z post denũciationẽ ad papam mittẽdi sunt. Hãc sniaz nõ curãt hereticiq beu iã plures eccl'ias z pl'a mõasteria cõbusserũt. Et eẽ q ꝺfraudãt eccl'iaſt aias ĩ testamtz z suffragijs gũt peccãt. z aie ꝓprũt de ipis Uñ ĩ decr. 02. Mltũ deliquũt q differũt ereq testamẽtũ. xvij. q. ij. imo psone fugiẽtes ad eccl'iam cuz suis rebꝫ dñt tueri ab eccl'ia. Uñ de ꝟ 02 in decre. Qui fugiẽtibꝫ ad eccl'iam dãna inferũt sũt excõmunicãdi. xvij. q. iij. Diffiniuit. Exẽplũ de illis q sibi vsurpãt bona eccl'ie p furtũ. qre infra ĩ pmptuario. xvij. E. Etiã tyrãni q cũ potẽtia inuadũt eccl'ias. qũo puniant. Exẽplũ vide de ꝟ ibidem. xvij. E. Uñ etiã sciẽdũ q libent debem9 visitare dedicatiões. Prio qz ibi orat a sacerdotibus p ipis heri in vespis hodie in matutinis ĩ missis in tercia ĩ sexta z nona: et in secũdis vespis. Ut q̃s ꝟ templuz bñficia petitur9 ingredit. cuncta se ĩpetrasse letet. Et etiã q̃tidie in q̃libz missa orat p astãtibus ĩ canone. z oĩm circũstãtiũ q̃z tibi fides cognita est et nota deuotio p q̃s tibi offerim9. g salubre est singul'dieb audire missaz. qz angl'i illo die delectabilit morãtur cũ illo hoĩe z plus sollicite kuiũt sibi z custodiũt ipm. Et eẽ psperabit ille hõ ĩ agẽdis. Mat. vi. Primũ q̃rite regnũ dei et iusticiã z̃. Scõo ppter indulgẽtias cõsequẽdas. nõ ppter laute comedere z bibere z chorizare: nec ppter ludere. sz ppt indulgẽtias debem9 deuote visitare dedicationes. z illũ diẽ in kuitio dei expendere. s. audiendo missas kmões z vespas. Oppositũ faciũt q intrãt tabernã z inebriant. vel q circũstant chorẽ z sic iudicãt homies z missas negligũt kmonẽ z vespas. z sic illũ diẽ expendũt in kuitio dyaboli. qz km sermonẽ xpi Mat. vi. Nemo ꝑt duobꝫ dñis kuire. Exemplũ de ꝟgine cui ꝓfessoz inhibuit ne amplius chorizaret in publica chorea. q postmodũ venit ad dedicatõnẽ z incepit chorizare: z de9 plagauit eã q̃ chorea subitanee obijt. Itẽ aliud exemplũ quõ mlier ĩ chorea necata est cũ baculo. z ꝟ quere in pmptu. xij. L. Itẽ tybicen q̃ in chorea a fulmie extinct9 est. z ꝟ q̃re ibidez xiij. L. Quãtũ ad scõaz ptẽ sciendum q exq̃ hodie pagit dedicatio h9 eccl'ie z cemiterij. tũc q̃rit q sunt isti q̃bꝫ denegat sepultura in loco sacro. Rñdet q mlti sunt. Et primi sũt ifideles. pagani. hereticiin dei. de ꝓse. di. i. Eccl'iam. Scõi sũt excõmunicati. xxiij. q. ij. Sane q sup. Et ani excõicati. xxiij. q. ij. Sane q sup. Et km Huil'. etiã notorij excõicati mioꝛi excõicatione. Tercij vsurarij manifesti. extra de vsur. c. q in oibus. alias. Quãq li. vi. Quarti publici raptores. extra eodem. c. sup eo. imo raptoz z vsurariorũ oblatiões nõ sunt recipiẽde. vt habet extra ꝺ raptoribꝫ. sup eo Quinti q̃ i tonitru mẽtis moriunt. Et exponit Hostiẽ. Si q̃s etiã ibi vuln9 letale accepit. licz postea supuixerit. q̃ q̃uis peniteat et ei eucharistia sepultura ñ denegat. carebit tñ eccl'iastica sepultura. extra de torneamẽ. c. i. Etiã duellũz z candẽs ferrũ. qõlibet illoz est phibitũ. xxij. q. ij. Querit Sexti sũt q̃ seipos interficiũt. imo tales debẽt sepelirĩ subt9 patibulũ. xxij. q. v. placuit Septimi publici blasphemi dei z sctoz. extra ꝺ maledicis. c. statuim9. Nota capitulũ. Octaui religiosi ꝓprietarij vtriusq̃ seruꝰ. extra de statu mona. Sup q̃sdã. Noni famuli z nutrices iudeoz si i seruitio eoz decedũt. Decimi meretrices si i meretricio decedũt. Undecimi lictores i tali officio decedẽtes. Duodecimi publici lusores. vulditoꝛes Tredecimi publici lusores. vulgariter platzmeister. Et nota ista ꝓcludendo q generalit nll's notoꝛi9 de pẽno mozta li sepeliẽdus est in loco sacro. Et ꝟ signãter locũ hz si tales nõ sũt recõciliati eccl'ie p pñiam. Hã si recõciliati eẽnt vl' certa signa pñie apparerẽt: sepeliẽdi sũt. sed here des tenent p eis satisfacere. xiij. q. ij. q̃bul pẽta dimissa. z. c. nõ extimem9. q̃re illam materiaz diligẽter. Decimiq̃rti pueri q̃ sine baptismo moriunt. Circa qõ q̃rit vtrũ mulier pgnãs defuncta debeat sepeliri cũ puero. Rñdet km Hostiẽ. Si ẽ certũ q p part9 est mortu9 ĩ vtero. tũc mlr cum partu sepeliet. Si ꝺo certũ est q p part9 vixit vl' dubitat de ꝟ. tũc mlier debz scindi

pri⁹. ⁊ si viu⁹ sit part⁹ debz baptizari. si est mortu⁹ extra cemiteriuz sepeliri debet.

Etiã sciendum q̃ sepultura dz esse libera Uñ p̃cipiť vniuersis clericis secularibus ⁊ religiosis sub intermiatiõe maledictiõis eterne. ne inducãt aliq̃s ad vouẽdũ siue iurandũ fide interposita: seu alias ꝓmittendũ: vt eoz apud eccl'ias eligãt sepulturas vl'iã electã vlteri⁹ nõ immutẽt. alias talis electio irrita eẽt. ⁊ q̃ ꝓtrariũ fecerit ipo facto ẽ excõicat⁹: ⁊ non p̃t absolui nisi a papa. extra de sepul. aiaz li. vi. Queritur q̃d si taxeť ꝑ q̃nta pecũia q̃s ponať in tali eccl'ia vl' cemiterio. Rñdeo ſm Hostiẽ. symonia est. Itẽ si aliq̃d dať ꝑ exequiis vel vigiliis mortuoz vtrũ cõmittať symonia Rñdeť ſm Hostien. ꝑ hmõi nihil dz exigi: sz pie ꝓsuetudies debẽt obſuari. extra eodẽ ad nr̃am. Quid cũ dať clericis pecunia vt vigilẽt sup defunctos. vel dicãt psalteriũ. Rñdeť ſm Hostien. Si recipiunt pecũiaz vt vigilẽt. licz ad vigilias seq̃tur ozo. nõ ẽ symonia. Si aũt de legendo psalteriũ pactum fiat. symonia ẽ. Quid si deť pecũia ꝑ ãniuersario fiẽdo. Rñdeť ſm Hostien. distinguẽdũ est. q̃ si deť tpale ꝑ spũali tanq̃ appciatio ei⁹. symonia ẽ. Si vero nõ deť tãq̃ ꝓncipale p̃ciũ. sz vt induciũ deuotiõis ⁊ ꝑ eleosina licitũ ẽ. Similit si fieret pactũ de missis legendis. symonia est. Itẽ q̃riť vtz sacerdos possit recipe pecuniã ꝑ missis legẽdis q̃s ipe in pitentiis inuenit Rñdeť ſm Hostien. Nõ dz missas q̃s sic inuenerit celebrare. q̃ spes mali est. extra de vi. ⁊ ho. cleri. Cũ abõi. Itẽ sacerdos q̃ ꝓpter tpalia ꝓncipaliť ãministrat sacra. s. baptismi. extreme vnctionis. p̃nie. ⁊ signãter q̃ habz autoritatẽ epi ⁊ dicit grat⁹ nõ habeo: nec absoluaz te nisi intantũ dederis mihi. taľ sacerdos cõmittit symoniã. Et ipo facto incurrit excõicationẽ. Nihil enim ꝑ ammiſtratione sacramẽtoz est exigẽdũ. vt hĩ extra de symonia. Nõ sat⁹. ⁊ c. se. Uñ etiã dicit xps in euangelio Mat. x. Gratis accepiſtis gratis date Nota circa hãc materiã ſm beatũ Tho. de aq̃no i q̃dã q̃stione ad quodlibz. Ut in dispẽsatiõe sacroz symonia euiteť tria sũt necessaria. Primũ est vt fiat ex cõcessione iuris diuini vl' hũani. aut saltẽ pie ⁊ ꝓsuetudinis. Scõm est vt sit intẽtio pia ⁊ nõ corrupta. Terciũ vt sit forma honesta. vt nõ req̃rať añ p̃ officij exhibitionẽ. ne pactũ interueire videať. sz expleto officio poterit exigi. Si igiť illa tria ꝓueniãt secure recipiãt. Quãtũ ad terciã ptẽ sciendũ. q̃ deo displicet ⁊ sctis q̃ ꝓpť pecuniã praui hoies sepeliunť in eccl'iis. Hoc oñsum ẽ in illo ẽpo q̃ sepeliuit iniquũ homiñ in eccl'ia scti faustini martiris q̃modo postmodũ subitanee obiit. Explẽplus h̃ q̃re infra i ꝑmptuario. i. S. Itẽ puersum hoiez noie valẽtinũ dyaboli traxerũt cuz funibꝫ ꝺ eccia. Hoc q̃re ibidẽ. ij. S. Itez vsurari⁹ sepult⁹ i mõasterio. ⁊ mõachos i q̃etauit. Explẽplũ de h̃ q̃re ibidẽ. iij. S.

Itẽ de dedicatiõe ⁊ de indulgentiis.

Sermo xlvi.

Ere dñs est i loco isto. Beñ. xxviij. Libenter debem⁹ visitare eccl'iam. Prio ꝓpter p̃tiam dei. q̃ h̃ est veracit sicut nat⁹ est de maria ꝟgine: ⁊ a mortuis resurrexit in sacro. g̃ oz vere dñs. Scõo ꝓpter idulgentias q̃s hic hõ mereri ꝑt Uñ loquẽdo de indulgẽtiis tũc in p̃nti ſmone tria sũt dicẽda. Prio q̃d sit indulgẽtia: ⁊ vñ oriuz hñt indulgẽtie. ⁊ q̃s ꝑt ꝓferre indulgẽtias ⁊ q̃re xps talẽ ptãtem dedit platis eccl'ie Scõo q̃ req̃runť ad indulgẽtias ꝓsequẽdas. Tercio aliq̃ q̃stiones cũ exemplo.

Quãtũ ad ꝑmũ Indulgẽtia nihil aliud ẽ q̃z remissio pene ꝑ pctis debite. Uñ sctus Tho. in. iiij. di. xx. Indulgẽtie valẽt ad remissionẽ pene residue post ꝓnitentiã ⁊ cõfessionẽ. Prio q̃ sciendũ q̃ in ꝓnitentiã et ꝓfessiõe remittiť culpa. sz solutio pene ad huc manet. q̃ ſm mg̃m sniaz li. iiij. dist. xviij. Deꝰ ex iusticia impunitũ nõ dimittit delictũ. Uñ Aug. Nullũ malũ impunitũ. aut h̃ aut i futuro in purgatorio oportet nos soluere penã ꝑ pctis. Et respectu taľ pene valẽt indulgẽtie Itẽ q̃riť vñ indulgẽtie hñt originẽ. Rñdeť q̃ sũt q̃ttuor thesauri eccl'ie vñ ille indulgẽtie emanãt. Prim⁹ est thesaur⁹ recõdit⁹ ex supabundanti merito passiõis xpi. q̃ illud meritũ sufficiebat ad infinitos mũdos ⁊ ad infinitos homies redimẽdos ⁊ de supabundantia indulgentie danť. Scõus thesaurus est genitricis dei marie: que nunq̃z venialiter vel mortaliť peccauit. ⁊ tñ multos dolores sustinuit ⁊ specialiť in morte

filij. Lu.ij. Tuã ipius aiam ptrãsibit gladius. Et de supabundantia isti⁹ thesauri dicunt ille indulgẽtie erogari. Terciꝰ thesaur⁹ est iobis bap. qui i vtero sanctificatus erat. cui⁹ cibꝫ erant locuste ⁊ mel silvestre ⁊ vestis de pilis camelorꝫ. ⁊ insuper caput ei⁹ datũ est saltatrici. ⁊ sctoꝝ apl'orũ ⁊ oim martirũ q̃ꝫ sanguis p xp̃o fusus plus meruit q̃ꝫ eis fuisset necessariũ ad p̃miũ. ⁊ de tali supfluo sumit illud vnde indulgentie dant. Quart⁹ thesaurus est sctoꝝ ꝯfessoꝝ virginũ ⁊ oim electoꝝ qui i ieiunijs. vigilijs ⁊ orõnibꝫ. castigationibꝫ pegrinatiõibꝫ deo fideliter seruierũt. quorũ merita ita fuerũt sublimia ⁊ longe minora eis suffecissent ad salutẽ. ⁊ ideo de ipoꝝ supfluo ceteris pctoribꝫ puident indulgẽtie. Sz diceres. qz scti sũt iã p̃miati in celo vltra ꝺdignũ. g̃ nihil remãsit supfluũ Rñdet quidã doctor q̃ qõlibet bonũ op⁹ in caritate factũ ad duo pficit Prio ẽ meritoriũ vite eterne. ⁊ sic verũ est. q̃ scti premiati sunt vltra ꝺdignũ. qz bñt iam vitã eternã cui nulle dant passiones condigne vt ptz p apl'm dicentẽ ad Ro. viij. Nõ sũt ꝺdigne passiones ⁊c. Scõo bonuz op⁹ in charitate factũ est relaxatiuũ pene ꝑ peccatis debite. ⁊ sic sancti p bona opa ⁊ passiones etiã meruerũt relaxationez pene ꝑ pctis deputate. Jõ q̃ ad ꝺ nõ sunt p̃miati qz ipe gl'iosus dñs nr̃ ihs xp̃s pctm̃ nõ fecit: nec est inuẽtus dolus i ore ei⁹. Et etiã gl'iosa ỳgo maria nõ peccauit venialiter nec mortaliter. Et etiã sctus iohes bap. nõ peccauit mortaliter. ⁊ scti apl'i ⁊ scti martyres ⁊ scti ꝯfessores ⁊ sctẽ ỳgines pauca pecata cõmiserũt. ⁊ tñ ml'ta bona opa ⁊ exercitia habuerũt laborãdo. ieiunando. vigilando. castigãdo corpa sua. ⁊ insup ml'tas passiones sustulerũt q̃ ꝑ pctis ml'toꝝ posset sufficere. Et in ꝺ pcordat scus Tho. in. iiij. di. xxix. Quoꝝ meritoꝝ tanta ẽ copia q̃ oẽm penã debitã nũc viuentibꝫ excedunt: ⁊ p̃cipue ꝓpter meritũ xp̃i. Jtẽ q̃ rit cui cõmissus est thesaur⁹ eccl'ie: ⁊ q̃ expendẽdi thesaurũ eccl'e bñt ptatez. Rñdetur fm sanctũ Tho. in. iiij. di. xxiij. q̃ solus papa habz ptatẽ plenariã sup thesaurũ eccl'ie. Un̄ dicit extra de pe. ⁊ re. Cũ ex eo. Indulgentijs dãdis summ⁹ pontifex habet plenitudinẽ ptatis Sz epi habent limitatã ptatem faciẽdi indulgẽtias. non vniuersalẽ. Jtez q̃rit q̃re de⁹ dedit suo vicario. s. dño apl'ico ⁊ epis talẽ ptatez sup thesaurum eccl'ie. Rñdet q̃ q̃ntuplici per thesaurum eccl'ie. Rñdet q̃ q̃ntuplici rõne. Prĩa rõ vt oñdat dei bonitas im mẽsa ⁊ ei⁹ infinita misericordia. ⁊ hec ẽ potissima cã. Nã de⁹ p hoc oñdit se plus velle acceptare modicũ opus ex charitate sa ctũ. s. orõem. eleosinã. pegrinationez q̃ꝫ q velit hoiem pati penã magnaz inuite. Scõa vt hoies p indulgẽtias moueant ad opa pietatis exercẽda ⁊ ad venerãdas reliquias sctoꝝ q̃ organa spũssancti fuerũt. Placet enĩ deo honorare sctos ⁊ reliquias sctoꝝ. qõ oñdit in ꝺ q̃ miracula i p̃sentia reliq̃aꝝ facit. Tercia vt diuites delicati q̃ de minimis penis dolent valde ne deberent cuz penas purgatorij audiant ita horribiles esse. dant eis indulgentie ꝑ elemosinarũ erogatione. qõ sine dolore in p̃senti p̃ñt efficere: ⁊ sic penas purgatorij euadere in futuꝝ. Quarta vt paupes cõsolarent. qz cũ diuites faciũt elemosinas. paupes vtiq̃ cõsolant. qz dñs sollicit⁹ est pauperꝝ. qõ oñdit in ꝺ. Quinta vt deus ꝓbaret nr̃am fidẽ qũo credam⁹ in scraz ecclesiã catholicaz. Et qũo credam⁹ q̃ dñs dedit tantam ptatez p̃mo btõ petro apl'o singl'ariter di. Mat. xvi. Quodcũq̃ solueris sup terrã ⁊c. Et eandẽ ptatem hz iam dñs apl'icus quã habuit be. petr⁹: ⁊ ꝓsequent alij apl'ici quã habuit be. petr⁹: ⁊ ꝓsequent alij plati eccl'ie. ⁊ ꝺ q̃ntũ ad primã ptẽ. Quã tũ ad scõam ptẽ queritq̃ req̃runt ad idulgentias ꝺsequndas. Rñdet fm btm̃ Tho. in. iiij. di. xx. q̃ttuor req̃runt Primo autoritas dant indulgẽtias. Sz si q̃rat q̃s pt dare indulgẽtias. Rñdet. papa hz plenitudinẽ ptatis. Nã pt centũ annos l'mil le annos dare. imo pt dare indulgentias oim pctoꝝ vel dimidiã vel septimã ptem pctoꝝ. Et breuit in q̃ntũ vult pt dare Sz epi bñt autoritatẽ limitatã. q̃ dedicat ecclesia nõ debẽt nec pñt dare vltra annum In anniuersario vero dedicatiõis aut ex alia q̃cũq̃ causa nõ pñt dare indulgentias nisi q̃draginta dieꝝ. extra de pe. ⁊ re. Luz ex eo. Utrũ plati aliq̃n. s. abbates. positi. decani. priores pñt dare indulgentias. Rñdet q̃ nõ. Un̄ de ꝺ habet in iure canonico. Non inferioꝝ sed tm̃ epoꝝ ẽ dare indulgẽtias. extra de pe. ⁊ re. Cũ ex eo. Sz sciendũ q̃ tales plati pñt ꝓferre fraternitatẽ ⁊ beneficia ordinis vel monasterij

sui. que pticipatio valet homini in vita ꝛ post mortē. sic ꝙ quidād boni fit ī toto oꝛ dine p fratres ꝛ soꝛores si generaľ oꝛdinis dat. vel in tota pꝛouincia si pꝛouiciaľ sit. vel in mōasterio si abbas vł pꝛioꝛ. scz cele bꝛando. legēdo. cantando. oꝛādo. vigilan do. ieiunando. ꝛ sic de singuľ. De quolibz eni bono ope talis habz specialē pticipa/ tionē in vita si est in gꝛa. vel singłare suble uamen. si est in purgatoꝛio. Scōuz est causa rōnabilis. Pꝛo q̄ sciendū ꝑm beatū Tho. ꝙ causa q̄re danda sit indulgentia debet esse bonoꝛ dei et vtilitas eccľie siue vtilitas pꝛoximoꝛ. Et q̄ncunq; illa ꝓcur rūt tunc płat⁹ habz causaz sufficientez ad dandū indulgentias. Terciū est ꝙ reci piens indulgētias sit in gratia. Nam in/ dulgentie nō pꝛosunt existenti in q̄cunq; peccato moꝛtali de quo non est ꝓtrit⁹ nec ꝓfessus. nec habet ꝓpositū dimittēdi. nec valēt excōicato maioꝛi excōicatōe nisi sit absolut⁹. Quartū est ꝙ faciat illud p q̄ indulgentia dat. Unō q̄rit si indulgētia valeat ei q̄ est in gꝛa ꝛ libenter faceret illō pꝛo q̄ dat ꝛ non pt. Rñdet ꝑm Tho. ī. iiij. di. xlv. non. qꝛ indulgētia dat tm̄ sub hac foꝛma. ſ. vt faciat vel det ꝓ vel illud. Ista q̄ttuoꝛ iam dicta ꝛeq̄runt ad indulgentiā ꝓseq̄ndam. Et si vnū de bis q̄ttuoꝛ defue rit nihil ꝓsequet. Quātū ad terciā ꝓtez ponende sunt aliq̄ q̄stiones. Et pꝛimo q̄/ ritur an q̄s totiens habeat indulgētias q̄ tiens intꝛat eccľiaz vbi posita est indulgē tia. Rñdet ꝑz sanctū Tho. in. iiij. di. xxiiij. Aliq̄n indulgentia determiata est ad tem pus. puta quicūq; vadit ad talē eccleſiaz vsq; ad tale temp⁹ habeat tantū de indul gentia. ꝛ tunc intelligit semel tm̄. Aliquā do est indulgentia pennis. sicut in eccleſia sancti petri ꝛome q̄draginta dieꝝ. ꝛ tunc quotiens q̄s vadit: totiens indulgentiaz ꝓsequit. Itē queꝛit vtrū q̄ pꝛope eccle/ siam moꝛat etiā ꝓsequat indulgentias sic q̄ a remotis venit. Rñdet ꝑm Tho. in. iiij di. xxiiij. Ille q̄ est vicinus eccľie ꝛ etiā sa/ cerdotes ꝛ clerici ꝓsequunt tantā indulgē tiam: sicut ille q̄ veniret a mille ꝓtis. qꝛ remissio nō ꝓportionat laboꝛi sed meritis que dispensant. Sz ille q̄ pl⁹ laboꝛat pl⁹ acq̄ret de merito essentiali. Utrum re/ ligiosi ꝑnt mereꝛi indulgētias. Respōdet Tho. Quānis religiosus sit ī statu ꝑfecti onis. tm̄ ipe sine pctis venialib⁹ viuere nō ꝑt. ꝛ iō si aliq̄n ꝓpter pctm̄ sit reꝰ alicuius pene. ꝑt ꝑ indulgētias ab ꝫ expiari. q̄ etiā si sit indulgētia de dādo pñt dare si habēt amministrationē vł aliq̄d dādi a suis ꝓlatis petere. Itē q̄rit q̄ntū valēt indulgentie Rñdet ꝑm Tho. in. iiij. Indulgentie sim plicit intantū valēt q̄ntū sonant. Ualent igit oīb⁹ suscipiētib⁹. xl. dies indulgētie in tantū q̄ntū valēt eidē q̄draginta dies pe/ nitentie ī pñti. nō tm̄ eq̄lit oīb⁹. sicut nec xl. dies pñie eq̄lit valēt oīb⁹. Hā sic in mū do. xl. dies pñie pl⁹ valēt vni pficiēti cum maioꝛi laboꝛe ꝛ feruoꝛe seu afflictiōe q̄z al teri q̄ cū minoꝛi. ita. xl. dies indulgētie pl⁹ valent illi q̄ se ad eā disponit cū maioꝛi la boꝛe. afflictiōe feruoꝛe seu dati q̄ntitate q̄z alteri q̄ cū minoꝛe. Unū sequit ꝙ duo simł xl. dies siue annū siue centū siue mille an/ nos ꝓsequunt. ꝛ vni pl⁹ delet penam pur gatoꝛij q̄z alteri. Simłr si est indulgētia ad dimidiā ptē vel ad q̄rtā vł ad septimā ptē pctoꝝ q̄ ad penā. tūc intantū valet penitē tia facta sufficiēs p tantoꝝ pctoꝝ q̄ntita/ te. Et iō de ista poꝛtiōe nō bēbit penā ī ꝫ sec̄o neq; ī futuro. qꝛ deꝰ nō punit bis in idipm. Simłr si sonāt indulgētie ad totuz cumulū pctoꝝ tūc oīe debitū auferet. nec p ꝫ ampli⁹ bēbit penam neq; ī pñti sec̄o neq; ī futuro. Unū papa ex cā q̄ ꝓcernit ho noꝛē dei ꝛ vtilitatē eccľie ꝛ pꝛimoꝝ ꝑt da re indulgētias put vult vel p toto vł p p/ te. Circa qđ q̄ritur q̄d sit de illo q̄ ꝓseq̄ tur generalē indulgētiā positā p papam. Rñdet ꝑm Hostien. Statiz ī celū euolat si in tali statu decedat. qꝛ nullū ipedimen tū est ascēdendi in celū ex q̄ q̄s moꝛit ī gra tia nisi solutio pene. Et dicit btūs Tho. ꝙ qui indulgētias suscipit nō absoluitur simplicit a debito pene. sed dat sibi ō the sauro eccľie vnde debitū soluat. Ergo cū remissa est pena illa tota ex thesauro eccle sie p indulgentias. idez est ac si esset p ipm hominē soluta. ꝛ sic iusticie dei satis est fa ctum. Unde ꝓsulendū est illis qui multa peccata cōmiserunt ꝛ paruam penitētiaz respectu peccatoꝝ pfecerunt vt diligēter querāt indulgentias. quia quidq̄d supest in purgatoꝛio lugebunt. qꝛ nullū peccatū impunitū. q̄ntūcūq; ei paruū sit pctm̄ op tet ꝙ satisfaciat iusticie dei: aut hic aut in futuro ī purgatoꝛio. ꝛ pena purgatoꝛij est

ḡuissima. qz si vnū haustū sine necessitate bibis. vl' de mane sano corpe Aue maria qñ pulsaꝝ. vl' primā missaz ex pigricia obdormis. vl' sermonē vnū sine cā negligz vl' vespas. aut vides libent' chorizare. basti/ludere. aut pulcras puellas aut ornatas. aut rides ex leuitate. aut iocos exerces. vl' ẏba inutilia aut scurrilia pfers. ⁊ sic ō singulis. qz p vno pcto veniali sustinebis ma iorē penā in purgatorio q̄z sctūs laurēti⁹ sustinuit ī craticula Uñ Aug. Brauī⁹ est esse ī purgatorio q̄diu ocl's claudi ⁊ apiri possit q̄z illa pena q̄z sctūs laurenti⁹ susti/nuit ī craticula. Et aliq̄ anie tam lōgo tē/pore ibi punient. q̄dā. xx. aut. xl. ānis pl⁹ vl' min⁹. imo aliq̄ centū ānis aut mille vel vltra. Uñ Rich. de sctō victore. Aliq̄ xpi anoz anie vsq̄ ad finē mūdi ad ignē pur/gatorij sūt ex dei iusticia deputate. Unde cesari⁹ in dyal'. suo de q̄dā aīa scribit q̄ per duo milia ānoz fuit ad purgatoriū depu tata. sz p suffragia xpifideliū in duob⁹ an nis fuit liberata. Itē legit' de q̄dā ẏgine q̄ fuit sororꝝ sctōz martirū cosme ⁊ damiani q̄ p vno veīali pcto .s. qz audiuit cū aliq̄li delectatiōe cantare ⁊ chorizare ī platea ō sero qñ debebat ire dormitū. p. xv. dies de bebat puniri ī purgatorio. Hoc aduerte re deberēt chorizātes ⁊ eē circūstātes cho/reā viri ⁊ mlieres. Mō ad talē acerbā pe nā tollendā valz indulgētia. Hā si q̄s p cē tū annos vl' mille ānos deberet puniri in futurū totā penā in pñti pt exoluere p in/dulgentias. Mō pt ꝓtingere si nisi p tres dies in purgatorio deberes puniri libent' ires romā in pane ⁊ aq̄ ⁊ nudis pedib⁹: vt tu ab illa pena posses suppoꝛtari. De acerbitate pene purgatorij nota illud exē plū. Erat q̄dā puer nouē annoz sat' face/tus in ẏbis ⁊ fact'. q̄ incidit ī grauē infirmi tatē: ⁊ sic obẏt. Et post mortē appuit mri multū lamētabil'r. ⁊ mr̄ q̄siuit quo se hr̄et Rñdit ī maximis penis suz. Et mr̄. Quā te sūt pene tue. Puer rñdit horribile ẏbū dicēs. Si oēs carbones q̄s oēs carbona/rij ī vniuerso mōdo a tpe natiuitat' xpi vsq̄ hodie arserūt ī vno cumulo iacerēt ⁊ arde rent. ⁊ tu dilecta mr̄ ī medio cumuli starez ⁊ arderes. ñ tāta' pēas sustiereꝝ. sic ego iā ī purgatorio sustineo. Oz aūt sit tāta pena purgatorij pbaꝝ ex decre. Igni purgato/rio nulla pena tpalis cōpabil'. di. xxv. Qui in alios. O xpiane qūo audes sciēter men daciter p deū iurare aut blasphemare de/uz. maledicere primo. ieiunia soluere. vo ta frangere. luxuriari. inebriari. res inuti/stas acq̄rere. Mater q̄siuit puer. vnō me ruisti tantā acerbā penā: cū satis obedies fuisti ⁊ libenter orasti. nec iurasti nec male dixisti. Puer rñdit. Ego ꝓsueui accōmo/dare denarios ⁊ hallenses a familia tua. ⁊ inde emi pira poma ⁊ nuces. ⁊ q̄ hospites honestos habuī⁹: ⁊ cū dederūt mihi dena rios vel hallenses tunc exolui eos nouerso. Modo sic obẏ q̄ nō oēs exolui. ō penaz talē sustineo. Et mr̄. possum ne ego tibi ī aliq̄ suffragari. Puer rñdit. Si exoluerez p me tales denarios statim liberarer. ⁊ sic puer disparuit. Mater statim vocauit ad se familiā dicēs. Uolo p obedientiā vt cōputetis mihi debita pueri mei. Et oi/bus cōputat' tūc puer nouē hallēses ī de bit' post se reliq̄t. ⁊ mr̄ statim psoluit: ⁊ eo/dē die puer secūdario appuit mri lete vi. O mr̄ dilecta grās tibi ago ex quo debita pro me soluisti a purgatorio me liberasti. Jā celos introibo vbi deū fideliē p te ⁊ p patre meo orabo ⁊ p fratrib⁹ meis ⁊ soro/ribus ⁊ amicis meis supplicabo.

De dedicatione siue nouo anno.

Sermo xlvij.

Domū tuā decet

Sctitudo. ps. xcij. Arist. viij. ethi. Quidā sunt dispositi ad ẏtutes ex natura. quidam ex consuetudine. q̄dā per doctrinā. Modo ꝑmones fiunt vt au/dientes retrahant' a vicijs ⁊ disponantur ad virtutes. ⁊ hoc nō fit sine gratia. Joh. xv. Sine me nihil potestis facere. Unde Grego. Jnuanū laborat lingua doctoris nisi cooperet' ei gratia saluatoris. Ergo i/uocemus virginē beatam ⁊c. Unde in pśenti sermone tria sunt dicenda. Primo de triplici domo. Scō aliqua ꝓ in/matione nostra. Tercio exemplū. Quā tū ad primaz ptem sciendum q̄ triplex est domus. ⁊ q̄libet illarum debet esse sancta.

Prima est domus materialis. s. eccl'ia. q̄ constructa est cū elemosinis xpifideliuz. ⁊ ab episcopo in honore. N. dedicata. sic hodie annua dies dedicationis huius do/mus celebraꝝ. Et ī tali domo nō debēt fie/ri locutiōes iutiles. nec quicq̄z inhonestū

nec etiam mercatio. Joh. ij. Nolite facere domũ pr̃is mei domũ negociationis. Et cemiteriũ gaudet eadẽ emunitate. Uñ d̃r in decre. Mercatio nõ debz fieri ĩ loco sacro. xvi. q. vij. Quia ibi in cemiterio req̃escũt plura corpa sanctoꝝ q̃rũ anĩe iam cũ xp̃o regnãt in celo. sed orandũ est in cemiterio ꝑ ibi sepultis. quoꝝ aĩe adhuc ĩ purgatorio sunt. Scd̃a est dom⁹ spũalis. i. Coꝝ. iij. Templũ dei sctm̃ est qd̃ est⁹ vos Uñ cor dicit̃ q̃si camera om̃ipotentis regis. Nã q̃cunqꝫ est in gr̃a: ille est templum spũssancti. ⁊ q̃cunqꝫ in mortali pc̃to est: in illo habitat dyabolus. Uñ xp̃s eiecit de maria magdalena septẽ demonia. de q̃ dicit beat⁹ Gre. Maria magdalena septem demonia habuit q̃ vniuersis vicijs plena fuit. Uñ etiã Bern. sup̃ Canti. Ubi nempe pctm̃ dimittit̃. ibi ꝓculdubio dyabol⁹ a corpe pctõris repellit̃. Et illa dom⁹ spũalis debet esse ornata ⁊ depicta cuz diuersis virtutib⁹. Unde Aristo. Uirtuositas beatissima est vita. Unde etiaz Grego. in moral'. Absit ꝙ tanta sit delectatio in vicijs quãta ĩ virtutib⁹. Tercia est dom⁹ eternalis siue celest⁹. De q̃ dicit̃ in p̃s. Beati q̃ habitant in domo tua dñe ⁊c̃. In illa domo celesti noscim⁹ ⁊ diligimus nos mutuo. ⁊ vnusq̃sqꝫ hẽbit speciale gaudiũ de q̃libet sancto. Uñ magister sententiaꝝ li. iiij. di. xlix. Per charitatẽ que in singul' erit ꝑfecta tantũ quisqꝫ gaudebit de alterius bono: q̃ntũ gauderet si haberet in seip̃o. ⁊ ibi p̃ multitudine gaudioꝝ videt̃ electis tp̃s multũ breue. Unde ĩ p̃s. lxxxix Quoniã mille anni añ oculos tuos tanq̃ dies hesterna q̃ p̃terijt Quãtũ ad scd̃az ꝑtem isti⁹ s̃monis ꝑ dedicatione siue etiam ꝑ nouo anno intendo cuilibz homini auẽ specialẽ assignare. Et prima auis erit aquila. ⁊ illa ꝯuenit nobilib⁹. q̃ habz tres ꝓprietates: q̃s debẽt habere nobiles. Prima ꝓprietas est ꝙ altius volat ceter⁹ auibus. attamẽ infra se videt ad terraz. Sic nobiles. milites. principes. q̃ꝫq̃ exaltent̃ sup̃ alios homĩes in dignitate et honore. tamẽ debent infra se videre ad terrã. quia mortales sũt ⁊ de terra creati ⁊ in terraz reuertent̃. Unde Eccl'i. vij. Memorare nouissima tua ⁊ in eternũ nõ peccabis. Uñ Bern. Cogita vñ veneris ⁊ erubesce. vbi es ⁊ ingemisce. quo properas ⁊ ꝑtimesce.

Item p̃lati debẽt cogitare q̃tidie de ratione reddenda ꝑ se ⁊ subdit⁹ suis in die iudicij. Sap̃. vi. Judiciũ durissimũ fiet hijs qui p̃sunt. Scd̃a ꝓprietas aquile est ꝙ p̃dam ꝯdiuidit alijs auib⁹. ⁊ sola nõ comedit. sic nobiles ⁊ principes debẽt ꝯdiuidere bona tp̃alia subditis ⁊ alijs paupibus Uñ xp̃s in euange. Lu. xi. Qd̃ sup̃est date elemosinã. Et xp̃s reputat sibi factum qd̃ paupi fit. Und̃ Mat. xxv. Qd̃ vni ex minimis meis fecistis mihi fecist⁹. Oppositũ faciũt q̃ bona sua hystrionib⁹ dãt potius q̃ꝫ paupib⁹. Aug⁹. Hystrionib⁹ dare est demonib⁹ ĩmolare. Tercia ꝓprietas est ꝙ pullos suos ꝯtra radios sol' ꝓbat q̃ clare vident: aut q̃ lippos oculos hñt. Sic nobiles debẽt ꝓbare pueros suos vtrum apti sint ad lr̃as vel ad studiũ vl' ad sapiẽtiã. ⁊ debent eos coartare vt studeant qũo seip̃os ⁊ alios regere debeãt Scd̃a auis est philomena q̃ ꝯuenit sacerdotib⁹ ⁊ religiosis. Nã philomena de nocte dulcit̃ cãtat. Unde Ambro. in li. exame. dicit. ꝙ in estate qñ philomena residet sup̃ oua sua ĩ nocte ꝓpter tediũ qd̃ habz incipit alacriter cantare ⁊ multũ dulcit̃. ita ꝙ hõ tristatus possz recreari. ⁊ griseas ⁊ simplices vestes portat. Sic sacerdotes ⁊ religiosi in media nocte debẽt surgere aut de mane et cantare ⁊ laudare deũ in hymnis ⁊ canticis. vt dicere possint cũ dauid vt hr̃ in p̃s. cxviij. Media nocte surgebã ad ꝯfi. tibi. Et etiã debẽt portare vestes hũiles et deuotas nõ p̃ciosas: nõ varioꝝ colorũ. Uñ hoc habet̃ ĩ iure canõico. Clerici viridib⁹ ac rubeis vestib⁹ non debẽt vti. extra d̃ vita ⁊ hone. cleri. offeramus. Tercia auis est cignus q̃ cõuenit senib⁹ ꝓpter tres proprietates suas q̃s habet. Primo cign⁹ est albus in plumis. scd̃o niger ĩ cute. tercio habet longũ ⁊ obliquũ collũ. Illa tria debent esse in senib⁹ tam viris q̃ꝫ mulierib⁹. Primo senes debẽt esse albi. i. puri ⁊ mundi mente ⁊ corpe. Uñ in decre. d̃r. Quãto senes sunt morti viciniores tanto debent esse puriores. dist. lxxxvi. tanta. Secũdo debent esse nigri in cute. i. humiles. sic ꝙ non superbiant de bonis operibus si qua fecerunt in iuuentute. sicut q̃daz q̃tidie iactant se fuisse ad sanctũ iacobum vl' ĩ aq̃sgrani. ꝑiculosum est eĩ se extollere ĩ bonis operib⁹. Greg. Quisq̃s reminiscendo qd̃

gessit dñs se apud se erigit. apud auctorem humilitatis cadit. Tercio cign⁹ hz collū obliquū z longū. in q̄ designat sapia. Unō picrores depingūt virū sapientē cū collo obliq̄ z lōgo. iō vt sapiēs dz ꝑmo ꝑmeditari bis aut ter q̄d loquat: aut q̄n: aut vbi loq̄tur. vtq̄ sit vtile vl licitū aut honestū aut bonū aut veꝝ. Sic senes i q̄bꝫ dz regnare sapia ꝓboꝝ z disciplia bonoꝝ moꝝ dñt ꝑmeditari q̄d z qñ loq̄nt corā iuuenibꝫ. qz iuuenes vt cōiter diu retinēt ꝓba senioꝝ. q̄ senes dñt pferre ꝓba bōa z edificatoria. sic q̄ filiꝫ z filie p⁹ viginti ānos possint dicere. ℞ audiui a pre meo. a mre mea. a cognato meo. z sic de singul'. Oppositū aūt faciūt iueterati dieꝝ maloꝝ viri z mlieres q̄ cū actū amplⁱ nō ꝑnt pficere tñ delectātur in ꝑteritꝫ pctis: z gliant i mal' suis. loqndo ꝓba ipudica corā iuuenibꝫ z puellis eos scādalizādo. Mat. xviij. Ue homi ꝑ quē scādalū venit. Item q̄ scādalizauerit vnū de pusill' illis q̄ in me credūt. expedit ei vt suspēdat mola asinaria in collo ei⁹ z demergat in pfundū marꝫ Quarta auis est apis z q̄uenit iuuenibꝫ. qz apis in opatione est valde fructuosa z ꝯtinue laborat qñ tps hz. z volat sup rosas z sup lilia z super flores. z liq̄rē quē sugit ex his q̄uertit in mel. z obedient sequit regē suū. Sic iuuenes dñt hre illas ꝓditiões. ꝓio ei dñt laboribꝫ insistere z discere laborare z nunq̄ ociosi ee. qz bō ociosus nō est dign⁹ pane q̄ vescī. Ap'ls. Qui nō laborat nō māducet Jtē ociositas inducit mlta pctā. qz ociositas z voluptas arma sūt dyaboli ad miseras aias captiuādas. vt hr extra ō remu. nisi cū prudē. Jtez sic volat sup rosas sup lilia z flores. sic iuuenes dñt attēdere bonos z deuotos hoies z recipe bonū exēplū ab ill'. Ab illo exēplū humilitatꝫ. ab illo exēplū pietatꝫ. ab alio exēplū deuotōis. z mane surgere. orare. eleōsinas dare. ecclesias freq̄ntare. missas et ꝯmones audire. festiuare. z sic de alīs. Unō dr in decre. Ea exēpla sūt magꝫ imitāda q̄ sūt pl⁹ pia. dis. ix. Sana q̄ppe. Jtē sequunt regē z ei obediūt. sic pueri dñt seq̄ pentes i bonis z eis obedire in licitꝫ z honestꝫ. Quīta auis ē colūba q̄ q̄uenit illis q̄ sūt i mrīmonio ꝑpter ꝓprietates q̄s hz. z sūt tres. ꝓio due se sociāt. scdo fet⁹ multiplicāt. tercio fetuꝫ fidelit nutriūt. Sic i mrīmonio sil' debēt esse ꝯiuncti Uñ Mat. xix. Jā nō sūt duo sꝫ vna caro. Jtē actuꝫ mrīmonij dñt ꝓpt prolē pficere. Uñ Ben. i. Crescite z multiplicamini. Jtē pueros fidelit dñt nutrire z eos in bonis edocere. s. Pr nr Aue maria z symboluꝫ fidei z. x. ꝑcepta. z si delinquūt dñt eos corrigere. alioq̄n pēta pueroꝝ redundāt in pentes. Ap'lus ad Ro. i. Digni sūt morte nō solū faciētes sꝫ eē cōsentiētes faciētib⁹. Sexta auis est turtur: z q̄uenit ꝓginibꝫ z viduis ꝓpt ꝓprietates q̄s hz. Hā turtur est auis casta. sic ꝓgines debēt esse caste mēte corpe. z sic ducunt vitā angelicā. Uñ Hiero. In carne ꝑter carnē viuere nō est hūanū sꝫ angelicū Jtē turtur eligit sibi granū purū z tritice gines dñt sibi eligere xpm i sponsū q̄ sic in euāgelio assimilat grano tritici. Et sic virgines sūt sponse xpi z regine celi. Unō in ps. xliij. Astitit regina a dextrꝫ tuis i vedeau. Uñ Aug. Gaudia ꝓginū xpi sūt de xpo. cū xpo. ꝑ xpm. post xpm. ꝑpter xpm. Jtē turtur q̄n pdit maritū tūc nūq̄ assumit sibi aliū. nec sup ramū viridē ampl⁹ sedet. nec aquā purā bibit. Sic vidua p⁹ q̄ pdit maritū debet eligere sibi statuz viduitatis q̄ hz fructū sexagesimū. cū statuz mrīmonialis hz fructū tricesimū. sꝫ virgi nū hz fructū centesimū Jtē turtur qñ pdit maritū tūc hz gemitum ꝑ cantu. sic vidue debēt pēta sua deplāgere. nec ampl⁹ turpia ꝓba pferre: sꝫ orōni insistere. Item turtur caret felle. sic ꝓgines z vidue debēt esse mites et nō iracūde. exemplo marie q̄ est mr virginū z viduaꝝ z oīm mulierum

Septima auis est grus. z q̄uenit famulis z ancillis ꝑpter ꝓprietates suas. Haz grues habēt regē cui oīes obediūt. Jtez habēt custodē z vigilē de nocte q̄ custodit regē cū ceteris. Et iste vigil a natura habet illā prouidentiā q̄ recipit lapidē in pe dē dextrū z stat sup sinistrū: z q̄n cito incipit dormitare. tūc lapis cadit de pede sic euigilat. z qñ aliquid audit tunc clamat. z sic oīes euigilāt z euolant z euadūt periculū. Sic fui et ancille debent obedire dñis z dñabus suis in licitis et honestis. Uñ ap'ls ad Ephe. vi. Serui obedite dominis vris. sicut christo. qz xps dabit ipis verū premiū in celo ꝑ laboribꝫ suis. Item debēt esse vigiles z diligent custodire res

dñoꝝ suoꝝ ꝛ p̄ ocul' hr̄e vt satisfaciāt spō/sioni quā fecerūt pmouēdo bonū dñoꝝ suoꝝ. ꝛ pueniēdo dānū inq̄ntū poterunt. Ex q̄bꝫ ptz q̄ illi nō satisfaciūt p̄ missioni bus suis q̄ furtiue subtrahūt ꝛ occulte co medūt. vl' alīs psonis dāt res dñoꝝ suoꝝ ꝓtra volūtatē eoꝝ. ꝛ ipi fui ꝛ ancille. ꝛ etiā q̄ recipiūt ab eis tenent restituere si volūt verā pñiaz de pctis agere. q̄ nō dimittit pctm̄ nisi restituat ablatū. Quantū ad tertiā ptē illi⁹ ser. nota exēplū de q̄dā opa rio q̄ orauit p diuite p p̄cio diurno. et sic diues saluat⁹ est. Hoc q̄re ifra i pm̄ptua/rio exēploꝝ. iij. L. Itē quō in morte diui tes q̄nq̄ abiiciunt ꝛ paupes q̄nq̄ exaltā/tur. Hoc exēplū q̄re ibidē. xlix. P.

De duodecim fructib⁹ misse.

Sermo xlviij.

Ecce ego vobi scū sum o. di. vsq̄ ad p̄sū. sec'li. Mat. xviij. Johes ō sctō Be/miniano dic̄. Sic corp⁹ nihil valet siñ so cietate aie. ex eo q̄ caret vita naturali. at/testāte Aristo. ō aīa. Egrediēte aīa de cor/pore corp⁹ marcescit ꝛ expirat. Jta aīa ni hil valz sine societate dei: ex eo q̄ caret vi/ta spūali. Uñ ō⁹ in decre. De⁹ est vita aie. de pe. dist. i. si añ̄ꝫ. Expedit g̃ nob ꝛ oīno necessariū est q̄ de⁹ sit nobiscū. Tūc autē de⁹ erit nobiscū qñ diligēter ꝛ deuote au/dimus missaz. Uñ dic̄. Ecce ego. Uñ in p̄ñti ser. dicēdū est de duodeci fructib⁹. q̄s q̄s p̄sequit q̄ deuote ꝛ diligēter audit missaz. vt sic alliciant grossi boies ad ītrā dū eccl'iaz. q̄ stāt in foro vl' in cemiterio: et raro audiūt integrā missaz etiā in diebus dñicis. Prim⁹ fruct⁹ ē q̄ q̄ntū spaciuz terre. si bō interī trāsiret ꝛ totū daret i ele/mosinā. nō tātū p̄desset sic deuota auditō vni⁹ misse. Quid tūc qñ i vno die q̄ttuor grū. ppter deū tal' putaret se magnū opus fecisse. mō infra celebratoēz vni⁹ misse pos set q̄s p̄trāsire plura p̄rata vl' p'les agros. O q̄t missas negleristi ō mane diu dormi endo. in cemiterio vl' in foro stādo vl' in ta berna sedēdo tpe diuinoꝝ. Scōs fru/ctꝰ q̄ angli delectabilit morant cū illo ho mine ꝛ sollicite eū custodiūt. q̄ ipe fecit se sociū ipoꝝ angloꝝ i assistēdo ꝛ laudando regē angloꝝ ꝛ boim. Amb. sup Lu. Non dubites assistere angl'os qñ assistit xp̄s in altari. s. qñ imolat. Uñ angli custodiūt il/lo die hoiem illū q̄ die audit missaz vbicū q̄ locoꝝ. In mēsa. in lecto. in cāpo. i labo re. ꝛ sic erit melꝰ custodit⁹ illo die ī corpe ꝛ in aīa. p̄s. xc. Angelis suis man. de te ꝛc̄.

Tercꝰ fruct⁹ q̄ q̄ in venialib⁹ pctis ē ꝛ deuote visitat eccl'iam audiēdo missaz. ve nialia pēta sibi dimittunt. Et ꝑ sit multi plicit̄ Prio cū intrat eccl'iaz ꝛ deuote re cipit aquā bñdictā. vt hr̄ de cōse. dist. iij. a/quā sale. Scōo dicēdo cōfiteoꝝ cū sacer dote: illi q̄ sciūt. Tercio q̄tienscūq̄ au/dit nomē ih̄s vl' maria in collecta. in epl'a in euāge. ꝛ deuote flectit genua ꝓcutiēdo pectus suū. totiens dimittunt sibi pecca ta sua venialia. Quarto ī eleuatiōe. q̄ñ videt corp⁹ xp̄i eleuari in missa: q̄ signifi/cat eleuationē xp̄i in cruce. ꝛ sic deuote p/cutit pect⁹ suū Quinto post eleuatiōez ꝛ post mēoriā defunctoꝝ q̄ñ sacerdos dic̄. Nobis q̄z pctōrib⁹. ꝛ sic etiā cū sacerdote ꝓcutit pect⁹ suū. Sexto in sumptione corpis xp̄i: q̄ñ sacerdos sumit corpus xp̄i ꝛ laudabile est q̄ nola pauc⁹ ictib⁹ pulsar̄. ꝛ cū sic q̄s deuote ꝓcutit pect⁹ suuz. tūc ec̄ venialia sibi dimittunt. Septio ī fine misse q̄ñ deuote recipit bñdictionē ō ma/nu sacerdot⁹. Octauo q̄ñ post missaz re cipit aquā bñdictā de manu celebrantis.

Nono q̄t p̄ nr̄ infra illā missaz orauit siue etiā alias. tūc ppter q̄libet p̄ nr̄ di/mittunt venialia pēta. vt hr̄ in decre. ō pe ni. di. iij. De q̄tidianis. Ex q̄ oēs sumus ī pctis venialib⁹. puer. xxiij. Septies ī die cadit iust⁹ ꝛ resurgit. Uñ etiā in decre. ō⁹ Omnis hō hz pēta venialia. de pe. di. i. Me dicina. ꝛ c. tres aūt. tūc libent̄ debem⁹ au dire missam deuote. vt nob pēta venialia dimittant̄. Itē nota q̄ plura venialia vel paucioza dimittunt p illa iā dicta fm de/uotionē audient⁹ missam. Quart⁹ fru/ctus q̄ q̄ in pctis mortalib⁹ audit missā ꝛ pñs est i eccl'ia cū xp̄s imolat̄ in altari. q̄ñ q̄s añ finē misse de⁹ recipit eū ad gr̄az. idul gēdo sibi oīa pēta sua mortalia. vñ Ben. de bassia sup Ben. Xp̄s ī terra degēs nlli miam denegauit fidelit̄ petēti. Hoc ptz ī latrone cui dixit in cruce. Hodie mecū e/ris in paradiso. Sil'r in btā maria magdal'. cui dixit Lu. vij. Dimittūt tibi pēta tua Nunq̄d equale vl' maiꝰ est nūc inuisibilē

fide credere pñtez in eucharistia ihm xpm
marie filiū: z in pñtia ipi⁹ q̄ veracit⁹ pſens
eſt in altari ipm corde ꝓtrito z hūili ꝛuoca
re. videt q nihil refert q̄ ad effectū gr̄e z ve
nie ꝓſeq̄nde. Et ħ idē vult illud dictū euā
ge. Joh. xx. Beati q̄ nō viderūt z crediderūt. Querit vtruz pctōr debeat intrare
eccl'iam z miſſaz audire. Rñdet q ſic. etiā
q̄ntūcūq magn⁹ pctōr niſi eēt excōicatuſ
aut interdict⁹. Hā excōicat⁹ maiori excō
mūicatione non debet intrare eccl'iam ni
ſi ad ꝑmonē. z finito ꝑmone ſtatiz exire te/
net. Et ſic exeūdo debet cogitare q nō eſt
dign⁹ cū ceteꝛ xpifidelib⁹ ſtare ī loco ſctō
nec ī futuro cū ſctis z angel'is in celo. Et op
tet eū carere fructu iſti⁹ miſſe z oīm miſſa/
rū z orōnū indulgētiaꝝ z oīm bonoꝛuz q̄
hodie fiūt in toto mūdo. z ē q̄ſi mēbꝝ ab/
ſciſum a capite. i. a xpo z a mēbris xpifide
liū. ſic q nullus audz ſibi loq̄ nec comede
re nec bibere nec q̄uis mō ſibi participare
Uñ ꝺr in decre. Cōmūicans excōicato in
debite excōicationē incurrit. xi. q. iij. Pre
cipue Sz excōicat⁹ minori excōicatōe ꝑt
eccl'iam intrare z miſſaz audire. ſz ad oſcu
lū pacis nō ꝺz accedere niſi ſit abſolut⁹ a
minori excōicatiōe. et ſu⁹ ꝓꝓi⁹ ſacerdos
ꝑt eū abſoluere a miore excōicatiōe quaz
incurrit pticipādo cū excōicatis publice
denūciat⁹. Ex iā dict⁹ ptz q bonū eſt groſ
ſis pctōribꝫ intrare eccl'iaz z audire miſſaz
z ꝑmonē. Uñ Crik. Multꝫ infundit gr̄a
in pñtia corpis xpi. Sz ꝺ. qūo poſſumuſ
ħ cognoſcere q ꝺe⁹ indulſit mihi peccata
mea. ħ gr̄e ſup ꝑmone. v. pte. iij. Quin/
tus fruct⁹ eſt q q̄ pñs eſt miſſe pōt q̄tidie
ſpūalit cōicare. Sz qūo q̄s cōicat ſpūali
ter. Rñr q qñcūq q̄s deuote audit miſſā
exiſtens in gr̄a z ſine pctō mortali. z habz
affectum ad ſacramentum ꝓcipiendum z
cogitat in corde ſuo. O pie domīe ihu xpe
q̄z libent⁹ vellem te hodie ſuſcipe in ſacra/
mēto altaris. ſed heu nō audeo accedere.
qz timeo te offendere ꝓpter indiſpoſitiōez
meā. Attamen ſupplico tibi ex toto corde
q̄tin⁹ mihi hodie etiaz miſericordit⁹ velis
impartiri illā gr̄am quā ꝓcepturi ſūt iſti
deuoti boīes q̄ hodie in eccl'a dei te digne
in ſacramēto altaris recipiūt. z ſic tal' ſpū
aliter cōmūicat. Uñ Aug. Crede z man/
ducaſti Et talis q̄ ſic cū magno deſiderio
z deuotiōe audit miſſā: maiorē gr̄az inter
dū ꝓt ꝺſeq̄ q̄z ille q̄ etiā eodem die ad ſacra
mentum acceſſit. imo q̄z ipe ſacerdos cele
brans miſſaz. qz ſacerdotes q̄ñq̄z nō ſunt
ita bene diſpoſiti z deuoti. ſed diſtracti et
indeuoti. Sext⁹ fruct⁹ eſt q̄ pñs ēmiſ/
ſe magis ꝓticeps erit eo die oīm bonoꝝ q̄
fiunt in eccl'ia dei ab oīb⁹ xpifidelib⁹ in to
to mūdo. ꝑs. cxviij. Participē me fac de⁹
oīm ti. te. zc. Hā iſte eſt articul⁹ fidei. Cre
dere ſctōꝝ cōmunionē. i. credere q̄libet
exiſtens in gr̄a habz q̄tidie ꝓticipationez
oīm miſſaꝝ. ieiunioꝝ. elemoſinaꝝ. z gene
raliter oīm bonoꝝ q̄ fiunt in mūdo. Sed
diceres vnde ħ. Rñdet q vnio z charitas
fraterna facit ħ. Uñ Bern. Charitas lar
giflua oīa facit cōmūia. ſ. hic z in celis. Et
tamē vn⁹ eſt pl⁹ ꝓticipabil' q̄z ali⁹. qz q̄ eſt
diſpoſitior z ꝓpinquior capiti. i. xpo plus
ꝓticipat. Modo audiendo miſſaz erit bō
magis ꝓceptibil' Et de ħ merito q̄ſq̄ gau
dere debz. qz multi ſūt adhuc boni boīes
in mūdo q̄ fidelit⁹ ſeruiūt deo: z mlta bōa
opa faciūt. qz ſi boni nō eſſent de⁹ mūduz
dudū plagaſſet. ſz ꝓpter bonos ꝓcit mal.
Uñ Beñ. xviij. Si decē iuſti inuenti fuiſ
ſent in ſodomis. dñs ꝓpter decē ꝑceperciſ/
ſet ſodomitis. Septim⁹ fructus eſt q
oratio tua citi⁹ exaudit⁹ in eccl'ia z in pſen
tia dei. z etiā oīo ſacerdotiſ celebrātiſ. qz q̄/
libet ſacerdos ī q̄libet miſſa tenet orare p
circūſtantib⁹. Hoc ptz in canone in miſſa
vbi ꝺr. Et omniū circūſtantiū quoꝝ tibi
fides cognita eſt z nota deuotio p quibuſ
offerimus. Et etiā orōnes ſanctorū z an/
gelorū. Hā pie credenduz eſt. q ſanct⁹ iſte
vel iſti de q̄bus legit miſſa. imo angli q̄ ꝑ/
ſentes ſunt in ſpeciali orant ꝓ eo celebrāte
z circūſtantib⁹. z tales orōnes citi⁹ exau/
diunt. Octauus fructus q anime p q̄/
bus celebratur vel etiā ꝓ quib⁹ circum
ſtantes orant. habent ex hoc ſpeciale ſola
tium. ꝑm Auguſti. in enchiridion. et ꝑm
Brego. in dyalo. Quod etiā ꝓfirmat bea/
tus Bern. dicens. O q̄ntum z mirificum
donum de dei miſericordia q nunq̄z cele/
brantur diuina myſteria quin ibi concur
rant duo virtuoſa opera. ſcz vnius pecca
toris cōuerſio. z vnius anie a penis libe/
ratio. Oblatio eucharistie eſt maximū ſa/
crificiū. Unde beat⁹ Alexāder papa. Hi/
cil in ſacrificijs maius eſſe pōt q̄z corpus
z ſanguis xpi. Exemplū de ania illa q̄ per

quindecim ānos debebat in purgatorio
puniri: z p vnā missaz fuit liberata. Item
ania cuiusdā q̄ p tres missas de purgato/
rio fuit liberata. ℔ exēplū q̄re infra ī prom
ptuario. v. P. Honus fruct⁹ ſm Anſ.
q vna missa in vita hois cū deuotiōe au/
dita pl⁹ valet q̄ mille post mortē. ſ. q̄ ad p̄
miū essentiale. z cū ℔ etiā purgatoriū illi⁹
hois q̄ cū deuotiōe audit missaz minorat
Uñ de vtilitate misse dicit Chriſ. Tātuz
valet celebratio misse q̄ntū mors xp̄i ī cru
ce. Uñ Tho. de aq̄no. In q̄libz missa iue
niūt oīs fruct⁹ z vtilitas quā xp̄s ī die pa/
raſceues opat⁹ est in cruce cū morte ſua. z
eandē gr̄am z fructū q̄libz deuot⁹ q̄ digne
cōicat pcipit. Et firmit̄ sperandū est q ec̄
ille q̄ deuote audit missaz z sic ſpūaliter cōi
cat etiā pcipiet. Decim⁹ fruct⁹ ſm Be/
dā. Mulier p̄gnās q̄ interest misse deuote
si ptingit eā eadē die parere. ſperādū est q
de⁹ letificabit eā in partu. z angeli custo/
diant sollicite mr̄em cū fetu. Et mlier pre
gnans infra missaz dz deuote inuocare be
atā ỹginē mariā mr̄em xp̄i q impetret ſi/
bi a filio ſuo dño nr̄o ih̄u xp̄o vt letificet ī
partu. ſicut ip̄a fuit letificata q̄n pepit fili
um ſuū z nō credere in lr̄am q̄ noiat longi
tudo xp̄i. z ad ſupſtitiōes vetularuz circa
parturientes Undecim⁹ fructus est ſm
Amb. Quidq̄d hō illa die comedit pl⁹ cō
uenit ſue nature post auditionez misse q̄
ante. q̄ laudabil⁹ ꝓsuetudo est nō comede/
re nisi audita missa. Insup ꝓsperabil⁹ illa
die in labore. in artificio. in emptiōibz. in
pegrinatiōibz. z dñs ꝓfortat eū in corpe z
in ania: et necessaria vite habebit. nec erit
pauper anno elapso. etiaz si q̄tidie audi/
uit missaz. Mat. vi. Primū q̄rite regnuz
dei z iusticiā ei⁹. z hec oīa adiciēt vobis
scit enī p̄r vr̄ cē. Exemplū de duobz suto/
ribz. quoz vnus audiuit missaz z satis ba
buit cū vxore z pueris. z alī raro audiuit
missam z laborauit in diebz festiuis. et tñ
semp in egestate vixit cū sola vxore z nllm
puerū habuit: et semper in debit⁹ fuit.
Duodecim⁹ fruct⁹ si ꝓtingeret te illo die
quo missam audiuisti mori. tūc xp̄s p̄sens
erit tibi i extremis. z vult tibi astare sicut
tu p̄sens fuisti z sibi astitisti missam audi/
endo. Lu. vi. Eadem mensura cē. Insup
si illo die q̄ missaz audiuisti incideres ī pe
riculū vite tue. tūc securior eris z deus mi
sericorditer de manibz inimicoz te p̄sequē/
tiuz eripiet. ℔ fiducialit̄ sperare debes.

Utrū q̄libz q̄tidie teneat audire vnā mis/
sam. Rñdet ſm Hostiē. Die dñico q̄libet
tenet ex p̄cepto audire vnā missaz. etiā to
tā: ita q accipiat bñdictionē de mānu sacer
dotis. vt hr̄ de ꝓse. di. i. Missas. Nisi ex/
cuset magna necessitate. vt habet in decr̄.
in dicto. c. Missas. Hoc illi deberēt attē
dere q̄ stant in cemiterio vl̄ sedēt in taber
na infra missaz. z q̄n audiūt pulsum ad e/
leuationē tunc currūt in eccl̄iaz. z viso co
pore xp̄i statim ecōuerso exeūt. z sic q̄nq;
in q̄ttuor septimanis nunq̄ integraz mis
sam aut ſmonē audiūt. Itē sciendū q fa/
muli z ancille. filij et filie tenent dñica die
audire missaz integrā. z si dñi eos impedi
rent sine rōnabili cā vl̄ iuberēt eos labo/
rare in die festiuo ī eos redūdaret. z in hoc
graiter peccarēt. Sz q̄d de ancill⁹ q̄ de ma/
ne infra missaz laborāt: z post prādiuz ad
chorea vadūt. Rñdet q tales triplicit̄ pec
cant mortalit̄. Prio missaz sine causa ne/
gligēdo. Scō in die festiuo de mane la/
borando. Tercio post prādiū chorizando
qō pei⁹ est Uñ Aug. Pei⁹ est in die dñi
co arare q̄ chorizare. z meli⁹ est mulierez
lanā suā texere q̄ impudice chorizare. Et
rō est. q: in chorea q̄si oīa pēta mortalia
cōmittunt. Hoc q̄re ī promptuario. viij.
L. Itē q̄rit̄ ex q̄ tam fructuosuz est audi/
re missaz. vtrū meli⁹ sit in diebz ferialibus
manibz laborare. aut ī eccl̄ia manere z de
uotionibz intēdere z elemosinā recipe. Re
spondet q meli⁹ est laborare z laborē illū
deo offerre. q: hō ad laborē nascit̄. z nō li/
cet homi sano mēdicare. de ꝓse. di. v. Hū/
q̄d. exceptis sacerdotibz z religiosis q̄ hñt
diuinis intēdere. Uñ fidelibz laboratori/
bus dr̄ in p̄s. cxxvij. Labores manuū tu.
rē. Itē sciēdū q illi laboratores z ec̄ fui et
ancille q̄ q̄tidie ñ pñt misse interesse q̄n ta
les audiūt nolā vl̄ cāpanā q̄ pulsat ad ele/
uationē corpis xp̄i dñt genua sua deuote
flectere z ih̄m xp̄z q̄ ī missa eleuat humilit̄ et
cū ꝓtrito corde inuocare. siue sint ī cāpo si/
ue ī domo siue ī coq̄na siue ī q̄cūq; loco in
labore Itē vltio exēplū quo xp̄s p̄cuat
auditorē misse a p̄secutiōe maloz hoīm q̄
p̄sequūt vitā ip̄i⁹. Legit̄ de q̄dā nobili q ī
extrema infirmitate posit⁹ docuit filiū suū
tria. Prio cauere a mala societate. allegās

ſibi dictū. ꝑs. xvij. Luz ſctō ſctūs eris ꝛc. Scdo ſe debere ꝓformare alīs hoīb ī licitis ꝛ honeſt. Allegans illud apl̄i Ro. ij Gaudere cū gaudētib ꝛc. Tercio audire miſſaz q̄tidie. Et poſt recōmēdauit filiuz ſuū dño ſuo regi. ꝛ ſic obīt. Erat aūt q̄dā officialis reg q̄ ex inuidia accuſauit illuz iuuenē cū regina apud regē. addens ꝓ ſigno ſi offenderet reginā ad fletū: tūc iuuenis fleret cū ea. Et rex eandez ꝓcuſſit regiñā ad maxillā in p̄ntia iuuenis. ꝛ ipa incepit flere: ꝛ iuuenis ſil̄r cū ea. Et rex ait officiali. quō interficiā eū cuz p̄ ſuus mihi eū fidelit recōmēdauit. Et ille. vocate cemētarios vr̄os q̄ ſunt ī ſilua ꝛ ꝑcipite ipſi in ſecreto q̄ q̄cūq cras mane veniet ad eos noīe vr̄o q illū ꝓoīciāt in fornacē calcis: ꝛ nulli deb̄ dicāt Rex aūt ſūmo mane miſit iuuenē illū noīe ſuo ad cementarios Et cū ſic eq̄taret in ſilua audiuit pulſare ad miſſaz in capella q̄dā in ſilua. ꝛ deuiauit a via ꝛ audiuit miſſam illā vſq ad finē Et alī officiāl̄ ſeq̄bat eū ꝛ ꝑuenit iuuenē dicēs cemētarīs. Feciſtis ſicut vob imperatū eſt a rege. Rñderūt. adhuc nō fecim ſed iā faciem. ꝛ piecerūt officialē illū ī fornacē calcis. ꝛ ſic verificatū eſt in illo officiali illud dictū ſapientī. Eccli. xxvij. Facienti neq̄ſſimū ꝓſiliū ſup ipm deuoluetur. Rex his auditz vocauit iuuenē ſecrete ꝛ ī terrogauit ipm q̄re pridie fleuiſſet cū regina: ꝛ quō iā ſic deuiaſſet a via. Et indicauit regi ille iuueis quō p̄ fu ī extremis reliq̄ſſet ſibi illa tria documēta dicēs. Mi fili ſi illa tria ſuaueris coz̄ deo ꝛ hoīb ſaluus eris. Et ſic rex intellexit inuidiaz ꝛ fraudē officiāl̄. ꝛ innocentiā illi iuueis ꝛ regine. ꝛ eū ꝛ eā ampli plus dilexit. ꝛ ſic adoleſcens ille ꝑficiebat coz̄ deo et hoīb ſapientia. etate ꝛ gr̄a. Itē aliud exemplū de illo tyranno q̄ equitauit ad campū qñ audiuit pulſare ad miſſam ꝛ nunq̄ vl̄ raro audiuit integrā miſſam vel ſermonē. Ħ quere in ꝓmptuario. xlvi. M.

Sermones diſcipuli de ſanctis finiūt

Incipit regiſtrū breue buiꝰ opis ſm ordinē alphabeti. effectꝰ ſpecialiozes cuiuſlibet ſermonis breuiſſime indicans.

Andreas nouez

a habet ꝑuilegia. ſmone. ij. ꝓtema ꝑ totū ad longum.

Andreas hz a xp̄o magnā p̄tātem ſubueniendi homini ī q̄cūq neceſſitate ip̄m deuote inuocanti. ſer. iij. pte. iij. vſq ad finē.

Angl's cuſtodit hoīem ī vtero. in mūdo ꝛ in morte. ſer. xxxvij. pte p̄ia poſt p̄ncipiū

Angl's michael habz ponderare opa bomīnū. ibidē pte ſcda in p̄ncipio.

Angl's michael habz officiū aias. ſ. ī celū portādi. ibidē poſt mediū vſq ad finē.

Angelos honozare tenemur quattuoz de cauſis. ibidē pte tercia ꝑ totū.

Anīe in purgatorio exñtes de q̄ttuoz generib hoīm ꝓq̄runt. ſer. xli. pte tercia.

Anima hz in purgatorio exñtib tenemur ſubueīre ꝓpter tria. ibidē pte p̄ia ꝑ totū.

Anima hz in purgatorio exiſtētib q̄b ſuffragūs ſubueniendū ſit. vide ibidē pte ſecūda ꝑ totum.

b Bartholomeus apl's ſeptē habz ꝑuilegia. ſer. xxxiij. pte p̄ia ꝑ totū.

Bartholome ꝰ inuocādus eſt tanq̄ ſing'laris patron ꝰ in oīb infirmitatib ꝛ tribulationib. ibidē pte tercia ꝑ totū.

Beatitudines octo ſunt. ſermone. xl. ꝑ totum ad longū.

Blaſphemare deū eſt heu iā cōmune peccatū. ſmone. xxv. pte ſcda ꝑ totū.

c Caritas dei vt ſit ſufficiens nob ad ſalutē debz hr̄e tria. ſer. viij. ꝑte ſcda poſt p̄ncipiū.

Charitatꝰ ordo habz q̄nq̄ gradus. ſmōe xxxiij. pte ſcda ſtatim poſt p̄ncipiū.

Conceptionē beate marie ỹginis deuote celebrātes q̄nq̄ vtilitates ꝓſequunt. ſmone. v. pte ſcda ꝑ totū.

Confeſſio duodecim generib hominum nō valet. ſmone. xiij. pte ſcda poſt p̄ncipiū vſq ad finē.

Chorizare q̄ñq̄ eſt peccatū mortale. ꝛ q̄ñq̄ nō. ſmone. xxiij. pte ſcda ꝑ̄ p̄ncipiuz vſq ad finem.

Crux xp̄i per multa ſigna eſt oſtenſa ꝛ in uēta. ſermone. xxi. pte p̄ima.

Crux xp̄i q̄druplicit exaltata eſt. ſer. xxxv pte p̄ima poſt p̄ncipiū vſq ad finē.

Crux christi fugat demones. ibidē parte tercia in fine. exemplū ibidē.
Crucis signo se munire volens tria debz cogitare. ser. xxi. pte scda q̄si in fine.
Crucis signū facere debem⁹ in oīb⁹ actibus nr̄is. ibidē pte tercia.
Crucꝫ signo nos debem⁹ vincere tēptationes dyaboli. ser. xxxv. pte scda ī pncipio
Crucifixi imago bz caput inclinatuz ad oscul andū. ibidē pte tercia in medio.
Crucifixū pcurare in publica strata ē meritoriū. ibidē pte tercia in pncipio.

D Edicatōis festū est solēnit̄ z deuote celebrādū ab oīb⁹ xp̄ifidelibus ser. xlv. pte prima in pncipio.
Dedicatiōis p̄nt̄ gaudiuz repsentat nob gaudiū futurū ī celo. ibidē post pncipiuz.
Dedicatiōis tpe vel in nouo anno ppinā da est cuilibz homini auis special̄. fmone xlvij. pte scda p totū ad longū.
Dedicatiōes libent̄ visitare debem⁹. fmone. xlv. pte prima circa finē.
Demōes fugant̄ p q̄ttuor. ser. xxi. pte. ij.
Detrahere z detractiōes libent̄ audire est graue pctm̄. ser. xxvij. pte scda ante finē
Diligere tenemur proximū. fmōe. xxxiij. pte scda in pncipio.
Dominicus habet septem priuilegia. ser. xxx. pte prima p totū.
Domus est triplex. s. materiał. spūalis. eternalis. ser. xlvij. pte prima p totū.

E Briosi peccāt mortaliť q̄nqz modis in comedēdo z bibendo. fmone. xij. pte scda p totū.
Ecclesiā intrans q̄lia debz cogitare. fmo. xlv. pte prima statim post mediū.
Ecclesiaz bona vsurpātes nō psperabūtur. ser. xlv. pte prima ante finē.
Elemosinam diuites facientes emunt regnum celoz. sermōe. xliij. pte prima circa medium de sancta Elyzabeth.
Elemosinā nō facientes pte necessitatꝫ sūt in statu dānatiōis. ser. xxxi. pte scda.
Elyzabeth habet nouez priuilegia. fmōe xliij. parte prima p totū.
Excōmunicatio est duplex. s. maioz z minor. fmone. xxix. pte scda.
Excōicatio maioz valde piculosa ē. ibidē
Exemplū bonū pbere iuuenib⁹ est mlt̄uz meritoriū. ser. xix. pte scda in fine.
Exemplū malū post se relinquēs habebit multiplices penas accidētales in inferno fmone. xx. pte scda in fine.

F Esta sanctoz celebrant in eccl̄ia triplici de causa. ser. i. pte prima
Festū oīm sanctoz est solēnit̄ seruandū z celebrandū. vt ptz in duob⁹ fmonib⁹. ser. xxxix. z. xl. p totū.
Fides catholica per diuersa miracula roborat̄. ser. xvij. pte scda ante finē.
Fidem teneť q̄libet ore ꝓfiteri. fmone. vi. pte scda post pncipiū.
Filij quomō sunt corrigendi. sermone. ix pte scda p totū.

G Audiū accidētale augmētabit̄ in celo nouē generib⁹ hoīum. fmone xix. pte scda.
Gaudiū speciale habem⁹ de q̄libz sancto ser. xl. statim post mediū.
Gaudiū magnū habebūt sancti de claritate marie. ser. xxxij. pte prima ante finē.
Gaudia z pene celi q̄nqz generib⁹ sūt apte. ser. xxiij. pte scda p totū.
Georgius martir septez habz priuilegia. ser. xv. pte prima.
Guloſi in comedēdo z bibendo q̄nqz modis peccāt. ser. xij. pte scda.

H Ereticū duo faciunt. s. errorz z pnacia. ser. vi. pte. iij. in medio.
Hereticī puniūtur q̄druplici pena. ibidem.
Hereticoz pena augmentab̄it in īferno. sermone. xx. pte scda ante finē.
Homies sunt vniuersaliť siles in q̄ttuor fmone. xv. pte scda.

I Acobꝫ minoz nouē habet priuilegia. ser. xx. pte prima.
Johānes baptista habz decē priuilegia. ser. xxiij. pte prima in pncipio.
Johānes baptista pcessit xp̄m in quinqz ibidē post pncipiū.
Johannes baptista habuit austerā vitā. ibidem in medio.
Johannes euāgelista hz q̄ttuordecim priuilegia. ser. vij. prima pte p totū.
Johānis baptiste decollatio qūo sit facta z qūo puniti sunt herodes. herodias z saltatrix. ser. xxiij. pte prima in fine.
Johānis euāgeliste festū solēniter est celebrandū. ser. vij. parte tercia.
Judas fecit sicut stultus mercator. fmone. xij. pte prima.
Judas tria fecit bona: sed pessime quarto cōclusit quādo desperauit. fmōe. xiij.

U

parte scda post principiũ.
Indulgentie vnde ortũ habẽt. ſmõe. xlvi
pte prima post principiũ.
Plura de idulgẽtijs. vide ibidẽ ad longũ
Inimici nr̃i inq̃ntũ mali sunt nõ sunt di/
ligendi. ser. xxxiij. pte scda in medio.
Inimicis tenemur q̃nq3. ser. vij. pte scda.
Innocentia baptismalis seruat̃ p q̃ttuor.
ser. iiij. pte scda post mediũ.
Innocentũ festũ est solẽniter celebrandũ.
sermone. ix. pte prima.
Katherina hz plura priuilegia. ser
mone. xliiij. pte prima p totuz ad
longum.
Katherina choruscat multis miraculis.
ibidẽ pte tercia p totũ.
Katherinã p̃cipue inuocare debẽt clerici
z litterati. ibidẽ in principio.
Laurentiꝰ hz septẽ priuilegia. ser/
mone. xxxi. pte p̃ma p totũ.
Letania maior q̃re imposita sit.
ser. xvij. p totũ pte prima.
Letania minor trib3 de causis instituta ẽ
ibidem pte scda.
Loqui pudica debent senes. sermo. xlvij
pte scda circa mediũ.
Luxuriosi p illicitũ amorẽ peccãt decem
modis. ser. xi. pte scda p totũ.
Magdalena habz septem p̃uilegia.
ser. xxvij. pte prima p totũ.
Maledicere proximis vl̃ etiã si/
bijp̃i est pctm̃. ser. xxv. pte scda post p̃nci.
Margaretha habz q̃nq3 priuilegia. ſmo
ne. xxvi. pte prima p totũ.
Marcus euangelista habet septẽ priuile
gia. ser. xvi. pte scda p totũ.
Maria est a nobis honoranda triplici ra
tione. ser. xxxiiij. pte prima.
Maria habet potestatẽ sup filiũ mundũ
z celũ. ibidem in medio.
Maria potest subuenire in om̃i loco z in
om̃i tpe. ibidẽ pte tercia.
Maria quare purificari voluit. ſmõe. xi.
pte prima post principiũ.
Maria frequẽter est salutanda. ſmõe. xiij
pte prima circa mediũ.
Maria quare visitauit Elyzabeth. ſmo
ne. xxv. pte prima in medio pꝰ principiũ.
Maria cum quattuor p̃sonis locuta est.
ibidẽ pte scda.
Maria assumpta est cũ corpe. ſmo. xxxij
parte prima in medio.
Maria qualẽ vitam duxit post ascensio/
nem xp̃i. ibidem.
Maria optimã ptem elegit sibi in mũdo
in morte z in celo. ibidẽ post mediũ.
Marie seruientes nunq̃3 damnabuntur.
ſmone. xxxiiij. pte scda in fine.
Marie ꝯceptionẽ solẽniter celebrare de/
bemꝰ. ſmone. v. pte prima.
Marie annunciatiõis festũ p̃cellit oĩa fe
sta. ser. xiij. pte prima.
Marie natiuitas est gaudiosa multꝫ. ser/
mone. xxxiiij. pte prima in medio.
Martir christi efficit̃ q̃s septẽ modis. ser
mone. xviij. pte scda p totũ.
Martirib3 celuz est apertũ. ſmone. xxiiij
pte scda ante finem.
Martinus habet nouẽ priuilegia. sermo
ne. xlij. parte prima p totũ.
Mathias habet septem priuilegia. ſmo.
xij. pte prima p totũ.
Mattheus habet septem priuilegia. ser/
mone. xxxvi. pte prima p totũ.
Matrimonij regl̃am nõ ſuant discordã/
tes sil̃. ser. xxvij. pte scda in fine.
Missa confert duodecim fructus. ſmone
xlviij. quasi p totũ.
Missam tenet̃ quilibet audire die dñica.
vide ſmone eodem.
Misericordia dei remittit pctõri oĩa pec
cata si tria hz. ser. v. pte tercia post princi.
Misericordie opa ñ exercẽtes ĩ necessita/
te nõ sũt ĩ charitate. ser. xxxi. pte scda.
Morientes subitanee aut sine ratione. et
qui amaraz mortem sustinent. ser. xvi. pte
tercia. q̃si p totũ ad longũ.
Mundꝰ in maligno positꝰ est. z maria su
stentat mundũ. ser. xxxij. pte p̃ma in fine.
Nobiles cognoscunt̃ p v̄tutes. ser.
xv. pte scda in medio
Nobiles sunt similes ignobilib3
in quattuor. ibidẽ in principio.
Nicolaꝰ hz septẽ p̃uilegia. ser. iiij. pte. i.
Nicolaus choruscat multis miracul̃. ibi
dem pte tercia.
Nicolaꝰ ſuauit ĩnocẽtiã suã. z nũq̃3 mor/
taliter peccauit. ibidẽ pte scda.
Orationẽ faciens p aliq̃ q̃ttuor dz
hr̃e. ser. xvij. pte tercia ĩ principio
Orationes communes sũt valde
vtiles. ibidẽ circa finem.
Oratio cõmunis est elemosina sp̃ualis et
deo valde placet. ibidem in fine.

Oratio deuota est multũ meritoria. ibidẽ
Parentes tria tenent̃ puer̃ suis. sermone. ix. pte scda p totũ
Passio xp̃i qũo sit collecta a q̃ttuor euãgelist̃. ser. xiiij. pte. i. ⁊ modicũ añ fi.
Passionẽ xp̃i deflere debem⁹ ꝓpter multa ibidẽ pte tercia post principiũ.
Passioni christi honorem exhibere debemus. ibidẽ in fine.
Passus christus habet caput inclinatuz. manus extensas. ibidẽ in fine.
Paulus habet nouẽ priuilegia. ſmone. x pte prima post principiũ.
Pauli cõuersio solẽniter celebrat̃ p̃ oĩbus alijs sanctis. ibidem in principio.
Paupes hñt regnũ celeste. diuites regnũ terrestre. ſmone. xl. circa principiũ.
Peccant duodecim genera hoĩm mortaliter. ſmone. xxvij. pte scda p totũ.
Peccatũ mortale vitat̃ p q̃ttuor. sermone iiij. pte scda post principiũ.
Peccata cõmũissima sunt tria. ser. xxv. pte scda post p̃ncipiũ. ⁊. xxvij. pte scda.
Peccator tria dz hr̃e si vult remissionẽ cõsequi. ſmone. v. pte tercia post p̃ncipiũ.
Peccatori dicit christ⁹ q̃ter reuertere. sermone. x. pte scda in principio.
Penitẽtia a duodeciz generib⁹ hoĩz facta deo nõ placet. ser. xiij. pte scda p totũ.
Pena aliquoꝝ hoĩm augmentat̃ in inferno. sermone. xx. pte scda.
Pena purgatorij est multũ acerba. ſmone. xli. parte prima.
Petrus apl's habet decẽ priuilegia. ſmone. xxiiij. pte prima ad longum.
Petrus apostolus q̃nq; generib⁹ hominũ aperit celũ. ibidem pte scda.
Petrus martir septem habet priuilegia. ser. xviij. pte prima ad longũ.
Petrus martir innumeris choruscat miraculis. ibidẽ pte tercia.
Philippus apl's habet septẽ priuilegia. ſmone. xix. pte prima.
Philippus multos sanauit infirmos. ibidem pte tercia.
Precepta breuiter ꝯclusa in vno ſmone. ſmone. xxviij. pte scda p totũ.
Predicatoꝝ ordo fuit a mr̃e christi impetrat⁹. ser. xxx. pte prima in medio.
Prelati q̃ttuor casib⁹ possunt a subditis petere charitatiuũ subsidium. ſmone. xx. pte scda post principiũ.

Religiosi offerũt deo res corpus ⁊ aniam. ser. xxx. pte scda.
Religiosi ꝓprietarij sũt ĩ statu dãnationis. ser. xxx. pte scda in fine.
Religiosis in ꝓfessione aperit̃ celum. ſmone. xxiiij. pte scda post principiũ.
Reliquie sanctoꝝ sunt venerãde. sermone primo pte scda post principiũ.
Res paruas furantes qũo restituant. sermone. xxvij. parte secũda circa medium. ⁊. xxxviij. pte scda ante finẽ.
Res iniustas acq̃runt sibi nouem genera hoĩm. ſmone. iij. pte scda p totũ.
Sacerdos fornicari⁹ ẽ suspẽsus a diuinis. ser. xlij. pte scda añ finez.
Sacerdotes q̃ male expẽdũt pr̃imoniũ xp̃i. ser. xlij. pte scda ante finẽ.
Sacerdotum dignitates que sint. sermone. xlij. pte scda.
Sancti q̃lit̃ sũt adorãdi. ser. i. pte secũda.
Sancti triplici causa orant. sermone primo pte scda in medio.
Sancti semp exaudiuntur in oratiõib⁹ suis. ibidem post mediũ.
Sanctoꝝ reliquie sunt venerãde. ibidem pte scda in fine. ⁊ tercia in principio.
Sepeliri nõ debent q̃ttuordecim genera hoĩm. ſmone. xlv. pte scda.
Symon ⁊ iudas hñt septẽ priuilegia. sermone. xxxviij. pte prima p totũ.
Symonia vt euitet̃ in spũalib⁹ tria req̃runt̃. ser. xlv. pte scda in fine.
Stephanus habz priuilegia plura. ſmone. vij. pte prima in principio ad longũ.
Suffragia animaꝝ principaliter sunt decem. ser. xli. pte scda p totũ.
Supbia vestiũ qñ est mortale. ser. xxvi. pte scda post principiũ.
Telonium vt sit deificuz requirit tria. ſmone. xx. pte scda.
Temporalia paupibus tpe necessitatis nõ ꝯdiuidere est signũ damnationis. ſmone. xxxi. parte scda.
Cũ tpalib⁹ peccam⁹ quattuor modis. sermone. xxxvi. pte scda ad longũ.
Temptant nos demones propter inuidiam: ne saluemur. sermone. xxxv. parte secunda.
Thomas apl's habet nouẽ priuilegia. sermone. vi. pte prima p totũ.
Tribulati q̃ murmurãt ꝯtra deũ. ſmone xxvij. pte scda ante medium.

Virgines ⁊ vidue debent hr̄e ꝓpri
v etates turturis. ſmone. xlvij. ꝑte
ſcd̄a ante finem perpulcre.
Vitus habet decem priuilegia. ſmo. xxij
ꝑte prima ꝑ totum. ⁊ de plaga ſancti viti.
ibidem ꝑte ſcd̄a.
Voluntas mala pro oꝑe reputat̄. ſmone
v. ꝑte. iij. poſt principiū.
Chriſtus ī cruce ꝓtulit ſeptē v̄ba.
c ſmone. xiiij. ꝑte ſcd̄a circa finē.
Xp̄s tria fecit in cena. ſmōe. xiiij.
ꝑte prima poſt principiū.
Xp̄s quomodo confortatus ſit ⁊ an indi/
guerit ꝯfortatione. ibidem.
Xp̄s vocauit traditorem ſuū amicū pro/
pter tria. ibidem ſtatim poſt.
Xp̄i incarnatio qūo facta ſit. ſermone. xiij.
ꝑte prima ante finem.
Xp̄o alapa a ſuo prīcipis facta fuit pena/
lis ⁊ iniurioſa q̄druplici rōne. ſmone. xiiij
ꝑte prima poſt mediū ante finē.
Xp̄m accuſauerunt iudei in q̄ttuor. ſermo
ne. xiiij. ꝑte ſcd̄a q̄ſi in principio.
Ymago ihu xp̄i eſt a nob̄ honorā/
v da. ſer. xiiij. ꝑte tercia ante finē.
ymago dupliciter ꝯſiderat̄. ⁊ vno
modo adorat̄. ſmone. i. ꝑte tercia in prin.
ymagines bonas ꝓcurātes habebūt acci
dentale gaudiū. ſer. xix. ꝑte ſcd̄a poſt p̄n.
ymagines ſanctoꝝ ſunt a nobis veneran
de. ſmone primo ꝑte tercia in principio.

Explicit regiſtrū breue hui⁹ operis

Incipit prologus in promptuariũ exemplorꝫ discipuli ꝑm ordinẽ alphabeti.

Vtile ⁊ expediens est viros p̃dicationis officio p̃ditos ꝓximorꝫ salutẽ ꝑ terraꝫ discurrendo q̃rentes exemplis abũdare. Nã exempla facili⁹ intellectu capiunt̃ ⁊ firmi⁹ memorie imprimunt̃. ⁊ a multꝫ libenti⁹ audiunt̃. Legim⁹ enĩ patrẽ nr̃m Dñicũ ordis p̃dicatorꝫ fundatorẽ h̃ fecisse. De eo q̃dem scribit̃ ꝙ vbicũqꝫ ꝯuersabat̃ edificatoriis effluebat ꝑmonib⁹ abũdabat exemplis. q̃bus ad amorẽ xp̃i seculi ve ꝯtemptũ audientiũ animos ꝓuocabat. Jõ intẽdo diuina gr̃a assistente mihi in h̃ volumĩe. quod promptuariũ exemplorꝫ discipuli intitulat̃. multa exempla ex diuersis libris colligere. Et illa exempla ponere ꝑm ordinẽ alphabeti. vt q̃s facilius inuenire poterit exemplũ ad quãcũqꝫ materiã quã p̃dicare intendit ad vtilitatẽ ppl'i. ⁊ ad om̃ipotentis dei laudẽ ⁊ honorez qui est benedictus in secula seculorũ Amen.

Capitulum de A.

Abstinentia.

Frater quidaꝫ abstinuit a cibo vsqꝫ ad terciam vsqꝫ ad sextã ⁊ vsqꝫ ad nonã.

Exemplum .i.

Legitur in vitaspatrũ ꝙ q̃dam frater q̃dã tp̃e impugnabat̃ a demonib⁹. vt statim hora diei prima tantã famẽ et defectionez corpis ei facerent vt penit⁹ sustinere non posset. Verũ tamẽ ille dicebat ĩ corde suo. Quia q̃litercũqꝫ oportet me vsqꝫ ad horã terciã expectare. ⁊ tũc cibũ sumere. Cũqꝫ facta fuisset hora tercia. Iterꝫ dicebat cogitatiõib⁹ suis. etiã ⁊ nũc violent̃ oportet me sustinere vsqꝫ ad horã sextã. Cũqꝫ aduenisset hora sexta infundebat panẽ in aquã dicens. dũ hic panis infundit̃ oportꝫ me etiã expectare horã nonã Cunqꝫ hora nona aduenisset ꝑm ꝯsuetudinẽ cõplebat om̃es orõnes ⁊ psalmodiã ꝑm regulam. ⁊ ponebat panẽ vt comederet. Hoc autẽ ꝑ plurimos dies sustinuit. quadã autez die similiter ab hora prima vsqꝫ ad nonam fecit. Cunqꝫ hora nona sedisset vt cibũ caperet. vidit de sportella vbi panes. i. paximacia. repositi erant surrexisse fumũ magnũ ⁊ egressuꝫ esse ꝑ fenestraꝫ cellule eius. Ita ex illa die nec esuriit. nec defectio corpori ei⁹ facta est. sꝫ magꝫ ita corroboratuꝫ est in fide ⁊ abstinentia cor ei⁹: vt nec post biduũ delectaret̃ cibũ sumere. Ita gratia dei auxiliante ꝑ patientiã suã frater extinxit castrimargie. i. gule ꝯcupiscentie passionem.

Frater quidã pendebat amphorã madidam ante oculos suos.

Exemplũ ij.

Item legit̃ in vitaspatrũ ꝙ quidã monachus valde sitiens pẽdebat ante oculos suos amphorã aque splendentis. Qui sup̃ hoc req̃situs rñdit. Ideo hoc facio vt ex maiori desiderio cui nõ satisfacio. maiorẽ coronã accipiã.

Vua est missa plurib⁹.

Exemplũ iij.

Legitur in vitaspatrũ cum quidã frater sancto machario vuaꝫ detulisset. Ip̃e autem qui ꝑm charitatem nõ q̃ sua sunt sed alteri⁹ cogitaret. ad aliũ fratrẽ detulit eã. q̃ infirmior p̃ egritudine videbat̃. Tũc infirm⁹ grãs egit deo ꝑ fratris officio ⁊ suscepit eã. sed ip̃e nihilomin⁹ plus de ꝓxĩo q̃ꝫ de semetip̃o cogitans ad aliũ eam ꝑtulit infirmũ fratrem. Et sic ille iterꝫ ad aliũ. Et sic cũ ꝑ om̃s cellulas q̃ longe a semetip̃is erant ꝑ heremũ disperse. vua illa circũlata esset ignorantibus q̃s eã prim⁹ mississet. ad vltimuꝫ ipsi d̃fert̃ qui eã miserat Gratulat⁹ aũt sanct⁹ machari⁹ ꝙ tantã videret in fratrib⁹ abstinentiã tantãqꝫ caritatẽ. ad acriora semetip̃m sp̃ũalis vite extendit exercitia.

Frater quidã vidit poma pulcra ĩ via ⁊ tamen non comedit.

Exemplũ iiij.

Legitur ꝙ quidã sanct⁹ heremita diligens mel ad heremũ fugit vbi non reperiret̃ ab hoĩbus. dũ autẽ fame molestatus in via poma pulcerrima inuenisset. certabat intra se vtrũ comederet. ⁊ cognito qꝛ forte cibo ampli⁹ allicere tur comedere inde ꝯtempsit. Ideo ab angelo dñi non relictus ductus est vbi vtebatur radice mire dulcedinis ⁊ fonte mire suauitatis.

Duo fratres in mensa quoꝝ vnus paꝝ alter multum comedit.

Exemplũ v.

Item duo semel ĩ vna mẽsa comedebant vn⁹ paꝝ. alter multum. et iste sociũ abstinẽtem rep̃hẽdit. a q̃ tandẽ audiuit meli⁹ se refici eo ⁊ comdere Quia iste q̃ ꝑ abstinẽtiã nutrit aĩam ꝟtutib⁹ meli⁹ reficit̃ illo guloso q̃ nutriendo vermes fetorẽ ⁊ vicia multiplicat.

Abstinentia sancti Germani.

Exemplũ vi.

Item legit̃ ꝙ sctũs German⁹ nobilissim⁹ dux burgũdie. postmodũ ep̃s fact⁹ corp⁹ suũ ꝑ. xxx. annos afflixit. vt nunq̃ panẽ frumẽti comederet. nõ vinũ. nõ legumẽ. nec salẽ ꝓ sapore oris sumeret. bis tm̃ in anno. s. in pasca ⁊ in natali dñi vinũ bibebat. qđ tñ sic limphatum sumebat. vt modicũ de sapore vini retineret. In refectiõe prĩo cinerẽ. deinde panẽ hordeaceũ comedebat. estate ⁊ hyeme nullã vestẽ p̃ter ciliciũ tunicã ⁊ cucullã habebat. Quã nisi alicui daret nunq̃ exuebat q̃usq̃ ꝯtritione solueret̃. Lect⁹ ei⁹ cinere cilicio ⁊ sacco ornabat̃. nullum puluinar sub capite vl̃ humero habebat. Sz semꝑ gemens ⁊ sctõꝝ reliquias in collo portabat. nunq̃ vestimẽtũ. raro cingulũ deferebat. Suꝑ hoĩez fuit om̃e qđ gessit ĩ p̃senti vita. Et postmodũ tanta fuerunt miracula eius vt nisi merita p̃cessissent fantastica putarent̃.

Abstinentia sancti Osualdi.

Exemplũ vij.

Item legit̃ de sancto Osualdo rege q̃ in ꝟginitate vixit cum vxore sua. Symeon heremita ĩ heremo xxvij. annis vixerat ⁊ petiuit a dño cuz q̃ remunerari deberet. rñsuz accepit ꝙ cum Osualdo rege. ⁊ doluit ⁊ venit ad regez q̃ indut⁹ fuit regalib⁹ vestib⁹: sz ab intra fuit flagellat⁹ ⁊ ciliciũ ad cutẽ habuit.

Miles quidã intrauit religionẽ ⁊ propter nimiã abstinentiã infatuat⁹ est.

Exemplũ. viij.

Legit̃ in dyalogo cesarij. In saxonia miles diues ⁊ nobilis inspirãte deo seculũ deserens. in domo q̃dam ordinis cistercieñ. habitũ suscepit. q̃ toto anno ꝓbationis ita sibi rigidus extitit vt tam a suꝑiori q̃ a mgr̃o suo sepe arguere̅t. factus vero monachus tanti fuit feruoris vt nõ sufficerẽt ei cõmunia. imo etiã oĩbus suꝑadderet multa specialia et preponeret priuata. Ceteris q̃escẽtib⁹ ip̃e laborabat. alijs dormiẽtib⁹ ip̃e vigilauit. Tandẽ ex nimijs vigilijs ⁊ labore exiccato iam cerebro. tantã incurrit capit̃ debilitatem. vt nocte quadam anteq̃ conuentus ad matutinas surgeret. oratorium intraret formas nouitioꝝ ascẽderet. et fune campane collo circũligato resiliret. Ip̃az q̃ campanã mole corꝑis trahẽdo crebris ictib⁹ pulsaret. territ⁹ custos venit in oratoriũ. sed multo ampli⁹ territ⁹ est duz sic pendere videret monachũ. Accurrẽs tandem funẽ incidit. ⁊ adhuc palpitantẽ ⁊ pene strangulatũ deposuit atq̃ refocillauit. sed ab illo tꝑe nunq̃ sensuz recuꝑare potuit. Hec Cesarius.

Adolescens punit⁹ est in purgatorio ꝓpter indiscretionẽ abstinentie.

Exemplũ ix.

Adolescens quidã fact⁹ est nouiti⁹ in q̃dã domo ordinis cistercienſ. quez mgr̃ su⁹ mox secut⁹ est. Qui cũ fact⁹ fuisset monach⁹ ita districte se habuit ⁊ ita singular̃ fuit. vt abbas ei⁹ timeret. ⁊ eũ ꝓ indiscreto feruore sepi⁹ arguerz Ille vero salutarib⁹ monit̃ nõ acq̃escens in ꝑtinacia sua ꝑseuerauit. Sicq̃ post aliq̃s ãnos defunct⁹ est. Nocte vero q̃dam cũ abbas in cella sua staret ⁊ ꝯtra p̃s byteriũ respiceret. tres ꝑsonas q̃i tres cãdelas ardentes ad se venire vidit. Quib⁹ ꝓpius accedentib⁹ ꝯgnouit oẽs. Tũc abbas memor ꝑtinacie p̃dicti adolescent̃. eũ interrogauit dicẽs. qũo habes. Quo dicẽte. bene. Subiũxit. nunq̃d aliq̃d passus es ꝓ inobedientia tua. Etiã inq̃t. maxĩa ⁊ mlta tormẽta. Sz intentio mea licz indiscreta fuerit. tñ dñs misert⁹ est mei nec suz dãnatus. Et ait abbas. Quid est ꝙ iste conuersus digito eũ demõstrans clarior ẽ altero cũ ip̃e apostatauerit. ⁊ alter nũq̃ exq̃ ad ordinez venit g̃uiter excesserit. At ille. qꝛ iste post lapsum forti⁹ surrexit ⁊ altero feruentior fuit. Hec Cesarius.

Accidia.

Monachus quidã dormitabat in choro ⁊ xp̃s ei ostendit dorsum.

Exemplum x.

Sacerdos q̃dã ĩ ordĩe cisterciensiũ

solitus fuit dictis matutinis in illo inter uallo q̃ frēs solent vacare orōni vel psal/mis. sup vnū sediū se deponere. ⁊ int ora/tionis ꝟba dormitare. Volēs aūt dñs il/li ostēdere q̃ tali hora ⁊ maxime tali loco nō esset dormitandū. sz in orōne vigilan/dū. appuit ei ī cruce verso dorso ad illū vt dicere videret. Quia tepid⁹ es ⁊ accidio/sus. nō es mea faciē dign⁹ intueri. ⁊ hoc se p⁹ sibi ꝓtigisse attestat⁹ ē. Hec Cesari⁹.

Monach⁹ antiqu⁹ somnolent⁹ q̃ pcus sus fuit cū nodo stramineo in faciē.

Exemplū xi.

Monachus antiqu⁹ de somnolen/tia sat̃ notat⁹. nocte q̃dā duz starz ad psalmodiā matutinaz. ⁊ dormi/rz vidit in somnis añ se stantē virū longū ⁊ deformē q̃ in manu nodū stramineuz et lutosum tenebat. q̃ cū monachū proterue intuit⁹ fuisset ⁊ dixisset. Quid ħ stas tota nocte ⁊ dormitas. ipm cū nodo stramineo in faciē ei⁹ pcussit. Mox ille territ⁹ euigi/lauit. ⁊ vt ictū ferient̃ euaderet caput re/trahēdo dure satis allidit. Hec Cesari⁹.

Monach⁹ piger q̃ fuit potat⁹ cuz pice ardenti.

Exemplū xij.

Monachus q̃dā in matutinis fre/quētissime dormire solebat. ꝓtigit aūt vt eo nocte q̃dā ad matutinas ī chorō in laudibꝫ dormiēte. videret ī som/nis demonē deterrimū cū pice ī patella li quata monachos singl'os visitare. et dor/mientibꝫ q̃busdā offerre ferreū coclear pi/ce plenū. Ad se vero cuz venisset demon et coclear feruens ori dormitant̃ offerret. re tracto subito capite ad cubitū sediū cui ī nitebat offendit. ⁊ lesus euigilans se sau/cium ⁊ vulneratū inuenit.

Monachus quidam habuit sudores hora surgendi ad matutinas.

Exemplū xiij.

Monachus q̃daz sic temptabat ac/cidia q̃ q̃tiens erat ad matutina/le officiū surgendū. statī ex q̃dam pusillanimitate ⁊ timore vigiliaꝝ sudore pfunderet. Putās aūt ħ esse ex infirmita/te iacebat ⁊ vestibꝫ se opiebat. Nocte q̃dā surgentibꝫ ceter̃ ad signa nolaꝝ. festināti busq̃ ad diuinū officiū. cū ille surgere tē/ptaret. ⁊ iterū veniente accidia se reclina/ret. audiuit de sub tecto vocē q̃ndaz inco gnitā clare sibi dicentē. Holi surgere. no/li sudorē tuū interrumpe. tūc primū senti ens se a dyabolo illusum p vicīū accidie a fantastico sudore se excussit. nec postea tā to tepori ꝓsensit. Hec arnoldus.

Accidiosus quidā quadraginta annis ad purgatoriū deputatus est.

Exemplum xiiij.

Quidā accidiosus cū ꝓpter accidi/am suā dānari debuisset. ⁊ maria ꝟgo subuenit sibi. ⁊ a filio suo im petrauit vt reuiuiseeret. qđ ⁊ factuz est. tñ sibi impositū fuit p penitentia a deo vt q̃/draginta annis in purgatorio satisfaceret ꝓpter accidiam.

Tria remedia ꝓtra tedium ⁊ accidiaz.

Exemplū xv.

Iimites tres sibi mutuo fidelitatez pmiserūt. vt in q̃cunqz necessitate se nō desererēt. Erāt in bell⁹ ⁊ tor/neamentis strēnui. ⁊ ad omia mūdi facta proni. Contigit cū q̃daz die trāsissent sil/uam oēs in silētio trāsire. Cū eēnt extra siluā vn⁹ eoz dixit. Miror q̃re sic obmu/tuim⁹ in trāsitu silue. ⁊ dixit cām sui silen tij esse hanc. Quia vidēs amenitatē siluе. memor fui amenitat̃ celestis. quā quidez causaz ⁊ ceteri ꝓfessi sunt. Quib⁹ senior di xit. Credo nō sine causa ħ factū esse. sz nu tu dei. vt sicut hacten⁹ mūdo ita nūc deo seruiam⁹. Quapropter ꝓsulo vt claustrū ingrediamur. ⁊ eandē fidelitatē ī dño ba/beam⁹. qđ factū est. ⁊ laudabilit̃ ⁊ strēnue p aliq̃d tps ibi vixerūt. Tandē cū duo iu niores ceperūt tepescere. ⁊ ħ inuicē ꝓfessi sunt. ⁊ ꝓsolationē ab inuicē q̃sierūt. vene rūt ad terciū de statu suo q̃rentes. ⁊ ĩuene/runt eū deo ꝓuientē hylarit̃ ⁊ deuote. Ui dens aūt ille vultus eoz tristes dixit. Ex mīto ocio ⁊ tedio est̃ tristes ⁊ segnes. Mi hi aūt totū tps breue videt̃. qz semp occu/poz. Illis aūt mirātibꝫ q̃bꝫ studijs vel oc/cupationibꝫ tps expenderet: cuz sicut ipsi illitterat⁹ esset. Dixit tres lras tm̃ inueni q̃s docuit me mgr̃ me⁹ ī ingressu meo. q̃s legens q̃tidie nllo tedio vnq̃ afficioz. sz p̃ desiderio legendi deficit mihi tps. Una ē scripta nigro coloze. q̃ significat pēta mea q̃ denigrauerūt aīam meā. ⁊ falsitatē ⁊ in/stabilitatē mūdi ⁊ penas inferni. hanc le/go a mane vsq̃ ad missam. Scōa scripta est coloze rubeo. q̃ significat passionez sal/uatoris nr̃i q̃ multa p nob̃ sustinuit. hanc

lego a missa vsq; ad nonã qñ emisit spũm Tercia scripta est aureis lr̃is. ⁊ hec ẽ amenitas ⁊ multiplicitas gaudij celestis. hãc lego vsq; ad cõpletoriũ. ⁊ sic expendo tp̃s meũ sine tedio. q̃ audito multũ accensi. ꝓfecerũt de cetero ⁊ ip̃i.

Adulterium.

Pena illi⁹ iuuenis q̃ cõmisit adulteriũ.

Exemplũ xvi.

Iuuenis q̃dã peccauit cuz vxore ꝓximi sui. quez deus plagauit vt moreret̃ subitanee ⁊ sine ꝯfessione ⁊ sacramentꝫ. Qui post mortẽ ex ꝑmissiõe diuina in terrorẽ adulteroꝝ appuit adultere rauca voce ⁊ q̃rulosa. Et ip̃a q̃siuit d̃ statu suo. Rñdit. dãnat⁹ sum ꝓpt̃ adulteria q̃ tecũ cõmisi. Et subiũxit. vis videre ardorẽ meũ q̃uo int⁹ ⁊ forꝫ ardeo. emittẽs vrinã q̃ fuit sic̃ cupꝝ bulliẽs. Et ip̃a territa ad ꝯfessionẽ venit ⁊ vitã suã emẽdauit.

In discipulo de tempore

Quidã vidit q̃ndã mlierẽ g̃uissime puniri ꝓpter adulteria q̃ cõmisit. Hoc q̃re ĩ discipulo de tp̃e. sermone. cxliij. A.

Quidã vidit vicinũ ⁊ vxorẽ vicini g̃uiter puniri ĩ cupa ignea ꝓpt̃ adulteria q̃ cõmisit. Quere ibidẽ ſmone. lxxxv. Q.

Itẽ q̃dã adulteriũ cõmisit occulte. ⁊ intrans ecc̃iaz sctõꝝ geruasij ⁊ ꝓthasij. statĩ obsessus est a dyabolo. ⁊ sic expirauit ĩ cõspectu ppl̃i. Quere ſmone. lxxxv. Q.

Amicicia.

Legit̃ de duob⁹ amicꝫ q̃ꝝ vn⁹ pro alio mori voluit. Hoc q̃re in discipulo de tp̃e ser. cxx. B.

Aqua benedicta.

Dyabolus nõ potuit intrare os ebriosi ꝓpter guttam aque benedicte.

Exemplũ xvij.

Ebrius q̃dã habuit q̃ndã obsessũ obuiũ. ⁊ iste ebriosus dixit ad dyabolum. Intra ad me et recede ab isto hoĩe. Et dyabolus rñdit. nõ possum. q̃re. qꝛ fuisti hodie mane ĩ eccl̃ia ⁊ vna gutta aque bñdicte cecidit in os tuũ.

Miles aspergebat se cũ aqua benedicta ⁊ dyabolus dixit. ne tangas me.

Exemplũ xviij.

Miles quidaz strennuus in armis dũ die quadã loco appropinquare vellz. vbi puella obsessa iacebat ⁊ de illa cepit demon clamare. Ecce amicus me⁹ venit. ⁊ dũ ille intraret ait. Cedite cedite sinite amicũ meũ appropinquare. Ille vero licz ei displiceret ait. Tu demon stult⁹ es. vt q̃d vexas hanc innocentem puellã. veni mecũ ad torneamentum Cui demon. Libenter tecũ ibo si permittas me intrare corp⁹ tuũ. vel ꝑ sellaz vel ꝑ frenũ vel aliã ꝑtem corpis tui. Miles cõpatiẽs puelle nobili ait. Si vis exire hic ꝯcedam tibi ꝑtem vnã pallij mei tali ꝯditione ꝙ me nõ ledas. ⁊ statim q̃ñ voluero recedas. q̃d iste ꝓmisit. Exiens g̃ de puella lingule pallij ĩsilijt. Ab illa hora tm̃ gl̃e accessit militi. ꝙ quos volebat deiecit. q̃s voluit capiebat Quadã die dũ in ecclesia prolixius orabat. ait demon. nimis murmuras. cuz aqua bñdicta se aspersit. Ait. vide ne me tangas. Tandẽ veniente milite ad locũ vbi p̃dicabat̃ de sancta cruce dixit demon. Quid hic agis. Rñdente illo. volo te deserere ⁊ deo seruire. demon ait. q̃d in me tibi displicuit. nunq̃ te lesi. sz ditaui te ⁊ gloriosus fact⁹ es nimis. tũc miles ait. recede ⁊ ne de cetero reuertaris ad me. hoc in noĩe xp̃i tibi p̃cipio. Tunc reliquit eũ dyabolus. Et ille cruce signatus vltra mare duob⁹ annis xp̃o seruiuit. Et postmoduz rediens hospitale edificauit. vbi infirmis necessaria ministrãs vitam sanctã finiuit. Hec Arnoldus.

Peccator obstinat⁹ quidã bibit aquã benedictam ⁊ ꝯtritus est.

Exemplum xix.

Miles quidã mlta mala fecit: ⁊ tandẽ cecidit in egritudinẽ ⁊ a sacerdote ammonet̃ vt ꝯfiteret̃ ⁊ cõmunicaret vt vir catholic⁹. Ad hec nec p̃cib⁹ nec minis poterat inclinari. sed om̃ia ista friuola reputans. dixit se hmõi nõ curare sed instãter petiuit aquam vt biberet. ⁊ sacerdos nesciente eo bñdixit aquã ⁊ dedit ei bibere. quã cũ bibisset statiz de auxilio spũssancti clamauit ad sacerdotẽ. ⁊ vt ꝯfiteretur poposcit. ⁊ pure ꝯfessus cõicauit. ⁊ sic vitã suam feliciter finiuit. Quidaz aspergebat infirmũ q̃ sustinuit magnas ĩfestatões demonũ ⁊ statĩ oẽs demões fugã dederũt. h̃ q̃re ĩ discipl̃o d̃ tp̃e. ſ. cx. S.

Ex q̃b⁹ ptz ꝙ bonũ est hr̃e aquam benedictã in domib⁹: ⁊ signant̃ circa ĩfirmos ⁊ mlieres in puerpio exñtes q̃ sepi⁹ sũt aspgẽde ad effugandũ fantasmata demonũ.

Capitulum de B.

Baptismus.

Hereticus quidā nō seruauit debitaz formā verborum in baptismo.

Exemplū. .i.

b Baptismus i forma debet celebrari. Ex cronicis circa annū dñi q̄dringētesimū nonū. Quidā ep̄s arrian⁹ q̄ndam nomīe Bertham baptizare volēs dixit. Baptizo te in noīe p̄ris ꝑ filiū in spūsctō. filiū ⁊ spūmsanctū ꝑ hoc minorē patre ostēdere volens. ⁊ subito aqua disparuit.

Baptisat⁹ signauit māmillā mlieris ⁊ statim sanata est. Exemplū ij.

q Uedā matrona hn̄s morbū ī māmilla incurabilē ⁊ mortalez: ⁊ illa oīno est desperata a salute. ad deū se totā ꝯtulit: ⁊ ad fontes vbi baptizabantur cathecumini ꝓperauit. ⁊ ab vno q̄ de fonte exiuit sig̃ri se fecit. q̄ signatiōe facta totaliť curata fuit. Si igiť tante ṽtutꝫ fuit baptismi sacr̄m. q̄nte putas esse donuz fidei. Hec petrus de amore. li. ij.

Blasphemia.

Lusor q̄daz blasphemauit ventrē btē marie ṽginis. Exemplū iij.

l Legiť in libro miraculoꝝ clareuallis d̄ duob⁹ lusorib⁹ terribile. Cū vni eorū male succederet. fortune alteri⁹ inuidens vt furori suo satisfaceret ꝯtra deū cepit ṽba euomere cōtumeliosa Quē soci⁹ eodē spū maligno inflatus cōpescere cepit dicēs. Sile. Tu eniz nescis maledicere. Statimq̄ deū blasphemans ⁊ cū in mr̄is ei⁹ iniuriā erumꝑet. vox desup audita est. meā iniuriā q̄cūq̄ mō sustinui. mr̄is aūt mee ꝯtumeliaz nequaq̄ tolerabo. Moxq̄ sup ip̄am tabulaz vulnere visibili inuisibiliter ꝑcussus spumans expirauit. Hec cesarius.

Quidā fregit brachiū imaginis marie ⁊ suffocatus est a dyabolo.

Exemplū iiij.

l Legiť in miracul' btē marie virginis q̄ q̄dam mulier insecuta a latronib⁹ retro colūnā circa btē marie ṽginis imaginē latebat. quā quidā illorū lapidando brachiuz imaginis pueri ih̄u ꝯfregit. inde mox sāguis copiose emanando cūctꝫ in admirationē ⁊ dei laudez fluxit. ⁊ ꝑcussorē coram omībus dyabol⁹ suffocauit.

Jude⁹ inhonorauit imaginē beate marie ṽginis. Exemplū v.

a Ad idem vbi supra legiť. in ꝯstātinopoli ciuitate q̄dā iude⁹ imaginē btē marie ṽginis in latrinā ꝓiecit. vñ mox suffocat⁹ nusq̄ appuit.

Pueri blasphemātes sunt submersi. sz vnus euasit. Exemplū vi.

i Item in mariali magno legiť q̄ q̄dā puer edoct⁹ a mr̄e sua btām ṽginē mariam semꝑ deuote salutabat: ⁊ ꝑcipue in necessitatib⁹. Qd̄ faciēdo rapt⁹ a flumīe cū ceterꝫ pueris ludentib⁹ ⁊ blasphemantib⁹: ⁊ tandez submersis oīb⁹ ip̄m solū beata ṽgo saluauit in sinū suuz eū suscipiendo ⁊ ꝯfortando.

Miles monoculus ꝑcussit iudeū blasphemantē beatā virginē mariā.

Exemplū vij.

m Miles quidā litterat⁹ in q̄ndam cōsuetudinē duxerat q̄ missam beate marie ṽginis q̄ntūcunq̄ poterat nō neglexit. Quadā autē vice ꝓcedens ad ecclesiā audiuit solēniter inchoare salue sancta parens. et mox flectebat genua reuerēter. Hoc videns q̄daz iudeus derisit eum ⁊ beatā mariā virginē blasphemauit. Miles vero egreferens ꝯuicium dñe nostre dedit ei alapam. Et h̄ facto ītrauit ecclesiam ⁊ missaz deuote audiuit. Interim iude⁹ ꝯq̄stus est iudici. ⁊ aliud signū nō potuit dare de eo nisi q̄ vno oculo careret. Cūctis aūt egredientib⁹ miles in ecclesia latitabat. Illūiabat aūt eū btā ṽgo maria iubēs eū audacter exire. qd̄ ⁊ fecit. Quo viso dixit iude⁹. si iste nō h̄ret duos oculos reū ip̄z iudicarē. Cui ille. īmo ego te ꝑcussi ꝓ amore ei⁹ q̄ mihi oculū restituit. ꝓ q̄ parat⁹ sum ⁊ corp⁹ ⁊ oīa bona expēdere. Cognito aūt ⁊ viso miraculo dātur deo ⁊ beate marie laudes. Ad ꝑpetuaz vero hui⁹ rei memoriā statutū est a xp̄ianis vt eo die singulis annis iudei de suis aliquē p̄sentent. q̄ publice a catholicis sponte alapam suscipiat.

Comes blasphem⁹ q̄liter punit⁹ est et q̄liter obijt. Exemplū viij.

c Comes q̄dā in tantā ꝓrupit blasphemiā vt diceret. velit nolit de⁹ ego terrā meā rehabebo. Moxq̄ de equo cui insidebat ruens horribiliter

torq̃bat. Et cū esset a militib⁹ eleuat⁹ de/nuo ruit. penā solues blasphemie. Redu/ctus ꝙ in domū suā cepit torq̃rī ī pedib⁹ ꝛ cruribꝫ. sprętacꝫ ꝓfessiõe post q̃ttuor mē ses expirauit. Itē q̃dā ribaldi diuisert vnā gallinā dicentes friuole. nec beat⁹ pe trus nec xp̃s posset eā reintegrare. et statī leprosi facti sunt.

Filius q̃dā noluit sagittare ī cadauer patris sui. Exemplū ix.

Fuit q̃dā hō hns vxorē ꝛ ex ea ha buit tres filios ꝑm opinionē suā. Cui vxor ei⁹ cū q̃daꝫ die litigaret cū ea. obiecit q ipe credebat se hre tres filios. sꝫ vn⁹ erat tm̄ su⁹. Req̃sita autē ab eo q̃s eēt su⁹. noluit ei indicare. Igit cū pr̄ in firmaret ad mortē ꝛ vxor pri⁹ mortua fu/isset. Ipe faciēs testamētū oīa dimisit illi q̃ fili⁹ ei⁹ erat. Post mortē ꝙ ei⁹ facta est ꝓtētio int eos q̃s tāq̃ filios nutrierat cu/ius eēt hereditas. dicebat aūt q̃libꝫ q ipe fili⁹ eēt. ꝛ q hereditas sua eē deberet. Cū igit relatū eēt ad iudiciū. p̄cepit rex vt pr̄ mortu⁹ ligaret ad arborē. ꝛ ille q̃ directi⁹ ī eū sagittaꝫ mitteret hereditatē hret. Alli/gato igit pre ad arborē. duo ex ill' eū sagit tauerūt. Terci⁹ vidēs prem suū alligatū sagittari offensus ē vltra modū ꝺ alios di cens q nullo mō prem suū sagittare vellz Cognitū ē g̃ q ipe erat ver⁹ fili⁹. ꝛ data ē ei hereditas. Hoc exēplū habet in sūma vi/ciorū. Exꝺ ptz q iste q dn̄m nr̄m hiesum xp̃m blasphemādo rursum crucifigunt ñ sunt filij dei. sed filij dyaboli.

Ista exempla q̃re in discipulo de tpe.

Blasphem⁹ q̃dā tpe moysi ex iussu dei lapidat⁹ est. Hoc q̃re ī ꝑmone. cxxiij. D

Puer q̃nqꝫ ānoꝝ quē dyaboli dilania/uerūt ꝓpter blasphemiā. ꝑmōe. cxxiij. D.

Sctūs ludouic⁹ q fec̄ cauterīū ciui pa risiēsi. ꝓpt̄ ꝟba blasphēie. q̃re ꝑ. cxxiij. B.

Quidā volebāt carnes comedere feria tercia p⁹ mediā noctē in carnispriuio ꝛ ī/uenerūt in pullo bufonez ꝓ intestinis. ser mone. xxxvi. D.

Carnifices q deriserunt susceptionē ci/nerū in die cinerū. sermone. xxxviij. B.

Capitulū de C. Cantare.

Dyabol⁹ in specie clerici dulcit cātauit

Exemplū .i.

Clericus quidaꝫ tam egregiā ꝛ tam dulcē vocē hēbat vt aū dire illā delicie reputarent. Die q̃dā vir re ligiosus supueniēs ꝛ vocē illi⁹ dulcedinez aure pcipiēs ex instinctu spūsancti ait. vor ista hois ñ ē sꝫ dyaboli. cūctisq̃ admirāti bus demonē aduurauit. q̃ statī ꝺ corpe il/lo exiuit. cadauere mox corruēte ꝛ ferente Hec Cesarius.

In cui⁹ cerebro dulces cantus resona bant in agone. Exemplū .ij.

Erat q̃dā de puicia romana ordis ꝓdicatorꝫ q ī secl'o ml'tū ī audiēdis ꝛ cantādis secl'aribꝫ cātilenis fue rat delectat⁹. n⁹ aduerterat q ꝓfitere h⁹/mōi vanitatē. Tādē ī ifirmitate gui posit⁹ dictos cant⁹ q̃ ꝺtinue ī aure ꝛ cerebro ha bebat. sꝫ inꝺ ñ delectationē vt pri⁹. sꝫ vera tionē ꝛ penā ñ modicā sustiebat. Quadā ḡ die surgēs ꝺ lecto licꝫ ml'tū guar⁹ ad lectū ꝓꝛ sui q secū ī eadē domo ifirm⁹ iacebat veit ꝛ sibi dictā tribulatōez apuit. ꝛ de ill' vanitatib⁹ hūil'r ꝓfessus ē. cūctꝫ ab illo absolut⁹ fuisꝫ. statī ois illa resonātia q̃ resulta bat ī ei⁹ cerebro ex toto fcessit. hec i vita. f.

Clerici q cantauerūt saccū plenū.

Exemplū iij.

Empore q̃dā clerici q̃busdā in ec clesia q̃dā seculari fortit ꝛ tam cla moroseno deuote cantātib⁹. ꝛ vo ces tumultuosas in sublime tollētib⁹. vi/dit hō quidā religiosus q affuit q̃ndā de/monē in loco eminētiori stantē saccū ma/gnū ꝛ longū ī sinistra manu tenere. q can/tantiū voces dextra lati⁹ ca piebat atq̃ ī eūdē saccū mittebat. Ill' g expleto cātu in ter se gloriātib⁹. tanq̃ q deuꝫ fortit ꝛ bene laudassent. Rñdit ille q viderat visionez. Bñ q̃dē cātast⁹. q saccū plenū cantastis. Dirātib⁹ ill' ꝛ iterrogātib⁹ cur ꝑ diceret. visionē eis exposuit. Dis ꝙ exēplis ñ re phendit deuot⁹ clamor q̃ de⁹ laudat ī cā/tu ꝛ psalmodia. sꝫ tm̄ inanis gl'a. Hec ce.

Charitas.

Cor cuiusdā ꝟginis ꝑ nimio amore est scissum. Exemplū iij.

Erat q̃dā ꝟgo nobil'. xiij. annoꝝ. e marie ꝟgini valde deuota. Hec q̃ tidie rogabat ꝟginē gl'osaꝫ septez annis vt oñdere sibi dignaret filiū suum. Que cū in die natiuitatꝫ dn̄i causa oꝺis sola introisset capellā appuit ei pulcerri/ma ꝟgo tenēs filiū pulcriorē. Nec allocu

ta est ꝟginē dicēs ꝙ accipet filiū ⁊ luderet cū eo. Qđ cū illa fecisset gaudēs cum magna reuerētia ⁊ deuotōe. Cui puer. diligꝫ ne me. Et illa. diligo. Qūo aūt plus q̄ꝫ vestes meas. Et puer. dicas si plus diligas. Et illa. plus q̄ꝫ cor meuꝫ. Et ille. qūo me plus diligis corde tuo. At illa. nescio dicere: sed ip̄m cor loquat̄. Quo dicto mox cor ꝟginis p̄ nimio amore scindit̄. Et puer accepta anīa cū ꝯcentu angeloꝝ deduxit eā in celū. Ad cantuꝫ vero angeloꝝ familia cucurrit ad capellā ⁊ ꝟginē mortuam inueniētes. odore mirabili om̄s repleti sunt. Et fratres q̄ tūc aderāt cor ei⁹ scissum inuenerūt: ⁊ in eo scriptū aureis lr̄is Diligo te plus q̄ꝫ me. qꝛ tu creasti me. redemisti me. ⁊ dotasti me. Hec viridari⁹

Paulin⁹ ep̄s se dedit ꝓ filio vidue.

Exemplū v.

Cum in italia ⁊ vandalorū seuicia esset dep̄data ⁊ multi capti ducerent̄ ex hac terra. Paulinus ep̄us om̄ia bona sua captiuis egētib⁹ erogauit Cunqꝫ iā deficeret venit q̄daꝫ vidua cui⁹ filius a genero regis ⁊ vandaloꝝ capt⁹ fuerat. a paulino p̄ciuꝫ redēptionis filij sui hūiliter postulans. q̄ dubitans q̄d facerꝫ cū nihil haberet. dixitqꝫ donū nō habeo. sed ⁊ me seruuꝫ ꝓfitere ⁊ ꝓ filio trade. Qđ illa a tanto viro magꝫ irrisionē q̄ꝫ cōpassionē putabat. Tandē vix certificata assūpto paulino generum regis adijt. Primo rogans vt sibi redderet filiū suū. qđ dū ille supbe nec recipet nec audiret. Mulier ꝓducens paulinū ait. Ecce hūc hoīeꝫ ꝓ filio meo vicariū do. Cui⁹ venustatē ille cōsiderans. q̄siuit q̄lis officio esset. ⁊ audito ab ip̄o ꝙ esset hortulan⁹ reddito filio paulinū recepit Cū aūt idē gener regis hortū ad paulinū sepe intraret. ⁊ ꝯferens cuꝫ eo cū sapīam illi⁹ audiret. cepit in ei⁹ ꝟmonibus delectari. Quadam die secrete dixit paulinus dño suo. ꝓuide q̄liter dispones regnū. qꝛ rex cito morieť. Qđ cū retulisset Rñdit rex. Libenter viderē virū de q̄ dicꝫ Cui gener. ad prādiū đferꝫ virētes herbas tc̄ videb̄. Quo viso. ⁊ rex tremēs secretuꝫ cordis sui reuelauit genero suo dicēs. virū audisti. Hā in somno ī hac nocte istum cū iudicib⁹ sedētē ꝯtra me vidi. magni meriti hō est. nō tal̄ q̄lis appet. Tūc paulin⁹ secrete īterrogat⁹ a dño q̄s eēt. Rñdit. seruus tu⁹ quē a vidua suscepisti. Quo diu instāte tādē ꝯfessus ē se eē ep̄m. Ille ꝑterritus dixit. Pete q̄d vis vt cū honore ad tuos redeas. Cui paulin⁹. Oēs captiuos ciuitatꝫ tue relaxa. Quo annuēte cū frumēto ⁊ nauib⁹ ⁊ oīb⁹ captiuis solutꝫ Paulinus reuersus est. ⁊ q̄ se in ꝟuitiuꝫ tradidit multos a seruitio liberauit.

Sanctul⁹ seip̄ꝫ dedit ad occidēdū ꝓpt̄ charitatē ꝓximi. Exemplū vi.

Cum q̄dā dyacon⁹ a longobardis capt⁹ ad occidēdū ꝟuaret̄. Uir đi sanctulus ꝓ ip̄o ad eos ītercedēs ⁊ mīme auditus. rogauit vt ille sibi ad custodiendū traderet̄. Illis annuentibus ea lege vt si fugeret ꝓ ipso occideret̄. recepit. Quē cūctis dormientibus excitās dixit. surge. fuge liberet te dñs. Ille memor ꝯditionis rñdit. O pater si fugio ꝓ me morieris. At ille cōpellens. vade inq̄t oēs ī manu dei sum⁹. nihil p̄nt nob̄ facere. nisi q̄ntum ꝑmiserit de⁹. Quo fugiente lōgobardi nō inuenientes captiuū dixerūt Sanctulo. Scis q̄d tibi fiet. Et ille scio. At illi. qꝛ homo es bon⁹ nō cruciabim⁹ te. sed elige tibi mortē quā voluerꝫ. At ille. occidite morte qua de⁹ ꝑmiserit. ⁊ inito ꝯsilio electus est vir fortꝫ q̄ vno ictu caput eius amputare posset. Statim leti oēs ad spectaculū mortis illi⁹ q̄ ꝓ sctō habebat̄ venerūt. Sed vir dei ad arma sua ꝯfugiēs. petito spacio orādi se in terrā ꝓstrauit. Tādem interfector pulsans eum pede dicēs. Surge extende ceruicē Qui extēso collo respiciens glādiuꝫ ait. O sctē iohēs suscipe illū. Ille aūt gladiū in altū vibrans ꝑcussurus dirigit. Sꝫ mox btūs iohānes brachiū ꝑcussoris diripuit. Quo viso oēs laudātes deū rogabāt vt brachiū ꝑcussoris sanaret̄. At ille. nō orabo nisi iuret de cetero xp̄ianū manu sua ñ occisurū. Quo iurāte ait. depone manū ⁊ deposuit. Statim oēs boues ⁊ iumēta p̄data offerre volebāt. q̄ rēnuēs ait. Rogo vos omēs captiuos mihi dimittite. et sic orabo ꝓ vobis. quod factū est. ⁊ ꝓ vno moriturus mltos a morte liberauit.

Chorea.

Xp̄s a chorizātib⁹ ꝑmaxīe vitupat̄.

Exemplū vij.

Quidā nobil̄ filiū suū dilectuꝫ deo dedicauit in religionē vbi multū

ꝓficiens iuxta morē orāti iuxta crucē. oc/
currit sibi ꝙ petebat scire q̄d ampli⁹ iraz
dei ꝓuocaret. ⁊ pc̄ta mlt̄iplicaret. Et ecce
oranti cū lacrimis q̄dā iuuenis splēdidus
appuit ei dicēs ꝙ xp̄s a chorizātib⁹ maxīe
vitupat̄ ⁊ dehonestat̄. Nā extēsio brachio
rū ⁊ colligatio manuū ⁊ brachioꝝ irriso/
rie repñtat xp̄i ī cruce extensionē ꝓ nobis
Solēt eī hoīes chorizātes coronari sertis
⁊ floribꝫ. irridēdo xp̄i spineā coronā. Itez
ornāt se vestib⁹ irridēdo ih̄m xp̄m hūilē et
nudū ī cruce pendētē. Cantāt ec̄ alacrit̄ et
ridēt cachinnis irridendo fletū ⁊ clamorē
xp̄i ī cruce pēdētꝫ. Itē osculāt̄ ec̄ se mutuo
irridēdo osculū iude. Itē depingūt facies
suas irridēdo ꝯsputā ⁊ velatā faciē xp̄i.

In chorea cōmittunt̄ q̄i oīa pc̄ta morta
lia. Exemplū viij.

In chorea est supbia q̄ est initiū oīs pc̄ti ꝓ
pter quā lucifer celuz ꝑdidit. Qꝛ hoīes ex
hūilitate nō solēt chorizare sꝫ pl⁹ ex elatio
ne. Unde aug. Quē supbū videꝫ filiū dya/
boli eē nō dubites. Ex his ꝟbis ptz. cui⁹
filij sūt q̄ ex supbia choreas ducūt. Itē cō
mittit̄ ibi luxuria. Nā tales chorizātes et
pulcre se ornātes plimoꝝ corda vidētiuz
ad luxuriā ⁊ ad malas ꝯcupiscētias accē/
dūt. Unde Mat. v. Qui viderit mlierez ad
ꝯcupiscēdū eā. iā mechat⁹ ē eā ī corde suo.
Itez cōmittit̄ ibi inuidia. qꝛ si vna ꝑsona
pl⁹ honorat̄ vel meliora vestimēta hꝫ. tūc
q̄nq̄ alie ꝑsone inuidēt. Itez cōmittit̄ ibi
auaricia. qꝛ talia ornamēta vestiū non ha
bentes sepe ꝯtra deū affectāt tales vestes ⁊
talē pulcritudinē. ⁊ hoc ad malū finez. scꝫ
portandi ⁊ supbiendi.

Chorizātes grauit̄ puniunt̄ in futuro
Exemplū ix.

Iuuenis monach⁹ purgatorium
scti patricij īgressus reppit ibi va
rias penas aīaꝝ. Et vidit ibi circulū ferre
um ꝯstipatū acutissimis clauis ī q̄b⁹ cho
rizabāt plures cōpluti continuo igne sul
phureo. q̄ꝝ etiā viscera corrodebāt draco
nes. a duob⁹ ꝟo lupis deuorabāt̄ brachia
chorizantiū vsq̄ ad ossa. Sup q̄b⁹ req̄si/
tus rñdit angl's. Tales sūt chorizātes ca/
ptiuati ꝑuersa libidīe alios ꝯcitātes gesti
culatiōib⁹ impudicꝫ saltib⁹. āplexib⁹ oscu
lis. tactib⁹ ⁊ ꝟbis impudicꝫ. Und̄ merito
plectunt̄ tali supplicio. Tandē monach⁹
inde reuersus vidēdo choreaz solebat cla
mare. fugite charissimi. qꝛ magna pena se/
quit̄ chorizantes. Hoc in li. de donis.

Puella q̄daz fuit exusta ī toto corpe ꝓ/
pter choreā. Exemplū x.

Puella q̄dā in die festiuo duz fieret
sermo ad ppl'm tota die ī ludis et
choreis se exercuit. de sero ad do/
mū reuersa fessa resedit in limīe q̄escens. ⁊
dū ad dormiēdū vix oc'los clausisset. a du
obus demōib⁹ ad īfernū delata ē. ⁊ sic cō/
busta est. vt nec capill⁹ in corpe ip̄ius ma
neret. ⁊ totū corp⁹ ei⁹ magnis vesicꝫ occu
patū fetorē intolerabilē exalauit. Un⁹ ve
ro demonū ticionē ardētē ī os trudens di
xit. Hoc habe ꝓ cātilenis q̄s īpudice sepi
us cātasti. vestes ei⁹ nullū habuerūt adusti
onis signū. q̄ clamore ⁊ eiulatu euigilans
mr̄i ⁊ mlt̄ꝫ alijs narrauit. Hec aūt fert̄ ad
hospitale. vocat̄ sacerdos q̄ nulluz pctm̄
mortale in ea inuenit. nisi ꝙ ita libent̄ in/
terfuit ludis ⁊ choreis. Hec Arnoldus ī
narratorio suo.

Puelle inhibuit btā maria gaudia mōi
Exemplū xi.

Puelle cuidā appuit btā ꝟgo cum
chorea ꝟginū. q̄rēs an se ill' socia/
re vellet. Rñdit libent̄. ⁊ btā ꝟgo īterdixit
ei choreā ⁊ vanitatē vestiū dicēs. post. xxx
dies venies ad nos. Que subito valde se
emēdauit postposit̄ omīb⁹ vanitatib⁹ h⁹
mūdi. ⁊ req̄sita a ꝑntib⁹ q̄re sic oīa postpo
neret. Rñdit ꝑentib⁹ suis insinuās eis ea
q̄ viderat et ꝟba marie que sibi dixerat. et
sic tricesimo die feliciter obijt.

Mulier q̄dā ī chorea cū pila necata est
Exemplū xij.

Mulier procax ⁊ vana erat q̄ in om
ni fere festo choreas ꝯiungere con
sueuit. Et factū est vt iuuenib⁹ vi
ris ad saltū iuxta choreā ludentib⁹ vni eo
rū pilam feriri conanti. baculus de manu
euaderet ⁊ dictā mulierem ducentez cho/
ream ꝑcussam in capite mox necaret Hec
vt viderunt om̄es confusi sunt et corpus
ad domū propriā detulerunt. pres bytero
autez dicturo vigilias veniente. ecce thau
rus nigerrimus. īmo demon pessim⁹ cuz
mugitu occurrens. feretrum cum corpo/
re deiecit ⁊ cornibus illud dissipās mem/
bratim confodit. ita vt visceribus hincin
de dispersis fetor intolerabilis spargeret̄.
fugientib⁹ ḡ cūctis cadauer laceratū vsq̄

in crastinū solū relinquit. Quscz. s. euapo rato fetore ognati eius intrare possent ad corp⁹ z sublatū extra cemiteriū sepelirēt. Hec Guil. in libro de apib⁹.

Fulmen extinxit tybicinem

Exemplū xiij.

Quidā tybicē erat q̄ chorizātes iu uenes z puellas ꝯcitabat. hinc ce lo nubib⁹ circa vesp as obscurato. duo pu eri pastores vbi chorus catiōes z tonitrua videbāt iminere ad iumēta fugierūt. z eis videntib⁹ i tibicinē fulmē cecidit z ipz extin xit. z ei⁹ brachiū amputauit. Hec Guil.

Item alia exempla de chorea q̄re in di scipulo de tempore.

Quenis q̄dā dicebat choreaz esse portā padisi z ꝯsolatōis. quē post modū q̄dā lapis angularis cadēs sup eū oc cidit. ℔ q̄re in discipl'o de tpe. ser. cliij. B

Itē virgo q̄ in chorea cecidit z subita nea morte obijt. Hoc q̄re ꝟmone. lx. Q.

Item q̄ ereterūt arietē in chorea z ma gna tēpestas postmoduz vastauit segetes circūq̄z in oib⁹ ill' villis z ptib⁹ circūiacē tibus. Hoc q̄re ser. xxxvij. X.

Item ego in chorea rapta est a turbīe in aere z a demonib⁹ flagellata postea ceci dit mortua. ser. cliij. B.

Item q̄dā chorizauerūt vsq̄z ad genua z postmodū vsq̄z ad femora i terra. Et san ctus Hilbertus epus liberauit eos. Hoc quere sermone. xxxvij. A.

Confessio.

Confessio multū nocet demonib⁹.

Exemplū xiiij.

Magister thomas theolog⁹ cū iam deberet mori z iaceret in lecto: vi dit dyabolū stantē añ se. z dixit. q̄d ℔ stas cruēta bestia. Dic mihi q̄d est q̄ maxime nocet vob. Et cū ille taceret subiūxit. Ad iuro te p deū viuū q̄ iudicatur⁹ est vivos z mortuos vt dicas mihi veritatē. At ille Nihil sic eneruat ꝟtutē nr̄am. sic frequēs ꝟtritio z ꝟfessio. qz qñ hō est in mortalib⁹ peccatis. oīa ei⁹ mēbra ligata sūt: z nō ꝑt se mouere. Cū ꝟo ꝑta eadē ꝟfiteī. statim li ber est z mobilis ad oīe bonum.

Demōes ipediūt ꝟfessionē z restitutōez

Exemplū xv.

Eremite cuidā quadā vice occur rebāt tres demōes q̄s iterrogauit q̄o vocarent. Pri⁹ dixit ego vocor clau dēs cor. z ℔ facio q̄n aliq̄s audito ꝟmone vellz ꝓteri. tūc claudo ei cor q̄ suspirare n̄ ꝑt. Alter dixit ego vocor claudens os. z ℔ facio q̄n aliq̄s vult ꝟfiteri z dn̄ium nostz euadere. tūc ego claudo ei os q̄ ꝟfiteri nō ꝑt. Terci⁹ dixit. ego vocor claudēs bursā q̄ q̄s iustas res restituere nō ꝑt nec ō iust⁹ bonis elemosinā facere. z ita vniti sumus q̄ vn⁹ iuuat alterū in q̄ntum potest.

Demones ampli⁹ nō sciūt pēta ꝟfessa.

Exemplū xvi.

Quidā canonic⁹ ordis ꝑmonstra tensiū duct⁹ fuit a ꝑore mōasterij ad fugādū demonē de obsesso z laudabil' vite erat. Quo viso dyabol⁹ p os hois cla mauit. Ego q̄dā de eo scio ꝑt q̄ eū nō ti meo. Qui ꝟfessus culpā. mīma tñ erat. et rediēs q̄siuit si demō ō eo aliq̄d sciret. Rñ dit adhuc aliq̄ vestigia cl'pe appent i ter n̄ stimul⁹ ē secut⁹ Qui itelligēs stimulū cor porale disciplinā. abijt z recepit disciplī nā. z reuersus interrogauit vtrū de eo ali quid sciret. rñdit dyabolus p iudiciū me um modo nihil scio de te.

Sacerdos ꝟfitebat seruo in stabulo.

Exemplū. xvij.

Miles q̄dā i villa q̄dā hītabat cui⁹ vxorē eiusdē ville sacerdos p adul teriū maculauit. qō cuz miles audisset qz vir prudēs erat. ꝟb ñ facile credidit. nll'aq̄z de ℔ mētionē facere voluit vxori sue vl' sa cerdoti: ꝟitatē veri⁹ volēs exp iri. ñ tñ sine suspitiōe fuit. Erat aūt i q̄dā villa ñ ml'tū a milit⁹ villa remota q̄dā obsessus in q̄ de mō tā neq̄z erat. vt corā astātib⁹ ipropera ret pēta q̄ p ꝟfessionē verā nō eēnt detecta Qō cū miles itellexiss⁹ rogauit suspectuz sibi sacerdotē vt ad colloquiū qōdā secuz ire ñ recusar⁹. Et acq̄euit sacerdos. Cū q̄ veniss ent i villā vbi obsessus erat. ꝟsci⁹ si bi ꝑpi sacerdos. suspectū hr̄e cepit militē. qz eū ñ latebat q̄ obsessus a tā neq̄z demōe i eadē villa hītaret. timēsq̄z vite sue si a de mone pderet: nccitatē nature simulās itra uit stabulū ad ꝙū militis corā pedibus q̄z ei⁹ pstrat⁹ dixit. Rogo te ꝑpt deū vt audi as ꝟfessionē meā. Quē ꝙ⁹ expaueſcēs le uauit. audiēs q̄ dicebāt ab illo. Facta ꝟo ꝟfessiōe. cū sibi sacerdos aliq̄d iiūgi pete ret. Rñdit ille di. Quātuz alteri sacerdoti p tl'i crimīe iiūxerit⁹: hec sit satisfactio vr̄a Sicq̄z exiēs securior cū milite ad eccl'siā

venit in q̄ demoniac⁹ fuit. ⁊ req̄sit⁹ ē a milite in hec ꝓba. nosc̄ aliq̄d de me. ℔ ei ex industria fecit vt sacerdoti iā dicto tolleret suspitionē. cui demō. Nescio quid rn̄deo Adiecit. Quid videt de isto hoīe. Rn̄dit. nihil de eo scio. Et cū dixisset lingua teutonica. latie mox subiūxit. Jn stabulo iustificatus est. q⁹ tūc nullus aderat clericoꝝ. Hec Cesari⁹ in dyal'.

Quidā occultauit pctm̄ magnū in cōfessione. Exemplū xvij.

Quidā heremite de⁹ dedit donū cognoscēdi corda hoīm. Hic q̄dā venit ad eccl'iaz vbi sacerdos audiebat ꝓfessionē. Et vidit heremita q⁹ homies intrabāt nigri ad eccl'iaz q̄s demōes cū iubilo comitabant. Angl'i ꝙ custodes tristes a remot⁹ ibāt. Et cū redirēt a ꝓfessione. tūc demōes tristabant⁹ ⁊ recedebāt abeis ⁊ angl'i leti accedebāt. Et int' alios vnū aspexit quē demōes ligata catena ad collū ducebāt cū gaudio ⁊ angl's ei⁹ secutus erat remote. Hic accedēs cū alīs ad ꝓfessionē nigrior effect⁹ est ⁊ demōes eū fortiꝰ ligauerūt. Hoc vidēs heremita accessit ad illū hoīem ⁊ sibi visa enarrauit. Ac pctōr pterrit⁹ dixit. Ego inq̄t deū in multꝭ offēdi. ⁊ crimē magnū occultaui. q̄d duz post modū ꝓfessus fuisset. demōes abierūt tristes ⁊ angl'i cū gaudio accesserūt ad eum. Hec viridari⁹ in quodā sermone.

Dyabol⁹ vidit hoīes claros recedere a ꝓfessione. Exemplū xix.

Sacerdos q̄dā cū tpe q̄dragesīmali ecc'lia sua sederet. ⁊ sibi cōmissoꝝ subditoꝝ ꝓfessiones audiret. alīs recedētib⁹. atq⁹ alīs illic accedētib⁹. int' expectātes q̄dā stabat q̄ntū ad apparētiā corpe iuuenis ⁊ robust⁹. ꝓfitēdi rps expectāt. Q̄mibꝫ igit' expedit⁹ ipe nouissim⁹ accessit. coꝝ sacerdote genua flexit. ad cōfessionē os apuit. q̄ tāta ⁊ tā enormia ꝓfessus est crimīa. tā multa homicidia. furta. blasphemias. piuria. discordias ⁊ alia huiusmōi silia. q̄z se actorē intētorē siue suggestorē esse dicebat. vt sacerdos tā horroreq̄z tedio q̄uat⁹ diceret ad illū. Si mille essēs ānoꝝ nimis eēt tā guia ⁊ tā m'ta te cōmisisse pcta. Ad qō ꝙbū ille rn̄dit. Amplius suz q̄z mille ānoꝝ. Tūc ap̄li⁹ sacerdos territ⁹ ait. Quis g̃ es tu. Rn̄dit ille demō Ego suz vn⁹ ex ill' q̄ cū lucifero ceciderūt. pcta mea ex mūa pte tibi ꝓfessus sum. si velles audire residua q̄ sūt īnūerabilia parat⁹ essem tibi ꝓfiteri. Sciēs aut̄ sacerdos peccatū dyaboli eē insanabile dixit. Quid tibi cōe cū ꝓfessiōe o dyabole. Rn̄dit demō. Stabā ex opposito tui. vidiq⁹ ad te pctōres accedere ⁊ redire iustos. auscultās valde diligent' q̄d illi fecerūt ⁊ dixerūt. q̄d ve ill' rn̄suz sit. ⁊ q⁹ post guia peccata pmissa sit eis indulgētia pctoꝝ vita q⁹ eterna. Ego ꝙ idē sperās ꝓseq̄ vei p⁹ cata mea ꝓfiteri Sacerdos ꝙ exēplo sancti martini fiducialit' rn̄dit dyabolo. Si volueꝝ vti ꝓsilio ⁊ agere de pctis tuis penitētiā pure sic̄ hū q̄s hic exiret vidisti. silez indulgētiā ꝓseq̄ris. Rn̄dit demō. Si tolerabilē mihi iniūxeris satisfactionez parebo tibi. Ego inq̄t sacerdos valde modicā ⁊ minorē q̄z his q̄ añ te ꝓfessi sūt tibi iniūgā pn̄iaz. Vade igit' ⁊ triby vicibꝫ i die ia cta te i terrā. sicq⁹ pstrat⁹ dicas. dn̄e deus creator me⁹. ego pctōr peccaui tibi. ignosce mihi. hec solūmō sit pn̄ia tua. Cunq⁹ dyabol⁹ dicerz. nō possuz ℔ facere. nimis ē mihi gue. Rn̄dit sacerdos. Quare i tā modico guaꝝ. Rn̄dit dyabol⁹. nō possum in q̄t intantū me hūiliare ei. Aliud q̄d q̄d iniūxeris mihi libent' suscipiam. Tūc indignat⁹ sacerdos subiūxit. O dyabole si tā ta est cordis tui supbia. vt nec velis n' pollis te i tā modico hūiliare creatori tuo. recede a me. q⁹ neq⁹ ℔ neq⁹ in futuro miam ꝓseq̄ris ab illo. Ad quā vocē ille dyabol⁹ mox euanuit. Hec Cesari⁹ in dyal'.

Confessio liberat a morte tpali hoiem. Exemplū xx.

Apud ciuitatē attrabatensiū iuuenis q̄dā extitit ō eadē ciuitate natus delicateq⁹ ibidē ab infantia educat⁹. ⁊ int' honestos clicos q̄uersatus. Qui cū nō hꝫ aliq̄d būficiū ecc'iasticuz ⁊ mr̄ ei⁹ cepit egere. puduit eū manere cuz illa. Jnflatusq⁹ spiritu dyabolico ad dolo. Cui ⁊ dixit. Mercatoꝝ q̄daz diues venit i domū meā. volens cōpare cyphos argēteos. calicē. ⁊ alia q̄dā vasa de auro sue argento fabricata. si q̄d g̃ de tali ope vēdere volueris i saccello pone. etiaz tali hora soluf. q⁹ secretū vult esse venies i domū meaz. Argentari⁹ igit' de clerico bene sibi noto nullā habens suspitionē. vt iusserat

fecerat. tñ quo itur⁹ erat familie sue notificauit. Quẽ cũ cleric⁹ solũ venientẽ aspiceret. retro ostium se abscõdit. Intrãtisq; cerebrũ diuisit ⁊ occidit. Deinde cũ sozore ꝑginе hoiem mẽbratim diuidẽtes i clo acam. piecerũt. familia ꝯo artificẽ cũ redire tardaret. ad domũ tal' clerici venit. vbi nã dñs su⁹ esset inq̃siuit. Clerico vero cũ sozore rñdentibꝫ. nõ venit huc. circũspicientes vestigia fusi sanguis repierũt. Quibꝫ mox crimẽ homicidij imponẽtes. accersitis iudicibꝫ cũ iã negare non possent. tñ ꝓ fusi sanguis oñsione. tñ thesauri reptiõe. sñia data est vt ambo i ignẽ mitterentur. Quid plura. cum ducerent ad penã. dicebat puella germano suo. frat ecce ad mortẽ quã meruim⁹ ducimur. quã tñ euadere mime possum⁹. ꝓsiliũ meũ est vt de cõmisso scelere faciam⁹ ꝓfessionẽ. vt saltẽ penaz euadam⁹ eternã. Ad hec ꝟba cleric⁹ indignat⁹ rñdit. non faciã. q̃d enĩ mihi ꝓdesse posset ꝓfessio tã tarda. Illo itaq; indurator puella petiuit sacerdotẽ. cui cum mlta ꝯtritiõe ꝓfessa est crimẽ. deinde ãbo ligati ad stipitẽ sunt vno igne copioso circũposito. Mira virt⁹ ꝓfessiõis. mira clementia saluator⁹. clericũ desperatũ mox flãma devorauit: puellã vero nõ tetigit. neq; cõtristauit. neq; q̃cq̃ molestie ĩtulit. vincla tñ ei⁹ sicut legit de tribꝫ pueris ignis ꝓsumpsit: ita vt libere deambulare posset. Uiso tanto miraculo. iudices puellã innocẽtem estimãtes iusserũt vt exiret. Sicq; ꝓ ꝓfessionẽ incendij illi⁹ euasit ardorẽ. Hec Cesarius in dyalogo.

Cõfessio liberat hoiem a ꝓfusiõe tpali.

Exemplũ xxi.

Fuit vir q̃dã q̃ supdictũ demonez audire nimis desiderãs ꝓp̃t turpia q̃dã pẽta q̃ cõmiserat approbinq̃re nõ audebat. timẽs sibi illa cozã oĩbus improperari. ⁊ veniẽs ad sacerdotez ꝓfessus est vniuersa pẽta. tñ volũtate peccãdi retẽta. factusq; ex eadẽ ꝓfessiõe securi oz ad domum redijt. Mira res. mox vt limen dom⁹ attigit ⁊ introspexit demon in aere exclamauit. Amice veni. vei huc. certe bñ te dealbasti. Et statim cozã oĩbꝫ ibi existẽtibꝫ eũ ꝓfundẽs pẽta ei⁹ turpia licet ꝓfessa pdidit. Et valde tristis igit effect⁹. ⁊ ꝓsciẽtia accusante i se reuersus ad sacerdotẽ redijt ꝓfessionẽ reiterauit. ⁊ q̃ sunt gesta retulit. ⁊ qz de reliq̃ emẽdacius viuere vellet corde pollicitus est deo ⁊ sacerdoti. Tũc sacerdos mox inq̃t. reuertere securꝰ nõ te ꝓfundet ampli⁹. Et fecit sic. Intrante eo domũ q̃dã ex circũstantibꝫ dixerunt demoni. Ecce amic⁹ tu⁹ itez venit. Quibus ille rñdit. q̃s est. Illi inquiũt cui pauloante tã turpia ĩproperasti. Rñdit demõ Ego nihil illi improperaui neq; aliq̃d de eo mali noui. ⁊ estimabant demonẽ fuisse mentitũ hũ qui ipi⁹ ignorauerũt ꝓfessionem. Sicq; ꝓ virtutẽ ꝓfessionis ille euasit notã confusionis. Hec Cesarius.

Mulier que obticuit peccatum in cõfessione: ⁊ maria subuenit sibi.

Exemplũ xxij.

Erat mlier q̃dã honeste ꝓuersationis q̃ q̃buis copulata habitu secularĩ. vitã tñ regularẽ duxit. Uerũ tamẽ in adolescẽtia q̃dã flagitiũ cõmiserat. qđ nulli ausa eẽt dicere ꝓ pudore. sed dũ sacerdoti ꝓfiteret. palliato crimine sic ꝓclusit. de oĩbꝫ q̃ dixi ⁊ q̃ ñ dixi reddo me culpabilẽ. ⁊ freqũter hec dicẽs suspirauit grauiter. Hoc tandem sacerdos considerans callide tẽptabat crimẽ elicere qđ latebat. Et dũ non posset monuit vt priori vicini mõasterij suã ꝓscientiã manifestaret seu reuelaret. ⁊ ipi vt eã caute inuestigaret psuasit. Sz nec ille aliq̃d ex ea extorquere potuit. Solebat tñ illa q̃i q̃tidie corazꝫ imagine vl' altari btẽ marie ꝟginis prędictũ lapsuz cũ fletibꝫ apire. Tandẽ cum sic mortua eẽt. ⁊ cũ exequijs filia ei⁹ q̃ i remotiori vico erat expectaret. Et illa tãdẽ veniens cũ vlulatu ⁊ fletu ⁊ gemitu sparsis crinibꝫ amplexata corpus mris clamaret Heu mr̃ cur me miserã deseris. ita vt astãtes ad fletũ ⁊ ad lamẽta cõuerterz. Statiq; ania reuersa est. et mulier q̃si de somno euigilãs ait. dño iubente reuixi. dissolute velamina vt resurgam. Qua soluta sacerdos vocat. crimen apit. q̃ ptin⁹ se intercessione beate ꝟginis marie liberatam testans. cũctis aũt ad hoc miraculũ ꝓfluentibꝫ ait. Ego tortoribꝫ tradita ad penã trahebar. sed btã ꝟgo maria succurrẽs dixit me ducẽtibꝫ. cur suã ancillã ducere presumerent. Et vt cito donec a dño daret sententia me deponerẽt impauit. Quo facto accedẽs ad filiũ suũ orauit dicẽs. Oro fili mi ne dãnet ania illa q̃ suũ corã me reatuz

deplorauit toties. Cui dns. Hosti mr q sine pfessione saluari nō pt. sz qr tibi nihil negare possuz. reuertar & pfitear & sic libe/rabit. Mox missus angl's me reduxit. facta g̃ pfessiõe reuertar. Quo dicto signãs se in feretro reclinato capite spũm ecõuerso exalauit.

Dyabolus inhibuit pctõri ne h̃ peccatũ ampli⁹ pfiteret. Exemplũ xxiij

Quida vir multũ venerabat btãz ꝟginẽ mariã. attñ crimiale qddaz pctm̃ cõmiserat qd nũq̃z cõfessus fuerat. qr puduit eũ dicere. Post mltũ vero tpis pñia duct⁹ q̃siuit secretũ locũ. & cõfessus est deo dicẽs. De⁹ ppici⁹ esto mihi pctõri. ego cõmisi tale pctm̃ qd nunq̃z ausus fui pfiteri alicui homi p pudore. h̃ cõfiteor tibi de⁹. & oro te vt ignoscas mihi illud. Cũq̃z ille meditãdo diceret. apparuit ei dyabol⁹ in forma sacerdotz & dixit. q̃d meditarz. Qui ait. Ego multo tpe celaui criminale pctm̃ qd puduit me dicere. Et dixit ad eum. Ego diuĩa miseratiõe ad te missus suz & veni vt pfitearz mihi. Et statim pfessus ẽ. Et dixit dyabol⁹. h̃ iniũgo tibi vt h̃ pctm̃ nunq̃z ampli⁹ pfitearz. & credas tibi eẽ remissũ. q̃ statiz pmisit se hoc facturũ. Cũq̃z vir ille veniret ad extremam horã vite. angli ptẽdebãt cũ demõibz proaĩa illi⁹. Et dixerũt demones. Scriptũ ẽ enĩ. qr dns dicit. Qualẽ te inueio talez te iudico. fm hec dicta nr̃ ẽ. qr ĩ mortali peccato inuẽt⁹ est. Et suscipiẽtes aiaz deduxerũt ad inferos cũ gaudio. Cunq̃z venissent ad portas iferni. occurrit eis btã ꝟgo maria & dixit. qr dolose decepistz eũ ne pfiteret mortale pctm̃ qd cõmiserat. pcipio vob p tremẽdũ diẽ iudicij vt aiaz eius ad corpus reducatz. q illud pctm̃ qd se sperabat p illusiones vras emẽdasse recipiẽdo vitã emendet. Qui statim aiaz reduxerũt ad corpus. & reuixit. & plene cõfessus est et deo satisfecit. Hec Arnoldus.

Mulier nobilis q̃ nõ plene pfessa est. Exemplum xxiij.

Duo frẽs erãt q̃z vn⁹ erat penitẽtiari⁹ dñi pape. Alter vero innocens & pi⁹: & discurrebãt ad pdicãdũ. Tandẽ recepti sũt semel in q̃dã castro cuiusdã nobil' matrone vbi celebrauerũt. vñ gaudia dña illa cogitauit dicens. Heq̃ q̃z oportz te hos formidare nec verecũdari. secure poterz his pfiteri cũ sint peregrini & ignoti. & sic vni eoz dũ pfiteret ad singula pcta de ore ei⁹ exiuit bufo pessim⁹. egrediebat etiã ab eccl'ia saltãdo. Tandẽ enos me pctm̃ dũ pfiteri voluit. de ipi⁹ ore terribilissim⁹ draco caput suũ emittere cepit exire tñ nõ valuit. qr verecũdia deuicta illa crimen celauit. Jõ bufones oẽs anteceps pulsi cũ terribili draco redeũtes i os eius intrauerũt vt pri⁹. Fratri baptẽ rectidentib narrauit iunior penitentiario illi quo tantã seriẽ vidisset in spũ. vñ territus penitẽtiari⁹ ad dñam redit exhortãdam quã defunctã inuenit. vñ pristati frẽs ieiunijs & orõibz sedule insistũt donec diem ecia nobil' defuncta appuit illis. draconesq̃ horribilẽ eq̃tando. cui⁹ collũ duo crudeles serpentes amplexãdo cingebãt. et vbera ei⁹ fugendo dentib diripiebãt. cui⁹ eram oculos duo bufones horribiles possidebant. & ex ipi⁹ ore ignis sulphure⁹ fetidissim⁹ emanabat. feteze intolerabili plani/sim⁹. Et⁹ etiã man⁹ a duob magnis canibus deuorabãt. Et ei⁹ aures sagittis igne/is replebant. Cui⁹ etiã caput lacerte venenosissime corrodebant. Vñ frẽs territi corruerũt Quib illa. Amici dei oĩpotẽtis ne timeatz. Hã ego q̃dez sum illa infelicissima multoz pctoz. vobis pridie cõfessa ficte & nõ integre. qr vnũ pctm̃ qd cũ psanguineo meo cõmisi. verecũdata in cõfessione celaui. iõ ppetuo dãnata sũ. Quã penitẽtiari⁹ ex pte dei et dñi nr̃i ihu chri/sti adiurauit. primo q̃d illa pena significaret sibi innueret. Rñdit illa. capitz mei laret sibi innueret. Rñdit illa. capitz mei lacerte puniũt me p capitz superfluo ornamẽto. Bufones oculoz puniunt illicitos aspectus. silr sagitte puniũt nepharios auriũ audit⁹. Silr igne sulphureo punit⁹ oris meũ ppter blasphemias & diffamatiões & scurriles vanasq̃ cantilenas & oscula turpia & vaniloquia. & immũda ꝟba. a q̃bus os meũ nõ cohibui. Silr ptra illicitos & impudicos meos tact⁹ & amplex⁹ serpentes vbera mea fugũt & mordent et cingũtes meũ collũ. Canes vero man⁹ meas corodũt q̃s extendi ad nutriendũ ipos canes. & subtrahẽdo paupib xpi. & qr eas annulis & gemmis luxuriose ornaui. Vñc etiã crudelissimũ draconẽ equito. ptra pcubitus luxuriosos a quo viscera & muliebria mea intolerabilit cõburunt cũ tibijs genub⁹ &

semoribꝫ. Cui penitẽtiarꝰ ait. Que sunt pẽta ꝙbꝫ hoĩes plures dãnant. Rñdit illa Hoĩes masculini sexꝰ cũctis pctis morta libꝫ dãnant. Mulieres ꝙ pcipue ppt̃ q̃t/ tuor genera pctõrũ dãnant. s. lingue z or/ nat⁹ supflui. sortilegij z ficte ꝓfessiõis pro pter nimiã verecũdiã. Req̃sita ꝙ an suf/ fragijs iuuari posset. Horribiliter rñdit. nõ. z subito draco terribiliter cruciãs eaz ad infernũ traxit. z sic euanuit.

Castigatio corpis nõ pdest sine ꝓfessio ne.

Exemplũ xxv.

Jrgo q̃dã puniuit seipam arduis exercitijs. orãdo. ieiunãdo. vigilã do z flagellando seipaz. Et demo niac⁹ risit z eã subsannauit. Et sacerdos q̃siuit cur rideret. Rñdit. qz illa ẏgo est in pẽto mortali. z puniẽdo se ad infernũ va/ dit. eo q̃ nõ ẽ ꝓfessa q̃dã occulta pẽta z cre dit se satisfacere sine ꝓfessiõe. Et sacerdos indicauit ei q̃ a demone audiuisset. z ipsa fatebaꝝ q̃ sic eẽt sicut demõ ei retulisset. et postmodũ plene est ꝓfessa z saluata.

Dyabolus interrupit verba cõfitentis in extremis.

Exemplũ xxvi.

Fratri cuidã infirmo terribilis e/ quus appuit q̃ pediby posteriori/ bus caput ei⁹ z faciẽ ꝓquassabat Cũq̃ ille clamaret. O frẽs succurrite z p pter deũ amouete a me illuz equũ maxim abbas: z cũ inq̃sisset cãm clamoris. ille q̃si digito oñdit equũ q̃ eũ ꝓtinue infestabat. Tũc abbas aq̃ benedicta locũ asperſit: sz nihil ei pfuit. Tandẽ hortat⁹ est eũ ad cõ fessionẽ. Qui cuz inciꝑet ꝓfiteri liberabaꝝ ab infestatiõe equi. Sz mox astitit ad ca put ei⁹ dyabolus in specie viri z interru/ pit ꝓfessionẽ ei⁹. Ad que ꝓuersus frater i/ firmus ait. Quid me impedis. aut dic q̃ volo dicere: aut sine me dicere. Cunq̃ in/ terrogaret ab abbate cui loqueret ait. Ec ce q̃daz vir quẽ ignoro dicit oĩa mala que gessi. Dicq̃ narrat vt me ea ꝓferre non si bas ipm esse dyabolũ intelligẽs. hortaba tur frẽm plene z pfecte ꝓfiteri. Tandẽ con fessione termiata et absolutiõe pcepta ab oñi impedimẽto liberat⁹ est. z aliq̃ntulũ supuiuens vitã in pace finiuit.

Obstinatus quidã noluit ꝓfiteri et di/ xit infernum nõ esse.

Exemplũ xxvij.

Rinceps q̃dã duxit malã vitam. p quẽ cũ hortaret vxor ei⁹ ad ꝓfessi/ onẽ: dicebat. nõ possum ꝓfiteri. qz timeo q̃ grauis pña det mihi. Cui vxor Et qũo sustinere poterꝭ penas inferni q̃ g uiores sunt q̃s aliq̃ pene hui⁹ mũdi. Cui ipe. Putas q̃ infern⁹ sit. Sacerdotes enĩ ista adinuenerũt vt timeaꝝ. Que videns q̃ nihil pficeret circa eũ dimisit eũ in pace Quadã nocte cũ iaceret ĩ strato suo demo nes venientes z accipientes ipꝫ de lecto suo ad infernũ deportauerũt. Vxor ei⁹ vidẽs hoc. qz sancta mulier erat orauit deũ vt si bi reuelaret statum viri sui. Et ecce mane surgẽs corp⁹ viri sui inuenit q̃sdã ticionem denigratũ. z ĩ manu lr̃az in q̃ erat scriptuz Jam certificatus sum q̃ infernus est. z ti/ mor quẽ habui ad agendũ penitentiã me illuc deportauit.

Religiosus quidã dedit omnia sua bo na opa p peccatꝭ homĩs obstinati.

Exemplũ xxviij.

Peccator magn⁹ nullaten⁹ volens ꝓfiteri. tandẽ vxor ei⁹ vidit duos frẽs ire añ domũ suaz q̃s ad se vo cauit z dixit. Videte dilecti fratres si aliq̃ mõ potestꝭ virũ meũ ad ꝓfessionẽ induce/ re. Ad quẽ cũ accessisset frater senior nihil pficit. Tandẽ accessit alter q̃ dixit ad eũ. Cuius mõi hõ fuistꝭ vos. Rñdit ille. Ego mercator fui. Cui frater. Et velletꝭ hodie facere forũ in q̃ mecũ lucremini cẽtũ mar cas adhuc ante vespas. Rñdit ille vtiq̃. Cui frater. Mos est vt q̃ vendit vel emit oportet vt oñdat rẽ quã vẽdit suo empto ri. Ego aũt faciã vobiscũ forũ hodie z do vob oĩa mea bona opa q̃ vnq̃ feci in ordi ne meo. q̃ sunt ieiunia. orõnes z pdicatio/ nes. z oĩa q̃ feci hec habete oĩa p oĩbꝫ pec/ catꝭ vr̃is. Modo oñdite mihi pẽta vestra Tũc ille incepit oĩa dicere q̃ fecit Et cũ il le audisset. assignãs oĩa bona voluit rece/ dere. quẽ ille cũ lacrimis tenẽs p plicaz ro gabat dicẽs. Dñe dilecte illud forz sit. mo do prio audite meã ꝓfessionẽ. z tunc cepit cũ tantis lacrimis ꝓfiteri. q̃ oẽs stupebãt de tam subita mutatiõe. q̃ illud corr tã du rum ita cito mollificatum fuit p istũ ignẽ spiritussancti.

Qui sciẽter q̃rũt simplices ꝓfessores.

Exemplũ xxix.

Erat quidã magn⁹ pctõr q̃ quesi/
uit cecũ ꝯfessorẽ ꝑ tres leucas. vt
eũ nõ posset videre vl' cognoscere
⁊ tales q̃ sic q̃runt simplices ꝯfessores re/
lictis bonis sil'es sunt proditori iude. qui
qñ penituit ñ fuit ꝯfessus melioribꝫ sacer/
dotibꝫ. s. apl'is. sed phariseis q̃ erãt ꝑtici/
pes sui crimĩs dicẽs eis Mat. xxvij. Pec
caui tradens sanguinẽ iustum. In q̃bꝫ nil
ꝯsilij vl' auxilij inuenit. sꝫ augmẽtum ma
gnũ sui doloris ⁊ sue desperatiõis. cuꝫ ei
dixerũt. Quid ad nos. tu videris. Querat
ergo ꝯfitens bonũ ꝯfessorẽ ⁊ sapientem q̃
discernere sciat inter leprã ⁊ leprã. q̃ sicut
perit⁹ medicus varijs infirmitatibꝫ sciat
cõpetẽtes ⁊ ꝓprias adhibere medicinas.
Alioq̃n si cecus cecũ ducit ⁊c. Mat. xv.

Item plura exempla de cõfessione. q̃re
in discipulo de tempore.

Filia regis que a scriptore suo cõcepit
puerũ quẽ necauit. ⁊ semꝑ in ꝯfessione ob
ticuit. ⁊ sic damnata est. Hoc quere in di
scipulo de tꝑe. xliiij. T.

Itẽ mulier q̃ vendidit ferrũ ⁊ in ꝯfessi/
one dixit bona oꝑa sua. ꝑmone. cvi. C.

Duo mercatores ꝯfessi sunt q̃ sine mẽ/
dacio nõ possent vendere. quere sermone
cxxxiij. Q.

Confirmatio.

Cecus nõ ꝯfirmatus custodiebat vac
cas.

Exempluꝫ xxx.

Erat in villa q̃dã cecus q̃dã qui et
vaccas toti⁹ ville ĩ pascuis custo
diebat. Repellebat a frugibꝫ. ⁊ ad
certa loca pascuis vberiora ducebat. ⁊ qđ
maioris erat prodigij colores ⁊ staturas
singularũ vaccarũ specialiter discernebat
Uerbi gr̃a. Ut si q̃s vaccam talis colorꝫ
ab homĩe petiuisset. sine difficultate vac/
cam app̃hensam cornibꝫ sibi obtulit. Ad
locũ aũt illũ cũ quidã eps ꝑuenisset. et de
ceco illo audisset talia. ⁊ ꝓbasset. q̃siuit ab
illo si ꝯfirmatiõis sacramẽtũ ab epo susce
pisset. Et ille. Nõ inquit. Nec mora. eps
ꝯfestim ꝯfirmauit cecũ. ⁊ mox ab eo vacca
rũ discretio est ablata. quoniã demonum
operatione hec fiebãt. Hec Guil'. in libro
de apibus.

Consilium.

Consilium dyaboli est fugiendũ.

Exemplum xxxi.

Erat quidaꝫ bonus vir ⁊ simplex
valde cui dyabolus in specie ⁊ vi/
sione angelica apparebat. Et di/
xit. diuersis quidẽ voluntatibꝫ fluctuas.
⁊ q̃d facere debas ignoras. In hoc g̃ mis/
sus sum ad te. vt amplius meo fruaris cõ
silio ⁊ om̃e aliud ꝯsiliũ postponas. Qua/
cunq̃ aũt hora prodideris me. ꝯsilio meo
⁊ clara visione mea carebis. Hũc cũ astu
tus temptator in familiarẽ assumpsisꝫ si
bi ei ꝑsuasit ⁊ eũ inclinauit vt seip̃m đo of
ferret. ⁊ vitã ꝓpriam sibi ꝓpter deum au/
ferret occidẽdo seip̃m in dei sacrificiũ. sed
miseratio diuĩa euꝫ p̃uenit. ⁊ tali remedio
eũ liberauit. Erat in vico ei⁹ vicin⁹ senex
sagax ingenio. expert⁹ multa: cui ille con
fiteri cõsueuerat prius q̃ꝫ in laqueũ dya/
boli incidisset. Hic vt vidit homĩem soli
tariũ incedere. ⁊ absentantẽ se ab om̃i soci
etate bonorũ alloquebat' eum in hũc mo/
dũ. Miror charissime cui⁹ tamdiu fruarꝫ
consilio. ⁊ mutatꝫ pristinis moribꝫ. nec cõ
fiteri te video. neq̃ꝫ loqui cũ sp̃ũalibus vi
ris. neq̃ꝫ p̃dicationẽ ecclesiasticã frequẽta
re. videas ergo ne decipias teip̃m. ⁊ irreti
aris laqueis dyaboli tẽptatoris. ⁊ ego q̃/
dem te simplicẽ noui ⁊ facilẽ quo te soluꝫ
⁊ priuatũ consilio callidus hostis elidat.
⁊ nõ habeas subleuantẽ. Ad cui⁹ ꝟba ho
mo mox rubore ꝑfusus. credebat illi que
gesta st' ꝑ sp̃ũꝫ patuisse Cõmotusq̃ꝫ ⁊ effu
sus in lacrimas arguenti se totã ꝯscienti/
am patefecit. nec mora cõsilio illi⁹ a tẽpta
tione solutus est. ⁊ ꝑ consequens a tẽpta/
tore. Hec Guil'.

Dans sciẽter malum consilium redun
dat in ip̃m.

Exemplũ xxxij.

Quidaꝫ artifices ad multiplican/
dũ lucra vel ꝓpter fauorez poten/
tum subtilitatẽ suã conant' etiam
oñdere in nouis adinuentionibꝫ que sũt
in p̃iudiciũ aliorũ. Item plerũq̃ꝫ ex ꝑmis
sione diuina sup ip̃oꝝ capita reuertũtur.
Unde refert Orosius. q̃ tꝑe quo valeri⁹
crudelis mẽte in cilicia tyrannidẽ suã cõ/
tra xp̃ianos ꝓpter fidẽ catholicã exercuit
Quidã artifex cupiens ei placere eneum
thaurum fecit. cui fabrice ianuam ĩ latere
thauri posuit ad intrudendos xp̃ianos.
vt inclusi ibi subiectis ignibꝫ torquerent'
in thauro. ⁊ ꝓpter concauitatẽ magꝫ mu/
gire q̃ꝫ voces hũanas prodire audirentur
qđ fecit tyrãnus sic fieri. Sed ex ordinati
one diuina ip̃m artificẽ primitus intrusit

ꝛ ignem magnū ſuppoſuit: volens audi/
re mugitū ſuū. ꝛ ſic malū conſiliū ſuuz in
caput ſuū redūdabat. Cōſuetudo
Lubricus quidam abſtinuit ꝑ mēſem
ꝛ iterum ꝑ menſem.

Exemplū xxxiij.

Quida homo lubricus q̄ induct⁹
a ſuo ꝓfeſſore vt ſibi ꝑpi vim facerz
ꝛ ſaltē ꝑ vnū menſem reſiſteret illi
vicio ꝛ ꝓtineret ſe a fornicatione: ꝛ tūc re/
diret ad ipm. Qđ ille ꝓmiſit ꝛ fecit. Cum
aūt fuiſſet reuerſus ad ꝓfeſſorē ſuū. iteruz
rogauit vt a peccatz abſtineret ꝑ menſem
aliū ꝛ iterū rediret ad ipm Qđ ꝛ fecit. Cū
q̄ fuiſſet reuerſus ꝛ interrogat⁹ a ꝓfeſſore
quo ſe iam haberet. Dixit ſe min⁹ paſſio/
nari a vicio luxurie. Iterū ꝓfeſſor obtinu
it longius ſpaciū ꝓtinēdi. Qui vltimo re
uerſus dixit ampli⁹ velle caſte viuere. qđ
ꝛ fecit. Vñ Ariſto. de regimine principuz
Mutatio conſuetudinis non erit ſubita
ſed ſucceſſiua.

Item in diſcipulo de tempore.

Cardinalis q̄ ex rogatu ſancti bernar/
di abſtinuit primo a peccatis ꝑ tres dies.
ꝛ poſtmodū ꝑ quattuor. ꝛ ſic ō alijs Hoc
ꝝre in diſcipulo de tpe. ſmone. cxxxi. H.

Contritio.

Scolaris quidaz ſcripſit peccata ſua
in cedula. Exemplū xxxiij.

Erat quidā iuuenis in ſtudio pa/
rienſi q̄ ſuggerente hūani generis
inimico talia quedā p̄ēta cōmiſe/
rat. q̄ obſtante erubeſcētia nulli hoim con
fiteri poterat. Cogitans tñ que tormenta
malis sūt parata. ꝛ q̄ bonis oſtēdenda sūt
gaudia pennis vite. timens quotidie iu/
diciū ꝺi ſup ſe veīre. intus torq̄bar remoz
ſu ꝑſcientie. ꝛ foris tabeſcebat in coꝛpore
Quid plura. Tandē miſerante deo ī ado
leſcente timoz ille ſuilis verecundiā vicit
ꝛ ſicut ſeta filū. ſic charitatē in coꝛ eius et
aniam introduxit. Uenienſq̄ ad ſanctuz
victoꝛē. ꝛ priozē eiuſdē cōuentus vocauit
q̄ ꝓfitendi gr̄a aduenieſſet indicauit. Ille
parat⁹ ad tale officiuz ſicut oēs fratres
ſunt eiuſdē monaſterij. ſtatimq̄ venit ī lo
co deputato ad hoc. ſedit. ꝑmiſſaq̄ exhoꝛ
tatione iuuenē confiteri volentē expecta/
uit. Ira res tantam in hoꝛa eadez pius
dñs cuius natura bonitas. cui⁹ volūtas
poteſtas eſt. cui⁹ op⁹ miſericoꝛdia eſt. coꝛ
di eius ꝓtulit ꝓtritionē. vt quotiēs confeſ
ſionē incipet totiens ſingultibus interce
pta vox intercipetur. in ocul' lacrime. ſu/
ſpiria in pectoꝛe. ſingultus erāt in guttu/
re Hec vt priozvidit. dicebat ſcolari. Va
de ſcribe peccata tua in cedulaz ꝛ defer ad
me. Placuit conſilium iuueni. abijt ꝛ ſcri
pſit. die altera redijt ꝛ ſi poſſet ꝓfiteri itez
temptans vt pri⁹ defecit. Et cū nihil pfi/
ceret cedulaz priozi porrexit. legit priozet
obſtupuit. dixitq̄ iuueni. Non ſufficio ti
bi ſolus dare conſiliū. vis oñdam abbati
ꝛ licentiauit eū. Uenit itaq̄ priozad ab/
batem ꝛ porrexit cedulā ad legendū rez ei
ꝑ ordinē exponens. Quid deinde geſtum
ſit audiant pctōres. ꝛ ꝓſolentur deſperati
Dorvt cartulā ad legendū aperuit. totā
eius ſcripturā deletā inuenit. Impletūq̄z
eſt in eo qđ dñs ꝑ Iſaiam ꝓphetam dicit
Delebo vt nubem iniq̄tates tuas: ꝛ vt ne
bulam peccata tua. Et ait abbas priozi.
Quid legā in cedula iſta. q̄ nihil ī ea ſcri/
ptū eſt. Hec vt priozaudiuit. cedulā ſimł
cū abbate inſpexit. dixitq̄ ad illū. Sciat
ꝑ certo paternitas vr̄a ſupradictuz iuue/
nem in hac cedula ſcripſiſſe peccata. ꝛ cuz
a me fuiſſet lecta vobis etiā donaui legen
dā. Sed video q̄ miſericoꝛs de⁹ qui ma/
ximā illi⁹ iuuenis cōtritionē attēdit. cul/
pam ei⁹ ſufficiēter punitam iuſte deleuit.
Deletio enī ſcripti abſolutionē ſignificat
toti⁹ peccati. Et vocantes ſcolarē oſtēde/
runt ei cedulā dicētes ei peccata diuinit⁹
eſſe deleta. Quā cuz pſperiſſet ꝛ ex ſignis
plene cognouiſſet intantū coꝛ eius ex ma
gnitudine gaudij eſt dilatatū. inq̄ntū pri/
us magnitudine triſticie fuerat angustia/
tū. ꝛ nullā ei iūgētes ſatiſſactionē. ſz mo
nuerunt quatin⁹ deo de pceptis bñficijs
gratias ageret. atq̄ de cetero cauti⁹ viue/
ret. Hec Ceſarius.

Contritio iudeos elingues fecit.

Exemplū xxxv.

Canonicus quidā in anglia ꝛ con
ſanguine⁹ epi. quādā puellaz ſpe
cioſam iudei filiā ad amoꝛē ſuuz
inclinauit. Ad cui⁹ amplexus dū aſpira/
ret. ꝛ nimis eſtuanſ eā quotidie ad cōmix
tionez ſollicitaret. Rñdit illa. Patri meo
multū ſum dilecta q̄ tantū me cuſtodit vt
neq̄z ego ad te neq̄z tu ad me venire poſſis
niſi in nocte ſexte ferie q̄ paſca vr̄m p̄cedit

Tũc enĩ iudei laborare dicunt̃ q̃dã infir/
mitate q̃ fluxus sanguĩs dicit̃. circa quaz
occupati aliȷ̃s tũc min⁹ intẽdere pñt. Ju
uenis h̃ audiens ⁊ ob amoris nimietatez
xp̃iane religionis pene oblitus. ⁊ ĩmemor
dñice passionis. eadẽ nocte ad v̄ginẽ veĩt
⁊ vsq̃z ad matutinũ cũ illa dormiuit. Ju/
deus vero pr̃ puelle ante lucẽ cũ lumĩe cu
biculũ intrãs. venit cũ lumĩe ad lectuz fi/
lie. volens videre q̃uo iaceret. vl̃ si forte o/
periri necesse h̃ret. Uidens aũt ad lat⁹ ei⁹
iam dictũ iuuenẽ cubantẽ. expauit et tre/
muit. occidere vtrũq̃z cogitans. Cogno/
scens tñ q̃ eẽt cognat⁹ ep̃i timore illi⁹ ma
nũ cohibuit. ⁊ cuz multa ira exclamauit.
Quid facis h̃ o male xp̃iane vbi est fides
tua. vbi est religio tua. tradit⁹ es iusto iu/
dicio dei in man⁹ meas. ⁊ si nõ timerẽ do
minũ meũ ep̃m. modo occiderẽ te. Ille ti
mens ⁊ veniã postulãs cuz maxĩa ꝯfusiõe
vt dignũ fuerat eiect⁹ est. Die igit̃ eadẽ cũ
ep̃s solenne officiũ ad nonã esset celebra/
turus. ⁊ iuuenis idẽ vtpote hebdomada
rius epl̃am esset lectur⁹ timuit cũ taz im/
mũda ꝯscientia ad sacrũ ministeriũ acce/
dere. timuit ꝓpter notã vicẽ suã alteri cõ/
mittere. timuit tam turpe pctm̃ tã recen/
ter pactũ ꝑ ꝯfessionẽ apire. victus proin/
de erubescẽtia sacris vestib⁹ indut⁹. cũ co
rã ep̃o staret in loco suo. tũc sup̃dictus iu
de⁹ cũ multitudĩe iudeoꝝ stipat⁹ cũ ma/
gno strepitu intrauit eccl̃iam: ep̃o de co/
gnato volẽs facere q̃rimoniã. Quẽ vt iu/
uenis vidit ⁊ bñ intelligeret ad q̃d veĩret
cepit timere. pallere. tremere ⁊ dicere deo ĩ
corde suo. Dñe de⁹ libera me in hac hora
⁊ ego tibi ꝓmitto q̃ de cetero te non offen
dam. ĩmo de h̃ pc̃to tibi satiffaciaz. Crea/
tor pijssim⁹ q̃ odit culpã: ⁊ diligit iusticiã
mox vt hoĩem ꝯtritũ vidit. ꝯfusionẽ quã
timuit in caput iudeoꝝ infideliũ ꝯuertit.
Mirante ep̃o q̃d q̃rerent iudei in eccl̃ia.
maxime tali die qñ xp̃iani dñi sui rep̃sen/
tant passionẽ. innuit vt starẽt. Illis vero
ampli⁹ ei⁹ p̃sentie ingerẽtib⁹. statiz vt ora
ad clerici accusationẽ aperuerũt. priuati
sũt suis vocib⁹ ⁊ obmutuerũt Uidẽs epi
scop⁹ ora iudeoꝝ ꝯtra hiantia: ⁊ nll̃a v̄ba
ex eis resonãtia. putãs q̃ ad h̃ venissẽt vt
diuinis mysterijs illuderẽt. cũ indignati/
one oẽs de atrio eccl̃ie expelli p̃cepit. Cle
ric⁹ vero diuinã in se expt⁹ clemẽtiã. statĩ
expleto officio accessit ad pontificẽ. cõfes
sus culpã suscepitq̃z pñiam. Ep̃s dñi mi
sericordiã admirãs ⁊ glorificãs tanti pre
magnitudĩe miraculi. tñ ꝓ pñia eidem co
gnato ꝑsuasit. vt puellã a se defloratazꝑ
baptismi gr̃am renouataz legitime duce/
ret. malẽs illũ sicut vir pi⁹ ⁊ iust⁹ eccl̃iasti
cis carere bñficijs. q̃z illã mult⁹ expositis
pericul̃ in paternis manere delict⁹. Cleri/
cus g̃ nõ ingrat⁹ diuinis bñficijs satisface
re cupiens deo ꝓ pc̃to cõmisso ꝯuersus ẽ.
⁊ postea in ordine nr̃o sil̃r ⁊ eius instinctu
puella vitã duxerũt. Ecce vides q̃ntũ bo
nũ opata sit in hoĩe illo ꝯtritio. lapsuz ere
xit. iudeos elingues fecit. puellã infidelez
ad fidem prouexit. Hec Cesari⁹.

Item alia exempla de ꝯtritione. quere
in discipulo de tempore.

Mulier que ꝯcepit a ꝓprio filio ⁊ post
modũ ostendit se in camisia dño apostoli
co Innocentio in signũ obedientie et ve/
re ꝯtritionis. s̃mone. xliij. Q.

Item miles q̃ peccauit cũ filia ꝓpria ⁊
ep̃s iniũxit sibi septennẽ pñiaz. ⁊ postmo
dũ ꝓpter suã magnaz ꝯtritionẽ diminuit
sibi illã penitentiã vsq̃z in vnum pater no
ster. Hoc q̃re ĩ discipl̃o de tp̃e. ser. xiiij. F

Malus hõ q̃ dixit in agone. de⁹ tu scis
voluntatẽ meaz. q̃re s̃mone. cxxxiiij. T.

Correctio fraterna.

Dulc⁹ fraterna correctio ꝓficit malis.
xxxvi.

Exemplum

Quodã tp̃e abbas macharius dũ
ad montẽ nitrie ascẽderet discipu
lo suo vt parũ p̃cederet impauit.
Qui cũ ante illũ p̃iret. obuiauit cuidaz sa
cerdoti ydoloꝝ cursu concito veniẽti ⁊ li/
gnum grãde portãti. Cui exclamans ait.
Quo curris demon At ille irat⁹ tant⁹ pla
gis eũ affecit. vt exanimẽ pene euz relinq̃/
ret. Et relicto eo sacerdos ydolorũ iteruz
currebat. ꝓgressusq̃z paꝝ obuiauit beato
machario. q̃ ait ad eũ. Salueris labora/
tor salueris. Et ille admirat⁹ rñdit. Quid
ĩ me boni ꝯspexisti vt ita me salutes. Cui
senex ait. Ego vidi te laborantẽ ⁊ currere
ignorant̃. Cui sacerdos dixit. Et ego sa/
lutatiõe tua cõpũct⁹ mag⁹ dei te fuuz esse
cognoui. Nã alter nescio q̃s mirabil̃ mo/
nachus mihi occurrẽs iniurias fecit. sed
ego illi plagas ꝓ verb̃ imposui. Tunc te/
nens pedes macharij ꝓclamabat dicens.

Nisi me monachũ feceris nõ desistã. Per gentesq; ꝑiter venerũt ad locuz in q̃ cesus frater iacebat. quẽ vtriq; tollentes. qꝛ gradi nõ poterat. manibꝫ in eccl'iaz ꝑtulerũt. Cũ aũt ceteri frẽs vidissent sacerdotez illum beatũ machariũ comitantẽ. stupefacti monachũ eũ cũ admiratiõe perficiunt Ac mlti ꝓpter illum ex paganis facti sũt xp̃iani. Dicebat aũt abbas machari⁹. qꝛ sermo suꝑbꝫ ⁊ malus etiã bonos viros cõuertit ad malũ. Sermo ꝟo hũilis ⁊ bon⁹ etiã bonos mutat ĩ meli⁹. Hoc ĩ vitaspa.

Adolescens post obitũ suum regratiabatur correctori suo.

Exemplũ xxxvij.

In monasterio nigri ordinis puer q̃daz nobilis tradit⁹ est a parẽtibꝫ disciplinis regularibꝫ educãdus. Et qꝛ puer decorus erat forma et aliis nature donis. Et suꝑ talẽ etatẽ morũ honorificẽtia gratiosus. Seniores ⁊ maxime q̃ officiis p̃erant puero vltra q̃ꝫ necesse erat habenas liberas relaxabãt. Prior aũt q̃ cõuentũ sub abbate regebat. discretiori regimĩe vt etati ei⁹ ꝓdesse putabat ipi ꝑoptime nature in talibꝫ indulsit. Quia vt dicit phs. Pueri nõ tm̃ monẽdi sunt sed hortandi. Aggressus est ideo aliq̃ntulũ insolentẽ puerũ ꝟbis. interdũ verberibꝫ etiaz ab illicitꝫ refrenare. Qui puer ad omnẽ informationẽ boni q̃si mollis cera pri⁹ correctionẽ accipiẽs in adolescẽtẽ sanctũ ⁊ ꝑfectũ creuit. et circa viginti annos etate finita mortu⁹ priori apꝑuit dicens. Tue correctioni gr̃as ago prior qui mecũ ꝓuidentiã hanc egisti ne insolentia puerili paulatim defluerẽ: ⁊ tandẽ ꝑuenirem in dãnationẽ. Hec vt dixit anĩa beata tanto resplenduit fulgore. vt vix in loco angulus remaneret qui ab illo lumine expers foret. Hec Guil'.

Iuuenis charitatiue correctus valde profecit.

Exemplũ xxxviij.

Quidã iuuenis religionẽ ingressus ceteros peccatꝫ suis scãdalizabat. q̃ charitatiue correct⁹ ab abbate intantuz ꝓfecit. ꝙ charitatiuis obsequijs q̃tidiẽ famulabat̃ fratribꝫ. ita vt etiã puluerẽ pedũ ipoꝝ deuote tergebat.

In discipulo de tempore.

Duo frẽs in vno monasterio. vn⁹ fuit gratiosus ⁊ accept⁹. Ali⁹ semꝑ accusabat̃ et corrigebat̃ in capitulo. Et idẽ frat̃ post obitũ suũ statim iuit ad celum. et alter ad purgatoriũ. Hoc quere in discipl'o de tꝑe sermone. lxiij. H.

Quidam monachus raptus est ⁊ vidit duos p̃latos accusari. ⁊ vnus ex correptione emendauit se. ⁊ alter spreuit ammonitionẽ ⁊ subitanee defunctus est. Hoc quere sermone. lxiij. E.

Crux sancta.

Signum crucis vincit demones.

Exemplũ xxxix.

Nobilis quidã erat q̃ multa ꝓmisit cypriano magistro in necromãtia. vt sibi ꝓcuraret puellã nomĩe Iustinã. quã ꝯcupiuerat hr̃e in vxorẽ. dyabolus a cypriano iubet̃ seducere puellã. Accedit dyabolus in specie nutricꝫ ⁊ persuasit ei. Illa sentiens se tẽptari. muniuit se signo sancte crucis. ⁊ statĩ dyabolus fugit. ⁊ redijt ad cyprianũ dicẽs. ꝙ nõ possꝫ eã seducere. At ille vocans fortiorẽ demonẽ. ⁊ misit eũ. q̃ in specie sororis accessit: ⁊ huic ꝯtigit sicut primo. Tandẽ misit magistrũ demonũ. q̃ accessit ad puellã in specie mr̃is ⁊ cepit flere dicẽs se male tractandã nisi nobili ꝯsentiat. mõstrauit mãmillas q̃bus eã lactasse dicebat. Tandẽ puella multũ temptata signo crucis se muniuit ⁊ ꝯfusus demõ recessit: reuersus ad cyprianũ oĩa ꝑ ordinẽ coact⁹ retulit Qd audiens cyprian⁹ ait. Abrenũcio tibi ⁊ oĩbꝫ opibus tuis. ⁊ credo in illũ cui⁹ crux tantam habꝫ efficaciã. Credibile est enĩ ꝙ ipe habeat maximã ꝟtutẽ. cui⁹ crux hꝫ tantã potentiã. Irat⁹ demon volens cyprianũ app̃hendere ⁊ affligere. Et ille muniẽs se signo sancte crucis demonez fugauit. Accessit aũt sanctã iustinã ⁊ ꝓstrauit se ad pedes ei⁹ ⁊ retulit ei oĩa. ⁊ baptisat⁹ est. ⁊ tãdem martir xp̃i est effect⁹. Qui cũ ad passionẽ traheret̃ a tortoribꝫ ammonitus vt nomẽ xp̃i negaret ⁊ vitaz sic saluaret. Respondit h̃ nõ posse fieri. qꝛ nomẽ ih̃u christi esset scriptuz in corde suo. Tortoribꝫ h̃ experiri volentibꝫ. cũ cor ipi⁹ scinderent. inuenerũt ꝑ modũ crucis aureis lr̃is nomen ih̃u xp̃i. ⁊ hoc in om̃i scissione siue in longũ siue in transuersum. ⁊ idem martyr cyprianus in vniuerso mũdo in oĩbꝫ missis quotidie nominat̃.

Puella quedam cum lactuca comedit

dyabolum. Exemplū xl.

Quella quedā in hortū ingressa: q̄ p lactucā ꝓspiciens ꝓcupiuit eā. ꝛ sīgno crucis oblita bñdicere auide momordit. sed arrepta a dyabolo ꝓtinus cecidit. Cūq; sic vexaret. sctō equicio nūciatū est vt veniret ꝓcit⁹ ꝛ orādo succurreret. morq; hortū idē pr̄ ingressus ē. cepitq; ex ore ei⁹ q̄si satisfaciens clamare ipe diabolus q̄ hanc arripuerat dicēs. Ego q̄d feci. Sedebā enī sup lactucaz venit illa ꝛ momordit me. Cui vir dei precepit vt abscederet: ꝛ locū in oīpotentis dei famula ampli⁹ nō hr̄et. Qui protin⁹ abscessit. nec eā vltra ꝓtingere pualuit. Hec Brego.

Item quersus q̄ vinū bibit sine licētia in ciuitate ꝛ dyabolū bibit cuz vino. et sic obsessus est. Hoc q̄re infra. xvi. O.

Cruce signatis Maria offert filiū suū Exemplū. xli.

Ruce signatis dat fili⁹ btē ỽginis. c Jacoby de vitriaco de seipso scribit dicēs. Cum ego semel in p̄sentia deuoti viri fratris symonis quersi cisterciensiuz ordis crucē p̄dicarē. multiq; relictis oīby ad crucez cuolarēt. Rogauit dn̄m ih̄m xp̄m vt sibi oñderet q̄le p̄mium cruce signatis datur⁹ esset. Qui statī rapt⁹ in spū vidit btām ỽginē filiū suū tenentē. Et q̄cunq; ꝓtrito corde ꝛ ꝓfessus crucē accipiebat filiū suū illi dabat.

Mulier quedā voluit retrahere iuuenē cruce signatū ꝛ man⁹ ei⁹ ꝓtracta est.

Exemplum xlij.

Doctor sacre theologie cū p̄dicaz d crucē in anglia. Juuenis accēsus zelo fidei assumpsit crucē. ꝛ mlier q̄ eundē hoīem dilexit: volēs eū retrahere p palliū. statim man⁹ ei⁹ ꝓtracta est. Que flens clamauit. heu heu manū amisi. Et ex informatiōe deuoti viri. pmisit ampli⁹ oīes promouere crucē assumētes. ꝛ contra hereticos transeuntes. ꝛ econuerso sanata est man⁹ eius.

Mulier voluit retrabere iuuenem ab assumptione crucis ꝛ excecata est.

Exemplū xliij.

Doctor quidā p̄dicauit quo xp̄s ꝛ d fides catholica ab hereticis deho nestaret. hoc q̄daz iuuenis audiens assumpsit crucē. amasia ei⁹ amplexibus nitebat eū retrahere. ꝛ statim ex vlti/one diuina cecata est in exemplū vt nullus causaz fidei impedire debeat. Que ciulās pmisit emendā vite sue. ꝛ doctor ꝛ ppls p ea orauerūt. ꝛ in ꝓspectu oīm statim sanata est. ꝛ postmodū pfectā ꝛ plenā penitētiam egit de peccatis. ꝛ in bono vitam suam laudabiliter finiuit. Hoc Vincentius in speculo hystoriali.

In discipulo de tempore.

Latro q̄ vnū pater nr̄ orauit añ crucifixum. ꝛ sic occisus ab inimicis: statim ad celū euolauit. Hoc quere in discipulo de tempe sermone. xlix. K.

Capitulum de D.

Damnantur multi.

Q, multi damnant.

Exemplum .i.

Magister parisi/ m ensis appuit epō post mortes ꝛ dixit. in malo statu sum. q̄z eternaliter dānatus sum. Et epūs interrogauit eū vtrū scientiā suaz adhuc hr̄et. Rñdit. nihil scio nisi tria. Primū q̄z eternalit dānatus sum. Scōm q̄z sententia irreuocabilis data est cōtra me. Terciū q̄ ppter delicias corpis et bonores mūdi p̄uat⁹ sum eternaliter visione dei. Et q̄siuit si mūdus adhuc staret. Et epūs dixit. cur ꝟ q̄reret. Rñdit. tot aīe illis dieby descenderunt in infernū q̄ vix credidissem tot hoīes esse in mūdo. Homines descenderūt ad infernuz sicut nix de celo. Exemplū ij.

Quidā cancellari⁹ parisi⁹ existens q oībus acceptissim⁹. q̄ ita facidul ꝛ lr̄atus fuit q̄n p̄dicauit q̄ p̄dicatores fratresq; miores oīby negocijs positis assidue interesse cupiebant. Qui postmodū cū laboraret in extremis epūs ciuitat⁹ diligētissime eū visitabat dicens. Precipio tibi in ỽtute sancte obediētie. si autoritas mea super te vim debeat hr̄e. sicut acceptioz in seculo me fuisti. q̄tin⁹ mihi infra tricesimū tuuz appareas de statu tuo me certificans. Obijt ille ꝛ tricesimo die cū epūs solus in camera sua sederet. ipe nigra cappa indut⁹ ꝛ fetens magis q̄ cadauer putridū sibi apparuit dicens. hic suz sicut p̄cepit mihi autoritas tua. Tūc epūs pterritus q̄siuit quo sibi esset. Rñdit. miser ego suz. ꝛ ꝓpetualit dānat⁹. q̄z bono

rem ⁊ scientiã quaz in seculo habui. ⁊ lau/
dem quã sepi⁹ beate marie obtuli. a d̃o ha
bere nolui. sed poti⁹ a meip̃o. ⁊ etiaz volu
ptatẽ carnis h̃re volui. q̃re ꝑpetualiter dã
nat⁹ sum. ita ꝙ nulla elẽosina nec orõnes
mihi prosunt. Et ab ep̃o q̃siuit q̃ hora in
mũdo eẽt. R̃ndens ep̃s dixit. hodie est tri
cesim⁹ dies ꝙ a seculo h̃ migrasti. Tũc di
xit cancellari⁹. ve ve nob̃ in ĩferno. Crede
bam⁹ ꝙ dies iudicij esset ꝯsummata. qꝛ si
cut nix cadit de celo. ita anĩe intrãt ad in/
fernũ. ⁊ valedicens ep̃o sic recessit.

Quidã habuit plura b̃ficia ⁊ dãnat⁹
est.

Exemplũ iij.

Quidã magn⁹ magister parisienſ.
in sciẽtia famosus. in hora mortis
visitat⁹ ab ep̃o. ⁊ monit⁹ vt saltez
in fine vite sue plura b̃ficia illicite deten
ta resignaret ⁊ vnũ retineret. Ille vero in
sua erronea opinione ꝑdurans. Tempta
bo inq̃t si põt aliq̃s cũ pluribꝫ b̃ficijs sal
uari. Post mortẽ suã ip̃e apparuit eidem
ep̃o suo oranti hora tercia. ⁊ interrogauit
ep̃s q̃uo se h̃ret. R̃ndit. ego sum in eternũ
dãnatus. Et cũ q̃reret quare. R̃ndit. pro/
pter elationẽ. Et cũ q̃reret ep̃s. q̃d esset de
opinione sua. R̃ndit. nihil adiuuerũt me
plura b̃ficia. Et addidit. dicite mihi. est
ne adhuc aliq̃s viuens in secl̃o. R̃ndit e/
piscop⁹. q̃uo tu cũ tant⁹ clericus sis q̃ris.
vt tam cito credis mũdũ esse finituz. Ille
ait. Quia certe exq̃ mortu⁹ suz tã magna
multitudo corruit in infernũ ꝙ vix credi
dissem tot viuẽtes esse sup̃ terrã.

Quinqꝫ milia hominũ obierũt ⁊ q̃ttu/
or ex illis solũmodo saluati sunt.

Exemplũ iiij.

Duo scolares in bona societate ex
istentes q̃daz die quoddã inter se
pactũ fecerũt. vt quicũqꝫ pri⁹ mo
reretur. alteri infra mensez apꝑeret. Post
aliq̃d tp̃s vnus ip̃orũ mortu⁹ est: q̃ alteri
apparuit in sedecimo die. Interrogatus
vero de valitudine ei⁹. R̃ndit. Nunq̃ ha
bui ita bene. qꝛ sum ĩ regno celoꝝ. Viuẽs
dixit. ꝑ que meruisti hec R̃ndit. qꝛ ego me
ad sumendũ corp⁹ xp̃i semꝑ cũ deuotione
preꝑaui. Sed dico tibi q̃n de h̃ mdo mi/
graui tũc quinqꝫ milia hoĩm moriebanť.
⁊ nullus eoꝝ saluat⁹ est nisi ego ⁊ alij tres
Et dũ viuens soci⁹ miraret̃. ille respõdit.
nõ mireris. qꝛ multi sunt heretici ⁊ incre/
duli ⁊ iudei ⁊ multi gentiles ⁊ multi mali
xp̃iani qui omnes damnanť.

In discipulo de tempe.

Decanus q̃ vigintiquinqꝫ annis in he
remo mãsit. ⁊ post mortẽ apꝑuit ep̃o suo:
⁊ dixit ꝙ triginta milia hoĩm obierunt il
lo die. ⁊ ip̃e ⁊ sanct⁹ Bernardus statim ad
celũ: ⁊ tres ad purgatoriũ intrauerũt. ⁊ a/
lij omnes eo die mortui ad infernũ descẽ/
derunt. Hoc quere in discipulo de tempe
sermone. cxlix. L. Decime.

Decime sunt plene persoluende.

Exemplũ v.

Miles quidã in dando decimas su
as tante erat virtutis ⁊ iusticie. vt
ei summũ esset studiũ illas ꝑsolue
re sine mora sine dolo ⁊ sine vexatiõe. Ha
bebat enĩ vineã q̃ndam q̃ circa decẽ carru
cas annuatim facere solebat. Tp̃e igitur
q̃daz vt postmodũ patuit. mag⁹ ex dei di/
spensatione q̃ꝫ ex aer⁹ temperie. postq̃ꝫ col
lecta est vinea vinũqꝫ exp̃ssum. vna tm̃ in
uenta est carruca. Quo audito miles ser/
uo suo memoriale verbũ r̃ndit dicẽs Qd̃
meũ erat dñs inq̃t mihi tulit. ego illi por/
tionẽ suã nõ auferam. vade ⁊ da sacerdoti
carrucã hanc ꝑ decima. qd̃ ⁊ factũ est. Eo
dem tp̃e german⁹ militis sacerdos quidã
iuxta vineã p̃dictã transiens. eamqꝫ refer/
tam vuis videns. mox ad fratrez intrans
de negligẽtia eũ arguit dicẽs. Quare non
dũ collecta est vinea vr̃a. R̃ndẽte illo: iam
collecta est. Sacerdos subiũxit. nequaq̃ꝫ
eam plenã vidi. Quesitũ ⁊ inuentũ est. nec
vnq̃ꝫ aliquo anno vberiores fructus fecit
q̃ꝫ illo anno. Desperatio.

Conuersus quidam desperauit: et se/
ip̃m submersit.

Exemplum vi.

Quidã cõuersus cuiusdã religiõis
a iuuentute vsqꝫ ad senectutẽ lau
dabiliter ꝯuersatus inter fr̃es. ita
vt nullus eo videret̃ religiosior ⁊ oĩbꝫ fer/
uentior. Nescio q̃ dei iudicio ita tristis et
pusillanimis est effect⁹ ꝙ tantũ de peccat⁹
suis timeret ⁊ de venia desperaret. vt nul/
lis scripturarũ autoritatibꝫ poterat erigi
nullis exemplis poterat ad spem venie re
duci. modicũ tamẽ creditur peccasse Cui
cum fratres dicerẽt. quid habet⁹. q̃d time
tis. quare desperatis. R̃ndit ꝙ nõ possuz
sicut ꝯsueui orõnes meas legere. ⁊ ideo ti

meo gebenne penã. Cũ autẽ infirm⁹ q̃dã mane ad magſtrũ ſuũ veniret dicẽs. Nõ poſſum diuti⁹ ꝓtra deũ pugnare. Illo v/ba eius min⁹ attendẽte. ad piſcinã mona ſterij iuit. ⁊ in ea ſe ꝓcipitans ſuffocat⁹ eſt Nec Ceſarius.

Mulier deſperata comedit araneaz: ⁊ beata virgo ſubuenit ei.

Exemplũ vij.

Mulier quedã ꝓpter peccatoꝝ ſuo rũ frequentiã ⁊ frequentez recidi/ uationẽ lapſa in deſperationẽ. vt ſe occideret venenoſaz araneã deglutiuit. Appropinquãte aũt morte. cõpuncta ce/pit cũ lacrimis matrẽ miſericordie inuo/care. Audiuit itaq̃ vocẽ dicẽtẽ ſibi. Fra/ter iordanus ordinis ꝓdicatorũ ventur⁹ eſt modo. ipm voca. dicens te a me miſſaz ad eũ. ⁊ ꝓfitere illi ⁊ ſalua eris. Uenit ſan ctus ⁊ ꝓfeſſa eſt peccatrix. ⁊ cum vomitu peccatorũ araneam ⁊ venenuz euomuit. deo gratias agẽs ſanata pleniſſime. Nec in vitaſpatrum.

Paſſio chriſti aufert deſperationem

Exemplũ viij.

Uidã ſceleratiſſim⁹ moriens de/ſperauit. Cui apparuit btũs dñi cus cui deuot⁹ erat dicẽs Cur fi/li ꝓpter enormitatẽ pctoꝝ deſperas. p q̃z medicina ⁊ totius mundi dolor xpi fuit infinitus. cui⁹ medicine efficaciã contem plando infinitã nequaq̃ deſperabis. Nã minima xpi ſanguis gutta ſufabundat ⁊ tollit oĩa peccata mũdi. vnde ꝓtrit⁹ ille penitentiã fecit ad vitã. ⁊ ſic ſaluat⁹ eſt.

In diſcipulo de tempe.

Quidam reputabat quaſi ſanct⁹: ⁊ tñ in agone deſperauit. et ſic damnatus eſt. Hoc quere in diſcipulo de tempore. ſmone. cxxxi. ℙ. ℂ xxxiiii ℂ

Item qui dixit in agone. impoſſibile ẽ q̃ deus ignoſcat mihi peccata mea. Hoc quere ſermone. cxxxiij. ℂ xxxi ℂ

Quidam qui voluit abſq̃ omni pecca to viuere. ⁊ ſic deſperauit. ſic tamen q̃ ſur rexit eo nuerſo. Hoc quere de tempe ſer/mone. ix. H.

Heremita qui reduxit deſperatũ. ⁊ ſic meruit duplicem coronã. Hoc quere ſer/mone. xxx. H. Detractio.

Fratres detraxerunt morienti.

Exemplũ ix.

In monaſterio ſancti gregorij fra/ter q̃dã vi febriũ ⁊ caloꝛe vltimuz flatũ emittere videbat. ſz cũ circũ ſtantes monachi: p ſalmodiã intermitten tes ei detrahebãt ipe reuiuiſcens ait. par/cat vob frẽs de⁹. q⁹ mihi detrahere volui ſtis. Hã impedimentũ non modicũ mihi generaſtis. Hã tam a vobis q̃ a dyabolo ſub vno tpe accuſat⁹. neſciebã cui calũnie p̃mitt⁹ rñderem. ſed ſi q̃z q̃libet mi/grantẽ viderit⁹. eidẽ nõ detractionẽ ſz cõ/paſſionẽ impendat⁹. vtpote q̃ ad tã diſtri/cti iudic⁹ iudiciũ cũ crimĩatore ſuo vadit

Miles quidam detraxit alĩ militi de/functo qui apparuit ſibi.

Exemplum x.

Miles quidã iacens in lecto cũ vꝛ/ore detraxit alĩ militi defuncto. q̃ apparuit ſibi dicẽs. Indulge mi/hi. ⁊ dicebat ſe eſſe in magnis penis pur/gatorij. ⁊ miles q̃ſiuit vtrũ ſibi poſſit ſuf/fragari. Rñdit q̃ ſic. Et ille. vis vt iſte o/ret ꝓ te. Tũc ille exagitauit caput ⁊ ſignifi ret q̃ nõ placeret ſibi q̃ ille ꝓ ſe oraret. q̃ in pctis eſſet. Tũc ille dixit. vis vt ille here/mita ſanct⁹ ⁊ deuotus ꝓ te oꝛabit. Et ille dixit. vtinã iſte ꝓ me oꝛaret faciliter poſſz me liberare. quia amicus dei eſt.

Detractor laniauit in extremis ꝓpriã linguam cũ dentibus ꝓprijs.

Exemplũ xi.

Acerdos quidã intantũ vicio lin/gue deditus erat. vt q̃ſi oĩb⁹ detra haret. ⁊ alios homies grauit infa maret. h aũt ante mortẽ rapt⁹ in furiã. tã/to in ſe deuaſtat⁹. vt ꝓprijs dentibus lin/guã maliloquã laniaret. ⁊ palaz cũ ctz oſtẽ deret que lingua ſua doloſa egerat. ⁊ vene nũ aſpidũ ſub labijs ei⁹ q̃ſi ſepulcruz pa/tens guttur illi⁹ fetorẽ deterrimũ anhela ret. In diſcipulo de tpe.

Quidam detractor infamauit ſacerdo tes ⁊ religioſos. ⁊ eius lingua non potuit putreſcere. Hoc quere in diſcipulo ꝺ tem poꝛe. ſermone. xci. I.

Itẽ duo ſocij: ⁊ q̃rũ vn⁹ erat detractoꝛ peſſim⁹ in extremis vidit albatos homieſ man⁹ extendẽtes et conquerẽtes de eo. et ſic deſperauit. ſmone. cxi. H.

Itẽ eps ꝓbus ⁊ deuot⁹ punitus eſt in purgatorio ꝓ ſetorẽ famuli ſui q̃ ardebat in inferno. q⁹ audiuit detractiões illi⁹ fa/

muli: ⁊ eũ nõ semꝑ correxit. ser. xc. J.

Discretio.

Duo fratres noluerunt cibum sumere nisi quem deus eis mitteret.

Exemplũ xij.

Duo fratres habitauerũt vltra illam heremũ vbi quondã fuit sanctus anthoni⁹ cõmorat⁹. q̃ eũtes ꝑ desertũ decreuerũt nõ sumere cibuz nisi quẽ de⁹ illis trãsmitteret. Cũqꝫ errantes eos ꝑ deserta ⁊ deficiẽtes iã fame ꝯspexissent a longe maxites q̃ gens cũctis nationibꝫ crudelior est. Non enĩ eos ad effusionẽ sanguinis desideriũ ꝑde. sed sola ferocitas mentꝭ instigat. Uisis ꝯ eis ꝯtra naturã ferocitatꝭ sue cũ panibꝫ illis occurrerũt Tũc vn⁹ ex ill' fratribꝫ subueniẽte discretione velut a deo porrectos sibi panes cuz gratiarũ actione suscepit. reputãs escã sibi diuinit⁹ ministrari. nec sine iussu dei factũ esse dicens. vt illi q̃ semꝑ hoĩm sanguine gauderẽt. nũc deficientibꝫ eis vite substantiã largirent̃. Alius vero recusans cibũ velut ab hoĩe sibi oblatũ inedia ⁊ labore ꝯsumpt⁹ est mortu⁹. q̃rũ initia q̃ꝫ uis reprehensibili ꝑsuasione descẽderint. vnus tñ subueniente discretione id qđ incaute ꝯcepat emẽdasse cognoscit̃. Ali⁹ aũt stulta ꝑsumptiõe ꝑdurans mortẽ quã dñs ab eo auertere voluit ipe sibi cõstituit. Hec ĩ vitaspatrũ.

In discipulo de tꝑe.

Senex q̃ viginti annis habitauit ĩ heremo: ⁊ postmodũ ꝓiecit se in ꝓfundaz foueã ex iussu dyaboli quẽ credebat esse angelũ dei. Hoc q̃re in discipl'o de tꝑe. ſmone. xviij. Q.

Capitulũ de E.

Ebrietas.

Ebriosus quidã in extremis vidit infernũ apertũ

Exemplũ .i.

Faber quidam qui alijs euntibꝫ ad ecclesiaz ipe in fabrica sua remanebat ebrietati et illecebris carnis frequẽter vacabat. q̃ subita infirmitate infirmat⁹. cũ ab alijs ꝑmonere t̃ ad pñiam. desperans cepit clamare se nõ posse penitere. Quia sicut beat⁹ stephanus vidit celos aꝑtos. Sic ipe vidit infernũ apertuz ⁊ locũ sibi paratũ apud pylatũ caypham ⁊ iudam. et alios q̃ xp̃m occiderũt. Et p⁹ dixit sibi iudiciũ instare. nec sue salutꝭ spẽ suꝑesse ꝓpt̃ ebrietates suas cõtinuas. Et hec dicẽs mortu⁹ est. longe ab alioꝝ sepultura posit⁹: nec aliq̃s ꝓ eo aliqđ suffragiũ ausus est facere. Hoc Beda in gestis anglorum libro. v.

Peregrinus quidã vestem pro vino exposuit.

Exemplũ .ij.

Peregrinus q̃dam vestẽ suam pro vino forti exponens intantuz bibit q̃ inebriat⁹ ẽ ⁊ alienat⁹ est mẽte. vt q̃si mortu⁹ estimaret̃. Eadem hora duct⁹ est spũs ei⁹ ad loca tormentoꝝ. vbi sup̃ puteũ operculo igneo tectuz residere ꝯspexit ipm principẽ tenebraꝝ. Iterũ int̃ ceteras anĩas adduct⁹ est p̃lat⁹ quidã q̃m princeps multũ salutans cũ calice igneo sulphureũ potũ ei ministrãs. Qui cuz bibisset amoto operculo missus ẽ in puteuz igneũ. ꝑegrin⁹ aũt hec vidẽs ꝑterrit⁹ est. Tũc clamabat dyabolus fortiter. adducite huc illũ ꝑegrinũ q̃ vestez ꝑegrinationis sue vino exponẽdo inebriat⁹ est. Quo audito ꝑegrin⁹ ad bonũ angelũ q̃ eũ illuc deduxerat respiciẽs. ꝓmisit deo ⁊ sibi q̃ nunq̃ ampli⁹ inebriaret̃. dũmodo illa hora liberaret eũ. Qui mox ad se reuersus diez ⁊ horam notauit. rediensqꝫ in terrã suã. dictũ prelatũ eodẽ tempe obijsse cognouit. Hec Arnoldus.

Ebriosus quidã occidit patrẽ ⁊ mr̃em in ebrietate.

Exemplũ iij.

Ebriosus q̃dã qui cũ venisset đ taberna ebri⁹. occurrit ei pr̃ suus arguens eũ quẽ cũ crederet aduersariũ esse. extracto gladio occidit eũ. Et cuz mater de nocte ad clamorẽ occurreret idẽ ei fecit. ⁊ captus est ⁊ tentus obstupuit in mane se talia fecisse.

Ebriosus occidit regem ⁊ filios suos.

Exemplũ iiij.

Quidã homo fidelit̃ ſuiuit cuidã regi. ⁊ dũ vitã suã ieiunus bñ regeret. ⁊ suo dño seruitia sua bene placerent. Qui cum missus fuit ad conuiuium. ⁊ cũ ibi inebriatus fuisset occidit regem ⁊ filios suos. Sic ⁊ nos dum ieiunamus fugiũt vicia a nobis. dũ vero inebriamur interficim⁹ om̃es ꝟtutes. ⁊ regez id est anĩam ⁊ rationẽ. ⁊ filios suos. id est q̃nqꝫ sensus cum quibus corpus ⁊ animã regere debemus.

Ebriosus vidit duo pro vno.

Exemplū v.

Rusticus inebriat⁹ videbat duo ꝓ vno: ⁊ mlieri imposuit adulteriū dicens eā q̄ttuor pueros hr̄e cum nisi duos hr̄et: ⁊ ip̄a dicebat se ferruz igni tū portare in signū ꝙ eēt īmunis ab adul/ terio. ⁊ vomere posito in igne dixit mlier porrige mihi vomerē ignitū. ⁊ ego porta/ bo in signū innocētie. Et ip̄e volens ferrū porrigere mulieri cōbussit man⁹. et sic ad sobrietatem reuersus cognouit se errasse ⁊ inebriatum fuisse.

Ebriosus quē inebriatū fecerunt mo/ nachum.

Exemplū vi.

Quidā ꝯsueuit adeo inebriari ꝙ q̄ si insensibil' videbat̄. ⁊ odiosus fa ctus est vxori intantū ꝙ eo relicto alteri adherebat. Sz qr eo ad nutuz vti n̄ poterat. mole viri oppressa cogitauit ꝙ a se eū repelleret. Et cuz vna vice inebriat⁹ sic fuisset. ita ꝙ oīno insensibil' videbat̄ et anīo alienatus. ip̄a vocans monachos di xit eū laborare in extremis. et ꝙ vestirent eū habitu religioso ⁊ facerēt eū monachū quod ip̄e petiuerat cum esset sane mentis Qd̄ ⁊ ip̄i monachi amore pecūie libenter fecerūt. Quē tonsuz ⁊ vestitū portauerūt ad abbatiā. Ip̄e autē de mane vino dige/ sto inuenit se monachū. Et audiēs ab vx ore ⁊ monachis ꝙ fuisset in extremis. ⁊ fe cisset votū deo ⁊ beate marie ꝟgini ⁊ om̄i bus sanctis. p̄ verecundia mansit in ordi ne ⁊ ampli⁹ melius vixit.

In discipulo de tp̄e.

Ebriosus noīe Udo. q̄ frequenter iuit ad tabernā. cū ad ecclesiā ire deberet q̄lem potū ⁊ qualē lectū ⁊ quale balneū iam ha bet in inferno. Hoc quere in discipulo de tp̄e sermone. lxij. y.

Item miles q̄ apparuit post mortē fi/ lie sue cū crusibulo in q̄ erat sulphur ⁊ ig/ nis. Hoc quere sermone. xcix. P.

Itē bibulus q̄ tenuit cyphū in manu ⁊ dixit in ludo tres soluit. ⁊ sic subitanee o/ bijt. Hoc q̄re de tp̄e sermone. lx. Q.

Item qui in taberna vendidit animaz suam qūo dyabolus eū rapuit cū corp̄e ⁊ anīa. Hoc q̄re sermone. cxxxij. H.

Item hospitem bibulorum ⁊ lusorum quem dyaboli cuz corpore ⁊ anima rapu/ erunt. Hoc q̄re de tp̄e. sermone. cxliiij. A

Elemosina.

Elemosina danda est in p̄senti vita

Exemplū vij.

Legit̄ de beato ludouico rege frā/ cie ꝙ infirmat⁹ vsqz ad mortē con uocauit om̄es suos nobiles me/ dicos ⁊ clericos theologos ⁊ religiosos et eos cōsulens an possit curari. Et audito ꝙ nō. Rn̄dit. Nūc patet ꝙ diuitie mee nō prosunt quib⁹ potētissim⁹ ⁊ ditissim⁹ rex sanari nō pōt. Unde nisi ꝓximis ⁊ paupi bus in elemosinis subuenissem ad eternā vitam modo nō venirem.

Quidā habuit mensam plenā ante se ⁊ vacuam retro se.

Exemplū viij.

Heremita quidaz vidit in visione multas anīas in diuersis statibus Inter q̄s vidit vnū virū sedentez ⁊ stabat vna mēsa ante eū repleta oīb⁹ bo/ nis. Alia mēsa stabat retro eū vacua. quē q̄siuit q̄d hoc notaret Rn̄dit. mensa illa q̄ stat añ me sunt op̄a misericordie que feci ante mortē ⁊ illis bonis modo vtor. Mē sa vero retro me posita est ꝙ disposui cuz adhuc viuerē ⁊ mādaui vxori ⁊ puer⁹ me is vt anīe mee subuenirēt in elemosinis ⁊ suffragijs ⁊ in testamētis. Et ecce adhuc vacua est: qr occupauerūt se tp̄alib⁹ rebus diuidēdis. ꝙ mei obliti sunt. Un̄ dicit sa/ piens. Fac bn̄ dū viuis post mortē viue re si vis. Un̄ etiā Amb. Hoc tm̄ tuum re puta qd̄ paupibus erogasti.

Quidā vendidit triginta libras q̄s pro pter deum dedit ⁊ misere obijt.

Exemplū ix.

Quidā diues in infirmitate nimia timēs mortē tulit triginta libras ⁊ distribuit paupib⁹. Factum est aūt vt ꝯualesceret de īfirmitate cepit peni tere ꝙ h̄ fecerat. h̄ vero amicū quēdaz ha/ buit virū religiosuz cui ip̄e diues dixit co gitationē suā. penitet me ꝙ h̄ feci. Qui di xit. Gaudere te magis oportet in hoc. qr qd̄ paupibus dedisti: deo dedisti. ⁊ ip̄e ti/ bi reddet in futuro. Sz ille n̄ acq̄escebat ꝟbis eius Ait ei. Ecce triginta libras do tibi vt eam⁹ simul ad sanctā mariaz ⁊ dic ibi. Ego nō sum ille qui distribuit paupi bus trigīta libras. sz iste est demonstrādo me. Ille vero accipiēs triginta libras ab alio gauisus. p̄rexit g̊ ad sanctā mariam ⁊ fecit sicut ille p̄dixerat. Contigit aūt cuz

egrederet de templo portãs secũ pecuniã quã recepat. ⁊ cũ egressus eẽt ianuã cadẽs in terrã mortu⁹ est. Hec vidẽtes q̃ aderãt dixerũt ei q̃ pecuniaꝫ illi dederat. Accipe pecuniã tuã. Ac ille rñdens dixit. Nõ faciã. Exq̃ enĩ obtuli deo ipi⁹ est. sꝫ magꝭ detur paupib⁹. qđ ⁊ factũ est. Om̃es enĩ qui venerũt ⁊ audierũt hec glorificabant deũ qui facit mirabilia solus.

Quidã cũ triginta libris fabricauit sibi palatiũ in celo. Exemplũ x.

Legit in vita sancti iohãnis elẽosinarij q̃lit gl'ia dñi misericordibus est oñsa. ꝙ cũ q̃dã ep̃s trullus iuisset ad alexandriã ⁊ triginta libras auri expenderet ꝑ palatio fabricãdo. quez iohes p̃dict⁹ inuitãs ad domũ suã monuit eum dicẽs. Hoc esse edificiũ ⁊ thesaurũ ep̃orũ refouere paupes ihu xp̃i. q̃ ad ei⁹ p̃dicationẽ p̃dictũ aurũ reddidit ip̃i sctõ iohãni ad dandũ paupib⁹. sꝫ postea penitẽs de p̃dictis cũ esset auar⁹ decidit in lectuꝫ. Qđ sanct⁹ iohes audiẽs aurũ eidez remisit. q̃ statim curat⁹. Iterꝫ inuitat⁹ cuꝫ eo comedit. Et postmodũ in extasi posit⁹ ductus est ab angl'o ad palatiũ mire pulcritudĩs. mirũ hñs splendorẽ. ⁊ portã aureã. in q̃ erat scriptuꝫ. hec fuit requies eterna trulli ep̃i. Qui cũ h̃ legeret. attẽdẽs mirã pulcritudinẽ ei⁹ dixit angel'. delete hũc titulum ⁊ scribite. Hec requies erit iohis patriarche Sed hac visione territ⁹ nõ solũ predictas libras auri paupib⁹ erogauit. sꝫ etiã post magn⁹ elemosinari⁹ factus est.

Hortulanus quidã collegit lagenã cũ denarijs. Exemplũ xi.

Fuit quidã hortulan⁹ q̃ oẽm laborem suũ in elemosinã expendebat ⁊ tm̃ sibi retinebat ꝙ ad solũ victũ sibi sufficeret. Immisit aũt dyabol⁹ ĩ cor ei⁹ ꝙ colligeret sibi aliquã pecuniã dicens ei. vt cũ senueris aut egrotauerꝭ opes habeas ⁊ expensas. Et impleuit lagenaꝫ de nũmis. Contigit enĩ post h̃ infirmari euꝫ ⁊ putrefieri pedẽ ei⁹. q̃ expendit ꝑ medicina q̃dq̃d collegit ⁊ tñ nihil ei ꝓfuit. postea vero venit ad eũ quidã exptus medicus ⁊ dixit ei. Nisi inscideris pedẽ tuũ aliter sanari nõ poteris. ⁊ ꝯstituerũt diẽ abscindẽdi pedẽ. Et ecce ip̃a nocte rediẽs hortulanus ad se p̃niaꝫ egit de his que gessit: ⁊ fleuit cum gemitu dicens. Memor esto dñe operꝫ meorꝫ priorꝫ q̃ faciebã laborãs ĩ horto ⁊ qũo paupib⁹ ministrabã. Tũc apparuit ei angl's dñi dicens. Ubi sunt nũmi tui q̃s collegisti: ⁊ vbi est spes tua de q̃ tractasti. Et intelligẽs ille veniã p̃cabat. promittens hoc iã de cetero nõ facturũ. Tũc angl's tetigit pedẽ ei⁹. ⁊ ꝯfestim sanat⁹ est. Et exurgẽs mane abijt in agꝫ opari. Ueniente igit medico vt secaret pedẽ ei⁹. Dicũt ei. iaꝫ san⁹ fact⁹ est. ⁊ mane hodie exijt opari in agꝫ suũ. Et vidẽs eũ sanũ fodiẽtẽ terrã glorificabat deũ Hoc ĩ vita spatꝫ.

De duob⁹ fratribus date ⁊ dabit vob. Exemplũ xij.

Abbas quidã de ordine nigroruꝫ hospitalis erat valde deuot⁹ ⁊ circa paupes misericors multũ. Et qꝛ in opib⁹ misericordie feruid⁹ fuit. tales dispensatores domui ordinare studuit. q̃ ei⁹ feruorẽ nõ impedirẽt: sꝫ magꝭ intenderent. Et q̃nto plures suscepit ad domum ei⁹. ⁊ q̃nto plus charitatꝭ opa paupib⁹ exhibuit: tanto illi ⁊ domui ei⁹ dñs benedixit. Post cui⁹ mortẽ ei⁹ successor stimulatus auaricia. pietatꝭ officiales amouit. et eos q̃s tenaciores nouerat instituit. ⁊ ait. p̃decessor me⁹ nimis erat dapsilis ⁊ indiscretus. ⁊ iõ officiales ei⁹ amoui. Sed sic ordinare debem⁹ expẽsas monasterij atqꝫ tpare. vt si forte seges nr̃a grandinata fuerit ⁊ tpa chara euenirẽt. habeam⁹ vñ pauperib⁹ subueniam⁹. hmõi ꝟbis suã auariciã pallians hospitalitatẽ exclusit. etiã cõsueta bñficia paupib⁹ subtraxit. Charitate igit subtracta ꝓficere nõ potuit monasterij suba. ĩmo breui tpe ad tantã paupta tem deuenerũt. vt vix hr̃ent qđ mãducarent. Die vero quadã vir quidã venerãde etatis venit ad portariũ q̃siuitqꝫ hospitium Quẽ ille quidem clanculo collegit. ac hospitalitatis officium sibi exhibuit. Et adiecit ille. Nõ tu ammirari ⁊ turbari debes bone vir ꝙ tam negligẽter tibi ꝓcuro qꝛ necessitas in causa magna est. aliquando talẽ vidi statum monasterij: vt si aduenisset ep̃s in magna q̃ntitate ⁊ charitate ⁊ abundantia fuisset receptus. Rñdit ille senex dicens. Duo frẽs expulsi sunt de monasterio isto. nisi illi fuerint reuersi. nunq̃ꝫ bonus erit status eius. Quorum vn⁹ vocatur date. alter ꝟo dabit. Sicqꝫ ab ocul' eius recessit. Puto aliquaꝫ ꝑsonam fuisse

angelicā ꝑ quā dñs indigētiā fratrū ⁊ de/
fectum illoꝝ reuocare voluit charitatiue.
Portari⁹ aūt cū esset laycus. noīa eadē cō
siderauit abbati et fratribꝫ audita recita/
uit. Resumpta est hospitalitas. ⁊ cepit eis
mox dñs bñdicere vt pri⁹. Et merito. In
om̄i enī religione vbi isti duo fratres. s. da
te ⁊ dabit̄ fuerint. nunq̄ꝫ necessaria defici
ent. Sicut legim⁹ de sanctꝭ patribꝫ ꝙ ita
charitatiui erant. ꝙ etiā sanctos angelos
hospitio receperūt. ⁊ q̄ eis mittebant̄ aliꝭ
fratribꝫ mittebant.

Defunctus quidā dixit centuplum re/
accepi. Exemplū xiij

Cum quidā eps p̄dicaret inter sa/
racenos. quendā eoꝝ ꝯuertit ⁊ ba
ptizauit. postea aūt cū suaderet ei
ꝙ faceret opa misericordie. dicēs ꝙ h̄ dñs
diceret in euāgelio. Centuplū accipietꝭ. ⁊
cū admonuisset eū ad ꝑfectionē euāgelicā
Ille venditꝭ oībus dedit paupibꝫ ⁊ obdor
miuit in dño. Cū aūt filij ei⁹ traherēt epi
scopū ad iudiciū. impetētes eū corā iudi/
ce saraceno de hoc qd̄ p̄ri ꝓmiserat. s. cen/
tuplū accipietis. ⁊ intantū p̄r nunq̄ꝫ acce
pit. ⁊ ꝓpter ei⁹ ꝓmissum nos exheredita/
uit. Quibꝫ eps rñdit. īmo deus ei reddit ī
vita eterna. ⁊ ꝙ hoc ꝓbaret adduct⁹ ad tu
mulū mortuuꝫ adiurauit in noīe dñi nr̄i
hiesu xp̄i vt diceret sibi vtrū sibi bene fue
rit solutū de ꝓmisso. Rñdit mortu⁹ om̄i/
bus audientibꝫ. centuplū accepi ⁊ vitaꝫ e/
ternā possideo. ⁊ de h̄ littere inuente sunt
in manibꝫ ei⁹. s. defuncti. Hec Arnold⁹.

Ancilla inuenit econuerso cistaꝫ reple
tam farina. Exemplū xiiij.

Erat circa montes alpiū ⁊ anglicū
mare fames ꝑualida. ita vt cōmu
nis multitudo ppl'i fame morere
tur. Tunc q̄dam matrona genere p̄clara.
⁊ opibus mis̄icordie dedita. egenis cepit
sine pondere mensura ⁊ numero liberali/
ter erogare. Qd̄ cernens vir ei⁹ miles ar/
tauit eā. ⁊ farine mensurā certaꝫ ꝑ singl'as
hebdomadas dari fecit. q̄ vna die q̄si totū
expendit. supueniens q̄daꝫ paup ⁊ rogās
elemosinā. vñ dña ancille p̄cepit vt petēti
daret. ⁊ diligent̄ scopata cista in qua fari/
na reposita erat si q̄d inueniret paupi af/
ferret. ⁊ fecit ancilla vt dña iussit. Et post
hūc supuenit ali⁹. q̄ se nihil comedisse in/
fra biduum deplorabat. Qd̄ vt dña audi
uit fleuit ⁊ iterato iubet ancillā scopare ci
stam ⁊ paupi aliq̄d imptiri Jurat ancilla
nihil in cista penit⁹ remāsisse. sed instante
cū lacrimis dña vt attēptaret. Currēs im
patiēter ⁊ cistā aperiens. plenā florentissi
ma simila mox inuenit. Ad cui⁹ contuitū
ancilla clamās horrifice cecidit in extasi
supina. Clamore audito dña accurrit. ac
currit dñs. accurrerūt ⁊ famuli. ⁊ viso mi
raculo in cōmuni dñm bñdicebāt. Mox
vir ip̄e horreū letus aperiens oībꝫ illa die
venientibꝫ dedit. nec defuit annona cista/
rū. do nec supueniente augusto ꝓpiciaret̄
dñs ppl'o suo quē afflixit. Dixit aūt mihi
dictus miles marc⁹ noīe. ꝙ nisi fuisset di/
uinū miraculū nequaq̄ꝫ mihi tria horrea
vel q̄nq̄ꝫ suffecissent. Hec Guil'.

Nobilis quidā vestes dedit ꝓpter deū
Exemplū xv.

Nobilissimus ac potentissim⁹ in
baronibꝫ gallie comes carnotensi
um ac blesensiū noīe theobaldus
liberalissim⁹ om̄i suo tp̄e extitit in donā/
do. Iste hyeme que tūc solito magꝭ horre
batur ꝑviā cū multitudine trāsiens. obui
um habuit paupem nudū. Quo clamāte
rñdit comes. Quid petis. Rñdit pauper.
Da mihi inq̄t cappam quā habes indutā
nec mora. comes extractaꝫ cappam dedit
pauperi dicens. quid ampli⁹ petis. Cui
paup. Da mihi ⁊ palliuꝫ qd̄ habes. Quo
statim habito petiuit tunicā. quam vt co
mes dedit remansit in vestibꝫ lineis. Cui
paup. vides inq̄t comes ꝙ caput habeaꝫ
rasum ⁊ nudū da ⁊ pileū. tūc comes pau/
lulū erubescens. qꝛ calu⁹ erat. inq̄t Nunc
enī charissime nimis insistꝭ. qꝛ h̄ carere nō
possum. Hoc dicto relictꝭ vestibꝫ pauper
euanuit. Comes de eq̄ cadens lamētabi/
liter fecit. ⁊ om̄i tp̄e postea tale q̄d cauens
om̄i petenti se tribuit. Hec Guil'.

In discipulo de tempe.

Petrus telonarius qui primo parcus
fuit. ⁊ postmodū fecit seip̄m vendere ⁊ pre
cium dare in elemosinas pauperū. sermo
ne. lxxxi. B.

Item senex cum iuuene habuerunt cō
munē vitā. ⁊ semꝑ senex plus habuit quā
tumcunq̄ꝫ pauperibus dedit. Hoc quere
sermone. cl. T.

Mechanic⁹ qui nisi vnū denarium ha
buit. volens aliq̄d emere ad comedenduꝫ

ꝛ eundē denariū dedit cuidā paupi ꝓpter deū. ꝛ angl's portauit sibi viginti solidos Hoc quere sermone. ciij. A.

Mulier q̄ dedit paupi denariū dicēs. plus tibi dedi q̄z deus mihi dedit. Hoc q̄ re sermone. cl. P. Ecclesia.

Dyabolus scribit ꝟba inutilia prola/ta in eccl'ia.

Exemplū xvi.

Cum beat⁹ martinus epūs celebra ret. tunc beatus Briccius adhuc puer vidit dyabolū scribentē re/tro altare petīm qđ fiebat in eccl'ia. loquē/do. ridendo diuinū officiū impediendo. ꝛ cū deficeret cartha dyabolo. volēs illaz in quā scripsit extendere traxit cū dentibus q̄ corrupta collisit caput ad murū. vnđ ri sit sanct⁹ briccius. post missam arguebat eū sanct⁹ martin⁹ đ risu. ꝛ ille dixit ei cau sam. Et iurat⁹ dyabolus dixit q̄ scripse rat ꝟba inutilia. risus ꝛ dissolutiões q̄ fi/unt in eccl'ia. Statim beat⁹ martin⁹ p̄di cans verbū dei ꝛ oībus adhortaꝫ ad con fessionē coegit dyabolū delere qđ scripse/rat. Uñ etiā dicit de hoc in decre. Nemo debet in loco orōnis intendere fabul' ocio sis. di. xxv. Qui in aliud.

Quidā furati sunt in eccl'ia. ꝛ postmo/dum suspensi.

Exemplū xvij.

Ecclesiam sancti martini fures in fringētes quosdā thesauros vna/ro decorata asportauerūt. Qui cum eēnt plures crucē duob⁹ cōmittētes. ipi cū the sauris abierūt. Mane igit cū tantū sacri legiū ad noticiā epi pueniss̄et. dolēs valde ꝛ maxime de cruce ob portionē ligni dñi/ci. Milites cū cōsilio canonicoꝝ p diuer/sas prouincias miserūt: q̄ fugiētes inseq̄/bant. Hij vero q̄ eandē portabāt. p stratā publicā incedebant. Ad q̄s cū pueniss̄ent milites nihil de eis suspicātes ptransiert ipūs vero in quez peccauerūt fures a sen/su alienauit. gressuz fixit. ita vt a strata de clinantes paludē intrarent. nec tīm motis pedib⁹ pcedere possent. Altera vero die p dicti milites cū fures pene in eodē loco: ꝛ maxime lutuz calcando vidiss̄ent. mirati dixerunt. Isti sunt homies q̄s heri hic di mis̄imus. ad quos cū vnus clamasset. bo ni homies male inceditis. quare nō ascen ditis in stratā rectam. Responderunt illi. bene incedimus. nō vos sollicitet iter no/strū. Tunc vn⁹ ex militib⁹ deo inspirante dixit ad socios. aliq̄d istud ꝓtendit. forsi/tan rei sunt teneamus illos. Ad quos cū descenderēt. illi crucē paludi immerserūt. Interrogati vero de furto responderunt Nos crucē tulim⁹ ꝛ vbi sit scimus. sed ni si certi simus de vita nunq̄ ostendemus Quid plura. Ducunt ad episcopū gratia crucis ꝓmittit immunitas. Crux ostensa reportat. extra prouinciā fures proscribū tur. Et q̄z iustus iudex de⁹ nullū peccatū dimittit inultū. ꝛ sepe peccatū punit pec/cato. permisit vt die quadā iterū eccl'iaz infringerent in qua capti sunt et suspensi. Hec Cesarius.

Julianus apostata a sancto mercurio interemptus est.

Exemplū xviij.

Julianus impator q̄ erat aposta ta a fide xp̄iana. cū ad quoddā p̄li um ꝓperaret mandauit sctō Ba/silio cesariensi epo vt sibi suoq̄ exercitui necessaria ꝓuideret. Quo rñdente. q̄ res eccl'ie nō essent sue sed ih̄u xp̄i patrimoni um. ꝛ deo militantiū. nō predonū. Cū tīm currum oneratū cū victualib⁹ p redimen da vexatione dedisset eidē: iratus cesar et feruens iurauit q̄ in reditu suo suaz eccle siam destrueret. Episcop⁹ vero confidens in dño ꝛ in regine celi p̄sidio. indicto ieiu nio orationib⁹ letanijs et elemosinis stu/debat cū omni pp'lo ꝛ clero deum precari. Episcop⁹ vero in orōne prostrat⁹ eccl'iā suam beate virgini dedicatā fidelit cōmē/dauit. Interim spirit⁹ eius vsq̄ ad thro/num dei rapit. ibiq̄ audiuit mariā de de/structione eccl'ie sue filio suo querulantez Dic ab omnib⁹ req̄rit quis velit sue iniu riam matris vindicare. Dox sanct⁹ mer curius martir xp̄i q̄ in eadē eccl'ia sepult⁹ est. pre oīb⁹ se obtulit ad vindicandum Egressus igit de tūba ꝛ armis suis indu tus ad exercitū puenit. ꝛ omissis oīb⁹ alijs sibi locū dantib⁹ istū iulianū hasta p fodit. Qui sumpto ppio sanguine piecit in celū dicens. vicisti nazarene vicisti. ꝛ sic mirabiliter fugato exercitu expirauit. Hec p ordinē epo referente pp'lo pro signo ve/ritat⁹ nec sanctū mercuriū i sepulcro. nec ipi⁹ arma q̄ pendebant in eccl'ia repta sūt

Sed post diem terciū in locis suis oīa ecōuerso sunt inuēta. Redeuntibꝫ autē de prelio veritatē de oīibꝫ retulerūt. ⁊ oīes gr̄as egerūt ei qui liberat ⁊ saluat oēs sperantes in se. deponens malos potētes de sede. ⁊ hūiles de intuitu m̄ris sue hic et in futuro cū gloria ⁊ honore exaltat.

Miles quidā ptranseundo cemiterīū orauit pro animabus.

Exemplū xix.

Quidā miles ꝓsueuit descēdere de equo suo in cemiterio. ⁊ dicere orationes suas ibi p defunctis sepultis. Quadā aūt die fugatus ab hostibus iterū veniēs ad cemiterīū orauit flexis genubꝫ. statim surrexerūt defuncti de sepulcris. milites cū armis. clerici cū stolis. Quo viso hostes fugierūt: ⁊ facientes pacē cū milite narrauerūt ei qđ viderant.

Eucharistia.

Episcopus vidit vnum digne. aliū indigne sumere sacramentum.

Exemplū xx.

Episcopus quidā cū audisset duos de plebe sua viros adulteros nimie impuritat̄. rogauit g̃ deus vt si ita esset agnosceret. Cū ergo post oblationē ꝓsecratam vnusq̄sq; ad cōmunionē sacrā accederet p singulor̄ facies intelligebat bonos splendidas hūtes facies et anias. pctōrū autē facies nigras inspiciebat vt carbones. ⁊ oculos sanguine repletos. Alios vero videbat claros facie ⁊ vestibꝫ albis indutos. Cū aūt corp⁹ dñi suscepissent. in q̃rundā vultibꝫ lumē. in quorundā flāma videbat. Ut autē cognosceret de illis quor̄ crimina audierat. cōmunionē illis porrexit. ⁊ vidit vnū ex ill' clara facie ⁊ honorabili: albisq; vestibꝫ circūdatū. alterū nigrum ⁊ horribilez vultu. et postq̄ diuini mysteriꝫ gratiā pceperūt. illum lumē quoddā illustrabat. aliū vero q̃ si flāma succēdebat. Orauit g̃ epūs de singulis que ei ostēsa fuerūt se edoceri. Astās autē angelus dñi dixit ad eū. Oīa q̃ audiuisti de ipis vera sunt. Sed ille vn⁹ adhuc in sordibꝫ pmanet: ⁊ in voluntate peccandi. ideo illū nigrū flāma succendi vidisti. Alter vero simil' illi quidē erat sicut audieras. sed ideo illū clara facie illustrari vidisti. q̃r recordat⁹ de hoc qđ pri⁹ fecit. ⁊ renūcians illis opibꝫ cū lacrimis ⁊ gemitibꝫ dei misericordiā postulauit. pmittēs si pterita illi fuissent remissa pcta vlteriꝰ ad eadē nō rediret. ⁊ iō prioribꝫ criminibꝫ deletis ad hanc grām quam vidisti puenit. Cū aūt eps de dñi gr̄a mirarē. eo q̃ non solū de tormentꝫ tā turpem hoīem eripuerit. sed etiā tanto honore decorauerit. Respondēs angl's dñi dixit. Bene miraris. hō enī es. Hā dñs nr̄ ac vr̄ naturaliꝫ bonus ⁊ misericors est. Cessantibꝫ a peccatis penitentibꝫ p ꝓfessionē nō solum tormēta dimittit: sed ⁊ honore dignos efficit. Sic enī de⁹ dilexit mūdū vt vnigenitū suū ꝓ pctōribꝫ destinaret: ⁊ p ipis daret ad mortem. Qui g̃ dū inimici ei⁹ essent. mori pro ipis elegit. q̃nto magis q̃ pp̄rij eius filij erunt. Hoc g̃ scias. q̃r nullū peccatū hūanū bonitatē dei vincit. sed tm̄modo penitentiā vnusq̄sq; ea q̃ prius fecerat abolet mala. Misericors enī dñs infirmitatē humani generꝭ scit ⁊ passionē. ⁊ dyaboli ⁊ tutē ⁊ maliciā. ⁊ cadentibꝫ quidez hoīb⁹ in pcta tanq̄ filios sustinēs ꝓpter emēdationē. Penitētibꝫ vero tāq̄ languidis cōpatit. ⁊ mox soluēs pcta eor̄. Justis autē premia tribuit. Audiēs g̃ eps mox miratus est nimis ⁊ glorificabat deū.

Quidam accessit ad sacramentū cōtra prohibitionē sacerdotis.

Exemplū xxi.

Quidā sacerdos vidit quēdā pcōrem sibi ꝓfessum nō vere ꝓtritum q̃r nō habuit volūtatē abstinēdi a peccatꝭ. Et sacerdos phibuit eū a sacrāmēto. Et sup̄ hꝫ friuole accessit. dixit ei sacerdos. Judicet de⁹ inter te ⁊ me. dans ei corp⁹ xp̄i. ⁊ statim guttur ei est ruptū. ⁊ ruit corp⁹ xp̄i ⁊ ille exp̄irauit.

Sacerdos malus cū difficultate sumpsit corpus christi.

Exemplū xxii.

Sacerdos quidā secularis dū quadam die celebraret missaz. ali⁹ assistens vidit ī patena tpe sūptionis nō speciē panis: sed infantis. quē cū sacerdos leuaret vt sumeret. cepit ifantul' illacie auertere ⁊ ne sumi posset manibus ⁊ pedibꝫ reluctari Et nō semel iste hō deuotus hoc vidit. sed sepi⁹. Cui idē sacerdos quadā vice dixit inter cetera. Quotiēs sumo corp⁹ xp̄i. cū tāta difficultate sumo q̃ mo corp⁹ xp̄i. cū tāta difficultate sumo q̃ ego mirari ñ sufficio. Cui ille. Cōsulo vt

corrigas te. hoc naz ꝛ ego vidi de te. Ille sacerdos correxit se. ꝛ cū postea celebraret visus est ille infans ab illo deuoto homie iunctis manibꝫ ꝛ pedibus cū summa velocitate illabi in os sacerdotis.

Plaga sacerdotū indigne celebrantiū.

Exemplū xxiij.

Sacerdos lubricus ꝛ immūdꝰ corpus xpi q̄si quotidie polluto ore sumebat. Et vide vindictam dei lingua cōputruit. ita vt vir p̄ fetore possz ab amicis suis sustineri. Sic ꝛ sacerdos in gallia fuit cuiꝰ manꝰ in missa sup aram extense. igne celesti vsqz ad cubitos sūt cōbuste. Hec Guil.

Sacerdos quidaz dubitauit de sacramento.

Exemplū xxiiij.

Sacerdos quidā deotꝰ beate virgini marie de sacramento altaris dubitauit. Uñ assidue eā inuocabat vt ei subueniret. Cui missaz celebrando hostia ante p̄ noster disparuit. Admirans ꝛ p̄territꝰ de hoc beata ẏgo sibi apparuit filiū tenēdo in vlnis. Cui etiā dicebat. Ecce eū quē puella puerpera peperi. Ecce quē ī sacramēto ꝓsecrasti. Ecce quē tuis manibꝫ tenuisti. quē tangendo et leuando cūctis oñdisti. quem in sacramēto māducas ꝛ bibis. Ecce filiū meū tibi trado deuote ꝛ reuerēter suscepturū. ꝛ sic deposuit puerū pulcerrimū. q̄ subito trāsfiguratꝰ ē in hostiā panis quē sacramētaliter sūpsit. ꝛ sic oīs dubitatio in eo cessauit.

Mulier q̄dā dubitauit de sacramēto.

Exemplū xxv.

Beatus Gregoriꝰ cuidā matrone corpꝰ xpi dedit dicēs. Corpꝰ dñi nr̄i ihu xpi pficiat tibi in vitaz eternaz. Mulier subrisit. Beatus Gregorius manuz retraxit. inq̄rens ab ea q̄re risisset. Rñdit illa. q̄ panē istuz quē pinsui corpꝰ xpi appellas. Beatꝰ gregoriꝰ ad effugandū mulierꝭ incredulitatez orauit: ꝛ bomies ozare fecit. et mox hostia mutata est in carnē. ꝛ sic mulier ab erroze reuocata est. Tūc beatꝰ gregoriꝰ iteꝝ orauit. et tūc ad pristinā formā redijt. ꝛ sic mrone dedit hostiā. que eā intantū confirmauit ī fide. vt postea nunqz recidiuaret sed firmiter crederet. ꝛ sic saluata est.

Puer nouem annorum cōmunicatus est in extremis.

Exemplū xxvi.

Uer quidā cū infirmaret spiritu sancto inflatꝰ corpus xpi sibi dari petiuit. Cumqz eū parentes cōpesceret. ille fortiter clamauit. date mihi corpus dñi. date mihi corpꝰ dñi. Relatuz est igit verbū ad sacerdotē: q̄ cū diceret: nō esse securuz tali puero q̄ nō intelligit q̄d sit dare corpꝰ dñi. hostiā detulit ei nō benedictā. quā cuz ei porrigere vellet. dixit ei. Ecce hoc est corpꝰ dñi. Ut dñs ex ore infantiū pficeret laudē ꝛ destrueret pfidiam multoz q̄ de eodē sacramento male sentiunt. inspirauit puero vt rideret. Quare vultis me decipe. nō est corpus dñi quod mihi offertis. Ad qō verbū sacerdos admirans. ꝛ puero aliq̄d diuinū inspiratuz arbitratus est. sacram cōmunionē attulit quam ille puer satis deuote accepit. Hec Cesarius.

Christus personaliter communicauit mulierez.

Exemplū xxvij.

Femina quedā deuota quodā tpe ardenter nimis cōmūicare desiderans. gratiā eādē a sacerdote suo sibi impartiri hūiliter ꝛ instāter postulauit. A quo repulsam passa dicēte illo non debere laycas feminas p̄ libito suo cōmunicare. sed statuto. q̄ tempore fleuit ꝛ ingemuit. Cui⁹ ardorē summꝰ sacerdos attendens. nō diu passus est eā fraudari a desiderio suo. Eadē enī nocte cū in strato suo iacens vigilaret. ꝛ orationibꝫ vacaret. saluatoꝛ christꝰ iesus cuz multo splendore cubiculū eiꝰ ingressus pixidē in qua corpus christi in eccl̄ia recondi solebat proprijs manibꝫ portabat. Eratqz circa eum fragrantia miri odoris ꝛ multitudo angelorū in circūitu eiꝰ. Cumqz illa beata mulier ad tantā gloriā stuperet. stans corā eo dñs ait. Quia tibi sacerdos ille corpꝰ meum negauit. ego manibꝫ meis te cōmunicabo. quod ꝛ fecit. hostiam vnā de pixide tollens ꝛ eam cōmunicans. sicqz recessit. Hec Cesarius.

Femina quedā corporali cibo abstinuit de vna dominica ad aliam.

Exemplū xxviij.

Femina q̄dā erat solita sepe cōicare: ꝛ ex pmissione sacerdotis singulis diebꝫ dñicis. ꝛ sustentabat de dñica in

dominicā de sacra cōmūione. nec etiā cor
poralit̄ esurijt. ⁊ h̄ sacerdos indicauit ep̄o
⁊ ep̄s sicut vir prudēs volēs ꝓbare ne ali/
q̄d fallacie ibi esset. ait sacerdoti. Da ei ho
stiā ñ bñdictā ꝑ cōiōe. qd̄ ⁊ fecit sacerdos
Statim illa cepit mirabilit̄ esurire. et cu
currit ad sacerdotē ⁊ dixit ei q̄ perdidisset
grām. quo intellecto sacerdos dedit ei ve/
rū corp⁹ dñi. Hec Cesarius.

Dyabolus fugat⁹ est ab obsesso per sa/
cramentum corpis christi.

Exemplū xxix.

Sacerdos quidā cuiusdā demoni
aci os apuit ⁊ hostiā nō ꝯsecrataz
imposuit. p̄cipiēs vt in v̄tute illi⁹
hostie exiret. q̄ demoniac⁹ hostiā dentib⁹
dilacerans dixit. Nō exibo ꝓpter istū pa
nē nō ꝯsecratū. Sacerdos postea hostiaz
ꝯsecratā misit in os demoniaci dicēs. In
v̄tute isti⁹ sacramēti exeas. Cui dyabol⁹
rñdit. Hoc est verꝝ corp⁹ christi qd̄ suffer
re nō valeo. iō iā ab illo homīe recedo.

Asini cesserūt sacramēto eucharistie.

Exemplū xxx.

Pleban⁹ sancti Jacobi cū deferrz
corp⁹ dñicū ad cōicandū infirmū
obuiā habuit asinos ī platea sac/
cis frumēti oneratos. q̄ totā supiorē plate
am occupauerūt. ⁊ cū vix scolaris q̄ ante
eū portabat lucernā ꝑtrāsisset. timens ple
ban⁹ qꝛ senex erat p̄cipitari in lutū cuz sa/
cramēto: ait. Quid est qd̄ agitis asini. nū/
q̄d ꝯsideratis quē gestem ī manib⁹ meis.
statim discedite: date honorē creatori ve/
stro. ⁊ statim oēs asini steterūt ⁊ simul de/
scenderūt. Et cuz descensus esset laborio/
sus sacci tamē nō sunt lapsi de asinis.

Equus bos ⁊ asinus cognouerūt chri
stum in sacramento.

Exemplū xxxi.

Quidā ep̄s deuot⁹. ⁊ q̄dam hereti/
cus ꝑuersus seinuicē obligauerūt
de veritate corpis xp̄i. Uñ eucha
ristiā sup hauenā in doliū posuerūt ⁊ ad/
duxerūt equū bouē ⁊ asinū. Qui pabulū
nō tangētes. sed poti⁹ genua flectētes. do
minū tanq̄ ratiōe vtentes adorauerunt.
Quo viso heretic⁹ fidelis effect⁹ est Jsa. i
Cognouit bos possessorē suū. ⁊ asin⁹ p̄se
pe dñi sui. israel aūt me nō cognouit: ⁊ po
pulus me⁹ nō intellexit.

Equ⁹ iudei ꝯgnouit xp̄m ī sacramēto.

Exemplū xxxij.

Sacerdos q̄dam cū iret ad cōmu/
nicandū quēdā infirmū. iudeū ob
uiā habuit equitatu nobili. equ⁹
flexis genub⁹ ante corp⁹ xp̄i stimulat⁹ cal
carib⁹ a iudeo ꝑtransire nō potuit. donec
corp⁹ xp̄i portatū fuisset. vbi vox de celo
intonuit dicēs. Agnosce creatorez tuum.
quē tu negas natū de v̄gine. Unde iude⁹
cōpunct⁹ in xp̄m credidit. ⁊ baptismū su
scepit.

Mulier quedaz posuit corpus xp̄i an
te porcos.

Exemplū xxxiij.

Albertus de prussia ep̄us refert q̄
q̄dam mlier cuz ip̄e esset ep̄s venit
ad eū ꝯfitens q̄ dyabolus non p/
mitteret eā credere in sacramētū altaris q̄
ibi esset verū corp⁹ xp̄i. Et ergo cuz acce/
pisset ip̄m ⁊ ante porcos in siliq̄s posuis/
set. ecce mirū. om̄es porci genua flexerunt
⁊ adorauerūt sacramentū. Hec aūt mise/
ra voluit plus expiri ⁊ posuit corp⁹ chri/
sti sup veru. ⁊ assauit iuxta ignē tanq̄ as/
saturā. ⁊ ecce gutte sanguinis ab inde flu
ere ceperūt. Hoc facto misera adhuc non
ꝯtenta accepit corp⁹ xp̄i ⁊ fodit in terraz.
Et sanguis nimi⁹ sup fossam emanare ce
pit q̄si extra terrā ebulliendo. Ad qd̄ tunc
cōpuncta est. ⁊ credidit verū corp⁹ christi
esse ī sacramēto altaris. ⁊ ep̄o supradicto
confessa est peccatū suū. ⁊ perpetuā peni/
tentiā ab eo suscepit.

Puella quedam sparsit corpus xp̄i su
per olera.

Exemplū xxxiiij.

Fuit in insula sancti iacobi puel/
la obsessa layca. cuz req̄situs dya/
bolus a quodā sacerdote cur tan
to tp̄e tā crudelit̄ eandē puellā torqueret.
ꝑ os puelle rñdit. Bene ac optime ꝓme/
ruit. Et sacerdos. Quare. Cui dyabolus
Jp̄a altissimū sup olera semīauit. q̄ cū ver
bū min⁹ intelligeret. nec ille exponere vel/
let. Sacerdos feminā adijt. q̄d de ea dya/
bolus dixerit exposuit. monens vt nō ne
garet si intelligeret. Que statim culpā cō/
fessa est dicēs. verbū bene intelligo. qd̄ tñ
nunq̄ homini ꝑ me publicatū est. Quan
do iuuencula eram ⁊ hortū ad colendū su
scepissem. nocte quadā mulierē vagā ho/
spitio recepi. Cui cū damna horti mei ex
posuissem. asserēs oīa olera ab erucis de/
uorari. Rñdit. bonā te instruā medicinaz

Accipe corpus dñi ⁊ cõminue illud: sicq; sup olera spargas ⁊ statĩ lues cessabit. Ego misera cui maior cura erat de horto q̃ de sacramẽto. cũ in pasca corpus xp̃i sumpsissem ⁊ extractũ de ore fecissem sic̃ eram edocta. qd̃ oleribꝫ erat ĩ remediũ. mihi teste dyabolo factũ ẽ in tormẽtũ. Hec cesa.

Boues in agro cognouerũt xp̃m sub sacramento. Exemplũ xxxv.

In villa quadã fures eccl'iam ĩ nocte infringẽtes. inter cetera etiam scriniũ cũ corpe xp̃i inde tulerũt. Qui cũ nihil in eo p̃ter reliq̃as ⁊ pixidem cũ sacr̃o reppissent. nihil de eis curantes eandẽ pixidẽ sup sulcũ agri ville proximi ponẽtes ꝯfuse recesserũt. Mane igit̃ cũ rusticus cũ aratro ⁊ bobꝫ in eodẽ agro ararꝫ veĩssẽtq; aĩalia iuxta pixidẽ stupẽdo steterũt. Quos cũ arator stimularꝫ vt ꝓcederẽt nũc recalcitrabãt. nũc exorbitabãt. iratus ait. q̃s dyabolus in bobꝫ istis est. Nõ enĩ clare videre potat. qꝛ añ ortũ diei arabat. Diligentiꝰ aũt circũspiciẽs dep̃hendit añ pedes boũ pixidẽ ⁊ scriniũ eccl'ie sue ante illã. Tũc causaꝫ rebellionis nõ ignorans oĩbꝫ in agro dimissis in villã cucurrit. tã sacerdoti q̃ ceterꝫ q̃ acta sũt referẽs. Tũc oẽs sil' in agrũ descẽdẽtes cũ cruce ⁊ thuribulo ⁊ cereis corpꝰ dñicũ reportauerũt.

Apes fecerunt eucharistie altare. Exemplũ xxxvi.

Mulier quedã cũ apes multas nutriret. ⁊ ille nõ ꝓficerent. ĩmo passim morerent̃. ⁊ cũ ꝯtra h̃ remedium circũquaq; q̃reret. dictũ est ei. q̃ si corpus dñicũ inter illas locaret. mox lues illa cessaret. q̃ ad eccl'iam ambulãs ⁊ se cõicare simulans. corpꝰ dñi sumens statiꝫ a sacerdote recedens extraxit. ⁊ ĩ vno alueolo illud locauit. Mira dei potẽtia: vermiculi creatorẽ suũ agnoscẽtes. de fauis suis dulcissimis hospiti suo dulcissimo capellã mire structure fecerũt. in q̃ altare eiꝰ dem materie erigẽtes. sacratissimũ corpꝰ sup illud posuerũt: ⁊ bñdixit dñs opibus eoꝝ. Processu vero tp̃is cũ femĩa prefata idẽ fasculũ aperuisset. ⁊ iam dictũ oratorium ꝯspexisset expauit. currensq; ad sacerdotẽ ꝯfessa est ei omĩa q̃ egerat et viderat. Tũc ille assumptis secũ parrochianis suis ad vasculũ venerũt. ⁊ apes cõuolantes ⁊ in laudẽ sui creatoris bombizãtes abierunt. capellule parietes fenestras tectum campanile ostiũ altare ãmirãtes. corpus dominicũ cum laude ⁊ gloria ad ecclesiaꝫ tulerunt. Hec cesarius.

Eucharistia oñdit potẽtiã suã in aqua Exemplũ xxxvij.

Tempore illo qñ manifestari ceperant hereses albienses. q̃daꝫ maligni v̄tute dyabolica suffulti q̃daꝫ signa oñderũt q̃bus easdẽ hereses roborauerũt. qꝛ sup aq̃s ambulauerũt ⁊ in aqua nõ sunt submersi. Cernens h̃ sacerdos q̃dam catholicꝰ corpus xp̃i cum pixide ad flumẽ vbi illi ppl'is suis oñderũt ⁊ ostẽsuri erãt v̄tutes. deportauit. dixitq; in audientia oĩm. Adiuro te dyabole ꝑ eũ quem manibꝫ porto ne in h̃ flumĩe ad huiꝰ ppl'i subuersionẽ exerceas v̄tutes tuas ⁊ fantasias. Post hec v̄ba illis hereticis sup vndas fluminis ambulãtibꝫ vt priꝰ sacerdos turbatꝰ corpꝰ dñi in flumẽ iactauit. Mira xp̃i potentia. Mox enĩ vt elementũ tetigit sacramẽtum fantasia cessit veritati. ⁊ heretici statim vt plumbũ descẽdentes in profundũ sunt submersi. Pixis vero cuꝫ sacramẽto statim ab angel' sublata est Videns sacerdos hec oĩa. de miraculo exultauit q̃dẽ. sed de iactura sacramẽti doluit totã vero noctẽ ĩ lacrimis ⁊ gemitu transiens. mane pixidẽ cũ sacramento reppit super altare.

Eucharistia ostendit potentiam suam in terra. Exemplũ xxxviij.

Plebanus sancte columbe ĩ colonia cũ in quadã solẽnitate pascali ppl'm commũicaret. hostia de manu eius lapsa cecidit sup pauimẽtũ lateribus stratũ. Ut aũt deꝰ oñderet se dñm terre sicut ⁊ maris. mox vt hostia lapidẽ tetigit lateris. illi duricia cessit: ita vt circulꝰ ⁊ littere in illo apparerẽt quẽadmoduꝫ sigillum molli cere imprimit̃.

Eucharistia ostendit potentiam suam in igne. Exemplũ xxxix.

Tempore quodã eccl'ia q̃daꝫ exusta est. Cunq; oĩa q̃ cremari poterant in cinerẽ fuissent redacta. solam pixidem cũ corpe xp̃i illesam sup altare repperierũt. Qd̃ ꝑ miraculo magno sicut reuera fuit pluribꝫ referentes glorificabant eum qui sic honorificauit suum sanctum sacramentum.

In discipulo de tempore.

Quidã vidit aliq̃s nigros. aliq̃s sangui nolentos. aliq̃s claros ⁊ splẽdidos ad sacramẽtũ xp̃i accedere. Hoc q̃re in discipulo de tp̃e. sermone. xlvi. R.

Quidã cognouit ꝓpriã vxorẽ sabbato pasce. ⁊ in die pasce qñ cõicare voluit corpus xp̃i exiliuit de ore ip̃i⁹. Hoc quere de tp̃e. ꝑmone. xlvij. H.

Item q̃dã post cõicationẽ ad tabernaz iuerunt. ⁊ qũo suffocati sunt a sanguĩe ꝓprio. Hoc q̃re sermone. lij. M.

Itẽ q̃dã habuit magnã deuotionez ad sacramentũ. ⁊ in agone nõ audebat sumere ꝓpter vomitũ. ⁊ petiuit eucharistiaz sibi poni sup̃ pectus suũ. Hoc quere ꝑmone. lxxx. Q.

Meretrix q̃ iuit ꝑ lutũ ⁊ adorauit eucharistiã. ⁊ xp̃s de pixide dixit ei. Ego ignosco tibi oĩa pc̃ta tua. ꝑmone. lxxix. P.

Item miles q̃ orauit q̃nq̃z pr̃ nr̃ qũo ꝑ triduũ vixit in patibulo. ꝑmo. lxxx. U

Excõmunicatio.

Excõmunicatũ fulgur ꝯsumpsit.

Exemplũ xl.

Quidã excõicat⁹ ⁊ ꝯtumax eccl'iaz beate v̄ginis intrauit. quem mox fulgur ceteris illesis interfecit.

Itẽ q̃dã excõicat⁹ penitens mortu⁹ fuit. añ cui⁹ absolutionẽ corp⁹ illi⁹ nigrũ vt pix apparuit. post absolutionem apparuit album vt nix.

Sacerdos excõicauit viridariũ et nõ ꝓtulit ampli⁹ fruct⁹. Exemplũ xli.

Cum dña nobil' mr̃ ducis burgũdie emisset viridariũ valde pulcꝝ a q̃dã sacerdote. Cũ eẽnt arbores pulcre ⁊ terra bona ⁊ pinguis nulluz fructũ gerebat. Cũ aũt q̃reret ab incolis que poterit eẽ cã ꝙ tp̃e q̃ viridariũ ip̃i⁹ erat fructus nõ ꝓduceret. Dixerũt ei ꝙ cum sacerdos dñicis diebꝫ celebraret missaz tp̃e fructuũ iuuenes relicta missa ⁊ eccl'ia colligebant fruct⁹ ⁊ dissipabãt clausuras ⁊ arbores. Cũ de h̄ monuisset sacerdos eos. sed nollẽt desistere excõicauit viridariũ. ne de cetero gereret fructũ. Et extũc fructuz nõ gerebat. Tũc p̃dicta ducissa fecit viridarium absolui precipiẽte dicto sacerdote vt fructũ ferret de cetero ꝯsuetum. qd̄ ⁊ fecit. Uñ etiã hr̃ Marci. xi. ꝙ dñs ih̄s maledixit ficulnee ⁊ statim aruit. qꝛ dñs ih̄s xp̃s dedit potestatẽ ligandi ⁊ soluẽdi sacerdotibus dicens. Quodcũq̃z ligaueris super terrã. erit ligatũ ⁊ in celis.

In discipulo de tempe.

Comes q̃dam q̃ cõtempsit excõicationem. qũo abbas panẽ albuz excõicauit in ꝯspectu illi⁹ comitis: qui statiz factus est niger ⁊ muscidus. Hoc q̃re in discipl'o de tempore. ꝑmone. lxix. J.

Itẽ papa Gregori⁹ excõicauit quẽdaz ciuẽ. q̃ ꝯtempsit excõicationẽ. ⁊ statim ciconie nidos suos de domo illi⁹ trãstulerũt ad aliã domũ Et post absolutõnẽ redierũt Hoc q̃re ĩ discipl'o d̄ tp̃e. ꝑmone. lxix. M

Itẽ quidã ep̃s excõicauit passeres. qꝛ maculauerũt eccl'iam scti vincentij. ⁊ q̃z cito aliq̃s passer ibi portat̃ ad ecclesiã statiz morit̃. ꝑmo. lxix. M.

Item sacerdos ꝯcubinarius ꝯtempsit suspensionẽ ⁊ excõicationẽ. ⁊ q̃z cito accessit ad celebrandũ dyabolus suffocauit eũ Hoc quere ꝑmone. cxi. H.

Excusatio.

Puella q̃dã iuit ad castꝝ ⁊ dyabol⁹ in specie hoĩs dissuasit ei. ⁊ postmodũ dixit dyabol⁹ suasit mihi. Quere ser. cxxxi. K

Exemplum.

Qui peccant in exemplis aliorum.

Exemplũ xlij.

Quidã ep̃s noĩe leopoldus solo q̃dẽ noĩe ep̃s. ope aũt tyrann⁹. Hic cũ esset vanissim⁹. nihil in se hñs pietatꝫ vel religiõis. Quodaz tp̃e dicebat ei german⁹ suus nobil'. Dñe episcope ml'tũ scandalisatꝫ nos laicos malo exẽplo vestro. anteq̃z essetis ep̃s aliqñ deũ timebatꝫ modo nihil de eo curatꝫ Cui ille rñdit. fratres duo erãt vicini ex q̃bꝫ vnus exemplo alteri⁹ peccauit. Mortui autẽ sunt ambo ⁊ ducti ad infernũ. Cũ igit̃ essent ĩ tormẽtis. vn⁹ alteri dicebat. ve tibi. qꝛ tuo exemplo ꝓuocat⁹ ad peccandũ merui hũc locũ Cui alter. Bone vicine si tibi ampli⁹ placet sedes mea. trade mihi tuã. et ego dabo tibi meam. Sic dico vob̄ frater qñ veneri mus ad inferos. si videbit̃ vob̄ sedes mea honorabilior q̃z vr̃a. ascẽdite eã. ⁊ ego recipiam vr̃am. Rñdit ille Mala consolatio hec est. Hec cesarius.

Exemplum bonum prouocat malos ad penitentiam.

Exemplũ xliij.

b Eatus dñicus quadã vice cũ iret cũ alijs religiosis ⁊ sacerdotibus ad disputãdũ ꝯtra hereticos ⁊ dubitarẽt de via. quesierũt a q̃dã quẽ credebant catholicũ. sed reuera hereticus erat. Optime inq̃t ⁊ libent̃ nõ solũ viã oñdam sed ⁊ etiã vos illuc ꝑducã. Ducens g̃ eos ꝑ quoddã nem⁹ fecit eos intantũ malicio se errare ꝑ spinas ⁊ vepres ducẽdo. ꝙ pedes eoꝝ ⁊ crura fuerũt sanguine cruẽtata Uir igit̃ dei patientissime h̃ ferens: ⁊ ĩ q̃ndã iocunditatẽ prorũpens oẽs ad laudez dei ⁊ ad patientiã hortat⁹ est dicẽs. Charissimi sperate in dño ꝙ victoria nob̃ ꝑueniat. Jã enĩ pc̃ta nr̃a ꝑ sanguinẽ purgant̃ Ille vero heretic⁹ cernens mirabilẽ ⁊ letã eoꝝ patientiã ⁊ viri dei: ꝟbis bonis et exemplis bonis cõpunct⁹ fraudis venena detexit. ⁊ heresim abiurauit. ⁊ vitã laudabilem postmodũ duxit.

In discipulo de tempe.

Latro cui iuuenis monach⁹ ꝟuiuit in claustro ⁊ comedit panẽ ⁊ aquã in p̃sentia ipi⁹ latronis. qũo ꝓpter bonũ exemplũ illius iuuenis latro iste bon⁹ hõ factus est. Hoc q̃re in discipulo de tpe ser. li. J.

Item q̃dam audiuit de nocte in lecto suo fratres ordinis p̃dicatorum alacriter cantare in choro. et sic cõpunctus ordinẽ intrauit. sermone. lxxiiij. J.

Capitulum de F.

Festa.

Quidã induxit fenũ in die dominico.

Exemplũ .i.

q Quidã ductus ad penas inferni intuendas: ibi vidit plaustrũ feno oneratũ. ⁊ dictum est ei. Oportet ꝙ tantũ fenũ in dorso tuo cõburat̃ eo ꝙ dñico die duxeris illud. sciens illud esse ꝓhibitũ a sacerdote. ille autẽ reductus postea ad penitentiã cõfessus est peccata. et fact⁹ vir bone vite.

Quidã in sabbato hora vesperaꝝ cessauit a laboribꝫ.

Exemplũ ij.

In theutonie ꝑtibꝫ miles q̃daz ad deponendã herbã de prato cõduxerat falcatores. Illis g̃ falcãtibꝫ vbi tp̃s vespertinũ aduenit. ꝑ villas ĩ circũitu pulsabat̃ ad vesp̃as. Et mox vnus ad socios falcatores inq̃t. desistam⁹ ab opere. qꝛ iã vesp̃e cõpulsant̃. sed cuz illi nollent. ĩmo magꝫ ꝟbis ꝯfunderent ammonẽtem. Jp̃e mox op̃e derelicto ad vesperas iuit. Tercio aũt die ad op⁹ imꝑfectũ cũ ceteris rediẽs. videns ꝙ añcedentibꝫ alijs se falcare posteri⁹ opteret. et ꝓpter h̃ ab oĩbꝫ est derisus. Patiẽter ꝟo ferens risus oĩm ⁊ cachinnos vbi man⁹ ad falcẽ posuit ante se pendentẽ in surculo graminis. drachmã mire pulcritudĩs siue latitudĩs aureã mox inuenit. Curuatis g̃ genubꝫ deũ bñ dixit. Quo clamãte ꝯcurrũt socij. concurrit ⁊ prati dñs. vident diuinũ miraculuz. scripturã miles litterat⁹ in nũmo voce paterna legens. h̃ vt interp̃tari potuim⁹ cõtinebat. Man⁹ dei me cõpegit. ⁊ in donũ me redegit paupi q̃ nõ fregit diẽ. s. celebrẽ. Hanc drachmaz g̃ a paupe emit. ⁊ postea multꝫ ad rei geste ꝓbationẽ oñdit.

Quidã in die festo induxit triticum.

Exemplũ iij.

q Uidam rustic⁹ duxit triticuz de campo in q̃dã die festo in horreaz ⁊ ex ꝑmissione diuina ignis totũ horreũ cum tritico ꝯsumpsit.

Item aliud miraculũ scribit Gregori⁹ thuronensis. Cũ quidã rustic⁹ in die festiuo arare vellet protin⁹ ꝯtractis digitꝫ manubriũ securis cũ qua vomerem mũdare volebat eius dextre adhesit. Sz post duos annos in eccl̃ia sancti iuliani ad eius preces est sanatus.

Rustica que coxit panem in die festo.

Exemplum iiij.

q Uedam rustica coxit panes ĩ die festo: ⁊ totus panis sanguinolentus est effectus in signũ offensiõis qꝛ festũ celebre infregit.

In discipulo de tempore.

Tempe moysi q̃dã in die sabbati collegit ligna. ⁊ ex iussu dei lapidat⁹ est Hoc q̃re in discipulo de tp̃e. ꝟmone. cliiij. F.

Itẽ duo sutores q̃ꝝ vnus celebrauit festa ⁊ satis habuit. ⁊ alter non celebrauit ⁊ semꝑ ĩ penuria vixit. Quere ser. cxvij. H.

Fides.

Sacerdos catholicus ad probanduz fidem ab igne non est lesus.

Exemplũ v.

e Erat quidã deuotus sacerdos qui quẽdã doctorẽ manicheoꝝ inuenit seducentẽ ppl̃m simplicem. sed qꝛ erat

versutus nimis. ⁊ ꝯcludere eũ ꝟbis ñ poterat oĩbus audientibus dixit. Accendite ignẽ lignoꝝ in medio platee. ⁊ ambo ĩtremus in flãmã. si q̃s nr̃m nõ fuerit cõbust⁹ hui⁹ fides vera esse credat̃. Qd̃ cũ dixisset ille deuot⁹ sacerdos valde placuit populo. ⁊ ꝯtinue ignis accendit̃. Tũc sacerdos app̃hendens hereticũ cepit eũ secũ trahere ad ignẽ. Nõ inq̃t ita nõ ita. sꝫ vnusq̃sq̃ nr̃m singularit̃ ingrediat̃. primo tñ tu debes intrare. qꝛ hocip̃m imposuisti. Et sacerdos noĩe xp̃i ꝯsignans seip̃um medias flãmas est ingressus. Ignis ꝟo huc ⁊ illuc dispargit̃. stetit ille in medio ignis in noĩe dñi in nullo penit⁹ lesus. Uidẽtes autez ppl̃i xp̃iani cũ ingenti admiratiõe exclamauerũt ⁊ bñdixerũt deũ dicẽtes. Mirabilis de⁹ in sanct⁹ suis. Ceperũt ꝑurgere hereticũ vt introiret in ignez. Ac ille reluctari cepit ⁊ subtrahere se. Tũc cõprehendẽtes eũ turbe iniecerũt eũ ĩ medio ignis. ⁊ statim circũdans eũ flãma atq̃ vrens se miustũ reddidit. Et illũ q̃dez hereticũ populus cũ ꝯfusione ex vrbe eiecit clamans ⁊ dicens. viuẽs ardeat seductor. Illuz vero assumẽtes secũ ⁊ bñdicentes deũ ad ecclesiã cũ honore ꝑducũt. Et sic christiani fuerunt letati ⁊ heretici confusi.

Ad ꝯfirmationez fidei catholice mons motus est de loco suo.

Exemplum vi.

Vincenti⁹ in speculo historiali scribit q̃ anno dñi. M.cc.xxv. Caliphus rex tartatoꝝ conatus extirpare xp̃ianos de regno suo. qꝛ xp̃iani mixti habitabãt inter paganos. Et vn⁹ de cõsiliarijs suis ꝯsuluit regi vt eos vinceret ex euãgelio. Nã xp̃s de⁹ xp̃ianoꝝ locutus est. Si q̃s xp̃ian⁹ nõ hesitauerit ⁊ dixerit monti huic. tolle te ⁊ mitte te in mare: fiet ei. Qui cũ vocauit oẽs xp̃ianos. q̃siuit si verba xp̃i ⁊ euangeliũ verũ sit. Rñdentib⁹ oĩbus sic. statim cõminat⁹ est eis q̃ nisi ĩfra decẽ dies h̃ factis oñderent oẽs perirẽt Tũc ep̃i ⁊ sacerdotes ꝯuocauerunt xp̃ianos ⁊ indicto ieiunio ꝑ triduũ ⁊ orõib⁹ intendẽtes. rogauerũt dñm ih̃m xp̃m vt suis fidelib⁹ succurreret. Et reuelatũ est cuidam ep̃o deuoto viro. q̃ sutor monocul⁹ dignus eẽt illa ꝟba ꝓferre: ⁊ ppl̃m xp̃i de periculo eruere. q̃ ex hũilitate rẽnuit et se pctõrem esse asseruit. tñ ex obediẽtia prece pto se submisit. ⁊ xp̃iani ex vna ꝑte steterũt ⁊ crucẽ xp̃i secũ habuerũt. Et rex caliph⁹ ex alia ꝑte cũ ppl̃o suo q̃ fuerũt parati ad occidendũ xp̃ianos. Orauit aũt sutor flexis genub⁹ ne xp̃s tot xp̃ianos necari permitteret. ⁊ p̃cepit monti vt se tolleret. Qd̃ ⁊ statim factũ est. Quo viso rex baptizat⁹ est ⁊ plures cum eo. ⁊ sic fides roborata et augmentata est.

Heresiarcha virtute fidei mut⁹ factus est.

Exemplũ vij.

Quidã fidelis deuot⁹ licet idiota cui⁹ fidẽ q̃dã heresiarcha astutus valde irritare conabat̃. sed fidelis dedit se ad orõnes: ⁊ ocul̃ in celum erectis dixit ad heresiarchã corã omĩbus. Precipio tibi in ꝟtute fidei xp̃iane ne ꝯtra eam aliq̃d exprimas vl̃ blasphemes. Qui mox mutus corã oĩbus effectus est. Uñ xp̃iani sunt multũ letificati. heretici ꝟo ꝯfusi.

Simplex ep̃s vicit hereticũ ⁊ philosophum valde magnum.

Exemplum viij.

Legit̃ in hystoria eccl̃iastica q̃ cuz plures ph̃i ꝯuenissent ⁊ fidez xp̃i impugnarent Un⁹ erat inter eos cui nemo resistere poterat. sed oĩa argumẽta facillĩe soluebat. Tũc simplex q̃dã ep̃s ꝯtra illũ cõmot⁹ petijt audientiã. Quẽ cũ alij xp̃iani valde simplicẽ cognoscerẽt. timere ceperũt ne in ꝓponẽdo deficeret. sed tñ ꝓpter sanctitatẽ ei⁹ nõ sunt ausi eũ cohibere. Qui arguẽdo illũ ph̃m proposuit xp̃m docuisse dyabolicas euitare fallacias. ⁊ credere in vnũ deũ ⁊ xp̃m filiũ eius ⁊ symbolũ totũ dicens ph̃o ait. Dic mihi si sic esse credis. Tũc ille statim vt fidẽ audiuit ex ore ei⁹. illuminat⁹ credidit ⁊ astantibus ait. Quãdiu ꝟba audiui ꝟba ꝑ ꝟbis reddidi. Sꝫ q̃ñ diuĩa virt⁹ accessit. vltra nõ potui rñdere. nec fidei xp̃iane amplius ꝯtradicere. sꝫ ꝯsentio iã fide illuminat⁹

Heretic⁹ astut⁹ ab obsesso stulto cõbustus est.

Exemplũ ix.

Erat quidaz heretic⁹ astut⁹ valde. q̃ timens ĩquiri ⁊ cõburi finxit se arreptũ a demone. et sic ligat⁹ ad quãdã eccl̃iam deduct⁹ est. ⁊ reputabat̃ q̃ si esset obsessus. Et erat ibi q̃dã cleric⁹ veraciter obsessus ⁊ ligat⁹. q̃ subsequẽti nocte diuino nutu absolut⁹ est a vinculis. et aggregans mattas ⁊ stramina ac scamna

ecclesie sup ligatū hereticum cumulauit. Ludū aūt furiā credidit ille heretic⁹ dissi mulauit quousq; cleric⁹ ignē de lampade sumens cōburere cumulū cepit. Et tunc heretic⁹ exclamauit. Ad cui⁹ vocē exp̄ge facti custodes cū ignē extinguere niterent cleric⁹ accepto gladio quem casu iuxta le ctū inuenit oēs violēter abegit. ⁊ hereti cū cōbussit. Hec mora diuio exacto iudi cio clericus idē a demone liberatus est. et plene sospes apparuit.

Episcopus hereticoꝝ simulauit se il luminare cecum ⁊ curare.

Exemplū x.

Quidā epūs arrianoꝝ noīe Cerula videns q̄ p̄fundebaī rōnib⁹ et di sputatiōib⁹ catholicoꝝ. dedit cui dam de secta sua quingīta aureos sub cōpacto: q̄ se cecū fingeret. ⁊ ab eo fuisse il luminatū. Cū aūt trāsiret dictus Cerula cū exercitu ⁊ vandaloꝝ ⁊ epis catholicis ca ptiuis. clamauit dict⁹ hō. audi me veriss me cerula ⁊ respice cecitatē meā ⁊ experiar virtutē tuā. q̄ reddis cecis visum. surdis auditū. leprosos mūdas. mortuos resusci tas. Tūc cerula trahens eū ad ptē tangēs eius oculos ait. fm fidē nr̄am q̄ recte cre dim⁹ in deū: aperiant oculi tui et videas. Quo dicto oculi dicti miseri hoīs inflari ceperūt. ⁊ tant⁹ dolor eum arripuit vt vix posset digit⁹ suis reprimere. q̄ oculi eius creperāt p̄ dolore. Qui eiulās oīb⁹ doluz detexit. ⁊ clamabat p̄ojiciens aureos di cens. Ecce aurū tuū. ⁊ redde mihi visum Tūc hō vsus bono p̄silio clamans ⁊ eiu lans. piecit se ad pedes epoꝝ catholicorū abnegans p̄fidiā arrianoꝝ. Tūc beato eu genio epo crucē sup oculos ei⁹ ponēte. sa nitatē ⁊ visum recepit. Qō vidēs Hono rius rex ⁊ vandaloꝝ: notansq; sectā suā cō fundi ⁊ fidē catholicā exaltari. sctōs dī di uersis supplicijs fecit cruciari Quo facto sol obscurat⁹ est: ⁊ dict⁹ Honori⁹ a diabo lo arrept⁹. pp̄ris dentib⁹ se lacerauit ⁊ in dignā vitā ḣ digno cruciatu finiuit.

Hereticū demones extraxerūt ō igne.

Exemplū xi.

Fuit q̄dam heretic⁹ in p̄uincia brabantie q̄ debebat cōburi. Cū aūt piectus esset ad ignem clama uit. iuuate me. Et statim demones extra xerūt eū de igne. q̄ cū denuo fuisset piect⁹ ⁊ fuisset semp liberat⁹. iā catholici dispu tabant de fide. Supueniēs aūt vn⁹ p̄di cator dixit ep̄o. Faciaꝝ huc portare coꝝ pus xp̄i. Qō cū factū fuisset hereticus ad ignē p̄oiect⁹ sicut p̄ius clamauit. adiu uate me. Et demones rūderūt. Hō possu mus. q̄ maior nobis supuenit.

Demones traxerūt ossa heretici ō igne.

Exemplū xij.

In epatu brixiensi erat q̄dā qui p̄ tendebat sanctitatē tantā in absti nentia q̄ q̄si videbaī iobes bapti sta. oēs q̄si de tota p̄uincia currebāt ad eū: ⁊ beatū reputabat se ille q̄ eū posset vi dere vel tangere vl̄ loq̄ cū eo. omēs crede bāt eū sanctū: ⁊ tñ erat heretic⁹ magnus ⁊ puersus hō. mortu⁹ est ⁊ sepult⁹ honorifi ce. Post aliq̄ tps inq̄sitor heretice p̄ui tatis diligent inq̄rens. inuenit p̄ testes fi deles q̄ fuerat heretic⁹. sentētiauit de p̄si lio epi brixien. ⁊ alioꝝ prudentiū. q̄ ei⁹ os sa cōburerenī. p̄oiecta fuerūt ossa ī ignez p̄sente pp̄lo. ⁊ statim demones eleuauerī ossa de igne ⁊ tenebāt ossa suspensa ī aere. nō tñ videbāt demones. populares cepe rūt clamare. moriaī epūs cū istis fratrib⁹ q̄ volebāt cōburere sanctuz dei ex inuidia. Ecce qūo de⁹ nr̄ nō vult. Tūc epūs timuit fratres aūt p̄fortauerūt euz dicētes. Dñe nos sum⁹ hic p̄ defensione fidei. p̄paretis vos ad missaz. q̄ de⁹ oñdet aliq̄ miracu lū nob⁹ ne fides sua piclitet. Dixit aūt epūs missam Salue sancta parens. Et q̄ñ ele uauit corp⁹ xp̄i. tūc demones in aere cla mauerūt dicētes. O Guido de lacha nos defendim⁹ te q̄ diu potuim⁹. sz modo nō possum⁹ plus. q̄ adest vn⁹ q̄ maior est no bis. s. xp̄s. Et ossib⁹ cadētib⁹ in ignē cōbu sta sunt. ⁊ glorificata est fides p̄pter corp⁹ christi. Filij ⁊ filie.

Duo filij promiserunt patri suo plura suffragia pro salute anime.

Exemplū xiij.

Quidā diues in articlo mortis tres filios suos ad se vocauit. ⁊ seniori dixit. Hosce fili charissime. mltas possessiones vob⁹ relinquo q̄s olim p̄fua ui q̄s debuissem paupib⁹ erogasse. et ideo fortassis ad purgatoriū ibo. dic q̄d datu rus es pro anīa mea. Ac ille plurimaꝝ ce lebrationes missarū ⁊ largas elemosinas se facturū p̄mittebat. Sil'r scōs p̄mitte/

bat. Hos duos pater laudauit. ⁊ h̄ dicto risit terci⁹. Quesiuit autē a minore q̄d de eo deberet sperare. At ille. Pater nec vnū denariū ꝓmitto pro te daturū. Et maledicens sibi pater su⁹. filius ait. Dū viuis pater bona tua ꝓ salute tua distribue. nec cōmittas mihi. nec alijs fratribꝫ meis. possessores enī rerū tuaꝝ facti: qūo te iuuabimus cū tu amore nr̄i te iuuare nolis. Utilitatem enī suā vnusq̄sq̄ nostrū plus q̄ te diliget. ⁊ de te ampli⁹ parū curat nec sollicitus erit. Hūc osculando fratribꝫ prefere bat veritate audita. ⁊ diuitias suas pauperibꝫ erogabat ꝓ salute ꝓpria.

Filij raro subueniūt parentibꝫ.

Exemplum xiiij.

Obsessus quidā dum duceret̄ ante domū cuiusdā ciuis. qui edificabat in altū domū magnā ⁊ sumptuosam. Risit obsessus. Querentibꝫ cur risisset. Rn̄dit. iste edificat q̄si semꝑ viuere debeat. ⁊ ego scio q̄ mala morte morieť ante noctē. qꝛ interficieť. Hoc eo dicente. risit secūdario. Et cuꝫ ab eo quereret̄ cur risisset. Rn̄dit. qꝛ iste morieť ⁊ reliquet diuitias suas q̄s cū labore acq̄siuit alienis. Cui cū diceret̄ q̄ haberet heredes quibus deberent̄ diuitie. Rn̄dit. om̄s sui heredes erunt sibi satis infideles q̄si alieni essent. q̄si eis nūq̄ aliqd̄ bonū fecisset. qꝛ iste morieť ⁊ accipient heredes pecuniā ⁊ obliuiscent̄ anīam suā. Et hoc dicto risit tercio. Et cū iterū causa risus q̄reret̄. Rn̄dit. Rideo de iusto d̄i iudicio. qꝛ fiet isti diuiti sicut ip̄e fecit. qꝛ qn̄ pater ip̄i⁹ moriebat̄ ꝓmisit pro pr̄e suo solutuꝝ debita sua que pater post se reliq̄t: ⁊ insuꝑ dare largas elemosinas et sibi compare multas missas. sed mortuo patre modicuꝫ vel nihil fecit. similiter fiet illi ab heredibꝫ suis.

Puer dixit ad patrē suum. sic te tractabo in senio sicut tu iā tractas pr̄em tuū.

Exemplū xv.

Cum quidā diues et potens iā senescerꝫ mortua vxore sua. filio suo quē multū diligebat tradidit vxorem. Qui ait patri suo. Pater cōmitte mihi om̄ia bona tua vt sic viuas sine labore Quo annuente fecit ei lectū ī camera pulcra. sed cū vxor iuuēcula nō posset eū pati propter tussim de nocte. postea ex rogatu vxoris locabat eū sub quodā gradu. Qui sustinens pauꝑtatē ⁊ frigus in hyeme clamabat ad filiū vt daret ei vestē. Tandē filius emit q̄ttuor vlnas ⁊ dedit pr̄i duas ⁊ sibi duas ꝟuauit. Hoc vidēs fili⁹ ꝑuul⁹ accipiēs illas duas vlnas abscōdit ī muro. ⁊ dū diu q̄rerent in domo ⁊ nō inuenirēt. dicit ꝑuulus. scio vbi sunt. Cui pr̄. cur abscondisti. Qui rn̄dit. ad h̄ seruabā vt operirem te in senectute tua. sicut tu pr̄em tuum. Et ait pr̄. nō ampli⁹ facies. Cui fili⁹ Certe intantū aut min⁹. Quo audito dixit intra se. in caput meū istud redūdabit in senio idē faciet mihi exemplo meo īductus. Statim bonū pelliciū misit pr̄i per paruulū filiū ⁊ reassumpsit eū in domum suā. ⁊ exhibuit ei oēm honorē ⁊ reuerentiā ⁊ eū ampli⁹ multū pie tractauit. vt in hoc exemplo ꝑuulus disceret qūo ip̄m ī senio suo tractare deberet. Hec Guil. lugdu.

Due filie q̄ repulerūt pr̄em ī senio a se.

Exemplū xvi.

Quidā habuit duas filias q̄bꝫ dedit om̄ia bona sua. ⁊ tradidit eas maritis. Et postq̄ depauꝑat⁹ est tūc filie ⁊ mariti noluerūt ampli⁹ pr̄em secū retinere. Una eaꝝ dixit. vade ad sororē meaꝫ. Et illa silr̄ dixit. Comedas vna die vel duobꝫ mecū ⁊ tūc redeas ad sororem meā. Tandē doct⁹ ꝑ quendā vicinuꝫ suū. q̄ fuit vir prudēs vt arcā pulcrā ⁊ ornatā ab extra. repleret cū lapidibꝫ ab ītra ⁊ faceret eā portare post se ad eccl̄iam dn̄ica die qn̄ ppl's ꝯcurreret ad missam. qd̄ et fecit. Qd̄ vidētes sorores. s. filie ei⁹ ⁊ generi. ampli⁹ ꝯtendebāt adinuicē. vn⁹ p̄ alio volens euꝫ seruare. q̄ cautione recepta ab vno dedit ei arcā. sed tres claues sibi retinuit. Et post mortē gener aperiens arcaꝫ nisi inuenit lapides. ⁊ sic ꝯfusus est.

Pater quidā posuit malleū in cistaꝫ. et dedit claues pueris.

Exemplū xvij.

Quidaꝫ prediues habuit pueros q̄s nuptui tradens ditauit eos diuitijs suis. Tandē ille depauꝑatus est. ⁊ nō curat̄ a pueris. Ille autēꝫ cōuocans pueros suos singulis tradēs claues ꝓ scrinio in quo posuit malleū grauē quasi esset pecunia. retenta sibi vna claue ne ad scriniū venire possent. Dixitq̄ pueris: heredes mei ⁊ dilecti mei estis. p⁹ mortem meā aperiatis scriniū ⁊ ibi inuenietis

litterā ꝑ quā scietis q̄ntū vnicuiq; legaue rim. Ob hāc spem singuli certatiz inuita/ uerūt honorauerūt ⁊ iuuerūt patrē. qꝛ di cebat ꝙ nolebat diminuere de his q̄ erant in scrinio. vt singulis traderet ad plenuz q̄ eis ordinauerat. Post mortē suā aperto scrinio inuenerūt malleū ⁊ litterā hec cōti nentē. dign⁹ est hō ille ad caput cū malleo ꝑcuti. q̄ tantū tribuit pueris suis. eisq; cō fidit. vt distractis oīb⁹ nihil sibi retineat.

Natura auiū docet subuenire ꝑentib⁹.

Exemplū xviij.

Dicit Isidorus in de naturis aui um ꝙ ciconiaꝝ talis est natura. ꝙ cū se affligant. ⁊ cibū suū sibi sub/ trahant vt pullis ꝓuideāt. postq̄ pullivo lare pñt ⁊ predā capere cōpatiētes maciei ⁊ afflictioni parentū cōpellūt eos morari in nido vsq; dū bñ ꝯualuerūt. ⁊ ip̄i ad pre dam capiendā volant quā eis vicē recom pensando reportāt. Sic faciūt boni filij parentib⁹. Nō aūt sic faciūt pulli vulturꝝ de q̄bus dicūt naturales. ꝙ postq̄ diu la/ borauerūt ꝑentes eoꝝ circūeundo castra ⁊ cadauera cuz magno ꝑiculo ⁊ labore vt eos depascāt sibi subtrahētes cibū. post/ q̄ ꝯualuerūt pulli ⁊ ꝯfortati sunt. tūc pa/ rentes verberāt alis. nec aliq̄d de p̄da sua dant eis. sed eos verberando rostro ⁊ alis ⁊ de nido eos exire cōpellunt. Sic faciūt filij mali parentib⁹ suis.

In discipulo de tempore.

Filius q̄ dixit. Si pater me⁹ est in in/ ferno tunc suffragia nihil valent sibi. Si aūt in celo tūc nō indiget. Si aūt in pur/ gatorio tūc ardeat vsq; purgabit̄. Hoc q̄ re in discipulo de tpe. ꝑmone. ciij. T.

Itez de filio infideli cui bufo prosilijt in faciē ꝓpter dehonestationē parentū. q̄/ re sermone. xxiiij. X.

Itē filia q̄ ꝓpter dehonestationē mr̄is damnata est. Quere ꝑmone. lxij. B.

Item filia q̄ nutriuit matrē cū lacte ꝓ/ prio in turri. Quere ꝑmone. xxiiij. U.

Item fili⁹ trusit matrē cū pede. ⁊ ex ꝑ/ missione diuina idem pes sibi amputat⁹ est cū quo matrē trusit.

Item quidā inhonorauit matrē ꝓpriā ⁊ in breui om̄es pueri defuncti sunt. que/ re ꝑmone. xxiiij. X.

Capitulū de G.

Gaudia celi.

Dyabolus libent̄ sustineret oēs penas omniū demonū vt claritatē dei adhuc se/ mel videre posset.

Exemplum .i.

Magister iorda nus frater ordinis p̄dicato/ rū quadā die dū trāsiret q̄n/ dā villā ad p̄dicandū roga/ tus est a ppl'o vt visitaret q̄ndā obsessam Ad quā dū accederet. demon eū litteralit̄ salutauit. cū tñ mlier nunq̄ lr̄as didicit. Inter cetera p̄dict⁹ magister litteralit̄ in/ terrogauit demonē dicēs. Quare affligis hanc mulierē: ⁊ q̄d delectar⁹ in ea morari. Cui demon. ad h̄ cogor a creatore meo. et ideo alibi esse nō possum Ad quē iordan⁹ Dic mihi vbi velles esse si optio tibi dare tur. Ad quē demon. Cū tant⁹ sis clericus et doctor ecclesie nollē te tam simpliciter ĩterrogasse. Et adiecit. Dic mihi ⁊ vbi tu velles esse si tibi optio daret̄. Ad quē ior/ dan⁹. nusq̄ esse vellē q̄ in celo. Et demon sic vellē ⁊ ego. Ad quē iordan⁹. Et quare maxime velles ibi esse. Demō. ꝓpterea vt respicerē illā clarā faciē creatoris mei. Qd̄ cū iordan⁹ audiret q̄si extra se raptus cor ruit ⁊ fleuit. Tandē ad se reuersus ĩterro/ gauit eū dicens. Dic mihi q̄d velles inde sustinere ꝙ possis creatoris tui faciē vide re. Demon rñdit. om̄es penas q̄s om̄s de mones sustinuerūt a die qua eiecti fuerūt de celo: ⁊ q̄s sustinebūt vsq; in diez iudicij vellē sustinere vt possem videre semel cla/ ritatē dei sicuti est. Ad quē iordan⁹. Cre/ do te vnū esse de nobilioribꝫ demonibus. Cui demon rñdit. vnus fui de seraphin q̄ semꝑ assistūt añ faciē dei. Ad quez iorda/ nus. Dic g̊ mihi aliq̄d de claritate vultus dei exq̄ tam ꝓpe eius faciē in celo vidisti. Ad quē demon. Nō sufficio tibi aliq̄d de h̄ dicere: cū etiā angl'i q̄ semꝑ ei⁹ claritatē intuent̄ si essent in terra: ⁊ vellent aliq̄d de ip̄i⁹ claritate dicere nō sufficerēt. dicam ti bi tñ aliquā similitudinē ex q̄ perpendere potes q̄ clara sit facies dei. Et dixit. attē de si om̄es flores p̄teriti ⁊ futuri. oīum ar borū ⁊ oīm graminū viriditas: ⁊ om̄is co lor oīm lapidū p̄ciosoꝝ ⁊ metalloꝝ. ⁊ splē dor solis ⁊ lune ⁊ stellarū. ⁊ om̄is claritas omniū luminū q̄ ab initio vnq̄ splendue runt in terra lucerēt. om̄is illa claritas re

spectu diuine claritatis nõ esset aliud nisi tenebrosa nox r̃spectu clarissimi sol'. Tũc iordanus. O q̃ꝫ miser est hõ q̃ h̃ amittit ⁊ sibi tale magnũ ⁊ ineffabile gaudiuꝫ non acquirit.

De claritate visionis dei.

Exemplũ ij.

Erant duo monachi q̃ colloq̃bantur de vita eterna. ⁊ mutuo cõsenserũt q̃ q̃ prius moreret̃: de statu suo socio suo ĩtimaret. Mortuo igit̃ vno altero dolẽte apparuit mortu⁹ clarior sole socio suo. ⁊ benigne eũ salutauit. Cũq̃ꝫ de vita eterna q̃reret. R̃ndit istud. Sicut audiuim⁹ vidim⁹. qd̃ ocl'us nõ vidit nec auris audiuit. nec in cor homĩs ascendit q̃ prepauit de⁹ diligentib⁹ se.

Gaudia celi sunt innumerabilia.

Exemplũ iij.

Quidã demon interrogat⁹ q̃ꝫ magnũ gaudiũ esset in celo. R̃ndit si numerare poteris athamos in radijs solis. R̃ndit. non possum. sic ⁊ tu illa gaudia nec aliq̃s boĩm numerare potest.

Gaudia celi sũt ineffabilia de vultu dei

Exemplũ iiij.

Obsessus quidã interrogat⁹ d̃ gaudio qd̃ h̃nt sancti in celo. R̃ndit. si totũ celũ esset pergamenũ. et totũ mare incaustũ. ⁊ oẽs stelle magistri parisienses. ⁊ omnia stramina penne. Certe hij om̃es mgr̃i parisienses ⁊ ceteri nec scribere manib⁹. nec linguis eloqui possent minimũ gaudiũ qd̃ habent sancti in celo de vultu dei.

Gaudiũ virginũ in celo.

Exemplũ v.

Tres erant moniales in vno claustro socie spũales. Et ex illis erant due ꝟgines ⁊ vna vidua. He aũt singule studebant se deuotas beate ꝟgini exhibere. Mortua vero vna ꝟgine: ⁊ iam vidua in extremis agẽte. Tercia soror supstes rogabat viduã vt post mortẽ rediret ⁊ de prime sororis ⁊ de suo p̃mio certificaret eandẽ. qd̃ pmittens si foret de bñplacito dei ⁊ expirauit. Die autẽ tricesima ista añ altare in orõib⁹ pcũbente. apparuit socia vidua inestimabili splendore fulgens nimis ⁊ dicẽs. Ueni. qꝛ ad reditũ obligasti me. Ecce vidi modicã ptẽ premij mei. Sed bñdicta sit dies in q̃ nata sum. Illa vero ꝯfortata. ⁊ resumpto spiritu q̃siuit d̃ statu prioris sororis defuncte. Cui illa dixit. Si tot⁹ mũdus esset pergamenum ⁊ mare incaustũ. ⁊ oĩa folia arboꝝ: ⁊ gramina scriptores cũ oĩb⁹ hoĩb⁹ q̃ fuerũt ⁊ sunt ⁊ erunt futuri. pri⁹ oẽs deficerẽt. q̃ꝫ immẽsitatẽ p̃mij celestis exprimerẽt. Sꝫ parũper ait ad pñs dicã tibi. infinit' claritatib⁹ me p̃cellit. ⁊ merito. qꝛ heri cũ angelis choreã duxit cãdida. ⁊ cũ ml'titudĩe cãdidaꝝ puellarũ cantãs cãticũ singulare solis virginib⁹ appropriatũ. gerens sertũ de diuinis florib⁹ ꝯfectũ. Rogaui aũt eã vt saltez ad horã mihi sertũ ꝯcederet. Que ait. Nõ expedit tibi. tñ ex ipsis florib⁹ dedit mihi q̃s attuli tibi socie mee dilectissime. vt aliq̃liter virtutẽ eaꝝ q̃ntũ sensus cape poterit human⁹ ꝑpendas. Facta g̃ ab ea circulari tactu in pauimẽto cũ florib⁹ tam miri odoris pcessit fragrantia. q̃ illa soror pro suauitate rapta fuit in extasim. Et sic vidua expleto promisso ad celũ redijt. Oẽs qui monasteriũ intrauerũt ꝑ multuꝫ tempus celestẽ odorem senserũt.

Claritas in facie christi.

Exemplum vi.

Virgo quedã fuit habitu q̃dem secularis: sed vita religiosa valde. ⁊ specialit' ieiunijs et obsecratiõib⁹ semꝑ vacabat mente sepissime excedens. ita vt celi secreta ⁊ celi regem cũ celi ciuib⁹ frequẽter videret. In quadã igit̃ solẽnitate epiphanie cũ interesset matutinis. xp̃m infantẽ pannis inuolutũ ⁊ in p̃sepe positũ vidit. Et circa illũ thronũ aureũ ad similitudinẽ iridis. Eratq̃ꝫ ex vtraq̃ꝫ parte multitudo angeloꝝ manib⁹ extentis eum adorantiũ: ⁊ oculoꝝ suoꝝ acies in illũ indeclinabilit' figentiũ. Nec mirũ. Ip̃e eniꝫ est speciosus p̃ filijs hoĩm: in quez teste apostolo desiderãt angeli ꝓspicere. Cũ ventũ fuisset ad illũ locũ paterna vox audita est. Hic est fili⁹ me⁹ dilectus in quo mihi bene cõplacui: ip̃m audite. Erat enĩ ibi filius dei ⁊ homĩs tanti decoris: ⁊ rex tanti dulcoris: vt exprimere mihi non sufficiat. Req̃sita etiaꝫ a me q̃les essent effigies angeloꝝ. R̃ndit. staturas h̃nt hũanas. facies virginib⁹ sil'es. genas ad instar rosarũ rubẽtes. ⁊ in reliq̃s mẽbris niue cãdidiores

Cor ꝟginis scissum est pre amore.

Exemplũ vij.

Dicit q̃ erat q̃daz ꝟgo nobil'.xiiij. annoꝝ beate marie valde deuota Hec ꝯtinue rogabat ꝟginē glori/osam septē annis vt oñdere dignaret̃ sibi filiū suū. Que cū in die natiuitat̃ xp̄i causa deuotiōis sola intrasset capellā. Apparuit ei ꝟgo pulcerrima tenens filiū pulcriorem. Hec allocuta est virginē dicens ꝛc̄. Alia q̃re ante C. exemplo.iiij.

Uirgo quedam vidit hiesum duodennem.

Exemplū viij.

Legit̃ q̃ quedā ꝟgo religiosa rogabat dñm ꝑ integrū annū. vt dignaret̃ sibi manifestare statū p̄ris sui spūalis q̃ eaz in religionē duxerat. quē in dño tenere diligebat. vt dignū est. Sz p⁹ annū dixit q̃d est qd̄ peto. petā. s. vt videā xp̄m duodennē. ꝛ post h̄ bene petā vt fuit in etate triginta annoꝝ. Et post annū ip̄a sola orante vidit q̃ ab altari ꝓcedebat ei⁹ pater spūalis fulgens sicut sol. ꝛ cum magno gaudio locuta est cuz eo Et ecce duo angeli portabāt arcā pulcerrimā habentem tria ostiola. ꝛ dixit ei p̄r. Uis filia videre filiū dei iacentem in cunis. ait. sic Et aperuit arce vnū ostiū ꝛ int⁹ iacebat puer decore mirabili p̄ditus. ꝛ viso eo tanto repleta est gaudio: vt de gaudio p̄terito nō curaret. Et dixit ei p̄r. satis est. vis videre xp̄m duodecim annoꝝ: ꝛ aperuit aliud ostiū. ꝛ vidit xp̄m duodennē. et tanto gaudio ꝑfusa est q̃ totū p̄teritū nil sibi videretur. ꝓpterea inquit veni ad te. quia tricesimo die venies ad me. ꝛ sic factū est.

Uirgines qūo in celo coronant̃.

Exemplum ix.

Quidā abbas orauit dñm vt sibi ostendere dignaret̃ q̃liter ꝟgines ī celo coronarent̃. Et qūo obuoluti peccatis paruis iustificarent̃. Et ecce q̃dam die posit⁹ in orōne fact⁹ est in extasi. in qua vidit se esse in prato pulcerrimo. in quo ꝯspexit oratoriū. ad qd̄ cuz ꝓcederet vidit ante ostiū oratorij arborē cui⁹ rami ꝛ folia tanq̃ stelle clarissime rutilabant. et sub arbore vidit fontē clarissimū tāq̃ crystallū: ꝛ intrans p̄dictū oratorium stabat. Et ecce ꝟgo maria accipiens florē de arbore q̃ stabat añ fores. fecit sex crinilia delicatissima. Et ecce ih̄s cū multitudīe angeloꝝ intrauit cū iubilo ducens secū duodecim ꝟgines: ꝛ locauit sex ad dexteram altaris. ꝛ sex ad sinistram. Accipiensq̃ de fonte q̃ stabat sub arbore in cyphū pulcerrimū aqua potauit illas q̃ stabāt ad sinistrā. Et accipiens coronas sex a mr̄e coronauit alias sex ad dexterā. Et ꝓ facto cuz angelico ꝯcentu duxit illas ad celū. Sed cū de h̄ abbas plurimū miraret̃. accedens angelus exposuit ei dicens. Uirgines q̃s vidisti coronari aureolaz acceperūt. Alie vero q̃ ꝑ affectū se maculauerūt. ꝛ de h̄ penituerūt ꝑ dñm plene sūt iustificate a peccato ꝛ sanate. vt nihil sordidū remansit in eis. sed tñ aureolas ꝑcipere nō meruerūt. In bis gratijs deū laudauerūt.

Premium essentiale in celo pro vno aue maria.

Exemplū x.

Quedā monialis ī morte ad septez integros dies agonizabat ī maximis infirmitatib⁹. que post mortē apparuit suppriorisse sue dicēs se fore saluatam. Etiā ꝯfitebat̃ se adhuc libenter si posset ꝛ haberet vitā velle passionari tantis infirmitatib⁹ pristinis ꝑ alios septem dies. vt vnū aue maria valeret dicere. ꝛ ei⁹ meritū inde cōsequi. licet non posset eidez cū debita deuotione intendere saltem cōfessa ꝛ mūdata essem a criminalib⁹ peccat̃ etiā si ambulando dicerem.

De cruce signato.

Cum q̃daz princeps cruce signat⁹ q̃ erat magn⁹ dñs. cū q̃dam fideli suo milite mare trāsfretasset. ꝛ captus incarcerat⁹ a paganis. q̃dā nocte nūciauit eis carcerari⁹ q̃ ī crastino dñs q̃ tenebat eos decollari iuberet. Statī miles remunerationē toti⁹ ꝟuitij sui a dño suo petijt vt pri⁹ ꝑmitteret eū decollari. qd̄ tñ ille ꝯcessit summo mane extract⁹ d̄ carcere et ꝓtin⁹ decollat⁹: statī dño suo glorificatus ī carcere appuit dicēs illi q̃ eandē gloriā mox decollat⁹ h̄ret: ꝛ ip̄e de aduētagro qd̄ iā habebat qd̄ tñ fuit ꝑui tp̄is. magis gaudebat q̃ si pri⁹ toti⁹ mūdi dñs fuisset

Gentilis quidam vidit christū regē in throno cum sanctis suis.

Exemplum xi.

Cum nobilis quidam adhuc gentil' febre acutissima laboraret materia ad cerebrum ascendente ī furiam raptus. ꝛ dormientib⁹ oīb⁹ q̃ circa illū erāt. aufugit nud⁹: ꝛ trib⁹ dieb⁹ ꝛ totidē

noctibꝫ ꝑ heremũ vastissimaꝫ oberrauit. tercia autẽ nocte digesta materia ad se redijt compos mentꝭ. Qui in tenebris erat horrens solitudinẽ. q̃d faceret. quo se verteret nesciebat. Et ecce post instans modicũ discussis tenebris vidit in montꝭ cacumine ingens lumẽ. Reptans ꝯ manibꝫ et pedibꝫ ascendit in montẽ. Et ecce sup̱ omnẽ solis fulgorẽ regẽ admirabilez vidit in throno aureo residentẽ. et ad eiꝰ dexteraꝫ reginã incompabili decore fulgentẽ. vidit qꝫ mixtim seniores ⁊ iuniores in thronis aureis assidẽtes ministros. ex oĩ ꝑte vultibus siderijs rutilãtes Hec vt vidit gentilis sup̱ id qđ credi põt obstupuit. hac hora vnꝰ ministroꝝ a rege missus cũ vestibꝫ nudũ induit ⁊ ad regẽ duxit. Cui rex. Nihil in rebꝫ humanis simile q̃d vidisti. Et ille. Nihil inq̃t dñe Et rex ad eũ. Ego suꝫ inquit christianoꝝ deꝰ rex ⁊ dñs sempiternus. Tu aũt redibis ad ppl'm tuum. et ꝑquires in gẽte vngarica q̃ mixta est gentitue duos p̃s byteros christianos talis habitus ⁊ tal' forme. a q̃bus erudierꝭ normã fidei christiane suscipiens Hoc aũt vt audiuit gentil' timuit beatorũ societate frustrari. ⁊ mox ad eũ rex. Impossibile est inquit talẽ te manere nobiscũ: sed si fidẽ xp̃ianorũ suscepis ⁊ p̃cepta. societate ista iocundissima ꝑfrueris. Hoc dicto miles sedens in equo albo suscepit illũ ⁊ in exercitũ tartarorũ ppl'o mirante reduxit. fuitqꝫ apud eũ tribꝫ diebꝫ ⁊ post repente disparuit. Nobilis aũt ⁊ vt iussus erat q̃siuit pres byteros ⁊ inuenit. ⁊ eruditꝰ ad fidẽ cum multꝭ militibꝫ tartaroꝝ sacruꝫ baptisma recepit. vestes aũt q̃s vt diximꝰ nudꝰ acceperat p̃cipui coloris erant atqꝫ molliciei. Opus vero eaꝝ plumariũ nec acu factuꝫ aduertere poterat nec textrinũ. sꝫ sup̱ omne artificiũ hoĩs diuina v̄tute cõtextũ.

Maria trãstulit aniam scolarꝭ in celũ.

Exemplũ xij.

Erat quedã inclusa q̃ nocte q̃dam rimulis celle sue splendorem immitti cernens. ⁊ diẽ esse credẽs territa ꝓpter horas nõdũ dictas. surrexit fenestrãqꝫ versus cemiteriũ aperuit. Et ecce iuxta caput sepulcri cuiusdã scolarꝭ nuper sepulti miri decoris feminã stare ꝯspexit. Gloria enĩ corꝑis eiꝰ eandẽ creauerat lucẽ. stabat ⁊ colũba niuea sup̱ tumulum quã illa rapiens misit ĩ sinũ suũ. Inclusa igit̃ q̃ nã esset cũ reuerẽtia quesiuit. Cui illa. Ego sum mr̃ xp̃i et aniam scolarꝭ huiꝰ q̃ vere martyr est tollere veni. Quia scolares qui frequẽter addiscũt veri martyres sunt Q, si postea artes q̃s didicerint ĩ dei seruitio exercuerint. magnã mercedẽ cõsequunt̃. Hoc arnoldꝰ in narratorio suo.

Quidam vidit glorificationẽ pedũ suorum.

Exemplũ xiij.

Magister quidã parisiẽsis infirmatus: cũ de glorificatiõe corporꝝ cogitaret. ⁊ hesitãs in corde suo diceret. quõ poterit esse vt corꝑa ista putrida lucere possint in futuro sicut sol. ad pedes suos q̃s de operimento erexerat respexit. Et ecce tantus splendor de ip̃is exiuit. vt oculi eiꝰ reuerberati eos intueri nequirẽt Moxqꝫ reuersus ad se gr̃as egit xp̃o. cuiꝰ v̄tute anteq̃ꝫ moreret̃ ad fidẽ resurrectõis adductus esset.

Femina quedaꝫ audiuit dulcissimum cantum auicule.

Exemplũ xiiij.

Femina nobilis ⁊ deuota cũ gaudio mentꝭ retulit confessori suo q̃ nocte ⁊ die semp̱ septẽ horis q̃ canonice nuncupant̃. auis mire pulcritudinis ⁊ decoris eã in dulcissimis ⁊ ineffabilibꝫ vocibꝫ annis pluribꝫ ꝯsolaret̃. Elanguit enĩ multo tp̱e in lecto iacẽs. Cũqꝫ cõfessor q̃siuit ab ea cuiꝰ auis vocẽ illa volucris videret̃ habere. Rñdit. nihil in terrenis est qđ illiꝰ voci possit compari. nec solis auribꝫ delector in illis. verũ etiã interius transfundit̃ modulamen istius auis. ⁊ ex eo sp̃ũs meus ad delicias eternales desideranti⁹ delectat̃ ⁊ excitatur.

Quidam audiuit gaudia celi ⁊ etiã tormenta inferni.

Exemplũ xv.

Legit̃ in quodã libello đ initio ordinis cisterciensiũ q̃ cũ quidã monachus cisterciensis temptaret̃ đ exitu ordinis ꝓpter eiꝰ asperitatez. apparuerũt ei pater ⁊ mr̃ eiꝰ iã defuncti. dissuadentes sibi exitũ. quibꝫ cũ nollet acq̃escere dicẽs q̃ nõ poterat portare tãtã penaꝫ. dixit ei mr̃. ⁊ q̃uo vis portare pẽas iferni. Et ille. Quia est g̃uior inferno pena huiꝰ ordĩs. Et mr̃ eiꝰ. vis exp̱iri aliq̃d đ penis inferni. Et ille. sic. Et ecce sonus porcorũ

terribilis adeo q visum est ei q celuz scin
deret ⁊ caput ei⁹ tunderet. ⁊ cuz q̃si defice/
ret cessauit sonit⁹. Et mr̃ ꝯfortans eũ di/
xit. vis aliq̃d de gaudijs celi experiri. Et
ille. sic. Et ecce cant⁹ quidã dulcissimus ⁊
supabũdans oẽm dulcedinẽ musicorum.
Tũc mater ait ei. Si vis ad gaudia pue/
nire: ⁊ euadere tormẽta inferni. pseueres ĩ
ordine. ⁊ sic fecit. Non est autẽ incredibile
quin sit gemit⁹ ⁊ vlulat⁹ corpaliter futu/
rus in inferno sicut cant⁹ in celo.

In discipulo de tempore.

Gaudia celi sunt magna. qd oñditur ĩ
dyabolo q̃ dixit: q si esset statua a terra vs
q̃ ad celuz clauis ⁊ rasorijs circũsepta li/
benter vellet ascẽdere ⁊ descendere ⁊ se vul
nerare. Hoc quere in discipulo de tempo
re sermone. lxxxiiij. L.

Item monachus q̃ audiuit auiculã tre
centꝫ q̃draginta annis. ⁊ videbant̃ sibi q̃si
due hore. Hoc q̃re ꝑmone. lxxxiiij. A.

Mulieres q̃ pre desiderio regni celestꝫ
infirmabant̃. Hoc q̃re ꝑmone. lxxi. T.

Gaudia mundi.

Maria interdixit ꝟgini gaudia mũdi

Exemplũ xvi.

Puella quedã narrauit dicẽs. q q̃/
dam nocte ei p visionẽ sancta dei
genitrix ꝟgo maria apparuit. at/
q̃ coeuas ei⁹ in albis vestibus puellas ei
oñdit. Quib⁹ cũ illa admisceri appeteret.
sed se eis adiũgere nõ auderet. beate virgi
ni marie semp virginis est voce req̃sita. an
vellet cũ eis esse atq̃ in ei⁹ obsequio viue
re. Cui cũ eadẽ puella diceret. volo. ab ea
protin⁹ mandatũ accepit vt nil vltra leue
⁊ puellare ageret. a risu ⁊ iocis abstineret.
sciens p oĩa q inter easdẽ ꝟgines q̃s vide
rat ad ei⁹ obsequiũ die tricesimo veniret.
Quib⁹ visis in cũctis suis morib⁹ puella
mutata est. oẽmq̃ a se leuitatez puellaris
vite magne grauitatꝫ detersit manu. Cũ/
q̃ pentes ei⁹ mutatã esse mirarent̃. req̃sita
rẽ retulit. q̃d eã beata dei genitrix iusserat
vel q̃ die itura esset ad obsequiũ ei⁹ indica
uit. vñ post vicesimũ ⁊ quintũ diem febre
correpta est. Die aũt tricesimo cũ hora ei⁹
exitus appropinquasset eandẽ genitricez
dei cũ puellis q̃s p visionez viderat ad se
venire ꝯspexit. Cui etiã se vocanti rñde/
re cepit. ⁊ depssis reuerẽter ocul' apta vo/
ce clamãs. Ecce dña venio. ecce dña veio.

In qua etiã voce spũm reddidit. ⁊ ex ꝟgi/
neo corpe anĩa habitatura cũ sanctꝫ ꝟgi/
nib⁹ exiuit. Hec Grego. in dyal'.

Equitãtes pompose terra absorbuit.

Exemplum xvij.

Legit̃ in li. de donis. q ꝑm ꝯsuetu
dinẽ cuiusdã ciuitatꝫ iuuenes eq̃/
tabant cuz gaudio hui⁹ seculi. te/
nentes laruas turpissimas ceterꝫ chorizã/
tib⁹ p villã. q̃s pleban⁹ in ambone pluries
ãmonuit vt desisterẽt. sed ipi noluerũt ꝟ/
bis suis acq̃escere nec ei obedire. Et ecce
subito in die festiuo in specie viroꝝ ⁊ mu/
lierũ maxĩa multitudo demonũ ꝯiũxerat
se illis. ⁊ chorizauerũt cũ ipis. tunc vulgo
cantante cũ gaudio. vox dyabolica statiz
audita est. Qui me amauerũt ⁊ mihi ꝑuie
rũt modo mecũ erũt. delicati hoĩes meis
ludis estis vsi. vt sitis meli⁹ ꝯtra deũ dis/
soluti. ⁊ subito terra apta cuz igne cũctos
subito ad infernũ absorbuit. tã cantantes
q̃ ⁊ chorizãtes: similiter ⁊ eq̃tantes.

In discipulo de tempore.

Rex qui nunq̃ risit: quoniã habuit gla
dium ante retro infra supra a dextris et a
sinistris. Hoc quere in discipulo de tem/
pore. ꝑmone. liij. P.

Item q̃daz miles cogitauit de sero in/
tra se: quo puenit gaudium qd hodie tota
die habuim⁹. ⁊ sic cõpunct⁹ religionez in
trauit. Quere ꝑmone. xxxvi. F.

Item fili⁹ comitis q̃ vidit cadauer pa/
tris sui. ⁊ sic cõpunct⁹ gaudia mũdi dese/
ruit. Quere ꝑmone. cxxxvi. A.

Gratiarũactio.

Senex q̃ vidit aliq̃s comedere mel. ali
q̃s panẽ. aliq̃s sterc⁹. q̃re ꝑmone. xcviij. L

Itẽ religiosus ex cui⁹ tactu vestiuz sa/
nabant̃ infirmi. q̃ oñia in bono accepit. ⁊
deũ tam in aduersis q̃ in prosperꝫ lauda/
uit. Quere ꝑmone. cxij. O.

Itẽ q̃ regratiabat̃ deo q ñ fecit eũ bufo
nẽ vl' aliud aĩal irrõnale. q̃re ser. cxxvij. H

Gratia spiritussancti.

Gratia spiritussancti facit homĩes im
mobiles. Exemplũ xviij.

Iacobus de vitriaco dicit q vidit
aliq̃s deuotas mulieres q̃ extra se
sic rapiebant̃. q p totã diẽ nõ erat
in eis neq̃ sensus ad aliq̃ exteriora. nec ad
vllum clamorẽ poterant excitari. nullã le
sionẽ etiã si vehemẽter punirent̃ sentirẽt.

Item aliquaz vidit q̃ triginta annis tan/
to zelo a sponso suo ĩ claustro custodiebat̃
q̃ extra claustrũ nullus poterat ei eẽ egres
sus. Etiã si mille hoĩes ꝑ man⁹ eã trahere
viderent̃ Multotiens exire conabat̃ qui
busdã eã trahẽtib⁹. sed frustra. qꝛ citi⁹ rũ/
peret̃. Itẽ vidit aliã deuotã mulierẽ q̃ fre/
quẽter extra se duab⁹ vicibus rapiebatur
Que etiã me pñte plus q̃ꝫ septies fuit ra/
pta vno die. ⁊ in q̃cũq̃ꝫ statu rapiebat̃. ĩ il/
lo ꝑmanebat ĩmobilis ꝟm dispositionem
in q̃ rapiebat̃. Et ad se rediens tanto gau
dio replebatur. q̃ plausu corporali ostẽde
re cogebatur.

Mulier quedã cum puero occurrit ad
martiriũ. Exemplũ xix

Scribit Zozimas de q̃dã muliere
q̃ de domo currẽs sic ad martiriũ
festinabat vt dom⁹ sue ostiuz non
clauderet. nec caput suũ vt mos est mulie
rũ cooꝑiret. sed paruũ puerꝫ secuz velocit̃
traxit ad martyriũ. Quã iudex videns di
xit. Ap prehẽdite hanc mulierẽ ⁊ adduci/
te mihi eã huc. Cũq̃ꝫ adducta fuisset dixit
Quo inq̃t infelix mulier ꝓperas tã festinã
ter. Illa ait. Ad campũ in q̃ catholicoruz
ppl'us martirisat̃ ego festino vt ibi ꝑ fide
moriar. Et q̃d inq̃t ꝑuulũ defers istũ Rñ
dit. Ut ⁊ ipe martiriũ mecũ ꝯsequat̃.

Gula.

Gulosi comedũt bufones ⁊ serpentes ĩ
inferno ꝑ esca. Exemplũ xx.

Miles quidã moriens de boĩs ma
le acq̃sitis filiũ suũ hereditauit. q̃
post mortẽ nocte q̃dã pulsauit ad
ostiũ dicẽs: q̃ esset dñs possessionũ illarũ.
exprimens nomẽ suũ rogans vt intromit
tat̃. Et puer vidit eũ ꝑ fenestrã ⁊ ꝯgnouit
⁊ dixit. certe dñs me⁹ mortuus est non in
tromittã vos. Cũq̃ꝫ pulsaret ꝑseuerando
nouissime dixit. Defer pisces istos q̃b⁹ ve
scor filio meo. ⁊ ecce ad portã illã suspẽdo.
Mane exeuntes inuenerũt in q̃dam liga
mine multitudinẽ bufonũ atq̃ꝫ serpentũ.

Magna inflãmatio erit de corporibus
pinguiũ in inferno.
Exemplũ xxi.

Legit̃ q̃ erat q̃dã diues qui de pro
prio corꝑe nimis sollicit⁹ resolue/
bat̃ cibis ⁊ potib⁹ vnguentis bal
neis lectis ⁊ indumẽtis: ornamẽtis hono
rib⁹ ⁊ diuitijs. Quia ꝟo ꝟm cursuz mũdi
erat prudens ⁊ discret⁹ fact⁹ est ⁊ senescal/
cus reg⁹ francie. ⁊ tunc ampli⁹ resoluebat̃
delicijs intantũ q̃ ei⁹ pinguedo vix intra
cutẽ poterat restringi. Cui coc⁹ studiosi⁹
seruiẽs dixit semel ei. O dñe mi q̃ꝫ magna
inflãmatio tũc erit qñ vr̃a pinguedo cre/
mabit̃ igne infernali. Que ꝟba ille ꝯside/
rans cepit dicere intra se. vere ille dicit ve/
rũ. Nã ⁊ caro mea cib⁹ erit vermiũ ⁊ lard⁹
demonũ. cũ erit corrupta ⁊ odita a deo. sꝫ
nequaq̃ꝫ ita erit. Uñ assumpta penitẽtia
ꝑ carnẽ deo placuit ꝑ quã prius deũ con/
tempsit ⁊ offendit.

Pallor ⁊ macies glorificant monachũ
Exemplum xxij.

Legit̃ in vitaspatrũ q̃ q̃dã mona/
chi venerũt ad abbatẽ heliã. vt eis
cũ erant pleni cogitatiõib⁹ curio
sis remedia adhiberet. Uñ dicebat. frẽs
mei erubescite. qꝛ corp⁹ nr̃m q̃nto est niti/
dius albi⁹ ⁊ rubicũdi⁹. tanto aĩa corã deo
plus fetet ⁊ iacet mortua. Nõ enĩ pingue
do est deo g̃ta. sꝫ pallor abstinẽtie ⁊ maci/
es in hũilitate vos deo g̃tificant.

Religiosus q̃dam ꝯtra ordinem come
dit carnes. Exemplũ xxiij.

Conuersus q̃daz desiderio carniũ
temptat⁹ atq̃ꝫ supat⁹. cũ illas req̃
rere erubesceret sic̃ nec licuit. die
q̃dam assaturã bonã sibi preꝑauit ⁊ cella/
riũ intulit ⁊ comedit. Erat enĩ cellerarius
de ordine p̃monstratensiũ. ꝑmissione igit̃
dei dyabolus aliud facere nõ poterat. gu/
losuz illũ rapuit ⁊ in tecto cãpanilis ĩ mo
dũ vestimẽti sparsit. vbi cũ hereret vel po
tius a dyabolo sustentaret̃ q̃ datus fuerat
ad terrendũ poti⁹ q̃ꝫ ad occidendũ clama
uit valde fratrũ auxiliũ implorãs. Quem
ibi herere cernẽtes causamq̃ꝫ ignorantes
satis mirati sunt. ⁊ turrim cũ festinatione
ascendẽtes. tegulasq̃ꝫ incidẽtes ꝑ foramẽ
illũ retraxerũt. Hec Cesarius.

Quidã in carnispriuio nimis tarde co
mederũt carnes. Exemplũ xxiiij.

Quidam monachi feria tercia an/
te cinerum in domo cuiusdã secu/
laris sacerdotis cõuiuantes. car/
nes diuersas cum vino exquisito vsq̃ꝫ ad
mediam noctem fere comederũt. Et cũ sa
turati eẽnt nimis. in ipo gallicantu sacer/
dos vocãs scolarẽ dixit ei Certe adhuc co
medem⁹ carnes. vade ⁊ affer nob gallinaz

quã inueies in partica iuxta gallũ sedẽtez qꝛ ceterꝫ pinguior esse ꝯsueuit: ⁊ prepa nobis eã. Quã cũ strãgulasset ⁊ ventro apto manuqꝫ imposita. cũ se oĩa intestina eius eijcere sil' putaret magnũ bufonẽ extraxit Cuius motũ cũ manu sensisset ⁊ ꝓiecisset vidissetqꝫ q̃d esset. repentino suo clamore oẽs aduocauit. Uidẽtes illi intestina galline in bufonẽ versa ꝯfusi a loco ꝯuiuij recesserũt. intelligentes opus esse dyaboli. Hec mihi vnus fratrũ illoꝝ qui interfuit ⁊ vidit: recitauit. Hec Cesarius.

Religiosus q̃dã morsello carniũ quasi suffocat⁹ fuit

Exemplũ xxv.

Monachus q̃dã cũ in q̃dã cõuiuio secularium piscibꝫ vesceret. alijs vero carnes comedẽtibꝫ Uidens in scutella clerici iuxta se sedentꝫ carniũ assaturã ꝯcupiuit. immissaqꝫ manu morsellũ rapuit. ⁊ q̃dã iocũditate in os suuz trusit. Dox iusto dei iudicio idez morsellus in guttur inobedientis integer descẽdit. ita meatũ ei⁹ obstruens. vt nullo conatu posset in os reuocari vl' deglutiri. Quẽ de mẽsa trahentes cũ iã euersis ocul' putaret esse suffocat⁹. quidã ex ꝯuiuantibꝫ ex cuius ore ꝫ audiui. pugno tã valido collũ ei⁹ ꝑcussit vt morsellus infix⁹ exiliret. Et cognouerũt oẽs ꝙ dolor ille atqꝫ ꝯfusio pena pcti foret ĩ nõ obediẽdi ꝓposito. Hec ce.

Tria sunt grana q̃ faciũt pulmentum optimi saporis.

Exemplũ xxvi.

Quodã tpe milites quidã honesti ac noĩati. alijqꝫ plures tam clerici q̃ꝫ laici viri diuites in heremo sũt ꝯuersi. atqꝫ in ordine ꝯfortati. Quidã igitur ex secularibꝫ p̃dictoꝝ militũ notus et amic⁹. victũ eoꝝ q̃tidianuz quo in cõmuni cõuentu reficiebant ꝯsiderans. ait beate memorie dño Bisilberto eoruz abbati nõ sufficio ãmirari ꝙ tales viri in secl'o tã delicati oleribꝫ incõditis pisa ⁊ lente pñt vti. Cui ille rñdit. Ego tria grana piperꝫ appono q̃bus eadẽ grossa pulmẽtaria cõdiunt. vt pene nihil in suis scutellis comedentes relinquãt. Mirãte illo ⁊ nõ intelligente q̃ audierat. abbas subiũxit dicens. primũ granuz piperis sunt longe vigilie matutinaꝝ. scdm labor manuũ. terciũ vero desperatio ferculi laucioris. Et ista sũt tria grana q̃bus appositꝫ optimi saporis fiunt pulmẽtaria nr̃a. ⁊ puto vehement' ꝙ monachus peccet magꝫ pisaz suã siue lenticulã ꝓpter torsiones vl' humores melancolicos vitãdo q̃ꝫ nimis ex illis sumendo Si enĩ apposita comedere noluerit necesse est vt lautiora vl' appetat vl' req̃rat. Si eĩ data fuerint ex ꝯsuetudĩe. pusillanimes scandalizat. Si vero negata. ante temp⁹ deficit. Monachus vacuo ventre non p̃t bene ieiunare. vigilare. aut laborare. Hic est ꝙ beatus Bern. in q̃dam ꝑmone: tales satis acriter rep̃hendit dicẽs. Cibaria nostra nõ sũt multũ ꝯfortãtia. ⁊ iõ optet nos ex eis sumere ad saturitatẽ. Hec Cesari⁹.

Senex infirmus quidã patient' comedit oleum ex lini semine ꝓ melle.

Exemplũ xxvij.

Quidã ex senioribꝫ fact⁹ est infirm⁹ ⁊ ꝑ multos dies nõ poterat escam vllã cape. Cõpulit aũt eũ discipulus su⁹ dicẽs. Si iubes inq̃t pr̃ faciã tibi placentã paruã. ⁊ ita fecit. Erat aũt ei vasculũ paruuz hñs mel. ⁊ aliud vas simile hñs oleũ ex lini semine exp̃ssum. in alia re nulla ꝫ ꝓficiebat nisi forte in lucerna. deceptus frater misit ĩ escã senis de illo. sperans qꝛ mel misisset. Cũ aũt gustasset. nihil locutus est. sed tacens comedit. Tercia vero vice cũ iterũ sibi daret ⁊ gustasset dicit illi. nõ possum comedere fili. Ille autẽ tanq̃ꝫ volens exhortari eum dixit. Ecce abba bona sunt. ⁊ ego comedã ex ip̃is. Et postq̃ꝫ gustauit ⁊ sensit rẽ quã fecerat cecidit in faciẽ dicens. ve mihi abba: quoniaz occidi te. Istud peccatũ posuisti sup me. qꝛ mihi locut⁹ nõ es. Dicit ei senex. fili nõ ꝯtristeris ꝓpter hoc. si enim deus voluisset vt bona comedissem tu mel misisses. et nõ hoc qd̃ misisti.

Capitulum de H.

Hospitalitas.

Hospitalitas pauperũ ditat hospitẽ.

Exemplũ .i.

Fuit in roma vir pius ⁊ bonus qui indifferenter homĩes religiosos pauperes ad hospitium inuitabat. Cõtigit aũt ꝯfectũ senio d̃paupari rebꝫ. ⁊ ãgustiabat' ꝙ solitã hospitalitatẽ hr̃e ñ possz. qm̃ ad vsus suos

sufficientiã nõ hꝛet. Cũq; vna noctiũ an/
xius p talib; iaceret ī lecto semi vigilans.
Audiuit vocẽ dicẽtẽ sibi. vidi charitatẽz
tuã quã ī exhibẽda hospitalitate mlto tẽ/
pore infatigabilit habuisti. z p hãc ad vi/
tã paupem deueniſti. Volo g̃ nõ solũ ī fu
turo remũerare te. vex etiã in pñti. Loq̃/
re illi diuiti. z de vinea tua q̃ melioꝛ est cũ
vinea illi⁹ cambiũ facies Jpe ei libent an
nuet ꝓbis tuis. Habita g̃ illi⁹ vinea. ī me
dio illi⁹ aceruũ fodies in pfundũ: z sub eo
repies qõ romanis copꝰs ẽ inuisum. Ad
hãc g̃ vocẽ cũ hõ nõ ptin⁹ obediret scõo z
tercio ãmonit⁹ est. Cũc hõ ille ad diuitez
veniens obtulit cambiũ vineaꝝ. Cui di/
ues libent inãt. z q̃nto tua melioꝛ mea est
tibi soluã. Cui paup. volo vt eq̃ valoꝛe cã
biũ fiat. z factũ est sic. Moꝛ paup cũ pꝛo/
pꝛia vxoꝛe z filio z duab; piter filiabus ad
aceruũ cũ eis ad supdictã accedit vineã. z
incipiũt fodere cũ spe magna. Cunq; diu
fodissent nec adhuc effect⁹ sui signuz ali/
qõ inuenissent. ceperũt pri suo fili⁹ cuz so
roꝛib; insultare. Quib; pr̃ ait. nllo modo
possum credere q̃ frustraboꝛ. Aceruo igit
pr̃ cũ filiꝭ virilit insistẽs. Tandẽ in pfun
dũ inc ingẽtes lapides vas marmoꝛeum
plenũ aq̃. z ī oꝛe ipi⁹ vasis ollã vitreã ple/
nã balsamo. z in oꝛificio olle puũ vas vnũ
fictile. z ī eo tres lapides perꝑciosos: sma
ragdũ saphirũ z balestũ q̃ntitat; nõ modi
ce reppererũt. Nihil aũt aquã in vase re/
putãtes effuderũt eã. Que vt moꝛ effusa ī
strumẽta q̃dã erea q̃b; laboꝛauerũt pfusio
ne ꝓtingeret. coloꝛẽ eris ī pulcerrimã au/
ri speciẽ cõmutauit. Erat ei aq̃ ex sangui
ne z carnib; basilisci ī moduz aq̃ rosacee p
sublimationez facta q̃ solet ab alchimistis
aurũ fieri sophisticatũ. Sz hac aq̃ noluit
de⁹ dicti viri innocẽtiã maculari. z iõ dif/
fusa disparuit. Balsamo vero cũ dict⁹ hõ
ad debilitatẽ visus vsus fuisset. nesci⁹ q̃si
cõmũi oleo p dies aliq̃s integerrime visũ
recepit. Et post cognito p pbrm suũ q̃ eẽt
balsamũ. inestimabili vẽdidit pcio. z p la
pidib; q̃s inuenerat pciosis. pecũias copi
osissimas z multas accepit. factusq; diues
z inclitus glorificauit deũ. z post se filios
z nepotes suos in multis copꝰs dereliq̃t
Hec Huil. in lib. de apibus.

In discipulo de tempoꝛe.

Hospitẽ quẽ dyaboli cũ coꝛpe z aĩa ar
ripuerũt. Quere ꝓmone. cxliiij. A.

Jtẽ rustic⁹ q̃ habitabat ī vna curia so/
litaria. z xp̃m ī forma paupis ī domũ suã
introduxit. z qũo ille paup pedes transfi/
xos habuit. Quere. ser. lxxxix. T.

Jtẽ q̃dã libent hospitabat paupes z p
egrinos. z dyabol⁹ furat⁹ est sibi palliũ in
forma pegrini. vt sic retraheret eũ ab ho/
spitalitate. z impediret eũ ī sua salute.

Humilitas.

Opera humilitatis placent deo. ij.

Exemplũ

Senex q̃dã erat solitari⁹ vacãs in
heremo. z dicebat ī semetipo. q̃ p
fect⁹ eẽt in ꝓfutib;. hic oꝛauit deũ
dicẽs. Vnde mihi q̃d desit perfectiõi mee
vt faciã. Volẽs aũt de⁹ hũiliare cogitati
ones ei⁹ dixit ei. vade ad illũ archimãdri/
tam. z q̃d q̃d tibi dixerit facito Reuelauit
de⁹ archimãdrite añq̃ ille veniret ad euz
dicẽs. Ecce ille solitari⁹ veniet ad te. dic g̃
ei vt tollat flagelluz z pascat tibi poꝛcos.
Veniens g̃ senex pulsauit ostiuz z ingres/
sus est ad archimandritã illũ. z cũ se salu/
tassent. ꝓsederunt: z dixit ei solitari⁹ ista
venerat. dic mihi q̃d faciã vt saluus fiam
Et ille dixit. faciel qõcũq; dixero tibi. Et
rñdit. etiã. z dixit ei. Ecce tolle flagelluz z
vade pasce poꝛcos. Hꝰ aũt q̃ eũ noueraẽt
z audierãt ꝺ eo. cũ vidissent q̃ poꝛcos pa/
sceret. dicebãt. vidist; illũ magnũ solitari⁹
um de q̃ audieram⁹. Ecce stupuit coꝛ ei⁹.
z a demonio vexat. z pascit poꝛcos. Vi/
dens aũt de⁹ humilitatẽ eius. q̃ ibi pati/
enter sustinebat opꝓbria hominũ. pre/
cepit iterũ redire ad locũ suum.

Maria docuit carthusienseꝫ triplices
gradũ hũilitat;. Exemplũ ij.

Egit q̃ ī oꝛdie carthusiensi fuit q̃
dã frater pbabil⁹ vite incoꝛrupti
coꝛpe. ita vt p somniũ nũq̃ fuit il
lusus. Huic in extremis laboꝛãti cũ frẽs
assisterẽt. pꝛioꝛ q̃ affuit pcepit ei z ait. vnũ
rẽ difficile postulas pr̃. z quã nullo mõ di
cerẽ. nisi obediẽtia cogerz. Ego ab ineũte
etate mlta flagella sathane ppessus sũ. re
rũtñ ꝑz multitudinẽ doloꝝ meoꝝ ī coꝛde
meo ꝓsolatiões xpi z beate marie ꝺginis
letificauerũt aĩam meã. Quadã die cum
nimiũ essem afflict⁹ appuit mihi btã vir/
go maria: z ait. Vidi afflictõnẽ animi tui

ꝛ veni in auxiliū tuū. ecce offero tibi ō thesauris filij mei triplicē gr̃am hūilitatis. p quā aduersarū tuū vincere poteris ꝛ deo placere possis. Volo g̃ vt hūilier̄ victu in vestitu atq; in actu. cibos appetas vilioꝛes: ꝛ pānos induas grossioꝛes. abiectioꝛaq; ministeria q̃ alij dedignant tu p magno honoꝛe ꝛ lucro suscipias. His dictis disparuit beata ẏgo. Et verboꝝ efficaci am coꝛdi meo impꝛessi. vt sic facerē vt beata virgo me docuit.

Loꝛiarius quidam similis fuit sancto anthonio. Exemplū iiij.

Beatus anthoni⁹ in cella sua pꝛopria dū oꝛaret. venit ad eū voꝛ diabolica. Anthoni nec dū ad mēsurā coꝛiarij istius q̃ est in alexandria peneisti. Quo audito senex surgens mane arrepto baculo festin⁹ ad alexandriā venit. Cūq; ad designatū hoꝛez fuisset ingressus. Ille viso tāto viro obstupuit. Cui senex dixit. Refer mihi opa tua. qꝛ ꝓpterea ad te ō desero veni. Qui rñdit. nescio me aliqñ bōi aliq̃d ꝓpetrasse. Cū ex cubili ꝓpꝛio ꝓsurgens mane añq; in opa mea resideā: dico vt oīs ciuitas hec a mīoꝛe vsq; ad maioꝛē ingrediat in regnū dei ꝓpt̄ iusticias suas ego aūt solus ꝓpt̄ meā culpā penā ingrediar sempiternā. Qō ẏbū añq; quiescā sero ex coꝛde meo recēseo veracit̄. Qō audiens btūs anthoni⁹ rñdit ei. Fili sic tu es bon⁹ artifex sedēs in domo tua cū requie regnū dei adept⁹ es. ego velut sine discretione oīe tp̄s meū in solitudine ꝓsumpsi nec dum verbi tui assumpsi mēsurā. Hoc in vitaspatrum.

Senex simulabat se stultū ne honoꝛaret ab hoīb⁹. Exemplū v.

Quidā senex erat in inferioꝛibꝰ puteis heremi. ꝛ sedebat q̃escēs i ꝑe lunca. vn⁹ aūt secular̄ mīstrabat ei. Contigit aūt vt fili⁹ cuiusdā secularis infirmaret. multq; g̃ ꝑcibꝰ postulabat senez vt veniret ad domū suā ꝛ faceret oꝛōem p infante. Et surgēs senex ābulabat cuz eo. Ille aūt ꝑcessit eū. ꝛ ingressus domū suaz dicēs. veīte i occursum anachoꝛete. Quos cū senex vidisset de lōge egressos cū lāpadibꝰ. sensit q̃ ad se venirēt: ꝛ stati despolians vestimēta mīsit se ad flumē ꝛ cepit laꝛare stans nudus. Ille aūt q̃ mīstrabat ei vidēs erubuit. ꝛ rogauit hoīes dicēs. Reuertimini. Senex enim nr̄ sensum ꝑdidit. Veniens aūt ad eū dixit illi. Abba q̃d est h̄ qō fecisti. oīes q̃ te viderūt dixerunt q̃ demoniū hz senex. Cui senex rñdit. Ego h̄ volebā audire. Hec in vitaspatrū.

Theodosius impatoꝛ visitauit monachum. ꝛ ipe fugit de loco ne honoꝛaretur ab hoīb⁹. Exemplū vi.

Fuit q̃dā monach⁹ in cōstantinopoli tp̄ibꝰ theodosij impatoꝛis. qui habitabat in parua cella foris ciuitate. Audiēs aūt impatoꝛ q̃ ibi esset q̃dā monachus q̃ nusq; egrediebat de cella cepit deambulādo ꝑgere ad eundē locuz: vbi erat supdict⁹ monach⁹. ꝑcepitq; seq̃ntibꝰ se eunuchis. vt nullus appꝛoximaret ad cellā monachi illi⁹. Ipe aūt solus pꝛexit pulsauitq; ad ostiū cellule. Surrexit aūt monach⁹ ꝛ aperuit ei. ꝛ nō ꝓgnouit euz q̃ eēt impatoꝛ. tulerat enī sibi coꝛonaz de capite suo vt nō agnoscerē. Post oꝛōnez aūt resiederūt ꝑiter. ꝛ interrogauit euz imperatoꝛ dicēs. Quo scti pres degūt i egypto. Rñdens monach⁹ ait. oēs exoꝛāt deum p salute vr̄a. Aspiciebat aūt impatoꝛ intente cellulā ipam. ꝛ nihil in ea vidit nisi paucos panes siccos in sporta. dixit ei. Da mihi bñdictionē abba. vt reficiamus statimq; festinauit monach⁹ ꝛ sal ꝛ buccellas immisit i aquā ꝛ comederūt ꝑiter. poꝛrexit ei calicē aque ꝛ bibit. Tūc theodosius impatoꝛ dixit ei. Scis q̃s ego sum. Rñdit monach⁹ ꝛ dixit. Nescio q̃s sis domie Dicit ei. Ego sum theodosius impatoꝛ. et ob deuotionē tuā veni huc. Hoc cum audisset monach⁹ pstrauit se añ illū. ꝛ ille dixit ei. Beati estis vos monachi. q̃ securi et liberi de negocijs secli tranq̃lla ꝛ q̃eta pfruimini vita. ꝛ solūmō de salute aiaꝝ vestraꝝ hētis sollicitudinē. quo ad vitā eternā ꝛ ad celestia p̄mia puenire possitis. In vitate enī dico tibi. qꝛ certe i regno natus sum. ꝛ nūc i regno dego. ꝛ nunq; sine sollicitudine cibū capio. post h̄ aūt valde honorifice salutauit eū impatoꝛ ꝛ egressus ē ab eo. Eadē aūt nocte icepit itra se cogitare famul⁹ dei dicēs. Qm̄ nō optet me iā in h̄ loco esse. Multi enī nō solū de pplo. sz eē de palatioꝛ senatoribꝰ q̃s plimi exēplo impatoꝛis secuti ad videndū meventuri sunt ꝛ honorē mihi tanq̃ seruo dei deferēdo nō cessabūt Et illi siquidē hoc ꝓpter nomen

dñi facturi sunt. Ego autē timeo ne forsi/
tan malign⁹ dyabolus mihi surripiat ⁊ li
benter incipiā eos suscipe. Et cōdelectet
cor meū laudes ⁊ honores eoꝝ. ⁊ ꝑ h̄ iam
incipiam ꝟtutē hūilitatis ꝑdere ⁊ laudes
atq; honores hoīm appetere. hec igit̄ om/
nia hō dei secū cogitās. eadez nocte fugit
inde ⁊ ꝑrexit in egyptū ad sctōs p̄res ī he
remū. Itaq; ꝯsiderem⁹ dilectissimi cū q̄n
ta sollicitudine ꝟtutē hūilitatis custodire
famulus dei studuit. vt in celesti regno e/
ternā gloriā ꝑ labore sancte vite sue quē ꝑ
pter deū exercuerat ꝑcipere a domīo ih̄u
xp̄o mereret̄. Hoc in vitaspatrū.

Macharius cum humilitate vicit dy
abolum. Exemplū vij.

a Abbas machari⁹ cuz diluculo ad
cellā suā reuerteret̄. occurrit ei dy/
abolus cū falce volens eū ꝑcutere
sed nō valebat. ⁊ exclamās dixit. magnaz
vim patior a te machari. q̄ cū cupiaz tibi
nocere nō valeo. Oīa q̄ tu facis ego mag⁹
experior. ieiunas interdū. ego aūt nunq̄
vllo cibo reficior. Tu sepe vigilas. me nū
q̄ sopor opp̄ssit. Sed in vna re me vincis
ip̄e ꝓfiteor. Cūq; ab eo rē ip̄am q̄siuisset.
R̄ndit. in hūilitate tua sola vincis me. et
hec dicēs euanuit. Hoc in vitaspatrū.

Humilitas p̄cellit alia bona opera et
exercitia. Exemplū viij.

h Olgot ī libro Sap̄. c. vij. narrat
de quodā rege q̄ nunq̄ ꝑmisit sibi
in alijs vasis mīstrari nisi de luto
factis. Cū enī a q̄dā familiari interroga/
ret̄ cur illud faceret. R̄ndit. q̄ q̄uis esset
iam rex sicilie. fuit tn̄ fili⁹ cuiusdā figuli. ⁊
vt h̄ret memoriā generis sui. ne ꝓpt̄ statū
regiuz supbiret. ordinauit q̄ sibi in vasis
fictilib⁹ siue luteis seruiret̄.

Humilitas plus impetrat a deo q̄ ie/
iunium. Exemplū ix.

n Arrauerūt de alio sene q̄ ꝑseuera
uit ieiunans septuaginta hebdo/
madas semel in hebdomada refi/
ciens. Hic postulabat a deo de q̄dā s̄mo/
ne scripturaꝝ sanctaꝝ ⁊ non reuelauit ei
deus. dixit ḡ in semetip̄o. Ecce tantuz la/
borē ꝯsumpsi et nihil ꝓfeci. Uadam ḡ ad
fratrē meū ⁊ requirā ab eo. Qui cuz egres
sus clausisset ostiū vt abiret missus est an
gelus dñi ad eū dicēs. Septuaginta heb
domade q̄s ieiunasti nō te fecerūt ꝓximū
deo. Nunc vero q̄n ita humiliat⁹ es vt ad
fratrē tuū ꝑgeres. missus sum tibi indica/
re s̄monē. Et aperiens ei de re quam pete
bat ⁊ discessit angl's. Hoc in vitaspatruz.

In discipulo de tp̄e.

Quidā raptus in agone ⁊ reuersus di/
xit q̄ nullus sine hūilitate saluat̄. Hoc q̄/
re in discipulo de tp̄e. s̄mone. xxxi. Q.

Capitulum de J.

Jeiunium.

Juuenis delicatus quidam nunq̄ ie/
iunauit. Exemplū .i.

c Ontigit semel
cū magister Jordan⁹ venisset
bononiā q̄ frēs dixerūt ei de q̄
dam nouitio turbato ad exitū
fuerat nanq; adeo delicat⁹ ⁊ singular⁹ vi/
te in seculo. in vestib⁹. in lectis. ornament⁹
cibis. ludis ⁊ ceteris delectatiōib⁹ carnis
q̄ nesciebat q̄d eēt afflictio ⁊ angustia spi/
ritus. nisi q̄ntū se studio litteraꝝ applica/
bat. in q̄ tantū ꝓfecerat vt in sequēti anno
posset ꝯuentuari. nunq̄ infirmat⁹ fuerat.
nunq̄ nisi parasceue ieiunabat. rarissime
ille a carnib⁹ nisi ī sextis ferijs abstinebat
nunq̄ ꝯfessus fuerat. ⁊ eorū que dicunt̄ in
ecc̄ia nihil nisi p̄t orōez dñicā sciebat. Hic
quadā die cū venisset ad frēs. ex mera cu/
rialitate: cū negare nesciret ordinez est in/
gressus. Sz mox penituit eū. ⁊ oīa que vi
debat ⁊ sentiebat sibi q̄si mors altera vide
bant̄. comedere nō poterat aut dormire.
⁊ licet in secl'o vix fuisset irat⁹. intantū suc
cendit eū temptatio. q̄ supiorē q̄ eū ad or
dinē traxerat ꝑcutere voluit cuz psalterio
qd̄ tenebat. Sic igit̄ temptatū mgr̄ Jor/
dan⁹ inueniens eūdē frēm audiēs q̄ theo
baldus vocaret̄. cepit eū cōfortare ex ipso
noīe dicēs. Theobaldus dicit̄ q̄si tendēs
ad alta. Post aliq̄ monita ducēs eū añ al/
tare beati nicolai. monuit eū vt flexis ge/
nub⁹ diceret p̄r nr̄. nullā enī aliā orōem sci
ebat. Ip̄e vero posit⁹ manibus sup caput
ei⁹. cepit toto cordis sui affectu dñm dep̄
cari. vt oēm temptationem auferret ab eo
Dū igit̄ multū in orōe ꝓtenderet. videbat̄
nouitio q̄ndā dulcedinē in mentē ei⁹ sub/
intrare paulatim. ⁊ q̄ndam cordis sentire
mutationē. Eleuatis deniq; manib⁹ a ca
pite. visum est vt postea pluribus retulit q̄
due man⁹ strīgētes cor ei⁹ subito eleuaret̄

mente. ꝛ anim⁹ ei⁹ in magna tranquillita te ex dulcedine remaneret. Remansit aũt adeo ꝯsolat⁹ ꝛ feruens vt multos labores sustineret in ordine: ꝛ plura vtiliter faceret in eodem.

Homen hiesus curat febres.

Exemplum .ij.

Legit de quodã fratre ordinis mi norũ qui multa miracula de nomi ne hiesu audiens cum accessio fe/ bris eu affligeret. ℔ nomẽ hiesus scripsit ĩ aquã. ꝛ eã bibit. ꝛ statim eũ febris dimisit Hoc aũt ꝯtigit in hybernia.

Homen ihesus expellit demones.

Exemplũ iij.

Sanct⁹ Bernardus cũ semel apud mediolanũ esset. ꝛ q̃dã demonia/ ca ei oblata esset vt eã curare vellz demon coꝛã multis astantibꝫ dixit. O q̃s li/ benter de hac anicula mea exirẽ. sz dñs nõ vult vt exeam. Cui Bernard⁹ ait. Quis est ille dñs. Cui demon. Creatoꝛ omniũ. Cui sctũs bernardus. Uidisti ne eũ vnq̃z Cui demon. vidi in gl̃ia. Cui sctũs. Uel lens illuc redire. At ille miro modo cachin nans ait. tarda boꝛa abijt. tũc sctũs p̃ecepit ei vt in noie ihu x̃pi exiret. Tũc demõ ait. O nomẽ terribile iã me cogis exire. et ℔ dicto statim exiuit.

Homẽ hiesus liberat hoiem a periculꝫ.

Exemplũ iiij.

Beatus patricius cũ p hyberniaz p̃ dicaret rogauit dñz vt signũ ostẽ deret p q̃ pueri hoies territi peniterent Et ecce puteus subito ꝛ maxim⁹ apparuit Reuelatũ est ei vt ibi loc⁹ purgatoꝛij essz. in quẽ si q̃s vellet descẽdere. alia pena sibi nõ restaret. Hoc audientes multi ingredie bant q̃ nunq̃z reuertebant. Et ecce vir q̃/ dã noie nicolaus q̃ multa pẽta cõmiserat ĩ il/ lũ puteũ descẽdit. vt p suis pctis peniteret. ꝛ ecce inuenit quoddã oratoriũ alb mo nachis plenuz q̃ sibi dixerũt. Cõstãs esto q̃ tempta mẽta multa te sustinere oportz Cũ aũt ille req̃reret. q̃d ꝯtra hec tempta/ mẽta remedij hre posset Rñderũt. Cũ te penis affligi senserz. protinꝰ clama O ihu x̃pe miserere mei. Et ille ab eis abscessit. subito demones sibi tanq̃z bestie occurrerũt. mugientes ꝯtra eũ. sz cũ territus staret recordatus cõsilij dixit. Jhu x̃pe adiuua me. ꝛ statĩ bestie euanuerũt Progrediens aũt abinde vidit maximũ ignẽ in quẽ cuz p demões pieꝰ fuisset: exclamauit. Jhu adiuua me. subito ignis extinctꝰ est. Profectus vltra vidit vnũ puteũ pfunduz de q̃ exibat fumꝰ ꝛ clamoꝛ maximꝰ. sed cũ in illũ pieꝰ fuisset: exclamauit. Jhu adiu/ ua me. ꝛ statim ab illo liberatꝰ est. Tandẽ vnũ strictũ pontẽ vidit cũ magno terroꝛe quẽ debebat trãsire. sz nõ potuit. Tandẽ ponens vnũ pedẽ sup pontẽ dixit. Hiesu adiuua me. ꝛ sic ad quẽlibz passum dixit q̃uscz vltra pontẽ venit. q̃ trãsito pueit ad pulcerrimũ pratũ in q̃ stabat varietas di uersoꝛ floꝛ. a q̃bꝫ magna suauitas p̃cede bat. ꝛ vidit duos iuuenes albis vestibꝫ in dutos q̃ ipm in vnã pulcerrimã duxerunt ciuitatẽ q̃ fuit munita ꝛ tota ꝯstructa lapi dibꝫ p̃ciosis. ꝛ dixerũt illã ciuitatẽ paradi sum esse. q̃ postmodũ ad vitã rediens. xxx dieb⁹ pactis ad padisuz celi p̃ inuocatio/ nẽ dñi nr̃i ihu x̃pi feliciter puenit.

Homẽ ihs indulgere facit inimicis

Exemplũ v.

Legit in libꝛo de donis. q̃ q̃dã mu lier placari ñ poterat. ĩ cui⁹ fronte nomẽ ihu vir ei⁹ ꝓscripsit. et moꝛ charitatiue emulis suis offensam remisit

Obstinatus quidã amoꝛe ihu indulsit inimicis. Exemplũ vi.

Dicit quidã obstinat⁹. cui cũ dice/ retur semel. remitte rancoꝛes p deo ꝛ inimicicias tuas. Ait. nec p deo nec p diabolo ad ℔ induci possũ. si deberẽ esse ꝑpetuo in inferno. Et accessit frat⁹ ad eũ cũ deuotõe ꝛ in fronte ei⁹ cũ digito scripsit. Jhesus nazarenꝰ. Et statĩ pctoꝛ incepit gemere ꝛ ait Amoꝛe ihu totũ dimitto

Homen hiesus multas ⁊tutes ꝓfert.

Exemplũ vij.

Quidã inuenis deuotꝰ ꝛ innocens deũ oꝛauit sibi dare amoꝛẽ dei. vt sic ꝯtinue ferret in deũ. Cui angelus dñi foliũ talit ꝓscriptũ dedit Jhu x̃pe fili dei viui ꝑpicꝰ esto mihi pctoꝛi. dicendo ei. Aperi os tuũ ꝛ comede hãc scriptu rã cui⁹ ⁊tute demones vincunt. celi aperiunt. peccata tollunt. trinitas sctã attrahitur. ꝛ angeli deuote ei famulant. quo facto omnia ꝛ singula moꝛ expert⁹ est. sicut informatus est.

Homen Jhesus liberauit clericũ a latrone. Exemplũ viij.

Z

Fuit q̃dã cleric⁹ lubric⁹ ⁊ vicios⁹ nimis cũ vellet ire ad suũ scelus perpetrandũ. ꝓtigit eũ transire nocte q̃dã p siluã in q̃ latro latitabat. q̃ nemĩ pepercit q̃n eum occideret vl̃ spoliaret. Hic aũt cũ audiret eũ transire dixit. q̃s es tu q̃ hic trãsis. Cleric⁹ rñdit. Ego paup fuus ihu xp̃i. p timore enĩz nimio nesciebat q̃d rñderet. Tũc itez latro. Ego dico tibi. q̃s es tu. Rñdit cleric⁹. Ego sum indign⁹ seruus ihu xp̃i. Latro vero tercio q̃siuit. q̃s es tu. Tũc cleric⁹ rñdit q⁹ eẽt inutil⁹ fuus ihu xp̃i. Et sic latro intra se cogitauit. cuius fuus es tu. Et ipe dixit clerico. Propter nomen ihu vade in pace. Et sic latro ruminãdo intra se dixit. Ihesus ihs ihs. Et ecce ꝑtute noĩs ihu latro ꝓuersus est. ⁊ postea latrocinĩũ ⁊ homicidiũ non ꝓpetrauit. Sz de mane statĩ cũ magna deuotione venit ad eundẽ clericũ. q⁹ erat plebanus vicinior hui⁹ silue petens vt audiret ꝓfessionẽ ei⁹. Pleban⁹ vero audiẽs eũ mlta latrocinia ꝓpetrasse dixit. O pctor vnde tibi bec ꝓtristo qui tot mala cõmisisti. Rñdit latro. Hac nocte q̃dã trãsiuit p silũã. quẽ cũ vellẽ spoliare dixit. fuus sũ ihesu xp̃i. quẽ dimisi ꝓpter nomẽ ihs. Tandem nomẽ ihs replicãdo ⁊ in me triplicando sum ꝓtrit⁹ ⁊ ꝓuersus. ⁊ nõ ero de cetero seru⁹ dyaboli. sed ihu. Pleban⁹ dixit. Ego sum q̃ ptrãsiui siluaz. Benedictuz ꝑ sit nomẽ ihs qõ me a piculo liberauit ⁊ te iustificauit. ⁊ ego de cetero ero vtilior seruus ihu xp̃i. q⁹ ammodo peccatũ mortale scienter nõ cõmittam.

Nomen ihesus vincit temptatiões.

Exemplum ix.

Quidã hõ fuit pius. q̃ hãc ꝓsuetudinẽ habuit. q⁹ q̃tienscũq⁹ dyabolus sibi aliquã ingerebat tẽptationẽ. iuit ad locũ orõnis. ⁊ inuocauit deuz dicens. Ihu dulcis miserere mei ⁊ adiuua me. et sic statĩ dyabolus recessit ab eo. Et semel audiuit vnus sanct⁹ pater q⁹ demon dicebat q⁹ ipi dyaboli maxime repellerent⁹ per hoc nomen ihesus.

In discipulo de tempore.

Uir q̃dam cũ vxore sua volẽtes seipos suspendere ꝑ tristicia. ⁊ sil̃ biberũt in noie ihu. ⁊ statim fugati sunt demones. ⁊ cessauit periculosa temptatio. Hoc q̃re in discipulo de tpe. sermone. xix. B.

Indulgentie.

Maria obtulit filiũ suũ cruce signat⁹.

Exemplũ x.

Legit in libro de donis. q⁹ ꝓdicãte quodã viro dei in platea indulgẽtias papales ⁊ ꝑtutẽ sancte crucis. Dominꝰ diuinit⁹ beata ꝓgo maria appuit cruce signatis. eis filium proprĩũ in preciũ ⁊ premium exhibendo.

Miles quidam petiuit mori in sancta terra. Exemplũ xi.

Miles gallicus cruce signat⁹. visitatis sanctuarijs ⁊ xp̃i vestigijs in monte oliueti ait. Dñe q̃ p salute generis hũani tuũ pciosissimũ sanguinẽ fudisti ĩ hac sancta terra vbi tua vestigia vidi valui visitaui. rogo vt ĩ pace suscipias spiritũ meũ. quia ad te aliter nequeo volare. quo dicto feliciter expirauit.

Cruce signatis xp̃s remittit peccata.

Exemplũ xij.

Legit q⁹ cũ quadã vice frater ordinis ꝓdicator⁹ ꝓdicaret crucẽ. beata ꝓgo maria visa est cũ filio. singulorum cruce signatorũ lintheo fulgido maculas pctor⁹ abstergẽdo. ⁊ xp̃o etiã singul⁹ bñdicente ⁊ dicente. remittunt tibi pcta. ⁊ ego ero ꝓtector tu⁹ ĩ pñti ⁊ merces tua ĩ futuro.

Quidã in extremis ostendit se cruce signatum: ⁊ dyabolus fugit ab eo.

Exemplũ xiij.

Miles q̃dã magn⁹ pctor volens remissionẽ pctor⁹ suor⁹ ꝓsequi. crucez suscepit. cui infirmãti dyabolus apparuit dicẽs. q⁹ su⁹ eẽt. Cui miles. non sum. q⁹ ꝓfessus fuz ⁊ crucẽ suscepi. quã illi oñdit ĩ subtunicula dicẽs. Ecce signũ scrẽ crucis qõ ad defensionem fidei suscepi. Quo viso dyabolus citi⁹ euanuit ab oculis eius

Filius p aĩa pr̃is crucẽ assumpsit ⁊ sic eã liberauit. Exemplũ xiiij.

Frater q̃dã ꝓdicauit indulgentias crucis. ⁊ q⁹ etiã pentibꝰ defunctis valerẽt. Uñ q̃dã inuenis vt ania pr̃is sui a purgatorio liberaret⁹ crucez suscepit. Cui dormiẽti vox rñdit. Dormis ne fili. Cui fili⁹. Quis nam es tu. Et ille Ego suz pr̃ tu⁹. ⁊ bñdicta hora q̃ te genui ꝓpterea q⁹ absolut⁹ a purgatorio celũ ascendo ꝑtute crucis quã p me suscepisti.

Indulgere ꝓximis.

Miles q̃dam alteri militi indulsit oc-

cisionem patris. ꝛ crux amplexabat eum

Exemplū xv.

Erat quidā miles q̄ occidit patrē alteri⁹ militē. ꝛ filiꝰ ei⁹ q̄siuit opor tunitatē qūo posset vindicare patrē suum Et ptigit q̄ in die pasceues ille miles trā siuit sine armis. quē aliꝰ insecutus est. vo lens eū occidere. Tūc ille pstrauit se ante pedes ei⁹ dicēs. Propter mortem dñi nr̄i ihu xp̄i quā hodie p nob oīb⁹ sustinuit ig noſce mihi q̄ patrē tuū occidi. Tunc ille cōpunct⁹ dixit Propter mortē dñi nostri ihu xp̄i ignoſco tibi. ꝛ leuauit eū de terra. ꝛ in signū recōciliatiōis oſculatus est eum Cū idē miles eccleſiā intraret. ꝛ cū ceteris crucifixū ihu xp̄i oſculaꝛet. tūc crucifixus amplexat⁹ est eū dicēs Quia hodie indul ſisti isti militi ꝓpter me q̄ p̄fem tuum occi dit. ideo hodie indulgeo tibi oīa p̄cta tua Et in signū recōciliatiōis oſculor te ī ma xillā tuā. Nō vidētes circūstantes glorifi cauerūt dei bonitatē ꝛ miſericordiā.

Nobilis quidā indulſit homicidiū fra tris sui. ꝛ crucifixus sibi inclinauit caput in eccleſia. Exemplū xvi.

Nobilis q̄dā frēm suū guntherum noīe a quodā nobili occisum perdi derat. Et fugiente q̄ de patria oc cisore ptigit vt nobil⁹ ille cū mlto comita tu pegre pfectus. imp̄meditate in agro oc curreret occisori. q̄ mox extracto gladio vbi inimicū expetijt in terrā pstrat⁹ occi ſor clamauit. Miserere mei nobilissime vir p illo q̄ tui miſert⁹ est. ꝛ q̄ mūdus istum sua morte redemit. Repente nobil⁹ anim⁹ in lacrimas resolut⁹ illā quā extēderat re traxit manū. sed cū ignauie ascriberet a su is. iteꝝ manū extēdit in pstratū. re⁹ ad re miſſionē oīm pctoꝝ veniā petijt. scō ma nū deposuit. terciocꝝ increpat⁹ a suis. cuꝝ mortez tercio attēptaret. ꝛ miſer ille ob e uasionē mortꝫ ꝓpter angustiā quā oīs ca ro in extremo iudicio esset ꝓpessuram veniā precaꝛ. Rñdit nobilis genere. ſz nobilior mente Et ego inq̄t tibi prorsus mortē fra tris indulgeo. Nec mora. Eadē die cū au diret missaz eccleſiā ingressus. vbi coram imagine crucifixi tercio flexit genua. Ui sus est a q̄dā sancto viro ad singlas genu flexiones nobil⁹ illius crucifix⁹ caput su um hūiliter inclinare. Seorsum ergo vir sanct⁹ ille q̄ solus hec viderat nobilē euo catuz q̄s esset interrogauit. Et ille miles. Miles inq̄t dicor in terra in q̄ natus sum Et rursum ille. Dicas inq̄t charissime ni hil celes in q̄ ꝓfidis te magis diuinā miſe ricordiā meruisse. Tūc miles inq̄t. pecca tor ego sum ꝛ seculo dedit⁹. ꝛ nullo pror sus nisi hodie forsitan. ꝛ sic q̄ actū est retu lit. Dox ille ꝛ quid q̄d vidisset exponens ad actum vite gratioris ꝛ meriti nobilem exhortatur. Hec Buil.

Christ⁹ noluit indulgere defuncto ni si prius peteret veniam a fratre suo quem offendit. Exemplū xvij.

Prouincialis romane puincie or dinis p̄dicatoꝝ monebat frēs sue puincie vt sibi cauerēt diligenter ab alterutꝝ turbatiōe. et h̄ exēplū sibi ipſi factū retulit dicēs. Cū q̄dā frater oliz tur basset me minus iuste: ꝛ post paucos dies decessisset ab hac vita me nō placato. q̄dā nocte in somnis mihi apparuit. Et cuꝝ a me peteret veniā ꝛ recordarer ip̄m defun ctū. dixi. vade frat̄ ꝛ pete veniā a dño ihu xp̄o. in cui⁹ manu es. q̄ recedens a me cuꝝ peteret veniā a xp̄o vt dixeraꝝ ei. Rñdit ei dñs ihs. Nunq̄ ꝓcedo tibi veniā nisi pri us impetres ab eo quē offendisti. vnde re diens ad me eadē nocte. ꝛ ꝥba xp̄i renun cians iteꝝ veniam petijt ꝛ accepit. ꝛ dixit mihi. Uide frater nicolae q̄ malū est offē dere fratrē. ꝛ q̄ graue sit non placare Hec in vitas patrū.

Frater q̄dā fuit odio inflāmat⁹ ꝓtra p curatorē ꝓuent⁹. Exemplū xvij.

Uit rome q̄dā frater ordinis p̄di catorū. q̄ valde dure tractabat p curatorē ꝓuent⁹. cui ad pacifican dū cor suū iniūxit prior cui hec retulit se ptē pater nr̄ oī die p illo. Qui ex hoc ma gis ad illū p̄curatorē turbat⁹ est. ꝛ maiori odio inflāmat⁹. Quadā igit̄ die infirmat⁹ subito fact⁹ est q̄si mortu⁹. ꝛ ex improui ſo cepit maledicere fratrib⁹ et ordini suo. Tandē orantib⁹ fratribus sait. Mater dei mr̄ dei adiuua me. Uisum aūt erat sibi vt ipe retulit. q̄ in igne ardentissimo ꝓpt̄ ira cundiā suā posit⁹ erat. Et iō ꝓpter penas intolerabiles desperans blasphemasset. Precib⁹ aūt fratrū ad inuocationē beate marie ꝟginis restitutus est vite pristine ꝛ in argumentū veritatis excoriat⁹ fuit to tus. Hec in vitas patrū.

Plaga illius qui noluit indulgere.

Exemplum xix.

Venerabilis Jacobus de vitriaco v crucē hierosolimitanā ob salutem multoꝝ in brabancia ꝓdicauit. Contigit aūt vt pacificaturi quadaz die mortales inimicicias erga iniuriantē nihil ꝓficerent. iniuriā passus primo simpliter. deinde ꝓstratus pedibꝫ eiꝰ. semel iterū ⁊ tercio cū multitudine ppli ꝑsente rogaret vt ꝓfiteret in rebellē. Cōuersus aūt ad ppm dixit palā oibus. Cōtestoꝝ vos ⁊ q̄ spernit nos spernit ⁊ eū q̄ misit nos. Rogate ergo dñm vt tale signū oñdat i homine obstinato. q̄ cūctis ꝑsentibꝫ pateat euz hostiliter ꝓtra se in retentione odij ꝓtra ꝓximū hoc egisse. Hec mora. vt vir sanctus orōem expleuit. miser ille reuersis oculis semel iterū ⁊ tercio in terraz corruit. oreq̄ cruorē spumans. ⁊ sanguinē horroris. maximū spectaculū ⁊ piaculū oibus prebuit Tunc flente ppl̄o reuerēdus vir fusa prece prostratū erexit. Qui mox integerrime sanatꝰ cū lacrimis veniā petiuit. Ruensq̄ in oscula eius quē ipe offendit. ⁊ sic ad lacrimas ⁊ ad laudem xp̄i omniū corda promouit. Hec Huil.

Nullus debet gaudere de interitu inimici sui. Exemplū xx.

Cum ꝓ exempla beati bñdicti mlti seculo renūciantes in laude dei c ferueſcerēt. Quidā ꝑs byter florētius detractiōis spiritu instigatꝰ. eiꝰ studijs emulari cepit: ⁊ q̄s potuit ab eiꝰ visitatione trahere. Cumq̄ nō ꝓficeret. tandem inuidia excecatꝰ. panē veneno infectū seruo dei misit. quē vir dei cū grārū actione suscipiens. facti ꝓsciꝰ. coruo cuidā q̄ ad horā refectiōis veniens. alimēta de manu eiꝰ suscipe cōsueuerat piecit dicēs. In nomine dñi tolle hūc: ⁊ in locuz vbi inueniri nō possit proīce. Tūc coruꝰ expassis alis circa panē crocitando apto ore cepit discurrere. ac si se obedire velle ⁊ tñ nō posse significaret. Cui vir dei ait. Tolle securꝰ. Qui statim tulit. ⁊ reuersus accepit ab eo ꝓsuetā alimoniā. Cūq̄ dictꝰ ꝑs byter se in nece magistri nō ꝓficere videret. ad prouocanda discipulorꝝ corda. in hortū celle bñdicti septē puellas inuicē ludētes ⁊ chorizantes coram discipulis misit. sed vir ōi magis sacerdoti q̄ sibi ꝓdolēs. cū in malicia ꝑsisteret. ⁊ ꝓ discipul' adhuc rudibꝫ timēs edificia ꝓstructa ordinatis ibi ꝓpositis relinquens alias cuz paucis prexit. Cumq̄ ex hꝫ dictus ꝑs byter stans in solario ecclaret. totiꝰ fabrica domꝰ cadens ipm oppsit. Maurus vir dei hꝫ q̄ adhuc vir vndecim miliaribꝫ aberat letus nūciauit discens. Reuertere. qz ꝓsecutor tuus extinctꝰ ē. Quo audito. grauibꝫ lamentꝫ se vir dei dans. vel qz hostis occubuit. vel qz discipulus de morte illius exultauit. illi penitentiam qui letus ⁊ gaudens talia nunciauerat iniunxit.

Ante occasum solis reconciliari debemus fratribꝫ. Exemplū xxi.

Abbas hylarion cū visitasset quē- a dā ep̄m qui obtulit ei in mensa ferculū de auibꝫ Cui abbas. Postq̄ hunc habitū suscepi: carnes nunq̄ interiz comedi. Et dixit ei ep̄s. Exquo istū habitū suscepi nō dimisi aliquē dormire q̄ haberet aliq̄d aduersum me. nec ego dormiui habens aliq̄d aduersus aliquē nisi pacificarē. Cui abbas. Ignosce mihi pr̄. qz tua ꝓuersatio maioꝝ ē mea. Hoc ī vitasp.

Inimicis debemus benefacere.

Exemplum xxii.

Erat q̄daz senex in egypto. ⁊ ante- e q̄ veniret illuc abbas poemē. grādem veneratiōnē habebat ab hoībꝫ. Cūq̄ autē abbas poemē de sichi illic subisset multi relicto illo sene veniebāt ad illū. ⁊ ꝓpterea cepit illi inuidere ⁊ detrahere. Hō audiens abbas poemē ꝓtristatꝰ est. et dixit fratribꝫ suis. Quid faciemꝰ. qz in tribulationē miserūt nos hoīes vt illū senē tāq̄ sanctū relinq̄rent: ⁊ nos q̄ nihil sumus inspicerēt. Quēadmodū sanemꝰ hūc virū magnuz. venite ergo frēs faciamꝰ paucas escas ⁊ portātes pergamꝰ ad eū. ⁊ paucuz vinū ⁊ piter cū eo gustemꝰ. Forsitā possumus animū eiꝰ placare. ꝑfecti pulsauerūt ostiū eiꝰ. Audiens ꝯo discipl's illiꝰ senis dixit. q̄s es. Ac illi dixerunt. Dic abbati tuo q̄m poemē venit vt bñdicat ab eo. Hō cū ille p discipulū suū audisset. rñdit ad eū Vade hinc. nō enī me vocat. Illi tñ ꝑstiterunt in estu dicētes. qz nō hinc discedimꝰ nisi digni fuerimꝰ adorare eū. Quorū cuz ille humilitatē ⁊ patientiā vidisset. cōpūctus aperuit ostiū: ⁊ osculantes seinuicez gustauerūt piter. Dixit ergo eis ipe senex

In veritate nõ sũt ea sola que audiuim⁹ de vobis. sed etiã centuplicata opa vidi ĩ vobis. ⁊ ab illo die amicus charissim⁹ factus est eis. Hoc in vitaspatrũ.

In discipulo de tempore.

Fili⁹ comitꝫ dãnat⁹ est. qꝛ nõ indulsit offensoribꝫ suis. Hoc q̃re ser. cxxx. E.

Infirmitas.

Propter peccata infirmat⁹ ꝑ pñiaꝫ est sanatus. Exemplũ xxiij.

Erat vir nobilis ⁊ clar⁹ in burgũdie ꝑtibꝫ. Qui quidẽ aliq̃nto tempore in iuuẽtute sincerit̃ ꝯuersat⁹ postea a ꝟtute tabescens. cepit ad vicia declinare. Nec mora squalenti mente tabescens incidit in languorez. nec tñ dei manũ castigantꝫ agnouit. sed mala mal̃ accumulans pallore vult⁹ ⁊ macie homo quasi ignis eterni cibꝫ miserabilit̃ ad penã hospitabat̃. Cũqꝫ nulla medicoꝝ cura ꝓficeret. nec saltẽ ei languẽtis vite causaꝫ aliq̃s apiret. tandẽ in se reuersus solũ languorẽ anĩe diuina miseratiõe p̃uent⁹ penitus intellexit causaꝫ. Cõfessus ḡ cũ lacrimis cuidã sanctissimo sacerdoti. statĩ vir cũ absolutionis bñficiũ accepit sil̃itudinẽ fere bufonũ in facie: sꝫ diuersificata posteri⁹ anĩalia cute teterrima ⁊ ꝑua. q̃si vicioꝝ septez de ore siml̃ deiecit. Mira res. vir modico tꝑis spacio interiecto. in tabẽ aĩalibꝫ resolutꝫ. reflorere cepit caro prorsus. ⁊ facie penitẽs. mẽteqꝫ ⁊ corꝑe integerrime sospitatus. multꝫ postea ad exemplũ. Hec Guil̃.

Flagellat deus in corꝑe ⁊ in membris suos dilectos. Exemplũ xxiiij.

Erat quidã miles tante ꝟtutꝫ atqꝫ ꝓbitatꝫ. vt in p̃mo torneamẽto in q̃ miles fact⁹ est manu ꝓpria. xiiij dextrarios acq̃reret Qui sicut vir prudẽs eundẽ honorẽ secularẽ nõ suis viribꝫ. sed deo ascribens oĩa restituit. ⁊ sodalibꝫ cuꝫ seculo valedixit. in luka monasterio q̃daꝫ habitũ religionis suscepit. Et qꝛ electos suos ꝓbat dñs. tanta illuꝫ infirmitate flagellauit. vt vermes de corꝑe ei⁹ indesinẽter scaturirent. Quoꝝ fetorẽ sil̃ ⁊ horrorẽ cũ minister sustinere nõ posset. Ait abbas p̃dicto ade. Quid faciem⁹ frater cũ homine isto. rñdit ille. Dent̃ mihi q̃ttuor linthe amina ⁊ ꝑ xp̃i noĩe curã illi⁹ suscipiã. Qd̃ cũ factũ fuisset. assidua pannoꝝ mutatione fetorẽ tꝑauit tam sibi q̃ꝫ infirmo. Cunqꝫ dies adesset tante remũeratiõis. tante patientie. Ait ade. Sternite mihi mattã ⁊ pulsate tabulã. qꝛ dñs vocat me. ⁊ fec̃ sic Ueniente ꝯuẽtu post dictã letaniã. cũ pene om̃es ad lacrimas ꝟbis cõpunctionis monuisset. subiunxit. Modo ite dñi mei dilectissimi ⁊ dicite missas vr̃as. qꝛ saluator mũdi et gl̃iosa ꝟgo maria ei⁹ genitrix cũ angelis ⁊ ml̃titudine sctõꝝ illuc venturi sunt. postea reuertimini cũ eis. qꝛ aĩam meã suscipient Interim dum missas dicerent spũ ꝓphetico omĩa q̃ in oratorio agebant indicauit dicẽs. Tales misse a talibꝫ sacerdotibꝫ añ talia altaria celebrant̃. Et mirat⁹ est adã valde de hoĩe laico. Reuertente igitur ꝯuentu. ille vultu iocũdo sibi ait. Ecce xp̃s cũ mr̃e ⁊ sanctis p̃sens est. et hñt manũ sub mento. ⁊ iaꝫ suscipiẽt aĩam meã. Nec mihi credatꝫ si in instãti mortuus nõ fuero. Ad qd̃ verbũ mox expirauit morte ꝟba ꝯfirmans. De cui⁹ corꝑe mox tant⁹ odor exiuit. vt om̃es illi⁹ suauitate reficerent̃ circũstantes. Hec Cesari⁹.

Quidã fuit impatientissim⁹ ⁊ fact⁹ est patientissim⁹. Exemplũ xxv.

Fuit q̃dã frater ordinis p̃dicatoꝝ lumbard⁹ noĩe iacobꝫ. q̃ sibi ⁊ doctrine instãter intendẽs ad tantaꝫ ꝑfectionẽ venit q̃ in corde ⁊ ĩ ore ei⁹ nihil nisi ih̃m xp̃m crucifixũ portabat. nihil infelici⁹ dicens q̃ꝫ talẽ dñm nõ amare. Hic acceptus erat deo vt miserabil̃ ꝓbauit tẽptatio. Inuenit enĩ eũ grauis infirmitas ꝑ quaꝫ sibi innotuit temptatio. Et q̃ sibi mortẽ ꝑ xp̃o posse tolerare videbat̃ ad tãtam deuenit impatientiã. vt nihil sibi fieri posset qd̃ ei placeret. nullus cibꝫ. nullus lectus acceptabil̃ erat. ip̃m nomẽ dñi nr̃i ih̃u xp̃i qd̃ sibi ꝯsueuerat esse dulcissimuꝫ iam audire nõ poterat. ĩmo dicebat. q̃ domin⁹ sibi illusisset. qꝛ sibi ꝟuientẽ tã violẽta infirmitate opp̃sserat. vt neqꝫ corporis neqꝫ sui spũs compos esset. Post h̃ orantibus ꝑ eo fratribꝫ. cepit paulatim patiẽtia in eo nutriri. cepitqꝫ iã in illa tribulatione silere. ⁊ inde ad tantã ꝑuenit patientiã vt iã ea que pri⁹ nolebat tangere libent̃ ederet. ⁊ omĩa sibi diceret bona. Uerũ qꝛ diuturna infirmitas pene sibi carnẽ ꝯsumpserat. nõ potuit in lecto volui. nisi alicuius manibꝫ vertere t̃. miruꝫ oĩbꝫ videbat̃ q̃uo anĩa in tam cõsumpto corꝑe remanebat.

Idcirco benign⁹ ihs nō est oblit⁹ paupe ris sui. sed effudit in abūdantia oleū gaudij in visceribꝫ afflicti. ⁊ ceperunt exultare ossa hūiliata in tantū q̄ mortē exp̄ctabat in desiderio. ⁊ ineffabili letitia replebatur cū ei aliqs hmōi loq̄reť. Qđ cū sancte me morie mgr Jordan⁹ q̄ aduenerat cognouisset. statim ad eū vadēs. sedēsq; in lecto in q̄ ipse iacebat ait. Noli timere charissime. q̄ in p̄mo itur⁹ es ad p̄m. Ad hec ille dei adiutorio fult⁹ subito surrexit. et erecto brachio sup collum magistri clamauit. Educ bone ihesu de carcere aiaz meā vt confiteať nois tuo. Et ecōuerso ī lecto recidens obdormiuit in dño.

Petr⁹ apl's voluit filiā suā infirmari.

Exemplum p̄xvi.

Petronella filia sancti Petri apli cū nimis esset pulcra. et volūtate p̄ris febribꝫ laborabat. Discūbentibus apud eū discipul'. dixerūt petro. Cū oēs a te sanenť infirmi. cur petronellā iacere p̄mittis. Ad hec petr⁹. Quia sic expedit ei. Ueruntū ne putetꝫ impossibilitatez sanitatis ei⁹. Ait ad illā. Surge petronella velociter ⁊ ministra nob. q̄ stati sanata ē: surrexit ⁊ ministrauit. Cōpleto mīsterio dixit ei petr⁹. Petronella redi. ⁊ vt p̄⁹ febribꝫ laborare cepit. q̄sq; in dei amore cepit esse p̄fecta. tūc eā p̄fecte sanauit. Comes aut ē quidā ad eā venit vt eā ꝓpter ei⁹ pulcritudinē haberet vxorē Cui ait. Si desideras me in vxorē iube ad me ꝯgines venire q̄ me vsq; ad domū debeāt sociare. Quas cū ille pararet. petronella ieiunijs ⁊ orōibus insistēs et corp⁹ dñi suscipiēs. ī lecto se reclinans post triduū migrauit ad dñz.

Seruiendū est infirmis cuz patientia. etiā si ipi sunt impatientissimi.

Exemplū p̄xvij.

Eulogi⁹ huic mōdo renūciās. q̄ nihil p se potat opari. ⁊ pauca ō bonis suis q̄bꝫ vteretť retinuit. Cū nec ī mōasterio cū multꝫ posset degere. nec solitudinē ferre. recepit q̄ndā elephantico morbo sic repletū. vt pedes ⁊ man⁹ ⁊ fere oīa mēbra videbaťamisisse. Tūc eulogi⁹ q̄si q̄ndā pactionē cū deo faciēs ait. Dñe de⁹ in nois tuo suscipiā istū. ⁊ vsq; in diē mortis repausabo eū. positūq; sup asinum ad hospitiū suū duxit. ⁊ illi p. xx. annos ꝓpꝛijs manibꝫ mīstrauit. Post hꝫ ille suggestiōe demonis cepit velle ab eo discedere. ⁊ multꝫ eū ꝓbis increpare dicens. fugitiue tu domū tuā deuorasti. ⁊ in me salutꝫ occasionē recupare credis. Eulogi⁹ rogabat euz dicens. Noli dñe ita loq̄. sed dic porci⁹. ⁊ ego emēdabo si q̄d te ꝓtristaui. Ait ille. Uade inq̄t: adulatiōes tuas nolo. proꝓce me in publicū. refrigeratiōe tua nō indigeo. carnibꝫ desidero saturari. Cūq; carnes ei exhibuisset. Nō possum inq̄t tecū habitare. ppl'm videre volo. Ego inq̄t eulogi⁹ multitudinē fratrū adducā. Et ille ait. Noli videre similes tui panis deuoratores. ad publicā stratā me proꝓce vnde me sustulisti. Tūc eulogi⁹ itez duxit eū in vehiculo ad abbatē anthoniū. dixitq; ei q̄ eū vellet abꝫcere. Cui anthoni⁹. Si proꝓcis eum vtiorē te de⁹ inueniet q̄ colliget destitutū. Et ꝓuersus ad egrotū dixit elephanti co: se nec horto nec terra dign⁹. nesci quia tristis est q̄ tibi mīstrat. ppter xp̄m iste se tali fuitio subiugauit. Post hꝫ ambos cō fortans ait. Nolite filij abinuicem separari qz iam vterq; vīm merebiť coronari. et iō temptatio hec accidit vob. qz ad finē vite ambo deuenistis. Qui cū rediissent ad celā infra q̄nq̄ginta dies ambo defuncti sūt uit ad celū.

Exemplū p̄xvij

Erat q̄dā sanct⁹ heremita q̄ inter ceteras ꝓtutes magnā habebat gratiā infirmis mīstrare. Hic āmonitus p visionē iuit ad p̄timā ciuitatē. ⁊ dū veniisset ad portā vidit q̄ndā horribilez infirmū ⁊ fetidū quē etiā lepr⁹i inter se susti nere nō valebāt. ⁊ huic sctūs heremita seruire cepit in dño eū ꝓfortans. Et rīdit infirm⁹. Sit de⁹ altissim⁹ bñdictus q̄ mihi hanc donauit infirmitatē. sz timeo ne de⁹ mihi minuat p̄miū in cel' ꝓpter tuū seruitiū humile. Et ille. nō ita est. sz p mea mercede iussus suz huc venire. Sic sancta lis q̄tidie inter eos oriebať. ⁊ q̄nto plus heremita fuiebat: tanto plus fuire affectabat ⁊ infirm⁹ eū fuire nō sinebat. vt pl⁹ sustinendo plus p̄miaret. Tūc post ānos. xv. expletos: infirm⁹ cepit osculari man⁹ ei⁹. ⁊ heremite gr̄as referēs de pietate. Heremita aūt orabat dñm vt oñdere dignaret q̄liter hec sancta aīa de corpe egrederetur Et oñsum est ei. Cū ei ad horā nouissimā

deuenisset.audiuit vocē de celo dicentem Veni dilecte mi ad gaudia. Tūc illa felicissima aīa ad oēs sensus corpis dicebat vobis regratior.qz mihi obedistis. Oculi vanitatē nō ꝓcupiuistī. Aures vanitatez nō audiuistis. Man⁹ in delitijs nō estis delectate. Pedes ad vana nō cucurristis. Olfactus delitias cōtēpsisti. Gust⁹.qz ad delicata nō dedisti ꝓsensuz. Expecta ergo o corp⁹ meū dilectū q̄escēs in pace.vt tpe opportuno recipias p laborē eternā remunerationē. Et h̄ dicto cū ꝓcentu angelorū sctā aīa euolauit ad celū Hoc vitaspatz.

Quidā duodecim annis fuiuit infirmo z nunq̄ dulce verbū fuit sibi locut⁹.

Exemplū xxix.

Quidā frater p duodecī annos cui dam seni infirmāti fecit obsequiū Senex tñ cū vidisset eū laborantē nunq̄ illi fmonē placitū locut⁹ est Cū iam aīa transiret de corpe cōsidentibꝫ alijs tenuit manū ei⁹ z ter dixit ei saluerī.z tradidit eū seniby dicēs. Iste anglis est q̄ tot ānis mihi infirmāti.nec tñ bonū fmonē a me audiens mihi fecit obsequiū Hoc vitaspa.

In discipulo de tempore.

Quidā singul'annis infirmabat pretervnū.tunc dixit.O de⁹ oblit⁹ es mei. quare de tpe fmone.cxxviij.L.

Itē infirm⁹ q̄ rogauit sanctū hoīem vt intercederet p eo vt sanareť.qō fecit.z sanatus est.sed postea timēs ne mala petisset.postmodū dixit.O serue dei ora p me vt deť mihi q̄d̄q̄d vtili⁹ sit.z sic ecōuerso infirmat⁹ est.q̄re fmone.cxxviij.L.

Itē q̄dā bonus hō orauit p infirmo et postmodū inueīt se promptiorē ad malū. Et iterato ille bon⁹ hō orauit p eo.z sicī firmitas redijt. Quere fmone.cxxviij.L

Item miles q̄ nihil voluit dare in sanitate.sed infirmat⁹ dedit ille elemosinā clerico.vt p eo oraret z intercederet. Et ille. Ego peto vt deus te in illo statu ꝓseruet. sermone.cxxviij.L.

Itē duo frēs vn⁹ erat multū religiosus z alter fuiebat fideliter infirmis.z ille fuit acceptior deo.fmone.cxxviij.O.

Item qui elegit duos dies in purgatorio.z dixit ibi se centum annis arsisse.sermone.cxxviij.X.

Item infirmus qui dixit. Deus tu prīuasti me corpe.z ego do aīaz meā demonibus qui sunt in inferno.z sic expirauit. sermone.cxxxiij.U.

Innocentia.

Innocens puer tetigit ferrū candens.

Exemplū xxx.

Puer q̄dāz in ꝓfinio burgūdie fuit:q̄ in monasterio sctī bñdicti fuit apud cluniacū.ab ipis fere cunabul' innocentissim⁹ z simplicissim⁹ adoleuit. Adultū ergo iuuenē abbas su⁹ p recreatiōe ilico secū pficisci extra pcepit.sufferrādorū g̃ equoz causa abbate cū suis ante domū ferrariā descēdente.mirat⁹ ex simplicitate iuueis.eo q̄ nunq̄ tale q̄d viderat ferrū candens nuda illud manu sine vstione aliq̄ eleuans cōtrectauit. Stupefactus g̃ abbas z oēs q̄ pīsentes aderāt.q̄ innocentiā in iuuene venerati sunt. et rem iterato pluries cōprobauerūt.post h̄ abbate cuz suis alijs occupato.iuuenis mox interiora domicilij est ingressus. vbi vxorē fabri cū puero sup genua mirat⁹ inueniēs cuz paruulo. cui nunq̄ sile viderat iocabat. Ilico aūt mulier iuuenē q̄si inexptū malicia stimulabat si talē hr̃e vellet inq̄rit. Et ille libentissime inq̄t. Quē mox nesciū ad ꝓcubitū instruens.puerū sic fieri ꝓmittebat.ergo vbi iuuenis post ꝓcubituz innocentia spoliat⁹ egressus est.ferrū candens vt pri⁹ estimans ꝓtrectare g̃uiter lesus exclamauit.Qua in re abbas turbat⁹ ñ modicuz:z mirat⁹ animaduertit ex interiori lesura anie foris lesuz.z priori q̄ euz cōtra ignē ptexerat innocētia priuatum. Reductū g̃ iuuenē ad monasteriū abbas sup gestis diligenti⁹ inq̄rit veritatē. Ille simplicissime pfiteť.z cū multis lacrimis treme būdus dānū suū expiauit. Sz z potentē ꝓtra demonis puritatē mira gesta cypriani z ꝗginis iustine testanť. Ubi cyprian⁹ adhuc puer a magistro mago cōpulsus legitur.xviij.annis puritatē virginal'innocentie custodisse.vt p hanc maiori potentia z imperio ꝓtra demones potiret Hoc Guil'.in libro de apib⁹.

Innocens scolaris qui expulit demonē a puella. Exemplum xxxi.

Uper h̄ q̄dē valde mirabile certissima relatiōe ab his q̄ pīsentes erāt z viderūt in opido brabancie mechilina ꝓcepim⁹ accidisse. Puella quedā sacro die dñico cū iuueniby chorizauerat

diu valde. fatigata ꝯ domũ redijt. nec mora. dormitũ ꝑgens demõe fit repleta Qua clamante surgit familia ligat vinculꝰ seuientẽ. Mane in hatiz ꝛveit oratoriũ gl'iose ꝟginis extra opidũ deportat̃. freq̃nter enĩ ibi ꝟgo maria virtutuꝫ opatrix miracula plurima demonstrauit. Qđ vbi scolares pueri ꝑceperũt. ad locũ vbi vexabat̃ puella in oratoriũ cucurrerũt. Quoꝝ vnꝰ annoꝝ. xij. audacior ceteris ꝛ sagacior. cepit cõpellere demonẽ. vt corpꝰ obsessum desereret ꝛ exiret. Et vt demon circa vmbilicũ ꝑ tumorẽ se esse monstrauit ħ puer signũ crucis in ꝯtrariũ cũ pollice fixit. ꝛ sic paulatim ꝑ crucẽ ꝟsus os ascẽdere cõpulit: donec eũ in specie hirsuti vermis om̃is ppl's ĩtra os herentẽ vidit. Quo miro conatu ad inferiora redire volẽte ppl'us clamauit. puer instant̃ signũ opposuit. et cũ maxima violẽtia demonẽ exire coegit. Eiecto ꝯ vt diximꝰ in modũ hirsuti vermis puer audacter in dexterã cõp̃hendit. et in fossam ꝑuulã vbi pluuialis vnda cõsederat mox ꝓiecit. Qui statĩ in oculꝰ totiꝰ plebis disparens leticie ꝛ laudis oĩbꝫ materiã dereliq̃t. proinde manꝰ pueri a ꝯtactu vermis nigredine infecta remãsit. sed ꝓtinus aq̃ bñdicte lauamento discessit. Sacrosancta ꝯ res ẽ eẽ ab oĩ labe crimĩs ĩnocentẽ. sꝫ sil' eẽ ꝯuenit simplicẽ ꝛ prudentẽ.

Innocens monachus petiuit a fraterculo suo hiesu veniam cuidã apostate.

Exemplũ xxxij.

Monachus ꝑuulus ꝛ innocẽs loq̃bat̃ cũ hiesu xp̃o ꝑuulo. noĩando ip̃m fraterculũ ante imaginẽ beate ꝟginis hñtem ih̃m ꝑuulũ in vlnis. Et ih̃s rñdit ecõuerso ꝛ loq̃bat̃ sibi amicabilit̃. sic̃ frater cũ fratre. Qđ audiens q̃daꝫ senex monachus q̃ diu fuit in apostasia cõstitutus supplicauit sibi vt oraret fraterculũ suuꝫ ꝓ se. vt ignosceret sibi pc̃ta sua. ꝛ reciperet eũ ad misericordiã. Et ille innocẽs iuuenis obtinuit hoc a fraterculo suo ih̃u xp̃o Et de ħ ille antiquꝰ multũ fuit gauisus.

In discipulo de tempore.

Puer innocens scolaris q̃ liberauit animã mr̃is a purgatorio. ħ fuit oñsuꝫ cuidam deuoto ep̃o. Hoc quere in discipulo de tp̃e sermone. xx. M.

Item puer innocẽs q̃ ꝟuauit ordinem minorũ ꝛ noluit tãgere pecuniã. q̃ꝫ felicit̃ vixit ꝛ q̃ꝫ salubrit̃ obijt. ꝟmone. xx. Q.

Inuidia.

Inuidus q̃dã petiuit vt sibi vnꝰ oculꝰ erueretur. Exemplũ xxxiij.

Erat q̃dã inuidus ꝛ q̃dã auarꝰ: in quoꝝ optione q̃dã potens posuit vt ab eo peterẽt q̃dq̃d vellent. hoc pacto vt q̃ vltimo peteret duplũ accipet. Auarꝰ igit̃ qꝛ plus cupiebat nolebat primo petere. qđ attẽdens inuidꝰ nõ potuit sustinere. Cũqꝫ vterqꝫ differret petere. inuidus tandẽ liuore stimulatꝰ prĩo petijt. Et petijt vt sibi vnus oculus erueret̃: vt duo eruerent̃ auaro. qđ factũ est. quia duplũ ex pacto recipe debuit.

Inuidia dyaboli Exẽplũ xxxiiij.

Demon q̃dã cũ hoĩem a se obsessũ horribilit̃ torq̃ret. ꝛ diuersis ꝑ os eiꝰ garriendo diuersa rñderet. dictũ est ei a q̃dã de circũstãtibꝫ. Dic dyabole si posses ad gl'am in q̃ fuisti redire. quid velles ꝓpter ħ laborꝫ sustinere. Rñdit ille Si ħ esset in meo arbitrio. mallẽ cuꝫ vna anĩa a me decepta descẽdere in infernũ q̃ꝫ redire in celũ. Mirãtibꝫ oĩbꝫ cur ita diceret. Iteꝝ rñdit. q̃d de ħ miramini. tanta ẽ malicia mea ꝛ tã obstinatꝰ sum ĩ illa vt nõ possum aliq̃d boni velle.

Ira.

Irã debẽꝰ supplantare. Exẽ. xxxv.

Quidaꝫ q̃siuit ab abbate ysaac q̃re eũ demones timerẽt. Rñdit. Ex q̃ factꝰ sũ mõachꝰ statui añ me vt iracũdia foras guttur meũ nõ ꝓcedat.

Patientia vbiqꝫ necessaria est.

Exemplũ xxxvi.

Cum q̃dã frater ĩ cenobio sepe irasceret̃ ꝑrexit in solitudinẽ vt ibi ñ habens occasionẽ turbatiõis quiesceret. Cũqꝫ ibi manẽs q̃dã die vas cũ aq̃ posuisset apud se: statĩ subuersum est. Et iteruꝫ implens tandẽ cum tercio subuerteret̃ fregit illud. ꝛ sentiens se spũ iracundie deceptũ ait. Reuertar ad monasteriũ. qꝛ vbiqꝫ patiẽtia opus est ꝛ dei auxilio.

Media pars puelle cõbusta est ꝓpter iracũdiam. Exemplũ xxxvij.

Puella q̃dã fuit diuitũ filia ita iracunda. vt vix aliq̃s rixas eiꝰ et odia euadere posset. Tandem mortua ĩ atrio eccl'ie sepulta ẽ. ꝛ mane venientes ad eccl'iaꝫ viderũt tũbã eius ad instar fornacꝫ fumũ eructuantẽ. vñ videre volen

tes ꝙd ꝑ ptẽderet terrã eĳciũt. ⁊ ecce medi
etatẽ corpis. ptẽ. ſ. ſupioꝛẽ ignis cõbuſſe/
rat. ſ. coꝛ. fel. linguã. manꝰ cũ ꝙbꝫ peccaue
rat. Inferioꝛẽ ꝫo ab vmbilico deoꝛſuz ig/
nis nõ attigit. ſuã caſtitatẽ deo ꝓbante.

In diſcipulo de tempoꝛe.

Mulier iracũda q̃ in agone vertit faci
em ad parietẽ qñ euchariſtiã recipe debe/
ret. ⁊ dixit damnata ſum ꝓpter iracundiã
meã. Hoc q̃re in diſcipulo de tpe. ꝯmone
xcv. H. Judei.

Studens ꝙdã ĩmp̃gnauit filiaz iudei
⁊ dixit ꝙ meſſiaz ꝓcepiſſz. ꝑ q̃re ꝯ. cv. O.

Itẽ iudei imaginẽ crucifixi deboneſta
uerũt. ⁊ clauis affixerũt. ⁊ lancea pfoꝛaue
rũt. ꝑ q̃re de tpe. ꝯmone. cv. T.

Judex iuſtus.

Nobilis quidã occidit filiuz ſoꝛoꝛ ſue
ꝓpter iuſticiam ⁊ nõ peccauit.

Exemplum xxxviij.

Erat vir quidã nobil' valde et po/
tens. tantuſq; amatoꝛ iuſticie vt
nullã in iudicĳs reſpiceret pſonã
Hic cũ ꝑiter infirmaret: lectoq; decũbe/
ret in pꝛima camera clamoꝛez tumultũq;
femineũ audiuit. Qui cũ de cauſa ſciſcita
ret. nullus ei circũſtantiũ veritatẽ dicere
ꝓſumpſit. Tũc mittit vnũ de pueriſ ait. ꝓ
cipio tibi ſub ĩteremptiõe oculoꝛũ tuoꝛũ
vt dicas mihi merã veritatez. Cui iſte pa
uens rñdit. Dñe domicellus meus filius
ſoꝛoꝛis veſtre feminã ibi oppꝛimere volu
it. ⁊ hec fuit cauſa clamoꝛis. Ad qõ ꝫbuz
valde cõmotus dixit ꝙbuſdã militibus.
Ite ⁊ ſuſpendite illũ. Milites igitur obe
dientiã ſimulantes poſtq; egreſſi ſunt di/
xerunt ad inuicem. Si occideremꝰ hunc
iuuenem nobilẽ. ⁊ domiꝰ ſicut ſatis opi
nabile eſt moꝛtuus fuerit. vel moꝛte mul/
ctabimur vel erimus extoꝛres. Omnia ta
men iuueni intimãtes. ⁊ vt pſentie auun/
culi ſe ſubtraheret cõmonentes. poſt ho/
raſ aliquot ſunt ad dominũ regreſſi. ſe eiꝰ
impleuiſſe mandatum affirmauerunt'.
Quinto vero poſtmodũ die iuuenis eſti/
mans auunculum de culpa eſſe placatuz
vel immemoꝛẽ. aperto oſtio introſpexit.
Quem cũ infirmus cõſpexiſſet ꝫbis blã/
dis eum aduocãs iuxta ſe ſedere pꝛecepit
vno vero bꝛachio collum eius ſtringens.
⁊ manu altera cultellum eius clam extra/
hens gutturi eiꝰ infixit ⁊ occidit. Qui cũ
planctu ⁊ eiulatu multoq; elatus toti pꝛo
uincie incuſſit hoꝛoꝛem. Sed ⁊ ipi achi/
baldo militi qui ſicvocabaꝫ additus ẽ do
loꝛ ſup doloꝛem: adeo vt inualeſcente in/
firmitate pꝛo epiſcopo mitteret. petẽs ſa/
crũ coꝛpus chriſti ſibi afferri. qui cum ve
niſſet. ille cum multis lacrimis ⁊ cõtritio
ne coꝛdis oĩa peccata ſua confeſſus eſt.
tacita tamen iuuenis interfectione. Sup
quo epiſcopꝰ miratus reſpondit. Quare
ſubticetis homicidiũ quod cõmiſiſtis in
cognatum veſtruz. dicente illo. fuit et hoc
peccatũ. Subiecit epiſcopus. etiam cru/
dele nimis. Et ille. ego neq; peccatũ iudi
co neq; a deo mihi remitti depoſco. Re/
ſpondente epiſcopo. Ego vobis coꝛpus
chriſti nõ tradam niſi homicidium idem
ꝓfiteamini. Subiunxit vir nobilis. Sci
atis me domine illum non occidiſſe ex ali
quo rancoꝛe ſiue motu iꝛe. ſed ſolũmodo
timoꝛe deiꝫ zeloq; iuſticie. Nunq; aliquis
plus filiũ ſoꝛoꝛis ſue diligere potuit ſicut
ego illum dilexi. Si ergo mihi coꝛpꝰ chri
ſti negaueritis. ego illi coꝛpus ⁊ animam
cõmitto. Hoc enim dixit ⁊ egit ꝓpter ex/
emplũ: ne iuſticie ⁊ iudicio derogare vide
retur. vir enĩ pontifex limen domꝰ egreſ/
ſus fuerat: ⁊ ecce egrotus reuocabat eum
dicens. Reuertimini domine epiſcope re/
uertimini. videatis ſi in piride babeatis
coꝛpus dñi. Quod cũ feciſſet nec aliquid
in ea repperiſſet ſubiunxit ille. Ecce quez
mihi negaſtis ipe ſe mihi nõ negauit. Ap
paruitq; hoſtia in oꝛe eius. ⁊ impletuz eſt
in eo quod ꝓ ſapientẽ dictum eſt. Diligi/
te iuſticiam qui iudicatis terrã. ſeruite do
mino in bonitate ⁊ ſimplicitate coꝛdis q̃/
rite illum. quoniaz inuenit ab his qui nõ
temptant illum. Apparet autẽ eis qui fi/
dem habent in illuz. Epus vero pauens
tãtũ miraculũ vbiq; diuulgauit. Hec ce.

Dux palentinꝰ qui ſemp laqueũ ſecuz
poꝛtauit ꝓpt fures. Exemplũ xxxix.

Bertoldus palentinus de guildiſ
pach iudex erat ſeueriſſimus. ita
vt furibus etiam pꝛo damno vni
us oboli vitam auferret. Unde quotiens
domum ſuaz exiuit. laqueos cingulo ſuo
appendit. ne reoꝛum pena caperet dilati/
ones. Die igitur quadam mane ſurgens
et laqueum cingulo ſuo ſolito moꝛe ſub/
nectens huiuſmodi vocẽ in aere audiuit.

Bertolde q̄cūq̄ tibi prim⁹ in egressu tuo de castro occurrerit. ꝟ laqueo ipm suspendas. Qui vocē ꝓ omine accipiēs. ei q̄daz scultet⁹ suus prīo occurrit. Quo viso cuz sat⁹ doleret eo q̄ eū diligeret. dicebat illi. doleo de occursu tuo. Quare ait. q̄ suspē deris. q̄re suspēdar. Rñdēte palentino. ne scio. sed prepa te ꝓ ꝓfessionē tuā. et ordina de reb⁹ tuis. q̄ voci diuine resistere nō valeo. Ille vidēs aliē nō eē dixit. Just⁹ ē dñs ⁊ plures in domū meā declināte⁹ inseq̄ns occidi. multis multa rapui. nec tibi domi nevnq̄z fidelis extiti. neq̄z pauperibus peperci. Et mirati sunt oēs audiētes eius ꝓfessionē. ⁊ cognouerūt in ei⁹ morte peccati penā a deo esse. Hec Lesari⁹.

Ualeri⁹ vt legi satisfaceret fecit sibi eruere oculum. ⁊ similiter filio.

Exemplū xl.

Ualeri⁹ solent⁹ cū fili⁹ su⁹ adulterio dānat⁹ esset. ꝑm legē a pre quā ipe pater instituit: vtroq̄z oculo priuari deberet ac tota ciuitas ad honorē pris aliq̄z diu repugnaret. Ad vltimū vict⁹ ne lex a se cognita violaret. suo prius. deinde filij oculo eruto. vtriq̄z vsum videdi reliquit. Sicq̄z mirabili eq̄tat⁹ tpamēto se miseri cordē patrē ⁊ iustū legislatorē oñdit Hoc Arnoldus in narratorio suo.

Judex iniquus.

Rex persaz exoriauit iniquū iudicē.

Exemplum xli.

Rex persarū cū depbendisset quēdaz iudicē iniuste iudicasse. iussit eū excoriari. ⁊ sup sellā cute ei⁹ cooptā sequētes iudices fecit sedere. vt ꝓtinue memores illi⁹ iniqui iudicis supplicij timerent iniuste amplius iudicare.

Baliuus quidam recepit bouem ⁊ vtor vaccam. Exemplū xlij.

Baliuus q̄dā fec nuptias filio suo. Quidā aūt q̄ habebat cāz magnā corā eo dedit ei pulcrū bouem rogans vt vellet stare ꝓ eo. Hoc audiēs aduersari⁹ illi⁹ misit vxori baliui pulcrā vaccam. rogās vt staret ꝓ eo. Que intantū stetit apud baliuū q̄ ipe ꝓmisit se factuz q̄ ipa petebat. Cū aūt esset in iudicio ⁊ baliuus ꝓ illo q̄ dederat bouē nō loq̄ret. dixit ille. bos loq̄re. Tunc rñdit baliuus. Bos nō ꝑt loqui: q̄ vacca nō ꝓmittit.

Uidua q̄dam liniuit manū iudicis.

Exemplū xliij.

Judua q̄daz habebat cām in iudicio expediendaz. ⁊ iudex iniqu⁹ ꝓtraxit sibi cām de die in diē. ⁊ ipsa ꝓquesta fuit vni prudēti viro de ptractione cause sue. ⁊ ille dixit. Judex iste non sacit finē cause tue. optet te ante manū suaz aruinare Et illa simplex mlr recepit aruinā. ⁊ ad iudiciū accessit. ⁊ occulte sibi manū aruinauit Et cōmot⁹ dixit. q̄o macu las mihi manū. q̄d in ꝟ denotas. Et illa. Dictū est mihi q̄ nō habebo finē ⁊ expeditionē cause mee q̄n opteat me ante manū vestram aruinare. Et ille corā oīb⁹ astanti bus ꝓfuse stetit ⁊ sine dilatione ꝑ verecundia causam vidue expediuit.

Prepositi ⁊ iudices non sunt faciliter variandi. Exemplū xliij.

Tyberio cesare q̄situ fuit q̄re ꝓpositos pp̄li nō freq̄nter mutaret sicut ⁊ alij ꝓncipes. Rñdit in ꝟ se pcere plebicule. Sciētes enī iudices et procuratores se breuē hre pcurationē emungūt vsq̄z ad sanguinē. Et q̄ recētes veniūt totū dissipāt q̄ inueniūt. Q̄ oñdit exēplo cuiusdā vulnerati. q̄ cū iaceret in via nec amoueret multitudinē muscaz. superueniens alter estimās q ꝟ faceret ex imbecillitate abegit muscas q̄ operiebāt vuln⁹ Ad quē ille. male fecisti mihi. quia muscas abegisti iam plene erant. vñ ⁊ parcius molestabant me. que aūt supueniēt recentes artius pungent.

Aduocat⁹ quidā pdidit linguam.

Exemplū xlv.

Quidā aduocat⁹ mortu⁹ est. in cui⁹ ore lingua eius nō est inuēta. Et merito linguā pdidit moriens. q̄ sepe eaz vendidit viuēs in causis iniustis patrocinando. ⁊ sciēter aduocando. ꝓpter fauorez ⁊ ꝓpter munera. Hec Lesari⁹.

Aduocato denegate sunt indulgētie in agone. Exemplū xlvi.

Duocat⁹ quidā in extremis laborans: cū iam videret demones. cepit a deo petere inducias. sed q̄ in causis nō dabat inducias nisi vt causam ptraheret ⁊ aduersarium grauaret. etiam non potuit a deo obtinere quod petiuit. sed miserabiliter mortu⁹ est.

Judicare temerarie.

Judicantes alios duo pēta cōmittūt.

Exemplū xlvij.

Iuuenis q̄daz cū q̄ndā sanctimonialē rapuisset. ⁊ cū clerici corā beato iohe elemosinario exprobrarent ⁊ excōicandū fore dicerent. vtputa q̄ duas aīas ꝑdiderat. s. suā ⁊ illi⁹ sctimonialis. Compescuit eos btūs iohes dicēs. Nō sic frēs nō sic. oñdo vob qꝛ vos iā duo pcta cōmittitꝫ. Prīo ꝯtra p̄ceptū dei facitis. q̄ ait Lu. vi. Nolite iudicare ⁊ non iudicabimini. Scdo qꝛ nescitꝫ ꝑ certo si vsq̄ hodie peccēt aut peniteant. Ergo frēs nolite ꝯdēnare ⁊ nō ꝯdēnabimini.

Frater q̄dā iudicauit comedentē feria sexta de mane.

Exemplū xlviij.

Fuerūt duo frēs magne vite in cōgregatiōe. ⁊ meruerūt videre singuli gr̄az dei in alterutro. Factū est aūt aliq̄n vt vn⁹ ex eis egrederet̄ in sexta feria extra ꝯgregationē ⁊ videret q̄ndā manducantez mane. Et dixit ei. hac hora māducas in sexta feria. Die aūt seq̄nti facta est celebratio missaꝝ ꝟm ꝯsuetudinez. Intuens ꝟo frat̄ ei⁹ vidit gr̄am q̄ ei data fuerat discessisse ab eo. ⁊ ꝯtristat⁹ est. Qui cū venissent ī cellā dicit ei. q̄d fecisti frater qꝛ nō vidi sic̄ pridie gr̄az dei ī te. Ille aūt rn̄dens dixit. Ego neq̄ ī actib⁹ neq̄ in cogitatiōib⁹ ꝯsci⁹ suz mihi alicui⁹ mali. Dixit ei frat̄ ei⁹. Ne aliq̄d ꝟbū vl̄ ꝟmonē ociosum locut⁹ es. Et recordat⁹ dixit. Etiā hesterno die vidi q̄ndā mane māducantē ⁊ dixi. hac hora māducas ī sexta feria. h̄ ē pctm̄ meū. sz labora mecum ad duas hebdomadas. ⁊ rogem⁹ deū vt mihi indulgeat. ⁊ fecerunt. Et ita post duas hebdomadas vidit frat̄ gr̄az dei iteꝝ venientez sup frēm suū. ⁊ ꝯsolati sūt. ⁊ ei q̄ solus bon⁹ est grās referētes. Hec in vitaspatrū.

Senex q̄dā posuit ꝑuum saccū añ se ⁊ magnū retro se.

Exemplū xlix.

Patres antiq̄ cū semel in q̄dā ꝯgregatiōe de multoꝝ fratrū vita ⁊ rebus pl̄imis detrahēdo ⁊ iudicando loq̄rent̄. abbas ꝟo tacebat. Postea vero egressus tollebat saccū magnū ⁊ impleuit cū arena. ⁊ posuit sup̄ dorsum suū. Et in ꝑuo altero sacco misit aliā arenā. ⁊ portauit eū añ se. Uidētes aūt ceteri frēs inq̄sierūt ab eo. q̄d esset h̄ exemplū. Et rn̄dit dicēs. Iste sacc⁹ q̄ multā arenā habz pcta mea sunt: qm̄ multa sūt. Et ecce dimisi ea post dorsuz meū nolēs illa videre vt ꝑ ip̄is doleā vel plangā. sz ecce pauca delicta fratris mei añ oclos meos posui. et crucior ī ip̄is ꝯdēnās frēm. Sz nō oꝑtet sic iudicare sz magꝫ pcta mea añ me adducere. et de ip̄is cogitare ⁊ rogare deū vt īdulgeat mihi. Qd audiētes p̄res dixerūt. In veritate hec est via salutꝫ eterne. Hec in vitaspa.

Bacul⁹ senis floruit ī signū innocētie.

Exemplum .l.

Erat q̄dā in cenobio iā senex ꝑbatissim⁹ monach⁹. ⁊ incurrit ḡuissimā egritudinē. Cōfectusq̄ nimia ⁊ intolerabili infirmitate. ꝑ longum tp̄s laborabat in doloribꝫ multꝫ. nec inueīre poterāt frēs q̄lit̄ succurrerēt ei⁹ egritudini. qm̄ ea q̄ necessitas īfirmitatꝫ ei⁹ expetebat ñ habebāt in monasterio. Audiēs q̄dā famula dei de afflictōe īfirmitatꝫ ei⁹ dep̄cabat̄ patrē monasterij vt eū ad suā cellulā tolleret ⁊ mīstraret ei. maxīe aūt. qꝛ facili⁹ inueīre posset in ciuitate q̄ necessaria ei⁹ egritudini videbant̄. Precepit ḡ pr̄ monasterij vt frēs portarēt eū ad cellulā faml̄e dei. Ip̄a vero cū oī veneratiōe suscipiēs senē. ꝑpt̄ nomē dñi mīstrabat ei. ꝑ retributiōe mercedis eterne quā credebat a xp̄o saluatore nr̄o recipe. Cūq̄ ꝑ tres ānos ⁊ ampli⁹ sedule obseq̄ret̄. q̄ ministraret famlo dei. ceperūt hoīes mēte corrupti ꝟm scabiē mentis sue suspicari q̄ nō sinceraz senior h̄ret ꝯscientiā de ꝟgine q̄ mīstrabat ei. Audiēs h̄ senior exorabat diuinitatē dñi nr̄i hiesu xp̄i dicēs. Tu dñe de⁹ nr̄ q̄ sol⁹ cognoscis oīa ⁊ vides. qꝛ multi dolores sūt egritudinis mee ⁊ miserie ⁊ afflictōis tāte infirmitatꝫ. q̄ ita me tanto tp̄e ꝯsumit vt necessarium habeā obsequiuz hui⁹ famule q̄ mihi ꝑpter nomē tuū mīstrauit. tribue ei domine de⁹ ꝯdignā mercedē ī vita eterna. sicut dignat⁹ es ꝑpt̄ bonitatē tuā ꝑmittere his q̄ ꝑpter nomē tuū egenis paupib⁹ ⁊ infirmis suū exhibent ministeriū. Cū aūt appropinq̄sset dies trāsit⁹ ei⁹ ꝯuenerūt ad eū q̄z pl̄imi sctī sacerdotes seniores ⁊ frēs de monasterio. ⁊ dixit eis senior. obsecro vos dñi p̄res ⁊ fratres: vt cū defunct⁹ fuero tollatis baculū meū ⁊ plātetis eū sup sepulcrū meū. ⁊ cum radices emiserit feceritq̄ fructū. tūc sciatꝫ qꝛ mūda est ꝯsciētia mea a famula dei q̄ mihi mīstrabat. si aūt non fronduerit scitote qꝛ nō suz mūdus ab ea.

Cũ anĩa viri dei exisset de corpe. fm ꝑce/
ptũ ei⁹ sancti seniores plantauerũt bacu
lũ ei⁹ sup sepulcrũ ipius. ⁊ stati fronduit.
Accedentesq; tpe protulit fructũ. ⁊ admi/
rati sunt oẽs glorificãtes dñm. Ad tale e/
tiã miraculũ de vicinis regiõib⁹ multi ve
nientes magnificabãt grãz saluator⁊. Hã
⁊ nos ipam arbustulã vidim⁹ ⁊ benedixi/
mus dñm q̃ ptegit oẽs in sinceritate ⁊ ve/
ritate sibi ꝟuiẽtes. Hec in vitas patrũ.

In discipulo de tempore.

Senex qui duxit meretricẽ secũ in he/
remũ: ⁊ inuenerunt puerũ in capella. qũo
postmodũ idẽ pater portauit carbones in
sinu suo. Hoc quere in discipulo de tem/
pore. sermone. xc. D.

Judiciũ dei.

Quidã fuit citatus vt appareret coraz
summo iudice infra q̃draginta dies. qũo
in q̃dragesimo die subitanee obiit. Quere
sermone. vi. D.

Item qui in agone ad dei iudicium ra
ptus est. q̃z districtã rationẽ exegit ꝑps ab
eo. Quere sermone. ix. P.

Jurare falsum.

De periurio ⁊ punitione eius.

Exemplũ li.

Uenis q̃ peccauit cũ mliere cõ/
iugata ⁊ piurauit. ⁊ ĩ infirmitate
ꝓstitut⁹. qñ debebat cõicare nec corp⁹ ꝓpi
masticare nec deglutire potuit. donec ꝓ/
citer ⁊ pure sacerdoti ꝓfessus fuit ⁊ sic de⁹
indulsit sibi pẽta sua. Et sic postmodũ cõ
municauit. ⁊ in bono vitã finiuit.

Comestibilia mutata sunt ĩ lapides p
pter piuriũ. Exemplũ liij.

Auper q̃dam dũ a nautis elemo/
sinas peteret nec reciperet: dicẽte
nauclero cũ iuramẽto defiste a no
bis elemosinã petere. q̃ nihil hic ꝑter lapi
des habem⁹. tũc subiũxit pauper. Ergo
oĩa comestibilia vertant⁊ in lapides. Et
statim ꝑpter piuriũ q̃dq̃d in naui mãdu/
cabile erat ĩ lapides ꝟsum est. colore ⁊ for
ma rez eadẽ pmanẽte sicut pri⁹ erat.

Dyaboli deduxerũt oĩa comestibilia.

Exemplũ liij.

Uidã heremita erat ad pedez cu/
iusdã montis. in cui⁹ curia añ fe/
nestra ei⁹ demones sepe ꝙueniebãt. ⁊ de a/
ctib⁹ discutiebãt. ⁊ de ruinis hoim cachin
nabant ⁊ ridebãt. Dũ aũt magister demo
nũ q̃reret a q̃daz veniente demõe si aliq̃d
ad edendũ portaret. Rñdit q̃ sic caseũ. pa
nẽ. butirũ ⁊ farinã: q̃ dederat ei q̃daz rusti
cus. ⁊ q̃ detulerat in testimoniũ piurij ei⁹
q⁹ dũ duo paupes clerici peterẽt elemosi/
nas iurauit p sanctã charitatẽ dei q̃ nihil
ad edendũ haberet qõ eis dare posset. Et
cũ adhuc instarẽt dixit. dyabolo do si ali/
q̃d habeo. ⁊ sic cũ his oĩbus ad vos veni.
Recedẽtes aũt demones ꝓdicta ibidẽ di/
miserũt. q̃ mane inuẽta fecit heremita i fo
ueam proiici ne aliq̃s inde gustaret. Hec
autẽ vt dicebat demon secũ detulerat in p
iurij argumentũ.

Quidã piurauit ⁊ immobil⁹ fact⁹ est

Exemplũ liij.

Uidã decanus eccl'ie colonien⁊is
q̃nq; marchas auri ꝛ pecunia sue
eccl'esie fratri suo carnali misit mutuãdo.
quo decano mortuo. canonici debitum re/
petunt. ⁊ q⁹ sup ꝟ nõ habebãt testes ille p
tinaciter debitũ negauit. qõ ⁊ cũ iuramẽ/
to firmauit. Qui ad domũ rediens in me
dia via remãsit immobil'. ita q⁹ nec ante se
nec retro se mouere poterat. ⁊ fil'r fact⁹ fue
rat mutus. Ideo ĩ corde suo vouit vt ad
locũ piurij rediret. ⁊ suã maliciaz manife/
staret. ⁊ restitueret eccl'ie pecuniã detentã
iniuste. ⁊ sic ductus penitentia liberat⁹ est
Hec Cesarius.

Infamãtes iustũ cũ iuramẽt⁊ qũo pu
niti sunt. Exemplũ lv.

Egit in historia eccl'iastica q̃ q̃dã
patriarcha fuit hierosolimis iustis⁹
sim⁹. ita q⁹ ppter rigorez iusticie a
q̃busdã subdit⁊ odiebat. Ũ imposuerũt
sibi falsa crimĩa q̃ etiã iuramẽto firmaue/
rũt. ita q⁹ nisi ita esset. prim⁹ dixit. igne pe
ream. q⁹ nõ facilit̃ credebãt eis hoies ꝓpt
excellentiã vite isti⁹ priarche Scõs dixit
morbo regio ledar. Terci⁹ dixit. oc'os p/
dã. qõ totuz sic euenit. ꝓpt pcm piurij fa/
ctũ ꝓtra insontẽ. Hã prim⁹ test⁊ falsus cũ
oi domo sua pgenie ⁊ familia et reb⁹ mor
eturit̃. Scõs a pedib⁹ vsq; ad caput cõsu
mit̃. Terci⁹ talia audiẽs timẽs factũ reue
lauit. Jõ p nimio luctu oc'os pdidit.

Quidã scient piurauerunt ⁊ subitanee
obierũt. Exemplũ lvi.

Ex q̃dã frãcie noie Trolotari⁹ p
pter fornicationẽ excõicat⁹. venit
p sua excusatiõe cũ mlt⁊ ꝓcipib⁹

secũ venientib⁹ ad papã excusando se cuz iuramento. q̃s om̃s papa absoluit. ⁊ ip̃is sacramentũ eucharistie porrexit tali cõditione. si falsum iurassent ⁊ indigne accederent infra illi⁹ anni spaciũ morerent̃. Qd̃ ex diuina vltione subsecutũ est. Naz ⁊ rex ⁊ nobiles flagicij cõscij ⁊ ꝑticipes ĩ via reuersiõis de curia subitanea morte interierunt.

In discipulo de tpe.

Quidã voluit peierare. ⁊ bina vice genua flectens obmutuit in signuz sue falsitatis ⁊ ꝑiurij. Quere ꝑmone. xlij. X.

Item quidã iurauit sup sepulcrũ sancti pangracij: et manus adhesit sepulcro. q̃re de tpe. ꝑmone. xlij. C.

Item duo iurãdo obligauerũt se. vn⁹ ad penã lepre. alter ad ignem beati anthonij nisi sic facerẽt vt ꝓmiserũt. ⁊ ambobus sic accidit. q̃re ꝑmone. xlij. B.

Itẽ q̃dã scient̃ recepit falsuz iuramẽtũ ⁊ raptus ad dei iudiciũ grauiter plagat⁹ est. Quere ꝑmone. xlij. B.

Capitulum de L.

Labor.

De⁹ remũerabit quẽlibet passum.

Exemplum .i.

Q Widam senex lõge habebat aquã a cella sua ad duodecĩ milia passuuz. vbi dũ semel iret haurire defec̃. ⁊ dixit. Quid necesse est vt hũc laborẽ patiar. sed veniã ⁊ habitabo circa aquã. Tunc ꝯuersus retro se vidit q̃ndã eũ sequẽtẽ ⁊ numerantez vestigia sua. Et interrogauit euz q̃s esset. Ille aũt dixit ei. Ego angl's dñi sũ ⁊ missus suz numerare vestigia tua: ⁊ dare tibi mercedẽ ꝓ labore. Hoc audiẽs ille fortior ⁊ promptior fact⁹ est. ⁊ adhuc longi⁹ posuit cellã. Hec in vita spatrũ.

Conuersus quidã laborauit in coquina. quẽ beata v̄go consolata est.

Exemplũ ij.

L Egit̃ q̃ vnus deuot⁹ frater laic⁹ q̃ erat coquinari⁹ fratrũ multorũ ⁊ in ꝯtinuo labore fuit. Et q̃niaz frequẽter hospites supueniebãt extra horã cõmũis prãdij vel cene. aliq̃ñ vix tantũ tempis hr̃e potuit vt orõnes debitas persolueret. Contigit q̃z vna die vt multꝫ superuenientib⁹ fratrib⁹ tota die occupare t̃ in labore coquine. Tandẽ post completoriũ satis tarde accessit ad orõnes ꝑsoluendas. Et quasdã peculiares oratiunculas beate Marie more solito offerebat. Et qꝛ fatigat⁹ fuit multũ ex labore. somn⁹ ip̃uz inuasit. q̃ excutere a se somnũ conat⁹ magnã luctã habuit. somno lassum corpusculũ deprimente ⁊ feruore deuotiõis renitẽte. Cũq̃z sic luctaret̃ apparuit ei dña pulcerrima dicẽs ei. Fili bone mihi satis fecisti vade ad dormienduz. De cui⁹ aspectu g̃tioso ⁊ alloq̃o ẽ mlta ꝯsolatiõe repletus.

Operarius quidam orauit pro diuite. ⁊ pro precio diurno.

Exemplũ iij.

L Egit̃ de q̃dam paupe opario q̃ panem ꝓ se ⁊ ꝓ pueris suis lucrabat̃ manib⁹ suis. Accidit aũt in q̃daz die vt iret ad locũ vbi cõducebant̃ oparij nimis mane: ⁊ ip̃e neminẽ ibi inueĩt. Tũc cogitauit q̃ iret ad eccl'iam audire missaz Iuit ergo ad ecclesiã ⁊ audiuit missaz deuote. rogans deũ vt daret ei lucrari honesto labore suo. ita q̃ posset se ⁊ vxorẽ ⁊ pueros nutrire in hac vita sine peccato. ⁊ deuotione detent⁹ cum diu remãsisset redijt ad locũ vbi ꝯducebant̃ oparij nimis tarde. ita q̃ om̃s erãt iã ꝯducti. Tũc fuit desolatus sicut ille in cui⁹ domo nõ erat fortassis panis nec argentũ. Et dũ tristis de loco ꝯductiõis recederet cogitãs q̃d posset facere. obuiauit cuidã diuiti burgensi. qui q̃siuit ab eo cur nõ esset cõduct⁹. Qui dixit ei q̃uo sibi cõtigerat. ⁊ q̃uo audierat missaz. ⁊ sic neglexit seip̃m ibi. Tũc cogitauit ille diues q̃ orõnes sue eẽnt bone. ⁊ dixit ei. Vade iterꝫ ad eccl'iaz ista tota die ⁊ dabo tibi q̃ntũ dabo ceteris oparijs meis. ⁊ ora bono corde pro me. Ille aũt gaudens q̃ inuenerat vbi posset lucrari. ⁊ fuit ibi tota die manib⁹ cõpositis et genub⁹ flexis pro diuite rogans deũ. ⁊ diues misit sibi comedere sicut ceterꝫ oparijs. Sero rediẽs habuit duodecĩ denarios sicut ⁊ alij. ⁊ addidit sibi vnũ panẽ vltra. ⁊ duz rediret ad domũ suã ⁊ ad pueros suos obuiauit ei xp̃s in sil'itudine hominis senis honesti ⁊ bene induti. ⁊ dixit ei. q̃ntuz dedit tibi diues ille illo die pro seruitio tuo. R̃ndit. xij. denarios ⁊ vnũ panẽ. Tũc dixit illi senex. vade ad eũ ⁊ dic ei q̃ male soluit. ⁊ nisi meli⁹ soluat ⁊ plus det tibi male erit sibi Tũc ille redijt ad diuitẽ ⁊ dixit ei

Unus senex cui obuiaui remittit me ad vos dicēs. q̄ vos ñ dedist̄ mihi sufficiētē mercedē. ⁊ dixit mihi q̄ dicerē vob̄ q̄ nisi meli⁹ soluat̄ mihi male erit vob̄. Tūc diues dedit sibi q̄nq̄ solidos pariēses. ⁊ ille recessit. Et iteruz obuiauit seni ⁊ dixit. q̄ adhuc nō soluerat sufficient̄. ⁊ q̄ rediret ⁊ diceret sibi q̄ adhuc daret sibi pl⁹. ⁊ tūc ille redijt. ⁊ diues dedit sibi centū solidos ⁊ vnā vestē. Et eadē nocte appuit ei dñs in visione dicēs. q̄ nisi ille idez paup̄ opari⁹ rogasset p̄ eo mortu⁹ fuisset illa nocte ⁊ dānat⁹ Tūc diues ille cōpunct⁹ meliorauit statū suū ⁊ vitā. ⁊ cepit dare elēosinas largas ⁊ eccl̄ias freq̄ntare ⁊ opa bona facere ita q̄ postmodū in bono statu mortu⁹ est.

Frater iohēs q̄daz voluit viuere sicut angeli. Exemplum iiij.

a Abbas iohānes dicebat fratri suo maiori. vellē secur⁹ esse sicut ⁊ angeli securi sūt ⁊ nihil opantes. sed semp̄ tm̄modo deū laudātes Et proiecto pallio suo egressus est ī heremū. factaq̄ illic septimana regressus ē ad frēm suū Cū aūt pulsaret ostiū illi nō apuit frat̄ dicens Tu q̄s es. ⁊ dixit. Ego suz frat̄ iohēs. Respondit ei. Frater iohēs angl̄s factus est ⁊ vltra int̄ hoīes nō est. Ille v̄o pl⁹ pulsabat dicēs. Ego sum iohēs. ⁊ noluit ei aperire vsq̄ dū dies luceret. Mane aūt facto aperiens ostiū dixit ad eū. Hō es ⁊ necesse habes opari vt pascaris. Tūc ille proiecit se ad pedes ei⁹ dicens. Indulge mihi abba. Hec in vitaspatrū.

Frater dixit opamini cibū q̄ nō perit. Exemplū v.

q Uidā frater pegrin⁹ veīt ad abbatē siluanū in mōte syna. et vidit q̄ fratres opabant̄. ⁊ dixit eis. Quare opamini escā q̄ perit. Maria optimā p̄tē elegit. Tūc senex dixit discipl̄o suo zacharieda illi codicē vt legat. ⁊ mitte illū in cellulam q̄ nihil habet. Hora autē nona circū spiciebat viā ille frater: si forte vocaret eū ille senex ad comedendū. Postq̄ transijt hora nona venit ad senē ⁊ dixit ei. Nūq̄d comederūt frēs hodie abba. Cunq̄ senex fateret̄ q̄ sic. Ac ille. Quare me nō vocast̄ Tūc dixit ad eū abbas siluanus. Tu hō spūalis es ⁊ nō habes necesse hac esca. nos aūt tāq̄ carnales op⁹ hēm⁹ comedere. iō opamur. Tu aūt bonā p̄tē elegisti. leḡ oī die ⁊ nō vis carnalē escā recipe Q̄d cū audisz cepit peītere ⁊ dicere. Indulge mihi abba. Tūc rñdit siluan⁹ Ergo necessaria est martha marie. p̄pter marthā eniz maria laudat̄. Hoc in vitaspatrum.

Laborando ⁊ orādo saluat̄ homo Exemplū vi.

q Uodā tp̄e abbas anthoni⁹ dū residerz in heremo. spū temptat⁹ accidie. cogitatiōib̄ diuers̄ implicat⁹ dicebat ad deū. Dñe saluari desidero. sed cogitationes varie me nō p̄mittūt. Quid faciam in tribulatiōe mea. vel q̄uo saluari valeaz dignāter oñde Et post paululum surgens quendā sibi sil̄em ꝯspicat̄ sedentem torquentē funiculū. ⁊ surgentē ex opere orantē. Erat aūt angl̄s ad emēdationē anthonij destinat⁹. a q̄ hūc s̄monez audiuit. ⁊ tu ita faciens anthoni saluaberis Et ille summo gaudio cumulat⁹ accepta cōfidentia saluabat̄. Hoc in vitaspatrū.

Labor p̄sens nihil est respectu pene future. Exemplum vij.

e Erat q̄dā senex in heremo interiori p̄ ml̄tos ānos in abstinētia. et ī studio spūali nimis laborās. Ad ueniētes ad eū q̄dā frēs admirati eius p̄seuerantiā dicētes. Quō toleras istū taz arduū ⁊ solitariū locū p̄r. Quib̄ ille rñdens ait. Om̄is labor toti⁹ tp̄is q̄ hic dego. nō dū vni⁹ hore eternoꝝ tormētoꝝ gehenne spaciū est. Oportet enī nos inq̄t in paruo tp̄e vite istius sustinere laborē ⁊ macerare passiones corp̄is nr̄i vt inueniam⁹ in illo futuro seculo p̄petuā recōpensationē.

Lacrime.

Lacrime delent totū purgatoriū. Exemplū viij.

q Uedam mulier lacrimas christi multū honorauit. p̄ tanto vt de⁹ daret ei lacrimas cōpunctiōis. p̄ quas euadere posset eternā mortem Quā deus exaudiuit. ⁊ sibi tantas lacrimas cōpunctōis dedit. q̄ totā penā delerent quā deberet in purgatorio sustinuisse.

Laus humana.

Laudem in bonis operibus querere ē damnabile. Exemplū ix.

q Uidā senex dixit. q̄ ab hoīb⁹ ampli⁹ honorat̄ ac laudat̄ nō paruū dānuz aīe patit̄. qui aūt penit⁹ ab hoīb̄

nō bonoꝝ ſupnā glaz a ꝺo accipiet. Jtē dixit. Sicut fieri nō ꝓt vt ſil herba naſcatur ⁊ ſemē. ita impoſſibile ēvt laudē ⁊ gloriā ſeculariū būtes. ſimuletiā ⁊ fructū faciam⁹ celeſtē. Jtē dixit Sicut theſaur⁹ manifeſt⁹ minuet. ita ⁊ virt⁹ deperit publica. Hā ſicut cera a facie ſoluit ignis. ita ⁊ aīa p laudem reſoluta perit ab intentiōe ſua. Jtē dixit. Oñ cogitatio vane glie vl ſuppbie te impugnat. ꝓſcrutare teipm ſi oīa mādata dei fuaſti. ſi inimicos tuos diligis. ſi gaudes in glia inimici tui. ⁊ ſi ꝓtriſtaris in deiectiōe ei⁹. ⁊ ſi apud te habes q̄ nīā ſuus inutil es. ⁊ oīb⁹ hoīb⁹ plus peccas. et neq̄ tu grande aliq̄d ſapias tanq̄ aliq̄d fecer⁊: ſcīēs q̄ elata cogitatio oīa bona diſſoluit Loqui.

Quando de bonis loq̄mur tunc angeli ſunt p̄ſentes. Exemplū x.

Uit q̄dā vir magn⁹ de ſctis ſenioribꝫ. cui talē gr̄am xp̄s donauerat reuelāte ei ſp̄ūſctō vt videre poſſz q̄ aliq̄ nō vidēbāt. Referebat g̃ ſctis patribus dicēs. q̄ aliq̄n q̄z pl̄imi frēs ſedētes ſimul loq̄bant inter ſe. ⁊ ꝓferētes de ſanctis ſcripturꝫ q̄ ad ſalutē ꝓtinent aīaꝝ. Stabant g̃ circa eos ſctī angeli letāntes. in hīla rivultu ꝓſiderātes. delectabant enī de colloquio dei. Cū aūt aliud q̄ cūq̄z int⁊ ſe loq̄rent ſtatī angli ſancti receſſerūt longi⁹ i⁹ dignātes ꝓtra eos. Veniebāt autez porci ſordidiſſimi ⁊ morbo pleni ⁊ volutabāt ſe int⁊ eos. Demones etiā in ſpecie porcoruz delectabant⁊ p ſupfluā ⁊ vanā loq̄lam eoꝝ. Beat⁹ aūt ſenior hec vidēs abijt i cellulā ſuā. ⁊ p totā noctē cū grandi fletu ⁊ eiulatu gemendo ⁊ flendo flebat miſerias nr̄as. Exhortabat⁊ enī frēs dicēs. Cauete frēs a multiloquio. ⁊ ab ocioſis ſmonib⁹ līguā cohibete. q̄z malus interit⁹ aīe generat⁊. et nō intelligim⁹ q̄uo p hꝫ deo ⁊ ſctis ei⁹ odibiles ſum⁹. Dicit ei ſcriptura diuīa. Per multiloquia nō effugies pēta. Nec enī in firmā ⁊ vacuā efficiūt mentē atq̄ animaz nr̄ā. Hoc in vitaſpatrū.

Bona loqui ⁊ audire inducit ad perfectionem. Exempluz xi.

Jrū valde dilectū ⁊ familiarē bauim⁹ philippū nobilē militē memorabil⁊ vite ꝓfectiſſimū viruz in totū tp̄s ſuū vel in oꝛōne aut deuotiōe cōtinua. vl in ſctis collationib⁹ exp̄endebat. Nouerat ei m̄tos valde religioſos viros ⁊ feminas q̄s in grecie. lombardie. burgū die ꝓuincie. gallie. flandrie atq̄z brabancie ꝓtib⁹ q̄rendo luſtrauerat. Quoꝝ virtutes moꝛes ⁊ ẏba cū miro feruoꝛe ⁊ deſideꝛio referebat. ⁊ ad melioꝛa p hec mētes audientiū excitabat. Sed ⁊ auditoꝛes ſuos ⁊ collocutoꝛes mira oꝛiſ gr̄a compellebat vt ſibi aliq̄d dignū relatu q̄ audiſſent vl vidiſſent. in facto vl in dicto bonoꝝ exponere dignarent⁊. Et hꝫ quidē vltra q̄s credi pōt in eo tantā deuotionē. tantā letitiā et tantū deſideriū excitabat. vt iſtis ſol viuere credebat⁊. Si q̄d vero extraneū audire ꝓtigerit q̄ſi eſſet ꝓcuſſus in capite. cuz mira anxietate ſp̄ūs faciē auertebat. Hec fruſtra⁹ eſt fructu oꝛis ⁊ aur⁊ bonoꝝ. ſ. q̄ libēter ꝓtulit ⁊ audiuit. cū de⁹ miro mō eū remuneraūit etiā in p̄ūti. Vix enī habuit ꝺ oīb⁹ paternis bonis neceſſariū vite ⁊ victū. ⁊ tñ octo monaſterioꝝ ciſtercien. ordinis fundatoꝛ extitit indefeſſus. exceptis cōgregatiōib⁹ beginarū. q̄s vſq̄ ad q̄nq̄z milia in diuerſ⁊ locis ⁊ eo ampli⁹ in xp̄i ſeruitio mancipauit. Ecce quid ſit in bonis fame odoꝛibus delectari.

Sancti p̄res loq̄ntes de diuinis obliti ſunt cibū ſumere. Exemplū xij.

Uidā de sanctꝫ ſenioꝛib⁹ ſalutatio nis cauſa ꝓfect⁹ eſt ad aliū ſenioꝛē heremitā. Qui cū oīi gaudio eū ſuſcepit. ꝓo cui⁹ etiā aduētu paranit ad refectionē ſenioꝛ lenticule cibuz coctum. dixerūtq̄z inter ſe vt pri⁹ ex moꝛe cōplerent oꝛōes ⁊ pſalmodiā: ⁊ poſtea cibuz capent. Cū aūt ingreſſi fuiſſent pſallebāt. totūq̄z pſalteriū cōpleuerūt. Hā ⁊ de ſcripturꝫ ſctis legentes duos ꝓphetas recitauerūt. Jāq̄z dies abierat noctq̄z ſil recedebat. Dū g oꝛarēt ⁊ mente pſallerēt: illuxit alia dies. ⁊ tūc primū intelleverūt. q̄z iam noꝛ trāſiſſet. Jterū aūt inter ſe de ẏbo dei loquētes. ⁊ ſp̄ūales ſibi ſenſus exponētes factū eſt vt circa horā nonā ſalutātes ſeinuicē ita reuerterēt⁊ ſener q̄ venerat ad cellā ſuā. Hā refectionē cibi q̄ parat⁹ fuerat obliti ſunt accipe dū cibū ſp̄ūalem accipent. Veſpere aūt facto tūc ſenioꝛ inuenit cibi ollam plenā ſicut ꝓata fuerat. Et ꝓtriſtatus dixit. Heu quō obliti ſum⁹ ꝓcipe pulmentū iſtud. Hoc in vitaſpatrū.

Quattuor virtutes quattuor heremitarum. Exemplũ xiij.

Legit in vitaspatrũ q erãt q̃ttuor heremite ĩ vna domo. q̃ heremite q̃dã vice inter se ꝑ sancta verba ceperũt req̃rere vn⁹ alterꝝ. q diceret vnusq̃sq; suã ꝟtutẽ. in q̃ q̃s sibi ꝑfect⁹ esse credere tur Un⁹ dixit q esset multũ humil' intantũ q nullus esset in toto mũdo q̃ videret ipo peior. Alter dixit q eẽt patiens. Tercius q libent' de deo audiret loq̃. Quart⁹ q libent' oraret. Ecce ꝯcordit' orauerũt vt eis de⁹ manifestaret q̃s eoꝝ acceptabilior esset. Audierũt vocẽ dicentẽ. Primus me cepit. Scd̃s tenet. Terci⁹ ligat. Quartus me portat quocunq; vult.

Quidam portauit ꝑ triennium lapidẽ in ore. Exemplũ xiiij.

Dicebant fratres de agathone abbate: q ꝑ triennium lapidẽ in ore suo portabat donec taciturnitatẽ tenere disceret.

Quidã triginta annis ꝟuauit silentiũ. Exemplum xv.

Vidim⁹ sanctũ Theodonã in cella sua clausum ⁊ solitariũ. vt dicebatur triginta ãnis silentiũ tenentẽ. De q̃ dixit socrates. Theodonas pater triũ milium monachoꝝ. scientissim⁹ grecaꝝ ⁊ latinaꝝ lr̃aꝝ triginta ãnis tacuisse fertur.

Paulus simplex tenuit silentiũ ex iussu sancti anthonij. Exemplũ xvi.

Paul⁹ simplex relicta vxore ⁊ possessione ad abbatẽ anthoniũ ꝑrexit. prima nocte iussus ẽ ab eo vt eũ expectaret orans donec rediret. q̃ stetit orans ante cellã senis in estu totius diei ⁊ rore noctis: nusq̃ se mouẽs. Cũ ꝟo semel in ꝯgregatiõe fratrũ interrogasset q̃s pri⁹ fuisset. an xp̃s an ꝓphete. verecũdat⁹ Anthonius eum abire ⁊ silere precepit. Qui statim recedens silentium vsq; ad pr̃is imperium obseruauit.

Senex quidam noluit de supercelestibus loqui. Exemplũ xvij.

Quidã anachoreta cuꝫ venisset ad quendã abbatẽ suscepit eũ cũ leticia. ⁊ cũ se alterutrũ amplexi fuissent. cepit anachoreta de scripturꝫ sanctis ⁊ reb⁹ celestib⁹ ꝯferre. Tũc senex vertit faciẽ suã ad aliũ fratrẽ: ⁊ nullum dedit ei responsum. Iste ꝟo videns q non loq̃ret ei egressus est trist⁹. ⁊ dicit discipl'o suo. Sine causa tanti itineris laborẽ assumpsi vt venirẽ ad eũ q̃ mecũ loq̃ dedignabat. Ingressus autẽ discipl's dixit ei. Propter te venit iste hõ magn⁹. ⁊ tu nõ vis loq̃ cũ eo. Rñdit ille. De supioribꝫ est ⁊ celestia loq̃tur. ego autẽ de inferioribꝫ sum. ⁊ terrena vix loq̃ possum. Si mihi locut⁹ fuisset d̃ passiõibꝫ mõachoꝝ forsitã ego rñdissez ei Si aũt d̃ celestibꝫ loq̃t. ego me nescire ꝯfiteor. Egressus g̃ discipulus dixit ad anachoretã. Senex iste nr̃ nõ vult de supcelestibꝫ loqui. sꝫ si q̃s de passionibꝫ ei⁹ ei locutus fuerit rñdet ei. Ac ille cõpunct⁹ ĩ hoc ꝟmone ingressus ad senẽ dixit. Quid faciam abba. qꝛ passiões cordis dñant mihi. Tũc senex respexit in eũ gaudens et dixit Modo bñ venisti pr̃. Aperiã ergo os meum ⁊ implebo illud bonis tuis. Et ex hoc sermone ille edificat⁹ dixit ei. In veritate bona est vita hec quã tenes ⁊ vera.

Philosophi dilexerũt taciturnitatẽ. Exemplum xviij.

Tres ph̃i interrogati q̃liter sic taciturnitatẽ amarẽt. Rñdens primus. s. socrates dixit. Loq̃ me sepe penituit: tacuisse nũq̃. Scd̃s ph̃s dixit. Nullus stult⁹ tacere põt. Tercius ph̃us dixit Os vnũ ⁊ aures duas a natura recepim⁹ q̃si diceret. Multa debemus audire. pauca vero loqui.

Sanctimonialis qũo punita est propter loquacitatẽ. Exemplũ xix.

Fuit q̃dã sanctimonial' q̃ carnis q̃dem ꝯtinẽtiaꝫ hñs. sꝫ procacitatẽ ⁊ stultiloquiũ ñ declinabat. Hec cũ defuncta esset. ⁊ in eccl'ia sepulta eẽt. nocte eadẽ vidit custos eccl'ie eaꝫ ante altare adduci. ⁊ ꝑ mediũ secari. ⁊ ꝑs vna igne cremabat. ⁊ alia remanebat intacta. cui⁹ cõbustionis signũ ĩ marmoribꝫ apparebat: ac si ibi ml'ier corꝑalit' fuisset ꝯcremata.

In discipulo de tempore.

Loq̃ntibꝫ bona ⁊ deifica assistũt angl'i. sꝫ loq̃ntibꝫ mala assistũt diaboli. ꝟ. xcviij. H

Itẽ beat⁹ ignaci⁹ semꝑ nomĩauit ih̃m qꝛ h̃ nomẽ fuit scriptũ in corde suo. Hoc q̃re ser. xcvi. E.

Lusores.

Lusores qũo crucifigunt ⁊ vulnerant ih̃m xp̃m. Exemplũ xx.

Quidã honest⁹ vir in nocte sancta parasceues ad matutinas surgẽs

transiuit ante cellariū in platea. in q̄ iuue nes lusores ad ludū tesserum sedētes blas phemijs ꝛ iuramētis inuicē ꝓtendebant. Trāsiens aūt ciꝰ inuenit hoīem q̄ndam ignotū plagatū miserabiliꝫ ꝛ sanguīe cru entatū. q̄ cū q̄reret actorē lesiōis tante q̄s esset. Rñdit. Isti iuuenes q̄ hic in cellario ad tesseres sedent. Mox igiꝫ ingressus ci uis ludētes duris ꝓbis interrogauit cur hoīem ignotū ingressuꝫ ad eos tā crudeli ter ꝓberassent. Attoniti iuuenes negāt a/liquē ad eos intrasse. Postq̄ vero nulluꝫ ab eis ꝓbo vel ꝓbere lacessitū ꝓsiderarent mox cū ciue surgētes oēs q̄rūt hoīem cru entatū nec inueniūt. Conuersi singuli ad seipos aduertūt q̄ cū iuramentis et blas/phemijs suis rursus xp̄m vulnerauerūt. ꝛ ꝓtumelijs martiriſauerūt. Unde apl's. Rursum crucifigētes filiū dei.

Lusor ꝓiecit sagittā versus celū.

Exemplū xxi.

Quidā nudatꝰ ludo tesseꝝ adeo de sperat⁹ est. vt arrepto arcu sagittā in aerē iaceret. q̄si in ipm celi dñm pcussu rus. ꝛ mox reuersa sagitta añ faciē iacien/tis. sanguīe recenti totaliꝫ infecta repta ē Qui territus ꝛ cōpūctus ꝓfessus est. ꝛ vi/tam suā cuꝝ mira patientia ꝛ correctione correxit. Hec Guil'.

Lusor tradidit seipm demonibus.

Exemplum xxij.

Quidā fuit q̄ cū luderet ad taxillos ꝛ oīa amisisset. vno denario tm̄ ex cepto: dyabolo se cū corpe ꝛ aīa tradidit ꝛ in signū hui⁹ post mlt̄as blasphemiaſ ei denariū piecit. ꝛ cū mane facto solus iret p' viā obuiauit duob⁹ demonib⁹ in specie būana. q̄ dixerūt ei. q̄ essent dñi sui demo nes q̄b⁹ se tradiderat. Et in signū hui⁹ de narij quē piecerat oñderūt ei. ꝛ dixerūt q̄ iret añ eos. q̄ venerāt ad eū ad ducenduꝫ ad locū suuꝫ. Qui rogauit eos vt pmitte/rent eū redire ad domū suā. ꝛ q̄ post duos dies seq̄ret q̄cūq̄ ire vellēt. Qō cū factuꝫ esset ꝓma die māsit ī domo sua triſtꝫ ꝛ de sperans: nō tn̄ alicui pandēs. neq̄ come/dens neq̄ bibens. Cū aūt die seq̄nti q̄dā mulier trāsiret añ domū eius pauꝫ infan tulū inter brachia portās: petens ppt̄ de/um de pane suo. Ille dixit q̄ non daret ei nisi peteret amore dñoꝝ suoꝝ. s. demonū: cū q̄bus erat iturꝰ q̄b⁹ se tradiderat. Qō illa facere abhorruit. sed iuit ad amicos il lius suadēs eis vt req̄rerēt ab eo diligēter q̄d esset qō ille dixerat ꝛ eū custodirēt Qō cū fecissent ꝛ ille eis totā veritatē manife/stasset. incepit clamare Ecce venīūt vt me secū deferāt. sinite me ire ne violent⁹ me ra pient. Cū aūt illū detineret ꝛ ad pñiam p uocaret. demōes inuisibiles ab eis eū int⁹ man⁹ eoꝝ pstrauerūt ꝛ eū occiderūt.

In discipulo de tempore.

Lusor q̄ iurauit p oculos dei ꝛ exceca/tus est. Hoc q̄re sermone. xij. J.

Itē christian⁹ lusit cū iudeo. et iudeus blasphemauit christū ꝛ mariā mrem eius ꝛ subitanee obijt. ꝛ xp̄ian⁹ fact⁹ est amens ꝛ vitā dira morte miſabiliꝫ finiuit. ℔. xij. k

Miles erat lusor magn⁹ quē dyabol⁹ de ludo sustulit cū corpe ꝛ aīa. ꝛ abduxit. q̄ amplius nō est visus. sermone. xij. O.

Rufus discipl's beati cyrilli epi dāna/tus ē ppt̄ ludū. Hoc q̄re ser. xij. D.

Luxuria.

Puer in heremo nutrit⁹ ꝓcupiuit anse res. id ē mlieres. Exemplū xxiij.

Iuenis heremita q̄ in heremo a puericia nutrit⁹ fuit. iuit cū abba te suo ad ciuitatez. Et cū vidisset mulieres in chorea: ꝛ q̄d essent ab abbate q̄siuit sollicite. Cui abbas. Anseres sunt. Et reuersus puer ad claustruꝫ flere cepit. Cui abbas. Fili q̄d vis. Pater volo co/medere de illis anseribꝫ q̄s in ciuitate vi/di. Tūc abbas ꝓuocaſ fratribꝫ dixit. Cō siderate frēs mēte sollicita. q̄ꝑ piculosus ē mulieraſ aspectus. nā hic innocens puer q̄ prius mulierē nō viderat. in heremo nu/trit⁹ fuerat. ꝛ solo visu mulieraſ igne carna lis ꝓcupiscētie ē accēsus ꝛ inflāmat⁹. Uñ nihil tā dānosum bonis moribꝫ. q̄ꝑ in aliq̄ spectaculo resīdere. ꝛ mulieres sollicite in spicere. Dauid enī oculos suos iniecit in mulierē. ꝛ illicito appetitu duct⁹ homici/diū ꝛ adulteriū perpetrauit. ꝛ nisi incaute mlierē respexiſſz. in tātā temptationē car nis mime incidisset. Hoc petr⁹ de amore

Filij⁹ regis q̄ ꝓcupiuit demones q̄ sedu/cūt hoies. Exemplū xxiiij.

Quidā rex filios mares hr̄e nō po terat. Tandez aūt nasciꝫ ei filij⁹. sz peritissimi medici dixerūt. q̄ si in fra decē annos solē videret. oculoꝝ lumie p̄uaret. Qō rex audiens excidit sp elūn/

cam in q̃dã petra: ⁊ ibi filiũ vsq; ad tps p̃/dictũ inclusit. ⁊ eũ ibi vsq; ad tps p̃dictus diligent nutriri fecit. Finito aũt decio anno. puer de antro reducit. nullaq; munda naq; rex p visus hñs noticiã. tũc oĩa oñde bant ei. in vno loco viri. ⁊ ĩ alio loco mulieres. ⁊ sic de alijs reb'. Interrogat' ꝙ no minib' singl'aq; rex. cũ nomẽ m'ier' sollicite q̃reret. Un' in ioco dixit Demões sunt q̃ seducũt hoies. Oñsis igit sibi oĩb'. interrogauit rex puer. q̃d sibi magis placerz ex oĩb' q̃ vidisset. Puer rñdit. Demões q̃ seducunt hoies. vide ergo q̃s allectiua res ẽ mulieris facies.

Sacerdos ĩ agone dixit. recede ignicul⁹ adhuc viuit. Exemplũ xxv.

Quidã sacerdos deuot' cõmissam sibi eccl'iam cũ magno timore regebat. Qui ex pte ordis accepti p sbytera suã quã ĩ vxorem habuit añ sacerdotiũ vt sororẽ diligẽs. sz eã vt pestẽ fugiens. ad se ppi' accedere nõ sinebat. Anno aũt q̃rto ordis sui gui febre corrept'. ⁊ ad extrema ẽ duct'. Cũq; p̃s bytera eũ respiceret. solut' ia mẽbris q̃i ĩ morte distensis aure naribꝫ ei' appolita si qõ spiraculũ ei' inesset volebat dinoscere. qõ ille sentiens cui tenuissim' inerat flat'. q̃nto nisu valuit erupit dicẽs. Recede m'ier a me. adhuc iguiculus viuit. paleã tolle. Hec Greg.

Leo papa abscidit sibi manũ quã mulier osculata fuit. Exemplũ xxvi.

Leo papa ĩ die resurrectionis x̃pi cũ missaz celebraret. ⁊ fideles cõicaret. q̃dã m'r ei' manuz osculata fuit. ⁊ ex h̃ in eũ carnis vehemẽs tẽptatio insurrexit. vir dei eã dẽ manũ se scãdalizãtez penit' ãputauit. ⁊ a se reiecit. Interea murmur oriebat' in pp'o. cur sũm' ponti fex diuĩa more solito nõ celebraret. Tunc leo ad btãz ỹginẽ se ꝙuertit. ⁊ ei' ꝓpter humilitatẽ totalr se cõmisit. Illa vero ꝓtinuo sibi affuit ⁊ suã manuz sctissimis suis manib' restituit ⁊ reformauit. iubens vt pceder⁹ ⁊ sacrificiũ suo filio ĩmolaret. Leo igit papa oñi populo q̃ sibi ꝓtigerat publicauit. ⁊ manũ restitutam oĩbus ostendit. Hoc valet ad tactũ mulieris.

Senex quidã dixit mortuũ est corpus meũ ⁊ impgnauit puellam.

Exemplũ xxvii.

Erat senex infirmat' cũ in egyptũ ire vellet. vt frẽs min' gũaret. dixit ei abbas moyses. Nõ vadas. qm̃ in fornicatiõe casur' es. Qui ꝓtristat' dixit. Mortuum ẽ corp' meũ. ⁊ tu mihi ita dicis. Lũ g̃ iuisset ⁊ q̃dã ỹgo ex deuotiõe ei fuiuisset. ille ꝙualescẽs eã violauit. q̃ cũ filiũ pepisset. senex puer. invlnas suscipiẽs. ĩ die magne festiuitat' q̃ instituta erat eccl'iaz itrauit corã multitudine frat'. Lũ aũt oĩes flerent. dixit. Uidet' infantẽ hũc. filiũ ẽ inobedientie. Lauete g̃ vob frẽs. q; in senectute h̃ feci. ⁊ orate p me. ⁊ pgens ad cellulam suã. ad pristinum statũ puenit. Hoc in vitas patrum.

Quidã ppter temptationẽ carnis piscit se ad pedes bestie vt eũ deuoraret.

Exemplũ xxviii.

Eracli' refert de seipo dicẽs. Ego cũ aliq̃n tẽptatiõe carnis vrgerer timens indicare mgro meo. Abũ ad quẽdã senẽ iã septuagenariũ. q̃ solitari' ĩ heremo habitauit. ⁊ ei anxietatẽ meã retuli: q̃ dixit mihi. Nõ sit tibi noua res quã pateris. Nã ⁊ ego vt vides admodũ senex p̃ q̃dragintaq̃ttuor annos ĩ cella ista salutis mee vacãs hmõi tẽptatiõe vsq; ad pẽs sollicitor. malui magis tñ mori q̃s illecebris ꝙsentire. Uñ hinc sel' egressus nuduz me añ spelunca cuiusdã fere pieci. vt ipa veniens deuoraret me. Sz cũ illa veniẽs a capite vsq; ad pedes me lambuisset cogitãs q̃ forte de' mihi pceret ad cellaz redũ. Et ecce postmodũ dyabolus se trãsfigurãs i speciẽ cuiusdã puelle quã aliq̃n videram. et sup genua mea sedẽs. ita me cõmouit: vt pene me cũ ea coisse putarẽ. Irat' igit' dex tera mea pcussi eã. ⁊ stati euanuit. Sed p totũ bienniũ fetorẽ man' q̃ eã pcusseram ferre nõ potui. Inualescẽte igit' temptatione antiq' ad desertũ pretri. ⁊ inuenies modicũ serpentẽ manu eũ tenẽs. ⁊ caput eius fricando ꝓterens ad genitalia mea posui. vt morsu ei' perirẽ. Cunq; nec sic me momordisset. audiui hãc vocẽ ad me descendentẽ. vade ĩ pace. ob h̃ enĩ pmisi te molestari vt infirmitatẽ tuam ꝓgnoscerez. ⁊ ad auxilia diuĩa ꝓsurgeres. ⁊ sic ad ppria reuertens cũ fiducia vsq; huc hic sedeo.

Maria liberauit adolescentẽ a tẽptatione carnis. Exemplũ xxix.

Iles q̃dã erat adolescens cũ q̃dã milite dño suo a q̃ bñficiat' erat

habitabat. Et licet etate floreret. amplꝰ tñ florebat ⁊tute ⁊ginitatꝭ. Inuidia operãte ⁊yaboli ab vxore dñi sui gñissime cepit tẽptari. Qui cũ p annũ eadẽ incessanter temptatiõe laborãret. iãqꝫ ei intolerabilis esset. semota verecũdia dñe sue ꝙd patere tur aperuit. a q̃ repulsaz passus amplꝰ affligebat. Casta enim erat matrona ⁊ viro suo fidel. Veniens g̃ ad q̃ndã heremitam passionẽ suã illi cum lacrimis est cõfessus Cui vir sctus fiducialiꝫ rñdit. Ego tibi dabo ꝯsiliũ. vt desideriũ tuũ ꝯsequtur effectũ. Per annũ inq̃t singul' dieb' si fieri pt i eccl'ia dñam nr̃az dei genitricẽ mariã centies cũ totidẽ venijs angelica salutatõe salutabis. ⁊ ꝙꝺꝙꝺ volueꝛ p illã obtinebis. Sciebat ei q̃ castitatꝭ amatrix. iuuenẽ castũ. licz in erroꝛe positũ nõ desereret. Cum qꝫ iuuenis in multa simplicitate dñe nr̃e iniunctũ obsequiũ impẽderet. die q̃dã sedens in mẽsa dñi sui. recoꝛdatꝰ est q̃ dies eadẽ termin' eẽt anni. ⁊ statĩ surgẽs equũ suũ ascẽdit. vicinãqꝫ intrãs eccl'iam oꝛões solitas expleuit. Qui cũ exiret de eccl'ia vidit matronã pulcerrimã equũ p frenuz tenentẽ. mirat' q̃nã eẽt illa. Rñdit. placz ne tibi species mea. Rñdẽte milite. nũqꝫ pulcriozẽ te vidi. Illã subiũxit. Sufficerz ne tibi si me posses in vxorẽ hr̃e. Cui cuz respondꝛet. Cuilibz regi bñ posset sufficere species tua. ⁊ btũs q̃ iudicaret tuo ꝯsoꝛtio dign'. Subiecit illa. Ego vxoꝛ tua ecce. accede ad me ⁊ dabo tibi osculũ. Dixit qꝫ. Modo initiate sũt nuptie ⁊ tali die coram filio meo pficient. Et q̃ verbo ꝯgnouit eã esse mr̃em dñi. Et ab illa hoꝛa a tẽptatione ꝑdicta liberatꝰ est. vt etiã vxoꝛ dñi sui miraret. Hec cũ heremite recitasset p oꝛdinẽ. ille genitricẽ dei pietatẽ sil' ⁊ hũilitatẽ ammiratꝰ rñdit. Ego interesse volo die ei nuptiaꝝ tuaꝝ. interim de reb' tuis disponas. Qꝺ cũ fecisset ⁊ heremita venisset ad diẽ pfixũ. Dixit iuueni. sentis aliquid doloꝛis. Rñdente illo. Hõ. Cũ scꝺo post hoꝛã idipm ab eo scisciꝛaret. Rñdit. Modo sentio. Qui post paululũ agoniz̃as spiritũ exalauit. ⁊ celestẽ thalamũ promissas nuptias celebꝛatur' intrauit.

Luxuria oñdit se iuueni in specie turpissime mulieris. Exemplũ xxx.

Uidã sctus pr̃ infantuluz in silua nutrierat. Qui cũ ad ãnos puber tatis deuenisset. valde a spũ foꝛnicationis vexabat. ⁊ voluit ad seculũ cã libidis redire. Et ꝫ cernẽs vir sctus multũ doluit. Et cũ p duos ãnos in illa tẽptatiõe blandis exhoꝛtatiõib' retinuisset eundẽ. ad vltimũ dixit. q̃ nullo modo sustinere posset Dixitqꝫ eidẽ vir sctus. vade g̃ ⁊ duc vxoꝛẽ ⁊ mr̃imonio poteꝛis saluari. Acq̃uit iuuenis. Et tũc dixit vir sctus. Unũ g̃ de gr̃a peto. vt añqꝫ ad seculũ redeas. q̃ prius ad fontẽ q̃ est in silua accedas. ⁊ ibidẽ q̃dragĩta dieb' ieiunare debeas. rogãs dñm vt tibi vxoꝛẽ bonã elargiri dignet'. ꝫ ẽ magnũ dei donũ. q̃ Eccl'i. xxvij. scribit'. Mulieris bone btus vir. Accipe de pane inq̃ntũ velis. Acq̃uit iuuenis. Cũ aũt p viginti dies ieiunasset dũ in oꝛõne p̃sisteret. maximũ sensit fetoꝛẽ. q̃ cũ p spaciũ duaꝝ hoꝛarũ excreuisset. tandẽ vix tolerare poterat. Et ecce q̃dã mulier turpissima ocul' lippa. ac etiã scabiosa tota. ex q̃ q̃dẽ muliere fetoꝛ ille pcedebat appuit iuueni dicens. Ubi es amice. p multũ tps te q̃siui. ml'tũ te diligo sup oẽs te appeto. Quesiuit iuuenis. Quid vis tu turpissima. ac etiã fetidate intolerabili induta. Inq̃t illa. Te volo. te cupio. p te huc veni. multũ te q̃siui. volo q̃ doꝛmire debeas mecũ. Tũc iuuenis cepit in ei' faciẽ spuere. Absit a me q̃ talẽ habeã amicã tam soꝛdidã. tã turpẽ Rursum inq̃t ille. Quis es tu. vnꝺ venis aut qũo vocaꝛꝭ. Rñdit illa. Ego sum peccatũ luxurie. tã sũt duo anni q̃ cepi te q̃rere. ⁊ ꝫ q̃n primo temptatiões carnis sensisti. Inq̃t ille. Si scuissez q̃ pctm̃ luxurie ita fetidũ eẽt. ⁊ etiã tã abominabile. nunqꝫ ad mũdũ reuerti voluissem. ãmodo seruabo deo ⁊ginitatẽ. Et reuersus ad virũ sanctũ hmõi visionẽ sibi narrauit. Rñdit vir sctus cũ gaudio. Si vsqꝫ ad q̃dragĩta dies expectasses. maioꝛa tibi reuelata fuissent. ⁊ iuuenis deo seruiens in ⁊ginitate pmansit. Hoc in vitas patrũ.

Mulier q̃dã impetũt pulcrũ iuuenẽ

Exemplũ xxxi.

Mulier q̃dã in pulcrũ q̃ndã clericũ iuuenẽ ocl'os iniecit. vt ei diceret. Si meis volueris vti amplexib' omnia mea tua erũt. Quo pluries recusante illa eũ coꝛã iudicib' de oppressione accusauit Missoꝛ ergo eo p iudicẽ in locũ dãnatoꝛũ Illa stimulante luxuria dementatã ab eo

se simulans murū p scalā ascēdit. deorsuz se p̄cipitauit. ad cōmixtionē illū sollicitauit. sed nō pfecit. Quo cognito. iudices i/nocentē extrahētes. tanq̄z magū t malefi/cū miserūt in ignē. Qui cuz arderet ita vt cuz patentib⁹ costis pulmo videret. Aue maria cūctis audiētib⁹ declamabat. mox vnus mulier⁹ cognat⁹ stipitē ozi illi⁹ im/mittens dixit. Ego auferaz ozōnes illas. t suffocauit eū. Cui⁹ ossa in campo sepul ta multa miracula fecerūt. t sup tumbam ei⁹ eccl'ia est fabricata. Hec Arnoldus

Clericus quidā in foro dixit ad mulie rem. prepara te ad cōmixtionē.

Exemplum cxxij.

Quidā cleric⁹ mulierē q̄ndā turpi ter amabat Veniens aūt parisius in omi sapiētia t deuotiōe pficiebat. t sic ad ppria remeauit, vbi a p̄dicta muliere turpiter agitat⁹. ille eā in plateaz publice deduxit ad cōicandū sibi. q̄ aliter pcm̄ fu/gere nō potuit. a q̄ illa ꝓfusa audiuit eum tria documēta in scol' didicisse. Primo vt deū sup oīa timeaz. q̄ vbiq̄z p̄s est. Se/cūdo q̄ iā ordinat⁹ vt sacrilegiū fugiam. trāsgressionē voti. furtū. immūdiciā t ido latria. q̄ oīa trāsgrediozi. si tecū cōicauero. p̄ter cetera incōmoda sequētia. ppter mo mentaneā delectationē t vilē. Tercio ppt̄ te incurro irā dei. scandalū primi. cōtem/ptū mei. t penaz inferni Et sic mulier cō/puncta exꝫbis suis egit penitentiā.

Mulier quedā voluit prouocare virū dei: t subitanee obīt.

Exemplum cxxiij.

Quidā vir vite venerabilis decre/uerat. vt vltra mulierē cū ppos/ito nō videret. nō q̄ spernebat sexū sed ex ꝓtemplata specie tēptatōis incurrere me tuebat vicium. Qō q̄dā mlier audiēs auda cter ascēdit in montē. atq̄z in ei⁹ aspectum impudent' prupit. Ac ille paulo longius intuens: t venient⁹ ad se mulieb⁹ia indu/mēta cōspiciēs. sese in ozōem dedit. t ī ter rā faciē depssit. t in ea vsq̄z pstrat⁹ iacuit q̄ impudēs mlier a fenestra cellule illi⁹ fati/gata recederet. Que die eadem mox vt de mōte descēderet. vitā miserabilit finiuit. vt ex mort⁹ ei⁹ snia daret intelligi: q̄ valde oīpotenti deo displicuit. q̄ ei⁹ famulus ausu improbo ꝓtristauit.

Punitio corꝑis valet ꝓtra temptatio nem carnis.

Exemplū cxxiiij.

Matrona quedā nobilis die q̄dam cū in castro in q̄ manebat sola esz subito taz valide est inflāmata vt ignē amor⁹ tolerare nō posset. sz ad porta/riū castri descēdens. vt ibi cōmisceri vellz multa instātia supplicauit. Cui ille rndit Quid est ꝙ dña q̄ loq̄ris. vbi ē sensus tu us. respice deū t attēde honorē tuū. Illa nihil hoz curās cū a portario repulsaz pa teret. nutu dei de castro exiens. ad flumen q̄ erat ad pedē castri cucurrit. t aq̄s geli/dis se imersit. t tādiu sedit donec fomite li bidinis extīgueret. tūc ad portariū rediēs t de repulsa grās agēs dixit. Si mihi da res mille marchas auri nō modo paterer q̄ pauloante rogaui. t redīt in locū suū.

Saltatrix subitanee obīt.

Exemplū cxxv.

Saltatrix cuz adultera lucrabat. t cū cessasset subitanea morte pcus sa miserabilit expirauit. Hoc Huil.

De obitu cuiusdā luxuriose mulieris.

Exemplū cxxvi.

Mulier q̄dā luxuriosa nimis. nocte vero q̄dā añq̄z mozeret: ad tribu/nal xpi rapta ē. in cui⁹ circūitu vidit sctōs infinitos. aiabꝫ ꝙ in mediuz deduct⁹. illa ad gl'am. ista ad supplicīū vocabat. Cū p dicta mulier hec videret accusante ꝓscien tia man⁹ supplicit ad iudicē tetēdit. Cu/ius ille miser⁹ ait. Quid me rogas. da mi hi mīmū digitū tuū: t ego tibi mā⁹ meas ac si diceret. Da mihi modicā fidē q̄ de vi cijs te emēdes. t ego tibi grām meaz. sicq̄z euigilauit. Que cū visuz retulisset cuidaz religiose matrone: ait. Misera emēda vi/tā tuā. satis enim ammonita es. At illa ti muit: sz cito timoz cessauit. Cūq̄z rursum vicijs subīcereť ammonitioni flagella ad dunť. Hā cū p acerrimas infirmitates ex piraret duo canes ante domū suaz se mo mozderūt. Supuenerūtq̄z omnes canes ville: t intrātes domū. lintheamen corꝑo ri suppositū dētib⁹ cōminuerūt. Qui vix tandez a rusticis expulsi sunt. Cadauere vero sepulto canes redeūtes ad sepulcrū ei⁹ fecerūt sicut prius. Puto q̄ aia modi/cū habuerit pacis. sicut multi q̄ viderunt interptati sunt. Hoc Cesarius.

Plaga illius qui violauit ꝑginē.

Exemplū cxxvij.

Quidam violauerat q̃ndã v̄ginez. q̃ dei iudiciũ nequaq̃ euasit. Nã cũ eccl̃iam freq̃ntauit mox subita nee defunct⁹ est. ⁊ ei⁹ sepulcrũ vorax flamma inuasit donec cadauer illi⁹ ex toto cõsumpsit.

Omnis luxuria extra matrimoniũ est peccatũ mortale.

Exemplũ xxxviij.

Legit̃ in vita ip̃i⁹ sancti andree q̃ cũ ip̃e sctũs andreas ꝯcubinã cuiusdã p̃positi ꝯuertisset. eidẽ dicte ꝯcubine tradidit passiõis ih̃u xp̃i saluatoris nr̃i euangeliũ. vt pctm̃ vitaret ardenti⁹. q̃ vero vxor illi⁹ p̃positi adhuc suspectã eã haberet. iõ ribaldis eã tradidit ad vicia carnis. quoꝝ duo cũ iã vestes suas frangerẽt volẽtes eã opprimere. subito ip̃a clamãte ad deũ illi ceciderũt mortui. Cũ aũt vxor p̃positi se balnearet. in balneo suffocat̃ a dyabolo. Mulier aũt illa diuinit⁹ liberata: ⁊ ꝑ angelũ ꝯfortata rogabat deũ vt oẽs suscitaret. vt narrarẽt q̃ntũ deo odiosũ erat pctm̃ adulterij ⁊ luxurie. Vñ illi suscitati clamauerũt dicẽtes. Quia adulteriũ ⁊ luxuria extra thoꝝ legitimũ dyaboli est sacrificiũ. q̃ ibi duo offerũt se et tradũt se dyabolo cũ corpe ⁊ aĩa ꝓpter illã immũdissimã voluptatẽ misere carnis. ⁊ priuãt se deo ⁊ om̃ibus sanctis.

Adultera q̃ duos pueros necauit. q̃uo post mortez dãnata fuit. ⁊ grauit̃ a draconib⁹ punita. Exemplũ xxxix.

Legit̃ in libro de donis q̃ q̃dã honestus vir cũ vxore sua sterili prolem futurã deuouit ꝟuitio dei. iõ filiũ miraculose susceperũt. ⁊ fecerũt eum monachũ deuotissimũ deo. Parẽtes vero elemosinis intenderũt. ita q̃ p̃res pauperum vocabant̃. Vxor vero decepta a viri sui scutifero cõcepit ⁊ pepit filiũ. q̃m mox suffocauit ⁊ sub lecto abscõdit elemosinis nihilomin⁹ insistẽdo. vno mortuo secundo mõ idẽ ꝑ oĩa cõmisit. q̃ ꝯfisa ĩ elemosinis morit̃ sine ꝯfessione. Pro cui⁹ aĩa monachus fili⁹ ei⁹ opib⁹ bonis insistẽs. Vñ filio suo deuoti⁹ ꝓ ea celebranti apparuit ei mater sua cũ duob⁹ draconib⁹ terribilibus illi⁹ totũ corp⁹ ⁊ mãmillas crucianti bus. Que a filio req̃sita rñdit se dãnatã esse eternalit̃. q̃ sine ꝯfessione ꝯfisa q̃dẽ ĩ solis elemosinis fuerit defuncta. Cui⁹ fili⁹ tristis dixit sibi. Quid volũt dracões isti. Cui illa rñdit. Duos filios ĩ adulterio susceptos q̃s lactare debui extinxi. ideo hos dracones damnata patior.

Sanctimonialis q̃dã in vtero pueruz suffocauit. Exemplũ xl.

Sanctimonialis q̃daz vidẽs se cõcepisse ne proderet̃ incest⁹: partuz intra se necauit. postea infirmata g̃uissime: ob nimiã verecũdiã ꝯfessis pctis alijs stuprũ ⁊ paricidiũ tacuit. sicq̃ expirauit. Pro cui⁹ aĩa cũ quadã ꝯgnata ei⁹ laboraret. defuncta ei in orõne visibiliter apparuit infantẽ igneũ in manib⁹ gestans ait. Infantẽ hũc cõcepi. animatũ hunc interfeci. vñ indesinent̃ illũ in tormentis circũfero. Sz si de h̃ immanissimo pc̃to cõfessionẽ fecissem gr̃am apud deũ inueĩssez Ex quo colligit̃ q̃ peccata q̃ hic detecta ñ fuerint ꝑ confessionẽ in futuro ꝑ penalem detegunt̃ ꝯfusionẽ.

Sodomita quidam cũ diris clamoribus obijt. Exemplũ xli.

Quidã sodomita ꝑcussus a deo: et ad extrema veniẽs. ⁊ ãmonit⁹ ad contritionẽ ⁊ ꝯfessionẽ ⁊ sacramẽtorũ ꝑceptionẽ rñdit desperãdo. ad q̃d super me diuinũ auxiliũ inuocabo. Ecce iã video patulũ infernuz. p̃sentes demones ad me rapienduz parati sũt. Cũq̃ dicerẽt ei vt se signaret. Miser ille sic desperatus q̃si nihil aduertẽs: clausis ocul̃ auertit faciẽ: ⁊ cũ diris clamorib⁹ aĩam exalauit.

Mulier sodomita de sepulcro effossa ẽ

Exemplũ xlij.

Quedã mulier rea in pc̃to illo mortua ⁊ sepulta. seq̃nti nocte scroffa nigerrima cum septẽ porcellis nigris manifeste visa est illã sepultã effodere ⁊ membratim corp⁹ miserabiliter laniare ⁊ viscera eius lõgo tractu dissipare. Quo facto scroffa cũ porcellis disparuit. ⁊ fetorem magnũ exalauit.

Pratũ aruit sub pedib⁹ sodomite.

Exemplũ xliij.

Quidaz reus huic vicio pessimo q̃ cũ ꝑ viride pratũ trãsiret inuenta sunt vestigia ei⁹ in gramĩe q̃i igne cõtacta palluisse a q̃dã p̃s bytero q̃ eũ seq̃batur. q̃ postmoduz ꝓ sceleratissima vita morte turpissima interijt.

Demones aliqui abhorrent peccatum

sodomite. Exemplū xliij.

Mulier sodomita iacuit in lecto. et
m qñ ipa secū peccauit audiuit dya/
bolū inter se ⁊ parietē clamantez.
pfib.pfib.pfib.que territa ad ꝓfessionē ve
nit ⁊ pñiam egit vltra qꝫ sibi iniuncta fu/
it. Nec Huil. in li. de apib.

In discipulo de tempore.

Item inuenis q̄ dixit q̄ nō posset care
re muliere honesta. ⁊ illa inclusit euz p tri/
duū sine cibo ⁊ potu. ⁊ sic cessauit tempta
tio carnis Hoc q̄re in discipulo de tempe
sermone. lxxxvi. D.

Item dyabolus q̄ q̄draginta ānis tem
ptauit monachū q̄ndā. ⁊ postmodū fina/
liter induxit euz ad pctm̄ luxurie. Hoc q̄
re sermone. lxxxvij. R.

Item miles q̄ violauit virginez qūo in
cruribꝫ punitus est. ⁊ bufonē igneum pen
dentē vsqꝫ ad genua sustinuit. Hoc que/
re sermone. xcvi. U.

Quidā vidit vicinū ⁊ vxorē alteri⁹ vi/
ri puniri in inferno ꝓpter adulteriū. Hoc
q̄re ꝑmone. lxxxv. Q.

Item beat⁹ bernardus piecit se int̄ spi
nas. ⁊ beat⁹ benedictus in aquā gelidā vt
sic domarent luxuriā carnis. Hoc quere
de tpe sermone. lxxxvi. D.

Capitulū de littera M.

Maledicere.

Mulier quedam ex impatientia cōmē
dauit se demonibꝫ. Exemplū .i.

Femina quedā
f misera ex impatiētia maledi/
cebat sibꝫ ꝑpi. ⁊ pedes suos pel
ui imponēs ⁊ extra illā retrorsuz saltās sic
ait. Vic salto de ptāte dei in ptātem dya/
boli. quā dyabolus mox rapiens ⁊ p aera
ducēs: multꝫ q̄ aderāt videntibꝫ. ita vt vs/
qꝫ hodie nusqꝫ appareat. Nec Lesari⁹

Quidā sibꝫ ꝑpi impcauit plagā dei.

Exemplū ij.

Sacerdos q̄dā absoluit q̄ndā pec/
catorē magnū per annos plīmos
sz semp recidiuauit. Qui postea dixit. si re
cidiuauero in scelere isto mor diuīa vltio
me iuadere dz. ⁊ sic itez absolut⁹ ē a pēto
maximo. sz tercia aut q̄rta feria post festū
pasce instigāte dyabolo passus ē recidiuū
morqꝫ ille horrifice clamās vīdicta ōi sup
me. ⁊ sic amarissima morte iterijt. hec guil'

Demones rapuerūt aduocatū iniquū

Exemplum iij.

Homo q̄daz erat diuersaꝝ villarū
b aduocat⁹ immisericors. auar⁹. fa
ciens gues exactiōes in sibi subdi
tos. die q̄daz cū ꝑpter exactionē faciendā
ad villā vnā pperaret: dyabolus in specie
hois se illi in itinere sociauit. quez tam ex
horrore qꝫ ex mutua collocutiōe dyabolū
esse intellexit. ire cū eo satis timuit. nullo
tm̄ modo neqꝫ orādo neqꝫ cruce signando
ab eo separi potuit Cūqꝫ sil' pgerēt occur
rit eis hō quidā paup porcū in laqueo du
cens. Cūqꝫ porc⁹ huc illucqꝫ diuertere⁊.
iratus hō clamauit. dyabolus te habeat.
Quo ꝓbo audito aduocat⁹ sperās se tali
occasione a dyabolo liberari: ait illi. Au/
di amice. porc⁹ ille est tibi dat⁹. vade tolle
illū. Rñdit dyabolus. Nequaqꝫ mihi illū
ex corde donauit. ⁊ iō eū tollere nō possū.
Deinde trāseuntes p aliā villā cuz infans
fleret. mr̄ in foribꝫ dom⁹ stans turbida vo
ce dicebat. Dyabolus te habeat q̄d me fle
tibꝫ tuis inq̄etas. Tūc aduocat⁹ ait. Ecce
hic lucrat⁹ es aiam vnā. tolle infantez. q̄
tuus est. Cui dyabolus vt prī⁹. Nō mihi
illū dedit ex corde. sz talis ē ꝓsuetudo boi
bus loq̄ndi cū irascunt. Incipiētibꝫ autē
appropinq̄re loco ad quē tendebāt. boies
a villa longe videtes ⁊ cām aduent⁹ ei⁹ nō
ignorātes oēs vna voce sil' clamabāt dicē
tes. Dyabolus te habeat: ⁊ dyabolo bene
venias. Quo audito dyabolus caput mo
uens cachinnans ait aduocato. Ecce isti
dederūt te mihi ex intimo corde. ⁊ iō me⁹
es. ⁊ rapuit eū dyabolus in ipa hora. ⁊ q̄d
de eo fecerit ignorat. Verba mutue confa
bulatiōis ⁊ facta isti⁹ p fa mulū aduocati
q̄ secū fuit in itinere declarata sunt.

Florentius q̄dam petiuit vindictā su
per emulos. Exemplū iij.

Duo viri quoꝝd⁹ euticius. alter
d florenti⁹ dicebat. ī habitu sctō re
ligionis in thursie ꝓuincia habi/
tauerūt. mortuo vicini monasterij recto/
re. monachi in rectorē euticiuz elegerunt.
Qui ꝑcibꝫ fratrū vict⁹ oratoriū in q̄ habi
tauerat florētio cōmittens: multis annis
rector monasterij in sctē ꝙuersationis stu/
dio fuit. Florenti⁹ vero dū solus eēt ora/
uit dn̄m vt sibi aliqō solaciū impartiret.
Cūqꝫ egressus est oratoriū inuenit vrsuz,

stantē. q dñ caput inclinaret: nihil feritat⁹ pferens sibi eum missum a deo intellexit. Cūq; q̄ttuor vel q̄nq; pecudes sine custo de hꝛet. illas vꝛso committens ait. Pasce bas oues ⁊ semp ad sextā horam redibis. Cūq; hec vꝛsus freq̄nter ageret. ⁊ ꝑm ius/ sum flozētij q̄nq; ad sextā q̄nq; ad nonam tpe ieiunij rediret. q̄ttuor monachi Euti cij inuidētes flozētio. ⁊ q̄ mgr eoꝝ tali si/ gno nō clarescceret vꝛsus occiderunt. Qui dñi hora statuta nō rediret. florentius eus ad vespam expectās cepit tristari. ⁊ ꝓgens ad agrū. mortuoq; inuēto apud oues dñi inuenisset a relatoꝛib⁹ q̄s fecisset tā mortē vꝛsi q; malicia fratrū deplozauit. Cunq; ad enticiū eēt deduct⁹ vt ipm ꝓsolaretur vehement dolozis stimulo accensus occi soꝛib⁹ vꝛsi maledicēs ait. Spero in deo q̄ in hac vita vindictā accipiēt q̄ se nil leden tem occiderūt. Statim hij tres monachi mozbo elephantico ꝓcussi mēbris putre/ scentib⁹ interierūt. Uñ florentius expaue scens se homicidā reputans qz exauditus est: oī tpe vite sue flebat. qđ iō dñs fecisse credit ne vir simplex de cetero maledicere presumeret. Hec Gregoꝛi⁹ in dyalogo.

Quidā tradidit sotularē dyabolo.

Exemplū v.

Quidā dñi calciaret se ⁊ dñi difficul ter intraret dixit sotulari q̄ trade bat eu dyabolo. q̄ dñi vellet intrare eccl̄iaz ad missam vt solebat: dyabolus ꝑ pedem eī retinebat. q̄ tandē aduertens qđ dixe/ rat in mane vocato ad se sacerdote confes sus est. ⁊ remoto sotulari de pede ⁊ ꝓiecto a se sine difficultate eccl̄iaz intrauit. So tular aūt est visus ferri a demonib⁹ ꝑ aera

Paup quidā maledixit patriarche.

Exemplum vi.

Recipiens q̄daz patriarcha dare aliq̄ cuidā petenti elemosinā añ eccl̄iam decē nūmos ereos. tanta cōuitia patiebat ab eo in facie atrocit ille btūs. qz nō dederat q̄t̄q̄t voluit. Uūs aūt q̄ ei ob/ sequio erant q̄rentib⁹ cedere eī q̄ quitia/ bat. increpauit eos vehement patriarcha dicens. Sinite eus frēs. habeo septaginta annos blasphemās ꝑ opa mea tpm. ⁊ vnī cōuitiū nō portabo ab isto. ⁊ ꝓcepit dato ri soluere sacculū vt sineret paupem q̄ntū vellet accipe. Hec Arnoldus.

Plura exempla de maledictionib⁹ q̄re in discipulo de tempoꝛe.

Item marit⁹ qui dixit ad vꝛozē ppriā vade in noīe dyaboli. que obsessa est. Req̄ re sermone. xcv. L.

Item parentes maledixerunt ꝓpꝛio puero: ⁊ dyabolus rapuit eundē puerum sermone. xxiij. H.

Itē mulier nobilis que maledixit de/ cē pueꝛ suis. qūo tremuerūt toto coꝛpe et oībus mēbris. ſmone. xiij. D

Itē q̄dā dixit ad famulū suū. veni dya bole extrahe mihi calceos. ſmo. xxxiij. B.

Matrimonium.

Uir ⁊ vꝛoꝛ ei⁹ fuerūt siles duob⁹ here/ mitis. Exemplū vij.

Olo antiqui pres habitātes ī he/ remo rogauerūt deū vt ostēderet eis in quā puenerāt mensurā. ⁊ ve nit illis voꝛ dicēs. In illa villa q̄ est ī egy/ pto est secular⁹ q̄daz eucharisti⁹ noie. ⁊ vꝛ oꝛ ei⁹ vocat maria. nondum pueniſtis ad mensurā ipoꝛ. Exurgētes aūt illi duo se/ nes venerūt in vicū illū qui ꝓcuntantes inuenerūt cellulā ipi⁹ ⁊ vꝛozē: ⁊ dicūt ad eā Ubi est vir tu⁹. Et illa dixit eis. Pastoꝛ est ouiū ⁊ ipas pascit. ⁊ introduxit eos in domū suā. Cū ꝙ sero factū esset venit ipse eucharisti⁹ cū ouib⁹ ⁊ videns illos senes parauit eis mēsam. misitq; aquā in peluī ⁊ lauit pedes eoꝝ. Qui dixerūt ei. Nō gu stabim⁹ q̄cq; nisi indicaueris nob opati onē tuā. Tūc eucharisti⁹ cuz hūilitate di/ xit eis. Ego suz pastoꝛ ouiū: ⁊ hec est vꝛoꝛ mea. Cuz ꝙ ꝓseueraſſent illi seniozes ro/ gātes eū vt oīa denūciaret eis. Et ipe nol let eis dicere. dixerūt ei. De⁹ misit nos ad te. Audiēs aūt ꝙ ꝙbū timuit. Dixitq; eis Ecce oues istas habem⁹ a pentib⁹ nr̄is. ⁊ q̄dq̄d ex ipis donauerit nob deus diuidi mus in tres ptes. ptē vnā paupib⁹. ⁊ vnā ptē in susceptionē ꝓegrinoꝝ. ⁊ terciā ptez in vsum nr̄m distribuim⁹. Exq̄ aūt acce/ pi vꝛozē meā neq; ego pollutus sum neq; ipa. sed ꝙgo est. singulariter aūt remoti a nobis dormimus: ⁊ nocte quidez nos in/ duim⁹ nos saccis. in die ꝙ vestiment⁹ no stris. ⁊ vsq; huc nemo hoīm hoc ꝓgnouit. Cū hec audiſſent illi pres admirati sunt ⁊ receſſerūt glificātes deū. Hoc ī vita spa.

Uir ⁊ vꝛoꝛ in matrimonio similes fue runt sancto pafuncio.

Exemplū viij.

Pafuncius deo supplicabat vt si/bi oñderet ꝗs ei filis esset sup ter/rã. Fit aũt ad eũ vox dicẽs. Sile/te esse nosce primario vici illi/ꝰ q est in pri/mo. ꝗbo auditꝫ pafunci/ꝰ sine mora ad eu/z pperans pulsat ad ostiũ dom/ꝰ ei/ꝰ. Jlleve/ro cui/ꝰ mos erat suscipe hospites occurrit ei atq; introduxit in domũ lauans ꝗz pe/des ei/ꝰ. apposuit mẽsam atq; puiuiũ. In/ter epulas ꝙo pafunci/ꝰ pcũctari cepit ab hospite q actus ei/ꝰ qõ studiũ cuiuscunq; opis hret exercitiũ. Jlle ꝙo cũ de se hũilli/ma rñderet z latere in bonis q̃ publicari/ malut. purgebat eũ pafunci/ꝰ dicens sibi/ reuelatũ a dño q esset dignus pportio mo/nachoꝝ. Ac ille magꝫ humilioꝛa de semet/ ipo cogitãs aiebat. Ego ꝗdẽ in nullo mi/hi boni alicui/ꝰ pscius sum. verũ qꝛ ꝙbus/ dei factũ est ad te. eũ quẽ nihil latet celare/ nõ possum. Nec g̃ q̃ mihi in medio mlto/rũ posito in vsu sunt loq̃r. Jã cõpleti sũt/ triginta ãni q ptinentie pfensus habui cũ/ piuge mea z nll's agnouit. Suscepi autẽ/ ex ea tres filios. hoꝝ enĩ causa solũmodo/ cognita mihi vtor est. nec ppter aliã cãm./ nec ipa iaz cognita vltra suscipe hospites/ nunq; cessaui: sz ita vt neminẽ paterer añ/ me aduenienti pegrino occurrere. Nõ di/misi vnq; de domo mea hospitẽ sine viati/co. paupem nullũ desperi. sz q̃ fuerunt ne/cessaria pbui. Si in iudicio sedi. nec filij/ mei psonã ptra iusticiaz accepi. Alieni la/boris fruct/ꝰ nunq; introierũt ĩ domũ me/am. Lite si vidi nunq; pteriui donec dis/sidentes recõciliarẽ ad pacẽ. Nemo dep/hendit in culpa fam'los meos. Nũq; gre/ges mei leserũt alienas fruges. Volentez/ semiare in rure meo nunq; prohibui. nec/ vberioꝛa noualia mihi elegi. z illi sterilio/ra derelicꝫ. q̃ntuz in me fuit nunq; permisi/ vt potẽtioꝛ infirmioꝛẽ puniret. Semper/ studui in vita mea vt neminẽ ptristarem./ Judiciũ si fuit apud me neminez pdẽna/ui. sed dissidẽtes reuocare in pcordiã stu/dui. Nec interim deo mihi donãte vite ĩ/stitutio hacten/ꝰ fuit. Audiẽs ꝟ pafunciuſ caput ei/ꝰ exosculans bñdixit euz dicens./ Bñdicat tibi dñs ex syon vt vi.bo. q̃ sunt/ in hirlm. Quia g̃ bñ hec z pueniẽt imple/sti. illud tibi deest qõ bonoꝝ oĩm summũ/ est: vt omittẽs cũcta ipaz verã seq̃ris sapi/entiã dei. z secretioꝛes scie inq̃ras thesau/ros. ad q̃s nõ poterꝫ venire nisi abnegeſte/ metipm. z tollas crucẽ tuã z seq̃ris rpm./ At ille cũ audisset hec nihil moꝛatus: nec/ oĩno aliq̃d in domo sua ordinãs secu/ꝰ est/ virũ dei pgens cũ ipo in desertũ. Cũq; ve/nissent ad flumẽ nusq; transmeandi repto/ nauigio pafunci/ꝰ pcepit secũ intrare pedi/bus fluuiũ. cui/ꝰ in illis locꝭ pfunda habe/bat altitudo. Trãsierũt g̃ piter fluuiũ. ita/ vt aq̃ eis vix ad latera pueniret. vbi ꝙo ve/nerũt ad desertũ collocauit hoiem pafun/cius ĩ cellulã q̃ndã haud pcul a suo mona/sterio positã. z puersatõis spiritaľ ordinẽ/ tradidit. pfectoꝛq; studioꝛ exercitia docz/ scie ꝗz secretioꝛi se tradit. Hec in vita spa.

Simphoniac/ꝰ filis fuit sctõ pafuncio

Exemplũ ix.

Pafunci/ꝰ cũ semel oꝛaret cui ĩ secu/lo filis eẽt: rñsum est ei p angelu/z q filis eẽt simphoniaco cuidã q̃ in vico il/lo cantãdi arte victũ q̃reret. Tunc ille stu/pefact/ꝰ nouitate rñsi cũ oĩ pperatiõe per/gens ad vicũ pꝛit hoiem. Et cũ inueniſ/set studiosissime pcũctabat ab eo. qd nam/ sanctꝛ religiosi opis gestũ sit ab eo. oẽsq; act/ꝰ ei/ꝰ curiosi/ꝰ discutit. At ille rñdit se ef/se indignissime vite hoiez pctõꝛez. atq; añ/ nõ multũ ex latrone ad istud qõ nũc exer/cere videret fedũ artificiũ deuolutũ. Pa/funci/ꝰ eo magꝫ instabat req̃rẽs si q̃d ei foꝛ/te iter latrocinia pij opis fuisset admissũ/ Nihil inq̃t mihi psci/ꝰ sum boni. ꝟ tñ scio/ q cũ int latrones essem capta est aliq̃n vir/go deo psecrata. hui/ꝰ ceteri college mei la/trones cũ cupent eripe pudoꝛẽ. obieci me/ in mediũ z eripui de ptamiatiõe latronũ./ z de nocte deducẽs eã ad vicuz domui sue/ restitui intactã. Alio q̃z tpe inueni mulie/rẽ honeste forme ĩ beremo oberrantez. hec/ cũ interrogarek a me. vñ aut cur vl quõ in/ hũc locũ aduenisset. rñdit. Nihil me iter/roges infelicissimã mulierẽ. nec causas re/q̃ras. sz si ancillaz placet bñe adducito me/ q̃ vis. mihi ei infelici est marit/ꝰ q̃ debiti fi/scalis gr̃a sepe suspẽsus ac flagellat/ꝰ ac pe/nis oĩb cruciat/ꝰ fuak in carcere. nec aliaz/ ob causaz pducik: nisi vt tozmẽta patiak./ tres aũt nob filij fuerũt q̃ p eisdẽ debiti ne/cessitate distracti sũt. Ego q̃z miserrima q̃/ ad sile's penas inq̃roꝛ de loco ad locũ fugi/tans: inedia miseriaq; pfectaꝛ p triduum/ mãsi iã sin̄ cibo. Ego vt hec audiui miſer

t⁹ adduxi eā ad spelūcā ⁊ reficiēs aīaz ei⁹ fame collapsaz. dedi ec̄ ei trecētos solidos ꝑ q̄bꝫ se ⁊ maritū ⁊ filios non solū ꝓuituti ꝫ ⁊ supplicijs asserebat obnoxios. ⁊ reuocata ad ciuitatē oēs eos data pecūia liberauit. Tūc pr̄ pafunci⁹ Ego inq̄t nihil tale feci. tñ credo ec̄ ad te ꝑuenisse ꝙ celebre pafuncij nomē int̄ mōachos habeat̄. Fuit aūt mihi nō mediocr̄ studij vt vitā meā in hmōi extollerē disciplinis. De⁹ igit̄ mihi de te reuelauit. qꝛ nihil min⁹ apud ip̄m meriti habeas q̄ꝫ ego. Quia ḡ frater videste nō mīmo loco hr̄i apud deū ñ negligas aīam tuā. At ille statī fistulas q̄s manu gerebat abijciens secut⁹ est eū ī heremū. ⁊ artē musicā in spūalē cōmutās vite mētisq̄ armoniā ꝑ integrū triennium artissime se tradidit abstinētie. ī psalmis ⁊ orōnibꝫ semetip̄m die noctuq̄ exercēs. atq̄ iter celeste anīe ꝟtutibꝫ agens int̄ angelicos choros reddidit spūm. Hec in vitaspatrū

Mulier q̄dā sil̄ pepit nouē pueros.

Exemplum x.

Clericꝰ q̄dā bone indolis ⁊ moribus approbat⁹ cōpetent̄ litterature ⁊ voc̄. ꝫ hec oīa ꝯuertens ad gloriaz beate ꝟginis marie gl̄iose. miraculose scꝫ solo iuuamīe ꝟginis marie fit ep̄s coloniensis. Hic cū nocte ī laudē dei ⁊ mr̄is eius surgeret in palacio deambulans ⁊ de fenestris ꝓspiciēs: vidit ꝑ fenestras femīas in platea portātes magnū canistrū cū octo īfantibꝫ in eadē nocte genitis a q̄dā nobili matrona ciuitat̄. q̄ ꝓpter verecūdiā vno retēto dato obstetricibꝫ magno p̄cio miserat hos cito ad mergēdū in rheno. q̄s pueros ep̄s baptisans occultissime nutrire fecit. ⁊ oēs lr̄is decē vl̄ duodecim annis informari. Ep̄s faciēs sibi negociuz ad domū burgēsis illi⁹ seq̄ntibꝫ se scolaribus ⁊ gl̄iose cantantibꝫ. Tandē domestico optāte pueros suos esse: ep̄s eidē ⁊ mr̄i finalit̄ indicans veritatem de pueris ad hoc per gratiam dei induxit eosdem ꝙ vna secum de suis diuitijs claustrū quod dicit̄ thuitiū ꝯstruxerūt. in q̄ ep̄s ⁊ nouē pueri et parentes se domino reddiderūt.

De duabus nuribus que quindecī annis in pace vixerunt.

Exemplū xi.

Quodam tempe orante beato machario vox de celo ad eū ꝑsonuit. Machari necdū ad mensuram duaꝝ mulierū ꝑuenisti que in proxima pariter habitant ciuitate. Quo audito senex exurgens arrepto baculo in designatā ciuitatem ꝑuenit. Cunq̄ ostiū q̄site dom⁹ atq̄ inuēte cepit pulsare. egressa vna ex ill̄ cuz magna exultatione eū suscepit. q̄s vtrasq̄ senex cōuocatas ita est allocut⁹. propter vos tantū laborē veniens ex solitudīe longinqua sustinui vt opa vestra cognoscerē q̄ mihi vos edicite ⁊ narrate. Cui ille dixerūt. Crede nobis sanctissime pater. qꝛ nec p̄senti nocte a maritorum lectulis fuimus separate. quale ergo a nobis op⁹ exquiris. Senex precibꝫ persistebat vt ei vite sue ordinē declararent. Cui tunc ille cōpulse dixerūt. Nos nulla inter nos sum⁹ parētelitatis affinitate cōiuncte. Contigit autē vt duobus fratribus cōiungeremur. ⁊ cum hijs quindecim annis ī vna domo pariter ꝑmanētes. neq̄ turpe verbum dixit altera ad alterā. neq̄ litē aliq̄ñ cōmisimus sed in pace hacten⁹ viximus. ⁊ ꝯsensu tractauimus quatin⁹ pariter relictis maritis in ꝯgregatione religiosarū virginū proficisceremur. ⁊ multis p̄cibus hec a cōiugibus nō potuimus impetrare Quo non adepto inter nos ⁊ deum posuimus testamentū: vt ⁊ vsq̄ ad mortem nostrā seculare verbum non loquamur ammodo. Que cū beatus macharius audisset dixit. In veritate nō est virgo neq̄ maritata neq̄ monachus neq̄ secularis in hijs proficiens. sed tm̄ deus qui propositum querit ⁊ spiritū vite oībus subministrat. Hoc in vitaspatrū.

Mulier nobilis quedā nō letabat̄ nisi cū deuotis ꝑsonis.

Exemplum xij.

Vidi mulierem iuuenculā pulcraz valde ⁊ nobilem ⁊ rebus mūdi affluenter pollentē. Hec a puellaribus annis viro nobili matrimonio copulata: cito postmodū spreuit mundum ⁊ in se om̄es cōcupiscentias annihilauit. ī domo mariti quasi ancilla humilis ꝓuiebat tñ vt mihi vir eius dicebat gratior illi erat ire ī vili habitu q̄ꝫ pompose. Hec vix vnq̄ꝫ ridere visa est: nisi cuz deuotis ⁊ bonis personis. ⁊ tunc iocunditate mirabili replebat̄. Ergo cū vir suus aliq̄s dilectos hospites ⁊ seculares haberet q̄s ex more

festiuare volebat. deuotos aliq̃s occulte venire mãdauit vt vxorẽ hospitib⁹ letam redderz ꝑ aduẽtũ ⁊ sotietatẽ illoꝝ. Cõsũpta aũt ĩ breuiveĩt ad mortẽ: ⁊ cũ diu sine voce ⁊ exteriori sensuũ exercitio iacuissz. tãdẽ simplicit' ocul' eleuat' ĩ cachinnuz ⁊ risum maximũ excitata est. ⁊ sic repẽte emisso spũ cũ ipa dispositione rident' faciei iubilo ⁊ leticia plena ppl'o mirante remãsit nulli dubiũ quin illa ad ꝯspectũ angeloꝝ astantiũ exultauit. Hec Guil'.

Rex ⁊ regina dormierũt sil' in camisijs

Exemplũ xiij.

Regina iuuenis ⁊ pulcra: q̃ fuit filia sancti lodouici reg' francie nũq̃z sine camisia cum viro suo rege theobaldo iacuit. nec ille q̃z uis iuuenis ⁊ pulcer sine camisia ⁊ femoralib⁹ vnq̃z iacuit in thoro legitimo cũ pudica ⁊ legitima vxore sua.

Virgo ⁊ martyr quedã in extremis seruauit pudiciciã. Exemplũ xiiij.

Olymphas v̄go et martyr gladio percussa. cooperiens se capillis ⁊ veste crura ꝯtexisse refert' ne quid posset in corpe indecoꝝ videri.

Vxor ꝓuocauit virũ ĩ vigilia scti sebastiani ad actũ. ⁊ ideo de mane obsessa est.

Exemplũ xv.

Mulier ĩuitata ad dedicationẽ sancti sebastiani. de nocte ꝓuocauit maritũ ad actũ matrimonialẽ. ⁊ h̄ fecit ex mala ꝯcupiscẽtia carnis sue. de mane habuit ꝯscientiã intrare eccl'iam ⁊ apparere corã reliquijs sancti sebastiani Cũ aũt intrasset ⁊ reliquie in ꝓcessione in eccl'ia portate fuissent. arrepta a dyabolo g̃uiter vexata est corã om̃i ppl'o. q̃ ducta est ad domũ ꝓpriã ⁊ mult' dieb⁹ vexata est a demonib⁹. Tandem p̃sentata est beato donato ep̃o. q̃ ꝓ ea orãs eã a demonib⁹ liberauit.

Maritus quidã peccauit cũ ꝓpria vxore sua sodomitice.

Exemplũ xvi.

Maritus luxuriosus ⁊ pessim⁹ cũ ꝓpria vxore peccauit sodomitice. Vñ cũ nocte quadã reclamãte vxore ⁊ ĩp̃cante vindictã dei. maritus ille pessim⁹ ꝑpetrato violent' scelere sodomitico propter purgationẽ ventris surrexit. mox soluto ventre ꝑ secreta nature in cloacã eius viscera descenderũt. Qui fortit' clamãs reportat⁹ est ad lectũ. ⁊ publica voce ꝯfessus est plagã dei se cũ h̄ vicio incurrisse. ⁊ statĩ cũ durissimo cruciatu manuũ q̃s q̃si ignibus vrerent' abscindi petijt. ⁊ sic ĩ hora dei tercia miserabilit' expirauit.

Vetula quedam voluit facere discordiam inter virum ⁊ vxorem.

Exemplũ xvij.

Legit' ꝙ cũ dyabolus ꝑ multos annos q̃sdã. s. virũ ⁊ mulierẽ tẽptasset pene q̃draginta annis. ⁊ ñ posset p̃ualere vt saltẽ discordarent sil'. Una dieꝝ dyabolus trãsfigurauit se in formaz cuiusdaz iuuenis. sedens molestus in via in q̃ vna vetula lotrix pãnoꝝ debebat trãsire. sedens sub arbore hñs bursam plenã denarijs aureis. Cũ aũt vetula transiret ⁊ q̃reret q̃s esset. et causam tante mesticie. Rñdit dyabolus ⁊ dixit. ꝙ ei h̄ libent' diceret ⁊ denarios illos ei dare vellet. si promitteret sibi ꝙ eũ ꝓ virib⁹ suis iuuare vellet. Qd̄ cũ illa fecisset dixit se esse dyabolũ q̃ grauit' timebat puniri a suo p̃ricipe. qꝛ ꝑ q̃draginta annos laborauerat ꝯtra tl'es ꝯiugatos. nec poterat eos facere peccare vel vnq̃z discordare. Qui data ei pecunia recessit Vetula aũt assumpta q̃dã iuuẽcula misit eã in domũ suã. ⁊ venit ad p̃dictã mulierẽ ꝯiugatã. ⁊ dixit q̃si cũ magna cõpassione ꝙ vir suus esset illaq̃atus amore cuiusdã iuuencule vicine sue. quã viderat cũ eo in domo ꝯiunctam ꝓspiciens ꝑ parietem audierat ꝙ sollicitabat eam: ⁊ iam ei ꝓmiserat tunicã: ꝙ ei se exposuerat de q̃cũq̃z panno vellet. ⁊ ipa deberet venire ad ei⁹ operatoriũ vt eligeret sibi pannũ quẽ vellet. qꝛ mercator erat. Cũ aũt dicta vxor illius hoc nunq̃z crederet. qꝛ vir suus ꝓbus homo erat. Vetula dixit. Nõ credat' nisi hec signa q̃ dixi videri'. P⁹ h̄ dicta vetula iuit ad dictũ virũ dicens Q⁹ talis clericus eccl'ie quã mulier frequẽtaret eius ad amabat vxorẽ. ⁊ cũ esset abscondita retro columnã in orõne audiuerat eos colloq̃ntes. ⁊ ꝙ dixerant ꝙ virũ suũ spoliarẽt ⁊ cũ oĩb⁹ bonis sil' recederẽt. Qd̄ cũ nollet vir eius credere. Cui vetula. Nõ credatis nisi eos cras tali hora colloquẽtes videri' ĩ tali loco vbi vt audiui dñt ꝯuenire. Tũc recedẽs vetula misit iuuẽculã ad opatoriuz cũ denarijs q̃i ad vidẽdũ pannũ q̃ sibi placeret. vxor aũt dicti mercatoris vidẽs

operatoriū intrare puellā ꝛ exeuntē cepit suspicari. ꝛ ꝙ verū posset esse qđ ei vetula dixerat credidit: ꝛ pre tristicia nō poterat comedere. In sero vir aduertens vxoris tristiciā mirabat: ꝛ suspicabat ꝙ aliq̄d esset in ea. Uetula aūt procurabat ꝙ clericus de q̄ dixit viro in hora ꝛ loco cū dicta matrona esset locutur⁹. qđ ꝛ fecit. Uiro ꝟ aduertente ꝛ notāte venit ad mulierē vetula q̄ mlier etiā viderat q̄ iuuēcula pānū quē ante viderat deportabat emptum. Et ait dña certa sitis ꝙ vir vr̄ iam pctm̄ ppetrauit. ꝛ p amore hui⁹ iuuēcule affligit. qđ satis potuistis aduertisse ex mestitia quam habz ad vos. iā pannū deportauit ꝛ virū vestrū amisistis nisi cito occurratis. Tunc illa q̄siuit qūo posset occurrere. Et vetula ait. Si viro vr̄o cū dormierit poteritis cū rasorio tres pilos amputare de barba ei⁹. ꝛ ei dederitis comedere cōbustos ipe eā de cetero habebit exosaz. ꝛ vos plus diliget q̄ pri⁹. Cū aūt illa ei p̄misisset ꝙ seqnti nocte faceret. venit vetula ad virū dicēs ꝙ audierat dictū clericū ꝛ vxorez ei⁹ locutos fuisse de morte sua. ꝛ dixit. ꝙ si ei non crederet ipm certū redderet ꝛ morteꝫ euaderet. Dixit ḡ ei. ꝙ vxor sua de ꝓsilio dicti clerici vellet eū iugulare nocte seqnti cuz rasorio. ꝛ ꝙ eū inebriaret si posset. ꝛ ꝙ sibi caueret a nimio potu ꝛ somno. sz fingeret se fortiter dormientē. ꝛ cū sentiret ꝙ vxor ei⁹ cū rasorio guttur ei⁹ tangeret. arripet manū eius cū rasorio ꝛ excitaret familiaz suā ꝛ ignē succēdi faceret vt oēs viderent proditionē Cū aūt ꝟ fecisset vt vetula docuerat. in mane ꝓuocauit oēs amicos suos ꝛ sacerdotē suū. ꝛ amicos vxoris. eam de proditiōe accusans ꝛ cōuincens rasoriū oñdēdo cū testiby familie. Cū aūt matrona p verecūdia taceret. vocauit eaz sacerdos in ꝓspectu amicoꝝ ei⁹ ꝛ etiaz viri req̄rens ab ea veritatē hui⁹ facti. Silr et virū interrogauit. auditis ꝟbis vxoris ꝛ vir fatebat factū vetule eodē modo sicut ꝛ vxor postea fecerūt vocare vetulā: q̄ compulsa est dicere veritatē. q̄ carceriby perpetue mancipata miſabilit vitā finiuit. Et sic ptz ꝙ qñq̄z maior iniq̄tas est in lingua humana q̄ꝫ in dyabolo met.

Juuencula quedā maritum suuz fecit mansuetum.

Exemplū xviij.

Legit q̄ q̄dā iuuēcula req̄siuit ꝓsiliū a q̄dā vetula q̄ dicebat diuina trix: q̄d faceret vī pacē viri sui haberet ꝛ amorē. ꝛ vnde ꝟ esset ꝙ eā ita male tractaret. Rñdit vetula ꝙ sūmo mane surgeret añ diē ꝛ intraret in ipi⁹ vetule hortū. ita vt nō loq̄ret eūdo nec redeūdo. ꝛ cū ibi veniret flecteret genua ter ꝟsus orientē. ꝛ pr̄ nr̄ diceret. ꝛ ab herba q̄ dicit vervena ter q̄reret q̄d faceret. ꝛ cur. s. vir su⁹ eaz male tractaret. ꝛ ab hac herba audiret q̄d eā facere oporteret. qđ ꝛ illa fecit. Sed eā de mane vetula p̄uenit ꝛ sub herba latuit q̄ alta ꝛ lata erat. Cū aūt q̄reret sic instructa fuerat. ad terciā q̄stionē ipi⁹ iuuēcule rñdit vetula ter. primo submissa voce. postea exaltādo vocē. tace. pacē habe. redeūdo ꝛ eūdo nō loq̄r̄. Cū aūt postea vetula q̄reret q̄d audisset. ꝛ illa referret ait. Uere filia. bene dictū est tibi. si tacueris. deinde viro redeunte ꝛ litigante linguā retinuerīs pacē cū eo habebis.

In discipulo de tempore.

Rustic⁹ probꝫ q̄ portauit decimas btō iohi ꝛ demon exiuit ab obsesso. Hoc q̄re i discipulo de tpe. sermone. xxvi. U.

Itē vxor q̄ sabbato de nocte peccauit cū ꝓprio marito. ꝛ dñica die cū appropinq̄ret p̄cessiōi vexata ē a dyabolo. f. xxv. J.

Itē q̄ malū exēplū dedit filio. nec correxit eū p excessiby suis. q̄lit postmodū momorderūt se in inferno. fmone. xxiij. P.

Misericordia dei.

Quidā niger ecclesiam intrauit ꝛ clar⁹ exiuit.

Exemplū. xix.

Abbas Paulus simplex habebat hanc grām ꝙ ingrediētes eccl̄iaz senes aspiceret. ꝛ ex ipa facie cogitationes vniuscuiusq̄ siue male essent sive bone sentiret. Cū ḡ venissent ad ecclesiam ꝛ ingrederent senes: vidit eos clara facie ꝛ leto anio ingredi. ꝛ angelos eoꝝ cum gaudio piter cū ipis. Unū aūt vidit nigz ꝛ nebulosum habentē corpus. ꝛ demones hinc atq̄ inde trahentes eū ad se misso freno in naribꝫ. et angelum eius de longe sequentē tristē. Beatus igit Paulus cepit flere amarissime ꝛ pectus suū tondere. sedens ante ecclesiā istā. ꝓpter eū quem talē viderat. Oñes senes alij videntes euz sic flentē ceperunt rogare eū. vt si q̄d vidisset illis manifestaret. aut cū eis ingrederetur

in ꝯgregationē. Ille aūt noluit ingredi ſz ſemp flebat ppt̄ euz quē ſic viderat. Poſt paululū aūt cū ſoluta ꝯgregatiōe diſcede rent. itez oīm vult⁹ circūſpiciebat ſi taleſ egrederent q̄les ingreſſi ſunt. Et vidit il/lū quē antea viderat nigrū z nebuloſum egreſſuz de eccl'ia clara facie z cādido cor/pore z demones de longe ſeq̄ntes eū. ſanctū aūt ang'lm ei⁹ ppe eū hylarē z gauden tē ſup eū nimis. Tūc paulus exurgēs cuz gaudio vociferabat bñdicens deuz ac di/cens. Quanta miſericordia dei z bonitas dei: q̄nta miſeratio ei⁹ eſt. Et aſcēdit in lo cū altiorē. z magna voce dicebat. Uenite z videte opa dei. venite et videte qm̄ vult oēs hoies ſaluos fieri z ad agnitionē veri tatz venire. Uenite adorem⁹ eū dicentes. q̄ tu ſolus potes pēta tollere. Cū aūt oēs ꝯueniſſent expoſuit eis paulus quē vidiſ ſet anteq̄z ingrederet eccl'iaz: z quē poſtea expectabat. Illū frēm quē cū vidiſſet in/terrogauit vt ei maifeſtaret cogitatōes ſuas. vl' quēadmodū iſtā cōmutationē deuſ illi donaret. Ille aūt corā oīb⁹ cepit refer/re dicēs. Ego hō pctōr ſum. z ī multz tpi/bus ſemp fornicationez geſſi. Ingreſſus aūt nūc eccl'iaz dei audiui ꝙba yſaie ꝙphe te. magz aūt dei p ipm loq̄ntis. Mūdi eſto te z tollite malicias de aīab⁹ vr̄is añ ꝙſpe ctuz oculoꝝ meoꝝ. Diſcite bñfacere. q̄rite iudiciū. z ſi fuerit pēta vr̄a tanq̄z coccinū velut nix dealbabuntur. Et ſi volueritz z audieritz me bona terre comedetis. Ego aūt miſer z fornicator cōpūct⁹ in h̄ ꝑmōe ingreſſus ītra pectus meū dixi ad deū. O dñe tu es q̄ veniſti ſaluare pctōres Doc g̃ qō nūc p ꝙphetā ꝑmiſiſti ope cōple in me miſero pctōre. Ecce ammodo ꝓfiteor tibi ex toto corde meo q̄ vlteri⁹ h̄ malū nō fa/ciā. ſed renūcio oī iniuſticie. z āmodo fui/am tibi in ꝙſcia mūda. Ab hac g̃ die et ab hac hora dñe ſuſcipe me penitētē z orātez ad te z renūciantē oīb⁹ pctīs meis. Jura/ui enī z ſtatui apud me ꝓuare oēs iuſtifica tiones tuas. Et ſub hac ſponſiōe egreſſus ſum de eccl'ia. ſtatuēs apud me nihil ꝑ pri oribus pctīs vlteri⁹ facere. Tunc oēs ſenes exclamauerūt ad dñm vna voce dicētes. q̄ magnificata ſunt opa tua dñe: oīa ī ſa/pientia feciſti. Hec in vitaſpatrū.

Filia q̄dā intoxicauit p̄rem z mr̄em.

Exemplū xx.

Egit q̄ quidā miles habuit filiaz pulcerrimā z peccauit cū ea. qō q̄/dem ſcelus mr̄ ei⁹ p ſigna euiden/tia ſciuit z ꝓpēdit. ſz pcens ꝓfuſioī ꝓprie filie noluit ꝓpalare. Puella aūt ſciēs pec catū ſuū cognitū mr̄i ſue. de cōſilio cuiuſ/dā antiq̄ vetule veneno matrē ſuā interfe cit. Pater aūt aduertēs tantū ſcelus hor/rens. filiā oīno dimiſit. tunc ipe eodē mo/do veneno ab ea interempt⁹ eſt. Parenti/bus ei⁹ ſic occiſis illa ī deſperationem ca dens donec a q̄daz audiuit p̄dicare q̄ oīa pēta q̄ntūcūq̄z enormia in ꝙſpectu diuine miſericordie nihil eēnt. q̄n ea hō cū ꝓtritio ne ꝓfiteret z doleret. Ipa aūt ad euz acce/dens cā ꝓfeſſiōis p̄ deſperatiōe non vale/bat pēta ei⁹ cōfiteri. Et facta ſibi ab eo cō ſolatiōe cū maria lacrimaꝝ effuſione pec/cata ſua veraciť eſt ꝓfeſſa. iudicās ſe oī pe na z ꝓfuſione eſſe dignā. Facta aūt ꝓfeſſi/one z iniūcta ei pñia ſalutari. ipa cū ancil la ſua intrauit eccl'iam. Et ꝓſternēs ſe in orōne fleuit intantū amare cū lacrimis et dolore q̄ ſtatī mortua ē inuēta. Cū aūt cō feſſor ei⁹ in p̄dicatiōe vt p ea dñm rogaret pp̄lm āmoneret. audiuit vocē dicētez ſibi q̄ ipe z pp̄ls poti⁹ ei⁹ orōib⁹ indigerēt. ita q̄ intellexit eā p lacrimaꝝ inundationem ite esse baptiſatā z ad patriā euolaſſe ſi/ne omni purgatorij pena. Doc petrus de amore. li. ij.

Quidā peccauit cū ſorore z occidit pa trē z fratrē. Exemplū xxi.

Uenis q̄dā cognouit ſororē ſuā z frater ſu⁹ ſupuenit z correxit euz quē mox occidit. Et p̄ noluit eū occidere. ſz exhereditat⁹ z ꝓſcript⁹ ē a ciui tate. Qui poſtmodū occulte ciuitatē ō ſe ro ītrauit. z p̄rem pp̄riū occidit z aufugit Qui poſtea ī q̄drageſima audiuit p̄dica/re illō Ezech. xviij. In q̄cūq̄z hora pctōr ingemuerit p pctīs ſuis. oīm iniq̄tatū eius ap̄li⁹ ñ recordabor. Et ſic cōpūct⁹ veit ad ſacerdotē dicēs. Deli⁹ ē q̄ h̄ ꝓfundar q̄ ī extrēo iudicio. Et ꝓfeſſus ē oīa pēta ſua Et ſacerdos iuſſit eū accedere ad altare i q̄ fuit imago btē ꝙginis hñs ihm crucifi/xū ī ſinu ſuo. q̄ pſtrat⁹ añ imaginē ꝙginis gl'oſe z añ imaginē crucifixi deuote inuo cauit btām ꝙginē vt pro eo interceder et. Et cū h̄ ſepius reiteraret. conuertit ſe ad imaginē crucifixi dicēs. O ihu xp̄e ꝓpter

vulnera ⁊ sanguinē tuū ignosce mihi q̄ ef
fudi sanguinez fratris ⁊ pr̄is mei q̄s occi
di. ⁊ sic sepi⁹ reiterādo ⁊ amare flendo ru
ptū est coꝛ ei⁹. ⁊ sic obūt p̄ostrat⁹ añ alta
re. Postmodū sacerdos ad eccl̄iam reuer
sus dixit. Surge. ⁊ sic inuenit euz defun
ctum. ⁊ seq̄nti die petiuit cōmunē orōnez
p̄ eo fieri ab oñi pp̄lo. Tunc colūba alba
circūuolans in ꝓspectu pp̄li p̄ eccl̄iam ce
dulā vnā gerens in rostro suo quā p̄misit
cadere añ sacerdotē. ⁊ sacerdos legit cedu
lam. in q̄ erat scriptū q̄ aīa illi⁹ hom̄is ab
angelis deducta fuit in celuz anteq̄ caloꝛ
natural̄ recessit a coꝛpe Et ī inferioꝛi clau
sula l̄r̄e erat scriptū. Predica infinitā mi
sericoꝛdiā dei oīb⁹ pctōꝛib⁹ ⁊ peccatrici
bus. q̄ q̄cunq̄z vere ꝓterit ⁊ pēta sua pu
re ꝓfitet illius de⁹ miserebit. Unde etiaz
Bern. Maioꝛ est dei pietas q̄z toti⁹ mun
di iniq̄tas. Uñ etiā Hre. Quicūq̄z ex coꝛ
de dolet se cōmisisse culpam cito pctōꝛuz
suoꝛū obtinebit veniam.

Quidam negauit x̄p̄m ⁊ tradidit se dy
abolo. Exemplū xxij.

Legit in vita sancti basilij q̄ q̄daz
seruiēs cuidā nobili viro ei⁹ filiaz
adamauit inhoneste. quā donis ⁊
blandicijs nō p̄ualens ꝺcipe q̄dam nocte
in cemiterio iudeoꝛ dyabolū inuocauit.
⁊ ei secreta sua reuelauit. Cui dyabolus.
Si vis vt tuā voluntatē cōpleaz. tu ma
nu tua mihi scribe cyrographū q̄ teip̄um
mihi vouēdo x̄p̄m abneges: ⁊ oēm suaz p̄
fectionez. Quo facto dyabolus coꝛ puelle
ad amoꝛē illi⁹ totaliť ꝓcussit: ita vt pau
mento p̄strata clamaret dicēs. Pater mi
serere mei q̄niaz nimis crucioꝛ amoꝛe tui
scutiferi. sed p̄ euigilās clamauit dicens
Heu heu q̄d ꝓtigit filie mee. quā x̄p̄o ve
ro sponso copulare conabar. ⁊ sic saluare.
Sz ml̄to plus illa īsaniebat dicēs. q̄z ni
si q̄d peto cōpleueris citi⁹ moriar. Sup
quo habito ꝓsilio cū amicis copulauit fi
liam scutifero. Et q̄z se ⁊ sua dedicauerat
dyabolo. ideo nec missā. nec cetera dei bñ
ficia aduertit nec curauit. neq̄z signo san
cte crucis munire se poterat nec videre.
Dō illa aduertens fuit p̄territa. licet ille
negaret. Sz vtrū ita esset illa sel̄ traxit il
lum ad eccl̄iam vt oīa p̄baret. Uñ ille vi
dens se dep̄hensum eo q̄ latere non posset
causaz totā narrauit vxoꝛi sue. Tunc illa
ingemiscens rñdit. Cōfide. nec de miseri
coꝛdia dei desperes. q̄z ip̄e p̄t te adhuc fa
cere de iniusto iustū. Et sic traxit illuz ad
beatū basiliū. Cui deuote oīa ꝓfessus est.
⁊ ab eo absolut⁹. Uñ dyabol⁹ agitat⁹ ni
tebať etiā visibiliť illū rape de manu bea
ti basilij dicēs. Tu mihi p̄iudicas. Nam
ego nō iui ad eū: sz ip̄e iuit ad me x̄p̄m de
negando. ⁊ sic seip̄m mihi deuouit. Tunc
basili⁹ illū domi inclusit ⁊ signo crucis mu
niuit. vbi p̄ q̄draginta dies horribiles in
sidias demonū passus p̄niam suā cōplēs
inuocando ꝑ̄tutē sanguinis x̄p̄i. Tandez
die q̄dragesima subito in manu basilij ap
paruit cedula obligatiōis dyaboli. per q̄ō
illū recōciliatū deo intelligēs ad eccl̄iā
reduxit: ⁊ ei⁹ p̄niam suscepit.

Quidā se tradidit dyabolo vt ip̄m di
taret. Exemplū xxiij.

Dues q̄dā deuenit ad pauptatem
⁊ postmodū subdidit se sponte dy
abolo vt ip̄um econuerso ditaret.
quē accipiēs dyabolus baptisauit euz di
cens. Ego baptiso te in noīe luciferi ⁊ om
niū demonū q̄ sis cū coꝛpe ⁊ aīa nr̄. Tan
dē dedit ei mltas diuitias: ⁊ dixit. Erq̄ nr̄
es debes poꝛtare signū nr̄m. s. superbiā ī ve
stib⁹ ⁊ incessu: sic ⁊ in mēb⁹is. Qui cū in il
lo statu fuisset āños aliq̄t. ꝓtigit eū intrare
eccl̄iam ⁊ audire p̄dicationē de misericoꝛ
dia dei. ⁊ ꝓtrit⁹ remāsit in eccl̄ia. ⁊ p̄cidēs
sup terrā ⁊ iacēs oꝛabat. vt sibi dñs redde
ret gr̄am ⁊ vellet totū coꝛrigere q̄ō fecerat
Dñs vidēs ei⁹ hūilitatem lacrimosā. ⁊ q̄
vellet coꝛrigere totū ⁊ vitaz emēdare dixit
ei dñs de altari. Surge et remittunť tibi
pēta tua. vade ⁊ ampli⁹ noli peccare. Qui
surgēs p̄ nimia ꝓtritiōe fact⁹ fuit tot⁹ ca
nus q̄ eū vix familia sua ꝓgnouit: qui tm̄
postmodū se afflixit p̄nia q̄ vitā eternam
mercatus est. Jstā misericoꝛdiā dñs osten
det vsq̄z in diē iudicij. sed in iudicio osten
det iusticiā bonis ⁊ malis.

Peccatoꝛi cuidā dictū est. ante moꝛtez
tuā mūdaberis. Exemplū xxiiij.

Uidā hō magnis peccat⁹ fuit ple
nus. Qui vna die stās ⁊ ꝓsideraꝛs
se immūdū pctōꝛem esse dixit. O
misericoꝛs de⁹ tu es ille qui aīam meaz
creasti ad imaginem tuam. ⁊ mihi eandez
dedisti pulcram ⁊ clarā. sz ego eā inq̄nau
mult⁹ turpitudinib⁹ ⁊ peccat⁹ Rogo ergo

dñe vt me mũdes ppt magnã mĩsicordiã tuã. Et cũ sic staret ꝛ oraret cũ deuotione audiuit vocẽ sibi dicẽtẽ. Ãñ mortẽ tuam mũdaberꝫ. q̃ statĩ post ꝫ ab inimicis suis capiebaꝝ: ꝛ ad mortẽ vulnerabaꝝ. ꝛ q̃dq̃d fecerũt sibi mori nõ poterat. Vocat⁹ ẽ sacerdos: ꝛ pure ꝓfessus est. ꝛ sic mũdatus ꝛ cõicat⁹ cũ sacro eucharistie tradidit spm̃.

Latro est saluat⁹ ꝛ heremita dãnat⁹.

Exemplũ xxv.

Fuit q̃dã latro q̃ dũ fugaret ab aduersarijs suis vidẽs q̃ nõ posset euadere posuit se ĩ crucẽ dicẽs. bñ morꝛez merui: qꝛ deũ offendi. Rogo vt deũ de me vindicetꝫ. Ecce mẽbꝛa mea in q̃bꝫ xp̃m in suis psecut⁹ sum. ꝛ sic occiderũt eũ. Quidã aũt heremita erat ppe q̃ multꝫ ãnis penitẽtiã egerat: cui reuelatũ ẽ q̃ anglĩ cum laudibꝫ aiam illi⁹ latronis ĩ celũ deportarent. q̃ nec deo egit gr̃as de salute primi. sꝫ ĩdignat⁹ apud se dixit Postq̃ me expo suero oĩbꝫ flagicijs sil̃r potero peĩtere ĩ fine. ꝛ sic fiet mihi sic latrõi. Et cũ ad sec̃m redijsset trãsiẽs p aquaꝫ ꝛ cadẽs de ponte submergit. ꝛ a demõibꝫ ad ifernũ deducit.

Mulier quedã negauit fidez ꝛ occidit puerũ ꝛ tradidit se dyabolo.

Exemplũ xxvi.

Mulier q̃dã q̃ habuit virũ valde cõtrariũ sibi. si veniebat de missa. de foro. de taberna semp̃ pcutiebat eaz. Illa videns se ĩ arto positã ꝓsuluit vnã vetulã vt faceret q̃ vir su⁹ diligeret eã. Illa pmisit ꝛ duxit eã ad hozreũ. ꝛ vocauit dyabolũ: q̃ statĩ affuit. Cui vetula. Ista femina vult vob̃ fuire: ita vt faciatꝫ q̃ vir ei⁹ diligat eã. Ille dixit se libent facturũ. sꝫ oportet puerũ vnicũ quẽ hꝛet occidere prius qñ cũ fecisset redijt ad eũ. At ille. Unum adhuc facietꝫ. s. q̃ abnegabitꝫ fidẽ ꝛ oĩum sctõꝝ auxilijũ. q̃ dixit Et ego abnego. ꝛ cõmitto me vob̃ cum aĩa ꝛ corpe. Cui ille. Modo secura ite domũ. Que rediẽs leta vir veniẽs de taberna cepit eã pcutere. ꝛ si añ fuit malus postea pessim⁹. q̃ videns se ꝓfusam fugã iniit. Que dũ eẽt ad vnũ miliare de domo sua occurrit ei dyabolus ĩ specie viri sui ꝛ sili habitũ ꝛ equo. Cui dixit. Et q̃ tu vadis misera. Illa rñdit. ante vos fugio. Cui dyabol⁹. Redeas cito domũ. pmitto tibi q̃ vlteri⁹ nolo te molestare. ꝛ sic ascẽdit ad eũ sup̃ equuz. ꝛ putabat eũ virũ suũ esse. Qui cũ venisset añ domũ euanuit. statĩ vir veniẽs cepit pcutere illã Cui illa. Modie cũ aufugissem a vobis. ꝛ vos me de campo reduxistꝫ ꝫ nõ pmisistꝫ mihi. Ille audiẽs q̃ fugisset ab eo dixit. ꝫ nõ erit tibi gratꝫ. ꝛ cepit eã a primo pcutere q̃ fere exalauerat spũm. Que cũ iaceret semiuiua ĩ vulneribꝫ dixit. adducite mihi ꝓfessorẽ. Cui vir. Modo vult me ꝓfundere q̃ dicaꝝ. ego occidi eã: ꝛ phibuit q̃ nullus iret ad sacerdotẽ p ꝓfessiõe. Illa ñ cessabat clamare. adducite mihi cõfessorem. Tandẽ vn⁹ de familia caute iuit et vocauit sacerdotẽ cũ corpe xp̃i. ꝛ erat in nocte. q̃ cũ venisset añ domũ vir serauit oĩa ꝛ nõ pmisit sacerdotẽ ingredi. Qui dum staret añ domũ clamauit ad eũ illa dicens. Dñe saltẽ p parietẽ audite me. ꝛ cepit clamare dicẽs. Dñe fateoꝛ q̃ puerũ meum occidi ꝛ dyabolo me cõmisi cũ aĩa ꝛ corpe. ꝛ fidem xp̃i abnegaui. ꝛ cũ magna ꝓtritiõe emisit spũm. Et statĩ iste pi⁹ pr̃ pepcit oĩbꝫ pctis suis. ꝛ grãm suã ei reddidit. ꝛ aniam ei⁹ p sctõs anglos in celũ deportari fecit. Hoc vidit vir ꝛ sacerdos ꝛ oĩes q̃ aderãt. Et ideo ad istũ patrẽ misericordie oculos corꝺis leuare debemus.

Virgo q̃dã recidiuauit ꝛ heremita eaz reduxit.

Exemplũ xxvij.

Beatus gregoriꝰ scribit q̃ q̃daz pr̃ sctũs heremita in egypto deo fui erat strẽnue ĩ castitate. i. ppũ corꝓis castigatiõe ꝛ in alioꝝ ꝙuersiõe. Accidit aũt vt ꝧginẽ q̃ndã gentilez ab erroꝛe suis exhortatiõibꝫ ꝙuerteret. ꝛ sacro fonte abluꝛet atq; a pctõꝝ sordibꝫ emũdaꝛz Postq̃ aũt eẽt mundata ei cellã añ suã cõstruxit. in q̃ eã sub firma custodia collocauit. Quã etiã ꝛ in oĩbꝫ disciplinis regulaꝛibꝫ erudiuit. q̃ intantũ pfecit q̃ q̃tidie cãtus angelicos audiuit. Et dũ horas psalleret cuz ea ꝛ ipi angeli horas dulciter decantabant. Insuper domin⁹ iesus eã sepe visitabat. ꝛ sua pietate eã frequẽter cõfortabat. Oñ etiã pater eius spũalis quasi frequenter suis auribꝫ audiuit. Accidit autẽ vt in somnis videret pr̃ suus q̃ q̃daz draco cellam ꝧginis intraret ꝛ colũbaz albam deglutiret quaz tercia die euomuit. Ipse vero apud semetipm interpretatus est sic q̃ draco est rex iniquus. columba ecclesia. q̃ tribꝫ annis persecutionẽ patietur

Postea ꝺo ad fidē eccl'ie ipē rex ꝺuertet⁊ ipam exaltabit. Et qz ꝺyabolus aduersatoz bonoꝝ opeꝝ suggessit cuidam viro vt ad cellā ꝺginis intraret⁊ eā sepi⁹ visitarz Quo facto viro placuit ꝺgo:⁊ incepit eaz sollicitare ad pctm̄. Cūqz illa animū imutaret auertit oc'los ne videret celū. aīam ad pctm̄ inclinauit⁊ cum viro de cella exiuit. Qui cū eā defloraſſet⁊ ꝑ dies aliq̄t se cū morata fuiſſet ab ea receſſit⁊ eā solā dereliq̄t. P̄ vero ei⁹ spūal' q̄ ei q̄tidie victū mīstrabat expectabat ꝑ triduuz qñ signo solito victū poſceret. Cūqz ꝑ triduū eius signū ñ audiret. cogitabat q̄ cū angel' tripudiaret sic añ facere ꝺsueuerat. Cū autē morā faceret iuit ad cellā⁊ eā vacuā inuenit. vñ tristz abſceſſit⁊ abūdant lacrimas q̄tidie ꝑ ea fundebat. Cūqz ipa se videret penit⁹ derelictaz nec aliq̄d hr̄e vñ viueret facta ē publica meretrix:⁊ ꝓp̄t ei⁹ pulcritudinē multi veniebāt ad eā cā libidinis satiande. Dict⁹ ꝺo p̄ duob⁹ annis eaz cū multz lacrimis diligenter q̄rebat. Tercio aūt āno venit ad eū q̄dā sctūs p̄ gr̄a visitandi. Cūqz dolorē cordis sui ei indicaſſz dixit ei senior. Est q̄dā mlier ī tali ciuitate noīe maria manēs ī p̄ostibulo Et cū ꝟbū audiuit magz doluit q̄z p̄i⁹. volēs eā ñ poti⁹ reducere q̄z ibi dānabiliter viuere cogitabat apud se q̄ si ad eaz in habitu religioso veniret q̄ euz fugeret. Mutato igit̄ habitu induit seveſtib⁹ bonis valde⁊ equū aſcendēs venit ad ciuitatē:⁊ veniēs ad domū q̄siuit si talis mlier ibi maneret Et dicēte sibi ei⁹ pediſſequa q̄ sic. rñdit q̄ illa nocte vellet ibi manere siue pnoctare. ⁊ ptulit aureos denarios. ⁊ fecit fieri ꝺuiū. q̄ spernēs ei⁹ caniciē faciē suaz ab illo auertit. Sz dicente sibi ei⁹ puella. q̄d vis de facie sua rugosa. habz eī aureis marsupiū plenū. Venientib⁹ ad mēsam ipe comedebat panē cū dolore⁊ gemitu. pueni entib⁹ aūt ad lectū:⁊ cū staret añ lectū seni oꝝ dixit. O dña noscis me Que dixit. Nō Et ille. Ego sum p̄ q̄ vos ad deū ꝺuerti. ⁊ oñi disciplīa regulari informaui. Quo audito resoluebaţ in lacrimas. cadens ad pedes ei⁹ cū multz lacrimis veniā postulauit. Et dixit. Possum ne post tot pēta mi sericordiā inuenire. Rñdit p̄. Sis secura filia si redire volueris dñs te penitentē recipiet ad veniā. Illa igit̄ veniens ad mediū ciuitat⁹ ignē copiosuz fieri iussit⁊ oīa q̄ male lucrata fuerat in ignē piecit dicēs. Videte oēs amatores mei q̄ a vob lucrata sum ignis ꝺsumit. Veniēti aūt cū sctō p̄re ad beremū fecit ei cellā retro suā. ⁊ ibi in magna abstinētia ꝑ septem ānos vixit. In septimo vero anno gr̄am p̄rimā rebauit. ⁊ tūc in pace quieuit.

Meretrix quā pafunci⁹ ꝑ pñia ꝑ trienniū inclusit. Exemplū xxviij.

Dicit q̄dā meretrix in ciuitate q̄dā ꝓpter quā multi erāt depauperati. Audiēs aūt abbas pafunci⁹ mala q̄ ꝑ eā fiebāt assumpto sibi habitu secularī ad eā est pfect⁹. ⁊ dato ei solido ꝑ scorti p̄cio petijt locū secretū⁊ obscurū ne ab aliq̄ videri posset:⁊ pctm̄ suū sine verecūdia ꝓpetraret. Et cū duxisset eū ad plurā loca et ipe semꝑ diceret q̄ videri timeret. duxit eū ī obscurissimū locū dicēs. q̄ nullus posset eū videre nisi de⁹ ⁊ ꝺyabolus. De q̄b⁹ ꝟbis ei facto ꝟmone⁊ oñso q̄liter deberet aspectū dei formidare ꝺsuertit eaz ⁊ ad pñiaz mox induxit. Que conuocans mox oēs socios suos amatores fecit oīa q̄ lucrata fuerat cōburi cor̄ā eis ī medio vrbis. q̄ valebāt bñ q̄draginta marchas auri. Dixitq̄ q̄ magz volebat hec cōburi q̄z in futuro iudicio ipamet cōbureret ab eis dē. Quo facto secuta ē abbatē in desertū. q̄ eā in quā cellulā iclusit. in q̄ ꝑ fenestram quā dabaţ ei singul' diebꝫ panis et aq̄. In eadē aūt cella iuxta se oīa necc̄aria faciebat q̄ ꝑ pctōꝝ ei⁹ pudore nō audebat nomen dei noīare. nec man⁹ l' oc'los ad celū leuare. sz ꝟsa ad orientē dicebat. Qui plasmasti me miserere mei. sic eaz abbas iusserat. Post ānos aūt tres cōpassus ei dictus abbas q̄siuit a btō anthonio. si eēt adhuc tēpus emittēdi eā. ⁊ idē pctm̄ dimiſſū. q̄ fec̄ ꝑ ea frēs orare. Tūc paul⁹ maior discipl's btī anthonij posit⁹ ī extasi vidit lectū p̄ciosissimū ī celo a trib⁹ speciosissimis puell' ꝑpatū. Et cū q̄reret si eēt btī anthonij Rñ suz ē ei q̄ nō. sz thaidis spōse xp̄i. Et cū esset exclusa ait q̄ in toto triēnio habuit sp̄ pēta sua añ oc'los q̄i q̄ndā sarcinā flens cōtinue largit̄ sup ea. Et tūc didicerunt sctī p̄res q̄ nō ꝓp̄t pñiaz quā sustinuerat. sz ꝑpter pctōꝝ memoriā⁊ verecundiā ei pēta fuerūt dimiſſa. Et trāsactis q̄ndecim diebus req̄euit in pace. Hoc in vitas patruz.

In discipulo de tempore.

Monachus q̄daz negauit xp̄m ꝓpter filiā sacerdotꝫ idoloꝝ q̄uo deꝰ sibi īdulsit. Hoc q̄re in discipulo de tpe ser. ij. H.

Itē q̄daz q̄ q̄draginta ānis ꝓuiuit dyabolo. ⁊ postmodū tres annos deo seruiuit ⁊ sic saluatꝰ est. ꝓmone. cxxij. y.

Miles q̄ peccauit cū ꝓpria filia. ⁊ ep̄s iniūxit sibi septēnem p̄niam. ⁊ postea nisi vnū pater nr̄. sermone. xiiij. F.

Item mulier que ꝯcepit a ꝓprio filio ⁊ postmodū oñdit se in camisia pape innocentio. ꝓmone. xliij. Q.

Itē ꝟgo lapsa in pctm̄ fleuit añ altare: ⁊ xp̄s indulsit sibi dicēs ei. Adhuc semel ꝑatꝰ essem mori ꝓ salute tua. ser. cij. Q.

Itē miles captꝰ ab inimicꝫ q̄n decollari debuit dixit. Aniaz meā filio ꝟginis cōmēdo. ⁊ sic saluatꝰ est. ꝓmone. lxxxix. T.

Itē qui dixit in agone. Deꝰ tu scis voluntatē meā. ꝓmone. cxxxiiij. T.

Misericordie opa ad ꝓximos.

Sacerdos ⁊ famulus q̄ valde abominabantur leprosos.

Exemplū xxix.

Cantor parisiensis ponit exemplū de sacerdote leprosoꝝ qui fecerat murū inter se ⁊ leprosos. ⁊ ꝑ foramē cōfessionē eoꝝ audiebat. ⁊ corpus dñi porrigebat. qui diuīo iudicio factus est leprosus ex media ꝑte. remanente sana illa ꝑte quā vertebat ad eos.

Item quidaz ꝓuus abominabat adeo leprosos vt nec elemosinā vellet eis deferre: ⁊ factus est leprosus.

Martinus monachꝰ q̄ portauit christum in forma leprosi in pallio.

Exemplū xxx.

Quidā monachꝰ martinus nomine: vite valde venerabil' fuit. q̄ ex suo monasterio visitationis gr̄a ad aliud monasteriū tendebat: cui spūal' pr̄ p̄erat. Pergens itaqꝫ leprosum quē densis vulneribꝫ elephātinꝰ morbꝫ ꝑ mēbra fedauerat inueīt in via volentē ad suū hospitiuz redire. ⁊ p̄ lassitudine nō valentē. Ip̄e vero in itinere se hr̄e ꝑhibebat hospitium q̄ idē martinꝰ ire festinabat. Vir aūt dei eiꝰ lassitudini misertꝰ. palliū q̄ vestiebat ī terram ꝓtinꝰ ꝓiecit ⁊ expandit. ac desuper leprosum posuit. ⁊ suo pallio eū vndiqꝫ cōstrictū sup humeꝝ leuauit. secumqꝫ reuertens detulit. Cūqꝫ iā monasterij foribus appropinq̄ret. pater eiusdē mōasterij magnis vocibꝫ clamare cepit. Currite: ianuas monasterij aperite. qꝛ frat̄ martinꝰ venit portās secū dñm. Statī ꝟo vt ad aditū mōasterij ꝑuenit. q̄ leprosus eē videbat de collo eiꝰ exiliēs. ⁊ in eadez specie apparuit q̄ recognosci ab hoībꝫ solet redēptor hūani generꝫ. ad celū ip̄o respiciēte redijt. eiqꝫ ascēdens dixit. Martine tu me nō erubuisti sup terrā. ego te nō erubescā in celis. Qui sctūs vir mox vt est monasteriuz ingressus. ei pr̄ dixit. Frater martine vbi est quē portabas. Rñdit Ego si sciuissem quis fuisset: pedes illius tenuissem. Tūc idem martinꝰ narrauit. qꝛ cū eum portasset pondus minime sensisset.

Mulier nobil' valde dilexit leprosos

Exemplū xxxi.

Quedā nobilis dña valde cōpatiebat infirmis. maxime tñ leprosis vir aūt eiꝰ nobil' ⁊ potēs intantū abominabat leprosos ꝙ eos videre non poterat Quadā aūt die cū leprosus añ ianuā clamaret q̄siuit dña si vellet bibere vl' comedere. Cui ille. Ecce h̄ crucior vehemētissimo ardore. nō manducabo neqꝫ bibā nisi me tulerꝫ in domū tuā. Cui illa. Nūquid nosti q̄ntū dñs meꝰ abhorret leprosos. et ip̄e cito venire dz de venatiōe: si te inueniret forsitan te ⁊ me interficeret. Illo gemēte ⁊ plorāte dña nō poterat lacrimas eius sustinere. sz ꝓprijs brachijs eū in domum suā portauit. Cūqꝫ rogaret vt comederet nullo mō voluit nisi priꝰ eū in ꝓpriaz camerā ⁊ in ꝓpriū lectū dña deferret. ibi enī desiderabat q̄escere añq̄ꝫ comederet. Duz ḡ illa gemitū eiꝰ ferre nō posset. ī lecto suo eū q̄escere fecit. puluinar suuz capiti eius supponēs. ⁊ cooꝑtorio griseo corpꝰ eius cooperiēs. Et ecce vir de venatiōe rediēs dixit mulieri. Aperi mihi camerā illaz vt dormiā ⁊ req̄escā. Cūqꝫ illa aliq̄ntulū tardaret timens de morte leprosi et sua: dñs cū magna indignatiōe camerā intrauit et satis cito post reuersus: ait. Modo inq̄t bene fecisti ꝙ lectū meuz optime preꝑasti. sz miror vbi tales species aromaticas repperisti q̄bꝫ tota camera ista respersa ē odore suauitatꝫ. qꝛ mihi visum est ꝙ fuerim ī ꝑadiso. Quo audito mlier q̄ nō nisi mortē expectabat ingressa camerā ita inuenit

sed leprosus mūme reppit. q̄ p̄ āmiratiōe z miraculi magnitudine oīa p ordinē marito narrauit. Ät ille valde cōpūct⁹. q̄ primus leo fuerat mansuescere cepit sicut agnus. z postea leprosos semp dilexit Hec arnoldus in narratorio.

Christus in forma crucifixi inuent⁹ est in lecto. Exemplū xxxij.

Legit q̄ cū q̄dā mlier nobil cōsueta eēt recipe pauperes z fouire eis manibus ppr̄is. z abluere pedes eoz inuito marito suo. Cuz sel' inuenisset paupem añ ianuaz: mirabilit' vt videbat afflictū z vlcerosuz. introduxit eū ī domū suā viro ei⁹ absente. z cū peteret balneum pauit illi. Qui cū diceꝛ post balneū q̄ nō posset q̄escere nisi in molli lecto: posuit eū in camera sua. Cū aūt vir ei⁹ veniret ex ī prouiso. z camerā subito intrasset. z in lecto vxoꝛ suā inueniēs p̄dictū infirmū. q̄m cū crederet adultez z vellz eū ex īpetu ire sue occidere sup lectū ei⁹. appuit ei dñs in eadē forma q̄ pendebat ī cruce dicēs. Quid me pseq̄r⁹. q̄ hec p te passus suz. z hec vulnera z mortē ppter tuā salutē ptuli. Cuz aūt pterrit⁹ z pstrat⁹ ī celū oc'los erigeret z ozaret postea nihil inuenit. z sic quersus ad dñm bon⁹ hospes z pi⁹ p̄ paupez factus est. z q̄siuit ab vxoꝛe q̄ ei oīa narrauit Hec Petr⁹ de amoꝛe li. ij.

Christus oñdit iordano corrigiā quā pauri dedit. Exemplū xxxij

Quidā frater ordinis p̄dicatoꝛ: doctoꝛ theologie studio parisi⁹ operam daret. z sue q̄suetudinis esset q̄si oī nocte surgere ad matutinas. q̄dam nocte solēni subito surrexit cū iaz ad matutinas crederet esse pulsatū. vñ solā cappā sup camisiā induens. z cingulo se p̄cingēs festināter ad ecclesiaz pperauit. Cui ilico paup occurrit elemosinā petēs. q̄ nihil inueniēs q̄d darz pauri corrigiā dedit. Cū aūt ad eccl'iam veniēs eā clausaz inuenisset. q̄ pulsatū vt crediderat nōdū erat. tādiu pmāsit añ fores eccl'ie donec mīstri surgerent: z eccl'iaz aperirēt. Quā cū intrasset z añ crucifixuz oꝛaret ip̄m deuote z frequēter inspiciens vidit eū corrigia ipa cinctū quā añ modicū pauri amoꝛe crucifixi dederat.

Xp̄s indut⁹ fuerat collobio q̄d monachus pauri dedit. Exemplū xxxiij.

Quidā monachus duo hñs collobia. vnū q̄tidianū: z aliud in solēnitatib⁹. venit paup egenus tpe q̄ dā petēs ab eo indumētū. Ille vo negauit dicēs se supfluā vestē nō hre. Paup aūtez cū fletu vociferādo dicebat. miserere mei. Monachus vo ad p̄ces paupis intrans in cellā suā exuit se q̄tidiano collobio z dedit paupi. sibi aūt retinuit meli⁹. Postea vero cōpūctus dicit pauperi. redde mihi collobiū q̄d dedi tibi. z accipe meli⁹ Hoc accipiens ille paup induit se illo. z abūt ī ciuitatē vendidit illud meretrici. Illa vo induēs se illo. veniēs semel z bis vbi erat monachus ille. Cū aūt mōach⁹ vidit vestimētū suū recognouit q̄ h̄ eēt q̄ vtebat' ī solēnitatib⁹. p̄tristat⁹ valde intrās cellā suam dixit Uere deo nō placuit q̄d feci. nec meā recepit deuotionez. q̄. s. in tales manus venit palliū meū q̄ ego festiuis diebꝰ vtebar. nunc vero meretrix vtit' eo. z p̄ tristicia magna nō comedit illa die. Nocte vo cū dormiret vidit ih̄m xp̄m indutū veste sua quā paupi dederat. z introeuntē in cellā suā. dicentēq̄ sibi. frater. frater. Qui vt aspexit vidit lucē magnā. dixitq̄ ei. q̄s es dñe. q̄ rñdens ait. Aspice ī me. z cū aspiceret dixit ei. cognoscis h̄. Qui rñdit. etiā dñe collobiū meū est. Ait illi. Ego sū ih̄s. iā nō tristeꝛ⁹. sed gaude z letare: z grās age deo. Exq̄ enī dedisti paupi istud mihi dedisti. Et letat⁹ est monach⁹ de benignitate dñi nr̄i ih̄u xp̄i. q̄ nō p̄misit eū torqueri pl'ib⁹ temptatiōib⁹. ꝛ certificauit eū de vbo q̄d in euāgelio dixerat. Q̄d vni ex minimis meis fecistis mihi fecistis.

Miles q̄dā obūt in terra sctā. z sic euolauit ad deū. Exemplū xxxv.

Dicit q̄ q̄dā miles insistēdo opib⁹ pietatꝛ⁹. cū oīa q̄ h̄ret in vsus pauperez expēdisset. crucē trāsmarinaz accipiens pegrinis paupib⁹ manu ppria mīstrabat. Cūq̄ trāsfretasset visitauit oīa loca sancta deuote. sequēs vestigia sui salvatoris. Cūq̄ ad montez olīueti a q̄ dñs ad celū ascēdit aduenisset eleuatꝛ⁹ oculis ac manib⁹ in celū ait. Dñe inq̄ntū potui tua vestigia sū secut⁹. mō sicut auis ad tevolare neq̄o q̄ alas nō habeo. nec scalaz ad te ascēdi. Rogo te toto coꝛde vt ī pace suscipias spūm meū. me post te trahēdo. Quo dicto statim spūs ei⁹ ad deū euolauit.

BIBLIOTEKA GŁÓWNA w Poznaniu UAM im. A. Mickiewicza

Diues q̃dã tpe famis pascebat q̃ttuor milia paupeꝝ. Exemplũ xxxvi

Legit in gestis francoꝝ li.ij.c.xxiiij Cũ fames valida burgũdiã oppſſisset.ꝛ cũ ethici⁹ romanoꝝ dispẽsator eẽt in burgũdia agẽs rẽpublicã romanoꝝ tpe theodosij impatorſ. tũc cõgregauit apud ligones quattuor milia hoiz paupeꝝ ꝛ ampli⁹ q̃ nõ poterãt hre vñ sibi famis tpe puiderẽt.ꝛ pauit eos ibi q̃diu malũ tps durauit.q̃ cessante fecit eos cuz vehiculis ad loca sua deportari. Cũ autẽ hoc factũ esset audiuit vocẽ de celo dicentem sibi. Ethici tibi ꝛ semini tuo panis ñ deficiet in eternũ.qz me famis tpe in pauperibꝫ meis refecisti.

Mulier quedã pauit fratres ordinis p dicatoꝝ. Exemplũ xxxvij.

Quedã mulier i francia deo deuota frẽs recipiebat libẽt lz viro ei⁹ admodũ displiceret. Cũ igit recepisset mgr̃m iordanũ cũ socijs suis.ꝛ iam essent in prãdio ptigit supuenire marituz ꝛ dissimulato dolore posuit se ad mensaz. vbi aũt inueit bonũ vinũ illud frib⁹ ppinasse magr̃ dolens clamauit nũcio. vade cito ꝛ porta de vino meliori qd̃ eẽt in vegete tali. Hoc aũt ironice dixit.qz illud erat corruptũ vt pturbaret vxorẽ. Juit nũcius attulit ꝛ ppinauit.q̃ gustato inuẽtũ est vinũ in sũma excellẽtia bonũ. Jlle g̃ in famulũ turbat⁹ rabida voce dixit. Quare nõ apportasti de illo dolio qd̃ dixerã tibi.rñdit se p certo tulisse. Scd̃o remittit ꝛ idẽ inuenit Tũc cũ furia surgẽs iuit ipe met ꝛ hausit ꝛ gustauit:ꝛ optimũ inuenit ꝛ ex corrupto vino in bonum puerso dñs ipe in meli⁹ puersus factus est amatoꝛ fratrũ:ꝛ vxorẽ iuuãs ad elemosinas dãdas.

Duo religiosi impetrauerũt gratiã inueni q̃ eos pauit.

Exemplũ xxxviij.

Duo frẽs hyspani q̃ parisi⁹ in theologia studuerũt.dũ ad suaz rediꝛent puinciã ad terrã pictauie deuenerũt. Cũq̃ a mane vsq̃ ad sextã horã iuissent. afflicti ꝛ fessi esurire ceperunt. Erat aũt p pe villa pua in q̃ pauci hoies paupes morabanꝫ. Frater aũt q̃ amplius erat fessus volebat vt ibi cibũ q̃rerent ostiatim. Alij aũt q̃ magis esuriebat monebat vt ad meliorẽ ꝛ ad magr̃ distantẽ villã irẽt. ne si minus comederẽt post deficerẽt in via. Tũc q̃ lassus erat valde volẽs aliũ ꝙsolari:ait. Nõne frater de⁹ potẽs est in villa paupercula sufficiẽs pstare nob cõuiuiũ. Cui alter. Scio inq̃t q̃ pt.sz nõ cõsueuit. Tunc ali⁹ ait. Noli timere charissime. qz in hac villa modica dñs nob necessaria ministrabit. Cunq̃ sic loq̃rent.ecce castellana sancti marẽtij diues ꝛ nobil dña cuz filio suo ꝛ mlta familia supuenit. q̃ videꝫ frẽs admodũ fessos affectuosissime precepit filio suo dicẽs. Fili descẽde ꝛ amore dei et mei frẽs istos pasce. Qui ad mãdatũ ei⁹ statiz descẽdens pastilla optia piscib⁹ bonis sarcita q̃ sue mr̃i erãt pata accepit.ꝛ vinum ꝛ caseũ ꝛ oua panẽ q̃z recentẽ ꝛ alios pisces obtulit fratrib⁹ abundant. freq̃nter inuitans vt oblata cum gaudio suscipent. qz paupes dei erãt ꝛ mltũ laborare debebãt. ꝛ alijs locꝫ vir aliq̃ inuenirẽt Postq̃z autẽ mirabili affectu cũ multꝫ iuuenib⁹ deuotꝫ mistrauerat eis:maior frater ait minori. Orem⁹ dñm vt iuuenẽ istũ q̃ nob tam de uote fuiuit ipm custodiat ꝛ ad vitã bonã pducat. Flexis g̃ genibus dicto hymno. Veni creator spũs:cũ pr̃ nr̃ ꝛ orõne. valedicentes iuueni ꝛ eũ sep⁹ dño cõmẽdantes abierũt. Aliq̃nto aũt transacto tpe alter eoꝝ de hyspania veniẽs ad capitulum generale. ꝛ in cõuentu fratruz pictauiẽ. dictũ iuuenẽ iã factũ frẽm inuenit.stupẽs q̃z ait priori. Uñ est iuuenis iste. Cũq̃ illũ filiũ castellane audisset: vocauit eum ꝛ ait illi. Reduc frater ad memoriã q̃liter ad pceptũ mr̃is duos frẽs q̃ de parisi⁹ venie bant in tali loco pauisti. Bñ inq̃t recolor deo grãs ago.qz orõib⁹ eoꝝ dñs ad istum ordinẽ me adduxit. Et frater ad eũ. Ego inq̃t sum vn⁹ ex illis q̃ freq̃nter tibi orauimus vitã bonã ꝛ exitũ beatũ. Ecce bonã vitã in te video conare charissime vt pseueres ꝛ certe sic pueries ad finẽ bonũ.

Jnfidelitas mũdi ꝛ etiã ꝙsanguineoꝝ.

Exemplum xxxix.

Legit in hystoriis britonũ q̃ ante tps incarnatiõis dñice fuit in britania maiori q̃daz rex keir noie q̃ habuit tres filias. Et cũ q̃reret a maiore si multũ diligeret eũ dixit.q̃ ita sup oĩa:quam rex maritauit.ꝛ maximã ptẽ regni sibi dedit post mortẽ possidendã. Ꝑ idẽ dixit ad secũdã.ꝛ illi fecit sicut priori Tercia aũt mior

dixit ei. Pr̃ q̃ntũ habes tantũ vales. z ego tantũ diligo q̃ntũ vales z nõ pl⁹. Pr̃ aũt indignat⁹ min⁹ eã dilexit q̃s alias z min⁹ de ea curauit. iurãs q̃ nihil ei daret de fra sua. Quã rex h⁹ terre q̃ mõ francia dz ppt mores z pulcritudinẽ suã accepit ĩ vxorẽ Cũ aũt hostes ĩ dictũ keir irruerẽt. terraz suaz dereliq̃t duabꝫ filiabꝫ suis prioribꝫ et virꝫ eaz. q̃ pmiserũt ei q̃ honorifice eum tractarẽt volũtatẽ suã p oĩa faciẽtes. Cũ aũt terra sua se spoliasꝫ postmodũ eiect⁹ a prioribꝫ filiabꝫ. a tercia z a viro suo honorifice recept⁹ est: z p eoz adiutoriũ ad hereditatẽ suã redijt z alijs exhereditatꝫ eaz miori dereliq̃t. Pria filia ẽ amor fiducia quã hõ hz ĩ mũdanis rebꝫ. Scda ẽ amor z spes quã hz hõ in amicꝫ carnalibꝫ. Tercia est amor z spes quã hz in misericordie opibꝫ.

In discipulo de tpe.

Duo mercatores dixerũt q̃ sine mẽdacio nõ possent vẽdere Hoc q̃re in discipulo de tpe. fmone. cxxxiij. O.

Itez beata elyzabeth fuiuit q̃ttuor diebꝫ leprosa horribili. z xp̃s q̃nta die apparuit ei dicẽs. qz mihi seruiuisti habeb̃ mecũ gaudia celi. lxvij. D.

Itẽ rusticus in curia solitaria suscepit xp̃m in specie pegrini. ser. lxxxix. T.

Exemplũ xl.

Itẽ duo frẽs vn⁹ religiosus mltũ: z alter fuiebat infirmis z pcellebat aliuz. In discipulo de tpe. fmone. cxxviij. O.

Missa.

Sacerdos q̃dã celebrauit missaz ĩ hierusalẽ. z reductus est ab angelo in patriaz suã.

Exemplũ xli.

Sacerdos q̃dã de dacia nomie andreas pegrinando cũ alijs puenerat in vigilia pasce ad sepulcrum xp̃i. z sũmo mane in die pasce socij sui recedere voluerũt. q̃bꝫ sacerdos dixit. Sanctissim⁹ est dies pasce z loc⁹ dñice resurrectionis. audite pri⁹ missaz z eucharistiaz sumite. postea recedam⁹. Abeuntibꝫ oibꝫ z recedẽtibꝫ sacerdos mãsit ĩ vrbe. z dicta missa factoq̃ prãdio solus cepit ire et seq̃ pcedẽtes. quẽ vt attigit q̃daz in eq̃ sedens q̃d est ait q̃ solus pperas pegrin⁹. Et ille factũ narrãs. hac inq̃t de causa a socijs solus sum relict⁹. Tũc ille ascẽde inq̃t retro rã ẽo cũ euigilasꝫ z circũspiceret vbi esset dixit ei ductor su⁹. potes recognoscere locũ istũ. z ille p tioze maxio vir rñdere valens. videt inq̃t mihi dñe q̃ ecclia hec q̃ annos est ecclia mea ẽ. z dom⁹ hec prima ĩ q̃ masi. Cui ductor ei⁹. recte tibi videt. xp̃m glorifica cui⁹ sacr̃m venerat⁹ es. z q̃z causa pegrinas terras z solitudinẽ nõ horruisti. et hec dicẽs cito disparuit. Sacerdos aũt de via rediẽs omibꝫ socijs suis narrauit mgnalia dei. q̃d secũ factũ eẽt p regressuz socioz postmodũ cõprobauit. hec guil

Virgo q̃dã vidit corp⁹ sacerdotꝫ clarũ in missa.

Exemplũ xlij.

Abrabancia villa bandenf. manet ẏgo religiosa. In cui⁹ psentia sacerdos q̃dã de villagio q̃ dũ in q̃dã villa celebraret missaz. vidit corp⁹ sacerdotis z sacras vestes q̃bꝫ indutus erat miro decore decorari. Cũq̃ hostiã exaltaret vidit duos angl'os mire pulcritudinis hincinde assistere z brachia ei⁹ sustentare Et cũ hostiã deponeret manicas vtriusq̃ man⁹ ne q̃d eas tangeret valde decent cõstringere. Qui etiã eleuatꝫ manibꝫ z inclinato capite cũ summa reuerẽtia deposita adorauerũt. Circa horã sacrĩ facta est ipa in excessu mentꝫ. z vidit corp⁹ sacerdotis tã clarũ z tã pspicuũ. vt q̃si p phyalã chrystallinã corp⁹ dñi videret. Missa cõpleta dũ sacerdos vestimenta deponeret illa reuersa est ad se. vidit corp⁹ sacerdotis paulatim inspissari. vt ĩ formã pristinã redirz. Et illa puella ob h̃ habuit illã grãm vt videat q̃s digne cõicet vel q̃s indigne Et in q̃dã die pasce in q̃dã ecclia tm̃ decez vidit cõicare digne. Nomẽ h⁹ ẏginis est Oda.

Sacerdos quidã celebrauit pro captiuoz vincula soluebantur.

Exemplũ xlij.

Aplio q̃ occisus est rex elbouin⁹: q̃dã iuuenis de militia ei⁹ vulneratꝫ p diẽ z noctẽ inter cadauera occisoz̃ iacens recupato spũ se eleuãs de terra z ligans vulnera sua put potuit: abijt. z querens alijs de amicꝫ. ab hostibꝫ suis est captus: z duct⁹ est ad ducẽ exercit⁹. q̃sit⁹ q̃s esset. rñdit se rusticũ esse. z ppter victũ militibꝫ afferendũ in exercitum venisse. timebat enĩ militẽ se fateri. q̃ suscipiẽs eũ curauit vulnera ei⁹. z dũ cepit sanari iussit eũ ligari de nocte ne fugeret. Dor aũt recedentibꝫ q̃ ligauerũt eũ vincula soluta sũt.

Hã frater ei⁹ qui abbas fuit audito q⁹ occisus eẽt venit q̃rere corp⁹ ei⁹. ⁊ inuenient aliũ sil'em ei ad mõasteriũ suũ ducẽs eũ se peliuit. ⁊ p absolutiõe ei⁹ missas freq̃nter celebrauit. q̃ pdict⁹ miles ex ꝟ amplius ligari nõ poterat. Dũ aũt comes miraretur q̃re ligari nõ posset q̃rens si forte characteres hr̃et ppter q̃s ligari nõ posset. Rñdit. nihil taliũ artiũ noui. sz frẽm sacerdotem habeo ⁊ scio q⁹ me mortuuz putans p me missas celebrat. Tandẽ comes ꝑsiderans eũ nõ rusticũ esse. secreto vocãs eũ ⁊ pmittens nihil ei facturũ rogauit vt gen⁹ suuz diceret. Et ille certificat⁹ de vita se mĩstrũ regis asseruit. Cui comes ait Dign⁹ mor re es. sz q⁹ nullus de meis occubuit te nõ occidã. Et statim alteri eũ vendidit. Qui dũ multa genera vinculoz ei adhibuisset nec ligari posset donauit ei facultatẽ redimendi si posset. q̃ dato iureiurãdo q⁹ redimeret se l' rediret: liberat⁹ est. Et reuersus ad patriã dño suo p̃ciũ redẽptiõis remittens. Tandẽ fratri suo q̃ circa eũ fiebant narrauit dicẽs. q⁹ maxime hora tercia q̃n̄ misse celebrari solebãt vincl'a sua soluebãtur. Hec Arnoldus in narratorio suo.

Missa sustẽtauit hominẽ in rupe per annum. Exemplũ xliij.

Quidã hõ cũ in quadã rupe argentũ foderet subito rupis cecidit et fundit⁹ cũctos extinxit. Un⁹ aũt eoz subtus in q̃dã sinu ip̃i⁹ rupis mortẽ euasit. inde tñ exire nõ valuit. Uxor autẽ illi⁹ eũ defunctũ estimãs oñi die p̃ ipo missam celebrari faciebat ⁊ panẽ vnũ ⁊ vr ceũ vini cũ candela q̃tidie offerebat. Cui dyabolus inuidẽs q⁹ tres dies ꝑtinuos eidem ĩ forma hũana appuit. ⁊ q̃ tẽderet req̃siuit. Cui cũ illa sui itineris cãz exponebat. ille aiebat. noli frustra vexari. q⁹ iam missa celebrata est. Et sic illa triby dieby p eo missam p̃termisit. nec ip̃am celebrari fecit. Quidã aũt post ꝟ in p̃dicta rupe argẽtũ sodiens. vocẽ quãdã audiuit desubter dicentẽ. plane pcutias. q⁹ capiti meo imminet magn⁹ lapis. Cũ ille tremeret ⁊ ad hanc vocẽ audiendaz plimos aduocasset iterũ fodit ⁊ sil'em vocẽ audiuit. Tũc oẽs ꝓpius accedẽtes dixerũt. q̃s es tu. qui respõdẽs dixit. plane fodeatz. q⁹ maxim⁹ lapis ꝑtinuo sup me cadit. Qui a latere fodientes ⁊ vsq̃ ad eũ pueniẽtes eũ sanuz ⁊ incolumẽ extraxerũt. ⁊ sciscitãtes qõ ibi tãdiu vixisset. dixit. q⁹ q̃libz die pais vn⁹ ⁊ vxc⁹ vini cũ cãdela accẽsa: exceptz tñ triby dieby oblat⁹ sibi fuit. Qõ vxor ei⁹ audiẽs ⁊ vehemẽt exultãs agnouit q⁹ de oblatione sua fuerat sustẽtat⁹. ⁊ dyabol⁹ eã decepit ne illis triby dieby missam cantari fecit

Missa sustentauit hominẽ in periculo maris. Exemplũ xlv.

Regor⁹ refert q⁹ dũ q̃dam nauta naufragiũ ppessus fuisset. ⁊ q̃daz sacerdos hostiã p̃ eo obtulisset. ipe tandẽ de mari san⁹ exiuit. Cũ autẽ interrogaret q̃lit⁹ euasisset dixit q⁹ dũ in medio mar̃ existeret: ⁊ iã pene fatigat⁹ deficeret. q̃dã ad eũ venit: ⁊ panẽ q̃ndã sibi obtulit. quẽ cũ comedisset ille stati ꝓfortat⁹ vires recepit: ⁊ q̃dã naui inde trãseunti receptus fuit. Inuẽtũq̃ est q⁹ illa hora panez habuit q̃ p eo sacerdos hostiã imolauit.

Quidã eq̃tauit ad campũ q̃n̄ pulsabat ad missam. Exemplũ xlvi.

Dues q̃dã fuit talis ꝓsuetudinis. q̃n̄ debebat ire ad missam. ibat ad censo equo ad sua allodia vel ad nonas in cãpo. vl' in sua molẽdina. Sed cũ p vxorẽ q̃ deuota erat ãmoneret q⁹ ista nõ faceret. sz iret ad missaz sacris dieby et ad eccl'iam vt aliq̃d boni audiret ĩ pdicatiõe. Rñdit. Ego scio q̃d facere debeo melius q̃s tui pdicatores. Tandẽ cũ q̃dã vice dũ ad missaz pulsaret a scẽso equo eq̃tauit ad campũ occurrit ei dyabolus dicẽs Descẽde de eq̃ ⁊ audi missaz meã. ⁊ ducto eo ad vnã fossaz q̃ ibi fuit p̃cipitauit eũ. et descẽdit cũ eo ad infernũ auditur⁹ missaz inferni. ve nob qui mori nõ possum⁹.

Jn discipulo de tempore.

Duo sutores q̃rũ vnus q̃tidie audiuit missam ⁊ semp abũdabat. ⁊ alter raro audiuit ⁊ semp paup fuit. Hoc q̃re in discipulo de tpe. sermone. cxvij. H.

Itẽ mulier q̃ voluit seip̃am suspendere. ⁊ q̃n̄ audiuit pulsare ad eleuationẽ corp̃oris x̃pi. tũc flexis genibꝫ orauit ĩ domo sua. ⁊ sic l'berata est. Quere ser. xiij. H.

Itẽ nobilis q̃dã docuit filiũ suũ quotidie audire missam. Hoc q̃re in discipulo de sanctis. ꝑmone. xlviij. in fine.

Mors malor.

Dues quidã in agone clamauit. deus adiuua me. Exemplũ xlvij.

Quidã senex dñ venisset ad ciuitatem q̃ndã ad vendendũ q̃dã vasa q̃ fecerat. ꝛ sederet añ ianuã cuiusdã diuitis laborantis in extremis. vidit eq̃tes cũ eq̃s nigris horribiles hñtes in manibꝫ baculos igneos. Relictis aũt eq̃s añ ianuã intrauerũt domũ. Et ecce infirmus vidẽs cepit clamare dicens. Dñe adiuua me. Illi aũt accedẽtes ꝛ ridẽtes dixerunt ei. Hũc prio memores dei q̃ obscuratus est sol. q̃ sole lucẽte oblit⁹ fuisti ei⁹. nũc autẽ nõ est hora spei aut psolatõnis. Et hec dicẽtes rapuerũt aiam ei⁹ Ipe q̃dẽ miser nõ fuauit morẽ eccl̃ie. qꝫ dicit pbr in pncipio. De⁹ in adiutoriũ meũ intẽde. sz in fine primo voluit q̃rere ꝛ nõ potuit.

Flagicios⁹ q̃dã hõ in extremis petiuit inducias. Exemplũ xlviij.

Quidã vir nobil⁹ noie Chrysostom⁹ valde idone⁹. sz tot⁹ plenus vicijs suphia tũid⁹. carnis sue voluptatibꝫ dedit⁹. i acq̃rẽdis rebꝫ auar⁹ Qui cuz sic pseueraret ꝛ cũ tot malis dñs finẽ facere voluisset. corpis lãguore pcussus ẽ. Qui ad extrema veniẽs ea hora q̃ tã de corpore erat exitur⁹. aptis oculis vidit tetros et nigerrimos spũs corã se assistere ꝛ vehemẽter imminere vt ad infernoꝝ claustra euz traherẽt. cepit tremere: pallescere ꝛ sudare magnisqꝫ vocibꝫ inducias postulare. filiũ q̃ suũ noie maximũ turbatis clamoribꝫ vocare dicens. Curre: tibi enĩ nunq̃ male feci. in tua fide me suscipe. Mox turbat⁹ maxim⁹ affuit lugens ꝛ pstrepens. familia puenit. Eos aũt q̃s ille insistens vehemẽt cernebat: ipi malignos spũs cernere nõ poterãt. sz eoꝝ psentiã i pfusiõe. pallore ꝛ timore ei⁹ q̃ trahebat videbãt. Panore aũt eoꝝ q̃s videbat huc illucqꝫ ytebat in lectulo. q̃ se verteret semp aderãt oculis suis. Cũqꝫ sic inuasus a demonibus ꝛ se posse euadere desparet. cepit magnis vocibꝫ clamare inducias vsq̃ mane. Sz cũ hec clamaret ipe in suis vocibꝫ de habitaculo sue carnis euulsus ẽ. De q̃ nimirum pstat. qꝫ p nob nõ p se ista viderit vt ei⁹ visio nobis proficiat. Hoc exemplũ legit i omel̃. beati Gregorij.

Criminos⁹ q̃dã noluit confiteri nisi i extremis. Exemplũ xlix.

Erat q̃dã ppetrator mltoꝝ scelerũ ꝛ de hijs nunq̃ pfitebat. cogitans mora sufficies est. dñ mori volo adhuc cõfitebor. Dñ hec infirmat⁹ esset venit ad eum religios⁹ dicẽs vt doleret de pctis ꝛ pfiteret. Cui infirm⁹. Justus dñs ꝛ iusticias dilexit. Ecce dñ pfiteri potui ptepsi. misericordie diuie terminũ imponẽs vt dñ in infirmitate pmor pfitebor. Hũc dyabol⁹ ex dei pmissiõe stat mihi sup pect⁹. ꝛ dum aliq̃d cogito dicere ptinẽs ad salutẽ. stati stringit collũ meũ nõ pmittens me loqui mee saluti nccia. qꝫ peccaui in spũm scm. ꝛ hec loq̃ns expirauit. ꝛ sepult⁹ est in inferno.

Heremita quidã vidit diuitem mori i palacio: ꝛ pauperem in cemiterio.

Exemplum l.

Legit invita spatrũ q̃ q̃dã heremita orauit vt videret exitum aníe ꝺ corpe. ꝛ dñ intrauit ciuitatẽ vẽdere spoꝛtulas: ecce oẽs ad vnã domũ pcurrebant. Qui dñ q̃reret cãm dictũ est ei q̃ q̃daz hõ diues mori appropinq̃ret. vñ intrauit et ipe domũ illã. Vidit ꝑ heremita demões circũstãtes lectũ infirmi vt corui cadauer horroꝛẽ ei incutiendo. Et vn⁹ illoꝝ libꝝ maximuz tenebat ꝛ legebat gesta diuitis. Vidit etiã duos anglos stãtes libꝝ pulcrũ reuoluẽtes: sz nihil inueniẽtes tristes abierũt. Infirm⁹ hec vidẽs se huc illucqꝫ girans dixit. Dñe miserere mei. Et demõ Hũc prio mẽores dei. tarde cantas. Et hec dicens. aiam ei⁹ extrahẽs cuz gaudio demonũ ad inferos pperauit. Hoc viso heremita cum fletu ibat ad eccl̃iam. Et iacebat in cemiterio languid⁹ q̃daz oĩ hũano solatio destitut⁹. ꝛ mot⁹ pietate circa ipm sedit. et cepit infirm⁹ debilitari ita vt vix intelligeret eũ heremita dicentẽ. Hic vre. hic seca dñe. ꝛ vidit celũ sup eũ apiri ꝛ angelos cũ magno gaudio descẽdere ad ifirmũ. Et dixit michael. Veni sponsa christi accipe coronã. Cui aĩa. Ubi ẽ dñs meus de⁹ me⁹ dulcedo mea et spes mea. Et ecce rex celi cũ chorꝭ anglorꝝ ꝛ sctoꝝ venit ꝛ dixit. Veni de libano sponsa mea vei coronaberꝭ. Et aĩa ꝓgaudens oĩbꝫ mẽbris mundissima est egressa de corpe. quã accipientes angeli detulerũt in celũ. ꝛ in choro martyrũ eã locauerũt.

Memoriã mortis ꝛ etiam inferni q̃tidie hꝫe est vtile. Exemplũ li.

Quidã miles de q̃ legit q̃ iuxta lectũ suũ fecit duas imagines i pa-

riete ex vtraq; pte lecti mgr̃alit̃ in duab; zonis. ⁊ qñ vertebat se ad dextrũ lat⁹ trahebat zona. ⁊ ex hoc mouebat imago et clamabat mors. Quando aũt vertebat se ad sinistrũ lat⁹ tunc imago illa dicebat: infernus. Et hoc ideo fecerat vt mortẽ ⁊ infernũ semp in memoria haberet.

Nobil' q̃dã vidit cadauer p̃ris sui. ⁊ sic mũdũ deseruit. Exemplũ lij.

Uxor q̃dã burgũdie dũ corp⁹ p̃ris sui vellet trãsferre. apto sepulcro grossum bufonẽ vidit sup faciem p̃ris sui ⁊ comedẽtẽ linguã eius. Qui prudent in se rediẽs exclamauit coram militib; O falsa mũdi gl'ia subluisisti p̃ri meo: non subludes filio. vbi sũt p̃ diuitie ⁊ delitie q̃s habuisti. vbi sunt morselli p̃ciosorũ cibor̃. Modo a bufonib; comederis turpit̃ ⁊ vermes te deuorãt sic tu deuorasti pauperes. ⁊ relict; oĩb; claustrũ intrauit.

Cõsuetudo est mori iuuenes ⁊ senes. Exemplũ liij.

Quidã vnic⁹ filius magni dñi habitũ religiõis assumpsit. vnde p̃ irat⁹ dixit abbati. q̃ mõasteriũ incẽderet nisi filiũ suũ redderet At illi timẽtes furorẽ tyr̃ani nouicio dixerũt. Ecce nisi redeas ad seculũ ad p̃rem tuũ oĩa bona nostra destruet ⁊ monasteriũ incẽdet. Aũt ille. nolite timere. Cõcedite mihi vt ego vadã illi obuiã. Et viso filio habitu vili. crinib; detrũcatis vix eũ agnouit. ⁊ p̃ dolore fere corruit in terraz ⁊ dixit filio. Quid fecisti nob̃ sic. redeas ad seculũ. ⁊ totã terraz tue volũtati exponã. Cui fili⁹. Pater q̃dã cõsuetudo est ĩ terra tua valde piculosa. ppt quã cõpulsus exiui inde. Cui p̃. Dẽs cõsuetudies tuo arbitrio relinquo vt facias q̃dq̃d vis. Dic mihi q̃ est ista ꝓsuetudo. propter quã exiuisti. q; oĩno volo eã remouere. Aũt ille. hoc est q; ita cito ⁊ q̃q; citi⁹ mori tur iuuenis sicut ⁊ senex. nisi hãc remoueris nunq; redibo. Hã quo ꝓmittis me futurũ heredẽ cũ nõ sum cert⁹ q; pl⁹ viuere debeã q̃s tu. q; ita cito morit̃ fili⁹ sicut p̃: ⁊ econuerso. Quo audito ait p̃. Fili quo hãc ꝓsuetudinẽ quã de⁹ introduxit posse auertere. ⁊ ꝓpũct⁹ assũpsit habitũ cũ filio.

Quidã audiuit legere. Uixit adã nongentis triginta annis. ⁊ mortu⁹ est. Exemplũ liiij.

Magn⁹ litterat⁹ q̃ dũ semel audiret legi in eccl'ia. Uixit adã nongentis triginta annis ⁊ mortu⁹ est. ⁊ cũ scripturis q̃sequunt de morte illoz q̃ tm̃ vixerũt stupefactus: pterrit⁹ ⁊ cõpũctus ait. De⁹ me⁹ oĩ moriunt etiã illi q̃ tm̃ vixerũt. q̃d faciem⁹ ⁊ nos etiã moriemur. Hac g̃ sctã doctria ⁊ vtili cogitatiõe cõpũctus ordinẽ p̃dicatoz intrauit. Cuius vita q̃ sancta. doctrina q̃ vtilis ⁊ q̃ clara fuit notuz est totiordini ⁊ eccl'ie dei.

Quidã vidit sepelire defunctũ ⁊ cõpũctus est. Exemplũ lv.

Uit q̃dã frater florẽtie nobilis genere. sz nobilioz moribus. ĩ oroõe devot⁹ in p̃dicatiõe gratiosus. q̃ sue ꝓuersiõis retulit cãm hãc fuisse. Cũ studeret bononie ꝓtigit eũ cuidã funeri ĩteresse ⁊ dũ corp⁹ traheret de feretro vt in tumulũ poneret videns caput dependi. ⁊ q̃si res inaãata ⁊ vilis ⁊ fetida sub ẽra cito abscondebat cõpũct⁹ ⁊ inspirat⁹ a dõ mort; mẽoriã ⁊ tiorẽ ꝓcepit. vñ ordinẽ p̃dicatoz ingressus ẽ. ⁊ vitã sct̃z ꝑsumauit in eo.

In discipulo de tempore.

Filius comitis q̃dã vidit cadauer patris. ⁊ sic cõpũctus deseruit mũduz. Hoc q̃re ℞mone. cxxxvi. H.

Itẽ fili⁹ comit; q̃ studẽs parisi⁹ fuit in agone: ⁊ nimiũ occupauit se cuz paterna hereditate. ⁊ sic dãnat⁹ ẽ. q̃re ℞. cxxxiij. A.

Itẽ fili⁹ comitis q̃dã dixit ĩ agone. O q̃d est mũdus. Jã eni possem multos hospitari: ⁊ nescio vbi illa nocte ꝓnoctabo. q̃ re ℞mone. cxv. J.

Itẽ rex francie q̃ cuz oĩb; diuitiis suis nec inducias vniũs hore in agone obtinere potuit. q̃re sermone. cxviij. K.

Itez q̃dam dixit in agone. nõ sunt tot calami in tecto horrei q̃t dyaboli circa me sunt. Hoc q̃re ℞mone. cxv. J.

Itẽ q̃dã despauit ĩ agone ⁊ reputabat ab hoĩb; q̃si sctũs. q̃re ℞mone. cxxxiij. L.

Itẽ q̃dã valde fleuit ĩ extremis ⁊ penitentiã egit. sz solũmodo ex timore mortis ⁊ pene inferni: ⁊ non ex amore dei. Quere sermone. clvi. B.

Itẽ fossor q̃dã cadauer pcussit plenum vermib; ⁊ capita retraxerũt. ⁊ ille cõpunctus vitã emẽdauit. q̃re ℞mone. cxv. H.

Itẽ heremita senex q̃ didicit mori ĩ heremo. et q̃d sit scire bñ mori. q̃re sermone cxv. D. Mors bonoꝝ.

Angeli deduxerũt aĩam sine dolore.

Exemplum lvi.

Legit̃ enĩ in vitaspatrũ ꝙ cũ q̃dam pr̃ desideraret videre qũo aĩa iusti de corpe egrederet̃ trãsiens ꝑ q̃ndã villã vidit q̃ndã ꝑegrinũ solũ in platea iacentẽ ⁊ in extremis laborantẽ. cui angeli michael ⁊ gabriel vn⁹ ad dexterã ali⁹ ad sinistrã assistẽtes rogabãt aĩam de p̃cepto domini de corpe egredi. q̃ timẽs nõ libenter corp⁹ dimittebat. Et dixit gabriel ad michaelẽ. Sume aĩam vt egrediat̃. Rñdit. missi sum⁹ vt sine dolore ⁊ violẽtia eijciatur. Et cũ clamaret ad dñm. misit de⁹ citharedã dauid cũ cantoribꝫ hirl'm. q̃ꝝ cãtus audiens aĩa exiens int̃ man⁹ angelorũ cũ gaudio in celũ est deducta. Et de h̃ etiã Bern. pulcre loquit̃ in ꝯtẽplationibꝫ dicẽs. Diligũt suos ꝯciues supne ptãtes. ⁊ ꝑ his q̃ hereditatẽ capiũt salutis sollicitudinẽ gerũt gaudẽter. ꝯfortãt. instruunt ꝓtegũt. hoĩbꝫ mĩstrant ⁊ ꝓuident. Ip̃i enĩ desiderãt aduentuꝫ nr̃m. qm̃ de nob̃ expectant eoꝝ ruinã restaurari. diligent̃ q̃runt ⁊ audiũt libẽter bona de nob̃. sollicite discurrũt medij inter nos ⁊ deũ. nr̃os gemitus fideliter ad eum portantes: ⁊ socij nostri esse nõ dedignantur. quia iam sunt nostri facti custodes.

Frater q̃dã digito indicauit xp̃m eẽ p̃sentẽ in agone.

Exemplũ lvij.

Erat q̃dã frater ordinis p̃dicatoꝝ in burgensi flandrie domo g̃uiter infirmat⁹. cũ letissimo vultu appropinq̃re videret̃ morti. q̃dã frater cũ lacrimis eũ flagitauit. vt si q̃d ꝯsolatõis interius accepisset a dño sibi dicere dignaret̃. Cui ille silere nõ valens p̃ gaudio inquit. Uere accepi. qꝛ dñs ih̃s xp̃s se morti mee p̃sentialiter adesse ꝓmisit. Cui frater. Ego inq̃t ꝑ eundem dñm te ꝯtestor vt mihi digito vl' nutibꝫ innuas cũ eũ videris p̃sentẽ. Cui ille inq̃t. faciã libenter. siq̃dem ꝑmiserit de⁹. Die postmoduꝫ tercia morbo ingrauescẽte tabula ꝑcussa ẽ. ⁊ frẽs in ĩfirmariã currebãt. p̃stolãtibꝫ g̃ ⁊ orãtibus fratribꝫ frater moriẽs digitũ cũ maũ ad certũ locũ extendit. ⁊ circũfusis oculis cũ cantu letissimo dicere cepit. In galilea ih̃m videbit̃ sicut dixit vob̃. Quo finito: mox expirauit. Nec in vitaspatrũ.

Quidam dixit. moriar fideliter: amicabiliter: fiducialiter ⁊ letanter.

Exemplũ lviij.

Frater Conradus q̃ndã prior cõstantie in theutonia ĩ infirmitate grauissima mire patiẽtie fuit. istud de canticis subridẽdo. ⁊ cũ pondere ⁊ cũ deuotionis dulcedĩe sepe reuoluẽs. Dilect⁹ me⁹ mihi ⁊ ego illi donec aspiret dies et inclinent̃ vmbre. Itẽ q̃ndecim diebꝫ añ mortẽ suã dixit fratribꝫ suis. De hac infirmitate scitote ꝙ in festo dñe nr̃e marie v̄ginis moriar. qd̃ ⁊ factũ est. qꝛ in primis vesp̃is natiuitat̃ marie v̄ginis decessit. ⁊ ĩ die sepultus fuit. Ultimã missaꝫ dixerat de beata v̄gine. ⁊ vltimã p̃dicationẽ de eadẽ fecerat. Hic ꝯgregatis fratribꝫ añ ip̃m cũ cito mori deberet: dixit. Scitote frẽs mei ꝙ ego moriar fideliter. amicabiliter. fiducialiter ⁊ letãter. Qd̃ exposuit sic. fideliter qꝛ in fide ih̃u xp̃i ⁊ sacramẽtoꝝ eccl'ie. Amicabiliter. qꝛ exq̃ intraui in ordineꝫ spero ꝙ in dilectione dei ꝑseueraui. ⁊ p̃cipue semꝑ facere studui: qd̃ sibi magis placere putaui. Fiducial'r. qꝛ scio ꝙ ad dñm vado. Letant̃. qꝛ de exilio ad patriaꝫ. de merore ad gaudiũ transeo sempiternũ. Hoc in vitaspatrũ.

Mori debemus in timore dei.

Exemplum lix.

Legit̃ in vitaspatrũ de q̃dã sctõ patre q̃ cum videret̃ valde timere de morte q̃sierunt ab eo frẽs q̃re timeret. Et ip̃e rñdit in hũc modũ. Frẽs ꝯuaui mandata dei iuxta posse meũ. sed hõ sum et nescio vtrũ placuerũt opa mea deo. ⁊ id̃o nõ sum secur⁹ donec veniã ad eum.

Uirgo simplex vidit xp̃m ⁊ sctõs in extremis.

Exemplũ lx.

In dyocesi treuereñ. monasteriuꝫ quoddã sitũ est sanctimonialiũ. ĩ q̃ ex q̃dã antiq̃ ꝯsuetudĩe nulla recipit̃ puella nisi sit septennis vl' infra. Ad ꝯseruationẽ enĩ simplicitat̃ q̃ totũ corp⁹ lucidũ facit: hmõi ꝯstitutio siue cõsuetudo inoleuit. Erat aũt in eodẽ cenobio valde recens v̄go q̃dã adulta. sed in rebꝫ hũanis vel mundanis tã infantula vt vix discernere posset inter pecudẽ ⁊ hoĩem secularẽ. eo ꝙ hmõi formaꝝ añ ꝯuersionẽ nullam habuisset noticiã. Die igit̃ q̃daꝫ dum murũ pomerij capra ascẽdit. quam illa videns: ⁊ q̃dnã esset prorsus ignorauit. Ait

cuidã sozozi iuxta astanti. q̃d est ꝟ Illa cognoscens eiꝰ simplicitatẽ ioculariter rñdit. mulier est secularꝭ. Et addidit. qñ mulieres secl'ares senescunt cornua ⁊ barbas emittũt. Illa ꝯo sic esse putãs aliq̃d dixisse gratulabat. Cunq; p hmõi exempla simplicitatꝭ sepiꝰ sozozũ maturitatẽ tẽperasset gũissimã incurrit egritudinẽ. Que cũ sic iaceret vt vix loq̃ posset visitãte seinfirmaria. primo ꝯbo. deinde signo vt citius recederet indicauit. Illa neutrũ intelligente dũ stupida staret panniculũ capitis sui cõplicãs extra pectꝰ stãtis proiecit Que mox ac si lapide pcussa fuisset in terrã corruit. Jn q̃ dũ sine sensu aliq̃ tpe iacuisset erecta p fenestrã infirmantꝭ vicinaz. p spexit. Et ecce in cemiterio mlt'itudo stabat dextrarioꝝ sellas deauratas: frenaq; aurea hñtiũ. Cũq; in ipa hora ꝯgo agonizaret sozoribꝫ ppiꝰ accedentibꝫ clara voce clamare cepit. Date locũ. date locũ. sinite dños istos accedere. viderat enĩ cellam repletam psonis mire decoris atq; splendoris. quaꝝ vestimẽta deaurata vid ebãtur. Siccq; obdormiuit in dño.

Frater q̃ euolauit sicut sagitta in celũ.

Exemplũ lxi.

Quidã ordinis pdicatoꝝ alteri monacho sibi familiari post mortẽ apparẽs in gl'ia ml'ta. Cũ de statu suo req̃reret. Rñdit. nunc̃q; sagitta de arcu emissa tã cito volare potuit ad locũ destinatũ q̃cito ania mea de corpore egressa fuit añ deũ. Hec miruz. annis ei q̃nquaginta xp̃o in ordine fuierat ad instar sagitte multos vulnerãs salubr'it' exemplo recte ⁊ bone ꝓuersatiõis.

Martir xp̃i ppter thuribulũ occisus ẽ

Exemplũ lxij.

Vir quidã in lombardia erat mire simplicitatꝭ. ⁊ circa sanctorũ loca matime deuotꝰ. q̃ cũ ob nimiaz simplicitatẽ p fatuo haberet. ⁊ in ocul'is ei esset prudẽtissimꝰ: q̃q̃d de suis laboribꝫ vltra necessitatẽ nature ei reseruare poterat illud in visitando infirmos ⁊ limia sancti iacobi in cõpostella: aut btõꝝ apl'oꝝ Petri et pauli fidel'r expendebat. Tpe quo potuit hoim pecora pauit. Et cũ p senectute ad ꝟ minꝰ sufficeret ostiatim mẽdicãdo decl'ẽosinis victitabat. Nõ recedebat ỏ ecclesia dũ diuina ĩ ea agerent. vñ ab oĩbꝫ amabat. Qui cũ freq̃ntiꝰ ꝓuersaret in q̃daz ecclesia eiusdẽ eccl'ie thuribulũ argenteum negligentiꝰ pendere ꝓspiceret timẽs tam damno eccl'ie q̃ sue ꝓsciẽtie ait sacerdoti. Nõ secure hic pẽdet tale thuribulũ argẽteũ. dicẽte illo. qz multꝭ annis sine piculo illuc pepẽdisset. Rñdit ille. ꝟ sepe vna die euenit qỏ mille ãnis nõ ꝓtigit. Quid plura. instinctu dyaboli thuribulũ subtrahitur. nõ tñ pdicto viro furtũ imponit. Qỏ cũ fur dño pmittẽte ⁊ suo occasionez martirũ ꝑpante vẽdere nõ possz nec audiret. sciens fur pdictũ virũ hoiem esse simplicissimũ. ⁊ eccl'ie illiꝰ notissimũ eũ secrete adũt. ⁊ qz ipe idẽ rapuisset vas priꝰ sibi pstito iuramẽto ne se ꝓderet confessus est Cui ille rñdit. Da mihi thuribulũ. et ego illud null o sciente bñ restituã. Et si necesse fuerit etiã corpꝰ meũ ⁊ aniam meã p te pono. Hꝝ auditꝭ fur thuribulũ ei tradidit. qỏ ille feno inuolutũ sacculo suo imisit. Qui plus solito eccl'iam pfatã freq̃ntauerat vt thuribulũ caute ⁊ sine nota in loco suũ ponere posset. Die ꝯo q̃dã nimia rẽpestatũ violẽtia a foris eccl'ie q̃ tũc clausa fuerat depulsus. domũ vicinã intrauit ⁊ oblitꝰ de sacco inuentũ est thuribulũ in sacco suo. Req̃sitꝰ de sacco cuiꝰ eẽt cũ mẽtiri nollet rñdit. saccꝰ meꝰ est. ſz qỏ i eo est vr̃m est. ego thuribulũ nõ sum furat'. non tñ furẽ prodã. Et recitauit eis p ordinem q̃liter ad se deuenerit. et q̃d furi ꝓmiserit. Dicentibꝫ illis. Lex ẽ lombardie vt vl'a rẽ prodas vel furꝭ penã subeas. Rñdit. in manibꝫ vr̃is sum. qỏ iustũ est de me facite Quẽ cũ iudex inducere nõ posset vt furez publicaret. capitali sup eũ data sñia ante fores maioris eccl'ie tanq̃ sacrileg' est de collat'. Cuiꝰ corpꝰ in eodẽ loco ẽ sepultũ ⁊ deuote psone añ horã matutinaꝝ cantꝰ angelicos ibidẽ audierũt. cereos ardẽtes viderũt. Jnsuper ⁊ suauissimi odoris fragrantiã senserũt. Eps cum ceteris sup tumulũ hoĩs dei basilicã fabricari fecit. Et fiunt ibi miracula vsq; in hodiernũ diem ad laudẽ noĩs ihu xp̃i. Hec Cesarius.

Sanctꝰ pater vidit in agone ppbetas apl'os ⁊ xp̃m.

Exemplũ lxiij.

Quidã sctus pater in hora obitus sui aspiciẽtibꝫ discipul' subito cepit hylarescere ⁊ pulcer ⁊ candidꝰ appare

re.⁊ in leta ꝙba pꝛozũpe. Querentiby illis cui loq̃rek.rñdit. nõne videt̃ sctõs patriarchas. Jtez illo loquẽte ⁊ eis interrogãtiby. Rñdit. Nõne videt̃ sctõs ꝓphetas. Tercio dixit. Ecce veniũt sancti apostoli Quarto dixit. qꝛ veniũt sancti angli. Ultimo dixit. surgite: qꝛ ihs venit. et int hec verba migrauit ad dñm.

Mulier que vidit xpm in agone.

Exemplũ lxiiij.

Refert etiã btũs Gregoꝛi⁹ ꝺ tharsilla amica sua. q̃ dũ ad diẽ venisset extremũ. respiciẽs sursuz vidit ihm veniẽtẽ. ⁊ cuz magna animaduersiõe cepit circũstantiby clamare: ⁊ dixit. Recedite recedite. qꝛ ihs venit. Cunq; in eũ tenderet quẽ videbat. sancta illa ania a carne soluta est. tantaq; subito fragrãtia miri odoꝛis subsecuta est: vt ipa suauitas cũctis ostẽderet illic actoꝛẽ suauitatis a dueniſſe.

Moꝛs hoim est amariſſima.

Exemplũ lxv.

Quidã frater ordinis ꝓdicatoꝛum cellã alteri⁹ fris venetijs intrauerat de nocte eo legẽte. frater legẽs suscepit aliũ frẽm supuenientẽ credẽs eũ veniſſe i sero ⁊ esse viuũ: ⁊ tñ moꝛtu⁹ erat in cõuentu q̃ multũ distabat a cõuentu venatoꝛũ. Tũc moꝛtu⁹ dixit. Ego nõ sum viu⁹: sed mõ sum moꝛtu⁹. vñ scribas diẽ ⁊ hoꝛaz ⁊ ita inuenies. Dicit viu⁹. Dic mihi: est ita vt dicit Aristo. Moꝛs est vltimũ terribiliũ. Rñdit moꝛtu⁹. Dicã tibi q̃d mihi accidit qñ moꝛiebar. ⁊ tũc poteꝛs iudicare q̃ moꝛs est terribilioꝛ res mũdi. Qñ appꝛopinquabã ad pũctũ moꝛtis ⁊ feci tractũ tũc ꝓdidi sensus oẽs. s. visum auditu⁹ ⁊c. Et tũc intellect⁹ meus fuit tot⁹ subtiliat⁹. et oĩa bona ⁊ mala q̃ vnq̃s fecerã fuerunt mihi pſentata añ oculos mentis mee clariſſime. Et tunc cepi in meipo cogitare super hijs. ⁊ multũ dubitabã et timebã de salute mea. Interim venerũt angeli et vna pte ⁊ demones ex alia. ⁊ qlibet volebat accipere aiaz meã. ⁊ sic stando in illo pũcto quo ania receſſit viſum est mihi q̃ ego eſsem subito raptus i loco tenebꝛoſo. ita q̃ ego dixi heu mihi. qꝛ dãnatus suz. Et stãdo sic modicũ ego vidi q̃ndã claritatez i q̃ ego cognoui q̃ aĩa erat ſepata ⁊ stabat ſuper cadauer. ita q̃ nõ eram i inferno. Uñ ꝺ est certiſſimuz q̃ moꝛs est terribiliſſima res mũdi. Postea viu⁹ interrogauit de fide. Rñdit q̃ null⁹ saluat nisi i fide ihu xpi

In agone vidit hõ omnia opa sua bona ⁊ mala. Exemplũ lxvi.

Quidã rex bon⁹ q̃ndã militẽ in armis habuit pbatũ. sz in moꝛibz et in vita pniciosuz ⁊ repꝛobũ. q̃ freqũter admonit⁹ in sanitate ꝓtemnebat se coꝛrigere. Cũ aũt repẽtina ⁊ impꝛouisa infirmitate coꝛripek: a rege visitabat ⁊ ad penitendũ ⁊ ꝓfitendũ inducik. Jste ait. Adiudicat⁹ sum moꝛti. Et angeli cũ pſentes eẽnt diterũt. Uideamus si aliq̃d ius habeam⁹ in eo. ⁊ vn⁹ extraxit libꝛuz de sinu speciosiſſimũ puulum valde lr̃is aureis ⁊ fulgẽtiby ꝓscriptũ. ⁊ q̃ antea lr̃as neſciebã oĩa legebã. ⁊ q̃siui ⁊ vidi scripta aliq̃ bona ⁊ licz pua q̃ fecerã in iuuẽtute añq̃s moꝛtalit peccaſſem. sz cũ miro mõ exultarẽ in visione hoꝛ. ecce duo maꝛimi ⁊ teꝛꝛimi demones intrauerũt. vn⁹ poꝛtabat vnum libꝛũ pmaꝛimũ scriptuz minimis lr̃is. in q̃ scripta vidi oĩa pẽta mea ⁊ flagicia. Et diꝛũt demões anglis q̃ stabant ibi. Quid hic stat̃ cũ in eo nullũ ius habeat̃. cuz liber vr̃ iã videak ex multis annis nil valere ⁊ nr̃ pualeat. Tũc angeli rñderũt: ⁊ iteruz dicebãt. Recedam⁹ ⁊ sibi adiudicatuz dimittam⁹. qꝛ fecerũt sic suffocãtes eum demones ⁊ aĩam ei⁹ rapuerũt: ⁊ eã ad inferñ deꝛtauerũt. Uec in vita patrũ.

In discipulo de tempoꝛe.

Quidam in agone ad iudicandum raptus est: ⁊ chriſt⁹ districtam rationez exegit ab eo. Uoc quere in discipulo de tempoꝛe. sermone. ix. ꝑ.

Quidã dixit in agone. nõ sunt tot calami in tecto boꝛrei q̃t dyaboli circa me sũt sermone. cxv. J.

Mulier.

Regina quedã equitauit Aristotelem.

Exemplũ lxvij.

Ulier aſtutia eẽ decepit sapiẽtiſſimos docẽtes alios. vt dicit magister Jacob⁹ de vitriaco. Naz Aristoteles cũ doceret alexandrũ vt se cõtineret ab accessu frequẽti vꝛoꝛis sue q̃ erat pulcra valde ne animũ suũ a cõmuni puidẽtia impediret. Et alexander ei acq̃eſceret. Uoc aduertẽs regina ⁊ dolẽs cepit Aristotelẽ trahere ad amoꝛẽ suuz. qꝛ mltotiẽs sola trãsibat cũ pediby nudis ⁊ dissoluto crine

vt eū alliceret. Tandē allect⁹ cepit eā sol/licitare carnalit'. Que ait. ℔ oīno nō faciā nisi videro signa amor⁹ ne me tēptes. ℊ veni ad meā camerā reptādo maib⁹ ꝛ pedib⁹ sicut equ⁹ me portādo. tūc scio ꝙ nō illudes mihi. Cui ꝓditiōi cū ꝓsensisset illa intimauit ℔ alexādro. q̄ expectās apphēdit eū reginā portantē. Quē cū vellet occidere ait Aristoteles sic se excusando. Si sic accidit seni sapientissimo vt a muliere deciperer potes videre ꝙ bñ docueraȝ te q̄d accidere pōt tibi iuueni. Qō audiens rex ei pepercit ꝛ in doctrina ei⁹ pfecit.

In promptuario supra.

Fili⁹ regȝ q̄ in decē annis solē videre ñ debuit. ꝛ postmodū mlieres p̄ ceteriȝ creaturis ꝓcupiuit. Hoc q̄re añ. xxiij. L.

Jtē iueis mōach⁹ nutrit⁹ in heremo q̄ postulabat anseres. i. mulieres p̄ ceteris creaturis q̄s in mūdo vidit. Hoc q̄re añ L. xxiij. Mundus.

Mundus apparuit in pulcerrima specie ante. retro vero turpissima erat.

Exemplū lxviij.

Erat q̄dā nobil' in austria tot⁹ mūdo dedit⁹. q̄dā nocte solus añ castrū suū in virgultū pulcrū floribꝫ vt melius de mūdi pompa posset cogitare descēdit. Quedā igit' dña sup hūanā estimatiōnē formosa ꝛ ornata se ei pñtauit dicens. Ecce assum quā tāto amore bacten⁹ dilexisti. ad me accedas. Jlle ꝙ gaudēs valde ipam diligenti⁹ pspexit: se beatū reputans q̄ aspectu ꝛ affatu talis dñe pfrui dign⁹ fuit. Et illa. sicut me añ bñ vidisti. ita me retro intuar⁹ vidit itaq̄ in dorso eam plenā vermib⁹ putredie immūdicia ꝛ fetore. ita ꝙ horror ist⁹ oēm gl'am pri⁹ visaȝ supabat. Ad q̄ nobil' in stupore rapt⁹ ꝛ nimis territ⁹ est. Ad quez illa. Ego suȝ gl'ia mūdi. ꝛ tales sunt fruct⁹ mei. Ad ꝙba hec imago disparuit. ꝛ nobil' emēdat⁹ redijt. ꝛ mūdo renūciauit deo viuens

Miles quidā petiuit a rege sanitatem corpis. Exemplū lxix.

Erat q̄dā habuit ꝓpositū q̄ multuȝ ei fidelit' fuiuit. Cū infirmat⁹ visitaret a rege: ꝛ diceret ei rex. si q̄d vellet. Jlle ait. volo vt me liberetȝ ab hac infirmitate q̄ me multū affligit. Rñdente rege ꝙ libent' faceret si posset Subiunxit ille. Et ego pmitto illi q̄ me pt liberare. ꝙ si ℔ fecerit ām odo seruiam ei ꝛ nō homini Hoc in li. de donis.

In discipulo de tempore.

Quidā vidit duos cū lācea p lōgū volētes intrare eccl'iaȝ. q̄re fmo. cxiij. L.

Jtē q̄dā hausit aquā i vas ptusuȝ. et q̄ dā secauit ligna sup sarcinā. q̄re f. cxiij. L

Jtē fili⁹ comitȝ q̄ vidit cadauer pris. ꝛ sic mūdū deseruit. q̄re fmone. cxxvi. H.

Murmuratio.

Quidā plagat⁹ fuit ꝓpter murmur qō habuit ꝺ deū. Exemplū lxx.

Frater q̄dā honest⁹ ꝛ verax dū longo tpe i puritate ml'ra deo in ordine p̄dicator⁹ deseruiuisset. nec sensisset de illis ꝓsolatiōib⁹ ꝛ dulcedinib⁹ deiq̄s legebat: ꝛ ab alijs pregustari audiebat freq̄nter. Nocte q̄dā stabat añ crucifixuz ꝛ lamētabilit' cepit añ dñm q̄rī p hec verba Dñe audiui de te ꝙ oēm creaturā i mā suetudine ꝛ bonitate p̄cellas. ecce iā serui tibi annis pl'ib⁹. vias duras ꝓpter verba labior⁹ tuor⁹ custodiēs. ꝛ volūtarie metotū sacrificans tibi. Et scio dñe ꝙ si alicui tyranno intantū fuit⁹ fecissem. aliq̄d mihi oñdisset beniuolētie signū. aut dulciter colloq̄ndo: aut aliq̄d tribuendo. aut secretū aliq̄d cōmittēdo: vl' saltē ridendo. Tu aūt dñe nullā dulcedinē ifudisti. nullū beniuolētie signū oñdisti. Jaz dñe tu q̄ ipe p̄dicaris dulcedo: mihi crudel. tu durior mihi es q̄ esses tyrān⁹. q̄d est ℔ domine aut q̄re ℔. Cū igit' hec ꝛ multa sil'ia diuti⁹ iteraret. audiuit subito semel ꝛ bis strepitū magnū ac si eccl'ia minaret ruinam. Sz ꝛ supra tabulatū ei⁹ tantum audiuit strepitū ac si multi canes dentib⁹ ꝛ vngui bus corroderēt tectū. Quo audito vehemētissime pterrit⁹. ꝛ toto corpe tremens. subito vidit retro se horribilē vultū. q̄ cū grādi vecte quē gerebat i maib⁹ eum petusit ꝛ ad terrā pstrauit. ita cū surgere vellet nullaten⁹ posset. reptādo añ vnū altare se trahēs ñ potuit vltra pcedere amplius p dolore. Frēs igit' ad p̄mā surgētes: ꝛ cuz i mult⁹ doloribꝫ iueniētes ad ifirmariā deportauer⁹ tāte egritudis cāz nesciēt'. Jacuit igit' triū hebdōadaȝ spacio⁹ sibi ꝛ alijs fetebat ītātū ꝙ vix ei fuire potant. nisi naribꝫ obturatis. Viribꝫ aūt resūptis et de sua psumptiōe corrept⁹ ad locū in q̄ p cussus fuerat rediēs. vt ybi iraȝ meruerat

misericordiā ī petra ret. Et ait. Mi domi
ne peccaui in celū ⁊ coraz te: mīor suz oībꝫ
miseratiōibꝫ tuis ⁊ indignꝰ magnis gra/
tijs tuis. Tu dñe iuste vulnerasti me: sed
pie sanasti me. In faciē aūt se ꝓsternēs ve
niā iterꝫ ⁊ iterꝫ sup hijs q̄ stulte cogitaue/
rat ⁊ leuit locutꝰ fuerat ꝯtra deum petijt.
Et vox facta est ad eū. Si vis q̄s affectas
ꝯsolatiōes hr̄e ⁊ dulcedīes spūs optet vt
ita vilē te reputes sicut vermē ⁊ lutuz qd̄
calcas. Quo audito valde ꝯsolatꝰ surre/
xit deo grās agēs. ⁊ hūilit extūc ardent et
libent hec āplexatꝰ est ⁊ sollicite ꝓsecutus
Hoc aūt narrauit mgr̄o ordīs p̄dicatorū
frat cui h̄ credit ꝯtigisse. Qui magne pfe/
ctionis ⁊ autoritatꝫ postea fuit in ordine
Hec in vitaspatrum.

In discipulo de tempore.

Heremita q̄dā rep̄hendit deum ⁊ mur
murauit cōtra opa dei. Hoc q̄re in disci/
pulo de tpe. sermone. cix. K.

Capitulū de H.

Natiuitas christi.

Gaudere debemꝰ de natiuitate xp̄i.

Exemplū i.

Q Widaz frater
req̄sitꝰ fuit ī morte de cā sui ri
sus. Rn̄dit. nūq̄d sūme gau/
dere debeo. qꝛ instat xp̄i natal' dies in q̄ de
us oīm btītudo nr̄az assumpsit penaz. pr̄
oīm nr̄m infantiā. deꝰ suā creaturā. sūma
bonitas nr̄am miseriā. sūma potētia nr̄az
penā. sūma vita oīm mortē nr̄az. sūma sa
piētia nr̄am ignorātiā. gl'a dei pr̄is nostrā
ignominiā. q̄bꝫ ꝯg̃tulari optet. qꝛ corā d̄o
fratres meos nūc cerno. ideo seq̄ndo eos
sic gaudeo.

Gaudere debemꝰ de natiuitate domi/
ni nr̄i ih̄u xp̄i. Exemplū ij.

L Egit in libro petri cluniacen̄. q̄ ī
nocte natal' xp̄i cuidā deuoto mo
nacho vigilāti mox appuit beata
v̄go maria. filiū tenēdo in gremio ⁊ collu/
dentē cū eo. Cui filius. O mr̄ dulcissima:
q̄nta leticia est hodie hoībꝫ de natiuitate
mea. in q̄ vite innocētiā. doctrine affluēti/
am. miracl'oꝝ excellētiā. sacr̄oꝝ celestiū p̄/
eminētiā ⁊ abūdātiā secretoꝝ eis g̃tꝫ dedi
Sz ecōtra q̄nto dolore ⁊ īuidia nūc dya/
bolus cruciat ꝓbādo deū eē incarnatū et
vnitū nature illiꝰ quē prius deiecit. quez
etiā deijciendo ꝓbatur q̄ v̄tus mee incar
natiōis est inenarrabilis.

Infantia xp̄i liberat hoīem a tēptatōe

Exemplū iij.

Q Uidā clericꝰ necessitate coactus
btē v̄gini seip̄m deuouit ad religi
onis ingressū. q̄ religiōez fratꝝ p̄dicatoꝝ
ingressus de apostasia g̃uit tēptatꝰ est. Iō
adorauit imaginē infantie saluatorꝫ quaz
tenebat ī gremio btā v̄go. vt aut ꝯ tēpta/
mēta iuuaret. aut ꝯ g̃ues impugnatiōes
licētiā alteriꝰ religiōis daret. Et sic deuo
te deosculās pedes imaginis ꝓfusis lacri
mis tantā mentꝫ pacē ⁊ ꝯsolationē mox ē
exptus q̄ vsq̄z ad mortez in ordine firmit
ꝑseuerauit. ⁊ deo fidelit ꝑuiuit.

Mulieri apparuit xp̄s in specie pulcer/
rimi infantꝫ. Exemplū iiij.

Q Uedā deuota ꝑsona circa infanti
am dñi specialit afficiebat tpe na/
tiuitatis xp̄i. ⁊ rogauit dñm vt ei
onderet faciē puericie sue. Et ecce pꝰ ali/
q̄s dies ī eccl'ia more solito cōmorāti ⁊ o/
ranti astitit puer pulcerrimꝰ. a q̄ q̄siuit. si
sciret Aue maria. q̄ rn̄dit. p̄dic mihi. ⁊ fec̄
⁊ dicēte ea. bn̄dictꝰ fructꝰ ventrꝫ tui. tunc
dixit puer. Ego sum ille. et euanuit. Illa
iubilādo clamauit. Reuertere charissime
dulcissime amātissime puer. ⁊ sic ꝑ trigīta
dies nō cessabat vociferās. Die tricesimo
venit ih̄s dicens. Ego vocatus venio ad
te. Modo aūt tu venies post me ⁊ mecuz
ꝯregnes. q̄ sic iubilās felicit expirauit.

In discipulo de tempore.

Monial' facta fuit publica meretrix. q̄
postmodū inuocādo infantiā saluatoris
veniā obtinuit. Hoc q̄re ser. xi. E.

Capitulū de O.

Obedientia.

Obedientia p̄cellit ceteras v̄tutes in ce
lo. Exemplū i.

V Enerūt quattu
or frēs de scithi ad abbatē pam
bo vestiti pelliceis tunicꝫ. ⁊ indi
cauit vnusq̄sq̄z eoꝝ alteriꝰ v̄tutē nō p̄nte
eo de q̄ loq̄bat. Unꝰ nāq̄z ex eis ieiunabat
mltū. Aliꝰ v̄o nihil possidebat. Terciꝰ āt
hēbat pl'imā caritatē. De q̄rto v̄o dixerūt
q̄ vigintiduobꝫ annis ī obediētia maiori
ꝑmansisset. Rn̄dit eis abbas pābo. Dico
vob q̄ istiꝰ virtꝰ maior est q̄z ceteroruz. qꝛ

vnuſq̃ſq̃ veſtrū ꝑtute quā poſſidet volū/tatē ꝓpriā retinuit. hic aūt volūtatē ſuam abſcindens aliene volūtati ſe ſeruuz fecit. Tales enī veri ꝓfeſſores ſunt ſi vſq̃ ad fi/nē ita ꝑmanſerint. Hoc in vitaſpatrū.

Obediens ſuſcitauit mortuū.

Exemplum ij.

Duo frēs carnales venerūt in qđ/dā monaſteriū habitare. ⁊ vn⁹ ex ipis erat religioſus valde. alt⁹ ha/bens obedientiā valde grandē. Cū ḡ ab/bas ꝑcipet illi. ꝫ fac: ⁊ fecit. ⁊ iteꝝ. illō fac: ⁊ fecit. q̃ in ꝫ glorificabat in mōaſterio q̃ talē obediētiā hꝫet. Inuidit ei frater ei⁹ il le religioſus. ⁊ dixit intra ſeipm. Tēpta bo hūc frēm meū ſi hꝫ tantā obedientiaz ⁊ veniēs ad abbatē dicit. Trāſmitte frēm meū mecū. qm̄ neceſſari⁹ ſū ei⁹ ī q̃dā loco ⁊ dimiſit eū abbas. Cū ḡ pit ꝑficiſcerent volēs tēptare eū ⁊ veniſſent ad flumē in q̃ erat mlt̄itudo crocodilo⁹. dicit ei. Deſcē/de in fluuiū ⁊ trāſi. ⁊ deſcēdit ille. ⁊ venerūt crocodili ⁊ ceperūt ſugere corp⁹ eius et ei nō nocuerūt. Qđ cū illevidiſſet dixit ei. aſ cende de fluuio ⁊ eam⁹. ⁊ dū irēt inuenerūt corp⁹ mortuū iacēs in via. ⁊ dicit ei religi oſus. Si haberem⁹ aliq̃d ex veteribꝫ ve/ſtimentꝭ mitterem⁹ ſup illud. Cui frat di xit. Orem⁹ ſi forte ſuſcitet illū de⁹. ⁊ ſtāti/bus illis ī oro̅ne ſuſcitat⁹ eſt mortu⁹. Et laudauit ſe religioſus ille dicēs. ꝓpter re/ligionē meā ſuſcitat⁹ eſt. Manifeſtauit aūt de⁹ ꝑri in mōaſterio opa eoꝝ oīa. ⁊ q̃mad modū tēptauit frēm ſuuz in crocodilis. ⁊ qūo mortu⁹ ſurrexit. Et poſtq̃ venerūt i monaſteriū: dixit abbas ad illū religioſū q̃re ſic feciſti fratri tuo. ꝓſce qr ꝓ obedien entiā ſuā ſurrexit mortu⁹. Hec ī vitaſpa.

Obediētia ꝑcellit pegrinationē. ⁊ etiaz vitā ſolitariā. Exemplū iij.

Quidā bon⁹ hō q̃rebat viā tenden/tē ad patriā. ⁊ cogitabat in mente nō eſt meli⁹ q̃z vt mūdū fugiam. ⁊ manea in cluſorio. qđ ⁊ fecit. Uidētes au tē hoīes ei⁹ bonitatē ipm bñ paſcebāt. dū ibi eēt venit vox de celo dicēs. Aue paſte porce. Ille aduertēs q̃ hec vox eēt inſultā tis ei de q̃ete. exiēs de cluſorio dedit ſe ad pegrinationez q̃ete poſtpoſita. Ad quem vox. Salue pecus errans. Ille dixit. In cluſorio deo nō placeo. pegrinatio deo ñ eſt accepta. Ibo ḡ ad heremitas q̃ ſub o/bedientia viuētes volūtatez dei ꝑficiunt. Qui cū ibi eſſet venit ad eum vox dicens Salue fili obediētie imples volūtatē dei

Obedientia marci ſcriptoris.

Exemplū iij.

Quidam abbas habebat diſcipu/lū noīe marcū. cui⁹ obediētia erat magna. ⁊ ꝓpterea ſenex diligebat eū. Ha/bebat aūt ⁊ alios diſcipl'os q̃ ꝓtriſtabant iō q̃ pl⁹ illū diligeret. Poſtq̃z alq̃ ſenes ꝫ audierūt venerūt ad eū vt ei renūciarent. qz frēs q̃ cū eo erāt cōtriſtabant. Qz añq̃z illis aliq̃d fateret ipe cū illis ad ſingulozū cellas ꝑfect⁹. vnūquēq̃z noīe ꝓprio voca/uit dicēs. Egredere frater qm̄ op⁹ habeo tui. ⁊ nullus voluit egredi. Uenerūt aūt oēs ad cellā marci. ⁊ cū pulſaſſent oſtium vocauit abbas eū noīe ei⁹. Ille aūt mox vt audiuit ei⁹ vocē foꝝis egreſſus eſt. Et i greſſus abbas ad cellā ſuā qm̄ ſcriptoꝝ e/rat. q̃ſiuit quinternū quē ſcrib ebat. ⁊ iue/nit q̃ in q̃ hoza vocat⁹ eſt lr̄am quā facie/bat mediā dereliq̃t vt obediētiā ꝑficeret. Uñ illi alq̃ ſenes dixerūt ei. Jn ꝓfitate in q̃ntū tu diligꝭ eū ⁊ nos diligim⁹. qz et de⁹ eū ꝓpter ſuā obedientiā diligit plus.

Monachus ꝓpter obedientiā ꝑcipit p priū filiū in furnū. Exemplū v.

Quidā ſeculo renunciauit. ⁊ venit ad monaſteriū adducēs ſecū filiū ſuū puulū. Quē abbas tenens ſo/culabat dicēs pri. amas hūc. Rñdit. etiaz Iteꝝ dixit. Diligis hūc. rñdit. etiaz. Po/ſtea dixit illi abbas. Tolle ſi amas eum ⁊ mitte ī furnū ardentez. Et pr̄ ſu⁹ iactauit eū ī furnū. ⁊ ſtati fact⁹ eſt furn⁹ ſic̄ros. Et q̃ facto acq̃ſiuit ſibi gl'am ī tpe ſuo. quēad modū abraam pr̄iarcha. Hec ī vitaſpa.

Abbas reuocauit fratrē defunctū.

Exemplū vi.

Religioſus quidā noīe meingotz: vir ſimplex ⁊ bonus. Accidit aūt vt tactus infirmitate cum nimis torque/reꝫ inunct⁹ eſt. Inſtāte ꝙo tpe capituli ge/neral' abbas itur⁹ ad capitulum dixit ei. Frater meingotz non debes mori ſz ꝓpe ctab me. Rñdēte illo. ſi ī me fuerit faciam. Subiūxit abbas. Ego tibi ꝑcipio. Juit abbas ḡ ad capl'm ⁊ mozat⁹ ē diuti⁹. Reꝛ ſo itaq̃z eo ⁊ veniēte ad portā pulſata ē cā pana. Introgāte itaq̃z abbate cui pulſare tur dicebat fr̄ portari⁹ frī meingotz. rñdit

abbas. ego deberē ei loq̄ adhuc. festināsq̄ ad infirmatoriū ille expirauit. Et cū se inclinasset ad mortuuz alta voce clamauit. Frater meingotz. ⁊ non erat ī eo vox neq̄ sensus. Cūq̄ scd̄o idē nomē repetisset. dixit prior. Nolite vos fatigare: expirauit enī. Tūc abbas ad illi⁹ aurē se inclinans: dixit Ego tibi p̄ceperā ne morerer⁹ donec venirē. ⁊ iterꝫ p̄cipio tibi vt rn̄deas mihi. Ad qd̄ v̄bū ille q̄si de graui somno excitatus ocl̄os apuit ⁊ ingemuit. O pr̄ inq̄t q̄d fecisti. bn̄ erā: vt q̄d me reuocasti. Ubi inq̄t eras. At ille rn̄dit. In padiso reposita erat mihi sedes aurea sec⁹ pedes dn̄e nr̄e. ⁊ cū me reuocares venit dn̄s Isinhardus sacrista nr̄: trahensq̄ me de sede eadē dicebat. Nō hic sedebis. qꝛ inobedient̄ huc venisti. Reuertere ad abbatē. sicq̄ reuersus sum. Attn̄ ꝓmissuz est mihi q̄ eadē sedes mihi foret reseruanda. vbi eūdē Isinhardū vidi ī multa gloria. in cui⁹ pede apparuit macula: eo q̄ nobiscū existens inuit⁹ iuit ad laborē. Hec Cesarius.

Serpens fuit obediēs frī hortulano.

Exemplū vij.

ERat q̄daz magne vite ī mōasterio monach⁹ hortulan⁹. fur v̄o venire ꝯsueuerat ⁊ ꝑ sepem ascēdere. ⁊ occulte olera auferre. Cūq̄ ille mlta olera plantaret q̄ min⁹ inueniret. ⁊ alia pedib⁹ ꝯculcata. alia direpta ꝯspiceret. hortū circūiens inuenit iter vn̄ fur venire ꝯsueuerat. q̄ eūdē hortū ꝑambulās reppit etiā serpentez cui p̄cepit dicēs. Seq̄re me. q̄ ad aditum fur⁹ ꝑueniēs impauit serpenti dicēs. In noīe ih̄u p̄cipio tibi vt aditū istū custodias ⁊ furē ingredi nō ꝑmittas. Protin⁹ serpens se totū in itinere ī trāsuersuz tetēdit: ⁊ ad cellā monach⁹ redijt. Cūq̄ meridiano tpe cūcti q̄escerēt: more solito fur aduenit: sepē ascēdit. ⁊ dū in hortū pedē poneret vidit subito q̄ ꝓtensus serpēs clausisset viā. Et tremefact⁹ post semetip̄m cecidit. eiusq̄ pes ꝑ calciamētū in sude sepis inhesit. Sicq̄ vsq̄ hortulan⁹ rediret deorsum capite pependit. Cōsueta hora venit hortulan⁹. pendētē in sepe furē reppit serpenti autē dixit. grās ago deo. īpleuisti qd̄ iussi. recede mō. q̄ ilico abscessit. ad furē v̄o veniens ait. Quid ē frater. tradidit enī te de⁹ in manū meā. q̄re ī laborē monachoꝝ furtū totiēs facere p̄sumpsisti. Et h̄ dicēs pedē illi⁹ a sepe in q̄ inheserat soluit eūq̄ sine lesione deposuit. Cui dixit. seq̄re me. quē seq̄ntē se duxit ad hortū. aditū ⁊ olera q̄ furtim appetebat auferre cū magno gaudio p̄buit dicēs. vade post h̄ furtū nō facies: sz cū nc̄ce habes huc ad me īgredere. ⁊ q̄ tu cuz pc̄to laborabas tollere ego tibi volūtarie dabo. hec gre. ī dyal̄. li. i

Aqua fuit episcopo obediens.

Exemplū viij.

FLuui⁹ q̄dā q̄ iuxta muros ciuitatis fluebat. inundatiōe facta cursus sui alueū egressus ꝑ agros diffūdi cōsueuerat. ⁊ q̄q̄ sata ⁊ plātata reppiret euertere. Cūq̄ h̄ crebro fieret ⁊ maxīa eiusdez loci nc̄citas vrgeret dato studio opis eū ꝑ alia loca deriuare conati sūt. Sed q̄uis diuti⁹ laboratū fuisset a ꝓprio alueo deriuari nō potuit. Tūc ep̄s vir deuot⁹ rastꝫ sibi ꝑuulū fecit: ⁊ ad alueū flumīs accessit ⁊ añ orōni incubuit. atq̄ eidez fluuio p̄cipiens vt se seq̄ret̄ ꝑ loca q̄ ei visa sūt rastrū ꝑ terrā traxit. Quē mox relicto alueo proprio tota flumīs aq̄ secuta est. ita vt funditus locū ꝯsueti cursus desereret. ⁊ ibi sibi alueū vbi tracto ꝑ terrā rastro ep̄s signuz fecerat vendicaret. ⁊ queq̄ essent alimentis hoīm ꝓfutura sata vel plātata vltra n̄ lederet. Hec Gre. in dyal̄. li. iij.

Ignis fuit fratri oranti obediens.

Exemplū ix.

QUodā fratre in anglia lectore ⁊ p̄dicatore admoduz deuoto. in domo cuiusdā milit⁹ existente: subito succensus est ignis magn⁹ in domo in q̄ cenabāt Deficiēte aūt aq̄ ⁊ oī hūano ꝯsilio. et igne mag⁹ ac mag⁹ inualescēte: cū soci⁹ eius cū familia discurreret ⁊ clamaret. ip̄e ī orōem ꝓstrat⁹ ignē repulit ⁊ extinxit. ita vt nullū ei⁹ vestigiū apperet. Hoc aūt frater minime ostētans ad gl̄iam: nec celans ad edificationē scripsit magistro ordinis p̄dicatorū. nec alicui homini hoc dixit.

Pluuia non tetigit duos fratres in itinere.

Exemplū x.

DUo fratres ordinis p̄dicatorum dū mitterent̄ ad q̄ndā conuentū: ⁊ obedientiā hilariter adimplerēt ꝯtigit eos pluuie tempestate in via obumbrari. Quā expauescētes nimiuz ceperūt adinuicem dicere. forte nō acceptat deus obediētiā nr̄am. Dū g̊ nullū viderēt locū

ad quē diuertere possent. venit in mentez vni⁹ miraculū qđ fecerat dñs beato dñi/co. pluuiā ab eoz ei⁹ socio remouēdo. z ex/citat⁹ ī spem z ad oz̄oez ꝓuersus fec̄ signū crucꝭ ꝓtra tēpestatē imināt̄. z statī ad dex/trā z leuā se diuidēs ꝓmisit dñs eos abire ītactos q nec vna gutta cecidit sup eos cū viderēt ex vtraqz pte pluuiā mḡnā cadēt̄

Leena fuit discipulo obediens.

Exemplum xi.

Dicebāt scī seniozes de discipulo abbatꝭ pauli noīe iohes q haberz hūilitatē z ȳtutē obediēt̄ie. z etiā difficiles causas abbate sibi impante ī nllo ei peni/tus ꝓtradicerz sz nec murmuraret. Cum aūt necessari⁹ eēt ī mōasterio vtensilibus fim⁹ boū. misit eū abbas in ꝓmū vicuz vt q̄reret sibi fimū bouz. z cū celeritate af/ferret. Erat aūt ī illo loco mala bestia. s. le/ena. Statī aūt egressus p̄dict⁹ discipul⁹ ibat fm p̄ceptū abbatꝭ Cūqz ꝑgeret dixit abbati suo. Dñe pr̄ audiui q̄z plīmos di/cētes q ī illo loco mala bestia sit. Tūc se/nex q̄si iocularit dixit. Si venerit sup te tene. z alliga eā. z adduc eā tecū. Cū aūt p uenisset ad locū iā vespe instāte. egressa est leena z irruit sup eū. Ille aūt cōphendēs tenere eam voluit. Illa aūt excutiēs se de manib⁹ ei⁹ fugit. seq̄bat aūt ipaz dicēs. Ab/bas me⁹ p̄cepit vt alligē te z ꝓducā ad eū. Cōtinuo stetit leena z tenēs eā reuerteba tur ad mōasteriū Cū aūt tardarz ī itinere abbas nimis p eo sollicit⁹ tristabat ḡuit. Et ecce subito supuenit discipl⁹ eius te/nens ligatā leenā. Qđ cum vidisset senioz admirat⁹ valde gr̄as egit deo. Dixit autē discipl⁹. Ecce dñe sicut p̄cepisti adduxi leenā ligatā. Sz volēs senioz hūiliare spi/ritū ei⁹ dicit ei. Sicut tu insensibilis es. ita z insensibilē bestiā adduxisti. solue ḡ z dimitte eā vt vadat ad locuz suum. Hoc in vitas patrū.

Mulier q̄dā intrauit furnū ꝓtra phi/bitionē mariti. Exemplū xij.

Cum q̄daz vir recederet ab vxoze vadēs ad sct̄m iacobū. illa multū institit apud eū q ei aliq̄d p̄cipet qđ ob ei⁹ amoz̄ē vsqz ad aduētuz inuiola/biliter obseruaret. Qui post mltā instantiā dixit ei. nihil aliud peto a te nisi vt mane/as ī domo tua in pace. z deum p me ores. Cū aūt diceret z istaret q ei aliq̄d aliud p ciperet. q hec ipa eēt factura sine p̄cepto q̄ iā p̄cepisset. Tūc dixit ei. caueas amoze dei vt nō intres ī furnū ruinosuz z piculo sum q̄ est ī curia nr̄a. Cū aūt recessisset ce/pit cogitare q fortē marit⁹ ei⁹ ibi pecuni am int̄ lapides absc̄odisset. z intrās cepit remouere lapides. scrutās ibi si pecuniaz inueniret. Qđ cū faceret cecidit coopertura furni sup eā a q̄ lesa est z impotēs effecta. Cū aūt rediret vir ei⁹. z ipa ei moze solito non occurreret dicta est ei causa. Qui ait. ammodo saltē incredulitatē z inobedien/tiā sentiet. quā ipa z cetere mlieres hīt o/riginalit̄ ab eua prima mr̄e. q si de⁹ nō in hibuisset ei comedere fruct⁹ de ligno scien tie boni z mali fortassis nunqz gustasset.

Uxoz militꝭ intrauit paludē ꝓtra phi/bitionē viri sui. Exemplū xij.

Iles q̄dā in saxonia diues valde z potēs mīstralis dñi henrici du cis saxonie. Hic habebat vxoz nobilē z dilectā. Die igit̄ q̄dā cuz fmo ba/beret de culpa eue. cepit illa vt mos ē mu lierū eidē maledicere. z de incōstantia ani mi iudicare. eo q ꝓ modico pomo gule sue satisfaciēs tantꝭ penis ac miserijs om ne gen⁹ hūanū subdidisset. Cui maritus rñdit. Noli illā iudicare: tu fortē i tali ca/su fil̄e fecisses. Ego volo tibi aliq̄d p̄cipe qđ min⁹ est. z ppter amoz̄ē meū mīme po teris custodire illud. Rñdente illa. Quid est h mādatū. Ait miles. vt die illa q̄ bal/neata fuerꝭ paludē curie nr̄e ne ingrediarꝭ nudis pedib⁹. alijs ꝯo diebꝰ si libet itres. Erat enī aq̄ putrida z fimosa ex fordibus toti⁹ curie collecta. Illa subridēte z ꝓece pti trāsgressionē abhorrescente subiunxit miles. volo aūt penā addere. si fueris obe diens q̄draginta marchas argēti a me re/cipies. si aūt nō totidē mihi solues. z pla cuit ei. Ille ꝯo ipa ignorante secretos cu/stodes paludi adhibuit. Mira res. ab il/la hora matrona tā honesta z tā verecūda nunqz p curiā trāsire poterat nisi ad p̄di/ctā paludē respiceret. z q̄tiens balneabat de eadē palude temptabat Die ꝯo q̄dā ex iens balneū dixit pedisseq̄ sue. nisi ingressa fuero paludē hāc moziar. Statim succin gēs se: z cū circūspexisset z neminē videz comitāte ācilla ipa aq̄m fetidā vsqz ad ge/nua intrauit. z huc illucqz deābulādo bñ ꝓcupiscētie sue satisfecit. qđ statī nūciatū

est militi. Ille gaudēs mox vt eā vidit ait Quid est dña. fuistis ne hodie bñ balnea/ta. Rñdente fui. Adiecit. in dolio vl' in palude. Ad qd ꝟbū ꝯfusa tacuit. ꝯgnoscens suū excessuz ei nō latere. Tūc ille. Ubi est dña mea ꝯstātia vr̄a. obediētia vr̄a. iactā/tia vr̄a. Eua vili⁹ tēptata fuistis. tepidi⁹ restitistis. turpius cecidistis. reddite ḡ qd debetis. Et cū hec nō haberet ꝙ solueret. om̄ia vestimēta ei⁹ p̄ciosa tulit: ⁊ ꝑ diuersas ꝑsonas distribuit: sinens ꝑ aliqd tempus eam bene torqueri.

Quidā comedit alleū ꝯtra ꝓhibitionē

Exemplū xiiij.

Q Uidā tradidit castrū dñi sui cui⁹ fuit in castro ꝓcurator. qd castrū tradidit q̄busdā inimicꝫ dñi sui. q̄ venientes ceperūt castrū ⁊ interfecerūt oēs p̄ter illū q̄ tradiderat eis castrū. ⁊ erat illd ī dyocesi coloniensi. Ille traditor iuit ad ꝯfessionē: ⁊ est ei iniūcta pñia. recessit ⁊ illā nō seruauit. ⁊ iterꝫ redijt. Cui sacerdos. Hosti aliq̄d quod possis ꝓ pñia tua sustinere Rñdit ille. Nunq̄ꝫ alleū comedi vl' comedere potui. Et ait ꝯfessor. sit tibi ꝓ penitētia vt alleū nō comedas. Ille egressus allea tulit in horto. ⁊ temptat⁹ concupiuit. ⁊ illa cruda comedit. ⁊ non poterat prius bene preꝑata comedere.

In discipulo de tempore.

Quidaꝫ vidit q̄ttuor ordines in celo. ⁊ in obedientia viuentiū suꝑior fuit Hoc q̄re in discipulo de tꝑe. ꝟmone. lvi. C.

Itē moniales q̄dā iuerūt ad papā q̄bꝫ dedit pixideꝫ cū auicula inclusa. ⁊ p̄cepit eis ne aperirēt pixidē. Hoc q̄re ser. l. F.

Obsessus.

Frater q̄dā comedit carnes ⁊ dyabol⁹ intrauit in eū.

Exemplū xv.

F Rater q̄dā ordinis p̄dicatorū ad seruiēdū infirmis bononie posit⁹ carnes q̄ remanebāt interdū siñ licentia comedebat. Quodā aūt sero cū faceret a dyabolo corrept⁹ cepit fortit̄ ⁊ terribilit̄ clamare. Cōcurrētibꝫ igit̄ frībꝫ beat⁹ pr̄ dñic⁹ adueīt ⁊ ꝯpatiēs fratri q̄ ḡuit̄ vexabat̄ arguebat demonē q̄re corp⁹ frīs sui intrauerat Dixit aūt dyabol⁹. intraui in eū qꝛ meruit. Nā carnes infirmorū occulte ⁊ sine licētia comedebat ꝯtra ordīationē ꝯstitutionū tuaꝝ. Tūc btūs dñicus ait. Ego autoritate dei absoluo eū a pc̄to qd fecit. tibi aūt p̄cipio demō in noīe dñi nr̄i ihu xp̄i vt exeas ab eo: ⁊ āmodo nō vexes eū. ⁊ statim liberat⁹ est frater.

Cōuersus q̄dā bibit vinū sine licētia. ⁊ obsessus est.

Exemplū xvi.

I N cōuentu bononie ꝯtigit q̄ndaꝫ fratrē ꝯuersuꝫ subito a demōe vexari ḡuissime. Cōuersi ḡ surgētes qꝛ iā lectos intrauerāt vocauerūt mgr̄m suū. dehīc beatū dñicū q̄ tūc ī domo erat. q̄ mādauit eū ad eccl'iaꝫ deferri. quem vix decē frēs portare poterāt. In īgressu autē eccl'ie exufflans extinxit oēs lāpades vno flatu. Cū ḡ multꝫ modis demō eū vexaret dixit ei btūs dñic⁹. Adiuro te ꝑ xp̄um vt dicas q̄re vexas frēm istū. ⁊ qñ vl' qūo hic intrasti. Qui rñdit. vexo eū qꝛ meruit. bibit enī heri sine lñia in ciuitate vinū ⁊ sine signo crucꝫ. vñ tunc intraui in eū. īmo ip̄e me bibit cū vino Inter hec factū est signū ad matutinas. Et ait demon. āmodo hic remanere nō possum exq̄ surgūt capuciati ad deū laudādū. ⁊ recedēs dimisit frēm q̄si mortuū iacentē in terra. Frēs aūt tulerūt eū ad infirmariā ⁊ mane san⁹ surrexit nesciēs q̄d sibi accidisset Hoc aūt narrauit mihi q̄ interfuit.

Opera.

Exemplū oꝑandi habem⁹ in sole. ī terra. in formica ⁊ in gallo.

Exemplū xvij.

Q Uidā iuuenis req̄siuit a sene in morte ꝟbū edificatiōis. Cui ille. Fili respice ad solē. ad terrā. ad formicā ⁊ ad gallū. Nā sol ꝓpter qdcūq̄ꝫ ingratum cursuꝫ suū nō retardat: nec ab eis radios retrahit. īmo bñficiū charitatꝫ impendit. Sic nec tu ꝓpter cuiuscūq̄ꝫ ingratitudinē pietatꝫ oꝑa subtrahas nec ordinē charitatꝫ. Formica etiaꝫ grana meliora colligit de q̄bꝫ in hyeme viuit. Sic in hac vita salutꝫ oꝑa multiplica ne in morte penuriam ⁊ necessitatē patiaris. Terra licꝫ etiā ab oībꝫ ꝯculcet̄ cū magna intēperie et aduersis. ⁊ tñ oībꝫ creaturꝫ ꝓducit arbores ⁊ fructus vtiles. ⁊ sine retributiōe sepius eis reiterat ⁊ multiplicat ad necessitatem. Quarto attende ad gallū. q̄ alis se ꝟberās nequaq̄ꝫ horas noctꝫ obliuiscit̄. Cuꝫ igit̄ fili mi sil'ia facies thesaurū sapīe possideb̄ Hec in vita spatrū.

Occupatū in bonis dyabolus nō temptat.

Exemplū xviij.

Legit in vitaspatrũ ꝙ cuidam fratri data est gr̃a ꝙ videret q̃ fiebant ⁊ vidit dyabolũ stantẽ ad ostium celle cuiusdã fr̃is: nec volentẽ intrare q̃ꝫdiu erat occupat⁹ in bono. qñcũqꝫ aũt ab occupatiõe cessabat intrauit ⁊ eũ temptabat. Jõ dic̃ Hiero. Sp aliq̃d boni facito

Quidam petiuit orare pro se.

Exemplũ xix.

Quidam frater dixit sctõ Anthonio: ora ꝑ me pr̃. Qui rñdit. nec ego tui misereor nec de⁹: nisi ꝑ teip̃o sollicitus sis ⁊ orauer⁊ deũ. Hoc in vitaspatrũ.

Labor p̃sens nihil est respectu futuri.

Exemplũ xx.

Legit ĩ vitaspatrũ de q̃dã sctõ pr̃e q̃ suũ corp⁹ miserabilit̃ abstinendo: vigilãdo: vigilias ⁊ disciplinas freq̃nter sustinẽdo: ⁊ alia bona opa incessant faciendo affligebat: ⁊ tamẽ innocẽs erat. Ad quẽ venerũt frẽs ⁊ dixerũt. pr̃ q̃re sic miserabilit̃ occidis corp⁹ tuũ ⁊ ineptũ ad ꝓuitiũ dei reddis. Quib⁹ rñdit. O filij hoc facio: qꝛ ꝯsidero ꝙ tot⁹ labor quẽ ꝑ mille annos possem in hac vita pati. si tãdiu possem viuere nõ eẽt cõpabilis vni⁹ hore pene eterne reproboꝝ ⁊ dãnatoꝝ vel vnius hore gaudio btõꝝ. Vñ apl's. Nõ sũt ꝯdigne passiões hui⁹ tp̃is ad futurã gloriaꝫ. Aug. Tanta ẽ iocũditas lucis eterne ⁊c̃.

Opera bona ꝓpter vanã gloriã nõ sũt facienda.

Exemplũ xxi.

Tempore q̃dã mĩstralis q̃dã ducis bauarie defunct⁹ est. Nocte v̄o q̃dã castrũ in q̃ vxor ei⁹ erat sic concussum est vt terremot⁹ videret̃ fuisse. Et ecce ostia camere in q̃ illa iacebat aperta q̃dã gigante nigerrimo cũ scapul' impellẽte marit⁹ ei⁹ ingressus est. quẽ illa videns apud lectũ sedere fecit. inq̃rens de statu suo Cui ille rñdit. penis eternis dãnat⁹ sum Illa igit̃ nimis territa rñdit. Ostiũ nostꝝ oĩb⁹ ꝑegrinis ⁊ paupib⁹ patuit: ⁊ non prosunt vob̃ bñficia ista. At ille. Nihil mihi prosũt ad vitã eternã. eo ꝙ ex vana gloria nõ ex charitate a me facta sunt. Que cum plus interrogare vellet: ille ait Cõcessum est mihi tibi appere sed nõ licet hic diuti⁹ morari. qꝛ dyabolus foris stans expectat me. Si enĩ oĩa folia arboꝝ v̄terent̃ in linguas tormẽta mea exprimere nõ possent. Post hec euocat⁹ est ⁊ impulsu totũ ꝯcutitur castrũ: eiulat⁹ eius magn⁹ auditur. Ecce impleta sunt ĩ illo que scriptura loquitur. Potentes potenter tormentabũtur. Hec Cesarius.

In discipulo de tempore.

Pagan⁹ mercator q̃dam sepeliuit mortuũ ꝓpe mare iacentẽ. ideo bina vice liberat⁹ est a morte. Hoc quere in discipl'o de tp̃e. sermone. xcij. M.

Itẽ q̃dã orauit trigintaduob⁹ annis ꝑ anĩa pr̃is sui. ⁊ tñ semp ĩ peccato mortali fuit. Quere ꝓmone ibidẽ. xcij. O.

Oratio.

Quidam non potuit orare vnũ pater noster sine cogitationibus.

Exemplũ xxij.

Bernardus q̃dã vice iumẽto insidens cuidã rustico sic offerente se materia magna de cordis instabilitate in orõne ꝯq̃stus est. Qd̃ ille audiẽs mox eũ despexit. ⁊ in orõib⁹ cor firmuꝫ ⁊ stabile se hr̃e dixit. Volens aũt btũs bernard⁹ conuincere eũ dixit. Seq̃strare paulisp a nobis. ⁊ tota q̃ poter⁊ intentõe orõem dñicã inchoato. quã si sine aliq̃ cordis euagatione finire poter⁊ iumẽtũ meũ sine dubitatione habebis. Tu autez mihi in fide tua spondeas ꝙ si aliq̃d aliud ibidẽ cogitaueris ꝫ mihi nullaten⁹ celabis. Letat̃ ille ⁊ q̃si iumentũ lucratũ reputãs audacter secessit: ⁊ seip̃m recolligens orõem dñicã dicere incepit. vix orõem dimidiaꝫ expleuit ⁊ ecce importuna cogitatõ cordi suo se ingerit. vtinã ⁊ sellã hr̃e deberem cũ iumẽto Qd̃ ille aduertens ꝯsci⁹ ad bernarduꝫ reuertens. ⁊ q̃d in ip̃a orõne cogitauerit indicauit. ⁊ de se vt prius temere nõ p̃sumpsit amplius iudicare.

Quidam nolunt seip̃os iuuare.

Exemplũ xxiij.

Sunt miseri ⁊ pigri multi alienis suffragijs se volẽtes subleuare. sꝫ ip̃i manũ nõ apponũt in labore. sil'es sũt cuidã q̃drigario. cui cuꝫ q̃driga cecidisset ⁊ ip̃e sedens in luto a trãseuntib⁹ petijt ad iutoriũ. Quidã nobil' manũ extendẽs vt ip̃m iuuaret. sed cũ miser nec vellet surgere nec ad q̃drigã subleuandã manũ apponere: sed differebat recessit nobilis indignans dicẽs. Exq̃ tu miser non iuuas te. nec ego curã de te. sic facit xp̃s. Aug. Qui creauit te sine te. nõ iustificabit te sine te.

Bern. Cadit asina z est qui subleuet. pe/rit ania z nō est qui curet.

Meretrix q̄dā orauit p deuoto viro.

Exemplū xxiiij.

Quidā vir dei dixit cuidā meretri/ci. Ora deū p me. Que ꝓfisa ē de/misericordia dei eccl̄iaz ingressa amare fle/uit sua pēta añ beate virginis imaginē: z etiā p illo viro dei orabat. Tūc xps matri rīdit. Attende ad opus mirabile. qz pro meo amico orat inimica. Quinimo o fili. nunq̄d ꝓpter amicū pces inimice. Cui re spondit xps. ꝓpter mee matris iteruentio/nē tibi pēta dimittunt. vñ illa ꝓtrita z cō/fessa ammodo deo seruiuit.

Demones p̄sentāt diuersas imagines orantibus. Exemplū xxv.

Quodā tpe noctis demon in specie monachi ad ostiū cellule bti ma/charij pulsauit dicēs. Surge ab bas machari z eam⁹ ad collectaz vbi frēs ad vigiliā ꝓgregant. Sz ille gra dei reple tus falli nō potuit. intellexit enī dyaboli esse fallaciā z ait. O mendax z veritatis ini micus. Quid enī tibi ꝓsortij. q̄d societatis est cū collecta ꝓgregatiōe sctōz. Et ille ait latet ḡ te o machari q̄ sine nob nulla colle cta agit. nulla ꝓgregatio monachoz p̄fici tur. Ueni deniq̄z z videb opationē nr̄am Dixit aūt sctūs machari⁹. Impet tibi do mīn⁹ demon immūde. z uersus ad orā/nem a dño petijt vt sibi ꝑ oñderet si verū esset de q̄ gloriat⁹ est demō. Abijt ḡ ad col lectā vbi a frībus vigilie celebrabant. Et iteꝝ in orōne dñm depcabat vt ei ꝓtatez ꝓbi hui⁹ oñderet. Ecce vidit p totam ec/clesiā q̄si paruulos q̄sdā pueros ethiopes nigros discurrere huc atq̄z illuc. z velut vo lutando differri. Discurrētes aūt illi ethi opes singlis frībus i orōne posit⁹ atq̄z psal/lentibus illudebāt. z si cui de eis oculos duo bus digitul' cū p̄stissent stati dormitabat. Si cui in os immersissent digitū oscita/re eū faciebāt. Itē post psalmū cū ad orā/dū se pecissent frēs p̄currebāt singlos ite rū z añ aliū iacentē q̄dē in orōne q̄si mulie ris spēm ꝓtebant. Añ aliū q̄si edificantes aut portātes aliq̄d aut diuersa q̄q̄z agen/tes apparebāt. Et q̄cūq̄z demones illudē tes formassent hec orantiuz in cordis sui cogitatiōe ꝓsabant. Ab aliqbus tñ fratribus vbi aliq̄d boz agere cepissent q̄si violent⁹ repulsi p̄cipites deijciebant. ita vt nec sta re añ eos: nec trāsire auderēt. Alijs ꝓ su/per ceruices z in dorso ludebāt. Hec cum vidisset sctūs machari⁹ ingemuit ḡuiter z lacrimas pfundēs dixit. Respice dñe et ne sileas. neq̄z mitiger⁹ de⁹. sed exurge z di spergent inimici tui z fugiant a facie tua. qm̄ ania nr̄a replet illusionib⁹. Post orā/nē aūt examinādē veritatis gra seorsum e/uocatis singul' oibusq̄z frib⁹ añ q̄rū faciez viderat diuerso habitu demōes: z varijs imaginib⁹ ludētes. q̄rens ab eis si i ora/ne vel edificādi cogitatiōes habuerīt vel iter agendi. vl' alia diuersa q̄ vnicuiq̄z per demones imaginata viderat. z singli eoz ita ꝓfitebantur in corde suo: ita vidisse co gitatiōes sicut ille arguebat. Et tūc vere intellectū est q̄ oēs male z supflue ac vane cogitatiōes q̄s vel psalmodiaz vel somni orū aut etiā orōnū tpe vnusq̄sq̄z in corde suscepat illusione z instinctu demonū fiāt Hā q̄ ab hijs omī custodia p̄seruant in ti more z amore cor suuz. illi ethiopes tene/brosos z eas q̄s immittūt cogitatiōes re pellūt. Christo enī cōiuncta mens et p̄ci/pue in tpe orōnis intenta nihil maluz: ni/hilq̄z supfluū recipit. Hec in vitas patrū.

De orōne duoz fratrum.

Exemplū xxvi.

Legit q̄ duo fratres germani no/biles genere. sz vita z fide nobili/ores. videtes mltas fallacias dixerūt. Ec ce pater nr̄ dñs magn⁹ fuit in auro: huius z ancillis: z tñ mortu⁹ est. Eam⁹ nos z ser/uiam⁹ deo q̄ nobis hec dona ꝓfert q̄ non deficient Et iuerūt ad q̄ndā abbatē q̄ san ctus ab oib⁹ dicebat petētes ordinē. Sz ille cū fratrib⁹ hūs ꝓsiliū dixit eis vt irent ad heremū. z ibi vno anno manerēt: victū de opib⁹ manuū q̄rentes: volens eos in p posito examīare si p̄sisterēt. Qui hūiliter iussa cōplentes iuerūt ad locū eis ostēsuz z i magno feruore deuotōis illū annū exe gerūt. Post annū reduxit abbas ad mēo/riam illoz petitionē: z dixit. Uadā z vide bo si manserint. Et dū iuisset inuenit eos in horto laborātes. hūiliter eos salutauit z deuote receperūt eū. Et illa nocte mini/strabāt ei de hijs q̄ habebāt. Dixit eis ab/bas vt eū nō formidarēt: sed q̄dq̄d cōsue/uerant facerēt. Et ecce dū crederēt abbatē dormientē surgūt: z ꝑm suā ꝓsuetudinē de

uote orabant. Et post noctꝫ mediuꝫ vidit abbas seniorē lucentē sicut solē. ⁊ angelos descēdere ad eū ⁊ eleuare a terra sic alte vt vix posset eū abbas videre. Sup iuniorē vero vidit mltitudinē demonū descendere in specie vermiū. q̄ voluerūt intrare in os orantis. Ille cū planctu magno orauit donec oīs multitudo demonū recessit ab eo ⁊ angeli venirēt. ⁊ seniorē angeli ī locū pristinum posuerūt: et lux recessit. Facto mane festinauerūt ambo ad ꝯfessionem. ⁊ cognouit abbas ꝙ senior deuicerat potēter tēptamēta demonū. ac ꝓpter ipi⁹ ꝯtēplationeꝫ eleuabat̄ a terra vt recrearet̄ de auditu angelice armonie. Juuenis ꝟo adhuc nō vicerat sꝫ virilit̄ resistebat. et recepit eos in ꝯgregationē. q̄ deo ꝟuientes et multorū factores miraculoꝝ existētes q̄euerūt in dño. Sic nos resistam⁹ temptationibus.

Dyabolus extraxit quendā monachū de choro. Exemplū xxvij.

Erat q̄dā monachus in ordie sancti bñdicti. nō valēs in orōne ꝑsistere in choro. totiēs corrept⁹ ab abbate nō se emēdauit sꝫ semꝑ chorū exiuit. Et ait abbas. Nūq̄d videtꝫ q̄s extrahit monachū hūc ab orōne. Dixit ḡ sctūs bñdict⁹ pontiano abbati ⁊ mauro vt orarent deū vt eis reuelaret cām impedimēti Et post biduanas orōnes vidit sanctus maur⁹ abbas ꝙ dict⁹ monachus extrahebat̄ ꝑ fimbriā vestimēti ab aliq̄ paruo ⁊ nigro ethiope. Et finita orōne cū btūs benedict⁹ egrederet̄ ⁊ vidisset dictū monachū extra oratoriū vagari ꝑcussit eū virga. et extūc p̄fat⁹ monach⁹ in choro ꝑmansit.

Monach⁹ q̄dā sꝑ ī choro dormitabat. Exemplū xxviij.

Quidā monach⁹ q̄tienscūqꝫ orare vel psallere debebat mox dormitare cepit. qd̄ cū sepi⁹ ꝯfessus fuissꝫ cuidā viro discreto. ⁊ nec monitꝫ nec minis. neqꝫ ꝑ aliquā pñiam ab h̄ vicio corrigi possꝫ ꝯsiderās ꝯfessor hui⁹ dormitiōis op⁹ esse dyaboli iniūxit ei ꝓ pñia ⁊ ꝓ oīb⁹ pctīs suis. vt in tꝑe psalmodie ⁊ ī oīb⁹ horꝫ dormiret. Mira res. ab illa hora q̄ hmōi p̄ceptū pro pñia accepit. neqꝫ dormitare neqꝫ dormire ī orōe potuit. ⁊ tēptatio dyaboli cessauit.

Orō vincit temptatiōes demonū.

Exemplū xxix.

Quidā necromātici btō anthonio inuidētes miserūt ad cellā ei⁹ mltos demōes adiuratos. q̄ cū irruerūt ī eū ei diuersas turpes imagines ⁊ malas cogitatiōes intulerūt. q̄s oēs btūs anthonius ꝟtute sctē crucꝫ ⁊ orōis amouebat. ⁊ nihil in eū p̄ualētes ꝯfusi sunt reuersi ad necromāticos. dicētes. nihil se posse ꝓficere. sꝫ suis orōib⁹ nos oēs repulit. Quo audito necromātici ad btm̄ anthoniū venerūt ⁊ veritatē ꝯfitētes ad fidē sūt ꝯuersi.

Religiosi impetrauerūt desperato hoī ꝯtritionē. Exemplū xxx.

Cuius q̄dā q̄ fuit aduocat⁹ ⁊ mlta mala fecerat ꝟuis dei ⁊ subditꝫ suis. Tandē ꝑcussus infirmitate cepit desperare. Sꝫ vxor ei⁹ q̄ fuit mlier deuota ad religiosos ꝑgens rogauit eos vt rogarēt deū vt viro suo dignaret̄ verā cōtritionē dare vt nō desperaret de dei misericordia. Qui dū orōes ad deū emisissent subito hō ille mutat⁹ est. ⁊ in media nocte cepit clamare ⁊ vocare ꝯfessoreꝫ. ⁊ sic vxor intellexit ꝙ ꝑ orōnes fuerat mutat⁹ tam subito ꝙ post ꝯfessionē suā statū suū ī melius cōmutauit.

Cōmunis oratio liberat hoīem a temptatione. Exemplū xxxi.

Quidā temptabat̄ duodecim ānis pessimis ⁊ luxuriosis cogitatiōibus. q̄ petiuit cōmunē orōeꝫ fieri ꝓ eo in fine p̄dicatiōis. ⁊ sic cōmūis orō liberauit euꝫ. Unde Hiero. Impossibile ē p̄ces multoꝝ nō exaudiri.

In discipulo de tempore.

Monach⁹ q̄dā in extremis datus fuit draconi. ⁊ frēs orauerūt ꝓ eo. et sic fugat⁹ est draco. ⁊ ille postmoduꝫ religiose vixit. Hoc q̄re ī discipl'o de tꝑe. ser. cxxi. Q.

Itē q̄dā delectabat̄ in pctīs. ḡ orō sibi nō ꝓfecit quaꝫ ꝓ eo fecit heremita. sermōe lxv. S.

Capitulū de P.

Patientia.

Tribulatio cū patientia saluat hoīem i. Exemplū

Widaꝫ frater

Qreq̄siuit senē vt ei diceret aliq̄d qd̄ custodiēdo saluaretur Cui senex. Tribulatio cū patiētia multū valet ad salutē anīe. qꝛ tenebras mētis il

luminat. duriciã cordis ⁊ peccati mollificat. vitã roborat in bonis ⁊ feces pctĩ excludit. Et sicut ignis cõseruat in lucerna sic virtutes ꝓseruantur in patientia. Hec in vitaspatrũ.

Humilis semp est patiens.

Exemplũ ij.

Quodã tpe frẽs ꝓbantes si senior agathon vere hũilitatẽ sciẽtiã haberet obiecerẽt ei multa pẽta dicẽtes. Ut scandalisarẽt in te pr̃ q̃ ꝓpter superbiã tuam alios despicis ⁊ non curas habere fratribꝫ. Et dicũt q̃dam q̃ sis fornicator. Qui rñdit hec oĩa esse in eo. Et ꝓcidẽs rogauit eos vt deũ orarẽt ꝓ eo vt indulgerẽt ei. At illi rñderũt. Etiã q̃dã affirmãt te esse hereticũ. Qui statĩ ait. Licet ĩ alĩs nostrꝫ sim: tñ hereticꝰ nõ sum. Tũc fratres prosternẽtes se rogabãt eũ vt diceret cur de alĩs obiectis sibi nõ fuisset cõmotꝰ. ꝙ respondit Prior ꝓpter hũilitatẽ sustinui: vt me ꝓtorẽ esse sciretꝫ. qz hũiliatio ẽ magna salus aĩe. qm̃ ibs vt nob hũilitatꝫ ꝓberꝫ exemplũ mlta sustinuit opprobria ꝙz heresim nõ potui sustinere. quia sepat a deo ⁊ dyabolo ꝓiũgit. Hec ĩ vitaspatrũ.

Monachꝰ q̃dã ꝓbuit philosophis aliam maxillã. Exemplũ iij.

Aliq philosophi voluerũt ꝓbare monachos. ⁊ dixerũt ꝟni. tu monache male senex veni huc. Ille vero cursim venit. ⁊ ceperũt ei alapas dare. Ille aũt ꝓuertit eis aliã maxillã. Stantiq phi surrexerũt ⁊ adorauerũt eũ dicentes. Quid ẽ qꝺ plus facitꝫ nob in solitudine ista. Ieiunatꝫ ⁊ nos ieiunamꝰ. castigatꝫ corpa ⁊ nos castigamꝰ Sꝫ ⁊ q̃dq̃d vos facitꝫ nos facimꝰ. q̃d ꝟos facitꝫ plus nobis sedẽtes ĩ heremo. Rñdit ei senex. in gra dei speramꝰ nos. ⁊ mẽtẽ nr̃am custodimus. Et illi phi edificati dimiserũt eũ

De patientia socratis philosophi.

Exemplũ iiij.

Refert hieronymus q̃ cũ socrates duas hñs vxores multas ex rixis eaꝝ molestias pateret. q̃dã die ipm fugere cõpulerũt. Cũq sederet in q̃dam loco vna ex eis vroribꝫ multis ipm ꝟbis priusquã obiurgãs. deinde locũ q̃ndã superiorẽ ascẽdens immũdũ liq̃ supra caput eiꝰ effudit. At iste caput suũ tergẽs. Sciebã ĩq̃t q̃ post ista tonitrua seq̃ret ⁊ pluuia. Cuꝫ discipulus suꝰ q̃reret ab eo q̃re mulierẽ tam acerbã nõ abiiceret. iõ ĩq̃t talẽ domi sustinere assuesco ⁊ exercitor vt ceteroꝝ forꝫ petulantiã ⁊ iniuriã facilĩ⁹ feram.

De patientia Libertini monachi.

Exemplum v.

Abbas ꝑtra venerabilẽ libertinuꝫ in gnẽ iracũdiã exarsit. ita vt euꝫ manibꝫ cederet. ⁊ qz ꝟgã q̃ eũ ferire posset mĩme inueĩt. cõphenso scabello subpedaneo ei caput ⁊ faciẽ tutũdit. totũq vultuꝫ illiꝰ tumentẽ ⁊ liuidũ reddidit. Qui vehemẽter cesus ad stratũ suũ tacitus recessit. Die ꝟo altera ꝓ vtilitate eccl̃ie erat exiturus. Expletꝫ igiĩ hymnis matutinalibus ad lectũ venit abbatꝫ. orõem sibi hũiliter petiit. Sciensq ille q̃ntũcũq diligereꝰ ꝓ iniuria quã ingesserat recedere eũ velle de monasterio putabat. itaq dicẽs. vbi vis ire. Cui ille rñdit. monasterĩ causa cõstituta est pr̃ quã declinare neõ. qz hesterna die me hodie iturũ ꝓmisi. ⁊ illic ire dispono. Tũc ille ꝓsiderãs asperitatẽ ⁊ duriciã ꝓpriã. ⁊ hũilitatẽ atq mãsuetudinẽ libertini. ex lecto psilijt. pedes libertini tenuit se peccasse. seq reũ esse testatꝰ est. Ille econtra libertinꝰ se in terrã prosternẽs eidẽ ante pedes ꝓuolutꝰ. sue culpe nõ illius, seuicie referebat qõ ꝓtulerat. Sicq factuꝫ est vt ad magnã mãsuetudiẽ ꝓduceret pr̃. ⁊ humilitas discipli mgra fieret mgri. Cunq ad ꝓstitutionẽ cãe regressus fuisset multi viri nobiles q̃valde eũ semp bonorabant vehementer admirati sollicite req̃rebant. Quidnãꝫ esset q̃ tam tumentẽ ⁊ liuidaꝫ faciẽ hr̃et. Quibꝫ ille dicebat. hesterno die sero pctis meis exigẽtibꝫ in scabello subpedaneo impegi. atq hec ꝓtuli. Sic virsctus Iuans in pectore honorẽ veritatꝫ: et magistri nec patrꝫ ꝓdebat viciũ nec falsitatis incurrebat peccatũ. Hec Greg. in dyal. li. i. c. ij.

Machabeus fuit infamatꝰ de impgnatione puelle. Exemplũ vi.

Eatus machariꝰ de semetipo referebat dicẽs. Dũ essem iuuenis: ⁊ dũ in cella residerẽ inuitũ me tenentes clericũ ordinauerũt. Cũ aũt nolẽs hic esse: ad vicũ alterũ effugissem. ⁊ quidã secularis religiosus mihi de ope meo vendito ministraret. ꝓtigit q̃ndam ꝟginem a quodã iuuene in vicino habitantẽ ꝓ stu-

prum ventrꝫ on⁹ accipe. Que dñ̃ a q̃ fuiſ/
ſet oppſſa req̃reretur. dixit Anachoreta il
le ꝟ facin⁹ in me ppetrauit. Egreſſi g̃ pa/
rentes puelle ꝛ cõphendẽtes me ſuſpẽde/
rũt ad collũ meũ vaſa fictilia. ꝛ p ſingl'as
ſemitas circũducebãt me. cede mactãtes
atq; inſup vocib⁹ inſultãtes. hic mõach⁹
filie nr̃e vim itulit. Cũq; me vſq; ad mor
tẽ fuſtib⁹ pene mulctaſſent. q̃dã ex ſenioꝛi/
bus dixit ad eos. Uſq; quo hũc pegrinuꝫ
monachũ cede mactaꝫ. Sꝫ ꝛ miniſtranti
mihi ſequẽti. ac ruboꝛe ſuffuſo iiu rias ir/
rogabãt: dicentes ei. Ecce q̃d fecit hic p q̃
teſtimoniũ phibeas. Parentes aũt puelle
dixerũt. Nulla hũc rõne dimittam⁹ niſi
p alimẽtis puelle pſtãdis aliq̃s p ipo fide
iuſſoꝛ acceſſerit. Qui cũ miniſtrãti innuiſ
ſem interpoſita fide me ſuſcepit. Itaq; re
uerſus in cellulã meã in qua certaſ inueni
ſpoꝛtellas. ꝓtribui ei. vt venditꝫ victũ cõ/
iugi miſtraret. Dicebam aũt in anio meo
Ecce machari inueniſti tibi vxoꝛẽ. neceſ/
ſe eſt g̃ ampli⁹ laboꝛare vt valeas eaꝫ enu/
trire. ꝛ tã diebꝫ q̃ noctib⁹ opabar vt ei vi/
ctũ q̃tidie miſtrarẽ. Sꝫ q̃ illi miſerrime
tps aduenit vt pareret. plib⁹ diebꝫ crucia
ta parere nõ potuit. Que cũ q̃d res eẽt re/
q̃rerek Rñdit. Quoniã anachoꝛete illi cãꝫ
nõ hñti crimẽ impoſui. Hã ꝛ vicinus ille
inuenis me cõpreſſit. Qõ cũ ille q̃ miſtra/
bat mihi audiuiſſet. gaudio replet⁹ adue
nit dicẽs. Infelix illa puella priuſq; fate/
rek q̃ tibi calumniã fruſtra ꝓteruit parere
nullaten⁹ potuit. ꝛ oẽs vicini volũt veni/
re ad te ꝓmiſſi veniã petere cupiẽtes. Qui
g̃ ꝓg̃ſcens ne me ipi hoies moleſtarẽt feſti
nus abſcedẽs in hũc locũ gueni. Et hec ẽ
mihi cã in iſtꝫ locꝫ aduẽt⁹. Hoc vitaſpa.

De patiẽtia marine virginis.

Exemplũ vij.

Quidã ſecularꝫ hñs vnicã puellaꝫ:
cõmẽdauit eã cuidã pareti ſuo ꝛ ĩ
greſſus ẽ monaſteriũ. Qui cũ aliq̃n recoꝛ/
darek filie ſue cõtriſtari cepit intra ſe. Qõ
pcipiens abbas dixit ei. Quid babes frat
q̃ ita triſte ambulas. Qui pcidens ad pe/
des ei⁹ cũ lacrimiſ dicebat ei. Habeo vnũ
filiũ in ciuitate quẽ reliq̃ puulũ. ꝛ recoꝛda
tus affligoꝛ ppt eũ. ꝛ nõ indicauit ei q̃ pu
ella eſſet. Uñ inq̃t abbas. adduc eũ huc te
cũ. Qõ cũ feciſſet. illaꝫ q̃ vocabak marina
vocauit marinũ. Monuitq; pr̃ eã ne ali/
q̃s cognoſceret myſteriũ ſuũ. vt ſibi ab in
ſidiꝫs dyaboli caueret Dñ aũt eẽt. xvij. an
noꝛũ. tũc moꝛtu⁹ eſt pr̃ ſu⁹. Et ipa ſola re
licta ab oĩb⁹ amabak. Qui cõmiſſuꝫ eſt ſe/
qui currũ mõaſterij. ꝛ freq̃nter vꝛgente no
cte in q̃dã pandocio pnoctauit. Pandoꝛ
aũt hẽbat filiã ꝟginẽ q̃ a q̃dã milite eſt im/
pgnata. ꝛ dixit ſe eẽ a frẽ marino impgna/
tã. Req̃ſit⁹ g̃ frater marin⁹ ab abbate vꝛ
ꝟ ſcelus ppetraſſet. Ingemiſcens ait. pec
caui. pñiaꝫ agã. oꝛa p me. Qui iratus ab/
bas añ monaſteriũ eũ iactauit. q̃ añ foꝛes
monaſterij iacuit ĩ terra in pñia ſe affligẽs
ꝛ ingrediẽtib⁹ frib⁹ poſtulabat ſibi panis
buccellã dari. Pandoc̃ ꝛo filia pepit fili/
um ꝛ ablactauit. quez mr̃ puelle poꝛtauit
marino añ monaſteriũ. Quẽ ꝟgo ſcẽ ſu/
ſcipiens de buccella panis quã ab ingre/
dientib⁹ ſuſcepit alienũ filiũ tanq̃ ppriuꝫ
nutriuit. Poſtea frẽs cõpũcti vir obtinu
erũt vt abbas frẽm marinũ ad veniã ſuſci
peret. qz iã q̃nq; annis añ ianuã iacuerat.
Qui pcepit abbas vt oĩa vilia officia face
ret: ꝛ vt oĩbus ſuiret. Que oĩa deuote im
plens poſt modicũ obdoꝛmiuit in domi/
no. Qõ abbas audiẽs ait. Uidete q̃le pec
catũ ſuũ fuit q̃ veniã nõ meruit. ipm ei le/
uate ꝛ longe a monaſterio ſepelite. Cũq;
euꝫ leuarẽt cognito qz mr̃ier eẽt. tũdentes
ſe clamabãt. q̃ talꝫ ꝓuerſatiõis ꝛ pñie mu
lier iniuſte ab eis fuerit afflicta. Abbaſ q̃ꝫ
videns q̃ mr̃ier eẽt cecidit in terrã ꝛ pcuꝛ
ebat caput ſuũ. poſtulãs ab ea veniã. iuſ/
ſitq; coꝛp⁹ ei⁹ poni in eccl'ia in oꝛatoꝛiuꝫ.
Eadẽ die puella arrepta a demõe veꝛt ad
monaſteriũ ꝓfitebaꝫ de q̃ ꝓcepat. Septi/
ma die liberata eſt a demonio in oꝛatoꝛio
vbi vſq; mõ meritꝫ ꝟginis marine de⁹ mꝛ
ta miracula opak. Hec in vitaſpatrũ.

Machario impoſitũ eſt furtum.

Exemplũ viij.

Legik in collationib⁹ patrũ de ma
chario: q̃ cũ eẽt iuuenis ꝛ gratio/
ſus. q̃dã ei inuidẽs intrãs in ei⁹ cellã libꝛ
ſuũ abſcõdit ſub lecto beati macharij Et
poſtea in eccl'ia fecit denũciari Et cum in
iunctũ eẽt tribꝫ fratribꝫ vt irẽt p cellas ꝛ q̃
rerent ſi eũ inuenirẽt: inuenerũt eũ abſcõ/
ditũ ſub lecto beati macharij. Ipe aũt ni/
hil ꝓſci⁹ ſibi. obtulit ſe ad penã ꝛ peniten/
tiã p furto hũiliter agendã. Qui cũ pſtra/
tus fuiſſet ille q̃ libꝛũ abſcõderat arrept⁹

a dyabolo. suā maliciā ⁊ macharij innocē
tiam alijs denūciauit. Orante ꝑ eo beato
machario est a demone liberatus. Hec in
vitaspatrū.

Quidā destruxit caules duobꝫ fratribꝫ

Exemplū ix.

Erant duo frēs monachi ꝑiter in
cellula cōmorātes. q̄rū hūilitatez
⁊ patientiā etiā mlti de sctīs p̄ribꝫ collau/
dabant. Audiens q̄dā sctūs vir volēs ꝓ/
bare si verā ꝑfectāq̄ charitatem hr̄ent ac
humilitatē. venit ad visitandū eos. Cun
q̄ cū gaudio suscepissent eū ⁊ ex more cō/
plessent orōnes ⁊ psalmodiā: egressus fo/
ris cellulā vidit paruū hortū vbi sibi ole/
ra faciebant. Appr̄hensoq̄ bacculo cū to/
to impetu cepit oīa olera cedendo ꝯfrin/
gere ita vt nihil oīno remaneret. Uidētes
aūt supradicti frēs nihil penitꝰ dixerunt:
sed nec vultū tristē nec turbatū habentes
Rursus ingressi cellulā vesꝑtinas orōnes
cōplendo adorātes eū dixerūt. Si p̄cipis
dn̄e ibimus. ⁊ eū q̄ remansit caulē coquē/
tes gustabimꝰ. q̄ iam hora est vt cibū su/
mamꝰ. Tūc senior adorauit eos dicens.
Gratias ago saluatori nr̄o ih̄u xp̄o. q̄ vi/
deo spūm sctm̄ req̄escere in vob̄. Etiā hor
tor ac moneo vos frēs charissimi vt vsq̄
in finē custodiatꝫ sancte hūilitatis ⁊ pati/
entie v̄tutē. vt ip̄a in regno celesti vos sub
limes ⁊ magnos in ꝯspectu dn̄i faciat ap/
parere in secl̄a secl̄oꝝ. Hec in vitaspatrū.

Quidaꝫ plus ponderauit pctm̄ ꝓximi
q̄ dānū ꝓpriū. Exemplū x.

Stephanꝰ ꝑuus dei cū die quadā
messem quā manu ꝓpria seuit de
cisam ad areaꝫ deduxisset. nihilq̄
aliud cū discipulis suis ad totiꝰ anni sti/
pendiū hr̄et. q̄dā malignitate cōmotꝰ eā
vbi erat incēdit. Qd̄ q̄dā videns nūciauit
ei: et cōpatiendo addidit di. Ue ve pr̄. q̄d
ꝯtigit tibi. Cui statim vultu ac mēte pla/
cita rn̄dit. Ue ve q̄d ꝯtigit illi qui h̄ fecit.
Nā q̄d mihi ꝯtigit. q̄si nihil reputās dā/
nū suū sed pctm̄ illiꝰ. Hec Gregoriꝰ.

Quidā dedit flagellū raptoribꝫ.

Exemplum xi.

Exercitus gothoꝝ obuiuꝫ habens
libertinū virū sanctū dei sedentez
in caballo. quo de caballo eiecto caballuꝫ
educūt. Quibꝫ vir dei flagellū etiaꝫ obtu/
lit dicens. Tollite h̄ vt iumentuꝫ ducere
valeatꝫ. Illis recedētibꝫ ⁊ calcaribꝫ equū
impetentes vltra ꝓcedere non valentes.
crediderūt q̄ h̄ ꝓpter rapinā quā viro dei
fecerūt acciderat caballuꝫ ei restituerunt.
Quo facto libere recesserūt. Hec Greg.

Fures obliti sunt sacculum.

Exemplū xij.

Venerūt aliqn̄ latrones in mona/
steriū cuiusdā senis. ⁊ dixer̄t. om/
nia q̄ in tua cella sunt tollere veni
mus. Et rn̄dit eis. Quātū vob̄ videt̄ filij
tollite. Tulerūt g̊ q̄cunq̄ inuenerūt in cel
la ⁊ abierūt. obliti sunt sacculū q̄ tūc erat
abscondit⁹ in cella. Senex vero secut⁹ est
eos: clamans post eos dicēs. Filij tollite
qd̄ obliti estis in cella. Illi vero admiran
tes patientiā eiꝰ reuocati ad pn̄iam resti/
tuerūt ei omnia dicentes. Hic est vere ho
mo dei.

Miles quidā vidit signa Job ī corpo
re suo. Exemplū xiij.

Erat q̄dā miles in saxonia xp̄ianꝰ
noīe: sed tyrānus actiōe. hic cum
die quadā vestibꝫ nouis atq̄ scar
laticis indutꝰ in via eq̄taret rusticuꝫ cum
curru obuiā habuit. Cūq̄ vestimēta eius
ex rotaꝝ impulsu aspergerent̄: ip̄e vtpote
miles suꝑbꝫ cōmotus valde: extracto gla
dio homī pedem amputauit. Qui postea
deo miserāte de pctīs suis doluit: ⁊ in do/
mo q̄dā cistercien̄. ordinis habitū regl̄arē
suscepit. Nō multū post grauē incidēs ī/
firmitatē cū q̄tidie a se mala ꝯmissa d̄plā
geret. ⁊ maxime abscisionē iā dicti pedis:
infirmario se ꝯsolāti dicēs. nō potero ꝯso
lari nisi videro signa iob in corpe meo Et
ecce post dies paucos cicatricez ad instar
fili coccinei ꝯtēplatꝰ est circa talū suū ī eo
dez loco vbi amputauerat pedem rustico
Qui paulatim cepit cōputrescere. ita scꝫ
vt vermes de eo scaturirēt. Tūc repletus
gaudio ait. modo de venia spero. q̄ signa
Job in corpe meo video. Sicq̄ in multa
cordis ꝯtritiōe atq̄ in gr̄aꝝactōe morbo
inualescēte spūm reddidit. Hec Cesariꝰ.

Exemplū xiiij.

Mulier q̄dā habuit ancillam bonā. ⁊
postmodū petiuit ab ep̄o aliā q̄ fuit litigi
osa. ⁊ ista plus placuit sibi ꝓpter merituꝫ
patientie. Req̄re in discipulo de tp̄e ꝑmo
ne. lxvij. C. Exemplū xv.

Item v̄go casta multa bona op̄a fecit.

⁊ angelus dixit ei. ꝓpter impatiẽtiaꝫ tuaꝫ dãnaberis. q̃ postmodũ patiens facta est. vbi sup̃. clij. T. Impatientia.

Domina iracunda quedaꝫ habuit ancillã probã: cui xp̃s p̃dicauit.

Exemplũ xvi

Domina q̃dã freq̃nter audiuit sermones. ⁊ qñ ad domũ redijt d̃ ecclesia. tũc freq̃nter fuit impatiẽtissima cũ ancilla sua q̃ erat satis deuota: et litigabat cũ ea: ⁊ maledixit ei. etiã ꝓ re minima. ⁊ etiã qñq̃ sine oĩ cã. Et ãcilla vna vice petiuit dñam vt ꝑmitteret eã etiã trãsire ad eccl'iam ⁊ audire ꝟbũ dei. qꝛ famosus p̃dicatoꝛ habebat illo die p̃dicare. Et dña irato anĩo dixit. maneas ĩ domo. Et cũ mãsisset in domo ⁊ magnũ affectuꝫ ad ꝟbũ dei habuisset. in coq̃na oꝛauit dicẽs. Dñe ih̃u xp̃e doce me facere volũtatẽ tuã. ⁊ statim xp̃s apparuit dicẽs. quid cupis. Rñdit. libent' audirẽ ꝟbũ dei. Et xp̃s incepit p̃dicare ei dicens. Serua hec tria et saluaberis. In maledictiõibꝫ tace. ĩ tribulationibꝫ ⁊ aduersitatibꝫ sis patiens. noli reddere malũ ꝓ malo. sꝫ bonũ ꝓ malo. Respondit ip̃a. libent' faciã Et sic xp̃s euanuit. Et dũ dña iteꝝ de eccl'ia redijt statiꝫ ei maledixit. ⁊ ancilla tacuit nec vnũ ꝟbũ ei rñdit. Tũc dña ampli⁹ mota cepit ꝑcutere ancillã. Et ancilla dixit ad seip̃aꝫ. ĩ passionibꝫ sis patiẽs. Dña dixit. q̃d loq̃rꝫ. ancilla rñdit. Melius ꝟuaui ꝟmonẽ hodiernũ factũ mihi q̃ꝫ vos plures ꝟmones q̃s ꝑ annũ audiuistis. nec vos in aliq̃ emẽdastꝫ Et ancilla indicauit dñe sue oĩa sibi facta ⁊ qũo xp̃s ei p̃dicauit. Quẽ ꝟmonẽ ip̃a vsq̃ in finẽ vite sue velit diligent' obseruare ⁊ se ꝟm doctrinã illaꝫ regere. Quo audito dña in seip̃aꝫ reuersa. postmodũ semꝑ patiens est effecta.

Litigiosus misere obijt.

Exemplũ xvij.

Quidã a iuuẽtute fuit litigiosus ⁊ furibũdus vt nec ꝑentes ꝓprios sustineret q̃escere. sed cũ oĩbꝫ in domo ⁊ extra domũ discoꝛdabat. Qui g̃uit' infirmatus est ⁊ in agone moꝛtꝫ posit⁹. sumptꝫ ecclesiasticꝫ sacramentꝫ indigne: subito ĩter man⁹ astantiũ clamãs hoꝛribiliter dixit. Surgite oẽs. arma accipite ⁊ iuuate me. qꝛ om̃es q̃s turbaui opponunt se mihi: ⁊ conantur me occidere. Nec moꝛa. euersis terribiliter ocul' clamãdo miserabilit' expirauit. Hec Guil'.

Rustici litigiosi.

Exemplũ xviij.

Due generatiões rusticoꝝ moꝛtales inimicicias ad inuiceꝫ exercebant. Et hẽbant duo capita. duos. s. rusticos nimis elatos q̃ semꝑ noua bella suscitabant nullã pacẽ fieri ꝑmittẽtes. Diuĩo g̃ nutu factũ est vt ambo vno die moꝛerẽtur. ⁊ qꝛ de vna erãt parrochia. sicut placuit dño ꝑ illos dissensiõis maluꝫ oñdere voluit. ⁊ q̃nte pene subijciant' auctoꝛes discoꝛdie. Mira res ⁊ inaudita cunctꝫ q̃ aderant vidẽtibꝫ coꝛpa eoꝝ doꝛsa verterunt ⁊ inuicẽ in sepulcro capitibꝫ calcibꝫ ip̃isq̃ doꝛsis tã impetuose collidentibꝫ vt caballos indomitos estimares. Mox vnuꝫ extrahẽtes remoti⁹ in alio tumulo sepelier̃t Et facta est rixa eoꝝ moꝛtuoꝝ cã pacis et ꝯcoꝛdie viuoꝝ. Hec Cesari⁹.

In discipulo de tempoꝛe.

Archidyaconi aureliañ. dispensatoꝛ ex magna impatiẽtia cõmẽdauit se demonibus. ⁊ eadẽ die miserabilit' obijt. h̃ q̃re ĩ discipulo de tp̃e ꝟmone. xxx. F.

Itẽ q̃dã ex impatientia sua dixit ad famulũ suũ. veni dyabole extrahe mihi calceos. ꝟmone. xxxiij. S.

Itẽ infirm⁹ q̃dã dixit ĩ infirmitate sua ex magna impatiẽtia. O deus tu priuasti me coꝛpe: et ego priuabo te anĩa. sermone cxxxiiij. U.

Itẽ mlier q̃dã retroꝛsum saltauit d̃ pelui dicẽs ex impatientia. modo salto d̃ potestate dei ĩ ptãtem dyaboli. ser. cxxxvi. G

Itẽ mulier q̃dã ꝓpter iracũdiã suã dãnata est. ꝟmone. xcv. H. Parentes.

Pater ⁊ fili⁹ maledixerũt sibi mutuo ĩ inferno.

Exemplũ xix.

Fuit q̃daꝫ sctũs vir q̃ desiderabat videre penas dãnatoꝝ ⁊ gl'am beatoꝝ. Qui duct⁹ ad ĩfernũ ab angelo int' alias ml'tas penas vidit p̃rem rixari cuꝫ filio. Et dicebat p̃r filio. maledicta sit hoꝛa in q̃ genui te. q̃dq̃d ꝓ te feci totũ sit maledictũ. qꝛ ꝓpter te fact⁹ sum vsurari⁹ vt in secl'o abũdãti⁹ remaneres. ⁊ ml'ta alia dicebat maledicẽdo filio. Fili⁹ ecõuerso dixit Maledicta sit hoꝛa in q̃ me genuisti. qꝛ nõ docuisti me dei p̃cepta ⁊ facere p̃ñiam: nec alia bona. ĩmo docebas me

fupbire in veſtib⁹ ⁊ ĩ moꝛib⁹. ⁊ falſas vẽdi
tiones ⁊ opatiões. ⁊ ſic de alijs. et non me
coꝛꝛexiſti de malꝭ factꝭ meis. iõ dãnat⁹ ſuꝫ
in inferno. Tũc ait ille ſctũs anglꝰ q̃ eum
duxit. Malũ ẽ videre iſta ⁊ audire. Tunc
accepit eũ anglꝰ ⁊ duxit eũ ĩ padiſum vbi
vidit pr̃em ⁊ filiũ ꝯgaudẽtes. Et dicebat
filꝰ pr̃i. pr̃ bñdicarꝭ a deo. q⁹ tu feciſti me
lr̃as addiſcere. tu me ad p̃dicationeꝫ ⁊ ad
eccl̃iam ſepi⁹ inuitaſti. ⁊ me coꝛꝛexiſti cuꝫ
exceſſi in aliq̃. ⁊ inſup mꝫta bona ⁊ ſaluba
me docuiſti. ſ. p̃cepta dei. deũ timere. ⁊ ipꝫ
ſup oĩa diligere. ⁊ differẽtiã int̃ ꝟtutes et
vicia. ⁊ p̃miũ ꝟtutũ ⁊ penã vicioꝝ ppter q̃
ſaluaui aĩaꝫ meã. Et his ſil̃ia dicebat ecõ
uerſo pr̃ filio. ⁊ mꝫtꝭ bñdictõib⁹ benedixit
filium.

Deꝰ p̃ponẽdus eſt oĩb⁹ ꝯſanguineis.

Exemplũ xx.

C Um q̃dã amoꝛe ꝑpinq̃ũ detentꝰ
p hec a ſeq̃la dñi eẽt ipedit⁹. q̃daꝫ
vice volens apponere remediũ ꝯuocauit
eos ad cõ uiuium. Et int̃ epulas rogauit
vnũ ex ill' quẽ magꝭ ſibi fidelẽ credebat p̃
ceteꝛſ: vt ſi eũ diligeret digitũ ſuũ mũduꝫ
in ignẽ ꝑ eo mitteret. ſꝫ ille penaꝫ timẽs h̃
facere rẽnuit. nec fidẽ quaꝫ ſimulauerat ei
exhibuit. Et deinde ceteꝛſ oĩb⁹ p ordinez
ſil̃r req̃ſitis. idẽ qõ in p̃rio etiam reppit in
alijs. Tũc ꝓpoſitũ ſuuꝫ aperiens oĩb⁹ di
xit q̃ ſolũmõ ob amoꝛẽ eoꝝ a ſeq̃la x̃pi re
tardat⁹ eſſet. ſꝫ q⁹ fidẽ in eis nõ inueit am
pli⁹ retardari nollet. Et q⁹ ipi nũmũ mẽ
bꝛũ coꝛpis noluerũt p eo ad hoꝛã expone
re igni trãſitoꝛio. nec ipe totũ coꝛp⁹ ⁊ aĩaꝫ
p eis vellet igni ꝑpetuo exponere. Et va
ledicẽs ill' oĩa bona ſua dedit paup̃ib⁹ ⁊ q̃
h⁹ tẽbat reſtituit. ⁊ ãpli⁹ ꝺo fideꝛ ꝟuiuit.

Pater q̃dã pompoſe oꝛnauit filiã ſuã

Exemplum xxi.

P Ater ⁊ mr̃ habuerũt filiã q̃ exem
plo mr̃is deuote deo ꝟuiuit. ⁊ ꝟ
ginitate manere ꝓpoſuit. Pr̃ iuſſit matrẽ
vt oꝛnaret filiã ẽm curſuꝫ mũdi. q̃ timens
maritũ filiã veſtiuit pompoſe ⁊ ſeculariꝫ.
⁊ crines ⁊ faciẽ filie oꝛnauit. Tũc angelusꝰ
ex iuſſu dei appuit mr̃i dicẽs ei. Cur pluſ
timuiſti virũ q̃s deũ oꝛnãdo filiã. abſtraxi
ſti eã xp̃o ⁊ apꝓtaſti eã mũdo. Jõ infra
q̃tuoꝛ hebdomadas moꝛieꝛſ ⁊ dãnabeꝛſ
niſi infra illud tp̃s vere peniteꝛſ. Et inſu
per infra illud tp̃s oẽs pueri tui moꝛienꝫ.
⁊ in penã man⁹ tue q̃bꝰ crines filie tue ad
oꝛnaſti hodie incipiẽt areſcere. Qõ totuꝫ
ſic factũ eſt. ſꝫ ipa verã p̃niaꝫ egit. ⁊ ſic ipa
⁊ pueri moꝛtui ſunt. vt dictũ eſt ab anglo

In diſcipulo de tempoꝛe.

Pater q̃dã dixit ad filiũ ſuũ vt digituꝫ
poneret ad ignẽ donec vnũ Aue maria o
raret. ſermone. xxvi. O.

Jtẽ pr̃ q̃dã habuit duos filios ⁊ vnus
heremita eſt fact⁹. ⁊ alter cũ p̃ꝛevſurario ẽ
dãnat⁹ ꝓpter res iniuſtas. ſer. xxiij. R.

Jtẽ miles q̃dã venit ad ſcalã in inferno
ꝓpter iniuſtas res. ⁊ fuit decim⁹ ĩ oꝛdine
de iſta pgenie. ẽmone. xxv. W.

Jtẽ pater q̃dã dedit malũ exẽpluꝫ filio
nec eũ coꝛꝛexit. q̃liter poſtea momoꝛderũt
ſe in inferno. ẽmone. xxiij. P.

Jtem filius quidã ſub patibulo patri
amputauit naſum. ẽmone. xvi. F.

Paſſio chriſti.

Quidã oꝛauit. Jhu nazarene rex iudeoꝝ
miſerere mei.

Exemplũ xxij.

Q Uidã erat aſſuet⁹ q̃tiens lectũ in
trabat: ⁊ q̃tiens de eo ſurgebat de
p̃cabaꝰ vt ille q̃ eſt rex iudeoꝝ. i. ꝓfitentiũ
daret ei vt de h̃ ſeculo migraret cũ vera cõ
feſſione ſuoꝝ p̃cõꝝ. Et dicebat titulũ il
luꝫ. Jhu nazarene rex iudeoꝝ miſerere
mei. ⁊ crucẽ imp̃rimẽdo cũ pollice ſup ca
put ſuũ ⁊ ſup faciẽ ⁊ pectus. Et totiens p̃
dicta ꝟba dicebat ꝓcludẽſ ſemp ĩ fine Jn
noĩe p̃ris ⁊ filij ⁊ ſſ. Cũ aũt deo pmitten
te ſubitanea moꝛte ꝓoccupat⁹ eẽt: ⁊ demo
nes vellent eũ rape. vir lucidus eos ab eo
fugauit. ⁊ dũ duceret eum p medias tene
bꝛas ſubito diſparuit. Et vbi ſignuꝫ ſanc
te crucis imp̃rimere ꝓſueuerat ſplendoꝛ
nimi⁹ egrediebaꝰ q̃ eũ in medijs tenebꝛis
illũiabat. Cũ aũt demones de abyſſo aſ
cenderẽt eũ rape volẽtes. ſplendoꝛ ille ita
eos terrebat q̃ nõ audebãt ei man⁹ impo
nere. Tũc p̃dict⁹ vir lucid⁹ ſubito a longe
cõparuit. ⁊ accedẽs dixit ei. q̃ ſumm⁹ iu
dex licet eẽt ꝺẽnãdus ẽm exigẽtiã pecca
toꝝ ſuoꝝ. tñ ppter deuotionẽ quã habue
rat circa eũ paſſionẽ ⁊ nomẽ ei⁹ ⁊ triũpha
lis tituli inuocationẽ: ⁊ crucꝭ impſſionez
parcebat ei. volẽs vt rediret ad vitã p̃ſti
nã ⁊ pẽta ſua ꝓfiteꝛeꝰ. ⁊ vitã in meli⁹ emẽ
daret. Qõ et factũ eſt. ⁊ laudabiliter poſt
modũ vixit ⁊ in dño quieuit.

Quidā honorauit q̄nq̄ vulnera xp̄i

Exemplū xxiij.

Quidā bon⁹ hō multū dilexit deū dicēs cū beato bernardo. O bone ih̄u q̄uo te inuenio cuz gaudio. qz mr̄ tua ꝟgo maria vix te inuenit cū tristicia ⁊ dolore. Ut ḡ dn̄m inuenire posset salubriter ob reuerentiā q̄nq̄ vulnerꝫ xp̄i q̄tidie dixit q̄nq̄ Pr̄ nr̄: ⁊ tot aue maria. Et hīc apparuit ei dn̄s. ⁊ dedit ei d̄ singul'. s. vulneribus mirā dulcedinē. ita ꝙ oīa gaudia mūdi despexit: ⁊ deo ꝟuire cepit. ⁊ post mortē eum cū gaudio inuenit.

Honorauit q̄dā valde passionē xp̄i.

Exemplū xxiiij.

Frater theutonic⁹ magne vite ⁊ fame a puericia ꝯsueuerat hr̄e passionē xp̄i ⁊ vulnera ei⁹ in magna reuerētia ⁊ amore. ⁊ singul' diebꝫ dicebat ad illa q̄nq̄ vulnera. Adoram⁹ te xp̄e ⁊ bn̄dicim⁹ tibi qz ꝑ crucē tuā redemisti mūduz. addendo q̄nq̄ venias ⁊ dicēdo tot pr̄ nr̄. rogās xp̄z vt daret sibi timorē suuz ꝑiter ⁊ amorem. Huic aūt sicut ip̄e postea narrauit visibiliter appuit xp̄s dans de singul' vulneribus suis sibi bibere mirā dulcedinē. q̄ ꝑcepta mūdi dulcedo ⁊ ꝯsolatio ī amaritudinē est illi ꝯuersa. Hec in vitaspatrū.

Frater q̄dā ī parasceue sensit oēs puncturas passionis xp̄i.

Exemplū xxv.

De q̄daz fratre iuuene theutonico honesto: admodū deuoto narrauit sancte mēorie mgr̄ Jordanus ordinis p̄dicatoꝝ ꝙ xp̄us dn̄s in die cene ip̄m cōicauit: ⁊ in die ꝑasceues passionez totā in corpe suo sensit. Eratq̄ mirū ꝙ dicebat' illi vt se preparet ad illā passionē. et neminē inferentez videbat. sz tn̄ singulas puncturas sentiebat. Hoc in vitaspatrū.

Passio xp̄i incitat ad ꝟtutes.

Exemplū xxvi.

Qui deuote meditat' passionē xp̄i vix aut nunq̄ poterit a dyabolo supari Unde q̄dā bon⁹ hō ponēsse in loco secreto recolebat sicut sciebat et poterat q̄uo xp̄s nat⁹ fuit: ⁊ in mdo ꝯuersatus mlta turpia ⁊ opprobria ꝓ nob passus. ⁊ tandē mortē ei⁹ ⁊ alia hmōi. Et dicebat ꝙ sibi ꝓfecerat plus ad bonū q̄ totū qd̄ alias faciebat. Unde Bonauē. Si vis o hō vt de ꝟtute in ꝟtutē. de gr̄a ī gratiā. de bono in meli⁹ ꝓficias q̄tidie nllo fatigatus impedimēto q̄nta potes deuotione ꝑcurras ⁊ mediter' dn̄i passionē.

Lacrime passionis xp̄i sunt xp̄o dulcissime.

Exemplū xxvij.

Virgo q̄dā ad passionē xp̄i habuit specialē gr̄am ⁊ deuotionē. q̄ stās an̄ imaginē beate ꝟginis marie q̄ habuit ih̄m xp̄m crucifixū in sinu. ⁊ ip̄a ꝟgo deuota in extasim rapta deuote fleuit. ⁊ vidit puerꝫ ih̄m q̄ lacrimas illi⁹ ꝟginis recepit in man⁹ suas. ⁊ ꝑunxit ip̄e cū ip̄is pectus suū. ⁊ mr̄ ꝟgo maria q̄siuit a hiesu puero suo. vtrū iste lacrime illi⁹ ꝟginis essent sibi dulciores. aut lacrime marie magdal'. Et puer ih̄s rn̄dit. ꝙ iste lacrime sūt sibi dulciores. qz sūt lacrime amoris siue passiōis. Sed lacrime marie magdalene fuerūt lacrime contritionis ⁊ amaritudinis ꝑ pctīs suis ꝓprijs.

Virgo quedā vidit ih̄m cruentatuz in manibꝫ.

Exemplū xxviij.

Virgo q̄dā religiosa licz adhuc ī seculari habitu posita eēt cuidā religioso ⁊ deuoto viro retulit ꝙ saluatorē in cruce pendentē cū cruentat' manibꝫ solebat videre. ⁊ ex hmōi visiōe intātū ꝓfecit vt de dn̄i passiōe loq̄ vel cogitare nō potuit sine lacrimis: sine deuotōe aut singulari contritione.

Christus intinxit panē vulneri.

Exemplū xxix.

Miles q̄dā ordinis cistercien̄. intrauit religionē. ⁊ postmodū d̄ exitu ordinis cogitauit. Et ip̄i seni vigilāti xp̄s appuit in forma ꝑsonatissimi viri. ⁊ quesiuit. q̄d mali hr̄et. Rn̄dit ille. dolorē cordis habeo. ⁊ defectū debilitat' in mēbris sustineo. Cui xp̄s grossuz panē ordeaceū offerēs dixit. Surge ⁊ comede panē istū Quē ille turbat⁹ intuit⁹. q̄uo inq̄t panem istū grossuz comedā q̄ panē similagineuz monasterij māducare nō possuz. Tūc domin⁹ ih̄s detecto latere vulneri pectoris sanguīe ⁊ sanie ꝓfluenti ordeaceū panem admouit. ⁊ tali ꝓfluuio madefactuz iubet comedere languescētē. mox ille cū horrore mēbroꝝ desiliēs. Heu inq̄t dn̄e q̄uo talē pollutū panē comedā q̄ mūdū panē recusabā. Et dn̄s ait. Oportet vt gustu tēptes saltē q̄uo sapiat panis iste. Cūq̄ ille diffugiū n̄ hr̄et. ⁊ susceptū panē tremebū/

dus sumeret. ꝛ vix labꝫs attigisset sensit ī pane sup oēm suauitatꝫ dulcorē admirabilē. Quē hyanti q̄dē ore ꝓtrectās totū subito cū mira auiditate comedit. Nec mora: dño disparēte temptat⁹ ille ad se reuersus est. ꝛ q̄d vidisset sensisseteꝫ sincero corde retractās ab oī dolore mentis ꝛ carnis temptatiōe ꝓualuit. ꝛ in magna trāquillitate spūs vsqꝫ in finez pmānsit. Hec Cesa.

Martyr habuit signū crucꝫ in corde.

Exemplū xxx.

Quidā sctūs cū duceret ad martyriū interrogat⁹ a tyrāno q̄re xp̄iani cū hylaritate ad martyriū accederēt. rñdit. q̄ signaculū crucꝫ impssum ē in cordibus eoꝝ. ꝛ iō nō est mirū si cū gaudio xp̄s crucifixū imitant. Rñdit tyrānus. q̄ō ore dicis ꝓbabo. ꝛ fecit sctm̄ secari ꝛ cor ei⁹ in scindi. in q̄ vt sctūs p̄dixit impssionē crucis inuenit. Et viso miraculo tyrān⁹ xp̄ianus factus est.

Cōuersus habuit passionē xp̄i p lectionē mense. Exemplū xxxi.

Quidā ꝙuersus q̄dā die req̄situs a priore suo: q̄d in mensa cogitaret eo q̄ lectionē mense nō intelligeꝛ Rñdit. ego lectionē optimā habeo in mēsa q̄n mādducare incipio. cogito q̄liter p me filius dei sit ab angl̄o nūciatus. ꝛ in vtero ffginis de spūsctō ꝓceptus. mēteq̄ pertractās sic p̄mū foliū voluo. Deinde quō angelis cōcinētib⁹ sit nat⁹. ꝛ pānis inuolut⁹. ꝛ in p̄sepio reclinat⁹: ꝛ ecce plectū est scōm foliū. In hūc modū ꝓcurro circūcisionē. aduētū magoꝝ. oblationē in tēplo. baptismū. ieiuniū. passionē. resurrectōnē ascēsionē. spūsscti missionē. tandēq̄ extremū iudiciū. Et talis inq̄t est lectio mea q̄tidiana. cuius finis est p̄randū.

De tribꝫ litteris. s. nigra. rubea ꝛ candida.

Exemplū xxxii.

Duo germani vn⁹ cleric⁹ ꝛ alt̄ laicus fuerūt ī q̄dā cenobio. Cū aūt cleric⁹ tps legēdo ꝛ scribendo duceret. q̄dā die cleric⁹ frēm suū interrogauit. s. laicū. quō ꝓsumis tpus tuū. Qui rñdit. Tres lr̄as didici q̄s q̄tidie in corde meo reuoluo Quaꝝ p̄ma est nigra. secūda rubea. tercia ꝙo candida Qui cū inq̄reret illaꝝ lr̄aꝝ noīa. Rñdit. P̄ma est pctōrum meoꝝ recordatio q̄ tanq̄ nigra ꝛ ḡuis sarcina me torq̄uēt ꝛ cruciant. Scōa ē recordatio roseī sanguīs redēptorꝭ mei quē in cruce p me misero pctōre de q̄nq̄ riuulis sui corpis fudit tam mīficordit ꝛ abunde Tercia ē desideriū celestiū gaudioꝝ ꝛ eoꝝ q̄ sequunt⁹ in albis agnū q̄cūq̄ ierit. Dis auditꝭ lr̄at⁹ frater erubuit. sumēs exēpluꝝ de tribꝫ lr̄is fratrꝭ sui oēm suā scientiaꝝ q̄si nihil reputans ingemuit. ꝛ magis de cetero vitā suā in deuotiōe pfecit.

Abbatissa q̄dā fecit sibi passionē xp̄i legi in agone. Exemplū xxxiii.

Erat q̄dā abbatissa amatrix et reparatrix discipline regularꝭ. totiꝰ ꝛ norma iusticie. q̄ cū moritura esset passionē dñi coram se legi faciebat. Cunq̄ ventū fuissꝫ ad illū locū. In manꝰ tuas cōmēdo spm̄ meū. ilico expirauit Que cū post mortē ei⁹ cuidā sctimoniali apparuisset. ꝛ illa de statu ei⁹ scisciteret: ait. Statim ī ipa hora q̄n aīa mea de corpe egressa est euolauit ad celū. Illiq̄ sorori stanti in oratione apparēs ī spera: ꝛ scisciteti de statu suo ait canēdo ysiculū illū. Da iudicium Sicut audiuim⁹: ita vidim⁹ in ciuitate dñi ꝙtutū. nihilq̄ aliud loq̄ns ocul⁹ sororis subtracta est. Hec Cesari⁹.

Clerico crimioso xp̄s obiecit passionē suā. Exemplū xxxiiii.

Passio xp̄i a pctis reuocat. Uñ q̄dā cleric⁹ vicijs carnis supat⁹ cō temnebat agere pñiam. Cui xp̄s crucifixus apparuit: sua vulnera ostēdendo di. O neq̄ssime cur nō attēdis q̄ pro te passus suz. Cur ꝓpois tui capitꝭ ornamēta mee coronatiōi. tua mutatoria vestiuz mee nuditati. tuas cātilenas meis suspiriꝭs ꝛ plāctib⁹. cur tuā bursaz ꝛ zonā meo lateri lāceato. tuas cirothecas ꝛ aurea calcaria clauis manuū ꝛ pedū meoruz. tuos cachinnos ꝛ risus fletib⁹ meis. Hecesse ē ei vt dedit⁹ delitijs ꝓtēnēdo mea vulnera: ꝛ tandē morte etna vulnererꝭ. Juueni oñdit xp̄s man⁹ ꝛ lat⁹. Exem. xxxv.

Iuuenis q̄dā luxuriosus mala intentiōe intrauit rubetū vbi erāt ī fames mlieres. Cui occurrit dyabolus dicēs. q̄ vellet. Qui dixit sibi suā intentionē. Cui dyabolus. Uade añ me. q̄ bñ tibi soluā suo tpe. Qui cū intrasset vlteri⁹: occurrit sibi xp̄s ī habitu cuiusdā monachi. q̄ tēderz req̄siuit: appellās eū filiū: ꝛ dixit iuuenis. Uos nō estꝭ p̄ me⁹. Cui

monachus. Certe tu es filiꝰ meꝰ. Rñdit cũ indignatiõe qꝫ nõ eẽt filiꝰ eiꝰ. Cui monachus apta cappa oñdit ei manꝰ ꝛ latus q̃ ambe erãt cruentate: sicut apud crucifixũ solet depingi. Credis g̃ qꝫ ego sum patꝛ tuꝰ. q̃ exclamauit dicẽs. Dñs meꝰ ꝛ deus meꝰ. Tũc dixit ei xp̃s. Uade ꝓfiteri. qꝛ ille q̃ tibi occurrebat añ rubetũ est dyabolꝰ ꝛ expectat te qꝫ frãgat tibi collũ tuũ. Qui dũ exisset de silua cũ ꝓposito ꝓfitẽdi dyabolus eũ nõ ꝓgnouit. Et ille interrogans dyabolũ di. Quẽ tu expectas. Cui dyabolus. Certe tu nõ es. iste erat totꝰ nr̃: ꝛ mihi data fuit ptãs sup eũ vt ip̃m occideꝛ: tu ꝙ alter es. Qui intelligẽs dei miseriꝯdiã circa se factã intrans claustrũ ꝓfessus est. ꝛ sic in bono vitã finiuit.

Apostatã xp̃s p ostensionẽ vulnerũ reuocauit. Exemplũ xxxvi.

Iuenis q̃dã religionẽ intrãs q̃ in seculo fuerat delicate nutritꝰ: ꝛ iõ vitã austerã sue religiõis vix sustinere poterat. Panis enĩ erat niger ꝛ durꝰ ꝛ vinũ acre. ꝛ difficilia ꝛ gũia videbant sibi oĩa q̃ fuerãt ordinis. Et iõ petiuit a suo ꝑlato licẽtiã recedẽdi: dicẽs se nõ posse pati ordinẽ. Cui dixit ꝑlatꝰ q̃ erat vir discretus. Fratꝛ vos nõ potestꝭ recedere. qꝛ ꝓfessus estꝭ i religiõe ista Sꝫ habete ꝓfidẽtiaz ꝛ fiduciã in deo. ꝛ rogate eũ vt possitꝭ cuz alĩs sustinere. qꝛ fortasse dyaboli tẽptatõ est. Ille acq̃uit breui tpe: ꝛ itꝰ tẽptatꝰ ẽ ꝛ mutato habitu iuit ad secl̃m. Cui eũti suã viã appuit xp̃s ĩ specie cuiusdã iuuenis ꝛ seq̃bat eũ p viã eandẽ. Ille aũt festinabat q̃i despatꝰ nesciẽs q̃ deberet ire. Xp̃s aũt seq̃ns eũ clamabat. Expecta me. Ille aũt amplꝰ currebat Tũc dñs vocauit eũ noĩe ꝓꝓio dicẽs ei taliter. Frater expecta me ꝛ ibo tecũ. Tũc iratꝰ ille q̃ vocabat frater ꝛ verecũdabat sil̃ admiratꝰ ꝙs ei dixisset nomẽ suũ: ꝛ qꝫ erat monachus fortiꝰ cepit currere. ꝛ xp̃s altiꝰ cepit clamare. Tandẽ tedio victꝰ expectauit eũ. Et cũ xp̃us q̃si uisset ab eo q̃ iret. rñdit. q̃d ad te. Ego vadã iã viã meã vbi habeo facere sicut et tu. Tandẽ p̃cibꝰ victꝰ dixit ei qꝫ religionẽ suã dimiserat ꝛ ibat ad secl̃m. Tũc xp̃s eleuãs vestẽ ꝛ brachiũ ꝛ latus discooperuit ꝛ vidit ex vulnere laterꝭ xp̃i sanguinẽ effluere. ꝛ dixit ei. Reuertere ĩ locũ tuuz. ꝛ qñ iuenies panẽ nimis durũ ꝛ alia tibi gũia intinge in lat̃ illud. ꝛ erit tibi totũ suaue. tũc ille redĳt. ꝛ postea sancte vixit. Uñ Bre. Si passio xp̃i ad memoziam reducit nihil est qꝺ nõ equo aniõ tolerat.

Passio xp̃i liberat a tẽptatiõe carnis. Exemplũ xxxvij.

Erat q̃dã religiosus vir q̃ freq̃nter gũiter temptabat de pct̃o carnis. Tãdẽ vidẽs se posse ñ durare veit ad imaginẽ crucifixi ad quã sepe venerat. rogans xp̃m vt eũ vellet ab hac tẽptatiõe liberare Et ait crucifixo qꝫ nisi cito liberaret eũ dimissis vestibꝰ religiosꝭ iret ad secl̃m ꝛ suaz ꝓcupiscẽtiã satiaret. sic alĩ miseri q̃ fũt in secl̃o. Postq̃ ꝫ dixerat nocte seq̃nti gũsti me tẽptatꝰ est. ꝛ tũc mane cum fletu flexis genibꝰ dicebat. Ecce vestes tue: qꝛ ꝓ nullo p̃cio ĩ eis pct̃m cõmitterẽ. postq̃ tu ñ vis me iuuare exuo me. Tunc exuit sevsq̃ ad vltimã vestẽ. ꝛ posuit totũ ad pedes crucifixi. Tũc crucifixꝰ vocãs eũ noĩe ꝓꝓio dixit ei. Frater accipe vestes tuas. qꝛ anteq̃ ꝑpt̃ hãc tẽptationẽ te exire ꝑmittere potiꝰ itꝰ descẽderẽ si nccẽ eẽt. ꝛ ꝑ te liberãdo mortẽ itꝰ sustinerẽ. Tũc frat̃ rñdẽs dixit ei. Dñe postq̃ me tu vis iuuare: ꝛ ego pr̃i ꝑmitterẽ me suspẽdere q̃ te peccãdo mortaliꝫ offenderẽ scienꝫ. Et ita tũc a tẽptatiõe liberatꝰ ẽ qꝫ nũq̃ postmodũ sensit in carne talẽ gũẽ tẽptationẽ ꝛ ꝓcupiscẽtiã. Et ꝫ appet q̃ntũ est bñficiũ dominice passiõis q̃ a morte ꝑpetua libati sumꝰ: ꝛ adhuc q̃tidie a pct̃o ꝛ a tẽptatiõe liberamur. Greg. Nihil adeo resistit iaculo dyabolice suggestionis q̃ frequẽs meditatio dñice passionis.

Clericꝰ lubricꝰ pꝰ oñsionẽ vulnez religionẽ intrauit. Exemplũ xxxvij.

Uit q̃dã clicꝰ lubricꝰ ꝛ imũdevite q̃ q̃tidie ꝑponebat ꝓuertere se ꝛ agere pñiam. ꝛ tñ sp differebat et tardabat. Cui appuit dñs ĩ forma i q̃ crucifixꝰ fuit: ĩ visiõe oñdẽs ei vulnera ꝛ sanguinẽ di. Uide q̃d p pctis tuis passus fui in corpe meo. te ꝛ alios pct̃oꝛes ad vocãdũ monẽdũ ꝛ a pctis soluẽduz. Reuertere ad me ꝛ ego suscipiã te. Propter quã visionẽ motꝰ intrauit religionẽ: ꝛ sancte vixit.

Passio xp̃i liberauit puellã a tẽptatiõe carnis. Exemplũ xxxix.

Uella q̃dã nobilis ĩ amoze cuiusdã iuuenis p multos annos miro

demonũ stimulabaꝫ insultu. Et tandẽ a/deo ꝯuiter tẽptata est vt somnũ ꝛ etiã cibi ꝑderet appetitũ. Accidit nocte q̃dã vt tã/to demonũ agitareꝫ impulsu. vt supueni/ente aurora surgere cogitaret. ꝛ clam ad/ire inuenẽ q̃ in vicinio morabaꝫ. Hec mo ra vt oculos aquit. vidit xp̃m q̃si plagꝫ re centib⁹ crucifixũ leni ꝓmone sibi dicentez voce paterna. Me diligas. qz sum formo sus: bon⁹: dulcis ꝛ generosus. Hec vt di/xit repente disparuit. ꝛ puellã in oi pace ꝛ gaudio ꝛ gr̃a actione ab oñi temptatio ne liberã dereliquit. Hec Guil'.

Sanctimonialis inuenit xp̃m crucifi tum in ianuis. Exemplũ xl.

Quedã puella sanctimonialis vir go a q̃dã clerico ꝟbis luxuriosis stimulata intantũ succesa est q̃ ꝑ mitteret sibi q̃ dicto cõpletorio veiret ad locũ ꝺictũ. Erat enĩ custos eccl'ie. Dicto cõpletorio cũ cõuẽtus ascẽdisset dormito riũ. ꝛ illa exire vellet de oratorio in ipo o/stio xp̃m cũ manib⁹ in cruce expassis sta/re ꝺspexit. Cui cũ egressus nõ pateret ad ostiũ qꝺ peteret. ad ostiũ qꝺ erat in oppo/sito cucurrit. ita succesa fuerat ĩ amore cle rici vt pene nihil aduerteret q̃d circa se di uinit⁹ ageret. Quid plura. omẽs ianuas adꝛt ꝛ crucifixũ in oibus inuenit. Tunc primũ ad se reuersa ꝛ territa dixit. fortevo luntas dei est vt nusq̃ vadas. Solita fu erat eadẽ ꝟgo singul' diebꝫ specialẽ q̃ndaz oraẽm dicere de passiõe xp̃i. quã dñs ĩ tan to piculo remũerauit visiõe tã vtili. Que tremẽs añ imaginẽ beate dei genitricis se prostrauit de peccato suo veniã postulãs Et q̃ cũ imago faciẽ ꝟteret ꝛ illa obnixus supplicaret ꝓpi⁹ accedẽs imago maũ ma xillã ei⁹ pcussit dicẽs. Quo vis ire fatua. vade in dormitoriũ tuũ. Tã fortꝫ erat ala pa vt in terrã ruens sic iaceret vsq̃ ad tps matutinale. Cũq̃ signa ĩ dormitorio so/narent. ꝛ illa ĩ oratorio nõ pulsaret. putã/tes eã esse in oraõne: vl' pssam sopore intrã/tes eccl'iam: ꝛ multo defectu eã reperiẽtes Postq̃ refocillata loq̃ potuit oĩa q̃ circa se gesta sunt ad honorẽ dei ꝛ beate ꝟginis ꝺsororib⁹ suis recitauit. licet gũis eẽt ala/pa prorsus tũ a tẽptatione ꝑ illã fuit libe/rata. Hec Cesarius.

Quidã mutilaueꝛt imaginẽ crucifixi. Exemplũ xli.

Quodã tpe inter duas cognatões q milituꝫ tam gues inimicicie orte sunt: vt seinuicẽ capent ꝛ occide/rent. Die igit̃ q̃daꝫ cũ plures vni⁹ ptis cõ uenissent in eccl'iam cuiusdã ville aduer/se pti ꝑ q̃ndam vetulã proditi sunt. Dede rat enĩ eis signũ dicẽs. Quãdo intrauerit nolã trabam. Qõ cũ fecisset eccl'iam cum multitudine armatorũ ingressi sup iner/mes irruerũt. Quo viso illi arreptis sacr̃ imaginib⁹ gladijs opposuerũt. sperantes sibi illarũ bñficio parci debere. ꝓcussores vero nullũ sacro loco exhibẽtes honorem nullã sacris imaginib⁹ reuerentiã. ita ho/stiũ cruorẽ sitiebant vt imagines oppositas mutilarẽt. ipiq̃ crucifixo brachia pre scinderent: ꝛ octo milites ĩ eccl'ia trucida rent. Qõ sacrilegiũ dure satꝫ vindicatũ ẽ. Hã in breui tpe ab occisor⁹ cõsanguineis occidẽtiuꝫ numerosa mlt̃itudo sic gladio deleta est vt vix duo supessent. Uctula ve ro q̃ illos ꝓdiderat tpe messis nimio calo re aeris suffocata est. Hec Cesari⁹.

Balistari⁹ q̃dã vulnerauit imaginẽ xp̃i Exemplũ xlij.

Empore discordie inter ottonez phĩlippũq̃ puincial' in quoddaꝫ oratoriũ satis curiose sua ad con uersationẽ trãstulit. Quo cognito quidã potens et ꝓte aduersa ad expugnãdum il lud arietes machinasq̃ applicuit. Illi ve ro q̃ deint⁹ erant imaginẽ crucifixi ligneã ꝺtra hostes in q̃ndã fenestrã posuerũt. spe rantes q̃ ob illi⁹ venerationẽ loco ꝑcerẽt. Quidã vero de balistarijs de cruce nõ cu/rans. ĩmo locanti illã indignatus telũ mi sit. ꝛ sacrã imaginẽ in brachio ꝑfunde vul nerauit. Mox mirũ in modũ antiq̃ reno/uant̃ miracula. ꝛ ad instar vene hũane san guis de loco vulneris cepit stillare. adhuc vuln⁹ sanguis ꝛ stigmata illic oñduntur. Timore igit̃ tãti miraculi ꝑdict⁹ vir q̃ in exercitu eccl'iaꝫ inuaserat cruce signat⁹ est ꝛ pñiam egit. Semel enĩ adhuc mortalis ĩ terrꝫ crucifix⁹ atq̃ lãceat⁹ ẽ. Et tñ q̃tidie a mal' sedẽs ad dextrã pris se crucifigi ꝑ ꝑ phetã ꝓq̃rit̃ ꝺ. Et me crucifigitꝫ rẽ. hec ce.

Quidã ꝓpter camisiã vulnerauit cru/cifixum. Exemplũ xliij.

Um eodẽ tpe otto ꝺtra phĩlippũ c ascenderet cum exercitu. satelliti/bus ei⁹ quandã eccl'iam intrãtib⁹

vnus ex illis crucifixū in eminēti loco po
sitū recenti linea ⁊ cū multo studio tectuz
vidit ⁊ ꝯcupiuit. Quē cū manu attingere
nō potuit lācea nisus est extrahere. Et qz
firmit imagini annexa fuit in diuerſ locꝫ
illā pupugit. Dñs ihs xps vere vt sibi fa
ctū oñderet ꝙd ei⁹ imagini iniurie vl cōtē
ptus irrogat: egit sua potētia. vt de singu
lis punctōibꝫ sanguis emanaret. Semel
eni adhuc in terꝫ mortalis crucifixus at
qꝫ lanceat⁹ est. Et tñ sedēs ad dexterā pris
q̄tidie a malꝫ hoibꝫ crucifigit ⁊ dehonesta
tur. Uñ apls. Rursum crucifigētes filiū
dei. Hoc Huil. in li. de apibꝫ.

Judei vulnerauerūt imaginē ihu xpi.
Exemplū xliij.

A Pud syriā in ciuitate berith qui
dā xpian⁹ sub annua pensiōe ho
spitiū hns imaginē crucifixi iuxta lectuz
in pariete affixerat. ⁊ ibi orōes suas cōti
nue faciebat. Post annū ꝙ aliā domū lo
cauit ⁊ imaginez ex oblitione dereliquit.
Quidā aūt iude⁹ pdictā domū ꝓduxit. et
die quadā aliū iudeū de suis tribulibꝫ ad
cōuiuiū inuitauit. Inter epulas autē ille
q̄ inuitat⁹ fuerat casu circūspiciēs imagi
nē xpi infixā parieti ꝓtuet. ⁊ in illū q̄ se in
uitauerat ira fremens est effect⁹ cur ima
ginē ihu nazareni tenere auderet comina
tur. Ille aūt qꝫ pdictā imaginē adhuc nō
vidisset iuramētꝫ q̄bꝫ poterat affirmabat.
⁊ illā de q̄ dicebat imaginē penit⁹ ignora
bat. Tūc ille placatū se simulās valefecit.
⁊ ad principes sue gentis abiens illud qō
viderat reserauit. Judei g̃ ꝯgregati ad do
mū ei⁹ venerūt. ⁊ visa imagine illū ꝓtume
lijs duris afficiūt. ⁊ extra synagogā semi
uiuū proꝟciūt. imaginē vo pedibꝫ ꝯculcā
tes cūcta opprobria dñice passiōis reno
uarūt. Cū vero lat⁹ lancea pforassent pti
nus sanguis ⁊ aq̄ vbertim exiuit. ⁊ suppo
sitū vas impleuit. Stupefacti iudei san
guinē illū ad synagogā detulerūt: ⁊ oēs in
firmi ex ipo inuncti protinus sanati sunt
Tūc iudei epo terre oīa narrātes p ordi
nē baptismū ⁊ fidē xpi vnanimiter suſce
perūt. Eps aūt sanguinē illū in ampullis
crystallinis ⁊ vitreis ꝓseruauit. Xpianum
etiā ad se accersiri fecit. ⁊ ꝙs tam pulcram
cōposuerat imaginē inq̄siuit Et ille dixit
Nichodem⁹ eā cōposuit q̄ moriens dedit
gamalieli. Gamaliel thadeo. Thade⁹ ia
cobo. Jacobꝫ symoni. ille dereliq̄t in hie
rusalē vsq̄ ad excidiū vrbis. Tūc omnes
iudei synagogas in eccl'ias ꝓsecrauerūt p
pter istud miraculū. Uñ ⁊ rome ꝓsecrata
est eccl'ia in honore saluatorꝫ vbi ampulla
cū illo sanguine reseruat. Hec Hugo de
sancto victore.

Judeus quidā imaginē xpi in gutture
pcussit. Exemplū xlv.

A Pud Cōstantinopolim iude⁹ q̄
dā eccl'iam sctē sophie intrauit. et
q̄ndā imaginē xpi ibidē cōspexit.
Qui se solū ibi ꝓsideras gladiuz arripuit
⁊ mox in gutture effigiē xpi pcussit. stati
qꝫ inde sanguis exiuit. ⁊ iudei faciē ⁊ totū
caput aspersit. Qui ḡuiter territ⁹ imagi
nē accepit. eāqꝫ in puteū proꝟciens ausu
git. Quidā aūt xpian⁹ eidē obuiauit. sibi
qꝫ dixit. Uñ venis iudee. aliquē hoiez oc
cidisti. Et ille. falsum dicis. Cui rursus.
Uere homicidiū ꝓpetrasti: ⁊ iō sanguine
aspersus es. Cui iude⁹. Uere de⁹ xpiano
rū ver⁹ de⁹ est. ⁊ fides ei⁹ firma p omia cō
probat. nequaqꝫ ei pcussi hoiem sz christi
imaginē. ⁊ ꝓtinuo sanguis de ipi⁹ guttu
re emanauit. Duxit aūt iude⁹ illū hoiem
ad puteū. ⁊ inde sctām imaginē extraxerit
Plaga aūt in gutture imaginis christi vt
fertur adhuc cernit. ⁊ iudeus ꝓtinuo bo
nus xpian⁹ efficitur.

Judei i pasceue cereā imaginē xpi vul
nerauerūt. Exemplū xlvi.

C Um iudei in q̄dā ciuitate fecissē
in pasceue imaginē xpi cereā: ⁊ ea
clauis cruci affixissent ⁊ lācea pfo
rassent. apparēs btā ꝙ ꝯgrens xpianis
de hꝫ ḡre sustinerēt qꝫ adhuc in illa vbe iu
dei filiū ipi⁹ crucifigerēt. Xpiani autē do
mos iudeoꝝ penetrātes ⁊ eos capiētes in
uenerūt imaginē ⁊ ei⁹ vulnera cruentata.
Quo viso miraculo multi iudei ad fidem
sunt ꝙuersi. In discipulo de tpe.

Heremita cui appuit xps ihs hns cru
cē aureā sup scapulas suas. Hoc ḡrei di
scipulo de tpe. fmone. xlviij. W.

Itē latro quidā vnū pater nr̄ dixit an
te crucifixū. ⁊ sic occisus est ⁊ ad celū euo
lauit. ḡre fmone. xlix. R.

Itē q̄dā i agone adaptauit pcta mēbro
rū suoꝝ ad passionē xpi. fmone. xlviij. L.

Itē monach⁹ q̄dā ptrāseundo crucifi
xū dixit. O bone ihu xpe. ppt amarā pas

sionē tuā quā sustinuisti qñ anīa tua egressa est de corpe tuo. ꝟmone. xlix. y.

Item iuuenis q̄dā primit⁹ nō habuit dulcedinē in passione xp̄i. ꝛ seꝫ amplexat⁹ est eū xp̄s. tūc postmodū sensit mirā dulcedinē in memoria passionis xp̄i. ibidem sermone. xlix. Z.

Item quidā de nocte semp surrexit dicens. O dñe iesu xp̄e nullus iam tibi cōpatitur. ꝟmone. xlv. M.

Item quidā damnari debuit sed passionē xp̄i dilexit. iō reuixit ꝛ penituit. Hoc quere ibidē ꝟmone. xlv. M.

Itē mulier q̄daꝫ passionē xp̄i diligens obyt in partu in die parasceue: ꝛ statim euolauit ad celū post egressionē anīe a corpore. q̄re ꝟmone. lxi. T.

Itē nouici⁹ q̄dā voluit exire ordinem minorū ꝛ redire ad seculū. ꝛ christ⁹ apparuit ei ꝛ oñdit ei vulnera. Et qūo illi vulnerant xp̄m qui habent voluntatē malaꝫ peccandi. ꝟmone. i. M.

Paupertas.

Arsenius gaudebat q̄ elemosinā recipiebat. Exemplū. xlvij.

Beat⁹ arseni⁹ q̄ cū magnus fuisset in curia impiali fact⁹ ē religiosus ꝛ adeo paup q̄ opteret eū q̄rere elemosinaꝫ: q̄ glorians in dño dixit. Grās tibi ago dñe ihu xp̄e. qz ad ꝟ deueni vt elemosinā in tuo noīe q̄siui. O q̄ntū mō gloriaꝝ in cel̄ diuitijs celestibꝫ ad q̄s p paupates deuenit. Hoc in vitaspatrū.

Dyogenes doliū habuit p domo sua Exemplū xlvij.

Dyogenes relictꝫ oībꝫ perā habuit p cellario. clauā p sustētatiōe corporis ꝛ mēbroꝝ senilij. a q̄libꝫ pendolio gl̄iabat se domū hr̄e volubilem ꝛ se cū tpibꝫ cōmutātē. frigore ei se ꝟtebat ad meridiē. estate ad septētrionē. ꝛ vbicunq̄ sol se verteret ꝛ dyogenes sil̄ vertebat. Cū solū sibi reseruasset vas ligneū ad bibēdū vidit puerꝫ ꝯcaua manu bibentē. q̄ statiꝫ elisit vas suū dicēs. Nescieba ego q̄ natura poculū habebat. Narrat etiā de eo valerius q̄ cū q̄dā die sederet ad solē alexander magn⁹ veniēs ad videdū eum. hortat⁹ est vt ab eo peteret q̄d̄q̄ vellet. Dox inq̄t a te nihil peto nisi soli mihi nō obstes. Uñ merito dic̄ Sen. q̄ potētior fuit alexandro oīa possidente. qz plus erat q̄ ille nollet accipe q̄ꝫ q̄ ille posset ꝟferre.

In morte diuites abꝟciunt ꝛ paupes exaltant. Exemplū xlix.

Duites inane gl̄iantes sunt sil̄es accipitri. q̄ multū i vita sua extollit ꝛ palpat: ꝛ honorifice sup manū portat: ꝛ sup̄ partica eleuat. sꝫ mortu⁹ in lutū proꝟcit. ꝛ i sterq̄liniū canibꝫ ꝛ auibus ad deuorādū. Ecōtra galline ꝛ anseres i vita sua vilipendunt. ꝛ victū suuꝫ in vita vndiq̄ cū labore magno acq̄runt. repellunt ꝛ pcutiunt. sꝫ in fine multa cura p parant: ꝛ honorifice ad mēsaꝫ regꝫ deportant. Sic etiā est de diuitibꝫ ꝛ glosis huius secli. Hā in p̄nti bñ pascunt: colunt ꝛ honorant. sꝫ in fine in sterq̄liniū eoꝝ corpora ꝓꝟciunt. ꝛ aīe eoꝝ demonibꝫ deuorā de tradunt. De q̄bus legitur. Deuorabūt aūt eos aues morsu amarissimo. Ecōtra paupes abiecti in fine ad mēsam sūmi regis honorifice deportant.

In discipulo de tempore.

Petr⁹ telonari⁹ q̄ primo parcus fuit. ꝛ postmodū fecit seipm vēdere ꝛ p̄ciū dare i elemosinas pauperū. ħ q̄re in displ'o de tpe. ser. lxxxi. B.

Pax.

Uirgo pacifica statim post obitū celū intrauit. Exemplū l.

Uedā nobil̄ puella pacez habuit cū deo. licz sibi a pctis venialibꝫ nō possꝫ cauere. tñ deū p⁹ baptismū mortalibꝫ pctis nūq̄ꝫ offendit. ꝛ pacē cuz hoīb⁹ hēbat. nullū turbauit. nullum lesit. nullū molestauit. Et ꝓpter hāc pacē quā firmiter in se tenuit q̄ ad deū ꝛ q̄ ad se: et q̄ ad ꝓximos de⁹ sibi hāc gr̄am fecit q̄ angeli ei⁹ aīam cū dulcissimo gaudio cūctꝫ audientibꝫ ad gaudia eterna ꝛ pacē eternam deduxerūt. Qui ḡ vult saluari pacē quaꝫ nob xp̄s reliquit p testamēto ꝟuare debet Uñ xp̄s Joh. xiiij. Pacē meā do vob. pacem meā relinquo ꝛc.

Itē de duabꝫ nuribꝫ q̄ sil̄ habitabāt in vna domo in bona pace. ꝛ sil̄es fuer̄t sctō machario. Hoc q̄re añ M. xi.

Duo erant frēs in heremo q̄s dyabol⁹ nitebat ad discordiā puocare. Exemplū li.

Erant duo frēs ꝟm carnē germani veruntn vtriq̄ in spūali ꝓposito monachi existētes. insidiabat aūt eis ma

lign⁹ ſpūs. vt q̄cūq̄ mō ſeparet eos ab inuicē. Quadā aūt die ad veſpam ꝑmonſue/tudinē ille iunior frater accēdens lucernā poſuit ſup candelabrū. Faciēte aūt malicia demonū ruit cādelabrū ⁊ extincta ē lucerna. Per hanc occaſionē inſidiabaꝫ eis dyabolus vt eos in litē accenderet. Surgenſq̄ ſenior frater cepit ꝓcutere cū furore frēm ſuū. Ille vo ꝓſtrat⁹ in terrā dēpcabaꝫ frēm ſuū di. Magnanim⁹ eſto dñe et ego rurſus incendā lucernā. Ergo q⁹ non rñdit ei turbulentū ꝟbum malign⁹ ſpūs ꝓfuſus ſtatī receſſit ab eis. Et ꝑgēs eadē nocte nūciauit ꝓncipi demonioꝝ dicens. Qm̄ ꝑꝓt hūilitatē illi⁹ monachi q̄ ꝓſtrat⁹ in terrā veniā poſtulabat a fratre ſuo non ꝑualui in eis. Videnſq̄ de⁹ hūilitatē ⁊ voluntatē hui⁹ monachi effudit ſup eū gratiā ſuaz: ⁊ ego ſentio me valde torq̄ri atq̄ cruciari: qm̄ nō ꝑualui eos ſepare ab inuicem. Hec g̃ oīa ꝟba audiens ydoloꝝ ſacerdos q̄ ibi cōmanebat. cōpunctū eſt cor ei⁹ in timore ⁊ amore dñi nr̄i ihu xp̄i. cōſiderans etiā q̄z magna ſeductio ⁊ perditio aniaꝝ eſt cult⁹ ydoloꝝ relinq̄ns oīa ſtatiz feſtinanꝫ ad ſctōs ꝓres ad monaſteriū prexit. ⁊ retulit eis hec oīa q̄ ꝑ maliciā demones inꝫ ſe loq̄banꝫ. Cūq̄ monitz ſalutaribus inſtruiſſent eū ſcti ꝓres de doctrina dñi ſaluatorz baptiſatus eſt: ⁊ ſcti ꝓpoſiti monachoꝝ vitā eripuit. ⁊ adiuuāte ⁊ cooperante gr̄a dñi fact⁹ eſt ꝑbatiſſim⁹ monachus. Tātūq̄ veneratⁿ eſt ⁊ tenuit hūilitatz ꝟtutē vt oēs hūilitatē ei⁹ mirarentur. Dicebat ei q̄ oēm ꝟtutē aduerſarioꝝ nr̄orū demonū hūilitatz ſoluit intētio. Deniq̄z ⁊ dñs nr̄ ihs xp̄s ꝑ hūilitatez triūpbauit dyabolū: ⁊ oēm ꝟtutē ei⁹ ꝓtriuit. Ald/debat etiā dicēs. q⁹ freq̄nter audiſtz demones inꝫ ſe loq̄ntes. q⁹ qñ ad iracūdiā accēdim⁹ corda hoīm. ſi q̄ ſuſtinuerīt patienꝫ iniuriaꝝ ꝓuicia. ⁊ cōuerſi magz rogauerīt ea q̄ ad pacē ſunt dicētes. q⁹ ego peccaui. ſtatim ſentim⁹ omnē noſtrā virtutē marceſcere. q⁹ approximat eis gr̄a diuine potentie. Hoc in vitaſpatrū.

Dyabol⁹ fregit bacculū ꝑegrino ī dorſo vt diſcordarēt. Exemplū liij.

Duo ciues coloniēſes diuites ⁊ honeſti ⁊ ſpeciales ad inuicez amici ad ſctm̄ iacobū ſil' ꝓfecti ſūt. Die q̄dā cū ſoli eq̄tarēt. ⁊ ceterz frib⁹ ꝓcedētib⁹ dyabol⁹ amicicie ⁊ ꝓcordie eoꝝ inuidens in ingreſſu cuiuſdā nemorz bacculū in dorſo vni⁹ illoꝝ pendentē ſatiſq̄ fortē i duaſ ptes ꝓfregit. Qui cū neminē adeſſe cōſpiceret. turbat⁹ clamauit ad ſociū. Eya frater q̄re fregiſti bacculū meū. Illo negante etiā cū iuramēto ita ī eū exarſit. vt vix manus ab ei⁹ colliſione cohiberet. Tādē gr̄a dei ⁊ meritz beati ap'li iacobi ad mentē reduct⁹ apud ſociū vnice dilectū pñiaz egit ⁊ totius diſcordie cauſa dyabolus ꝓfuſus aufugit. Hec Ceſarius.

In promptuario ſupra.

Ruſtici q̄ ſimul ſepeliebanꝫ in vno ſepulcro q̄liter capitaⁿ dorſa pcuſſerunt ad inuicē. ℞ patet ante ℣. xvij.

Itē homo litigioſus q̄ pntes turbauit ꝓtimos ꝓuocauit q̄liter obꝟt miſer ⁊ infeliciter. ℞ ptz añ ℣. xvij.

Itē vetula q̄dā voluit facere diſcordiā inter virū ⁊ vxorē q̄ multz annis ſil' in pace vixerūt. ℞ patet añ ℣. xvij.

Itē dyabolus ꝓmiſit antiq̄ vetule duos calceos vt faceret diſcordiā inꝫ virū et vxorē. ℞ q̄re de tpe ꝑmone. xcvi. R.

Peccare.

In peccatz ꝓſeuerātes ꝓtinue ſunt ante portā inferni. Exemplū liij.

Quidā ſolēnis ꝑdicator repḡdit in ꝑmone illos q̄ ꝓſeuerāt in pctis ⁊ dixit q⁹ pctm̄ vocaꝫ in ſcriptura porta inferni. ⁊ pduxit tale exēplū. Si q⁹ hodie veniēs ad mōaſteriū iſtud ⁊ videz vnū ſcolarē ſedētē ī porta. ſil'r cras. ſil'r mltz dieb⁹. nōne de facili cogitarz. iſte ſcolarz intrabit ordinē. Quo g̃ nō eſt credibile q⁹ illi tandē intrāt infernū q̄ tādiu ſedent in porta inferni. i. in pctis. Un̄ etiā Aug⁹. in q̄dā ꝑmone. Peccare eſt hūanū. ꝑmanere aūt in peccatz eſt dyabolicū.

Dyabol⁹ tēptauit epm̄ ꝑ ſpeciē mlierz. Exemplū liiij.

Gregor⁹ in dyal'. li. iij. c. vij. dicit. Ut q̄ corp⁹ ſuū ꝓtinētie dedicant habitare cū femis nō ꝓſumāt. Andreas i/q̄t Fundane ciuitatz epūs: cū ſancte viuerz q̄ndam ſanctimonialē: de cui⁹ ſicut ō ſua ꝓtinentia ꝓfidebat ſecuz habitare ꝓmiſit. Exq̄re ſic eū dyabolus tēptabat vt iā mulierē illā libent' iſpiceret ⁊ eē turpia cogitaret. Tunc q̄dā iudeus romā ꝑgens nocte ꝓcupat⁹ ad templū appollinis ſe ꝓuer/

tit ⁊ loci sacrilegiū ptimescēs: q̄uis fidez crucis nō hꝛet: sz p̄ timoꝛe se siguit. Hocte aūt media vigilās vidit turbā demonum et vnū p̄ ceteꝛs q̄si p̄incipē sedentez. Ubi cū singli sua facta referꝛēt. vn⁹ p̄ꝛupens i mediū dixit. q⁹ andreā epm p̄ sanctimoni alē q̄ cū illo habitabat ad magnaz carnis tēptationē mouisz. Et cū dyabol⁹ libenē audiret q̄si grāde lucꝝ de tāti viri pditiōe p̄sumeret: subiūxit. qꝛ eē ad ſ̄ venit q⁹ sero sctīmonialem i scapulas iocando pcussit. Tūc dyabol⁹ exhoꝛtat⁹ est euz pficere qđ cepisset. Jussit etiā inārī. q̄s eēt ille q̄ i illo tēplo latere p̄sumpsisset. Ad quē demones pgentes ⁊ subtili⁹ intuentes cruce signatū inueniētes dixerūt. Ue ve vas vacuū est: sz signatū. Statī demonuz turba p̄fusa disp̄uit. ⁊ inde⁹ ad epz pgēs: eiq̄ rei seriē sicut audierat referēs epm a tēptatione dyaboli liberauit. Et ipe inde⁹ etiā instruct⁹ in fide ab illo baptizari se fecit.

Inter hoies exist̄tes ñ clare vidēt pecata sua. Exemplū lv.

Quidā hꝛes hoies se studiose diligentes facti sūt monachi. q̄z vn⁹ elegit litigātes ad pacē reducere. Scōs i firmis mīstrare. Terci⁹ in solitudīe q̄escere. Prim⁹ vict⁹ venit ad scōm. quē inuēit anio deficientē. qꝛ nō potuit infirmis satis facere. nec ipe prim⁹ litigantes pacificare potuit. Hȳ duo sil venerūt ad terciū. narrātes ei tribulatiōes suas. rogauerūt eū vt eis diceret q̄d ipe pfecisz. Qui pauluz retices misit aquā i peluī ⁊ turbulēta erat p⁹ modicū dixit. Attēdite q̄s limpida mō facta ē aq̄. Cūq̄ intēderēt i aquā vult⁹ suos viderūt q̄i i specło Sic inq̄t q̄ i medio boim moꝛant nō vidēt pcta sua. sz cū q̄ueriē maxīe i solitudie facile tūc ea possūt ꝓspicere. In discipulo de tpe.

Dyabol⁹ q̄dā secagita ānis temptauit mōachū de lapsu carnis. ⁊ postmodū finalit duxit eū i pctm̄ luxurie. ſ̄ q̄re ser. xl. E

Itē q̄dā vidit duos cū lācea p lōgū volentes intrare eccl̄iaz. Et q̄dā hausit aq̄m in vas p̄tusuz. ⁊ q̄dā secuit ligna: ⁊ appo/suit sup sarcinā. ꝑmone. cxiij. T.

Itē q̄ hñt malā volūtatē peccādi Jh̄m crucifigūt. Hoc ptz infra. xxxij. U.

Pena inferni.

Dānati hñt ignē infra ⁊ sup̄ se inq̄ntuz distat celū a t̄ra. Exemplū lvi.

Achari⁹ p̄ heremū trāsiens inuenit caput cuiusdā defuncti. adiuratū ē ab eo cui⁹ eēt. locutū ē q⁹ esset caput gētil. Req̄situz de pena rñdit. q⁹ q̄ntū distat celū a t̄ra tantū hñt dānati gētiles de igne sup̄ capita: ⁊ tātū sub pedibꝫ suis. ⁊ infra paganos sūt iudei q̄ hñt maioꝛē ꝓgnitionē de deo ⁊ de fide. Et infimi sūt mali xp̄iani q̄ i pctis moꝛtalibꝫ viuēt ⁊ scient deū offenderūt. nō ex infirmitate hūana aut ex ignoꝛātia. qꝛ hñt plenioꝛem cognitionē fidei q̄s pagani ⁊ iudei. Et sūt maioꝛs dignitat⁹. ⁊ sic peccāt sciēt ⁊ ex certa malicia. Unū xp̄s i euāgelio dicit. Seruus voluntatē dñi sciēs ⁊ nō faciēs vapulabit multꝫ plagis. Unū etiā dꝛ in decretis Fidelis malus peioꝛ est infideli. ⁊ grauiꝰ peccat ⁊ grauioꝛ pena sibi debet.

Ebꝛiosus q̄dā vidit in extremis infernū aptū sibi. Exemplū lvij.

Quidā intrauit religionē: ⁊ fact⁹ ē religiosus solo noīe. sz moꝛibꝫ totus puersus. q̄ coꝛrigebat: sed nō emēdabat se. Sz qꝛ faber erat optim⁹ p̄pter necessitatē officij tolerabat. Dicī sestiuis diebꝫ cū alijs iret ad eccl̄iaz: remanebat i cella sua vacās illecebris ⁊ ebꝛietati. Et factū ēvt q̄ nollet itrare eccl̄iaz volūtari⁹ intrauit ianuā inferni inuit⁹. Subita eni infirmitate coꝛreptus vocauit frēs dicēs cū meroꝛe. Sic btūs stephan⁹ vidit celos aptos. ita ⁊ ipe video infernū. ⁊ iudā ⁊ cayphā i medio ei⁹ ⁊ pylatū ⁊ alios crucifixoꝛes dñi. ⁊ mihi misero nō lōge ab eis locū paratū. Cūq̄ frēs puocarēt eū ad penitētiā dicebat se nō posse penitere. qꝛ cōtra eū datū eēt iudiciū. ⁊ sic miser moꝛtu⁹ est ⁊ longe ab alijs sepultus. ⁊ nullum suffragiū est impartitū eidem.

Quidam vidit penas damnatoꝛz. Exemplū lvij.

Quidā frater cistercien. ordis cuz ageret in extremis vidit btm̄ bñdictū se a coꝛpe educentē. ⁊ oñdit ei mansiones multas electoꝛz ⁊ supplicia dānatoꝛū. vbi int alia vidit deportari magnū p̄cipē ardētē. ⁊ i cathedra ignea residentē. ⁊ añ eū mlieres pulcre erāt: ⁊ faces igneas i os ei⁹ trudentēs. ⁊ vsq̄ ad virilia ardebat ⁊ flagellis eum cedebāt. Dic fuerat p̄ncips potens ⁊ luxurioſus. Postmodū vidit aliū quē demões excoꝛiabāt ⁊ cuz sale

ꝓfricabant ⁊ aspergebant. ⁊ sup cratē igne am ꝓcremabāt. Hic fuerat crudel' dñator ⁊ subditoꝝ oppssor ⁊ exactor pauperum. Postmodū vidit aliū equū igneū eq̄tantē ⁊ scutū igneū hñtem. ⁊ portabat capr̄ā ignēā. ⁊ post caudā equi habitū mōachi trahebat. hic fuerat raptor. ⁊ capr̄ā cuidā vidue recepit. ⁊ infirm⁹ habitū monachi recepit. nō ex charitate nec ex volūtate manendi in ordie si ꝓualesceret. sz ex inductione amicoꝝ suoꝝ. ⁊ habituz monachi p⁹ se trahebat. Alios etiā vidit plures diuersas penas sustinere ꝑm silitudinē pctōrū Uñ salo. Per q̄ bō pec. ꝓ hec ⁊ punieb'.

Mulier q̄dā vidit penas mariti sui et aliorz dānatorz. Exemplū lix.

Ales q̄dā potens mire dedit⁹ tor-
.m. neamentis mortu⁹ est miserabilit sicut vixit. Reliq̄t aūt vxorē deuotā valde ⁊ sanctā. q̄ marito mortuo vt ipa met frī alberto mgro ordis p̄dicatoꝝ narrauit. ⁊ ipe dixit. rapta est in q̄ndā excessū mentis. ⁊ vidit circa aiam viri sui demones in magna mlitudine ꝓgregatos. Dixitq; vn⁹ eminētior ceteꝛ ad ꝓortes. Ponite caligas in pedib⁹ ei⁹. q̄z spicula penetrant a plāta pedis vsq; ad cerebruz. hinc induite euz lorica. cui⁹ spicula añ ⁊ retro penetrant totū corp⁹. Hinc galeaz capiti ei⁹ imponite. cui⁹ silr spicula descendēdo trāseant vsq; ad plātas. Hinc scutū collo ipi⁹ injcite cui⁹ pōdere mēbris oīb⁹ q̄sfec̄. Hec oīa cū iussu p̄ncipis demonuz in aiaz miserā cōplerent dixit iterato demonib⁹. Cōsuetudo isti⁹ erat vt p⁹ torneamētū balneis fruerēt. ⁊ post balnea deponerēt i lectū. ⁊ iuxta eū puella teneriorꝝ cui⁹ amplexib⁹ ⁊ coitu fruebat. hȳs oīb⁹ aptate silia. Hec mora. flāmis balnealib⁹ illius aiam cruciatā in lectū candentē ferreū posuerūt. ⁊ iuxta eū bufonē cū terribilib⁹ oculis ad magnitudinē lecti ei⁹. cui⁹ amplexu ⁊ toto ꝓtactu vl' oscul' adeo erustus est vt magꝝ eū bufonis horribiles aspect⁹ illius q̄ armoꝝ p̄dictoꝝ terribiliū balneivl' lecti veratio cruciaret. Heu q̄ digna pena taliū. Illa aūt beata mlier q̄ hec dispēsante deo de aīa mariti sui vidit. oīb⁹ diebus vite sue recordatiōe visiōis adeo afflicta fuit vt nullus posset ambigere q̄ euz antea ꝓgnouisset. q̄n illa supra moduz q̄ credi pōt cordis incōmodo veraret. Hoc Guil'. in libro de apibus.

Quidā vidit dñm suuz duci ad diuersas penas. Exemplū lx.

Quidā nobil' erat oppssor paupe-
q rū ⁊ mūdi amator. Hic cū q̄escēret in lecto. camerari⁹ suus iacēs añ camerā: rapit' in visione añ thronū dei ⁊ ibi accusabat' dñs ei⁹ de oīb⁹ que gesserat. p q̄b⁹ accepit sniam dānatiōis. sed cū magno tripudio ductus est añ luciferum Cui lucifer. adducite eū ad me: vt dem⁹ osculū fideli fuitori meo. Cū aūt adduct⁹ fuisset dixit. Nō sit tibi pax in secla seculorū: ⁊ ait. Ipe ꝓsueuit balneare. ducite euz ad balneū. Cūq; duct⁹ fuisset ad balneuz infernale ⁊ vnguib⁹ dyaboloꝝ penit⁹ laniaret. aliq̄ ignē sup eū fuderūt. eductus de balneo posit⁹ est in lecto infernali. de quo Isa. Subtus te sternet tinea: ⁊ operimētū tuū erūt vermes. Et dixit lucifer. Date ei post balneū de calice ire dei. ⁊ ppinatus est ei ignis ⁊ sulphur q̄ est ps caliq̄ eorū. Qui dū clamaret sufficit. dixit lucifer. Audire ꝓsueuit dulces simphonias. surgant simphoniaci. Et ecce duo demones cū tubis igneis ignē sic in eū sufflauerūt: ita vt de oculi ⁊ de naribꝫ ⁊ de ore flāma ignis exiret. Lucifer ait. adducite eū ad me ⁊ adducto dixit. Cantasti cantatiōes. cāta mihi vnā. Et ille dixit Quid cātabo nisi maledicta dies in q̄ nat⁹ sum. Et ait lucifer. canta meliorē. Et ille. q̄d cantabo nisi maledicta sit mr̄ q̄ genuit me. Cantā ad huc meliorē. ⁊ miser dixit. q̄d cantabo nisi q; ip̄e de⁹ sit maledictus q̄ me nasci pmisit. H est ait lucifer qđ volui. Ducite ḡeum in sedē quā meruit. Qui piect⁹ est ad vnū puteū: ⁊ fact⁹ est tal' strepit⁹ ac si tot⁹ mūdus caderet. Ad quē strepitū euigilās camerari⁹ cucurrit ad cameraz: ⁊ dñm mortuū inuenit. Harrata itaq; visione ordinē intrauit. Hec Uiridarius.

Diues quidā positus est i cathedra ignea: ⁊ datus est ei potus infernalis.

Exemplum lxi.

Quidā deuot⁹ vidit in visu q̄ndaz
q virū honoratū ⁊ secularē: q̄ mlt̄ū excesserat in gl'ia seculari seu i mūdi gl'ia. in gula. in luxuria ⁊ i cantib⁹ ⁊ varijs solacijs ad infernum duci. Et ecce p̄nceps demonū surgēs de cathedra sua occurrēs ei ⁊ collocauit eū in cathedra dicens. Sede

hic ꝑ honore quē habuisti in h̄ secl'o Erat aūt cathedra tota ignea. Oblat⁹ est aūt ei in vase pot⁹ amarissim⁹ fetid⁹ et īmūdus ⁊ coact⁹ bibere ita dicentib⁹. Bibe h̄ loco potuū delectabiliū q̄s bibisti in secl'o. Astiterūt aūt duo demones cū tubis insufflantes in aures ei⁹. Et exibat ꝑ aures et oculos ⁊ nares ⁊ ceteros meat⁹ flāma ignea. ⁊ hec inquiūt habeas nūc tibi ꝑ cātibus ⁊ cātilenis vanis q̄s audisti. Posuerant ⁊ serpētes circa collū ⁊ ad brachia dicentes. ⁊ h̄ ꝓpter amplex⁹ ml'ierꝫ habeas.

Nero balneat⁹ est apud inferos.

Exemplū lxij.

Quidā vidit neronē balneantez se apud inferos. ⁊ mīstros īferni aurū feruēs infundētes sup ip̄um. ⁊ cū videret choꝝ aduocatoꝝ ad se venientiū. huc inq̄t venale gen⁹ hoīm venite o aduocati amici mei accedite vt in h̄ vase balneamini mecū. adhuc eī supest locus ī eo quē vobis seruaui.

Nobilis quidā vitulū vidue abstulit. ⁊ vinū sub banno ꝓpinauit.

Exemplum lxiij.

Quedā obsessa cū die q̄dā quēdaz nobilē potentē ac diuitez virū vidisset. demon ex obsessa mult⁹ p̄ntib⁹ ꝯtra eū clamare cepit dicēs. Uitulū illū quem tali vidue abstulisti flāmis infernalibus a nob̄ liq̄tū guttatī mittem⁹ in ocl'os tuos. ⁊ ꝑ om̄e corp⁹ tuū fundem⁹ ⁊ stillabimus pinguedinē ei⁹. vinū v̄o quod sub banno tuo in hac villa tua vendit̄ feruēs ī os tuum fundem⁹. Quib⁹ v̄bis miles ꝑterrit⁹ tabernā amouit ⁊ vitulū restituit.

Filij militis nolebāt pelles ⁊ ꝑtez agri restituere.

Exemplū lxiiij.

Cuius q̄dā tpe q̄dā añ diē vadens ad pallaciū occurrit ei q̄dā in dextrario nigerrimo: de cui⁹ naribus flāma ꝓcedebat. nūc viā rectā tenebat. nūc exorbitās in cāpū discurrebat. Hec vidēs ciuis p̄rio valde territ⁹. Postea ꝯfortatus cruce se sig̃uit ꝯtra dyaboluz. dextrā ꝯtra hoīem armās gladio. Qui cū appropinq̄sset ꝯgnouit eū fuisse q̄ndā militē nup defunctuz. videbat̄ circūamict⁹ pellib⁹ ouinis. molē terre gestās in humer⁹. quem ciuis interrogās vñ veniret: ait. Ego in maximis penis suz: pelles istas cuidā vidue abstuli q̄s nūc ardent̄ sentio Sil'r mihi ꝑtem agri iniuste vsurpaui cuius pondere modo p̄mor. Si aūt filij mei ista restituerent penas meas multū alleuiarēt. ⁊ sic euanuit. Cūq̄z filijs h̄ recitasset maluerūt illū eternalit̄ in penis manere q̄z eis dimissa restituere. Hoc Cesari⁹.

Quidaz vidit penas inferni. ⁊ hic egit durā p̄niam.

Exemplū lxv.

Cunq̄z q̄dā p̄r̄fāilias ad d̄ū migrasset. ⁊ tota familia ꝑnoctando corpus custodiret ex diuīa mīa reuixit. Qui vadēs ad eccl'iam reddēs d̄o immensas gr̄as. ⁊ q̄dq̄d hēbat d̄o et paupib⁹ erogabat. fugiēs ad heremū: iuxta fluuiū cellā fecit. ⁊ ingrediēs fluuiū vestimēta sinebat ꝯgelari ad carnē. ⁊ postea ad balneum calidissimum intrabat. ⁊ h̄ sustinebat successiue q̄ntū poterat ꝯtinuans vsq̄z ad mortē. Et cū de his ab aspicientib⁹ argueret̄ dicebat. Si vidisset⁹ q̄ ego vidi ampliora vl' eadē mecū faceret⁹. ⁊ referebat terribilia de penis inferni dicēs. q̄ in exitu aīe a corpe suo vir lucidus duxerat eū ꝯtra ortū solis ad vallē infinite magnitudīs. vbi erant duo stagna. vnū erat plenū vermib⁹ ⁊ flāmis feruētib⁹. ⁊ aliud gelu ⁊ ingēti grādine. ⁊ erāt plena aīab⁹. q̄ cū vix possēt sustinere ignis vehemētiā transibant ad gelu ⁊ ecōuerso ad ignē. Postea duxit eū ad tēbras dēsissimas. ⁊ vidit ibi globos igneos de baratro ascēdentiū ⁊ inde ꝓcedētiū hoīm ignitoꝝ ad fauillaꝝ modū. et sensit inde exalare fetorē intolerabilē. ⁊ audiuit fletū ⁊ eiulatū intolerabilē ac incōꝑabilē ac deterrimos demones forcipes ignitos tenētes ⁊ eū tenere cupiētes ⁊ proijcere in fornacē. Sz appuit ei ī tenebris vir splendidus q̄si stella inhibēs demonib⁹ ne euz tangerēt. qꝛ iudex p̄cepat eū redire ad corpus suū vt ageret p̄niam. Et sic sup hūanā estimationē paterfamilias se affligens postmodū in pace quieuit.

Uisio dyaboli est horribilissima

Exemplū lxvi.

Abbas sancte agathe cū q̄daz monacho suo ⁊ q̄dā cōuerso venit ad coloniā ad q̄ndā obsessā. Et cū abbas demonē de q̄busdā interrogasset demō non r̄ndit ei. Post hec abbas ei dixit. Adiuro te ꝑ eū quē hodie ī missa tractaui vt r̄ndeas mihi. Et statī demon r̄ndit ei de q̄sitis Post h̄ demon adiurat⁹ ab abbate vt ex-

iret. demon rñdit ei. Quo ibo. Rñdēte abbate. Os meum aperui vt ingrediar. Ait demon. Nō possum: qz hodie altissim⁹ intrauit. Tūc abbas. Ascēde sup hos duos digitos. pollicē z indicē ei indicans z offerens. Et rñdit. Nō valeo. qz cū illis hodie altissimum tractasti. Insistēte ei vt exiret ait. Nōdū vult altissim⁹. adhuc duob⁹ annis ero ī ea. z tunc liberabit. qō postea ita factū est. Rogatus ḡ abbas a monacho z puerso suo vt p̄cipet demoni: q̄tin⁹ in sua forma naturali se eis oñderet. z rēnuit primo abbas. postea acq̄uit dicens. Precipio tibi ī ꝟtute xp̄i vt ī tua specie naturali nob appareas. Rñdit demon. Nō vultis carere nisi me videat. Et abbate dicēte. nō. cepit mlier in oculi ei⁹ turgescere. et instar turris ascēdere. ita vt oculi ei⁹ scintillarent ad modū fornac. candent. fumigant. Quib⁹ visis ceciderūt territi monachus z puersus in extasim positi. Abbas etiā cecidisset si nō p̄cepisset dyabolo vt pristinā formā recipet. qō z fecit. Et dixit dyabolus. Hunq̄ ita stulte p̄cepisti. Pro certo scias q̄ si hodie diuinis nō cōicasses nullus vīm vlli hoīm retulisset q̄ vobis ingessissem. putas vt hō posset me videre et viuere. nequaq̄. Tandē illi refocillati sūt aqua frigrida tanq̄ seminiui.

Religiosus q̄dā pot⁹ voluit ignē intrare q̄ demonē videre.

Exemplū lxvij.

Religiosus q̄dā ad extrema veniens deduct⁹ horribilit̄ clamauit. Maledicta hora in q̄ religiosus fact⁹ sum z siluit. Et p⁹ paululū facie serena subridens ait. Nō imo bñdicta hora in q̄ intraui ordinē. z bñdicta mr̄ gl'osa xp̄i quaz sp dilexi. z itez tacuit. Frēs aūt q̄ in circuitu erāt audiētes cū lacrimis orabāt p eo Post duas aūt horas dixit fratri qui astabat ei. Voca frēs meos qm̄ exaudiuit dom̄in⁹ orōem ipoz. Quibus ingressis ait. Vos de prio ꝟbo qō audistis turbati fuistis. sz hec est cā ꝟbi. Apparuerūt mihi demones terribiles pati ad recipiendū aiaz meā. z p timore extra me raptus maledixi horā diei mei. z dico vob. si hic fact⁹ fuisset ignis vn⁹ de ere mixto cū sulphure q̄ duraret ab h̄ loco vsq̄ ad finē mūdi. et dare mihi optio vtrū p mediū illū ignē vellem trāsire: aut itez demōes in sili forma videre: eligere potī⁹ p ignē trāsire. Postmodū venit illa regina celi mr̄ mīe z fugauit demones. z ea visa p̄cepi spem z p gaudio risi. z horā qua intraui z ipam q̄ me liberauit benedixi. Et h̄js dictis postmodū feliciter obīt.

Miles q̄dā in equo igneo punit⁹ ē cuz falcone. Exemplū lxvij.

Quidā sctūs z deuot⁹ hō vidit q̄n dā militē ardentē ī inferno. et videbat eū sedere ī igneo eq̄ z tenere falconē in manu. z q̄renti q̄d h̄ eēt. Rñdit q̄ ille equ⁹ erat dyabol⁹ q̄ currebat cuz eo p ignē ppt̄ gl'am quā hēbat in mūdo eq̄tando: z cū falcone cū q̄ se libent̄ occupabat. Et falco quē in manu tenebat erat alt̄ dyabolus q̄ comedebat man⁹ z brachia z carnes ipi⁹. Et tantū dolorē ei faciebat ac si cor eius de ventre extrahere vellet. Vidit etiā alios q̄ fuer̄t lusores ī h̄ mōdo q̄ cogebant̄ ludere cū demōib⁹ ad aleā z schacos

Nobil' q̄dā p̄cogitauit penaz inferni z rigorē ordinis patiēter sustinuit.

Exemplū lxix.

Iuuenis q̄dā nobil' diues z delicatus ordinē fratr̄ p̄dicator̄ intrauit. q̄ cuz ab amic⁹ carnalib⁹ inducer̄et ad exitū dicēdo. nō poter⁹ austeritatez ordis tenere. qz delicate nimis es nutritus. Rñdit. ppter h̄ intraui ordinē. qz sciebaz me delicatū z nihil aspez pati z sustinere posse cogitaui q̄ nimis intolerabil' eēt illa acerbissima pena īferni. z iō elegi magz hāc penā sustinere q̄ illā. s. inferni.

Juuenis q̄dam cogitauit si illa pulcra mēbra debent esse pabulū inferni.

Exemplū lxx.

Cum mgr̄ Jordan⁹ psuaderz cuidā iuueni nobili z pulcerrimo ingressuz ordis p̄dicator̄. z illū minus ad h̄ inueniret promptū. dixit ei ī fine ꝟborū. Rogo te vt stati hoc facias amore dei. aut man⁹ tuas respicias z alia pulcra mēbra tua. recogitās q̄ntū dānū erit si ista pulcra mēbra erūt pabulū eterni ignis. Qō ille faciēs ex h̄ ōr mot⁹ postea ad ordis ingressū seipm̄ ppter deū ꝓtemnens.

Quidā cogitauit si post centum milia annorū damnati liberarent̄.

Exemplū lxxi.

Quidā multū secular⁹ z multū delicat⁹ cū q̄dā die cogitaret ītra se.

Si post mille ānos aīe dānatoꝝ de pena liberarent. Rñdebat ei cogitatio q̄ ñ. Si post centū milia annoꝝ. nō. Si p⁹ tot annos q̄t sunt gutte aq̄ marſ. nō. Et ita talia cogitādo plurimū turbabat: ꝛ pterrit⁹ cepit ꝓpendere q̄s miseri ꝛ obtenebrati sunt hui⁹ mūdi amatores. q̄ p modico tpe q̄ victuri sunt ꝛ p trāſitoriis gaudijs ꝛ voluptate carnis incurrūt penas eternas. Uñ etiā Bre. Nemo p̄t hic gaudere cū ꝫ secl'o ꝛ illic regnare cū deo. Idē. Presentia gaudia sequunt ꝓpetua lamenta.

Si in lecto molli q̄s ꝓtinue iacere deberet tediū b̄ret. Exemplū lxxij

Ulco marsilienſis epūs refert de seipo. Dū essem mundi amator et dedit⁹ vanitatib⁹ mundi: cepi sel' cogitare de eternitate pene inferni. ꝛ dixi in corde meo. Si p̄ponerel' tibi sp iacere in lecto molli ꝛ delicato. ita q̄ nulla occasione inde recederes. hocvix sustinere posses. Qūo q̄ posses iacere ꝛ ardere illa pena eterna ꝛ intolerabili inferni si cōtingat te illuc immergi. Hac occasione reliq̄ oīa ꝛ fact⁹ sum monachus.

Monialis quedam occultauit peccatū in confessione ꝛ damnata est.

Exemplū lxxij.

Ue moniales reputabant mīruꝝ religiose in q̄dā monasterio. accidit q̄ vna mortua est. ꝛ alia sororꝝ que erat magna amica sua feruent' orabat p ea. Et semel i eccl'ia de nocte duꝝ illa sororꝝ viua oraret. audiuit illā sororē mortuā cantantē illud rñsoriū mortuoꝝ. Peccantē me q̄ tidie ꝛ nō me penitētē tior mort̄ ꝓturbat me. qz i inferno nulla ē redēptio. Et ñ pl⁹ dicebat de rñsorio. Illa viuēs interrogauit. Nōne es tu tal' sororꝝ. Rñdit illa. sum Et illa. q̄re nō cōples cantādo rñsoriū tu tū. Dixit mortua. Si beata ꝟgo maria ꝛ oēs sancti orarēt p me. nūq̄s posset pl⁹ verificari de me. Miserere mei deus ꝛ salua me. qđ est finis rñsorij. qz ego dānata sum Deu qūo ꝫ est dixit viua cum eras ita bona religiosa. Rñdit. Ego dū essem i secl'o feci vnū pctm̄ verecūdū qđ ꝓpter verecūdiā nunq̄s ꝓfessa sum. ꝛ iō alia bona nihil mihi valuerūt ad vitā eternā ḡ āmodo ñ ores p me. qz inuanū est.

In discipulo de tempore.

Dyabolus dixit q̄ dam comit̄ guilhelmi esset ī penali pena q̄ si maxim⁹ mons illuc mitterel': liq̄sceret in ictu oculi. ꝫ q̄re de tpe. ꝟmone. cxxv. E.

Itē miles q̄ rapuit vidue vaccā dicēs. si ego nō facerē ali⁹ faceret. punit⁹ est in īferno incessant'. Hoc q̄re ꝟmone. cxix. F.

Itē miles q̄dā apparuit filie sue cū crusibulo in q̄ erat sulphur. ser. xcix. P.

Itē Udo q̄ frequent' inebriabat q̄lē lectū: q̄lē potū: ꝛ q̄le balneū sibi in inferno īuenit ꝓpatū. sermone. lxij. y.

Itē q̄dā vidit vicinū suū ꝛ vxorē alterius viri puniri in inferno ꝓpter adulteria sua. q̄re ꝟmone. lxxxv. O.

Itē sacerdos q̄dā vidit mīez suā ī sporta ignea. qūo serpētes ignei circūdederūt collū ipi⁹. ꝛ cathenas igneas habuit ī manib⁹ ꝛ pedib⁹. ꝫ q̄re ser. lxxxij. J.

Itē mīr q̄ nō plene ꝓfessa ē qūo visa est hīe serpentes in capite ꝛ collo. ꝛ bufones sup māmillas. ꝫ q̄re ser. cxxv. L.

Itē frater ordinis p̄dicatoꝝ q̄ dixit ad mgr̄m parisiensem. q̄ de sero cogitaret de lecto inferni. de q̄ Isaias dixit. Subter te sternet' tinea. ꝫ q̄re ꝟmone. ci. N.

Itē q̄dā vidit dyabolū. ꝛ dixit q̄ potiꝰ vellet clibanū ardentē intrare q̄s iterꝝ dyabolū videre. Hoc q̄re ꝟmone. cxxv. R.

Itē q̄dā cōbussit digitos ꝓpter ꝓcupiscentiā mulieris. ꝟmone. cxxv. Q.

Pena purgatorij.

De acerbitate ignis purgatorij ꝛ pene

Exemplū lxxiij.

Legit' de acerbitate pene purgatorij. Ponat' q̄ oēs carbones totius mūdi in vnū cumulū eēnt ꝓgregati: ꝛ oēs arderēt. ꝛ si q̄s hoīm ī medio cumuli starꝝ nō tantā penā sustineret sicut aīa ardēs in purgatorio sustinet. Uñ ōr ī decre. Igni purgatorij nulla pena tpalis ē cōpabilis. di. xxv. Qui ī aliud. Uñ etiā Aug⁹. Frēs charissimi ille ignis purgatorij: ꝛ si nō sit eternꝰ: durior est tñ q̄s q̄dq̄d in ꝫ secl'o penaꝝ posset cogitari vel sentiri vel videri.

Sacerdos q̄dā dixit. si lacus eēt totus igneus. Exemplū lxxv.

Sacerdos q̄ reputabat' q̄si sanctus cū adhuc viuēs miro mō se afflige ret in pñia. cuidā q̄renti cur se ita affligeret. Rñdit. q̄ si lacus q̄dā magn⁹ q̄ erat ppe eēt tot⁹ igne⁹. vellet poti⁹ esse in eo vsq̄ ī diē iudicij vt posset euadere ignē

inferni ⁊ penas purgatorij. Hoc idē ora/
bat Aug⁹. dicens. Dñe hic vre. hic seca vt
in eternū parcas.

Quidā vidit purgatoriuz ⁊ hic afflixit
se. Exemplū lxxvi.

Quidā pct̄or veniēs ad virum dei
quēdā in deserto petijt ab eo pe/
nitentiā: sz breuē dicēs q̄ nō possz
longā pñiam facere vl̄ cogitare de ea. Cū
nō posset vir sct̄us euz ad aliud inducere
dixit famulo suo. Vade ad vallē illā vici/
nā: ⁊ duces eū tecū. ⁊ trades eū illi quē in/
ueneris vt faciat eū facere pñiam breuem
⁊ recede ab eo. Qō cū fecisset ⁊ elongasset
se paululū. audiuit clamorē miserabilē q̄i
verberantiū durissime. Et post modicuz
tps ās̄i exanimis relict⁹ reduct⁹ est ad vi/
rū dei. Quē cū iussisset recedere dicens q̄
egisset pñiam noluit recedere. sz oīb⁹ die/
bus vite sue remansit cū eo in mirabili ti/
more pdurans. ⁊ vltra modū in pñia se af
fligens. Cū aūt diceret ei interduz vt sibi
parceret. ipe recordat⁹ illi⁹ ꝑberatiōis ni
hil reputans q̄dq̄d faciebat in cōpatōe ad
illā dixit. maiora vidi. Ad idē narrauit q̄/
dam mgr̄ in theologia anglic⁹ natiōe di/
cens se vidisse q̄ndaz q̄ dicebatur fuisse in
purgatorio sancti patricij. q̄ de nullo qō
in mūdo viderat poterat gaudere. Almā/
ra videbant⁹ sibi oīa delectabilia mūdi. in
ter hoīes viuens ās̄i mortu⁹ appebat. De
eodē etiā narrat mgr̄ iacob⁹ epūs tuscula/
nus dicēs q̄ q̄daz mlier reuocata de pur/
gatorio ad cōplendā pñiam in pñti sec'lo
hec intantū affligebat se q̄ habitabat i se/
pulcris ⁊ niui ⁊ glacie ⁊ igni se ꝓuoluebat
Patet g̃ q̄ mīme timeā ignis purgatorij
a q̄busdā. vel qz nō vidēt ei⁹ ꝓditiones in
scriptur⁹. vel qz nō credūt qō de eo audi/
unt. vel qz nō exꝑti sunt de eo aliq̄d.

Candelabrū cupreū liquefactū est.
Exemplū lxxvij.

Quidā abbas decedēs rogauit mo
nachos suos ⁊ ꝓsuluit vt nepotē
suū facerēt abbatē. qō cū factum fuisset et
iuisset abbas ad fontē q̄ erat i horto solus
audiuit vocē emissam de fonte cū gemitu
miserabili. Cū aūtē adiurasset abbas ge/
mentē vt diceret q̄s eēt: dixit q̄ eēt anima
auunculi sui q̄ inestimabilit̄ ibi vereā ꝓ/
pter ꝑ q̄ carnalit̄ mot⁹ rogauerat i morte
vt eū abbatē facerēt. Cū aūt dicerz nepos
cuiusmodi ardorē posses ibi sustinere. qz
fons erat tpatus. dixit vox rogādo eū vt
afferret candelabrū cupreuz qō erat retro
altare. ⁊ pjceret i fontē illū. qō cuz fecisset
ita liq̄factū ē sic cera i igne. ⁊ sic̄ bu tiz i ol
la bullieti. Quo viso renūciauit abbatie.
nec vltra vocē audiuit. Hūq̄d g̃ punit⁹ ē
ille abbas ⁊ ostēsus ad vtilitatē viuentiū.

Restitut⁹ vite fecit sibi vestes ꝓgelari.
Exemplū lxxviij.

Quidā restitut⁹ vite territ⁹ penas
q̄s viderat fugit ad heremū ⁊ fecit
cellā iuxta fluuiū: ⁊ in vestib⁹ se balneauit
⁊ egrediens sinebat vestimēta cōgelari ad
carnē. postea balneū calidissimū intrabat
⁊ hec succes̄siue sustinebat q̄ntū poterat vs̄
q̄s ad mortē. Et cū de hīs a videntib⁹ ar/
gueret: dicebat. si vidisset⁹ q̄ ego vidi eadē
vl̄ ampliora ill' faceret⁹. Greg. Sancti pe
nā tpalē lucrū putāt. qz ꝑ hāc se etnā eua/
dere nō ignorāt. Hoc beda i gest⁹ anglor̄

Quidam petiuit angelos in agone vt
tardarent vt hic puniret.
Exemplū lxxix.

Abbas q̄dā syson vir pfectissimus
q̄ cū morerē ꝓuenerūt mlti prēs
⁊ frēs. ⁊ subito facta est facies ei⁹ ās̄i q̄daz
fulgore radiās: ⁊ dixit. Consolamini frēs
ecce abraam venit. ⁊ p⁹ ꝑ chorus ꝓpheta/
rū. ⁊ p⁹ ꝑ sancti apl'i ⁊ angl'i. Cūq̄ loq̄ vi/
deret ⁊ q̄rerēt q̄d diceret. rñdit. Venerunt
sancti angl'i tollere aīam meaz. ⁊ supplico
vt ꝓpter pñiaz agendā paululū sustineāt
Cūq̄ dicerēt abbati. Tu nō indiges pe/
nitētia: ait. Frēs in ꝟitate dico vob. quia
nec pñie principiū fecisse me memini. Et
cognouerūt qz pfect⁹ esset i timore domi/
ni. Hec dubiū q̄ hmōi timor fecerat eum
ita qua de se sensisse. Hec in vitas patrū.

Infirm⁹ q̄dā elegit trib⁹ dieb⁹ puniri i
purgatorio. Exemplū lxxx.

Erat vir fidelis ⁊ bon⁹ sicut prędi
ctus mgr̄ albert⁹ frater ordinis ꝑ
dicatorū sibi ab hīs qui rē famili
ariter nouerāt traditū referebat. q̄ p⁹ diu
tinā pñiam quā san⁹ fecerat incidit in lan
guorē gr̃uissimū. in q̄ ꝑ annū cū patiētia ꝑ
durauit. ⁊ postmodū tedio vict⁹ rogauit
cū lacrimis dñm vt tāto languori fine da
to mortem imponeret. Hec mora. missus
ad eū angl's dñi dixit ad euz. Exaudiuit
dñs ꝑcē tuā. sed elige tibi qō vis. Aut tri/

bus diebus pena purgatorij toꝛq̃beris si nũc decedis. aut si adhuc in languoꝛe isto p annũ manere voluerꝫ sine vllo purgatoꝛio ad supos euolabis. Tũc ille penaz p̃sentẽ recolens nec futurã aduertẽs rñdit. Moꝛi plus eligo: z nõ tm̃ triby dieby sz q̃ntũ dño placuerit in purgatoꝛio tribulari Fiat inq̃t angelus tibi fm̃ ꝓbũ tuũ. Hec moꝛa. Languens moꝛte solut⁹ est. z ania ei⁹ in purgatoꝛium delata. Uno q̃ exacto die venit angl's ad locũ purgatorij vbi anima toꝛq̃bat: z dixit ei. Quid nũc agis o ania q̃ p laboꝛe vni⁹ anni triby dieby elegisti in purgatoꝛio detineri. Cui ania ait. Seductoꝛ es nõ angl's q̃ me i penis multoꝛũ annoꝝ curriculis p triũ dieꝝ spacio fefelliſti. Sed angl's. nõ moꝛa inq̃t sed in estimabili toꝛtura decepta es. q̃ non nisi vnũ diẽ de triby dieby in purgatoꝛio pegisti. Sz si adhuc retractare voluerꝫ qđ elegisti dñs miſerebit vt ad coꝛp⁹ tuũ qđ nõ dũ sepultũ est reuertarꝫ. z p ãnũ vnuz languoꝛẽ quẽ exptus es patiarꝫ. Cui anima Flõ p annũ inq̃t tm̃ sed vsq̃ in finẽ mũdi languoꝛe etiã detinear artioꝛi. Hoc dicto ania repoꝛtab ad coꝛp⁹. z p annũ vnũ languoꝛe detenta multos q̃by hec retulit ad p̃niam animauit. Et post annũ vnũ itera to defunct⁹ trãsijt ad supna. Hec Buil'.

Quidã cũ dentrice fecit sibi mẽbꝛa fricari p purgatoꝛio.

Exemplũ lxxxi.

Alius q̃dã in theutonia m'tris rapinis z cediby puincia depdauit. q̃ capt⁹ z ad decollandũ exposit⁹. petiuit a iudice z obtinuit tps plꝰius penitendi z moꝛ astanti iuueni ꝓsobꝛino ait. Si vere amic⁹ es. coopatoꝛ esto mihi miſero in salutẽ. affer obsecro instrumẽtũ ferreũ qđ dentrix ꝺr cũ q̃ parant femie linum suum Qđ vt factũ est dixit iuueni. succide mihi man⁹ vlnas z bꝛachia vsq̃ ad hũeros. pedes ꝓo z tibias z crura vsq̃ ad nates. posteꝛa genitalia: aures: oc'os: nasuz: labia. z caput ad vltimũ amputab. Juuene q̃ sic vt cũ doloꝛe rogat⁹ fuerat exequẽti. penitens ipe vnũquodq̃ mẽbꝛũ añq̃ trũcare tur instrumẽti ferrei dentiby p inflixiones multiplices z validas diutius affligebat dicẽs. Hanc penã hic p pte vilissima mẽbꝛa pcipite. q̃by actu nephario scelera perpetraui. z deũ creatoꝛẽ meũ offẽdi. Extremo igit⁹ post oẽm penã trũco coꝛpis cũ capite suo supstipitẽ solo hylari vultu dixit O vtinã toꝛmẽtũ illud qđ respectu scelerũ meoꝝ paruũ sustinui reiterare sel' iterũ atq̃ tercio valerẽ si liceret miſerrimo et in eo diuti⁹ cruciari. Et hec dicẽs cum lacrimis oꝛauit pp'm circũstantẽ se q̃tinus sibi miſerrimo in elemosinis paupeꝝ z oꝛationiby subueniꝛẽt. Hijs dictꝫ extendit caput: z moꝛa iuuene decollat.

Uirgo quedã p comite assumpsit sibi dimidiã ptem purgatorij.

Exemplũ lxxxij.

Ludouic⁹ comes de los nobiliſſimus int theutonicos erat vir sagax ingenio. z in armis exercitat⁹ z strenuus. Hic ꝺginẽ noie christinã miro cõplectabat affectu. q̃ cũ in extremis ageret christinã ad se vocari fecit. z secedẽtiby oĩbus secũ in cõclaui remanere. Hec moꝛa. comes virtute q̃ potuit erexit se z supplex añ pedes christine toto coꝛpe pstratus ei oĩa pẽta sua cũ maximis lacrimis recitauit. Et ꝫ nõ p indulgẽtia quã dare nõ potuit. sz vt magꝫ ad oꝛandũ p se tali miraculo moueret ꝫ fecit. Moꝛtu⁹ q̃ comes eidẽ christine maiſeste appuit acerbiſſimis penis se puniri i purgatoꝛio oñdit. Cui pia ꝓgo nõ modicũ miſerta rñdit. Age nũc et vade hinc z fm̃ diuinaz miam penas propctis exolue. Ego ꝓo i meo pectoꝛe exactura supplicia dimidiã purgatorij tui p tem accipio. Hijs itaq̃ gestꝫ viuẽs christina m'to post tpe certꝫ hoꝛis fm̃ q̃ ania comitꝫ alteri⁹ doloꝛiby toꝛq̃bat flãmeis vapoꝛiby. interdũ ꝓo frigoꝝ algoꝛiby cruciari. loca ꝓo i q̃by comes peccare vl' insanijꝫ falsis gaudere solebat lacrimis irremediabilibꝫ irrigabat. Longo p⁹ tpe añ moꝛtẽ suã idẽ comes appuit ei: z gr̃as agens sili ea ꝓtemplante ad supna transiuit. Hoc Buil'. in li. de apibꝫ.

Quidã elegit sibi duo milia annoꝝ in purgatoꝛio. Exemplũ lxxxiij.

Uuenis q̃dã habebat cognatum ep̃m fact⁹ monach⁹ oꝛdis cisterciẽ. posteꝛa oꝛdinẽ deserẽs factus est soci⁹ ꝑdonũ. Qui i obsidione cuiusdaz castri telo pcussus depcatus a socijs z desperat⁹ de vita. vocauit sacerdotẽ. difficile tũ ad ꝫ induct⁹. q̃ ꝓfitebat oĩa sacerdoti cũ mgna ꝓtritiõe. vt sepe. ppt̃ lacrimas

ꝛ gemit⁹ in voce deficeret. dicēs se fuisse vi
olatorē vxoris ꝛ filiaꝝ ei⁹. ꝛ qđ nemini pe
percerat oc'lus ei⁹ in occisione: incendijs
ꝛ in rapinis. in oī maleficio excedentē om
niū hoīm maliciā. Sacerdos stult⁹ rñdit
Maior est iniqtas tua q̄z vt veniā merea
ris. Rñdit ille. Dñe. in q̄cūq; hora pecca
tor ingemuerit salu⁹ erit. rogo vt iniūga
tis mihi pñiaz. Rñdit sacerdos. Quid ti
bi iniūgam. qz hō pdit⁹ es. Rñdit ille. Ex
q̄ nō sum dign⁹ a vob pñiaz recipe. do mi
hīp̄i. Eligo duo milia ānoꝝ esse ī purga
torio vt post illos inueniā miam corā deo
Et cū sacerdos nollet ei dare viaticuz ro
gauit sacerdotē vt statū suū descriptū de
ferret epō ꝓgnato suo. qđ illo defuncto sa
cerdos fecit. Eps ꝙo multū dolēs ō mor
te ei⁹ quē tenerrime dilexit ꝓstituit orōes
fieri p eo p totā suā dyocesim. ꝛ ipe vel ali
us p eo singul' diebꝫ hostiā salutarē īmo
lauit. Anno cōpleto cū eps missaz celebra
ret p eo. ecce appuit defunct⁹ epō pallid⁹
exilis: macilent⁹ in veste pallida vultu ha
bituq; statū suū satis declarās. Qui inter
rogat⁹ qūo se hꝫet. Rñdit. in penis sum ꝛ
de penis venio. ſz grās ago tibi. qz p orati
ones ꝛ elēosinas tuas a te p me institutas
annus iste abstulit mihi pēas mille ānoꝝ
q̄s hꝫe debuerā in purgatorio. ꝛ si vno an
no adhuc impēderis mihi ex toto libera
bor. Eps let⁹ grās egit deo. ꝛ cū sil'es orō
nes ꝛ elēosinas ī seq̄nti āno p ipō institu
isset ꝛ rogasset fieri. ecce ī fine anni cū epus
diceret missaz p eo. affuit ille ī cuculla ni
uea facie serenata dicēs sibi omia optata
succedere. dicēs. iā p tuā sollicitudinē ere
ptus suz a pena ꝛ ingrediar gaudiuz dñi.
remuneret tibi de⁹ charitatē tuā. Et ecce
isti duo anni reputati sūt mihi p duobus
milibꝫ annoꝝ. Nec Lesari⁹

Alnia quedā fuit deputata ad purgato
riū vsq; ad nouissimū diem.

Exemplū lxxxiij.

Q Uidā religiosus q̄ reputabat ma
gne vite mortu⁹ est. et p⁹ mortem
cuidā socio appuit. ꝛ cū q̄reret ab eo ō sta
tu suo dixit. Ego sum deputat⁹ in penas
purgatorij vsq; in diez iudicij. nisi suffra
gijs bonoꝝ hoīm iuuabor. Et cū soci⁹ q̄
reret ab eo cām. Rñdit. oīa pēta mea ꝓfes
sus sum. ſz qz negligent explicabam. ꝛ re
misse ꝛ negligent pñiaz ꝛ satisfactionē cō
pleui. ideo deputat⁹ sum ad purgatoriuz
vsq; ad iudiciū extremū.

Pctōr ꝓtrit⁹ fuit deputatus ad purga
toriū vsq; ad finē mundi.

Exemplū lxxxv.

Item q̄dā in sceleribꝫ vixit p totā
vitā suā: in supbia: ī chorizando: ī
luxuria: in gula: ī ira. blasphemia. et ī fine
ꝓtrit⁹ est. ꝛ postmodū rapt⁹ ad iudiciuz ꝛ
sententiat⁹ est a deo ad purgatoriū vsq; i
finē mundi. nisi subueniat sibi p suffragia
Uñ etiā Richar. de sctō vic. Alīq; rpiano
rū anie vsq; in finē mūdi ad ignē purgato
rij et dei iusticia sunt deputate.

Propt accidiā fuit q̄dā deputat⁹. xl. an
nis ad purgatoriū. Exem. lxxxvi

Item q̄dā ppt accidiā dānari de
buit: ꝛ maria subuenit sibi. ꝛ ecō
uerso reuixit. ꝛ ꝓfessus tandē sibi
impositū fuit p pñia a deo vt. xl. annis in
purgatorio puniret.

Albert⁹ magn⁹ elegit sibi decē dies in
purgatorio. Exemplū lxxxvij.

Albert⁹ magn⁹ doctor sacre theo
logie elegit sibi decē dies ī purga
torio esse. ꝛ postmodū appuit cui
daz deuoto di. Stulte egi eligendo mihi
decē dies esse ī purgatorio. qz in gruissimis
penis sum Uñ etiā Aug. Nescit q̄d petit
q̄ purgatoriū petit. Dico ꝙo gruis esse in
purgatorio q̄ diu oc'lus possit claudi ꝛ ape
riri q̄s illa pena quā sanctus laurentius i
craticula sustinuit.

Frat' q̄dā fuit decē diebꝫ ī purgatorio.
qz frēs nō statim soluerūt sibi suffragia

Exemplū lxxxviij.

Q Uidā religiosus deuot⁹ hic post
decē dies sue defunctiōis cuidaz
fratri orāti appuit. Et cuz q̄reret frat' quō
sibi eēt rñdit. Bene. qz purgat⁹ sum. mō
ad xp̄m vado. Frat' aūt ꝛrit⁹ ait. Et quō
tm̄ ī purgatorio fuisti. Et ille. Hoc fec̄ ne
gligentia fratꝝ. Si ei statī soluissent debi
tū infra diē terciū euolassem ad celū.

Pena monial' q̄ fregit silētiū in choro.

Exemplū lxxxix.

P Uella q̄dā religiosa ordis cister
cien. in aduētu ipi⁹ saluatoris est
mortua. Defuncta ꝙo clara die chorū in
trauit añ altare inclinās. ꝛ sic in locū vbi
solita erat stare secessit. Quā collateral' ei⁹
videns ꝛ mortuā sciens: valde territa est.

Requisita ꝙo ab abbatissa vñ sic ꝓcuteret. Rñdit sic ⁊ sic. Bertrudis ad cõmẽorati/onẽ btẽ marie ꝟginis ĩ terra se iuxta me ꝓ strauit. et finita collecta abȳt. Abbatissa timẽs illusiões dyabolicas ait puelle. Si denuo venerit ad te dic ei. bñdicite. ⁊ si dixerit tibi dñs. interroga eã vñ velat. Sequẽti igit die itez venit. ⁊ salutata cũ itez rũ rñdisset dñs. puella ait. Uñ venis. Et illa. ad satisfactionẽ huc veni. qz libenter te cũ in choro susurraui semiplena ꝟba ꝓferens. Idcirco ĩ eodẽ loco iussa sum satisfacere vbi me ꝓtigit peccare Et nisi tibi ꝺ eodẽ vicio caueas eandẽ penã moriẽs sustinebis. ⁊ ꝑ ꝗrta vice factuz est. Ecce tale purgatoriũ hui⁹ ꝟginis. Ut aũt noueris nõ esse curãdũ qcũqz morte iust⁹ moriat ꝓ sbyter q̃ in ꝑdicto mõasterio deo ⁊ sororibus eiusdẽ ꝙuent⁹ fuiebat vir bon⁹ ⁊ sanctus. cũ in extremis laborare fact⁹ est freneticus. ita vt multas euomeret blasphemias. q̃ defuncto dñs volẽs merita ei⁹ ostendere. infirmi cũ sup tumbã ei⁹ dormiunt ei⁹ meritz sani surgũt Hec Cesarius.

Monachus q̃dã intrauit purgatoriũ ⁊ qñ vidit frẽs ridere increpauit eos.

Exemplũ xc.

Quidã monachus qui intrauerat purgatoriũ ⁊ plagas hẽbat quas ibi recepat de ꝟberibz q̃si sp recẽtes. ĩ oĩ vita sua durã egit pñiaz. Dic qñ videbat aliquẽ iuuenẽ monachũ ĩmoderate ridẽtez vel alias leuit̃ vagantẽ exclamauit freqnter di. O si scires qz acerba pena debeꝰ tibi ꝓ leuitatibz ĩstis. tu fortassis mozes tu os leues corrigeres.

Itẽ quidã habuit purgatoriuz in loco balnei sui. Exemplũ xci.

Um q̃dã sacerdos colonien. vb in loco vbi calide aq̃ euaporãt se ꝓ necessitate corpis q̃dã die lauaret q̃ndã virũ incognitũ q̃ de pedibz eius traheret calciamẽta: vestes ei⁹ suscipet ad fuiendũ paratũ inueit Cũqz ꝺ sepius ibi dẽ faceret: sacerdos q̃dã die duas secũ oblationũ coronas sumẽs ne ingrat⁹ talis officio seu fuitio apperet ꝑdicto viro obtulit. dicẽs ⁊ rogãs vt ꝓ bñdictiõe mun⁹ caritatis recipet. Cui ille merẽs rñdit. Panis ille sctus ẽ nec eum mãducare audeo. Ego enĩ q̃dã dñs h⁹ loci fui ꝓ culpis meis huic pene deputat⁹ sum Sz q̃so hunc panẽ cũ orõibz tuis ꝓ me offer. ⁊ si rediẽs me nõ inuenerz liberatũ me sciaſ. Quo dicto disparuit. qz non fuit hõ sz spũs. Sacerdos ꝙo ꝓ totã hebdomadã ꝓ eo saluta rẽ hostiã offerẽs orões cũ lacrimis fudit: ⁊ postea reuersus ipm ĩ balneo nõ inueit.

Anime cuidã impositũ fuit ĩ purgatorio foze vsqz corpus ei⁹ sepeliret.

Exemplũ xcij.

Quidã monach⁹ decedẽs petȳt ĩ stãter abbatẽ vt solitã decedentiũ sibi impartiret absolutionẽ. Cũ autẽ abbas absens ĩ loco vicino nõ possz haberi in ꝓmpto añ aduẽtũ ei⁹ miguit. Cũ autẽ venisset ⁊ dictũ ei fuisset q̃z instãter monach⁹ ille petiuisset eũ ꝓ absolutiõe habẽda funere nõdũ sepulto ipe añ quoddã altare decũbẽs ⁊ cogitãs de ꝑdictz: vidit subito añ se defunctũ vt sibi videbat dicẽtẽ bñdicite. ⁊ petentẽ debituz absolutionis. Cũ aũt abbas stupẽs resũpsisset spm̃ dixit. Miserear tui ⁊c. Quo facto petȳt monach⁹ pñiaz. abbas aũt nesciẽs cuiusmõi pñia iniũgẽda eẽt defunctz: dixit q̃ ꝓ penitẽtia staret ĩ purgatorio q̃usqz corp⁹ ei⁹ sepultũ eẽt. Quo audito defunctus exclamauit ita horribilit̃ q̃ vox ei⁹ audita est ꝓ totã abbatiam dicẽs. O sine mia ꝑcepisti me tantũ morari in purgatorio.

Pascasius fuit inuent⁹ in purgatorio ⁊ tñ chorusscauit miraculis.

Exemplũ xciij.

Pascasi⁹ aplice sedis dyacon⁹. cuius libri rectissime de spũsctõ scripti adhuc supsunt. vir mire sctitatis. cultor paupez. ꝓtẽptor sui. ĩ ꝓtẽtiõe ea q̃ fuit inẽ symachũ ⁊ laurẽtiũ: in sua mẽte ipum laurẽtiũ epoz iudicio refutatũ. ad pontificat⁹ ordinẽ elegit. ĩ sua snia ꝟri⁹ ipi assistẽdo vsqz ad diẽ exit⁹ sui pseuerãs. Cũqz defunct⁹ eẽt q̃dã demõiac⁹ dalmaticaz se retro suo suppositã tangẽs curat⁹ est Cũ aũt p⁹ multũ tpis german⁹ capuan⁹ epus ꝓ medicina corpis in angularibz thermis lauari iussus fuissz. ingressus pascasiũ stãtẽ in maximis calorib⁹ inueit. Cũqz ẽrit⁹ de tãto viro q̃d ibi faceret q̃reret. Rñdit. q̃ ꝓ nll'o alio nisi qz ĩ ꝓtẽ laurentiũ ꝺ symachũ sensissz. q̃so intercede ꝓ me. ⁊ tũc te exauditũ scias si rediẽs ꝺ nõ me inueneris. Orauit rediẽs ñ inueit. Qui ꝑ ignorãter peccãs ꝑ eleosinas obtinuit veniã. tũc cũ

ꝑ se opari nō posset. Nec Greg. in lib. iiij. dyal'. De suffragijs aiaꝝ.

Una die. xv. milia aiaꝝ liberate sunt a purgatorio. Exemplū xciiij.

Prior q̄dā de ordīe p̄dicatoꝝ cū in die aiaꝝ deberet p̄dicare de aiab⁹ qz magn⁹ z deuot⁹ p̄dicator erat. de nocte iuit tarde dormitū. qz forte ñ cogitauerat de p̄dicatiōe fiēda Et vidit vnū frēm mortuū sibi appentē. Cui dixit. Nōne tu es frat ille q̄ ē mortuus. Rñdit ille. Ita ego sum. Et q̄d habes agere. rñdit Ego veni ad vos qz deberꝫ hodie p̄dicare ō mortuis. Ad ꝟ inducatꝫ ppłz ꝙ hodie de uotꝰ se habeāt ad defunctos. qz deus hodie magnaz mīam ē factur⁹ ppt̄ suffragia hodierna. eribūt ei hodie de purgatorio xv. milia aiaꝝ. Et hanc visionē prior in publico corā oīi ppłō enarrauit

Aīe petiuerūt suffragia a q̄dā ꝟgine. Exemplū xcv.

Virgo q̄dā deuota cū selebraret vidit infinitā multitudinē manuuz directā ad eā ꝟiūctaꝝ ad inuicē ad modū dēp cantiū. Seq̄nti die cū ipa trāsiret p cemiteriū vidit easdē man⁹ ab imo ascēdere q̄si vellēt eā detinere. ad quā visionē pterrita fugit ad eccl'iam rogans dñm vt intimaret sibi q̄d ꝟ vellet esse. Tūc dictū ē ei. q̄ erāt aie in purgatorio existētes q̄ orōes ei⁹ petebāt. i q̄bꝫ m'tū recipiebāt bñficiū.

Alnia q̄dā p septē dies caruit visiōe ōi. Exemplū xcvi.

Iuenis q̄dā monachus guilhelm⁹ noīe defunct⁹ est q̄ pur⁹ veīt ad ordinē. Cōpleto itaq; āno pbatiōis se q̄nti die cepit infirmari. z post paucos dies defunct⁹ est. Qui statī cuidā monacho appens dixit se ee in penis. de q̄ ꝟbo cū ille territ⁹ fleret z dicerꝫ. Si tu es i penis q̄ nūq̄ peccasti: q̄d erit de me pctōre Sz cōsolans eū defunct⁹ ait. Noli flere qz nullā aliā penā patior nisi qz nōdū vidi deum. ipam dilationē gle penā reputās. Nec im merito. qz spes q̄ differt affligit aīam. Et adiecit. O q̄z p̄clar erit qō statī veīet ante deū. z petiuit sibi orōes fieri a q̄uētu. z collectā de sctō michaele archangło. Mane igit̄ visionē recitauit abbati. Ipe de eodē archangło celebrauit psalmū in capitulo Quēdamodū desiderat ceruus ad fontes aq̄rū. p septē dies iniūgēs. Postmodū pore in choro modicū dormiēte eūdem guilhelmū sub pallio btē marie virginis stare vidit leta voce dicētē. Ego āmodo libat⁹ sum. Post ꝟ p̄dicto mōacho appens testatus ē tm̄ septē diebꝫ se fuisse i purgatorio. id ē in carētia visiōis diuie. Dlta illi de statu q̄rūdā mōachoꝝ z amicoꝝ revelās.

Mulier q̄dā fleuit sup filiū defunctuz incōsolabilit. Exemplū xcvij.

Mulier q̄dā filiū p̄rogenitū habuit bone indolis z insignē z p̄cipuū decore. q̄ mortuo incōsolabiliter doluit z fleuit amare Et ei appuerūt i via q̄dā m'ti pueri vt visuz ē ei cū ingenti gaudio gaudētes. Cūq; mēor filij sui cū int'illos nō eē videret z fleret. Ecce p⁹ alios filiū lento g̃du subseq̄ntē aq̄uit. Cui mr̄ cū g̃ui clamore dixit. Et q̄d ē fili q̄ sol⁹ z nō cū alijs g̃deris retardat⁹. Cui ille in thoga laterali magnū aq̄ pond⁹ oñdēs. Ecce inq̄t mr̄ lacrime q̄s p me inanit effudisti. q̄z pondere ab alioꝝ p̄secutiōe retardor. Ad deū g̃ lacrimas cōmutab. z i p̄ntia corpis xp̄i p eleōsinas pauperꝝ p me coꝝ piū z devotū effūdas. z tē libabor a pēa q̄ crucior.

Mater q̄dā in q̄nq; ānis libauit filiuz suū a purgatorio. Exem. xcviij.

Iuenis q̄dā dissolut⁹ z leuis lāguore decubuit. rogatu g̃ matris lambert⁹ pbr leprosoꝝ vir pius z zelatoꝝ maxim⁹ aiaꝝ. venit ad iuuenē euz ad ꝓfessionē pctōꝝ z ad p̄niaz sedule inuitauit. Qui morī m'ta ꝓtritiōe ꝓfessus ē. z nō m'tū p⁹ ꝟ mortu⁹ est. Mr̄ p eo ꝓtinuauit ieiunia vsq; ad q̄nq; ānos irremediabilib⁹ lacrimis ꝓtelauit. Ergo vt ipz tps expletū ē die q̄daz dñico dict⁹ lābert⁹ pbr mortu⁹ ē z sepult⁹ Seq̄nti aūt q̄nta feria p̄dict⁹ iuuenis maiseste appuit sue matri di. Ecce nūc mr̄ charissima adiutorio tuo ad req̄em trāsibo de g̃uissimis penis q̄s p tuli p pctis. z ibit mecū dñs lābert⁹ pbr q̄ me ad ꝓfessionē z ad ꝓgnitionē pctōꝝ meoꝝ salubriť ꝓuocauit. p q̄ z alijs m'tis q̄s ad p̄niaz salutꝫ adduxit: i multa mercede cumulabiť p̄mioꝝ.

Filij debent subuenire aiab⁹ pentū. Exemplū xcix.

Retulit q̄dā sacerdos de seipo dicēs q̄ si q̄nq; p aīa p̄ris sui orare distulisset: alias ipedit⁹. ipe p̄ sibi apparebat i somnis: z maiꝫ oñsis plagꝫ plibꝫ

vulnerat⁹. ⁊ q̃re fili⁹ pr̃em nõ iuuaret seue
riter arguebat. Uxor q̃dã libera/
uit aĩam mariti sui de purgatorio.

Exemplũ c.

Marit⁹ cuiusdã mlier defunct⁹ est
q̃ sat secl̃ar fuit ⁊ malã vitam du
xit. Attñ in extremis ꝑ ꝓtritus ẽ ⁊ fidelit
aĩam suã vxori sue cõmẽdauit. Juxta cu/
ius sepulcrũ vxor ipi⁹ domiciliũ sibi fieri
fecit. in q̃ se includẽs elemosinis. ieiunijs
orõib⁹ diu noctuq̃ deũ ꝓ aĩa viri sui pla/
care studuit. Annis ꝯo septẽ cõpletis ille
appens i veste semiclara gr̃as egit di. Red
dat tibi dñs mercedẽ: q̃ ꝓpter tuos labo
res erut⁹ sum de penis maximis purga/
torij. qõ si septẽ ãnis alijs ꝓtinuaueris ex
toto liberabor. Qõ cũ illa fecisset. iterũ ei
facie iocũda appens ait. Br̃as ago deo et
tibi. q̃ hodie lib̃at⁹ sum ⁊ ad celos vado.
Quidã assumpsit ꝓ socio suo pñiam.

Exemplũ ci.

Erant duo socij fideles. Lũq̃ alt
ẽ guiter peccasset soci⁹ su⁹ iuit cu
eo romã. ⁊ data ẽ ei triẽnis pñia. q̃ assum/
pta incurrit grauẽ infirmitatẽ. Et cũ essz
desolat⁹ guiter eo q̃ nõ implesset pñiaz ꝓ
misit ei soci⁹ q̃ faceret eã ꝓ eo. Cum autẽ
ipo mortuo eã pageret in fine primi anni
apparuit ei defunct⁹ in tercia ꝑte corporz
albissim⁹. ⁊ in duab⁹ niger ad modũ picis
In fine ꝯo scdi anni appuit ei i duab⁹ pti
bus albissim⁹. In fine ꝯo tercij ãni appa
ruit ei tot⁹ alb⁹. gr̃as ei referens de sua li/
beratione. Fili⁹ q̃dã septennẽ pe
nitentiã egit ꝓ mr̃e. Exem. cij.

Uedã mlier ꝓ incãtatiões aduo/
cauit dyabolũ. petẽs vt ditaret eã
Cui dyabolus. Si tria feceris. s. i
ecclia orãtes impedias. ⁊ paupes i die ho
spitio recipias ⁊ nocte expellas: ⁊ bonos
viros i domo tua peccare facias. Et cũ il
la ꝓmisisset diues facta ẽ. Statim aũt si/
mulãs implebat sollicite qđ dyabolo ꝓ
miserat. Tandẽ infirmata est. Et cũ eam
ipi⁹ fili⁹ q̃ bon⁹ iuuenis erat ad pñiaz hor
taret: illa narrãs ei q̃ dyabolo ꝓmiserat
pñiam rẽnuebat. Tandẽ ad filij ꝙba com
pũcta cepit flere. petens vt subito ꝓ sacer/
dote mitteret. sz añq̃z sacerdos venit dya
bol⁹ vetulaz iugulauit. fili⁹ ꝓ mr̃e q̃ ab ea
audierat ꝓfessus est. ⁊ pñiaz septennẽ ꝓ ea
assumpsit. Penitẽtia pacta mr̃ ei appens
dixit. Dũ me dyabolus strãgulasset ad in
diciũ deducta sum: ⁊ me ꝓ sceleribꝫ ⁊ ma/
xime ꝓ hypocrisi accusabat. Sz cõpun
ctio quã habui ⁊ volũtas me cayẽdi libe
rauit me a dãnatione. sed a penis in q̃bus
sui posita ꝓ tuã pñiam sum liberata. ⁊ ho
die tibi grates reddens ibo ad gl̃az eternã
Qui assumpsit ꝓtem penitentie alteri⁹
quomodo punitus est.

Exemplũ ciij.

Monachus quidã multz pctõz ne/
ribꝫ irretitus magnã sibi iniũctaz
pñiam a quodã fratre sibi famili/
ari petijt ꝓtẽ pñie ꝓ eo implere. qõ deuote
suscipiens ꝯcepit iste ꝓ ꝑte illa foze secu
rũ. qui sic obligat⁹ de penitẽtia: nõ mltuz
post mortu⁹ est. Cũ aũt fuerat bone vite i
ter fratres postmodũ appuit cuidam mo
nacho. ⁊ requisitus qõ se haberet. rñdit.
male ⁊ dure. ⁊ ꝫ solũmodo ꝓpter tuaz pe/
nitentiam quã ꝓ te suscepi. Nã liber a p/
prijs: me vinculis tuis innodaui. Unde
itaq̃z ⁊ depcare ꝓuentũ vt suffragia que p
te ꝓmisi ꝑsoluant. Qõ cũ factũ fuisset. ille
rursum eidem monacho apparens. indi/
cauit fratrũ orõnibus se liberatũ ad gl̃az
⁊ ad laudẽ saluatoris.

Sumptio eucharistie delet purgatori
um. Exemplũ ciiij.

Sacramentũ eucharistie pẽas pur
gatorij minuit. Unde legit⁹ q̃ duo
religiosi se mutuo diligẽtes alter
eorum sine viatico decessit. ꝓ quo alter
orans post matutinas vidit circa corpis
christi custodiã volitantẽ vmbram puaz.
Quã ꝓtute sacramenti illi⁹ adiurãdo cõ/
strinxit q̃d ibi staret. Rñdit. Ego suz ani/
ma socij tui. ⁊ meũ affectũ ad hoc sacramẽ
tum sumendũ sic ostẽdo quo tñ i morte ca
rui. Cui ille. Ergo optimuz est hoc sacra
mẽto muniri decedentẽ. Rñdit ania. Ne/
quaq̃z tibi explicare valeo digne cõmuni/
cantib⁹ q̃nte pene remittunt.

Quidam ꝓ tres missas fuit liberatus
a purgatorio.

Exemplũ cv.

Adolescens q̃dã in claraualle rece
ptus i ꝓuersuz fact⁹ est opilio oui
uz. q̃ oues pascẽs i agro appuit ei
ꝓsobrin⁹ su⁹ nup defunct⁹. q̃m interrogãs
vñ veniret. rñdit ei. mortu⁹ sum ⁊ penis
maximis torq̃or. Et cõuersus ꝓterz ne

iuuari. Et ille. Si potero hẽ tres missas in ordie tho mor liberabor. Mor cõuersus ad mõasteriũ festinãs. q̃d viderit z audierit p̃ori indicauit. Cui prior ꝑtanꝫ rñdit. Ego vnã celebrabo. alias duas duobus sacerdotib⁹ iniũgã. Dictꝫ autẽ missis iterꝫ ille appens ꝓuerso. grãs egit di. Bñficio missaꝝ saluat⁹ suꝫ. nec mirari debes si tãtũ valꝫ dñici corꝑis ĩmolatio. cũ q̃busdã aĩab⁹ ad liberationẽ prosit breuis ꝶborũ absolutio. Nec ce. Sacerdos q̃dã q̃tidie celebrauit pro defunctis.

Exemplũ cvi.

Quidã eps suspẽdit q̃ndã sacerdotẽ p eo q̃ q̃libꝫ die celebraret p defunctꝫ missaꝫ. Cũ aũt ĩ q̃daꝫ festo eũdo ad matutĩas trãsiret eps p cemiteriũ. visuꝫ sibi est q̃ oẽs mortui insurgerẽt ꝫ illuꝫ: sub forma officij qꝫ q̃sq̃ viuẽs habuerat. cõminãtes z dicẽtes. Ecce epꝫ q̃ nob⁹ abstulit sacerdotes nr̃m. nec ipe p nob⁹ celebrat. ſz nisi ipe emendauerit morietr. Ad qꝫ ille territ⁹ postmodũ sacerdotem absoluit. et missas p defunctis celebrauit sepi⁹.

Dux q̃dã fec̃ mlta suffragia fieri p aĩab⁹

Exemplũ cvij.

Dux magn⁹ z gl'osus ad ꝑdicationẽ cuiusdam fris ꝑdicatoꝝ corrꝑtus cepit ablata restituere: eleosinas magnas dare. capellanos statuere q̃ p crucia tis ĩ purgatorio missas celebrarent. Que sui mĩstrales nobiles videtes ipm ꝓtẽpserũt z moti iuidia ꝓurates adierũt q̃ndaꝫ regẽ hostẽ ei⁹ dicẽtes. Nũc tps aduenit vt de nr̃o ꝓsilio z adiutorio de hoste vr̃o ducꝫ triũphetꝫ. Ipe ei solũ falsis clericoꝝ fabul' dedit⁹ sua expẽdit cũ eis. nulli suorũ nobiliũ ipendit honorez. Exhylarat⁹ rex statĩ mãdat duci bellũ die tali Territ⁹ ita qꝫ dux mĩstrales suos alloquit q̃ vno aĩo auxiliũ ei negauerũt dicẽtes. Uocate clericos q̃b⁹ solũ credidistꝫ. Dux igit̃ in dño ꝓfisus cũ paucꝫ ĩ castro se fortiꝫ ꝓclusit. de celo expectãs auxiliuꝫ. Igit̃ sol⁹ ꝓspiciẽs ꝫ viã hostiũ vidit innũerabilẽ exercitũ albatoꝝ in eq̃s albis z clipeis aureis rubea cruce signatꝫ sibi aduenietẽ. exiens ad eos curuatꝫ genib⁹ eos recepit. Et vn⁹ ex illis leuauit eũ dicẽs Ne timeas fidelissime ꝑn ceps assunt tibi adiutorio q̃s de purgatorio liberasti. Aderunt z pl'es q̃ interĩ vsq̃ ad ꝑdictũ diẽ liberabunt. morq̃ visio dis paruit. Instãte g̃ die rex cũ mlt'itudie armatoꝝ fident moti ad castꝝ venerũt Cui obuiã exĩt dux ĩ dño ꝓfidẽs. Et statim facta ẽ cũ eo tãta mlt'itudo celestꝫ exercit⁹ q turba regꝫ nll'a videbat. Igit̃ rex cuꝫ suis pectꝫ armis reddiderũt se veniã depcãtes Dux aũt pñssim⁹ pcens eis z statiꝫ dispa ruit exercitus diuin⁹. Qꝺ videtes hostes glorificabãt deũ cũ illis.

Hugo qũo disciplinat⁹ est post mortẽ.

Exemplũ cvij.

Ugo de sctõ victore ad extrema peniẽs a q̃dã canõico sui ordis q̃ eũ ĩ vita valde dilexerat adiurat⁹ ẽ q̃ ei p⁹ obitũ suũ apperet. Et libent̃ inq̃t si ꝺ⁹ de⁹ pmiserit. z sic hugo defunct⁹ ẽ. Hec mlto post redĩt ad sociũ. Tũc ille. Qũo tibi inq̃t dilectissime est. Ait ille. Bñ nũc ẽ mihi ſz q̃ rẽnui accipe p⁹ cõpletoriũ disciplias vir vn⁹ demonũ in iferno remãsit q̃ñ mihi ictũ validũ dederit ad purgatoriũ transeunti. Hoc Buil'. Johes euãgelista liberauit aniam a purgatorio.

Exemplũ cix.

Sacerdos q̃dã ad ordinẽ se trãstulit regulare. hic btm̃ iohem ap'lm z euange. ferueñt dilexit. Post mortẽ illi⁹ ꝓcanonico suo ĩ visiõe visus est q̃ idẽ beatus iohes euãge. accessit ad gl'osaꝫ ỽginez mariã. rogãs eã supplicit̃ di. Ecce aĩa amici nr̃i torq̃tur ĩ penis purgatorij veias obsecro z libera eaꝫ. Hec mora ỽgo beata maria z btũs iohes ad purgatoriũ descẽdentes aniam liberauerũt. z añ ꝓspectum dñi nostri ihu xpi pduxerũt.

Petr⁹ ap'lus libauit aĩam a purgatorio.

Exemplũ cx.

Ulier q̃dã valde dilexit btm̃ petrũ ap'lm. q̃ ee ĩ vita sua satꝫ mũda na fuit. Post obitũ ei⁹ vna ꝑsona deuota fidel'r orauit p ea. Cui appuit btũs petr⁹ dicẽs eã ee in caloꝛe ignis ppt̃ cõplacẽtiã z varietatẽ vestiũ. Scõo dixit eã ee in siti z fame ppt̃ delicias corꝑis z ciboꝝ. Tercio dixit eã ee in mario frigore. q̃ filios z familiã suã ñ bñ rexit. Et adiecit Ego impetraui ei ĩ extremis verã ꝓtritionẽ z peccatoꝝ idulgẽtiã ppt̃ fuitia mihi exhibita z ego iuuabo eã vt ĩ breui tpe libereꝫ a penis purgatorij. Ergo ꝺr Job. v. Ad alinis quẽ sctõꝝ ꝓuertere. Undecim milia ỽginez liberauerũt aĩam a purgatorio.

Exemplū cxi.

Erat q̄dam puella q̄ graui infirmitate fuit detenta. ⁊ sic est defuncta Cūq̄ ab hora diei tercia vsq̄ ad vesp̄as mortua iacuisset. reuixit subito et erexit se. ꝯuocatisq̄ oīb̄ q̄ p̄ntes erant dixit. Uirginalē illū exercitū vndecim milium v̄ginū viuēs q̄tidie suz venerata ⁊ earū p̄cib̄ nūc a purgatorio liberata. ⁊ ob h̄ ad vitā redire cōpulsa sum vt oīb̄ eaꝝ memoriā digne h̄ntib̄ suffragia ip̄aꝝ nūciarem. dūmodo de vita tales exeant q̄b̄ suffragia valere p̄nt. In hui⁹ testimoniū reddo spiritū iterato Nec mora. sicut dixit fecit. Hec Guilhel'.

In discipulo de tempe.

Anīa poti⁹ vellet hic centū annis cum corpe durā p̄niaz agere q̄z in purgatorio p vnū diē ardere. Hoc q̄re ser. clx. B.

Itē religiosus appuit aduocato. et dixit se esse ī maximis penis. Nā si om̄ia ligna arderent nihil eēt respectu ignis purgatorij. Ibidē ſmone. cxxviij. M.

Itē puer nouē annoꝝ q̄ accōmodauit denarios a familia q̄uo in purgatorio punit⁹ est. Hoc q̄re ſmone. ciiij. J.

Item q̄ elegit duos dies esse in purgatorio poti⁹ q̄z hic infirmari per bienniuz. ſmone. cxxxiiij. X.

Itē nobil' q̄dam māsit fabro debitor ⁊ apparuit famulo suo deuoto h̄ns babata ignita in manib̄ ⁊ pedib̄. ser. clx. J.

Itē sacerdos q̄dā dixit. si lacus eēt plenus igne. tūc vellet in eo esse vsq̄ ad finez mūdi vt eēt cert⁹ q̄ nō intraret purgatorium nec infernū. q̄re ser. cli. L.

Itē q̄dā vidit penas purgatorij ⁊ post modū nunq̄z risit. ſmone. clij. U.

Item mulier reuocata de purgatorio: q̄uo hic p̄niam egit in niue: in glacie et in igne. et dixit nihil esse respectu pene purgatorij. ſmone. clij. U.

Itē frater q̄dā vinū nō lymphauit ⁊ ꝓpterea punit⁹ ē in purgatorio. ser. clx. D.

Itē soror Cosme ⁊ damiani q̄ audiuit chorisantes cantare cū q̄dā leuitate ⁊ dulcedine: ⁊ ꝓpterea p q̄ndecim dies fuit deputata ad purgatoriū. ſmone. xxxvij. U.

Item frater q̄dā p septē dies fuit punitus in purgatorio ꝓpter v̄ba solaciosa et recreationis. ſmone. clx. E.

Itē frater q̄dā cōpassus est ꝯsanguineis suis in agone. ⁊ ꝓpterea punitus est in purgatorio. q̄re ſmone. clx. E.

Itē q̄dā ꝓuincialis liberauit frēm carnalē p vnā missam. q̄re ser. clvi. F.

Itē nobilis q̄dā misit filiū suuz ad papam ꝯgnatū suū. ⁊ triginta annis debuit esse in purgatorio: ⁊ papa p vnā missaz liberauit eū. ſmone. clx. L.

Itē q̄dā frater celebrādo ꝓ fratre defūcto dixit. si soldano tādiu seruiuissem ⁊c. ⁊ sic liberauit p vnā missam fratrē q̄ q̄ndecim annis debuit esse in purgatorio: ſmone. clx. K.

Itē de duob̄ frīb̄ q̄rū vn⁹ immediate celebrauit missam vnā post obitū illius. ⁊ ip̄e appuit sibi dicēs se q̄si p viginti ānos arsisse. q̄re sermone. clx. C.

Itē anīa q̄dā appuit ⁊ dixit se eē deputatā ad purgatoriū vsq̄ in diē iudicij nisi iuuaret̄ p suffragia viuoꝝ. ser. clx. R.

Itē q̄ equū auunculi nō vendidit q̄uo dyaboli rapiebāt eū. ſmone. clx. P.

Item q̄ recepit vestem a peregrino ⁊ n̄ orauit ꝓ anīa eius q̄liter punitus est. sermone. clx. Q.

Itē miles q̄dā visus est in purgatorio: ⁊ habuit auē in manu eū corrodentez. q̄z venatiōi nimiū dedit⁹ erat. ser. xxij. C

Item due anīe quarū vna fuit leta. altera vero tristis. ſmone. clx. F.

Itē q̄dā orauit trigintaduob̄ annis ꝓ anīa p̄ris ⁊ nihil ꝓfuit illi. q̄z ip̄e filius sp̄ fuit in peccato mortali. ſmone. xcij. O.

Item nobilis quidaz fuit liberatus de purgatorio p tres missas. ser. clvi. F.

Penitentia.

Penitentia sancti Petri apl'i.

Exemplū cxij.

Clemens papa narrat in itenerario: q̄ sanctus Petrus ꝓpter memoriā sui peccati trine negatiōis consueuerat semper media nocte vel ante surgere quasi in hora in qua peccauerat ⁊ lachrymis miserabiliter se perfundebat. ⁊ similiter quando audiebat gallos cantare. Ita etiam debent vere penitentes facere.

Quidā petiuit breuē penitentiam.

Exemplū cxiij.

Quidā petiuit a q̄dā viro dei dari sibi p̄niam salutarē sz breuē. Qui direct⁹ ad vallē vicinā. q̄ a custode

vallis duct⁹ est ⁊ rapt⁹. Postea fleuit terribiliter. vñ ad viz dei redijt a q̄ ire p̄cipit liber q̄ vellet. Cui pct̄or. Absit dñe. naz a custode vallis deduct⁹ penas inenarrabiles vidi vbi semimortu⁹ hec audiui. q̄ p/pter delicias vanitatū q̄dā eoz bulliente plūbo potant. quidā medij secant. quidā cathenis igneis recludunt.

Quidā nisi vnū p̄ nr̄ volebat recipe p penitentia. Exemplū cxiij.

Peccator q̄dā magn⁹ cum p pctis suis nullā ꝺdignā vellet agere penitentiā vl̄ suscipe. ait ꝓfessor. Potes aūt vnā orōem dñicā p pctis tuis singul' diebꝫ dicere. Rñdit. Possum. ⁊ iniunxit ei vnū p̄ nr̄. Jta aūt ei eadē oro icepit dulcescere. vt rediēs ampli⁹ peteret. q̄sqū ad ꝺdignā p̄niam pueniret.

De⁹ semp parat⁹ est recipe pct̄orez ad penitentiā. Exemplū cxv.

Senior q̄dā interrogat⁹ est a q̄daz milit̄e. si de⁹ recipet penitentez eū. Qui cū eū pluribus edificasset sermonibꝫ: postremo ait ad euz. Dic mihi dilectissime si chlamis tua cōscissa fuerit proijcies eā stati abs te. Qui rñdit. non. ꝛ resartiēs vtor ea. Dicit ad eū senior. Si ergo tu parcis ꝓprio vestimēto q̄re deus sue imagini nō indulgeret.

Demones impediunt penitentes.

Exemplū cxvi.

Erat quidā miles ꝓpetrator mlt̄orū sceleꝝ. Hic ad instantiā sue deuote vxoris accessit ad q̄ndaz ep̄um ⁊ sibi oīa peccata sua ꝓfessus est. Sed cū daret ei ep̄us p̄niam ⁊ ille nihil recipe vellet. dicens q⁹ nec ieunare: nec orare posset: iniūxit ei p pctis suis vt vna nocte clausus i eccl'ia teneret silentiū donec ip̄e ad eū cuz signo crucis intraret. Qui assumpsit penitentiā: ⁊ facta sup eū orōne eps claudēs eū abscessit. Adest ꝺyabolus ⁊ ei tāq̄ mercator pānos varijs coloribꝫ ad emēdū exhibet: ⁊ grat⁹ multa dare ꝓmittit. si ei per nemus saluū ꝺductū ꝑberet. Ille tacuit. Postea formās se in speciē cuiusdā ꝺgnati sui eccl'iam intrauit clamās q⁹ inimicus talis venit. ⁊ domū cū pueris accēdit. ille videns lucere ignē tñ tacuit. Item in ꝑsonā filij sui iunioris se trāsformās. Eya inquit pater q̄d agit inimic⁹: en tota dom⁹ cōbusta est ⁊ familia occisa est. ⁊ inimicus hic stat quem optime occidere possumus Sed cū ille itez taceret dixit. Et si iunare nō vis: egoip̄e me vita mea ꝓriuabo. et exijt. Miles stabat immobil'. Postremo multitudo demonū in specie ferarū irruentiū ḡuiter eū ꝑberauerūt. Et ille cum silentio stetit imperterrit⁹. Mane eps veniēs cū signo crucis deduxit euz de eccl'ia. Et dū q̄reret vbi vxor ei⁹ ⁊ filij sui iacerēt occisi. dixit eps q⁹ oīes bñ valerent. Et miles ait. Ego audiui clamorē ⁊ strepitū armatorū ⁊ vidi ignē. Ecce filij ei⁹ veniebāt Et cognoscens illusionē demonuz. Dimittes ait. Dñe rogo te da mihi p̄niam. q⁹ parat⁹ sum oīa facere ne intrem in tēptatiōnē ⁊ man⁹ demonū. Et suscepta p̄nia factus est bonus homo: ⁊ tandem quieuit i pace in dño.

Quidā assumpsit p̄niam solum timore mortis. Exemplū cxvij.

Canonicus q̄dā eccl'ie parisiensis vir iuuenis delicat⁹. peccatis gule. luxurieq̄ laxans habenas. multorū etiā alioꝝ pct̄orū immūdicijs inq̄natus. Tandē tact⁹ infirmitate timore mortis ꝓfessionē fecit peccata detestat⁹ ē. emēdationē ꝓmisit. viaticū accepit. inunctus est oleo. ⁊ sic vitā finiuit. Cui⁹ corpus vt pote viri nobilis ⁊ diuit̄ cū magna pompa secular⁹ gl'ie tumulatuz est. Eratq̄ die illa serenitas magna: vt etiā ei⁹ obsequijs aer famulari videret. Dixerūtq̄ boies ad inuicem. Multa bona de⁹ huic homini ꝓstitit. nihil ei defuit hoꝝ que x̄pian⁹ debet hr̄e in morte. Dñicis sacrament⁹ est⁹ munitus est. aer in ei⁹ morte serenat⁹ est: ⁊ cum multa gl'ia sepult⁹ est. Post paucos dies cuidā familiari suo se oñdit dicēs se damnatū esse. Cūq̄ mirarer ille: ꝓfessionez: sacramēti cōionē ⁊ inunctionē cōmemorās Rñdit defunct⁹. vnū bonū defuit mihi sine quo nullū bonū q̄d memoratū est ꝓdesse mihi potuit. Quid est h̄ inq̄t. Rñdit vera ꝓtritio. Licet enī ꝓmiserim cōfessori ampli⁹ velle abstinere a pctis: ⁊ alia q̄ salutis sunt agere. tñ dixit mihi ꝓscientia q⁹ si ꝓualueris obseruare nō poter⁹ q̄d ꝓmittis Et q⁹ cor mag⁹ decliabat ad trāsgressionē q̄ ad voti obseruationem. ꝓpterea nullius peccati merui remissionē.

Eucharistia dat gr̄az abstinēdi a pctis.

Exemplū cxviij.

In ciuitate remensi miles q̃dã cõ sobrinã suã ꝓcubinã habebat. cui tantũ ꝓglutinatus fuit amore vt nec ãmonitiõe nec excõicatiõe nec aliqua hũana verecũdia ab ea vellet separari. Tandem tact⁹ infirmitate timore mort̃ vocauit sacerdotẽ. Cui cũ lacrimis ꝓfessus est Quẽ cũ sacerdos moneret vt tã illicitam abnegaret cõmixtionẽ. ⁊ illã psonã a se amoueret. Rñdit. Dñe nõ possu3. Milite itaq3 in sua obstinatõe pseuerãte sacerdos recessit cũ corpe dñi nr̃i ihu xpi qõ secum ad cõicandũ militẽ portauerat. Exeunti autez de domo sacerdoti occurrit beatus bernard⁹ interrogãs eũ q̃re infirmũ ñ cõmunicasset. cãm intelligens ait sacerdoti. Reuertere mecũ ad infirmũ. Cũq3 reuersi eẽnt. vir sctus iã militi morituro ea q̃ salutis erãt suasit. Ille aũt cũ p̃ter iã dicta3 in oib⁹ obedientiã sponderet. Ait vir sanctus. Nunq̃d doles q̃ nõ potes hr̃e volũtatẽ resistẽdi. Ait ille dixit. Dñe valde doleo me de h̃ nõ posse dolere. Quo audito: abbas ait sacerdoti vt corp⁹ dñi daret infirmo. Mira res. statim vt saluator ĩtrauit salus facta ẽ huic domui. Ab illa enĩ hora pfecte odire cepit q̃m añ illicite amauerat. Ait aũt. Gratias ago deo qui me liberauit. q̃ mõ dyabolũ libenti⁹ videre q3 illã. Sicq3 in bona ꝓfessiõe ⁊ ꝑa cõtritiõe migrauit ad dñm. Hec Cesari⁹.

Quidã noluit penitere dũ potuit.

Exemplũ cxix.

Erat q̃dã vsurari⁹ quẽ freq̃nt̃ monebat sacerdos ad pñiaz. ⁊ ille dixit de tpe. Factum est aũt vt infirmaret. ⁊ cũ idẽ diceret rapt⁹ est. ⁊ cũ rediret clamauit di. O pñia vbi es. de cetero pñiaz agere nõ valeo iusto dei iudicio. q̃ diu potui nolui penitere. Et hec dicẽs mortu⁹ est.

In discipulo de tempore.

Duo socij q̃z vn⁹ in agone fleuit ⁊ penitentiã egit ⁊ cõicauit. sz solũmodo ex timore mort̃. Hoc q̃re ser. clvi. B.

Perseuerantia.

Xps retinuit fratrem in ordine.

Exemplũ cxx.

Frater quidam de ordie minoru3 bon⁹ ⁊ deuot⁹. passionat⁹ fuit tẽptatiõe exeũdi ad secl'm. Cũq3 ordinasset se ad exitũ intrauit chor̃ ⁊ pstrauit se ante altare vbi erat pixis cũ corpe dñi nostri ihu xpi. Fecit reuerẽtiã ⁊ salutãs beatam ꝓginẽ mariã ⁊ licẽtiando se a deo ⁊ matre ei⁹ bñdicta. Cunq3 sic fuisset pstrat⁹. ecce appuit pulcerrima ꝓgo q̃ accipiẽs pixidẽ aperuit illã. ⁊ mox iuueis pulcerrimus egressus est de pixide q̃ stabat super altare Tũc ꝓgo illa dixit ad iuuenẽ. Dilecte fili mi miserere huic famulo meo. Cui iuuenis. Mater mea q̃d faciã ei. ipe non vult manere mecũ. Tũc iterq3 replicabat precesad filiũ. Ait ille eleuata manu bñdixit frẽz dicẽs. Ego eũ ꝟuabo ⁊ nũq3 eũ dereliquã His dict̃ iuuenis ille reuersus ẽ in pixidẽ ⁊ disparuit. His visis frat ꝓfortatus ⁊ ꝓsolat⁹ ẽ. ⁊ cessauit ab illo passio tal: ⁊ fact⁹ ẽ magꝭ deuot⁹ ⁊ pseuerãs. Hãc visionẽ nunq3 alicui reuelauit nisi in extremis suis.

In discipulo de tpe.

Quadraginta viri ꝓpter fidẽ fuerũt positi in doliũ aq̃ frigide. ⁊ vn⁹ abnegauit fidẽ: ⁊ pagan⁹ vidit angelũ cũ corona econuerso ad celũ volare. h̃ q̃re ser. lxxiij. M.

Itẽ iuuenis in heremo ad quem venit dyabolus dicẽs pr̃em suũ esse mortuũ. et sic exiuit heremũ ⁊ rediit ad seculũ. ⁊ malo fine vitã finiuit. Fmone. cxl. H.

Precepta dei.

Obliuio p̃ceptorũ dei.

Exemplũ cxxi.

Sancti pres aliq̃ ꝓgregati ꝓphetauerũt de vltia generatiõe. Ex q̃bus vn⁹ p̃cipuus nomine Quirin⁹ dixit. Nos q̃dẽ adhuc mãdata dei impleuim⁹. Introgauerũt eũ alij pres dicẽtes. Quid q̃ post nos facturi sunt. Ait ille respõdẽs ait. Media forte cõplebũt p̃cepta dei ⁊ eternũ req̃rũt deũ. Dixerũt pres. Post hos q̃ veniẽt q̃d facturi sũt. Rñdẽs dixit. Homines generatiõis illi⁹ mãdator̃ dei opa nõ babebũt. ⁊ p̃cepta di obliuiscunt. Superabũdabit aũt tũc iniq̃tas ⁊ refrigescet charitas. veniet iõ sup eos magna tẽptatio. ⁊ q̃ inuẽti fuerint ĩ illa tẽptatiõe ꝓbati ⁊ nob⁹ ⁊ pfib⁹ nr̃is meliores existẽt ⁊ felicio3 ⁊ ꝓbiores. Hoc in vitaspatrũ.

In discipulo de tpe.

Predestinatio.

Frater q̃daz q̃ orauit ꝓ alio fratre ⁊ vidit eũ de numero dãnandorũ. Et iste frat multiplicauit bona opa ⁊ emẽdauit vitã. ⁊ postea visus est de nũero saluãdor̃. h̃ q̃-

re in discipulo de tpe. ꝓmone. lxxiiij. N.

Itē lantgrauꝰ q̄ mlta mala cōmisit. s. dicēs: si suꝫ ꝑdestinatꝰ cē. ꝛ q̄ cōuersꝰ fuꝫ reduxit eū ab illo errore. ℔ q̄re ꝓ. xciij. ✠ Prelati.

Quidā fuit electꝰ in epm ꝛ renuit.

Exemplū cxxij.

Monachus q̄dā clareualleñ. electꝰ est in epm. q̄ renuēte suscipe nec imperio abbatꝭ sui nec epi suscepit. sed fortit restitit. Hō mlto post defunctus est. ꝛ cui dā familiari suo appens. req̄sitꝰ de illa inobediētia si ei nocuisset. rñdit. nō. Et adiecit. Si epatū accepissem eternaliter dānatus fuissem. Et subiūxit ꝟbum terribile. Ad ℔ inq̄t veit stat ecclie vt nō sit digna regi nisi a reprobis epis. Hec Arnoldꝰ.

Eps malus cōuictꝰ ꝛ punitꝰ est.

Exemplū cxxiij.

Est ciuitas metropolis in saxonia meydeburgk nūcupata. cui ꝑfuit antistes q̄ vesanie dedit. ꝛ prouinciaruꝫ deuastator ꝛ ppie ecclie dilapidator existens ꝛ reꝫ tpaliū inutil' distributor. Sꝫ deꝰ omps q̄ neminē pire desiderat miseri cordit expectauit si aliqñ emēdaret vitaꝫ suā. sꝫ segniter eo in malicia pseuerāte. mirabili versa vice. ipe recepit iudiciū quer se vite sue nō indignū. Est etiaꝫ oppidū a memorata ciuitate distās q̄si q̄ttuor leucꝭ iuxta descēsum fluuij albye. ad qō ꝑfatus eps q̄dā die puenit corpe q̄dē sanꝰ: sꝫ mente vesanꝰ. In ipa nāq̄ nocte cū decūberet in lecto vltiōe diuīa strāgulatus est a dyabolo. Mira res. ipa itaq̄ eadeꝫ nocte cuꝫ thesaurariꝰ maiorꝭ ecclie in sacrario decūberet in lecto. ꝛ mēbra sopori dedisset. vidit i somnis añ principale altare dñm sedentē cū beatā ꝟgine maria mre sua ꝛ sanctis aplis. Affuit etiā sepedictꝰ eps. Tādē supuenit sctūs mauriciꝰ eiusdē ecclesie patronꝰ q̄si vir strēnuꝰ: militari lorica indutus. cā mouēdi q̄rimonias ꝓtra epum suū q̄ reꝰ erat. petens sibi dari aduocatuꝫ scz sctm paulū. Quo sibi dato ꝙq̄rebat de epo q̄ ecclia sua p ipm rebꝰ eēt dissipata ꝛ honore destituta. Et paulꝰ adiecit dicēs. Oportet epm eē irrepbensibilē: castū: ñ pdigū sobriū modestū cē. q̄ oia in eiꝰ epla memorant. Hijs auditꝭ petiuit sibi etiā dari eps Petrū p patrocināte. Qui sibi denegans dixit ꝓtra paulū ꝙsodalē suū sibi nō esse litigādū. Quo denegante petiuit btām ꝟginē mariā p se patrocinari. Sed ipa q̄z rēnuēte petiuit p snīam sibi dari eā Dicit ḡ dñs ad beatā ꝟginē mariā matrē suā. Mater ꝑmoueas ꝟbū suuꝫ. Alit dña nra ad filiū. Obsecro te o fili mi ne vrgeas me interpellare p eo. attestoꝛ teipm q̄ mltotiens intercessione mea auerterim indignationē tuā ab eo. vt si aliqñ resipisceret sed frustra laboraui. Iterato dñs ad matrē. Mater ego sum misericoꝛs ꝛ tu mr misericordie: miserere indigēti. Rñdit beata ꝟgo maria. Uerū q̄dē est vt asseris. tu nō solū misericoꝛs es sꝫ ꝛ iustꝰ. Jsta paulo agente dixit dñs. Justꝰ iudex reddens vnicuiq̄ iuxta opa sua. Ecce maurici dilecte mi. eps tuus sit i tua ptāte ꝛ volūtate. sta tim arripies eū portauit i humerꝭ suis. et de pulpito in q̄ legit euāgeliuꝫ ꝓcipitauit eū añ altare sctē crucꝭ. ꝛ ꝓfracte sunt cerui ces eiꝰ. Et statī euigilās thesaurariꝰ audiuit sonitū pulsantꝭ ad fores ecclie. ꝛ cāpanariꝰ q̄ iacebat in ecclia surrexit. ꝛ accessit ad ecclie ianuā inq̄rens cāꝫ sonitꝰ. Hūius q̄dā aduenerat dixit se venisse de oppido supdictoꝛ epm denūciauit defunctū Dicq̄ ꝓpendi pt q̄ eadē hoꝛa qñ sanctus mauriciꝰ eū deiecit de pulpito fuisset defunctus. Itaq̄ nunciꝰ ait. vt cōpularent cāpane. Hijs itaq̄ dictꝭ intellectis ille sacrista prexit ad sacrariuꝫ intimās thesaurario qō intellexerat. ꝛ pulsabant matutine. Postea pulsabant cāpane sicut moris est ad officiū defuncti. Hoc itaq̄ facto occurrerūt plūmi scisciātes q̄ cā rei esset. Et cū intellexissent mirabant q̄ tā subitanea ꝛ ímprouisa morte eps eoꝝ ꝑuentus essꝫ. Cū aūt coꝛpꝰ de mane examine deferret. inuentū est collū ꝓfractū pelle integra ꝛ illesa pmanēte. Per istud exemplū attēdāt ꝛ caueāt oēs ecclie ꝓlati ne res q̄ a fidelibus collate sūt sctis i ecclie: vt ꝺo ꝛ eiꝰ genitrici marie atq̄ ipis ꝺuiat inutiliter expēdāt. vl' ꝙsanguineis tribuāt. vl' alio modo turpit deuastēt. qz ab eis vsq̄ ad mīmum iota req̄ret i districto examie. Et dū minꝰ discrete expēdāt eoꝝ tpalia i vltio peant.

De Udone epo horribile

Exemplū cxxiij.

Apud eandē ciuitatē meydeburgk in saxonia cōtigit prodigiū terribile nimis. quod quemadmoduꝫ

factū sit stilo veraci referā. vt ī notescat oī/
bus q̄ malū z detestabile sit ī statu p̄latio
nis turpit̄ viuere z p̄monitū xp̄i male ex
pendere. z moniales deo dicatas violare.
In p̄dicta igit̄ vrbe scolar̄ q̄dā Udo no/
mine liberalib⁹ l̄r̄is insudabat. Qui cū es/
set duri ingenij z nihil oīno p̄ficere posset
q̄ntūcūq̄ a mg̃r̄is suis ꝟberib⁹ torq̄retur
Quadā aūt vice p⁹ enormes plagas sco/
las ex̄iens eccl̄iam sct̄i mauricij intrauit.
ibiq̄ cū ingēti deuotiōe se p̄sternēs: z regi
ne celi clemētiā z bt̄i mauricij patrociniū
p illūiatiōe sui ingenij implorauit. Dic ī
p̄ce posit⁹ aliq̄ntulū obdormiuit. Cui p/
tin⁹ m̄ mīsericordie appens dixit. Audiui
or̄ōem tuā. z ecce nō solū sciētie mun⁹ tri/
buo tibi. imo etiā post mortez archiep̄i q̄
nūc p̄est eccl̄ie p̄ncipis mei mauricij tue
fidelitati cōmendā Quā si bñ rexer̄s grāde
p̄miū p̄seq̄r̄s. sinaūt male ī aīa z corpe mo/
rieris. Hūs dict⁹ virgo maria disparuit.
Et iuuenis euigilās more solito lectionē
repetiuit Cūq̄ ad loq̄ndū os apiret cepit
disputādo oēs p̄cludere. z in omī scīa peri
tissim⁹ appere. Stupebāt aūt oēs q̄ eum
audierūt dicētes. Uñ ist̄i tanta scīa est in
spirata. nōne iste ē vdo qui heri mactabat
vt pec⁹. z ecce hodie p̄bat̄ esse p̄bus. Post
bienniū aūt archiepus moriebat̄. z vdo a
cūctis elect⁹ efficit̄ metropolitan⁹. Cōfir
matus g̃ z pallio decorat⁹ aliq̄diu bñ vi/
xit. Et q̄ honores mutāt mores cepit p/
cessu tp̄is p̄silīū m̄r̄is dei negligere. z pro/
p̄rie salut̄ immēor eē z voluptatib⁹ dedi
re z eccl̄ie facultates dilapidare. z nō solū
femīas seculares sz z velatas violare. In
sup q̄ deteri⁹ est absq̄ vllo timore ad oīa
flagicior̄ genera habenas laxare. Sicq̄
facta est vita ei⁹ oīb⁹ odiosa oībusq̄ dete/
standa. Prochdolor cū multoz annorū
curricula memorat⁹ archiep̄s aerē mūdū
q̄ totū suis sceleribus corrupisset. in q̄dam
nocte q̄ndā nigrā abbatissaz monialiū de
regali cenobio q̄ tūc hosterholtz. nūc ve
ro vallis lilioz ōr ordinis cistercien. secū
in lecto b̄ret. vocē audiuit in hec ꝟba ter/
ribilit̄ intonantē. Fac finez ludo q̄ lusisti
satis vdo. Hūs audit⁹ cachinnis multis
ficticiū suspicabat̄. z mane facto rursū de/
licijs inuoluit̄. factusq̄ dur⁹ vt lapis ad p
digios̄ voc⁹ cōminationē mīme cōpūgit̄.
Sequēti nocte vocē sil̄em audiēs z pui/
pendens. stult⁹ ille vt añ in sua malicia p
durauit. Nocte igit̄ tercia apud illā abba
tissam cūbens cū op⁹ nephandū libidino
se cōmotiōis exercuisset vox supdicta cuz
ingēti fragore intonuit dicēs. Fac finē lu
do ꝛc. Hac g̃ audita vehement̄ stupefact⁹
ingemuit aliq̄ntulū sz nō respuit. Uerun
tamē dānatiōi iā primus miser ille corrui
nū q̄dē cras sepe cecinit. sz neq̄q̄ ad laua/
crū p̄nie p̄perauit. Dira dictur⁹ sum. ꝟa
tīn. q̄ si saxones apud q̄s gesta sunt retice/
re vellēt. elemēta oīa clamarēt sic̄ seq̄ntia
manifestāt. Post mēses g̃ tres canonic⁹ q̄
daz metropolitane eccl̄ie meydeburgen⁹
fridric⁹ noīe m̄l̄tū venerabil̄ z marie sct̄i
tatis q̄dā nocte in choro sct̄i mauricij exi/
stens z or̄ōni feruēti⁹ insist̄ēs. deū p̄ro san
cta vniuersali eccl̄ia dep̄cabat̄. et marie p
sua. s. metropolitana vt p̄ditor oīm iust⁹
iudex aut citi⁹ morbidū caput Udonē ar
chiep̄m p interituz de medio tolleret: aut
certe ī melj⁹ cōmutaret Uerba pond⁹ ha
buerūt. z ecce secuta est p̄tin⁹ visio nimis
terribil̄: cūctisq̄ mortalib⁹ metuēda ma/
xime tñ eccl̄iaz rectorib⁹ q̄ gregē dñicū si/
bi cōmissuz p̄cedētes. z mal̄ exēplis infici
entes p̄cipitāt sept⁹ in infernū. Uidit ita
q̄ p vent⁹ valid⁹ oēs eccl̄ie lāpades pari
ter extinxit. Qui p̄p̄t̄ terrore nimis cor
reptus loco adhesit. steterūt come. vox est
faucib⁹ intercluſa. Tūc postmodū veneř
duo iuuenes duos cereos gestātes z ad al
tare p̄cedētes hincinde iurta cornua alta
ris steterūt ac totā illā aulā lumīe repleue
rūt. Post q̄s ingressi sūt alij duo quoruz
vn⁹ tapetia añ altare decent̄ strauit. alter
ꝟo duas aureas cathedras desup colloca
uit. Post illos alt̄ q̄dā solus ītrauit. q̄ ve/
lut pugil strēnu⁹ incedebat. euaginatū te/
nens gladiū z stās ī medio eccl̄ie valenter
clamabat di. O oēs sct̄i q̄z reliq̄ꝫ bñtur
surgite z venite ad iudiciū dei. Hūs audi
tis appuit maria multitudo z p̄refulgida
vtriusq̄ sex⁹ Allij militari habitu adorna
ti. Alij etiā ī pontificalib⁹ insigniti infulis
z bij oēs chor̄ intrauerūt: z fm ordinē ad
merita sua hincinde se locauerūt Tūc etiā
appuerūt. xij. viri gl̄iosi. in q̄z medio gra
diebat̄ q̄dā sole splēdidior regio ydemate
te z sceptro adornat⁹. Apl̄i ꝟo erāt: z ih̄us
xp̄s rex celi z terre. Quē mox vt viderunt
deuote adorauerūt. z sup cathedram eum

sedere fecerũt. Affuit igiť regina celoꝝ luna ꝛ stellis lucidioꝛ. quã clarissima turba ꝩginũ seqbať. Sancti ꝩo oẽs dei matreꝫ honoꝛãtes genicularitť susceperunt. Cui xps mox occurrẽs ꝛ manũ eiꝰ apphẽdens iuxta se venerabiliꝛ collocauit Ecce postremo appuit sctũs mauriciꝰ dux gl'osus cũ sua legiõe sex milibꝫ sexcentꝭ ꝛ sexagitasex q̃ vnanimiter se psternẽtes adoꝛauerť dominũ nr̃m ihm xpm dicentes. O eq̃ssime iudex ꝛ pditoꝛ seculoꝝ da iudiciũ Bis dictis surgẽtes steterũt reuerenť postulãtes Quibꝫ dñs ait. Scio q̃d q̃ritis. ꝛ adiecit Date vdonẽ archiepm. Cõtinuo q̃daꝫ ex astantibꝫ abierũt: ꝛ miserũ vdonẽ de late/re abbatisse trahẽtes miserabiliť adduxerũt. Quẽ sctũs mauriciꝰ seueriꝰ intuens: dixit. Dñe mi eq̃ssime iudex iudica iuste. Ecce iste vdo nõ est eps sꝫ lupus. non pastoꝛ sed raptoꝛ. mactatoꝛ ꝛ deuoꝛatoꝛ gregis tui. Jste est etiã cui dña nr̃a mater tua scientiã donauit. cui hãc eccl'iaꝫ ad honorẽ noĩs tui meiq̃ ac socioꝝ meoꝝ factã cõmẽdauit. pdicẽs ei. Si bñ reꝑeris vitam pennẽ habebis. sinaũt male. in coꝛpe ꝛ aĩa moꝛieris. Jste insup est q̃ ãmonitꝰ sel' ꝛ iterũ ꝛ tercio se coꝛrigere noluit. ꝛ ñ solũ hãc eccl'iam: sꝫ se ꝛ aĩas sibi cõmissas pphanãdo ad nihilũ se redegit. ĩmo sponsas tuas semp turpiť ꝛ temere violauit. g̃ iudica iuste iudex equissime. Bis auditꝭ dñs presidẽs iudicio. sctõsq̃ respiciẽs dixit. Quid vobis videť de isto. Pugil aũt supdictus voce magna clamauit di. Reus est mortꝭ. Judex ꝩo ꝛ oẽs q̃ aderãt in sniam ꝓuenerũt. Et q̃le genꝰ mortꝭ ille impiꝰ sustinere deberet inť se tractauerũt. Tũc iudex ait. caput amittere meruit. qꝛ sine capite viuẽ do in sordibꝫ cõputruit Quo dicto pugil ꝓfestim vdoni p̃cepit vt ceruicẽ extẽderet Qõ cũ vdo fecisset: ꝛ pugil gladiũ ad ictũ leuasset. q̃dã clamauit dicẽs. Cõtine manũ tuã donec ab eo reliq̃e auferanť Tunc q̃dã cũ calice affuit coꝛã vdone stãs donec pugil miserrimi hoĩs collũ cũ pugno mꝫtis vicibꝫ valide pcussisset. Et ecce pꝰ quẽlibet pulsum hostia polluta p os vdonis exiens in calicẽ coꝛruit. q̃s dñs reuerenter excipiens diligẽtissime lauit sup altare in calicẽ ponens ꝛ cũ sua turba decẽter inclinauit abiit ꝛ recessit. Post h̃ miserabilem vdonẽ pugil sepedictꝰ aggrediens decollauit. Sicq̃ tota illa ꝓgregatio disparuit. Canonicꝰ aũt supꝛadictꝰ q̃ vidit hõ iustus. nõ in somnis sꝫ oculis aptis stupens ꝛ tremens. lumẽq̃ in cripta repiens omnes lampades eccl'ie reaccẽdit. Cũq̃ adhuc õ facto dubiꝰ ꝛ anxiꝰ secũ mirareť. tandem resumpta audacia ad locũ iudicij paulũ pcessit. viditq̃ calicẽ cũ hostijs in altari. ꝛ caput a coꝛpe longiꝰ piectũ. necnõ paumentũ sanguie madefactũ. Tunc cepit exclamare ꝛ dicere. O triste spectaculũ. o grande miraculũ. ꝛ o vere tremẽdũ iudicij̃. O q̃ꝫ hoꝛrendũ est incidere ĩ manꝰ dei viuentꝭ. qꝛ q̃s diu vt ꝓuertanť toleratꝫ nõ ꝓuersos duriꝰ dãnat. Post h̃ oĩes foꝛes eccl'ie obseruauit ꝛ nullũ oĩno ingredi permittens donec sole iã oꝛto oĩs potioꝛes clericos ꝛ laicos ꝓuocauit. Tũc ianuaꝫ reserans seuissimã dei vltionẽ. s. vdonẽ archiepm in suo sanguie tabefactũ oĩbꝫ ostẽdit. ꝛ cũcta q̃ viderat p oꝛdinẽ enarrauit. Eodẽ vero die q̃dã ex eiꝰ capellanis bruno noĩe: cũ legationẽ sibi cõmissaꝫ pegissꝫ p metropolim ꝓtinuo famul' añ se pcedẽtibꝫ studuit remeare. Interim g̃ui oppressus somno arboꝛẽ q̃ndã vmbꝛosaꝫ videns de equo descẽdit. ꝛ frenũ foꝛtiť alligãs ad bꝛachiũ ibidẽ paululuꝫ obdoꝛmiuit. Et ecce globꝫ immũdoꝝ spirituũ cũ tubis et tympanis: gladijs ꝛ fustibꝫ. cũ lanceis ꝛ scuribꝫ ad eundẽ locũ gradu cõcito ꝓperabat. Cũq̃ oĩs ꝓuenissent vni ex eis q̃ eo rũ ꝓinceps esse videbať. ꝛ q̃ erat statura p ceriοꝛ ꝛ vultu terribiliοꝛ soliũ ꝓstruentes desup posuerũt. Nec moꝛa. Alter cuneus eque grãdis clamãs. cachinnans ꝛ' tripudians appuit. de q̃ q̃dã velociοꝛes aquilis celi p̃cesserãt ꝛ foꝛtiť clamauerũt. Date locũ date locũ. ecce ꝓinceps nr̃ vdo appꝛopinquat. Bijs dictꝭ satellites sathane miserã vdonis aĩam in effigie coꝛpali cathena ignita ad collũ cõstricta ad suũ ꝓincipem pduxerũt. Cui sathan ꝓtinꝰ assurrexit. salutãs eũ ꝩbis pacificꝭ in dolo. Bene inq̃t venisti o ꝓinceps fautoꝛ ꝛ dilatatoꝛ regni nr̃i. Ecce pati sumꝰ tibi ꝛ oĩbꝫ amicis nr̃is fidelibꝫ p meritꝭ reddere talionẽ. Cũ q̃ꝫ vdo obmutesceret sathan assistẽtibꝫ ait fatigatꝰ est iste dilectus nr̃ huc veniẽdo. ꝛ iõ placet nob vt ꝓsoleť. date g̃ ei mãducare. Jllo rẽnuẽte ꝛ caput auertẽte. ministri eni eius busones ꝛ serpentes violenter ei

impſſerũt.ꝛ liq̃rẽ ſulphureũ poſtmodũ in ſuderũt. Adhuc illo nõ loq̃nte ſathan p̃ce pit dicẽſ. Ad balneũ p̃incipũ tal' p̃nceps deducaſ. poſt ilico reduceſ. Et ecce ñ pro cul erat puteꝰ coopculũ hñs. q̃ ablato flã/ma vorax vſq; ad celũ erũpebat. q̃ non ſo lũ arbores ꝛ mõtes lapideſq; : imo aquas iuxta manantẽ velut ſtipulam ꝓſumebat In quẽ puteũ infelicẽ illã vdonis aiaz p̃/cipitauerũt. ꝛ poſtmodũ extrahẽtes ĩ mo dũ ferri candentẽ totã igneaz ſuo p̃incipi detulerũt. Cui ſubridẽs dixit. Flõne ſua/ue balneũ habuiſti o p̃nceps noſter. Tũc vdo dãnatũ ſe vidẽs cepit blaſphemare ꝛ dicere. Maledictꝰ o ſathan tu ꝛ oĩs fami/lia tua. oĩſq; ſuggeſtio tua: ꝛ oñe impiuz tuũ. Maledictꝰ deus q̃ me creauit. male/dicta terra q̃ me portauit. maledicti parẽ/tes q̃ me genuerũt. ꝛ maledicta oĩs creatu ra in celo ꝛ ĩ terra. Tũc oẽs demones vna cũ p̃incipe ſuo ceperũt manib⁹ plaudere ꝛ dicere. Uere dignꝰ eſt iſte nobiſcũ mane re. qz poptime ſcit nr̃m canticũ ꝛ officiuz Dirtaſ g ad p̃incipalẽ ſcolã nr̃am dãna torũ vt videat: audiat ꝛ addiſcat: ſentiat/q; ꝛ amplꝰ inde nõ exeat in ſecl'a ſecl'orum Uix ꝟba finierãt ꝛ ecce vnanimiſ in illaz odioſaz creaturã irruerũt. eãq; impetuo/ſeĩ tartareũ illud baratrũ iactãdo ĩmerſe rũt. ac ſi celũ ꝛ terraꝛ oẽs hui⁹ mõi mõteſ adinuicẽ q̃terenſ Capellanꝰ aũt ſup̃dictꝰ hec vidẽs ꝛ audiẽs timuit vehemẽt. Tũc p̃nceps tẽbraz digito eũ oñdens dixit. vi dete ne effugiat clericꝰ ille q̃ nos aſpicit: q̃ ſemp extitit maloz ſuoz coopatoꝛ ꝓſciꝰ ꝛ defenſoꝛ. g̃ ſicut fuit auctoꝛ culpe. ſic ſit p/ticeps ꝛ vindicte. Ideoq; ĩ illum puteum ad ſuum demergaſ dñm. Quo dicto cuz demones eũ rape vellẽt ꝛ ipe fugere cona/reſ. repẽte a ſomno exiliẽſ euigilauit. Sic q; eiꝰ equus territꝰ tãdiu hincinde ſalta/bat ꝛ curſitabat trahẽs miſeq; hoĩem do/nec a ſua iũctura eiꝰ brachiũ penitꝰ diſſol uebaſ. Difficulter aũt equũ aſcẽdẽs p me tropolim venit: ꝛ mox vt dñm ſuũ mortu um eẽ ꝛgnouit viſionẽ verificã: terroꝛẽ ter roꝛi. iudiciũ iudicio. pdigiũ prodigio cu/mulauit. ꝛ oĩa q̃ ſibi in via acciderãt q̃ vi/derat ꝛ audierat enarrauit ꝛ patefecit oñ/dens etiã a ſua iũctura ſeu cõpage brachi um depulſuz. ꝛ repentinã canicẽ in argu mentũ veritaſ. Liues igiſ videtes ꝛ au/dientes ꝫ horribile inſolitũ dei iudiciũ ve hemẽter timuerũt. ꝛ cadauer ipiꝰ pcul ab vrbe ĩ paludẽ iactauerũt. qõ beſtie ĩferna les cũ plauſib⁹ ptinꝰ exceperunt: ꝛ ruricu las habitãtes iurta varĩs terroꝛib⁹ ꝛ iiu/rĩs affecerũt. Tandẽ p̃cilio inito illã gle/bã maledictã de illa palude extrahẽtes in puluerẽ cõbuſſerũt. ꝛ ĩ albeã flumẽ piece/rũt. Mira res. tũc oẽs vt ferĩ piſces ſuuz meatũ relinq̃ntes ad occeanũ abierũt do nec letanĩs ꝛ ieiunĩs iã placatꝰ dñs poſt decẽniũ vix tãdẽ redierũt. Cui⁹ horrẽdi pdigij mẽoriã ingerit ocul' ſup pauimẽtũ marmoreũ candidũ ꝛ pollutũ in decolla/tione vdonis cruor effuſus. q̃ tã indelibi/liter adheret pauimẽto vt de eſſentia mar moris eẽ q̃ãmodo videaſ. Sup locũ au tẽ illuz vbi decollatio facta ẽ ſp p̃ſternunſ tapetia. Et q̃ñ ſup electũ ep̃m Te deũ lau damꝰ iuxta morẽ caniſ tollunſ. ꝛ ibidẽ ad oroẽm p̃ſternunſ vt eps electꝰ videſ ꝫ ſi/bi caueat ne forte ſiẽ ille perũt et ipe peat. Al dño factũ eſt iſtud ad terroꝛẽ epoz vti/q; illiꝰ eccl'ie ꝛ oĩm inutiliũ platoz vt au/diẽtes p̃tremiſcãt leſe maieſtatis terribile iudiciũ ꝛ ſeueriſſimã dei vltionẽ. Et ſic ẽ finis terribil' horribiliſq; miraculi p Ade filiũ. ſz nõ p̃iogenitũ. Etiã dr q̃ in eadez dyoceſi modernis tp̃ib⁹ fuit eps noĩe Lu douicꝰ q̃ in q̃dã ciuitate ſue dyoceſ et ſui dominij choreã habuit cũ mlieribꝫ ꝟgi/nib⁹ ꝛ cũ ceterſ maſculini ſexꝰ. ꝛ ex p̃miſſi/one diuĩa ignis vt videbaſ in ĩferiori pte p̃torij vbi chorea fuit exarſit. Et nẽo iter tot homies obꝫt ĩ illa chorea excepto epo cũ q̃dã puella. quã ĩ ipa chorea antedurit ꝛ tñ aliq̃ p̃ſone de feneſtrſ ceciderũt: nec tñ morte incurrerũt. Sctũs martinus accuſauit ep̃m ſuũ. Exemplũ cxxv

Homo q̃dã fuerat thuronis q̃ ꝓſue/uit ad matutinas maiorſ eccie ve/nire. Quadã ꝟo die cũ veniſſz añ horã ĩuenit portã aptaz ꝛ ponẽs ſe retro colũnã q̃ndã ppe quã vidit lucẽ magnã p totã eccl'iam. ꝛ iudicẽ ſedentẽ in throno. ꝛ angelos eidẽ aſtãteſ. Uenit aũt btũs mar tinꝰ cũ multitudie ſctoz cepit accuſare g/uiter archiep̃m. q̃ tũc locũ ſuum tenebat. Citatꝰ aũt archieps venit ꝛ ſedit in cathe dra pontificalib⁹ indutꝰ. Itez accuſatꝰ a beato martino. Cũ aũt neſciret q̃d rñde/ret. ille q̃ cathedras ſupborũ euertit indi/

gnatus pede ꝑcussit cathedrā ei⁹: ⁊ euz cū pede euertit. ⁊ sic visio disparuit. Tūc ille bon⁹ hō accedēs ad domū archiepi excitauit familiā ⁊ fecit videre qūo ei esset. ⁊ intrātes ad euz inuenerūt eum subitanea morte defunctū. Canonic⁹ q̄dā fuit accusat⁹ a patrono sue ecclesie.

Exemplū cxxvi.

Q Videbaꝯ cuidā canonico q̄daz nocte q⁹ de⁹ sederet i iudicio. ⁊ añ eū tot⁹ mūdus vocabaꝯ q̄libz receptur⁹ ꝓm merita sua. Vidit etiā q⁹ vnusq̄sq; adducebat secū aliquē sctō; cui pl⁹ fuierat vt eēt apud xp̄m aduocat⁹ suus. Iste cogitabat q⁹ rogaret etiā sctm illū cui⁹ canonic⁹ fuerat. cui ⁊ fuierat cantādo: legēdo. vt se cū iret ad iudiciū añ xp̄m vt intercederet ꝓ eo: monēs eū de fuitio suo Ille sctūs respondit. Libenᵗ ibo tecuz. Et assumpsit aliū secū q̄si ꝓ teste. deuenerūt sil' ad iudiciū. Cūq; venissent añ xp̄m. dixit sanctus Dñe: ꝙquero tibi de isto vilissimo leccatore. q̄. xx. annis ⁊ ampli⁹ comedit ⁊ bibit p̄ bendā in eccl'ia mea. ⁊ oīne tps suū expendit viuēdo luxuriose ⁊ turpit: nec vna die finiuit horas suas sic debuit. Uñ peto iudiciū fieri de isto leccatore. huic rei ē testis iste. Rñdit xp̄s. Accipite eū ligatū manibz ⁊ pedibz ⁊ proiicite eū in ifernū. Ille clericus euigilās q̄si de ḡui somno putabat iaz se eē in iferno. Et dixit illi sctō. Dñe habete p̄bendā vr̄am. qz nūq; plus comedā de ea. Et ꝙuersus ex h̄ religionez intrauit et saluauit aiam suā. Quidaz iniuste ep̄atum adeptus subitanee obiit.

Exemplū cxxvij.

A Rchidyacon⁹ q̄dā ambiēs ep̄atū insidiabaꝯ ep̄o suo bono viro. q̄m occidere cogitabat. ⁊ cū ꝙsueuisset ep̄s frequēter veīre ad matutinas ⁊ p̄uenire alios ad salutādū btām ỽginē mariaz. ⁊ intrare p q̄ndā portā. Archidyaconus collocauit ibi sup̄ portā lapidē: ⁊ veniēs ep̄s vt ꝙsueuerat ⁊ apiens portā lapide cadēte excere braꝯ ⁊ moriꝯ. Archidyacon⁹ cū mlto labore ep̄atū obtinuit. Cūq; ꝙfirmatus eēt et gaudiū ⁊ ꝙuiuiū faceret q̄dā p̄ceps fuiēs ad mēsaz coz̄ā se flexis genibz subito rapitur añ tribunal sūmi iudicis. ⁊ vidit ibi beatā ỽginē cū īmēsa sctō; mlt̄itudie angelo;. adducētē dictū ep̄m portātē cerebruz suū in manibz suis. Et dixit btā ỽgo maria Fili mi charissime. ecce oīdo tibi recentē sanguinē ⁊ cerebz hui⁹ dilecti militis mei. quē crudel' pditoz volēs obtūere dignitatē p̄tificalē effudit. Rñdit dñs. quē mittā ⁊ q̄s ibit. Tūc btā ỽgo ait. Ecce h̄ seruitoz su⁹. cui dñs p̄cepit sub pena mortis vt citaret dñm suū p̄ptorie. vt. s. citoveniat coz̄ā do de tā nephādo crimīe rūsur⁹ Qui statī rediēs turbat⁹ ingemuit: infremuit: tremuitq;. ⁊ cultellū quē tenebat ad fuidū de manu piecit. ⁊ amarissime fleuit. Rogat⁹ ab oīb⁹ ⁊ etiā ep̄o cāz pādit. Quo audito statī ep̄s subitanea morte ꝑcussus est ⁊ coz̄ā oīb⁹ miserabiliter est defunct⁹.

Beneficiati vix saluant.

Exemplū cxxviij.

Q Uidaz cleric⁹ in multis eccl'ijs canonic⁹ ⁊ decan⁹ ad mortē ifirmatus a q̄dā sctō viro visitat⁹. dū admonere tur de via salutis mor illius camera obscurat. vocē terribilē insonantē audiuit. surge sacrilege xp̄i. depdator paupeꝝ ⁊ eoruz interfector. iā veni ⁊ iudiciū tuum suscipe tūc coz̄p⁹ suū iā mortuū vt carbo apparuit. Jō vir dei ꝑterrit⁹ ad mōasteriū reuersus ꝑseuerabat ⁊ deū oꝛabat cū lacrimis iudiciū illi⁹ sibi oñdi Cui sic oꝛāti cl'ic⁹ ille dānat⁹ appuit cū duobz igneis eq̄s. s. añ ⁊ retro: q̄ pedibz illi⁹ dorsū p̄mebāt ⁊ ventribz totū coz̄p⁹ dilaniabāt. q̄z horroze vir sanct⁹ coꝛruit ⁊ vocem audiuit. Cur vocasti me dānatū nec mihi loq̄ris. Tandē a viro dei req̄sit⁹ rñdit. Ego suz ꝙgnatus tu⁹ decan⁹ ille dānat⁹. cui⁹ coz̄p⁹ iō cōculcaꝯ. qz sic ego paupes ⁊ subditos suppāssi ⁊ ꝓtempsi. ⁊ sic mei amici ⁊ eq̄ ⁊ multa fallia mea subas paupeꝝ ⁊ p̄rimoniū xp̄i deuoraueꝛūt: ⁊ male expendi ⁊ cōsūpsi i crapula. luxuria: superbia. ⁊ sic de alijs vicijs in q̄bus me exercui. ita eq̄ isti me eternaliᵗ dilaniant ⁊ ꝙculcāt. Cui vir dei. Cū fuer⁹ vir ecclesiastic⁹: magn⁹ in sciētijs ⁊ discret⁹: miroꝛ te esse dānatū. Cur de h̄ miraꝛ. ⁊ non poti⁹ q⁹ bñficiati pl'es sil'r mecū dānātur. Et adiurat⁹ addidit. Attēde ad ecclesiaz xp̄i ⁊ ad stabulū eq̄z. stabulū restauraꝯ sol licite eccl'ia i ruina remanēte. Attende paramenta ⁊ vestes eccl'ie ⁊ clericoꝝ suppellectilia ⁊ partica s. hoꝝ ei p̄ciositas ⁊ valoꝛ p̄ multitudie ignoraꝯ. Eccl'ie ꝙ vir reparī p̄nt ꝓ vilitate ⁊ vetustate. Attēde eoruz mēsas repletas p̄ciosis ferculis cuz valis

plurimis ꝛ pciosissimis auri ꝛ argēti. Ec clesie ꝯo xpi sacraria ꝛ calices vl' de ere vl' ꝯfracti sunt ꝛ tenues. Meretrices ꝛ seruitores ditāt ꝛ multiplicāt de bonis paupe rū. Aues ꝛ canes venaticos fouēt ꝛ hospitalitatē abhorrēt. Obliuiscunt diuīa officia ꝛ sctām pdicationē. q; sectant lasciuiā ꝛ hystriones cū cantilenis. vñ pcipitātur clerici ad dānationē. Quo dicto subito facto strepitu tribili cuz eiulatu miserabili flāma fetidissima eos cū decano inde trahit. Cleric⁹ blasphem⁹ q̄liter ē punitus. Exemplū cxxix.

Damianus in burgūdia q̄dā clericus sup̄b ꝛ ambicios⁹ exist̄ens. sibi q̄ndā potentē eccl'iaz sctī martini vsurpauit. Dum quadā die in missa in fine euangelij diceret. Qui se humiliat exaltabitur. derisit miser ille clericus et ait. Falsum est. Nā ego si me meis hostibus hūiliassem tot hodie decimas ꝛ eccl'ias nō haberē. Et ecce ꝓtinue fulmen instar gladij i os ei⁹ intrauit. p q̄ blasphemie ꝙba euomuit. ꝛ subito eū extinxit.

Miles q̄dam dixit. oues nr̄e sunt. oportet eas tondere. Exemplū cxxx.

Iles q̄dā habuit pentes deuotos nō ḡuātes subditos vltra debitū Defunct⁹ ꝯo pentib⁹ ipe cepit militiā exercere ꝛ magnas expensas facere: i vestib⁹: in eqs ꝛ torneamētis. Et cū reddit⁹ ānuales nō sufficerēt sibi incepit valde agḡuare paupes subditos suos vltra debitū cēsum cū subsidijs ꝛ exactiōibus. Et cū argueret ab amicis ꝛ religiosis quare tātū spoliaret suos paupes. rñdit. oues nr̄e sunt: ꝛ iō debem⁹ eas tondere ꝛ vti eis Tandē de⁹ volēs eū ab ꝫ errore reuocare misit ad eū angl'm q̄ rapto eo oñdit ei pulcrū palaciū in q̄ erāt boies vestiti aureis vestib⁹: ꝛ oia genera organoz ꝛ musicoz audiebant in palacio isto. Qui videns et audiēs tātū gaudiū ꝛ tātā pulcritudinez volebat ītrare ꝛ repulsus ē a custode porte dicēte. qūo vis ītrare istud mūdissimū palaciū cū habeas sanguinolentā vestem Qui cū respexisset vidit se respersū sanguine. Cui angl's. iste ē sanguis paupez quē tu violent ꝛ sine iure exactiōes faciēdo accepisti. Si igit vis ītrare illud palaciū reūcias a te istā vestē. Qui ad se rediēs subdit⁹ satisfecit. ꝛ vitā suā postmoduz in bono finiuit. In discipulo de tpe.

Eps ꝛ vxormacient. q̄dā male vixit. ꝛ dixit ad armigeros suos quādo tollerēt ossa mortuoz tūc violarēt eccl'ias ꝛ cemiteria. ℔ q̄re de tpe fmone. xxviij. M.

Itē q̄dā bon⁹ hō fuit rapt⁹ ꝛ vidit duos magnos p̄latos accusari coram iudice xp̄o. ꝛ ille āmonuit eos postmodū. ꝛ vnus se emēdauit: iz alt' spreuit āmonitionē ꝛ subitanee defunct⁹ est. ℔ q̄re fmone. lxij. E

Prosperitas.

Mercator q̄dā iactauit anulū i mare ꝛ in pisce reinuenit. Exem. cxxxi.

Rāt q̄dā mercatores i mari seu naui sil'. ꝛ mutuo loq̄bant de īfortunijs suis q̄ ipis euenerūt tpib⁹ suis. Tūc vn⁹ dixit. Nūq̄ aliq̄ infortunium habui. Et accepit anulū de manu p̄pria ꝛ piecit i mare ꝛ dixit. si q̄dā anulum istū tūc possuz dicere q̄ etiaz habui aliq̄ infortuniū. Et cū applicuisset ad ciuitatē ipe emit vnū magnū piscē. quē secum apportauerūt ad hospitiū. Et q̄n apuit ventrē piscis inuenit anulū suū i isto pisce. Et gl'ando dixit. Ego sum hō fortunat⁹. Et cū sederet i cena ꝛ cepisset p̄mū morsellum de pisce statī obīt subitanee. Vñ Brego. Continuus successus tpaliū eterne reprobatiōis est indiciū.

Vir ꝛ vxor q̄ in trigintaduob⁹ annis ñ habuerunt aliq̄ infortuniū.

Exemplū cxxxij.

Duo famuli xp̄i venerūt ad q̄dā hospitiū rogātes hospitari ꝓpter deū. ꝛ mr̄ rēnuit q̄uis mltū eēnt diuites Et sic illis loq̄ntib⁹ gallina desup cecidit ꝛ mortua ē. Tūc tal' mr̄ clamare ꝛ flere cepit. Et introgātes discipli xp̄i cur sic clamaret ꝛ fleret. Rñdit q̄ in. xxxij. ānis nunq̄ aliq̄ infortuniū nob accidit Et famuli xp̄i dixerūt. Magnū malum tibi ꝛ viro tuo imminet. Et recedētib⁹ illi i breui oīa absorpta sūt. ꝛ aq̄ fetida i loco isto visa est.

In discipulo de tpe.

Hospes diues circa quē hospitat⁹ fuit sctūs ambrosi⁹ qūo oia subito submersa sunt ꝛ cōbusta. Hoc q̄re ser. cviij. R.

Item heremita bone vite quē bestie dilacerauerūt. ꝛ diues male vite q̄ honorifice sepultus est. cxlix. B.

Item filia quedā habuit patrē probuz ꝛ infortunatū: ꝛ mrem reprobā sed sanaz

et fortunatam in oñibꝫ que pertinent ad pñtem vitã. Jbidem. cxxvi. O.

Pulcritudo.

Mulier q̃dam pulcra petiuit a xp̃o de formitatẽ. Exemplũ cxxxiij.

Hl ptibꝫ sueuie q̃s alemonia cõtinet sicut a fratre ordis p̃dicatorũ zvalthero audiui. Mulier q̃dam deuotissima erat nobil' z pulcra. etiaꝫ fm carnẽ int' oẽs feminas panthera reputata Ad hãc aũt videdã cuꝫ ml'ti pceres: nobiles z potẽtes ꝓuenirẽt. z illa p visitatiõe hmõi gui' turbaret. ne. s. curiose videntibus occasio scãdali pberet. Et oratoriuꝫ suũ sola sol' intrãs fusis ad deuꝫ lacrimis dixit. Video mihi xp̃e ihu ex carne mea q̃ induisti me piculũ iminere. Licꝫ ei fortit aĩm meũ fixerꝫ vt nulli' prorsus vanitate cõmouear. tñ nõ modicuꝫ ptimesco dare me posse cãm debilibꝫ vt i tẽptatiõe cõcupiscẽtie aliq̃tin' agitent. Rogo g̃ te miseri cordissime p̃r z dñe vt spẽm meã in tantã feditatẽ cõmutes vt sit carnis deformitas in horrore potior. q̃ pulcritudo fuerat in honore Hoc dicto lep̃ statim imũdissima ꝓtabuit vultũ ei'. erupuerũt pustule: z oculi tumuerũt. os z labia cõputruer't. Hasus q̃z gibbosus z cũ oi deformitate ꝓtortus alienã penit' faciẽ demõstrauit. Hec mora. egrediẽte illa occurrit marit'. virq̃ eã p habitũ ꝓgnoscẽs q̃rit si ipa sit. Et illa dixit. ego suꝫ. mor ille tot' inhorruit. z vt vidit familia oẽs sil' clamabãt i plãctũ mirãtes p̃cipue q̃d tã subito sue dñe cõtigisset. Turbatq̃ g̃pentibꝫ illi' notis oibꝫ z amicꝫ ꝓsulit' phisic'. Rñdit incurabilẽ lepr̃ã nihil aliõ adesse ꝓsiliꝫ nisi q̃ extra hitationẽ hoim collocet. qõ z factum ẽ. Et audiuit frat' ordis p̃dicatorũ q̃ ei' ꝓfessionẽ audire ꝓsuenit. venit ad illã z mire gaudentẽ iueniens q̃rit cãm inopinati z subiti morbi. Cui illa oĩa p ordinẽ enarrauit. frater iste turbat' z mirat' non modicũ eã increpauit di. O misera z stultissima mulierq̃ in ptumeliã viri tui z piculũ ipi' op' dei i tẽpcũ instãtia destruxisti. z pentes tuos z amicos q̃ deũ laudauerũt z venerati sũt in te ad blasphemãdũ nũc p tale infortuniũ coegisti. Et ge nũc charissima p̃niaꝫ. assiste pcibꝫ. z ad ꝓtrariũ rei geste diuinã misericordiã interpelles. hꝫ dicto recessit frat'. Illa aũt totalit' resoluta in lacrimas orauit ad dñm di. Dñe p̃r z dñator vite mee: vt liberiori mẽte z puriori spũ tibi fuirẽ hoc flagellũ lepre a tua pietate fidelit' pcibꝫ expetiui. Sz q̃ audio a p̃re meo spũali cui me tota deuotiõe cõmisi ꝫ salutẽ meã z te oĩm dñz petiuisse. Rogo te p tuã benignissimã charitatẽ. vt in me tuũ plasma restituas fm q̃ tue placuerit optĩe voluntati. Mira res. vir ꝓba cõpleuit: z in tãta claritate cutis z elegãtia forme subito fit facies restituta: vt nec in ea vni' ruge vestigium vl' tenuissima saltẽ macula remaneret Quo viso gaudet miles. z vxorẽ reputat sibi q̃si redditã rediuiuã. z exultat familia z fama rei geste diffundit'. letant' amici: applaudit z patria. z xp̃i pietas in ore oĩum collaudat'. Et vir dict' miles anno dimidio supuixit. tũc inclita ml'ier non immemor bonitatꝫ xp̃i cũ vnica filia ei' quã habebat z possessionibꝫ vniuersis ad monasteriũ sororꝫ ordinis p̃dicatorꝫ transiit. qõ dicit' lebẽtal. z in eo auctore deo religiosissime ꝓuersabat'. Hec Guilhel'.

Jn discipulo de tempe.

Juuenis pulcer q̃dã lesit se in facie. q̃ vna ml'ier ꝓcupiuit eũ illicite. Hoc q̃re in discipulo de tpe. fmone. cxiij. O.

Jtẽ ꝓgo q̃dam fecit se includi. q̃ q̃daꝫ iuuenis ꝓcupiuit eã ppter suã pulcritudinẽ. Hoc q̃re fmone. cxxiij. H.

Capitulũ de ira R.

Res iniuste acquisite.

Mulier q̃dam fuit enutrita cũ iniustis rebꝫ z sic dãnata est. Exemplũ .i

Mulier deuota

m de ania mris sue defuncte solicitabat' in spũ suo vtruꝫ esset de dãnandis vl' saluãdis. Attñ ppter elemosinas z honestã famã z vitã quaꝫ inter mũdanos duxit. ipa q̃z mũda vixerat. sperabat q̃dẽ posse saluari eã. sz tñ p ignẽ purgatorij. super hꝫ tñ dubiosa fuit. q̃ iudicia dei abyssus ml'ta. rogauit dñm vt eã certã reddere dignaret'. Cũq̃z in hꝫ lacrimas funderet accidit die q̃dã vt ad missaꝫ in ecclesia iuxta altare q̃si ad pedes dñi cũ maria sederet. z horrore cõcussa ipa videret ppe se spũm tenebrosum astare. q̃ signo crucis mox signata audacter q̃si eẽt interrogauit Et spũs. ego sum inquit mr̃ tua. Cui illa Quo inquit est tibi mater mea. Tũc illa.

male inquit. nihil me iuuare poterũt tue ꝓces. qz eternaliter dãnata sum. Mox filia eiulatu et gemitu beu inq̃t mater q̃ est causa dãnatiõis tue. Cui illa. enutrita q̃dem fui z vixi in his q̃ p iniusta mercimonia z vsuras acq̃sita fuerũt. Et cõscia mi bi male ablata restituere nõ curaui. nec aduertere volui q̃d ꝓtra deũ in meo hospitio z meis subditis ageret. Sz tortuosas mũdi vias ingressa spreui arguentẽ sup hũs malis meis. nec in vllo me emẽdaui z peniui. z sic obĩ. Hec dicẽs mater repẽte disparuit. z sic filia amplius p aĩa mris nũq̃ orauit. Uñ etiã Aug. Si scirẽ prem meũ in inferno nõ plus orarẽ p eo q̃ p dyabolo. Hec Guilhel'.

Quidam sex denarios non soluit quo punit⁹ est. Exemplũ ij.

Quidã tenebat cuidã vidue sex nũmos. z ipa semp ãmonuit eũ vt sibi psolueret. z ipe sic obũt non solueꝛ. Et appuit cuidã deuote psone z supplicauit vt isti denarij psoluerent. Et adiecit. q̃t passus illa vidua ad me veniẽs feẽ tot ego gũissimos ict⁹ in purgatorio sustineo. Et adhuc oportet me sustinere q̃diu denarij non sunt soluti.

Usurari⁹ q̃dã in extremis ꝓfessus est z vsuras restituit. Exemplũ iij.

Surari⁹ q̃dã incidit in magnã infirmitatẽ. z ãmonit⁹ p amicos et p vxorẽ vt ꝓfiteret z cõmũicaret. Quibus ille. q̃d mihi de ꝓfessione erq̃ ita diu distuli. Cui amici. sp debetꝫ ꝓfiteri forte de⁹ dabit vob grãm suã. Tandẽ vocat⁹ ꝓfessor. Cui dixit vsurari⁹. Dñe libenter cõfiterer. sz nimis inuolut⁹ sum pctis z vsuris z nescio qõ euadere possum. Cui cõfessor. nolite despare. tñmodo ꝓfiteamini q̃ ꝓfessio tante ₹tutꝫ est q̃ oĩa pẽta in confessione dimittunt. Tũc ille cepit cõfiteri z dñs dedit ei tantã grãz z cõtritionem q̃ vix poterat loqui p fletu. z statim p⁹ cõfessionẽ omes vsuras restituit iuxta cõsiliũ sui ꝓfessoris. z p suis pctis satisfecit.

Usurari⁹ quidã cõmisit omes res suas abbati. Exemplũ iij.

Erat q̃dã vsurari⁹ diues. q̃ diuersaꝝ eccl'iaꝝ thesauros loco pignoris tenebat. Cui⁹ cor cũ esset irretitum plebilis auaricie. p cussus ẽ pemptoria infirmitate. Tũc primũ in se reuersus. licet sero. ꝓsiderare cepit pond⁹ vsure. tormẽta gehẽne. difficultatẽ pñie. Et vocãs ad se q̃ndaꝝ abbatẽ nigri ordinis sibi familiarẽ dixit ei. Dñe ĝuiter infirmor nõ possuꝫ aliq̃d de reb⁹ meis ordiare neq̃ vsuras restituere. Si voluerit⁹ de aĩa mea reddere rõnem. pctõꝝ meoꝝ mihi pmittere absolutionẽ: oĩa bona mea tã mobilia q̃z immobilia ptãti vre subĵciã. vt de ill' qõ visum vob fuerit faciat⁹. Cernẽs abbas hominẽ ꝓtritũ z vere penitentẽz. rñdit. Ego deliberabo. festinãsq̃ ad epm iuit. z verba vsurarij ei exposuit. Rñdit epꝰ. Bonum mihi videt vt p aĩa ei⁹ rñdeas. z subam recipias. ita dũtaxat vt ecclie mee thesauros de iure sibi debitos restituas. Mox abbas ad egrũ rediẽs rñdit. Ego deliberaui vt bona tua suscipiaꝝ z p pctis tuis rñdeam. Rñdit infirm⁹. Hũc cõsiliũ meũ est vt allatis curribus oĩa mea asseras. me nouissime tollẽs. nullũq̃ patiers impedimentũ in asserẽdo. habebat enĩ arcas plenas auri z argẽti. pignora etiã plima i vasis libris z alĵs ornamẽtis. frumẽtuꝫ vinũ oleũ z suppellectilia mlta. pecora q̃z infinita. Tũc abbas pri⁹ oĩb⁹ pmissis nouissime in gestorio ponẽs infirmũ pperauit ad monasteriũ. sed mox vt ille monasteriũ intrauit spĩm exalauit. abbas ꝙ nõ immor sponsiõis sue inq̃ntũ potuit oĩbus z singul' supueniẽtib⁹ vsuras restituit. plurimas paupib⁹ largiẽs p illi⁹ aĩa eleosinas: residuũ in vsus fratrũ conuertit. Et postmodũ aĩa ipi⁹ erepta de ptãte demonũ. p angl'os tanq̃ veri cõtriti z penitentis psentata est dño nr̃o ih̃u xp̃o. qz gaudium est anglis dei sup vno pctore pñiaz agente. Hec Guil'. in li. de apib⁹.

Dyabolus possidet pecuniã vsurariã. Exemplũ v.

Surari⁹ q̃dã posuit pecuniã suã ad quoddã mõasteriũ vt ibi ₹uaret sibi. Et cũ q̃dã die q̃dã deuot⁹ monachus z valther⁹ noie iuxta scrinũ in q̃ pecunia ₹uabat oraret. videbat dyabolũ sup sedere. Territ⁹ aũt ad horã. sed signo crucis munit⁹ interrogauit. Quid hic sedes aut q̃d hic expectas neq̃ssime humani generis inimice. At ille ait. Juste ꝫ sedeo. ꝫ q̃d meũ est cõseruo. Hec mox. monachus ad abbatẽ currens q̃d vidisset exposuit. Abbas ꝙ statim pecuniaꝝ extra

monasteriū cū oīi velocitate remisit.

Abbas remisit pecuniā vsurariā mōasterio suo legatā. Exemplū vi.

Quidā vsurari⁹ q̄daz legauit mōasterio magnā summā pecūie. libraz⁹ forte mille sexcētaz⁹q⁹. ex q̄ pecūia mlte possessiōes sunt empte. Postmodū ali⁹ abbas q̄ fuit vir arte cōscie est elect⁹. Qui vt cōperit factū doluit. z vendit⁹ oīb⁹ atq⁹ pecudib⁹ rebusq⁹ mobilib⁹ z īmobilib⁹ pecuniā misit testamētarijs. vt spoliatis singulis sua redderēt. Hemini aūt assumere volente restitutiōis penā pecūia iterū ad monasterium est delata. Ipis q̄ abbas reportātib⁹ indignat. Jussitq⁹ eā iterato referri. z in foro cora oīb⁹ ciuib⁹ z oīi plebe deponi: dicēs. pecuniā q̄ vult accipiat. nostrā esse rēnuo. quā iniuste acq̄sitā non dubito. qō vt viderūt ciues. edificati nō modicū in ih̄u facto cōmuni psilio p man⁹ virorū fideliū pecuniā ipam iniuriat⁹ singulis reddiderūt. Monasterio aūt de⁹ nō mlto post in decuplo plura restituit. z qō añ tenuissimū z fere modicū fuisse pbat. nūc eligans z mult⁹ copi⁹ ē ampliatū Jn h̄ monasterio mlt⁹ vidim⁹ sctōs z plerosq⁹ in pphecie spū z miracul' clarere. Hec guil.

Miles quidā abstulit pelles z etiā ptē agri. Exemplū vij.

Jles q̄dā defunct⁹ fridric⁹ nomine appuit cuidam ciui in dextrario nigerrimo. de cui⁹ naribus fumus z flāma p̄cedebat. tectus pellib⁹ ouinis. z molē terre gestās in humer⁹. Cui ciuis. Estis vos dñs fridric⁹. Rñdēte. ego sum. Subiūxit. vñ venitis. z q̄d significant ista q̄ video. Ego inq̄t in magnis penis sum. pelles illas cuidā vidue abstuli. q̄s mō ardētes sentio Sil'r ptē cuiusdā agri mihi vendicaui iniuste. cui⁹ nūc pōdere p̄mor. sed si filij mei ista restituerent. pena mea mlt̄ alleuiarēt. sicq⁹ euanuit. Eu diētes filij ih̄u p̄ris ab illo. maluerūt eu⁹ in peis eēnis manere q̄s p̄dicta restituere.

Demōes impediūt restitutiōem rei. Exemplū viij.

Quidā demoniac⁹ ductus erat ad q̄ndā sanctū virū. q̄ p̄cepit demoni vt exiret. z nomē suum diceret Jlle ait. Hostrū sunt tres q̄ habitāt in hoie isto. et ego voco⁹ claudens cor. z officiū meu⁹ est cor pctōris claudere. q⁹ nō possit h̄re verā ꝓtritionē. Si ꝓ ꝓtritionē habuerit. tūc frater me⁹ q̄ hic morat vocat claudens os q̄ laborat ad hoc q⁹ hō nō p̄t ꝓfiteri pure. Sz si ꝓfitet z ꝓterit tūc terci⁹ frater me⁹ q̄ hic morat vocat claudens burs̄am. ne ei pecūia deficiat z in pauptatē incidat. q̄ laborat ad hoc vt nō satisfaciat restituendo ablata z iniuste acq̄sita. et ille plures nob oīb⁹ acq̄rit. q⁹ licet oēs ꝓterant q̄s q⁹ ꝓficiant. tñ raro vel nunq⁹ plene oia iniuste acq̄sita restituūt. z sic seipos damnant. q⁹ pctm̄ nō dimittit nisi ablatū restituat.

Diues quidā abscondit thesaurū suu⁹ in muro. Exemplū ix.

Jues infirm⁹ nō potuit confiteri vnū pctm̄. s. thesaurū abscōditu⁹ in muro. q⁹ dyabol⁹ linguā ei⁹ tenuit. Tūc sacerdos eucharistiā apportauit dicēs. Dñe ih̄u x̄pe oñde potētiā tuaz in illo infirmo. z statī fugat⁹ est dyabolus z infirm⁹ deuote est confessus. z iussit effodere thesau⁹ z dare paupib⁹ p̄ ania sua.

Elemosina de iniustis reb⁹ deo nō placet. Exemplū x.

Jues q̄ sub typo elemosine pauperib⁹ quiuiū fecit Int̄ q̄s cū qui dā obsessus eēt. z ceter⁹ māducāti bus ip̄e q̄dē ozi applicaret. sz eisdez vesci nō posset. dū q̄dā ex circūstātib⁹ h̄ vidisset dixerūt. Jnique cur nō sinis hoiem māducare. q̄b⁹ ille rñdit. Nolo vt peccz. eo q⁹ elemosina ista de rapina sit. dicentibus ill' mentiris. q⁹ is q̄ fecit eā hō bon⁹ est. Rñdit. nequaq⁹ mētior. vitul⁹ iste q̄ int̄ pares ē diuisus. in quinta generatiōe fuit ab illa vacca q̄ p rapinā habebat. Et satis mirati sunt q̄ aderant. Hec Cesari⁹.

Quidā pegrinationes fecit cū iniustis rebus. Exemplū xi.

Jues q̄dā hō iuit ad diuersa limina sctōz. z q̄dq̄d in via expendebat totū p vsurā acq̄siuit. Tandē ꝓpter diuersos labores infirmabat⁹ vsq⁹ ad mortē. ppl's eni planxit eū. z oēs quasi sctm̄ eū credebāt Et sic iacens p tres dies sine loq̄la. q̄rta die oīb⁹ circūstantibus clamauit dicēs. Nullus ozet p me. q⁹ dānatus sum z iudicat⁹. Et q̄sierūt de bonis opib⁹ ei⁹. Rñdit. nihil mihi p̄osunt peregrinatiōes mee: z opa mea q̄ in pcto mortali feci. q⁹ de vsura est illa pecūia quaz sic expendi: quā debui alīs restituere. Ergo

patet q̄ de⁹ de male acq̄sitis non vult honorari.

In discipulo de tpe.

Puer nouem annorū q̄ a familia mr̄is accōmodauit denarios q̄uo punitus est. sermone.ciiij.J.

Itē miles q̄dā rapuit vaccā vidue dicēs. si ego ñ facerē tūc ali⁹ facerz.ꝑ.ciiij.F

Itē q̄dā nutriebat mlt̄as colūbas ⁊ dixit. si ꝯtra deū eēt q̄ recederēt. ⁊ sic oēs recesserūt. Hoc q̄re ꝑmone.lxxxij.C.

Item pater quidā habuit duos filios ⁊ vn⁹ factus est heremita. ⁊ alter dānatus est cū patre. ⁊ maledixerūt sibijnuicē in īferno. sermone.xxiij.R.

Itē puer q̄dā furatus est germano suo obolū. q̄uo ī puteū ꝓiect⁹ est. ser.cxliij.C.

Itē monachus q̄dā denariū ꝓ naulo ñ soluit. sermone.cl.C.

Itē famulus q̄daz furat⁹ est dño suo ficus. ⁊ nō potuit eucharistiā accipe de manu beati thome apl̄i. ꝑmone.xxiij.D.

Item rustic⁹ q̄ furatus est palū q̄uo in agone manifestauit eū dyabolus cū palo ignito. ꝑmone.ciiij.H.

Itē diues quidā sepult⁹ est in inferno. ⁊ arbor ꝓcessit ab eo. ⁊ in ramis pependerūt heredes ip̄i⁹. q̄re ꝑmone.cxiiij.E

Item miles quidā visus est in scala ī inferno ꝓpter iniustas res. et fuit decim⁹ in ordine de ista progenie. sermone.xxv.M ⁊.ciiij.M.

Item pr̄ quidā dixit ad filiū vt digitū suū teneret ad ignē donec diceret vnū Aue maria. ꝑmone.xxvi.O.

Itē Ruffus discipulus beati cyrilli dānat⁹ ē ꝓpt̄ res cū ludo acq̄sitas.xij.M.

Religiosus.

Religiosi crucifigūt se cum xp̄o.

Exemplū xij.

i In q̄daz domo ordinis cuiusdam ꝯuersus q̄dā fuit bon⁹ ⁊ disciplīatus: rudolfus noīe. cui diuinit⁹ mlt̄a reuelabant̄. Hic cū nocte q̄daz dictis matutinis añ lucē sub diuo staret. ⁊ or̄ones q̄sdā diceret. xp̄m in aere crucifixū pendentem vidit. ⁊ circa eū. xv. homies singl̄os in singulis crucib⁹. Ex hijs decē erāt monachi ⁊ q̄nq̄z ꝯuersi. oēs ei bñ noti. vtpote ꝯgregatiōis sue ꝓfessi. ita aer fuit illūiatus ex xp̄i pñtia vt singulos bñ discerneret. Cūq̄z stupefactus staret ob tā mirabilē visionē dñs de cruce clamauit. Nosti rudolfe q̄ sūt hij q̄s vides circa me crucifixos. Rñdente ꝯuerso. noui dñe q̄ sunt. sed quid sit qd̄ video prorsus nō intelligo Subiūxit dñs. hij soli ex om̄i ꝯgregatiōe mecū crucifixi sunt mee passiōi vitā suā ꝯformātes

Religiosi debēt esse ꝯtenti ī cibo ꝯuēt⁹

Exemplū xiij.

r Religiosa q̄dam ꝑsona q̄ lauti⁹ ceteris in vino. piscib⁹: ⁊ q̄nq̄z carnibus vixit. vidit invisiōe frēs in refectorio arida cibaria sumere. Tūc btā ꝟgo maria cū multo comitatu affuit. ⁊ cuz aureo cocleari dedit de electuario qd̄ puelle tenebant singl̄is. Cūq̄z venisset ad illā ꝑsonaz singularē nihil ei dedit dicens. Nō habebis. qꝛ singularꝫ es. Ista ꝑsona hec vidēs singularitatē deposuit. ⁊ gustauit qd̄ omnē dulcedinē sup̄auit.

Requies.

Senex quidā septuaginta annis ī heremo non habuit requiē.

Exemplū xiiij.

f Frater q̄dā sedēs singularꝫ turbabat̄ a dyabolo ꝑ multas tēptationes ꝑgens ad abbatē theodoꝝ. dixit quia turbaret̄. Senex aūt dixit ei. vade hūilia mentē tuā ⁊ subdere te ⁊ habita cuz alijs Abijt aūt in montē ⁊ māsit cū alijs. et reuersus postea ad senē dixit. nec cū alijs hominib⁹ quietez inuenio. Et dixit ei senex. Si solitari⁹ nō req̄escis neq̄z cū alijs concordaris. cur voluisti te monachū facere. nōne vt sustineas tribulatiōes. Dic autez mihi. q̄t annos habuisti in habitu isto. rñdit octo. Ait senex. Crede mihi habeo in isto habitu. lxx. annos. nec vna die potui requiē inuenire. ⁊ tu in octo annis req̄em hr̄e vis.

Ridere.

Quidā nimis frequēter risit q̄uo punitus est.

Exemplū xv.

i In q̄dam mōasterio in q̄ sctūs patrici⁹ fuit abbas legit̄ q̄ndā fuisse monachū. cui⁹ sctitati inuidebāt demones. Sz qꝛ nēo sine crimine est. h̄ solū viciū habebat. qꝛ nimis cito ⁊ sine vtili causa in risum ꝓrūpebat. Et qꝛ ꝑm dei iudiciū cū culpa pena deleat̄ huic pene debebat̄. iō ꝑmisit de⁹ q̄ ip̄m dormientē demones asportarēt. ⁊ ꝑ triduū detinuerūt eū. ⁊ postea ad lectū suū grauit̄ vulneratū ⁊ flagellatū detulerūt. Qui ꝯfessus fuit se horrenda ⁊ stupenda ⁊ tremenda vidisse.

Qui postea supuixit.xv.annis. nec tñ eiꝰ vulnera poterant aliq̃ medicamĩe curari. sed semp recentia manebãt ⁊ apta.quorũ quedã ad mensuraz vniꝰ digiti pfunda erant. Huiꝰ Guilbertꝰ vt legit̃ vulnera se sepe tractasse dixit.⁊ eũ suis manibꝫ sepelisse testatꝰ est. Dictus aũt vir q̃ hoc viderat qñ videbat aliquẽ leuit̃ ridentẽ vel incõposite se hñtem dicebat. O si scires q̃nta huic dissolutiõi pena debet̃. dissolutiones ⁊ mores incõpositos forsitã emendares.

Capitulũ de lr̃a S.

Sepultura.

Eps̃ q̃ ꝓpter pecuniã sepeliuit hoĩem prauũ qũo punitꝰ est.

Exemplũ .i.

Episcopus quidam accepto p̃cio valeriũ prauũ hoĩem in eccl̃ia sepeliri pmisit. Eadẽ vero nocte q̃ sepultꝰ est beatꝰ faustinꝰ martir in cuiꝰ eccl̃ia corpꝰ illius praui hoĩs fuit humatuz suo custodi apparuit dicẽs. Uade ⁊ dic epo vt proijciat hinc has fetẽtes carnes q̃s hic posuit. qđ si ñ fecerit die tercio morieť ipe. Et eps̃ ñ curauit ãmonitionẽ illiꝰ. Die autẽ tercio eps̃ eiusdẽ ciuitatꝫ cũ vespertina hora sanꝰ ⁊ incolumis ad lectũ iuisset. subitanea et inopinata morte mortuus est. Hec Grego.in dyal̃.li.iiij.

Quidã de nocte tractus est de eccl̃ia.

Exemplũ ij.

Quidã puersus hõ ⁊ maliciosus ⁊ lubricꝰ valentinꝰ noĩe cũ corpꝰ illius in eccl̃ia scti Siri martirꝫ sepultũ esset.nocte aũt media in eadem eccl̃ia facte sunt voces:ac si q̃s ex ea violent̃ depelleretur atq̃ foras traheret̃. Ad q̃s nimirũ voces ꝯcurrerũt custodes.⁊ viderũt q̃sdã teterrimos spũs q̃ eundẽ valentinũ p pedes q̃dã ligatura strinxerũt.⁊ eũ ab eccl̃ia clamantẽ ⁊ nimiũ vociferantẽ detrahebant. Mane aũt facto apientes sepulcrũ q̃ idez valentinꝰ positꝰ fuerat. corpꝰ eiꝰ nõ inuenerunt. Cunq̃ extra eccl̃iam eum quererent ꝓiectũ inuenerũt eũ extra locũ sacratũ adhuc ligatũ.sicut fuerat extra eccl̃iaz tractus. Hec Grego.iiij.li.dyal̃.

Usurarius in monasterio sepultus inquietauit monachos.

Exemplũ iij.

Usurariꝰ q̃dã in quodaz claustro a mõachis ẽ sepultꝰ. Ipe đ nocte egrediẽs sepulcrũ eiulando ⁊ clamando discoopiebat domũ.mõachos mirabilit̃ inq̃etauit. baculo pcutiebat.et de mane inuentꝰ ẽ extra ciuitatẽ in cãpo Iterũ repositꝰ est in sepulcro suo. Qđ cũ pluries factũ fuisset adiuratꝰ est a q̃dam viro sctõ vt diceret q̃re ipe ⁊ monachi q̃etẽ non hr̃ent. Et ille.de me desperatũ est.quia sicut vsurꝫ meis infestaui paupes die ac nocte.ita modo ampliꝰ nõ q̃escam. Uos autẽ q̃escere poteritꝫ si corpꝰ meũ de claustro deieceritis. Qđ ⁊ factũ est.⁊ postea ab eo ñ sunt molestati.

In discipulo de tpe.

Usurariꝰ quẽ asinus portauit ĩfra patibulũ:⁊ ibi sepultꝰ est in sepulcro patruz suoꝝ.q̃re ſmone.cxiiij.B.

Seruire deo.

Seruus xp̃i tria debet habere.

Exemplũ iiij.

Legit̃ in vita beati francisci.q̃ cuz semel oraret ⁊ a deo deuotꝫ orõibꝫ depcaret̃ vt ei reuelare dignaret̃.vt dignꝰ seruꝰ esse mereret̃.facta est ad eũ vox de celo dicẽs.qñ de me cogitas. aut de me loq̃ris.aut ſm me aliq̃d oparꝫ tũc ſuus meus eris.cũ ꝯtraria oparis ſuus alteriꝰ efficieris. Unde Augus. Nulli placere studeas nisi soli deo in vita tua.

In discipulo de tpe.

Seruiendũ ẽ deo ex charitate. Uñ legit̃ exemplũ q̃ dyabolꝰ venit ad q̃ndã senẽ ⁊ iuuenẽ suũ de nũero dãnatorũ dixit. ipe tñ iuuenis eq̃ bñ ſuire voluit deo ꝓpt̃ suã infinitã bonitatẽ.ſmone.clv.U.

Societas.

Clericus ꝓpter malã societatem est suspensus.

Exemplũ v.

Duo clerici iuerũt añ tabernã q̃ndã in q̃dã ciuitate. in q̃ erãt cantꝰ dulces ⁊ solacia mg̃na ⁊ mlta. Inuitati sunt ab ill̃ q̃ ibi erãt ad potũ. Dicit vnꝰ.nõ intrabo.qꝛ dicit ph̃s. Nõ est trãseundũ p viã gentꝫ iniq̃. Illo ꝟo recedẽte alter intrauit. Et cũ alter eẽt ibi.ecce iudex q̃rẽs illos q̃ erãt ibi.qꝛ fecerũt homicidiũ in alio loco.⁊ tã clericũ q̃ꝫ illos suspendit. Cũ aũt clericꝰ suspenderet̃ dixit. mõ scio sed tarde.fatuꝰ est q̃ nõ credit ph̃o de vitãdo ꝯsortio prauoꝝ.ꝓpter ꝯsortiũ eni tale

hec patior. Somnia.

Somnia seducunt homines.

Exemplũ vi.

Quidã attendẽs somnia ⁊ somnia uit eũ longo tpe victuruz. Cunqz mltas pecũias ꝓ longioris vite stipẽdijs collegisset. subito defunct⁹ est. ⁊ omia post se reliqt. ⁊ nihil secũ nisi opa bona l' mala portauit. Sortilegia.

Quare plures mulieres damnantur q̃z viri.

Exemplũ vij.

Legit q̃ q̃dã necromãtic⁹ ꝯuersus ad fidẽ vna vice adiurauit demonem vt sibi indicaret an pl'es viri dãnarent an pl'es ml'ieres. Rñdit demon q̃ pl'es ml'ieres. et ille dixit. Quõ h̃ potes dicere cũ sint ml'ti vsurarij. raptores. lusores. adulteri. bibuli ⁊ blasphemi. dyabol⁹ imo sic est vt dixi. Et ille. dic mihi causaz q̃re pl'es ml'ieres dãnant. ⁊ noluit indicare sibi. Tũc coegit eũ. Et ille ait. ꝓpt sortilegia ⁊ diuinatiões. qz vt pl'imũ falsificãt fidẽ suã catholicã cũ carminib⁹ ⁊ diuinatiõib⁹ exẽplo eue p̃me mr̃is. q̃ pl⁹ credidit dyabolo loq̃nti ex serpente q̃z ip̃o deo. q̃ ꝓhibuit eis comedere de ligno scie boni et mali. sz eua credidit dyabolo dicẽti. Neq̃ q̃z moriemi sz erit⁹ sicut dij sciẽtes bonũ ⁊ malũ. Nobilẽ dixit dyabol⁹ moriturz in t̃ra sctã.

Exem. viij

Nobilis q̃dã vir strẽnu⁹ ⁊ p̃potens int' suos. nocte q̃dã ꝑ siluã terribilẽ trãsiens audiuit vocẽ mulieris q̃si i vicino cãtant⁹: ⁊ dixit suis. Est ne q̃s vr̃m q̃ mecũ vadat mulierẽ illã cantantez videre. Om̃ib⁹ g̃ dissimulãtib⁹ ⁊ ꝓhibentibus ille ꝑrexit sol⁹. ⁊ inueit stantẽ sub arbore q̃si nigrã monialẽ extẽsis i celũ manibus ⁊ cãtantẽ. Quã cũ int'rogasset q̃d ageret ait. hic laudo deũ meũ. Credens g̃ ille aliquã sctãz esse rogauit eã dicẽs. Dic mihi obsecro q̃d futuz ẽ mihi. ⁊ illa Multa inq̃t mala fecisti. ⁊ adhuc facies. deuictis inimic⁹ tuis trãsmarinã crucẽ suscipiens trãsfretabis. ⁊ in xp̃i ꝟuitio morieris. Ad hec ꝟba gauisus ille recessit. vt ei p̃dictũ ẽ facta cede hoim inimicos deuicit. Qui cũ p̃stolaret crucꝫ ꝯsignationẽ vt trãsfretaret incidit in acutissimã febrẽ. Rogantib⁹ g̃ ⁊ ꝯsulentib⁹ phisicis ⁊ amicis vt ꝯfiteretur pc̃ta ⁊ peniteret. cõicaretqz eccl'iasticis sacramentꝫ. qz ꝑiculuz ei imminere videret. noluit ille: nullo mõ reputãs se moriturũ. Cunqz sup hec phisici mirarent fratrẽ illius carnalẽ magne indolis clericũ vocauerũt. Cui frĩs ꝑiculũ intimãtes sup salutem anĩe ei⁹ admonendũ instantius ꝯsulebant. Mox ad frẽm ingressus cleri⁹ arguit ꝑiculosius infirmantez. Et ille. Tu inq̃t vt alij stulti⁹ mihi instas. qz optĩe scio q̃ modo nequaq̃z moriar. Cui cleric⁹ cuz lacrimis dixit. Et vnde hec habes frater charissime. Et ille tandẽ. sic dictuz ẽ mihi q̃ crucẽ accepturus sum. ⁊ in terra sctã in xp̃i ꝟuitio moritur⁹. Ad hec ꝟba frat' eius tact⁹ dolore cordis intrinsec⁹. Uere inq̃t charissime: antiqu⁹ ille hostis dyabolus tuo nunc insidiat calcaneo. q̃ etiã mendacio suo nũc te nitit decipe moriturũ. Age ergo salutis tue causam. ⁊ penitere ⁊ ĩpleas qd rogo. Nec mora. decũbens aduocari petijt p̃s byterũ. postulat veniaz. crimen ꝯfitetur. statuit testamentũ. accepit corp⁹ christi. inungit. exalat spũm. ⁊ sic vt credimus ab insidijs demonũ liberat. Nec diu postea defuncti frater clericus bonitatez christi in mortuo recognoscẽs. p̃dicatorũ ordinẽ intrans multa in secl'o dereliquit.

Quidã demonib⁹ prepauerũt mensam vt sic ditarentur.

Exemplũ ix.

Cum sanctus german⁹ declinassz ad quoddã hospitiũ. vidit post cenam mensaz iteruz preparari. Et cum admiratus q̃siuisset quib⁹ talia prepararent: dixit ei hospita sua. q̃ bonis rebus q̃ de nocte incedebãt. vt ip̃i de h̃ ditarentur in reb⁹ tpalibus. Unde vir sanct⁹ de nocte vigilans cũ demones ĩ forma humana venissent. ⁊ cũ ad mensam sedissent illis de domo in lectis suis quiescentibus vir sctũs surrexit: ⁊ demões nõ ꝑmisit ab ire de domo. Et excitãs illos ĩ domo inq̃rens ab eis si ꝑsonas illas cognoscerẽt. q̃ cũ dicerent q̃ sic. Uir sctũs misit illos ad domos vicinoz suorũ vt viderent si eẽnt ibi. ⁊ inuenerunt eos in domib⁹ suis. Qd cũ viro sancto retulissent coegit demones indicare seip̃os. ⁊ ꝯfessi sunt se esse demones: ⁊ sic homĩes illudere.

Mulier q̃dã in extremis dixit lruclruc

Exemplũ x.

Egrotauit q̃dã ml'ier vsqz ad mortez: ⁊ dixit ei filia sua. mater mitte

p sacerdote vt ꝓfitear⁊ pcta tua. Cui ma/
ter.ad qd. Si mō sum infirma cras vl' p⁹
cras ero sana. Filia ꝙo vidēs eā deterioꝛa
ri adduxit plres vicinos vt eā sil'r āmone/
rēt. Quib⁹ illa.qd dicit⁊ vl' qd timet⁊. ego
nō moꝛiar añ duodecim ānos.audiui cu/
culū q dixit mihi. Tandē i illo piculo ob/
mutuit.⁊ tūc misit filia sua p sacerdote.q
venit⁊ attulit qō debuit. Et ad eā veniēs
qrit si aliqd velit cōfiteri. Illa soluz dice/
bat kuckuc. Item sacerdos offerēs ei coꝛ
pus dñi.⁊ qrit itez si credit esse saluatoꝛē
Et illa reſpondit kuckuc. Et sic reuerten
te sacerdote post paululū obyt.

Quidā putabat se adbuc.xxy. ānis vi
uere. Exemplū xi.

Quersus qdaz religiosus cū auē
q cuculus dicit a voce nomē hns
creb⁹ius cantantē audiret. vices i
terruptiōis numerauit.⁊.xxy. inueniens
eos p annis totidez vite sue computauit.
Eya iuqt certe.xxy. ānis viuā.⁊ ꝓpter qd
me tāto tpe in oꝛdie macerabo.redibo ad
seculū ⁊ gaudebo in seculo:⁊ secli delicijs
implear.⁊.xx. ānis fruar.duob⁹ ꝙo annis
q supsūt penitebo. Sz dñs ihs q oīe au
guriū odit:aliter ꝝ ille q h oꝛdiauit h di/
sposuit. Nā duos ānos qs pñie oꝛdiauit
eū in secl'o viuere pmisit. Et ānos.xx. de/
licijs oꝛdinatos iusto suo iudicio subdu/
xit.qz post duos annos ille miser obyt.

In discipulo de tempe.

Comes qdaz iuit ad phitonissam ⁊ in
trogauit eā de duob⁹ eqs. qō ipa mētita
est. Hoc qre de tpe fmone.xli. J.

Itē beremita qdā vidit dyabolū custo
dire poꝛcos in agro. Hoc qre ser.xli.O.

Spernentes pximos.

In discipulo de tempe.

Sacerdos q abboꝛruit lepꝛosos intā
tū q ꝓfessiones eoꝝ p murū audiuit.sil'r ⁊
quidā famulus abominabat lepꝛosos in
tantū q noluit eis poꝛrigere elemosinā.et
ambo isti facti sunt lepꝛosi. Hoc quere de
tpe sermone.lv. A.

Itē aduocat⁹ qdaz in agone dixit se es
se cattū.⁊ sic obyt qz paupes spꝛeuit. fmo
ne.lix. L. Supbia vestiū.

Mulier quedā ꝓpter supbiam vestiuz
perdidit sensus.

Exemplū xy.

Uedā mulier ꝓiunx cuinsdā mi/
litis qdam noctevidit se in somnis poꝛta
re quoddā vexillū.qō coloꝛe sanguineo e/
rat intinctū. h aūt vidit cuz pgnans esset.
Euigilans aūt a somno sensuz pdidit cō
tinue.⁊ aliena cepit loq. viro suo valde mi
rante.⁊ post paululū videbat sibi xpiaīā
fidē quā hacten⁹ habuerat int māmillas
suas esse.⁊ inde ꝓtinue exire. Sic dyabo
lus eā ludificauit.cui⁹ aīam venari cupie
bat. Amici qz eius ꝓtristati magno mero
re p tāto infoꝛtunio qō ei accidit.assumē/
tes eā duxerūt ad loca sctōz si forte obti/
nerent sibi sanitatē. Pernoctauit i eccl'ia
sancte trinitat⁊.sed sctā trinitas.s. vn⁹ de
us in trib⁹ pſonis noluit ei sanitatē tribu
ere.qz salut⁊ ei⁹ donū fuabat regine.s.ge/
nitrici dei marie. Post h facta est aq bene
dicta a plurib⁹ p̄s byter⁊ mult⁊ exoꝛcismis
adiurata.etiā mult⁊ bñdictionib⁹ roboꝛa
ta.in quā dū venisset mersa ex infirmitate
deterioꝛ facta est.vt ml'to mag⁊ laboꝛaret
insania capit⁊. Peracto aute⁊ āni circulo
post⁊ infirmitatē inciderat appꝛopinqn
te die festo purificatiōis btē marie ꝙginis
pducta est ad qndā eccl'iaz in honoꝛē ip⁹
ꝓditā. Ibi ergo dū pno ctaret apparuit ei
beata ꝙgo maria dicēs sibi q ꝓpter super
fluū oꝛnatū ⁊ ꝓpter supbiā suaz.⁊ ꝓpter ni/
miā cōplacētiā quā habuit in vestibus et
pulcritudine coꝛpis sui ei hoc accidit Et
ii se emēdare vellet ⁊ āmodo būilitati stu
dere eā vellet sanare. Que pmittēs hec.⁊
signans eā beata virgo maria sana surre/
xit.⁊ ista suis charis intimauit.⁊ postmo
dū laudabiliter vixit.

Mulier qdā circūdata est demōib⁹ ad
modū gliriū. Exemplū xy.

Ie qdā dñica cū sacerdos i eccl'ia
cuius erat pleban⁹ circūiret. ⁊ cū
aqua bñdicta pp'lum aſpergeret.
ad ostiū eccl'esie venies matronā quandā
cū pompa venientē ad sil'itudinē pauoni⁹
varys oꝛnamētis pictā obuiam habuit.i
cuius vestimentoꝛuz cauda quam trabe/
bat post se longissimā multitudinē demo
num sedere conſpexit. Erant enim parui
vt glires.nigri vt ethiopes.oꝛe cachinnā
tes.manib⁹ plaudentes.⁊ sicut pisces itra
sagenā ꝙcluli saltātes. Quos vt vidit ple
banus vocauit pp'lm:demōes ne fugerēt
adiurauit Territa illa stetit vt visiōz pp'ls
videre mereret. qz vir bon⁹ ⁊ iustus fuit i

oꝛõnib⁹ obtinuit. Intelligẽs igit mulier ob vestimentoꝝ ſuꝑbiã ſe ſic a demonib⁹ inhabitatã: domũ redẽit. ⁊ veſtẽ mutauit. ⁊ tam ipſi q̃ ceteris feminis eadẽ viſio occaſio facta eſt hũilitaſ. Nec Ceſari⁹.

Mulier ornata eſt rethe dyaboli.

Exemplũ xiiij.

Quoꝛ beati bernardi venit eũ viſitare in ornatu vano ⁊ nimis ſuperfluo. iõ btũs bernard⁹ ſoꝛoꝛẽ ſuã eam eſſe negauit. Tũc illa cõpũcta ⁊ lacrimis pfuſa rñdit. Et ſi peccatrix ſum: tñ xp̃s p talibus moꝛi dignat⁹ eſt. Veniat g̃ frater meus ihu xp̃i ⁊ iubeat q̃d̃q̃d vult. parata ſum ei obedire. Et depoſito ornatu venit ad eã btũs Bern. ⁊ ait. Sufficit enim mr̃em xp̃i imitari. Hã ſtultiſſimũ eſt deũ tali ornatu puocare. qꝛ van⁹ ornat⁹ nõ eſt aliud niſi rethe dyaboli. et gladi⁹ igneus bis acut⁹. occidens hñtem in aĩa p ſuꝑbiam: ⁊ aſpicientẽ p luxuriã. de q̃b⁹ aĩabus redditura es rõnem in die nouiſſimo. ⁊ ecce rit aĩa tua p aĩa illius quẽ ſic occidiſti. Et illa cõpũcta ex verbis beati bern. poſt modũ ſeculũ deſeruit: ⁊ cũ licẽtia ſui mariti religioneꝝ intrauit ⁊ laudabiliꝛ vixit.

Multi demones viſi ſunt circa peſſimũ hoĩem.

Exemplũ xv.

Quat q̃dã p̃ſciens die moꝛtiſ ſue. p̃dixit ceteris fratrib⁹ ſuis ipm die appꝛopinq̃nte aũt hoꝛa moꝛtiſ ſue intrauit q̃dã valde facinoꝛoſus hõ clauſtrũ. ⁊ ſtetit i ambitu clauſtri. Eadẽ hoꝛa ꝓgregati ſunt oẽs frẽs ⁊ p̃ſtolabant̃ moꝛtẽ fris ſicut p̃dixerat. Tũc dixit frat̃ infirmus aſtãtib⁹. inuanũ expectatiſ aĩe exitus. qꝛ moꝛi nõ poſſum q̃diu ille peſſim⁹ malefactoꝛ p̃ſens eſt in clauſtro. video enĩ tot demões circa ipm q̃ nũerari nõ p̃nt. Uñ aĩa mea timet egredi de coꝛpoꝛe meo niſi ipe pri⁹ deiciat. Et moꝛ illo electo frater obdoꝛmiuit in dño. Dõ cum ille pctoꝛ ex fratrũ relatione intellexiſſet ſtatim cõpunctus ⁊ ꝓfeſſus ordinẽ intrauit. ⁊ vitã ſanctã in dño ꝓſũmauit feliciter.

Comitem q̃ndam dyabolus in eq̃ eduxit.

Exemplũ xvi.

Linandus refert q̃ cũ petrus abbas cluniaceñ. q̃dã die ſolẽni. ⁊ comes matiſconenſ in ꝓꝛio palacio reſideret cũ multiſ alijs. repẽte hõ ignotus inſidẽs equo p oſtiũ palacij ingreſſus cũctis videtib⁹ ⁊ mirãtib⁹ vſq̃ ad ipm comitẽ puenit. dicẽs ſe eũ velle alloq̃. imperans ei vt ſurgeret ⁊ ſeq̃reť eũ. Qui nõ valens reſiſtere ſurrexit ⁊ ad oſtiũ palacij ꝓrexit vbi equũ patũ inueit. quẽ iuſſus ſtatim aſcẽdit: ⁊ frenũ ille accipiẽs q̃ ꝓpť euꝝ venerat velociſſimo curſu p aera cũctiſ cernentib⁹ ferre cepit. Ille aũt miſerabiliter clamãſ. Succurrite ciues ſuccurrite totã ciuitatẽ cõmouit. Oẽs aũt eũ p aera currentẽ aſpexerũt. q̃diu naturali acie oc'oꝝ videre potuerũt. Sicq̃ tandẽ ſubtractus viſib⁹ hoĩm fact⁹ ẽ eterni⁹ ſoci⁹ demonũ. Miles ne pderet famaꝝ audacie ſue noluit in agone moꝛtiſ ꝓfiteri.

Exemplũ xvij.

Miles q̃daꝝ multũ audax fuit. ⁊ fidelit̃ mõdo fuiuit ⁊ ei placuit mõs ⁊ h̃ p q̃dragĩtaduos annos i tota vita ſua deũ nunq̃ veraciter ⁊ ex coꝛde inuocauit nec aliq̃ ꝓfeſſus fuit. Ultimo infirmabatur ad moꝛtẽ: ⁊ multi amici ei⁹ venerũt ad eũ rogãtes vt ꝓfiteret̃ ⁊ deũ inuocaret i ſuum adiutoꝛẽ. Infirm⁹ rñdit. h̃ nõ faciam vos ſcitiſ: qꝛ mũd⁹ diligit me ꝓpť meã audaciã. Si mõ ꝓfiterer ⁊ deũ inuocarẽ homines dicerẽt q̃ timoꝛe moꝛtiſ h̃ facerez. et ſic pderem honoꝛẽ meũ. Nolo g̃ confiteri vt nõ pdã honoꝛẽ meũ ⁊ laudẽ meã. quã p xlij. annos fidelit̃ totis viribꝫ ꝓſummaui. Poſt ſtatim moꝛtu⁹ eſt. ⁊ dyaboli accipiẽtes aĩam ei⁹ cũ magno ſtrepitu et eiulatu pduxerũt ad infernũ pfundum.

Quidã dixit. quis ẽ qui mihi poſſit reſiſtere.

Exemplũ xviij.

Nobil' q̃dã ſuꝑbus erat ⁊ cũ h̃ potẽs et ex ſuꝑbia ſua pauꝑes deſpexit intantũ q̃ nec eis loq̃ nec ſalutare vellet. Quadã die cũ eẽt i magno gaudio ⁊ mltos nobiles inuitaſſet: dixit ad ſuos hoſpites. Quis eſt q̃ mihi poſſit reſiſtere. Rñdit ſibi q̃dã ſenex miles dicẽs Ille qui hũiles exaltat. ⁊ ſuꝑbos hũiliat. ſ. de⁹ qui nos creauit: ⁊ tibi oĩa q̃ hẽs vel poſſides donauit. Nobil' dixit. ea q̃ habeo ex iure hereditario poſſideo. ⁊ ea p meiſm acq̃ſiui ⁊ augmẽtaui. Sz qꝛ ille miſer deo ñ dedit gl'am q̃ eſt datoꝛ ⁊ largitoꝛ oĩm bonoꝝ. ſtatĩ pmiſit eũ de⁹ moꝛi ſubitanee coꝛã oĩb⁹ hoſpitib⁹ ſuis. ⁊ dyaboli aĩaꝝ ſuã rapuerũt ⁊ toꝛmẽtiſ infernalib⁹ deportauerũt

In diſcipulo de tempe.

Comitissa q̃dã solũ ppt̃ ornatũ vestiũ dãnata est. Hoc ꝙre ꝑmonne.cxli.J.

Mulier q̃dã dixit.dñe ad q̃d valz ꝓfessio dũ retineo supbũ habitũ z nõ habeo p positũ dimittẽdi.ꝑmone.lviij.B.

Sacerdos q̃dã vidit matrez in spoꝛta ignea: z ser pẽtes circũcigebãt caput z collũ eius.et cathenas habuit in bꝛachijs et pedib⁹.ꝑmone.lxxxiij.J.

Quidã vidit dyabolũ eq̃tare in cauda mulieris z cecidit in lutũ.lxxxiij.M.

Qui p̃mit⁹ vtebaꝛ purpura a fulmĩe ẽ pcussus: z sic obijt.B ꝙre ꝑmõe.lxxxiij.B.

Itẽ ỽgo q̃dã habuit remoꝛsum ꝓscie q debuit aliũ coloꝛẽ poꝛtare q̃z ouis habuit a q̃ vestẽ recepit.ꝑmone.lxxxiij.J.

Itẽ ỽginẽ dissolutã voluit dyabol⁹ recipere ppter choꝛeã z etiã ppter ornatum vestiũ.ꝑmone.clxij.M.

Itẽ miles q̃dã dyabolũ secũ in vestitu supbo duxit.z sic ad toꝛneamẽtũ iuit.hoc ptz añ A.xviij. Supbia spũalis.

Elatio mentis oĩa bona opa pdit.

Exemplũ xix.

Enez q̃dã dixit.Qñ cogitatio vane gl'ie vl supbie te impugnat. pscrutare teipm si oĩa mãdata dei seruas.si inimicos tuos diligis. si gaudes ĩ gl'a inimici.z ꝓtristaꝛ in deiectiõe ei⁹.Et si non habes B tũc fuus inutil'es. z oĩb⁹ hoĩbus plus peccas.z neq̃z de te aliq̃d grãde sentias seu sapias.sz si q̃dq̃ aliud feceꝛ scias q elata cogitatio oĩa bona dissoluit.

Dyabol⁹ oñdit se fratri ĩ foꝛma btẽ virginis marie. Exemplũ xx.

Quidã frater oꝛdis p̃dicatoꝛz ĩ oꝛone z lacrimis q̃si ꝓtinuis studiũ z scolas z ꝑmones dimiseꝛat.z tot⁹ deuotiõi intent⁹.Cui dyabol⁹ ĩ foꝛma beate marie ỽgis freq̃nter appens reuelabat ei m'ta.z ei⁹ statũ multũ laudabat.Cum aũt B p̃ioꝛi suo narrasset q̃ fuit bõ l'ratus z discret⁹.iniũxit ei q si rediret spueret in faciẽ ei⁹.qz si inq̃t ẽ btã ỽgo maꝛia z bũilis nõ indignabiꝛ.sz excusatã hẽbit obedientiã tuã.si ỽo dyabol⁹ supbus est z ꝓfusus receꝺet.Qõ cũ fraꝛ cõpleuisset. dyabolus cõmot⁹ z indignat⁹ ait.Maledict⁹ tu z q̃ docuit te ista.z ꝓfusus aufugit:z extũc nũ q̃z apparuit.

Uirgo q̃daz ppter cõplacentiã suũp̃i⁹ dãnata est. Exemplũ xxi.

Jrgo q̃dã a iuuẽtute seruiuit deo q̃ndã tñ spũalẽ supbiã ĩ se habuit in cõplacẽtia suũp̃i⁹.Que veĩt ad extrema.z eps loci illi⁹ pſonaliꝛ eã visitabat.z cũ sacramẽtz eã pcurabat.z ppt̃ sctatẽ vite ipi⁹ ỽgis dixit circũstãtib⁹. Merito dies ista eẽt celebꝛãda in q̃ ista ỽgo deuota z sctã ẽ moꝛitura. Illa ỽba ista audiuit z valde sibũp̃i complacuit. z sic obijt. Et infra spaciũ .xxx. dieꝝ appuit ipi eꝑo dicẽs se esse dãnatã ppt̃ suũp̃i⁹ cõplacẽtiã z spũalẽ supbiã quã in se habuit in extremis suis q̃ illa ỽba audiuit. Uñ eĉ Ber. Multo meli⁹ est eẽ pctoꝛẽ hũilez q̃z iustũ arrogantẽ.Qđ a dño apte oñdit vbi pharise⁹ z publican⁹ in exemplũ ducunt.

In discipulo de tempe.

Uirgo q̃dã artã viã duxit.z solũmodo ppter spũalẽ supbiã dãnata est. qz spꝛeuit. z ꝓtẽnebat alios.ꝑmone.cxxxvij.X.

Item latro q̃ ex humilitate dixit ad heremitã: vtinã essem talis qualis tu es.Et heremita ex elatione mentis rñdit.B tu libenter deberes velle.z sic dãnat⁹ est. Hoc ꝙre ꝑmone.lxxij.X.

Itẽ inclusa q̃dã dixit se eẽ pessimã.z ab alijs B noluit audire.ꝑmone.c.T.

Item ꝑuersus q̃daz sensit mirã dulcedinẽ in sacramẽto eucharistie.z voluit alium fratrẽ oscularí.vt etiã sentiꝛet illã.z totũ pdidit.sermone.lxxij.X.

Itẽ monach⁹ in heremo ppt̃ elationez mentz decept⁹ est a dyabolo. ser.cvij.O.

Item hypocrita est sicut sẏmea. exemplũ de sutoꝛe z sẏmea que sibũp̃i collũ abscidit.sermone.c.U.

Capitulũ de littera T.

Tempestas.

Sacramentũ encharistie fugat tempestates demonũ. Exemplũ .i.

Aquilegia fuit q̃dã venerãdus p̃br flozentiuſ noie vir plen⁹ fide. Quadã autẽ vice dum demones humani generis hostes deo pmittente aera ꝓcitassent. facta ẽ nubiũ hoꝛribilis dispositio. et tam vehemens z valida elementoꝛũ ventoꝛũq̃ collisio vt inde gignerentur tonitrua terribiliter mugiẽtia.a q̃b⁹ pcedũt fulgura .Jnõ q̃z exibat voꝛax flãma q̃ nõ solum segetes oliueta: vineas z edificatiões p̃dicte ciui-

tatꝫ. sꝫ eē adiacētes regiōes cōbussit. īmo lapides redegit in cineres. Lapides vero grādinis tā magni fuerūt vt ouoꝝ excederent q̄ntitatē. Nōnulli ḡ hāc inauditā tēpestatē ⁊ corpoꝝ supioꝝ vidētes cōmotiones putabāt diē vltimū venisse. ⁊ recedētes velut amētes absconderūt se in spelūcis a facie tempestatꝫ. Tūc p̄fat⁹ pb̄r corpus dn̄icū accepit. ⁊ grādini ⁊ tempestati opposuit. magnaq̄ voce clamauit. O demones demōes h⁹ aure intētores sustinete ⁊ videte. ecce ꝯditoꝛ oīm seculorū adest. iudex vr̄ redēptoꝛ nr̄. Res mira. mox vt p̄s byter illa v̄ba clamauit. audit⁹ est ab oībus rugit⁹ strepit⁹ ⁊ vlulat⁹ demonuꝫ fugientiū ⁊ ī aere vociferantiū. Ue ve nob̄. adest nūc filius v̄ginis. pereat q̄ eū adduxit. qꝛ viā nob̄ nocēdi abstulit. His dictis ꝓtin⁹ illa malignātiū turba oīno disparuit. ⁊ tāta serenitas ī momēto seq̄bat̄ q̄ etiā nec vestigiū nubecule in aere appareret.

Tempestas marꝫ exorta ē ꝓpter peccata mali homīs. Exemplū ij.

PEregrini q̄dā cū q̄dā tpe trāsfretarēt in succursuꝫ sctē terre. orta est eis ī mari tēpestas tam valida vt nauis ip̄a opiret̄ fluctib⁹. ⁊ spes oīs nautarū deficeret. vidētes añ oclos mortez: ceperūt singuli vnusq̄sq̄ sibi vicino d̄ peccatꝫ suis ꝯfiteri ⁊ ꝯfessionē facere. Et merito. nā ꝓpt̄ vni⁹ hoīs pc̄ta dn̄s eādē excitauerat tēpēstatē. Erat eī in naui illa miserrim⁹ ⁊ fetidissim⁹ hō cui⁹ pc̄ta fuerunt tā ḡuia. tā turpia. tā horrēda. tā in q̄ntitate q̄ in q̄litate vt nec ip̄m mare pond⁹ illorū posset portare. cū natura ei⁹ ꝯsueuit abluere īmūdicias q̄ssibꝫ corpales qūo eq̄nimiter sustineret tātas īmūdicias sp̄ūales creatori suo ꝯrias. Timēs igit̄ hō ille peccatoꝛ vite sue sil̄ ⁊ aīe. ⁊ ꝓpt̄ se omēs alios ꝑiclitari ꝯsiderās surrexit. Audite frēs audite. si ꝓpt̄ pc̄ta tempestas hec orta ē. ego occasio sum tāti ꝑiculi. rogo vt audiatis ꝯfessionē meā Tacētib⁹ oīb⁹ cepit voce valida tantū venenū pctōrū euomere vt aures hūane etiā horrerēt audire. Mira clemētia dei. mox vt massaꝫ iniq̄tatꝫ ꝑ ꝯfessionē eiecit mare furēs siluit. Et facta ē trāq̄llitas magna vt oēs mirarent̄. Mira mirāda succedūt statī vt nauis ad litt⁹ ꝑueīt audita pc̄ta de⁹ de singl̄oꝝ memoria deleuit. Uñ ꝑmisit vt q̄diu erāt ī naui confessum ꝯfundi in aspectu illoꝝ: sꝫ ne exeūtes forte ei⁹ pc̄ta ꝓpalarēt vl̄ ei īproperarēt īduxit obliuionē. Bñ retinuerūt se ī mari fuisse ꝑiclitātes. ⁊ hoīez aliq̄d esse ꝯfessuꝫ. sꝫ q̄d dixerit ꝓrsus ignorauerūt Hec Ce.

Miles ꝓuincie toleñ. q̄ maledixit nubibus celi. Exemplū iij.

MIles q̄dā ꝓuincie toleñ. cū viderꝫ in occidētali ꝑte aerē obscurari q̄i tonitruū futuꝝ ait Ecce dyabol⁹ iteꝝ vult venire. Erāt eī tūc freq̄ntia tonitrua. Uix s̄monē finierat: ⁊ ecce orta tonitrua filiū suū in sinu mr̄is seu nutricꝫ percusserūt ip̄a incolumi ꝑmanēte. Sꝫ ⁊ ī alijs edificijs ⁊ iumētis blasphemus ille ē flagellat⁹ vt disceret de cetero nō blasphemare. Uñ stultū est vt hō mortal̄ cinis et vermis ponat in celū os suū. Hec ce.

De magnitudine grandium. Exemplū iiij.

IN ꝑtib⁹ ꝓuincie apud lemonicas tpe estatꝫ. priore fratꝝ p̄dicatoruꝫ eiusdē ciuitatꝫ narrāte ꝑcepim⁹ tāte magnitudīs grādīes cecidisse vt ī vrbib⁹ vill̄ ⁊ castris tecta frāgerent̄ ⁊ demolirent̄ vinee. fruges redigerent̄ ī paleas. hoīes extra tecta: volucres ī agris ⁊ pecora necarētur. Qualit̄ aūt se īmiscuerit sathanas breuiter audiam⁹. Uineaꝝ custos sub tugurio īminētib⁹ tēpestatib⁹ latitabat. ⁊ audiuit voces clamātiū in aere. Caue caue Et alius. q̄d cauebo. Et prim⁹. vineā Petri richardi ne leserꝫ. Sopita ḡ postmodū tēpestate vinea petri richardi īmunis repta est a lesura. Erat aūt petr⁹ richardi vsurarius pessim⁹ ⁊ obnoxi⁹ multꝫ malis. Ex q̄ ꝯsiderādū est q̄ in comitatu spirituū nephandoꝝ amicos: īmo poti⁹ inimicos vt sanius loq̄r demōes habuisset. q̄ ei bona sua: ⁊ si nō ad vite solaciū. tamē ad ꝑpetue dānatiōis cumulū reſuassent. Hec guil̄.

In discipulo de tempe.

Quidā erexerūt arietē in chorea. ⁊ in illo anno tempestas deuastauit oēs segetes circūquaq̄. s̄mone. xxxvij. X.

In anglia erāt q̄dā tpe segetes pulcerrime: ⁊ qd̄dā gen⁹ muscaꝝ deuastauit oēs segetes. Et ī al̄ erat scriptū. ira d̄i. s̄. cviij. t.

Itē tempestas occidit duos iuuenes ī lecto: ⁊ iuuenis in medio illoꝝ mansit illesus. s̄mone. cviij. S.

Duo frēs erāt ⁊ vnus orauit ꝓ pluuia

sepius ⁊ pluebat. sed alius totuz cōmisit deo ⁊ vberes fructus illo anno habuit. q̄re sermone. cviij. T.

Itē salue regina valet ꝯ tēpestatē. vt patet infra in pmptuario de btā ꝑgine. ꝛc.

Temporalia.

Quidā ꝓgregauit multā pecuniā ⁊ stātim obijt. Exemplū v.

Dues q̄dā totā spem habuit in diuitijs. ⁊ ꝓgregauit magnā sūmaz pecunie. ⁊ nullū heredem habuit. vno die sedebat ⁊ cogitabat se morituꝝ ⁊ ñ posset tūc diuitijs suis vti. et dixit. Ālia mea mlta hēs bona. q̄d̄q̄ desideras bene potes hre. hozrea mea plēa sunt frugib. ⁊ ciste mee plene sūt auro ⁊ argēto. cellaria mea plena sūt vino. ḡ aīa mea sp leta sis ⁊ nō recedas. Statī audiuit vocē dicētez sibi. Stulte hac nocte morte morieꝛ subitanea. ⁊ q̄ ꝓgregasti cuiꝰ erunt. dyaboli repetēt aīaz tuā a te ⁊ ī infernū deducēt. qōd sic factū est. Eadē enī nocte moriebat sine ꝓtritione ⁊ sine ꝓfessiōe ⁊ satisfactiōe.

Quidaz in extremis petiuit auxiliuz a diuitijs suis. Exemplū vi.

Dues q̄dā cū ī morte auxiliū iplorasset a diuitijs suis. ⁊ nō potuisset ab eis hre rñsuz ait. O fallaces diuitie toto corde vos honorauī ⁊ amauī ⁊ in tāta ncc̄itate posit⁹ nō aliqō ꝓfiliū vl auxiliū a vob̄ possuz hre. pate est⁊ me deserere. nec vult⁊ me seq̄. ego ꝓtermittā ⁊ reliquā vos. Et bis dict⁊ distribuit oīa bona sua paupib. Homo nud⁹ egredit ō hoc mūdo. Exemplū vij.

Erat q̄dā ꝓnceps saracenoꝝ cum morte sibi iminere ꝓspiceret. pannū lineū de q̄ sudariū ꝓfuenduz erat erexit ī signū ⁊ fecit circūferri p̄ cone suū dicētē. Hec dicit dñs nr̄ ꝓnceps. Cū enī dñs essem vndecī regionū. h̄ solū ō gl̄a mea ⁊ diuitijs meis mecū auferam.

Paup mechanicus semp fuit letus. Exemplū viij.

Dup q̄dā laborauit manib. ⁊ vix sufficiētē victuz acq̄rebat. Nocte ei q̄nq̄ p⁹ cenā nihil remanebat. tñ q̄si oī nocte cātabat ⁊ letabat cū vxore. ⁊ postea secur⁹ dormiebat. Vicinis aūt de h̄ mirātib. dixit vn⁹. Ego reddā eū talē q̄ āpliꝰ cātare nō curabit. Tūc p̄ntib. aliqb. piecit saccū pecūie añ ostiū paupis. Deme dū paup exiret ad q̄rēdū victū. pecūiaz inuenit. ⁊ reuersus ē domū. ⁊ absc̄odit eā. Ueniēte aūt nocte cepit anxi⁹ esse ⁊ cogitare ne argueret de furto. l' ne latōres possent sibi pecūiaz furari. vel si de ea emeret possessiōes vl' de ea negociaret possēt homines hre suspitionē. Sic ḡ cogitatiōibus occupat⁹ nec cātabat nec gaudebat. ꝛ tristis erat ⁊ cogitatiu⁹. Tūc vicini ceperūt ab eo q̄rere cur ita trist⁊ eēt. Et cuz nollet veritatē fateri dixit dñs pecūie. Ego veritatē scio. Tali die ⁊ loco mea pecuniā ī domū tuā detulisti pl'ib. nob̄ vidētib. At ille timēs ⁊ erubescēs fatebat se pecuniā invenisse añ domū suā ⁊ ait. Maledicta sit illa pecūia q̄ me tm̄ afflixit. ⁊ q̄ postq̄ eā ī ueni gaudiū nō habui. ⁊ longe pl⁹ suz tristat⁹ ⁊ fatigat⁹ aīo q̄ fuerim corpe q̄die maīb. ꝓprijs laborādo. tolle pecūiaz tuā bonevicine vt cātare ⁊ letari valeā vt pri⁹

Heremita q̄dā pl⁹ dilexit cattā q̄ sc̄tus Gregoriꝰ papatū. Exemplū ix.

Eremita q̄daz vir magne ꝑuit⁊ q̄ oīa ppt̄ deuz reliq̄rat. ⁊ nihil ꝓter vnā cattam possidebat. orauit ad dñm vt sibi oñderet cū q̄ future remūerationis mānsionē sperare deberet. Rñsum est ei a dño q̄ cū btō gregorio papa. At ille ī gemiscens paz sibi voluntariā pauptatē ꝓfuisse putabat. si cū eo mānsionē reciperet q̄ tot diuitijs abūdaret. Ālia nocte audiuit dñm dicētē sibi. Cur audes pauptatē tuā gregorij diuitijs cōpare. cū magis illā cattam eā q̄tidie palpando diligere cōpro baris q̄ ille tantas diuitias.

Deus nō ꝓmittit suos fame mori. Exemplū x.

Eatus maxim⁹ in tpe ꝑsecutiōis fidei cognoscens q̄ p̄ senio nō posset martiriū sustinere siluas adijt. Luz erat fame siti ⁊ gelu afflict⁹ ad terrā corruit semiuiuus. Sanct⁹ aūt felix q̄ p̄ byt̄ fuerat ab eo ordinat⁹. torment⁊ adiudicatus ⁊ vinculis ligat⁹ testulis acutis nud⁹ superponit. Sed media nocte ab angl̄o deduct⁹ solut⁹. sanctūq̄ maximū papaz iussit eū q̄rere in silua. Perrexit ḡ felix q̄ nesciebat. sed deo volente cito repperit papaz in terra ꝑstratum. clausis oculis strictisq̄ dentibus iam pene mortuū. Ānxiatus ergo cū nullū ī ꝓmptu cibū haberet. quē periclitāti ministrare posset. de celo missū

mun⁹ cõtemplat. Ecce enī de spina pria pendentē vidit racemū pulcerrimū. de q̄ i os ei⁹ exp̄ssit vinū. de q̄ statim fuit refocillat⁹. Quis h̄ fecit nisi dñs ihs xp̄s q̄ curā gerit suoz famuloz. z nunq̄ p̄mittit eos fame pire. Un̄ dr in ps. Jacta cogitatum tuū in dño: z ipe te enutriet. Item in ps. Nunq̄ vidi iustū derelictū.

Angelus seruiuit heremite infirmāti.

Exemplū xi.

Egrotauit senex q̄dā solitari⁹. z qz neminē hēbat qui ei mīstraret seu obsequiū faceret aut p̄uideret. nēo enī veit visitare eū p. xxx. dies: nullo veniēte ad euz misit deus angelū suū q̄ mīstraret ei p. vij dies. Postea ꝯo recordati sūt alīq̄ frēs ipi us senis. z dixerūt ad inuicē. Qm frat nr nō cōpet. eam⁹ z videam⁹ ne forte infirme tur. Et ꝯsurgētes venerūt ad eū. z cū pul sarēt ad ostiū spelūce ei⁹ discessit angelus ab eo. Senex aūt clamabat di. Discedite a me frēs. q̄ leuātes ostiū cū cardine flētes introierūt. Qui interrogātes euz q̄re sic cla maret. Et dixit eis. qz. xxx. diebꝫ labora ui in infirmitatibꝫ. z nēo me visitauit. Et ecce septē dies sunt ex q̄ dñs angl'm suum misit q̄ mīstraret mihi. sz cū venīst ad osti um angl's recessit a me. Et hec dicens ob dormiuit z pausauit in dño. hec ī vita sp.

Quidā posuit sportā cū denarijs añ in gressum eccl'ie. Exemplū xij.

Venit vir q̄dā magn⁹ ignot⁹ por tans secū aurū ī scithi. z rogabat pbrm vt erogaret pauperibꝫ fribus dixit aūt ei pbr. Nō op⁹ hñt frēs. Et cuz nimis vehemēs eēt z nō acq̄esceret posu it sportā cū solidis ī ingressu eccl'ie. Et di xit pbr. q̄ opus hz tollat z nēo tetigit Qui dā aūt nec aspexerūt. z dixit ei senex. Su scepit de⁹ oblationē tuaz. vade z da illud pauperibꝫ. Et valde edificat⁹ discessit.

In discipulo de tempe.

Lapicida q̄dā fuit pauper z bon⁹. sed postq̄ fuit ditat⁹ tūc tot⁹ tyrān⁹ fact⁹ ē. z oppssor pauper. Hoc q̄re ser. xciij. F.

Dines q̄ erat parc⁹. z trāstulit se vltra aquā ad alia loca tpe famis. ne audirz cla morē pauper. q̄liter ad dei iudiciū citat⁹ est. z sic subitanee obijt. Fmone. lxxxij. E.

Jtē q̄dā abscōdit thesaurū ī muro z ñ potuit confiteri donec sacerdos portauit corp⁹ xp̄i: tūc dyabol⁹ aufugit. ser. cl. Al.

Tempus.

Quō dānati deflent amare tps gr̄e cō sumptū in p̄ñti vita. q̄re Fmone. ij. T.

Temptatio.

Dyabol⁹ nō p̄t nocere nisi inq̄ntū deus ei p̄mittit. Exemplū xij.

In villa q̄daz dyoces colonien. cā panari⁹ q̄dā fuit hñs votū pegri natiōis. hic cū die q̄dā ꝑdiss cū q̄dam femia ville sue q̄ mane piter ituri es sent. Illa eū rogauit vt maturi⁹ pulsaret matutinas ppt sol' feruorē z ardorē. z pro mīsit. Et eadē nocte dyabol⁹ ad lectū ei⁹ veniēs tetigit eū z ait. pulsa matutinas. sic q̄ discessit. Qui mox surgēs z lumē ardēs in eccl'ia respiciēs. Cū aūt p̄mū galli cātū esse deph̄ēdisset: putās q̄ a p̄dicta femina eēt excitat⁹. de eccl'ia exiuit volēs illi dice re vt iret dormitū. qz nimis mane eēt. eaz mīme inueīt: sz bouē nigr̄ ꝯ se stantē vidit Qui emissa lingua boiez tetigit. eūq̄ sup dorsum suū iactauit. z p aera cū illo voli tans sup̄ pinnaculū turris castri q̄ eysen burg dr deposuit. Cui cū diceret. Times ne aliq̄d mō. Rñdit ille. dei p̄missiōe huc duct⁹ sū. nihil ꝯ me poteris nisi q̄ntū ille p miserit. Ad q̄ dyabol⁹. fac mihi homagi um. vulgariter. huld mir. z ego te deponā z dabo tibi diuitias mltas. q̄ si nō feceris vel fame morieris in h̄ loco. vl' p̄cipicio iter ibis. Cui cāpanari⁹ spem hñs ī deū dixit Adiuro te p nomen dñi nr̄i ihu xp̄i ne me ledas. z vt me sine piculo corp̄is mei depo nas. mox dyabol⁹ tollēs illū iuxta villam q̄ndā germerkheym satis incōmode depo suit. Cū aūt añ lucē diei eiusdē ville boies ad matutinas solēnes cū facul' pperantes euz ī agro ī magno defectu reppissent atq̄ refocillassent. audit⁹ his q̄ ei ꝑtigerāt satis mirati sūt. Quarto ꝯo die regressus est in domū suā. si tū tā locoz q̄z domoz atq̄ e dificioz q̄ añ nūq̄ viderat tā plene oibus exposuit. vt de raptu ei⁹ nihil penit⁹ du bitarēt. Ecce habes q̄ dyabol⁹ boiem le dere z nocere nō p̄t nisi q̄ntū p̄missum si bi fuerit a deo. Hec Cesarius.

Quidam vidit dyabolum cum multis vasculis. Exemplū xiij.

Abbas machari⁹ dū maneret so lus in supiori solitudie. inferi⁹ au tē plena eēt fribꝫ mult⁹. sero p viaz aspiciebat. vidit demonē veniētē ī figura

hoīs vestitū tunica linea pforata . ⁊ p sin/
gula foramīa vasculū puuz pendebat. Et
dixit ille senex. Quo vadis maligne. Rñ/
dit. vado cōmouere frēs hos q̄ sūt inferi⁹
Et dixit senex. Propt̄ q̄d tot vascula te/
cū fers. rñdit. Bustū fero fratrib⁹ ⁊ iō tan
ta fero. vt si vnū nō placuerit oñdā aliud.
Si aūt illud displicuerit porrigo aliud. ⁊
fieri nō p̄t nisi vnuz ex illis aliq̄ placeat.
Et hec dicēs discessit. pmāsit senex viam
circūspiciēs vsq̄dū rediret. ⁊ dū redirz di
xit ei. saluerꝫ. Rñdit ille. Quo mihi illō ꝙ/
bū dicis. q̄ omēs ꝓtrarū mihi facti sūt. et
nullus ꝓsilꝫs meis acq̄uit. Et dixit senex
g nullū hēs amicū. Rñdit. vnū habeo ami
cū. ipe mihi ꝓsensit. Cūq̄ nomē ab ipo q̄/
reret. rñdit q̄ theopent⁹ ōr. Discedēte au
tē dyabolo abbas ille req̄siuit cellā theo/
pentij. ⁊ iussit eū ꝓfiteri oēs cogitationes
p̄uas q̄b⁹ a demōe impugnabat. ⁊ ita dis/
cessit in ppriā solitudinē. Et itez viā cir/
cūspiciēs vidit demonē redeuntē. ⁊ req̄si/
uit ab eo quo frēs agerēt. Et ille dixit. ma
le. qm̄ oēs facti sunt aggrestes. ⁊ q̄ō oibus
pei⁹ est. vnū quē babui amicū obedientez
mihi ⁊ ipe nescio quo ⁊ vñ cōuersus ē. ⁊ p
oīb⁹ ampli⁹ aspioz mihi visus ē: et iuraui
nō ibi accedere nisi post multū tpis. ⁊ hoc
dicēs discessit. Hoc habet in vitas patrū.

Quidā vidit mltos demōes ī claustro
⁊ nisi vnū in foro. Exem. xv.

Legit in vitas patz q̄ q̄dā heremi/
ta duct⁹ est ab anglo ad q̄ndaz lo
cū vbi erat ꝓgregatio mōachoruz
⁊ vidit ibi marīaz multitudinē demonuz
volantiū ad modū muscaz in oīb⁹ offici/
nis eoz. Veniēs aūt ad foz ciuitat⁹ vidit
in ciuitate vnū solū demonē stare ocioſum
sup̄ portā ciuitat⁹. Querēti aūt vñ h̄ esset.
rñdit angl⁹ q̄ eū ducebat. q̄ oēs volūtatē
dyaboli facerēt. ⁊ iō vn⁹ dyabol⁹ ad eoz
custodiā sufficiebat. ī abbatia aūt oēs dy
abolo resistebāt. ⁊ iō ipos mlti impugbāt

Juuenes debēt reuelare secreta cordiū
senib⁹. Exemplū xvi.

Abbas serapion solebat freq̄nter
minoribꝫ frib⁹ instructiōis gr̄a de
seipo narrare dicēs. Cū adhuc es
sem puulus: ⁊ cū abbate theona pmanerē
hec mihi ꝓsuetudo erat inimico īmittēte
post̄q̄ comedissez cū sene hora nona vnū
parimaciū q̄tidie ī sinu meo latenē absco
di. quē sero ignoraīte sene occulte comedi.
Cūq̄ h̄ diu ꝓtinuassem. ⁊ sp in ꝓscia mea
redargut⁹ sum q̄ male facerē. ꝓtigit p dei
puidentiā q̄ frēs edificatiōis cā ad cellaz
senis venirēt. Cūq̄ refectiōe transacta se/
nex incepisset eos ifozmare pl'ib⁹ boīs am
monitiōib⁹ ad vltimū intulit di. Nihil sic
noxiū est mōachis ⁊ letificat demōes q̄ q̄
si celent cogitationes suas p̄ib⁹ spūalib⁹
Tūc ego adhuc puul⁹ cōpūct⁹ corde. exi/
stimaui seni secreta cordis mei esse patefa
cta. deinde cordis mei cōpūctiōe crescēte
in aptos singult⁹ lacrimasq̄ prūpens ce/
pi amarissime flere. ⁊ cōtinue eieci de sinu
meo parimaciū quem viciosa ꝓsuetudine
clanculū perimerā comedēdū. Cūq̄ ī me
diū pferēs quo q̄tidie ederē occulte p̄stra
tus ī pauimēto cū venie postulatiōe ꝓfe/
sus suz. ⁊ vberī pfusis lacrimis oīōibus
eoz veniā apud deū postulabā. Tunc se/
nex dixit. Cōfide fili mi. q̄ hodie cōfessio
tua liberauit te a captiuitate dyaboli. ⁊ ō
inimico tuo hodie triūphasti. Hecduz se
nex ꝙba cōpleuerat. ⁊ ecce statī velut lam
pas mḡna accēsa de medio sinu ꝓcedens
tanto feroze cellā repleuit. vt vix in ea resi
dere possem⁹. Jtaq̄ fm sniaz senis ita est
in me ꝙtute ꝓfessiōis dñatio dyabolica to
talit extincta vt nūq̄ mihi vlteri⁹ tale q̄d
acciderit. Hoc legit in vitas patrū.

Dyabolus appuit mulieri ī specie ma
riti defuncti. Exemplū xvij.

A ciuitate senensi marit⁹ cuiusq̄/
dā iuuenis dñe mortu⁹ et sepult⁹
est. Qui post aliq̄s dies apparuit
vxori dū eēt sola ī camera ita pulcer sicut
vnq̄ fuerat Juuencula assecurata ab eo lo
q̄bat: amplexabat ⁊ osculabat. ⁊ tota die
stabat in camera cū suo marito. nec vide/
bat esse ita trūst⁹ sic ꝓsueuerat q̄ mortuus
fuerat marit⁹ ei⁹. Tūc socrus āmirabat: ⁊
aspiciens p foramē vidit istā cū marito. et
stupefacta statī misit p fratrem vno p̄dicato
rem exptor: ⁊ notificauit sibi totū factū. ⁊ fra
ter exptor ⁊ intrauit ⁊ cepit sibi totū factū. ⁊ fra
ter portauit sub cappa corp⁹ dñicum. Et
statī dyabolus q̄ intrauerat corp⁹ mariti
sui mortui ⁊ ꝓfugabat illud: ita q̄ videbat
viuū exiuit. ⁊ corp⁹ remāsit totū fetidum
plenū vermib⁹ Et fecerūt inq̄rī ī sepulcro
occulte. ⁊ ibi nō erat corpus. ⁊ sic fecerunt
eū ecōuerso occulte sepeliri.

Senex quidaz despexit iuuenē ꝓpter

temptatiões. Exemplũ xviij.

Quidã frat turpit impugnat⁹ ꝓfes
q sus est seni.q̃ nõ benigne eũ corri
puit.sz deterrẽs eũ dixit euz eẽ in
dignũ nole monachi q̃ tã vilit tẽptaretur
Ac ille desperãs.relicta cella iuit ad secu
lũ.q̃ dũ pgeret dispositiõe diuia occurrit
ei abbas Apoloni⁹.z cognita cã qre fuge
ret.ꝓsolat⁹ est eũ blande dicẽs. Ego frater
in hac nocte valde hmõi vexatiõib⁹ vexor
Reuersusqz est frat ad cellã suã. Tũc acces
sit apoloni⁹ ad ostiũ celle seniozis q̃ eũ de
sperare fecerat.z ozauit vt alteri⁹ fris bel
lũ sentiret.z ille liberaretur. Quo facto vi
dit paruũ ethiopẽ imittẽtẽ sagittas igni
tas in senẽ.q̃ vehemẽt accẽsus ad seculũ
reuertebat. Cui occurrẽs apoloni⁹ dixit.
Reuertere ad cellã tuã z recognosce fragi
litatẽ tuã.z cõpatere primis tuis.z facta
ozõne liberat⁹ fuit. Hoc legit in vitaspa.

Abbatissa vicit tẽptatiões carnis.
Exemplũ xix.

Abbatissa sacra impugnabat tri
a ginta ãnis a spũ fornicatõis.z pe
tebat a deo fortitudinẽ sz nõ amo
tionẽ. Cui tandẽ appuit spũs fornicatio
nis corpal⁹ dicẽs. vicisti me Cui illa. Nõ
ego te vici.sz dñs me⁹ ihs xps vicit te.

Virgo quedam primo habuit tempta
tionẽ carnis.z postea fidei.
Exemplũ xx.

In Frisia q̃ndam virginẽ religio
i sam z inclusaz tẽptauit dyabolus
p stimulũ carnis.z cũ sepe rogasset cuz la
crimis stimulũ a se auferri.appuit ei ange
lus z ait sic. Vis ab hac tẽptatiõe libera
ri.dic istũ versiculuz. Confige timoze tuo
carnes meas:z liberaberis. Qõ et ipa fecit.
angelo recedente liberata est. Et statiz in
uasit eã tẽptatio blasphemie.z cepit dubi
tare de fide xpiana z de deo. Et tunc ince
pit inuocare diuinã misericordiã.z iteruz
petit liberari.cui appens angls ait. Pu
tas te viuere sine tẽptatiõe.necesse ẽ vt ha
beas vnã istaz. Et elegit ẏgo primã tem
ptationẽ tanqz humanaz.refutans aliam
tanqz dyabolicam.

Frater quidã quadraginta dies susti
nuit temptationes luxurie.
Exemplũ xxi.

Demões in specie pulcraz mulie
d rũ trãsformati quendã frem q̃dra
ginta dieb⁹ pessime tẽptauerũt.sed illo vi
riliter reluctãte de⁹ aspiciẽs bonuz certa
men ei⁹ donauit ei: vt nullũ vltra calorez
carnalis ꝓcupiscentie pateretur.

Conuersus q̃dã voluit fieri eps ex idu
ctiõe dyaboli. Exemplũ xxij.

Conuersus q̃dã monach⁹ intãtuz
c lras didicerat.ita vt textuz legere
sciret. Huiusmõi itaqz occasione
illect⁹ z decept⁹. libellos sibi ad h̃ idone
os occulte fecit ꝓscribi. cepitqz in vicio p
prietatis delectari. Cũqz hmõi studiũ ei
dẽ ꝓuerso ꝓhiberet amore discẽdi aposta
siã incurrit.modicũ tñ ꝓpter etatez ꝓfecit
Deinde ad monasteriũ pñia duct⁹ rediẽs
z h̃ vsqz tercio actitans.nunc ad scolas vt
scolaris eũdo.nũc reuertẽdo dyabolo co
piosaz in se pbuit materiã decipiendi.vi
sibiliter enĩ illi appens in specie angeli:ait.
Disce fortiter.qz futurũ est z diffinitum a
deo vt halberstateñ.eps efficiers. Stult⁹
ille dyaboli dolũ nõ obseruãs sperabat in
se aliq̃ miracula renouãda fore. Quid plu
ra.quadã die seductor se ꝓuerso ingerens
clara voce et hylari facie dicebat. Hodie
eps halberstateñ.mortu⁹ est.festina veni
re ad ciuitatẽ cui a do antistes destinatus
es.ipius enĩ ꝓsiliũ nõ pt mutari. Statiz
miser de mõasterio silent exiens nocte ea
dẽ in domo cuiusdã honesti sacerdotis ho
spitat⁹ est. Ut aũt gl'ose ad sedẽ suã pone
ret nocte añ lucẽ surgens equũ hospitis val
de bonũ furat⁹ est.quẽ strauit z cappã in
duit:ascẽdit z abiit. Hane familia dãno
cognito apostatã insequẽs apphendit.a q̃
ad iudiciũ secl'are cũ furtu tract⁹.z p sentẽ
tiã dãnat⁹.nõ cathedrã sicut eps:sed sicut
fur patibulũ ascẽdit. Hũ vides ad quẽ fi
nẽ dyaboli pmissio tẽdit. Hec Cesari⁹.

Demones tẽptãdo boies retardãt diez
iudicij. Exemplũ xxiij.

Cum quidã sctũs pr ad dñm exo
c rasset vt spũs fornicatiõis q̃ eum
guiter temptabat ei visibiliter ap
pareret.tũc demon ei in forma hũana ap
paruit.quo viso sctũs vir ait. q̃d tibi pfi
cit q̃ me tantũ tẽptas.nã studiũ tuũ tẽdit
totalit ad temptandũ z homies inducere
ad peccanduz. Rñdit dyabolus.scio inqt
q̃ verũ est qđ loqris.sed dicã tibi causam
temptatiõis.scio enĩ q̃ q̃nto plus homies
peccare fecero.tanto illã diẽ iudicij magis

retardabo. in qua durã illã sententiaꝫ me expecto auditurũ. Ite maledicti in ignez eternũ q̃ parat⁹ est dyabolo ⁊ angelis eius Ut executionẽ illi⁹ sententie saltẽ ad tempus valeam retardare. ideo volo homĩes libenter inducere ad peccatũ.

In discipulo de tempe.

Quidã temptabat̃ de peccato blasphemie: ⁊ dixit. blasphemia tua sup̱ te sathã. Quere. xxix. y.

Iuuenis q̃dã meruit vna nocte septez coronas resistẽdo tẽptatiõib⁹. ser. cli. F.

Dyabolus tẽptauit q̃ndã monachũ de lapsu carnis. ⁊ postmoduꝫ finalit̃ induxit eũ in pctm̃ luxurie. q̃re ꝑmone. xl. F.

Quidã proiecit se in profundã foueam ex iussu dyaboli quẽ credebat esse angelũ dei. xviij. O.

Monachus in heremo ꝓpter elationẽ mentis temptatus ⁊ decept⁹ est a dyabolo. sermone. cvij. O.

Dyabolus maritũ ⁊ vxorez induxit ꝙ volebant se suspendere. ꝑmone. xix. H.

Mulier prepauit sibi laqueum ad suspendendũ seip̃am qualiter liberata fuit. sermone. xiiij. H.

Iuuenis habitans in heremo. ad quẽ venit dyabolus dicens patrẽ suuꝫ defunctum esse vt cito rediret ⁊ bona p̃ris pauperibus distribueret. cxl. H.

Trinitas.

Augustin⁹ vidit pueꝝ cuꝫ cocleari circa mare.

Exemplũ xxiiij.

In tempe quo beat⁹ augustin⁹ libros de trinitate cõposuit illi tale miraculũ de⁹ p̃rio oñdit. Iponensis ciuitas affrice nobilis. in q̃ beatus augusti⁹ episcopatui admĩstrabat. sup̱ littus maris pulcerrime sita erat. Beat⁹ augustin⁹ in ꝯsuetudine habebat vt post diurnũ studiũ ⁊ laborẽ vespe sup̱ littus maris sequẽtib⁹ longe ep̃is ⁊ clericꝫ suis q̃ eũ pro cõsilio ⁊ negocijs vniuersalis ecclesie freq̃ntabant. solus antecedẽs deambularet. ne scꝫ ei⁹ ꝯtemplationẽ vl̃ studiũ vsus colloquentiũ impediret. Cuꝫ ergo sic sol⁹ incederet. puerulũ mire pulcritudinis super littus marꝫ sedentẽ inueuit Qui facta paruula fossa in terra sicut pueri ĩ plateis ludere solent: cocleari argẽteo aquã hauriebat de mari. ⁊ in illã paruulã fossam infundebat. Quẽ vt btũs augustin⁹ ita sedẽtem vidit. pedẽ mox pressit ⁊ stetit. ind̃ puerũ salutat. ⁊ inquirit quid agat. Et puer cũ magno serio rñdens dixit. Uolo totuꝫ illud mare exhaurire: ⁊ isti fosse si possum totaliter infundere Quo rñso pueruli vir sctũs in risum decentissimũ ꝯcitat⁹ rñdit Et qũo inquit o bone puer poteris illud ingens mare paruo cocleari quo exhaurꝫ huic paruule fosse infundere. Et mox puer. Possibili⁹ est inquit mihi ꝫ facere qd̃ intendo q̃ꝫ te implere idip̃um qd̃ cogitas Ad ꝫ beat⁹ augustin⁹ mirabiliter stupefactus q̃d hoc eẽt ĩterrogauit. Et puer cogitatu ait. voluis ⁊ estimas volumĩe breui ꝯcludere q̃d sit illud indiuidue trinitatis inexplicabile sacramentũ. ⁊ ꝫ q̃dez anteq̃ꝫ possis cõplere poti⁹ isti fosse paruule toti⁹ maris vndas infundã. Hec dicẽs puer repente disparuit. Beat⁹ autẽ augustinus xp̃m in facto suo glorificãs ꝙ verũ puer dixerat mox aduertit.

Aqua nix glacies vnum sunt.

Exemplũ xxv.

Iudeus quidã opposuit se sacerdoti dicẽs. ꝙ pater ⁊ filius ⁊ sp̃us sctũs nequaq̃ꝫ p̃nt vnũ significare. ⁊ ꝙ oñderet sibi tres res vnũ significantes sibi imponere vellet laudẽ. Respõdẽs aũt sacerdos dixit ⁊ bene soluit. Sicut aqua nix glacies vnũ significant. ita pater ⁊ fili⁹ ⁊ sp̃ũssctũs. ⁊ sic iude⁹ est ꝯfusus.

Quidam noluit abnegare sanctã trinitatem propter diuitias.

Exemplũ xxvi.

Apud toletũ hyspanie quidaꝫ magnus necromãtic⁹ erat dict⁹ magister machimita. ⁊ fuit ibidẽ quidã scutifer nobilis genere. pulcer corp̱e. rebus paup̱. Qui erubescens paup̱tatẽ suã accessit ad dictũ magistrũ dicẽs ei. ꝙ si vellet sibi bñfacere ip̃e seruiret ei libent̃ ⁊ acq̃escerꝫ ꝯsilio suo. Et dixit ei magister ꝙ acciperet auẽ venaticã in manu ⁊ iret solus ad aucupiũ in siluã. Ubi duꝫ diu stetisset facto vespe visum fuit scutifero ꝙ corã eo fluui⁹ maxim⁹ transiret. ⁊ quoddã castrũ magne ⁊ mirabilis structure eẽt vltra fluuium. cui⁹ pulcritudinis similitudinem ante nõ viderat. ⁊ dum stupens a mgr̃o q̃reret quid hoc esset. qꝛ hoc ante non viderat. nec de illo ante audiuerat. Ait ei magister ꝙ esset illud castruꝫ dñi sui q̃ multa

bona faceret sibi ꝛ oĩbus volẽtiby sibi ser/uire. Et dixit ei ꝙ ad illud castrũ declina/rent ꝛ ibi ꝓnoctarẽt. ꝛ dixit ei ꝙ oporteret ipm facere homagiũ illi q̃ morar in illo ca/stro. q̃ amore ei⁹ faceret ei multa bona. Il/le rñdit ꝙ ad ꝓsiliũ suũ oĩa libent facerꝫ Et cũ ille nõ auderet trãsire fluuiũ q̃ pro/fundissim⁹ ꝛ rapidissimus videbar. magi/stro ꝓ̃io transeunte ille subseq̃tur. Tunc speculator castri clamauit q̃s esset q̃ tran/siret. Clamauit mgr̃. ego amic⁹ dñi regis Tũc aperiebant portę. pons inclinabar. fere. lx. iuuenes pulcerrimi et ornatissimi occurrerũt: ꝛ eos in suũ castrũ deduxerũt. Occurrũt ꝛ milites ꝟgines ꝛ mulieres et iuuenes dicentes dño. Beneueniant ami/ci charissimi dñi regis. Introduxerũt eti/am eos vsq̃ ad palaciũ regis. q̃ descendit de thalamo aureo: ꝛ fecit magistrũ sedere circa se. Rex q̃rit causaꝫ vie sue. q̃ dixit ꝙ ꝓpter seruũ suũ qui paup erat sed nobilis vt eũ recipet. ꝛ causa sui eũ exaltaret. Qui rñdit ꝙ libent amore sui hoc faceret. Tũc rex ait. Oportet ꝓ̃io vt abneges patrẽ et filiũ ꝛ spũmsanctũ. ꝛ ille obstupuit ꝛ dex/teraꝫ retraxit. se signans signo crucis ait. Ego credo in patrẽ ꝛ filiũ ꝛ spũmsanctuꝫ Quo facto cũ maxima illa multitudine ꝛ maximo sonitu tota illa curia cum rege ꝛ mgr̃o oĩa menia illa p̃cipitata in abyssum descenderũt. solo iuuene illo p̃dicto rema/nente.

Capitulũ de U.

Uenatio.

Duo filij imperatoris ĩ venatiõe se mu/tuo interemerũt. Exemplũ .i.

Ebas Riletus

a qui cũ aliq̃ habitaret cũ duobus discipul' suis in finiby pfarũ. exie/runt duo filij impatoris fm ꝓsuetudines in venationẽ. ꝛ miserũt rhetia ꝑ longuꝫ ꝑ miliaria. xl. vt q̃cunq̃ intra rhetia inueni/rent occiderẽt. Inuent⁹ est aũt senex cũ di/scipulis suis intra rhetia. ꝛ cũ vidissẽt eũ pilosum ꝛ terribilẽ aspectu admirati sunt ꝛ dixerũt ei. Homo es aut spũs alicꝫs dic nobis. Et dixit eis. homo sum pctor ꝛ ex/iui flere peccata mea ꝛ adoro filiũ dei viui Illi aũt dixerũt ei. Et nõ est de⁹ nisi sol ꝛ ignis ꝛ aqua. ipos adora ꝛ sacrifica eis Et ille rñdit. Iste creature dei sunt ꝛ erratis. sed obsecro vos cõuertimini ꝛ cognoscite deũ verũ: q̃ ꝛ ista creauit ꝛ cetera oĩa. Illi aũt deridentes dixerũt. Condẽnatũ ꝛ cru/cifixum tu dicis verũ deũ. Et ille respon/dit. Etiã ipm qui crucifixit pctm̃. ꝛ q̃ oc/cidit mortẽ hũc dico eẽ verũ deũ. Illi aũt tã ipi cꝫ fratriby q̃ cũ eo erãt inferẽtes tor/menta cogebant eos sacrificare. ꝛ duos q̃/dem frẽs post plurima tormẽta decapita/uerũt. senẽ aũt dieby multꝫ torq̃bant. Po/stea vero statuerũt eũ in loco q̃dã ꝛ sagitta/bant ad ipm q̃si ad signũ. vn⁹ a dorso: ali⁹ a pectore. Et dixit eis senex. Quo facti e/stis ad ꝓsensuꝫ in vnũ vt effundatꝫ sangui/nem innocentem. Crastino in momẽto in hac hora q̃ modo est remanebit sine filijs mater vra. ꝛ priuabit aspectu vro. ꝛ ꝓ/prijs sagittis sanguinẽ vrm inuicẽ effun/detis. Illi aũt subsannantes ꝟba ei⁹ exie/runt in crastino vt venarent. Et ptigit vt euaderet de rhetiby eor ceruus vn⁹. ꝛ ascẽ/derunt equos ꝛ currebant vt cõprehende/rẽt ceruũ. Qui cũ iactassent sagittas post ipm inuicẽ peremerũt se: ꝛ mortui sũt iux/ta verbũ qd̃ predixit eis senex.

In discipulo de tpe.

Nobilis quidã qui venationiby in die/bus festiuis semp insistebat. ꝛ de missa et de ꝟbo dei modicũ curauit. ꝛ vxor ei⁹ pe/perit ei monstrũ. fmone. xxij. D.

Itẽ miles q̃dã secut⁹ est ferã in venatio/nib: ꝛ ampli⁹ nũq̃ visus est. ser. xxij. E.

Item miles quidã visus est in purga/torio. ꝛ habuit auem in manu q̃ ipm mor/debat ꝛ lacerabat. quia venationi deditus erat. sermone. xxij. L.

Uerbum dei.

Religiosus quidã paucis verbis ꝙer/tit grossum hominem.

Exemplũ ij.

b Homo q̃daꝫ diues ꝛ potens vxorẽ habuit deo deuotã. Ipe ꝟo secu/lariter vixit. ꝛ nulli⁹ deuotiõis fu/it. Accidit aũt vt q̃dã frater religiosus iter agens declinauit in domũ suã. Et dũ ꝓse/derent piter rogabat vxor viri frẽm religi/osum vt aliquã exhortationẽ faceret corã marito suo. Cui ille. Si vult inq̃t audi/re maritus vester dicã ei aliq̃ vtilia. Tunc dixit marit⁹. libenter audiã dũmodo bre/uiter dicat. Ad qõ ille. breuiter inq̃t dicã Rogo tñ vt attente audiat ꝟba que ꝓfe/ro. Et adiecit. Scriptũ est. bonũ qõ tibi

fieri vis proximo tuo facias. Et subiūxit Si ꝟba ista memoriter seruaueritis sine dubio saluabimini. Tūc cepit apud se cogitare q̄ hoc semp seruare vellet. Qđ ꝛ fecit. Transacto aūt aliq̄ tpe dū esset in via. vidit aliqđ molendinū destructū ꝑ oīa et eruſtū. Et dū recoleret q̄ ex iussu suo hoc factū fuerit misit ꝓcuratorē suū vt cōponeret cū illo ad quē ptinebat illud molendinū. Silr ceteros q̄s offenderat q̄ntum potuit placabat. Accidit etiā vt de via cū ad domū rediret occurrit ei valde pauper quē videns vocauit ad domū suaz vt ibi recreareť. etiā locauit eū ad mensaz suam circa se. vt de cibis suis sibi daret. Post cenā vero locauit eū ad q̄escendum ad forez ostiū dom⁹ in qua ipe dñs ꝛ dña dormiebant. Paup aūt cū aliq̄ntulū dormiuissz cepit sitire. qz in mēsa hospitis bñ cōdita cibaria piperata et insolita comederet. et dū non hr̄et bibere. importune q̄rulabať siti nimia fatigatus. ꝛ qz tota familia a remotis posita dormiebat. sol⁹ hospes audiens: misericordia mot⁹ surrexit. ꝛ quesiuit q̄d obesset ei. Et ille dixit. dñe siti peo Tūc dñs volēs sibi aquā afferre de cisterna. ꝛ dū hauriret aquā cecidit in cisternaz ꝛ submersus est. Post longū aūt tps duz q̄siuissent eū famuli sui. inuenerūt eū in cisterna ꝛ circulū aureū in collo ei⁹ in q̄ scriptū erat. q̄ anteq̄ corpus eius infrigidaretur ania ei⁹ in celū rapta fuit.

Pastor greg⁹ audiuit ꝑmonē vnū. et sic saluat⁹ est. Exemplū iij.

Quidā pastor ꝓpter greg⁹ custodiam raro ad eccl'iam ꝛ ad ꝑmonē ꝛ missam iuit. Semel ptrāsiens ciuitatē intrauit eccl'iam ꝛ audiuit p̄dicare q̄ q̄libet creatura docet pctm̄ vitare ꝛ deū diligere. Un̄ edificat⁹ visis creaturis cogitauit. Illa creatura deo fuit ꝛ deo obedit aq̄ in currendo. aues in cantādo. herbe in erigendo se. ꝛ sic de alijs. Un̄ viso sel'bufone rn̄dit. nunq̄d talē me oīpotēs creare potuit. quē ꝓtinue pctis offendo. ingratus ei⁹ bñficijs infinitis. fact⁹ ꝛ creat⁹ ad imaginē illi⁹ ꝛ beatitudinē ꝓseq̄ndā redēptus illi⁹ passiōe. Un̄ euz laudare debuisti ꝛ illi⁹ obsequijs mancipari. Un̄ cōuersus ad pn̄iam a q̄dā sctō viro sufficienter iformat⁹ laudabil'r i dei fuitio pseuerauit

Peccator magnus quidā audiuit vnū sermonem: ꝛ sic saluatus est.

Exemplū iiij.

Cum semel sctūs bernard⁹ p̄dicaret in q̄dā ciuitate in q̄daz cemiterio duo ribaldi valde ppe erant qui mł'ta mala fecerūt. Quoz vn⁹ videns homies eūtes ad ꝑmonē etiā voluit ire vt audiret ꝑmonē. Et ait ei ali⁹. Quo dyabol⁹ ducet te modo q̄ nūq̄z feciſti aliqđ bonum. ꝛ modo vis ire ꝛ incipere bonum facere ꝛ sermonē audire. ꝛ icepit ei dicere opprobria Ille tñ iuit. Et cū incepisset p̄dicare ꝓtra illos q̄ dicebant malū: ꝛ ducebāt malā vitā: cepit hr̄e ꝓtritionē ꝛ dolorē ꝑ peccatis ꝛ cepit flere. Et beatus Bern. vidit circa collū ei⁹ catenā magnā plus q̄z cētū carrucas hñtē. sz ad q̄mlibz lacrimā quā flebat cadebat vna carruca de cathena. Tūc beatus Bern. cepit instanti⁹ ꝛ ardenti⁹ p̄dicare ꝛ vicia detestari. ꝛ pctōz cepit fortiuſ flere. Itē tandē cathena fuit oīno dissoluta. Post ꝑmonē vocauit eū sctūs bernardus ꝛ ꝓfortauit eū. ꝛ ex āmonitiōe ei⁹ confessus est oīa pēta sua. et sic postea sctē vixit. Et ali⁹ miser ribaldus soci⁹ ei⁹ in peccatis mansit ligat⁹ eque cathena forti vel fortiori q̄z ille fuisset. qz nō iuit ad ꝑmonē Unde patet q̄ vtile est audire ꝑbum dei. Un̄ Bre. Liby mentis est ꝑbū dei.

Utile est audire ꝑbū dei ꝛ etiā si nō retineatur. Exemplū v.

Quidā frater dixit ad senem. Ecce abba freq̄nter interrogo seniores pres vt dicāt mihi āmonitionē ꝑ salute anie mee. ꝛ q̄dq̄d mihi dixerint nichil retineo. Erant aūt senī duo vasa vacua. ꝛ dixit ei senex. Vade ꝛ affer vnuz ex illis vasis ꝛ mitte aquā ꝛ laua id ꝛ effunde ꝛ pone illud madidū in locū suū. Fecitq̄z frater ita sel' ꝛ bis. Et dixit ei senex. Utra q̄z vasa sil' affer huc. Et cū attulisset dixit senex. Quale ex vtrisq̄z ē madidi⁹. Rn̄dit frater. vbi aquā misi ꝛ laui. Tunc dixit ei senex Sic est de ania fili: q̄ freq̄nter audit ꝑba dei. ꝛ q̄z nichil retineat ex his q̄ interrogat. tñ plus mundať q̄z ille q̄ non requirit. Nec in vitaspatrū.

Frēs audiēdo ꝑbū dei dormitauerūt. Exemplū vi.

Enex q̄dā q̄ sedebat i heremo rogauit deū vt donaret ei ne dormitaret aliq̄n cū spūalibus rex rō fieret. si aūt

detractiõis aut odij causa ꝟba eẽnt. statĩ corrueret in somnũ ne hmõi venenuz aures accipent. Hic dicebat dyabolũ studiosum esse vt moueret hoĩes ad ꝟba ociosa: impugnatorẽ aũt totiꝰ doctrine spũal' atq; rei. Hoc aũt vtebat' exemplo. loq̃nte me inq̃t aliq̃n de vtilitate aniaꝝ ad q̃sdaz fratres tã ꝓfundo somno occupati sũt vt nec palpebre ocl'oꝝ moueri possent. Ego aũt oñdere volens demoniacũ esse ociosa ꝟba introduxi. Ad qd̃ illi gaudẽtes statĩ a somno sũt excitati. Ego aũt ingemiscẽs dixi. Usq; nũc de celestib; reb; loquebar ⁊ oĩm vestrũ oculi somno tenebant' grauissimo. Qñ aũt sermo ociosus inuentus est oẽs prompti audire cepistis. ꝓpter qd̃ rogo charissimi frẽs. cognoscentes maligni demonis opꝰ esse. attẽdite vobismetipis custodiẽtes vos a somno qñ aliqd̃ spũale facitis vel auditꝭ. Hec in vitaspatrũ.

Quidã nolũt audire veritatẽ: ⁊ iõ fugiunt veritatẽ. Exemplũ vij.

Exemplũ ꝯtra eos q̃ fugiũt sermones ⁊ nolũt audire veritatẽ: similes sunt cuidaz ꝯtracto de q̃ d̃r. q̃ cũ btũs martinꝰ iret de villa in villaz ꝑdicando ⁊ miracula faciẽdo: ipe semꝑ añ eũ fugiebat de villa in villã. de ciuitate ĩ ciuitatem. timẽs ne si curaret eũ: amictũ q̃stũ ⁊ victũ amitteret. Sic raptores. adulteri fallaces timent ꝑmones ⁊ nolũt intelligere vt se emendarẽt ⁊ bñ agerent.

Rusticꝰ quidaz noluit audire ꝟba dei. Exemplũ viij.

Quidã rusticꝰ q̃ nunq̃ꝫ voluit audire ꝑmões. sed freq̃nter stabat in cemiterio claffando mortuus est. Cũ aũt ad eccl'iam est delatꝰ. ⁊ sacerdos ⁊ alij clerici officiũ legẽdo ⁊ cantando circa corpus facerent. imago crucifixi incepit obturare aures suas cum digitis manib; a cruce sepatis. Qd̃ cũ hoĩes circũstantes aspicerent mirabant'. Tunc sacerdos ait ad ppl'm. Scitis q̃le signũ est. vos debetꝭ scire q̃ iste q̃ iacet hic mortuꝰ mõ est ĩ manu dyaboli. idcirco qꝛ sicut obturauit aures suas ne audiret ꝟba dei. ita deꝰ obturat aures suas ne audiat ꝑces q̃s iaz ꝓ eo fundimꝰ. ⁊ cessauerũt oẽs pro eo orare: et sepultus est extra cemiteriũ.

Predicans verbũ dei habebit magnuz ꝑmiũ in celo. Exemplũ ix.

Quidam sacerdos bonꝰ ꝑdicator cũ morti appropinq̃ret. amicꝰ eiꝰ q̃dã in dño eũ adiurauit vt se post mortẽ suã. xxx. die de statu suo certificarz Et illo mortuo prout hic orauit. die. xxx appuit ei mortuꝰ sacerdos in cappa scaraletica tota monilib; aureis decorata. ĩter que vnũ incõpabilit' ab alijs distãs habebat in pectore. Quẽ cũ idẽ de statu req̃sisset. ⁊ ille bñ diceret. q̃siuit cur in tali veste incederet. Et ille. hanc vestẽ habeo ꝓpter zelũ ⁊ amorẽ quẽ habui ad ꝓximos. Monilia aũt tot accepi quot ꝯuerti pctõres. Monile aũt qd̃ vides in pectore iõ recepi. qꝛ vnũ pctõrẽ ꝯuerti de q̃ nulla spes erat salutꝭ. Et ille. q̃s statꝰ est ꝑrochialium plebanoꝝ. Cui ille. Pauci saluabunt'. qꝛ viã latã que ducit ad infernũ suis subditꝭ sic replent q̃ eos vix capiat. Nã ipi tanta vigent cupiditate vt nihil curẽt de aĩab; dũmodo bona habeãt subditoꝝ. Et inq̃t qd̃ ꝑiculosiꝰ est. qꝛ illud qd̃ debẽt in vsus pauperꝝ conuertere expendũt cuz ꝑsonis vilibus. ⁊ sic disparuit.

Predicatori dixit xp̃s. veni seq̃re me. Exemplũ x.

Sacerdoti cuidã religioso ordinis premonstrateñ. ꝑceptũ est ꝯtra saracenos crucẽ ꝑdicare. Cũq; in ipa ꝑdicatione hoĩem deponeret. cuidam socio suo post mortẽ appuit. sciscitanti de statu suo sic rñdit. Uidebat' mihi pena mea satꝭ lõga. Cũ enĩ morerer nõ nisi demões circa me vidi. q̃ aĩam meã ceperũt abducere dicentes. Nũq̃ꝫ bñ ꝑuasti ꝓfessionẽ. nec obedientiã abbati tuo ꝓmissaz. nec alicui sincere ꝑdicasti dñm tuũ Cũq; in hũc modũ diuersi diuersa ꝯtra me ꝑponerẽt nec essz q̃ pro me rñderet. Ecce xp̃s venit dicẽs. seq̃re me. qꝛ tu ꝑdicasti me. Et mox oĩs turba demonuz adinstar fumi disparuit. ⁊ ego xp̃m secutꝰ sum ad gl'am. Nullã autez aliã penã excepto illo terrore passus sum.

Demones obserãt aures ne audiat' verbũ dei. Exemplũ xi.

Religiosus q̃dã in q̃dã ꝑmone vidit demonẽ. ⁊ adiurauit eũ vt diceret ei q̃d ibi faciebat ⁊ q̃ũo vocaret'. Rñdit. Ego sum demõ: ⁊ vocor claudens aures. ⁊ habeo mecum tres socios. vnꝰ vocat' claudẽs cor. scd̃s claudens os terciꝰ claudens bursaz. ne ꝑ satisfactionẽ

pctm̄ dimittat̄. Hec Jaco. de vitriaco.

In discipulo de tpe.

Quidā miles flagiciosus qūo sit cōpūctus ⁊ pñiam egit. ꝑmone. lxx. Q.

Comes lubric⁹ q̄ audiuit p̄dicare illd̄ dictū Ezechiel'. In q̄cunq̄ hora pctōr ingemuerit salu⁹ erit. ⁊ sic cōpunct⁹ est. hoc quere de tpe ꝑmone. lxviij. G.

Uetula.

Uetula quedā decepit fraudulēt̄ iuuēculam. Exemplū xij.

Vir q̄dā vadens romā reliq̄t vxori castissime ⁊ pulcerrime domū suam. Quā cū prudenter regeret videns eā iuuenis q̄dā egredientē exarsit amore ei⁹. ⁊ ꝑ se ⁊ ꝑ alios eā sollicitās ꝯtemnit̄ ⁊ dona ei⁹ spernunt̄ ab ea. Cū autē videret q̄daz vetula eundē iuuenē languētē ⁊ flentē. extorsit cām ab eo. ⁊ ꝓmisit ꝙ faceret ꝙ eā hr̄et. Que caniculā quaz habebat fecit ieiunare pluribꝫ diebꝫ. ⁊ finalit̄ dans ei panē ꝯfectū cū synapi. Et accedens ad domū iuuēcule honorifice est ab ea suscepta ꝓpter speciē religiōis quam habebat Cū aūt videret flentē caniculā quā vetula adduxerat ⁊ q̄reret cām. cepit vetula flere dicēs. ꝙ canicula illa fuit filia sua castissima ⁊ pulcerrima quā de⁹ in canē mutauerat. Et sic ad fletū deputauerat eo ꝙ amore suo dimisit mori quēdā iuuenē qui amore ei⁹ languebat. Ad hec ꝟba illa iuuencula pandit vetule de amore iuueīs q̄ eā impetebat. Et vetula ait. videte q̄ꝫ misericordit̄ de⁹ agit vobiscū ꝙ fecit vos videre plagā filie mee ne vob̄ sil'e contingat. Et de ꝯsilio vetule iuuencula ꝯsensit ī amorē ei⁹: ⁊ peccatū cōmisit cū eo.

Uetula q̄ voluit facere discordiā inter virū ⁊ vxorez qūo incarcerata est ꝑpetuis tpibꝫ. Hoc q̄re añ. xvij. M.

Itē vetula quedā docuit iuuēculā Audi. vide. tace. quere ante M. xviij.

Itē vetula cui dyabol⁹ promisit duos calceos vt discordiā semīaret inter virū ⁊ mulierē. h̄ q̄re de tpe ꝑmone. xcvi. R.

Uidua.

Item vidua quedam dixit. vir me⁹ adhuc viuit q̄ꝫdiu ego vixero. ser. cxvi. U.

Itē iuuenis vidua cui appuit btūs petrus apl'us in agone. ibidē. cxvi. X.

Uirginitas.

Uirgo q̄dā quasi fatua reputabat̄.

Exemplum xiij.

Narrat sanct⁹ Basili⁹ ep̄s dicens. Fuit in quodā monasterio feminarū quedā virgo q̄ stultaz se esse ⁊ demōez se habere simulabat. q̄vsq̄ adeo ab om̄ibꝫ alijs pro errante habebat̄. ita vt nec cibū quidē cū ea capent. Talem siquidem elegerat vitā vt a coq̄na nūq̄ꝫ recederet donec toti⁹ illic monasterij impleret officium. Et erat ꝑm vulgare ꝓuerbiū vniuerse dom⁹ spongia. Impletū est a se. et h̄ rebus ꝓbans qd̄ in sanct⁹ libris scriptū legimus. Si q̄s ex vobis putat se sapientē esse in hoc mūdo sit stult⁹ vt sapiens fiat. Hec igit̄ inuolutū pānis habebat caput. ita quoq̄ om̄ibꝫ seruiebat. Cetere aūt virgines tonse cucullis cooꝑiebant̄. Nulla aliq̄n̄ poterat hanc de q̄draginta ꝟginibꝫ videre manducantē. nunq̄ꝫ ꝑ om̄e tempus suū sedit ad mensaz. Nullā vel modicā ꝑtem panis accepit. ꝑ micas tm̄ detergens mensas ⁊ abluens ollas. hijs solis alimonijs ꝯtenta viuebat. Nulli vnq̄ꝫ fecit iniuriam. nullus ip̄i⁹ murmur audiuit. nulli autē paꝝ aut satis locuta est vnq̄ꝫ. Et certe cū ab om̄ibꝫ cederetur: cū omniū viueret odio. maledicta oīm sustineret. Sancto picario cui⁹ hoc vocabuluz erat. ꝓbatissimo viro semperq̄ꝫ in deserto viuēti astitit angelus dn̄i quadā die sedenti in loco q̄ dicit̄ prophirice. affatusq̄ꝫ est euz hijs verbis. Cur inquit grande de te aliquid credis vt sanct⁹ in hm̄oi degens loco. vis videre mulierē sanctiorē te: vade ad tabinensiotarū monasteriū feminarū: ⁊ vnam ex eis illic inuenies in capite habentez coronam. ip̄amq̄ꝫ cognosce te esse meliorem que dū ꝯtra ppl'm tantūmodo sola diebꝫ ac noctibꝫ pugnat. cor ip̄ius nunq̄ꝫ a deo recessit. Tu autē in vno loco resides. neq̄ꝫ quoq̄ꝫ aliq̄n̄ progrediēs. ꝑ om̄s vrbes animo ⁊ cogitatione vagaris. Statim ad supradictū monasteriuz venit. ⁊ magistros ibidem rogauit vt introducerēt eū ad habitaculū feminarū. Quē mox illi vita gloriosum ⁊ etiā ꝑfectioris etatis vidētes cū fiducia grandi introduci fecerūt. Ingressus autē desiderauit om̄es sorores inspicere. Inter quas solū illam ꝓpter quā venerat non videbat. Ait autē ad postremū om̄es inquit mihi adducite. deesse enī mihi videt̄ aliqua. Dicunt ad eum. Unam

inquiunt stultam habem⁹ interius in coquina. sic enī eas que a demone vexantur appellant. Et ille. exhibete inquit ad me ipam vt videā. Quo audito supra memoratam vocare ceperūt. que cū nollet audire sentiens vt credo aliquid. aut fortassis hoc ipa diuina iam reuelatiōe cognoscēs dicunt ei. Sanct⁹ picarius te videre desiderat. erat vir fame z nomis grandis Cū aūt ei fuissz exhibita vidisset qz pāno frontem ipius inuolutaz. proiecit se ad pedes ipius dicens. Benedic me inquit. que ad illius pedes z ipa silr proiecit se dicens. Tu me benedic dñe Omnes sorores obstupuerunt simul dicētes. Noli abba talē iniuriam sustinere. fatua enī est ista quā cernis. Tūc sanct⁹ picarius ipis oīb⁹ vos inquit estis fatue. nam hec vestra z mea ē corona. sic enī vocant ille feminas spirituales. Sed deprecor deū vt ipam in die iudicij merear videre. Quo audito: oīs ad pedes ipius prociderūt. singule varia peccata ppria ei pfitentes. Ellia enīz abluens sordes aque sup eā effudisse dicebat. Ellia vero colaphis eam se verberatazs epe memorabat. Ellia vero synapi nares ipius repletas esse a se deflebat. Cetere quoqz diuersas referebant se ei iniurias irrogasse. pro qbus oīb⁹ ille sanctus fusis deo pcibus egressus est. Post paucos aūt dies nō ferēs illa tantā sui gloriā. tantoqz se nolēs sororz honore cumulari. grauariqz se credens excusationib⁹ singularuz est egressa de monasterio illo occulte: que quo ierit: in quē se miserit locū. vel quo fine defecerit ad nullius noticiam potuit peruenire Hoc in vitas patrum.

Virgo quedam abscidit sibi nasum ne nuptui traderetur.

Exemplū xiiij.

Legitur qz quedā nobilis ygo nomine eufemia. de qua dicit qz vouerat castitatē in annis puerilib⁹ dño. z votum suū quod vouerat adimplebat: se corā deo z homibus pseruans irreprehensibilē. Pater hui⁹ secularis videns eam formosaz. licet inuitā z in oīb⁹ viribus renitentē: cuidā comiti nobili despōsauit. Ec virgo illa plena spūsancto intrabat capellā: z prōiciens se in terraz. rogabat reginā misericordie vt eā in voto castitatis pseruaret. Et aduertens qz rōne sue pulcritudinis iacturā castitatis patiebat accepto cultello: ampli⁹ inquit vana pulcritudo occasio peccati nō eris Et hoc dicto nasum sibi pscidit z labia. Et pater tyrann⁹ hoc audiens vocato quodā crudeli suo rustico filiā illi tradidit in ancillam mandans vt sub obtentu gratie illam seruitijs rusticanis manciparet. Et rusticus cōpati nesciens nobili sanguini vltra modū eā laboribz z plagis affligebat. Et hec illa oīa patienter deuincebat: deo regratians qz in illū statū eam deduxisset ī quo aliquid p deo sustineret. Cū vero ī dei seruitio septē annis pmansisset in vigilia natalis christi ī nocte vt mos est xpianis comedere. familia ad mensaz sedente ipa cucurrit in stabuluz vt laudes redderet suo creatori. Sed rustic⁹ nō visa virgine. arrepto baculo eā quesiuit. z directis oculis in stabulū in quo eā sepius orantē inuenit. Ecce lux totū stabulū cooperuit. z putās ignem esse ppius accessit. z ecce virgo maria cū multitudine virginū z angelorz eaz pfortabat dicens. Cōstans esto filia. quia pro hoc fuitio dabit tibi corona regni celestis. Qō rusticus videns totā familiam clamore magno cōuocauit. z viderūt eufemiam nasum z labia pulcerrima habentem z facie rutilantē. vt oīs q eam videret de immēso dono pulcritudinis deum laudarz. Cunqz pater ei⁹ hoc audisset. veniam petens in loco stabuli claustrū virginū pstruxit. in q sancta eufemia deo seruiens post paucos annos qeuit in dño.

Virgo quedā potius submergi voluit qz castitatem perdere.

Exemplū xv.

Cum Leodiensis ciuitas deuastaret a brabantinis multe mulieres z ygines zelo castitatis corpoz se piculo exposuerūt. Dū aūt vna eaz piculose labozaret ī fluuio. duo ex hostib⁹ ī nauicula ad eā venientes eā ad nauem traxerūt vt ei turpiter cōmiscerent. Valuit aūt iteruz in fluuio submergi qz corrūpi. Et naui aūt prosiliuit int vndas. Dūqz nauis ex impetu saliet submergeret sil illi duo submersi perierunt. Illa ygo p gram dei sine dāno corpis z aie obseqnte fluuio ad litt⁹ pueit

Virginem innocentem angel⁹ liberauit a suspendio.

Exemplū xvi.

Pcella quedã sociata cuidã latroni in habitu pueri furtũ nesciens furtũ a latrone accipiẽs portãdũ Latro aũt audiens strepitũ post se currẽtium. intellexit illos esse q̃bus ista abstulerat. z diuertente eo. Et cũ nulla ei valeret excusatio q̃si ad secessuz vadens capit puer cũ furto z suspendio adiudicat Sacerdoti pfitet z totũ pcessũ aperit. Fur in memore q̃rit z capit. fure allegãte q̃ debet puniri sup quẽ furtũ inuentũ est. illud etiam onus suũ eẽ negabat: puella morti cõdemnat. Sed sacerdote pcurãte p eramẽ cãdentz ferri veritas cõprobat. Puelle ei man⁹ tangens candẽs ferrũ illesa pmãsit. z manus furis fuit ptinue exusta. Tũc fure suspenso cognat⁹ eius insaniens ipo de patibulo deposito puellam suspenderat. Mox aũt affuit angl's q̃ eam sustentauit nec aliquã molestiã sensit. sz magnã dulcedinẽ magnãq; melodiã audiuit. dictũ est ei q̃ania sororis sue agnetis cũ tali melodia celũ intrauit illa hora. z tu intrabis z seq̃ris eã post bienniũ. Biduo sic pendẽs pastores credẽtes eã mortuaz incisso funenõ more cadauerũ cũ põdere cecidit. sz ab angl'o sustẽtata paulati dimissa ad trã stetit. Dixitq; angl's ei. ecce nũc libera es. vade q̃ vis. q̃ ait. veronã ire ppositi. statimq; in momẽto est posita iuxta veronaz. Nec autẽ ptigerunt iuxta ciuitatẽ Augustam ab augusta autẽ vsq; ad veronã septẽ dietre computantur.

Virginẽ leo liberauit a corruptiõe.

Exemplum xvij.

Beat⁹ Ambrosi⁹ narrat de q̃dã ỹgine quã pagani ad prostibulum traxerunt. q; ydolis sacrificare noluit Et q; virũ accipe nolebat: volebãt eaz libidie maculare z occidere. Cũ aũt q̃dã eã iaz teneret z ipa p posse repugnaret. facta oratõne leo p mediã trãsiens ciuitatẽ ad pstibulũ cucurrit. z arrepto hoĩe illo respiciens ad ỹginẽ: nõ stati laniabat. sz mãdatũ ỹginis expectabat. Et ille cepit ỹgini supplicare vt leoni imparet ne eũ occideret. Illa ỹo volens p malo reddere bonũ de dentibz leonis liberauit hoĩem. z cũctis pterritis ỹgo intacta euasit dño cooperante.

Miles liberauit virginem in prostibulo a corruptione.

Exemplũ xviij.

Beatus Ambrosi⁹ recitat de virgine q̃daz q̃ erat pulcra valde z ppiana. z suã occultabat pulcritudinẽ. que dũ nubere nollet opponit ei tirulus xpianitatz. z pponit vnũ ex duobz eligendũ. s. vt dijs sacrificaret. vel lupanari exponeret. Sacrificare noluit tũc exponit lupanari. Audiens ♄ miles q̃dã xpianus sil'is in facie z pulcritudie illi puelle. indut⁹ armis equo veniens ad lupanar. z dixit se esse xpianũ z venisse p liberatiõe sua. induitq; puellã vestibz suis: z ipe sevestibz puelle induit. ipam q̃z equo suo imposuit z abire iussit. ipe aũt mãsit ibi. Cũ q; venissent alij cã luxurie pficiende. inuenerũt virũ nõ mulierẽ. Territi q̃z vniuersi dixerũt alter ad alterum. audiuimus q; christus cõuertit aquã in vinũ. nũc autez mutauit feminã in virũ. fugiamus cito q; diu sumus id qõ fuimus.

Angelus oñdit viã duabz ỹginibz q̃ errauerunt. Exemplũ xix.

Virgo deuota Elyzabeth noĩe cũ socia bona etiam deuota sil' pegrinabant. Et ptigit eis in via q; de via sunt secute. Pauefacte ergo ppter siluarũ proximarũ infortuniũ flere ceperũt. Quibz flentibz vehemẽt subito iuuenis apparuit coram eis. Erat iuuenis crine crispo z colore croceo. alba indut⁹ tunica. et albo piter collobio supducto. Saluatz q; ipis. ab eis q̃ pgerent inq̃siuit. Respondẽtibz illis. ad villã libent irevellemus si viã sciret inq̃runt. Et ille. scio inquit. me seq̃mini. Illo igit cum silentio pcedente. ille sequũtur. nec fuit aliqua eaz que aliq̃d loqui poterat p nimio mentis gaudio vl'stupore. Et ille pperantes viderũt villã subito in ictu oculi ductorẽ iuuenem perdiderunt. Que mox prostrate in terram amare ceperũt flere q; ductori tanto nihil amplius sunt locute. Ad cor autẽ post lacrimas redeuntes: extinde in spirituali vita tali solacio pfecerunt. Consimile ppe duobz fratribz accidit. Hoc Guilhelm⁹.

Virgo quedaz percussit cadauer ad caput in quo erat dyabolus.

Exemplũ xx.

Fuit in quadã villa nomĩe vivel la virgo deo digna. mortuis parẽtibus in domo fratris militis relicta est. pro cistercienſi enĩ ordine diu labo

rans. neq; ad effectū producere valēs. fortiter in anīo statuit ꝑm posse suum etiā in seculo ordinē obseruare. Incessit eniz sine lineis. obseruauit ieiunia. silentiū tenuit. carnes non comedit. hora matutinali surrexit ad ecclesiā. ⁊ in ecclesia horas regulares exoluit. Contigit autez ꝙ ea ignorāte mortuū corpus cuiusdā defuncti vespere ad ecclesiam deferret̄. ⁊ solū corpus ad feretrum relinqueret̄. Surgens aūt media nocte virgo quā diximꝰ. inuenit quidem mortuū: sed parū aut nihil timuit. Resedit ⁊ horas īcepit dicere. Hoc vt vidit dyabolus inuidebat ei: ⁊ corpus intrās mortuum ⁊ loculuz primo mouit. Virgo igit̄ se ꝯsignans ꝯstanter ait ⁊ clamauit. Dyabole conquiesce miserrime conq̄esce. quia nihil poteris contra me agere. ⁊ mox dyabolus surgens cuz corpore. Vere inquit nunc potero ꝯtra te: ⁊ meas iniurias a te passas frequentiꝰ vindicabo. Hec vt illa vidit imꝑterrito corde baculuz fixa cruce ambabꝫ manibus rapuit. ⁊ in caput mortuum feriens ad terrā proiecit. ⁊ sic fideli audacia dyabolū effugauit. Itaq; virgo christi cuz angustia laborauit vt cadauer deiectū in feretrum relocaret. sed frustra. quia non potuit. Veniens autē mane cū custode p̄sbyter. mirat̄ deiectum corpꝰ de feretro. ⁊ vulneratum in capite. q̄rit quid actum sit. fatetur virgo cum lacrimis. rogans obnoxius releuari corpus. negat ille. allegans visurū populuz potius ꝑ gestam rem excitandū in laudem xp̄i. Mox turbata virgo vbi presbyterum inuincibilem ⁊ inexorabilē vidit. vanam ⁊ inanē gloriā ⁊ erubescentiā formidans domum fratris: ꝯgnationē ⁊ patriā dereliquit. nec vnq̄ ad euz postea redijt. sed vsq; ad mortem in viuella permansit. ⁊ in humilitate christo sponso suo fideliter seruiuit. Hoc Guilhelmus.

Xp̄s vestiuit Agnetē sponsam suam

Exemplū xxi.

Christus sponsus virginū ꝟgines ab om̄i opprobrio ⁊ ꝯfusione custodit. sicut beatā Agnetē cuz fustigaret̄ nuda. crine soluto tantam densitatē criniū dedit ei dn̄s ⁊ longitudinez vt pulcrius crinibꝫ ornaret̄ q̄ vestibꝫ. Et cū esset in patibulo eam lumine de celo misso vestiuit.

Xp̄us ꝑ triduū sustentauit virginem in patibulo.

Exemplū xxij.

Item legit̄ de sctā Eulalia ꝙ multa supplicia ꝑtulit a deciano p̄side cuiꝰ corpꝰ iussit tyrānꝰ suspendi. Dū ꝑ triduū ꝑmaneret in patibulo suspensum: corpꝰ deꝰ vestiuit lumīe de celo misso. ⁊ aīaz morientꝫ viderūt astātes ī celū ascēdere q̄si in silitudīe colūbe nitētis.

Christus pascit ꝟgines.

Exemplū xxiij.

Christus pascit ⁊ nutrit ꝟgines. sicut legit̄ fecisse beate Eugenie virgini. que cū multa supplicia sub galieno imꝑatore sustinuisset ignis ⁊ aque ⁊ alioꝝ tormentoꝝ genera suꝑasset ⁊ euasisset illesa. tandē clausa tenet̄ in obcurissimo carcere sine om̄i cibo ⁊ lumīe. In q̄ eā xp̄s visitauit ⁊ pauit. immēso lumīe ⁊ cādidissimo carcerē illustrauit. Que cū post mltos dies mortua crederet̄. appuit corpulentior ⁊ pulcrior q̄ prius fuit.

Xp̄us liberauit ꝟginē sponsaz suā a diuersis martyrijs.

Exemplū xxiiij.

Legit̄ in passiōe eufemie ꝙ cū esset speciosa valde ⁊ accusata. cōfessa est se esse christianā. venit ad eam pristus iudex in carcerē volens eā opprimere. Ip̄a autez ait. Adiuua me saluator meus hiesu christe: amator ⁊ sponsus castorū animorū. Ip̄a aūt christi adiutorio cōualuit ⁊ pristū potentē vicit. Tunc pristus indignatus ꝙ a muliere victꝰ esset fecit fieri rotas horribiles in q̄bꝫ ꝟginē ꝯtereret. Cunq; ministri eam ꝯfitentem xp̄m audirent ⁊ dicentē. Saluator mūdi salua me ⁊ libera me. angelus statim descendit ⁊ rotas illas conterens. ⁊ illam illesaz reddens ⁊ liberatam. Ministri autē percussi paralisi facie immutata. Cū aūt p̄ses ꝯfusus cū minaret̄ ei ꝙ interficeret eam in fornace ardenti ait. Non timeo hn̄s adiutorē xp̄m ⁊ cōculcabo adiutorio eiꝰ om̄s tyrannicos insultus ⁊ terrorem eorū. Cum aūt iuberet eam tyrānus proijci ī fornacē quā parauerat. minister cui p̄ceperat h̄ dixit ei ꝙ nō posset in eam manū mittere. qꝛ videbat circa fornacē viros gl̄osos ꝑatos fornacē dispgere: ⁊ eam illesam ⁊ immaculatam custodire. Alter seruus dixit ꝙ nō posset facere. qꝛ videbat circa fornacē can

dídatoꝝ exercitū eā expectātē. Hȳ duoꝝ carcerē missi sunt ⁊ eos custodire fecit. tā/dem martirio coronati sunt. Tūc pectaꝝ eam sup ignē susceperunt eā angeli dei dis/pergentes ignē huc atq; illuc. Posita est ī carcerē p septē dies p capillos suos suspē/sa. negato cibo ⁊ potu. sed q̄tidie ab ange/lo refecta est. Post hoc posita est inter ma/gnos lapides q̄ dei adiutorio moꝝ in pul/uerē redacti sunt. Postq̄ hec oīa supasset missa est in foueā plenaꝝ vrsis ⁊ leonib⁹. ⁊ ibi vrsos ⁊ leones supauit. Tūc a carnifi/ce gladio pcussa migrauit ad dñm. Per/cussor aūt ei⁹ a leone deuorabat. Pristus ⁊ apoloni⁹ in furiā sūt ꝓuersi. ita q̄ seipos comedentes mortui inuenti sunt.

Quidam voluit violare virginem ⁊ ex/cecatus est. Exemplū xxv.

Quidam ab impatore obtinuit vt sancta anastasia sibi p vxore dare tur. pmittēs q̄ a christianitate eā reuocaret Qui cum multipliciter eam at temptasset pmissionibus: minis ⁊ suppli cijs. ⁊ ipa in quadā camera immobil⁹ p tri duū remāsisset sine potu ⁊ cibo et somno. Vir intrans ad eā voluit violare eā. et sic excecat⁹ circūibat in camera nec valebat exire. Cum aūt clamaret p̄ dolore oculoꝝ intrantes famuli eum emiserūt ⁊ ad ydola adduxerūt eū vt responsa accipet a demo nib⁹ vtrū a sua infirmitate curaret. dixert q̄ non. sed ppter illud qō fecerat anastasie sciret quoq; ipe q̄ in inferno eternaliter esset cruciand⁹. Qui pterrit⁹ supra modum et turbatus cū reduceret inter man⁹ famu/lorū subito mortu⁹ est. Ipa aūt anastasia post multas afflictiōes p xp̄o passas car/ceris ⁊ exilij incendijq; extensiōe corporis sup q̄ttuor palos spm deo reddidit.

In discipulo de tpe.

Miles q̄ violauit ỹginē qūo in cruri/bus punit⁹ est. ⁊ bufonē igneū in corpore suo sustinuit hoc q̄re ꝑmone. xcvi. U.

Virtutes.

De virtutib⁹ quinq; fratrum.

Exemplū xxvi.

Quidam sanct⁹ abbas quesiuit a quinq; fratrib⁹ suis qui sibi p̄ ce/teris placuerunt ỹtutes ⁊ vitam ipoꝝ qualiter vixissent postq; religiosi fa/cti essent. Prim⁹ dixit. Ego sic vixi q̄ sin/gulis diebꝫ oīa peccata mea ita cū dolo re cordis ptractaui. ⁊ q̄dq̄d cōtra deū illo die egi cum tanta ꝓtritiōe ꝓfessus sum q̄si eadem die mori deberē. Scōs dixit. Om ne temp⁹ meū in duas ptes diuisi. vnam orationū deuotioni dedi. aliaq; laboribꝫ ⁊ seruitijs fratrū. vbicunq; potui in mini/mo: sic ⁊ ī maximo fideliter expendi. Ter cius dixit. Ego dedi me totū opibus mi/sericordie ⁊ compassioni. ita vt flerem cuꝫ flentib⁹ ⁊ gauderē cū gaudentib⁹. Quart⁹ dixit. Ego me semp adiunxi vbi despect⁹ habebar. ⁊ sic meipm rexi vt ad plenā hu/militatē ⁊ patientiā puenirem. Quint⁹ di/xit. Ego sic vixi vt nullū hominē turba/ui nec ab aliquo turbatus sum. Abbas si bi hec reuelari petiuit a deo. Et vox de ce lo venit dicens. Ego do me. ego permitto me inuenire. vendo me ⁊ pmitto me fura/ri. ego pmitto me ab homīe supari. Tunc abbas nō itelligens orauit sibi manifestī⁹ illa declarari. Tunc vox de celo veīt di/cens. Ego do me penitenti. ego permitto me in orōnibus ⁊ laboribꝫ fratruꝫ inueni re. ego vendo me illi qui proximis cōpati tur ⁊ congaudet. ego pmitto me fuzari ab humili ⁊ despecto. ⁊ ego pmitto me supe/rari ab homīe qui nullū conturbat: ꝫ stat in pace. Tunc abbas q̄siuit q̄s melior eēt inter illos. Tūc vox de celo venit dicens. Qui nullū turbauit nec turbatus est.

De exercitȳs quinq; fratrum.

Exemplū xxvij.

Abbas quidam habuit quinq; fra/tres qui p̄cepit vt vnusquisq; re/ferret virtutē suā. Primus dixit. decem annis quotidie feci generalē cōfes/sionem. Scōus dixit. quotidie bonaꝝ at tentionē p viginti annos studui habere i oratione. Tercius dixit. p triginta annos quotidie q̄ntuꝫ potui misericors fui. ⁊ in trauī infirmatorū querens cui seruirem. Quartus dixit. p quadraginta annos ne minē cōturbaui. oīa patienter sustinui. Quint⁹ dixit. p quinquaginta annos q̄si uī despectionez. ⁊ nō inueni mihi silem in hūilitate. Abbas igit deū rogauit vt sibi oñderet q̄s int illos melior eēt. Et venit ad eū vox dicēs. Primus seipm dat dño. Scōs inuenit dñm. Tercius portat dñm Quart⁹ emit dñm. Quint⁹ vincit dñm.

De virtutib⁹ triū heremitarū.

Exemplū xxviij.

Erant tres heremite qui cuz quererent inter se de virtutibus: dixit vnus q̄ ꝓpter dilectionē dei plus semꝑ desiderio turbari q̄ꝫ mihi turbationes eueniant. Alter dixit q̄ pre dilectiōe dei nunq̄ꝫ me iudicantē iudicaui. Et req̄situs cur omitteret: dixit ꝓpter tres causas. Primo qꝛ inuenio me esse peiorem q̄ꝫ ipe qui locut⁹ est. Secūdo qꝛ nullus curat mea verba: et nō credūt mihi dum de me mala loquēti loquor. Tercio si hodie malus est qui mihi hodie infert molestiā: cras potest esse melior q̄ꝫ ego. Tercius dixit. plus me q̄ꝫ se diligentē diligo. Et duz quererent. quis ille esset q̄ plus te q̄ꝫ se diligit: dixit. Hiesus. qui ꝑ me patrem ⁊ regnū ꝯtempsit. corpus dedit penis q̄si nihil charius sibi haberet.

Vnctio extrema.

Sacramentum extreme vnctiōis prolongat vitam.

Exemplū xxix.

Quidā vir magnorū operuz in extremis laborans cū interrogatus fuisset si oleo sancto ꝑungi vellet. Respōdit. Nolite obsecro talia dicere. qꝛ om̄es qui inunguntur illi moriuntur. Et his dictis spiritū reddidit. Sed cuz linthea minibꝫ inuolui deberet deo volente spiritū resumpsit. Et oculos aperiēs locutus est dicēs. qꝛ extreme vnctionis salutare sacramentū abhorrui centū annis ignibus purgatorij iusto dei iudicio torq̄bor. sed si ꝑunctus fuissez vtiq̄ꝫ de hac egritudine ꝯualuissem. Sacra enī vnctio nō est mortis acceleratio sed dilatio. Sicq̄ꝫ ꝟbis finitis aniam ecōuerso exalauit.

Punitio vxoris que impediuit vnctionem sui mariti.

Exemplū xxx.

Miles quidā diues ⁊ strēnuus ī secularibꝫ exercitijs ⁊ torneamentis ⁊ hastiludijs exercitatissim⁹ religiosos ⁊ clericos in magna reuerentia ⁊ honore habebat. ⁊ eisdem in domo sua libera liter ministrabat. Hic cū vehemētē languorez incidisset: ⁊ post fidelem ꝯfessionez ⁊ dñici corꝑis ꝑceptionem. et a religiosis ⁊ clericis q̄ ibi aderant requisit⁹ fuisset. si oleum sanctū desideraret. Rñdit. Ita desidero. ⁊ ex toto corde requiro. Quod vxor eius audiens ⁊ nimis carnaliter euz diligens fieri nō ꝑmisit donec intellectū ꝑdidit ⁊ agonisare cepit. Cunq̄ꝫ inunctus fuisset. ⁊ ꝑ sex horas iacebat immobil' vt putaret esse mortuus. tandē resumpto spiritu vocauit vxorem dicēs. Heu heu vxor mea dilecta: q̄d fecisti: quare decepisti me. ⁊ tu decepta es. si cū intellectuz habui inunctus fuissez proculdubio tricesimo die a tormētis purgatorij exiuissem. modo ꝑ septenniū in penis manebo. ⁊ vtiq̄ꝫ trigīta annis ibi fuissem: nisi hoc religiosorū ⁊ clericoꝝ quos semꝑ dilexi deuota intercepisset orō. Tu vero qꝛ hui⁹ negligētie causa efficiens extitisti. impunita nō trāsibis sed vsq̄ꝫ in finē vite tue paralitica iacebis Hijs dictis miles in bona ꝯfessione discessit. Et vxor eius incurabili paralisi ꝑcussa post. xxv. annos plena patientia migrauit ad christum.

Sacra vnctio disponit aīam ad celū.

Exemplū xxxi.

Religiosus quidā ordinis p̄dicatorū bonifaci⁹ noīe. qui cum peteret sacrā vnctionez a fratre richardo eiusdem ordinis. distulit ipe vocare cōuentū ⁊ iuit dormitū. Post matutinas aūt cum ad infirmū venisset: ait ille. O frater q̄d fecisti. si in sero corp⁹ dñi suscepissem nūc essem in palacio qd̄ vidi vbi erat mgr̄ reginaldus. ⁊ frater rupertus ⁊ alij sancti patres q̄ obierūt Qui occurrētes mihi cum magno gaudio me recipientes inter se me fecerūt sedere. Cunq̄ꝫ cū illis gauderē ecce dñs ihs xp̄s intrauit palaciuz. ⁊ ait ad me. Oportet te recedere hinc. qꝛ nōdū me recepisti. Unde si sero cōicat⁹ ⁊ inunctus vt petebam fuissem. cū sctis patribꝫ ⁊ fratribꝫ nr̄is vtiq̄ꝫ remansissem ī palacio taz iocundo. Hec in vitaspatrū.

Voluntas.

Malam voluntatez habens vulnerat christum.

Exemplū xxxij.

Quidā stans in mala volūtate peccandi: ⁊ etiaz erat pctōr magnus. Qui vidēs beatā ꝟginē habentez in gremio puerū ihm. ⁊ videbat ei puer ille pulcerrimus in facie. sed ī corꝑe erat ac si esset trāffossus cum cultellis in toto corpore suo. Et virgo beata ait pctōri. Qualiter placet tibi iste puer. q̄ respōdit. Pulcerrimus est si non esset transfossus: et sic vulneratus in corꝑe. Que ait. Cuius re⁹

est hō iste q̄ hoc fecit Qui rñdit. mala mor
te moriat. Rñdens aūt beata ꝑgo. Tu es
homo ille q̄ cuz tuo malo ꝓposito denuo
flagellas ⁊ crucias filiū meū. ⁊ sic tibi fiat
sicut dixisti. Et dyabolus in tali malo p/
posito fregit sibi collum.

In bonis ds qnqz recipit voluntatē p
facto. Exemplū xxxiij.

Quidā dñs castri habuit sacerdo/
tē sibi celebrantē solēnia missarū.
⁊ ipm vocari fecit vt se preparet
ad missaz. Sacerdote aūt veniente vidit
ipm dñs castri cū q̄nqz demōib⁹ obsessuz
⁊ nullus ali⁹ videre potuit. nec ipe sacer/
dos sciuit. ⁊ angelū suū a longe stātē. ⁊ cū
appropinq̄ret eccl'ie reliq̄rūt eum tres de
mones. Cū aūt se oīno ad missaz ꝓfessiōe
facta prepasset. dimiserūt eum alij duo. ⁊
oīs q̄nqz stabāt q̄si lupi rapaces insidiā/
do q̄ finē suo officio dedisset. Et angel⁹
dñi saltabat sup humez eius. Sacerdote
stante ī canone dñs castri extracto gladio
amputauit sacerdoti caput suū. Interfe/
ctione facta dñs cepit ꝓtristari ⁊ a dño pa
pa pñiam req̄rere. Qui dixit. Vade et fac
qđ fatuus tu⁹ iubet te facere. Dñs ꝙ le/
tus ad ppria puenit ⁊ fatuū suuz bñ fecit
tractare. Quodā vero die vocauit fatuuz
suū ⁊ dixit sibi. Quid faciā q̄ interfeci sa/
cerdotē. Qui rñdit. Si ipm interfeciſt⁹ p
mittas sil'r te interficere. Cū ꝙ sepi⁹ b̄ at
temptasset. ⁊ fatu⁹ semp eadē ꝙba rñderet
Cogitante dño q̄ aliq̄d significaret roga
uit seruū vt qñ veniā feciſſet caput suū si/
bi amputaret. Facta aūt venia ⁊ extracto
gladio ad amputandū sibi caput. vēit sa/
cerdos mortuus coram altari ⁊ dixit sibi
Surge: dñs voluntatē habet p facto. Re
signo aūt tibi qđ mihi feciſti. q̄ in gl'a dei
pr̄is sum. Surrexit dñs ⁊ habitū assum
psit religiosum. ⁊ ex castro fecit fieri clau/
struz. in quo dño nr̄o ihu chr̄isto seruiuit
vsqz in finem vite sue.

Apostata contritus post mortē inuen
tus est in habitu ordinis sui.

Exemplū xxxiiij.

Beatus bernard⁹ monachū habu
it. q̄ suadente dyabolo ordīs ha/
bitū deposuit. ⁊ parrochiā q̄ndā
ad regēdū suscepit. ⁊ ex ꝯcubina secū ma/
nente genuit filios ⁊ filias. Accidit igit vt
p annos pl'imos ibi esset. nec abbas sciēs
p villā in q̄ monachus habitabat trāsiret
⁊ ad domū illi⁹ hospitandi gr̄a diuerteret
Quē ille cognoscens ⁊ q̄si ppriū patrē cū
multa reuerētia accipiēs deuote ministra
uit. ⁊ tam ipi q̄z socijs ac iumētis necessa/
ria copiose ministrauit. nec tñ cognit⁹ est
ab abbate. Mane cū vir sanct⁹ dict⁹ ma/
tutinis parat⁹ esset ad eunduz. nec posset
ei loqui. eo q̄ maturius surgens iuisset ad
eccl'iam. Ait filio illius sacerdot⁹. Vade ⁊
defer nunciū istud dño tuo. Erat aūt pu/
er idem mut⁹ a natiuitate. qui ꝓcepto o/
bediens: ⁊ precipient⁹ in se virtutē sentiēs
ad patrē cucurrit. ⁊ sancti patris ꝙba ab/
solute valde exp̄ssit dicens. Dec ⁊ hec mā
dat tibi pater abbas. Pater primā vocez
audiens et p̄ gaudio lacrimas effundens
⁊ scō ⁊ tercio eadē verba repetere ammo
nuit. ⁊ q̄d sibi abbas fecerit diligēter inq̄/
siuit. Cui ille. Nihil mihi aliud fecit: sed
solūmdo mihi dixit. Vade ⁊ dic dño tuo
hec verba. Ad tam ergo euidens miracu/
lū sacerdos cōpunctus festinanter ad san
ctū virum venit. seqz cum lacrimis ad pe
des prostrauit. Domine pater inquit mo
nachus vr̄ talis ac talis fui. ⁊ tali tempe a
monasterio recessi. Rogo ergo paternita/
tem vestrā vt liceat mihi redire vobiscuz
ad monasteriū. q̄ deus in aduentu vestro
visitauit cor meuz. Cui sanct⁹ Bernard⁹
Expecta me hic. ⁊ ego pacto negocio cito
reuertens ducam te mecum. Timens ille
mortē quā prius non timebat: rñdit. Do
mine timeo interim mori. Ad hoc ille in/
quit: p certo scias. quia si in tali ꝓtritione
ac ꝓposito mortu⁹ fueris: coram deo mona
chus inuenieris. ⁊ sic recessit. Cum enim
abbas redijt. illumq̄z sic recenter mortuū
ac sepultū audiens. sepulcrū aperiri pre/
cepit. dicentib⁹ qui aderant q̄d facere vel/
let. Rñdit. volo videre vtrum in sepulcro
iaceat monachus vel clericus. Clericum
inquiunt in habitu seculari sepeliuimus.
Reiecta terra abiectaq̄z veste q̄ sepult⁹ fu/
it: ⁊ in tonsura monachi cūctis appuit. et
magnificat⁹ est ab oīb⁹ de⁹ q̄ voluntatē pro
facto reputat ⁊ accipit. Dec Cesari⁹.

In discipulo de tpe.

Latro q̄ in voluntate bona ad heremi
tam venit. ⁊ ipe spreuit eū. ⁊ quo arbor eū
occidit. ⁊ statim eius anima ad celuz euo/
lauit. sermone. cli. D.

Item latro quidam orauit vnum Pater nr̄ corā crucifixo. ⁊ sic saluat⁹ est. quere sermone. xlix. R.

Voluptas.

Ducissa delicata qūo postmodū cōputruit.

Exemplū xxxv.

Dux quidā vxorez habuit que ita tenere ⁊ delicate viuebat vt cōmunib⁹ aquis se abluere dedignaret̄ Sed serui ei⁹ de rore celi vndiq̄ collecto laboriose ei balneū prepabāt. Cibos non tangebat nisi postq̄ fuissent ꝑ eunuchos in frusta concisi. aureis fuscinulis ori suo adhibebat. cubiculū suuz ita redolebat q̄ vix sit auditu credibile. Dū sic viueret iudicio dei ꝑcussa viuēs computruit. vt iaz nullus fetorē ei⁹ ferre posset. Relinq̄ntib⁹ ergo eā om̄ib⁹ famulis vna sola ancilla in eius ꝓuitio ꝑmansit. que nō sine specierū redolentiū auxilio trāsire potuit. sz q̄si raptim ei mīstrans diē clausit extremū.

In discipulo de tpe.

Qui voluptuose vixit. et nihil sibi ꝓpt̄ deū subtraxit. ⁊ tñ opa bona fecit. ieiunādo. elemosinas dando. ⁊ qūo postmoduz a deo iudicat⁹ fuit. Hoc q̄re ꝓmōe. iiij. C.

Votum.

Virgo votiua q̄ voluit ꝯtrahere matrimoniū.

Exemplū xxxvi.

Quedā virgo fideliter in castitate beate marie ꝟgini seruiens. ⁊ se ei ⁊ filio ei⁹ in castitate vsq̄ ad mortem ꝓuire obligans. sed felicib⁹ eius actib⁹ hostis antiqui nō defuit inuidia. Qui potentis cuiusdā oculos forme ei⁹ inijciens totū eius animū in amorem virginis cōuertit. quā cum blandicijs ⁊ ꝓmissionib⁹ crebrius attemptabat vt eam vxorem habere mereret̄. gloriā ⁊ diuitias ⁊ ꝑter deuz om̄ia bona sibi ꝓmisit. Non enī segnius quotidie ꝑurgens q̄ intentor eius dyabolus cor eius ad tantum scelus instigabat Quid plura. crebro inimici fatigata turbine corruit. ⁊ sponsa eterni regis mortal̄ homīs vxor fieri acq̄escens renūciās christo: ⁊ eternis bonis mortalem sponsum ⁊ trāsitoria bona sibi elegit. Constituit̄ dies nuptiarū. ⁊ nocte immediate ꝑcedente diem nuptiarū cū in domo parentuz illa nocte quiesceret: vidit illa nocte ī somnis se raptam sup̄ os putei. q̄ enormi amplitudine ⁊ profunditate oris sui aperuit baratrum. quod tam immanes exalabat fetores vt vniuersum hui⁹ mundi aerē videretur inficere. taz densas fumi nebulas vt seculi huius claritatē videret̄ de celo effugasse. Cunq̄ totū serpentib⁹ ⁊ vermibus scaturiret. ⁊ a clamorib⁹ eorū qui int⁹ torquebantur horribili miraretur rugitu. vidit repente ethiopes quosdaz ignitos de medio exilientes: ⁊ anīas deputatas tormentis absq̄ differentia crudelit̄ immergentes. a quib⁹ ⁊ ip̄a arrepta. ⁊ cum traheretur inter ip̄os iam desperationis angustias respiciens. ⁊ circūspiciens si esset auxiliator. vidit antiquā dñam suam dei genitricem virginē mariaz. sed nimis a longe. ⁊ sic a se auersam vt eius visionē vix a longe aliqua specie posset colligere. Tandem toto corde ⁊ om̄i conatu cōuersa ad illam nomen suū valde inclamans. O domina inquit subueni ancille tue tā ī amara necessitate constitute. At illa propi⁹ accedens. Tu inquit que es. Ego sum inq̄t o domina ancilla tua. tuo famulatui tueq̄ memorie semꝑ deuota. At illa inq̄t: absit. tu mea non es. īmo illius quem me cōtempta ⁊ filio meo preelegisti. ip̄e tibi subueniat. ip̄e te liberet. Illa vero improperantis verba non ferens. īmo inquit o domina longe sit a me: longe a corde meo ei⁹ memoria. tu vero libera ancillā tuaz ⁊ nō differas o domina. q̄r iam absorbet me ꝓfundum. iam vrget sup̄ me puteus os suum. Cunq̄ se in hunc modū excusaret. vt illam iuuaret. inimiciq̄ eius eā trahebāt. nullas dantes inducias. Accessit pietat̄ mater sancta dei genitrix maria ad eā. sua manu manuz eius tetigit ⁊ tenuit. procul inimici ilico facti sunt. nec respicere eā audentes cui tantū matris dñi videbant ad esse patrociniū. Tunc eam ip̄a blande alloquens ⁊ benigne consolans. hij inq̄t sūt fructus carnis: hoc premiū voluptatis. ī hanc ꝑcipitatiōis voraginē precipitem tedabas ⁊ nesciebas Jaz experta caue. ⁊ ad recuperandam gratiā ei cui deseruit castitas totis viribus ⁊ visceribꝰ insiste. et ego te ꝑcibus meis iuuabo. dixit ⁊ abijt. Illa vero reddidit sibi animā. ⁊ sic euigilauit. Aderāt amici diuitis illi⁹ q̄rētes q̄d fieri deberet. At illa inquit. Procul discedite ministri mortis ⁊ intentores ignis eterni Illisq̄ a facie sua cū sūma indignatiōe ꝑturbat̄ ꝑentib⁹ ⁊ omnib⁹ ibi congregatis

rem totã aperuit. Et illi hoc audientes liberam eã dimiserũt. Et illa totis viribus se in penitentie luctu & antiquo proposito reddens instabat inq̃ntũ poterat recuperare gratiã dñe nostre dei genitricis virginis marie et filij eius dñi nr̃i ihesu christi. Et sic in bono salubri proposito postmodus finiuit vitã suam.

Votiuus quidam obijt sine sacramentis: & damnatus est.

Exemplũ cxxvij.

In dyocesi traiectensi erat quidam rusticus vsurari⁹ hodescalc⁹ nomine: cpe ꝑdicatiõis sancte crucis ipe crucẽ & votũ redemit p q̃nq; libras traiectenses. & circũuenit dolo dispensatorez cũ posset dedisse. xlvij. libras. nec tñ filios exheredasset. Iste sedebat in tabernis dicens. Vos stolidi transibitis mare in periculo vite vr̃e. & expenditis substantiã vr̃az redemi enĩ p quinq; libris votũ meũ. vitam meã: & manebo domi. & tñ similez vobis habeo mercedẽ. Nocte quadã cũ iaceret cũ vxore sua audiuit i molendino suo qõ erat contiguũ domui sue motũ quasi rotas molentes. & dixit puero suo. vade & vide quid sit in molẽdino. Puer iuit & redijt horrore pcussus. Cui dñs. Quid ẽ tibi. At ille. tant⁹ horror inualit me i ostio molendini q̃ compulit me redire. At ille. Etiã si dyabolus ibi sit. ego vadã & videbo q̃d sit. Iniecta toga scapulis venit ad molendinũ. erat enĩ nudus. ostiũ aperuit & introspexit. vidit duos eq̃s nigerrimos & virũ nigrũ stantẽ circa eos. Qui dixit ad rusticũ. Festina ascende ad equũ istũ qui ꝓpter te adduct⁹ est. Ille rustic⁹ expauit. At ille niger. Quid tardas proijce vestem tuã & veni. Erat enĩ vestis cruce effigiata. Ille desperat⁹ ex vocatiõe dyabolice ꝟtutis. reiecta veste equũ ascendit. & vir niger ascẽdit alterũ equũ. & statĩ deducti sũt ad diuersa loca penar̃. vbi ille miser vidit pr̃es & mr̃es & alios q̃s pl̃imos q̃s cognouit Et ibi vidit q̃ndã militẽ beliã de castro horrst insidentẽ vacce furenti auerso capite. ita q̃ dorsum habuit ad cornua vacce. q̃ huc atq; illuc discurrebat. & crebris ictibꝰ dorsum militis cruciabat. Et cũ q̃reret rusticus q̃re illã penã sustineret. Rñdit Vaccã istam rapui sine misericordia cuidã vidue & iõ oportet me hanc penã pati sine misericordia ab ea. Ostensa est ei sedes ignita & dictũ est ei. mõ reuerteris ad domũ tuaz Post tres dies reuerter̃ ad locum istuz. & mercedez accipies in ista sede. Dox a demone reduct⁹ semiuiu⁹ inuẽtus est in molendino ab vxore & familia. & dixit eis oia que viderat & ꝓtingebãt. & q̃si sub desperationevocat⁹ est sacerdos q̃ consolaret̃ eu⁹ & ad ꝓfessionẽ & ꝓtritionẽ eũ ãmoneret. Respondit. Quid prosũt ꝟba ista. nõ possuz ꝓteri. quia supfluũ & inuanũ video me ꝓfiteri: & video qõ in me sit dispositum necesse est adimpleri. Sic miser sine sacramẽt̃ ecclesie defunctus est.

Votiuus q̃dã p triduũ amisit visum.

Exemplũ cxxvij.

Doctor quidã lr̃atus valde. cũ vouisset se ꝑdicatoꝝ ordinẽ intratu rũ. & iam eandẽ diẽ assignasset fratrib⁹ apud mediolanũ. retractus a scolaribus & seculari vanitate. iuit ad aliã ciuitatem vt ibi doceret. ne frẽs ꝑdicatoꝝ ordis tam freq̃nter videret. Sz eodẽ die q̃ ꝑuaricatus est pactũ visuz pdidit. & sic p tres dies cec⁹ pmansit. Tandẽ peccatũ cognoscens visum recepit & ordinẽ intrauit: & in eo deuote pmãsit & vitã in bono finiuit.

Periculosum est differre votum.

Exemplũ cxxix.

Quidã iuuenis iohannes nomine vouit q̃ ordinem cistercien̄. intraret Sed accidia plenus penituit. loco voti fecit pegrinationẽ sancti Jacobi. a qua cũ rediens a suis amicis fuisset suscep tus valde honorifice. dormiens vidit se in somno coram dño cũ quo erant beatus Petrus. paulus. iacobꝰ & iohannes & alij apostoli. Et beat⁹ Petrus vt ei videbat tenebat in manu librũ pulcerrimũ. quem dñs precepit aperiri. vidit dictus iohannes litteris aureis nomẽ suuz scriptũ qõ precepit dñs deleri. & beat⁹ iacobus ante dñm se prostrauit rogans ne nomẽ sui pegrini deleret̃. Tunc nõ exaudiuit eũ dñs. sed dñs improperauit dicto iohãni dure valde & cũ magna indignatione q̃ eũ irrideret. & ptemneret votũ suũ adimplere. et pcepit beato petro vt nomẽ suuz deleret. Beatus aũt iacobꝰ adhuc semel pstrauit se añ dñm. rogãs ne deleret̃ nomen ei⁹ pegrini. promittẽs p eo q̃ infra q̃ndecĩ dies votũ impleret. Ipe aũt excitatus a somno

gratias retulit suo fideiussori. ꝓmittẽs ꝙ ipm terminũ anticiparet. ⁊ sic temp⁹ anticipans ordinẽ cistercieñ. intrauit. fact⁹ ꝑmo abbas clareuallis. post eps apud valentiã: vbi dicit eum multꝫ miraculis claruisse. ⁊ vitã feliciter terminasse.

Uotiuum demones proiecerũt in sartaginem. Exemplũ xl.

Legitur in libro Petri cluniacens ꝙ quidã sacerdos in pictauia mltorum viciorũ suus. qui cũ a priore boneuallis monit⁹ fuisset freqnter vt seculo renũciaret ⁊ vitã suã emendaret et ordinẽ intraret. qui vouit sed votũ nõ adipleuit. Incepit autez subito ꝯuiter infirmari. qui cũ misisset ꝑ priore. q̃ veniẽs ammonuit eũ vt ꝓmissum adimpleret ⁊ facere nõ differret. Subito clamare cepit. O pater ora ꝑ me. qꝛ duo vrsi veniunt ad deuorandũ me. Illo vero cũ alijs astãtibus orante mox liberat⁹ est. Sꝫ nec sic implebat ꝓmissum. ⁊ ecce iterꝫ cepit clamare petens orõnes dicens. Ecce ignis occurrit ad deuorandũ me. sed tunc iterũ liberat⁹ est ad orõnes bonorũ virorũ. Sed ꝓmissum adhuc cõplere ꝯtemnẽs quasi desperando ad dei iudiciũ raptus audiuit contra se ferri sententiã de malis suis ⁊ de fractione voti. ⁊ a raptu subito rediens retulit corã omib⁹ visa ⁊ audita. ⁊ ꝙ ab eo essꝫ ꝑcisa omis spes salutꝫ. Et addidit. ecce assunt duo demones portãtes vnã magnaꝫ sartaginẽ vt frixar i ea in eternũ. qui cum hoc diceret vna gutta frixure cecidit sup manus ei⁹: q̃ vsqꝫ ad ossa eũ omib⁹ videntib⁹ deuorauit. Et tũc ipe ait. Nũc credite. ecce iam me demones in sartaginẽ proijciunt. ⁊ hec dicens expirauit. ⁊ vitã sine ꝯtritione finiuit.

Quidã sancto michaeli vouit vaccam ⁊ vitulũ. Exemplũ xli.

Rusticus quidã cũ duceret vaccaꝫ ⁊ vitulũ ad montẽ sancti michaelis. qui de periculo marꝫ timens. qꝛ qñqꝫ viã attigit. fluctus eũ inuasit. exclamans dixit. O sancte michael adiuua me ⁊ libera me. ⁊ dabo tibi vaccã ⁊ vitulũ ⁊ sic liberat⁹ dixit. Bene fatu⁹ erat sanct⁹ michael ꝙ credebat ꝙ darẽ sibi vaccã meam ⁊ vitulũ meũ. Et iterũ fluctus euꝫ inuasit. ⁊ iterũ exclamauit ⁊ ait. O bone michael adiuua me ⁊ libera me. et dabo tibi vaccã ⁊ vitulũ. ⁊ sic liberat⁹ iterum dixit. O sancte michael nec vitulũ nec vaccã habebis. Cum aũt sic q̃si securus incederet ecce iterũ fluctus inuoluens eũ ⁊ suffocãs eũ: ⁊ vaccã ⁊ vitulũ cũ eo suffocauit.

Usura.

Pro vsurarijs defunctis non est orandum.

Exemplum xlij.

Quidam sacerdos orauit ꝑ patre suo vsurario. ⁊ man⁹ ipi⁹ contremuerunt sibi in missa. Et beatus Bernard⁹ orauit q̃d hoc significaret. Et angelus apparuit ei dicẽs. Nephas ẽ orare ꝑ vsurario qui iã dãnatus est. Et btũs Bern. prohibuit sacerdoti ne amplius ꝑ patre oraret. Et ille sacerdos ampli⁹ nõ orauit pro anĩa patris sui. Et sic tũc cessauit tremor manuũ suarũ.

Quidã accepit cappã ab vsurario qũo punitus est.

Exemplũ xliij

Cum anĩa beati Fursei egressa esset de corpe. demones eũ ante tribunal iudicꝫ accusabant. sed non inueniebãt qd ei obijcerent. nisi ꝙ aliquãdo cappam a quodã feneratore receperat sed angel' sanctis orantib⁹ ꝑ ipo decreuit dñs vt anĩa ad corpus rediret ⁊ penitentiam ageret. Unde vnus demõ irat⁹ animã eius a quo cappam receperat in eius faciem proiecit. Unde postq̃ fuerat suscitatus apparuit in facie eius exustio ex anima feneratoris igne gehenne succensa. Nec tamẽ credit sanctũ virum sciuisse illam cappã fuisse fenore acquisitã. sed inq̃rere debuit. Hoc Arnoldus.

Quidam construxit eccl'iam de vsuris

Exemplũ xliiij.

Cum quidam vsurarius ecclesiaꝫ de vsuris ⁊ rapinis construxisset. episcopũ ad eius dedicationẽ vocauit. Episcopo igit cum suis clericis officium dedicatiõis ꝑagente: vidit retro altare dyabolum in cathedra stantem in habitu episcopali. et dixit episcopo. Quare tu ecclesiam meam consecras. cessa iaꝫ. qꝛ hec ecclesia merito ad me pertinet. quia d̃ vsuris ⁊ rapinis edificata est. Cum ergo episcopus cũ clericis fugeret. cõtinue ipe dyabolus grandi strepitu ecclesiaꝫ destruxit.

Usurari⁹ quidã in agone dixit. denari os comedo. Exemplũ xlv.

In dyocesi colonien̄si miles q̃dam defunct⁹ est: vsurari⁹ admodum noiatus ⁊ auar⁹. Qui cũ infirmaretur: ⁊ tandẽ materia ascendente in cerebrũ. fact⁹ est frenetic⁹. Cũq; q̃tidie dentes ⁊ os moueret dixerũt ei mistri sui. Quid comeditis dñe. Rñdit ille. Denarios ego mastico. Usum enī fuerat ei q̃ demones ori ei⁹ denarios infunderẽt. Non possum inq̃t sustinere demones ustos. Ponite me ad monasteriũ. q̃ forsitan illic orõibꝫ seu p orõnes bonoꝝ hoim liberabor. Qui cũ delat⁹ fuisset clamauit. reportate me. plures enī demones hic video q̃s in domo. sic q̃ miser delatus ⁊ a demonibꝫ agitat⁹ expirauit. Ecce q̃s execrabile viciũ sit usura in tormentis oñditur cunctis.

Usurarius quidã miserabiliter est defunctus. Exemplũ xlvi.

Fuit quidã vsurari⁹ in brabancie ptibꝫ nequaq; valde. quia nobiles multos ⁊ potẽtes exheredauerat ⁊ paupes supra modũ expoliauerat. Hic frequẽter occurrẽs religiosis rogabat q̃si cũ lacrimis p se orari. sed in nullo penit⁹ se correxerat. Accidit aũt q̃ repentina infirmitate corrept⁹ est. Et cũ ad exituꝫ ap propinq̃ret: ecce subito duo ingẽtes canes tenebrarũ lectũ iacentis ambiebant. Ipe vero ptracta lingua ppria ipam linguam ad longitudinẽ pedis distendẽs: mirabiliter expirauit. et sic miserabiliter mortu⁹ est.

Usuraria q̃dã bursam cũ pecunia fecit secũ sepelire. Exemplũ xlvij

Due sorores simul habitabãt matre mortua diuiserũt hereditatez Altera mox portionẽ suam dedit ad vsurã. ⁊ faciens cistã firmã cõgregauit multã pecuniaꝫ: ⁊ nõ cõpatiebatur sorori paupcule. Contigit aũt vsurariã sorores infirmari vsq; ad mortẽ. que vocauit sororem vt causa germanitat⁹ ei ministraret. Qð ⁊ illa fecit sperãs se aliq̃d accepturaꝫ. Illa videns se nõ posse euadere mortem: sorore emissa accessit ad cistã tollens ex ea duas crumenas plenas pecũia. ⁊ cinxit se ad nudũ circa ventrẽ. ⁊ crumenas sub oĩbus vestibꝫ abscondit. Et sorore reuersa: ait. Rogo te vt cũ mortua fuero a nullo p mittas me nudari. sed in eisdẽ vestibꝫ in q̃bus iam iaceo: me in sepulcrũ ponas atq; sepelias. Quid plura. Illa mortẽ ⁊ sepelit sicut postulauerat. Potenti viro ad quez illa villa ptinebat q̃ vsuraria illa mortua esset innotuit. q̃ statim aduocatũ suuꝫ misit vt pecuniã hui⁹ defuncte vsurarie tolleret. Qui veniens aperuit arcam accepit claues ⁊ nihil inuenit. Et cũ exq̃reret pecunias a sorore innocẽte. ⁊ torq̃ret eam p pter hꝫ. cepit soror de petitiõe ꝑdicta cogitare ⁊ suspitionez hre de pondere corporis mortue Qð cũ recitasset aduocato. rogauit aduocat⁹ sacerdotẽ vt liceret sibi effodere corpus vsurarie. Sacerdos admisit. apertũ est sepulcrũ. Mira res. nudato corpe viderũt ambo. s sacerdos ⁊ aduocatus maximũ serpentẽ q̃ freq̃nter caput suum erigens ⁊ festinãter mittẽs in os mulieris: ⁊ sulphur ⁊ ignem spuens in os eius Quo viso territi sunt valde. ⁊ clamauerũt. Reĳcite terrã velociter. dyabolus enīz est q̃ punit vasculũ ei⁹ atq; illudit. Et reuersus aduocat⁹ ad domũ retulit ei oĩa que viderat.

In discipulo de tempore.

Usurarius quidã tria debebat facere. scz conteri: ⁊ confiteri: ⁊ vsuras restituere. Qui dixit. prima duo libent faciã. ⁊ tercium nullo modo faciã. Hoc quere de tempore ꝯmone. cviij. Z.

Item vsurari⁹ quidã in agone sibi portari fecit vasa aurea ⁊ argentea. ⁊ qñ ania recreari non potuit sed dolor ꝓtinue augmentabat. tunc recõmendauit eam demonibus. Hoc quere ꝯmone. cxviij. L.

Item vsurari⁹ quem asinus portauit infra patibuluꝫ: ⁊ ibi sepultus est. Quere sermone. cxiij. B.

Itẽ eps q̃dã sepeliuit in eccl̃ia scti saustini vsurariũ. hꝫ quere ante S. i.

Itẽ vsurariũ q̃ndã dyaboli p pedes extraxerũt ð eccl̃ia. hꝫ quere ante S. ij.

Item vsurarius quidaꝫ in clausstro fuit sepultus. nec ipe nec monachi requiem habere potuerũt donec ipm econuerso extumulauerũt. ante S. iij.

Item vsurarij quidã ꝑpter penitentiã ⁊ restitutionem saluati sunt. Duo exẽpla quere supra R. iij. ⁊. iij.

Capitulum de X.

Xpianus.

Quidã posuit iudeo xpm. p fideiussore

Exemplū .i.

In vrbe bisantina fuit quidā christianus q̄ patrimoniū suum expendit. ⁊ cum iam nec pecunias: nec amictū: nec etiā xp̄ianum a quo mutuaret̄ inueniret. iudeuz quendā adijt: obnixe rogans vt ei mutuo aliquid ꝯcederet. Qui cū vadem oīno peteret. ⁊ ille penit⁹ nō haberet quid ei traderet. qꝛ inquit aliū vadem inuenire nequeo velles a me pro vade accipe dn̄m nostruz hiesuz christū quē colo. Ille ait. Hiesum christū deū esse nō credo. sed qꝛ hoīem iustum ⁊ prophetā eū esse nō dubito: hūc mihi pro vade si dederis indubitant̄ accipio Ille rn̄dit. fiat vt dicis. Christianus accepta pecunia nauē emit. mercimonijs onerat. ad longinquas ꝑtes se transfert. venditis mercimonijs suis ditat̄. Cūqꝫ iā nisi vnus dies supesset reddendi pecuniam ⁊ ip̄e valde longe distaret a loco ꝯtristatus valde. tamē ad se reuersus ait. Nōne deū tuū hiesum ꝓ te fideiussorem dedisti. Ip̄i ergo pecuniaz trade vt creditori restituat quo velit. Confestim ergo scriniū fieri fecit. pecuniam iudeo debitā iusto pondere inclusit. mari ⁊ ei qui mare fecit gubernādum cōmisit. Mirū. sub vna nocte ꝑ mlta equoꝝ spacia scriniuz bisantine illabit̄ vrbi. ⁊ iudei mane astitit domui. Judeus ergo exiens mane protensa manu arripuit scrinium. ⁊ lecto suo supposuit Post aliq̄ntulum tꝑis qn̄ christian⁹ reuersus fuit. iudeus christiano improperādo dixit. O veraces christiani. Ille autez ait. Cur ita ista loqueris. qꝛ inquit ille pecuniaz a me accepisti. et eam die statuto mihi non reddidisti. At ille ait. Om̄e qd̄ mihi p̄stiteras tibi reddidi. ⁊ ip̄m habeo testem quez ⁊ dedi fideiussorē. M cū ergo veni. ⁊ eius ip̄e testimoniū audi Om̄es igit̄ eccl̄iaz adeunt: ⁊ imagini saluatoris cū multis assistunt. Tunc christian⁹ inquit. Dn̄e hiesu sicut dei ⁊ homīs verus es fili⁹ testimonium ꝑhibe veritati vtrū huic iudeo reddiderim quidq̄d mihi prestiterat. Tunc audientibꝫ cūctis homībꝫ imago respondit. testimoniū ꝑhibeo tibi ꝙ die ꝯstituto omne prestitum ei reddidisti. hijs indicijs ꝙ scriniū in quo pecunia clausa est sub lecto ip̄ius iacet. Audiens aūt iudeus stupuit ⁊ signa cognouit. Et relicto iudaismo: fidei christiane cū om̄i domo sua se cōmisit

Capitulum de y.

ymago.

Mulier nobilis quedā noīauit ymaginē beate virginis Marie rumbulam.

Exemplū .i.

In capella cuiusdam castri quedaz vetus ymago beate marie virginis fuit. in sinu tenens filiū. nō quidē per opus bene formata. sed multa v̄tute dotata. Matrona igit̄ quedā huius castri die quodā ī capella stans ip̄am ymaginez respiciens ⁊ sculpture indignans ait. Ut quid stas hic tu vetus rumbula. Beata maria mulierem stultiloquā nō apud filiū accusans. sed penam pro culpa futurā alteri matrone predicens: ait. Quia dn̄a illa vocauit me vetulaz rumbulā: iō semꝑ misera erit q̄ꝫ diu viuet. Post paucosqꝫ dies ab om̄ibꝫ boīs mobilibꝫ ⁊ immobilibꝫ a ꝓprio filio eiecta miserabiliter mendicauit vsqꝫ ad mortez penam luens stultiloquij.

Judeus quidā proiecit ymaginez beate Marie in cloacam.

Exemplū ij.

Legit̄ etiā ꝙ in Constantinopoli quidā iude⁹ ymaginē beate Marie v̄ginis in tabula breui signatā vel figuratā parieti in domo cuiusdā affixam ꝯspiciens interrogauit: cui⁹ esset hec ꝓpria figura faciei. Cui a quodaz respondente dicit̄ ꝙ esset figura sancte marie semper v̄ginis. Qd̄ audiens infelix iste iude⁹ incredulus: dyabolo instigāte eandem de pariete valde irat⁹ tulit ymaginē. ad vicinā cucurrit domū. ibiqꝫ ymaginē sanctaz ob xp̄i ex maria nati dehonorationē ī humana stercora ꝓiecit. ⁊ ibi desuꝑ sedens ꝑ idem foramē ventrē purgauit suꝑ ymaginē beate marie v̄ginis. Et post illā turpissimā ventris purgationē ille infelicissim⁹ homo discessit. Digna quippe ⁊ ignominiosa morte defunctus est. ⁊ postea nunq̄ꝫ apparuit.

Puerulus q̄dā porrexit xp̄o panē.

Exemplū iij.

Puerulus q̄daz accepto pane domuz matris egredit̄. ⁊ huc illucqꝫ deambulando vt moris est hmōi paruul̄

panem quē acceperat comedebat. Contigit aūt vt in quodā loco vbi beate dei genitricis marie ymago in vlnis tenens puerum erat posita idem puer transituz haberet. Quā intuēs ⁊ puerili suauitate blādiens. eidem puero ait. O chare puer q̄ libens offero tibi sume. Illa vero ymago licet pro exercitanda intuentiū deuotione formata. tamē vtpote sine sensu māsit immobilis. vt nec panē qui p̄bebatur accepit. nec responsum loquēti reddidit. Puer in incepto ꝑsistens vt secū de pane ederet rogabat ⁊ exorabat. Cunqꝫ diuti⁹ modo alludēdo: modo supplicādo apud ip̄z obtinere q̄reret. vt q̄ntum deo placeret innocentis simplicitatis postulatio patesceret. Tandē eadem ymago virtute diuina opante manū extendit. panem q̄ prebebatur accepit dicens. Ecce panē sicut vis accipio. sed eum post triduū tibi reddere volo. Puer itaqꝫ hac audita rñsione domuz letus redijt. ⁊ sine mora infirmitate tact⁹ lecto decubuit. Jam tercius dies aduenerat. ⁊ vocante dño sanctissime marie virginis filio animā reddidit. ꝑceptur⁹ eterne vite panē: ⁊ celestis regni mansionem.

Quidā fregit ymagini xp̄i brachiū.

Exemplū iiij.

Quedam mulier insecuta a latronibus retro colūnam. cui beate v̄ginis ymago imminebat. Quā q̄dam illorū lapidando brachium ymaginis pueri hiesu confregit. Inde mox sanguis copiose emanando. cunctos in āmirationē ⁊ dei laudem induxit. ꝑcussore eodem obstinato. quē ideo corā omnib⁹ hominibus dyabolus suffocauit.

Item quidā blasphemando xp̄m ⁊ vētrem qui eū genuerat. mox a fulgure ꝑcussus cecidit stāte nimia aeris serenitate fulgente. ante B. iij.

Itē plura exempla de ymaginib⁹ xp̄i ⁊ marie. quere sup̄ P. xl. ⁊ deinceps.

ypocrita.

Quidā in extremis datus est draconi.

Exemplum v.

Ypocrita quidā monachus apud homines magne estimationis habebatur. bonus enī videbat̄. Sz cum se cū fratribus ieiunare simularet occulte comedit Qui dum morti appropinquasset ⁊ maxime infirmaretur. frēs om̄s vocati sunt. Qui venientes aliquid boni se ab eo audire sperabant. sed iaz dat⁹ hosti coactus est prodere suam simulationē dicens. Quia occulte comedebam: iō iaz draconi datus sum. qui cauda sua pedes meos ligans. caput suum in os meū mittens spiritum meū ebibit. Et hijs dictis desperatus expirauit ⁊ spiritū reddidit. ⁊ male mortuus est.

In discipulo de tempore.

ypocrita est sicut symea. vt patet in illo exemplo de sutore et symea. que sibijp̄i collum abscidit cum cultello sutoris. sermone. c. U.

Item inclusa quedā ex quadā ypocrisi dixit se esse pessimā. sed ab alijs hominib⁹ noluit h̄ audire. ibidē sermone. c. T.

Promptuariū exemplorum discipuli explicit.

Incipit tabula promptuarij exemplorũ discipuli ꝑm ordinẽ alphabeti.

Abstinentia.

f Frater quidã abstinuit a cibo vsq; ad terciam: vsq; ad sextaz: vsq; ad nonam. A.i.
Frater quidã pendebat amphoram madidam ante oculos suos. A.ij.
Machari⁹ misit vuã frĩ ĩfirmo. ⁊ ille misit alijs. ⁊ sic vltĩo reportata ẽ ad ꝑmũ. A.iij
Frater quidã vidit in via poma pulcra: ⁊ tamen noluit gustare. A.iiij.
Duo fratres in mensa quorũ vnus parũ alter multũ comedit. A.v.
Abstinentia sancti Germani. A.vi.
Abstinentia sancti Osualdi. A.vij.
Miles quidã intrauit religionez ⁊ ꝓpter abstinentiam nimiã infatuat⁹ est. A.viij.
Adolescens punitus est in purgatorio ꝓpter indiscretionẽ abstinentie. A.ix.

Accidia.

Monachus quidaz dormitauit ĩ choro cui christus ostendit dorsum. A.x.
Monachus antiquus somnolentus vidit virum longum qui ꝑcussit eum cũ nodo stramineo in faciem. A.xi.
Monachus piger qui potatus fuit cum cocleari pice ardenti pleno. A.xij
Monachus quidam habuit sudores hora surgendi ad matutinas. A.xiij.
Accidiosus quidam quadraginta annis ad purgatorium deputatus est. A.xiiij.
Miles sciuit tres litteras. scz peccata ꝓpria. penas inferni ⁊ passionẽ christi. que tria valent contra accidiam. A.xv.

Adulterium.

Iuuenis q̃dã cõmisit adulteriũ. ⁊ ꝺ pena eius. A.xvi.

Amicicia.

Legitur de duobus amicis quorum vn⁹ pro alio mori voluit. In remissionibus.

Aqua benedicta

Dyabolus non potuit intrare ĩ os ebriosi propter guttaz aque benedicte. A.xvij.
Miles quidam spargebat se cuz aqua benedicta cui dixit dyabol⁹. vide ne me tangas. A.xviij.
Peccator quidã obstinat⁹ bibit aquaz benedictã: ⁊ contrit⁹ ⁊ ꝯfessus est. A.xix.

Baptismus.

b Hereticus quidã nõ seruauit debitam formã verborũ in baptismo. B.i.
Baptisat⁹ signauit mãmillã mulieris: et statim sanata est. B.ij.

Blasphemia.

Lusor quidam blasphemauit ventrẽ marie virginis. B.iij.
Quidam fregit brachium ymaginis marie. ⁊ a dyabolo suffocatus est. B.iiij.
Iudeus inhonorauit ymaginẽ beate marie virginis. B.v.
Pueri blasphemantes sunt submersi: sed vnus euasit. B.vi.
Miles monoculus ꝑcussit iudeum blasphemantẽ beatã virginem mariã. B.vij
Comes blasphemus qualiter punit⁹ est. ⁊ qualiter obijt. B.viij.
Filius quidam noluit sagittare in cadauer patris sui. B.ix.

Cantare

d Dyabolus in specie clerici cantauit dulciter. C.i.
Frater in extremis in cuius cerebro dulces cantus resonabant. C.ij.
Clerici quidam cantauerunt saccum plenum. C.iij.

Charitas.

Cor cuiusdam virginis pre nimio amore est scissum. C.iiij.
Paulinus eps se dedit ꝓ filio vidue. C.v
Sanctulus seipm dedit ad occidendum propter charitatem proximi. C.vi.

Chorea.

Xps a chorizãtib⁹ maxime vitupat. C.vij
In chorea cõmittuntur quasi omnia peccata mortalia. C.viij.
Chorizãtes g̃uit puniunt ĩ futuro. C.ix.
Puella quedã fuit exusta in toto corpe ꝓpter choream. C.x. C.xi.
Puelle inhibuit btã maria gaudia mũdi
Mulier chorizans a ludentibus cum pila necata est. C.xij.
Fulmen extinxit tybicinem. C.xiij

Confessio.

Cõfessio maxime nocet demõib⁹. C.xiiij
Demones impediunt confessionem ⁊ restitutionem. C.xv.
Demões ãpli⁹ ñ sciũt pcta ꝯfessa. C.xvi
Sacerdos confitebatur famulo in stabulo. C.xvij.
Quidam occultauit magnum peccatum in confessione. C.xviij
Dyabolus vidit homines claros recede/

re a confessione. L.xix.
Confessio liberat hoiem quãdoq; a mor/
te tempali. L.xx. /L.xxi.
Confessio liberat hoiem a ꝑfusiõe tpali.
Mulier quedã semp obticuit pctm̃ in cõ
fessione: ⁊ maria subuenit sibi. L.xxij.
Dyabolus inhibuit peccatori ne ampli⁹
hoc peccatũ confiteretur. L.xxiij.
Mulier nobilis que nõ plene confessa est
L.xxiij. L.xxv.
Castigatio corpis nõ ꝓdest sine cõfessiõe.
Dyabolus interrupit ꝟba confitentis in
extremis suis. L.xxvi.
Obstinatus quidã noluit confiteri et di/
xit infernum nõ esse. L.xxvij.
Religiosus quidã dedit oĩa sua opa bo
na ꝓ peccatꝭ homis obstinati. L.xxviij.
Qui scienter querunt idiotas ⁊ simplices
confessores. L.xxix.
Confirmatio.
Cecus non cõfirmatus custodiebat vac/
cas totius ville. L.xxx.
Consilium.
Consiliũ dyaboli est fugiendũ. L.xxxi.
Dans scienter malũ ꝓsiliũ redũdat ĩ ipm
L.xxxij. Consuetudo.
Lubricus quidã abstinuit ꝑ mensez ⁊ ite
rum ꝑ mensem. ⁊ sic de alijs. L.xxxiij.
Contritio.
Scholaris quidam scripsit peccata sua
in cedula. L.xxxiiij.
Contritio iudeos elingues fecit. L.xxxv
Dulcis correctio fraterna proficit malis.
L.xxxvi.
Adolescens post obitũ suum regratiaba/
tur correctori suo. L.xxxvij.
Juuenis charitatiue correctus valde p/
fecit in religione. L.xxxviij.
Crux sancta.
Signũ crucis vincit demones. L.xxxix
Puella quedam cuꝫ lactuca comedit dy/
abolum. L.xl.
Cruce sigtis maria offert filiũ suũ. L.xli.
Mulier q̃dã voluit retrahere iuuenẽ cru
ce signatũ: ⁊ man⁹ ei⁹ ꝓtracta est. L.xlij.
Almasia volens retrahere iuuenẽ ab assũ/
ptione crucis excecata est. L.xliij.

Dãnantur multi

Q; multi dãnant patz ꝑ exemplũ. D.i.
Homines descenderunt ad infernum q̃si
nix de celo. D.ij.
Quidam habuit plura beneficia ⁊ dam/
natus est. D.iij.
Quinq; milia hoĩm obierũt ⁊ q̃ttuor ex il
lis solũmodo saluati sunt. D.iij.
Decime.
Decime sunt plene persoluende. D.v.
Desperatio.
Conuersus quidam desperauit ⁊ seipm
submersit. D.vi.
Mulier desperata comedit araneam ⁊ be
ata virgo subuenit ei. D.vij.
Passio christi aufert desperatõnẽ. D.viij
Detractio.
Fratres detraxerunt morienti. D.ix.
Miles quidam detraxit alij militi defun
cto qui apparuit sibi. D.x.
Detractor laniauit in extremis propriaz
linguam cum dentibus proprijs. D.xi.
Discretio.
Duo fratres noluerunt cibum sumere ni
si quem deus eis mitteret. D.xij.

Ebrietas

Faber ebriosus vidit in agone sibi
infernum apertum. E.i.
Peregrinus quidam vestem ꝓ vino ex
posuit. E.ij.
Ebriosus quidam occidit patrem ⁊ ma/
trem in ebrietate. E.iij.
Ebriosus occidit regẽ filios suos. E.iiij
Ebrioso videbantur duo ꝑ vno. E.v.
Ebriosum fecerũt in ebrietate monachũ.
E.vi. Elemosina.
Elemosina dãda est in ꝑsenti vita. E.vij.
Quidam habuit mensam plenam ante se
⁊ vacuam retro se. E.viij.
Quidam vendidit triginta libras q̃s ꝓ
pter deum dedit ⁊ misere obijt. E.ix.
Quidam cum triginta libris fabricauit si
bi palacium in celo. E.x.
Hortulanus quidam collegit lagenã cuꝫ
denarijs. E.xi.
De duob; fribꝫ date ⁊ dabit vobis. E.xij.
Defunctus quidam dixit centuplum re/
accepi. E.xiij.
Ancilla inuenit econuerso ciſtam repletã
farina. E.xiiij.
Nobilis quidam vestes vsq; ad camisiaz
dedit ꝓpter deum pauperi. E.xv.
Ecclesia.
Dyabolus scribit verba inutilia in eccle/
sia prolata. E.xvi.

Quidam furati sunt in ecclesia. ⁊ postmodum suspensi. E.xvij.
Julian⁹ apostata a sancto mercurio iter emptus est. E.xviij.
Miles quidam orauit ꝑtranseundo per cemiterium pro animabus. E.xix.
Eucharistia.
Episcopus vidit vnum digne aliuz indigne sumere sacramentum. E.xx.
Quidam accessit ad sacramentuz contra prohibitionem sacerdotis. E.xxi.
Sacerdos malus cum difficultate sumpsit corpus christi. E.xxij.
Plaga sacerdotum indigne celebrantiuz E.xxiij. /E.xxiiij.
Sacerdos q̃dã dubitauit de sacramẽto.
Mulier q̃daz dubitauit de sacr̃o. E.xxv.
Puer nouem annorum cõmunicatus est in extremis. E.xxvi.
Xp̃s ꝑsonaliter cõicauit mlierẽ. E.xxvij.
Mulier quedã a corporali cibo abstinuit de vna dominica ad aliam. E.xxviij.
Dyabolus fugatus est ab obsesso ꝑ sacramentum corporis christi. E.xxix.
Asini cesserũt sacr̃o eucharistie. E.xxx.
Equus bos ⁊ asinus cognouerunt christum in sacramento. E.xxxi.
Equus iudei ꝯgnouit xp̃m in sacramẽto E.xxxij.
Mulier quedaz posuit corpus christi ante porcos. E.xxxiij.
Puella quedam sparsit corpus christi super olera. E.xxxiiij.
Boues in agro cognouerunt christuz in sacramento. E.xxxv.
Apes fecerũt eucharistie altare. E.xxxvi
Eucharistia ostendit potentiam suam in aqua. E.xxxvij.
Eucharistia ostendit potentiam suam in terra. E.xxxviij.
Eucharistia ostẽdit potentiã suã in igne. E.xxxix.
Excõmunicatio.
Excõmunicatus intrauit ecclesiam quẽ fulgur consumpsit. E.xl.
Sacerdos excõmunicauit viridarium ⁊ nõ protulit amplius fructus. E.xli.
Excusatio. In remissionib⁹
Exemplum.
Peccãtes exẽplis alioꝝ. E.xlij. E.xliij
Exemplũ bonũ ꝓuocat malos ad p̃niam

Festa

Quidã ĩduxit fenũ ĩ die dñico. F.i
Quidã in sabbato hora vesperarum cessauit a labore. F.ij.
Quidam induxit triticũ in die festo ⁊ ignis cõbussit horreum. F.iij.
Rustica quedã coxit panes in die festo. F iiij.
Fides.
Sacerdos catholicus ad probandum fidem ab igne non est lesus. F.v.
Ad ꝯfirmationẽ fidei catholice mons motus est de loco suo. F.vi.
Heresiarcha virtute fidei mutus est fact⁹ F.vij.
Simplex episcopus vicit hereticum valde magnũ. F.viij.
Hereticus astutus ab obsesso stulto combustus est. F.ix.
Episcopus hereticorum simulauit se illuminare cecũ. F.x.
Hereticum demones extraxerunt de igne. F.xi.
Demões extraxerũt ossa heretici de igne F.xij.
Filij ⁊ filie.
Duo filij promiserũt patri suo plura suffragia pro salute aĩe. F.xiij. /F.xiiij
Filij raro subueniunt ꝑentib⁹ defunctis
Puer quidam dixit ad patrem suũ. sic te in senio tractabo sicut tu iam tractas patrem tuum. F.xv.
Due filie que in senio patrem repulerunt a se. F.xvi.
Pater quidã posuit malleum in cistam: ⁊ dedit claues pueris. F.xvij. xviij.
Natura auiũ docet subuenire ꝑntib⁹. F.

Gaudia celi

Diabolus libent̃ sustineret oẽs penas oĩm demonũ vt claritatẽ dei adhuc semel videre posset. G.i.
De claritate visionis dei. G.ij.
Gaudia celi sunt innumerabilia. G.iij.
Gaudia celi sunt ineffabilia de vultu dei
Gaudiũ ꝟginũ in celo. G.v. /G.iiij.
Claritas in facie christi saluatoris ⁊ angelorum. G.vi.
Cor ꝟginis scissum est p̃ amore. G.vij.
Virgo quedam vidit christũ hiesum duodennem. G.viij.
Virgines quõ in celo coronant̃. G.ix.
Premium essentiale in celo pro vno Aue maria. G.x.
Gentilis quidam vidit christum regez in

throno cum sanctis suis. B.xi.
Maria trāstulit aīaz scolarz i celū. B.xij.
Quidam vidit glorificationem pedū suorum. B.xiij.
Femina quedam audiuit dulcissimū cantum auicule. B.xiiij.
Quidam audiuit gaudia celi z etiam tormenta inferni. B.xv.
Gaudia mūdi. B.xvi.
Maria interdixit virgini gaudia mundi
Equitantes z cantantes pompose terra absorbuit. B.xvij.
Gratiarūactio In remissionib
Gratia spiritussancti.
Gratia spiritussancti facit devotas personas immobiles z insensibiles. B.xviij
Mulier quedā cū puero cucurrit ad martirū. B.xix. Bula.
Bulosi comedunt bufones z serpentes in inferno. B.xx.
Magna inflammatio erit de corporibus pinguium in inferno. B.xxi.
Pallor z macies in abstinentia glorificāt monachum. B.xxij.
Religiosus quidam contra ordinem comedit carnes. B.xxiij.
Quidam in carnisprivio nimis tarde comederunt carnes. B.xxiiij.
Religiosus quidam a morsello carnium quasi suffocatus fuit. B.xxv.
Item tria sunt grana que faciunt pulmētum optimi sapōris. B.xxvi.
Senex infirmus quidā patienter comedit oleū ex lini semine p melle. B.xxvij.

Hospitalitas

Hospitalitas paupex ditat hospitē. H.i
Humilitas.
Opera humilitatis placent deo. H.ij.
Beata virgo docuit carthusienses triplicem gradum humilitatis. H.iij.
Lotiarius quidam fuit similis sctō Anthonio. H.iiij.
Senex simulabat se stultum ne honorar/retur ab hominibus. H.v.
Theodosius imperator visitauit monachum z ipe fugit de loco ne honorarer ab hominibus. H.vi. /H.vij.
Macharius sola hūilitate vicit dyabolū
Humilitas precellit alia bona opera z exercitia. H.viij.
Hūilitas pcellit ieiuniū apud deū. H.ix

Jeiunium

Quenis delicat⁹ q̄dā nunq̄ ieiu/
Jhesus /nauit. J.i.
Homen hiesus curat febres. J.ij.
Homen hiesus expellit demones. J.iij.
Homen ihs liberat hoīem a pricul. J.iiij.
Homē ihs facit indulgere inimicis. J.v.
Obstinatus quidam amore hiesu indul/sit suis inimicis. J.vi.
Homē ihs multas ⁊tutes ꝓfert. J.vij
Homen hiesus liberauit clericuz a latrone. J.viij.
Homē ihs vincit temptatiōes. J.ix.
Indulgentie.
Maria exhibuit filiū cruce signatis. J.x
Miles q̄dā petiuit mori i terra sctā. J.xi
Cruce signatis xp̄s remittit pēta. J.xij
Quidā in extremis oīdit se cruce signa tū z dyabolus fugit ab eo. J.xiij.
Filius crucem assumpsit pro ania patris z eam liberauit. J.xiiij.
Indulgere proximis.
Miles quidā alteri militi indulsit occisi onē p̄ris z crux xp̄i amplexabat eū. J.xv
Nobilis quidam indulsit homicidiū fratris sui. z crucifixus inclinauit sibi caput in ecclesia. J.xvi.
Xp̄s noluit īdulgere defuncto nisi p⁹ peteret veniā a frē suo quē offendit. J.xvij
Frater quidā fuit odio inflāmatus cōtra procuratorem cōuentus. J.xviij.
Plaga illi⁹ q̄ noluit indulgere. J.xix.
Nullus debet gaudere de interitu inimici. J.xx.
Ante occasum solis debemus reconcilia ri fratribus. J.xxi.
Inimicis debemus benefacere. J.xxij.
Infirmitas sanat⁹. J.xxiij
Propter pēta infirmatus p penitentiā est
Flagellat de⁹ in corpe z i mēbris suos dilectos. J.xxiiij /tissim⁹. J.xxv
Quidā fuit ipatiētissim⁹ z fact⁹ ē patien/
Petrus apostolus voluit Petronellaz filiam suam infirmari. J.xxvi.
Seruiendū est infirmis cū patientia etiā si ipi sunt impatientissimi. J.xxvij.
Infirmus in extremis regratiabatur mē bris suis z seruitori suo z sic ad celuz euolauit. J.xxviij.
Quidā duodecī annis seruiuit infirmo z nunq̄ dulce ꝓbū fuit sibi locut⁹. J.xxix.

Innocentia.

Innocēs puer tetigit ferrū cādēs. J.xxx.

Innocens scolarꝭ expulit demonē a puella. J.xxxi.

Innocens monachꝰ petiuit a fraterculo suo biesu veniā cuidā apostate. J.xxxij.

Inuidia.

Inuidus quidam petiuit vt sibi vnꝰ oculus erueretur. J.xxxiij.

Inuidia dyaboli. J.xxxiiij.

Ira.

Iram debemus supplantare. J.xxxv.

Patientia vbiq; necessaria est. ⁊ ī cenobio ⁊ etiā in beremo. J.xxxvi.

Puelle media pars est cōbusta ꝓpter iracundiam. J.xxxvij.

Judei. In remissionibꝫ.

Judex iustus.

Quidā nobilis occidit filiū sororis ꝓpter iusticiam ⁊ non peccauit. J.xxxviij.

Dux palentinus qui laqueos secū portauit ꝓpter fures. J.xxxix.

Ualerius vt lex seruaretur fecit sibi erue/re oculū: similiter ⁊ filio. J.xl.

Judex iniquus.

Rex pſax excoriauit iudicē iniquū. J.xli

Baliuus quidā recepit bouem ⁊ vxor eiꝰ vaccam. J.xlj.

Uidua q̄dā liniuit manū iudicis. J.xlij

Prepositi ⁊ iudices non sunt facilit mutandi. J.xliij.

Aduocatꝰ quidā pdidit linguā. J.xlv

Aduocato denegate sūt inducie i agone. J.xlvi. Judicare temerarie.

Judicantes alios duo peccata cōmittūt. J.xlvij.

Frater quidā iudicauit comedentē sexta feria de mane. J.xlviij.

Senex quidā posuit paruū saccum ante se ⁊ magnū retro se. J.xlix.

Baculꝰ senis flouit i signum innocētie. J.l. Judiciū dei In remissiōibꝫ.

Jurare falsum

Juuenis periurauit ⁊ non potuit mastigare corpus chriſti. J.li.

Comestibilia mutata sunt in lapides ꝓpter piurium. J.lj.

Dyaboli deduxerūt oīa comestibilia. J.lij

Quidā piurauit ⁊ imobilꝭ factꝰ est. J.liij.

Infamantes iustum cū iuramentis quomō puniti sunt. J.lv. /obierūt. J.lvi.

Rex francie cū suis piurauit et subitanee

Labor

Dominus remunerabit quēlibet passum. L.i.

Conuersus quidā laborauit in coquina: quē beata virgo ꝓsolata est. L.ij.

Operariꝰ quidā orauit ꝓ diuite ⁊ ꝓ pro precio diurno. L.iij. /L.iiij.

Frater iohes q̄dā voluit viuere sic angeli

Frater q̄dā dixit ad frēs in q̄daz cenobio operamini cibū qui nō perit. L.v.

Laborando⁊ orando saluaꝭ homo. L.vi

Labor p̄sens nihil est respectu future pene. L.vij. Lacrime.

Lacrime delent totū purgatoriū. L.viij.

Laus humana.

Laudē in bonis opibꝫ q̄rere est dānabile. L.ix. Loqui.

Quādo de bonis ⁊ honestis loq̄mur tūc angeli sunt p̄sentes. L.x.

Bona loqui ⁊ bona libenter audire inducit ad pfectionem. L.xi.

Sancti patres loquētes de diuinis obliti sunt cibū sumere. L.xij. xiij

Quattuor ꝑtutes q̄ttuor beremitarū. L.

Quidam portauit p trienniū lapidem in ore. L.xiiij.

Quidā trigita ānis ſuauit silētiū. L.xv.

Paulus simplex tenuit silentium ex iussu antonij. L.xvi. L.xvij.

Senex quidā noluit ō supcelestibꝫ loqui.

Tres phi dilexerūt taciturnitatē. L.xviij.

Sanctimonialꝭ quō punita est ppt loq̄citatē. L.xix. Lusores.

Lusores vulnerant ⁊ crucifigunt biesuꝫ chriſtum. L.xx.

Lusor piecit sagittā versus celuꝫ. L.xxi.

Lusor tradidit seipm demonibꝫ. L.xxij.

Luxuria.

Puer in beremo nutritus ocupiuit anseres. id est mulieres. L.xxiij.

Filius regis qui ocupiuit demones q̄ seducunt homines. L.xxiiij.

Sacerdos in extremis dixit. recede ignis culus adhuc viuit. L.xxv.

Leo papa abscidit sibi manū quaꝫ mulier oſculata fuit. L.xxvi.

Senex q̄dā dixit. mortuū est corpꝰ meuꝫ ⁊ tñ impgnauit puellā. L.xxvij.

Quidaꝫ ꝓpter tēptatiōes carnis piecit se ad pedes bestie vt eū deuoraret. L.xxviij.

Maria liberauit iuuenem a temptatiōe

carnis. L. xxix.
Juueni cuidam apparuit luxuria in spe/cie turpissime mulieris. L. xxx.
Mulier quedam impetiuit pulcrum iu/uenem. L. xxxi.
Clericus quidã in foro dixit ad mulierẽ. prepara te ad cõmixtionẽ. L. xxxij.
Mulier quedã voluit ꝓuocare virũ dei ꝛ subitanee obijt. L. xxxiij.
Punitio corpis valet contra temptatio/nem carnis. L. xxxiiij.
Saltatrix subitanee obijt. L. xxxv.
Ad obitum cuiusdaz luxurioſe mulieris multi canes conuenerunt. L. xxxvi.
Plaga illi⁹ q̃ violauit virginẽ. L. xxxvij.
Omnis luxuria extra matrimonium est peccatũ mortale. L. xxxviij.
Adultera que duos filios necauit quo p⁹ mortẽ damnata fuit. ꝛ grauit a draconib⁹ punita. L. xxxix. /focauit. L. xl.
Sanctimonialis q̃dã puer in vtero suf/
Uir sodomiticus cũ mlto clamore obijt. L. xli.
Mulier sodomitica de sepulcro effossa ẽ. L. xlij. /L. xliij.
Pratum aruit sub pedibus sodomite. Demones aliqui abhorrent peccatuz so/domiticũ. L. xliiij.

Maledicere

Mulier quedã ex impatiẽtia cõmẽ dauit se demonibus. M. i.
Quidã subijpi impcauit plagã dei. M. ij.
Demones rapuerunt aduocatũ iniquuz. M. iij.
Florentius quidam petiuit vindictã su/per emulos. M. iiij.
Quidã tradidit sotularẽ dyabolo. M. v.
Paup q̃dã maledixit patriarche. M. vi.

Matrimonium.

Uir ꝛ eius vxor fuerunt similes duobus heremitis. M. vij.
Uir ꝛ vxor in matrimonio fuerũt similes sancto pafuncio. M. viij.
Symphoniacus similis fuit sancto Pa/funcio. M. ix. M. x.
Mulier q̃dã simul peperit nouez pueros De duab⁹ nuribꝰ que simul p q̃ndecim an nos in pace vixerunt. M. xi.
Mulier nobilis quedã nõ letabat nisi cũ deuotis psonis. M. xij. M. xiij
Rex ꝛ regina dormierũt ĩ camisijs simul.
Uirgo ꝛ martyr quedã in extremis serua uit pudiciciam. M. xiiij.
Uxor prouocauit virum in vigilia sancti Sebastiani ad actum. ꝛ ideo de mane ob sessa est. M. xv.
Maritus quidam peccauit cuz propria vxore sodomitice. M. xvi.
Uetula quedam voluit facere discordiaz inter virum ꝛ vxorẽ. M. xvij.
Juuencula quedam maritum suum fecit mansuetum. M. xviij.

Misericordia dei.

Quidam niger ecclesiam intrauit et clar⁹ exiuit. M. xix.
Filia q̃dã intoxicauit pr̃ez ꝛ mr̃ez. M. xx
Quidam peccauit cũ sorore ꝛ occidit pa/trem ꝛ fratrem. M. xxi.
Quidam tradidit se dyabolo et negauit christum. M. xxij.
Quidam tradidit se dyabolo vt euz ditaret. M. xxiij.
Peccatori cuidam dictum est. ante mor/tem tuã mandaberis. M. xxiiij.
Latro est saluatus ꝛ heremita damnat⁹. M. xxv.
Mulier q̃dã occidit pueruz et tradidit se dyabolo ꝛ negauit xp̃m. M. xxvi.
Uirgo quedaz recidiuauit ꝛ heremita eã reduxit. M. xxvij.
Meretrix quã pafuncius p penitẽtia per triennium inclusit. M. xxviij.

Misericordie opa ad proximos.

Sacerdos ꝛ quidã famulus abominabã tur leprosos. M. xxix.
Martinus monach⁹ qui in pallio porta uit xp̃m in forma leprosi. M. xxx.
Mulier nobilis valde dilexit leprosos. M. xxxi.
Christus in forma crucifixi inuentus est in lecto. M. xxxij.
Christus oñdit Jordano corrigiã quam pauperi dedit. M. xxxiij.
Christus indut⁹ fuerat collobio q̃ mo/nachus pauperi dedit. M. xxxiiij.
Miles quidaz obijt in terra sancta: et sic euolauit ad deũ. M. xxxv.
Diues quidã tempe famis pascebat q̃ttu or milia pauperũ. M. xxxvi.
Mulier quedam pauit fratres ordinis p dicatorum. M. xxxvij.
Duo religiosi impetrauerũt iuueni gr̃az qui eos pauit. M. xxxviij.

Infidelitas mōr ꝛ ec̄ plāguiēor. M.xxxix
Duo frēs vn⁹ religiosus multū: ꝛ alt' fui/
ebat infirmis ꝛ p̄cellebat aliū. M.xl.
In remissiōe vltima. Missa.
Sacerdos q̄dā celebrauit missaz ī hirl'm
ꝛ reduct⁹ est ab anglo ī patriā suā. M.xli
Uirgo quedā vidit corpus sacerdotis cla/
rum in missa. M.xlij.
Sacerdos quidā celebrauit p captiuos ꝛ
vincula soluebant. M.xliij.
Missa sustētauit hoīem p annū ī rupe in
q̄ argentū foderat. M.xliij. /M.xlv
Missa sustētauit hoīem in piculo maris
Quidaz equitabat ad campū quādo pul
sabatur ad missam. M.xlvi.
Mors maloꝝ. /ua me. M.xlvij.
Diues quidā in agone clamauit de⁹ adiu
Flagicios⁹ q̄dam hō in agone petiuit ī
ducias. M.xlviij. /tremis. M.xlix.
Crimios⁹ q̄dā hō noluit p̄fiteri nisi ī ex
Heremita vidit diuitem mori in palacio
ꝛ pauperem in cemiterio. M.l.
Memoriam mortis ꝛ inferni quotidie de/
bemus habere. M.li.
Nobilis quidā vidit cadauer patris sui:
ꝛ sic deseruit mundū. M.lij. liij.
Cōsuetudo est mori senes ꝛ iuuenes. M
Quidā audiuit legere. vixit adā nongētis
triginta annis ꝛ mortu⁹ est. M.liiij.
Quidā vidit sepeliri defunctū ꝛ cōpūct⁹
est. M.lv.
Mors bonoꝝ.
Angeli deduxerunt animā deuoti viri si/
ne dolore. M.lvi.
Frater quidā digito indicauit x̄pum esse
p̄sentē in agone. M.lvij.
Quidā dixit. moriar fideliter: amicabilit:
fiducialiter ꝛ letanter. M.lviij.
Mori debemus in timore dei. M.lix.
Uirgo simplex vidit christū ꝛ sctōs in ex
tremis. M.lx.
Frater q̄dā euolauit sicut sagitta in celū.
M.lxi.
Martyr christi p̄opter thuribuluz occi/
sus est. M.lxij.
Sanctus pater vidit in agone pphetas:
apostolos ꝛ christū. M.lxiij.
Mulier quedam vidit christuz in agone
M.lxiiij.
Mors hominis est amarissima. M.lxv.
In extremis videt homo omnia opa sua
bona ꝛ mala. M.lxvi.
Mulier.
Regina quedā equitauit Aristotelē. M.
lxvij.
Mundus.
Mūdus apparuit pulcerrima specie añ.
retro vero fetidissima erat. M.lxviij.
Miles infirm⁹ quidā petiuit a rege sani/
tatem corporis. M.lxix.
Murmuratio.
Frater quidā fuit plagatus p̄opter mur
mur qō habuit contra deū. M.lxx.

Natiuitas christi

Gaudere debē⁹ de natiuitate chri/
sti. N.i.
Gaudere debemus de natiuitate
dñi nostri ihesu christi. N.ij.
Infans christus liberauit hominē a tem/
ptatione. N.iij.
Mulieri apparuit christus in specie pul
cerrimi infantis. N.iiij.

Obedientia

Obedientia p̄cellit ceteras vtu/
tes in celo. O.i.
Obediens suscitauit mortuum.
O.ij.
Obedientia p̄cellit peregrinationē ꝛ vitā
solitariam. O.iij.
Obedientia marci scriptoris. O.iiij.
Monachus p̄pter obedientiā p̄oiecit p
p̄rium filiū in furnum. O.v.
Abbas reuocauit fratrē defunctū. O.vi.
Serpens fuit obediens fratri hortula/
no. O.vij.
Aqua fuit episcopo obediens. O.viij.
Ignis fuit fratri oranti obediens. O.ix.
Pluuia non tetigit duos fratres in itine/
re. O.x.
Leena fuit discipulo obediens. O.xi.
Mulier quedā intrauit furnū cōtra p̄hi/
bitionem mariti. O.xij.
Uxor militis intrauit paludem cōtra p/
hibitionem viri sui. O.xiij.
Quidam comedit alleum contra p̄hibi/
tionem. O.xiiij. Obsessus.
Frater quidam comedit carnes: ꝛ dyabo
lus intrauit in eum. O.xv.
Cōuersus q̄dā bibit vinū sine licētia ꝛ ob
sessus est. O.xvi. Opera.
Operandi exemplū habem⁹ in sole. in ter
ra. in formica: ꝛ in gallo. O.xvij.

Tabula

Occupatum in bonis dyabolus nō temptat. O. xviij.
Quidā petiuit orare pro se. O. xix.
Labor presens nihil est respectu pene inferni. O. xx.
Opera bona propter vanam gloriam nō sunt facienda. O. xxi.
Oratio.
Quidā non potuit orare vnum pater noster sine euagatione. O. xxij.
Quidam nolunt seipos iuuare. O. xxiij
Meretrix quedam orauit pro deuoto viro. O. xxiiij.
Demones presentant diuersas imagines orantibus. O. xxv.
De oratione duorū fratrum. O. xxvi.
Dyabolus extraxit quendaz monachum de choro. O. xxvij.
Monachus quidaz semper in choro dormitabat. O. xxviij.
Oro vincit tēptatiōes demonū. O. xxix.
Religiosi ipetrauerūt desperato hoi ptritionē. O. xxx.
tōne. O. xxxi.
Cōmunis oratio liberat hoiem a tēpta/

Patientia

Tribulatio cum patientia saluat hominē. P. i.
Humilis semp est patiens. P. ij.
Monachus quidā prebuit philosophis aliam maxillam. P. iij.
De patientia socratis philosophi. P. iiij
De patientia libertini monachi. P. v.
Macharius fuit infamatus q̄ impgnasset puellam. P. vi.
De patientia marine virginis. P. vij.
Machario impositū est furtum. P. viij.
Quidam destruxit caules duobus fratribus. P. ix.
Quidam plus ponderauit peccatuz prorimi q̄z damnū proprīū. P. x.
Quidā dedit flagellū raptoribz. P. xi.
Fures obliti sūt sacculū. P. xij.
P. xiij
Miles quidā vidit signa Job i corpe suo
Mulier q̄dā habuit ancillā bonā z postmodū petiuit aliā ab epo q̄ fuit litigiosa. z ista sibi plus placuit ppter meritū patiētie. P. xiiij.

In remissionibz.

Virgo casta multa bona opa fecit. zangelus dixit ei. ppt impatientiā tuā dānabe/
ris. que postmodū patiens facta est. P. xv

Impatientia.

Domina iracunda quedā habuit ancillā pbam: cui chr̄istus p̄dicauit. P. xvi
Litigiosus misere obīt. P. xvij.
Rustici litigiosi. P. xviij.

Parentes.

Pater z filiꝰ malidixerūt sibi mutuo i inferno. P. xix.
Deus preponendus est omnibz p̄sanguineis. P. xx.
Mater quedā pomposе ornauit filiā suā P. xxi.

Passio xp̄i.

Quidaz orauit. Iesu nazarene rex iudeorum miserere mei. P. xxij.
Quidam honorauit quinqz vulnera chr̄isti. P. xxiij.
Honorauit quidam valde passionez xp̄i. P. xxiiij.
Frater q̄dā in parasceue sensit omēs puncturas passionis chr̄isti. P. xxv.
Passio xp̄i incitat ad v̄tutes. P. xxvi.
Lacrime passiōis xp̄i sūt xp̄o dulcissime. P. xxvij.
Virgo quedaz vidit ih̄m cruentatū manib. P. xxviij.
Xp̄us intinxit panē vulneri. P. xxix
Martir habuit signū crucis i corō. P. xxx
Conuersus habuit passionē xp̄i p lectione mense. P. xxxi.
De tribus litteris. scilicet nigra. rubea. et candida. P. xxxij.
Abbatissa quedaz in extremis fecit sibi legi passionem chr̄isti. P. xxxiij.
Clerico criminoso chr̄istus obiecit passionem suam. P. xxxiiij.
Juueni oñdit xp̄s manꝰ z latꝰ. P. xxxv
Apostatam chr̄istꝰ p ostensionē vulneruz reuocauit. P. xxxvi.
Passio chr̄isti liberat hominē a temptatione carnis. P. xxxvij.
Clericus lubricus post ostensionē vulnerum religionē intrauit. P. xxxviij.
Passio chr̄isti liberauit puellaz a temptatione carnis. P. xxxix.
Sanctimonialis inuenit chr̄istū crucifixum in ianuis. P. xl.
Quidam mutilauerunt crucifixū et imagines sanctorū. P. xli.
Balistarius quidam vulnerauit imaginem chr̄isti. P. xlij.
Quidam propter camisiā vulnerauit crucifixum. P. xliij.

Judei vulnerauerunt ymaginem ihu xpi P.xliij.
Judeus quidam ymaginez christi in gut ture percussit. P.xlv.
Judei i parasceue cereā ymaginē xpi vul nerauerūt. P.xlvi.

Pauptas.

Arsenius gaudebat q elemosinā recipie/ bat. P.xlvij. P.xlviij.
Dyogenes habuit dolium pro domo sua In morte diuites abijciunt z paupes ex/ altant. P.xlix. Pax
Virgo pacifica statim post obitum celuz intrauit. P.l.
Duo fratres erāt in heremo qs dyabolus nitebat ad discordiam puocare. P.li.
Dyabolus fregit baculū peregrino i dor/ so vt sic discordarent. P.lij.

Peccare.

In peccatis pseuerantes continue sūt an te portam inferni. P.liij.
Dyabolus temptauit episcopum per spe ciem mulieris. P.liiij.
Inter homies exntes nō clare videt pcta sua. P.lv. Pena inferni.
Damnati habent ignem infra et supra se quantū distat celum a terra. P.lvi.
Ebriosus quidam vidit in extremis sibi apertum infernum. P.lvij.
Quidā vidit penas damnatoz. P.lviij.
Mulier quedam vidit penas mariti sui z aliorum damnatorum. P.lix.
Camerarius quidā vidit dominū suū du ci ad diuersas penas. P.lx.
Diues quidā fuit positus in ignea cathe/ dra: z datus est ei potus infernalis. P.lxi
Nero balneat⁹ est apud inferos. P.lxij.
Nobilis quidam vitulum vidue abstulit z vinū sub banno propinauit. P.lxiij.
Filij militis nolebant pelles z partē agri restituere. P.lxiiij.
Vir quidam vidit multiplices penas in ferni. z hic egit duram penitentiā. P.lxv.
Visio dyaboli est horribilissima. P.lxvi.
Religiosus quidā potius voluit intrare ignē qz dyabolum videre. P.lxvij.
Miles quidā in equo igneo punitus est cum falcone. P.lxviij.
Nobilis qdā pcogitauit penas inferni: et rigorē ordinis patienter sustinuit. P.lxix
Juuenis quidam cogitauit. si illa pulcra membra erunt pabulum inferni. P.lxx
Quidam cogitauit si post centū miliā an norum damnati liberarent. P.lxxi.
Si in lecto molli quis cōtinue iacere de/ beret tedium haberet. P.lxxij.
Monialis quedā occultauit peccatuz in confessione z damnata est. P.lxxiij.

Pena purgatorij.

De acerbitate ignis purgatorij. P.lxxiiij
Sacerdos quidam dixit. si lacus esset to tus igneus. P.lxxv.
Quidaz vidit purgatorium z hic afflixit se. P.lxxvi.
Candelabrum cupreum liquefactum est. P.lxxvij.
Restitutus vite sibi fecit vestes congela/ ri. P.lxxviij.
Quidam petiuit angelos in agone vt tar darent vt hic puniretur. P.lxxix.
Languidus quidam elegit tribus diebz puniri in purgatorio. P.lxxx.
Quidam cuz dentrice fecit sibi mēbra fri/ cari pro purgatorio. P.lxxxi.
Virgo quedaz pro comite assumpsit sibi dimidiam partem purgatorij. P.lxxxij.
Quidam elegit sibi duo milia annorum in purgatorio. P.lxxxiij.
Anima quedam fuit deputata ad purga/ torium vsqz ad nouissimum diem: qz pe/ nitentiam segniter fecit. P.lxxxiiij.
Peccator contritus fuit deputatus vsqz in finem mundi ad purgatoriū. P.lxxxv
Propter accidiā fuit deputat⁹ quidā ad purgatoriū quadraginta ānis. P.lxxxvi
Albertus magnus elegit sibi decem dies in purgatorio. P.lxxxvij.
Frater quidam fuit decez diebus in pur/ gatorio. quia fratres non statim persolue runt sibi suffragia. P.lxxxviij.
Pena monialis que fregit silentiuz i cho ro. P.lxxxix.
Monachus quidam intrauit purgato/ rium. z quando vidit ridere fratres incre/ pauit eos. P.xc.
Quidam habuit purgatoriū in loco bal/ nei sui. P.xci.
Anie cuidā imposituz fuit in purgatorio fore vsqz corpus ipi⁹ sepeliret. P.xcij.
Pascasius fuit inuentus in purgatorio. z tñ chorusca uit miraculis. P.xciij.

De suffragijs animarum.

Una die quindecim milia animarū sunt a purgatorio liberate. P.xciiij.

Tabula

Anime petiuerunt suffragia a quadaz virgine. P.xcv.
Anima quedã per septem dies caruit visione diuina. P.xcvi.
Mulier quedã fleuit inconsolabiliter super filium defunctum. P.xcvij.
Mater quedã in quincꝫ annis liberauit filium suum a purgatorio. P.xcviij.
Filij debẽt subuenire aiabꝫ pentũ. P.xcix
Uxor quedam liberauit animam mariti sui de purgatorio. P.c.
Quidam assumpsit penitentiam pro socio suo. P.ci.
Filius quidaz septennem penitentiaz egit pro matre. P.cij.
Quidam assumpsit partem penitentie alterius quomodo punitus est. P.ciij.
Sumptio eucharistie delet purgatoriuz P.ciiij.
Quidam per tres missas fuit liberatus a purgatorio. P.cv.
Sacerdos quidaz quotidie celebrauit p defunctis. P.cvi.
Dux quidam fecit fieri multa suffragia p animabus. P.cvij.
Hugo quomõ disciplinatus est post mortem. P.cviij.
Johannes euangelista liberauit animaz a purgatorio. P.cix.
Petrus apostolus liberauit aiam a purgatorio. P.cx.
Undecim milia virgines liberauerũt animã a purgatorio. P.cxi.

Penitentia.

Penitentia sancti Petri apli. P.cxij.
Quidã petijt breuẽ penitentiã. P.cxiij.
Quidaz nisi vnum pater noster voluit recipere p penitentia. P.cxiiij.
Deus semp paratus est recipe peccatores ad penitentiam. P.cxv.
Demones retrahunt z impediunt penitentes. P.cxvi.
Quidam assumpsit penitentiaz solum timore mortis. P.cxvij.
Eucharistia dat gratiã abstinendi a peccatis. P.cxviij.
Quidã noluit peĩtere dũ potuit. P.cxix.

Perseuerantia.

Xpus retinuit fratrẽ in ordine. P.cxx.

Precepta dei.

Obliuio preceptorum dei. P.cxxi.
Predestinatio nullũ capitulũ habz sed remissiones. Prelati.
Quidã fuit electꝰ ĩ eccl̃m z rẽnuit. P.cxxij
Episcopus malus quomodo iudicat̃ et punitus est. P.cxxiij.
De Udone epo horribile. P.cxxiiij.
Sanctus Martinus accusauit episcopum suum. P.cxxv.
Canonicus quidam fuit accusatus a patrono sue ecclesie. P.cxxvi.
Quidam iniuste episcopatum adeptꝰ fuit z subitanee obijt. P.cxxvij.
Beneficiati vix saluantur. P.cxxviij.
Clericus blasphemus qualiter sit punitus. P.cxxix.
Miles quidaz dixit oues nostre sunt. oportet eas tondere. P.cxxx.

Prosperitas.

Mercator quidam iactauit anulũ in mare. z in pisce reinuenit. P.cxxxi.
Uir z uxor q̃ in trigintaduobꝫ annis nũq̃ habuerunt aliqd̃ infortuniũ. P.cxxxij

Pulcritudo.

Mulier pulcra quedam petiuit a christo deformitatem. P.cxxxiij.

Res iniuste acquisite

Mulier quedã fuit enutrita cũ iniustis rebꝰ z sic damnata est. R.i.
Quidam sex nummos non psoluit quomodo punitus est. R.ij.
Usurarius quidã in extremis confessus est z usuras restituit. R.iij.
Usurarius quidam cõmisit oĩes res suas abbati. R.iiij.
Dyabolꝰ possidet pecuniã usurariã. R.v
Abbas remisit pecuniam usurariam monasterio suo legatam. R.vi.
Miles quidam abstulit pellem z etiam p tem agri. R.vij.
Demones impediunt contritionẽ: confessionem z restitutionem rerum. R.viij
Dives quidam abscondit thesaurum suum in muro. R.ix.
Elemosina de iniustis rebꝰ deo ñ placz. R.x
Dives quidam multas peregrinationes fecit cum iniustis rebus. R.xi.

Religiosus.

Religiosi crucifigũt se cũ christo. R.xij.
Religiosi debẽt esse ptenti in cibo conuentus. R.xiij.

Requies.

Senex q̃dã. lxx. annis i heremo ñ habuit requiem. R.xiiij.

Ridere.

410

Quidam nimis frequenter risit quomodo punitus est. R.xv.

Sepultura

Episcopus qui propter pecuniam sepeliuit hominē prauuz quomodo punitus est. S.i.
Quidā de nocte tract⁹ est de eccl'ia. S.ij.
Usurarius in monasterio sepultus inde tauit monachos. S.iij.

Seruire deo.

Seru⁹ christi tria debet habere. S.iiij.

Societas.

Clericus ppter malā societatē est suspensus. S.v.

Somnia.

Somnia seducunt homines. S.vi.

Sortilegia.

Quare plures mulieres damnātur q̄ viri S.vij.
Nobilem dixit dyabolus moriturum in terra sancta. S.viij.
Quidam demonib⁹ preparauerunt mensam vt sic ditarentur. S.ix. /S.x.
Mulier q̄dam in extremis dixit kuckuc
Quidam putauit se adhuc viginti duob⁹ annis viuere. S.xi.

Spernentes proximos.

Remissiones habet ad discipulū de tempore.

Supbia vestium.

Mulier quedam propter superbiam vestium perdidit sensus. S.xij.
Mulier quedam circundata est demonibus ad modum glirium. S.xiij.
Mulier ornata ē rethe dyaboli. S.xiiij.
Multi demones visi sunt circa pessimuz hominem. S.xv.
Comitem quendaz dyabolus in equo eduxit. S.xvi.
Miles ne perderet famā audacie sue noluit in agone mortis confiteri. S.xvij
Quidam dixit. quis est qui mihi resistere possit. S.xviij.

Superbia spiritualis.

Elatio mēt⁹ omia opa bona pdit. S.xix
Dyabolus ostendit se fratri in forma beate virginis marie. S.xx.
Virgo quedam propter complacentiam suū pius damnata est. S.xxi.

Tempestas

Sacramentū eucharistie fugat tēpestates demonum. T.i.
Tempestas maris exorta est propter peccata mali hominis. T.ij.
Miles prouincie Tolensis qui maledixit nubibus r tonitruis. T.iij.
De magnitudine grandinum. T.iiij.

Temporalia.

Quidam congregauit multam pecuniaz r statim de nocte obijt. T.v.
Quidam in extremis a diuitijs suis petiuit auxilium. T.vi.
Homo nud⁹ egredie' de h̄ mūdo. T.vij.
Paup mechanic⁹ q̄ semp fuit let⁹. T.viij
Heremita quidaz plus dilexit cattam q̄ sanctus Gregorius suas diuitias. T.ix.
Deus nō pmittit suos fame mori. T.x.
Angel⁹ fuiuit heremite infirmāti. T.xi.
Quidam posuit sportaz cum denarijs ante ingressum ecclesie. T.xij.

Tempus.

Remittit ad discipulum de tempore.

Temptatio.

Dyabolus non potest nocere nisi inquantum deus ei permittit. T.xiij.
Quidam vidit dyabolum cum mult⁹ vasculis. T.xiiij.
Quidam vidit multos demones in claustro r nisi vnum in foro. T.xv.
Juuenes debent secreta cordium indicare senibus. T.xvi.
Dyabolus apparuit mulieri in specie mariti defuncti. T.xvij.
Senex quidam despexit iuuenem ppter temptationes. T.xviij.
Abbatissa vicit tēptatōes carnis. T.xix.
Virgo quedam primo habuit temptationem carnis. postmodum fidei. T.xx.
Frater quidam quadraginta diebus sustinuit temptationem luxurie. T.xxi.
Conuersus quidam voluit fieri episcop⁹ ex inductione dyaboli. T.xxij.
Dyaboli temptādo boues retardāt diē iudicij. T.xxiij.

Trinitas.

Augustinus vidit puerum cum cocleari circa mare. T.xxiiij.
Aqua nix glacies vnum sunt. T.xxv.
Quidam noluit abnegare sanctam trinitatem propter diuitias. T.xxvi.

Venatio

Duo filij imperatoris in venatione se mutuo interemerunt. U.i.

Uerbum dei.

Tabula

Religiosus quidam cum paucis verbis conuertit grossum hominē. U.ij.
Pastor gregis audiuit vnum sermonem ꝛ sic saluatus est. U.iij.
Peccator quidā magnus audiuit vnum sermonē. ꝛ sic saluatus est. U.iiij.
Utile est audire verbum dei. etiam si nō retineatur. U.v. U.vi.
Frēs audiendo verbū dei dormitauerūt.
Quidam nolunt audire veritatem ꝛ fugiunt eam. U.vij. U.viij.
Rusticus quidam noluit audire ꝟbū dei
Predicator ꝟbi dei habebit magnū ꝑmium in celo. U.ix. /seqre me. U.x.
Predicatori dixit xp̄s post mortem. veni
Demones obserant aures ne audiat ꝟbū dei. U.xi. Uetula.
Uetula quedā decepit fraudulent iuuenculam. U.xij. Uidua.
Remittit ad discipulum de tempore.

Uirginitas.

Uirgo q̄dā q̄ ꝑ fatua reputabat. U.xiij.
Uirgo quedam sibi abscidit nasuz ne nuptui traderetur. U.xiiij.
Uirgo q̄dā potiꝰ voluit submergi q̄ castitatē pdere. U.xv /spēdio. U.xvi
Uirginē innocentē angelꝰ liberauit a su/
Uirginē q̄ndaz leo liberauit a corruptione. U.xvij. /ruptione. U.xviij
Miles liberauit virginē ī pstibulo a cor/
Ē Angelus ostendit viam duabus virginibus que errauerunt. U.xix.
Uirgo quedam percussit cadauer ad caput in quo erat dyabolus. U.xx.
Xp̄s vestiuit agnetē suā sponsam. U.xxi.
Christus virginem per triduū in patibulo sustentauit. U.xxij.
Christus pascit virgines. U.xxiij.
Christus liberauit sponsam suaz a diuersis martyrijs. U.xxiiij.
Quidā voluit violare virginem ꝛ exceca/tus est. U.xxv. Uirtutes.
De virtutibus quinq̄ fratrum. U.xxvi.
De exercitijs quinq̄ fratrū. U.xxvij.
De virtutibꝫ triū heremitarū. U.xxviij.

Unctio extrema.

Sacramentum extreme vnctionis prolongat vitam. U.xxix.
Punitio vxoris que impediuit vnctionem sui mariti. U.xxx.
Sacra vnctio disponit animā ad celum. U.xxxi. Uoluntas.
Malam volūtatē habens vulnerat chri/stum. U.xxxij.
In bonis quādoq̄ deus recipit voluntatem pro facto. U.xxxiij.
Apostata contritus post mortē inuentus est in habitu ordinis sui. U.xxxiiij.

Uoluptas.

Ducissa delicata quomō postmodum cō putruit. U xxxv. Uotū.
Uirgo quedam votiua voluit contrahere matrimonium. U.xxxvi.
Uotiuus quidā obijt sine sacramentis: ꝛ dānatus est. U.xxxvij /U.xxxviij
Uotiuus quidā per triduū pdidit visuz.
Perciculosum est differre votū. U.xxxix
Uotiuum quendā demones proiecerūt ī sartaginem. U.xl.
Quidā vouit sancto michaeli vitulum ꝛ vaccam. U.xli. Usura. /xlij
Pro vsurarijs defunctꝫ nō ē orādum. U.
Quidam recepit cappā ab vsurario quomodo punitus est. U.xliij.
Quidā ꝓstruxit eccl̄iaz de vsurꝫ. U.xliiij
Usurarius quidam in agone dixit denarios comedo. U.xlv. /U.xlvi
Usurariꝰ quidā miserabilit est defunctꝰ.
Usuraria quedam bursam cum pecunia fecit secum sepeliri. U.xlvij.

Christianus

Quidam posuit iudeo christum pro fide iussore. X.i.

ymago

Quier nobilis quedam nominauit ymaginem beate marie virginis rumbulā. y.i.
Judeus quidam proiecit ymaginē beate Marie virginis in cloacam. y.ij.
Puerulꝰ q̄dā porrexit xp̄o panē. y.iij.
Quidam fregit ymagini christi brachiuz y.iiij. ypocrita.
Quidā ī extremis datꝰ est draconi. y.v.

Tabula promptuarij exemplorꝫ discipuli ꝑm ordinem alphabeti explicit.

Prologus in promptuariũ discipl'i de miraculis beate Marie ꝟginis incipit.

Ad laudẽ dei omnipotentis cũ sepe recitant miracula q̃ ꝑ sanctos agit diuina potẽtia. mlto magis sancte dei genitricꝭ marie debent referri p̃conia. q̃ omni melle sunt dulciora. Ergo ad roborãdas in eiꝰ amorẽ fideliũ mẽtes intendo ex diuersis libris colligere opusculũ qd̃ noĩari debeat promptuariũ discipuli de miracul' beate marie ꝟginis. qũo beata ꝟgo viris: mulieribꝫ: pueris in vita in morte ⁊ post mortem: in om̃ibꝫ necessitatibꝫ ⁊ angustijs subueniat. Unde Bern. Sileat misericordiam tuã beata ꝟgo qui te inuocatã deuote in necessitatibꝫ suis sibi meminerit defuisse. Unde Ans. Ab initio reuocatiõis humane om̃ibꝫ sub tuũ presidiũ ꝯfugientibꝫ hucusq̃ succurristi. ⁊ idcirco p̃ oĩ creatura omni laude dignissima dici et esse meruisti.

Imperatrici subuenit Maria in maximis angustijs. Exemplũ .i.

Fuit quidaꝫ romanus imꝑator q̃ habuit vxorem genere ⁊ moribꝫ nobilissimã. ⁊ simul caste vixerũt. Uenit autẽ in mentẽ imꝑatoris vt ꝑgeret visitare sepulcrũ xp̃i ⁊ etiã alia loca sanctorũ. Recepto itaq̃ assensu ab imꝑatrice: et imꝑatricem fratri suo carnali cõmisit. Et sic peregre ꝓficiscens. Ip̃e aũt dictꝰ frater specie imperatricis deceptꝰ in amorẽ eiꝰ vehementer exarsit. ⁊ ei amorẽ suum aperuit. Cũq̃ ei pluries molestꝰ esset ⁊ illa penitꝰ rẽnueret tandẽ diez sibi assignauit in q̃ se sibi velle satisfacere promisit. interim vero turrim parare ꝑmisit. in q̃ duos adolescẽtes ⁊ duas puellas ad seruiendũ fratri imꝑatoris mittere curauit vt necessaria queq̃ sibi cũ funibꝫ sursum traherent. Determĩato aũt die q̃ imꝑatrix ⁊ iuuenis turrim illam priuatim ꝯscenderent: vt ille qd̃ desiderabat expleret gauisus est. Sed illo p̃eunte ⁊ intrante turrim. pudica dña in domũ redijt retento fratre imꝑatoris in turri. Sedit aũt sub imperatrice roma pacifica donec imꝑator rediret ad ꝓpria. Post q̃nq̃ ãnos audiens imꝑatrix aduentũ imꝑatoris gauisa est valde. Jussitq̃ nobiles ⁊ maiores cleri secũ in occursum eiꝰ exire. ⁊ vicos ciuitatis ornari decent'. frẽmq̃ imꝑatorꝭ de turri emisit vt fratri obuiꝰ exiret. Qui cũ in occursum illiꝰ exiret. imꝑatricẽ p̃ueniens eã g̃uiter infamauit. Req̃situs enim a frẽ cur tã pallidus eẽt. Rñdit cũ lacrimis mi frat' charissime meretrix pessima ꝯiũx tua sic cũ multis fornicari ꝯsueuit q̃ meip̃m in pctm̃ secũ p̃cipitare tẽptauit. Nullus enĩ ab eiꝰ amplexu exq̃ recessisti ꝓhibitus est. qd̃ ferre nõ potui. iõ in quadam turri me inclusit. Audiẽs imꝑator hmõi dolore cordis ꝑcussus in terrã corruit. pꝰ spaciũ vniꝰ hore surrexit. ⁊ ꝯfortatꝰ astantiũ ꝯsolatiõibꝫ equuꝫ ascẽdit. In crastino aũt imꝑatrix cuꝫ comitatu multo ꝑuenit ad virũ suũ. q̃ cũ illũ amplecti vellet ꝑcussa ab eo g̃uit' in faciẽ ꝯfusa cecidit. vocatisq̃ duobꝫ ꝟuis imꝑator ait. Quia nõ ẽ cũ meretrice certandũ. ite ducite eã ad insulam ꝓfundã ad decollationẽ Qui cũ ad locũ vbi decollãda erat ꝑuenissent admirãtes pulcritudinẽ dixerũt ad inuicẽ. priusq̃ interficiat' ꝯgnoscamꝰ eã. qꝛ nõ ẽ in mũdo pulcrior. Irruentibꝫ illis in eã. illa suspiciens in celũ voce lacrimabili dei respectũ: ⁊ ꝟginis sancte marie efflagitabat auxiliũ. Quidã aũt nobilis heros nõ longe iter faciens cũ comitatu multoꝝ q̃ limina apl'oꝝ atq̃ loca sctõꝝ visitauerãt audientes clamorẽ mulierꝭ. videntesq̃ tã venerabilẽ ꝑsonã ꝟuos ĩpudicos distrahere eã d̃ maĩbꝫ eoꝝ libauerũt. Et ip̃a dñꝫ rogauit vt eã ĩ ãcillã saluo honore reciꝑet. Cui petitiõi eiꝰ libent' annuẽs illã ad ꝓpria ꝑduxit secũ. Quã vxor eiꝰ honorifice recipiẽs vnicũ ei filiũ ad educãdũ cõmisit. Paruulo aũt suscepto illa maiorẽ adhibuit diligentiã q̃ si ip̃a eũ genuisset. Erat q̃dã miles frater dñi. q̃ ad amorẽ eiꝰ ꝑtingere cupiens blandis ꝟmonibꝫ ac multꝭ ꝑsuasionibꝫ eam sollicitauit. Illa vero se caste eũ diligere rñdens amore dñi sui cuiꝰ frater erat. nubere vero oĩno negauit. Quãobrẽ miser in anĩo cepit tractare qũo eã interficeret. Itaq̃ in tempestate noctis venit ad locum vbi illa dormiebat cum infante. et guttur pueri filij frĩs sui cultro ꝑ mediuꝫ secuit. ac gladiũ ĩ manu mulierꝭ relinq̃ns recessit. Cũ g̃ sanguis occisi pueri ꝑ lectũ

decurreret ⁊ latus mulieꝝ inficeret. excitata vehemẽter expauit ⁊ exclamauit. pater ⁊ mr̃ concito de lecto surgentes. venerunt cũ lumine ad filiũ quẽ iugulatuꝫ videntes. ⁊ in manu mulieꝝ cultrũ q̃nt⁹ dolor eos inuasit ⁊ omnẽ familiã vix explicari potest. Venit deniq; sceleratissimus homicida fictas lacrimas fundens dixit fratri. Adduxisti huc meretricẽ in multis criminibꝫ in alia patria iudicatã interfici Jdeo igni tradaꝫ. At heros ille nobilis ⁊ vxor eius eã interfici phibentes. mandauerũt nautis: ad portũ primi maris vt eã in alienã terrã ducerent Venit ergo imperatrix cũ seruis ad nauẽ ⁊ lacrimando intrauit nauẽ Cum naute diu in mari nauigassent: ꝓsiderata ei⁹ pulcritudine allocuti sunt eã vt eis assentiret. Et ipa supplicauit amore ihu christi ⁊ beate ẏginis marie ne ei vim inferrent. Qui in q̃dã rupe alta q̃ ante eos eminebat ipa supplicãte eaꝫ relinquebant. vbi cũ totaꝫ noctẽ duxisset flendo insomnẽ ⁊ ipa triduano ieiunio afflicta parũ obdormiuit. Apparuit ei gl̃iosa maria regina celi dicens ei. Collige herbam q̃ est sub capite tuo: ⁊ quibuscũq; leprosis dabis bibere in noĩe dn̄i saluabuntur. Excitata g̃ mulier de visione letificata: herbam collegit. ⁊ cirothecas de manibus suis extrahens impleuit. Hora autẽ tercia naute a deo missi iter facientes iuxta rupem illã vocati ab ea applicuerũt Qui videntes eã venerabilẽ esse psonã ꝺolentes ei receptã in naui duxerũt ad portum Egressa aũt de naui inuenit leprosuꝫ. cui dedit de herba bibere. ⁊ statim sanatus ẽ. Exĩt fatua ei⁹ de longe lateq; . Et venit ad ciuitatẽ illaꝫ in qua erat impius ille leprosus effectus q̃ fratris filiũ in sinu huius dn̄e occiderat. Adhuc multꝫ ꝑcibꝫ adducta: sed nec ab ipa familia dom⁹ cognita. rogaꝫ obnixe a fratre illius leprosi vt ei subueniat. ⁊ quidq̃d mercedis velit recipiat. Jlla se subuenire ꝓmittit. si de oĩbꝫ peccatꝫ corã ea ⁊ fratre ⁊ vxore fratris ꝓfessus fuerit. Et ille quidẽ ꝓfitens multa dixit. ſꝫ celabat scelus qđ in eã cõmisit. Respondit ei mulier nil ei pficere medicinaꝫ suã abscondito vno peccato. Tũc ait frater suus. aperi cor tuũ. ⁊ si q̃d aduersũ me male egisti totũ tibi indulgeo. Resolutus itaq; in lacrimas q̃liter egerat manifestauit. Audiens heros expauit vehementer dicẽs se plus de amissiõe nobilissime mulieris q̃ de morte filij tristẽ esse. At illa respondit. Dn̄e mi ego sum illa q̃ malũ pro malo nõ reddam. sed bonuꝫ ꝓ malo retribuam. Restitutoq; illo sanitati. rogabat vt ibi maneret. ⁊ quẽ sanauerat in sponsũ accipet. Quibꝫ nõ acq̃escens recessit. ⁊ sanando leprosos romã incognita veĩt. ibiq; plimos a lepra curauit. Sed ⁊ frẽꝫ imperatoris vlciscẽte deo inuaserat lepra g̃uissima vsq; ad mortẽ. Ad quẽ curanduꝫ adducta sed a nullo cognita . Sili modo ⁊ hunc pctm̃ suũ qđ in eã cõmiserat ꝓfiteri corã papa ⁊ impatore fecit. Quo audito impator flens pugno faciẽ pectusq; ꝑcutiens miserũ se exclamauit Flebant q̃s omnes q̃ aderant ⁊ audierãt recordationez impatricis egregie. At illa fletus illoꝝ nõ sustinens sanato pri⁹ iuuene dixit. qz ego sum ista. Tũc q̃nta leticia romã implenerat nõ est facile enarrare. Voluitq; eã imperator q̃si a deo resuscitatã in vxorẽ ⁊ dominã recipe. sed illa intra se aliter agẽs dixit ad papã. Votũ feci in tribulatiõibꝫ et angustijs meis dño nostro ihu xpo ⁊ beate marie virgini. ⁊ sic enarrauit oĩa que passa fuit. me nulli vlteri⁹ viro ꝓiungere. sed in monachali veste castitatẽ ꝟuare. Requiraꝫ ergo aĩa mea de manu tua si timeas vel diligas hoiem plus q̃ deuꝫ ⁊ veste sancta nõ velaueris me. Tũc ille morꝝ eaꝫ induit. ⁊ bñdixit. Hec Vincen. in speculo hystoriali prima pte lib. viij. c. xc. ⁊ seq̃nti.

Mulieri impgnanti subuenit maria.

Exemplũ ij.

In loco qui dicit tumba est ecclesia sancti michaelis archangli honorifice ꝓstructa. Qui locus oceano cinctus ipi⁹ estu terribilis est ꝓpter accessum ⁊ recessum maris. Ad uenientibꝫ oibus ⁊ limina sancti michaelis archangeli petere desiderantibꝫ bis in die sinum ꝓtendit. Nõ aũt vt cetera maria gradatim verũ precipiti cursu ac terrifico sonitu occurrens sepe intercipit iter agentes. Quadam igit festiuitate ipius archangeli. turbis ad ei⁹ limina ꝓperantibꝫ. ecce iã in medio arene positꝫ. erat autẽ inter eos mulier quedã paupercula vicina partui omni no iã grauida. Sonit⁹ terribilis marꝝ subito itonuit. ⁊ cũctis ꝓpeti cursu amẽtiũ

more fugientiby.illa mulier sola remansit vsu etiam pedū pre nimio terrore atq; labore destituta. Irruerunt enī in eam dolores subiti. clamabat cum eiulatu mirabiliter auxilium petens.sed vnusquisq; se ipm tueri cupiens audire dissimulabat. Igitur humano deficiente auxilio recurrit ad diuinuz.deum lacrimabili voce inuocans:z eius genitricem mariā.sanctū q; archangelū michaelē Populus quoq; oms ad hoc spectaculū ꝓsistens manus ad sidera tendens dei z matris eius auxilium flebiliter inuocabat. Uniuersis autē christi auxiliū implorantibus aduenit pia dei genitrix.z vt videbat mulieri manica super eā proiecta.ita intactaz a terrisono impetu maris reddidit.vt nec etiaz minima gutta totius abyssi vestimēta illius ꝓtingeret. Ipa vero quasi in tutissimo habitaculo posita filiū peperit.sine timore in illo pmanens.donec iteruz mare fluctus suos in se retrahens liberum iter eundi mulieri pberet.itaq; cum puero ad littus venit. Et que sola in mari relicta erat exiens iā nō sola miraculi spectaculuz omni populo pbuit. Hec Uincen. in speculo hysto.pte prima.li.viij.c.lxxxv.

Uxor militis que perdidit sensū z maria subuenit ei.

Exemplū iij.

Mulier quedā coniunx cuiusdam militis quadā nocte vidit in somnis portari vexillū. quod colore sanguineo erat intinctū.hoc autem vidit cū esset pregnans pignore filij quē postea habuit. Euigilans autē a somno sensum perdidit ꝓtinuo.z cepit aliena loqui viro suo valde miranti. Et post paululū videbatur sibi fidē christianā quā hactenꝰ habuerat inter mamillas suas esse z inde cōtinuo exire Sic dyabolus eā ludificabat cuius aniam venari cupiebat. Amici q; ꝓtristati de tam magno infortunio qđ videbant ei accidisse.eā assumentes duxerūt p loca sanctoꝝ si forte obtinerēt sibi sanitatis gaudiū.pnoctauerūt in ecclesia sancte trinitatis.sed sancta trinitas scz vnus deus in trib; psonis nec tunc voluit sanitatem tribuere ei.qz salutis eius donū seruabat regine beate. videlicz genitrici marie. Post hec facta ē aqua benedicta a pluribz pres byteris multis exorcismis adiurata.multis benedictionib; roborata .in aqua dū fuisset immersa.ita ex infirmitate deterioz facta est:vt multo magis laboraret insania magna capitis. Peracto autē anni circulo postq; infirmitatē incideratappropinquāte purificatiōis solennitate sancte marie.pducta est ad q̄ndam ecclesiā in honore ipius conditā.que in medio grandis silue olim vt fertur a grecꝭ cōstructa.dissimilis valde ab ecclesijs.satis tamē ꝓgrua ad habitandū heremitis Ibi ergo dū pnoctaret in iam dicta solēnitate meritis eiusdez virginis ita facta est sana ac si nunq; aliq̄d mali habuisset Hā z sensus quē amiserat ei ex integro redijt. z sanitatem capit; plenissime recupauit. Uñ cū ipa ipe vir eiꝰ z ceteri amici laudē retulerūt deo z gl'ose ẏgini ipiꝰ genitrici.

Monachum ebriosuz liberauit maria a potestate demonū.

Exemplū iiij.

Maria virgo quendā monachuz sibi deuotuz a dyabolo liberauit:et etiā a consuetudine inebriandi reuocauit. Unō legit q̄ cū quidā monachꝰ deuotus beate virgini cellariū abbatie ītrasset.forti vino adeo se īgurgitauit q̄ factus est quasi sine sensu. Ubi cū mansisset vsq; post paululū.a vino excitatꝰ temptabat ire ad ecclesiam p claustrū.occurrit ei dyabolus in specie thauri maximi volens ipm cornib; transfodere. Tunc affuit ei q̄dam virgo speciosissima diffusa cesarie super humeros suos. tenēs in dextera manulam lineā.z increpans dyabolum.z iubens euz a familia dei discedere. Statim vtraq; visio disparuit. Cum autē idē monachus inceptū pageret iter z ecclesie appropinquaret.affuit dyabolꝰ in specie canis horribilis .z ex impetu in eū exiliens affuit:z p̄dicta puella eum abire cōpellēs z eum iterū liberū faciens. Et sic visio disparuit. Et ecclesiā intrante affuit dyabolus in specie leonis immanissimi rugiens z in eū impetū faciens quasi eū deuoraturus.sed apparuit statim beata ẏgo virgā in manu tenens ꝓtra dyabolū.z cōminās ei alia acriora supplicia sustinere. qui statim vt fumꝰ disparuit. Puella autē predictum monachū p manum accipiens fecit eum statim mente sanū ac sobriū ac si nichil bibisset.z ad lectū suū reclinans: et si

gnum crucis in fronte eius imprimens: ⁊ monens ne de cetero talia facere p̄sumerꝫ sed in mane peccatū suū ꝯfiteret̄ tali monacho familiari suo. ⁊ quidq̄d imponeret adimpleret. Cuꝫ aūt monachus q̄reret q̄ nā esset. Rñdit. Ego suꝫ maria mater xp̄i. Qd̄ audiens ⁊ ꝓcidens ad pedes ei⁹ ip̄aꝫ tenere cupiens illa celos ascendit.

Latro quidam ieiunauit vigilias marie: ⁊ non potuit mori sine sacramētis.

Exemplū v.

Quidā maxim⁹ latro fuit ⁊ sceleratissim⁹. nō cogitans nisi de seruitio dyaboli. Hoc tñ bonum habebat ꝙ vigilias beate marie deuote ieiunabat in pane ⁊ aqua. ⁊ cū ibat ad furtū salutabat eā ea deuotione q̄ poterat. rogās eā vt non ꝑmitteret eū mori in peccato mortali. Cū aūt captus suspenderet̄ ꝑ triduū pependit ⁊ nō potuit mori. Cū autē vocaret transeuntes vt sibi adducerēt sacerdotem. Aduenīēte eo cū iudice ⁊ ppl'o remouetur de patibulo dicēs. ꝙ beata ꝟgo euꝫ sustentabat. et sic liber dimittit̄. Et postmodū vitā suā laudabiliter finiuit.

Maria visitauit fratres laborantes

Exemplū vi.

Miles deposito cīgulo militari: ordinē cistercieñ. in clarauallē īgressus est. Quodā tp̄e messis cum ad laborē cū fratribꝫ exisset iussus est ibi sedere ⁊ quiescere. qꝛ annosus erat. nec habuit ꝯsuetudinē laborandi. Sedens percutiebat cor suū ⁊ egreferens ꝙ nō laboraret ceteris laborantibꝫ. Itaqꝫ loq̄bat̄ apud se. o miser homuncio q̄nti sapiētes. q̄nti nobiles ꝑm carnē hic laboraut. qui si vias seculi ingredi voluissent grāde nomē habituri essent. ⁊ tu hic sedes tota die ociosus inueterate dieꝝ maloꝝ cum añ te portent pondus diei ⁊ estus delicati iuuēculi ⁊ nobiles viri. Hec loquēs apud se vidit in visu de colle sup̄iori descendere candidataꝫ turbā cui p̄erat quedā mulier pulcerrima ⁊ ante eā alie due que ī manibus suis manutergia portabant. Hec dña veniēs cuꝫ cuneo suo salutauit fratres in osculo sctō. ⁊ suscepit in amplexus charitatꝫ sue. duabus quoqꝫ comitibꝫ lintheola p̄tendentibus extergebat puluerē ⁊ sudorē de monachorū frontibꝫ. Miles h̄ videns ⁊ ꝙ mater dei maria esset ignorās. dentibꝫ suis in fratres fremebat. dicebatqꝫ apud se. O q̄les fratres. q̄lis religio vbi sic femine recipiunt̄. ⁊ non solū ad ꝯspectū ⁊ colloquiuꝫ sed etiā ad amplexū ⁊ osculū. Cui taliter cogitanti vna de candidata illa multitudine appropians dixit. Quid imprudenter cogitas o hō. dña hec quā cernis ē maria mater ih̄u. q̄ venit videre messores suos eos ꝯsolando ⁊ adiuuādo tanq̄ꝫ filios charissimos. In reuelatiōis hui⁹ ꝯsolatione miles ꝯfortatus ⁊ edificat⁹ est ī dei genitrice maria ⁊ in fratribꝫ suis. ⁊ cibi sp̄ualis fortitudine laborauit. ⁊ vitaꝫ in bono finiuit. Hec Uincentius ī speculo hystoriali libro. viij. c. cvij.

Ecclesiam fabricare placet Marie.

Exemplū vij.

Ecclesia quedā edificata est in honore beate marie ꝟginis. ⁊ cū edificaretur adducte sunt colūne mire magnitudinis. Que cū leuari non possent ac diebꝫ singulis casso labore plures homines fatigarent̄: apparuit artifici virgo maria ꝑ visum dicens. Noli molestus esse. ꝯiunge tibi tres pueros de scholis q̄rū adiutorio quod vis imple. Quod ⁊ factū est. Et ppl'us venit videre hoc mirandum miraculū. vt quod multitudo virorū fortiū leuare nequiuerat. tres pueri nōduꝫ perfecte etatis summa velocitate subleuarent.

Maria virgo sustentauit mundū.

Exemplū viij.

Beatus Dominic⁹ cū pro ordinis ꝯfirmatione apud deū ⁊ apud dominū papam instaret. Quadā nocte orans rome in eccl'ia. vidit in visione dñm hiesum christū stantez in aere. ⁊ tres lanceas cōtra mundū vibrantez. Cui ad genua procidens virgo maria. rogabat ꝙ mis̄icors hijs quos redemerat fieret. ⁊ iusticiam misericordia tp̄aret. Ad quā filius aiebat. Nonne vides quāte iniurie mihi fiunt. ⁊ quomō mali christiani cum peccatis suis rursuꝫ me crucifigūt. iusticia mea tanta mala non patit̄ impunita. Tūc dixit mater ei. Sicut tu scis quia om̄ia nosti. hec est via ꝑ quā eos ad te reduces. habeo vnum seruū fidelem quē mittes ī mūdum vt annunciet ⁊ conuertent̄ ⁊ te querent omniū saluatorem. Aliū etiam ei seruum dabo in adiutorem qui similit̄ op̄et

Tunc filiꝰ inquit. Mater: ecce placatꝰ su scepi faciē tuā. verūtamē oñde mihi quos vis ad tantū officiū destinare. Tunc dña mater beatū dñicū offerebat dño nro ihu xpo. Cui dñs. Tunc bene ⁊ studiose faci/ et que dixisti. Attulit ⁊ beatū Franciscuz ⁊ hunc silr saluatoz cōmendauit. Beatuſ igit dñicus in visione ista sociū diligenter ꝑsiderans quē ante nō nouerat. In crasti num cū eū in eccl'ia repperisset ex his que nocte viderat recognouit. ⁊ in oscula sctā ruens ⁊ sinceros amplexꝰ dixit. Tu es so cius meꝰ. tu curres piter mecū. stemus si/ mul ⁊ aduersariꝰ nullus ꝓualebit. visionē etiā ꝓdictam ei narrauit. Et extūc facti sunt coz vnū ⁊ aīa vna ī deo. qđ ⁊ ī suis po steris mandauerūt obseruari in ꝑpetuuz.

Maria placat iram filij sui.

Exemplū ix.

Alcerdos quidā Guilhelmꝰ noīe. huic diuinit⁹ multa secreta reue/ lata sunt. Cuz enī in oz̄one staret factus est in excessu mentꝭ raptꝰ añ tribu/ nal xpi. Ad cuiꝰ dexterā angelū cum tuba stare ꝓspexit. quē christꝰ clara voce cūctis patrie celestis exercitꝰ audientibꝫ sic allo cutus est. Buccina. qđ cū factū fuisset. tā valida erat vox tube vt totꝰ mūdus q̄ so lium de arboze tremere videret. Qui cum scdo diceret. buccina adhuc semel. mī mi/ sericordie ẏgo maria sciens mundū si de/ nuo buccinaret ꝓsummari. ceterꝭ sctis ta centibꝫ surgens ad pedes filij ꝓcidit. et vt sententiā differret mūdoq̄ parceret cū in stantia multa supplicauit. Cui xps rñdit Mater mūdus totꝰ in maligno positꝰ est ⁊ sic me suis peccatꝭ irritat vt vel sententi am suspendere vl̄ homini ꝓcere nō debeā. Non solū laici sed ⁊ clerici ⁊ monachi vi/ as suas ꝓrsus coz̄rūpunt ⁊ me de die in diem offendūt. Tunc illa. parce dilecte si/ li: ⁊ si nō ꝓpter illos malos saltē ꝓpt ami cos meos. ⁊ sic xps placatus est.

Multitudo ꝑpli aliqñ punit ꝓpt deli ctum vnius. Exemplū x.

Riso quidā noīe ⁊ arte pugil exti tit. q̄ quotiēs de taberna ebri⁹ ad domū redijt. totiens vxoꝛez ẏbis ⁊ plagis tribulauit. Tempe quodā timo re mariti infirmitatē simulās. ne possꝫ no tari coz̄pus dñi sibi dari postulauit. Ue/ nienti sacerdoti pugil cuz cypho ceruisie ebrius occurrit ⁊ eum bibere monuit Et cū ille rñderet. coz̄pus dñi poꝛto: ideo nō bibam. Iratus friso cū cypho pixidem p cussit. ⁊ oēs hostie tanq̄ stelle radiātes vise sunt. Quas sacerdos gemens in pixi dem collegit: ⁊ tristis abijt. Friso ẏo a de cano prouincie citatꝰ ⁊ excōicatꝰ est. sꝫ nō curauit. Et sic postmodū in breui tpe mi/ ser obijt. Et eodē anno ihs xp̄us eandē ꝑ uinciā terribiliter plagauit. Nā mare in p tibus eiusdē prouincie frisie termios suos egrediens multaq̄ prouinciaq̄ terrā occu pauit. villas deleuit. tantam hoīm extin/ guens multitudinē vt summa centuz mi/ lia hoīm trāscenderet. Et cuz causa plage ꝑplm lateret. matrone cuidā multū deuo te apparuit beata dei genitrix dicēs. ꝓpter iniuriā filij mei in sacramēto coz̄pis ei⁹ fa ctam submersa est frisia. Et moꝛ adiecit mater mīcoꝛdie. Leua oculos tuos cō/ tra mare. qđ cū fecisset ꝓtemplata est pixi dem a pugile ꝓcussam in sūmitate fluctu/ um natantē. Que cū intantū appꝛopinq̄s set vt posset agnosci ait. Ecce coz̄pus filij mei. In loco eī vbi dispersū ē edificari de bet eccl'ia. ⁊ debet exhiberi tanta reuerētia q̄nta sepulcro dñico. Quidā vero ꝑdiues ex ꝑdicti pugilis domo eccl'siā in honoꝛē beate ẏginis marie edificauit. Ex his pa tet q̄ q̄ñq̄ ꝓpter peccatū vnius punit⁹ to/ ta cōmunitas. Unđ de hoc dicit in decre. Quādoq̄ multitudo ꝓpter vniꝰ delictuz punitur. di. xlv. Sed illud.

Imago beate virginis sudauit.

Exemplū xi.

In quadā eccl'ia cū sacerdos cele/ braret ⁊ ꝑplus astaret. imago dei genitricis vehementer sudare ce/ pit. vt astantes notarent ⁊ mirarent. atq̄ ipe sudoꝛum guttule peplis matronaruz extergerentur. Nutu dei obsessus eadem hoꝛa affuit requisitꝰ de causa Respondit quid statis admirantes. filius marie ma/ num extenderat ad feriendū: quam si non ipa retinuisset mūdus iam mīme subsiste ret. ecce hec causa sudoꝛis ē. Et territi sūt omnes audientes verba tā stupēda. Hec Cesarius.

Salubre est honoꝛare quinq̄ dolores Marie virginis.

Exemplū xij.

Uidam. sanctus pater in spiritu

audiuit hiesum christū querentē a matre misericordie. qui fuissent dolores sui maiores in mūdo. Et illa. ąnq̄ fuerūt maiores ceteris. Primus cū symeon te occidēdum ꝓphetauit. Scōs fuit cū te perdidi ꝑ triduū. Tercius cū te captū ⁊ ligatū audiui. Quart⁹ cū te crucifixū vidi. Quint⁹ cū te vidi poni in sepulcrū. Cui xp̄us ait. Qui me ad primū tuū dolorē cū vno Pater noster ⁊ cū vno Aue maria salutauerit dabo ei ꝯgnitionē ⁊ ꝓtritionē pctōz. Si ad scōm idem fecerit dabo ei remissionez omniū pctōz. Si ad terciū idem fecerit: virtutes q̄s ꝑ peccatum ꝑdidit dabo Si ad quartū dabo ei donū gr̄e. ⁊ cibabo euz añ mortē corpe meo. Si ad q̄ntū appebo ei in morte ⁊ recipiā eū in vitā eternā.

Septem gaudia beate marie ꝙginis

Exemplū xiij.

Septem gaudia btē ꝙginis q̄ ipsa cuidā religioso reuelauit. Primū q̄ solius gl'ie mee plenitudo oēm gloriam angelorz ⁊ sctōz antecedit Scōm est q̄ sup oēs choros angelorz ꝓxima suz sctē trinitati. Terciū gaudiū est q̄ oēs ciues celest̄ curie me tanq̄ summi reg̃ matrē venerātes honorant. Quartū est q̄ sicut dies a sole fit amena. sic tota curia celestis a mea pūtia venusta iocundatur. Quintū ē q̄ sūme trinitat̄ ⁊ mea ē vnavoluntas. ⁊ qōcūq̄ mihi placuerit tota trinitas ineffabili fauore ꝓsentit Sextuz est q̄ oīb⁹ in hoc sec'o mihi fuientibus iuxta mee volūtat̄ arbitriū recōpensat. Septimū est q̄ oīno certa sum ⁊ secura q̄ mee glorie plenitudo nunq̄ marcescet ⁊ nunq̄ decrescet.

Maria liberauit filiū cuiusdā mulieris a captiuitate. Exemplū xiiij.

Femina q̄daz simplic̄ ⁊ recte vite sanctā mariā venerabat dei genitricē: prosternēs añ ymaginē suaz freq̄nter flores ⁊ herbas. Cōtigit eiusdez femie vnicū filiū captiuari. Mater aūt incōsolabiliť flebat ⁊ beatā ꝙginē mariā devote pro liberatiōe filij sui orabat. Videns aūt q̄ nihil ꝓficeret eccl'iaz intrauit ⁊ ymaginē beate ꝙginis sic alloq̄tur. O btā virgo maria ꝑ liberatōe filij mei te sepe rogaui ⁊ nō exaudisti me. Jgiť sicut filius meus ablat⁹ est mihi. sic ⁊ ego filiū tuum auferā ⁊ obsidem in custodiā ꝑ filio meo ponam Et ymaginez pueri accipiens de gremio marie domū abijt. ⁊ lintheolo mūdo inuoluit. ⁊ in cista diligēter inclusit. Et ecce sequēti nocte btā maria iuueni captiuo apparuit. ⁊ euz exire p̄cepit. eiq̄ dixit. matri tue dices vt mihi filiū meū det. Qui veniens ad mr̄em ⁊ q̄liť liberat⁹ esset narrauit Illa aūt plurimū gaudens ymaginē ihu marie reportauit ⁊ gr̄as ei retulit.

Maria liberauit puellā paruulā a lupo. Exemplū xv.

Matrona quedaz honesta ⁊ deuota summo honore ymaginē btē ꝙginis veneraba. salutatiōes. bonores multasq̄ venias coram illa faciēs. Tpe vero quodā cū filiā paruulā in villā ꝓximā tradidisset. ⁊ infantula iā luderet in area. lupus ludentē rapiēs cū ea ad siluam cucurrit. Quē q̄dā cū clamore magno insecuti sine ereptōe puelle sunt reuersi. Et q̄b⁹ vn⁹ in castrū cucurrit ⁊ mr̄i in mensa sedenti raptū filie nūcians ait. Dña lup⁹ comedit filiā vestram. Cui illa turbata nimis rn̄dit. certe lupus non comedit filiaz meam. Mox tn̄ a mensa surrexit. in multa cordis amaritudine capellam intrans ymaginem saluatoris de sinu matr̄ euulsit. Stansq̄ contra illā cum multis lacrimis in hec verba prupit. Domina nunq̄ rehabebis filiuz tuum nisi mihi restituas filiam meā. Mira benignitas atq̄ humilitas regine celi. quasi timeret filio suo carere si mulier nō rehaberet filiam. lupo ꝓrinus impauit ⁊ puellā dimisit. Jnsecuti itaq̄ pl'es lupi vestigia iuxta frutecta deambulantē repperierunt videntes vestigia dentium lupi in gutture eius cute superficieten⁹ incisa in testimoniū tanti miraculi ad hoc reseruata. Tunc filiā ad matrem ducentes mox vt illā sanam vidit effecta letissima ad ymaginez cucurrit. ⁊ puerum in sinum eius restituens ait. Quia restituisti mihi filiam meaz: ⁊ ego restituo tibi filium tuum

Maria preseruauit puerū ab igne illesum. Exemplū xvi.

Vedam mulier hanc orationem Aue maria semp cū magna devotione dicebat. que cum deberet cibum deferre suo marito ad campū. et non haberet aliquē cui pueruz suum cōmitteret. cepit orationē suam dicere deuote. scz

Aue maria gra ꝛc. Et sic puerū beate ꝟgi ni cōmisit dicens. Non habeo quenq̄ cui puerū meū cōmittā nisi tibi. Et sic puerū reliqt ꝛ ad campū iuit ad maritū. Cū aūt interim ignis exarsus est in prima domo audit̄ clamoribꝫ recurrerūt de campo ad domū: inuenerūt totā exustā ꝛ dolētes de puero plus q̄ de domo ꝛ de amissiōe rerū ipa clamauit. O beata ꝟgo tibi cōmenda ui puerū. ꝛ puerū quesierūt ꝛ illesuꝫ omni no inuenerunt.

Paruul⁹ q̄dā xp̄o puero panē dedit: et post triduū obyt. Exemplū xvij.

Pira loc⁹ est sup rhenū famosus ybi adorat ymago sctē dei genitri cis. q̄ ad sanctū bernardū tribꝫ vi cibꝫ locuta est. Ubi q̄dā puulus mr̄e in ea dem eccl̄ia orante insciss̄ura panis manu tenens. accessit frāgēsq̄ micā ymagini xp̄i porrexit. hys ꝟbis quibꝫ theutonici vene rari solent. ꝛ plorare cepit pu. pu. Tandeꝫ ymago cūctipotētis puuli infantē sibi re amplecti. ꝛ bis ꝟbis ꝓhibetur affari. Pu pu pe: noli flere. post triduū mecum papa bis. Audiuit mater ꝛ tremuit. Supueni entiq̄ seniori canonico mr̄ miraculū retu lit. Qui prudent rē intelligēs. obserua in quit infantē a die p̄dicta. ꝛ post triduū nō habebis ip̄m. protin⁹ infans febre correptus in triduo morit. ꝛ sic ad xp̄m puenit Dec Uin. in spe. hyst. li. viij. c. xcix.

Maria virgo p̄seruabat puerū iudei i fornace. Exemplū xvij.

Apud bituricas cū xp̄iani die pa sce cōicarent. int̄ pueros xp̄ianos puer iud⁹ q̄dā altare accedēs cor pus dn̄i cū eisdē p̄cepit. Rediēs ad p̄ntes ꝛ iterrogat⁹ vn̄ venisset. Rn̄dit se cū socijs puerꝫ ad eccl̄iaꝫ ysse ꝛ cū eis cōicasse. Tūc p̄ ei⁹ vehemēter irat⁹ puerꝫ in fornacē ar dentē p̄iecit. Sꝫ statim beata ꝟgo maria puerꝫ illesum ab igne fuauit. Pater vero pueri mlt̄os xp̄ianos ꝛ iudeos cum suis clamoribꝫ ꝓgregauit. Qui videtes puerū in fornace viuentē. extractū interrogaue rūt eū quō nō sensisset dolorē. Qui rn̄dit. q̄ est sup altare xp̄ianoꝝ sibi appuisse: ꝛ to tū incendiū suo pallio deposuisse. Tūc in telligentes ymaginē btē marie fuisse. Ju deū p̄rem pueri in fornacē miserūt: ꝛ statī exusto eo mlti in fide feruētiores fuerunt.

Maria ꝟgo castissima succurrebat iu dee in partu. Exemplū xix.

Quedā mulier iudea i partu labo rans ꝛ clamās pene vsq̄ ad exitū anie angustiabat. obstetricum q̄ꝫ obstupuerat solertia. solāq̄ morte tāti do loris fīnē p̄stolabat. Interea dū int̄ angu stias aie ꝛ corp̄is anhelaret. subito lux ce lit⁹ emissa sup eū emicuit. ꝛ vox p̄iter cuꝫ luce intonuit dicēs. Jnuoca nomē marie ꝛ salua eris. Jnuoca mr̄em ihu ꝛ liberabe ris. luce foris subtracta. sꝫ in ꝟtute ꝟbi sa lutaris int⁹ radicata. mlier toto corde fi delis ꝛ ꝓfidens in dn̄o: marie nomē inuo cauit magna voce. ꝛ statim felici p̄tu filiū edidit carens om̄i dolore. Audientes aut̄ femine iudeoꝝ q̄ aderāt inuisum sibi no mē. turbabant̄ ꝛ stridebāt in eā. ꝛ nisi ō ce lo dei oculus respexisset fortassis in eodē loco eaꝝ trucidata maīb⁹ aīam exhalasset Jtaq̄ maria suffragāte seuientiū etiā mu lierū cruētas man⁹ euasit. ꝛ post dies pu rificatiōis sue assumptꝫ filyꝫ suis ad eccle siā ꝓfugit. ac legalib⁹ institutꝫ ꝛ iustificati onib⁹ carnis abrenūcians iugū xp̄i suaue recepit. Dec vin. i spe. hyst. li. viij. c. xcix.

Jn ep̄m est elect⁹ quidā ex iussu btē vir ginis marie. Exemplū xx.

In vrbe papia fuit q̄dā cleric⁹ no mine hieronym⁹. q̄ btām mariaꝫ multū diligebat: et ei modis oīb⁹ placere satagebat. Defūcto itaq̄ ep̄o eiusdem ciuitatꝫ collecti clerici ieiunauerunt vt de⁹ eis oñderet quē ep̄m esse vellet. Jn terim beata ꝟgo maria cuidaꝫ appuit di cens. Uade ꝛ dic pp̄lo vt accipiāt cancel lariū meū: ꝛ statuāt eū h⁹ vrb ep̄m. Et ille req̄rens: q̄s nā esset ille. btā maria rn̄dit si bi. Jlle inq̄t q̄ vocat hieronym⁹. q̄ ē in dei fuitio die noctuq̄ strēnu⁹. ꝛ sic factū est q̄ q̄ btē marie fuire studuerat i hac vita tan tū honorē meruit: ꝛ i alia felicitatē itrauit

Maria reseruauit famulū suū i bono re debito. Exemplū xxi.

Erat in q̄dā cenobio frater q̄dam hieronym⁹ noīe. pictor q̄dez opti m⁹: q̄ assuet⁹ semp virginis marie staturā om̄i studio ꝟtute decorare ꝛ orna re studebat ꝛ solebat. Aduersariꝫ q̄dē dya boli p̄ contrariū faciebat turpissimaꝫ defor mē om̄iq̄ ymagini illusiuā. post in ipsius ymaginē irrisiue spuens. O diosus ꝙ hys dyabol⁹ cepit hieronymū stimulare vehe

mentissime luxurie libidine. cogitãs vindicare se ex ꝓpetrata iniuria. Demũ apparuit ei dyabolus in specie dñe pulcerrime q̃ pollicebaꝫ secũ gaudere si vellet sibi consentire. ⁊ rñdit Viero. cũcta patrare si vellet cõsensum ei p̃bere. Dixit ei dña. Tu es loci illi⁹ sacrista. Et ille. vtiq̃. Inq̃t ista. Accipe g̃ thesauros q̃s sub tuo dominio habes. maxime aũt auri et argẽti ⁊ frange simulq̃ oĩa ponas i sacco. ⁊ tũc ad me venies diu gauisur⁹. Vieronym⁹ aũt pollicet hec agere. ⁊ cũ talia oparetur cepit dyabolus vociferare. Curnite dñi currite dñi q⁹ hieronym⁹ predatur ecclie thesauros. Cũ vero monachi currerẽt ⁊ hieronymũ reppiſſent calices ⁊ crates ⁊ cetera in auro ⁊ argento fregisse. admirati sunt valde. et interrogantes q̃d nã esset. volens rõne se tueri timẽs ac tremens obmutuit. Et illi q⁹ sero erat ligauerũt eũ ad columnã. Dyabolus vero ad ip̃m veniens illudebat ei dicẽs. Nõne es ille q̃ me tam diformẽ depingebas ⁊ in faciẽ spuebas. q⁹ me illusisti: illusi te. ecce miser assaberis. Dic g̃ marie tue quã ita pulcrã faciebas vt te nunc adiuuet. Recordat⁹ itaq̃ hieronym⁹ miserationis genitricis dei toto corde cepit eã inuocare: vt in tantis afflictõib⁹ sibi dignaretur succurrere Ip̃a q̃dez pietatis mater apparuit ei ⁊ ait. Confortare in dño hieronyme. ⁊ deinceps cõstans esto. ⁊ caueas tibi ab astutia dyaboli. q⁹ te nõ deseraz in hũs tribulationib⁹. Et statim ap̃henso dyabolo ligauit eũ ad colũnaz soluto hieronymo. simul ꝙ a dño ammonit⁹ hora cõpetenti pulsat matutinũ: ⁊ accẽsis lampadib⁹. ⁊ aptis libris stetit in loco ꝙsueto Venientib⁹ siquidẽ fratrib⁹. atq̃ in ecclesia hieronymũ intuentib⁹ sil⁹ ad colũnaz ligatũ. mirati maxime q̃d nã ꝑ esset reperi entes sacristã ꝙsuetũ officium ⁊ ecclie thesauros solito modo ꝙ. stẽtes. Euntes ad columnã reppierũt dyabolũ quẽ exposuerũt eo maxime ꝑbe⁹ato. Et ille stridens ⁊ clamans aufugit Deniq̃ ꝙfessus hieronymus scelus suũ cepit narrare misericordiam virginis marie q̃liter sibi misericorditer ⁊ potent in tali necessitate subuenit.

Due sorores q̃ fuerũt false infamate.

Exemplũ xxij.

Pulcula quedã ambas suas filias in obsequiũ beate marie virginis tradidit diligẽt cui erat deuota. Quibus ob pauptatẽ de corruptiõe timẽs beate marie ꝟgini eas recõmẽdauit ante altare suũ dicẽs. O dña has duas filias meas tibi offero mũdas ⁊ ꝟgines. ⁊ q̃d̃q̃d iuris in eis habeo ꝑ tibi do. q̃s nutrire non valeo. Quaz etiã man⁹ manib⁹ beate marie ꝓiunxit in argumentũ deuotiõis sui⁹ Quib⁹ mox domũ remeantibus iuuenis splendidus p̃ foris centũ libras eisdẽ dedit. Vñ subleuata eaz miseria econtra emuli eaz dixerũt eas meretrices esse: ⁊ mater eis dixit. Ite ad matrẽ vr̃am beatã ꝟginẽ mariã vt huic vre infamie subueniat eam deuote exorãdo. quo facto illis ambabus in quadã solẽnitate btẽ marie ꝟginis in platea cõmorantib⁹ in p̃sentia oĩm angelus xp̃i de celo descẽdens serta florũ eis dedit dicens. Hec serta mater vr̃a btã virgo in argumentũ vre ꝟginitat⁹ trãsmisit. Vñ stupefact⁹ princeps illi⁹ terre ⁊ oĩs ppl⁹us. qui quidẽ princeps terre vnacum ppl⁹o duo monasteria sanctimonialiũ cõstruxit in honore btẽ marie ꝟginis et magnifice dotauit. ⁊ easdẽ duas sorores illis duob⁹ monasteriis prefecit. Et sic infamatores eaz ꝓfusi sunt. ⁊ ipe honorifice ab infamia liberate sunt. ꝓpter q̃d ois ppl⁹s beatã virginẽ honorabat ⁊ ãpli⁹ diligebat.

Maria liberauit mulierem innocentẽ a morte. Exemplũ xxiij.

Dulter quidã habuit vxorẽ pbaz ⁊ deuotam beate ꝟgini. sed miser adulter odiuit eã multum. Propter incõstantias mariti mulier ad tantã deuenit inopiã q̃ optebat nutrire puerũ cuiusdã militis. Adulter ob inuidiã vxoris sue venit occulte et amputauit puero guttur ⁊ recessit. Mane dũ mulier euigilasset eũ volens lactare vidit puerũ occisum. ⁊ in tantũ clamorẽ prupit q̃ oẽs qui aderant in hospitio vigilarẽt. Istud modo latuit p̃rem ⁊ mr̃em et oẽs q̃ aderãt in ciuitate. Mulier deph̃ensa ducit ad iudicium. ⁊ cũ esset adiudicata morti. ⁊ nõ habens prolocutorẽ suspiciẽs in celũ dixit. O maria tu scis innocentiã meaz. me tibi recõmẽdo. Vix ꝟbis finitis venit vna domina q̃ puerũ speciosum portabat q̃ hũs ꝟbis oĩs alloq̃tur. Sustinete vos iudices. q⁹ iste puer erit hodie iudex. Statim puer alloquebaꝫ iudicẽ. Sic debet esse iu

diciũ de homicidio. occisus apportetur. ⁊ tũc responsio mulieris audiet̃. De sapientia hui⁹ pueri om̃es mirabant̃. ⁊ statim puer occisus apportat⁹ fuit. Tunc dixit puer in iudicio. Juste iudicate filij hoĩuz Et dixit puero occiso. In nomĩe dñi surge. ⁊ nomĩa illũ qui te occidit Statim puer surrexit qui erat occisus. q̃ ante nõ fuit locutus cepit loqui. ⁊ digito oñdens occisorem. Sic muliere dimissa adulter dep̃hensus est. Interim dña cũ puero euanuit ⁊ adulter alligatus ad caudam equi miserrime interijt.

Maria liberauit abbatissam ab infamia. Exemplũ xxiiij.

Quedam abbatissa q̃ntuz poterat moĩales suas religiose gubernãs ⁊ ad custodiã discipline coartans eas in odiũ sui de bono studio ꝓuocauit. ⁊ instinctu dyaboli occulto dei iudicio cũ dapifero suo luxurie crimen incurrit. At illa grauidam se cognoscens moniales vt prius ad regulã nihilomin⁹ astringebat. Unde ꝯtra eã ampli⁹ concitate tandez ꝑ incessum ⁊ cibũ muliebri sagacitate ab eis pro certo grauida esse dep̃hendit̃. ⁊ statim cũ grauissimis accusationib⁹ occultationes tanti criminis ep̃o deferũt. Imminẽte ergo aduentu ep̃i abbatissa in q̃daz priuata capella vbi orare solebat effusa in lacrimas beatã virginẽ deuotissime deprecans Tandẽ in orõne paululũ soporabat Tũc beata virgo maria cũ duob⁹ angelis eam alloq̃tur: ⁊ data peccati venia delendam cito infamiã illã pollicetur. statimq̃z dixit duob⁹ angelis: vt eam ab onere ꝓlis exonerarent. ⁊ cuidam heremite in vicino manenti ꝑ septẽ annos puerũ nutriendũ offerrent. Quo facto liberatam ab opprobrio monuit vt caueret deinceps a peccato. scias tñ inquit te pri⁹ ab ep̃o multꝫ opprobrijs fatigandã. sꝫ ne timuerꝫ. qꝛ facilem horã ꝑtransibis. Post hec ep̃s veniẽs capitulũ intrauit ⁊ abbatissam venire p̃cepit. ⁊ accedens ꝯtumelijs arguens d̃ capitulo exire cõpellit. At illa nil metuens imꝑterrita foris stetit. missi ad eã duo clerici vt crimen explorarent. Cũ nullum signũ in ea grauidatiõis inuenirẽt ep̃us ad pedes ei⁹ corruit. veniã petijt. ⁊ om̃es detractores illius ex monasterio citi⁹ abire p̃cepit. Abbatissa vero ep̃o in confessione totũ factũ narrauit. Et ille bñdicens deũ ad heremitã duos clericos ꝑ causa pueri inq̃renda trãsmisit. Uenerũt ergo ⁊ didicerunt ab illo puerũ illa nocte natum. ⁊ a duob⁹ iuuenib⁹ ad eũ pauloante delatuz. ⁊ ex ꝑte beate marie sibi fuisse cõmendatũ Audiens h̃ ep̃s mirabilit̃ letus puerũ septem annis nutriendũ in manu heremite dimisit. Et ip̃e puer postea lr̃is ⁊ vita idoneus eidẽ ep̃o in ep̃atu successit.

Maria reꝓuauit apostatricẽ in honore. Exemplũ xxv

In monasterio quodã sanctimonialiũ añ multos annos ꝟgo q̃dam degebat noĩe Beatrix. Erat eniz corꝑe speciosa. mente deuota: ⁊ in oĩ obsequio dei genitricꝫ feruẽtissima. Quotiens illa speciales orõnes cũ fine veniã secreti⁹ offerre potuit ꝑ maximis delitijs reputauit. Facta vero custrix hec egit tanto deuotius q̃nto liberi⁹. Quã cleric⁹ quidam videns ⁊ ꝯcupiscens procari cepit. Illa ꝟba spernente luxurie. istoq̃z tanto importuni⁹ instante. serpens antiqu⁹ eã vehemẽter incendit vt pectus eius flãmã amoris ferre nõ posset. Accedẽs vero ad altare beate ꝟginis q̃ ibi patrona erat: sic ait. Dña q̃nto deuotius potui tibi seruiui. ecce claues tibi resigno. temptatiões carnis diutius sustinere nõ valeo. positis sup altare clauib⁹ clam secuta est clericũ. Quã cũ miser ille corrupisset post dies paucos eam abiecit. Illa cũ h̃ nõ haberet vñ viueret. ⁊ ad claustrũ redire erubesceret: facta ẽ meretrix. In quo vicio cũ publice ãnos plurimos transegisset. die quadaz in habitu seculari ad portaz venit monasterij. Que cũ dixisset portarie. nosti beatricez quondã hui⁹ monasterij custricẽ. rñdit optime Est enĩ dña proba ⁊ sancta ⁊ sine querela ab infantia vsq̃z in hunc diẽ in h̃ monasterio ꝯuersata. Illa ꝟba ista notans sed nõ ꝯsiderans dũ abire vellet mr̃ misericordie in effigie mulierꝫ ei apparens: ait. Ego ꝑ quindecim annos absentie tue officiũ tuum suppleui. reuertere aũt in domũ tuaz ⁊ pñiam age. qꝛ nullus hoĩm nouit excessum tuũ. In forma siquidẽ ⁊ in habitu illius dei geitrix vices egerat custodie Que mox ingressa q̃ꝫdiu vixit gr̃as egit marie ꝟgini. ⁊ ꝑ ꝯfessionẽ circa se gesta manifestauit ꝯfessori suo.

Maria liberauit mlierē ab adulterio.

Exemplū xxvi.

Matrona quedā cuiusdam honesti militis vxor instinctu dyaboli alium admisit. q̄ post tpus aliq̄d inspiratione diuina ducta pnia de crimine doluit z ab adulterio prorsus cessauit. Ille vero mariti absentiā obseruans domū illius intrauit. z cū eam solā reppisset verbis solitis ad crimen eā inuitauit. Qđ cū illa rēnuerat vir rennuentē oppzimere nisus est. Et cū videret illi nō posse resistere ad totī castitatis patronā pfugit dicens Rogo te dña vt p illud sanctum Aue maria me liberes. Ad qđ verbū oīis virtus defecit in milite z emarcuit. z sic femīa incorrupta euasit. nec ap̄lī verbū adulterij facere p̄sūpsit ad eā miles nec ausus fuit.

Maria liberauit adolescentem a temptatione honeste mulieris.

Exemplū xxvij.

Quidā quidā etate adolescens cum quodā milite dño suo a q̄ infeudatus erat habitabat. Et licet etate florēret: plus tñ florebat ꝓginitate. Inuidia igit dyaboli opante ab vxore dñi sui grauissime cepit temptari. Qui cū p annū de eadē temptaretur submota verecūdia dñe sue q̄d pateret apuit. a qua repulsus amplī affligebat Casta enī erat matrona z viro suo fidelis. Veniens igit p̄fat miles ad quendā heremitā passionē suaz illi cū lacrimis ꝓfessus est. Cui vir sanctus fiducialiter rñdens. Ecce sanum tibi dabo consiliū. p annū istū singulis diebz beatā virginē mariā centuz vicibz angelico salutabis versiculo. z quidq̄d volueris p illaz impetrabis. Sciebat q̄ castitatz amatrix iuuenem castū nō desereret. Cūq̄z iuuenis in multa simplicitate beate ꝓgini iniūctū obsequiū impenderet. die quadā sedēs in mensa dñi sui recordat est q̄ dies ea esset termin anni. Et statim surgens equū suum ascendens. vicināq̄z intrans ecclesiaz orōnes solitas expleuit. Qui cū exiret ecclesiam vidit matronā pulcerrimā oīem decorē humanū transcendentē equū suuz z frenū tenentē. Mirat que nā esset. Rñdit. placet ne tibi species mea. dicēte milite. Hunc̄q̄z pulcriorē te vidi. Illa subiunxit. Ego ero vxor tua. accede ad me et dabo tibi osculū. dixitq̄z. Hunc initiate sunt nuptie. z in tali corā filio meo pficientur. Et quo ꝓbo cognouit eā esse matrez dñi. cui castitas gaudet humane integritati. Ab illa vtiq̄z hora tam plene a temptatione liberat est. vt etiā vxor dñi sui miraret Hec cū beremite recitasset p ordinez. ille laudans dei pietatē dixit Ego volo interesse diei nuptiarū. Adueniente aūt die cōstituta p̄sente heremita miles agonisans spūm exalauit z celestem thalamuz. pmissas nuptias celebraturꝰ intrauit.

Maria succurrit homini in extremis.

Exemplū xxviij.

Erat quidā pleban admoduz locuples q̄ habebat famulū suū hominē surdū z mutū. que duo raro sepantur. Tandē idem mut ad tantaz p̄uenit egritudinez vt lecto decūbens morte expectaret. Tunc beata ꝓgo venit ad eū in ipo mortis articulo. z salutauit eum dicens. Saluet te ihs xp̄s filꝰ meus. Et in salutatiōe ilico cepit loqui. Beata virgo dixit. Fac tibi venire sacerdotē et age pniam. z ꝓfitere pure peccata tua. z sume eucharistiaz. i. corpus dñi nr̄i ihu xp̄i filij mei. z alia ecclesiastica sacramta. z postea ducam te in requiē tibi prepataz. Qui fecit sibi vocari sacerdotē. cui cōfessus est z cōicatus. Cōmunione facta. tūc oēs q̄ ad erant admirātes interrogabāt eū q̄d ei accidisset q̄ loquereť. qz nunc̄z ex ore ei verbum fuisset auditū. Rñdit q̄ beata virgo visibiliter eū visitasset z iussisset fieri sicut p̄libatū est. z dedisset ei loquelā. Tunc interrogauerūt eum si vnq̄z ei aliq̄d seruitij exhibuisset. Rñdit se ignorasse nec antea sciuisse vel audiuisse. sed cū dñm suū sabbato die ieiunare semp vidisset z populū die sequēti nihil opari. intellexit q̄ dñs suus aliq̄d boni intenderet. z sic etiā cū dño suo ea intentione ieiunasse. His auditis dixit plebanus. verū quidē est. semp sabbato in honore beate marie ꝓginis q̄ ego solit fui ieiunare z ipe ieiunauit mecum Hoc oīes audiētes cū admiratione magna z voce iocunda laudauerūt deū z gloriosam virginem mariā matrem eius. que non derelinquit sperantes in se z seruientes sibi p infinita secula seculoz.

Maria in extremis liberauit quendā abbatem a damnatione.

Exemplū xxix.

Quidam monachus certi monasterij Henricus nomine fuit. q̃ cū abbatia esset sine abbate multis modis vt eam haberet q̃siuit. qđ tamen erat ꝓtra voluntatē monachorū eiusdem loci sed q̃uis ꝓtra eos esset: tamē p virtutē regis qui tunc erat ibi fuit posit⁹ in abbatē ret tamen qz postq̃ vidit q̃ abbati suo et monachis eiusdez loci displicebat. euz de loco eodem abstulit. z misit in abbatiā de balis: que longe ab eodem loco distabat. Et ibi aliq̃diu mānsit. postea redijt ad locum certhesij. z iteruz manere cepit. Non multo vero post tpis: postq̃ reuersus ē intrauit in eū ḡuis q̃dā infirmitas q̃ et mortuus est. Quāuis autē iste henricus in cūctis que agebat valde esset reprehensibilis tamen sanctā mariā diligebat multū. eiq̃ ſm suā possibilitatē semper seruiebat. Et de ea sepi⁹ in septimana bis vl ter missam celebrabat. Cū autē ab eadez infirmitate valde esset afflictus moriq̃ timeret. mandauit abbati suo vt ad eū veniret. eiq̃ anteqũ moreretur reconciliaret ne ꝓpter peccata sua puniret vel dānaretur. Duz ergo sic ab infirmitate grauaret. adhucq̃ in loco vbi iacebat se verteret. nesciens q̃d potissimū agere potuisset quod eū adiuuare posset. Rogauit monachos qui ibi erant vt ꝓpter deū ei misericordiā facerent et p eius angustijs quas patiebat oīpotentis dei misericordiā exorarent. quatin⁹ ei misericordiā faceret. eius anīam cū de corpore exiret a penis quas timebat liberaret. Interim vero dū ab abbate suo z monachis in monasterio letanie z orōnes fierent obmutuit. z simil mortuo fuit. Monachi vero qui p eo orōes faciebāt vt hoc audierunt statim ad eū cucurrerūt trīstes z dolentes q̃ anteq̃ moreret inunct⁹ non fuisset. z cōmunionez corpis z sanguinis dñi non percepisset. Cū autē ante euz stetissent z videntes eū mutū z sicut mortuum iacentē ignorantes quid ei deberēt facere. quia sicut nec viuo rectitudinē suam facere poterant: sic nec mortuum sepelire audebant. Dum itaq̃ in circuitu eius essent spumāq̃ de ore eius non modicaz exire cōspicerent. magisq̃ mortuū q̃ viuuz esse crederēt subito respirauit z se plangere cepit. z manū ad se retrahere z ita dicere. Domina sancta maria mater ḡras tibi reddo de hoc q̃ me in hoc liberatū habes z q̃ ego damnationē sicut promerueram nō incurri. que damnatio mihi citius affuisset nisi tua miseratio. tuumq̃ auxiliū mihi propiciuz aduenisset. Domina sancta maria gratias tibi reddo immēsas de hoc q̃ filium tuū dulcissimum dominuz meum hodie pro me rogasti. quatin⁹ eius corpus z sanguinē sumerez z rectitudinē meam quā christian⁹ habere deberet non amitterem. Post hoc rogauit priorez z ceteros fratres qui ibi erant vt corp⁹ domini afferrent. eūq̃ cōmunicarent. Cū itaq̃ corpus domini allatum fuisset cepit cum lacrimis dicere z veraciter ex ore confiteri q̃ hoc veraciter esset corpus dñi quod de virgine sumpsit. z pro peccatoribus in cruce pependit. et deinde cōmunicat⁹ est. Quo facto rogauit vt euz citius ponerēt Hijs oīb⁹ pactis vsq̃ ad finez ꝓgruum pductus. benedixit oīes monachos qui ibi erāt z absoluit. z monachi similiter ei fecerunt. Deinde posuerūt eū sup ciliciuz Statimq̃ spīrtū reddidit letus z hylaris. Cuius anīam sicut illi crediderunt q̃ ibi affuerunt: z hec que de illo acciderant viderunt. sancta maria quā dulciter inclamauerat suscepit. z ad locum bonum perduxit. Post hec sepelierunt euz in capitulo benedicentes deū: z laudauerūt sanctā mariā matrē dñi: que ei talez misericordiam fecerat. sicut ipi tunc viderūt.

Heretici exciderunt sacerdoti linguaz z maria sibi restituit.

Exemplū xxx.

Cum catholici cōtra albienses hereticos cruce signati duo honesti clerici p terrā illorū transitū facerent. cū ecclesiam vidissent in via desolatam. ait vnus alteri. Sabbatuz est intremus hanc ecclesiā vt dicam⁹ missaz in honore sancte marie ỽginis. portabāt enī secum librū z calicē indumentaq̃ sacerdotalia. Sed anteq̃ missa esset cōpleta hereticis proditi sūt. qui armata manu intrauerunt z sacerdotez de ecclesia trahentes linguā eius radicit⁹ abscidērūt. Quē socius cū mlto labore mutilatū deducēs monachis eū cōmendauit. Hij vero sicut viri catholici z religiosi sacerdotē mutilatū ꝓpter fidem xpi z genitricis ei⁹ honorem. multū deuote suscipiētes. omnē ei huma-

nitatē exhibuerūt. In nocte vero epipha nie cū solēnes decantarent vigilie baculo parietem pulsans ministros aduocauit. Qui cū quererent quid vellet. Et ille ī o/ ratoriū deportari significaret volentes p cere ei non acquieuerunt. Tandē impor/ tunitate eius attenta in ecclesiā eū ducen tes ante altare quoddā deposuerūt. Qui cū matrē misericordie tota mentis deuo/ tione inuocasset. illa ei apparens ⁊ carnez lingue formā habentē in manu tenēs di/ xit oranti. Quia ꝓpter fidez filij mei ⁊ ho norem meuz lingua tua priuatus es. ecce nouam tibi restituo. aperi os tuū. qđ cuz fecisset digitis oris eius immissis radici p/ cise carnē eandē cōiunxit ⁊ vniuit. sicqz di sparuit. Qui cū zacharia mox in vocē lau dis erumpens clara voce clamauit. Aue maria: ⁊ vsqz in finem. Quā salutationem cū crebrius repeteret. stupentes accurre/ runt ministri. accurrerūt de choro mona/ chi. de tam grandi miraculo deum eiusqz genitricē glorificantes. nō igit immemor nec ingratus collati sibi beneficij cleric⁹ in eodem cenobio factus est monachus. Hec Cesarius.

Maria in p̄sentia hereticorū cecū illu minauit.

Exemplū xxxi.

Legit in ecclesiastica hystoria q̄ q̄/ dam erat didim⁹ ex vtero matris cecus nat⁹. hic ꝓcupiscens dei sa/ pientiā seruauit dei mandata: ⁊ deus p̄bu it eā sibi. Cū autē p fidem ꝓtra iudeos et hereticos frequēs haberet cōflictus ꝓbo/ rū. hic hereticorū perfidiā sepissime confu tauit. Unde a quibusdā sep⁹ audiuit im properiū cecitatis: dicentibꝫ sibi q̄ gr̄z ser uiret eis qui illuminare euz non possent. Tūc petijt inducias ꝓfidens in deo q̄ de/ us ⁊ beata virgo maria eū illumiare cura rent. tūc a sancto Bonifacio romano pon tifice indicto ieiunio triduano deo studu erūt elemosinis ⁊ orōnib⁹ supplicare. Dis expletis precib⁹ ⁊ plurib⁹ ꝓuocatis. cecus stans in medio christianoꝝ ⁊ hereticorum responsoriū Gaude maria ꝓgo cūctas he reses ⁊c. cū versu ad laudē beate ꝓgis de/ uotissime decantabat. ⁊ statim coram omni bus clarissime vidit Et multitudo infide lium corde sunt ad fidez ꝓuersi. Hic mos romanis inoleuit q̄ quotidie ob memori am tanti facti responsoriū illud decantāt ad laudem virginis glorioſe.

Maria clerico linguam ⁊ faciem rein/ tegrauit.

Exemplū xxxij.

Clericus quidā beate ꝓgini deuo tus. Cui cū per ecclesiaz cōtinge/ ret transitus cū omni humilitate ⁊ deuotione genuflexo illa angelica saluta tione eā honorauit dicens. Aue maria ⁊c Rursum genuflexo. beat⁹ venter q̄ te por tauit christe: ⁊ vbera que te lactauerūt do minū ⁊ saluatorē nostrū. Hic aliqñ mole stia corpis tactus desperatus erat. tantus q̄z dolor inoleuit vt linguā ⁊ labia sua dē/ tibus suis manducaret. idipm de mēbris suis factur⁹ si ꝓmitteretur. Cunqz iaz lin gua ⁊ labꝫ penitus absumptis vehemē ter in alijs mēbris se lederet. iaceretqz hor rendus aspectu sensib⁹ corporis exempt⁹ vidit iuxta lectuli sui caput ꝓsonam cōsi/ stere: pulcram facie ⁊ reuerendo aspectu. quantum dat intelligi angelus ei⁹ erat. hic egroti sui erumnas plorans i hūc mo dum lamentari videbat. Quid o dña mi/ sericordie fons pietatis hoccine est gratie ⁊ glorie saluandoruz. hecqz est lingua que beatificando ventrem vbera ⁊ partū tuuz longo vsu ⁊ ardenti affectu salutare sic af suefacta vt pene nihil aliud sonare nosce/ ret in ecclesia dei. O domina si tu dees tu is: quis aderit suis. Non sic dña non sic. ad nihilum deueniet spes hominū si in te incipiunt non inuenire refugiū. Hec cuz ille in auribus tantū egri declamaret ⁊ in eius tantū oculis declararz. apparuit vti qz mater dñi ⁊ quasi satisfaciens de negli/ gentia in seruulū suum de quo insultaba tur. ad lectuluz egri propius accedit. Ex/ tractoqz vbere visa est protinus mittere i os egri ⁊ sancti lactis sui roze infuso subi/ to sue lingue integritatem et labꝫ anti/ quum decorem: ⁊ in toto eius corpore pri stinam restaurauit sanitatez. ⁊ surrexit sa nus ⁊ incolumis. factamqz circa se miseri cordiā omnibus cepit predicare. Et post modum se ⁊ sua dei seruitio mancipans.

de cetero duxit vitam religiosam z bonā.
Maria Johanni damasceno restituit manum abscisam.

Exemplū xxxiij.

PRudentius ex gestis Damasceni Johes damascen⁹ ego pmanens virgini beate marie deuotus. grecis litteris z artib⁹ liberalibus instructus. in scribendo. cantando. dictando gratiosus. captus a saracenis filiū domini: in cui⁹ partem cesserat in dictamīe in scriptura. et in alijs ad scientiā ptinentib⁹ sic instruxit vt in dictamine: littera z voce non nisi iohānes putaret. Amatus Johannes a theodosio impatore cuz apud eum esset. discipulus inuidia agitatur. litteram dictauit z scripsit. traditionē impatoris z imperij continentē. quā furtiue cōstantinopolim misit. in palacioq impatoris proiecta inuenta est. Et lecta modus dictandi et forma littere dinoscitur esse iohānis. Ab impatore iohannes accersitur. conuicijs z iniurijs conuincit. z proditor imperij appellatur. Ostensa est ei littera. Respondit vere dñe formam scribendi z modū dictādi meum esse cognoui. sed testz est mihi deus q̄ hec non feci. Cunctis ergo pstrepentibus in eū eo q̄ veritatē non fateretur. et reum esse mortis clamātibus. iudices q̄ amicus impatoris fuerat non debere euz mori. sed manum qua tantū nephas perpetrauerat abscindi sententiauerūt. Quo facto in detestationē tanti sceleris suspensa est manus abscisa in monasterio ipsius iohannis. qui mox ad ymaginem specialis domine sue Marie aduenies disco/operto vulnere z extento brachio eam deprecabatur dicens. Heccine domina mea nostrorum premia sunt meritorum. digne me pro meritis peccatorū flagellari voluisti. sed vt quid instrumentum officij tui p misisti penitus abscindi. hec quippe manus hymnorum laudis tue cantica sepi⁹ scribendo parabat. z corpus z sanguinez filij tui offerebat. Cunq̄ talia peroraret: ipsi in lectulo suo nec plene vigilanti nec dormienti beata virgo cum magno lumine: hylariq̄ facie eidem apparens dixit. quid agis puer fidelissime. Deu inquit ille. domina quid interrogas. vbi eras cuz hec paterer. ecce ad meum immo tuum decus in ecclesia pendet abscisa clientz tui manus. Et illa. Confortare fili inquit in domino. hūs dictis eo vidente ecclesiam exijt: delataq̄ inde manuz eius brachio restituit. Tūc ille gratias agens facto mane conuocatis fratribus manum ostendit moxq̄ missam de beata virgine allata voce celebrauit. Imperator autem audito miraculo pedester ad eum venit: z manū deosculans ab eo inquirit. Si quem alicubi cognosceret qui suum dictandi gen⁹ z scribendi formam haberet. Quod ille q̄dem ei retulit. eiq̄ veritas diligentius inquisita innotuit.

Maledicum a deo plagatum Maria sanauit.

Exemplū xxxiiij.

QUidam grossus et iracundus homo cum quadam die p villaz deambularet. lapidis offensio pedem quem nudum habebat sibi lesit. et vt doleret substomachans maledixit z dyabolum nominauit dicens. lapidem illum in nomine dyaboli ibi positum fuisse. Et vix finito sermone repente quasi violenta iniectione aque feruentis totā faciem perfundi sentiens. sed ad domum suam reductus tota facies eius in tumorem conuersa. oculi: nasus z os ita tumore excrescente disparuerūt. vt nō nisi monstrum in facie videretur. Quattuor autez diebus euolutis inflatio illa paululuz et inaniri cepit. pustulis z vesicis turgentibus repleta est vt ab omnibus elephantico morbo percussus diceretur. Post morbus ad inferiora descendens a renibus vsq̄ ad summum pedum articulos tam miserabiliter occupauit. Sicq̄ tota illa inferior pars corporis insensibilis mansit. vt si igne ardere quidem posset: tamen ignez sentire omnino non posset. Hunc̄ de lecto per se surgens. nunc̄ ad sedendum se erigere vel in quodlibet latus reclinare. sed semper resupinus iacere studebat. tamen in doloribus suis patientiā seruare. z deo semp gratias agere et peccata sua p oculis habere. z p eis humilit deo supplicare. Quadā die resurrectionis dñice cuz

audiret pulsare ad missam: caput erigens ⁊ versus prefatū locum protensis manib⁹ saluatoris clementiā exorabat. Et ecce subito vidit quandā pulcerrimā mulierem sibi assistere que ait. Nouer⁹ p̄ces tuas exauditas a domīo hiesu xp̄o filio meo. fac ergo qd̄ moneo ⁊ fac te deferri ad ecclesiā meam: ⁊ ibi corā ymagine mea pro salute tua interueni. ⁊ statim senties virtutez diuini auxilij. Quod cū ille fecisset dei auxilio ⁊ matris ei⁹ pio suffragio ad plenū sanatus est.

Maria ⁊ sanctus Hypolit⁹ sanauerūt quendam maledicū.

Exemplū xxxv.

Rusticus quidā nomīe Petrus in festo marie magdalene aratro boues iunxit. Et cū iratus opus ceptum malediceret: boues ⁊ aratrū fulmīe ꝯsumuntur. ⁊ ip̄m petrum qui hoc fuerat imp̄catus protinus sacer ignis arripuit. ⁊ carnib⁹ ⁊ neruis tibie ⁊ crurū iam ꝯsumptis ⁊ ad ecclesiā beate marie magdalene cui⁹ festuz infregerat afferri se petijt. Quo facto ignis ex toto extinctus est in corpore suo sed non sanatus. Audiuit autez loquentes de quadā ecclesia beate virginis marie miraculis insignita. Ad quā deuehi postulauit. Accēsa naui ⁊ sedens ī puppi illusus tibia a sua compage resoluit̄. et ille patienter hoc sustulit. Et cū ad ecclesiā venisset ip̄a nocte btā virgo quā fidel̄r implorauit cū sancto Hypolito in visiōe apparuit. ⁊ eidem sancto hypolito vt ip̄m petrū sanaret impauit Statim sanct⁹ hypolitus coram: tibiam ⁊ pedem illius circūquaq̄ recolligens in momento sanauit

Plaga illorū qui occiderunt hominez in ecclesia sancte marie virginis.

Exemplū xxxvi.

Tres quidē milites cū odio haberent quendā virū ⁊ quererent occidere illū. inuenta oportunitate sine amicorū presidio reperientes euz impetū fecerūt vt interficerent. At ille cōscius fugit in ecclesiā in honore sancte marie ꝯsecratam. si forte ob reuerentiā eius posset imminens euadere periculū ⁊ mortem Illi vero crudeles ⁊ irreuerenter ecclesiaz ingressi absq̄ vlla miseratione peremerūt eum coram altari. Ob quaz rem cōmota est aduersus eos sancta maria. Et mox vlciscente deo om̄ipotente tantā presumptionē igne accensi sunt. qui singuloꝝ membra cepit vehemēter exurere. Qui diuinā sup se sentientes vltionē. nimio dolore coacti ad dep̄canduz ip̄am dei genitricē quā multū offenderant: cū magna cordis ꝯtritione conuersi sunt. Quorū p̄cibus ip̄a v̄go sancta que est semp pietate repleta. clementer liberauit eos ab igne quo vrebantur largiente deo. Non tamē ex toto sanitas reddita est. Statim aūt postq̄ pergere potuerūt ep̄m adierūt. quid egissent vl̄ quid eis accidisset narrauerūt. ⁊ ab eo penitentiā sibi dari poposcerūt. Quibus episcopus indicens penitentiā armoruz q̄bus ip̄m virū perimerant loco penitentie prout sibi visum est eis imposuit. videlicz vt indesinēter ea sup se ferrent. ⁊ ꝯgrue peniterent donec deo ⁊ sancte eius genitrici satisfacerent.

Monialis lesit sibi tibiam: ⁊ maria sanauit eam.

Exemplū xxxvij.

Contigit in quodā cenobio sancti monialiuz res valde delectabilis. Erat eī ibi soror q̄dā vite ꝓbabil̄ multūq̄ feruens in obsequio beate marie virginis. Hec cū in genuflexiōe nimio impellente feruore tempe quodam genu vulnerasset. atq̄ in meridie in infirmario dormiret. visa est ei in somnis astare beata v̄go. pixidē vnguenti portans in manu sua immissisq̄ digitis de eodem vnguēto perunxit vulnera virginis. statimq̄ tanta fragrātia affuit vt sorores in ꝓxio dormientes odore illi⁹ excitate surgerēt. ⁊ ad lectū ei⁹ venirēt: eo q̄ maior ibi sentiret̄ virtus odor⁹ dormientē excitauerūt. Quā cū q̄siuissent vñ esset odor tant⁹. illa cāe nō ignara nihil ill̄ dicere voluit. iō rēnuēs vt irēt dormitū. Que dū rursuz obdormisset. iterū affuit mr̄ dñi. secū illā ducēs ꝑ visionē ī pomeriū. Cui manū sub mētū ponēs dixit. mō dimitte te sup genua tua. Qd̄ cuz fecisset dña nr̄a subiūxit. De cetero sic modeste debes petere veniā. Hec Cesari⁹.

Iuuenis quidā ꝯsumpsit patrimoniū suum: ⁊ maria subuenit ei.

Exemplū xxxviij.

Iuuenis q̄dā in germanie ꝑtibus mortuis ꝑntib⁹ maloꝝ ꝯsortio deprauat⁹ est. hereditatē p̄claraz in

ludo tesserum ⁊ tabernis totaliter dissipa
uit. hinc vagabundus ⁊ miser per patriã
ferebatur. Qui ⁊ si alias stultus. castitatẽ
tamen corpis ꝯseruauit. Cui quidam mi
les patruus eius nõ modicũ misertus ob
uiumq; eũ quadã die habens alloquitur
dicẽs. Male tibi cõpetit consobrine cha-
rissime taliter aberrare. qui clarus genere
probum virũ ⁊ magistrũ efficere potuisses
nisi te talis insania rapuisset. Cuius ver
ba cuꝫ quasi muliebria iuuenis derideret
subiunxit miles. Est ne aliquid chare mi
qđ ꝓ me facere tu auderes. At iste. Est vti
q;. Et miles Uolo ergo vt gloriosam dei
genitricem mariã salutes quinq̃ginta vi
cibus omni die. Cui cũ cachinnando re-
sponderet. hoc semel vtinã ⁊ non om̃i die
dicerem. patruus insistit dicens. hoc face
re modis omnib; oportebit. si qñq; oculis
misericordie te gloriosa virgo respiciat. ⁊
pro tua miseria suum filiũ interpellat Ad
cuius ꝟba iuuenis annuit ⁊ recessit. In-
de post annũ contigit patruum videre iu
uenem. quẽ ⁊ si promissuꝫ seruasset inter-
rogat. ⁊ ille seruaui inquit. Et nollem vl-
latenus nõ seruasse. Remissius enĩ est mi
hi q̃; ante erga mundana. Cui patru⁹ cũ
gaudio dixit. Ergo ⁊ sic sequẽti anno ser
uitium matri christi in salutationib; du-
plicabis. Et iuuenis. fiat inquit. Exacto
autẽ secũdo anno reuersus ad patruũ di-
cens. Jam suffragante matre christi om̃is
vecordia miserieq; mei status euanuerũt.
Et firmo benefaciendi ꝓposito volunta-
tis mee ꝯstantia stabilitur. Cui patruus
cũ lacrimis dixit. Benedicta sit pietatis
mater. ⁊ tibi quoq; charissime gratias re-
fero qui salubri consilio credidisti. nihil g̊
restat nisi vt anno p̃senti ꝓpositum tuuꝫ
fixum experiar. Et si dignũ inuenero cõ-
dignas tibi nuptias prepabo. Tu autez
m.dio tempe auxiliatricẽ tuam in saluta
tionib; terne quinquagene sedulus hono
rato. ꝯsentit iuuenis ⁊ stabilis inuent⁹ est
⁊ euoluto anno fecit patru⁹ qđ ꝓmisit iu
ueni. Constituit nuptias. ⁊ instaurato cõ
uiuio ex vtraq; ꝑte cõuenerunt parentele
Positis quoq; mensis ⁊ lotis manib; cuꝫ
iam sponsus ⁊ sponsa cõmesturi parit̃ cõ
sedissent. ex inopinato memor spõsus nõ
dum se pensionis sue debite salutationes
illa die gloriosi virgini occupat⁹ alias ꝑ-
soluisse. repente surgens susurrat patruo
vt paululũ induciaret fercula ministran-
do. Quo annuente solus iuuenis intrat
thalamũ. soluit matri christi qđ vouerat.
tanto deuotius q̃nto clementius se ꝓba-
uerat exauditũ. Nec mora vt extremã sa-
lutationẽ terne quinquagene iam cõple-
uit. Apparuit ei gloriosa virgo maria lu-
cidior sup̃ solez tres rugas in tunica iuue
ni. vnã anteriorem. ⁊ duas laterales osten
dens. Ecce inquit salutatiões tue litteris
aureis scripte. quib; me trib; quinquage
nis sedulus honorasti. ⁊ quomõ ĩ tuo cor
pore: licet vanus ⁊ vagus. tamẽ virginita
tis mũdiciã ꝯseruasti. Mox te leta febris
corripiet. et ad me tercia die sine vlla car-
nis corruptione ꝑuenies. hoc dicto glori-
osa virgo disparuit. Juuenis autẽ egres-
sus hortabatur om̃es letari epulari ⁊ gau
dere. se vero ab appetitu comedendi desti
tutum ad p̃sens cum eis esse nõ posse no-
tans. Singulis quoq; ad mensam seden
tibus ⁊ comedentibus iuuenis interim le
ctum ascendit. ⁊ facto prandio sponsaꝫ su
am primũ ⁊ amicos in thalamũ conuoca
uit. ⁊ eis quid sibi contingeret indicauit.
Mortuus est autez iuuenis die tercia vt
predixit. Sponsa vero ei⁹ nulli postmo-
dum nubere volens in sancta virginitate
ꝑmansit.

Maria potest etiam subuenire in peri
culo maris.

Exemplũ xxxix.

Erat nauis in medio maris ꝑegri
nis onusta. quoꝝ deuotio or̃onuꝫ
gr̃a partes hierosolimitanas adi
bat. Huius nauta cũ sensisset nauẽ hiare
inferius ⁊ aquas irrumpe. ⁊ se nullatenus
subuenire posse. festin⁹ cimbã que int⁹ fe-
rebat̃ in mare deposuit. ⁊ cũ ep̃o quodã et
alijs q̃busdã nobilioribꝫ in eã descendit.
vn⁹ tñ cũ descẽdere vellet in mare decidit
pelagiq; statim ad ima mersus nusq̃; cõ-
paruit. Nauta vero q̃s in naui reliquerat
alloquens mortis oibus imminere discri
mẽ nõ euitãdũ ꝑmouit. ⁊ vt pc̃ta sua ꝯfitẽ
tes suas aĩas đo deuote cõmẽdarꝫ admo
nuit. Qui ⁊ ita fecerunt. nec lõge interfuit
mora ill̃ in celũ clamantib;. Et ecce nauis
subintrãtib; aq̃s hiatu mar; penit⁹ absor
pta est. Ep̃us vero cũ ceter; lacrimosa fun
dẽs suspiria socioꝝ aĩas dño cõmẽdabat

quoꝝ corpa tam horrẽdo discrimine ꝑire videbat. Cũq; ꝑ eq̃reas vndas oculoꝝ aciẽ circũuolueret. si forte aliq̃ suffocatoꝝ corpoꝝ indicia videre posset ecce marinis e fluctib; colũbas speciosas alicubi q̃dez vnã. alibi duas vel plures subito videt emergere. celiq; secreta sub celeri volatu penetrare. q̃s cũ socioꝝ anĩas aduerteret esse: q̃ntũ fleuerat pri⁹ qꝛ socios p̃focari viderat. tanto tũc mag; deflebat: qꝛ cũ socijs p̃focatus nõ erat. Qui cũ tandẽ cimba deuectus terre cũ socijs applicuisset. ecce sociũ q̃ inter duas cecidisse naues ĩ mare videbat̃. de mari subito viuũ ⁊ incolumẽ vident exire. Querũt stupentes ⁊ de recepto socio exultãtes q̃d ei acciderit. qũo a marinis fluctib; sic liberari potuit. Qui ait. beate genitric; dei cũ in aquã caderem nomen exclamaui. Sicq; ei⁹ memoriaꝫ habendo ⁊ nomen declamãdo ad ima pelagi deueni. At ip̃a misericordie mater ꝟgo maria. que memoꝝ suoꝝ immemor nullatenus p̃t esse. mihi sub vndis astitit. pallioq; suo me clemẽter cõtexit. ⁊ ꝯtectum sub aquis vsq; ad littus ꝑduxit. Hec eo dicẽte laudes deo referunt̃. ⁊ mater misericordie ab oĩb; diuulgatur atq; p̃dicat̃. Hec Uincen. in spe. hysto. li. viij. c. lxxxviij.

Quidam ꝑ responsoriũ Felix nanq;: liberati sunt de periculo mortis.

Exemplũ xl.

Abbas quidã in medio maris britanici nimia tẽpestate cũ alijs mlt̃is oppssus est: adeo vt om̃es de vita desperarẽt. Itaq; alij beatũ nicolaũ. alij beatũ andreã vel quẽlibet aliũ sanctũ inuocabant. vnusq̃sq; enĩ sanctũ quẽ magis familiarẽ habuerat in necessitate sua familiari⁹ inuocabat. Cũq; videret abbas oẽs istos min⁹ potentes sctõs inuocare. neminẽ aũt matrẽ misericordie q̃ habꝫ ptãtem sup̃ celũ ⁊ terrã ⁊ mare noĩare. Quid agitis inq̃t frẽs. q̃d ceteros sctõs illosq; q̃ minus p̃nt tantuꝫ inuocatis. ⁊ ip̃am q̃ plus oĩbus p̃t relinq̃tis. Bonũ quidẽ est qd̃ facitis. sed multomeli⁹ si oẽs vna voce matrẽ misericordie acclamaret;. Quo illi ꝑcepto om̃es vna voce mr̃em dei noĩauerũt. om̃esq; vt sui misereat̃ proclamãt. Ip̃e q̃ꝫ abbas q̃ p̃ter vnũ pomũ nihil penitus comederat. quiq; ꝑ duos dies ac noctes ita afflict⁹ erat ꝙ vix respirare poterat illd̃ responsoriũ Felix nãq; ⁊c. cuꝫ suo versu. scꝫ Ora ꝓ pplo. deuotissime cũ monachis suis cantare cepit. vixq; finierant ppl's p̃cẽ cũ lamentatiõe. ⁊ monachi cũ deuotione. Et ecce in summitate mali lux magna instar cerei apparuit. noctisq; tenebras fugans. om̃es q̃ erãt in naui sua claritate ꝑfudit. totaq; pelagi cessauit tẽpestas. ⁊ celi regina iubente facta ẽ trãquillitas. Nec multũ post dies serenus illuxit. ⁊ terre ad quã tendebat nauis applicuit. Hec Uincen. in spe. hysto. li. viij. c. lxxxix.

Incarcerati debent inuocare mariã

Exemplũ xli.

Miles quidã capt⁹ est ⁊ diu incarceratus. cũ pecuniã ꝓ sua solutione spopondisset. extract⁹ de carcere posit⁹ est in domo supiori. Cui addita sunt vincula ⁊ serui ad custodiã deputati Nocte igit̃ quadã cuꝫ esset dormiẽs inter sex satellites q̃ eum custodiebãt. dñam nostrã deuote inuocauit. ⁊ sic obdormiẽs audiuit vocẽ. Confide btã ꝟgo liberabit te. Ad qd̃ verbũ euigilans gauisus Sed de visione cogitans vtrũ vera esset an fantastica scire volens. mox vt digitũ admouit pedem vnũ sine difficultate manus a cathena liberauit. Sepius ista ante tẽptauerat: sed nõ ꝑfecerat. Cũq; ex motu vinculoꝝ vnus miles. vn⁹ ex seruis euigilasset. territus miles circulũ reponere voluit. sed nõ potuit. Tunc intelligẽs tale miraculũ dei genitric; meritis circa se gestuꝫ seruo rursum obdormiente leuiter surrexit. ⁊ vincula tenens in vno pede ꝑ linthe amen se dimisit ꝑ fenestram ⁊ fugit. Quod cũ cõperissent custodes eum tubis ⁊ canibus insecuti sunt. sed eum mĩme inuenire potuerũt. q̃ꝫuis circũquaq; eum circũdederũt. Qui postmodũ veniens ad ecclesiam eosdem circulos quos secũ deportauit pro gratiarũactione sup̃ altare btẽ virginis obtulit. Hec Cesarius.

Theophilus qui negauit fidem ⁊ virginem mariã. ⁊ beata ꝟgo ei subuenit.

Exemplũ xlij.

Fuit quidam nobilis Theophil⁹ nomine: qui cũ depaupatus fuisset cepit desperare. ⁊ cogitauit q̃d faceret. Tandem cogitauit vt iret ad biuium ⁊ cum dyabolo loqueretur vt ei ĩ rebus mũdanis subueniret. qd̃ sic factũ est.

Dyabolus vero cū ꝑcibꝫ theophili sollicitareꝫ vt eū diuitijs restitueret.q̄siuit a theophilo si facere posset ⁊ vellet q̄ ꝓponeret Rñdit q̄ vellet:⁊ iurauit. Qui veniēs tribus noctibꝫ succesſiue.prima nocte abrenunciauit baptismo.scōa suo creatori.tercia ipi mr̄i misericordie. Dyabolꝰ vero cōsiderans suū affectū dixit. Vanc abiurationē si p̄ cyrographū scriptū tuo sanguine ꝓfirmaueris:⁊ huc ad me deportaueriſ: tūc oīa ꝓsummata sunt. Qđ sic factum est.cyrographū scriptū sanguīe theophili sigillo dyaboli ꝓfirmatuꝫ est. Contigit q̄dam die q̄ theophilus pīa ductus cepit flere.⁊ cū fletu coraꝫ ymagine beate marie ꝑginis se ꝓsternere.⁊ inuocare beatā mariā virginē cū deuotione. Sed beata ꝑgo maria semp fuit miseratrix ⁊ benigna.ipa miserata eiꝰ indulsit q̄ fecerat. Et cū ipse theophilus ꝓstratꝰ ante altare multū fleret.⁊ rogaret ymaginē beate marie ꝑginis dei ymago q̄si irata ipum audire noluit.⁊ faciē vertit ab ipo. Qđ videns beata ꝑgo collocauit filiū sui imaginē in altari.⁊ vna cū theophilo dyabolū adiūt.⁊ p̄ beatā virginem mariā reformatꝰ est grē dei.⁊ cyrographū abrenūciationis qđ dyabolo dederat.dyabolum reddere p̄cepit. Et sic theophilus cōuersus est.⁊ tandem peruenit ad gaudia celi.

Maria subuenit peccatori in extrema necessitate. Exemplū xliij.

Iles quidā nobil̄ pctōr magnus tpe quodā ab inimicis captus est q̄ occidere eū decreuerūt.q̄ eis humiliter supplicauit dicēs. Rogo vos intuitu diuine misericordie vt ad modicuꝫ tempꝰ mortē differatiſ quo alicui sacerdoti possim peccata mea ꝓfiteri. Illi autem corpalem eiꝰ euasionē vel liberationez timentes nō ꝓsenserunt. Precipientibꝫ igit vt se p̄sterneret ad decollandu dixit ꝫ verbū. Dñe tu nosti voluntatē meam. Et subiunxit. Aīam meā cōmendo ꝑginis filio.sicq̄ decollatꝰ est. Erat eodem tempore quidā obsessus vicinus. Cui cū astātes audita eiꝰ morte. Modo inquiūt habetis gaudiū magnum ꝓpter aīam illiꝰ facinorosi militis.lugubri voce respōdit. nequaq̄. Unū enim verbū moriens ꝓtulit.ꝓpter qđ ipe saluatus est.

Maria liberauit lictorē a dānatiōe.

Exemplū xliij.

Reco quidā cuiꝰ officium erat suspendendi boīes ⁊ cruciandi.ante ymaginem beate marie ꝑginis trāsiens suis patrocinijs se cōmendauit. Quadā itaq̄ die cū ibi cōsisteret ⁊ oraret venit nunciꝰ iudicis dicens:q̄ veniret et vnū suspenderet.⁊ ipo in itinere existente venerūt sui inimici ⁊ occiderunt eū. Erat aūt in eadē ciuitate sacerdos quidam sancte vite.q̄ singulis noctibꝫ circūibat oīs eccl̄ias ciuitatiſ. Surgens aūt ea nocte q̄ occisus est p̄reco:⁊ volēs ire ad eccl̄iaꝫ beate marie.veniens aūt ad cemiteriū ibidē plenū boibus inter q̄s multos mortuos vidit.q̄s dū viuerent cognouit. Interrogauit aūt ex ipis vnū.q̄d hoc esset ⁊ ꝓpter q̄d tanta multitudo boīm ꝓuenisset. Qui rñdit.p̄reco vnꝰ occisus est.⁊ aīam eiꝰ maligni spūs suā esse dicunt.quā pia mat maria econtra suā esse dicit. Judex aūt deus venturꝰ est.ptis vtriusq̄ causam auditurus.ꝓpter hoc ꝓuenimus. Sacerdos autē intra se cogitabat. Alicubi abscondar cause hui⁹ finē expectaturus. Cūq̄ ibi se abscōderet vidit sedē supra quā iudex veniens sedebat. assumpta sibi mr̄e maria. venerūt aūt ⁊ demones p̄conē cathenatū adducentes. ꝓbabant multiſ modis q̄ eoꝝ iure esset aīa pconis. Ecōtra maria dicit.q̄ eadē hora cuꝫ occisus esset se suis patrocinijs cōmendasset. ob huiꝰ causaꝫ aīam suā asserebat. Judex vero ꝫ audiens suis desideriꝫs volens obedire nec tñ demonib⁹ iniuriā irrogare sententiā ꝓtulit vt aīa ad corpꝰ rediret vsq̄ peniteret de malꝫ.⁊ ꝓstituit q̄ cōmūis ofo ꝓ aīa illa a papa institueret. Et q̄sitū fuit q̄s ꝫ pape indicaret. Rñdit btā ꝑgo Vocate sacerdotē q̄ ibi latet abscondit⁹.p quē p intersignio pape missa fuit rosa tāte pulcritudinis q̄ papa visa hac credebat ꝑbis illius

Maria virgo subuenit latroni i extremis. Exemplū xlv.

Uidā fuit magnꝰ latro q̄ non aliquod bonū fecerat.nisi q̄ beate ꝑgini vnū sabbatuꝫ ieiunauit:⁊ ei vnā missam compauit vt euꝫ conuerteret ante mortem suā. Cui beata virgo apparuit dicens.filiū meū p te rogaui vt ꝓuertaris a tuis pctis q̄ tibi hanc gr̄aꝫ fecit q̄ ante mortē tuā dabit tibi q̄nq̄ ꝑba loqui

que te a peccatꝫ tuis liberabunt. postea vero latro capit et in vinculis detinet. Qui tercio die ad suspendendum ducebat. ⁊ in via dedit sibi deus magnā contritionē. et in ista vera ꝓtritione dixit illa quinq; verba cum magna deuotione. Deus ꝓpicius esto mihi pctōri. Qui statim cū deo reconciliatus fuit. ⁊ sic saluatus est.

Maria recōciliauit xpō monachū.

Exemplū xlvi.

Quidā longo tpe deuotus ordinem intrauit cistercien. In q̄ et sic diu sancte vixit. Tandē tamē a dyaboli temptatiōe deuict⁹ in peccatum cecidit. ⁊ multis p hoc occasionē scandali dedit. pro quo vt in ordine illo cōsuetum est grauissime tribulat⁹ ad cor cū amarissima penitētia redijt. ⁊ ad gloriosam christi matrē totaliter in lacrimis et precibus se cōtulit. In magno ergo luctu p temp⁹ non modicū posit⁹. tandē die quodā orauit: ⁊ raptus in excessu mentis gloriosam virginē vidit: ⁊ in brachio ei⁹ quasi lactētem paruulū sup omnē pulcritudinē speciosum. Qui cū videret matrē pro se filio supplicantem instabat ille se a peccato ⁊ a tribulationib⁹ liberari: ⁊ ad gratiā priorīs vite restitui. Sed cū puer quasi renitens vultū auerteret. ⁊ mater econtra puerū in alterā ptem brachij transferret cōmodius vultui eius benignitatꝫ ingereret. Illeq; iterum vultū auerteret. Et auersum mater frequenti⁹ rogitaret. Tandēq; post mira ⁊ pia euicit mater in filio. ⁊ vultū ei⁹ in piaculum seruauit. ⁊ peccatū homini ad indulgentiam ⁊ statū priorīs vite ad gratiamq; ꝺonauit.

Maria subuenit ancille que peccauit cum milite.

Exemplū xlvij.

In episcopatu carnotensi ancilla cuiusdā militis cuz ipo peccabat. Et dominā suā vxorem illius de hoc freq̄ntius offendebat. Et cū illa iuuēcula sic peccaret. tamē beate ỽgini quotidie salutationē angelicā flexis genibus septies offerebat. ⁊ hoc dña sua bñ sciebat. Quadam autem die nimis irata dixit ei. Deu certe p cognatos meos te fecissez occidi pro marito meo quē mihi sic totiens abstulisti. sz sancta dei genitrix hac nocte mihi apparuit ꝯcipiens ne tibi nocerem. q; ancilla eius es. Et pmisit mihi q̄ de te pacē mihi faceret. Statim illa cōpuncta quoniāquidē inquit dulcissima mater ōi me dignata est vocare ancillā suā. ecce promitto tibi q̄ verā ipa de me faciet pacez q̄ nunq; vlteri⁹ iniuriā tibi faciā. sz p amore dñe nostre āmodo recedam. Et statim de episcopatu exiēs ad mōasteriū bone spei in episcopatu cameracensi deuenit. et ibi deo ⁊ beate marie vsq; ad mortē fuiuit.

Maria subuenit adultere.

Exemplū xlviij.

Quidam vxore sua sciente cū alia carnaliter vixit. ḡuiter h̄ sustinēs querelā in ecclesia sancte marie ỽgini deposuit. supplicans vindicari de illa que ei viruz abstulerat. Sancta maria apparens ei dixit. quomō possum maluz ei inferre. Nam singulis diebꝫ centies mihi flectit genua. mlier vero cōmota dixit. Exquo me nō vis vindicare filio tuo q̄rimoniā deferaz. Et egressa de eccl̄ia verba hec musitabat. Adultera itaq; veniens ei obuiam: querēs quid diceret. Que ait. de te conquesta sum virgini marie. ⁊ respondit mihi. q̄ nihil mali tibi inferret: eo q̄ cētum genuflexiones ei quotidie exhibes. ⁊ sup hoc murmuro. Ueruntamen spero q̄ filius ei⁹ me vindicabit. Quo audito statim adultera proiecit se ad pedes eius. veniam postulans ⁊ firmiter pmittēs q̄ nūq; cū marito suo delinq̄ret.

Quidam accendit vnā candelam in honore virginis marie.

Exemplū xlix.

Miles quidā iuuenis ⁊ huic seculo deditus habebat vxorē beate marie valde deuotā. Hec diu ⁊ multum pro mariti sui cōuersione beate Marie supplicauit. Et ecce nocte quadā maritus spiritu rapitur. ⁊ ad dei iudiciū vbi de omnib⁹ suis excessib⁹ accusatus ꝙuincitur. Et cum esset ab omnib⁹ derelictus. iudex dixit. Est ne hic aliquis sanctorum quē vnq; honorauerat. Respondit maria virgo. O domine semel ob reuerentiā meam cereū magnū dedit. fac ipm oro ob illius cām misericordiā inuenire. Cui iudex. ppt̄ tuas int̄at preces indulgeo vt tueat̄ se eodē cereo q̄ntū pōt. Cū igit̄ demōes eum rape vellēt cū cādela ardēti cōbussit eos: ⁊ virilit̄ se defēdit. Sz p̄ angustia ⁊ tiore in

quib⁹ laborauit iacens in lecto fortiter sudauit. Et vlulauit intantū q⁹ vxor vigilauit. Manu igitur ad eū missa inuenit cutem suā hyspidaz quasi corticē de arbore. pilos longos. canos ac duros: barbamq⁹ prolixam. ⁊ suspicans adulterū clamauit Seruis aūt ad arma currentib⁹ experge/scens nō potuit loqui. sed quasi bos horribiliter insonuit. Et certissime nisi dedisset eis certū intersignium sue psone ipum vtiq⁹ interfecissent. Tandē aliq̄liter compos rōnis effectus recitauit omnib⁹ seriē rei geste. Ipe autē plene conuersus de bereditate sua fecit hospitale. ⁊ ibidem vna cum vxore sua deo seruiens ⁊ gr̄as agens signa correctionis ⁊ omnimode emendationis sue omnib⁹ homib⁹ verbo ostendit pariter ⁊ exemplo.

Gutta sanguinis xp̄i preponderat oīa peccata mūdi. Exemplū .l.

Fuit quidā solo nomīe religiosus ad oīa que ad religionē spectāt durus ⁊ negligens. Hic tñ cōsueuit beatā virginē orare ⁊ semel dicere p̄ dem centuz Aue maria. Hic ductus ad extrema rapt⁹ est in extasim. ⁊ demones euz summo iudici p̄sentabant petentes sentētiam vt eis tanq̄ ppius iudicaret. Deus igitur sciēs pēta sua multiplicia dixit eū fore damnandū. Interea venit btā virgo offerens cedulas in quib⁹ ꝓtinebant oīa Aue maria. petens a filio vt secundario ad iudiciū pcederet. Demones ꝥo attulerunt multos libros suorū peccatorū ab vtriq⁹ ptibus libri ponebant in statera. sed pēta preponderabāt. Tūc beata ꝥgo videns se nihil pficere filio suo deuotissime supplicabat dicens. Recordare dilecte q⁹ de mea substātia recepis substantiā visibilē: palpabilē ⁊ passibilem. ⁊ da mihi vnam guttā sanguinis tui fusam p̄ peccatoribus in passiōe tua. Et ille īpossibile inquit est tibi aliq̄d denegari. veruntū scias q⁹ vnica gutta sanguinis mei p̄ponderat oīb⁹ peccatis tot⁹ mundi. Accipe itaq⁹ qō petisti. quā accipiens posuit ad staterā Et oīa p̄dicta pēta religiosi q̄si fauillā preponderabāt Tūc demōes discedētes ꝓfusi clamabāt dicētes. Nimis misericors est dña xp̄ianis. Uñ deficim⁹ quotiens se deꝓflictu intromittit. Reducta est ergo ania ad corpus. ⁊ ipe postea ꝓualescens omnia narrauit. ⁊ factus est monachus.

Rusticum liberauit maria a dānatiōe. Exemplū li.

Erat vir q̄dā secular⁹ rurali opi deditus. ⁊ alijs mūdanis studijs occupatus. Qui dū mult⁹ prauis actib⁹ ess⁹ irretitus. etiā dū terrā suā exararet q̄ntuz poterat vicinis suis surripiebat. ⁊ metas suas transgrediēs iugerib⁹ suis terrā aliorū furtim sociabat. Hic tñ sanctā genitricem mariā in mēte habebat. ⁊ plerūq⁹ eaz deuote salutabat. Iste g̃ cū esset defunct⁹ ꝓuenerūt demones aīam ei⁹ se rape cōfidentes. Affuerūt etiā angeli q̄ ꝓferrēt bona ab eo facta. Leperūt demones contra eū ꝓferre inumera mala. Cunq⁹ ex h̄ exultantes putarent vicisse. Intulit vnus ex angelis q⁹ esset solutus cū magna deuotione salutare sctāz dei genitricē mariā. Hec audiētes spūs immūdi relicta boīs aīa recesserūt ab ea ꝓfusi. sicq⁹ aīa illa erepta ab aduersarioꝝ ptāte ꝓpetuā dānationē euasit. largiente deo p̄ merita sue genitricis q̄ cum eo in eternū sit benedicta.

Quidā ieiunauit ⁊ non potuit mori sine ꝓfessione. Exemplū lij.

Qr quidā p̄ oīa litterat⁹ ⁊ pius dixit in suis ptib⁹ fuisse p̄donē: cedeq⁹ inbiantē homini. hic ab inimicis capt⁹ in decliuio montz ibidē decollatur. Delapsis vero ꝥgo maria dat cōtritionē verā ac ꝓfessionē. Un⁹ inimicorū p̄ sacerdote cucurrit. sz sacerdos approp̄inq̄re noluit. nec audebat: nisi caput corpori ꝓiungeret Quo facto ꝓfessionē audiuit In cuius fine sacerdos quesiuit. cur non mori potuisset. Ait ille causaz miraculi dixit. Iuuenis audiui quencūq⁹ ꝓfessionez adipisci ante mortē: q̄ ob reuerentiā beate ꝥginis q̄rtam feriā vel sabbatū ieiunaret. hoc ⁊ seruaui. nec q̄cq⁹ alias boni feci. absolutusq⁹ spiritū efflauit.

Fur decapitatus nō potuit mori sine sacramentis. Exemplū liij.

Quidā fur q̄siuit q̄ndam paup̄culam dep̄dare. ⁊ reperiens q⁹ ieiunaret tā puula puella q̄rens cām. Rñdit illa. Quia q̄cūq⁹ sabbatinis diebꝫ ad honorē beate Marie virginis ieiunat nunq⁹ morit sine vera penitentia. Quod gratant ille suscipiens cōpleuit. Cui⁹ caput tandē p̄cisum clamauit ꝓfessio ꝓfessio

Unde circũstantes stupefacti ꝑ confessio ne ei sacerdotẽ adduxerũt. Qui postq̃ illi us caput corpi coniũxerunt post deuotã ⁊ salubrem ꝯfessionẽ dixit. Hoc beneficiũ hui⁹ penitẽtie merui ꝑ beatã virginẽ ma/ riam cuius sabbatuz deuote ieiunaui. vt sine sacramentꝭ ⁊ remediis nequaq̃ perirẽ Demones hinc circũstantes nõ valentes ferre beate ꝟginis presentiã nec sacram cõ fessionem fugerũt. Quo dicto ⁊ sacramen tis susceptis deuote quieuit in pace.

Raptor decapitatus non potuit mori sine sacramentis.

Exemplũ liiij.

Domicellus assidue salutabat be/ ataz ꝟginẽ. Qui postea in p̃da de prehensus. q̃uis caput loq̃lam tñ nõ ami sit. q̃usq̃ ꝯfessionẽ suã integraliter fecisset ⁊ corp⁹ dñi deuote suscepisset.

Quidã ieiunauit q̃ttuor vigilias Ma rie.

Exemplũ lv.

Tres fratres a quodã milite castel lano penitus exhereditati erant. Unde in vicinis nemoribꝫ latitã tes multa mala transeuntibus inferebant Quorũ duos idẽ miles ꝓpter hoc cõpre/ hensos suspendit. Unde terci⁹ prouoca/ tus acrius timens: tamẽ si caperet nemo ei parceret. Cuidã monacho ꝯscientiã su am ꝯfessus. Cui cũ monachus diceret vt deinceps abstineret. Ille rñdit. oĩno se ces sare non posse: nisi prius predictũ militez in vltionẽ fratrũ suorũ sagitta vel gladio transfixisset. Tamẽ inq̃t q̃ttuor vigilias beate marie. scz purificationis. annũciati onis. assumptiõis ⁊ natiuitatis ei⁹ in pa/ ne ⁊ aqua ieiunare ꝓposui. ne me beata ꝟ/ go sine ꝯfessione ⁊ viatico sinat mori. Ad hoc monachus. Bonũ est inquit: sed pa/ rũ aut nihil proficit: ex quo peccãdi ꝓposi tum nõ relinquis. Abiens ergo post pau lulum ab eodẽ milite ⁊ armigeris eius cõ prehendit. ⁊ a furentiũ gladijs euiscerat⁹ ⁊ mẽbris omĩbus dissipatis cũ mori non posset nec loquelaz amitteret. frustra inq̃t laboratis. qꝛ me nisi prius ꝯfessum ⁊ com municatũ occidere non potestꝭ. Adducũt sacerdotẽ. nec mora affuit pb̃r. ⁊ confessus cũ viaticũ suscepisset protin⁹ expirauit.

In extremis nos cõmẽdare debemus beate virgini Marie.

Exemplũ lvi.

Quidã grauissima ⁊ desperata in/ firmitate grauat⁹. hoc iam solum intendebat quo hiesu xp̃o ⁊ beate marie suum exitũ cõmendaret. Cunq̃ de obitu sic sollicit⁹ estuaret. beata virgo ei apparuit: et si se cognosceret req̃siuit. Et eo negante respondit Ego sum mr̃ christi mater misericordie ⁊ pietatis. Ex his ver bis ille plurimũ ꝯfortatus obitũ suũ secu rius expectauit. credẽs q̃ q̃ matrẽ miseri/ cordie diligeret proculdubio misericordi am inueniret.

Quotidie salutare debemus virginẽ ma/ riam.

Exemplũ lvij.

Miles quidã quotidie salutauit be atã virginẽ mariã cũ de mane sur geret: ⁊ cũ de sero dormituz se po/ neret cuz Aue maria. Et nil boni plus fe cit. ⁊ gratia ꝟginis saluatus est.

Maria virgo ⁊ sanct⁹ Petrus libera/ uerunt monachũ a damnatione.

Exemplũ lviij.

Quidaz religiosus in monasterio sancti Petri male vixit. Hic ali/ qñ cũ q̃busdaz fratribꝫ potionem medicinalẽ pro corpis salute accipiens. ⁊ post h̃ statim sine ꝯfessione ⁊ sacra cõione defunct⁹ est. Cui⁹ aĩa a demõibꝫ ducebat̃ ad ĩfernalia claustra. Qd̃ cernẽs sctũs pe tr⁹ cui⁹ erat monach⁹ accessit ad dñz ih̃m xp̃m ꝑ aĩa frĩs dep̃cabat̃. Cui dñs. igno/ ras inq̃t q̃ ꝓpha me inspirãte dixit. Dñe q̃s habitabit in tabernacl̃o ⁊c̃. Qui ingre dit̃ sine macula et opat̃ iusticiã. Quõ h̃ p̃t salu⁹ fieri cũ neq̃ sine macula ĩgressus ne q̃ vt debuit iusticiã opat⁹ est. Hoc audiẽs sctũs petr⁹ venit ad btãz ꝟginẽ mariã vt ip̃a intercederet secũ ꝑ aĩa illa. Et cũ sur/ rexissz sctã dei genitrix añ suũ filiũ cũ san ctis ꝟginibꝫ dixit ei filius. q̃d a me poscis dulcissima mater cũ meis charissimis so/ roribus. Cui cuz sancta maria rñdisset q̃ pro anĩa fratrꝭ defuncti oraret. xp̃s illi ait Quia tibi placet vt indulgentiã ꝯsequat̃. ꝯcedo ꝓpter p̃ces tuas vt anĩa ip̃a ad cor pus reuertat̃. vt acta de malis p̃ñia demũ et̃na req̃e ꝑfruat̃. Hoc cũ sctã maria ꝟgo sctõ petro innotuit. ꝯfestim sctũs Petrus magna claue quã tenebat demones fuga uit. ⁊ anĩam fratris de ptãte eorũ eripuit. ⁊ duobꝫ angelis cõmendauit vt ip̃am ani mã ad corpus reducerẽt. Ac ille frater de

morte resurgens que sibi ꝯtigerant. vel q̄ viderat narrauit. ⁊ quomō a dyaboloruz potestate esset erept⁹ suffragijs sancte marie atq; sancti petri apl'i.

Hore beate v̄ginis deuote sūt dicēde.

Exemplū lix.

In domo quadaz hyspanie ordinis cistercien̄. sunt cōuersi vt vita illorū esset alijs in exemplū Ex q̄bus vnus in obsequio beate virginis ita feruens extitit ac deuot⁹. ⁊ ita in horis ei⁹ decantādis intent⁹. vt non solū in singulis versib⁹ sed etiā singulis syllabis memoriā haberet marie v̄ginis. Sicq; horas cū maximis laborib⁹ cōtinuauit. Qui cū annos decem ⁊ septē fecisset in ordine grauiter infirmat⁹ est. ⁊ ministrauit ei soci⁹ su⁹ ex licentia prioris. Sciens aūt eū virum sanctū ⁊ in seruitio dei ⁊ genitricis ei⁹ deuotissimū vt aliquid sibi diceret ad edificationē intuitu mutue charitatis flagitauit. Cui ille rn̄dit. heri dn̄a nostra visitauit me. q̄ q; die septima ad dn̄m essez migraturus predixit mihi. Et adiecit. quia pre cūctis mortalib⁹ mihi intentius ꝓuiuisti. ⁊ ego tibi faciā quod nondū alicui feci. Collumq; meū brachijs stringens dedit mihi osculū. Cū vero agonisaret die p̄dicta vir beatus: prior dormiens cellaz in qua iacebat turbam candidatoꝝ introire vidit. Qui ꝓpter aniam illius educendaz se venisse dicebant. Statimq; ad ꝑcussionem tabule surrexit excitatus ac accurrit ⁊ q̄ esset celestis exercitus a quib⁹ deuot⁹ dei genitricis famulus foret deducendus minime dubitauit.

Quid orandum sit in extremis.

Exemplū lx.

Cum quidā religiosus seruiuisset deo in ordine triginta annis. Cū grauiter infirmat⁹ vellet mori. cōuenit multitudo demonū querentiū animā eius. Quos cū vidisset cepit clamare. ve mihi q̄ vnq̄ ordinē istuz intraui. meli⁹ mihi fuisset ranā vel bestiam fuisse. Et fratres audientes clamorē suum cōuenerūt ⁊ orauerūt pro eo. Ad quē accedens ꝓuitor suus dixit ei. O pater q̄re ista dicitis. nōne semꝑ apud nos bon⁹ homo fuistis. dicite ergo pr̄ post me. Maria mater gratie mater misericordie. tu nos ab hoste ꝓtege ⁊ in hora mort⁹ suscipe. Quod cū dixisset ⁊ modicū iacuisset cepit dicere. Bene mihi q̄ vnq̄ intraui ordinem istuz. ⁊ q̄ vnq̄ natus fui. Et fratres audiētes taz subitā mutationē ceperūt querere quid h̄ fuisset q̄ sic clamando clamasset. Rn̄dit. ideo clamaui. qꝛ demones infiniti ꝯuenerunt volentes aniam meā rapere. sed cuz dixissez orōnem p̄dictam statim venit ad me mat̄ misericordie. Ad cui⁹ aduentū om̄is multitudo demonū recessit. ⁊ modo me inuitauit ad suū ꝯuiuiū. ⁊ sic emisit spiritū

Maria liberauit aīam de portis inferni.

Exemplū lxi.

Quidam vir multū reuerebat̄ beatam virginē. At criminale quoddā peccatū cōmisit qd̄ nunq̄ confessus fuerat. qd̄ puduit eum dicere. Post multū vero tp̄is penitētia duct⁹ quesiuit secretū. ⁊ ꝯfessus est deo ⁊ dixit. Deus ꝓpici⁹ esto mihi peccatori. ego cōmisi tale peccatū qd̄ nunq̄ fui ausus cōfiteri alicui homini p̄ pudore. hoc ꝯfiteor tibi deus ⁊ oro te vt ignoscas mihi illud. ⁊ vt talem satisfactionē mihi inspires q̄ emendē. Cunq; illa meditādo diceret. apparuit ei dyabolus in forma sacerdotis. ⁊ dixit. q̄d meditaris. qui ait. Ego multo tp̄e celaui criminale peccatuz. qꝛ puduit me dicere. ⁊ dyabolus. hoc iniungo tibi vt h̄ peccatū nunq̄ ꝯfitear⁹. ⁊ credas tibi esse remissuz Qui statim promisit sibi hoc. Cūq; vir ille veniret ad extremā horā vite sue. angeli contendebāt cū demonib⁹ ꝓ aīa illi⁹. Et dixerunt demones. Scriptū est. qꝛ dn̄s dicit. Qualē te inueīo talē te iudico. ꝓm hec dicta nr̄ est iste. qꝛ in pc̄to mortali inuent⁹ est. ⁊ statī suscipiētes aīam deduxerūt ad infernū cū gaudio. Cūq; venissent ad portas inferni occurrit eis btā virgo maria ⁊ dixit. qꝛ eū dolose decepistis ne ꝯfiteretur mortale pctm̄ qd̄ cōmiserat. p̄cipio vob̄ ꝑtremēdū diē iudicij vt aīam ad corpus reducat⁹ q̄ illd̄ pctm̄ qd̄ se sp̄abat ꝑ illusiones vr̄as emēdasse recipiēdo vitā emēdet.

Mors diuitis viri ⁊ mors paupercule vidue.

Exemplū lxij.

Quidā parrochie p̄erat pb̄r ī seculo potens ⁊ gl'iosus. sed non minus vicijs q̄ diuitijs plen⁹. Hic sub cura sua habebat diuitem nobilem ⁊ pauꝑculam viduaz. q̄ vno tp̄e decūbētes responsum mort⁹ acceperūt in semetip̄is.

Vocat⁹ est p̄s byter vt morientē diuitē vi
sitaret. ⁊ accepta ꝓfessione data cōmunio
ne exiturā aniam deo cōmēdaret. Qui de
rapienda solūmodo lana de oue nō curā/
do sollicit⁹ vt nūcios diuitis vidit ire fe/
stinauit. intrauit palaciū. penetrauit cubi
culū. iacebat diues purpura ⁊ serico circū
dat⁹. auro ⁊ gēmis honorat⁹. sup pluma/
rū molliciē resupinat⁹. vbi etiā inuēit cir
cūstantiū multitudinē seductoria adula/
tione diuiti solacia ꝓsoluētē. Cōiunx et fi
lij atq; oīs familia dōm lamentabant. In
terim supueīt q̄dā ex pte vidue q̄ dixit eā i
extremis agentē. xp̄iane salutis postulare
sacr̄m. Sz p̄br dū se totū daret ad lactan
dū pctōrē nil rūdit. Ac dyacon⁹ ppe exi/
stens p mlīere desolata ad cor ei⁹ loquens
ait. Brāde nob piaculū ⁊ femie piculuz si
nr̄a negligētia sine ꝓfessiōis ⁊ sacri myste/
rij ptic̄patiōe eā migre ꝓtigerit. Cui felle
cōmoto p̄br ait. O paz sani capitis ꝓsiliuz
p vili vidua nobilē relinq̄re patronū. Ne
turberis inq̄t dyacon⁹. Ego si iubes ifirmā
visitabo. ß fauēte p̄bro dyaconus cito dis
cessit. Sūptaq; salutari hostia ad vidue
tuguriū puenit. Que reb⁹ q̄dē vacua sz bo
nis op⁹ plēa sup humū durā ⁊ puo stra
mine ꝓstratā collidebat mēbra nimis atte
nuata. Ille itaq; dyacon⁹ sacro eucharis/
tie ad domū paupcule appropiāns. ⁊ cir
ca ianuā stans ⁊ oc̄los leuās famule xp̄i in
sceno iacēti vidit assistere excubias de ce/
lo. Mater enī ih̄u maria assistebat cū cho
ro ⁊ginali. q̄ pferebat lintheolū. ⁊ vultuz
egrotātis a sudor⁹ tergēdo satagebat cir/
ca freq̄ns misteriū. Hīs visis dyaconus
stupēs stetit emin⁹. Sed celi regina ei ad
mirāti multuz affabil̄. viso dei suoq; filio
toto corpe i terrā pstrata adorauit eucha
ristiā cū suis ⁊ginib⁹. Quib⁹ erect⁹ data fi
ducia vir dei intrauit. Maria etiam sedē
parante ⁊ ne timeret hortāte sedit. vidue
ꝓfessionē accepit. cōionē dedit. ⁊ psalmis
obitū ei⁹ p̄muniuit. Deinō cū gaudio ad
domū diuit⁹ ꝑperauit. Astansq; in limine
vidit nigros cattos circūuallātes lectū di
uit⁹. q̄s miser ille videns ⁊ nimis infestos
sentiens rugiebat clamans. tollite cattos
tollite. misero subueīte. Un⁹ tandez ethi/
ops voce minax. vultu terribili vncū quē
manib⁹ gestabat fauc⁹ imersit pctōris.
Infelix aia nullū in tota ꝓuersatione sua
refrigeriū ꝓscie repiens. pauet ⁊ trepidat.
miserū mors paulati occupat. Deinde e/
thiops ille furēs vncū violent de palpāti
bus fauc⁹ extraxit. ⁊ horribilē dās vocē
infelicē spm̄ reddidit. Irruētes ceteri ma
licie cōplices i peccatricē aiam flagr̄is vul/
neri⁹ afficiētes imergūt in locū tenebr⁹az
⁊ lacū mort⁹ eterne. Cū ß aspiceret dyaco
nus tremor tenuit eū. ⁊ cadēs fact⁹ est in
ment⁹ excessu. Sz mox ei appens mr̄ regis
glie. He timeas inq̄t charissime. Nō tibi
dyabolica nocebit malignitas. cui pata ē
bītitudo celest⁹. Hīs blādic̄is recreatus
post⁹ ad se redīt. cōsolatrici sue gr̄as re/
pendit. ⁊ ex his reuelatōib⁹ nō paz ꝓfecit
Hoc Uin. i spe. hysto. li. viij. c. xcvi.

Milite i torneamēt⁹ occisuz iussit ma/
ria sepeliri i cemiterio Exem. lxiij.

Omes q̄dā nobil̄ ad torneamēta
c pperās. venit in q̄ndā ciuitatē i q̄
erat puella pulcra valde. ita q̄ pul
critudo ei⁹ p totā puinciā diuulgabatur.
Hāc comes ꝓspiciēs pentib⁹ mlta spopō
dit. sz a puella amore ⁊ginitat⁹ quā beate
marie deuouerat oīa illa tpalia ꝓmissa. p
nihil reputant. Tandez violent de domo
paterna deducit ad comit⁹ hospitiū. Exq̄
⁊o imposita i pfundū locū quē trāsire de
buit cadit. sublata igit itez deducit in q̄/
dā palla collocat q̄usq; alīs ornamētis ⁊
vestib⁹ decoret. Ipa aūt voti sui nō imme
mor regine celi suā pudicic̄iā cōmēdauit.
flens largit ⁊ deuote pstratiōib⁹ ⁊ genufle
xionib⁹ ⁊ orōnib⁹ insistebat. Comes p fle
tū audiuit q̄ btē marie vouit. Qui ꝓfusus
de ꝓscia ei⁹ ⁊ cōpūct⁹ ppt̄ reuerētiā beate
marie ⁊ginis ipaz incorruptā mor pr̄i cō
misit ⁊ remisit: pmittēs bona fide q̄ nō re
diret donec clausturz ꝓstrueret ⁊ ⁊ginē col/
locaret in eodē. Sz heu i ludo vuln⁹ leta
le suscipiēs morte celeri est p̄uent⁹. Et fm
ius canonicū extra cemiteriū tumulatus
Btā ⁊go appens loci epo scō ⁊ tercio in
crepauit ⁊ iussit cū xp̄ianis suū militez se
pelire. Qui ꝓuocat⁹ ognat⁹ ⁊ pentib⁹ suis
referēs eis visionē. Gaudēt oēs q̄ ppt̄ bo
nū ꝓpositū suū in sacro loco sepeliri debe
ret. Ipi ⁊o sup sepulcrū suū cenobiuz q̄ō
deuouerat ꝓstruūt. vbi eadem virgo post
modū facta fuit abbatissa.

Clericū iussit beata ⁊go maria sepeli/
ri in cemiterio. Exemplū. lxiij.

Quidã clericꝰ in q̃dã loco morabatur q̃ erat leuis moribꝫ ꝛ curꝫ secularibꝫ ꝓ oĩa dedit. Dic tñ sanctã mariã sp in veneratiõe retinuit ꝛ eã freq̃nter salutatiõe angelica salutauit. Qui dũ ab inimicꝫ suis eẽt occisus. sciẽtes eũ irreligiosaz vitã duxisse decreuerũt eũ esse extra cemiteriũ sepelienduz. Qõ ꝛ fecerunt. Qui dũ p. xxx. dies sic iacuisset: btã virgo cuidã sacerdoti appuit dicẽs. Cur sic iũste ꝓtra meũ capellanũ ꝓcessistꝫ vt ponere tis eũ extra cemiteriũ. Quo inꝛogãte. q̃s nã eẽt ille. Sctã maria rñdit Ille q̃ añ triginta dies a vob ẽ sepultꝰ extra cemiteriũ Hã mihi deuotissime ꝟuiebat ꝛ coꝛã altari meo me sepissime salutabat. Citi ꝰ igit ꝓgite ꝛ eũ in loco decẽti sepelite. Hoc cuz dixissꝫ vehemẽt admirati tumulũ eiꝰ aperuerũt ꝛ ĩ oꝛe eiꝰ floꝛẽ pulcꝛ inuenerũt: ꝛ linguã itegrã ꝛ sanã viderũt. Intellexerũt oẽs q̃ aderãt ꝓptea ꝫ accidisse. qz oꝛe suo ꝺi genitrici impẽdissꝫ obsequiũ. qõ sibi valde placuit. Et delato coꝛpe eiꝰ ad cemiteriũ cũ laudibꝫ deducẽtes illud sepelierũt.

Dyaconũ litigiosum iussit maria sepeliri in cemiterio. Exemplũ lxv.

Erat in eccl'ia btẽ marie ẏgis dyaconꝰ q̃dã. in eiꝰ obsequio admoduz deuotꝰ. freq̃nt ire furiosisꝫ stimulis accẽsus. Cõtigit aũt q̃dã die vt felle exasperatꝰ eẽt intãtũ vt q̃sdã ꝓcuteret. Ipi aũt q̃ impetebant vim ĩsanie eiꝰ nõ ferẽtibus ꝛ eo ꝓcutiẽte iã repcutiẽtibꝫ idẽ dyaconꝰ furoꝛ sui ꝑmia digna recepit ꝛ letali ictu trãsuerberatꝰ tristẽ hꝰ vite finẽ soꝛtitꝰ est. Eps ẏo loci illiꝰ dũ cãm diligẽtiꝰ examinasset. ꝑdictũ dyaconũ qz male intẽtionis vitã finiuit fratꝛ cõione indignuz deputat. ꝛ cũ magna abiectiõe a monasterio excluſuz int' laicos ex abiectiõe sepelire fecit ꝛ mãdauit. Qõ ꝛ ita factuz est. Et ecce media nocte btã dei genitrix maria epõ in somnis astitit. dureq̃ illũ ꝓ ĩiuria defũcti arguẽs. festinato inq̃t ꝛ dyaconũ quez de claustro suo eieciſti inter frẽs suos debito cũ honoꝛe. vtpote mee veneratiõis cultoꝛẽ facẽ sepeliri. ꝛ mei ꝓcẽptꝰ ꝛ illiꝰ ĩiurie supplicia soluas. Hec moꝛa facta. eps stupẽs de lecto surꝛexit. q̃ mane ꝓuocãs oẽm cleꝛũ q̃ in somnis audierat narrauit. moꝛq̃ hunc ad monasteriũ repoꝛtatum cuz magna reuerentia sepeliuit.

Scholarẽ a iudeis occisum resuscitauit ẏgo maria. Exemplũ lxvi.

Scholarꝫ q̃dã in eccl'ia vbi statutũ est q̃ rñsoꝛiũ Gaude maria q̃tidie cũ ẏsu Gabꝛielẽ. in q̃ est. Erubescat iudeꝰ ꝛc. iussꝰ ẽ ꝑ ꝓvocꝫ sue dulcedinẽ dcãtare. Judei ḡad vineas suas añ eccl'iaz trãsitũ faciẽtes. ꝛ ex ẏbis erubescẽtiã sustinentes scolarẽ caute abducũt et in vineis perimũt. Moꝛ illis abeũtibꝫ gl'iosa ẏgo maria puez resuscitãs. iubet eũ suã laudẽ cũ fiducia decãtare. Judei itez eandẽ vocẽ ꝓgnoscẽtes ꝛ audiẽtes ãmiratiõe pcussi secrete q̃rũt a puero. Rñdit siq̃dẽ se ab eis occisuz. sz ꝓ reginã sum ꝓistine vite restitutꝰ. Hoc ꝓgnito iudei non ꝙuo nũero ꝙuertunt ad gl'iose ẏginis marie gloriã.

Maria liberauit monialẽ a purgatorio Exemplũ lxvij.

Vit q̃daz sanctimonial' in q̃dam claustro dñaz. sũmo studio famulatuq̃ ꝙ cunctꝫ soꝛoꝛibꝫ amabat. Hec nã q̃z alijs plus studebat ieiunijs ꝛ oꝛõnibꝫ ꝛ alijs ẏtutũ exercitijs q̃z plũmis. q̃buſ placens altissimo ꝛ eiꝰ genitrici manebat i cenobio tali degens obseq̃o Sz vt vidit dyabolꝰ q̃ sp manet inuidus q̃ ab ea sic esset repulsus. suasit illi misere p̃cepta dei spernere: ꝛ ẏginitatẽ quã in mẽte ꝟuabat et in coꝛpe violare. Postq̃z aũt cecidit ingemuit. ac scelus cõmissuz abhoꝛruit q̃ deuz et eiꝰ genitricẽ offensos habuit. Moꝛ vero ad pedes abbatisse bũilit se pstrauit spondens se factuꝛã q̃d q̃ ꝓcꝑet Cui mꝛ spũalis benigne cõpatiens iniũxit ei p̃niam ꝓ quã posset deo offerre ꝓdignã satisfactõez sz priꝰ vita caruit q̃z peniteret. Post moꝛtẽ ẏo duꝛz ẽ tradita penis q̃s ꝓ suis pctis sustinuit. Quadã ḡ nocte in visiõe ostẽdit se abbatisse. quã vt vidit nõ expauit sz cõfestim inq̃siuit. si in penis erat an ex illꝫ iaz exisset. Ad hec illa rñdit. Sum ĩ penis mꝛ ꝛ valde vꝛor. ꝛ heu mihi misere nec peccata mea adhuc sũt dimissa. sum enĩ int' laicas femias deputata. ꝓdidiq̃z stolã ꝑmaz ẏgineã quã habebã q̃n fui ẏgo casta ac dõo dicata. sed ꝫ scias qz salua ero ꝓ mariã beatissimã in futuro. Illa nãq̃z btissima stella marꝫ q̃ est aiaz nraz ꝓsolatrix cũ essem in magna angustia ad me venit. tota fulgens vt sol. quã ego recognoscẽs eẽ sctãm ẏginẽ mariã exclamaui flens ꝛ dicens. O

mr̃ miſicordie q̃d faciaz. heu mihi. ad q̃d nata ſum que ſic cecidi. vbi eras gl'oſa qñ huc ingreſſa ſuz. O dña dulciſſima ſi clamantẽ me audiſti: cur vocẽ meã ſpreuiſti. Nõne vides iſtos ignes q̃ me vr̃ũt. Jncẽdũt enĩ me nec oĩno ꝓſumũt. O maria mr̃ ẏgo iã ſuccurre feſtinant. et ĩ his doloribꝫ nõ ſinas me diuti⁹ cruciari. ſz clement' exaudi me. qm̃ freq̃nt' amaui te. Quõ potes tu mei obliuiſci quã totiens ſalutaui. Et q̃ me tibi ſp cõmẽdabã z orabã ꝓ oĩbꝫ q̃s recepit eccl'ia ſcta. Heu mihi ſi appet q̃ in uanũ laborauí. Ad hãc vocẽ mihi mr̃ dei ñdit. Ego ero tibi filia in primo ppicia. Hã pri⁹ finiet' pena quã meruiſti. Hã pec caſti plurimũ relinq̃ns me z filiũ meũ. cui ẏgo deſponſata eras eiq̃ conſecrata Et magis me ad iracũdiã puocaſti. Hã q̃ ſpernit meũ filiũ exinhonorat me nimiũ. Sz q̃ me q̃tidie ſalutabas z mihi ſtudioſe ſeruiebas. ſis ĝ ſecura: q̃ nõ pibis in eternũ ſz ſaluaberſ. Eas nanq̃ q̃ ſuas p̃ces mihi totaliť fundũt volo potent' in oĩbꝫ periculis corpis z anie adiuuare. Poſtq̃ ſic locuta eſt mihi reliq̃t me ꝓfortatã. Hunc q̃ſo dña mea z mr̃ mea chariſſima. ſtude illi ſuire z deuote obedire vt poſſis ei⁹ gr̃am ĩuenire. Abbatiſſa hec audiẽs valde gauiſa ẽ z mane ſurgẽs iubet oẽs ſorores ad ſe veire z eis q̃ viderat reuelauit. Monet etiaz vt diligant matrẽ dei et illi ſoluant oẽs p̃ces quas ei decantabat ſoror p̃dicta.

Maria liberauit mulierẽ a dãnatione q̃ ſcienter obticuit pctm̃ in ꝓfeſſione.

Exemplũ lxviij.

Mulier q̃dã honeſte cõuerſatiõis q̃ q̃uis ꝓiugio copulata ſecl'ari habitu: vitã tñ regularem duxit. Uerũtñ in adoleſcẽtia flagiciũ cõmiſerat q̃ nulli audaſa dicere p̃ pudore fuit. dũ ſacerdoti ꝓfiteret palliato crimĩe ſic ꝓcluſit. de oĩbꝫ q̃ dixi z q̃ nõ dixi reddo me culpabilẽ. Et freq̃nter hec dicẽs ſuſpirauit ĝuiter. Hoc ſacerdos ꝓſiderãs callide temptabat elicere q̃ latebat. dũ nõ poſſet monuit vt priori vicini monaſterij ſuã ꝓſcientiã reuelarz. z ipſi caute eã inueſtigare ꝓuaſit. Sz nec ille aliquid ex ea extorq̃re potuit. Solebat tñ illa mulier q̃tidie coraã altari vl' ymagine beate ẏginis p̃dictũ lapſuz cũ fletibus apire. Tandẽ cũ ſic mortua eſſet: z cũ exequijs filia q̃ ĩ remotiori vico erat expectaret. Et illa tandẽ veniẽs cũ vlulatu z gemitu ſparſis crinibꝫ ãplexa corp⁹ matris clamaret. Heu mr̃ cur me miſerã deſeris. ita vt aſtãtes ad lamẽta q̃erteret. matris aĩa ſtati reuerſa ẽ. z q̃ſi de ſomno euigilãs ait. Dño iubẽte reuixi. diſſoluite velamia z ſurgam. Qua ſoluta ſacerdos vocať. crimenq̃ apiť. q̃ ſeptin⁹ btẽ ẏginis interceſſione liberatã teſtãs: cũctſ ad miraculũ cõfluentibꝫ ait. Ego torturis tradita ad penã trahebar. ſz btã ẏgo ſuccurrẽſ me ducẽtibꝫ dixit. Cur ſuã ancillã ducere p̃ſumerent. z vt cito donec a dño ſentẽtiarer me deponerẽt ait. Quo facto accedẽs ad filiũ ſuũ orauit dicẽs. Oro fili ne dãneť aniã q̃ ſuũ corã me reatũ deplorauit totiẽs. Cui dñs. Hoſti mr̃ q̃ ſine ꝓfeſſiõe ſaluari neq̃t Sed q̃ tibi negare nihil poſſum. reuertatur z ꝓfiteať. z ſic liberabiť. Mox miſſus angel⁹ me reduxit. facta ĝ ꝓfeſſione reuertar. Quo dicto ſignans ſe capite i feretro inclinato ſpiritũ exalauit.

Dyabolus nõ potuit militẽ ſtrangulare: q̃ q̃tidie ſalutauit virginẽ mariaz.

Exemplũ lxix.

Quidã miles hñs caſtrũ oẽs transeuntes ſine mia ſpoliauit. hic ẏginẽ mariã q̃tidie ſalutauit. Quadaz vice monach⁹ ſctũs ptranſiẽs. quẽ p̃dict⁹ miles ſpoliare p̃cepit. Uir autez ſctũs rogauit p̃dones vt ipm ad dñm deducerẽt. q̃ hñret ſibi aliq̃ ſecreta reuelare. Adductus aũt ad dñm rogauit vt totã familiã ſuam vocaret vt eũ p̃dicantẽ audiret. Qũ cũ factũ eſſet dixit. Hequaq̃ hic eſtſ oẽs. ĝ diligent' q̃rite z inuenietſ aliquẽ. Et inuenerť camerariũ abeſſe z adduxerũt. Tũc dixit ſctũs. Uere ille eſt quẽ q̃ro. Cũ ĝ veniſſet ad mediũ z videret virũ dei reuolutſ hinc inde oculi z capite ſicut inſan⁹ ſe agitabat z accedere ppi⁹ nõ audebat. Tũc vir ſanctus dixit. Adiuro te in noie dei p̃ris z filij z ſpũſſancti vt q̃s ſis dicaſ. z q̃re hucveneris. Cui ille. heu cogor pdere ſecretum meũ. Ego nõ ſum hõ ſz demon. z q̃ttuordecim ãnis cũ illo milite mãſi. q̃ p̃ceps nr̃ me huc miſit vt die q̃ miſer ſue Marie ꝓſuetã ſalutationẽ nõ diceret diligentius obſeruaret vt eũ a dño ptãte accepta cõtinuo ſtrangularẽ. z ſic nr̃o cõſortio ppetue ſociareť. Miles aũt hec audiens expauit z ad pedes monachi ꝓuolut⁹ veniã pe-

tũt. ⁊ vitã suã in meli⁹ emendauit.

Quidam cũ centũ Aue maria fecit crinale glorioſe virgini marie.

Exemplũ lxx.

ERat quidã nobilis hñs vxorẽ do ⁊ beate marie deuotã. Sz cuz nõ hrent filiũ rogabãt deũ vt eis ꝓlẽ daret qõ ⁊ factũ eſt. Quã cũ oi q̃ poterãt diligen tia nutrierũt. Cũ aũt fili⁹ ad ãnos diſcre tionis pueriſſet ⁊ videret alios pueros crinalia ð roſis ⁊ floribꝫ hre: ſili⁹ faciebat ⁊ ad eccl'iam deportabat vbi ymaginẽ ỽginis gl'iose inuenit: ⁊ ei crinalia offerebat ac ei⁹ capiti deuote imponebat. ⁊ ſic q̃tidie faci ebat cũ ei tps aderat oportunuz. Uenit ꝫ tps cũ pentes eius eũ nuptꝫs tradere vel lent eis ꝓ viribꝫ reſtitit. ſz ỽginitatẽ ſuam deo ⁊ btẽ marie ỽgini obtulit dicẽs ſe deo ⁊ beate marie virgini mr̃i ei⁹ ꝓpetue velle famulari. Poſtea ỽo fact⁹ eſt monachus. ⁊ in bona vita de die in diẽ in meli⁹ ꝓfici ſcens. Sz cũ videret q̃ ꝓriorem ꝓſuetudi nẽ ⁊ deuotionẽ vlteri⁹ facere nõ poſſet. qz roſas ⁊ flores ñ hẽbat. cũꝫ erat monach⁹ nõ licebat ei floribꝫ occupari ne alios ſcã/ daliſaret. cogitãs tñ q̃ q̃tidie centum aue maria diceret. ⁊ inde crinale beate Marie faceret. Sicꝫ faciebat q̃tidie cũ lacrimiſ ⁊ puro corde. Factũ eſt vna die q̃ vt p ne/ gocijs monaſterij ſui. qz fact⁹ erat abbas viã ꝓlixã ire deberet. Oblit⁹ ẽ ſui ꝓmiſ ſi ⁊ equũ cũ ſuis famul' aſcẽdens p ſiluam magnã preterũt. Et cũ eũ oẽs ꝓceſſiſſent ⁊ ſolus eẽt cepit cogitare q̃ illa die laudeſ ſolitas btẽ marie ỽgini nõ ſoluiſſet. Sta timꝫ deſcẽdens de eq̃ ꝓſuetas orõnes de uote ꝓſoluit. Et cũ ſic ſtaret in orõne veit q̃dã latro p⁹ tergũ volens eũ occidere ⁊ e/ quũ ſuũ ⁊ alias res auferre. Et cũ a tergo eo ignorãte lanceã vibraret vidit pueruz pulcerrimũ de ore ip̃i⁹ q̃ſi ſingulas roſas recipe ⁊ inde crinale cũ centũ roſis cõpoſi tũ ſibi puer impoſuit. Qõ vidẽs latro ad pedes ei⁹ pcidit ⁊ veniã ab eo petijt. nar/ rans oẽm rei ſeriẽ ⁊ tori⁹ facti integrã ve/ ritatẽ. factuſqꝫ eſt bon⁹ monachus ⁊ vitã bonã vſqꝫ ad diẽ mortis ſue laudabiliter ⁊ feliciter ꝓſummauit ⁊ in pace quieuit

Maria liberauit clericũ a dãnatione

Exemplũ lxxi.

CLeric⁹ quidã erat q̃ nihil boni fa ciebat. imo vicijs plen⁹ erat. ſolũ ħ bonũ habebat q̃ horas btẽ ỽginis ma/ rie ſedulez deuote dicebat. Cũ aũt quadã die p fluuiũ trãſiret vt libidinẽ ſuã exple/ ret. cogitãs q̃ matutinum nõ bñ dixerat. Incepit illud dicere. Aue maria gr̃a ple/ na. Ab inundatiõibꝫ ſubmergit. nec ex ħ ſalutationẽ dimiſit. Sz cũ veiſſet i illa ỽ ba. dñs tecũ: ſuffocat. ⁊ a demonibꝫ capit. ſz inuitꝫ eis a btã ỽgine defendit. Et eius meritꝫ ad iudiciũ coram xp̃o cõpellit. vbi poſt mltas altercatiões allegauit ỽgo ma ria. Fili tu dixiſti. vbi te ĩuenero ibi te iu/ dicabo. Jtẽ ex ỽbis tuis iuſtificaberꝫ Er go fili cũ iſte licz male vixerit. finaliter tñ in meis laudibꝫ in q̃bꝫ ſp fuit aſſidu⁹ vitã fi/ nierit q̃ſo vt coram te inueiat gr̃az. Si mi/ hi credere nolũt demõeſ q̃ ita ſit reſpiciãt i os ei⁹ Qõ demões faciẽtes ĩuenert rubri catuz lr̃is aureis. Aue maria gr̃a plena. ⁊ tunc confuſi receſſerũt. tunc iudex ꝓcepit aniam ad corpus redire: ⁊ vitã in melius cõmutare. Quod ⁊ fecit.

Nomẽ marie eſt multũ dulce in ore.

Exemplũ lxxii.

IUxta eccl'iaz ſancti Seuerini in colonia incluſus q̃dã habitabat. Huc cũ matrone ciuitatiſ viſitarẽt. et vna ei ꝓfeſſa fuiſſet q̃ dñe nr̃e nomẽ dicere non poſſet ſine mira q̃dã dulcedie cã tante gr̃e req̃ſita ait. ſingul' dieb⁹ in honore ei⁹ q̃nꝫ Aue maria cũ totidẽ venijs dicere ꝓſueui p q̃ tantã dulcedinẽ merui. vt oiſ oris mei ſaliua tpe orõnis ĩ mel videat ꝓuerſa. Qõ cũ audiſſet iã dict⁹ incluſus exẽplo deuo/ te femie p hebdomadã angelicã ſalutatio/ nẽ pfato mõ ⁊ nũero cõpleuit. ⁊ ecce tantã dulcedinẽ ſentire cepit ĩ illi⁹ dulciſſime ſa lutatiõis platiõe ĩ ore ⁊ ĩ gutture vt mell' dulcedinẽ lõge trãſcẽderet xp̃i dulcedo.

Maria liberauit peccatricem a dam/ natione. Exemplũ lxxiii.

FUit q̃dã peccatrix mlier q̃ nunqꝫ aliq̃ bonũ fecerat niſi q̃ dieb⁹ ſin gul' btãm ỽginẽ ſalutabat angeli ca ſalutatiõe. ſ. Aue maria. ⁊ ĩ vno ſabba/ to ad laudẽ ⁊ gl'iam ei⁹ vnã miſſam cõpa/ uit. Nec aũt duz eſſet vicina morti dixit. Dña regina ⁊ mr̃ licz nunqꝫ aliq̃d boni fe cerim. tñ ꝓfido mĩ̃ micordie tuer cõmendo tibi ſp̃m meũ. Uenerũt aũt demões vo/ lentes accipe aiam ei⁹. venit ⁊ mr̃ miſeri/ cordie ⁊ aiam ei⁹ accepit. ⁊ inſtãter demo/

nes dixerũt. nr̃a est. Maria dixit Nescit̃ q̃ me q̃tidie salutauit angelica salutatione. ꝛ ad honorẽ meũ missaz cõpauit. et in agone mihi aiaz cõmẽdauit. Illi dixerũt pluríma crimia cõmisit. quib⁹ maria dixit. q̃ illa ania nunq̃z dãnaret̃ q̃ mihi fuerit. ꝛ q̃ aiam suã mihi cõmitteret. q̃ demones aufugit ꝛ aniam secũ letanter duxit.

Nomen Marie demones nõ possunt audire. Exemplũ lxxiiij

Nclusa q̃dam diu a demone sub specie angeli illudebat̃. Hõ ei sibi data fuit discretio spirituuz. dyabolus sepi⁹ atq̃ sepi⁹ falsa circũfulsus claritate illi appuit. ꝛ feminã simplicẽ familiari⁹ alloquẽs miro mõ ludificauit. Req̃sita ꝙ a ꝓfessore suo quo se bñret. Cui cũ responderet optume. sacerdos sicut vir prudens mñsionis ei⁹ fiduciã ꝓsideras cãm inq̃siuit. Cui cũ ꝓfiteret̃ q̃ ab angl'o dñi frequnter visitaret̃. sciens ille dicẽte apl'o. angelũ tenebrarũ trãsfigurare se in angelum lucis. Rñdit. Q̃n angl's denuo te visitauerit: dices. rogo dñe mi vt dñam nr̃am mihi ostẽdas. Q̃ si fecerit visa ea genua flectes ꝛ dices Aue maria. Et si tũc substiterit fictio nõ est. Sinaũt scias te ab illo illudi. Q̃ cũ fecisz sicut edocta fuerat. ait dyabol⁹. Ut q̃d desideras eã videre. sufficere tibi debz ꝑsentia mea. Illa fortius instãte ꝙgo q̃dã mire pulcritudis se oculi ei⁹ subiecit. Qua visa mox ad pedes ei⁹ se p/uoluit dicẽs. Aue maria. ꝛ i turbinẽ fantasma resoluit. Quã inimic⁹ euanescẽs intã tũ terruit vt amẽs effecta vix p⁹ annũ ꝛ dimidiũ sensuz vt pri⁹ recuperet. Vides ne q̃nti ponder̃ sit nomẽ marie. Hec Lesa.

Aue maria fugat demones.

Exemplũ lxxv.

b Vnne ciuitate dyoce. Coloñien. sacerdos q̃dã noie petr⁹ eiusdẽ ecclesie vicari⁹. Iste nescio q̃ dei iudicio i camere sue ostio se suspẽdit. Cui⁹ cõcubina noie adelheidis tã horrẽda ei⁹ morte territa seculũ deseruit. ꝛ in cenobio q̃dã sanctimonialiũ religiõis habituz suscepit. Die igit̃ q̃dã dũ stans i dormitorio de fenestra ꝓspiceret ꝓtẽplata est iuuenẽ demonẽ stãtem iuxta puteũ muro dormitorij ꝓtiguum. Qui ea videte vnũ pedẽ sup lignuz q̃ puteus ambiebat̃ posuit. ꝛ altero q̃i volãdo se ad ipaz in fenestrã deposuit. Quã cũ extensa manu p caput rape conaret̃ territa retrorsuz cecidit. ꝛ exclamauit pene examinis facta. Audito g̃ clamore accurrerũt sorores in lectũ suũ illã reclinãtes. Recedentib⁹ aũt illis cũ paululuz respirasset solaq̃z iaceret: demon iterq̃ affuit. ꝛ ꝙbis q̃ busdã amatorijs eã sollicitare cepit. Cui cũ ꝓtradiceret intelligẽs eũ malignũ spũz rñdens ille dixit. Bona Adelheidis. noli sic dicere. ꝓsenti mihi. ꝛ ego faciã te bñre virũ honestũ. pbũ nobilẽ atq̃z diuitẽ. Quare fame te crucias in ħ paupe loco. vigilijs ieiunijs: aliijsq̃z multz incõmodis añ tpus te interficiendo. reuertere ad seculũ. vtere delicijs q̃s de⁹ homi creauit. nihil tibi me duce deesse poterit. Tũc illa. doleo q̃ tam diu secuta sum: nõ acq̃escã tibi. ꝛ hec ꝙba audiens demõ disparuit. Deinde cũ spũs ille neq̃ssimus die noctuq̃z esset ei infestissimus suaserũt ei q̃dã ex sororib⁹ vt aquam benedictã semp paratam bñret. q̃ veniente aspergeret. Alie ꝙ vt eundẽ si aquam nõ bñret thurificaret. Oñia q̃dẽ hec temptauit. sz modicũ ei pfuit. Hã q̃liens ꝑ euz signũ factũ vidit aut aspersionẽ siue etiam thurificationẽ. ad modicũ quidẽ cessauit sed mox redijt. Tũc vna alia etate maturi or atq̃ prudẽtior suasit ei q̃tin⁹ demones ꝑius accedere sinerz. ꝛ tũc alta voce salutationẽ angelicã in ei⁹ faciẽ iacularet. Nõ cũ fecisset dyabol⁹ q̃si sagitta eet pcussus l' turbine impulsus aufugit. nec vnq̃z ppi⁹ ei ex illa hora accedere ꝑsumpsit.

Homini marie flectere debem⁹ genua. Exemplũ lxxvi.

Qn Iles quidã intrauerat ordinez cistercien. ꝛ cũ infirmat⁹ q̃uiter fuisset cepit desperare ꝑter multitudinẽ peccatorũ q̃ in seculo añ ingressuz ordinis cõmisit. Et cuz sic posit⁹ fuisset in angustia clamauit ad btãm ꝙginẽ. Que apparens ei ꝓsolata est eũ. Qui letificat⁹ ꝛ mutat⁹ ẽ Et cũ req̃reretur ab abbate de tali subita mutatiõe. narrauit ei qũo btã ꝙgo maria sibi apparuit. ꝛ abbas ammirãs cepit q̃re si vnq̃z aliq̃d boni fecisset ꝑter beatam virginem. Et ille dixit. Nunq̃z omisi q̃ audiui nomen eius quin flecterem genua mea ob reuerentiã glorioſe ꝙginis marie. Et sic saluatus est miles.

Per nomẽ marie vincit dyabolus. Exemplũ lxxvij.

Uelle cuidã in domo pris dyabo
p li in forma mltiplici appens sepe. fe
reqꝫ duxerat eã in amẽtiã Et ipa p
posuerat ꝓuerti ad ordinẽ cistercien. Noc
cte appuit ei dyabolus suadẽs ei mõi de
licias. volens eã auertere a religiõe. predi
xit ei oĩa incõmoda religiõis. Rñdit illa.
Quid mihi erit si in delicijs q̃ mihi ꝓmit
tis mortua fuero. Ad qõ ỽbũ dyabol⁹ ta
cuit z rapuit puellaz. z conabat ꝓcipitare
de fenestra. Que cũ diceret salutationẽ an
gelicã dyabolus dimisit illã dicẽs Si ie
ris ad religionẽ semp tibi aduersabor. Et
si hac hora illã mulierẽ nõ nomĩasses occi
dissem te. Hoc dicto ỽginẽ valde compri
mens in canẽ transmutatus. z exiliens de
fenestra nõ comparuit.

Pulcritudo virginis Marie.

Exemplũ lxxvíij.

Rior q̃dã ordinis p̃dicatorꝫ deuo
p tus. q̃ habuit plres frẽs in cõuẽtu
suo. q̃ erga btãm ỽginẽ in orõnib⁹ deuoti
erant. Accidit aũt vt q̃dã magꝫ sedul⁹ suc
cedentib⁹ alijs vl ad studiũ vl ad quietez.
ipe dies q̃z z noctes ꝓtinuauit in p̃cib⁹ vir
ginis marie. Ipe enĩ ab illa meruit solaci
um obtinere. Et ꝓtigit vt eo solo in eccl'ia
remanẽte vidit gl'osam ỽginẽ mariaz sup
altare cũ filio suo in maxia claritate. Hec
vt vidit frater ne esset fantasma. dixit g̃ cũ
magna reuerẽtia z bũlitate cordis. O glo
riosissima mr̃ z dña. nõ sum dign⁹ sol⁹ vi
dere qõd video. rogo supplicit vt si vere es
mr̃ xpi vt appareas z ꝓuentui in q̃ fui sũt
veri z gr̃e tue feruẽtissimi dilectores. Hec
vt dixit mr̃ pietatꝫ annuit. et toti ꝓuẽtui i
magna claritate appuit. Referebãt autez
frẽs q̃ ꝑ viderũt q̃ nihil iocũdi⁹ nec clari⁹
videri possit a mortalib⁹ ocul'. Et frẽs fle
tib⁹ insistebãt z orabãt benignissimã ma
trẽ vt scõo z tercio eis sic appareret vt pri
mo. ne forte primo fuisset dyabolica illu
sio. in nomĩe sctẽ marie z indiuidue sctẽq
trinitatꝫ fratrũ p̃cũ instantia fugaret. ac q̃
nĩã nulla xpi ꝓuentio vl mr̃is xpi ad beli
al. scõo z tercio ꝑm formaz sepi⁹ dictã toti
se ꝓuẽtui gl'osa dei genitrix demõstrauit.
Facta autẽ sunt hec in initio ordinis p̃di
catorũ vt tali ac tam speciali miraculo re
gina misericordie sibi deditum ordinẽ cõ
probaret. Hoc Guilhelm⁹.

Quidã vidit pulcritudinẽ marie z p̃di
dit vnũ oculũ. Exemplũ lxxix.

Uidã cleric⁹ paris⁹ btissime ỽgi
q ni multũ deuot⁹. q̃ ardẽti aĩo diu
desiderabat videre pulcritudinez
ỽginis marie. Post mlta tpa angl'us dñi
ex pte ỽginis marie destinatus salutauit
clericũ ei dicẽs. Dña mea maria q̃ est dña
angelorꝫ z hoĩm. regina celi z terre exaudi
uit orõem tuã. z mãdat tibi q̃ tali die z bo
ra veniet ad te z videb ea. Sz scias q̃ si eã
videbis amplius cec⁹ eris. Ad qõ cleric⁹. li
bent volo p̃dere lumẽ vt ipam semel vide
re merear. Cũ aũt audisset angelũ cepit il
le sollicitus esse z cogitare. q̃d vltra facies
postq̃ oculos amittes. tũc nõ poterꝫ lucra
ri scribẽdo panẽ tuũ. sz optebit te esse am
plius miserũ z mendicũ. z postmodũ cogi
tauit in seipo. z dixit. Qñ btã maria vene
rit vnũ oculũ aperiã ad videndũ eã. z aliuz
claudã. z sic vnũ oculũ tm̃ amittã. z si vn⁹
oculus mihi remãserit sufficiet mihi. Cũ
aũt postea gl'iosa ỽgo appuisset. z tantaz
pulcritudinẽz claritatẽ aspexisset q̃ntaꝫ
q̃ ỽbis exp̃mi l'eĩ corde cogitari posset. et
cũ manũ alteri oculo supposuisset ne cũ il
lo videret illã. z cũ postea manũ deponerꝫ
vt eã ambob⁹ ocul' inspiceret. btã ỽgo di
sparuit. z eã vltra nõ vidit. Tunc vno or
bat⁹ oculo q̃ eã viderat. altero remanente
q̃ eã nõ viderat ipe se acriter arguẽs. mest⁹
nimiũ hec dicebat. Deu miser q̃re vnũ o
culũ clausi z ambos ocl'os nõ aperui. vti
nã cecus essem vt eã plen⁹ vidissem. Cum
q̃ diu btãm ỽginẽ mariã exorasset vt eaz
videre possz iterato. q̃ altero libẽt carere
vellet. Tũc misit itez angelũ qui dicebat
Mandat tibi dña angelorꝫ aduentũ suuz
ex quo vis z altero oculo orbari. Cui ille.
Etiã dñe si mille oculos br̃em optarẽ per
petuo p̃dere dũmodo eã possem secunda
rio p̃fecte videre. Cui angl'us. ipa clemẽtis
sima dña mãdat tibi q̃ videb eã z supstitẽ
oculũ nõ amittes. z insup recupabis ocu
lũ p̃ditũ. Qõ nõ ml'to tpe post totũ sic fu
it factuz. z btã ỽgo maria apparẽs ei vidẽ
dam se exhibuit. z amissum oculũ ei resti
tuit. Ex q̃ possum⁹ p̃pendere q̃ntꝫ sit pul
critudo ỽginis marie. et q̃ delectabile est
eã ocul' videre. De q̃ sctus Anſ. in medita
tionib⁹ suis dicit. Pulcra es maria ad in
tuendũ. amabil' ad amplexandũ. delecta
bilis ad videndũ. Sũma enĩ letitia p⁹ de

um est te intueri. ⁊ ī tuis laudibꝫ delectari
Quidam vidit pulcritudinem ꝟginis
marie: ⁊ statim euolauit ad celum.

Exemplū lxxx.

Quidā iuuenis erat q̄ assidue cogi
tabat ⁊ mirabat̄ pulcritudinē ma
tris ihu xp̄i singul' diebꝫ ac noctibꝫ. Cūq̄
vellet dormire dixit. Aue maria. ⁊ corp⁹ ⁊
aīam btē ꝟgini cōmēdauit. orās sic vt im
mensaꝫ pulcritudinē ei⁹ mereret̄ in celesti
curia videre. Et cū de mane surgeret com
mēdauit se iterꝫ btē ꝟgini eadē orōe deuo
te eā implorādo. Cū aūt q̄dā mane deuo/
tissime ꝑorasset astitit btā ꝟgo maria. ostē
dens ei immēsaꝫ pulcritudinē ⁊ dixit. De
sideras videre meā pulcritudinē. respon/
dit. O regina celoꝝ q̄ꝫuis indign⁹ sum: tn̄
toto corde desidero. Tunc btā ꝟgo dixit.
Conspice decorē meuꝫ q̄ decorauit me. et
cū eā vidisset dixit. Si a tua pulcritudine
separi debuero nunq̄ꝫ de cetero cōsolabor
Dixit btā ꝟgo maria. Exq̄ affectas meaꝫ
pulcritudinē: iā aīam tuā a corpe separabo:
⁊ mecū ⁊ cū filio meo ꝑennit̄ ꝑmanebꝫ. Et
hijs dictis anīa iuuenis soluta est a corpe
⁊ cū beata ꝟgine maria ⁊ ab angelis in ce
lum gloriosissime deportata est.

ymaginē btē ꝟginis dehonestātes mi/
sere obierūt. Exemplū lxxxi

Extra castrū Rudulphi est q̄dā ab
batia q̄ dolis vocat̄. ⁊ sup̄ colūnaꝫ
eccl'ie ip̄ius est ymago lapidea ad
honorē btē ꝟginis sculpta Ad quā cuꝫ q̄
dā paupcula ml'ier veniret gr̄a orādi. ad/
erant ibi ī atrio duo ꝓbratores. q̄ impro/
perātes ml'ieri ⁊ ymaginē blasphemabāt.
vn⁹ etiā lapides in ymaginē proijciēs vno
lapide ꝑcussit ⁊ ꝯfregit brachiū pueri ihu
⁊ cū manus illa lapidea cecidisset exierūt
gutte sanguīs a brachio ac si fuisset viuē/
tis hoīs. Statimq̄ꝫ in eodē loco ille q̄ la/
pidē ꝓiecerat expirauit. Alter ꝟo cū vellꝫ
morientē int̄ brachia sua colligere vt ei ali
qd̄ p̄beret adiutoriū. statī arrept⁹ est a de/
monio. ⁊ in seq̄nti die defunct⁹ est. Etiā se
quēti die cū ml'ta turba ꝯueniret vt yma/
ginē ⁊ sanguinis fluxū videret. ip̄is vidē/
tibꝫ p̄dicta ymago scidit vestimēta sua. s.
ornamentū qd̄ circa eā erat lapideū. ⁊ col
lū suū qd̄ firmatuꝫ erat monili lapideo: ⁊
peci⁹ denudauit vsq̄ꝫ ad māmillas ꝓpter
.gnominiā ⁊ iniuriā q̄ illata fuerat sibi ⁊ ꝑ
uulo suo. Hoc factū ē sub anno dn̄i. M.
cc.lxxxv. tpe q̄ guerra erat inter philippū
regē francie. ⁊ henricū regeꝫ anglie. Hoc
Uin. in spe. hysto. li. viij. c. cx.

Saraceni nō poterāt mutilare ymagi
nē ꝟginis marie. Exemplū lxxxij.

Quondā sctē marie basilicā ingres
si saraceni. in oīm sctōꝝ ymagies
q̄ in maceria erāt depicte hastiliū
suoꝝ cuspides vibrauerūt. huic oculū eru
erūt. illi nasuꝫ vl' pedē trūcauerūt. omnes
prorsus terebratꝫ aculeis dissulcauerunt
Ad ymaginē sctē marie titubāt insani. ni
hilq̄ꝫ ibi q̄ꝫuis oēs seue tēptātes turbare
potuerūt. Sꝫ cū maxīe tēptarēt viribꝫ ef/
fusis inuente man⁹ erant aut tremore irri
te aut aliunde delate Hoc Uincen. in spe
cu. hysto. li. viij. c. quibꝫ supra.

Maria ꝟgo liberauit ciuitatē obsessaꝫ
Exemplū lxxxiij.

Est quoddā mūicipiū aurelianē/
si ciuitati ꝓximū qd̄ auenon nun
cupat̄. vbi eccl'iaꝫ ī honore btē marie ꝟgi/
nis ciues edificauerāt Qui cū aliqn̄ obses
si ab hostibꝫ intra oppidū gemerēt. magꝫ
in dei genitricis marie auxilio q̄ꝫ in viribꝫ
ꝓprijs ꝯfidētes cū ꝑuul' ⁊ ml'ieribꝫ ecclesi
am petierūt. ⁊ ymagini sctē marie ꝟginis
deuote assistētes cordis ⁊ oris clamore ei⁹
auxiliū deposcūt. Cōpletisq̄ꝫ p̄cibꝫ lacri/
mosis redeūtes ymaginē suā deferūt: ⁊ ad
tutelā ⁊ terrorē hostiū ī porta statuerunt.
Quidā aūt ex ciuibꝫ stās ī porte custodia
p⁹ ymaginē. mittēs in aduersarios iacula
magnā stragē de hostibꝫ faciebat. hūc latē
tem q̄dā aspiciēs. neq̄ssime inq̄t mortē nō
effugies. Nec iā tibi subueīre poterit effi/
gies nisi portā deserēs vrbē apire festines
Cūq̄ꝫ vibrasset hostꝫ iaculū in ciuē illū sa/
gittariū. mirabile dictu. ymago genu ere/
xit. ⁊ iaculo se obijciēs illud excepit. sicq̄ꝫ
hoīem deuotū sibi ab inimici ꝑiculo defē
dit. Qui gaudēs ꝑ ꝟginē se mirabilit̄ libe
ratū statī sagittā ī aduersariū dirigit. bla/
sphemū deiecit. Dispsusq̄ꝫ ꝑ ora ppl'i ru/
mor facti miraculi ad hostes q̄ꝫ peruenit.
Clamat̄ ab oībꝫ q̄ꝫ sctā dei mr̄ pugnat ꝓ ci
uibꝫ loci illi⁹. Hoc audientes hostes paci
annuūt. eccl'iam dn̄e nr̄e adeūt. et magna
donaria offerētes de cetero se nihil loco il
li nocituros sub testificatione ꝓmittunt.
Eosq̄ꝫ in hodiernū diē ymago illa defen/

dit.ꝛ ꝑmanet in eodē loco iaculū adhuc gerens in poplice erecto. Hoc Uincē. in ſpecu. hyſto. li. viij. c. lxxxiij.

Pictorē ſuſtētauit maria ne caderet.

Exemplū lxxxiij.

Quidā pictor dyabolū cū cornib⁹ ꝛ ceteꝛ mēbris vt turpi⁹ poterat ꝛ magꝭ horribilē depinxit. Idē ỽo ymaginē btē marie ỽginis ita decentē ꝛ ita pulcrā vt potuit depinxit diuerſ coloꝛib⁹. De hỽ ỽo dyabol⁹ iratꝰ ꝛ inuidēs feſtinās accedens ad pictorē q̄ſiuit dicēſ. cur eū tā horribilē ꝛ deformē. ꝛ btām ỽginē mariā tam pulcrā ꝛ decentē depingeret. Qui rñdit q̄ ita ſe res in ỽitate bñet ſicut facta pictura oñdit. Dyabol⁹ ỽo iratus pictorē ab alto vbi depinxit ymaginez btē ỽginis marie q̄daz die voluit p̄cipitare. ꝓfregitq; ligna in quib⁹ ſtabat pictor. qui ꝛ caſum petꝫt. Mox ymago pꝫſſime ỽginis pictori manū poꝛrexit. ꝛ eum ne caderet firmiter retinuit. ſicq; eū a demone cuſtodiuit.

Ymago marie in igne illeſa ꝑmanſit.

Exemplū lxxxv.

Et ꝛ alia eccl̄ia in honoꝛe ſcti michaelis in mōte q̄ dꝛ tūba maris ꝓſtituta. Cōtigit aūt vt q̄dā tpe incēdere tur ipa eccl̄ia dei iudicio fulgure in eaz de celo cadēte. Erat aūt ibidē ymago btē ỽginis ex ligno cōſtructa bñs ſup caput in modū mitre velamē. Cū igit̄ q̄uenīſſet ignis ad locū vbi erat ymago illa. oīa q̄ erāt in circūitu cōbuſſit. ipam ỽo ymaginē q̄ſi expaueſcēs oīno intactā reliq̄t. Ita vt etiam velamē candidū qđ geſtabat in capite odoꝛe fumi nō valeret aliq̄tinus obſcurari. Euaſit etiā ab igne vnū flabellū de pennis pauonis. qm̄ erat innixū ip̄i ymagini Digna p̄ſus oñſio miracl̄i illi⁹ qꝛ ymaginē ſuā defendit ab igne oñdēs q̄ ſibi fuiē tes ab igne eterno liberare facilit̄ poſſit.

De ymagine ỽginis marie quā ſanct⁹ Lucas fecit. Exemplū lxxxvi.

Cum ymago ſcte marie ỽginis p man⁹ luce euāge. nec dū adhibitiſ coloꝛib⁹ deſig̃ta ꝛ inumbꝛata eſſet ſubito repta ē ymago illi⁹ admirabili deꝛe p̄fulgēs. vtpote nō ope manuū carnaliū ſz dei oīpotentꝭ ỽtute depicta. Poſt aliqđ tp̄s illa ymago non abſq; đi vt credimus nutu romā p q̄ndā virū deo plenuz ē adducta. Eodē tpe degebāt rome tres fratres: tempulus: ſeruul⁹ ꝛ ceruul⁹. q̄ manebant in loco q̄ tūc tp̄is dicebaꝫ ſancte agathe in turre. Quoꝝ vni videliez tempulo dñs appens ait. ymaginē celeberrime virginis ab eo q̄ eā adduxit romā acq̄rere ſatage. ꝛ in eccl̄ia q̄ tuo adiacet oſtio reuerētiſſime ſtude collocare. Qđ ꝛ factū ē. Uñ tres p̄noīati frēs eo deuoti⁹ ibi vſq; ad finē vite ſue habitauerūt. Quidā poſtea clerici inuidia excitati a papa Sergio obtinuerāt: vt illa venerabil̄ ymago in lateranenſi collocaret̄ palacio. ſue eniz auaricie ꝓſulētes aiebāt maximā rē maximo loco collocādā. Dū g̃ cū innūeroſa hoīm multitudie adueniſſent ſacratiſſimāq; ymaginē ancill̄ dei q̄ ibi caſtiſſime ꝛ regulariť ꝓuerſabant ſingultu maꝛio renitētib⁹ abſtuliſſent venerūt ad locū q̄ dꝛ ſplen. vbi terriferis choꝛuſcatiōib⁹ ingētibuſq; tonitruis diuinit⁹ ꝓſternati mouere ampli⁹ greſſuſ nullaten⁹ p̄ſumpſerūt. Quo audito ſup̄noiat⁹ pontifex nimio terroꝛe ꝓcuſſus eſt adiens locū illū reuerent̄ vbi maiꝭ vt credit̄ angelicꝭ depicta ymago detinebaꝫ. oīpotenti dño aliq̄ntulū ſupplicauit. Ac deinde ſurgēs ab oꝛōne p ſemetip̄m eaz vſq; ad lateranenſe palaciū baiulauit. et illuc reuerendiſſime collocauit. Seq̄nti nocte ſtupēdo ꝛ incōp̄henſibili miraculo p̄noīata ymago ad eundē locū diuinit⁹ eſt reducta. Hoc audito iā ſupi⁹ noiat⁹ p̄ſul cōpiens ad hāc ſacroſctām eccl̄iaz deuotus ac diuino amoꝛe ꝓcuſſus aduenit. Cūq; diligent̄ inq̄reret ab ancill̄ dei q̄ ibi degebant q̄ hoꝛa vidiſſent eā nocte ad locū p̄ſtinū reuocatā. abbatiſſa q̄ mḡne pculdubio grauitatꝭ ꝛ ſctitatꝭ erat ingēti p̄miſſo fletu ad eiuſdez ap̄lici veſtigia coꝛruit di. Media ỽo nocte dū nimis angustiarer ob vnice dñe mee ablatā figurā meroꝛib⁹. atq; p̄pctis meis oīpotentē dñm erectꝭ brachijſ obſecrarē. velut aue volatilē ingredientez atq; i loco ſemetip̄am ſtrēnue collocantez vidi. Pontifex aut̄ vnacū ſuis p̄fecto ſapientiſſimis ꝓſiliarijſ. alto mētis acumiē tā inſolitū nō deſpiciēs miraculū. ſemetip̄m in ꝓſpectu eoꝝ q̄ aderāt culpabilem reddidit. atq; in eodē loco miſſaꝝ ſolēnia deuotiſſime celebꝛauit. poſtea dona pluri ma dicte domui oīpotētꝭ liberaliť tribuit atq; p ꝓtinuādis lumiariib⁹ eiuſdez eccl̄ie ſufficiens oleū ꝓſtituit venerāde illi yma-

gini omni tempe p mīstros lateraneñ. palacū ministrari.

De salue regina ꝛ pcessione post cōpletoꝛium. Exemplū lxxxvij

Bonoꝛ emulus dyabol⁹ q̄ vniuersoꝛ dñm nō timuit aggredi. Bononiet parisi⁹ vbi eū maxīe impugnabat frēs p̄dicatoꝛ oꝛdis. p se ꝛ suos satellites ē aggressus. Hā sīc dixerūt q̄ tūc p̄sentes fuerūt. huic foꝛnacē ardentez sup se cadentē mōstrabāt. illi foꝛmā delicate mulieꝛ amplectēt se p̄tendebāt. huic asinuz coꝛnutū. illi serpentē ignitū offerebāt. alū alia ludicra ꝛ ꝟbera inferebāt. intātū vt p̄pter nocinū fantasma ꝛ demonū illusiōes vicissim cogerent frēs custodire vigilias noctꝫ sup alios q̄escētes. Insup ꝛ aliq̄ in freneſim cadebāt. ꝛ alū hoꝛribiliť vexabant. Ad singularē vitā ḡ spem in mariā potētissimā ꝛ pīssimā pfigētes frēs statuerūt vt ad honoꝛē ei⁹ p⁹ cōpletoꝛiū fieret solennis pcessio cū salue regia. Stati ḡ sūt fugata fantasmata. ꝛ vexati curati. Et frať q̄dā filiⁱ cuiusdā regꝫ q̄ insan⁹ erat fuit plenissime liberat⁹. Et tūc oīa pspere oꝛdini succesſerūt. Bñplacitā aūt deo ꝛ mr̄i sue hmōi pcessionem p̄cursus ppl'oꝛ. cleri deuotio dulces lacrime. pia suspiria ꝛ admirande visiōes declarāt. Multi eī viderūt q̄ et dixerūt frib⁹ ad altare btē ꝟgis egrediētibus ip̄az ꝟginē cū multitudie ciuiū supnoꝛ a sūmo celo pgredi. Et dū ad illud ꝟbū O dulcis maria inclinarēt ip̄am ill'inclinātibus piter īclinare. ꝛ ip̄is regrediētib⁹ ip̄az ad celū reuerti.

Auicula attulit salue regina. Exemplū lxxxvij.

Cum salue regina p̄mo venisset ad noticiā. ꝛ ī loco q̄dā illud pl'es domine decātarēt. ꝛ q̄dā dña ex deuotiōe eādez antiphonā cātare affectaret Eccevna diex q̄dā auicula illā attulit ī q̄dā cedula bñ scripta. ꝛ posuit ī locū oꝛōis ip̄i⁹. Illa ꝟo multū exhylarata gratias egit btē virgini marie toto coꝛde.

Popul⁹ pslueuit pcurrere ad salue regīa Exemplū lxxxix.

In lombardia vbi dū a frib⁹ de beata ꝟgine salue regina moze solito cātarēt. ꝛ puentū eēt ad locū illū vbi oꝛ Et ihm bñdictū fructū ventꝫ tui ꝛc. et affect⁹ p̄limoꝛ astātiū eēt accēsus gra spūali. Ecce btā ꝟgo vnacum filio suo appuit di. O dilectissimi filū p̄sallite feruenter et laudate. qz ihm filiū meū in p̄nti ꝛ ī futuro vob oñdam. Et cū h̄ dixisset pueꝛ pulcerrimū oñdit eis. Nō cū rectoꝛ chori vidisset. cūctꝫ vidētib⁹ rapt⁹ fuit in extasim. ita q̄ optuit eū efferri. ꝛ diutissime iubilabat. Hoc miraculū ppť hūilitatez annis plīmis reuelare distulerūt. Postq̄ ꝟo patefactū est ad dei gl'az ꝛ honoꝛē ꝟgis gl'ose. tūc pfluētib⁹ q̄ plīmis siue eēnt hospitib⁹ vl' alīs officijs occupati. tñ salue regina noluerūt negligere. sed instant ad eā salutandā currebant: ab ea resalutatiōis lucrum felicissimū p̄mereri.

Salue regina valet cōtra tonitrua. Exemplū xc.

Quidā sacerdos ad oēs hoꝛas suas dicere pslueuit illā antiphonaz Salue regina. Et cū q̄dā vice cāpū trālire ꝛ q̄ndā inclusaz visitare iuxta eccl'iam solitariā habitātē oꝛta sūt tonitrua tā valida vt vires ambulādi sibi adimerēt. Ueniens tandē cuz ml'to laboꝛe ac timoꝛe ad eccl'iaz intrauit: ꝛ coꝛā altari se psternēs p ip̄a tēpestate dñam nr̄az ꝟginē mariā intpellauit. Et ecce matrona ꝟginei vultus miriq̄ decoꝛis eū allocuta ē dicēs. Quia antiphonā salue regina libēter ac freq̄nť decantas nunq̄ tonitrua neq̄ fulmia q̄z timoꝛe sepi⁹ affligerꝫ te ledēt Sicq̄ ad altare rediēs in ocul' suis disparuit. ꝛ statiz intellexit. qz ip̄a eēt clemēs pia ac dulcis maria. Nec Cesarius.

Mulieres parturientes debent dicere Salue regina. Exemplū xci.

Mulier q̄ cū septē dieb⁹ part⁹ discriminā sustineret. ꝛ iā ꝟsa in nigredinē derelicta fuisset ab oīb⁹. votuz fecit beato francisco. ꝛ ei⁹ cepit moziēs auxiliū inuocare. Emisso aūt voto celeriter obdoꝛmiuit. viditq̄ in somnis btm̄ franciscū dulciť se alloq̄ntē ac req̄rentē vtrum faciē ei⁹ pgnosceret. ꝛ si antiphonā ꝟginis gl'ose. s. Salue regina ad honoꝛē ꝟgis recitare sciret. Qua rñdente se hr̄e noticiaz vtriusq̄. Incipe ait sctūs franciscus antiphonā illā ꝟginis gl'ose. s. salue regīa. q̄ cū illū p̄cať fructū quē virgo peꝛit. ꝓtinuo a cūctꝫ liberata pssurꝫ infantē peꝛit speciosum. gras agēs regine celi. q̄ p beati frāci sci merita ip̄i⁹ dignata fuerat misereri.

Salue regina valet homi in extremis.

Exemplũ xcij.

Erat q̃dã canonic⁹ regular⁹. Dũ ille ageret in extremis timuit q̃dẽ illud Eccl's.ix. Nescit hõ vtruz amore vl' odio dign⁹ sit. tñ nullaten⁹ desperauit. Quem btissima ꝟgo maria visibili forma dulcissimis ꝟbis alloquit' di. Ne timeas nũq̃ dãnaber⁹. ĩmo sicut me ꝑ antiphonã Salue regina sepi⁹ honorasti. sic ꝑ me in regno filij mei mecũ ⁊ cũ oĩb⁹ sctis coronaber⁹. Qd cũ frib⁹ suis letant' referret visiõis veritatẽ ꝑ seq̃ntẽ rei certitudinẽ ꝓbauit. qꝛ in proximo cũ magno tripudio expirauit. Hui⁹ gr̃e ꝑticeps erit om̃is hõ qui ip̃am priuatim vel in publico per hanc antiphonã. s. Salue regina studuerit collaudare.

Officiũ Salue sctã parẽs q̃re dicẽduz est post diei officiũ. Exemplũ xciij.

In ordine carthusiensiũ olim fuit temptatio deo ꝑmittẽte ꝙ vix aliq̃s poterat ordinẽ sustinere. Qui ieiunio indicto deuot⁹ orõib⁹ dño supplicabant vt eis remediũ aliqd efficax oñdere dignaret'. Ecce cuidã pr̃i sctissimo diuinit⁹ est rñsum vt officiũ salue sctã parens post diei officiũ diceret' Qd cũ fieret om̃is tẽptatio tũc cessauit. ⁊ ordo p̃fatus in suo vigore ꝑmãsit. Uñ mlti religiosi eadẽ spe ip̃m officiũ freq̃nt' solebant dicere ⁊ dicũt.

Sacerdos quidã nõ sciuit aliã missaz nisi de beata virgine maria.

Exemplũ xciiij.

Fuit q̃dã sacerdos ydiota nullam sciens missaz nisi de btã dña Maria. ⁊ cũ de illa q̃tidie celebraret. ⁊ de ꝫ accusaret'. ꝓhibit⁹ est ab ep̃o de cetero nõ celebrare aliquã missaz. Qui cũ eẽt in tribulatione ⁊ egeret. ⁊ btãm ꝟginẽ inuocaret. illa ei appens ait. Uade ad ep̃um ⁊ dic ei ex ꝑte mea vt tibi restituat officiuz tuum. Rñdente sacerdote. dña nostra ego pauꝑsum ⁊ ꝑsona despecta. nõ me audiet neq̃z mihi patebit accessus ad eũ. Beata virgo adiunxit. Uade ⁊ ego viam tibi preꝑabo. Et ille. O dña virgo maria nõ credit verbis meis. Rñdit illa. dices ei ꝓ signo ꝙ in tali hora ⁊ ĩ tali loco dũ ciliciũ suũ resarciret: ego illd ex ꝑte vna tenebã adiuuãs eũ statĩ credet tibi. Mane sine ĩpedimẽto sacerdos intrãs ad ep̃m ⁊ beate dei geĩtric⁹ deferens nunciũ. Cũ ille diceret. vnd credam te ab ea missum. p̃dictũ signũ de cilicio subiunxit. Quo audito beatus pontifex stupens simul ac pauens: rñdit. Ecce reddo tibi vt tm̃ missam de dña nr̃a beata virgine maria celebres ac frequentes. ⁊ ores pro me semꝑ.

De die dominico.

Exemplũ xcv.

Notandũ ꝙ sicut dies dñica dedicata est resurrectioni. ⁊ sexta feria passioni dñi. sic dies sabbati dedicata est gloriose ꝟgini marie. Et hoc multiplici rõne. Prima est qꝛ passio sanctorũ ꝯsueuit in aliquo die celebrari. Beata autem ꝟgo ⁊ si nõ est passa martirio carnis. passa tamẽ fuit martirio mentis. iuxta illud Lu.ij. Tuã ip̃ius animaz ꝑtransibit gladius doloris. Et istud martiriuz fuit in ea continuatũ ꝑ totam sextã feriã. et in sabbato sequẽti. Sexta autẽ feria dedicata est martirio filij. ⁊ ideo sequẽs sabbatũ dedicari debuit martirio matris. Scda ratio. qꝛ sicut in die sabbati de⁹ requieuit ab omni ope suo. sic christ⁹ intrans marie vterũ req̃euit in eius ventre et mente. In nullo enĩ alio sancto spũsctũs req̃em plene habuit nisi in xp̃o ⁊ virgine maria. qꝛ in alijs sanct⁹ habuit aliq̃d repugnãs saltez peccatũ veniale. in xp̃o aũt ⁊ in ꝟgine maria nihil repugnãs inuenit. ⁊ iõ ꝑfecte ibi req̃euit. Tercia rõ est. qꝛ deus diẽ sabbati bñdixit. sic btã virgo fuit ab oĩb⁹ bñdicta Nã pater elegit eã in filiã. fili⁹ in matrem spũsctũs in sponsaz. Et ab angelo benedicta est. q̃ eã salutauit. ⁊ a toto mũdo qui eã venerat' ⁊ laudat. Quarta rõ. qꝛ sabbatũ est mediũ inter diẽ gaudiosam. s. diẽ dominicã. ⁊ penosam. s. sextã feriã. Sic ipsa est mediatrix inter deũ ⁊ hoĩem. Quinta ratio. qꝛ in die sabbati tota fides perijt. et in sola ꝟgine remãsit. Et ideo merito hec dies sibi dedicata fuit.

Quomõ beata virgo maria iuuat hominẽ in vita.

Exemplũ xcvi.

Legit' in dyal'. Cesarij ꝙ iuueĩs q̃dã cui⁹ pr̃ moriẽs mltas diuitias dimiserat. Qui tãtũ studebat torneamẽt⁹ ⁊ vanitatib⁹ hui⁹ mũdi in vestib⁹ ⁊ in eq̃s vt omĩa bona sua effunderet. Et cuidã militi iuxta se manẽti multa vendi

dísset ꝛ loco pignoꝛ exposuísset. ille volu
it recedere de terra sua. Et villic⁹ suus vi
dens eū tristē ait. Dñe q̄re estis tristꝫ. vul
tis diues fieri. Rñdit. libent vellē si cū do
possem hr̄e diuitias. Rñdit villic⁹. Seq̄
mini me ꝛ bñ erit vobis. Et statī dñs secu
tus est suū villicū. ꝛ duxit eū p quoddam
nemus in locū palustrē vbi cepit loq̄ cuz
dyabolo villic⁹. Territ⁹ dñs q̄siuit ab eo
cū q̄ loq̄ret. Rñdit. cū dyabolo. ꝛ iuuenis
plus timuit. Et ait villicus dyabolo. Ad
duci vob hoiem nobilē. supplicans vt eū
antiq̄s diuitijs restituaꝫ. Cui dyabolus
Si voluerit mihi esse deuot⁹ ego dabo ei
diuitias ꝛ honoꝛes sup oēs cognatos ꝛvi
cinos suos. Cui villic⁹. libent erit vobis
obseq̄osus ꝛ fidel si habuerit ista. Cui dy
abolus. optet eum abꝛenūciare altissimo
Qđ cuz iuuenis rēnueret: dixit villic⁹. q̄d
timetꝫ pferre vnicū ꝑbū dicēdo: abꝛenun
cio. Tandē iuuenis duct⁹ suasu villici ab
negauit altissimuz. Cui dyabol⁹. Adhuc
op⁹ impfectū est. etiā abꝛenūciare dz mr̄i
altissimi. illa enī est q̄ nob marie dānū in
fert. Quos enī fili⁹ p iusticiā pdit mater p
misericoꝛdiā ꝛ indulgētiā adducit Ad qđ
iuuenis multū expauit. ꝛ turbat⁹ sup mo
dū rñdit. Noc nunq̄ faciā. q̄re inq̄t villi
cus. feciſtꝫ qđ mai⁹ fuit. facite ḡ qđ mīn⁹ ē
abnegastꝫ creatoꝛē: abnegate ꝛ nūc creatu
rā. Et ille. nūq̄ ego eā negabo: ꝛ si deberez
ppetuo mēdicare. ꝛ sic impfecto ope redie
rūt. Et ī itinere venerūt ad q̄ndā eccl'iam
semiclausaz. in quaz iuuenis exiliēs de eq̄
intrauit. equū cōmittēs villico. ꝛ añ oꝛtū
auroꝛe añ altare btē ꝙginis tenentꝫ filiū in
vlnis cepit eā inuocare ītimo coꝛde Erat
aūt sup idē altare ymago ipi⁹ ipm puerū
in sinu bñs. Et ecce meritꝫ ipius pclarissi
me stelle marꝫ ver⁹ lucifer oꝛiri cepit ī coꝛ
de sepedicti adolescentꝫ. Tantā enī ei dñs
ppter honoꝛē mr̄is quā nō negauerat do
nare dignat⁹ est ꝓtritionē vt p fletu rugi
ret. ꝛ p planctu eccl'iaz clamoꝛibz repleret
Eadē hoꝛa supuenit miles supdict⁹ q̄ bo
na sua in vadio hēbat. ꝛ vidēs ostiū eccle
sie aptū putās ibi diuīa celebꝛari solus in
trauit. Inueniēsq̄ iuuenē coꝛā altari sibi
bñ notū lacrimātē. ꝛ putās q̄ defleret suā
pauptatē. retro q̄ndā colūnā latent⁹ secess
sit rei exitū expectās. Cūq̄ instant⁹ inuo
caret btāz ꝙginē iuuenis ꝛ nō auderet in
uocare deū altissimū quē negauerat. vtro
q̄ audiēte btē ꝙginis ymago locuta est fi
lio suo quē tenebat ī vlnis ī hec ꝑba. Dul
cissime fili miserere hoī huic. Puer ꝙ ma
tri nihil rñdit. sꝫ faciē ab ea auertit. Cūq̄
iterq̄ rogaret filiū p hoīe. puer mr̄i doꝛsuz
ꝑtit dī. Nō iste negauit me q̄d ei faciam.
Post hec ꝑba ymago btē marie virginis
surrexit. puerq̄ ihm sup altare posuit. eiusq̄
pedibz p̄ona se pstrauit ꝛ ait. Rogo fili
vt ppter me dimittas pctm̄. Doꝛ infans
mr̄em eleuās rñdit illi. Dr̄ nūq̄ aliq̄d ne
gare tibi potui. ecce ppter te totū dimitto
Surgēsq̄ iuuenis exiuit de eccl'ia. tristis
quidē de culpa sua. sꝫ hylaris de indulgē
tia. Exiuit q̄z post eū supdict⁹ miles latē
ter. ꝛ q̄si rē ignoꝛaret q̄siuit q̄re tam humi
dos oc'los hr̄et. Rñdit. de vento est. et ille
Dñe nō me latet cā tristicie. habeo vnicaz
filiā: si vultꝫ illā ducere in vxoꝛē oīa vr̄a vo
bis cū illa restituā. Jusup ꝛ diuitiaq̄ me
arū heredē vos ꝓstituā. Ad hec iuuenis le
tus effect⁹ rñdit. Si ꝑ facere dignaremi
ni pl'imuz mihi placeret. Reuersus itaq̄
miles ad vxoꝛē suā rē ei p ordinem retulit
Cōsensit illa. celebrāt nuptie. iuueni sub
noīe dotis oīa bona sua restituunt. Et iu
uenis iste postmodū oib dieb vite suere
gratiabat btē ꝙginī marie. ꝛ ei fidelit vsq̄
ad mortē fuiuit q̄z p eā meruit remissionē
pctoꝝ suoꝝ. Insup etiam ꝓsolationē tem
poꝛalium bonoꝝ.

Maria subueīt hoī in moꝛte. ꝛ q̄re me
rito sabbatinis diebz ꝙgo gl'osa a quolibz
hoīe ē honoꝛāda. Exemplū xcvij.

Legit in dyal'. Lesarij q⁹ in vicinia
ciuitatꝫ tridentine silua est. in q̄ la
tro noiatissim⁹ ꝙsabat. a q̄ multi
depdabant. ꝛ q̄ se defendere voluerūt nec
potuerūt occidebant. Hic tū cū q̄daz die
monachū q̄ndā oꝛdis p̄dicatoꝝ obuiā ha
beret. sperans q⁹ pecuniā hr̄et ꝛ portaret.
Ait latro. Nisi voluntarie seq̄ris me occi
dā te Quē cū monach⁹ seq̄ret ꝛ q̄reꝛz ivia
q̄s eēt vl' q̄d opis hr̄et. Rñdit ille. Ego sū
latro ille famosus: nomē suum exponens
Cui cū monach⁹ diceret. Jā incepistis ca
nescere ꝛ ñ timetꝫ piculū anie vr̄e. Rñdit.
nō plus q̄z pec⁹. Et tacuit monach⁹. Ve
niens aūt ī spelunca illi⁹ ait ītra se. si pos
sem hūc hoīez puertere. magnum p̄starez
d̄o obsequiū. Dixitq̄ ad latronē. Si licz

mihi aliqd interrogare vos. Rñdēte illo: licet. Monach⁹ subiūxit. Qual extitit vi ta vra a pncipio. Rñdit ille. pessima. Qñ puer eram cū oīb⁹ socijs meis ꝓtendebaz. fact⁹ adolescens furto operā dedi. deinde in virū pficiēs latrocinia exercui in quib⁹ adeo ꝓfeci vt hodie caput z mgr̄ sum oīm latronū hui⁹ prouicie. Ad quē monach⁹. Nunqd timeꝫ penas eternas hmōi ope/ ribꝫ prepatas. Dicēte illo. de aīa mihi nul la questio est. qz pdita est. Monachus re/ spondit. Quid si possem vob oñdere viaz salutꝫ. velletis mihi acqescere: vl̄ non. Ait latro. Etiā ꝓsentirem. Et ille monachus. Jeunate vnā diē in hebdomada i honō/ re sancte genitricꝫ dei marie. z nullū eodē die ledatꝫ. z sciatis ꝑ certo qz gr̄am apud ei⁹ filiuz obtinebitꝫ. Rñdit latro. ℞ reuera faciā. Etiā voueo qz nihil eadē die come/ dam. nullū depdabo. nullū ledā Elegitqz diem sabbati nihil in eo mali opans. imo plurimos de socioz manib⁹ depdandos siue occidēdos ad honorē btē ꝟginis ma rie eripuit Eodē die tridentini p circūitū ab hostib⁹ infestabant. Et exeūtes satelli/ tes ciuitatꝫ cū hostes die sabbati inseqren tur iā dictū latronē inermē ꝓpter sabba/ tū cū ceteris ceperūt. z cū esset fortissimus nō se defendebat cū capetur. nec se excusa bat. nec loqui voluit interrogat⁹ cū duce retur. Uenies in ciuitatē mor est cognit⁹ z patibulo adiudicat⁹ est. Nutu tñ dei vt credit sup pulcritudinē corpꝰ ei⁹ iudices moti in hoc ꝓuenerūt vt puincia abiura/ ta viueret. Qđ cū ille abnueret et diceret. nō faciā. Meli⁹ est enī vt hic pēta mea lu am q̄z in futuro. Rñderūt. sine tñ vt decol lerꝫ. Hec curo inqt q̄l sit ē pena dūmodo occidar. Ait illi. vis vt tibi voceī sacerdos Rñdit. nō est necesse. oīs enī xpiani estis oīb⁹ vob peccata mea q̄ vnq̄z in hac pre senti vita cōmisi ꝓfiteor. Qđ cū fecisset cū multa ꝓtritiōe nunq̄z se aliqd boni fecisse detestat. ꝑter illud ieuniū qđ a monacho didicerat. sicqz extra ciuitatē duct⁹ decol lat⁹ est. z in eodē loco sepult⁹. Nocte eadē vigiles portaz circa ei⁹ tumulū lumina/ ria celit⁹ emissa viderūt. q̄nqz enī matro/ ne corp⁹ ei⁹ effodientes z caput corpi ada/ ptantes posuerūt in feretro mire texture purpura suppositā. ex qb⁹ q̄ttuor singl'as candelas ardētes in manib⁹ hntes p qttu or ptes feretrū tollētes. q̄nta q̄ clarissima oīm erat cū candela seq̄nte ad portā ciui/ tatis vsqz venerūt corpus ibi deponētes. Custodes itaqz ista vidētes timuerūt pu tantes esse fantasma. Quib⁹ vna illarū di cebat. Dicite ep̄o vr̄o vt capellanū meū a vob decollatū in tali loco ecc̄ie honorifice z reuerent⁹ sepeliat. minas addēs si negli/ geret. z noīauit se mariā esse. Mane vero cū hec ep̄o nūciata essent. cū clero z popu/ lo exiens purpurā deposuit: caput p̄cisuz corpi vnitū vidēs expauit. texturāqz pur pure hūanū artificiū excedentē admirās. relatis credidit. hoiemqz cū timore z bo/ nore mar̄io: nō vt latronē sed vt xp̄i mar/ tirē in loco designato sepeliuit Ab illo igi tur tpe vsqz hodie vir aliqs adult⁹ inueni tur in illa puincia qui ei⁹ exemplo diē sab bati in honore dñe nr̄e marie nō ieiunet

Maria subuenit homini q̄ñqz etiaz p⁹ mortem. Exemplū xcvij

Fuit in britānia iuuenis q̄daz no bil: q̄ q̄uis sec'lo dedit⁹ tñ btē ꝟgi ni fuit deuot⁹ in h̄ qz ei singul' die bus ter q̄nquagenas salutatiōes ꝓsoluit. Qui infirmat⁹ ad extrema perductus est Cūqz diu iacuisset mortu⁹ reuixit. z mu/ lieri assidēti sibi clamās dixit. cito voca sa cerdotē. Sacerdote adueniēte coraz oīb⁹ ꝓfitebat dicēs. Ego fui rapt⁹ ad tribunal xp̄i. z cū i trib⁹ maxime accusarer a demo/ nib⁹. z ferri deberet sn̄ia ꝓtra me. p̄ssima mr̄ xp̄i rogauit filiū suū vt ad corp⁹ redi/ rē locū p̄nie susceptur⁹. qđ z factū ē. Unū de pctis erat qz decimas ex agr̄is meis z bo nis sacerdoti subtraxi. Scdum qz pisces cū socijs meis religios⁹ ꝓsonis fui furatus Terciū qz segetes paupez cū canib⁹ vena ticis ꝓculcauerā. Ad hec rustici ab eo dā/ nū passi dixerūt. Cur debuist⁹ dñe ꝑ hūs dānari cū vob hec puro corde dimisimus Ait ille. Uestra remissio non sufficit mihi ad salutē. qz ditior eram ad soluendu⁹ q̄s vos ad relaxandū. hec dicens iussit dāna restitui. z sic decessit.

Itē aliud exēplū de btā ꝟgīe maria i q̄ ꝓgnoscere poterꝫ qūo pcōres z mali hoiesꝫ uertunt z boni erūt p merita gl'ose ꝟgis marie. Exemplū xcix.

Fuit qdā vir nobil: sz tyrān⁹ tot⁹ erga suos z alienos. Cū g oēs vin dictaz peterent a deo de eo. z būc

contigit infirmari ad mortem. Qui aduo
cans ep̄m loci illi⁹ pure ꝯfessus est. a q̄ pe
tiuit vt sibi sanitatē impetraret a deo. p̄sti
to tñ pri⁹ iuramēto ꝙ de cetero neminē le
deret. Quo ꝯualescēte ampli⁹ indifferent̄
oēs lesit. ita ꝙ nō solū ei sꝫ etiā ep̄o omnes
maledicerēt. Post hec iteꝝ infirmat⁹ est et
opp̄ssus igne sacro sicut pri⁹. vt oīa ei⁹ mē
bra arderēt. ita vt de vita desperaret. Uo
cauit igit̄ ep̄m ꝓmittēs satisfactionē de iu
ramēto nō ꝟuato. vt iteꝝ pro eo oraret vt
san⁹ fieret. q̄ rēnuit recedēs cū indignatio
ne. Appropinq̄nte aūt morte clamauit et
respexit in celū. ⁊ ibi vidit in aere penden
tē filiū dei in cruce. ⁊ matrē suā sibi astan/
tem ⁊ orantē ꝑ se. Ac ih̄s ait. Mater non
possum facere. ecce eniꝫ rursum crucifixit
me. ⁊ oñdit ei cicatrices sanguineas. Qd̄
vidēs pctōr ingemuit. exclamās voce ma
gna. O bone ih̄u si te crucifixi pctis meis
matrē tuaꝫ tñ sꝑ honoraui. Ieiunauerat
eī oī sabbato ad honorē btē ꝟgīs Marie
Cūq̄ sic exclamaret audiuit vocē ih̄u di
centē matri oranti. ecce mr̄ dedi euꝫ tibi et
sanat⁹ est. Qui postmodū vendit⁹ oīb⁹ su
is restituit ablata. ⁊ ingressus claustꝝ vbi
d̄o ꝟuiuit ⁊ btē ꝟgini vsq̄ ad finē vite sue.

Quā magna salus ⁊ gratia latuit in ro
sario domine nostre marie. Hoc patebit
per sequens scriptum.

Exemplū c.

Frater quidā ordinis carthusieñ.
dei ⁊ ei⁹ genitric⁹ amore cōpulsus
vnū ad fideliū deuotionē freq̄ntandū cō/
posuit rosariū gl̄iose dñe nr̄e sancte Ma
rie. qꝛ magna in illo salus ⁊ gr̄a latet. ⁊ ma
ior q̄ꝫ hucusq̄ sciuim⁹. Quidā enī de pr̄i/
bus q̄ obierūt anno dñi. M.cccc. xxxi. in
domo Treuereñ. carthusiensiuꝫ ordīs in
scriptis reliq̄t q̄liter vn⁹ eoꝝ q̄ se in eodeꝫ
rosario exercere ꝯsuenit deduct⁹ fuit ī spi/
ritu vsq̄ ad empireū celū. vbi int̄ ml̄ta ar
chana q̄ vidit ⁊ audiuit. etiā clarissime vi
dit ꝙ idē rosariū p̄sentabat̄ ꝯspectui altis
simi. ⁊ q̄liter beatissima ꝟgo maria cū vir
ginib⁹ suis. oēs angeli et sancti vniuersi q̄
ad celū venerūt ab adā vsq̄ ad illud tp̄us
oēs accesserūt ⁊ oīpotēti deo gr̄as egerūt:
⁊ bñdixerūt ꝑ illi⁹ rosarij sanct⁹ exercitijs
q̄ fiunt circa illud in celo ⁊ ī terra. ⁊ oraue/
runt ꝑ cūctis religiosis ⁊ deuot⁹ homībus
q̄ se in illo exercēt. vt gr̄a ⁊ pax eis adiun/
gat̄ in terris. ⁊ gl̄ia accrescat in cel̄. Itē vi
dit ⁊ audiuit ꝙ p̄dicti oēs sancti et angeli
dei ip̄m rosariū deuotissime decantabant
cū suis meditatiōib⁹ addētes ad quālibet
meditationē seu clausulā vice ih̄u xp̄i ibi/
dem additā alleluia iocundissimo cantu.
Quotiens eī nomē beatissime ꝟginis ma
rie ibi noīabāt hūiliter se inclinabāt. Ad
nomē vero ih̄u xp̄i genua deuotissime sin
guli flectebāt. iuxta dictū apl̄i. In nomīe
dñi nr̄i ih̄u xp̄i om̄e genu flectat̄ celestiuꝫ
terrestriū ⁊ infernoꝝ ⁊c̄. Dictū etiā fuit illi
clara ⁊ apta allocutione. ꝙ quotiens quis
dictū rosariū cōpleret cū suis meditatio/
nib⁹ adiunctis. totiens plenā oīm pctōrū
ꝑciꝑet remissionē Uidit etiā innumerabi
les pulcerrimas: lucidissimas: immarces
sibiles ac odoriferas coronas q̄ reseruant̄
hijs qui se exercent deuote in eodē. Et to
tiens addit̄ illi hmōi corona q̄tiens q̄s ser
tum hmōi ad laudē dei ⁊ ei⁹ genitric⁹ fece
rit seu dixerit. Idē talia nō semel sꝫ pluri
es aliq̄ñ vna die gaudia ista celestia vidit
⁊ audiuit. Et q̄ñq̄ etiā in corꝑe ꝯsolatio/
nem magnā ac ꝯfortationē ꝑciꝑe solebat.
ꝟm qd̄ se ī ip̄o rosario deuote exercere po/
terat. Et licet se in suis scriptis nō nomi/
nauerit. ip̄m tñ eundē qui hec scripsit fore
minime dubitam⁹. Talis enī ꝯuersatōis
fuit inter fratres. tante deuotiōis. patien
tie. litterature. gr̄e ⁊ fortitudinis. etiam in
corꝑe: licet rigid⁹ vixerit: ꝙ p̄ cūctis ceter⁹
merito hmōi meruit hr̄e reuelatōes. Sic
tamē eadē que diuinit⁹ cognouit pruden
ter occultare sciuit. vt cōmuni fratrū con
uersationi singularitatē nō ostendit. sꝫ so/
laciosus ⁊ ꝯsolatiuus cūctis extitit. Rur
suꝫ igit̄ deuotissime supplicam⁹ dei ⁊ sue
genitricis amatorib⁹. q̄tinus vt optāt in
celis sancti se in p̄notato deuote exerceāt
rosario. ⁊ alios doceant atq̄ diuulgēt ho
minib⁹ tam litteratis q̄ꝫ laicis lingua lati
na atq̄ vulgari. vt tanto laus dei ⁊ gaudi
um sanctorū crescat: quāto plus illis hoc
placet si diffusius fuerit deuotis intima/
tum hominibus.

Explicit promptuarium discipuli de
miraculis beate Marie virginis.

BIBLIOTEKA GŁÓWNA w Poznaniu Uniw. im. A. Mickiewicza

Incipit tabula promptuarij discipuli de miraculis gloriose ꝟginis Marie.

Maria subuenit imperatrici in maximis angustijs. Exemplum.i.
Maria mlieri pgnāti subuenit. exēplū.ij
Maria subuenit vxori militꝭ q̄ sensuꝫ ꝑdidit.exemplū.iij.
Maria liberauit monachū ebriosū a potestate demonū.exemplū.iiij.
Latro quidā ieiunauit vigilias marie:et nō potuit mori sine sacr̄o.exemplū.v.
Maria visitauit frēs laborātes.exem.vi.
Eccl'iam fabricare placet marie. exē.vij
Maria sustētauit mundū. exemplū.viij.
Maria placat irā filij sui.exemplū.ix.
Multitudo populi aliqñ punit̄ ꝓpter delictū vnius.exemplū.x.
Ymago beate ꝟginis sudauit.exemplū.xi
Salubre est honorare q̄nq̄ dolores beate marie ꝟginis.exemplū.xij.
Septem gaudia beate marie virginis.exemplum.xiij.
Maria liberauit filiū cuiusdā mulieris a captiuitate.exemplū.xiiij.
Maria liberauit puellam paruulam a lupo.exemplū.xvi.
Maria preseruauit puerum ab igne illesum.exemplū.xv.
Paruulus q̄daꝫ xp̄o puero panē dedit:ꝛ post triduū obijt.exemplū.xvij.
Maria virgo p̄seruauit puerū iudei ī fornace.exemplū.xviij.
Maria virgo castissima succurrebat iudee in partu.exemplū.xix.
In episcopuꝫ est electus quidam ex iussu marie.exemplū.xx.
Maria reseruauit famulos suos ī honore debito.exemplū.xxi.
Due sorores que fuerunt false diffamate. Exemplū.xxij.
Maria liberauit mulierem innocentez a morte.exemplū.xxiij.
Maria liberauit abbatissam ab infamia Exemplū.xxiiij.
Maria reseruauit apostatricem in honore.exemplū.xxv.
Maria liberauit mulierem ab adulterio exemplū.xxvi.
Maria liberauit adolescentē a temptatione honeste mulierꝭ.exemplū.xxvij.
Maria succurrit homini in exetremis.exemplum.xxviij.
Maria in extremis liberauit quendā abbatē a dānatiōe.exemplū.xxix.
Heretici exciderūt sacerdoti linguā.ꝛ maria sibi restituit.exemplū.xxx.
Maria in p̄sentia hereticoꝝ illuminauit cecum.exemplū.xxxi.
Maria clerico linguā ꝛ faciem reintegrauit.exemplū.xxxij.
Maria Johāni damasceno restituit manum abscisam.exemplū.xxxiij.
Maledicū a deo plagatū maria sanauit. Exemplū.xxxiiij.
Maria ꝛ sanctꝰ Hypolitꝰ sanauerūt q̄ndam maledicū.exemplū.xxxv.
Plaga eoꝝ q̄ occiderūt hoīem in ecclesia sancte marie ꝟginis.exemplū.xxxvi.
Monialis lesit sibi tibiā.ꝛ btā ꝟgo Maria eam sanauit.exemplū.xxxvij.
Itē iuuenis q̄dā ꝯsumpsit patrimoniuꝫ suū ꝛ maria sibi subueīt.exemplū.xxxviij
Maria etiā potest subuenire homini ī periculo maris.exemplū.xxxix.
Quidā ꝑ responsoriū Felix nāq̄ liberati sunt de periculo mortꝭ.exemplū.xl.
Incarcerati debent inuocare beatā virginem mariā.exemplū.xli.
Theophilꝰ q̄ negauit fidē ꝛ ꝟginē mariaꝫ ꝛ beata virgo ei subuenit.exemplū.xlij
Maria subuenit pctōri in extrema necessitate.exemplū.xliij.
Maria liberauit lictorē a damnatiōe.explum.xliiij. /empluꝫ.xlv.
Maria ꝟgo subueīt latroni ī extremis.ex
Maria virgo recōciliauit xp̄o monachū Exemplū.xlvi.
Maria virgo subuenit ancille q̄ peccauit cū milite.exemplū.xlvij.
Maria subuenit adultere. exēplū.xlviij.
Quidā accendit vnā candelam in honore beate marie ꝟginis.exemplū.xlix.
Gutta sanguinis xp̄i p̄ponderat oīa peccata mundi.exemplū.l.
Rusticum liberauit maria a damnatione Exemplū.li.
Quidam ieiunauit ꝛ nō potuit mori sine ꝯfessione. Exemplū.lij.
Fur decapitatus nō potuit mori sine sacramentis. Exemplū.liij.
Raptor decapitatus nō potuit mori sine sacramentis. Exemplū.liiij.

Tabula

Quidam ieiunauit quattuor vigilias marie. Exemplum. lv.
In extremis debem⁹ nos cõmendare beate virgini marie. Exemplũ. lvi.
Quotidie debem⁹ salutare beatã virginẽ mariam. Exemplũ. lvij.
Maria ⁊ beat⁹ Petrus liberauerũt monachum a dãnatione. Exemplũ. lviij.
Hore beate virginis deuote sunt dicende Exemplũ. lix.
Quid orandũ sit ĩ extremis. Exẽplũ. lx.
Maria liberauit animã de portis inferni Exemplum. lxi.
Mors diuitis viri ⁊ mors pauperculi due. Exemplũ. lxij.
Militẽ in torneamẽto occisum iussit maria sepeliri in cemiterio. Exemplũ. lxiij.
Clericũ iussit beata ỹgo maria sepeliri in cemiterio. Exemplũ. lxiiij
Dyaconũ litigiosum iussit beata ỹgo maria sepeliri in cemiterio. Exẽplũ. lxv.
Scholarẽ a iudeis occisum resuscitauit maria. Exemplũ. lxvi.
Maria liberauit monialez a purgatorio Exemplũ. lxvij.
Maria liberauit mlierẽ a dãnatiõe q̃ sciẽter obticuit pctm̃ ĩ ꝓfessione. Exẽ. lxviij.
Dyabol⁹ nõ potuit militẽ strãgulare qz q̃tidie salutauit ỹginẽ mariã. Exem. lxix
Quidã cũ centuz Aue maria fecit crinale gl'iose ỹgini marie. Exemplũ. lxx.
Maria libauit clericũ a dãnatiõe. ex. lxxi
Homen marie est multũ dulce in ore. Exemplum. lxxij.
Maria liberauit peccatricem a damnatione. Exemplũ. lxxiij.
Demones nomẽ marie audire nõ possũt. Exemplũ. lxxiiij.
Aue maria fugat demones. Exem. lxxv.
Homini marie debemus flectere genua. Exemplũ. lxxvi.
Per nomen maria vincitur dyabolus. exemplum. lxxvij.
Pulcritudo ỹginis marie. Exem. lxxviij
Quidã vidit pulcritudinẽ marie ⁊ ꝑdidit vnũ oculũ. Exemplũ. lxxix.
Quidã vidit pulcritudinẽ marie ⁊ statim euolauit ad celũ. Exemplũ. lxxx.
ymaginẽ beate ỹginis deboneſtãtes misere obierunt. Exemplũ. lxxxi.
Saraceni nõ poterãt mutilare ymaginẽ beate ỹginis marie. Exemplũ. lxxxij.
Beata virgo maria liberauit ciuitatẽ obsessam. Exemplũ. lxxxiij.
Pictorem sustẽtauit maria ne caderet. exemplum. lxxxiiij.
ymago marie in igne illesa ꝑmansit. Exemplum. lxxxv.
De ymagine beate ỹginis quã sanct⁹ Lucas fecit. exemplũ. lxxxvi.
De salue regina ⁊ ꝓcessione post completoriũ. exemplũ. lxxxvij.
Alnicula attulit salue regina. exẽ. lxxxviij
Populus ꝓsueuit cõcurrere ad salue regina. exemplũ. lxxxix.
Salue regina valz ꝓtra tonitrua. exẽ. xc.
Mulieres parturiẽtes debent dicere salue regina. exemplũ. xci.
Salue regina valet homini in extremis. exemplum. xcij.
Officiũ Salue sancta parens q̃re dicendũ est post diei officiũ. exemplũ. xciij.
Sacerdos q̃dã nõ sciuit aliã missam nisi de beata ỹgine maria exemplũ. xciiij.
Item de die dñico. exemplũ. xcv.
Quomodo beata ỹgo maria iuuat hominem invita. exemplũ. xcvi.
Quõ btã ỹgo subuenit homi in morte. et q̃re merito sabbatinis diebz ỹgo gl'osa a q̃libet hoie est honorãda. exemplũ. xcvij
Maria subuenit homini qñqz etiaz post mortem. exemplũ. xcviij.
Item aliud exemplũ de beata ỹgine maria. in q̃ cognoscere poteris quõ peccatores ⁊ mali homies cõuertunt ⁊ boni erũt p merita gl'iose ỹginis marie. exem. xcix.
Quã magna salus ⁊ gratia latuit in rosario dñe nr̃e Marie. Exemplũ. c.

Finit opus putile simplicibz curã animarũ gerentibz. p venerabilez ⁊ deuotum Johannez berolt sancti Dominici sectatorem pfessum. de tpe ⁊ de sanctis cũ promptuario exemplorũ atqz tabulis suis collectũ Discipulus nũcupatũ. Impressum Argentine anno a christi natali Octogesimooctauo. supra millesimũ quateqz centesimum.

Laus deo.

Biblioteka Główna w Poznaniu Uniw. im. A. Mickiewicza

Księgozbiór Pawłowice

Allegationes abbre

uiate in ꝑcedentib⁹ sermonib⁹ posite.

In decre.di.xxviij. Nullus epꝰ.id est i decretis distinctiõe.xxviij.canone vl' capitulo.nullus episcopus.

In decre.xxiij.q.v. Cum caput. id est in decretis.causa.xxiij. q̃stione.v. canone vel capitulo.cũ caput.

In decre.de pe.di.ij.§.ex ꝑmissis.i.in decretis de penitentia distinctiõe secunda paragrapho.ex ꝑmissis.

In decre.de ꝯse.di.iij. Per baptismũ. id est in decretis de ꝯsecratiõe distinctione q̃rta.canone vl' capitulo.ꝑ baptismũ.

Tho.ij.q.xxiij. id est sanctꝰ Thomas de aquino secũda secũde.scz summe sue. questione.xxiij.

Tho.sup.iij.di.xxiij.id est sanctꝰ Thomas de aquino sup quarto libro sententiarũ.distinctione.xxiij.

Bonauẽ.sup.iij.di.xv.id est Bonauẽtura sup q̃rto libro sniaꝝ distinctiõe.xv.

Ray.id est Raymundus.

Host.id est Hostiensis.

Innoc.id est Innocentius.

Aug.li.v.ꝯfeꝑ.id est Augustinꝰ quinto libro ꝯfessionũ. /te dei.

Augꝰ.de ciui.dei.id ẽ Augustinꝰ d̃ ciuita

Isid.ethi.i. Isidorꝰ i libro ethimologiaꝝ

Isid.de sum.bo.i. Isidorꝰ de sũmo bono

Isid.in syno.id est Isidorꝰ in synodis.

Grego.in moral'.id est Gregorius i libro moraliũ.

Greg.in regis.id est Gregoriꝰ in registro.

Gre.sup Ezech.i.Gregoriꝰ sup ezechielẽ.

Greg.in omel'.id est Gregoriꝰ in omelia.

Anse.id est Anselmus.

Cassi.id est Cassiodorus.

Amb.sup Luc.i. Ambrosiꝰ sup Lucam

Sene.id est Seneca.

Hen.de vri.id est Henricus de vrimaria

Guibel.lugdu.i. Guilhelmꝰ lugdunẽsis.

Uitaspa.id est Uitaspatrũ.

In dyal'.cesa.id est in dyalogo Cesariꝰ.

Aristo. de regi.prin. id est Aristoteles de regimine principum

Arist.politi.i.aristoteles i libro politicoꝝ

Arist.ethi.i. Aristoteles i libro ethicoꝝ.

Arist.phy.i. Aristoteles i libro phisicoꝝ

Commen. vi. prin. id est cõmentatoꝝ sex principioꝝ.

qui voluerit

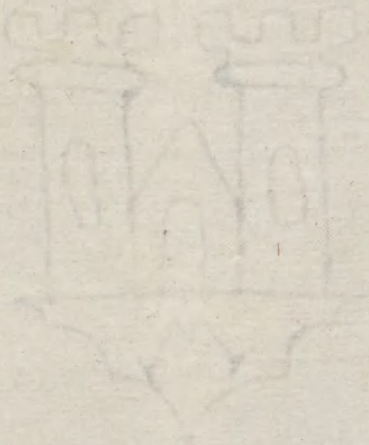

BIBLIOTEKA UNIW. W POZNANIU
Inc. 114 Cz
DRUKUNA GOŁY